

Thiên Địa Nhân

Truyện Kể Chuyện Tình Yêu

Chuyện Tình Yêu

1999-2000 1999-2000 2 1999-2000-2000

CHIẾN THẦN BIẾN

Tác giả: Tiểu Đạo Phong Lợi

Thể loại: Tiếp Hiệp, Huyền Ảo

DTV-EBOOK.COM

1. [Chương 1: Đằng Phi](#)
2. [Chương 2: Ta không phải phế vật!](#)
3. [Chương 3: Người Con Gái Áo Trắng](#)
4. [Chương 4: Đằng Thị Sinh Cơ Tán](#)
5. [Chương 5: Khiêu Khích](#)
6. [Chương 6: Ta Muốn Trở Thành Cường Giả!](#)
7. [Chương 7: Lục Tử Lăng](#)
8. [Chương 8: Diện Mạo Khó Coi](#)
9. [Chương 9: Thiên Đạo 50 Đầu Mạch Đại Pháp](#)
10. [Chương 10: Chết, Cũng Phải Chịu Đựng!](#)
11. [Chương 11: Bát Đại Gia Tộc Xui Xẻo.](#)
12. [Chương 12: Chân Khí Đại Võ Sư](#)
13. [Chương 13: Lần Đầu Tiên Ra Tay.](#)
14. [Chương 14: Không Hề Trầm Mặc](#)
15. [Chương 15: Tấn Thăng Đấu Sư.](#)
16. [Chương 16: Khiếp Sợ.](#)
17. [Chương 17: Đằng Văn Hiên Nghi Ngờ.](#)
18. [Chương 18: Kim Sí Đại Bàng.](#)
19. [Chương 19: Đám Đương!](#)
20. [Chương 20: Phân Liệt](#)
21. [Chương 21: Tài Trí Của Đằng Phi](#)
22. [Chương 22: Lòng Dũng Cảm.](#)
23. [Chương 23: Trùng Kích Đấu Mạch](#)
24. [Chương 24: Ngũ Cấp Đấu Sư!](#)
25. [Chương 25: Bát Đại Gia Tộc Thanh Bình Phủ](#)
26. [Chương 26: Phong Vân Tế Hội.](#)
27. [Chương 27: Ý Nghĩa Thật Sự Của Trận Chiến Đầu Tiên](#)
28. [Chương 28: Toàn Thắng.](#)
29. [Chương 29: Mặc Kệ Các Ngươi Tin Hay Không.](#)
30. [Chương 30: Sức Năng Của Một Trang Giấy.](#)
31. [Chương 31: Vơ Vét Tài Sản Bát Đại Gia Tộc](#)
32. [Chương 32: Muốn Đi? Không Có Cửa Đâu!](#)
33. [Chương 33: Âm Sát Trong Đêm](#)
34. [Chương 34: Xả Thân Vì Nghĩa.](#)
35. [Chương 35: Ai Ưc Hiếp Hấn Nhất Định Phải Chết.](#)
36. [Chương 36: Thanh Long Lão Tổ.](#)
37. [Chương 37: Bát Bộ Thiên Long Quyết](#)
38. [Chương 38: Già Lâu La!](#)
39. [Chương 39: Lục Tử Lăng Vô Địch](#)

40. [Chương 40: Thương Tâm!](#)
41. [Chương 41: Tất Cả Đều Giết!](#)
42. [Chương 42: Quyết Không Tha.](#)
43. [Chương 43: Giết Tới Cửa!](#)
44. [Chương 44: Nhất Vãng Vô Tiền.](#)
45. [Chương 45](#)
46. [Chương 46](#)
47. [Chương 47](#)
48. [Chương 48](#)
49. [Chương 49](#)
50. [Chương 50](#)
51. [Chương 51](#)
52. [Chương 52](#)
53. [Chương 53](#)
54. [Chương 54](#)
55. [Chương 55](#)
56. [Chương 56](#)
57. [Chương 57](#)
58. [Chương 58](#)
59. [Chương 59](#)
60. [Chương 60](#)
61. [Chương 61](#)
62. [Chương 62](#)
63. [Chương 63](#)
64. [Chương 64](#)
65. [Chương 65](#)
66. [Chương 66](#)
67. [Chương 67](#)
68. [Chương 68](#)
69. [Chương 69](#)
70. [Chương 70](#)
71. [Chương 71](#)
72. [Chương 72](#)
73. [Chương 73](#)
74. [Chương 74](#)
75. [Chương 75](#)
76. [Chương 76](#)
77. [Chương 77](#)
78. [Chương 78](#)
79. [Chương 79](#)

80. [Chương 80](#)
81. [Chương 81](#)
82. [Chương 82](#)
83. [Chương 83](#)
84. [Chương 84](#)
85. [Chương 85](#)
86. [Chương 86](#)
87. [Chương 87](#)
88. [Chương 88](#)
89. [Chương 89](#)
90. [Chương 90](#)
91. [Chương 91](#)
92. [Chương 92](#)
93. [Chương 93](#)
94. [Chương 94](#)
95. [Chương 95](#)
96. [Chương 96](#)
97. [Chương 97](#)
98. [Chương 98](#)
99. [Chương 99: Nổi danh](#)
100. [Chương 100: Sự huynh tiện nghi](#)
101. [Chương 101: Oan gia ngõ hẹp](#)
102. [Chương 102: Cứng đối cứng, xem ai ác hơn!](#)
103. [Chương 103: Đặc sứ hoàng tử](#)
104. [Chương 104: Cự tuyệt](#)
105. [Chương 105: Tử hoàng tử sâu không lường được](#)
106. [Chương 106: Kẻ địch đến từ hoàng triều Chân Võ](#)
107. [Chương 107: Hồng Phong cô thành](#)
108. [Chương 108: Bạo Long](#)
109. [Chương 109: Danh Dự](#)
110. [Chương 110: Tu luyện trong tuyết](#)
111. [Chương 111: Cổ Thần Thánh Sơn](#)
112. [Chương 112: Uy áp cấp Vương!](#)
113. [Chương 113: Chân Nguyên Võ Thánh cấp bốn](#)
114. [Chương 114: Gặp nạn nơi vách đá](#)
115. [Chương 115: Chỉ mảnh treo chuông](#)
116. [Chương 116: Tuyết lở khủng khiếp](#)
117. [Chương 117: Tu luyện trong cổ điện](#)
118. [Chương 118: Lôi Sát!](#)
119. [Chương 119: Ta về rồi!](#)

120. [Chương 120: Nguy cơ của Đằng Gia](#)
121. [Chương 121: Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp](#)
122. [Chương 122: Hạ Hầu Đình hồi hận](#)
123. [Chương 123: Người đứng đằng sau](#)
124. [Chương 124: Dạ Mị!](#)
125. [Chương 125: Thân tình](#)
126. [Chương 126: Bài tẩy của Đằng Phi!](#)
127. [Chương 127: Trời đen gió lớn đêm giết người](#)
128. [Chương 128: Diệt Thác Bạt Gia](#)
129. [Chương 129: Lôi Sát, Kinh Lôi Hàng Thê!](#)
130. [Chương 130: Không chết không thôi](#)
131. [Chương 131: Tám đại gia tộc sụp đổ!](#)
132. [Chương 132: Họa thủy đông dẫn!](#)
133. [Chương 133: Quyết định của Phạm gia chủ!](#)
134. [Chương 134: Chỉ chết một người? Không đủ!](#)
135. [Chương 135: Ta đúng là ý thế hiệp người!](#)
136. [Chương 136: Không cần làm người tốt](#)
137. [Chương 137: Bạo Long cuồng dã!](#)
138. [Chương 138: Có chút ngốc](#)
139. [Chương 139: Ngốc cũng phải cứu!](#)
140. [Chương 140: Xông thẳng vào Trương gia!](#)
141. [Chương 141: Lão Nhân Áo Xám](#)
142. [Chương 142: Nàng còn sống!](#)
143. [Chương 143: Bồi thường!](#)
144. [Chương 144: Tiễn đưa người một cái tử cục!](#)
145. [Chương 145: Giáo thụ trẻ tuổi.](#)
146. [Chương 146: Mộng Huyền Tình Nhân Tỏa](#)
147. [Chương 147: Quyền Pháp Vô Danh!](#)
148. [Chương 148: Hư Vô Sinh Hỗn Độn!](#)
149. [Chương 149: Mục tiêu để đô!](#)
150. [Chương 150: Phong ấn](#)
151. [Chương 151: Thực sự kích động](#)
152. [Chương 152: Ta thích đại cầu](#)
153. [Chương 153: Bạo Long nói về Vực ngoại](#)
154. [Chương 154: Uống máu](#)
155. [Chương 155: Chân Võ Thành](#)
156. [Chương 156: Lý tưởng cùng tương lai](#)
157. [Chương 157: Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện](#)
158. [Chương 158: Đằng Vũ!](#)
159. [Chương 159: Nơi này thật nguy hiểm](#)

160. [Chương 160: Kẻ thù gặp mặt!](#)
161. [Chương 161: Khiêu chiến!](#)
162. [Chương 162: Bốn phương mây cuộn!](#)
163. [Chương 163: Tông Sư Lĩnh](#)
164. [Chương 164: Một quyền!](#)
165. [Chương 165: Tám đại gia tộc triệt để phân liệt](#)
166. [Chương 166: Đằng Long](#)
167. [Chương 167: Điều kiện mê người](#)
168. [Chương 168: Độc Cô phó viện trưởng](#)
169. [Chương 169: Tình địch của Đằng Long](#)
170. [Chương 170: Khiêu khích!](#)
171. [Chương 171: Chân Võ Học Viện!](#)
172. [Chương 172: Thiên Tự Khu!](#)
173. [Chương 173: Đằng Long quyết đấu](#)
174. [Chương 174: Tăng lên vùn vụt!!](#)
175. [Chương 175: Chủ Nhân Lâu Số 1!](#)
176. [Chương 176: Nhân khí của Vũ Lan!](#)
177. [Chương 177: Xúc cảm thật tốt!](#)
178. [Chương 178: Bí ẩn của Vũ nhân tộc](#)
179. [Chương 179: Con của Thân vương!](#)
180. [Chương 180: Sờ chiến với lâu chủ số 1!](#)
181. [Chương 181: Long Chúng Thiên trong Bát Bộ Thiên Long Quyết](#)
182. [Chương 182: Hạ Hầu Thái Vân](#)
183. [Chương 183: Bái phỏng Lăng gia](#)
184. [Chương 184: Đông Phương Ngọc Lan](#)
185. [Chương 185: Thân phận, địa vị](#)
186. [Chương 186: Không lẽ hấn thích đàn ông?](#)
187. [Chương 187: Thi Thi đau lòng](#)
188. [Chương 188: Lăng Phồn không cam lòng!](#)
189. [Chương 189: Chỗ Ngồi Phong Ba!](#)
190. [Chương 190: Băng Diễm Đấu Khí! !](#)
191. [Chương 191: Đằng Long Bộc Phát!](#)
192. [Chương 192: Cơ Thể Mạnh Mẽ!](#)
193. [Chương 193: Cây Muốn Lặng Gió Chẳng Ngừng!](#)
194. [Chương 194: Cừu Gia Bóng Dáng!](#)
195. [Chương 195: Thần Kỳ Đan Dược!](#)
196. [Chương 196: Hải Phong Hành](#)
197. [Chương 197: Chờ Người Thật Lâu Rồi!](#)
198. [Chương 198: Bắt](#)

199. [Chương 199: Dạ Mị Hiện Thân!](#)
200. [Chương 200: Hấp Thu Đầu Tinh](#)
201. [Chương 201: Sương Mù Dần Dần Khai Mở!](#)
202. [Chương 202: Muốn Chết Không Dễ Dàng Như Vậy!](#)
203. [Chương 203: Hạ Hồng Liên](#)
204. [Chương 204: Người Chết Hận Tiêu](#)
205. [Chương 205: Tặng Đan](#)
206. [Chương 206: Chân Vũ Học Viện Đệ Nhất Khóa!](#)
207. [Chương 207: Học Sinh Bị Thụt Lốp](#)
208. [Chương 208: Mập Mạp Cách Lâm!](#)
209. [Chương 209: Hắc Là Yêu Nghiệt](#)
210. [Chương 210: Bị Người Khiêu Khích](#)
211. [Chương 211: Một Quyền](#)
212. [Chương 212: Đệ Nhất Cao Thủ Ở Giữa Quyết Đấu](#)
213. [Chương 213: Cây Kim So Với Cọng Râu](#)
214. [Chương 214: Mạnh Mẽ Đầu Thánh!](#)
215. [Chương 215: Cái Đây Là Cảm Giác Của Ưa Thích](#)
216. [Chương 216: Muốn Người Yêu Mến Ta](#)
217. [Chương 217: Bao Long Gặp Nạn](#)
218. [Chương 218: Khó Dây Dưa Chủ Lâu Số Một](#)
219. [Chương 219: Thánh Địa Cùng Ma Cung Tồn Tại](#)
220. [Chương 220: Cảnh Thiên Ma Cung Đệ Tử](#)
221. [Chương 221: Đình Tuyết Ninh!](#)
222. [Chương 222: Lừa Gạt !](#)
223. [Chương 223: Bị Lừa Rồi!](#)
224. [Chương 224: Liệt Dương Lục Cung Chủ!](#)
225. [Chương 225: Đôi Chọi Gay Gắt!](#)
226. [Chương 226: Chúng Ta Là Huynh Đệ!](#)
227. [Chương 227: Lục Bình Chương](#)
228. [Chương 228: Nửa Được Đầu Tinh!](#)
229. [Chương 229: Gặp Nhau!](#)
230. [Chương 230: Ta Chỉ Gả Hắc!](#)
231. [Chương 231: Ngoài Ý Muốn Liên Tục !](#)
232. [Chương 232: Miêu Nữ!](#)
233. [Chương 233: Ước Định!](#)
234. [Chương 234: Đình Tuyết Ninh Chuyện Cũ!](#)
235. [Chương 235: Ta Tôn Thương Người Chết!](#)
236. [Chương 236: Lôi Sát Chi Nộ Lôi Gào Thét!](#)
237. [Chương 237: Chiến Sao!](#)
238. [Chương 238: Chém Giết!](#)

- 239. [Chương 239: Đàm Phán Cái Giao Dịch A](#)
- 240. [Chương 240: Mập Mạp Bị Đánh](#)
- 241. [Chương 241: Theo Cửa Sổ Văng Ra!](#)
- 242. [Chương 242: Muốn Chứng Có Cho Người!](#)
- 243. [Chương 243: Thí Luyện Bắt Đầu!](#)
- 244. [Chương 244: Bị Theo Dõi!](#)
- 245. [Chương 245: Âm Nguyệt Cắm Địa!](#)
- 246. [Chương 246: Thí Luyện Đắc Ý Nghĩa!](#)
- 247. [Chương 247: Diên Cuồng Đột Phá!](#)
- 248. [Chương 248: Cấp Chín Chân Nguyên Vô Thánh!](#)
- 249. [Chương 249: Minh U Vũ Thực Lực!](#)
- 250. [Chương 250: Chiến Đấu Thánh!](#)
- 251. [Chương 301: Cừu Nhân Chém Đầu!](#)
- 252. [Chương 302: Hoặc Là Không Làm Đã Làm Phải Làm Đến Cùng!](#)
- 253. [Chương 303: Liên Trảm Tứ Thánh!](#)
- 254. [Chương 304: Phản Đi!](#)
- 255. [Chương 305: Sớm Có Tính Toán!](#)
- 256. [Chương 306: Thay Đổi Triều Đại!](#)
- 257. [Chương 307: Bắc Cung Ngự Đồng!](#)
- 258. [Chương 308: Xông!](#)
- 259. [Chương 309: Đại Náo](#)
- 260. [Chương 310: Ta Là Tới Cướp Cô Dâu!](#)
- 261. [Chương 311: Thần Vực Đảo! Đưa Đỉnh](#)
- 262. [Chương 312: Diên Quang Cùng Vị Ương Minh Nguyệt!](#)
- 263. [Chương 313: Vị Ương Minh Nguyệt Giải Thích Năm Đó!](#)
- 264. [Chương 314: Chân Nguyên Hóa Hỗn Độn!](#)
- 265. [Chương 315: Chém Kẻ Địch!](#)
- 266. [Chương 316: Báo Thù Đường Bắt Đầu!](#)
- 267. [Chương 317: Giá Họa!](#)
- 268. [Chương 318: Xui Xẻo Cảnh Thiên Ma Tử!](#)
- 269. [Chương 319: Người Còn Có Điều Gì Nói Dễ Nghe Hơn Không](#)
- 270. [Chương 320: Thật Thê Thảm A!](#)
- 271. [Chương 321: Vô Pháp Chống Cự Vòng Xoáy!](#)
- 272. [Chương 322: Hắc Thủy Tam Long!](#)
- 273. [Chương 323: Đấu Tinh Cổ Điện!](#)
- 274. [Chương 324: Hoa Long Liễu Thiển Hà!](#)
- 275. [Chương 325: Khí Huyết Uy Năng](#)
- 276. [Chương 326: Vĩnh Hằng Chi Địa!](#)

277. [Chương 327: Tam Sinh Vạn Vật!](#)
278. [Chương 328: Nhị Long Đèn Tội!](#)
279. [Chương 329: Vây Ngươi Liền Đi Chết Đi!](#)
280. [Chương 330: Giết Trở Về Hắc Thủy Ma Cung!](#)
281. [Chương 331: Cường Thế Hoa Long!](#)
282. [Chương 332: Tựa Như Mộng Tựa Như Huyền](#)
283. [Chương 333: Hắc Phượng Hoàng Gia Tộc!](#)
284. [Chương 334: Điện Quang Báo Thù!](#)
285. [Chương 335: Tiểu Điềm Điềm!](#)
286. [Chương 336: Chuẩn Đế Binh!](#)
287. [Chương 337: Diệt Đồ Long Thánh Địa!](#)
288. [Chương 338: Cảnh Thiên Ma Cung Chi Thương!](#)
289. [Chương 339: Một Lần Nửa Tự!](#)
290. [Chương 340: Gặp Lại Áo Đen Cô Gái!](#)
291. [Chương 341: Cơ Tĩnh Huyền!](#)
292. [Chương 342: Đều Là Phượng Hoàng Huyết Mạch!](#)
293. [Chương 343: Các Ngươi Đáng Chết!](#)
294. [Chương 344: Đại Thành Vương Giả Oai!](#)
295. [Chương 345: Thương Cổ Trận Pháp!](#)
296. [Chương 346: Liễu Thiên Hà Phá Trận!](#)
297. [Chương 347: Điện Quang Đột Phá!](#)
298. [Chương 348: Tú Thủy Thành!](#)
299. [Chương 349: Cơ Gia Tứ Thiếu!](#)
300. [Chương 350: Cùng Cơ Tĩnh Huyền Cùng Nhau Tu Luyện!](#)
301. [Chương 351: Huyết Mạch Thức Tỉnh!](#)
302. [Chương 352: Hai Cái Tin Tức Xấu!](#)
303. [Chương 353: Vương Thanh!](#)
304. [Chương 354: Lục Bào Lão Giả!](#)
305. [Chương 355: Vị Ương Vô Khuyết!](#)
306. [Chương 356: Nguyệt Lượng Thành Bích Thủy Viên!](#)
307. [Chương 357: Tin Tức!](#)
308. [Chương 358: Đăng Phi Tới Nguyệt Lượng Thành!](#)
309. [Chương 359: Cơ Gia Biến Chuyển!](#)
310. [Chương 360: Cốt Nhục Thân Tình](#)
311. [Chương 361: Cơ Gia Trưởng Lão!](#)
312. [Chương 362: Thân Long Gia Tộc](#)
313. [Chương 363: Giết Cũng Giết Rồi](#)
314. [Chương 364: Cự Tuyệt](#)
315. [Chương 365: Tuyệt Hận](#)

316. [Chương 366: Cơ Gia Gia Chủ](#)
317. [Chương 367: Cơ Tử Vân Sâu Không Lường Được](#)
318. [Chương 368: Lão Nương Uy Vũ](#)
319. [Chương 369: Thần Long Tứ Tổ](#)
320. [Chương 370: Lại Đến Vị Ương Thành](#)
321. [Chương 371: Vị Ương Tam Công Chúa](#)
322. [Chương 372: Đảo Truy](#)
323. [Chương 373: Thị Nữ Cao Quý](#)
324. [Chương 374: Đại Đế Cảnh Đường!](#)
325. [Chương 375: Tử Sắc Tượng Gỗ!](#)
326. [Chương 376: Tượng Gỗ Giết Đại Đế!](#)
327. [Chương 377: Thương Cổ Đại Thế Giới!](#)
328. [Chương 378: Chiến Tranh Ma Ngẫu!](#)
329. [Chương 379: Vĩnh Hằng Chi Chủ!](#)
330. [Chương 380: Hỏa Long Hạp!](#)
331. [Chương 381: Hoàng Thành Đế!](#)
332. [Chương 382: Tỉnh Huyền Đột Phá!](#)
333. [Chương 383: Giết Liên Tục Hai Vương!](#)
334. [Chương 384: Nam Vực Đăng Gia!](#)
335. [Chương 385: Khói Thuốc Súng Nổi Lên Bốn Phía!](#)
336. [Chương 386: Tuyệt Nơi Gặp Sinh!](#)
337. [Chương 387: Điện Cuồng Chém Giết!](#)
338. [Chương 388: Đại Đế Ngạo Thiên Kiếm!](#)
339. [Chương 389: Truyền Cho Người Cơ Gia Bí Thuật!](#)
340. [Chương 390: Bài Bài Ngồi An Quả Quả!](#)
341. [Chương 391: Lễ Vật!](#)
342. [Chương 392: Ngày Vào Đầu Tỉnh Cổ Điện!](#)
343. [Chương 393: Thoát Đi Thần Vực Đảo!](#)
344. [Chương 394: Đuổi Giết!](#)
345. [Chương 395: Chẻ Củi Thế Ngoại Cao Nhân!](#)
346. [Chương 396: Kinh Khủng Cường Giả!](#)
347. [Chương 397: Đế Bái Cốc!](#)
348. [Chương 398: Vũ Lan Tử Huyền Ngưỡng Mộ Người!](#)
349. [Chương 399: Đại Tế Tì!](#)
350. [Chương 400: Bích Lạc Cung Ra!](#)
351. [Chương 401: Thành Ý!](#)
352. [Chương 402: Đi Chết Đi Sao!](#)
353. [Chương 403: Chạy Trốn!](#)
354. [Chương 404: Như Trước Cường Hãn!](#)
355. [Chương 405: Con Chồn Nhỏ Điện Cuồng!](#)

- 356. [Chương 406: Phải Tin Tưởng Hấn!](#)
- 357. [Chương 407: Thanh Long Tỉnh Ngộ!](#)
- 358. [Chương 408: Song Song Độ Kiếp!](#)
- 359. [Chương 409: Nơi Đầu Sóng Ngon Gió!](#)
- 360. [Chương 410: Thiên Đế Thạch Thiếu Sốt!](#)
- 361. [Chương 411: Chống Lại Thần Vực Đảo!](#)
- 362. [Chương 412: Miêu Sát!](#)
- 363. [Chương 413: Vương Gia Rút Đi!](#)
- 364. [Chương 414: A Tử Độ Kiếp!](#)
- 365. [Chương 415: Thất Công Chúa Thỉnh Cầu!](#)
- 366. [Chương 416: Tuyệt Ninh Chi Nguy!](#)
- 367. [Chương 417: Huyết Chiến Rốt Cuộc!](#)
- 368. [Chương 418: Hoàng Kim Đại Bằng Điều!](#)
- 369. [Chương 419: Mới Tổ Hợp!](#)
- 370. [Chương 420: Tử Bào Nhân!](#)
- 371. [Chương 421: Cường Giả Đối Chiến!](#)
- 372. [Chương 422: Hoa Cùng Cỏ Dại!](#)
- 373. [Chương 423: Liều Chết Chém Giết!](#)
- 374. [Chương 424: Hoàng Cấp Đại Năng!](#)
- 375. [Chương 425: Cẩn Nuốt!](#)
- 376. [Chương 426: Linh Hồn Lực!](#)
- 377. [Chương 427: Tao Lão Đầu!](#)
- 378. [Chương 428: Nhân Đồ Lữ Trường Dạ!](#)
- 379. [Chương 429: Ba Năm!](#)
- 380. [Chương 430: Thần Hồn Vực!](#)
- 381. [Chương 431: Thần Long Huyết Mạch Đệ Nhất Nhân!](#)
- 382. [Chương 432: Thần Thành!](#)
- 383. [Chương 433: Thần Hồn Vực Mang Đến Ảnh Hưởng!](#)
- 384. [Chương 434: Pháp Tắc Lực!](#)
- 385. [Chương 435: Mới Vào Thần Thành!](#)
- 386. [Chương 436: Có Dững Khí Ngươi Cho Lão Nương Đứng Lại!](#)
- 387. [Chương 437: Chuyên Tình Nam Nhân Tốt](#)
- 388. [Chương 438: Thực Lực Diễn Kỹ Phái!](#)
- 389. [Chương 439: Bằng Hữu Vô Giá!](#)
- 390. [Chương 440: Thiên Tư Tuyệt Sắc Bằng!](#)
- 391. [Chương 441: Lời Hứa Của Ngươi Rốt Cuộc Đã Tới!](#)
- 392. [Chương 442: Vị Ương Minh Minh Tức Giận!](#)
- 393. [Chương 443: Ngươi Cũng Muốn Chết Một Lần](#)

- 394. [Chương 444: Thần Thành Giống Nhau Có Thể Giết Người!](#)
- 395. [Chương 445: Pháp Tắc Ở Ngoài!](#)
- 396. [Chương 446: Chết Vắn!](#)
- 397. [Chương 447: Khai Hoang Người!](#)
- 398. [Chương 448: Mâu Thuẫn!](#)
- 399. [Chương 449: Phan Vô Song!](#)
- 400. [Chương 450: Mộ Dung Phương Phi!](#)
- 401. [Chương 451: Tính Toán!](#)
- 402. [Chương 452: Họa Thủy Đông Dẫn!](#)
- 403. [Chương 453: Chiến Hoàng Cấp!](#)
- 404. [Chương 454: Cùng Thiên Tranh Đạo!](#)
- 405. [Chương 455: Ai Giấu Tài Giỏi Hơn!](#)
- 406. [Chương 456: Đạo Bất Đồng Bất Tương Vi Mưu!](#)
- 407. [Chương 457: Hiện Tại Ngươi Hải Lòng](#)
- 408. [Chương 458: Kẻ Ngươi Mới Xem Hẳn Là Địch!](#)
- 409. [Chương 459: Ta Là Lục Tử Lăng!](#)
- 410. [Chương 460: Đế Binh!](#)
- 411. [Chương 461: Vạn Vật Sinh!](#)
- 412. [Chương 462: Tiểu Côn!](#)
- 413. [Chương 463: Tấn Chức Đại Đế!](#)
- 414. [Chương 464: Đánh Bại Tồi Cường Tân Nhân Bảng Thứ Ba!](#)
- 415. [Chương 465: Ngươi Sẽ Giúp Ta Sao](#)
- 416. [Chương 466: Vĩnh Hằng Chi Địa!](#)
- 417. [Chương 467: Thứ Chín Mười Chín Thành Thành Chủ!](#)
- 418. [Chương 468: Hưng Thú Cuộc Chiến!](#)
- 419. [Chương 469: Muốn Nhận Chủ](#)
- 420. [Chương 470: Tiểu Bạch!](#)
- 421. [Chương 471: Hỗn Thác Tinh!](#)
- 422. [Chương 472: Long Nhất!](#)
- 423. [Chương 473: Nói Tồi Cường Tân Nhân!](#)
- 424. [Chương 474: Hắc Văn Kim!](#)
- 425. [Chương 475: Thanh Long Rung Động!](#)
- 426. [Chương 476: Bắc Cương Mộ Dung Gia!](#)
- 427. [Chương 477: Sớm Thay Ta Ăn Mừng Sao](#)
- 428. [Chương 478: Mộ Dung Vô Kỵ Lửa Giận!](#)
- 429. [Chương 479: Hưng Cùng Suy!](#)
- 430. [Chương 480: Bất Hủ Thần Hoàng Lão Tổ Tông!](#)
- 431. [Chương 481: Kỳ Di Đất!](#)

- 432. [Chương 482: Huyền Linh Tiên Dịch!](#)
- 433. [Chương 483: Cải Tạo!](#)
- 434. [Chương 484: Lựa Chọn Đầu Hàng Hoặc Là Chết!](#)
- 435. [Chương 485: Thân Hợp Thiên Đạo!](#)
- 436. [Chương 486: Bạch Sắc Lão Viên!](#)
- 437. [Chương 487: Năm Tháng Lực Lượng!](#)
- 438. [Chương 488: Đi Đường Khó Khăn!](#)
- 439. [Chương 489: Thần Miếu!](#)
- 440. [Chương 490: Khí Linh!](#)
- 441. [Chương 491: Truyền Pháp!](#)
- 442. [Chương 492: Quán Quýt Lão Bạch](#)
- 443. [Chương 493: Viên Tướng Quân!](#)
- 444. [Chương 494: Vị Ương Gia Song Hi!](#)
- 445. [Chương 495: Lửa Giận!](#)
- 446. [Chương 496: Vấn Tâm!](#)
- 447. [Chương 497: Trời Giáng Điềm Lành!](#)
- 448. [Chương 498: Hóa Rồng!](#)
- 449. [Chương 499: Hắc Thủy Ma Cung Dư Nghiệt!](#)
- 450. [Chương 500: Miếu Sát!](#)
- 451. [Chương 501: Một Năm Cho Các Người Thành Hoàng!](#)
- 452. [Chương 502: Huyền Linh Tiên Đan!](#)
- 453. [Chương 503: Giảng Đạo!](#)
- 454. [Chương 504: Đại Đế Ma Thú Làm Nhân Bánh Bao Thịt!](#)
- 455. [Chương 505: Vị Ương Minh Minh Vui Mừng!](#)
- 456. [Chương 506: Tiến Vào Vị Ương Gia!](#)
- 457. [Chương 507: Sẽ Không Để Cho Người Lại Chiu Ủy Khuất!](#)
- 458. [Chương 508: Ngày Đại Hôn!](#)
- 459. [Chương 509: Đăng Phi Tới!](#)
- 460. [Chương 510: Xuất Thủ!](#)
- 461. [Chương 511: Thiên Ngoại Kịch Chiến!](#)
- 462. [Chương 512: Hoàn Mỹ Đánh Chết!](#)
- 463. [Chương 513: Đám Lão Quái Vật Kỳ Quái Cử Động!](#)
- 464. [Chương 514: Tái Chiến!](#)
- 465. [Chương 515: Mãnh Liệt Rung Động!](#)
- 466. [Chương 516: Vĩnh Viễn Sẽ Không Hối Hận!](#)
- 467. [Chương 517: Lại Xảy Ra Chuyện Lớn](#)
- 468. [Chương 518: Giận Tím Mặt!](#)
- 469. [Chương 519: Âu Dương Chấn Thiên!](#)
- 470. [Chương 520: Thần Bí Cường Giả](#)

471. [Chương 521: Kích Đầu Bạch Y Nữ Tử!](#)
472. [Chương 522: Rút Đi!](#)
473. [Chương 523: Long Nhất Theo Đuôi!](#)
474. [Chương 524: Tỷ Ta Sai Lâm Rồi!](#)
475. [Chương 525: Tử Y Nương Tử](#)
476. [Chương 526: Liệt Dương Húc Không Cam Lòng!](#)
477. [Chương 527: Giết Âu Dương Gia Chủ Thành!](#)
478. [Chương 528: Máu Chảy Thành Sông!](#)
479. [Chương 529: Một Ngụm Nuốt Mất!](#)
480. [Chương 530: Nửa Nuốt Hai Người!](#)
481. [Chương 531: Chia Cắt!](#)
482. [Chương 532: Bắc Cung A Khô!](#)
483. [Chương 533: Tàn Nhẫn Lý Nhị Thiếu!](#)
484. [Chương 534: Diên Cuồng!](#)
485. [Chương 535: Danh Vọng Như Cầu Vòng!](#)
486. [Chương 536: Uy Hiếp!](#)
487. [Chương 537: Ngũ Vực Trẻ Tuổi Đệ Nhất Nhân!](#)
488. [Chương 538: Quảng Hàn Tuyệt!](#)
489. [Chương 539: Hình Thiên!](#)
490. [Chương 540: Xích Huyết Ma Kiếm!](#)
491. [Chương 541: Quảng Việt Thiên Vương Con Giận](#)
492. [Chương 542: Ba Số Một Quyền!](#)
493. [Chương 543: Tây Môn Khánh!](#)
494. [Chương 544: Trần Đầy Ngụy Cơ Chu Tước Gia Tộc!](#)
495. [Chương 545: Quyết Định](#)
496. [Chương 546: Chu Tước Gia Tộc!](#)
497. [Chương 547: Vương Gia Đồng Minh!](#)
498. [Chương 548: Giảng Co](#)
499. [Chương 549: Vô Sĩ Cực Kỳ!](#)
500. [Chương 550: Nổ Tung Mộ Dung Kinh Hồng!](#)
501. [Chương 551: Khắp Nơi Phản Ứng!](#)
502. [Chương 552: Người Khiêu Chiến!](#)
503. [Chương 553: Hoang Vu Tịch Diệt Trảm!](#)
504. [Chương 554: Đại Thiên Vương!](#)
505. [Chương 555: Thảm Thiết!](#)
506. [Chương 556: Ngũ Vực Đệ Nhất Nhân!](#)
507. [Chương 557: Cảnh Tỉnh!](#)
508. [Chương 558: Vô Tận Thâm Hải!](#)
509. [Chương 559: Thái Cổ Di Tích!](#)
510. [Chương 560: Tượng Thần!](#)

511. [Chương 561: Một Đóa Hoa Khác!](#)
512. [Chương 562: Hắc Kiếm!](#)
513. [Chương 563: Tượng Thần Chi Uy!](#)
514. [Chương 564: Lăn Nhau Vui Mừng](#)
515. [Chương 565: Quá Được Hoan Nghênh!](#)
516. [Chương 566: Trấn Áp](#)
517. [Chương 567: Thật Lớn Tổng Thê!](#)
518. [Chương 568: Ta Cam Nguyện Vì Quân Cờ!](#)
519. [Chương 569: Chiến Thần Ngươi Phải Cần Thận!](#)
520. [Chương 570: Lạc Thần Uyên!](#)
521. [Chương 571: Đại Yêu!](#)
522. [Chương 572: Hắc Kiếm Lai Lịch!](#)
523. [Chương 573: Tấn Chúc Chí Tôn!](#)
524. [Chương 574: Chí Tôn Đỉnh Phong!](#)
525. [Chương 575: Chí Tôn Đỉnh!](#)
526. [Chương 576: Chiến Thần Ta Thắng!](#)
527. [Chương 577: Ma Tộc!](#)
528. [Chương 578: Bá Đạo!](#)
529. [Chương 579: Quay Về Nam Vực!](#)
530. [Chương 580: Gả Hay Không Gả](#)
531. [Chương 581: Tứ Đại Ma Thú Chiến Vĩnh Hằng!](#)
532. [Chương 582: Chí Tôn Chi Nộ!](#)
533. [Chương 583: Bạo Chết Chí Tôn Đỉnh Phong!](#)
534. [Chương 584: Lăn Đầu Tiên!](#)
535. [Chương 585: Thiên Dục Hoa!](#)
536. [Chương 586: Mộ Dung Phương Phi Cùng Lục Tử Lãng!](#)
537. [Chương 587: Trước Khi Rời Đi!](#)
538. [Chương 588: Kỳ Quái 99 Thành!](#)
539. [Chương 589: Lòng Dạ !](#)
540. [Chương 590: 591](#)
541. [Chương 591: Trí Tuệ Thần Tướng!](#)
542. [Chương 592: Long Ngủ!](#)
543. [Chương 593: Thánh Nhân!](#)
544. [Chương 594: Kinh Ngạc!](#)
545. [Chương 595: Tiên Sinh Rượu Rất Quý!](#)
546. [Chương 596: Trác Tuyệt Thông Minh!](#)
547. [Chương 597: Trong Chớp Mắt Bạc Đầu!](#)
548. [Chương 598: Trí Tuệ Thần Tướng Rung Động!](#)
549. [Chương 599: Trọng Sinh Lão Long!](#)
550. [Chương 600: Đăng Phi Thế Giới!](#)

- 551. [Chương 601: Tu Luyện Nguyên Động Lục!](#)
- 552. [Chương 602: Tín Nhiệm!](#)
- 553. [Chương 603: Yêu Ma Đột Kích!](#)
- 554. [Chương 604: Quét Ngang!](#)
- 555. [Chương 605: Tam Đại Thiên Tôn Hàng Lâm!](#)
- 556. [Chương 606: Chiến Thiên Tôn!](#)
- 557. [Chương 607: Luyện Hóa Ngươi!](#)
- 558. [Chương 608: Giết Nam Cung!](#)
- 559. [Chương 609: Đại Thiên Tôn!](#)
- 560. [Chương 610: Lạnh Như Băng Hình Ảnh!](#)
- 561. [Chương 611: Sa Nhĩ Ma Tộc!](#)
- 562. [Chương 612: Nguyên Linh!](#)
- 563. [Chương 613: Lại Mưu Vĩnh Hằng!](#)
- 564. [Chương 614: Báo Thù Bắt Đầu!](#)
- 565. [Chương 615: Tuyên Thệ Trước Khi Xuất Quân!](#)
- 566. [Chương 616: Đầu Hàng Đi!](#)
- 567. [Chương 617: Ngươi Càng Hận Ai](#)
- 568. [Chương 618: Sẵn Sàng Góp Sức!](#)
- 569. [Chương 619: Công Phạt!](#)
- 570. [Chương 620: Thiên Vương Chiến Thiên Vương!](#)
- 571. [Chương 621: Liệt Thần Âu Dương Đức!](#)
- 572. [Chương 622: Băng Ngọc Thần Kiếm!](#)
- 573. [Chương 623: Năm Đợt Thù!](#)
- 574. [Chương 624: Đoạt Xá!](#)
- 575. [Chương 625: Vĩnh Hằng Đệ Nhất Thành!](#)
- 576. [Chương 626: Vĩnh Hằng Chi Địa Phản Kích!](#)
- 577. [Chương 627: Quảng Việt Cùng Chương Ân!](#)
- 578. [Chương 628: Thức Tỉnh!](#)
- 579. [Chương 629: Duy Ngã Độc Tôn!](#)
- 580. [Chương 630: Giết Thiên Vương!](#)
- 581. [Chương 631: Đại Chiến Kết Thúc!](#)
- 582. [Chương 632: Chương Trí Nhớ Dung Hợp!](#)
- 583. [Chương 633: Niết Bàn Trọng Sinh!](#)
- 584. [Chương 634: Đăng Gia Sự Tình!](#)
- 585. [Chương 635: Thân Tộc An Bài!](#)
- 586. [Chương 636: Sớm Có Dự Liệu!](#)
- 587. [Chương 637: Thôn Thiên Đại Uyên!](#)
- 588. [Chương 638: Tiến Vào Ma Tộc!](#)
- 589. [Chương 639: Thanh Y Nữ Tử!](#)
- 590. [Chương 640: Long Ngũ Tin Tức!](#)

591. [Chương 641: Anh Hoa Hồ Bò!](#)
592. [Chương 642: Long Ngũ!](#)
593. [Chương 643: Bì Phong Ân Ma Tộc!](#)
594. [Chương 644: Na Phách!](#)
595. [Chương 645: Thanh Y!](#)
596. [Chương 646: Đằng Phi Xuất Thủ! !](#)
597. [Chương 647: Ma Tộc Thái Thượng Trưởng Lão!](#)
598. [Chương 648: Đánh Lén Ban Đêm!](#)
599. [Chương 649: Diễn Trò!](#)
600. [Chương 650: Cũng Là Diễn Viên!](#)
601. [Chương 651: Quãng Danh Trạng!](#)
602. [Chương 652: Buồn Bực Thái Thượng Trưởng Lão!](#)
603. [Chương 653: Thanh Ma!](#)
604. [Chương 654: Màu Trắng Cự Hồ!](#)
605. [Chương 655: Tính Toán!](#)
606. [Chương 656: Ngộ!](#)
607. [Chương 657: Ma Giới Chi Giết!](#)
608. [Chương 658: Trốn Đi!](#)
609. [Chương 659: Thanh Y Biến!](#)
610. [Chương 660: Ác Chiến!](#)
611. [Chương 661: Chiến Tranh Ma Ngẫu Trở Về!](#)
612. [Chương 662: Ma Thần Truyền Thừa!](#)
613. [Chương 663: Lột Xác!](#)
614. [Chương 664: Trở Về!](#)
615. [Chương 665: Sáu Mươi Ba Thành](#)
616. [Chương 666: Ta Chính Là Đằng Phi!](#)
617. [Chương 667: Sa Nhĩ Ma Tộc Tung Tích!](#)
618. [Chương 668: Thần Thức Chiếu Hình!](#)
619. [Chương 669: Tiếng Lòng!](#)
620. [Chương 670: Lục Tử Lăng Quyết Định!](#)
621. [Chương 671: Ngọc Tỉ Của Ma Thần!](#)
622. [Chương 672: Nhìn Thấu!](#)
623. [Chương 673: Kịch Chiến Ma Hoàng!](#)
624. [Chương 674: Thiên Ma Bạo Thề!](#)
625. [Chương 675: Bì Kịch Hắc Ảnh!](#)
626. [Chương 676: Trong Vũ Trụ Dị Tộc!](#)
627. [Chương 677: Hoàn Toàn Mới Cảnh Giới!](#)
628. [Chương 678: Phi Long!](#)
629. [Chương 679: Trảm Long!](#)
630. [Chương 680: Vô Sĩ Dã Nhân!](#)

631. [Chương 681: Vũ Trụ Chiến Trường!](#)
632. [Chương 682: Kết Giới Bể Tan Tành!](#)
633. [Chương 683: Cái Chết Của Thanh Ma!](#)
634. [Chương 684: Đắm Máu Chiến Đấu Hăng Hái!](#)
635. [Chương 685: Thuật Nghiệp Có Chuyên Tấn Công!](#)
636. [Chương 686: Vĩnh Hằng Kinh Biến](#)
637. [Chương 687: Người Không Phải Là Đẳng Phi](#)
638. [Chương 688: Đế Tôn](#)
639. [Chương 689: Phệ Tâm Hỏa](#)
640. [Chương 690: Chém Giết](#)
641. [Chương 691: Dã Cuồng Sinh Bữa Ăn Tối!](#)
642. [Chương 692: Ba Mươi Năm](#)
643. [Chương 693: Tinh Hạch](#)
644. [Chương 694: Đế Hậu](#)
645. [Chương 695: Ăn Ý](#)
646. [Chương 696: Đoàn Tụ Một Đường](#)
647. [Chương 697: Chí Cao Thần](#)
648. [Chương 698: Hành Trình!](#)
649. [Chương 699: Chí Cao Thần Đuổi Giết!](#)
650. [Chương 700: Ngàn Năm Một Cái Chớp Mắt!](#)
651. [Chương 701: Tiến Vào Vũ Trụ Chiến Trường](#)
652. [Chương 702: Ma Thần Thi Thê](#)
653. [Chương 703: Chân Chính Truyền Thừa](#)
654. [Chương 704: Trên Đồi Đều Địch](#)
655. [Chương 705: Người Là Người Thứ Nhất](#)
656. [Chương 706: Thánh Nhân Đường](#)
657. [Chương 707: Xé Nát!](#)
658. [Chương 708: Vũ Trụ Cường Giả Báo Thù](#)
659. [Chương 709: Không Chỉ Một Vật](#)
660. [Chương 710: Vĩnh Viễn Không Lui Về Phía Sau](#)
661. [Chương 711: Thanh Trúc Ra Thiên Địa Khóc](#)
662. [Chương 712: Thanh Trúc Lão Nhân!](#)
663. [Chương 713: Cường Đại Nhất Vũ Khí](#)
664. [Chương 714: Giết Người Như Ngóc](#)
665. [Chương 715: Vũ Trụ Dọc Theo](#)
666. [Chương 716: Thần Thê Vô Địch! - Đại Kết Cục](#)

Chương 1: Đằng Phi

- Trời ơi mau nhìn sang bên kia ... Đó là cái gì vậy?

Vào lúc chập tối khi bầu trời còn sáng sủa có một người chỉ ngón tay về chỗ rất xa trên bầu trời dãy núi Mang Năng Sơn rồi hét lên với vẻ một vẻ mặt kinh ngạc.

- Nhìn không giống ánh nắng chiều, ánh nắng chiều không có đỏ như vậy!

Một người bên cạnh cũng nói.

- Bên trong dãy núi Mang Năng Sơn ma thú hoành hành. Không đúng... Đó là ma thú đánh nhau, máu của bọn chúng nhuộm đỏ hết cả bầu trời rồi!

- Đừng có cường điệu hóa lên như thế, do người nghe nhiều chuyện quá mà tưởng tượng ra thôi.

Hầu như toàn bộ người của Đằng Gia Trấn đều vì chuyện này mà trở nên huyên náo, người đi trên đường ai cũng nhao nhao chỉ về chỗ xa phía tây với vẻ mặt hưng phấn rồi bàn luận.

Mấy trăm dặm phía bên ngoài bầu trời Mang Năng Sơn trời đã chạng vạng tối, đám mây tạo thành một cái mảng vầy cá rất lớn, đáng lẽ do ánh mặt trời chiều phải nhuộm thành một màu vàng óng ánh. Nhưng giờ khắc này thì lại bị một vùng huyết sắc bao phủ!

Nhìn giống như là bị một mảnh máu tươi bao phủ vậy. Càng kinh người hơn là cái mảnh bầu trời đỏ tươi chói mắt đó lại giống như là gợn nước, dường như còn chậm rãi di động.

- Trời ơi ... mau nhìn! Đó là cái gì?

Có người đột nhiên hô to một tiếng, trong thanh âm còn mang theo một chút run rẩy sợ hãi. Giống như là nhìn thấy một việc vô cùng đáng sợ.

Cả vùng đỏ tươi trên bầu trời dãy núi Mang Năng Sơn kia có một khe hở cực lớn xuất hiện vô cùng đột ngột. Ở bên trong

khe hở dài tầm mười dặm vắt ngang vùng đỏ tươi đó thì chỉ có một màu đen như mực.

Khe hở giống như là vực sâu vô tận không thể lường hết hoặc như là bầu trời bị một nhát kiếm chém thành một vết thương rất lớn!

Đám người đang xem náo nhiệt ở Đăng Gia Trấn lập tức trong lòng dâng lên một nỗi sợ hãi, một nỗi sợ hãi của bản năng con người. Bắt đầu chạy loạn bốn phía nhao nhao như ong vỡ tổ, trong lòng hoảng sợ chỉ biết trốn tránh theo hướng riêng của từng người ai về nhà đấy đóng chặt cửa.

Loại dị tượng này quá kinh khủng và quý dị vượt qua sự hiểu biết của mọi người rồi!

Cái khe hở ở trên bầu trời Mang Năng Sơn kia giống như cầu vòng xuyên qua mặt trời, chuyển động chung quanh một vùng đỏ tươi như máu trông rất là yêu dị.

Khi màn đêm buông xuống, màu đen bao phủ khắp nơi. Cả vùng đỏ tươi trên bầu trời dãy núi Mang Năng Sơn mới chậm rãi tiêu tán, bầu trời phai nhạt dần dần rồi mờ lộ ra một màu xanh da trời.

Nhưng mà cái khe hở kia dường như chuyển động trong vùng đỏ tươi đó giống như vực sâu vô tận khắc thật sâu vào trong nội tâm người xem, dù cho vài chục năm sau nói lại chuyện này cũng giống như vừa mới nhìn thấy ngày hôm qua vậy.

Tuy nói dãy núi Mang Năng Sơn bên ngoài mấy trăm dặm lưu truyền rất nhiều câu chuyện thần kỳ thì người trên Đăng Gia Trấn cũng đã quen thuộc rồi. Nhưng cái hiện tượng ngày hôm nay lại để cho tất cả mọi người đều kinh sợ lạnh cả xương sống, linh hồn bị run rẩy.

Cái loại hiện tượng quý dị này khiến cho khu vực Đăng Gia Trấn trở nên rất ồn ào.

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, đến tột cùng là xảy ra chuyện gì? Mà ngay cả gia chủ Đăng gia, Đăng lão gia tử cường đại nhất trong trấn đều không nói nên lời. Ra lệnh cấm tất cả các con em trong gia tộc tiến về dãy núi phía trước thăm dò.

Dãy núi Mang Năng Sơn cho dù là những thế lực có Đấu Khí cao thủ rất cường đại cũng không dám tiến vào một cách tùy tiện. Bởi vì dãy núi Mang Năng Sơn còn có một cái tên khác - Một trong ‘ngũ đại thánh địa’ của Chân Vũ Hoàng Triều.

Loại địa phương này cũng không phải là loại mà đệ tử của Đăng gia có thể tìm kiếm được.

~~~

- Người đến đây!

Trên Diễn Võ Trường của Đăng Gia Trấn có một người trung niên thân hình cao lớn cơ bắp rắn chắc khỏe mạnh, chỉ tay vào một người tầm mười hai mười ba tuổi bên trong đám hải tử nói.

- Ra mắt Giáo quan

Thiếu niên này có đôi mắt với hàng lông mày rất đẹp, dáng người nhìn có chút nhỏ bé yếu ớt. Nhưng ánh mắt lại rất bình tĩnh cùng với hai đầu lông mày mang theo một cỗ nghị lực rất kiên nghị.

- He he Đăng Phi sắp bị hành hạ rồi!

- Giáo quan khẳng định là hành hạ Thiếu gia Đăng gia sẽ rất thoải mái a.

- Hix Đăng Phi công tử cũng thật là đáng thương ...

- Đúng vậy, Công tử Đăng gia vậy mà không có cách nào cảm ứng Đấu Khí. Rất nhiều người đều nói hẳn không phải là huyết mạch chân chánh của Đăng gia mà.

- Xuyết lời này đừng có nói lung tung. Nếu để người khác nghe thấy thì ta cũng không bảo vệ được người đâu. Dù sao nhà chúng ta đều là vì Đăng gia làm việc, chăm chú làm tốt việc của mình là được rồi.

- He he he.

Một đám thiếu niên mười mấy tuổi cười hì hì mà nhìn cái bóng lưng gầy yếu nhỏ giọng bàn luận.

Người trung niên được xưng là giáo quan sắc mặt nghiêm túc nhìn Đăng Phi, trong ánh mắt không che dấu khinh thường lạnh giọng nói :

- Hắc Hồ Quyền của ngươi luyện đến đâu rồi, ta chuẩn bị kiểm tra các ngươi một chút. Đến đây dốc hết toàn bộ sức lực của ngươi đánh ta!”

- Ha ha ha.

Một đám thiếu niên phía dưới cười vang, cười đến ngã lăn quay ra đất.

Trên mặt Đằng Phi hiện ra một vẻ kiên nghị, không có biểu hiện ra bất kỳ một điều gì khác thường mà chỉ khẽ gật đầu một cái. Đi đến trước mặt giáo quan ôm quyền thi lễ.

Sau đó đứng vững bước chân hơi hơi cúi người triển khai thức mở đầu của Hắc Hồ Quyền. Một đôi con ngươi tinh khiết thanh tịnh không mang theo bất cứ cảm xúc gì. Phát ra một tiếng hô mãnh liệt, cánh tay phải vung lên lập tức phát lực lại mơ hồ mang theo một chút bén nhọn của tiếng gió, đánh ra một quyền tại ngực quần giáo.

- Khí thế không tệ nhưng lực lượng...

Giáo quan khẽ lắc đầu mà nói:

- Thực sự quá kém.

Thân hình khẽ động, một cánh tay duỗi ra không ai trông thấy động tác của hắn lại tránh được một quyền này của Đằng Phi, đồng thời cái tay kia khoác lên trên bờ vai Đằng Phi nhẹ nhàng chấn động làm thân thể của Đằng Phi không còn sự khổng chế mà bay lên trên cao.

Bịch!

Bị hất ngã tại trên cát cách xa vài mét cả buổi không có đứng dậy.

- Giáo quan uy vũ!

- Giáo quan thật lợi hại!

- Phi ưng thập tam thức của Giáo quan thật là quá thần kỳ!

Lúc Đằng Phi bị ném trên mặt cát, tiếng nịnh hót như nước thủy triều dâng lên hướng tới giáo quan. Người giáo quan trung niên trên mặt hiện ra một vẻ nghiêm túc cùng nụ cười thản nhiên nói:

- Phi ung thập tam thức thuộc về trung cấp vũ kỹ hiện tại các người vẫn chưa tới thời điểm học nó. Ta chỉ cho các người biết một chút về vũ kỹ cũng không phải là cái gì tồi tệ, chỉ cần khắc khổ tu luyện một ngày nào đó các người ... Cũng có thể giống như trở thành một cao thủ ta.

- Giáo quan, bọn chúng ta có hi vọng đánh bại Đấu Khí võ giả hay không?

Một thiếu niên thân hình cao lớn trong đám người lớn tiếng hỏi.

Giáo quan trung niên trầm mặc một hồi sau đó nói:

- Đấu Khí võ giả đều là con cưng của trời mà chúng ta chỉ là một đám người bình thường mà thôi. Nhưng trên đời này tất cả đều là cũng không phải là chỉ có Đấu Khí võ giả, người bình thường có đường đi của người bình thường. Tu luyện vũ kỹ đạt tới trình độ nhất định trong người cũng có thể hình thành một cỗ năng lượng đặc biệt gọi là Chân Khí, có thể làm cho uy lực của chiêu thức mạnh hơn rất nhiều. Võ giả cao cấp hơn có thể đem Chân Khí chuyển hóa thành chân nguyên, lúc chân nguyên đột phá cảnh giới có thể cùng Đấu Khí võ giả đánh một trận rồi.

Lúc giáo quan trung niên nói ra trong mắt hiện lên một chút âm đạm. Bọn thiếu niên ngây thơ này làm sao lại biết rõ không thể cảm ứng được Đấu Khí trong thiên địa. Một người bình thường muốn trở thành võ giả cường đại thì khó khăn đến mức nào, đó quả thực chính là một con đường bị bụi gai che kín. Mỗi bước đi đều khó hơn lên trời.

- Giáo quan vậy ngài hiện tại đạt đến cảnh giới gì rồi?

Giáo quan trung niên giận tái mặt mà mắng:

- Tốt rồi bắt đầu luyện tập đi, không nên đuổi theo những thứ quá xa vời. Các người nhớ kỹ không cần nghĩ tới Đấu Khí võ giả, nhưng nếu các người chịu cố gắng Chân Khí võ giả thậm chí Chân Nguyên võ giả các người vẫn có hy vọng đạt được.

Khi nói xong giáo quan trung niên lại lẩm bẩm một mình:

- Đúng vậy cố gắng liền có hi vọng, so với không có hi vọng còn tốt hơn nhiều.

Bên cạnh quản giáo trung niên bắt đầu dạy bảo một đám thiếu niên học Hắc Hồ Quyền, không có ai để ý tới cách đó không xa Đẳng Phi vẫn nằm trên mặt cát như trước.

Cho dù hắn là công tử Đẳng gia cũng không nói lên được điều gì cả. Một người “Đấu võ song phế” mà thôi, trên con đường võ đạo sẽ không có bất cứ thành tựu nào dường như đã được định trước.

Không có ai sẽ thông cảm với kẻ yếu!

Tại bọn nhỏ nhìn ra quản giáo lấy việc hành hạ công tử Đẳng gia chẳng qua chỉ là một việc vui mà thôi. Vào khoảng thời gian mà vị trung niên này chuẩn bị nên làm giáo quan giáo quan thì vẫn còn rất nghiêm túc.

Đúng vậy, mọi người không tệ chẳng qua là chướng mắt với cái “Đấu võ song phế” này của Đẳng gia mà thôi.

Vì sợ bọn nhỏ lúc tập luyện bị thương nên nền cát của Diễn Võ Trường tương đối mềm mại. Nhưng Đẳng phi bị ném một cái ra xa như thế mặc dù không có bị thương nhưng cảm giác cũng tuyệt đối là không có dễ chịu chút nào cả.

Đẳng Phi nằm trên mặt cát nhìn lên mấy đám mây đang bay qua trên bầu trời, trong con mắt thanh tịnh đều tràn ngập vẻ âm trầm cùng mất mát.

Cái Diễn Võ Trường này thuộc về tất cả sở hữu đều thuộc về Đẳng gia, trên thị trấn này Đẳng gia là gia tộc cường đại nhất. Người bình thường của Đẳng Gia Trấn phần lớn đều làm việc cho Đẳng gia.

Đám thiếu niên trên Diễn Võ Trường này đều là người trong gia tộc của Đẳng gia, có một ít chi bên cùng con em của quản sự. Tương lai không xa bọn chúng sẽ trở thành lực lượng trung kiên của Đẳng gia, đối với đám thiếu niên này, mục tiêu cuộc sống của bọn chúng là không ngừng thông qua cố gắng để sau này được sự tán thành của gia tộc mà quản lý một phương, trở thành người trên người.

Đẳng Phi biết rõ giáo quan không thích mình, không nói đến thân thể không có cảm ứng được Đấu Khí mà thân thể cũng không biết vì nguyên nhân gì lại rất gây yếu đáng thương. So

sức lực thì chỉ cần tùy tiện lấy một người cùng lứa tuổi hoặc nhỏ hơn một hai tuổi cũng có thể dễ dàng đánh thắng hẳn.

Đó không phải là Đăng Phi không đủ cố gắng, trái lại cho dù Đăng gia trọng điểm bồi dưỡng đám đệ tử có thể cảm ứng được Đấu Khí kia thì cũng chẳng có mấy người có thể chịu khổ cực hơn được Đăng Phi cả.

Có thể nói Đăng Phi là người thức dậy sớm nhất rồi đi ngủ muộn nhất so với toàn bộ Đăng gia.

Hàng ngày khi trời chưa sáng Đăng Phi đều cột lên người bao cát 30 cân rồi chạy suốt năm vòng vòng quanh Diễn Võ Trường.

Đối với giáo quan đưa ra bất luận điều gì của quá trình luyện tập Đăng Phi đều hoàn thành một cách cẩn thận và tỉ mỉ. Đến buổi tối vẫn còn lấy các loại sách vở đọc và học tập tri thức.

Có thể hết lần này tới lần khác bằng mọi cách rèn luyện thì thân thể của hắn không có chút tiến bộ nào cả, vào thời điểm trước kia thì giáo quan vẫn là rất yêu thích hắn đấy nhưng thời gian dần dần trôi qua lại thất vọng với hắn, đến tận bây giờ thì chỉ còn lại sự tuyệt vọng.

Một người đã được xác nhận là phế vật thì còn ai nguyện ý đi quan tâm nữa đây?

Đăng Phi hoạt động vài cái làm thân thể đau buốt rồi chậm rãi đứng lên, nhìn thoáng qua bên kia đang luyện tập với khí thế ngất trời, hắn phúi phúi bụi bậm trên người khắp khiêng hướng phía bên ngoài Diễn Võ Trường mà đi.

Từ đầu đến cuối giáo quan trung niên cùng đám thiếu niên kia không có bất kỳ người nào quay đầu nhìn Đăng Phi một cái. Bản thân Đăng Phi đối với nơi đây thuộc về hai thế giới khác biệt, đám thiếu niên này cho tới bây giờ không có ai đem Đăng Phi trở thành đồng bạn của bọn hắn cả.

Thân ảnh gầy yếu đơn bạc của Đăng Phi biến mất ở ngoài Diễn Võ Trường, giáo quan trung niên mới thở ra một tiếng thở dài rồi thầm nghĩ:

- Cần gì phải như vậy? Một thân phận công tử tôn quý không thể tu luyện thì đi buôn bán, chăm chỉ đọc sách làm quan cũng được mà ...

Bằng vào thế lực của Đẳng gia cùng phụ thân hấn vì Đẳng gia lập nhiều công lao hiển hách, cuộc sống của hấn cũng sẽ rất hạnh phúc mà, hà tất phải kiên trì đi trên con đường này? Thật sự không hiểu nổi thiếu niên này trong lòng nghĩ gì, ta dùng mọi cách làm nhục nhưng vẫn kiên trì như cũ. Đây không phải là tự chịu khổ sao?

Trong lòng giáo quan trung niên suy nghĩ rồi quát lớn vài tiếng với mấy thanh niên đang không chăm chú luyện tập, xem ra :
“Tìm cơ hội cùng gia chủ lão gia tử nói chuyện mới được, để cho Đẳng Phi không tu luyện vũ kỹ nữa. Nghe nói trên phương diện văn thư thì đứa nhỏ này cũng hơn người, đi buôn bán so với đi trên con đường võ giả không biết mạnh hơn biết bao nhiều lần a...”

Thời gian dần qua Đẳng Phi đến cửa ra vào Tàng Thư Quán của gia tộc, lão giả canh cổng chính là thế hệ cùng thời với ông nội của Đẳng Phi. Suốt ngày ngủ gà ngủ gật dưới nắng mặt trời ngay cửa vào Tàng Thư Quán, giống như vĩnh viễn đều nằm bất tỉnh một chỗ vậy.

Trông thấy Đẳng Phi, lão giả hé hờ mắt rồi phẩy tay ý bảo Đẳng Phi muốn làm gì thì làm.

Đẳng Phi cung kính thi lễ với lão giả rồi cất bước đi vào Tàng Thư Các, nếu không phải là con cháu Đẳng gia thì cũng không được phép tùy ý đi vào đây. Tuy Đẳng Phi không thể tu luyện nhưng cũng không vì vậy mà các loại đãi ngộ của hấn bị hạn chế. Bên trong Tàng Thư Quán có rất nhiều điển tịch cùng sách vở mà ở bên ngoài căn bản không thể tìm thấy được.

Ở bên trong Tàng Thư Quán vắng tanh, bây giờ là buổi trưa, đa số đệ tử trong gia tộc đều đang tu luyện nên có rất ít người đi vào chỗ này. Nên hằng ngày Đẳng Phi đều dành nhiều thời gian tại đây để tránh gặp mặt các huynh đệ

Tuy hấn không để ý đến việc mọi người chế giễu nhưng hấn lại không chịu được những ánh mắt thương hại nhìn mình.

Có lẽ ta không thể tu luyện. Nhưng ta ... Không phải phế vật!

Chương 2: Ta không phải phế vật!

Không giống như ngày thường là trực tiếp xem bách khoa toàn thư về thực vật hoặc bách khoa toàn thư về ma thú, hôm nay Đằng Phi đi thẳng đến chỗ để kỳ văn dị sự.

Chỗ đó có hơn một nửa là do một số người mạo hiểm đã tự tay ghi lại. Trong đó ghi chép lại tất cả kinh nghiệm mà bọn họ đã trải qua và những tin tức về ngũ đại cấm địa của Thanh Nguyên Châu.

Giống như việc quen dễ làm, trên giá sách Đằng Phi rút ra một quyển có tựa đề ‘Mang Năng Sơn Chí’ rồi tùy tiện ngồi đọc ngay ở trên mặt đất.

Mang Năng Sơn Chí không giống như những bản chép tay của những người mạo hiểm ghi lại. Nó là do tổ tiên của Đằng gia qua rất nhiều lần tiến vào Mang Năng Sơn cộng với những ghi chép của các cường giả khác mà biên soạn thành một quyển sách. Trong quyển sách này ghi lại hơn một nghìn ba trăm loại dược liệu, hơn bảy trăm loại ma thú. Đối với những sách vở nói về Mang Năng Sơn trên thị trường thì có rất ít sách có thể đầy đủ được hơn quyển Mang Năng Sơn Chí này.

Với trí nhớ lần trước hẳn nhanh chóng đem Mang Năng Sơn Chí lật đến một tờ ở giữa của quyển sách, thấy một bức tranh minh họa vẽ về một cái Huyết Sắc Cự Mãng. Trên đầu cự mãng có hai cái sừng, vì quyển sách đã cũ nát trông cái sừng lại giống như một cành khô đầy chạc cây lờm chờm, nhìn thoáng qua trông cực kỳ dữ tợn khủng bố!

Ma thú Xích Huyết Giao bát giai cao cấp, truyền thuyết kể lại Huyết Mãng sau mấy trăm năm tu luyện tiến hóa thành công sẽ biến thành Giao Long. Là một trong đám ma thú cao cấp nhất trong dãy núi Mang Năng Sơn.

Đặng Phi nhìn Mang Năng Sơn Chí giới thiệu về Xích Huyết Giao trong nội tâm liền suy đoán: “Vùng đỏ tươi trên bầu trời lúc chạng vạng tối kia, có hay không chính là do Xích Huyết Giao chiến đấu gây ra nhỉ? Cũng không biết người nào lại có thể chiến đấu cùng Xích Huyết Giao? Thực sự làm người khác tò mò.

Hay là do hai cái ma thú vì tranh đoạt địa bàn, tranh đoạt bảo vật ... mà chiến đấu?

Trong mắt Đặng Phi lộ ra một chút thần thờ, vẻ mặt buồn bã rồi lắc đầu. Dem sách khép lại để về chỗ cũ rồi đi sang giá sách bên cạnh lấy ra một quyển bách khoa toàn thư về ‘Được liệu Đại lục’ xem tiếp.

Thời gian chậm rãi trôi qua thậm chí Đặng Phi quên cả ăn cơm trưa, đến tận buổi chiều mới cảm giác được có chút đói bụng. Liền đứng dậy vươn vai làm thân thể đỡ mệt mỏi rồi đi tìm đồ ăn.

Bên ngoài có một thiếu niên chạy vào rất nhanh, dáng người thiếu niên to lớn vẻ mặt cao ngạo, khi trông thấy Đặng Phi trong mắt chợt lóe lên một chút khinh thường, ngửa mặt liền nói:

- Ta đoán không sai là người đang ở chỗ này, gia gia bảo ta đến tìm người nói với người đi qua chỗ gia gia có việc.

- Ủ ta đã biết, cảm ơn.

Giống như không có để thiếu niên ánh mắt khinh thường của thiếu niên cao ngạo trước mắt, Đặng Phi nghiêm túc cảm ơn sau đó đem quyển sách để lại giá sách một cách nhẹ nhàng.

Thiếu niên cao ngạo đột nhiên hỏi:

- Nghe nói người buổi trưa lại bị Lý Mục giáo quan trừng phạt hả?

Cũng không đợi Đặng Phi trả lời liền cười lạnh nói tiếp:

- Đặng Phi, không phải ta đã nói với người, không cách nào cảm ứng được Đấu Khí thân thể người cũng không cho phép người tu luyện võ kỹ thì vì có gì tự mình chuốc lấy cực khổ? Lý Mục giáo quan kia cũng thật sự là quá đáng, cho dù người là phế vật nhưng cũng là chuyện của Đặng gia. Hắn là một cái

người ngoài lại dám làm nhục người, nếu không phải gia gia nghiêm cấm chúng ta tìm đến hấn gây phiền phức thì ta đã đánh cho hấn một trận rồi.

Nghe được hai chữ phế vật, khoe miệng Đăng Phi có chút giựt giựt, ngẩng đầu chăm chú nhìn thiếu niên cao ngạo nói:

- Đăng Lôi, ta không phải phế vật.

- Được rồi được rồi... Người không phải... là ta nói sai, thôi đi đi gia gia còn đang chờ người!

Nói xong, Đăng Lôi hung hăng đi lên phía trước, ra khỏi Tàng Thư Quán rồi nói vọng lại:

- Có thể nói với tài văn người còn có thể cho gia tộc kiếm được ít tiền, người đi Thanh Nguyên Thư Viện ở Thanh Nguyên Châu tương lai có thể làm quan văn lấy được vợ đẹp, còn có thể vì gia tộc cống hiến một chút còn không tốt hơn bây giờ sao?

Đáp lại lời hấn là một khoảng dài trầm mặc của Đăng Phi.

Đăng Lôi bấu môi bất mãn thầm nghĩ trong lòng: “Có lòng chỉ bảo người người lại không biết ơn, một cái phế vật mà hết lần này tới lần khác muốn trở thành cường giả, cường giả chẳng nhẽ lại là loại người như người có thể đạt được hay sao?”

Đăng Lôi dẫn Đăng Phi tới cổng đình viện của gia chủ rồi đứng đầy mặc kệ Đăng Phi bước vào một mình. Hấn không thích người đệ đệ này của Tam thúc, rõ ràng là một phế vật mà vẫn còn thanh cao, nhìn tất cả mọi việc xung quanh một cách nhạt nhẽo. Nhớ tới gương mặt không biểu tình của Đăng Phi, Đăng Lôi cũng cảm thấy ngán đến tận cổ.

Quay đầu lại nhìn thấy Đăng Phi đi vào bên trong Đăng Lôi khoe miệng lộ ra nụ cười nhạt, nghe nói gia gia đã đồng ý đề nghị của giáo quan Lý Mục, không để cho Đăng Phi tu luyện võ kỹ nữa. Loại người vô dụng này có lẽ cứ ở trong nhà là tốt rồi ngàn vạn đừng có đi ra ngoài làm cho Đăng gia mất mặt.

- Lần trước lũ Thác Bạt Gia khốn khiếp còn lấy Đăng Phi ra để cười nhạo chúng ta, trong gia tộc thật sự là lại có một cái đồ vô dụng như vậy thì ở bên ngoài đều không ngẩng đầu lên được. Bất quá sớm muộn gì cũng phải trả lại lũ Thác Bạt Gia lũ khốn khiếp món nợ này. Chờ đây cho ta, Đăng Lôi gia gia

người sớm muộn gì cũng đột phá đến cấp hai sẽ đánh cho các người quỳ xuống đất cầu xin tha thứ!

Đằng Lôi lèm bèm một chút rồi dần dần đi xa.

- Gia gia, Đằng Phi xin cầu kiến.

Đằng Phi đứng ở ngoài cửa phòng cung kính nói.

- Vào đi.

Bên trong truyền đến một âm thanh già nua nhưng rất to và uy nghiêm.

Đằng Phi đẩy cửa phòng ra liền thấy được trong phòng có một phong cách cổ xưa bài trí rất đơn giản, một hàng giá sách cực lớn dựa vào tường, phía trên bày đầy các loại sách vở. Trước bức tranh chữ cực lớn sau cái bàn có một ông già lão giả râu tóc bạc trắng, tinh thần rất tốt, hai mắt như điện lộ ra một vẻ uy thế.

Đúng là người nắm giữ Đằng gia, gia chủ Đằng Văn Hiên!

Tứ giai thất cấp Đại Đấu Sư cường đại, ở trong phạm vi trăm dặm xung quanh Đằng Gia Trấn, thanh danh hiển hách.

Trông thấy Đằng Phi đến, trong mắt Đằng Văn Hiên hiện lên một vẻ đau thương cùng chua xót. Phụ thân Đằng Phi là Đằng Vân Chí, Đằng Vân Chí là người có thiên phú lớn nhất trong gia tộc. Thanh niên đã là Đấu Khí võ giả, làm người trượng nghĩa, đầu óc thông minh rất có hi vọng thay thế hẳn trở thành gia chủ Đằng gia đời tiếp theo, dẫn dắt Đằng gia phát triển rực rỡ hơn nữa, đáng tiếc...

- Tiểu Phi, người biết tại sao gia gia gọi người tới đây không?

Đằng Văn Hiên nhìn Đằng Phi rồi hỏi một cách âm áp.

- Gia gia, con không biết.

Đằng Phi đứng ở nơi đó ánh mắt thanh tịnh làm cho trong nội tâm Đằng Văn Hiên quặn đau một hồi.

Giống hẳn nhiều quá...! Mà bên ngoài lại có người truyền những lời ác độc Phi Nhi không phải là huyết mạch của Đằng gia. Gương mặt này của Phi Nhi cùng Vân Chí lúc tuổi còn trẻ giống nhau như đúc! Nếu có người dám ở trước mặt ta nói những lời như vậy ta nhất định không tha cho hắn.

Nghĩ đến nhi tử đã chết, lời nói của Đăng Văn Hiên lại càng trở nên âm áp:

- Tiểu Phi chuyện của người gia gia cũng biết rồi, Lý Mục giáo quan vừa đến tìm gia gia, hẳn hi vọng người có thể từ trong hai con đường đọc sách làm quan cùng kinh doanh buôn bán tuyển chọn lấy một cái, gia gia không muốn ép buộc người, muốn biết ý nghĩ của người.

- Gia gia, hai con đường này con đều không muốn cái nào cả.

Đăng Phi ngẩng mặt lên, trong ánh mắt lộ ra vẻ kiên định vô cùng:

- Con chỉ muốn ... Trở thành cường giả!

Đăng Văn Hiên thở dài một tiếng, hẳn cũng đã biết kết quả sẽ là như vậy, đứa nhỏ này ngoại trừ không thể cảm ứng Đẩu Khí cùng thân thể bên ngoài gây yếu nhưng tính cách lại giống cha hẳn như đúc.

Bề ngoài tao nhã lại cất dấu một trái tim kiên định!

Cái tính cách ưu tú này tạo cho Vân Chí thành tựu đồng thời cũng làm hại hẳn...! Người đầu bạc tiền người đầu xanh, làm sao mình lại có thể tiếp tục trơ mắt nhìn xuống cái huyết mạch duy nhất này của Vân Chí, đi trên con đường của cha hẳn một lần nữa? Huống chi đứa nhỏ này... Nó, với cái thể chất thân thể như củi mục thì làm sao có thể tu luyện...

Trong lòng Đăng Văn Hiên dâng lên rất nhiều cảm xúc, nói khẽ:

- Tiểu Phi, gia gia quyết định ba tháng sau khi Thanh Nguyên Thư Viện nhập học, người sẽ đi đọc sách!

- Gia gia, người vừa nói không ép buộc con mà.

Trên mặt Đăng Phi mang theo một chút ngây thơ cùng bướng bỉnh đáp lời.

- Thân thể của người đã định trước không thể đi trên con đường võ đạo, gia gia hiểu rõ trong lòng con đang suy nghĩ gì, cũng biết con đang oán trách gia gia không để cho con vì cha con báo thù. Con còn nhỏ, rất nhiều chuyện con cũng không hiểu, trên đời này có một số việc tuyệt không phải khi con có được thực lực cường đại là có thể giải quyết được.

Trong giọng nói Đặng Văn Hiên tràn ngập bất đắc dĩ.

- Gia gia, con không có oán trách người đâu, nhưng mà cha con chết nơi đất khách quê người, cái chết còn không có rõ ràng. Trong nội tâm của con mỗi lần nhớ tới đều giống như dùng dao cắt vậy.

Nói cho cùng thì vẫn chỉ là một đứa trẻ, Đặng Phi nói đến lúc này, vành mắt đỏ ửng, thanh âm cũng mang theo vài phần run rẩy:

- Gia gia cũng không cần dấu diếm con, đọc sách tuy có thể làm quan, thậm chí có thể làm quan lớn. Nhưng ở cái Thanh Nguyên Châu này, thậm chí toàn bộ quan văn của Chân Vũ Hoàng Triều có cái nào dám nói mình thế lực cường đại? Triều chính chẳng phải cũng bị quân nhân cầm giữ trên tay? Con biết rõ thời đại này vũ lực là đỉnh cao nhất, con... con không muốn đi thư viện.

Đặng Văn Hiên hơi hơi nhắm lại đôi mắt, hắn không muốn lại để cho hài tử chứng kiến nước mắt hiện ra trên mặt mình. Hắn có nói sai sao? Tri Phủ của Thanh Nguyên Châu, quan lớn? Có thể thấy được mình còn không phải khách khí, không dám có bất kỳ dáng vẻ vênh mặt hất hàm sai khiến. Còn không phải bởi vì chính mình là một Đại Đấu Sư tứ giai sao?

Có thể đây không phải là lý do Đặng Phi cự tuyệt đọc sách. Đặng Văn Hiên hiểu rất rõ đứa nhỏ bướng bỉnh này, trong nội tâm điều muốn làm nhất chính là điều tra rõ cái chết của cha hắn, vì cha hắn báo thù.

Chính bản thân mình lại làm sao không muốn cơ chứ? Nhưng hiện tại trên tay mình còn có cả gia tộc ... nên không thể xử lý theo cảm tính được. Sự kiên nhẫn đó được phơi bày ra thiếu chút nữa làm cả gia tộc bị chôn vùi theo, thì làm sao hắn dám tiếp tục truy xét tiếp được nữa?

Bản thân đứa nhỏ là một cái “Đấu võ song phế” như vậy thì càng không thể nghi ngờ là chỉ tự tìm đường chết.

- Được rồi.

Trong nội tâm Đặng Văn Hiên sôi trào, sắc mặt trở lên nghiêm túc mà nhìn Đặng Phi trầm giọng nói :

- Chuyện này ta đã quyết định ngươi phải nghe lời. Ba tháng nữa sẽ đưa ngươi đến Thanh Nguyên Thư Viện!

- Gia gia!

- Ra ngoài đi.

Đằng Phi ngang bướng mìn môi mà nhìn ông già sau cái bàn. Nhưng Đằng Văn Hiên lại đem ánh mắt chuyển sang chỗ khác không có nhìn hắn rồi phát phát tay lần nữa :

- Đi đi!

Trong ngực Đằng Phi phập phồng dữ dội một lúc rồi thở dài một cái, đứng nhìn về phía gia gia thì lễ rồi quay người dời đi.

Đằng Văn Hiên theo hướng cửa phòng nhìn cái bóng lưng gầy yếu kia đi ra mà khóe mi nhin không được tuôn ra hai hàng nước mắt :

- Phi Nhi à sớm muộn gì cũng có một ngày ngươi sẽ hiểu rõ được gia gia, tất cả đều là vì muốn tốt cho ngươi thôi!

- Hehe, ngươi đã biết gì chưa? Gia chủ đã ra lệnh cấm Đằng Phi tập võ và muốn đưa hắn đến Thanh Nguyên Thư Viện nữa.

- Cái này thật tốt, mặc dù hắn là huynh đệ của chúng ta. Nhưng nếu hắn còn ở Đằng gia thì các gia tộc khác sẽ cười nhạo làm chúng ta không ngẩng đầu lên được.

- Đúng vậy! Hy vọng hắn có thể chuyên tâm đọc sách để sau này làm quan, tốt xấu gì thì cũng coi như có một chút tương lai.

Một đám đệ tử Đằng gia tụ họp cùng một chỗ mà bàn về chuyện của Đằng Phi sắp phải đi học tại Thanh Nguyên Thư Viện. Đối với bọn họ thì Đằng Phi chẳng qua chỉ là một phế vật của Đằng gia, ngồi ăn rồi chờ chết mà thôi. Đi ra ngoài học tập coi như là phế vật có thể đem sử dụng được.

Chẳng qua là gia quy của Đằng gia nghiêm khắc, cộng với uy danh phụ thân Đằng Phi là Đằng Vân Chí nắm đó (mặc dù đã chết). Nhưng vẫn như trước ở toàn bộ Đằng gia có tiếng tăm cực lớn.

Cho nên cho dù những người này lén lút nói chuyện cũng sẽ không dám nói những lời quá đáng. Còn trong lòng nghĩ thế

nào thì những kẻ khác đều không thể biết được.

Đặng Phi có chút thất hồn lạc phách mà đi ra khỏi Đặng gia, men theo đường đá xanh ra khỏi Đặng Gia Trấn với vẻ mặt chán nản.

Đặng Phi biết rõ ông nội với tư cách là gia chủ từ trước đến nay một lời khó đổi. Nếu đã làm ra quyết định thì sẽ không thể sửa đổi, thế nhưng đi học chữ là chuyện mà Đặng Phi thật sự không muốn làm.

Thân là đệ tử Đặng gia thuở nhỏ Đặng Phi đều học thuộc lòng các loại thi thư. Dù nhìn hần trẻ con mà nhâm tưởng, kiến thức hần rất rộng nếu đến một cái thư viện bình thường thì hần có thể làm được một cái thầy giáo rồi.

Tại sao lại như thế này? Vì sao hết lần này tới lần khác ta không thể cảm ứng được sự tồn tại của Đẩu Khí?

Đi ra khỏi thôn trấn Đặng Phi hướng phía tây mà đi. Đặng Gia Trấn xung quanh mấy trăm dặm đều là bình nguyên đất đai màu mỡ, thỉnh thoảng lại có một ngọn núi nhỏ xuất hiện.

Phía tây thôn trấn có một con sông lớn, con sông này được gọi là Mang Năng Hà. Mang Năng Hà chính là bắt nguồn từ trong khu vực của ma thú hoành hành Mang Năng Quần Sơn mà chảy ra.

Đặng Phi đi đến một vách núi cao hơn ba mươi trượng, phía dưới chính là Mang Năng Hà. Mỗi khi Đặng Phi tâm tình không tốt thì lại tới chỗ này ngồi yên lặng một mình rồi nhìn về phía Mang Năng Quần Sơn thờ thần.

Nhưng hôm nay, sự oán hận đã đè nén trong nội tâm nhiều năm qua đã dồn nén đến mức độ làm Đặng Phi khó thở, thậm chí Đặng Phi có cảm giác như bị đè nén đến mức không đứng thẳng lên được.

Đứng ở trên vách núi nhìn không được, dùng hết tất cả sức lực mà giận dữ hét lớn :

- Ta! Không! Cam! Tâm!

Chương 3: Người Con Gái Áo Trắng

Thiếu niên phần nộ gào thét đến khản cả giọng, thanh âm vang vọng trong trời đất mênh mông hòa quyện vào dòng Mang Nãng Hà đang cuồn cuộn chảy. Dãy núi Mang Nãng Sơn ngàn dặm phương xa rộng lớn mênh mông, với vô số câu chuyện phiêu lưu mạo hiểm đã tạo nên cho nó có được một tấm mànng che thần bí, làm cho người ta không dám tùy tiện mà tiến vào khu vực cấm địa này.

Lý do mà Đằng Gia Trấn có thể sầm uất, Đằng gia có thể cường đại như bây giờ nguyên nhân cũng chính là bởi vì nơi đây, là nơi cuối cùng có thể cung cấp vật dụng cho mọi người tiến vào dãy núi Mang Nãng Sơn.

Từ trước đến nay Đằng gia kinh doanh vũ khí cùng đan dược có tiếng là phẩm chất tốt nên đám người mạo hiểm rất ưa chuộng, danh tiếng cũng không chỉ có dừng lại Đằng Gia Trấn này mà sản nghiệp của Đằng gia còn có ở những địa phương khác, phân bố trên toàn bộ Thanh Nguyên Châu và ở các châu phủ khác của Chân Vũ Hoàng Triều, đi đến nơi đâu cũng đều có cửa hiệu buôn bán của Đằng gia.

Bên cạnh nền kinh tế vững vàng đó thì đấu kỹ gia truyền của Đằng gia, Đại Đấu Sư cấp cùng đấu kỹ sơ cấp Phích Lịch Hỏa Diễm Chương cũng đủ để chấn áp rất nhiều cường đạo nhòm ngó tài sản Đằng gia. Thời đại nào của Đằng gia cũng đều có được những đệ tử thiên phú vô cùng tốt, trưởng thành sẽ là võ giả đấu khí cường đại.

Điều làm cho người Đằng gia cảm thấy tự hào nhất chính là mở được một con đường buôn bán. Con đường này chạy xuyên qua dãy núi Mang Nãng Sơn vượt qua hải dương vô tận đến Tây Thùy xa xôi, cách nơi này cả ngàn vạn dặm.

Con đường này do cha của Đăng Phi là Đăng Vân Chí dẫn đầu đoàn người mà tìm ra được. Hơn nữa lại thành công đứng vững rồi lập ra một cái chi nhánh rất phát triển của Đăng gia tại Tây Thủy.

Nếu như Đăng Vân Chí còn sống thì Đăng gia khẳng định so với trước kia lại càng thêm huy hoàng.

- Trong cơ thể của ta không có đầu tuyền, không cách nào cảm ứng được đầu khí. Thân thể ta trời sinh gầy yếu, dù có luyện tập thể nào đi chăng nữa đều không có hiệu quả...Cha! Tại vì sao ...? Tại vì sao chứ? Ta không muốn bị người đời gọi ta là phế vật... Ta không muốn. Vì nguyên cớ gì cha lại còn cố ý lưu lại thứ này cho ta, ta chỉ có thể nhìn mà không thể tu luyện... Rốt cuộc là vì cái gì? Chẳng nhẽ chỉ có thể làm như lời cha nói, nếu ta không dùng được thì truyền lại cho hậu nhân sao? Thế nhưng mà... Ta không cam lòng...!

Đăng Phi trút giận mà gào thét vào dòng nước Mang Năng Hà chảy qua, cặp mắt trong veo của hắn đã ướt nhèm vì nước mắt. Bỗng nhiên ánh mắt của hắn nhìn đến bãi sông phía dưới.

- Ô? Đó là cái gì thế?

Hai đầu lông mày nhăn lại, Đăng Phi nhìn xuống bãi sông nói khẽ.

- Làm sao lại giống người thế nhỉ?

Sao lại có người nghĩ quần như vậy mà chạy ra đây tự sát chứ? Đăng Phi không cho rằng chỗ này lại có người muốn đến bơi lội. Bởi vì khu vực bờ sông này không phải là cây cối tươi tốt mà chính là vách núi dựng đứng, muốn xuống được bên dưới thì phải tốn không ít sức lực. Nếu muốn bơi lội phải đi xuống dưới hạ lưu có địa hình bằng phẳng còn ở chỗ này nước sông chảy xiết, ngoại trừ Đăng Phi thì ngày bình thường cũng chẳng có ai sẽ đến cái chỗ này cả.

Ở vào khoảng cách xa như vậy cũng không thấy rõ được người kia là nam hay là nữ, chỉ biết là nằm ở bãi sông với quần áo màu trắng, cũng không biết là sống hay đã chết.

Đăng Phi do dự một chút rồi quyết định đến xem một chút. Tính cách thiếu niên một phần là hiếu kỳ nhưng một phần bên cạnh đó cũng còn là không muốn thấy chết mà không cứu.

Nếu là người bình thường ở nơi này thì chắc chắn sẽ không thể tìm được đường xuống phía dưới. Đứng ở vách núi cao hơn ba mươi mét mà nhìn xuống chỉ sợ là sẽ hoa mắt chóng mặt chứ đừng nói chi là trèo xuống. Ngoại trừ Đăng Phi hầu như chẳng có ai có hứng thú với nơi này.

Đăng Phi chạy lên phía trước một đoạn, tìm được một chỗ có độ dốc không lớn lắm. Thân thể vô cùng linh hoạt leo theo vách núi đi xuống, nếu có người khác trông thấy nhất định sẽ rất kinh ngạc vì Đăng Phi hàng ngày đều bị mọi người coi là phế vật vậy mà lại có thân thể linh hoạt như vậy.

Xuống đến dưới vách núi lại phải đối mặt với một đoạn đường dài hơn 10 mét rộng không đến 30 cm, Đăng Phi cẩn thận từng li từng tí đi qua vì phía bên dưới đoạn đường này chính là dòng nước Mang Năng Hà đang gào thét chảy qua, sâu không thấy đáy.

Vượt qua tất cả, Đăng Phi liền lau mồ hôi trên trán thở dốc một hồi lắm bầm nói: “Thân thủ linh hoạt thì làm được cái gì? Nếu là Đăng Lôi khẳng định mặt không đổi sắc cũng không phải thở dốc như mình, đấu khí võ giả, đúng là làm cho người ta thêm muốn...!”

Vừa lảo đảo chân vừa chạy, xuyên qua khu vực bụi cây rậm rạp, hướng phía bên kia bãi sông mà đến.

Khu vực bãi sông này chỉ có diện tích vài chục mét, là một khoảng cát mịn. Nếu không phải như thế thì Đăng Phi lúc đứng ở trên kia căn bản cũng không nhìn được chỗ này, càng không thể biết rằng nơi này lại có người đang nằm ở đó.

Gạt bỏ mấy nhánh cây cuối cùng cản trở trước mặt nhìn xuống quần áo bị cào rách nát, với vẻ bình tĩnh trên khuôn mặt, Đăng Phi rốt cuộc không nhịn được nữa mà lộ ra một nụ cười khổ. Chính mình nhất thời tò mò mà kết quả làm hỏng hết cả bộ đồ.

Hơi lắc đầu rồi nhìn phía bãi sông, Đăng Phi lập tức lấy làm kinh hãi vì trên bãi sông thứ nằm sắp kia chính là một người con gái.

Mái tóc rất dài che kín bờ vai cùng nền cát trên bãi sông, không có một cử động.

Mặc dù chưa từng giết người nhưng Đăng Phi đã thấy qua người chết, đây không phải là nguyên nhân hấn giạt mình mà Đăng Phi giạt mình là trên người con gái áo trắng này bị một vết máu rất lớn nhuộm đỏ.

Tuy vết máu đã khô và dính lại trên quần áo biến thành cục máu màu đen, dưới thân người con gái cũng có rất nhiều vết máu làm cho một đám cát vàng xung quanh đều bị nhuộm đỏ.

Lúc còn ở bên trên căn bản cũng không có trông thấy được những điều này.

Rõ ràng là người con gái này bị thương nặng.

Bước chân Đăng Phi có chút hơi ngập ngừng, hàng năm đều có rất nhiều võ giả mạo hiểm tiến vào Mang Năng Sơn trong số đó cũng có không ít phái nữ, sau khi những người này đi vào trong cũng có rất nhiều người bị ở lại nơi đó mà không ra được.

Chẳng nhẽ người con gái này cũng là ... người tham gia mạo hiểm vào trong Mang Năng Quần Sơn? Đăng Phi có chút do dự, ngộ nhỡ người con gái này là người mạo hiểm thì nàng bị thương do đâu? Nàng có đồng bạn hay không? Chẳng may xung quanh chỗ này lại chui ra một con ma thú, nhe răng dính máu mà chờ đợi cắn mình?

Cũng không thể trách hấn nghĩ ngợi lung tung, kiến thức của hấn mặc dù học sâu biết rộng, quy cho cùng thì hấn cũng chỉ mới là một thiếu niên mười mấy tuổi mà thôi.

Cho dù người kia sống hay chết, nhưng đã đi đến chỗ này rồi thì cũng không có lý do để mà quay trở lại. Thấy chết mà không cứu hoặc là cứ vất bỏ đối phương ở nơi hoang dã này cũng không được tốt cho lắm.

Không biết có phải ảo giác hay không, Đăng Phi chợt cảm giác được người con gái áo trắng kia hình như khẽ động đậy.

Còn chưa có chết ?

Đăng Phi chậm chậm tiến lên phía trước, dùng mũi chân đụng nhẹ vào người con gái một chút. Vì hấn sợ nếu ngồi xuống mà người con gái này đang giả bộ bị thương sẽ làm gì hấn thì sao.

- Umm.

Bỗng nhiên người con gái rên rỉ một âm thanh khe khẽ, âm thanh tràn ngập thống khổ, muốn ngượng người một chút mà không có cách nào làm được cả.

Quả nhiên là người con gái này bị thương nặng, rốt cục Đằng Phi đã xác định được người này hiện tại không có mang đến cho hắn nguy hiểm. Nhẹ nhàng lật người con gái lại, một gương mặt rất xinh đẹp trẻ trung đập ngay vào mắt Đằng Phi. Khuôn mặt như vẽ, cái mũi cao nhỏ với đôi môi anh đào, nhưng mà gương mặt yếu ớt vô cùng, hai mắt nhắm chặt cùng hàng lông mi thật dài đột nhiên khẽ nhăn một chút.

Đằng gia cũng có rất nhiều mỹ nữ nhưng Đằng Phi chưa bao giờ nhìn thấy người con gái nào xinh đẹp như vậy, cho nên khi thấy được dung mạo của người con gái này làm cho hắn thất thần hồi lâu.

- A... Thật sự là thất lễ. Phục hồi lại tinh thần, Đằng Phi lầm bầm tự trách mình một câu, sau đó kiểm tra tình trạng vết thương của người con gái. Nhưng mà vừa muốn chạm vào lại bắt đầu do dự.

Nam nữ thụ thụ bất thân, người này lại đẹp như thế, giơ tay lên rồi mà Đằng Phi căn bản cũng không biết nên đặt xuống chỗ nào. Giây lát trôi qua Đằng Phi lại nhìn được trên mặt người này hiện lên một đám đỏ ửng, trong bụng nghĩ thầm: “Nàng chẳng qua là bị thương quá nặng nhưng cũng không phải là không biết gì.”

Ta nên làm cái gì bây giờ?

Chương 4: Đẳng Thị Sinh Cơ Tán

Mang người này về nhà? Đẳng Phi lắc đầu thở dài, thứ nhất mang một người không rõ lai lịch về gia tộc đã là điều không được, thứ hai với thân thể yếu ớt như hắn thì căn bản cũng không mang theo người này đi được.

Lúc này đôi mắt của người con gái nhú chặt, giống như là đang phải chịu đựng rất nhiều đau đớn. Đẳng Phi đưa tay lên đặt trên trán của nàng, cảm giác được rằng cơ thể nàng rất nóng.

“Không tốt! Không biết nàng đã nằm bao lâu ở chỗ này, bề mặt bãi cát thì rất nóng nhưng bên dưới lại có rất nhiều hơi nước. Nằm ở chỗ này một thời gian quá dài thì đến một người bình thường cũng tạch chứ đừng nói là người con gái này trong người đang bị thương nặng.”

Nghĩ đến người con gái này bị nước sông cuốn trôi đến đây, Đẳng Phi nhin không được mà nhìn nữ nhân này với vẻ mặt tràn ngập kính phục, trong nội tâm thầm nghĩ : “Thật sự là quá thần kỳ! Không biết nàng bị nước cuốn trôi bao xa cũng không biết nàng nằm ở bãi sông này bao lâu, chỉ cần nhìn cái màu đỏ sẫm trên bãi cát có thể thấy thời gian cũng không phải là ngắn, ít nhất phải hơn nửa ngày rồi, thế mà nàng vẫn còn sống được thì đúng là một điều thần kỳ.”

Mặc dù trong lòng còn đang suy nghĩ nhưng Đẳng Phi cũng móc từ trong túi ra một bình sứ nhỏ, bên trong chứa loại thuốc chữa thương tốt nhất của Đẳng gia. Đổ ra một hạt, suy nghĩ một chút lại đổ ra thêm hai hạt nữa, tuy viên thuốc chỉ nhỏ bằng hạt đậu nành lại mang theo một hương vị thơm ngát. Đi đến bên cạnh người con gái nâng nhẹ đầu của nàng lên nói.

- Người nếu còn cảm giác thì hãy há miệng nuốt thuốc này vào.

Người con gái hơi do dự một chút rồi ngay sau đó hơi hé cái miệng mình, trên đôi môi khô héo hiện lên rất nhiều tia máu cùng vết rách. Đằng Phi đem mấy viên thuốc đút vào miệng người con gái.

Chất lượng đan dược của Đằng gia rất tốt, viên thuốc vào đến miệng liền phát huy tác dụng ngay, hiệu lực của thuốc có hiệu quả tức thì trên thân thể người con gái.

Đằng Phi cảm thấy điều phải làm nhất bây giờ là phải xử lý những vết thương trên thân thể người con gái kia, nếu vết thương bị nhiễm trùng thì hậu quả khó lường hết được. Có rất nhiều người cũng bởi vì xử lý vết thương chậm trễ, làm cho vết thương vốn không quá nguy hiểm biến thành vết thương trí mệnh mà toi mạng.

Nhưng ... Đó là một người con gái. Hơn nữa ... còn là một người con gái khuynh thành tuyệt sắc.

Đằng Phi chưa thấy người con gái nào đẹp hơn được người này, xem qua rất nhiều sách vở, kiến thức rất rộng. Nhưng tìm hết ký ức trong đầu về những sách vở đã đọc thì cũng không có từ ngữ nào miêu tả được khuôn mặt xinh đẹp đó, giống như từ ngữ bình thường không đủ để miêu tả được vẻ đẹp của nàng. Cho dù bây giờ nàng bị thương có thể sẽ chết thì điều đó cũng không có ảnh hưởng đến vẻ đẹp của nàng chút nào cả.

Đằng Phi nghĩ thầm: “Sợ là hoàng đế của Chân Vũ Hoàng Triều thấy nàng cũng sẽ chết đứng mà không biết nói gì.”

- Không... sao cả ... Giúp ta xử lý một chút ... Vết thương trên người ... Cảm ơn!

Có lẽ do tác dụng của ba viên thuốc lúc trước làm người con gái này có thể nói chuyện được, mặc dù âm thanh có chút chậm chạp yếu ớt và hơi lạnh lùng nhưng lại hết sức êm tai.

- Vậy thì ... Tỷ tỷ. Đằng Phi xin đắc tội!

Tuy Đằng Phi tuổi còn trẻ nhưng lại có tri thức hiểu lẽ nghĩa. Hắn không phải là một người bảo thủ, đạt được sự đồng ý của người con gái hắn lập tức không chút do dự mà cởi bỏ quần áo trên người cô gái, trong hành động mặc dù khó tránh khỏi những va chạm vào da thịt.

Nhìn thấy da thịt nhẵn nhụi nõn nà của người con gái, Đằng Phi cố kìm nén ý niệm trong lòng xuống, trong miệng lẩm bẩm liên hồi: “Sắc tức là không...”

Quả thực người con gái áo trắng bị thương rất nghiêm trọng, trong đó vết thương nghiêm trọng nhất là từ vai trái chạy dài sang phía dưới bên sườn phải. Nhìn vết thương giống như là bị móng vuốt sắc bén xoẹt qua, miệng vết thương rất sâu, giờ phút này nhìn làn da nõn nà nhẵn nhụi kia có vết thương như vậy mà cảm thấy thật đau lòng.

Trong lòng Đằng Phi khiếp sợ tự hỏi: “Ông trời ơi! Rốt cuộc là cái gì có thể gây ra vết thương như vậy? Loại ma thú nào có thể có được móng vuốt sắc bén như thế? Thần Mục Kim Điều sao?”

Thần Mục Kim Điều có năm móng ... Mà ở đây chỉ có 1 vết ...

Nghĩ đến đây, Đằng Phi liền móc trong quần ra một túi thuốc cực phẩm Kim Sang Dược. Loại thuốc này tại Đằng gia thì chỉ với một túi nhỏ như vậy đều có thể bán được một trăm lượng vàng!

Chính là vàng không phải là bạc!

Đó là Đằng thị Sinh Cơ Tán, là một trong những thứ thuốc cao cấp nhất của Đằng gia.

Đằng thị Sinh Cơ Tán là bài thuốc gia truyền rất quan trọng do tổ tiên Đằng gia để lại, chỉ các đời gia chủ mới có tư cách nắm giữ nguyên vẹn phương thức chế tạo.

Tất cả những người chế tạo Đằng thị Sinh Cơ Tán đều là đệ tử nòng cốt của Đằng gia, hơn nữa bọn họ cũng không có nắm giữ được nguyên vẹn cách điều chế, mà chỉ có gia chủ mới có thể đem các khâu chế tạo của đệ tử tổng hợp hoàn chỉnh thành Đằng thị Sinh Cơ Tán.

Với tư cách là công tử của Đằng gia, Đằng Phi căn bản cũng không có tư cách có được loại thuốc này. Nhưng bởi vì được gia gia yêu thương mới cho hắn một túi nhỏ, đồng thời cũng cho phép hắn tự đi lấy tại cửa hiệu, để cho hắn dùng bảo vệ tính mạng.

Đặng thị Sinh Cơ Tán có hiệu quả chữa trị với hầu hết tất cả các thương tổn ngoài da, quan trọng nhất là sử dụng loại thuốc này xong thì về sau trên làn da bên ngoài sẽ không lưu lại bất kỳ một vết sẹo nào cả.

Chính điều đó đã tạo nên tên tuổi của Đặng thị Sinh Cơ Tán, một túi nhỏ có thể bán được cả trăm lượng vàng. Đôi khi cung không đủ cầu, nhiều lúc có tiền mà không thể mua được.

Bột thuốc được đổ vào trên vết thương của người con gái áo trắng, thân thể lồ lộ của nàng nhìn không được mà khẽ run lên một chút.

- Đừng lo lắng, loại thuốc này rất tốt sẽ không để lại vết sẹo của người đâu.

Đặng Phi tuy miệng vừa nói nhưng tay cũng nhanh chóng xử lý vết thương trên người con gái áo trắng một cách thành thạo.

Không nói thêm điều gì, người con gái áo trắng để Đặng Phi tùy ý loay hoay thân thể của mình, chẳng qua là cái gương mặt tái nhợt kia chợt hiện ra một chút ửng hồng. Nếu như nàng biết được Đặng Phi có được sự thành thạo trong chữa thương như vậy là vì hắn luyện tập ở trên cơ thể chó mèo các loại ... thì không biết nàng còn bình tĩnh được như vậy không nữa?

Sau khi xử lý hết tất cả các vết thương, Đặng Phi khóc không ra nước mắt mà nhìn túi thuốc trống rỗng, trong lòng tự nhủ: “Một trăm lượng vàng của tôi ... không cánh mà bay...”

Trực giác của người con gái này cũng thật là mạnh, lúc Đặng Phi vừa nghĩ đến điều đó thì nàng cũng rất khó khăn nói ra một câu.

- Giúp ta băng bó vết thương, ta sẽ...báo đáp ngươi!

Ở bên trong âm thanh lạnh lùng trong trẻo đó có thêm một chút ngưng ngừng.

- “...”

Đặng Phi có chút xấu hổ thầm nghĩ: “Trong lòng mình nghĩ gì sao nàng lại biết?”

Đặng Phi đem nội y của người con gái áo trắng xé rách để bao phủ lại những vết thương, sau đó sau đó áo ngoài của nàng băng bó lại hoàn toàn những vết thương bị lộ ra ngoài.

Chỗ mà bơi Đặng thị Sinh Cơ Tán về sau, chỉ cần băng bó đơn giản không đến vài ngày sẽ khôi phục hoàn toàn.

Làm xong hết mọi việc, Đặng Phi mới hơi xấu hổ phát hiện, quần áo của nàng mình đã dùng băng bó hết vết thương làm cho rất nhiều chỗ không nên lộ ra thì hiện tại đều lộ ra cả.

Lúc xử lý vết thương, Đặng Phi không để ý đến những việc khác. Nhưng bây giờ hắn đã mười ba tuổi, đã cảm giác được chuyện nam nữ, làm hắn nhin không được mà mặt đỏ tới mang tai.

Nhanh chóng cởi áo ngoài của mình cho người con gái mặc, mặc dù hơi rách một chút nhưng chung quy vẫn còn tốt chán.

Vì người con gái kia tại thời điểm này không thích hợp để di chuyển qua chỗ khác, Đặng Phi lại đi tìm một đồng cỏ khô lớn trải xuống nền cát cho người con gái ngồi lên rồi lại đi lấy một ít nhánh cây tạo thành túp lều tránh ánh nắng cho nàng. Làm xong mọi việc, đầu Đặng Phi đầy mồ hôi, cái áo lót trên người cũng bị ướt rồi khô đến mấy lần.

Khi xử lý vết thương cho người con gái, Đặng Phi cũng đã cảm giác được đối phương nhất định là một cường giả!

Chương 5: Khiêu Khích

Sức sống của nàng thật sự quá mãnh liệt, mặc dù không có phát hiện bất cứ thứ vũ khí nào bên người nàng, đến ngón tay nhỏ như ngọc kia cũng không có chút xiu vết chai nào. Với người bình thường mà chịu những tổn thương như nàng thì không biết đã phải chết bao nhiêu lần?

Bị dòng nước Mang Nặng Hà cuốn xuống lại không bị chết đuối, cũng không bị ma thú sống trong nước ăn thịt. Đằng Phi thậm nghĩ thật là có quá nhiều kỳ tích.

Chẳng qua là tính tình người con gái này có chút lạnh lùng, ngoại trừ lúc chữa thương nàng có nói một vài câu, về sau thì không nói thêm một lời, chỉ nằm yên tĩnh một chỗ khôi phục.

So sánh với những người không phải cười nhạo châm chọc cũng là ánh mắt thông cảm thương hại trong gia tộc thì Đằng Phi muốn ngồi cùng chỗ này với người con gái kia hơn.

Vất vả thu xếp cho người con gái kia xong, Đằng Phi trực tiếp chạy đến bờ sông, cởi quần áo rồi phi thẳng xuống nước, lặn một hơi đến tận giữa sông mới thò đầu lên thở dài một cái. Không biết vì sao, trong khoảng thời gian mười ba năm qua chưa bao giờ hắn cảm thấy vui vẻ như lúc này.

- Thế mà ta lại cứu được một mạng người!. Ta ... Không phải phé vật! Dù cho ta không thể tu luyện nhưng ta cũng ích.

Thậm chí Đằng Phi muốn đem xúc động của mình hét lên thật lớn lại lo lắng đến người con gái kia đang cần tĩnh dưỡng nên hắn không dám.

Bơi về đám rế cây bên bờ sông hì hục một lúc lâu sau Đằng Phi liền mang theo một cành cây bên trên có râu mấy con cá lên bờ .

Rũ sạch đầu tóc ướt sũng, đi tìm một ít cành lá khô đốt lên một đồng lửa, đem mấy con cá làm sạch sẽ rắc thêm một chút muối lấy từ trên người xuống.

Bắt cá ở chỗ này không phải là lần đầu tiên. Toàn bộ Đảng gia cũng sợ là chỉ có một mình hấn như vậy, biết cách lãng phí thời gian vào việc bắt cá nướng ăn, chỉ trong chốc lát mấy con cá liền tỏa ra một mùi thơm khắp xung quanh.

Khi cá đã chín, Đảng Phi xoay người lại. Thiếu chút nữa thì hấn bị hù đến mức đem cá cầm trong tay vứt xuống mặt đất, bởi vì người con gái kia đang yên tĩnh ngồi ở cửa ra vào của túp lều, đôi mắt giống như hồ nước tĩnh lặng, không có chớp mắt mà nhìn hấn.

- Người, người sao lại ngồi dậy? Người phải nằm tĩnh dưỡng!

Thở dài một cái, Đảng Phi mở miệng nói.

-Ta ...? Không sao đâu.

Người con gái thân nhiên nói, sau đó nhìn hấn hỏi tiếp.

- Đây là nơi nào?

- Đảng Gia Trấn.

Đảng Phi đi tới đưa cho nàng một con cá, trên mặt hiện ra một chút tự hào.

Bất kỳ một cái đệ tử nào của Đảng gia cũng đều vì điều này mà cảm thấy tự hào, cái thị trấn này giống như một ngôi thành nhỏ, dùng tên của gia tộc mình để gọi, đó là điều rất đáng để tự hào.

Không nói thêm điều gì, người con gái trên mặt mang theo một chút lạnh lùng, chỉ hơi hơi cau mày rồi cầm con cá đã được nướng chín.

- Ngài là người mạo hiểm sao?

Đảng Phi do dự một chút nhin không được hỏi tiếp.

- Người mạo hiểm?

Đôi mi thanh tú của cô gái cau lại, có chút sừng sốt lập tức nói tiếp.

- Xem như thế đi.

Xem như? Đảng Phi có chút buồn bực tự nhủ trong lòng. “Đây là đáp án sao, đúng cũng đúng, mà không đúng cũng không đúng. Xem như là như thế nào?”

Nhìn mặt trời đã xuống núi, bầu trời có chút tối lại. Mặc dù Đẳng Phi có chút không muốn rời đi, nhưng hắn cũng biết mình nhất định phải trở về, nhìn người con gái hắn liền nói.

- Ta phải đi về, ngày mai ta sẽ quay lại thăm ngươi.

Gương mặt người con gái tràn đầy bình tĩnh, gật đầu đáp lại

- Ừ.

Đem mấy con cá đã nướng còn lại đặt trước mặt nàng, lại tìm thêm một ít cành khô vắt thêm vào đồng lửa, làm hết mọi thứ Đẳng Phi liền cáo từ rời đi.

Nhìn bóng lưng gầy yếu của Đẳng Phi, người con gái mới hiện ra một nụ cười nhẹ nhàng. “Người thiếu niên này tâm lại thật tốt.”

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Đẳng Phi cũng không có đến Diễn Võ Trường tìm tài vạ mà lặng lẽ chạy lên thị trấn mua mấy bộ quần áo con gái. Nhận ra trang phục của hắn bà chủ quán còn rất kinh ngạc, trong lòng tự hỏi” Chẳng lẽ vị công tử không thể tập võ này của Đẳng gia có người yêu rồi sao? Lại biết đi mua quần áo cho con gái, có lẽ cũng chưa đến mức vô dụng lắm.”

Đẳng Phi mang theo ba lô đi thẳng ra ngoài thị trấn, bỗng nhiên bị mấy người ngăn trở trước mặt. Ngẩng mặt nhìn lên thì hắn nhận ra được người ngăn hắn chính là Thác Bạt Mẫn Hồng. Thác Bạt Mẫn Hồng là một thiếu gia của Thác Bạt Gia, một gia tộc khác trên Đẳng Gia Trấn.

Đấu khí võ giả, cấp một bậc ba.

Đạt đến trình độ cấp một bậc ba ở cái tuổi này của hắn cũng xem như là rất khá. Nếu như gia nhập vào quân đội của Chân Vũ Hoàng Triều thì cũng có thể trực tiếp có được một chức chức sĩ quan thấp.

Phải biết rằng người bình thường nếu muốn có một chức danh thấp nhất như Ngũ trưởng, cũng khó khăn hơn cả tìm đường lên trời.

- Oh! Đây không phải là Đẳng Phi, công tử của Đẳng gia sao? Sao lại vội vội vàng vàng như chạy nạn thế?

Trên mặt mang nụ cười giấu cợt, Thác Bạt Mẫn Hồng nhìn Đăng Phi với ba lô trên tay mà cười nói.

Thác Bạt Mẫn Hồng và Đăng Phi là bạn học cùng một lớp, cùng một trường từ bé đến nay. Dựa vào bản thân có thể tu luyện đấu khí nên Thác Bạt Mẫn Hồng lúc nào cũng kiêu ngạo như một chú gà chống choai.

Là người có bản tính ích kỷ ti tiện bỉ ổi, mà Đăng Phi thường xuyên có thành tích vượt qua hẳn, vì thế hẳn rất ghét Đăng Phi. Hơn nữa quan hệ giữa hai gia tộc lại không được tốt lắm, thường xuyên có tranh đấu gay gắt, cho nên mỗi khi đệ tử của hai gia tộc nhìn thấy nhau đều giống như gà chọi gặp mặt, chửi bới đánh nhau là chuyện bình thường.

- Không mượn người xen vào.

Không muốn để ý tới loại người này, Đăng Phi hờ hững đáp lại một câu.

- Thiếu gia của chúng ta chủ động nói chuyện với người, đó là nể mặt người rồi. Chỉ là phế vật mà lớn lối cái gì?

Một người tùy tùng của Thác Bạt Mẫn Hồng tùy ý nhìn Đăng Phi quát.

- Không được nói như thế, dù sao trước cũng là bạn học cùng trường của ta. Tài viết văn của Đăng Phi đúng là rất hay.

Trong mắt Thác Bạt Mẫn Hồng hiện lên một chút phiến muộn nhưng lại là vừa cười vừa nói.

- Nghe nói gia tộc người không cho phép người tu luyện võ kỹ mà muốn đưa người đi Thanh Nguyên Thư Viện phải không? Ở đó ta có mấy người bạn tốt, có muốn ta đánh tiếng qua đề bọn họ giúp đỡ người một chút không?

Khi nói đến hai từ “giúp đỡ” Thác Bạt Mẫn Hồng cố ý dùng sức nhấn mạnh lên.

- Không cần, ta còn có việc, mời người tránh ra.

Về mặt bình tĩnh, Đăng Phi bỏ thanh âm quái gở của Thác Bạt Mẫn Hồng ngoài tai mà nói.

- Tiểu tử, cho người mặt mũi mà người lại không muốn.

Sắc mặt trầm xuống mãnh liệt, Thác Bạt Mẫn Hồng lạnh lùng nhìn Đằng Phi quát.

- Đúng là đồ phế vật, phế vật suốt đời. Ta tin rằng một thời gian ngắn nữa thôi người sẽ biết, một cái phế vật sẽ làm sao dựa vào được một cái gia tộc sắp mất. Chậc chậc ... Thật là ... Rất đáng thương.

- Ah.

Khẽ kêu một tiếng, Đằng Phi lách qua Thác Bạt Mẫn Hồng tự ý rời đi.

- Loại hèn nhát. Phế vật ... Rác rưởi!

Nhỏ xuống mặt đất một ngum nước bọt, Thác Bạt Mẫn Hồng cười lạnh nói.

- Giỏi văn thì làm được con c ... gì. Với một đá, bố mày có thể đập chết được một trăm người giỏi văn. Chờ đến lúc người đi Thanh Nguyên Thư Viện, ta nhất định sẽ cho người chiêu cố người thật tốt.

Đi được một đoạn hơn mười mét, Đằng Phi chậm rãi quay người lại, ánh mắt trong suốt nhìn thoáng qua Thác Bạt Mẫn Hồng. Nhìn thấy trên mặt Thác Bạt Mẫn Hồng có phản tức giận Đằng Phi mới lộ ra một nụ cười khinh thường rồi quay người bước đi tiếp.

Chương 6: Ta Muốn Trở Thành Cường Giả!

- Ngươi ... Hmm ... Con mẹ nó chứ.

Thác Bạt Mẫn Hồng tức giận đến sùi bọt mép, rõ ràng hắn ... bị một tên phế vật xem thường.

Do Đăng Phi rất ít khi rời khỏi Đăng gia, vô tình gặp được Đăng Phi hắn cũng chỉ muốn đùa bỡn một chút nhưng không ngờ lại ra kết quả như thế này.

- Chết tiệt, một tên phế vật vậy mà dám dùng ánh mắt khinh thường để nhìn ta. A ... a ...aaaa!

Mặc dù biết Đăng gia sắp gặp phải tai họa, nhưng Thác Bạt Mẫn Hồng vẫn còn rất buồn bực.

Thủ hạ bên cạnh hai tay nắm chặt lại bị Thác Bạt Mẫn Hồng ngăn cản, mãi đến lúc Đăng Phi đi xa Thác Bạt Mẫn Hồng mới cười lạnh thầm nghĩ trong lòng: “Tạm thời nhìn ngươi lúc này, chẳng bao lâu nữa Đăng gia của các ngươi cũng sẽ sụp đổ. Đăng Phi à! Đến lúc đó ta xem ngươi còn có cái gì để mà bình tĩnh trước mặt ta nữa.”

Thác Bạt Mẫn Hồng với thủ hạ của hắn, thậm chí là những người xem náo nhiệt ven đường cũng không có ai nhìn được bàn tay đang đem ba lô của Đăng Phi nắm lại rất chặt, trên tay nổi đầy gân xanh, cánh tay còn lại thì run rẩy rất nhẹ.

Thác Bạt gia muốn lật đổ Đăng gia không phải là chuyện một hai ngày gần đây, mà nó đã bắt đầu tại thời điểm có cái tên Đăng Gia Trấn.

Năm đó Đăng Vân Chí thành công mở ra một con đường buôn bán khiến cho thực lực của Đăng gia tăng mạnh, làm cho Thác Bạt Gia bị áp lực đến mức thở không được.

Cái chết của Đặng Văn Chí đối với toàn bộ Đặng gia là một sự đả kích rất lớn. Thác Bạt Gia ẩn nhẫn vài năm rốt cục cũng không nhìn được nữa muốn lộ ra bộ mặt thật của mình.

Bề ngoài của Đặng Phi biểu hiện một vẻ bình tĩnh nhưng trong lòng lại chứa đựng tính cách kiên nghị bất khuất, cái nhục của ngày hôm nay hắn cũng đã nếm được rất nhiều trong mười ba năm qua, thêm một sự việc mà hắn phần nộ cũng không thể làm được gì. Nếu quả thật có một loại phương pháp có thể làm cho hắn trở lên mạnh mẽ thì cho dù có phải trả bằng một cái giá lớn hơn đi nữa hắn cũng sẽ không tiếc.

Đi đến khu vực bãi sông, trông thấy người con gái áo trắng đang khoanh chân ngồi ở bên ngoài túp lều nhắm mắt điều tức.

Nhìn thấy cử chỉ của người con gái, Đặng Phi trầm nghĩ trong lòng: “Nàng có lẽ là một cao thủ đấu khí.”

Đi tới bên cạnh, Đặng Phi thấy tinh thần của người con gái hình như đã khá hơn rất nhiều. Đặng Phi đem ba lô đưa ra rồi nói.

- Chỗ này có một ít quần áo và một chút thuốc chữa thương. Người ... có thể tự mình làm được không?

- Người đi ra đằng sau.

Nói một cách lạnh nhạt, ánh mắt người con gái nhìn vào ba lô, khóe miệng hơi vểnh lên một chút cũng không có nói thêm cái gì là cảm ơn.

Gật đầu, đợi người con gái thay xong thuốc, Đặng Phi lấy ra vài chuyên môn dùng cho băng bó vết thương mà băng bó kỹ lại cho nàng. Bởi vì lần này đã có sự chuẩn bị nên hắn làm nhanh và gọn gàng hơn rất nhiều, chẳng qua là da thịt người con gái mịn màng nỡ nà làm cho hắn thỉnh thoảng mất hồn.

Tất cả đều xong xuôi đâu đấy, người con gái nhìn Đặng Phi đứng trước bình tĩnh hỏi.

- Người tên gì?

- Đặng Phi.

- Ừm.

Hỏi xong một câu người con gái cũng không nói thêm gì nữa lại ngồi ở chỗ cũ vận công điều tức.

- Đúng rồi, ngày hôm qua người nói sẽ báo đáp ta, người còn giữ lời không?

Đằng Phi nhớ tới tất cả những tủi nhục mấy năm gần đây, nhin không được mà xúc động nhất thời. Nói xong cũng có chút hối hận, hành động của mình có xu hướng ép buộc người khác báo ân.

Người con gái mở ra hai mắt nhìn Đằng Phi, âm thanh mang theo một chút lạnh lùng nói.

- Vẫn giữ lời, người muốn cái gì?

Không thấy ở trên mặt người con gái hiện lên chút khác thường nào, trong lòng Đằng Phi hơi lo lắng thấp thỏm. Nhớ tới câu nói của Thác Bạt Mẫn Hồng, trong nội tâm Đằng Phi bốc lên một ngọn lửa hừng hực, ngẩng đầu lên nhìn mà cũng không dám nhìn thẳng vào người con gái xinh đẹp này nói tiếp.

- Ta muốn trở thành một cường giả!

Người con gái tưởng rằng thiếu niên này có thể sẽ đòi hỏi vàng bạc châu báu hoặc bí kíp võ công. Nếu thiếu niên này không ngu ngốc chắc chắn sẽ nhìn ra được mình không phải là người bình thường.

Trong giây lát người con gái áo trắng này thậm trí còn nghĩ rằng thiếu niên này sẽ muốn mình đem bản thân gả cho hắn ... Anh hùng cứu mỹ nhân, mỹ nhân lấy thân báo đáp. Những chuyện như thế trong dĩ vãng có rất nhiều.

Nhưng nàng thật không ngờ, người thiếu niên mười mấy tuổi này với ánh mắt bình tĩnh và hàng lông mày mang theo một vẻ kiên nghị, lại sẽ đưa ra một yêu cầu cổ quái như vậy.

Hơn nữa, không phải là cầu xin cũng không phải là mệnh lệnh, mà là một loại quyết tâm của hắn.

Một loại quyết tâm lớn đến mức làm cho người con gái áo trắng thấy cảm động.

Võ giả nhất định phải có trái tim mạnh mẽ. Hay nói theo cách khác, trên con đường võ đạo mặc dù có thành tựu, có được

thực lực cường đại nhưng nếu không có trái tim mạnh mẽ không có lòng quyết tâm thì vĩnh viễn sẽ không thể trở thành một cường giả chân chính.

- Muốn trở thành cường giả sao? Không dễ chút nào cả, sự gian khổ của con đường cường giả không phải là điều mà người có thể tưởng tượng được!

Nhú lại đôi mi thanh tú, người con gái thản nhiên nói.

- Ta biết rõ. Khổ cực thế nào ta cũng có thể chịu được!

Đằng Phi đáp lời một cách rất kiên quyết.

- Hả? ...Người tới đây ta coi.

Đi đến bên cạnh người con gái áo trắng, Đằng Phi nhìn nàng một cách khó hiểu.

- Đưa tay người ra đây.

Vừa nói nàng vừa giơ cánh tay mình lên, ngón tay như ngọc đặt lên cổ tay Đằng Phi. Vẻ mặt nàng vốn dĩ bình thản lại chậm rãi lộ ra một chút kinh ngạc, nhú lại đôi lông mày nàng nhẹ giọng tự nói: “Tại sao có thể như vậy được? Kinh mạch toàn thân tất cả đều bế tắc, đan điền lại nhỏ hẹp như thế, hơn nữa rất hỗn loạn không thể tả, người ... người?”

Đôi môi người con gái gặm chặt, vẻ mặt có chút xấu hổ thầm nghĩ: “Dù sao đứa nhỏ này cũng là ân nhân cứu mạng của mình ...”

Việc này quả thực làm cho nàng không biết nói ra miệng bằng cách nào, bởi vì cái kết quả này làm người ta không có hi vọng.

Sắc mặt Đằng Phi bình tĩnh tiếp nhận rồi nói.

- Người không cần phải nói. Ta biết rõ ta là một người ‘Đấu võ song phé’ về thể chất, yêu cầu của ta đưa ra có phải có phần quá đáng đúng không?

Khi nói xong lời này, mặt Đằng Phi cũng đỏ lên không ít. Dù là ai nghe thấy một người ‘Đấu võ song phé’ lại muốn người khác giúp đỡ hấn trở thành cường giả cũng sẽ chửi hấn rằng đầu óc chắc có vấn đề.

Không có ngay tại chỗ nổi giận đã là cho hấn không ít thể diện rồi.

Bất quá, trên gương mặt người con gái áo trắng ngược lại là không có bất kỳ nụ cười chế giễu nào, lông mày chỉ hơi nhăn lại giống như là đang do dự phân vân lo lắng về một điều gì đó, hồi lâu không nói.

Trong lòng Đằng Phi mang theo một chút hi vọng, chậm rãi trầm xuống. Chỉ có điều hấn cho rằng người con gái áo trắng này không phải là người bình thường nên nói ra một chút tâm tư trong lòng, bây giờ có lẽ là mình làm khó cho người khác rồi. Vừa áy náy muốn mở miệng xin lỗi, không muốn nài vì mình mà cảm thấy khó xử thì lại thấy người con gái ngẩng đầu nhìn hấn rất chăm chú nói.

- Thực ra ... cũng không phải là không có biện pháp. Chẳng qua là ...

Không đợi nàng nói hết câu, Đằng Phi lập tức cắt ngang.

- Chỉ cần có biện pháp, dù cho có nguy hiểm đến tính mạng ta cũng nguyện ý ném thử.

Nhìn đôi mắt bình tĩnh của người thanh niên, hai đầu lông mày người con gái áo trắng hơi nhăn lại, âm thanh lạnh lùng nói.

- Nguy hiểm đến tánh mạng? Có lẽ là thế, nhưng mà sử dụng phương pháp này, chắc chắn đến chín phần là bị giảm thọ, thậm chí có khả năng người không sống quá được mười năm nữa. Lực lượng huyết mạch của Xích Huyết Giao, cho dù là chính ta ... cũng không dám tùy tiện thử nghiệm.

- Xích Huyết Giao?

Bỗng nhiên Đằng Phi ngăn người trong giây lát, há mồm tròn mắt nhìn người con gái trang nhã lạnh lùng, gương mặt đẹp đến mức độ không còn có thể hơn nữa của nữ nhân này mà run rẩy nói.

- Người nói là Xích Huyết Giao sao?

- Đúng vậy!

Trả lời với vẻ mặt thản nhiên như không có chuyện gì xảy ra, sau đó nhìn hấn với ánh mắt khó hiểu mà hỏi.

- Người cũng biết sao?

- ...

Vẻ mặt của Đằng Phi không có bất luận một biểu lộ gì, trong nội tâm lại âm thầm tự nhủ: “Thế nào mà người con gái này lại xuất hiện ở chỗ này. Những dị tượng xảy ra mấy ngày hôm trước trên bầu trời Mang Năng Quần Sơn, chẳng nhẽ là do nàng và Xích Huyết Giao chiến đấu gây ra hay sao? Vãi lúa, đó là sự thật sao? Người con gái giống như tiên nữ này rốt cuộc là loại người nào ...!”

“Bát giai, thực sự là cùng bát giai ma thú ... Lúc trước mình suy đoán không có sai.”

Không có tiếp tục suy nghĩ tiếp thêm nữa, Đằng Phi liền đem những dị tượng quỷ dị xảy ra trên bầu trời hôm đó liên hệ đến người con gái áo trắng. Nếu mà chẳng may có hiểu nhầm đi một chút thì Đằng Phi cũng không để ý đến nữa, vì hẳn biết người con gái áo trắng nhất định không tầm thường, chỉ cần như vậy là đủ.

Người con gái không có hỏi thêm điều gì, suy cho cùng thì người thanh niên này cũng sống ở rất gần Mang Năng Quần Sơn, biết đến Xích Huyết Giao cũng là việc bình thường không có gì kỳ lạ cả.

Nàng thản nhiên nói.

- Huyết mạch của Xích Huyết Giao và bí thuật gia truyền của ta, ngược lại là có thể cải biến thể chất của ngươi. Bất quá ... ta không đề nghị ngươi thử nghiệm.

Nói đùa gì thế, cho dù là bọn bị điên trong đại gia tộc của những cái thánh địa kia cũng không dám tùy tiện thử nghiệm dung hợp một loại huyết mạch khác.

Tạm thời không nói đến hai loại huyết mạch khác nhau, dung hợp chúng cùng một chỗ, cái loại xung đột này sẽ tạo thành rất nhiều thống khổ. Cái quan trọng nhất là sau khi dung hợp loại huyết mạch cao cấp này tuổi thọ sẽ bị ảnh hưởng. Nếu là một người bình thường, ai dám bằng lòng để bản thân mình giảm thọ?

- Ta nhất định phải ném thử! Ta cứu ngươi một mạng, ngươi giúp ta một lần, chúng ta ... hai bên không ai nợ ai cả.

Giọng nói của Đăng Phi vô cùng kiên quyết, thậm chí mơ hồ mang theo một chút ý chí kiên cường, trả lời như đinh đóng cột, thái độ rất kiên quyết. Làm cho người con gái áo trắng không kịp phản ứng, kinh ngạc mà nhìn Đăng Phi.

Khóe miệng người con gái áo trắng hơi nhếch lên, âm thanh lạnh lùng không vui mà đáp lại.

- Người biết ý nghĩa câu trả lời của người không? Con người chỉ cần được sống thì nhất định phải quý trọng tính mạng của mình. Còn sống mới là điều quan trọng nhất. Được trở thành cường giả hay không trở thành được cường giả rất quan trọng với người sao?

Người con gái hơi thất vọng, nhìn qua Đăng Phi đang ở vào giai đoạn tuổi trẻ, tuổi mà có dòng máu nóng đầy nhiệt huyết. Cái tuổi trẻ con này còn không biết chết với một người mà nói có ý nghĩa là như thế nào. Cho nên chính mình lại cần phải làm cho hắn hiểu rõ trở thành cường giả cũng không phải là một chuyện tốt, có thể sống một cuộc sống bình yên cũng là một loại hạnh phúc.

Không đợi người con gái áo trắng nói thêm điều gì. Giống như đất trời điên đảo “Bịch” một tiếng, Đăng Phi bỗng nhiên quỳ gối xuống trước mặt người con gái.

Từ khi còn bé đến bây giờ, bị người đánh, bị người mắng, bị người làm nhục, bị người cười nhạo, bị người nhìn bằng ánh mắt thương hại, bị người mỉa mai ... Trong đôi đôi mắt cũng không có chảy ra một giọt nước nào, mà bây giờ ... nước mắt hắn chậm rãi chảy ra!

- Có một số việc so với được sống còn quan trọng hơn nhiều!

Chương 7: Lục Tử Lăng

Đằng Phi không có bởi vì rơi lệ mà xấu hổ, dòng nước mắt kia phảng phất không phải từ trên mặt hắn chảy ra.

- Nếu như người thân nhất của ngươi bị chết không rõ ràng, mà ngươi lại chẳng làm được bất cứ một điều gì, ngươi lại là một phế vật bị người đời ruồng bỏ. Có một cơ hội trước mặt có thể cho ngươi trở lên mạnh mẽ thì ngươi sẽ làm như thế nào? Ta biết rõ sinh mệnh là rất quý giá, ta cũng biết rõ còn sống mới là điều tốt đẹp nhất. Nhưng ta không muốn sống một cuộc sống bị khuất phục và nhục nhã như vậy ở trên đời này. Hai cái đầu gối này của ta, ngoại trừ trước cha mẹ cùng tổ tiên thì chưa từng quỳ xuống trước mặt người nào khác! Hôm nay ta cầu xin ngươi giúp cho ta! Giúp cho ta! Giúp cho ta!

Nói ra những câu cuối cùng, Đằng Phi giống như gào thét thống khổ, nắm tay trên hai bàn tay siết chặt nỗi đau gân xanh, những móng tay trên mười đầu ngón tay bị siết chặt đến mức đâm rách lòng bàn tay làm máu tươi chảy xuống mà Đằng Phi lại hoàn toàn không biết.

Nhìn người thiếu niên nước mắt rơi đầy mặt quỳ trước mặt mình, người con gái thần thờ hồi lâu không nói được lên lời. Nàng thật sự bị chấn động, vốn dĩ cho rằng thiếu niên này chẳng qua là xúc động nhất thời phát tác, nhưng lại không ngờ người thiếu niên chỉ có mười mấy tuổi này lại nhận biết được nhiều điều như vậy.

Người thân nhất bị giết . . đó là huyết cừu!

Nếu đặt nàng vào địa vị của Đằng Phi có lẽ nàng cũng sẽ lựa chọn giống như vậy.

Công ơn của cha mẹ lớn hơn cả trời biển, làm sao có thể lấy đồ vật nào mà so sánh được?

Không có gì có thể so sánh được.

Cho nên người con gái áo trắng dù có lấy trăm nghìn lý do nào đi nữa cũng không thể so sánh được điều đó. Nhìn nước mắt rơi đầy mặt người thanh niên, tràn ngập khuôn mặt thanh tú kiên cường kia nàng không có lời nào để nói ra miệng.

Trăm ngàn lời nói hóa thành một tiếng thở dài yếu ớt.

- Ngươi đứng lên đi.

- Ngài đồng ý sao?

Đằng Phi ngẩng đầu lên, không kịp lau đi nước mắt trên mặt mình mà vui mừng hỏi tiếp.

- Ngươi cứ đứng lên trước đã, không đồng ý với ngươi thì ngươi sẽ bỏ qua sao?

Người con gái áo trắng lạnh lùng nói, nàng không muốn cho người thiếu niên này nhận ra rằng chính cử chỉ của hắn làm mình thất thố.

- Ê ê, ngươi ... ngươi làm cái gì thế?

Nhìn Đằng Phi cung kính dập đầu ba lạy với mình, người con gái hết sức sửng sốt. Tuy nàng đã lớn như thế này nhưng cũng chưa có từng bị rơi vào hoàn cảnh như vậy. Bất quá lời nói kế tiếp của Đằng Phi càng làm cho nàng không biết nên biểu lộ như thế nào.

- Sư phụ! Đề tử xin dập đầu trước người!

“Nhất nhật vi sư, chung thân vi phụ” Thầy giống như cha đó đã là đạo lý. Dập đầu trước sư phụ của mình đó là điều nên làm, không có gì mà phải hổ thẹn cả.

Cái quan trọng nhất là Đằng trong lòng cũng nhìn thấy một chút dã tâm. Nàng có thể chiến đấu cùng bát giai ma thú Xích Huyết Giao, hơn nữa còn chém chết Xích Huyết Giao thì có thể tưởng tượng được bản lĩnh của nàng khẳng định phải vô cùng mạnh mẽ.

Đừng nói Đằng Gia Trấn mà ngay cả trên toàn bộ Thanh Nguyên Châu, người mạnh mẽ nhất cũng không có ai vượt qua được võ giả thất giai đầu khí.

Ngay cả đến người thủ hộ Thanh Nguyên Châu bất quá cũng chỉ là Đại Đầu Sư lục giai cấp chín. Còn xa hơn nữa chính là

toàn bộ Chân Vũ Hoàng Triều có bao nhiêu cường giả đẳng cấp cao thì cũng không phải là Đẳng Phi có khả năng biết được.

Chân Vũ Hoàng Triều quá lớn, đã có người từng nói: “Cho dù đạt đến thập giai trở thành tuyệt thế võ giả Đấu Thánh, có thể bay lên trên trời thì bay từ một đầu này của Chân Vũ Hoàng Triều sang một đầu khác, bay liên tục không ngừng nghỉ không ăn không uống cũng phải mất mấy chục năm.

Mấy chục năm chưa nói là bay đến hay không cũng chỉ sợ là đã mệt mà chết rồi!

Đương nhiên rất nhiều địa phương của Chân Vũ Hoàng Triều có Truyền Tống Trận, cũng không ai biết Truyền Tống trận được lưu lại từ thời kỳ nào. Nói thí dụ như ở Thanh Nguyên Châu có một cái, bắt quả cái Truyền Tống Trận đó hình thù như thế nào thì Đẳng Phi cũng không hề biết, chỉ được nghe người khác kể lại mà thôi.

- Ai ... Ai đã bằng lòng nhận lời làm sư phụ người bao giờ vậy?

Nhú lại hai đầu lông mày, người con gái bất đắc dĩ mà nhìn Đẳng Phi nói.

- Người, người đứng lên, ta không làm sư phụ người được.

Cười hì hì đứng dậy, Đẳng Phi thầm nghĩ: “Sư phụ là một người con gái trẻ tuổi xinh đẹp, không thể dồn ép quá mức được. Dù sao lay cũng lay rồi, gọi sư phụ cũng gọi rồi, đồng ý hay không là việc của người.”

Người con gái nhìn thanh niên trước mắt biểu hiện vẻ mặt bại hoại kia thì trong nội tâm làm sao mà không biết trong lòng hắn đang nghĩ gì, lập tức nghiêm túc nói với Đẳng Phi.

- Người cứu mạng ta, ta thiếu người một món nợ ân tình. Thay đổi thể chất cho người, còn có thể sẽ truyền cho người một ít ... một ít công pháp võ công. Nhưng người nhớ kỹ đó chẳng qua chỉ là giao dịch giữa hai người, ta chắc chắn sẽ không thể làm sư phụ người được.

- Ah!

Ánh mắt thần thờ bộ dạng thấp thỏm, Đằng Phi thuận miệng lên tiếng. Nhưng trong lòng ần ần vài phần không thoải mái thầm nghĩ: “Chỉ là giao dịch thôi sao?”

- Người...

Người con gái thêm phần bất đắc dĩ. Thiếu niên này có tâm huyết, có khí phách, hơn nữa nhìn bộ dáng cũng có một chút kiên quyết nhiệt tình... Ai ngờ rằng lại có một bộ mặt vô lại như thế, thật là làm cho người ta dở khóc dở cười.

Nhưng mà nghĩ lại, người con gái cũng hiểu được nỗi khổ tâm của thiếu niên này: “Nếu không phải vì báo thù cho người thân thì dù có đánh gãy chân của hắn, hắn cũng không chịu quỳ xuống trước mặt mình. Hơn nữa, có thể hắn sợ sau khi mình thay đổi thể chất của hắn đem bỏ mặc hắn đến một chỗ hẻo lánh ... Nếu mà không nói truyền cho hắn một ít võ công thì ... Tên tiểu tử này, thật đúng là có chút gian xảo!”

Người con gái nghĩ thông suốt hết tất cả các vấn đề xong, nàng lại rất bình tĩnh nhìn lướt sang Đằng Phi nói.

- Được, nếu như ngươi đã không sợ chết, vậy ta cũng đồng ý giúp ngươi. Nhưng ngươi nhớ kỹ, từ nay về sau không được gọi ta là sư phụ.

- Ừm.

Vẫn chỉ nói một chữ, giống như thường ngày nàng tích kiệm chữ nói như người ta tích kiệm vàng. Khóe miệng người con gái áo trắng hơi nhếch lên nói.

- Sau này gọi ta là tỷ tỷ, ta tên là Lục Tử Lăng.

- Đã hiểu rồi. Sư ... tỷ tỷ.

Trong lòng Đằng Phi lại suy nghĩ: “Dù sao mình đã nhận người ta là sư phụ rồi, người ta có thể chém chết được bát giai ma thú Xích Huyết Giao lại giúp đỡ mình sao lại không muốn chứ. Vì cha mẹ, tính mạng ta cũng không cần. Dập đầu mấy cái tính toán làm chi.”

Trong khoảng thời gian mấy ngày kế tiếp, ngày nào Đằng Phi vào một khoảng thời gian nhất định cũng đều đến hiệu thuốc của gia tộc một lần để lấy một ít thuốc cao cấp. Đó là đặc quyền mà con cháu chi trưởng của Đằng Gia có được, nhưng

hành động của Đằng Phi rất nhanh liền khiến cho phòng đan dược hoài nghi. Những thứ thuốc cao cấp này con cháu chi trưởng của Đằng Gia cũng chỉ có thể lĩnh được một ít để dùng, không cho phép bọn họ cầm đi buôn bán. Nếu không phải Đằng Phi luôn luôn trung thực, không có đi thanh lâu hay các loại sòng bạc đánh bài thì chắc chắn người quản lý phòng đan dược sẽ có nghi ngờ về hành động của hắn.

Với lại may mắn cũng là người quản lý phòng đan dược cũng là tâm phúc của Đằng Vân Chí năm đó, nghĩ đến Tam gia đã chết nên cũng một mắt nhắm một mắt mở mặc kệ Đằng Phi, trong lòng cũng tự nhủ: “Chỉ cần Đằng Phi không gây ra tai vạ lớn thì cũng đã tốt lắm rồi, nhưng mà nếu cứ tiếp tục như vậy thì phải báo lại hành động của hắn cho gia chủ.”

Nếu chẳng may có chuyện gì xảy ra, chức vụ quản lý phòng đan dược của hắn sợ là không giữ được, có rất nhiều người đang thèm muốn chức vị này của hắn mà.

May mà vết thương bên ngoài của Lục Tử Lăng đã tốt hơn rất nhiều, ngày hôm qua lúc Đằng Phi thay thuốc cho nàng, miệng vết thương còn thấy rất rõ ràng nhưng hôm nay đã khép lại hoàn toàn. Cái vết thương lớn nhất kia cũng đã kết vảy, không cần bôi thuốc nữa, vài ngày nữa chắc khỏi hẳn.

Nhìn qua thì như vậy nhưng mà nội thương của nàng lại nặng hơn ngoại thương nhiều, thỉnh thoảng có lúc lại ho ra máu làm Đằng Phi rất lo lắng.

Sau khi Lục Tử Lăng có thể tự bước đi, Đằng Phi liền tìm được một sơn động dưới vách núi. Cửa vào của sơn động này bị cây cối tươi tốt che kín, nếu không để ý thì rất khó mà tìm được nơi này.

Sơn động này cũng không lớn lắm, khoảng tầm hai mét rộng ba mét dài mà thôi. Bỏ ra chút sức lực, Đằng Phi tìm một số cỏ khô bên ngoài mang về làm thành một tấm đệm mới.

Đối với những việc này, Lục Tử Lăng không có nói thêm điều gì, nhưng thỉnh thoảng trong mắt nàng lại hiện lên một vẻ dịu dàng nhìn qua Đằng Phi.

Từ lúc nhận được câu trả lời của Lục Tử Lăng đến nay thì nàng cũng không có biểu hiện gì, Đằng Phi cũng không có

thúc dục nàng. Dù sao thương thể của nàng vẫn còn chưa hoàn toàn bình phục, bây giờ quan trọng nhất là giúp nàng chăm sóc tốt những thương tổn. Bản thân mình đã đợi được mười ba năm rồi, chờ đợi thêm vài ngày nữa có đáng là bao.

Thời gian chậm rãi trôi qua, buổi sáng sớm ngày thứ chín khi Đằng Phi đến lại không có nhìn thấy Lục Tử Lăng. Trong lòng Đằng Phi lập tức liền nguội lạnh một nửa, tự nhủ: “Chẳng lẽ mình nhìn lầm người? Có lẽ không phải đâu! Nàng có lẽ không phải là loại người nói mà không giữ lời.”

Trong lúc Đằng Phi đang nghĩ ngợi lung tung, Lục Tử Lăng tựa như một trận gió từ bên ngoài tiến vào, trông thấy vẻ mặt đau khổ của Đằng Phi liền nói.

- Làm sao thế, tưởng là ta đã rời đi sao?

- Ấc . . ủa ... tỷ tỷ, ha ha ha, người vừa đi đâu vậy?

Bị nàng nhìn thấu tâm can, Đằng Phi hơi xấu hổ mà đáp lời.

Lục Tử Lăng tiếp tục lạnh nhạt nói.

- Đi tìm cho người ít được liệu.

Nói xong nàng vung tay lên, một đám cây cỏ chồng chất xuất hiện thành một đồng lớn, làm Đằng Phi nhìn thấy liền há mồm trợn mắt mà thất thanh nói.

- Không ... Không gian giới chỉ?

Từ trước hẳn đã biết trên tay Lục Tử Lăng có đeo một chiếc nhẫn màu xanh biếc, chiếc nhẫn nhìn đẹp vô cùng, bên trên có những hoa văn phong cách cổ xưa. Nhưng không nghĩ rằng trên tay Lục Tử Lăng lại đeo một cái mai không gian giới chỉ. Người sư phụ tỷ tỷ này của mình cuối cùng là người như thế nào?

Trên mặt Lục Tử Lăng không biểu hiện thêm điều gì, tùy ý gạt đầu, sau đó liền nói.

- Phẩm chất của những vật phẩm này không được tốt cho lắm, bất quá ở chỗ này ta cũng chỉ có thể tìm được như vậy, mặc dù hơi miễn cưỡng nhưng cũng có thể dùng tạm. Chuẩn bị sẵn sàng đi, ngày mai ta sẽ cải biến thể chất cho ngươi! Nếu ngươi không muốn thì bây giờ hối hận vẫn còn kịp.

- Không hối hận, tuyệt đối không hối hận!

Nhắc tới chuyện này, ý nghĩ đang rối tinh rối mù của Đằng Phi bỗng trở lên kiên định. Ánh mắt của hắn nhìn về phía đồng dược thảo mà Lục Tử Lăng vừa ném ra lúc nãy, lập tức trợn mắt há hốc mồm sững sờ hô lớn.

- Đây là ... Hoàng Kim Thất Diệp Thảo một trăm năm, Ô Ngọc Mộc một trăm năm mươi năm, cái này ... là Tuyết Ngân Long Đản Hoa ba trăm năm, còn có cái này nữa ... Đúng là Thiên Vương Hoa Tử cực phẩm, cái này rõ ràng là ma hạch của ngũ giai ma thú Cuồng Vân Báo. Cái này nữa ... còn cả cái này.

Sinh ra ở gia tộc lấy chế thuốc làm chủ, từ nhỏ đã hiểu được rất rõ các loại dược liệu ma thú. Rất nhiều thứ làm cho Đằng Phi triệt triệt để để không biết nói gì, trên đồng chông chất kia tổng cộng có hơn 130 loại dược liệu, gần 30 loại ma hạch ma thú. Tùy tiện lấy ra một loại trong những vật phẩm này đem ra thị trường đều có một cái giá trên trời, thậm chí giống như trọng bảo có tiền mà không mua được.

Hơn nữa, mỗi một chủng loại cũng không phải chỉ có một cái, mà là ... hơn một đồng! Thứ ít nhất cũng phải có bảy tám cái.

Tại trong miệng của Lục Tử Lăng, cái này chỉ là một ít ... phẩm chất không được tốt cho lắm! Còn muốn miễn cưỡng ... Có thể dùng tạm. Vậy cái gì mới gọi là đồ tốt?

Cho dù chúng kiến trên tay Lục Tử Lăng đeo một cái không gian giới chỉ cũng không làm Đằng Phi rung động như thế. Đằng Phi có cảm giác giống như mình đang nằm mơ vậy.

Những thứ này, ở bất kỳ một gia tộc nào trên toàn bộ Thanh Nguyên Châu đều trở thành thứ đồ vật quý giá nhất. Vậy mà ở chỗ này, chúng giống như đồ bỏ đi, bị tùy ý vất chông chất tại một chỗ.

Trong lúc nhất thời làm cho Đằng Phi cảm thấy có chút bất công với những vật liệu vô cùng trân quý đó. Nếu đem Đằng thị Sinh Cơ Tán mà những ngày trước hắn lấy trong gia tộc ra so sánh với những thứ này thì quả thực, những thứ mình đem ra chính là cặn bã.

Sau khi hồi phục tinh thần một lúc lâu, Đằng Phi với ánh mắt đờ đẫn mà nhìn Lục Tử Lăng nói.

- Tỷ tỷ, ta muốn hỏi chút. Có phải tỷ vừa đi cướp bảo khố của Hoàng gia không?

- Bảo khố của Hoàng gia?

Chớp chớp đôi mắt, Lục Tử Lăng thản nhiên nói.

- Người nghĩ bảo khố Hoàng gia chỉ có những thứ này thôi sao? Vậy người quá coi thường bảo khố Hoàng gia rồi! Thôi được rồi người đi về đi, ta phải chuẩn bị một chút cho sáng sớm ngày mai. Người tìm lý do mà nói với người nhà người, vì nửa tháng sắp tới người sẽ phải ở lại chỗ này.

Chương 8: Diện Mạo Khó Coi

- Hai mươi ngày?

Lông mày Đặng Văn Hiên nhăn lại thành một hình chữ Xuyên (川) mờ mờ, mặc dù có chút bất ngờ nhưng cũng không trách móc hay phản đối cháu mình.

- Ta còn chưa hỏi con, mấy ngày hôm trước con thường tới hiệu thuốc lấy Đặng Thị Sinh Cơ Tán làm gì? Có phải thiếu tiền không? Lần này con đi Thanh Nguyên Thư Viện sợ vài năm sau mới có thể về được, gia gia sẽ cho con tiền sinh hoạt đầy đủ nhưng Đặng Thị Sinh Cơ Tán là bí mật trọng yếu nhất của Đặng gia chúng ta, con không được phép làm việc gây tổn hại lợi ích của gia tộc, biết không?

Đặng Phi ngoan ngoãn gật đầu.

- Gia gia yên tâm, con tuyệt đối sẽ không làm cho gia tộc phải hổ thẹn, càng không làm cho cha con hổ thẹn!

Đặng Phi sớm biết chuyện này không thể gạt được gia gia nhưng cũng không muốn dấu giếm, dù sao cũng chẳng phải việc gì lớn, nhiều nhất thì mấy người anh chị em con chú con bác bên ngoài khi biết sẽ cảm thấy khó chịu mà thôi.

Bất quá, bọn họ có thỏa mái hay không, thì liên quan gì tới mình?

Đặng Văn Hiên nhẹ gật đầu, trên gương mặt nghiêm túc hiện lên một nét yêu thương.

- Được rồi, ra ngoài đi dạo giải sầu cũng không tệ, dù sao từ giờ tới khi khai giảng còn nhiều thời gian, những năm nay chỉ sợ ngay cả Thanh Bình Phủ người cũng chưa đi dạo qua, ra ngoài tiếp xúc với các mặt của xã hội đến lúc đó đi tới thành lớn Thanh Nguyên Châu cũng sẽ không rụt rè, đi đi, đi tới phòng thu chi lĩnh một trăm lượng vàng, con cháu Đặng gia đi

ra ngoài, không nên phô trương, nhưng cũng không để cho người khác chê cười

Thanh Bình Phủ là một trong mười ba phủ của Thanh Nguyên Châu, còn Đăng Gia Trấn thì thuộc quyền quản lý của Thanh Bình Phủ.

Đăng Phi trong lòng buồn lòng, tự nhủ: “Cũng tốt, gia gia cho là ta muốn ra ngoài để tiếp xúc với các mặt của xã hội, đỡ mất công giải thích.”

Nghĩ đến đó, Đăng Phi đứng dậy thi lễ.

- Cảm ơn gia gia, nếu không có gì tôn nhi xin cáo lui.

Đăng Văn Hiên vẫy vẫy tay áo, Đăng Phi xoay người đi ra ngoài, trong nội tâm lúc này cực kỳ kích động: “Từ nay! Từ nay về sau, cái tên phế vật Đăng Phi sẽ không còn tồn tại nữa!”

- Đúng rồi...

Đăng Văn Hiên lên tiếng cắt đứt việc tưởng tượng của Đăng Phi:

- Gần đây Thanh Bình Phủ có chút không yên ổn, lúc này ngươi đi ra ngoài phải cẩn thận một chút, để ta phái vài Võ sư đi theo bảo hộ ngươi cho tốt.

- Không yên ổn? Làm sao mà không yên ổn? Thanh Nguyên Châu không phải biên cảnh, Thanh Bình Phủ càng cũng không phải, chẳng lẽ có tên mã tặc nào chán sống, dám đến nơi này cướp đoạt?

Đăng Phi thuận miệng hỏi, sau đó lại nói:

- Con là một thiếu niên, nếu không đi gây chuyện thị phi thì ai chú ý tới con, nếu chỉ vì một mình con mà phái Võ sư trong gia tộc đi theo, chắc người khác sẽ dị nghị, Tôn nhi không muốn gây thêm phiền phức cho gia gia.

Đăng Văn Hiên nhẹ gật đầu vui mừng, ngẫm lại cũng đúng, Đăng Phi bất quá chỉ là một đứa trẻ, chưa kể cửa hàng Đăng gia, đệ tử Đăng gia trải rộng khắp Bình phủ, cũng không phải ai cũng dám khi dễ, đến lúc trọng yếu chỉ cần báo ra thân phận thì cho dù là những đại gia tộc khác cũng không gây khó dễ cho một đứa trẻ.

Nghĩ đến đó, Đặng Văn Hiến có chút bùi ngùi nói.

- Ta cũng là vừa mới nghe nói, đêm hôm qua toàn bộ bảy tám cái đại gia tộc ở Thanh Bình Phủ, trong vòng một đêm toàn bộ bị mất trộm, chuyện này tạo thành chấn động thật lớn. Ha ha, nghe nói tất cả đều tổn thất vô cùng nghiêm trọng, những đại gia tộc này đều cùng phái ra đầu khí võ giả cường đại lung bắt tên đạo tặc này.

Trong lời nói của Đặng Văn Hiến, mang thêm một chút tư vị hả hê, bởi lẽ những đại gia tộc kia luận về thực lực cùng Đặng gia không sai biệt lắm, thậm chí có hai nhà so với Đặng gia cường đại hơn không ít, ngày bình thường, thường xuyên vì một ít vấn đề lợi ích mà xảy ra xung đột, không nghĩ tới, thậm chí có người có thể trong vòng một đêm trộm hết của bảy tám nhà, thật sự là quá cường đại.

Về mặt của Đặng Văn Hiến lúc này không thể tưởng tượng nổi, tâm tình của hắn cho tới tận bây giờ vẫn còn rất khoái trá, nói tiếp.

- Ta đang hoài nghi không biết có phải đại nhân thủ hộ Thanh Nguyên Châu ra tay hay không, tội lỗi tội lỗi, Thủ Hộ Giả đại nhân nhân phẩm cao thượng, nhất định sẽ không làm loại chuyện này! Ha ha, người đi đi, tóm lại phải cẩn thận một chút, những gia tộc bị mất trộm kia lúc này nhất định tâm tình rất kém cỏi, cho nên nếu gặp thì nên tránh.

Tâm tình lão gia tử Đặng Văn Hiến đã lâu không có vui sướng như vậy, không có tin tức nào làm cho lòng mình thoải mái, vui sướng bằng việc đối thủ cạnh tranh của mình gặp nạn, cho nên hắn nhìn thấy Đặng Phi, thậm chí cũng không hỏi nhiều liền đáp ứng thỉnh cầu của hắn.

Đặng Phi nghe tiếng cười vui sướng của gia gia giống như lão hồ ly nhưng dưới chân lão đảo thiếu chút nữa ngã, đưa lưng về phía gia gia, khòe miệng giật giật.

- Thanh Bình Phủ? Bảy tám đại gia tộc bị trộm? Tổn thất vô cùng nghiêm trọng?

Trong đầu hắn, thoáng hiện lên gương mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng tuyệt đẹp của Lục Tử Lăng cùng với đồng dược liệu giá trị liên thành.

Chính buổi sáng hôm đó, lúc mình đi đến, nàng cũng không phải vừa vịn từ bên ngoài trở về sao?

- Không lẽ là vị sư phụ tỷ tỷ xinh đẹp của mình làm a?

Việc... việc này thật không thể tưởng tượng được!

Đằng Phi cảm giác da đầu mình có chút run lên, lưng phát lạnh, gia gia tuy không nói rõ là gia tộc nào, nhưng những nhà được xưng đại gia tộc ở Thanh Bình Phủ, tùy tiện một nhà cũng không so kém với Đằng gia! Nếu những gia tộc kia liên hợp lại, có ba cái Đằng gia cũng chịu không nổi lửa giận của bọn họ a...!

Đằng Phi nếu đem những suy đoán của mình nói cho gia gia nghe, chắc hẳn sau khi nghe hẳn nhất định cười không nổi, bất quá do dự một lát lại thôi, nếu như bây giờ nói ra không biết chừng sẽ gây ra chuyện gì, dù sao hiện giờ cũng không ai biết rõ chuyện này, sư phụ tỷ tỷ cuối cùng cũng phải rời khỏi nơi này, đến lúc đó ta không nói ra, ai biết việc này cùng Đằng gia có quan hệ?

Đằng Phi suy nghĩ một chút, cảm thấy đúng như vậy, hẳn đối với vị sư phụ xinh đẹp của mình rất có lòng tin, bát giai cao cấp ma thú nàng cũng có thể giết. Đằng Phi rất khó tưởng tượng, trên đời này có người nào có thể giữ nàng ở lại, ít nhất Võ giả của những gia tộc ở Thanh Bình Phủ thì chắc chắn không được!

Nghĩ xong, Đằng Phi trực tiếp rời đi, suy nghĩ một chút, vì không muốn làm cho gia gia hoài nghi nên chạy tới phòng thu chi, lúc vào cửa vừa vịn trong thấy một bóng lưng nữ tử dáng người yếu điệu, Đằng Phi nao nao, lập tức cung kính nói:

- Đằng Vũ tỷ tỷ!

Nữ tử quay đầu lại, khuôn mặt thanh tú xinh đẹp, trông thấy Đằng Phi, nhẹ gật đầu.

- Đằng Phi à, nghe nói người muốn đi Thanh Nguyên Thư Viện. Vậy phải học cho tốt, tranh thủ tương lai làm một đại quan.

- Vâng, đa tạ tỷ tỷ dạy bảo.

Đằng Phi đối với Đằng Vũ, vị tỷ tỷ lớn hơn hẳn hai tuổi vẫn rất tôn kính.

Ba năm trước đây, lúc Đằng Phi bị một đệ tử Vương gia ở Thanh Bình Phủ khi dễ, thì Đằng Vũ ra tay, đánh cho tên đệ tử Vương gia một trận, lại hung hăng giáo huấn Thác Bạt Mẫn Hồng có quan hệ thân thiết với Vương gia. Chuyện này, Đằng Phi vẫn còn nhớ, vị thiện chi kiều nữ của Đằng gia là một người ngoài lạnh trong nóng.

Đằng Vũ mười lăm tuổi, hiện là Đấu Sư tam giai cấp chín, tuy ý có thể tiến giai vào hàng ngũ Đại Đấu Sư, trong toàn bộ người cùng thế hệ ở Đằng gia, hoàn toàn xứng đáng là cao thủ đệ nhất, cho dù là toàn bộ Thiên Nguyên Châu cũng không có bao nhiêu Đấu Khí võ giả có thiên phú tốt hơn nàng.

- Ta đi trước, nhớ rõ, cố gắng học tốt!

Đằng Vũ lúc nói, lộ ra một tia tươi cười lơ mờ, xoay người đi ra ngoài

Đằng Phi thầm nói trong lòng: “Đằng Vũ tỷ tỷ, xin người yên tâm, chờ ngày ta trở nên cường đại, ta nhất định sẽ bảo vệ ngươi, nhất định!

- Vũ tiểu thư đi thông thả! Vũ tiểu thư lần sau lại đến.

Vị tiên sinh phòng thu chi mặt mũi tươi cười tiễn vị thiện chi kiều nữ của Đằng gia ra cửa, sau đó cũng không thèm liếc mắt nhìn Đằng Phi một cái, trở lại trước bàn ngồi, cúi đầu sử dụng bàn tính, giống như không có phát hiện Đằng Phi.

Cùng người khác bất đồng, đều là đệ tử Đằng gia, nhưng đãi ngộ lại hoàn toàn khác nhau.

Trước thái độ của vị tiên sinh phòng thu chi, Đằng Phi cảm thấy phần nộ, nếu như là quá khứ, hẳn nhất định sẽ cảm thấy khuất nhục cùng với cảm giác vô lực, nhưng hôm nay, cuộc đời của hắn sắp triệt để thay đổi, đối với loại thái độ này, Đằng Phi chỉ lẩm bẩm một câu: “Mắt chó không biết nhìn người!”

Đi tới trước mặt vị tiên sinh phòng thu chi, Đằng Phi thái độ cung kính nói.

Chào tiên sinh, gia chủ nói ta tới đây lãnh một trăm lượng vàng.

Vị tiên sinh phòng thu chi ngẩng đầu lên, vẻ kinh ngạc hiện lên trong mắt, có chút không kiên nhẫn nói.

- Một trăm lượng? Lại là vàng? Có làm hay không! Có chỉ thị của gia chủ tự viết không?”

Trong lòng Đằng Phi thoáng nhảy lên, tự nhủ hổng rồi, vừa rồi gia gia hưng phấn cười nhạo bảy tám đại gia tộc ở Thanh Bình Phủ bị trộm, mà chính mình cũng quên không nói gia gia ghi một cái chỉ thị. Đằng Phi cũng không phải là người không phân rõ phải trái, cho dù là một người thuộc bàng chi trong gia tộc, vị tiên sinh mắt chó nhìn người kém cũng có bối phận là thúc thúc mình, Đằng Phi cũng không muốn cùng hắn tranh cãi, lập tức nói.

- Quên mất, để ta trở về lấy.

Lúc này, ngoài cửa có một người hấp tấp đi vào thiếu chút nữa đụng phải Đằng Phi đang đi ra ngoài, người tới cũng không thèm nhìn Đằng Phi, trực tiếp tới trước mặt vị tiên sinh phòng thu chi nói.

- Đại thúc, lãnh một trăm lượng bạc.

Vị tiên sinh phòng thu chi cười tủm tỉm nói.

- Nguyên lai là Đằng Sơn thiếu gia, một trăm lượng bạc liệu có đủ dùng không? Ta cho người lãnh hai trăm lượng bạc.

- Ha ha, vậy cảm ơn đại thúc!

Đằng sơn cười nói, sau đó mới nhìn sang Đằng Phi, cau mày hỏi.

- Đằng Phi, người ở nơi này làm gì?

- Hắn? Ha ha, hắn nói gia chủ cho hắn tới lãnh một trăm lượng vàng, nhưng lại không có chỉ thị gia chủ viết. Haiz, cái thời này, thật sự lòng người không có ai chân thành hết! Nghe nói mấy hôm trước, có người liên tục tại hiệu thuốc lấy Đằng Thị Sinh Cơ Tán, cũng không biết là dùng làm gì, hôm nay lại chạy tới chỗ này giả danh lừa bịp, ... ta cũng không phải là đại quân sự của hiệu thuốc a...!

Vị tiên sinh phòng thu chi không nể nang, trực tiếp châm chọc, khiêu khích Đằng Phi.

- Còn có chuyện này sao?

Đặng Sơn cười lạnh nhìn thoáng qua Đặng Phi, rồi nói.

- Một cái phế vật mà thôi, đầu óc cũng không phải đàn, lúc này đã biết tích lũy của cải cho chính mình rồi, chắc chắc... Sản nghiệp của Đặng gia tuy lớn không tiếc mấy món tiền nhỏ, nhưng cũng không phải là phải loại người nào cũng có thể tùy ý tiêu sài.

Vị tiên sinh phòng thu chi khế cười nói.

- Đặng Sơn thiếu gia nói có lý, chuyện này ta sẽ đích thân hướng gia chủ báo cáo! Đặng gia không nuôi dưỡng người ăn không ngồi rồi! Lại càng không nuôi dưỡng phế vật! Đặng gia a... tương lai còn phải dựa vào tài năng của Đặng Sơn thiếu gia cùng với Đặng Vũ tiểu thư, hai rường cột mà chèo chống!

- Ha ha, không dám, ta không dám so cùng với Vũ muội muội, ta mới là nhị giai cấp tám, Vũ muội muội mới là thiên tài, đã là tam giai cấp chín, tùy ý có thể tiến vào tứ cấp!

Đặng Sơn ngoài miệng nói qua không dám, nhưng biểu lộ một điểm khiêm tốn cũng không có.

Đặng Phi lãnh đạm mà nhìn sắc mặt hai người này, hít sâu một hơi không nói thêm điều gì, xoay người bước ra cửa, hướng phía xa mà đi.

Chương 9: Thiên Đạo 50 Đầu Mạch Đại Pháp

- Hừ, kiêu ngạo cái gì! Một tên phê vật, nếu không phải cha hấn năm đó... Đẳng gia đã sớm đem đuổi hấn ra ngoài! Đồ không biết xấu hổ!

Đẳng Sơn hướng về phía bóng lưng Đẳng Phi phun một bãi nước miếng, cười lạnh nói.

Đẳng Phi trở về tiểu viện của mình, thu thập một chút đồ đạc, sau cùng lại phát hiện cũng chẳng có thứ gì để mang theo. Nhìn một lượt quanh phòng, ánh mắt dừng lại ở bên trên một chiếc rương gỗ nhỏ, sự kiên định trong ánh mắt lập tức trở nên ôn nhu, đi tới phui nhẹ một lớp tro bụi trên chiếc rương gỗ sau đó mở ra, một con rối màu tím cực kỳ tinh xảo cao khoảng 35 cm nằm im trên chiếc vải nhung màu vàng.

Vật này là món quà cuối cùng mà cha của hấn Đẳng Văn Chí đã nhờ một thủ hạ tâm phúc đi theo thương đội của gia tộc đem về tặng cho hấn, không lâu sau đó thì tin Đẳng Văn Chí chết cũng truyền đến.

Cho nên, con rối được điêu khắc tỉ mỉ, đẹp đẽ này là món bảo bối được Đẳng Phi yêu quý nhất, lúc nhỏ mỗi buổi tối ở một mình khi nhớ đến cha mẹ hấn đều lấy nó ra, ôm vào lòng sau đó chìm vào giấc ngủ say.

Qua nhiều năm như vậy, trên thân con rối vẫn tỏa ra một mùi hương thơm dịu nhàn nhạt như trước, Đẳng Phi đối với các loại thực vật trên đại lục hiểu rất rõ, có thể nói là rất giỏi, nhưng vẫn không biết nguyên liệu tạo ra con rối tinh xảo này là loại gỗ gì.

Con rối chế tác vô cùng tinh tế, mặt mũi sống động trong như thật, hơn nữa lại không bao giờ phai màu, chế tạo con rối này chắc chắn là một vị đại sư có tay nghề rất cao. Tuy nhiên lúc Đẳng Phi cầm nó lần đầu tiên thì cảm giác con rối này không

phải là vật mới chế tạo mà từ lâu lắm rồi. Nhưng đây là món quà cha hẳn tặng cho nên hẳn rất ưa thích.

Cái thần kỳ của con rối này là ở chỗ cấu tạo nó giống cơ thể người như đúc, tất cả các đốt ngón tay đều có thể hoạt động, cái cổ, cổ tay, cùi chỏ, cổ chân, đầu gối... Đều giống con người.

Thần kỳ nhất, trên toàn thân con rối còn ghi chú 50 cái chấm, sau lưng nó còn có một cơ quan nhỏ vô cùng tinh xảo, sau khi mở ra, bên trong có một cuộn sách bằng da thú nhìn qua rất cổ xưa, cuộn sách mỏng như cách ve, phía trên có một trang tâm pháp được viết bằng văn tự cổ, tên là Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp!

Lúc Đăng Phi phát hiện trang tâm pháp này từng coi như chí bảo, thử luyện qua mấy lần, nhưng hẳn không cách nào cảm ứng được Đấu Khí càng không có danh sư chỉ đạo nên căn bản không luyện được cái gì, chỉ có thể chán nản mà bỏ đi.

Thứ này thoát nhìn rất thần bí, cũng rất có giá trị. Bấy lâu nay, Đăng Phi chưa hề nghe hay nhìn thấy một đồ vật nào giống với con rối này, ngoài ra bên cạnh món quà con rối này còn có một phong thư của cha hẳn.

Trong thư nói cho Đăng Phi biết, vật này tuyệt đối không phép lấy ra hay cho bất kỳ kẻ nào xem, nếu không sẽ gặp họa sát thân! Về sau lấy vật đó làm đồ gia truyền, đời đời truyền thụ cho con cháu của mình, 50 cái chấm kia chính là vị trí của năm mươi đấu mạch trên thân thể người.

Lúc đó Đăng Văn Chí còn hăm hở viết trên thư trêu trọc đứa con nhỏ của mình, nói 50 đấu mạch này vô cùng thần kỳ, bản tâm pháp này là công pháp đứng đầu thiên hạ, sau này hẳn sẽ hiểu rõ.

Lúc nhận được bức thư này, Đăng Phi mới có ba tuổi, cha mẹ của hẳn đều còn chưa biết việc Đăng Phi là “Đấu võ song phế” thể chất, lúc Đăng Phi mở lá thư này ra xem cũng là việc của ba năm sau, lúc hẳn được sáu tuổi.

Lúc ấy Đăng Phi đã được xác định là “Đấu võ song phế”, hoàn toàn không thể tu luyện, về sau thử luyện nhiều lần đều chỉ có

thể nhìn bản công pháp thần kỳ mà thở dài, cuối cùng chỉ có thể bỏ đi, còn về con rồi này cũng đã lâu rồi không lấy ra.

Bất quá cũng chính bức thư này đã cho Đăng Phi cảm giác được việc cha mình chết, mẹ mình mất tích cũng không phải là việc đơn giản! Rất có thể là có quan hệ với con rồi này, chuyện này Đăng Phi lúc nhỏ cũng không dám cùng ai đề cập tới.

Bởi vì trong thư cha hắn đã nghiêm khắc nói rõ, nghiêm cấm hắn không được phép cho kẻ nào trong thấy con rồi, kể cả ông nội hắn, gia chủ Đăng Văn Hiên!

Phía sau là thư có hai loại nét chữ, theo thứ tự là cha và mẹ hắn ghi lại, thể hiện rõ tình thương vô hạn của cha mẹ, ngay cả qua trang giấy cũng có thể cảm nhận rõ ràng, lúc sáu tuổi Đăng Phi mới biết chữ sau khi xem xong bức thư, một mình trong phòng ngồi khóc đồng thời thề rằng: “Bất luận như thế nào cũng sẽ tìm hiểu rõ ràng chuyện này, trả thù cho cha mẹ.”

Mẹ hắn có hay không cũng chết tại trận tai nạn kia, Đăng Phi cũng không xác định được, có nhiều người nói cha hắn cùng mẹ hắn đều cùng chết rồi, lại có người nói không phát hiện ra thi thể mẹ hắn, nói chung có rất nhiều cách nói khác nhau.

Nhưng có một điều, mẹ của Đăng Phi lai lịch rất thần bí, khi cha hắn tại Tây Thùy khai hoang đã gặp gỡ. Hai người sau đó lấy nhau, sinh hạ Đăng Phi, lúc Đăng Phi được một tuổi đã đem hắn về Đăng Gia trấn nuôi dưỡng sau đó hai người lại cùng nhau trở lại Tây Thùy.

Không ai biết, lần chia tay này lại là mãi mãi.

Đăng Phi lau mấy giọt nước mắt trên mặt, tại đây hòm lấy lá thư nhìn thoáng qua.

“Bảo bảo của mẹ, phải ngoan ngoãn nghe lời nhé, mẹ với ba ba của con đều có việc cần phải hoàn thành cho nên chỉ có thể xin lỗi con, ba mẹ trước tiên tặng con món quà này, lại để cho tâm phúc của cha con là Lý thúc mang về, cũng giúp con bảo quản, vài năm sau hắn sẽ nhắc nhở con xem bức thư này. Bảo bảo yên tâm, khi người có thể đọc hiểu bức thư này, mẹ nhất định sẽ phái người tới đón con, đến lúc đó chúng ta ba người một nhà lại có thể sum họp rồi! Mẹ rất nhớ con, rất rất nhớ con!”

Thật sự có thể... xum họp sao?

Đặng Phi cảm lá thư để sát ngực, dường như có thể cảm giác, thấy được ánh mắt yêu thương của cha mẹ đang chăm chú nhìn mình, nghĩ đến lại cảm thấy lòng mình càng níu chặt đau đớn hơn! So ra những cái chế giễu, châm chọc, khinh thường, chửi bới mà hắn nhận trong mười năm nay sao có sánh được với lúc này.

Thật chẳng sánh bằng!

Nhớ lại bảy năm trước, lúc mình sáu tuổi, Lý thúc nhắc mình xem bức thư xong liền treo cổ tự vẫn, lúc ấy nhiều người trong gia tộc đều nói Lý thúc trung thành, khi tiểu thiếu gia lớn có thể đọc sách viết chữ liền đi theo Tam gia.

Nhưng bây giờ nghĩ lại, Lý thúc hiển nhiên biết rõ bí mật của con rồi, hắn không muốn bất kỳ kẻ nào biết bí mật này cho nên hắn lựa chọn cái chết!

Con rồi này, thật sự là con yêu tinh hại người a...!

Nhớ tới chuyện cũ, trong lòng Đặng Phi lại nhói lên từng cơn đau đớn.

Đặng Phi lấy đồ đánh lửa ra, do dự một lúc liền đem bức thư này đốt đi. Chỉ cần một bức thư này đủ để khiến ra sóng to gió lớn, những lời phía trên viết về con rồi, nếu bị bất kỳ kẻ nào nhìn thấy, đều có thể dẫn đến một cơn chấn động cực lớn!

Đặng Phi ở gia tộc cho tới bây giờ chưa từng gặp một quyển sách về đấu khí hay 50 đấu mạch trên thân thể người nào cả.

Không có!

Căn bản không có!

Tất cả những điển tịch miêu tả về Đấu khí mà Đặng Phi đã đọc đều miêu tả như sau: “Cái gọi là Đấu khí, thực ra chính là một loại năng lượng tinh thuần trong trời đất, trong cơ thể của võ giả, tại bụng dưới có một cái đấu tuyến, thông qua việc cảm ứng năng lượng trong trời đất đồng thời vận hành công pháp Đấu khí mà hấp thu năng lượng này đem lưu giữ vào đấu tuyến.

Sau khi hấp thu Đấu khí đạt tới một lượng nhất định, đột phá bình cảnh, sẽ trở thành Nhất giai Đấu khí võ giả, bên trong đấu

tuyền sẽ sanh ra một hạt đậu hạch nhỏ cỡ hạt đậu nành!

Trải qua vô số năm tổng kết của Đấu khí võ giả, thực lực Đấu khí võ giả càng mạnh thì đậu hạch sẽ càng lớn, mà trải qua nghiên cứu về nguyên lý của đậu hạch, mọi người đã cho ra kết luận, so với ma hạch của ma thú, tuy rằng khác nhau nhưng công hiệu lại giống nhau đến lạ kỳ!

Đấu khí võ giả sở dĩ cường đại, chính là do viên đậu hạch đó, tại lúc chiến đấu Đấu khí trong đậu tuyên xoay tròn quanh đậu hạch, cung cấp liên tục không ngừng năng lượng cường đại cho Đấu khí võ giả!

Nhưng lại chưa có người nào đề cập tới nửa câu về chủ đề - 50 đậu mạch trong thân thể người!

Đăng Phi nhớ mang máng, trong Tàng Thư Các của Đăng gia có một quyển sách cổ xưa có đề cập tới việc trong thân thể con người có thể thông qua cao cấp công pháp Đấu khí mở ra đậu mạch, Đấu khí võ giả mở ra được đậu mạch có thể mạnh mẽ hơn người. Trong quyển sách đó còn có một câu tối nghĩa khó hiểu.

“Thiên Đạo năm mươi, người diễn bốn chín!”

Những câu này, lúc trước Đăng Phi hoàn toàn không hiểu, mãi cho tới lúc này, khi Đăng Phi nhìn lại một lần nữa con rối mới đột nhiên suy đoán: “Thiên Đạo năm mươi, người diễn bốn chín. Vậy có phải là nói..., con người, tối đa chỉ có thể mở ra bốn mươi chín đậu mạch?”

Mà trong con rối của mình cất giữ một bản công pháp lại là năm mươi chỗ!

Điều này nói lên cái gì? Thật sự Đăng Phi cũng có chút chẳng dám nghĩ tới, hắn tuy còn trẻ, nhưng vẫn hiểu được, bí mật của con rối này không thể để cho bất kỳ kẻ nào biết được.

Cho nên, bức thư mà Đăng Phi coi là trân bảo, không thể lưu! Cha mẹ không thể chết vô ích, Lý thúc cũng không thể chết vô ích, con có những người tâm phúc đi bên cha, bọn họ... cũng không thể chết vô ích!

Một bức thư, rất nhanh liền biến thành đống tro tàn, tâm của Đăng Phi cũng giống như bị đốt lên, vô cùng khổ sở, sau nữa

ngày mới có thể dần dần bình phục lại, mở bao hành trang ra cẩn thận bỏ con rối vào.

Sau đó, đem bao hành trang vác lên lưng, mở cửa phòng, không hề quay đầu lại nhìn, dứt khoát hướng về phía bên ngoài thị trấn bước đi.

- Cái gì? Đằng Phi hẳn không có từ phòng thu chi lãnh một chút tiền nào sao? Người không đưa cho hắn? Còn nói hắn lừa gạt?

Đằng Văn Hiên nhảy dựng lên, tức giận nhìn vị tiên sinh phòng thu sinh tới mách lẻo.

Đấu khí Tứ giai cấp bảy âm âm bạo phát ra, trong phòng lập tức truyền tới từng trận thanh âm lộn xộn, rất nhiều kiện đồ cổ trân quý đều bị Đấu khí chấn nát, mà ngay cả cái bàn cực kì cứng rắn cũng phát ra từng tiếng kẹzz kẹzz..., giống như có một vật nặng vạn cân đặt ở trên.

Vị tiên sinh phòng thu chi có thực lực Nhị cấp cấp hai bị cỗ khí thế này đè xuống liền lập tức quỳ trên mặt đất, thiếu chút nữa không kiểm soát được!

Trong nội tâm hối hận không thôi, chính mình vì tội gì phải khổ như thế chứ? Sao có thể quên năm đó Đằng Tam gia có địa vị cao bao nhiêu tại Đằng gia, lúc đó đại thúc ta hoàn toàn bị áp chế không có một chút không gian để ngẩng đầu. Hôm nay Tam gia tuy rằng đã mất mười năm, nhưng dư uy vẫn còn, lão gia tử chắc chắn áy náy việc năm đó để Tam gia ra ngoài khai hoang, cho nên dù tên Đằng Phi kia là một phế vật nhưng dù sao cha hắn cũng vì Đằng gia tạo ra một sản nghiệp khổng lồ, cho dù con trai hắn có ăn hại thì cũng có là gì chứ? Không phải chỉ là một trăm lượng hoàng kim thôi sao, ta đây tội gì phải chịu khổ ...?

Vị tiên sinh phòng thu chi lúc này trong nội tâm hối hận muốn chết, nhưng lại giận chó đánh mèo với Đằng Phi, trong lòng thầm mắng: “Cái tên phế vật này, người không phải nói là về lấy chỉ thị gia chủ tự viết sao? Làm sao lại không nói tiếng nào mà đi luôn hả? Đáng chết, đừng để ta gặp lại người!”

Hắn lại không nghĩ đến lời châm chọc khiêu khích của hắn chỉ kém việc chỉ thẳng vào mặt Đằng Phi mà mắng, phạm là có

chút cốt khí trong người ai sẽ lại đi tìm hấn? Cho dù cầm chỉ thị được gia chủ phê, cũng không chừng sẽ bị hấn trào phúng lần nữa.

Mấy thị vệ gia tộc còn tưởng xảy ra chuyện gì bất trắc, lập tức phá cửa xông vào, phát hiện ra lão gia tử đang nổi giận, tất cả đều phát ngốc tại chỗ, không rõ xảy ra chuyện gì. Lão gia tử... trừ năm đó Tam gia chết, thì cũng nhiều năm rồi không hề nổi giận nữa.

- Không có việc gì, các người đi ra ngoài đi.

Đặng Văn Hiên phát phát tay, ý bảo những thị vệ kia đi ra ngoài sau đó chậm rãi ngồi xuống, nhìn chăm chăm vào vị tiên sinh phòng thu chi nhưng cũng không mở miệng.

- Gia chủ, Vân Kim đáng chết, Vân Kim biết sai rồi, Vân Kim đáng chết...

Vị tiên sinh phòng thu chi Đặng Vân Kim sợ quá, nói đi nói lại mấy câu đó.

- Cút! Cút ra ngoài!

Đặng Văn Hiên hít sau một hơi, nghiêng răng nói.

Đặng Vân Kim dập đầu lạy ba cái “Bộp bộp bộp”, đứng lên vội vàng chạy ra ngoài, vừa rồi hấn cảm thụ được rõ ràng, gia chủ tuyệt đối là nổi sát cơ! Ăn năn chút vạn nhất lão gia tử lại nghĩ đến Tam gia, chắc tát mình một cái chết rồi.

- Người nhớ kỹ cho ta, truyền lời cho tất cả quản sự của Đặng gia, từ nay về sau ta mà nghe được ai dám ăn hiếp Đặng Phi thì tự mình tự sát đi, đừng để ta lãng phí thời gian động thủ!”

Lời nói của lão gia tử Đặng Văn Hiên truyền ra lạnh như băng khiến cho Vân Kim vừa chạy ra sân lão đảo, thiếu chút nữa ngã tại chỗ, run rẩy một hồi mới đáp lại.

- Vâng!

Chương 10: Chết, Cũng Phải Chịu Đựng!

Thời điểm này, Đằng Phi đã lặng lẽ đi đến phía dưới vách núi, tiến vào trong sơn động, bây giờ đã là xế chiều, mặt trời cũng không còn cao lắm. Đằng Phi thấy Lục Tử Lăng đang đứng cạnh một vạc thuốc cực lớn, không ngừng mà cho thêm dược liệu vào bên trong, vẻ mặt vô cùng chăm chú, ngay cả khi Đằng Phi đến nàng cũng không màng quay đầu lại nhìn một cái.

Trông thấy miệng cái vạc thuốc lớn kia, Đằng Phi lập tức sững sờ, mắt liền liếc đến giới chỉ trên tay Lục Tử Lăng, trong lòng thầm hâm mộ: “Có không gian giới chỉ thật là tốt, nếu không cái vạc lớn như vậy thì làm sao có thể mang theo được bên người đây!”

Nhưng hắn lại không biết, cái vạc thuốc lớn này cũng là vào ban đêm ngày hôm qua Lục Tử Lăng tiện tay lấy được ở một hiệu thuốc của gia tộc mà nàng đã ghé qua.

Cứ như vậy, Lục Tử Lăng bận bịu liên tục cũng không có đề ý đến Đằng Phi. Đằng Phi nhìn một hồi vẫn hoàn toàn không hiểu được Lục Tử Lăng đang làm cái gì, nhưng theo cử động của nàng Đằng Phi cũng nhận ra được, so với những đám Dược tề sư của nhà mình thì cao siêu không biết gấp bao nhiêu lần.

Trong vạc thuốc phát ra một mùi máu tanh rất gay mũi, còn mang theo một cái uy áp kinh người, ở trên người gia gia của mình Đằng Phi cũng đã từng cảm giác được sự uy áp cùng khí thế như vậy. Không ngờ rằng trong cái vạc thuốc kia lại phát ra một mùi máu tanh uy áp như thế, so với gia gia hắn còn cường đại hơn rất nhiều.

Thậm chí đôi khi lại để cho Đằng Phi có một loại cảm giác khó thở.

Bất quá tính tình Đằng Phi vẫn rất hiếu thắng, nhìn thấy Lục Tử Lăng vẫn bình thường như không có chịu áp lực gì cả, trong lòng Đằng Phi liền nghĩ: “Nàng có thể chịu được thì ta cũng có thể.”

Đã qua chừng hơn hai canh giờ, mặt trời đã xuống núi, sắc trời đã chạng vạng tối, Lục Tử Lăng mới có hứng thú nhìn qua Đằng Phi ở chỗ đó tận lực chống đỡ áp lực, thần nhiên nói.

- Cá trong sông này rất ngon, người đi bắt mấy con về ăn đi.

Trải qua những ngày ở gần nhau, Lục Tử Lăng đã hiểu rõ được tính tình người thanh niên này, nếu như nàng nói “Ở nơi đây áp lực quá lớn, người đi ra ngoài mà hít thở không khí” thì hẳn chắc chắn sẽ không bao giờ đi ra.

Đây là một người ngang ngược ... lại chết vì sĩ diện. Nghĩ đến đây, Lục Tử Lăng cười trộm trong chốc lát, cả sơn động bên trong tựa hồ cũng bị bao phủ bởi một tầng ánh sáng chói lọi.

Nếu là người quen của nàng mà nhìn thấy, nhất định sẽ cảm thấy có lẽ mặt trời mọc ở phía tây. Biệt danh Thiên Sơn Tuyết Lục Tử Lăng, lại có thể biết cười? Cảm thấy thật sự biết cười?

Thiên Sơn là một ngọn núi cao nhất trên bên cảnh của Chân Vũ Hoàng Triều, tuyết Thiên Sơn ngàn vạn năm không bao giờ tan, có thể tưởng tượng được Lục Tử Lăng là loại người có tính tình như thế nào.

- Ấc ... Người muốn ăn cá sao? Được rồi!

Đằng Phi thật sự bị ép tới khó có thể chịu đựng thêm được nữa, ở trong sơn động này từ buổi chiều đến giờ quả thực đúng là bị giày vò, quần áo trên người không biết khô rồi lại ướt bao nhiêu lần.

Nhưng hẳn lại không biết, con Xích Huyết Giao bị Lục Tử Lăng chém chết này cũng không phải là bát giai mà thú Xích Huyết Giao, mà là thập giai ma thú sắp tiến hóa thành Giao Long, hay nói cách khác chính là Ngự Long.

Lục Tử Lăng thấy hẳn đi đến liền dùng khí thể của bản thân trấn áp gần hết uy áp của chân long, nếu không phải như vậy thì lúc Đằng Phi đi đến chắc chắn phải thở máu tươi, không chết đã xem như rất may rồi.

Nhưng mà Đằng Phi đúng là vẫn còn phải đối mặt với loại uy áp này đây, qua đêm nay, rạng sáng ngày mai sẽ biết kết quả.

Hắn có thể chống đỡ được không?

Nhíu lại đôi mi thanh tú trên khuôn mặt, Lục Tử Lăng có chút thất thần nghĩ tới.

Thời điểm Đằng Phi mang theo những con cá thơm ngon trở về, cái vạc thuốc phát ra long uy không biết đã bị Lục Tử Lăng dùng phương pháp gì phong ấn chặt lại, không có phát ra cái loại khí tức làm con người ta sợ hãi nữa.

- Ngủ đi.

Sau khi hai người dùng bữa xong, Lục Tử Lăng vẫn lạnh lùng nói một câu rồi khoanh chân tu luyện không có để ý đến Đằng Phi nữa.

Nghĩ đến thương thế của nàng còn chưa được hồi phục, lại phải bận bịu vì chuyện của mình, trong nội tâm của Đằng Phi dâng lên rất nhiều cảm kích. Nhiều năm đã qua, cũng chưa từng có ai đối đãi tốt với hắn như Lục Tử Lăng, mặc dù nàng làm cho người ta có cảm giác lạnh lùng nhưng Đằng Phi lại biết rõ, nàng là một người con gái lương thiện.

Sáng sớm ngày hôm sau, Đằng Phi tỉnh dậy sớm hơn mọi khi. Thật ra đêm qua hắn cũng không ngủ được ngon giấc, khăn trương, kích động, chờ mong, còn có cả sợ hãi vì không biết điều gì sắp xảy ra, đủ loại tâm tình bị pha trộn cùng một chỗ, ngủ được mới là lạ.

Lục Tử Lăng vẫn như cũ ngồi yên tĩnh tại một chỗ, lông mày như núi xa, mái tóc như thác nước, xinh đẹp đến mức làm cho người khác cảm thấy ngạt thở.

Cảm giác được Đằng Phi tỉnh lại, nàng mở ra hai con mắt, nhìn thoáng qua Đằng Phi lạnh lùng hỏi.

- Chuẩn bị xong chưa?

- Đã chuẩn bị xong.

Đằng Phi bình tĩnh trả lời.

Lục Tử Lăng hơi gật đầu, nói tiếp.

- Cởi quần áo, rồi nhảy vào trong.

- Ấc.

Đặng Phi thấy Lục Tử Lăng đang nhìn mình chăm chú không chớp mắt, mặt hấn hơi đỏ lên một chút rồi ấp úng nói.

- Phải cởi sạch đồ ra sao?

- Đương nhiên.

Lục Tử Lăng giống như tiên nữ, nói ít nhưng ý nhiều.

- Việc đó ...

Đặng Phi gãi gãi đầu, vẻ mặt nhăn nhó mà nhìn Lục Tử Lăng, có phần không biết nói sao cho thành lời.

Lục Tử Lăng hơi sững sờ rồi giống như nghĩ đến điều gì đó, vẻ mặt hiện lên có chút khó tin nhìn thoáng qua Đặng Phi nói.

- Chỉ là con nít mà lại còn biết thẹn thùng. Ta xoay người sang chỗ khác, người cởi nhanh lên.

Nói xong Lục Tử Lăng xoay người, đưa lưng về phía Đặng Phi.

- Được, được!

Đặng Phi thở phào nhẹ nhõm, rất nhanh đem hết quần áo của mình cởi xuống rồi đi đến bên cạnh vại thuốc lớn, hai tay vịn vào vại thuốc hít sâu một hơi, trực tiếp nhảy vào bên trong.

- Bụp!

Lúc Đặng Phi nhảy vào bên trong vại thuốc cũng cảm giác được từ trên xuống dưới của toàn thân mình đột nhiên giống như bị hàng ngàn hàng vạn con kiến cắn xé. Cái loại đau đớn mãnh liệt này làm cho hấn tý nữa nhảy ra theo phản xạ tự nhiên.

Làm sao? Chẳng nhẽ chưa bị kiến cắn bao giờ? Một con nó cắn thì có lẽ không sao, nhưng đây cả ngàn vạn con ... thật sự là quá mức chịu đựng.

Nhưng nhớ tới những ánh mắt giễu cợt khinh bỉ kia, nghĩ đến người cha đã chết, người mẹ không biết sống chết như thế nào, nghĩ đến Lý thúc vì bảo vệ bí mật cho mình mà tự tử, còn cả gia tộc nữa ... Đặng Phi đành cắn răng, trực tiếp ngồi xuống trong vại thuốc chỉ thò cái đầu ra ngoài.

- Ừm ...

Cái gương mặt thiếu niên anh tuấn của Đằng Phi trở nên nhẵn nhớt, trong lỗ mũi phát ra một tiếng kêu đau đớn.

Cảm giác của hắn bây giờ như là những con kiến kia trên mình mặc thêm áo giáp thép, chui vào trong cơ thể của mình, giống như là đang bắt đầu cắn xé lấy máu thịt của mình. Đau đớn mãnh liệt làm cho hắn có cảm giác như lúc nào cũng có thể bị ngắt đi, đầu óc không ngừng đau nhức, giống như muốn nổ tung ra vậy.

Ngay sau đó giống như có một con quái vật khổng lồ, từng chân một giẫm đạp tại trên người, làm cho hắn cảm giác như người mình bị nát bét.

- Có việc gì?

Giọng nói của Lục Tử Lăng phảng phất từ chỗ thật xa truyền đến, mặc dù lời nói có vẻ lạnh giá nhưng Đằng Phi vẫn cảm giác được trong âm thanh lạnh lùng kia có một chút ân cần chiu mến.

- Không có ... Híz-khà-zzz ... Không có việc gì!

Đằng Phi vừa mở miệng lại làm cho chính bản thân mình cảm thấy hoảng sợ, giọng nói của hắn khàn khàn, giống như là người khác đang nói chứ không phải bản thân hắn.

- Nhẫn nại, cái này cũng chưa phải là cái khó chịu nhất.

Lục Tử Lăng vẫn chưa nói xong thì Đằng Phi đã có loại cảm giác muốn sụp đổ. Ông trời, như thế này mà vẫn chưa phải là cảm giác khó chịu nhất sao? Sự phụ xinh đẹp, người có thể nói chuyện dễ nghe một chút không? Liền không thể an ủi ta một chút, nói ta gắng gượng qua giai đoạn này là tốt rồi?

Đằng Phi oán giận mà suy nghĩ, hầu như mọi khoảnh khắc đều bị nước thủy triều đau đớn bao phủ. Hắn hiện tại vô cùng nghi hoặc liệu mình có phải chỉ còn bộ xương khô hay không? Cảm thấy huyết nhục toàn thân như đang không ngừng bị xé rách xuống.

Lúc nào Đằng Phi cũng cắn chặt hàm răng, cả người gần như muốn hôn mê đến nơi nhưng vào thời điểm này lại nghe thấy giọng nói của Lục Tử Lăng truyền đến.

- Dù thế nào cũng không được ngắt đi, nói cách khác kiếm củi ba năm thiêu đốt trong một giờ, nếu người ngắt đi thì người sẽ có nguy hiểm đến tính mạng.

Giọng nói mờ ảo lúc ẩn lúc hiện, vô cùng trong trẻo lạnh lùng.

Giờ phút này mọi ý niệm oán giận trong đầu Đằng Phi đều mất hết, chỉ còn lại một tâm tư kiên định!

Chịu đựng, dù cho có chết cũng phải chịu đựng!

- Âm!

Long uy kinh khủng nhất cuối cùng cũng đến giới hạn.

Nếu có sức lực để nói thì bây giờ Đằng Phi thật muốn tát chính mình một cái thật tàn nhẫn, bởi vì hắn vừa mới đang suy nghĩ: “Tuy nhiên giày vò đến chết đi sống lại nhưng cái Long uy kinh khủng ngày hôm qua đều không có xuất hiện. Kết quả là ... Bị kích, Long uy lập tức xuất hiện.”

Hơn nữa so với ngày hôm qua, Long uy còn mạnh mẽ gấp mấy chục lần!

- Phụt.

Một ngụm máu tươi từ trong miệng Đằng Phi phun ra ngoài.

Cái cổ Long uy khủng bố kia trực tiếp đem cả người Đằng Phi bao phủ lại, ngoại trừ cái đầu thì toàn thân hắn toàn bộ xương cốt không ngừng truyền đến tiếng vang ” Rắc ... Rắc ... ” Không ngừng vỡ nát.

Lục Tử Lăng nhìn khuôn mặt hoàn toàn vặn vẹo, cơ hồ không có ra hình người của Đằng Phi, trong lòng thầm nghĩ: “Hóa thành Chân Long của Xích Huyết Giao thật sự là rất cường đại, cái huyết dịch này nếu là đem về thì đám lão quái vật kia sợ là sẽ mừng rỡ như điên. Bọn hắn tuyệt đối không thể tưởng được ta lại đem cái vật vô cùng trân quý này sử dụng tại trên một cái thân thể vô dụng của thiếu niên kia.”

Đồng thời, Lục Tử Lăng cũng vì sự kiên nghị của thiếu niên này mà cảm thấy khâm phục. Cái loại đau khổ của cải biến thể chất này, có thể làm một người sống đau đớn đến chết rồi. Mà cho tới thời điểm này, ngoài một tiếng kêu đau đớn ngẫu nhiên thì đến một tiếng rên rỉ Đằng Phi cũng không có phát ra.

Trên thực tế, giờ này khắc này Đằng Phi cũng không còn sức lực để mà nói một lời, hắn không biết vì cái gì chính mình vẫn còn có thể ngồi được ở chỗ này mà không có ngã xuống. Bởi vì hắn cảm giác được tất cả xương cốt toàn thân đều bị vỡ vụn.

Cái loại đau đớn này đã xâm nhập vào trong tận trong tâm hồn của hắn. Hiện tại Đằng Phi hoàn toàn là bằng vào một niềm tin bất khuất cưỡng ép chịu đựng. Nếu như cái niềm tin này sụp đổ thì bản thân hắn cũng sợ là đã trực tiếp chết rồi.

Xương toàn thân vỡ vụn là cái mùi vị gì? Thử tưởng tượng một chút, một ngón tay bị gãy xương sẽ đau đến mức độ nào? Còn ở đây tất cả xương cốt toàn thân, toàn bộ vỡ vụn thì sẽ ra sao?

Dù sao hiện tại Đằng Phi cảm giác linh hồn mình dường như bị xé rách thành vô số mảnh nhỏ, ý thức cũng bắt đầu trở nên mơ hồ không rõ.

- Chịu đựng!

Khi mà Đằng Phi cảm giác đến thời điểm mình sẽ chết thì cái giọng nói trong trẻo lạnh lùng kia lại vang lên.

- Hả? Âm thanh này rất quen thuộc, là ai?

Đằng Phi mơ mơ màng màng suy nghĩ, lại bỗng nhiên nghĩ đến: “Ta không thể buông tha! Không thể! Phải chịu đựng, nhất định phải chịu đựng! Chết cũng phải chịu đựng!”

Một ngày, hai ngày, ba ngày ... Bảy ngày, tám ngày, chín ngày ... Suốt mười ba ngày trôi qua.

Cả người Đằng Phi đã tiêu tụy đến mức tận cùng, nếu như không phải ngẫu nhiên hít thở một cái thì nhìn qua cùng người chết cũng không khác gì nhau.

Đối mặt với loại tình huống này, Lục Tử Lăng cũng không có cái biện pháp gì tốt hơn. Điều nàng có thể làm đây thì lúc trước nàng cũng đã làm, hiện tại tất cả đều xem vào ý chí nghị lực của Đằng Phi có đủ kiên cường hay không thôi.

Buổi chiều ngày thứ mười bốn, Lục Tử Lăng đang tại trong điều tức đột nhiên mở mắt, kinh ngạc nhìn vẻ mặt giống như là tro tàn của Đằng Phi đột nhiên có một cỗ sinh khí mãnh liệt

theo đỉnh đầu Đằng Phi lao ra. Cái cổ sinh khí mãnh liệt này, vậy mà nháy mắt đột phá ra được màn bao phủ của Long uy.

Dem Long uy khủng bố trực tiếp đánh tan.

Đồng thời bên trong thân thể Đằng Phi, tất cả xương cốt vỡ vụn nhanh như chớp bắt đầu ngưng kết lại, cái xương cột sống tản ra lập tức ngưng thực như một đầu đại long ở tại trên lưng Đằng Phi.

Đồng thời trong vại thuốc vô số linh dược hỗn tạp cùng máu của Xích Huyết Giao cũng đang nhanh chóng giảm bớt, toàn bộ tiến vào trong thân thể của Đằng Phi.

- Thành công!

Trên gương mặt lạnh như băng của Lục Tử Lăng lộ ra một nụ cười thần nhiên.

Chương 11: Bát Đại Gia Tộc Xui Xẻo.

Máu của Xích Huyết Giao trong vạc thuốc cũng không có giảm bớt, thân thể của Đằng Phi lộ ra một chút, mãi đến khi thuốc ở bên trong không còn, chỉ còn lại một đám bã thì thân thể của Đằng Phi đã dựa vào thành vạc, mê man.

Vẻ mặt anh tuấn của hắn chìm vào giấc ngủ lại trở về giống như bao đứa trẻ bình thường, nhưng trên thân thể lại mơ hồ tản ra một cỗ Long uy nhàn nhạt.

Khuôn mặt lạnh lùng của Lục Tử Lăng lộ ra một vẻ đắc ý hiếm thấy, ngày xưa lấy được phương thuốc này ở trong chỗ di tích kia vốn tưởng rằng cả đời không có cơ hội thử nghiệm nhưng giờ lại có thể gặp được thiếu niên Đằng Phi này, chẳng những hoàn thành xong tâm nguyện cho hắn mà cũng làm xong cho mình, chứng minh được phối phương lấy từ trong nơi đó ra hoàn toàn có thể sử dụng được!

Vậy thì, thiếu niên trước mắt này thật sự có thể trở thành cường giả sao? Nhìn thấy gương mặt hắn trong lúc ngủ say thì Lục Tử Lăng chìm vào suy tư.

Đằng Phi có cảm giác mình đang trải qua một giấc mộng thật dài, trong mơ hắn không cam lòng sống cuộc sống bị giấu cọt, không cam lòng cả đời làm kẻ bình thường, không cam lòng trước huyết thủ thâm cừu của phụ thân, hắn chạy đến một vách núi cạnh bờ sông, lại ngẫu nhiên cứu được một cô gái xinh đẹp như tiên, nàng nói thân thể hắn có thể thay đổi nhưng phải chịu đựng rất nhiều thống khổ. Kết quả... thật sự rất là thống khổ, đến giờ hắn cũng không dám hồi tưởng lại nữa.

Hắn chậm rãi mở mắt, Đằng Phi phát hiện bản thân mình đang nằm bên trong sơn động, dưới thân thể là một tấm đệm giường thật mềm mại, bên cạnh là một vạc thuốc, sắc trời bên ngoài đã tối tăm, bên trong sơn động chỉ còn một mình hắn.

- Ách, không phải ta đang nằm mơ, tất cả mọi chuyện phát sinh đều là sự thật sao ?

Đăng Phi đầu óc mơ hồ, chậm rãi ngồi dậy, sau khi đầu óc thanh tỉnh lại, hắn xác định được bản thân không có nằm mộng, tất cả mọi chuyện phát sinh lúc trước đều là sự thật.

- Ta còn tưởng mình đã chết rồi.

Đăng Phi thì thào nói, sau đó nhìn quần áo trên người thì khuôn mặt của Đăng Phi có chút ửng đỏ, trong lòng thầm nghĩ : “Chẳng lẽ là nàng mặc cho ta sao?”

Nhưng nàng đâu rồi? Đã đi hay chưa ?

Đăng Phi đứng lên, nhìn thoáng qua chung quanh, cũng không thấy Lục Tử Lăng đâu, trong lòng vô cùng mất mát, xem ra thì nàng đã đi rồi, thực lòng nàng cũng không thiếu mình cái gì, bản thân mình cứu nàng một mạng, nàng lại cải biến thân thể của mình, xem như là đã trả phần nhân tình kia cho mình rồi.

Cuối cùng thì bản thân mình và nàng cũng không phải là người ở cùng một thế giới, nàng rời đi cũng là một chuyện bình thường.

Tuy rằng không ngừng tự an ủi mình nhưng phần mất mát này làm cho trong lòng Đăng Phi có chút chua xót.

Chẳng qua, ngay lập tức Đăng Phi cảm giác được bản thân mình có sự thay đổi, hắn cảm giác được bản thân đặc có sự biến hóa, có thể hay không cảm ứng được đấu khí, trong cơ thể hắn phải chăng là đã hình thành đấu tuyến. Hai điểm này thì bây giờ Đăng Phi còn chưa biết, nhưng lực lượng của hắn lại tăng lên không biết bao nhiêu lần.

Hiện tại, Đăng Phi thậm chí cảm giác được một quyền của mình có thể đánh chết một con trâu.

Cho dù lúc trước không thể cảm ứng đấu khí nhưng con đường võ giả này, Đăng Phi tự tin mình tuyệt đối có thể đi được.

Đăng Phi đã học qua rất nhiều điển tịch, đối với hiểu biết về đấu khí võ giả so với những võ giả bình thường hơn không biết bao nhiêu lần.

Người thường, muốn đi con đường võ giả này thì gặp vô vàn khó khăn nhưng cũng không phải là không thể thành công, chỉ

là so với Đấu khí Võ Giả thì thua kém nhiều lắm.

Võ giả bình thường thì chia làm Võ Sư, Chân Khí Đại Võ Sư, Chân Nguyên Võ Thánh, còn có Võ Thần trong truyền thuyết.

Võ giả, Chân Khí Đại Võ Sư cùng Chân Nguyên Võ Thánh, mỗi cảnh giới đều chia thành thập cấp. Đa số người thường khi tu luyện võ kỹ thì cần phải rèn luyện thân thể nhưng đến cuối cùng hơn phân nửa đều dừng lại ở cảnh giới Võ Sư thập cấp, cái đó đã là rất cường đại rồi.

Bởi vì Võ Sư thập cấp đã có thể khiêu chiến với Võ Giả đầu sư nhất giai.

Vùng đất này, đấu khí Võ Giả hùng bá thiên hạ, Võ Sư thập cấp cũng có thể có được phần tôn nghiêm thuộc về mình.

Đấu khí Võ Giả, căn cứ theo ghi chép thì có thập giai, mỗi giai lại có thập cấp, trong đó khi Đấu khí Võ Giả đạt đến tam giai thì được xưng là Đấu Sư, từ tứ đến lục giai gọi là Đại Đấu Sư, thất đến cửu giai được gọi là Đấu Tôn mà thập giai thì được xưng là Đấu Thánh.

Võ giả bình thường tu luyện chân khí đến cảnh giới Đại Võ Sư thì cũng có thể khiêu chiến với Đấu khí Võ Giả, ở trên thế giới này thì đó được xem như là tồn tại cường đại rồi.

Vừa đến tam cấp Đại Võ Sư thì tương ứng với nhất giai Đấu Sư, lục đến bát cấp Đại Võ Sư thì tương ứng đó là nhị giai Đấu Sư, Đại Võ Sư ngoài cửu cấp thì là tam giai Đấu Sư.

Thập cấp Đại Võ Sư bằng vào lực lượng cường tại cùng với võ kỹ tinh diệu thì Đấu Sư thông thường cũng không phải là đối thủ của hắn, nhưng nếu muốn chiến với Đại Đấu Sư thì sẽ vô cùng khó khăn. Nhưng cũng chưa chắc có cơ hội khiêu chiến với tứ giai Đại Đấu Sư.

Mà Chân Nguyên Võ Thánh vừa đến nhị cấp thì có thể khiêu chiến với tứ giai Đại Đấu Sư, Chân Nguyên Võ Thánh tam đến tứ cấp có thể khiêu chiến với ngũ giai Đại Đấu Sư, , Chân Nguyên Võ Thánh ngũ đến lục cấp có thể khiêu chiến với lục giai Đại Đấu Sư, lục đến bát cấp có thể khiêu chiến với thất giai Đấu Tôn.

Võ Thánh cửu cấp có thể khiêu chiến Đấu Tôn bát giai.

Võ Thánh thập cấp có thể khiêu chiến Đấu Tôn cửu giai.

Võ Thần trong truyền thuyết thì khiêu chiến với Đấu Thánh thập giai.

Nhìn qua thì dường như rất tốt, giống như lời nói của giáo quan Lý Mục vậy, người thường chỉ có thể thông qua cố gắng của bản thân mới tu luyện Đại Võ Sư chân chính, thậm chí là Võ Thánh, vì thế có thể khiêu chiến với đấu khí Võ Giả cường đại.

Nhưng trên thực tế, nhìn chung cả hoàng triều Chân Võ, từ khi khai quốc đến giờ gần một ngàn năm cũng không thấy xuất hiện mấy vị Chân Nguyên Võ Thánh càng đừng nói đến Võ Thần trong truyền thuyết.

Số lượng chân khí Đại Võ Sư cũng không phải là ít, nhưng mà cho dù là chân khí Đại Võ Sư thập cấp cũng chỉ có tư cách khiêu chiến với Đại Đấu Sư tứ gia mà thôi, hơn nữa, có rất ít cơ hội chiến thắng.

Giống như gia gia của Đăng Phi là Đăng Văn Hiên, tứ giai Đại Đấu Sư thất cấp, chỉ cần không đụng đến Chân Nguyên Võ Thánh thì đối mặt với Võ Giả khác thì cơ hồn chính là tồn tại vô địch.

Đấu khí Võ Giả chỉ cần thiên phú đủ tốt, tiền vốn đủ mạnh, như vậy thì tương lai của hắn sẽ có thể vô hạn.

Võ Giả bình thường, về phần thiên phú thì so với Đấu Khí Võ Giả còn kém nhiều lắm, nơi xuất phát sẽ không ngang bằng nhau, mỗi bước đi của Võ Giả bình thường cũng gian khó hơn nhiều.

Nếu đánh giá một cách khác thì Đấu Khí Võ Giả chính là người xuất thân từ quý tộc, bọn hắn chỉ cần cố gắng muốn tu luyện thì sẽ thành công, đối với bọn họ mà nói thì một chút cũng không khó.

Còn Võ Giả bình thường thì là người xuất thân bần hàn, muốn đạt được thành công vĩ đại thì quả thật là còn khó hơn lên trời.

Đăng Phi nghĩ đến đây thì khóe miệng nở ra một nụ cười tự tin, từ hôm nay trở đi hắn không còn là Đăng Phi Đấu Võ Song Phế nữa.

Bày ra một tư thế, hít sâu một hơi, một quyền hung hăng xuất ra, một tiếng xé gió chọt vang lên, một đạo khí lưu nhàn nhật bám vào trên năm tay của Đằng Phi, trong không khí phát ra một tiếng vang.

Chân khí Võ Giả.

Ta đã là chân khí Đại Võ Sư.

- Ha ha ha ha.

Dưới màn đêm, Đằng Phi trong sơn động không nhận được mà cười ha hả, nước mắt chậm rãi chảy xuống.

- Phụ thân, mẫu thân, Lý thúc, các người có nhìn thấy không? Đằng Phi ta đây không còn là một tên phế vật nữa.

Lệ đầy trên khuôn mặt Đằng Phi, hắn thì thào nói.

Hô!

Trong sơn động đột nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh, làm cho Đằng Phi hoảng sợ, hắn lau khóe mắt rồi tập trung nhìn vào, thì ra là không phải ai khác đó chính là Lục Tử Lăng người mà hắn đã cho rằng đã rời khỏi đây rồi.

- Hả? Tỷ tỷ, người, người còn chưa đi sao?

- Không đi.

Lục Tử Lăng nhìn thoáng qua Đằng Phi, không nói gì sau đó nhấc tay, một tiếng “ầm” liên vang lên, chừng mấy quyền thư tịch từ trong giới chỉ của Lục Tử Lăng đổ ra, trong bóng đêm vẻ mặt của Lục Tử Lăng vô cùng bình tĩnh, hoàn toàn nhìn không ra tâm tình của nàng.

Từ trên khuôn mặt của nàng mà muốn nhìn thấy suy nghĩ trong lòng của nàng thì thật sự quá khó.

Trong lòng Đằng Phi cảm khái một câu, sau đó ngồi xuống, mới vừa thấy được bìa mặt của một quyển sách thì hắn thiếu chút nữa không nhận được mà nhảy dựng lên.

- Cấp Đấu Sư, đấu kỹ trung cấp Đường Lang Quyền? Đây không phải là công pháp đấu kỹ của Thôi gia trong Thanh Bình Phủ sao?

Khóe miệng Đẳng Phi hơi co giật lên, nương theo ánh trăng từ bên ngoài chiếu vào thì nhìn thấy khuôn mặt của Lục Tử Lăng cũng không thay đổi.

- Đây vốn là cấp Đại Đấu Sư, đấu kỹ trung cấp Kim Điều Trảo, ông trời ơi, đây là tuyệt học gia truyền của Vương gia a. Còn có cái nữa nữa, Phi Hoa Chương là tuyệt học gia truyền của Triệu gia...

Đẳng Phi ngồi ở nơi này, nhìn thấy một quyển sách thì sắc mặt hần trở nên kinh ngạc, đã dần dần trở nên chết lặng.

- Đây vốn là của Tôn gia... Đây là của Lý gia... Cái này vẫn là của Lý gia...

Đẳng Phi càng xem thì càng giật mình, toàn bộ công pháp đấu kỹ nổi danh của bát đại gia tộc trong Thanh Bình Phủ dường như đều ở hết nơi này.

Nếu không phải người đứng trước mặt là Lục Tử Lăng thì tuyệt đối Đẳng Phi sẽ cho rằng đây là một người nhảm chán muốn làm ra thứ này.

Nàng lại có thể... Lại một lần nữa, cướp sạch bát đại gia tộc ở Thanh Bình Phủ. Vì sao lại muốn đưa ta những thứ này? Đẳng Phi không nói gì, đứng dậy nhìn vào khuôn mặt trong treo mà lạnh lùng của Lục Tử Lăng, ở dưới ánh trăng hần im lặng đứng ở nơi đó.

Bát đại gia tộc ở Thanh Bình Phủ quả thật rất xui xẻo, Đẳng Phi cũng nhịn không được mà cảm thấy bọn hần quá khó sống. Trước đó vài ngày thì bị người ta cướp sạch hết được liệu thượng hạng, bát đại gia tộc đã nổi trận lôi đình, phái ra không ít Võ Giả để đi bắt tên đạo tặc chết tiệt kia.

Nhưng không bao lâu sau, lại một lần nữa toàn bộ Đấu kỹ gia truyền bị người ta lấy sạch, chuyện này bây giờ không thể dùng hai từ xui xẻo để hình dung nữa.

Toàn bộ đấu kỹ này thì sư phụ tỷ tỷ hiển nhiên là không để vào mắt, chỉ bằng vào động tác lơ đãng chán ghét ấy thì Đẳng Phi đã biết. Cho nên nói, nàng làm tất cả chuyện này là vì bản thân mình.

Bản thân mình cứu nàng một mạng, nàng lại cho mình một hồi báo không thể tưởng tượng nổi.

- Cảm ơn.

Ngoại trừ hai chữ này thì Đằng Phi cũng không biết dùng phương thức gì để diễn tả cảm kích cùng cảm động từ trong đáy lòng.

- Đấu kỹ của ta tu luyện, không có biện pháp nào truyền cho người, bởi vì ngày sau một khi bị người khác nhận ra thì người sẽ gặp nguy hiểm đến tính mạng, cho nên ta mang tới cho người một ít đấu kỹ sơ cấp, tuy rằng mấy thứ này thật thông thường nhưng tạm dùng trước đi, đợi sau này khi thương thế của ta lành hẳn thì ta sẽ kiếm cho người một chỗ tốt hơn.

Lần đầu tiên Lục Tử Lăng nói nhiều lời như thế, tuy rằng thanh âm trong trẻo nhưng vẫn lạnh lùng như trước, nhưng phần thân thiết này thì Đằng Phi có thể cảm nhận được.

- Tỷ, những thứ này là rất tốt rồi. Một cuốn thôi cũng khiến cho người khác không dám nghĩ đến...

Đằng Phi chân thành nói nhưng trong lòng vô cùng bội phục Lục Tử Lăng, thật sự là thần thông quảng đại a. Đi cướp sạch công pháp đấu khí của bát đại gia tộc mà còn nói nhẹ nhàng như thế.

- Tốt nhất là người nên giữ lại đấu kỹ Kim Điều Trảo đi, chờ sau này khi đạt cảnh giới Đại Đấu Sư thì hãy tập nó, những đấu kỹ sơ cấp này thì tạm thời người cho ta chút thời gian, ta sẽ dung hợp nó cho người, nói cách khác, lúc người luyện tập những đấu kỹ đó nếu bị người phát khác hiện thì cũng không có vấn đề gì.

Lục Tử Lăng nói xong thì từ trong nhẫn lấy ra giấy bút đồng thời lấy ra một viên Dạ Minh Châu, nhất thời thì bên trong huyết động liền sáng lên.

Hiển nhiên là viên Dạ Minh Châu này cũng là một bảo vật vô giá.

Không đề ý đến Đằng Phi, Lục Tử Lăng trực tiếp ngồi ở chỗ kia, bắt đầu lật xem những đấu kỹ sơ cấp này, khi thì nhíu mày lúc thì giãn ra, một tay viết lên trên giấy, phát ra những âm thanh sần sật.

Huyết động lại lâm vào cảnh yên lặng, Đằng Phi nhìn thấy cảnh tượng trước mặt thì nội tâm liền cuộn cuộn, không thể

dùng từ nào để diễn tả được.

Chương 12: Chân Khí Đại Võ Sư

Hơn một canh giờ sau, Lục Tử Lăng rốt cục cũng xong, nàng tiếp tục lấy ra một quyển trục, vận dụng ngòi bút như bay, chữ viết xinh đẹp, ước chừng nửa canh giờ sau trên quyển trục nghiêm chỉnh hiện ra công pháp đấu khí thiên cấp.

Viết xong chữ cuối cùng, Lục Tử Lăng thần sắc có chút mệt mỏi, trong nháy mắt lộ ra một dáng vẻ quyển rũ khiến cho Đằng Phi trông thấy đầu óc thoáng trở nên ngây dại, tim đập dồn dập.

Lục Tử Lăng thoáng chốc liền cảm ứng được ánh mắt khác thường của Đằng Phi, miệng nở một nụ cười, má ửng đỏ một chút, nhưng ngay sau đó liền lạnh lùng như ban đầu, nói:

- Tốt lắm, ngươi đến đây xem một chút đi.

Đằng Phi nhận lấy, cũng không vội vàng xem mà chăm chú nhìn Lục Tử Lăng hỏi:

- Công pháp này tên gọi là gì?

- Ta chấp vá lung tung từ một đóng đấu kỹ Đấu Sư cấp, không cần tên gọi.

Lục Tử Lăng thản nhiên nói.

- Vậy không được, đây cũng là đấu kỹ đầu tiên ta tu luyện trong đời, nó không thể nào không có nổi một cái tên được, ta xem, gọi là siêu cấp đấu kỹ Đấu Sư cấp, Tử Lăng Thần Công.

Đằng Phi nghiêm trang nói.

- A

Với tâm tính của Lục Tử Lăng, nàng cũng bị cái tên này làm cho choáng váng, đôi mắt đẹp nhìn lướt qua Đằng Phi, nhưng cũng không nói thêm gì.

- Ta quyết định, nó gọi là Tử Lãng Thần Công!

Đằng Phi vẻ mặt vui vẻ, thật cẩn thận đem Tử Lãng Thần Công để sang một bên, chờ mực khô ráo.

- Đúng rồi, tỷ tỷ, bên trong thân thể của ta hiện tại đã có dấu tuyền sao?

Đằng Phi vẻ mặt chờ đợi nhìn Lục Tử Lãng.

Lục Tử Lãng nhẹ nhàng lắc đầu.

Đằng Phi mỉm cười trầm ngâm, trong lòng tự nhủ: “Quả nhiên, ta vẫn không thể tu luyện đấu khí! Vậy sư phụ tỷ tỷ chuẩn bị cho ta quyển Tử Lãng Thần Công này có gì hữu dụng đâu?”

Thanh âm Lục Tử Lãng trong trẻo lạnh lùng vang lên:

- Đan điền của người tuy không thể nào tạo thành đấu tuyền, nhưng do thân thể người đã được cải tạo, nên có thể ngưng tụ chân khí, người hiện tại, đại khái đã có thực lực Thất cấp chân khí Đại Võ Sư, hơn nữa...

Không đợi Lục Tử Lãng nói xong, Đằng Phi liền ngạc nhiên cắt đứt lời của nàng:

- Ta, ta đã có thực lực Thất cấp chân khí Đại Võ Sư? Ta có thể khiêu chiến Nhị cấp Đấu Sư rồi sao? Đây, cái này có thật không?

Lục Tử Lãng trừng mắt liếc Đằng Phi:

- Người rất thỏa mãn phải không? Nếu không phải người thể chất quá kém, sau khi cải tạo thân thể, người thậm chí có thể trực tiếp ngưng tụ Chân Nguyên!

Đây cũng là Lục Tử Lãng cố ý đả kích Đằng Phi, trên thực tế, sau khi cải tạo thể chất, trong đan điền trực tiếp xuất hiện chân khí, hơn nữa đạt tới Thất cấp, cái này đã khiến cho Lục Tử Lãng cảm thấy rung động rồi, chẳng qua là nàng không muốn làm cho Đằng Phi kiêu ngạo tự mãn, mới nói như vậy thôi.

- Hơn nữa, máu của Xích Huyết Giao sau khi cải tạo thân thể, người có thể kiên trì được mấy năm, chỉ có trời mới biết!

- Ách...

Vẻ hưng phấn trên mặt Đằng Phi quả nhiên biến mất.

Lục Tử Lăng cũng không nhẫn tâm đả kích hấn quá sâu, nói tiếp:

- Mặc dù trong thân thể của người không có đấu tuyến, nhưng vô cùng may mắn chính là, hiện tại bên trong thân thể được cải tạo của người, tự nhiên lại trực tiếp mở ra bảy đấu mạch!

Lúc Lục Tử Lăng nói ra lời này, khóe miệng cũng nhin không được khe khẽ mấp máy vài cái, tự nhiên mở ra bảy đấu mạch, điều này quả thật không thể dùng hai từ may mắn là có thể hình dung. Quả thực là yêu nghiệt a!

- Đấu mạch?

Đây là từ lúc chào đời đến nay lần đầu tiên Đằng Phi nghe thấy hai chữ này, trong lòng có chút rung động, đôi lông mày khẽ nhíu lại.

Thấy Đằng Phi cau mày, Lục Tử Lăng giải thích:

- Không sai, người chưa nghe nói qua đấu mạch cũng là bình thường, đấu mạch là một loại tồn tại tồn trữ đấu khí cao cấp, chỉ có đại gia tộc hoặc là trong môn phái mới có công pháp tu luyện đấu mạch. Nó không giống với đấu tuyến, đấu mạch có thể ở bất cứ đâu trên toàn thân, nhưng không có công pháp đấu mạch đặc biệt, không có ai có thể tu luyện ra đấu mạch. Người rất may mắn, thay đổi thể chất đồng thời trực tiếp mở ra bảy đấu mạch, so ra, người có bảy chỗ đấu mạch này trải qua tu luyện, đấu khí chuyển sinh ra, có thể vượt xa Võ Giả đấu khí đồng cấp! Cho nên nói, cho dù không có dòng tuyến nhưng người cũng không yếu so với bất cứ ai! Nếu không, ta sẽ không để cho người mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng, đi thay đổi thể chất!

Lục Tử Lăng nói một hơi nhiều như vậy, sau đó nhìn Đằng Phi, chờ hấn hiểu lời của mình, một lát sau, lại nói tiếp:

- Nếu như sau này người có thể lần nữa có được công pháp đấu mạch... còn có thể mở ra nhiều đấu mạch hơn! Bất quá, loại khả năng này rất nhỏ, người có đấu mạch công pháp tuyệt đối sẽ không dễ dàng truyền cho người ngoài.

- Đấu mạch... Rất cường đại sao?

Lục Tử Lăng vừa dứt lời, Đằng Phi liền hỏi một vấn đề hấn muốn hỏi nhất.

- Dĩ nhiên, người nghĩ xem nếu là hai người giống nhau đều là Ngũ cấp Đại Đấu Sư, một người trong đó chỉ có đấu tuyến, mà người kia lại có mười đấu mạch, hai người đánh nhau, người nói người nào có thể kiên trì lâu hơn? Người nào chiêu thức mạnh hơn?

Lục Tử Lăng kiên nhẫn giải thích:

- Hơn nữa, đấu mạch còn có một chỗ tốt, lúc chiến đấu, đấu khí trong đấu mạch, rất khó bị phát hiện, trừ phi đối phương là cường giả Thánh Cấp!

- Vậy... Tỷ tỷ, thân thể con người, nhiều nhất có thể mở ra bao nhiêu đấu mạch?

Đằng Phi nhẹ giọng lại hỏi.

- Bao nhiêu cái?

Lục Tử Lăng trầm tư một chút, nhẹ giọng nói:

- Nói cho người cũng không sao, thiên đạo năm mươi, người diễn bốn chín, nhiều nhất con người chỉ có thể mở ra bốn mươi chín đấu mạch, tuyệt đối không có người có thể đạt được con số năm mươi này! Hơn nữa, coi như là bốn chín, ta cũng chưa từng thấy qua, chẳng qua là nghe nói qua mà thôi. Cho dù mấy người đỉnh cấp trong gia tộc, có công pháp đấu mạch cường đại nhất, bất quá cũng chỉ có thể mở ra bốn mươi hai đấu mạch...

Lục Tử Lăng vừa nói, bỗng nhiên ngừng đầu nhìn thoáng qua Đằng Phi, thản nhiên nói:

- Bất quá, nếu như người có thể có được công pháp tu luyện ra bốn mươi hai đấu mạch, cộng thêm người có bảy đấu mạch tự nhiên mở ra này, cũng thật sự có thể đạt tới bốn mươi chín đấu mạch, nếu như... Ta nói là nếu như, có cái ngày đó có thể nói, người thậm chí, có thể trở thành đệ nhất cường giả trên đời này rồi! Đến lúc đó, ảnh hưởng của máu Xích Huyết Giao đối với tuổi thọ của người sẽ hoàn toàn không có.

Lục Tử Lăng vừa nói, nhẹ nhàng thở dài một tiếng, vừa khẽ lắc đầu, trong lòng nghĩ đến: công pháp bốn mươi hai đấu mạch, làm sao có thể đây?

Đệ nhất cường giả? Đẳng Phi cảm giác trong thân thể bị cải tạo của mình máu huyết đang dâng trào, cảm xúc cuộn cuộn.

Nhưng ngay sau đó nghĩ đến thiên đạo năm mươi đấu mạch, khóe miệng Đẳng Phi co quắp rồi rút ra:

- Ta đây nếu có được công pháp tu luyện bốn mươi chín đấu mạch, chẳng phải là vượt xa con số năm mươi, đột Phá Thiên đạo sao?

- Ân

Lục Tử Lăng đột nhiên ngẩng đầu, có chút kinh ngạc nhìn Đẳng Phi, mới vừa trong nháy mắt đó, trên người Đẳng Phi chợt lóe lên vẻ tự tin rồi biến mất, quả thực quá cường liệt rồi, mãnh liệt đến làm cho người ta hoài nghi, trên người hắn hiện tại có công pháp bốn chín đấu mạch!

Nhưng ngay sau đó, Lục Tử Lăng lắc đầu, trong lòng âm thầm tự trách mình: “Đây tốt cùng là làm sao vậy, lúc trước hắn ngay cả đấu mạch cũng chưa nghe nói qua, làm sao có thể sẽ có công pháp bốn chín đấu mạch?”

Hơn nữa, đột phá Thiên đạo? Lời này, cũng chỉ loại hải tử như không biết trời cao đất dày như Đẳng Phi mới dám nói ra, coi như là nàng... căn bản cũng không dám dễ dàng nhắc tới hai chữ này!

Nghĩ tới đây, sắc mặt Lục Tử Lăng nghiêm túc lên, thanh âm lạnh như băng nói:

- Đẳng Phi, ngươi nhớ kỹ, trong thân thể ngươi, chuyện tự nhiên mở ra bảy đấu mạch, tuyệt đối không thể nói với người khác, cho dù là người chí thân của ngươi cũng không được! Biết không? Nếu không ngươi sẽ vì vậy mà gặp họa sát thân!

Đẳng Phi gật gật đầu, hắn dĩ nhiên rõ ràng, hơn nữa trên đời này, sợ rằng không có người nào rõ ràng điểm này hơn so với hắn rồi, bây giờ nghĩ lại, cha của mình, nhất định chính là bởi vì tượng gỗ kia mà bỏ mạng.

Nhớ tới phụ thân, Đẳng Phi không nhịn được nắm chặt quả đấm, trong lòng thề: vô luận là người nào, vô luận đối phương mạnh bao nhiêu, cái thù này, ta nhất định sẽ báo!

Nhất định!

Hơn nữa, làm đệ nhất cường giả trên đời thì sao? Cái ý nghĩ này rất tốt a!

- Ngày mai ta sẽ truyền cho ngươi một thiên công pháp Võ Giả chân khí, ngươi cần phải dụng tâm tu luyện, nhớ kỹ, ngoài mặt, ngươi vĩnh viễn cũng chỉ có thể là một Võ Giả bình thường, không phải vạn bất đắc dĩ, quyết không cho phép ngươi sử dụng đấu khí trong đấu mạch khi chiến đấu. Bởi vì đến cảnh giới Thập giai Đấu Thánh, bọn họ có thể cảm ứng được đấu khí luân chuyển trong đấu mạch trên người người, ngươi không phải là đối thủ của bọn họ, cũng sẽ bị bắt, công pháp đấu mạch, coi như là thập giai Đấu Thánh, cũng sẽ thêm muốn. Ngươi hiểu ý của ta không?

Đằng Phi gật đầu:

- Ta biết rồi.

Vừa nói, Đằng Phi lại nghĩ tới cái gì, hỏi:

- Đúng rồi, thời gian trôi qua đã bao lâu rồi?

- Bao lâu?

Đôi mi thanh tú của Lục Tử Lăng cau lại, suy nghĩ một chút:

- Hôm nay nữa là ngươi tới đây đã được mười bảy ngày rồi!

- Cái gì? Lâu như vậy?

Đằng Phi nhất thời ngẩn người, trợn mắt há mồm nhìn Lục Tử Lăng.

Vốn hắn cho là bất quá cũng chỉ một hai ngày, lại không nghĩ rằng, đã qua hơn nửa tháng, nói cách khác, hắn hôn mê suốt mười ba mười bốn ngày!

Gần nửa tháng a!

Lại không có bị chết đói!

- Ngươi thay đổi thể chất, đã mất mười ba ngày, sau đó, ngươi lại tiếp tục ngủ mê ba ngày, tính cả ngày ngươi tới vừa đúng mười bảy ngày rồi.

Lục Tử Lăng thản nhiên nói.

- Ta nói với gia gia, muốn rời đi hai mươi ngày, không nghĩ tới, nhanh như vậy đã trôi qua mười bảy ngày...

Đằng Phi lẩm bẩm tự nói.

- Còn có ba ngày. Vậy cũng đủ rồi, ba ngày này, người có thể học xong bản chân khí công pháp này là tốt rồi, thiên công pháp ta chấp vá lung tung này, chia ra có quyền, cước, đao, kiếm bốn loại kỹ năng, cho dù không cần đấu khí, sử dụng chân khí, cũng có thể phát huy ra uy lực rất mạnh

Tự mình sáng tạo ra một môn công pháp, nhiều ít cũng còn có chút cảm giác thành tựu, vì vậy, Lục Tử Lăng cũng không có cự tuyệt lấy tên của nàng đặt tên, chẳng qua là mặt nàng rõ ràng không có dày như Đằng Phi, sẽ không gọi nó là Tử Lăng Thần Công.

Kế tiếp trong thời gian ba ngày, Đằng Phi một mực học tập Tử Lăng Thần Công, cùng với một quyển tu luyện chân khí khác, tên thiên công pháp là Tiềm Long Chân Khí.

Cũng không biết Lục Tử Lăng từ nơi nào lấy được thiên công pháp này, vô cùng thần kỳ, mỗi khi Đằng Phi khoan chân tĩnh tọa minh tưởng, liền cảm giác được một cỗ năng lượng tinh thuần rót vào thân thể của mình, rất chậm chạp, nhưng lại không ngừng tăng trưởng.

Tử Lăng Thần Công, hoàn toàn dung hợp tinh hoa đấu kỹ của tất cả Đấu Sư cấp của Thanh Bình phủ bát đại gia tộc, tạo thành một thiên đấu kỹ đặc biệt, chẳng qua là thời gian quá ngắn, Đằng Phi cũng chỉ là mới vừa có chút nhập môn.

Bất cứ chuyện gì, cũng không phải là một lần là xong, cần có thời gian cùng quá trình, coi như là thiên tài, cũng cần khổ luyện.

Lục Tử Lăng tìm đến một vài cột gỗ, chôn ở một chỗ tương đối bí ẩn, chỉ cần không từ trên vách đá nhìn xuống, khó có thể phát hiện.

Mặc dù sau thời gian ba ngày ngắn ngủn, nhưng so với Đằng Phi qua ba năm học tập giáo quan Lý Mục dạy hải tử trong gia tộc còn có ích hơn nhiều, hơn nữa được chân khí trong cơ thể chống đỡ, mỗi một chiêu cũng lộ ra vẻ mạnh mẽ

Hơn nữa, khiến cho Đằng Phi vui sướng chính là, tu luyện Tử Lăng Thần Công, hẳn rất cực có thể cảm ứng được đấu khí trong thiên địa!

Giống như một loại đầu khí tinh quái tràn vào bên trong đầu mạch của hắn, khiến cho Đằng Phi cười ngây ngô suốt một ngày!

Tự nhiên mở ra bảy đầu mạch, hằng ngày Đằng Phi tu luyện, bên trong dần dần tích tụ một chút đầu khí, Lục Tử Lăng nói, tu vi càng cao, những thứ này trong đầu mạch cũng có thể tạo thành đầu hạch, bất quá, tu luyện đầu mạch càng nhiều, tốc độ tạo thành đầu hạch càng chậm, cấp bậc tăng lên khó khăn.

Nhưng nghĩ đến những thứ bên trong đầu mạch kia, sau này tất cả đều tạo thành đầu hạch, tự mình có cường đại tới trình độ nào, Đằng Phi cũng cảm giác được hưng phấn.

Bởi vì, hắn còn cất dấu một bí mật lớn nhất!

Thiên đạo năm mươi đầu mạch!

Chương 13: Lăn Đầu Tiên Ra Tay

Lục Tử Lăng đối xử với hần vô cùng tốt, Đằng Phi cũng đã vài lần do dự không biết có nên đem công pháp tu luyện đầu mạch cho nàng biết hay không, nhưng nhớ đến cha mình vì món đồ vật này mà chết thảm còn mẹ thì sinh tử không rõ, cuối cùng Đằng Phi cũng nhịn được.

Cũng không phải là hần không tin Lục Tử Lăng, mà bởi vì thứ này đã khiến quá nhiều người phải chết, Đằng Văn Chí năm đó suất lĩnh, bên người có một trăm hai mươi hắc y vệ lại còn thêm rất nhiều đệ tử Đằng gia bên Tây thù nhưng toàn bộ đều chết hết, còn có một người luôn luôn quan tâm bảo hộ hần là Lý thúc cũng vì vậy mà tự sát.

Bởi vì một kiếp họa đó cho nên sinh ý ở Tây thù của Đằng gia thiếu chút nữa là sụp đổ.

Đồng thời, công pháp thiên đầu mạch này quá mức kỳ quặc dị,

Cho nên Đằng Phi muốn thử nghiệm một chút.

Nếu thật có thể thành công, đến lúc đó, Đằng Phi nhất định sẽ đem công pháp này cho Lục Tử Lăng một phần.

Bởi vì... chính nàng đã cải biến vận mệnh của mình!

Ngay khi hần còn đang ở bên trong sơn động thì ở bên ngoài sớm đã náo nhiệt long trời lở đất.

Bát đại gia tộc trong Thanh Bình phủ cho người ta ấn tượng là vô cùng cường đại, đừng nói là Thanh Bình phủ mà ngay cả Thanh Nguyên châu cũng không có thế lực nào dám chủ động khiêu khích bát đại gia tộc. Giống như không một ai dám trêu chọc vào Đằng gia hay bát đại gia tộc, thế lực đều rất cường đại.

Nhưng mà bát đại đại thế lực cường đại như thế chỉ trong vòng một tháng đã hai lần bị trộm viếng thăm, hơn nữa lần sau so với lần trước lại càng ngoan độc hơn.

Lần đầu, bát đại gia tộc có thể nói tổn thất thảm trọng, toàn bộ dược liệu cùng ma hạch trân quý đều bị mất, bát đại gia tộc liền phần nộ, phái ra rất nhiều võ giả hơn nữa lại treo giải thưởng, thế phải tìm ra tên trộm chết tiệt kia.

Lần thứ hai thì thiếu chút nữa đã làm cho người trong bát đại gia tộc phun máu mà chết, trong một đêm tất cả các đấu kỹ công pháp cơ mật cao nhất đều bị mất sạch.

Thử nghĩ lại xem lần trước lúc mất đi dược liệu cùng ma hạch, bát đại gia tộc đã chẳng khác nào bị người khác hung hăng tát lên mặt một cái.

Đây cũng không phải là tổn thất quan trọng nhất, ở bất kỳ một gia tộc nào thì công pháp đấu kỹ đều được xem là vấn đề quan trọng, cơ mật nhất. Là thứ để so sánh thực lực và chi bảo trấn tộc bên trong.

Hoàng triều Chân Vũ có câu: “Nhà tan nhưng đấu kỹ công pháp không thể mất”.

Chỉ cần đấu kỹ công pháp còn thì như vậy chỉ trong gia tộc chỉ không chết hết, sớm muộn gì cũng có cơ hội đông sơn tái khởi.

Một ít đấu kỹ công pháp cấp cao thì trừ bỏ vợ con và đệ tử ra, người khác không có tư cách để tu luyện.

Đặc biệt là phòng ngừa truyền ra cho người bên ngoài cho nên phần lớn các bản đấu kỹ công pháp quan trọng nhất đều là độc nhất, cho dù vợ con hay đệ tử trong gia tộc cũng chỉ có thể xem mà học tập, không có cơ hội mang đi.

Lúc trước bị mất hết dược liệu ma hạch trân quý chính là làm tổn thương một chút nguyên khí. Chỉ cần dùng tiền mua lại thì sẽ không có vấn đề gì. Nhưng mà bị mất đấu kỹ công pháp quả thật là làm tổn thương gân cốt, chính là muốn lấy mạng của bọn hắn a.

Rất nhiều người đều đang suy đoán, đến rốt cuộc là ai, lại dám gây sự với bát đại gia tộc, đúng là kết xuống huyết hải thâm cừu.

Chuyện này, náo loạn đến bây giờ, đã kinh động đến cả Thanh Nguyên Châu Thủ Hộ Giả, lục giai cửu cấp đại đầu tư Lãnh Nguyên Dã, đã lập tức đi Thanh Bình Phủ điều tra chuyện này.

Lãnh Nguyên Dã là người thủ hộ của Thanh Nguyên châu cho nên hắn có trách nhiệm bảo hộ cả Thanh Nguyên châu. Mặt khác, hắn lại còn là cường giả mạnh nhất của Thanh Nguyên Châu. Chuyện tình của Bát đại gia tộc, đã có người đem ánh mắt hướng lên trên người của hắn!

Thậm chí còn có một vài tin đồn, tổn thất của bát đại gia tộc, có thể có một chút liên quan đến thủ hộ đại nhân!

Cùng lão tử có quan hệ cái rắm?

Lãnh Nguyên Dã tức giận đến nổi thiếu chút nữa hộc máu. Hắn làm sao có thể đi làm mấy chuyện này? Cho nên Lãnh Nguyên Dã thề: Nếu bắt được tên trộm đáng chết kia, nhất định sẽ đem hắn băm thây vạn đoạn!

Thời gian gần đây, toàn bộ Thanh Bình phủ quả thực đều thần hồn nát thần tín, ở gia tộc cường đại giống như Đằng gia, lão gia tử cũng đã sớm phân phó xuống, tất cả các đệ tử giả tộc trong khoảng thời gian này đều phải thu liễm hành vi của mình, ngàn vạn không để cho ngoại nhân nắm được cơ hội tìm Đằng gia gây phiền toái.

Đấu kỹ bị thất lạc, đây chính là một chuyện tà đình... đám gia tộc bị trộm đang dốc lòng tìm đến đỏ cả mắt này không biết sẽ gây ra chuyện gì đâu. Một trong bát đại gia tộc Thanh Bình Phủ, Vương gia, gần đây là phái ra không ít đệ tử đến Đằng Gia trấn, mục đích cũng không ngoài chuyện truy tìm cực phẩm dược liệu cùng tra xét sự tình đấu kỹ bị đánh cắp. Cho nên, trong khoảng thời gian này, tất cả đám thiếu niên Đằng gia, đều thành thành thật thật. Cho dù Đằng gia trấn là địa bàn của bọn hắn, nhưng tất cả mọi người đều cẩn thận từng ly từng tí, ai cũng không muốn đụng vào người bát đại gia tộc đang vô cùng mất mặt kia.

Hôm nay, người bát đại gia tộc đã bị dày vò đến mức sắp phát điên rồi, xem người nào cũng giống như là kẻ trộm.

Đằng Phi quay trở lại Đằng gia trấn, tuy chỉ nghỉ ngơi có hai mươi ngày, nhưng hắn lại có cảm giác giống như là đã trải qua

cả một đời người. Hai mươi ngày trước, hắn vẫn chỉ là một thiếu niên tầm thường, đấu vũ song phế (cả vũ kỹ và đấu khí đều là phế vật). Hai mươi ngày sau, hắn chẳng những là Thất cấp chân khí Đại Đấu Sư. Đấu khí trong cơ thể, cũng đã tích lũy đến một trình độ nhất định, tuy rằng còn ít và đấu hạch dường như vẫn vô cùng mờ mịt, nhưng hành trình ngàn dặm, cũng được bắt đầu từ đôi chân, biển rộng mênh mông, cũng là tích lũy từ từng giọt nước.

Cho nên, nếu so với tâm cảnh lúc trước, hiện tại Đằng Phi cảm thấy tràn ngập tin tưởng đối với bản thân.

- Ô? Ta tưởng là ai? Đây không phải là phế vật Đằng gia sao?

Trong lúc Đằng Phi còn đang cúi đầu trầm tư, chuẩn bị quay trở lại gia tộc, trước tiên bái kiến gia gia một lần, sau đó chuyên tâm tu luyện Thiên Đạo năm mươi đấu mạch đại pháp, thì bên cạnh chợt vang lên một thanh âm chói tai.

Phế vật? Hai chữ thực quen thuộc ah!

Trong lòng Đằng Phi có chút cảm khái, kỳ thực coi như là ở trong gia tộc, chỉ cần nhắc đến Đằng Phi, cơ hồ tất cả mọi người, cho dù là trước mặt Đằng Phi không nói ra trực tiếp, nhưng động tác bĩu môi, ánh mắt xem thường phía sau lưng cũng đã biểu đạt ý nghĩ trong lòng của bọn họ.

Một tên phế vật mà thôi!

Đằng Phi ngẩng đầu, vẻ mặt bình tĩnh đi tới trước Thác Bạt Mẫn Hồng, ánh mắt rơi vào mấy người trẻ tuổi ở bên cạnh Thác Bạt Mẫn Hồng.

Trong đó bắt mắt nhất là một vị thiếu nữ, khoảng mười bốn mười năm tuổi, mắt ngọc mây ngài, mái tóc như suối, nhẹ nhàng xõa xuống hai vai, đôi mắt sáng như sao, ánh mắt cực kỳ thanh tịnh, giống như là được quần tinh ủng nguyệt vây quanh.

Thác Bạt Mẫn Hồng đứng bên cạnh thiếu nữ này, vẻ mặt khinh thường, nhìn về phía Đằng Phi, đồng thời còn nhỏ giọng cùng đám người kia nói cái gì đó. Không cần phải nghe cũng có thể đoán ra được, đang kể lể sự tích Đằng Phi phế vật như thế nào.

Ngoại trừ thiếu nữ này, còn có hai nam tử tuổi thoạt nhìn hơi lớn một chút, trong đó có một nam tử thân hình có chút gầy gò, nhưng lại gây cho người ta một cảm giác mười phần nguy

hiểm, phảng phất trong thân thể nam tử kia, có cất giấu lực lượng của một con báo! Một đôi mắt mười phần trầm ổn, không hề giống như ánh mắt lỗ mãng của Thác Bạt Mẫn Hồng khi nhìn về phía Đằng Phi, cũng không có một chút nào đáng vẻ khinh thường, ngược lại sau khi nghe Thác Bạt Mẫn Hồng kể lễ, lại có chút nhíu mày. Hiển nhiên, vị nam tử này tựa hồ không đồng ý đối với những lời nói của Thác Bạt Mẫn Hồng. Người còn lại thìnhhình Đằng Phi đầy vẻ khinh thường, Đằng Phi nhìn thấy người này, tinh thần có chút hoảng hốt. Trong giây lát, hần chột nhớ lại người này không phải là đệ tử Vương gia năm đó khi dễ bản thân mình, sau đó bị Đằng Vũ đánh cho một trận hay sao? Vài năm không gặp thoát nhìn cũng không có tiến bộ quá lớn.

Trong lòng Đằng Phi nghĩ như vậy, lập tức chuẩn bị đi vòng qua đám người kia. Cho dù Đằng Phi không biết Lục Tử Lăng gây ra chuyện lớn như vậy, khiến cho Thanh Bình phủ gặp vô số phong ba. Nhưng từ nhỏ đã trải qua nhiều sóng gió, khiến cho thiếu niên này sớm đã học được bốn sự hi nộ bất lộ. Chó cắn người thường là chó không sửa, khiến cho người khác cảm giác được người không nguy hiểm. Đó mới là cách sống của Đằng Phi. Cho dù là lúc Đằng Phi còn là đấu vũ song phé, cũng vẫn xem thường loại người tiểu nhân đắc chí, gà trống choai choai giống như Thác Bạt Mẫn Hồng, loại người này từ khi sinh ra đã được chú định là không có chút tiền đồ nào rồi.

- Phé vật, thiếu gia nhà chúng ta hỏi người kia? Mẹ nó, người bị điếc rồi sao?

Một tên tùy tùng đứng ở bên cạnh Thác Bạt Mẫn Hồng, ngăn Đằng Phi lại, vênh váo tự đắc nói. Biểu hiện cùng Thác Bạt Mẫn Hồng không sai biệt một chút nào, đúng là chủ nào tớ nấy. Tên tùy tùng này của Thác Bạt Mẫn Hồng tên là Thác Bạt Nhị, vốn là không có tên, nhưng sau khi theo hầu Thác Bạt Mẫn Hồng, được hần ban cho tên là Thác Bạt Nhị. Nhục mạ, đùa bỡn Đằng Phi, Thác Bạt Nhị cũng không phải là làm lần đầu. Thực tế, hôm nay tới mấy vị đại nhân vật, Thác Bạt Nhị lại càng cảm thấy hưng phấn, vẻ mặt đầy đắc ý, tựa hồ là hướng vị thiếu nữ xinh đẹp kia khoe khoang.

Đáng tiếc, hần biểu diễn tựa hồ cũng không có thành công, vị thiếu nữ kia ngược lại có chút nhíu mày, tựa hồ không vui.

Thác Bạt Mẫn Hồng thấy thế, còn tưởng Đăng Phi chọc giận viên minh châu mà hắn chỉ dám tỏ tưởng trong lòng, lập tức cau mày, khinh thường cười lạnh nói:

- Phế vật đúng là phế vật, đồ vô dụng. Nhanh cắt đi, đừng ở chỗ này chướng mắt nữa!

Thác Bạt Nhị cũng cười lạnh theo, quát:

- Mau cắt đi! Có nghe thấy không? Chẳng những là phế vật, ngay cả đầu óc cũng ngu si, mau cắt đi!

Đăng Phi hít sâu một hơi, nhún thoảng qua Thác Bạt Mẫn Hồng, sau đó lướt qua thiếu nữ thanh tú đang nhún mày, hơi do dự một chút, sau đó quay người bỏ đi.

- Hừ một tên con hoang không cha không mẹ, thần khí cái gì?

Thác Bạt Nhị cảm thấy bản thân lúc này thực uy phong, con cháu chi chính Đăng gia ah! Nhị tử của Đăng Tam gia năm đó đại danh鼎鼎, lại bị bản thân mình nhục mạ như vậy cũng không dám cãi lại, có sự tình nào có thể thoải mái hơn?

Đáp án hiển nhiên là có!

Đăng Phi đã đi được ba, bốn bước, nghe được những lời này, giống như một con sư tử đã ẩn núp đã lâu, trong giây lát chợt chồm lên, trong cổ họng phát ra một tiếng thét giống như là gầm rú:

- Người nói ai là con hoang?

BA~!!!!

Một tiếng động giòn tan vang chấn động cả màng nhĩ, khiến cho tư duy tất cả mọi người không kịp được dừng lại một chút.

Thân thể Thác Bạt Nhị lập tức đứng tại chỗ quay tròn hơn mười vòng, một ngụm máu tươi phụt thẳng ra, ầm một tiếng, lập tức đổ sập trên mặt đất.

Thác Bạt Mẫn Hồng bên cạnh giật mình choáng váng, thiếu nữ mắt ngọc mày ngài cũng ngây ngẩn cả người, còn nam tử trầm ổn lẫn nam tử vẻ mặt khinh thường ban nãy đều giống như hoá đá.

Tất cả đều tròn mắt há mồm nhìn chằm chằm Đăng Phi.

Chương 14: Không Hề Trầm Mặc

Bốp! Bốp! Bốp!

Nam tử trầm ổn kia nhanh chóng khôi phục tinh thần, mỉm cười vỗ tay tán thưởng:

- Thật là không tệ, Hắc Hồ Quyền, hoá quyền thành chưởng, loại võ kỹ cấp thấp nhất này lại có thể sinh ra uy lực bậc này sao? Đúng là đặc biệt, quá là xảo diệu, Thác Bạt thiếu gia, người thật có chút nhìn nhăm rồi a, người này không có giống là tên phế vật như lời người nói, tay hắc có thể phát ra chân khí kia kìa, ha ha.

Người trẻ tuổi kia tiếng cười tiếng nói thập phần hồn hậu, tuy có chút khàn khàn xen lẫn nhưng khiến người nghe có cảm giác rất thoải mái, như được tắm một cơn gió xuân vậy.

Đằng Phi mỉm cười thối lui, vừa rồi bị Thác Bạt Nhị chọc giận, trong nháy mắt thập chí hắc đã động sát tâm, suýt tí đã ra tay động thủ, nhưng cũng may đột nhiên nhớ lại bản thân không thể bộc lộ thực lực chân chính nên rút tay lại, vậy mà không ngờ vẫn bị nam tử trẻ tuổi kia nhìn ra một tia manh mối, nhưng người này đến tột cùng nhìn ra bao nhiêu, trong lòng Đằng Phi cũng có chút rối rắm. Bất quá, hắc cảm giác được, thanh niên trầm ổn kia đối với hắc cũng không có gì ác ý.

Còn thiếu nữ xinh đẹp xia, đôi mày khẽ giãn ra, không nói gì nhưng khoé miệng dấy lên một tia cười hứng thú, nam hài tử này so ra còn nhỏ tuổi hơn mình nữa nhưng lại có điểm thú vị như vậy, suy nghĩ của nàng và ca ca nàng cũng không có khác biệt nhiều lắm, nam hài này chắc chắn không phải cái gì phế vật như những người kia nói, chiêu thức vừa rồi không phải Võ Sư bình thường nào cũng có thể thi triển ra.

Mặc dù hấn cố sức che dấu nhưng bàn tay vẫn lộ ra một tia chân khí, trên cơ thể còn mơ hồ phát ra một sức ép đáng sợ, thiếu niên này chẳng những không phải phế vật mà rả có thể là một võ giả siêu việt Chân Khí Đại Võ Sư!

Còn tên đệ tử Vương gia kia liếc mắt nhìn về phía Đằng Phi, trong mắt vẫn tràn ngập sự khinh thường như trước, ngạo mạn nói:

- Lãng công tử có chút khoa trương rồi, bất quá tên này chỉ là một gia nô bình thường, nếu như là ta, một tát của ta có thể trực tiếp làm đầu hấn nát vụn rồi!

Nam tử trầm ỏn ban nãy được gọi là Lãng công tử chỉ hờ hững cười, không nói gì thêm.

Trái lại Thác Bạt Mẫn Hồng lại cực kì giận dữ, khoé miệng run run, nô tài nhà hấn bị người ta tát một cái phun máu tươi vẫn còn nằm dưới đất chưa thể đứng dậy được, còn mấy người này lại ở đây thản nhiên nói chuyện, rõ ràng là hoàn toàn không để hấn trong mắt mà.

Mà cái cảm giác bị xúc phạm này hấn cũng không dám quay sang phát tiết lên những người bên cạnh được, bởi vì những người này, một người thôi cũng không phải là dạng loại thiếu gia tiểu gia tộc như hấn có thể trêu chọc.

Cho nên, Thác Bạt Mẫn Hồng đôi mắt loé ra quang mang độc ác, lạnh lùng nhìn chằm chằm Đằng Phi, gằn từng chữ nói:

- Ngươi... Tên phế vật này, dám đánh trọng thương người của ta, Đằng Phi, ta thề, chuyện này... Nhất định sẽ không - để - yên!

Lúc này, Thác Bạt Nhị vừa bị tát một cái ngất đi cũng đã tỉnh lại, miệng không ngừng rên rỉ hết sức đau đớn, cả người mơ mơ màng màng không còn ý thức được chuyện gì vừa xảy ra, lại phun tiếp ra một ngụm máu kèm theo chừng mười cái răng.

Rõ ràng cái tát ban nãy của Đằng Phi không nhẹ nhàng chút nào, gần như đánh gãy hết mấy cái răng của Thác Bạt Nhị rồi.

- Tiểu nghiệt chủng, ta... sẽ không... buông tha...

Thác Bạt Nhị oán độc nói, mơ hồ mang theo vẻ oán hận vô tận.

Đằng Phi liền đi tới trước mặt Thác Bạt Nhi, từ trước đến nay hẳn dù bị vũ nhục như thế nào cũng không biến sắc, nhưng lúc này lại đờ đờ sát khí.

- Ngươi muốn gì?

Thác Bạt Mẫn Hồng lớn tiếng quát, thanh âm hết sức chói tai truyền đi thật xa:

- Đằng Phi, ngươi dám động đến hần, Thác Bạt gia sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Đồng thời, Thác Bạt Mẫn Hồng còn phát động đấu khí trong cơ thể, hẳn đã đạt đến Nhất giai Tam cấp Đấu Sư, thực lực không thể khinh thường, Tam cấp Đấu Sư, đấu khí trong cơ thể mỗi phút đều luân chuyển, năng lượng mênh mông khiến cho Thác Bạt Mẫn Hồng nhìn qua, khí lực thực kinh người!

Đây chính là chỗ cường đại của đấu khí Võ Giả, đừng nói chỉ đến Nhất Giai Tam cấp, võ giả bình thường không thể nào có khả năng chống đỡ!

Thác Bạt Mẫn Hồng hí mắt nhìn Đằng Phi từ từ đi tới, trong lòng hẳn cũng đang cân nhắc, nếu hôm nay ở đây đánh tên phế vật của Đằng gia này thành tàn phế thì mình sẽ có hậu quả gì.

Hắn ăn chơi trác táng nhưng không có nghĩa hắn không biết suy nghĩ.

Mối quan hệ tồi tệ giữa Thác Bạt gia và Đằng gia đã tồn tại từ trước khi thôn trấn này được đổi tên là Đằng gia trấn, nếu

Thác Bạt Mẫn Hồng đảo mắt, đột nhiên nảy ra một chủ ý, hắn nhìn lướt qua cô gái xinh đẹp cùng thanh niên trầm ổn lẫn tên đệ tử Vương gia vẻ mặt kiêu ngạo kia, đột nhiên cười lạnh một tiếng, chỉ vào Đằng Phi, quát:

- Đằng Phi! Ngươi giỏi lắm! Nói, ngươi trộm được liệu thượng hạng cùng đấu ký gia truyền của Bát đại gia tộc đem đi giấu ở đâu rồi?

- Cái gì?

Nguyên bản tên đệ tử kiêu ngạo của Vương gia kia còn liếc nhìn Đằng Phi có chút chán ghét, nhưng lúc này nhú mày, quay sang nhìn Thác Bạt Mẫn Hồng vẻ mặt đang cực kỳ giận dữ.

Cô bé xinh đẹp kia thì vẻ mặt mang theo vài phần ngỡ ngàng nhưng thanh niên điềm tĩnh kia hơi ngẩn ra một chút rồi lập tức khoé miệng nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt.

- Người nói... hửn là tên dám cả gan trộm đồ của bát đại gia tộc?

Tên đệ tử Vương gia sau một thoáng sửng sốt liền có cảm giác bản thân mình như bị đùa giỡn, chỉ vào mặt Thác Bạt Mẫn Hồng mắng to:

- Trong đầu ngươi là c** chó hay sao? Hửn trông thế này mà có bản lĩnh trộm bảo vật của Bát đại gia tộc? Ngay cả việc tiến vào trọng địa của Bát đại gia tộc, ngươi nghĩ hửn có khả năng này sao? Ngươi là heo à, ngươi cho bát đại gia tộc là địa phương như thế nào, là cái chợ để ai muốn vào thì vào muốn ra thì ra sao? Ngươi muốn vu oan giá họa hãm hại người khác thì cũng nên động não một chút! Đừng nói hửn, cho dù có là thủ hộ đại nhân...

Tên đệ tử Vương gia nói đến đây bỗng nhiên có chút chột dạ nhìn bốn phía, sau đó vẻ mặt đầy oán hận liếc nhìn Thác Bạt Mẫn Hồng, căn bản không cho hửn mở miệng giải thích một lời nào liền xoay người rời đi, khi đi còn không quên ném cho hửn hai chữ:

- Ngu ngốc!

Thanh niên điềm đạm cùng cô bé khả ái kia cũng đều hơi hơi lắc đầu rồi cũng lần lượt xoay người rời đi.

Cuối cùng chỉ còn lại Thác Bạt Mẫn Hồng cùng mấy tên người hầu ngây ngốc đứng ở chỗ này, chẳng gia ngữ vị thiếu gia thân phận tôn quý của Vương gia kia lại bỗng nhiên nổi đoá mắng thiếu gia mình một trận toí bởi hoa lá.

- Thiếu gia, Vương thiếu gia hửn có lẽ vì gia tộc bị trộm, áp lực quá lớn, thiếu gia ngàn vạn lần đừng để trong lòng.

Một tên người hầu bên cạnh Thác Bạt Mẫn Hồng nhỏ giọng an ủi khuyên giải.

- Cút!

Thác Bạt Mẫn Hồng lúc này gần như sắp tức đến phát điên rồi, từ khi lọt lòng đến nay, đây là lần đầu tiên hửn cảm giác mình

có thể sử dụng mưu kế hãm hại người khác, thế mà không ngờ lại có kết cục như vậy.

Mà hết thảy những chuyện này, đều do tên tiểu nghiệt chủng này tạo thành, Thác Bạt Mẫn Hồng đen mặt nhìn thoáng qua Đăng Phi, lạnh lùng nói:

- Đăng Phi, tên phế vật này, ngươi... chuyện này, ta tuyệt đối không để yên!

Hắn nói xong cũng xoay người chuẩn bị rời đi, căn bản không thèm nhìn đến Thác Bạt Nhị đang nằm dưới đất, một tên người hầu bên cạnh nhỏ giọng nhắc:

- Thiếu gia, Thác Bạt Nhị hắn...

- Mặc kệ hắn sống chết thế nào! Thứ rác rưởi, đến cả phế vật cũng không bằng!

Thác Bạt Mẫn Hồng lạnh lùng nói một câu rồi cũng không quay đầu lại cứ thế bỏ đi!

Mấy tên người hầu khác tuy có chút do dự nhưng bất quả giây lát sau cũng đuổi theo Thác Bạt Mẫn Hồng, nghĩa khí cùng tiền đồ, hiển nhiên là tiền đồ quan trọng hơn rồi, nhưng mà phải công nhận biểu hiện của Thác Bạt Nhị hôm nay... đúng là không bằng một tên phế vật.

Thác Bạt Nhị trợn mắt há hốc mồm nhìn thiếu gia mình càng lúc càng đi xa, đôi mắt lộ ra vẻ tuyệt vọng, ánh mắt nhìn về hướng Đăng Phi càng thêm oán hận.

Đăng Phi nhìn thoáng qua đám người đang vây xem náo nhiệt xung quanh, trong lòng có chút do dự, tuy rằng từ trước tới nay Đăng Phi chưa từng giết người, nhưng hôm nay nếu ra tay hạ sát tên cầu nô tài kia cũng không phải là không thể, nếu không chỉ sợ ngày sau hắn sẽ báo thù, hơn nữa cái câu “tiểu nghiệt chủng” kia đã hoàn toàn chạm đến nghịch lân của Đăng Phi!

Chạm vào nghịch lân, không chết không thôi!

Nhưng bây giờ ở đây hành hung giết người, cho dù Đăng gia thế lực vô cùng cường đại chung quy cũng có người mượn cớ gây chuyện, hơn nữa, đây còn là người hầu của Thác Bạt gia,

Đặng Phi lúc này vô cùng khóc xử thì bỗng nhiên xa xa truyền đến một trận huyên náo.

- Nguy hiểm, ngựa trở chứng! Mau tránh ra!

Có người lớn tiếng hô vang, những người trên đường nhất thời chạy trốn tán loạn, xa xa hai con ngựa lớn đang kéo một chiếc xa hàng nhất mắt liền xuất hiện trước mắt.

Đặng Phi ngây người giây lát rồi lách người tránh né, hai con ngựa kéo theo thùng xe đầy hàng hoá trực tiếp đập lên người Thác Bạt Nhị, rồi nhanh như chót bién mắt chạy đến đường lớn của Đặng gia trấn.

Còn Thác Bạt Nhị lúc này máu mũi máu miệng trào ra không ngừng, vẫn thể đã ngừng run rẩy, chắc hẳn đã chết rồi.

Đặng Phi trông thấy mà lòng thoải mái, hấn vẽ mặt vô tội nhìn những người xung quanh nói:

- Chư vị hương thân phụ lão làm chứng cho ta, chuyện này ta không có chút liên quan a!

- Đúng a, chúng ta đều thấy, tên gia nô của Thác Bạt gia này thật sự là xúi quẩy!

- Ân, thật sự rất là xui xẻo!

- Thực quá xui mà, đến nỗi uống nước lạnh còn dính răng.

- Vận khí *** chó!

So với uy vọng của Đặng gia ở Đặng gia trấn này, Thác Bạt gia có phần yếu thế hơn, chưa kể một bên là thiếu gia Đặng gia, bên kia chỉ là một tên nô tài, không cần biết Đặng Phi không thể tu luyện đấu khí cùng vũ kỹ, nhưng với thân phận của hắn trong mắt dân chúng bình dân cũng đã tôn quý hơn nô tài nhiều lắm.

Hơn nữa không ít người chứng kiến rõ đầu đuôi sự việc, rõ ràng nếu không phải tên nô tài Thác Bạt gia này xấu mồm xấu miệng thì Đặng Phi làm sao lại bùng nổ? Cha mẹ đều đã mất là một cô nhi hết sức đáng thương rồi, vậy mà còn bị mắng là tiểu nghiệt chủng, sự tình này, với bất kỳ ai đều không thể bỏ qua a!

Bởi vì sự tình của Bát đại gia tộc nên gây đây không khí ở Đẳng gia trấn đã hết sức khẩn trương rồi, hôm nay phát sinh sự tình này cũng khiến nhiều người thở dài nhẹ nhõm một hơi, đứng xa xa nhìn thi thể của Thác Bạt Mẫn Hồng, về mặt ai cũng có chút phấn chấn, vậy là trong vài ngày tới không thiếu đề tài bàn tán rồi.

Còn Đẳng Phi thì nhân cơ hội này, lặng lẽ bỏ đi.

Hắn vừa vào đến Đẳng gia đại điện liền thấy ngay Đẳng Sơn về mặt u ám đứng trước cửa, giống như đang chờ sẵn ở đây đợi hắn về vậy.

Đẳng Sơn lạnh lùng trừng mắt nhìn Đẳng Phi, về mặt kỳ quái nói:

- Đẳng Phi, ngươi cũng có bốn sự lớn a, nhiều ngày liền không thấy bóng dáng ngươi đâu, xuất hiện một cái liền gây ra động tĩnh lớn như vậy, ngươi thật quá càn quấy!

Nói đến đây, về mặt Đẳng Sơn đã tràn đầy lệ khí, chỉ vào Đẳng Phi quát:

- Ngươi có biết lúc này là lúc nào không? Ngươi không lo đến chuyện của gia tộc còn gây thêm phiền phức, đúng là cái thứ vô dụng!

Đẳng Phi ngẩn đầu, nhìn quanh phòng đầy đủ đường huynh đệ tử muội, trừ Đẳng Vũ tử cùng với Đẳng Long đang học tại Chân Vũ học viện, Đẳng Sơn ở đây cơ bản có thể nói là ưu tú nhất.

Nhiều năm qua, Đẳng Phi mới nghiêm chỉnh đánh giá Đẳng Sơn, hắn mày kiếm mắt sáng, khuôn mặt anh tuấn, có thể nói là một thiếu niên tuấn tú, môi rất mỏng, mỗi lần mím môi lại mang cho người khác một cảm giác lương bạc (thờ ơ lãnh bạc), vàng trán và đôi mày không giảm đi chút ngạo khí nào.

Thế nhưng, lúc này Đẳng Phi lại có một loại cảm giác, khí thế này đều là do hắn cố ý bày ra.

Khí độ này so với nam tử trẻ tuổi điềm đạm khi nãy Đẳng Phi gặp thật sự kém không biết bao nhiêu lần. Nghĩ thế, Đẳng Phi không nhìn được mà lắc đầu cười rộ lên.

- Ngươi còn cười, ngươi... đồ phé...

Đặng Sơn tức giận muốn sôi máu, chỉ tay vào mặt Đặng Phi mà mắng, nhưng lại bị Đặng Phi cắt lời.

- Đợi khi nào ngươi thật sự trở thành gia chủ của Đặng gia thì hãy nói lời này với ta, còn bây giờ, ngươi vẫn chưa xứng! Ngươi, không đủ tư cách nói ta như vậy!

Lời nói của Đặng Phi thông thả nhỏ nhẹ nhưng thập phần kiên định, trên vẻ mặt anh tuấn còn mang theo vài phần thương hại, rồi sau đó cũng không lèm liếc mắt nhìn Đặng Sơn đang xanh xám mặt mày, ngẩng đầu đi vào bên trong.

Đặng Sơn tím mặt, nghiến răng nghiến lợi nhìn bóng lưng gây gò ồm yếu của Đặng Phi, lẩm bẩm nói:

- Phế vật, ngươi chờ đó! Sớm muộn gì ta cũng trục xuất ngươi ra khỏi Đặng gia!

Chương 15: Tấn Thăng Đấu Sư.

Đằng Phi đi trong đại viện như mê cung của Đằng gia, trong lòng hắn không khỏi cảm khái: “Hai mươi ngày qua, đối với người khác thì không là gì cả, nhưng chỉ trong hai mươi ngày này cũng đủ làm cho vận mệnh cả đời Đằng Phi thay đổi hoàn toàn.”

Còn về tác dụng phụ của phần máu huyết của Xích Huyết Giao kia khiến mình có thể không sống được lâu nữa, lúc này Đằng Phi không lo ngại gì.

Đây chính là tâm tính kiên nghị của hắn, chính là cái loại người thà chết đứng còn hơn sống quỳ!

Lúc trước hắn từng đến đây không biết bao nhiêu lần nhưng chưa lần nào cảm giác được điều khác lạ, vậy mà hôm nay, ở đây từng ngọn cây bụi cỏ đều làm cho hắn cảm thấy thật tươi mát, trông hết sức dễ chịu.

Gặp ai Đằng Phi cũng lễ phép chào hỏi, kì thật Đằng Phi cũng luôn là một đứa trẻ rất có lễ phép. Bất quá hôm nay, phàm là những ai Đằng Phi bắt chuyện qua, cũng đều cảm nhận được trên người Đằng Phi có thêm một niềm tự tin rất lớn!

Những người này cũng không nhìn được quay đầu lại, trong mắt đầy vẻ nghi hoặc nhìn về bóng lưng gầy yếu của Đằng Phi, vẻ mặt mờ mịt khó hiểu.

- Gia gia, ta đã trở về.

Đằng Phi đứng ở trước cửa phòng Đằng Văn Hiên nhẹ giọng nói.

Nguyên vốn là Đằng Phi định thông qua thủ vệ bẩm cáo, nhưng mà thủ vệ nói cho hắn biết, lão gia tử có dặn khi hắn đến đây không cần phải thông báo mà trực tiếp đi vào.

Trong lòng Đăng Phi có chút ảm áp, trong gia tộc này, sau khi cha mẹ hấn mất đi, những người không vì hấn không có thể chất mà khinh thường hấn, trừ bỏ Lý thúc ra cũng chỉ có hai người!

Một là Đăng Vũ tỷ, người còn lại chính là gia gia luôn bảo vệ hấn.

- Phi nhi đã trở về sao? Vào đi.

Thanh âm có chút mỗi một của Đăng Văn Hiên vang lên, gần đây, phong ba Bát đại gia tộc bị mất trộm cũng làm ảnh hưởng đến Đăng gia không ít.

Đấu kỹ mất đi, những vật khác mất đi đều có bản chất khác nhau, lão gia tử Đăng Văn Hiên hạ lệnh toàn bộ gia tộc tiến vào trạng thái giới nghiêm, đồng thời nhắc nhở các đệ tử trong gia tộc cần phải hết sức cẩn thận, ngàn vạn lần đừng cho để bị người ta đổ oan.

Sau khi đi vào, Đăng Phi lễ phép hành lễ với Đăng Văn Hiên sau đó đứng qua một bên.

- Phi nhi ngồi đi, người xuống rồi nói chuyện.

Đăng Văn Hiên nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Đăng Phi tươi cười nói:

- Thế nào, lần này xuất môn ra ngoài có lĩnh ngộ được gì không?

Đăng Phi ngồi xuống, nhìn về Đăng Văn Hiên nói:

- Gia gia, cảm ơn người!

Đăng Văn Hiên chợt ngẩn ra sau đó bật cười:

- Đứa nhỏ này, cũng thật là, cảm tạ ta cái gì chứ? Mẹ của ngươi cũng là con dâu của ta, người ta mạo phạm đến nó cũng không phải chỉ có mình ngươi tức giận, hừ, chỉ một tên nô tài mà thôi, nếu Thác Bạt gia dám gây chuyện, chúng ta cũng không sợ hấn!

- Chuyện hôm nay có thể bị người ta điều tra ra không?

Đăng Phi chăm chú nhìn về phía gia gia mình hỏi.

- Điều tra? Ha ha, người cho gia gia ta là lão hồ đồ sao? Chỉ là một chiếc xe ngựa chở hàng bình thường, chúng ta không có một chút quan hệ với nó! Thậm chí hàng hóa trên xe cũng chính là của Thác Bạt gia chuyên chở, người đánh xe kia đã bị ta sai người mua chuộc, sớm đã bỏ đi không biết nơi đâu. Người khác cũng chỉ có thể nói là sự cố, hấn sợ trách nhiệm bỏ trốn, không lẽ Thác Bạt gia vì một tên gia nô mà gây chiến sao?

Đằng Phi gật đầu thâm nghĩ, quả nhiên là gừng càng già càng cay, kinh nghiệm của gia gia quả nhiên là hơn xa so với mình.

- Ông nội, lần này Bát đại gia tộc tổn thất nặng nề như vậy, có khi nào bọn hấn sử dụng những thủ đoạn điên cuồng hay không?

Đằng Phi hỏi.

Đằng Văn Hiên tán thưởng nhìn về phía cháu yêu, hấn cảm thấy được sau hai mươi ngày lịch lãm, Đằng Phi đã trở nên thành thực hẳn lên, nếu như hấn có thể tu luyện, thành tựu tương lai của hấn chưa chắc đã kém hơn so với phụ thân của mình, ài!

- Bây giờ tất cả bát đại gia tộc chả khác gì người điên, đầu kỹ bị mất, cũng không biết tên trộm kia là ai mà lại có thủ đoạn như thế, đem Bát đại gia tộc đùa giỡn trong tay.

Đằng Văn Hiên cảm khái một lát rồi nói tiếp:

- Nghe nói bọn họ còn mời đến một ít cao thủ của mấy đại gia tộc Thanh Nguyên Châu, nhất định phải tìm ra được tên đạo tặc kia.

Nói xong, Đằng Văn Hiên nhìn thoáng qua Đằng Phi:

- Nghe nói con chỉ tát một cái liền làm cho tên gia nô kia bay ra ngoài, Phi nhi, gia gia biết rõ là thân thể ngươi rất yếu ớt, sau này phải nhớ, gặp pahir sự tình này trước hết phải ẩn nhẫn, không cần phải xúc động như thế, vạn nhất con có bề gì, ta cũng không biết phải ăn nói với phụ thân dưới cửu tuyền của con như thế nào.

- Gia gia, con nhớ rồi.

Đằng Phi cảm động trong lòng, nhẹ giọng trả lời.

- Tốt lắm, chuyện của Thác Bạt gia con không cần bận tâm, mấy ngày này nên cẩn thận một chút, không nên tùy ý ra ngoài, hai tháng sau, gia gia sẽ đưa con đến Thanh Châu thư viện.

- Vâng thưa gia gia.

Đăng Phi vội vã trở về tu luyện Thiên Đạo ngũ thập đầu mạch đại pháp, cũng không vội vàng cự tuyệt đi thư viện học tập.

Dù sao cũng còn có hai tháng thời gian, đến lúc đó, chờ cho phong ba của Bát đại gia tộc đi qua, mình liền hiển lộ ra thực lực Chân Khí Đại Võ Sư, gia gia nhất định sẽ thay đổi chủ ý!

Sau khi Đăng Phi rời đi, Đăng Văn Hiên tựa người vào trên ghế, mày hơi nhíu lại, nhẹ giọng lầm bầm:

- Đứa nhỏ này lần đầu tiên nói dối ta, hẳn không có đi Thanh Châu Phủ, hai mươi ngày nay, hẳn rồi cuộc đi đâu? Hơn nữa, nghe người ta nói, lúc ở trên chợ, cái tát hẳn đánh tên gia nô Thác Bạt gia, cũng không phải là Vũ Sư bình thường có thể làm được... Ông bạn già, người nói xem?

Lúc này, một người từ sau tấm bình phong bước ra, đứng là tâm phúc dưới tay nhiều năm của Đăng Văn Hiên, Đăng Văn Khoa - Đăng đại quản gia.

Đây cũng là một đệ tử cùng thế hệ với Đăng Văn Hiên, thuở nhỏ đã đi theo bên cạnh hắn, nhiều năm qua luôn trung thành tận tụy, thực lực bản thân cũng đã đạt đến Tam cấp Tứ giai.

Đăng Phi ra đi, Đăng Văn Hiên lo lắng không yên nên mới để cho Đăng Văn Khoa theo sau hắn, bất quá, Đăng Văn Khoa tìm kiếm ở Thanh Châu Phủ hơn mười ngày cũng không thể tìm thấy thân ảnh của Đăng Phi, càng không có một chút tin tức nào của hắn, đành phải trở về, chuyện xảy ra trên chợ ngày hôm sau, cũng do một tay của Đăng Văn Khoa xử lý.

- Lão gia, ta có cảm giác thiếu gia như có một chút thay đổi, giống như tự tin hơn khi trước rất nhiều!

Đăng Văn Khoa nhìn qua như khoảng ba mươi sáu tuổi, diện mạo xấu xí, đi trong đám đông thường không có nhiều người chú ý.

Nhưng một người như thế lại là đại quản gia của cả Đẳng gia, là tâm phúc mà Đẳng Văn Hiên tín nhiệm và nể trọng nhất, năng lực của hắn không cần nghĩ cũng biết.

- Đúng thế, ta cũng có chút khó hiểu, bất quá bản chất của đứa nhỏ này vốn lương thiện, không có tâm tính xấu xa, chỉ sợ hắn bị người khác lợi dụng, trường phong ba của Bát đại gia tộc cũng không thể vãn hồi, ngấm lại dù cho người có gan cũng phải khiếp đảm.

Đẳng Văn Hiên thở dài nói.

- Bản thân ta cũng cảm nhận được, việc này cũng không có gì lớn, tiểu thiếu gia nếu thật sự có kỳ ngộ, chúng ta cũng nên mừng cho hắn, Tam gia dưới cửu tuyền cũng có thể vì thế mà cao hứng.

Đẳng Văn Khoa nhắc đến Tam gia, trong mắt lão cũng hiện lên một chút đau thương.

Người kiêu ngạo năm đó cũng không ai biết tại sao lại chết đi, thật làm cho người ta tiếc nuối.

- Người nói cũng đúng, việc này, ông bạn già, mấy ngày nay người quan sát hắn một chút, có động tĩnh gì, đều hồi báo cho ta biết không cần kinh động đến hắn.

- Vâng, lão gia.

.....

Đẳng Phi trở về phòng, đóng cửa kỹ càng, sau đó nhanh chóng lấy con rối gỗ trong bọc ra, nhẹ nhàng vuốt ve, các đốt ngón tay chuyển động trên người gỗ cũng không phát ra chút tiếng động nào.

Trên con rối gỗ có đánh dấu năm mươi điểm, nhớ đến lời nói của Lục Tử Lăng, tâm thần Đẳng Phi có chút rung động.

Hít sâu một hơi, Đẳng Phi lấy ra một cuốn trục bằng da thú từ phía sau con rối, mở ra, dựa theo phương thức vận hành của công pháp trên cuốn trục mà tu luyện.

Thật lâu sau, Đẳng Phi thở ra một hơi, thần sắc phức tạp, vừa hưng phấn lại thất vọng đan xen nhau.

Hung phần chính là thời gian này hẩn thử tu luyện Thiên Đạo ngũ thập đấu mạch đại pháp rốt cục cũng có cảm giác rõ ràng, thất vọng chính là đấu khí tồn tại ở đấu mạch trong cơ thể hẩn, cho dù là mở thêm một đấu mạch nữa cũng không đủ!

Xem ra muốn tu luyện được thứ này nhất định phải có một chút thực lực mới có thể a!

Quả nhiên là đường xa gánh nặng.

Đằng Phi khẽ lắc đầu, br qua cảm xúc trong đầu, đem Thiên Đạo ngũ thập đấu mạch đại pháp cất vào bên trong tượng gỗ, rồi lại đem tượng gỗ bảo vào trong bao.

Lúc trước hẩn không cảm nhận được giá trị của tượng gỗ này, nên vẫn tùy ý để trong phong, nhưng bây giờ hẩn không dám tiếp tục như thế nữa.

Khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu vận hành chân khí, sau hi vận hành một chu thiên, Đằng Phi cũng cảm giác được chân khí trong đan điền mình rõ ràng gia tăng thêm một ít.

Hẩn vui vẻ cười tươi, sau đó lại tiếp tục tu luyện Tử Lăng Thần Công, công pháp này chính là dung hợp từ đấu kỹ của Bát đại gia tộc Thanh Bình Phủ, bên trong bao gồm rất nhiều kỹ xảo, bây giờ Đằng Phi chỉ có thể tu luyện đấu khí cùng phương pháp vận hành, đấu kỹ thì cần phải tiến hành thực chiến ở đấu trường.

Nhưng trước mắt bây giờ, hẩn không có điều kiện làm việc này, hiện tại Đằng Phi cũng không muốn người khác biết được bí mật của mình.

Vì thế, cuộc sống sau này, ban ngày mỗi ngày hẩn đều đi ra ngoài, cảm cần câu hướng sống Thương trấn phía tây đến đó.

Phế vật có cũng có chỗ tốt của phế vật, ít nhất cũng không có ai chú ý đến người vô dụng này đi nơi nào, đi đâu, làm việc gì, hơn nữa còn là trong đoạn thời gian căng thẳng như thế này.

Cho nên, mỗi ngày Đằng Phi đều đi đến dưới vách đá, được Lục Tử Lăng chỉ điểm, Đằng Phi tiến bộ cũng rất nhanh, chỉ trong một tháng chín ngày, tại một đấu mạch trong người Đằng Phi đã ngưng kết ra một đấu mạch nhỏ bằng hạt đậu tương!

Điều này làm cho Đằng Phi hưng phấn vô cùng, như được khích lệ rất nhiều, người khác cũng không thể hiểu được, người không có đấu tuyền trong người, một khắc sau khi ngưng kết viên đấu hạch thứ nhất này, hắn đã kích động đến mức nào.

Sau đó, viên thứ hai, viên thứ ba, viên thứ tư... liên một lúc bảy viên đấu hạch toàn bộ đã được ngưng kết ra!

Thời gia lặng lẽ trôi qua được hai tháng!

Bảy chỗ đấu mạch tiên thiên trong cơ thể Đằng Phi cũng đã ngưng kết ra từng viên đấu hạch khoảng chừng hạt đậu tương!

Hắn chính thức trở thành Nhất giai Đấu Sư chân chính!

Đằng Phi hưng phấn đến mức hận không thể phát tiết một phen, Lục Tử Lăng ngồi im lặng ở nơi đó cũng thản nhiên cười, như một đóa hoa sen lặng lẽ nở rộ.

Chương 16: Khiếp Sợ.

Hai tháng nay, Đằng Phi đã phải chịu không biết bao nhiêu đắng cay khổ cực, người khác không biết nhưng Lục Tử Lăng đã chứng kiến tất cả.

Không kể ngộ tính hay thiên phú của hắn, mà còn thêm sự chăm chỉ, cần cù, gặp gỡ hắn cũng không tính là mất mặt Lục Tử Lăng ta đây.

Trong lòng nàng thầm nghĩ: “Thật là có chút hơi nhanh a”. Nếu là để cho người của Thánh Địa biết được, Lục Tử Lăng luôn lấy tốc độ tu hành làm kiêu ngạo, lại cảm thán người khác lên cấp nhanh, bọn họ nhất định sẽ vô cùng chấn động.

Nàng từng lập lên kỷ lục tấn cấp, vậy mà giờ bị một thiếu niên phá vỡ, điều này thật làm cho người khác kinh ngạc.

Lục Tử Lăng khẽ nhíu mày suy nghĩ, đáng vẻ vô cùng động lòng người.

Gần hai tháng nay, Lục Tử Lăng dốc lòng dạy bảo Đằng Phi, chẳng những dạy đấu kỹ cùng chân khí, mà cả những kỹ năng phụ trợ như luyện dược, luyện khí, tất cả đều truyền thụ cho Đằng Phi.

Mà Đằng Phi giống như một khối bọt biển không ngừng hấp thu tri thức từ Lục Tử Lăng, những tri thức về luyện đan luyện khí từ trước đến giờ Đằng Phi chưa bao giờ tiếp xúc qua.

So với Đằng gia lấy luyện dược cùng chế tạo vũ khí làm chủ yếu, những tri thức Lục Tử Lăng truyền thụ cho hắn càng cao cấp hơn.

Mặc dù Lục Tử Lăng kiên trì bắt Đằng Phi gọi là tỷ tỷ, nhưng thực tế cho dù là sư phụ cũng không thể so với sự tận tình chỉ bảo của nàng.

Đằng Phi suy nghĩ rất lâu, mỹ nữ sư phụ đến tột cùng là ai? Làm sao có thể hiểu biết nhiều như thế, thực lực cường đại như vậy?

Nhưng Đằng Phi không có hỏi nàng, Lục Tử Lăng cũng không nói gì.

Thời gian trôi qua từng ngày, chớp mắt đã sắp tới ngày ước hẹn cùng gia gia Đằng Văn Hiên, đi Thanh Nguyên Châu học viện học tập.

Thương thế của Lục Tử Lăng cũng tốt hơn phân nửa, Đằng Phi biết sắp phải chia tay sư phụ, thời gian dài chung sống như vậy hẳn cũng có chút không nỡ.

Mấy ngày này, Đằng Phi vẫn khắc khổ tu luyện, thậm chí là liều mạng tu luyện, chân khí của hắn cũng đột phá đến cảnh giới Bát cấp Đại Võ Sư .

Cộng thêm việc đột phá đến Đấu Sư Nhất Cấp, Đằng Phi hiện nay cũng coi như là có chút thực lực. Dĩ nhiên ở trong mắt Lục Tử Lăng chút thực lực đó vẫn là rất yếu.

- Tỷ, ngươi muốn rời đi sao?

Lúc này trời đã về chiều, Đằng Phi vừa đánh xong cọc gỗ hơn một canh giờ, cởi xuống áo ngoài lộ ra thân thể cường tráng, tùy ý lau mồ hôi nhìn Lục Tử Lăng hỏi.

- Ừ, mấy ngày nữa ta sẽ rời đi.

Thanh âm của Lục Tử Lăng vẫn trong trẻo lạnh lùng như trước, nhưng Đằng Phi biết sư phụ tỷ tỷ tuyệt đối là một người mặt lạnh tim nóng.

Về phần đối với người khác có như vậy hay không, Đằng Phi tự không rõ, dù sao sâu trong nội tâm Đằng Phi có chút hy vọng Lục Tử Lăng đối với người khác cũng là bộ dáng băng sương mỹ nhân.

Loại ý niệm này có chút kỳ quái, Đằng Phi cũng không hiểu tại sao mình lại nghĩ vậy. (DG: yêu rồi chứ sao thế mà cũng hỏi)

- Vậy ta còn có thể gặp lại tỷ không?

Đằng Phi thu hết can đảm nhìn Lục Tử Lăng hỏi.

Lục Tử Lăng đưa mắt đẹp nhìn Đằng Phi lẳng lặng nói:

- Có thể.

Lại là câu nói này, Đằng Phi liếc mắt nhìn nàng, khoác y phục lên người:

- Ta trở về, ngày mai ta lại đến.

Hắn cũng không quay đầu lại, nhìn, chỉ vươn tay ra ở sau lưng lắc lắc vài cái rồi rời đi.

Lục Tử Lăng nhìn về phía hắn trên khuôn mặt lạnh lùng điềm lệ, lộ ra một nụ cười, như mặt nước lặng lẽ thả một đoá bạch liên, tao nhã thuần khiết, không nhiễm bụi trần.

Đã hai tháng trôi qua, việc Bát đại gia tộc bị mất trộm vẫn chưa lắng xuống, nhưng Đằng Gia Trấn, cũng không như mất tháng trước mọi người sợ bóng sợ gió nữa rồi.

Kể từ khi cùng Thác Bạt Mẫn Hồng của Thác Bạt gia phát sinh xung đột, Đằng Phi cũng không gặp lại Thác Bạt Mẫn Hồng cùng với thanh niên trầm ổn và thiếu nữ xinh đẹp kia.

Chuyện xảy ra ngày hôm đó giống như cơn gió thoảng qua, cũng không nổi lên rung động gì.

Đi trên con đường lớn của Đằng Gia Trấn, Đằng Phi bước nhẹ từng bước, trong lòng suy nghĩ lát nữa về đến nhà muốn giải thích với gia gia thế nào, bản thân mình đã trở thành chân khí Đại Võ Sư cấp tám, cho dù gia gia trách tội, cũng phải đem chuyện này nói rõ, Thanh Nguyên Châu học viện không thể không đi.

Lúc này phía trước đột nhiên truyền đến một trận thanh âm huyền ảo, rất nhiều người hướng về phía kia đi tới.

Đằng Phi chân mày hơi nhíu lại, thế giới này tôn trọng võ phong, Thanh Bình phủ càng là nơi dân phong bưu hãn, chuyện đánh nhau như vậy thường xuyên diễn ra, hắn cũng không có hứng thú xem nào nhiệt, chuẩn bị vòng qua những người đó đi về nhà.

Nhưng bỗng nhiên nghe được trong đám người truyền ra một thanh âm quen thuộc:

- Thác Bạt Mẫn Hồng, tên hèn hạ vô sỉ, đánh không lại ta, thế nhưng lại đi tìm trợ thủ, ngươi biết xấu hổ hay không?

Đằng Lôi? Đằng Phi hơi nhíu mày, Đằng Lôi tâm cao khí ngạo, có chút tâm nhãn, bất quá cũng không phải là người xấu,

so với Đằng Sơn thì tốt hơn nhiều.

Ít nhất Đằng Lôi ở ngoài cũng không đánh mất danh tiếng của Đằng gia, mà Đằng Sơn đường đường là Nhị giai Bát cấp Đầu Sư, nhưng lại có quan hệ không tệ với mấy tên thiếu gia của Thác Bạt gia.

Chỉ mỗi điểm này, Đằng Phi đã rất chán ghét Đằng Sơn rồi, rõ ràng tên này là người này giả nhân giả nghĩa, tâm tư quá sâu.

Trong lòng đang suy nghĩ, Đằng Phi đi về hướng đám đông.

- Bốp!

Một tiếng bạt tai vang lên, kèm theo tiếng hét thảm của Đằng Lôi, một tiếng khinh thường vang lên:

- Đây chính là đệ tử của Đằng gia sao? Thật là kém cỏi, Thác Bạt Mẫn Hồng, loại phế vật như vậy người cũng đánh không lại?

- Nhưng mà Ngũ ca, Đằng Lôi lớn hơn ta một tuổi!

Thác Bạt Mẫn Hồng thanh âm mang theo vài phần cẩn thận cung đắc ý:

- Bây giờ có Ngũ ca giúp ta ra mặt, Đằng Lôi tình là cái rắm gì?

- Thác Bạt Mẫn Hồng người còn là nam nhân sao! AI u...

Đằng Lôi còn chưa dứt lời, tựa truyền ra một tiếng hét thảm, nhưng ngay sau đó lại mắng to:

- Đằng Sơn, người cũng là đệ tử Đằng gia, người trơ mắt nhìn ta bị Thác Bạt gia khi dễ?

Đằng Phi từ trong đám người chen vào, với thực lực của hắn hiện nay, muốn gạt mở những bình dân xem náo nhiệt này thật sự quá dễ dàng, tất cả mọi người xem náo nhiệt cũng không ai chú ý đến Đằng Phi.

Đằng Phi thấy Đằng Lôi ngã trên mặt đất, khóe miệng cùng lỗ mũi chảy máu, khuôn mặt sưng vù, cùng đầy vết máu nhìn qua hết sức dọa người, quần áo trên người tàn phá, dính đầy tro bụi cùng dấu chân.

Một tên thanh niên cao gầy, đứng ở trước mặt Đằng Lôi, một chân đạp trên ngực hắn không cho hắn dấy dựa.

Mà bên kia, Đằng Sơn trên mặt còn mang theo vẻ tươi cười, đang cùng mấy tên thiếu gia của Thác Bạt gia nói chuyện phiếm, nghe thấy lời nói của Đằng Lôi, sắc mặt của Đằng Sơn trầm xuống.

- Đằng Lôi ngươi cũng đừng hồ ngôn loạn ngữ, chuyện hôm nay ta thấy rõ ràng, ngươi rõ ràng là đi khiêu khích bị người giáo huấn, cái gì mà Đằng gia, Thác Bạt gia, tất cả mọi người đều là người cùng Đằng gia trấn, ta cùng mấy vị thiếu gia của Thác Bạt gia là bằng hữu, ngươi ồn ào cái gì, không phải muốn làm khó ta sao?

- Bỏ qua đi, Đằng Sơn huynh đệ nói cũng đúng, tất cả mọi người là bằng hữu, cần gì chứ, Vương công tử, nhìn mặt mũi của ta, chớ cùng hắn so đo làm gì, được không? Ngươi là Mẫn Hồng biểu ca, giúp hắn hả giận là được rồi.

Bên phía Thác Bạt gia một tên khoảng mười tuổi thiếu niên cười híp mắt nói.

Tên thanh niên cao gầy khoe miệng nổi lên vẻ khinh thường, nhìn thấy Đằng Lôi bị mình dẫm dưới chân vẫn dùng ánh mắt cừu thị nhìn mình, cười lạnh nói:

- U, không phải là bạt tai ngươi mấy cái, còn hận ta? Ha ha loại người như ngươi ở trong mắt ta chính là phế vật! Ngươi vĩnh viễn không có cơ hội vượt qua ta!

- Phi!

Đằng Lôi ới một ngụm đờm dính đầy máu lên ống quần hắn.

Tên thanh niên cao gầy cả giận nói:

- Ngươi muốn chết!

Vừa nói, hắn giơ chân lên hung hăng đạp xuống, lần này nếu như đánh trúng, sợ rằng không có mấy tháng Đằng Lôi đừng nghĩ xuống giường!

Đằng Phi híp mắt, mắt thấy Đằng Sơn ở đó vẻ mặt lạnh nhạt thờ ơ, căn bản không có ý định ngăn cản.

Đằng Phi trong lòng tức giận, vừa định ra tay, tên thanh niên kia bị Thác Bạt Mẫn Hồng kéo lại cầu tính:

- Quên đi, Ngũ ca loại phế vật này ngài cũng đừng cùng hấn chấp nhặt làm gì, Đằng gia còn có kẻ so với hấn còn phế vật hơn, bị thương hấn, hai nhà cũng sẽ trở mặt, cho ta cái mặt mũi được rồi?

Thác Bạt Mẫn Hồng cũng không ngốc, lần trước sau khi tên tùy tùng kia chết đi, hấn bị phụ thân hung hăng giáo huấn một trận, lệnh hấn không được xuất môn gây chuyện, dám phá hỏng kế hoạch của bọn hấn, sẽ đánh gãy chân hấn.

Hiện giờ chính là thời điểm mấu chốt Thác Bạt gia tính kế Đằng gia, vạn nhất lúc này đem chuyện náo lớn ảnh hưởng tới đại kế của gia tộc, vậy hấn muôn lần chết cũng khó mà giữ bỏ được tội rồi.

Cho nên, mặc dù Thác Bạt Mẫn Hồng cực kỳ muốn phế bỏ Đằng Lôi, nhưng không thể không ngăn chuyện này phát sinh.

Tên thanh niên cao gầy lạnh lùng hừ một tiếng, đi tới trước mặt Đằng Lôi, lạnh lạnh nói:

- Liếm sạch vết đàm trên quần ta, ta sẽ bỏ qua cho ngươi bằng không cho dù thiên vương lão tử tới ta cũng sẽ phế ngươi!

- Phế con mẹ ngươi!

Đằng Lôi hai mắt đỏ bừng nói:

- Có gan tự đánh chết ta đi, Đằng Lôi gia gia đây có chết cũng không van xin ngươi một câu nào hết!

- Giỏi! Giỏi!

Tên thanh niên cao gầy trên mặt lộ ra nụ cười âm lãnh, xoay người chỉ vào Thác Bạt Mẫn Hồng nói:

- Chuyện này cùng Thác Bạt gia các ngươi không liên quan!

Vừa nói hấn xoay người giơ chân hung hăng đạp xuống một cước, hướng về phía cổ Đằng Lôi đạp tới!

Mới vừa rồi muốn phế Đằng Lôi, hiện tại chính là muôn mạng của Đằng Lôi

Đặng Sơn khẽ nhú mắt, khoe miệng co quắp muốn nói cái gì, nhưng có người tốc độ còn nhanh hơn hẳn, một đạo nhân ảnh lẳng không đập một cước vào hậu tâm của tên thanh niên cao gầy.

Tên thanh niên cao gầy cũng phản ứng cực nhanh, cả người bộc phát ra một cỗ khí thế cường đại, tung ra một cước trực tiếp cùng người đánh lên đối bính.

Phanh!

Một thanh âm trầm muộn vang lên, tên thanh niên cao gầy liên tiếp lui về sau mấy chục bước, tiếng giày ma sát với mặt đường sần sật, trong không khí thậm chí còn có chút mùi khét, thân hình vừa dừng lại hắn thất kinh nhìn về người thanh niên đứng đối diện.

- Người là ai?

- Đặng Phi?

- Đặng Phi!

- Đúng là Đặng Phi!

- Không thể nào, sao có thể là Đặng Phi?

Rất nhiều người thất thanh la lên, gọi ra tên người kia, những thanh âm tràn đầy kinh ngạc, cùng không thể tin được.

Đặng Lôi nằm trên mặt đất giống như là trúng phải ma pháp hóa đá, mắt chữ A mồm chữ O nhìn về phía tên đệ đệ ngày thường hắn vẫn xem thường.

Trong mắt Đặng Sơn toát ra vẻ không thể tin được, nhìn về phía Đặng Phi như đang nhìn một con quái vật.

Mấy tên thiếu gia Thác Bạt gia cũng há hốc mồm, không thể tin được vừa rồi đánh lui Vương thiếu gia mấy chục bước mà bản thân vẫn phong phạm vân khinh chính là tên phế vật Đặng Phi.

Nếu như là Đặng Vũ thì không ai cảm thấy kì quái, Tam giai Cửu cấp Đấu Sư, ở cả Thanh Nguyên Châu cũng là thanh niên tuấn kiệt, không có mấy người là đối thủ của nàng, nhưng đây chính là tên phế vật của Đặng gia a!

Điều này làm sao có thể?

Thác Bạt Mẩn Hồng lại càng ngây ngốc hóa đá tại chỗ.

Chương 17: Đằng Văn Hiên Nghĩ Ngờ.

Tên Vương thiếu gia khuôn mặt lúc đỏ lúc xanh cắn răng nhìn Đằng Phi nói:

- Người chính là tên phế vật Đằng gia kia?

Hắn vừa nói xong liền cảm giác trong lời nói của mình có chút không đúng, người có thể đem hắn đẩy lui mấy chục bước, nếu như là phế vật vậy thì hắn là cái gì?

- Người dám ngăn cản ta? Muốn chết!

Vương thiếu gia không thể nhịn được, gầm lên một tiếng bắt đầu vận chuyển đấu khí Tam giai Nhất cấp trong cơ thể phóng đến hướng Đằng Phi.

Hai mắt Đằng Lô như muốn nứt ra, rộng lớn:

- Đằng Phi mau chạy đi!

Đằng Phi trong lúc cấp bách nhìn thoáng qua bộ dáng chật vật của Đằng Lô té trên mặt đất thầm nghĩ : “Với một câu này của người, ta chính thức xem người là huynh đệ!”

Hô!

Hai tay Vương thiếu gia như ưng trao mang theo một cỗ hơi thở bén nhọn chụp vào hai mắt Đằng Phi!

Đằng Phi liếc mắt một cái liền nhận ra, đây chính là đấu kỹ cao cấp của Vương gia, Kim Điều trảo, nhất mạch truyền thừa, nếu bị đánh trúng, nhẹ thì da thịt bị xé, nặng thì gân cốt trực tiếp bị bẻ gãy!

Thân hình Đằng Phi chợt lóe, đấu khí trong bảy đấu mạch bắt đầu vận hành!

Đằng Phi không tin nơi này sẽ xuất hiện một Đấu Thánh Thập giai, cho nên hắn to gan vận chuyển đấu khí trong đấu mạch

của mình bắt đầu chiến đấu!

Đồng thời chân khí trong đan điền cũng bắt đầu vận chuyển, Đằng Phi không hề né tránh, hai tay phân ra đón lấy hai trảo của tên công tử Vương gia.

Đây chính là đấu kỹ cao cấp Phi Hoa Chương đã được Lục Tử Lăng cải biến, dù cho người của Triệu gia Thanh Bình Phủ ở nơi này chỉ sợ cũng khó có thể nhận ra tinh hoa của một chiêu này có phải là đấu kỹ gia truyền của bọn hắn hay không!

Vương công tử cười nhạt một tiếng, trong lòng thầm nghĩ:

- Dám đón đỡ Kim Điều Trảo của ta, chuẩn bị đi chết đi!

Nhưng ngay sau đó, nụ cười hắn chợt đông cứng trên khuôn mặt, vì hắn cũng không biết tại sao, song chương của Đằng Phi đột nhiên né tránh song trảo hắn đồng thời đánh vào trên cổ tay hắn.

Ba!

Ba!

Hai tiếng giòn vang, kèm theo đó là tiếng xương cốt vỡ vụn, Vương công tử phát ra một tiếng thét thê lương thảm thiết, xương cổ tay hai bên đều bị song chương của Đằng Phi ngạnh sanh đánh gãy!

Đệ tử Vương gia tu luyện Kim Điều Trảo cho nên xương cổ tay rất cứng rắn, hơn nữa một kích kia hắn đã dùng toàn lực!

Lại không nghĩ lại có kết quả như thế này.

Đằng Phi căn bản cũng không cho Vương công tử này bất cứ cơ hội nào, thân thể hắn cong lại như bị dây cung kéo căng bắn ra ngoài xa.

Thình thịch từng tiếng vang lên, trực tiếp đá vào trên bụng Vương công tử, một cước đem hắn đá bay.

Vương công tử phát ra một tiếng thê lương, cả người hắn giống như một con tôm lớn, khom lưng bay ra ngoài, rơi xuống nền đất cách đó hai trượng sau đó lăn thêm mười mấy vòng mới dừng lại, nằm yên không nhúc nhích, hắn là bị một cước này của Đằng Phi đập cho hôn mê bất tỉnh luôn rồi!

Oanh!

Trong đám người truyền đến một trận kinh hô, trên mặt mọi người cũng tràn đầy vẻ không thể tin.

- Trời ơi, có phải là ta vừa bị hoa mắt không, người vừa xuất thủ chính là Đằng Phi Đằng thiếu gia sao?

- Người nhép ta một cái xem nào, ta có phải là nằm mơ hay không?

- Mẹ kiếp! vậy mà người cũng nhép thật à!

- Ta cũng muốn biết ta có nằm mơ hay không a!

- Đằng Phi không phải là không thể tu luyện võ kỹ sao? Hắn làm sao có thể đem Vương công tử đập ngất đi!

Nghe nói Vương công tử này chính là Ngũ công tử của Vương gia, thực lực đã đến Đẩu Sư Tam giai Nhất cấp rồi!

- Trời ơi, đây là thật hay là giả?

Đám người xung quanh chứng kiến đều bị một màn này dọa cho ngây người.

Khóe miệng Đằng Sơn co quắp lại, toàn thân hắn bỗng phát lạnh, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Phế vật Đằng Phi này từ khi nào lại có thực lực cường đại như thế?

Vương công tử, cho dù là hắn cũng không phải là đối thủ, nên căn bản hắn cũng không dám trêu chọc, chỉ có thể tro mắt nhìn Đằng Lô bị khi phụ, nhưng Đằng Phi này lại dám ra tay, hơn nữa còn đánh cho Vương công tử thành thế này?

Vài tên thiếu gia của Thác Bạt gia bên kia, tất cả cũng như Đằng Sơn đều tròn mắt há mồm, rõ ràng cũng không biết chuyện gì đã xảy ra.

Chỉ có Đằng Lô sau khi sững người trong chốc lát cũng bò dậy, lau máu tươi trên khóe miệng đi, không thèm liếc nhìn Đằng Sơn một cái, khập khiễng bước tới, đưa tay ôm chầm lấy Đằng Phi nhẹ giọng nói:

- Huynh đệ, chúng ta đã gây họa rồi, bây giờ còn không đi, thì đợi gì nữa?

Nói xong, Đằng Lô khẽ nhìn qua Vương công tử nằm trên đất kia, phi một tiếng phun ra một ngụm đờm lớn tiếng nói:

- Ở Đẳng gia trấn người dám khi dễ người Đẳng gia ta, họ Vương kia, chuyện này còn chưa xong đâu!

Sau đó hắn khoác vai Đẳng Phi, hai người hướng phía Đẳng gia bước đi.

Chờ đến khi Đẳng Phi đi xa rồi, mấy tên thiếu gia Thác Bạt gia mới hồi phục tinh thần, vội vàng đi tới bên cạnh Vương công tử, nhanh chóng đỡ hắn lên.

Nào là lay người, ấn huyết Nhân Trung (huyết giữa mũi và miệng), cho uống đan dược mới cứu tỉnh được Vương công tử này, song lúc này cả người hắn cũng đau nhức đến nỗi nói không ra lời, gương mặt trắng bệch không chút huyết sắc, thân thể không nhin được run rẩy cả lên.

Mọi người lúc này mới luống cuống tìm một cái tấm đệm êm, đem hắn đặt lên đó nhanh chóng đem hắn chạy về Thác Bạt gia.

Đẳng Sơn cũng muốn đi theo nhưng liền bị một người ngăn cản lại:

- Người đi theo tìm chết à? còn không nhanh chóng trở về hồi báo lại cho phụ thân người chuyện ngày hôm nay cho hắn chuẩn bị, kế hoạch đã có biến, có thể phải nhanh chóng phát động rồi!

Khóe miệng Đẳng Sơn co giật vài cái, cũng không nói gì nhanh chóng quay đầu hướng về Đẳng gia nhanh chóng bước đi, dọc đường trong lòng hắn không ngừng hiện lên hình ảnh Đẳng Phi xuất thủ, càng nghĩ hắn càng kinh hãi. Phế vật kia như thế nào lại trở nên lợi hại như thế?

...

Đẳng gia - Trong phòng gia chủ.

Đẳng Phi cùng Đẳng Lô đang quỳ trên mặt đất, Đẳng Phi cuối đầu không nói gì, còn Đẳng Lô thì ngẩng lên, vẻ mặt như bất cần gì.

- Gia gia, ngài muốn trách phạt thì phạt con, họa này là do con gây ra, không hề liên quan đến Đẳng Phi!

Đẳng Lô lớn tiếng nói.

Sắc mặt Đặng Văn Hiên không chút thay đổi ngồi trên bàn, Đại quân gia cũng ở bên cạnh, hai mắt không ngừng đánh giá Đặng Phi đang quỳ ở đó.

- Phạt ngươi?

Đặng Văn Hiên không khỏi giận dữ cười lên:

- Ngũ công tử Vương gia Thành Bình Phủ xương cổ tay hai bên đều bị bẻ gãy, cho dù liền lại, ngày sau cũng khó mà phát triển được, bụng bị đập đến trọng thương, sợ là ngay cả đầu tuyên cũng bị ảnh hưởng, Tiểu Phi à, hảo tôn tử của ta, hai quyền một cước của ngươi cũng thật là có lực a!

Đặng Văn Hiên cũng không hỏi gì về thực lực hôm nay của hắn là từ đâu, mà chỉ nhắc đến hậu quả của xung đột ngày hôm nay.

- Gia gia, là ta không đúng, là ta mang phiền phức cho gia tộc, bất quá nếu được làm lại, ta vẫn làm như thế.

Đặng Phi bình tĩnh chậm rãi nói ra, bên lời nói cũng mang theo một chút ngoan cường.

- Nga? Còn có đạo lý như vậy nữa? vậy ngươi thử nói xem, vì sao ngươi lại nặng tay như vậy?

Trên mặt Đặng Văn Hiên cũng không có cảm xúc gì,, thanh âm bình tĩnh, cũng không biết được hắn có tức giận hay không.

Đặng Phi chột ngắc đầu lên, hai mắt lộ vẻ kiên định:

- Vương gia, từ khi Bát đại gia tộc mất trộm đã bắt đầu có người xuất hiện ở Đặng gia trấn, hôm nay chúng lại tìm đến đường huynh Đặng Lôi gây chuyện, việc này cũng không phải là tình cờ, Tôn nhi suy đoán, bây giờ Vương gia nhất định đã liên hiệp cùng Thác Bạt gia, bọn họ nhất định sẽ hạ thủ với Đặng gia ta! Hơn nữa, Tôn nhi cả gan nói thêm một câu, phụ tử Đặng Sơn cũng có rất nhiều điểm hiềm nghi!

Đặng Phi tưởng rằng gia gia sẽ nổi giận, sau đó sẽ mắng mình là làm rối loạn hết cục diện, nhưng lại không phải, vẻ mặt của Đặng Lôi đang quỳ bên cũng rất quý dị nhìn về phía Đặng Phi, nhãn mặt nhíu mày nhìn hắn, mặc dù không nói chuyện,

nhưng ánh mắt kia rõ ràng đang nói: Chuyện này không thể xảy ra a!

- Đúng vậy, làm sao có thể?

Như là nhìn ra suy nghĩ trong lòng Đằng Lôì, Đằng Văn Hiên đang ngồi đó cũng lẩm bầm nói:

- Hiên tại gia chủ Đằng gia sớm muộn gì cũng là do Tôn trưởng tiếp nhận, làm sao hấn lại có thể đi cầu kết với ngoại nhân, đánh về gia tộc mình? Ai...

Đằng Văn Hiên thở dài một tiếng, trong nháy mắt giống như già thêm mười mấy tuổi, khẽ khoác tay áo nói:

- Ông bạn già, người mang Lôì nhi đi chữa trị vết thương đi, ta có lời này muốn nói với Phi nhi. Lôì nhi, chuyện nghe được ngày hôm nay, cũng không được nói lại với ai, biết chưa?

Vẻ mặt Đằng Lôì mờ mịt không hiểu, nhưng hấn cũng không ngốc, hấn biết rất có thể có nhiều chuyện mình không thể biết được, khẽ gật đầu nói:

- Tôn nhi biết rồi.

Nhưng trong lòng hấn cũng vô cùng buồn bực, ta không thể biết thì sao tiểu tử Đằng Phi nào có thể biết được? Còn nữa, Đằng Phi rõ ràng không thể tu luyện, như thế nào lại đột nhiên trở nên lợi hại thế? Thật không thể nào hiểu được!

Đằng Văn Khoa gật đầu một cái, mang theo Đằng Lôì đi ra cửa, đóng kỹ cửa phong lại, trong phòng lúc này cũng chỉ còn lại hai ông cháu Đằng Phi.

Đằng Văn Hiên vẫn như cũ nhìn Đằng Phi đang nghiêm túc quỳ trên mặt đất. trong lòng hấn vô cùng cảm khái:

- Thật không thể nào nghĩ đến, một tiểu tử rõ ràng không thể tu luyện, lại ở trước mắt mình đem một Đẩu Sư Tam giai Nhất cấp phết đi.

Nếu như không phải mình dặn dò Đằng Văn Khoa xem chừng Đằng Phi, chỉ sợ chuyện phát sinh ngày hôm nay cũng không chỉ có một người gặp ngoài ý muốn?

Đáng tiếc Văn Khoa hấn cũng không dám đến gần vách đá kia, chỉ nói là chỗ đó tựa hồ như có một Võ giả đầu khí cường đại,

hắn không dám đến gần.

Rốt cuộc là ai, ai lại có thể thay đổi hoàn toàn thể chất củi mục kia, hơn nữa ngăn ngừa trong vòng ba tháng lại có thực lực chống trả Đấu Sư Tam giai?

Có thể chiến đấu cùng với Đấu Sư Tam giai, còn đem người ta đánh cho tàn phế, ít nhất cũng là Chân khí Đại Võ Sư Cửu cấp...

Đặng Văn Hiên khẽ lắc đầu, vẫn như cũ cảm giác thật khó mà tin được, hắn ho khẽ một tiếng nói:

- Phi nhi, con có biết sai chưa?
- Gia gia, Phi nhi đã gây thêm phiền toái cho gia tộc.

Đặng Phi thật thà trả lời.

Đặng Văn Hiên sợ nhất chính là nhìn thấy bộ dạng thật thà này của hắn, bởi vì... bộ dáng này của Đặng Phi lại làm cho hắn nhớ đến đứa con thứ ba Đặng Vân Chí của mình:

- Đứng lên đi, ngồi xuống rồi nói.

Chương 18: Kim Sí Đại Bằng.

- Dạ.

Đặng Phi đứng lên, khẽ vuốt vuốt đầu gối, hằng năm trừ lúc hấn đi tể điện cùng với cha mẹ, và với Lục Tử Lăng, Đặng Phi cũng chưa từng quỳ như thế này trước mặt ai.

Bất quá hôm nay hấn đã làm sai, phạm vào sai lầm hiển nhiên phải chịu phạt.

- Tiểu Phi, con đã trưởng thành, gia gia cũng không hỏi đến một thân công phu của con từ đâu mà có, nhưng họa hôm nay con gây nên cũng thật không nhỏ.

- Gia gia...

- Con nghe gia gia nói đã, gia gia không trách con, chuyện của Đại bá con Đặng Vân Tráng ta cũng sớm biết rồi, cũng đã sớm bố trí cạm bẫy cả rồi, chỉ còn chờ Vương gia cùng Thác Bạt gia nhảy vào mà thôi, Thanh Bình Phủ này cũng không phải là thiên hạ của hai nhà bọn họ!

Trong lúc Đặng Văn Hiên nói những lời này, một cỗ khí thế cũng từ trong thân hấn phát ra, từ trên người lão nhân ngoài thất tuần này bỗng sinh ra một cỗ khí tức khiến cho người ta sợ hãi.

- Bất quá, việc xảy ra hôm nay thật là ngoài ý muốn, mọi chuyện rất có thể sẽ có phát sinh thay đổi. Người hôm nay bị đánh, chính là Ngũ công tử của Vương gia, bọn họ nhất định sẽ lợi dụng việc này mà tiến hành công kích Đặng gia chúng ta, mà con lại là hung thủ, bọn họ nhất định sẽ không bỏ qua cho con.

Đặng Văn Hiên thông thả nói ra, ánh mắt khẽ liếc nhìn Đặng Phi đang bình tĩnh ngồi nơi đó, trong mắt hiện lên vẻ tán thưởng:

- Thanh Nguyên Châu thư viện, xem ra con không thể đi được rồi, con đã có thể luyện võ, ở đó cũng không còn ý nghĩa nữa, gia gia chuẩn bị đưa con đến đế đô Chân Vũ Thành, nơi này còn có Đẳng Long cùng Đẳng Vũ tử con đang theo học ở Chân Vũ Thành Thủy Tiên Đấu Vũ học viện, các con ở đó cũng có thể chiếu cố lẫn nhau!

- Gia gia, ta...

Trong lòng Đẳng Phi vô cùng cảm động, đại họa do hấn gây nên, áp lực đối với gia gia càng thêm nặng nề, nhưng người cũng không có trách phạt, ngược lại còn an bài đường lui cho mình.

- Tiểu Phi, con đã có thể tu luyện vũ kỹ, vậy thì con nhất định phải nhớ kỹ lời gia gia, con tu luyện chưa đến cảnh giới Võ Thánh đỉnh phong, ngàn vạn lần không được điều tra nguyên nhân cái chết của cha con!

- Con nhớ rồi.

Đẳng Phi thật tâm gật đầu.

- Tốt lắm, con lui xuống trước đi, thu dọn hành lý trước, đợi qua mấy ngày nữa ta sẽ đưa con rời đi!

Đẳng Văn Hiên vừa nói, vừa phát tay bảo hấn quay về.

Sau đó hấn gọi Đẳng Văn Khoa vào, thấp giọng phân phó vài câu rồi Đẳng Văn Khoa lắc mình rời đi.

Đẳng Văn Hiên ngồi trên ghế thở dài một tiếng:

- Thụ đại chiêu phong a! (cây to thì đón gió) Hi vọng lần này có thể an bình đi qua.

....

Đẳng Phi cũng không biết, cuộc chiến ngày hôm nay của hấn đã làm cho tất cả những người trong Đẳng gia trấn đều rung động thật lớn!

Nhất là những người có một chút thực lực, họ cũng thấy thật khó mà tin được, đều cho rằng đây là tin đồn nhảm!

Nhi tử Tam gia Đẳng gia kia chính là một tên phế vật, việc này Đẳng gia trấn ai mà không biết?

Năm đó tin tức Tam gia Đằng gia vẫn lạc truyền về, mọi người ai cũng thôn thức không thôi, ngay cả Thác Bạt gia luôn đối đầu với Đằng gia kia cũng vì cái chết của Đằng Vân Chí mà cảm thấy thương tiếc.

Hiển nhiên, Tam gia Đằng gia chết đi, cũng là cho các võ giả Thác Bạt gia kia tiếc thương đồng thời cũng thở phào một hơi.

- Sau đó, lại một tin tức nữa truyền ra, đứa con độc nhất của Tam gia Đằng gia lại không thể cảm ứng được đấu khí, hơn nữa thân thể cũng rất yếu ớt, không thể tu luyện bất cứ vũ kỹ nào.

Tin tức này truyền ra, trong lúc này lại khiến cho người ta một trận xôn xao, lúc đó rất nhiều người căn bản không hề tin chuyện này, Tam gia Đằng gia lợi hại như thế, nhi tử của hắn thế nào lại có thể như vậy.

Từ đó, đại danh Đằng Phi liền truyền ra khắp Đằng gia trấn, thậm chí ngay cả Thanh Bình Phủ cũng không ít người biết được chuyện này.

Đối với Đằng gia mà nói, đây là một đả kích rất lớn-, Tam gia Đằng gia anh minh thần vũ, lại sinh ra một nhi tử phế vật, Đằng gia cũng thường bị đối thủ mang chuyện này ra đả kích.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, phế vật suốt mười năm nay của Đằng gia luôn im hơi lặng tiếng bỗng dung nổi lên, vừa ra tay thì tựa như lôi đình vạn quân, đem Ngũ công tử Vương gia, một Đấu Sư Tam giai Nhất cấp đánh cho trọng thương đến bây giờ còn chưa thoát khỏi nguy hiểm!

Đây quả thực có thể so sánh với thiên tượng quỷ dị trên Mang Năng sơn, càng làm cho người ta cảm thấy thật khó có thể tin!

Bên trong Đằng gia trấn, bất luận đi đến đâu cũng có thể nghe thấy tin đồn này.

Có người nói tin tức Đằng Phi là phế vật lúc trước chính là do Đằng gia truyền ra, dùng để mê hoặc người khác.

Cũng có người nói khác, Đằng Phi là được một siêu cấp cường giả thu nhận.

Còn nữa, Đằng Phi chiếm được một khóa thần dược, tẩy tủy phạt mao, thay đổi thể chất, thân thể có thể so với một tuyệt

thế cường giả.

Còn có người một thuyết pháp kì quái hơn nữa là, thiên tượng giáng xuống Mang Năng sơn chính là điềm lành trời cao giáng xuống và được Đẳng Phi chiếm được, sau đó phế vật Đẳng Phi này trở thành một cường giả.

Tóm lại, mỗi người một cách nói khác nhau, không biết ai biết chân tướng sự việc này rốt cuộc là thế nào.

Phía đông Đẳng gia trấn, không khí bên trong đại viện Thác Bạt gia cũng cực kì khẩn trương. Trên mặt mỗi người đều hết sức nghiêm túc, những người đến đây cước bộ đều rất nhẹ nhàng, không có phát ra một tiếng động nào.

Đột nhiên tiếng ngựa hí từng đợt vang lên từ bên ngoài truyền vào.

- Người của Vương gia đã đến!

Một hạ nhân hướng về phía gia chủ Thác Bạt gia bẩm báo.

- Cái gì? Người của Vương gia tới nhanh như vậy sao?

Thác Bạt Hồng Vận gia chủ Thác Bạt gia chợt đứng dậy.

- Người tới là ai?

- Chính là nhị đệ gia chủ Vương gia, Kim Sí Đại Bằng - Vương Thiên Ứng!

- Là hắn?

Thác Bạt Hồng Vận thất thanh nói, nhưng ngay sau đó hắn lạnh lùng cười một tiếng:

- Lần này Đẳng gia gặp nạn rồi!

Kim Sí Đại Bằng - Vương Thiên Ứng chính là đệ nhất cao thủ Vương gia Thanh Bình Phủ! Đấu Sư Ngũ giai Tứ cấp! Ở Thanh Bình Phủ cũng có được uy danh cực cao.

Hơn nữa, Vương Thiên Ứng xuất thủ vô cùng tàn nhẫn, chưa bao giờ nghĩ đến hậu quả, những năm gần đây, người chết trong tay hắn không đến một trăm thì cũng đến chín mươi rồi.

Hơn nữa, những người này cũng không phải hạng vô danh, thậm chí cũng không ít cường giả đấu khí Lục giai!

Nghe nói Vương Thiên Ứng đã từng xem qua tuyệt học gia truyền của Vương gia, đem trung cấp đầu kỹ của Đại Đấu Sư Kim Điều Trảo luyện đến một cảnh giới tương đối kinh khủng, một trảo xuất ra liền có thể đem xương người ta bóp nát!

Người này đến đây, hiển nhiên là không phải chỉ muốn đàm phán với Đẳng gia.

- Đi, cùng ta ra ngoài nghênh tiếp!

Thác Bạt Hồng Vận cũng thông suốt điểm này, thần thái nhất thời sáng lên, vội vàng ra cửa nghênh đón.

- Vương hiền đệ, Hồng Vận ta nghênh tiếp chậm trễ, xin Vương hiền đệ bỏ qua cho.

Thác Bạt Hồng Vận đi ra đến cửa, vẻ mặt đặc ý sớm đã biến mất không còn, mà thay đó là vẻ mặt vô cùng trầm trọng, thấp giọng nói:

- Đều là lỗi của ta, ta không thể chiếu cố tốt Ngũ công tử, ài!

Vóc người Vương Thiên Ứng cũng vừa phải, gương mặt dài, mũi ưng, hai mắt thâm sâu, trên trán trụi lủi, lưng mang đao, nhìn qua trông có chút dọa người.

- Thác Bạt huynh khách khí rồi, chuyện này ta đã nghe nói qua, tiểu bối tranh đấu cùng Thác Bạt huynh thì có liên quan gì, bọn nhỏ cũng lớn cả rồi, trưởng bối cũng không thể theo đuôi chiếu cố mãi được.

Thanh âm Vương Thiên Ứng âm lãnh như một khối băng, làm cho người ta cảm giác không thoải mái.

- Bất kể là thế nào. Chuyện này ta cũng có một chút trách nhiệm, cho dù Vương hiền đệ không đến, ta cũng chuẩn bị đi đến Đẳng gia đòi công đạo!

Bộ dạng Thác Bạt Hồng Vận đầy chính khí nói, nghênh đón Vương Thiên Ứng đi vào.

Wương Thiên Ứng nghĩ đến thương thế của Vương Ngũ công tử, thanh âm băng lãnh nói:

- Thủ đoạn thật tốt, đánh trọng thương chất nhi của ta như vậy, ta nhất định không buông tha cho hắn!

Thác Bạt Hồng Vận cũng gật đầu, trầm giọng nói:

- Nói đến cũng thật kì quái, người đả thương Vương Ngũ công tử chính là cái tên phế vật kia, trong cơ thể vốn không có đầu tuyền, hơn nữa thân thể cũng rất yếu ớt, năm nay vừa tròn mười ba tuổi, những nay gần đây cũng không có chút thay đổi nào, cũng không hiểu tại sao, trong lúc bất chợt hần lại có thực lực mạnh mẽ như thế, theo khuyến tử của ta thuật lại, thời điểm tên Đằng Phi này chiến đấu cũng không phát ra mộ tia đầu khí nào, đây rõ ràng là chiêu số của Võ giả bình thường.

Vương Thiên Ưng nghe xong cũng trầm mặc một lúc, sau đó chậm rãi nói:

- Thực lực của Tiểu Ngũ đã là Tam giai Nhất cáo, trừ phi đối phương có thực lực Chân khí Đại Võ Sư Cửu cấp mới có thể đối chiến được, có thể làm cho hần trọng thương như vậy... Ta xem người này ít nhất cũng có cảnh giới Chân khí Đại Võ Sư Thập cấp, thực lực thế này thì một thiếu niên làm sao có thể đạt tới a!

Thác Bạt Hồng Vận gật đầu lia lịa, cười khỏ nói:

- Nếu không phải lúc đó có nhiều người cùng chứng kiến, ta cũng thật không tin một hài tử mười ba tuổi lại có thực lực như thế.

Vương Thiên Ưng khẽ gật đầu, sau đó hần bỗng đứng dậy âm trầm nói:

- Một khi đã như thế, bây giờ ta phải đi đến Đằng gia một chuyến, ta thật muốn nhìn xem, Đằng gia làm sao có thể che chở cho tiểu nghiệt súc!

- A? Đi ngay bây giờ sao? Nếu không đợi ngày mai hãy đi, lúc này trời đã tối rồi, Vương hiền đệ cũng vừa đến nơi, trong người chắc cũng mệt mỏi rồi, không bằng nghỉ ngơi một đêm...

Thác Bạt Hồng Vận không nghĩ đến tính tình Vương Thiên Ưng lại nóng nảy như thế, lập tức đi báo thù.

Nếu như ngày thường việc này cũng không có gì, cường một phương cũng không cần thiết phải nghĩ đến phía yếu làm gì, một khi bị khi phụ sỉ nhục liền lập tức trả thù lại.

Nhưng hiện tại bây giờ, mưu đồ bí mật đối với sản nghiệp Đằng gia của hai nhà đã đến phút cuối, vạn nhất bởi vì sự kiện

lần này phát sinh một chút biến cố, vậy chả phải là kiếm củi ba năm thiêu một giờ sao.

Vương Thiên Ứng thoáng nhìn qua Thác Bạt Hồng Vận nói:

- Thác Bạt huynh không cần phải lo lắng, trước khi đến đây, đại ca ta đã nói chuyện của các người cho ta nghe, nếu như không có chuyện này phát sinh, hiển nhiên chúng ta phải chậm rãi mới có thể thôn tính toàn bộ sản nghiệp Đằng gia. Chuyện phát sinh ngày hôm nay, đại ca ta cũng rất tức giận, nhưng đây cũng là một cái cơ tuyệt hảo, không lẽ Thác Bạt huynh không nhận thấy sao?

Thác Bạt Hồng Vận suy nghĩ một chút, việc này cũng có chút đạo lý, đường đường là Ngũ công tử Vương gia lại bị đánh trọng thương gần như tàn phế, dùng cái cơ này trực tiếp đánh thẳng vào Đằng gia, người này dám phản kháng, trực tiếp giết chết là được!

Cả Đằng gia, ai có thể chính diện đánh với Vương Thiên Ứng một trận?

Không có!

Cho dù là gia chủ Đằng gia Đằng Văn Hiên lão gia tử cũng chỉ là thất cấp tứ giai Đấu Sư, so với Vương Thiên Ứng còn kém một cảnh giới, căn bản không phải là đối thủ của Vương Thiên Ứng.

Lấy thương thế của Ngũ công tử làm cơ dù có đánh thẳng đến đại môn cũng không tính là cưỡng ép a.

Thác Bạt Hồng Vận gật đầu một cái nói:

- Tốt, nếu hiền đệ ngươi đã quyết như thế, lão ca ta đây cũng phối hợp tốt với ngươi, ta phái người cùng đi với ngươi đến Đằng gia, chuẩn bị tiếp nhận sinh ý của Đằng gia, chẳng qua là lão gia tử Đằng gia...

- Yên tâm, ngày mai hắn sẽ không còn tồn tại.

Vương Thiên Ứng đầy tự tin nói.

Chương 19: Đả Đương!

Ầm!

Một tiếng nổ vang lên, đại môn Đẳng gia bị người ta một cước đá văng ra, hai tên gác cửa đứng ra ngăn cản liền bị một trảo của Vương Thiên Ứng phá vỡ hộp sọ ngã xuống!

- Đẳng gia lão thất phu lăn ra đây nhận lấy cái chết!

Thanh âm Vương Thiên Ứng âm trầm vang lên truyền khắp mọi góc ngách Đẳng gia.

Hô!

Một đạo nhân ảnh từ bên trong Đẳng gia phóng lên, mũi chân điểm lên nóc nhà từ từ hạ xuống, lão gia tử Đẳng Văn Hiên sau nhiều năm vắng bóng lại một lần nữa cường thế xuất hiện, trên tay lão bao trùm một tầng màu đỏ trong bóng tối nhìn qua trông rất kinh người.

- Phích Lịch Hỏa Diễm Chương? Hừ!

Vương Thiên Ứng khinh thường hừ lạnh một tiếng, ngón tay chỉ về Đẳng Văn Hiên nói:

- Lão thất phu, ngươi chính là gia chủ Đẳng gia?

- Cuồng đồ vô lễ, ngươi là ai mà dám xông vào Đẳng gia ta, giết người của Đẳng gia ta, trong mắt ngươi có còn vương pháp không?

Ngay sau đó, Nhị gia Đẳng gia Đẳng Vân Lĩnh chỉ vào Vương Thiên Ứng lớn tiếng quát.

Bên kia tôn trưởng Đẳng gia cùng Đại gia Đẳng Vân Tráng mang theo một nhóm người từ từ tiến đến, cau mày nói:

- Người nào dám đến Đẳng gia ta gây chuyện?

Đám người Đẳng gia từ bốn phương tám hướng kéo tới, đem đám người Vương Thiên Ứng cùng đám Võ giả Thác Bạt gia bao vây lại.

Trên mặt Vương Thiên Ưng không chút sợ hãi, lạnh lùng nhìn về phía đám người Đẳng gia, cao ngạo chậm rãi nói:

- Tại hạ Vương Thiên Ưng, Nhị gia Vương gia Thanh Bình Phủ! Hôm nay tiểu súc sinh Đẳng gia dám đả thương Ngũ công tử Vương gia ta, ta đến đây là đòi một cái công đạo! Thúc thời thì mau giao hung thủ ra đây ta sẽ tha chết cho cả nhà các ngươi, nếu không sau hôm nay, Đẳng gia trần sẽ phải thay tên đổi họ!

- Lớn mật!

- Càn rỡ!

- Ngươi là thứ gì mà dám đứng ở nơi này hồ ngôn loạn ngữ!

- Vương gia Thanh Bình Phủ thực rất giỏi sao? Đẳng gia ta cũng không sợ các ngươi đâu!

Đám người Đẳng gia đều bị thái độ này của Vương Thiên Ưng chọc giận, lòng đầy phần nộ mắng to.

Chuyện xảy ra hôm nay người của Đẳng gia căn bản cũng đã biết, mặc dù họ cũng không biết tại sao Đẳng Phi lại trở nên lợi hại như vậy, nhưng phần lớn bọn họ cũng vì thế mà cảm thấy vui mừng.

Người ta nói hổ phụ sinh hổ tử, nhi tử của Tam gia sao có thể là phế vật chứ?

Sắc mặt Đại gia Đẳng Vân Tráng hết sức âm trầm, hẳn không ngờ rằng lão Tam chết đã hơn mười năm nhưng trong gia tộc vẫn còn uy danh như vậy, tộc nhân bảo vệ tôn nghiêm của gia tộc, cũng chính là bảo vệ Đẳng Phi mà Đẳng Phi chính là hài tử của lão Tam!

Đẳng Văn Hiên ho khẽ một tiếng, tiếng mắng mở bên này dần lắng xuống, họ cùng nhìn về phía lão gia tử đang bước về phía trước, tập trung tinh thần chuẩn bị chiến đấu.

Danh tiếng Vương Thiên Ưng đa số mọi người ai cũng từng nghe qua, thực lực so với lão gia tử cũng cường đại hơn nhưng thế thì đã làm sao? Một người sao có thể đấu lại nhiều người, hẳn dám đến cửa Đẳng gia gây chuyện, làm sao có thể cho hắn được như ý?

Nếu không sau này Đẳng gia làm sao có thể nhìn người ta?

- Vương Thiên Ứng, người xông đến Đẳng gia ta, giết người của Đẳng gia ta, có phải là muốn tiết đường sống của chúng ta?

Thanh âm của Đẳng Văn Hiên vang lên, nghe như rất bình tĩnh nhưng ai cũng có thể cảm nhận được, lão gia tử thực sự nổi giận rồi!

- Vậy thì sao? Lão thất phu, chớ có cậy già lên mặt, ..., Lập tức giao người ra đây! Nếu không hôm nay ta sẽ diệt toàn bộ Đẳng gia các ngươi!

Thanh âm của Vương Thiên Ứng hết sức lạnh lùng, vẻ mặt cũng đầy kiêu ngạo .

- Càn rỡ!

Đẳng Văn Hiên quát lớn:

- Đệ tử Vương gia ngươi là người, đệ tử Đẳng gia ta không phải là người sao? Tranh đấu giữa hai tiểu bối, hơn nữa đệ tử Vương gia các ngươi xuất thủ trước, thắng thì vinh vào tự đắc, thua thì tìm trưởng bối ra mặt, các ngươi không sợ người khác chê cười sao! Vương Thiên Ứng, lão Phu khuyên ngươi không nên sai lầm, đệ tử Vương gia các ngươi bị trọng thương, hai người canh cổng chúng ta cũng bị ngươi giết chết, Đẳng gia chúng ta đã chịu thiệt rồi, chuyện này các ngươi lùi một bước đi, đừng có ép người quá đáng, nếu không hôm nay ngươi cũng không thể yên bình mà ra khỏi nơi này!

- Ha ha ha ha, thật là buồn cười, chớ giữ nhà các ngươi mà cũng mang ra so với con cháu của Vương gia ta sao? Còn nữa, lão già ngươi muốn ngọc đá cùng tan sao, ngươi có hay không hỏi tộc nhân ngươi một chút, xem họ có đáp ứng hay không?

Thanh âm lạnh nhạt của Vương Thiên Ứng vang lên, khinh thường nhìn về phía Đẳng Văn Hiên một cái.

Ánh mắt Đẳng Văn Hiên khẽ liếc qua đám trưởng lão trong gia tộc, trong đó có vài người chột dạ tránh khỏi cái nhìn của hắn, ánh mắt Đẳng Văn Hiên nhìn về phía Đẳng Văn Tráng đột nhiên hỏi:

- Văn Tráng chuyện này ngươi cảm thấy thế nào?

Đặng Vân Tráng suy nghĩ một chút, nhìn thoáng qua Vương Thiên Ứng, ho nhẹ hai tiếng chậm rãi nói:

- Phụ thân, nếu như nói oan có đầu, nợ có chủ, giữa tiểu bối xung đột với nhau đúng là chuyện thường tình, nhưng thương tổn của người ta cũng hơi quá. Nghe nói Ngũ công tử Vương gia cơ hồ bị phế bỏ hoàn toàn, việc này đổi lại là Đặng gia ta cũng hông thể nhẫn nhịn được, cho nên ta đề nghị người nào đã thương Vương ngũ công tử thì nên đem hắn giao ra, đại nghiệp của Đặng gia ta không thể bởi vì một hai con sâu làm liên lụy.

- Đúng vậy a, thương thế của Vương ngũ công tử thật sự rất nặng, hai cổ tay bị bẻ gãy, Vương gia tu luyện Kim Điều thảo, nếu như xương cổ tay bị gãy khác gì bị phế đi một nửa a!

- Không sai, công bằng mà nói, ta nghĩ là Đặng gia chúng ta nên có trách nhiệm. Ài! Tam gia mất sớm, chúng ta quả thật là quản giáo không nghiêm a!

- Gia chủ, ta cũng đề nghị nên đem hung thủ đã thương người giao ra, quốc có quốc pháp, gia có gia quy, Đặng Phi chẳng những phế đi hai tay Vương ngũ công tử, hơn nữa còn phế đi đầu tuyền của hắn, nhưng cũng không có sinh tử đại cừu gì, hắn ra tay thật là quá tàn nhẫn rồi!

Mấy người đi theo bên người Đặng Vân Tráng đều lên tiếng chỉ trích Đặng Phi, đều muốn đem hắn giao ra.

- Thú vị lắm!

Nhị gia Đặng Vân Lĩnh chỉ vào mấy người phía sau Đặng Vân Tráng mắng:

- Các ngươi bị mù hay sao? Không thấy con ta là Đặng Lôi thiếu chút nữa là bị Vương tiểu tử kia giết rồi? Dem hài tử của lão Tam gia ra à? Mẹ kiếp, đánh rắm sao, ai dám giao ra thì bước qua xác Đặng lão nhị này trước!

- Không sai, ta không đồng ý đem Đặng Phi giao ra!

- Ta cũng không đồng ý!

- Bị người ta đánh đến cửa còn muốn mang con cháu nhà mình giao ra, trong đầu các ngươi toàn là c** chó sao?

- Có cái gì đáng nói, muốn đánh thì đánh đi! Đằng gia chúng ta dù chết sạch cũng sẽ không khuất phục!

Đằng Phi đứng trong đám người này, nhìn thấy rất nhiều tộc nhân trước kia từng giễu cợt mình, nhưng giờ phút này, tất cả đều đứng ra nói giúp cho mình. Tâm tình Đằng Phi đã sớm nguội lạnh nhưng lúc này cũng chột rung lên.

Đây mới là một gia tộc!

Bất luận thế nào, ta cũng sẽ không liên lụy đến gia tộc này!

Đằng Phi âm thầm thề trong lòng.

Sắc mặt đám người Đằng Vân Tráng trở nên xanh mét, bọn họ cũng không hiểu nổi được, cho dù dư uy của lão Tam còn đó, nhưng cũng không thể lớn đến mức này a.

Tiểu súc sinh kia từ lúc nào lại được hoan nghênh như thế?

- Sách ... sách. Xem kìa, Đằng gia các người nội chiến rồi, hắc, hắc hắc, thật là khiến cho người ta mở rộng tầm mắt! Đằng lão thất phu, lời con cả của người, người đã nghe thấy chưa?

Vương Thiên Ứng giễu cợt liếc nhìn Đằng Văn Hiên, bỗng nhiên, hắn vươn tay vỗ một cái, tiếng bước chân từ bên ngoài dồn dập vang lên.

Viện môn lại một lần nữa bị phá ra, chừng trăm tên hắc y nhân xông vào đứng say lưng Vương Thiên Ứng.

- Lão thất phu, ta không thích nói nhảm nữa, ta hỏi các người một lần cuối, các người rốt cục có giao người hay không!

Ken kết!

Từ sau lưng trăm tên hắc y nhân lộ ra hàng loạt thủ nỏ, nhắm thẳng về phía người Đằng gia.

Sắc mặt những người này liền thay đổi.

Thủ nỏ!

- Trang bị của quân lính!

Sao lại ở trong tay của Vương gia? Bọn họ muốn làm gì? Tạo phản sao?

Đặng Văn Hiên lão gia tử lạnh lùng nhìn về phía Đặng Vân Tráng, màu đỏ trên tay càng nồng đậm hơn.

Không khí trên sân chợt trở nên khẩn trương, tâm trí mọi người đều thấp thỏm không yên, chiến đấu... hết sức căng thẳng!

Đúng lúc này, Đặng Phi chậm rãi từ trong đám người đi ra, hắn làm bộ như không thấy những người đó liều mạng cho mình, cũng như không nhìn thấy nét mặt giận dữ của Đặng Văn Hiên lão gia tử, mà bình tĩnh nhìn về phía Vương Thiên Ứng nhàn nhạt nói:

- Ai làm người đó chịu, người đả thương Ngũ công tử Vương gia chính là Đặng Phi ta, chuyện này cùng Đặng gia không có chút quan hệ nào.

Đặng Phi vừa nói, khóe miệng hắn cũng hiện lên vẻ khinh thường:

- Hơn nữa cũng có rất nhiều người làm chứng, Vương ngũ công tử đả thương huynh đệ của ta trước, ta xuất thủ sau. Thế gian này dù thế nào cũng không qua được một chữ lý, chẳng lẽ chỉ có người Vương gia các ngươi được phép hành hung đả thương người, còn người khác phải nghẹn cổ chờ chết?

Đặng Phi nhìn lướt qua Đặng Vân Tráng cười lạnh nói:

- Hắn bị đánh trọng thương cũng bởi vì hắn học nghệ không tinh, cũng bởi vì uy phong của các ngươi thật to, hải tử bị đánh, trưởng bối liền lao ra trả thù, còn đem ra thủ nỏ mà chỉ có ở quân đội mới có, chẳng lẽ các ngươi không sợ việc này truyền ra ngoài sẽ khiến cho những người trên kia hoài nghi sao? Hay là Vương gia các ngươi đã cường đại đến mức không xem Chân Vũ Hoàng Triều ra gì, muốn tự lập môn hộ rồi?

Chương 20: Phân Liệt

Đặng Phi mặc dù còn trẻ, nhưng thuở nhỏ cũng được đọc rất nhiều sách vở, bụng đầy kinh luân, chỉ trong mấy câu nói liền đem chuyện này phóng lớn ra, lên đến tận hoàng triều. thậm chí có nhiều người không hiểu Đặng Phi lắm cũng tỏ ra kinh ngạc: Cử chỉ thông dong thế này, lại rất có đảm lượng, lời lẽ sắc bén. Đây thật là phé vật trong truyền thuyết kia sao?

- Nói rất hay!

Nhị gia Đặng Vân Lĩnh cũng lớn tiếng quát:

- Chắt nhi của ta nói không sai, Vương gia các người muốn tạo phản phải không?

Đại gia Đặng Vân Tráng mày nhu thành hình chữ “xuyên” (川) nhìn về phía Đặng Phi đầy vẻ chán ghét.

Lão gia tử Đặng Văn Hiên nhìn về đứa cháu yêu, trong ánh mắt đầy vẻ vui mừng, nhưng trong lòng cũng không một chút buông lỏng, nếu có người nào đụng đến cháu ngoan của hắn, hắn tuyệt đối sẽ liều mạng với người ta.

Vương Thiên Ứng nhìn về thiếu niên đang chậm rãi nói ở trước mặt mình, trên mặt hắn cũng lộ ra vẻ inh ngạc, trên dưới đánh giá qua Đặng Phi mấy lần. biểu hiện của Đặng Phi thật có chút làm cho hắn bất ngờ, bất quá hôm nay bọn họ tới đây chủ yếu là muốn gây sự, mục đích cũng chính là sản nghiệp không lồ của Đặng gia, cho nên bọn họ cũng không thể bởi vì vài câu nói của Đặng Phi mà lùi bước, nếu không danh tiếng của Nhị gia Vương gia chẳng phải bị phá hủy rồi sao.

Cho nên hắn cũng không để ý đến lời nói của Đặng Vân Lĩnh mà trực tiếp nhìn về phía Đặng Phi.

- Trang bị của quân đội thì thế nào? Hắc hắc, hiện tại quân lính bên trong gia tộc này không có vài món thuộc về vũ khí của quân đội, không tin người hỏi gia gia người, bên trong Đặng gia các người có hay không có vũ khí thuộc về quân đội?

Vương Thiên Ứng cười lạnh nói tiếp:

- Hơn nữa tiểu tử ngươi cũng có vài phần gan dạ, ta đây cũng muốn nói thêm một câu, cho dù có người muốn tố cáo Vương gia ta cũng không sao cả, ngươi biết tại sao không?

Không đợi Đằng Phi lên tiếng, Vương Thiên Ứng ngạo nghễ nói:

- Nữ nhi Đại gia Vương gia ta đã vào cũng làm phi, được Thâm Phụ hoàng đế sủng ái, ngươi cảm thấy chuyện nhỏ nhất thế này có thể đẩy ngã Vương gia ta sao?

Hí!

Lời Vương Thiên Ứng vừa thốt ra cũng khiến cho không ít người phải hít vào một hơi, rất nhiều người của Đằng gia tỏ ra kinh nghi bất định nhìn về phía Vương Thiên Ứng.

Nữ nhi Vương gia trở thành phi tử của Hoàng đế Chân Vũ Vương triều? chuyện này có thật không? nếu là thật, vậy thì ở Thanh Nguyên Châu này còn có ai dám trêu chọc Vương gia bọn hắn? Cho dù là tri phủ Thanh Nguyên Châu cũng phải nhìn sắc mặt của gia chủ Vương gia mà hành sự, chứ đừng nói là Đằng gia vốn lấy kinh thương làm chủ, sao có thể là đối thủ của bọn họ?

Tục ngữ nói, thế lớn áp nhân, sự thật vốn là như thế, từ xưa đến nay, dân vốn không đấu với quan, đạo lý này ai cũng hiểu, chỉ cần một tri phủ Thanh Nguyên Châu cũng đủ để khiến cho Đằng gia nửa bước khó đi, chứ đừng nói đến phi tử được Hoàng Đế sủng ái... Đây chính là Hoàng Phi a!

Chân Vũ Hoàng Triều vô cùng rộng lớn, mặc dù Hoàng Đế có rất nhiều phi tử, cũng không biết vị nữ nhi Đằng gia này có thể được sủng ái bao lâu, nhưng dù thế nào thì Vương gia bây giờ cũng có thể xem là Hoàng thân quốc thích!

Như vậy thật rất khó đắc tội!

Nguyên vốn những người ủng hộ Đằng Phi, muốn cùng Đằng gia đối địch với Vương gia đều cảm thấy sợ hãi, mặc dù cũng không lùi bước nhưng lo lắng quả thực không ít.

Đằng lão gia tử mở to mắt nói:

- Năm ngoái tuyển chọn tú nữ, những người này phải được huấn luyện trong suốt ba năm mới có thể chính thức vào cung làm phi, năm ngoái nữ nhi Vương gia người được chọn trúng, năm nay liền trở thành phi tử được Hoàng Đế sủng ái, thật là buồn cười a, còn nữa, thân ở trong giang hồ, lại mang quan phủ ra dọa người, Vương Thiên Ưng người không cảm thấy mất mặt sao?

Wương Thiên Ưng cười ha ha một tiếng nói:

- Đẳng lão gia tử, ta chẳng qua là muốn nói cho các người biết, vũ khí của quân đội này rốt cục là từ đâu, cũng không hề nghĩ đem quan phủ ra dọa các người, chỉ bằng các người, cũng xứng sao?

Trên bầu trời xa xăm bỗng vang lên một tiếng giòn tan, một chiếc pháo hoa xanh biếc được phóng lên, sáng chói trong màn đêm.

Đằng Văn Hiến ho nhẹ một tiếng, hít một hơi nói:

- Vương Thiên Ưng, nếu người muốn dùng những người này để huyết tẩy Đẳng gia thì người đã sai lầm rồi, Đẳng gia ta không phải ai cũng có thể đựng vào!

Lời này vừa ra, từ đằng xa lại truyền đến từng trận bước chân dồn dập, Đại quân gia Đằng Văn Khoa mang theo một đám khoảng hai ba trăm người thần sắc lạnh như băng xuất hiện trong màn đêm, trên thân mỗi người đều đeo trường cung, động tác dứt khoát, nhanh chóng như một, không có phát ra thanh âm ầm ỹ nào, vừa nhìn đã biết chính là tinh anh được huấn luyện kỹ càng.

Đám người này dưới sự điều khiển của Đằng Văn Khoa, động tác như nước chảy mây trôi hướng vào trong đại điện của Đẳng gia, giương cung lấp tên bao vây trăm tên hắc y nhân này lại, một cỗ sát khí thâm nghiêm chợt phát ra.

Trăm tên hắc y nhân bên này cũng đồng loạt khảm trương lên, rồi rút đem thủ nỏ kia ngắm vào những cung tiễn thủ này.

Một bầu không khí đầy khảm trương, một cuộc huyết chiến vô cùng căng thẳng!

- Thì ra các người đã có chuẩn bị trước?

Vương Thiên Ứng cười khẽ một tiếng, trong lòng hắn cũng cảm thấy thâm hận, xem ra hôm nay mục đích huyết tẩy Đẳng gia của hắn khó mà thành rồi. Nhìn Đẳng Phi đang lẳng lặng đứng trước mặt hắn, Vương Thiên Ứng bỗng nhiên cười lạnh nói:

- Tiểu tử, xem như vận khí của ngươi tốt, bất quá chuyện này đến đây cũng chưa xong đâu, đừng tưởng như vậy mà xong!

Nói xong hắn nhìn Đẳng Phi thật sâu một cái, sau đó quát lên:

- Lui!

Hơn một trăm hắc y nhân nhanh chóng thối lui ra bên ngoài, không một chút dấu vết, cung tuyến thủ của Đẳng gia cũng đồng loạt rút đi.

Một cuộc huyết chiến sắp phát sinh liên như thế mà chấm dứt, điều này làm cho mọi người ai nấy đều thở phào nhẹ nhõm.

Vương Thiên Ứng đi tới bên cửa, bỗng nhiên quay đầu lại nói:

- Đẳng Phi, thực lực của ta so với ngươi cao hơn quá nhiều, ta cũng không muốn khi dễ ngươi, chuyện do tiểu bối làm, sẽ do tiểu bối giải quyết, sẽ có thể hệ trẻ của Vương gia tìm đến ngươi, đến lúc đó, nếu ngươi trốn tránh, làm rùa rụt cổ, thì ta cũng không tiếc giá này huyết tẩy Đẳng gia của ngươi!

Nói xong, Vương Thiên Ứng liền nghênh ngang rời đi, vì ngũ công tử báo thù cũng chỉ là thuận tay mà nói, trọng yếu là hắn thực hiện theo mưu kế của Vương gia gia chủ, một mình tiêu diệt Đẳng gia, độc chiếm sản nghiệp Đẳng gia. Lại không nghĩ đến Đẳng gia đã có chuẩn bị, hơn nữa cỗ lực lượng này cũng không nhỏ, kết cục lưỡng bại câu đương hiển nhiên sẽ làm cho người khác chiếm tiện nghi.

Cho nên Vương Thiên Ứng liền nhanh chóng rời đi, không chút di dự.

Trong lòng Đẳng Phi cũng hít vào một ngụm lương khí, dù thế nào, nếu Đẳng gia bị liên lụy trong lòng hắn sẽ rất áy náy.

Về phần những người trẻ tuổi Vương gia đến khiêu chiến, Đẳng Phi cũng không thèm để ý, võ nghệ của hắn cũng đã sơ thành, hiển nhiên cũng cần phải tôi luyện một phen, nếu không

thực chiến thì vĩnh viễn cũng đừng nghĩ sẽ thành một cường giả chân chính.

Cường giả chân chính chính là ở trong chiến đấu thiên chuy bách luyện mà nên. Cho nên Đăng Phi cũng không sợ chiến đấu.

Lão gia tử Đăng Văn Hiên cho người thu dọn hau thi thể trước cổng, sau đó nhìn vào mọi người trong sân, ánh mắt dừng ở trên mặt Đăng Vân Tráng, Đăng Vân Tráng khẽ cuối đầu, ánh mắt dời đi chỗ khác, không dám đối mặt với phụ thân.

- Người làm cho ta rất thất vọng!

Thanh âm Đăng Văn Hiên đầy vẻ bình tĩnh, bên trong mang vào phần yêu thương thân nhiên nói:

- Bắt đầu từ ngày mai, người sẽ trở thành một người an nhàn.

Lúc này Đăng Vân Tráng mới ngẩng đầu lên, khuôn mặt dữ tợn, đầy vẻ căm hận nói:

- Tại sao? Chẳng lẽ là vì tiểu phế vật kia sao?

Đăng Sơn ở phía sau Đăng Vân Tráng cũng dùng ánh mắt oán độc nhìn về phía Đăng Phi, nếu không phải tại tên tiểu phế vật này, Đăng gia bây giờ đã rơi vào trong tay hai cho con hăn, không nghĩ tới âm mưu lại bị bọn họ vạch trần, ngay cả quyền lực trong tay phụ thân cũng đều bị lão gia tử thu hồi, điều này làm cho Đăng Sơn càng thêm thống hận Đăng Phi.

Mấy năm nay Đăng Vân Tráng quản lý Đăng gia, mặc dù cũng bồi dưỡng nhiều tâm phúc cho mình, nhưng những thứ này cũng không thể dùng được, chỉ cần lão gia tử còn trên đời này một ngày, Đăng gia này chính là do lão định đoạt.

Như ngày hôm nay, Đăng Vân Tráng mang hết những người bảo vệ thương đội gia tộc, gia tộc phòng vệ cũng trở về, lại không nghĩ rằng, chỉ trong thời gian ngắn, lão gia tử lại có thể điều đến một đội ngũ hai ba trăm Cung Tiễn thủ, hơn nữa là là tinh anh!

Gia tộc này còn có bao nhiêu chuyện mà ta chưa biết? Trong lòng Đăng Vân Tráng đầy oán giận và không cam tâm.

- Người xem lại mình đi, đừng có lôi người khác vào, đại ca, phụ thân đã cho người mặt mũi lắm rồi, nếu không chỉ bằng

hành động của người hôm nay, dù có đem người trực xuất khỏi gia môn cũng không quá đáng! Người thật muốn vạch mặt cho người ta xem, có bao nhiêu chuyện cũng bày hết ra sao?

Nhị gia Đẳng Vân Lĩnh đầy tiếc nuối nhìn về đại ca của mình, trong lòng tự nhủ: “Cần gì phải làm thế này chứ? Lão Tam đã chết nhiều năm như vậy rồi, ta cũng không tranh đoạt sản nghiệp của Đẳng gia, phụ thân cũng đang dần già đi, chẳng lẽ vài năm ngắn ngủi nữa mà người cũng không chờ được sao? Hay là người thấy Đẳng Phi không còn là phế vật như trước, lo lắng khó giữ được vị trí của mình? Nhưng Đẳng Phi đã trở nên cường đại, nhưng hắn cũng là cháu của người, nó cũng chỉ là 1 đứa bé, người làm như vậy thật đáng giá hay không???”

- Người câm miệng!

Đẳng Vân Tráng lạnh lùng hướng về phía Nhị đệ quát một tiếng, sau đó hắn nhìn về phía lão gia tử cười thầm một tiếng :

- Ta biết, ta biết sẽ như vậy, ta đã sớm biết sẽ có ngày hôm nay, chẳng qua lại không nghĩ nó lại đến nhanh như vậy, vô luận ta làm cái gì, ta cố gắng thế này đi nữa, thì trong mắt phụ thân người thì cũng không thể bằng lão Tam. Ha ha, nhi tử lão Tam hôm nay tỏ ra một chút thực lực, người liền đem ta phế bỏ, cũng được thôi, ta chính là nhi tử của người, người nói thế nào thì như thế đó! Bất quá, Đẳng Vân Tráng ta cũng không phải là người không có cốt khí, làm một “người an nhàn” sao? Ta không cần!

Đẳng Vân Tráng vừa nói vừa quay đầu về phía đám người Đẳng gia lớn tiếng nói:

- Đẳng Vân Tráng ta hôm nay ở nơi này thề rằng: Ta cùng phụ thân là Đẳng Văn Hiến đoạn tuyệt quan hệ phụ tử, muốn tự lập môn hộ của mình, ai muốn đi theo ta ta hoan nghênh, ai không muốn, ta cũng không miễn cưỡng, trước đây mọi người là một tộc, nhưng sau hôm nay, liền ân đoạn nghĩa tuyệt, cả đời không qua lại với nhau!

Lời Đẳng Vân Tráng vừa dứt, thân hình lão gia tử Đẳng Văn Hiến khẽ run lên, trên mặt hiện lên vẻ không dám tin, hắn biết dã tâm của con trai mình, nhưng ngàn vạn lần lão cũng không ngờ hắn sẽ nói ra những lời đại nghịch bất đạo như thế, lão vô cùng đau lòng, tức giận muốn bất tỉnh.

Đặng Văn Khoa vội vàng đỡ lấy Đặng Văn Hiên, nhẹ giọng nói:

- Gia chủ không nên kích động như thế, không đáng phải như vậy đâu!

Chương 21: Tài Trí Của Đặng Phi

Lúc này, vốn sau lưng Đặng Vân Tráng đã có không ít người nhưng sau khi nghe những lời của hắn đều thoáng tỏ ra do dự, bọn hắn mặc dù là tâm phúc thân cận nhưng nếu thật sự thoát ly khỏi cây đại thụ Đặng gia, tự lập môn hộ đâu phải là một chuyện đơn giản!

Chưa kể đến việc người ngoài nhìn bọn hắn thế nào, chỉ riêng việc chống lại gia tộc thì sau này trong gia phả nhất định sẽ bị xoá tên!

Hơn nữa lý do chống lại gia tộc cũng không tốt đẹp gì, trong tình huống rơi vào bước đường cùng, âm mưu bại lộ rồi nảy sinh chống đối, việc làm này khẳng định bất cứ ai nghe thấy cũng sẽ chửi rủa thậm tệ, cho dù ở Thái Bình Phủ hay Thanh Nguyên Châu đều khó sống.

Trừ phi Đặng gia ngã xuống!

Nhưng vấn đề là Đặng gia làm sao có thể dễ dàng ngã xuống như vậy!

Đặng Vân Tráng lúc này đã bất chấp tất cả, căn bản không còn để ý đến cảm giác của người khác nữa, hắn đảo mắt một vòng rồi lớn tiếng nói:

- Các ngươi còn do dự cái gì? Ta nói rõ ràng một lần nữa, nguyện ý theo ta ta nhất định sẽ không bạc đãi các ngươi, còn không muốn, thì tùy các ngươi, nhưng...

Hắn dừng lại một chút, giọng nói trở nên lạnh lùng gằng từng chữ:

- Chỉ là sau này, đừng-hồi-hận!

Nói xong hắn xoay người muốn rời đi.

Không ít người từ nãy giờ vẫn đang do dự, cả người kễ run lên, thâm nghi trong lòng: “Đại gia nói câu sau cùng có ý gì? Cái gì đừng hời hện? Chẳng lẽ hần còn muốn đánh ngược về Đảng gia???”

Ngẫm lại Vương gia cường thế, còn có Thác Bạt gia cùng liên kết, những người này tâm tình dần dần trấn định lại, hoàn toàn hiểu rõ câu nói cuối của của Đại gia, sớm muộn gì Đại gia nhất định sẽ đánh trở về, lại lại quyền lực và tiếp quản Đảng gia!

Vì thế, những người đang do dự đưa ra quyết định lập tức trở nên kiên định, ào ào đi ra sau lưng Đảng Văn Tráng.

Đảng Văn Tráng nhìn khuôn mặt lạnh lùng của phụ thân, tay rút bội kiếm ở bên hông ra, cắt xuống một mảnh vải lớn bên thân áo, ném xuống đất, rồi cũng không nói thêm gì mà xoay người rời đi!

Những người đã lựa chọn theo Đảng Văn Tráng cũng lục đục theo sau, tất cả bọn họ đều lấy hết tiền đồ và vận mệnh để cược một ván bài đại phú quý!

Chỉ cần Đại gia thành công, thì sau này vinh hoa phú quý làm sao thiếu phần bọn hần được?

Còn về phần lỗ thất bại? Vấn đề này cũng không có ai nghĩ tới hoặc phải nói là, trong bọn hần không ai có can đảm nghĩ tới.

Cuộc đời không phải là một canh bạc may rủi hay sao?

Mãi đến khi những người này rời khỏi hết thì Đảng Văn Hiến mới “Aaa” lên một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, thân hình run rẩy uể oải muốn ngã xuống. Chuyện Đảng Văn Tráng cắt đứt quan hệ với Đảng gia, ngoài mặt lão gia tử vẫn bình tĩnh như thường nhưng trong lòng đã bị đá kích một cái thật lớn.

- Ông nội!

Đảng Phi nhanh chóng chạy đến cùng Đảng Văn Khoa đỡ lấy lão.

- Cha!

Đảng Văn Lĩnh cũng chạy đến, hai mắt rung rung nhìn người cha già mà hần kính trọng nhất.

- Gia chủ.

- Gia chủ, người có sao không?

Đám người Đảng gia lúc này ai nấy đều cực kỳ hoảng sợ, lúc này lão gia chính là trụ cột lớn nhất của Đảng gia, là linh hồn của tất cả mọi người. Nếu lão gia có chuyện gì thì bây giờ Đảng gia dù không bị người khác tấn công cũng xem như đã sụp đổ hết một nửa.

Đại tổng quản Đảng Văn Khoa lấy ra một viên đan dược đút vào miệng Đảng Văn Hiên, sắc mặt lão bây giờ hết sức vàng vọt, giấy lát sau lão có chút phục hồi lại sức lực liền kéo lấy tay Đảng Phi nói:

- Vân Linh, Tiểu Phi, hai con theo ta đến thư phòng, còn Vũ Nhi nữa, con cũng theo ta.

- Ông nội, sức khỏe của người mới là quan trọng nhất, người lên giường nghỉ ngơi đi!

Đảng Phi nắm lấy tay lão, nhẹ nhàng nói.

- Đứng dậy ông nội, người hiện giờ vẫn phải nghỉ ngơi dưỡng bệnh, những chuyện khác cứ để sau này hẵng nói!

Đảng Vũ bước tới, hai mắt rung rung nói.

- Không sao, ta không sao, lão già này không dễ dàng có chuyện vậy đâu!

Đảng Văn Hiên ho nhẹ hai tiếng, im lặng để đại tổng quản Đảng Văn Khoa lau đi vết máu trên khoé miệng, sau đó chậm rãi nói:

- Văn Khoa, người lo chuyện những người đó đi, tuyệt đối không thể xảy ra chút sai lầm gì!

Đại tổng quản Đảng Văn Khoa nhẹ giọng trả lời:

- Lão gia yên tâm, những thứ của bọn họ ta tuyệt đối sẽ không ngăn cản bọn họ mang đi, còn những thứ không phải, cho dù chỉ là một kim tệ bọn hắn cũng tuyệt đối đừng hòng.

- Vậy là được rồi, ta cũng không muốn đuổi tận diệt tuyệt, con đường này là do chính bản thân bọn họ chọn.

Đặng Văn Hiến nghe xong thở dài một tiếng, sau đó quay sang nói với Đặng Phi:

- Tiểu Phi, con và Vũ Nhi đỡ ta về thư phòng, ông nội có chuyện muốn nói với hai đứa.

Đặng Phi cùng Đặng Vũ đỡ lão đi về hướng thư phòng, Đặng Văn Lĩnh cũng đi theo cùng, bọn họ vừa đi thì về mặt đại quân gia Đặng Văn Khoa liền trở nên nghiêm túc, sau đó gọi mọi người đến phân phó một phen, cuối cùng còn dặn dò:

- Mọi người giải tán đi, cái gì nên làm gì làm, cứ yên tâm, Đặng gia hưng thịnh, không phải ai muốn diệt là diệt!

Đám người Đặng gia đưa mắt nhìn nhau, trong lòng mọi người đều hoảng sợ không thôi, chuyện Đại gia Đặng Vân Tráng âm mưu phản bội đã khiến bọn họ vô cùng kinh hãi rồi, nhưng không ngờ lão gia lại không chút để ý đến, còn bày ra thực lực mạnh mẽ đối phó lại nguy cơ một cách nhanh chóng!

Hơn nữa, tựa hồ với chuyện Đại gia phản bội, lão gia đã sớm có chuẩn bị, đội ngũ cung thủ trước mắt, trong bọn họ không ai từng biết đến. Những người lựa chọn ở lại ai nấy đều nhìn về hướng lão gia tử rời đi bằng ánh mắt tràn ngập sự kính trọng, đồng thời, bởi vì nguy cơ trước mắt của gia tộc mà ai nấy đều hết sức khẩn trương, lòng cũng chùn xuống.

Có đại lão gia trấn thủ Đặng gia, bọn hầy còn sợ gì nữa?

So ra, Đại gia Đặng Vân Tráng vẫn còn kém xa nhiều lắm, hầy rõ ràng dựa vào Nhị gia Vương gia, Kim Sí Đại Bằng - Vương Thiên Ứng, nên mới phản bội khiến Đặng gia phân tách, về chuyện này có lẽ lão gia đã tính đến nhưng vẫn vô phương cứu vãn.

Trong chuyện này, với Đặng gia, cho dù là lão gia hay Đại gia Đặng Vân Tráng đều không có được chút lợi ích gì.

Người thật sự có lợi chính là Thanh Bình Phủ Vương gia cùng kẻ thù của Đặng gia tại Đặng gia trấn - Thác Bạt gia!

Trong thư phòng, Đặng Văn Hiến tựa người vào ghế, lúc này lão đã khôi phục được chút khí lực, vừa rồi lão chỉ là khí huyết công tâm, bị dồn nén quá lâu không chịu đựng nổi nên phun ra một chút máu tươi, sau khi uống thuốc cũng đã bình ổn lại.

Đặng Phi và Đặng Vũ đứng bên cạnh, Nhị gia Đặng Vân Lĩnh cũng ngồi một bên, cau mày đọc một bức thư, sau khi hẩn xem xong liền đập mạnh một cái lên bàn, phẫn nộ nói:

- Không ngờ Đại ca hẩn sớm đã có dự mưu, hẩn bị điên rồi sao? Hẩn dám lấy sáu phần của cải của Đặng gia đổi lấy sự ủng hộ của Thác Bạt gia và Vương gia? Chẳng lẽ hẩn không nghĩ đến nếu Đặng gia ngã xuống Thác Bạt gia và Vương gia kia cũng không bỏ qua cho hẩn sao?

Lúc này Đặng Phi ở bên cạnh nói:

- Nhị bá, hẩn đương nhiên có thể nhìn ra điếm ấy, cho nên, của cải hẩn đưa cho Vương gia và Thác Bạt gia đều là ở Thanh Nguyên Châu a! Còn bốn phần kia đều là tư sản phân bố bên ngoài của chúng ta, phải không?

Lão gia tử Đặng Văn Hiến ngẩng đầu, có chút kinh ngạc nhìn thoáng qua Đặng Phi, nếu không phải phong thư này lão vừa mới nhận được không lâu, hơn nữa còn giữ kín không tiết lộ ra bên ngoài, thì hẩn thậm chí còn nghĩ Đặng Phi sớm đã biết rõ chuyện này.

Đặng Vân Lĩnh cũng hết sức kinh ngạc, vẻ mặt kinh hãi lập tức nói:

- Tiểu Phi, con nói tiếp đi, con làm sao biết được những chuyện này?

Hẩn nói xong, cũng không đợi Đặng Phi trả lời liền quay sang cha mình nói:

- Đặng gia chúng ta không lo không có người kế tục rồi a! Phụ thân đại nhân, người không cần lo lắng nữa, Đặng Phi tuổi nhỏ đã có thể suy nghĩ đến mức này, trông thấy nó, con giống như được thấy lão Tam ngày đó...

Đặng Vũ thì lại là vẻ mặt kinh ngạc nhìn đường đệ của mình, đứa bé này bình thường hết sức gần gũi thân thuộc vậy mà giờ phút này trong mắt Đặng Vũ lại có chút bối ngỡ, xa lạ...

Chuyện hẩn đánh bại Ngũ công tử của Vương gia, đối với Đặng Vũ cũng không phải chuyện gì to tát, nhưng có thể chỉ cần hai quyền một cước là có thể gọn gàng linh hoạt phế bỏ hai tay và đan điền của hẩn, thì bản thân nàng biết mình rất

khó để làm được. Đây là cấp độ của nàng hơn xa tên Ngũ công tử Vương gia kia đấy.

Không chỉ như thế, khi Đằng Phi đối mặt với uy hiếp của Vương Thiên Ứng thì lại tiếp tục bày ra một thân tài trí lạnh lợi, vừa thấy lá thư này liền đoán được âm mưu thật sự của Đại bá, những điều này Đằng Vũ tự hỏi, mình thật sự rất khó làm được, nhất là cái kế hoạch của Đại bá kia, nàng chưa từng nghĩ đến nữa đừng nói chỉ là suy đoán ra.

Nàng không khỏi có chút thích thú với đệ đệ này, xem bộ dáng của hắn không khác trước đây là bao, điểm duy nhất khác biệt rõ rệt nhất chính là khí thế trên người hắn, tự tin hơn xưa rất nhiều!

Đằng Văn Hiên khuôn mặt có chút giãn ra, con trai trưởng rời khỏi gia tộc, thật sự làm lão rất là đau lòng, nhưng hiện giờ cũng đã giảm bớt rất nhiều, lão khẽ gật đầu nói:

- Không sai, tên nghiệt súc Vân Tráng kia đúng là đã tính toán như thế, Tiểu Phi, con thật sự có phong thái của cha con năm đó...

Nhớ đến Tam gia Đằng Vân Chí oai hùng ngày nào, trong phòng lại chìm vào một mảng im lặng.

Vẫn là Nhị gia Đằng Vân Lĩnh lên tiếng trước, trên vẻ mặt hắn lúc này vẫn còn chút không thể giải thích được:

- Đại ca tương lai là tiếp quản cả Đằng gia rồi, hắn làm thế này chẳng khác nào tự huỷ căn cơ? Ta đến giờ vẫn không thể lý giải nổi?

Lão gia tử nhìn Đằng Phi, khẽ nói:

- Tiểu Phi, con giải thích cho Nhị bá con đi.

Đằng Phi gật đầu, nói:

- Nhị bá, Đại bá làm như vậy, nguyên nhân rất đơn giản, căn bản hắn không lo đến chuyện ông nội sẽ truyền vị trí gia chủ cho ta, hắn cũng không để ý đến chuyện hắn có thể tiếp quản Đằng gia sau này, bởi vì thực tế Đằng gia vẫn là Đằng gia, hắn là hắn, thế nên không thoả mãn được dã tâm của hắn

- Cái gì gọi là Đằng gia vẫn là Đằng gia, hắn là hắn?

Đặng Vũ ở bên cạnh nhỏ giọng hỏi chen vào.

Đặng Phi mỉm cười trả lời:

- Vũ tử, cho dù là gia chủ cũng không thể danh chính ngôn thuận sử dụng toàn bộ tài sản của gia tộc! Gia chủ chính là có quyền lực quản lý tất cả mà thôi. Đặng gia con cháu đông đảo, bên ngoài còn biết bao là đường thúc, Tứ thúc, Ngũ thúc, đến tận Thập Tam thúc, còn chưa kể đến cháu rể nhà cô nhà cậu, những người này trong tay đều có một phần tài sản của ta tộc, thoạt nhiên phần mà bọn họ giữ không có là bao, nhưng nếu gom tất cả lại thì không phải là một con số nhỏ. Thân là gia chủ, có quyền quản lý mọi thứ, hẳn có thể bổ nhiệm hoặc miễn chức bọn họ, nhưng không có khả năng trắng trợn thu những tài sản ấy vào trong tay mình!

Đặng Phi nói đến đây khẽ thở dài:

- Nếu như hẳn liên kết cùng Vương gia và Thác Bạt gia giết chết ông nội, thì những vấn đề trên hoàn toàn có thể giải quyết, hơn nữa hẳn còn danh chính ngôn thuận thu phần tài sản khổng lồ ấy vào người, đến lúc đó hẳn rời khỏi Thanh Nguyên Châu, rời khỏi Đặng gia, trong tay có nhiều tiền của như thế, cho dù đến Đế đô cũng có thể trở thành một phú hào mà bất cứ ai cũng mơ ước, đây mới chính là cuộc sống hẳn mong muốn.

Chương 22: Lòng Dũng Cảm.

Đằng Phi vừa dứt lời, ánh mắt lão gia tử Đằng Văn Hiên bỗng sáng lên, Nhị gia Đằng Vân Lĩnh cùng con gái Đằng Vũ cũng chăm chú nhìn về phía Đằng Phi giống như là đang nhìn một con quái vật.

Đây thật là một thiếu niên mười ba tuổi như hấn nghĩ ra sao? Điều này chứng tỏ hấn thông minh đến mức nào? Bất quá nhìn lão gia tử Đằng Văn Hiên đang cười mãn nguyện như thế, hiển nhiên cũng không biết trước chuyện này, việc này nói lên cái gì?

Cả người Nhị gia Đằng Vân Lĩnh run lên vì kích động, biểu hiện của Đằng Phi lúc này có thể nói là y hệt với Tam gia Đằng Vân Chí đã qua đời mười năm trước, Đằng gia lại một lần nữa xuất hiện một thiên tài kinh hãi thế tục!

Nhớ lại mười mấy năm qua, mình cũng không có quan tâm đến đứa cháu này nhiều lắm, trong lòng Đằng Vân Lĩnh cảm thấy rất áy náy, hấn là người không có dã tâm, trong đám huynh đệ tỷ muội cũng không xem là đặc biệt xuất chúng, Nhị gia Đằng gia cũng chưa bao giờ ghen tỵ với người có tài.

Mặc dù điều này có thể sẽ ảnh hưởng đến hai con của hấn, nhưng hấn lúc này lại vì Đằng Phi mà cao hứng, vui vẻ vì lão Tam lại có một nhi tử xuất sắc như vậy.

Ưu tú nhất trong thế hệ trẻ Đằng gia tổng cộng có ba người, một trai một gái của Nhị gia Đằng Vân Lĩnh, Đằng Long cùng Đằng Vũ, con trai của Đại gia, Đằng Sơn.

Hiện nay cha con Đằng Vân Tráng phản bội Đằng gia, nếu Đằng Vân Lĩnh là người có dã tâm, nhất định sẽ không muốn Đằng Phi quật khởi, nguyên nhân rất đơn giản, không có Đằng Phi, tương lai Đằng gia rất có khả năng sẽ rơi vào một chi này của hấn, mà bây giờ rất khó rồi.

Nhưng Đẳng Vân Lĩnh lại không có biểu hiện nào gọi là không vui, ngược lại trông rất vui vẻ, ngoài việc không có tài năng xuất chúng như phụ thân, về mặt tính cách, Đẳng Vân Lĩnh là chính là người giống với lão gia tử Đẳng Văn Hiên nhất.

- Tốt! Tốt! Tốt!

Lão gia tử Đẳng Văn Hiên liên tục nói ra ba chữ tốt, trên mặt tươi cười thỏa mãn, khoái chí nói:

- Đẳng gia chúng ta có người nối nghiệp rồi, có người nối nghiệp rồi a!

Mặc dù Đẳng Vũ rất bất ngờ đối với biểu hiện của đường đệ mình, nhưng tâm trạng lúc này cũng cực kỳ vui vẻ, trước đây nàng vốn rất ghét người khác gọi đường đệ mình là phế vật, phải biết rằng, trong gia tộc này người Đẳng Vũ bội phục nhất không phải là gia chủ Đẳng gia này, cũng không phải phụ thân của nàng, mà là Tam thúc Đẳng Vân Chí!

Vì vậy mỗi khi có người vũ nhục đường đệ Đẳng Phi, Đẳng Vũ cũng sẽ không ngăn ngại mà phản bác lại, thậm chí xuất thủ dạy dỗ đối phương, bất kể là người nào Đẳng Vũ cũng biểu hiện như một.

Trừ một lần Đẳng Phi khắc sâu trong trí nhớ kia, thật ra thì còn có rất nhiều lần, Đẳng Vũ theo sau Đẳng Phi, âm thầm dạy dỗ những người vũ nhục Đẳng Phi, những chuyện này nàng cũng không nói với bất kì ai.

Hiện tại trên người đệ đệ phát sinh biến hóa lớn như vậy, hơn nữa còn biểu lộ thực lực khiến cả nàng cũng cảm thấy khiếp sợ, trong lòng Đẳng Vũ rất vui, thậm chí còn vui hơn cả phụ thân và gia gia.

Chân Vũ thành Thủy Tiên Đẩu Vũ học viện, có không ít đệ tử thế gia Thanh Bình Phủ, những người đó làm trò Đẳng Vũ không nói, nhưng không thiếu người nói sau lưng Đẳng Vũ có một đệ đệ phế vật.

Những việc này Đẳng Vũ rất rõ ràng nhưng lại không hề phản bác, thứ nhất người ta cũng không có nói ở trước mặt nàng, thứ hai người ta cũng nói đúng sự thật, việc này thật làm cho Đẳng Vũ buồn bực thật lâu.

Từ nay về sau còn có ai dám nói đệ đệ Đằng Vũ ta là phế vật?

- Đúng rồi, cha, ngài định thế nào, ban nãy trước khi Vương Thiên Ưng đi còn để lại câu uy hiếp kia, con cảm thấy tốt nhất nên để Tiểu Phi cùng với Vũ Nhi đi đến Chân Vũ thành càng sớm càng tốt, với thực lực của Tiểu Phi bây giờ muốn thông qua cuộc khảo thí của Chân Vũ học viện cũng không khó khăn. Để cho nó đến đó ở cùng Đằng Long và Vũ Nhi đi. Ba đưa chúng nó cũng có thể chiếu cố lẫn nhau, hơn nữa ở đế đô, Vương gia mặc dù là Hoàng thân, nhưng đây cũng không phải là nơi họ có thể làm loạn! Chớ đừng nói chi là thế lực Vương gia bọn họ không còn ảnh hưởng đến đế đô!

Lời Đằng Vân Lĩnh nói có thể xem là một đề nghị không tồi, đánh bị thương nặng Ngũ công tử Vương gia, đối với Đằng Phi mà nói tốt nhất là đi thật xa để tránh người Vương gia, như vậy mới có thể bảo đảm an toàn, sau một thời gian, Đằng Phi có thực lực như của phụ thân hắn, đạt đến trình độ của Tam gia Đằng Vân Chí mà nói, cái gì là Vương gia Thác Bạt gia, tất cả cũng không có gì đáng sợ rồi.

Lão gia tử Đằng Văn Hiên khẽ gật đầu nhìn Đằng Phi nói:

- Nhị bá của con nói rất có đạo lý, như vậy đi, con về thu thập hành lý rồi theo Đằng Vũ tử đến đế đô.

Đằng Phi cũng biết đây là biện pháp tốt nhất đối với mình, nhưng vấn đề bây giờ là mình đi rồi gia tộc có thể gánh nổi áp lực đến từ Vương gia và Thác Bạt gia sao? Hơn nữa, sự phụ còn chưa rời đi, mình làm sao có thể bỏ đi trước được?

Nghĩ đến đây, Đằng Phi mở miệng nói:

- Ông nội, Nhị bá, đi học viện ở đế đô cũng không có vấn đề gì, con cũng không cự tuyệt, nhưng thế hệ trẻ Vương gia muốn hiêu chiến con, thứ nhất con không thể trốn tránh, thứ hai con không thể để chuyện của mình liên lụy đến gia tộc, nếu như trốn tránh mà không chiến cũng sẽ ảnh hưởng đến tâm cảnh của con, về sau con cũng khó lòng đạt được thành tựu lớn lao gì.

Đằng Văn Hiên cùng Đằng Vân Lĩnh liếc mắt nhìn nhau, âm thầm gật đầu, mặc dù bọn họ cũng không muốn để cho Đằng

Phi đối mặt với người của Vương gia nhưng những lời Đăng Phi nói quả thật cũng rất có lý.

Trọng yếu nhất của một võ giả là một người cũng cảm, tâm phải kiên cường, nếu như ngay cả dũng khí đối mặt với địch nhân cũng không có, nhìn thấy người ta cường đại hơn mình đã tránh lui. Như vậy thì đúng như lời Đăng Phi nói, thật không thể có thành tựu lớn lao được.

Đăng Văn Hiên suy nghĩ một lúc rồi gật đầu nói:

- Nếu chuyện này con đã quyết định thì ông nội cũng không cản con, nhưng nếu thực lực hai bên chênh lệch quá lớn, đánh không lại thì có thể nhận thua, không ai mà không thất bại, nhận thua cũng không mất mặt, sau này cường đại hơn thì trở về trả thù, tuyệt đối không được sĩ diện.

- Ông nội yên tâm, con biết rồi.

Đăng Phi nói.

Đăng Văn Hiên nhìn vẻ mặt Đăng Phi trong lòng biết rõ hơn phân nữa Đăng Phi sẽ không để ý đến lời của mình, bởi vì tính cách của nó giống y hệt cha nó, hai người này cũng là loại tính tình cứng rắn thà chịu gãy chứ không chịu cong. Cầu xin tha thứ thì không thể nào!

Nghĩ tới việc này Đăng Văn Hiên quyết định đến lúc đó nhất định phải mời mấy lão bằng hữu đến tọa trấn, thời khắc mấu chốt không tiếc bất cứ giá nào cũng phải cứu được Đăng Phi!

Cho dù lấy ra một nửa sản nghiệp của Đăng gia, sáu thành cũng được!

Bất tri bất giác, trong lòng lão gia tử Đăng Văn Hiên vị trí của Đăng Phi đã cao hơn không biết bao nhiêu lần.

Từ phòng gia chủ đi ra, Đăng Phi lấy cớ về phòng ngủ, tránh né Đăng Vũ dây dưa, lặng lẽ ra khỏi trấn, bay về hướng Mang Năng Hà.

Không biết tại sao, Đăng Phi có một cảm giác rất mãnh liệt, muốn đem chuyện này nói cho sư phụ nghe, trong lòng hấn sư phụ tử tử Lục Tử Lăng đã chiếm một địa vị vô cùng trọng yếu.

Đi theo một đường xuống dưới vách đá, cả một quá trình nhanh đến mức làm cho người ta không thể tin được, Hiện tại

Đằng Phi không còn vì đoạn vách đá này mà đầu đổ đầy mồ hôi, thở hồng hộc như trước nữa.

Lúc đến cửa động, sắc mặt Đằng Phi vẫn như cũ vô cùng bình tĩnh.

- Sư...

Đằng Phi vừa mới phun ra nửa chữ, bỗng vỗ ót một cái, thiếu chút nữa hần đã quên Lục Tử Lăng không để cho hần gọi sư phụ nàng rồi, lập tức sửa lời nói:

- Tỷ, còn đây không?

- Chuyện gì?

Bên trong huyết động truyền đến thanh âm bình tĩnh quen thuộc, thanh thanh đậm đậm, tựa hồ như việc hần đến không có chút kinh ngạc ngoài ý muốn nào.

- Là thế này...

Đằng Phi cũng không đi vào, đứng ở ngoài cửa động, đem chuyện này căn kê kể lại cho Lục Tử Lăng nghe một lần không có dấu điểm bất kì điều gì.

Sau khi nói xong, Đằng Phi lẳng lặng chấp tay đứng đó.

Bên trong huyết động truyền đến một tiếng nói vô cùng bình thản:

- Nha

Một lát sau, mới nói tiếp:

- Cho nên ngươi muốn cùng thế hệ trẻ Vương gia chiến đấu?

- Đúng vậy, ta sẽ không chịu thua! Vương gia Ngũ công tử vốn vô lý trước, hơn nữa khi hần ra tay lúc nào cũng muốn lấy mạng của ta, ta làm sao có thể nương tay được. Đằng Phi nói.

- Tốt, vậy thì đi đánh đi, không cần lo lắng việc gì.

Một thanh âm lạnh lùng từ trong sơn động phát ra, giọng nói vô cùng bình thản giống như là đang nói ăn cơm uống nước vậy.

- Ân, ta biết rồi, ta sẽ không để cho người mất thể diện, tỷ.

Sau khi nói chuyện này với Lục Tử Lăng, tâm tình liền an định lại, hắn cũng không biết là tại sao nữa, biết rõ cô gái đẹp bên sư phụ này đối với chuyện gì cũng một bộ thờ ơ, cho dù biết chuyện của hắn đoán chừng cũng chỉ nhàn nhạt vài chữ, nhưng Đằng Phi vẫn muốn nói với nàng trước tiên.

- Ân

Thanh âm Lục Tử Lăng nhàn nhạt phát ra từ bên trong sơn động rồi chợt im lặng.

- Vậy ta xin cáo từ trước, hai ngày nay ta muốn chuẩn bị một chút cho nên ta sẽ không đến được nhưng tỷ tỷ người muốn đi thì nhất định phải nói cho ta biết, được không?

Đằng Phi do dự một chút rồi nói ra lời trong lòng.

Có lẽ trong mười ba năm nay lần đầu tiên gặp phải loại “đại sự” này, Đằng Phi đem hết sức lực, dựa vào lá gan nói ra chuyện mà mình lo lắng nhất bấy lâu.

Hắn sợ Lục Tử Lăng lặng yên không một tiếng động biến mất trong thế giới của hắn.

- Ừ.

Lục Tử Lăng nhẹ nhàng trả lời, nhưng chỉ một câu trả lời này cũng làm cho Đằng Phi mở cờ trong bụng, cơ hồ muốn hét lên một tiếng nhanh chóng đi lên vách đá trở lại Đằng gia trấn.

Đêm khuya, mọi người đều đã yên giấc, Đằng Phi cũng không có đi từ cửa lớn, tối nay Đằng gia cơ hồ không người nào ngủ được, phát sinh đại sự như thế này, vô luận trên dưới ai cũng bị chấn động.

Đại gia Đằng Vân Tráng trở mặt với gia tộc, phản bội lại Đằng gia, còn có những người đi theo hắn bọn họ mang theo đồ nhiều lắm, sợ rằng một đêm cũng không mang hết

Cho nên cả Đằng gia náo loạn ầm ầm, ngay cả Đằng gia trấn cũng không thể yên bình. Không biết có bao nhiêu ánh mắt âm thầm chú ý nhìn vào đây.

Đằng gia phát sinh biến cố trọng đại này, đồng dạng cũng có người mừng người lo.

Đặng Phi đi thẳng đến đường nhỏ, Đặng gia trấn này hẳn vô cùng quen thuộc, cho nên hẳn đi những nơi nào không có người, hẳn không muốn bị người ta phác hiện ra hành tung của hẳn, càng không muốn lộ ra sự tồn tại của Lục Tử Lăng.

So sánh với tai họa hẳn đã thương Ngũ công tử Vương gia, Lục Tử Lăng mới chính là cấm kỵ. nếu như có người biết sự tồn tại của nàng cùng chuyện nàng làm, sợ rằng cả Thanh Nguyên châu cũng sẽ nhắc lên sóng to gió lớn.

Hậu viện Đặng gia, vách tường cao lớn, trong bóng râm những cây đại thụ cap chọc trời, lại truyền ra những thanh âm đối thoại rất khẽ, làm cho Đặng Phi đi lại trong bóng tối cũng không kìm lòng được dừng lại, nín thở nghe hai người nói chuyện.

Chương 23: Trùng Kích Đầu Mạch

- Đằng Sơn, cha ngươi còn do dự cái gì? Ta cho ngươi biết khuya nay ta tới đây tìm ngươi đã là mạo hiểm rất lớn rồi, nếu các ngươi còn không mau quyết định... vậy Đằng gia một khi bị diệt, vài chi các ngươi đừng mong có được chỗ tốt gì.

Một thanh âm cổ găng đè nén vang lên:

- Không xuất lực gì đã nghĩ đến bốn thành chỗ tốt, trên đời này làm gì có chuyện tốt như vậy?

- Thác Bạt Mẫn Liệt, ngươi đừng có nói bậy bạ, cái gì mà không xuất lực? Đằng gia vốn là của chúng ta, tất cả sản nghiệp cũng là của chúng ta, chuyện này lúc trước đã nói rõ ràng, các ngươi bất ngờ phát động tập kích, chúng ta sẽ âm thầm phối hợp nhưng Vương Thiên Ứng lại đột nhiên bán đứng cha ta, cái này chính là uy tín của các ngươi?

Thanh âm Đằng Sơn cũng rất nhỏ song vô cùng tức giận.

- Đằng Sơn, Kim Sí Đại Bằng bán đứng cha ngươi, đây là chuyện của hắn, trên thực tế Vương gia đồng dạng muốn bỏ qua Thác Bạt gia ta làm một mình, nhưng không ngờ ông nội của ngươi đã có chuẩn bị, hơn nữa đến bây giờ cũng không tra ra được hai trăm tên cung tiễn thủ ở đâu mà tới, ít nhất Vương gia cũng không thể ăn một mình, Đằng gia lộ ra lá bài tẩy, chuyện về sau quả thật dễ dàng hơn nhiều.

Thác Bạt Mẫn Liệt cười nói:

- Cho nên Đằng Sơn, ngươi về nói cho cha ngươi biết, khi đám thanh niên Vương gia đến khiêu chiến với tên Đằng Phi kia, Thác Bạt gia sẽ xây dựng lô đài ở bên ngoài Đằng gia trấn, khi đó nhất định đại đa số người Đằng gia sẽ đến xem, cả Đằng gia sẽ trống không, lúc này sẽ là cơ hội tốt nhất đem

những người đó một lưới bắt hết. Cho nên cha người nhất định phải chủ động xuất thủ, lấy ra thành ý của hắn.

Đằng Sơn do dự một lúc mới lên tiếng:

- Chúng ta động thủ, vì lý do gì? Chúng ta làm như thế sẽ bị mọi người phỉ nhổ, nếu phản lại gia tộc sau nào làm sao sống yên?

- Việc đấy có là cái gì? Dù sao các người cũng đâu có ý định ở lại Thanh Nguyên Châu, còn sợ người khác nói gì?

Thác Bạt Mẫn liệt cười lạnh nói:

- Còn lý do chẳng phải đơn giản sao? Lão gia tử hồ đồ, gia tộc bị người ta nắm giữ, Đại gia Đằng gia chẳng qua là Thanh Quân Trắc thôi! tiết mục này trong triều đình Chân Vũ hoàng triều cũng diễn quá nhiều, nếu không người cho là vương vị của đương kim hoàng đế như thế nào mà có? Hiện tại có ai dám nói Hoàng Thượng một câu không phải?

- Tốt, cứ quyết định vậy đi! Bất quá Thác Bạt Mẫn Liệt chớ nên nhiều lời nếu không cá chết lưới rách, Thác Bạt gia các người cũng đừng nghĩ đến!

Giọng nói của Đằng Sơn mang theo một tia tàn nhẫn.

- Yên tâm đi, đây là chuyện của hai nhà, Thác Bạt gia ta cũng không tham lam vậy đâu, các người yên tâm!

Thác Bạt Mẫn Liệt nói xong, hai người cũng không nói gì trực tiếp rời đi. Đằng Phi núp trong bóng tối ở trong góc nhìn thân ảnh Thác Bạt Mẫn Liệt như chim yến, hết sức linh hoạt nhảy lên nhanh chóng biến mất trong đêm tối.

Đằng Sơn cũng nhảy lên đưa tay đặt lên trên tường viện, tung mình trở về nội viện Đằng gia.

Một cơn tức giận bùng nổ trong lòng Đằng Phi, vừa rồi hắn gần như không thể nhận được mà ra tay với hai tên này, nhưng cuối cùng lý trí cũng nói cho Đằng Phi, lúc này thời cơ chưa đến.

Không ngờ đại bá Đằng Vân Tráng lại phát điên đến mức này, ngay cả việc vung đao chém về phía tộc nhân mình cũng làm ra được, hơn nữa nhìn bộ dạng cũng là mưu đồ lâu rồi.

Chuyện này cần phải về nói lại cho ông nội biết trước, cho dù ông nội có khả năng giận đến bệnh tình nặng thêm cũng nhất định phải nói cho người biết. Nếu không, thật có thể sẽ không thể không chế được cục diện.

Đặng Phi chờ Đặng Sơn rời đi thật lâu mới từ trong bóng tối đi ra, leo tường đi vào, trực tiếp tiến vào phòng Đặng Văn Hiên.

Đặng Văn Hiên quả nhiên còn chưa ngủ, lẳng lặng ngồi trên ghế đọc sách, xa xa truyền đến những tiếng ồn ào từ những người dọn nhà kia, càng khiến cho lão nhân này lòng đau như dao cắt, nhìn qua trông già nua hơn rất nhiều.

- Sao con lại đột nhiên đến đây, có phải là xảy ra chuyện gì không?

Lão gia tử để sách xuống, vẻ mặt hiền lành nhìn Đặng Phi.

- Dạ, chuyện là thế này...

Đặng Phi đem chuyện tình mình nghe được nói lại một lần.

Đặng Phi có chút ngoài dự liệu chính là lão gia tử cũng không như hắc tướng tượng nổi giận lên, trên mặt thậm chí không có lộ ra vẻ ngoài ý muốn, chẳng qua nặng nề thở ra một tiếng, sau đó nói:

- Ta biết rồi, Tiểu Phi ngươi nghỉ ngơi sớm một chút đi.

Trong một đêm Đặng Phi cảm thấy ông nội già hơn rất nhiều, có chút đau lòng nói:

- Ông nội, ngài nghỉ ngơi sớm một chút đi.

- Uhm, ông nội không có chuyện gì.

Đặng Văn Hiên gật đầu.

Đặng Phi sau khi trở lại gian phòng liền cố gắng bình tĩnh, làm dịu tâm trạng xuống, sau đó đem chuyện xảy ra một ngày nay chậm rãi suy ngẫm lại một lần.

Từ lúc mình có thể tu luyện, mở ra bảy đầu mạng ngưng kết đầu hạch, trở thành một Đấu Sư chân chính, trong đan điền cũng bắt đầu có chân khí, đồng thời thực lực cũng đạt đến Bát cấp Chân Khí Đại Võ Sư, rồi sau đó có thể đánh bại Ngũ công tử Vương gia, điều này chứng tỏ thực lực của Đặng Phi đã mạnh lên rất nhiều!

Mặc dù lúc đó Ngũ công tử Vương gia có chút khinh địch nhưng thực lực Đẳng Phi hiển lộ ra cũng làm cho người ta không dám khinh thường.

Đẳng Phi không suy nghĩ nhiều về chuyện cùng đám thanh niên Vương gia chiến đấu, sau khi đem chuyện này suy ngẫm một lần, tâm tình hắn hoàn toàn bình tĩnh lại, liền bắt đầu khoanh chân trên giường, yên lặng vận hành Thiên đạo ngũ thập đấu mạch.

Vận hành suốt một chu thiên, Đẳng Phi rốt cục cũng có một tia cảm giác, ở vào trên chỗ căng trái của hắn có chút ngứa ngứa.

Mà ở nơi đó chính là vị trí đấu mạch được đánh dấu ở trên tượng gỗ!

Trong lòng Đẳng Phi không nhìn được một trận vui mừng, hắn tiếp tục vận hành đấu khí bên trong bảy chỗ đấu mạch thiên tiên vây quanh xoay tròn quanh đấu mạch.

Hí!

Đẳng Phi bỗng nhiên cảm giác như kinh mạch của mình bị xé nát ra, trong nháy mắt truyền đến một cơn đau khủng khiếp, khiến hắn hít vào một hơi, thiếu chút nữa bất tỉnh, nếu không phải thân thể hắn đã được cải tạo thì chỉ thế này cũng đủ khiến hắn phải nằm liệt giường ít nhất nửa tháng!

May mắn chính là như vậy, Đẳng Phi nhanh chóng cắn chặt răng lại, trán nổi gân xanh, mồ hôi đầm đìa ướt đầm toàn thân.

Lại tới!

Một lần đau đớn nữa lại tới khiến cho Đẳng Phi nhe răng trợn mắt, khuôn mặt anh tuấn đỏ đầy mồ hôi, nhãn nhô dữ tợn vô cùng.

Nếu như không có Thiên đạo ngũ thập đấu mạch, muốn mạnh mẽ mở ra một nơi tồn trữ đấu khí đấu mạch dù cho là Đấu Thánh tồn tại siêu nhiên cũng không dám ném thử, đây là chuyện chết người chứ không phải chuyện đùa.

Cho nên cho dù Đẳng Phi không hiểu chuyện cũng biết là hắn may mắn cỡ nào mới có thể có được tuyệt thế công pháp không ai biết đến này.

Hắn không ngừng trùng kích, những cơn đau thống khổ cũng tuôn đến tầng tầng lớp lớp như thủy triều vậy, Đằng Phi như một lần nữa cảm nhận được loại thống khổ lúc hắn bị máu Xích Huyết Giao cải tạo thân thể, nếu không có kinh nghiệm lần đó, Đằng Phi sợ là không thể chịu được mà bỏ cuộc rồi.

Đấu khí cường đại không ngừng trùng kích khiến cho máu huyết Đằng Phi không ngừng nóng lên cơ hồ muốn sôi trào.

- A!

Đằng Phi ở trong phòng rống lên một tiếng, bên trong bảy đấu mạch tràn ra một cỗ đấu khí hung hăng đánh về đấu mạch còn sót lại cuối cùng nơi cẳng tay kia.

Oanh!

Bên trong cánh tay trái Đằng Phi bỗng dung xuất hiện một dòng xoáy bằng ngón cái, trong phòng bỗng dung sinh ra một cỗ khí tức kì lạ. Nếu có cường giả ở nơi này nhất định có thể cảm ứng được loại khí tức làm lòng người sợ hãi này.

Một ít đấu khí bị toàn bộ nước xoáy hấp thu, Đằng Phi không ngừng vận hành Thiên Đạo ngũ thập đấu mạch, trong nháy mắt nước xoáy nơi cẳng tay trái chuyển động càng nhanh, thậm chí trong một phút đạt đến ba mươi lần chuyển động.

Đấu khí chỉ có Đấu Sư Thập cấp mới có thể làm ra!

Một viên đấu hạch nhỏ như hạt đậu trong nháy mắt liền ngưng kết lại, đấu khí chuyển động vẫn duy trì với tốc độ ba mươi lần chuyển một phút. So sánh với Võ giả đấu khí cùng giai thì nhanh gần gấp đôi, điều này có nghĩa là là trong nháy mắt thực lực Đằng Phi bộc phát lên có thể so với cảnh giới Võ giả đấu khí tầng mười một!

Nhất giai Ngũ cấp nhưng lại có lực chiến đấu cấp mười!

Đồng thời chỗ đấu mạch này cùng với bảy chỗ thiên tiên đấu mạch liền cùng một chỗ, lẫn trong đó giống như một tia nước nhỏ, mặc dù rất nhỏ nhưng hoàn toàn liền và thông nhau ở một chỗ!

Phân đấu khí còn thừa không bao nhiêu ở bên trong bảy chỗ đấu mạch kia, cũng cùng lúc chuyển động và đạt đến ba mươi lần chuyển một phút!

Đặng Phi ngoan cố liều mạng tu luyện rốt cục cũng nhận được thu hoạch khổng lồ, trong một đêm, thực lực Đặng Phi từ Nhất giai Nhất cấp thăng đến Nhất giai Ngũ cấp!

Loại đề thăng này cho dù là thiên tài như Đặng Vũ khi còn trẻ cũng phải mất hơn một năm dài!

Sau khi thành công dùng Thiên đạo ngũ thập đầu mạch trùng kích vào đầu mạch thứ nhất, Đặng Phi không còn sức để vui sướng, chưa kịp suy nghĩ liền bị một cỗ mệt mỏi khổng lồ đánh thẳng vào trực tiếp ngã xuống giường, ngủ mê mang.

Sau khi Đặng Phi mê mang, liền có một thanh âm ở sâu bên trong thân thể Đặng Phi vang lên:

- Thật không nghĩ tới tiêu tử này thật là ngoan cố, đối với chính mình cũng ác như thế, liều mạng như vậy!

Khi Đặng Phi tỉnh lại đã là xế chiều ngày hôm sau, sắc trời đã gần đến hoàng hôn, nếu không phải bị Đặng Vũ quấy rầy, thì có trời mới biết Đặng Phi có ngủ thẳng đến sáng sớm ngày thứ ba hay không.

- Đặng Phi, ngươi là tên lười biếng, mặt trời chiều soi sáng đến mờng dít rồi ngươi còn ngủ!

Đặng Vũ vẫn tò mò tại sao trong phút chốc Đặng Phi lại trở nên cường đại như vậy, ngày hôm qua không có cơ hội hỏi đến, hôm nay hiển nhiên sẽ không bỏ qua.

Nhưng nàng đến nhiều lần mỗi một lần đều thấy Đặng Phi đang ngủ say, rốt cục mặt trời đã muốn xuống núi, mặt trời hoàng hôn đã buông xuống, Đặng Vũ cũng không thể nhìn được nữa lớn tiếng đánh thức Đặng Phi dậy.

- Ân? Tỷ sao người lại đến phòng của ta?

Đặng Phi mơ mơ màng màng mở mắt ra, nhìn thấy Đặng Vũ mở to mắt nhìn mình liền sợ hết hồn.

- Cái gì mà sao ta lại tới phòng ngươi, chẳng lẽ ta không thể đi vào? Tên ngốc nghếch xấu xa nhà ngươi.

Đặng Vũ trực tiếp giáo huấn một chút:

- Ngươi cũng không nhìn một chút xem thử mấy giờ rồi? Ngươi là heo sao? Ngủ suốt một ngày một đêm rồi! Bên ngoài

người ta đang bàn tán rôm rả về người, còn người cũng thật
bình tĩnh a, lại ngủ như heo thế a!

Chương 24: Ngũ Cấp Đấu Sư!

- Ách ...

Đặng Phi im lặng một chút, lúc trước tuy rằng đã từng nói chuyện với Đặng Vũ nhưng chưa từng thấy vẻ mặt này của thiếu nữ thiên tài Đặng gia, càng chưa từng thấy nàng nói chuyện như thế với hắn, vốn là một thiếu nữ văn nhã lại không nghĩ rằng mặt khác của thiếu nữ thiên tài Đặng gia này lại là như vậy.

- Hừ nhìn cái gì? Trên mặt ta có mọc hoa sao?

Đặng Vũ liếc nhìn Đặng Phi một cái:

- Còn không mau dậy đi rửa mặt rồi ăn cơm tối!

- Ăn tối?

Đặng Phi mơ hồ ngẩn đầu nhìn thoáng qua sắc trời ngoài cửa sổ, chính hắn cũng có một chút không thể tin nhìn Đặng Vũ hỏi:

- Ta đã ngủ một ngày một đêm sao?

- Vậy ngươi cho là bao lâu?

Đặng Vũ bữu môi:

- Con heo lười!

- Được rồi... Ta là con heo lười, bất quá tỷ tỷ ngươi lại đến phòng của ta chẳng lẽ là có chuyện gì xảy ra?

Đặng Phi từ trên giường sửa sang lại y phục trực bước xuống đất, đứng trên mặt đất nhìn Đặng Vũ.

- Tiểu tử, tỷ tỷ ta nhần nại cũng có giới hạn đó, đây là lần thứ hai ngươi hỏi ta vấn đề này rồi, không có chuyện thì không thể đến tìm ngươi sao?

Đằng Vũ đứng đặc ngồi trên ghế, hai bắp chân mảnh khảnh đưa tới đưa lui:

- Thác Bạt gia ở phía tây trấn xây dựng một lồi đài thật lớn. Nghe nói còn định mời Bát đại gia tộc Thanh Bình phủ đến đây xem lễ, đệ đệ thân ái à, danh tiếng của ngươi cũng thật lớn a, nhưng quan trọng nhất là người Vương gia phái tới lần này chắc chắn sẽ không phải là kẻ yếu, ít nhất cũng không kém hơn Ngũ công tử kia.

Đằng Vũ vừa cười vừa nói, rốt cục cũng lộ ra mục đích thực sự đến tìm Đằng Phi:

- Ngươi nếu chịu nói bí mật của ngươi cho ta biết, tỷ tỷ sẽ giúp ngươi đánh hai trận, hừ, nếu người Vương gia đến tìm phiền toái, chẳng lẽ lại không cho thanh niên khác của Đằng gia xuất thủ sao?

- Ta nào có bí mật gì, ta là một người không thể tu luyện đấu khí, chẳng qua là may mắn luyện được chân khí, trở thành một gã Võ Sư chân chính thôi.

Có một số việc, Đằng Phi không thể nào nói ra với bất kì ai, ít nhất bây giờ không được. Chuyện trên người hắn có chân khí đúng là không thể dấu diếm, không bằng nói thẳng cho rồi, cũng tránh cho người khác suy đoán lung tung.

Khuôn mặt Đằng Vũ đầy vẻ nghi ngờ nhìn Đằng Phi, nàng cảm thấy đệ đệ này của mình không nói thật, bất quá nàng cũng biết, có một số việc không thể hỏi quá nhiều, người nào cũng có chút bí mật cho riêng mình?

Nàng đến hỏi Đằng Phi chỉ vì trong lòng quá tò mò, thêm nữa là muốn thân thiết hơn với đệ đệ này thôi.

Cho dù Đằng Phi không nói, khi đối mặt với Võ Giả trẻ tuổi của Vương gia, Đằng Vũ cũng sẽ xuất thủ, nàng tuyệt đối sẽ không cho người khác thương tổn đến Đằng Phi, bất luận là đối thủ đến từ Vương gia hay Thác Bạt gia, Đằng Vũ cũng sẽ không ngại.

Bất quá, làm cho Đằng Vũ có chút ngoài ý muốn là Đằng Phi lại cự tuyệt hảo ý của nàng.

- Tỷ, những người Vương gia đến khiêu chiến ta nghĩ một mình ta tiếp đón là được rồi, ta là nam nhân có một số việc

phải tự mình gánh chịu!

- Cái rắm!

Đặng Vũ giận dữ nhìn chăm chăm vào Đặng Phi nói:

- Người mới mười ba tuổi, lẽ trưởng thành cũng phải đến mười sáu tuổi! Người bây giờ chỉ là đứa con nít mà thôi! Người chỉ có chân khí, không có đầu khí, người lấy cái gì để tranh đấu với Võ giả trẻ tuổi của Vương gia? Người cho rằng những người này cũng là những tên nhóc hay sao? Bọn họ là muốn mạng của người! Bọn họ xuất thủ tuyệt đối sẽ không lưu tình!

Mặc dù biết Đặng Vũ muốn tốt cho mình, sợ mình gặp chuyện không may, nhưng trong lòng Đặng Phi vẫn dâng lên một cổ tức giận mãnh liệt, tức giận này không phải là nhằm vào Đặng Vũ mà là đến từ ngạo khí sâu thẳm trong xương tuỷ hần.

Hít sâu một hơi, Đặng Phi chặn chú nhìn Đặng Vũ:

- Tỷ ta không còn là thằng bé vô năng như ngày xưa nữa, xin tỷ hãy tin tưởng ta, chuyện này ta sẽ giải quyết thật tốt! Nếu như...

Đặng Phi nhìn Đặng Vũ, im lặng một chút nói tiếp:

- Nếu như ta thật sự thua, không phải là đối thủ của bọn họ, khi đó tỷ tỷ người xuất trận cũng không muộn! Còn nữa, mưu đồ của Vương gia cùng Thác Bạt gia không phải là ta mà là cả sản nghiệp của Đặng gia! Bọn họ chuẩn bị cùng Đại bá trong ứng ngoại hợp giết chết Đặng gia! Cho nên thay vì lo lắng cho ta, không bằng tỷ cùng Nhị bá và ông nội thương lượng làm thế nào để đánh lui những thứ sói đói kia đi!

Đặng Phi nói xong nhìn Đặng Vũ đang ngẩn người, thản nhiên nói:

- Ta đói bụng, đi ăn cơm...

Mãi đến khi bóng dáng Đặng Phi biến mất khỏi phòng, Đặng Vũ hồi phục được tinh thần, trên mặt cũng không có bất kì vẻ tức giận nào, chẳng qua nhìn lại có chút cổ quái.

Nàng từ trước đến nay luôn là người nổi bật trong lớp người trẻ tuổi ở Đặng gia, một thiếu nữ thiên tài lại bị một đức nhóc trước nay không một ai để mắt tới chán nhiep, ban nãy chỉ trong nháy mắt đó, Đặng Phi phát ra cái loại ngạo khí mà

Đằng Vũ chỉ có thể cảm nhận khi được ở trên người những thiên chi kiêu nữ, trong phút chốc, Đằng Vũ tưởng như mình đang đối mặt với đệ nhất cường giả của Đấu Võ học viện vậy.

Khóe miệng nàng co lại một chút rồi giãn ra, Đằng Vũ nhẹ giọng lầm bầm nói:

- Du còn cắc kè, dám hung hăng với tỷ tỷ người như vậy, thật là không có một chút lương tâm! Bất quá lời hắc nói là sự thật sao? Đại bá bọn họ... thật muốn làm việc kia sao? Không được, ta phải đi hỏi cha đã...

Trong vòng một ngày, tin tức những thanh niên tinh anh của Vương gia muốn khiêu chiến với con trai phế vật của Tam gia Đằng Vân Chí đã truyền khắp Đằng gia trấn.

Lúc này gần như tất cả mọi người ai ai cũng bàn luận về việc này, Đằng Phi song phế kia làm thế nào lại có thực lực cường đại như vậy, làm sao hắc có thể phế bỏ Ngũ công tử của Vương gia được, vấn đề này là chuyện mà mọi người quan tâm nhất.

Đáng tiếc đến cuối cùng vẫn không có ai giải thích được, chỉ có thể nghe theo lời giải thích của giao quan Lý Mục.

- Hắc rất chịu cố gắng, rất khắc khổ, ta từng cho rằng đứa nhỏ này cho dù có cố gắng một trăm năm cũng không có tiền đồ, không ngờ vô thanh vô thức hắc lại có thực lực cường đại như thế, cho nên thành tựu của ngày hôm nay nguyên do là do hắc chăm chỉ khắc khổ mà thanh!

Thật ra lời nói này đúng là Lý Mục nói với đám tiểu hài tử mà thôi, vốn là thẳng thắn nói ra điểm yếu của Đằng Phi, nhưng giờ lại là hình tượng để khích lệ bọn trẻ. Đây cũng là lần đầu tiên giáo quan Lý Mục khen ngợi Đằng Phi, không những khen mà còn đưa hắc lên cao như vậy.

Bất quá đối mặt với khí thế của Vương gia, nhiều người ở Đằng gia trấn không khỏi lo lắng, bọn họ cũng không để ý đến Đằng Phi, dù sao hắc trở nên cường đại cũng chỉ là một Chân khí Võ giả bình thường, mà Vương gia Thanh Bình Phủ, đây vốn là gia tộc có nhiều thiên tài đấu khí!

Hôm nay Đằng Phi phế bỏ Ngũ công tử Vương gia, cùng Vương gia kết oán, Vương gia tất nhiên sẽ không chịu từ bỏ ý

đồ, nhất định sẽ phái ra Võ giả đấu khí cường đại, đến lúc đó Đằng Phi có thể ngăn cản được sao?

- Ai, nếu như Đằng Phi công tử có thực lực của Tam gia năm đó thì thật là tốt, khi đó Bát đại gia tộc Thanh Bình Phủ, thậm chí cả Võ giả Thanh Nguyên Châu cũng không có người dám cùng Tam gia Đằng gia lớn tiếng?

Lão nhân này nhắc đến Tam gia năm đó vẻ mặt đầy thôn thức.

- Đúng vậy a, đáng tiếc Đằng Tam gia đã mất nếu như người mà còn, chớ nói phế bỏ Ngũ công tử Vương gia, cho dù đánh chết Vương gia cũng không dám đánh một cái rắm?

Một người khác hướng về Đằng gia mà nói.

- Hừ, Đằng Tam gia không phải là ở đây sao, chỉ bằng tiểu phế vật không có đấu khí Đằng Phi kia? Ngày đó đã thương Ngũ công tử Vương gia còn không phải là xuất kì bất ý đánh lên sao, không có gì là giỏi cả, ngày mai người Vương gia đến đây, sau đó khai chiến, đến lúc đó ta xem Đằng gia phải chuẩn bị hậu sự cho Đằng Phi mới được!

Một người Thác Bạt gia trà trộn vào trong đám người khinh thường nói.

- Người, sao miệng người thú vị vậy? Đằng Phi công tử cho người đội nón xanh hay ôm con người nhảy xuống giếng hả?

Một thanh âm giễu cợt trong đám người vang lên, hiển nhiên là bất mãn với lời của người Thác Bạt gia này.

Đám người này nhất thời phát ra một trận cười lớn, sắc mặt người Thác Bạt gia đỏ lên, cũng không biết rốt cục là ai nói, không thể làm gì khác hơn là thả ra hai câu ngoan thoại sau đó lúng túng rời đi.

Mặc dù đại đa số mọi người tâm đều hướng về phía Đằng Phi, nhưng hầu hết bọn họ đều lo lắng tương lai Đằng Phi. Nếu như Đằng gia không phái ra người khác ứng chiến... con trai độc nhất của Tam gia Đằng gia rất có thể sẽ bị thương tổn trong trận chiến này.

Đằng Phi không biết cách nhìn của người khác, cũng không muốn nghe, sau khi ăn cơm tối lại trở lại trong phòng tiếp tục

tu luyện củng cố Thiên đạo ngũ thập đấu mạch, củng cố đấu mạch vừa mới đả thông ngày hôm qua.

Thiên đạo ngũ thập đấu mạch đúng là vô cùng thần kỳ, sau khi đấu mạch chỗ này bị đả thông, sẽ trực tiếp trở thành đấu mạch, hơn nữa lại làm tăng cảnh giới của hắn.

Hiện tại Đẳng Phi là một Ngũ cấp Đấu Sư, phối hợp với thực lực Bát cấp Chân khí Võ sư, Đẳng Phi tự tin nếu có thể một lần nữa đánh với Ngũ công tử Vương gia, thì hắn cũng không phải là bị thương đòn giản như vậy, thậm chí có thể nói là một kích mất mạng!

Có được tám chỗ đấu mạch trong cơ thể này, Đẳng Phi càng tự tin hơn!

Trên dưới Đẳng gia cũng không có ai đến quấy rầy Đẳng Phi, chẳng qua là trong viện của Đường Phi lại tăng thêm vài thị nữ lau nhà, hầu hạ Đường Phi trong mọi chuyện hàng ngày!

Nhưng phòng ngủ Đẳng Phi cũng không cho phép bất kì ai đi vào, nhiều năm như thế, Đẳng Phi đã trở thành thói quen, hôm nay có người hầu hạ ngược lại khiến hắn cảm thấy càng thêm khó chịu.

Bất quá cũng không nên cự tuyệt hảo ý của người trong gia tộc, dù sao hiện tại cũng không thể so với trước kia rồi, nếu như tùy tiện cự tuyệt, thậm chí có thể để cho người khác nói là có chút thực lực liền không xem ai ra gì.

Cho nên, Đẳng Phi hào phóng tiếp nhận hết hảo ý của mọi người, sau đó đóng cửa không ra lãng lãng tu luyện.

Lần này Vương gia xem ta thật là muốn chiếm lấy Đẳng gia, đem trận ước đấu không có ảnh hưởng này phóng đại ra vô số lần, chẳng những Bát đại gia tộc đến đây quan sát, thậm chí còn mời thêm người thủ hộ Thanh Nguyên Châu nữa.

Đẳng gia trấn thoáng cái đã trở nên phồn hoa náo nhiệt.

Chuyện Vương gia làm trong lòng Đẳng Phi đã biết rõ, yêu cầu mình chiến đấu với đám thanh niên Vương gia là giả, thực sự bọn họ muốn những người đến dự này làm nhân chứng, chứng kiến Đại gia Đẳng gia phản bộ Đẳng gia, nhằm giúp bọn họ rửa sạch hiềm nghi.

Nếu không, chẳng qua là mâu thuẫn giữa hai tiểu bối của hai gia tộc, sao phải huyên náo như thế? Ngay cả rất nhiều người căn bản là chưa bao giờ nghe nói qua Đằng Phi nữa hiện tại cũng biết hắn chính là con trai của Đằng Tam gia danh tiếng lẫy lừng ngày trước, quan trọng hơn, hắn từng là một Đấu Vũ Song Phế.

Chương 25: Bát Đại Gia Tộc

Thanh Bình Phủ

Vương gia cũng chẳng thèm để ý đến làm như thế người khác có thể sẽ nghĩ Ngũ công tử Vương gia là một kẻ vô năng, làm mất thể diện Vương gia. Vì dù sao giờ hắn cũng đã bị phế bỏ rồi, sau này còn tiền đồ gì nữa nên cũng chẳng ai thèm quan tâm đến hắn làm gì. Đây chính là sự tàn khốc trong một đại gia tộc, dù hắn có là con trai của gia chủ nhưng khi không còn giá trị lợi dụng thì cũng sẽ nhanh chóng bị vứt bỏ thôi.

Nếu như vận khí tốt... sau này Ngũ công tử có thể làm một phú ông nhân nhả, tận hưởng vinh hoa phú quý cả đời, nếu không thì sẽ không còn ai để mắt tới.

Ai bảo hắn bị một phế vật đánh cho trọng thương, chẳng phải là đến cả phế vật cũng không bằng sao?

Không biết Vương ngũ công tử cao ngạo ngày đó, sau này nếu suy nghĩ lại không biết có hối hận với xúc động ngày đó hay không.

Buổi chiều trước hôm ước đấu một ngày, tất cả người của Vương gia đều đã đến Đăng gia trấn, cũng không ở lại Thác Bạt gia, mà bao trọn một khách sạn tốt nhất ở đó.

Bên trong còn có người của thất đại gia tộc khác của Thanh Bình Phủ, tất cả phí tổn lần này đều là do Vương gia bỏ ra.

Thanh niên cường giả Vương gia đi tới Đăng gia trấn chính là Vương đại công tử Vương Duy Dương, hắn tự tin nói trận chiến ngày mai chỉ cần ba hiệp là có thể giải quyết được tên tiểu phế vật Đăng gia!

Vương đại công tử Vương Duy Dương mới mười sáu tuổi, năm thứ hai tại Chân Vũ học viện đã bộc lộ ra thực lực của mình đúng là Tam giai Nhất cấp. Cùng ngang bằng với thiếu

nữ thiên tài của Đẳng gia, chẳng qua là lớn hơn Đẳng Vũ một tuổi.

Nhưng ở cái tuổi này có thực lực như thế, xét trên cả Thanh Nguyên Châu cũng xem như là đứng đầu rồi, những người đồng trang lứa được bao người vượt xa hẳn.

Nói đến đây, cũng nhắc lại chuyện ngày xưa, trước đây Vương gia đại công tử Vương Duy Dương cũng có một chút qua lại với Đẳng gia. Vương gia từng có ý định muốn kết thông gia cùng Đẳng gia, muốn cưới Đẳng Vũ về làm vợ Vương Duy Dương. Nhưng không ngờ lại bị phía Đẳng gia cự tuyệt, cũng vì chuyện này mà khiến cho hai nhà phát sinh mâu thuẫn, Vương gia lúc ấy mặc dù không nói gì, nhưng trong lòng ô m hận, cũng không phải là do hânk không cưới được Đẳng Vũ mà chủ yếu là mặt mũi thôi.

Vương Duy Dương bị đả kích này mới liều mạng tu luyện, vốn hẳn không bằng Đẳng Vũ, nhưng qua hai năm liều mạng tu luyện, đến nay thậm chí còn có lời đồn rằng hiện tại Vương Duy Dương đã đột phá Tam giai Cửu cấp, đạt đến Tam giai Thập cấp, một chân đã sắp bước vào hàng ngũ Đại Đấu Sư!

Lời đồn đãi này khiến cho nhiều người kinh ngạc, nhưng hơn hết, càng làm cho nhiều người cảm thấy lo lắng cho Đẳng Phi, một người trẻ tuổi như Đẳng Phi có thể địch nổi sao?

Nhất là vừa rồi khi Vương Duy Dương vừa đến Đẳng gia trấn, ở trước mặt thanh niên trẻ tuổi của thất đại gia tộc đã tuyên bố như thế. Những người từng quen biết Vương Duy Dương đều biết vị Đại công tử của Vương gia này tính tình hoàn toàn bất đồng với Ngũ công tử, ở đế đô có thể nói chhân chính là người khiêm tốn hữu lễ, không chút hồng hách ngang ngược.

Hắn nói ra câu nói kia, vẻ mặt bình tĩnh cùng lời nói hết sức đơn giản, hoàn toàn không giống cái dạng con nhà thế gia ngang tàng hồng hách không để ai vào mắt.

Lúc này, những thanh niên trong thất đại gia tộc thậm chí còn mở cá cược, tỉ lệ đặt cược Vương đại công tử là mua ba đèn một, mà tỉ lệ của Đẳng Phi lại là mua một đèn mười!

Bởi vậy có thể thấy được những người này không phải là không có lòng tin với Đẳng Phi mà căn bản không chút để tâm

đến Đẳng Phi!

Vương gia đại công tử còn hăng hái nói ra bên ngoài, hẳn cũng rất có hứng thú đối với Đẳng Vũ, hy vọng sau khi giả quyết Đẳng Phi lại có thể cùng Đẳng Vũ đánh một trận!

Còn những người biết được sự kiện mấy năm trước kia trong lòng cũng muốn cười một tiếng, bọn hắn thừa biết Đại công tử Vương gia muốn thông qua phương thức này rửa sạch sỉ nhục chuyện cầu hôn năm đó.

Chẳng biết tại sao, đối mặt với khiêu chiến của Vương Duy Dương, Đẳng Vũ cũng không có hành động đáp lại nào, nhưng theo những người biết rõ việc này tiết lộ, lúc Đẳng Vũ nghe được chuyện này đã nói một câu rằng:

- Muốn đánh với ta sao? Trước hết hãy qua ải của đệ đệ ta rồi nói sau!

Lúc Vương Duy Dương nghe thấy câu này cũng là đang cùng với mười mấy cao thủ trẻ tuổi Thanh Bình phủ nói chuyện phiếm, hắn nghe xong chỉ bình tĩnh nhàn nhạt nói một câu:

- Tốt, vậy thì cứ theo lời nàng ấy đi!

Khí độ của Vương đại công tử đã thuyết phục được khá nhiều người, những thanh niên trong thất đại gia tộc của Thanh Bình Phủ cũng hiện ra vẻ kính nể đối với hành động vừa rồi của Vương Duy Dương.

Trước khi nói chuyện ấy, cũng nên nhắc đến một người, đó chính là Tứ tiểu thư Tôn gia Thanh Bình phủ Tôn Thiển Thiển, Tôn Thiển Thiển năm nay mới chỉ mười sáu tuổi nhưng cũng đã đạt đến cảnh giới Tam giai Nhị cấp Đấu Sư...., nàng cũng là học viên năm hai của Thuỷ Tiên Đâu Vũ Học Viên, một học viện danh giá của Chân Vũ Hoàng Triều giống như thiếu nữ thiên tài Đẳng Vũ của Đẳng gia.

Chẳng qua vị Tứ tiểu thư Tôn gia này lại có chút bất hoà với Đẳng Vũ, nguyên nhân đơn giản là nàng thích vị Đại thiếu gia Vương gia này.

- Duy Dương, ngươi lúc nào cũng nhân nhượng nàng, khí độ của ngươi thật là ít người có thể sánh kịp, đáng tiếc người khác không nghĩ vậy còn tưởng là ngươi sợ nàng.

Tôn Thiển Thiển lớn lên rất đẹp, đôi mắt thoát nhìn hết sức quyến rũ, còn nhỏ tuổi nhưng trên người trở mã thành thực, nơi nên lời thì lời, nơi nên vênh thì vênh, một đôi chân thon dài thẳng tắp, nàng đứng nơi đó, một cổ sức sống thanh xuân vỗ vào mặt.

Bất quá Vương Duy Dương tựa hồ không hề để ý đến, hần hờ hững nhìn qua Tôn Thiển Thiển nói:

- Người khác nghĩ sao ta không quan tâm, con người ta đôi với hư danh không chút để ý.

Đúng là, ở cái loại địa phương như Chân Vũ Học Viện, mỗi ngày nhìn thấy đại nhân vật quả thật quá nhiều, người là một nhân vật ở Thanh Bình phủ, nhưng đến đế đô người cũng chẳng là cái gì!

Nói về thân phận, nơi này tụ hội rất nhiều quý tộc, các quý tộc trẻ tuổi ở hoàng triều cơ hồ cũng tập trung trong nơi đó, bàn về thực lực thì có vô số các loại thiên tài, cường giả như mây! Thật không có nhiều người chú ý đến người trẻ tuổi như Vương Duy Dương mặc dù hần đã rất ưu tú.

Tôn Thiển Thiển bởi vì là mỹ nữ, cộng thêm tính cách nên ở Thủy Tiên Đẩu Vũ Học Viện cũng rất được hoan nghênh, cho nên Vương Duy Dương đối với nàng cho dù không thích cũng không nhiều lời. Dù sao nguyện vọng duy nhất bây giờ của hần chính là phát triển, bất kể kết quả trận chiến thế nào chắc chắn vết nứt giữa Đẳng gia và Vương gia càng lúc càng lớn.

Vương Duy Dương và Đẳng Vũ càng không thể nào có kết quả!

Cho nên nàng cũng không vội vàng thể hiện trước mặt Vương Duy Dương, nam tử ưu tú ở Thủy Tiên Đẩu Vũ Học Viện rất nhiều, hơn nữa trong đó hơn phân nửa đều có thân phận quý tộc, đối mặt với những người đó theo đuổi, Tôn Thiển Thiển cũng không biết nàng có thể vì Vương Duy Dương kiên nhẫn bao lâu.

Có lẽ Vương Duy Dương cũng không nhận lời của nàng, nàng sẽ đáp ứng công tử Nam Tước kia sao?

Lúc này một người khác cười nói:

- Duy Dương hiền đệ quả nhiên phong độ bất phàm, nhìn khắp Thanh Nguyên Châu cũng không mấy người có thể bì kịp a! Một thời gian sau hẳn là người có thể toả sáng, đến lúc đó trên chiến trường lập nhiều công lao, một thân phận quý tộc đối với hiền đệ cũng không phải là quá khó!

Người mở lời chính là Thôi Văn, Thôi đại công tử, một trong bát đại gia tộc, Thôi Văn năm nay mười bảy tuổi, là học viên năm hai của Chân Vũ Học Viện ở đế đô, thực lực cũng đạt đến Tam giai Ngũ cấp Đấu Sư.

Thôi Văn mày thanh mục tú, nhìn tựa như là thư sinh yếu ớt, nhưng người quen hẳn mới biết người này đã luyện trung cấp đấu kỹ của Thôi gia, Đường Lang Quyền đến mức hết sức thành thục, thực tế đây chính là một thanh niên hết sức đáng sợ.

Xét về thực lực, quả thật trong lớp trẻ hẳn chỉ có thể xem là ưu tú, không thể nói là cường đại nhất, nhưng người này vô cùng thông minh, ở Chân Vũ Học Viện đế đô cũng có chút danh tiếng!

Bất luận là Chân Vũ Học Viện hay Thủy Tiên Đấu Vũ Học Viện, nơi nào cũng là Học Viện danh giá của Chân Vũ hoàng triều nên số cường giả, thiên tài tụ hội rất nhiều, muốn có chút danh khí ở những nơi này cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Những người muốn vào được hai học viện này tuyệt đối không phải chỉ có tiền là được, cuộc khảo hạch nhập học cũng hết sức nghiêm khắc, hơn nữa mỗi năm còn có những cuộc thi riêng nữa, nếu không đủ tiêu chuẩn thì sẽ bị ghi chép lại. Liên tục trong ba năm không vượt qua kỳ kiểm tra sẽ trực tiếp bị đuổi khỏi Học Viện! Hơn nữa không được gia nhập lại lần nữa!

Nhờ quy định nghiêm khắc này mà cho đến nay bất cứ học viên nào tốt nghiệp từ hai Học viện danh giá này đều cực kỳ có tiền đồ. Nhất là những người khi còn đi học có chút danh tiếng nổi trội thì tiền đồ càng rạng rỡ hơn.

- Thôi huynh khách khí rồi, lúc lên chiến trường còn phải hi vọng Thôi huynh giúp ta một tay a!

Vương Duy Dương ôn hòa cười nói.

Thôi Văn cười nói:

- Đâu có đâu có! Ta và huynh là đồng hương, lại là thâm giao, đến lúc đó không giúp người mình thì còn có thể giúp ai đây?

Lúc này Nhị Công tử Triệu Long của Triệu gia, một trong Bát đại gia tộc khê thờ dài một tiếng nói:

- Hoàng Thượng còn chưa từ bỏ ý định chinh chiến Tây Thù, xem ra chiến tranh còn có thể xảy ra a!

Nhị Công tử Triệu gia này cũng là đệ tử của Chân Vũ học viện, tuy nhiên hắn đã là năm thứ ba, năm nay mười chín tuổi Tam giai Bát cấp Đấu Sư.

Bát đại gia tộc Thanh Bình Phủ đều có quan hệ mật thiết với nhau, cho nên quan hệ giữa đệ tử bát đại gia tộc cũng không tệ, ít nhất ngoài mặt rất tốt.

Vương Duy Dương sau đó cũng đem chuyện của Đằng Phi ném ra ngoài, tiếp tục hàn huyên. Hoặc có thể nói, đối với Vương Đại công tử mà nói, từ trước đến nay hắn chưa từng để tâm đến Đằng Phi, chỉ là một tên phế vật không thể sử dụng đấu khí thôi mà, có cái gì đáng lo cơ chứ? Thêm nữa, Ngũ đệ hắn đúng là không nên thân, đường đường là Nhất giai Tam cấp Đấu sư vậy mà bị người ta phế đi cho được.

Vương Duy Dương mặt dù thường ngày không hợp mắt với Ngũ đệ hắn, nhưng dù sao cũng là thân huynh đệ, bắt buộc phải báo thù. Cho nên hắn mới đến đây, nếu không gia tộc hắn quyết định việc gì hắn cũng lười tham gia, hắn chỉ cần lo cho tốt tương lai của mình là được rồi!

Tương lai hi vọng của Vương gia chính là nằm trên vai của hắn!

- Haha, nói đến Tây Thù ta vẫn còn rất bội phục Tam gia Đằng gia năm đó, cũng chính là phụ thân của tiểu tử mà Duy Dương hiền đệ muốn giải quyết cho xong kia, người Tây Thù ở bên đó đối với chúng ta cừu hận như thế, chiến hỏa thiêu đốt hơn trăm năm, Tam gia Đằng gia lại có thể ở bên kia làm ăn, thành công cắm rễ ở bên đó, đây thật là một người có bản lĩnh.

Người nói chuyện chính là Nhị công tử Quy gia trong bát đại gia tộc, năm nay hai mươi một tuổi, đệ tử năm thứ tư của Chân

Vũ học viện, Tam giai Thập cấp Đẩu sư.

Người này trước nay thái độ làm người vô cùng trầm ổn, có thể bởi vì so với mọi người lớn tuổi hơn một chút, lời nói cũng tương đối có sức thuyết phục hơn. Nên không ai bởi vì hấn tán dương Đằng Vân Chí mà tỏ ra không vui.

Dù sao những người tuổi trẻ này cũng đều nghe được cổ sự Tam gia Đằng gia truyền kỳ kia, đối với vị Tam gia Đằng gia này cũng vô cùng sùng bái.

Đừng nói là bọn hấn, có biết bao nhiêu người trẻ tuổi Thanh Nguyên Châu sùng bái Tam gia Đằng gia truyền kỳ này?

Chương 26: Phong Vân Tế Hội.

- Ha ha thời đại của Tam gia Đẳng gia đã là quá khứ rồi, tương lai Thanh Nguyên Châu sẽ là thiên hạ của chúng ta!

Ngũ công tử Lý Cương thuộc Lý gia trong bát đại gia tộc ngạo nghễ cười lạnh nói:

- Đẳng gia hồ phụ sinh khuyến tử, ta thật không rõ tại sao Vương bá bá lại để cho Vương Duy Dương hiền đệ đánh trận này, thực là quá xem trọng tiểu phế vật Đẳng gia kia rồi!

Lý Ngũ công tử Lý Cương năm nay mười tám tuổi, đệ tử năm thứ hai của Chân Vũ Học Viện đệ đô, Tam giai Lục cấp Đấu Sư. Thuộc loại ăn chơi trác táng, cùng một loại người với Vương Ngũ công tử Vương gia, cũng là người không xem ai ra gì.

- Lý huynh nói không sai, một tiểu phế vật Đẳng gia mà thôi, lại phải để Duy Dương huynh tự mình xuất thủ, thật là quá xem trọng hắn rồi.

Người lên tiếng chính là Hoắc Văn Nghiễm thất công tử Hoắc gia trong bát đại gia tộc, năm nay chỉ mới mười lăm tuổi, Tam giai Nhất cấp Đấu Sư, mặc dù còn trẻ nhưng cũng là một người ăn chơi trác táng có tiếng, hắn cùng Ngũ công tử Vương gia quan hệ rất tốt. Lần này nghe nói chuyện báo thù cho Ngũ công tử, liền la hét ầm lên muốn đi xem phế vật Đẳng Phi kia chết như thế nào.

Trong những người ở đây người duy nhất không nói gì chính là một cô gái chừng hai mươi tuổi, mắt sáng môi xinh vô cùng xinh đẹp, yên lặng ngồi ở đó nghe mọi người nói, không có chen lời.

Nhưng mà những người này đều rất tôn kính đối với nàng, nàng là Đại tiểu thư Lương Ngọc thuộc Lương gia trong bát

đại gia tộc, năm nay hai mươi tuổi, là đệ tử năm thứ tư của Thủy Tiên Đấu Vũ học viện, đồng thời thực lực nàng cũng mạnh nhất trong những người ở đây, là một Đại Đấu Sư duy nhất!

Tứ giai Nhất cấp Đại Đấu Sư!

Lương Ngọc không muốn chen vào chuyện này nguyên nhân chủ yếu cũng là do nàng và Đăng Vũ có quan hệ vô cùng tốt, hiển nhiên nàng biết được chuyện Đăng Vũ ghét nhất chính là người khác vũ nhục Đăng Phi đường đệ của mình.

Đăng gia cũng đồng dạng là một đại gia tộc của Thanh Bình phủ, cả Thanh Bình Phủ tính ra cũng có hơn mười thượng hào gia tộc, trong thập đại gia tộc này Thác Bạt gia thuộc vào hạng kém nhất trong. Điều này cũng là vì hoàn cảnh của Thác Bạt gia, bởi vì việc làm ăn của Thác Bạt gia rất hay xung đột với Đăng gia, căn cơ đều ở Đăng gia trấn nên bị Đăng gia áp chế rất khó phát triển.

Thanh Bình phủ cũng chỉ là một trong mười ba phủ của Thanh Nguyên Châu, diện tích Thanh nguyên Châu phi thường lớn, cơ hồ gần bằng diện tích một quốc gia nhỏ. Mà Thanh Bình phủ lại là nơi phồn hoa nhất Thanh Nguyên Châu, là nơi tụ tập rất nhiều gia tộc cường đại.

Nhắc đến cũng thật xảo hợp, cũng nhờ tai họa Lục Tử Lăng làm ra mà quan hệ giữa bát đại với nhau càng thêm tốt đẹp, còn Đăng gia cùng với Thác Bạt gia bởi vì ở Đăng gia trấn, khoảng cách với bát đại gia tộc khá xa cho nên quan hệ giữa bọn họ hẳn là phải kém hơn một chút.

Hơn nữa bởi vì năm đó Tam gia Đăng gia ngang trời xuất thế, trong thời gian ngắn Đăng gia liền trở thành gia tộc đứng đầu Thanh Bình phủ, Tam gia Đăng gia được người khác bội phục quả thật không phải là giả, nhưng ở thời điểm Đăng Vân Chí còn sống, những gia tộc này đối với Đăng gia phần lớn là ghen tỵ nhiều hơn.

Sau khi Đăng Vân Chí chết đi, hiển nhiên những gia tộc này không tiếc lời chia buồn, tôn sùng người chết vốn là rất nhiều đại nhân vật nguyện ý làm. Bởi vì người chết vĩnh viễn sẽ không tranh đoạt lợi ích với họ. (Biên: con người mà, lợi ích luôn đi đầu...)

Cho nên mối quan hệ giữa những gia tộc này với Đẳng gia cũng không tính là tốt. Nếu không cũng không thể vì Vương gia mời đến mà tới chê cười Đẳng gia.

Những gia tộc này cũng không ai tin tưởng thiếu gia phế vật Đẳng gia có thể tạo nên kỳ tích, càng chưa nói đến đối thủ của hắn là Vương Duy Dương Vương đại công tử, mười sáu tuổi đã trở thành Tam giai Cửu cấp Đấu Sư, Đẳng Phi làm sao có thể là đối thủ của hắn?

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, sáng sớm hôm thứ hai, phía tây Đẳng gia trấn, tại một nơi trống trải một lôi đài thật lớn đã sớm được xây dựng, lôi đài này dài rộng chừng ba mươi thước, có thể xem là tương đối lớn rồi.

Bốn phía cũng bố trí một khán đài, khách từ bát đại gia tộc Thanh Bình phủ cũng đã được an bài trên một khán đài tốt nhất, lúc này bọn họ cũng đã sớm ngồi ở đó nhàn nhã trò chuyện.

Còn những người đến xem, đại đa số cũng là người của Đẳng gia trấn, không có vị trí tốt chỉ có thể đứng phía xa trên mặt đất mà nhìn.

Song phương chiến đấu còn chưa đến đây, bốn phía lôi đài đã tập nập người rồi.

Đẳng gia trấn mặc dù gọi là trấn nhưng thực tế khuôn viên Đẳng gia trấn rất lớn, cơ hồ tương đương với một cái thành nhỏ gần mười vạn nhân khẩu.

Đẳng gia nằm ở phía tây còn Thất Bạt gia ở phía đông.

Lúc bây giờ Vương đại công tử Vương Duy Dương đã đi đến trước lôi đài, bình tĩnh đứng nơi đó, vẻ mặt vô cùng bình tĩnh không có một chút xao động, vẻ anh tuấn bề ngoài cũng làm không ít thiếu nữ Đẳng gia trấn lâm vào mê muội.

- Nhìn xem, đó chính là Vương đại công tử Vương gia, thật là anh tuấn a!

- Nghe nói hắn là đệ tử của Chân Vũ Học Viện đế đô, thật là lợi hại, hắn mà liếc nhìn ta một chút ta cũng cảm thấy thỏa mãn a.

Vài thiếu nữ si mê bàn tán về Vương Duy Dương trên lôi đài.

Trên khán đài, đám người Thác Bạt Mẫn Hồng cùng Thác Bạt Mẫn Liệt của Thác Bạt gia thì không còn có tâm trạng tốt như vậy rồi, mặt trời đã lên cao rồi mà tiểu phế vật Đằng gia kia còn không thấy bóng dáng.

Không chỉ có thế, những người khác của Đằng gia còn chưa có đến đây.

Nếu như Đằng gia còn là thời của Tam gia Đằng Vân Chí năm đó, tin tưởng rằng cũng không ai có chút ý kiến nào, chẳng qua hiện giờ Đằng gia đã không còn thực lực của năm đó, những người này hiển nhiên là cảm thấy bất mãn.

- Giở trò gì đây, chỉ là một phế vật lại dám kiêu ngạo như thế!

Thác Bạt Mẫn Hồng lẩm bẩm nói.

Lý ngũ công tử Lý Cương cũng phụ họa theo:

- Đúng vậy, chỉ là một phế vật cũng dám ứng chiến với Duy Dương hiền đệ, thật là không biết chữ chết viết như thế nào!

Thất công tử Hoắc gia Hoắc Đồng cười lạnh nói:

- Không phải là phế vật kia khiếp sợ quá không dám tới chứ?

Đôi mi thanh tú Lương Ngọc bỗng nhíu lại, nhìn lướt qua mấy người Thác Bạt Mẫn Hồng, mặc dù không hề mở miệng nhưng ai cũng có thể cảm giác được vị Lương đại tiểu thư này đối với bọn họ có chút bất mãn.

- Quên đi, đừng vì một con người vô dụng mà hạ thấp thân phận chúng ta.

Ánh mắt Lý Cương nhìn thấy Lương Ngọc không vui liền lập tức cắt đứt những người này.

Tuy nhiên nhãn lực của Thác Bạt Mẫn Hồng lại không có tinh như vậy, vẫn khinh thường nói tiếp:

- Chờ Đằng gia lật đổ ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cái phế vật này!

Lúc này bỗng dung trong đám người truyền đến một thanh âm âm ỉ, có người la lớn:

- Đằng Phi tới!

Mọi người trên khán đài lúc này cũng ngừng nói chuyện, ánh mắt đồng loạt hướng về phía Đẳng gia trấn, từ trong đó đi ra một nhóm người, ở giữa là một thiếu niên thanh tú, một thân áo vóc người có chút gầy gò, vững vàng từng bước hướng bên này đi tới.

Bên cạnh Đẳng Phi đúng là thiếu nữ thiên tài Đẳng gia Đẳng Vũ, còn có Đẳng Lôi cùng đám người trẻ tuổi Đẳng gia, phía sau đó là một lão giả, long hành hổ bộ (*), chính là Đẳng gia gia chủ Đẳng Văn Hiên.

*: Long hành là bước đi lướt nhẹ như mây, đầu không xiên lệch, cổ không cúi xuống. Hổ bộ là đi oai vệ.

Bên cạnh Đẳng Văn Hiên còn có mấy lão giả tuổi tác không sai biệt cùng đi về hướng khán đài, gia chủ Vương gia cùng gia chủ Thác Bạt gia liếc mắt nhìn nhau, vẻ ngưng trọng đều hiện lên trong đôi mắt hai người.

Theo ở bên cạnh Đẳng Văn Hiên cũng không phải là người Thanh Bình Phủ, nhưng mọi người ai cũng biết, bởi vì mấy lão nhân này đều là các tộc trưởng của các đại gia tộc ở Thanh Nguyên Châu!

Là tộc trưởng, không phải là gia chủ!

Tộc trưởng chính là người có thân phận cao nhất trong gia tộc, có rất nhiều gia tộc tộc trưởng và gia chủ đều cùng là một người, nhưng nếu tách ra thì quyền lực của tộc trưởng có thể không bằng với gia chủ nhưng uy vọng của tộc trưởng thì cao hơn rất nhiều.

Mấy lão nhân này đều rất nổi danh ở Thanh Nguyên Châu, nhìn mấy lão giả này tới ngay cả đại thủ hộ Thanh Nguyên Châu lúc trước nhắm mắt dưỡng thần cũng phải đứng lên đi xuống khán đài tiếp đón.

Còn mấy gia chủ gia tộc Thanh Bình Phủ bên kia cùng các nhân vật nổi tiếng cũng lộ vẻ đăm chiêu, xem ra trong cuộc chiến này cũng không khô khan vô vị như trong tưởng tượng a.

Lão gia tử Đẳng gia mấy năm nay rất ít khi lộ diện lại có thể mời những đại nhân vật này chỉ vì bảo trụ cho tôn tử của hắn?

So với ích lợi của tối cao trong đại gia tộc, đây cũng không phải là chuyện tình hiếm thấy, có lẽ tiểu tử Đẳng gia kia so với trong truyền thuyết cũng không phải giống nhau.

Hai vị gia chủ Vương gia cùng Thác Bạt gia cũng bắt đầu khẩn trương lên, bọn họ vô cùng lo lắng, mấy vị tộc trưởng đức cao vọng trọng Thanh Nguyên Châu này đến đây không chỉ đơn thuần là bảo vệ cho Đẳng Phi mà còn là vì trợ uy cho Đẳng gia mà tới!

Chẳng lẽ lão già này nhận được tin tức, biết được chúng ta muốn đối phó với Đẳng gia?

Vương gia gia chủ cùng Thác Bạt Hồng Vận cũng đều cân nhắc ở trong lòng.

Đẳng Vũ nhìn thấy Lương Ngọc trên khán đài liền hướng về nàng vẫy tay, đối với những người khác thì phớt lờ như không thấy.

Tôn Thiên Thiên cười lạnh nói:

- Hừ, ra vẻ làm gì, đợi lát nữa mà lo nhặt xác đệ đệ kia!
- Đúng đấy, thậm chí ta cảm thấy bây giờ Đẳng Vũ đã không còn là đối thủ của Vương Duy Dương rồi!

Hoắc Văn Nghiễm ở bên cạnh bỗng nhiên nói.

Bên kia đám người nổi tiếng của Thanh Bình Phủ, gia chủ bát đại gia tộc cùng với đại nhân thủ hộ Thanh Nguyên Châu tất cả đều từ trên khán đài đi xuống ra mắt với mấy lão tộc trưởng bên cạnh Đẳng Văn Hiên.

Tràng diện lớn như thế này cũng làm không ít người cảm thấy kinh hãi, chẳng qua là hai đệ tử gia tộc ước đấu lại có thể dẫn động nhiều đại nhân vật như vậy, thật giống như là một tế hội phong vân, phải biết rằng một người đang hàn huyên thăm hỏi này, tùy tiện dậm chân một cái cũng có thể khiến cho Thanh Nguyên châu run rẩy!

- Ha ha, ra mắt Phạm lão tộc trưởng, Phạm lão tộc trưởng luôn khỏe chứ? Còn có Hoàn Hữu Lật Lão tộc trưởng, Trương lão tộc trưởng, so với thời gian lễ mừng năm mới Thanh Nguyên Châu ba năm trước đây, tinh thần mấy vị lão tộc trưởng cũng tốt như vậy a!

Người thủ hộ Thanh Nguyên Châu híп mắt cười cùng ra mắt với mấy lão giả bên cạnh Đằg Văn Hiên. Còn lại các gia chủ của bát đại gia tộc cùng với các nhân vật nổi tiếng các giới cũng rồi rít tới đây làm lễ ra mắt.

Mấy lão tộc trưởng nhất nhất hoàn lễ, thái độ ôn hòa, không có chút ngạo mạn nào, nhưng không có bất luận kẻ nào dám vô lễ đối với những lão giả này, sau lưng những lão giả này đều có những thế lực to lớn khiến cho người khác sợ hãi.

Thác Bạt Hồng Vân nhìn về phía Đằg Văn Hiên trong mắt cũng tràn đầy vẻ ghen tỵ khó hiểu, hẳn không nghĩ tới lão thất phu Đằg gia này lại cùng với mấy vị lão nhân đức cao vọng trọng này có quan hệ, lại có thể mời được bọn họ đến đây.

Thần sắc của gia chủ Vương gia cũng rất bình tĩnh, tình thế hôm nay cũng như cung đã lên dây, cho dù lo lắng cũng vô dụng rồi, không bằng thản nhiên đối mặt.

Chương 27: Ý Nghĩa Thật Sự Của Trận Chiến Đầu Tiên

Đám người hàn huyên nói chuyện tiến lên khán đài, trong bầu không khí sôi nổi, Phạm tộn trưởng, người có khuôn mặt hiền lành, thấy Vương gia chủ liền hỏi:

- Nghe nói con trai của huynh có chút xung đột với Văn Hiên hiền đệ phải không?

- Văn Hiên hiền đệ sao?

Vương gia gia chủ nghe được xung hô thế này thì nhíu mày, xung hô thế này bên trong nhất định có vấn đề rất lớn a! Hơn nữa, cái gì gọi là xung đột một chút chứ? Con trai mình là bị người ta đánh phết đi đấy chứ.

Suy nghĩ trong lòng một chút, gia chủ Vương gia Vương Thiên Hà có chút không vui, hẳn không tin tộc trưởng họ Phạm kia không biết chuyện này, nhưng bây giờ lão lại giả vờ như không còn đến đây hỏi mình, rõ ràng ý đã muốn đứng về phía Đằng gia rồi.

- Tộc trưởng Phạm lão, ta cũng không muốn cười Ngũ nhi, hai cổ tay bị bẻ gãy, đan điền bị thương nặng cho dù có khôi phục được thì sau này cũng không thể có bất kỳ tiến cảnh nào.

Vương Thiên Hà thản nhiên nói.

- A, ta nghe nói, chuyện này là cũng là do tiểu tử nhà ngươi khơi mào lên trước phải không?

Lật lão tộc trưởng bên cạnh Phạm lão tộc trưởng nghe trong lời của Vương Thiên Hà có chút oán giận không khỏi nhíu mày nhíu lại, nhẹ nhàng nói.

- Chuyện của đám tiểu bối thì để bọn nó tự giải quyết, bất quá oan gia nên giải không nên kết, ta xem, đến đây dừng là được rồi.

Trương lão tộc trưởng ho nhẹ một tiếng, nhìn vào Vương Thiên Hà muốn nói cái gì đó, đột nhiên hỏi:

- Đúng rồi, tại sao không nhìn thấy bóng dáng đệ đệ Vương Thiên Ứng của ngươi?

- Khụ khụ...

Vương Thiên Hà muốn phản bác nhưng lại nuốt ngược trở lại, đồng thời trong lòng hết sức kinh ngạc. Hôm nay, mấy lão tộc trưởng này nói chuyện rất lạ, rất có thể lão thất phu Đằng Văn Hiên đã nhận được tin tức gì rồi, chẳng lẽ lão biết chúng ta muốn đối phó Đằng gia sao?

- Hẳn bận việc, không đến được.

Vương Thiên Hà nhàn nhạt trả lời một câu cũng không đề ý đến ba lão tộc trưởng này, chuyển hướng chú ý về phía lôi đài.

Đằng Phi đã bước lên lôi đài, cả đấu trường đang âm ỉ thoáng cái liền yên tĩnh trở lại.

Vương Duy Dương đã có mặt trên lôi đài từ lâu, hắn đưa mắt đánh giá người thanh niên thanh tú có dáng người gầy gò này, đối phương có cặp mắt trong suốt, mặt nhìn mình nhưng không hề tỏ ra vẻ sợ hãi, thấy vậy hắn không nhìn được mà trong lòng xem trọng Đằng Phi thêm mấy phần.

Cho dù hắn là phế vật, cũng không phải là người dễ ăn, điểm này có thể nhìn thấy rõ ràng từ người Ngũ đệ mình, người bị hắn đả thương.

- Người chính là Đằng Phi?

Vương Duy Dương thản nhiên nói:

- Nhớ kỹ tên của ta, Vương Duy Dương, Đại công tử Vương gia Thanh Bình phủ.

- Ừ.

Đằng Phi nhàn nhạt đáp một tiếng, hắn cảm thấy tên thiếu niên nhìn qua có vẻ lễ độ nho nhã này đầu óc có chút vấn đề rồi, tự dừng lại muốn mình nhớ kỹ tên hắn? Hắn không phải mỹ nữ càng không phải cao thủ tài giỏi tiếng tăm. Giờ hắn đến đây muốn có kết cục giống đệ đệ hắn thì ta ngại gì không chiều

lòng, đánh, đánh đến khi nào hấn bị phế mới thôi. Cần gì phải giả mù sa mưa, làm chuyện ruồi bu, nói lời dư thừa như thế!

Phản ứng bình thản của Đằng Phi đã làm cho trong đôi mắt của Vương Duy Dương hiện lên vẻ tàn khốc, hấn cười nhạt nói:

- Người xuất thủ trước đi, nhớ kỹ, nhớ kỹ, ta là Vương Duy Dương, ráng mà nhớ cho rõ để có lỗi xuống hoàng tuyền cũng không quên ai là kẻ giết người

Những lời này của Vương Duy Dương truyền khắp bốn phía. Lúc này bốn phía lời đài tương đối im lặng nên mọi người đều có thể nghe được, ai ai cũng nhận ra vị này Vương gia đại thiếu gia này muốn hạ sát thủ rồi!

- Họ Vương kia, nếu người dám hạ tử thủ đối với huynh đệ của ta thì ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho người.

Đằng Lô nghiêng răng nghiêng lợi hướng về Vương Duy Dương đang ở phía trên lời đài giận dữ hét lớn.

Vương Duy Dương cũng không thèm liếc mắt nhìn đến Đằng Lô, trong mắt hấn Đằng gia chỉ có một mình Đằng Vũ mà thôi. Những người khác hấn chẳng thèm để tâm đến.

Đằng Phi lặng lẽ đứng ở nơi đó nhìn Vương Duy Dương, đại khái là cùng ở chung với Lục Tử Lăng một thời gian dài nên phong cách hành sự của Đằng Phi cũng mang theo phong vị của Lục Tử Lăng, lúc nào cũng không muốn nói nhảm.

Nhìn thấy vẻ mặt Đằng Phi, Vương Duy Dương có cảm giác như có áp lực vô hình khiến hấn vô cùng không thoải mái, hấn cũng không nói nhảm nữa, đứng ở nơi đó chờ Đằng Phi tiến lên công kích.

Từ khi trong người Đằng Phi có chân khí, những đấu kỹ, kỹ xảo chiến đấu hấn đều học trong quyển đấu kỹ mà Lục Tử Lăng dung hợp từ những đấu kỹ của bát đại gia tộc. Còn những thứ đấu kỹ khác Đằng Phi sẽ không học, bởi vì Đằng Phi nhận ra rằng Đằng Vân Hiên cũng chưa có ý định truyền lại Phích Lịch Hoả Diễm Chương cấp đại đấu sư cho mình.

Hấn đưa mắt nhìn lên khán đài, lúc này ở đây có đầy đủ người của Bát đại gia tộc, Đằng Phi phân vân không biết mình có nên xuất thủ hay không, ngộ nhỡ bị người khác nhìn ra thì

sao? Thế nên dù thấy Vương Duy Dương đứng đó chờ mình tấn công thì Đằng Phi vẫn đứng yên tại chỗ.

Trong lúc nhất thời, hai người trên lôi đài cứ đứng im như tượng, không có người nào ra tay trước.

Vương Duy Dương không ra tay hiển nhiên là muốn giữ thân phận, hẳn đường đường là một Võ giả Đấu khí thiên tài nổi danh ở Thanh Nguyên châu, hôm nay hẳn chịu giao đấu với tên phế vật này đã là mất mặt lắm rồi, nếu không vì lợi ích của gia tộc thì có chết hẳn cũng không đồng ý, vậy mà giờ còn chủ động xuất thủ, làm sao hẳn làm được?

Còn về phần Đằng Phi, nguyên nhân rất đơn giản, đấu kỹ hẳn tu luyện là Tử Lăng thần công, đấu kỹ này vốn bắt nguồn từ Bát đại gia tộc, hẳn không phải không tin vào bản lĩnh của Lục Tử Lăng, hẳn chỉ sợ nếu bị bọn họ nhận ra... thì kết quả hẳn sẽ rất thảm a...

- Làm gì còn chưa ra tay?

Vương Duy Dương đợi một hồi liền có chút tức giận, không nhịn được mà lên tiếng hỏi.

- Ta không có thói quen ra tay trước.

Về mặt Đằng Phi bình tĩnh trả lời.

Trên khán đài liền truyền đến một mảnh xôn xao.

- Tên tiểu phế vật này của Đằng gia cũng thật quá cuồng vọng rồi. Ta hận người trên lôi đài không phải là ta, nếu là ta thì ta khẳng định sẽ xuất thủ, một cái tát vả chết hẳn.

Hoắc Văn Quảng kêu gào nói.

Lý Cương cũng ở một bên cười lạnh:

- Duy Dương hiền đệ chính là quá giữ lễ tiết rồi, chờ tên tiểu phế vật xuất thủ làm cái gì? Hẳn dám ra tay sao? Trực tiếp một cước đá chết hẳn là xong, chúng ta còn đi uống rượu ăn mừng nữa, nghe nói trong Đằng Gia Trấn có tửu lâu nấu món ăn thôn quê ngon vô cùng, lát nữa đi ném thử đi.

Thác Bạt Mẫn Hồng cười lạnh lớn tiếng nói:

- Đằng Phi, nếu như ngươi không dám đánh thì hãy quỳ xuống mà cầu xin tha thứ.

Lúc này Vương Duy Dương cũng đã không cách nào nhịn được loại hành hạ này, quát lên:

- Đằng Phi, đây là ngươi tự chuốc lấy! Đừng trách ta không cho ngươi cơ hội!

Vừa dứt lời hai tay hắn liền hóa thành ung trao, một trước một sau, bổ về đầu của Đằng Phi, động tác còn mang theo một tiếng gió gào thét.

Đây chính là đấu kỹ gia truyền của Vương gia, đấu kỹ Trung cấp Đại Đấu Sư Kim Điều Trảo.

Vương Duy Dương sử dụng so với uy lực của Vương gia Ngũ công tử thì lớn hơn nhiều, tiếng gió thảm thiết, trong chớp mắt một đôi tay đến trước người của Đằng Phi.

Thanh âm của một trận đấu khí có tốc độ cao phát ra, đồng thời cũng mang theo một cỗ khí tràng áp lực bức nhân rất lớn, Vương Duy Dương giống như là một ngọn núi lấn tới.

- Đấu khí mỗi phút lại có thể đạt đến trên dưới năm ngàn, hẳn là Tam giai Thập cấp Đấu Sư.

Người thủ hộ của Thanh Nguyên Châu nhìn Vương Duy Dương ở trên lôi đài, mắt lộ ra vẻ tán thưởng, tán dương:

- Cái tuổi này đã có thể đạt đến cảnh giới như thế, thì tiền đồ bất khả hạn lượng a!

- Vương Duy Dương hắn... đã đạt đến Tam giai Thập cấp rồi sao, ông trời ơi, khẳng định là Đường Phi không phải là đối thủ của hắn rồi, làm sao bây giờ đây?

Đằng Vũ là người lo lắng nhất trong đám người của Đằng gia.

Mà làm cho nhiều người đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi chính là khí thế của Vương Duy Dương vô cùng hung mãnh, giống như hùng ung một kích đánh thỏ, nhưng mà Đằng Phi lại có thể tránh được.

Nhìn thì bộ dạng Đằng Phi có chút chật vật, khó khăn lắm mới tránh được một kích này của Vương Duy Dương, bộ ngực khê phập phồng, có cảm tưởng là hắn sẽ ngã xuống vào bất cứ lúc nào.

Thấy vậy thì một đám người quan tâm hẳn lại càng lo lắng thêm, bốn phía quanh lôi đài liền yên lặng như tờ.

- Đi chết đi.

Cả người Vương Duy Dương dường như đã hóa thành một con hùng ưng hung mãnh, một đôi tay tốc độ nhanh đến làm cho người ta không kịp nhìn, trong không khí không ngừng phát ra những tiếng xé gió thê lương.

Vèo!

Vèo!

Vèo!

Một trao hợp với một trao, tốc độ nhanh đến nỗi tuy hai nhưng trông như một.

Từ đầu đến cuối thì Đằng Phi vẫn không có làm ra động tác đánh trả gì cả, hẳn cũng chỉ né tránh, né tránh, lại lóe lên né tránh.

Thấy một màn như vậy thì đám người quan tâm hẳn hận không thể bước lên hô to vào lỗ tai của Đằng Phi:

- Người cũng nên đánh trả đi a.

Những người xem có gấp cũng vô ích, đấu lôi đài bình thường người xem đã không có cách gì xen vào rồi đừng nói chi hôm nay có rất nhiều đại nhân vật của Thanh Bình phủ đến, ngay cả người thủ hộ của Thanh Nguyên châu cũng đến, ai mà dám liều mạng ra tay phá hỏng trận đấu cơ chứ?

Trên trán Đằng Vũ cũng toát ra một tầng mồ hôi hột, nhìn thấy Đằng Phi chiến đấu thì nàng sợ hết hồn hết vía, so sánh với lúc bản thân nàng chiến đấu thì khản trương hơn nhiều, nàng thật sự sợ Đằng Phi bị Vương Duy Dương đánh chết, nếu như vậy thì nàng sẽ không biết làm sao đối mặt với Tam thúc đã chết.

Trong chiến đấu lúc quan trọng nhất là nắm bắt cơ hội. Cấp bậc chênh lệch cũng không đại biểu cho cái gì cả, nếu không thì Tam giai đụng phải Tứ giai thì dứt khoát nhận thua đi, cần gì phải đánh nhau? Quyết định thắng bại có nhiều nhân tố, nhưng mấu chốt là phải có được sự bình tĩnh, tỉnh táo, can đảm, cẩn trọng và phải nắm bắt được thời cơ. Hơn nữa, một khi đã nắm bắt được thì không nên buông tha.

Đoạn văn này thì lúc trước Lục Tử Lăng đã nói cho Đằng Phi nghe, Đằng Phi luôn luôn ghi nhớ trong lòng, hiện tại hẳn đúng là làm theo như vậy, ở trong mắt người khác thì trong hẳn có vẻ rất chặt vật, thậm chí ngay cả chiêu thức lẫn qua lẫn lại hẳn cũng đã dùng rồi nhưng mà Đằng Phi lại không cảm thấy mất mặt, cũng không có tuyệt vọng.

Đây mới là trận chiến đầu chân chính đầu tiên trong cuộc đời của hắn, đối mặt là một đối thủ khó mà thắng được, hơn nữa cũng không có ai coi trọng hắn. Nhưng ở trong lòng Đằng Phi đó lại là ưu thế lớn nhất.

Địch nhân càng khinh thường hắn thì hắn càng là vui vẻ, nếu là địch nhân thật coi trọng hắn, vậy trái lại hắn cần phải lo lắng

- Ồ? Tên tiểu phế vật Đằng gia mới tung ra một cước, ta nhìn qua làm sao có chút quen mắt, dường như là giống với Uyên ương thối pháp của nhà ta?

Bỗng nhiên Tôn Thiển Thiển lẩm bẩm một câu.

Không riêng gì bản thân hắn mà ngay cả gia chủ của Tôn gia, ở trong nháy mắt đó cũng sinh ra một tia ảo giác, bất quá nên nhìn kỹ lại thì có chút khác biệt so với Uyên ương thối pháp của Tôn gia.

Rầm rầm rầm!

Đột nhiên Đằng Phi thay đổi phương pháp né tránh, hắn liền vờn tau ra, dùng thế sét đánh không kịp bưng tai lên tiếp phóng ra ba chưởng, chưởng vào trên cánh tay cùng với trước ngực của Vương Duy Dương nhưng cũng bị một trảo của Vương Duy Dương đánh lại.

Một nụ cười lạnh như băng, tàn nhẫn hiện ra trên khuôn mặt của Vương Duy Dương.

Truyện mới dịch cũng có ít người ủng hộ, nên mình làm được 5-6c post 1 lần, cũng không biết bao lâu mới xong được ngàn ấy chương vì mình cũng khá bận. Mọi người muốn truyện ra nhanh thì cứ vào luận đàm ủng hộ ^_^

Đoạn đầu theo ý mình cũng khá chán, nhưng càng về sau mạch truyện mới có điểm đặc sắc và lôi cuốn hơn. Mong mọi người đừng chê nhiều quá, nản lòng mình...

Chương 28: Toàn Thắng.

- A!
- Không nên.
- Hạ thủ lưu....
- Giết hẳn đi.
- Móc tim hẳn, bóp nát tim hẳn.

Cơ hồ trong lúc này, tất cả mọi người đều đứng lên, cả đấu trường trở thành một mảng hỗn loạn, kêu gào kiêu giã cũng có

Tất cả mọi người cho rằng một trảo này đủ để làm cho bộ ngực của Đằng Phi bị rách ra, mà trái tim của hắn cũng có thể bị móc ra.

Đấu kỹ Trung cấp Đại đấu sư Kim Điều Trảo của Vương gia chính là máu tanh như vậy, mạnh mẽ như thế, cơ hồ tất cả mọi người đều rất rõ ràng điểm này cho nên hầu như không một ai chú ý đến ba chương Đằng Phi đánh vào cánh tay của Vương Duy Dương, mà tất cả ánh mắt của mọi người đều dồn vào người Đằng Phi.

Nhưng mà làm cho mọi người phải trợn mắt há mồm chính là bộ ngực của Đằng Phi cũng không có xuất hiện một lỗ nào, một thân y phục của hắn đã bị nắm nát lộ ra bộ ngực, chỉ thấy có năm vết máu rõ ràng, trong đó có hai đạo lực cực mạnh trực tiếp đánh thẳng vào da thịt trên ngực của hắn, máu tươi liền chảy ra, trong nháy mắt y phục màu trắng của hắn đã nhiễm đỏ.

Nhìn qua thì có chút giật mình nhưng hầu như mọi người đều không nhìn thấy được máu tươi trên ngực của Đằng Phi chảy ra, điều này đã làm cho tất cả bọn họ kinh ngạc đến mức phải trợn tròn hai mắt lên.

Phạm lão tộc trưởng hô lên được một nửa câu hạ thủ lưu tình thì đã im bật...

Còn Đẳng Vũ với Đẳng Vân Hiên sau khi vừa bay lên vừa hô to ngăn cản cũng đã ngừng lại, sau đó lại hạ xuống đất, nhưng cũng không có một ai chú ý đến bọn họ, tất cả mọi người giống như là đã trúng phải ma pháp hóa đá đứng yên tại chỗ.

“Làm sao có thể?”

Ngay cả những người Đẳng gia trong lòng bọn họ cũng dâng lên một nghi vấn, bọn họ dĩ nhiên là sẽ không hy vọng Đẳng Phi gặp chuyện không may nhưng mà một trảo bén nhọn như vậy của Vương Duy Dương đã bắt được trên ngực của Đẳng Phi, lại là Tam giai Thập cấp Đấu Sư a. Vậy mà ngực Đẳng Phi chỉ xuất hiện năm vết mau thôi.

Phải biết rằng với thực lực hiện giờ của Vương Duy Dương, cho dù là một cục gỗ cứng rắn đi chăng nữa thì cũng có thể bị một trảo của hắn chấn vỡ nát, chẳng lẽ lại nói thân thể của Đẳng Phi lại có thể so với kim thạch sao ?

Điều này là nằm ngoài dự liệu của mọi người.

Ngay cả bản thân của Vương Duy Dương cũng sửng sờ ngay tại chỗ, nụ cười tàn nhẫn của hắn liền cứng lại, lộ ra bộ dạng không dám tin nhìn chằm chằm Đẳng Phi.

Là người trong cuộc cho nên hắn hiểu rõ uy lực của một trảo này của mình, nhưng mà khi hắn chộp vào vào người của Đẳng Phi hắn cảm giác được đây không phải là huyết nhục thân thể con người mà là một con khủng long.

Hơn nữa trên người của Đẳng Phi lại truyền đến một lực phản chấn, làm cho hắn có một cảm giác đau đớn.

Đẳng Phi căn bản không để ý đến một trảo hung dữ của Vương Duy Dương, nhẫn chịu đau đớn, nắm chắc lúc Vương Duy Dương sửng sốt thất thần, ngay lập tức tung ra một chuỗi trọng quyền vào ngực, vào mặt Vương Duy Dương.

Phanh!

Phanh phanh phanh!

Phanh phanh phanh phanh phanh phanh!

Trong nháy mắt, Đẳng Phi liền ra liên tiếp mười quyền, từng quyền từng quyền đánh vào trên ngực của Vương Duy Dương, những âm thanh gãy xương liền vang lên.

Răng rắc!

Răng rắc!

Vương Duy Dương bị đánh đến nỗi miệng phun ra máu, thân thể trực tiếp bị đánh bay ngược ra khỏi lôi đài.

- Tốt.

Bên ngoài lôi đài bỗng nhiên truyền đến một giọng nói khen ngợi, xen lẫn ở trong đám người làm cho người khác không phát hiện được nhưng người quen có thể nghe được thì biết rằng đây là giọng nói của Lý Mục, giáo quan của Đăng gia.

Lý Mục trầm trồ khen ngợi thuần túy là bởi vì lúc này Đăng Phi liên tiếp xuất ra Hắc Hồ Quyền bởi vì Hắc Hồ Quyền là quyền pháp là Lý Mục am hiểu nhất, đây là trọng quyền bình thường nhất đối với Võ giả.

Trong nhiều năm qua đây chính là lần đầu tiên Lý Mục thấy được người khác sử dụng Hắc Hồ Quyền đến mức thuần thực như vậy.

Đăng Phi hoàn toàn lãnh hội được tinh túy của Hắc Hồ Quyền cho nên mỗi quyền của hắn giống như là đánh hổ vậy làm cho người khác cảm thấy hắn căn bản không phải là một thiếu niên gây yếu mà là một mãnh hổ.

Thân thể của Vương Duy Dương nặng nề rơi trên mặt đất ngoài lôi đài, trực tiếp hôn mê tại chỗ.

Cả bốn phía liền lại rơi vào mảnh im lặng.

Thân ảnh gầy gò của Đăng Phi giống như là một cây thương đứng thẳng tắp ở trên lôi đài, trên ngực con lưu lại vết máu, trên khuôn mặt vẫn còn mang vẻ dữ tợn.

Chẳng biết tại sao thấy một màn như vậy thì không ít người liền rung mình.

Thiếu niên này... rất đáng sợ!

Không biết có bao nhiêu người, sâu trong nội tâm của bọn hắn liền dâng lên một cái ý niệm này ở trong đầu.

Lúc trước không có bất kỳ người nào coi trọng Đăng Phi nhưng giờ hắn lại có thể thắng hơn nữa lại đánh cho đối phương phải hôn mê. Hơn nữa, đối thủ của hắn không phải là

chó hay mèo mà chính là đệ tử ưu tú của Chân Vũ Học Viện vĩ đại, là một võ giả thiên tài trong thế hệ trẻ của Thanh Nguyên Châu.

Đấu Sư Thập cấp Tam giai.

Hơn nữa lúc hai người tỷ thí hoàn toàn là công bình, công chính, ngang nhau, vẫn là Vương Duy Dương ra tay trước một lần đã áp chế được Đằng Phi làm cho Đằng Phi chật vật không chịu nổi.

Nhưng mà kết cuộc cuối cùng lại là như vậy.

Tiếng xương gãy của Vương Duy Dương làm cho tất cả mọi người hiểu đâu không phải là mơ mà là sự thật.

Lại nhìn vào ánh mắt của Đằng Phi, nó đã hoàn toàn thay đổi, tất cả các đại nhân vật ngồi trên khán đài nhìn về phía Đằng Phi thì cũng tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Không có ai cho rằng một trảo của Vương Duy Dương là hạ thủ lưu tình, chẳng lẽ thân thể của Đằng Phi lại là tường đồng vách sắt sao? Bị một trảo như vậy chộp vào ngực nhưng chỉ bị một chút vết thương ngoài da... Ông trời a, thân thể hắc làm bằng cái gì thế này? Trước giờ chưa từng nghe nói ở Đằng gia lại có đấu kỹ phòng ngự cường đại như vậy a.

Một đám người Đằng gia cũng lơ mơ không kém, Đằng Phi làm sao thắng? Vấn đề này bọn họ cũng không quan tâm, bọn họ chỉ biết Đằng Phi thắng còn Vương Duy Dương thua, thế là đủ rồi.

Đằng Vũ bay lên khán đài, lấy ra Kim Sang Dược băng bó thân thể cho Đằng Phi, nhìn mấy vết thương trên ngực của Đằng Phi thì Đằng Vũ không nhịn được mà chảy nước mắt.

- Đau không?

Đằng Vũ cẩn thận băng bó hỏi.

- Hi, nếu không thì thử một chút đi?

Đằng Phi nhe răng trợn mắt nói

Đằng Vũ không nhịn được mà đưa tay gõ đầu Đằng Phi một cái, sắc giọng:

- Còn biết đau là tốt rồi, tiểu quý, thực lực của ngươi làm sao mạnh như vậy? Đã vậy lại còn gạt ta để ta phải lo lắng, chờ chút nữa về nhà sẽ tính sổ với ngươi.

- Ta nói lão tử a, là ta may mắn thôi, tử có nhìn thấy bộ dạng chật vật hiện giờ của ta không?

Thắng được trong cuộc tử thí này thì trong lòng của Đằng Phi cũng cực kỳ cao hứng cho nên hắn nói chuyện cũng trở nên tự nhiên hơn nhiều.

- Lão tử? Ta rất già sao? Còn có, ngươi chật vật sao? Nếu như ngươi chật vật thì hắn là cái gì?

Một ngón tay của Đằng Phủ chỉ vào đám người Vương gia cùng với đám người của Thác Bạt gia đang vây lại trị thương cho Vương Duy Dương:

- Xương cốt của hắn không phải là do người đâm nát vỡ hết rồi sao? Không biết qua bao lâu mới có thể khôi phục lại được.

- Thế nào, tử đau lòng à?

Đằng Phi cười trêu Đằng Vũ một câu.

Đằng Vũ bĩu môi:

- Ta đau lòng sao? Tiểu quý, còn dám nói lung tung nữa, có tin tử đánh ngươi không?

Vừa nói Đằng Vũ liền khoa tay múa chân trước mặt Đằng Phi.

- Được rồi được rồi, tử tử yêu quý của ta, là ta sai, được chưa?

Đằng Phi vội vàng xin tha, thương thế của hắn mặc dù không tính là nặng, nhưng cũng tuyệt đối không nhẹ mặc dù đã đắp Kim Sáng Dược lên thì có giảm một chút đau đớn nhưng vẫn còn rất đau.

Cũng may là Đằng Phi đã trải qua cải tạo cơ thể, hơn nữa lại trải qua một lần xung kích kinh mạch, hắn cũng đã phải chịu thống khổ vạn phần cho nên mới có thể thản nhiên đối diện với ngoại thương không nhẹ.

Đổi lại nếu là một người khác thì sớm đã được khiêng đi rồi.

Bất quá trong lòng Đằng Phi cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc, hắn không nghĩ tới máu của Xích Huyết Giáo lại có thể

cường đại như thế, một trảo khủng bố của Vương Duy Dương thậm chí cũng không làm tổn thương được xương cốt của hắn.

Bây giờ cảnh giới hiện tại của thân thể hắn lại không đủ, chỉ một khi thực lực của hắn đạt tới cấp độ cao hơn thì cũng sẽ trở nên càng thêm kiên cố!

Trong lòng Đằng Phi lại cảm kích đối với sư phụ Lục Tử Lăng xinh đẹp này, hắn không thể dùng từ ngữ nào để nói rõ được.

Bởi vì chỉ cần không phải là kẻ ngốc thì sẽ biết được máu của Xích Huyết Giao này trân quý đến cỡ nào. Giảm thọ ư? Sơ với thù của cha mẹ thì cũng không đáng nhắc tới.

Bên kia Vương gia và Thác Bạt gia đang cùng với một đám người của bát đại gia tộc Thanh Bình phủ đang xem xét thương thế của Vương Duy Dương, giờ phút này bọn hắn cũng không nhìn được mà hút vào một hơi.

- Xương cánh tay phải đã gãy lìa, xương ngực cũng gãy luôn, ít nhất là phải nằm trên giường dưỡng bệnh một năm mới có thể khôi phục được.

Người thủ hộ của Thanh Nguyên châu nói ra phán đoán chuẩn xác của mình.

Lúc này mọi người mới nhớ tới khi một trảo của Vương Duy Dương chộp vào người của Đằng Phi thì Đằng Phi đã liên tiếp phát ra ba chương vào cánh tay của Vương Duy Dương. Không nghĩ tới nhìn qua ba chương này không có lực đạo gì nhưng lại có thể đánh gãy xương tay của Vương Duy Dương.

Gia chủ Hoắc gia cau mày nói:

- Bản thân ta thấy ba chương vừa rồi của Đằng Phi rất giống với đấu kỹ của Hoắc gia nhà ta, Hắc Sát chương phát? Nhưng mà chỉ là cảm giác thôi.

- Cái gì, ngươi cũng có cảm giác như thế sao ?

Gia chủ của Tôn gia kinh ngạc nói:

- Vừa rồi trong lúc chiến đấu, tiểu tử Đằng gia có thi triển bộ pháp tựa hồ là giống với Uyên Ương thối của Tôn gia chúng ta.

Gia chủ Thôi gia cũng trầm giọng nói:

- Ta cảm giác chiêu Hắc Hồ Quyền sau cùng có giống với đấu kỹ gia truyền của Thôi gia, Đường Lang quyền.

- Ta cũng cảm nhận được bên trong chiêu pháp của hắn cũng khá giống với Phi Hoa chiêu của Triệu gia.

Gia chủ Triệu gia cũng cau mày, lẩm bẩm nói:

- Không có đạo lý a? Một người bình thường như Đằng gia công tử, hơn nữa còn là một tên phế vật, làm sao trong nhất thời lại lợi hại như thế được? Chiêu số của hắn cũng rất kỳ quái, bên trong lại có bóng dáng đấu kỹ của những gia tộc của chúng ta, ta tin tưởng ta không nhìn lầm.

Gia chủ Vương gia, Vương Thiên Hà căm giận nói:

- Tên tiểu tử này dường như rất quen thuộc với Kim Điều thảo của Vương gia chúng ta, lúc thảo của nhi tử ta chộp vào bộ ngực kia của hắn, nhưng thật ra một thảo đó là yếu nhất trong Kim Điều thảo.

Tê!

Mọi người nghe được lời ấy thì không nhịn được mà hít sâu một hơi, nhìn ở trên lôi đài kia Đằng Phi đang được Đằng Vũ đỡ lấy, chậm rãi rời đi, thấy vậy mọi người liền nhả mào, đồng thời những người này cũng liếc mắt nhìn nhau, cơ hồ trăm miệng một lời rồi quát lên:

- Chậm đã, không được đi!

Bởi vì các gia chủ của bát đại gia tộc ở đây đều đang nghĩ tới một chuyện đáng sợ, trước sau hai lần bát đại gia tộc đã bị kẻ trộm viếng thăm, lần thứ hai không phải là trộm, đối phương đúng là cướp đoạt trắng trợn.

Lấy đi toàn bộ đấu kỹ gia truyền của bát đại gia tộc, làm cho bọn họ bị tổn thất trầm trọng, đến bây giờ cũng không có bất kỳ đầu mối nào.

Nhưng mà, một cuộc đấu trong ngày hôm nay vốn thuộc về loại nhân vật tiểu bối thế nhưng đã làm cho bọn họ thấy được một đầu mối, những người này làm sao có thể bỏ qua cơ hội tốt như thế này được ?

Nghe thấy mấy vị gia chủ của bát đại gia chủ mở miệng hét lớn thì vẻ mặt của Đằng Vũ trở nên mù mịt, trong lòng tự nhủ

chẳng lẽ Vương gia còn chịu thôi sao? Không phải lúc trước đã nói, đánh một trận để giải quyết ân oán, sau này sẽ không dây dưa nữa sao?

Trong lòng của Đằng Phi liên hồi hớp, hấn tự nhủ: “Hồng rồi, ta quá khinh thường những người trong gia tộc này rồi, cho dù có thay đổi thì cũng lộ ra sơ hở, rốt cuộc cũng bị bọn họ phát hiện.”

Đồng thời, trong lòng của Đằng Phi cũng thâm dứt khoát, thế nào đi nữa, cho dù có chết cũng không tiết lộ sự phụ ra ngoài.

Chương 29: Mặc Kệ Các Người Tin Hay Không.

Tất cả người Đảng gia kể cả Đảng Phi cũng đều dừng bước, về mặt nghi hoặc nhìn gia chủ của bát đại gia tộc.

Sắc mặt của các vị gia chủ này đều rất khó coi, trước sau hai lần bị trộm viếng, bọn hắn không chỉ tổn thất tài vật mà còn mất cả thể diện.

Tuy rằng chuyện này không có ai dám cười nhạo bọn họ nhưng mà sau lưng lại không khỏi mừng thầm. Danh tiếng của Bát đại gia tộc ở Thanh Bình Phủ cũng chẳng tốt đẹp gì, điều này thì ngay cả những người trong Bát đại gia tộc cũng hiểu rõ.

- Haha, đường đường là đại gia tộc ở Thanh Bình Phủ, một lần bị trộm có thể là nói không phòng bị, hai lần bị trộm vẫn nói không phòng bị thì có ma mới tin. Hơn nữa tên trộm ấy còn cưỡm sạch những bộ đầu kỹ quan trong gia tộc.

- Ha Ha, Đảng gia với Thác Bạt gia thật là may mắn, không có tổn thất gì.

- Đáng đời. Đám bát đại gia tộc này từ trước đến nay tự cao tự đại, luôn cho rằng bản thân mình rất mạnh, kết quả hôm nay lại phải tức giận điên cuồng, đúng nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên.

Nghe những lời bàn tán này đám người bát đại gia tộc ngoài mặt không tỏ ra thái độ gì cả nhưng ánh mắt lại chuyển về phía hai gia tộc không bị trộm.

Thác Bạt gia thì không cần suy nghĩ nhiều, bọn họ đa phần là dựa vào Vương gia, hơn nữa còn là thế gia yếu nhất trong Thanh Bình phủ, Đảng gia tuy rằng không tệ như thế nhưng không thể nào có chuyện có thể yên ổn trấn thủ được cả hai lần trộm viếng thăm. Nếu Đảng gia có thực lực này thì công việc buôn bán hiện giờ sẽ không chỉ dừng lại ở mức độ này.

Hôm nay Đằng Phi lại còn đánh bại Vương Duy Dương bằng những chiêu thức của hơn phân nửa những đại gia tộc tại Thanh Bình phủ, thêm vào việc Đằng gia, Thác Bạt gia không bị mất trộm, cái này nói Đằng gia không có liên quan, đánh chết bọn họ cũng không tin.

- Làm sao? Các người còn chuyện gì nữa?

Đằng Văn Hiên cùng ba lão tộc trưởng thân nhiên đi đến trước mặt gia chủ của bát đại gia tộc, mỉm cười nói thâm:

“ Thanh niên đánh không lại thì đám lão già các người lại muốn lên sao? Dù muốn lên thì chỉ là chuyện của Vương gia, bảy tên gia chủ các người làm gì mà phải bày ra vẻ mặt cha mẹ chết vậy ?”

- Chúng ta, có việc muốn hỏi cháu của người, Đằng Phi.

Vương Thiên Hà lạnh lùng nói :

- Chúng ta hoài nghi hẳn có liên quan đến việc bát đại gia tộc bị trộm đồ.

- Người nghi ngờ hẳn.

Đằng Văn Hiên vừa nghe xong liền nổi giận nói:

- Họ Vương kia, người đừng có không biết xấu hổ. Cả việc này đều do Vương gia người khiêu khích trước, hẳn muốn phé đi đệ tử của Đằng gia chúng ta. Đằng Phi hẳn ra tay làm bị thương con người là bởi vì hẳn muốn bảo vệ huynh đệ của mình, Vương gia người nói muốn trả thù, muốn cho người trẻ tuổi giải quyết, vậy mà giờ con cưng của người bị đánh bại lại trò ngậm máu phun người? Vương Thiên Hà, tốt xấu gì thì người cũng là gia chủ của một gia tộc, chuyện đã như thế còn không chịu nhận thua hả?

Vương Thiên Hà âm hiểm cười:

- Lão thất phu người đừng cậy già mà lên mặt, chuyện này có là vu hãm hay không thì người cứ đi mà hỏi đứa cháu ngoan của người ấy, không phải sẽ rõ ràng ngay sao?

- Hỏi cái rắm.

Đằng Văn Hiên vẻ mặt trở nên cường thế, phẫn nộ quát :

- Các người bảo trả lời là phải trả lời sao, các người mở mắt to lên mà xem cháu ta bị thương nặng như thế nào rồi còn không biết nhục mà đổ tội lên đầu nó. Cho dù có muốn gấp lửa bỏ tay người cũng nên chọn một cường giả có thực lực một chút, hiểu chưa? Nói cháu ta có liên quan đến việc trộm đồ nhà các người, nghe đã thấy tức cười!

- Đẳng lão gia, lão cần gì phải tức giận như thế, thật sự chúng ta có một ít chứng cứ, nếu không sao lại vô lễ thế này.

Gia chủ Tôn gia tỏ ra bình tĩnh nhưng mà đôi mắt lại nhìn chằm chằm Đẳng Phi, thân nhiên nói:

- Vừa rồi khi cháu giao đấu với Vương Đại công tử đã từng dùng qua Uyên Ương thối của Tôn gia, Đường Lang quyền, Phi Hoa chương của Thôi gia, với cả Hắc Sát chương phát của Hoắc gia, hơn nữa hẳn lại hết sức quen thuộc với chiêu Kim Điều trảo của Vương gia, ta nghĩ đây không phải là một sự trùng hợp.

Lúc này, Phạm lão tộc trưởng ho nhẹ một tiếng, nhìn vào Đường Văn Hiên nói:

- Văn Hiên hiện đệ, xem bộ dáng của bọn họ thì không giống là đang vu cáo, sao người không hỏi lại lệnh tôn đi?

Phạm lão tộc trưởng không phải là người hồ đồ, càng không phải loại ba phải mà hẳn cảm thấy chuyện này có chút kỳ hoặc, nói cách khác bát đại gia chủ không có khả năng cùng nhau gây khó dễ.

Mà vạn nhất tên đệ tử trẻ của Đẳng gia này lại có liên quan đến chuyện kia thì không ai có thể giúp hẳn được. Cho dù hẳn có là người mà Đẳng Văn Hiên cưng chiều nhất.

Bát đại gia tộc của Thanh Bình Phủ cùng liên hợp, lực lượng này đừng nói là một thiếu gia nhỏ nhỏ của Đẳng gia cho dù là một đại hoàng tử thì cũng phải suy nghĩ lại.

Đẳng Phi đang được Đẳng Vũ diu lên từ phía sau đi đến trước mặt gia chủ của bát đại gia tộc, nói:

- Cái gì đó của Bát đại gia tộc các người đúng là ta đã xem qua.

Chỉ một câu này của Đăng Phi đã chấn kinh mọi người, tất cả đều giống như trúng phải ma pháp hóa đá đứng yên tại chỗ, vẻ mặt ai cũng hiện lên sự bất ngờ, không thể tin được, nhìn chằm chằm Đăng Phi.

Nếu Đăng Phi phủ nhận thì nhất định bọn hắn sẽ không tin, nhưng giờ Đăng Phi không chối cãi mà thoả mái thừa nhận ngược lại làm cho bọn hắn nổi lên nghi ngờ. Ban đầu tuy rằng bọn hắn nói chuyện này có liên quan đến Đăng Phi nhưng vấn đề này vẫn chưa xác định được, cho dù là một thiếu niên thiên tài xuất sắc cũng không thể có thực lực hai lần tiến vào trộm đồ mà còn có thể an toàn trở ra.

- Con... Con nói cái gì đấy? Chuyện này làm sao có thể liên quan đến con được?

Đăng Văn Hiên vừa tức vừa hận nhìn hỏi Đăng Phi, thậm chí nói dù sao con có liên quan thì cũng không nên nói toạc móng heo ra như vậy, đây không phải là tự đặt mình lên đầu sóng ngọn sóng sao ?

Đăng Phi mỉm cười nhìn thoáng qua ông nội mình rồi nói:

- Ông nội, từ nhỏ cha mẹ con đã mất sớm, tất cả đạo lý làm người đều từ Đăng gia gia tổ huấn, Đăng gia gia tổ huấn chúng ta có nói: “Làm một người nam nhân thì phải có trách nhiệm.”

Nhìn thấy vẻ mặt bình tĩnh của Đăng Phi thì lần đầu tiên Đăng Văn Hiên cảm thấy thống hận gia quy của Đăng gia như thế: “Muốn người gánh vác nhưng không muốn người chịu chết a.”

Đăng Phi nói xong liền quay đầu lại, bình tĩnh nhìn về gia chủ bát đại gia tộc nói:

- Đúng là ta đã xem qua đấu kỹ của bát đại gia tộc các người, nhưng chuyện này không có liên quan đến Đăng gia, bất quá người cướp đi đấu kỹ sớm đã không còn ở đây.

- Cái gì? Đi rồi? Người nọ là ai!

- Tiểu tử, đúng thật là chuyện này có quan hệ với người, hôm nay nếu người không nói rõ ràng thì đừng nghĩ có thể bình yên mà rời khỏi đây.

- Đăng Văn Hiên, Đăng gia các người dạy dỗ đệ tử thật giỏi, chuyện này có phải thứ chuyện trộm gà bắt chó bình thường

đầu, còn dám mở miệng gánh vác, gánh vác cái rắm.

- Tiểu tử kia, nói mau là ai đã đánh cắp bảo vật của bát đại gia tộc ?

- Tiểu tử Đằng gia, mau nói ra.

Sau khi đám người bát đại gia tộc phản ứng lại thì đám đông đứng xem cũng gào thét theo. Chuyện này không chỉ làm mất hoàn toàn thể diện của bát đại gia tộc, mà ngay cả người thủ hộ của Thanh Nguyên châu đứng một bên vẻ mặt cũng lạnh băng nhìn chằm chằm Đằng Phi, dù sao chuyện này cũng từng suýt chút nữa gán lên người hắn mà.

Lúc này ai cũng cho rằng với bản lĩnh của Đằng Phi thì hắn tuyệt đối không thể giải quyết nổi vụ này, theo thái độ tự tin kia thì hắn tuyệt đối có người chống lưng, hơn nữa còn cực kỳ vững chắc, nếu không làm sao đoạt đồ người ta rồi còn có thể bình tĩnh thừa nhận, đây quả thật là không coi bát đại gia tộc ra gì mà.

Đằng Văn Hiến cũng cảm thấy nhức đầu, hắn không hiểu tại sao cháu mình lại có liên quan đến việc mất trộm của bát đại gia tộc, đây không phải là chuyện giỡn, nếu không giải quyết được chuyện này thì Đằng gia liên lụy chỉ là chuyện nhỏ, vấn đề quan trọng là ai có thể bảo trụ được tính mạng của Đằng Phi?

- Các ngươi gấp cái gì? Ta có nói chuyện này liên quan tới ta sao ?

Đằng Phi bất ngờ nói một câu làm cho tất cả mọi người đều ngỡ ngàng.

- Ngươi có ý gì?

Vương Thiên Hà lạnh lùng nói:

- Giỡn mặt với chúng ta sao?

Đằng Phi thản nhiên nói:

- Từ nãy giờ ta chỉ nói có một câu, các ngươi dù sao cũng là gia chủ của các gia tộc nổi danh ở Thanh Nguyên châu, ngay cả một chút khí độ cũng không có sao?

Bị một thiếu niên mười mấy tuổi chỉ trích, đám người bát đại gia tộc liền tức giận.

- Người rõ ràng vừa nói người đã trộm bảo vật của bát đại gia tộc, chẳng lẽ vậy còn không liên quan tới người sao?

Tôn Thiển Thiển căm giận, chỉ vào Đằng Phi mắng.

Đằng Phi thoáng nhìn qua Tôn Thiển Thiển rồi thản nhiên nói:

- Ta xem qua đấu kỹ của bát đại gia tộc các người, biết người cướp đi đấu kỹ đã đi rồi, chẳng lẽ chuyện này nhất định có liên quan tới ta sao?

- Người còn muốn nguy biến sao?

Ngũ công tử Lý gia Lý Cương cười lạnh nói.

- Ta cần gì phải nguy biến, đã xem thì nói đã xem, ta sẽ không phủ nhận.

Về mặt Đằng Phi vẫn bình tĩnh như lúc ban đầu, nhìn thấy vẻ nhú mày của bát đại gia tộc thì nói:

- Chẳng lẽ ta không thể đi trên đường bị ngã xuống sau đó nhặt được một bí tịch võ công sao? Chẳng lẽ ta không thể đi ở trên đường, có người nhìn ta thuật mắt rồi tặng cho ta sao ?

- Ý của người là ngẫu nhiên có được sao?

Gia chủ Thôi gia cũng không để ý đến lời trêu chọc của Đằng Phi, mà dường như vì câu nói ấy mà suy nghĩ đến một chuyện gì đó, rồi nhìn chằm chằm Đằng Phi, muốn coi thử hắn có nói dối hay không? Bất quá làm cho hắn thất vọng là sắc mặt của thiếu niên này vẫn bình tĩnh, cái gì cũng không nhìn ra.

- Không sai, sự thật là như thế, còn về phần các người tin hay không thì có quan hệ gì đến ta?

Đằng Phi thản nhiên nói.

Vì sao Đằng Phi phải thừa nhận? Cho dù hắn không thừa nhận thì bát đại gia tộc cũng không buông tha cho hắn bởi vì trong lúc chiến đấu thì hắn đã lộ ra điểm đáng ngờ, chuyện này ngay lập tức đã bị bát đại gia tộc nhìn ra tất nhiên bọn họ sẽ nhất quyết bám lấy, tuyệt đối không dễ dàng bỏ qua cho hắn.

Chết cũng không thừa nhận có được hay không?

Có thể.

Nhưng vấn đề là lửa giận của bát đại gia tộc sẽ đổ lên Đằng gia.

Lúc này Đằng gia đang bị Vương gia cùng với Thác Bạt gia công kích, nếu tiếp tục để đám người gia tộc khác tìm có thì ngày Đằng gia bị diệt sẽ không còn xa lắm.

Đến lúc đó thì mới thật sự là liên lụy đến Đằng gia.

Mà giờ phút này Đằng Phi thú nhận chuyện này, rồi khẳng khẳng bảo là mình ngẫu nhiên nhặt được, cho dù bọn hắn không tin thì trong lúc nhất thời bọn hắn cũng không tìm ra được chứng cứ gì chứng minh chuyện này có quan hệ đến hắn.

Không có chứng cứ như vậy cũng không thể hỏi tội Đằng Phi.

Đừng quên, thủ hộ đại nhân còn ở đây. Quan trọng hơn là trong tay của Đằng Phi còn nắm giữ đồ quan trọng.

Chương 30: Sức Nặng Của Một Trang Giấy.

Cho nên, Đằng Phi坦然 thừa nhận, về phần phải gánh vác hậu quả như thế nào, hắn đã không còn thời gian nghĩ nhiều như vậy. Điều trước mắt cần làm chính là không để Đằng gia liên lụy vào chuyện này, hai là muốn bảo trụ bí mật của Lục Tử Lăng, không để cho những người này biết được. Hơn nữa, đối với hậu quả của sự việc này, kỳ thực Lục Tử Lăng đã sớm để lại cho Đằng Phi một lá bài tẩy, cũng chính là tấm át chủ bài, khiến cho Đằng Phi có lòng tin cực lớn, cho dù là cực kỳ bất mãn, khi bản thân mình xuất ra tấm át chủ bài, Bát đại gia tộc cũng phải ngậm miệng!

- Cmn, chúng ta tin người mới là lạ!

Lý Cương hum hắng nhổ một ngụm nước miếng, hướng Đằng Phi mắng to, muốn xông lên giáo huấn Đằng Phi, lại bị phụ thân của hắn kéo lại. Lúc này, Đằng Phi nhìn Thanh Nguyên Châu Thủ Hộ Giả nói:

- Thủ Hộ Giả đại nhân, ta thừa nhận, những đấu kỹ này ta nhất định không có ngay lập tức trả lại là tồn tại tư tâm nhất định. Chuyện này là do ta sai, nhưng bọn họ cũng không thể bởi vậy mà vu hãm ta tham dự vào chuyện này!

Lời này của Đằng Phi vừa ra khỏi miệng, ánh mắt mọi người đều hướng về phía Thanh Nguyên Châu Thủ Hộ Giả Lãnh Nguyên Dã.

Lãnh Nguyên Dã ngay từ đầu đích xác là vô cùng giận, cảm thấy tiểu tử này vô cùng gian xảo. Sau khi bị phát hiện, lại vẫn có thể bình tĩnh mà thừa nhận, trên mặt một tia biểu lộ áy náy cũng đều không có, cái này khiến cho ấn tượng của Lãnh Nguyên Dã đối với Đằng Phi phi thường kém. Nhưng câu nói tiếp theo của Đằng Phi lại khiến cho Lãnh Nguyên Dã không biết nên tin tưởng Đằng Phi hay không nữa. Trên người thiếu

niên này, có một loại khí chất khiến cho người ta cảm thấy tin phục. Hơn nữa, nhìn vào con người thanh tịnh kia, cũng thực sự không giống như là có quan hệ cùng chuyện này. Tôi trọng yếu nhất, Lãnh Nguyên Dã thủy chung cảm thấy Đằng Phi dường như đặc biệt nắm chắc, căn bản là không hề sợ hãi bát đại gia tộc.

Rốt cuộc là trẻ tuổi cuồng ngạo, người không biết không sợ, hay là đã thực sự nắm chắc trong lòng bàn tay?

Nhẹ ho hai tiếng, Lãnh Nguyên Dã nhìn Đằng Phi hỏi:

- Người nói những bản đầu khí bí tịch này là do người nhặt được. Vậy ta hỏi người, người nhặt được ở chỗ nào. Còn nữa, người trộm đi đầu kỹ của bát đại gia tộc đầu óc có vấn đề hay sao? Vì cái gì trộm lấy rồi lại không mang đi, ngược lại lại để cho người nhặt được? Theo ta được biết, tên đạo tặc này thực lực rất mạnh. Bát đại gia tộc ngay cả cái bóng của đối phương cũng chưa từng thấy được. Cho nên căn bản là không có chút thương tích nào, như thế nào lại tùy ý vứt đi để cho người nhặt được?

Lời nói của Lãnh Nguyên Dã quả thực khiến cho mấy người bát đại gia tộc đỏ mặt. Đích xác, bọn họ ngay cả cái bóng của người ta cũng chưa từng gặp qua. Chỉ là, cho dù cảm thấy rất mất mặt, nhưng đều cảm thấy vấn đề của Lãnh Nguyên Dã hỏi vô cùng kịp thời. Đằng Phi rốt cuộc cũng nở nụ cười, đợi...đợi... hẳn đợi đúng là những lời này của Lãnh Nguyên Dã!

Hắn từ trong lòng ngực lấy ra một tờ giấy nhăn nhúm, trên mặt viết chỉ chút chữ, hơn nữa dường như là đã được viết trước đó rất nhiều ngày, đưa cho Lãnh Nguyên Dã.

- Thủ Hộ Giả đại nhân, lúc Đằng Phi ta nhặt được những bản đầu kỹ này, bên trong còn có thêm một phong thư này, là muốn người nhặt được những bản đầu kỹ đem phong thư này giao cho quan phủ, nói những đầu kỹ này là tặng phẩm. Đây cũng là nguyên nhân vì cái gì ta không có giao ra mấy bản đầu kỹ này ngay, trên thư ghi lại những điều rất khủng bố ah, ta không dám cho bất luận người nào xem, ngài nếu là Thanh Nguyên Châu Thủ Hộ Giả đại nhân, ta liền giao cho ngài thì tốt rồi, ngài xem những thứ ghi trên trang giấy này sẽ hiểu.

Lãnh Nguyên Dã cau mày, tiếp nhận phong thư. Sau khi mở ra, nhìn qua vài lần, trên mặt lập tức trở nên cổ quái, dường như là rất kinh ngạc, hoặc như là rất tức giận, khóe miệng giật giật cuối cùng cũng không nói câu nào, lập tức đem phong thư tựa như là phồng tay này ném cho Vương Thiên Hà. Sau đó hung hăng trừng mắt nhìn Đằng Phi, thành thực nói:

- Ta cái gì cũng không thấy!

Wang Tian He chỉ thoáng nhìn qua một lúc, khuôn mặt vốn hồng nhuận lập tức trở nên tái nhợt, đến cuối cùng biến thành trắng bệch, trên trán đầy mồ hôi, chửi ầm lên:

- Con mẹ nó! Quả thực là hồ thuyết bát đạo! Đây là vu oan! Là ngấm máu phun người!

Thôi gia gia chủ nhận lấy phong thư từ trong tay Vương Thiên Hà, liếc qua vài lần, sắc mặt lập tức trở nên phi thường khó coi, nắm phong thư trên tay, mặt đầy gân xanh, mày nhíu lại thành hình chữ “xuyên”, ngực kịch liệt phập phồng, hiển nhiên là đã phi thường phẫn nộ.

Sáu vị gia chủ còn lại của Triệu gia, Quy Gia, Lương gia, Lý gia, Tôn gia đều lần lượt xem qua, sắc mặt đều trở nên âm tình bất định, nhưng đều không ngoại lệ, ngoại trừ phần nộ cùng sợ hãi, bọn hắn đều không nói bất luận lời nào. Hơn nữa, không ngờ lần đầu tiên, không có tiếp tục chỉ trích Đằng Phi nữa. Điều này khiến cho tất cả mọi người trong tròng, đều cảm thấy phi thường kỳ quái, trong lòng tự nhủ, rốt cuộc là đang xảy ra chuyện gì? Vì cái gì sau khi xem qua phong thư này, ngoại trừ Vương gia gia chủ chửi một câu, mấy vị gia chủ còn lại đều không nói một lời nào là sao?

Chỉ có Đằng Phi là trong lòng âm thầm cười lạnh. Lục Tử Lăng tính tình thanh lãnh, nhìn như là không biết đạo lý đối nhân xử thế, nhưng trên thực tế, nàng làm việc gì cũng kín đáo, khiến cho Đằng Phi bội phục sát đất. Ngay từ đầu, Đằng Phi cho rằng Lục Tử Lăng là cường đạo một phen, trực tiếp chém giết bát đại gia tộc trong Thanh Bình Phủ. Cho dù, Đằng Phi biết rõ, Lục Tử Lăng làm điều này là vì tốt cho hắn, nhưng trong nội tâm ít nhiều cũng cảm thấy có chút không thoải mái, phảng phất hắn cũng là một tên đạo tặc vậy.

Mãi đến khi Lục Tử Lăng đem phong thư này giao hẳn, Đằng Phi mới trợn mắt há hốc mồm, triệt để tâm phục khẩu phục rồi!

Mấy thứ ghi trong phong thư này, kỳ thực vô cùng đơn giản, đem tất cả sự tình đủ để bắt đại gia tộc bị diệt tộc trong vòng hai mươi năm này, toàn bộ ghi lại. Thậm chí có một số trong đó là tuyệt mật! Những thứ này, ngoại trừ người trong cuộc, tuyệt đối không có người thứ hai biết được!

Ngay từ đầu Đằng Phi còn tưởng rằng Lục Tử Lăng ghi loạn, bởi vì có một số chuyện, bề ngoài không khác gì lời khai, ngoại trừ người đã làm ra những chuyện đó, người khác căn bản là không có khả năng biết được!

Đằng Phi nhìn sắc mặt của gia chủ Bát đại gia tộc, trong nội tâm tràn ngập khiếp sợ. Rất hiển nhiên, những chuyện ghi trên tờ giấy kia, tất cả đều là sự thực! Tuyệt đối không có nửa phần giả dối!

Chỉ bằng phong thư này, Bát đại gia tộc bị diệt mười lần cửu tộc cũng là quá ít!

So với phong thư này này, cái gì mà Linh Dược trộm, đấu kỹ bị mất, quả thực chỉ như là gió thoảng mây bay, căn bản không đáng nhắc tới!

Xác định được những chuyện ghi trên phong thư này đều là sự thực. Đằng Phi thở dài một hơi, trong lòng thâm nhủ bản thân mình may mắn đủ thông minh, đưa trước cho Thủ Hộ Giả Lãnh Nguyên Dã nhìn. Như vậy, Bát đại gia tộc không phải bởi vì những thứ ghi lại trên phong thư này quá mức khiến cho người ta kinh hoảng, mà sinh ra ý niệm giết mình diệt khẩu nha?

Đáng tiếc chính là, thân là một thiếu niên đơn thuần không có quá nhiều lịch duyệt, Đằng Phi đã hoàn toàn xem thường mức độ hung tàn của bát đại gia tộc. Cho nên sau này, tính tình của Đằng Phi phát sinh ra biến hóa rất lớn, đều là bắt nguồn từ chuyện này.

Lúc này, bên Đằng gia trấn có người cấp tốc chạy tới bên này, từ y phục là người của Đằng gia, trên người còn nhuốm máu

tươi, đi tới bên cạnh Đặng Văn Hiên, ghé vào tai thì thầm điều gì đó.

Đặng Văn Hiên lông mày có chút nhíu lại, trong mắt hiện lên một chút thần sắc xót xa khó có thể phát hiện, lập tức gật gật đầu. Sau đó ngẩng đầu lên, một đôi mắt hồi nhìn chăm chăm vào Vương Thiên Hà có chút thất hồn lạc phách, giận dữ hét lớn:

- Vương Thiên Hà các người cùng Thác Bạt gia làm chuyện thực tốt nha!

Không rõ trên phong thư đó ghi lại cái gì, Thác Bạt Hồng Vận còn đang tính toán trong lòng, sau khi đánh hạ Đặng gia, thì làm như thế nào mới có thể đạt được nhiều lợi ích. Trong giây lát nghe thấy Đặng Văn Hiên rống lên, lập tức giật mình, ngẩng đầu lên, ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi cùng vui mừng, thầm nghĩ: “Thành rồi!”

Bất quá lời kế tiếp của Đặng Văn Hiên, lập tức đánh Thác Bạt Hồng Vận xuống vực sâu vạn trượng.

- Vương gia người cùng Thác Bạt gia, liên hợp cùng tên nghịch tử Đặng Văn Tráng của ta, thừa dịp bên này có việc. Trong lúc đó đánh vào Đặng gia ta, mưu toan cướp đoạt toàn bộ khế ước mua bán nhà đất, cùng các loại hiệp ước, hợp đồng, công văn. Hừ, Thủ Hộ Giả đại nhân có mặt ở chỗ này, lão hủ muốn hỏi một câu, Lãnh đại nhân, loại hành vi này của bọn hắn, bị Đặng gia ta diệt sát, Đặng gia ta có phạm pháp không?

Đặng Văn Hiên vẻ mặt lạnh như băng nhìn Lãnh Nguyên Dã.

Lãnh Nguyên Dã bởi vì vừa nhìn thấy phong thư kia mà ảo não, nghe vậy không chút nghĩ ngợi nào trực tiếp nói:

- Phòng vệ chính đáng, tự nhiên là không phạm pháp!

- Tốt!

Đặng Văn Hiên quát lớn:

- Tất cả đám cường đạo đánh vào Đặng gia, đã bị giết không còn một người!

- Cái gì? Không thể nào!

Thác Bạt Hồng Vận hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa đặt mông ngồi xuống đất, trước mặt lập tức biến thành màu đen. Vì đánh Đằng gia, Thác Bạt gia cơ hồ đã xuất động toàn bộ tinh anh võ giả của gia tộc, cùng hơn ba trăm người nữa! Cộng thêm Vương gia Nhị gia, Kim Sí Đại Bằng Vương Thiên Ứng mang theo hơn ba trăm Vương gia tinh anh, cùng với Đằng gia đại gia Đằng Vân Tráng mang theo hơn một trăm tên tâm phúc, tổng cộng hơn bảy trăm người đánh vào Đằng gia. Cho dù Đằng gia có hơn ba trăm cung tiễn thủ, cũng không thể đem tất cả mọi người bắn chết!

Cung Tiễn Thủ tuy rằng lợi hại, nhưng nếu bị tiếp cận, thì cũng chỉ có thể để người mặc sức chém giết. Chớ nói chi đề phòng bị những cung tiễn thủ kia, Thác Bạt gia còn chuẩn bị thêm hơn ba mươi mặt đại thuẫn, làm sao có thể thất bại? Vương Thiên Hà nhân nhặt nhìn Đằng Văn Hiên, sau đó lại nhìn thoáng qua Đằng Phi, hít một hơi, do dự một chút bỗng nhiên nói:

- Chuyện này là Vương gia ta sai, ta nguyện ý đền một vạn lượng hoàng kim để chuộc tội!

Nói xong, Vương Thiên Hà nhìn Thanh Nguyên Châu Thủ Hộ Giả đại nhân Lãnh Nguyên Dã nói:

- Chuyện này, nguyên bản bởi vì một chuyện hiểu lầm mà gây nên, cũng không phải như Đằng lão gia tử nói như vậy. Cho nên, xem như là tư oán, ta nguyện ý xuất tiền để giải quyết chuyện này, Thủ Hộ Giả đại nhân, ngài cảm thấy thế nào?

Vương Thiên Hà nói xong, nhưng trong tâm thì nhỏ máu, vô cùng hối hận, vì sao mình lại mời Lãnh Nguyên Dã tới? Nếu hôm nay Lãnh Nguyên Dã không có ở đây. Chuyện kia, có thể liên hợp với thất gia còn lại, không làm thì thôi, đã làm thì làm cho tận, trực tiếp đồ giết hết Đằng gia, giết Đằng Phi, để cho chuyện này triệt để biến mất trong gió.

Nhưng bây giờ Lãnh Nguyên Dã đã biết được, muốn ở chỗ này giết Lãnh Nguyên Dã, điều này đúng mà mộng tưởng!

Nơi này không ai là đối thủ của Lãnh Nguyên Dã, cho dù là quần công, đánh không lại Lãnh Nguyên Dã còn có thể chạy ah!

Cho nên, Vương Thiên Hà chỉ có thể quyết định, với tình hình trước mắt, cứ qua được cái ải này đã rồi tính sau. Sau đó, liên hợp với thất gia, bỏ ra một số tiền lớn mua chuộc Lãnh Nguyên Dã! Số tiền lớn này, tuyệt đối sẽ khiến cho Lãnh Nguyên Dã động tâm, bởi vì số lượng sẽ khiến cho ngay cả hoàng đế cũng động tâm! Cũng không tin một tên Thủ Hộ Giả sẽ không động tâm

Chương 31: Vơ Vét Tài Sản Bát Đại Gia Tộc

Về phần Đẳng gia, trong nội tâm Vương Thiên Hà đã xem như không có rồi, không cần quan tâm nữa. Giờ đây, cho dù thế nào cũng nhất quyết không để Đẳng gia tiếp tục tồn tại trên thế gian nữa, nhất là Đẳng Phi, hẳn nhất định phải chết!

Tin rằng không chỉ hẳn mà bảy gia chủ còn lại nhất định cũng nghĩ như vậy, chỉ cần kéo Lãnh Nguyên Dã về cùng phe, lúc đây mọi chuyện đều dễ xử lý!

Vương Thiên Hà nói chuyện lúc này không hề có chút ám hiệu nào, thế như Lãnh Nguyên Dã là ai chứ? Có thể trở thành người thủ hộ của Thanh Nguyên Châu, thực lực và trí tuệ, thiếu cái nào cũng không được. Hẳn lập tức hiểu được ý của Vương Thiên Hà, đây là dùng tiền mua mạng!

Tất nhiên là không phải mua của Đẳng gia rồi, là muốn mua của mình!

Cho Đẳng gia vạn lượng hoàng kim là một cách ám chỉ rằng với một người sắp bị diệt tộc cũng có thể lấy ra vạn lượng hoàng kim. Như vậy thì muốn mua chuộc, ngăn ngừa mình liệu sẽ lấy ra bao nhiêu?

Đây là còn chưa nói đến bảy gia tộc còn lại!

Nhất thời, Lãnh Nguyên Dã cũng cảm thấy do dự, thật ra, hẳn càng hận Đẳng Phi hơn nữa. Cho dù là vô tình hay cố ý thì tên tiểu tử chết tiệt này cũng là người kéo mình vào chuyện này, làm cho mình không thể nào bàng quan được, hơn nữa bát đại gia tộc gộp lại là một lực lượng mà Đẳng gia còn lâu mới có thể so sánh được!

Tối trọng yếu là tiền tài động nhân tâm nữa!

Lãnh Nguyên Dã tưởng tượng như là đang có một núi vàng đang nằm trước mặt hẳn, chỉ cần hẳn động ngón tay một chút

thôi, núi vàng này sẽ thuộc về hần!

Mà việc hần cần làm chỉ là quẳng bớt một chút lương tâm, nhắm một mắt mở một mắt, sau đó ngậm miệng đi là được! Hần tin rằng gia chủ của bát đại gia tộc cũng là người hiểu lý lẽ, chỉ cần họ đưa ra được đầy đủ tài phú, như vậy thì người thủ hộ là hần có thể vĩnh viễn ngậm miệng!

Nếu không, với lực lượng của bát đại gia tộc, lấy ra một khoản tài phú lớn thuê giết mười người như hần cũng không phải là vấn đề quá lớn.

Lòng suy nghĩ, Lãnh Nguyên Dã âm thầm đưa ra quyết định, liền cười ha hả nói:

- Nếu là hiểu lầm thì mọi người có thể dừng tay rồi! Đẳng lão gia, tổn thất của các người liền do Thác Bạt gia và Vương gia đền bù! Người thấy thế nào?

Đẳng Văn Hiên nào biết rằng nhìn qua Lãnh Nguyên Dã có vẻ công bằng nhưng đã đem gia tộc bọn họ đẩy xuống vực sâu, vẫn còn cảm thấy Lãnh Nguyên Dã đưa ra quyết định rất công bằng, nói một cách cảm kích:

- Đa tạ thủ hộ đại nhân đã phán phạt một cách công bằng!

Đẳng Phi nhìn vẻ mặt khiêm tốn của Lãnh Nguyên Dã chẳng biết tại sao lại cảm thấy một cổ dự cảm không may. Tựa hồ vị thủ hộ của Thanh Nguyên Châu này cũng không phải là cương trực công chính, chính trực liêm minh như trong truyền thuyết. Dĩ nhiên, đây cũng chỉ là cảm giác của hần mà thôi, không thể nói trực tiếp ra được.

- Ha ha, Đẳng công tử, nếu hiểu lầm đã được giải trừ, mọi chuyện đã minh bạch rồi, không biết cậu có thể đem trả đầu kỹ của chúng ta không?

Thôi gia gia chủ bỗng cười híp mắt, đi tới trước mặt Đẳng Phi hỏi.

Đúng à, đầu kỹ còn đang ở chỗ Đẳng Phi chứ đâu!

Đây là nội tình chân chính của bát đại gia tộc à!

Nhất thời, ánh mắt mọi người lần nữa lại tập trung vào Đẳng Phi.

- Có thể, tất nhiên là có thể rồi, nếu những đấu kỹ này đúng là thuộc về bát đại gia tộc thì ta sẽ không giữ làm của riêng làm gì. Bất quá...

Hắn vừa nói vừa nhìn bát tộc trưởng, trên khuôn mặt thanh tú của hiện lên một tia làm khó dễ:

- Bất quá trong thư này nói những đấu kỹ này là để cho ta, mọi người xem, ta cũng biết lá thư này rất trọng yếu, không đưa cho ai khác xem, cũng không giao ra, mọi người xem có phải hay không...?

Mẹ kiếp! Tiểu tử này lại vẫn còn muốn chỗ tốt! Người có biết không là từ thời điểm người lấy ra phong thư này, người đã có thể xem như một người chết rồi?

Gia chủ bát đại gia tộc, người nào lại không khôn khéo cực độ? Sao có thể không nghe ra ý tứ trong lời nói của Đằng Phi, lập tức không nhìn được cười lạnh trong lòng.

Lý gia Ngũ công tử Lý Cương chỉ vào Đằng Phi mắng to:

- Tiểu tử, người muốn chết à? Người lấy đấu kỹ của bát đại gia tộc chúng ta, hơn nữa còn học trộm, chúng ta chưa tìm người tính sổ đã là may mắn ba đời nhà người rồi! Người lại vẫn còn muốn chỗ tốt ư?

- Nhanh trả đấu kỹ cho chúng ta, tên kẻ trộm chết tiệt này!

Bỗng nhiên Hoắc Văn Quảng cũng nhảy ra, chỉ vào Đằng Phi quát.

Tôn Thiển Thiển lạnh lùng nhìn Đằng Phi, nói một cách khinh thường:

- Không truy cứu trách nhiệm của người đã là tốt lắm rồi, người lại vẫn còn muốn có chỗ tốt, người chưa tỉnh ngủ hả?

Sắc mặt một đám đệ tử trẻ tuổi của bát đại gia tộc không tốt chút nào. Lúc trước không ai có thể nghĩ đến chuyện thiên tài đấu khí của thế hệ trẻ Vương gia Vương Duy, tam giai thập cấp thế mà lại thua dưới tay Đằng Phi. Lại càng không nghĩ tới chuyện chiêu thức Đằng Phi sử dụng lại là đấu kỹ gia truyền của bát đại gia tộc.

Không ai tin tưởng lời giải thích của Đằng Phi, mấy người này cũng không biết trên tờ giấy kia viết cái gì mà làm cho gia chủ

của bát đại gia tộc biến sắc. Hiện bọn chúng chỉ muốn làm một việc đây là lấy đầu kỹ của gia tộc mình về sau đó đánh cho tên tiểu tử chết tiệt này một trận thê thảm!

Đằng Phi từ nhỏ đã bị xem thường rất nhiều, thế nên đối với việc đệ tử bát đại gia tộc chỉ trích, hắn xem như không có. Hắn chẳng thèm quan tâm đến bọn chúng, chỉ bình tĩnh nhìn gia chủ bát đại gia tộc.

Đằng lão gia tử ánh mắt lóe lên nhìn sắc mặt bát đại gia chủ, đồng thời nhìn vào tờ giấy nắm trong tay Vương Thiên Hà. Cho dù là không biết chắc trong đó viết gì nhưng cũng đoán ra được phần nào, lập tức trong lòng có chút trách móc tôn tử của mình, chuyện lớn như thế mà không thương lượng với gia gia của hắn một chút.

Đằng Văn Hiên không thấy việc Đằng Phi vợ vét tài sản bát đại gia tộc là tốt, ngược lại, nếu xử lý không tốt sẽ dẫn đến họa sát thân!

Đằng Phi liền nói tiếp một cách thản nhiên:

- Dĩ nhiên đầu kỹ là của bát đại gia tộc các người, các người muốn lấy về cũng không sao. Có điều, người khác nghĩ gì về bát đại gia tộc các người thì khó mà biết được.

- Đằng công tử, người có chắc chắn rằng phong thư này trừ người ra thì chưa có ai xem không?

Vương Thiên Hà vung lên tờ giấy nhưng lại nặng như cả một ngọn núi, trầm giọng hỏi.

- Dĩ nhiên, ta đâu có ngu như thế, dù sao ta đã mười ba tuổi rồi!

Đằng Phi thoáng nhìn Vương Thiên Hà, trả lời:

- Bất quá ta đã chép ra thêm hai phần, ta khuyên các người đừng có ý định bất lợi với ta, nếu không... ha ha, ta cũng không dám đảm bảo những chuyện này có thể truyền bá ra ngoài hay không!

Mẹ kiếp! Tên tiểu tử giáo hoạt chết tiệt!

Bát đại gia chủ cùng thanh nguyên châu thủ hộ nội tâm đồng thời mắng một câu.

- Đồ vật này người lại đem đi sao thêm hai phần? Đẳng công tử, người muốn dùng nó để uy hiếp chúng ta ư?

Triệu gia chủ nhìn Đẳng Phi lạnh lùng, trong lòng dâng lên sát ý vô hạn.

- Ta nào có gan uy hiếp bát đại gia tộc? Tiểu tử chỉ là muốn dùng nó để bảo vệ tánh mạng mình mà thôi. Vốn là ta còn chưa chắc chắn, thế nhưng hiện tại ta tin khi các người thấy thứ này nhất định sẽ muốn giết ta diệt khẩu, các người quên chuyện chó đi! Còn có, chuyện này không liên quan đến Đẳng gia, nếu ta biết các người có ý định bất lợi với Đẳng gia, ta đảm bảo chuyện này sẽ truyền đi khắp nơi! Cùng lắm thì cá chết lưới rách!

Đẳng Phi còn trẻ, còn chưa có nhiều kinh nghiệm, nhưng không có nghĩa hèn ngu. Lúc trước đúng là hèn sợ sốt, mặc dù cảm thấy chuyện ghi trong lá thư này là kinh thế hãi tục nhưng lại không ngờ bát đại gia tộc sẽ phản ứng kịch liệt như thế. Đẳng Phi liền nghĩ đến việc sẽ bị giết người diệt khẩu, cho nên hèn liền thay đổi thái độ. Nếu như thật sự bát đại gia tộc đã làm những chuyện đó, vậy thì những người này có chết một trăm lần vẫn còn ít, lấy đầu kỹ công pháp của bọn họ, thêm một ít linh dược ma hạch đã quá cho bọn hèn mặt mũi rồi!

- Ha ha, hảo, quả là anh hùng xuất thiếu niên!

Vương Thiên Hà ngoài mặt thì cười nhưng trong lòng thì không, nói:

- Ta nguyện ý bỏ ra mười vạn lượng hoàng kim để mua về đầu kỹ cấp Đấu Sư Kim Điều trảo!

Mọi người đang ở đây nghe vậy liền thất kinh, mười vạn lượng!?

Đây là hoàng kim, không phải là bạc !

Một lượng hoàng kim tương đương mười lượng bạc, đây là hơn một trăm vạn lượng bạc! Một con số kinh người à!

- Ta cũng nguyện ý bỏ ra mười vạn lượng hoàng kim...

- Ta cũng nguyện ý...

- Ta...

Bảy gia tộc còn lại đều rối rít mở lời, không nhiều không ít, tất cả đều ra giá mười vạn lượng hoàng kim!

Mấy từ này đã làm cho mọi người kinh ngạc suýt ngất, tám mươi vạn lượng hoàng kim! Tận tám mươi vạn lượng hoàng kim! Đây là tám trăm vạn lượng bạc!

Xếp chồng lên nhau không khác gì một tòa núi!

Ngay cả thủ hộ giả Lãnh Nguyên Dã khi nhìn Đăng Phi ánh mắt cũng tràn đầy hâm mộ và ghen tỵ

Những nhân vật tiếng tăm của Thanh Bình Phủ mà chưa rời đi, bao gồm Phạm, Lật, Trương lão tộc trưởng, cùng với một đám người của Đăng gia, tất cả đều đứng đó trợn mắt há mồm, trên mặt cứng ngắc, cứ như người điên.

Đăng gia sinh ý trải rộng khắp nơi, là một gia tộc buôn bán chân chính, tuy thế nhưng tất cả tài sản của Đăng gia cộng lại cũng mới chỉ tầm hơn hai ngàn vạn lượng bạc.

Một trang giấy của Đăng Phi cùng với tám bản đấu kỹ vốn thuộc về bát đại gia tộc lại có thể bán được tám mươi vạn lượng hoàng kim? Số tiền này đã vượt qua toàn bộ số vốn lưu động mà Đăng gia hiện tại có thể lấy ra!

Nếu là Đăng Vân Tráng có số tài sản này, hẳn cần gì phải làm náo động như thế?

Đăng Phi khẽ nhú mày, sau đó ngẩng đầu nói:

- Một ngàn vạn lượng, Bát gia các người bỏ thêm hai mươi vạn lượng hoàng kim, chuyện này cho qua!

- Má nó, người thật là tự tìm...

Lý Cương còn nói chưa hết câu thì đã bị ánh mắt hung tợn của phụ thân hắn làm cho im miệng, sợ rúc ra đằng sau đứng, không dám mở mồm nữa.

Vương Thiên Hà cười một tiếng, nói:

- Một ngàn vạn lượng? Được, ba ngày sau chúng ta sẽ mang đến Đăng gia, bất quá người nên chuẩn bị đầy đủ, không nên quên.

- Yên tâm, ta sẽ không quên!

Đặng Phi nói

Người của bát đại gia tộc liền vô cùng nhanh chóng tiêu sái rời đi, lứa tuổi trẻ còn lại biết là có chuyện nhưng không biết đến tốt cùng là thế nào nhìn Đặng Phi với ánh mắt rất bất thiện.

Bởi vì tên chết tiệt này lại dám vơ vét tài sản của bát đại gia tộc!

Còn mấy người của Đặng Gia khi nhìn Đặng Phi ánh mắt đều mang vẻ không thể tin được, mơ hồ có thêm vài phần kính sợ.

Có can đảm bắt chẹt bát đại gia tộc, lại còn thành công, bọn họ trước giờ chưa nghĩ đến, hôm nay thật đúng là khai mở nhãn giới!

Chương 32: Muốn Đi? Không Có Cửa Đâu!

Đằng Vũ cùng Đằng Lôi và tất cả những người Đằng gia đều lộ vẻ bội phục nhìn Đằng Phi, mặc dù không ai biết rốt cục đã xảy ra chuyện gì, nhưng như thế này cũng đủ để bọn họ hãnh diện rồi. Gia chủ của bát đại gia tộc, mỗi người địa vị tôn quý thế nào ai cũng biết rồi, vậy mà giờ tất cả đều nhỏ giọng nói chuyện với Đằng Phi, hơn nữa ngay cả chút tức giận cũng không dám lộ ra.

Đây quả thực là quá thần kỳ!

Bất quá, trên mặt Đằng Văn Hiên cũng không có bất kỳ vẻ vui sướng thắng lợi nào, lão trao đổi cùng ba vị tộc trưởng đức cao vọng trọng một phen, một lúc sau cả ba mới cáo từ rời đi, sau đó lão đi tới trước mặt Đằng Phi, nghiêm nghị nói:

- Đằng Phi, con đi theo ta!

Sau đó cũng quay người rời đi.

Đằng Văn Hiên đi đến một nơi không vắng người và cũng cách mọi người khá xa mới dừng lại, lão vẻ mặt nghiêm túc nhìn Đằng Phi nói:

- Nói đi, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Đằng Phi biết đến lúc này không thể nào tiếp tục giấu diếm nữa, hắn cũng cảm thấy tình hình dường như đã vượt ngoài tầm kiểm soát của hắn, sợ dĩ hắn vơ vét một lượng lớn của cải của bát đại gia tộc vì hắn biết dù chuyện này nói là nói không liên quan đến Đằng gia, nhưng Đằng gia cũng vô tình liên lụy vào rồi. Không ai ngu ngốc đến nỗi bỏ qua cho Đằng gia vụ này cả, cho nên thay vì chờ bát đại gia tộc đến làm khó dễ chi bằng thừa cơ lấy một mớ rồi dùng số đó làm đường lui cho Đằng gia sau này, với một lượng tài sản như thế thì đi đến đâu cũng có thể sống được. Thêm nữa, hắn cũng muốn sau chuyện

này, bát đại gia tộc sẽ xem hấn là một tên tham tiền và coi thường, không quan tâm đến nữa...

- Dạ, chuyện là thế này...

Đằng Phi lần lượt kể lại hết mọi chuyện, từ việc mình gặp và cứu Lục Tử Lăng, Lục Tử Lăng trước sau hai lần trộm lấy tài vật cùng chứng cứ phạm tội của bát đại gia tộc, sau đó giúp mình cải tạo thân thể, nhờ thế hấn mới có thể tu luyện chân khí.

Hấn một hơi nói hết mọi chuyện với Đằng Văn Hiên, ngoại trừ chuyện bản thân tự nhiên mở ra bảy đầu mạch, càng không đề cập đến Thiên đạo ngũ thập đầu mạch.

Đằng Văn Hiên nghe Đằng Phi nói thì bưng tỉnh ngộ, đến giờ lão mới hiểu tại sao Vương Duy Dương là cao cấp Đấu Sư, dùng đấu kỹ Kim Điều trảo tàn ác nhất cũng không thể đả thương Đằng Phi, thì ra là thân thể của hấn, đã từng được cải tạo rồi.

- Ông nội, con biết thứ viết trên tờ giấy kia là một thanh kiếm hai lưỡi, nếu như không lấy ra, bọn họ nhất định sẽ ép hỏi nguồn gốc đấu kỹ cùng nơi ở của sư phụ con, rồi sẽ liên lụy đến người nữa. Giờ con lấy ra rồi, có lẽ lúc này việc Bát đại gia tộc muốn làm nhất là giết con diệt khẩu, sau đó là đến Đằng gia, ông nội, con xin lỗi, con đã liên lụy đến cả gia tộc rồi.

Đằng Phi mím môi, trên mặt có chút ngây ngô cùng áy náy.

- Cho nên, con nghĩ đi nghĩ lại, thà không làm, đã làm thì làm cho đến nơi đến chốn, chỉ bằng thừa cơ hội này vơ vét một số tiền lớn, chỉ cần bọn họ không động thủ, chúng ta lấy được tiền lập tức cao bay xa chạy...

- Ai...

Đằng Văn Hiên cắt lời Đằng Phi... khoát tay, nhẹ giọng nói:

- Ngươi mới chừng này tuổi mà có thể nghĩ được nhiều chuyện như vậy, đã rất rất giỏi rồi, như là ta ngày xưa, ở cái tuổi con cũng còn là một đứa bé không hiểu chuyện. Con có thể không chế cục diện đến lúc này thật lòng ông nội đã rất vui mừng rồi, về phần liên lụy hay không liên lụy, những lời như thế sau này đừng nói nữa! Con họ Đằng thì là đệ tử của Đằng

gia! Nếu con có tiền đồ, gia tộc cũng sẽ rạng danh, còn con bị người ta bắt nạt sỉ nhục, gia tộc cũng sẽ giống như trước vì người ra mặt. Cái này chính là gia tộc, bất kể khi nào, người của một gia tộc, cũng luôn phải đoàn kết, luôn luôn vinh nhục cùng nhau! Cho nên, con không cần vì chuyện này cảm thấy áy náy. Lỗi duy nhất của con, chính là giấu diếm ta quá lâu, nếu như con nói chuyện này với ta ngay từ đầu thì mọi chuyện đã không náo động đến mức này. (Biên: Ta nói gừng càng già càng cay không sai mà...)

- Ông nội, con...

Đặng Văn Hiên không đợi Đặng Phi nói hết đã khoát tay ngăn cản:

- Ta biết con muốn nói cái gì, ta đã nói rồi, con không cần cảm thấy áy náy, chuyện con làm không hề sai, sự tồn tại của sư phụ con quá thật là một đại cấm kỵ, hiện giờ có hai chuyện quan trọng con cần phải làm ngay, thứ nhất là bí mật báo tin cho sư phụ con để nàng nhanh chóng rời khỏi mảnh đất thị phi này, thứ hai, Tiểu Phi, cả con cũng phải lập tức rời khỏi Đặng Gia Trấn!

- Há? Con... cả con cũng phải đi? Ông nội, con mà đi, Đặng gia làm sao bây giờ?

Đặng Phi nghe vậy nhất thời nóng nảy hỏi liên mồm.

- Đứa nhỏ ngốc này, chỉ cần con đi, Đặng gia mới có thể bình yên vô sự! Những gia tộc kia cho dù muốn diệt hết Đặng gia, nhưng chỉ cần con không đây, bọn họ sẽ không có can đảm lấn lý do đâu! Mà giờ con ở đây cũng không có chút tác dụng nào, ông nội biết giờ con đã có thực lực nhất định, nhưng trong mắt bát đại gia tộc, vẫn như cũ, không đáng là gì.

Đặng Phi im lặng, hẳn biết ông nội nói rất đúng, thực lực hẳn bây giờ nếu giao đấu với đám thanh niên đồng trang lứa như Vương Duy Dương còn có thể đánh trả, nhưng nếu gặp phải Đấu khí Võ giả như Vương Thiên Ứng, đến một nửa cơ hội cũng không có...

...

Đặng Văn Hiên đa mưu túc trí, lão biết nhất định bát đại gia tộc sẽ không từ bỏ ý đồ, nên bảo Đặng Phi trốn đi, nhưng lại

không nghĩ rằng, tốc độ bát đại gia tộc nhanh hơn xa so với tưởng tượng của lão rất nhiều!

Buổi sáng, ở Đẳng gia xảy ra một cuộc chiến đấu, đó cũng là lý do người của Đẳng gia và Đẳng Phi đến muộn, đối mặt với thế công liên hợp của Vương gia, Thác Bạt gia cùng với quân của Đẳng Vân Tráng, Đẳng gia nhờ có quân tiếp viện của Phạm - Lật – Trương, ba vị tộc trưởng đức cao vọng trọng đã dễ dàng đánh cho tan tác.

Vương nhị gia Vương Thiên Ứng bị thương nặng chạy trốn, tinh anh của hai nhà Vương - Thác Bạt cùng với quân của Đẳng Vân Tráng gần như chết sạch.

Bất quá cha con Đẳng Vân Tráng cùng Đẳng Sơn không có xuất hiện, sau khi nhận được tin thất bại, bọn họ lập tức cao bay xa chạy, biến mất không thấy bóng dáng.

Thực tế, Đẳng Văn Hiên cũng chưa từng nghĩ sẽ đuổi tận giết tuyệt đứa con trai lớn của mình, nếu không bọn hắn làm sao có thể thông dong rời đi như vậy.

Đẳng Phi không biết vì trận chiến này Đẳng gia đã bỏ ra bao nhiêu tiền rồi nhưng từ thái độ của ba vị tộc trưởng đức cao vọng trọng kia hiển nhiên là không phải là con số nhỏ.

Khắp Đẳng gia nơi nào cũng đều trở nên nhốn nháo, khi Đẳng Phi và Đẳng Văn Hiên trở về khắp nơi vẫn còn nồng đậm mùi máu tươi, gia đình của Đẳng gia không ngừng khiêng thi thể ra ngoài.

Đẳng Phi trông thấy cũng có chút giật mình, đây chính là tư đấu giữa các gia tộc hay sao, quả thực y hết một cuộc chiến tranh quy mô nhỏ, nhìn những người chết kia, lại nhớ đến gia chủ Vương gia cùng gia chủ Thác Bạt gia, trong lúc thủ hạ của mình liều chết chiến đấu, bọn họ lại ngồi ở trên khán đài nhàn nhã uống trà, xem đánh nhau...

Đẳng Phi không khỏi tự nhủ: “Con người, không có cái gì ngoài lợi ích là vĩnh viễn, thật đúng là không có lời nào có thể diễn tả nổi a...”

Nhìn lại nhà mình, mặc dù đại bá Đẳng Vân Tráng phản bội gia tộc nhưng dẫu sao mọi chuyện giải quyết thế đã rất là có

tình nghĩa rồi, nếu xảy ra trong một đại gia tộc khác, không thể nào sẽ như thế này đâu.

- Tiểu Phi, sau khi đến Tây Thùy con nhất định phải nhớ, chuyện gì cũng phải suy nghĩ kỹ trước khi làm, mặc dù hiện giờ người quản lý chi nhánh bên đó là đệ tử Đẳng gia, bọn họ đều là thúc bá của con, và năm xưa bọn hấn cũng từng là thuộc hạ của cha con, nhưng cha con dù sao cũng đã mất rồi, phần quan hệ ấy không biết bọn hấn có còn nhận nữa hay không cũng khó nói lắm, cho nên sau này con làm gì cũng phải chú ý, cuộc sống có lẽ sẽ thâm trầm hơn, nhưng ta tin tưởng con, và ta sẽ ở đây chờ ngày thực lực của con mạnh mẽ hơn rồi trở về! Ba năm sau là lễ thành nhân của con, người làm ông nội như ta muốn đích thân làm lễ đăng quan cho con.

Đẳng Văn Hiên không ngừng nhìn ngắm khuôn mặt tôn tử mà hấn thương yêu nhất này, từng lời nói còn mang theo vài phần thương cảm, lúc này lão thực sự không còn cách nào khác, nếu Đẳng Phi còn tiếp tục ở lại Đẳng gia thật sự sẽ rất nguy hiểm. Đẳng Phi còn trẻ, mặc dù thông minh, nhưng không thể hoàn toàn hiểu hết phương thức làm việc của đại gia tộc, Đẳng Văn Hiên cũng không có ý định nói cho hấn biết, trên đời này có rất nhiều chuyện, không cần chứng cứ, mà chỉ dựa vào thực lực !

Lão hi vọng Đẳng Phi có thể tự mình hiểu đạo lý này, dù sao, con đường của hấn phải đi, người khác vĩnh viễn cũng không cách nào thay thế.

- Ông nội...

Giọng nói Đẳng Phi đã trở nên nghẹn ngào, gió đêm như nước, thổi vào người có chút se lạnh, trong lòng Đẳng Phi buồn rười rượi, mà hấn cũng không biết Lục Tử Lăng đã đi hay chưa, lần cuối cùng gặp nàng, nàng chỉ nhẹ nhàng gật đầu rồi không nói thêm gì....

Lúc này Đẳng Phi có chút mê mang cũng có chút thương cảm. Không biết con đường phía trước của mình rốt cục là nơi đâu... không biết sau khi mình đi gia tộc và ông nội có bị nguy hiểm hay không, cũng không biết sau này có còn cơ hội gặp lại được vị sư phụ tỷ tỷ xinh đẹp, trong trẻo lạnh lùng kia nữa hay không...

Đám người Đăng Vũ, Đăng Lôi, tất cả đều im lặng, những ngày gần đây xảy ra quá nhiều chuyện, mọi thứ thay đổi nhanh đến chóng mặt, nhưng nhờ thế cũng khiến cho những thanh niên vốn là ngây thơ thuần khiết này nhanh chóng trưởng thành hơn.

- Đăng Phi, đi sang đây chăm chỉ mà tu luyện, ba năm sau, nếu như ngươi có thể trở thành Chân Nguyên Võ Thánh thì không cần sợ bát đại gia tộc nữa rồi!

Đăng Lôi nhìn Đăng Phi nói.

Đăng Phi im lặng gật đầu, vỗ vỗ bả vai Đăng Lôi:

- Ngươi cũng vậy, phải cố gắng! Ngươi đã nói, muốn đánh cho đám tạp chủng Thác Bạt gia kia rã ròi đầy đất mà!

- Nhất định!

Đăng Lôi giờ lên nắm nắm lớn tiếng nói.

- Thôi đi, huynh đệ các ngươi đừng có mà ở đây thổi phồng lẫn nhau, Đăng Phi, tỷ hi vọng ba năm sau, có thể nhìn thấy ngươi ở đế đô! Bất kể thực lực ngươi mạnh thế nào, nhất định cũng phải tiến được vào học viện tiên tu mấy năm, tỷ chờ ngươi!

Đăng Vũ vánh mắt ửng đỏ, nhẹ giọng nói.

Đăng Phi gật đầu, trong ánh mắt hiện lên vẻ kiên định, những khó khăn trước mắt kia thật ra cũng không có gì lớn, nếu như ngay cả những hòn đá nhỏ cản đường này cũng không đá đi được thì hử làm sao có thể chẻ từng ngọn núi lớn, truy tìm nguyên nhân cái chết đích thực của cha mẹ hử đây.

- Tốt lắm, thời gian không còn sớm, nhanh đi đi!

Đăng Văn Hiên mặc dù trong lòng không nỡ, nhưng lão hiểu, Đăng Phi ở chỗ này lâu một khắc, nguy hiểm sẽ nhiều một phần, vì vậy liền lên tiếng thúc giục.

- Đi? Hôm nay các ngươi ai cũng đừng hòng đi!

Một giọng nói âm trầm bất ngờ truyền đến, ngay sau đó, trên bầu trời đêm, từ bốn phương tám hướng vang lên những tiếng tay áo bay phàn phật.

Mấy chục cái bóng người, ai cũng mặc áo đen che mặt, chỉ lộ ra hai con mắt lạnh băng, từ từ hạ xuống giữa sân, bọn hắn lạnh lùng quét mắt nhìn từng người. Trong tay người nào cũng lóe lên ánh hàn quang của đao kiếm.

Chương 33: Âm Sát Trong Đêm

- Ai?

Đặng Văn Hiến biến sắc quát to, một đám hộ vệ Đặng gia cũng tụ lại, rồi rút vũ khí ra rồi bao vây đám người áo đen lại.

Đám người áo đen không chút biểu cảm, thái độ khinh miệt nhìn đám người Đặng Văn Hiến, người cầm đầu lạnh lùng nói:

- Giết các người!

- Lão phu biết các người là ai phái tới, chẳng lẽ các người không sợ, những “chuyện tốt” mà các người làm bị lộ ra sao?

Đặng Văn Hiến lạnh lùng nhìn người cầm đầu nói.

- Trên đời này chỉ có người chết mới có thể thực sự giữ được bí mật, cho nên, các người phải chết!

Người cầm đầu họ không thèm để ý, hờ hợt đáp.

Đặng Phi nhìn những người áo đen bịt mặt này, trong đó có mấy ánh mắt hắn cảm thấy vô cùng quen, nhưng nhất thời nhớ không nổi đây là ai, nhưng rất rõ ràng những người này chắc chắn có quan hệ mật thiết với bát đại gia tộc.

- Chúng ta nếu xảy ra chuyện gì, chuyện các người làm cũng sẽ bị công bố ra, chiếu cáo thiên hạ!

Đặng Phi nói.

- Ha ha ha, nhóc con, người quá ngây thơ rồi!

Người cầm đầu họ cười lạnh một tiếng, nói:

- Chúng cơ này bất cứ ai cũng có thể làm được, nó cũng giống như một tờ giấy trắng được viết lung tung lên thôi, không có bằng cớ cụ thể ai lại ăn no rừng mỡ đi rước phiền toái? Chỉ cần các người chết hết thì chuyện này sẽ hoàn toàn chấm dứt!

Vừa dứt lời, người áo đen đó liền khẽ quát một tiếng:

- Giết!

Hắn không thềm nói thêm gì nữa, cương đao trong tay đã vung lên về phía Đằng Phi. “Gia chủ căn dặn, những người Đằng gia có thể không để ý đến, nhưng thiếu niên này nhất định phải chết!”

Đằng Phi cầm trên tay một thanh kiếm bằng tinh cương (thép nguyên chất) do Đằng gia chế tạo, trường kiếm trong nháy mắt ra khỏi vỏ, đầu khí trong tám đầu mạch trong cơ thể bắt đầu vận hành. Lượng đầu khí chuyển hoá từ trong đầu mạch Đằng Phi nếu so với những Võ Giả đồng cấp bình thường có thể nói là nhanh hơn gấp đôi, trong nháy mắt đã có thể sinh ra sức bật, thập phần cường đại!

Cường địch trước mặt đột nhiên tung sát chiêu, Đằng Phi không chút do dự cũng thi triển ra đầu kỹ của Đấu Sư cấp cao mà hắn vừa học được từ công pháp Lục Tử Lăng đã tổng hợp và biên soạn, Yên Vân Kiếm Pháp.

Thanh kiếm tinh cương kiếm kia được Đằng Phi sử dụng biến ảo ảo ảo nhìn vào khi thì giống như một mảnh mây trắng, lúc thì tựa một luồng khói xanh, mây khói vô hình, theo gió mà biến, kiếm đạo quỷ dị biến ảo khôn lường nên không người nào có thể nắm bắt được.

Sau khi được Lục Tử Lăng chỉnh sửa lại, những khuyết điểm trước kia của bộ kiếm pháp kia cũng được loại bỏ, vừa giảm bớt một số chiêu thức thừa thãi, vừa khiến cho bộ Yên Vân kiếm pháp này càng thêm phiêu dật, uy lực cũng từ đó mà tăng lên!

Ngay khi Đằng Phi vừa thi triển ra Yên Vân kiếm pháp, trong đám hắc y nhân này có người giật mình hô to một tiếng, hiển nhiên đã nhận ra lai lịch bộ kiếm pháp.

Đám người Đằng Văn Hiên và Đằng Văn Khoa vừa muốn xông tới trợ giúp Đằng Phi, lại bị mấy tên áo đen xông lên ngăn cản, ngay cả đám người Đằng Vũ cũng đều tham gia chiến đấu.

Còn đám hộ vệ Đằng gia, tất cả đều đã rút binh khí và đang chiến đấu với đám người áo đen này.

Đám người áo đen ai cũng có thực lực cực kỳ cường đại, nhất là người cầm một thanh kiếm, kiếm pháp quỷ dị mờ ảo, động thủ xuất một chiêu, trong nháy mắt liền đâm chết ba tên hộ vệ Đằng gia.

Cả ba đều là một kiếm đâm trúng mi tâm, một kích mất mạng, thực lực người này mạnh đến làm cho lòng người kinh sợ.

Lão gia tử Đằng Văn Hiên thi triển ra Phích Lịch Hỏa Diễm Chương của Đằng gia, bàn tay tản ra một tầng quang mang màu hồng nhàn nhạt, cả người giống như một đầu sư tử mạnh mẽ khó mà công kích. Nhưng ngay cả lão, muốn trong thời gian ngắn đánh chết đối thủ cũng có chút khó khăn, bởi vì ... đám người áo đen này thực lực cũng không kém lão bao nhiêu!

Vừa giao thủ, Đằng Văn Hiên liền nhận ra những tên áo đen này căn bản không phải là tinh anh bình thường, mà chính là những nhân vật cao tầng của bát đại gia tộc. Cũng có khi tháo mặt nạ xuống liền xuất hiện gương mặt gia chủ của một đại gia tộc nào không chừng...

Xoảng!

Kiếm Đằng Phi cùng người nọ chém tới đụng vào nhau, phát ra một tiếng vang kèm tia lửa bay tung tóe!

Đằng Phi cảm giác có một cỗ lực lượng khổng lồ truyền đến từ thanh kiếm tinh, hắn không nhịn được lui về phía sau hai bước, tên áo đen trước mặt liền nhân cơ hội xông tới, tung ra một chiêu thức liên miên bất tận chém về phía Đằng Phi.

- Đám súc sinh các ngươi, bắt nạt một đứa bé thì có giỏi gì? Có bản lĩnh thì đấu với ta này!

Đằng Văn Hiên bị mấy tên áo đen bao vây, mặc dù cũng đánh cho đối phương khốn đốn, nhưng mãi mà vẫn không thoát thân được, lão không chịu được nữa mà lớn tiếng quát mắng.

- Bắt nạt trẻ con ư? Cái này là do bản thân hắn muốn chết! Là do hắn tự dây vào người!

Một tên áo đen lạnh lùng nói, nói xong liền vung đao chém ngã một gã Đằng gia hộ vệ rồi cũng chạy về phía Đằng Phi, cười lạnh nói:

- Con thỏ nhỏ chết tiệt kia, ngươi đi chết đi, sau này có đầu thai thì ráng mà nhớ đừng có ngu ngốc như vậy nữa, không phải ai cũng có thể dễ dàng để ngươi vơ vét tài sản đâu!

Tên áo đen này vừa nói vừa chém một đao vào lưng Đằng Phi, nhát đao còn trong không khí đã phát ra một tiếng vang bén nhọn và một ảo ảnh màu trắng.

Đằng Phi nhẹ nhàng lách sang một bên tránh được một đao của tên áo đen phía trước rồi sau đó rồi khẽ cong eo, thanh trường kiếm trong tay bỗng nhiên bị hấn quắn thành cây gậy, quét về sau lưng đánh vào hai chân tên đánh lén.

- Bát Phong Côn Pháp?

Tên đánh lén kêu lên, thanh âm kia nghe như nghiêng răng nghiêng lợi, thân thể đang xông về Đằng Phi đột nhiên ngừng lại, sau đó vung đao muốn ngăn chặn một kiếm này của Đằng Phi.

Thấy thế Đằng Phi liền biến đổi chiêu thức, tay phải thi triển Yên Vân Kiếm Pháp, tay trái co lại thành trảo, đánh ra Vương gia Kim Điều Trảo, chụp vào yết hầu hấn.

- A!

Tên áo đen gào to một tiếng, muốn lui về phía sau nhưng đã không kịp, hấn khó khăn lắm mới tránh được một trảo bén nhọn của Đằng Phi, mà bộ ngực lại bị thanh kiếm trong tay Đằng Phi đâm một nhát!

- Bá!

Người phía sau Đằng Phi lúc này cũng hung hăng chém tới, Đằng Phi liền đánh ra Tôn gia uyên ương thối pháp vào chân tên áo đen, bản thân hấn cũng khó khăn lắm mới tránh được một đao mạnh mẽ này của đối phương, nhưng bởi vì kiếm cắm ở trên thân người kia trong lúc nhất thời không kịp rút ra, hai tay trống không nên lập tức thi triển ra Lương gia Huyền Băng Chương Pháp!

Tất cả đều đã được Lục Tử Lăng sửa đổi, Huyền Băng chương pháp này so với nguyên bản còn cao hơn một tầng, trực tiếp đánh vào mặt tên áo đen phía trước, còn một cái tay khác liền dùng Kim Điều Trảo chụp vào bụng hấn!

- Người... tại sao có thể có đầu khí?

Người nọ nhất thời phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Các loại đấu kỹ của Bát đại gia tộc chỉ có duy nhất Huyền Băng chương pháp, là loại đấu kỹ có thuộc tính, và cũng chỉ có nó có yêu cầu cao nhất đối với đầu khí, đồng thời thi triển ra cũng rõ ràng nhất.

Giống như Đăng gia Phích Lịch Hỏa Diễm Chương, cũng có thể trực tiếp nhìn ra.

Người không có đầu khí dù luyện thể nào cũng không thể đánh ra cái loại hàn băng lạnh thấu xương này, chớ nói chi là trên bàn tay Đăng Phi còn một tầng băng khí nhàn nhạt.

Gã áo đen này ban đầu chỉ coi Đăng Phi là một võ giả bình thường, cho dù học được đấu kỹ của bát đại gia tộc, cũng chỉ có thể học được chiêu thức, căn bản không thể lĩnh ngộ được tinh túy, lại không ngờ rằng, trận chiến lúc sáng, Đăng Phi vì còn điểm cổ kị nên căn bản không thi triển ra bản lĩnh chân chính.

Bây giờ là lúc liều mạng nên không thể cứ khur khur giấu kín nữa, nhưng người nọ cũng không thể tránh kịp một chương lạnh như băng này, Huyền Băng chương pháp trực tiếp vỗ lên bả vai của hắn, nửa bả vai gã áo đen nhất thời không thể động đậy giống như bị đông cứng thành băng vậy.

Còn tay trái thi triển Kim Điều Trảo kia của Đăng Phi cũng đã trực tiếp phá vỡ phần bụng gã áo đen, Đăng Phi cũng cảm giác được bàn tay của mình có một mảnh âm áp trắng mịn, nhất thời trong lòng cảm thấy buồn nôn, nhưng vẫn cắn răng kéo mạnh một cái, rút ruột hắn ra ngoài!

- Aaaaaaaaaaaaaa

Gã áo đen kêu lên một tiếng thảm thiết kinh thiên động địa.

Từ tiếng kêu này Đăng Phi mới nhận ra, hoá ra người này chính là người hôm nay luôn đi theo bên cạnh gia chủ Tôn gia.

Trong chớp mắt, liên tục hai người chết dưới tay Đăng Phi, vì thế cũng dẫn đến sự chú ý của những người khác.

Lẽ ra thực lực Đăng Vũ so với Đăng Phi cao hơn nhiều, nhưng đánh đến lúc này, nàng vẫn còn đang triển đấu, nguyên nhân

cũng bởi vì Đằng Vũ dù sao vẫn là còn gái, bình thường đánh nhau chưa từng dính quá máu tanh, chưa từng giết người, cho nên có mấy lần rõ ràng có thể một chiêu đánh chết địch nhân nhưng lại không hạ thủ được.

Thấy Đằng Phi bên kia hạ thủ vô cùng thẳng tay, trực tiếp đánh chết hai người, có lẽ là bị kích thích, Đằng Vũ bỗng nhiên hét lớn một tiếng, vị thiếu nữ Đấu khí Võ giả thiên tài Tam giai Cứu cấp của Đằng gia, thực lực rốt cục bộc phát!

Trên khuôn mặt thanh lệ Đằng Vũ nổi lên sát khí lạnh như băng, đôi mắt cực đẹp giờ phút này trở nên đỏ ngầu, song chiêu được bao bọc bởi một quả cầu lớn màu hồng nhạt, mạng mẽ đánh vào ngực một tên áo đen ở gần đó, tên áo đen chỉ kịp hét thảm một tiếng, thân thể bay ra ngoài, một mùi khét lẹt truyền đến.

Hai tay Đằng Phi trống không, trong đó một tay còn dính đầy máu tươi, trên khuôn mặt thanh tú giờ phút này tràn đầy vẻ dữ tợn, hắn lại một cước đem mạng mẽ đạp văng một tên áo đen bay ra ngoài, tên áo đen kia trong lúc té lảo lộn mặt nạ bị rớt ra, trên khuôn mặt hắn vẫn còn lộ ra vẻ mặt kinh hãi nhìn chằm chằm Đằng Phi giống như nhìn thấy một con quái vật kinh khủng vậy.

Lúc sáng, khi Đằng Phi đấu với Vương Duy Dương hắn còn cho rằng là do Vương Duy Dương khinh địch nên thất bại, bây giờ tự mình đối mặt Đằng Phi mới hiểu được lúc ấy Vương Duy Dương chịu áp lực lớn đến cỡ nào.

Khi chiến đấu, trên người tiểu tử này chẳng biết tại sao lại tản ra một cỗ khí tức vô cùng kinh khủng, phảng phất người đối mặt với hắn không là người, mà là một con rồng mang hình người!

- Nguyên lai là người?

Trong mắt Đằng Phi lộ ra vẻ cực kỳ chán ghét, từng bước từng bước tiến về phía trước.

- Người... người đừng tới đây... đừng tới đây! Nhà ta ở trong triều có người! Người dám động đến ta, nhất định sẽ bị diệt... diệt cử tộc....

Hắn hét to.

- Đồ óc bả đậu! Ta không giết ngươi, các ngươi sẽ bỏ qua cho ta sao?

Đằng Phi vừa nói, cước bộ lại càng tăng nhanh, bỗng nhiên lẳng không nhảy lên, hung hăng một cước đạp tới mặt hắn!

Đến lúc này rồi còn lo cái gì nữa, được ăn cả ngã về không, tên áo đen phải vô cùng khó khăn mới tránh được một cước này của Đằng Phi, sau đó lại hét to:

- Thủ Hộ đại nhân, Thủ Hộ đại nhân, nhanh đến cứu ta! Nếu ngươi còn không ra tay, ta sẽ chết, ta sẽ chết, ngươi còn suy nghĩ gì nữa! Không phải nói chủ yếu là giết chết Đằng Phi sao? Các ngươi còn làm gì đó?

Thủ Hộ Giả cũng tới!

Tên kia vừa la to cái tên này, tất cả mọi người Đằng gia đều đứng im tại chỗ, trong lòng nháy mắt nguội lạnh, chẳng ai ngờ rằng đường đường là Thủ Hộ Giả của Thanh Nguyên Châu, thế nhưng... lại thông đồng với bát đại gia tộc!

Lục giai Cửu cấp Đại Đấu Sư, ai có thể địch lại?

Một gã áo đen bên kia hừ lạnh một tiếng mắng:

- Ngu ngốc!

Hắn vừa nói vừa nâng kiếm xông về phía Đằng Phi, đây chính là tên vừa bắt đầu liền một kiếm đâm chết ba tên Đằng gia hộ vệ.

- Lãnh Nguyên Dã ngươi sao lại tham gia vào loại chuyện này!

Đằng Văn Hiến liền mạng nhận một đao vào lưng, một chưởng đánh chết một tên áo đen rồi xông về Lãnh Nguyên Dã khàn giọng gầm hét:

- Đằng gia còn một người sống sót rời khỏi đây cũng sẽ không tha cho ngươi!

- Hừ!

Lãnh Nguyên Dã hừ lạnh một tiếng:

- Vậy thì ta chỉ cần giết sạch các ngươi là xong!

Hắn vừa nói, Đấu Khí cũng bộc phát mạnh mẽ, xuất kiếm về hướng Đằng Phi, tốc độ kia, nhanh đến không thể tưởng tượng

nôi!

Chương 34: Xả Thân Vì Nghĩa.

- Thôi xong!

Trước mặt Đặng Văn Hiên tối sầm, suýt nữa thì bất tỉnh, lão biết muộn rồi!

Lãnh Nguyên Dã quá mạnh, ngày xưa chỉ có Đặng Vân Chí là có thể dễ dàng đánh bại hắn, còn giờ thì khắp Thanh Nguyên châu gần như không còn ai là đối thủ của Đại Đấu Sư mạnh mẽ này nữa, chứ đừng nói đến một tên nhóc như Đặng Phi.

Lúc này giáo quan Lý Mục của Đặng gia ở bên ngoài vòng chiến đột nhiên bay lên, tay cầm một thanh đao cực kỳ chói mắt.

Quanh người Lý Mục lúc này được bao phủ bởi một quang sáng nhàn nhạt, quang sáng nhẹ nhàng lưu chuyển, trong bóng đêm nó càng đặc biệt và thần thánh, giống như đang đắm chìm trong thánh quang vậy.

- Chân Nguyên Võ Thánh!

Trong đám hắc y nhân, có người giật mình thốt lên.

- Đặng gia lại còn một Chân Nguyên Võ Thánh?

- Đáng chết, bọn họ làm sao có Chân Nguyên Võ Thánh!

Mấy tên trong đám người áo đen mở miệng mắng to.

Mà bên phía Đặng gia cũng sợ ngây người, nhất là Đặng Lô, hắn mở to mắt đến nỗi con ngươi muốn rớt ra ngoài, hắn sững sờ nhìn bóng người to lớn trên bầu trời đêm kia, quả thực không thể nào tin nổi. Đây... đây là vị giáo quan mà hắn rất muốn xuống tay dạy dỗ đây sao? Người này trong mắt của hắn chỉ là một Võ giả đủ trình độ dạy dỗ con nít mà thôi, lại còn hay đánh mắng Đặng Phi nữa? Hắn... hắn không ngờ lại là Chân Nguyên Võ Thánh!

Keng!

Một tiếng vang thật lớn, đao kiếm chạm nhau, Lãnh Nguyên Dĩ muốn một chiêu kết thúc nhưng không ngờ lại bị đao của Lý Mục chặn lại, mà Lãnh Nguyên Dĩ chẳng qua bị cản lại một chút thôi, còn Lý Mục khoé miệng lại tràn ra một tia máu tươi.

Hắn đứng trước mặt Đằng Phi, thản nhiên nói:

- Đây là đệ tử của ta, muốn giết hắn, trước tiên phải bước qua xác ta.

Lãnh Nguyên Dĩ lúc này bất ngờ gỡ khăn che mặt xuống, rất nhiều người vừa thấy lòng liền trầm xuống, khi mà hắn chẳng thèm che dấu nữa cũng là lúc muốn đại khai sát giới.

- Giỏi lắm, không ngờ ở Thanh Nguyên Châu này lại còn một Chân Nguyên Võ Thánh mà không ai biết tới, người là Tam cấp, hay Tứ cấp? Ta đoán cùng lắm chỉ là Ngũ cấp Chân Nguyên Võ Thánh, đáng tiếc, nếu hôm nay người không ra tay, mà lặng lẽ bỏ đi, người sẽ không chết ở đây rồi. Với thực lực này của người, đến đâu mà không thể kiếm miếng cơm ăn, thật là đáng tiếc, quá đáng tiếc!

Lãnh Nguyên Dĩ vừa nhìn Lý Mục nói, khoé miệng vừa nở một nụ cười lạnh như băng:

- Đằng gia đối đãi với ta không tệ, lúc này ta làm sao có thể bỏ đi? Họ Lãnh, loại người như người, vĩnh viễn cũng không thể nào hiểu được sự kiêu ngạo và tôn nghiêm của một Võ Giả là như thế nào!

Lý Mục nhìn Lãnh Nguyên Dĩ nói giọng châm biếm:

- Lúc trước ta nghĩ người là người không tệ, bây giờ nhìn lại, cũng chỉ là một tên cận bã bị kim tiền danh lợi làm mờ mắt mà thôi!

Vẻ mặt Lãnh Nguyên Dĩ vô cùng nham hiểm, trong mắt toát ra lửa giận:

- Giỏi, lâu lắm rồi không có ai dám nói chuyện với ta như vậy, người muốn cống hiến cho Đằng gia đúng không? Vậy thì ta cho người mãn nguyện!

Vừa dứt lời, Lãnh Nguyên Dã lại một lần nữa bộc phát ra cuộn cuộn đầu khí, đầu tuyền trong đan điền chuyển động dữ dội, đầu khí nhanh chóng luân chuyển. Ở bậc Lục giai Cửu cấp Đại Đấu Sư, lượng đầu khí nhiều đến mức đáng sợ, tốc độ di chuyển thì khỏi phải nói, mỗi phút xoay hai mươi tám vạn vòng!

Lượng đầu khí này toàn bộ trào ra ngoài thì sức tàn phá mạnh đến cỡ nào? Cho dù trước mặt là một con voi thì Lãnh Nguyên Dã cũng có thể nhẹ nhàng một đám đánh bay đi!

Lý Mục dù trông thấy rõ ràng mọi chuyện nhưng cũng không có bất kỳ vẻ sợ hãi nào, hắn thậm chí còn không quay lại nói với Đằng Phi câu nào, cứ yên lặng đứng đó như một ngọn núi sừng sững giữa trời.

Oanh!

Oanh!

Hai người lao vào chiến đấu, những tiếng nổ cũng liên tiếp vang lên.

Chân Nguyên Võ Thánh và Lục giai Cửu cấp Đại đấu sư cùng lúc tung ra tuyệt kỹ của mình thì sẽ tạo ra một lực công phá mạnh mẽ như thế nào, quả thật khiến người ta cảm thấy kinh hãi.

Tất cả mọi người bị khí thế của hai người này bức ra hơn mười mét, cây đại thụ to thật to ở gần đó cũng bị khí lưu sinh ra từ sức chiến đấu mạnh mẽ của hai người này đánh gãy, cửa lớn cửa nhỏ phòng lớn phòng bé ở Đằng gia giống như vừa bị một cơn lốc xoáy thổi qua, toàn bộ đều lật tung lên, bay rơi loạn xạ.

Đằng Phi từ từ chậm rãi lui về sau, hắn bất ngờ nhận ra sau khi bản thân trải qua cải tạo bằng máu Xích Huyết Giao, đối với bất kỳ khí thế nào, kể cả sức ép tinh thần thì hắn cũng có một độ miễn dịch nhất định.

Giống như lúc này, những người khác đã chạy ra xa từ lâu rồi mà hắn như cũ dừng lại ở phía trước mọi người.

Những người của bát đại gia tộc đều nhìn Đằng Phi bằng ánh mắt kinh hãi, trong lòng tự nhủ thiếu niên này hình như có thể

tu luyện đấu khí, ban nãy rõ ràng nghe thấy người bị hấn giết, trước khi chết còn hoảng sợ hét lên như thế.

Chuyện này không có khả năng? Chẳng lẽ trên người hấn còn có bí mật gì sao? Hay là, Đẳng gia đã âm thầm nghiên cứu chế tạo ra một thần phẩm đan dược có thể đả thông kinh mạch?

Những người của bát đại gia tộc mang theo tâm tư khác nhau quan sát Đẳng Phi, một bên vẫn tiếp tục đánh, một bên chú ý hai người chiến đấu trên kia.

Hôm nay rất nhiều người giao chiến, nhưng cuộc chiến có ảnh hưởng lớn nhất đến kết quả cuối cùng cũng chỉ có hai người, Lãnh Nguyên Dã và Lý Mục!

Nếu như lúc nãy Lý Mục không đột nhiên xuất hiện, cuộc chiến này sợ đã sớm kết thúc. Ở đây làm gì còn ai có thể đánh bại Lãnh Nguyên Dã để cứu Đẳng Phi nữa!

Nhưng vấn đề là, cho dù Lý Mục là một Chân Nguyên Võ Thánh hiếm có nhưng dưới tình thế trước mắt cũng không lạc quan lắm. Lãnh Nguyên Dã là một Lục giai Cửu cấp Đại đấu sư, hơn nữa cấp bậc này đã là của mười năm trước rồi!

Mười năm trôi qua, thực lực hấn có tăng lên hay không có trời mới biết. Mà cho dù có không tăng thì ít nhất phải là Lục cấp Chân Nguyên Võ Thánh.

Hơn nữa khi nãy Lý Mục vừa mới đỡ một đao của Lãnh Nguyên Dã liền bị thương rồi, mà thực lực của Lý Mục cũng dễ dàng bị vị Thủ Hộ Giả ấy dễ dàng nhìn ra, rõ ràng giữa hai người có một khoảng cách rất lớn, bây giờ Lý Mục có liều mạng cũng không phải là đối thủ của Lãnh Nguyên Dã.

Đẳng Phi vừa lùi về sau vừa chăm chú quan sát trận chiến giữa hai người.

Từng chiêu thức của Lý Mục đều vô cùng hào sảng và mạnh mẽ, ẩn ẩn trong ấy còn có chút ngang tàng ngạo ngễ, mục tiêu công kích luôn là một điểm lớn, luôn chuộng cương hơn nhu.

Còn kiếm pháp của Lãnh Nguyên Dã thì biến đổi không ngừng hết sức quý dị, đấu khí của hấn cũng hết sức mạnh mẽ không thua kém Lý Mục chút nào mà kỹ xảo còn cao hơn một bậc.

Như vậy tiếp tục đánh, Lý Mục thất bại là chuyện hiển nhiên.

- Chỉ là một Võ Giả bình thường thì đừng làm ra vẻ thanh cao!

Lãnh Nguyên Dã đâm một kiếm vào vai Lý Mục rồi lạnh lùng nói.

Vừa nói xong thì lại tiếp tục đâm một kiếm thứ hai vào ngực Lý Mục, một kiếm từ lồng ngực xuyên thấu qua thân thể Lý Mục rồi đâm thẳng ra sau lưng!

Keng!

Lý Mục cũng chém được một đao trúng vai Lãnh Nguyên Dã tạo ra một ánh lửa. Thì ra Lãnh Nguyên Dã có mặc một cái áo giáp bằng vàng ở bên trong. Mà Lý Mục đã bị đâm xuyên qua lồng ngực nên chẳng còn sức lực gì nữa, một đao này không đủ để tổn thương đến gân cốt của Lãnh Nguyên Dã, chỉ có thể khiến hắn đau nhức một trận mà thôi.

Hắn tung một cước đá Lý Mục ra, rồi rút kiếm ra khỏi người Lý Mục, vừa rút vừa nhẹ nhàng khoáy vào miệng vết thương, nhìn Lý Mục té trên mặt đất, hắn thản nhiên nói:

- Rất tốt, mười năm rồi không ai có thể chạm được đến người ta, người có thể khiến ta bị thương cũng đủ tự hào mà đón nhận cái chết rồi!

Khụ khụ...

Lý Mục nằm trên mặt đất, nôn ra hai ngụm máu tươi, ánh mắt nhìn Lãnh Nguyên Dã đầy vẻ khinh thường, đứt quãng nói:

- Núi không hổ, hầu tử xưng vương. Họ Lãnh kia, người đừng tưởng rằng... lão tử không biết, năm đó, người bị Đẳng gia Tam gia... đánh cho... đánh cho quỳ xuống đất... van xin tha mạng, ha ha... Hôm nay người tới đây, hắn là, hắn là muốn trả thù, loại người như người, vĩnh viễn... cũng không thể trở thành Đấu Tôn!

Nghe Lý Mục nói xong, gương mặt Lãnh Nguyên Dã vô cùng âm trầm, khóe miệng giật giật, một lúc lâu sau mới lạnh lùng cười một tiếng:

- Vậy thì sao, Đẳng Vân Chí đã chết, mà ta, vẫn còn sừng sững mà sống trên đời này.

Lý Mục không hề để ý tới Lãnh Nguyên Dã nữa, mà là cố gắng quay đầu lại, nhìn Đẳng Phi đang chạy về phía mình, khẽ

lắc đầu, khó khăn nói:

- Đứa nhỏ ngốc, còn không mau chạy đi, ta là một người sắp chết rồi... lo cho ta làm gì?

- Giáo quan!

Đằng Phi quỳ một chân xuống đất, ôm lấy Lý Mục, tim đau như bị dao cắt, hần xé áo Lý Mục, tay run run lấy ra Đằng thị sinh cơ tán, liều mạng đắp lên vết thương.

- Đừng... tổn công sức làm gì, vô dụng thôi, ta sắp chết rồi...

Lý Mục nhìn Đằng Phi, trong ánh mắt mang theo vài phần an ủi, đúng hơn là tiếc hận:

- Con là đứa bé... khắc khổ nhất mà ta từng biết, thật ra ... có câu này... ta vẫn luôn muốn nói với con...

- Giáo quan, đừng nói nữa, người sẽ không chết, người sẽ khá lên thôi!

Nước mắt nam nhi không dễ rơi, chỉ vì chưa tới lúc thương tâm...

Lúc này, nước mắt Đằng Phi từng giọt từng giọt rơi dài.

- Ta biết... ta tự biết thương thế của mình... đứa nhỏ ngốc à!

Lý Mục bỗng nhiên nắm lấy tay Đằng Phi, nắm thật chắc, mạnh đến nỗi Đằng Phi cảm thấy rất đau, nhưng hần vẫn cố chịu đựng, không chút giãy dụa.

- Ta muốn nói với con, Tam gia... Là người ta bội phục nhất! Ta đời này, chỉ bội phục duy nhất một người! Đứa nhỏ ngốc, trước kia ta đối xử với con như vậy, là không muốn... không muốn... không muốn Tam gia bị đoạn tuyệt huyết mạch, ta cảm thấy lúc đó con... con không thích hợp để... tập võ. Nhưng... cuối cùng con lại nằm ngoài dự liệu của ta... con làm rất tốt, thật sự rất tốt, đứa trẻ ngoan, con phải cố gắng sống sót! Cố gắng sống sót! Ta không có cơ hội trông thấy phong thái của Tam gia, không có cơ hội đi theo Tam gia, nhưng hôm nay... ta sẽ vì Tam gia... làm một chuyện cuối cùng!

Câu cuối cùng Lý Mục gằn như thét lên, rồi bất ngờ sức lực không biết từ đâu trở lại, hần một tay đẩy Đằng Phi ra, còn

thân thể hết sức suy yếu kia liền bay lên, giống như thiêu thân lao đầu vào lửa, nhào đến Lãnh Nguyên Dã!

- Muốn chết!

Lãnh Nguyên Dã hừ lạnh một tiếng, trường kiếm trong tay tuôn ra đấu khí mãnh liệt, đâm thẳng vào mi tâm Lý Mục!

Nhưng nhưng ngay sau đó, mặt Lãnh Nguyên Dã liền biến sắc, giống như là gặp được chuyện vô cùng đáng sợ, cấp tốc lui về phía sau.

Ầm!

Một nổ thật lớn vang lên, thân thể Lý Mục nổ tung, hay nói đúng hơn là chân nguyên trong đan điền nổ mạnh, nháy mắt sinh ra sinh ra một lực ép thật lớn khiến không gian xung quanh vặn vẹo dữ tợn.

Lãnh Nguyên Dã đã thối lui rất nhanh rồi nhưng cũng bị cỗ lực lượng kinh khủng này đánh phun ra một ngụm máu tươi, đôi mắt cũng tràn đầy vẻ giật mình và kinh hãi.

Hắn nằm mơ cũng không ngờ, tính tình Lý Mục lại kiên cường đến thế, ngay cả thi thể cũng không để lại để dùng phương thức tự bạo này hòng đưa hắn vào chỗ chết!

Ở Chân Vũ hoàng triều cực kỳ chú trọng việc nhập thổ vi an, đây quả thực là cực kỳ hiếm thấy!

Chương 35: Ai Ưc Hiếp Hấn Nhất Định Phải Chết.

Chân Vũ hoàng triều rất chú trọng lễ nghi, dạy rằng người chết là hết, bất kể khi còn sống có bao nhiêu cừ hận, một khi đã chết rồi thì sẽ không so đo gì nữa.

Coi như là sinh tử đại thù, sau khi giết chết cừu nhân, cũng sẽ đem đi chôn cất. Giữ lại đầy đủ thi thể, nhập thổ vi an, giống như là làm vậy thì sẽ được trời cao che chở, có thể chuyển thế luân hồi.

Nhưng nếu thi thể không được toàn vẹn, chẳng khác nào tự mình bỏ qua cơ hội chuyển thế luân hồi!

Tuy chuyện luân hồi hư vô mờ mịt, không biết là có tồn tại hay không. Nhưng đây đã là truyền thống từ xưa đến nay, và ai ai cũng đều nghiêm khắc thi hành.

Tự bạo, chuyện này, mọi người phần lớn là có nghe nói qua, nhưng căn bản đều cho rằng đó là trong truyền thuyết thôi, có ai lại chấp nhận chuyện sau khi chết, ngay cả hài cốt cũng không tìm được? Mất đi cơ hội luân hồi chuyển thế?

Cho nên, Lý Nguyên Dã thấy Lý Mục trọng thương trước sau gì cũng chết, nên buông lỏng cảnh giác, căn bản sẽ không nghĩ tới tính tình người này cương liệt như vậy, hơn nữa vì một hài tử gần như không chút quan hệ nào mà làm ra loại chuyện vô cùng thảm thiết này.

Sau vụ nổ, ở giữa sân Đẳng gia xuất hiện một cái hố to, cây cối hoa cỏ chung quanh tất cả đều hóa thành tro bụi. Về sự hãi trên mặt Lý Nguyên Dã dần dần biến mất, trở về bộ dạng nghiêm túc ban đầu, hấn hết sức trịnh trọng thi lễ về phía đồng đất kia.

- Người là một cái hảo hán, nhưng lại chết một cách lãng phí, bất quá, ta rất kính trọng người!

Nói xong, Lý Nguyên Dã nhìn thoáng qua đám người Đằng gia, lạnh lùng nói:

- Còn các ngươi! Ta nói rồi, hôm nay, các ngươi ai cũng đừng hòng sống sót!

- Ta liều mạng với ngươi!

Đằng Phi từ nãy giờ vẫn đứng nguyên ở đó, ban nãy hắn chỉ là hoảng sợ mà choáng váng, nhưng giây lát sau hai mắt đỏ ngầu, gào lên như dã thú rồi trực tiếp đánh về phía Lý Nguyên Dã.

Tám đầu mạch trong thân thể lại điên cuồng vận chuyển, Thiên đạo ngũ thập đầu mạch tự động vận hành, rồi đánh vào một đầu mạch mới...

Đau!

Đau như có ngàn cây kim cùng châm vào người!

Đau đến mức không muốn sống nữa!

Nhưng Đằng Phi lúc này không còn biết gì nữa, đôi ngươi trong suốt kia giờ đây tràn ngập nước mắt, từ trước đến nay hắn chẳng hề thích cái vị giáo quan này chút nào, vậy mà khi hắn gặp nguy hiểm nhất người này lại cứu hắn một mạng, ngay cả chết, cũng chết một cách lầy lùng.

Hài cốt không còn a! Điều này làm cho tim Đằng Phi như bị đao cắt, nỗi đau khi Thiên đạo ngũ thập đầu mạch đánh sâu vào đầu mạch thì có đáng là gì!

Cho dù là lúc dùng máu Xích Huyết Giao cải tạo thân thể cũng không có cảm giác đau như hôm nay. Bởi vì hắn là bị gia tộc mình liên luy, bởi vì hắn với thực lực Chân Nguyên Võ Thánh thì sẽ có rất nhiều nơi để phát triển cao hơn nữa nhưng mà hắn lại tự bạo mà chết, bởi vì hắn, vốn có tương lai vô cùng sáng lạn lại ngã xuống như thế.

Đối mặt với kẻ địch mạnh thế này, hèn nhất lùi lại cũng là chết, liều mạng phản kháng cũng là chết, vậy, tại sao dũng cảm một chút?

- Không!

- Đằng Phi, trở lại!

- Huynh đệ, đừng làm chuyện điên rồ!

Đám người Đằng Vũ, Đằng Văn Hiên cùng Đằng Lô, cơ hồ trăm miệng một lời lớn tiếng quát lên.

Hành động này của Đằng Phi không thể nghi ngờ là âm mưu chịu chết.

Trong nháy mắt Lý Nguyên Dã bị khí thế hùng hãn không sợ chết này của Đằng Phi đánh sâu vào thần trí làm cho có chút hoảng hốt, thậm chí có một cảm giác giống với khi đối mặt Đằng Vân Chí năm xưa, hãn không kịp được lui về phía sau hai bước. Nhưng ngay sau đó mặt liền biến sắc, nghiêng răng nghiêng lợi, cực kỳ hận tên tiểu tử tử đáng chết này, dám làm cho mình mất mặt.

Trường kiếm trong tay thu lại, đâm vào vỏ, hãn chỉ vươn ra một cánh tay phải, chụp về phía Đằng Phi!

Oành!

Một chưởng này đánh thẳng vào ngực Đằng Phi phát ra một tiếng trầm đục, mà công kích nhìn như sắc bén của Đằng Phi căn bản không đánh tới Lý Nguyên Dã.

Lúc này Đằng Phi, dù rỗng, cũng chỉ là một con rỗng con thôi...

Giữa hai người thực sự chênh lệch quá lớn!

Nói là một trời một vực cũng không quá đáng.

Nhưng cũng nhờ tâm trạng cực kỳ không ổn định này của Đằng Phi mà trong nháy mắt nhờ Thiên đạo ngũ thập đầu mạch đã có thể dễ dàng dẫn thông đầu mạch thứ hai trên cơ thể, thành công mở ra trên người hãn chín đầu mạch!

Khiến cho thực lực của hãn trong nháy mắt, tăng lên một cấp, Thất cấp Đấu Sư, nhưng hãn đối với Lý Nguyên Dã vẫn không có bất cứ cơ hội nào!

Đằng Phi ở giữa không trung phun ra một ngụm máu tươi, cả người giống như một con diều đứt dây, vút bay ra ngoài, Đằng Văn Hiên bay lên đón lấy Đằng Phi, lão thấy Đằng Phi lúc này sắc mặt đã như giấy vàng, sợ là không sống nổi nữa, lập tức nổi điên, cả người lại được bao vây bằng một tầng lửa đỏ nhàn nhạt.

- Bọn súc sinh các ngươi... ta liều mạng với các ngươi!

Đặng Văn Hiền quát lên một tiếng rồi xông tới Lý Nguyên Dã.

Đám hộ vệ Đặng gia bên này cũng quyết định liều mạng rồi, chuyện đến mức độ này còn định chạy trốn nữa sao, căn bản còn khó hơn lên trời, chỉ bằng đánh cược với sinh mệnh một lần không chừng còn có một chút sinh cơ.

Bọn người bát đại gia tộc bên kia, tất cả cũng lấy lại được tinh thần, bọn họ chỉ cần chống đỡ được đợt tấn công điên cuồng cuối cùng này của Đặng gia, thắng lợi sẽ thuộc về bọn họ!

Có thể khiến cho bát đại gia tộc làm ra hành động này, tuy bí mật mà Đặng Phi nắm giữ là nguyên nhân chủ yếu nhưng sản nghiệp khổng lồ của Đặng gia kia cũng rất hấp dẫn bọn họ!

Không ai ngại nhà mình gia sản quá lớn quá nhiều, tài phú Đặng gia đã bị bát đại gia tộc để ý đến từ lâu rồi, hôm nay tự dưng trên trời rơi xuống một cái cơ tuyệt vời thế này, bọn họ sao lại bỏ qua cơ chứ?

Không trách nên trách Đặng Phi quá ngây thơ, chỉ trách hắn vẫn còn quá bé, hắn thiếu kinh nghiệm và sự từng trải, hắn quá non nớt, cái mà hắn có chỉ là lý thuyết từ sách vở, hắn còn chưa đi được ngàn dặm đường, làm sao biết thói đời hiểm ác thế gian cực khổ?

Cho dù là thiên tài cũng cần phải trải qua rèn luyện mới khá được!

Ngay lúc mọi người chuẩn bị liều mạng, hầu như không ai phát hiện ở giữa sân, vô thanh vô tức xuất hiện một bóng người màu trắng, lụa trắng che mặt, y phục màu trắng, bay bay như tiên.

Nàng rõ ràng đứng ở đó, nhưng giống như cùng không gian chung quanh hòa làm một thể, khiến cho người ta theo bản năng, không để ý tới sự tồn tại của nàng.

Mãi đến khi Lãnh Nguyên Dã đánh tiếp một cái nữa về phía Đặng Phi rồi bị bóng người này vung tay trắng nõn, một kích nhẹ nhàng khiến Lãnh Nguyên Dã máu tươi phun ra cuồn cuộn, tình cảnh giống hệt ban nãy hắn đánh bay Đặng Phi. Lúc này mọi người mới ý thức được có chuyện không đúng, tất cả đều dừng lại, giật mình kinh hãi nhìn bóng người màu trắng này.

- Ai?

- Người là ai?

- Đẳng gia mời tới một cao thủ như thế này từ lúc nào vậy trời?

- Trời ơi, người thủ hộ bị đả thương!

Đám người bát đại gia tộc kinh ngạc trong chốc lát, rồi ngay sau đó liền phát ra trận trận tiếng kinh hô.

Trong đàn điền Lãn Nguyên Dã khí huyết sôi trào, nếu không phải hấn mạnh mẽ áp chế, thì miệng hấn đã phun ra thêm hai ba ngụm máu tươi, mà không chừng có thể là phun ra liên tiếp không ngừng, hai mắt của hấn lộ ra vẻ vô cùng hoảng sợ, vẻ mặt giống như gặp quỷ, nhìn cô gái áo trắng kia hỏi:

- Người... Người là ai?

- Tất cả những người bắt nạt hấn, đều phải chết.

Cô gái áo trắng ấy nhẹ nhàng nói ra câu nói này bằng giọng nói trong trẻo, lạnh lùng, không có bất kỳ uy hiếp nào, đơn giản như đang kể chuyện vậy.

Nhưng bát đại gia tộc nghe thấy lại giống như là sấm đánh ngang tai, khiến cho bọn hấn tâm thần chấn động, không kim lòng được mà đều rung mình một cái.

Cô gái kinh khủng này là từ đâu mà ra? Sao có thể có mạnh đến?

Những người này tất cả đều bị khí thế của nàng trấn áp đến nỗi lên tiếng nói chuyện cũng không dám!

Nhất là Lãn Nguyên Dã, người mạnh nhất trong bọn họ, nữ nhân này chỉ một cái phất tay như đuổi muỗi, lại đánh hấn trọng thương!

Cái này phải cần thực lực như thế nào? Cho dù là Đẳng gia Tam gia, người mạnh nhất Thanh Nguyên Châu ngày xưa tuy có thể dễ dàng đánh bại Thủ Hộ Giả Lý Nguyên Dã, nhưng cũng không khoa trương đến vậy, một cái tát là học máu sao?

Điều này đã hoàn toàn vượt ngoài sự hiểu biết của những người ở đây.

Lúc này, bỗng nhiên có một người áo đen che mặt run rẩy chỉ vào nàng nói:

- Đúng là nàng, nhất định là nàng! Chính là nàng trộm bảo vật của bát đại gia tộc chúng ta!

Một câu nói này lập tức đánh thức lòng người. Đám người bát đại gia tộc nhất thời nhao nhao phá vỡ im lặng.

Những người hôm nay đến đây đều là nhân vật cao tầng của bát đại gia tộc, không có ai là người đơn giản, thực lực cường đại không nói, đầu óc tất nhiên cũng không ngu ngốc, nhìn cô gái kia bình tĩnh đứng sân này, càng nhìn càng có thể chắc chắn nàng là người đã trộm bảo vật của bát đại gia tộc.

Cũng chỉ có cường giả như thế này mới có thể dễ dàng đánh trọng thương Lý Nguyên Dã, vô thanh vô tức ra vào nhà bát đại gia tộc như chỗ không người, và còn có thể lấy được những thứ đối với bát đại gia tộc là cực kỳ bí mật kia.

- Là người... Nhất định là người! Người rốt cuộc là ai?

Một người áo đen bật mặt quát lên.

- Đúng, người đến tốt cùng là người nào? Vì sao trộm lấy bảo vật của bát đại gia tộc chúng ta?

Người người bật mặt giống như trước một thân chánh khí chỉ vào bạch y nữ tử hét lớn.

- Bát đại gia tộc có thù hận gì với người, tại sao người năm lần bảy lượt trộm lấy bảo vật của bọn ta, hôm nay vừa xuất hiện ở nơi này liền che chở cho cừu địch của bọn ta!

Nói cũng có chút buồn cười, cả một đám người áo đen người bật mặt, mặc dù người đông thế mạnh, nhưng giờ phút này nhìn qua, thì lại là ngoài mạnh trong yếu vô cùng.

Nghe từng câu nói giống như từ một thiếu nữ liễu yếu đào tơ trôi gà không chắc, đang ở một nơi rừng núi hoang vắng, đưa ngón tay chỉ vào một tráng hán cao lớn thô kệch lớn tiếng mắng: “Người không được đi qua... Không được đi qua...”

Cô gái áo trắng không buồn lên tiếng giải thích, cũng không có nói thêm một lời nào, nàng lần thứ hai xuất thủ, đúng hướng một tên áo đen đang to mồm nhất.

Một luồng khí lạnh màu lam nhàn nhạt với tốc độ nhanh đến khó tin phá vỡ hư không xuyên qua mi tâm của tên áo đen kia, lộ ra một lỗ máu bằng đầu ngón tay, máu tươi hòa với óc chậm rãi chảy xuống.

Thi thể tên áo đen lập tức ngã lăn ra đất, hai con mắt còn mở thật to, miệng cũng khê nhếch, mới vừa rồi hắn còn đang đồng đặc trăn thuật “việc ác” của nàng vậy mà trong chớp mắt đã quy thiên.

Ngay sau đó, nàng liền chuyển hướng ngón tay qua tên áo đen vừa tấn công Đằng Phi, làm hắn giật mình gào to sợ hãi, nhưng chỉ thốt lên được một nửa, mi tâm liền giống như người trước có thêm một lỗ máu, ngã xuống đất mà chết!

Cả đám người Đằng gia bên này, tất cả đều sợ ngây người, duy chỉ có lão gia tử Đằng Văn Hiên có biết một chút chân tướng là không, lão nước mắt tuôn đầy mặt đứng đó, lẩm bẩm tự nói:

- Đến quá muộn, tại sao lại đến trễ như thế a! Tại sao...

Lúc này, bốn phương tám hướng đột nhiên truyền đến tiếng bước chân càng lúc càng dồn dập, từ tiếng động cho thấy đoàn người này từng bước rất nhịp nhàng, cả một vùng rộng lớn phẳng phất nhẹ nhàng run rẩy khiến lòng người sợ hãi.

Ngay cả Đằng Văn Hiên đang đắm chìm trong đau khổ, cũng phải ngẩng đầu lên, trong lòng tự nhủ: “Chẳng lẽ là trợ thủ mình tìm, bọn họ rốt cục cũng đến sao?”

Oanh!

Ừng ừng!

Một tiếng nổ kinh khủng truyền đến, mặc dù là ban đêm, ánh đèn mờ mờ, nhưng vẫn là có thể nhìn thấy có đám bụi mù phía tường viện Đằng gia bay lên.

Chừng ba năm trăm tên, người mặc khôi giáp, tay cầm trọng nỏ, rồi trực tiếp dùng trọng nỏ phá vỡ tường viện Đằng gia, tường gạch ào ào đổ xuống còn bọn hắn từ trong bụi mù đạp lên mà vào, tất cả ai cũng lạnh lùng mặt không đổi sắc liếc nhìn mọi người trong sân.

Đằng Văn Hiên vừa nhìn, nhất thời tinh thần chấn động, lão cố nén đau khổ trong lòng, lớn tiếng nói:

- Các người đem thiết giáp trọng nỗ quân đến đây giúp ta?
Thật tốt quá, mau giúp ta bắt lại những tên tặc nhân này!

Chương 36: Thanh Long Lão Tổ.

Những người này không ai khác chính là tư binh của Phạm - Lật - Trương, ba bị tộc trưởng đức cao vọng trọng của ba đại gia tộc ở Thanh Nguyên Châu!

Đúng vậy, những gia tộc bình thường bất luận là cường đại đến độ nào thì Chân vũ hoàng triều cũng không phép sử dụng quân đội và vũ khí, một khi bị phát hiện và truy cứu thì chính là tử tội!

Nhưng quý tộc sẽ không bị vương loại hạn chế này, thậm chí khi có chiến tranh Chân Vũ hoàng triều còn cấp các loại binh khí hoàn mỹ cho các gia tộc quý tộc, để bọn họ ra chiến trường chiến đấu với cường địch!

Tầng lớp quý tộc ở Chân Vũ hoàng triều tuy có đặc quyền này nhưng đồng nghĩa với việc bọn họ sẽ phải liều chết trở thành trụ cột cho hoàng triều.

Mà Phạm - Lật - Trương ba bị này là tộc trưởng của ba gia tộc quý tộc thuộc bậc trung, huân tước bậc thấp nhân, lại không phải là chức vụ có thể thừa kế nữa, nhưng đặc quyền vẫn như cũ, bọn họ có thể sử dụng và tạo quân đội cho riêng mình, tuy nhiên mỗi gia tộc chỉ có thể có một trăm binh tinh nhuệ!

Quân đoàn thiết giáp này chính là con bày tây mà ba vị lão tộc trưởng giấu bấy lâu nay! Cũng vì thế mà bọn hắn có được thanh danh lớn lao ở Thanh Nguyên châu, còn có thể giải quyết các mâu thuẫn giữa các gia tộc.

Trong cái thế giới chú trọng thực lực này, nếu bản thân mình không có thực lực thì có ai thực sự tôn trọng cơ chứ?

Mặc dù bọn quân áo giáp trọng nỗ này phá hủy tường viện Đẳng gia, nhưng Đẳng Văn Hiên cũng không trách tội quá

mức, đây chính là một quân đoàn đã từng trải qua chiến trường giết qua kẻ địch họ chính là quân nhân!

Quân nhân thì thường là lỗ mãng, bất quá bình thường, chỉ cần có bọn họ, bất đại gia tộc hôm nay có tới nhiều người hơn nữa, cũng là tìm chết mà thôi!

Nhưng mà điều khiến Đằng Văn Hiên vô cùng kinh ngạc chính là, lúc này, từ phía sau đoàn quân áo giáp trọng nỗ, xuất hiện một người trung niên nhân, trong ánh mắt nhìn về phía Đằng Văn Hiên, mang theo vài phần ý tứ xin lỗi, còn có chút thương hại, thản nhiên nói:

- Thật xin lỗi, lão gia tử, chúng ta, là tới giết người!

- Cái gì... Các người, các người tới là để giết ta?

Về mặt Đằng Văn Hiên lộ rõ sự không thể tưởng tượng nổi, lão nhìn trung niên nhân này, giống như là không thấy được cách đó không xa trong mắt những người áo đen kia nổi lên vẻ trào phúng:

- Chẳng lẽ các người không phải là người mà Phạm lão tộc trưởng phái tới sao?

Đám hắc y nhân kia nhờ sự xuất hiện của đội quân áo giáp trọng nỗ mà sự sợ hãi đối với cô gái áo trắng kia cũng hạ xuống thấp nhất.

Mặc dù người có bản lĩnh xuất chúng, thực lực mạnh mẽ vượt qua mọi người ở đây, chẳng lẽ có thể đỡ nổi mấy trăm người dùng trọng nỗ cùng bắn người sao?

Trung niên nhân ho nhẹ một tiếng, thản nhiên nói:

- Chúng ta là người của Phạm lão tộc trưởng, Lật lão tộc trưởng cùng Trương Lão tộc trưởng phái tới đây, cái này không thể nghi ngờ, ba vị lão gia tử, cũng không muốn phát sinh chuyện ngày hôm nay, bất quá lần này là do người Đằng gia quá đáng, hết gây khó dễ lại còn uy hiếp vợ vết tài sản. Ha ha, Đằng lão gia tử, nói thẳng ra là thế này, Tam gia Phạm Trương Tật, từ trước đến giờ quang minh chính đại, như Đằng lão gia tử người tự nói là, từ Thanh Bình Phủ cho tới Thanh Nguyên Châu, thậm chí cả Chân Vũ hoàng triều, những gia tộc có chút thực lực chắc chắn đều từng làm một chút chuyện xấu xa. Những chuyện này, cho dù biết, cũng đều sẽ làm như

không biết. Thực lực không bằng người, vậy thì rút lui, cùng lắm thì cao chạy xa bay. Lão gia nhà ta, bình sinh hận nhất chính là hành vi uy hiếp người khác. Mà Đẳng lão gia tử, thật đáng tiếc, Đẳng gia các người, lại làm ra loại chuyện này!

Vị trung niên nhân này vừa nói, nhìn thoáng qua đám người áo đen bịt mặt kia, bĩu môi, thân nhiên nói:

- Có ý tứ? Mọi người giấu đầu lòi đuôi, người không biết, lại tưởng các người là một đám cường đạo! Các người ngày thường cũng là người có thể diện có thân phận có địa vị, ít nhất trong Thanh Bình phủ, các người cũng được xưng tụng là đại nhân vật, hôm nay làm ra loại hành động này, không cảm thấy mặt mặt sao?

Đám người áo đen kia người nhìn ta, ta nhìn người, tất cả từ từ bỏ khăn che mặt của mình xuống, từng khuôn mặt lần lượt lộ ra đều rất quen thuộc.

Đẳng Văn Hiên lão gia tử thật hồn lạc phách đứng ở đó, trên mặt lộ ra nụ cười khô, lầm bầm nói:

- Quả nhiên như thế, trên đời này không có bằng hữu vĩnh viễn, cũng không có kẻ thù vĩnh viễn, chỉ có lợi ích vĩnh viễn! Các người có thể hành động cao thượng như vậy sao? Đẳng gia ta chưa làm qua chuyện ác thiên nộ nhân oán bao giờ, các người cũng không phải cũng tới đây sao? Lão tổ tông Đẳng gia nói thật hay, những người này... đều là thánh nhân mang vải đỏ đi làm chuyện.

Người trung niên kia sắc mặt trở nên có chút lúng túng, bất quá việc đã đến nước này, nhiều lời cũng vô ích.

Đúng lúc này, cô gái áo trắng bỗng nhiên nhảy lên cao, nàng trông như một tiên tử, thân thủ vô cùng nổi bật, nhẹ nhàng bay về phía tây Đẳng Gia trấn!

- Không ổn, nàng muốn chạy trốn!

- Không thể để cho nàng ta chạy thoát! Mọi người mau đuổi theo!

- Quyết không thể để cho nàng chạy thoát, nàng mà chạy thoát, chúng ta ai cũng đừng mong sống sót, mau đem nàng bắt lại!

- Mau đuổi theo, nàng ta đã trộm được bảo vật của bát đại gia tộc rồi!

- Đẳng gia làm sao bây giờ?

- Bắt được cô gái kia thì Đẳng gia còn không phải đồ trong túi sao? Đẳng Phi căn bản là không thể sống nổi! Nữ nhân này mới là mối hiểm họa lớn nhất!

- Đúng, yêu nữ áo trắng này chính là chỗ dựa của bọn họ, bắt được nàng, Đẳng gia không thể trở mình được nữa! Để cho nàng ta chạy thoát, chúng ta sau này sẽ họa rơi ngập đầu!

Cả đám người bát đại gia tộc điên cuồng gào thét, cô gái áo trắng này, quả thật là cường gia bọn họ lần đầu mới thấy, nếu như để nàng chạy thoát, vậy sau này những gia tộc này, tuyệt đối sẽ không có ngày yên bình nữa. Hơn nữa xem ra, nếu có thể bắt được nàng, tra hỏi ra đầu kỹ và lai lịch của nàng, tất cả gia tộc ở đây lại càng có nhiều lợi ích hơn nữa.

Bọn cường giả cao tầng bát đại gia tộc này, tính cả Thủ Hộ Giả Lãnh Nguyên Dĩ bị thương rất nặng đều giống nhau, trực tiếp bỏ qua rồi hoàn toàn quên mất khả năng chống cự của Đẳng gia, cứ nhắm hướng cô gái áo trắng ấy mà đuổi theo.

Đồng thời cũng ở trong lòng bọn hắn còn thầm cười lạnh, Thanh Bình phủ này chính là địa bàn của bọn ta, nàng có thể quen thuộc địa hình nơi này hơn bọn họ sao? Phía tây đi xa thêm nữa là Mang Năng quần sơn! Là địa phương mà Đấu Thánh cũng không dễ dàng vượt qua! Bạch y nữ tử này mà đi vào, chính là tự tìm đường chết!

Ngay cả người trung niên kia, trong mắt cũng mất luôn vẻ quang minh chính nghĩa mà bản thân vừa nói, nhất thời chỉ huy mấy trăm tên thiết giáp trọng nỗ quân, cùng đi về phía mà cô gái áo trắng kia bay đi. Hắn cũng hiểu, bằng mọi giá cũng không thể để cho nữ nhân này chạy trốn.

Đẳng gia mới vừa rồi còn vô cùng ồn ào, trong lúc nhất thời, trở nên lạnh lẽo, Đẳng Vũ ôm Đẳng Phi trọng thương sắp chết, ngồi ngây ngốc ở đó, vẻ mặt mờ mịt, đến giờ nàng cũng không biết chuyện gì vừa xảy ra nữa.

Đẳng Văn Hiên vẻ mặt khô sở nhìn về hướng tây, nhưng ngay sau đó liền tỉnh lại, hiện tại, chính là cơ hội cuối cùng của

Đằng gia, có thể chạy thoát được người nào, thì hay người ấy!

Trong lòng Đằng Văn Hiên suy nghĩ, bắt đầu phân phó Đằng Văn Khoa bên cạnh đi làm việc.

...

Đằng Phi cảm giác mình như đang lơ lửng trong một đám mây, cả người một chút khí lực cũng không có, cứ theo gió phiêu lãng, trong lòng lại vô cùng tức giận, thống hận bản thân vô cùng, nó cũng đã trở thành chấp niệm duy nhất của hắn.

- Hắc, tiểu tử, ngươi sao lại điên như vậy? Bỏn vương chưa thấy trên cõi đời này còn ai ngu ngốc hơn ngươi nữa! Thật là một tên ngu xuẩn! Ngu không ai bằng!

Một thanh âm cực kỳ lớn lối, đột nhiên vang lên bên tai Đằng Phi

- A? Người nào!

Đằng Phi thất kinh, vội vàng nhìn xung quanh, nhưng xung quanh là một mảng mịt mờ mây khói, Đằng Phi không nhìn thấy gì cả.

- Nhìn cái gì vậy? Ngu xuẩn, Bỏn vương đang ở trong cơ thể của ngươi!

Thanh âm lớn lối lại một lần nữa vang lên.

Đằng Phi cố nén sợ hãi sâu trong nội tâm, quát hỏi:

- Ngươi là ai? Ngươi làm sao có thể ở trong thân thể của ta?

- Bỏn vương là ai? Ân... Đúng rồi, Bỏn vương là ai nhỉ? Tại sao ta nghĩ không ra ta là ai? A a a a, để cho ta suy nghĩ, để cho ta suy nghĩ thật kỹ, ta là... Đúng rồi, Bỏn vương đúng là Thanh Long, Thanh Long lão tổ vĩ đại! (Biên: a nhép cụt)

- Thanh Long? Đó là cái gì?

Đằng Phi vô cùng mờ mịt hỏi.

- Chết tiệt, cái đồ ngu xuẩn này, thậm chí ngay cả Thanh Long lão tổ vĩ đại cũng không biết là người nào, thật là quá ngu mà! Ngu ngốc! Ngu không ai bằng!

Thanh âm này vô cùng lớn lối, liền làm trong lòng Đằng Phi, nhất thời sinh ra mấy phần chán ghét.

- Người có gì đặc biệt hơn người, cũng không phải là Hoàng đế bệ hạ hoàng triều Chân Vũ, nói ra không biết xấu hổ à?

Trong lòng hắn vốn sẵn bực bội, không nghĩ tới còn có thể gặp phải chuyện như vậy, Đằng Phi thậm chí cho là mình đang nằm mơ, lập tức mắng to không chút khách khí.

Đằng Phi vốn cho rằng gia hỏa tự xưng là Thanh Long lão tổ này nhất định sẽ giận tím mặt, tiếp tục chửi mình ngu không ai bằng, nhưng không ngờ rằng, đối phương trầm mặc một hồi, lại thay đổi giọng điệu, tràn đầy cô đơn.

- Cũng phải, người ngay cả đấu khí cũng không thể tu luyện bằng một đũa con nít, làm sao có thể nghe nói qua Thanh Long lão tổ vĩ đại...

- Thú lắm! Người nào nói cho người biết ta không thể tu luyện đấu khí?

Không thể tu luyện đấu khí, đúng là nỗi đau nhiều năm trong lòng Đằng Phi, mặc dù hiện tại hắn đã mở ra chín đấu mạch, nhưng bị Thanh Long lão tổ nhắc tới, ngay lập tức chọc giận Đằng Phi.

- @\$^@\$^#^&, nếu không phải có Bồn vương, người cho rằng người có cơ hội mở ra đấu mạch sao? Tự nhiên khơi khơi mở ra bảy chỗ đấu mạch, chắc chậ... Không có Bồn vương, người một chỗ cũng không mở ra được! Ở đâu ra cho người cơ hội tu luyện công pháp hiện tại? Cô nàng kia cũng là ngu xuẩn, ngu không ai bằng! Nàng lại còn rằng máu của Xích Huyết Giao có thể cải tạo thân thể người, biến người trở thành cường giả. A a a a, Bồn vương thật là xui xẻo, quá xui xẻo, xui mà không biết nói làm sao nữa!

Thanh Long lão tổ chỉ bình thường được một lúc, lại bắt đầu nóng nảy, chửi ầm lên, ở trong miệng của hắn, phảng phất trừ sự vĩ đại của bản thân ra, tất cả mọi người trên cõi đời này đều là ngu xuẩn, cũng là ngu không ai bằng.

Từ Thánh chủ của cái Thánh Địa kia, đến Ma Chủ Tây Thù, từ Hoàng đế Chân Vũ hoàng triều, đến ma thú cường đại tại Mang Năng quần sơn, thậm chí cho đến tận bây giờ Đằng Phi cũng chưa nghe nói qua tồn tại một chút nào, cũng bị hắn mắng hết thảy một lần.

Đằng Phi không biết mình đến cùng có phải hay không đang nằm mơ, nhưng hắc như cũ vẫn bị tiếng thóa mạ vô cùng rầm rĩ bá đạo của Thanh Long lão tổ vang lên bên tai, nghe đến trợn mắt há mồm.

Hoàng đế Chân Vũ hoàng triều, ma thú cường đại ở Mang Năng quần sơn, Đằng Phi tự nhiên là có biết, nhưng Thánh Chủ là ai? Ma Chủ Tây Thùy??? Đó là người nào vậy? Còn có những thứ kia Đằng Phi cũng không có nghe nói qua tên tuổi bọn họ, bọn họ là người như thế nào, Đằng Phi cũng hoàn toàn không biết.

Chỉ có thể từ trong giọng nói của gia hỏa tự xưng là Thanh Long lão tổ này, cảm nhận oán niệm vô cùng cường đại kia.

Đúng vậy, phần oán niệm này vô cùng cường đại, hơn nữa, càng làm cho Đằng Phi kinh ngạc chính là, vị Thanh Long lão tổ này đối với cơ thể hắc lại hiểu rõ ràng như vậy, chẳng những biết hắc tu luyện Thiên đạo ngũ thập đầu mạch, lại còn nói ra sự tồn tại của Lục Tử Lăng, hết thảy, rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra?

Mãi một lúc lâu sau, Thanh Long lão tổ tựa hồ cũng đã mệt đến mệt mỏi, cuối cùng cũng để cho miệng của hắc nghỉ ngơi, để cho tại Đằng Phi thanh tịnh, đồng thời hắc cũng có cơ hội hỏi vấn đề của mình.

- Này, có thể hỏi chút không, người đến tột cùng là ai? Làm sao mà biết rõ chuyện của ta? Còn có, người tại sao phải ở trong thân thể của ta?

Đằng Phi sợ chọc cho lão gia hỏa này nổi giận, thật cẩn thận hỏi.

- Ngu xuẩn, người nào nói cho người biết ta là người? Bồn vương là Rồng! Là Thanh Long! Đúng là Thanh Long lão tổ vĩ đại!

Đằng Phi đáng thương vẫn không thể nào tránh được tiếng gầm thét của Thanh Long lão tổ.

- Biết chuyện của người thì kỳ lạ sao? Tại sao ở trong thân thể của người, người cho rằng ta muốn sao? Người nghĩ rằng Bồn vương muốn sao?

Muốn sao muốn sao muốn à...

Trong lỗ tai Đằng Phi không ngừng vang lên tiếng gầm thét của Thanh Long lão tổ đến rung động tâm can, thiếu chút nữa bị hét cho đến ngất đi.

Bất quá Đằng Phi cũng nghe rõ ý tứ của Thanh Long lão tổ, trong lòng vô cùng rung động.

Hắn là Rồng? Cái lão gia hỏa hiện đang ở trong thân thể của mình, lại là một con rồng?

Điều này làm sao có thể?

Chương 37: Bát Bộ Thiên Long Quyết

Dường như hiểu được suy nghĩ của Đằng Phi, Thanh Long lão tổ rít gào:

- Sao lại không thể! Ngu ngốc, ngươi có biết hay không hả. Khi mà nữ nhân ngu ngốc cùng tiểu xà kia quyết chiến là lúc bốn vương đang độ kiếp! Độ kiếp ngươi có hiểu hay không?

- Không hiểu...

Đằng Phi yếu ớt trả lời.

- Ngu ngốc! Người quả thật là kẻ ngu ngốc nhất trên thế giới này! Độ kiếp nghĩa là chỉ cần vượt qua Thiên kiếp, bốn vương có thể chính thức trở thành Long... Ách...

Thanh Long lão tổ nói đến đây, đột ngột ngậm miệng lại. Thật lâu mới xầu hổ ho nhẹ hai tiếng:

- Được rồi, được rồi, lão tổ ta nhớ ra rồi, bốn vương là tồn tại vô thượng trong dãy núi này! Là một Thanh Xà vương, đã độ qua nửa Thiên kiếp, tùy lúc có thể trở thành Chân Long, trong lúc đó lại bị nữ nhân ngu ngốc cùng tiểu xà chết tiệt kia chiến đấu quấy nhiễu, một chút không cẩn thận.... Ừm, bị phân tâm, thế là con mẹ nó... Lão tử độ kiếp thất bại! A a a a a! Thất bại! Là thất bại như vậy đó!

Trong lỗ tai của Đằng Phi, một lần nữa lại lừng bùng tiếng rít gào của Thanh Long lão tổ, cho đến khi hần rống đã miệng, mới thở dài nói:

- Độ kiếp thất bại, thiếu chút nữa là hồn phi phách tán, trong lúc vội vã chỉ có thể mượn thân thể của tiểu xà, nhưng ai mà ngờ nữ nhân ngu ngốc chết tiệt kia lại có thể chém chết tiểu xà đó! Nếu lúc ấy nàng không làm bầm bảo là muốn dùng máu của tiểu xà ngu ngốc kia đi làm thí nghiệm, làm bốn vương hiểu lầm là có thể đoạt xá thân thể của một cường giả, lúc đó

sẽ bắt đầu tu luyện lại, sau đó sẽ cho nàng đẹp mặt. Nhưng không ngờ, nàng lại đem máu của tiểu xà kia dùng trên thân thể tên ngu ngốc nhà ngươi! Quả thật là quá ngu xuẩn rồi! Cái tên ngu ngốc nhà ngươi cả kinh mạch cũng không có, quả là phế vật trong các phế vật! Ở trong thân thể tên ngu ngốc nhà ngươi không biết đến khi nào bốn vương mới có thể thấy ánh mặt trời. Hu hu hu. Ta đường đường là một Thanh Long lão tổ vĩ đại, lại ầm ức chờ đợi ở trong thân thể nhân loại phế vật như ngươi, như vậy là bị ai cỡ nào đây? Thật là phiền muộn tới mức nào chứ!

Thanh Long lão tổ nói xong, cứ như vậy mà khóc lên Ô ô, nhưng mà Đằng Phi cũng không hề đồng tình với tiểu tử xui xẻo này, trong lòng còn thầm mắng đáng đời, ai bảo chửi mình là phế vật.

- Bây giờ ta không còn là phế vật, ta có thể tu luyện đấu khí! Ta cũng có đấu mạch! Sao ngươi không chiếm thân thể của ta?

Đằng Phi có phần tò mò, đây không phải là do Đằng Phi ngu xuẩn muốn dẫn sói vào nhà. Lý do làm hắn hỏi câu này rất đơn giản: Nếu Thanh Long lão tổ thật sự muốn chiếm thân thể của mình thì đã sớm hành động rồi, sao còn có thể chờ tới bây giờ cơ chứ?

- Hừ, thân thể ngươi có bảy đấu mạch, đều là do công lao của ta! Chiếm cứ thân thể của ngươi có chỗ tốt gì chứ? Một điểm hữu dụng cũng không có!

Thân thể lão tổ thở dài, sau đó mới thật tình nói:

- Ta đường đường đường đường là Thanh Long lão tổ cũng không thèm nói dối tiểu tử ngươi. Hắc hắc, bốn vương cũng đã từng có ý nghĩa chiếm lấy thân thể của người. Nhưng mà ý chí của ngươi quá mức kiên định, khi mà ngươi dùng máu của tiểu xà kia cải tạo thân thể. Ta đã thử một lần rồi nhưng sau đó phải bỏ cuộc, linh hồn ta đã bị tổn thương nghiêm trọng, hư nhược vô cùng căn bản không phải là đối thủ của ý chí kiên định ấy.

- Cái gì mà Thanh Long lão tổ cơ chứ, chỉ là một con rắn nhỏ thôi...

Đằng Phi nghe Thanh Long nói là đã từng có hành động muốn chiếm cứ thân thể của mình, lập tức giận dữ lắm bầm.

- Thúi lắm! Những lời này nếu như khi trước ta mà nghe được, một cái hắt hơi của ta là có thể đánh chết người!

Thanh Long tức giận nói.

- Đó là lúc trước, giờ đây người còn mong ta sống lâu thật lâu ấy chứ, ta chết đi người cũng không sống được!

Đằng Phi ung dung nói, một chút sợ hãi cũng không có.

- Mẹ nó, nếu không vì vậy, người nghĩ bốn vương lại rảnh hơi nói chuyện với người sao?

Thanh Long lão tổ mắng, sau đó trầm mặc một lúc mới lên tiếng:

- Được rồi, tiểu tử xấu xa, chúng ta bàn về vấn đề giao dịch một chút đi.

- Nói về giao dịch? Giao dịch gì?

Đằng Phi lập tức cảnh giác, hắn không muốn bị tên gia hỏa khủng bố này chiếm tiện nghi. Thiên kiếp, hai chữ này trước giờ hắn chưa từng nghe qua, nhưng theo lời hắn nói cũng không khó hiểu lắm, chỉ cần có thể vượt qua Thiên kiếp hắn có thể hóa rồng. Đây không phải là tu luyện, đột phá bình cảnh sau đó đạt tới cảnh giới rất cao hay sao? Hơn nữa, bản thân hắn cũng chưa từng nghe nói tới cảnh giới chí cao như vậy.

- Được rồi, người không cần lo lắng quá, làm như ta có thể chiếm được tiện nghi gì từ người ấy!

Tâm tư một lần nữa bị nhìn thấu, nhưng Đằng Phi một chút xấu hổ cũng không có, cười gằn nói:

- Đương nhiên, ta không thể tin người được!

- Trước kia rất nhiều Thánh chủ khóc lóc van xin để được hợp tác cùng bốn vương, lão tử cũng không thèm để ý tới bọn họ. Giờ tên tiểu tử nhà người lại nói không tin ta, lão thiên à, có phải người đang cố ý trêu đùa ta?

Thanh Long lão tổ phẫn nộ ngửa mặt lên trời gào thét.

- Những lời người nói ta chẳng hiểu chút nào, mà ta cũng không muốn hiểu, ta chỉ biết một điều, người từng có suy nghĩ muốn chiếm lấy thân thể của ta.

Đặng Phi nói.

- Ta... con mẹ nó ta thật sự là lắm miệng mà!

Thanh Long lão tổ hận không thể vả vào miệng mình mấy cái, nghĩ thầm con mẹ nó bản thân mình thật là quá ngu xuẩn rồi, vì sao lại mở miệng nói oang oang chuyện này ra chứ? Nhưng mà tất nhiên hắn sẽ không thừa nhận mình ngu xuẩn. Hắn là ai chứ? Là Thanh Long lão tổ vĩ đại a!

- Được rồi, tiểu tử, ta mặc kệ ngươi có tin hay không, ngươi nhất định phải hợp tác với ta lần này. Nói ngắn gọn thì đáng lẽ ngươi đã chết rồi, ngươi có biết thương thế của ngươi nghiêm trọng tới mức nào không? Nếu không phải lão tử phong bế cảm giác đau đớn của ngươi thì ngươi đã đau đớn mà xuống lỗ rồi! Giờ ta sẽ giúp ngươi trở thành một tuyệt thế cường giả, còn ngươi giúp ta rời khỏi thân thể của ngươi, để cho ta lại thấy ánh sáng mặt trời! Thế nào hả, điều này đối với ngươi trăm chỗ lợi mà một chút hại cũng không có.

Thanh âm Thanh Long lão tổ vang lên vô cùng ôn hòa, tựa như một ông cụ hiền từ thân thiện luôn tươi cười nghe con cháu tâm sự.

Nhưng mà Đặng Phi đã biết được bộ mặt thật của kẻ này thì làm sao có thể dễ dàng tin tưởng, hắn lập tức cự tuyệt:

- Không đáp ứng!

- Không... không đồng ý? Vì sao ngươi không đồng ý? Tại sao ngươi lại không đồng ý? Cái tên ngu ngốc này, ngu không ai bằng! Điều kiện tốt như vậy, ngươi có biết không biết bao nhiêu người khóc lóc cầu xin ta giúp hắn trở thành cường giả, vậy mà ngươi không đồng ý? Não của ngươi được làm bằng phân chó hay sao?

Thanh Long lão tổ lập tức nổi trận lôi đình, không kiềm chế được mà mắng to.

- Ta chỉ không tin vào lòng tốt của ngươi thôi.

Đặng Phi nói.

- Thú lắm! Lão Tử lừa ngươi làm gì? Ngươi là một kẻ sắp chết, lão tử với ngươi giờ đây chung một thân thể, ngươi chết rồi ta có thể sống sao?

- Ai với người dùng chung một cái thân thể, thân thể là của ta!

Đằng Phi cố chấp tuyên bố quyền sở hữu thân thể.

- Được rồi được rồi, ta là tạm thời ký sinh trong thân thể người, như vậy được chưa? Chẳng lẽ người không muốn sớm đuổi ta ra khỏi thân thể à?

Thanh Long lão tổ dụ hoặc:

- Hợp tác với ta, người sẽ không chết, còn có thể trở thành cường giả, đi báo thù, đi thực hiện lý tưởng của người, còn có thể đuổi ta ra khỏi thân thể, đây là một điều vô cùng tốt mà!

- Người.... người có thể đọc được suy nghĩ của ta phải không?

Đằng Phi không để ý đến lời dụ hoặc của Thanh Long lão tổ mà lạnh lùng hỏi.

- Sao tiểu tử người lại cảnh giác vậy? Ta cũng không phải thần, làm sao có thể đọc được suy nghĩ của người? Chỉ vì ngày nào người cũng lảm bả lảm bầm ba cái chuyện này, lão tử không muốn nghe cũng không được, có vài chuyện mà lải nhải mãi làm ta nghe đến phát ngán! Sao còn cần phải đọc suy nghĩ của người chứ.

Thanh Long lão tổ bị chọc cho tức tới mức mắt muốn nổ đom đóm.

- Thì ra là thế, ta còn tưởng rằng người có thể đọc được suy nghĩ của người khác, nếu như vậy thì thật là đáng sợ!

Đằng Phi thở phào một cái, cả người thả lỏng nhẹ nhõm, sau đó nói:

- Được rồi, thành giao!

Cuối cùng thì tiểu tử này cũng không lì lợm nữa, Thanh Long lão tổ cũng thở phào một hơi, tiếp đó mới đột nhiên tỉnh ngộ: Bà nó chứ, đây cuối cùng là lão tử cầu hãn hay hãn cầu lão tử vậy! Trên đời này còn có tiện nghi nào lớn hơn? Lão tử phải cầu xin hãn để có thể giúp hãn trở thành tuyệt thế cường giả, còn phải giúp hãn giữ mạng sống. Con mẹ nó bốn vương thật là bị chiếm tiện nghi mà còn phải quy lụy nữa.

Về mặt Thanh Long lão tổ như đưa đám, vô cùng buồn bực mà thâm nghĩa: Đây đúng là báo ứng mà, ngày trước ta quá đắc

ý... Thật sự là không nên quá kiêu ngạo!

- Tốt lắm, bây giờ ta truyền cho ngươi một đoạn tâm pháp, ngươi phải nhớ kỹ, đoạn tâm pháp này chỉ có một mình ngươi được tu luyện, không có sự cho phép của ta, ngươi tuyệt đối không được truyền cho người thứ hai! Cho dù là người chí thân, cũng tuyệt đối không được! Nếu như ngươi không đáp ứng, thì ta thà không cứu ngươi, thà cùng chết với ngươi cũng không truyền thụ tâm pháp!

Thanh âm của Thanh Long lão tổ đột nhiên trở nên vô cùng nghiêm túc, so với sự cuồng bạo, cáu kỉnh và vô lại lúc trước khác nhau một trời một vực.

Đằng Phi nao nao, tiếp đó gật đầu nói:

- Được, ta có thể đáp ứng ngươi chỉ một mình ta tu luyện, sẽ không truyền cho bất cứ người nào!

- Hừ, ta sẽ không giống nữ nhân ngu ngốc kia, quả thật là quá mức bảo thủ, không phải là tuyệt thế công pháp, có gì đặc biệt hơn người đâu chứ? Lại còn lấy một vài thứ rác rưởi bỏ đi cho ngươi, nếu nàng đem tâm đắc của nàng truyền cho ngươi một ít thì lúc này ngươi làm gì chật vật như vậy? Nhưng mà cũng phải nói tới cái quy củ chó má của những thánh địa loài người các ngươi, toàn là lũ người ngu dân! Một đồng phân! Thối không gửi được!

Thanh Long lão tổ chỉ nghiêm túc được trong tích tắc, khiến cho Đằng Phi có một loại ảo giác: “Dường như vẻ mặt vô cùng nghiêm túc vừa rồi của Thanh Long lão tổ chỉ là ảo giác của hắn.”

- Được rồi, không nhiều lời nữa, kể từ bây giờ, ngươi hãy quên tất cả các công pháp đã từng tu luyện, kể cả cái chân khí Tiềm Long thiên, Thăng Long Thiên nào đó, với cái công pháp rắc chớ rác rưởi mà nữ nhân ngu ngốc kia đưa cho ngươi nữa, chỉ giữ lại Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch là được rồi. Mà công nhận lão tổ ta trước giờ chưa từng nghe nói trên đời này có một công pháp nghịch thiên như vậy, ngươi cũng phải cẩn thận một chút, ngàn vạn lần đừng để cho người thứ hai biết được. Về phần nữ nhân ngu ngốc kia, ngươi cũng không cần nói với nàng, công pháp mà nàng tu luyện tuy không bằng Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch, nhưng cũng không thua kém bao nhiêu.

Thanh Long lão tổ mở miệng phun ra một hồi tràng giang đại hải, sau đó Đằng Phi đột nhiên cảm thấy trong đầu của mình có thêm một công pháp thần bí, chỉ cần hần muốn là tất cả văn tự công pháp sẽ hiện hiện trong đầu hần.

- Tốt rồi, phần công pháp mà ta vừa truyền cho ngươi có tên là Bát Bộ Thiên Long quyết, đây mới thật sự là tuyệt thế công pháp, vô luận là chân khí võ giả, hay đấu khí võ giả, thậm chí là ma thú trong núi rừng, tất cả đều có thể tu luyện! Phần tâm pháp này, những kẻ ở thánh địa Ma cung thấy cũng phải đỏ mắt mà điên cuồng giành giật! Chỉ cần Bát Bộ Thiên Long quyết đại thành là có thể nhờ vào nó mà đứng ở đỉnh cao thế giới! Đáng tiếc lão tổ ta ngộ tính có hạn chỉ có thể tu luyện tới nhất bộ, nếu không sao mà độ kiếp thất bại cơ chứ?

Thanh âm Thanh Long lão tổ có phần cô đơn:

- Giờ ngươi có thể tỉnh lại rồi, chuyên tâm mà tu luyện, tạm thời quên đi sự hiện hữu của ta, chỉ cần ngươi trở nên cường đại bốn vương mới có thể từ trong thân thể ngươi đi ra. Ài, chờ người tỉnh lại, ngoại trừ đoạn tâm pháp kia, ngươi sẽ quên lão tổ ta, cái tên ngu xuẩn này, ngươi nhất định phải trở nên mạnh mẽ, sự kiên nhẫn của lão tổ ta có hạn thôi... ngươi nhất định phải nhanh lên...

Nhất định phải nhanh lên....

- A! Sư phụ!

Đằng Phi ngồi dậy, mở miệng thở hổn hển, trên trán dính đầy mồ hôi, vết thương trên người truyền tới từng cơn đau nhức, hần chỉ nhớ mình bị Lãnh Nguyên Dã đánh một chương trọng thương, sau đó hôn mê.

Hình như hần vừa trải qua một giấc mộng dài, trong giấc mộng đã xảy ra rất nhiều chuyện, nhưng là chuyện gì thì hần nghĩ nát óc cũng không ra.

Đột nhiên, Đằng Phi cảm giác mình trong trí não mình có thêm một số thứ: Bát Bộ Thiên Long quyết? Cái này ở đâu ra? Bát Bộ Thiên Long quyết là cái gì? Còn Tử Lăng Thần Công và Tiềm Long Thiên chân khí của ta đâu... Tại sao lại không nhớ nổi?

Gì thế này... rút cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Xe ngựa lắc lư đánh thức Đằng Phi. Đồng thời khi Đằng Phi tỉnh lại cũng đánh thức thiếu nữ đang gật gù bên cạnh hẳn, thấy Đằng Phi tỉnh lại, thiếu nữ lập tức mừng rỡ.

- Đệ đệ, ngươi đã tỉnh rồi à? Thương thế của ngươi, ôi chao, nhanh nằm xuống! Thật sự là không tưởng tượng nổi, bị thương nặng như vậy mà ngươi có thể nhanh chóng đứng dậy!

Thiếu nữ này không phải ai khác chính là Đằng Vũ. Còn bọn họ đang ngồi trên một chiếc xe ngựa, mà xe ngựa thì đang chạy nhanh như bay!

- Tỷ, khoan hãy hỏi ta, trước tiên nói cho ta rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chúng ta đang đi đâu thế? Ông nội đâu, còn những người khác nữa?

Đằng Phi nghiêm túc nhìn Đằng Vũ hỏi.

Đằng Vũ chưa bao giờ nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc của đồ đệ như vậy. Vô ý vô thức kể lại mọi chuyện từ lúc Đằng Phi hôn mê bất tỉnh đến giờ, sau đó mắt nhắm lại nói:

- Ông nội, cha, và những người khác đều ở lại đó, không biết bọn họ có bình an chạy thoát không...

Đằng Phi hít sâu một hơi, chậm rãi nói:

- Nói như vậy, sư phụ ta... À, cô gái áo trắng kia cố tình dẫn dụ sự chú ý của những người kia, phải không?

- Hả? Cô gái áo trắng kia là sư phụ của ngươi?

Lần đầu tiên Đằng Vũ nghe đến chuyện này, chợt nói:

- Thảo nào nàng lại nói, ai khi dễ ngươi thì kẻ đó phải chết, lời nói lại hung dữ như vậy, thì ra là thế..... Cũng chỉ có cường giả như nàng mới có thể dạy dỗ một đệ tử như ngươi. Mà nàng ta thật là lợi hại, những cường giả của bát đại gia tộc trước nàng một chiêu cũng không đỡ được!

Đằng Phi không nói gì, mà kiểm tra thương thế khắp người, kết quả làm hắn giật mình khó hiểu, rõ ràng một chương kia của Lãnh Nguyên Dã gần như đã đánh đứt tâm mạch của hắn, lúc đó Đằng Phi cho là mình chắc chắn phải chết, sao giờ hắn vẫn bình yên vô sự.

Tuy thắc mắc nhưng Đằng Phi cũng không quan tâm đến nguyên nhân vì sao lại như vậy, hắn vội vã nói với Đằng Vũ:

- Tỷ, người đi trước, ta phải quay lại tìm sư phụ!

Nói xong, Đằng Phi liền lao qua cửa sổ nhảy ra ngoài, quay về con đường cũ chạy như bay, đến khi Đằng Vũ lấy lại tinh thần, thì Đằng Phi đã sớm biến mất trong bóng tối mênh mông.

- Trời ơi! Cái tên hỗn đản này, hắn có phải đã bị điên rồi không? Đáng chết, ta làm sao ăn nói với ông nội đây, không được!

Đằng Vũ la lớn:

- Dừng lại, dừng lại! Quay xe lại!

Chương 38: Già Lâu La!

Người đánh xe là một ông lão của Đảng gia, người này vô cùng trung thành, nghe Đảng Vũ nói thì do dự. Trong lòng dờ khóc dờ cười, thầm nghĩ : “Tiểu thư mặc dù là một thiên tài, nhưng vẫn còn quá trẻ, bây giờ muốn quay trở lại không phải là tự tìm lấy cái chết hay sao?”

Vừa rồi Đảng Phi nhảy ra ngoài xe, căn bản là lão không biết, giờ tiểu thư muốn quay đầu xe thì nào dám đáp ứng. Chỉ có thể kiên trì khuyên nhủ:

- Tiểu thư, không thể quay lại! Lão gia đã nói, chúng ta phải chạy đi càng nhanh càng tốt, hơn nữa thiếu gia lại đang hôn mê bất tỉnh....

Vị lão nhân này miệng thì nói chuyện, mà chiếc roi trên tay cũng không có dừng lại, vung lên bành bạch, hai thót ngựa cao to hí vang, bốn chân giơ lên trời lập tức tăng tốc, lúc hai người nói chuyện thì lại đi thêm được một dặm, Đảng Vũ cắn răng không nói gì thêm mà bay lên nhảy ra qua cửa sổ.

Xe ngựa phóng nhanh trên đường, tiếng gió gào thét buốt tai, ông lão đánh xe kia cũng đã có tuổi cho nên không nghe thấy tiếng Đảng Vũ nhảy ra khỏi xe ngựa, vẫn liên tục nói:

- Tiểu thư, người yên tâm đừng nôn nóng, mấy người lão gia hẳn là không có việc gì đâu, Đảng gia chúng ta cũng không phải yếu nhược, không phải miếng thịt để cho người ta muốn cắt thì cắt, chỉ cần các người an toàn thì Đảng gia sẽ không suy sụp! Tiểu thư, ngài không nói gì có nghĩa là đồng ý, ngàn vạn lần đừng làm rộn lên, đừng làm phiền khiến cho mấy người lão gia phân tâm...

Lão đánh xe lẩm bẩm, vung roi lên rồi quát to:

- Giá!

Lão gia tử Đảng Văn Hiên vì lo trên đường bị chặn đánh nên khi người Đảng gia rời đi thì chia ra nhiều hướng khác nhau,

mục tiêu cuối cùng của bọn họ chính là đế đô Chân Vũ Thành, tất cả rẽ nhiều hướng nhưng cuối cùng sẽ hợp lại một chỗ ở đó.

Lão đánh xe đáng thương này chỉ sợ là đến trạm dịch dừng lại nghỉ ngơi mới phát hiện ra thiếu gia cùng tiểu thư của lão đã sớm biệt tung biệt tích, phỏng chừng khi đó sẽ sợ tới mức hồn phi phách tán. Về phần có khả năng sẽ bỏ trốn vì sợ trách phạt hay không thì chưa biết được.

Đằng Vũ cũng không có thời gian nghĩ đến chuyện lão đánh xe sẽ suy nghĩ như thế nào, sau này sẽ ra sao, bây giờ nàng chỉ có duy nhất một ý niệm trong đầu: Nhất định phải dẫn tiểu đệ trở về, nếu hắn không chịu về thì mình sẽ bắt hắn về.

Dựa vào biểu hiện Đằng Phi, tương lai Đằng gia phải nhờ vào hắn rồi, bản thân mình tuy cũng là một trong những thiếu nữ thiên tài đứng đầu của Đằng gia, nhưng cuối cùng cũng chỉ là một nữ tử, muốn chống đỡ một gia tộc khổng lồ, có được sự tin phục của tất cả mọi người vậy thì rất khó khăn.

Đằng Phi bây giờ không giống với lúc trước, uy tín của tam thúc Đằng Vân Chí vẫn còn, nhiều năm rồi mà tất cả mọi người vẫn luôn nhắc về tam gia Đằng gia, cái này là xuất phát từ đáy lòng chứ không chỉ ra vẻ kính nể. Bản thân Đằng Phi cũng biểu hiện ra thực lực siêu việt hơn nhiều so với bạn cùng trang lứa. Trong gia tộc so với giang hồ cũng không khác nhau nhiều lắm, ngoại trừ sự ràng buộc của huyết mạch thâm tình thì nếu thật sự muốn người khác tin phục vẫn phải dựa vào thực lực chân chính.

Cho nên, bằng bất cứ giá nào cũng không thể để Đằng Phi xảy ra chuyện gì!

- Cái tên tiểu hồn đản này thật là đáng chết, sao lại cứ làm cho người ta lo lắng thế này?

Đằng Vũ nhanh chóng hướng về phía mà Đằng Phi biến mất đuổi theo, miệng thì thảo luận bầm trách cứ.

.....

Trong lòng Đằng Phi không ngừng suy nghĩ và lo lắng, thương thế của Lục Tử Lăng chưa lành, nếu không nàng đã sớm rời khỏi Đằng gia trần rồi. Chính vì thế Đằng Phi mới lo, hấn sợ

Lục Tử Lăng không đánh lại những kẻ kia hoặc giả lại bị thương nữa.

Bát đại gia tộc như thế nào thì Đằng Phi không biết nhưng từ khi đọc được những tội ác bí mật mà Lục Tử Lăng thu thập được thì hẳn hoàn toàn hiểu rõ. Những đại gia tộc bề ngoài thì tiên phong đạo cốt, nhưng bản chất bên trong thì vô cùng âm độc dơ bẩn. Lục Tử Lăng nếu rơi vào tay những kẻ kia, hậu quả như thế nào thì không nói cũng có thể tưởng tượng ra.

Lần này lại còn có ba lão tộc trưởng Phạm - Lật - Trương đức cao trọng vọng ở Thanh Nguyên Châu tham dự vào, là ba trăm Thiết Giáp Trọng Nỗ quân! Đó là những tinh anh chân chính đã lăn lộn ngoài chiến trường, ba trăm cây trọng nỗ cùng lúc bắn vào một người, chỉ nghĩ thôi đã thấy kinh khủng.

Đáng hận nhất là Thủ Hộ Giả của Thanh Nguyên Châu, Lãnh Nguyên Dã, hẳn bề ngoài ra vẻ đạo mạo, thực tế nhân phẩm lại cực kỳ ti tiện, đúng là một tên cặn bã mà.

Đằng Phi cũng cảm giận ba quý tộc huân tước Phạm - Lật - Trương của Thanh Nguyên Châu, nhiều năm vẫn ra vẻ đạo mạo, nhưng khi thấy bí ẩn của bát đại gia tộc bị tiết lộ thì liền nảy sinh sát tâm đối với Đằng gia. Có thể nói, gia tộc của họ đã làm ra những chuyện tình còn thâm độc hơn cả bát đại gia tộc!

Bằng không tại sao lại giận dữ như thế?

Những chuyện này, trước đây Đằng Phi chưa từng nghĩ đến vì hẳn còn quá trẻ, hẳn không sao ngờ được vị Thủ Hộ Giả cao cao tại thượng kia lại nổi giáo cho giặc, càng không nghĩ đến ngay cả ba lão tộc trưởng Phạm - Lật - Trương cũng tham gia vào chuyện này. Rất nhiều chuyện phải trải qua rồi mới hiểu. Đây chính là kinh nghiệm.

Lãnh Nguyên Dã, ba tên tộc trưởng “Đức cao trọng vọng” Phạm - Trương - Lật, cả bát đại gia tộc nữa, các người nếu dám làm bị thương sư phụ ta thì ta sẽ không bỏ qua cho bất cứ kẻ nào.

Đằng Phi chạy như điên, nghiền răng nghiền lợi thề độc.

Đấu khí trong cơ thể Đằng Phi nhanh chóng vận chuyển, đấu khí của võ giả bình thường, một giai thì tăng thêm một bậc,

đầu khí trong cơ thể mỗi phút vận chuyển ba vòng, mỗi khi tăng thêm một bậc thì lại nhanh hơn ba vòng, đến thập cấp thì mỗi phút vận chuyển được 30 vòng.

Mà sự vận chuyển đầu khí của Đằng Phi so với võ giả đồng cấp lại nhanh hơn gấp đôi!

Cái này chính là ưu thế của hắn!

Mặc dù không có Đầu Tuyền, nhưng trong Đan Điền của hắn có chân khí tồn tại. Hôn nay trải qua một phen chiến đấu, đến sau cùng còn điên cuồng liều mạng với Lãnh Nguyên Dã, bản thân tuy t0rọng thương nhưng sau khi sống sót thì Đằng Phi đã có được chỗ tốt không thể tưởng tượng.

Đầu tiên do hắn liều mạng khiến cho điểm đầu mạch thứ hai trong Thiên Đạo Ngũ Thập Đầu Mạch đại pháp trực tiếp giải khai, thực lực cũng tăng lên Thất cấp nhất giai đầu khí võ giả, đầu khí vận chuyển đã đạt tới một phút bốn mươi hai vòng.

Tuy không thể so sánh với Đại đấu sư Lãnh Nguyên Dã mỗi phút hơn hai mươi vạn vòng, nhưng quan trọng là Đằng Phi còn trẻ! Khi ở tuổi của Đằng Phi, chỉ sợ là thực lực của hắn còn kém hơn nhiều.

Đến khi Đằng Phi đạt tới cảnh giới của Lãnh Nguyên Dã thì đầu khí so với hắn sẽ nhanh hơn gấp đôi, chẳng khác gì hai người đồng thời ra tay, thậm chí Đằng Phi có thể dùng một chiêu trực tiếp đánh Lãnh Nguyên Dã đi đòi nhà ma.

Trong chiến đấu, chân khí trong đan điền của Đằng Phi cũng tăng lên, từ bát cấp võ sư tăng lên thập cấp. Chỉ cần tiến thêm một bước sẽ bước vào cảnh giới Chân nguyên Võ Thánh!

Chính là Chân Nguyên Võ Thánh!

Cả Thanh Nguyên Châu, vài chục năm cũng khó xuất hiện một cường giả, võ giả bình thường muốn đạt tới cảnh giới này thật sự là khó hơn lên trời. Còn với Đằng Phi thì chưa tới nửa năm đã được, hắn liên tục đột phá, nếu có người biết được chắc sẽ nghĩ Đằng Phi là quái vật (DG: mà thật sự là quái vật chứ còn gì nữa). Cho dù ở trong thánh địa cũng sẽ khiến người ta ghen ghét. Nếu như xui xẻo còn có thể bị tóm, bắt đi nghiên cứu, thậm chí tra tấn để biết được sao thực lực của hắn lại tăng lên nhanh chóng như vậy.

Cũng không ai hiểu được, những thứ này đều do Đẳng Phi dùng mệnh đổi lấy!

Mà Lục Tử Lăng không thể nghi ngờ chính là người thay đổi vận mệnh của Đẳng Phi, nếu nói nàng là người có ân tái tạo đối với Đẳng Phi cũng không phải là quá đáng.

Cho nên với Đẳng Phi, cho dù hẳn phải bỏ đi cả cái mạng của mình cũng không cho phép kẻ khác làm tổn thương Lục Tử Lăng!

Trong khi chạy như điên Đẳng Phi tiến vào một cảnh giới vô cùng huyền diệu, lúc này đối với những sự vật xung quanh hẳn đều cảm nhận rất rõ ràng, tinh thần lực của hắn chưa bao giờ cảm thấy thừa thãi như lúc này, dường như ngay cả một con sâu bọ bay qua trong không trung hắn cũng có thể cảm nhận được quỹ tích một cách rõ ràng nên hoàn toàn dễ dàng tránh những côn trùng này.

Năng lực ấy xuất hiện chính do Bát Bộ Thiên Long quyết từ trên trời rơi xuống kia.

“Bát bộ giả

Nhất thiên chúng

Nhị long chúng

Tam dạ xoa

Tứ kiên đạt bà

Ngũ a tu la

Lục già lâu la

Thất khản na la

Bát ma hô la già.”

Đây là câu đầu tiên của Bát Bộ Thiên Long quyết xuất hiện trong đầu Đẳng Phi. Những câu ở phía sau thì tối nghĩa khó hiểu, vô cùng thâm ảo, như là một thiên kinh văn, ẩn chứa sự huyền bí vô cùng của thiên địa, có lúc lại giống như một bản anh hùng ca viễn cổ truyền thừa gây cảm giác triều dâng sóng dậy.

Đằng Phi rất khó giải thích ý nghĩa của những điều này, nhưng Bát Bộ Thiên Long quyết phảng phất có một cỗ lực lượng thần kỳ, tự động vận hành trong đầu hắn. Hơn nữa nó lại cùng Thiên Đạo Ngũ Thập Đầu Mạch đại pháp hô ứng lẫn nhau, điều này khiến cho Đằng Phi cảm thấy ngạc nhiên.

Hắn không có danh sư chỉ điểm, tất cả đều tự mình tìm hiểu, nếu không phải từ trước đến nay vì không thể tu luyện mà thường xuyên đọc tới mức trôi chảy các loại điển tịch, thì bây giờ Đằng Phi không thể nào tu luyện pháp quyết này.

Bát Bộ Thiên Long quyết có tám phần, ẩn chứa tất cả sự huyền bí của thiên địa, cả đời chỉ cần thấu hiểu được Nhất bộ thôi cũng có thể trở thành tuyệt thế cường giả. Mà lúc này Đằng Phi mặc dù không biết công pháp ở trong đầu mình từ đâu mà đến, nhưng hắn lại không tự lượng sức mình mà tìm hiểu toàn bộ.

Không biết vị Thanh Xà vương đang ẩn dấu trong cơ thể hắn, kẻ vẫn hay coi Đằng Phi là tên phế vật ngu ngốc nếu như biết được điều này sẽ nghĩ gì, chắc hắn là sẽ chửi ầm lên rằng Đằng Phi là kẻ ngu ngốc không ai bằng, hay là sẽ than thở bản thân gặp đệ nhất thiên tài trong những tên điên.

Đằng Phi có loại cảm giác, tuyệt thế công pháp này với giấc mộng khi mình đã hôn mê kia có liên quan, nhưng hắn lại không thể nhớ ra.

Đằng Phi tiếp tục tăng tốc, chạy như điên, đây là lần đầu tiên hắn liều mạng như vậy, cảm giác cả người như muốn bốc cháy, bầu trời đêm vốn yên tĩnh mà với tốc độ của hắn lại khiến cho gió đánh lên mặt có cảm giác đau rất.

Tất cả điều này Đằng Phi hoàn toàn không quan tâm tới, giờ đây trong đầu hắn chỉ có một ý niệm, đó chính là: Sư phụ, nàng ngàn vạn lần không được gặp chuyện không may, nhất định không được xảy ra chuyện gì !

Theo trạng thái điên cuồng của Đằng Phi, trong thức hải đột nhiên xuất hiện bộ thứ sáu trong Bát Bộ Thiên Long quyết: Già Lô La kinh văn!

Già Lô La chính là Diệu Sí Điều, hoặc Dịch Kim Sí Điều, lại còn có tên khác là Đại Bàn Kim Sí Điều, sống trên cây vạn

tuế lớn nhất của Tu Di sơn tại Phương Bắc. Loài chim này vươn cánh ra là có thể bay đi ba trăm sáu mươi vạn dặm. Nếu như hấn muốn ăn thịt rồng, thì sẽ dùng đôi cánh lớn quạt vào nước biển, nước biển sẽ bị tách ra trông thấy đáy, thấy cả Long cung, rồi tóm lấy Long vương, ăn như là người ăn thức ăn bình thường.

“Rồng?”

Đằng Phi đang chạy như điên khê nhíu mày, cảm giác cái tên này rất quen thuộc, không phải hấn từng thấy trong các điển tịch lịch sử ghi lại hay mục lục các loại siêu giai ma thú, nhưng không hiểu tại sao lại có cảm giác rất quen thuộc, tựa như hấn đã từng thấy ở đâu đó. Hơn nữa nhìn thấy thiên kinh văn công pháp Già Lâu La, trong lòng Đằng Phi xuất hiện cảm giác sáng khoái và thích thú.

Nói cũng lạ, lúc kinh văn Già Lâu La xuất hiện trong ý thức hải thì cái cảm giác nóng rát vì chạy quá nhanh đã giảm đi vài phần. Tốc độ của hấn cũng không chút giảm xuống

Hơn nữa, năng lượng từ thiên địa xung quanh bắt đầu cuộn cuộn tiến vào cơ thể.

Thiên Đạo Ngũ Thập Đầu Mạch cũng bắt đầu vận chuyển, đánh về điểm thứ ba trong năm mươi đầu mạch...

Chương 39: Lục Tử Lăng Vô Địch

Kết quả này khiến Đằng Phi vô cùng giật mình, Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch đại pháp sao lại dễ dàng luyện thành như vậy? Đằng Phi có chút không dám tin.

Như vậy, hẳn là có liên quan đến cái công pháp kinh văn thần bí kia!

Nghĩ đến khả năng này, Đằng Phi vui mừng vô cùng, hắn tiếp tục dẫn dắt đấu khí từ chín điểm đấu mạch trong cơ thể hướng về điểm thứ ba nằm trên bàn chân, mạnh mẽ trùng kích.

Phốc phốc...

Sau một khắc, Đằng Phi vô cùng thảm hại, bị bắn đi xa hơn mười thước, ngã lên một bụi cỏ ở bên đường, dọa cho mấy con chim đang kiếm mồi hoảng hốt, liều mạng vỗ cánh rút cả lông mà trốn đi.

Một lúc lâu sau Đằng Phi mới xoa tay xoa chân, chật vật đứng lên từ bụi cỏ, vẻ mặt khổ sở. Xem ra bản thân mình cũng quá nóng lòng rồi, cứ tưởng Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch đại pháp cũng chỉ như vậy mà thôi, có thể đơn giản khai giai tất cả đấu mạch.

Quá ngây thơ! Quá khinh địch và chủ quan rồi!

Trong lòng Đằng Phi thầm mắng bản thân, không tiếp tục nghĩ về Bát Bộ Thiên Long quyết, cũng không suy nghĩ thêm đến vấn đề giải khai điểm thứ ba trong năm mươi đấu mạch nữa.

Nhớ đến Lục Tử Lăng đang gặp nguy hiểm, Đằng Phi trong lòng tự trách mình, trong lúc này không nên đắm chìm trong tu luyện mà lãng quên việc chính.

Đằng Phi lắc lắc đầu, lại tiếp tục phóng đi như điên.

Một cỡ lực lượng rất nhỏ, dưới tình huống mà Đằng Phi hoàn toàn không có cảm giác đang hướng về phía đầu mạch thứ ba ở trên bàn chân, từ từ đi xuống, cỡ lực lượng này nhỏ tới mức Đằng Phi không hề phát giác được.

.....

Phía tây Đằng Gia trấn, ở trên sườn dốc.

Xác chết ngổ ngang, máu chảy thành sông, khắp nơi đều là máu tanh!

Đã qua nửa canh giờ!

Tình anh võ giả cao tằng của bát đại gia tộc giờ phút này gần như không còn một ai có thể đứng thẳng nữa.

Bản thân Lãnh Nguyên Dĩ bị trọng thương, lúc này đang nằm trên đồng tử thi mà giả chết, thở cũng không dám thở mạnh, thật ra hắn cũng không cần phải giả chết làm gì, bởi vì bộ dáng của hắn bây giờ so với người chết cũng không khác hơn bao nhiêu. Xương cốt toàn thân không biết đã gãy vụn bao nhiêu khúc, khuôn mặt biến dạng đến mức khó mà nhận ra được, trên thân thể có rất nhiều vết thương chưa khép miệng, máu tươi từ đó ồ ồ chảy ra. Nếu không có người băng bó, chỉ sợ không quá hai canh giờ nữa hắn sẽ chết vì mất quá nhiều máu.

Mặt khác, cường giả cao tằng của bát đại gia tộc cũng tử vong hơn một nửa, những kẻ còn lại đều đang nằm trên mặt đất kéo dài chút hơi tàn, trong mắt của bọn họ lúc này chỉ có sự khủng hoảng và tuyệt vọng.

Vốn bọn họ nghĩ, cho dù không thể bắt sống cô gái áo trắng ấy nhưng nhiều người như vậy đối phó với một nữ lưu thì quá đơn giản.

Không ngờ, kết quả so với tưởng tượng của bọn họ hoàn toàn khác biệt, bọn họ bị một mình nàng giết cho hoa rơi nước chảy.

Giờ đây trong mắt họ, nàng đúng là một sát thần khủng bố, một cái thể nữ ma đầu!

Giết nhiều người như vậy, trên y phục vẫn trắng tinh hoàn mỹ, không nhiễm một giọt máu!

Mẹ nó, đây là con người sao?

Lúc này những người còn sống trong lòng chửi ầm ĩ, với tầm mắt của bọn họ thật sự không cách nào giải thích được trên đời này sao lại có hạng người cường hãn như vậy. Ngay cả thủ hộ đại nhân của Thanh Nguyên Châu là Lục giai Cửu cấp Đại Đấu Sư, dưới tay người này cũng không chịu nổi ba chiêu.

Nếu không phải có ba trăm Thiết Giáp Trọng Nỗ quân bốn phía bao quanh, chỉ sợ bọn họ đã sớm bị cô gái áo trắng kia giết sạch sẽ.

Nếu biết trước kết quả sẽ như vậy, thì đánh chết họ cũng không bỏ qua Đẳng gia mà tìm nàng gây phiền phức.

Giờ đây bọn họ mới biết, trước kia bát đại gia tộc may mắn như thế nào, người ta có được tội chứng của chúng, nhưng không có lòng giống một giang hồ hiệp sĩ mà căm phẫn thay trời hành đạo.

Nếu như vậy, chỉ sợ mấy tháng trước, bát đại gia tộc đã xóa tên khỏi Thanh Nguyên Châu rồi!

Ăn đặng sau chiếc khăn che mặt màu trắng, khuôn mặt xinh đẹp tuyệt sắc của nàng không chút biểu cảm. Có cảm giác như với nàng những người trước mắt này chẳng khác gì những hạt bụi trong không khí, chỉ cần nàng vung tay áo lên phát một cái là có thể nhẹ nhàng thổi bay chúng đi.

“Lúc này hắn là hắn đã bình an rời đi rồi?”

Trong lòng Lục Tử Lăng thầm nghĩ, ánh mắt thâm thúy của nàng nhìn lên bầu trời đêm: “Đã vì hắn mà dẹp tan phiền toái, ta cũng nên rời đi rồi, còn những tên còn sống sót kia, thì cứ để đến ngày hắn đủ thực lực quay trở lại thu thập một phen, ta cũng không cần phải thay hắn làm chuyện này nữa.”

Trong mắt của Lục Tử Lăng, chỉ có Đẳng Phi đáng để nàng quan tâm tới, còn tất cả những người khác, kể cả những người của Đẳng gia, sống hay chết cũng không liên quan hay ảnh hưởng gì tới nàng.

Nàng hiểu rằng, mình đã dụ những kẻ này rời đi, người của Đẳng gia cũng không phải là những tên ngốc, nhất định sẽ an bài tiêu bỏi thoát đi.

Àm!

Một tiếng nổ vang lên, Lục Tử Lăng phát ống tay áo tạo ra một kinh khí khủng bố đánh lên thân thể của một kẻ thuộc bát đại gia tộc, người này hét thảm một tiếng, cảm giác như ngực bị ngàn cân cự thạch nện vào, thân thể như cọng rác bay ra phía sau.

Người còn có chút khí lực của bát đại gia tộc hướng về ba trăm Thiết Giáp Trọng Nỗ quân giận giữ hét lớn:

- Bắn chết nàng ta, các ngươi còn chờ cái gì nữa?

Ba trăm Thiết Giáp Trọng Nỗ quân thờ ơ, trên mặt của họ không chút biểu tình, họ chỉ tuân theo mệnh lệnh của người trung niên kia, chỉ cần người đó không lên tiếng thì bọn họ tuyệt đối sẽ không lãng phí một mũi tên.

Mà người trung niên đứng ở sau của ba trăm Thiết Giáp Trọng Nỗ quân, giờ phút này trên mặt hắn mang theo nụ cười nhàn nhạt, vẻ mặt nhìn về phía trước cực kỳ thoải mái, xem trận giết chóc đẫm máu.

Động thủ?

Thật là buồn cười!

Đẳng gia là mục tiêu mà bọn họ muốn tiêu diệt, nhưng bát đại gia tộc này cũng không phải là thứ tốt lành gì! Có thể khiến cho bọn họ thương gân động cốt, suy giảm đến căn bản là chuyện ba gia tộc Phạm - Trương - Lật cầu còn không được. Tình anh của bát đại gia tộc bị đánh chết, tại sao hắn phải động thủ hỗ trợ chứ?

Lục Tử Lăng căn bản là không quan tâm những người này đang nghĩ gì, tính toán thế nào. Dù sao những ai đã từng khi dễ Đẳng Phi đều bị nàng đánh cho không chết cũng trọng thương, giờ đây kẻ có thể đứng lên chiến đấu với nàng trong bát đại gia tộc cơ hồ đã không còn ai. Cho dù còn có một hai người còn bảo tồn được sức chiến đấu thì đều bị nàng dọa cho sợ vỡ mật rồi, đâu còn dám tấn công nàng nữa ?

Cuối cùng, không còn ai lao về phía Lục Tử Lăng nữa, nàng dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn vào Thiết Giáp Trọng Nỗ quân, nói ra câu nói thứ hai trong đêm nay:

- Các ngươi, đều là những chiến sĩ từng nằm gai nếm mật ăn ngũ trên chiến trường, ra trận giết địch, da ngựa bọc thây, đây mới là nơi của các ngươi, giờ đây sao lại tới đây tham dự loại chuyện này, ta không muốn giết các ngươi, các ngươi đi đi.

Thanh âm của Lục Tử Lăng rất bình thản, không chút cảm xúc.

Giống như câu đầu tiên nàng đã từng nói: “Tất cả người dám khi dễ hắn đều phải chết.”

Nếu như lúc đó không có ai quan tâm đến lời nói này của nàng. Nhưng giờ đây thì đã không có ai dám tiếp tục khinh thị lời nữ tử thoạt nhìn như một hồ nước bình lặng này nữa.

Ba trăm Thiết Giáp Trọng Nỗ quân, có phần rối loạn, từ trên người của cô gái áo trắng này, họ cảm nhận được một luồng khí tức kinh khủng, tuy nét mặt của nàng rất bình tĩnh, thanh âm cũng không lớn. Nhưng lời nói ra mang theo sự chân thật đáng tin vô cùng.

Trung niên nhân ở sau đám người cười lạnh nói:

- Vị cô nương này, ngươi nghĩ đơn giản vậy ư? Đi? Ha ha, ngươi giết nhiều người của bát đại gia tộc như vậy còn muốn rời đi sao? Ngươi nghĩ rằng chỉ một câu đơn giản như vậy có thể khiến cho ta rời đi? Ngươi muốn rời đi cũng không phải là không được, nhưng mà ngươi cũng phải để lại cái gì đó đủ để chuộc tính mệnh của mình. Bằng không ta không thể để ngươi rời đi được, tuy ngươi che mặt nhưng mà ta cảm nhận được ngươi hẳn là một mỹ nữ. Một nữ nhân yếu điệu xinh đẹp bị bắt thành con nhím cũng không phải là điều ta muốn. Hãy từ bỏ chống cự, đi theo ta một chuyến, yên tâm chúng ta là quý tộc sẽ giữ lời tuyệt đối không làm khó ngươi!

Người trung niên trong khi nói chuyện, trong ánh mắt toát lên vẻ tham lam: “Một tuyệt thế cường giả như vậy, nếu có thể tìm được bí mật trên người nàng cống hiến cho gia tộc, cho dù Phạm- Trương -Lập ba gia tộc chia đều cũng sẽ có chỗ tốt không thể tưởng tượng được!”

- Họ Phạm kia, ngươi có ý gì hả? Chúng ta ở đây liều mạng sống chết, đến cuối cùng ngươi muốn làm ngư ông đắc lợi mà chiếm tiện nghi ư?”

Có người trong bát đại gia tộc nhận biết người này, lập tức nằm trên đất mở miệng mắng to.

- Ta không có ý gì, các người ở đây không quan hệ tới ta, đừng thủ sát thương các người cũng là vị cô nương này, người nói với ta điều này làm gì?

Người trung niên họ Phạm lộ ra nụ cười chế nhạo, trong lòng cười gằn: “Các người nghĩ rằng bản thân có thể sống rời khỏi nơi này? Chết dưới nước sông Mang Năng chính là kết cục tốt nhất của các người rồi!”

Lúc này những người còn sống của bát đại gia tộc cũng đã nhìn ra ý đầu của người trung niên họ Phạm kia, không khỏi kinh hãi mà chửi ầm ĩ.

- Họ Phạm, người sẽ không được chết yên lành đâu!

- Tên tiểu nhân này, thật uổng cho người là quý tộc, không có nửa điểm danh dự, thiên hạ đệ nhất vô sỉ, chính là bọn quý tộc ra vẻ đạo mạo các người!

- Họ Phạm, chuyện này sớm muộn gì cũng truyền đi, bát đại gia tộc sẽ không bỏ qua cho các người!

Người trung niên họ Phạm căn bản là không để mắt tới lời chửi bới của những kẻ trong mắt hắn là chắc chắn phải chết này. Người nhất định phải chết, để cho họ sưng miệng rồi chết cũng có sao? Hắn nhìn chằm chằm vào cô gái áo trắng, chờ câu trả lời thuyết phục của nàng.

- Nếu ta không đáp ứng thì người sẽ lập tức hạ lệnh cho bọn họ công kích ta?

Lục Tử Lăng bình thản hỏi.

- Không sai!

Người trung niên họ Phạm hơi nhíu mày, không do dự trả lời.

- Vậy thì các người phải chết!

Thân thể của Lục Tử Lăng bay lên, trên người của nàng trong giây lát bắn ra một phiến hào quang lam sắc, từ trên bầu trời theo một hình vòng cung chiếu xuống, rạng rỡ sinh động như sóng biển cuộn cuộn vỗ bờ.

Hào quang lấp lánh vô cùng đẹp đẽ!

Vù vù!

Một tiếng vang nhỏ, giống như nhẹ nhàng gảy vào dây đàn, hào quang màu lam đẹp mắt này tản ra khí tức khủng bố mãnh liệt như biển gầm đánh về phía ba trăm Thiết Giáp Trọng Nỗ quân.

- Siêu... Siêu.. Siêu cấp đấu kỹ! Nhanh... nhanh bắn tên! Giết chết nàng!

Ánh mắt người trung niên họ Phạm lộ ra sự sợ hãi, miệng lắp bắp nói không rõ ràng rồi điên cuồng gào lên.

Chương 40: Thương Tâm!

Hắn vốn tưởng rằng sau khi chiến đấu với nhiều tinh anh võ giả của bát đại gia tộc như vậy thì cô gái áo trắng ấy phải kiệt sức rồi mới phải, không ngờ nàng còn có thể thi triển ra chiêu thức uy lực kinh khủng như thế.

Vèo!

Vèo vèo vèo!

Vèo vèo vèo vèo vèo vèo!

Nhất thời, cả sườn đồi phía tây Đằng Gia trấn vang lên vô số tiếng xé gió.

Ba trăm tên thiết giáp trọng nỗ quân kinh nghiệm chinh chiến đầy mình, phản ứng cực nhanh, cơ hồ trong nháy mắt đồng loạt bắn tên!

Song hết thấy cũng không cách nào ngăn cản được một kích kinh thế hãi tục của Lục Tử Lăng.

Toàn bộ hóa thành phần vụn! Bao gồm luôn cả những chiến sĩ đang mặc giáp!

Người trung niên kia thấy tình thế không ổn, xoay người chạy thục mạng, nhưng vẫn bị đạo kinh khí kinh khủng kia đánh phun một búng máu, lập tức hôn mê.

Những tên nô bay đầy trời kia trước khi hóa thành phần vụn cũng bộc phát ra kinh lực cực lớn đánh thẳng vào Lục Tử Lăng, khiến nàng bay đi rồi rơi xuống vách đá phía sau.

Lục Tử Lăng đã đồng quy vu tận với ba trăm trọng giáp nỗ quân.

Bởi vì khi thi triển ra sát chiêu kinh khủng kia, chính nàng cũng bị tên bay đầy trời chấn lui, người trong bát đại gia tộc cũng nhìn thấy, nàng tựa hồ phun ra một ngụm tiên huyết...

Ngay sau đó, mọi thứ lại chìm vào tĩnh lặng. Tiếng nước chảy Mang Nang Hà truyền đến như ầm ầm hiện nói lên đêm nay là một đêm không bình thường

Mấy cây đuốc cắm trên mặt đất, ánh sáng loe loét, chiếu rọi vào chiến trường kinh khủng, mùi máu tươi tràn ngập trong không gian, thật lâu cũng không tiêu tán.

Người bát đại gia tộc còn sống sót không quá mười người, ít nhiều đều bị trọng thương, lúc Lục Tử Lăng thi triển sát chiêu kinh khủng kia cũng bị liên lụy nhưng may sao lại không chết, tuy nhiên tất cả đều mất đi năng lực chiến đấu, nằm thoi thóp chờ chết.

Một lúc lâu sau, thân ảnh gầy gò của Đằng Phi từ trong màn đêm mờ mịt lao đến, hấn điên cuồng chạy đến chiến trường, đảo mắt tìm kiếm xung quanh nhưng thủy chung vẫn không thấy được thân ảnh màu trắng mà hấn muốn thấy.

Đằng Phi thở hổn hển, hấn một hơi chạy như điên mấy chục dặm, cuối cùng sức lực cũng tiêu hao hết, chỉ còn dựa vào nghị lực kinh người mới có thể tới được nơi này, nhưng hấn không ngờ tràng chiến đấu ở đây đã sớm kết thúc, trên mặt đất máu đã bắt đầu khô lại, thi thể sớm cứng ngắc rồi.

- A... Đau chết mất!

Cách đó không xa bỗng vang lên một tiếng rên rỉ vô cùng thống khổ thức tỉnh Đằng Phi.

Đằng Phi vội đốt lên một cây đuốc chạy về phía đó tìm kiếm, trước mắt hấn là một người trung niên nằm gục trên đất, đang cố gắng bò dậy.

Đằng Phi bước nhanh tới, người kia nghe tiếng động, quay đầu nhìn thoáng qua Đằng Phi, gương mặt nhất thời trở nên cô quái, trong mắt hiện lên vẻ sợ hãi, nhưng ngay sau đó biến mất. Hấn ho khan hai tiếng, từ từ nói:

- Tiểu huynh đệ, giúp ta một chút, ta bị... bị trọng thương rồi!

Đằng Phi nghe Đằng Vũ nói ba nhà Phạm - Lật - Trương mang ba trăm thiết giáp trọng nỗ quân tới, đạo quân này do một người trung niên mặc áo màu xanh chỉ huy, khung cảnh lúc này rất tối nhưng Đằng Phi vẫn thấy rõ màu sắc y phục của người trung niên này.

Gương mặt non nớt của hắn khẽ run vài cái, hắn biết, đêm nay, những người xuất hiện ở đây, nhất định không phải người mình.

- Người đã đả thương người đâu?

Đằng Phi trong lòng khản trương, nhưng trên mặt vẫn không có vẻ gì khác thường.

Người trung niên vốn định nói người kia đã chết, nhưng chợt nhớ lại cô gái áo trắng ấy xuất hiện liền giúp đỡ Đằng gia, nhất định nàng có quan hệ gì đó với tên tiểu tử Đằng Phi này, nếu nói nàng đã chết, chắc chắn thiếu niên này sẽ giết chết hắn ngay lập tức!

- Chạy... nàng đả thương ta rồi bỏ chạy rồi! Những người này, đều là do nàng.. giết!

Người trung niên khó khăn nói, vừa nói xong ho một cái phun ra một búng máu, bộ dạng hết sức thê thảm.

Chạy? Đằng Phi thở phào, trong giây cỗi lòng như trút được một gánh nặng.

Nhưng ngay lúc này, bên kia bỗng nhiên truyền tới một tiếng cười lạnh yếu ớt:

- Họ Phạm kia... người đừng giả bộ nữa, cô gái kia, rõ ràng đã cùng đồng quy vu tận với ba trăm thiết giáp trọng nỗ quân rồi, khụ khụ.. Ha ha, người cho rằng nói láo một câu là xong chuyện sao?

Một thanh âm khác cũng vang lên:

- Lão tử... tận mắt nhìn thấy nàng phun ra một ngụm tiên huyết, sau đó...rơi xuống vách đá bên dưới... Mang Năng Hà, nếu cô gái kia còn sống được... thì... chính là kỳ tích!

- Đúng, ta cũng nhìn thấy, họ Phạm, bát đại gia tộc chúng ta đánh trận này, nguyên khí tổn thương nặng nề, các người muốn chiếm tiện nghi sao, trên đời đâu có chuyện tốt như vậy?

Bên kia có một số người dùng lời lẽ ác độc công kích người trung niên họ Phạm này, nhưng tất cả thanh âm này đối với Đằng Phi trở nên xa xôi vô cùng, gương mặt hắn trắng bệch, lồm bồm nói:

- Ta biết, nàng bị thương, tình hình không tốt, ta cũng biết là như vậy...

Đột nhiên Đằng Phi chạy như điên về phía sườn đồi, hần nhìn chăm chăm xuống phía dưới, màn đêm đen nhánh, cái gì cũng không nhìn thấy, hai đầu gối hần mềm nhũn, Đằng Phi không tiếng động quỳ xuống đất, hai tay gắt gao nắm chặt quả đấm, dùng sức ngậm chặt miệng, nhưng vẫn không khống chế được, giọt nước mắt lạnh băng trên gương mặt Đằng Phi chảy xuống

- Sư phụ tử tử... sẽ không chết, nhất định sẽ không chết!

Đằng Phi lầm bầm tự nói một mình, tự ngữ trong lòng, không ngừng cố gắng tự thuyết phục bản thân, trong trí nhớ dần hiện ra cuộc sống mấy tháng nay ở bên cạnh Lục Tử Lăng

“Người tên gì?”

“Đằng Phi.”

“Ân.”

“Được rồi, người đã không sợ chết thì ta đây đáp ứng người, bất quá người nhớ kỹ, sau này không được gọi ta là sư phụ!”

“Chỉ bằng những thứ này sao? Người cũng quá khinh thường bảo khổ hoàng gia rồi! Tốt lắm, người trở về đi, ta cũng muốn chuẩn bị một chút, chờ trời sáng, người chào hỏi mọi người trong nhà xong rồi quay lại đây, có lẽ sẽ phải ở đây nửa tháng.”

“Đấu kỹ ta tu luyện ta không thể truyền cho người, bởi vì ngày sau nếu bị người ta nhận ra, người sẽ bị nguy hiểm, cho nên ta chỉ cho người một ít đấu kỹ sơ cấp, mặc dù là cấp thấp, nhưng có còn hơn không, thương thế của ta cũng chưa khỏi hẳn, nếu không ta đã tìm cho người những thứ tốt hơn rồi.”

“Mặc dù trong thân thể của người không có đấu tuyến, nhưng người vô cùng may mắn vì khi cải tạo thân thể đã mở được bảy đấu mạch!”

Từng hình ảnh, từng câu nói ngày xưa khi còn tu luyện với Lục Tử Lăng như một thước phim quay chậm xuất hiện trong đầu Đằng Phi.

Thống khổ vạn phần!

Lòng đau như cắt!

Chỉ khi thật sự mất đi người ta mới thấy quý trọng, sự đau khổ này người khác vĩnh viễn không thể hiểu được, cũng như không có cách nào chia sẻ!

- Aaaaaaaaaaaaaaaaa

Đằng Phi đột nhiên quỳ xuống, ngửa mặt lên trời thét to, thân ảnh đơn bạc kia tản mát ra hơi thở bi thương vô tận, giống như một con dã thú bị thương.

Những người của bát đại gia tộc còn sót lại và người trung niên họ Phạm kia đang mắng nhau bị tiếng gào thét của Đằng Phi làm cho sợ ngây người, tất cả lập tức thức thời ngậm miệng lại.

Quả thực là một chuyện không thể tin được, những người ở đây, ai cũng đều có thân phận và địa vị không tầm thường ở Thanh Bình phủ, nhưng lúc này lại bị một thiếu niên làm cho kinh sợ không dám lên tiếng, nói ra chắc chẳng ai tin.

Đằng Phi lệ rơi đầy mặt, vận mệnh của sư phụ tỷ tỷ, chấm dứt như thế sao... ngay cả gặp mặt lần cuối cũng không được.

Không để lại một chút gì, giống như muốn mạnh mẽ xóa đi sự tồn tại của nàng trong trí nhớ Đằng Phi. Nhưng gương mặt thanh tú mỹ lệ ấy đã sớm khắc sâu vào linh hồn của Đằng Phi rồi, sao có thể dễ dàng quên đi được.

Đằng Phi nhìn vách đá đã sớm quen thuộc với hắn, thậm chí còn quen thuộc hơn so với đại viện của Đằng gia, hắn biết rõ, một người bị thương ngã từ trên này xuống sẽ có hậu quả gì. Hắn biết, nhưng vẫn lao nhanh xuống Mang Năng Hà, hắn vẫn hi vọng quá khứ lập lại, mình lại may mắn cứu được nàng như ngày xưa....

Mọi thứ, chỉ đơn giản vì Đằng Phi không cách nào tiếp nhận sự thật này.

- Cô gái kia chắc chắn đã chết rồi, nếu nàng không chết quả thật không có thiên lý, ba trăm thiết giáp trọng nỗ quân, bị một kích của nàng tiêu diệt gọn, không lưu lại một chút gì, nhưng may là thiết giáp trọng nỗ quân này đều là những binh sĩ kinh nghiệm chiến đấu đầy mình, phản ứng cực nhanh, trong nháy

mắt trước khi chết bắn tên đầy trời, nếu không, nữ nhân này đúng là không thể chết được!

Một người của bát đại gia tộc còn sống sót vừa tỉnh lại sau cơn hôn mê, hắn không chú ý tới Đằng Phi bên, thấy đồng đội ai ai vẻ mặt cũng cực kỳ hoảng sợ liền nói nên lời này, ý hắn chỉ là muốn trấn an mọi người mà thôi.

Nhưng không nghĩ tới, những người bên cạnh còn sống nghe thấy những lời nói của hắn, tất cả đều giật mình hoảng hốt, vốn quan hệ vô cùng thân thiết, giờ phút này những người kia đều dùng ánh mắt giết người nhìn hắn, tựa hồ hận không thể ăn tươi nuốt sống thôi.

- Các ngươi làm sao vậy...

Người này chưa nói hết, bỗng nhiên nhìn thấy vách núi bên cạnh, một thân ảnh chậm rãi đứng lên, thoạt nhìn hết sức gầy gò, hình như là một thiếu niên, hơn nữa, cũng hết sức quen mắt. Đợi đến lúc người thiếu niên này đến gần, trong mắt người này toát lên nỗi sợ hãi. Trong lòng tự nhủ hắn không phải bị một kích của Lãnh Nguyên đánh cho trọng thương rồi sao?

Nhưng sao bây giờ hắn lại hiện ra ở chỗ này? Mẹ kiếp, khó trách những người này lại nhìn hắn bằng ánh mắt ấy, nguyên ra là như vậy.

Nghĩ tới đây, con ngươi đảo một vòng, nói:

- Đằng Phi công tử, hôm nay ngươi bỏ qua cho chúng ta, chúng ta thề sau này sẽ không gây khó khăn cho Đằng gia nữa! Chuyện trước kia, lập tức xóa bỏ!

- Đúng, không sai, tiểu huynh đệ, ngươi hôm nay bỏ qua cho chúng ta, bát đại gia tộc chúng ta tuyệt đối sẽ không làm khó dễ Đằng gia nữa!

Những người bên cạnh giật mình tỉnh lại, kia chỉ là một thiếu niên thôi, nếu bình thường bọn họ nhất định không thèm để ý tới, nhưng tình huống trước mắt không ổn, bắt buộc dĩ phải mềm mỏng với hắn.

- Giết bọn chúng!

Người trung niên họ Phạm bên kia bỗng nói:

- Phạm gia ta có thể bảo đảm, Đẳng gia của người sau này là
đệ nhất gia tộc ở Thanh Bình Phủ! Đừng tin lời bọn chúng, ta
là Đại Tổng quản của Phạm gia!

Chương 41: Tất Cả Đều Giết!

- Mẹ nó, lão tử là đệ đệ của Thôi gia gia chủ đây!

Một người bị thương trong bát đại gia tộc chửi ầm lên.

- Còn ta, ta là đại trưởng lão của Triệu gia!

- Ta là ca ca của gia chủ Tôn gia!

- Lời của chúng ta không giống với đám quý tộc các người, hừ, chúng ta không phải loại người hay nuốt lời giống Lật gia, Trương gia hay Phạm gia các người, chuyên gia đâm sau lưng người khác!

- Đằng Phi, ngươi hãy giết tên họ Phạm này, bát đại gia tộc chúng ta bảo đảm, có thể viết giấy cam đoan từ đây về sau tuyệt không làm khó dễ Đằng gia!

Cả đám nhất thời ầm ĩ loạn cả lên, tiếng mắng chửi hay những lời khó nghe đều văng ra ngoài, ai mà ngờ những người thường ngày làm bộ dạng cao cao tại thượng kia cũng có bộ mặt như thế.

Đằng Phi im lặng không lên tiếng, nhặt một thanh đao đã gãy ở dưới đất lên, trên thân đao dính đầy vết máu. Trong mắt hắn, rõ ràng có người cầm cây đao này chém Lục Tử Lăng, bị Lục Tử Lăng chặt đứt, sau đó thanh chuôi đao này đồng thời cũng tổn thương Lục Tử Lăng.

Điều này làm lòng Đằng Phi đau như cắt.

Người thiếu niên cao gầy nhặt lên một thanh đao, nhất thời tất cả đều khản trương lên, bởi vì cho dù chỉ là một thanh đao bị gãy như nó cũng có thể là vũ khí giết được người. Thế nên ai cũng đều thức thời ngậm miệng lại.

Đằng Phi chậm rãi đi về phía người của bát đại gia tộc, bởi vì ban nãy chạy như điên đến đây đã tiêu hết khí lực của hắn, hắn

từng bước loạng choạng tiến đến, nhưng trong mắt người của bát đại gia tộc, mỗi bước chân này giống như bước chân của Tử thần!

- Đằng Phi, có... chuyện gì cũng từ từ nói, chúng ta là người của bát đại gia tộc, giết chúng ta người cũng không sống yên đâu...

Người này thấy bộ dạng đặng đặng sát khí của Đằng Phi, vừa dứt lời đe dọa lại run lập cập nhìn Đằng Phi từng bước từng bước tiến gần đến rồi lớn tiếng quát:

- Ta là ca ca của gia chủ Thanh Bình phủ! Đằng Phi, người đừng làm mất đi tia sinh cơ cuối cùng của Đằng gia!

Phốc!

Người này vừa dứt lời, thanh đoạn đao sắc bén ấy đã trảm lên cổ hắn, một cái đầu bay lên không trung, vị ca ca của gia chủ Thanh Bình phủ này, đôi mắt mở thật lớn, trong mắt tràn đầy sợ hãi, khóe miệng còn chưa khép lại, tựa hồ còn có lời gì chưa nói xong.

Một luồng máu nóng phun lên khắp người những người bên cạnh

- Đừng... đừng giết ta... ta là trưởng lão của Triệu gia, người muốn cái gì ta cũng...

Phốc!

Đoạn đao trực tiếp chém lên mặt của hắn thành một cái rãnh sâu kinh khủng, sỡ dĩ chém lên mặt bởi vì vị trưởng lão Triệu gia thời khắc máu chốt đã lách sang tránh được một chút.

Hắn không chết ngay được nhưng đau đớn không thể tả, phát ra tiếng tru kinh khủng!

Phốc!

Phốc!

Phốc!

Đằng Phi lúc này đã phát điên lên rồi, điên cuồng chém tới tấp lên người của Trưởng lão Triệu gia.

Huyết nhục văng đầy trời!

Vị trưởng lão Triệu gia kia ngày thường cao cao tại thượng, vậy mà kết cục lại bị người ta chém hoàn toàn không nhìn ra hình dạng con người nữa.

Trên người Đằng Phi lúc này dính đầy vết máu, thanh đao trên tay dưới lực chém của hắc lưỡi đao cũng bị cuốn lại rồi...

Hắn ném thanh đao đã hỏng này xuống, từ dưới đất nhặt lên một thanh đao khác rồi tiếp tục chuyển hướng sang những người bát đại gia tộc may mắn sống sót khác, từng đao từng đao chặt xuống đầu bọn hắn..

Những người này trước khi chết biểu hiện rất khác nhau, có khóc rống lên cầu xin tha thứ, có uy hiếp, có lớn tiếng quát mắng, cũng có người im lặng không lên tiếng.

Không cần biết bọn hắn phản ứng gì, trên mặt Đằng Phi cũng thản nhiên không chút biểu cảm.

Đến khi người cuối cùng trong bát đại gia tộc bị Đằng Phi xử lý xong thì khung cảnh nơi này lại một lần nữa chìm vào tĩnh mịch! Còn người trung niên họ Phạm kia sớm đã bị làm cho sợ đến mức kinh hồn lạc phách, làm sao có thể phát ra âm thanh gì nữa?

Nếu như lúc trước cô gái áo trắng trên người không một vết máu là một nữ ma đầu, là một sát thần, vậy thì thiếu niên trước mặt chính là một tử thần đang đi thu hoạch sinh mệnh!

Hắn đã từng gặp qua nhiều thanh niên lòng dạ độc ác, nhưng chưa từng thấy người thiếu niên nào liên tiếp giết hơn mười mạng người mà mặt không chút đổi sắc.

Đây quả thật là một người đáng sợ!

Thiếu niên này giống như một tên Huyết Sát trời sinh, đã làm người trung niên họ Phạm này hoàn toàn khiếp sợ.

Đằng Phi có chút thất vọng, hắn tìm mãi trong đông thi thể này mà không thấy có thi thể của Lý Cương, hơn nữa theo số lượng hình như đã có một số người đã lặng lẽ rút đi trước rồi.

Sau trận tàn sát ban nãy, hắn không còn rơi một giọt nước mắt nào nữa, nước mắt cả đời hắn có lẽ đã khóc hết trong đêm nay rồi, sau này... có khi hắn không bao giờ khóc được nữa....

Hắn ngược mắt nhìn bầu trời đêm vô tận, nhìn ánh sao lấp lánh, Đặng Phi âm thầm thề trong lòng: “Bát đại gia tộc, ba nhà Phạm - Trương - Lật, Lãn Nguyên Dã, hôm nay các ngươi không chết, sau này có một ngày, ta sẽ đích thân giết chết các ngươi!”

Một lúc lâu, sau khi ngọn lửa đã đốt sạch hết mọi thứ trên mặt đất, thoáng cái mọi vật đều trở nên tối tăm, Đặng Phi mới hồi phục tinh thần, nhớ tới còn có một người hắn chưa giết!

Đặng Phi chậm rãi tiến về phía người trung niên kia.

Vị đại quản gia của Phạm gia này nhất thời khản trương lên, hắn cố gắng nói bằng một giọng bình thản:

- Vị tiểu huynh đệ, ngươi làm rất tốt, ta thật sự bội phục ngươi, người ta thường nói anh hùng xuất thiếu niên, lời này, quả không sai... khụ khụ, bát đại gia tộc lần này bị tổn thương nguyên khí nặng, tám – mười năm sau may ra mới có thể trở mình, đây là cơ hội tốt cho Đặng gia các ngươi phát triển...

- Ba trăm thiết giáp trọng nỗ quân là do ngươi chỉ huy, đúng không?

Đặng Phi lạnh lùng hỏi, trong thanh âm không có bất kỳ tình cảm nào, cắt đứt lời của vị quản gia họ Phạm.

- Ách..

Vị đại quản gia họ Phạm này nhất thời cứng họng, lúc này dù có nói gì thì người thiếu niên này cũng càng thêm tức giận thôi, chẳng có chút tác dụng gì...

- Chuyện này... ngươi hãy nghe ta giải thích!

Hắn vừa nghe Đặng Phi hỏi trong lòng chợt giật nảy mình, lại càng lo lắng hơn, nhất thời gấp gấp nói, cứ sợ như trả lời chậm một chút thì mạng mình sẽ đi nhanh hơn.

- Ta... ta chỉ là phụng mệnh làm việc, ta là quản gia của Phạm gia, chủ nhân thật sự là Phạm lão gia, ngươi cũng biết mà, Phạm gia là gia tộc quý tộc, chúng ta chẳng qua là nô bộc, ta... ta cũng chỉ là thân bất do kỷ a!

- Ý ngươi nói, oan có đầu nợ có chủ, chuyện này là quyết định của Phạm lão gia, ngươi không liên quan gì đúng không?

Giọng nói của Đằng Phi vẫn lạnh lùng, không chút cảm xúc, hoàn toàn bình tĩnh không giống như lứa tuổi của hắn.

- Đúng, đúng, đúng, chính là vậy, tiểu huynh đệ, người chỉ cần bỏ qua cho ta, ta có thể cho người rất nhiều...

Hắn còn chưa dứt lời đã bị Đằng Phi cắt ngang lần nữa.

- Hôm nay, người dẫn theo ba trăm thiết giáp trọng nỗ quân tới vây công sư phụ ta, không có mệnh lệnh của người, bọn chúng không thể hành động, bọn họ không bắn thì sư phụ ta đã không phải chết, người nói, người có đang chết hay không? Phải hay không!

Nói vừa dứt, Đằng Phi bỗng nhiên gầm lên điên cuồng, đại đao trong tay vung lên, hướng về phía hắn hung hăng chém tới.

Răng rắc!

Cánh tay quản gia họ Phạm bị chém rụng xuống, hắn hét lên một tiếng kêu thảm thiết.

- Ta hận nhất chính là người! Người biết tại sao ta lại để người là người cuối cùng không? Bởi vì ta không muốn người chết một cách dễ dàng!

Răng rắc!

Một cánh tay nữa bị bỏ xuống

- Uông người là quản gia của Phạm gia, một chút cốt khí không có thì thôi, trong đầu người chứa toàn *** chó hay sao? Người tưởng dễ gạt ta lắm hay sao? Còn nói cho ta này nọ... Con mẹ nó, ta quan tâm sao? Người biết không, nếu không phải là người tra ra, thì sư phụ ta làm sao lại chết! Người ưu tú cỡ nào, xuất chúng cỡ nào người biết không? Còn kêu ta bỏ qua cho người, người đi chết đi!

Răng rắc!

Răng rắc!

Cặp chân của quản gia họ Phạm trực tiếp bị chặt đi, máu phun thành vòi, mùi máu tươi nồng đậm lan tỏa khắp nơi!

Mà lúc này, vị đại quản gia uy phong ở Thanh Nguyên châu này đã sớm đau đến hôn mê bất tỉnh.

Dưới ánh trăng yếu ớt, Đằng Phi móc trong ngực ra một viên Đăng Thị Sinh Cơ Tán, rắc vào miêng viết thương trên hai tay và hai chân của hắn, Đăng Thị Sinh Cơ Tán không hổ là bí mật trọng yếu của Đăng gia, viết thương trong nháy mắt ngừng chảy máu!

Bốp!

Đăng Phi dùng chuôi đao vỗ mạnh vào mặt vị đại quản gia này một cái, găm lên:

- Người mở mắt nhìn cho kỹ, ta nhìn có giống kẻ ngu không? Đám người các người đến cho cùng vẫn là muốn thu phục ta, lừa gạt ta, uy hiếp ta, hahahaha, sư phụ ta cuối cùng lại bị các người bức chết! Các người còn đang ảo tưởng ta sẽ bỏ qua cho các người sao, trên đời có chuyện tiện nghi như vậy sao? Hôm nay ta chẳng những giết sạch các người, tương lai ta còn muốn diệt tộc các người!

Tên đại quản gia họ Phạm miệng không ngừng rên rỉ, hai mắt từ từ mở ra, hắn có cảm giác trời đất tối sầm, trong đầu mơ mơ màng màng, từng cơn đau không ngừng truyền đến, đau đến độ khiến đầu óc hắn u mê không biết chuyện gì vừa xảy ra nữa, hắn muốn cử động thân thể nhưng một tí cũng không nhúc nhích, còn thiếu niên trước mặt đang điên cuồng hét vào mặt hắn, nhưng hắn lại nghe ra là gì nữa.

Vẻ mặt dữ tợn, khiến hắn khiếp sợ từ tận đáy lòng.

Tiểu tử này.. Điên rồi!

Đây là những suy nghĩ cuối cùng của hắn, ngay sau đó, đầu của hắn đã bị Đăng Phi một đao chém xuống.

Sau khi xử lý xong, Đăng Phi ném thanh đao đi rồi ngồi xuống đất lâm bảm:

- Sư phụ, người nhìn xem? Ta đã báo thù cho người rồi, ta đã giết tất cả bọn họ, ta biết, việc ta làm còn chưa đủ, Lãnh Nguyên Dã, Phạm gia, Trương Gia, Lật gia, bát đại gia tộc... Bọn họ đáng chết, tất cả đều đáng chết, đáng tiếc, thực lực ta bây giờ vẫn chưa đủ, chưa đủ, chờ khi thực lực ta thăng tiến, ta sẽ đích thân trở lại thu thập bọn hắn..

Đăng Phi vừa nói xong thân thể đã mềm nhũn ra, một đêm trải qua vô số chuyện, tâm tình thay đổi cực nhanh, rốt cuộc thiếu

niên mười ba tuổi này mệt mỏi nằm xuống mê man, nằm ngủ ở giữa đồng người chết.

Dòng Tân nguyệt cong cong, nước sông uốn lượn, bóng đêm trong trẻo lạnh lùng như nước, xem vẻ mặt vị thiếu niên đang ngủ tràn đầy vẻ đau thương.

***

Đằng Phi tỉnh lại... nhưng phát hiện mình đang nằm ở một cái giường sạch sẽ, trong phòng bày biện đơn giản, nhìn qua có cảm giác quen mắt.

- Du còn các kè, tỉnh rồi sao?

Một thanh âm thanh thúy vang lên ở bên tai Đằng Phi, rồi một khuôn mặt xinh đẹp hiện ra trước mắt, không phải Đằng Vũ thì là ai nữa?

Chương 42: Quyết Không Tha.

- Tỷ, đây là đâu? Sao tỷ lại ở đây, tỷ không phải đã đi rồi sao?

Đặng Phi lên tiếng, phát hiện giọng nói của mình khàn khàn, nghiêng người muốn đứng dậy, nhưng cả người bủn rủn vô lực, lúc này Đặng Phi mới cảm giác được mình hình như đã ngã bệnh!

- Người còn nói được sao... Ai, người đừng động dậy, người đúng là tiểu hồn dân mà, thật tức chết ta! Nếu không phải gia tìm được người, chỉ sợ hiện tại người đã...

Đặng Vũ vừa nói, hai mắt ửng đỏ, đỡ Đặng Phi nằm lại xuống giường, sau đó nói:

- Nơi này dĩ nhiên là nhà của chúng ta! Người đang ở trong phòng ông nội.

- Vậy, những người của bát đại gia tộc kia...

Đặng Phi cố hết sức nói:

- Còn dưới vách đá...

Đặng Vũ vẻ mặt buồn bã, lắc đầu nói:

- Ông nội đã phái người xuống dưới vách đá tìm rất lâu, tìm suốt trong một trăm dặm nhưng không phát hiện được chút dấu vết gì của sư phụ người, nếu nàng còn sống chắc đã đi rồi. Còn bát đại gia tộc...

Đặng Vũ vẻ mặt lộ rõ sự giận dữ:

- Tinh nhuệ của bọn họ gần như chết sạch trong trận chiến này rồi, ít nhất vài năm nữa mới khôi phục lại được, còn ba nhà Phạm – Trương – Lật lần này coi như ăn quả đắng, trong thời gian ngắn có muốn cũng không có khả năng gây phiền phức cho chúng ta.... Dù sao trong trận chiến này Đặng gia chúng ta có tổn thất nhỏ nhất!

Đặng Phi vừa nghe thấy không tìm được tung tích của sư phụ thì những lời tiếp theo của Đặng Vũ hẳn gần như không thấy gì nữa, trong lòng thoảng chốc lạnh như băng, nàng đã hứa, nếu đi... sẽ nói cho mình biết, nhưng bây giờ... nhất định nàng đã xảy ra chuyện rồi!

Một cơn đau khó tả ập đến, Đặng Phi vốn đang bệnh nặng lại một lần nữa lâm vào hôn mê trong tiếng kinh hô của Đặng Vũ. Sau đó Đặng Phi mơ màng cảm giác được có người đang động vào cơ thể mình rồi nói gì đó, giọng nói mơ hồ nghe giống như là của ông nội và Nhị bá Đặng Vân, còn xen lẫn vào giọng nói của Đặng Vũ nữa, sau đó Đặng Phi tiếp tục hôn mê.

- Ngu xuẩn! Ngu ngốc! Ngu không ai bằng!

Trong ý thức hải của Đặng Phi vang lên tiếng của con thanh xà bất lương đang chửi ầm lên. Bất quá lần này, Đặng Phi đã hôn mê sâu, không thể nghe được.

Lần thứ hai Đặng Phi tỉnh lại đã là năm ngày sau đó, chẳng qua là nhìn hẳn không có bất kỳ tia sinh khí nào, giống như một xác chết vậy, đưa cơm liền ăn, đưa nước liền uống, không nói một câu nào. Rất nhiều người đến thăm hẳn, cố gắng trao đổi nói chuyện với hẳn, nhưng cuối cùng đều lắc đầu ảm đạm rời đi.

- Đệ đệ, người đừng như vậy nữa, tử tử hiếu người...

Đặng Vũ cố gắng khuyên nhủ.

- Không, người không thể hiểu được đâu, không ai có thể hiểu được, lúc ta tuyệt vọng nhất người đã đem đến cho ta cái gì! Các người đều không thể hiểu!

Đặng Phi cuối cùng cũng mở miệng, mặt không chút cảm xúc, đều đều nói, nhưng không ai có thể cảm nhận được thiếu niên này giờ đây đang cực độ bi thương, tâm tình đã chết.

- Để ta yên tĩnh mấy ngày, ta sẽ ổn thôi.

Đặng Phi phát tay đuổi Đặng Vũ.

Sau đó, Đặng Vân Hiên cũng không để người khác tới quấy rầy hẳn, để cho hẳn an tĩnh mấy ngày, bởi vì năm đó tin tức Đặng Vân Chí tử vong, lão gia tử cũng giống như Đặng Phi

bây giờ nên hẳn có thể hiểu được trong lòng Đằng Phi đang rất đau đớn.

Lão gia tử thôn thức, năm đó lúc con dâu và con trai chết, Đằng Phi còn quá nhỏ, không hiểu được ý nghĩa của cái chết, về sau hiểu được, mặc dù thương tâm nhưng không có cảm giác bị thương như bây giờ.

Những thi thể trên vách đá kia đã được ba nhà Phạm - Trương - Lật và người của bát đại gia tộc mang đi, dù rất gần Đằng gia nhưng họ cũng chẳng quan tâm, phảng phất chuyện này với Đằng gia không có chút quan hệ nào.

Bọn họ đã bị trường huyết tinh sát lục này chấn nhiếp hoàn toàn, làm sao biết cô gái áo trắng kia có thể bứt chột hiện ra lần nữa hay không...

Cho nên, phạm ba nhà Phạm - Trương - Lật và bát đại gia tộc hận Đằng gia thấu xương, giống như Đằng Phi thống hận bọn hắn, nhưng lại không công kích nhau nữa.

Quân tử báo thù, mười năm không muộn.

Bọn họ nghĩ như vậy đây

***

Mười hai ngày sau trận gió tanh mưa máu kia.

Dưới vách đá bên bờ sông Mang Năng, Đằng Phi lẳng lặng ngồi trên một tảng đá, phía sau có một ngôi mộ chôn quần áo và di vật.

Mộc bài nhìn hết sức thô ráp, trên đó viết “Ân sư Lục Tử Lăng chi mộ” từng chữ từng chữ đều do Đằng Phi tự khắc, mặc dù Đằng Văn Hiên từng đề nghị xây một ngôi mộ to cho Lục Tử Lăng nhưng hắn hoàn toàn cự tuyệt. Hắn biết Lục Tử Lăng không thích khoa trương và huyên náo. Ở ngôi mộ chôn quần áo và di vật đó xung quanh hắn gieo trồng rất nhiều hạt giống hoa đại không tên, mùa xuân năm sau, nhưng bông hoa sẽ nở, đến lúc đó nơi này nhất định sẽ rất đẹp.

Hắn yên lặng đi xuống phía dưới, sông Mang Năng đều đều chảy, chỗ này trước kia đã ít người đến, sau này chắc cũng sẽ chẳng có người nào nguyện ý đến đây.

Dù sao, vách đá phía trên kia từng là một bãi chiến trường kinh khủng, mặc dù đã khôi phục lại vẻ bình thường nhưng cũng không có bao người muốn đến.

- Sur phụ, ta biết ngươi thích yên tĩnh, thích tự do, ngươi nhìn xem, nơi này có nước có hoa, chim cá, rất tốt phải không?

Đằng Phi hai mắt thất thần, nhìn dòng sông Mang Năng đang chảy lầm bầm tự nói:

- Ta từ nhỏ đã rất thích nơi này, sau này nếu ta có thể báo thù cho cha mẹ, giết hết ba nhà Phạm - Trương - Lật, bắt đại gia tộc và cái tên bại hoại Lã Nguyên Dã kia nữa, sau khi làm xong, ta sẽ trở lại đây, trở lại cùng ngươi... Đến lúc đó, ngươi sẽ không còn cô đơn nữa...

Không gian không một tiếng động, dòng sông vẫn như cũ, bầu trời phẳng phất như sắp giáng xuống một cơn mưa tầm tã.

Âm âm!

Một tiếng sấm vang rền, một đạo thiểm điện xẹt lên trên bầu trời u ám, trong nháy mắt bộc phát một tia sáng vô cùng chói mắt, mọi thứ đều ảm đạm thất sắc.

Rào rào!

Cơn mưa như trút nước, thoáng chốc trong không gian một mảnh trắng xóa!

Đằng Phi bừng tỉnh, thông dong đứng lên, đi tới ngôi mộ, quỳ xuống dập đầu ba cái, sau đó đứng lên, nhìn thoáng qua cái mộ bài, khom lưng cắm xuống đất một thanh đại đao, xoay người rời đi không quay đầu lại.

***

Mười mấy ngày gần đây, trên dưới Thác Bạt gia tộc chìm trong hoảng sợ, trận chiến đêm đó, lúc bắt đầu bao vây Đằng gia, gia tộc Thác Bạt cũng đã xuất động rất nhiều tinh nhuệ, nhưng lại đột nhiên bị một cô gái áo trắng chặn lại, thời điểm đó, gia chủ Thác Bạt Hồng vận đã có một quyết định vô cùng sáng suốt.

Rút lui, yên lặng theo dõi kỳ biến!

Quyết định này không phải là hấn nhân từ, hấn đã thêm muốn tài sản Đẳng gia từ lâu rồi, nhưng hấn hiểu rằng, bọn họ không thể nào so sánh được với bát đại gia tộc đừng nói chi còn ba nhà Phạm – Lật – Trương bên cạnh như hổ rình mồi.

Ai mà ngờ đại quân của bát đại gia tộc kèm với ba trăm thiết giáp trọng nỗ quân cũng bị giết sạch không còn một mống. Tin này truyền về không khác gì một gáo nước lạnh tạt thẳng vào mặt Thác Bạt gia, khiến bọn họ sợ đến nỗi hồn phi phách tán. Đây là lý do bọn họ nơm nớp lo sợ suốt mười ngày nay, bọn họ sợ Đẳng gia và cô gái áo trắng ấy quay lại hỏi tội bọn họ, dù tin tức truyền về có nói thêm cô gái ấy đã đồng quy vu tận với bọn người kia, và Đẳng gia cũng chịu tổn thất không nhỏ, nhưng dù thế thực lực Thác Bạt gia hiện giờ cũng không phải là đối thủ của Đẳng gia.

Sợ hãi suốt một đoạn thời gian, rồi chuyện bọn họ lo sợ đã không xảy ra, nên dần dần nỗi sợ hãi ấy cũng từ từ được cõ bỏ.

Người gác cổng của Thác Bạt gia tộc trốn trong phòng nhìn cơn mưa như trút nước ở ngoài, giọt mưa nặng hạt rơi xuống mặt đường bắn lên tung tóe, lấm bầm:

- Thời tiết quỷ quái gì thế này, sáng nắng gắt, giờ lại mưa to thế này?

Đột nhiên ánh mắt của hấn bị hấp dẫn bởi một bóng người đang từng bước đi về phía hấn, nhất thời bộ dạng hấn giống như thấy quỷ, điên cuồng chạy vào trong sân hô to:

- Người Đẳng gia đến, người của Đẳng gia đến rồi!

Thanh âm của hấn bị tiếng mưa át đi không truyền xa được, hấn chỉ biết điên cuồng chạy vào trong sân.

Gần đây có lời đồn nói rằng buổi tối hôm đó người của bát đại gia tộc không phải chết hết trong tay cô gái áo trắng kia, mà còn rất nhiều người may mắn sống sót lại bị thiếu gia - Đẳng Phi giết!

Bằng chứng chính là ngay rạng sáng ngày hôm sau, có rất nhiều người của Đẳng gia trấn tận mắt nhìn thấy Đẳng Gia gia chủ - Đẳng Vân Hiên bế Đẳng Phi đang bất tỉnh trở lại từ phía tây!

Mặc dù lời đồn đãi không đáng tin cho lắm, nhưng với thái độ im lặng của bát đại gia tộc và ba nhà Phạm - Trương - Lật, phe vật Đẳng Phi cuối cùng đã mang lại chút lo sợ cho người Đẳng gia trấn.

Đẳng Phi từng bước tiến về công lớn gia tộc Thác Bạt, mới đây ông nội hấn đã nói rõ ràng cho hấn nghe mọi chuyện, hiện giờ bất cứ gia tộc nào cũng không thể dằng xuất thủ nữa, kể cả Đẳng gia, nhưng nếu xác định ra tay thì nhất định sẽ không chết không thôi, đơn giản vì thù hận hai bên đã quá sâu nặng không thể hòa hoãn nữa.

Bát đại gia tộc và ba quý tộc gia Phạm – Trương – Lật mặc dù hiện giờ đều chịu một tổn thất lớn nhưng nếu Đẳng gia xuất binh khai chiến thì tất cả sẽ lại liên kết với nhau, lực lượng ấy Đẳng gia không thể chống đỡ được. Còn Thác Bạt gia thì khác, trước đây bọn họ đã không thể so sánh với Đẳng gia rồi đừng nói chi đến tình trạng hiện giờ, nhưng nếu Đẳng gia ra tay thì bát đại gia tộc nhất định sẽ sinh lòng cảnh giác mà liên kết bền vững với nhau, đây là chuyện Đẳng Văn Hiên không muốn thấy nhất.

Cho nên lúc này các thế lực bất ngờ rơi vào trạng thái cân bằng quý dị, không ai dễ dàng đánh vỡ, bởi vì mọi người đều biết rằng, ở Thanh Nguyên châu này còn có một thế lực rất mạnh đang tồn tại!

Tri Phủ đại nhân!

Vị quan tri phủ trấn thủ ở Thanh Nguyên châu, đại biểu cho Chân Vũ hoàng triều, mặc dù lúc nào cũng bề bộn công việc, bộ dạng lại có vẻ khiêm nhường nhưng tuyệt đối không có ai dám bỏ qua hấn! Đơn giản chỉ vì thế lực phía sau hấn là cả Chân Vũ hoàng triều!

Đối với một vương triều khổng lồ và cổ xưa này, lực lượng một gia tộc căn bản chỉ giống như một con kiến nhấc tay là có thể dễ dàng bóp chết!

Trận chém giết mười ngày trước đã khiến Tri phủ đại nhân rất khó chịu, mặc dù hấn không tỏ rõ thái độ nhưng mọi người đều biết lúc này tốt nhất đừng nên gây chuyện với hấn. Một khi hấn đã tức giận, quân đội đến trấn áp thì hậu quả thực kinh khủng. Đạo lý này Đẳng Văn Hiên cũng đã nói cho Đẳng Phi

biết, Đằng Phi hiểu rõ nỗi khổ tâm này của ông nội hấn, nhưng không có nghĩa hấn sẽ dễ dàng bỏ qua cho gia tộc Thác Bạt!

Gia tộc này là người khởi nguồn cho tất cả mọi chuyện, nó và Vương gia của Thanh Bình Phủ

Chương 43: Giết Tới Cửa!

Đằng Phi mặc dù còn nhỏ nhưng đã trải qua nhiều biến cố nên tính tình, suy nghĩ lẫn hành động của hắn đã trưởng thành lên rất nhiều. Lúc này sự cẩn trọng về non nớt gần như đã biến mất khỏi khuôn mặt thanh tú, mà đôi mắt trong suốt như nước trước kia nay đã có thêm vài phần tang thương.

Mấy ngày qua mặc dù Đằng Phi rất đau lòng, tâm tình như đã chết nhưng tuyệt đối không lơ là việc tu luyện. Cừu hận đã biến thành động lực thúc đẩy Đằng Phi liều mạng tu luyện.

Thù cha mẹ chưa trả nay lại thêm cừu hận của sư phụ Lục Tử Lăng. Nhưng càng tu luyện thì Chân Khí Tiềm Long và Tử Lăng Thần Công lại không hiểu tại sao càng lúc lại càng yếu đi khiến Đằng Phi rất buồn rầu.

Thật ra Tử Lăng Thần Công cũng không phải là đấu kỹ có nhiều điểm tốt, nó cùng lắm chỉ là một đấu kỹ cấp đấu sư mà thôi, còn Chân Khí Tiềm Long cũng chỉ là công pháp tu luyện chân khí bình thường chứ không phải công pháp thần kỳ gì cả. Nhưng dù sao hai thứ này cũng do Lục Tử Lăng truyền lại cho hắn. Hơn nữa, đột nhiên trong đầu hắn lại xuất hiện một công pháp gọi là Bát Bộ Thiên Long Quyết. Có lẽ hai công pháp kia biến mất cũng vì công pháp quý dị này. Mà sau khi Đằng Phi nghiên cứu Bát Bộ Thiên Long Quyết thì hắn lại giật mình phát hiện đây là một công pháp tuyệt đỉnh! Chỉ cần một bộ trong đó cũng đủ vượt xa Chân Khí Tiềm Long và Tử Lăng Thần Công của hắn.

Tuy Đằng Phi chưa từng tiếp xúc qua đấu kỹ cao cấp nhưng hắn có cảm giác số công pháp có thể vượt qua Bát Bộ Thiên Long Quyết không nhiều lắm. Chỉ riêng việc Bát Bộ Thiên Long Quyết có tác dụng rất lớn trong việc đả thông năm mươi đầu mạch Thiên Đạo đã là chứng cứ xác thực nhất.

Mấy ngày qua Đằng Phi đã thành công đả thông đầu mạch thứ ba trong năm mươi đầu mạch Thiên Đạo, cộng thêm bảy đầu

mạch đã được đả thông trước đó thì hiện tại Đằng Phi đã đả thông được mười đầu mạch!

Đằng Phi không biết chuyện này có ý nghĩa gì nhưng hắn còn nhớ Lục Tử Lăng đã từng nói, ở Chân Vũ hoàng triều chỉ có những gia tộc hay những môn phái cường đại mới có công pháp đả thông đầu mạch. Công pháp mạnh nhất mà Lục Tử Lăng biết đến cũng chỉ có thể đả thông được bốn mươi hai đầu mạch.

Mà hiện tại hắn đã đả thông được mười điểm. Nếu không phải vì trong cơ thể hắn không có đầu tuyền thì thực lực hắn hiện tại không chỉ dừng ở cấp bậc này.

Bất quá hiện tại sau khi Đằng Phi đả thông được đầu mạch thứ ba trong năm mươi đầu mạch cũng đã đạt đến cảnh giới Thập cấp, tính ra đầu khí lưu chuyển đã gấp đôi Võ giả cùng cấp, đạt tới sáu mươi vòng một phút.

Nếu không, Đằng Phi cũng tuyệt đối không có khả năng đánh bại được Võ Giả Vương Duy thiên tài của Vương Gia. Khi đó Đằng Phi không phải là đã đả thông được mười đầu mạch rồi sao! Hơn nữa bằng việc sử dụng chiêu thức của Võ Giả, Đằng Phi tin tưởng nếu hiện tại chính mình chống lại Vương Duy thì thật sự không cần vận dụng đầu khí trong đan điền cũng có thể đánh cho Vương Duy rằng rơi đầy đất!

Đáng nói là việc Đằng Phi tu luyện bát bộ Thiên Long Quyết đến thiên thứ sáu “Già Lâu La thiên”, thì quá sự tu luyện của Đằng Phi đã đạt được chỗ tốt rất lớn. Lúc này thực khí của Đằng Phi đã đạt đến mười thành, chỉ còn cách cảnh giới Chân Nguyên Võ Thánh nữa bước!

Trải qua hơn mười năm tích lũy thay đổi thể chất, đột phá cực hạn, lúc này tốc độ tăng thực lực của hắn làm cho người ta sợ hãi.

Hơn nữa, Già Lâu La thiên mà Đằng Phi đang tu luyện làm cho hắn trên phương diện tốc độ có sự tiến bộ cực lớn, bao gồm tốc độ hành động và ra đòn. Bát bộ Thiên Long Quyết không có chiêu thức cụ thể để vận dụng, chỉ có một chữ “nhanh” mà thôi, nhưng như thế cũng đã đủ cho Đằng Phi san bằng Thác Bạt gia tộc!

Mưa như trút nước khiến thiên địa đều bị tiếng mưa che lấp. Thế nên mãi đến khi Đằng Phi đi đến sát cửa hậu viện mới làm kinh động tới người gác cổng, một đám người của Thác Bạt gia tộc mang vẻ kinh ngạc chạy ra ngoài!

-Gặp quỷ rồi, ta cho ngươi biết, nếu ngươi dám gạt ta thì ta đánh ngươi chết!

Thác Bạt Mẫn Hồng tức giận chỉ vào người gác cổng mắng to.

Không có biện pháp, hắn xuất hiện quá bất ngờ, quá nhanh.

-Thiếu gia, thuộc hạ làm sao dám gạt người, thuộc hạ nói thật mà!

Tên gác cổng gấp đến độ sắp khóc đến nơi rồi, hắn tiến vào hậu viện nhưng lại không thấy nhân vật cao tăng nào của Thác Bạt gia tộc, đến khi gặp mấy người Thác Bạt Mẫn Hồng thì hắn mới biết được các đại nhân vật của Thác Bạt gia tộc đang trong mật thất nghị sự. Lúc này cho dù Thác Bạt Mẫn Liệt cũng không dám tùy tiện quây rầy đừng nói đến đám người Thác Bạt Mẫn Hồng.

Hơn nữa đám người bên trong không tin Đằng Phi dám một mình xông vào Thác Bạt gia tộc, vì thế Thác Bạt Mẫn Liệt lại khiển trách người gác cổng một trận, nói hắn bị một thiếu niên hù dọa cho bề mặt không có phong độ của người gác cổng chút nào.

Người bình thường cũng không thể trở thành gác cổng cho bát đại gia tộc. Chỉ cần được gác cổng cho một trong tám gia tộc này thôi cũng đủ để hãnh diện cả đời.

Lúc người gác cổng ngoài mặt nhận sai nhưng trong lòng đối với lại cực kỳ bất mãn với Thác Bạt Mẫn Liệt, thậm chí hắn sinh ra tia oán hận: “Các người ở vào vị trí ta thử xem, sợ rằng biểu hiện còn không bằng ta. Ta đến để cảnh báo nhưng trước mặt mọi người Thác Bạt thiếu gia này lại trở uy phong! Thật không biết lát nữa khi thấy Đằng Phi các người có thể giữ bộ dạng này được hay không?”

Mưa gió đang gầm thét khắp trời, người từ hậu viện cũng đã chạy tới, hai bên nhất thời ngẩn người. Đằng Phi có chút kỳ quái, đám cao tăng của Thác Bạt gia tộc đâu rồi, hộ vệ tinh nhuệ cũng chẳng thấy bóng dáng, tất cả đã đi đâu?

Bọn người trong Thác Bạt gia tộc lại vô cùng đều khiếp sợ, mấy tháng trước bọn hắn còn giễu cợt Đẳng Phi là phế vật, thế nhưng hôm nay... Đẳng Phi một mình dám xông vào nội viện của Thác Bạt gia tộc!

Khiếp sợ trong nháy mắt qua đi thay bằng một cơn tức giận mãnh liệt.

- Đẳng Phi tên tiểu phế vật nhà ngươi lại dám một mình xông vào gia tộc của ta? Xem ra ngươi không muốn sống rồi!

Thác Bạt Mẫn Hồng chỉ vào Đẳng Phi rồi quát to.

Trả lời hắn là một đạo đao khí như một tia chớp bất chợt xuất hiện!

Không có bất kỳ lời nói nhảm nào, đối với sự vũ nhục nhiều năm nay Đẳng Phi đã không còn kèm chế nữa mà trực tiếp bỏ tới một đao.

Nhanh!

Nhanh đến mức khiến cho người khác không kịp có bất kỳ phản ứng nào!

Thời gian phẳng phất như ngừng lại, một đao đẹp mắt vô cùng! Khoảng khắc đó quang mang lóe lên xuyên qua màn mưa tạo thành một đạo đao khí trắng xóa, đồng tử trong mắt mọi người co lại!

Phốc!

Một tiếng va chạm nhẹ nhàng vang lên lại bị âm thanh của cơn mưa át đi. Một đao qua đi cả khôi phục lại bình thường.

Thác Bạt Mẫn Hồng vẫn duy trì tư thế cũ, ngón tay vẫn chỉ thẳng vào Đẳng Phi nhưng hai mắt lại trợn tròn, trong mắt không còn bất kỳ thần thái nào ngoài trừ nỗi sợ hãi tột cùng.

Một dòng máu từ đỉnh đầu nhẹ nhàng chảy xuống sau ót Thác Bạt Mẫn Hồng, khuôn mặt cũng bị một dòng máu nhỏ chia làm hai. Có điều dòng máu này vừa xuất hiện đã bị nước mưa cuốn trôi, nếu không nhìn kỹ sẽ không thấy bất kỳ biến hóa nào trên người Thác Bạt Mẫn Hồng.

Hai mắt Thác Bạt Mẫn Hồng trở nên vô hồn, toàn thân run mạnh một cái rồi trực tiếp hóa thành hai nửa chia đều ra hai

bên đồ gục xuống!

Phù phù!

Phù phù!

Thân thể bị một đao chém thành hai, máu tươi lênh láng!

-A!

Cho đến lúc này đám thiếu gia của Thác Bạt gia tộc mới phát ra âm thanh hoảng sợ, tất cả không chút do dự xoay người liều mạng bỏ chạy!

-Mẫn Hồng thiếu gia bị giết rồi!

Cổ họng Thác Bạt Mẫn Liệt phát ra âm thanh to đến mức mà chính hắn cũng không thể tưởng được. Một đao như điện xé nửa thân thể đối phương... lúc này tự tin của hắn đã bị một đao đó chém nát. Tiếng thét của Thác Bạt Mẫn Liệt rất to, trong khoảng khắc thậm chí đã át cả tiếng mưa truyền khắp nội viện Thác Bạt gia tộc.

Không thèm nhìn người gác cổng đang sợ đến sững người, Đằng Phi giờ thanh đại đao đại biểu cho công nghệ rèn cao nhất của Đằng Gia đi thẳng tới hướng nội viện của Thác Bạt gia tộc.

Đằng Phi nhẹ nhàng nhìn thoáng qua lưỡi đao, quả nhiên là hoàn mỹ! Bỏ đôi một người mà ngay cả vết xước cũng không để lại. Khóe miệng Đằng Phi nhếch lên một nụ cười lạnh như băng rồi lẩm bẩm:

-Hảo đao!

Những người đầu tiên nghe động tĩnh chạy tới là hộ vệ tinh nhuệ của Thác Bạt gia tộc. Tất cả huy động vũ khí trong tay bao vây Đằng Phi. Vẻ mặt bọn họ tràn đầy vẻ kinh ngạc đồng thời hành động cũng vô cùng cẩn thận.

Bọn họ không phải là mấy thiếu gia vô tri kia, tất cả vô cùng rõ ràng thiếu niên Đằng gia này tuyệt không phải là phế vật trong miệng mọi người mấy tháng trước

Nhưng mặc cho bọn họ cẩn thận, Đằng Phi hoàn toàn không để bọn họ vào mắt. Hắn chậm rãi tiến lên từng bước, thân hình

gây gò lại ẩn chứa một lực lượng mạnh mẽ. Lúc này mỗi một bước của hắn lại như giẫm mạnh một phát vào tim bọn họ.

-Chết đi!

Cuối cùng cũng có một hộ vệ không nhìn được áp lực cực lớn này nhảy lên. Hắn hung hăng vung mạnh đao chém về phía Đằng Phi! Những hộ vệ khác như sức tĩnh cũng huy động vũ khí trong tay rồi cùng nhau xông vào.

Đằng Phi trực tiếp vung đại đao lên rồi tung một chiêu hoành tảo thiên quân, lúc này vẻ mặt thanh tú và đôi mắt trong suốt của hắn như bị nước mưa che mờ.

Các hộ vệ tinh nhuệ của Thác Bạt gia tộc vừa ra tay đã tung hết sức, y phục bị mưa to làm ướt dán sát vào thân thể lúc này lại bị đầu khí làm phồng lên!.

Mưa vẫn trực tiếp rơi.

Chương 44: Nhất Vãng Vô Tiền.

Mưa rơi tầm tã, bốn đầu người rơi xuống cùng lúc tạo thành một hình ảnh hết sức kinh khủng. Bởi vì tốc độ của đao này quá nhanh nên y phục những hộ vệ này vẫn tràn đầy máu khí và duy trì bộ dạng chiến đấu, phải qua một lát sau mới gục xuống.

Một đao hoành tảo thiên quân, chém bốn đầu người!

Mà thi thể bốn hộ vệ của Thác Bạt gia tộc khi nằm trên đất tay vẫn cầm chặt vũ khí, tất cả nằm cách Đằng Phi đúng nửa thước. Nếu Đằng Phi chậm trễ nửa giây thôi thì kết quả đã ngược lại, hắn sẽ bị bọn họ phanh thây. Hai hộ vệ còn lại vì chậm một chút nên may mắn giữ lại được một mạng, cả hai quay sang nhìn nhau đều thấy trong mắt đối phương ánh lên vẻ cực kỳ hoảng sợ.

Người thiếu niên vác thanh đao bản rộng kia giống như một sát thần, trên người hắn thậm chí không phát ra bất kỳ khí thế gì nhưng lại khiến cho hai hộ vệ tinh nhuệ của Thác Bạt gia tộc sợ hãi mất hết dũng khí.

Đằng Phi cũng không quan tâm hai gã hộ vệ đang sơ đến nỗi ngậy người này. Mục đích hôm nay của hắn là tìm cao tằng Thác Bạt gia tộc để báo thù chứ không phải tới giết những những tên hộ vệ.

Những người này nếu không chủ động tấn công thì hắn cũng lười ra tay đánh trả. Hơn nữa thanh đao dù sắc bén nhưng nếu giết quá nhiều người thì lưỡi đao cũng sẽ bị cuốn lại. Vì thế hắn cũng không muốn làm mọi chuyện trở nên phức tạp.

Àm!

Cửa phòng mật thất của Thác Bạt gia tộc vỡ nát, Thác Bạt Mẫn Liệt quần áo ướt sũng thất hồn lạc phách hướng về đám

cao tăng của gia tộc đang trợn mắt hô to:

- Còn nhìn gì nữa! Đẳng Phi đánh tới rồi, Thác Bạt Mẫn Hồn bị hấn một đao..

- Người điên rồi sao? Nói hươu nói vượn gì đó? Còn không mau rút ra ngoài!

Thác Bạt Hồng Vận lúc này bộc phát uy nghiêm của gia chủ, đứng dậy chỉ vào Thác Bạt Mẫn Liệt rồi quát to.

Quá mất mặt!

Quả thực quá mất mặt!

Đây là nhi tử mà mình coi trọng nhất đây sao? Chỉ là một Đẳng Phi mà cũng bị hù dọa thành như vậy?

Sắc mặt Thác Bạt Hồng Vận đỏ lên, hội nghị quan trọng lại bị nhi tử mà hấn quý nhất quấy rầy nên chưa kịp suy nghĩ tới những lời Thác Bạt Mẫn Liệt vừa nói.

Nhưng bên cạnh hấn lại có người nghe rõ, người này giật mình đứng dậy hỏi Thác Bạt Mẫn Liệt:

-Người nói gì? Đẳng Phi đã giết Mẫn Hồn? Ngay ở nhà chúng ta?

Thác Bạt Mẫn Liệt lúc này đã hơi bình tĩnh, thở hắt hắt trả lời:

-Không sai, Đẳng Phi đã xông vào hậu viện, vài hộ vệ của gia tộc đã tới cản, bất quá tiểu diệt nghĩ rằng, phân nửa là không ngăn được...

-Hừ, còn thiên lý vương pháp sao? Tên tiểu tử phế vật của Đẳng gia bị điên rồi phải không? Hấn cho rằng trên dưới Đẳng gia trấn có thể che chở được cho hấn sao? Quả thực là muốn chết!

Trung niên bên cạnh Thác Bạt Hồng Vận là thân đệ đệ của Thác Bạt Hồng Vận, Thác Bạt Hồng Phong. Hấn chỉ vào Thác Bạt Mẫn Liệt cả giận nói:

-Còn người Thác Bạt Mẫn Liệt, người là thiên tài đầu khí Võ Giả, người là tam cấp cửu giai Đấu Sư mà! Người nhìn người xem, bị người ta hù dọa thành cái dạng gì rồi? Người... người làm ta thật sự quá thất vọng!

-Đúng rồi!... Ta là tam cấp cửu giai Đấu sư , ta là thiên tài đấu khí võ giả của Thác Bạt gia tộc mà...

Thác Bạt Mẫn Liệt lẩm bẩm tự nói, thân thể khẽ run run.

Là thiên tài được Thác Bạt gia tộc bồi dưỡng, Thác Bạt Mẫn Liệt không phải là chưa từng giết người, thậm chí hắn đã giết qua không ít người! Những năm gần đây, đệ đệ Thác Bạt Mẫn Hồng thường xuyên gây chuyện thị phi ở bên ngoài mà Thác Bạt Mẫn Liệt không muốn cái mông hắn nở hoa nên đã trực tiếp giết người diệt khẩu, thậm chí có khi còn giết cả nhà mười mấy mạng người!

Nhưng không hiểu tại sao sự tự tin và kiêu ngạo của Thác Bạt Mẫn Liệt lại bị một đao thiểm điện đánh cho tan tác khiến hoàn toàn mất đi dũng khí giao thủ cùng Đằng Phi!

-Đồ vô dụng!

Thác Bạt Hồng Vận rít qua kẽ răng, không thèm nhìn nhि tử một lần mà dẫn đám người cao tầng của gia tộc không quản trời mưa to trực tiếp đi ra ngoài.

Trong phòng chỉ còn lại một mình Thác Bạt Mẫn Liệt hai mắt vô thần ngã xuống và không ngừng lẩm bẩm:

-Tại sao, tại sao ta lại không dám xuất thủ với hắn, hắn đã giết đệ đệ của ta, ta rất tức giận, tại sao... Ta ... ta thật sự sợ hãi sao?

Lúc này đã có rất nhiều người bị kinh động, hộ vệ Thác Bạt gia tộc bắt đầu không ngừng xông về hướng Đằng Phi. Là một gia tộc có địa vị ngang với Đằng gia nhiều năm nên thực lực Thác Bạt gia tộc tuy không bằng Thanh Bình Phủ bát đại gia tộc nhưng cũng không phải ai cũng có thể bắt nạt.

Tất cả hào quang ở Đằng Gia trấn căn bản đã bị Đằng gia cướp đi, đằng sau ánh hào quang của Đằng gia, tuy Thác Bạt gia vẫn ẩn nhẫn và âm thầm phát triển nhưng ngay cả lão gia tử Đằng Văn Hiên cũng không coi Thác Bạt gia vào đâu cả, bất cứ lúc nào Đằng gia cũng có thể nhổ đi cái đinh này.

Nhưng sự thật có phải thế không?

Lại có mười mấy hộ vệ tinh nhuệ củ Thác Bạt gia xông về phía Đằng Phi, những người này cơ bản đã được huấn luyện

nghiêm chỉnh, thậm chí so với hộ vệ tinh nhuệ của Đẳng gia còn mạnh hơn!

Nhưng bọn hắc đều không thể ngăn cản được bước tiến của Đẳng Phi, kể từ khi mất đi Tử lăng thần công thì tất cả chiêu thức của Đẳng Phi đã đơn giản đến đáng thương.

Hoành Tảo Thiên Quân!

Đối mặt với nhiều người vây công như vậy, Đẳng Phi hầu như chỉ dùng một chiêu chiêu đơn giản: Hoành Tảo! Tốc độ của hắc nhanh hơn nhiều so với hộ vệ của Thác Bạt gia nên đám người hộ vệ chỉ còn cách tản ra!

Có mấy lần hộ vệ Thác Bạt gia với vũ khí trong tay khó khăn lắm mới tiếp xúc được với thân thể Đẳng Phi ngay sau đó toàn bộ đã bị Đẳng Phi giết chết! Sát khí trên người Đẳng Phi ngày càng đậm, dưới đao của hắc không một người nào có thể sống sót. Lúc này sát khí trên người hắc như xuyên thấu qua màn mưa và không ngừng khuếch tán về bốn phương tám hướng.

-Đi chết đi!

Từ trong màn mưa đột nhiên truyền ra một tiếng rống cuồng bạo, một đạo quang mang bạo phát trực tiếp đem những giọt mưa hóa thành khí!

Một đạo kia, nhanh đến cùng cực!

Người đến chính là đệ đệ của Thác Bạt Hồng Vận cũng người mạnh nhất của Thác Bạt gia, Thác Bạt Hồng Phong!

Một tứ cấp ngũ giai Đại đấu sư!

Thiên tài thể hệ trẻ Thác Bạt Mẫn Liệt là đệ tử thân truyền của hắc, cũng vì thế nên Thác Bạt Hồng Phong mới thất vọng về hắc như vậy.

Sau nhiều năm ẩn nhẫn che giấu thực lực, lúc này gia tộc Thác Bạt đã có một đại đấu sư, hơn nữa người này còn trẻ tuổi hơn Đẳng gia lão tử rất nhiều. Tương lai hắc có thể vượt xa Đẳng gia lão tử trở thành người mạnh nhất ở Đẳng gia trấn!

Đối mặt với thiếu niên cả gan đánh giết tới cửa này, Thác Bạt Hồng Phong ra tay tàn nhẫn không chừa đường sống! Không phải vì hắc là đệ tử của Đẳng gia, cũng không phải vì hắc đã xông vào Thác Bạt gia làm cho Thác Bạt gia mất hết mặt mũi,

mà tôi trọng yếu là hấn cảm thấy được trên người Đằng Phi hình ảnh của Đằng Văn Chí năm xưa, một cường giả Đại Đấu Tôn đáng sợ!

Đằng tam gia mặc dù thực lực vô cùng mạnh mẽ nhưng tính tình của hấn lại rất khiêm tốn. Cơ hồ tất cả đấu khí võ giả của Thanh Nguyên châu đều thừa nhận Đằng Tam gia là một người có đầu óc cực kỳ khéo léo, là thiên tài buôn bán mà quên đi thân phận võ giả của hấn!

Mà người thiếu niên này trước mắt thì hoàn toàn bất đồng, bên trong thân hình gầy gò kia đang ẩn giấu một núi lửa đang chực bùng phát, khí phách bức này trông giống như một cường giả nhìn xuống thiên hạ, dường như muốn đem tất cả mọi người đánh thành từng mảnh nhỏ.

Không giết hấn, không cần Đằng gia tấn công thì Thác Bạt gia cũng sẽ biến mất!

Dù phải đối mặt với một kích của người mạnh nhất của Thác Bạt gia nhưng Đằng Phi không hề lùi nửa bước. Hấn giơ đao lên nghênh đón, ngay lập tức một cỗ nhiệt hỏa cùng với một lực lượng khổng lồ bức Đằng Phi lui về sau vài chục bước, khi huyết trong người đảo lộn, khóe miệng Đằng Phi tràn ra một tia máu tươi.

Mà từ trên không trung Thác Bạt Hồng Phong đang chiếm ưu thế cũng cảm thấy khí huyết dâng trào, lực phủ ngũ tạng như sôi lên, cổ họng mằn mặn suýt chút nữa đã hộc máu!

Hai mắt Đằng Phi lộ ra vẻ kinh ngạc, hấn thật không nghĩ tới trong Thác Bạt gia tộc lại còn có cao thủ Đại Đấu sư.

Thác Bạt gia không hề yếu như vẻ bề ngoài a!

Nhưng hấn không biết rằng trong lòng Thác Bạt Hồng Phong còn kinh ngạc hơn. Lúc này Thác Bạt Hồng Phong đã hiểu tại sao chất nhi Thác Bạt Mẫn Liệt lại không có dũng khí xuất thủ, và hộ vệ tinh nhuệ của Thác Bạt gia cũng không phải vì vì khinh địch mà chết.

Tên Đằng Phi này tuy trên người không hề có đấu khí ba động lấy cứng đấu cứng lại có thể khiến hấn chật vật. Tiểu tử phế vật của Đằng gia lúc nào lại trở nên mạnh mẽ như vậy chứ?

Đặng Phi chậm rãi lấy ra một viên đan dược rồi bỏ vào miệng. Đây là đan dược trị liệu nội thương tốt nhất của Đặng gia, vốn Đặng Phi không nghĩ tới mình sẽ phải dùng tới nó nhanh như vậy. Đan dược vừa vào miệng đã lập tức hòa tan, một luồng lực lượng ấm áp chậm rãi lan tỏa khắp tứ chi của hắn. Đồng thời Đặng Phi cũng cảm thấy đầu mạch trong cơ thể thời khắc này đã đạt đến đỉnh điểm. Lúc này hắn cảm giác mười đầu hạch trong đầu mạch chậm rãi bành trướng, mơ hồ có cảm giác đột phá!

Lúc này dù phải đối mặt với địch thủ mạnh hơn mình nhưng Đặng Phi lại không hề có một chút cảm giác sợ hãi mà mơ hồ cảm thấy hưng phấn. Chiến đấu! Chỉ có chiến đấu mới có thể làm cho ta cường đại nhanh hơn!

Nếu như ngay cả dũng khí chiến đấu còn không có thì làm thế nào có thể báo thù cho cha mẹ, cho sư phụ?

-Vượt qua tất cả chướng ngại phía trước, phá cho ta!

Trong lòng Đặng Phi phát ra một tiếng reo hò, hắn huy động đại đao đã thủng vài lỗ, một đạo ánh sáng trắng lóe lên hướng về Thác Bạt Hồng Phong!

Chương 45

Thiên Đạo 50 đầu mạch đại pháp, tại thời khắc này, cũng gấp nhanh chóng đích vận chuyển lại, lại để cho Đằng Phi đầu mạch bên trong đích đấu khí, khi hấn ngưng tụ sở hữu tất cả lực lượng tinh thần chỗ chém ra một đao kia đích lập tức, chuyển động như bay, vậy mà rất xa vượt ra khỏi một cái nhất giai cấp mười Đấu Sư đích đấu khí vòng mây!

Ô...ô...ô...n...g!

Cái kia một tiếng đấu khí tốc độ cao xoay tròn đích nhẹ vang lên, bị mai một tại trong mưa.

Nếu có một cái Đấu Thánh ở chỗ này, nhất định sẽ bị chấn kinh cái cảm, cho là mình là đang nằm mơ.

Bởi vì, tại đây trong một sát na, Đằng Phi đấu khí trong cơ thể, vậy mà vượt qua một cái lớn cảnh giới, đạt đến Đại Đấu Sư cấp bậc thấp nhất đấu khí vòng mây, tứ giai nhất cấp Đại Đấu Sư đích mỗi phút đồng hồ một vạn vòng!

Muốn biết rõ, Đằng Phi đích trong cơ thể, thế nhưng là có thập chỗ đầu mạch!

Mỗi một chỗ đầu mạch đích đấu khí vòng mây, đều đạt đến vô cùng kinh người một vạn vòng!

Nếu như không phải Đằng Phi đích thân thể, bị Xích Huyết Giao huyết cải tạo qua, chỉ dựa vào trong chớp nhoáng này đích đấu khí điên cuồng vận chuyển, cũng đủ để đem thân thể của hấn bạo thành vô số khối vụn!

Dù là như thế, Đằng Phi đích tai, mũi, miệng, khoe mắt, như trước chảy ra vết máu, thân thể cũng đạt tới có khả năng thừa nhận cực hạn, đấu khí vòng mây dù là lại mau hơn một chút, Đằng Phi đều sẽ được bạo thể mà chết!

Mưa như trút nước đích mưa to, lập tức xông mất Đằng Phi tai mũi miệng khoe mắt chảy ra đích máu tươi, thế nhưng nháy mắt đích khủng bố hình ảnh, lại làm cho Thác Bạt Hồng

Phong đích tâm thần xiết chặt, tinh thần đều đi theo hoảng hốt liễu thoáng một phát.

Bát Bộ Thiên Long Quyết bên trong đích bộ 6 —— Già Lâu La quyền sách, tự nhiên im ắng đích tại Đằng Phi đích trong cơ thể vận chuyển, như là một đám ôn nhu gió xuân, vô cùng tấn mãnh đẹp loạn liễu Đằng Phi trong cơ thể đấu khí cấp tốc vận chuyển chỗ mang đến đích những cái...kia vết thương.

Đằng Phi chạy trốn tại trong mưa, mỗi một bước đạp trên mặt đất, đều tóe lên một mảng lớn đích bột nước, đến cuối cùng, tốc độ vậy mà nhanh đến thấy không rõ lắm, ngắn ngủn hơn mười thước khoảng cách, đơn giản chỉ cần lại để cho Đằng Phi lao nhanh ra rầm rộ đích một bức họa mặt!

Giống như chỉ (cái) cực lớn đích chim đại bàng, Đằng Phi lẳng không nhảy lên!

Phát ra đích cổ khí thể kia, trực tiếp đem Thác Bạt Gia đích toàn bộ hậu viện bao phủ đi vào, cái này chờ đầy lấy mỗi phút đồng hồ đạt tới một vạn lần đích đấu khí chuyển động, thập chỗ đấu mạch điệp chung vào một chỗ đích uy lực, kinh thể hải tục đích một đao, trực tiếp lại để cho Thác Bạt Hồng Phong có một loại núi cao áp đỉnh, không chỗ có thể trốn đích cảm giác!

“Cái này... Làm sao có thể?” Thác Bạt Hồng Phong phát ra một tiếng kinh thiên động địa đích gào thét, đầy trời đích mưa to phảng phát đều đình trệ này sao một khắc, đao trong tay hung hăng hướng phía Đằng Phi cái này thể không thể đỡ đích một đao nghênh khứ!

Răng rắc!

Thác Bạt Hồng Phong đao trong tay như là cắt đứt hủ giống như bị ngăn ra, một đao kia, theo Thác Bạt Hồng Phong đích vai trái chém vào đi, theo hấn đích bên phải eo bờ đi ra, nhanh đến không thể tưởng tượng nổi!

Thác Bạt Gia mạnh nhất Thác Bạt Hồng Phong, bị Đằng Phi một đao chém làm hai đoạn!

“Đao thật là nhanh, lực lượng rất mạnh, thật là khủng khiếp đây... Khí thể!” Trong lúc nhất thời không có tử vong đích Thác Bạt Hồng Phong, nói ra hấn đích một câu cuối cùng đi

ngôn, nửa người trên phù phù một tiếng, ngã sấp xuống tại tràn đầy giọt nước dính trên mặt đất, tóe lên một mảnh bọt nước, thừa kế tiếp cánh tay trái dính một nửa thân thể, như trước đứng ở trong mưa, trong thân thể toát ra dịch máu tươi, cùng mưa hỗn [lăn lộn] cùng một chỗ, bị nhanh chóng dính pha loãng, chảy xuôi trên mặt đất đấy, là một vòng bơi nhàn nhạt dính hồng.

Phốc!

Đằng Phi dính trong miệng mãnh liệt dính phun ra một ngụm máu tươi, vừa mới trong nháy mắt đó, mà ngay cả chính hắn đều không rõ ràng lắm trong thân thể đến cùng xảy ra chuyện gì, hắn chỉ cảm thấy, chính mình cả người giống như là muốn bốc cháy lên giống như, thập chỗ đầu mạch bên trong dính đầu khí, chuyển động dính tốc độ nhanh đến hắn hầu như không thể thừa nhận, giống như là muốn bạo tạc nổ tung!

Một đao kia qua đi, Đằng Phi có loại nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa dính cảm giác, rất mệt a, vô cùng mệt mỏi, mệt đến hắn liền con mắt cũng không muốn chuyển động thoáng một phát, thập chỗ đầu mạch bên trong dính đầu hạch, Đằng Phi có thể rõ ràng cảm ứng được, chúng biến lớn rồi!

Trở nên có củ lạc lớn nhỏ. Khu động lấy đầu khí vận chuyển thoáng một phát, mỗi phút đồng hồ đạt đến tám mươi vòng, Đằng Phi thở dài một hơi, đầu khí rốt cục khôi phục bình thường. Cấp hai nhất cấp dính Đầu Sư, trong cơ thể đầu khí so bình thường đầu khí võ giả nhanh gấp đôi. Nếu giống như... nữa vừa mới như vậy, đột nhiên vòng mấy nhanh đến muốn bạo chết thân thể của hắn, Đằng Phi thật không biết phải làm gì cho đúng.

Cái kia tuyệt đối không phải là một loại làm cho người ta vui sướng dính cảm giác, bởi vì trong khoảnh khắc đó, thân thể phảng phất tùy thời đều có thể nổ bung, bạo thành đầy trời huyết vụ, không cần người ta giết, chính mình tự chết rồi.

Đằng Phi đứng ở nơi đó không nhúc nhích, tất cả Thác Bạt Gia người, cũng một cái di chuyển dính đều không có!

Bọn hắn tự như cùng một pho tượng tôn thạch như một loại, đứng ở mưa lớn dính trong mưa to, trên mặt dính biểu lộ tất cả

đều vô cùng đích cứng ngắc, trong mắt tràn đầy sợ hãi cùng khiếp sợ.

Tựa như cùng vừa mới để cho bọn họ cảm thấy xấu hổ đích Thác Bạt Mẫn Liệt giống như, bọn hắn bây giờ biểu hiện, cũng không thể so với Thác Bạt Mẫn Liệt mạnh mẽ đi nơi nào.

Thác Bạt Gia vẫn dấu kín lấy đích người mạnh nhất, tứ giai cấp năm đích Đại Đấu Sư, Thác Bạt Hồng Phong, dĩ nhiên cũng làm chết như vậy!

Cái chết khủng bố như thế, như thế làm cho người ta không phản đối.

Chính diện đích chiến đấu, bị một cái thân cao gầy, còn vị thành niên đích thiếu niên, một đao chém làm hai đoạn, liền một tia cơ hội phản kháng đều không có!

Đi qua, Thác Bạt Hồng Phong là Thác Bạt Gia một tờ lớn nhất át chủ bài, một mực ẩn nhẫn lấy, không có đánh đi ra, nếu như đánh sớm đi ra, Đằng Gia Trấn cũng sẽ không là hôm nay loại này cục diện, bát đại gia tộc cũng không dám như thế khinh thường Thác Bạt Gia.

Đáng tiếc chính là, cái này bài tẩy, bọn hắn không còn có bất cứ cơ hội nào đánh ra.

Trên đời này uất ức nhất đích sự tình, chỉ sợ sẽ là như thế, người cho rằng rất có phân lượng có giá trị nhất đích một tờ bài, muốn ở lại thời khắc quan trọng nhất đánh ra đi, tập trung thắng (ván) cục. Cũng tại người còn không có ý định dùng nó đích thời điểm, toàn bộ ván bài, cũng đã thua!

Thác Bạt Hồng Vận ngậy ngốc đích nhìn xem một màn này, khẽ nhếch miệng, tựa hồ muốn nói điểm gì, lại cái gì đều không thể nói ra miệng. Mặt khác sở hữu tất cả Thác Bạt Gia đích người, cũng tất cả đều ngậy ra như phỗng đích đứng ở trong mưa, bị cái này không giảm chút nào loại nhỏ (tiểu nhân) mưa to tưới đến vô cùng chật vật, trước mắt một màn này, đã hoàn toàn vượt ra khỏi bọn họ suy nghĩ phạm vi, nguyên một đám không biết đều suy nghĩ cái gì.

Nơi xa một tiếng hét to, xuyên thấu qua đầy trời đích mưa, truyền vào tất cả mọi người đích trong tai.

“Thác Bạt Gia đích súc sinh nhóm:đám bọn họ, nếu cháu của ta thiếu một cọng lông măng, lão tử liền với các người dóc súc liễu mạng!” Đẳng Văn Hiên cái kia bá đạo mạnh mẽ đích thanh âm, mang theo một tia thiết huyết đích hương vị.

Thác Bạt Hồng Vận như là mới hoàn hồn lại, khoe miệng cùng mặt đồng thời kịch liệt run rẩy đứng lên, sau nửa ngày, đột nhiên phát ra một tiếng dã thú giống như đích gào rú: “Đẳng Văn Hiên! Người cái này lão thất phu! Người mới là súc sinh, ** đích nuôi dưỡng đích tốt cháu trai, hắn đã giết ta Thác Bạt Gia hơn mười người, giết con của ta, giết đệ đệ của ta, ta Thác Bạt Gia lớn nhất một lá bài tẩy, mạnh nhất cường giả, tứ giai cấp năm đích Đại Đấu Sư, liền chết như vậy! Chết như vậy a...! Mẹ kiếp, lão tử muốn với người dóc súc liễu mạng!”

Đến cuối cùng, Thác Bạt Hồng Vận đích tâm tình đã hoàn toàn không khống chế được, như là giống như điên, nước mắt hòa với mưa, theo trên mặt của hắn chảy xuôi xuống, khuôn mặt tràn ngập dữ tợn.

Cho đến giờ phút này, vị này Thác Bạt Gia đích gia chủ trong nội tâm, mới chính thức đích cảm thấy một tia hối hận.

Tại sao phải cùng Đẳng gia đối nghịch đâu này?

Phanh!

Đẳng Văn Hiên đích thân thể, mấy cái bay vút, trùng trùng điệp điệp đích rơi trên mặt đất, một tầng nhàn nhạt đích màu đỏ khí thể, mờ mịt tại Đẳng Văn Hiên đích chung quanh thân thể, vị này Đẳng gia đích lão gia tử, cũng là thật sự nổi giận.

Bất quá nhìn trước mắt một màn này, Đẳng Lão gia tử cũng có chút sợ ngây người, lửa giận cũng tại trên mặt, ánh mắt lộ ra thần sắc bất khả tư nghị.

Mưa to mưa lớn đích trên mặt đất, ngồn ngộn lộn xộn, tràn đầy Thác Bạt Gia hộ vệ đích thi thể, bảo bối của mình cháu trai trước mặt, còn có một đoạn không có liễu hơn nửa người đích thi thể, đang tại chậm rãi đích đảo hướng mặt đất.

Mà Đẳng Phi, lấy tay chống một bả rộng lưng (vác) đại đao, đưa lưng về phía hắn, cũng không nhúc nhích, nghe thấy thanh âm của hắn, đều không quay đầu nhìn liếc.

Trong lúc nhất thời, Đặng Văn Hiến thậm chí có loại ảo giác, nhìn xem Đặng Phi bóng lưng, hần phảng phất nhìn thấy năm đó nhi tử Đặng Vân Chí đích bóng dáng, thần sắc hoảng hốt liêu thoáng một phát, lập tức vài bước đi đến Đặng Phi đích trước người, phát hiện Đặng Phi hảo hảo đấy, con mắt còn xôn xao chính mình chớp chớp.

Đặng Văn Hiến thật dài thở dài một hơi.

Quay đầu lại, thần sắc lạnh như băng đích nhìn xem Thác Bạt Hồng Vận, nói ra: “Coi như các ngươi Thác Bạt Gia vận khí tốt, hôm nay tạm thời buông tha các ngươi, khoản này sổ sách, về sau chúng ta lại chậm rãi tính toán!”

Nói qua, một bả ôm lấy Đặng Phi, dùng Đặng Văn Hiến đích nhãn lực, như thế nào lại nhìn không ra Đặng Phi lúc này đã thoát lực? Thân thể lảng không dựng lên, mấy cái tung nhảy, biến mất tại mênh mông trong mưa to.

Vận khí tốt?

Tạm thời buông tha chúng ta?

Về sau chậm hơn chậm tính sổ?

Con mẹ nó... Trời xanh ở trên a...!

Trên đời này còn có so đẳng lão thất phu càng người vô sỉ sao? Còn có Thiên Lý vương pháp sao?

Ngươi là mù hay (vẫn) là choáng váng, ngươi không thấy được cái này trên mặt đất chạy đến đây, đều là ta Thác Bạt Gia đích người sao?

Ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi vậy mà... Lại vẫn muốn cùng Thác Bạt Gia chậm rãi tính sổ?

Tính toán cái đầu mẹ ngươi a...! Quả thực chính là khinh người quá đáng a...!

Sở hữu tất cả Thác Bạt Gia đích người, đều bị tức giận đến giận sôi lên, có loại muốn thổ huyết đích xúc động.

Gia chủ Thác Bạt Hồng Vận càng là tại Đặng Văn Hiến đi rồi, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, thân thể lung lay sắp đổ, tròn mắt muốn nứt, giống như điên cuồng đích ngựa mất kiểm soát gầm thét: “Đặng gia, đẳng lão thất phu, Đặng Phi tiểu súc

sanh, ta Thác Bạt Gia, với các ngươi không chết không thôi, a... A... A... A...! Không chết không thôi!”

Ầm ầm!

Một hồi sấm rền, ở trên trời vang lên, ngay sau đó, một đạo thiểm điện phá vỡ bầu trời, lại để cho trong thiên địa vạn vật âm ỉ biến sắc!

Ào ào Xoạt!

Tiếng sấm tia chớp qua đi, mưa to tựa hồ càng lớn!

Đằng Văn Hiên tại trong mưa bay nhanh, trong nội tâm đích đắc ý thì khỏi nói, một màn này quả thực lại để cho hắn theo trong nội tâm sáng khoái đi ra bên ngoài.

Đương nhiên, càng nhiều nữa, còn là một loại khiếp sợ. Thác Bạt Gia gia chủ Thác Bạt Hồng Vận, tại nỗi giận trong để lộ ra đến đích một cái tin tức, lại để cho Đằng Văn Hiên chênh lệch điểm ra một thân mồ hôi lạnh.

Thác Bạt Gia vậy mà cất dấu một cái tứ giai cấp năm đích Đại Đấu Sư? Hắn vậy mà cho tới bây giờ cũng không biết! Nhớ rõ năm đó Đằng Văn Chí tựa hồ cùng hắn đề cập qua, nói Thác Bạt Gia đích Thác Bạt Hồng Phong mạnh nhất, bất quá khi lúc Đằng Văn Hiên căn bản không có đem cái này để ở trong lòng.

Mạnh mẽ?

Toàn bộ Thanh Nguyên Châu, ai có con mình mạnh mẽ?

Lại không nghĩ rằng, Thác Bạt Hồng Phong, vậy mà thật là cái cường giả, một cái Đại Đấu Sư, đối (với) Thanh Nguyên Châu tùy ý một gia tộc mà nói ý vị như thế nào, không cần phải nói, tất cả mọi người cũng đều rất rõ ràng.

Càng làm cho Đằng Văn Hiên ngoài ý muốn đấy, lại là chính hắn một bảo bối cháu trai, một tên cũng không để lại thân, vậy mà một người xông đến Thác Bạt Gia, đại khai sát giới, còn đem Thác Bạt Gia là tối trọng yếu nhất một lá bài tẩy trực tiếp làm lật ra!

Tứ giai cấp năm đích Đại Đấu Sư a..., cho một đao chém làm hai đoạn... Đây quả thực thật bất khả tư nghị!

Đặng Văn Hiên không biết Đặng Phi là như thế nào làm được, hần giờ phút này trong nội tâm, hoàn toàn bị kinh hỉ nhồi vào, này sẽ, Thác Bạt Gia đích gia chủ Thác Bạt Hồng Vận, nhất định sẽ bị tức được điên cuồng phun máu tươi!

Nhất định sẽ!

Đặng Văn Hiên một bên ôm Đặng Phi hướng trong nhà chạy như điên, một bên nhếch miệng nghĩ đến.

Chương 46

Về đến trong nhà, Đằng Lão gia tử một bên an bài gia tộc đích thủ vệ tăng cường lực lượng phòng ngự, để ngừa Thác Bạt Gia chó cùng rút giậu, cùng Đằng gia dốc sức liều mạng, bên kia làm cho người ta đem Đằng Phi đưa đến trong phòng của mình tĩnh dưỡng. Đằng Phi tại lão gia tử đích trong suy nghĩ, nguyên bốn chính là cái bảo bối, hiện tại quả thực chính là cái siêu cấp đích bảo bối, nếu ai dám tổn thương Đằng Phi, hẳn liền dám cùng với dốc sức liều mạng.

Không có ai tới quấy rầy Đằng Phi, Đằng Phi lẳng lặng đích nằm ở trên giường, hồi tưởng đến chính mình cùng Thác Bạt Hồng Phong dốc sức liều mạng lúc, trong thân thể phát sinh đích dị thường hiện tượng, Đằng Phi hiện tại cũng không thể suy nghĩ cẩn thận, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Tựa hồ lúc ấy trong nháy mắt đó, tinh lực của mình đạt đến một loại trước đó chưa từng có đích cảnh giới, phảng phất lúc ấy chung quanh đích hết thảy đều tại hần đích khống chế chính giữa, cho dù là một giọt mưa nước từ trời giáng rơi đích quỹ tích.

Tâm không không chuyên tâm, trong đầu chỉ còn lại có một cái ý niệm trong đầu, cái kia chính là: chiến thắng đối thủ!

Sau đó, thân thể giống như là muốn bốc cháy lên giống như, đầu khí vòng mấy đạt đến một cái vô cùng kinh người con số, đầu hạch cũng đi theo bành trướng phải vô cùng lớn, trong khoảnh khắc đó, hẳn tựa hồ đã có được Đại Đấu Sư đích thực lực!

Đại Đấu Sư a...! Cùng thực lực của hần bây giờ, kém suốt một cái lớn cảnh giới! Chính giữa còn cách một cái tam giai đích Đấu Sư.

Chẳng lẽ là Bát Bộ Thiên Long Quyết đích nguyên nhân? Hay (vẫn) là Thiên Đạo 50 đầu mạch đại pháp đích nguyên nhân? Đằng Phi trầm tư suy nghĩ, hay (vẫn) là khó có thể nghĩ thông

suốt, cuối cùng rốt cục buông tha cho, dứt khoát không suy nghĩ thêm nữa, có lẽ là cha mẹ cùng sư phụ tối tăm bên trong đích trông nom a, dù sao, chính mình còn sống, Thác Bạt Hồng Phong lại chết rồi, cái này là đủ rồi.

Nằm ở trên giường, cảm thụ được chính mình thực lực bây giờ, thập chỗ đấu mạch ở bên trong, củ lạc lớn nhỏ đấu hạch bất động bất động, hơi chút vận chuyển thoáng một phát đấu khí, mỗi phút đồng hồ đạt tới tám mươi vòng tả hữu.

Cấp hai nhất cấp!

Đằng Phi đích khoe miệng, nổi lên một vòng mỉm cười, tuy nhiên cùng những cái...kia tam giai đích Đấu Sư, còn có tương đối chênh lệch, nhưng hẳn một chút cũng không có nhụt chí. Những người kia, dùng vài năm, thậm chí vài chục năm đích thời gian, mới tu luyện đến tam giai, mà chính mình, lại chỉ dùng mấy tháng!

Đấu Thánh phía dưới đích đấu khí võ giả, không cách nào phát hiện bí mật của hắn, chỉ biết khi hắn là một bình thường võ giả, không chỉ như thế, đấu khí của hắn vòng mấy còn muốn so mặt khác đấu khí võ giả nhanh hơn gấp đôi!

Đây chính là hắn đích vốn liếng a...!

Nghĩ đến Lục Tử Lăng, Đằng Phi đích dáng tươi cười trở nên có chút đắng chát, ánh mắt tràn ngập đau thương.

Người đích thành tựu, tổng hội hi vọng đạt được một số người đích khẳng định, cha mẹ đã không có ở đây, vốn là Đằng Phi rất hi vọng người kia là Lục Tử Lăng, hắn hi vọng còn có thể chứng kiến cái kia gương bình tĩnh đích mặt, cùng nhàn nhạt đích dáng tươi cười.

Đáng tiếc, cái này vốn là bình thường không có gì lạ đích yêu cầu, hiện tại cũng đã thành một loại yêu cầu xa vời.

Đằng Phi hai tay gắt gao nắm chặt nắm tay, tu bỏ được thập phần chính tề đích móng tay, thật sâu khảm vào đến lòng bàn tay, từng đợt đau đớn, nhắc nhở lấy hắn, sư phụ đã không có ở đây, sư phụ lại cũng không về được!

Đằng Phi cắn chặt hàm răng, không có rơi lệ. Nước mắt của hắn, đã tại cái đó ban đêm chảy hết rồi, theo sau này, hắn sẽ không lại vì bất luận kẻ nào rơi lệ.

Bởi vì hắn đã không còn là cái kia vô năng đích tiểu nam hài, cái kia bị người gọi là phế vật đích thiếu niên, hắn muốn báo thù, muốn trở thành một chính thức đỉnh thiên lập địa đích nam nhân!

Đằng Phi tại trong lòng thì: phải bảo vệ tốt người nhà của mình, tuyệt sẽ không lại để cho loại này bị kịch, lần nữa phát sinh ở trên người của mình!

Lúc này thời điểm, cửa phòng bị nhẹ nhàng gõ vang, lập tức, Đằng Văn Hiên mở cửa tiến đến, mang trên mặt khó nén đích vui vẻ, lúc này đây đích phong ba, hầu như đem trọn cái Thanh Bình Phủ đích sở hữu tất cả gia tộc đều liên lụy vào đến.

Thậm chí đem Thanh Nguyên Châu đích Thủ Hộ Giả đại nhân, cùng Phạm Trương Lật Tam Gia quý tộc, đều cho liên lụy liễu tiến đến. Nguyên vốn không có bất kỳ phần thắng đích Đằng gia, vậy mà như kỳ tích đích đã thành người cười cuối cùng đích người thắng!

Những gia tộc này chính giữa, Đằng gia đích tổn thất hầu như có thể nhỏ đến không đáng kể, mà Thanh Bình Phủ bát đại gia tộc, cùng Phạm Trương Lật Tam Gia quý tộc, tức thì là chân chính đích tổn thất vô cùng nghiêm trọng, quả thực không may đến nhà.

Nhất là Phạm Trương Lật Tam Gia quý tộc. Vốn là, bọn hắn có thể không đếm xỉa đến đây, chỉ tiếc bọn hắn phán đoán sai lầm liễu ngay lúc đó tình thế, cho rằng Đằng gia diệt vong không thể tránh né, không bằng thừa cơ bỏ đá xuống giếng, có thể được chỗ tốt.

Kết quả đâu này? Chỗ tốt không có gặp may, ngược lại bồi thường lên tất cả gia tinh nhuệ nhất đích tư binh. Không biết Phạm Trương Lật ba vị lão tộc trưởng, này sẽ vậy là cái gì tâm tình?

Vốn là Thác Bạt Gia đích tổn thất đồng dạng phi thường nhỏ, lại không nghĩ bị Đằng Phi một người đem toàn cả gia tộc cho chọn lấy, mà ngay cả trong gia tộc vẫn dấu kín lấy không bị ngoại giới biết đích một cái Đại Đấu Sư, đều chết thảm trong chiến đấu.

Lần này, Thác Bạt Gia đồng dạng là nguyên khí đại thương!

Vài năm ở trong, cũng đừng nghĩ trì hoãn tới!

Nếu không phải biết rõ Đăng Phi giờ phút này trong nội tâm như trước tràn ngập đau thương, Đăng Văn Hiên hận không thể lớn sắp xếp tiệc lễ tiệc, chúc mừng một phen.

“Cảm giác như thế nào đây? Khỏe chưa?” Đăng Văn Hiên ngồi ở bên giường, vẻ mặt hiền lành đích nhìn xem cái này lại để cho hắn ngoài ý muốn liên tục, cũng là kinh hỉ liên tục đích cháu trai.

“Cảm ơn gia gia quan tâm, ta tốt hơn nhiều, không sao.” Đăng Phi ngồi xuống, tựa ở đầu giường, nhìn xem Đăng Văn Hiên hỏi: “Gia gia, ta có một chuyện không rõ, không biết gia gia có thể hay không cho ta giải đáp.”

“Hả? Chuyện gì?” Đăng Văn Hiên có chút ngơ ngác một chút, theo bản năng nói ra.

“Là như thế này, ta tại cùng Thác Bạt Gia cái kia Đại Đấu Sư thời điểm chiến đấu, vốn là, thực lực của ta xa không bằng hắn, căn bản không thể nào là đối thủ của hắn, lúc ấy ta tuy nhiên tự biết không địch lại, nhưng quyết tâm liều mạng với người, trong khoảnh khắc đó, lực lượng của ta vậy mà hoàn toàn đã vượt qua ta bản thân đích cực hạn, gia gia biết rõ đây là có chuyện gì sao?”

Đăng Phi cũng không có nói mình có thể tu luyện đấu khí, mà là thay đổi một loại phương thức, hắn đã quyết định, tại chính mình có đầy đủ bảo hộ gia nhân đích thực lực lúc trước, sẽ không đối với bất kỳ người nào nói ra bí mật của mình.

Đăng Văn Hiên nhíu mày, chậm rãi nói ra: “Loại tình huống này, ta ngược lại là nghe nói qua, mỗi người đích trên người, kỳ thật đều có được rất mạnh tiềm lực, loại này tiềm lực bình thường sẽ không biểu hiện ra ngoài, chỉ có đã đến trong lúc nguy cấp, mới có thể biểu hiện ra hơn xa qua bình thường đích thực lực... Có lẽ, người chính là loại tình huống này, bất quá, còn là có chút khó tin, chẳng lẽ lại thực lực người bây giờ, cũng đã đạt tới ngưng tụ chân nguyên đích cảnh giới?”

Đăng Văn Hiên nói qua, khẽ lắc đầu, hắn biết rõ Đăng Phi đích trên người tất nhiên có chút bí mật, nhưng Đăng Phi chưa

nói, hấn cái này làm:lúc gia gia đây, tự cũng không chủ động đến hỏi. Mỗi người đều có thuộc về mình đích việc riêng tư, dù là hấn là trưởng bối, là Đằng Phi đích gia gia, cũng sẽ không dễ dàng hỏi đến.

Đằng Phi khẽ gật đầu, xem ra cũng chỉ có thể tiếp nhận loại này giải thích, bởi vì trừ lần đó ra, Đằng Phi cũng nghĩ không ra chính mình đến tốt cùng là như thế nào chém ra một đao kia đây. Ngay lúc đó cái loại cảm giác này, qua đi còn muốn đi tái diễn một lần, đã không thể nào. Vô luận hấn như thế nào ngưng tụ tinh thần, đều làm không được lại lại để cho đầu khí đạt tới cái loại này kinh người vòng mây.

Đằng Văn Hiên nhìn xem Đằng Phi hỏi: “Đúng rồi, gia gia tới, còn có một việc muốn với người xác định xuống, dựa theo dưới mắt đích tình thế, chúng ta cùng bát đại gia tộc, Thác Bát Gia, còn có Phạm gia, Trương gia cùng lật gia tầm đó, cũng rất không có khả năng phát sinh đại quy mô đích chiến đấu, nếu như tiếp tục đánh xuống, kết quả chính là lưỡng bại câu thương, đến lúc đó cũng sẽ bị người khác chui chỗ trống. Bất quá, người cũng không thích hợp tiếp tục lưu lại trong nhà rồi, chúng ta Đằng gia cũng không tính cường đại, người muốn trở nên mạnh mẽ, muốn vì cha mẹ người báo thù, hay (vẫn) là phải đi ra ngoài. Lúc trước gia gia muốn cho người đi đế đô, tiến vào học viện, cùng Đằng Vũ cùng Đằng Long bọn hấn cùng một chỗ.”

Đằng Văn Hiên nói qua, khẽ thở dài một tiếng, trên mặt nổi lên một vòng vẻ mặt bất đắc dĩ, nói tiếp: “Bất quá đến bây giờ, đi đế đô cũng không quá thích hợp. Bát đại gia tộc tuy nhiên không có khả năng lại đến trực tiếp đến đánh ta Đằng gia, nhưng bọn hấn đối với ta Đằng gia, đối với người, đều là hận thấu xương. Phạm Trương Lật Tam Gia đích trẻ tuổi, đại đô tại đế đô đích học viện đọc sách, bọn họ là quý tộc, nhân mạch rất rộng. Bát đại gia tộc đích tuổi trẻ đệ tử, cũng hơn nửa đều tại cái kia, đều có riêng phần mình đích nhân mạch cùng nội tình. Đằng Vũ cùng Đằng Long hai người bọn họ khá tốt, đã có chút ít căn cơ, tại học viện nháo sự, bọn hấn cũng không có lá gan lớn như vậy. Nhưng người lại không giống với, người đang ở đây đế đô, không có bất kỳ căn cơ, những người kia nếu như muốn đối phó người, con đường của người, sẽ cất bước duy gian.”

Đặng Văn Hiên nói đến đây, thở dài nói: “Đều do gia gia không có bốn sự, nói cách khác...”

“Gia gia, ngài đừng nói nữa, ta minh bạch ý của ngài. Để đó, ta sẽ đi, bất quá không phải hiện tại!”

Đặng Phi ánh mắt kiên định nhìn xem Đặng Văn Hiên, chậm rãi nói ra: “Ta đi Tây Thù, ba năm sau, ta sẽ trở về, đến lúc đó, vô luận là Phạm Trương Lật Tam Gia, hay (vẫn) là bát đại gia tộc, ta một cái đều sẽ không bỏ qua! Sau đó, ta lại đi để đó đích học viện bồi dưỡng!”

“Hài tử, chớ miễn cưỡng chính mình, quân tử báo thù mười năm không muộn, đừng cho chính mình lưng đeo áp lực quá lớn, mặc kệ như thế nào, gia gia đều ủng hộ ngươi!” Đặng Văn Hiên cảm khái nói.

Đặng Phi có chút động dung, nhẹ nói nói: “Gia gia, ta đi, Đặng gia sẽ không còn có nguy hiểm gì a? Bát đại gia tộc cùng Phạm Trương Lật Tam Gia, bọn hắn trì hoãn quá mức đến, có thể hay không lại...”

Đặng Văn Hiên lạnh lùng cười cười, trên mặt nổi lên một vòng ngạo nghễ đích cười lạnh: “Hài tử, đừng quên, gia gia của ngươi cũng là một gã Đại Đầu Sư! Nói đến dốc sức liều mạng, ta cũng không sợ bọn họ bất luận kẻ nào! Hơn nữa, gia gia cũng không phải là không có chính thức đích bạn tốt, chỉ là bọn hắn cũng không tại Thanh Nguyên Châu, khoảng cách xa xôi, nước xa không cứu được lửa gần. Bất quá bây giờ, ta đã thông tri bọn hắn, qua vài ngày, bọn hắn phái đích người, sẽ lại tới đây...”

Nhìn xem Đặng Phi có chút không tin tưởng lắm đích ánh mắt, Đặng Văn Hiên khẽ cười nói: “Yên tâm đi, trên đời này, cũng không phải là tất cả mọi người như Phạm Trương Lật ba cái kia lão bất tử giống nhau sự thật cùng thế lực, cũng có bằng hữu chân chính! Những người kia, đều là do năm gia gia đích một ít lão huynh đệ, từng có mệnh đích giao tình, bọn hắn tin được!”

Đặng Phi đích trong nội tâm, cho dù vẫn còn có chút nghi kỵ, nhưng nghe gia gia nói như vậy, cũng chỉ có thể tạm thời để xuống có chút bất an đích tâm.

Đặng Văn Hiên vừa cười vừa nói: “Tốt rồi, người không cần đi cân nhắc quá nhiều sự tình, chỉ cần nhớ kỹ, người ở bên ngoài, hết thấy đều rất khó, tất cả mọi chuyện, đều muốn dựa vào chính người, gặp chuyện đa dụng đầu óc, không nên vọng động.”

“Ta đã biết.” Đặng Phi gật đầu.

“Còn có, Tây Thùy bên kia... Cùng bên này có rất lớn bất đồng, cái này, gia gia sẽ không nói cho người nhiều như vậy, đi nhìn thấy về sau, người sẽ hiểu.”

Đặng Văn Hiên muốn nói lại thôi, lại để cho Đặng Phi trong nội tâm bao nhiêu có chút nghi hoặc, không rõ gia gia có cái gì khó nói chỉ ẩn.

Tây Thùy, không phải là xa xôi đích Tây Phương sao? Đặng Phi trong lòng suy nghĩ, đột nhiên nghĩ đến, chính mình chỗ đã học qua sở hữu tất cả văn hiến ở bên trong, đối (với) Tây Thùy đích phong thổ dân tình, hầu như đều không có bất kỳ giới thiệu, kể cả tại Tây Thùy có sinh ý đích Đặng gia, cũng hầu như nghe không được bọn hắn đàm luận Tây Thùy đích sự tình.

Vốn là còn không có cảm thấy có cái gì, nhưng bây giờ Đặng Phi đối (với) Tây Thùy bỗng nhiên sinh ra một ít hứng thú, bởi vì hắn chợt phát hiện, cái này với hắn mà nói, có lẽ rất quen thuộc đích địa phương, thật không ngờ đích lạ lẫm cùng thần bí.

Là cái gì, lại để cho tất cả mọi người đối (với) cái kia địa phương xa xôi, đều nói năng thận trọng hay sao?

Thứ hai trời sáng sớm, trời mới vừa tờ mờ sáng, mưa rào sơ nghỉ, trong không khí tràn ngập tươi mát đích bùn đất hương vị, đằng cửa nhà, một dãy thật dài đoàn xe ngừng ở lại nơi đó.

Suốt mười năm, Đặng gia cùng Tây Thùy bên kia, không sai biệt lắm sắp đã đoạn liên hệ, lần này, là Đặng Vân Chí sau khi chết đích trong mười năm, Đặng gia lần thứ nhất một lần nữa mở ra đi hướng Tây Thùy đích thương đội.

Trước khi đi, Đặng Văn Hiên cuối cùng khai báo Đặng Phi một câu: “Đi, phải cẩn thận bên kia Đặng gia chi nhánh!”

Chương 47

Cẩn thận bên kia chi nhánh? Những người kia không đều là phụ thân năm đó chính là thủ hạ sao? Tại sao phải cẩn thận bọn hắn?

Đặng Phi còn chưa kịp suy nghĩ, liền chứng kiến vành mắt đỏ bừng đích Đặng Vũ hướng chính mình đi tới.

Đặng Vũ đích tâm tình có chút không xong, nguyên lai tưởng rằng đệ đệ sẽ cùng nàng cùng đi đế đô, lại không nghĩ rằng, đệ đệ vậy mà đi Tây Thùy cái loại này xa xôi đích nghèo nàn địa phương, điều này làm cho Đặng Vũ rất không bỏ, có chút khó chịu. Cát bước Đặng Phi, nàng cũng nên quay về đế đô Thủy Tiên Đấu Vũ Học Viện rồi, Đặng Vũ cố gắng làm cho mình bài trừ đi ra một cái khuôn mặt tươi cười, lại so với khóc còn khó coi hơn vài phần.

Bất quá, phần này chân tình, lại làm cho Đặng Phi trong nội tâm cảm động, Đặng Phi tiêu sái cười: “Tỷ, tại đế đô chờ ta a, ba năm sau, ta nhất định sẽ đi tìm ngươi!”

“Tiểu hồn đản, ngươi nếu là dám không đi, tỷ tỷ không để yên cho ngươi!” Đặng Vũ gặp Đặng Phi vẻ mặt bộ dáng thoải mái, cũng giảm bớt vài phần ly biệt đích thương cảm, buột miệng cười, mặt của cô gái, xinh đẹp động lòng người.

“Tốt rồi, đi!”

Đặng Phi hướng về phía mọi người phát phát tay, quay người tiến vào xe ngựa, rất xa, Đặng Phi tựa hồ trông thấy một tờ có chút quen thuộc mặt, ở phía xa đám người vây xem trong lóe lên rồi biến mất, hơi khẽ cau mày, Đặng Phi cũng không có quá mức để ý.

Cuối cùng nhìn thoáng qua phồn hoa như trước đích Đặng Gia Trấn, Đặng Phi sắc mặt trở nên trong trẻo nhưng lạnh lùng: lần này đi xa Tây Thùy, cảm giác không phải là một loại ẩn nhẫn cùng né tránh?

Nói cách khác, con đường của hấn, hấn là đế đô! Mà không phải cái kia xa xôi không biết đích thần bí Tây Thù!

Bát đại gia tộc, Phạm gia lật gia Trương gia, Lãnh Nguyên Dã, chờ ta, ta sẽ trở lại!

Theo đầu xe tay lái xe từng tiếng sáng đích hô quát, thật dài đoàn xe, rồ cục lên đường!

Đặng gia mọi người đưa mắt nhìn đoàn xe đích ly khai, Đặng Văn Hiên thầm nghĩ trong lòng: hài tử, hi vọng cái này một xe ngựa đội đích hàng, có thể làm cho người ở bên kia, sinh hoạt nhẹ nhõm chút ít. Đặng gia đích chi nhánh, hắc... Chi nhánh? Hiện tại, chỉ sợ sớm đã tự lập môn hộ, tự xưng chính thống đi à nha? Lão Nhị lão Tam, năm đó Vân Chí cái chết thời điểm, các người liền nói cái gì cũng không chịu trở về, làm như ta không rõ tâm tư của các người? Mười năm đích quang âm, ta không có lại với các người liên hệ, các người có lẽ cũng minh bạch, ta coi trọng đây, không phải cái kia phần sản nghiệp, con của ta cũng bị mất, ta muốn cái kia phần sản nghiệp làm cái gì? Ta chỉ (cái) hi vọng, các người có thể xem tại Vân Chí đích phân thượng, hảo hảo đích đối đãi con của hấn. Tiểu tử này, có thể không phải là các người trong tưởng tượng phế vật, các người có thể ngàn vạn, ngàn vạn đừng đem hấn trở thành là muốn thu về phụ thân hấn sản nghiệp đích phế vật thiếu gia đối đãi, cũng đừng đánh cái này một xe hàng đích chủ ý, nói cách khác, các người gặp nhiều thua thiệt đây!

Nghĩ đến, Đặng Văn Hiên đích khóe miệng, nổi lên một vòng lạnh như băng đích cười, trong tươi cười, mang theo vài phần đau thương.

Quay đầu lại, hướng về phía vụng trộm chà lau khóe mắt đích Đặng Lôi nói ra: “Lôi Nhi, người cũng không nhỏ, lần này, hãy cùng chị của người đi đế đô, không nên ở nhà tộc bên này!”

Đặng Lôi gật gật đầu, nói ra: “Yên tâm đi gia gia, ta chắc chắn sẽ không cho gia tộc mất mặt!”

Đặng Văn Hiên gật gật đầu, có chút mệt mỏi khoát tay áo, nói ra: “Tốt rồi, đều trở về đi!”

...

Xa xa, trong góc, Thác Bạt Mẫn Liệt tựa ở trên tường, vẻ mặt sợ hãi cùng vẻ oán độc, ngực kịch liệt phập phồng, liên tục thở hổn hển, vừa mới Đăng Phi cái nhìn kia, lại để cho hắn có loại như dọa hăm băng địch cảm giác, tâm thần đại loạn, ngoại trừ một thân mồ hôi lạnh.

Hắn không biết mình đến tột cùng là thế nào, tại sao phải như thế e ngại Đăng Phi? Bất quá bây giờ khá tốt, Thác Bạt Gia không ai hội (sẽ) cười nhạo hắn, bởi vì Thác Bạt Hồng Phong đích quan tài, bây giờ còn bày ở trong linh đường đây này.

Cái kia kinh thể hãi tục đích một đao, đến bây giờ, nhìn thấy một màn kia đích Thác Bạt Gia người hồi tưởng lại, còn cũng nhin không được vẻ mặt sợ hãi, tay chân lạnh buốt.

Người mạnh nhất đều chết ở Đăng Phi dưới đao, toàn bộ Thác Bạt Gia, ai không sợ Đăng Phi? Hiện tại Đăng Phi cuối cùng đã đi, Thác Bạt Gia cao thấp, cũng đều nên buông lỏng một hơi rồi.

Thác Bạt Mẫn Hồng cái kia gương anh tuấn đích mặt, bởi vì hận cực, mà trở nên có chút vặn vẹo, một đôi mắt tràn ngập vẻ oán độc.

“Đăng Phi, ngươi chờ, một ngày nào đó, ta nhất định phải tự tay giết ngươi! Nhất định!” Thác Bạt Mẫn Liệt cắn răng thề.

...

Đăng Phi một người lẳng lẳng đích ngồi trong xe ngựa, trong đầu không ngừng hồi tưởng đến gia gia trước khi đi, cuối cùng nói rõ cho một câu nói của hắn: phải cẩn thận bên kia Đăng gia chi nhánh!

Những lời này nặng trĩu đây, đặt ở Đăng Phi đích trong lòng. Đi qua trong mười năm, Đăng Phi chưa từng có đi quan tâm qua Tây Thùy bên kia sự tình, có lẽ là tận lực không muốn suy nghĩ cái kia địa danh, bởi vì vừa nghĩ tới Tây Thùy, tổng sẽ nghĩ tới hắn chết đi đích cha mẹ song thân, cái loại này đau lòng, là người khác vĩnh viễn đều không thể lý giải đây.

Đăng Phi biết rõ, ở lại Tây Thùy bên kia Đăng gia chi nhánh, là của mình Nhị gia gia cùng Tam Gia Gia.

Đăng gia tại Đăng Văn Hiên cái này thay, cậu ấm đệ tử cùng sở hữu ba cái, theo thứ tự là lão đại Đăng Văn Hiên, lão Nhị

Đặng Văn Đình, lão Tam Đặng Văn Hồ.

Năm đó Đặng Văn Chí khai thông Tây Thùỵ thương lộ, đánh rớt xuống trụ cột về sau, Đặng Văn Đình cùng Đặng Văn Hồ liền cùng đại ca Đặng Văn Hiên xin, chủ động muốn đi đâu bên cạnh khai hoang.

Chuyên đi này, chính là cử động gia dòi, hơn nữa không còn có đã trở lại.

Tại Đặng Văn Chí sau khi chết, Tây Thùỵ bên kia chỗ có sinh ý, cũng liền bị Đặng Văn Đình cùng Đặng Văn Hồ tiếp quản, hai người này mặc dù không có Đặng gia hạch tâm linh được —— Đặng thị Sinh Cơ Tán đích cách điều chế, nhưng trong tay đích đan dược cách điều chế cũng không ít, hơn nữa làm:lúc năm qua đi bên kia Dược tề sư cùng thợ rèn, là Đặng gia ưu tú nhất đích một đám.

Cho nên, cho dù không có trọng yếu nhất đích phương thuốc cùng vũ khí rèn phương pháp, nhưng muốn phát triển tiếp cũng không khó. Thực tế năm đó Đặng Văn Chí đã hoàn toàn tại đâu đó đứng vững vàng gót chân, có cái kia phần kiên cố đích trụ cột đặt ở nơi nào, chỉ cần không xằng bậy, kinh doanh phát triển tiếp, nhất định là không có vấn đề đấy.

Đặng Phi sớm mấy năm bởi vì bản thân đích nguyên nhân, rất ít cùng người khác trao đổi, bởi vậy, rất nhiều chuyện hắc cũng không rõ ràng lắm, xem ra, lão gia tử tựa hồ cũng không muốn lại để cho hắc biết quá nhiều, luôn luôn khoái nhân khoái ngữ lão gia tử, tại nói với hắc nảy sinh Tây Thùỵ đích thời điểm, cũng trở nên hàm hồ suy đoán.

Đặng Phi trong lòng suy nghĩ: có lẽ, biết quá nhiều, đối với chính mình cũng không có lợi a.

Đặng Phi đích kinh nghiệm cùng lịch duyệt tuy nhiên chưa đủ, nhưng đầu óc của hắc không ngu ngốc. Hắc không sai biệt lắm có thể nghĩ đến, chính mình lần đi Tây Thùỵ, bên kia gia tộc chi nhánh sẽ có như thế nào đích phản ứng, đại khái, sẽ không hoan nghênh chính mình a?

Bọn hắc thậm chí hội (sẽ) cho là mình đi Tây Thùỵ, là Đặng Văn Hiên đi một chiêu hay quân cờ!

Tây Thùy là phụ thân hấn năm đó một tay mở đường đi ra đích địa phương, hấn hiện tại đi qua, bên kia nhất định sẽ cho là hấn, là tiếp thu sản nghiệp của phụ thân đến rồi!

Đằng Phi trong nội tâm suy nghĩ, bao nhiêu đã minh bạch vì cái gì gia gia chưa cùng chính mình đem lời nói thấu, đại khái là sợ nói hết rồi, chính mình ngược lại sinh ra một ít không nên có đích ý niệm trong đầu, do đó cùng những cái...kia càng già càng lão luyện chống lại, ăn thiệt thòi a?

Đằng Phi tựa ở xóp đích trên đệm, lẳng lặng suy nghĩ lấy: ta cũng không có thêm những cái...kia cái gọi là sản nghiệp, ta cũng không thích người khác nhằm vào ta, không nên ta có được đồ vật gì đó, ta chẳng muốn đi để ý tới cùng hỏi đến, nhưng chính thức thuộc về ta đấy, ai cũng cầm không đi!

Đi Tây Thùy đích cái thứ nhất trong đêm, bọn hấn nghỉ đêm tại Mang Năng Quần Sơn đích biên giới, ngày hôm nay, đi ra hơn bảy mươi ở bên trong, không có gì bất ngờ xảy ra, đại khái muốn ba tháng tả hữu, mới có thể đến bờ biển, sau đó tại trên biển đi thuyền một tháng, mới có thể : thì tới Đạt Tây thùy.

Đây là lý tưởng nhất đích trạng thái, một khi xuất hiện chút:điểm tình huống ngoài ý muốn, như vậy, toàn bộ hành trình cũng sẽ bị vô kỳ hạn đích kéo dài.

Nhưng mà, chỉ cần thành công đến Đạt Tây thùy, như vậy, bên này sở hữu tất cả thương phẩm, đều muốn trở thành giá trị liên thành đích bảo vật! Cho dù là một kiện bình thường đích đồ sứ, ở bên kia cũng có thể bán đi giá trên trời!

Năm đó Đằng Vân Chí thành công đả thông này thương lộ, lần thứ nhất đến Đạt Tây thùy, nhân viên tổn thất hơn phân nửa, nhưng lúc trở lại, nhưng lại chứa cả xe đích hoàng kim!

Lại càng về sau, Đằng Vân Chí thành công tại Tây Thùy đứng vững gót chân, Đằng gia đích thực lực thoáng cái đạt được cực lớn tăng lên, có thể nói, nếu không có Đằng Vân Chí đã chết, bây giờ Đằng gia, chỉ sợ tại toàn bộ Chân Vũ Hoàng Triều, đều được xưng tụng siêu cấp phú hào!

Này thương lộ, cũng bị Đằng gia người coi là hoàng kim chi lộ!

Lúc này đây, toàn bộ thương đội tổng cộng ước chừng có ba trăm bảy mươi nhiều người, trong đó có hơn năm mươi tên Đẳng gia tinh nhuệ hộ vệ, còn lại những cái...kia, tất cả đều là năm đó đi theo Đẳng Vân Chí đi qua này thương lộ đích lão nhân, kinh nghiệm cực kỳ phong phú, toàn bộ Đẳng gia, cũng chỉ có những người này, mới có thể bình an đi qua này phức tạp đường.

Đây cũng là vì cái gì năm đó lão gia tử thương tâm gần chết, đóng cửa này hoàng kim chi lộ về sau, Tây Thùy bên kia chi nhánh lại cũng không cách nào từ nơi này bên cạnh thu hoạch ủng hộ nguyên nhân. Chính bọn hắn, căn bản là đi không thông này phức tạp lộ!

Đương nhiên, lão gia tử cùng Tây Thùy bên kia gia tộc chi nhánh đã đoạn liên hệ, còn có một nguyên nhân trọng yếu hơn, cái kia chính là: Đẳng Vân Chí đích chết, lại để cho lão gia tử không cách nào tiêu tan, mặc dù không có trực tiếp chứng cứ chứng minh bên kia gia tộc chi nhánh có tham dự, nhưng ít ra, Đẳng Vân Chí gặp chuyện không may đích thời điểm, bọn họ lạnh lùng cùng không làm vì, lại để cho lão gia tử canh cánh trong lòng.

Dứt khoát dưới sự giận dữ, đóng cửa này hoàng kim chi lộ.

Hôm nay trong thương đội đích những thứ này lão nhân, đối (với) gần nhất phát sinh ở Đẳng gia đích một sự tình, biết quá tường tận, cũng biết lão gia tử mười năm sau một lần nữa mở ra này thương lộ làm như vậy là vì cái gì.

Cho nên, đối (với) Đẳng Phi vị này tiểu thiếu gia, đều rất tôn kính.

Thực tế những cái...kia nghe nói Đẳng Phi gần nhất với tư cách đích người, đối mặt Đẳng Phi đích thời điểm, luôn không khỏi mang theo vài phần kính sợ.

Ai cũng không thể tưởng được, mấy tháng trước, còn bị rất nhiều người cho rằng phế vật đích Đẳng Phi thiếu gia, dùng ngăn ngừa mấy tháng, làm xuống liễu rất nhiều người khác cả đời đều làm không được đích sự tình!

Tùy tiện cái đó một kiện, nói ra đều sinh ra oanh động!

Đả bại Thanh Bình Phủ Vương gia thiếu niên thiên tài Vương Duy Dương, bỗng nhiên nổi tiếng; tay cầm bát đại gia tộc đích việc riêng tư, công khai lừa gạt vợ vết tài sản bát đại gia tộc, cho dù không có có thành công, nhưng tại cái đó trong đêm, tự tay chém mười cái bát đại gia tộc cao tầng cường giả đầu, lại để cho bát đại gia tộc tổn thất vô cùng nghiêm trọng, dẫn đến nguyên khí đại thương; một người xông vào Thác Bạt Gia, giết hơn mười người, chém Thác Bạt Gia gia chủ đích con ruột Thác Bạt Mẫn Hồng, chém chết Thác Bạt Gia chủ đích đệ đệ, nghe nói hay (vẫn) là Thác Bạt Gia cường đại nhất đích cao thủ!

Như vậy đích công tích, mà ngay cả năm đó đích Tam gia Đằng Vân Chí, đều không có làm được qua!

Cho dù Đằng Vân Chí làm đích đều là đại sự, là bọn hắn hoàn toàn không hiểu đích đại sự, nhưng đối với những thứ này Đằng gia đích người đến nói, hay (vẫn) là Đằng Phi làm việc này, càng thêm trực quan, càng để cho bọn họ cảm thấy rung động.

Chạng vạng tối, một đám người đem tràn đầy hàng hóa đích xe ngựa làm thành một vòng, hộ ở bên ngoài, như vậy có thể chống cự cường đạo hoặc là dã thú đích công kích, hình thành một đạo tự nhiên che chắn.

Trong thương đội đích mấy cái lão tư cách, cùng lần này đích hộ vệ thủ lĩnh, cùng Đằng Phi cùng một chỗ, vây quanh một đồng tràn đầy đích đồng lửa, một bên nấu súp một bên nói chuyện phiếm.

Hộ vệ đích thủ lĩnh, là Đằng gia đích một cái bàng chi, bồi phận bên trên là Đằng Phi đích thúc thúc, tên là Đằng Vân Thảo, người cũng cùng ven đường cây cỏ giống nhau, kia mạo xấu xí, rất không ngờ.

Bất quá Đằng Phi lại không có bất kỳ xem thường vị này tộc thúc đích ý niệm trong đầu, có thể tại Đằng gia đích một đám tinh nhuệ hộ vệ chính giữa trở hết tài năng, trở thành một thống lĩnh, tự nhiên sẽ từng có người đích bổn sự.

Đằng Vân Thảo đối (với) vị thiếu gia này cũng thập phần khách khí, Đằng Phi đích thực lực, hẳn là tận mắt nhìn thấy

đây, vào lúc ban đêm, bát đại gia tộc đích người đến đánh đích thời điểm, Đằng Phi thể nhưng là trực tiếp đã giết người!

Chớ nói chi là Đằng Phi còn một người chọn lấy toàn bộ Thác Bạt Gia, cái này tại Đằng Vân Thảo xem ra, quả thực chính là chuyện bất khả tư nghị, cho nên, hắn đối (với) vị này tiểu thiếu gia, là cái loại này theo thực chất bên trong phát ra đích kính trọng.

“Phi ít, như thế nào đây? Còn thói quen không?” Đằng Vân Thảo sờ chút liễu thoáng một phát đồng lửa, lại để cho hỏa thiêu đốt đích càng vượng một ít, phía trên mang lấy đích cái kia miệng nồi sắt ở bên trong, canh thịt hương khí bốn phía.

Đằng Phi cười cười, nhìn thoáng qua vây quanh đồng lửa đích mọi người, nói ra: “Bao nhiêu có chút không thói quen, bất quá, ta sẽ rất nhanh chóng quen thuộc đấy!”

Đằng Phi lời này, lại để cho người chung quanh lập tức đối với hắn lau mắt mà nhìn, ánh mắt theo vốn là đích kính sợ, trở nên có chút thân thiết đứng lên.

Nguyên nhân rất đơn giản, Đằng Phi cường thịnh trở lại, đó cũng là hắn vũ lực bên trên đích mạnh mẽ, hắn mới mười ba tuổi. Tại đây chút ít quanh năm hành tẩu bên ngoài, một nắng hai sương, màn trời chiếu đất vì thái độ bình thường đích mắt người ở bên trong, Đằng Phi chính là một cái không có lớn lên đích hài tử.

Bình thường mà nói, một cái không có bị khổ đích mọi người thiếu gia, nghe được loại vấn đề này, hoặc là vẻ mặt thống khổ, nói đây không phải người qua đích thời gian; hoặc là sẽ nghĩ đến bề ngoài hiện anh hùng của mình khí khái, bảo hoàn toàn không có vấn đề.

Dù sao, đây chỉ là ngày đầu tiên.

Bất quá Đằng Phi lại nói thẳng không thói quen, không có nói sai, nói rõ hắn phẩm chất rất tốt, sau đó nói rất nhanh sẽ thói quen, cái này đồng dạng nói rõ liễu hắn tính tình kiên nghị, không sợ chịu khổ.

Bọn hắn những người này, thích chính là Đằng Phi loại tính cách này đích người. Nếu như bọn hắn không thích một người,

cho dù Đẳng Phi là bọn hấn kính trọng nhất đích Tam gia đích nhị tử, vậy cũng hay (vẫn) là không thích.

Đẳng Phi biết rõ, chính mình lần đi Tây Thù, những ngừng người này đầu tiên muốn đoàn kết tốt, gia gia đem bọn họ giao cho mình, mặc dù không có nói rõ, nhưng chính thức đích hàm nghĩa, lại chẳng khác gì là để cho bọn họ từ nay về sau, đi theo chính mình!

Vô luận như thế nào, những kinh nghiệm này phong phú đích lão nhân, mình cũng muốn nắm giữ ở trong tay, không thể bị bên kia gia tộc chi nhánh cho đào đi!

Có lẽ gia gia đối với mấy cái này lão nhân, âm thầm còn có cái khác nói rõ, nhưng Đẳng Phi minh bạch, hấn nhất định phải khiến cái này người, trước tiếp nhận chính mình, nói cách khác, hết thầy đều là nói suông.

Đại khái lão gia tử cũng là nghĩ như vậy, cho nên dứt khoát cái gì cũng không có cùng Đẳng Phi nói. Đẳng gia đích gia huấn ở bên trong, đối (với) văn bối đích phương thức giáo dục, là muốn chống lại ngăn trở, chống lại ma luyện, mới có thể thành đại sự.

Chương 48

“Thiếu gia đôi (với) Tây Thùy hiểu rõ không?” Nói chuyện đây, là một cái hơn 40 tuổi đích trung niên nhân, mặt đen lông ngực, râu quai nón, một đôi mắt sáng ngời có thần, tùy ý đích ngồi dưới đất.

Đằng Phi nhận thức nói chuyện vị này, là năm đó đi theo phụ thân khai hoang đích tộc nhân một trong, tên là Đằng Vân Trác, xuất từ Đằng gia bàng chi, là Đằng Phi đích một cái tộc thúc.

“Tộc thúc khách khí, bảo ta Đằng Phi là tốt rồi.” Đằng Phi nói qua, trên mặt nổi lên một vòng thương cảm đích dáng tươi cười, sau đó nói: “Ta đối (với) Tây Thùy là hai mắt một vòng hắc, không có bất kỳ hiểu rõ, cha mẹ của ta chết tại đâu đó, cho nên, nói thật, ta cũng không thích cái chỗ kia, tộc thúc cho ta nói một chút a, ta ở trong sách rất ít có thể chứng kiến về Tây Thùy đích ghi lại.”

Đằng Vân Trác cười cười, nhẹ nói nói: “Tây Thùy a..., đó là một chỗ thần kỳ, cũng không phải sách vở bên trên không có ghi lại, mà là Đằng Gia Trấn quá nhỏ...”

Đằng Vân Trác lộ ra nhớ lại đích thần sắc, nói ra: “Hơn nữa thiếu gia người đi qua vẫn luôn dừng lại ở Đằng gia, hầu như không có ra khỏi cửa, Đằng gia đích trong Tàng Thư các, vốn là về Tây Thùy đích sách vở sẽ không nhiều, Tam gia gặp chuyện không may về sau, tuyệt đại đa số nâng lên Tây Thùy đích sách vở, đều bị thương tâm tức giận lão gia tử, một mối lửa đốt. Nói nếu không phải Tam gia khi còn bé đã thấy nhiều Tây Thùy đích câu chuyện, cũng sẽ không đi mở tích cái kia thương lộ, càng sẽ không chết...”

Đằng Phi có chút kinh ngạc, đồng thời cũng có chút âm đạm, xem ra, chính mình không biết sự tình, thật sự là nhiều lắm.

Lúc này thời điểm, có người tới cho mỗi người bới thêm một chén nữa canh thịt, Đằng Phi tạ ơn, thổi hai cái, nhẹ nhẹ uống

một ngum, canh thịt uống rất ngon, hương vị thập phần hương nồng, liền bánh nướng, Đăng Phi không có chút nào thiếu gia cái giá đỡ đích bắt đầu ăn.

Kỳ thật, đây là Đăng Phi lần thứ nhất ăn loại vật này, hơn nữa hẳn biết rõ, tất cả mọi người tại nhìn mình, dù là hẳn hơi chút một chút nhú mày, đều sẽ có người cho là hẳn là một nuông chiều từ bé đích hài tử.

Quả nhiên, gặp Đăng Phi ăn rất ngon lành bộ dạng, tất cả mọi người cười rộ lên.

Đăng Vân Trác cũng ăn hết hai phần bánh nướng, đã uống vài ngum súp, sau đó thở dài nói: “Tây Thùy thật là quá thần kỳ, lần thứ nhất đến bên kia thành thị, ta quả thực sợ ngây người, không nghĩ tới, trên đời này thậm chí có mọc ra cánh đích người, về sau mới biết được, đó là vũ người, còn có Hồ Tộc, hồ tộc các loại:đội... Bọn hẳn, đều là Thú Nhân!”

Phốc!

Đăng Phi một ngum đem vừa uống vào súp cho phun tới, nghẹn họng nhìn trần trời đích nhìn xem Đăng Vân Trác, khoe miệng kịch liệt co quắp, cho đã mắt bất khả tư nghị biểu lộ: “Cái gì? Tộc thúc, ngươi xác định ngươi không phải tại kể chuyện xưa?”

Trông thấy Đăng Phi đích bộ dáng, mọi người cũng nhin không được cười rộ lên, không có thiếu gia cái giá đỡ, có thể theo chân bọn họ cùng một chỗ chịu khổ, nghe được chuyện bất khả tư nghị, cũng không có làm bộ rụt rè, Đăng Phi đích hình tượng, trong mắt bọn họ trở nên càng thêm sinh động tươi sống đứng lên, bọn hẳn ưa thích ít như vậy gia.

Đăng Vân Trác nhếch miệng cười cười, nói ra: “Năm đó lần thứ nhất chứng kiến những cái...kia Thú Nhân đích thời điểm, ta cũng rất kinh ngạc, bộ dáng so ngươi bây giờ không khá hơn bao nhiêu, về sau lâu rồi, cũng sẽ biết, trên cái thế giới này, không hề chỉ có nhân loại chúng ta đích tồn tại, nghe nói tại đại dương ở chỗ sâu trong, còn có Hải Tộc, bất quá ta chưa từng có bái kiến, cho nên chỉ có thể làm:lúc đó là một truyền thuyết. Nhưng Tây Thùy bên kia, đích thật là có rất nhiều thú nhân bộ lạc đấy.”

“Trên đời này vậy mà thật sự có Thú Nhân, quá thần kỳ” Đẳng Phi cảm giác rất không thể tưởng tượng nổi, nguyên lai tưởng rằng một ít sách vở bên trên về Thú Nhân đích ghi lại tại bơi ngấm thi nhân tại chuyện phiếm, không nghĩ tới lại thật sự tồn tại, hơn nữa, xem ra những người này chính giữa, liền chính mình không biết.

Thật đúng là kiến thức nông cạn a...!

Đẳng Phi tự giễu cười, nguyên cho là mình đã biết rõ rất nhiều, thuở nhỏ coi như là đọc nhiều sách vở kiến thức uyên bác, không thể tưởng được mới vừa đi ra gia môn, liền phát hiện mình nguyên lai đúng là như thế vô tri... May mắn, chưa cùng những người này khoe khoang, nói cách khác, còn không bị chết cười.

Đẳng Vân Trác lắc đầu, vừa cười vừa nói: “Tây Thùy bên kia, đồng dạng cũng là dùng nhân loại làm chủ, nhân loại cùng Thú Tộc tầm đó, trên cơ bản bình an vô sự, những cái...kia Thú Nhân kỳ thật đều rất thông minh, không hề giống trong tưởng tượng như vậy, dã man, còn không có đầu óc, bọn hán đại đa số tướng mạo cùng nhân loại tương tự, chẳng qua là bảo lưu lại một ít chủng tộc đích cơ bản đặc thù, nói thí dụ như mèo tộc đích lỗ tai là tiêm đầy, Hồ Tộc đích người, phía sau là có cái đuôi đầy, nhưng Hồ Tộc đích nam nhân đều rất anh tuấn, nữ nhân cũng rất đẹp, tại Tây Thùy, nếu như trong nhà có một cái Hồ Tộc đích nữ nô, là kiện đáng giá khoe khoang đích sự tình.”

Đẳng Vân Trác ha ha cười, trong ánh mắt hiện lên một vòng hướng tới.

Đẳng Vân Thảo ở một bên tiếp nhận lời nói đến, có chút cảm khái nói: “Năm đó lần thứ nhất cùng Tam gia đi Tây Thùy đích thời điểm, thật sự là mở rộng tầm mắt a..., không nghĩ tới, trên đời này còn có thần kỳ như thế đích chủng tộc, lúc ấy còn có một miêu nữ cùng ta tỏ tình, đáng tiếc biết được lá gan quá nhỏ, không dám đáp ứng, bây giờ suy nghĩ một chút, thật sự là hối hận vạn phần!

Tất cả mọi người ngăm hiểu lẫn nhau đích cười rộ lên, chỉ cần là nam nhân, liền đều có tìm kiếm cái lạ liệt điểm đích tâm lý, cực ít có người ngoại lệ.

“Tốt rồi tốt rồi, các ngươi tên gia hỏa này, không nên mang hư mất thiếu gia, thiếu gia về sau là muốn làm đại sự đấy, theo chúng ta đám người kia không giống với!” Một cái hơn năm mươi tuổi đích lão giả uống cạn sạch trong chén đích canh thịt, thở phào một cái, sau đó nói: “Thiếu gia, ngươi rất không tồi, ta nghe nói chuyện của ngươi, theo bối phận bên trên coi là, đang ngồi chư vị, hầu như đều là của ngươi thúc thúc bá bá đồng lứa đấy, nhưng tất cả mọi người rất tôn kính Tam gia, cũng đều đem ngươi trở thành làm thiếu gia, ngươi cũng tạm thời đã chiếm được chúng ta đích tán thành, ta nói như vậy, thiếu gia ngài đừng không thích nghe.”

Lão giả này vừa nói, những người khác đều ngậm miệng không nói, nhìn ra được, lão giả tại chi đội ngũ này chính giữa, uy vọng rất cao.

Đằng Phi chăm chú gật đầu, chân thành nhìn xem lão giả này, nhẹ nói nói: “Ta hiểu.”

Lão giả mỉm cười xuống, nói ra: “Sở dĩ với ngươi nói thẳng, là vì đã đến Tây Thùy bên kia, hội (sẽ) có rất nhiều thiếu gia không nghĩ tới khó khăn, nói thật, muốn không phải là bởi vì ngươi là Tam gia đích nhi tử, cho dù lão gia tử tìm được ta, ta cũng sẽ không lại đi chuyến này. Tam gia đi về sau, ta đối (với) Tây Thùy, cũng không có gì tình cảm, bên kia Nhị lão gia cùng Tam lão gia, ta không thích bọn hắn, hôm nay ngồi ở chỗ này đích sở hữu tất cả năm đó đích lão nhân, cũng đều không thích bọn hắn!”

Đằng Phi lẳng lẳng đích nghe, không có nói xen vào.

Lão giả trầm giọng nói ra: “Năm đó Tam gia gặp chuyện không may, ta biết rõ, theo chân bọn họ kỳ thật không có sao, nhưng bọn hắn ngay lúc đó không làm vì, làm cho lòng người hàn, chẳng những không có bất luận cái gì cử động, ngược lại tập trung tinh thần đích thanh trừ chúng ta nhóm này lão nhân, xâm chiếm Tam gia đích những cái...kia sản nghiệp, một cái người của gia tộc, vậy mà lạnh lùng đến tình trạng như thế, thật là làm cho lòng người lạnh ngắt....!”

Lão giả lúc nói chuyện, những người khác đều yên lặng đích gật đầu, nhìn ra được, bọn hắn năm đó đều bị không ít ủy khuất.

Đặng Vân Thảo cười lạnh một tiếng, nói ra: “Năm đó Tam gia khi còn sống, bọn hăn nịnh bợ đạt được là chịu khó!”

Đặng Vân Trác lau miệng ba bên trên đích đầu, cười khở nói: “Sự tình đi qua nhiều năm như vậy, các người còn không có tiêu tan a..., nói thật, ta đều nhanh đã quên hình dạng của bọn hăn, lần này chúng ta đi Tây Thùy, cũng không cần phải theo chân bọn họ đánh cái gì quan hệ, nhiệm vụ của chúng ta, chính là lại để cho thiếu gia ở bên kia không có nỗi lo về sau, đem nhóm này hàng, bán đi xứng đáng đích giá tiền! Năm đó chúng ta có thể làm được, hiện tại, chúng ta giống nhau có thể!”

Lão giả than nhẹ một tiếng: “Ta không lo lắng cái khác, ta chỉ sợ đã đến Tây Thùy, người bên kia hội (sẽ) đối với chúng ta bất lợi!”

“Phi! Bọn hăn dám!” Đặng Vân Thảo cười lạnh nói: “Còn phản liễu bọn hăn, chúng ta cũng không phải đi qua phải về Tam gia năm đó sản nghiệp đấy, thiếu gia cũng sẽ không một mực ở lại nơi đó, chúng ta không tìm bọn hăn tính sổ cũng thì thôi, bọn hăn còn dám đối với chúng ta bất lợi?”

Đặng Vân Trác nói ra: “Vấn đề là, bọn hăn có tin hay không?”

Lão giả gật gật đầu: “Bọn hăn sẽ không tin đấy!” Nói qua, lão giả nhìn xem Đặng Phi nói ra: “Thiếu gia, không biết gia chủ lão gia có hay không đã nói với người, chúng ta những người này, về sau hội (sẽ) một mực đi theo người! Vô luận người về sau đi tới chỗ nào, chúng ta đều là người của người.”

Đặng Phi đứng người lên, hướng về phía người xung quanh ôm quyền thi lễ, nói ra: “Cảm tạ chư vị đích ủng hộ và tín nhiệm, Đặng Phi còn trẻ, có cái gì làm không được khá đấy, mọi người nhiều thông cảm, có cái gì sẽ không đâu, mọi người nhiều chỉ giáo.”

Một đám người tất cả đều đứng lên, không nói thêm gì, nhưng trong mắt tất cả đều mang theo một cỗ cực nóng đích hào quang, bọn hăn năm đó liền là theo chân Tam gia đấy, hiện tại lão gia tử đem bọn họ giao cho Tam gia đích nhi tử, thiếu gia đích biểu hiện, không để cho bọn hăn thất vọng, ít nhất hiện đang không có, cho nên, những người này đích tâm đều thập phần lửa nóng.

Đặng Phi nghe xong mấy người vừa mới nói chuyện, đã biết rõ, Tây Thùy tình huống bên kia, xa so với chính mình trong tưởng tượng muốn phức tạp rất nhiều lần. Đặng Phi cũng là hiện tại mới biết được, Tây Thùy bên kia Đặng gia chi nhánh, trên cơ bản đã xem như khác lập môn hộ rồi, nhưng lại xâm chiếm liễu rất nhiều năm đó phụ thân hắn lưu lại đích sản nghiệp.

Những chuyện này, đi qua tại Đặng gia, chưa từng có người đàm luận qua, Đặng Phi cũng không theo biết rõ. Bây giờ nghe nói, Đặng Phi đích trong nội tâm, tự nhiên bay lên một cỗ lửa giận, bất quá, Đặng Phi cũng không có biểu lộ ra. Ngược lại nhìn xem lão giả, đến bây giờ hắn cũng không biết tính danh đích lão giả, cung kính mà hỏi: “Không biết tiên sinh là thế nào an bài?”

“Ha ha.” Lão giả cười cười, nói ra: “Ngược lại là ta sơ sót, lão hủ tên là tên là Trần Phương, năm đó hãy theo phụ thân ngươi đây.”

“Nguyên lai là Trần bá bá, Đặng Phi thất lễ.” Đặng Phi cung kính nói.

Trần Phương trấn an cười cười, sau đó nói: “Thiếu gia nếu như có thể tin được ta, ta đây đã nói nói ý nghĩ của ta. Thiếu gia lần này đi xa Tây Thùy, cụ thể nguyên nhân, tất cả mọi người rõ ràng, ta sẽ không tại nói năng rườm rà rồi, cho nên, đã đến Tây Thùy, thiếu gia cần việc cần phải làm, chính là tâm không không chuyên tâm đích tu luyện, tăng thực lực lên. Mà chúng ta đám người kia, sẽ thay thiếu gia an bài tốt mọi chuyện cần thiết, gia tộc đích chi nhánh bên kia, ta không đề nghị thiếu gia trực tiếp đi qua, đương nhiên, lễ tiết tính đích bái phỏng, hay (vẫn) là cần đấy. Nếu như thiếu gia thật sự có tâm thu hồi năm đó Tam gia đích sản nghiệp, vậy lão hủ đề nghị, chậm rãi đồ chi, ngàn vạn không nên vượt qua chi qua gấp. Bọn hắn tại Tây Thùy bên kia, kinh doanh nhiều năm, từ trên xuống dưới, đều là người của bọn hắn, trực tiếp đi muốn, nhất định sẽ phát sinh chuyện không vui, đối (với) thiếu gia mà nói, không có bất kỳ chỗ tốt.”

Đặng Phi gật gật đầu, nói ra: “Vậy theo Trần bá bá nói, sau khi tới, chúng ta chậm rãi đồ chi là được!”

Đặng Phi lời mà nói..., lại để cho rất nhiều người đích tình thần chấn động, đều nhìn ra, vị thiếu gia này, đối (với) phụ thân hắn năm đó lưu lại đích sản nghiệp, vẫn có ý tưởng đầy, thừa kế nghiệp cha đạo lý hiển nhiên, bọn hắn không sợ thiếu gia có ý tưởng, chỉ sợ hắn không có.

Những thứ này lão nhân đang tại Đặng Phi, mặc dù không có nói rõ, nhưng trên thực tế, lại có cái nào không muốn đoạt lại năm đó Tam gia lập nên đích sản nghiệp đâu này?

Tài phú, chi (cái) là một phương diện, là tối trọng yếu nhất, bọn hắn đều khí bất quá là năm đó đích tào ngộ a..., những cái...kia sản nghiệp, năm đó đều là bọn hắn những người này, chưa từng đã có, một chút tạo dựng lên đấy, bằng tiện nghi gì liêu người khác?

Đặng Phi cũng chính bởi vì hiểu được ý nghĩ của bọn hắn, mới có thể nói ra lời nói này, trên thực tế, tại Đặng Phi đích trong nội tâm, lớn hơn nữa đích sản nghiệp, lại có thể thế nào? Có thể đổi về cha mẹ của hắn song thân ra hiện ở trước mặt hắn sao?

Không thể!

Hắn làm như vậy, chẳng qua là không muốn làm cho những thứ này năm đó hãy theo phụ thân xuất sinh nhập tử đích lão nhân thất vọng, càng không muốn lại để cho một ít tiểu nhân, không duyên cớ chiếm tiện nghi, không hơn.

Chỉ tiếc còn trẻ đích Đặng Phi nhưng lại không biết, rất nhiều chuyện tình, cũng không phải hắn muốn như thế nào liền sẽ như thế nào đấy, nói cách khác, trên đời này sẽ không có “Thế sự vô thường” những lời này rồi.

Chương 49

Ba tháng, thoáng một cái đã qua, vừa nhìn vô tận Mang Năng Quần Sơn son mạch phần cuối, che khuất bầu trời đích cổ xưa trong rừng rậm, một cái hầu như nhìn không ra là lộ đích trên đường, đi lại một chi thương đội.

Đúng là Đăng Phi bọn hắn một nhóm người này, trải qua ba tháng đích lặn lội đường xa, rốt cục đi tới Mang Năng Quần Sơn đích biên giới khu vực.

Thập năm qua đi, này năm đó Đăng gia Tam gia mở đường đi ra đích thương lộ, như trước vô cùng hoàn mỹ, vừa đúng đích tránh đi những cuộc sống kia tại Mang Năng Quần Sơn bên trong đích cường đại ma thú, tinh chuẩn đến làm cho người tán thưởng.

Không có ai biết, năm đó đích Đăng Tam gia là như thế nào làm được điểm này đây, muốn biết rõ, năm đó đích Đăng Vân Chí, tuy nhiên có được Đẩu Tôn đích thực lực, nhưng coi như là một cái cường đại đích Đẩu Thánh, cũng không dám đơn giản giao thiệp với Mang Năng Quần Sơn đích ở chỗ sâu trong, chớ nói chi là mở đường ra như vậy một con đường rồi.

Cho nên, con đường này, ngoại trừ những thứ này năm đó đi theo Đăng Vân Chí đích lão nhân bên ngoài, không có bất kỳ người nào biết rõ.

Tuy nhiên ba tháng này bọn hắn không có tạo ngộ bất luận cái gì lớn đích nguy hiểm, nhưng đường đi đích gian khổ, hãy để cho tất cả mọi người cảm giác rất mệt mỏi.

Đăng Phi đích vóc dáng cao lớn một ít, thể cốt cũng so với quá khứ cường tráng không ít, trên mặt đích non nớt thời gian dần trôi qua thối lui, nhìn qua có chút trầm ổn.

Đọc theo con đường này, hắn mỗi ngày cùng những người này nói chuyện phiếm, học được rất nhiều trong thư tịch vĩnh viễn học không đến đích tri thức, khó trách cổ nhân sẽ nói ra: đọc

vạn quyển sách, đi ngàn dặm đường. Lời như vậy, thật là rất có đạo lý.

Đằng Phi bây giờ đối với phụ thân năm đó mở đường đi ra đích con đường này, cũng bội phục sát đất, cái này mảnh diện tích lãnh thổ bao la đích Mang Năng Quần Sơn ở bên trong, sinh hoạt vô số kẻ địch cường đại ma thú, riêng phần mình đều có lãnh địa của mình, một khi phát hiện có người xâm lấn, tuyệt đối chính là một hồi huyết chiến.

Mà bọn hắn liền đi xuyên qua cái này cánh rừng lớn chính giữa, nhưng lại chưa bao giờ gặp được qua bất luận cái gì có thể uy hiếp được ma thú của bọn hắn!

Đối (với) Đằng Phi mà nói, đây quả thực là một cái kỳ tích!

Đằng Phi gần nhất thường xuyên muốn, nếu phụ thân còn sống thì tốt rồi, mình nhất định muốn hỏi một chút, hắn năm đó đến tốt cùng là làm sao làm được, thật sự là quá thần kỳ.

“Thiếu gia, càng đi về phía trước hơn một trăm dặm, chúng ta có thể trông thấy biển rồi!” Nói lời này lúc, đằng văn trắc đích trên mặt, cũng mang theo vài phần hưng phấn.

Lúc cách mười năm, bọn hắn lần nữa nặng đi này hoàng kim chi lộ, nội tâm đều tràn ngập cảm khái.

“Biển rộng nha, ta còn cho tới bây giờ chưa thấy qua!” Đằng Phi cũng có chút hưng phấn.

Bất quá lập tức đã bị Trần Phương cho tạc một chậu nước lạnh, lão đầu nhìn thoáng qua đằng văn trắc, thản nhiên nói: “Hoàng kim chi lộ, dễ dàng nhất đi, chính là Mang Năng Quần Sơn một đoạn này, đã đến trên biển, mới thật sự là đích nguy hiểm, lão thiên gia một cái mắt hứng, sẽ tiên đưa ngươi một hồi mưa to gió lớn, trên biển hung mãnh ma thú xuất quỷ nhập thần, ngươi cũng không phải chưa thấy qua, có cái gì tốt hưng phấn hay sao? Ta ghét nhất đấy, chính là mảnh biển!”

“Ách...” Đằng Phi rút cổ một cái, hắn ở trong sách tự nhiên xem qua về biển đích miêu tả, ở đằng kia chút ít bơi ngậm thi nhân đích dưới ngòi bút, đem biển rộng ghi đích vô cùng mỹ hảo, về biển đích từ ngữ, cũng phần lớn là tốt đẹp chính là một mặt.

Cái gì lồng ngực rộng lớn giống như biển rộng a..., cái gì trời cao biển rộng a..., cái gì mênh mông không có giới hạn a..... Tóm lại, Đằng Phi lúc trước đối (với) biển rộng đích sở hữu tất cả tướng tượng, đều là tốt đẹp chính là.

Không nghĩ tới, tại Trần Phương đích trong miệng, biển rộng chính là một cái tùy thời cũng có thể hé miệng đem người nuốt đích khủng bố quái thú, điều này làm cho Đằng Phi có chút buồn bực.

Ba tháng này đến, Đằng Phi đích thực lực, cũng có chút tiến bộ, chỉ từ cấp hai nhất cấp, tăng lên tới nhị giai nhị cấp, đấu khí vòng mây đạt đến mỗi phút đồng hồ 160 vòng.

Thiên Đạo 50 đấu mạch đại pháp, cũng không có rơi xuống, một mực ở khắc khổ tu luyện, bất quá cũng không có giải khai đệ tứ Thiên Đạo 50 đấu mạch đại pháp bên trong đích đấu mạch.

Đằng Phi hiện tại cũng có một ít kinh nghiệm, cảm giác mở đường đấu mạch, có lẽ cùng thực lực của mình có quan hệ, tổng hợp thực lực càng mạnh, trùng kích đấu mạch cũng liền càng dễ dàng một chút.

Còn có, trong chiến đấu, hoặc là tại sống chết trước mắt, tựa hồ so bình thường dễ dàng rất nhiều.

Đằng Phi cũng không có quá mức vội vàng xao động, lộ là từng bước một đi tới đây, không có người nào sẽ không đi sẽ chạy.

Hơn nữa, lại để cho Đằng Phi cảm thấy vui mừng chính là, chân khí của hắn, rốt cục tại nửa tháng trước, mơ hồ đầy, có muốn ngưng kết thành chân nguyên đích dấu hiệu!

Tuy nhiên còn kém một bước cuối cùng, nhưng rất hiển nhiên, hắn khoảng cách Chân Nguyên Võ Thánh đích cảnh giới, chỉ vịn vịn có nửa bước xa, tùy thời có thể đột phá!

Đằng Phi đích lực lượng, cũng so với quá khứ tăng trưởng rất nhiều lần, chỉ cần thành công đột phá đến Chân Nguyên Võ Thánh cảnh giới, gặp lại Thác Bạt Hồng Phong như vậy tiêu chuẩn đích Đại Đấu Sư, Đằng Phi tự tin, cho dù trong thân thể đích đấu khí vòng mây không tái xuất hiện lần trước đích dị thường, cũng có thể đem đánh bại!

Đặng Vân Thảo gần nhất trong khoảng thời gian này, thường xuyên sẽ ở nhà hạ đích thời điểm, cùng Đặng Phi so chiêu, được ích lợi không nhỏ.

Đặng Vân Thảo bởi vì lúc trước bại kiến Đặng Phi ra tay, đối (với) Đặng Phi đích thực lực xem như so sánh hiểu rõ, nhưng giữa hai người không có đã giao thủ, cho nên, với tư cách tam giai cấp mười đấu khí võ giả đích Đặng Vân Thảo, trong nội tâm còn nhiều ít tồn đi một tí may mắn, nghĩ đến thiếu gia còn trẻ, không chuẩn đánh không lại chính mình đây này.

Chỉ có làm:lúc hai người chính thức giao thủ đích thời điểm, Đặng Vân Thảo mới hiểu được, vì cái gì Thác Bạt Gia toàn cả gia tộc đều bị Đặng Phi một người cho chọn lấy, chính hấn một thiếu gia, quả thực chính là cái yêu nghiệt a...!

Cũng không biết tại sao, cái kia thân thể gầy yếu ở bên trong, vậy mà cất dấu như thể lực lượng cường đại, mỗi khi cùng Đặng Phi liều mạng một chiêu, Đặng Vân Thảo đều có loại khí huyết sôi trào đích cảm giác, căn bản không phải Đặng Phi đích đối thủ.

Để cho nhất Đặng Vân Thảo phiền muộn đây, là hấn biết rõ, thiếu gia đây là hạ thủ lưu tình, nói cách khác, hấn sớm bị đánh đích chảy như điên máu tươi bản thân bị trọng thương rồi.

Như vậy một đường luận bàn xuống, ba tháng về sau, Đặng Vân Thảo cái kia đã nhiều năm không có phản ứng đích đấu hạch, vậy mà mơ hồ đích bắt đầu bành trướng, tựa hồ, có loại muốn đột phá đích dấu hiệu!

Điều này làm cho Đặng Vân Thảo cuồn hỉ không thôi, tam giai cấp mười đấu khí Đấu Sư, cùng tứ giai nhất cấp đích Đại Đấu Sư, trên thực lực có thể là có thêm chênh lệch cực lớn, muốn thật có thể đủ đột phá đến Đại Đấu Sư đích cảnh giới, đối với hấn, đối (với) toàn bộ Đặng gia, đều muốn là một kiện ý nghĩa chuyện trọng đại tình.

Cho nên, đến bây giờ, Đặng Vân Thảo các loại:đợi một đám hộ vệ, đối (với) thiếu gia quả thực bội phục được rồi tình rồi mù. Nếu ai dám nói thiếu gia một câu nói bậy, chỉ sợ bọn này hộ vệ trước tiên sẽ thao (xx) đao găm xông đi lên đốc sức liều mạng.

Bởi vì đạt được tăng lên đây, không chỉ là Đăng Vân Thảo một cái, có đôi khi Đăng Vân Thảo bị đánh được không có sức hoàn thủ, Đăng Phi cao hứng phía dưới, tự sẽ khiến đám kia hộ vệ đi lên một đám cùng hấn đánh.

Như vậy, dưới đường đi đến, mọi người hoặc nhiều hoặc ít, đều có tăng lên, bọn này đơn thuần đích đàn ông, tại trong đây lòng, cũng đều triệt để đích đã tiếp nhận người thiếu gia này.

Ba tháng qua, Đăng Phi mỗi ngày theo chân bọn họ ăn cùng một chỗ, ngủ cùng một chỗ, nhiều khi bọn hấn đều cảm thấy vất vả cùng mỗi mệt, mà vị này từ nhỏ chưa từng ăn bất luận cái gì đau khổ đích đại thiếu gia, vậy mà không rên một tiếng, yên lặng kiên trì được.

Hơn nữa mỗi khi dừng lại lúc nghỉ ngơi, Đăng Phi cũng không hội (sẽ) bày thiếu gia cái giá đỡ, cũng sẽ không lười biếng, đi theo mọi người cùng nhau làm việc, rảnh rồi hãy cùng bọn hộ vệ cùng một chỗ luận bàn, ngẫu nhiên còn có thể cho mọi người giảng một chút trong sách đích câu chuyện, điều này làm cho tất cả mọi người cảm thấy, đi theo ít như vậy gia, không bức mình, không biệt khuất, còn có tiền đồ.

Đến bây giờ, mỗi người đều rất ưa thích Đăng Phi, nói thiếu gia không hổ là Tam gia đích nhi tử, rất có Tam gia năm đó đích phong phạm.

Trần Phương ánh mắt thâm thúy xuyên qua trước mắt cái này mảnh núi, hấn hiện tại hầu như đã thành này trong thương đội đích Đại tổng quản, mặc dù không có bổ nhiệm, nhưng là mỗi người đều tán thành đây, cho nên, đã không tính tuổi trẻ đích Trần Phương, mỗi ngày cần suy tính sự tình cũng rất nhiều, người khác đang nói cười lúc nói chuyện, hấn khả năng còn đang suy nghĩ lấy an bài ngày mai hành trình.

Người khác đang đàm luận biển rộng có bao nhiêu tốt đẹp chính là thời điểm, hấn lại nhất định phải nghĩ đến biển rộng đích hung hiểm, còn muốn nghĩ đến thập năm qua đi, cái kia chỗ ẩn nấp đích trên bến tàu, những cái...kia thuyền lớn hội (sẽ) sẽ không xuất hiện tổn hại, một khi những thuyền kia xảy ra vấn đề, vậy bọn họ đích hành trình muốn bị ngăn trở, thậm chí chết non!

Tuy nhiên đây chẳng qua là một mảnh eo biển, nhưng như trước rộng đến làm cho không người nào có thể tưởng tượng, hơn nữa nơi đây cũng là Chân Vũ Hoàng Triều phía nam khoảng cách Tây Thủy gần nhất đích một con đường, không có thuyền, dù ai cũng không cách nào xuyên qua cái kia mảnh biển, .

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, sáng ngày thứ hai, mọi người bay qua cuối cùng một ngọn núi, đứng ở trên đỉnh núi, rốt cục nhìn thấy cái kia mảnh vừa nhìn vô tận xanh thẳm biển rộng.

Tuy nhiên bị lão Trần đầu tại ngày hôm qua tác một chậu nước lạnh, nhưng chính thức trông thấy biển rộng đích trong nháy mắt, Đằng Phi hay (vẫn) là cảm nhận được một cỗ hưng phấn, theo đáy lòng bay lên.

Vừa nhìn vô tận, rộng lớn mạnh mẽ, âm âm sóng dậy!

Đằng Phi đi qua, theo chưa thấy qua như thế rộng lớn mạnh mẽ, âm âm sóng dậy đích thủy vực, trong sách đích hình dung, so tận mắt nhìn thấy kém quá xa, chưa từng gặp qua chính thức đích biển rộng, tưởng tượng vĩnh viễn đều là tái nhợt đấy.

Lúc này mặt biển thập phần bình tĩnh, liếc trông không đến phần cuối, biển trời đụng vào nhau chỗ, vô cùng xa xôi, phẳng phát cái kia chính là chân trời.

Hô!

Đằng Phi thở phào một cái, ba tháng qua, hần lần thứ nhất có loại tâm tình khoan khoái dễ chịu đích cảm giác.

Sư phụ đích chết, bát đại gia tộc cùng Tam Gia quý tộc trong lúc vô hình đích áp bách, đều bị hần cái này mười ba tuổi đích thiếu niên cảm thấy trong nội tâm lớn lao biệt khuất, rồi lại không cách nào phát tiết đi ra.

Thẳng đến lúc này, Đằng Phi mới có loại: thế giới rất lớn, tầm mắt muốn rộng, ánh mắt muốn lâu dài đích cảm giác.

Đôi mắt tương lai khả năng xuất hiện bất luận cái gì chương ngại, đều muốn trực tiếp oanh mở, sau đó bước chân không ngừng tiếp tục đi tới đích, bát đại gia tộc tính toán cái gì? Bọn hần có biển rộng lớn sao? Phạm Trương Lật Tam Gia quý tộc

tính toán cái gì? Bọn hấn có biển rộng lớn sao? Lãnh Nguyên
Đã tính toán cái gì? Hấn có biển rộng lớn sao?

Tại đây vừa nhìn vô tận biển rộng trước mặt, bọn hấn cái rắm
cũng không tính toán!

Cùng trước mắt vừa nhìn vô tận biển rộng so sánh với, hết
thấy tất cả, đều trở nên nhỏ bé như vậy. Lão tử liền biển rộng
đều gặp rồi, hà tất lại vì bọn họ canh cánh trong lòng?

Bị buộc bắt đắc dĩ đi xa tha hương thì như thế nào? Làm như
ta lần nữa đạp vào quê cha đất tổ đích một khắc này, chính là
vương giả trở về!

Đằng Phi ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng thét dài, trong
lòng ngực đích tích tụ hể quét là sạch, cừu hận, không có
buông, mà là chôn sâu ở đáy lòng, sẽ không lại bị cừu hận giấu
kín hai mắt, ảnh hưởng tâm cảnh của mình cùng tâm tình.

Đằng Phi đích tâm tình, bị nhiễm đến những người khác, tất cả
mọi người cảm thấy thiếu gia trong nháy mắt này, tựa hồ thay
đổi, trở nên càng thêm thành thực trầm ổn.

Trần Phương có chút kinh ngạc nhìn thoáng qua Đằng Phi, lập
tức, khước miệng lộ ra một tia không dễ dàng phát giác đích
dáng tươi cười, tại trong lòng nói khẽ: Tam gia, ngài có người
kế nghiệp, thiếu gia hấn... Thật sự rất ưu tú!

“Ha ha, Trần gia, người mau tới đây xem, thuyền của chúng ta,
cũng đều hảo hảo đây này, hầu như không có tổn hại!” Rất xa,
phía dưới truyền tới một thanh âm hưng phấn.

Trần Phương tinh thần chấn động, hướng về phía tất cả mọi
người la lớn: “Đều giữ vững tinh thần đến, kiểm tra thuyền tốt
chỉ (cái), chúng ta muốn rời bến rồi! Đã đến Tây Thù, rất
nhiều đích hoàng kim, đang chờ chúng ta!”

“Ah ah ah!”

Mọi người phát ra trện trện hoan hô, phảng phất nhìn thấy cái
kia tốt đẹp chính là một màn.

Đằng Phi cũng đi theo giữ vững tinh thần, đi theo Trần
Phương đích sau lưng, hướng phía phía dưới một chỗ ẩn nấp
đích tự nhiên hải cảng đi đến.

Chương 50

Gió êm sóng lặng, mặt trời mới mọc nhô lên cao, trong gió biển mang theo một cỗ tanh mát thật hương vị, mấy cái chim biển thỉnh thoảng từ đỉnh đầu bay qua, phát ra tiếng kêu to.

Đã là tại trên đại dương bao la đi thuyền đích ngày thứ mười ba rồi, Đằng Phi tựa tại boong tàu đích trên lan can, ngắm nhìn vừa nhìn vô tận viễn hải. Lúc này hấn sớm đã không có vừa mới lên thuyền thời điểm cái chủng loại kia hưng phấn, viễn dương là một kiện buồn tẻ không thú vị đích sự tình, nhất là tại đây mênh mông biển lớn phía trên, trong nội tâm sẽ có loại không chỗ nương tựa đích cảm giác.

Trời nắng khá tốt, trời đầy mây đích thời điểm, Đông Nam Tây Bắc đều không thể công nhận, lục địa xa không thể chạm, căn bản nhìn không tới bóng dáng, trên mặt biển ngoại trừ nước biển, hay (vẫn) là nước biển, không có bất kỳ hòn đảo.

Hơn nữa Đằng Phi tại đêm qua, rốt cục cảm nhận được Trần Phương nói chán ghét biển rộng thời điểm đích loại tâm tình này, cũng lần thứ nhất lĩnh giáo biển rộng đích uy lực.

Một hồi bão tố, lại để cho tử thần Âm Ảnh, bao phủ tại tất cả mọi người đích trên đầu, lúc ấy Đằng Phi thật sự có loại mặc cho số phận đích cảm giác, rốt cục minh bạch trong sách câu kia “Người định Thắng Thiên”, là cỡ nào đích ngây thơ buồn cười.

Đằng Phi lúc ấy có thể làm đây, chính là không ngừng đọc thầm lấy tám bộ phận Thiên Long đích kinh văn, nói cũng kỳ quái, vốn là thập phần khản trương đích tâm, vậy mà thời gian dần trôi qua trầm tĩnh lại, đợi đến lúc gió lốc đi qua, gió êm sóng lặng đích thời điểm, Đằng Phi phát hiện mình giờ tay nhắc chân vào lúc ở giữa, vậy mà so với quá khứ càng thêm nhẹ nhàng liễu rất nhiều. Đối (với) Bát Bộ Thiên Long Quyết đích bộ 6: Già Lâu La quyền sách đích lĩnh ngộ sâu hơn một tầng!

Bát Bộ Thiên Long Quyết, là một quyền sách vô cùng thâm ảo đích công pháp, không có bất kỳ chiêu thức, chú ý đây, là đối với thiên địa vào lúc ở giữa vạn vật đích lý giải cùng lĩnh ngộ, lý giải đích càng sâu, thực lực sẽ càng mạnh, dù là, người chỉ biết bình thường võ giả đều không đề vào mắt đích Hắc Hồ Quyền, giống nhau có thể đánh ra người khác khó có thể tưởng tượng đích khí thế, có thể một quyền khai sơn toái thạch!

Dài dòng buồn chán đường đi, là cô đơn lạnh lẽo nhằm chán đây, nhưng đối với Đăng Phi mà nói, nhưng lại khó được đích có thể tĩnh tâm tu luyện cơ hội, thật sự đã đến Tây Thùy, trong lúc nhất thời chỉ sợ rất khó có loại cơ hội này tĩnh tâm tu luyện. Cho nên, Đăng Phi bắt lấy cái này cơ hội khó được, không giây phút nào không đang tu luyện.

Đăng Phi đích loại này cử động, cũng kích thích cái kia hơn năm mươi cái Đăng gia đích hộ vệ, cũng đều đi theo liều mạng đích tu luyện, trong lúc nhất thời, chiếc này cực lớn đích trên thuyền, khắp nơi tràn ngập tích cực hướng lên đích khí tức.

Không thể không nói, lão gia tử đưa cho Đăng Phi phần này đại lễ, thật là quá quý trọng rồi, Đăng Phi hiện tại mới biết được, chính mình ngay từ đầu cùng thương đội những người này thổ lộ tình cảm, để cho bọn họ tiếp nhận chính mình, là cỡ nào trọng yếu một sự kiện.

Tuy nhiên bọn hắn phần lớn thực lực không được, nhưng mặt khác phương diện, lại là võ giả nhóm:đám bọn họ thúc ngựa đều không đuổi kịp.

Những người này ngồi ở trên xe ngựa, cái kia chính là nhất lưu đích tay lái xe; đã đến trong biển rộng, chính là nhất lưu đích thủy thủ; tại sinh ý trên trận, lại là vô cùng khôn khéo đích Thương gia!

Tùy tiện mỗi người, đều có thể đi ra ngoài một mình đảm đương một phía, hiện tại, cái này hơn ba trăm người, gọi lão gia tử một lần nữa cho tụ tập lại một lược, từ các nơi triệu hồi đến, để cho bọn họ đi theo tại Đăng Phi bên người.

Phần này tâm tư, Đăng Phi tại mấy tháng sau đích hôm nay, mới rốt cục cảm giác được, không khỏi đối với xa xôi đích

phương đông thật sâu cúi đầu, phần này thân tình cao ngất so biển sâu, lại để cho Đằng Phi khắc trong tâm khảm.

Một tháng sau, ba chiếc thuyền lớn tạo thành đích cái này chi đội tàu, rốt cục đạt tới Tây Thùy, nhìn trước mắt cái kia một đạo thật dài đường ven biển, tất cả mọi người đích trở nên cảm xúc bành trướng, nhin không được lớn tiếng hoan hô lên.

Mà ngay cả Trần Phương đích trên mặt, đều lộ ra nhàn nhạt đích dáng tươi cười.

Một tháng này đến, bọn hắn trước sau đã trải qua ba lượt tương đối nguy hiểm thì khí trời, còn có một lần đã tao ngộ một đầu cự lớn đích trên biển ma thú, bất quá đầu kia hơn trăm mét lớn lên đại gia hỏa, tựa hồ đối với bọn hắn không có gì hứng thú, lại để cho mọi người sợ bóng sợ gió liễu một hồi.

Trần Phương đi vào Đằng Phi đích bên cạnh, chỉ vào xa xôi đích trên bờ biển, một tòa cự đại đích thành thị nói ra: “Cái kia, chính là Tây Thùy đích Hải Uy Thành, một tòa rất lớn, rất đẹp đích thành thị.”

Đằng Phi đích thị lực có thể đạt được, chỉ có thể nhìn rõ này tòa Đại Thành đích đại khái hình dáng, mặc dù như thế, nhưng đồng dạng cảm nhận được một cỗ hùng vĩ đích khí tức. Đích thật là một tòa Đại Thành!

Đằng Gia Trần cùng nó so với, quả thực nhỏ đến vô cùng thâm.

“Thật sự rất lớn, chắc hẳn, Thanh Nguyên Châu đích Châu Thành, cũng không gì hơn cái này a?” Đằng Phi nhẹ giọng hỏi.

“Thanh Nguyên Châu đích Châu Thành? Không có nó lớn!” Trần Phương rất khẳng định nói: “Chỗ này Hải Uy Thành, tại toàn bộ Tây Thùy, đều có được thật lớn đích danh khí, là có đếm được vài toà Đại Thành một trong!”

“Cha ta năm đó gây dựng sự nghiệp, chính là ở chỗ này sao?” Đằng Phi không có nói gia tộc đích chi nhánh, mà là trực tiếp hỏi nổi lên phụ thân hắn năm đó gây dựng sự nghiệp đích địa phương.

Trần Phương trong mắt vui vẻ chợt lóe lên, hắn nhẹ gật đầu, có chút tự hào nói: “Năm đó, Tam gia tại Hải Uy Thành bên trong đích uy vọng, có thể so với thành chủ đại nhân! Tại Hải

Uy Thành, người có thể không biết thành chủ đại nhân là ai, nhưng nếu không biết Tam gia là ai, vậy cũng sẽ bị người cười nhạo.”

“Lợi hại như vậy?” Đổng Phi khòe miệng co quắp liều rút, nghĩ đến người nọ là mình phụ thân, phụ thân lợi hại, hẳn cái này làm nhi tử đây, tự nhiên cũng trên mặt có quang, liền hỏi: “Tây Thùy bên này, chỉ có một quốc gia sao?”

Đổng Phi từng tại một quyển sách lên, xem qua về Tây Thùy bên này giới thiệu sơ lược, nói Tây Thùy là vùng đất lạnh giá, có một tiểu quốc...

“Đúng.”

Trần Phương hồi đáp: “Tây Thùy cũng rất lớn, nhưng nhân loại thành lập đích quốc gia, lại chỉ có một, gọi Huyền Vũ hoàng triều, Hoàng Đế họ Lý, đương kim đích Hoàng Đế, là một cái hùng tài đại lược đích quân chủ, cùng Chân Vũ Hoàng Triều tại phương bắc lục địa chỗ va chạm, đánh cho vài thập niên, bất phân thắng bại.”

Đổng Phi đích khòe miệng co quắp liều rút, trong lòng tự nhủ Chân Vũ Hoàng Triều đích một ít sách vở, quả nhiên không thể tin hết a...! Chính mình thấy trong sách, đối (với) Tây Thùy hết sức làm thấp đi, nói thành là vùng đất lạnh giá, người cũng đều là chưa khai hóa đích man di, bây giờ nghĩ lại, thật sự có chút ít buồn cười, một cái có thể cùng Chân Vũ Hoàng Triều đánh vài thập niên bất phân thắng bại đích quốc gia, tại sao có thể là cái chưa khai hóa đích man di tiểu quốc? Xem ra, chỉ sợ chỉ có tại Chân Vũ Hoàng Triều đích một ít lớn đích học viện chính giữa, mới có thể chứng kiến chính thức đích lịch sử.

Điều này cũng không có biện pháp, Đổng gia dùng kinh thương làm chủ, tập võ làm phụ, cũng không quá chú trọng văn hóa cái này phương diện, tăng thêm Đổng Gia Trần chỗ xa xôi, nếu không phải lịch đại gia chủ trong bụng đều nhiều hơn ít có chút: điểm mực nước, ưa thích mua một ít kinh sử điển tịch trang điểm bề ngoài, chỉ sợ hôm nay Đổng Phi, thực hội (sẽ) trở thành một không thông viết văn đích đứa nhà quê.

Bình an đến Đạt Tây thùy, Trần Phương đích tâm tình cũng rất tốt, nói tiếp: “Ngoại trừ Huyền Vũ hoàng triều, Tây Thùy bên

này, còn thật nhiều đích thú nhân bộ lạc, nói đến thực lực chân chính, trong mắt của ta, những thứ này thú nhân bộ lạc nếu như có thể đoàn kết lại, nhân loại rất khó là đối thủ của bọn hắn. Bất quá Thú Nhân cũng không đoàn kết, trừ phi nhân loại muốn đánh địa bàn của bọn hắn, bọn hắn mới có thể đoàn kết lại, ngày bình thường, cũng là rất ít vãng lai, thậm chí thường xuyên sẽ có ma sát.”

Trần Phương có chút cảm khái nói: “Nếu không phải lão gia tử năm đó một mũi lửa giết những cái...kia về Tây Thùy đích sách vở, thiếu gia đối (với) Tây Thùy rất hiểu rõ, có lẽ cũng rất sâu.”

Đằng Phi gật gật đầu, hắn từ ấu không thể tập võ, không thể tu luyện đấu khí, hầu như chưa từng có xảy ra Đằng Gia Trấn. Hắn đích sở hữu tất cả tri thức, đều đến từ chính Đằng gia đích tàng thư bên trên. Hơn nữa, Đằng Phi mãi cho đến hôm nay, cho tới bây giờ không có bước ra qua Đằng Gia Trấn, lại làm sao có thể hiểu rõ thế giới bên ngoài?

Nghĩ thông suốt cái này, Đằng Phi nhin không được tự giễu nói: “Nguyên lai ta mới thật sự là đích kiến thức nông cạn, trước kia ta còn tưởng rằng chính mình tuy nhiên không thể tu luyện đấu khí, cũng không có thể tập võ, nhưng là cái có học vấn người, hiện tại xem ra, ta thật là rất ngây thơ a...!”

Trần Phương cười một tiếng, hắn tiếp xúc Đằng Phi đích mấy tháng này đến, tại người thiếu gia này trên người, cảm xúc rất sâu, đi qua đối (với) Đằng Phi đích ấn tượng, tối đa đấy, là thất vọng, là tiếc hận, thậm chí cảm thấy được Tam gia hỗ phụ khuyến tử, vậy mà sinh ra một cái như thế vô dụng đích hài tử. Trần Phương không có quá nhiều học thức, trong mắt hắn, chỉ có Tam gia người như vậy, mới có thể để cho hắn chịu phục.

Nếu không phải Đằng Phi tại ngăn ngừa trong vòng mấy tháng, phát sinh như thế nặng biến hóa lớn, cho dù Đằng Văn Hiên lão gia tử cầu hắn, hắn cũng sẽ không nhiều xem Đằng Phi liếc đấy.

“Thiếu gia, ngươi rất có học vấn, người khác ta không biết, dù sao chúng ta cái này thương đội, hiện tại tùy tiện cái nào, đều là phi thường đích bội phục thiếu gia ngài, cho nên, thiếu gia không cần cảm giác mình không kiến thức, kiến thức thứ này,

ngươi đi nhiều chỗ rồi, dĩ nhiên là đã có.” Trần Phương gãi gãi đầu, sau đó nói: “Ta không có nhiều văn hóa, cũng nói không nên lời cái gì đạo lý lớn đến, dù sao ta cảm thấy được, thiếu gia thành tựu tương lai, nhất định sẽ rất cao!”

“Có vài tầng lầu cao như vậy sao?” Đằng Phi nghiêm trang hỏi.

“Có, nhất định có!” Trần Phương cười trả lời.

Hai người lẫn nhau liếc nhau một cái, đều cười rộ lên.

Hải Uy Thành đích hải cảng lên, nhất phái bận rộn, lui tới đích đội thuyền vô số kẻ, bất quá trong đó tuyệt đại đa số, đều là dân đường ven biển đi thuyền, vắng lai tại Huyện Vũ hoàng triều từng cái xuôi theo Hải Thành thành phố ở giữa đội thuyền.

Như Đằng Phi bọn hắn như vậy, theo xa xôi đích phương đông viễn dương mà đến đội thuyền, điên cuồng, cho nên, đội thuyền của bọn hắn vừa xuất hiện tại mọi người trong tầm mắt, tại hải cảng đích trên bến tàu, liền đưa tới oanh động cực lớn.

“Mau nhìn, là phía đông tới đội thuyền!” Có người la lớn.

“Ông t...r...ờ...i..., thật là phương đông tới, nhìn xem trên đội thuyền đích cờ xí nhận thức không?”

“Ồ? Như thế nào hình như là Đằng Tam gia đích đội tàu a...!” Có một lão nhân đứng ở trên bến tàu, vẻ mặt kinh ngạc đích nói qua, lập tức nhìn kỹ vài lần, lập tức kích động lên: “Không sai, thật là Đằng Tam gia đội tàu đích cờ xí, mười năm rồi, suốt mười năm a..., rốt cục lần nữa nhìn thấy giắt Đằng gia Tam gia cờ xí đích đội tàu rồi!”

“Đằng Tam gia? Là nội thành cái kia Đằng gia đấy sao?” Một người tuổi còn trẻ có chút không hiểu hỏi.

“Phi! Bọn hắn tính toán cái gì Đằng gia, nếu không phải Đằng Tam gia không có ở đây, Hải Uy Thành nào có bọn hắn nói chuyện đích phần!” Lão nhân còn chưa kịp trả lời, bên cạnh liền có một Đại Hán khinh thường cười lạnh nói.

Đằng Tam gia đích đội tàu đến rồi!

Tin tức này, như là tăng đôi cánh giống như, nhanh chóng lan tràn toàn bộ hải cảng bến tàu, vô số người tụ họp tại trên bến

tàu, chờ cái này ba chiếc giắt Đẳng gia Tam gia cò xí đích đội
tàu.

Đẳng Phi còn không có đập vào Tây Thuyền đích thổ địa, liền
cảm nhận được phụ thân tại tòa thành này đích lực ảnh hưởng.

Lúc cách mười năm, như trước không biến!

Chương 51

Hải Uy Thành ở bên trong, phồn hoa nhất đích khu, tọa lạc lấy một cái thật lớn đích nhà cửa, chiếm diện tích to đến kinh người, xem cái này nhà cửa đã biết rõ, có thể ở người ở chỗ này, phi phú tức quý.

Phiến khu vực này, cũng là Hải Uy Thành đích phú hào khu!

Nhà cửa đích cửa chính, thập phần cao lớn, phong cách cổ xưa nghiêm túc và trang trọng, trên tám bảng viết hai cái rồng bay phượng múa đích chữ to —— Đằng Trạch!

Không sai, nơi đây, chính là Đằng Vân Chí năm đó ở Tây Thùy đích căn bản, là Đằng gia sinh ý huy hoàng đích một cái chứng kiến, là khắp cả Đằng gia đích kiêu ngạo!

Bất quá, nhưng bây giờ không phải, ở người ở chỗ này, như trước hay (vẫn) là họ Đằng, nhưng trong lòng bọn họ, Đằng Trạch, chính là bọn họ đích gia, cùng Tam gia cũng tốt, cùng Đằng Gia Trần đích Đằng gia cũng tốt, đều không có quan hệ gì.

Mười năm đích thời gian không ngắn, đủ để cải biến rất nhiều chuyện tình, cũng sẽ cho người quên rất nhiều chuyện.

Nhà cửa ở chỗ sâu trong, một gian đại khí xa hoa trong phòng, một cái gậy đích lão giả, đang ngồi ở chỗ kia đọc sách uống trà, lúc này thời điểm, phòng cửa bị đẩy ra, đi tới một cái thân hình cao lớn đích lão giả, vừa vào cửa, liền lớn tiếng nói: “Nhị ca, người bên kia tới rồi!”

Ngồi ở trên mặt ghế đích lão giả buông sách, thưởng thức một miếng trà, sau đó mới chậm rãi nói ra: “Lão Tam, để cho ta nói người cái gì tốt, người đều lớn như vậy mấy tuổi đích người, như thế nào còn như người trẻ tuổi giống nhau, nôn nôn nóng nóng. Người là người có thân phận, không thể trầm ổn một điểm sao? Đúng rồi, người vừa mới nói cái gì? Huyền Vũ hoàng triều đích đặc sứ lại tới nữa? Hay (vẫn) là hồ tộc đích

người đến mua sắm binh khí? Nếu Huyền Vũ hoàng triều đích đặc sứ, người trực tiếp đuổi rồi chính là, nói cho bọn hần biết, chúng ta Đẳng gia là người làm ăn, ai tới mua đồ đặc của chúng ta, chúng ta liền bán cho ai, sự tình khác chúng ta bỏ qua. Nếu hủ tộc đấy, người đã nói, một trăm nhất cấp ma hạch đổi mười món binh khí, cái này không có thương lượng. Đương nhiên, có cao cấp ma hạch mà nói cũng có thể đàm phán, bất quá đám kia con súc sinh chết tiệt, đầu óc một chút cũng không ngu ngốc, sẽ không dễ dàng dùng cao cấp ma hạch theo chúng ta giao dịch đấy...”

Đằng Văn Đình một hơi nói xong, ngẩng đầu nhìn thân hình cao lớn đích lão giả, ánh mắt có chút không kiên nhẫn, dĩ vãng chính mình không đợi hần mở miệng, đem hần đích ý đồ đến nói ra, hơn nữa nói cho hần biết biện pháp giải quyết, lão Tam sẽ thức thời đích đi ra, như thế nào hôm nay như vậy không có ánh mắt?

“Nhị ca, người có thể hay không nghe ta đem nói cho hết lời lại nói tiếp?” Đằng Văn Hổ bắt đắc dĩ đích lắc đầu, trong lòng tự nhủ nhị ca đều lớn như vậy mấy tuổi rồi, hay (vẫn) là như vậy ưa thích khoe khoang, bất quá lần này, chỉ sợ người như thế nào đều sẽ không nghĩ tới, là ai đã tới.

“Hả? Chẳng lẽ ta chưa nói đối (với)?” Đằng Văn Đình con mắt có chút nheo lại, nhìn xem lão Tam đích biểu lộ, hần rất nghi hoặc.

Là (vâng, đúng) Đẳng Gia Trấn người bên kia, trọng khai thương lộ, vượt biên mà đến!” Đằng Văn Hổ nói xong, liền nhìn xem nhị ca đích biểu lộ.

Đằng Văn Đình đằng đích thoáng một phát đứng lên, đôi má dùng sức đích co quắp vài cái, bất khả tư nghị nhìn xem Đằng Văn Hổ nói: “Người nói cái gì? Người lập lại lần nữa?”

Đằng Văn Hổ trong nội tâm khinh bỉ, còn nói mình không đủ trầm ổn, người bây giờ đích biểu hiện, chẳng lẽ liền trầm ổn? Vừa nghe đến bên kia tin tức, còn không phải cùng ta giống nhau?

“Đẳng Gia Trấn bên kia, lúc này đây đã đến ba chiếc thuyền lớn, tựa hồ kéo rất nhiều hàng hóa, hiện tại đang tại trên bến tàu, đưa tới trên bến tàu đích cực lớn oanh động, đoán chừng

dùng không được bao lâu, toàn bộ Hải Uy Thành, sẽ cũng biết chuyện này.” Đàng Văn Hổ nói xong, trên mặt đích biểu lộ có chút cổ quái, than nhẹ một tiếng: “Không nghĩ tới, hắn đều chết hết nhiều năm như vậy, ở chỗ này đích lực ảnh hưởng lại còn là lớn như vậy.”

Đàng Văn Đình như là không có nghe được Tam đệ nói lời giống nhau, ngẩn người, thời gian thật dài mới hồi phục tinh thần lại, sắc mặt trở nên có chút khó coi, nhìn xem Đàng Văn Hổ, trầm giọng nói ra: “Lão Tam, người nói, có phải hay không là đại ca...”

“Nhị ca, người suy nghĩ nhiều quá a?” Đàng Văn Hổ mở miệng đã cắt đứt Đàng Văn Đình lời mà nói..., lơ đãng mà nói: “Đại ca muốn là muốn quay về những thứ này sản nghiệp, mười năm trước liền động thủ, biết được ta và người hai người, buộc cùng một chỗ đều không phải là đối thủ của hắn, mười năm trước hắn không có động thủ, như thế nào lại mười năm về sau, chờ ta và người hai người lông cánh đầy đủ lúc động thủ lần nữa?”

Đàng Văn Đình khẽ gật đầu, nói ra: “Người nói cũng có chút đạo lý, bất quá, Đàng Văn Chí tựa hồ có con trai, năm nay cũng có thể có mười ba mười bốn tuổi đi à nha?”

“Người nói cái kia tiểu phế vật?” Đàng Văn Hổ trên mặt lộ ra một cái nụ cười chế nhạo, nói ra: “Nhị ca, người bình thường rất khôn khéo đích một người, như thế nào này sẽ phạm hồ đồ rồi, Đàng Văn Chí đưa con trai kia, không thể tập võ, cũng không có thể tu luyện đấu khí, là một mười phần đích tiểu phế vật, hắn ở đây Đàng gia đều không có bất kỳ địa vị, như thế nào, chẳng lẽ đại ca còn có thể phái như vậy một cái tiểu thí hài, tới đón quản Đàng Văn Chí năm đó lưu lại đích sản nghiệp hay sao?”

Đàng Văn Đình nhẹ nói nói: “Một đứa bé, tự nhiên không có gì đáng sợ đấy, nhưng vấn đề là, Đàng Văn Chí năm đó, thế nhưng là có một đoàn tâm phúc, đều tử trung cho hắn, tuy nhiên những cái...kia chính thức tinh nhuệ đại đa số đều cùng hắn cùng chết rồi, nhưng năm đó đi theo: tùy tùng người của hắn, hay (vẫn) là còn lại rất nhiều, những người kia nếu là đoàn kết lại, muốn muốn đoạt lại hắn năm đó lưu lại đích sản

nghiệp, đối với ta sao mà nói, hay (vẫn) là một cỗ không thể coi thường đích uy hiếp a...!”

“Đã thành nhị ca, ngươi thái quá mức chú ý cẩn thận rồi, không nói đến mười năm này đi qua, năm đó những cái...kia sản nghiệp sớm bị chúng ta hoàn toàn chiếm lĩnh, cao thấp đều là người của chúng ta, cho dù thật sự phát sinh xung đột, chúng ta chẳng lẽ còn dùng sợ bọn họ hay sao? Đừng quên, chúng ta bây giờ vô luận là cùng Huyền Vũ hoàng triều, hay (vẫn) là cùng những cái...kia Thú Tộc, có thể đều cũng có giao dịch đấy!” Đổng Văn Hổ không sao cả nói.

Đổng Văn Đình nghe xong, con mắt không khỏi sáng ngời, vừa cười vừa nói: “Lão Tam, tính tình của ngươi là xúc động một chút, bất quá cái này đầu, nhưng lại so nhị ca xoay chuyển nhanh, cũng thế, không có gì đáng sợ đấy, vậy tạm thời yên lặng theo dõi kỳ biến, xem bọn hắn, đến cùng muốn làm cái gì nói sau!”

Đổng Văn Hổ cười nói: “Cái này là được rồi! Bất quá là một chỉ mấy trăm người đích thương đội mà thôi, còn có thể để cho bọn họ lật trời hay sao?”

Lúc này thời điểm, bên ngoài có người gõ cửa, Đổng Văn Đình một giọng nói tiến đến, từ bên ngoài đi vào một thiếu niên.

Thiếu niên này mười lăm mười sáu tuổi, đầu đội một cái bó phát kim quan, người mặc màu trắng áo dài, tướng mạo anh tuấn, khí độ trầm ổn, mười phần đích một cái nhẹ nhàng đẹp thiếu niên.

Đổng Văn Đình trông thấy thiếu niên này, nụ cười trên mặt lập tức tràn ra, vẻ mặt hiền lành nói: “Không phải mà, sao ngươi lại tới đây?”

Thiếu niên này, đúng là Đổng Văn Đình đích cháu trai, tên là Đổng Phi, cùng Đổng Phi đích danh tự hầu như giống nhau, cùng âm bất đồng chữ.

Nói lên cái này Đổng Phi, tại toàn bộ Hải Uy Thành đều có chút danh tiếng, năm nay mười lăm tuổi, một thân thực lực lại đã đạt đến tam giai cấp mười đích đỉnh phong cảnh giới, nửa chân đạp đến vào đến Đại Đấu Sư đích hàng ngũ. Tuyệt đối

cũng coi là một thiếu niên thiên tài, liền đọc tại Huyền Vũ hoàng triều đích hoàng gia học viện, thâm thụ đệ tử trong lão sư đích yêu thích.

“Gia gia, ta nghe nói, Đằng Gia Trấn bên kia đã tới một chi thương đội, bọn họ là không phải nghĩ đến mưu đoạt nhà của chúng ta sản? Có cần hay không Tôn nhi dẫn người đi đem bọn họ đều giết?” Đằng Phi vẻ mặt chăm chú hỏi.

“Người nghe ai nói hay sao? Không nên xằng bậy!” Đằng Văn Hồ nhíu mày, nhìn xem Đằng Phi, đối (với) nhị ca đứa cháu này, hẳn một mực có chút không rất ưa thích, tuổi còn trẻ, liền đã có được rất mạnh thực lực, chứng minh hẳn là cái rất ưu tú đích người trẻ tuổi, nhưng chính là tính tình này, quá mức cuồng vọng, hơn nữa lòng dạ độc ác.

Không biết Đằng Phi đích người, rất khó tưởng tượng, cái này ngọc thụ lâm phong đích thiếu niên, vậy mà động một chút lại muốn đưa người vào chỗ chết.

“Tam Gia Gia, các người chính là quá mềm yếu nhược!” Đằng Phi cười lạnh nói: “Bên kia thương đội mười năm không đến, lúc này đột nhiên xuất hiện ở nơi đây, người thực khi bọn hắn là việc buôn bán đến hay sao? Cùng hắn chờ bọn hắn tìm tới tận cửa rồi, không bằng trực tiếp động thủ, đánh bọn hắn một trở tay không kịp!”

“Tốt rồi, chớ nói nhảm, chúng ta cùng bọn họ, dù sao cũng là đồng tộc, cốt nhục thân tình còn tại, không nên hơi một tí liền hô đánh tiếng kêu giết.” Đằng Văn Đình có chút bất đắc dĩ đích nhìn thoáng qua Đằng Phi. Hắn giải cháu trai đích tính tình, thiếu niên đắc chí, tính tình cuồng ngạo táo bạo, trong mắt cho tới bây giờ không bỏ xuống được người khác.

Không chừng ở bên ngoài nghe thấy được cái gì tin đồn, khí bất quá, liền muốn trực tiếp đi trả thù. Vấn đề là, đang làm rõ ràng đại ca của bọn hắn mục đích lúc trước, bọn hắn không thể có bất kỳ cử động, nói cách khác, toàn bộ Hải Uy Thành đích người, đều xem thường bọn hắn.

Đồng tộc tương tàn, mặc kệ ở địa phương nào, đều là làm cho người ta khinh thường đấy!

“Hừ, tốt nhất bọn hắc chớ chọc đến trên đầu ta, bằng không thì, ta sẽ không bỏ qua bọn hắc!” Đặng Phi nói qua, hất lên tay áo, xoay người rời đi.

“Đứa nhỏ này như thế nào như vậy?” Đặng Văn Hồ có chút bất mãn lắm bầm một câu.

“Thiếu niên đặc chí, khó tránh khỏi tình huống, ngươi lúc còn trẻ, lúc đó chẳng phải như vậy?” Đặng Văn Đình cười nói một câu, sau đó nói: “Lão Tam, ngươi lập tức đi làm cho người ta chăm chăm vào bên kia, xem bọn hắc đến cùng muốn làm cái gì.”

...

“Nơi đây, chính là ta phụ thân, năm đó sáng lập cơ nghiệp đích địa phương?” Đặng Phi đích hốc mắt có chút ướt át, hắc đã thề qua, cuộc đời này không hề rơi lệ, nhưng khi hắc chính thức đập vào cái này mảnh thổ địa đích thời điểm, hay (vẫn) là nhin không được có loại muốn nghẹn ngào khóc rống đích xúc động. Phảng phất cái thành phố này đích trong không khí, còn có lưu Đặng Văn Chí đích khí tức, Đặng Phi thậm chí có thể tưởng tượng đến, năm đó phụ thân sơ ở đây, khó khăn gây dựng sự nghiệp đích tình cảnh.

“Đúng vậy a, cái này là Tam gia năm đó đi vào Tây Thùy đích trạm thứ nhất!” Trần Phương sắc mặt nghiêm túc, dùng sức mím môi, nhớ lại năm đó, thần sắc trở nên có chút ảm đạm.

Còn lại mấy cái bên kia người cũng đều là giống nhau, yên lặng đích làm việc, không có lúc trước đích hưng phấn. Đập vào cái này mảnh thổ địa, liền tất cả đều nhớ tới năm đó cùng Tam gia cùng một chỗ gây dựng sự nghiệp đích tình cảnh.

Hôm nay đã là vật là người không phải, năm đó tình cảnh rõ mồn một trước mắt, mà Tam gia, lại không có ở đây.

“Tốt rồi, mọi người động tác đều nhanh một chút, đem những thứ này hàng, kéo đến chúng ta đích trong kho hàng đi!” Trần Phương thở dài ra một hơi, lớn tiếng phân phó nói.

Không lớn công phu, đã có người không kịp thở chạy tới, mang trên mặt mãnh liệt phần nộ, đi vào Trần Phương đích trước người nói ra: “Trần gia, không xong. Chúng ta đích nhà kho, bị bên này Đặng gia chiếm, huynh đệ của chúng ta khí bất

quá, theo chân bọn họ tranh chấp hai câu, lại bị một thiếu niên tại chỗ bị thương nặng chúng ta một người!”

“Cái gì?” Trần Phương lúc này chấn động, mà Đằng Vân Thảo các loại:đợi một đám Đằng gia tinh nhuệ hộ vệ, tại chỗ liền nổ, hướng phía bên kia nhà kho phương hướng liền vọt tới.

Trần Phương lúc này cũng không kịp hỏi nhiều, chỉ có thể kéo lên Đằng Phi cùng một chỗ, hướng phía nhà kho đích vị trí chạy tới.

Đằng Phi không nghĩ tới, chính mình lần đầu đập vào cái này mảnh thổ địa, gặp phải chuyện thứ nhất, dĩ nhiên cũng làm là loại này làm cho người ta lửa giận gấu nhưng đích sự tình.

“Tây Thùy Đằng gia...” Đằng Phi cặp kia thanh tịnh đích trong mắt, hiện lên một vòng lạnh như băng đích hàn ý.

Chương 52

Trên bến tàu thoáng cái trở nên náo nhiệt lên, rất nhiều nghe nói đã xảy ra chuyện đích mọi người, tất cả đều như ong vỡ tổ hướng nhà kho bên kia chạy tới.

Hải Uy Thành đích hải cảng hết sức phồn hoa, vắng lai đội thuyền vô số kể, bởi vậy, trên bến tàu đích nhà kho cũng là nổi thành một mảnh, vắng lai đội thuyền đích hàng hóa, dỡ xuống thuyền về sau, hầu như đều muốn trước được lưu giữ trong những thứ này trong kho hàng.

Bởi vậy, nơi đây đích nhà kho giá trị, có thể nghĩ.

Năm đó Đảng Vân Chí ở chỗ này có được mười hai cực lớn đích nhà kho, kia giá trị không thể đánh giá, hơn nữa, những thứ này nhà kho, cũng không thuộc về Đảng gia, mà là thuộc về Đảng Vân Chí tư nhân!

Phàm là loại địa phương này, đều là dưới mặt đất thế lực hoành hành chi địa, Đảng Vân Chí có thể ở chỗ này có được mười hai cực lớn đích nhà kho, có thể tưởng tượng, năm đó cũng là phí hết sức của chín trâu hai hổ.

Những thứ này hoàn toàn thuộc về Đảng Vân Chí tư nhân nhà kho, tại Đảng Vân Chí thân sau khi chết, liền bị Đảng Văn Đình cùng Đảng Văn Hồ đám người, dùng đây là Đảng gia người đích sản nghiệp vì do, đem nguyên lai những cái...kia trông coi cùng quản lý nhà kho đích người thanh lý đi ra ngoài, trực tiếp bá rơi xuống cái này mười hai nhà kho.

Mà trên bến tàu những cái...kia cường đại đích dưới mặt đất thế lực, hay bởi vì kính trọng Đảng gia Tam gia đích làm người, cũng không có nhúng chàm những thứ này sản nghiệp, cho nên, khiến cho Đảng Văn Đình cùng Đảng Văn Hồ hai người, nhặt được một cái thật lớn đích tiện nghi.

Nhưng có một chút, bởi vì này mười hai nhà kho đều là Đảng Vân Chí đích tài sản riêng, cho nên, những thứ này sản nghiệp

đích khế đất, toàn bộ đều tại Đảng Phi trong tay!

Kể cả Hải Uy Thành trong những cái...kia thuộc về Đảng Vân Chí tư nhân tất cả sản nghiệp, những thứ này sản nghiệp đích sở hữu tất cả khế ước công văn, tất cả đều tại Đảng Phi trong tay!

Năm đó Đảng Vân Chí gặp chuyện không may về sau, những vật này, ngay tại trước tiên, đưa cho trở về Đảng Gia Trán, tạm thời do lão gia tử Đảng Văn Hiến đảm bảo. Lần này Đảng Phi đi vào Tây Thùy, lão gia tử cũng liền đem những vật này, cùng nhau giao cho Đảng Phi.

Hướng không hướng quay về muốn, đó là Đảng Phi chuyện của mình. Nhưng ít ra muốn cho Tây Thùy bên này Đảng gia chi nhánh minh bạch một sự kiện: các người chiếm được người khác sản nghiệp, đây không phải là thuộc về các người!

Đảng Phi vốn đã tiếp nhận Trần Phương đích đề nghị, đổi (với) một ít nguyên vốn thuộc về phụ thân đích tài sản riêng, muốn từ từ đồ chi, không muốn náo lớn, chủ yếu là Đảng Phi sẽ không sống Tây Thùy, cũng không muốn cùng bên này chi nhánh vạch mặt, làm cho người ta chế giễu, thậm chí cuối cùng tiện nghi ngoại nhân.

Có thể Đảng Phi cùng Trần Phương đám người như thế nào đều không nghĩ tới, Hải Uy Thành bên trong đích Đảng gia chi nhánh, đã ngang ngược can rõ đã đến loại trình độ này!

Đảng Phi có thể tưởng tượng, lần này đi theo chính mình đây, đều là phụ thân năm đó chính là thủ hạ, nhìn thấy Tam gia đích sản nghiệp ngoài chặn người chiếm cứ, trong bụng cũng khó khăn miễn có chút oán khí, nói chuyện đoán chừng sẽ không rất êm tai, có thể coi là khó hơn nữa nghe, cũng không có trực tiếp ra tay đem người đánh thành trọng thương đạo lý a?

Rất nhanh, Đảng Phi cùng Trần Phương đám người đi tới liễu bên này một tòa nhà kho, nhà kho nhìn qua rất to lớn, thập phần cao lớn, cực lớn đích gạch xanh phía trên rỉ sét pha tạp, nhìn qua thật là có chút đầu năm.

Nhà kho bên ngoài vây quanh một đám người, đi đến chỗ gần, chỉ nghe thấy bên trong truyền tới một kiêu ngạo đích thanh âm: “Các người tính toán cái gì đó? Đây là ta Đảng gia đích

sản nghiệp! Bằng các người bọn này cặn bã, cũng muốn sinh ra nhúng chàm chi tâm? Còn nói cái gì cái này nhà kho là thiếu gia các người đây, chó chết, còn nằm trên mặt đất già chết, mẹ kiếp, lão tử như thế nào không có một cước đá chết người?”

Cái thanh âm này nghe vào thập phần càn rỡ, hơn nữa cũng không tuổi trẻ, trong thanh âm vẻ này tử nòng đậm đích khinh thường, ai cũng có thể nghe được.

“Người Đẳng gia? Người tính toán thom bơ vậy sao!” Trần Phương đích trong cổ họng, phát ra một tiếng rống giận trầm thấp, giống như một đầu tức giận đích dã thú, trên người bỗng nhiên tản mát ra một cỗ nghiêm nghị chi khí.

Đẳng Phi hơi có chút kinh ngạc, Trần Phương cũng không đấu khí, thậm chí ngay cả bình thường võ giả cũng không tính là, hội (sẽ) ba chiêu hai thức công phu phòng thân, nhưng khoảng cách cao thủ hai chữ này, thế nhưng là kém đến rất xa. Đây là Đẳng Phi lần thứ nhất từ nơi này hơn năm mươi tuổi đích lão trên thân người, cảm nhận được hấn bất đồng đích một mặt.

Trần Phương nói qua, tách ra mọi người, ánh mắt rơi xuống té trên mặt đất người trung niên kia, trung niên nhân đã đã hôn mê, trên mặt đất còn có một quán máu tươi, khoe miệng cũng có vết máu.

Trần Phương đích một đôi mắt, vền vền trở nên lẫm liệt ác liệt đứng lên, nhìn về phía đả thương trung niên nhân người nọ.

Đó cũng là một trung niên nhân, nhìn qua bốn mươi lăm bốn mươi sáu tuổi, dáng người có chênh lệch chút ít gầy, một đôi mắt thập phần tối tăm phiền muộn, khoe môi nhếch lên khinh thường cười lạnh, nhìn xem Trần Phương cười lạnh nói:

“Ôi!!!, đây không phải Trần gia ấy ư, không thể tưởng được, lúc này đây là người dẫn đầu đây, có thể là có chút đầu năm không gặp, lại nói, Trần gia, người tay này xuống, càng ngày càng không hiểu quy củ, vậy mà chạy đến chỗ của ta, nói cái gì đây là hấn gia thiếu gia đích sản nghiệp, để cho chúng ta xéo đi. Vốn là ta còn tại buồn bực, rốt cuộc là ai có lá gan lớn như vậy, nguyên lai là Trần gia người đích người, bất quá nói trở lại, họ Trần đây, năm đó người là nói như thế nào? Giống như người nói, không bao giờ ... nữa quay về Tây Thù liễu

đúng không? Còn có, nếu như nhĩ lão rồi, trí nhớ không tốt, ta có thể lần nữa nhắc nhở người một câu, cái này, là ta Đẳng gia nội bộ sự tình! Người người khác họ người, cũng liền năm đó Đẳng Vân Chí nhìn người thuận mắt, Đẳng Vân Chí đã bị chết, người khi người còn cùng Đẳng gia có bất kỳ quan hệ?”

“Đẳng Vân Phong, năm đó Tam gia liền nói người không nên thân, quả là thế, thập năm qua đi, người hay (vẫn) là nửa điểm tiến bộ đều không có!” Trần Phương lạnh lùng nhìn xem đôi diện trung niên nhân kia, sau đó làm cho người ta đem trên mặt đất bị đánh học máu hôn mê đích người khiêng xuống đi trị liệu.

“Chậm đã, ta cho các người đem hấn mang đi sao?” Đẳng Vân Phong khoát tay chặn lại, trên tay nổi lên một tầng chưa quyết định nhàn nhạt đỏ ửng, đúng là Đẳng gia gia truyền đấu khí —— Phích Lịch Hỏa Diễm Chương rõ ràng tiêu chí.

“Họ Trần đây, bảo người một tiếng Trần gia, đó là cho mặt mũi người, nói cách khác, người đang ở đây người vân Phong đại gia đích trong mắt, chó má cũng không tính toán! Người cho rằng người là ai? Chó của người chạy đến cửa nhà ta miêng đến đồ chó sữa, ta không truy cứu hấn xông tới ta, đó là người vân Phong đại gia đại nhân có đại lượng! Như thế nào, một câu nói xin lỗi cũng không nói, vừa muốn đem người mang đi? Vậy người gia vân Phong đại gia đích mặt mũi, về sau để nơi nào?” Trung niên nhân về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười đích nhìn xem Trần Phương, mặt mũi tràn đầy khiêu khích.

“Đẳng Vân Phong, người vũ nhục ta không có sao, tuy nói năm đó Tam gia khi còn sống, người ở trước mặt hấn liền con chó cũng không bằng, nhưng người mở ra mắt chó của người xem thật kỹ xem, ta là cùng với cùng đi đấy!” Trần Phương bởi vì phần nộ, đôi má kịch liệt co quắp.

“Họ Trần đây, ta xem người là sống đủ rồi, người cho rằng đây là mười mấy năm trước? Người cho rằng đây là Đẳng Vân Chí cái kia chó chết...”

Đẳng Vân Phong lời còn chưa nói hết, trong giây lát cảm giác được có một cổ cực kỳ sát khí mãnh liệt chỉ hướng hấn, lập tức đem hấn câu nói kế tiếp cho nén trở về, đồng thời, nghe thấy

một tiếng rống giận trầm thấp, một đạo thân ảnh, y hết tia chớp, tại Trần Phương bên người lẳng không dựng lên, trên bầu trời hiện lên một đạo như dải lụa đích bạch sắc quang mang, trực tiếp chém về phía đầu lâu của hắn!

Không tốt!

Đằng Vân Phong trong giây lát rung mình một cái, muốn hướng bên cạnh trốn tránh, thế nhưng là một đạo kia tới quá đột ngột, quá nhanh, nhanh đến tất cả mọi người chưa có lấy lại tinh thần đến.

Tựa như ngay từ đầu không có ai cho rằng Đằng Vân Phong sẽ ra tay đả thương Đằng gia Tam gia thương đội đích người giống nhau, hiện tại cũng không có ai cho rằng Đằng gia Tam gia trong thương đội đích người dám ra tay đối (với) Đằng Vân Phong bất lợi.

Dù sao, đây cũng không phải là Tam gia thời đại kia rồi.

Nghe rất đau xót, nhưng rất sự thật, bây giờ Hải Uy Thành Đằng gia, thế lực lớn được kinh người, mà ngay cả Huyền Vũ hoàng triều đích Hoàng Đế bệ hạ, cũng không nguyện đơn giản đắc tội!

Răng rắc!

Một tiếng thanh thủy đích tiếng vang, tựa như đồ tể quơ lấy trong tay đích Đại Khảm Dao, hung hăng băm hướng trên thớt đích thịt xương đầu...

Đằng Vân Phong đích một đôi mắt mở thật lớn, trong ánh mắt tràn đầy thần sắc bất khả tư nghị, thậm chí ngay cả hoảng sợ đều không có, hoàn toàn không thể tin được, Đằng gia thương đội chính giữa, sẽ có người dám hướng hắn ra tay. Cho nên, mãi cho đến chết, hắn đều không thể tin được đây là thật đấy. Cuối cùng trong thoáng chốc, Đằng Vân Phong tựa hồ cảm thấy cái này to gan lớn mật dám giết người của mình, nhìn qua, tựa hồ có chút quen mặt...

Đằng Vân Phong đích đầu, hợp với thân thể của hắn, bị một đạo cho chia làm hai nửa!

Máu tươi chảy đầy đất, một cỗ mùi máu tươi tràn ngập trong không khí, nhắc nhở lấy mọi người, đây không phải ảo giác, đây là sự thật!

Máu chảy đầm đìa đích sự thật!

A...!

Đám người vây xem ầm ầm tản ra, nguyên một đám mang trên mặt kịch liệt hoảng sợ, miệng Bali phát ra hoảng sợ đích tiếng kêu.

“Giết người! Giết người!”

“Đằng gia nhà kho đích đại quản sự bị người giết!”

“Đằng gia đại gia chủ Đằng Văn Đình đích thứ xuất nhi tử bị giết rồi!”

Trong lúc nhất thời, những cái...kia xa xa tránh đi đích mọi người, vẻ mặt hoảng sợ đích nghị luận, đồng thời, tất cả đều ánh mắt phục tạp đích nhìn xem cái kia có chênh lệch chút ít gây đích thiếu niên.

Thiếu niên đao trong tay, còn đang không ngừng đích nhỏ máu.

“Thiếu gia của ta, cái này sự tình động tĩnh quá lớn...” Trần Phương tuy nhiên cũng cực hận Đằng Vân Phong, hận không thể đem phanh thây xé xác, có thể hấn hoàn toàn không nghĩ tới, Đằng Phi lại đột nhiên ra tay, hơn nữa, ra tay muốn liễu Đằng Vân Phong đích tánh mạng!

Đằng Phi khoát tay đánh gãy Trần Phương lời mà nói..., sau đó đứng ở nơi đó, hướng về bốn phương tám hướng nhìn một vòng, cặp kia mắt thanh tịnh tinh khiết, nhưng rất nhiều người đều kim lòng không được đích tránh đi thiếu niên này đích ánh mắt.

Như thế tướng mạo thanh tú thiếu niên anh tuấn, ra tay lại vô cùng tàn nhẫn, trực tiếp liền dám giết người, người như vậy, cho dù trên bến tàu có thể...nhất đánh chính là con mực giúp đỡ thành viên đưng phải, chỉ sợ cũng phải nhượng bộ lui binh, tuyệt sẽ không chủ động trêu chọc.

“Cầu tặc kia...” Đằng Phi lấy tay một ngón tay trên mặt đất sớm đã chết thâu liễu đích Đằng Vân Phong: “Hấn dám mở miệng vũ nhục vong phụ, ta há có thể cho phép hấn?”

Nói qua, Đằng Phi cái kia gương thanh tú đích mặt, nổi lên một vòng dữ tợn, giận dữ hét: “Người vũ nhục cha ta chết!”

Người vũ nhục cha ta chết!

Sáu cái chữ, trích địa hữu thanh (*nói năng có khí phách), tuyên truyền giác ngộ.

“Ông t...r...ờ...i..., thiếu niên này... Thiếu niên này là Tam gia đích nhi tử!”

“Tam gia đích nhi tử rõ ràng đến Tây Thù rồi!”

“Mười năm về sau, Tam gia đích nhi tử vậy mà đến nơi này, cái này có thật không vậy? Hắn thật là Tam gia đích nhi tử?”

“Ta như thế nào nghe bên này Đẳng gia người ta nói, Tam gia đích nhi tử là một đấu võ song phé?”

“Người xem một chút hắn vừa mới xuất thủ tư thế, người dám nói hắn là đấu võ song phé? Tuy nhiên không gặp hắn dùng đấu khí, nhưng rất hiển nhiên, hắn đã có được Đại Đấu Sư đích thực lực!” Một gã đấu khí võ giả cười lạnh nói.

“Không sai, Đẳng Vân Phong đích thực lực, nghe nói đã là tam giai cao cấp rồi, như vậy một cái Đấu Sư, cũng không phải ai cũng có thể giết đấy...”

Trong lúc nhất thời, trên bên tàu người vây xem nhóm:đám bọn họ đều nghị luận, rất nhiều người nhìn về phía Đẳng Phi đích ánh mắt, đều trở nên có chút bất đồng.

Thiếu niên này, là năm đó cái kia nhân vật truyền kỳ đích nhi tử a..., có thể hắn còn có thể lặp lại phụ thân hắn từng đã là kỳ tích sao? Hiện tại Hải Uy Thành đích Đẳng gia, cũng không phải là dễ trêu đấy, hắn thứ nhất là giết Đẳng gia đích người, giết đích hay là hắn thúc thúc bối đích tộc nhân, nếu như Đẳng gia bên kia cố ý truy cứu, hơn nữa đem định tính vì đồng tộc tương tàn, vậy cũng thì phiền toái.

Bởi vì nói như vậy, ngoại nhân cho dù muốn cứu Đẳng Phi, chẳng khác nào tùy ý nhúng tay nhà của người khác sự tình, đây là tối kỵ!

Coi như là vua của một nước, cũng sẽ không dễ dàng đi làm vượt chuyệ nhà người khác.

Chương 53

“Tiểu tử, ngươi, ngươi dám giết Đổng gia đích người, ngươi... Ngươi nhất định phải chết!” Lúc này thời điểm, chết mất đích Đổng Vân Phong chính là thủ hạ mới hồi phục tinh thần lại, nhìn xem Đổng Phi, vẻ mặt sợ hãi, run rẩy nói.

Không có biện pháp không sợ hãi, Đổng Phi sát khí trên người quá cường liệt rồi, phảng phất khoảng cách hẵn gần một điểm, đều bị cái này cỗ sát khí cho làm bị thương.

Đổng Phi nhìn thoáng qua nói chuyện người này, thân nhiên nói: “Trở về nói cho chủ tử của các ngươi, đã nói, Đổng Tam gia đích nhi tử, tới tiếp thu hẵn năm đó lưu lại đích sản nghiệp rồi!”

Ô...ô...ô...n...g!

Đổng Phi lời vừa nói ra, toàn bộ trên bến tàu, chu vi xem trong đám người, một mảnh xôn xao!

Tất cả mọi người đều là tinh thần chấn động, lập tức trợn mắt há hốc mồm đích nhìn xem trước cửa kho hàng cái kia thân hình gầy gò đích thiếu niên, muốn nhìn hẵn có phải hay không đang nói giỡn.

“Ngươi, tốt, tốt, ngươi chờ!” Đổng Vân Phong đích người này thủ hạ đã bị dọa cho bể mật gần chết, nói năng lộn xộn đích nói xong câu đó liền cũng không quay đầu lại đích chạy.

Còn lại mấy cái bên kia trông coi nhà kho đích Đổng gia tộc nhân, vừa nhìn cái này tình thế, cũng biết tiếp tục lưu lại nơi đây, rất có thể bị cái này tự xưng là Đổng Vân Chí nhi tử đích người giận chó đánh mèo, lập tức tất cả đều theo trong kho hàng đi ra, muốn chạy đi.

“Đợi một chút.” Đổng Phi nhàn nhạt đích nhìn những người này liếc: “Đem đặt ở trong kho hàng đích đồ bỏ đi đều rón sạch đi, đừng nói ta đoạt các ngươi thứ đồ vật!”

“Thoải mái, thực con mẹ nó quá hả giận rồi!” Đàng Vân Trác các loại:đội cả đám nhịn không được theo trong đáy lòng ra bên ngoài cảm giác được sướng khoái, cơn tức này, bọn hăn nhăn nhịn suốt mười năm!

Theo Tam gia sau khi chết, bọn hăn chưa bao giờ như hôm nay như vậy thông khoái qua, cho dù mấy tháng đích đường đi, lại để cho những người này hoàn toàn đã tiếp nhận Đàng Phi, đã đồng ý vị này Thiếu chủ.

Nhưng làm:lúc Đàng Phi một đao chém Đàng Vân Phong, còn nói ra những lời này, làm ra cái này sau khi quyết định, hầu như tất cả mọi người, lại nhìn hướng Đàng Phi đích ánh mắt, đã trở nên hoàn toàn bất đồng!

Cái này cùng chi lúc trước cái loại này tiếp nhận, có thuộc về đích khác nhau!

Hiện tại nơi này Thiếu chủ, mới thật sự là đáng giá bọn hăn chịu bán mạng đích người!

Trần Phương tuy nhiên cảm thấy Đàng Phi đích cử động có chút không ổn, có thể sự tình đến nơi này loại thời điểm, hăn cũng không có thể lại nói thêm cái gì, hơn nữa, Đàng Phi phen này cử động, Trần Phương tuy nhiên không giống những người khác giống nhau, nhưng trong nội tâm, hay (vẫn) là hả giận đấy.

Năm đó Tam gia khi còn sống, bọn hăn những người này, nguyên một đám đấy, đều nhu thuận dịu dàng ngoan ngoãn đích làm cho người ta khó có thể tin, Tam gia vừa chết, bọn hăn lập tức trở mặt, trở mặt đích tốc độ sò lật sách đều nhanh, để cho bọn họ bọn này trung với Tam gia đích người chính thức lãnh hội liễu một hồi cái gì gọi là lòng người dễ thay đổi.

Hôm nay thập năm qua đi, năm đó đám kia tại Tam gia trước mặt hận không thể khúm núm, về mặt nô tài đối với đích Đàng gia tộc nhân, hiện tại sớm đã đã có thành tựu, nếu không có Đàng Phi mạnh mẽ như thế, chỉ sợ bọn họ lần này Tây Thù hành trình, hội (sẽ) đem Tam gia lưu lại đích cuối cùng một điểm uy vọng cho bại họa hết.

“Còn đứng ngây đó làm gì? Nhanh đưa các người rách rưới đều cho ta chuyển ra đi!” Vệ đội đích thủ lĩnh Đàng Vân Thảo

hướng về phía những cái...kia gốc tại đâu đó đích người rống lên một cuống họng.

“Những thứ này hàng... Những thứ này hàng cũng không phải ta Đẳng gia đây, cái này nhà kho, chúng ta thuê cho người khác rồi...” Một cái Tây Thùy Đẳng gia đích tộc nhân lớn gan, vẻ mặt cầu xin nói ra.

Đẳng Vân Phong bị chặt thành hai nửa đích thi thể còn ngược lại trong vũng máu, không ai dám đi di chuyển, bọn hắn những người này trong lòng cũng là cực sợ.

Đẳng Vân Thảo còn muốn nói điều gì, Đẳng Phi khoát tay chặn lại, nhìn xem nói chuyện cái này Tây Thùy Đẳng gia tộc nhân nói ra: “Người nói là sự thật?”

Tuy nói Đẳng Phi là một thiếu niên, đáng người còn có chút đơn bạc, có thể trong tay hắn cái thanh kia nhuốm máu đích trường đao, lại để cho người này Tây Thùy Đẳng gia tộc nhân căn bản không dám nhìn thẳng hắn, run rẩy đích hồi đáp: “Thật sự, thật sự là nhà kho đây, Tam gia năm đó cái kia mười hai nhà kho, đều... Đều bị thuê rồi...”

“Như vậy...”

Đẳng Phi trầm ngâm một chút, sau đó hướng về phía chu vi xem những người kia liền ôm quyền, lớn tiếng nói: “Chư vị bằng hữu, có nhận thức thuê cái này mười hai toà nhà kho đích thương nhân, phiền toái thông báo một tiếng, nói cho bọn hắn biết, những thứ này nhà kho, từ hôm nay... Không, từ giờ trở đi, ta Đẳng Phi tiếp thủ! Trên tay của ta, có những thứ này nhà kho đích khế đất, bọn hắn lúc ấy cho thuê những thứ này nhà kho, cũng đã thuộc về không tuân theo quy định, bất quá, ta Đẳng Phi không phải rất không nói đạo lý chi nhân, mời chư vị thông tri bọn hắn một tiếng, nếu như muốn tiếp tục cho thuê những thứ này nhà kho, như vậy, để cho:đợi chút nữa liền tới tìm ta thương đội đích người, một lần nữa ký kết khế ước, nếu như không muốn tiếp tục cho thuê, vậy thì mời đem hàng hóa của bọn hắn tự hành mang đi!”

Mới tới Tây Thùy, Đẳng Phi cũng không nghĩ đắc tội quá nhiều người, nói sau những thương nhân kia cũng không có gì lớn sai, nếu như bọn hắn thức thời, Đẳng Phi tự nhiên sẽ không làm khó bọn hắn, nếu có không thức thời đây, Đẳng Phi

sẽ không để ý nắm quyền thực nói cho những người kia, bọn hần sai ở nơi nào!

“Thiếu niên này làm việc, hữu lễ có đoan, không hổ là Đằng Tam gia đích công tử!” Trong đám người có người tán thán nói.

“Ta thuê trong đó một toà lớn kho, lúc ấy ta muốn xem bọn hần khế ước mua bán nhà khế đất đích thời điểm, Đằng gia người ta nói bọn hần Đằng gia chính là bảo đảm, còn dùng nhìn cái gì khế ước mua bán nhà khế đất, tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, hiện tại khen ngược, giao cho bọn họ đích tiền thuê, sợ là muốn nước dôi lá khoai rồi!” Trong đám người một cái thuê mười hai toà lớn kho một trong đích thương nhân vẻ mặt bất đắc dĩ đích lẩm bẩm nói.

“Đằng Tam gia đích nhi tử, vẫn còn có chút xúc động rồi a..., bây giờ Hải Uy Thành Đằng gia, thế lực có thể là rất lớn, hần mới đến, liền cùng Đằng gia chống lại, thật sự không là cái gì sáng suốt đích cử động.”

Trong đám người đều nghị luận, ngược lại là có không ít người đều cảm thấy Đằng Phi quá mức xúc động rồi.

“Đằng gia thiếu gia, có chính là phong cách của cha!” Trong đám người, một cái nho nhã đích lão giả lấy tay vuốt vuốt càng dưới đích râu dài, thản nhiên nói. Lão giả đích sau lưng, còn đứng lấy mười cái tinh anh đích đàn ông, đối (với) quanh mình đích sự tình thờ ơ, vẻ mặt nghiêm túc đứng ở nơi đó. Còn lại mấy cái bên kia người xem náo nhiệt, cũng đều theo bản năng theo chân bọn họ đám người kia kéo ra một chút khoảng cách.

Lão giả bên cạnh, đứng đấy một cái váy màu vàng thiếu nữ, thiếu nữ mười lăm mười sáu tuổi, lớn lên thập phần xinh đẹp, được nghe lời ấy, có chút nhăn lại đôi mi thanh tú, có chút không phục nói: “Hần vừa đến nơi đây, mà đắc tội với đồng tộc chi nhánh, rõ ràng chính là không khôn ngoan! Cho dù trên tay hần nắm cái này mười hai toà lớn kho đích khế đất, cũng có thể tại tra ra bên này Đằng gia đích thực lực về sau, từ từ dò chi, mới là tốt nhất.”

Lão giả nhìn xem thiếu nữ, trong ánh mắt tràn ngập cung chiều, vừa cười vừa nói: “Thải Vân, có một số việc, ngươi còn

không hiểu...”

“Gia gia ngươi lại tới nữa, ta không thích nghe ngươi đích những cái...kia thuyết giáo!” Thiếu nữ khoe miệng có chút nhếch lên, đánh gãy lão nhân lời nói.

“Ha ha, gia gia không phải nói giáo, là muốn nói cho ngươi một cái đạo lý, kỳ thật thiếu niên kia, cũng căn bản không quan tâm trong tay hắn đích khế đất.” Lão giả nhìn xem thiếu nữ không hiểu biểu lộ, rất là thỏa mãn cười cười: “Ngươi biết ngươi sùng bái nhất đích Đằng Tam gia, năm đó vừa vừa đến nơi đây lúc, là thế nào đạt được cái này mười hai toà lớn kho đây sao?”

Thiếu nữ bĩu môi, trên mặt có chút ít khinh thường, giọng điệu dằn nói ra: “Ta đương nhiên biết rõ, cái này mười hai toà lớn kho, năm đó bị hải triều giúp đỡ khổng chế, Đằng gia Tam gia lại tới đây, cho thuê những thứ này nhà kho, hải triều giúp đỡ khi dễ bọn hắn đường xa mà đến, muốn muốn mạnh mẽ chiếm được những cái...kia hàng, kết quả, bị Đằng Tam gia một người một kiếm, đem trọn cái bang hội cho chọn lấy, sau đó, những thứ này nhà kho, là được liêu Đằng Tam gia đích tài sản riêng...”

Thiếu nữ nói xong, vẻ mặt đặc ý nhìn xem lão giả.

“Ngươi nếu như biết rõ, vậy ngươi minh bạch vì cái gì Đằng Tam gia đích nhi tử, phải làm như vậy sao?” Lão giả vẻ mặt vui vẻ, nhìn về phía Đằng Phi đích trong ánh mắt, mang theo vài phần phức tạp, trong nội tâm xa không có trên mặt như vậy bình tĩnh: mười năm rồi, con của ngươi rốt cục tìm tới nơi này, hơn nữa, giống nhau ngươi năm đó mới tới Tây Thùy lúc đích cử động, hơn nữa, chỉ có hơn chứ không kém. Đằng Vân Chí, ngươi nói quả nhiên không sai, xem ra... Lão phu có thua khả năng a...!

Đáng tiếc ngươi... Lại nhìn không tới lão phu thua thời điểm đích biểu lộ rồi.

Lão giả đích trước mắt, phảng phất lại xuất hiện năm đó đích hình ảnh, vốn là hăng hái tuổi trẻ tài cao đích Đằng Vân Chí, cùng hắn một lần cuối cùng uống rượu đích thời điểm, lại là có chút tâm thần có chút không tập trung, phảng phất đang lo lắng cái gì, lão giả cố ý trêu chọc hắn vui vẻ, nói con của

ngươi về sau nếu là có tiền đồ, lão phu sẽ đem cháu gái gả cho hân.

Lúc ấy Đằng Vân Chí đích trả lời là: con của ta, chắc chắn vượt qua ta, trở thành Hải Uy Thành mới đích truyền kỳ, ông bạn già, cho dù có thiên ta không có ở đây, con của ta cũng sẽ (biết) tiếp nhận ta, trở thành Hải Uy Thành mới đích truyền kỳ, cháu gái của ngươi? Hắc, cái kia tiểu béo nha đầu cũng không tệ, bất quá, muốn con của ta ưa thích mới được!

Lão giả thật không ngờ, Đằng Vân Chí một câu thành sấm, lần kia uống rượu, cũng là hai người một lần cuối cùng gặp mặt, lần nữa nghe được tin tức của hân, nhưng lại truyền đến đích tin dữ.

Lão giả nghĩ đến, than nhẹ một tiếng.

Thiếu nữ nhưng không có chú ý tới gia gia trên mặt đích thất lạc, nhú lại đôi mi thanh tú nhẹ nói nói: “Gia gia ý của ngươi, là Đằng Tam gia đích nhi tử, muốn như bố của hân giống nhau, dùng thực lực thắng quay về những thứ này lớn kho?”

Lão giả nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Không chỉ có như thế, ngươi suy nghĩ thật kỹ, đội thuyền của bọn hân, không xa vạn dặm, vượt qua Mang Năng Quần Sơn, lại kéo dài qua Đông Hải eo biển, lại tới đây, vừa vừa lên bờ, đã có người bị đánh thành trọng thương, cái này đối (với) tinh thần của bọn hân, chính là hơn một cái lớn đích đả kích? Nếu như lúc này thời điểm, thân là Thiếu chủ đích Đằng Phi, không thể vì thủ hạ ra mặt báo thù lời nói, uy tín của hân, cũng chắc chắn rớt xuống ngàn trượng! Theo hân đối đãi cho thuê những thứ này nhà kho thương nhân thái độ lên, có thể nhìn ra, đây không phải một cái không có đầu óc đích xúc động thiếu niên, cho nên, gia gia thật sự có khả năng... Muốn thua bởi hân rầu~!”

Lão giả nói lời nói này đích thời điểm, trên mặt cũng không có gì không khoái, ngược lại mang theo vài phần nhớ lại đích vui vẻ.

“Cái gì thua? Bại bởi ai?” Thiếu nữ vẻ mặt tò mò nhìn gia gia, đã thấy lão giả vẻ mặt cao thâm mặt trầm, không có trả lời nàng, thiếu nữ hừ nhẹ một tiếng, bỗng nhiên nhìn xem phương xa, hoảng sợ nói: “Gia gia, Đằng gia đích người đến!”

Xa xa, một đám người, hướng phía bên này phương hướng, hùng hổ đích chạy đến, cầm đầu đây, nhưng lại một thiếu niên.

Đám người kia rất nhanh lại tới đây, xem trên mặt đất cổ thi thể kia, tất cả đều lửa giận gấu nhưng, vừa mới chạy tới báo tin người nọ đi theo thiếu niên bên cạnh, cũng như là đã tìm được dựa, chỉ vào Đằng Phi nói: “Thiếu gia, chính là hắn!”

Cầm đầu thiếu niên kia một đôi mắt lộ ra lạnh lạnh sát cơ, dùng tay chỉ Đằng Phi quát: “Tiểu tử, ngươi dám giết ta tộc nhân? Hôm nay ngươi đừng muốn sống ly khai nơi đây!”

Thiếu nữ trông thấy đến đích thiếu niên này, trong mắt hiện lên một vòng khinh miệt chi sắc, bĩu môi, nhẹ giọng lẩm bẩm nói: “Có cái gì tốt kiêu ngạo đây, Hải Uy Thành đều nhanh muốn không tha cho hắn!”

Lão giả mỉm cười, nghiêng đầu hướng về phía bên cạnh một người nhẹ giọng phân phó một câu gì, người nọ nhanh chóng đích xuống dưới, lão giả lông mày nhướng lên, tiếp tục lão thần khắp nơi đích nhìn xem nào nhiệt.

Chương 54

Hai mắt Đăng Phi nhìn vào người thiếu niên này giống như mặt nước mặt nước giếng yên tĩnh phẳng lặng, thân nhiên nói :
“Người là ai?”

” Ta là Đăng Phi* thiếu gia tại Đăng gia Hải Uy Thành!”
Thiếu niên này nói vẻ mặt lạnh lùng kiêu ngạo nhìn Đăng Phi nói: ” Người chính là con trai của Đăng Vân Chí? Người chẳng nhẽ đã ăn tim hùm gan báo sao mà dám giết người của Đăng gia ta. Nể mặt cha người, ta cho người con đường tự sát có lẽ còn giữ được toàn thân!”

“Người tính dễ nghe vậy sao? Mà cũng dám gọi thẳng tên của Tam Gia?” Đứng trước người Đăng Phi, Đăng Vân Thảo tay chỉ thẳng vào mặt Đăng Phi* mà quát.

“Người là cái thứ gì? Đây là chuyện nội bộ của Đăng gia làm sao đến lượt một cái người ngoài như người xen vào?” Đăng Phi* lạnh lùng nhìn Đăng Vân Thảo mà nói.

Cùng vào thời điểm này một người trung niên bên cạnh Đăng Phi* thì thâm vào tai hắn điều gì đó, làm vẻ mặt của hắn hơi nhíu lại : ” Nguyên lai cũng là người của Đăng gia, nhưng chẳng qua cũng chỉ là một cái nhánh bên mà thôi. Chỗ này đã đến phiên người nói chuyện sao?”

Đăng Vân Thảo giận dữ muốn nói điều gì đó thì lại bị Đăng Phi ngăn lại. Đăng Phi nhìn người thiếu niên trùng tên với mình, vẻ mặt bình tĩnh mà nói : “Ở trước mặt ta người bất quá cũng chỉ là một cái nhánh bên, còn nữa người nào dám đặt cho người cái tên gọi giống ta? Phụ thân của người có hiểu quy củ hay không ? Không cho phép được đặt tên giống tên thiếu gia chính, kể cả tên cùng âm khác nghĩa cũng không được. Cái đạo lý này mà các người cũng không biết hay sao?”

“Shirt...! Bỏn thiếu gia lớn hơn người, đặt tên trước người cũng còn chưa tìm người tính toán mà người lại đến trách móc ta sao?” Đăng Phi* vẻ mặt tức giận mà nhìn Đăng Phi nói : ”

Có lẽ đầu óc Đăng Vân Chí năm đó có vấn đề nên đặt cái tên này cho người...”

Bốp!

Bỗng dưng một âm thanh giòn vang vang lên.

Lấy tay che mặt Đăng Phi* khó có thể tin Đăng Phi kia gần trong gang tấc lại dám động thủ đánh mình. Càng không nghĩ tới tốc độ của đối phương lại nhanh đến như thế, làm cho mình đến cơ hội phản ứng cũng không có.

Cái gương mặt anh tuấn kia của Đăng Phi* lập tức sưng lên rồi hướng xuống mặt đất nhỏ một bãi nước bọt có trộn lẫn máu tươi cùng ba bốn cái răng. Có thể thấy được một cái tát này của Đăng Phi có bao nhiêu hung ác.

“Người, người dám đánh ta sao?” Ánh mắt Đăng Phi* lộ ra sát khí mãnh liệt như phảng phất muốn đem Đăng Phi ăn tươi nuốt sống.

“Cái tát này là ta thay bề trên của người đánh người! Người là loại không có giáo dục, nếu còn dám mở miệng làm nhục cha ta, ta sẽ giết người!” Lúc Đăng Phi nói ra lời này cực kỳ tức giận, làm cho tất cả mọi người nghe xong thì trong nội tâm đều phát run.

Nhìn thi thể Đăng Vân Phong trên mặt đất ai cũng biết Đăng Phi cũng không phải đang nói đùa!

“Móa nó, bố mày với Đăng gia Đăng Gia Trán không có một chút quan hệ nào! Bọn tao từ lâu đã tự lập môn hộ! Mày dùng một phần nhỏ gia tộc tới dọa tao sao?” Đăng Phi* bị một cái tát làm cho choáng váng đầu óc, xúc động nhất thời nói ra lời không nên nói.

“Cái gì? Người nói lại lần nữa coi?” Đăng Phi tròn mắt hơi híp bỗng nhiên trên mặt lại lộ ra chút suy nghĩ cùng nụ cười mãnh.

Nhưng tại lúc trên bầu trời truyền đến một tiếng hét to: “Súc sinh ai bảo người nói lung tung thế.” Theo cái âm thanh hét lớn này là một cái bóng người bay tới rất nhanh, tới trước mặt Đăng Phi* đưa tay ra tát thêm một cái nữa.

Bốp!

Âm thanh vang dội, má bên kia của Đăng Phi* lại bị ăn thêm một cái tát tàn nhẫn.

Mặc dù không có hung ác như cái tát kia của Đăng Phi nhưng mà lại để cho Đăng Phi* với gương mặt trắng nõn nhanh chóng bắt đầu mà sưng to, có thể thấy thấy được người mới tới cũng rất tức giận.

Đăng Phi* bị đánh đến nổ đom đóm mắt, vừa định chửi ầm lên thì đột nhiên lại ngậm miệng lại. Trong ánh mắt lộ ra vẻ khó có thể tin cùng kinh ngạc mà nói :“Gia gia, người ... người sao lại đánh con?”

Cái sự kinh ngạc cùng ủy khuất này thậm chí so với bị Đăng Phi đánh một bạt tai còn mãnh liệt hơn rất nhiều. Bởi vì từ nhỏ đến lớn Đăng Văn Đình chưa bao giờ làm tổn thương hắn dù chỉ là một đầu ngón tay chứ đừng nói đánh, mà ngay cả nói nặng lời cũng chưa từng nở nói với hắn dù chỉ một câu, một mực coi hắn như tâm can bảo bối. Hắn không thể nghĩ hôm nay trước mặt nhiều người như vậy lại rõ ràng động thủ đánh hắn.

Điều này làm cho trong nội tâm Đăng Phi* dâng lên rất nhiều ủy khuất cùng với căm phẫn, cái căm phẫn này đều là hướng về phía người cùng tên Đăng Phi kia.

“Còn dám ăn nói bậy bạ thì ta đánh chết ngươi!” Trong mắt Đăng Văn Đình hiện lên sự đau lòng nhưng như cũ hung ác quyết tâm lạnh lùng nhìn Đăng Phi* nói :” Còn không chịu nhận lỗi với Đăng Phi thiếu gia! Lễ phép quy củ ngày bình thường ta dạy ngươi để đâu hết rồi? Nhìn thấy cháu đích tôn họ tộc sao còn không thi lễ?”

“Gia gia ...Ta ...” Đăng Phi* mặt mũi tràn đầy nghi hoặc không dám tin mà nhìn gia gia của mình, lão nhân sắc mặt tái nhợt trước mắt này thực sự là gia gia của mình sao?

“Câm miệng! Nhanh chóng nhận lỗi!” Đăng Văn Đình với bộ dáng nghiêng răng nghiêng lợi như muốn giết người nói.

“Hắn... Hắn đã giết...” Đăng Phi* vẫn muốn giải thích.

“Nhận lỗi!” Đăng Văn Đình hầu như là chỉ nói lên hai chữ này.

Đặng Phi* sợ tới mức khẽ run rẩy khoe miệng giật giật kịch liệt mà nhìn Đặng Phi giống như là nhìn kẻ thù giết cha vậy, lạnh lùng nói : “Thực xin lỗi!”

Nói xong thì cũng không còn mặt mũi nào mà ở lại chỗ này nữa, với một thân đầu khí âm âm tuôn ra bên ngoài cơ thể, thân hình nhảy lên thật cao trong không khí thậm chí vang lên vài tiếng nổ nhỏ cùng một dải khói xanh biến mất tại bến tàu.

Đặng Phi* không thể giải thích vì sao vì cái gì vì cái gì mà gia gia lại muốn mình nhận lỗi trước thằng đáng chết này, vì cái gì mà lại ra tay đánh mình. Không chỉ có hắn mà tất cả những người xung quanh đang vây quanh trên mặt cũng lộ ra một vẻ khó hiểu cùng suy nghĩ. Nhị gia Đặng gia tiếng tăm lừng lẫy Hải Uy Thành chẳng nhẽ hôm nay uống nhầm thuốc lú hay sao? Trên mặt đất có thân thể một đao chém thành hai khúc còn chưa nói, thể nhưng đó lại còn là con ruột nữa ... Mặc dù chỉ kém chỉ trưởng một chút nhưng cũng là con ruột của người, hiện tại bị người giết, thân làm cha nhưng lại rõ ràng ngay cả nhìn liếc qua một chút cũng chưa từng. Thật đúng là máu lạnh a ...!

Đến cả Thái Vân một thân mặc váy màu vàng vẻ mặt cũng hiện một vẻ khó có thể tưởng tượng nổi, nhẹ giọng hỏi ông già bên cạnh: “Gia gia, hắn vì sao lại ... “

Thái Vân còn chưa nói hết câu đã thấy ông già cười nhạt một tiếng cắt đứt lời nói của nàng rồi hỏi: “Tại sao phải làm như vậy đúng không? Thấy thiếu nữ gật đầu, ông già lại nói tiếp :” Cháu trai của hắn vừa nãy nói ra lời không được phép nói. Nói bọn hắn cùng Đặng gia tại phương đông không có quan hệ, đây chính là phạm vào một cái sai rất lớn. Đặng Văn Đình chỉ tát cháu trai hắn một cái cũng làm lão gia hỏa này đau lòng lắm rồi!”

“Hả? Lại còn đau lòng à... “Tuy nhiên không thích Đặng Phi* ở Hải Uy Thành này cho lắm nhưng câu lý giải của gia gia nàng cũng làm nàng hơi khó hiểu.

“Ha ha, nếu hắn không đau lòng thì vừa rồi có lẽ đã trực tiếp đánh chết cháu hắn rồi!” Vừa nói ra lời này khoe miệng ông già hiện lên một chút lãnh ý, trong lòng tự nhủ : “Đặng Văn Đình năm đó người luôn mồm nói chẳng qua là tạm thời thay

Tam gia quản lý những thứ sản nghiệp này. Hôm nay ngươi rốt cục lộ ra chân tướng rồi sao? Cũng không biết đứa con trai này của Vân Chí cùng đám người bên cạnh hắn có hay không nhìn ra manh mối.”

Thiếu nữ bỗng dung giật mình, rõ ràng nàng đã nhận ra hành vi của Đằng Văn Đình rồi.

Con mắt của ông già vẫn nhìn chăm chăm về phía Đằng Phi và Đằng Văn Đình, đồng thời lại giải thích thêm cho cháu gái :”

Thứ nhất, Đằng gia Hải Uy Thành nếu như tuyên bố tự lập môn hộ thì sở hữu tất cả sản nghiệp của Đằng Vân Chí năm đó đều thuộc về tài sản của Đằng gia Đằng Gia Trấn, bọn hắn sẽ không còn lý do để mà tiếp tục chiếm đoạt. Ta chưa có nghe thấy người ly khai gia tộc còn có thể tiếp tục chiếm lấy tài sản của gia tộc. Thứ hai, nếu như bọn họ tự lập môn hộ thì Đằng Phi chém giết Đằng Vân Phong sẽ thuộc về xung đột bình thường, hơn nữa trong chuyện này Đằng gia Hải Uy Thành cũng đuối lý, chiếm giữ tài sản của người ta bị người ta chém giết cũng là bình thường.”

Ông già nhìn thoáng qua cháu gái vừa mới hiểu ra mỉm cười nói :” Đằng gia Hải Uy Thành tất cả sở hữu đều thuộc về tài sản Đằng gia bốn tộc cùng năm đó Đằng Vân Chí lưu lại. Giờ ngươi đã hiểu rõ chưa?”

Trên trên khuôn mặt nhỏ nhắn xinh xắn như là búp bê của Thái Vân lộ ra vẻ hiểu rõ cùng một chút khó tin mà nói :” Gia gia tâm tư của các người thực phức tạp, không thấy mệt mỏi hay sao?”

“Mệt mỏi!” Ông già vô cùng khẳng định trả lời rồi nói tiếp :” Bất quá đây là chuyện không có cách nào khác, ngươi không hãm hại người khác, người khác sẽ hại ngươi. Từ nhỏ ngươi sinh sống tại gia tộc, được gia tộc che chở dĩ nhiên sẽ không cảm thấy được điều đó. Nhưng ta lại cảm thấy đứa con này của Vân Chí tại cái phương diện này so với ngươi còn mạnh hơn rất nhiều, về sau ngươi nên học ở chỗ của hắn nhiều một chút.”

Ông già nói rất tùy ý.

Nhìn thoáng qua gia gia Thái Vân bỗng nhiên có chút miễn cảm, lại không nhìn được trên mặt gia gia thấy được cái tâm

tình gì, đành đảo mắt lòng vòng nhìn về phía giữa sân.

Bên kia Đăng Văn Đình đi vào trước mặt Đăng Phi, sắc mặt rất lạnh ánh mắt có chút phức tạp nhìn Đăng Phi.

Đăng Phi cũng không nói chuyện, tuy cùng Đăng Văn Đình đối mặt nhưng ánh mắt vô cùng thanh tịnh với vẻ mặt không biểu tình.

“Người chính là nhi tử của Lão Tam? Đã lớn như vậy rồi à, ta là Nhị gia gia của người Đăng Văn Đình!” Tại lúc hai người đang đối mặt, Đăng Văn Đình cuối cùng lại là người mở miệng ra nói trước.

“Ra mắt Nhị gia gia ta chính là con trai Đăng Văn Chí, hôm nay ta đến chính là tiếp nhận tài sản cha ta năm đó để lại!” Đăng Phi ôm quyền thi lễ nói một cách rất bình thường.

Đăng Văn Đình gật gật đầu chậm rãi nói ra :“Đăng Phi tài sản phụ thân người năm đó lưu lại đều là của người, sẽ trả lại toàn bộ cho người đồng thời ta còn đền bù cho người một ít tổn thất. Dù sao mười năm này những thứ sản nghiệp này là chúng ta đang xử lý.”

Khi Đăng Văn Đình vừa nói ra lời này hầu như tất cả mọi người có mặt đều sửng sốt. Kể cả đám người Trần Phương, Đăng Văn Trác, Đăng Văn Thảo cùng với Thái Vân về mặt cũng là đều mang chút mù mờ trong lòng tự nhủ trong lòng tự nhủ lão gia Đăng Văn Đình tại Hải Uy Thành nổi danh là vất vả cổ chày ra nước. Hơn nữa nổi danh về sự gian xảo làm sao có thể lại dễ dàng như vậy mà đáp ứng đem tất cả tài sản năm đó Đăng Văn Chí lưu lại đưa cho con hấn? Chẳng lẽ hấn đổi tính rồi sao?

Không riêng gì Thái Vân rất nhiều người đều nghĩ như vậy, đều rất giật mình. Phải biết rằng những cái sản nghiệp năm đó Đăng Văn Chí lưu lại cũng không phải là một số lượng nhỏ. Tựa như mười hai cái nhà kho này, tùy tiện một cái cũng có thể làm cho một gia đình trở thành phú ông, con cháu cũng có thể hưởng thụ rất nhiều!

Tại số tài phú kinh người trước mặt có rất ít người có thể giữ được bình tĩnh. Rất nhiều người Rất nhiều người hâm mộ mà nhìn Đăng Phi, hận mình lại không phải là thiếu niên kia rồi.

Trong số những người này có một số ít có thể bảo trì tinh táo trong chuyện này, Đằng Phi cũng là một trong số đó!

Đằng Phi với vẻ mặt thờ ơ, bình tĩnh mà nhìn Đằng Văn Đình.

Loại phản ứng này của Đằng Phi lại để cho Đằng Văn Đình thật bất ngờ, hẳn nguyên lai tưởng rằng nhi tử Đằng Văn Chí là một người ngu xuẩn không có đầu óc.

Hắn nghe được tới báo cáo nhi tử Đằng Văn Chí xuất hiện ở bến tàu, hơn nữa giết chết con trai hắn Đằng Văn Phong. Tức giận tại chỗ đập một cái bàn, làm bể rất nhiều đồ cổ mà hắn yêu thích.

Đằng Văn Phong tuy là con thứ nhưng dù sao cũng là con của hắn. Đằng Phi tức giận liền giết, đây rõ ràng là đánh thẳng vào mặt Đằng gia Hải Uy Thành rồi.

Nếu như chuyện này xử lý không tốt, khổ tâm kinh doanh của bọn họ hơn mười năm nay đều sẽ sụp đổ trong thời gian ngắn. Cho nên bất kể như thế nào Đằng Văn Đình cũng không có khả năng dễ dàng buông tha cho Đằng Phi.

Bất quá cử động lần này của Đằng Phi tại trong mắt Đằng Văn Đình lại là một việc hết sức ngu xuẩn. Khởi đầu bất lợi lại muốn cưỡng ép thu hồi những sản nghiệp kia, lại còn giết một đứa con trai của mình. Tuy Đằng Văn Phong chết lại để cho hắn rất đau lòng nhưng Đằng Văn Đình cũng biết đây là một cái cơ hội tốt nhất của hắn.

Một cơ hội có thể quang minh chánh đại chiếm hữu những cái sản nghiệp kia.

Cho nên khi nghe nói cháu trai Đằng Phi* dẫn người đi tìm Đằng Phi tính sổ. Đằng Văn Đình bất chấp mọi thứ lập tức đi đến, khi nghe thấy cháu trai nói ra lời nói kia hắn chút nữa thì phát điên rồi.

Quả thực chính là ngu xuẩn.

Vì vậy hắn hung hăng dạy dỗ cháu của mình lại bắt phải nhận lỗi trước Đằng Phi, rồi chính miệng đáp ứng đem những sản nghiệp kia trả lại cho Đằng Phi. Như thế hắn Đằng Văn Đình liền có lý do chính đáng.

Không có ai còn có thể đối với hắn trách mắng, nhi tử chết rồi, cháu trai bị đánh còn có thể làm được điều này. Dù thật hay giả Đằng Văn Đình hắn vẫn có tiếng là ngay thẳng rất nhanh sẽ lan truyền ra ngoài.

Bất quá làm đủ việc rồi nhưng kế tiếp lại là vấn đề lớn thật sự, mặc dù phản ứng của Đằng Phi có chút vượt quá dự tính của Đằng Văn Đình nhưng lúc này hắn cũng không có nhiều thời gian để mà suy nghĩ.

Sắc mặt dần dần lạnh xuống với đôi mắt đe dọa nhìn Đằng Phi hắn trầm giọng quát :“Đằng Phi ngươi có biết tội của ngươi không?”

Chương 55

Trên khuôn mặt thanh tú của Đằng Phi cuối cùng cũng hiện ra vẻ tươi cười, nụ cười rất nhạt nếu không chú ý thì rất khó phát hiện được. Đằng Phi thản nhiên nói: “Nhị gia gia, Đằng Phi không biết mình có tội gì.”

Đối mặt với Đằng Phi Đằng Văn Đình hiển nhiên là phát hiện được nụ cười thản nhiên đó. Hắn thậm chí có thể cảm giác được trong nụ cười đó có một tia châm biếm, điều này làm cho Đằng Văn Đình rất phần nộ.

“Ngươi là người của Đằng tộc, biết rõ trong gia quy cấm việc đồng tộc tự giết lẫn nhau. Hôm nay ngươi lại một đao chém chết một cái thúc thúc (chú), đó là việc đại nghịch bất đạo tội lớn tày trời mà ngươi còn nói là không biết có tội gì? Đằng Phi! Ta hỏi lại ngươi, ngươi có biết tội không?”

Thanh âm của Đằng Văn Đình trở nên vô cùng nghiêm khắc, trên người phát ra loại khí thế của người bề trên, để lại trong nội tâm rất nhiều người vây xem nhất thời lo lắng.

Trên mặt Thái Vân lộ ra một vẻ lo lắng rồi nhìn thoáng qua gia gia của mình thì lại thấy gia gia đang có chút hứng thú đánh giá Đằng Phi. Không nhìn được đành bĩu môi thầm nghĩ trong lòng: Thật sự là một lão hồ ly!

Tiểu tử kia cũng thế, đối mặt với Đằng Văn Đình mà không hề sợ hãi. Hơn nữa trên mặt còn lộ ra nụ cười khó ưa... cũng là một cái tiểu hồ ly.

Đáng thương cho Đằng Phi còn không biết hắn lại bị một cái thiếu nữ vốn không quen biết cấp cho một cái tính cách tiểu hồ ly.

Từ trước tới nay Đằng Phi đều căm ghét bản thân không thể tu luyện Đẩu Khí, ngay cả võ giả bình thường đều làm không được. Nhưng bây giờ Đằng Phi thật sự rất biết ơn cái đoạn thời gian mà mình không thể tu luyện đấy, hắn tìm đọc tất cả sách

vở cất giữ trong nhà đến cuối cùng khi không còn cái gì đọc thì lại lấy luôn cả gia phả cùng gia quy đọc qua một lượt rồi.

Đặng thị cũng coi như là một đại tộc, cho nên ở trên gia phả có một ít nhân vật trọng yếu đều có phần giới thiệu đến cuộc đời cũng như tính cách.

Trong chuyện này thì có Nhị gia gia Đặng Văn Đình, Tam gia gia Đặng Văn Hồ. Cho nên tại rất nhiều năm trước Đặng Phi cũng đã phân giải tính tình của hai cái người này, không chỉ có như thế hấn đối với gia quy Đặng thị nắm giữ rất rõ thậm chí vượt qua cả tộc chuyên môn phụ trách việc này trong gia tộc.

Cùng ta nói chuyện gia quy? Nói chuyện quy củ?

Lúc này đây Đặng Phi nở nụ cười, hấn không có che dấu nụ cười của mình để cho tất cả mọi người đôi mắt hấn đều có thể rõ ràng trông thấy trên mặt hấn tràn ngập nụ cười châm biếm.

“Ta không biết tội!”

Một câu nói của Đặng Phi như chém đinh chặt sắt, thu lại nụ cười ngay sau đó nghiêm nghị mà quát: “Đặng Văn Chí, con trai thứ ba gia chủ Đặng thị đời thứ 58, khi còn sống là một trong những người thừa kế Đặng thị nhất tộc tộc trưởng, tích rất nhiều công đức thành công mở ra con đường ‘Hoàng kim chi lộ’ dẫn thông con đường đến Tây Thù, để cho thực lực Đặng gia tăng lên đâu chỉ gấp ba lần. Hôm nay các người ăn uống sinh hoạt ở đây, các người khoe khoang thân phận của mình, các người có địa vị tại bên trong tòa thành lớn này... Chẳng nhẽ đều không phải do cha ta Đặng Văn Chí lấy mạng đổi lấy?”

Lời Đặng Phi nói ra không hề dài nhưng lại có khí phách, bốn phương tám hướng im ắng như tờ. Những người biết rõ Đặng Tam gia năm đó trong mắt đều hiện lên một vẻ đồng tình với lời nói của Đặng Phi.

Cũng có không ít người nắm đó đã từng quen biết Đặng Tam gia, vẻ mặt đều thổn thức. Lão giả bên cạnh Thái Vân vẻ mặt cũng là thương cảm cùng lắc đầu than nhẹ.

Bị Đặng Phi nói một hồi, Đặng Văn Đình sắc mặt tái nhợt nhưng lại không dám nói ra một tiếng nào. Những điều này đều giống như như sự thật khiến hấn không thể phủ nhận.

Đặng Phi lạnh lùng nhìn Đặng Văn Đình lạnh lạnh hỏi: “Đặng Văn Phong là Đặng thị đời thứ 58 chi thứ, Đặng gia tuy không phải hào môn vọng tộc nhưng gia quy nghiêm khắc. Nhị gia gia nếu như ngài còn thừa nhận mình là người Đặng thị nhất tộc ta hỏi người, chi thứ rất nhiều lần xuất ngôn ngữ xúc phạm sỉ nhục chi trưởng, cố ý mạo phạm một người tôn kính đã chết thì... Phải bị tội gì?”

Sắc mặt dữ tợn Đặng Phi nghiêng răng nghiêng lợi nghiêm nghị mà hỏi” “Nói cho ta biết, cái này phải bị tội gì?”

Nghẹn họng nhìn trân trối Đặng Văn Đình khóe miệng run rẩy kịch liệt không cách nào trả lời được.

Bởi vì trên gia quy của Đặng Tộc, loại hành vi này của Đặng Văn Phong là tử tội! Phải đánh chết!

Ngàn vạn lần không nên xem thường cái loại tộc quy này, trên thế giới này tộc quy là cái trói buộc đối với con người, thậm chí còn vượt ra khỏi cả quyền lực của nhà vua.

Nếu như một người bị gia tộc trục xuất, cho dù người này người này có thành đạt đến thế nào đi nữa thì cũng khó có chỗ đề mà đặt chân.

Không quy củ bất thành quy tắc, tộc quy của mỗi gia tộc khác nhau đều có chỗ khác nhau nhưng mục đích lại giống nhau một điểm là : Thân là tộc nhân phải tuân thủ tộc quy!

Coi như là đương kim hoàng tộc cũng sẽ có cái quy củ thuộc về hoàng tộc.

Từ trên xuống dưới bất kỳ một cái gia tộc nào cũng đều phải tuân thủ một cách nghiêm chỉnh. Nó đã đi sâu vào lòng người, thậm chí đi sâu vào linh hồn của con người.

“Cái này... Cái này...” Trước đó Đặng Văn Đình không thể không nghĩ tới vấn đề này có thể hấn cho rằng Đặng Phi chỉ là một cái hài tử mới mười ba tuổi đang ở độ tuổi xúc động làm sao lại biết rõ những điều này? Không nghĩ tới lần này hấn lại tính sai, Đặng Phi chẳng những rất rõ ràng những quy củ này hơn nữa còn có thể đem tất cả lợi dụng làm cho hấn không có lời nào để mà nói nữa.

“Nhị gia gia ta hỏi lại ngài, nếu có người nói ra những lời vũ nhục phụ thân ngài đã qua đời thì ngài sẽ làm như thế nào?”

Đặng Phi lạnh lùng hỏi.

“Ta ...” Đặng Văn Đình dù có trăm ngàn lời nói nhưng lại không thể nói ra được. Hắn rất muốn nói nếu có người dám vũ nhục người cha đã chết của ta, ta nhất định sẽ cùng hắn liều mạng. Nhưng hắn làm sao có thể nói ra nổi đây? Dù nói hay không thì Đặng Văn Phong khẳng định đều là chết vô ích thôi.

Cái kết quả này nằm ngoài dự đoán của rất nhiều người. Để cho trong nội tâm Đặng Văn Đình vô cùng nổi giận, hận không thể một cái tát mà đánh chết Đặng Phi, rồi lại không thể làm gì. Dù sao với Đặng Phi mà nói thì cũng đều hơn về lý rồi.

Điều này thực sự giống như Đặng Văn Đình tự lấy đá nện vào chân của mình, nếu như hôm nay hắn dẫn dắt tất cả võ giả tinh anh của gia tộc đến đây dùng sức mạnh trực tiếp giết đến, lấy cơ báo thù cho nhi tử đem tất cả tùy tùng của Đặng Phi giết sạch rồi bắt Đặng Phi giam lỏng thì không có việc gì rồi.

Người bên ngoài có nói gì thì cũng mặc kệ, đây là mâu thuẫn bên trong Đặng gia ai dám thò tay vào?

Nhưng hắn hết lần này đến lần khác muốn dùng tộc quy đến áp chế Đặng Phi, muốn để cho Đặng Phi đi vào khuôn khổ theo sự điều khiển của hắn. Ai ngờ rằng lại bị Đặng Phi dùng tộc quy đánh cho một bạt tai. Cái bàn tay này mặc dù không có đánh trực tiếp vào mặt Đặng Văn Đình, nhưng so với đánh thẳng vào mặt hắn còn khó chịu hơn gấp ngàn lần.

“Nhị gia gia, nếu như người đã tới thì ta cũng còn một việc muốn nói rõ cùng Nhị gia gia.” Đặng Phi không nhanh không chậm mà nói.

“Còn... Còn có chuyện gì vậy? Đặng Văn Đình lúc này thật sự hối hận vì đã tới đây, nếu biết như thế thì không bằng để cho lão Tam tới. Bằng vào tính tính không bao giờ nói đạo lý thì sự tình ngược lại không biết bắt như vậy rồi.

“Đặng Văn Phong chiếm lấy sản nghiệp của cha ta hơn mười năm, Đặng Phi cầu Nhị gia gia làm chủ đem những cái nhà kho này trả lại cho Đặng Phi. Còn những cái thương gia đã thuê nhà kho nữa, nhờ Nhị gia gia cũng xử lý luôn dùm.”

“Cái này...” Nếu như nói ngay từ đầu trong nội tâm Đặng Văn Đình tràn ngập phần nộ xấu hổ cùng không cam lòng thì giờ

phút này hẳn thật sự có chút ít ngoài ý muốn rồi nhìn liếc Đàng Phi thật sâu. Hẳn muốn nhìn một chút xem Đàng Phi vẫn còn con nít đến tột cùng là cố ý hay là vô tình nói ra lời nói này đây. Bất quá chính là lại để cho hắn thất vọng, ánh mắt Đàng Phi thanh tịnh sắc mặt bình tĩnh cái gì cũng nhìn không ra.

Đàng Văn Đình có chút khó xử, nếu như đáp ứng Đàng Phi thì Đàng gia Hải Uy Thành áp lực sẽ không lớn lắm, chỉ cần đem trách nhiệm đổ lên một người chết là được. Mặc dù có chút thất đức nhưng đây cũng là cái biện pháp trước mắt có thể giải quyết tốt nhất.

Thế nhưng là cái người chết này là con của mình a...!

Tại thời điểm Đàng Văn Đình do dự Đàng Phi lại thêm một chút củi vào: “Nhị gia gia, những cái nhà kho này chẳng nhẽ không phải là Đàng Vân Phong chiếm lấy hay sao?”

“... Đúng, đúng là hắn chiếm đấy!” Bị Đàng Phi ép hỏi Đàng Văn Đình sắc mặt đỏ bừng, không dám không thừa nhận. Chẳng lẽ lại để cho hắn nói đây là chủ ý của hắn?

Trong nội tâm Đàng Văn Đình hận cái tiểu súc sanh đáng chết này lên đến cực điểm, bất quá khi thời điểm bất quá khi hắn nói ra lời nói này trong nội tâm lập tức cảm giác nhẹ nhõm đi rất nhiều, lời nói cũng trở lên lưu loát: “Chuyện này ta cũng có sơ xuất, những cái nhà kho kia cho thương gia thuê thì ta sẽ cho người dọn dẹp.”

“Thế thì tạ ơn Nhị gia gia rồi.” Đàng Phi khom người thi lễ, nhìn không thấy một chút thất lễ nào cả.

Chung quanh bốn phía đầy những người xem náo nhiệt quét ánh mắt nhìn về phía Đàng Văn Đình đều tràn đầy xem thường cùng khinh bỉ. Đem tất cả sai lầm đổ hết lên người nhi tử đã chết. Loại người có thể qua cầu rút ván đến nhi tử của mình còn bán đứng thì ai còn có thể có chỗ đứng trong lòng hắn được.

Nếu như Đàng Văn Đình nghe đến mấy cái lời nói này nhất định sẽ cảm thấy oan ức cùng thiệt thòi. Hắn làm như vậy là vì theo lợi ích xuất phát từ gia tộc, thấy Đàng Phi đem tội danh đổ lên trên người một người chết không để lại dấu vết nào.

Hắn chẳng qua là biết thời biết thế mà thôi chuyện này chủ mưu phải là Đằng Phi, là Đằng Phi a...!

Nhưng những người vây xem này lại không cho rằng Đằng Phi có nhầm lẫn, ngược lại cho rằng thiếu niên này hữu dũng hữu mưu, là một nhân tài.

Thải Vân kinh ngạc mở ra cái miệng nhỏ nhắn đáng yêu, cái mắt cũng không dám nháy mà nhìn Đằng Phi, trong lòng tự nhủ: “Không hổ là tiểu hồ ly, không biết những lời này là chính bản thân hắn nói ra hay là do những người đi theo hắn dạy. Nếu chính là của bản thân hắn, vậy thực sự là đáng sợ a!

Không ngờ rằng, lúc này trong nội tâm đám người Trần Phương đối với vị thiếu gia này rất bội phục, phục đến sát đất rồi.

Một vài lời nói có thể đem thân phận và địa vị rất cao của Nhị lão gia chèn ép đến mức độ thế này, cái bản lĩnh này chỉ sợ cũng chỉ có lão gia tử cùng với Đằng tam gia Đằng Vân Chí mới có thể làm được.

Cứ như thế thuận lý thành chương lấy lại mười hai kho hàng lớn thuộc về đám bọn họ, hơn nữa còn hung hăng làm nhục Đằng gia Hải Uy Thành một trận. Cái quan trọng nhất là đem một cái chữ “Lý” đưa ra làm cho tất cả mọi người cùng ủng hộ.

Dường như những đám người vây quanh, nếu không phải bởi vì là thân phận Đằng Văn Đình cao thì thậm chí đã có người vỗ tay hoan hô rồi. Có thể nói trận này Đằng Phi thắng vô cùng đẹp mắt.

Cầm lại được sản nghiệp, thắng được nhân tâm. Nhìn qua đám người Đằng Văn Đình bên này nguyên một đám ủ rũ như cha mẹ chết.

Đám người Trần Phương trong nội tâm lúc này đã hoàn toàn đồng ý cùng tin tưởng người thiếu gia này.

Đằng Văn Đình khẽ cắn môi trên mặt cố nặn ra vẻ tươi cười mà nói: “Đằng Phi người mới tới Tây Thùỵ đối với nơi này còn không biết rõ, ta là gia gia cũng không thể để người ở bên ngoài, người về chỗ ta ở chứ.”

Tuy trong nội tâm Đặng Văn Đình không cam lòng nhưng lại không muốn làm cho người ngoài cảm thấy là mình ức hiếp trẻ con nên chỉ có thể nén lại tức giận trong nội tâm, hướng phía Đặng Phi phát ra lời mời.

Thần sắc Đặng Phi trở nên có chút thương cảm thân nhiên nói: “Địa phương đó là phụ thân ta một tay tạo dựng lên, đó vốn là nhà của ta tự nhiên ta sẽ đến ở rồi.”

Đặng Văn Đình tức giận đến tận cổ rất muốn hướng về phía Đặng Phi gào thét một câu: Đó là nhà của bố mày!

Nhưng nhìn thấy nhiều người ngoài vây xung quanh như vậy hắn chỉ có thể cắn răng cười lớn nói: “Đó là đương nhiên, đó là đương nhiên...”

Chương 56

Trong nội tâm Đặng Văn Đình lúc này rất căm hận, hắn sống hơn sáu mươi năm rồi còn chưa bao giờ phải đè nén khó chịu như ngày hôm nay. Bị một thằng trẻ con mười mấy tuổi đem ra đùa cợt mà không nổi giận được.

Đám người Trần Phương có chút do dự, cái Đặng gia mà năm đó bọn hắn tạo dựng lên ngày nay bị đám người Đặng Văn Đình cùng Đặng Văn Hồ chiếm giữ, nếu đi vào trong đó thì có thể chắc chắn là vào để ra khó.

Một khi đám người Đặng Văn Đình nảy sinh ác ý vậy thì bọn họ chắc chắn sẽ không phải là đối thủ.

Trên gương mặt thanh tú của Đặng Phi lộ ra nụ cười rồi nói: “Trần bá bá người hãy cùng mọi người ở lại trên bến tàu đi, ta mang mấy cái hộ vệ là đủ rồi, hàng hóa của chúng ta còn chưa tháo xuống nên nơi đây cần phải có người chỉ đạo.”

Trần Phương nói không nên lời, xử lý những hàng hóa này đối với hắn mà nói đều là sở trường rồi. Đơn giản là quen việc dễ làm, nhưng vấn đề là hắn rất lo lắng cho an toàn của Đặng Phi. Đặng Văn Phong bị giết mà từ lớn đến bé của Đặng gia đều không có một chút phản ứng nào, cái đó quả thực là không có khả năng.

Nếu đặt mình vào vị trí của Đặng Phi mà suy nghĩ, thu hồi sản nghiệp của phụ thân năm đó lưu lại theo lẽ thường thì sẽ là việc đương nhiên. Nhưng ý muốn của đám người Đặng Văn Đình bên kia lại không có ý tốt, chỉ muốn cướp đoạt tài sản trên tay bọn hắn.

Có thể đối với Đặng Phi khách khách khí khí, với thân phận của Đặng Phi trong gia tộc Trần Phương sẽ không tin là sẽ bị đánh chết.

Khi nhìn Đặng Phi có mười phần năm chắc, Trần Phương do dự một chút rồi gật đầu. Biểu hiện của Đặng Phi trên đường

cùng với thủ đoạn và cách xử lý mọi chuyện ở bến tàu này, liền để cho Trần Phương đối với Đằng Phi tin tưởng so với lúc trước hơn rất nhiều.

Ít nhất thiếu gia nhà mình không phải cái luôn bị chịu thiệt thòi, hơn nữa đầu óc cũng không tồi.

“Tốt lắm thiếu gia mọi thứ cẩn thận một chút” Trần Phương khom người nói ra.

Đằng Văn Đình trông thấy một màn này, con mắt có chút địch nheo lại, khóe miệng nhẹ nhàng kéo ra, Trần Phương những người này, ngoại trừ vũ lực không được, mặt khác phương diện, đều có thể nói tuyệt đối đích tinh anh tiêu chuẩn, tuy nhiên danh khí không lớn, nhưng hiểu rõ người của bọn hắn cũng biết, những người này, mới là khởi động một gia tộc đích trụ cột vững vàng, là chân chính đích nhân tài!

Năm đó Đằng Văn Đình tại Đằng Vân Chí sau khi chết, lúc ban đầu chọn dùng đích thủ đoạn, là lôi kéo Trần Phương bọn hắn những người này, hứa dùng lãi nặng, lại không nghĩ rằng, hắn thậm chí ngay cả một người đều không có lôi kéo thành công!

Những người này đối (với) Đằng Vân Chí đích trung thành, quả thực lại để cho hắn cảm thấy khiếp sợ. Lập tức mới then quá hoá giận, đưa bọn chúng bức đi.

Đằng Văn Đình mỗi lần nhớ tới đoạn chuyện cũ này, trong nội tâm đều phần hận không thôi, nhưng hôm nay hắn lại trông thấy Trần Phương bọn hắn những người này, đối (với) Đằng Phi tất cung tất kính, cũng không phải cái loại này biểu hiện ra đích qua loa, mà là phát ra từ nội tâm đích tôn kính!

Điều này làm cho Đằng Văn Đình có chút kinh hãi, hắn biết rõ, nếu như không phải Đằng Phi thực có chỗ hơn người, những thứ này cương quyết bưng bình đích Đằng gia lão nhân, tuyệt đối sẽ không dùng loại này cung kính đích thái độ đối đãi Đằng Phi.

Xem ra, nếu như muốn đem Đằng Phi ngăn chặn, thật đúng là cần dùng điểm tâm tư cùng thủ đoạn mới được, quyết không thể sẽ đem Đằng Phi trở thành là một cái gì cũng đều không hiểu, rất dễ dàng lừa gạt đích hài tử.

Đặng Văn Đình trong lòng suy nghĩ, viên kia tức giận tâm, dần dần bình tĩnh trở lại, nhìn về phía Đặng Phi đích ánh mắt cũng trở nên bình thản đứng lên. Cái này tuyệt không phải Đặng Văn Đình niệm lên thân tình, mà là hẳn biết rõ, thiếu niên này không dễ gạt gẫm.

Đặng Phi đích trên người, chẳng những có cái kia mười hai toà lớn kho đích khế ước mua bán nhà khế đất, mà ngay cả hiện tại Đặng Văn Đình cùng Đặng Văn Hồ bọn hắn ở đích Đặng gia lớn chỗ ở, kể cả Hải Uy Thành trong mấy chục gia quán rượu khách sạn cùng cửa hàng, những thứ này giá trị liên thành đích sản nghiệp, khế ước mua bán nhà khế đất, các loại công văn, đều tại Đặng Phi trong tay!

Những vật này, cũng không phải là ai cũng dám tùy ý làm giả đấy, những thứ này khế ước văn trên sách đang đắp đấy, đó là Huyền Vũ hoàng triều Hoàng Đế đích đại ấn!

Đặng Văn Chí sau khi chết, Đặng gia mặc dù đang Hải Uy Thành thành chủ chỗ đó, bổ sung liễm những thứ này sản nghiệp đích khế ước công văn, lúc ấy bọn hắn đối xưng vốn là đích khế ước công văn đều tại Đặng Văn Chí trên người, tìm không được.

Hải Uy Thành thành chủ tại thu đại lượng chỗ tốt phía dưới, nghĩ đến dù sao đây là Đặng gia nội bộ sự tình, những người này cũng đều là Đặng gia tộc nhân, liền cho bọn hắn làm.

Có thể Hải Uy Thành thành chủ đích con cháu, nào có Huyền Vũ hoàng triều Hoàng Đế đích ngọc tỷ có tác dụng? Một khi Đặng Phi thật sự xuất ra những thứ này khế ước mua bán nhà khế đất, gắng phải thu hồi những cái...kia sản nghiệp lời mà nói..., như vậy, tuyệt đối không có bất kỳ người nào, dám tại ngoài sáng bên trên ngăn trở!

Dù sao, cái này Hải Uy Thành, là Huyền Vũ hoàng triều đích thiên hạ!

Đặng Văn Đình trong lòng suy nghĩ, bỗng nhiên nảy ra ý hay, đôi mắt ở chỗ sâu trong, hiện lên một vòng sát khí lạnh như băng. Hải Uy Thành đích thành chủ, là Huyền Vũ hoàng triều đích quý tộc, có được bá tước danh hiệu, nếu như hẳn biết rõ Đặng Phi trong tay, có năm đó Huyền Vũ hoàng triều Hoàng

Để tự mình che ẩn đích khế ước công văn, hấn hội (sẽ) làm như thế nào đâu này?

Nghĩ đến, Đăng Văn Đình nhin không được vui vẻ đích cười rõ lên, nhìn xem Đăng Phi đích ánh mắt, trở nên đích nhu hòa đứng lên, nhẹ nói nói: “Đăng Phi, những năm này thật sự là khổ người rồi, nếu như tới nơi này bên cạnh, sẽ đem nơi đây trở thành là người nhà của mình, người yên tâm, thuộc về người đích sở hữu tất cả sản nghiệp, Nhị gia gia đều giao trả lại cho người. Nếu như người có cái gì khó khăn, có chuyện gì, cho dù cùng Nhị gia gia há miệng!”

Đăng Văn Thảo các loại:đợi mấy cái hộ vệ nhắm mắt theo đuôi đích đi theo Đăng Phi đích bên cạnh, nghe vậy, đều nhìn thoáng qua Đăng Văn Đình, ánh mắt có chút quái dị, hiển nhiên, bọn hấn những người này, cũng không quá quan tâm tin tưởng Đăng Văn Đình hội (sẽ) hảo tâm như vậy.

Đăng Phi đích trên mặt, lộ ra một tia vui vẻ đích vui vẻ, có chút ngượng ngùng nói: “Cái kia đa tạ Nhị gia gia rồi, Đăng Phi thuở nhỏ không cha mẹ quản giáo, tính tình đã liễu chút ít, nhất thời xúc động, giết vị kia tộc thúc, tuy nhiên hấn vũ nhục phụ thân của ta, thật sự là đáng chết, nhưng Đăng Phi trong nội tâm, cũng có vài phần áy náy. Phụ thân lưu lại những cái... kia sản nghiệp, Nhị gia gia những năm này hao tâm tổn trí quản lý, cũng không dễ dàng, trả sự tình, không vội ở nhất thời.”

Đăng Văn Đình đôi má kéo ra, nếu như có thể mà nói, hấn thật sự rất muốn một bả bóp chết đáng chết này đích ranh con, cái gì gọi là ‘Thật sự là đáng chết’ ? Ta xem người mới đáng chết!

Bất quá Đăng Phi đằng sau những lời này, lại để cho Đăng Văn Đình khẩn trương đích tâm buông lỏng một ít, trong lòng tự nhủ người không vội là tốt rồi, người càng không vội, ta càng dễ dàng bố trí một cái hoàn mỹ đích sát cục!

Mấy người thừa lúc xe ngựa, hướng về Đăng gia lớn chỗ ở bước đi, Đăng Phi đột nhiên hỏi: “Đúng rồi, Nhị gia gia, không phải nói Tây Thùy bên này, có rất nhiều thú nhân sao? Ta như thế nào một cái cũng không phát hiện?”

Đăng Văn Đình hồi đáp: “Vốn là đích thật là rất nhiều, bất quá đoạn thời gian gần nhất, Thú Tộc bên kia từng cái bộ lạc tầm

đó quan hệ khẩn trương, tựa hồ muốn phát sinh chiến tranh, cho nên, đại bộ phận đích thú tộc nhân đều trở lại riêng phần mình đích trong bộ lạc đi, bất quá nếu như người là muốn xem, cũng thật đơn giản, trở về Nhị gia gia tiễn đưa hai người Hồ Tộc nữ nô là được.”

Đặng Văn Đình nói được thật là tùy ý, phảng phất hai cái Hồ Tộc nữ nô trong mắt hắn không có giá trị gì giống như, kỳ thật bằng không thì, Thú Tộc đích nữ nô, hoặc là đầy tớ, giá cả vô cùng đắt đỏ, không phải phú quý gia tộc, căn bản dùng không nổi.

Đặng Phi nghĩ đến Đặng Vân Trác đám người nhắc tới Hồ Tộc nữ nô thời điểm đích về mặt hướng tới, có chút ngượng ngùng cười cười, nói ra: “Vậy đa tạ Nhị gia gia khăng khái.”

“Không có gì, người là gia tộc đích cậu ấm thiếu gia, hưởng dụng hai cái Hồ Tộc đích nữ nô, không coi vào đâu.” Đặng Văn Đình cười đến trở nên đích bắt đầu vui vẻ.

Làm làm một cái khôn khéo đích người làm ăn, Đặng Văn Đình không sợ nhất người khác có các loại dục vọng, muốn thật sự là vô dục vô cầu, vậy hắn mới có thể đầu đầu.

Thăm nghĩ trong lòng: tuổi còn nhỏ, tại đây giống như hao sắc, cùng phụ thân người hoàn toàn bất đồng, ưa thích Hồ Tộc nữ nô? Cái kia rất tốt a..., bởi như vậy, ám sát người, hội (sẽ) càng thêm dễ dàng!

Chết ở Hồ Tộc nữ nô đích trên giường, đến lúc đó, lại càng dễ giải thích!

Đặng Văn Đình nghĩ đến, trong lòng nhất thời dễ dàng hơn. Xem ra, chính mình có chút vô cùng khẩn trương, một cái mười mấy tuổi đích thiếu niên, làm sao có thể không có nhược điểm?

Đặng Văn Thảo các loại: đợi mấy cái hộ vệ lẫn nhau liếc nhau một cái, muốn nói điều gì, tuy nhiên cũng nhìn được, nhưng trong lòng lại lưu ý đứng lên, quyết định đợi tí nữa tìm cơ hội cùng thiếu gia nói một tiếng, ngàn vạn đừng lên cái này lão hồ ly đích Đ...A...N...G...G!

Hồ Tộc nữ nô đích giá cả cực kỳ đắt đỏ, coi như là Hải Uy Thành Đặng gia, cũng không có khả năng hào phóng đến tùy ý

đem tặng người, làm sao sẽ hảo tâm như vậy đích đưa cho thiếu gia?

Đặng Phi lại như là hoàn toàn không có bất kỳ lòng cảnh giác lý giống nhau, trên đường đi hỏi cái này hỏi cái kia, phảng phất quên vừa mới bị hấn giết chết cái kia Đặng gia đích nhà kho quản sự Đặng Vân Phong.

Đặng Văn Đình cũng như là quên sự kiện kia, đối (với) Đặng Phi các loại kỳ lạ quý hiếm cổ quái vấn đề là hữu vấn tất đáp, thái độ hòa ái đích tựa như hấn là Đặng Phi đích ông nội.

Rất nhanh, xe ngựa đã đến Đặng gia lớn chỗ ở đích cửa ra vào, Đặng Văn Đình đã sớm đã phân phó, mở ra đại môn, lại để cho tất cả mọi người ra nghênh tiếp gia tộc đích cậu ấm thiếu gia Đặng Phi!

Qua lại đích người qua đường vô cùng kinh ngạc, không biết Đặng gia đã đến cái gì khách quý, dĩ vãng, coi như là thành chủ đại nhân trước tới bái phỏng, Đặng gia lớn chỗ ở cũng chỉ là khai mở một cái đại môn, hôm nay lại đem hai miếng đại môn toàn bộ mở ra.

Không ít người đều đậu ở chỗ đó ngừng chân quan sát, muốn nhìn rốt cuộc là ai, có tôn quý như thế thân phận hiển hách, lại để cho Đặng gia như thế đối đãi.

Đặng Văn Đình trông thấy những cái...kia người qua đường, trong nội tâm cười lạnh: xem đi, truyền a, lão phu như thế lễ ngộ Đặng Vân Chí đích nhi tử, đến lúc đó hấn xảy ra chuyện gì tình, cùng lão phu, thế nhưng là không có bất cứ quan hệ nào đấy!

Đặng Văn Đình trong lòng có hấn đích tính toán, có thể mặt khác Hải Uy Thành Đặng gia đích người, tâm tình sẽ không như vậy vui sướng rồi.

Vốn là cũng không có thiếu người không biết xảy ra chuyện gì, vừa hỏi phía dưới, mới biết được Tam gia Đặng Vân Chí đích nhi tử đã đến, vừa đạp vào Hải Uy Thành đích hải cảng bến tàu, liền chém giết Đặng gia đích nhà kho quản sự, còn đánh cho thiếu gia Đặng Phi*, toàn bộ Đặng gia lớn chỗ ở, lập tức tình cảm quần chúng xúc động.

Có thể lập tức, đã có người truyền đến Nhị lão gia đích mệnh lệnh, lại để cho tất cả mọi người ra nghênh tiếp Đẳng Phi!

Rất nhiều người đều không để ý giải, kể cả Tam lão gia Đẳng Văn Hồ, Đẳng Văn Hồ tánh khí táo bạo, ép không được tính tình, nghe được nhị ca mệnh lệnh này, lập tức giận không kềm được, trong lòng tự nhủ cho dù Đẳng Phi là Đẳng Vân Chí đích nhi tử, cũng không xứng lại để cho bên này tất cả mọi người ra nghênh tiếp. Hơn nữa hẳn thứ nhất là giết Đẳng Vân Phong, đánh cho Đẳng Phi*, loại này tiểu súc sanh, trực tiếp giết đều xem như tiện nghi hẳn, còn lại để cho hẳn ra nghênh tiếp? Nằm mơ đi đi!

Cho nên, Đẳng gia bên này, hầu như tất cả mọi người đi ra, chỉ có Đẳng Văn Hồ không thấy bóng dáng.

Đẳng Văn Đình biết mình Tam đệ đích tính tình, cũng không có cùng hẳn không chấp nhận, xuống xe ngựa, tự mình kéo Đẳng Phi đích tay, đi về hướng Đẳng gia lớn chỗ ở.

Trên đường những người vây xem kia, thấy tình cảnh này, đều kinh ngạc không thôi, đều nghị luận.

Chương 57

“Thiếu niên kia là người nào? Đẳng gia vậy mà mở ra cửa chính, chẳng lẽ thân phận của hắn, so thành chủ đại nhân còn muốn tôn quý sao?”

“Đẳng gia rất ít lộ diện đích Nhị lão gia rõ ràng kéo tay của hắn, còn lại để cho tất cả mọi người ra nghênh tiếp, xem ra, thiếu niên này đích thân phận không giống bình thường!”

“Các ngươi còn không có nghe nói a, vừa mới ngay tại hải cảng đích trên bến tàu...” Có người ở một bên thấp giọng nói qua mới vừa từ bến tàu chỗ đó tin tức truyền đến.

Mọi người nghe xong, đều cảm thấy khiếp sợ, nhìn về phía Đẳng Phi đích ánh mắt, đều cùng lúc trước bất đồng, nguyên lai tưởng rằng đây chỉ là nhà ai đích thiếu niên huân đất, lại không nghĩ thậm chí có như thế địa vị.

“Thiếu niên này lại là Đẳng Tam gia đích nhi tử?”

“Đẳng gia Nhị lão gia chỗ ở tâm nhân hậu a..., rõ ràng không có so đo Đẳng Phi giết con của hắn, còn vì hắn đánh cho cháu của mình, thực rất giỏi a...!”

“Đúng vậy a, cái này Đẳng Tam gia đích nhi tử, mới cái tuổi này, giống như này hung ác, lại dám trực tiếp động thủ giết người, giết đích còn là đồng tộc, thủ đoạn có chút vô cùng tàn nhẫn.”

“Cũng không, cho dù người nọ có sai, thế nhưng không nên trực tiếp giết người a.....”

“Các ngươi biết rõ cái gì, bị giết vị kia, trước bị thương nặng Đẳng gia đội tàu đích người, còn gọi là rầm rĩ nói cái kia sản nghiệp là bọn hắn đấy, vẫn còn ngôn từ bên trên vũ nhục đã mất đi nhiều năm Đẳng gia Tam gia, Đẳng Tam gia đích nhi tử là khí bất quá mới ra tay đấy. Muốn biết rõ, những cái...kia sản nghiệp, năm đó đều là Đẳng Tam gia đấy, bây giờ lại bị

Đặng gia Nhị lão gia cùng Tam lão gia bá chiếm đi, đổi lại là ta, ta cũng muốn xuất thủ!”

Mọi người bí mật nghị luận, nói cái gì đích đều có.

Bên này Đặng gia đích mọi người, nhìn về phía Đặng Phi đích ánh mắt, lại hào không một chút thiện ý, cả đám đều thù hận đích nhìn xem Đặng Phi, thù hận ở bên trong, mang theo một vòng tham lam, hận không thể trực tiếp giết hắn đi.

Đặng Văn Đình thấy thế, ho nhẹ một tiếng, nói ra: “Ta đến đem cho các người giới thiệu thoáng một phát, vị này, là của ta cháu trai, cũng là Vân Chí đích nhi tử Đặng Phi! Vừa mới theo chúng ta bên này có chút hiểu lầm, bất quá bây giờ hiểu lầm đã giải trừ, từ nay về sau, các người muốn làm Đặng Phi là người trong nhà giống nhau, nếu như bị ta biết rõ, ai đối với hắn có chỗ bất kính, ta sẽ không dễ dãi như thế đâu!”

Đặng Văn Đình lời mà nói..., chém đinh chặt sắt, chân thật đáng tin.

Nếu không có Đặng Phi đã sớm biết vị này thúc gia là cái hạng người gì, nhất định sẽ bị cảm động đến rối tinh rối mù.

Đặng Phi mang trên mặt thoáng ngượng ngùng đích mỉm cười, tựa như một người súc vô hại trẻ trung thiếu niên giống như, hướng phía những cái...kia nghiêng răng nghiêng lợi nhìn xem hắn đích Đặng gia người vừa chấp tay: “Đặng Phi bái kiến chư vị tộc nhân.”

Một đoàn Hải Uy Thành Đặng gia đích người, tất cả đều lạnh lùng nhìn chăm chú lên Đặng Phi, thẳng đến Đặng Văn Đình không vui đích ho hai tiếng, lúc này mới có người cùng Đặng Phi chào.

Bất quá cũng chỉ là mấy người, đại đa số người đối (với) Đặng Phi đích thái độ, tất cả đều cực kỳ lãnh đạm, thậm chí là thù hận. Cho dù Đặng Phi không có một đao bổ Đặng Vân Phong, không có hung hăng rút Đặng Phi* một cái tát, những người này đối (với) thái độ của hắn cũng không tốt đến đi đâu. Dù sao, trước mắt người này, trong tay thế nhưng là nắm Hải Uy Thành Đặng gia hiện tại chiếm đoạt có hơn phân nửa sản nghiệp đích khế ước mua bán nhà cùng khế đất!

Hơn nữa vừa đến nơi đây, liền kiêu ngạo đích bắn tiếng, bảo là muốn thu hồi sở hữu tất cả phụ thân hẳn lưu lại đích sản nghiệp, bên này người nếu còn ưa thích hẳn, đó mới gọi gặp quý rồi đây này.

Đằng Phi cũng không có để ý những người này đích thái độ, đối (với) Đằng Phi mà nói, hẳn căn bản không quan tâm những người này thấy thế nào hẳn, thù hận cũng tốt, căm thù cũng thế, Đằng Phi đích trong nội tâm cũng không phải rất quan tâm.

Bọn hẳn những người này, tại Đằng Phi đích trong mắt, cùng mặt khác người qua đường không có gì khác nhau, nếu như không chủ động đến trêu chọc hẳn, hẳn tuyệt đối là mặc kệ sẽ nhớ.

Đằng Phi đích tính tình vốn là di truyền tự cha mẹ, gan lớn, tính tình kiên nghị. Thêm với chịu Lục Tử Lăng đích ảnh hưởng, đối (với) sự tình gì thấy đều tương đối nhạt, chỉ cần không chạm đến đến nguyên tắc cùng giới hạn thấp nhất, giống như đích sự tình, đều sẽ không để ở trong lòng.

Đằng Vân Thảo đám người khẩn trương đích hộ tại Đằng Phi bên người, sợ lúc này thời điểm có người đột nhiên đối (với) Đằng Phi ra tay, loại chuyện này cũng không phải không có phát sinh qua, chú ý cẩn thận một ít, tổng là rất đúng.

Đằng Phi về mặt nhẹ nhõm đích đi theo Đằng Văn Đình, đi vào Đằng gia cực lớn đích nhà cửa, vừa tiến đến, một cỗ không khí thanh tân, đập vào mặt.

Trong sân khắp nơi đều là các loại quý báu đích xem xét cây cối, cành lá rậm rạp, xanh biếc ướt át, tản ra từng trận mùi thơm ngát, bóng rùng vào lúc: ở giữa đình đài lầu các, núi đá giả kiêu, có thanh tịnh thấy đáy đích tiểu hồ cùng dòng suối, có thể trông thấy trong nước con cá chơi đùa.

Tùng tòa phong cách cổ xưa đích phòng ốc chằng chịt hấp dẫn đích kiến trúc ở trong đó, đại khí và không mất tinh xảo, rường cột chạm trổ, xa hoa! Như là thế ngoại đào nguyên giống như.

Đằng Phi trong nội tâm thờ dài một tiếng, dâng lên vài phần bi thương, nghĩ đến: năm đó ba ba mẹ mẹ, thì ở lại đây a? Bọn hẳn khi đó, ở chỗ này tản bộ, nhất định rất hạnh phúc a?

Nhìn phía sau một đoàn dùng thù hận ánh mắt nhìn chính mình đích Đẳng thị tộc nhân, Đẳng Phi đích trong nội tâm, có loại không hiểu đích thương cảm, nếu như cha mẹ của mình đều còn sống, thật là tốt biết bao a...! Nhìn thấy chính mình, nhất định đặc biệt vui vẻ. Những thứ này đối trá đích tộc nhân, cũng tuyệt đối sẽ không dùng loại này ánh mắt nhìn mình.

Cướp đoạt người khác sản nghiệp đích cường đạo là ta còn là các người?

Đẳng Phi có chút lắc đầu, than nhẹ một tiếng.

Đẳng Văn Đình vừa cười vừa nói: “Phi Nhi, về sau, nơi này chính là nhà của người, người thì ở lại đây, có chuyện gì, sẽ tới tìm Nhị gia gia!”

Đẳng Phi cười nhạt một tiếng, không nói gì.

Lúc này thời điểm, Đẳng Phi bên cạnh Đẳng Văn Thảo bỗng nhiên đứng lại thân hình, nhìn không chuyển mắt đích nhìn xem một cái phương hướng, sắc mặt tái nhợt, cái kia như tiêu thương thẳng tắp đích thân thể, vậy mà đều có một chút run rẩy.

Mặt khác cái kia vài tên cùng Đẳng Phi cùng đi đến hộ vệ, cũng đều nhìn xem bên kia phương hướng, nao nao về sau, sắc mặt đều trở nên cực kỳ khó coi.

Đẳng Phi có chút nhăn lại đuôi lông mày, hỏi: “Tộc thúc, làm sao vậy?”

Lúc này thời điểm, Đẳng Văn Đình đám người cũng đều đứng ở nơi đó, theo Đẳng Văn Thảo đích ánh mắt nhìn lại, sắc mặt lập tức trở nên lúng túng.

Đẳng Văn Thảo không có trả lời Đẳng Phi, mà là đưa ánh mắt chuyển hướng Đẳng Văn Đình, cắn răng hỏi: “Xin hỏi Nhị lão gia, thờ phụng Tam gia cùng phu nhân, cùng với cùng Tam gia cùng chết đi những huynh đệ kia linh vị đích Từ Đường, như thế nào không có?”

Đẳng Phi đích thân thể hơi khẽ chấn động, theo Đẳng Văn Thảo đích ánh mắt nhìn đi, chỗ đó, chỉ có một tiểu hoa viên, bên trong nhiều loại hoa giống như gấm, sắc màu rực rỡ, riêng phần mình sáng lạn đích phần nô đề đó, bốn phía dùng tinh xảo đích bạch nước sơn hàng rào vây quanh, chuồn chuồn bay

múa, màu điệp vờn quanh, nơi đó có cái gì Từ Đường đích bóng dáng?

Đằng Phi hầu như lập tức liền nghĩ đến một loại khả năng, lập tức xoay người, cặp kia thanh tịnh đích con người, lập tức trở nên lẳng lẽ ác liệt đứng lên, nhìn xem Đằng Văn Đình.

Lúc này thời điểm, người phía sau bày ở bên trong, vang lên một cái kiều ngạo giọng nữ: “Nơi đây là của chúng ta gia, dựa vào cái gì muốn xuất hiện một cái cung phụng ngoại nhân linh vị đích Từ Đường? Ta chán ghét như vậy địa phương tốt lại xây dựng lấy một cái cung phụng người chết đích Từ Đường, liền cho hủy đi, loại hoa rồi, đây là của ta gia, ta nói tính toán, người có ý kiến gì hay sao?”

“Ai nói đấy, rút ra đây cho ta!” Đằng Vân Thảo trong giây lát phát ra một tiếng gằn như gào thét đích gào thét, sắc mặt tái nhợt, trên trán nổi gân xanh.

Đằng Phi không nói gì, nhưng một đôi tay, gắt gao nắm chặt nắm tay, giấu ở ống tay áo bên trong đích tay đều có một chút phát run, một đôi mắt bắn ra hoảng sợ đích lẳng lẽ ác liệt hào quang.

“Ta nói đấy, người có thể đem ta như thế nào?”

Một người tướng mạo thập phần thiếu nữ xinh đẹp, tóc dài xõa vai, mười tám mười chín tuổi bộ dạng, vẻ mặt cao ngạo từ trong đám người đi tới, lạnh lùng nhìn xem Đằng Vân Thảo, nói ra: “Sớm tự xem các người không vừa mắt! Đừng tưởng rằng Vân Chí tộc thúc năm đó đối với gia tộc có chút công hiến, các người có thể muốn làm gì thì làm! Hiện tại đã qua mười năm, rất nhiều chuyện đều cùng năm đó không giống với lúc trước, mười năm này ở bên trong, chúng ta ở bên cạnh cần trọng, thủ hộ lấy phần này gia nghiệp, giao ra bao nhiêu chua xót, máu nhiều đổ mồ hôi cùng bao nhiêu cố gắng, các người biết không? Các người cái gì cũng không biết! Dựa vào tấm vé khế ước mua bán nhà khế đất, muốn đến trực tiếp thu hồi những thứ này sản nghiệp, phi, các người thu cái thử xem!”

Thiếu nữ càng nói càng là kích động, đến cuối cùng, thanh lệ đích trên mặt, tràn ngập sắc mặt giận dữ, Liễu Mi đứng đấy đích nhìn xem Đằng Phi cùng Đằng Vân Thảo đám người.

“Đã đủ rồi!” Đẳng Văn Đình giận tái mặt, lạnh lùng quát:
“Đẳng Kiều, nơi đây nào có người tư cách nói chuyện, còn không cút cho ta!”

“Gia gia, ngài liền thiên vị bọn hần a! Những người này vừa đến Hải Uy Thành, sẽ giết tộc nhân của chúng ta, đả thương đệ đệ của ta, không nghĩ tới gia gia người còn một mặt đích che chở bọn hần, chẳng những cũng động thủ đánh cho đệ đệ, còn... Còn hung ta, ta hận người!”

Thiếu nữ nói qua, uốn éo thân thể, nhanh chóng đích chạy ra ngoài.

Đẳng Văn Đình vẻ mặt phẫn nộ, sau đó xấu hổ đích quay tới, nhìn xem Đẳng Phi nói ra: “Phi Nhi, thật sự là xin lỗi, nha đầu kia ngày thường bị ta làm hư rồi, quá mức kiêu căng, người không nên cùng nàng không chấp nhận.”

Tràng diện này thoát nhìn có chút quái dị, Đẳng Phi rõ ràng chỉ có mười ba tuổi, lễ mừng năm mới mới mười bốn tuổi, Đẳng Văn Đình lại đem hần trở thành người trưởng thành giống như, muốn hần chớ cùng Đẳng Kiều không chấp nhận.

Đẳng Phi thủy chung không nói gì, này sẽ, ngẩng đầu, trong ánh mắt đích lẫm liệt chi sắc, không thấy chút nào giảm bớt, cũng không có đi đón Đẳng Văn Đình những lời này, lạnh lùng mà hỏi: “Cha ta đích linh vị, ở nơi nào? Vốn là nơi đây đích Từ Đường, tại sao phải dỡ xuống?”

Gặp Đẳng Phi hùng hổ dọa người, Đẳng Văn Đình lúc này trong nội tâm cũng không khỏi có chút tức giận, bất quá chuyện này lại nói tiếp, đích thật là bọn hần bên này đuối lý.

Đừng nói cái này nhà cửa bản thân chính là Đẳng Văn Chí đích tài sản riêng, cho dù thuộc về Đẳng thị nhất tộc đấy, bọn hần không có bất kỳ đạo lý, như thế đối đãi một cái đối với gia tộc làm ra cực lớn công hiến đích người chết.

“Phụ thân người đích linh vị, tại đây Biên gia tộc đích Từ Đường thờ phụng đâu rồi, những năm gần đây này, cho tới bây giờ sẽ không có đoạn qua hương khói.” Đẳng Văn Đình nói ra, sau đó đôi má run rẩy nhìn xem cái kia mảnh tình xảo đích tiểu hoa viên, chậm rãi nói ra: “Hủy đi nơi đây, là vì... Có người nói, cái chỗ này, với tư cách Từ Đường, phong thủy có

chút không được tốt, đúng, chính là phong thủy không được tốt...”

Đặng Văn Đình đuối lý, thật sự không biết nói cái gì cho phải, chỉ có thể trôi chảy bịa chuyện một câu, sau khi nói xong, nhin không được vì chính mình đích nhanh trí âm thầm trầm trồ khen ngợi.

Đặng Phi có chút nhắm mắt lại, thở phào một cái, buông ra gậy gao nắm chặt đích nắm đấm, sau đó nói: “Mang ta đi Từ Đường, ta muốn đi tế điện cha mẹ của ta!”

“Cái này...” Đặng Văn Đình vẻ mặt khó xử, hắn không nghĩ tới, cái này cháu mình bồi đích tiểu thí hài, tính tình thật không ngờ đích cứng cỏi, tư duy cũng cùng bình thường đích cùng tuổi hài tử khác nhau rất lớn, căn bản không cách nào lừa gạt.

Nếu như hắn biết rõ Đặng Phi đi qua đích sinh trưởng hoàn cảnh là dạng gì đấy, đại khái là minh bạch Đặng Phi vì cái gì cử chỉ hội (sẽ) như là người trưởng thành rồi.

Mặc cho ai đang cười nhạo đồng tình mỉa mai bạch nhãn trong sinh hoạt vài chục năm, đều so bạn cùng lứa tuổi thành thực rất nhiều đấy.

Đặng Văn Đình căn bản không dám hiện tại mang theo Đặng Phi đi Từ Đường, bởi vì hắn biết rõ, bên này trong đường, căn bản cũng không có Đặng Vân Chí vợ chồng đích linh vị!

Đặng Vân Chí vợ chồng cùng những cái...kia năm đó cùng một chỗ cùng Đặng Vân Chí người bị chết đích linh vị, đều theo này tòa Từ Đường bị dỡ xuống, mà bị đốt quách cho rồi rồi!

Cái này kỳ thật chẳng qua là Đặng Văn Đình năm đó vì tiêu trừ Đặng Vân Chí ảnh hưởng, làm ra rất nhiều muội lương tâm trong sự tình đích một kiện mà thôi, cháu gái Đặng Kiều dỡ bỏ Từ Đường thiêu hủy linh vị đích thời điểm, hắn chẳng những không có phản đối, còn có ý dung túng kia mà.

Ngày nay, đối mặt cường thế đích Đặng Phi, lại làm cho vị này Đặng gia đích Nhị lão gia, lưng phát lạnh, một đầu mồ hôi lạnh!

Chương 58

“Cái này... Cái này, Đằng Phi a..., người xem, người đường xa mà đến, đầy mặt phong trần đầy, cứ như vậy trực tiếp đi tế điện cha mẹ của người, cùng liệt vị Đằng thị tổ tiên, thế nhưng là rất không kính đấy! Nếu không, người xem như vậy, ta trước an bài người ở lại, người tắm rửa thay quần áo, nghỉ ngơi thật tốt một phen. Buổi tối đâu rồi, Nhị gia gia sẽ đem đáp ứng người cái kia hai cái Hồ Tộc đích nữ nô cho người đưa đi, đối đãi:đợi ngày mai sáng sớm, người tinh thần no đủ đấy, lại đi bái tế cha mẹ của người cùng liệt vào Đằng thị tổ tiên, chẳng phải là rất tốt?”

Đằng Văn Đình cuối cùng là ý nghĩ khôn khéo đích người làm ăn, tỉnh táo lại về sau, nói ra một phen làm cho không người nào có thể cự tuyệt đến.

Hoàn toàn chính xác, vô luận là phương đông đích Chân Vũ Hoàng Triều, hay (vẫn) là Tây Thù đích Huyền Vũ hoàng triều, đối (với) tế tự tổ tiên, đều có được tương đối quy định nghiêm chỉnh. Tế bái tổ tiên, phải dâng hương tắm rửa, lấy rất long trọng đích trang phục, muốn dùng tốt nhất một mặt, thành tín nhất đích kính ý, đến đối mặt tổ tiên.

Cho nên, vô luận Đằng Phi có loại lý do nào, đều không có biện pháp cự tuyệt Đằng Văn Đình đích yêu cầu này, nói cách khác, chính là bất hiếu, chính là đối (với) tổ tiên đích đại bất kính!

Đằng Văn Đình cử động lần này rõ ràng chính là tại ép buộc qua loa Đằng Phi, nhưng Đằng Phi cũng rất khó đưa ra phản đối ý kiến. Đằng Phi hít sâu một hơi, ánh mắt ý bảo Đằng Văn Thảo đảm người không nên vọng động, sau đó nói: “Tốt lắm, xin mời Nhị gia gia an bài người, dẫn ta trước đi tắm thay quần áo, sau đó, lại tế bái cha mẹ của ta!”

“Thiếu gia, hẳn rõ ràng là tại kéo dài người!” Đằng Văn Thảo tức giận nói ra, rất là không cam lòng, mặt khác mấy cái hộ vệ

cũng đều là vẻ mặt tức giận nhìn xem Đằng Văn Đình.

Muốn biết rõ, năm đó cùng Đằng Vân Chí cùng chết đích những người kia, đều là sinh tử của bọn hắc huynh đệ a...! Nếu như năm đó Tam gia gặp chuyện không may đích thời điểm, bọn họ là đi theo Tam gia bên cạnh, như vậy hiện tại trong đường, khẳng định cũng bày lấy bài của bọn hắc vị trí!

Ngày nay Từ Đường vậy mà không thấy, người đã chết cũng không được an bình, thậm chí khả năng liên cái linh vị đều tìm không được, điều này làm cho Đằng Văn Thảo đám người đích tâm, như là bị đao cắt giống như đích khó chịu. Trong nội tâm cái kia phần bi thương cùng phần nộ, đã đạt đến đỉnh!

“Thiếu gia, để cho bọn họ hiện tại sẽ đem Tam gia cùng phụ nhân, còn có năm đó những huynh đệ kia đích linh vị mời đi ra, chúng ta trở về đi!” Một cái đi theo Đằng Phi bên cạnh hộ vệ, bỗng nhiên lộ ra đầy mặt nói: “Đây cũng không phải là năm đó đích Đằng gia rồi!”

Bọn hắc những người này tuy nhiên đều là võ giả, có thể lại cũng không ngốc, theo Đằng Văn Đình đích trong sự phản ứng sớm đã nhìn ra hắc nghĩ một đằng nói một nẻo, bọn hắc hiện tại chỉ (cái) hi vọng, những cái...kia linh vị cũng còn tại, những thứ khác, đã không yêu cầu xa vời rồi.

Đằng Văn Đình lúc này thời điểm bỗng nhiên giận tái mặt, trách cứ: “Nơi đây nào có các người nói xen vào đích địa phương? Chẳng lẽ các người vẫn luôn là như thế làm càn sao? Chớ không phải là lần ta Tôn nhi còn trẻ, tựa như này không hiểu quy củ?”

Đằng Phi đích trong nội tâm, kỳ thật sớm đã là lửa giận bốc lên, giống như tòa sắp phun trào đích núi lửa.

Hắc tuy nhiên còn trẻ, nhưng cũng nhìn ra trong lúc này có rất lớn vấn đề, cung phụng cha mẹ linh vị đích Từ Đường, làm sao sẽ biến thành một tòa hoa viên? Cha mẹ đích linh vị, ngày nay ở đâu?

Đằng Phi một mực không muốn tin tưởng, với tư cách cùng người trong tộc, bọn hắc sẽ như thế đối đãi cha mẹ của mình, đã chết đều không buông tha, cái này muốn lớn cỡ nào đích cừ hận a...!

Vừa vặn mượn Đàng Vân Thảo bọn người ở tại náo, Đàng Phi ngẩng đầu, nhàn nhạt nói ra: “Nhị gia gia, ta cũng không muốn làm khó ngài, ngài cũng nhìn thấy, bọn hần thăm nghĩ tể bái năm đó huynh đệ đã chết cùng bằng hữu, loại tâm tình này, ta nghĩ ngài mới có thể đủ lý giải. Nếu không cứ như vậy đi, người làm cho người ta, đem phụ mẫu ta cùng năm đó đi theo phụ mẫu ta cùng chết đi những..kia người đích linh vị mời đi ra, chúng ta mời được nơi khác đi tể bái chính là, những thứ khác, sẽ không làm phiền Nhị gia gia phí tâm.”

Đàng Phi nói qua, nhìn thoáng qua những cái...kia sắc mặt khác nhau đích mọi người, nhàn nhạt nói ra: “Vừa vặn, cũng hợp các người rồi đích ý, chỗ này năm đó phụ mẫu ta tạo dựng lên đích nhà cửa, các người ưa thích, ở chính là, nhưng ta hi vọng các người có thể nhớ kỹ, nơi đây, không phải là các người đích gia! Về sau xin không cần tại trước mặt của ta há miệng ngậm miệng nói nơi đây là địa bàn của các người, xin không cần vô sỉ như vậy.”

“Nói láo : đánh rắm!” Đám người bên ngoài bỗng nhiên truyền đến hét lớn một tiếng, một cái thân hình cao lớn đích lão giả, nét mặt đầy vẻ giận dữ đích tách ra đám người đi tới, dùng tay chỉ Đàng Phi mắng: “Năm đó cho dù phụ thân người Đàng Vân Chí, cũng không dám tại lão tử trước mặt như thế vô lễ, người miệng còn hôi sữa đích em bé, dựa vào cái gì dám nói như vậy, cũng không sợ gió lớn đau đầu lưỡi?”

“Người là ai?” Đàng Phi nhìn xem cái này cùng Đàng Văn Đình tướng mạo thập phần tương tự, cùng chính mình gia gia cũng có vài phần giống nhau đích lão giả, trong nội tâm cũng đã biết thân phận của hần.

“Lão tử là Đàng gia Tam lão gia, Đàng Văn Hổ!” Thân hình cao lớn đích lão giả nhìn xem Đàng Phi lạnh lùng cười cười: “Ta là người Tam gia gia, nhìn thấy trưởng bối, người hay dùng loại thái độ này nói chuyện sao?”

Biểu lộ một mực rất bình tĩnh đích Đàng Phi, lúc này thời điểm, đột nhiên nở nụ cười. Vượt quá rất nhiều người đích đoán trước, thiếu niên này đích trên mặt, không thấy khẩn trương chút nào, Đàng Phi không có xem Đàng Văn Hổ liếc, mà là nhìn xem Đàng Văn Đình vừa cười vừa nói: “Nếu như nói, là của ta lễ phép khiêm tốn, cho các người tưởng lầm là

mềm yếu có thể lẩn, cái kia thật sự không có ý tứ, ta nghĩ các người nhất định là đã hiểu lầm.”

“Tiểu súc sanh, ngươi muốn chết!” Đổng Văn Hổ giận tím mặt, “Ta hôm nay liền thay phụ thân ngươi, giáo huấn hạ ngươi cái này mục không tôn trọng đồ vật!” Nói qua, vung quạt hương bồ tựa như bàn tay lớn, hướng phía Đổng Phi đích mặt hung hăng rút đi qua.

“Lão Tam, dừng tay!” Đổng Văn Đình muốn ngăn cản, nghiêm nghị gào to.

Hắn so với ai khác đều muốn lộng chết Đổng Phi, nhưng tuyệt đối không thể là ở chỗ này, nếu như Đổng Phi thật sự chết ở Đổng gia, vậy bọn họ cho dù có 100 há mồm cũng nói không rõ ràng, Hải Uy Thành Đổng gia đích danh vọng đem rớt xuống ngàn trượng!

Đáng tiếc chính là, Đổng Văn Đình kêu đi ra một tiếng này đích thời điểm, Đổng Văn Hổ đã động thủ!

Đổng Văn Hổ sắc mặt dữ tợn, nhìn xem không nhúc nhích đích Đổng Phi, khóe miệng của hắn nổi lên một vòng cười lạnh, phảng phất thấy được Đổng Phi bị một cái tát rút sạch bên hàm răng đích cảnh tượng.

Cho người đánh ta Đổng Phi* Tôn nhi, xem lão tử không quát chết người!

Đổng Phi*, vị này Hải Uy Thành Đổng gia đích thiếu niên thiên tài, tuy nhiên không phải Đổng Văn Hổ đích hôn cháu trai, nhưng Đổng Văn Hổ lại vô cùng ưa thích hắn, đem hắn cho rằng hôn cháu trai đối đãi giống nhau.

Hôm nay Đổng Phi* bị tổn thất nặng, Đổng Văn Hổ không thể đi cùng chính mình nhị ca tính sổ, nhưng Đổng Phi, hắn làm sao có thể đơn giản buông tha? Vừa vặn mượn cơ hội này, hảo hảo giáo huấn một chút cái này không biết trời cao đất rộng đích Tiểu chút chút.

BA~!

Một tiếng giòn vang, Đổng Văn Hổ đích cổ tay, bị người một mực đích bắt lấy, mặc cho Đổng Văn Hổ như thế nào dùng sức, đều không thể gãy gậy.

Mà bắt lấy Đằng Văn Hồ thủ đoạn đấy, không là người khác, đúng là Đằng Vân Thảo!

“Thả ta ra!” Đằng Văn Hồ hướng về phía Đằng Vân Thảo giận dữ hét: “Người dám quản ta giáo huấn cháu trai? Đến nha, còn không đem hần bắt lại cho ta!”

“Ta xem ai dám!” Đằng Phi bỗng nhiên nghiêm nghị quát, sau đó nhìn Đằng Văn Đình, nói ra: “Nhị gia gia, xem tới nơi này không có ai hoan nghênh ta, như vậy, xin mời ngài đem cha mẹ ta cùng thủ hạ bọn hần đích linh vị mời đi ra, giao còn cho chúng ta, chúng ta lập tức đi ngay!”

“Còn muốn đi?” Đằng Văn Hồ nghiêng răng nghiêng lợi mà nói: “Các người hôm nay tới rồi, cũng đừng nghĩ đi!”

“Lão Tam, nói được cái gì mê sảng!” Đằng Văn Đình tức giận sau liễu một cuống họng, sau đó sắc mặt âm trầm đích nhìn xem Đằng Vân Thảo nói: “Người thật to gan tử, còn không buông ra hần?”

Đằng Vân Thảo lạnh lùng nói: “Dựa theo thiếu gia mà nói đi làm, ta không tin được các người, mời ra linh vị, chúng ta ly khai nơi đây, lập tức sẽ thả hần!”

“Cái gì? Người dám áp chế ta?” Đằng Văn Hồ giận tím mặt, không đích tay kia trực tiếp oanh hướng Đằng Vân Thảo đích lồng ngực, trên bàn tay, nổi lên một tầng nhàn nhạt đích màu đỏ khí thể.

Lại là muốn một kích đánh chết Đằng Vân Thảo!

Rắc!

Một tiếng thanh thủy đích tiếng gãy xương vang lên, lập tức, Đằng Văn Hồ liền phát ra một tiếng kinh thiên động địa đích kêu thảm thiết.

Cái tay kia, toàn bộ đập kéo xuống, cuối cùng bị Đằng Vân Thảo trực tiếp bẻ gãy cái con kia oanh hướng hần lồng ngực đích xương cổ tay!

Tất cả mọi người ngẩn người, không có ai nghĩ đến, tại đây Đằng gia đích hạch tâm nội địa, thế đơn lực bạc đích Đằng Vân Thảo, thật sự liền dám động thủ.

“Ngươi, ngươi nhất định phải chết!” Đàng Văn Hồ đau đớn khó nhin, muốn tránh thoát lại giây (kiếm được) kiếp trước, nghiêng răng nghiêng lợi đích uy hiếp Đàng Văn Thảo.

“Đằng Phi, ngươi muốn làm cái gì? Chẳng lẽ ngươi còn muốn giết người Tam gia hay sao? Nhanh cho người đích người buông hấn ra!” Đàng Văn Đình nghiêm nghị quát.

Lúc này thời điểm, một đoàn Hải Uy Thành Đàng gia đích hộ vệ đằng đằng sát khí đích đi đến, đem Đàng Phi đám người vây quanh ở chính giữa. Chỉ cần Đàng Văn Đình ra lệnh một tiếng, đám người kia liền sẽ ra tay.

“Gia gia, ngươi thấy được chưa? Ngươi mời trở về, căn bản chính là cái không có nhân tính đích Sói! Lòng muông dạ thú!” Trên mặt sung đỏ chưa tiêu đích Đàng Phi* cùng Đàng Kiều cùng một chỗ từ đằng xa đi tới, vô cùng oán độc đích nhìn xem Đàng Phi.

Đàng Văn Đình sắc mặt âm trầm đích nhìn xem Đàng Phi, trầm giọng quát: “Đằng Phi, ngươi không nên tự lầm, của ta nhần nại là có hạn độ, nhanh lên buông ra ngươi Tam gia gia!”

“Nhị gia gia, của ta nhần nại, cũng là có hạn độ, đem phụ mẫu ta song thân, cùng theo chân bọn họ cùng một chỗ xuất sinh nhập tử đích người linh vị mời đi ra, ta lập tức để lại người, hơn nữa ly khai nơi đây!” Đàng Phi đích biểu lộ cũng lạnh xuống đến, từng chữ một, chậm rãi nói ra.

“Đằng Phi, cha mẹ ngươi cùng những người kia đích linh vị, sớm đã bị ta đốt đi, ngươi có bản lĩnh, hướng về phía ta đến!” Đàng Kiều dương khởi hạ ba, vẻ mặt lãnh ngạo đích nhìn xem Đàng Phi nói ra.

Oanh!

Đằng Phi cảm giác mình lửa giận trong lòng, âm âm bạo phát đi ra, rốt cuộc không chế không nổi.

“Ngươi, nói, thật, sao?” Đàng Phi một đôi thanh tịnh đích con ngươi, lập tức sung huyết, trở nên thập phần dọa người, sắc mặt dữ tợn, giống như chỉ cần nhắm người mà cần đích dã thú, đe dọa nhìn Đàng Kiều: “Ngươi lập lại lần nữa?”

“Hung cái gì hung? Bỏn tiểu thư chả lẽ lại sợ ngươi? Những cái...kia linh vị, đều bị ta đốt đi, ta Đàng gia không cung

phụng những cái...kia không thể làm chung đích người!
Người có thể đem ta như thế nào?”

Đặng Kiều chống lại Đặng Phi cặp kia như là dã thú giống như
đích hai mắt, bao nhiêu có chút chột dạ, bất quá nghĩ đến nơi
này là nhà của nàng, bốn phương tám hướng cũng đều là
người của bọn hắn, bằng vào một cái Đặng Phi, có thể làm gì?
Hắn dám như thế nào?

Đặng Phi cắn chặt hàm răng, nhìn xem Đặng Văn Đình:
“Nàng nói, có thể thật sự?”

Việc đã đến nước này, Đặng Văn Đình cho dù lại tinh thông
tính toán, cũng vô lực xoay chuyển trời đất, dứt khoát cười
lạnh một tiếng: “Không sai, chuyện này, là ta để cho bọn họ
làm đây, khai sáng Tây Thùy sinh ý, chúng ta cũng có không
ai công lao lớn, dựa vào cái gì tất cả công tích, cũng phải làm
cho hắn Đặng Văn Chí lấy đi? Liên một mình hắn, lại có thể
thành chuyện gì? Không có ủng hộ của gia tộc, là hắn có thể
ngồi xuống phần này công tích vĩ đại sao? Đặng Văn Chí vừa
chết, bên kia lập tức theo chúng ta đã đoạn liên hệ, chúng ta lại
đôi mắt - trông mong đích ngóng trông, có thể có được ủng hộ
của gia tộc, ha ha ha ha...”

Đặng Văn Đình phát ra vài tiếng thâm thúy cười lạnh, nói
tiếp: “Ta cái kia huynh trưởng, trong mắt chỉ có con của hắn,
nhưng không có chúng ta hai vị này huynh đệ, giữa lẫn nhau,
sớm đã đoạn tuyệt ân tình, ta dựa vào cái gì còn muốn cung
phụng cha mẹ người linh vị của bọn hắn?”

“Các người bọn này vong ân phụ nghĩa đích chó chết! Quả
thực liên là một đám súc sinh!”

Đặng Phi dùng tay chỉ Đặng Văn Đình, một đôi thanh tịnh
đích trong con người, tràn đầy bi thương cùng phần nộ: “Đôi
trắng thay đen, lẫn lộn phải trái, phụ mẫu ta gieo xuống đích
hạt giống, vất vả khổ cực, trái cây thành thực, lại bị các người
hái đi! Không có phụ mẫu ta, có thể có các người hôm nay?
Bọn hắn mất đi đều không chiếm được an bình, mà ngay cả
linh vị đều bị các người đốt đi, các người hay (vẫn) là người
sao? Còn có ... hay không nửa điểm nhân tính? Các người quả
thực chính là lang tâm cầu phế! Ta Đặng Phi hôm nay, lần nữa
thề, ta và các người tầm đó, không đội trời chung!”

“Đã như vậy, nhiều lời vô ích, người tới, đưa bọn chúng toàn bộ nắm bắt, chết hay sống không cần lo!” Đặng Văn Đình lúc này lạnh lùng phân phó một tiếng, một đoàn thị vệ, như lang như hổ đích hướng phía Đặng Phi mấy người bọn họ đánh tới.

Chương 59

Đặng Vân Thảo các loại:đội mấy cái hộ vệ sớm đã là giận không kềm được, trực tiếp lộ ra binh khí, cùng bọn này hộ vệ chiến tại một chỗ, Đặng Vân Thảo lấy người đối chiến đích thời điểm, cũng không có quên nắm chắc Đặng Văn Hổ đích cổ tay, hẳn biết rõ Đặng Văn Đình cùng Đặng Văn Hổ bọn hẳn những người này đích phẩm tính, nếu là trong tay không ai chất, chỉ sợ bọn họ cũng dám trực tiếp khai mở cung bắn tên!

Những hộ vệ kia sợ ném chuột vỡ bình, nên cũng không dám thật sự đối (với) Đặng Vân Thảo hạ tử thủ, nhưng đem mục tiêu đều quăng hướng những người khác, trong lúc nhất thời, Đặng Phi mang đến đích cái này mấy cái hộ vệ, lập tức áp lực đại tăng.

Như là đã quyết định theo chân bọn họ những người này trở mặt, Đặng Phi cũng buông xuống tất cả trong nội tâm bao phục, sẽ không đi khi bọn hẳn là thân nhân.

Lúc trước Đặng Phi sở dĩ lựa chọn hòa hoãn thoáng một phát quan hệ, cũng không phải sợ bọn họ, mà là sợ gia gia thương tâm!

Bất kể thế nào nói, Đặng Văn Đình cùng Đặng Văn Hổ, đều là gia gia đích thân huynh đệ, đừng nhìn cái này hơn mười năm gia gia không cùng bọn họ liên hệ, nhưng giữa huynh đệ đích tình cảm, tổng vẫn phải có.

Thật không nghĩ đến, những người này quả thực diệt sạch nhân tính giống như, hủy đi Từ Đường không nói, mà ngay cả cha mẹ của hẳn đích linh vị đều không buông tha, trong nơi này hay (vẫn) là một cái người của gia tộc? Coi như là sinh tử cừ địch đều có rất ít làm như vậy đấy.

Người chết vì lớn, hủy người Từ Đường đốt (nấu) người linh vị, cái này nhiều lắm thiếu đạo đức nhiều không nhân tính mới có thể làm ra loại sự tình này?

Đặng Văn Đình hôm nay sở dĩ sẽ như thế làm bộ làm tịch, đơn giản là bởi vì Đặng Phi trong tay nắm Hải Uy Thành rất nhiều sản nghiệp đích kế ước mua bán nhà kế đất mà thôi, Đặng Phi trước đây liền lòng dạ biết rõ, nhưng vẫn như cũ muốn cho bọn hắn một ít cơ hội, nếu như Đặng Văn Đình dám người hết thấy biểu hiện hài lòng, Đặng Phi cũng không ngại đem một ít sản nghiệp đích kế ước mua bán nhà kế đất đưa cho bọn họ.

Dù sao cũng là một gia tộc đấy, hơn nữa Đặng Phi trước chuyến này đến Tây Thùy đích mục đích, cũng không phải là vì những thứ này tài phú, Đặng Phi đích thiên tính cũng rất thiện lương, có thể Hải Uy Thành Đặng gia bên này người, nhưng là như thế đích thù hận thậm chí thống hận chính mình, khi hắn là tới tranh đoạt những cái...kia sản nghiệp đấy, tu hú sẵn tỏ (khách chiếm nhà chủ), còn chiếm được như thế lẽ thẳng khí hùng.

Đốt đi cha mẹ mình cùng những cái...kia vì gia tộc hiến thân đích người chết linh vị, vậy mà một điểm áy náy đích tâm lý đều không có!

Những người này, chết chưa hết tội!

Đặng Phi cắn răng một cái, trong cơ thể thập chỗ đầu tuyên bên trong đích Đấu Khí cấp tốc vận chuyển, trong tay Cương Dao trên không trung nổi lên một mảnh chướng mắt hàn quang, trực tiếp đem một người thị vệ đích đầu lâu chém rụng, bay lên hơn mười thước cao, một lời nhiệt huyết, phun tung toé đi ra.

“A...!”

Tại chỗ liền có không ít người lên tiếng kinh hô, sợ tới mức hồn phi phách tán, lúc trước Đặng Văn Phong bị Đặng Phi một đao chém thành hai nửa, bọn hắn tuy nhiên nghe nói, nhưng không có tận mắt nhìn thấy, cảm giác, cảm thấy có chút khoa trương.

Hiện tại bọn hắn tận mắt nhìn thấy, thân thể này có chút gầy gò đích thiếu niên, vậy mà giống như tôn kinh khủng Sát Thần giống như, không ra tay thì thôi, vừa ra tay liền muốn mạng người, tất cả mọi người đích trong nội tâm, đều bay lên một cỗ hàn khí.

Nhất là Đặng Văn Đình, một bên tại hộ vệ đích yểm hộ hạ hướng lui về phía sau, một bên tại trong lòng khiếp sợ, thầm nghĩ: đáng chết này đích tiểu súc sanh, thật không ngờ cường ngạnh, loại người này, không thể lưu!

“Giết Đặng Phi, giết cái này tiểu súc sanh! Tru sát tổ phụ đích phản đồ, tội đáng chết vạn lần, giết hắn đi!” Đặng Văn Đình cao giọng hô: “Ta hôm nay liền đại biểu Đặng gia, xử lý người tên bại hoại cận bã, coi như là thanh lý môn hộ!”

Đặng Phi cười lạnh, hắn từ nhưng rõ ràng Đặng Văn Đình la như vậy đích ý đồ là cái gì, đơn giản chính là cho hắn khẩu trừ đỉnh đầu phản nghịch đích mũi, vì Hải Uy Thành Đặng gia đích việc ác che giấu mà thôi.

Tru sát tổ phụ?

Đặng Phi trong đầu bỗng nhiên như thiểm điện đích hiện lên một cái ý niệm trong đầu, trong lòng tự nhủ: chính mình vị trí Nhị gia gia, liền Tam gia gia thậm chí nghĩ giết a...!

Đặng Văn Hổ ở bên kia nao nao, nhìn về phía Đặng Văn Đình đích trong ánh mắt, tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Đặng Phi xem sớm thấy mình đích mấy cái hộ vệ tại đau khổ chèo chống, mà mạnh nhất Đặng Văn Thảo, lại bởi vì cầm lấy một cái Đặng Văn Hổ, tuy nhiên người khác không dám hướng trong chết công kích hắn, nhưng hắn đồng dạng chịu ảnh hưởng, không cách nào đi trợ giúp những người khác.

Đặng Phi lạnh lùng nói: “Văn Thảo, đừng bị trời buộc dừng tay chân, nên làm như thế nào liền làm như thế đó!”

Đặng Văn Thảo lập tức đã minh bạch Đặng Phi đích ý đồ, khế gât đầu, hắn ở đây biết rõ hôm nay không thể bỏ qua về sau, tự nhiên đã sớm muốn giết cái này vương bận đích lão già kia, hơn nữa hắn nhìn ra, Nhị lão gia rất muốn hại chết Tam lão gia, nói cách khác, làm sao có thể nói ra cái loại này lời nói đến?

Bất quá, Đặng Văn Hổ dù sao cũng là Đặng Phi đích Tam gia gia, như vậy giết lời mà nói..., lão gia tử chỗ đó... Rất khó đã thông báo đi a...!

“Tiểu súc sanh, người dám giết ta?” Đặng Văn Hổ cũng không ngốc, lúc này nhìn ra Đặng Phi trong mắt sát cơ, này sẽ đã bắt

chấp đầu đón, hướng về phía Đằng Phi rút gào nói: “Ta là người Tam gia gia!”

Nói qua, lại hướng về phía Đằng Văn Đình gào thét: “Nhị ca, liền người cũng muốn hại chết ta sao?”

“Lão Tam, người hôm nay rơi vào tiểu súc sinh này trong tay, đầu còn có kết cục tốt, tiểu súc sinh này muốn thí giết ba tổ phụ, tội không thể tha, các người còn chờ cái gì? Còn không đem hắc nham bắt!” Đằng Văn Đình nghiêm nghị quát.

“Người...” Đằng Văn Hồ vẻ mặt bất khả tư nghị nhìn mình đích nhị ca, trong ánh mắt toát ra điên cuồng đích hận ý, hắc bỗng nhiên ngửa mặt lên trời cười to: “Ha ha ha ha ha, Đằng Văn Đình a... Đằng Văn Đình, người thật là ác độc, người thật là ác độc!”

Nói qua, Đằng Văn Hồ vẩy mà dùng cổ điên cuồng đích hướng phía Đằng Văn cây cỏ trong tay trường đao đánh tới!

Phốc!

Máu tươi trực tiếp phun tung toé đi ra, Đằng Văn Hồ chết không nhắm mắt, hắc không cách nào tưởng tượng, hắc một mực trung với đích nhị ca, sẽ đích thân đem hắc đẩy hướng tử vong vực sâu.

“Tam đệ!” Đằng Văn Đình tròn mắt muốn nứt, điên cuồng đích rút gào nói: “Giết, giết bọn chúng đi, toàn bộ giết chết!”

Đám kia Đằng gia đích người, cũng tất cả đều bối rối, không nghĩ tới vậy mà sẽ phát sinh loại chuyện này, tuy nhiên không hiểu Nhị lão gia đích cách làm, có thể Đằng Văn Hồ là chết ở Đằng Văn cây cỏ đích dưới đao, đây cũng là sự thật.

“Tiểu súc sanh, người lòng muông dạ thú, thậm chí ngay cả gia gia đều Sát!”

“Ranh con, người chết không yên lành!”

“Hôm nay mượn đầu của người, tế điện Tam lão gia!”

Một đám vợ lẽ đích người hô quát lấy, hướng phía Đằng Phi xông lại, những cái...kia ba phòng đích người, tức thì nguyên một đám tay chân lạnh buốt, lập tức đều đỏ tròng mắt, bất kể thể nào nói, trước hết giết Đằng Phi, sẽ tìm Nhị lão gia lấy thuyết pháp!

“Các người chiếm lấy phụ mẫu ta tài sản, yên tâm thoải mái; đốt (nấu) phụ mẫu ta linh vị, lễ thăng khí hùng; hôm nay lại muốn giết ta, hào không tình thân đáng nói, các người chưa từng làm như ta là đồng tộc người trong? Chẳng lẽ liền hứa các người giết ta hại ta, cũng phải không được ta hoàn thủ? Thiên hạ này, nào có tốt như vậy đích sự tình?”

Đặng Phi một cước đạp bay một cái xông lên đích hộ vệ, xông đi lên một đao chặt bỏ đầu của hắn, gầm thét gào rú: “Các người bọn này vô sỉ đồ vật, đều đi chết đi a!”

Đặng Phi đích thân hình trong đám người trần trọc xê dịch, linh hoạt đến làm cho người căn bản tìm không được tung tích của hắn, trong nháy mắt, thì có mười mấy người, chết ở Đặng Phi dưới đao.

Bên kia Đặng Văn Đình đã ở tầng tầng hộ vệ phía dưới, đi tới đối lập nhau an toàn địa phương, nhìn xem bên kia chiến thành một đoàn đích song phương, đôi mắt ở chỗ sâu trong, hiện lên một tia đắc ý, thầm nghĩ trong lòng: lão Tam, người đừng trách ta, người còn sống, nhà này sản thì có người một nửa, người chết, liền tất cả đều là của ta! Hơn nữa, giết chết người đích người, là Đặng Phi, không phải ta à! Đặng Phi a... Đặng Phi, người tiểu súc sinh này, tới thật sự là kịp thời, nay ngày sau, toàn bộ Tây Thù Đặng gia, liền chỉ có một thanh âm!

Cái kia... Liền là thanh âm của ta!

“Đi, đem hủ tộc đích người gọi tới, đã nói, giúp ta giải quyết xong cái này sát hại chính mình gia gia đích tiểu súc sanh, ta miễn phí cho hắn nhóm:đám bọn họ 100 bộ đồ tốt vũ khí cùng áo giáp!” Đặng Văn Đình hướng về phía người bên cạnh, cười lạnh phân phó nói: “Còn có, lập tức phái người đi Phủ Thành chủ, đã nói...”

Bên kia song phương đã giết được đỏ mắt, nồng đậm đích mùi máu tươi tràn ngập trong không khí, Đặng Phi bên người giờ phút này mấy có lẽ đã không ai, bởi vì phạm là đám vọt tới hắn người bên cạnh, hầu như đều bị Đặng Phi một đao chém chết.

Tại bỏ ra thập năm sáu người đích một cái giá lớn về sau, liền không còn có liễu không tin tà đích dũng sĩ.

“Móa nó, tiểu tử này rốt cuộc là cái gì thực lực? Lực lượng của hắn như thế nào lớn như vậy!” Một cái cùng Đằng Phi đối bính liễu một đao, bị chấn động miệng hồ run lên, đao đều cơ hồ cầm không được đích hộ vệ chưa tỉnh hồn đích lảo bầm một câu.

Vừa mới nếu không phải hắn người bên cạnh một tay lấy hắn đẩy ra, đầu của hắn đã không tại chính mình trên vai, nhìn về phía Đằng Phi đích trong ánh mắt, tràn ngập sợ hãi.

Đ...A...N...G...G!

Một tiếng vang thật lớn, lại là một gã Hải Uy Thành Đằng gia trong thực lực rất mạnh hộ vệ, bị Đằng Phi một đao chặt đứt hắn đao trong tay, sau đó đưa hắn một nửa thân thể chặt đứt, ruột trôi đầy đất.

Máu tươi văng khắp nơi, người này chết không nhắm mắt.

Đằng Vân Thảo các mặt khác mấy cái hộ vệ, cũng dần dần hướng Đằng Phi dựa sát vào, mấy người cuối cùng thành công hợp tại một chỗ, lạnh lùng nhìn xem bốn phía đã không dám xông lên đích những hộ vệ kia.

“Tiểu súc sanh, ta đã sớm muốn giết ngươi rồi!” Một tiếng khê kêu, bỗng nhiên vang lên, Đằng Kiều trong tay nắm lấy một bả thập phần tinh mỹ đích trường kiếm, ở trên trời lóe ra chưởng mắt đích hàn quang, y hệt tia chớp, đâm về Đằng Phi!

“Đứa bé được chiều chuộng, trở về!” Đằng Văn Đình sợ tới mức hồn phi phách tán, Đằng Kiều đích thực lực thật là rất mạnh, năm nay vừa mới mười chín tuổi, cũng đã là tứ giai nhất cấp đích Đại Đấu Sư rồi, tại toàn bộ Hải Uy Thành đích trẻ tuổi, đều cũng coi là người nổi bật, tuy nhiên điều ngoa tùy hứng, nhưng thâm thụ Đằng Văn Đình đích yêu thích, hắn cũng không nhận ra giết đỏ cả mắt rồi đích Đằng Phi sẽ đối với cái này phương xa Đường tử hạ thủ lưu tình.

Bên kia Đằng Phi* cũng nắm lấy một thanh lợi kiếm, lẳng không dựng lên, hét lớn một tiếng: “Đi chết đi!”

Hai người này ra tay, cùng đám kia hộ vệ có chỗ bất đồng, những hộ vệ này đại đa số đều là một chút giai đích Đấu Khí võ giả, thêm nữa... Là bình thường đích Chân Khí võ giả.

Mà Đằng Kiều cùng Đằng Phi* hai người này, tức thì đều cũng coi là thực lực rất mạnh Đấu Khí võ giả.

Cái gọi là người trong nghề duỗi duỗi tay, liền biết có hay không, trên người hai người này bạo khởi đích cường đại khí tức, mà ngay cả Đằng Vân Thảo cũng không dám anh phong!

“Thiếu gia, ta để ngăn cản!” Đằng Vân Thảo gầm nhẹ một tiếng, vừa muốn nghênh đón, lại trông thấy Đằng Phi cái kia gây gò đích thân hình, đã trước hấn một bước, không sợ hãi chút nào đích nghênh đón tiếp lấy!

“Thiếu gia!”

“Thiếu gia trở về!”

Đằng Vân Thảo cùng Đằng Phi hộ vệ bên cạnh rống to, muốn xông đi lên ngăn tại Đằng Phi trước mặt.

Bất quá lúc này thời điểm, Đằng Kiều cùng Đằng Phi* hai người vũ khí trong tay, đã trước sau đâm đến Đằng Phi trước mặt.

Đằng Phi thậm chí nhìn thấy Đằng Kiều trên mặt cái kia một vòng vẻ hưng phấn, người thiếu nữ này đích trong mắt, lại vẫn mơ hồ đích mang theo một cỗ khát máu đích hương vị.

“Chết!”

Đằng Kiều hét lớn một tiếng, kiếm trong tay mang bỗng nhiên Xùy~~ ra, tốc độ vậy mà cứng rắn lần nữa tăng lên một phần!

Đã đâm trúng đã đâm trúng ta đâm trúng hấn!

Đằng Kiều vô cùng hưng phấn được tại trong lòng kêu to, mắt thấy kiếm trong tay, muốn đâm đến Đằng Phi đích my tâm, mà sau một khắc, Đằng Kiều trên mặt tươi cười đắc ý, lại trực tiếp cương tại đầu đó.

Bởi vì, trước mắt của nàng, đã mất đi Đằng Phi đích bóng dáng!

Không có ai trông thấy Đằng Phi là thế nào tránh đi Đằng Kiều một kiếm kia đấy, tất cả mọi người cảm giác được thấy hoa mắt, sau một khắc, Đằng Phi đã tránh đi Đằng Kiều tất sát một kiếm, xuất hiện ở Đằng Phi* đích bên cạnh thân.

Trong tay đao mang lóe lên, trực tiếp chém về phía Đằng Phi* đích phần eo!

Đằng Phi* bản năng đích cảm giác được một cổ cực lớn đích nguy hiểm bao phủ chính mình, liền muốn vặn người tránh đi, có thể hấn lại quên đây là đang không trung, thân thể của hấn, căn bản không nghe sai sử, bị Đằng Phi một đao, trực tiếp chém vào mềm mại đích phần eo, về này lực lượng không lồ, tăng thêm vô cùng sắc bén đích lưỡi đao, trực tiếp đem Đằng Phi* chém làm hai đoạn!

Nửa người trên trùng trùng điệp điệp ngã trên mặt đất, bị ném được thất điên bát đảo đấy, trong lúc nhất thời vậy mà không có chết, thậm chí không có cảm giác đến xảy ra chuyện gì, hai mắt có chút mờ mịt đích nhìn xem bốn phía, ánh mắt dừng lại tại chính mình đang tại chậm rãi ngã xuống đích nửa người dưới lên, lập tức kinh hãi được thiếu chút nữa bất tỉnh đi, la lớn: “A..., chân của ta, ta, ta làm sao vậy?”

Lập tức, một cổ kịch liệt đau nhức, như thủy triều xông tới, Đằng Phi* cái này mới rõ ràng đến cùng xảy ra chuyện gì, trong cổ họng phát ra không thuộc mình đích kêu thảm thiết, cực kỳ bi thảm.

Một đao chém cái này cùng chính mình cùng tên chi nhân, Đằng Phi căn vốn không có chút gì do dự, thân hình giống như quỷ mị giống như đích xuất hiện ở Đằng Kiêu đích sau lưng.

Bát Bộ Thiên Long Quyết bộ 6 Già Lâu La quyển sách, quả nhiên huyền ảo vô cùng, cái này cũng chính là Đằng Phi hôm nay dám ở chỗ này trở mặt đích nguyên nhân lớn nhất, cho dù lần nữa chống lại Thác Bạt Hồng Phong như vậy đích Đại Đấu Sư, Đằng Phi đều không sợ hãi, chớ nói chi là, Hải Uy Thành đích Đằng gia, căn bản cũng không có như vậy cấp bậc cao thủ!

Nếu là có, Đằng Văn Đình bọn hấn chỉ sợ đã sớm giết trở lại Đằng Gia Trần, đoạt lớp đoạt quyền đi, còn có thể các loại:đợi cho tới hôm nay?

Bên kia Đằng Văn Đình tận mắt thấy cháu của mình bị một đao chém làm hai đoạn, lúc ấy trước mắt tối sầm, thiếu chút nữa bất tỉnh đi, bi thương một tiếng: “Tôn nhi của ta, đau chết ta!”

Chương 60

Càng lớn đích đả kích, còn ở phía sau, bên kia Đằng Kiều trông thấy đệ đệ Đằng Phi* bị giết, con mắt lập tức đỏ lên, điên cuồng đích thẳng hướng Đằng Phi, đem một thân thực lực cùng tiềm lực, toàn bộ bạo phát đi ra, thề muốn chém giết Đằng Phi.

Đáng tiếc, nếu như là tu luyện Bát Bộ Thiên Long Quyết lúc trước đích Đằng Phi, đối mặt như thế thực lực cường đại đích Đằng Kiều, khả năng còn muốn luống cuống tay chân một hồi, nhưng hiện tại, Đằng Kiều đích mỗi một chiêu, tại Đằng Phi đích trong mắt, đều là chậm như vậy!

Tu luyện Bát Bộ Thiên Long Quyết trong bộ 6 Già Lâu La quyền sách về sau, Đằng Phi như trước sẽ không bất luận cái gì đầu kỹ, duy có một chút, chính là nhanh!

Đằng Phi nhìn xem vị này thiếu nữ xinh đẹp đích trong ánh mắt, tràn đầy cừ hận, chính là cái này mặt như hoa đào lại tâm như rắn rết đích nữ nhân, đem cha mẹ mình đích Từ Đường phá hủy lại thiêu hủy linh vị.

Như thế cừ hận, không đội trời chung!

Đằng Phi cắn răng một cái, thân thể tựa như cùng một cái chim đại bàng giống như, lẳng không nhảy lên, kéo lê một đạo duyên dáng đường vòng cung, trong tay đao ra, tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi!

Phốc!

Một tiếng vang nhỏ, Đằng Kiều đích đầu người cao cao bay lên, cặp kia xinh đẹp đích trong con ngươi, tràn đầy kinh ngạc cùng sợ hãi, cùng với... Không dám tin!

Đến chết nàng cũng không tin, Đằng Phi có thể đem nàng chém giết.

Đằng Văn Đình miệng ngáp ngừng, một ngụm máu tươi phun ra đến, trực tiếp ngắt đi, hân thương yêu nhất đích một cái

cháu trai một cái cháu gái, hôm nay vậy mà toàn bộ bị chém giết, căn bản không cách nào thừa nhận loại đả kích này.

Đặng Văn Đình người bên cạnh ba chân bốn cẳng đích ấn huyết nhân trung - giữa mũi và miệng, đưa hấn cứu tỉnh, Đặng Văn Đình lệ rơi đầy mặt, trong nội tâm tràn ngập đối (với) Đặng Phi đích hận ý, nói ra: “Nhanh, nhanh đi mời hồ tộc đích người, giết tiểu súc sinh này, ta cho bọn hấn 300 bộ đồ tốt đích vũ khí cùng áo giáp!”

Đặng Văn Đình đích trong nội tâm, giờ phút này cũng là tràn đầy hối hận, vì cái gì không nghe lão Tam lời mà nói..., tại trên bến tàu, trực tiếp dùng sét đánh không kịp bưng tai xu thế, đưa bọn chúng đánh giết tại chỗ. Như vậy, cho dù thừa nhận toàn bộ Hải Uy Thành người đích chỉ trích, thừa nhận toàn bộ Huyền Vũ hoàng triều Hoàng Đế đích phần nộ, cũng tổng sống khá giả hiện tại, chính mình yêu mến nhất đích cháu trai cùng cháu gái, vậy mà tất cả đều chết ở dưới đao của hấn.

Đặng Văn Đình đã là hận cực, hận không thể đem Đặng Phi phanh thây xé xác!

Cho tới bây giờ, Đặng Văn Đình đều không cho là mình đã làm sai điều gì.

Thiên hạ rộng ràng, đều vì lợi đến, thiên hạ nhôn nháo, đều vì lợi hướng. Thương nhân trục lợi, chẳng lẽ sai lầm rồi sao?

Về phần làm mai tính... Lớn trong gia tộc, nào có thân tình đáng nói? Thân tình tại đại gia tộc ở bên trong, căn bản chính là hi hữu đích xa xỉ phẩm!

Vì một cái chữ lợi, gà nhà bôi mặt đá nhau, tự giết lẫn nhau, anh em trong nhà cãi cọ nhau, phụ tử tan vỡ, chỗ nào cũng có, quân không thấy mà ngay cả hoàng thất đều là như thế.

Đặng Văn Chí năm đó đã bị bọn hấn những người này thật sâu đích ghen ghét, đã đoạt tất cả danh tiếng cùng công lao, nếu như năm đó Đặng Văn Chí không có ngoài ý muốn đã chết, Đặng Văn Đình cũng đã tự mình xếp đặt thiết kế tốt rồi cái bấy muốn đối phó hấn. Về phần nói Đặng Phi, tại Đặng Văn Đình trong mắt, càng là liên bình thường người qua đường cũng không tính là, nơi đó có cái gì thân tình đáng nói?

Cho nên, Đằng Văn Đình căn bản là không có cân nhắc qua, chính mình có phải làm sai hay không cái gì. Hắn hiện tại duy nhất đích ý niệm trong đầu, chính là giết cái này tiểu súc sanh!

Tiếng kêu, lưỡi đao tận xương thanh âm, thê lương tiếng kêu thảm thiết, phần nộ tiếng gào thét... Các loại thanh âm hỗn tạp cùng một chỗ, tại đây vốn là yên lặng đích Đằng thị trong trạch viện vang lên.

Đằng Vân Thảo đám người toàn thân đầm máu, trên người đã là vết thương chồng chất, nhưng nhưng vẫn kiên định đích hộ tại Đằng Phi bên người, bước chân chưa từng di động nửa bước!

Đằng Phi đích trên người, cũng dính đầy vết máu, nhưng tất cả đều là của người khác, cái kia giống như quỷ my giống như đích tốc độ, làm cho người ta căn bản không cách nào bắt tung tích của hắn, mà hắn mỗi lần ra tay, nhất định mang đi một cái mạng. Hiện tại chết ở Đằng Phi trong tay đích người, đã vượt qua ba mươi!

Đằng Phi đích một lòng, đã theo loại này máu tanh đích giết chóc, trở nên lãnh khốc đứng lên, nhân mạng như cỏ giới, nhìn xem bị chính mình trăm giết người phần nộ huyết phún dừng đứng lên, trong nội tâm không hề có bất kỳ cảm giác.

Ngay tại Hải Uy Thành Đằng gia những người này cảm thấy tuyệt vọng chi tể, bên kia rốt cục truyền đến một tiếng hô gầm thanh âm, ngay sau đó, đại địa truyền đến một hồi run rẩy, phẳng phát có thiên quân vạn mã đánh úp lại giống như!

“Hô tộc đích bằng hữu, nhanh, thay ta giết cái này tiểu súc sanh, ta cho các ngươi 300 bộ đồ tốt đích vũ khí cùng áo giáp!” Đằng Văn Đình gào thét.

“Rống!”

Một tiếng hô gầm, trên bầu trời như là thổi qua một hồi lạnh như băng đích gió, làm cho người ta lưng phát lạnh, mười cái hơn hai mét cao râu quai nón Đại Hán, theo Đằng gia nhà cửa ở chỗ sâu trong đi ra.

Trong đó cầm đầu người nọ, vậy mà mọc ra một viên đầu hổ, há mồm phát ra gào thét đích thời điểm, lộ ra miệng đầy sắc

bén đích hàm răng, nhìn qua cực kì khủng bố, khí thế bức người.

Người này một đôi mắt hồ rơi ở giữa sân cái kia toàn thân nhuốm máu đích trên người thiếu niên, ánh mắt có chút ngưng tụ, chỉ vào Đằng Phi nói: “Chính là hắc sao?”

“Không sai, chính là hắc, giết hắc đi, các ngươi liền cũng tìm được muốn!” Đằng Văn Đình lớn tiếng hô hào.

“Tốt, ta đây sẽ giết hắc!” Cầm đầu người này Hồ Đầu Nhân trong tay mang theo một thanh cực lớn đích Chiến Phủ, ánh mắt lộ ra khát máu đích hào quang, nhếch môi, nói ra: “Nhân loại tiểu tử, ngươi còn có cái gì di ngôn không vậy?”

“Ngươi... Là hồ tộc? Ta nhận thức các ngươi hồ tộc Tam điện hạ!” Đằng Văn Thảo hướng phía người này Hồ Đầu Nhân rống lớn nói.

Hồ Đầu Nhân đích bước chân có chút dừng lại, cái kia gương hung ác đích đôi má hung hăng co quắp vài cái, sau đó hắc hắc cười lạnh nói: “Tam điện hạ? Tam điện hạ sớm đã bị trục xuất hồ tộc rồi, ngươi đề hắc căn bản vô dụng!”

Đằng Văn Thảo không khỏi nghẹn lời, ánh mắt lộ ra khó có thể tin đích hào quang, hồ tộc Tam điện hạ, mười mấy năm trước, đây chính là toàn bộ hồ tộc có tiền đồ nhất đích vương tử, đều nói hắc tiếp nhận Hồ Vương vị không có bất cứ vấn đề gì. Như thế nào mười năm về sau, lại bị trục xuất hồ tộc?

Không kịp suy nghĩ nhiều khảo thí, Đằng Văn Thảo đứng ở Đằng Phi trước người, lạnh lùng nói: “Hồ tộc đích bằng hữu, muốn muốn giết thiếu gia của ta, liền từ ta trên thi thể dẫm lên a!”

“Ha ha, có thể, ta thích nhất theo thi thể của con người bên trên dẫm lên đích cảm giác!” Hồ Đầu Nhân nhếch miệng lộ ra một cái hung ác đích đáng tươi cười, vùng cực lớn đích bánh xe Chiến Phủ, trên bầu trời bỗng nhiên vang lên một tiếng kinh khủng tiếng xé gió, hướng phía Đằng Văn Thảo hung hăng bổ xuống dưới.

Đ...A...N...G...G!

Đằng Văn Thảo trong tay tốt đích Cương Dao lên tiếng mà đoạn, người cũng bị cái này cỗ cự lực đẩy lui liêu vài chục

bước, nhin không được một ngụm máu tươi phun ra đến, mặt như giấy vàng, vẻ mặt hoảng sợ đích nhìn xem người này Hồ Đầu Nhân, nói ra: “Thật lớn đích cây mạnh...”

“Cảm ơn khích lệ!” Hồ Đầu Nhân lạnh lùng cười cười, nhìn xem Đằng Phi nói: “Tiểu tử, đến phiên ngươi!”

Đằng Phi bên người đích mấy tên hộ vệ khác lẫn nhau liếc nhau một cái, trong mắt đều lộ ra một vòng kiên quyết chi sắc, đồng thời phát ra gầm lên giận dữ, huy động vũ khí trong tay, hướng phía người này Hồ Đầu Nhân vọt tới.

“Đều đi chết đi!”

Hồ Đầu Nhân phát ra gầm lên giận dữ, trong tay bánh xe Chiến Phủ một cái hoành tảo thiên quân, trong không khí phát ra thê lương đích tiếng xé gió, phảng phất bầu trời đều bị hấn cái này một búa cho mở ra, mấy cái vốn là liền chịu đi một tí tổn thương đích hộ vệ, cuối cùng bị người này Hồ Đầu Nhân một búa tử, tất cả đều chém làm hai đoạn!

Đây hết thấy phát sinh đích quá nhanh, như là điện quang thạch hỏa (*cực ngắn) giống như, căn bản chưa cho bất luận kẻ nào cơ hội phản ứng, Đằng Phi muốn ngăn cản, nhưng căn bản liền không kịp.

Mắt thấy vài tên hộ vệ vì bảo vệ mình mà chết, Đằng Phi lửa giận trong lòng rốt cục triệt để đích bạo phát đi ra, ngửa mặt lên trời hét dài, cái kia trên người vậy mà mơ hồ đích tản mát ra một cỗ kinh khủng đích long uy!

Cái kia cường đại đích Hồ Đầu Nhân trong giây lát sững sờ, nhìn xem Đằng Phi, ánh mắt lộ ra hồ nghi hào quang, nhưng Đằng Phi đồng dạng không có cho hấn bất luận cái gì suy nghĩ đích cơ hội, đao trong tay chém ra một đao lăng lệ ác liệt đích đao khí, trong cơ thể thập chỗ đầu mạch chính giữa, Đấu Khí cấp tốc vận chuyển, khổng lồ đích Đấu Khí, cùng Đằng Phi trong đan điền đích chân khí hỗn tạp cùng một chỗ, điên cuồng đích tụ tập tại Đằng Phi đích trên cánh tay phải, theo trong tay hấn sắc bén đích đao, hóa thành đao khí, dùng bất khả tư nghị tốc độ, trực tiếp trảm tại đây tên Hồ Đầu Nhân đích trên cổ, một đao đem người này Hồ Đầu Nhân đích đầu chém đứt!

Người này Hồ Đầu Nhân huyết thống thuần khiết, bình thường đao kiếm căn bản khó có thể đâm bị thương, cho nên, mãi cho đến đầu của hắn bị một đao chém đứt, người này Hồ Đầu Nhân trong mắt đều không có toát ra bất luận cái gì đích về sợ hãi!

Căn bản không kịp sợ hãi!

Đằng Phi đích một đao kia, cũng sắp đến trình độ như vậy!

Phốc!

Một lời nhiệt huyết, phun nảy sinh hơn mười mét cao!

Cảnh tượng này, trực tiếp để ở trận đích tất cả mọi người, cũng như cùng hóa đá giống như, trầm tại đầu đó, căn bản không thể động đây!

Đằng Phi đích trong cổ họng, lại phát ra giống như dã thú đích gào thét, hướng phía đằng sau những cái...kia Hồ Đầu Nhân trực tiếp vọt tới!

Trong mắt, duy chỉ có chỉ còn lại có một cái chữ Sát!

Phốc!

Phốc!

Phốc!

Nhanh đến bất khả tư nghị tam đao, ba cái hồ tộc Đại Hán đích đầu lâu phóng lên trời!

Còn lại mấy cái hồ tộc Đại Hán vội vàng hướng sau vội vàng thoái lui, lúc này mới tránh khỏi bị Đằng Phi một đao gọt rơi đầu đích nguy hiểm, lại nhìn hướng Đằng Phi đích trong ánh mắt, tràn đầy sợ hãi thật sâu!

Bên kia Đằng Văn Đình đám người, cũng là triệt để tròn mắt, người khác không biết, bọn hắn lại rất rõ ràng, bị Đằng Phi một đao xem đã đầu cái kia huyết thống thuần khiết đích Hồ Đầu Nhân, tại hồ tộc chẳng những thân phận địa vị thập phần hiển hách, một thân thực lực cũng cực kỳ cường đại, có thể so với nhân loại Đấu Khí võ giả bên trong đích tứ giai cao cấp Đại Đấu Sư rồi!

Ai cũng không nghĩ ra, như vậy một cái cường đại đích hồ tộc chiến sĩ, cuối cùng bị Đằng Phi một đao chém giết!

Đằng Phi vốn là muốn muốn thừa thắng xông lên, đem những thứ này hồ tặc chiến sĩ toàn bộ giết sạch, nhưng ở giết bốn cái hồ tặc về sau, Đằng Phi đột nhiên cảm giác được trong cơ thể Thiên Đạo 50 đầu mạch đại pháp bắt đầu tốc độ cao đích vận chuyển lại, kinh nghiệm nói cho hắn biết, đây là muốn trùng kích mới đích đầu mạch đích dấu hiệu!

Có thể ở cái địa phương này... Đằng Phi ngấm nhìn bốn phía, không người nào dám cùng hắn đối mặt, tất cả mọi người đều tránh đi ánh mắt của hắn, nhìn về phía nơi đó, mà ngay cả những cái này vốn là vô cùng kiêu ngạo đích hồ tặc Đại Hán, cũng đều vẻ mặt sợ hãi đích nhìn xem Đằng Phi.

Bọn hắn sợ hãi Đằng Phi, cũng không phải là bởi vì Đằng Phi vừa mới trăm giết bọn chúng đi bên trong đích người mạnh nhất, hồ tặc đích chiến sĩ, không có sợ cái chết người nhu nhược, bọn hắn sợ hãi đây, là Đằng Phi trên người, lại mơ hồ đích tản ra một cỗ kinh khủng đích long uy!

Để cho bọn họ căn bản cũng không dám tiếp cận!

Thiên Đạo 50 đầu mạch đại pháp đích vận chuyển tốc độ càng lúc càng nhanh, lúc này thời điểm muốn áp chế, đã là không thể nào.

Mặc kệ, liều mạng!

Đằng Phi cắn răng một cái, dứt khoát phối hợp với thập chỗ đầu mạch bên trong đích Đầu Khí, hướng phía vừa mới liên hội tụ đại lượng lực lượng trên cánh tay phải đích một điểm, hung hăng trùng kích đi qua.

Oanh!

Đằng Phi năng lượng trong cơ thể, như là lao nhanh gào thét đích lũ bất ngờ giống như, đưa hắn trên cánh tay phải đích cái kia chỗ đầu mạch trực tiếp oanh mở!

Hí!

Đằng Phi ngược lại hít một hơi khí lạnh, vẻ này đau đớn, giống như ngàn vạn cây kim, đồng thời đâm vào một chỗ, người bình thường chịu lần này, đều có thể trực tiếp đau chết rồi.

Cho dù Đặng Phi trải qua rất nhiều thống khổ tra tấn, như trước cảm giác khó có thể chịu được, sắc mặt dữ tợn khủng bố, xem ở đằng kia chút ít Hải Uy Thành Đặng gia mọi người đích trong mắt, nhưng lại Đặng Phi muốn triệt để đại khai sát giới đích điềm báo!

Mà ngay cả huyết thống thuần khiết đích Hồ Đầu Nhân chiến sĩ cũng đỡ không nổi hấn, nơi đây, còn có ai có thể chiến thắng Đặng Phi?

Chương 61

Đặng Văn Đình trong nội tâm một mảnh tro tàn, hắn nằm mộng cũng muốn không đến, Đặng Vân Chí đích nhi tử, thậm chí có loại thực lực này, nếu như sớm biết như vậy, hắn tuyệt đối sẽ không làm ra hôm nay loại này cử động, trong nội tâm đã là hối hận không thôi, không khỏi thống hận đã chết lời đồn đãi kia: ai nói Đặng Phi là một đấu võ song phé hay sao? Con mẹ nó, trên đời này có khủng bố như vậy đích đấu võ song phé sao? Mà ngay cả huyết thống thuần khiết, Đại Đấu Sư cấp bậc hộ tộc đều không phải là đối thủ của hắn!

Xem ra, Phủ Thành chủ bên kia... Chỉ sợ, cũng sẽ không xảy ra tay, Đặng Văn Đình biết rõ, chính mình cùng thành chủ tâm đó, những năm gần đây này, cũng vẫn luôn là lợi dụng quan hệ. Cái kia giao hoát người nhát gan thành chủ, nếu là trông thấy loại tình huống này, là tuyệt đối sẽ không đơn giản xuất thủ.

Bởi vì Hải Uy Thành Đặng gia nếu là ngược lại rồi, Đặng Phi trong tay đang nắm năm đó hay (vẫn) là thái tử, hôm nay đã thành liễu Huyền Vũ hoàng triều Hoàng Đế đại ấn đích khế ước mua bán nhà khế đất, cũng đủ để lại để cho thành chủ như một con chó tựa như, chỉ biết hướng về phía Đặng Phi vẫy đuôi ba, mà tuyệt sẽ không đối với hắn lộ ra dù là một cái răng răng.

Lúc này thời điểm, bên ngoài bỗng nhiên vang lên một hồi tiếng ồn ào, có đại đội nhân mã, nhanh chóng đích tiến nhập Đặng gia nhà cửa, cầm đầu đấy, nhưng lại trong thành chủ phủ đích đại quản gia, trông thấy trước mắt một màn này, cũng tại chỗ ngăn người.

Đặng Văn Đình nhưng lại nhãn tình sáng lên, trong mắt nổi lên chờ mong chi sắc, lớn tiếng nói: “Triệu quản gia, người tới thật đúng lúc, nhanh lên giúp ta đem cái này thí giết tổ phụ tộc nhân đích bại hoại giết!”

Đặng Vân Thảo lúc này thời điểm khập khiễng, chậm rãi đi đến Đặng Phi bên người, nhìn xem cái kia đại quản gia thân nhiên nói: “Triệu quản gia, còn nhận thức một nhà nào đó?”

“À? Đúng, đúng người?” Tên kia trung niên quản gia, trông thấy Đặng Vân Thảo đích thời điểm, lúc này lấp bắp kinh hãi, lập tức đưa ánh mắt quăng hướng sắc mặt dữ tợn toàn thân nhuốm máu đích Đặng Phi trên người, khóe miệng kịch liệt kéo ra: “Vậy hử...”

“Không sai, hử là Tam gia đích nhi tử!” Đặng Vân Thảo chậm rãi nói ra: “Triệu quản gia, Tam gia là người nào, người cũng biết đấy, hôm nay, Tam gia đích nhi tử trở lại đón thu phụ thân đích bất động sản, mà bọn này cầu tặc...”

Đặng Vân Thảo một ngón tay Đặng Văn Đình đám người, nghiêm nghị nói ra: “Bọn này cầu tặc xâm chiếm Tam gia năm đó đích tài sản, hủy Tam gia đích Từ Đường, đốt đi Tam gia đám người đích linh vị, hôm nay, lại muốn giết Tam gia đích nhi tử, Triệu quản gia, chuyện này, người sẽ không phải muốn tham dự vào đi?”

Triệu quản gia sắc mặt đại biến, nói ra: “Sẽ không, tuyệt sẽ không, ta cái gì cũng không biết, ta hôm nay liền chưa từng tới nơi đây!” Nói qua, hướng về phía đám kia hùng hổ binh sĩ hô: “Thu binh, trở về, trở về!”

“Chậm đã!” Đặng Văn Đình lúc này thời điểm cũng không có bên trên khác, hướng về phía Triệu quản gia âm trầm đích cười nói: “Triệu quản gia, người muốn cân nhắc tốt, người cứ như vậy rời đi đích hậu quả, thành chủ đại nhân những năm gần đây này, thế nhưng là không ít chiếu cố ta Hải Uy Thành Đặng gia, Triệu quản gia không sợ như vậy đi về sau, thành chủ đại nhân trách tội sao?”

Triệu quản gia một đôi mắt bắn ra lạng lẹ ác liệt đích hào quang, rơi vào Đặng Văn Đình đích trên mặt, thân nhiên nói: “Nhị lão gia, ngài đây là đang uy hiếp ta sao?”

“Không tính là, tiểu súc sinh này thí giết tổ phụ, đường huynh Đường tử, còn có phân đông tộc nhân, mà ngay cả hồ tộc đích sứ giả đều bị hử giết rồi! Muốn che chở hử, người cần phải nghĩ kỹ, có thể hay không thừa nhận cái này hậu quả?” Đặng Văn Đình đã đến lúc này, cũng hoàn toàn bất cứ giá nào, hôm

nay tròng diện này, không phải người chết chính là ta sống. Hãn không muốn chết, dù là nay ngày sau, liền phải ly khai Hải Uy Thành, cũng tốt hơn hiện tại tất cả mọi người vứt bỏ hãn, lại bị Đằng Phi chém giết thì tốt hơn.

“Cái gì? Hồ tộc đích sứ giả?” Triệu quân gia đôi má kịch liệt co quắp, nhìn về phía Đằng Văn Đình đích trong ánh mắt, cũng tràn đầy phần nộ. Tại Tây Thùy, nhân loại cùng Thú Tộc tầm đó kết giao rất mật thiết, thậm chí quan hệ thông gia đích đều chỗ nào cũng có. Nhưng Huyền Vũ hoàng triều lại vẫn bản rõ ràng quy định, không cho phép nhân loại thương nhân bán Thú Tộc vũ khí áo giáp.

Hồ tộc đích sứ giả xuất hiện ở Đằng gia, không phải là vì binh khí áo giáp, chẳng lẽ là vì quan hệ thông gia sao?

Bất quá mặc kệ Triệu quân gia trong nội tâm như thế nào thống hận Đằng Văn Đình đem chuyện này nói ra, hồ tộc sứ giả bị giết, cũng không phải một chuyện nhỏ, rất có thể tạo Thành Hồ tộc phần nộ, đánh Hải Uy Thành loại chuyện như vậy phát sinh.

Lúc này thời điểm, bên ngoài lần nữa vang lên một cái bình tĩnh đích thanh âm già nua: “Ah, ha ha, Đằng gia Nhị lão gia khí thế thật là mười phần a..., một mình bán hồ tộc binh khí áo giáp, rõ ràng có thể như thế lẽ thẳng khí hùng đích nói ra, thực gọi lão hủ bội phục rất....!”

“Hạ Hầu Đình, người tới làm cái gì?” Đằng Văn Đình trực tiếp nghe ra chủ nhân của thanh âm kia, nhin không được cắn răng nói ra.

“Ta làm sao lại không thể tới? Năm đó huynh đệ các người hai người, còn không có đi vào Hải Uy Thành đích thời điểm, ta chính là trong chỗ này đích khách quen, ta cùng Vân Chí tiêu tử đánh cờ đích thời điểm, các người còn không biết ở cái góc nào tính toán người đâu!”

Theo cái này thanh âm già nua, một cái khí độ cao quý chính là lão giả, chậm rãi dạo bước, từ bên ngoài đi tới, bên cạnh còn cùng một cái đang mặc váy màu vàng đích xinh đẹp thiếu nữ, đi theo phía sau mười cái trăm mặc không nói đích hộ vệ.

Lão giả này cùng váy màu vàng thiếu nữ không là người khác, đúng là tại trên bến tàu xuất hiện qua cái kia hai vị.

Váy màu vàng thiếu nữ Thái Vân nhìn xem trong sân máu tanh ngút trời đích tình cảnh, nhìn không được nhẹ giọng kinh hô một tiếng, lập tức lấy tay che miệng lại ba, quay người liền chạy ra ngoài.

Lão giả lại như là không nhìn thấy cái này vô cùng máu tanh đích một màn tựa như, nhìn xem Đẳng Văn Đình nói ra: “Đứa nhỏ này là Vân Chí đích nhi tử, Vân Chí là của ta bạn vong niên, hôm nay có người vì lợi ích, vậy mà muốn muốn giết hại đứa nhỏ này, ngươi nói, ta có nên hay không đáp ứng chứ?”

“Hạ Hầu Đình, chuyện này với ngươi không có bất cứ quan hệ nào!” Đẳng Văn Đình cảm tức nhìn lão giả.

Lão giả cười nhạt một tiếng, đưa ánh mắt quăng hướng Đẳng Phi, trở nên hiền lành đứng lên, ôn hòa nói: “Hài tử, ngươi chịu ủy khuất, ta đã tới chậm một ít, không nghĩ tới bọn hắn vậy mà phát rồ đến tình trạng như thế, rõ ràng muốn ở chỗ này giết ngươi, nếu không phải nhận được tin tức lập tức chạy đến, thật làm cho ngươi xảy ra chút gì ngoài ý muốn, lão đầu tử đã có thể thực xin lỗi ngươi dưới cửu tuyền đích phụ thân râu~!”

“Đa tạ lão tiên sinh trọng nghĩa viện thủ!” Đẳng Phi cái này lúc sau đã thành công mở ra Thiên Đạo 50 đầu mạch đại pháp bên trong đích thứ tư chỗ đầu mạch, toàn thân cao thấp, đã có mười một chỗ đầu mạch, một thân thực lực, cũng theo vốn là đích nhị giai nhị cấp, bỗng nhiên tăng lên tới cấp hai cấp năm!

Đầu Khí vòng mấy, đạt đến mỗi phút đồng hồ 400 vòng, đã có kinh người tăng lên!

Đẳng Phi lúc này sắc mặt dần dần khôi phục bình thường, một thân nhuốm máu quần áo, nhìn không ra vốn nhan sắc, trong gió nhẹ nhàng đong đưa, cái kia gương thanh tú đích trên mặt, đã không có sát khí, lại nhiều hơn một cỗ khiếp người tâm hồn đích khí thế, làm cho người ta không dám sinh ra nửa điểm lòng khinh thường.

“Ta với ngươi phụ, chính là bạn vong niên, vị này hộ vệ có lẽ nhận ra lão phu.” Hạ Hầu Đình một ngón tay Đẳng Văn Thảo,

sau đó nói: “Nếu như người không khách khí, liền kêu ta một tiếng Hạ Hầu gia gia chính là.”

Đằng Vân Thảo hướng về phía Đằng Phi gật gật đầu, sau đó đối với Hạ Hầu Đình khẽ khom người: “Bái kiến Hạ Hầu Tử tước!”

Đằng Phi đích ánh mắt có chút ngưng tụ, không nghĩ tới lão giả này lại còn là một vị quý tộc, hơn nữa tựa hồ cùng phụ thân quan hệ không phải là nông cạn, kỳ thật tại hải cảng bên tàu chỗ đó, Đằng Phi liền chú ý tới lão giả này, chẳng qua là khi lúc không nghĩ tới, lão giả này vậy mà cùng mình còn có như thế nguồn gốc. Lập tức hướng về phía Hạ Hầu Đình khẽ khom người: “Đằng Phi bái kiến Hạ Hầu gia gia.”

Hạ Hầu Đình cười gật gật đầu: “Yên tâm, ta đã đến, ai cũng động tới người không được!”

Đằng Văn Đình cắn răng nhìn xem Triệu quân gia, lạnh lùng nói: “Triệu quân gia, người còn cần do dự sao?”

Triệu quân gia giận tím mặt, trong lòng tự nhủ họ Đằng đây, người muốn chết, có thể hay không không muốn kéo người khác xuống nước? Hạ Hầu Tử tước cũng đã xuất hiện ở nơi đây, người lại vẫn muốn giết chết Đằng Phi, chẳng lẽ người muốn nhìn Hạ Hầu gia cùng Phủ Thành chủ khai chiến hay sao?

Hạ Hầu Đình lúc này thời điểm thân nhiên nói: “Triệu quân gia, khế ước mua bán nhà khế đất sự tình, không cần lo ngại, năm đó mà ngay cả lão phu đều cho rằng những vật kia theo Vân Chí đã chết mà biến mất, thành chủ đại nhân làm đích không có gì sai, mà lại trở về nói cho thành chủ đại nhân giải sầu chính là, bệ hạ nếu là hỏi, lão phu nguyện ý vì thành chủ đại nhân làm chứng!”

Triệu quân gia nao nao, lập tức trên mặt lộ ra vẻ mừng như điên, nếu như vị gia này chịu vì thành chủ đại nhân nói chuyện, vậy không cần lo lắng rồi!

Đừng nhìn thành chủ đại nhân là bá tước thân phận, nhưng cái này bá tước vị, lại không phải thừa kế! Mà Hạ Hầu Đình tuy là Tử tước, nhưng lại thừa kế, là Huyền Vũ hoàng triều chính thức đích uy tín lâu năm quý tộc!

Không chỉ như thế, Hạ Hầu Đình cùng đương kim Hoàng Đế quan hệ trong đó, không giống bình thường, cái này cũng không phải gì đó bí mật, giống như Đằng Vân Chí năm đó cùng hay (vẫn) là thái tử đích Hoàng Đế bệ hạ quan hệ vô cùng tốt, tại Hải Uy Thành, cũng không coi vào đâu bí mật!

Đằng Vân Chí đã chết tin tức truyền tới, nghe nói Hoàng Đế bệ hạ tự giam mình ở trong phòng mấy ngày, tánh khí táo bạo ai cũng không để ý tới, trong mấy ngày tích thủy không tiến!

Đương nhiên, đây là đồn đãi, ai cũng không có thể chứng minh là đúng chuyện này tính là chân thật, nhưng Đằng Vân Chí cùng Hoàng Đế bệ hạ là bằng hữu, cái này thế nhưng là chắc chắn 100% đích sự thật!

Cho nên, Triệu quân gia trong ánh mắt mang theo một tia thương cảm, nhìn thoáng qua Đằng Văn Đình, trong lòng tự nhủ: các người chết rồi, thành chủ đại nhân cũng giống nhau hội (sẽ) an tâm đấy!

Lập tức đưa ánh mắt hướng Đằng Phi, Triệu quân gia lộ ra vẻ tươi cười: “Tiểu thiếu gia tuổi trẻ tài cao, rất có phụ thân người năm đó đích phong thái, không tệ, hi vọng có cơ hội, đến Phủ Thành chủ đi chơi!”

“Đằng Phi trước tạ ơn tiên sinh.” Đang tại vận hành Thiên Đạo 50 đầu mạch đại pháp, củng cố mới mở tích cái kia chỗ đầu mạch đích Đằng Phi hướng về phía Triệu quân gia khẽ khom người, rất nghiêm túc nói ra.

“Ta phải làm đây, phi ít không cần phải khách khí!” Triệu quân gia nói xong, mang theo một bọn binh lính, trực tiếp rời đi rồi.

Lưu lại Đằng Văn Đình cùng một đám Đằng gia người, trợn mắt há hốc mồm đích đứng ở nơi đó, mấy cái may mắn còn sống sót đích hồ tộc Đại Hán thấy tình thế không tốt, sớm liền thu thập nầy sinh đồng bạn đích thi thể, lẳng lẽ chạy trốn, cũng không có ai lo lắng bọn hắn.

Đằng Phi chậm rãi nhô ra một ngụm trọc khí, nhìn xem Đằng Văn Đình đám người, chậm rãi nói ra: “Các người đều rút đi, ta không muốn lại tại Hải Uy Thành xem lại các người, lần đích càng xa càng tốt!”

Đặng Văn Đình nao nao, không nghĩ tới Đặng Phi khinh địch như vậy liền bỏ qua bọn hắn, hắn một đôi mắt rơi vào Hạ Hầu Đình đích trên người, sợ này lão hồ ly lại có cái gì khác ý định.

Hạ Hầu Đình cười lạnh một tiếng: “Ly khai Vân Chí năm đó lập nên đích sản nghiệp, chỉ bằng các người bọn này tạp cá, lại có thể thành cái đại sự gì? Đặng Phi đứa nhỏ này chỗ ở tâm nhân hậu, chẳng muốn với các người không chấp nhận, lão phu chẳng lẽ sẽ lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn rồi hả? Cút cút cút, lão phu cũng không muốn gặp lại các người!”

“Tốt, Đặng Phi, người nhớ kỹ, thù này kết, ta tuyệt sẽ không bỏ qua người!” Đặng Văn Đình cắn răng một cái, nhìn thật sâu liếc Đặng Phi, hướng về phía đám kia gây ra như phồng đích tộc nhân nói ra: “Đi! Ta cũng không tin, Tây Thùy to lớn, còn có thể không có chúng ta đích chỗ dung thân!”

Đặng Văn Đình đích trong nội tâm, sớm đã có ý định, ngoại trừ tìm nơi nương tựa hồ tộc, hắn không có thứ hai con đường. Chỉ cần tại nhân loại đích trên địa bàn, cái đó đều không an toàn!

Bởi vì đương kim đích Hoàng Đế, biết rõ Đặng Vân Chí có hậu nhân sống trên đời đích tin tức, lại biết rõ chuyện đã xảy ra hôm nay về sau, tuyệt sẽ không bỏ qua bọn hắn!

Mà hồ tộc, cũng nhất định sẽ hoan nghênh bọn họ đã đến!

Lúc này, Đặng Phi thân nhiên nói: “Năm đó theo cha ta đi vào Tây Thùy đích những thuốc kia tề sư cùng đám thợ rèn, các người một cái đều không cho mang đi, nói cách khác, chân trời góc biển, ta đều đem bọn người chém tận giết tuyệt!”

Phốc!

Đánh thẳng lấy bằng vào dục tề cùng vũ khí áo giáp trở thành hồ tộc thượng khách bàn tính đích Đặng Văn Đình, nghe thấy Đặng Phi lời này, tại chỗ lần nữa phun ra một ngụm máu tươi.

Chương 62

Hải Uy Thành Đăng gia một đại gia tử người, thê thê lương hoảng sợ tiêu sái rồi, giống như chó nhà có tang, hoảng sợ không chịu nổi một ngày, vô cùng chật vật, đại lượng đích tài sản, tất cả đều bị sau đó chạy tới Trần Phương đám người, tại Hạ Hầu Đình đích hiệp trợ hạ giữ lại.

Năm đó sớm nhất đám kia Dược tề sư cùng đám thợ rèn, Đăng Văn Đình một cái cũng không có thể mang đi, không thể không nói, Đăng Phi một chiêu này rút củi dưới đáy nồi, quả thực quá độc ác, đi theo Đăng Văn Đình đi những người kia, tuy nhiên cũng có một chút người tinh thông dược tề cùng thợ rèn kỹ thuật, nhưng muốn bằng này trở thành hồ tặc đích thượng khách, căn bản cũng không khả năng.

Mất đi không lồ tài lực đích cung ứng, đã không có phân đông Dược tề sư cùng thợ rèn, hồ tặc có thể không thu lưu bọn hắn, đều là cái vấn đề.

Đăng Văn Thảo đi dưỡng thương, Đăng Văn Trác cùng Trần Phương đám người xử lý các loại hậu sự.

Đăng Phi đổi qua quần áo, tắm rửa một phen về sau, trước là để phân phó người một lần nữa chế tác cha mẹ cùng năm đó đám kia anh liệt đích linh vị, sau đó cùng Hạ Hầu Đình cùng váy màu vàng thiếu nữ Hạ Hầu Thái Vân, ở nơi này Đăng gia nhà cửa đích trong nhà ăn, dùng cơm nói chuyện phiếm.

Bọn hắn nơi đây vô cùng bình tĩnh, nhưng phía ngoài Hải Uy Thành, lại vì vậy ngang trời xuất thế đích thiếu niên mà sinh ra kịch liệt chấn động, ai đều không có dự liệu được, Đăng gia Tam gia đích công tử, tại Đăng Tam gia mất đi mười năm về sau, đột nhiên xuất hiện ở Tây Thủy, dùng thế lôi đình vạn quân, thủ đoạn như thế máu tanh đích thu hồi phụ thân hắn năm đó lưu lại đích sản nghiệp.

Nhanh đến làm cho người ta căn bản không kịp đi suy nghĩ, càng không kịp làm ra mọi ... khác phản ứng, tại Hải Uy

Thành hoành hành mười năm đích Đăng gia, liền lặng yên không một tiếng động đích ngược lại rồi!

Có rất ít người biết Đăng gia trong trạch viện lúc ấy chính thức xảy ra chuyện gì, cho nên, ngoại giới các loại đồn đãi đều có.

Trong đó tối đa đích đồn đãi, dĩ nhiên là là Hạ Hầu Đình Tử tước trợ giúp Đăng Phi, nói cách khác, bằng hấn một cái mười mấy tuổi đích thiếu niên, làm sao có thể tại ngắn ngủn đích một ngày thời gian bên trong, làm ra nhiều như vậy kinh thiên động địa đích đại sự, thậm chí đem Hải Uy Thành Đăng gia theo chu đáo ít, đều cho trực xuất đi ra ngoài, kia trường cảnh vô cùng thâm lương.

Bởi vì này hết thảy phát sinh đích quá nhanh, thế cho nên Trần Phương phái người đi đón tay thuộc về Đăng Phi đích sản nghiệp lúc, còn đã xảy ra một ít xung đột nhỏ, bất quá đều không có tạo thành ảnh hưởng quá lớn, rất nhanh dẹp loạn xong việc đầu.

Đăng Phi lặng lẽ đích ngồi ở Hạ Hầu Đình đích dưới tay, cùng Hạ Hầu Đình nhẹ giọng trò chuyện, cái kia gương thanh tú đích trên mặt, sớm mất đối địch lúc đích dữ tợn khủng bố, thậm chí lúc nói chuyện còn hơi vài phần thiếu niên chỉ mới có đích ngượng ngùng.

Đối diện đích váy màu vàng thiếu nữ Hạ Hầu Thái Vân tức thì vẻ mặt tò mò đánh giá hấn, đối mặt trên mặt bàn phong phú đích thức ăn, nàng một điểm khẩu vị đều không có. Nàng rất kỳ quái, cái này thoát nhìn không có mình lớn đích thiếu niên, là thế nào làm được giết người xong về sau, còn có thể mặt không biểu tình ăn cơm uống rượu đấy, chẳng lẽ hấn là cái quái vật hay sao?

Đăng Phi đích thần kinh hoàn toàn chính xác không có như vậy cứng cõi, lúc giết người, hấn có thể làm được hoàn toàn lãnh huyết, nhưng bây giờ, hấn cũng là tại cố nén cái loại này buồn nôn, Hạ Hầu Thái Vân không có xem xảy ra vấn đề đến, nhưng Hạ Hầu Đình, nhưng khi nhìn được rõ ràng.

Trong nội tâm cũng không khỏi đối (với) Đăng Phi bay lên vài phần bội phục, nghĩ đến Đăng Vân Chí vợ chồng, Hạ Hầu Đình lại có vài phần đau lòng: đến cùng cái gì hoàn cảnh, có

thể làm cho một cái mười ba tuổi đích thiếu niên biến thành như vậy?

Chắc hẳn, những năm gần đây này, hẳn nhất định cũng ăn thật nhiều đích khổ!

“Đăng Phi, hôm nay chuyện này, ngươi bao nhiêu có chút lỗ mãng rồi, ngươi biết không?” Hạ Hầu Đình sắc mặt hiền lành đích nhìn xem Đăng Phi, ôn hòa nói.

“Hạ Hầu gia gia, ta biết rõ.”

Đăng Phi nhẹ nhàng gật gật đầu, nói ra: “Ta có thể dễ dàng tha thứ bọn hắc xâm chiếm cha ta lưu lại đích sản nghiệp, cũng có thể dễ dàng tha thứ bọn hắc dùng lạnh lùng thậm chí thù hận đích thái độ đối với ta, nhưng ta không cách nào dễ dàng tha thứ cung phụng cha mẹ đích Từ Đường bị hủy, linh vị bị đốt (nấu), loại này cừu hận, không đội trời chung!”

“Ai, đúng vậy a, đối lại là ta, sợ là cũng sẽ (biết) tại chỗ bộc phát, cho dù độc sức liều mạng cũng sẽ không bỏ qua bọn hắc.” Hạ Hầu Đình thở dài một tiếng nói ra.

Hủy người cha mẹ linh vị, đồng đẳng với móc mộ cây roi thi, loại chuyện này đối ai đều không thể dễ dàng tha thứ.

Xác nhận cha mẹ linh vị toàn bộ bị hủy diệt, Đăng Phi căn bản là không chế không nổi cái loại này phần nợ, hẳn có thể để Đăng Văn Đình đám người một con đường sống, hoàn toàn là xem tại gia gia đích trên mặt, nói cách khác, Hải Uy Thành Đăng gia đích người, Đăng Phi một cái đều khó có khả năng buông tha!

Hạ Hầu Đình lúc này thời điểm khẽ cười nói: “Đoán chừng này sẽ, thành chủ đại nhân đích người, cũng có thể sẽ động thủ rồi, ta đoán không lầm lời mà nói..., buổi tối hôm nay, thành chủ đại nhân liền sẽ tìm đến ngươi!”

“Thành chủ đại nhân sẽ động thủ?” Đăng Phi có chút nghi hoặc nhìn Hạ Hầu Đình.

Hạ Hầu Đình gật gật đầu, nói ra: “Đăng Văn Đình đang tại mặt của mọi người, uy hiếp Triệu quản gia, chuyện này, Triệu quản gia làm sao có thể không báo cáo cho thành chủ đại nhân? Hôm nay Đăng Văn Đình đám người bị người đuổi ra

Hải Uy Thành, đúng lúc là rất chán nản đích thời điểm, người cảm thấy, thành chủ đại nhân sẽ bỏ qua bọn hắn?”

Đằng Phi nhìn không được than nhẹ một tiếng, ngẩng đầu, nhìn xem Hạ Hầu Đình: “Cho dù thành chủ đại nhân không động thủ, Hạ Hầu gia gia người cũng sẽ không bỏ qua bọn họ, đúng không?”

Hạ Hầu Đình nụ cười trên mặt càng tăng lên, thở dài một tiếng: “Người đứa nhỏ này, thật đúng là như mẹ của người, quả thực quá thông minh. Không sai, cho dù thành chủ không động thủ, ta cũng sẽ (biết) thay người trăm thảo trừ căn, bọn hắn những người này, căn bản không thể lưu!”

Hạ Hầu Đình nói qua, sắc mặt dần dần nghiêm túc lên, nói ra: “Ta nói người lỗ mãng, không hề chỉ là bởi vì người tùy tiện động thủ, người đang ở đây đã hoàn toàn chiếm cứ thượng phong dưới tình huống, vì cái gì không trực tiếp đuổi tận giết tuyệt? Người cho rằng người buông tha bọn hắn, bọn hắn sẽ cảm kích người? Song phương đã trở thành tử thù, căn bản cũng không tồn tại cái gì hòa hoãn đích chỗ trống, chuyện này, người làm được thiếu nợ cân nhắc!”

“Hạ Hầu gia gia dạy rất đúng, bất quá, lúc ấy ta cũng không có năng lực tiếp tục chiến đấu rồi, ta vào hôm nay đích trong chiến đấu, sửa lại đột phá...” Đằng Phi nói ra.

“Ách...” Hạ Hầu Đình đôi má kéo ra, lập tức có chút kỳ quái hỏi: “Đằng Phi, năm đó có tin tức nói người không thể tu luyện Đấu Khí, nghe nói người hôm nay đích chiến đấu, cũng không có sử dụng Đấu Khí, chẳng lẽ người có...khác gặp gỡ hay sao?”

Hạ Hầu Thái Vân ở một bên cũng tò mò nhìn Đằng Phi, Hải Uy Thành Đằng gia đích chính thể thực lực tuy nhiên không tính quá mạnh mẽ, nhưng là tuyệt không tính toán yếu, thực tế Đằng Kiều, đã là tứ giai nhất cấp đích Đại Đấu Sư, vậy mà cũng chết tại Đằng Phi dưới đao, cái này bao nhiêu làm cho người ta cảm thấy có chút khó tin.

Bởi vì Đằng Phi căn bản cũng không hội (sẽ) Đấu Khí!

Đằng Phi nhẹ nói nói: “Tôn nhi không dám giấu diếm Hạ Hầu gia gia, trong thân thể của ta, hoàn toàn chính xác không có

đầu tuyền, không thể tu luyện Đẩu Khí, bất quá lại đã chiếm được một ít cái khác kỳ ngộ, cải tạo qua thân thể, cho nên, ta đi là Chân Khí võ giả chi lộ, hôm nay, đã sắp ngưng kết thành chân nguyên...”

“Cái gì?” Hạ Hầu Đỉnh chấn động, trợn mắt há hốc mồm đích nhìn xem Đằng Phi, nói ra: “Ngươi, ngươi mới bao nhiêu, dĩ nhiên cũng làm nhanh ngưng kết chân nguyên, thành vì Võ Thánh rồi hả?”

Một bên đích Hạ Hầu Thái Vân cũng là kinh ngạc vạn phần, một đôi xinh đẹp đích trong con ngươi, tràn đầy bất khả tư nghị biểu lộ.

Hạ Hầu Đỉnh không đợi Đằng Phi trả lời, liền vẻ mặt vui mừng mà nói: “Thật tốt, Vân Chí có người kế tục, lão phu vì hấn cao hứng, đối đãi:đợi ngày mai, Vân Chí đích linh vị làm tốt, lão phu cũng tới bái tế thoáng một phát vị này ngày xưa đích bạn vong niên!”

Đằng Phi tranh thủ thời gian đứng dậy, sâu thi lễ: “Đằng Phi tạ ơn Hạ Hầu gia gia!”

Hạ Hầu Đỉnh trong mắt hiện lên một vòng nhớ lại chi sắc, ý bảo Đằng Phi ngồi xuống, thở dài nói: “Vân Chí nếu còn sống, chúng kiến con của hấn trưởng thành là một thiếu niên anh hùng, nhất định sẽ rất vui vẻ.”

Đằng Phi thần sắc âm đạm, một bên đích Hạ Hầu Thái Vân trừng mắt liếc gia gia, sắc giọng: “Gia gia đừng tổng đề những thứ này không vui đây, sự tình đều đi qua nhiều năm như vậy rồi, hôm nay không thật là tốt ấy ư, những cái...kia người đáng ghét rốt cục bị đuổi ra Hải Uy Thành rồi.”

“Đúng vậy a, trách ta, Đằng Phi, ngươi cũng đừng quá thương cảm, từ nay về sau, tại đây Hải Uy Thành, có chuyện gì, Hạ Hầu gia gia đều sẽ giúp ngươi!” Hạ Hầu Đỉnh mỉm cười nói.

Đằng Phi gật gật đầu, sau đó nhẹ giọng hỏi: “Hạ Hầu gia gia cũng biết năm đó phụ mẫu ta đích nguyên nhân cái chết?”

Hạ Hầu Đỉnh trầm mặc một hồi, ngẩng đầu, vẻ mặt chăm chú nhìn Đằng Phi nói ra: “Đằng Phi, chuyện này, ta vốn không nên hiện tại nói cho ngươi biết, bất quá ta biết rõ, cho dù ta không nói, ngươi cũng nhất định sẽ đi thăm dò, sẽ đi hỏi, còn

không bằng ta trực tiếp nói cho người biết. Nhưng có một chút, ta đã nói với người về sau, người muốn lập tức đã quên chuyện này, đừng nói người bây giờ vẫn chưa tới Chân Nguyên Võ Thánh đích cảnh giới, cho dù người bây giờ trở thành trong truyền thuyết đích Võ Thần, lẻ loi một mình phía dưới, cũng quyết không thể đi vì cha mẹ người báo thù!”

Đằng Phi biến sắc, hắn nhớ rõ gia gia cũng nói với hắn qua lời tương tự, không cho hắn đơn giản truy tra cha mẹ đích nguyên nhân cái chết, xem ra những người này cũng biết chút gì đó, nhưng đến tột cùng là như thế nào thế lực, có thể để cho bọn họ những người này kiêng kỵ như vậy?

Trong lòng suy nghĩ, Đằng Phi gật gật đầu, nói ra: “Hạ Hầu gia gia, ngài nói đi, ta biết rõ nặng nhẹ.”

Hạ Hầu Thái Vân ở một bên cũng tập trung tư tưởng suy nghĩ nghe, năm đó Đằng Vân Chí cái chết thời điểm, nàng tuổi cũng rất nhỏ, hơn nữa lúc ấy sự tình cũng không phải là phát sinh ở Hải Uy Thành, cho nên hắn cũng không biết.

Hạ Hầu Đình than nhẹ một tiếng, lộ ra một vòng nhớ lại đích thần sắc, nhàn nhạt nói ra: “Năm đó, phụ thân người gặp chuyện không may mấy tháng trước, từng cùng ta tại uống rượu với nhau, mơ hồ đề cập qua một sự kiện, nói hắn phát hiện một cái động trời đích bí mật, nếu như bí mật này vạch trần, rất có thể sẽ cải biến toàn bộ Đại lục đích bố cục, lúc ấy ta rất giật mình, bởi vì ta biết rõ phụ thân người đích làm người, cũng không phải cái loại này nói hư nói vượn chi nhân.”

Đằng Phi yên lặng gật đầu, hắn những năm này, theo đuổi trong dân cư, cũng sớm biết như vậy liễu phụ thân đích tính tình.

“Phụ thân người cùng ta tương giao tâm đầu ý hợp, là chân chính đích bạn vong niên, hắn lúc ấy nói với ta, trên đời này đích võ giả, mọi người cho rằng đích người mạnh nhất, chính là Đấu Thánh cùng Võ Thần, nhưng trên thực tế, cũng không phải là như thế.” Hạ Hầu Đình nói ra.

“Cái gì? Đấu Thánh chẳng lẽ còn không phải người mạnh nhất?” Hạ Hầu Thái Vân vô cùng kinh ngạc hỏi.

“Đúng, thập giai cấp mười đích đỉnh phong Đấu Thánh, cũng không phải là trên đời này cường đại nhất đích võ giả, đại lục ở bên trên, còn có một chút che giấu đích tồn tại, sẽ vượt qua Đấu Thánh cùng Võ Thần đích cường giả!” Hạ Hầu Đỉnh đích trên mặt, cũng mang theo vài phần không thể tưởng tượng nổi, nói tiếp: “Hắn nói Chân Vũ Hoàng Triều ở bên trong, có vài chỗ thánh địa, trong thánh địa, liền sẽ vượt qua Đấu Thánh đích tuyệt thế cường giả, còn nói tại Huyền Vũ hoàng triều, cũng có cùng loại thánh địa đích địa phương, bất quá nhưng lại gọi là Ma Cung, bên trong đích Ma Chủ, cũng đồng dạng là vượt qua Đấu Thánh đích tuyệt thế cường giả!”

“Ông t...r...ờ...i..., cái này có thật không vậy?” Hạ Hầu Thái Vân vẻ mặt không dám tin mà hỏi.

Hạ Hầu Đỉnh gật gật đầu, nói ra: “Nếu như lời này là người khác nói, ta tự nhiên là sẽ không dễ tin, bất quá, theo Vân Chí trong miệng nói ra, ta là tin tưởng!”

Thánh địa? Ma Chủ?

Đằng Phi đột nhiên cảm giác có loại rất cảm giác quen thuộc, tựa hồ từ nơi này nghe qua, có thể nghĩ nửa ngày, lại hoàn toàn nghĩ không ra.

Chương 63

Hạ Hầu Đình thở dài một tiếng: “Năm đó Vân Chí nói với ta hết cái kia lời nói về sau, lại lần nữa đi ra ngoài, không có ai biết hắn đi nơi nào, nhưng hắn lần nữa lúc trở lại, trở về... Nhưng lại hắn đích linh cữu, còn có năm đó cùng hắn cùng nhau những cái...kia tùy tùng, tất cả đều đi theo hết thấy chết rồi.”

Đằng Phi cố nén trong nội tâm đích bi thương, vành mắt ửng đỏ, nhẹ giọng hỏi: “Tiền đưa bọn hắn trở về, là người nào?”

Hạ Hầu Đình lắc đầu cười khổ: “Có lẽ, chính là chút ít thánh địa người của Ma cung, có lẽ không phải, bởi vì không có ai hiểu rõ những người kia, bọn hắn đem Vân Chí đích linh cữu đưa về về sau, tại đằng gia trụ liễu vài ngày, về sau nghe người ta nói, bọn hắn động dậy Vân Chí ở đích gian phòng, như là đang tìm cái gì thứ đồ vật, nhưng về sau hắn là không có tìm được, những người kia cũng không làm kinh động người khác, mà là lựa chọn lặng yên ly khai.”

Đằng Phi hai tay chăm chú đích nắm chặt, hắn biết rõ những người kia đang tìm cái gì, nhất định là cái kia con rối, cùng Thiên Đạo 50 đầu mạch đại pháp! Chính là cái này thứ đồ vật, chôn vùi liễu cha mẹ đích tánh mạng!

Như vậy, chính mình hôm nay xuất hiện ở Tây Thù, những người kia nếu như nhận được tin tức lời mà nói..., chỉ sợ sẽ đi qua tìm kiếm mình.

Đằng Phi nghĩ đến cái này khả năng, trong nội tâm khê động, nếu như những người kia thật sự qua đến tìm kiếm mình lời mà nói..., chính mình há không phải có thể bằng vào này manh mối, tra ra cha mẹ năm đó đích nguyên nhân cái chết?

Hạ Hầu Đình nhìn xem Đằng Phi đích biểu lộ, như là nhìn ra trong lòng của hắn suy nghĩ, nói thẳng: “Đằng Phi, ngươi lúc này thời điểm, ngàn vạn không nên đi thăm dò người cái chết của phụ thân bởi vì, cho dù có người đến tra ngươi, ngươi

cũng nhất định phải giả bộ làm cái gì cũng không biết, bằng không thì này sẽ hại người.”

Hạ Hầu Đình nói qua, bỗng nhiên đối (với) Đằng Phi nói ra: “Mặt khác, mẹ của người, rất có thể không có chết!”

“À?” Đằng Phi chân động, lập tức đứng dậy, trợn mắt há hốc mồm đích nhìn xem Hạ Hầu Đình: “Hạ Hầu gia gia, ngài nói cái gì? Mẫu thân của ta nàng... Nàng còn sống?”

Hạ Hầu Đình nhìn xem Đằng Phi kích động bộ dạng, cười khở nói: “Đằng Phi, người đừng kích động, ngồi xuống trước, ta không dám xác định nàng còn sống, chỉ có thể nói, nàng có khả năng không chết.”

Hạ Hầu Đình nói qua, nhìn xem Đằng Phi nói ra: “Năm đó phụ thân người đích linh cửu tiễn đưa lúc trở lại, bởi vì đường xá xa xôi, không cách nào trực tiếp vận chuyển hãn đích di thể quay về các người Đằng Gia Trấn đích quê quán, cho nên, chỉ có thể mang theo tro cốt của hãn trở về.”

Đằng Phi gật gật đầu, chuyện này hãn là biết đến, hãn ly khai Đằng Gia Trấn lúc trước, còn đi cha mẹ trước mộ phần bái tế qua, Đằng Phi hàng năm đều đi bái tế mấy lần. Cho tới nay, hãn đều cho rằng phụ thân đích trong mộ, là cha mẹ song thân đích tro cốt, mà nghe Hạ Hầu Đình ý tứ trong lời nói, mẫu thân vẫn còn có còn sống đích khả năng, điều này làm cho Đằng Phi có thể nào không kích động?

“Lúc ấy, cũng không có tìm được mẹ của người đích di thể, ta hỏi qua tiễn đưa cha mẹ người linh cửu đích những người kia, bọn hãn tất cả đều là nói không tỉ mỉ, hơn nữa không muốn lý ta, cuối cùng hỏi được phiền, liền trực tiếp nói đều chết hết, di thể không tìm được, cái kia chính là bị đánh thành cặn bã rồi...” Hạ Hầu Đình thở dài nói: “Vì thế, lão hủ năm đó thiếu chút nữa cùng đám người kia phát sinh xung đột, cũng chính là lần kia thiếu chút nữa đưa tới xung đột, ta mới biết được, những người kia đích thực lực là cường đại cỡ nào, chúng ta những người này, trong mắt bọn họ, không thể nghi ngờ con sâu cái kiến giống như!”

Hạ Hầu Thái Vân ở một bên xen vào hỏi: “Gia gia, những người kia tiễn đưa Vân Chí thúc thúc bọn họ linh cửu trở về, dùng đích là cái gì lấy cớ à?”

“Lấy có?” Hạ Hầu Đình cười khở nói: “Nào có cái gì lấy có, người ta đã nói Vân Chí những người này khách tử tha hương, sau đó bọn hần hảo tâm cho trả lại, chỉ đơn giản như vậy!”

Đằng Phi đích tay cũng nhịn không được khẽ run, hần biết rõ, năm đó đưa về cha mẹ linh cứu đích người, tuyệt không phải cái gì tốt tâm hỗ trợ, bọn hần cùng cha mẹ đích chết, khẳng định có lấy lớn lao quan hệ!

Cho dù không phải trực tiếp hành hung chi nhân, cũng là cùng hung thủ có quan hệ đấy!

Nói cách khác, bọn hần vì sao phải đi phòng của phụ thân tìm kiếm? Bất quá lúc này Đằng Phi càng quan tâm, nhưng lại mẹ của hần! Những người kia đích di thể chính giữa, vậy mà không có mẫu thân hần đấy, chuyện này, Đằng Phi còn là lần đầu tiên nghe nói.

Năm đó Đằng Văn Hiên tiếp quay về Đằng Vân Chí đám người đích tro cốt lúc, cũng cũng không biết chuyện này, cùng một chỗ chôn cất tại Đằng gia mộ địa, cho nên, những năm gần đây này, Đằng Phi vẫn luôn nhận thức vì phụ thân cùng mẫu thân là chết lại với nhau.

Đằng Phi đối với mẫu thân căn bản không có bất luận cái gì ấn tượng, Đằng gia người đối (với) Đằng Phi đích mẫu thân cũng không biết, thậm chí không biết tên của nàng. Nghĩ đến, Đằng Phi nhìn xem Hạ Hầu Đình hỏi: “Hạ Hầu gia gia, có thể cho ta nói một chút mẫu thân của ta sao?”

Hạ Hầu Đình nhẹ gật đầu, nói ra: “Mẹ của ngươi là cái rất sáng sủa đích nữ nhân, tính tình ôn hòa, có đôi khi... Có chút tinh nghịch, học thức của nàng vô cùng uyên bác, nàng là ta đã thấy cực kỳ có tài hoa đích nữ tử, thậm chí rất nhiều tự xưng là vì tài tử đích nam nhân, cũng đều hoàn toàn không bằng nàng. Ta không biết tên của nàng, phụ thân ngươi cũng cho tới bây giờ không có đề cập qua, thân phận của nàng tựa hồ rất thần bí, mẹ của ngươi đích khí độ rất cao đất, cho dù trong hoàng thất, ta cũng chưa từng thấy qua nàng cái loại này khí chất đích nữ nhân, cho nên ta đoán, nàng khả năng xuất thân thập phần cổ xưa đích gia tộc.”

Thượng Quan đình nói qua, thở dài một tiếng, tiếc hận nói: “Ta nói nàng khả năng không chết, càng nhiều nữa, cũng là

của ta một loại chờ đợi a, nàng cái loại này tuyệt đại đích nữ nhân, ai hội (sẽ) nhẫn tâm giết nàng? Nhưng nhiều năm như vậy, ta cũng chưa từng nghe qua nửa điểm về tin tức của nàng, cho nên nói, hải tử, ngươi cũng không nên báo kỳ vọng quá lớn, Hạ Hầu gia gia hôm nay nói cho ngươi những thứ này, điểm trọng yếu nhất, chính là không hi vọng ngươi đơn giản đi điều tra chuyện này, vạn nhất mẹ của ngươi còn sống, mà ngươi, lại cuốn vào đến năm đó cái kia trường phong ba chính giữa, một khi xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, nàng chẳng phải là muốn thương tâm chết?”

Đằng Phi minh bạch Hạ Hầu Đình đích dụng tâm lương khổ, hắn đang dùng mẫu thân khả năng còn sống đích tin tức, đến ngăn cản chính mình điều tra năm đó sự kiện kia. Rất hiển nhiên, Hạ Hầu Đình biết đến khả năng so với hắn nói muốn nhiều, nhưng loại này thời điểm, cũng muốn hỏi được càng thêm kỹ càng, hiển nhiên là không thể nào đấy.

Nói một cách khác, cho dù Hạ Hầu Đình biết rõ sát hại Đằng Vân Chí đích những ngừng người kia ai, cũng sẽ không đơn giản nói cho Đằng Phi!

Bởi vì dùng Đằng Phi thực lực bây giờ, chống lại những người kia, căn bản cũng không có bất luận cái gì lao động chân tay!

Những người kia cũng không phải là Đằng Văn Đình chi lưu, Hạ Hầu Đình là được chứng kiến những người kia thực lực chân chánh đấy, tựa như hắn vừa mới đã từng nói qua đấy, cùng những người kia thiếu chút nữa dẫn phát xung đột, chân tướng sự tình, sợ là không có đơn giản như vậy.

Đằng Phi đem những thứ này đều áp trong lòng, lại cùng Hạ Hầu Đình tổ Tôn Nhị người hàn huyên một hồi, hai người liền cáo từ trở về, Đằng Phi đi dò xét nhìn một cái Đằng Vân Thảo, sau đó trở lại trong phòng của mình, ngồi ở trên giường lẳng lẳng đích ngắm người.

Ngày hôm nay đích kinh nghiệm, lại để cho Đằng Phi bỗng nhiên có loại rất cảm giác uể oải, Đằng Văn Đình cùng Đằng Văn Hổ những người này, cùng Thanh Bình Phủ bát đại gia tộc những người kia sao mà tương tự?

Vì một cái “Lợi” chữ, thiên hạ này không có bọn hắn không thể phản bội cùng bán đứng đích người, thân tình trong mắt

bọn họ, căn bản chính là không đáng một đồng.

Đằng Phi cũng không biết mình hôm nay cách làm là đúng hay sai, có lẽ tựa như khi còn bé, tiên sinh nói như vậy: trên đời này đích rất nhiều chuyện, đều rất khó dùng thị phi đúng sai đi cân nhắc, mỗi người đều có thuộc tại lập trường của mình, đón ý nói hòa chính mình lập trường đây, cái kia chính là đúng đấy, trái lại, chính là sai đấy. Nhân tâm mới là trên đời này phức tạp nhất đồ vật!

Nghĩ đến gia gia biết rõ chuyện này về sau, nhất định sẽ rất khó qua, Đằng Phi đích tâm cũng đi theo một hồi chật lại, nhẹ giọng lẩm bẩm: “Ta có phải làm sai hay không? Nếu như ta cái gì cũng không tranh giành, đem những này sản nghiệp lại để cho cho bọn hần... Có phải hay không tự cũng không có hôm nay phát sinh đích những chuyện này? Thế nhưng là, bọn hần hủy phụ mẫu ta đích Từ Đường, đốt đi linh vị của bọn hần, cuối cùng còn muốn giết ta, chuyện này, ta căn bản cũng không khả năng dễ dàng tha thứ a...!”

“Hừ, ngu xuẩn, ngu xuẩn, quả thực chính là ngu không ai bằng! Một đám người đáng chết, giết cũng sẽ giết, hết lần này tới lần khác còn ở nơi này lật qua lật lại đích cân nhắc, có cái kia tâm tư, không bằng nắm chặt thời gian đi tu luyện! Chạy nhanh tăng lên, tăng lên, lại đề thăng! Khi ngươi trở thành một cường giả chân chính về sau, sở hữu tất cả ngăn tại ngươi người trước mặt, một cái tát có thể rút phi, đến lúc đó, ngươi suy nghĩ tiếp thị phi đúng sai a!”

Một cái cuồng vọng đến cực điểm đích thanh âm, đột nhiên đây, theo Đằng Phi đích trong đầu vang lên. Thanh âm này tới quá mức đột ngột, thế cho nên Đằng Phi tại chỗ kinh sống ở đó ở bên trong, đôi má kịch liệt co quắp, hoàn toàn đích sững sốt.

Sau nửa ngày, Đằng Phi mới trầm giọng nói ra: “Ngươi là ai? Đi ra cho ta! Ít giả thần giả quỷ!”

“Nói láo : đánh rầm! Lão tử đường đường Thanh Long lão tổ, cần giả thần giả quỷ? Ngươi chính là cái ngu xuẩn đích đồ đàn, ngu xuẩn một cái! Bỏn vương vây ở tinh thần của ngươi trong thức hải, như thế nào đi ra ngoài?”

Kiều ngạo đích thanh âm, lần nữa vang lên, lúc này Đằng Phi rốt cục xác định, thanh âm này, hoàn toàn chính xác là tới từ ở trong đầu của mình, bất quá đây mới là đề cho nhất người cảm thấy sợ hãi đấy, đảm nhiệm ai biết mình trong thân thể còn có cái khác linh hồn, chỉ sợ đều cảm thấy sợ hãi, mà không phải hưng phấn.

Bất quá Đằng Phi mơ hồ đấy, cảm giác mình tựa hồ cùng tên lớn lối này đối diện lời nói mới là, trong đầu của hắn linh quang lóe lên, đột nhiên đã minh bạch vì cái gì chính mình nghe được Thánh chủ Ma Chủ những chữ này mắt đích thời điểm hội (sẽ) cảm thấy đặc biệt quen thuộc, tựa hồ tên lớn lối này, cùng chính mình nhắc tới qua!

“Như thế nào, nhớ tới vĩ đại đích Thanh Long lão tổ đã đến?” Thanh âm kia như trước thập phần kiêu ngạo, lại để cho Đằng Phi có loại muốn bắt nó bắt được đến hung hăng đánh dừng lại: một châu đích xúc động.

“Người đem người là Hoàng Đế sao? Người có cái gì vĩ đại hay sao?” Đằng Phi liếc mắt, nói ra những lời này đích thời điểm, chính hắn có chút sững sốt một chút, cảm giác mình giống như đã từng nói, loại cảm giác này rất kỳ diệu.

Đằng Phi nói tiếp: “Người là thế nào tiến vào đến thân thể ta ở bên trong đến hay sao?”

Bên kia cái kia kiêu ngạo đích thanh âm không có tiếp tục vang lên, đón lấy, một cổ trí nhớ như là như thủy triều vọt tới, Thanh Long lão tổ mở ra Đằng Phi lúc trước bị phong ấn ở đích trí nhớ.

Làm: lúc Đằng Phi nhớ lại chuyện lúc trước về sau, đã trầm mặc thật lâu, trong lòng tự nhủ khó tự trách mình trong đầu lại đột nhiên vào lúc: ở giữa xuất hiện Bát Bộ Thiên Long Quyết, nguyên lai là Thanh Long lão tổ truyền cho mình đấy.

Nhưng Đằng Phi cũng rất tò mò, hỏi: “Theo như trước người đích ý tứ, không phải là không muốn để cho ta biết rõ sự hiện hữu của người sao? Như thế nào lại xuất hiện?”

“Móa nó, lão tổ ta nếu như lại không xuất hiện, người cái này ngu xuẩn sẽ có cục lớn đích nguy cơ, người chết lão tổ ta cũng không sống được, hiện tại, người hiểu chưa? Tên ngu xuẩn!”

Đặng Phi nhin không được trong nội tâm tức giận, cười lạnh nói: “Ngươi dựa vào cái gì nói ta có cực lớn đích nguy cơ?”

“Ngu xuẩn, quả nhiên là cái đồ đàn! Ngươi đem một cái huyết thống thuần khiết đích hồ tộc giết đi, ngươi làm:lúc những cái...kia lớn mèo hội (sẽ) đơn giản buông tha ngươi? Hôm nay ngươi còn ở nơi này nghênh ngang đích ở, không là muốn chết là cái gì?”

Chương 64

“Ngươi là nói, hồ tộc hội (sẽ) đến báo thù ta?”

Đằng Phi nhú mày, hấn đôi (với) Thú Tộc hầu như không có bất kỳ hiểu rõ, chính là trên đường đích thời điểm, nghe Đằng Vân Thảo bọn hắn đề cập qua như vậy một miệng, đi vào Tây Thùy bên này, cũng không có trông thấy đại lượng đích Thú Tộc, tăng thêm chuyện đã xảy ra hôm nay quá nhiều, hắn còn chưa kịp lo lắng về Thú Tộc đích sự tình.

Dù sao, Đằng Phi chỉ là một mười ba tuổi đích thiếu niên, dù thể nào thông minh, kinh nghiệm cùng lịch duyệt đều bày ở cái kia, luôn luôn sơ sẩy đích thời điểm.

“Không chỉ là hồ tộc, ngươi cho rằng hôm nay cái kia trợ giúp ngươi đích người, liền nhất định tồn tại hảo ý sao? Hừ, làm sao ngươi biết hắn sẽ không đang âm thầm tính toán ngươi?”

Thanh Long lão tổ cười lạnh nói: “May mắn ngươi tuy nhiên ngu xuẩn, nhưng không có ngu xuẩn đến tình trạng kia, đem ngươi tu luyện công pháp nói cho hắn biết, nói cách khác, làm sao ngươi biết hắn sẽ không tính toán ngươi?”

“Hạ Hầu gia gia? Không thể nào, hắn không phải nói hắn cùng cha ta, là bạn tốt sao?” Đằng Phi nói ra.

“Ngu xuẩn! Trên đời này không thể... nhất tin tưởng chính là người bên cạnh ngươi! Vô duyên vô cớ đấy, hắn dựa vào cái gì muốn đối với ngươi tốt? Muốn chân tướng hắn nói như vậy, năm đó cha mẹ ngươi Từ Đường bị hủy đi đích thời điểm, hắn như thế nào cũng không có chọc vào một câu miệng? Chẳng qua là một câu không dễ làm vượt chuyện nhà người khác có thể từ chối sao? Vậy hắn hôm nay làm sao lại không để ý và cái này là chuyện nhà người khác, chạy tới giúp ngươi?”

Thanh Long lão tổ lời mà nói..., lại để cho Đằng Phi nhìn không được nhú mày, không thể nói này cuồng vọng đích răn lược nói một điểm đạo lý đều không có, nhưng Đằng Phi hay

(vẫn) là không muốn tin tưởng, một cái hiền lành đích trưởng lão, sẽ đối với hấn có ý đồ gì.

“Ta biết rõ ngươi không tin, ta cũng không nói người kia liên nhất định đối với ngươi có ý đồ, ta là muốn nói cho ngươi biết, không nên ngu xuẩn như vậy! Không nên dấn như vậy! Ngươi bây giờ có thể dựa vào đích người, chỉ có chính ngươi!” Thanh Long lão tổ tại Đằng Phi trong đầu lạnh lùng nói ra.

Đằng Phi im lặng gật đầu, cái này hấn biết rõ, Trần Phương bọn hấn những người kia, chỉ có thể ở trên buôn bán, cung cấp chính mình đại lượng đích tài chính mà thôi, nhưng những chuyện khác, bọn hấn căn bản không giúp đỡ được cái gì.

Đằng Vân Thảo mặc dù trung thành, nhưng thực lực lại không được, cho dù đột phá đến Đại Đấu Sư đích cảnh giới, cũng là vu sự vô bổ.

Cho nên, Đằng Phi nếu như muốn trở nên mạnh mẽ, muốn có được khiến người sợ hãi đích thực lực, chủ yếu nhất, hay là muốn theo dựa vào chính mình.

“Tốt rồi, không nói những cái...kia nhiều lời, hiện tại, ta muốn dẫn ngươi đi một chỗ. Ngươi bây giờ thật là quá yếu, thực lực quá kém!” Thanh Long lão tổ hào không khách khí nói.

“Thực lực của ta quá kém? Giống như đích Đại Đấu Sư cũng không phải đối thủ của ta!” Bị người nói thực lực quá kém, Đằng Phi tự nhiên không phục, phản bác: “Hơn nữa, ta chỉ dùng nửa năm tả hữu đích thời gian, liền từ một người bình thường võ giả đều đánh không lại đích người, tăng lên tới có thể đối với chiến Đại Đấu Sư đích cảnh giới, ta như thế nào yếu đi?”

“Nói ngươi nhược ngươi còn không phục, ngươi biết ngươi vì cái gì tăng lên đích nhanh như vậy sao? Đó là bởi vì lão tổ ta cải biến thể chất của ngươi! Ngu xuẩn, đây đều là lão tổ công lao của ta! Hiểu chưa?” Thanh Long lão tổ vô cùng cuồng vọng nói: “Còn ngươi nữa sư phụ cô nàng kia, nàng cũng ra một chút như vậy chút: điểm đích lực. Hơn nữa, ngươi cho rằng ngươi có thể vĩnh viễn tăng lên nhanh như vậy sao? Một khi ngươi đã đến Đại Đấu Sư đích cảnh giới về sau, mỗi một bước tăng lên, đều cực kỳ khó khăn, không có lão tổ trợ giúp

của ta, người chừng nào thì mới có thể đột phá Đấu Thánh, lại để cho lão tổ ta lại thấy ánh mặt trời a...!”

“Cái gì? Đột phá... Đấu Thánh?” Cho dù Đẳng Phi dù thế nào tự tin, cũng chưa bao giờ nghĩ tới chính mình sẽ có đột phá Đấu Thánh đích ngày nào đó.

“Hừ, Đấu Thánh làm sao vậy? Rất cường đại sao? Hiện tại người biết người có bao nhiêu nhược điểm đi à nha? Hiện tại người biết người cỡ nào cần tăng thực lực lên đi à nha?” Thanh Long lão tổ bất mãn lầu bầu: “Nếu không phải lão tổ ta cần muốn nhờ thực lực của người thoát khỏi, người làm lúc ai cũng có thể được đến chỉ điểm của ta sao?”

Đẳng Phi liếc mắt, chẳng muốn lại để ý tới cái này cuồng vọng tự đại đích gia hỏa, nhưng trong lòng thừa nhận hẳn nói thật là có chút đạo lý, hơn nữa, nếu như Thanh Long lão tổ không phải cuồng vọng như vậy lời mà nói..., Đẳng Phi nhất định sẽ rất cảm kích hẳn cho mình đích Bát Bộ Thiên Long Quyết công pháp, cái kia thật là một quyển sách vô cùng thần kỳ đích cổ kinh (trải qua).

Bất quá thằng này quả thực quá đáng ghét, toàn bộ chính là một cái cuồng vọng tự đại, coi trời bằng vung đích gia hỏa, há mồm ngu xuẩn, cầm miệng đồ đàn, giống như trên đời này liền hẳn là thông minh nhất đấy.

Thanh Long lão tổ gặp Đẳng Phi không phản bác nữa chính mình, cười đắc ý liễu vài tiếng, lập tức lại cảm thấy có chút căm tức, nghĩ tới ta đường đường vĩ đại đích Thanh Long lão tổ, vậy mà dùng chiến thắng một cái tiểu thí hài vẻ vang, cái này thật đúng là con mẹ nó... Sa đọa a...!

“Tốt rồi, tập trung tinh thần của người, ta muốn dẫn người đi một chỗ!” Thanh Long lão tổ đích ngữ khí bỗng nhiên nghiêm túc, hết sức trịnh trọng đích cảnh cáo nói: “Nhớ kỹ, nhất định phải tập trung tinh thần, một khi tinh thần của người phân tán, vậy người thì có thể vĩnh viễn mất phương hướng tại đâu đó!”

Đẳng Phi lúc này thời điểm đột nhiên cảm giác mình trước mắt tối sầm, thân thể như là bị hút vào đến một cái cực kỳ kỳ dị đích không gian, trước mắt một mảnh chướng mắt đích bạch quang phóng tới, hào quang vô cùng chói mắt, lại để cho Đẳng Phi căn bản không cách nào giương đôi mắt.

“Này, đây là địa phương nào? Người đem lời nói nói rõ!”
Đằng Phi nhắm mắt lại la lớn.

“Cái này... Là một mảnh Viên Cổ Chiến Trường, tiểu tử, nhiệm vụ của ngươi, là ở cái này mảnh Viên Cổ Chiến Trường lên, giết địch mười tên! Giết không đến mười người, ngươi cũng đừng nghĩ đi ra, đương nhiên, đã chết liền đi ra, nếu như bị giết lời mà nói..., ngươi ngoại trừ sẽ không chính thức tử vong, mặt khác tất cả, đều cùng thật sự giống nhau! Nếu như muốn nhận thức thoáng một phát tử vong đích cảm giác, như vậy, ngươi cũng có thể thử xem!”

Thanh Long lão tổ hắc hắc cười lạnh, rốt cục có thể hảo hảo thu thập hạ cái này cương quyết bùng binh đích tiểu gia hỏa rồi.

“Đây rốt cuộc là địa phương nào?” Đằng Phi đích bên tai đột nhiên truyền đến rung trời đích tiếng chém giết, một cỗ kinh khủng đích sát khí, phô thiên cái địa đích cuốn tới, ngay sau đó, Đằng Phi cảm giác được có một cỗ kinh phong hướng phía chính mình mà đến, hắn mở hai mắt ra, vô cùng hoảng sợ đích nhìn xem một cái cự nhân cầm trong tay một thanh bánh xe Chiến Phủ, trên mặt mang dữ tợn đích đáng tươi cười, đang hướng phía chính mình hung hăng bỏ tới!

Khoảng cách hắn đích mặt, chỉ có không đến một xích(0,33m)!

Đằng Phi cực kỳ rõ ràng cảm giác được cái thanh này sắc bén đích bánh xe Chiến Phủ thượng truyền (*upload) đến đích về này sát khí lạnh lẽo.

“Tiểu tử, ** hại ta!” Đằng Phi phát ra gầm lên giận dữ, lúc này thời điểm muốn tránh đi cái này một búa, đã là không thể nào, chỉ có thể trơ mắt nhìn cái này một búa bỏ về phía hắn đích mặt.

Phô thiên cái địa đích sát khí, sắc bén đích bánh xe Chiến Phủ, cự nhân dữ tợn và khát máu đích cười lạnh, đây hết thảy đích hết thảy, nhìn qua đều là như vậy đích rõ ràng.

Thế giới này đích thời gian phẳng phát tại trong nháy mắt chậm lại, cái loại này vô cùng chân thật đích tử vong cảm giác,

lại để cho Đằng Phi cả người đích tinh thần trạng thái thoáng cái đạt đến một cái chưa bao giờ có đích đỉnh phong!

Trong nháy mắt này, hẳn thậm chí có thể cảm giác được hoàn cảnh chung quanh, hết thấy tất cả, đều là như vậy đích rõ ràng!

Thời gian phẳng phát chậm vô số lần, tất cả thanh âm, cũng đều tùy theo biến mất, cái thế giới này, tại Đằng Phi đích trong mắt, thoáng cái hoàn toàn cải biến bộ dáng.

Bành!

Phốc!

Ngay tại Đằng Phi cho là mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ đích thời điểm, trên người bỗng nhiên truyền đến một cỗ cự lực, một cái đồng dạng thân hình cao lớn đích cự nhân tại thời khắc mấu chốt, một cước đem hẳn đá bay, cái thanh kia bổ về phía Đằng Phi đích bánh xe Chiến Phủ, hung hăng trăm tại cả vùng đất, thật sâu đích hõm vào.

Sắc mặt dữ tợn đích hướng về phía hẳn hét lớn: “Tiểu bát điểm, ** đang nằm mơ sao? Đây là chiến trường! Tập trung tinh thần, giết địch! Giết địch! Giết địch!”

Làm:lúc hô thứ hai giết địch đích thời điểm, cái này một cước đem Đằng Phi đá bay đích cự nhân, vùng trong tay đích bánh xe Chiến Phủ, trực tiếp đem cái kia không kịp theo cả vùng đất rút...ra vũ khí đích cự đầu người bổ xuống, một lời nhiệt huyết, phóng lên trời.

Đằng Phi theo cái loại này huyền diệu đích tinh Thần Cảnh giới trong khôi phục bình thường, trong tai lần nữa truyền đến rung trời đích tiếng chém giết, phóng nhãn nhìn lại, cái này mảnh cổ xưa đích cánh đồng hoang vu lên, đủ có mấy vạn người chém giết cùng một chỗ.

Tình cảnh vô cùng máu tanh khủng bố!

So sánh dưới, vô luận lúc trước bát đại gia tộc vây công Đằng gia, còn là hôm nay Đằng Phi Hải Uy Thành lập uy, cũng như cùng trò đùa giống như!

“Cái này, đây rốt cuộc là địa phương nào? Trời xanh ở trên, thực gặp quỷ rồi!” Đằng Phi khòe miệng kịch liệt co quắp, nhìn thoáng qua trên người mình ăn mặc đích áo giáp, cùng

vừa mới cứu được cái kia cái cự nhân ăn mặc đích áo giáp giống nhau nhan sắc, máu tươi giống như đích hồng!

Một phương khác đích áo giáp, là sáng màu bạc, hai cổ cực lớn đích nước lũ đan vào cùng một chỗ, tiếng kêu rung trời, sát khí xông thẳng lên trời!

“Tiểu gia hỏa, ngươi là tân binh viên a? Mẹ kiếp, đừng trên chiến trường ngẩn người, bằng không thì sau một khắc chết đúng là ngươi!” Gầm lên giận dữ, tại Đằng Phi bên tai vang lên.

Một người mặc màu đỏ áo giáp đích trung niên nhân huy động trong tay một thanh đại kiếm, nhảy lên thật cao, hung hăng đâm vào đến một cái cự nhân chiến sĩ đích trái tim vị trí, quay đầu lại nhìn xem Đằng Phi quát.

Đằng Phi trong đầu đột nhiên nhớ tới cái kia chết tiệt rắn lục đã nói: hoặc là giết thập địch nhân, hoặc là chết lấy đi ra...

Tử vong đích tư vị, vừa mới Đằng Phi đã cảm thụ qua một lần, sẽ không muốn ném thử một lần, như vậy, nếu không muốn chết, liền giết địch a!

Đằng Phi nhìn thoáng qua trong tay một thanh trường kiếm, đột nhiên phát ra gầm lên giận dữ, hướng phía một gã đáng người cực lớn đích ngân giáp chiến sĩ vọt tới.

“Tiểu chút chút, ngươi đi chết đi!” Ngân giáp cự nhân chiến sĩ phát ra gầm lên giận dữ, trong tay bánh xe Chiến Phủ hướng phía Đằng Phi bổ tới, cực lớn vô cùng đích lực lượng, phẳng phát muốn đem trời xanh xé rách, phát ra một tiếng thê lương đích tiếng rít.

Đằng Phi đích thân thể nhảy lên thật cao, giống như chỉ (cái) bay lên trời đích chim đại bàng, tránh đi cái này kinh khủng một búa, đem trường kiếm trong tay chuẩn xác đích đâm vào đến người này ngân giáp cự nhân chiến sĩ lộ ra đích trên ánh mắt!

“NGAO!”

Ngân giáp cự nhân chiến sĩ phát ra một tiếng vô cùng thê thảm đích tru lên, như là giống như điên đích chém lung tung giết lung tung đứng lên, đem bên người một gã đồng bạn trực tiếp

chém chết, bất quá chính nó, cũng bởi vì thương thể quá nặng, âm âm ngã xuống đất.

Đằng Phi thanh kiếm rút, lau một bả mồ hôi lạnh trên trán, trong lòng tự nhủ quá hiểm rồi, nếu không có cái này ngân giáp cự nhân chiến sĩ khinh địch, chính mình căn bản khó có thể giết hắn!

Lúc này thời điểm, lúc trước cái kia nhắc nhở Đằng Phi đích trung niên nhân hướng về phía Đằng Phi giơ ngón tay cái lên, lớn tiếng nói: “Tiểu gia hỏa, vậy mới tốt chứ! Không ngừng cố gắng!”

Phốc phốc!

Ngay tại trung niên nhân cùng Đằng Phi lúc nói chuyện, một cái xảo trá đích ngân giáp cự nhân chiến sĩ vụng trộm sờ đến trung niên nhân sau lưng, một búa tử đem trung niên nhân đích đầu lâu chém đứt!

Đằng Phi đích trong nội tâm, trong giây lát bay lên một cỗ động trời đích phản nộ, tuy nhiên, hắn không biết đây là địa phương nào, tuy nhiên, hắn không rõ ràng lắm giao chiến đích song phương là ai.

Nhưng lại tại trung niên nhân kia đích đầu lâu bị chặt mất đích trong nháy mắt, một cỗ nhiệt huyết, thẳng xông lên, Đằng Phi hầu như trong nháy mắt này đã minh bạch cái gì gọi là đồng chí tình cảnh.

Bởi vì vì mọi người là chiến hữu, cái kia cự nhân mới hội (sẽ) một cước đem hắn đá ra tử vong Âm Ảnh, trung niên nhân này mới có thể nhắc nhở hắn, cổ vũ hắn. Tuy nhiên Đằng Phi theo chân bọn họ vốn không quen biết, nhưng chiến hữu đích chết, hay (vẫn) là mãnh liệt đã kích thích Đằng Phi đích thần kinh!

“A...!” Đằng Phi phát ra một tiếng bị phản đích gào thét, trường kiếm trong tay hóa thành một đạo tám lụa, người như rất Long Nhất giống như, hướng phía cái kia chém giết trung niên nhân đích ngân giáp cự nhân chiến sĩ xông tới!

“Sát!”

Chương 65

Cái kia ngân giáp cự nhân chiến sĩ vền vẹn lộ ra đích hai con mắt ở bên trong, trong nháy mắt này, lộ ra vẻ sợ hãi, phảng phất xông lại không là một người loại đích tiểu bất điểm, mà là một pho tượng không thể địch nổi đích Chiến thần!

Đ...A...N...G...G!

Một tiếng điếc tai nhưc óc đích nổ mạnh, Đằng Phi trong tay thanh kiếm kia hung hăng chém vào cái này ngân giáp cự nhân chiến sĩ đích khôi giáp lên, vẻ này lực lượng khổng lồ, trực tiếp vạch tìm tòi đối phương cái kia cứng rắn đích áo giáp, cắt ra da thịt, chém vỡ liễu xương cốt của hắn, đem cái này ngân giáp cự nhân chiến sĩ cho sanh sanh một kiếm chém thành hai đoạn!

Rống!

Đằng Phi một đao đem người này ngân giáp cự nhân chiến sĩ chém làm hai đoạn, đứng ở nơi đó, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng gào thét.

“Huyết sắc Vô Địch!”

Chung quanh sở hữu tất cả người mặc màu đỏ tươi khôi giáp đích chiến sĩ cùng kêu lên phát ra rung trời đích hoan hô.

Mà ăn mặc sáng ngời khôi giáp đích những cái...kia chiến sĩ nguyên một đám trong mắt đều lộ ra sợ hãi đích hào quang, nhìn về phía Đằng Phi đích ánh mắt, như là gặp quỷ rồi giống như!

Thật bất khả tư nghị!

Lúc nào nhân loại cũng có như thế lực lượng chiến sĩ?

“Sát!”

“Sát!”

“Sát!”

Trên chiến trường vô số ăn mặc màu đỏ tươi khô giáp địch chiến sĩ đã bị ủng hộ, phát ra rung trời hét hò, khí thế, lập tức áp đảo liễu ăn mặc sáng màu bạc khô giáp cái này một phương.

Đằng Phi trong tay thanh kiếm kia, cũng theo chém rụng cái kia cự nhân mà hủy diệt, bất quá trên chiến trường khắp nơi đều là vũ khí, Đằng Phi tiện tay nhặt lên một thanh không lồ địch bánh xe Chiến Phủ, vừa thô vừa to địch cán búa một tay rất khó cầm chặt, Đằng Phi dứt khoát hai cánh tay cùng một chỗ, giữ tại một chỗ, vung cái thanh này bánh xe Chiến Phủ, phóng tới hai ngàn giáp chiến sĩ!

Lúc này thời điểm, Đằng Phi địch trong đầu, chỉ còn lại có một cái chữ Sát!

Về phần nơi đây đến tột cùng là địa phương nào, những người này vậy là cái gì người, hắn đã hoàn toàn không thêm nghĩ nữa rồi.

Bát Bộ Thiên Long Quyết bộ 6 Già Lâu La quyển sách tại Đằng Phi địch trong đầu chưa bao giờ có địch rõ ràng cùng khắc sâu, Thiên Đạo 50 đầu mạch đại pháp cũng đang điên cuồng địch vận chuyển, mười một chỗ đầu mạch bên trong địch Đầu Khí rất nhanh xoay tròn, cùng trong đan điền địch chân khí hỗn hợp cùng một chỗ, giống như cái lực lượng khổng lồ nguồn suối giống như, vì Đằng Phi liên tục không ngừng địch cung cấp lấy lực lượng kinh người!

Vì vậy, cái này khổng lồ trên chiến trường địch một góc, xuất hiện kinh khủng một màn, một cái gầy yếu địch nhân loại thiếu niên, ăn mặc đỏ tươi địch chiến giáp, cầm một thanh so thân thể của hắn cao hơn lớn địch bánh xe Chiến Phủ, xông vào một đám màu bạc địch trong hải dương, tả xung hữu đột, linh hoạt giống như là một cái trong nước địch cá, giết được Huyết Quang ngút trời!

Đằng Phi đã không nhớ rõ chính mình chém giết liễu bao nhiêu người, càng không nhớ rõ trên người có bao nhiêu đạo vết thương, đến cuối cùng, hắn rốt cục giết được kiệt lực, mà lúc này, bên cạnh hắn hơn mười thước trong phạm vi, đã không có một cái còn có thể đứng đây địch địch nhân!

Lúc này thời điểm, Đằng Phi cũng đã lung lay sắp đổ, vết thương trên người không ngừng ra bên ngoài chảy xuôi theo máu tươi, lực lượng cũng theo huyết dịch đích xói mòn mà chảy trôi qua.

Vèo!

Một tiếng thê lương đích tiếng xé gió vang lên, một mũi tên mũi tên, nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, trực tiếp bắn trúng Đằng Phi đích cái trán, cuối cùng trong nháy mắt, Đằng Phi phảng phất chứng kiến vài trăm mét bên ngoài, một người mặc sáng ngân gia đích nhân loại Cung Tiễn Thủ, đang lạnh lùng nhìn chăm chú lên chính mình.

Một cỗ kịch liệt đau nhức truyền đến, lập tức hai mắt tối sầm, lâm vào hôn cùng đích trong bóng tối.

“A...!” Đằng Phi phát ra một tiếng thét kinh hãi, trong giây lát ngồi xuống, lại bởi vì dùng sức quá mạnh, trực tiếp từ trên giường té xuống, mơ mơ màng màng đích mở hai mắt ra, mới phát hiện mình còn trong phòng, bên ngoài sáng tỏ đích ánh trăng chiếu tiến đến, trên mặt đất một mảnh sáng bạch.

Đằng Phi mờ mịt đích ngồi dưới đất, có loại phảng phất giống như cách một thể hệ đích cảm giác, đưa thay sờ sờ trán của mình, chỗ đó phảng phất vẫn còn mơ hồ làm đau, thì thào nói: “Ta là đang nằm mơ?”

Có thể trong mộng đích hết thấy, quả thực quá mức chân thật, Đằng Phi lúc này thời điểm mới phát hiện, chính mình toàn thân ướt sũng đầy, như là vừa trong nước mới vớt ra giống nhau, lại là ra mồ hôi cả người, hơn nữa cảm giác được toàn thân không còn chút sức lực nào, vô cùng mỏi mệt!

“Tiểu tử, cảm giác như thế nào đây?” Đằng Phi đích trong đầu truyền đến Thanh Long lão tổ đích tiếng cười gian, lại để cho Đằng Phi minh bạch, chính mình vừa mới căn bản cũng không phải là đang nằm mơ, mà là Thanh Long lão tổ giờ trò quỷ!

“Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Đằng Phi tức giận hỏi, không rõ ràng cho lắm bị người lấy tới cái khác kỳ dị đích không gian, tham gia một hồi không biết cái gọi là chiến đấu, cuối cùng còn bị người một mũi tên bắn chết, đổi lại ai sợ là đều như Đằng Phi giống nhau.

“Hắc hắc, tiểu tử, ngươi không cảm thấy thực lực của mình tăng trưởng một ít sao? Chẳng lẽ ngươi không muốn cảm tạ ta?” Thanh Long lão tổ đích thanh âm tràn ngập đắc ý.

“Cảm tạ cái rắm! Ngươi tại sao không đi thử xem cái chết tư vị?” Đằng Phi lạnh lùng nói.

“Cái kia tư vị? Lão tổ ta cả đời này, không biết trải qua bao nhiêu trở về, ngươi điếm ấy kinh nghiệm tính toán cái gì?”

Thanh Long lão tổ khinh thường cười lạnh nói: “Ngươi tiến vào đây, là của ta hồn vực, hiện tại với ngươi giải thích, ngươi cũng không thể giải thích vì sao, ngươi chỉ cần nhớ kỹ, tại của ta hồn trong khu vực, ngươi chỗ kinh nghiệm đích hết thảy, đều cùng chân thật chuyện đã xảy ra độc nhất vô nhị, ngoại trừ sẽ không chính thức tử vong bên ngoài.”

“Hồn vực?” Đằng Phi nhú mày, lấy tay vuốt vuốt mi tâm, không biết có phải hay không là trong nội tâm tác dụng, Đằng Phi cảm giác, cảm thấy chỗ đó mơ hồ làm đau.

Là (vâng, đúng) đấy, hồn vực, nếu như ngươi có thể tu luyện tới lão tổ ta đây loại... Chí cao cảnh giới, ngươi cũng có thể có được chính mình đích hồn vực!”

Thanh Long lão tổ đích ngữ khí trở nên trầm thấp đứng lên, như là nhớ lại cái gì, nói ra: “Tại ngươi đích hồn trong khu vực, ngươi chính là thần, có thể mô phỏng ra hết thảy tất cả, đáng tiếc lão tổ ta độ kiếp thất bại, nói cách khác, của ta hồn vực, liền đem trở thành chính thức đích Thần Vực... Được rồi, không nói cái kia, nói một chút cảm giác của ngươi, vừa mới cái kia một phen chém giết, đối với ngươi rất có trợ giúp a?”

Đằng Phi tĩnh hạ tâm lai (*), nghĩ nghĩ, Thanh Long lão tổ đích lời nói nói không sai, vừa mới cái kia một phen chém giết, kể cả tử vong, hết thảy tất cả, cũng không có so đích chân thật, không chỉ là người lạc vào cảnh giới kỳ lạ đích cảm giác, mà là với tư cách kinh nghiệm bản thân người đích bản thân cảm thụ!

Đằng Phi còn nhớ rõ cái kia cao lớn đích ngân giáp cự nhân chiến sĩ, bị trong tay hấn bánh xe Chiến Phủ chém rơi đầu đích thời điểm, ánh mắt lộ ra cái kia sợ hãi đích hào quang.

“Người đích hồn vực, ta tùy thời đều có thể vào không?” Đằng Phi mở miệng hỏi.

“Bây giờ còn chưa được, ta hiện tại lực lượng quá yếu, chỉ có thể chèo chống người mỗi ngày tiến vào một thời gian uống cạn chun trà, đương nhiên, nếu như thực lực của người trở nên mạnh mẽ, lực lượng của ta cũng sẽ cùng theo tăng cường một ít, nói như vậy, người tiến vào hồn vực đích thời gian, sẽ trở nên dài một ít.” Thanh Long lão tổ nói ra: “Hơn nữa, người mỗi lần tiến vào hồn vực, gặp phải nguy hiểm, đều là bất đồng đây, người muốn cố gắng chiến thắng những cái...kia nguy hiểm, đối người như vậy tăng lên mới mới có lợi, nếu như luôn bị giết chết đi ra, mặc dù đối với thân thể của người không có chính thức đích tổn thương, nhưng đối với tinh thần của người, lại hội (sẽ) có ảnh hưởng rất lớn.”

Đằng Phi theo bản năng sờ lên mi tâm, nói ra: “Ta hiểu được, còn có một vấn đề, ta tiến vào hồn vực đích thời điểm, thân thể của ta...”

“Thân thể của người sẽ dừng lại tại nguyên chỗ bất động, hồn vực, là một loại tinh thần lĩnh vực, cho nên, về sau tiến vào hồn vực đích thời điểm, người đầu tiên muốn cam đoan chính mình vị trí rất an toàn mới được. Hồn trong khu vực đích thời gian, so ngoại giới chậm gấp 10 lần, cho nên, người không cần quá lo lắng vấn đề thời gian.”

Thanh Long lão tổ tiếng nói, trở nên có chút suy yếu cùng mỗi một: “Tốt rồi, còn dư lại, chính người cảm ngộ một chút đi, sẽ phải có chỗ tăng lên. Lão tổ ta rất mệt mỏi, vì để cho tiểu tử người sớm ngày thành tài, vì lão tổ ta lại thấy ánh mặt trời, thật sự là trả giá nhiều lắm, mà ngay cả của ta hồn vực, đều đối với người thả...”

Thanh Long lão tổ đích thanh âm càng ngày càng nhỏ, đến cuối cùng, hoàn toàn biến mất.

Đằng Phi đứng người lên, mở cửa, muện gió thổi tới, Đằng Phi trên người nổi lên một cỗ cảm giác mát, mới phát giác được toàn thân ướt sũng đích có chút khó chịu, vì vậy đi đến hậu viện bên hồ nhỏ, cởi quần áo ra, nhảy vào đến trong hồ nước đi, lạnh buốt đích hồ nước lại để cho Đằng Phi đích trên

người nổi lên một tầng nổi da gà, bất quá tùy theo lại có một loại cảm giác rất thoải mái.

Đằng Phi tại trong hồ nhỏ rút cả buổi, leo ra, thay xong quần áo, ngồi ở bên hồ đích trên ghế dài, bắt đầu cân nhắc sau này đích lộ muốn đi như thế nào.

Dựa theo Thanh Long lão tổ đích ý tứ, chính là nhất định phải ly khai Hải Uy Thành, đi đâu đều so ở tại chỗ này mạnh mẽ, đầu tiên là hồ tộc, rất có thể đến báo thù, sau đó chính là Hạ Hầu Đỉnh đám người, Thanh Long lão tổ cũng không tín nhiệm.

Đằng Phi cũng không phải không tin được Hạ Hầu Đỉnh, chẳng qua là hắn hiểu được, trên người mình bí mật quá lớn, theo hắn giải cái thế giới này càng sâu, càng là có loại cảm giác này.

Thiên Đạo 50 đầu mạch đại pháp, tuyệt đối là một số nghịch thiên công pháp, thậm chí không nên xuất hiện trên đời này, cho nên, bí mật này không thể bị bất luận kẻ nào biết rõ, bằng không thì, bằng vào chính mình thực lực bây giờ, chắc chắn thu nhận họa sát thân.

Bây giờ nghĩ lại, sư phụ Lục Tử Lăng có lẽ sư nổi danh cửa, thậm chí có thể là xuất từ những cái...kia thánh địa, không biết sư môn của nàng hoặc là gia tộc, biết rõ nàng ra chuyện, sẽ có như thế nào đích phản ứng.

Nhớ tới Lục Tử Lăng cái kia gương thanh lệ tuyệt luân đích mặt, Đằng Phi đích tâm như là đao cắt giống như đau đớn.

Nhìn qua đỉnh đầu lập loè tinh không, Đằng Phi nhẹ giọng tự nói: “Mụ mụ, nếu như ngài còn sống, vì cái gì đã nhiều năm như vậy, một mực chưa có tới tìm ta, là có bất đắc dĩ đích nỗi khổ tâm sao? Hay (vẫn) là nói, ngài đã không có ở đây, cùng sư phụ cùng phụ thân giống nhau, đều trở về tinh thần ôm áp hoài bão rồi hả?”

Thề không hề rơi lệ đích Đằng Phi cố nén trong mắt nước mắt, hít sâu một hơi, đứng người lên, bảo thủ nguyên một, chậm rãi đích đánh cho một chuyến Hắc Hồ Quyền.

Đây là Đằng Phi hiện tại trong đầu chỉ còn lại đích một bộ công pháp, có lẽ căn bản không có bị Thanh Long lão tổ nhìn

ở trong mắt, nói cách khác, đoán chừng tám chín phần mười, cũng không thừa nổi.

Hôm nay đánh tiếp ra bộ này Hắc Hồ Quyền, tuy nhiên Đăng Phi đích động tác rất chậm, nhưng khí thể lên, lại cùng lúc trước hoàn toàn không thể giống nhau mà nói!

Trần trọc xê dịch vào lúc:ở giữa, long hành hồ bộ, khí thể kinh người.

Không biết tại sao, Đăng Phi hôm nay cảm giác chân khí trong cơ thể của mình trở nên vô cùng trôi chảy, vốn là mỗi một chiêu thi triển đi ra, chỉ có thể phát huy ra năm đến sáu thành đích chân khí, hôm nay vậy mà có thể phát huy đến tám đến chín thành!

Chuyện này nếu như bị những võ giả khác biết rõ, nhất định sẽ cả kinh tột đỉnh, thậm chí hội (sẽ) đem Đăng Phi cho rằng là yêu nghiệt!

Bình thường đích Chân Khí võ giả, bình thường mà nói, có thể đem chân khí trong cơ thể theo chiêu thức phát huy ra ba đến bốn thành, cũng đã xem như rất cường đại rồi, đạt tới Chân Nguyên Võ Thánh cảnh giới kia, có thể thời gian dần qua đề cao đến năm đến sáu thành, thực lực càng mạnh, có thể đem chiêu thức đích uy lực phát huy được càng lớn.

Mà Đấu Khí võ giả, theo thực lực tăng lên, Đấu Khí vòng đếm được nhanh hơn, chiêu thức đích uy lực sẽ càng ngày càng lớn mạnh.

Tốt công pháp cùng đấu kỹ, cũng có thể tăng lên chiêu thức đích uy lực, đây cũng là vì cái gì một quyền cao cấp đấu kỹ công pháp, sẽ trở thành một gã Đấu Khí võ giả suốt đời đích truy cầu, một khi gặp được, thậm chí không tiếc bất cứ giá nào, đều muốn đem đạt được.

Hai cái thực lực giống nhau đích Đấu Khí võ giả, một cái trong đó tu luyện công pháp rất tốt chút ít, cái kia trong chiến đấu, khẳng định phải chiếm hữu ưu thế, như là sinh tử đánh đấm, cái kia đem thể hiện được càng thêm rõ ràng!

Đăng Phi từ khi thân thể bị Xích Huyết Giao huyết cải tạo, lại trước sau tu luyện Thiên Đạo 50 đấu mạch đại pháp cùng Bát

Bộ Thiên Long Quyết chỗ sinh ra chỗ tốt, rốt cục tại thời khắc này, thể hiện ra!

Chương 66

Đồng thời, một mực ở vào Chân Khí võ giả cấp mười đỉnh phong trạng thái đích đan điền, cũng bắt đầu mơ hồ thấy, có một loại muốn đột phá đích dấu hiệu!

Đằng Phi lập tức tinh thần chân động, bắt đầu bình tâm tĩnh khí, dẫn dắt đến chân khí trong cơ thể bắt đầu chậm rãi đích vận hành đứng lên.

Một chu thiên, hai cái chu thiên... Mãi cho đến cái thứ tám chu thiên!

Lúc này Đằng Phi đích trên trán, đã che kín mờ hôi, cả người cũng là mỗi một đến mức tận cùng, duy có một đôi thanh tịnh như nước đích con ngươi, lờ lờ tỏa sáng, như là trong bầu trời đêm lóe lên sáng chói tinh thần giống như sáng ngời chói mắt!

Oanh!

Một cỗ lực lượng khổng lồ, đột nhiên theo Đằng Phi đích trong thân thể đích các nơi kinh mạch, như là vạn lưu nhập hải giống như, hướng phía đan điền hội tụ mà đi!

Che kín đan điền đích chân khí đoàn, bắt đầu không ngừng ngưng tụ.

Quá trình này cực kỳ chậm chạp, nhưng ở Đằng Phi đích dưới sự nỗ lực, chân khí không ngừng ngưng kết, đến cuối cùng, phương đông lộ ra một tia ngân bạch sắc, Đằng Phi trong cơ thể sở hữu tất cả chân khí, tất cả đều hội tụ đến trong Đan Điền, ngưng kết thành một viên củ lạc lớn nhỏ, óng ánh sáng long lanh, như là loại bạch ngọc đích tinh thể.

Tuy nhiên so với trước chân khí đoàn nhỏ hơn rất nhiều lần, nhưng nó chỗ phát ra cái chủng loại kia lực lượng, so với lúc trước đích chân khí, đã có bản chất tăng lên!

Đằng Phi trên mặt đích sắc mặt vui mừng, như là ánh sáng mặt trời giống như sáng lạn, thở dài ra một hơi, xoay người, hướng

gian phòng của mình đi đến.

Trong vòng một đêm, Đằng Phi theo một cái cấp mười đích Chân Khí Đại Võ Sư, tăng lên tới nhất cấp Chân Nguyên Võ Thánh, loại này tiến bộ, không thể bảo là không lớn, không thể bảo là không sợ hãi người!

Trên thế giới này, bình thường võ giả muốn tăng thực lực lên, con đường kia đem vô cùng gian khổ, xa so với cái kia có được Đấu Khí thiên phú đích võ giả khó hơn rất nhiều lần.

Điều này cũng tạo thành một cái định lý: bình thường võ giả không có khả năng có rất cao đích thành tựu! Có thể trở thành một cái cấp thấp đích Chân Nguyên Võ Thánh, đã là rất rất giỏi đích thành tựu!

Ví dụ như lúc trước một mực ẩn thân ở Đằng gia, làm lấy bình thường giáo quan đích Lý Mục, đang bình thường võ giả chính giữa, đã xem như rất rất giỏi đích cao thủ!

Mà ngay cả Lãnh Nguyên Dã như vậy đích đỉnh cấp Đại Đấu Sư, đều vì Lý Mục đích thực lực cảm thấy kinh ngạc.

Bình thường võ giả đích đường, là một cái che kín bụi gai đích lộ!

Cái này định lý, tại Đằng Phi đích trên người, lại hoàn toàn bị đánh vỡ, tuyệt sẽ không có người nghĩ đến, trên đời này vậy mà sẽ xuất hiện một cái mười ba tuổi đích Chân Nguyên Võ Thánh!

Loại này thành tựu, cho dù không nói là vang dội cổ kim, cũng tuyệt đối là xưa nay ít có!

Đồng thời, Đằng Phi mặc dù không có đấu tuyến, nhưng cũng đã mở đường ra mười một đầu đấu mạch, Đấu Khí đích vòng mấy, lại so đồng cấp đích võ giả nhanh suốt gấp đôi!

Cơ duyên xảo hợp, tăng thêm theo không buông bỏ đích cố chấp, Đằng Phi rốt cục bắt đầu theo một cái trẻ trung thiếu niên lớn lên, mỗi một bước đều bỏ ra mồ hôi và máu, mỗi một lần phát triển, đều nương theo lấy hấn đích gian khổ cố gắng.

Có thể nói, Đằng Phi có thể có thành tựu của ngày hôm nay, trong đó hơn phân nửa nguyên nhân, nguyên ở hấn thực chất ở bên trong đích cố chấp tinh thần!

Vĩnh viễn không buông bỏ đích cố chấp!

“Cái gì? Thiếu gia, người muốn đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện? Không được, tuyệt đối không được, lão nô không thể đồng ý!”
Trần Phương đứng ở Đằng Phi đích trước mặt, vẻ mặt kích động nói.

Từ khi Đằng Phi dùng lôi đình thủ đoạn, thu hồi phụ thân năm đó lưu lại đích sản nghiệp về sau, Trần Phương các loại:đội một đám Đằng gia đích lão nhân, cũng đã triệt để đích nhận thức Đằng Phi làm chủ, xung hô bên trên cũng đã xảy ra cải biến.

Chỉ là bọn hắn đều không nghĩ tới, hôm nay cùng đi, thiếu gia dĩ nhiên cũng làm đưa ra muốn một người đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện, đây quả thực quá nguy hiểm!

Tây Thùy bên này, cùng phương đông có quá nhiều bất đồng, khỏi cần phải nói, gần kề những cái...kia Thú Tộc, khiến cho người bất an, tuy nhiên Thú Tộc những năm này cùng nhân loại một mực bình an vô sự, nhưng thiếu gia hắn, có thể là vừa vặn chém giết hồ tộc đích Hồ Đầu Nhân a...!

Hay (vẫn) là huyết thống thuần khiết đích Hồ Đầu Nhân!

Hồ tộc làm sao có thể đơn giản buông tha thiếu gia?

Nếu như là tại Hải Uy Thành, an toàn còn có điều bảo đảm, hồ tộc cường thịnh trở lại thế, cũng sẽ không dễ dàng đích làm một cái tộc nhân đánh vào nơi đây, Huyền Vũ hoàng triều đích quân coi giữ, cũng không phải ngồi không.

Nhưng nếu như là ở bên ngoài... Một khi bị hồ tộc phát hiện Đằng Phi đích tung tích, đám kia hung tàn đích hồ tộc người, tuyệt sẽ không bỏ qua hắn!

Đằng Vân Trác nhìn xem Đằng Phi nhẹ nói nói: “Thiếu gia, căn cứ ta có được tin tức, đám kia hốt hoảng chạy thực mạng đích người, bị thành chủ cùng Hạ Hầu Tử tước phái ra đích người, cho hết diệt sạch miệng, nghe nói một cái người sống cũng không có lưu, hiện tại ngài tại Hải Uy Thành, mới là an toàn nhất đấy, ta cũng bất đồng ý thiếu gia một mình ngài đi ra ngoài!”

Mặt khác mấy cái tư cách lão đầy, cũng đều nhất nhất khuyên can Đằng Phi, không hi vọng Đằng Phi đi mạo hiểm.

Đặng Phi nghe nói Đặng Văn Đình đám người toàn bộ bị giết, thần sắc ít nhiều có chút âm đạm, không biết gia gia biết rõ chuyện này về sau, sẽ có như thế nào đích phản ứng, hội (sẽ) tự trách mình quá ác sao? Đặng Phi nhớ tới gia gia cái kia gương hiền lành đích mặt, thâm nghĩ: dựa theo gia gia đích tính cách, sẽ phải tha thứ chính mình đây.

Nghĩ đến, Đặng Phi nhìn xem Trần Phương nói ra: “Chuyện này, muốn từ đầu chí cuối đây, cho ông nội của ta báo cáo đi qua, chúng ta làm việc quang minh lỗi lạc, làm liền là làm, không nên tô son trát phấn, lại càng không muốn giấu diếm!”

“Vâng, thiếu gia!” Trần Phương khom người hồi đáp.

Đặng Phi không biết, hấn phen này cử động, khiến cái này người đối với hấn càng thêm tôn kính, làm việc có kết cấu, thân bằng phẳng lay động, nên xuất thủ thời điểm, quyết định nhanh chóng, tuyệt không dây dài dòng.

Tuy nhiên Đặng Phi còn còn trẻ, nhưng cũng đã có đủ liễu thượng vị giả cần phải có đích đại bộ phận điều kiện, còn dư lại, chính là theo tuổi đích tăng trưởng, không ngừng tiến bộ rồi.

Đặng Phi ánh mắt thanh tịnh, thân nhiên nói: “Về phần ta muốn đi ra ngoài lịch luyện sự tình, các người cũng đừng có khuyên nỡ cản trở, ta đã quyết định, hơn nữa, chuyện này, các người muốn tạm thời giữ bí mật, ngàn vạn không nên truyền đi, chờ ta đi rồi, các người thật sự che không thể che hết đích thời điểm nói sau.”

Trần Phương còn muốn nói điều gì, Đặng Phi khoát khoát tay, nói ra: “Ta một người, ở tại chỗ này mới là nguy hiểm nhất đây, hủ tộc không dám đánh Hải Uy Thành, còn không dám phái người đến ám sát ta sao? Ta ở lại Hải Uy Thành, mới là nguy hiểm nhất đây!”

Đặng Phi lời nói nói đến nước này, Trần Phương đám người cũng không nên nói cái gì nữa, hơn nữa cần thận ngẫm lại, Đặng Phi nói cũng rất có đạo lý, chỉ có thể bất đắc dĩ đích giữ lại ý kiến của bọn hấn, đồng ý Đặng Phi ra ngoài lịch lãm rèn luyện.

Những thứ này trung thành và tận tâm đích lão nhân, tuy nhiên đồng ý Đẳng Phi ra ngoài lịch lãm rèn luyện, nhưng trong nội tâm cũng không thể hoàn toàn yên tâm, thế cho nên cho Đẳng Phi chuẩn bị đại lượng đích ngân phiếu, còn có rất nhiều thân phận giả.

Xem của bọn hắn chuẩn bị những vật này, Đẳng Phi có chút dở khóc dở cười, hắn không có khách khí, thu hồi những cái... kia ngân phiếu, đi ra ngoài bên ngoài, không có tiền nhất định là không thể thực hiện được, thế nhưng chút ít đủ loại đích thân phận, lại bị Đẳng Phi ném tới liễu một bên. Dựa theo Thanh Xà Vương đích ý tứ, Đẳng Phi ra ngoài lịch lãm rèn luyện, tốt nhất là ở đằng kia chút ít hoang vắng đích rừng sâu núi thẳm chính giữa, bế quan tu luyện!

Như vậy mới có thể làm được chính thức đích tâm không không chuyên tâm, cho nên, những cái...kia đủ loại đích thân phận, đối (với) Đẳng Phi mà nói, tác dụng cũng không lớn.

Cuối cùng, Đẳng Phi mang theo mười vạn lượng đích ngân phiếu, một bả bách luyện Tinh Cương đao, một cái không lớn ba lô, bên trong liễu hai bộ đồi tám giặt quần áo, cứ như vậy, quần áo nhẹ ra đi.

Đẳng Phi thời điểm ra đi, chính là ban ngày, Hải Uy Thành náo nhiệt nhất đích thời điểm, không có ai sẽ nghĩ tới, vừa mới dùng lời đình thủ đoạn tiếp thu vong phụ sản nghiệp đích Đẳng Phi, hội (sẽ) ngay tại lúc này lặng yên ly khai.

Cho nên, làm:lúc Hạ Hầu Đình tại Đẳng Phi đi rồi ngày hôm sau, phái người đưa thiệp tới, muốn mời Đẳng Phi đi trong phủ làm khách đích thời điểm, lại được cho biết: thiếu gia ra cửa, đi về phía không rõ!

Hạ Hầu Đình căn bản không tin tưởng, lập tức tự mình đến nhà, Trần Phương đám người giải thích cả buổi, Hạ Hầu Đình mới biết được, nguyên lai Đẳng Phi là đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện đi.

Đây đối với đại lục ở bên trên bất kỳ một cái nào tuổi trẻ võ giả mà nói, đều không tính chuyện ly kỳ gì, người trẻ tuổi ra ngoài lịch lãm rèn luyện, mới có thể lớn lên.

Có thể Hạ Hầu Đình vẫn còn có chút ngoài ý muốn, xem ra Đẳng Phi căn bản là không có đem Hải Uy Thành những thứ này giá trị liên thành đích sản nghiệp để ở trong lòng a...! Nói cách khác, làm sao có thể như thế yên tâm đích đem bọn họ giao cho thủ hạ, chính mình lại tiêu sái đích lịch lãm rèn luyện đi...

Thải Vân biết rõ sau chuyện này, một người trong phòng sinh ra nửa ngày hờn dỗi, cũng không phải nói nàng dỗi (với) Đẳng Phi có ý kiến gì không, mà là nàng đã sớm muốn đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện, nhưng gia gia nhưng vẫn không đồng ý, tâm cao khí ngạo đích hạ Hầu tiểu thư khó khăn có một nhìn xem thuận mắt chút:điểm đích người, không nghĩ tới, nhanh như vậy liền chạy ra khỏi đi lịch lãm rèn luyện rồi.

Vì vậy, xinh đẹp tự tin đích Hạ Hầu Thải Vân tiểu thư, lưu lại một phong thư về sau, mang theo một cái gói nhỏ, cũng lặng yên đã đi ra Hạ Hầu Tử tước phủ, mất tích.

Cái này có thể náo nhiệt, Hạ Hầu Đình chứng kiến lá thư này đích thời điểm, vừa sợ vừa giận, cuối cùng là dờ khóc dờ cười, trong lòng tự nhủ Đẳng Phi người Tiểu chút chút, người đã đến rồi không quan trọng, có thể bảo bối của ta cháu gái, lại bắt người làm:lúc tắm gương, cũng một người chạy ra đi lịch lãm rèn luyện rồi. Một người tuổi còn trẻ đích thiếu nữ, một điểm kinh nghiệm giang hồ đều không có, cái này đi ra ngoài không giờ cao chờ có hại chịu thiệt sao?

Vì vậy, Hạ Hầu Đình lại cũng không cố bên trên Đẳng Phi đích sự tình, phát động đại lượng nhân lực vật lực, đi tìm chặn đường Hạ Hầu Thải Vân, đáng tiếc chính là, vị này lần thứ nhất vênh lên gia đích hạ Hầu đại tiểu thư, phảng phất biến mất trong biển người, không có nửa điểm tin tức!

Đây hết thấy, Đẳng Phi hoàn toàn không biết, giờ phút này hắn đã mượn một chiếc xe ngựa, cách xa Hải Uy Thành, đã đến khoảng cách Hải Uy Thành hơn hai trăm bên trong một cái thành nhỏ.

Chỗ này tên là Lan Hoa Trấn đích tiểu thành, thừa thải một loại cực đẹp đích hoa lan, thâm thụ Huyền Vũ hoàng triều từng cái giai tầng đích người yêu thích, bởi vậy, Lan Hoa Trấn tuy nhiên không lớn, nhưng rất phồn hoa, rất nhiều đến từ các

nơi đích thương nhân, ở chỗ này chọn lựa phẩm cấp giá cả bất đồng đích hoa lan trở về buôn bán.

Kinh nghiệm phong phú đích xa phu trực tiếp mang theo Đằng Phi đi vào giá cả không đắt, lại rất sạch sẽ đích khách sạn, ở chỗ này dần xếp xuống.

Tại Lan Hoa Trấn, Đằng Phi rốt cục thấy được các loại Thú Tộc người, cũng không phải nói Lan Hoa Trấn đích Thú Nhân so Hải Uy Thành nhiều, mà là Đằng Phi tại Hải Uy Thành căn bản cũng không có đi ra ngoài đi dạo qua.

Lan Hoa Trấn bởi vì tương đối nhỏ nguyên nhân, phần hoa khu vực so sánh tập trung, cho nên, Đằng Phi thấy được rất nhiều Thú Nhân.

Thính tai tiêm đích xinh đẹp miêu nữ, cái đuôi mềm mại đích vũ mị hồ nữ, Đằng Phi thậm chí trông thấy hai cái khí chất cao quý chính là vũ người, không coi ai ra gì đích tại trong dòng người xuyên thẳng qua.

Đó là hai cái vũ ít người nữ, xinh đẹp đích màu trắng cánh, dính sát tại trên người của các nàng , như là hai cái kiêu ngạo ưu nhã đích thiên nga trắng giống như, lại để cho Đằng Phi rất là có loại đi lên sờ một đem các nàng lông vũ đích xúc động.

Chương 67

Kinh nghiệm phong phú đích phu xe ngựa cảnh cáo Đằng Phi: “Thiếu gia, người có thể ngàn vạn đừng đi sờ Vũ Nhân Tộc đích lông vũ, bọn hắn sẽ cùng người độc sức liều mạng đấy!”

“Ách...” Đằng Phi khóe miệng co quắp liểu rút, thầm nghĩ: có nghiêm trọng như vậy?

Phu xe ngựa như là nhìn ra Đằng Phi trong nội tâm suy nghĩ, tận tình khuyên bảo mà nói: “Thiếu gia, ngài cũng đừng làm: lúc gió thoảng bên tai, Vũ Nhân Tộc đích lông vũ, liền giống nhân loại đích làn da, người nói cái nào thiếu nữ sẽ để cho người trực tiếp đi sờ thân thể của nàng?”

Hơn 40 tuổi đích phu xe ngựa lúc nói chuyện, vẻ mặt hèn mọn bỉ ổi, cười hắc hắc nói: “Cho nên, đối với Vũ Nhân Tộc đích thiếu nữ mà nói, trừ phi là thân mật nhất đích người, những người khác căn bản đừng nghĩ đụng phải các nàng một căn lông vũ!”

“Thì ra là thế!” Đằng Phi gật gật đầu.

Vũ Nhân Tộc đích người thoát nhìn nam anh tuấn nữ ôn nhu, nhưng trên thực tế, bọn họ đều là trời sinh đích chiến sĩ!

Tại Huyền Vũ hoàng triều đích trong thú nhân, Vũ Nhân Tộc trời sinh chính là quý tộc! Có thể không phải là bởi vì bọn họ tướng mạo, mà là thực lực của bọn hắn, tại toàn bộ trong thú nhân đều ở vào cực hạn địa vị!

Coi như là hung hãn đích hồ tộc, cũng không dám đơn giản đi trêu chọc vũ người!

Hơn nữa, trời sinh đích phi năng lực bay lượn, lại để cho vũ người có được so chủng tộc khác phong phú rất nhiều đích thủ đoạn công kích, đặc tội Vũ Nhân Tộc đấy, kết cục tuyệt đối rất thảm.

Huyền Vũ hoàng hướng bên này, từng có một chân thật đích câu chuyện, đó là một cái thất giai cấp năm đích Đẩu Tôn,

niên kỷ vẫn chưa tới bốn mươi tuổi, trên giang hồ thanh danh thập phần vang dội, lại bởi vì đùa giỡn một cái Vũ Nhân Tộc đích thiếu nữ, sờ soạng nàng đích lông vũ, lại nói một ít hạ lưu mà nói. Kết quả bị cái này Vũ Nhân Tộc đích thiếu nữ cùng bằng hữu của nàng, hai cái Đại Đầu Sư cấp bậc vũ người đuổi giết hơn một ngàn ở bên trong, cứng rắn cho cái này Đầu Tôn đuổi đến kiệt lực, sau đó bị hai cái này vũ người chém giết.

Chuyện này tại lúc ấy tạo thành oanh động cực lớn, người này Đầu Tôn muốn công kích thời điểm, hai cái vũ người sẽ cao cao đích bay lên không trung, hấn muốn lúc nghỉ ngơi, vũ người sẽ đến đây quấy rối, thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, đến cuối cùng, đơn giản chỉ cần đem cái này cường đại đích Đầu Tôn lôi suy sụp rồi!

Cái này chân thật đích câu chuyện, chẳng qua là xác minh Vũ Nhân Tộc mạnh mẽ đại sự dấu vết (tích) một trong, còn thật nhiều đích truyền thuyết, đều chỉ hướng một cái quan điểm: ngàn vạn không nên trêu chọc Vũ Nhân Tộc!

Dàn xếp tốt hành lễ về sau, Đằng Phi gọi lên xe ngựa phu, cùng một chỗ tại khách sạn một tầng đích trong tửu quán, tìm một cái bàn, chọn vài đạo chiêu bài rau, lại cho phu xe ngựa gọi đi một tí tửu thủy, hai người ăn nẩy sinh cơm đến.

Phu xe ngựa quanh năm hành tẩu giang hồ, tuy là tầng dưới chót nhất đích người, nhưng biết đến kỳ văn dị sự rất nhiều, hấn đối (với) Đằng Phi thập phần tôn kính, cũng rất cảm kích, qua nhiều năm như vậy, hấn kéo qua rất nhiều người, coi như là giống như đích thương nhân, cũng sẽ không nguyện ý cùng hấn ngồi ở một cái bàn bên trên ăn cơm, hơn nữa có lòng dạ thanh thản nghe hấn nói chút ít kỳ văn dị sự đích câu chuyện.

Đằng Phi còn trẻ, ra tay hào phóng, người lớn lên cũng thanh tú, nhìn qua rất có lực tương tác, là tối trọng yếu nhất, không có quý tộc khác thiếu gia cái loại này cao cao tại thượng đích tác phong đáng tởm, bởi vì này chút ít, phu xe ngựa mới nguyện ý cùng Đằng Phi bắt chuyện.

“Hai vị tôn quý đích tiểu thư, bên trong mời!”

Đằng Phi đang nghe xa phu nói chuyện tào lao đích công phu, cửa ra vào bỗng nhiên truyền đến tiểu nhị có chút kích động đích thanh âm, Đằng Phi ngẩng đầu, nao nao, nguyên lai ban

ngày đã từng gặp đích cái kia hai cái Vũ Nhân Tộc đích thiếu nữ, vậy mà tới nơi này khách sạn.

Tuy nói Thú Tộc tại Tây Thùy đích tất cả tòa thành thị đều rất thông thường, nhưng kinh điểm đích vũ ít người nữ, hãy để cho những người ở nơi này một hồi thất thần.

Phu xe ngựa đề sát vào Đằng Phi, nhỏ giọng nói ra: “Thiếu gia, ta đây có một biện pháp, có thể làm cho Vũ Nhân Tộc đích thiếu nữ yêu mến ngươi!”

“Hả?” Đằng Phi có chút tò mò đích nhìn thoáng qua cửa ra vào cái kia hai cái vũ ít người nữ, sẽ thu hồi liếc ánh mắt, vũ ít người nữ tuy nhiên rất đẹp, nhưng so với Lục Tử Lăng đến, vẫn còn có chút chênh lệch, hơn nữa Đằng Phi cái tuổi này, cũng không có bao nhiêu liệp điểm đích tâm tư, đối diện với mấy cái này Thú Tộc, càng nhiều nữa, tức thì là một loại hiếu kỳ.

“Vũ Nhân Tộc đích thiếu nữ, lòng vũ tuy nhiên quyết không hứa người khác đụng vào, nhưng nếu như ngươi sờ soạng về sau, lại có thể tránh được nàng đích đuổi giết, nàng sẽ yêu mến ngươi!” Phu xe ngựa vẻ mặt hèn mọn bỉ ổi, nói chi chuẩn xác.

“Stop!” Đằng Phi liếc mắt, tiếp tục cúi đầu ăn cơm, chẳng muốn để ý tới cái này thâm đẳng trung niên đại thúc, trong lòng tự nhủ phải có bốn sự kia, còn cần ngươi nói?

Hai cái vũ ít người nữ, cuối cùng ngồi ở Đằng Phi bọn hắn cái bàn này bên cạnh, muốn đi một tí ăn về sau, liền yên tĩnh đích ngồi ở chỗ kia, thấp giọng nói chuyện với nhau.

Nếu như không hiện ra cái gì ngoài ý muốn, như vậy đích một cái vô tình gặp được, gặp thoáng qua về sau, liền đem riêng phần mình đi đến riêng phần mình đích con đường, lại cũng sẽ không có bất luận cái gì lẫn nhau cùng xuất hiện đích cơ hội, dù sao, trùng hợp như vậy gặp, tại Tây Thùy đích tất cả tòa thành thị ở bên trong, thật sự là lại bình thường bất quá.

Đằng Phi cũng cho rằng như thế, tại ăn cơm xong về sau, liền trở lại gian phòng, yên lặng vận hành Thiên Đạo 50 đấu mạch đại pháp, tu luyện mười một chỗ đấu mạch bên trong đích Đấu Khí.

Mỗi ngày tu luyện, chẳng những có thể dùng lại để cho thực lực của mình chậm rãi tăng lên, đồng thời cũng có thể lại để cho trong thân thể đích Đấu Khí trở nên càng thêm tinh thuần, Đằng Phi không rõ ràng lắm mặt khác Đấu Khí công pháp có hay không cũng có cái này hiệu quả, nhưng theo Đằng gia Đại Đấu Sư cấp đích Phích Lịch Hỏa Diễm Chương lên, Đằng Phi không có phát hiện điểm ấy.

Nghĩ đến, đây cũng là Thiên Đạo 50 đấu mạch đại pháp đích lại một chỗ tốt!

Đằng Phi không có danh sư chỉ điểm, hết thấy tiến bộ đều là dựa vào chính mình lực lợi ra đến đây, như vậy cũng có một chỗ tốt, cái kia chính là: mỗi lần hấn phát hiện một cái mới chỗ tốt lúc, tổng hội kinh hỉ một phen.

Tu luyện một cái nguyên vẹn đại chu thiên về sau, Đằng Phi cảm giác được mười một chỗ đấu mạch bên trong đích Đấu Khí, lại có chỗ tăng trưởng, tuy nhiên không phải rất rõ ràng, nhưng Đằng Phi tin tưởng, chỉ cần hấn kiên trì tu luyện, một ngày nào đó, hấn hội (sẽ) trưởng thành là cường giả chân chính!

Giống nhau hấn từng tại Lục Tử Lăng trước mặt phát qua đích lời thề: ta muốn trở thành một cường giả!

Tu luyện xong Thiên Đạo 50 đấu mạch đại pháp về sau, Thanh Long lão tổ không nói gì thêm, trực tiếp đem Đằng Phi dẫn vào đến Hồn Vực chính giữa, lúc này đây, Đằng Phi đối mặt, là hai cái ma thú.

Cảm giác, đối mặt hai cái ma thú, khẳng định so sánh với lần đối mặt thiên quân vạn mã muốn xịn chút ít, bất quá giờ phút này đích Đằng Phi, đang tại trong bụng chửi mẹ, nguyên rủa Thanh Long lão tổ đây này.

“Chết tiệt tiểu rần, vô sỉ đích rần lục, ngươi vậy mà làm ra hai cái ngũ giai ma thú để cho ta đánh, một cái ta đều đánh không lại, ngươi rõ ràng làm ra hai cái đến, đây không phải muốn mạng của ta sao?”

Đằng Phi nghiên răng nghiên lợi đích trong lòng lâu bầu, nhưng dưới chân động tác thế nhưng là một chút cũng không chậm, vô cùng nhanh chóng đấy... Quay người bỏ chạy!

Hai đầu ngũ giai ma thú là hai cái Kiếm Xỉ Hổ, loại này ma thú, Đằng Phi tại Đại lục động vật chí thượng khán qua, trưởng thành đích Kiếm Xỉ Hổ, thực lực kém nhất, đều tại tứ giai đỉnh phong, đại đa số đích thực lực, đều tương đương với ngũ giai đích Đại Đấu Sư.

Hơn nữa ma thú Tiên Thiên đích ưu thế, đôi mắt cùng giai đích nhân loại lúc, chúng càng có ưu thế!

“NGAO rống!”

Cái này hai đầu Kiếm Xỉ Hổ, hẳn là một mái một trống, trong lúc đó trông thấy xuất hiện trước mặt một cái gầy nhân loại nhỏ bé, đều là khê giết mình, không nghĩ tới này nhân loại vậy mà quay người bỏ chạy, lập tức chọc giận cái này hai đầu Kiếm Xỉ Hổ ma thú, phát ra một tiếng chấn rít gào núi rừng đích gào thét, giống như trận cuồng phong, hướng phía Đằng Phi đuổi đi theo.

“Móa nó, người này chết tiệt xà! Chúc người cả đời cũng không thể lại thấy ánh mặt trời!”

Cũng không biết Thanh Long lão tổ là làm sao làm được, cái này mảnh núi rừng thập phần nồng đậm, che trời đích cổ thụ liếc trông không đến phần cuối, càng quá phận chính là, phía dưới lùm cây sinh, bụi gai trải rộng, Đằng Phi tại trong bụi cỏ ghé qua, bởi vì tốc độ quá nhanh, cái kia có gai đích cành lá đánh vào trên mặt, nóng rát đấy, kéo lê từng đạo vết máu, vô cùng đích chân thật.

Đằng Phi cũng thử bò lên trên một gốc cây vừa thô vừa to đích cây cối, mưu toan trước tránh đi cái này hai đầu hung hổ đích công kích, thật không nghĩ đến, trong đó một đầu Kiếm Xỉ Hổ ma thú, hung hăng một cái tát chụp về phía cái này có thể vừa thô vừa to đích cổ thụ, cực lớn đích hổ trảo lên, còn mang theo một tia lửa đỏ đích hào quang, trực tiếp đem viên này một người ôm hết không được cổ thụ phóng tới. Đằng Phi vô cùng chặt vật đích theo trên cây té xuống, thiếu chút nữa liền rơi vào miệng cộp.

Cũng không biết là đổi tính liễu còn là thế nào, mặc cho Đằng Phi như thế nào chửi bới, Thanh Long lão tổ đều là không nói một lời, không có bất cứ động tĩnh gì.

Đến cuối cùng, Đằng Phi thật sự không có biện pháp, chỉ có thể quay người ứng chiến, bởi vì này tốt chạy xuống đi, vận mệnh của hắn, đoán chừng cùng cái kia đùa giỡn Vũ Nhân Tộc thiếu nữ Đầu Tôn không có gì khác nhau, bằng thực lực của hắn bây giờ, chỉ sợ không xuất ra trăm dặm, phải bị cái này hai đầu hung mãnh đích Kiếm Xi Hồ ma thú cho xé thành mảnh nhỏ.

Bất quá, đồng thời đối mặt hai cái ngũ giai ma thú, hắn nhất định là một điểm cơ hội đều không có, muốn đào thoát ma trảo, liền nhất định phải trước tiên đem cái này hai đầu ma thú cho tách ra!

Đằng Phi đứng ở đó, thấy chết không sờn đích nhìn xem cái này hai đầu Kiếm Xi Hồ ma thú, con mắt nhanh chóng đích chuyển, ở đằng kia cân nhắc phải như thế nào mới có thể tách ra hai người này.

Hai đầu Kiếm Xi Hồ ma thú giờ phút này cũng dừng bước, có chút nghi hoặc nhìn cái này gây nhân loại nhỏ bé, không rõ hắn vì cái gì đột nhiên không chạy. Chẳng lẽ biết rõ trốn không thoát lòng bàn tay của chúng ta, cam nguyện nhận lấy cái chết sao?

Đúng lúc này, một tiếng kinh khủng gào thét, theo núi rừng đích khác một bên truyền đến, đại địa một hồi run rẩy.

Đông! Đông! Đông... !

Một hồi cực lớn đích nặng nề thanh âm, không ngừng vang lên, cái kia gào to tựa hồ cũng càng ngày càng gần, hai đầu Kiếm Xi Hồ ma thú cũng bắt đầu phát ra trầm thấp đích gào thét, thân thể có chút ép xuống, đã làm xong công kích chuẩn bị.

Rất hiển nhiên, bởi vì đuổi theo Đằng Phi, hai cái này ngũ giai ma thú chạy ra địa bàn của mình phạm vi, đi tới người khác trên địa bàn!

Theo lùm cây bị như mọc thành phiến đâm lên, một đầu cực lớn vô cùng đích gấu ngựa, xuất hiện ở Đằng Phi đích trước mắt.

“Kha Lan Đa Tông Hùng!” Đằng Phi ghen ngào kêu ra miệng, vội vàng ngậm miệng lại, khóe miệng kịch liệt kéo ra,

trong lòng tự nhủ này con rắn chết đích hồn trong khu vực, đến tột cùng đều là một chút gì đó này nọ a..., chẳng những có kinh khủng Viễn Cổ Chiến Trường, vẫn còn có những thứ này hiểm thấy khủng bố ma thú!

Kha Lan Đa Tông Hùng, lục giai ma thú, đứng lên thân cao vượt qua ba mét, nặng đến 5000 cân, da dày thịt béo, phòng ngự cực kỳ kinh người, cho dù Đấu Tôn gặp được nó, hơn phân nửa đều nhường bộ lui binh!

Bởi vì này thứ đồ vật thật sự là rất khó khăn giết chết, hơn nữa, nếu như bị nó đích bàn tay thô vồ một cái, quả thực giống như là một ngọn núi áp tại trên thân thể, cho dù không thịt nát xương tan, cũng không khá hơn bao nhiêu.

Đằng Phi đích bước chân có chút hướng (về) sau chuyển lách, thầm nghĩ trong lòng: các người nhanh lên chém giết lẫn nhau a, không cần phải xen vào ta, các người tốt nhất đánh cho lưỡng bại câu thương...

Lúc này thời điểm, mặc cho Đằng Phi mọi cách chửi bới cũng không có lên tiếng đích Thanh Long lão tổ, cái kia kiêu ngạo cuồng vọng đích thanh âm, tại Đằng Phi đích trong đầu vang lên.

“Tiểu tử, mắng rất thoải mái đúng không? Hừ, hai đầu ngũ giai ma thú, sẽ đem ngươi đuổi đến té cút té đại, còn không biết xấu hổ mắng lão tổ ta, ngươi không có phát hiện ngươi đích Bát Bộ Thiên Long Quyết lại có chỗ tinh tiến sao?”

Không đợi Đằng Phi trả lời, Thanh Long lão tổ liền cười lạnh nói: “Hôm nay nhiệm vụ của ngươi, là ở một thời gian uống cạn chun trà, tiêu diệt cái này ba đầu ma thú!”

Chương 68

“Bà mẹ nó!” Đẳng Phi triệt để tròn tròn mắt, nhìn xem ba đầu đang tại giăng co ma thú, tròn mắt há hốc mồm đứng ở nơi đó, thanh tú đôi má kịch liệt co quắp, lẩm bẩm nói: “Người tại sao không nói để cho ta đem cánh rừng rậm này bên trong đích ma thú giết sạch?”

Thanh Long lão tổ nói ra: “Cái chủ ý này không tệ, các loại:đợi về sau người cường đại thời điểm, ta nhất định sẽ an bài người nhiệm vụ này đây!”

“Làm như ta chưa nói qua...” Đẳng Phi hậm hực ngậm miệng lại, hẳn biết rõ, cùng cái này kiêu ngạo cuồng vọng gia hỏa đầu võ mồm, một điểm ý nghĩa đều không có, mặc kệ như thế nào, Thanh Long lão tổ đối (với) kỳ vọng của hắn, cùng Đẳng Phi kỳ vọng của mình, là giống nhau.

Cái kia chính là... Trở nên mạnh mẽ!

Cho nên Đẳng Phi tuy nhiên phản nản con rắn này cho mình an bài nhiệm vụ thập phần biến thái, nhưng là rõ ràng, loại này lịch lãm rèn luyện với hắn mà nói, là cỡ nào khó được. Đẳng Phi không biết những truyền thuyết kia bên trong đích thánh địa Ma Cung là huấn luyện như thế nào đệ tử đây, nhưng hắn loại này huấn luyện, tuyệt đại đa số người tuyệt đối không có cơ hội có được.

Loại này thời khắc sinh tử bồi hồi, đối (với) một cái đang tại tốc độ cao phát triển tuổi trẻ võ giả mà nói, quả thực là tốt nhất lịch lãm rèn luyện!

Cho nên nói, cho dù Đẳng Phi liền dừng lại ở Hải Uy Thành cái đó đều không đi, cũng có thể đạt được rất nhanh tăng lên, bất quá, nói như vậy, sẽ trở nên rất bị động.

Đến một lần Đẳng Phi rất rõ ràng, hắn chỗ tu luyện Thiên Đạo 50 đầu mạch đại pháp, đối (với) người khác mà nói, có bao nhiêu hấp dẫn, một khi năm đó sát hại phụ thân hắn những

người kia, đạt được nửa điểm dấu vết để lại, tuyệt sẽ không bỏ qua hẳn.

Thứ hai Đằng Phi cũng muốn lợi dụng cơ hội lần này, hiểu rõ thoáng một phát Tây Thùy, từ nhỏ đến lớn, hẳn còn chưa từng có qua như vậy kinh nghiệm, đối với Đằng Phi mà nói, trên sách lấy được tri thức, xa không bằng như vậy khắp nơi đi tới được trực tiếp.

Là tối trọng yếu nhất, Đằng Phi muốn tại trong vòng ba năm, tăng lên tới đủ để tiêu diệt bát đại gia tộc cùng Phạm Trương Lật Tam Gia quý tộc thực lực, không thông qua khắc khổ tu luyện, là tuyệt đối không có khả năng thành công!

Ai biết bát đại gia tộc cùng Phạm Trương Lật Tam Gia quý tộc sau lưng có hay không càng mạnh hơn nữa thế lực? Ai biết Lãnh Nguyên Dã có thể hay không rồi trở về trả thù. Cho nên, Đằng Phi muốn muốn báo thù, liền ít nhất phải có đầy đủ chiến thắng Lãnh Nguyên Dã thực lực mới có thể!

Một mái một trống hai đầu Kiếm Xỉ Hồ ma thú, đang nhìn đến cái này đầu Kha Lan Đa Tông Hùng về sau, liền thập phần sáng suốt tạm thời buông tha Đằng Phi, ngược lại cùng cái này đầu cực lớn gia hỏa giằng co.

Vương giả tôn nghiêm, lại để cho cái này hai đầu Kiếm Xỉ Hồ làm không xuất ra như Đằng Phi cái loại này quay đầu bỏ chạy cử động, nhưng trực tiếp xông đi lên công kích, cũng chuyện không phải dễ dàng như vậy tình.

Kha Lan Đa Tông Hùng cũng giống như vậy, nó cũng không e ngại cái này hai đầu Kiếm Xỉ Hồ ma thú, có thể song phương một khi đánh nhau, rất có thể chính là lưỡng bại câu thương kết quả, cho nên, cho dù nó theo trong lúc ngủ mơ bị bừng tỉnh, vô cùng bất mãn, nhưng hiện tại đồng dạng hết sức cẩn thận.

Vì vậy, tình cảnh trở nên thập phần quỷ dị, hai đầu Kiếm Xỉ Hồ ma thú, cùng một đầu Kha Lan Đa Tông Hùng ở đằng kia giằng co, cách đó không xa còn đứng lấy một cái gầy gò nhân loại thiếu niên.

Đằng Phi mắt thấy chúng cứ như vậy giằng co, cảm thấy lo lắng, nhin không được nhẹ nhàng ho một tiếng.

Kha Lan Đa Tông Hùng lập tức bị Đằng Phi thanh âm hấp dẫn, theo bản năng hướng Đằng Phi bên này nhìn thoáng qua, một đôi màu vàng trong mắt, hiện ra sát khí lạnh như băng.

Ở nơi này trong tích tắc, một đầu Kiếm Xỉ Hồ ma thú đột nhiên bạo khởi, đã phát động ra trí mạng công kích!

Gầm thét, nhanh như thiểm điện nhào tới, mở ra miệng lớn dính máu, trực tiếp cắn hướng Kha Lan Đa Tông Hùng yết hầu!

Bên kia Kiếm Xỉ Hồ ma thú theo sát phía sau, thừa dịp Kha Lan Đa Tông Hùng ngây người trong chớp nhoáng này, đồng dạng đã phát động ra công kích, mục tiêu của nó, nhưng lại Kha Lan Đa Tông Hùng nhất mịm mại phần bụng!

Lộ ra sắc bén nanh vuốt, lóe ra màu đỏ hào quang, hung hăng hoa tới!

Đầu kia cắn hướng Kha Lan Đa Tông Hùng yết hầu Kiếm Xỉ Hồ thành công!

Hắn bén nhọn vô cùng hàm răng, trực tiếp xuyên thấu Kha Lan Đa Tông Hùng trên cổ cứng rắn và trầm trọng da lông, hung hăng cắn đi vào, sau đó búng vào thân thể to lớn, điên cuồng xé rách!

Kha Lan Đa Tông Hùng phát ra một tiếng kinh thiên động địa gào thét, thân thể hung hăng hất lên, ý đồ đem cái này đầu động ở trên người nó Kiếm Xỉ Hồ ma thú vãi đi ra, đồng thời, cực lớn bàn tay vỗ vào bên kia công kích bụng nó Kiếm Xỉ Hồ ma thú trên người, trực tiếp đem cái này đầu Kiếm Xỉ Hồ ma thú đánh cho bay ra ngoài!

Bất quá nó nhưng không có đem yết hầu bên trên Kiếm Xỉ Hồ ma thú hoàn toàn bỏ qua, đại lượng máu tươi theo miệng vết thương phun dũng mà ra, như là suối phun giống như!

Không thể không nói, Kiếm Xỉ Hồ ma thú đôi (với) thời cơ không chế, quả thực quá cường đại!

Chỉ có như vậy điện quang thạch hỏa (*cực ngắn) trong nháy mắt, đã bị nó hoàn toàn bắt lấy, cho Kha Lan Đa Tông Hùng một kích trí mạng, mặc dù đang đẳng cấp lên, Kha Lan Đa Tông Hùng cao hơn Kiếm Xỉ Hồ ma thú một cấp bậc, nhưng

tại kinh nghiệm chiến đấu lên, lại hoàn toàn không bằng loại này hung mãnh ăn thịt ma thú!

Đăng Phi, cũng trong nháy mắt này, triển khai!

Thân thể của hắn, trực tiếp phóng tới đầu kia bị Kha Lan Đa Tông Hùng một cái tát đập bay Kiếm Xỉ Hồ ma thú vọt tới, đây không phải Đăng Phi chỉ có thể nhặt yếu đích khi dễ, mà là dưới mắt loại tình huống này, công kích cái này đầu Kiếm Xỉ Hồ ma thú, là sự chọn lựa tốt nhất!

Cái này đầu bị Kha Lan Đa Tông Hùng đập bay Kiếm Xỉ Hồ ma thú bị trọng thương, nằm ở nơi đó hấp hối, nhưng đang cảm thấy nhào đầu về phía trước Đăng Phi lúc, trong mắt hay (vẫn) là nổ bắn ra một đám tinh quang, thân thể vậy mà như kỳ tích đứng lên!

Vừa mới đầu kia kinh khủng lực giai ma thú một cái tát kia, đem trên người nó rất nhiều xương cốt lấy được vỡ vụn, thương thế rất nặng, nhưng đối mặt xông lại Đăng Phi, cái này đầu hung mãnh ma thú, hay (vẫn) là giữ vững vua của nó người tôn nghiêm!

Rống!

Trọng thương Kiếm Xỉ Hồ ma thú phát ra một tiếng kinh khủng gào thét, thân thể bay lên không, hướng phía Đăng Phi mãnh liệt đánh tới, trong không khí, tản ra một cỗ kinh khủng oai vũ!

Đăng Phi sắc mặt trầm ổn, không nóng không vội, triển khai Hắc Hồ Quyền tư thế, cả người đứng ở nơi đó, lại mơ hồ mang theo một cỗ tông sư phong độ!

Bành!

Tại đây đầu Kiếm Xỉ Hồ cái kia lóe ra ánh sáng màu đỏ móng vuốt sắc bén bắt được cổ họng mình lúc trước, Đăng Phi trùng trùng điệp điệp một quyền oanh tại đây đầu Kiếm Xỉ Hồ trên đầu.

Cái kia vô cùng cứng rắn đầu hồ, đánh ở phía trên, phát ra một tiếng trầm đục!

Đăng Phi cảm giác trên tay truyền đến một cỗ toàn tâm đau đớn, thân hình hướng (về) sau vội vàng thối lui, Kiếm Xỉ Hồ

phát ra một tiếng kinh thiên động địa kêu thảm thiết, từ giữa không trung ngã trên mặt đất.

Đằng Phi ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, từ khi thân thể bị Xích Huyết Giao huyết cải tạo về sau, lực lượng của hắn to đến kinh người, còn là lần đầu tiên có loại cảm giác này, phảng phất một quyền này của hắn không phải đánh vào Kiếm Xỉ Hồ trên đầu, mà là nện ở không thể phá vỡ trên miếng sắt!

Nếu không có cái này đầu Kiếm Xỉ Hồ ma thú đã bản thân bị trọng thương, chỉ sợ hiện tại hắn muốn vượt cổ theo Hồn Vực trong chui ngay ra đây rồi!

Không thể kiêu ngạo! Không thể khinh thường!

Đằng Phi tại trong lòng nhắc nhở lấy chính mình, thừa dịp cái này đầu Kiếm Xỉ Hồ ma thú không có kịp phản ứng lúc trước, xông đi lên một trận mãnh liệt nện, vừa mới hắn một quyền kia, kỳ thật cũng đã đem cái này nặng đầu tổn thương Kiếm Xỉ Hồ ma thú nện đến thất điên bát đảo, không bò dậy nổi.

Đằng Phi cảm giác được Kiếm Xỉ Hồ khủng bố, cái này đầu ngũ giai ma thú, cảm giác không phải là cảm giác được Đằng Phi đáng sợ? Nếu như cái này đầu Kiếm Xỉ Hồ ma thú tư duy cùng nhân loại giống nhau lời mà nói..., như vậy nó nhất định sẽ hối hận, tại sao phải đuổi theo tiểu tử này không tha!

Đằng Phi thân thể kia như là hình người rất Long Nhất giống như, mấy trăm quyền xuống dưới, đem cái này đầu Kiếm Xỉ Hồ ma thú sinh sôi đập chết!

Đằng Phi trong cơ thể chân nguyên, tựa như cùng sôi trào giống như, tại trong thân thể của hắn qua lại chạy, theo công kích của hắn chiêu thức nhanh hơn, uy lực càng ngày càng mạnh!

Đầu kia căn Kha Lan Đa Tông Hùng không tha Kiếm Xỉ Hồ trên người cũng đã trúng vài bàn tay, đồng thời cảm giác được bạn lữ nguy cơ, tâm thần đại loạn, rốt cục bị Kha Lan Đa Tông Hùng theo trên thân thể cho đánh xuống đến.

Lúc này thời điểm, cái này đầu Kiếm Xỉ Hồ ma thú đã hoàn toàn bất chấp Kha Lan Đa Tông Hùng rồi, phát ra bi phẫn gào thét, muốn phóng tới Đằng Phi.

Bất quá, loại này thời điểm, Kha Lan Đa Tông Hùng làm sao có thể buông tha cái này đưa hấn yết hầu thiếu chút nữa xé nát dịch nhân, ở phía sau điên cuồng đuổi theo đứng lên.

Vì vậy, tại đây mảnh núi rừng chính giữa, xuất hiện như vậy một màn. Kiếm Xỉ Hồ đang điên cuồng đuổi theo Đằng Phi, Kha Lan Đa Tông Hùng đang điên cuồng đuổi theo Kiếm Xỉ Hồ!

Tốc độ cao chạy trốn trong quá trình, Đằng Phi cảm giác trong thân thể chân nguyên cùng Đẩu Khí đều đạt đến một loại đỉnh phong trạng thái, làm: lúc loại này trạng thái sinh ra thời điểm, hấn vậy mà về uể oải đều cảm giác không thấy, trạng thái tốt đến làm cho người khó có thể tin!

Đằng Phi lúc này đây không có chạy loạn, mà là tận lực lựa chọn những cái...kia chưởng ngại vật hơn địa phương vòng quanh, bởi như vậy có thể rất nhanh tiêu hao sau lưng cái kia hai cái khủng bố gia hỏa thể lực, khiến chúng nó tận lực nhiều chảy ra một ít máu tươi. Thứ hai cũng không trở thành giống như...nữa vừa mới như vậy, tùy tiện nhảy vào đến bên kia ma thú trong địa bàn đi.

Có trời mới biết cái kia xà có thể hay không lại để cho cánh rừng rậm này khắp nơi đều che kín ma thú...

Cái kia xà điên cuồng, Đằng Phi đã được chứng kiến, hấn không muốn đánh bạc vận khí của mình rồi.

Kiếm Xỉ Hồ ma thú cùng Kha Lan Đa Tông Hùng toàn bộ đều bị thương rất nặng, tốc độ cao vận động, nhanh hơn chúng trong thân thể huyết dịch xói mòn tốc độ, thời gian dần trôi qua, chúng đuổi theo tốc độ trở nên chậm...mà bắt đầu, lực lượng theo xói mòn huyết dịch, dần dần theo hấn nhóm:đám bọn họ trong thân thể bị tróc bong đi ra ngoài.

Đằng Phi biết rõ, nhiệm vụ hôm nay, đại khái là không có vấn đề gì!

Rốt cục, so Kiếm Xỉ Hồ phòng ngự cường đại hơn Kha Lan Đa Tông Hùng, đuổi theo Kiếm Xỉ Hồ, một phen chém giết về sau, Kiếm Xỉ Hồ phát ra một tiếng không cam lòng gào thét chết đi rồi, mà Kha Lan Đa Tông Hùng, cũng bởi vì thương

thể quá nặng, đã mất đi năng lực phản kháng, bị Đẳng Phi đang sống đánh chết.

Thanh Long lão tổ thanh âm, theo Đẳng Phi trong đầu vang lên: “Hiện tại, ngươi minh bạch chưa? Vô luận cỡ nào đối thủ cường đại, đều cũng không phải là không thể chiến thắng. Trí tuệ, cũng là thực lực một loại! Trên chiến trường, một cái trí tuệ siêu quần quân sư, nếu bàn về vũ lực, khả năng tùy tiện một tên lính quen, đều có thể đơn giản giết chết hắn, nhưng trí tuệ của hắn, lại có thể lại để cho trăm vạn quân địch tan thành mây khói! Cái này, chính là trí tuệ lực lượng! Hôm nay ta cho ngươi bố trí nhiệm vụ này, ngươi hoàn thành được cũng tạm được, kỳ thật còn có ít nhất mấy chục loại biện pháp, có thể cho tay ngươi bắt nhiễm huyết giải quyết cái này ba đầu ma thú, bất quá cái kia đối với ngươi mà nói, có chút quá mức miễn cưỡng, loại người như ngươi đồ đàn, có thể làm đến bây giờ mức này, đã là rất không dễ dàng, cho nên... Ngươi vượt qua kiểm tra rồi!”

Theo Thanh Long lão tổ cái thanh âm này, Đẳng Phi theo Hồn Vực trong tỉnh lại, lúc này đây, không có giống lần trước như vậy thất kinh, từ trên giường đến rơi xuống, Đẳng Phi nhìn xem hai tay của mình, cảm thụ được trong cơ thể Đấu Khí cùng chân nguyên, hoàn toàn chính xác lại có rõ ràng tăng lên.

Khóe miệng nhin không được nổi lên một vòng vui vẻ đáng tươi cười, vô luận ăn bao nhiêu khổ, chịu nhiều hơn nữa mệt mỏi, hắn đều không để ý, đạt được thực lực tăng lên một khắc này vui sướng, đủ để hòa tan tất cả trả giá gian khổ!

Chương 69

Ngoài cửa sổ cảnh ban đêm như nước, ban ngày ồn ào náo động biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, toàn bộ Lan Hoa Trấn hoàn toàn yên tĩnh.

Lúc này thời điểm, bên ngoài rất xa, bỗng nhiên truyền đến một hồi tiếng bước chân dồn dập, thanh âm rất nhẹ, nếu không phải ban đêm vô cùng yên tĩnh, căn bản là nghe không được những âm thanh này.

Đằng Phi nhảy lên đuôi lông mày, trong lòng tự nhủ đã trở thế như vậy, còn có đến tìm nơi ngủ trọ người sao?

“Chính là trong chỗ này!”

“Không sai, chính là khách điểm này!”

“Vây quanh, để chạy thiếu gia muốn người, chúng ta chịu không nổi!”

Bên ngoài truyền đến một hồi đối thoại thanh âm, Đằng Phi nhướng mày, trong lòng tự nhủ: nguyên lai là người tới bắt đây, lập tức hướng trên giường một nằm, chuẩn bị ngủ.

Hắn mới tới Tây Thùy, ngoại trừ hủ tộc cùng Hải Uy Thành Đằng gia, căn bản không có mặt khác cừu nhân, Hải Uy Thành Đằng gia trên cơ bản bị tiêu diệt sạch sẽ, hủ tộc cũng không có thể phản ánh như vậy nhanh chóng, cho nên những người này căn bản không thể nào là tới bắt hắn đây.

Việc không liên quan đến mình, Đằng Phi cũng không muốn xen vào việc của người khác.

Đón lấy, bên ngoài một hồi ồn ào náo động, có người nhẹ giọng lầm bầm nói: “Thiệt là, cái kia hai cái Girl xinh đẹp đều biết bay, nào có dễ dàng như vậy liền cho bắt được?”

“Chớ nói lung tung, thiếu gia đã có sách lược vẹn toàn, chúng ta bắt quá là đến người trở về!”

“Thật sự sao? Thiếu gia đã đem cái kia hai cái vũ nhân thiếu nữ chế trụ?”

“Hắc, các nàng buổi tối ăn trong thức ăn...”

Đối thoại thanh âm dần dần biến mất, Đằng Phi tâm nhin không được có chút tức giận, nguyên lai là cái thiếu niên hư hỏng, mạnh mẽ đoạt dân nữ hoạt động!

Cố nén phần nộ trong lòng, Đằng Phi không muốn xen vào việc của người khác, chớ nói chi là có thể phát động lớn như vậy trận chiến người, khẳng định không phải người bình thường, mình là đi ra lịch luyện, không phải đi ra xen vào việc của người khác đấy...

Đằng Phi từng lần một tại trong lòng khuyên bảo chính mình.

Lúc này thời điểm, hắn nghe thấy trong khách sạn có người bắt đầu lớn tiếng nguyên rửa mắng lên, bắt quá lập tức, liền không một tiếng động, hiển nhiên là bị dọa.

Đương đương đương!

Đằng Phi cửa phòng bị hung hăng đập vang, Đằng Phi đứng người lên, sắc mặt lạnh như băng đi tới cửa, giữ cửa cái chốt mở ra, nguyên lai tưởng rằng là những cái...kia bắt người đấy, lại không nghĩ rằng, hắn vừa mới mở cửa, liền nhào vào đến hai cái thanh lệ tuyệt luân thiếu nữ, cái kia khiết hoàn mỹ cánh, tại trong bóng tối vậy mà cũng là như thế rõ ràng.

Đằng Phi một cái ngây người công phu, cảm giác được cổ họng mình bên trên bỗng nhiên nhiều ra một thanh băng lạnh và sắc bén đao.

“Đừng lên tiếng, bằng không thì giết ngươi!” Một cái giảm thấp xuống thiếu nữ thanh âm lạnh lùng vang lên.

Cái khác thiếu nữ rất nhanh đóng cửa lại, chen vào cửa cái chốt, sau đó ỷ trên cửa, miệng lớn thở hỗn hển, trong mắt lóe ra tức giận hào quang, hạ giọng nói: “Muội muội, đừng giết người, mau buông ra hắn!”

Đằng Phi có chút giơ hai tay lên, ý bảo chính mình không có ác ý, thần nhiên nói: “Ta nói, có thể hay không đem vũ khí của ngươi lấy ra? Chỉ bằng ngươi bây giờ điểm ấy khí lực, ta một cái tát có thể đập chết ngươi!”

“Ít nói lời vô ích!” Uy hiếp Đằng Phi cái này vũ nhân thiếu nữ đem dao trong tay hướng Đằng Phi yết hầu dùng sức đè ép áp.

Đằng Phi lập tức có chút giận, vốn là hắn có chút đồng tình hai cái này vũ nhân thiếu nữ, tận lực khắc chế chính mình không nên đơn giản ra tay, thật không nghĩ đến, hai nữ nhân này xông vào gian phòng của hắn, thật không ngờ uy hiếp hắn!

Đằng Phi đầu hướng (về) sau hướng lên, một tay lập tức bắt lấy vũ nhân thiếu nữ một cái cổ tay, hơi chút vừa dùng lực, vũ nhân thiếu nữ phát ra một tiếng dòn đập ngăn ngủi kêu đau, trong tay sắc bén dao găm trực tiếp rút xuống, bị Đằng Phi tay kia tiếp được.

Cái khác vũ nhân thiếu nữ thấy thế, liền muốn xông lên công kích Đằng Phi, Đằng Phi lạnh lùng thấp giọng quát nói: “Muốn mạng sống, liền cho ta thành thật một chút!”

Nói qua, dùng sức chấn động, cầm trong tay cầm lấy cái này vũ nhân thiếu nữ chấn khai, cùng cái khác thiếu nữ đụng vào nhau, hai người tất cả đều chật vật té trên mặt đất.

Hai cái vũ nhân thiếu nữ đều trợn mắt há hốc mồm nhìn xem Đằng Phi, trong mắt tràn ngập ảo não, không nghĩ tới, tùy tiện tìm một cái phòng, muốn tránh đi những người kia điều tra, lại xâm nhập liễu một cái thực lực rất mạnh người trong phòng, cho dù có thể đào thoát miệng hổ, chỉ sợ cũng là tiến vào Hang Sói.

Đằng Phi rất nhanh đánh giá liễu gian phòng của mình, hắn ở đây, là một gian phòng trên, gian phòng rất lớn, gần cửa sổ bày biện một cái giường lớn, trừ lằn đó ra, còn có một rất lớn tủ quần áo, cùng một cái rửa mặt thuận tiện gian phòng, lại có là vài thanh đũa ghế dựa cùng một cái bàn tròn. Căn bản không có giấu người địa phương.

Lúc này thời điểm, cách đó không xa hành lang ở bên trong, đã truyền đến thùng thùng tiếng phá cửa âm, hai cái vũ nhân thiếu nữ trong mắt tràn đầy tuyệt vọng, cầu xin nhìn xem Đằng Phi.

Đằng Phi cười lạnh nói: “Liền chưa thấy qua các ngươi như vậy đây, hãm sâu nguy hiểm, không biết cầu người, còn muốn uy hiếp ta, những người kia thực muốn bắt các ngươi, cái đó

cái gian phòng sẽ bỏ qua? Vừa mới giết ta, các người có thể chạy đi rồi hả?”

Vừa mới lấy đao buộc Đằng Phi vũ nhân thiếu nữ dùng sức cắn môi dưới, trong mắt nổi lên một mảnh hơi nước, trong phòng rất đen, Đằng Phi nhìn không tới nét mặt của nàng.

Cái khác vũ nhân thiếu nữ thanh âm dịu dàng nhẹ nói nói: “Thực xin lỗi, vị công tử này, muội muội ta không hiểu chuyện, cầu ngài tha thứ nàng được không nào? Cứu cứu chúng ta a, nếu như có thể tránh thoát lần này nguy cơ, chúng ta tất có thâm tạ!”

“Thâm tạ thì không cần, các người lập tức chui vào dưới giường đi!” Đằng Phi nhìn thoáng qua cái kia cái giường lớn, trầm giọng nói ra.

“A..., cái kia nhiều tạng (bản) a...!” Vừa mới uy hiếp Đằng Phi vũ nhân thiếu nữ hoảng sợ nói, như là bị bao nhiêu vũ nhục, trong thanh âm tràn ngập kinh ngạc cùng phẫn nộ: “Ta mới không đi vào!”

“Vậy cắt cho ta!” Đằng Phi lạnh lùng quát khế nói: “Các người chết sống ta mặc kệ, đừng dắt ta và các người cùng một chỗ không may!”

“Người...” Uy hiếp Đằng Phi chính là cái kia vũ nhân thiếu nữ còn muốn nói điều gì, lại bị cái khác cho giữ chặt, thấp giọng quát nói: “Đến lúc nào rồi rồi, mệnh đều nếu không có, còn muốn tạng (bản) không tạng (bản) vấn đề, mau cùng ta đi vào!”

Nói qua, cái này vũ nhân thiếu nữ lôi kéo không tình nguyện muội muội, rất nhanh chui vào cái kia cái giường lớn xuống, lúc này, Đằng Phi cửa phòng, bị hung hăng nện vang.

“Mở cửa! Mở cửa nhanh!” Bên ngoài truyền đến không kiên nhẫn gào thét.

“Ai a.....” Đằng Phi ngáp một cái, tiện tay cầm trong tay cái thanh kia sắc bén dao găm thu được trong ngực, giả bộ như mơ mơ màng màng bộ dạng, đem cửa phòng mở ra.

Vừa mới mở cửa, liền cảm giác được có một cỗ lực lượng khổng lồ truyền đến, Đằng Phi không có chút nào phản kháng, tùy ý cỗ lực lượng này đem thân thể của mình đẩy ra vài bước

xa, đặt mông ngồi dưới đất, đang thích ngồi ở cái kia cái giường lớn bên giường, lập tức hoảng sợ nói: “Các người... Các người là người nào? Các người là cường đạo? Không nên đoạt ta, ta... Ta không có tiền, ta không có tiền!”

“Móa nó, chúng ta không phải cường đạo, lại loạn hô một đao chém chết người!” Trong bóng tối, một người tức giận nói, lập tức mở ra hộp quẹt, trong phòng lập tức sáng lên.

Đặng Phi một đôi thanh tịnh trong mắt tràn đầy thần sắc kinh khủng, tay có chút run rẩy, đôi má kịch liệt run rẩy, hiển nhiên là cực sợ.

Đi vào phòng có chừng ba bốn người, vốn là Đặng Phi tưởng rằng nhà ai thiếu niên hư hỏng chó săn, ai ngờ hắc chỉ (cái) nhìn thoáng qua, đã biết rõ sự tình cùng tự mình nghĩ có xuất nhập, những người này trên người, đều mang theo một cổ buri hắc thiết huyết khí tức, Đặng Phi cẩn thận quay về suy nghĩ một chút, tựa hồ chính mình ngày đầu tiên tiến vào Hồn Vực thời điểm, những cái...kia chiến sĩ trên người, thì có loại này khí tức!

Bọn họ là quân nhân!

Đặng Phi không khỏi có chút cảm thấy đau đầu, tâm nói mình sẽ không trong lúc vô tình cuốn vào đến một hồi cực lớn trong sóng gió phong ba đi a?

Bất quá đón lấy, hắc liền yên lòng, bởi vì bên ngoài lại tiến tới một người thập phần cao ngạo trung niên nam nhân, xem trung niên nhân này diễn xuất cử chỉ, tựa hồ hay (vẫn) là thiếu niên hư hỏng mạnh mẽ đoạt dân nữ...

Trung niên nhân nhìn chung quanh một vòng, lạnh lùng mà hỏi: “Nơi đây cũng không có sao?”

Đặng Phi trông thấy mấy cái đàn ông đều nhíu mày, trong thần sắc có nhiều khinh thường, hiển nhiên, bọn hắc cũng không thích người trung niên này.

Sáng khai mở hộp quẹt người kia nói: “Không có, căn phòng này ở bên trong, chỉ (cái) có một đứa bé, người xem, bị chúng ta sợ tới mức không nhẹ!”

Trung niên nhân kia nhìn về phía Đặng Phi, ánh mắt cực kỳ tối tăm phiến muộn, Đặng Phi hai mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, cùng

trung niên nhân này chống lại, kìm lòng không được rùng mình một cái, cái này không thể là giả đấy, Đằng Phi cảm giác trung niên nhân này hai mắt phảng phất có thể xem thấu hết thủy tựa như, bị nhìn hấn lầy, phảng phất bị một cái độc xà cho nhìn chăm chăm vào.

Đằng Phi rốt cục xác định, sự tình so với chính mình muốn muốn nghiêm trọng rất nhiều!

“Đừng... Đừng giết ta, ta, ta không có tiền...” Đằng Phi run rẩy nói qua, hàm răng đều trắng run lên, phát ra lộp bộp lộp bộp thanh âm.

Ánh mắt tối tăm phiến muện trung niên nhân chăm chăm vào Đằng Phi nhìn hồi lâu, sau đó mới lạnh lùng nói: “Cứ như vậy một gian khách sạn, trước sau thủy chung có người giám thị lầy, vậy đối với vũ nhân thiếu nữ lại chính miệng ăn liễu Nhuyễn cốt tán, cho dù các nàng mọc ra cánh, cũng căn bản không có khả năng bay ra ngoài, các nàng nhất định vẫn còn trong khách sạn này, tiếp tục lục soát, lục soát không được, chính các người đi theo thiếu gia nói rõ a!”

Mấy cái đàn ông không có lên tiếng, theo Đằng Phi trong phòng lui ra ngoài, trung niên nhân kia người cuối cùng đi ra ngoài, đi tới cửa, đột nhiên quay đầu, hướng về phía vừa muốn nhả ra tức giận Đằng Phi quát hỏi: “Người đem cái kia hai cái vũ nhân thiếu nữ cất ở đâu?”

“À? Thập... Cái gì vũ nhân thiếu nữ? Ta... Ta buổi tối lúc ăn cơm, trông thấy hai cái vũ nhân thiếu nữ, các người là muốn bắt các nàng sao?” Đằng Phi vẻ mặt mờ mịt nhìn xem trung niên nhân.

Trung niên nhân híp mắt, lại lạnh lùng nhìn chăm chăm Đằng Phi vài lần, sắc mặt có chút hòa hoãn xuống, gật gật đầu:

“Đúng vậy, người cũng đã biết các nàng ở đâu? Người muốn nói cho ta mà nói..., ta có thể cam đoan người cả đời vinh hoa phú quý!”

Đằng Phi trong ánh mắt nổi lên một vòng vẻ tham lam, ngực đều kịch liệt phập phồng liễu vài cái, lè lưỡi, liếm liếm hơi khô khô bờ môi, vô cùng động tâm nói ra: “Đại nhân yên tâm, loại nhỏ (tiểu nhân) tuy nhiên không biết đại nhân là người nào, nhưng loại nhỏ (tiểu nhân) tin tưởng đại nhân lời nói...”

Dưới giường, cái kia hai cái vũ nhân thiếu nữ hoàn toàn ngừng thở, khăn trương được tốt đỉnh, các nàng biết rõ, mạng của các nàng, giờ phút này liền hoàn toàn nắm giữ ở thiếu niên này trong tay, một khi thiếu niên này bị lợi dụ, đem các nàng giao ra đi, các nàng đó thì xong rồi. Muốn chết chính là, các nàng lúc trước còn bức bách thiếu niên này kia mà, hiện tại, liền đối hẩn hứa dùng lãi nặng cơ hội đều không có!

“Ừ, người cũng đã biết tung tích của các nàng?” Trung niên nhân trên mặt lộ ra dáng tươi cười, hẩn thủy chung cho rằng, cái kia hai cái vũ nhân thiếu nữ không có khả năng chạy đi, khẳng định ở nơi này trong khách sạn, hơn nữa nhất định có người đem các nàng dấu đi, nhưng hiển nhiên không thể nào là thiếu niên này.

Thiếu niên này vẻ mặt đơn thuần, hơn nữa một chút thực lực đều không có, vừa mới mở cửa đều có thể đem hẩn chấn động ngã ngòai dưới đất, tại chính mình uy áp xuống, có rất ít người có thể đánh đến ở, chớ nói chi là như vậy một thiếu niên.

Nhìn hẩn cái kia vẻ mặt sợ hãi cùng tham lam, đã biết rõ loại người này về sau cũng là một cái căn bã, khí tiết nghĩa khí và vân vân, đối (với) loại người này mà nói, căn bản chính là chó má, loại người này hẩn đã thấy nhiều, vì lợi ích cùng mạng sống, bọn hẩn thậm chí có thể bán đứng chính mình lão tử...

“Ta, ta không biết.” Đằng Phi cẩn thận từng li từng tí, vô cùng thành khẩn nói: “Nếu không, ta đi giúp đỡ đại nhân cùng một chỗ tra tìm tung tích của các nàng a, chỉ cần đại nhân nói lời giữ lời...”

“Cút!” Trung niên nhân bỗng nhiên trở mặt, tức miệng mắng to: “Thu hồi người điếm này tiểu tâm tư, mẹ kiếp, người... Người thẳng nhãi con... Ta dùng người tra cái rắm a...!”

Nói qua, bịch một tiếng, hung hăng đóng cửa lại, trung niên nhân bị tức được không nhẹ, trên mặt còn cảm giác được có chút nóng hổi, trong nội tâm thầm mắng: xem ra chính mình thật sự là nóng lòng, vậy mà tin tưởng một cái tham lam tiểu thí hài khả năng giúp đỡ đến chính mình.

Thẹn quá hoá giận trung niên nhân lớn tiếng rít gào nói: “Cho ta triệt để đầu tra, bất kỳ một cái nào nơi hẻo lánh cũng không

muốn buông tha, dưới giường, trong tủ chén, mẹ kiếp, ta cũng không tin, các nàng còn có thể biến mất...”

Chương 70

Trong phòng lập tức lâm vào một mảnh yên tĩnh, cùng bên ngoài gà bay chó chạy hình thành tươi sáng rõ nét đối lập, Đằng Phi lau một cái mồ hôi lạnh trên trán, thở phào một cái, hẳn biết rõ, không có ngoài ý muốn, chính mình tạm thời an toàn!

Vừa mới người trung niên kia, mang đến cho hắn áp lực cực lớn, thực lực quả thực thâm bất khả trắc! Đằng Phi không khỏi có chút cảm tạ thân thể của mình bên trong đích cái kia xà, nếu không phải hai ngày này nó đối với chính mình tiến hành đặc huấn, chỉ sợ rất khó đứng vững trung niên nhân này mang cho hắn áp lực thật lớn.

Người trung niên này thực lực, tuyệt đối là so Lãnh Nguyên Dĩ còn cường đại hơn!

Bởi vì cho dù đối mặt Lãnh Nguyên Dĩ thời điểm, Đằng Phi cũng không có loại cảm giác này, loại này vô hình uy áp, thậm chí so vừa mới tại Hồn Vực ở bên trong, đầu kia lục giai ma thú Kha Lan Đa Tông Hùng cùng hai đầu ngũ giai Kiếm Xi Hổ chung vào một chỗ còn cường đại hơn.

Hô!

Đằng Phi thở phào một cái, bởi vì thực lực tăng lên mà sinh ra cái kia một điểm vui sướng sớm biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, trên đời này cường giả quá nhiều, chính mình chút điểm không quan trọng thực lực, căn bản cũng không giá trị nhắc tới a...!

Giờ phút này giấu ở hắn dưới giường cái kia hai cái vũ nhân thiếu nữ, cũng có một loại sống sót sau tai nạn cảm giác, vừa mới trung niên nhân phóng xuất ra uy áp, không chỉ là Đằng Phi, các nàng hai cái cũng là cảm động lây, thậm chí một lần bởi vì nàng nhóm:đám bọn họ phải ở chỗ này bị bắt được, rất khó tin tưởng, cái nhân loại này thiếu niên, vậy mà cứng rắn cho lừa dối đi qua.

Nhân loại quả nhiên không có một cái nào thứ tốt, đều là như thể xảo trá vô sỉ!

Cái kia uy hiếp qua Đằng Phi vũ nhân thiếu nữ tức giận tại trong lòng suy nghĩ, bởi vì Đằng Phi vừa mới biểu hiện ra ngoài mềm yếu cùng sợ hãi, mà ngay cả nàng đều bị lừa gạt đi qua, nếu không phải tỷ tỷ dốc sức liều mạng ngăn chặn nàng, nàng thậm chí muốn một cước đem thiếu niên này đạp ra ngoài, sau đó chính mình đứng ra, cũng không muốn thành toàn cái này đáng chết nhân loại tiểu tử phú quý mọn.

Kết quả là, nàng mới hiểu được, nguyên lai tiểu tử này là tại cứu các nàng, vừa mới cái kia hết thảy, đều là giả bộ! Cho nên hấn tại cảm kích đồng thời, cũng không khỏi sinh ra “Nhân loại quá xảo hoạt” ý niệm trong đầu.

Toàn bộ khách sạn tất cả gian phòng, tất cả đều bị đám người kia thăm thức điều tra liễu một lần, đích thật là không có buông tha bất kỳ một cái nào nơi hẻo lánh, duy chỉ có Đằng Phi gian phòng này, cũng không có người tiến đến điều tra.

Vừa mới thủ lĩnh của bọn hấn đã chăm chú điều tra qua, nếu như bọn hấn lại đến điều tra, há không là không tin thủ lĩnh? Nhìn xem nỗi giận trung niên nhân, ai dám đi sờ hấn rủi ro.

Cho nên nói, từ xưa đến nay, trong lịch sử rất nhiều bất khả tư nghị tìm được đường sống trong chỗ chết sự tích, đều có được kinh người trùng hợp, cái kia chính là, tất cả mọi người cho rằng tuyệt không thể nào địa phương, thường thường, liền là mục tiêu của bọn hấn chỗ!

Đằng Phi thủy chung không dám làm ra cái gì cử động, hấn thậm chí chạy tới cửa, đem cửa phòng mở ra, sau đó về mặt hoảng sợ nhìn qua những cái...kia tới tới lui lui người, từ đầu đến cuối, cũng không ai để ý tới hấn, thậm chí ngay cả hướng trong phòng của hấn nhìn qua liếc hứng thú đều không có.

Đằng Phi hành động này, nhưng lại đem dưới giường vậy đối với vũ nhân thiếu nữ tỷ muội cho dọa cái bị giày vò.

Đám người kia còn kém đem cái này khách sạn cho hủy đi, giăng co hơn nửa đêm, vẫn là không thu hoạch được gì, lại đang bên ngoài khách sạn trong hoa viên giăng co rất lâu,

thẳng đến phương đông lộ ra một tia ngân bạch sắc, sắc trời đẽ sáng, đám người kia mới tức giận lui đi.

Đằng Phi lúc này thời điểm, mới đóng cửa phòng, lẩm bẩm nói: “Cuối cùng là đi nha...” Dem thân thể của mình trùng trùng điệp điệp hương trên giường quăng ra, ngáp một cái: “Vây ta!”

“Này, tiểu tử, chúng ta làm sao bây giờ?” Dưới giường lo lắng hải hùng liễu cả đêm vũ nhân thiếu nữ lập tức bất mãn thấp giọng chất vấn, vừa mới Đằng Phi tướng môn rộng mở cử động, sợ tới mức nàng tâm đều nhanh nhẩy ra ngoài, hiện tại nơi này khách sạn rốt cục khôi phục yên tĩnh, một cỗ lửa giận lập tức theo nàng đáy lòng bay lên.

Bất quá này sẽ nàng cũng không dám theo dưới giường leo ra, lúc trước không muốn đi vào, hiện tại, lại là có chút không dám đi ra, có trời mới biết những người kia có thể hay không giết cái hồi mã thương, một lần nữa trở về lục soát một lần?

“Gặp quỷ rồi, ai quản các ngươi làm sao bây giờ? Ngươi lấy đao uy hiếp ta, ta cũng còn không có tính sổ với ngươi, hiện tại lại cứu ngươi rồi, đã đủ có thể, các ngươi đi nhanh lên đi, bọn hần nhất thời bán hội sẽ không trở về, ta muốn đi ngủ rồi!” Đằng Phi nói ra.

“Ngươi... Không cho ngươi ngủ!” Uy hiếp Đằng Phi chính là cái kia vũ nhân thiếu nữ tức giận lấy tay gõ vài cái ván giường, tức giận nói: “Không cho phép nằm ở trên đầu của ta! Còn có, vừa mới rõ ràng cũng đã an toàn, ngươi vì cái gì còn muốn đem cửa mở ra?”

Đằng Phi lập tức nổi giận, ngồi xuống, lạnh lùng nói: “Vây ngươi muốn thế nào? Nếu không các ngươi hiện tại liền đi ra ngoài, cút nhanh lên, ta thiếu chút nữa bị các ngươi liên lụy chết! Các ngươi cho rằng người trung niên kia là ngu ngốc sao? Lại để cho hần cảm giác được có bất kỳ một điểm chỗ không đúng, hần đều sẽ không bỏ qua, toàn bộ khách sạn tất cả dưới giường đều bị bay qua, ngoại trừ ta chỗ này, ngươi biết tại sao không? Thật sự là ngu xuẩn! Đồ đàn! Ngu không ai bằng!”

Đằng Phi mắng xong cảm thấy tâm tình thoải mái rất nhiều, đột nhiên nghĩ đến, đây không phải cái kia con rắn chết lờ của

miệng ấy ư, ta như thế nào học xong...

Bất quá bị Đằng Phi đổ ập xuống cho mắng một trận, Vũ Nhân Tộc thiếu nữ tự biết đuối lý, cũng ngậm miệng lại, nàng chẳng qua là cảm thấy sợ hãi cùng phần nộ, lại cũng không ngốc, cũng minh bạch thiếu niên này nhưng thật ra là thông minh tuyệt đỉnh, nếu như không phải cái kia sao cô bố nghi trận, rất khó nói những người kia sẽ không tiến đến lại điều tra một lần.

Lúc này thời điểm, cái khác theo chui vào dưới giường liền không có lên tiếng qua vũ nhân thiếu nữ thanh âm dịu dàng mà nói: “Vị công tử này, thật sự là xin lỗi rồi, muội muội ta tùy hứng đã quen, nàng không có ý xấu...”

“Được rồi được rồi, ngươi cũng chớ giải thích, trên đời này làm chuyện xấu chưa hẳn đều là người xấu, làm cho nàng quản tốt miệng của mình thì tốt rồi!” Đằng Phi không kiên nhẫn nói qua, sau đó nói: “Hai người các ngươi, có phải hay không ý định tại giường của ta hạ trốn tránh không ra ngoài?”

“Hừ!” Uy hiếp qua Đằng Phi vũ nhân thiếu nữ phát ra hừ lạnh một tiếng, nhưng không có nói cái gì nữa.

Cái khác vũ nhân thiếu nữ ôn nhu nói: “Chúng ta bị trúng độc, toàn thân vô lực, chúng ta cũng không biết độc này lúc nào mới có thể tản đi, vị công tử này, ngươi có thể giúp chúng ta chạy đi sao? Chúng ta tất có thâm tạ!”

“Chạy đi? Các ngươi đừng có nằm mộng! Liền xem tối hôm qua bộ dạng này trận chiến, các ngươi trêu chọc người đến đầu khẳng định thật lớn, hôm nay cái này Lan Hoa Trần chỉ sợ sớm đã bị thiết hạ thiên la địa võng, trốn? Như thế nào trốn? Các ngươi giáo giáo ta?” Đằng Phi tức giận nói.

Dưới giường một hồi sột sột soạt soạt thanh âm, hai cái vũ nhân thiếu nữ bò lên đi ra, vốn là trơn bóng không rãnh, như là loại bạch ngọc lông vũ, giờ phút này đeo đầy tro bụi, thanh lệ tuyệt luân trên mặt, cũng tất cả đều là tro.

“Phi! Phi!” Vũ nhân thiếu nữ muội muội dùng sức vuốt bụi bậm trên người, vẻ mặt xúi quẩy, sau đó một đầu xông vào giặt rửa trong phòng tắm.

Vũ nhân thiếu nữ tỷ tỷ thì là ưu nhã xuất ra một cái tay cuốn, xoa xoa trên mặt tro, sau đó đứng ở nơi đó, nhìn xem Đằng

Phi ôn nhu nói: “Vị công tử này, ta biết rõ ngươi là một người tốt, nói cách khác, ngươi đại khái có thể đem tở muối chúng ta bán đứng cho những người kia, đổi lấy vinh hoa phú quý, có thể ngươi không có làm như vậy, muối muối ta chọc giận ngươi mất hứng, ta thay nàng cho ngươi bồi tội rồi.”

Đằng Phi khoát khoát tay, nói ra: “Tốt rồi, ta cũng không cùng nàng không chấp nhận, các ngươi về sau chớ liên lụy ta là được rồi, mọi người bỏ qua tất cả đường...”

Đằng Phi không đợi nói xong, đã nhìn thấy cái này vũ nhân thiếu nữ tở tở lã chã - chực khóc nhìn mình, thở dài một tiếng, liếc mắt, ngã xuống giường, nói ra: “Tính toán ta không may!”

Nói qua, từ trong lòng ngực móc ra một cái tinh xảo bình sứ nhỏ, ném cho vũ nhân thiếu nữ tở tở: “Bên trong đan dược, là Giải Độc Đan, phục dụng hai hạt trước thử xem, có thể hay không cởi bỏ trong các ngươi độc, nếu như hữu hiệu, liền cho muối muối của ngươi cũng ăn hai khóa, sau đó... Sau đó các ngươi liền bay ra ngoài a, ta tin tưởng, những người kia cho dù càng lợi hại, cũng không cách nào ngăn cản các ngươi bay ra Lan Hoa Trấn.”

Vũ nhân thiếu nữ tở tở lập tức vẻ mặt kinh hỉ, hướng về phía Đằng Phi dịu dàng cúi đầu: “Công tử đại ân đại đức, Vũ Lan Tử Huyền suốt đời khó quên!” Nói qua, mở ra bình sứ, đổ ra hai hạt xanh biếc dược hoàn, muốn hướng trong miệng đưa đi.

“Tở tở không nên...” Vũ nhân thiếu nữ muối muối theo phòng tẩm lao tới, muốn ngăn trở Vũ Lan Tử Huyền, bất quá lúc này, Vũ Lan Tử Huyền đã đem cái kia hai hạt dược hoàn ngậm vào trong miệng, nuốt xuống.

Nhìn xem muốn ngăn cản muối muối của mình, khẽ cười nói: “Thiên Nguyệt, không được hồ đồ, công tử hẳn muốn muốn hại ta nhóm:đám bọn họ, đêm qua liền làm rồi. Tở đã nói với ngươi bao nhiêu lần, nhân loại cũng không hoàn toàn là người xấu.”

Vũ Lan Thiên Nguyệt nhìn xem tở tở, sau đó hung hăng trừng mắt liếc Đằng Phi, nói ra: “Ngươi nếu là dám hại tở tở của ta, ta ta không để yên cho ngươi!”

Đặng Phi bữu môi, nói ra: “Cái kia, Vũ Lan Tử Huyền đúng không, đem đan dược trả lại cho ta, không nhìn được nhân tâm tốt, ta còn không để cho ngươi ăn hết đây này!”

Vũ Lan Tử Huyền hướng về phía Đặng Phi lộ ra một cái tràn ngập áy náy đáng cười, đổ ra hai hạt dược hoàn, đối (với) muội muội nói ra: “Thiên Nguyệt, đừng hồ đồ, nghe lời, đem cái này ăn hết, nó thật sự có thể cởi bỏ chúng ta độc!”

“Thật sự sao?” Vũ Lan Thiên Nguyệt vẻ mặt không tin nhìn xem tỷ tỷ, do dự mà tiếp nhận cái này hai hạt dược hoàn, lại nhìn sang Đặng Phi, sau đó mới cẩn thận từng li từng tí nuốt vào.

Sau một lát, Vũ Lan Thiên Nguyệt trên mặt lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, kinh ngạc nói: “YAA.A.A., thật đúng là có tác dụng a...!”

Đặng Phi hừ một tiếng, đem mặt chuyển tới bên trong, sau đó kéo qua cuộc đời, mơ hồ tại trên đầu mình, buồn bực thanh âm nói ra: “Khôi phục liền cắt nhanh lên, chớ liên lụy ta!”

“Ngươi...” Vũ Lan Thiên Nguyệt bị tức được giận sôi lên, mà ngay cả chính cô ta đều có chút không hiểu nổi, này nhân loại thiếu niên rõ ràng là chính mình tỷ muội ân nhân cứu mạng, nhưng vì cái gì vừa nhìn thấy cái khuôn mặt kia mặt, liền vô cùng khó chịu, có loại muốn đánh hấn xúc động đầu này?

“Tốt rồi, vị công tử này, Tử Huyền có thể có hạnh biết rõ công tử tính danh sao? Công tử yên tâm, Tử Huyền tỷ muội, tuyệt sẽ không lại liên lụy công tử, biết rõ công tử tính danh, ngày sau chắc chắn báo đáp!” Vũ Lan Tử Huyền thanh âm rất ôn nhu, tuy nhiên trên người lông vũ dính đầy tro bụi, nhưng không chút nào không ảnh hưởng nàng khí chất cao quý.

“Được rồi, ta không cầu các ngươi báo đáp, các ngươi nếu như khôi phục, liền đi nhanh lên đi, ta còn muốn ngủ!” Đặng Phi giọng buồn buồn, từ trên giường truyền đến,

Vũ Lan Tử Huyền nhìn thoáng qua sắc trời bên ngoài, một hồi sẽ qua, mặt trời đoán chừng muốn đi ra, giăng co một đêm, hiện tại hẳn là những người kia phòng bị yếu nhất thời điểm, tuy nhiên các nàng biết bay, có thể những người kia tên nổ lại

là có thể uy hiếp được các nàng, cho nên, thừa dịp cái lúc này thoát đi Lan Hoa Trấn, là lựa chọn tốt nhất.

Do dự một chút, Vũ Lan Tử Huyền theo trên người lấy ra một khối ngọc bội, nhẹ nhàng phóng tới bên giường, ngăn lại muốn nói điều gì muội muội, ôn nhu nói: “Công tử đại ân, Tử Huyền khắc trong tâm khảm, ngày sau công tử nếu có điều cầu, chỉ cần cầm khối ngọc bội này, đi vũ nhân bộ tộc tìm ta, Tử Huyền nhất định hữu cầu tất ứng!”

Nói qua, thật sâu nhìn thoáng qua đem mình che tại trong chăn Đăng Phi, Vũ Lan Tử Huyền kéo qua muội muội, lặng yên đã đi ra Đăng Phi gian phòng.

Chương 71

Hai người không có lựa chọn theo Đằng Phi gian phòng ly khai, chính là sợ làm phiền hà Đằng Phi, này sẽ khách sạn hành lang cực kỳ yên tĩnh, đến một lần tất cả ở khách đều bị kinh hãi đến, không dám ra đến, thứ hai bị giăng co một đêm, hiện tại hầu như đều tại ngủ say.

Vũ Lan Tử Huyền lôi kéo Vũ Lan Thiên Nguyệt, hai người tới khách sạn tầng cao nhất, Đằng Phi đan dược, hoàn toàn chính xác rất hữu hiệu dùng, hai người thân trúng Nhuyễn cốt tán độc tính, hoàn toàn biến mất.

Vũ Lan Thiên Nguyệt nhìn xem khách điểm này, oán hận nói: “Chết tiết chủ quán, vậy mà hạ độc đến hại chúng ta, về sau nếu là có cơ hội, ta tuyệt sẽ không bỏ qua bọn hắn!”

Vũ Lan Tử Huyền thân nhiên nói: “Còn không phải những người kia bức bách đây, hạ mệnh lệnh muốn, phải bắt cầm người của chúng ta mới có thể hận, tốt rồi, muốn báo thù, về sau có rất nhiều cơ hội, chúng ta chạy đi nói sau!”

Vũ Lan Thiên Nguyệt nhẹ gật đầu, đi theo tỷ tỷ cùng một chỗ, triển khai sau lưng vậy đối với trắng noãn như ngọc cánh, nhẹ nhàng chấn động, lập tức bay lên không trung, hầu như trong nháy mắt, liền bay lên rất cao không trung.

Đối với Vũ Nhân Tộc mà nói, bầu trời, mới là địa bàn của các nàng ! Bay lên không trung, trên cơ bản liền có nghĩa là, các nàng tự do!

Rốt cục chạy ra thăng thiên, không biết tại sao, Vũ Lan Thiên Nguyệt tại thở dài một hơi đồng thời, trong đầu, lại tìm lòng không được xuất hiện cái kia gương thanh tú nhân loại thiếu niên gương mặt, không khỏi tại trong lòng âm thầm chửi bới một tiếng: đáng chết, cái này đáng chết nhân loại tiểu tử, đều bị ta lưu lại tâm lý Âm Ảnh rồi!

Vũ Lan Tử Huyền nhìn thoáng qua phía dưới càng ngày càng nhỏ khách sạn, đến cuối cùng, mà ngay cả toàn bộ hoa lan thành đều có chút thấy không rõ rồi, trong nội tâm cũng muốn nảy sinh cả nhân loại kia thiếu niên, cái kia gương tinh xảo trên mặt, chẳng biết tại sao, bỗng nhiên bay lên hai luồng phi sắc đỏ ửng.

“Không xong, các nàng chạy thoát, mau nhìn!” Cho đến lúc này, như trước canh giữ ở khách sạn người xung quanh rốt cục phát hiện cái kia hai cái đã biến thành điểm đen vũ nhân thiếu nữ, không khỏi phát ra tiếng kinh hô.

“Không sai, chính là các nàng, mẹ kiếp, gặp quỷ rồi, các nàng là như thế nào chạy đi hay sao?”

“Các nàng không phải trúng Nhuyễn cốt tán sao? Như thế nào còn có thể phi?”

“Hai cái này vũ nhân thiếu nữ là từ đâu bay đi hay sao?”

Trong lúc nhất thời, canh giữ ở khách sạn người xung quanh lập tức loạn cả một đoàn, tất cả mọi người trong mắt, tất cả đều lộ ra không dám tin thần sắc, những người này liếc mắt nhìn nhau, đều từ đối phương trong mắt thấy được vẻ sợ hãi, khi bọn hắn những người này mí mắt phía dưới, hãy để cho vậy đối với vũ nhân tỷ muội trốn, phía trên nếu là trách tội xuống, bọn hắn những người này nhất định là chịu không nổi!

Lúc này thời điểm, một cái đầu mục bộ dáng người trầm giọng nói ra: “Các nàng là từ chỗ nào bay đi hay sao?”

Có người vừa đem ngón tay hướng khách sạn, lập tức bị người bên cạnh một cái tát đánh rớt, cười lạnh nói: “Ai xem thấy các nàng là từ khách điểm này bay ra ngoài hay sao?”

Cái kia người nhất thời phục hồi tinh thần lại, hướng về phía thủ lĩnh bộ dáng người ta nói nói: “Các nàng là theo bên cạnh dân trạch bay ra ngoài đấy!”

Những người khác đều đi theo trăm miệng một lời phụ họa đứng lên: “Không sai, chúng ta đều trông thấy, vậy đối với vũ nhân yêu nữ, là từ bên cạnh cái kia vào lúc ở giữa dân trạch bay ra ngoài đấy!”

Cái kia thủ lĩnh bộ dáng người lạnh lùng cười cười: “Đã như vậy, các ngươi còn đứng ngây đó làm gì? Còn không lập tức đi

đem cái kia dân trạch ở bên trong, chết tiệt, to gan lớn mật đấy, dám giấu kín tội phạm quan trọng người cho ta cầm ra đến? Hừ hừ, tặc đảm bao thiên người, nhất định sẽ phản kháng đấy...”

Những người khác lẫn nhau liếc nhau một cái, yên lặng gật đầu, bọn họ cũng đều biết, đầu lĩnh một câu, liền quyết định một cái người vô tội gia đình bị diệt môn.

Bất quá, vì trốn tránh trách nhiệm, đâu còn lo lắng cái khác? Dù sao người chết, cùng chính mình lại không có vấn đề gì!

“Vâng!” Một đám người như lang như hổ nhảy vào đến khách sạn bên cạnh một nhà dân trạch ở bên trong, bên trong lập tức vang lên một hồi kêu khóc thanh âm, thanh âm rất nhanh quy về bình tĩnh, đám người kia dẫn theo bốn năm khối máu chảy đầm đìa đầu người từ bên trong đi tới, trong đó còn có hai cái rõ ràng cho thấy hài tử đầu người, vừa đi vừa mắng: “Dám bao che giấu kín quân đội tội phạm quan trọng, còn dám phản kháng, quả thực chính là to gan lớn mật!”

Đằng Phi ở bên này, vừa vặn đối với những thứ này vây quanh khách sạn người, tuy nhiên khoảng cách rất xa, nghe không được những người kia đang nói cái gì, nhưng đứng ở bên cửa sổ, lẳng lặng mắt thấy một màn này Đằng Phi hay (vẫn) là gắt gao nắm chặt nắm đấm, trong mắt bắn ra sát khí lạnh như băng, thật lâu, mới hít sâu một hơi, lẩm bẩm nói: “Một đám con súc sinh chết tiệt!”

Vu oan giá họa!

Ngoại trừ cái này, còn có thể là cái gì?

Đám người kia rõ ràng bởi vì Vũ Lan Tử Huyền tử muội thành công thoát đi, sợ hãi thừa gánh trách nhiệm, liền lung tung giết người một nhà góp đủ số, đơn giản là từ chối trách nhiệm mà thôi.

Chỉ mong, có một ngày người nhà của các người, cũng sẽ bị người cầm lấy đi góp đủ số!

Đằng Phi lạnh lùng lẩm bẩm một câu, tâm tình rất là ác liệt nằm lại trên giường, mê đầu ngủ say.

Cái này một giấc một hơi, ngủ đến gần giữa trưa mới tỉnh lại, đằng phi sau khi thức dậy, xuống dưới dùng cơm, tại khách

sạn trong tửu quán, trong tai khắp nơi đều là về đêm qua sự tình nghị luận.

Mọi người hoặc là chưa tỉnh hồn, hoặc là hào hứng bùng bùng bàn về, trên mặt biểu lộ, đều rất hưng phấn.

Lúc này thời điểm, phu xe ngựa trông thấy Đằng Phi, cũng là về mặt hưng phấn gom góp tới, thấp giọng hỏi: “Thiếu gia, ngày hôm qua trong đêm...”

Đằng Phi khoát tay áo, nói ra: “Ta đói bụng, ngày hôm qua trong đêm bị giày vò được không có cách nào khác nghỉ ngơi, trước làm cho ăn chút gì đến đây đi!”

Phu xe ngựa nhìn xem Đằng Phi khởi sắc không được tốt bộ dạng, lý giải nhẹ gật đầu, nghĩ thâm vị này cũng không tự cao tự đại thiếu gia, chắc hẳn cho tới bây giờ chưa từng gặp qua loại chuyện này, đêm qua, cũng là bị sợ hãi a?

Ăn cơm xong về sau, Đằng Phi cũng không muốn tại đây Lan Hoa Trấn ở lâu, cho dù đêm qua trung niên nhân kia không có xem xảy ra vấn đề gì đến, buổi sáng lại mắt thấy những người kia hành vi, nhưng Đằng Phi hay (vẫn) là không muốn cho đối phương lưu lại bất luận cái gì thời cơ lợi dụng. Vạn nhất trung niên nhân kia phục hồi tinh thần lại, cảm giác được không đúng, lại tìm đến mình phiền toái, đây chẳng phải là quá xui xẻo?

Phu xe ngựa cũng hiểu được Lan Hoa Trấn bầu không khí có chút không đúng, không muốn ở chỗ này làm nhiều dừng lại, vì vậy, dựng lên xe ngựa, lôi kéo Đằng Phi, hướng Lan Hoa Trấn cửa thành phía Tây bước đi.

Quả nhiên, cửa thành nơi đây kiểm tra trở nên cực kỳ nghiêm khắc, ngày bình thường ra vào thành căn bản không có người tới kiểm tra, nhưng hôm nay mặc kệ là người nào, đều phải tiếp nhận kiểm tra.

Thậm chí không người nào dám vì thế phát ra phản nản, bởi vì đại lượng quân binh, cầm trong tay lợi khí liền đứng ở một bên, phát hai câu bực tức không quan trọng, cần phải vì thế ném đi tánh mạng, vậy quá không đáng rồi.

Đến phiên Đằng Phi bọn hắn lúc, phu xe ngựa cẩn thận từng li từng tí xuất ra chứng minh thân phận của mình công văn, giao

cho cửa thành thủ vệ, như bọn hắc những thứ này quanh năm hành tẩu ở các nơi ở giữa xa phu, cũng có xe đi phát công văn, dùng để chứng minh thân phận, một khi đã xảy ra chuyện gì cố, đại lý xe cũng sẽ (biết) phụ trách xử lý, vì thế, bọn hắc hàng năm cũng muốn nộp lên cho đại lý xe một bộ phận lợi nhuận.

“Bên trong kéo là người nào?” Thủ vệ binh sĩ yêu cầu phu xe ngựa mở cửa xe, lập tức trông thấy quần áo hoa lệ Đằng Phi, đang có chút sợ hãi nhìn qua hắc.

Binh sĩ lắc đầu, nói ra: “Đi nhanh lên, kẻo trễ!”

Phu xe ngựa thở dài một hơi, giơ lên roi, hai thất cường tráng con ngựa cao to giơ lên tám cái chân, rất nhanh chạy trốn.

Đã qua một hồi lâu, Lan Hoa Trấn đã biến thành một cái chấm đen thời điểm, Đằng Phi để xuống xe ngựa bức màn, thở phào một cái, trong lòng tự nhủ, cuối cùng thoát ly cái địa phương đáng chết kia!

Đằng Phi lấy ra trong ngực cái kia khối ôn nhuận ngọc bội, lớn cỡ bàn tay ngọc bội phía trên, tạo hình lấy một cái thập phần tinh xảo vũ nhân thiếu nữ, bộ dáng ngược lại là cùng cái kia Vũ Lan Tử Huyền có phần có vài phần chỗ tương tự, trông rất sống động, khuôn mặt như vẽ, khối ngọc này phẩm chất thượng thừa, có thể nói bảo vật. Không nói chuyện chạm trổ, bản thân cũng đã là giá trị liên thành rồi.

Bay qua mặt sau, phía trên có khắc “Ái nữ Tử Huyền” bốn chữ, rất rõ ràng, đây là Vũ Lan Tử Huyền tùy thân ngọc bội, hiện tại, nhưng lại tặng cho mình, Đằng Phi giật giật khóe miệng, cười khẽ xuống, thầm nghĩ: đồng dạng hai tỷ muội cái, tính cách làm sao lại chênh lệch nhiều như vậy đâu này?

Thò tay từ trong lòng ngực xuất ra Vũ Lan Thiên Nguyệt không có thu hồi đi thanh chủy thủ kia, chế tác cũng là cực kỳ tinh tế, xuất thân tại vũ khí cùng đan dược thế gia, Đằng Phi luyện khí cùng luyện dược tiêu chuẩn giống như, nhưng ánh mắt cũng tuyệt đối là cao cấp, liếc nhìn ra cây chủy thủ này xuất từ danh gia, màu đỏ sẫm lưỡi đao cực kỳ sắc bén, hai mặt đều có thật sâu rãnh máu, đao găm chuôi nắm vô cùng thoải mái, phía trên khảm nạm lấy rất nhiều khối quý báu bảo thạch.

Đặng Phi theo gần sát chuôi đao dao găm trên mũi đao, trông thấy hai cái nhỏ nhất chữ “Thiên Nguyệt”, không cần phải nói, cây chủy thủ này, cũng hẳn là cái kia điều ngoa vũ nhân thiếu nữ vật tùy thân.

Không nghĩ tới, chính mình trong lúc vô tình cứu được đây đối với vũ nhân thiếu nữ, vậy mà cũng đã nhận được một ít thu hoạch, hơn nữa, cái này còn thực sự không phải là Đặng Phi chủ động cầu được đây. Không thể phủ nhận chính là, cái này hai kiện đồ vật, cũng không phải người bình thường có khả năng có, xem ra, hai cái này vũ nhân thiếu nữ thân phận, chỉ sợ thật không đơn giản!

Đặng Phi trong lòng suy nghĩ, lúc này thời điểm, xa xa đột nhiên truyền đến một hồi ù ù tiếng vó ngựa, như là có số lớn nhân mã từ sau lúc này chạy đến, Đặng Phi nhảy lên đuôi lông mày, đem đao găm phóng tới trong bao, cái kia khối ngọc bội, thiếp thân cất kỹ, sau đó tựa ở mềm mại trên giường êm, chợp mắt đứng lên.

“Dừng lại! Phía trước xe ngựa, lập tức dừng lại!” Đặng sau truyền đến hét lớn một tiếng.

Phu xe ngựa toàn thân khẽ run rẩy, hẳn như thế nào cũng không nghĩ ra, chính mình địa phương nào trêu chọc qua những thứ này hung thần ác sát giống như kỵ binh, càng không cho rằng trong xe cái này ra tay xa xỉ thiếu gia hội (sẽ) trêu chọc đến bọn hắn, cho nên, hắn ngoan ngoãn đem xe đứng ở rìa đường, nhìn xem đằng sau hai ba mươi cười, khoe miệng co quắp rút, cùng cười nói: “Các vị quân gia, có chuyện gì cần tiểu nhân cống hiến sức lực hay sao?”

“Ít nói nhảm, ta hỏi ngươi, xe của ngươi ở bên trong có phải hay không lôi kéo một thiếu niên?” Một tên trong đó kỵ binh ruổi ngựa tiến lên, trên cao nhìn xuống nhìn xem xa phu lạnh lùng hỏi.

Hiện lên một cái hình quạt kỵ binh đội ngũ, sao quanh trắng sáng giống như cầm giữ đám lấy một người tướng mạo cực kỳ anh tuấn người trẻ tuổi, người trẻ tuổi kia nhìn qua cũng liền mười tám mười chín tuổi bộ dáng, hất lên một kiện màu đỏ tươi áo khoác, bên trong ăn mặc một thân màu đen trang phục, lông mày bay vào tóc mai, mắt như lãng sao, khuôn mặt tràn

ngập dương cương chi khí, như là đao gọt giống như, góc cạnh rõ ràng.

Người trẻ tuổi bên cạnh, tức thì ngồi đêm qua Đằng Phi bái kiến chính là cái kia ánh mắt tối tăm phiền muộn trung niên nhân, giờ phút này, sắc mặt nghiêm túc, không có một tia biểu lộ, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Người trẻ tuổi ánh mắt cũng không lảng lệ ác liệt, nhưng có một cỗ không giận tự uy khí thế, hướng về phía bên người trung niên nhân nhẹ giọng hỏi: “Tiên sinh, ngài xác định, tối hôm qua cái kia hai tỷ muội, liền giấu ở tiểu tử này gian phòng?”

Trung niên nhân trên mặt hiện lên một vòng vẻ xấu hổ, nhưng vẫn là gật đầu đáp: “Đại công tử, đều do thuộc hạ nhìn lầm, cuối cùng bị tiểu tặc này lừa gạt, tối hôm qua vậy đối với tỷ muội, tuyệt đối liền giấu ở tiểu tặc này trong phòng!”

Chương 72

Muốn nói ngay từ đầu, trung niên nhân này cũng không có hoài nghi đến Đảng Phi trên người, một cái mười mấy tuổi hài tử, tại chính mình cường đại uy áp phía dưới, dọa đến sắc mặt cũng thay đổi, cái đó có lá gan dám giấu kín người khác? Có thể buổi sáng những cái...kia canh giữ ở khách sạn người xung quanh mang về mấy viên máu chảy đầm đìa đầu người, lời thề son sắt nói vậy đối với tỷ muội là từ nhà dân trong đào thoát đấy, trung niên nhân cũng cảm giác được không đúng.

Những cái...kia canh giữ ở khách sạn người xung quanh là cái gì tách tình, trung niên nhân lòng dạ biết rõ, đều là một đám lão lính dày dạn, trên chiến trường dám cầm binh dân đầu người bốc lên lĩnh quân công gia hỏa, chuyện gì bọn hắn làm không được?

Lập tức nghiêm thêm tra hỏi, có người chịu không nổi hình, thừa nhận bọn hắn sát hại binh dân, mưu toan che dấu sự thật chân tướng hành vi, trung niên nhân lập tức nghĩ đến Đảng Phi trên người.

Ngày hôm qua trong đêm, toàn bộ khách sạn nhanh bị bọn hắn cho trở mình lần, liên mấy cái che dấu con chuột đều cho nhảy ra đến, hết lần này tới lần khác không có có thể tìm tới hai cái lớn người sống.

Càng nghĩ, ngoại trừ Đảng Phi gian phòng dưới giường bọn hắn không có điều tra bên ngoài, căn bản không có bất luận cái gì góc chết!

Hơn nữa, lúc ấy thiếu niên kia, liền ngã ngồi tại bên giường, làm cho người ta đem lực chú ý đều tập trung vào trên người hắn, không có ai sẽ nghĩ tới, phía sau hắn dưới giường, dĩ nhiên cũng làm cát giấu vậy đối với tỷ muội.

Trung niên nhân lúc này xấu hổ và giận dữ không thôi, chủ động đi tìm chủ nhân thỉnh tội, thề muốn đem chết tiệt...nó

tiểu tặc cho bắt trở lại, cho dù không thể bắt được vậy đối với vũ nhân thiếu nữ, cũng muốn ra cái này miệng ác khí.

Mà trung niên nhân chủ nhân, vị công tử trẻ tuổi này, muốn thêm nữa..., hẳn biết rõ, Vũ Nhân Tộc cùng tất cả Thú Tộc giống nhau, đều là có ân tất báo tính tình, thiếu niên kia cứu các nàng tử muội, các nàng không có khả năng một chút cũng không nghĩ hồi báo, nhất định sẽ lưu lại nào đó tín vật, chỉ (cái) phải lấy được thư này vật, bọn hắn có thể lần nữa đem đây đối với tử muội bắt lấy!

Bởi vậy, tại Đằng Phi bọn hắn ra khỏi thành không lâu về sau, đi khách sạn chụp một cái cái trống không trung niên nhân, liền dẫn kỵ binh sau đó chạy đến, rốt cục ở chỗ này đuổi theo Đằng Phi.

Đằng Phi xa phu tức thì là hoàn toàn bị sợ cháng váng, hẳn như thế nào đều không nghĩ tới, chuyện này vậy mà sẽ liên lụy đến trên người của hắn, trách không được lúc trước hắn hào hứng bừng bừng cùng thiếu gia nói chuyện này thời điểm, vị này luôn luôn không có cái giá đỡ thiếu gia trực tiếp chuyển hướng chủ đề.

Xa phu lúc này từ trên xe ngựa lăn xuống đến, quỳ ở nơi đó cuống quýt dập đầu, khóc ròng chảy nước mắt mà nói: “Các vị đại gia, chuyện này cùng tiểu nhân một chút quan hệ đều không có a..., tiểu nhân cái gì cũng không biết...”

Lập tức cái kia kỵ binh quay đầu lại nhìn thoáng qua trung niên nhân, trung niên nhân bờ môi khẽ nhúc nhích, nhẹ nói một chữ: “Sát!”

Xa phu trước mặt kỵ binh khẽ vươn tay, nắm lên treo tại bên người một cây thép ròng trường thương, nhẹ nhàng run lên, hướng phía quỳ ở nơi đó dập đầu đích xa phu vào đầu đâm tới!

Thang lang lang!

Một tiếng điếc tai nhúc óc tiếng vang, cái kia cán trầm trọng lớn thiết thương trực tiếp bị ngăn, tên kia kỵ binh dưới háng chiến mã phát ra một tiếng hí, đằng đằng lui về phía sau hai bước, cái kia kỵ binh trọn mắt há hốc mồm nhìn trước mắt ngăn chính mình phải giết một kích thiếu niên, vẻ mặt kinh hãi.

Đằng Phi cầm trong tay một bả rộng lưng (vác) đại đao đứng ở phu xe ngựa bên người, lạnh lùng nhìn trung niên nhân nói ra: “Hà tất giết một cái người vô tội?”

“Tiểu tặc, ngươi lừa ta thật khỗ! Buông ngươi vũ khí trong tay, lập tức đầu hàng, nói ra ngươi cũng biết hết thấy, ta phần thưởng ngươi một cái toàn thân!” Trung niên nhân bộc phát ra khí thế cường đại, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Khởi cần phải nói, chỉ nhìn Đằng Phi vừa mới ngăn kỵ binh một kích, đã nói lên thực lực của hắn một chút cũng không kém! Còn muốn muốn đem qua, cái kia gương tràn ngập sợ hãi thanh tú thiếu niên mặt, trung niên nhân hận không thể một cái tát quất chết tiểu tử này.

Cả ngày đánh nhận, lại gọi nhận cho mổ vào mắt!

Mất mắt a...!

Nhớ hắn đường đường một gã Đấu Tôn, rõ ràng thua bởi một cái tiểu thí hài trên tay, chuyện này nếu là truyền đi, nhất định sẽ bị người chết cười!

Đằng Phi vốn là cái nông nghênh boong boong tính tình cương liệt chi nhân, tối hôm qua cái kia lần biểu hiện, cũng không quá đáng là vì cứu vũ nhân tử muội ngộ biến tòng quyền, lúc này đối diện với mấy cái này lãnh huyết chi nhân, căn bản làm không được trơ mắt nhìn xem xa phu bị giết chết, sau đó chính mình giả bộ ra vẻ mặt sợ hãi, co lại trong xe ngựa lạnh run.

“Ta không rõ ngươi đang nói cái gì, nói ta cứu được vậy đối với vũ nhân thiếu nữ, ngươi có chứng cứ gì?” Đằng Phi vẻ mặt hồ hững nhìn xem trung niên nhân, thản nhiên nói: “Tại trong mắt các ngươi, có phải là không có bất luận cái gì vương pháp?”

“Vương pháp?” Trung niên nhân cười lạnh một tiếng: “Ngươi như thế nào không tiếp tục giả bộ nữa rồi hả? Tiếp tục giả vờ ngươi rất sợ hãi à?”

Lúc này thời điểm, cái kia anh tuấn người trẻ tuổi giơ tay lên, ngừng trung niên nhân lời mà nói..., nhìn xem Đằng Phi mỉm cười, thản nhiên nói: “Ngươi tuổi không lớn lắm, sự can đảm không nhỏ, ngươi là người thông minh, người sáng mắt trước

mặt không nói tiếng lóng, nếu như người nguyên ý nói ra vậy đối với tỷ muội hạ xuống, hoặc là giao ra vậy đối với tỷ muội để lại cho người tín vật, bốn vương nguyên thả người một con đường sống, cũng với người làm người bằng hữu! Nếu như người nguyên ý tìm nơi nương tựa bốn vương, bốn vương bảo vệ người một thể vinh hoa phú quý, tại đây Huyền Vũ hoàng triều, tuyệt không có bất kỳ người nào dám vì nan dữ người!”

“Đại công tử...” Trung niên nhân có chút gấp, hấn hiện tại quá nhớ một đao chém tiểu tặc này rồi, cả đời tên tuổi anh hùng, không sai biệt lắm muốn hủy ở tiểu tặc này trên tay, không nghĩ tới chủ nhân lại để cho mời chào hấn.

“Mặc Ly, không nên nói nữa, chuyện này không có gì lớn đấy, hấn nếu như có thể đã lừa gạt người, đã nói lên hấn từng có người sở trường, làm người không nên như vậy hẹp, lòng dạ khoáng đạt điểm, đối (với) tu vi của người cũng là có chỗ tốt.” Người trẻ tuổi thanh âm bình thản, lại mang theo một cỗ uy nghiêm không thể kháng cự.

Trung niên nhân biến sắc, cúi đầu khom người nói: “Vâng, Đại công tử, Mặc Ly biết sai rồi!”

Đằng Phi trong nội tâm vô cùng khiếp sợ, mặc dù hấn tới hôm qua cũng đã xác định, dám người kia muốn bắt cái kia hai cái vũ nhân thiếu nữ, tuyệt không đơn giản mạnh mẽ đoạt dân nữ đơn giản như vậy, nhưng vẫn là không nghĩ tới, chuyện này, vậy mà hội (sẽ) liên lụy ra một người tuổi còn trẻ vương tử đến!

Dám ở Huyền Vũ hoàng triều tự xưng bốn vương người, không phải vương tử lại có thể là cái gì?

Thở dài, Đằng Phi nhẹ nói nói: “Thật có lỗi, ta thật sự không biết các người ngăn lại ta muốn, cái kia hai cái vũ nhân thiếu nữ tỷ muội, ta cũng chỉ gặp qua một lần, đang ở đó gia khách sạn trong tửu quán, ta không rõ ràng lắm vị đại thúc này vì cái gì không nên vu oan ta giấu kín các nàng, nhưng của ta xác thực chưa làm qua.”

Đằng Phi nói qua, còn về mặt không hiểu nhìn thoáng qua trung niên nhân Mặc Ly.

Mặc Ly cắn răng lạnh lùng nói: “Không phải ngươi, vì cái gì tối hôm qua ngươi, cùng ngươi bây giờ, tưởng như hai người?”

Đằng Phi cười nhạt một tiếng, vẻ mặt thương cảm nhìn xem Mặc Ly, nói ra: “Vị đại thúc này, ngươi có phải hay không luyện công đem đầu óc luyện hư mất? Có chút ngốc? Đêm qua ta căn bản không biết các ngươi muốn làm gì, một đám người hùng hổ đấy, ta với ngươi nhóm:đám bọn họ vốn không quen biết, hà tất mạo hiểm đắc tội các ngươi nguy hiểm với các ngươi cứng rắn (ngạnh) đỉnh? Nhưng hôm nay bất đồng, vị này xa phu, là ta thuê đấy, một cái trung thực bản phận người bình thường mà thôi, các ngươi lại nói giết liền giết, cái này nhẫn lực, cũng có chút quá không có Thiên Lý vương pháp đi à nha? Ta nếu không phải ra tay, một cái mạng cứ như vậy không có! Các ngươi có thể làm ác, mà ta, lại không thể trở mặt nhìn xem các ngươi làm ác!”

“Nói hay lắm!” Anh tuấn người trẻ tuổi cười tùm tùm vỗ bàn tay, vẻ mặt tán thưởng nhìn xem Đằng Phi: “Tiểu huynh đệ, ta là càng ngày càng thích ngươi rồi, cũng rất tò mò, ngươi đến tốt cùng là nhà ai đệ tử? Lan Hoa Trấn cái kia địa phương nhỏ bé, tựa hồ không có ngươi như vậy xuất sắc nhân tài...”

Nói qua, anh tuấn người trẻ tuổi nhìn thoáng qua xe ngựa, hơi khẽ cau mày, lập tức nói ra: “Ta đã biết, ngươi theo Hải Uy Thành đến đấy, Hải Uy Thành bên trong, ngược lại là cất dấu mấy cái đại tộc, không biết ngươi lại là xuất từ bao nhiêu cái gia tộc?”

Đằng Phi âm thầm kinh hãi, không thể tưởng được năm này nhẹ đích vương tử lại có thể như thế trong thời gian ngắn liền nhìn ra lai lịch của mình, hôm nay nếu không phải có thể thoát thân, chỉ sợ cũng ngay cả mình thân phận chân thật đều không thể bảo trụ!

Là tối trọng yếu nhất, phụ thân lưu cho mình con rồi, Thiên Đạo 50 đầu mạch đại pháp, cùng với Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt đồ vật, đều tại bọc đồ của mình ở bên trong.

Những vật này đều không thể lộ ra ngoài ánh sáng, căn bản không thể để cho người khác biết rõ.

Đặng Phi lúc này, bắt đầu vô cùng hoài niệm sự phụ Lục Tử Lăng, nếu là sự phụ còn sống, cùng nàng lấy một cái không gian giới chỉ hẳn là tốt, dung lượng điểm nhỏ cũng được a...!

Vừa nghĩ thoát thân kế sách, Đặng Phi một vừa thản nhiên nói: “Ta chính là một người bình thường gia hải tử, công tử hà tất hiếu kỳ lai lịch của ta? Khó xử ta như vậy một thiếu niên, ngài cảm thấy có ý tứ sao?”

“Có ý tứ, rất có ý tứ!” Anh tuấn người trẻ tuổi vui vẻ cười rõ lên, nói ra: “Vốn là ta còn không có muốn tới đây, nhưng ta sợ Mặc Ly gặp mặt sẽ giết người, mà ta đối với người lại có chút tò mò, có thể đã lừa gạt Mặc Ly người của tiên sinh, trên đời này thật là không nhiều lắm Ah.”

Nói qua, người trẻ tuổi kia vui vẻ nhìn xem một bên sắc mặt tái nhợt trung niên nhân Mặc Ly, nói tiếp: “Mà biểu hiện của người, trở nên dễ cho ta hiếu kỳ, xem ra ta chuyến này, thật là không uổng công. Được rồi, bây giờ nói chính sự, ta cho người hai lựa chọn, nghe cho kỹ, bản vương chưa bao giờ bức bách người khác làm việc, nhưng sự tình có ngoại lệ, gặp được loại người như người mới, bản vương phải bức bách người thoáng một phát.”

Nói qua, anh tuấn người trẻ tuổi từ trong lòng ngực móc ra một khối màu xanh lá cây ngọc bội, dưới ánh mặt trời, lóe ra quang mang chói mắt, ngọc bội cực kỳ tinh xảo, chạm trổ đại khí, Đặng Phi trông thấy ngọc bội bên trên khắc một đầu long, cảm thấy rung mình, ngọc bên trên điêu Long, không phải hoàng gia không ai có thể hơn. Cái này thân phận của người trẻ tuổi, cũng liền miêu tả sinh động rồi.

Người trẻ tuổi kia tay kia, chậm rãi rút ra dưới xương sườn một thanh trường kiếm, mỉm cười nhìn Đặng Phi: “Vũ nhân thiếu nữ sự tình, tạm thời cáo một giai đoạn, một đoạn, chúng ta không đi đề hấn, ta hiện tại, muốn người làm ra một cái lựa chọn.”

Giương lên tay trái ngọc bội: “Lựa chọn nó, trở thành dưới tay của ta, ta cam đoan người hưởng hết vinh hoa phú quý!”

Lại giương lên tay phải trường kiếm: “Lựa chọn nó, ta lập tức làm cho người ta đem người chém giết tại chỗ! Người rất tuổi trẻ, so bản vương còn trẻ rất nhiều, thậm chí có thể nói, người

hay (vẫn) là một đứa bé, bất quá, bốn vương theo trong mắt của người, có thể chứng kiến rất nhiều thứ, người không phải vật trong ao, tương lai nhất định rất có thành tựu, bốn vương luôn luôn ưa thích đem hết thầy tiềm ẩn nguy hiểm, bóp chết trong trứng nước, tuyệt sẽ không đem bất cứ cơ hội nào, lưu cho bốn vương địch nhân!”

Người trẻ tuổi kia một phen lời nói, lại để cho bên cạnh hắn một bọn kỵ binh cùng trung niên nhân Mặc Ly toàn bộ đều biến sắc, bọn hắn đi theo vương tử điện hạ nhiều năm, đều là điện hạ tâm phúc, còn theo chưa thấy qua điện hạ thật tình như thế đối (với) một thiếu niên người, đã từng nói qua nói như vậy!

Cho dù là hoàng triều mấy cái đỉnh cấp đại gia tộc bên trong đích đệ tử, cũng không thấy điện hạ như thế dễ bụng qua!

“Tốt rồi, người có thể bắt đầu lựa chọn, trở thành của ta người, hoặc là chết!”

Chương 73

“Ta nếu... Cái gì cũng không tuyên đâu này?” Đằng Phi nhẹ giọng hỏi.

“Không được, ít nhất người bây giờ, còn không có tư cách này...” Vũ Văn Chiến Thiên mỉm cười nhìn xem Đằng Phi: “Cùng ta đem điều kiện, mà ta, cũng sẽ không cho người cơ hội này.”

Đằng Phi do dự mà, nhìn lướt qua té trên mặt đất, co lại thành một đoàn phu xe ngựa. Vũ Văn Chiến Thiên ôn hòa cười: “Vô luận như thế nào, ta đều đáp ứng người, sẽ không làm khó cái này người vô tội.”

“Đêm qua, điều tra Lan Hoa Trần nhà kia khách sạn, những người kia trong miệng thiếu gia, là người sao?” Đằng Phi đột nhiên hỏi ra một câu nhìn như râu ria mà nói đến.

“Thiếu gia?” Vũ Văn Chiến Thiên có chút nhú mày, nhìn thoáng qua bên cạnh trung niên nhân Mặc Ly.

Mặc Ly ho nhẹ một tiếng, nhẹ nói một chữ: “Sáu.”

“Ah.” Vũ Văn Chiến Thiên trong mắt hiện lên một vòng không dễ phát giác chán ghét, hướng về phía Đằng Phi vẻ mặt thành khẩn nói: “Không phải ta.”

“Vậy là tốt rồi, ta đây an tâm, người sẽ không giết cái này vô tội xa phu.” Đằng Phi thoải mái thở dài một hơi, sau đó nhìn Vũ Văn Chiến Thiên mỉm cười nói: “Tôn quý vương tử điện hạ...”

“Không tốt, hắn muốn chạy!” Trung niên nhân Mặc Ly biến sắc, hét lớn một tiếng, thân thể bay lên trời, đánh về phía Đằng Phi!

Nhưng chụp một cái cái không.

Đằng Phi trong thân thể đã sớm chuẩn bị đã lâu Đấu Khí cùng chân nguyên âm âm nổ bung, cả người thân thể ở giữa không

trung kéo lê một đạo cực kỳ duyên dáng đường vòng cung, hai tay mở ra, tản mát ra khí thể loại này, giống như thẳng Kim Sí Đại Bằng Điều giống như, thân thể chỉ (cái) trong chớp mắt, liền lướt đi mấy chục thước, lại một cái tung nhảy, đã chạy ra trăm mét có hơn!

“Sau này còn gặp lại!”

Rất xa, cái kia bốn chữ theo trong gió đứt quãng bay tới, Vũ Văn Chiến Thiên bên cạnh một đám kỵ sĩ, cùng với chụp một cái một cái trống không trung niên nhân Mặc Ly, sắc mặt tất cả đều trở nên hết sức khó coi.

Một cái không có bất kỳ Đấu Khí chấn động tiểu thí hài, cứ như vậy, tại mắt của bọn hắn da phía dưới, chuồn mất rồi!

“Đuổi theo cho ta!” Mặc Ly nghiêng răng nghiêng lợi phát ra mệnh lệnh.

“Được rồi, đừng đuổi theo, đuổi không kịp đấy.” Vũ Văn Chiến Thiên lắc đầu, ánh mắt thâm thúy nhìn xem Đằng Phi biến mất phương hướng, ánh mắt lộ ra một vòng nghiền ngẫm biểu lộ.

Đây là từ lúc chào đời tới nay, lần thứ nhất đối (với) một người sinh ra lớn như thế hứng thú, rõ ràng không có bất kỳ Đấu Khí chấn động, nhưng có thể thi triển ra như thế huyền diệu thân pháp, cho dù Mặc Ly cái này Đấu Tôn, cũng đừng nghĩ đuổi theo kịp hắn, thật là rất thần kỳ.

Chạy không có sao, chỉ cần hắn ở đây Huyền Vũ hoàng triều cảnh nội, chính mình sẽ không buồn không có cơ hội gặp lại hắn đấy!

“Người trẻ tuổi này, có chút ý tứ.” Vũ Văn Chiến Thiên cười cười, nhẹ giọng lắm bầm một câu, sau đó quay đầu ngựa, thản nhiên nói: “Đi thôi, cùng ta đi gặp vị kia Lục công tử, nói với hắn, không có đuổi tới.”

Mặc Ly cùng một đám kỵ sĩ lẫn nhau liếc nhau một cái, đều từ đối phương trong mắt chứng kiến một vòng kinh ngạc, điện hạ vì một đứa bé, vậy mà không tiếc nói dối đi lừa gạt Lục công tử, cái này nói ra, quả thực chính là kỳ văn a...!

Có kỵ sĩ nhìn thoáng qua như trước gục ở chỗ này không dám đứng lên phu xe ngựa, khóe miệng co quắp rút, vừa muốn nói

gì, Vũ Văn Chiến Thiên như là sau lưng dài quá con mắt, nói ra: “Bổn vương đã từng nói qua vô luận như thế nào, đều buông tha cái này người vô tội, các người không được nhúc nhích hần!”

“Vâng!” Mọi người âm âm đồng ý.

Mặc Ly lúc này thời điểm cười ngựa đi vào cái kia phu xe ngựa trước mặt, ném một câu ngoan thoại: “Sự tình hôm nay, người muốn dám tiết lộ ra ngoài nửa câu, bảo đảm bảo người cửu tộc toàn diệt!”

“Dạ dạ dạ... Đại gia, loại nhỏ (tiểu nhân) cái gì cũng không biết, cái gì đều không phát hiện...” Phu xe ngựa run rẩy nói: “Cảm (giác) Tạ đại nhân ân không giết!”

“Người ngược lại là có lẽ đa tạ cái kia tiểu thí hài!” Mặc Ly không biết cái gì tư vị nói một câu như vậy, đôi má kéo ra, hai chân thúc vào bụng ngựa, đuổi tiến về phía trước đại đội nhân mã.

“Điện hạ, nói như vậy, Lục công tử bên kia... Có phải hay không có chút không tốt nói rõ?”

“Có cái gì không tốt lời nhấn nhủ, nơi này là Huyền Vũ hoàng triều, lại không phải là bọn hần Ma Cung, hần có bản lĩnh, liền chính mình đi vũ nhân bộ tộc bắt người đi, bổn vương đây là đang giúp hần, cũng không phải cho hần làm việc...”

Đối thoại âm thanh theo tiếng vó ngựa dần dần đi xa, tiêu tán trong gió, chỉ (cái) lưu lại một bị sợ cháng váng phu xe ngựa, ngồi dưới đất lâu bầu: “Nhặt được một cái mạng, lần này trở về liền không bao giờ ... nữa làm cái này nghề nghiệp rồi, quá nguy hiểm, quá nguy hiểm!”

Đăng Phi một hơi chạy ra đi chừng hơn mười dặm, trong cơ thể chân nguyên cùng đầu mạch bên trong đích Đẩu Khí tốc độ cao vận chuyển, Bát Bộ Thiên Long Quyết bộ 6 Già Lâu La quyền sách bác đại tinh thâm, huyền ảo vô cùng, cho dù Đăng Phi chỉ (cái) lĩnh ngộ được một ít da lông, nhưng ở tốc độ lên, đã đã có được thường nhân khó có thể sánh bằng ưu thế!

Tăng thêm hần chạy rất là ngoài dự đoán mọi người, đối phương căn bản không có biện pháp kịp phản ứng.

Đặng Phi biết rõ sau lưng không có ai đuổi theo, như trước một hơi chạy như điên ra hơn mười dặm, sau đó mới thở dài một hơi, tại một cái bờ sông dừng bước, lau một bả trên trán chảy ra mồ hôi, lẩm bẩm: “Người này, hẳn là cái hoàng tử, hơn nữa nhìn bộ dáng, muốn trảo Vũ lan tử muội người, tựa hồ cũng không phải hẳn, chuyện này, thật đúng là có chút ít phức tạp đây này.”

Rửa mặt, Đặng Phi vừa định ngồi ở bờ sông nghỉ ngơi một chút, đột nhiên cách đó không xa trong bụi cỏ, truyền đến một hồi tiếng bước chân dồn dập.

“Không thể nào!” Đặng Phi trực tiếp đứng dậy, có chút há hốc mồm, trong lòng tự nhủ chẳng lẽ cái kia hoàng tử liệu sự như thần? Vậy mà có thể biết mình trốn hướng phương nào, ở chỗ này thiết hạ mai phục?

Lúc này thời điểm, một cái toàn thân nhuốm máu thanh niên nam tử theo trong bụi cỏ chạy đến, trông thấy Đặng Phi, cũng là khê giật mình, mở to hai mắt nhìn, cùng Đặng Phi hai người mắt to trừng đôi mắt nhỏ đối mặt cùng một chỗ.

Đón lấy, cái này toàn thân nhuốm máu thanh niên nam tử hướng về phía Đặng Phi một phát miệng, la lớn: “Chạy mau, bọn hắn đuổi tới!”

Nói qua, trong giây lát nhắc tới tốc độ, phi giống như theo Đặng Phi bên người xẹt qua, theo bờ sông cấp tốc mà đi.

Lập tức, đằng sau xông lên một đám người, có người cao giọng gào lên: “Móa nó, cái kia đâm tặc còn có đồng lõa, đưa hắn đồng lõa nắm bắt!”

Đặng Phi há hốc mồm, tức giận nhìn thoáng qua chạy ra đi thật xa, đã thành một cái chấm đen nhỏ người thanh niên kia, hai lời chưa nói, quay người bỏ chạy.

Lúc này thời điểm cho dù phản ứng lại trì hoãn người, cũng biết cái kia toàn thân đẫm máu thanh niên là cố ý hô như vậy một cuồng hống, phân tán địch nhân lực chú ý đây.

Tên đáng chết, vậy mà dùng loại biện pháp này hãm hại chính mình!

Đặng Phi giận tím mặt, vừa mới chạy hơn mười dặm, hẳn bao nhiêu có chút mệt mỏi, bất quá này sẽ đằng sau đám người kia

chừng hai ba mươi cái, từng cái nhìn qua cũng không phải kẻ yếu, trong mắt tinh quang nổ bắn ra, hơn nữa đều là vẻ mặt phần nộ, căn bản không có khả năng nghe chính mình giải thích, lúc này thời điểm không chạy, có hại chịu thiệt là nhất định được.

“Tiểu tử kia chạy rất nhanh, nhanh, chớ cùng ném đi, nhất định phải đuổi theo bọn hắn!”

“Đuổi theo bọn hắn, mẹ kiếp, đưa bọn chúng băm thây vạn đoạn! Mới có thể giải mối hận trong lòng của ta!”

“Đúng đây, dám đùa giỡn thiếu gia nữ nhân, thật sự là không biết sống chết, đuổi theo bọn hắn, đưa bọn chúng đốt đèn trời rồi!”

Đằng sau đám người kia một bên lớn tiếng mắng một bên đuổi tới.

Đằng Phi trong nội tâm cái này khí a..., có hơn phân nửa là hướng về phía phía trước cái kia trượt được cực nhanh thanh niên đi đấy. Hảo chết không chết đấy, người nhắc lên ta làm cái gì?

Chẳng qua là lúc này thời điểm nói cái gì cũng không có dùng, trước chạy ra cái này đuổi giết rồi nói sau.

Đằng Phi vận hành nẩy sinh Già Lâu La quyền sách tâm kinh, cảm giác tốc độ so với trước lại tăng lên vài phần, cùng sau lưng đám người kia dần dần kéo ra khoảng cách, Đằng Phi không trong mua vui nghĩ đến: trốn chạy để khỏi chết... Coi như là một loại lịch lãm rèn luyện a? Đồi (với) Già Lâu La tâm kinh lĩnh ngộ ngược lại là có rất lớn chỗ tốt!

Đằng Phi tốc độ càng lúc càng nhanh, hơn nữa hắn là một mực cản người thanh niên kia trốn đấy, người không phải nói ta với người là một bọn sao? Vậy chúng ta liền hướng một cái phương hướng chạy, ta muốn bị đuổi giết, người cũng đừng nghĩ sống khá giả!

Đằng Phi nghiêng răng nghiêng lợi nghĩ đến.

Bởi như vậy, Đằng Phi cùng thanh niên kia khoảng cách, ngược lại là càng ngày càng gần, sau lưng đám kia theo đuổi không bỏ truy binh, thời gian dần trôi qua có chút xa.

Lại để cho Đăng Phi có chút kinh ngạc là, phía trước chạy người thanh niên kia, tại tốc độ phương diện, hiển nhiên cũng có thập phần cao minh tạo nghệ, mình đã đuổi giả như vậy cả buổi, giữa hai người, lại vẫn chênh lệch gần trăm thước khoảng cách!

Mà sau lưng đám người kia, đã bị Đăng Phi bỏ rơi chừng 300~400m, phía trước chính là một mảnh núi rừng, chỉ cần tiến vào núi rừng, đám người kia còn muốn truy, hầu như liền là không thể nào.

Vèo!

Vèo!

Đã đến núi rừng phụ cận, Đăng Phi hầu như cũng đã đuổi theo thanh niên này, hai người một trước một sau, tiến vào rậm rạp cánh rừng chính giữa, đằng sau hét hò, tiếng chửi rủa, đều đã hoàn toàn nghe không được.

Lúc này thời điểm, thanh niên kia quay đầu nhìn thoáng qua Đăng Phi, trong mắt rõ ràng mang theo vẻ kinh hãi, hẳn không nghĩ tới, chính mình tu luyện bộ pháp có thể nói vượt bậc thiên hạ, rõ ràng bị một cái mười mấy tuổi thiếu niên cứng rắn cho đuổi theo, đây quả thực quá làm cho hắn ngoài ý muốn rồi.

Tiến vào núi rừng, thanh niên này cũng thở dài một hơi, không khỏi trì hoãn bên dưới phạt, không kịp thở nhìn xem Đăng Phi nói: “Người truy ta làm cái gì?”

Đăng Phi căm tức nhìn người thanh niên này, giờ phút này mới nhìn rõ ràng hắn tướng mạo, nhin không được có chút kinh ngạc: thật xinh đẹp một người nam nhân!

Khuôn mặt như vẽ, sống mũi cao, mắt to, sóng mắt lưu chuyển vào lúc ở giữa, rõ ràng làm cho người ta một loại mềm mại đáng yêu cảm giác, đáng người có chút gầy gò, trên mặt làn da thập phần trắng nõn, nếu như đem hắn cách ăn mặc thành một cái nữ tử, nhất định là cái tuyệt sắc giai nhân, Đăng Phi cố ý liếc một cái thanh niên này yết hầu, nhô lên yết hầu chứng minh đây là một cái nam nhân, mà không phải nữ giả nam trang.

Bất quá, lớn lên lại xinh đẹp, cũng không có thể triệt tiêu Đằng Phi lửa giận trong lòng, lạnh lùng nói: “Người nói ta truy ngươi làm cái gì? Êm đẹp đấy, ngươi tại sao phải kéo ta xuống nước? Ta chiêu ngươi chọc giận ngươi rồi hả?”

“Ồ? Ta như thế nào kéo ngươi xuống nước? Đám người kia hung thần ác sát, ta cho ngươi chạy mau còn có sai sao?”

Thanh niên vẻ mặt vô tội nhìn xem Đằng Phi, ánh mắt kia vừa ý nảy sinh cực kỳ chân thành, chẳng qua là khóe miệng nổi lên cái kia một vòng đáng tươi cười, nhìn qua muốn nhiều đáng hận thì có nhiều đáng hận.

“Người cho ta không biết, ngươi muốn kéo ta làm người bia đỡ đạn!” Đằng Phi cười lạnh nói.

“Ách... Rõ ràng bị ngươi đã nhìn ra.” Thanh niên ngữ khí có chút xấu hổ nói, chẳng qua là cái kia biểu lộ, lại một điểm áy náy đều không có, hướng về phía Đằng Phi một nhún vai: “Người không phải cũng trốn ra được sao?”

“Đó là ta mạng lớn! Ta nếu như bị bọn hần bắt, ngươi có phải hay không liền cao hứng?” Đằng Phi hung hăng trừng mắt liếc thanh niên này, thật muốn đi lên đánh cho hần một trận, bất quá xem trên người hần những cái...kia vẫn như cũ đỏ máu miệng vết thương, lại có chút ít bội phục người này, bị thụ nhiều như vậy tổn thương, rõ ràng còn có thể chạy nhanh như vậy, mặt đối với chính mình chuyện trò vui vẻ đấy, cũng thực tính toán là một người mới rồi.

“Được rồi, dân tộc huynh, ta sẽ không với ngươi không chấp nhận rồi, gặp lại... Ah không, là cũng không thấy nữa!”

Đằng Phi nói qua, xoay người rời đi, người này rõ ràng đắc tội thế lực rất mạnh địch nhân, cùng hần cùng một chỗ, không là muốn chết sao? Chính mình đi ra ngoài là lịch lãm rèn luyện đấy, lại không phải là vì chịu chết, muốn kinh nghiệm sinh tử tư vị, còn không bằng đi Thanh Xà Vương Hồn Vực!

Chương 74

“Ai ai, người, người chờ một chút, ta nói huynh đệ, người liền nhân tâm đem ta một người ném ở cái này rừng sâu núi thẳm mặc kệ sao?” Thanh niên kia gặp Đằng Phi phải đi, lập tức nhắm mắt theo đuôi theo ở phía sau.

Đằng Phi tuy nhiên chỉ có mười ba tuổi, nhưng trải qua Xích Huyết Giao huyết cải tạo về sau, tăng thêm mấy tháng qua kinh nghiệm, nhìn qua thành thực rất nhiều, càng giống là một thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi.

“Người đừng nói ác tâm như vậy được không? Nhờ cậy, dâm tặc huynh, người là dâm tặc a...! Không phải nũng nịu mỹ nữ!” Đằng Phi bị buồn nôn được không được, hung hăng trừng thanh niên này liếc nói ra.

“Tiểu huynh đệ, ta phải rất nghiêm túc với người đưa ra kháng nghị.” Thanh niên vẻ mặt chăm chú nhìn Đằng Phi nói: “Ta thật sự... Không phải dâm tặc!”

“Ha ha ha ha ha!” Đằng Phi lập tức cười đến ngửa tới ngửa lui, nếu không phải lo lắng thanh âm quá lớn đưa tới đám kia truy binh, Đằng Phi thậm chí muốn chủ ý[nện] mà cười to, dùng tay chỉ thanh niên, vui mà nói: “Người xem người cái kia gương tiểu bạch kiểm, người nói người không phải dâm tặc, ai mà tin a...!”

“Người... Người... Người hơi quá đáng, ta đã nói với người rồi, ta không phải dâm tặc! Bọn hấn tại vu hãm ta!” Thanh niên dùng sức trợn trắng mắt, sắc mặt trở nên tái nhợt, cũng bị Đằng Phi cho tức giận đến quá sức, mẹ kiếp, rất xinh đẹp phải là dâm tặc ấy ư, đây là cái gì ăn khớp?

“Được rồi, người không phải dâm tặc, ta đã biết. Bất quá, người đi theo ta cái gì? Ta và người vốn không quen biết, ta cũng không phải mỹ nữ...” Đằng Phi nói qua, lại chút: điểm cười ra tiếng. Từ khi sự phụ vì mình chết đi, bị buộc đi xa tha hương, mấy tháng qua, Đằng Phi còn là lần đầu tiên như thế

vui vẻ, không biết vì cái gì, xem thanh niên này bộ dáng, đã cảm thấy muốn cười.

“Ngươi ngươi ngươi... Được rồi, huynh đệ, ta sai rồi, ta thật không nên đem ngươi dụ dỗ, ta sai rồi còn không được sao? Van cầu ngươi, đừng có lại nói ta là thâm tặc rồi!”

Đằng Phi dưới chân không chút nào chậm, tại đây trong núi rừng ghé qua, so tại Hồn Vực trong Thanh Xà Vương mô phỏng đi ra núi rừng ghé qua dễ dàng hơn nhiều, ít nhất, nơi đây không có như vậy nồng đậm lùm cây cùng sinh đầy gai nhọn bụi gai.

Thanh niên này tốc độ rõ ràng cũng không chậm, đi theo Đằng Phi đằng sau, như như thảo thảo lầu bầu, mặc cho vết thương trên người không ngừng ra bên ngoài chảy xuôi theo máu tươi, như là hoàn toàn không có có cảm giác giống như.

Đằng Phi rất rõ ràng, hẳn tuyệt đối không thể có thể không có có cảm giác, xem cái kia gương càng ngày càng mặt tái nhợt, có thể biết rõ, thanh niên này đang đang không ngừng suy yếu.

Rốt cục, Đằng Phi nhìn không được dừng bước lại, nhìn xem thanh niên này nói ra: “Trên người của ngươi tổn thương rất nặng, sẽ không chậm trễ cứu chữa, ngươi sẽ chết đấy!”

Phảng phất lại lên Đằng Phi, thanh niên này nhe răng cười cười: “Ngươi nhẫn tâm chết không cứu sao?”

“Ta... Con mẹ nó chứ đây là chọc ai gây người nào?”

Rốt cục bị ép, Đằng Phi nhìn không được chửi mẹ, sau đó theo trên người móc ra một cái bình sứ, vẻ mặt thịt đau biểu lộ, ném cho thanh niên này: “Cao cấp thuốc chữa thương, trên mình tốt, đừng có lại đi theo ta! Được không nào?”

Thanh niên không sao cả bĩu môi, tiếp nhận thuốc, mở ra nghe thấy thoáng một phát, vẻ mặt say mê biểu lộ, tán thán nói: “Hảo dược!”

“Ta đương nhiên biết là hảo dược!” Đằng Phi tức giận: “Chính ngươi lên đi, ta đi!”

“Ai, vân... vân:đợi một tý...”

“Thì thế nào?” Đằng Phi không kiên nhẫn nhìn xem thanh niên này.

“Huynh đệ, giúp người giúp đến cùng, sau lưng ta miệng vết thương chính mình với không tới...” Thanh niên vẻ mặt bại hoại, miệng vết thương tác động, đau đớn kịch liệt lại để cho hắn nhếch nhếch miệng.

“Tốt, nhớ kỹ, cho người tốt nhất thuốc về sau, chúng ta liền đại lộ chỉ lên trời tất cả đi bên, ai cũng không biết ai, ta với người không có bất cứ quan hệ nào!” Đặng Phi lạnh lùng nói.

“Dễ nói, dễ nói.” Thanh niên cười hì hì nói qua, cởi trên người mình quần áo, sau đó xoay người sang chỗ khác.

Đặng Phi nhìn không được ngược lại hít một hơi khí lạnh, nhìn về phía thanh niên này bóng lưng ở bên trong, nhiều thêm vài phần ngưng trọng cùng bội phục. Thanh niên này sau lưng, ngón ngang lộn xộn đầy, năm sáu đạo vết thương, có hai đạo vết thương rất sâu, da thịt đều hướng ra phía ngoài đảo, máu tươi cứng lại tại trên nội y, đã thoát không xuống.

Có thể thanh niên này vừa mới cởi quần áo thời điểm, lại cứng rắn cho kéo xuống đi, đã có chút ít cứng lại miệng vết thương lần nữa toát ra máu tươi, hắn nhưng lại ngay cả cổ họng cũng không có thốt một tiếng.

Tiểu bạch kiểm đối với mười phần một cái mỹ nam tử, tính tình ngược lại là rất kiên cường vô cùng!

Đặng Phi nghĩ đến, cầm qua bình sứ, hướng thanh niên này sau lưng miệng vết thương vung đi.

Đặng thị Sinh Cơ Tán, tuyệt đối là có thể nói cực phẩm thuốc chữa thương, loại này Đặng gia tổ tiên truyền thừa chữa thương thuốc tiên, vô luận tại phương đông vẫn còn là Tây Thù, đều giá trị liên thành.

Đặng Phi cho thanh niên này bôi thuốc thời điểm, thanh niên này cắn răng, dù thế nào đau, cũng đều không ra tiếng, tối đa rút hai phần hơi lạnh, sau đó tiếp tục nâng cao.

Đặng Phi tốc độ rất nhanh, cho sau lưng của hắn trên vết thương hảo dược về sau, dứt khoát giúp hắn đem trên người kia vết thương của hắn cùng một chỗ xử lý.

Dược lực phát huy được, thanh niên này cảm giác thoải mái chưa rất nhiều, nói ra: “Huynh đệ, cảm ơn người rồi, ta là Điền Quang, ruộng đồng điền, Quang Minh quang.”

“Người tên gì, cùng ta đều không có sao, người kéo ta xuống nước, ta còn cứu người một mạng, không nợ người cái gì...”
Đặng Phi thản nhiên nói.

“Đừng tuyệt tình như vậy nha, mọi người gặp lại chính là hữu duyên, sao không kết giao bằng hữu?” Thanh niên nói qua, trong tay lẳng không nhiều ra mấy bộ y phục, từng kiện từng kiện đẩy, chậm rãi mặc xong.

“Không gian giới chỉ?” Đặng Phi hai mắt ngưng tụ, rơi vào thanh niên trong tay cái kia miếng: quả đen nhánh trên mặt nhẵn, đây là lần thứ hai nhìn thấy loại vật này, lần thứ nhất, vẫn còn là Lục Tử Lãng chỗ đó.

“Hắc, người ngược lại là có chút kiến thức, chính là không gian giới chỉ, như thế nào đây? Thích lời nói, hôm nào ta tiễn đưa người một cái.” Thanh niên chẳng hề để ý cười nói.

“Không cần, ta còn là không muốn với người nhắc lên quan hệ.” Đặng Phi cẩn thận nói, có thể trên tay đeo một mai không gian giới chỉ người, có thể là người bình thường sao? Như vậy đuổi giết hẳn những người kia, cũng chưa chắc chính là dễ trêu chủ nhân!

“Ta nói huynh đệ, xem niên kỷ người cũng không lớn, làm sao lại cẩn thận như vậy đâu này? Người là cái nào thế gia đi ra rèn luyện người trẻ tuổi a? Ta và người sao không kết bạn đồng hành, cầu thả bụi hoa... Khục khục, là cầu thả giang hồ, không chuẩn còn có thể thành tựu một đoạn giai thoại...” Điền Quang vẻ mặt xấu bộ dáng, tựa hồ cùng định rồi Đặng Phi.

Đặng Phi lắc đầu, cũng không để ý tới hẳn, bay thẳng đến sơn lâm thâm xứ đi đến, tại Đặng Phi nghĩ đến, bởi như vậy, cái này gọi Điền Quang gia hỏa có lẽ tựu cũng không cùng tới a, nhìn hẳn bộ dáng kia, như thế nào đều không giống như là có khả năng chịu được người tịch mịch.

Bất quá Đặng Phi thật đúng là nghĩ lầm rồi, Điền Quang phảng phất căn bản không quan tâm hẳn hướng địa phương nào đi giống như, ngay tại hẳn đi theo phía sau, cái kia há mồm cũng là nói không ngừng.

“Ta nói huynh đệ, người cái này thuộc chữa thương hiệu quả thật sự rất thần kỳ a..., người là nhà nào tộc đi ra hay sao?”

Đặng Phi bỏ qua hẳn, tiếp tục đi.

“Để cho ta đoán xem a..., người tuổi không tính lớn, tối đa cũng liền 15~16, không quá giống là những cái...kia đại tộc đi ra đệ tử, bởi vì người trên người không có Đấu Khí chấn động, nhưng người chạy trốn bổn sự, lại hầu như có thể cùng ta so sánh rồi!”

“Ta đã biết, người không phải Đấu Khí võ giả! Ồ, cũng không đúng a..., nếu không phải Đấu Khí võ giả, người không nên có như vậy lâu dài chân khí a..., chẳng lẽ... Người là Chân Nguyên Võ Thánh?”

Điền Quang vẻ mặt hoảng sợ nhìn xem Đặng Phi, trong ánh mắt tràn ngập không dám tin: “Người sẽ không thật là Chân Nguyên Võ Thánh a?”

“Ta nói người có phiền hay không? Người làm sao lại nhiều lời như vậy?” Đặng Phi vẻ mặt không kiên nhẫn nhìn thoáng qua Điền Quang.

“Hắc hắc, không phiền a..., đường đi cô đơn lạnh lẽo, mọi người tâm sự thật tốt, không nói lời nào chẳng phải là muốn bị buồn chết?” Điền Quang cười hì hì nhìn xem Đặng Phi, sau đó có chút nhăn đầu lông mày: “Vừa mới không có nhìn kỹ, người tựa hồ liền mười lăm mười sáu tuổi đều không có? Người, người thật là Chân Nguyên Võ Thánh?”

Đặng Phi trong nội tâm âm thầm kinh hãi, trên đời này người thông minh thật sự là nhiều lắm, cái này toái miệng tiểu bạch kiểm nhãn lực rất cao minh, theo một chút dấu vết để lại liền suy đoán ra đến chính mình Chân Nguyên Võ Thánh thực lực, xem ra, sau này mình hay (vẫn) là dùng một phần nhỏ Đấu Khí tốt, nói không chính xác lúc nào liền thật sự gặp được một cái Đấu Thánh, vạn nhất bị phát hiện mình có được đấu mạch bí mật, vậy cũng liền nguy rồi.

Nghĩ đến, Đặng Phi nhìn thoáng qua Điền Quang, sau đó nói: “Như thế nào, ta là Chân Nguyên Võ Thánh rất kỳ lạ quý hiếm sao?”

“Kỳ lạ quý hiếm, đương nhiên kỳ lạ quý hiếm, quả thực quá ly kỳ!” Điền Quang vẻ mặt kích động nói: “Người có biết hay không, ta đã thấy mười lăm tuổi đỉnh cấp Đại Đấu Sư, bá kiến

17 tuổi thiên tài Đấu Tôn, thậm chí còn có một yêu nghiệt, thập lúc ba tuổi Đại Đấu Sư, 14 tuổi năm đó tấn chức đỉnh cấp Đại Đấu Sư, cùng năm xông vào Đấu Tôn cảnh giới, có thể coi là loại này, cũng so ra kém một cái mười ba mười bốn tuổi Chân Nguyên Võ Thánh làm cho người ta giật mình, ta nói, người thật là Chân Nguyên Võ Thánh?”

Đặng Phi bĩu môi, nói ra: “Lừa gạt người, ta là Chân Khí Đại Võ Sư...”

“Thiệt...” Điền Quang dùng sức bĩu môi: “Ai mà tin a...!”

Đặng Phi nhún nhún vai, mặc kệ hấn, tiếp tục hướng thâm sơn đi đến.

Điền Quang ở phía sau đi theo, lâu bầu nói: “Thiên tài Đấu Khí võ giả, hơn nữa các loại thiên tài địa bảo luyện chế đan dược, cùng với một cái gia tộc cự phách hùng hậu tài lực, mười bảy mười tám tuổi tu luyện tới Đấu Tôn cảnh giới cũng không có gì không dậy nổi, có thể bình thường võ giả, coi như là những cái...kia đỉnh cấp gia tộc, cũng sẽ không xuất ra đại lượng tài lực đến cung ứng hấn tu luyện. Cho nên, bình thường võ giả hơn phân nửa đều dựa vào cố gắng của mình, chậm rãi tăng thực lực lên, ta đã thấy mạnh nhất bình thường võ giả, là một cái cửu cấp Chân Nguyên Võ Thánh. Nhưng vấn đề là, đó là một cái sắp 100 tuổi lão đầu tử, là một phương vị vua có tài trí mưu lược kiệt xuất, hấn chính miệng đã từng nói qua, bình thường võ giả muốn tu luyện tới Chân Nguyên Võ Thánh cảnh giới, ngắn nhất cũng muốn hai mươi năm, có thể hai mươi năm tu luyện tới Chân Nguyên Võ Thánh đấy, đã xem như bình thường võ giả bên trong đích tuyệt đỉnh thiên tài, nếu lão nhân kia nhìn thấy người, chỉ sợ nhất định sẽ khóc hô hào muốn thu người làm đồ đệ đấy!”

Đặng Phi nhìn thoáng qua Điền Quang, rốt cục nhìn không được hỏi: “Người bá kiến cửu cấp Chân Nguyên Võ Thánh?”

“Đương nhiên, cũng không nhìn một chút ta là ai!” Điền Quang vẻ mặt đắc ý nhìn xem Đặng Phi.

“Bá kiến chỉ thấy qua, có gì đặc biệt hơn người đấy, không dùng được vài năm, ta cũng có thể.” Đặng Phi thản nhiên nói.

Phù phù!

Sau lưng Điền Quang rốt cục chịu không được loại kích thích này, chân hạ một cái lão đảo, té lăn trên đất, giãy dụa lấy đứng lên, liều mạng bên trên bùn đất, lớn tiếng nói: “Điều đó không có khả năng!”

“Xuyt!” Đằng Phi bỗng nhiên dựng thẳng lên một ngón tay, trong ánh mắt lộ ra một vòng ngưng trọng, nói khẽ: “Có thể là có người đuổi tới!”

Điền Quang cũng nghiêm túc lên, tập trung tư tưởng suy nghĩ nghe xong cả buổi, sau đó nhảy lên đuôi lông mày: “Nào có người? Người cũng quá nghi thần nghi quỷ đi à nha?”

Oanh!

Điền Quang lời còn chưa dứt, cách bọn họ chừng năm sáu trăm thước địa phương, đột nhiên bạo khởi một tiếng vang thật lớn.

Chương 75

Điền Quang lập tức trợn mắt há hốc mồm đứng ở đó, nhìn xem Đẳng Phi ánh mắt, phảng phất đang nhìn một cái quái vật, anh tuần đôi má kéo ra, sau đó hỏi: “Làm sao người biết bên kia có người hay sao?”

“Vừa mới có mấy cái hù dọa chim bay theo trên đầu chúng ta bay qua.” Đẳng Phi mặt không biểu tình nói qua, sau đó thập phần linh hoạt theo một cây hơn 10m cao cỏ thụ trèo leo đi lên, rất nhanh liền leo đến chỗ cao, hướng phát ra âm thanh địa phương đang trông xem thế nào.

Điền Quang đứng ở nơi đó, trầm tư một lát, ngẩng đầu, nhìn về phía Đẳng Phi trong ánh mắt, nhiều thêm vài phần kính nể, những chi tiết này, hẳn một chút cũng không có chú ý tới, không nghĩ tới, một cái so với chính mình nhỏ rất nhiều thiếu niên, vậy mà so với hắn còn phải cẩn thận. Điều này làm cho Điền Quang cảm giác có chút hổ thẹn.

“Ồ? Bên kia có rất nhiều người, giống như tại vậy công... Một đầu ma thú.” Đẳng Phi thanh âm, theo cao cao trên cây truyền đến, sau đó liền rất nhanh trượt xuống đến, nói ra: “Chúng ta đi thôi!”

“Đi? Tại sao phải đi? Qua đi xem!” Điền Quang vẻ mặt hưng phấn.

Đẳng Phi có chút nhú mày, nói ra: “Không tốt lắm đâu, đại khái là một đám dong binh tạo thành mạo hiểm giả, bị phát hiện lời mà nói..., không được tốt a?”

“Có cái gì không tốt đấy, liền là quá khứ nhìn xem, bọn hắn không phát hiện được chúng ta đấy.” Điền Quang hai mắt tỏa sáng, nghe bên kia bắt đầu không ngừng truyền đến thú gào to cùng tiếng đánh nhau, nói ra: “Cho dù bị phát hiện, chúng ta cùng lắm thì chạy nữa một lần chính là, không có cho phép bọn họ phát hiện cái gì bảo vật đây này!”

Đằng Phi có chút do dự, hắn cũng rất tò mò, bởi vì vừa mới hắn liếc nhìn, đám người kia vây công ma thú, là một cái thô nhám như thùng nước màu đen cự mãng, hình như là lục giai ma thú hắc sát cự mãng. Động vật chí bên trên đời (với) loại này ma thú có giới thiệu, có hắc sát cự mãng địa phương, hơn phân nửa có thiên tài địa bảo, không chuẩn, những người kia thật đúng là phát hiện cái gì bảo vật.

Cự mãng hơn phân nửa không độc, nhưng hắc sát cự mãng nhưng lại ngoại lệ, độc tính của nó phi thường cường liệt, người nếu là trúng hắc sát cự mãng độc, trễ chậm chữa chữa, hội (sẽ) có nguy hiểm tánh mạng, hơn nữa, loại này cự mãng lân giáp cứng rắn, phòng ngự cực cao, tính tình táo bạo hung tàn, người bình thường thấy, đều xa xa tránh đi.

“Đi thôi, chúng ta qua đi xem.” Điền Quang vẽ mặt hưng phấn: “Liên nhìn xem!”

“Được rồi.” Đằng Phi gật đầu đồng ý, hai người tại trong rừng rậm bí mật đi, rất nhanh tựu đi tới cự ly này những người này hơn 10m địa phương.

Hai người trốn ở một mảnh lùm cây đằng sau, xem thấy bên kia có mười mấy người, đang tại vây công này hắc sát cự mãng.

Đây là một cái trưởng thành hắc sát cự mãng, chiều cao vượt qua 20m, một thân lân phiến nước sơn đen như mực, lòe lòe tỏa sáng, hình thể tuy nhiên thập phần lớn lớn, nhưng động tác lại cực kỳ linh hoạt, bàn trên mặt đất, đầu cao cao nâng lên, không ngừng hướng về phía những người này phun màu đen khói độc!

Lại nhìn những người này võ giả, vậy mà tất cả đều là Đấu Khí võ giả, thực lực đều là không kém, phối hợp ăn ý, có người chủ công, có người phụ trách đánh lén.

“Một hai ba bốn... Bảy tám... Tám cái nam.” Điền Quang hí mắt, ở đằng kia nhẹ giọng lẩm bẩm nói: “Còn có năm cái nữ nhân, thực lực cũng không tệ, yếu nhất, cũng là Đại Đấu Sư cấp bậc, còn có ba cái nhất định là Đấu Tôn, loại thực lực này dong binh đoàn, cũng không thấy nhiều, khẳng định không phải hạng người vô danh!”

Một cái trong đó hán tử mặt đen, cầm trong tay một cây lớn thiết thương, chính diện đối mặt hắc sát cự mãng, thực lực cực kỳ mạnh mẽ, một cái lớn thiết thương vũ động đứng lên, đầy trời thương ảnh, chiêu chiêu đâm về hắc sát cự mãng bộ vị yếu hại.

Những người khác đều nắm lấy các loại binh khí, vây quanh hắc sát cự mãng điên cuồng tấn công lấy.

“Cẩn thận độc của nó sương mù, ngàn vạn không nên nghe thấy được, cũng đừng cho nó dính vào làn da lên, bằng không thì sẽ rất phiền toái!” Một người mặc hắc y, đầu đội cái khăn che mặt nữ tử đứng ở một bên nhắc nhở lấy.

Cái này nữ tử thân thể thướt tha, tuy nhiên thấy không rõ tướng mạo, nhưng lộ ra một đoạn cổ trắng, nhưng lại trơn bóng như ngọc, thanh âm thanh thúy êm tai, đứng ở nơi đó, không chút hoang mang chỉ huy chiến đấu.

“Tiểu Tam, công kích cái đuôi của nó, đúng, lại hung ác một điểm, không phải sợ bị thương! Hắc sát cự mãng trí mạng bộ vị tại trên cổ, có thể nó sợ nhất đấy, nhưng lại cái đuôi bị thương!” Hắc y nữ tử tĩnh táo nói: “Tiểu Thất, người đang làm gì đó? Cho nó gãi ngứa ngứa sao? Ngày bình thường ta như thế nào dạy người, xuất kiếm muốn chuẩn, còn muốn hung ác! Đúng... Cứ như vậy!”

“Nữ nhân này rất lợi hại a...!” Điền Quang trong mồm chặc chặc tán thưởng.

Đại khái thanh âm hơi chút hơi bị lớn, cái kia hắc y nữ tử mãnh liệt hướng bọn hắc tử ẩn thân xem ra, một đôi mắt bắn ra hai đạo tinh quang, lạnh lùng nói: “Ai tại chỗ nào? Đi ra!”

Mả mẹ nó, cái này bị phát hiện rồi?

Đằng Phi cùng Điền Quang hai người liếc mắt nhìn nhau, đều từ đối phương trong mắt chứng kiến một vòng kinh hãi, bên kia tiếng đánh nhau rất lớn, hắc y nữ tử còn một mực ở chỉ huy chiến đấu, cách hơn 10m, nàng rõ ràng đều có thể nghe được Điền Quang thanh âm, quả thực thật là đáng sợ.

Đúng lúc này, dị biến nổi lên, hai người phía trước cách đó không xa địa phương, vốn là một mảnh cảnh khô lá vụn, theo hắc y nữ tử một câu, đột nhiên nhảy lên nảy sinh hai đạo nhân

ảnh, tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, lẳng không nhảy lên, vũ khí trong tay ở trên trời kéo lê hai đạo như dải lụa hào quang, hướng cái kia hắc y nữ tử đánh tới!

Đằng Phi nhìn xem hai người kia bạo khởi địa phương, khoe miệng kịch liệt kéo ra, hai người kia cùng hai người bọn họ gần trong gang tấc, nhưng bọn hắn lại không hề phát giác, như là hướng về phía bọn hắn đến đây, chỉ sợ hiện tại đã bị đánh lén đắc thủ rồi!

“Muốn chết!” Hắc y nữ tử quát lạnh một tiếng, trong tay bỗng nhiên nhiều hơn một cái dài mấy mét nhuễn tiên, hướng phía không trung run lên.

BA~!

Một tiếng thanh thúy tiếng vang, hung hăng rút hướng một người trong đó.

Người nọ cũng vô cùng được, thân thể trên không trung nhìn như tránh cũng không thể tránh, cũng tại thời khắc quan trọng nhất, đình trệ này sao một cái chớp mắt, lẳng lệ ác liệt cây roi hơi lau người này phần bụng đảo qua, đem hắc y phục trên người mở ra một đạo lỗ hồng lớn.

Mà người này ngay sau đó, thân thể một chuyển, vậy mà công hướng một cái đang tại toàn lực công kích hắc sát cự mãng người!

Chỉ thấy hắc trường kiếm trong tay hàn quang lóe lên, bị hắc công kích người nọ đầu người lập tức cao cao bay lên, một cỗ nhiệt huyết phun dũng mãnh tiến ra, hết sức kinh người!

“A...!” Chủ công hắc sát cự mãng đại hán mặt đen phát ra một tiếng bi phẫn gào thét, buông tha hắc sát cự mãng, trong tay cái kia cán lớn thiết thương hướng phía trăm giết bọn hắn một cái huynh đệ người hung hăng đâm tới!

Thế nhưng người cực kỳ giao hoạt, một kiếm chém giết một người về sau, thân hình cấp tốc bạo lui, tránh đi đại hán mặt đen cái này lẳng lệ ác liệt vô cùng nhất thương, lập tức hướng phía tên còn lại đâm tới.

Hắc y nữ tử trong tay trường tiên trên không trung keng keng rung động, cùng cái khác đột nhiên giết ra người chiến tại một chỗ.

Hắc sát cự mãng làm sao có thể buông tha loại cơ hội này, lập tức đại lượng phun ra khói độc, tối đen như mực như mực khói độc, lập tức đem nó chung quanh thân thể mấy thước phạm vi bao phủ đi vào.

Lập tức thì có một trong mấy người độc, phát ra kêu thảm thiết.

“Hèn hạ!” Điền Quang tức giận nói ra: “Vậy mà đánh lén, ta hận nhất loại người này!”

“Ách...” Đẳng Phi khòe miệng co quắp rút, không có để ý tới Điền Quang, ánh mắt của hắn, lại rơi vào khoảng cách hắc sát cự mãng chưa đủ 10m một cây thực vật lên!

Gốc cây thực vật này tương mạo rất quái dị, không có phiến lá, toàn thân đỏ thẫm, thậm chí có chút ít óng ánh sáng long lanh, như là hồng ngọc tạo hình giống như, chạc cây đá lởm chởm, ước chừng hơn nửa thước cao, vốn là thấp thoáng tại một mảnh trong bụi cỏ, bị hắc sát cự mãng ngăn trở, hắc sát cự mãng vừa mới di động thân hình thời điểm, Đẳng Phi liếc trông thấy, một cái cực kỳ tên quen thuộc, thiếu chút nữa thốt ra.

Huyết lan!

Tuyệt đối là huyết lan!

Đại lục cao cấp nhất dược liệu một trong!

Có thể nói chính thức thiên tài địa bảo!

Khó trách sẽ có một cái lục giai hắc sát cự mãng thủ hộ, nguyên lai dĩ nhiên là loại này kỳ vật!

Huyết lan, luyện chế thành Huyết Nguyên Đan, có thể tăng tiến Đấu Khí võ giả tu vị, một cây trăm năm huyết lan luyện chế Huyết Nguyên Đan, có thể tăng tiến một gã Đấu Khí võ giả năm năm tu vị, như là vượt qua ngàn năm huyết lan, có thể nói vật báu vô giá!

Luyện chế thành đan, thậm chí có thể trùng kích Đấu Tôn đến Đấu Thánh cực lớn bình cảnh!

Bình thường Đấu Khí võ giả phục dụng ngàn năm huyết lan luyện chế đan dược, ít nhất tăng trưởng hai mươi năm tu vị!

Hai mươi năm!

Đầy đủ một thiên tài Đấu Khí võ giả, theo một gã cấp thấp Đấu Sư, tấn thăng đến Đại Đấu Sư, thậm chí Đấu Tôn cảnh giới!

Coi như là bình thường Đấu Khí võ giả, phục dụng ngàn năm huyết lan luyện chế Huyết Nguyên Đan, ít nhất cũng có thể tăng lên một cái lớn cảnh giới!

Nhưng mà, huyết lan loại dược liệu này vô cùng hi hữu, cho dù Đẳng gia như vậy chuyên môn luyện chế đan dược gia tộc, mấy trăm năm qua, cũng không quá đáng được chứng kiến hai ba lần, hơn nữa năm bình thường bất quá trăm.

Thứ này quá trân quý, cũng quá hiếm có, một khi bị phát hiện, quản nó bao nhiêu năm, lập tức sẽ đào đi, tuyệt sẽ không mặc kệ sinh trưởng, lưu cho người khác.

Cho nên, điều này cũng đã tạo thành loại này vốn là hi hữu bảo vật, trở nên càng thêm hiếm thấy.

Đẳng Phi hô hấp đều trở nên có chút dồn dập lên, bị hắc sát cự mãng bảo vệ cái kia gốc huyết lan, cao nửa mét, toàn thân gần như trong suốt, như là hồng ngọc tạo hình giống như, đây rõ ràng là đã ngoài ngàn năm huyết lan, mới có bộ dạng!

Có thể nói Dược Vương a...!

Lúc này thời điểm, trong tròng tròng đến một tiếng nữ tử kêu thảm thiết, một cái nữ tử vốn là bị hắc sát cự mãng khối độc phun ở bên trong, lập tức bị cái kia kẻ đánh lén một kiếm đâm xuyên qua lồng ngực, chết thảm tại chỗ!

“Đáng chết, không thể nhìn được nữa!” Diên Quang đột nhiên phát ra gầm lên giận dữ, trong tay nhiều ra một bả phong cách cổ xưa trường kiếm, lẳng không nhảy lên, hướng phía tên kia kẻ đánh lén đâm tới.

Đẳng Phi trợn mắt há hốc mồm nhìn xem uy phong lẫm lẫm Diên Quang, đầu óc đều có chút không đủ dùng, trong lòng tự nhủ thăng này tinh thần trọng nghĩa, cũng quá mức thừa (lại) a? Nhìn dáng vẻ của hắn, căn bản cũng không nhận thức cái này hai bang người a...!

Đột nhiên xuất hiện Diên Quang, lại để cho đang gõ đầu song phương đều là khế giạt mình, không biết cái này đột nhiên xuất hiện gia hỏa là ai, bất quá nhìn hắn một kiếm đâm về cái

kia kẻ đánh lén, hắc y nữ tử bên này mọi người theo bản năng thở dài một hơi.

“Muốn chết!” Cái kia kẻ đánh lén một kiếm giết một cái nữ tử, trong giây lát cảm giác sau lưng gặp nguy hiểm, thân thể xô dịch, tránh đi Điền Quang một kiếm này, trong kẽ răng bài trừ đi ra hai chữ đến.

“Người cái này cái thứ không biết xấu hổ, đánh lén người ta, tính toán cái gì bổn sự, có loại cùng ta đại chiến 300 hiệp!” Điền Quang tiếng nói trung khí mười phần, rất khó tưởng tượng, hắn vừa mới bị thụ một thân rất nặng tổn thương.

“Lão tử trước hết làm thịt ngươi!” Cái kia hắc y che mặt kẻ đánh lén dữ tợn vừa cười vừa nói, kiếm trong tay trong giây lát Xùy~~ ra nửa xích nhiều trường kiếm khí, hung hăng quét về phía Điền Quang.

Điền Quang một bên đánh, một bên hô to gọi nhỏ, vả vào mồm liên tục, không có một câu thô tục, nhưng lại để cho người này kẻ đánh lén tức giận đến sôi lên.

“Ta nói che mặt huynh, ngươi có phải hay không lớn lên quá xấu, mới che mặt bên trên hay sao? Không có sao, bộ dáng là cha mẹ cho, lớn lên xấu sợ cái gì, ngươi bộ dạng như vậy, cha ngươi mẹ nhất định sẽ rất thương tâm đấy!”

“Ai, ta nói, ngươi một kiếm này đâm trật nữa à, ngươi chưa ăn cơm sao? Hay (vẫn) là ăn quá no? Ngươi loại tiêu chuẩn này, rõ ràng cũng tới làm thích khách, ta đây há không phải có thể trở thành thích khách chi vương rồi hả?”

“Đúng đúng đúng, ngươi xem, một kiếm này tựa như tốt nhiều hơn, bắt quá, ta trước đâm đến ngươi rồi ah, có đau hay không à? Muốn đau lời mà nói..., muốn lớn tiếng gọi nha, lớn tiếng gọi liền hết đau...”

Giờ này khắc này, mà ngay cả hắc y nữ tử bọn hắn bên này người, cũng cũng nhịn không được đầu đầy hắc tuyến.

Thằng này là ai? Hắn đầu óc có bị bệnh không?

Chương 76

“Móa nó, nguoi cho lão tử câm miệng...” Cái kia kẻ đánh lén không thể nhin được nữa, phát ra gầm lên giận dữ, toàn thân Đấu Khí hoàn toàn bạo phát đi ra, trợn mắt tròn xoe, hận không thể đem Điền Quang băm thây vạn đoạn.

“Ai, thật sự là không thú vị a..., không chơi với nguoi rồi!” Điền Quang nói qua, giả thoảng một chiêu, thân hình đột nhiên biến đổi, hướng phía hắc sát cự mãng trong giây lát vọt tới.

“Không tốt, hấn muốn cướp Huyết Lan!”

Trước hết nhất kịp phản ứng đấy, là cái kia hán tử mặt đen, hấn trong giây lát phát ra một tiếng hét to, đồng thời trong tay súng bự hung hăng đâm về Điền Quang, phát ra một tiếng thê lương tiếng xé gió.

Điền Quang tốc độ lại nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, lập tức bổ nhào vào cái kia góc Huyết Lan trên không, trong tay phong cách cổ xưa bảo kiếm tại Huyết Lan chung quanh tìm một vòng tròn, sau đó khẽ vươn tay... Một phát bắt được Huyết Lan cái kia hồng ngọc tạo hình giống như chủ hành, dùng sức nhỏ!

Mang theo đại lượng bùn đất.

Đón lấy, Điền Quang thân thể trên mặt đất lăn một vòng, tránh đi đại hán mặt đen nhất thương, cùng mặt khác ba bốn người công kích, thập phần chật vật đứng lên, cái kia góc Huyết Lan trong tay hấn lập tức biến mất, Điền Quang phát ra cười dài một tiếng, thân hình lẳng không dựng lên, hướng phía Đằng Phi phương hướng cấp tốc chạy tới.

“Huynh đệ, trốn chạy để khỏi chết oa!”

“...”

Đằng Phi triệt để bó tay rồi, không chút do dự, đứng người lên, đi theo Điền Quang bóng lưng, nhanh như chớp tựa như chạy.

Cái kia hai cái kẻ đánh lén, cùng hắc y nữ tử một phương, cùng với cái kia lục giai ma thú hắc sát cự mãng đồng thời ngăn người, đây hết thấy phát sinh đều quá đột ngột, cũng quá nhanh rồi, nhanh đến bọn hắc căn bản không kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào, ai cũng không nghĩ tới trong lúc đó sẽ sanh ra loại biến cố này.

Gặp Điền Quang cướp đi Huyết Lan, cái này tam phương lúc này đình chỉ lẫn nhau đấu, hầu như đồng thời phát ra gầm lên giận dữ, hướng phía Đằng Phi phương hướng của bọn hắc liền đuổi theo.

Hắc y nữ tử bên này người hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, lúc trước sở dĩ không có công kích Điền Quang, là bởi vì hắc nhóm:đám bọn họ đều đem Điền Quang trở thành là giúp rồi, cho là hắc nhận biết mình chính giữa người nào đó, lại không nghĩ rằng, thẳng này thật không ngờ xảo trá, giương đông kích tây, bên ngoài hỗ trợ, thực tế đánh chính là nhưng lại Huyết Lan chủ ý!

Loại người này, phanh thây xé xác cũng khó khăn giải mọi hận trong lòng!

Cái kia hai cái kẻ đánh lén cũng cực kỳ phần nộ, nhất là cùng Điền Quang đánh cho cả buổi người nọ, thiếu chút nữa bị Điền Quang cho tra tấn điên rồi, trên người còn đã thụ thương không ít, hắc hiện tại so với ai khác đều muốn giết cái kia tên đáng chết.

Muốn nói rất tức giận, không ai qua được hắc sát cự mãng, nó đau khổ thủ hộ cái này gốc Huyết Lan hơn bảy trăm năm. Theo phát hiện cái này gốc Huyết Lan về sau, liền cũng không có rời đi, mỗi ngày hấp thu Huyết Lan phóng xuất ra dược lực tinh hoa, theo một cái bình thường cấp thấp ma thú hắc mãng xà, trưởng thành là đẳng cấp cao ma thú hắc sát cự mãng, bất quá vài thập niên, nó khả năng sẽ đột phá đến thất giai!

Nếu như một mực không ai quấy rầy lời mà nói..., trông coi cái này gốc ngàn năm Huyết Lan, nó tuyệt đối có thể đột phá đến rất cao cảnh giới, có lẽ tiếp qua mấy trăm năm, nó thậm chí có thể đột phá thập giai, hóa mãng vì giao long, trở thành chính thức Xà vương!

Ngày nay, đây hết thầy lại bị một đám đáng chết nhân loại cho quấy rầy, nhất là cướp đi Huyết Lan người nọ, đáng chết nhất!

Điền Quang thể chất, quả thực như là yêu nghiệt giống như, lúc trước bị thụ nhiều như vậy tổn thương, Đằng Phi Sinh Cơ Tán cho dù cho dù tốt, cũng không có khả năng lại để cho một cái sẽ chết chi nhân, tại mấy canh giờ ở trong trở nên long tinh hổ mãnh, đây hết thầy, khẳng định cùng hấn từ thân thể chất có quan hệ.

Điền Quang trong rừng rậm ghé qua tốc độ cực nhanh, nếu như Đằng Phi không có tu luyện Bát Bộ Thiên Long Quyết lời mà nói..., tuyệt đối truy không đuổi kịp, cứ như vậy, Đằng Phi đều một mực chỉ có thể nhìn thấy Điền Quang bóng lưng, mà không cách nào vượt qua hấn.

Sắc trời bắt đầu thời gian dần trôi qua tối xuống, Điền Quang không nói một lời, độc sức liều mạng chạy như điên lầy.

Một cây ngàn năm Huyết Lan giá trị, bất kỳ một cái nào có kiến thức mọi người rõ ràng, dùng giá trị liên thành để hình dung nó, tuyệt không là quá. Đã đoạt như vậy một cây Dược Vương, đằng sau những người kia nếu có thể đơn giản buông tha bọn hấn đó mới gọi gặp quý rồi.

Cho nên, Điền Quang thậm chí không kịp cùng Đằng Phi chuyện phiếm, cực kỳ khó được ngậm miệng lại, một lòng trốn chạy để khỏi chết.

Đằng Phi cảm giác được thân thể của mình bên trong đích Đấu Khí cùng chân nguyên thủy chung ở vào hăng hái vận chuyển trạng thái, Thiên Đạo 50 đấu mạch đại pháp tự động vận hành, vậy mà mơ hồ thấy, có một loại chỗ xung yếu cấp thứ năm chỗ đấu mạch cảm giác!

Ngàn vạn đừng vào lúc đó tăng level, ngàn vạn không nên a...!

Đằng Phi tại cầu nguyện trong lòng, Thiên Đạo 50 đấu mạch đại pháp, có chút thời điểm cũng không chịu Đằng Phi khổng chế, chuẩn xác mà nói, loại công pháp này, như là có trí khôn giống như, mỗi khi Đằng Phi tinh khí thần đạt tới cảnh giới nhất định thời điểm, Thiên Đạo 50 đấu mạch đại pháp liền sẽ tự động vận hành, chuẩn bị tăng level mới đấu mạch.

Tốt lên đỉnh đầu bầu trời, lúc này hoàn toàn tối xuống, đằng sau đám người kia tuy nhiên một mực ở truy, nhưng thanh âm đã thời gian dần trôi qua xa.

Thẳng đến màn đêm buông xuống, trong rừng rậm hoàn toàn lâm vào một mảnh đen kịt, Điền Quang cùng Đẳng Phi hai người, đã chạy ra đủ có vài chục ở bên trong!

Phía trước bỗng nhiên truyền đến một hồi ù ù tiếng nước, Điền Quang tinh thần chấn động, nói ra: “Huynh đệ, ngàn vạn chớ nhụt chí, lại thêm chút sức, phía trước có sông, nước sông là có thể...nhất che dấu tung tích đây, đã đến bờ sông, chúng ta lại nghĩ biện pháp!”

Đẳng Phi nhẹ giọng ừ một tiếng, bỗng nhiên nói ra: “Điền huynh, nếu không chúng ta tách ra chạy a.”

Đang tại tốc độ cao chạy như điên Điền Quang trong giây lát định trụ thân hình, trong bóng tối, một đôi ánh mắt sáng ngời nhìn xem Đẳng Phi, thập phần tức giận nói nói: “Ta nói, huynh đệ, người đem ta Điền Quang trở thành người nào? Mẹ kiếp, không phải là một cây ngàn năm Huyết Lan sao? Cái đồ chơi này có mệnh trọng yếu? Hay (vẫn) là nói, ta vì độc chiếm thứ này, sẽ sanh ra hại tâm tư của người?”

Đẳng Phi đôi má kéo ra, nói ra: “Ta là sợ bị người liên lụy...”

“Đừng nói nhảm, chạy mau, đám người kia tuyệt không buông tha đây!” Điền Quang nói qua, một bả kéo Đẳng Phi, tiếp tục chạy như điên đứng lên.

Đẳng Phi trong nội tâm, lại dâng lên mấy cỗ nhiệt lưu.

Cái này là bằng hữu sao? Từ nhỏ đến lớn, Đẳng Phi vẫn là cô độc đây, chưa bao giờ có bất luận cái gì bằng hữu chân chính.

Gia gia cùng Đẳng Vũ bọn hấn đối với hấn tuy nhiên rất tốt, nhưng thêm nữa... Lại là vì thân tình. Nếu như mình không là thân nhân của bọn hấn, chỉ sợ, bọn hấn cũng sẽ không nhìn nhiều chính mình liếc a?

Mà cái này Điền Quang, chính mình cùng hấn không thân chẳng quen đây, tuy nhiên cứu được hấn một lần, nhưng lại nói tiếp, tại loại này động trời lợi ích trước mặt, có rất ít người còn có thể bảo trì lý trí. Cái này gốc Dược Vương, nếu như hiến cho Hoàng Đế, một tòa Đại Thành đều là dễ dàng. Hiến cho

những cái...kia đại gia tộc, càng là cũng tìm được động trời chỗ tốt. Hơn nữa rất hiển nhiên, Điền Quang tuyệt đối là biết rõ những điều này!

Đằng Phi nghĩ đến, dùng sức mím môi, thầm nghĩ trong lòng: người nếu quả thật làm như ta là bằng hữu, ta đây, cũng quyết không phụ người!

Ừ ừ tiếng nước càng lúc càng lớn, trong không khí ẩm ướt cũng càng ngày càng nặng, phía trước khả năng có một tòa lớn thác nước!

Hai người tới phụ cận, lại là có chút há hốc mồm, trong bóng tối, một cái cực lớn thác nước, như là Thiên Hà giống như, phi lưu thẳng xuống dưới, đủ có mấy trăm mét sâu! Cái kia ừ ừ tiếng nước, đúng là cái này thác nước theo chỗ cao rơi xuống phát ra đấy!

Ở chỗ này, tất cả thanh âm đều bị cái kia nổ vang tiếng nước chỗ che dấu, trừ lẫn đó ra, hầu như nghe không được mọi ... khác thanh âm.

Đằng Phi hướng phía dưới nhìn một cái, cảm thấy có chút đầu váng mắt hoa đây, cái này thác nước chiều sâu, nhưng là phải so Đằng Gia Trấn tây Mang Nãng Hà bờ cái kia vách núi cao nhiều lắm.

“Có dám hay không nhảy?”

Trong bóng tối, Điền Quang con mắt thập phần sáng ngời, trong ánh mắt mang theo một lượng điên cuồng hương vị, nhìn xem Đằng Phi.

“A..., muốn nhảy?” Đằng Phi khóe miệng co quắp rút.

“Đúng, đừng sợ, đi theo ta cùng một chỗ nhảy đi xuống!” Điền Quang nói qua, không khỏi Đằng Phi phân trần, lôi kéo Đằng Phi, hướng phía thác nước ở chỗ sâu trong trực tiếp nhảy xuống!

“Ta...” Đằng Phi muốn nói ta không nhảy, muốn nhảy chính người nhảy xuống, có thể vừa nói ra một chữ, đã bị gào thét tới gió lớn đem lời còn lại cho chặn trở về.

Cái kia gió thổi vào mặt, như là dao găm giống như, Đằng Phi cảm giác mình mặt đều biến hình, con mắt cũng rất khó mở ra,

phi giống như cảm giác, hẳn thật sự thể nghiệm được, bất quá, loại cảm giác này có chút quá kinh khủng.

Tuy nhiên chỉ có ngăn ngùn trong nháy mắt, nhưng đối với Đẳng Phi cùng Điền Quang mà nói, thời gian phẳng phất vô cùng dài đằng đặc, Điền Quang trong mắt lóe ra hưng phấn hào quang, tại trong màn đêm lờ lờ tỏa sáng!

Đồng!

Đồng!

Hai tiếng nhẹ vang lên, hai người một đầu ghim xuống!

Đẳng Phi cảm giác mình toàn thân như là muốn tan rã, ngay sau đó, một cỗ lạnh như băng lạnh lẽo thấu xương truyền đến, cực lớn lực đánh vào, lại để cho hai người trực tiếp xông vào cái này hồ sâu sâu vài chục thước địa phương!

Đẳng Phi tuy nhiên vô cùng khó chịu, nhưng quen thuộc kỹ năng bơi lội, bản năng bắt đầu muốn trở lên bơi đi.

Mà Điền Quang, cái này dừng cảm gia hỏa, anh tuần tiểu bạch kiểm, tức thì bắt đầu... Điền cuồng đấy... Vùng vẫy đứng lên!

Cho dù tại đây hồ sâu trong không cách nào thấy vật, nhưng Đẳng Phi đã ở trong nháy mắt cảm giác được, thẳng này, rõ ràng... Không biết bơi lội!

Không biết bơi lội? Người rõ ràng không biết bơi lội!

Đẳng Phi thiếu chút nữa bị cái này sự thật kích thích được ngất đi, không biết bơi lội người cũng dám nhảy, đây không phải muốn chết sao!

Hồ sâu ở bên trong, Điền Quang ở trong nước dốc sức liều mạng giãy dụa, gắt gao bắt lấy Đẳng Phi cánh tay, vô cùng bồi rồi, một đôi mắt mở thật lớn, càng làm cho người ta không nói được lời nào chính là, hẳn rõ ràng há hốc mồm, muốn hô hấp...

May mắn, Đẳng Phi từ nhỏ tại Mang Năng Hà bờ lớn lên, kỹ năng bơi lội thật tốt, nhanh chóng tỉnh táo lại. Vốn là hung hăng một cước, đem Điền Quang đá văng, sau đó cái này một tên đáng thương liền bắt đầu không ngừng hướng ở chỗ sâu trong chìm xuống.

Đằng Phi nhanh chóng đi qua, cầm lấy tóc của hắn, song chân vừa đạp, hướng phía gần sát vách núi một bên, không ngừng hướng thượng du đi.

Thác nước là theo một mảnh dưới vách núi đá đến đây, thác nước đằng sau, thì là một mảng lớn đất trống, mặc dù có bọt nước không ngừng tung tóe nhập, nhưng nơi đây nhưng lại cái tự nhiên cảnh tránh gió.

Đằng Phi đem Điền Quang kéo dài tới thác nước sau đích trên đất trống, Điền Quang lúc này đã có chút ít thần chí không rõ, bị Đằng Phi ngược lại dẫn theo, dùng nội lực bức ra bụng hắn bên trong nước, lại cho hắn ăn vào một hạt Hồi Nguyên Đan thuốc.

Sau đó, Điền Quang giống như là một con chó chết, gục ở chỗ này vẫn không nhúc nhích.

Thật lâu, mới đỏ lên hai con ngươi tử nhìn xem Đằng Phi, suy yếu mà nói: “Người, người đạp ta, trong nước người đạp ta một cước... Ta nhớ kỹ rồi!”

“Phi, ta không đánh ngươi một cước kia, phải với ngươi cùng một chỗ bị chết đuối!” Đằng Phi nói ra, lập tức, nhìn xem Điền Quang bộ dáng, Đằng Phi vui: “Người không biết bơi lặn? Không biết bơi lặn ngươi sinh cái gì anh hùng?”

“Đúng vậy a, làm sao vậy? Không biết bơi lặn rất mất mặt sao?” Điền Quang hung dữ nhìn xem Đằng Phi, dùng ánh mắt uy hiếp, lại khó có thể che dấu hắn giờ phút này xấu hổ: “Hừ, nói sau, anh hùng cùng bơi lội có quan hệ gì?”

Mượn bên ngoài thác nước phản xạ trở về một chút ánh sáng, Đằng Phi trông thấy Điền Quang giờ phút này biểu lộ, nhin không được cười nói: “Không biết bơi lặn, cái này không mất mặt, bất quá ta rất muốn biết, ngươi nếu như biết mình không biết bơi lặn, vì cái gì còn dám nhảy xuống? Liền vì sinh anh hùng?”

“Nói nhảm... Ta không nhảy xuống, chờ bị đám người kia xé thành mảnh nhỏ sao?” Điền Quang vẻ mặt đương nhiên nói, sau đó nhìn Đằng Phi uy hiếp nói: “Chuyện này, ngươi đối với ai cũng không cho nói!”

“Ha ha ha ha ha, ngươi yên tâm, yên tâm đi, ta cam đoan... !”

Đặng Phi tựa ở trên thạch bích, cười đến không được, trong lòng ám đạo:thầm nghĩ: cam đoan cái rắm a..., có cơ hội ta nhất định sẽ nói đấy!

Tìm được đường sống trong chỗ chết cảm giác, thật sự rất tốt, Đặng Phi chợt phát hiện, có cái này một tên làm bằng hữu, tựa hồ... Thật thú vị.

“Đợi ta tốt rồi, ta nhất định phải học được bơi lội!” Điền Quang xem Đặng Phi bộ dáng, cái đó còn không biết trong lòng của hắn suy nghĩ, nghiêng răng nghiêng lợi thề.

Chương 77

“Trước đào thoát một kiếp này rồi nói sau.” Đằng Phi nhìn xem cái kia cực lớn nước mảnh vải, sâu kín nói ra.

“Yên tâm đi, bọn hắc chắc chắn sẽ không tìm tới nơi này đến!” Điền Quang đứng lên, cũng tựa ở vách đá lên, nói ra: “Ta nhảy xuống lúc trước, nhìn thoáng qua bốn phía, cái này hồ sâu giống như là một cái vực sâu, trừ phi bọn hắc cũng có lá gan nhảy xuống, nói cách khác, bọn hắc căn bản không đến được nơi đây đến!”

Điền Quang ho khan vài tiếng, nói tiếp: “Bọn hắc đuổi tới phía trên, mặc dù sẽ hoài nghi, nhưng nhưng không cách nào xác định, cái này cao mấy trăm thước khoảng cách, bọn hắc cũng sẽ không phi, cũng không có ta đây loại không sợ dũng khí... Khục khục... Nhảy xuống.”

Điền Quang lúc nói, mình cũng cảm giác có chút không có ý tứ, một ngày công phu, lại bị người cứu được hai lần, với hắc mà nói, đây quả thực thật bất khả tư nghị, nghĩ vậy, Điền Quang chợt phát hiện, chính mình còn không biết ân nhân cứu mạng danh tự: “Đúng rồi, tiểu huynh đệ, ta còn không biết ngươi danh tự đây này.”

“Đằng Phi.” Đằng Phi đứng người lên, cởi y phục của mình, dùng sức nhéo một phen khoắc lên nhô lên trên mặt đá, sau đó nhìn thoáng qua tiến vào nước ba lô, khóe miệng co quắp rút, thầm nghĩ trong lòng: nếu là mình cũng có một có thể trừ vật không gian giới chỉ, thật là có bao nhiêu tốt!

Điền Quang theo trong giới chỉ lấy ra một bộ quần áo, đưa cho Đằng Phi: “Cầm lấy đi, đây là mới đây, còn không có xuyên qua, ngươi mặc có thể sẽ có chút lớn, bất quá, chấp nhận một chút đi, tổng so cởi bỏ mạnh hơn một chút.”

Đằng Phi cũng không có khách khí, thay đổi khô mát quần áo, cảm giác đã khá nhiều.

Phía ngoài tiếng nước âm âm rung động, lúc này thời điểm cũng không thể đi ra ngoài, tuy nhiên cách mấy trăm mét khoảng cách, lại là ban đêm, nhưng rất khó cam đoan những cái...kia phần nộ đến cơ hồ nỗi giận người sẽ không ở phía trên trông coi.

“Đừng suy nghĩ, thành thành thật thật ở chỗ này trốn tránh a, ta trong giới chỉ đồ ăn, ít nhất có thể kiên trì hơn một tháng thời gian ta cũng không tin, bọn hắc có thể ở cái này thủ một tháng trước!”

Điền Quang dựa vào tại đầu đó thập phần tự tin nói: “Chờ bọn hắc đi, chúng ta lại nghĩ biện pháp đi ra ngoài!”

Đằng Phi gật gật đầu, hiện tại cũng chỉ có thể như thế.

Trong nháy mắt, nửa tháng đi qua.

Nửa tháng này hai người liền trốn ở cái này lớn thác nước nước phía sau rèm mặt, cũng không có người hạ đến tìm kiếm, hai người lại đem huyết động này vào bên trong mở hơn mười thước sâu, cam đoan rơi xuống nước không cách nào tung tóe tiến đến.

Điền Quang trong giới chỉ đủ loại, nồi chén hồ lô bồn... Thậm chí ngay cả giường đều có, làm cho người ta xem thế là đủ rồi.

Nửa tháng đến, Điền Quang thương thế cũng khá hóa bảy tám tám, mà Đằng Phi, tức thì mỗi ngày đều đang tu luyện về này dốc sức liều mạng sức mạnh, lại để cho Điền Quang đều có chút da đầu run lên.

Lúc này Điền Quang đã kính biết rõ Đằng Phi chỉ có mười ba tuổi, đem hắc trở thành một cái yêu nghiệt đến xem.

Thử nghĩ, vô luận là phương đông Chân Vũ Hoàng Triều, hay (vẫn) là Tây Thùy Huyền Vũ hoàng triều, tại cái này đại lục ở bên trên, liền từ chưa từng nghe qua có mười ba tuổi Chân Nguyên Võ Thánh!

Cho dù tại trong bụng mẹ mà bắt đầu luyện công cũng không có khả năng tại mười ba tuổi thì đến được loại cảnh giới này a...!

Muôn biết rõ, đây không phải Đầu Khí võ giả, mà là một người bình thường võ giả a...!

Đối với cái này, Điền Quang chỉ có cảm thán phần.

Nửa tháng này, Đảng Phi ban ngày tu luyện, ban đêm sẽ tiến vào Hồn Vực trong rèn luyện.

Thanh Long lão tổ quả thực càng ngày càng biến thái, mỗi lúc trời tối cho Đảng Phi thiết kế ra đến nhiệm vụ đều hoàn toàn bất đồng, có ám sát, có giấu kín có trên chiến trường lấy địch tướng thủ cấp, mỗi ngày chỗ trải qua hoàn cảnh, đối mặt địch nhân đều phải không cùng đây.

Sa mạc, đầm lầy, hồ nước, rừng rậm, thảo nguyên... Hầu như tất cả hoàn cảnh thay đổi mấy lần!

Mười lăm cái ban đêm, có mười hai ban đêm Đảng Phi là chui ngay ra đây đây!

Loại kinh nghiệm này, chỉ sợ cũng là không tiền khoáng hậu được rồi thế cho nên Điền Quang mỗi ngày đều sẽ phát hiện tiểu tử này sát khí trên người lại nồng đậm vài phần, người cũng trở nên trở nên trầm ổn.

Có chút thời điểm hắn ở đây ban đêm lúc ngủ, đều bị Đảng Phi sát khí trên người cho bừng tỉnh. Sau đó trợn mắt há hốc mồm nhìn xem nằm ở lòng tơ trên đệm Đảng Phi, xem ra giống như là đang ngủ, nhưng trên người không ngừng bộc phát ra sát khí, nhưng lại để cho Điền Quang hãi hùng khiếp vía.

Nếu như hắn biết rõ Đảng Phi mỗi lúc trời tối trải qua, chỉ sợ đều chấn kinh cái cảm, bất quá, loại kinh nghiệm này, Đảng Phi lại sẽ không đối với bất kỳ người nào nói lên.

Nửa tháng sau sáng sớm, Đảng Phi thành công xông vào cấp hai Chân Nguyên Võ Thánh cảnh giới, đồng thời, trải qua một phen thông khổ gặp trắc trở về sau, Thiên Đạo 50 đầu mạch đại pháp, thành công mở đường ra thứ năm đầu đầu mạch!

Đảng Phi Đấu Khí thực lực, cũng đi theo tăng lên tới cấp hai cấp mười đỉnh phong!

Tăng lên nhanh như vậy, cùng mỗi lúc trời tối sinh tử rèn luyện không quan hệ, nếu không phải Đảng Phi dốc sức liều mạng áp chế, chỉ sợ thứ năm chỗ đầu mạch đã sớm đã thông. Bài này tự do lên đường đối mới tổ ác quỷ chủ kỳ thân cung cấp

Đằng Phi một mực ở áp chế, sau đó dốc sức liều mạng tích lũy Đấu Khí, rốt cục tại áp chế không nổi thời điểm, một lần hành động giải khai thứ năm chỗ đấu mạch, thể nội Đấu Khí, cũng như đồ sông lớn, chỗ kinh (trải qua) chỗ, đem vốn là nhỏ hẹp kinh mạch, chống rất rộng, thực lực cũng lập tức tăng vọt!

Theo cấp hai cấp năm, tăng lên tới cấp hai cấp mười!

Đấu mạch bên trong đích Đấu Khí, cũng đạt tới mỗi phút đồng hồ 800 vòng! So bình thường cấp hai cấp mười Đấu Khí võ giả, nhanh suốt gấp đôi!

Cảm giác được Đằng Phi khí tức trên thân không ngừng trở nên mạnh mẽ, Điền Quang biết rõ, Đằng Phi muốn đột phá, vì vậy tự động chạy tới cửa động vì Đằng Phi hộ pháp, tại Đằng Phi đã thông thứ năm chỗ đấu mạch, Đấu Khí cấp tốc vận chuyển, đấu hạch bắt đầu phát triển lớn trong nháy mắt, Đằng Phi trong thân thể, tản mát ra một cỗ kinh khủng uy thế.

“Đấu Khí? Làm sao có thể?” Điền Quang mày nhíu lại thành một cái “Sông” chữ, nghi hoặc nhìn Đằng Phi, lập tức, lông mày của hắn giãn ra khai mở, mỉm cười, cũng không có sinh ra hỏi thăm ý niệm trong đầu.

Mỗi người đều có thuộc tại bí mật của mình, Đằng Phi có thể dùng một cái mười ba tuổi thiếu niên, có được phần này thành tựu, đủ để nói rõ trên người hắn cất dấu cực lớn bí mật. Nhưng cái này lại thuộc về cá nhân việc riêng tư, liền như chính mình, cũng không đồng dạng có bí mật không thể nói gai Đằng Phi cũng không có hỏi qua!

Lại bạn thân, cũng muốn có thuộc tại bí mật của mình!

Mặc dù nhưng cái này yêu nghiệt tuổi không lớn, nhưng có như vậy một người bạn, thật sự rất không tồi!

Điền Quang mỉm cười nghĩ đến.

Đằng Phi mở hai mắt ra, nhìn vẻ mặt cổ quái, đang gõ số lượng chính mình Điền Quang, thản nhiên nói: “Chưa thấy qua người đột phá sao?”

“Bái kiến, nhưng chưa thấy qua người như vậy biến thái đấy.”

Điền Quang thành thành thật thật hồi đáp, sau đó vẻ mặt rầm thí thờ dài nói: “Ai, không nghĩ tới ta Điền Quang, thân là

tuyệt thể thiên tài, vậy mà cũng có vì người khác tăng lên sợ hãi thần phục thời điểm.”

“Chó má thiên tài, ta ghét nhất đúng là thiên tài.” Đẳng Phi liếc mắt, sau đó đứng người lên, đi đến nước mảnh vải trước mặt, nói ra: “Chúng ta là không phải có thể ly khai nơi này?”

“Không sai biệt lắm a?” Điền Quang có chút không xác định nói qua, sau đó chậm rãi tiêu sái xuất động, nhìn trước mắt cực kỳ thanh tịnh hồ sâu, Điền Quang trong mắt hiện lên một vòng sợ hãi, hắn một mực chưa cùng đầu gối phi nói, hắn chẳng những không biết bơi lội, hơn nữa... Đối (với) nước còn có loại tự nhiên sợ hãi!

Việc này đánh chết hắn cũng sẽ không nói, bởi vì này quá thật xấu hổ chết người ta rồi!

Theo thác nước nước mảnh vải biên giới, nhìn lên. Hôm nay khí trời tốt, xanh lam như giặt rửa, không có sương mù, cho nên liếc có thể chứng kiến vách núi đỉnh.

Chỗ đó cũng không có bất kỳ người nào tồn tại, Điền Quang thở dài một hơi, nói ra: “Ta nghĩ bọn hắn có lẽ sớm rời đi rồi.”

“Chúng ta từ nơi này hồ sâu trong hướng hạ du đi ra ngoài.” Đẳng Phi cùng tới, nhìn thoáng qua vách núi đỉnh, nói ra: “Hy vọng những người kia sớm rời đi rồi.”

Điền Quang chết sống không muốn xuống nước, bất quá dựa theo trước mắt tình huống, không dưới nước là không thể nào đây, hai người cũng không thể theo thác nước sau đích vách núi một đường trèo leo đi lên, những cái...kia Thạch Đầu sớm đã bị nước trôi được bóng loáng như ngọc, một khi thất thủ, chính là thịt nát xương tan.

Tại Đẳng Phi liên tục cam đoan xuống, Điền Quang đành phải nắm lỗ mũi nhận biết, đem Đẳng Phi ba lô cũng thu được trong không gian giới chỉ, sau đó... Ghé vào đầu gối bay trên lưng, vẻ mặt thấy chết không sờn bộ dáng, nói ra: “Được rồi, ta đây cái mạng nhỏ, liền giao cho người rồi! Ta nói huynh đệ a..., người ngàn vạn đừng có lại đem ta đập ra ngoài rồi!”

“Tập trung tư tưởng suy nghĩ, nín thở!”

Đẳng Phi chẳng muốn cùng hắn nói nhảm, khẽ quát một tiếng, sau đó trực tiếp lao ra, nhảy lên nhảy vào hồ sâu ở bên trong,

lập tức bị mãnh liệt thác nước nhảy vào nước sâu ở bên trong, đón lấy, bị vòng xoáy cuốn đi vào, Đằng Phi xem chuẩn cửa ra phương hướng, thân thể như cùng giống như cá bơi, hướng phía bên kia phóng đi, cũng không có người vì trên người lưng cõng một người mà có bất kỳ ảnh hưởng gì.

Nơi đây địa hình, quả nhiên như là một cái thật lớn hình tròn vực sâu, cửa ra địa phương, cũng cực kỳ hẹp hòi, chỉ (cái) có vài thước rộng, càng giống là một đạo nham thạch bên trong đích một khe lớn.

Nước chảy đến nơi đây, vô cùng chảy xiết, đầu gối phi khẽ quát một tiếng: “Nắm chặt!”

Kỳ thật không cần Đằng Phi nói, Điền Quang gắt gao lâu ở Đằng Phi cổ, muốn đem hấn bỏ rơi đi cũng khó khăn.

Đôi đôi:đội hai người xông qua cái cửa ra này về sau, phía trước dòng sông bắt đầu dần dần trở nên bằng phẳng xuống, bờ sông hai bên dài khắp nồng đậm lùm cây, chim hót trùng gọi, thật phần u tĩnh.

Đằng Phi thở dài một hơi, mang theo Điền Quang bơi tới bên cạnh bờ, leo đến một chỗ trên bờ cát, sau đó nói: “Còn không xuống?”

“À? Đã đi ra sao?” Điền Quang mở to mắt, nhìn thoáng qua bốn phía, lập tức kinh hỉ theo Đằng Phi trên người xuống, leo đến trên bờ cát, từng ngum từng ngum thở hổn hển, giống như là hấn lưng cõng Đằng Phi một đường bơi đi ra giống như.

Đằng Phi nhìn lướt qua chưa tỉnh hồn Điền Quang, trong lòng tự nhủ không nghĩ tới như vậy một cái to gan lớn mật gia hỏa, thật không ngờ sợ nước, thật sự là không thể tưởng tượng nổi!

Hai người nghỉ ngơi một chút, đổi qua quần áo về sau, tiếp tục ra đi, Điền Quang trong giới chỉ lấy ra một bức bản đồ, nhẹ nói nói: “Việc cấp bách, là tìm người đem cái này gốc ngàn năm Huyết Lan luyện chế thành đan, người một mình ta một nửa, nói cách khác, ta cảm giác, cảm thấy có chút bất an. Những người kia không tìm được chúng ta, chắc hẳn sẽ không dễ dàng từ bỏ ý đồ đấy.”

Đằng Phi cũng gật gật đầu, hấn cũng biết, những người kia không có tìm được bọn hấn lúc trước, là sẽ không buông tha

cho tìm kiếm. Cho nên, tranh thủ thời gian ly khai cánh rừng rậm này, mới là việc cấp bách.

“Người có thể tin luyện dược sư?” Đầu gối phi nhìn thoáng qua Điền Quang, hỏi.

Điền Quang khoe miệng co quắp rút, lắc đầu nói ra: “Ngàn năm Huyết Lan trước mặt, cái đó có thể tin luyện dược sư?”

Đầu gối phi nói ra: “Vậy chúng ta tự tự luyện chế tốt rồi.”

“Hả? Người hội (sẽ)?” Điền Quang có chút khó tin nhìn xem Đẳng Phi, trong lòng tự nhủ: người mới bao nhiêu a... Huynh đệ, người đã là Chân Nguyên Võ Thánh được không? Người hội (sẽ) đồ vật, còn dám thêm nữa... Chút ít sao?

Nửa tháng này đến, hai người nói chuyện phiếm thời điểm tuy nhiên không nhiều lắm, nhưng là cũng không ngại Điền Quang đối (với) Đẳng Phi rất hiểu rõ.

Đẳng Phi đối (với) đại lục ở bên trên ma thú cùng các loại cực phẩm dược liệu thuộc như lòng bàn tay, mà ngay cả Điền Quang đều không phải không thừa nhận, tiểu tử này đối (với) ma thú cùng dược liệu rất hiểu rõ, so với chính mình càng thêm toàn diện.

Cùng ngày hấn đoạt cái kia gốc ngàn năm Huyết Lan thời điểm, cũng chỉ có thể xác định đó là một cây vượt qua trăm năm năm Huyết Lan, cũng không biết đó là một cây ngàn năm Huyết Lan!

Mà Đẳng Phi, ở phía sau đến nhìn kỹ liếc ngàn năm Huyết Lan về sau, một ngụm nói ra cái này gốc Dược Vương chuẩn xác năm, là 1100 năm đến 1100 năm mười năm tầm đó!

Nói ra năm về sau, còn chuẩn xác mà nói ra phán đoán căn cứ, lại để cho Điền Quang không thể không tâm phục khẩu phục.

Không nghĩ tới, tiểu tử này lại vẫn hội (sẽ) luyện dược... Điền Quang chợt nhớ tới mình bị thương thời điểm, Đẳng Phi cho mình bên trên thuốc chữa thương, lúc ấy chỉ biết là là hảo dược, nhưng nửa tháng sau, Điền Quang mới biết được, cái kia há lại chỉ có từng đó là hảo dược, quả thực chính là thần dược!

Bởi vì hấn trên người những cái...kia kinh khủng miệng vết thương, tương đối nhẹ một ít, đã hầu như hoàn toàn tốt rồi,

quan trọng nhất là, không có để lại nửa điểm vết sẹo!

Hơn nữa về sau Đảng Phi cho hẳn những đan dược kia, cũng nói rõ một vấn đề: tiểu tử này hoặc là chính là y dược thể gia đi ra đây, hoặc là chính là siêu cấp lớn tộc đệ tử!

Người kia khả năng không lớn, như vậy, chính là người phía trước rồi.

Họ Đảng... , Đảng gia... Chẳng lẽ?

Cực nhanh, Điền Quang đột nhiên nghĩ đến một cái mười mấy năm trước thanh danh hiển hách đại nhân vật, lại nhìn hướng đầu gối bay thời điểm, Điền Quang khóe miệng hung hăng kéo ra.

Mẹ kiếp, thằng này, sẽ không phải là người nọ nhi tử a?

Chương 78

Đằng Phi không có chú ý Điền Quang biểu lộ, thân nhiên nói: “Sẽ là hội (sẽ), chính là không tính tình thông. Nếu như người không vội lời mà nói..., có thể đợi ta tính thông về sau nói sau.”

Điền Quang thở dài một hơi, trong lòng tự nhủ người muốn là cái này cũng tính thông lời mà nói..., ta đây thật sự không có cách nào khác sống. Nhẹ gật đầu, nói ra: “VẬY trước tiên để kia nơi nào tốt rồi, loại vật này, tuyệt đối không thể giao cho người khác luyện chế!”

Hai người thương nghị tốt về sau, cũng không có vội vã ra cánh rừng rậm này, mà là đang cánh rừng rậm này ở bên trong, dừng lại suốt ba tháng!

Ba tháng, hai người mỗi ngày đều hội (sẽ) thu thập đại lượng dược liệu, Tây Thùy bên này, bởi vì Dược tề sư thiếu khuyết, các loại dược liệu thập phần phong phú, hai người thậm chí hái đến không ít mấy trăm năm phân cực phẩm dược liệu.

Lục Tử Lăng tại thời điểm, dạy Đằng Phi không ít luyện dược phương pháp, tăng thêm xuất thân từ luyện dược gia tộc, bay lên luyện dược kỹ xảo, cũng tại càng lúc càng tăng lấy.

Với tư cách Đằng Phi luyện dược kỹ thuật không ngừng phát triển tiến bộ duy nhất người chứng kiến, Điền Quang mỗi ngày đều là ở trong lúc kinh ngạc vượt qua, đến cuối cùng, hắn thậm chí trở nên có chút chết lặng.

Mỗi ngày đều sẽ ra ngoài, chuyên môn cho Đằng Phi thu thập đại lượng dược liệu trở về, ngoại trừ luyện chế đan dược, thời gian còn lại, chính là điên cuồng tu luyện.

Không có biện pháp, mặc cho ai tại Đằng Phi bên người, đều bị hắn loại này liều sức lực nhận thấy nhuộm, Đằng Phi phảng phất từ đến không biết mệt mỏi là vật gì, cả ngày chính là không ngừng tu luyện.

Bát Bộ Thiên Long Quyết bên trong đích bộ 6, Già Lâu La quyền sách, cũng bị Đằng Phi tìm hiểu được bảy tám phần, tuy nhiên khoảng cách tinh thông còn có một đoạn rất dài lộ phải đi, nhưng kế tiếp, chính là không ngừng luyện tập.

Đến tận đây, Đằng Phi bắt đầu đưa ánh mắt quăng hướng Bát Bộ Thiên Long Quyết khác bảy quyền sách kinh văn bên trên.

Cho đến lúc này, Thanh Long lão tổ mới hiện thân đi ra, hắn rất kinh ngạc, Đằng Phi vậy mà có thể ở gần gũi hơn nửa năm trong thời gian, liền đem Bát Bộ Thiên Long Quyết bên trong đích một bộ tu luyện ra đến Thanh Long lão tổ hơn nữa là phiên muộn, hắn cuối cùng cả đời mới đưa Bát Bộ Thiên Long Quyết bên trong đích bộ 2 Long Chúng Thiên tu luyện tới cực cao cảnh giới, mà Đằng Phi, lại chỉ dùng nửa năm thời gian.

Cái này bộ phận tuyệt thế công pháp, phỏng phát chính là vì Đằng Phi mà sinh...

Thanh Long lão tổ cũng rốt cục buông cao cao tại thượng cuồng vọng tư thái cho Đằng Phi giảng thuật Bát Bộ Thiên Long Quyết tình huống cụ thể.

Trong đó, Đằng Phi tu luyện bộ 6, Già Lâu La quyền sách, diễn biến tự thượng cổ Thần Điều Kim Sí Đại Bằng, tu luyện là tốc độ, tu luyện tới cực hạn, thậm chí có thể không chế thời gian huyền bí!

Đằng Phi hiện tại, chẳng qua là tại tốc độ lên, có thể nói cường đại cái tốc độ này kể cả bộ pháp của hắn cùng trong chiến đấu ra chiêu tốc độ.

Bát Bộ Thiên Long Quyết đệ nhất bộ phận, thiên quyền sách kinh văn, tối nghĩa khó hiểu, chủ tu không gian chỉ lực, nếu là tìm hiểu, có thể có được lực lượng lĩnh vực, cái này đối với hiện tại Đằng Phi mà nói vô cùng khó khăn. Coi như là Thanh Long lão tổ này Thanh Xà Vương, như thế cuồng vọng tính cách, cũng thành thành thật thật thừa nhận, hắn nhìn trời quyền sách kinh văn lý giải thập phần nông cạn, không thể giúp Đằng Phi gấp cái gì.

Thanh Long lão tổ tinh thông chính là Bát Bộ Thiên Long Quyết bên trong đích bộ 2, Long Chúng Thiên, chủ tu Hậu

Thổ chi lực, dùng lực lượng cùng phòng ngự là chủ, theo tu vi tăng lên lực lượng cùng phòng ngự đều muốn đạt được cực cao tăng lên.

Dựa theo Thanh Long lão tổ thuyết pháp, Đăng Phi thân thể bị Xích Huyết Giao huyết cải tạo, lại dung hợp nó một ít lực lượng cho nên cái này phương diện có Tiên Thiên ưu thế. Tu luyện Long Chúng Thiên kinh văn, có thể so với khá!

Bát Bộ Thiên Long Quyết bên trong đích bộ 3, Ma Hầu La Già Thiên chủ tu tự nhiên chi lực, theo vạn vật tự nhiên trong hấp thu lực lượng theo Thanh Long lão tổ nói, Ma Hầu La Già Thiên tu luyện tới chí cao cảnh giới, thậm chí có thể nhất niệm sinh ra một cánh rừng! Cảm giữ có thần kỳ năng lực!

Bộ 4 vì Khẩn Na La quyền sách, dùng Tinh Thần lực làm chủ, có thể cho tu luyện giả Tinh Thần lực trở nên vô cùng cường đại, không sợ bất luận cái gì uy áp, cũng có thể ngự trang đảm nhiệm cường giả lực lượng tinh thần!

Bộ 5: vì Atula quyền sách, tu luyện Atula quyền sách, có thể cảm giữ có thần kỳ dịch dung năng lực, có thể tùy ý cải biến dung mạo, Atula quyền sách là Thanh Long lão tổ vô cùng hướng tới một loại công pháp, bất quá hẳn cũng không tính tinh thông, chẳng qua là hiểu sơ.

Bộ thứ bảy vì Kiền Đạt Bà quyền sách, tu luyện thành công về sau, tại vị giác phương diện vượt bậc thiên hạ, đối (với) thế gian bất luận cái gì hương vị, ngửi qua một lần về sau, sẽ nhớ kỹ, đang tu luyện Kiền Đạt Bà quyền sách mặt người trước, bất luận kẻ nào cũng không có theo che dấu, ẩn trốn, bất luận cái gì độc dược, đều không thể tính toán đến Kiền Đạt Bà quyền sách tinh thâm tu luyện giả.

Thứ tám bộ phận, vì Dạ Xoa quyền sách, cái này một bộ kinh văn, tu chính là nhanh nhẹn chi lực, tu luyện đại thành người, sắp có được vô cùng cường đại nhanh nhẹn, cùng Già Lâu La quyền sách tốc độ phối hợp lại, trực tiếp có thể trở thành trên đời mạnh nhất thích khách!

Tại triệt để hiểu được Bát Bộ Thiên Long Quyết kỹ càng nội dung bên trong, Đăng Phi không khỏi cảm thán: thật sự là quá cường đại!

Bát Bộ Thiên Long Quyết, không thuộc về bất luận một loại nào đấu kỹ công pháp, thậm chí làm cho người ta cảm thấy, nó cũng không thuộc về cái thế giới này!

Thần kỳ của hắc chỗ ở chỗ, cùng cái này đại lục ở bên trên là bất luận cái gì đấu kỹ công pháp, không có nửa điểm chỗ tương tự, đấu kỹ, là một loại võ công kỹ xảo, chú ý là thông qua đối (với) Đấu Khí vận hành phương thức cải biến, phát huy ra uy lực cường đại chiêu thức. Càng là cao cấp đấu kỹ, tu luyện về sau, tư lực cũng sẽ (biết) trở nên càng mạnh.

Mà Bát Bộ Thiên Long Quyết, mà càng như là một quyền cải biến bản thân công pháp, tám bộ phận kinh văn, tám loại năng khiếu, nếu như có thể toàn bộ tinh thông lời mà nói..., như vậy thậm chí không cần bất luận cái gì đấu kỹ, có thể trở thành trên đời cực hạn cường giả!

Nhất là Đăng Phi loại tình huống này đây, ngoại trừ Đấu Thánh, không ai có thể nhìn ra Đăng Phi người mang Đấu Khí sự thật, nhưng nếu như Đăng Phi một khi tu luyện một bản đấu kỹ mà nói. Như vậy trong chiến đấu thi triển đi ra, nhất định sẽ bị người có ý chí phát hiện!

Nói thí dụ như tu luyện một quyền Hàn Băng thuộc tính đấu kỹ công pháp, như vậy Đăng Phi trong chiến đấu, vô luận là vũ khí hay (vẫn) là thân thể, đều muốn tản mát ra một cỗ băng hàn rét thấu xương khí tức, người có ý chí thoáng cái liền có thể biết là chuyện gì xảy ra.

Bát Bộ Thiên Long Quyết tức thì hoàn toàn tránh khỏi loại khả năng này, mà ngay cả Thanh Xà Vương đều không phải không thừa nhận, Bát Bộ Thiên Long Quyết, quả thực rất thích hợp Đăng Phi rồi!

Đăng Phi hiện tại bắt đầu tu luyện, đúng là Thanh Long lão tổ am hiểu nhất Long Chúng Thiên, tăng cường lực lượng cùng phòng ngự, dùng Thanh Long lão tổ mà nói nói chính là: triệt để tìm hiểu Long Chúng Thiên, người một quyền có thể đánh chết một đầu vượt qua người một cái giai vị thực lực ma thú!

Đăng Phi cũng đã từng hỏi qua Thanh Long lão tổ, Bát Bộ Thiên Long Quyết hắc từ nơi nào được đây, Thanh Long lão tổ lại không chịu nói cho hắc biết, chỉ nói là chính mình ngẫu nhiên đạt được.

Đăng Phi trong nội tâm thầm nghĩ: dựa vào Thanh Long lão tổ tính tình, cái này vùng đất thần kỳ tuyệt thế công pháp, đoán chừng cũng không phải cái gì tốt nói tới đây.

Hơn nữa, Đăng Phi rõ ràng có loại cảm giác, chính mình tu luyện Thiên Đạo 50 đấu mạch đại pháp, cùng Bát Bộ Thiên Long Quyết tâm đó, tựa hồ có nào đó thần kỳ liên hệ, phản phát hỗ trợ lẫn nhau giống như. Đương nhiên, Đăng Phi cũng chỉ là hoài nghi, nhưng lại không dám xác định.

Đăng Phi mỗi lúc trời tối, như trước hội (sẽ) tiến vào đến Thanh Long lão tổ Hồn Vực trong tiến hành rèn luyện, từ lúc mới bắt đầu tỉ lệ tử vong cực cao, đến gần nhất bắt đầu hạ thấp xuống đến.

Cho dù Thanh Long lão tổ an bài lại biến thái nhiệm vụ, Đăng Phi cũng phần lớn đều hoàn thành.

Trên thực tế, Thanh Long lão tổ an bài nhiệm vụ, trên cơ bản đều là cao hơn Đăng Phi trước mắt thực lực vừa đến hai cái giai vị đây, không động não lời mà nói..., cho dù dốc sức liều mạng cũng căn bản không cách nào hoàn thành.

Bất quá, đã chết nhiều lần như vậy về sau, Đăng Phi cũng rốt cục đã có kinh nghiệm, bắt đầu học được dùng ý nghĩ để chiến đấu, mà không phải như tuyệt đại đa số võ giả giống nhau, dùng bản năng chiến đấu.

Thanh Long lão tổ gần nhất đối (với) Đăng Phi một mực rất hài lòng, trong mồm như là “Đồ đàn” “Ngu không ai bằng” “Ngu xuẩn” “Ngu xuẩn” cái này từ xuất hiện tỷ lệ, muốn thiếu đi rất nhiều.

Tại loại này đau nhức cũng vui vẻ lấy tra tấn chính giữa, năm mới sắp lại tới.

Tính toán thời gian, hai người tại cánh rừng rậm này chính giữa, cũng đã dừng lại suốt ba tháng!

Ba tháng qua, Đăng Phi tiến bộ, cũng là hết sức kinh người đấy, hẳn theo cấp hai Chân Nguyên Võ Thánh, tăng lên tới Tam cấp, Thiên Đạo 50 đấu mạch đại pháp, cũng thành công mở ra thứ sáu chỗ đấu mạch, theo cấp hai cấp mười đỉnh phong, tăng lên tới tam giai Tam cấp!

Đấu Khí vòng mấy, đạt tới mỗi phút đồng hồ 3000 vòng!

Không đến 14 tuổi Tam cấp Chân Nguyên Võ Thánh, tam giai Tam cấp, Đấu Khí so cùng giai võ giả nhanh gấp đôi Đấu Khí võ giả, cứ như vậy không muốn người biết xuất hiện tại cái này đại lục ở bên trên.

Cho đến ngày nay, biết rõ Đăng Phi người, rải rác không có mấy!

Chỉ có Điền Quang, chứng kiến Đăng Phi trong đời là tốt trọng yếu nhất một đoạn phát triển trải qua.

Ba tháng ở chung, cũng làm cho giữa hai người tình hữu nghị, trở nên thâm hậu đứng lên.

“Dâm tặc quỷ...” Đăng Phi tựa tại trên một cây đại thụ, trong miệng ngậm một căn không biết tên cỏ dại, cười tủm tỉm nhìn xem Điền Quang nói ra: “Ta nghĩ, chúng ta có thể luyện chế cái kia gốc Huyết Lan rồi!”

“Người mới là dâm tặc... Hả? Người cảm thấy, có thể?” Điền Quang giật mình nhìn xem Đăng Phi, lập tức, cả người đều trở nên hưng phấn lên, cười ha ha nói: “Thật tốt quá, thật sự là quá tốt! Điền Quang đại gia kết tại đỉnh cấp Đại Đấu Sư đã nhiều năm rồi, đã có Huyết Nguyên Đan, ta rốt cục có thể phá tan Đại Đấu Sư bình cảnh, trở thành vô cùng cường đại Đấu Tôn rồi... Ha ha ha!”

Điền Quang trong tiếng cười, vốn là đắc ý, càng về sau, vậy mà mang theo một lượng bi thương hương vị, tuy là đang cười, nhưng trong mắt lại không ngừng chảy ra nước mắt, đến cuối cùng, cái này anh tuấn được sẽ để cho nữ nhân cảm thấy ghen ghét nam nhân, hai tay che mặt, gào khóc đứng lên, trong lúc nhất thời, lại là không thể điều khiển tự động.

Đăng Phi lẳng lặng dựa vào trên tàng cây, không có mở miệng an ủi, hẳn biết rõ, Điền Quang nhìn như phóng đảng không bị trói buộc, nhưng trên thực tế, nội tâm của hắn đồng dạng rất khổ.

Mấy tháng này đến, hai người ai cũng không có đến hỏi qua đối phương thân thể lai lịch, nhưng cũng biết, riêng phần mình trên người đều lưng đeo rất trầm trọng bao phục.

Đăng Phi là, Điền Quang cũng là!

Rốt cục, Điền Quang khóc đã đủ rồi, tùy ý ngồi dưới đất, dựa vào khúc một cây đại thụ, thò tay lau một bữa nước mắt trên mặt, hít sâu một hơi, nhìn xem Đằng Phi nói ra: “Có muốn biết hay không, chúng ta gặp nhau ngày đó, những người kia vì cái gì bảo ta dâm tặc?”

“Ta tựa hồ nghe những người kia nói, người đưa giỡn thiếu gia bọn họ nữ nhân?” Đằng Phi nhớ lại cùng ngày tình hình, vẫn đang nhin không được cảm giác có chút dở khóc dở cười, nếu không phải Điền Quang lúc ấy đem mình dụ dỗ, hai người như thế nào lại có hôm nay giao tình?

Lại nói tiếp, vận mệnh thứ này, thật là rất kỳ diệu, nhất là nam nhân tầm đó, tính tình hợp nhau lời mà nói..., căn bản không cần quen biết nhiều năm, dù là chỉ (cái) một ánh mắt, thậm chí một cái bóng lưng, đều có thể thành vì sinh tử chi giao.

Cho dù Điền Quang cùng ngày đem mình kéo xuống nước hành vi rất vô sỉ đấy, nhưng Đằng Phi, thực sự cho tới bây giờ không có hận qua hấn, cho đến ngày nay, giữa hai người, đã thành giao tình thâm hậu bằng hữu!

Chương 79

“Ta đến từ một cái cổ xưa gia tộc, gia tộc rất lớn, rất ít xuất hiện, mỗi một thời đại đều ra rất nhiều thực lực kinh diễm cường giả. Mẹ của ta, vốn là gia chủ quý phủ một cái nha hoàn, có một lần, ta cái kia cầm thú phụ thân say rượu về sau, thú tính quá, vì vậy... Thì có ta...”

Điền Quang nâng lên phụ thân hắc thời điểm, trong đôi mắt hận ý không che dấu chút nào biểu lộ ra, trong lời nói cũng mang theo nồng đậm hận, nói tiếp: “Vì vậy, ta sinh ra, chính là một cái không hề địa vị thứ xuất nhi tử. Trong gia tộc, giống như ta vậy huynh đệ tỷ muội, còn có rất nhiều, ta cái kia cầm thú phụ thân, tựa như cùng ngựa giống giống như, khắp nơi gieo hạt. Ta đây đồng lúa đây, thứ xuất huynh đệ tỷ muội, có bốn mươi năm mươi người, hơn nữa, vẫn còn dùng hàng năm hai ba cái tốc độ tăng trưởng.”

Đằng Phi đôi má kéo ra, ánh mắt lộ ra bất khả tư nghị hào quang, đối (với) Điền Quang vị kia “Cầm thú phụ thân” rất là bội phục, một mình hắc, có thể chống đỡ nổi một cái không nhỏ gia tộc!

Điền Quang thở dài một tiếng, thản nhiên nói: “Có phải hay không cảm thấy cha ta rất lợi hại? Hắc, chính hắc cũng cho rằng như thế, thích nhất cầm nhi nữ phần đông nói sự tình, nhưng đáng tiếc chính là, chúng ta những thứ này thứ xuất con cái, sinh ra về sau, căn bản tựa không được đến dù là một chút xúi tình thương của cha, càng không cảm giác được bất luận cái gì đến từ gia tộc quan tâm! Ta từ nhỏ đến lớn, sống hai mươi hai năm, chỉ thấy qua hắc ba lượt, cũng đều là đứng xa xa nhìn hắc ngồi ở cao cao vị trí gia chủ bên trên. Mà ta vậy cũng thương mẹ, ngoại trừ cái kia một lần, sẽ thấy cũng không có bị hắc con mắt xem qua liếc! Nhưng nên vì cái này cầm thú, thủ thân như ngọc, cô độc sống cả đời!”

Điền Quang hơi có chút hai mắt sưng đỏ, nổi lên một vòng óng ánh lệ quang, cắn răng nói: “Cho nên, ta hận tên cầm thú

kia! Hấn căn bản không xứng làm một cái phụ thân! Tại người khác trong mắt, hấn là Điền thị gia tộc cao cao tại thượng gia chủ, có thể tại chúng ta những thứ này thứ xuất con cái trong mắt, hấn căn bản chính là một cái lãnh huyết cầm thú! Người có thể tưởng tượng ấy ư, hấn ngay cả mình thứ xuất con gái... Đều... Đều không buông tha!”

Điền Quang nói ra lời nói này thời điểm, trên người tuôn ra sát cơ mãnh liệt, tiếp theo cười lạnh nói: “Người đoán việc mà... hấn sử dụng sau này cái gì đảm đương làm lấy có?”

Đằng Phi khước miệng co giật lấy, trợn mắt há hốc mồm dựa vào trên tàng cây, trong miệng cái kia căn không biết tên cỏ dại mất rơi trên mặt đất, mờ mịt lắc đầu, hấn không cách nào tưởng tượng, trên đời này còn có loại này phụ thân.

“Hấn nói, hấn nhiều như vậy con cái, hấn cái đó nhớ rõ cái nào là, cái nào cũng không phải!” Điền Quang cười thâm lấy: “Nghe một chút, lời này nói, nhiều con mẹ nó lẽ thẳng khí hùng a...!”

Đằng Phi vẻ mặt im lặng nhìn xem Điền Quang, trong nội tâm nghĩ đến: ta vốn cho là ta là trên đời này thâm nhất người, từ nhỏ liền chưa thấy qua cha mẹ, trong gia tộc cũng một mực bị người trở thành phế vật, bị người trào phúng, vài chục năm, ta ngay cả gia môn đều không sao cả xảy ra... Không nghĩ tới, còn có so với ta thâm hại hơn người.

“Ha ha, đúng vậy a, rất thâm đúng không, thâm hại hơn đây, còn ở phía sau.”

Điền Quang thâm thâm mà cười cười, theo trong không gian giới chỉ lấy ra một vò rượu, hai cái chén lớn, đập Khai Phong che, ngược lại hai chén, đưa cho Đằng Phi một chén, nói ra: “Theo giúp ta uống rượu!”

Điền Quang mặt không biểu tình mà cười cười, uống rượu, lệ rơi đầy mặt: “Mẹ ta là cái rất bản phận người, mãi cho đến chết, nàng đều không oán không hối, còn nói với ta, đại gia tộc có đại gia tộc quy củ, gia chủ muốn có gia chủ bộ dạng, người không nên hận hấn, hấn dù sao cũng là phụ thân của người. Ta nhỏ vào! Trên đời này có như vậy phụ thân sao? Hấn chưa từng có đã nói với ta dù là một câu, nếu như không có người nhắc nhở, hấn thậm chí khả năng cũng không nhận ra ta,

không biết ta là con của hấn! Mẫu thân của ta đến chết, hấn cũng không có tới xem qua liếc!”

“Bá mẫu tuổi hấn không phải là rất lớn a? Như thế nào sớm như vậy liền...” Đằng Phi nhẹ giọng hỏi.

“Đúng vậy a, mẹ ta, cái chết thời điểm, cũng rất tuổi trẻ đấy.”

Nâng lên mẫu thân, Điền Quang trong mắt lệ khí thiếu đi rất nhiều, thanh âm cũng trở nên ôn nhu, ánh mắt lộ ra nhớ lại chi sắc: “Ta 17 tuổi năm đó, mẹ ta đi, năm đó, nàng mới ba mươi bốn tuổi, đối với một nữ nhân mà nói, đúng là phong nhã hào hoa tuổi a? Có thể nàng thời điểm ra đi, tóc... Đầu hơi bạc rồi!”

Nước mắt, theo Điền Quang đôi má chậm rãi chảy xuôi:

“Phàm là bị gia chủ sủng hạnh qua nữ nhân, đều có một đơn độc tiểu viện, có mấy gian phòng ốc, mỗi tháng, còn có mấy lượng bạc, mẹ ta vì bồi dưỡng ta, đem những này tiền, đều hoa tại trên người của ta, chính mình không nỡ bỏ ăn, không nỡ bỏ mặc, ta khi đó nhỏ, không hiểu chuyện, còn ngờ nàng... Trách nàng không có bốn sự, ta muốn ăn thịt... Cũng không thể mỗi ngày ăn được...”

Điền Quang khóc không thành tiếng nói: “Càng về sau, ta mới hiểu được, nàng vì ta, bỏ ra nàng tất cả, kể cả tánh mạng! Ta là một tên khốn kiếp a...!”

“Mẹ của ngươi thật vĩ đại!” Đằng Phi thần sắc ảm đạm nói một câu, trong nội tâm suy nghĩ: ít nhất, ngươi còn bái kiến mẹ của ngươi, mà ta, nhưng lại ngay cả mẫu thân hình dạng thế nào cũng không biết.

“Đúng vậy a, nàng thật vĩ đại, nàng vì ta có thể đủ ăn nhiều một chút tốt, đi theo ngươi lên núi đi hái thuốc, trượt chân từ trên núi té xuống, bị ngươi giơ lên khi về nhà, cũng đã không được, nàng lôi kéo tay của ta, liên tục dặn dò ta, không nên hận người kia. Ngươi có thể tưởng tượng ấy ư, nàng là như thế để ý cái kia cả đời chỉ (cái) chạm qua nàng một lần nam nhân, có thể người nam nhân kia nghe nói nàng sau khi chết, biểu lộ cũng không có biến, thậm chí ngay cả một câu đều không có, chẳng qua là nhẹ nhàng ồ một tiếng, sau đó, sau đó càng buồn cười chính là... Ta mỗi tháng cái kia mấy lượng bạc... Cũng cũng không có!”

Điền Quang lắc đầu, ánh mắt có chút tan rã, cười khổ nói:
“Thật có lỗi, huynh đệ, lại để cho người chê cười.”

“Nói ra nếu như có thể lại để cho người hảo hảo mà chịu đựng chút, vậy chỉ nói vậy thôi.” Đổng Phi tiếp nhận rượu, nhúm mày uống một ngụm, một cổ cay độc xông vào yết hầu, nhin không được ho hai tiếng, kêu lên: “Thật mạnh rượu!”

“Hắc hắc, không uống qua đã nói không uống qua, ta lần thứ nhất uống cũng như người như vậy!” Điền Quang một ngụm đem rượu trong chén uống vào đi, cái kia gương trắng nõn mặt nổi lên một vòng hồng nhuận phơn phớt.

“Mẹ ta không có, của ta tiền tiêu hàng tháng bạc cũng không có, hết thầy, chỉ có thể dựa vào chính mình, ta cự tuyệt gia tộc an bài cho ta sự tình, làm: lúc một người bình thường thị vệ, ta mới mặc kệ! Điền gia gia tộc tuy nhiên lạnh lùng, thứ xuất đệ tử cũng không có bất kỳ địa vị. Nhưng có một chút còn có thể, cái kia chính là, tất cả Điền thị đệ tử, đều có thể tập võ tu luyện, đương nhiên, những cái... kia tốt nhất đan dược cùng các loại tài nguyên, là nghĩ cùng đừng nghĩ đấy. Thiên phú của ta, coi như xuất sắc, tại chúng huynh đệ tỷ muội chính giữa, xem như vô cùng tốt đấy, 17 tuổi năm đó, ta cũng đã là ngũ giai Đại Đấu Sư rồi, bất quá, đây là ta một cái bí mật của người. Mẹ ta sau khi chết, ta liền trực tiếp tham gia một cái dòng binh đoàn, đi theo đám bọn hắn ra đi mạo hiểm kiếm tiền, khi đó, ta nhận thức nàng...”

Điền Quang vệt nước mắt chưa khô trên mặt, hiện ra ôn nhu thần sắc, lại rót một chén rượu, uống một hớp mát, cười nói:
“Đó là ta cả đời này, vui vẻ nhất thời điểm, nàng khi đó, chỉ là một Đấu Sư, lớn lên rất đẹp, cũng rất ôn nhu, đối với ta rất tốt, rất quan tâm ta. Ta đem nàng trở thành là bầu trời trắng sáng giống như, nâng ở lòng bàn tay, kính nàng như thần rõ ràng. Ta bị thương thời điểm, nàng hội (sẽ) ôn nhu chiếu cố ta, lòng ta phiền thời điểm, nàng cùng ta nói chuyện phiếm, khai đạo ta, an ủi ta, theo không chê ta là một đại gia tộc thứ xuất đệ tử. Chúng ta nhận thức suốt năm năm, làm như ta cảm thấy chúng ta có thể cùng một chỗ vượt qua cả đời thời điểm, ta đem nàng, mang về nhà tộc, muốn tại tộc lão chứng kiến xuống, hoàn thành hôn lễ của chúng ta, lại không nghĩ rằng, ác mộng, cũng lại bắt đầu...”

“Nàng phản bội người rồi?” Đẳng Phi lúc này thời điểm, cũng đem cái này một chén rượu uống vào đi, cảm giác đầu có chút chóng mặt chóng mặt đấy, thuận miệng nói ra.

“Phản bội? Ha ha, ta cũng không biết, nàng nói nàng là bị buộc đấy, đúng vậy a, nàng chỉ (cái) là một gã Đấu Sư, tại sao có thể là Điền Hồng Vũ đối thủ đâu rồi, ha ha ha ha, tiền tài, danh lợi, địa vị... Quả thực chính là nữ nhân yêu nhất a...! Đối với người, lại như thế nào đều không thể tưởng được, nàng, lại cũng sẽ là cái ái mộ hư vinh nữ nhân!”

Điền Quang một chén lại một chén uống vào, lẩm bẩm nói: “Điền Hồng Vũ là gia chủ con trai trưởng, so với ta nhỏ hơn một tuổi, nhưng ta phải gọi hắn huynh trưởng, Điền gia Tam công tử, ưu tú nhất thiên tài, hai mươi tuổi thời điểm, cũng đã đã có được Đấu Tôn thực lực, rất cường đại không phải sao? Đường đường Điền gia con trai trưởng, cái dạng gì nữ nhân hắn không chiếm được? Hết lần này tới lần khác đấy, muốn cùng ta tranh giành, ta yêu nàng, kính nàng, cho tới bây giờ không có chạm qua nàng, nàng nói nàng bị buộc bắt đắc dĩ, đối với người xem nàng đi theo Điền Hồng Vũ bên người, nhưng lại về mặt hạnh phúc, có lẽ, là ta sai rồi, ta loại người này, trời sinh, sẽ không xứng có được tình yêu...”

“Chó má!” Đẳng Phi nhìn xem Điền Quang lớn tiếng nói: “Con trai trưởng như thế nào, thứ xuất thì như thế nào? Người muốn là mình đều xem thường chính mình, còn có thể trông cậy vào người khác xem trọng người liếc?”

“Đẳng Phi, người còn nhỏ, ta thừa nhận... Người vô cùng ưu tú, nhưng có sự tình, người thật sự không hiểu, đẳng cấp loại vật này, thật là một đạo cự đại rãnh trời cái hào rộng a..., muốn vượt qua, căn bản cũng không khả năng đấy!” Điền Quang lúc này thời điểm, có chút uống rượu say, một đôi tay gắt gao nắm chặt, lòng bàn tay đều bị đâm rách, chảy ra máu tươi, lại không hề cảm giác.

“Có lẽ a, ta ở gia tộc, chính là cậu ấm, phụ thân của ta cũng thế, ta đi vào Tây Thùy, mặt đối với gia tộc thứ xuất lúc, trong nội tâm cũng có một loại chó má cảm giác về sự ưu việt...” Đẳng Phi ánh mắt có chút mờ mịt, nhẹ nói nói: “Bất quá, cho dù hắn là gia tộc con trai trưởng, hắn mở miệng vũ nhục cha ta, ta cũng sẽ (biết) giết hắn!”

“Giết được tốt!” Điền Quang mơ mơ màng màng lẩm bẩm một câu, sau đó lẩm bẩm nói: “Ta không cam lòng a..., đi tìm nàng, muốn mang theo nàng, cùng một chỗ xa chạy cao bay, thế giới này rất lớn, ta cũng không tin, không có ta Điền Quang đất dung thân, kết quả, hắc, nàng lời lẽ chính nghĩa cự tuyệt ta, nói ta không nên sinh ra loại này tâm tư, nàng hiện tại, là Điền gia Tam thiếu gia nữ nhân, làm sao có thể lại đi theo ta? Nàng nói, nàng không phải cái loại này thủy tính dương hoa (*dâm loạn) nữ nhân, ha ha ha...”

Điền Quang cười thảm lầy, đem vò rượu ở bên trong cuối cùng tửu thủy trực tiếp ngược lại vào trong miệng, tiện tay đem vò rượu ném đi: “Ta thương tâm gần chết, quyết định ly khai cái kia thương tâm chi địa, triệt để ly khai, lại không nghĩ rằng, chân trước vừa rời đi gia tộc, đằng sau liền lọt vào đuôi giết, ta một đường trốn chết, những người kia đuôi ta hơn ngàn dặm... Điền Hồng Vũ a... Điền Hồng Vũ, người thật sự là cái kia cảm thú hảo nhi tử a...! Ích kỷ cùng lạnh lùng, cho người học được cái mười đủ mười!”

Nói qua, Điền Quang lại từ trong giới chỉ lấy ra một vò rượu, hai người ngồi ở chỗ kia, người một chén ta một chén uống lên đến, Đằng Phi cũng uống rượu say, la hét cô gái tốt còn nhiều, rất nhiều, chân trời xa xăm nơi nào không cỏ thơm?

Hai người nói rất nhiều, Đằng Phi nhớ rõ mình cũng nói rất tiếng đồng hồ hơn hậu không như ý, càng về sau, hai người vừa khóc vừa cười, thậm chí không nhớ rõ mình cũng nói mấy thứ gì đó, cuối cùng, hai người đều say ngã xuống đất.

Trong rừng rậm mọi âm thanh yên tĩnh, trong bầu trời đêm trắng lạnh treo cao, trong trẻo nhưng lạnh lùng ánh trăng, xuyên thấu qua nồng đậm rừng rậm, chiếu vào hai cái say ngủ trên thân người, là như vậy trong trẻo nhưng lạnh lùng cô tịch.

Chương 80

Hồn Vực trong.

Thanh Long lão tổ tràn ngập trên tức thanh âm rơi vào tay Đẳng Phi trong tai: “Tiểu tử, rượu tư vị như thế nào? Con bà nó, lão tổ ta... Đã bao lâu không có uống đến rượu? Thực thèm a...! Thực muốn đi ra ngoài hét lớn dừng lại: một châu!”

Chẳng biết tại sao, Đẳng Phi rõ ràng say đến rất lợi hại, nhưng tiến nhập Hồn Vực về sau, ý nghĩ lại lập tức trở nên vô cùng thanh tỉnh, loại cảm giác này rất quái dị, làm cho người ta có loại cảm giác nói không ra lời.

Đẳng Phi hừ một tiếng, trải qua một phen phát tiết, tâm tình của hắn cũng đã khá nhiều, thản nhiên nói: “Còn có thể a, uống lên đến không có gì quá lớn cảm giác.”

“Nói láo : đánh rắm! Không có quá lớn cảm giác ngươi còn say đến cùng chó chết giống nhau?” Thanh Long lão tổ cười lạnh nói: “Vì ban thưởng ngươi những lời này, lão tổ ta quyết định, an bài cho ngươi chút: điểm càng đặc sắc nhiệm vụ! Hắc hắc, hôm nay, đem ngươi trở lại ngươi ngày đầu tiên trải qua chính là cái kia trên chiến trường, nhiệm vụ này, là liên tục đây, nói cách khác, từ hôm nay trở đi, ngươi về sau mỗi lúc trời tối tiến vào Hồn Vực, đều muốn tiến vào đến đồng dạng địa phương, thẳng đến, ngươi trở thành chi kia huyết sắc quân đoàn tướng quân!”

“Cái gì?” Đẳng Phi khóe miệng co giật lấy, trong lòng tự nhủ đây cũng quá hung ác đi à nha? Ta không phải là uống chút rượu sao? Phải dùng tới như vậy tra tấn ta?

Tuy nhiên khoảng cách lần thứ nhất tiến vào Hồn Vực, đã qua thời gian rất lâu, nhưng Đẳng Phi như trước không cách nào quên, đêm đó cái kia bắn thủng hư không một mũi tên, cùng cặp kia trông mắt lạnh như băng!

Mình ở cái kia huyết sắc trong quân đoàn, hoàn toàn chính là một cái tân binh viên, xem song phương quân đội số lượng, đủ có vài chục vạn, làm được tướng quân... Cái kia phải đợi tới khi nào? Chỉ còn lại mình mình một người thời điểm sao?

“Hừ, ta còn chưa nói xong, ngươi gấp cái gì?” Thanh Long lão tổ cười lạnh nói: “Làm được tướng quân có cái gì khó đây, thực lực ngươi bây giờ, cùng khi đó so với, đã có rất lớn tăng lên, hơn nữa, chẳng lẽ ta mấy tháng này đối (với) huấn luyện của ngươi, đều là vô dụng đấy sao? Ngươi bây giờ đã có đủ nhất định được năng lực, khiếm khuyết đấy, là một loại cái nhìn đại cục, khi ngươi có đủ loại này cái nhìn đại cục về sau, nhân sinh của ngươi, đem phát sinh trọng đại cải biến! Đây là một cái trường kỳ nhiệm vụ, chờ ngươi làm được huyết sắc quân đoàn tướng quân trên vị trí lúc, ta đối (với) huấn luyện của ngươi, cũng sẽ chấm dứt, khi đó, ngươi đến bất kỳ địa phương nào, đều muốn là một cái làm cho không người nào có thể bỏ qua đích nhân vật!”

“Ách, vậy được rồi, ta tận lực...” Đẳng Phi kiên trì trả lời.

“Chó má, ngươi cái này ngu xuẩn, tận lực cái rắm! Nhất định phải hoàn thành! Cho dù trên đời này ngu nhất đồ đàn, bị vĩ đại Thanh Long lão tổ huấn luyện thời gian dài như vậy, lại cho hắn tuyệt thế công pháp, cũng so với ngươi còn mạnh hơn, ngươi quả thực chính là ngu không ai bằng!” Thanh Long lão tổ rít gào nói.

“Được rồi được rồi, ta còn có một vấn đề...” Đẳng Phi tranh thủ thời gian đầu hàng, cùng cái này cuồng vọng tự đại điên cuồng Xà vương tranh luận, hoàn toàn chính là lãng phí thời gian.

“Vấn đề gì?” Thanh Long lão tổ không kiên nhẫn hừ lạnh một tiếng.

“Là như thế này, ta có lòng tin đi xong thành nhiệm vụ, bất quá, ta nếu chết ở bên trong... Làm như ta lại đi vào thời điểm, chẳng phải là?”

“Cái này có quan hệ gì? Ngươi hoàn toàn không cần cân nhắc loại vấn đề này, đó là vĩ đại Thanh Long lão tổ chế tạo ra thế giới, ngươi cái này vấn đề quá ngây thơ quá buồn cười, quả thực quá ngu xuẩn rồi... Ngu xuẩn không...”

Gặp Thanh Long lão tổ còn có tiếp tục nữa ý tứ, Đằng Phi vội vàng la lớn: “Ngừng! Tiễn đưa ta đi vào!”

Đằng Phi trước mắt tối sầm, sau một khắc, hấn xuất hiện lần nữa tại cái đó trên chiến trường, mới xuất hiện trong nháy mắt, Đằng Phi thì có loại bị độc xà nhìn chăm chăm vào cảm giác, giống nhau hấn cùng ngày bị một mũi tên bắn thủng mi tâm cảm giác giống như đúc!

“Chết tiệt xà!”

Đằng Phi biết rõ, cái này nhất định là Thanh Xà Vương cố ý, nhưng hấn giờ phút này căn bản không kịp nghĩ nhiều, thân thể thập phần chật vật hướng trên mặt đất lăn một vòng.

Vèo!

Một tiếng thê lương tiếng xé gió, bỗng nhiên vang lên!

Lại là hấn!

Chi kia mũi tên dán Đằng Phi thái dương sát qua, Đằng Phi đuôi lông mày lập tức xuất hiện một đạo vết máu, nóng rất đau đớn, lại để cho Đằng Phi xác định, dùng tên bắn người của mình, hay (vẫn) là lần trước người nọ!

“Người vẫn chưa xong!” Không biết có phải hay không là rượu còn còn có chút tác dụng, Đằng Phi phát ra gầm lên giận dữ, đứng người lên, trực tiếp phóng tới đối phương trận doanh!

“Tiểu tử, trở về!” Một cái đang mặc Huyết Sắc Chiến Giáp Đại Hán hét lớn: “Người không muốn sống nữa, đó là đối phương thần xạ thủ!”

Đằng Phi nghe được câu này thời điểm, thân thể đã xuất hiện ở hơn 50m bên ngoài địa phương, một đôi mắt gắt gao chăm chăm vào đối phương tầng tầng bảo hộ bên trong đích tên kia xạ thủ, không nói một lời, mười ba nơi đầu mạch bên trong đích Đấu Khí tốc độ cao xoay tròn, bộc phát ra lực lượng cường đại, trong đan điền chân nguyên bành trướng lấy năng lượng cường đại, theo Đằng Phi trong thân thể kinh mạch, cùng Đấu Khí hỗn hợp cùng một chỗ, tùy thời chuẩn bị phát ra một kích trí mạng!

“Ngăn lại hấn!” Một gã ngân giáp quan quân nhìn xem cái kia xông lại gây gò thân ảnh, lạnh lùng nói ra: “Không biết sống chết!”

Lập tức hơn mười người ngân giáp chiến sĩ gầm thét, hướng phía Đằng Phi xông lên, khôi giáp bao trùm toàn thân, vền vền lộ ra một trong hai mắt, tất cả đều bắn ra lạnh như băng khát máu và tàn nhẫn hào quang.

“Sát!”

Một gã ngân giáp chiến sĩ, cầm trong tay bánh xe Chiến Phủ, cao cao vung đến, mang theo một vòng ánh lửa, hướng phía Đằng Phi đầu hung hăng bổ xuống dưới!

Bành!

Chiến Phủ còn không có rơi xuống, một cái nặng ngàn cân quyền, đã hung hăng oanh tại đây tên ngân giáp chiến sĩ chỗ ngực, cái kia cứng rắn màu bạc khôi giáp, lập tức lõm đi vào, một hồi xương ngực vỡ vụn thanh âm, vang lên theo.

Chứng minh ngân giáp chiến sĩ, trong mắt bắn ra không dám tin hào quang, thân thể thẳng tắp hướng (về) sau ngược lại đi.

Người này ngân giáp chiến sĩ vừa mới ngã xuống trong nháy mắt, Đằng Phi đã vọt tới cái khác ngân giáp chiến sĩ bên cạnh, giơ chân lên, hung hăng đá vào đối phương một chân bên trên.

Răng rắc!

Người này ngân giáp chiến sĩ cảm giác mình chân, giống như là bị một đầu tốc độ cao xông lại Cự Thú, cho hung hăng đụng phải thoáng một phát, răng rắc một tiếng, xương đùi lúc này bị đụng gãy, phát ra thê lương bi thảm.

Sau lưng một gã ngân giáp chiến sĩ xông lại, giơ lên cao cao trong tay một bả Đại Khảm Dao, mang trên mặt dữ tợn cười lạnh, hung hăng bổ về phía Đằng Phi cổ.

“Đi tìm chết...”

Lời nói không đợi nói xong, Đằng Phi căn bản cũng không có quay đầu lại, bước chân xê dịch, một cái tàn nhẫn cùi trỏ, hung hăng đánh vào người này ngân giáp chiến sĩ ngực, cứng rắn kim loại ngực giáp, phát ra bịch một tiếng vang thật lớn, lập tức hướng vào phía trong lõm đi vào. Người này kẻ đánh lén

lúc này phun ra máu tươi, máu tươi phun tại Đẳng Phi sau lưng Huyết Sắc Chiến Giáp lên, đỏ thẫm đỏ nhạt điệp chung vào một chỗ, nhìn qua là như vậy yêu dị chói mắt.

Đây hết thấy phát sinh ở trong nháy mắt, căn bản không ai nghĩ đến, cái này không biết sống chết huyết sắc chiến sĩ, vậy mà có được mạnh như thế hung hãn thực lực, nhấc tay tầm đó, đang sống đánh chết bọn hãn nhiều cái tinh nhuệ chiến sĩ!

Lúc trước ra lệnh sĩ quan kia trong mắt ánh mắt lập loè, quát lạnh nói: “Trước vây, sau giết, bầm thây vạn đoạn!”

Mệnh lệnh thoáng một phát, lập tức có vài chục cái ngân giáp chiến sĩ, trong đó còn có bảy tám cái cự nhân ngân giáp chiến sĩ, hướng phía Đẳng Phi vây đi qua.

Bất quá lúc này thời điểm, Đẳng Phi đã thoát khỏi vừa mới xông lên chặn giết cái này vài tên ngân giáp chiến sĩ, Bát Bộ Thiên Long Quyết Già Lâu La quyền sách vận hành đứng lên, thâm ảo tuyệt học, cải biến trong thân thể của hãn năng lượng vận hành phương thức, lại để cho tốc độ của hãn nhanh đến mức tận cùng, trong không khí, chỉ để lại một dãy tàn ảnh!

Đẳng Phi mục tiêu, chỉ có một!

Chính là giấu ở tầng tầng đang bao vây quân địch Cung Tiễn Thủ, đó là một cái thần xạ thủ, như là ác mộng giống như, bao phủ tại Đẳng Phi trong lòng. Không giết mất hãn, đừng nói tại trên phiên chiến trường này trở thành tướng quân, mà ngay cả còn sống đều rất khó khăn!

100m... 80m... 50m!

Càng ngày càng gần!

Đẳng Phi thậm chí có thể thấy rõ tên kia bị tầng tầng bảo hộ bên trong đích Cung Tiễn Thủ, trong mắt nổi lên ánh sáng lạnh!

Vèo!

Một tiếng vang nhỏ, tên kia thần xạ thủ, rốt cục xuất thủ!

Một mũi tên, trong không khí, vậy mà không có phát ra bất kỳ thanh âm gì, vô thanh vô tức, nhưng tốc độ, lại nhanh đến lại để cho mắt người thường căn bản không cách nào thấy rõ!

Cái này mũi tên tốc độ cùng lực lượng, đều đã đạt đến một cái cực hạn, đạt đến một loại Cung Tiễn Thủ có khả năng đạt tới đỉnh phong cảnh giới!

Cái này mũi tên chỗ kinh (trải qua) chỗ không khí, hóa thành một cỗ cuộn cuộn sóng nhiệt, lập tức lập tức bị rút sạch!

Càng thêm đáng sợ chính là, cái kia Cung Tiễn Thủ rõ ràng cảm nhận được Đẳng Phi uy hiếp, ngay sau đó, lại là bốn chi đồng dạng mũi tên, theo sát phía sau bắn đi ra!

Năm mũi tên hàng loạt!

Mỗi một mũi tên đường nhỏ đều tất cả không giống nhau, phong bế Đẳng Phi tất cả đường nhỏ!

Trừ phi, Đẳng Phi biết bay!

Cái kia Cung Tiễn Thủ bắn hết cái này năm mũi tên về sau, cả người tinh khí thần thoáng cái xông đỉnh núi ngã xuống đến đáy cốc, trên mặt lộ ra cực lớn mệt mỏi.

Dù sao, hắn chỉ (cái) là một gã nhân loại thần xạ thủ, mà không phải chân chánh thần!

Năm mũi tên hàng loạt, tiêu hao Tinh Thần lực quá mức cực lớn, nếu không thể bắn chết Đẳng Phi, như vậy hắn... Cũng chỉ có thể trông cậy vào cùng tầng này tầng bảo hộ ngân giáp binh lính.

Có thể vẫn đề ở chỗ, năm mũi tên hàng loạt đều bắn không chết địch nhân, những thứ này binh lính bảo vệ, lại có thể tạo được nhiều đại tác dụng?

Cho nên, Cung Tiễn Thủ bắn hết cái này năm mũi tên về sau, liền lập tức ngồi dưới đất nghỉ ngơi, căn bản không nhìn tới kết quả, hắn tin tưởng, cho dù quân địch đại soái, cũng trốn không thoát chính mình năm mũi tên hàng loạt!

Cái này, là thuộc về một cường giả tự tin!

Đẳng Phi phát ra một tiếng thét dài, hai tay mở ra, đem Già Lô La quyền sách tâm kinh vận chuyển tới cực hạn, cả người rốt cục hóa thành một đạo khói xanh, lẳng không dựng lên!

Cái kia năm mũi tên, năm chi tất sát đoạt mệnh mũi tên, dán Đẳng Phi dưới chân sát qua đi! Chiến Thân Biến a xuất ra đầu

tiên

“Ông t...r...ờ...i..., ta nhìn thấy gì? Cái kia huyết sắc chiến sĩ, rõ ràng ở trên trời phi?”

“A..., thật là ở trên trời phi, không tốt, phương hướng của hắn, là thần xạ thủ đại nhân...”

“Đấu Thánh! Ông t...r...ờ...i..., hắn là Đấu Thánh!” Một gã ngân giáp chiến sĩ phát ra sợ hãi tiếng thét chói tai.

Răng rắc!

Người này ngân giáp chiến sĩ bị bên cạnh một người sĩ quan một đao chém đứt đầu, lạnh lùng quát: “Ai còn dám bệnh dịch tả quân tâm, giết không tha! Chó má Đấu Thánh, đó là một loại cao minh bộ pháp!”

Người này quan quân nói qua, trong mắt cũng kìm lòng không được hiện lên một vòng vẻ sợ hãi, trong nội tâm lật lên cơn sóng gió động trời: tên kia huyết sắc quân đoàn chiến sĩ đến tột cùng là người nào? Vì gì cường đại như thế, vậy mà xông về thần xạ thủ đại nhân, cái kia trong trận chiến đấu này phát ra nỗi cực đại tác dụng thần xạ thủ, nếu vạn nhất...

Quan quân không dám nghĩ tiếp xuống dưới, toàn thân kìm lòng không được rung mình một cái.

Đúng lúc này, thần xạ thủ bên kia, xuất hiện một hồi cực lớn hỗn loạn!

Những cái...kia bảo hộ lấy thần xạ thủ đám binh sĩ, đột nhiên giống như là một đám theo trong sông xông lên bờ cá, tất cả đều giống như điên tuôn hướng một chỗ, phảng phất, chỗ đó có thể để cho bọn họ hô hấp nước...

Cái kia bị trên trăm tên ngân giáp chiến sĩ hộ ở bên trong thần xạ thủ, đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt bắn ra vô cùng ánh mắt sợ hãi, nhìn hắn gặp một đao phảng phất so với hắn bắn đi ra mũi tên nhanh hơn lưu quang, hầu như trong nháy mắt, liền vọt tới trước mặt mình, đón lấy, đầu của hắn, truyền đến một cỗ kịch liệt đau nhức.

“Móa nó, đi chết đi!”

Phanh!

Ngân giúp quân đoàn cường đại nhất một gã thần xạ thủ, đầu
như là một cái bị đánh nát dưa hấu, huyết tương văng khắp
nơi, tại chỗ tử vong!

Chương 81

Đặng Phi một quyền đánh bể ngân giáp quân đoàn người này thần xạ thủ đầu, không có chút nào ham chiến, theo một gã ngân giáp chiến sĩ cự nhân dưới nách, vèo một cái lao ra, cả người tinh khí thần cũng đạt tới một cái tiểu đỉnh phong, lẳng không dựng lên, trốn hướng bốn trận!

Đặng Phi ý niệm trong đầu tại thời khắc này, trở nên vô cùng hiểu rõ, người trên không trung, trong miệng phát ra hét to: “Ngân giáp thần xạ thủ đã chết, huyết sắc Vô Địch!”

Huyết sắc quân đoàn một phương, lập tức sôi trào lên, ngàn vạn người đồng thời phát ra gào thét: “Huyết sắc Vô Địch! Huyết sắc Vô Địch! Huyết sắc Vô Địch!”

“Sát!”

Rất nhiều vị tướng quân, trăm miệng một lời, phát ra một tiếng hét to, lập tức, trên chiến trường dâng lên huyết sắc triều dâng, sóng lớn giống như chụp về phía đối diện ngân giáp quân đoàn...

Một trận chiến này, huyết sắc quân đoàn đại thắng!

“Vị này dũng cảm chiến sĩ, ngươi tên là gì?” Một gã thân cao vượt qua 2m tráng hán, ăn mặc một thân đỏ tươi Huyết Sắc Chiến Giáp, ngang tàng đứng thẳng, trên người tản ra một cỗ làm cho người ta sợ hãi khí thế, người này, đúng là cái này chỉ huyết sắc quân đoàn đại tướng quân!

“Quay về đại tướng quân, ta là Đặng Phi!” Đặng Phi cúi đầu, trầm ổn nói.

“Tốt, Đặng Phi, ngươi giết quân địch thần xạ thủ có công, ta phong ngươi vì Bách phu trưởng, thống lĩnh trăm người!” Đại tướng quân tiếng nói, như chuông lớn đại lữ, chấn động người màng tai đau nhức, nhưng đối với Đặng Phi mà nói, lại như là âm thanh của tự nhiên!

“Tạ, đại tướng quân!” Đổng Phi quỳ một chân trên đất, lớn tiếng nói.

“Ha ha, Đổng Phi, ngươi là ta huyết sắc quân đoàn thực dũng sĩ, Bôn tướng quân hy vọng, ngươi có thể không ngừng cố gắng, nhiều hơn giết địch, tích lũy quân công, tranh thủ làm người thiếu niên tướng quân!” Đại tướng quân cười xuống bên hông mình bội kiếm, đưa cho Đổng Phi: “Cầm Bôn tướng quân bội kiếm, giết địch khẩu nghe tin đã sợ mất mặt!”

“Huyết sắc Vô Địch!”

Bôn phía chiến sĩ, lần nữa âm âm hô.

Đổng Phi tâm tình, cũng là vô cùng kích động, không nghĩ tới, liệu chết chém giết đối phương một gã thần xạ thủ, vậy mà làm cho mình trở thành Bách phu trưởng, quả thực có loại như mộng ảo cảm giác.

Huyết sắc trong quân đoàn quân hàm, cùng trong hiện thực thế giới giống nhau. Năm người làm một ngũ, trưởng quan là Ngũ trưởng, hai mươi con người làm ra thập dài, trăm người vì Bách phu trưởng, 500 con người làm ra tiểu đô thống, một nghìn con người làm ra đại đô thống, 3000 con người làm ra đang, thiên tướng, năm ngàn người vì đang, thiên nha tướng, một vạn người thiết đang, phó tướng quân, mười vạn con người làm ra một quân đoàn, cao nhất trưởng quan, vì đại tướng quân.

Bách phu trưởng là một trăm người đầu lĩnh, nói cách khác, Đổng Phi chém giết quân địch thần xạ thủ, lập tức theo một gã tiểu binh, vượt qua Ngũ trưởng, thập dài, đã thành một gã chính thức quan quân!

Làm:lúc Đổng Phi theo Hồn Vực trong sau khi đi ra, trái tim đó như trước hết sức kích động, cảm giác được đầu óc có chút chóng mặt chóng mặt đấy, Đổng Phi lẩm bẩm một câu: “Cảm tình rệu còn không có tỉnh à?”

Trong đầu truyền đến Thanh Long lão tổ thanh âm: “Tiểu tử, làm tốt lắm, xem ra, ngươi đối với Bát Bộ Thiên Long Quyết bộ 6 Già Lô La quyển sách, lĩnh ngộ được rất sâu, từ ngày mai trở đi, ngươi mà bắt đầu nhiều hơn tu luyện Long Chúng Thiên a, gia tăng lực lượng của ngươi, tăng cường phòng ngự

của người năng lực, phối hợp người bị cải tạo qua thân thể, người hội (sẽ) trở nên càng mạnh hơn nữa!”

Đây là Thanh Long lão tổ ít có chăm chú thời điểm, Đằng Phi thầm nghĩ trong lòng: cái này tựa hồ là con rắn này lần thứ nhất không có chữ mình là ngu xuẩn a?

“Ta đã biết, ta sẽ đem thêm nữa... Tinh lực, để đang tu luyện Long Chúng Thiên bên trên.” Đằng Phi hồi đáp.

“Con bà nó, vì để cho người cái này ngu xuẩn có thể phát triển nhanh hơn, lão tổ ta, quả thực trả giá nhiều lắm...” Thanh Long lão tổ hùng hù hỏ hỏ thanh âm, dần dần nhỏ đi.

Đằng Phi im lặng liếc mắt, đến cuối cùng vẫn là không có tránh được ngu xuẩn hai chữ này, bất quá, có thể có được như vậy rèn luyện trải qua, cho dù mỗi ngày bị con rắn này cắn, lại có ngại gì?

Nghĩ đến, Đằng Phi dựa vào trên tàng cây, thời gian dần trôi qua thiếp đi.

Thứ hai trời sáng sớm, Điền Quang vẫn về cái đầu tỉnh lại, say rượu cảm giác lại để cho hấn đầu đau muốn nứt, hai mắt mông lung nhìn thoáng qua đối diện, lại chứng kiến Đằng Phi đang đưa lưng về phía hấn đứng ở nơi đó, chậm rãi đánh quyền đây này.

Điền Quang nhìn không được nhẹ giọng lẩm bẩm nói: “Thật sự là tuổi trẻ a..... Ta, ta rõ ràng già rồi...”

Hai người buổi sáng đơn giản ném qua một ít gì đó về sau, tìm một cái thập phần che giấu sơn động, Điền Quang theo trong không gian giới chỉ lấy ra lò đan, xuất ra cái kia gốc ngàn năm Huyết Lan, có chút khẩn trương hỏi Đằng Phi nói: “Ta nói, người thật sự có nắm chắc?”

Đằng Phi nhìn thoáng qua Điền Quang, thần nhiên nói: “Người muốn là lo lắng, cứ như vậy ăn sống rồi nó, cũng có thể cho người đột phá đấy...”

“...” Điền Quang liếc mắt, nói ra: “Ta đi canh cửa.”

Đằng Phi cầm qua cái này gốc phảng phất hồng ngọc tạo hình mà thành ngàn năm Huyết Lan, phía trên tản ra thâm người tâm phủ mùi thuốc, Đằng Phi cẩn thận chu đáo cả buổi, nhìn

không được tạc trong lòng tán thưởng: thật không hổ là trong thiên địa linh vật, lại làm cho người ta có loại không đành lòng luyện chế cảm giác.

Bất quá, Đằng Phi cuối cùng vẫn còn đem cái này gốc ngàn năm Huyết Lan vùi đầu vào lò đan chính giữa, nhen nhóm quý báu Thiết Mộc than, bắt đầu bình tâm tĩnh khí luyện chế.

Kỳ thật, luyện chế loại thiên tài địa bảo này, Thiết Mộc than bao nhiêu có chút không đủ, tốt nhất là có thể tìm tới trong thiên địa Dị hỏa, hoặc là bản thân liền có được không chế hỏa điểm năng lực, như vậy, mới có thể để cho luyện chế ra đan dược càng thêm hoàn mỹ.

Lục Tử Lăng tu luyện đấu kỹ vì Hàn Băng thuộc tính, nhưng nàng luyện đan thời điểm, dùng lại là một loại thần kỳ Băng điểm, Đằng Phi thấy tận mắt nhận thức qua, Băng điểm độ âm thấp đến mức tận cùng, nhưng uy lực cho dù còn hơn tuyệt đại đa số hỏa điểm!

Thiết Mộc than phát ra tí ti u lam ánh lửa, trong sơn động lập tức biến thành một cái lớn lò luyện giống như, luyện chế đan dược, xa không có hơi ngấm thì nhân nói nhẹ nhàng như vậy thoải mái, như vậy như thơ như vẽ, chính thức luyện đan, là một kiện khổ sai sự tình, Dược tề sư cần phải có cường đại lực lượng tinh thần, thời khắc bảo trì tinh lực độ cao tập trung. Càng cần nữa có phong phú kinh nghiệm, mỗi lửa độ âm không chế, đối (với) luyện chế dược liệu thời cơ không chế đều tương đối trọng yếu.

Luyện chế thời gian ngắn, không thể đem dược liệu bên trong đích dược lực hoàn toàn phóng xuất ra, thời gian dài, lại sẽ để cho dược lực sinh ra xói mòn...

Thời gian, liền một chút như vậy chút:điểm đi qua.

Một ngày... Hai ngày... Ba ngày, mãi cho đến ngày thứ chín thời điểm!

Một cổ mệnh môn lực lượng, đột nhiên từ nơi này che giấu trong sơn động thẳng lao tới, hùng hồn dược lực, lại để cho ngày đêm canh giữ ở cửa động Điền Quang tinh thần đại chấn.

Vội vàng xông vào trong huyết động, bắt chập cuộn cuộn sóng nhiệt, lớn tiếng hỏi: “Huynh đệ, là dược rồi?”

Đằng Phi về mặt mỗi một gập đầu: “Đã thành!”

“Ha ha ha, thật tốt quá! Thật tốt quá!” Điền Quang hưng phấn đến cơ hồ muốn nhảy dựng lên, bất quá lập tức, hắn liền phát hiện Đằng Phi trên mặt, tựa hồ cũng không có quá nhiều hưng phấn, tâm có chút trầm xuống, hỏi: “Người làm sao vậy?”

Đằng Phi có chút vô lực nhìn thoáng qua Điền Quang, nói ra: “Cho người chín ngày chín đêm không ngủ được, sau đó Tinh Thần lực độ cao tập trung, người đã biết rõ ta làm sao vậy...” Nói qua, hướng cây cỏ chông chát bên trên một nằm, trực tiếp ngủ rồi.

Điền Quang khoe miệng co quắp rút, nhìn xem Đằng Phi trong ánh mắt, nhin không được lộ ra vài phần cảm kích, hắn có thể mơ hồ cảm giác được, đối (với) cái này cực phẩm dược liệu, Đằng Phi cũng không có hắn coi trọng như vậy, như thế vất vả luyện chế đan dược, càng nhiều nữa, thì là vì hắn.

“Huynh đệ, cảm ơn người!” Nhìn xem ngủ say Đằng Phi, Điền Quang nhẹ nói nói: “Ta đời này, không có bằng hữu chân chính, người là người thứ nhất, bằng hữu, ta nhất định sẽ quý trọng giữa chúng ta tình bạn! Hội (sẽ) dùng tánh mạng đi thủ hộ nó!”

Đằng Phi một giấc ngủ suốt một ngày một đêm, thậm chí ngay cả Hồn Vực đều không có tiến vào, Thanh Long lão tổ cũng biết những ngày này Đằng Phi làm cái gì, thậm chí còn mở miệng chỉ điểm qua nhiều lần Đằng Phi, tại luyện chế đan dược cái này phương diện, Thanh Long lão tổ cũng có phần có tâm đắc, lại để cho Đằng Phi lấy được chỗ ích không nhỏ.

Lần này tổng cộng luyện chế ra hơn ba mươi khối Huyết Nguyên Đan, mỗi một viên, đều óng ánh sáng long lanh, mỗi một viên đều có mắt người lớn nhỏ, thập phần oánh nhuận, tản ra nhàn nhạt sáng bóng, như là hồng ngọc hạt châu giống như, thập phần làm cho người ta yêu thích.

Làm lạnh về sau, cái kia hùng hồn dược lực, đã hoàn toàn nội liễm trở về, nếu không phải cẩn thận phân biệt, người bình thường rất khó tưởng tượng, cái này rõ ràng chính là tiếng tăm lừng lẫy ngàn năm Huyết Nguyên Đan.

Đan được tổng cộng ba mươi ba khối, Điền Quang thu mười lăm khối, còn lại cái kia mười tám khối, hẳn kiên trì cấp cho Đằng Phi.

Đằng Phi nhìn xem Điền Quang nói ra: “Điền Quang, ngươi so với ta càng cần nữa Huyết Nguyên Đan, ta lưu thập khối có thể!”

Điền Quang lắc đầu, nói ra: “Một viên ngàn năm Huyết Nguyên Đan, cũng đủ để lại để cho một gã Đại Đấu Sư đỉnh phong cảnh giới võ giả, đột phá bình cảnh, vọt tới Đấu Tôn cảnh giới. Ta muốn nhiều như vậy làm cái gì? Ngược lại là ngươi, về sau nhất định sẽ dùng đến thứ này đây.”

“Vì cái gì nói ta sẽ dùng đến?” Đằng Phi có chút nghi hoặc nhìn thoáng qua Điền Quang.

Điền Quang nhạt cười nhạt nói: “Bởi vì, ngươi muốn vì sự phụ ngươi cùng phụ thân báo thù, mà ta, với tư cách bằng hữu của ngươi, tự nhiên muốn toàn lực ủng hộ ngươi!”

“Ách... Ta lúc nào đã nói với ngươi cái này?” Đằng Phi khoe miệng co quắp rút.

“Ngày đó ngươi uống say về sau...” Điền Quang trợn trắng mắt, lập tức thành khẩn nói: “Đằng Phi, ta năm lớn hơn ngươi vài tuổi, nhưng lại không phải không thừa nhận, ngươi tại tất cả phương diện, đều muốn so với ta ưu tú được quá nhiều...”

Đằng Phi há hốc mồm, muốn nói cái gì, lại bị Điền Quang khoát tay ngừng: “Lên đường đổi mới tổ hoàng huyền mà, ngươi trước hãy nghe ta nói, ta nhìn ra được, ngươi cừ hận trong lòng, muốn hơn xa qua ta, nhưng ngươi cũng muốn hiểu rõ một chút, cái thế giới này, cũng không phải trong tưởng tượng như vậy bình tĩnh cùng đơn giản, xa không nói, đã nói Huyền Vũ hoàng triều cùng Chân Vũ Hoàng Triều, hai cái này đại lực ở bên trên siêu cấp đế quốc, thoát nhìn không có gì xung đột, nhưng trên thực tế nhưng đều là tại riêng phần mình chuẩn bị chiến tranh, súc tích lực lượng, nói không chính xác ngày nào đó sẽ dấy lên đầy trời chiến hỏa. Chớ nói chi là Tây Thùy bên này có rất nhiều Ma Cung, phương đông có thật nhiều thánh địa, phương bắc còn có một mảnh ngoại vực chiến trường...”

“Đợi một chút... Cái gì là ngoại vực chiến trường?” Thánh địa cùng Ma Cung, Đằng Phi lúc trước tính toán là có một chút giải, biết là đại lục ở bên trên đỉnh cấp một ít thế lực gọi chung, nhưng này ngoại vực chiến trường, lại là địa phương nào?

“Ngoại vực chiến trường sao... Ha ha, truyền thuyết nơi đó là chúng ta cái thế giới này cùng ngoại vực tương liên địa phương, chuẩn xác mà nói, đó là một đoạn thông đạo!” Điền Quang nói qua hắc trong gia tộc nghe nói qua sự tình: “Bởi vì chắc chắn sẽ có một ít ngoại vực sinh vật, xông vào đoạn này thông đạo, ý đồ thông qua đoạn này thông đạo tiến vào chúng ta cái thế giới này, cho nên, vô luận là Chân Vũ Hoàng Triều, hay (vẫn) là Huyền Vũ hoàng triều, thậm chí là Thú Tộc, hàng năm đều sẽ phái ra tinh nhuệ nhất quân đội, cộng đồng trấn thủ chỗ đó, chống cự ngoại vực sinh vật. Mặc kệ đại lục ở bên trên những quốc gia này tầm đó quan hệ thế nào, nhưng nhằm vào ngoại vực chiến trường, kể cả thánh địa, Ma Cung ở bên trong, tất cả mọi người thái độ đều là thống nhất đấy, cái kia chính là, quyết không thể để một cái ngoại vực sinh vật tiến đến!”

“Còn có loại địa phương này? Chẳng lẽ nói, chúng ta cái thế giới này, không phải một mình tồn tại?” Đằng Phi rất giật mình, hắc lần đầu tiên nghe nói loại chuyện này.

“Ha ha, cái này ta cũng không rõ lắm, người biết, ta cũng không phải Điền gia cậu ấm, có một số việc, ta cũng tiếp xúc không đến.”

Chương 82

Diền Quang bắt đầu dĩ cười cười, sau đó nói: “Cái thế giới này, có rất nhiều chỗ thần bí, có lẽ, có một ngày thực lực chúng ta đầy đủ cường đại về sau, hội (sẽ) tiếp xúc đến, nhưng hiện tại, còn kém xa lắm. Cho nên, Đằng Phi, người muốn báo thù lời mà nói..., nhất định so với ta nguy hiểm nhiều lắm, người cần phải có thuộc về người thế lực của mình, cho nên, Huyết Nguyên Đan, tại trong tay của người, so tại trong tay của ta càng có giá trị, kỳ thật lấy đi mười khối, với ta mà nói, đã xem như rất nhiều!”

Đằng Phi gật gật đầu, không nói gì thêm lời cảm kích, bởi vì Diền Quang khi hắn là bằng hữu, mới phải làm như vậy, hắn nếu như nói tạ, cái kia ngược lại lộ ra mọi người lạnh nhạt rồi.

“Tốt, cái này mười tám khối Huyết Nguyên Đan, ta sẽ cầm rồi.” Đằng Phi theo trong bao xuất ra một cái không tốt nhất bình ngọc, đem mười tám khối Huyết Nguyên Đan chứa vào trong đó, sau đó đem ba lô lưng (vác) tại trên thân thể, nhìn xem Diền Quang nói: “Nơi đây chuyện, người lại cái gì ý định sao?”

Diền Quang cười cười, nói ra: “Những ngày này, ta nghĩ thông suốt rất nhiều chuyện, ta hiện tại, cũng không trách nàng buông tha cho ta, là tự chính mình không có bản sự, cho nên, ta chuẩn bị trước bề quan một thời gian ngắn, trùng kích Đâu Tôn cảnh giới, sau đó, ta nghĩ đi ngoại vực chiến trường, chém giết ngoại vực thiên ma!”

“Người điên rồi!” Đằng Phi tuy nhiên không biết ngoại vực chiến trường có bao nhiêu đáng sợ, nhưng có một chút có thể xác nhận, cần toàn bộ Đại lực rất lực lượng tinh nhuệ trấn thủ địa phương, tuyệt không thể nào là cái loại này con dòng cháu giống hỗn [lăn lộn] quân công địa phương!

Diền Quang cười nhạt một tiếng, anh tuấn trên mặt lộ ra một tia ôn hòa, lông mi chớp chớp: “Đằng Phi, ta thật không muốn

rời đi người, tuy nhiên người tuổi rất nhỏ, nhưng nói thật, ta cũng không dám muốn mười năm sau đích người, hội (sẽ) trưởng thành là một cái như thế nào đáng sợ cường giả, ta rất muốn tận mắt chứng kiến đây hết thấy. Bất quá, ta cũng có lý tưởng của ta cùng khát vọng, ngoại vực chiến trường tuy nhiên khùng bố, nhưng có một chút, có thể tại đâu đó thủ vững ba năm, còn có thể sống đi ra người, đều sẽ trực tiếp trở thành quý tộc! Hơn nữa, loại này quý tộc, vô luận Chân Vũ Hoàng Triều, hay (vẫn) là Huyền Vũ hoàng triều, hay (vẫn) là Thú Tộc, đều là giúp cho thừa nhận đây!”

“Trở thành quý tộc... Liên trọng yếu như vậy sao? So mệnh đều trọng yếu?” Đằng Phi hay (vẫn) là muốn khuyên nhủ Điền Quang.

“Đừng khuyên ta, huynh đệ, người sống lấy, tánh mạng tuy trọng yếu, nhưng đồng dạng có rất nhiều chuyện, là so tánh mạng là trọng yếu hơn!” Điền Quang vẻ mặt kiên định: “Nói thí dụ như tôn nghiêm!”

Nhìn xem Đằng Phi, mỉm cười: “Ta cho phép nàng phản bội ta, nhưng ta quyết không cho phép chính mình tiếp tục như vậy uất ức sống sót! Ta là nam nhân, muốn sáng tạo ra thuộc về của chính ta huy hoàng thành tựu! Ta muốn cho Điền gia xem thật kỹ xem, ta đây cái con vợ kế, so trong con mắt của bọn họ thiên tài mạnh mẽ vô số lần!”

Điền Quang cái kia gương anh tuấn mặt, đều trở nên có chút dữ tợn.

Đằng Phi nao nao, hần chột nhớ tới mình quỳ gối Lục Tử Lăng trước người thời điểm bức họa kia mặt, lúc kia, chính mình cũng không cùng Điền Quang giống nhau sao?

Nhẹ gật đầu, Đằng Phi nói ra: “Đã như vậy, ta không khuyên giải người, ba năm sau, ta cũng sẽ (biết) trở lại phương đông, báo thù về sau, ta có lẽ sẽ đi Chân Vũ Hoàng Triều để đô bên trong đích học viện bồi dưỡng, nếu như, người còn sống trở về, đừng quên đi tìm ta!”

Điền Quang mở ra hai tay, cùng Đằng Phi chăm chú ôm thoáng một phát, thần sắc mang theo vài phần thương cảm, nhưng càng nhiều nữa, lại là một loại chạy về phía tương lai

hưng phấn: “Yên tâm đi, tiểu huynh đệ của ta, ta sẽ không chết! Ta muốn chở một thân vinh quang, phú quý về quê!”

Đằng Phi ha ha cười rộ lên: “Khi đó, tuyệt đối không có ai hội (sẽ) nói ngươi là dâm tặc, muốn muốn gả cho ngươi cô nương, hội (sẽ) xếp thành hàng dài đấy!”

Điền Quang khòe miệng co quắp rút, trong ánh mắt nổi lên một vòng tối tăm phiến muộn, lập tức, hấn sáng sủa cười rộ lên, nhìn xem Đằng Phi nói: “Ngươi cái tên này, chẳng lẽ còn lo lắng ta không bỏ xuống được sao? Kỳ thật, ngày đó tỉnh rượu về sau, ta liền tất cả đều đã thấy ra, cũng buông xuống! Ngược lại là ngươi, cừu gia của ngươi cũng không ít, ngươi cũng nhất định phải sống sót! Hảo hảo sống sót!”

Đằng Phi cười hắc hắc: “Yên tâm đi, ta sẽ sống được rất thoải mái đấy!”

Hai người đều làm ra đôi (với) tương lai quyết định, tâm tình cũng là trước đó chưa từng có buông lỏng, Điền Quang chuẩn bị tìm kiếm một chỗ bế quan nơi, chỗ xung yếu cấp Đâu Tôn cảnh giới, mà Đằng Phi, tức thì chuẩn bị cùng Điền Quang phân biệt về sau, lên đường quay về Hải Uy Thành, cùng Trần Phương đám người cùng một chỗ vượt qua chính mình đi vào Tây Thùy cái thứ nhất năm mới.

Hai người đi đến cánh rừng rậm này biên giới khu vực lúc, cùng mấy người không hẹn mà gặp, song phương đi cái mặt đối mặt, hơn nữa, vừa nhìn không quan trọng, đối phương mấy người kia, nhìn thấy Điền Quang, tròn mắt đều nhanh đỏ lên!

“Cầu tặc, nhìn ngươi lúc này còn chạy trốn nơi đâu!” Một cái thân hình cao lớn làn da ngăm đen trắng hán, cầm trong tay một cây lớn thiết thương, dùng thương một ngón tay Điền Quang, phát ra một tiếng Chấn Thiên Nộ Hống.

Đằng Phi khòe miệng co quắp rút, trong lòng tự nhủ làm sao sẽ trùng hợp như vậy à? Vậy mà ở chỗ này cũng có thể đụng với những người này...

Bọn hấn đụng với đây, không là người khác, đúng là cùng ngày vây công ma thú nhóm người kia, kết quả bị Điền Quang chặn ngang một gạch tử, cướp đi Huyết Lan, những người này thiếu chút nữa tức giận đến thổ huyết.

Không chỉ như thế, cùng ngày bọn hắc những người này truy tung Điền Quang cùng Đằng Phi hai người bất thành, lần nữa bộc phát ra kịch liệt xung đột, cái kia hai cái kẻ đánh lén, toàn bộ bị giết, cái kia Hắc Sát Cự Mãng trọng thương đào tẩu, mà hắc y nữ tử đám người kia thảm nhất, tám nam ngũ nữ, tổng cộng mười ba người, đã chết chín người, chỉ còn lại có bốn cái!

Hơn nữa bốn người này, toàn bộ đều bị tổn thương, tuy nhiên không nguy hiểm đến tánh mạng, nhưng cũng để cho bọn họ nuôi hơn mấy tháng, mới hoàn toàn khỏi hẳn. Còn lại bốn người này chính giữa, hai nam hai nữ, tất cả đều là cái này đoàn đội bên trong đích người mạnh nhất.

Hắc y nữ tử ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng nhìn xem Điền Quang, nàng bên cạnh một thanh niên lạnh lùng nói: “Giao ra cái kia gốc ngàn năm Huyết Lan, bằng không thì, chết!”

Gặp được bọn hắc, Điền Quang cùng Đằng Phi cũng biết, sự tình khả năng không lớn bỏ qua, bất quá, giao ra Huyết Lan, cái kia càng là hay nói giỡn.

Điền Quang cười tủm tỉm nói: “Lời này của ngươi thật sự là thật là không có đạo lý, ta hỏi ngươi, cái này mảnh núi, là ngươi tự nhân lãnh địa sao?”

“Không phải chúng ta tự nhân lãnh địa, thế nhưng gốc Huyết Lan, là chúng ta rất phát hiện ra trước đây!” Hắc y nữ tử bên cạnh, một cái lớn lên rất đẹp nữ tử oán hận nói, lộ ra hai khỏa đáng yêu răng mèo, khiến cho nàng nhìn qua thập phần đáng yêu. Hơn nữa, cái này cái nữ tử lỗ tai, dĩ nhiên là đầy đầy, cùng nhân loại lỗ tai hoàn toàn bất đồng!

“Bé mèo Kitty, không có chuyện của ngươi mà, bên trên một bên đi chơi!” Điền Quang liếc liền nhận ra nói chuyện cái này nữ tử, là một cái miêu nữ, cười lạnh nhìn xem hắc y nữ tử nói ra: “Rất phát hiện ra trước cái kia gốc Huyết Lan đấy, là cái kia Hắc Sát Cự Mãng, dựa theo các ngươi ăn khớp, ta có phải hay không rất có lẽ đem Huyết Lan trả lại cho cái kia xà?”

“Tiểu thư, cùng hắc loại người này phí nói cái gì, trực tiếp giết, đoạt lại Huyết Lan là được!” Vừa mới cái kia lãnh ngạo thanh niên mở miệng nói ra.

“Ha ha, rốt cục bộc lộ ra các người tướng mạo sẵn có sao? Giết người đoạt bảo, chắc chắn, thiết thời ta cùng ngày còn ra tay giúp các người, ai, quả nhiên là thế đạo không có, nhân tâm không cổ a...!” Điền Quang quyết miệng, bộ dáng kia nhìn qua thập phần đáng hận.

Hắc Đại hán cùng miêu nữ cùng với cái kia lãnh ngạo thanh niên cũng nhin không được muốn xông đi lên, trực tiếp giết cái này tên đáng chết.

Hắc y nữ tử ngăn lại mấy cái đồng bạn của mình, nhìn xem Điền Quang nói ra: “Người nói thật có chút đạo lý, theo lý thuyết dã ngoại chi vật, có thể người cư chi, thế nhưng gốc Huyết Lan, đối với ta có trọng dụng, nếu như người nguyện ý giao ra cái kia gốc Huyết Lan, ta nguyện cầm một kiện thánh khí cùng người trao đổi, người xem coi thế nào?”

“Tiểu thư...” Hắc Đại hán mấy người lúc này nóng nảy, muốn lên trước ngăn trở.

Hắc y nữ tử khoát tay chặn lại: “Đều đừng nói nữa, chỉ cần có thể cứu ta cha một mạng, cái gì ta cũng có thể trả giá!”

“Thánh khí!” Điền Quang ghen ngào kêu đi ra, nhìn về phía hắc y nữ tử ánh mắt tràn ngập không thể tưởng tượng nổi, khóe miệng kịch liệt co quắp, như là hoàn toàn không thể tin được đây là thật đấy.

“Không sai, xem ra các hạ cũng biết thánh khí tồn tại, cũng liền tránh khỏi ta lãng phí miệng lưỡi rồi, thế nào, thành ý của ta, đã đủ chưa?” Hắc y nữ tử nhìn xem Điền Quang: “Người cân nhắc thoáng một phát.”

Điền Quang sắc mặt trịnh trọng nhẹ gật đầu, cúi đầu rơi vào trầm tư.

“Thánh khí?” Đằng Phi nhin không được lấp bắp kinh hãi, nhú lại đầu lông mày, nghĩ đến Thanh Xà Vương vài ngày trước đã nói với hắn nhất đoạn văn.

Lúc trước Hạ Hầu Đình từng nói qua một lần, thánh địa Thánh chủ cùng Ma Cung Ma Chủ, đều là vượt qua Đấu Thánh tuyệt thế cường giả. Thanh Long lão tổ đã từng tỏ vẻ qua đối (với) Đấu Thánh khinh thường. Cho nên, có thiên Đằng Phi tại viên mãn hoàn thành nhiệm vụ về sau, thừa dịp Thanh Long lão tổ

cao hứng, hỏi Thanh Long lão tổ, võ giả đến tột cùng phân bao nhiêu cấp bậc.

Lúc ấy tâm tình tương đối khá Thanh Long lão tổ, rốt cục thỏa mãn Đẳng Phi tò mò, nói cho hẩn thoáng một phát, cái thế giới này một tầng khác sự tình.

Cái này... Là một cái người bình thường cả đời cũng đều không thể tiếp xúc cùng đụng chạm đến cấp độ!

Bình thường võ giả, phân Chân Khí Đại Võ Sư, Chân Nguyên Võ Thánh, Tiên Thiên Võ Thần; Đấu Khí võ giả, Vi Đấu Sư, Đại Đấu Sư, Đấu Tôn, Đấu Thánh.

Làm:lúc bình thường võ giả đột phá Võ Thần, Đấu Khí võ giả đột phá Đấu Thánh về sau, bọn hẩn, liền sẽ trở thành Vương cấp cao thủ, bình thường võ giả, xưng là Vũ vương, Đấu Khí võ giả, xưng là Đấu Vương, đã đến cảnh giới này, đã không thể dùng lẽ thường suy đoán thực lực của bọn hẩn rồi, đó là một loại có thể di sơn đảo hải, lại để cho sông lớn đảo lưu bất khả tư nghị cảnh giới! Vương cấp cao thủ, lại phân là sơ cấp, trung cấp, cao cấp, cùng đỉnh phong cái này bốn cấp bậc!

Vương cấp cao thủ phía trên, là Đế cấp, Đế cấp trở lên, vì Hoàng cấp, nghe nói cường đại nhất đấy, còn không phải Hoàng cấp, mà là Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới cao thủ!

Nhưng về Đế cấp phía trên cảnh giới, có hay không cũng cùng Vương cấp giống nhau, mà ngay cả Thanh Long lão tổ cũng không biết, theo chính hẩn nói, hẩn cao nhất cũng chỉ bái kiến một cái Đế cấp đại năng.

Đạt tới Đế cấp, tại nơi này thế gian, đã có thể nói là Vô Địch tồn tại, về phần Hoàng cấp cùng Bất Hủ Thần Hoàng loại cảnh giới này, mà ngay cả Thanh Long lão tổ cũng đều không thể tưởng tượng.

Đẳng Phi nhớ rõ cùng ngày còn hỏi qua Thanh Long lão tổ độ kiếp trước là cảnh giới gì, Thanh Long lão tổ trả lời nói là Vương cấp sơ cấp, hơn nữa nói tất cả lớn thánh địa cùng Ma Cung giáo chủ, cũng không quá đáng chính là Vương cấp cao thủ, Đế cấp cường giả, đương thời khả năng đã không tồn tại!

Đẳng Phi không có đi hỏi Thanh Long lão tổ được chứng kiến cái kia Đế cấp đại năng là ai, bởi vì Thanh Long lão tổ nâng

lên người nọ thời điểm, ngũ khí cung kính được rồi tinh rồi mù, bình thường cuồn cuộn vọng tự đại, hoàn toàn tìm không thấy, từ đó có thể biết, vị kia Đế cấp đại năng, cùng Thanh Long lão tổ tâm đó, nhất định là có chút nguồn gốc đây.

Thanh Long lão tổ đã từng nói qua những thứ này về sau, lại rất có hào hứng cho Đằng Phi nói thoáng một phát thế giới này vũ khí đẳng cấp phân chia, dùng hắc mà nói nói chính là:
“Cho người tên ngu ngốc này phổ cập hạ tri thức, miễn phải đi ra ngoài cho lão tổ ta mất mặt...”

Chương 83

Vũ khí, Đẳng Phi cũng không xa lạ gì, bởi vì Đẳng gia ngoại trừ đan dược, một cái khác hạng trọng yếu sinh ý, chính là vũ khí kinh doanh, Đẳng gia kinh doanh vũ khí, tất cả đều là nhà mình thợ rèn rèn tạo nên, dùng phẩm chất tốt trứ danh.

Đẳng Phi biết rõ, đấu kỹ phân Đấu Sư cấp, Đại Đấu Sư cấp, Đấu Tôn cấp cùng Đấu Thánh cấp đây, mỗi nhất cấp đấu kỹ vừa mịn phân là sơ cấp trung cấp cao cấp, về phần có phải hay không còn có Vương cấp, Đế cấp các loại:đợi đấu kỹ, Đẳng Phi không thể đã biết.

Vũ khí thứ này, tại Đẳng Phi trong mắt, nhưng lại chẳng phân biệt được cái gì đẳng cấp đây, chỉ có giống như, tốt cùng cực phẩm phân chia, Đẳng Phi còn nhớ rõ, chính mình lúc ấy nói sau khi đi ra, bị Thanh Long lão tổ tốt một phen cười nhạo, nói hần quả thực sắp ngu xuẩn đến ngu ngốc trình độ.

“Nhớ kỹ, ngươi cái này ngu xuẩn, vũ khí theo Đấu Thánh cấp bậc bắt đầu, phân biệt là Thánh cấp, Vương cấp, Đế cấp, Hoàng cấp! Đây cũng không phải là bình thường thợ rèn có thể rèn được rồi, rèn vũ khí người, bản thân muốn có được tương ứng thực lực. Nói thí dụ như Thánh cấp binh khí, liền cần ít nhất là Đấu Thánh cấp bậc, hơn nữa tinh thông rèn nhân tài có thể chế tạo ra, mỗi một kiện, đều giá trị liên thành, ah không, là giá trị không cách nào đánh giá, bởi vì cầm một kiện Thánh cấp binh khí, coi như là Đấu Tôn, cũng có thể chính diện chiến một trận chiến Đấu Thánh! Vương cấp binh khí, cái kia càng là khó lường, có được kinh khủng uy năng, thực lực không bằng Thánh cấp đỉnh phong, thậm chí không cách nào khổng chế! Về phần nói đế binh... Đế binh... Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, lão tử cũng chưa từng thấy qua, có lẽ trên đời này, căn bản cũng không tồn tại có thể luyện chế đế binh tài liệu...”

Đẳng Phi kinh ngạc nhìn qua lên trước mặt cái này che mặt hắc y nữ tử, hần rất khó tưởng tượng, cái này nữ tử xuất thân phương nào, lại có thể có một kiện Thánh cấp binh khí!

Hơn nữa, càng kinh người là, nàng lại có thể biết đem một kiện Thánh cấp binh khí, dùng để đổi thứ đồ vật... Nàng đầu óc không có vấn đề a?

Điền Quang lúc này thời điểm, chậm rãi ngẩng đầu, nhìn xem Đằng Phi nở nụ cười xuống, thầm nghĩ trong lòng: huynh đệ, ngươi cứu ta hai lần, ta liền đưa ngươi một kiện thánh binh a!

Điền Quang nhìn về phía hắc y nữ tử, thản nhiên nói: “Ta có một vấn đề, không biết cô nương muốn cái này ngàn năm Huyết Lan, là làm cái gì?”

Hắc y thanh âm cô gái mang theo vài phần bi thương, chậm rãi nói ra: “Cứu người.”

Điền Quang gật đầu nói: “Ta hiểu được, bất quá, ta không quá tin tưởng trên tay của ngươi, sẽ có thánh binh...”

Điền Quang lời còn chưa dứt, chỉ nghe thấy một tiếng như là phượng gáy giống như thanh âm bỗng nhiên vang lên, một đạo hào quang bảy màu, theo hắc y nữ tử trong tay trong giây lát bạo phát đi ra, cái này hào quang bảy màu vô cùng chói mắt, đâm vào người mở mắt không ra, thậm chí không cách nào trông thấy cái này vũ khí rốt cuộc là cái gì!

Đồng thời, một cổ khổng lồ khí tức, như là mãnh liệt tới biến gằm, phô thiên cái địa, cuốn tới, giống như tử thần nhô lên cao, tất cả mọi người có loại ngực bị cự thạch ngăn chặn, hầu như thở không nổi cảm giác.

Đằng Phi kinh hãi không thôi, trong lòng tự nhủ đây chỉ là một kiện vũ khí, xem cái này hắc y nữ tử, cầm nó tựa hồ cũng rất tốn sức, hơn nữa, chỉ là như vậy dùng tay cầm... Liền có được loại này uy thế, nếu như bị một cái có thể không chế nó cường giả đạt được, há không phải có thể bằng vào một kiện vũ khí quét ngang thiên hạ sao?

Đúng lúc này, Đằng Phi trong đầu đột nhiên truyền đến Thanh Long lão tổ thanh âm: “Oa, thánh khí? Lại có người lấy ra thánh khí, tiểu tử, ngươi nhất định phải không tiếc bất cứ giá nào đạt được nó! Ngươi không phải là muốn báo thù sao? Ngươi không phải là muốn tiêu diệt bát đại gia tộc sao? Đã có nó, tiêu diệt những người kia, nếu như giết chết một bảy kiến hội!”

Hắc y nữ tử lúc này thời điểm đem thánh khí lại thu hồi đi, trong tràng mọi người mới đều thở dài một hơi, thứ này mang đến uy áp quả thực thật là đáng sợ, căn bản không phải bọn hắc y nữ tử này có khả năng ngăn cản. Mà ngay cả hắc y nữ tử chính mình, cũng căn bản không cách nào sử dụng loại vũ khí này!

“Lúc này tin sao?” Hắc y nữ tử thanh âm như trước lạnh lùng, không có gì chấn động.

Điền Quang vẻ mặt rung động gật đầu: “Tin, lúc này ta thực tin, quả nhiên là thánh khí! Bất quá, có chuyện ta phải nói rõ với ngươi, ta hiện trong tay, chỉ có Huyết Nguyên Đan, cái kia gốc ngàn năm Huyết Lan, bị chúng ta cho luyện thành đan dược.”

“Cái gì?” Hắc y nữ tử có chút nhăn lại lông mày: “Luyện thành đan dược? Các ngươi hội (sẽ) luyện dược?” Nói qua, một đôi vũ mị con mắt tràn ngập hồ nghi tại trên thân hai người quét tới quét lui, hiển nhiên là có chút không tin tưởng lắm.

“Đúng vậy a, không biết cô nương ngươi, muốn dùng cái này thánh khí, đối chúng ta bao nhiêu đan dược đâu này?” Điền Quang mạnh mẽ áp chế kích động trong lòng, không để cho mình biểu hiện ra ngoài.

Thánh khí a...! Đây chính là trong truyền thuyết thánh khí!

Điền gia cường đại không cường đại? Có thể coi là là Điền gia, đều không có thánh khí!

Hắc y nữ tử nhàn nhạt nhìn thoáng qua Điền Quang, nói ra: “Một cây ngàn năm Huyết Lan, nếu như là một cái luyện dược đại sư luyện chế lời nói, đại khái có thể luyện chế ra bốn mươi hạt đan dược, nếu như là một người bình thường Dược tề sư... Có thể luyện chế ra hai mươi khối, liền rất tốt, ta muốn mười khối! Đây là ta cuối cùng giới hạn thấp nhất. Ta thừa nhận, chúng ta những người này lưu không được hai người các ngươi, cho nên, ta chỉ có xuất ra ta lớn nhất thành ý đến.”

Đằng Phi nhìn thoáng qua hắc y nữ tử, thầm nghĩ trong lòng: ngươi nếu có thể khống chế món đó thánh khí, chỉ sợ ngươi sẽ không sẽ nói như vậy rồi.

Điền Quang lộ ra do dự bộ dạng, nói ra: “Thánh binh giá trị ta thừa nhận, có thể Huyết Nguyên Đan cũng là thần kỳ chi vật, thậm chí có thể cho một gã Đấu Tôn đột phá đến Đấu Thánh cảnh giới, mười khối... Cái kia chính là mười cái Đấu Thánh! Thánh binh tuy nhiên khó được, nhưng này ngàn năm Huyết Lan luyện chế Huyết Nguyên Đan, càng là khó được, cô nương, ngươi không biết là ngươi muốn mười khối, hơi nhiều sao?”

“Tiểu thư, hà tất cùng bọn họ nói nhảm...” Thanh niên kia vừa mới trông thấy hắc y nữ tử xuất ra thánh khí thời điểm, trong mắt liền lộ ra một vòng tham lam, giờ phút này muốn cố động hắc y nữ tử chém giết Điền Quang Đằng Phi hai người.

Hắc y nữ tử nhìn thoáng qua thanh niên này, thản nhiên nói: “Thu hồi ngươi không nên có tâm tư...”

Thanh niên nao nao, lập tức minh bạch mình bị xem thấu, lập tức cúi đầu nói: “Tiểu thư, thuộc hạ sai rồi!” Lại không người trông thấy, thanh niên này cúi đầu trong mắt hiện lên cái kia một vòng oán độc.

“Ít nhất tám khối, không thể ít hơn nữa rồi.” Hắc y nữ tử khẽ cắn môi dưới, nói ra: “Nếu như không phải gia phụ nguy tại sớm tối, ta tuyệt đối không thể có thể xuất ra một kiện thánh khí để đổi.”

“Đi, ta thay đổi, ta cho ngươi chín khối Huyết Nguyên Đan, ngươi đem không gian của ngươi giới chỉ cũng cho ta.” Điền Quang thập phần thống khoái nói.

Hắc y nữ tử nao nao, lập tức gật đầu nói: “Chiếc nhẫn của ta ở bên trong, còn có một miếng: quả, ngươi là sợ bị người nhớ thương a? Cũng thế, mang theo một món đồ như vậy vũ khí rêu rao khắp nơi, sẽ chọc cho ra đại phiền toái đấy.”

Hắc y nữ tử vừa nói như vậy, Điền Quang ngược lại có chút ngượng ngùng, nguyên lai tưởng rằng nữ nhân này là một rất không nói đạo lý thể hệ, lại không nghĩ rằng, lại có thể như thế thông tình đạt lý, rất hiển nhiên, nàng xuất thân, nhất định là cao quý vô cùng!

Cho dù thánh khí loại này có thể cho võ giả điên cuồng bảo vật, tại trong mắt nàng, cũng không quá đáng chính là một

kiện binh khí...

Hắc y nữ tử đem một cái nhẫn ném cho Điền Quang, nói ra: “Người nhìn một chút.”

Điền Quang tiếp nhận, Tinh Thần lực tiến vào trong giới chỉ, trông thấy một thanh trường kiếm, lẳng lẳng nằm ở trong không gian giới chỉ, tuy nhiên bị không gian giới chỉ ngăn cách uy thế, thế nhưng cổ hơi thở, như trước vô cùng cường đại.

Kiếm dài ba thước, ba chỉ rộng, sáng ngân trên thân kiếm lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, mũi kiếm cực kỳ sắc bén, chuôi kiếm là một cái võ cánh muốn bay Phượng Hoàng, khó trách vừa mới nghe thấy một tiếng phượng gáy thanh âm, cũng không biết chuôi này thánh khí cấp bậc kiếm, chỉ dùng để cái gì tài liệu rèn tạo nên.

Gật gật đầu, Điền Quang trực tiếp đào ra bản thân đan dược bình, đổ ra sáu khối lưu tốt, còn lại cái kia chín khối, tính cả bình ngọc, cùng một chỗ ném hướng hắc y nữ tử.

Hắc y nữ tử tiếp nhận, nhìn thoáng qua, đổ ra một hạt cẩn thận quan sát một phen, tán thưởng một câu: “Luyện chế trình độ còn có thể!” Nói qua, nhìn thật sâu liếc Điền Quang, lại nhìn một chút Đằng Phi, nhẹ nói nói: “Đa tạ rồi!”

Nói xong, xoay người rời đi, chỉ có cái kia lãnh ngạo thanh niên, ánh mắt tràn ngập không cam lòng cùng oán hận, nhìn thật sâu liếc Điền Quang, phảng phất muốn đem Điền Quang bộ dạng một mực nhớ kỹ, ngày sau tốt đoạt lại món đó thánh khí.

Xinh đẹp miêu nữ nhìn xem Điền Quang lạnh lùng hừ một tiếng, thử lấy răng mèo, làm ra một cái mặt quỷ, sau đó xoay người, đi theo hắc y nữ tử bên cạnh.

Cái kia Hắc Đại hán ngược lại là không có có phản ứng gì, theo thật sát hắc y nữ tử sau lưng, như là một cái trung thành hộ vệ.

Điền Quang nhìn xem một chuyến này bốn người rời đi, nói khê: “Huynh đệ, chúng ta phát, tranh thủ thời gian ly khai nơi đây! Vạn nhất bọn hắc đồ ý, hoặc là đưa tới người khác, vậy nguy rồi!”

Đằng Phi gật đầu tỏ vẻ minh bạch, hai người rút lên hai chân, vận đủ lực lượng, lại lần nữa hướng rừng rậm ở chỗ sâu trong chạy tới, không có biện pháp, cái này tiện nghi chiếm được quá lớn.

Đừng nhìn Điền Quang nói thánh khí không có gì không được, có thể lại nói tiếp, Thánh cấp cao thủ khả năng có rất nhiều, nhưng thánh khí, thật không có bao nhiêu!

Bất kỳ một cái nào có thể tu luyện tới Đâu Thánh cường giả, không khỏi là trả giá vô số vất vả, hao phí đại lượng tài lực, mới có thể đạt tới loại cảnh giới này, lại có bao nhiêu người, có thể phân tán ra trải qua, đi học tập rèn chi thuật?

Chớ nói chi là chế tạo một kiện thánh khí, cần có tài liệu, chính là một cái tương đối kinh người con số, nhưng lại không phải có tiền có thể mua được!

Cho nên, thế gian này Đâu Thánh số lượng, tuyệt đối là vượt qua Thánh cấp bình khí số lượng!

Một kiện thánh khí bình khí, giá trị thật là không thể đo lường! Hơn nữa hai người ngàn năm Huyết Lan, theo thuộc về mà nói, vẫn còn là những người này mí mắt phía dưới cướp đi đây, có thể nói được đến toàn bộ không uống phí công phu.

Huyết Nguyên Đan, một người chỉ có thể dùng nó trùng kích một lần bình cảnh, lần thứ hai lại dùng, xa không bằng lần thứ nhất hiệu dụng lớn, cho nên, một quả cùng mười miếng khác biệt, cũng thật không phải là rất lớn.

Hai người một hơi chạy như điên ra hơn trăm dặm, thẳng đến mặt trời lặn, mới ngưng xuống, Điền Quang cười ha ha, sau đó đem cái kia cái nhẫn, tiện tay ném cho Đằng Phi: “Huynh đệ, đã có thứ này, ngươi có thể báo thù! Nắm chặt tăng thực lực lên a!”

Đằng Phi theo bản năng đã nắm giới chỉ, sau đó ngẩn người, có chút khó tin nhìn xem Điền Quang, chỉ chỉ cái mũi của mình: “Ngươi muốn bắt nó cho ta?”

“Ha ha, như thế nào? Ngươi không muốn? Ta đã nói với ngươi, Thánh cấp bình khí, thế nhưng là thế gian ít có, chớ ngươi đã đến Đâu Tôn cảnh giới, cầm nó, ngươi có thể quét ngang tất cả Đâu Tôn! Cho dù chống lại Đâu Thánh, ngươi

đều không cần sợ hãi!” Điền Quang cười đến thập phần vui vẻ, vẻ mặt chân thành, nhìn xem Đằng Phi nói: “Cho nên, người so với ta càng cần nữa nó!”

“Tiểu tử, người phát đạt...” Thanh Long lão tổ thanh âm lần nữa vang lên, Đằng Phi thậm chí cảm giác được con rắn này tại chảy nước miếng.

“Không được, ta không thể nhận!” Đằng Phi không chút do dự, quả quyết cự tuyệt!

Chương 84

Điền Quang có chút ngoài ý muốn nhìn xem Đằng Phi, nói ra: “Người không rõ một kiện thánh khí ý vị như thế nào...”

Đằng Phi đã cắt đứt Điền Quang mà nói: “Điền Quang, ta minh bạch, ta rất rõ ràng một kiện thánh khí giá trị, chính là bởi vì ta rất rõ ràng, cho nên, ta mới càng không thể muốn!”

Điền Quang nhìn xem Đằng Phi, trên mặt lộ ra dáng tươi cười: “Huynh đệ, ta không nhìn lầm người, bất quá, cái này thánh khí, chính là cho người chuẩn bị! Người không cần lo lắng cho ta, ngoại vực chiến trường tuy nhiên thập phần nguy hiểm, nhưng đồng dạng, chỗ đó cũng có vô số cao thủ đang tọa trấn, bộ pháp của ta vượt bậc thiên hạ, đánh không lại, ta có thể trốn, ngoại trừ gặp gỡ loại người như người yêu nghiệt, nếu không không ai có thể đuổi theo của ta.”

Gặp Đằng Phi còn muốn nói điều gì, Điền Quang khoát tay chặn lại, nói ra: “Vi huynh lớn hơn người vài tuổi, coi như là huynh trưởng của người, người muốn nghe lời ah!” Cười cười, sau đó nói: “Người muốn biết rõ, ngoại vực chiến trường chỗ đó, ta loại thực lực này đây, khẳng định không phải mạnh nhất, nếu như ta lấy lấy một kiện thánh khí, sau lưng vừa rồi không có cường đại chỗ dựa, người nói, hội (sẽ) có kết quả gì?”

“Ta cũng không giống nhau?”

“Không, người không giống với, người theo ta hoàn toàn bất đồng, đầu tiên, người khả năng không lớn gặp gỡ cái loại này siêu cấp cường giả tụ họp chồng chất tình cảnh, tiếp theo, phía sau của người có một gia tộc khổng lồ, tuy nhiên không tính đặc biệt cường đại, nhưng ở thế tục trong lực ảnh hưởng cũng không phải chuyện đùa, là tối trọng yếu nhất, ta tin tưởng, thực lực của người tăng lên, nhất định sẽ so với ta nhanh! Chỉ cần tấn thăng đến Đẩu Tôn cảnh giới, người có thể không chế cái thanh này thánh binh, đến lúc đó, người có thể báo thù rửa hận rồi!”

Điền Quang cực kỳ thành khẩn nhìn xem Đằng Phi: “Hơn nữa, người cứu ta hai lần, cũng nên cho ta một cái báo đáp cơ hội của người a? Nói cách khác, ta thật sự chết ở ngoại vực chiến trường, chẳng phải là muốn chết không nhắm mắt rồi hả?”

“Phi!” Đằng Phi hướng phía địa phương hứ một ngum, nói ra: “Ta nhận lấy chính là, người cũng phải đáp ứng ta, còn sống trở về!”

Điền Quang cười rộ lên, dùng sức gật gật đầu: “Nhất định!”

Hai người đang khi nói chuyện, vài dặm bên ngoài trong núi rừng, bỗng nhiên hù dọa một đám chim bay, tất cả lớn nhỏ, các loại chym, giống như diên hướng bốn phương tám hướng bay đi.

Đón lấy, nghe thấy một hồi chửi bới thanh âm, hai người liếc mắt nhìn nhau, đều có chút nghi hoặc, người nào có thể hù dọa nhiều như vậy chim bay?

Bình thường mà nói, coi như là chiến đấu, cũng không trở thành lại để cho tất cả chym đều nổi diên giống nhau tứ tán mà chạy, trừ phi nói ra hiện cái gì cường đại ma thú, nhưng hai người rõ ràng nghe thấy nhân loại thanh âm.

Điền Quang ánh mắt lộ ra một vòng vẻ hưng phấn, nói ra: “Chúng ta đi nhìn xem!”

Nói qua, thả người hướng bên kia lao đi.

Đằng Phi bắt đầu dĩ lắc đầu, sau đó đuổi kịp, không có biện pháp, Điền Quang rất hiếu kỳ tâm, quả thực quá cường liệt rồi!

Trong rừng rậm, mấy cái khổng lồ voi lớn, đang chậm rãi tiêu sái lấy, hai mươi mấy người người áo xanh, có ngồi ở voi lớn bên trên đấy, cũng có trên mặt đất hành tẩu đấy.

Trong đó một đầu voi lớn trên người, sắp đặt lấy một cái cực lớn lồng sắt, bên trong nhốt lấy hai nữ nhân!

“Ồ? Vũ nhân?” Điền Quang phát ra một tiếng thở nhẹ.

“Hả?” Đằng Phi vừa nhìn, lập tức sững sốt, bởi vì cái kia trong lồng sắt người, không là người khác, đúng là hấn tại Lan Hoa Trần gặp phải vậy đối với vũ nhân tỷ muội!

Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt!

Các nàng làm sao có thể bị nắm:chộp? Đằng Phi chấn động, cùng ngày đây đối với vũ nhân tử muội rõ ràng đã đào tẩu, bay vào không trung, người nào có thể đem các nàng cho bắt?

“Móa nó, vừa mới đám kia chym, là hai người các ngươi hù dọa đến a? Nói cho các ngươi biết, điểm này dùng đều không có!” Một cái người áo xanh cười lạnh mắg: “Chớ nói loại địa phương này không gặp được người nào, cho dù có người, ai dám đối với chúng ta ra tay?”

Vũ Lan Thiên Nguyệt trong lòng mắg to: “Các ngươi bọn này súc sinh, chết không yên lành!”

“Hắc hắc, Thiên Nguyệt công chúa, ngươi tùy tiện mắg, chúng ta đang nghe chính là, đến lúc đó, gặp chúng ta Lục công tử, đã thành Lục công tử ái thiếp về sau, ngươi không chuẩn còn muốn cảm tạ ta đây này!” Cái kia người áo xanh cười lạnh nói.

“Các ngươi biết rõ thân phận của chúng ta, vẫn còn muốn làm như vậy, chẳng lẽ sẽ không sợ khiến cho Vũ Nhân Tộc cùng các ngươi Hắc Thủy Ma Cung ở giữa chiến tranh sao?” Vũ Lan Tử Huyền thanh âm không lớn, nghe vào cũng rất bình tĩnh, nhưng mang theo một cỗ rất mạnh khí thế.

“Các ngươi Vũ Nhân Tộc tại thế nhân trong mắt, là trời sinh chiến sĩ, cho dù hoàng tộc, cũng đều sẽ không dễ dàng với các ngươi phát sinh mâu thuẫn, bất quá, chúng ta Hắc Thủy Ma Cung nhưng lại không sợ, thật sự muốn phát sinh chiến tranh lời mà nói..., thua thiệt cũng là các ngươi Vũ Nhân Tộc!” Cái kia người áo xanh khoe miệng hiện ra khinh thường cười lạnh, hoàn toàn không có đem Vũ Nhân Tộc để ở trong mắt.

“Hắc Thủy Ma Cung? Mẹ kiếp, bọn hắc lại là Hắc Thủy người của Ma cung...” Điền Quang sắc mặt có chút hoảng sợ, nhẹ giọng lảm bảm nói: “Bị bắt lại là Vũ Nhân Tộc công chúa, chỉ là bởi vì sắc đẹp?”

Đằng Phi nói khẽ: “Hắc Thủy Ma Cung rất đáng sợ sao?”

Điền Quang gật gật đầu: “Đương nhiên rất đáng sợ, phương đông có thánh địa, Tây Thủy có Ma Cung, cái này Hắc Thủy Ma Cung, liền là một cái trong số đó, nghe nói Hắc Thủy Ma

Cung giáo chủ, là vượt qua Thánh cấp cường giả, một thân thực lực, bề nghề thiên hạ!”

“Cái kia có không có khả năng đem các nàng bắt được đến?”
Đằng Phi nói khẽ.

“Người điên rồi a...!” Điền Quang quay đầu hung hăng trừng mắt liếc Đằng Phi: “Muốn anh hùng cứu mỹ nhân, người cũng chia kết cục hợp được không? Cái này Hắc Thủy Ma Cung, căn bản không phải chúng ta có thể trêu chọc được rất tốt đấy, những thứ này người áo xanh chính giữa, nhất định có Đâu Tôn cường giả tồn tại, cứu người? Người muốn chết sao?”

“Thế nhưng là... Ta nhận thức đây đối với tỷ muội!” Đằng Phi nói khẽ.

“Hả?” Điền Quang vẻ mặt hồ nghi nhìn xem Đằng Phi, bỗng nhiên cười nói: “Mới mười ba tuổi, mà bắt đầu động dục rồi... Ta nói huynh đệ, người thành thực thật đúng là sớm a...!”

“Lăn, đừng đem ta nghĩ xấu xa như vậy!” Đằng Phi cả giận nói.

“Hắc hắc.” Điền Quang cười cười, lại chăm chăm vào những người kia nhìn hồi lâu, sau đó chán nản mà nói: “Không được, chúng ta không phải những người kia đối thủ, nếu như ta hiện tại đã là Đâu Tôn, dùng cái thanh kia thánh binh, ngược lại là có thể đem người bắt được đến, bắt quá bây giờ, ta căn bản không cách nào khống chế thánh binh! Nói cách khác, người cho rằng cái kia hắc y cô nàng dựa vào cái gì cùng ta trao đổi? Đã sớm một kiếm chém chúng ta!”

Đằng Phi một đôi mắt, rơi vào những cái...kia người áo xanh trên người, cắn răng nói: là (vâng,đúng) tinh thông ám sát, nếu như ta kiềm chế những người kia, khiến cho bọn hắn hỗn [lăn lộn] loạn, người có nắm chắc hay không mở ra cái kia lồng sắt, đem các nàng phóng xuất?”

“Người làm như vậy hoàn toàn chính là tại chịu chết!” Điền Quang nhìn xem Đằng Phi: “Không đi không được sao?”

Đằng Phi nói ra: “Nếu như cái kia trong lồng, giam giữ nữ nhân của người, người hội (sẽ) làm như thế nào?”

Điền Quang liếc mắt, không chút lựa chọn nói ra: “Tự nhiên là liều lĩnh... Hắc, ta nói, người còn nói người không có động

dục...”

Đằng Phi nói xong, đã lặng yên bí mật đi đi ra ngoài, Điền Quang bắt đầu đã lắc đầu, chỉ có phối hợp Đằng Phi, lưu tâm tìm kiếm lấy cơ hội.

Đằng Phi trên người, không có bất kỳ Đấu Khí chấn động, rất khó bị người phát hiện sự hiện hữu của hắn, đây cũng là Đằng Phi ưu thế. Tại Thanh Long lão tổ Hồn Vực chính giữa, rèn luyện nhiều ngày như vậy, nhận hết tra tấn, Đằng Phi tất cả phương diện phát triển, cũng là tương đối kinh người.

“Các người đi trước, ta đi tiểu tiện thoáng một phát.” Trong rừng rậm yên tĩnh, không cảm giác được bất kỳ nguy hiểm nào, những thứ này người áo xanh cũng liền buông lỏng cảnh giác.

Một cái người áo xanh đi về hướng một mảnh lùm cây, cởi bỏ quần, thuận tiện đứng lên, ào ào tiếng nước chảy, che dấu một cái rất nhỏ tiếng xé gió, cái này người áo xanh thân thể bỗng nhiên cứng đờ, trong mắt bắn ra không dám tin hào quang, cúi đầu xuống, xem gập lồng ngực của mình, lộ ra một bả sắc bén mũi kiếm!

Đằng Phi rút ra cây đoản kiếm kia, dùng cái này người áo xanh quần áo xoa xoa phía trên huyết, sau đó híp mắt, đi theo đám người kia đằng sau.

“Đi tiểu mà thôi, như thế nào thời gian dài như vậy không có trở về?” Một cái người áo xanh cảm giác có chút không đúng, đối (với) bên cạnh một người phân phó nói: “Người đi xem, tiểu tử kia đang làm gì đó?”

“Vâng!”

Cái khác người áo xanh tiện tay rút ra bội kiếm, cẩn thận từng li từng tí hướng vừa mới cái kia người áo xanh địa phương đi đến, vừa đi còn một bên hô: “17, mẹ của người đấy, đi tiểu tại sao lâu như thế? Tranh thủ thời gian cút ngay cho tao đi ra, chớ có biếng nhác!”

“Tốt...” Bên kia trong bụi cỏ, truyền đến một tiếng mơ mơ hồ hồ thanh âm.

Cái này người áo xanh tâm tình buông lỏng, trong lòng tự nhủ quả nhiên là đang lừa biếng, có thể lập tức cũng cảm giác

được có chút không đúng, nếu là 17, chính mình mắng hấn, hấn nhất định phải cãi lại đấy, hơn nữa thanh âm này...

Không đợi hấn lên tiếng cảnh báo, một đạo như dải lụa hào quang, trực tiếp xẹt qua người này người áo xanh yết hầu, một cổ máu tươi lúc này tiêu biến đi ra, người này người áo xanh trong mắt đồng dạng lộ ra cực độ hoảng sợ biểu lộ, hai tay bùm lầy yết hầu, muốn nói điều gì, lại hoàn toàn phát không xuất ra một tia thanh âm!

Phù phù!

Người này người áo xanh cũng té ngã trên đất, tại chỗ tử vong!

“Không tốt, cái này trong rừng có thích khách!” Cầm đầu cái kia người áo xanh đột nhiên phát ra gầm lên giận dữ, những người này lúc này dừng bước, làm thành một vòng, nhất trí đối ngoại, cảnh giác nhìn xem cánh rừng rậm này.

Đằng Phi không khỏi tại trong lòng thầm kêu đáng tiếc: những người này cảnh giác cũng quá cao điểm, chính mình bắt quá giết hai người bọn họ, bọn hấn liền lập tức đã nhận ra.

“Mười lăm, 17, các người còn có ở đây không?” Người áo xanh quát lớn.

Trong rừng rậm một mảnh yên tĩnh, không có bất kỳ trả lời.

“Móa nó, bọn hấn bị giết rồi!” Người áo xanh sắc mặt tái nhợt, không nghĩ tới sẽ phát sinh loại chuyện này, đi đến nơi đây, tất cả mọi người thấp xuống lòng cảnh giác lý, không nghĩ tới sát thủ hội (sẽ) ở loại địa phương này che dấu.

Là (vâng, đúng) cái đó lộ bằng hữu? Kính xin hãy xưng tên ra, tại hạ là là Hắc Thủy Ma Cung nội môn đệ tử, không biết ở đâu đắc tội các hạ, kính xin chỉ rõ chúng ta!” Cái kia người áo xanh nói xong, một đôi mắt tinh quang bắn ra bốn phía, nhìn bọn hấn chằm chằm sau lưng địa phương.

Chỗ đó, không có bất cứ động tĩnh gì.

“Nếu như bằng hữu không nói lời nào, cái kia liền đừng trách chúng ta tìm ra người về sau, cũng hạ thủ không lưu tình!”

Người áo xanh lạnh lùng quát: “Số một đến Số 8, các người tám cái cùng một chỗ, qua đi xem!”

“Vâng!”

Tám gã người áo xanh đứng ra, riêng phần mình rút ra dưới xương sườn vũ khí, hết sức cẩn thận hướng bọn hắc trãi qua trên đường tìm kiếm.

Đã qua cả buổi, tám người này ngoại trừ chứng kiến hai cỗ đồng môn thi thể bên ngoài, không thu hoạch được gì!

“Điều quân trở về huynh, chúng ta không có tìm được địch nhân!” Tám người này đem hai người kia thi thể bàn hồi đến, phóng tới trên mặt đất.

Cầm đầu cái này người áo xanh đi qua, nhìn thoáng qua vết thương của hai người, lạnh lùng nói: “Thích khách này là cao thủ, mọi người cẩn thận!”

Bị giam tại thiết trong lòng Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt hai người thì là thập phần kinh hãi, không nghĩ tới thật sự có người đến cứu các nàng.

Vũ Lan Thiên Nguyệt mắt to bốn phía tìm kiếm lấy, không có phát hiện bất cứ dị thường nào, trong đầu, lại hiện ra một tờ tuổi trẻ khuôn mặt. Lập tức chính mình lắc đầu: làm sao sẽ trùng hợp như vậy?

Chương 85

Xa xa nhìn chăm chăm vào bên này Điền Quang, nhưng lại cả kinh trợn mắt há hốc mồm, đây là lần thứ nhất chứng kiến Đằng Phi ra tay, hoàn toàn thật không ngờ, thiếu niên này thiên tài Chân Nguyên Võ Thánh, tại thực chiến phương diện, thật không ngờ cường hãn!

Nhìn hắn ám sát cái kia hai cái người áo xanh thủ pháp, căn bản cũng không phải là lần thứ nhất giết người! Thủ pháp vô cùng thuần thực, hơn nữa ẩn nấp kỹ xảo cũng cực kỳ cao minh, vừa mới cái kia tám cái người áo xanh liền từ bên cạnh hắn đi qua, mà ngay cả Điền Quang đều vì hắn ngắt một bả đồ mồ hôi, đã có thể hết lần này tới lần khác đã lừa gạt này tám gã người áo xanh.

Tiểu tử này sẽ không phải là từ nhỏ liền giết người cướp của a?

Điền Quang trong đầu đột nhiên xuất hiện một bức sáu bảy tuổi tiểu hài tử cự đao giết người tình cảnh, lắc đầu, đem cái này không thực tế ý niệm trong đầu đuổi ra ngoài, trong nội tâm vẫn cảm thấy khó có thể tin, nhìn không được tại thâm nghĩ trong lòng: may mắn không có cùng tiểu tử này làm địch nhân, nói cách khác, chết cũng không biết là chết như thế nào.

Bên kia đám kia người áo xanh lại đề phòng một hồi, như trước không có bất kỳ tình huống phát sinh, cầm đầu Hắc Thủy Ma Cung nội môn đệ tử chỉ có thể hạ lệnh tiếp tục đi tới, nhưng tất cả mọi người nhắc lên hoàn toàn cẩn thận.

Có thể để cho bọn họ kỳ quái là, mãi cho đến màn đêm buông xuống, cũng không có bất kỳ tình huống ngoài ý muốn phát sinh, Hắc Thủy Ma Cung tên kia nội môn đệ tử chẳng những không có cảm thấy nhẹ nhõm, ngược lại sinh ra một cổ rất mãnh liệt cảm giác sợ hãi.

Nếu như đối phương quang minh chính đại đánh tới, hắn cũng không sợ, Hắc Thủy Ma Cung đệ tử, không có kẻ yếu, không

sợ bất kỳ khiêu chiến nào.

Có thể hiện tại bọn hắc ở ngoài sáng, địch nhân ở trong tối, giết hai người bọn họ về sau, sẽ không tái xuất hiện, phần này ăn nhần, làm cho lòng người trong cực kỳ bất an.

“Đều chú ý một chút, muốn dễ dàng, liền tại chỗ giải quyết!” Người này cầm đầu nội môn đệ tử thanh âm trầm thấp phân phó nói.

“Này, chúng ta đây làm sao bây giờ?” Lòng sắt trong Vũ Lan Thiên Nguyệt bỗng nhiên lớn tiếng nói.

Hắc Thủy Ma Cung nội môn đệ tử khoe miệng co quắp rút, phân phó nói: “Đem các nàng lòng sắt khiêng xuống đến, để trên mặt đất, dùng bố vây quanh.”

Vài tên đệ tử nghe theo, người này nội môn đệ tử lạnh lùng nói: “Các ngươi muốn thuận tiện, liền trực tiếp thuận tiện a, không ai có thể chứng kiến!”

“Ngươi... Ngươi không phải người!” Vũ Lan Thiên Nguyệt tức giận đến không được, lớn tiếng mắng.

“Câm miệng!” Cái khác Hắc Thủy Ma Cung nội môn đệ tử quát: “Liền bởi vì các ngươi hai cái, chúng ta tổn thất hai cái đồng môn, nếu không phải Lục công tử... Hừ!”

“Tốt rồi.” Cầm đầu nội môn đệ tử nhẹ nói nói: “Nàng ưa thích mắng sẽ theo nàng, chỉ cần bình an trở lại môn phái, cái kia chính là một cái công lớn!”

Lúc này thời điểm, những thứ này người áo xanh bay lên đồng lửa, vây ngồi cùng một chỗ, nấu canh thịt, ăn lương khô, đồng thời cảnh giác chú ý bốn phía.

Một cái trong đó người áo xanh nhẹ giọng hỏi: “ Sư huynh, người nói trên người các nàng, thật sự có thánh khí sao?”

“Không nên hỏi đừng hỏi!” Cầm đầu nội môn đệ tử lạnh lùng trừng mắt liếc nói chuyện người nọ.

Giấu ở âm thầm Điện Quang cùng Đằng Phi hai người, nhưng lại bừng tỉnh đại ngộ, khó trách những người này muốn bắt đây đối với vũ nhân tử muội, nguyên lai trên người các nàng thậm chí có thánh khí!

Sàn sạt... Sàn sạt...

Lúc này thời điểm, trong rừng rậm, đột nhiên truyền đến một hồi sàn sạt thanh âm, tuy nhiên thanh âm nhẹ vô cùng, nhưng như cũ khiến cho bọn này người áo xanh cảnh giác. Tất cả mọi người thả ra trong tay lương thực cùng canh thịt, một đôi mắt hướng phía phát ra âm thanh địa phương nhìn lại.

Một đầu Cô Lang, xuất hiện ở trong rừng, một đôi xanh biếc con mắt, nhìn qua thập phần khủng bố.

Hô!

Bọn này người áo xanh thở phào một cái, biết rõ sợ bóng sợ gió một hồi, một tên trong đó người áo xanh nói ra: “Móa nó, ăn lương khô trong miệng đều nhặt ra cái chym đến, buổi tối hôm nay sấy [nướng] thịt sói ăn!”

Nói qua, rút đao ra đến, hướng phía đầu kia Sói trực tiếp nhào tới, đao tại giữa không trung, liền chém ra một đạo màu lửa đỏ hào quang, một thân Đấu Khí tốc độ cao vận chuyển, khí thế kinh người!

Hắc Thủy Ma Cung nội môn đệ tử cũng không có mở miệng ngăn trở, bởi vì này đầu Sói thật sự là muốn chết, vậy mà chạy đến bên cạnh bọn họ đến, giết một đầu Sói, còn không phải dễ như trở bàn tay?

Đầu kia Sói phát ra một tiếng hoảng sợ kêu rên, kẹp lấy cái đuôi, quay người bỏ chạy.

Phốc!

Huyết Quang tóe lên, lại không phải là cái này đầu Cô Lang, mà là cái này đánh về phía Cô Lang Hắc Thủy Ma Cung đệ tử!

Đầu của hắn, cao cao bay lên, một lời nhiệt huyết, phun tung toé mà ra, thi thể còn bảo trì về phía trước phốc tư thế, bịch một tiếng, té rớt trên mặt đất!

Đầu kia Cô Lang đã sớm sợ tới mức hồn phi phách tán, chạy trốn chết.

“A...!”

“Muốn chết!”

“Đi tìm chết!”

Lập tức thì có bảy tám cái Hắc Thủy Ma Cung đệ tử, kể cả cái kia nội môn đệ tử ở bên trong, đồng thời phát ra tức giận gầm rú, đánh về phía cái chỗ kia.

Phanh! Phanh! Phanh!

Liên tiếp mấy tiếng nổ, từng cỗ một lực lượng khổng lồ, đem nơi này cây cối toàn bộ oanh được nát bấy, mặt đất đều bị oanh ra nhiều cái hố to đến.

Nhưng nhân ảnh của đối phương, lại mờ mịt không có dấu vết vô tung!

Cái này thân thủ, quá nhanh, thật là quý dị!

Không thể nói những thứ này người áo xanh phản ứng không đủ nhanh, trên thực tế, phản ứng của bọn hắn đã rất nhanh!

Bên này đồng bạn vừa mới bị chém rụng đầu lâu, bên kia bọn hắn bạo khởi, hơn mười thước khoảng cách xa, lập tức đi ra, vẫn như trước liền đối phương một cái góc áo đều không có đụng phải!

Cách bọn họ không xa trong rừng rậm, truyền đến một hồi nhẹ vô cùng tiếng bước chân, hướng về chỗ rừng sâu mà đi.

Có mấy cái Hắc Thủy Ma Cung đệ tử lớn tiếng quát mắng, chửi, đã nghĩ muốn truy vào đi, lại bị cầm đầu nội môn đệ tử cho ngăn lại.

“Ai cũng không cho truy!”

“Sư huynh, người của chúng ta cái chết quá oan nữa à!”

“Địch nhân quá vô sỉ cũng quá giảo hoạt, tiếp tục như vậy, chúng ta sớm muộn gì cũng bị kéo suy sụp!”

“Sư huynh, phải giết người này a...!”

Mọi người bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận, tất cả đều thập phần phần nộ.

“Tất cả im miệng cho ta!” Cầm đầu người này người áo xanh hét lớn một tiếng, tất cả mọi người ngậm miệng lại.

Cầm đầu nội môn đệ tử lạnh lùng nhìn thoáng qua mọi người, sau đó nói: “Ta so các ngươi còn muốn giết cái này chết tiệt

thích khách, có thể các người có nghĩ tới không có, các người truy vào đi, chẳng phải là vừa vặn trúng đích nhân cái bầy?”

Mọi người tuy nhiên vô cùng phần nộ, nhưng không thừa nhận cũng không được sư huynh nói có đạo lý, bọn hắn ở ngoài sáng, đích nhân ở trong tối, một khi truy vào chỗ rừng sâu, cái kia càng là hợp đích nhân tâm ý.

“Sư huynh, cái kia chúng ta làm sao bây giờ?” Một gã người áo xanh trong mắt rõ ràng mang theo kinh hoảng, bị giết ba cái đồng môn sư huynh đệ, nhưng liên đới phương bóng dáng đều không nhìn thấy, trong nội tâm nếu một điểm sợ hãi đều không có, đó mới gọi việc lạ.

“Giới nghiêm, ai cũng không cho ly khai nửa bước!” Cẩm đầu nội môn đệ tử cắn răng nói ra.

Điền Quang lúc này đã không biết nói cái gì cho phải rồi, hắn rất xa nhìn qua bên kia vây quanh đồng tử, khẩn trương vạn phần người áo xanh, trong nội tâm cảm thán: một cái mười ba tuổi thiếu niên, đem bọn này tiếng tăm lừng lẫy Hắc Thủy Ma Cung đệ tử cho đùa bỡn tại bàn tay tầm đó, chuyện này nếu là truyền đi, nhất định sẽ khiến cho sóng to gió lớn.

Trên thực tế, Đằng Phi chém giết người thứ 3 quá trình, mà ngay cả Điền Quang, đều không nhìn thấy. Căn bản không biết Đằng Phi ẩn thân tại nơi nào, lại là như thế nào làm được không bị đích nhân phát hiện đồng thời, mà ngay cả đầu kia vô cùng cảnh giác Sói, cũng không có có thể phát hiện hắn!

Vũ Lan Thiên Nguyệt tựa ở Vũ Lan Tử Huyền trong ngực, nói khẽ: “Tỷ, người nói chúng ta có thể được cứu vớt sao?”

Vũ Lan Tử Huyền mỉm cười, ôm muội muội, nhẹ khẽ vuốt vuốt muội muội trên người lông vũ, nói ra: “Yên tâm đi, chúng ta nhất định sẽ được cứu đi ra ngoài đây!”

“Thật sự?”

“Thật sự!”

“Tỷ, người có phải hay không biết rõ cứu người của chúng ta thân phận?” Vũ Lan Thiên Nguyệt mặc dù có chút tùy hứng, nhưng một chút cũng không ngốc, gặp tỷ tỷ như vậy có nắm chắc, không khỏi nổi lên nghi ngờ.

“Ha ha, ta nào biết được, muội muội ngốc, đừng suy nghĩ, mệt nhọc ngay tại tử tử trong ngực ngủ một giấc.” Vũ Lan Tử Huyền nhẹ giọng nói qua, ánh mắt lại xuyên thấu qua lồng sắt đỉnh, nhìn về phía khoảng cách các nàng hai mươi mấy mét (m) bên ngoài một cây đại thụ, nhẹ nhàng chớp chớp.

Đêm đã khuya, đêm lạnh như nước, bị không ngừng tăng thêm củi đốt đồng lửa tản ra ôn hòa nhiệt lượng, sấy [nướng] người buồn ngủ, sáu bảy phụ trách cảnh giới người áo xanh như trước thần thái sáng láng, nhìn không ra chút nào bối rối.

Những người khác ngược lại là đều cùng y nằm xuống, nhất định phải có nghỉ ngơi, nói cách khác, không đợi địch nhân ám sát, chính bọn hắn cũng sẽ (biết) mệt mỏi suy sụp đấy.

Hù!

Hù!

Trong rừng rậm, bỗng nhiên truyền đến hai tiếng con cú mèo tiếng kêu, thanh âm nghe vào thập phần hãi người, mấy cái người áo xanh con mắt đồng thời sáng ngời, cầm đầu Hắc Thủy Ma Cung nội môn đệ tử trên người Đấu Khí phát ra một tiếng thường người không thể nghe thấy tiếng vang, tốc độ cao xoay tròn.

Hắn có loại dự cảm, địch nhân liền giấu ở chung quanh bọn họ, trước đó lần thứ nhất là đầu kia Sói xuất hiện, bị hắn tập sát một người, lúc này đây, chỉ sợ lại là lặp lại chiêu cũ!

Thanh Long lão tổ tại Đằng Phi trong đầu nói ra: “Bọn hắn chính giữa cái, có hai cái Đấu Tôn thực lực, ngươi phải cẩn thận chút ít, ngàn vạn không nên cùng những người này quần chiến lên, nhớ kỹ, một khi có một Đấu Tôn lạc đàn, ngươi liền lập tức phóng khai tâm thần, để cho ta không chế thân thể của ngươi, dùng thánh binh tương kia chém giết, nhớ kỹ, lực lượng của ta bây giờ, chỉ có thể giết chết một cái trong đó Đấu Tôn, sau đó lưu lại một đạo khí tức...”

“Ngươi sẽ không thừa cơ chiếm cứ thân thể của ta a?” Đằng Phi dùng Tinh Thần lực đáp lại.

“Nói láo : đánh rầm! Lão tổ ta là cái loại người này sao? Ngươi cái này ngu xuẩn, nếu không phải ngươi không nên cứu hai cái này vũ nhân tiểu cô nương, lão tổ ta mới sẽ không lãng

phí điểm này đáng thương lực lượng!” Thanh Long lão tổ hùng hùng hồ hồ mà nói: “Giết hết cái này Đấu Tôn về sau, lão tổ ta ít nhất phải nghỉ ngơi một tháng, một tháng này, ngươi cũng không có cơ hội tiến vào Hồn Vực rồi, ngươi tên ngu ngốc này, ngươi cần nhắc tốt, có đáng giá hay không được làm như vậy, hai cái này vũ nhân tiểu cô nương, lần trước thiếu chút nữa liên lụy ngươi... Hiện tại ngươi rõ ràng còn phải cứu các nàng, tiểu tử kia nói không sai, lão tổ ta xem ngươi chính là động dụng rồi!”

Đằng Phi bỏ qua Thanh Long lão tổ phàn nàn, tàng hình tại cây đại thụ kia lên, vẫn không nhúc nhích, sau nửa ngày, mới cười lạnh nói: “Cái này còn không có trước ngươi an bài những nhiệm vụ kia nguy hiểm đây này!”

“Ngu xuẩn! Những nhiệm vụ kia lại nguy hiểm, ngươi cũng sẽ không chết! Những người này lại tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi!”

Đằng Phi một đôi mắt giếng nước yên tĩnh, không có bất kỳ tâm tình chấn động, không thể không nói, lúc trước tại Hồn Vực trong cái kia biến thái huấn luyện, lại để cho Đằng Phi đã có thật lớn phát triển. Lần này quyết định cứu vũ nhân tỷ muội, Đằng Phi cũng muốn kiểm nghiệm hạ thực lực của mình.

Hô!

Một hồi gió mát thổi bay.

Đồng lửa trong cái kia đống than lửa lập tức trở nên chường mắt đứng lên, hỏa diễm cũng bị gió thổi được đến quay về lắng lại.

Vèo!

Một mũi tên trực tiếp bắn về phía một tên trong đó người áo xanh!

Đình!

Một tiếng thanh thúy tiếng vang, tên kia cầm đầu Hắc Thủy Ma Cung nội môn đệ tử một Kiếm Tướng cái này mũi tên chém rụng, đồng thời, toàn thân bạo khởi mãnh liệt Đấu Khí, hướng phía mũi tên phóng tới phương hướng, mãnh liệt lao đến.

Trong miệng hét lớn một tiếng: “Đi chết đi!”

Một đạo lửa đỏ kiếm khí, tại trong bầu trời đêm như là một vì sao rơi giống như, tản mát ra sáng chói chói mắt hào quang!

Oanh!

Một cổ mãnh liệt hơn khí tức lập tức bạo khởi, xoáy lên một trận cuồng phong, một đạo hào quang bảy màu bỗng nhiên thoáng hiện, hóa thành một đạo cầu vòng, người này Hắc Thủy Ma Cung nội môn đệ tử, thực lực cường đại Đấu Tôn cường giả, thậm chí không có cơ hội phát ra kêu thảm thiết, liền bị đạo này cầu vòng, một phân thành hai, chém làm hai đoạn!

Chương 86

Hầu như tất cả mọi người, trong nháy mắt này, tất cả đều ngóc tại đầu đó, trợn mắt há hốc mồm nhìn xem đây hết thấy, bọn hần căn bản không thể tin được, thực lực mạnh nhất sư huynh, lại bị người một kiếm chém giết!

Cho nên, lúc cái kia hào quang bảy màu lóe lên rồi biến mất, Hắc Thủy Ma Cung nội môn đệ tử thân thể bị một phân thành hai về sau vài giây đồng hồ, tất cả mọi người ngây ngốc đứng ở nơi đó, ngây ra như phỗng!

“Tiểu tử, kế tiếp hãy nhìn người đó!” Thanh Long lão tổ tại Đằng Phi trong đầu sau khi nói xong, liền vắng lặng im ắng.

Đằng Phi lập tức tiếp quản thân thể của mình, giương cung cài tên, lại là một mũi tên, bắn về phía một gã khác Đấu Tôn cường giả!

“A...!” Tên kia Đấu Tôn cường giả đột nhiên toàn thân bộc phát ra một cỗ động trời khí thế, giống như điên hướng phía Đằng Phi lao đến: “Ta muốn giết ngươi!”

“Cứu người!” Đằng Phi phát ra gầm lên giận dữ, trong cơ thể mười ba nơi đầu mạch trong Đấu Khí cấp tốc vận chuyển, đồng thời, trong đan điền chân nguyên cũng bộc phát ra năng lượng cường đại, Đằng Phi vung nắm đấm, hướng phía xông lại người này Đấu Tôn trực tiếp oanh tới!

“Muốn chết!” Người này Đấu Tôn đưa tay đón chào!

“Oanh!”

Một tiếng vang thật lớn, một đạo sóng khí trực tiếp nổ tung, đem chung quanh đại thụ chạc cây nổ bay loạn.

Đằng Phi thân thể như là một cái như điều đứt dây, hướng (về) sau thối đi. Đồng thời trong nội tâm hoảng sợ: Đấu Tôn, quả nhiên cường đại, lực lượng rất mạnh!

Mà tên kia Đấu Tôn cũng bị kinh đến cơ hồ ngất người: một cái không có Đấu Khí võ giả, đón đỡ vào ta một chiêu, vậy mà không có chết? Hơn nữa đối phương trên nắm tay truyền đến vẻ này hùng hồn lực lượng, vậy mà chân động hãn có chút khí huyết sôi trào! Cái này con mẹ nó là quái vật gì?

Người này Đấu Tôn trong giây lát nghĩ đến vừa mới sư huynh bị giết trong nháy mắt, cái kia cổ khí tức kinh khủng cùng hào quang bảy màu, lập tức nhãn tình sáng lên, thiếu chút nữa lên tiếng kinh hô: đây là một cái có được thánh binh bình thường võ giả!

Hơn nữa, lực lượng của hãn, chỉ có thể đủ khu động một lần thánh binh, chém giết sư huynh của ta, hiện tại, hãn cũng không phải đối thủ của ta!

Suy nghĩ cẩn thận điểm ấy, người này Đấu Tôn lại cũng không cố bên trên có thể hay không còn có người khác thừa cơ cướp đi vậy đối với vũ nhân công chúa, chỉ cần có thể đạt được cái này trên thân người thánh binh, trở lại môn phái, đem thánh binh dâng lên đi, sẽ đạt được đại lượng chỗ tốt, thậm chí có thể trực tiếp trở thành chiêu giáo đệ tử chân truyền!

Khi đó, cho dù Lục công tử trách tội, mình cũng có chuyện có thể nói!

Người này Đấu Tôn cường giả nghĩ thông suốt điểm ấy, khoe miệng nổi lên một vòng nhe răng cười, hướng phía Đằng Phi liền đuổi giết tới.

Bên kia Đằng Phi phát ra cái kia gầm lên giận dữ về sau, Điền Quang cũng triển khai!

Có được lục giai cấp mười đỉnh phong Đại Đấu Sư thực lực Điền Quang, một khi toàn lực thi triển đi ra, hiệu quả tuyệt đối là kinh người!

Bọn này người áo xanh chính giữa, mạnh nhất hai cái, một cái bị giết, cái khác đuổi theo giết Đằng Phi, còn lại những thứ này, toàn bộ cũng không bằng Điền Quang.

Vừa đối mặt, thì có ba người bị Điền Quang tại chỗ chém giết, đón lấy, Điền Quang giống như là một đầu sát nhập bầy cừu sư tử, không thể ngăn cản, bọn này người áo xanh hung hãn

không sợ chết, nhưng là phí công, bọn hắc căn bản không phải Điền Quang đối thủ.

Chỉ (cái) trong khoảnh khắc, liền đều bị chém giết tại chỗ, Điền Quang đi tới nơi này lớn lồng sắt trước, một kiếm chém rụng lồng sắt bên trên lớn khóa, mở cửa, để đây đối với vũ nhân tử muội đi ra.

Vũ Lan Tử Huyền lên tiếng nói tạ: “Đa tạ công tử ân cứu mạng!”

Bên kia Vũ Lan Thiên Nguyệt lại không thể chờ đợi được vỗ cánh bay lên, lớn tiếng nói: “Ta muốn đi giúp hắc!”

“Ngươi trở lại cho ta!” Vũ Lan Tử Huyền kéo lại muội muội, quát khê nói: “Đừng đi thêm phiền!”

“Tỷ...” Vũ Lan Thiên Nguyệt ủy khuất mà nói: là (vâng, đúng) hắc, nhất định là hắc, ta muốn đi giúp hắc!”

“Ta biết là hắc, nhưng ngươi đi qua, nhất định là thêm phiền!” Vũ Lan Tử Huyền nhìn xem Điền Quang nói: “Kính xin công tử nhanh đi giúp hắc một chút!”

Điền Quang nhìn thật sâu liếc đây đối với khí chất cao quý tuyệt sắc khuynh thành vũ nhân thiếu nữ, thâm nghĩ trong lòng: tiểu tử này không có nói láo, thật đúng là nhận ra các nàng.

“Các ngươi sống ở chỗ này, ta đi giúp hắc!” Điền Quang nói qua, hướng phía Đằng Phi biến mất phương hướng mau chóng đuổi theo.

“Hắc nhất định sẽ không có chuyện gì đâu, đúng không tỷ tỷ?” Vũ Lan Thiên Nguyệt điềm đậm đáng yêu nhìn xem tỷ tỷ.

Vũ Lan Tử Huyền dùng sức gật đầu: “Đúng, hắc nhất định sẽ không có chuyện gì đâu!”

“Tiểu tử, giao ra ngươi thánh khí, ta tha cho ngươi khỏi chết!” Hắc Thủy Ma Cung người này Đấu Tôn thực lực nội môn đệ tử tại Đằng Phi sau lưng, lạnh lùng quát.

Đằng Phi không nói một lời, cúi đầu, vận hành Già Lâu La tâm kinh, giữa đêm khuya khoắt rừng rậm ghé qua, tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi.

“Nếu như ngươi chạy nữa, bị ta đuổi theo, định đem ngươi phanh thây xé xác, nghiền xương thành tro!” Hắc Thủy Ma Cung Đấu Tôn cường giả phát ra uy hiếp.

“Cút!” Đằng Phi lạnh lùng nhả ra một chữ, mang theo người này Đấu Tôn vòng quanh.

“Oa nha nha, tiểu tử, ngươi dám mắng ta, lại giết ta đồng môn, xem ta bắt được ngươi, không đem ngươi giày vò đến không thành hình người, bản tôn quyết không bỏ qua!” Hắc Thủy Ma Cung Đấu Tôn cường giả giận dữ.

Đằng Phi đột nhiên đứng lại, trong bóng đêm, lạnh lùng nhìn chăm chú lên người này Hắc Thủy Ma Cung Đấu Tôn cường giả.

“Như thế nào không chạy? Chạy không nổi rồi sao?” Hắc Thủy Ma Cung người này Đấu Tôn cường giả âm trầm cười, khẽ vươn tay, hướng phía Đằng Phi đỉnh đầu chớp tới: “Tôi đây cho ta a!”

Oanh!

Đằng Phi trên người đột nhiên bộc phát ra một cỗ cường đại đến cực điểm khí tức, lại để cho người này Hắc Thủy Ma Cung Đấu Tôn cường giả trực tiếp ngẩn người, trong chốc lát hắn có loại cảm giác, chính mình đối mặt không phải là một người, mà là một cái dữ tợn kinh khủng Cự Long!

Cái loại này uy áp, phô thiên cái địa, trong nháy mắt đó lại để cho hô hấp của hắn đều muốn bị áp bách được đình trệ ở, một đôi mắt bắn ra vô cùng hoảng sợ hào quang.

Phanh!

Thừa dịp đối phương ngây người trong chớp nhoáng này, Đằng Phi hung hăng một quyền, nện ở người này Đấu Tôn cường giả trên mặt, lập tức đem đối phương đánh cho mặt mũi tràn đầy nở hoa.

Không đợi người này Đấu Tôn kịp phản ứng, Đằng Phi nắm đấm, liên như mưa rơi rơi xuống, mỗi một quyền, đều có ngàn cân chi lực! Ngưng tụ ra chân nguyên Vô Thánh, mỗi một quyền lực lượng, đều đủ để đánh nát một khối tảng đá lớn!

Roi vào người này Đấu Tôn trên người, tuy nhiên không thể đem thoả cái đánh chết, nhưng bị đánh cho hồ đồ, người này Đấu Tôn cường giả trong đầu, đến bây giờ đều vẫn không có thể suy nghĩ cẩn thận, đến cùng xảy ra chuyện gì, như thế nào cái này che mặt gây yếu gia hỏa, trên thân thể lại đột nhiên vào lúc: ở giữa bộc phát ra như thể khí tức kinh khủng đến.

Phanh! Phanh! Phanh! ... Phanh!

Đằng Phi một hơi đập phá đôi phương hơn một trăm bảy mươi quyền, người này Đấu Tôn cường giả bị đánh được mặt mũi tràn đầy máu tươi, mới phát ra một tiếng vậy khốn thú giống như gào rú.

“A...!”

Người này phát ra gầm lên giận dữ, một đôi mắt một mảnh huyết hồng, mặt xung phù như là đầu heo bình thường, hầu như nhìn không ra vốn bộ dáng, hung hăng một quyền, hướng phía Đằng Phi ngực oanh đến.

Đằng Phi thân hình nhưng lại lóe lên, quay người bỏ chạy.

Vừa mới nương tựa theo Thanh Long lão tổ lưu tại thân thể của mình bên trong một đạo Long khí, thành công chấn nhiếp ở người này Đấu Tôn thực lực cường giả trong nháy mắt, hơn một trăm bảy mươi quyền đập xuống, cũng không có thể đập chết người này, có thể thấy được Đấu Tôn cường giả cường đại.

Đằng Phi không thể không nghĩ tới một đao chém chết hắn, có thể trên thực tế, Đằng Phi căn bản không có nhận lại đao thời gian!

Bởi vì này hơn một trăm bảy mươi quyền, kỳ thật liền phát sinh ở trong nháy mắt, chỉ vì Đằng Phi xuất thủ tốc độ quá nhanh, mới có thể lại để cho người này Đấu Tôn phản ứng không kịp nữa. Hơn nữa Đằng Phi trước đó cũng không nghĩ tới, Đấu Tôn cường giả thật không ngờ cường đại, nhiều như vậy quyền đều đánh không chết hắn.

Còn lại để cho hắn phục hồi tinh thần lại phản kích, chớ nhìn hắn bị thương rất nặng, nhưng hôm nay Đằng Phi, như trước không phải là đối thủ của hắn!

Lúc này thời điểm không chạy, còn đợi khi nào?

Đằng Phi vận hành nẩy sinh Già Lâu La tâm kinh, tràn đầy Đẩu Khí cùng chân nguyên tại thân thể trong kinh mạch lưu chuyển, tốc độ lao nhanh như bay. Nhưng trong lòng tại may mắn, nếu là không có Thanh Xà Vương, chính mình căn bản không phải đối thủ của bọn hắn, chớ nói chi là còn chém giết một gã Đẩu Tôn cường giả!

“Các người dám cùng Lục công tử đối nghịch, Lục công tử sẽ không bỏ qua các người!”

Hắc Thủy Ma Cung cái kia Đẩu Tôn thực lực nội môn đệ tử ở phía sau theo đuôi không bỏ, không ngừng phát ra gào thét, thề muốn đem Đằng Phi băm thây vạn đoạn.

Từ nhỏ đến lớn, hắn còn chưa từng có ném qua loại này giảm nhiều (thiệt thòi lớn), người nọ rõ ràng chính là một cái Chân Nguyên Võ Thánh, nhưng một thân thực lực lại vô cùng quái dị, đánh chính là chính mình vậy mà không có sức hoàn thủ, loại này tâm hồn tra tấn, xa so trên nhục thể đau xót lớn.

Điền Quang rất xa nghe thấy bên kia truyền đến hô quát thanh âm, trong nội tâm lo lắng, không khỏi gia tốc chạy như điên, đột nhiên, cảm giác được phía trước có người tốc độ cao chạy tới, trực giác nói cho Điền Quang, người này nhất định là Đằng Phi!

Bởi vì ngoại trừ Đằng Phi, Điền Quang sẽ không gặp có người chạy nhanh như vậy qua.

“Chạy mau, chúng ta không phải tên kia đối thủ!”

Đằng Phi khẽ quát một tiếng, Điền Quang lập tức đại hỉ, thân thể một chuyển, đi theo Đằng Phi sau lưng, hai người chạy như điên, nhanh chóng chạy đến Vũ Lan Tử Huyền hai tỷ muội thân người bên cạnh, Đằng Phi quát khẽ nói: “Phi!”

Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt nhãn tình sáng lên, lập tức kích động cánh, bay lên, đi theo Đằng Phi cùng Điền Quang sau lưng, bốn tốc độ của con người đều cực nhanh.

Thời gian dần trôi qua, sau lưng thanh âm kia bắt đầu trở nên nhỏ hơn, nhưng bốn người cũng không có bất kỳ thư giãn, một đường chạy như điên, một hơi chạy đến ngày hôm sau bình minh, chạy ra đi hai ba trăm dặm!

Đặng Phi cùng Điền Quang thân thể hai người sớm đã ướt đầm, Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt tỷ muội cũng mệt mỏi đến cơ hồ không có bất luận cái gì khí lực, bốn người cuối cùng đứng ở một cái khe núi bên cạnh.

Muộn lạnh buốt suối nước rửa mặt về sau, mỗi một người không chịu nổi bốn người ngồi dưới đất, nhìn xem lẫn nhau chật vật bộ dáng, cũng nhin không được cười lên ha hả.

Vũ Lan Tử Huyền dừng ở Đặng Phi, tự nhiên cười nói: “Cảm ơn người, lại đã cứu ta một lần!”

Vũ Lan Thiên Nguyệt nhìn qua Đặng Phi, sóng mắt lưu chuyển, muốn nói cái gì, lại ngậm miệng lại, lần trước nàng tại Đặng Phi trước mặt, có thể không phải như vậy.

Đặng Phi khoát khoát tay, nói ra: “Chẳng qua là tình cờ gặp, không cứu người nhóm:đám bọn họ, lòng ta khó có thể bình an, bất quá ta rất muốn biết, hai người các người đều biết bay, làm sao có thể bị những người kia cho bắt lấy?”

Điền Quang cũng là vẻ mặt hiếu kỳ, đi qua hần mặc dù đã gặp rất nhiều vũ nhân, nhưng lại chưa từng có cùng bất luận cái gì vũ nhân từng có thâm giao, Vũ Nhân Tộc thiên tính cao ngạo, thể nhưng là sẽ rất ít để ý tới nhân loại.

Nâng lên cái này, Vũ Lan Thiên Nguyệt liền vẻ mặt phần nộ, mắng: “Nhân loại ti bỉ...” Nói qua, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng phác phác nhìn xem Đặng Phi cùng Điền Quang, có chút xin lỗi nói: “Ta chỉ không phải là các người.”

Điền Quang mỉm cười, nói ra: “Không sao.”

Đặng Phi liếc mắt, trong lòng tự nhủ: “Tốt giả!”

Nguyên lai, đây đối với vũ nhân tỷ muội thoát đi về sau, một nghĩ thầm trở lại vũ nhân bộ tộc, bất quá, cố gắng hết sức quản các nàng biết bay, vậy do muộn hai tỷ muội thực lực trước mắt, lại không thể bay quá xa, cũng nên xuống nghỉ ngơi đây.

Bị khắp nơi bắt các nàng Hắc Thủy Ma Cung Lục công tử đám người gặp gỡ, Lục công tử bên cạnh có rất nhiều cường giả, tại chỗ bắt đầu đuổi theo đây đối với vũ nhân tỷ muội.

Hai tỷ muội miễn cưỡng bay ra mấy trăm dặm, kiệt lực phía dưới, rốt cục bị đuổi kịp, bị Lục công tử chính là thủ hạ tại chỗ

bắt. Lục công tử lúc ấy còn có việc khác cần hoàn thành, liền lại để cho một đám thủ hạ, áp giải hai cái này vũ nhân tử muội, bí mật phản hồi Hắc Thủy Ma Cung.

Bọn hắn đi cánh rừng rậm này, chính là không muốn khiến cho quá lớn oanh động, lại không nghĩ rằng, vậy mà thập phần trùng hợp lần nữa gặp được Đăng Phi.

Chương 87

“Hắc Thủy Ma Cung Lục công tử, tại sao muốn bắt các người? , Đẳng Phi có chút tò mò, bởi vì hắn nghe những cái...kia người áo xanh tựa hồ nâng lên thánh khí.

Vũ Lan Tử Huyền than nhẹ một tiếng, một đôi Tinh Mâu rơi vào Đẳng Phi trên người, nói ra: “Vũ Nhân Tộc có thánh khí Bích Lạc Cung, bọn hắn muốn thông qua tỷ muội chúng ta, uy hiếp vũ nhân bộ tộc giao ra Bích Lạc Cung. ,

“Bích Lạc Cung vậy mà tại các người Vũ Nhân Tộc? , Điền Quang được nghe lời ấy, hết sức kinh ngạc, nhìn xem Vũ Lan Tử Huyền hỏi.

Vũ Lan Tử Huyền gật gật đầu, khẽ thở dài: “Bích Lạc Cung vốn là vũ nhân bộ tộc thánh binh, chỉ (cái) là chuyện này một hồi rất che giấu, người biết không nhiều lắm, chẳng biết tại sao bị Hắc Thủy Ma Cung biết được, bọn họ Lục công tử liền nổi lên chiếm hữu Bích Lạc Cung tâm tư. ,

Điền Quang nhìn thoáng qua Vũ Lan Tử Huyền, hắn cảm giác sự tình chưa chắc sẽ đơn giản như vậy.

Vũ nhân bộ tộc cũng không phải là ai cũng có thể giẫm một cước mềm như trái hồng, đây đối với tỷ muội quốc sắc Thiên Hương, là vũ nhân bộ tộc công chúa, thân phận địa vị không giống bình thường, Hắc Thủy Ma Cung tuy nhiên thế lực cường đại, nhưng vì một kiện thánh khí, giống như này đắc tội Vũ Nhân Tộc, là phi thường không khôn ngoan cử động.

Đẳng Phi trong nội tâm đồng dạng cũng mang theo vài phần nghi hoặc, nhưng hắn đồng dạng không có hỏi nhiều, cười nói: “Các người tỷ muội, về sau muốn cẩn thận một chút, ngàn vạn không nên lại đến chỗ đi loạn rồi, cũng không phải là mỗi lần, đều sẽ có người cứu các người. ,

Vũ Lan Tử Huyền tự nhiên cười nói: “Đa tạ công tử nhắc nhở, lần này, công tử hay (vẫn) là không định nói tên cho người

sao? ,

“Ta là Đằng Phi, hần gọi Điền Quang. , đã lần thứ hai gặp nhau, cũng không cần phải lại che giấu, Đằng Phi rất sáng khoái nói ra tên của mình.

“Đằng công tử, Điền công tử, Vũ Lan Tử Huyền cùng muội muội Vũ Lan Thiên Nguyệt, cảm tạ các người ân cứu mạng” Vũ Lan Tử Huyền lôi kéo muội muội đứng người lên, hướng về phía hai người thi lễ.

Đằng Phi ngăn lại, thản nhiên nói: “Nơi đây đã không có nguy hiểm, các người như vậy ly khai a, chúng ta cũng muốn đi. ,

Vũ Lan Thiên Nguyệt cái kia gương tinh xảo khuôn mặt nhỏ nhắn kéo ra, thâm nghĩ lần trước cũng là như thế này, chẳng lẽ tỷ muội chúng ta giống như này nhập không được mắt của người sao?

Vũ Lan Tử Huyền lại là khẽ gật đầu, nói ra: “Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, hai vị công tử ngày sau nếu đang có chuyện muốn nhờ, trực tiếp đến vũ nhân bộ tộc là được “

Vũ Lan Tử Huyền nói qua, đưa cho Điền Quang một quả lệnh bài.

Lớn cỡ bàn tay lệnh bài, vàng ròng chế tạo, tinh xảo hoa mỹ, phía trên khắc Vũ Nhân Thủy Tổ.

Đây là vũ nhân bộ tộc cao nhất quy cách lệnh bài rồi, Điền Quang liếc nhận ra, không khỏi có chút kích động tiếp nhận đi, đã cảm ơn Vũ Lan Tử Huyền.

Vũ Lan Tử Huyền cười nhìn thoáng qua Đằng Phi, nói ra: “Công tử vậy có tín vật của ta, Tử Huyền sẽ không lại lập lại. ,

Đằng Phi gật gật đầu, cái kia vàng ròng lệnh bài mặc dù tốt, nhưng so với trên người hần cái kia miếng:quả ngọc bội, lại vẫn là chênh lệch rất nhiều. Dù sao, này cái ngọc bội, là Vũ Lan Tử Huyền vật tùy thân!

Vũ Lan Thiên Nguyệt gặp Đằng Phi phải đi, bữu môi nói: “Này, Đằng Phi, đao của ta còn ở chỗ của người đây này “

“Tốt, ta trả lại người là được. , Đằng Phi nói qua, muốn theo trong không gian giới chỉ lấy ra Vũ Lan Thiên Nguyệt cái thanh kia tinh xảo dao găm. Tại ngón giữa đi lòng vòng, giống

như một cái mặc hao phí Hồ Điệp, làm cho người ta mất hao phí hỗn loạn.

“Đợi một chút “Được rồi, cây đao kia trước hết để ở chỗ của người tốt rồi, nhớ rõ phải bảo vệ tốt nó ah, lần sau gặp lại, ta muốn kiểm tra” Vũ Lan Thiên Nguyệt chẳng biết tại sao, lại cải biến chủ ý.

Bốn người cuối cùng tách ra, Điền Quang tìm kiếm bệ quan chi địa, Vũ lan tử muội phải về về vũ nhân bộ tộc, mà Đăng Phi, tức thì đạp vào trở về Hải Uy Thành chi lộ.

Đại lục lịch năm 3325 cuối năm, Đăng Phi thân ảnh, xuất hiện ở Hải Uy Thành ở bên trong, trải qua một phen rèn luyện Đăng Phi, nhìn qua thành thực rất nhiều, cái kia gương tuấn lãng mạt, trở nên góc cạnh rõ ràng đứng lên, chột nhìn, đến càng giống là một mười bảy mười tám tuổi thiếu niên.

Hải Uy Thành náo nhiệt như trước, phồn hoa như trước, năm mới buông xuống, trên đường cái khắp nơi đều là buôn bán các loại đồ tết tiêu thương, mọi người trên mặt, hơn phân nửa tràn đầy không khí vui mừng.

Thỉnh thoảng có các loại Thú Tộc xuất hiện trong đám người, nhưng Đăng Phi đối với chúng nhưng không có lúc ban đầu rất hiếu kỳ.

Lặng yên phản hồi Đăng gia lớn chỗ ở, canh cổng người lại không biết Đăng Phi, đem Đăng Phi ngăn cản ở ngoài cửa, cảnh giác đánh giá Đăng Phi, hỏi: “Người là người phương nào? ,

“Ai trong nhà? Là Trần Phương hay (vẫn) là Đăng Vân Trác? Đi nói cho bọn hắn biết. ,

Đăng Phi nói còn chưa dứt lời, đã bị một cái cửa người cắt đứt, cười lạnh nói: “Trần gia cùng Trác gia danh tự cũng là người gọi hay sao? Người tính toán cái gì “A...“A..., người chặn miệng ta làm cái gì? ,

Cái này tiếng người cũng không nói xong, đã bị bên cạnh cái khác môn nhân đem miệng che lên, khi hắn bên tai nhẹ giọng nói một câu, cái này mặt người sắc lúc này trở nên trắng bệch, nhìn xem Đăng Phi trong ánh mắt tràn ngập sợ hãi, bịch một tiếng quỳ trên mặt đất.

“Loại nhỏ (tiểu nhân) đáng chết, không biết thiếu gia trở về. , cái này người đập đầu như bằm tỏi giống như.

Đặng Phi bao nhiêu có chút buồn bực, không nghĩ tới quay về nhà mình lại bị người ngăn lại, bất quá hắn chẳng muốn cùng cái này người không chấp nhận, khoát khoát tay nói ra: “Lần sau nhớ rõ hỏi rõ ràng nói sau, ngươi là môn nhân, đại biểu cho Đặng gia thể diện, ta không cùng ngươi không chấp nhận, nhưng nếu như ngươi là đường đột khách quý, vậy tha cho ngươi cực kỳ khùng khiếp, chính mình đi lĩnh năm đánh gậy, chuyện này, cứ như vậy được rồi. ,

“Cám ơn thiếu gia, cám ơn thiếu gia” cái này người như được đại xá, té cút té đại chạy tới lĩnh đánh gậy đi. Chẳng trách hắn sợ hãi, Đặng Phi là thân phận gì? Hắn là Đặng gia Tây Thù chi nhánh chủ nhân! Xông tới gia chủ, bị đánh chết đều không quá đáng!

Đặng Vân Trác Đặng Vân Thảo cùng Trần Phương đám người, sau một lát, toàn bộ ra đón, trông thấy Đặng Phi, tự nhiên đều mừng rỡ dị thường, nhất là Trần Phương, trong mắt lại ầm ầm hàm lệ quang.

Đặng Phi trong lòng có chút nghi hoặc, nhưng không có lập tức liên hỏi, một đoàn người tiến vào nội viện, Đặng Phi liếc trông thấy cái kia tiểu hao phí vườn, lần nữa biến thành một tòa mới tinh Từ Đường, chắc hẳn, cái này là mình đi rồi, Trần Phương đám người cử động.

Đặng Phi không có vội vã đi bái tế cha mẹ linh vị, mà là theo chân Trần Phương đám người tiến vào phòng khách, phân chủ khách ngồi xuống về sau, không đợi Đặng Phi hỏi, Trần Phương liền chủ động lại nói tiếp.

“Thiếu gia, ngài có thể đã trở về, chúng ta bây giờ ở chỗ này, bị chèn ép rất lợi hại a...”

Trần Phương lúc nói chuyện, Đặng Vân Trác cùng Đặng Vân Thảo cũng là vẻ mặt tức giận.

“Hả? Không phải có Hạ Hầu Từ tước, chẳng lẽ hắn ngồi yên không lý đến? , Đặng Phi có chút kỳ quái, trong lòng tự nhủ có lẽ không đến mức a, chẳng lẽ chân tướng Thanh Xà Vương

nói như vậy, Hạ Hầu Tử tước đối với chính mình tốt, tất cả đều là giả dối?

“Hạ Hầu Tử tước, tự nhiên là thân cận chúng ta bên này, bất quá Hạ Hầu Tử tước hiện tại ốc còn không mang nổi mình ốc, ở đâu quản được chúng ta? Nói sau những người kia chèn ép chúng ta, dùng đều là ám chiêu, không có rõ ràng xem ra, cho dù hấn và thành chủ đại nhân muốn nhúng tay, cũng không dễ dàng a...” Trần Phương thở dài một tiếng, nhìn xem Đằng Phi nói ra: “Thiếu gia chân trước vừa đi, Hạ Hầu Tử tước cháu gái Hạ Hầu Thái Vân liền mất tích, Hạ Hầu Tử tước một mực ở khắp nơi tìm kiếm cháu gái hạ xuống. ,

“Thái Vân mất tích? , Đằng Phi trong đầu hiện ra cái kia Trương Minh tươi đẹp động lòng người mặt, nói ra: “Nàng làm sao sẽ mất tích? ,

“Thiếu gia có chỗ không biết, Hạ Hầu Thái Vân cũng không phải mất tích, mà là rời nhà trốn đi, bảo là muốn đi rèn luyện. , Đằng Vân Trác khẽ cười nói: “Hạ Hầu lão gia tử trả lại phản nản qua nhiều lần, nói cháu gái chịu người ảnh hưởng. ,

“ . , Đằng Phi có chút im lặng, trong lòng tự nhủ cái này đâu có chuyện gì liên quan tới ta à?

Đằng Vân Thảo lúc này thời điểm ở một bên nói ra: “Hải Uy Thành những cái...kia đại tộc chèn ép chúng ta sinh ý, kỳ thật cũng bình thường, dù sao chúng ta Đằng gia vũ khí cùng đan dược đều quá được hoan nghênh, có thể những người kia nói lời, liền thật khó nghe “

“Nói cái gì? , đằng phi bất động thanh sắc nhìn xem Đằng Vân Trác.

“Bọn hấn nói, đây cũng không phải là Tam gia thời đại kia rồi, muốn chúng ta Đằng gia rút ra Hải Uy Thành, người của chúng ta, cùng người của bọn hấn đã xảy ra mấy lần xung đột, còn bị đả thương nhiều cái. ,

“Chuyện gì xảy ra, người nói rõ chi tiết nói. , Đằng Phi con mắt có chút nheo lại.

Đằng Vân Thảo giọng căm hận nói ra: “Bọn hấn tìm Hải Uy Thành rất gần mười năm cao hứng một nhà lớn dưới mặt đất thế lực, mỗi ngày ngăn ở cửa hàng của chúng ta cửa ra vào,

cũng không làm khó sự tình, nhưng chính là không cho khách nhân tiến đến, người của chúng ta khí bất quá, theo chân bọn họ lý luận, vì vậy, liền đã xảy ra xung đột. ,

Trần Phương lúc này thời điểm tiếp nhận lời nói đến: “Nói lên cái này bang hội, thật sự của bọn hắn rất cường đại, cái này bang hội, là Tam gia qua đời về sau, tại Hải Uy Thành đột nhiên bốc lên đây, vốn là cũng không ai đem bọn họ để vào mắt, có thể bọn hắn chỉ dùng mười năm thời gian, liền thành công trở thành Hải Uy Thành đệ nhất đại bang “

Đằng Vân Trác nhẹ gật đầu, nói ra: “Hải Uy Thành rất giàu có, thế lực khắp nơi cũng là rắc rối khó gỡ, Hồng Nhật Hội có thể lực lượng mới xuất hiện, dùng mười năm thời gian, trở thành Hải Uy Thành đệ nhất đại bang, không thể không nói, thực lực của bọn hắn rất cường đại “

Đằng Vân Trác nói qua, chợt nhớ tới cái gì, đối (với) Đằng Phi nói ra: “Đúng rồi, thiếu gia, cái này Hồng Nhật Hội ở bên trong, có mấy cái cao tầng, đến từ chính năm đó bị Tam gia chọn lấy chính là cái kia Hải Triều Bang, cho nên, Hồng Nhật Hội theo chúng ta Đằng gia tầm đó, sớm có thù cũ. ,

“Nguyên lai là như vậy. , Đằng Phi trầm ngâm, bỗng nhiên giận tái mặt, nhìn xem Trần Phương quát hỏi: “Trần bá, ngươi cho ta nói thật, chúng ta Đằng gia, đến cùng bị bọn hắn khi dễ tới trình độ nào? ,

Trần Phương khóe miệng co quắp rút, có chút lúng túng nói: “Thiếu gia, ngài cũng biết, thực lực của chúng ta, thật sự là có hạn. ,

“Ta hỏi ngươi, chúng ta đến cùng bị khi phụ sỉ nhục tới trình độ nào? , Đằng Phi nhấn mạnh, lập lại một lần.

“Cái này. , Trần Phương có chút khó xử nhìn xem Đằng Vân Trác cùng Đằng Vân Thảo.

Đằng Vân Thảo đằng thoáng một phát đứng dậy, vành mắt đỏ bừng, lớn tiếng nói: “Có cái gì không thể nói đây, thiếu gia, chúng ta cái kia năm mười mấy người hộ vệ, hiện tại chỉ còn lại hai mươi rồi! Từng cái, đều là đã chết tại ám sát, chúng ta biết rõ là Hồng Nhật Hội làm đây, nhưng lại là không có chứng cứ! Ta đi cầu Hạ Hầu Tử tước ra tay giúp đỡ, Hạ Hầu

Tử tước lại nói Hồng Nhật Hội bên trong cao tầng hẳn cũng không thể trêu vào “

Đặng Vân Thảo bị phần mà nói: “Thiếu gia, nếu tiếp tục như vậy nữa, chúng ta tại Tây Thù, liền không cách nào dừng chân (*có chỗ đứng để sinh sống) nữa à “

Đặng Phi hít sâu một hơi, nhìn xem Đặng Vân Thảo nói: “Ngươi ngồi xuống trước, chuyện này ta đã biết, ta đều có chủ trương “

Nói qua, Đặng Phi nhìn về phía Trần Phương, chậm rãi hỏi: “Còn có chuyện gì, không nên dấu diếm ta, cùng nhau nói đến “

Trần Phương đứng người lên, quỳ rạp xuống đất, nước nỏ nói: “Trần Phương có phụ thiếu gia sự phó thác, tội đáng chết vạn lần, chúng ta theo Đặng Gia Trấn mang đến đám kia hàng hóa, cũng có một phần ba, bị Hồng Nhật Hội cưỡng ép mua đi, cho tiền, còn chưa đủ chúng ta chuyến này phí chuyên chở. ,

Phanh!

Đặng Phi trước người một cái bàn án, bị hất một cái tát lấy được nát bấy.

Chương 88

Lúc này thời điểm, bên ngoài có người báo lại: “Hạ Hầu tử tới chơi “

Đằng Vân Thảo lạnh lùng nói: “Lão già này, cái mũi ngược lại là rất linh! Lúc trước giết chết Đằng gia chi nhánh, hẳn cùng thành chủ liền đã chiếm được đại lượng tốt rồi... , ... ,

“Vân Thảo, không nên nói lung tung” Trần Phương quỳ trên mặt đất, thấp giọng quát nói.

Đằng Phi gắt gao nắm chặt nắm đấm, chậm rãi nói ra: “Trần bá, ngươi trước đứng lên, chuyện này, không trách các ngươi, chỉ đổ thừa ta quá chủ quan, cũng quá tự mình đa tình “

Đằng Phi nguyên lai tưởng rằng, Hải Uy Thành bên này, có Hạ Hầu Đình trợ giúp, chắc có lẽ không xảy ra vấn đề gì, Hạ Hầu Tử Tước thân phận, tại đây Hải Uy Thành, đó cũng không phải là bình thường có tác dụng.

Tăng thêm Trần Phương Đằng Vân Trác đám người, đều là ưu tú thương nhân, Đằng Vân Thảo cũng đột phá Đấu Sư cảnh giới, trở thành Đại Đấu Sư, còn có năm mươi cái Đấu Sư tiêu chuẩn hộ vệ, như thế nào đều không hội (sẽ) xảy ra vấn đề gì.

Cho nên hẳn mới yên tâm người can đảm đi ra ngoài rèn luyện, hơn nữa, vừa đi chính là thời gian dài như vậy.

Lại không nghĩ rằng, Hải Uy Thành bên trong tàng long ngoại hồ, Đằng Vân Thảo đám người rõ ràng không là đối thủ của bọn hắn, hơn nữa thủ đoạn của đối phương thập phần âm hiểm, vậy mà dùng ám sát phương thức, sát hại nhà mình hơn ba mươi tên hộ vệ.

Để cho nhất Đằng Phi ngoài ý muốn chính là, Hạ Hầu Đình rõ ràng lựa chọn khoan tay đứng nhìn! Còn nói cái gì Hồng Nhật Hội cao tăng hẳn cũng không thể trêu vào...

“Hắc hắc hắc. , Đằng Phi phát ra vài tiếng bi thương cười lạnh, hẳn không hận Hạ Hầu Đình, Cổ Ngữ nói rất hay: xu lợi tránh

họa, là người thiên tính!

Còn muốn cha mình năm đó, tao ngộ đấy, lúc đó chẳng phải loại này sao? Tan đàn xẻ nghé, tường ngược lại mọi người đấy! Tại người gặp rủi ro thời điểm, không đối với người bỏ đá xuống giếng người, đã xem như người tốt!

Đằng Phi nắm chặt hai đấm, thầm nghĩ trong lòng: xem ra, bất luận đã đến lúc nào, mọi người muốn theo dựa vào chính mình, ngàn vạn không nên đem hy vọng, phóng tới trên người người khác, trên đời này, duy nhất có thể làm cho người dựa vào đấy, ngoại trừ cha mẹ, cũng chỉ có chính mình!

“Mời Hạ Hầu Tử Tước tiến đến” Đằng Phi nói qua lại nói: “Không, ta đích thân đi ra nghênh đón” Đằng Phi trong nội tâm nghĩ đến: ta ngược lại muốn nhìn, hấn đối mặt ta, hội (sẽ) có cái gì lí do thoái thác!

“Đằng Phi, bái kiến Hạ Hầu Tử Tước” Đằng Phi mang theo Trần Phương Đằng Vân Trác Đằng Vân Thảo đám người, một đường nghênh đón đến cửa lớn, trong cửa mở rộng ra, nghênh đón Hạ Hầu Đình.

Bất quá Đằng Phi thái độ, nhưng lại để cho Hạ Hầu Đình trong lòng có chút khổ sở, lúc trước Đằng Phi, thế nhưng là gọi hấn Hạ Hầu gia gia đấy, hôm nay lại xưng hô hấn tước vị, trong đó xa cách, ai đều có thể nhìn ra.

“Ha ha, nghe nói Đằng Phi ngươi đã trở về, ta lập tức chạy đến, xem ra phen này rèn luyện, ngươi ngược lại là thành thực rất nhiều, ta lòng rất an ủi” Hạ Hầu Đình làm bộ không có nghe ra Đằng Phi trong lời nói làm bất hòa chi ý, đi tới, lôi kéo Đằng Phi tay, vui vẻ nói.

Đằng Phi khoe miệng có chút nổi lên một vòng trào phúng, lập tức, trên mặt lộ ra dáng tươi cười: “Hạ Hầu Tử Tước đại nhân, bên trong mời “

Quả nhiên, Hạ Hầu Đình nghe xong Đằng Phi lời mà nói..., khoe miệng kịch liệt kéo ra, buông Đằng Phi tay, khẽ thở dài: “Đằng Phi, ta biết rõ trong lòng ngươi đối với ta có oán niệm, đối với ngươi, ai, ta cũng là bị bắt đắc dĩ a...! Ngươi không biết, Thái Vân đứa nhỏ này, hiện tại liền trên tay bọn họ, lão

hủ muốn giúp người nhóm:đám bọn họ, nhưng cũng không dám a...”

“Cái gì? , Đẳng Phi nhú mày, có chút không dám tin nhìn xem Hạ Hầu Đình.

Trần Phương Đẳng Vân Thảo cùng Đẳng Vân Trác đám người, cũng đều là vẻ mặt giật mình, lộ ra khó có thể tin biểu lộ, Hạ Hầu Thái Vân, toàn bộ Hải Uy Thành sợ là đều truyền ra, một mình rời nhà, ra ngoài rèn luyện đi, làm sao có thể tại Hồng Nhật Hội trên tay?

Hạ Hầu Đình ho nhẹ một tiếng, mắt nhìn bốn phía: “Nơi đây, không phải chỗ nói chuyện, Đẳng Phi, có thể mời lão phu đi bên trong ngồi một chút, lão phu nhất định đem tất cả tiền căn hậu quả báo cho biết “

Đẳng Phi gật gật đầu, bất kể thế nào nói, hắn mới tới Hải Uy Thành thời điểm, Hạ Hầu Đình cũng coi như giúp hắn, về phần nói lấy được được chỗ tốt và vân vân, Đẳng Phi không có đề ở trong lòng, không có chỗ tốt công việc, ai hội (sẽ) nguyện ý đi làm?

Tiến vào đến phòng khách, Hạ Hầu Đình liếc trông thấy cái kia giường bị Đẳng Phi đập vỡ bàn, khóe miệng nổi lên một vòng cười khổ, sau khi ngồi xuống, nhìn xem Đẳng Phi nói thẳng: “Cháu gái của ta Thái Vân, ngay tại người đi rồi ngày thứ ba, cũng rời nhà tộc, bảo là muốn đi ra ngoài rèn luyện, chúng ta tìm thật lâu, tại hơn ba tháng trước, mới rút cục tại Huyền Vũ Hoàng Triều đế đô Huyền Vũ Thành, đã chiếm được tin tức của nàng, chỉ có điều, nàng nhưng bây giờ đang tại Tứ Hoàng Tử chỗ đó... ,

“Tứ Hoàng Tử? , Đẳng Phi đột nhiên nhớ tới chính mình gặp được qua cái vị kia khí độ cao quý chính là người trẻ tuổi, không biết vị kia vương tử điện hạ, là Huyền Vũ Hoàng Triều đệ mấy hoàng tử.

“Không sai, chính là Tứ Hoàng Tử, Hải Uy Thành Hồng Nhật Hội, cũng chính là Tứ Hoàng Tử thế lực trong tay. , Hạ Hầu Đình cười khổ nói: “Hồng Nhật mọc lên ở phương đông, ngoại trừ hoàng tộc, ai dám đơn giản lấy loại này danh tự? ,

“Thải Vân tại sao sẽ ở Tứ Hoàng Tử trên tay? Chẳng lẽ đường đường hoàng tử, lại biết sử dụng thủ đoạn hạ lưu như thế hay sao? , Trần Phương nhìn xem Hạ Hầu Đình, trầm giọng nói ra: “Hơn nữa, xem Hạ Hầu Tử Tước bộ dạng, cũng không có cỡ nào lấy lên... ,

Hạ Hầu Đình biết rõ đoạn thời gian trước, Đằng gia gặp áp lực thật lớn, mà chính mình lại ở một bên khoanh tay đứng nhìn, khiến cái này trong lòng người bất mãn, cười khỏ nói: “Là như thế này, Thải Vân nha đầu kia, chạy sau khi ra ngoài, gia nhập một cái mạo hiểm đoàn, mà cái này mạo hiểm đoàn, là Huyền Vũ Hoàng Triều lớn nhất học viện, Dĩnh Thủy Thư Viện đệ tử tạo thành đây, vì vậy, Thải Vân một đường đi theo bọn hắn tiến hành rèn luyện, đi để đô Huyền Vũ Thành, thích hợp tiến vào Dĩnh Thủy Thư Viện đọc sách. Chuyện này, vốn là anh nhả cái cộc chuyện tốt, lão phu còn thật cao hứng, cảm thấy nha đầu kia rất cục trưởng thành. Nhưng lại tại đoạn thời gian trước, lão phu bỗng nhiên nhận được một phong thư, hôm nay, lão phu đem phong thư này đã mang đến, Đằng Phi, chính người xem đi, người sau khi xem, đã biết rõ chuyện gì xảy ra rồi. ,

Hạ Hầu Đình nói qua, lấy ra một phong thư, đưa cho Đằng Phi.

Đằng Phi tiếp nhận, mở ra nhìn mấy lần, cười nhạt một tiếng, nói ra: “Nguyên lai là như vậy, ngược lại là ta trách oan ngài, cũng không có gì, nếu như Tứ Hoàng Tử không cho phép ngài ra tay trợ giúp chúng ta, vậy ngài nhìn xem chính là, cái này Hồng Nhật Hội, ta sẽ không buông tha “

“Không thể, vạn không được a...” Hạ Hầu Đình lập tức quá sợ hãi, nhìn xem Đằng Phi nói ra: “Các người thực lực bây giờ quá yếu, căn bản không phải Hồng Nhật Hội đối thủ a...”

Lúc này thời điểm, Trần Phương cũng ở một bên khuyên: “Thiếu gia, chúng ta hiện trong tay tiền tài còn có, không cần phải cùng Hồng Nhật Hội cứng đối cứng “... ,

Đằng Vân Thảo cắn răng, nói ra: “Ta so với ai khác thậm chí nghĩ đã diệt Hồng Nhật Hội, có thể thực lực của chúng ta, nếu so với Hồng Nhật Hội chênh lệch quá nhiều. ,

Đặng Phi đứng ở nơi đó, nhìn xem mọi người, hỏi: “Theo như ý của các người, có phải hay không cứ như vậy chịu đựng, tùy ý bọn hắc ám sát người của chúng ta, tùy ý bọn hắc khi dễ đến chúng ta cửa hàng cửa ra vào, cũng không làm ra cái gì cử động? ,

Hạ Hầu Đình ở một bên nói ra: “Cái này, ta sẽ ra mặt giúp đỡ nói tốt cho người, lại để cho thành chủ đại nhân cũng ra mặt, giúp đỡ điều giải thoát một phát. ,

“Không cần” Đặng Phi khoát tay chặn lại, ngừng Hạ Hầu Đình lời mà nói..., thân nhiên nói: “Hạ Hầu gia gia hảo ý, Đặng Phi tâm lĩnh, chẳng qua là, chuyện này dính đến Đặng gia tôn nghiêm, người có thể không có có sinh mạng, không có tự do, nhưng không có khả năng đã mất đi tôn nghiêm “

Gặp Trần Phương đám người còn muốn khuyên nữa nói, Đặng Phi khoát tay chặn lại: “Đều đừng nói nữa, ta đây liền đi xem, cái này Hồng Nhật Hội, đến cùng đến cỡ nào bá đạo kiêu ngạo “

Nói qua, Đặng Phi nhìn xem Hạ Hầu Đình nói: “Hạ Hầu gia gia, có việc trong người, thứ cho không tiễn xa được “

Hạ Hầu Đình đứng người lên, nhìn thật sâu Đặng Phi liếc, thờ dài, nói ra: “Người cái này tính tình, cùng phụ thân người giống nhau, người đã quyết định muốn đổi phó Hồng Nhật Hội rồi, lão phu kia nơi đây, có một chút tư liệu, chắc hẳn người có thể cần dùng đến, Hạ Hầu gia gia thật sự không có biện pháp giúp người thêm nữa..., những thứ này, coi như là một điểm tâm ý a. ,

Nói qua, Hạ Hầu Đình xuất ra một phần phong kín đứng lên tư liệu, đưa cho Đặng Phi, sau đó đứng dậy cáo từ.

Đặng Phi lại để cho Trần Phương đám người đem Hạ Hầu Đình đưa ra ngoài, chính mình rút ra phần tài liệu này thoát nhìn, phía trên, đúng là Hải Uy Thành trong Hồng Nhật Hội cao tầng một ít kỹ càng tư liệu.

Đặng Phi sau khi xem mới biết được, nguyên lai, cái này Hồng Nhật Hội cũng không chỉ là Hải Uy Thành có, nó dấu chân, vậy mà trải rộng toàn bộ Huyền Vũ Hoàng Triều! Thậm chí,

mà ngay cả Chân Vũ Hoàng Triều bên kia, cũng có Hồng Nhật Hội bóng dáng!

Hải Uy Thành bên này, chẳng qua là Hồng Nhật Hội một cái phân hội. Bên này phân hội trưởng, Ngô Dụng, lục giai thất cấp Đại Đấu Sư, tinh tu một bộ Đại Đấu Sư cấp cao cấp đấu kỹ Toàn Phong Trảm, xuất kiếm như gió, chiêu thức xảo trá, làm cho người ta khó lòng phòng bị, sử dụng vũ khí là một bả xà hình kiếm.

Ngô Dụng chẳng những thực lực rất mạnh, hơn nữa tinh thông tính toán, người cũng như là một cái độc ác xà giống như, bị hấn chằm chằm người trên, hơn phân nửa đều không có kết cục tốt.

Ngoại trừ Ngô Dụng, còn có hai cái phó hội trưởng, một cái trong đó gọi Đông Bằng, một người khác tên là Đông Dững, hai người này là thân huynh đệ. Trong đó Đông Bằng là lục giai cửu cấp Đại Đấu Sư, Đông Dững là lục giai bát cấp Đại Đấu Sư.

Đông Bằng Đông Dững hai huynh đệ người, tu luyện đấu kỹ, vì Đại Đấu Sư cấp cao cấp đấu kỹ Liệt Dương Trảm, sử dụng vũ khí tất cả đều là trường đao. Huynh đệ hai người, tất cả đều tính tình dữ dằn, một lời không hợp, liền ra tay giết người.

Đây cũng là vì cái gì cái này huynh đệ hai người thực lực so Ngô Dụng cao, nhưng đành phải Phó hội trưởng nguyên nhân, bởi vì Ngô Dụng so với bọn hắn tinh táo.

Ngoại trừ cái này ba gã Đại Đấu Sư, Hồng Nhật phân hội tại Hải Uy Thành còn có một thần bí cung phụng trưởng lão, người này cung phụng trưởng lão, chưa bao giờ trước mặt người khác xuất hiện qua, đây là Hạ Hầu Đình vận dụng đặc thù quan hệ, mới điều tra ra đây.

Hơn nữa tư liệu cũng không tỉ mỉ, trên đó viết: Hồng Nhật Hội cung phụng trưởng lão, thực lực điem xấu, nghi là Đấu Tôn, tu luyện đấu kỹ điem xấu, sử dụng vũ khí điem xấu, nguy hiểm đẳng cấp: cao cấp!

Tài liệu này phía trên, bày ra tất cả mọi người, chỉ có người này thần bí cung phụng trưởng lão, có một nguy hiểm đẳng cấp đánh giá, hiển nhiên, làm ra phần tài liệu này người, đối

(với) vị này cung phụng trưởng lão đánh giá tương đối cao. Xem ra, toàn bộ Hải Uy Thành Hồng Nhật Hội phân hội, cũng chỉ vớt bỏ cái này cung phụng trưởng lão, mới thật sự là đáng sợ nhất người nọ.

Trên tư liệu, còn có hai người, bị trọng điểm đánh dấu đi ra, hai người này, nhưng lại hai nay thiếu nữ trẻ tuổi, chỉ có mười ba tuổi!

Là song bào thai tỷ muội, một cái tên là Âu Lôi Lôi, một cái tên là Âu Lạp Lạp, hai cái mười ba tuổi tứ giai cấp mười Đại Đấu Sư! Có thể nói thiên tài Đấu Khí võ giả!

Trước mắt ở tại Hải Uy Thành trong nhà Tôn Thế Thông Huân Tước, ngày bình thường rất ít đi ra ngoài, nhưng Hồng Nhật Hội cao tầng hội nghị, nhưng mỗi lần đều không thể thiếu cái này tỷ muội.

Hạ Hầu Đình tại đây đối (với) tỷ muội danh tự đằng sau, bỏ thêm như vậy một nhóm đánh dấu, trên đó viết: đây đối với song bào thai tỷ muội, rất được Tứ Hoàng Tử coi trọng, hư hư thực thực Tứ Hoàng Tử tại Hải Uy Thành Hồng Nhật Hội tại mắt.

Chương 89

Nhìn ra được, Hạ Hầu Đình đối (với) Hồng Nhật Hội rất là rơi xuống một phen công phu, hẳn tự nhiên không cam lòng bị Tứ Hoàng Tử uy hiếp, lá thư này bên trên ghi kỳ thật rất đơn giản, chính là một ít ân cần thăm hỏi đích thoại ngữ.

Trong đó một câu, như là rất ngẫu nhiên nâng lên, nói cháu gái của hắn Hạ Hầu Thái Vân, trước mắt đang tại Dĩnh Thủy Thư Viện đọc sách, với tư cách học trưởng, hẳn nhất định sẽ hảo hảo quan tâm cái này học muội, mời Hạ Hầu Tử Tước yên tâm vân vân....

Sau đó tại tin đằng sau, nâng lên nói hắn cấp cho một cái tên là Đằng Kiều nữ hài tử báo thù, nói Đằng Kiều là nữ nhân của hắn, lại bị Đằng Phi giết chết, cho nên, Hải Uy Thành Đằng gia sự tình, hy vọng Hạ Hầu Tử Tước không nên nhúng tay.

Bởi như vậy, Hạ Hầu Đình tự nhiên biết rõ, cháu gái mặc dù không có bị hạn chế tự do thân thể, nhưng trên thực tế lại tương đương bị Tứ Hoàng Tử khống chế trong tay, một khi cạnh mình thật sự trợ giúp Đằng Phi, như vậy Thái Vân bên kia, rất có thể sẽ xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Loại chuyện này còn không có biện pháp nói ra, lá thư này cũng không phải Tứ Hoàng Tử tự tay viết ghi đây, nói sau coi như là Tứ Hoàng Tử tự tay viết, thật sự lấy ra giăng co, Tứ Hoàng Tử cũng có thể biện xưng có người bắt chước hắn bút ký hãm hại hắn.

Cùng hoàng thất hoàng tử đối nghịch, thật không là một cái lựa chọn sáng suốt.

Cho nên, Hạ Hầu Đình lựa chọn bo bo giữ mình. Chuyện này, cũng không có thể đã nói là lỗi của hắn, bất quá với tư cách một phương danh nhân, như thế bị người uy hiếp, dù là đối phương là hoàng tử, Hạ Hầu Đình tự nhiên cũng sẽ không cam lòng, vì vậy hắn góp nhặt đại lượng Hồng Nhật Hội tư liệu, chuẩn bị vạn nhất ngày nào đó đằng bay trở về, muốn cùng

Hồng Nhật Hội chống lại lời mà nói..., những tài liệu này, liền đem bị phái bên trên công dụng.

Đến lúc đó Đằng Phi cùng Hồng Nhật Hội tầm đó đầu cái người chết ta sống, cùng hấn Hạ Hầu Đình cũng không có bất cứ quan hệ nào, Tứ Hoàng Tử cho dù trách, cũng không trách được trên đầu của hấn đi.

Bởi như vậy, Hạ Hầu Thái Vân tự nhiên cũng sẽ không có bất kỳ nguy hiểm nào.

Có thể nói, Hạ Hầu Đình vì cháu gái của hấn, coi như là nhọc lòng. Đằng Phi buông tư liệu, thâm nghĩ trong lòng: Hạ Hầu Đình, cũng là một cái cáo già gia hỏa, có lẽ, phụ thân năm đó, cũng là như vậy đánh giá hấn a?

Thật đúng là lại để cho Đằng Phi cho đã đoán đúng, năm đó Đằng Vân Chí tuy nhiên cùng Hạ Hầu Đình tương giao tâm đầu ý hợp, nhưng đối với hấn đánh giá, lại vẫn luôn là quá mức lấu cá cùng khôn khéo, tuy nhiên sẽ không hãm hại bằng hữu, nhưng đều muốn hấn trượng nghĩa xuất đầu, vì huynh đệ giúp bạn không tiếc cả mạng sống, cũng hầu như không có khả năng!

Bất quá, hay (vẫn) là câu nói kia, Đằng Phi thuở nhỏ liền minh bạch một cái đạo lý: người khác vĩnh viễn không nợ người cái gì, giúp cho người, là tình cảm, không giúp người, đó là bản phận!

Cho nên, hấn không giống Trần Phương bọn hấn như vậy phần nộ, mặc dù có chút điểm không thoải mái, nhưng có thể hiểu được Hạ Hầu Đình nỗi khổ tâm. Đối với Hạ Hầu Đình có thể đem Hồng Nhật Hội tư liệu đưa cho hấn, điểm này không thoải mái, cũng tất cả đều biến mất.

Đằng Phi hiện tại một thân thực lực, đã là Tam cấp Chân Nguyên Võ Thánh, tam giai Tam cấp Đấu Sư cảnh giới, đối mặt ngũ giai Đại Đấu Sư, Đằng Phi tự tin, có thể lấy được ưu thế áp đảo. Cho dù đối mặt lục giai Đại Đấu Sư, hấn cũng đồng dạng có lực đánh một trận.

Theo trên tư liệu xem, Hồng Nhật Hội hoàn toàn chính xác rất cường đại, một cái phân hội trưởng cùng hai cái phân hội phó hội trưởng, vậy mà đều là lục giai Đại Đấu Sư, có thể thấy

được toàn bộ Hồng Nhật Hội, tất nhiên là một cái quái vật khổng lồ.

Mà bây giờ, cái này quái vật khổng lồ, lại đưa ánh mắt nhắm ngay chính mình, điều này làm cho Đằng Phi trong nội tâm bao nhiêu có chút áp lực, nhưng áp lực, đúng là động lực nơi phát ra.

Nếu như không có lưng đeo áp lực cực lớn, Đằng Phi cũng không có khả năng tại không đến một năm trong thời gian, tăng lên tới cảnh giới như thế!

Trần Phương cùng Đằng Vân Trác Đằng Vân Thảo sau khi trở về, nhìn xem Đằng Phi ở đằng kia trầm tư, Trần Phương nhẹ nói nói: “Thiếu gia, còn có một việc, lão gia tử đoạn thời gian trước, từng có thư tới.”

Từ khi Đằng Phi bọn hắn một lần nữa mở ra hoàng kim chi lộ về sau, Đằng gia cùng Tây Thùy bên này, cũng liền lại lần nữa mở ra song phương mậu dịch, mỗi nửa năm thời gian, hội (sẽ) đưa tới một đám hàng hóa, lúc trở về, cũng sẽ (biết) mang theo Tây Thùy bên này đặc sản.

Đằng Phi bên này có thể đạt được mỗi lần mậu dịch lãi ròng nhuận một nửa, đây cũng là một số tài phú kinh người.

“Hả? Gia gia có thư tới? Nói gì đó?” Nghe được gia gia có thư tới, Đằng Phi lập tức nhãn tình sáng lên.

“Lão gia tử tại trên thư nói, trong nhà bên kia, mọi chuyện đều tốt, lại để cho thiếu gia không cần thấp thỏm nhớ mong.” Trần Phương nhẹ nói nói: “Lão gia tử hy vọng thiếu gia hết thảy đều dùng đại cục làm trọng, phải học được ẩn nhẫn cùng ít xuất hiện.”

Đằng Phi nao nao, nhìn xem Trần Phương, hỏi: “Trần bá, ông nội của ta bên kia thật sự mọi chuyện đều tốt?”

Trần Phương nhìn xem Đằng Phi cười khỏ nói: “Ta đã nói, cái này không thể gạt được thiếu gia, tình huống thật là như vậy, thiếu gia đi rồi, Thanh Bình Phủ bắt đại gia tộc cùng Phạm Trương Lật Tam Gia quý tộc, hoàn toàn chính xác trung thực một thời gian ngắn, bất quá gần nhất mấy tháng, bọn hắn khôi phục một ít nguyên khí, tăng thêm những thế lực này người sau lưng tại thúc đẩy, vì vậy, các loại nhắm vào Đằng gia cử

động tầng tầng lớp lớp, hiện tại Đẳng gia tại Chân Vũ Hoàng Triều sinh ý, đã bị chèn ép. Hoàng kim chi lộ, đã thành trước mắt Đẳng gia là tối trọng yếu nhất tài chính nơi phát ra...”

Đẳng Vân Trác trầm giọng nói: “Mà chúng ta bên này, lại ra Hồng Nhật Hội, lại nói tiếp, cũng không dễ dàng a...!”

Đẳng Vân Thảo giọng căm hận nói: “Chỉ hận chúng ta bây giờ thực lực quá yếu, nói cách khác, lão tử trực tiếp dẫn người đi làm trở mình Hồng Nhật Hội!”

Đẳng Phi cảm thấy có chút áp lực, đứng người lên, thở phào một cái nói: “Vân Thảo thúc, theo giúp ta đi ra ngoài đi một chút đi.”

Đẳng Vân Thảo gật gật đầu, bên kia Trần Phương quăng đến một tia cảnh cáo ánh mắt, Đẳng Vân Thảo khẽ gật đầu, hẳn biết rõ, bây giờ không phải là phát tác thời điểm, một khi bọn hắn tại Tây Thùy không cách nào dùng chân (*có chỗ đứng để sinh sống), trở lại phương đông Đẳng Gia Trấn, làm theo còn muốn đối mặt những gia tộc kia chèn ép, khả năng so ở bên cạnh càng thêm khổ sở!

Bởi vì Đẳng Phi, mới là bát đại gia tộc cùng Phạm Trương Lật Tam Gia quý tộc cái đỉnh trong mắt!

Điểm ấy, tất cả mọi người trong nội tâm đều rất rõ ràng.

Đi ở Hải Uy Thành trên đường cái, Đẳng Phi nhẹ giọng hỏi Đẳng Vân Thảo nói: “Vân Thảo thúc, ngươi nói bát đại gia tộc cùng Phạm Trương Lật Tam Gia quý tộc, có phải hay không đang tại tìm ta khắp nơi? Thậm chí sẽ phái người đến Tây Thùy bên này ám sát ta đi?”

“Thiếu gia không cần lo ngại, có ta ở đây, liều chết cũng phải bảo vệ thiếu gia chu toàn, hơn nữa, hoàng kim chi lộ cũng không cho người ngoài biết, bọn hắn cho dù muốn phái người đến, cũng không có bản sự kia!” Đẳng Vân Thảo nói khẽ: “Thiếu gia chỉ cần khắc khổ tu luyện, đợi đến lúc thực lực cường đại thời điểm, lại từng cái trả thù trở về, cũng không muộn!”

“Thật sự... Không muộn sao?” Đẳng Phi trong nội tâm nghĩ đến, ánh mắt rơi vào một nhà thuộc về hắn cửa hàng cửa ra vào, chỗ đó, đứng đầy bảy tám cái người vạm vỡ, chơi bởi lâu

lông, đối (với) muốn đi vào người hùng hùng hồ hồ xô xô đẩy đẩy, mấy cái tiểu nhị đứng ở cửa hàng cửa ra vào, giận mà không dám nói gì.

Đặng Vân Thảo cũng trông thấy, trên mặt nổi lên vẻ giận dữ, mà Đặng Phi, tức thì bay thẳng đến bên kia đi qua.

“Thiếu gia, không nên vọng động, Hồng Nhật Hội đã nghĩ dùng loại phương thức này chọc giận chúng ta...” Đặng Vân Thảo tại Đặng Phi bên cạnh thấp giọng nói ra.

“Người của chúng ta, đã bị bọn hán ám sát mười mấy cái!” Đặng Phi cắn răng nói qua, cũng không để ý tới Đặng Vân Thảo, bay thẳng đến cái kia mấy người đại hán đi qua.

“Đứng lại, đang làm gì?”

“Tiệm này không có mở cửa, thức thời rút xa một chút cho ta!”

“Ở đâu ra ranh con, rút xa một chút, bằng không thì đánh gãy xương cốt của ngươi!”

Đặng Phi cùng Đặng Vân Thảo khễ dựa gần, liền có người lớn tiếng quát mắng lên.

Đặng Vân Thảo ông tay áo trong tay đều giận đến thẳng phát run, hầu như không thể khắc chế loại này phần nộ.

Đặng Phi không nói một lời, trực tiếp đi về hướng một cái mặt mũi tràn đầy dữ tợn Đại Hán.

“Ai nha? Tiểu súc sanh, lão tử nói lời, ngươi không có nghe... A...!”

BA~!

Không đợi đại hán này nói xong, trên mặt liền đã trùng trùng điệp điệp một cái tát, phát ra hét thảm một tiếng, cả người đều trực tiếp bay ra ngoài, té rớt trên mặt đất, nửa bên mặt nhanh chóng sưng lên đến, nhô ra một búng máu, hòa với hơn mười cái răng!

“Con mẹ nó, tiểu súc sanh, ngươi muốn chết!” Mặt khác cái kia mấy người đại hán thấy thế, trực tiếp rút ra bên hông đao kiếm, hướng phía Đặng Phi vây đi qua.

Đặng Phi cũng không nói chuyện, thân hình nhanh đến con mắt hầu như không cách nào đuổi kịp, liên tục ra tay.

Một hồi BA~ BA~ giòn vang, trên mặt của mỗi người, đều đã trúng một cái trùng trùng điệp điệp cái tát, đánh chính là bọn hấn một lỗ tai hầu như mất thông, nửa bên mặt hàm răng toàn bộ tróc ra!

Oanh!

Đạo hai bên người nhất thời một mảnh xôn xao, oanh thoảng một phát toàn bộ giải tán, mặt mũi tràn đầy sợ hãi nhìn xem thiếu niên này.

“Tiểu súc sanh, có dám cho biết tên họ, Hồng Nhật Hội tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi!” Một đại hán lộ ra ăn ánh mắt của người, mồm miệng không rõ mắng.

Bành!

Đặng Phi đi qua, đem chuẩn bị đứng lên đại hán này một cước gạt ngã, sau đó đi qua, dùng chân dẫm ở người này Đại Hán mặt, lạnh lùng nói ra: “Ta là Đặng Phi! Ngươi nhớ kỹ!”

Nói qua, vừa nhấc chân, hung hăng hướng phía dưới giẫm đi!

Răng rắc!

Một tiếng giòn vang, đại hán này đầu giống như chỉ (cái) bị nện nát dưa hấu, bị Đặng Phi một cước giẫm được nhào nhoẹt!

Đỏ tươi huyết, hòa với màu trắng óc trôi đầy đất, tại chỗ tử vong!

“Trời ạ, đây là Đặng gia chính là cái kia tuổi trẻ thiếu gia, hấn không phải một mực co lại trong nhà không dám ra tới sao?”

“Nghe nói hấn ra ngoài rèn luyện đi, hấn là vừa mới trở về, hãy cùng Hồng Nhật Hội đối mặt!”

“Đặng Tam gia nhi tử, quả nhiên lợi hại, hổ phụ không khuyển tử a...!”

Bốn phía người vây xem nhóm:đám bọn họ kinh hô, đều nghị luận.

Đặng Vân Thảo này sẽ tức thì là có chút trợn tròn mắt, không nghĩ tới thiếu gia thật không ngờ tàn nhẫn, ra tay liên tục tiếp

giết người, hơn nữa, vẫn còn là cái này huyền não trên đường cái, tại chỗ giết người!

Cái này, Đảng gia xem như cùng Hồng Nhật Hội trực tiếp vạch mặt, không tiếp tục một tia vòng qua vòng lại đường sống!

Trên thực tế vốn là Hồng Nhật Hội cũng sẽ không bỏ qua Đảng gia, không có trực tiếp đánh Đảng gia, một là vì Đảng Phi không ở nhà, hai là Hồng Nhật Hội không muốn đem động tĩnh huyền não quá lớn, khiến cho hoàng thượng chú ý mà thôi.

Bất kể thế nào nói, đương kim hoàng thượng, cùng Đảng Phi phụ thân Đảng Vân Chí, năm đó từng có qua một đoạn tình nghĩa huynh đệ, nếu như bên ngoài đối phó Đảng Phi, bị hoàng thượng biết rõ, một khi trách tội xuống, ai cũng không đảm đương nổi.

Có thể nếu là Đảng Phi đã chết tại ám sát, vậy cho dù là hoàng thượng trách tội xuống, bọn hắn ít nhất có thể chết không thừa nhận!

Đảng Phi cũng xem thấu điểm này, cho nên, hắn căn bản không sợ đem sự tình này ra, tả hữu đều là vạch mặt, vì sao không dứt khoát triệt để một điểm?

“Giết ta Đảng gia người, cái này, chính là kết cục!” Đảng Phi âm thanh lạnh như băng, truyền khắp toàn trường: “Nếu như, bất quá dám vây quanh ở ta Đảng gia cửa hàng cửa ra vào nháo sự này, ta thấy một cái giết một cái! Không phục này, cứ việc tới tìm ta!”

Đảng Phi ánh mắt lạnh như băng, đảo qua những cái...kia bị hắn một cái tát rút ngã xuống đất Hồng Nhật Hội thành viên, những người kia tất cả đều tránh đi Đảng Phi ánh mắt, lập tức đứng lên, té cút té đại hốt hoảng mà chạy.

Có một cái bị chôn sống giẫm vỡ đầu ví dụ phía trước, ai còn dám đi trên chọc Đảng Phi?

Chương 90

“Thiếu gia, cái này... .” Đổng Vân Thảo xem mà bói cái kia bị chết không thể chết lại kéo căng mục sẽ trở thành thành viên, cảm giác da đầu từng đợt run lên, trong lòng tự nhủ cái này có thể hư mất, Hồng Nhật Hội người quyết không thể dễ dàng tha thứ ăn loại này thiếu (thiệt thòi), xem ra, muốn lập tức chuẩn bị ly khai Hải Uy Thành rồi.

Loại này thời điểm, đừng hy vọng có người sẽ thay Đổng Phi xuất đầu, thành chủ không được, Hạ Hầu Đình cũng không được!

Còn lại mấy cái bên kia Hải Uy Thành bên trong gia tộc, ước gì Đổng gia bị diệt đầu rồi, trong đó thậm chí có mấy cái gia tộc, sớm cùng Hồng Nhật Hội cấu kết lại với nhau!

“Không sao, người không nên lo lắng, theo giúp ta đi tới một nhà cửa hàng!” Đổng Phi trên mặt lộ ra nhàn nhạt dáng tươi cười, cái loại này bình tĩnh, lại để cho Đổng Vân Thảo trong nội tâm cảm thấy hồ thẹn.

Một cổ hào hùng tự nhiên sinh ra, nhớ tới năm đó Tam gia Đổng Vân Chí uy phong, Đổng Vân Thảo đem lồng ngực một cái, trong lòng tự nhủ: cùng hấn như vậy uất ức còn sống, còn không bằng như thiếu gia giống nhau, khoái ý ân cừ. Đầu mất, cũng không quá đáng là cái bát sứt, mười tám năm về sau, lão tử lại là một cái hảo hán!

Có lẽ là tin tức truyền đi đặc biệt nhanh, làm: lúc Đổng Phi đi vào cách cách nơi này gần nhất nhà thứ hai cửa hàng thời điểm, cửa hàng cửa ra vào vắng ngắt, không có một người!

Hiển nhiên, những người kia trước khi đi, nhất định lưu lại uy hiếp, thế cho nên đều muốn đến nhà khách hàng, cũng đều bị sợ chạy!

“Hồng Nhật Hội đường khẩu ở địa phương nào?” Đổng Phi nhìn xem Đổng Vân Thảo, nhàn nhạt hỏi.

“Thì ở phía trước cái kia phổ!” Đẳng Vân Thảo lúc này cũng bất cứ giá nào rồi, trong lòng tự nhủ đánh bạc tánh mạng không nên, lão tử hôm nay cũng muốn náo hấn hiện nay long trời lở đất!

Đẳng Phi bọn hấn vừa muốn hướng bên kia đi, liền thấy bên kia trên đường dài, xông lại một đám người, trong đó cầm đầu đây, là một cái chiều cao bảy xích nam tử, nhìn qua ba mươi lăm ba mươi sáu tuổi, tướng mạo thập phần tuấn lãng, chẳng qua là giờ phút này, một đôi mắt phảng phất như muốn toát ra ánh lửa, trông thấy Đẳng Phi, thật xa liền lớn tiếng mắng: “Đẳng Phi tiểu nhi, dám giết ta Hồng Nhật Hội thành viên, lão tử muốn ngươi lấy mạng đem trả!”

Nói qua, người này rút ra một bả trường đao, trường đao bên trên nổi lên một tầng đỏ tươi ánh lửa, hướng phía Đẳng Phi điên cuồng chạy tới, trường đao xoay tròn rồi, hung hăng bổ về phía Đẳng Phi!

Ah!

Dài trên đao, phát ra một hồi làm cho lòng người kinh hãi thanh âm rung động, mang theo một đạo hỏa quang!

Đẳng Phi vận khí Già Lâu La tâm kinh, tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, cả người lôi ra một mảnh tàn ảnh, trường đao trầm tại tàn ảnh phía trên, khiến cho vây xem mọi người một hồi kinh hô, hầu như cho rằng một đao kia chém trúng Đẳng Phi!

Đ...A...N...G...G!

Một tiếng vang thật lớn, một đao kia trực tiếp trầm không, trầm tại tron bóng phiến đá mặt đường lên, đem cái này phiến đá trực tiếp trầm được nát bấy!

Mà Đẳng Phi, đã vọt tới người tới bên cạnh thân, vung nắm đấm, hung hăng một quyền đánh tới hướng cái hông của hấn xương sườn! Đẳng Phi ánh mắt lạnh lẽo như băng, trong nội tâm cười lạnh: ngươi khinh địch rồi!

Người tới chính là Hồng Nhật Hội Hải Uy Thành phân hội phó hội trưởng Đông Dũng, thấy mình một đao rõ ràng không có đem thiếu niên này chém làm hai nửa, nao nao, chiêu thức của hấn đã dùng hết, không kịp thu hồi, thời khắc mấu chốt, thân

thể dùng sức uốn éo, đều muốn tránh đi Đẳng Phi một quyền này.

Phốc!

Răng rắc!

Không có hoàn toàn tránh đi, Đẳng Phi một quyền này, đem Đông Dững trên người hai cây xương sườn, tại chỗ nện đứt!

“A...!” Đông Dững lúc này phát ra hét thảm một tiếng, hướng bên cạnh ngược lại đi, Đẳng Phi tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, ngay sau đó lại là một quyền, trực tiếp đập tới, ở giữa Đông Dững hậu tâm.

Tiệc!

Một tiếng trầm đục, một quyền này đánh cho rần rần chắc chắc, Đông Dững phun một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi.

Mà Đẳng Phi thân thể lại ngay sau đó lẳng không dựng lên, như là một cái gương cánh bay cao Đại Bằng giống như, hai cái đuôi hướng phía Đông Dững đầu hung hăng đập hạ!

Đông Dững vô cùng chật vật trên mặt đất lăn một vòng, khó khăn lắm tránh được Đẳng Phi cái này hai chân, phát ra một tiếng dã thú giống như gào rú: “Cùng tiến lên, bắt hấn cho ta bầm thây vạn đoạn!”

Đẳng Phi giữ im lặng, vận khởi Long Chúng Thiên tâm tình, lập tức, trong đan điền chân nguyên, mười ba nơi đầu mạch trong Đẩu Khí, hùng hồn bạo phát đi ra, như là Chiến thần bình thường, hung hăng một quyền, đánh tới hướng Đông Dững đầu!

Đông Dững đầu hướng bên cạnh lệch lạc, một quyền này, nện ở hấn trên vai trái, chợt nghe “Răng rắc” một tiếng, Đông Dững toàn bộ bả vai xương cốt toàn bộ vỡ vụn!

Đông Dững tức thì phát ra một tiếng không thuộc mình kêu thảm thiết, tại chỗ bất tỉnh đi.

Đẳng Phi tiện tay nhặt lên Đông Dững trường đao, hướng phía Đông Dững đầu hung hăng chém xuống dưới!

“Dừng tay!” Một tiếng hét to, tự cách đó không xa vang lên, đồng thời, một đạo như dải lụa ánh lửa, đánh úp về phía Đằng Phi phía sau lưng!

Đằng Phi cắn răng một cái, quay người lại, mang theo Đông Dũng trường đao, hướng phía đánh úp lại cái này c đao trực tiếp nghênh đón!

Làm:lúc đó!

Lập tức bạo khởi một mảng lớn hỏa hao phí, Đằng Phi cảm giác được có một cỗ cự lực hướng chính mình vọt tới, thân thể nhin không được hướng (về) sau đạp đạp đạp lui vài chục bước, mới đứng lại bước chân.

Đối phương một cái ba mươi bảy ba mươi tám tuổi nam tử, bộ dáng cùng Đông Dũng có bảy tám phần tương tự, vẻ mặt kinh hãi nhìn qua Đằng Phi, vừa mới một đao kia, hắn đã dùng hết toàn bộ lực lượng, lại không nghĩ rằng, chỉ đem đối phương bức lui tầm mười bước, xem ra, liền tổn thương cũng không có chịu. Điều này làm cho chạy tới Đông Bằng chấn động.

Nhìn xem té trên mặt đất, đã bất tỉnh đi Đông Dũng, Đông Bằng phát ra một tiếng bi thương: “Đệ đệ, ngươi không sao chứ!”

Bỏ nhào qua, nâng dậy Đông Dũng, nhìn xem Đông Dũng thương thế trên người, Đông Bằng tròn mắt muốn nứt, gần muốn điên cuồng, rít gào nói: “Giết hắn cho ta!”

Một đám Hồng Nhật Hội thành viên tất cả đều như là hóa đá giống như, đứng ở nơi đó, do dự không tiến, đã bị Đằng Phi cho chấn nhiếp ở. Miệng, đao bốn 3 miệng, đao bốn 3

Mà ngay cả phó hội trưởng đại nhân đều không phải là đối thủ của hắn, bọn hắn xông đi lên, chẳng phải là chịu chết sao? Nhưng nghe gặp mệnh lệnh, cũng không có thể không hơn, đám người kia cắn răng một cái, hướng phía Đằng Phi trực tiếp đánh tới.

Đằng Vân Thảo vận khởi Phích Lịch Hỏa Diễm Chương, rồng giận cũng xông tới.

Đằng Phi ánh mắt trở nên cực độ lạnh như băng, từ nơi này Đông gia huynh đệ biểu hiện trong cũng có thể thấy được đến,

Hồng Nhật Hội sớm muốn giết hắn, các người đã bắt nhân trước đây, cái kia cũng đừng trách ta bất nghĩa!

Đằng Phi vung trong tay cái thanh kia Đông Dũng trường đao, xông vào bọn này Hồng Nhật Hội thành viên chính giữa, như là chém dưa thái rau bình thường, chân cụt tay đứt, đầu người lăn xuống, đem cái này khu não nhiệt tại lập tức biến thành Tu La tàn sát trận, giống như nhân gian địa ngục bình thường!

Tại Thanh Long lão tổ Hồn Vực trong tu luyện chỗ tốt, tại thời khắc này hoàn toàn thể hiện ra, Đằng Phi sát khí trên người tuôn ra đến, cả người giống như tôn Sát Thần giống như, áp bách được vây công người của hắn mà ngay cả hô hấp đều rất khó khăn.

Chỉ (cái) trong khoảnh khắc, thì có hơn mười người mất mạng Đằng Phi chi thủ!

Đông Bằng uy (cho ăn) đệ đệ ăn hết một hạt đan dược bảo vệ tánh mạng, nhìn xem trong sân tình huống, biết mình như không ra tay, những người này không ai có thể ngăn được Đằng Phi.

Hắn như thế nào đều không nghĩ tới, phía trên yêu cầu tất sát thiếu niên này, dĩ nhiên là cái Chân Nguyên Võ Thánh!

Con mẹ nó, đây không phải lừa người sao? Ai bái kiến còn trẻ như vậy Chân Nguyên Võ Thánh? Chẳng những tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, hơn nữa lực lớn vô cùng, khí lực kia vậy mà không thể so với hắn cái này lực giai cửu cấp Đại Đấu Sư tiểu!

“Đều thôi lui, ta tới giết hắn”,

Đông Bằng hét lớn một tiếng, kéo lấy trường đao, chậm rãi đi về hướng Đằng Phi, mỗi một bước, cũng như cùng súc thể bình thường, mỗi đi một bước, khí thế của hắn liền sẽ tăng lên một ít, cái thanh kia dài trên đao, tản ra từng trận sát khí, phủ xuống nhấp nháy lấy quang mang chói mắt.

Bọn này Hồng Nhật Hội thành viên đều bị Đằng Phi giết được khiếp sợ, nghe thấy Đông Bằng thanh âm, tất cả đều như được đại xá tựa như nhao nhao nhảy ra, trong mắt bắn ra vô cùng hoảng sợ hào quang, nhìn xem Đằng Phi ánh mắt tràn ngập sợ hãi.

“Ồ? Đây không phải là Đằng Phi sao? Ồ, ở nơi này bên cạnh giết được máu chảy thành sông, trong không khí tràn ngập nồng đậm mùi máu tanh thời điểm, xa xa đi tới một nam một nữ hai nay người trẻ tuổi, cái kia cái nữ tử, nhìn xem cùng Đông Bằng chiến cùng một chỗ Đằng Phi, về mặt giết mình nói.

Người tuổi trẻ kia cũng là lấp bắp kinh hãi, nói ra: “Thật đúng là hắn, không nghĩ tới, không đến một năm thời gian, hắn vậy mà sẽ có như thế biến hóa lớn, người kia cũng là Đại Đấu Sư, Đằng Phi rõ ràng cùng hắn chiến đấu đến thể đồng đều lực giáo....”

Đây đối với nam nữ trẻ tuổi sau lưng, đi theo hai cái khuôn mặt nghiêm túc lão giả, một cái trong đó lão giả chậm rãi nói ra: “Thiếu niên này là Chân Nguyên Võ Thánh tu vị, cái kia Đấu Khí võ giả, ít nhất là lục giai Đại Đấu Sư, thực lực rất mạnh!..”

“A..., Phúc bá, vậy người nhanh đi giúp đỡ Đằng Phi, khó khăn khi hắn hương gặp được một cái cổ nhân, cũng không thể nhìn xem hắn thảm như vậy chết đầu đường a...!” Thiếu nữ về mặt vội vàng nói.

“Hắn chết thảm đầu đường?” Người tuổi trẻ kia khóe miệng kịch liệt kéo ra, nhìn xem thiếu nữ ánh mắt tràn ngập bất đắc dĩ: “Muội muội, người không thấy được, những cái...kia ngược lại trong vũng máu thi thể, đều là Đằng Phi giết đấy sao?”

Bị thiếu nữ gọi Phúc bá lão giả trầm giọng nói ra: “Tiểu thư, thiếu niên này tựa hồ đối với bên trên chính là một cái không lồ thể lực, chúng ta lại tới đây, thân phận vốn là miễn cảm, hay (vẫn) là không cần nhiều sự tình tốt!”

“Ai nha, các người sao có thể như vậy? Phúc bá, người muốn là bất kể, tự chính mình đi lên giúp hắn!” Thiếu nữ kiên định nói.

“Thi Thi, không cho người hồ đồ”, nam tử trẻ tuổi giận tái mặt, thấp giọng quát lớn: “Người quên chúng ta đi ra nhiệm vụ sao?”

“Thế nhưng là...” Thiếu nữ vẻ mặt ủy khuất: “Chúng ta cũng không thể thấy chết mà không cứu được a...!”

“Không có gì thế nhưng là, Đằng Phi không chết được!” Nam tử trẻ tuổi vẻ mặt trầm ổn nói: “Cái kia Đại Đấu Sư, sắp thất bại!”

Đằng Phi trên người mười ba nơi đầu mạch ở bên trong, Đấu Khí dùng mỗi phút đồng hồ 3000 vòng tốc độ nhanh nhanh chóng vận chuyển, cung cấp lấy lực lượng khổng lồ, trong đan điền chân nguyên cũng như nước sôi bình thường, lại để cho Đằng Phi chém ra mỗi một đao, chẳng những cực nhanh, hơn nữa lực lượng cũng đều tương đối kinh người!

Đông Bằng đánh cho khổ không thể tả, hấn cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp như thế quái dị đối thủ, rõ ràng sẽ không bất luận cái gì Đấu Khí, chính là một cái Chân Nguyên Võ Thánh, nhưng cầm giữ có thần lực, lực lượng to lớn, không chút thua kém hấn cái này lực giai cửu cấp Đại Đấu Sư.

Hai người cứng đối cứng đối oanh hơn ba mươi chiêu, tuy nhiên hấn có thể đem Đằng Phi đẩy lui, có thể mỗi một lần, tiểu tử này đều sinh khí dồi dào phản công trở về, trên tay lực lượng chẳng những không thấy chút nào nhỏ, ngược lại có càng lúc càng lớn xu thế, chấn động hấn miệng hồ đã có chút ít chết lặng, trong nội tâm trở nên lo lắng.

“Tiểu súc sanh, ngươi giết ta bang hội thành viên, trọng thương đệ đệ của ta, hôm nay, ta chắc chắn ngươi đầu người chém xuống!” Đông Bằng lớn tiếng quát mắng.

Đằng Phi hai con ngươi lạnh như băng, cũng không đáp lời nói, hấn miệng hồ đã sớm bị đánh rách tả tơi, máu tươi chảy ra đến, nhưng hấn vẫn hồn nhiên không hay, tại Hồn Vực trong “Đối mặt so Đông Bằng càng thêm địch nhân cường đại, Đằng Phi đều không có lùi bước qua, dù là bị người một đao chém tới đầu lâu, Đằng Phi cũng không có nhăn qua thoáng một phát lông mày!

Đông Bằng đã có chút ít khiếp sợ rồi!

Đằng Phi cắn răng một cái, toàn thân bộc phát ra một cỗ lực lượng cường đại, trong tay trường đao xoay tròn, hét lớn một tiếng: “Đi chết đi!”

Đông Bằng trong mắt cũng nổi lên một vòng đien cuồng, gằm
thét, vượt qua đao nghêh đón.

Chương 91

Leng keng!

Một tiếng vang thật lớn, hai người trong tay trường đao lên tiếng mà đoạn.

Đông Bằng cầm trong tay một nửa Đoạn Đao, mang trên mặt điên cuồng nhe răng cười, thuận thế hướng phía Đằng Phi phân bụng liền đâm tới.

Bên kia thiếu nữ lập tức phát ra một tiếng thét kinh hãi, lấy tay che lại cái miệng nhỏ nhắn, con mắt cũng nhịn không được nữa nhắm lại, sợ tới mức hoa dung thất sắc.

Đằng Phi thân thể nhanh đến bất khả tư nghị hướng (về) sau ngược lại đi, một cái Thiết Bản Kiềm, cái thanh kia như trước rất dài Đoạn Đao trực tiếp đem Đằng Phi y phục trên người mở ra, tại Đằng Phi ngực trên bụng, lưu lại một đạo sâu đậm miệng vết thương, máu tươi lập tức dừng mãnh tiến ra.

Mà Đằng Phi một chân, tại thân thể hướng (về) sau ngã xuống đồng thời, cũng nâng lên, hung hăng đá hướng Đông Bằng hạ thân!

“NGAO!”

Đông Bằng phát ra một tiếng thê lương bi thảm, trong tay cái thanh kia Đoạn Đao rốt cuộc cầm không được, xoảng một tiếng rơi trên mặt đất, cả người cũng hướng (về) sau ngược lại đi.

Đằng Phi thân thể lập tức bắn lên đến, miệng vết thương kịch liệt đau nhức, Đằng Phi mặt không đổi sắc, huyết dịch xói mòn, lại để cho Đằng Phi sắc mặt có chút tái nhợt, hẳn không có bối rối chút nào, thân thể hướng phía ngã xuống Đông Bằng trực tiếp nhào tới, trong tay cái thanh kia Đoạn Đao, phù một tiếng, cắm vào Đông Bằng ngực.

Đằng Phi cắn răng một cái, phát ra một tiếng kêu đau đớn, thủ đoạn uốn éo, Đông Bằng ngực lập tức xuất hiện một lỗ máu

lớn, máu tươi ồ ồ toát ra, Đông Bằng thân thể vùng vẫy vài cái, liền không bao giờ ... nữa di chuyển.

Đằng Phi thẳng lên thân, ánh mắt lạnh lẽo và điên cuồng, nhìn xem bốn phía ngậy ra như phỗng Hồng Nhật Hội thành viên, hướng bước về phía trước một bước.

Những cái...kia Hồng Nhật Hội thành viên ngay ngắn hướng lui về phía sau ba bốn bước.

“Cút!” Đằng Phi lạnh lùng gầm lên giận dữ.

Mười mấy cái Hồng Nhật Hội thành viên như là bị sợ phá gan bình thường, xoay người, điên cuồng chạy thực mạng.

Đằng Phi thân thể hơi khẽ lung lay một cái, khóe miệng lộ ra một vòng giễu cợt: cuộc chiến sinh tử, như là qua cầu độc mộc, ai hơn không muốn sống một ít, ai có thể trở thành đứng ở kiêu người trên, sống đến cuối cùng.

Đằng Vân Thảo lúc này cũng là toàn thân đầm máu, có địch nhân, cũng có chính mình đây, địch nhân thật nhiều.

Đi tới, đỡ lấy Đằng Phi, trông thấy Đằng Phi trước ngực đạo kia nhìn thấy mà giật mình miệng vết thương, tranh thủ thời gian móc ra Kim Sang Dược cho Đằng Phi đắp lên.

Đằng Phi đứng ở nơi đó, tùy ý Đằng Vân Thảo cho miệng vết thương của mình rịt thuốc, cũng không có nhắc nhở hấn, trong túi tiền của mình còn có Đằng thị Sinh Cơ Tán, đắp lên về sau, có thể không để lại vết sẹo. Đối với một người nam nhân mà nói, trên người có vài đạo vết sẹo, cũng không ảnh hưởng mỹ quan.

Đằng Phi đứng ở nơi đó, tùy ý Đằng Vân Thảo cho hấn bôi thuốc, lông mày không nhăn, cổ họng cũng không có thốt một tiếng cử động, cũng triệt để chinh phục bốn phía những người vây xem kia.

Có thể đoán được, đánh xong một trận chiến này, Đằng Phi đem tại Hải Uy Thành triệt để lập uy!

Nếu như lúc trước còn có người nói Đằng Phi dừng chân (*có chỗ đứng để sinh sống) Tây Thùy, là dựa vào lấy bậc cha chú ban cho lời mà nói..., như vậy, vào hôm nay về sau, loại này thanh âm sẽ triệt để biến mất.

Như mặt trời ban trưa Hồng Nhật Hội, hai cái lục giai cao cấp Đại Đấu Sư, toàn bộ chết ở Đăng Phi trong tay.

Đây không phải đầu cơ trục lợi, dụng kế mưu tính kẻ cái chết, mà là quang minh chính đại trong chiến đấu, tại chỗ chém giết đấy!

Ở đây hơn một ngàn tên người vây xem có thể làm chứng!

Phần này thực lực, không nói kinh thiên động địa, cũng tuyệt đối có thể cho đối (với) Đăng Phi có địch ý con người làm ra chi sắc biến! Dù sao, Đăng Phi hay (vẫn) là một cái mười mấy tuổi thiếu niên, khi hắn phát triển đến hai mươi mấy tuổi, ba mươi mấy tuổi thời điểm, lại sắp có được thực lực như thế nào?

Bên kia cái kia đôi mắt sáng rực trắng tinh xinh đẹp thiếu nữ lấy tay ở trước ngực khẽ vuốt, lẩm bẩm nói: “Làm ta sợ muốn chết, làm ta sợ muốn chết, khá tốt hắn không có việc gì!”

Người tuổi trẻ kia trầm ổn trên mặt, cũng lộ ra vẻ tươi cười, khẽ gật đầu, nói ra: “Đúng vậy, thật sự là không sai! Tiến vào trong quân, tuyệt đối là một thành viên hổ tướng a...!”

Cái kia gọi Phúc bá lão giả lại nhẹ giọng lẩm bẩm nói: “Tiến vào trong quân? Thiếu gia, loại người này trong quân chưa hẳn có thể lưu lại hắn, theo ta thấy, kẻ này tương lai thành liền bất khả hạn lượng (*), thậm chí có lẽ có thể trở thành trong truyền thuyết Võ Thần cường giả!”

Cái khác một mực không nói gì lão giả một đôi lông mày dài chớp chớp, nói ra: “Ta cho rằng sự thành tựu của hắn, không ngót Võ Thần cảnh giới...”

Thiếu nữ cùng người trẻ tuổi đều lắp bắp kinh hãi, nhìn xem lão giả này, trăm miệng một lời mà nói: “Làm sao có thể?”

Lão giả này cười nhạt một tiếng, nói ra: “Như thế nào không có khả năng? Chẳng lẽ các ngươi có thể chứng minh, hắn không đến được cái loại này cảnh giới? Nếu như chứng minh không được lời nói, cái kia cũng đừng có như vậy võ đoán.”

“Tùng bá, Thiên Vũ thụ giáo!” Người trẻ tuổi bỗng nhiên như là hiểu rõ ra, hướng về phía lão giả thì cái lễ nói ra.

Thiếu nữ cũng trên mặt vẻ xấu hổ, lại cười duyên nói: “Có lẽ Tùng bá là rất đúng, người này, rất am hiểu ngoài dự đoán mọi người, lần trước gặp được hắc, thực lực của hắc còn rất yếu đâu rồi, không nghĩ tới, không đến một năm thời gian, dĩ nhiên cũng làm trở nên cường đại như thế rồi, có lẽ, hắc thực có khả năng, đi ra một cái thuộc về hắc chính mình con đường cường giả!”

Người trẻ tuổi nhàn nhạt cười cười, nói ra: “Có lẽ, chúng ta sau khi trở về, có thể làm chút gì đó, nghe nói Đằng gia hiện tại, áp lực rất lớn!”

Nghe vậy, Phúc bá cùng Tùng bá hai vị lão giả trên mặt, đều lộ ra một tia nhàn nhạt vẻ tán thành.

Thiếu nữ gật đầu nói: “Đúng vậy a, Chân Vũ Hoàng Triều trong có chút gia tộc, quá mức coi trời bằng vung, cũng xác thực có lẽ quẩn quẩn rồi!”

Người trẻ tuổi cười cười, hướng phía Đằng Phi đi qua, vừa đi vừa nói: “Đi, chúng ta qua sẽ đi gặp vị này tuổi trẻ cường giả.”

Thiếu nữ mang trên mặt một tia hưng phấn, lần trước tại Đằng Gia Trấn, nàng đối (với) Đằng Phi liền có rất lớn hứng thú, bất quá khi lúc bởi vì có chuyện quan trọng bên người, không có cơ hội cùng Đằng Phi kết bạn, không nghĩ tới tại vạn dặm bên ngoài Huyền Vũ Hoàng Triều, lại có thể lần nữa gặp gỡ, lần này, lại là sẽ không bỏ qua rồi.

Đằng Vân Thảo vẻ mặt áy náy vì Đằng Phi băng bó kỹ miệng vết thương, nói ra: “Thiếu gia, ta thật vô dụng...”

Đằng Phi cười ngăn trở Đằng Vân Thảo tự trách, nói ra: “Không có sao, người hội (sẽ) trở nên càng mạnh hơn nữa đây, ta tin tưởng người!” Lúc này thời điểm, Đằng Phi xem thấy kia vừa đi tới một đoàn người, khẽ chau mày, thầm nghĩ trong lòng: bọn hắc làm sao sẽ xuất hiện ở cái địa phương này?

Đằng Phi trí nhớ rất tốt, liếc liền nhận ra đây đối với nam nữ trẻ tuổi đúng là ngày đó tại Đằng Gia Trấn, cùng Thác Bạt Mẫn Hồng đi cùng một chỗ người, trong nội tâm nghi hoặc, bọn hắc làm sao sẽ đi vào Tây Thù?

“Đằng Phi công tử, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?” Người trẻ tuổi mỉm cười đi đến Đằng Phi bên cạnh, vừa

cười vừa nói, thanh âm của hắn thập phần hùng hậu, một thân thượng vị giả khí độ.

“Các ngươi là?” Đằng Phi giả bộ không biết hai người này bộ dạng, trên thực tế, hắn cũng hoàn toàn chính xác không biết hai người này tính danh.

“Ngươi đã quên sao? Tại Đằng Gia Trấn, chúng ta đã gặp mặt.” Thiếu nữ thanh thúy dễ nghe thanh âm vang lên: “Ngươi suy nghĩ thật kỹ.”

“Ách... Ta nhớ ra rồi, không biết các ngươi...” Đằng Phi nghi hoặc nhìn thiếu nữ.

“Khanh khách, ta là Lăng Thi Thi, đây là ta ca ca, gọi Lăng Thiên Vũ, hai vị này là Phúc bá cùng Tùng bá, chúng ta tới đây vừa làm sự tình, ngươi như thế nào cũng ở đây bên cạnh?” Thiếu nữ vẻ mặt ngây thơ nói.

Đằng Phi cười khỏ, sau đó nói: “Nếu là cố nhân, chúng ta đây tìm chỗ nói chuyện a, nơi đây...” Đằng Phi nói qua, nhìn thoáng qua trên mặt đất những cái...kia thì thể.

Lăng Thi Thi nhú mày, che lại miệng mũi, hướng lui về phía sau mấy bước, giày bên trên đã lây dính một ít vết máu, chán ghét tại phiến đá trên đường cọ qua cọ lại.

Lăng Thiên Vũ lại mặt không đổi sắc, nói ra: “Vậy thì mời Đằng Phi công tử dẫn đường a.”

Tuy nhiên không biết đây đối với huynh muội, nhưng Đằng Phi đối với bọn họ ấn tượng cũng không xấu, bởi vì ban đầu ở Đằng Gia Trấn gặp gỡ thời điểm, đây đối với huynh muội tựa hồ cùng Thác Bạt Mẫn Hồng quan hệ cũng không tốt, cũng không có theo chân bọn họ cùng một chỗ vũ nhục chính mình.

“Nếu như mấy vị không sợ bị ta ngay cả mệt mỏi, vậy thì mời đến trong nhà của ta làm khách tốt rồi!” Đằng Phi không để cho Đằng Vân Thảo diu lấy chính mình, chậm rãi vượt mức quy định đi đến.

Vết thương trên người, từng trận làm đau, Đằng Phi lại chuyện trò vui vẻ, thấy Lăng Thi Thi trong mắt dị sắc liên tục, mà ngay cả Phúc bá cùng Tùng bá, trong mắt cũng không khỏi lộ ra một tia vẻ tán thưởng.

Tốt một cái thiết cốt boong boong người trẻ tuổi!

Đối mặt mạnh mẽ tại địch nhân của mình, chút nào không lùi bước, vung đao giết người; bị thương không nhẹ, không cau mày, còn có thể chuyện trò vui vẻ. Như thế tâm tính, cho dù so trên chiến trường những cái...kia thiết huyết chiến sĩ, cũng không cần nhiều lại để cho!

Bốn phía những người vây xem kia, vẻ mặt kính sợ nhìn xem cái kia có chút đơn bạc gây gò bóng lưng, chậm rãi biến mất tại phố dài phần cuối, hơi gió thổi tới, trong không khí mùi máu tanh rơi vào tay mọi người trong lỗ mũi, những người này kim lòng không được rung mình một cái, hòa tan năm mới buông xuống vui sướng.

Đã đến Đằng Phi trong nhà, trải qua một phen câu thông về sau, Đằng Phi mới biết được trước mắt đây đối với nam nữ trẻ tuổi địa vị, đúng là to lớn như thế!

Lăng Thiên Vũ cùng Lăng Thi Thi phụ thân, lại là Chân Vũ Hoàng Triều binh Mã đại nguyên soái Lăng Tiêu Dao!

Đấu Thánh Lăng Tiêu Dao!

Chân Vũ Hoàng Triều đỉnh thiên lập địa tuyệt thế cường giả!

Đằng Phi còn không biết, Chân Vũ Hoàng Triều binh Mã đại nguyên soái Lăng Tiêu Dao, cùng Huyền Vũ Hoàng Triều đại tướng quân Hàn Thịnh Lâm Tịnh Xung vì “Thứ đồ vật Song Thánh” !

Là đại lục ở bên trên hai cái uy danh lừng lẫy Thánh cấp cường giả!

Đằng Phi tuy nhiên không biết Hàn Thịnh Lâm tồn tại, nhưng đối với Lăng Tiêu Dao cái tên này, nhưng lại như sấm bên tai, đây chính là Chân Vũ Hoàng Triều trong đã biết số rất ít Đấu Thánh một trong, đứng ở Đại lục võ giả chi đỉnh đích nhân vật a...!

Cho nên, đang nghe cái tên này về sau, Đằng Phi lập tức nghiêm nghị bắt đầu kính nể, vô luận là theo Lăng Tiêu Dao trên thực lực, hay (vẫn) là thân phận của hắn lên, đều đáng giá Đằng Phi đi tôn kính.

Lập tức, Lăng Thiên Vũ cùng Lăng Thi Thi nói ra bọn hắn một năm qua này khắp nơi đi nguyên nhân.

Bọn hắn đang tìm kiếm vài loại tuyệt thế dược liệu!

Đấu Thánh Lăng Tiêu Dao thê tử, trong nhà bị người dùng độc dược làm hại, thiếu một ít liền chết oan chết uổng, tham dự hạ độc người, toàn bộ tự sát thân vong.

Nếu không phải Lăng Tiêu Dao dùng Đấu Thánh thực lực, phong ấn chặt thê tử tâm mạch, Lăng Thiên Vũ huynh muội mẫu thân, chỉ sợ cũng đã sớm mất đi rồi.

Lăng Tiêu Dao bốn phía cần y hỏi thuốc, tại Chân Vũ Hoàng Triều y thánh Hàn trung chỗ đó, rốt cục cầu được một cái toa thuốc, mà cái này từ phương thuốc bên trên chỗ liệt thất chủng dược liệu, không có chỗ nào mà không phải là trong dược chi vương, bất luận một loại nào, đều có thể nói tuyệt thế chi bảo, muốn muốn tìm đủ cái này thất chủng, quả thực liền là không thể nào làm được một sự kiện.

Dùng Lăng Tiêu Dao thân phận địa vị, cũng cảm giác sâu sắc bất đắc dĩ, may mà tại Chân Vũ Hoàng Triều trong hoàng cung, có hai loại Dược Vương, Hoàng Đế bệ hạ đáp ứng, chỉ cần có thể làm cho đều cái kia năm loại, cái này hai gốc Dược Vương, hoàng thất không ràng buộc kính dâng!

Đây cũng chính là Lăng Tiêu Dao, đổi thành những người khác lời mà nói..., cái kia căn bản chính là nghĩ cũng đừng nghĩ. Hai gốc Dược Vương, thậm chí có thể cho người khởi tử hồi sinh hai lần!

Vì vậy, với tư cách con cái Lăng Thiên Vũ cùng Lăng Thi Thi huynh muội hai người, đều tạm thời buông tha cho việc học, đã bắt đầu dài dòng buồn chán tìm thuốc hành trình, trước đó lần thứ nhất tại Đằng Gia Trấn chỗ đó, bọn hắn chính là muốn tiến vào Mang Năng Quần Sơn, tìm kiếm trong đó một loại Dược Vương.

Hôm nay một năm về sau, huynh muội này hai người, mang theo Phúc bá cùng Tùng bá, đã đã tìm được hai loại Dược Vương, Lăng gia những người khác, cũng tìm được một loại.

Ngày nay, còn kém hai loại Dược Vương, có thể cứu sống mẹ của bọn hắn.

Mà Lăng Tiêu Dao làm vợ phong ấn chặt tâm mạch thời gian,
chỉ có ba năm, hiện tại đã qua một năm.

Nói cách khác, tại hai năm ở trong, Lăng gia phải tìm được
mặt khác cái kia hai loại Dược Vương, nói cách khác, đại
nguyên soái phu nhân, chắc chắn hương tiêu ngọc vẫn!

Chương 92

Đặng Phi từ nhỏ đã vô cùng kính nể Đẩu Thánh Lăng Tiêu Dao.

Với tư cách Chân Vũ Hoàng Triều cái này để quốc binh mã đại nguyên soái, Lăng Tiêu Dao vài chục năm như một ngày, cùng mấy tên binh lính kia cùng một chỗ, trấn thủ tại đế quốc biên cương, giống như là một căn Kinh Thiên cột trụ, chèo chống lấy Chân Vũ Hoàng Triều yên ổn.

Tại Chân Vũ Hoàng Triều dân gian, Lăng Tiêu Dao danh tiếng cũng là tương đối độ cao, từ quý tộc Vương Tôn, bỏ vào người buôn bán nhỏ, nâng lên đại soái, hầu như đều là cùng tán thưởng.

Danh tiếng thứ này, rất khó làm bộ, đều muốn lại để cho thứ dân dân chúng tán thưởng dễ dàng, chỉ cần thiết tình vì bọn họ làm việc, bọn hắn sẽ ủng hộ người; nhưng đều muốn lại để cho những quý tộc kia hào phú cũng tán thưởng, vậy cũng liền quá khó khăn.

Thực tế Lăng Tiêu Dao cùng Chân Vũ Hoàng Triều Hoàng Đế tầm đó cái loại này quân thần lẫn nhau tín nhiệm, cũng bị quảng vì tán dương, trở thành một lúc vẻ đẹp đàm phán.

Những chuyện này, đối (với) một cái hướng tới lấy chủ nghĩa anh hùng hài tử mà nói, lực đánh vào là tương đối cực lớn đấy.

Mà Đặng Phi hôm nay theo Lăng Thiên Vũ cùng Lăng Thi Thi trong miệng, lại hiểu rõ đến Lăng Tiêu Dao bỏ thiết huyết mặt khác một mặt, hẳn chẳng những là tốt thần tử, càng là một vị người chồng tốt!

Đặng Phi đối (với) vị này Chân Vũ Hoàng Triều binh mã đại nguyên soái, càng là kính trọng vài phần.

Tu thân Tề gia trị quốc bình thiên hạ, vị này đại nguyên soái hầu như toàn bộ làm được, loại người này, có thể nói nhân trung chi kiệt!

Đằng Phi nhìn xem Lăng Thiên Vũ hỏi: “Không biết các người thiếu hụt cái kia hai loại Dược Vương, là cái đó hai loại?”

Lăng Thiên Vũ thở dài, vẻ mặt thất lạc mà nói: “Thiên Niên Huyết Lan, Thiên Niên Băng Liên!”

Hí!

Đằng Phi nhin không được ngược lại hít một hơi khí lạnh, trong lòng tự nhủ Lăng phu nhân đến cùng trúng độc gì? Vậy mà cần trân quý như thế Dược Vương đi cứu trị?

Khó trách Lăng Thiên Vũ loại này trăm ôn người trẻ tuổi cũng sẽ lộ ra như thế biểu lộ, những dược liệu này, thật sự là... Rất khó khăn tìm kiếm rồi!

Cái kia năm loại bọn hắn đã có Dược Vương, không cần phải nói, chắc chắn sẽ không so cái này hai loại Dược Vương chênh lệch. Đã nói cái này Thiên Niên Huyết Lan cùng Thiên Niên Băng Liên, khả năng mấy trăm năm cũng khó khăn được nhất ngộ! Đây cũng chính là Lăng thị loại này công huân gia tộc, có thể theo trong hoàng thất đạt được hai gốc Dược Vương.

Đổi lại bình thường quý tộc hào phú, cho dù có nhiều tiền hơn nữa, chỉ sợ cũng khó có thể gom đủ!

Mình là cơ duyên xảo hợp, đã chiếm được Thiên Niên Huyết Lan, nếu chủ động tìm kiếm, chỉ sợ không có bất kỳ cơ hội. Hơn nữa, loại này đã có thể cứu mạng, lại có thể lại để cho thực lực võ giả tăng nhiều đồ vật, hầu như không có người lấy ra đấu giá, cho dù thật sự có người lấy ra đấu giá, ngoại trừ siêu cấp lớn tộc, ai có thể mua nảy sinh?

Đằng Phi thuở nhỏ không thể tu luyện, đọc thuộc lòng Đại lục “Động vật chí” cùng “Thực vật chí”, đối (với) cùng Huyết Lan nổi danh băng liên cũng không xa lạ gì.

Băng liên, bị người nhóm:đám bọn họ vinh dự là trên đời này tinh khiết nhất một loại linh dược, sống ở Vạn Mỹ Tuyết Sơn chi đỉnh, không nhiễm bụi bậm, người bình thường căn bản không cách nào đến cái loại địa phương đó.

Băng liên toàn thân óng ánh, như là bạch ngọc tạo hình bình thường, theo sinh trưởng đến nở hoa, cần một trăm năm khắp thời gian dài, hoa nở không rụng, năm trăm năm kết xuất hoa

hạt giống, một ngàn năm ăn mày tróc ra, băng liên hoa có thể khai mở ba ngàn năm. Cái này ba ngàn năm ở bên trong, có thể kết xuất sáu lần hoa hạt giống. Ba ngàn năm về sau, băng liên hoa tàn, héo rũ.

Nói cách khác, loại này thân kỳ linh dược, có thể sống 3500... nhiều năm, cả đời chỉ (cái) mở một lần hoa, kết sáu lần hạt giống.

Có thể nói thể gian kỳ vật!

Băng liên toàn thân đều là bảo vật, trân quý nhất chính là băng liên hoa, nhưng rễ cây, phiến lá, toàn bộ cũng có thể làm thuốc, có được khởi tử hồi sinh chi công hiệu.

Đằng Phi nhìn xem Lăng Thiên Vũ nói ra: “Mẹ của người đến tốt cùng vì sao người làm hại? Vậy mà cần nhiều như vậy Dược Vương cứu chữa?”

Lăng Thiên Vũ thần sắc có chút ảm đạm, có chút lắc đầu, thần sắc có chút chua xót mà nói: “Lúc trước tham dự hại mẫu thân của ta người, tất cả đều tự vận bỏ mình, những người kia, có đã tại Lăng phủ mấy chục năm, theo tổ tông chính là Lăng gia người hầu, một mực trung thành và tận tâm, rất khó tưởng tượng, bọn hắn sẽ làm ra loại chuyện này.”

Lăng Thi Thi giận dữ nói ra: “Trong lúc này nhất định cất dấu động trời âm mưu, ta xem làm không tốt chính là Hàn Thịnh Lâm phái người làm!”

“Thi Thi, không nên nói vậy, Hàn Tướng quân cùng phụ thân tuy nhiên ở vào đối địch trạng thái, nhưng người cũng là anh hùng hào kiệt, làm sao sẽ làm như thế bỉ ổi sự tình?” Lăng Thiên Vũ hơi khẽ cau mày, khiển trách muội muội một câu.

Đằng Phi có chút mờ mịt mà hỏi: “Hàn Thịnh Lâm... Cái này vậy là cái gì người?”

“Cái gì? Người liên Hàn Thịnh Lâm cũng không biết?” Lăng Thi Thi vẻ mặt kinh ngạc nhìn xem Đằng Phi, lập tức nghĩ đến Đằng Phi xuất thân, hiểu được, cho Đằng Phi giải thích nói: “Hàn Thịnh Lâm, là Huyền Vũ Hoàng Triều đại tướng quân, thân phận địa vị, cùng cha ta bằng nhau. Cha ta cùng hắn, bị người nhóm:đám bọn họ xưng là thứ đồ vật Song Thánh.”

“Cũng là Đẩu Thánh?” Đẳng Phi con mắt trừng được rất lớn, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi, đi ra thời gian càng lâu, Đẳng Phi lại càng là cảm giác mình kiến thức nông cạn, không biết sự tình quả thực quá nhiều.

Là (vâng,đúng) đây.”

Lăng Thiên Vũ nói ra: “Chân Vũ Hoàng Triều cùng Huyền Vũ Hoàng Triều tầm đó, tại phía nam, cũng chính là các người Đẳng Gia Trần bên kia, cách Mang Năng Quần Sơn cùng một cái eo biển, Mang Năng Quần Sơn tự nam hướng bắc, từ nam chí bắc mấy mươi vạn dặm, đem Chân Vũ Hoàng Triều cùng Huyền Vũ Hoàng Triều ngăn cách, hầu như không cách nào vượt qua. Bất quá tại phương bắc, có một nơi, tên là Thiên Thần Khẩu, bề rộng chừng mấy trăm dặm. Cái chỗ kia, là hai cái đế quốc tầm đó duy nhất giáp giới địa phương, hai nước quân coi giữ, đều trú đóng ở trong đó, thường xuyên sẽ phát sinh chiến tranh, bất quá gần nhất một ít năm, tại cha ta cùng Hàn Thịnh Lâm cộng đồng ước thúc xuống, song phương ở giữa xung đột, đã càng ngày càng ít, cũng bắt đầu có thương đội lưu thông, chúng ta lại tới đây, liền là theo chân thương đội vào.”

Lăng Thi Thi nói khẽ: “Xung đột ít, không có thể liền là chuyện tốt, theo ta đi vào Huyền Vũ Hoàng Triều bên này, cũng cảm giác được, bên này là tại sẵn sàng ra trận, tích cực chuẩn bị chiến tranh, không chuẩn lúc nào, sẽ lại lần nữa bộc phát một hồi đại chiến!”

Lăng Thiên Vũ thản nhiên nói: “Đại chiến? Trước tiên đem ngoại vực chiến trường giải quyết rồi nói sau! Nghe nói gần nhất một ít năm, ngoại vực thiên ma lại rục rịch, nói không chính xác lúc nào, sẽ quy mô đề lên...”

Lăng Thi Thi nhìn thoáng qua ca ca, bữu môi: “Nói không lại người, những chuyện kia quá xa xôi, cùng chúng ta quan hệ không lớn, hay là trước nghĩ đến làm sao tìm được đến Thiên Niên Huyết Lan cùng Thiên Niên Băng Liên, là mẫu thân chữa bệnh a.”

Lăng Thiên Vũ thở dài một tiếng: “Đúng vậy a, vô luận như thế nào, ta cũng phải đem mẫu thân cứu sống, hơn nữa, chỉ cần

cứu sống mẫu thân, chúng ta liền có cơ hội biết rõ chân tướng sự tình, rốt cuộc là ai hại mẫu thân.”

Lăng Thi Thi lạnh lùng nói: “Vô luận là ai, ta đều sẽ không bỏ qua hắn!”

Lăng Thiên Vũ nhìn xem Đằng Phi, thành khẩn mà nói: “Đằng Phi công tử, chúng ta lần này tới đến bên này, cũng là muốn muốn đánh dò xét hạ Thiên Niên Huyết Lan tin tức, người ở đây bên cạnh so với chúng ta thực (quen thuộc) một ít, có thể không có thể giúp chúng ta lưu tâm thoáng một phát bên này bán đấu giá, nếu như phát hiện có Thiên Niên Huyết Lan tin tức, mời vô luận như thế nào, cũng muốn cho chúng ta biết...”

“Không cần phải phiền phức như thế, Thiên Niên Huyết Lan, ta hiện tại thì có!” Đằng Phi nhàn nhạt đánh gãy Lăng Thiên Vũ lời mà nói..., mỉm cười nhìn đối phương.

Lăng Thiên Vũ lúc này ngăn người, Lăng Thi Thi cũng sửng sốt, mà ngay cả Phúc bá cùng Tùng bá hai cái một mực mặt không biểu tình lão nhân, cũng tất cả đều mở to hai mắt, không dám tin nhìn xem Đằng Phi.

Lăng Thi Thi tiêu giương miệng thật to, một đôi xinh đẹp trong con ngươi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, cái kia gương thanh lệ tuyệt luân mặt, bởi vì kích động mà trở nên hồng phác phác, thập phần đáng yêu.

“Người, người nói thật? Đằng Phi, người thật sự có Thiên Niên Huyết Lan?” Lăng Thi Thi thoáng một phát đứng lên, vọt tới Đằng Phi bên người, một phát bắt được Đằng Phi tay, lớn tiếng hỏi.

“Khục khục...” Lăng Thiên Vũ cũng phục hồi tinh thần lại, nhìn xem muội muội cầm lấy nam nhân khác tay, nhin không được ho khan vài tiếng.

Đằng Phi không để lại dấu vết rút ra bản thân tay, vừa cười vừa nói: “Thật sự có, ta không cần phải lừa gạt các người.”

“Ông t...r...ờ...i..., thật tốt quá!” Lăng Thi Thi bởi vì quá mức hưng phấn, tựa hồ cũng không có ý thức được chính mình vừa mới thất thố, có lẽ nàng ý thức được, giả bộ như không biết.

“Đằng Phi công tử, người nói cái giá đi, vô luận như thế nào, cũng mời Đằng Phi công tử có thể xem tại Thiên Vũ cứu mẹ chi tâm phân thượng, giúp ta một chút nhóm:đám bọn họ huynh muội!” Lăng Thiên Vũ nói qua, cho Đằng Phi sâu thi lễ.

Đằng Phi tranh thủ thời gian nâng ở Lăng Thiên Vũ, cười nói: “Lăng công tử quá khách khí, ta nếu như có thể nói ra chuyện này đến, dĩ nhiên là là muốn giúp các người, bất quá, ta không thu lấy các người bất luận cái gì thù lao, ta kính ngưỡng Lăng đại nguyên soái làm người, cho nên, ta chỗ này có ba khối Huyết Nguyên Đan, không ràng buộc dâng, chỉ hy vọng các người có thể thành công cứu trở về mẫu thân!”

Đằng Phi nói qua, theo trong giới chỉ lấy ra ba miếng hồng ngọc hạt châu giống như Huyết Nguyên Đan, kéo qua Lăng Thi Thi tinh xảo bàn tay nhỏ bé, trực tiếp đặt ở đứng ở trước mặt hắn Lăng Thi Thi trên tay.

Lăng Thi Thi cả người đều ngốc tại đầu đó, nhìn mình trong lòng bàn tay cái kia óng ánh sáng long lanh ba viên thuốc, nói không ra lời.

Lăng phúc cùng lăng tùng (lông) cái này hai vị lão nhân, đang cảm thấy cái kia ba miếng Huyết Nguyên Đan về sau, trên mặt cũng không khỏi động dung. Đây không phải ba miếng bình thường đan dược, đây là ba miếng có thể cho đỉnh phong Đấu Tôn nhập thánh cực phẩm Linh Đan a...!

Như thế thần dược, vị này Đằng Phi công tử nói tặng người sẽ đưa người, hơn nữa trên mặt một điểm đau lòng biểu lộ đều không có, như vậy hào sảng trượng nghĩa người, thật sự quá khó gặp rồi!

Nếu như lúc này thời điểm có người nói Đằng Phi vì nịnh bợ đại nguyên soái Lăng Tiêu Dao, hoặc là không biết Huyết Nguyên Đan giá trị, Phúc bá cùng Tùng bá cái này hai vị lão nhân có thể trực tiếp đem đôi phương đánh bại!

Nói đùa gì vậy? Có từng thấy dùng Huyết Nguyên Đan đến mua phú quý người sao? Cho dù muốn cầu phú quý, đem cái này ba khối Huyết Nguyên Đan hiến cho Chân Vũ Hoàng Đế hoặc là Huyền Vũ Hoàng Đế, có thể nhẹ nhõm đạt được một cái thừa kế thân phận quý tộc, hưởng hết vinh hoa phú quý!

Chớ nói chi là Đằng Phi lúc trước đối (với) Hồng Nhật Hội ra tay, cũng đủ để nhìn ra, đây là một cái vô cùng có tâm huyết thiếu niên! Người như vậy, làm sao sẽ vì nịnh bợ người khác, tổng xuất như thế trọng bảo?

Lăng phúc cùng lăng tùng (lông) hai vị lão nhân, đều là Lăng gia lão nhân, trung thành và tận tâm, giờ phút này nhin không được lệ nóng doanh tròng, lăng phúc nhìn xem Lăng Thiên Vũ nói: “Thiếu gia, phu nhân được cứu rồi, đây là ta Lăng thị chi phúc a...!”

Lăng Thiên Vũ cũng là ngăn người cả buổi, mới hồi phục tinh thần lại, cái này tuần lăng trầm ổn người trẻ tuổi, vành mắt ửng đỏ, hướng về phía Đằng Phi lại lần nữa thi lễ: “Đằng công tử đại ân, Thiên Vũ khắc trong tâm khảm, về sau, đằng công tử sự tình, chính là ta Lăng Thiên Vũ sự tình!”

Lăng Thi Thi nước mắt, nhin không được chảy ra, không có ai biết, cái này hơn một năm trong thời gian, nàng đã nhận lấy bao nhiêu áp lực, cũng không người nào biết, huynh muội bọn họ hai người, vì cứu mẫu thân, bỏ ra bao nhiêu gian khổ, trải qua bao nhiêu nguy hiểm. Vì cứu sống mẫu thân, trả giá nhiều hơn nữa, huynh muội bọn họ đều cam tâm tình nguyện!

Nàng rất kiên cường, vẫn luôn yên lặng đi theo huynh trưởng bên người, không ở người trước rơi lệ, nhưng lại có ai biết, nàng tại nửa đêm không người thời điểm, chảy qua bao nhiêu nước mắt?

Chương 93

TỪ CHƯƠNG 93 ĐANG CHỜ ĐẢ TỰ NHÉ CÁC ĐẠO
HỮU!

Chương 94

Chương 94

Truyện: Chiến Thần Biên

Tiểu Đạo Phong Lợi

29/05/2014

Chương 95

Chương 95

Truyện: Chiến Thần Biên

Tiểu Đao Phong Lợi

29/05/2014

Chương 96

Nghĩ đến lâm vào trong lúc ngủ say Thanh Long lão tổ, Đằng Phi con mắt có chút nheo lại, cũng không biết lúc nào mới có thể tỉnh lại.

Vừa mới nhận được một phần thiệp mời, là Phủ Thành chủ gửi tới, dựa theo lệ cũ, Phủ Thành chủ tại năm mới thời điểm, muốn tổ chức một hội Hải Uy Thành thượng lưu giai tầng yến hội, cùng năm mới.

Đằng Phi vốn là cũng không muốn tham dự loại chuyện lật vạt này di chuyển, bởi vì hắn một mực rất chán ghét cái gọi là thượng lưu.

Trên thực tế, hắn cũng không có tham dự qua, bất quá đột nhiên nghĩ đến sự kiện kia, Đằng Phi quyết định, đi gặp một lần Hải Uy Thành thành chủ đại nhân, tận mắt xem, cái kia rốt cuộc là cái như thế nào người!

Đằng Phi tiếp tục chải vuốt lấy một năm qua này trải qua, ra ngoài rèn luyện, lại để cho hắn chính thức bắt đầu lớn lên, theo một nam hài tử, trưởng thành là một người nam nhân.

Hai lần cứu được vũ nhân tử muội, xem như kết thúc một cái thiện duyên. Tuy nhiên bởi vậy đắc tội một cái khả năng tương đối thế lực cường đại, bất quá Đằng Phi cũng không hối hận. Từ khi Lục Tử Lăng giúp hắn cải tạo thân thể một khắc này lên, Đằng Phi liền đã có đối mặt hết thảy khó khăn giác ngộ.

Chớ đừng nói chi là đối phương chưa hẳn dễ dàng như vậy tra được thân phận của hắn, bất quá cái kia chạy thoát Đấu Tôn, biết mình có một kiện thánh khí Phượng Hoàng Kiếm, cái này ngược lại là một vấn đề.

Đằng Phi lặng yên suy nghĩ, nhớ tới đem Phượng Hoàng Kiếm giao cho hắn Điền Quang, khéo miệng nổi lên một vòng vui vẻ đáng tươi cười, kết giao Điền Quang như vậy một người bạn,

có lẽ tính toán là mình đi vào Tây Thùy về sau, thu hoạch lớn nhất rồi!

Cũng không biết Điền Quang hiện tại thế nào, có hay không tiến vào ngoại vực chiến trường, có thể hay không gặp được nguy hiểm gì...

...

Tại Đẳng Phi đứng ở cung phụng cha mẹ linh vị trong đường lẳng lẳng suy nghĩ đồng thời, Đẳng Gia Trấn bên trên Đẳng gia bên trong, lại hết sức yên tĩnh, tuy nhiên cũng là giăng đèn kết hoa, nhưng không có bao nhiêu năm mới bầu không khí. Quý phủ bọn hạ nhân, lui tới, cũng đều yên tĩnh, vẻ mặt nghiêm túc.

Đẳng gia trẻ tuổi, đều chưa có trở về, đây cũng là lão gia tử Đẳng Văn Hiên ý tứ.

Cho tới nay, Đẳng Văn Hiên đối (với) Tây Thùy bên kia, đều là tốt khoe xấu che, trên thực tế, Đẳng gia hiện tại đang đứng ở bên trong lo bên ngoài vây khốn, nguy cơ trùng trùng bên trong.

Đẳng Gia Trấn bên ngoài, Mang Năng Hà bờ một trận chiến, lại để cho Thanh Bình Phủ bát đại gia tộc nguyên khí đại thương, Thanh Nguyên Châu ba đại quý tộc Phạm Trương Lật Tam Gia cũng tổn thất vô cùng nghiêm trọng. Tuy nhiên trong lúc nhất thời không làm gì được Đẳng gia, nhưng cừu hận đã kết xuống, dựa vào những gia tộc này rắc rối khó gỡ thế lực cường đại, làm sao có thể đơn giản buông tha Đẳng gia.

Theo Đẳng Phi sau khi rời khỏi, những gia tộc này liền bắt đầu chèn ép Đẳng gia, Đẳng gia sinh ý bởi vậy đã bị thật lớn ảnh hưởng, tại toàn bộ Thanh Nguyên Châu, ít nhất rút lại một nhiều hơn phân nửa.

Đối diện với mấy cái này, lão gia tử Đẳng Văn Hiên thủy chung bình tĩnh ứng đối, tuy nhiên sinh ý chịu ảnh hưởng, gia tộc đã bị chèn ép, nhưng hoàng kim chi lộ lần nữa mở ra, cuộn tài nguyên, khiến cho Đẳng gia còn có thể tiếp tục chống đỡ dưới đi, không cần quá phẫn ỷ lại Chân Vũ Hoàng Triều bên này sinh ý.

Đối với lão gia tử mà nói, chỉ cần gia tộc trẻ tuổi có thể bình an phát triển, chỉ cần Đảng Phi có thể ở Tây Thuyền đứng vững gót chân, như vậy bên này dù thế nào bị chèn ép, đây hết thảy, cũng đều là đáng giá đấy.

Hiện ngay tại lúc này, bọn hắn có khả năng làm, chính là muốn nhân! Vô luận đối mặt như thế nào khiêu khích nhục nhã cùng chèn ép, đều muốn nhân!

Quyết không thể bởi vì chuyện bên này, cho tại đề đô học ở trường Đảng gia trẻ tuổi, cùng tại phía xa Tây Thuyền Đảng Phi mang đến trăm trọng bao phục cùng áp lực.

Chẳng qua là loại ngày này cũng không tốt qua, trong đó tư vị, chỉ có đang tại trải qua trong lòng người rõ ràng.

Bên ngoài truyền đến một hồi tiếng bước chân, Nhị gia Đảng Vân Lĩnh gõ khai mở lão gia tử cửa phòng, cau mày đi tới, nhẹ nói nói: “Phụ thân, chúng ta tại Thanh Nguyên Châu một chỗ cửa hàng, đã bị chèn ép đến cơ hồ không cách nào tiếp tục kinh doanh đi xuống, mỗi ngày có người đến thăm nháo sự, báo cáo nhanh cho Tri phủ đại nhân, cũng không có chút nào tác dụng...”

Đảng Vân Lĩnh nói còn chưa dứt lời, Đảng Văn Hiến liền nhàn nhạt khoát tay áo, nói ra: “Không sao, đem cửa hàng môn quan mất, người rút về đến, chỉ cần người cam đoan bình an là tốt rồi.”

“Cái kia cửa hàng...” Đảng Vân Lĩnh có chút chần chờ, trong nội tâm rất không nở bở, Thanh Nguyên Châu Châu Thành trong cái kia cửa hàng, đã mở vài thập niên, sinh ý vẫn luôn phi thường tốt, cứ như vậy đóng cửa, tổn thất thật sự rất lớn.

“Không có sao, khế ước mua bán nhà khế đất, vẫn còn trong tay của chúng ta, chỉ cần ta Đảng gia không vong, liền không ai có thể theo chúng ta trong tay cướp đi nó!” Đảng Văn Hiến trầm giọng nói ra, sau đó nhìn Đảng Vân Lĩnh: “Nhớ kỹ, chúng ta bây giờ cần làm đây, chính là trợn hết thảy lực lượng, bảo toàn gia tộc này, những chuyện khác, các loại:đợi Phi Nhi hai năm về sau trở về, đều có một cái định số!”

Đảng Vân Lĩnh mặc dù đối với Đảng Phi cũng rất có lòng tin, nhưng không có lão gia tử như vậy đủ, bất quá lão gia tử nếu

như lời nói đã nói như vậy, hắn cũng chỉ có thể gật đầu tỏ vẻ lý giải.

Đặng Vân Lĩnh chuẩn bị cáo từ thời điểm, lão gia tử gọi lại hắn: “Nói cho phòng thu chi, trong gia tộc người, mỗi người phát một cái đại hồng bao, năm mới rồi, muốn có một cái mới diện mạo, nói cho bọn hắn biết, hết thầy cực khổ, đều sẽ đi qua!”

Đặng Vân Lĩnh yên lặng gật đầu, ly khai.

Lão gia tử lẳng lặng ngồi ở trên mặt ghế, ánh mắt thâm thúy, chẳng qua là nhìn qua, nếu so với lúc trước già nua quá nhiều, không có ai biết, vì gia tộc này, cái này Đặng gia gia chủ lão gia tử, đã nhận lấy bao nhiêu áp lực.

Bát đại gia tộc cùng Phạm Trương Lật Tam Gia quý tộc, từng bước ép sát, bọn họ mục đích thực sự, là tiêu diệt toàn bộ Đặng gia về sau, lại chia hết Đặng gia cái kia sản nghiệp khổng lồ!

Những chuyện này, lão gia tử trong nội tâm rành mạch, hắn một bên bày mưu nghĩ kế, bên kia, chỉ có thể đem tuyệt đại đa số hy vọng, đặt ở Đặng Phi trên người.

“Nghe nói đứa nhỏ này tại Tây Thù bên kia làm được cũng không tệ lắm, lão Nhị lão Tam, các ngươi thật sự chẳng trách người khác!” Đặng Văn Hiên nhẹ giọng tự nói, lập tức thở dài một tiếng, đôi mắt ở chỗ sâu trong, hiện lên một vòng đau thương.

...

Giữa trưa đêm tiếng chuông gõ vang, năm mới đến, Đặng Phi lại dài một tuổi.

Đối với tấm gương, nhìn mình trong kiếng, mày kiếm mắt sáng, thân thể trải qua cải tạo về sau, cũng đã không hề giống như trước như vậy đơn bạc.

Tam cấp Chân Nguyên Võ Thánh, tam giai Tam cấp Đấu Sư tiêu chuẩn, lại để cho Đặng Phi cảm khái ngàn vạn.

Không đến một năm trước, hắn hay (vẫn) là một cái mặc người cười nhạo Đặng gia vô năng thiếu niên, một năm sau, lại đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Đằng Phi trong nội tâm rõ ràng, mình không phải là cái gì tập võ thiên tài, có thể có thành tựu của ngày hôm nay, hoàn toàn là bởi vì cái kia vì nàng dâng ra tánh mạng nữ nhân! Nếu như không phải Lục Tử Lăng dùng Xích Huyết Giao huyết vì hắn cải biến thể chất, như vậy bây giờ Đằng Phi, như trước hay (vẫn) là cái kia bị người xem thường tiểu phế vật.

Đằng Phi hiện tại cũng biết, khi hắn cải tạo thân thể thời điểm, bởi vì Thanh Long lão tổ tồn tại, hắn đã lấy được càng nhiều nữa chỗ tốt.

Thanh Xà Vương đoạt xá bất thành, cũng chỉ có thể lại để cho Đằng Phi trở nên càng mạnh hơn nữa, như vậy nó mới có thể có thoát khỏi hy vọng. Cho nên, nếu như không có Thanh Xà Vương này độ kiếp thất bại siêu cấp ma thú trợ giúp, như vậy Đằng Phi trong thân thể, cũng không có khả năng xuất hiện cái kia bảy chỗ tự nhiên mở ra đầu mạch.

Đằng Phi đối (với) Thanh Xà Vương này ngang ngược càn rỡ xà, cũng từ lúc mới bắt đầu cảnh giác, đến bây giờ cảm kích, nếu như không có con rắn này, mình cũng căn bản chạy không khỏi Hắc Thủy Ma Cung tên kia Đấu Tôn đuổi giết. Cho dù hắn có món đó thánh binh, bằng thực lực của hắn bây giờ, cũng căn bản không cách nào sử dụng.

Chớ nói chi là thân kỳ Bát Bộ Thiên Long Quyết, cũng là Thanh Xà Vương mang cho hắn đấy.

Bát Bộ Thiên Long Quyết trong Già Lâu La quyền sách, Đằng Phi đã xem như sơ dòm con đường, tại tốc độ lên, đã cảm giữ có người khác không cách nào bằng được ưu thế.

Hiện tại Đằng Phi bắt đầu tu luyện Bát Bộ Thiên Long Quyết trong Long Chúng Thiên, đã tu luyện tới bằng gỗ làn da cảnh giới, phòng ngự năng lực xa xa mạnh hơn bình thường cùng giai võ giả.

Đây hết thấy, thoát nhìn là vận khí tốt, nhưng trên thực tế, Đằng Phi hiện tại đều không biết mình có thể sống bao lâu.

Năm năm? Hay (vẫn) là mười năm? Cho nên mỗi thời mỗi khắc, Đằng Phi đều vô cùng dốc sức liều mạng đang tu luyện, hắn trả giá mồ hôi, xa so người khác nhiều quá nhiều.

Lục Tử Lăng vì hấn cải biến thể chất thời điểm liền đã nói qua, trừ phi hấn có thể đả thông bốn mươi chín đầu đã ngoài đầu mạch, mới có thể tiêu tan diệt trừ Xích Huyết Giao huyết đối (với) thân thể của hấn ảnh hưởng, nói cách khác, tuổi thọ sẽ không vượt qua mười năm.

Đằng Phi ngay từ đầu cảm thấy cái này không có gì khó khăn, hấn đã tự nhiên mở ra bảy chỗ đầu mạch, lại có Thiên Đạo 50 đầu mạch đại pháp, hiện tại đã đả thông sáu chỗ, trong thân thể đã có được mười ba nơi đầu mạch.

Có thể Đằng Phi đã phát hiện, đầu mạch, càng về sau càng khó mở ra, tựa như hiện tại, hấn đều muốn đả thông Thiên Đạo 50 đầu mạch đại pháp trong thứ bảy chỗ đầu mạch, mãi cho đến hôm nay, cũng không thể thành công.

Luôn tại thời điểm máu chót nhất, thất bại trong gang tấc, cho nên, đều muốn toàn bộ đả thông Thiên Đạo 50 đầu mạch đại pháp trong đầu mạch, cũng là gánh nặng đường xa.

Đằng Phi than nhẹ một tiếng, ánh mắt dần dần kiên nghị đứng lên, đi qua, hấn chưa từng buông tha cho qua, như vậy hiện tại, hấn càng sẽ không buông tha cho!

Con đường trước mắt nếu như bị phá hỏng, vậy dùng sức oanh mở!

“Này, người vẫn còn lè mề cái gì? Không phải muốn tổ chức yến hội sao?” Ngoài cửa, vang lên Lăng Thi Thi thanh thúy như chim sơn ca giống như thanh âm.

Có lẽ là nghĩ thông suốt, có lẽ tâm sự không muốn bị người phát hiện, Lăng Thi Thi lại khôi phục nàng tiểu ma nữ một mặt. Tại biết rõ Đằng Phi sắp sửa tham gia Hải Uy Thành thành chủ tổ chức yến hội về sau, cũng rất tích cực giúp đỡ Đằng Phi chuẩn bị yến hội cần lễ phục, này sẽ rốt cục đưa tới.

Đằng Phi mở cửa, nhìn xem Lăng Thi Thi ôm một chồng chất hoa mỹ quần áo tiến đến, khẽ nhíu chân mày, nói ra: “Không cần những thứ này hoa mà vật không thật a?”

“Cái gì gọi là có hoa không quả?”

Lăng Thi Thi trợn nhìn Đằng Phi liếc, nói ra: “Tỷ tỷ nói cho người, ý nghĩ của người là sai lầm đấy! Người phải hiểu được,

đây là tòa thành thị này thượng lưu giai tầng người tị hội, người mặc quá tùy ý, sẽ bị người ta cười nhạo đấy.”

“Cười nhạo?” Đằng Phi tùy ý cười cười, hắn bị cười nhạo vài chục năm, cái dạng gì cười nhạo hắn không kiến thức qua? Lại nói tiếp, thật đúng là không quan tâm những cái...kia cái gọi là quý tộc cười nhạo.

“Người đừng không xem ra gì ah, ta đã nói với người, thượng lưu xã hội được chứ giả bộ cùng lễ nghi, đều cũng có chú ý đấy, người có thể bỏ qua những người kia, cũng có thể bỏ qua những cái...kia lễ nghi, thậm chí người có thể nghĩ đến, những cái...kia người dối trá, người một cước có thể đá bay một trăm...” Lăng Thi Thi một bên cầm quần áo đối với Đằng Phi khoa tay múa chân lấy, một bên trong miệng toái toái nhớ kỹ.

“Chẳng lẽ không phải sao?” Đằng Phi mặt không biểu tình nhìn xem Lăng Thi Thi.

“Đương nhiên không phải! Đầu tiên, nếu như người muốn ở chỗ này dừng chân (*có chỗ đứng để sinh sống), cho dù là tạm thời dừng chân (*có chỗ đứng để sinh sống), người cũng muốn dung nhập vào tòa thành thị này trong đi, không cần bọn hắn thích người, nhưng người không thể để cho tất cả mọi người chán ghét người!”

Lăng Thi Thi vẻ mặt lời nói thâm thúy nói: “Nói cách khác, gia tộc của người hội (sẽ) bị người xem thường, việc buôn bán của người, cũng sẽ (biết) gặp chèn ép.”

Chương 97

” Đẳng Phi như có điều suy nghĩ mà nói: “Nhưng mặt trời đỏ lại ở chỗ này ăn phải cái lỗ vốn về sau, những quý tộc kia đám bọn họ, cũng đều an tĩnh rồi.”

“Lời không thể nói như vậy, những người kia vĩnh viễn cũng sẽ không chính thức an tĩnh lại đây! Bọn hấn chẳng qua là tại chờ cơ hội...”

Lăng Thi Thi rất nghiêm túc cùng Đẳng Phi thảo luận: “Ta so người hiểu rõ hơn những quý tộc kia tham lam cùng vô sỉ, miệng của bọn hấn mặt, ta rất rõ ràng” bọn hấn chỉ biết tạm thời ngủ đông: ở ẩn, chờ người không có, hoặc là thế lực của người biến yếu thời điểm, bọn hấn lập tức sẽ như là một đám nhìn thấy máu tanh sói lang, lần nữa vây quanh...” “Điều này cùng ta dung nhập vào bọn họ trong vòng luân quần, có quan hệ gì sao?” Đẳng Phi có chút chăm chú hỏi” bởi vì hấn đối với những chuyện này, hoàn toàn chính xác không tính hiểu rõ.

“Đương nhiên là có quan hệ, quý tộc phần lớn tham lam vô sỉ, nhưng cũng không phải là tất cả mọi người là như thế này” còn người, đầu tiên muốn dung nhập vào trong hội này đi, sau đó, ở bên trong có thể tìm một ít nhìn xem thuận mắt đây, theo chân bọn họ hợp tác, cho bọn hấn lợi ích. Bởi như vậy” những cái...kia nhằm vào thế lực của người” bọn hấn sẽ có đồ kỵ sợ, mà không phải như như bây giờ, người tứ phía gây thù hằn, tất cả mọi người đối phó nảy sinh người tới, đều chút nào không kiêng sợ!”

Lăng Thi Thi nói xong, cầm lấy một kiện màu tím áo dài, tại Đẳng Phi trên người khoa tay múa chân lấy: “Ừ, tại đây kiện” người mặc lấy khẳng định rất anh tuấn, ta thân yêu đệ đệ” hiện tại, người có thể đi thay quần áo rồi!”

Đẳng Phi mặt mày ửng đỏ nhìn xem Lăng Thi Thi: “Thật sự phải thay đổi? Không có thương lượng?”

“Không có!” Lăng Thi Thi vẻ mặt kiên quyết.

Đằng Phi bị Lăng Thi Thi buộc, bắt đầu không ngừng thay đổi Lăng Thi Thi cho rằng thích hợp quần áo, thay đổi ba bốn sáo sau đó lại đổi về đệ nhất kiện màu tím áo dài, cả người bị giày vò đến muốn tan vỡ thời điểm, Lăng Thi Thi rốt cục cảm thấy thoả mãn.

“Ừ, vẫn là cái này rất lật sáng ánh mắt của ta quả nhiên rất độc đáo!” Lăng Thi Thi vẻ mặt thưởng thức nói ra.

Đằng Phi nhìn về phía Lăng Thi Thi trong ánh mắt, tràn ngập khủng bố” hẳn không rõ, một cái so với chính mình lớn hơn không được bao nhiêu bé gái xinh đẹp, là thế nào nghĩ ra như thế tra tấn người biện pháp hay sao? Ta phải không là lúc nào đắc tội nàng? Đằng Phi rất nghi hoặc.

Lăng Thi Thi mình cũng thay đổi một kiện xinh đẹp màu trắng lễ phục dạ hội, lúc đi ra, Đằng Phi trực tiếp sững sốt” thấy con mắt có chút đăm đăm. Tuy nhiên Đằng Phi biết rõ Lăng Thi Thi lớn lên rất đẹp, nhưng trước mắt xuất hiện cái này khí chất cao quý, phương hoa tuyệt đại nữ nhân hãy để cho Đằng Phi có chút thất thần.

Da thịt trắng tuyết, v ngực lễ phục dạ hội” lộ ra một mảnh kia tuyết trắng mềm mại da thịt, làm cho người ta hầu như chuyển nhìn không chuyển mắt. Cao kéo búi tóc, hoàn mỹ trứng ngỗng gương mặt lông mày kẻ đen như núi” con mắt như tinh thần,

Tú khí cái mũi, mềm mại môi anh đào... Như là từ trong tranh đi ra Tiên Tử bình thường, khí chất vô cùng cao quý, không dính nửa điểm khói lửa khí tức.

Cái này là lúc trước cái kia ăn mặc tùy ý cả ngày một bộ võ sĩ phục cưỡi rộ lên có chút xấu xa tra tấn nảy sinh người đến quả thực chính là một cái tiểu ma nữ thiếu nữ Lăng Thi Thi? Nói nàng là hoàng gia công chúa, sợ là cũng không ai sẽ phản đối a?

“Này, nhìn cái gì vậy?” Lăng Thi Thi duỗi ra tinh xảo bàn tay nhỏ bé, tại Đằng Phi trước mắt lung lay vài cái gắt giọng.

Khuôn mặt có chút phiếm hồng, hướng về phía Đằng Phi liếc mắt bộc lộ ra vài phần ma nữ tiềm chất, tiếp theo lại tự nhiên

cười nói: “Thế nào, có phải hay không phát hiện tỷ tỷ rất đẹp?”

“Đúng vậy a, rất đẹp, ta rất thích a...!” Đẳng Phi vẽ mặt chân thành nhìn xem Lăng Thi Thi, trên thực tế cái bụng đều nhanh cười phá, trải qua những ngày chung đụng này, Đẳng Phi sớm biết như vậy Lăng Thi Thi tính tình” hoàn toàn là cái loại này người lui một bước, nàng dám vào hai bước đấy. Ừ không bị nàng trêu chọc lời mà nói..., vậy cũng chỉ có thể trước trêu chọc nàng.

“...”

Lăng Thi Thi có chút không dám cùng Đẳng Phi cái kia thanh tịnh như nước ánh mắt đối mặt” trong mắt hiện lên một vòng bối rối, lập tức hừ một tiếng, nói ra: “Tiểu thí hài, dám chiếm tỷ tỷ tiện nghi, xem đã lần ta không thu thập người!”

“Còn có lần sau?” Đẳng Phi rất kinh ngạc.

“Muốn ăn đòn có phải không?” Lăng Thi Thi một nhe răng, giờ lên tú khí nắm tay nhỏ, nhìn xem chạy trốn chết Đẳng Phi” Lăng Thi Thi trong mắt hiện lên một vòng vui vẻ vui vẻ.

Lăng Thiên Vũ không có đi tham gia trận này yến hội, thân phận của hắn” vẫn còn có chút vô cùng miễn cưỡng, không dám cam đoan Hải Uy thành nhất định không ai có thể nhận ra hắn, vẫn là ít xuất hiện một ít tương đối khá.

Phúc bá cùng Tùng bá cũng tạm thời để ở nhà, hôm nay là năm mới dạ yến, lại là tại phủ thành chủ” không có nguy hiểm gì.

Đẳng Phi cùng Lăng Thi Thi hai người, ngồi xe ngựa, tiến về trước phủ thành chủ.

Hải Uy thành phủ thành chủ, đã có mấy trăm năm lịch sử, khí độ trang nghiêm, khí thế hùng vĩ, mỗi lần một khối pha tạp tường gạch đều tựa hồ cất dấu một đoạn câu chuyện. Tường viện chừng hai trượng rất cao, cao lớn cửa chính thượng” treo lấy một khối bảng hiệu to tướng, lên lớp giảng bài “Triệu phủ” hai cái chữ to, chữ viết cứng cáp cổ sơ, hiển nhiên xuất từ đại gia số lượng. Cửa ra vào, giờ phút này ngựa xe như nước” Hải Uy trong thành người có thân phận” hầu như tất cả đều đến nơi này.

Mang theo Đẳng gia tiêu chí xe ngựa đã đến thời điểm, vẫn là đưa tới một số người chú ý.

“Đẳng gia xe ngựa, bọn hắc cũng coi như quý tộc sao?” Một người tướng mạo anh tuấn, vẻ mặt cao ngạo người trẻ tuổi khinh miệt nhìn thoáng qua Đẳng gia xe ngựa, liền quay đầu đi chỗ khác, đối với bên người một cái xinh đẹp nữ hài nói ra.

Bên cạnh có người nói nói: “Đẳng gia gần nhất tại Hải Uy thành danh tiếng đang sức lực, mà ngay cả mặt trời đỏ sẽ đều trông tại trên tay của bọn hắc, nghe nói lúc trước Đẳng gia chi nhánh, cũng là bị cái này Đẳng Phi cho đuổi ra Hải Uy thành đấy, hắc có thể tới, cũng không kỳ quái.”

“Sự kiện kia” nghe nói Hạ Hầu Tử tước cùng thành chủ đại nhân, cũng có tham dự... ..” Có người nhỏ giọng nói ra.

Cao ngạo người trẻ tuổi lộ ra một cái khinh thường dáng tươi cười: “Đồn đại hơn phân nửa không thật, muốn ta xem, bất quá là một cái ý vào phụ thân ban cho hạng người vô năng mà thôi, ta nghe nói mặt trời đỏ sẽ không phải thua bởi trong tay của hắc, đúng thua bởi hai cái thần bí cao thủ trên tay!”

“Bất kể thế nào nói, Đẳng gia tại Hải Uy thành, cũng không tính là hạng người vô danh rồi.”

Tại mọi người trong tiếng nghị luận, Đẳng Phi cùng Lăng Thi Thi xuống xe ngựa, Lăng Thi Thi mỹ mạo, lập tức khiến cho một hồi kinh hô.

Lăng Thi Thi như một cao ngạo tiểu công chúa” hoàn toàn đã không có Đẳng Phi trước mặt tiểu ma nữ hình tượng, vẻ mặt lạnh nhạt cao quý, kéo Đẳng Phi cánh tay” nhẹ nhàng bước liên tục” chân thành đi tới.

“Cô gái này giật mình tử là ai? Thật đẹp!” Có người thấp giọng tán thưởng.

“Thật sự là nhân gian tuyệt sắc, ai vậy gia nữ nhi? Ta cho tới bây giờ chưa thấy qua!”

“Thiếu niên kia chính là Đẳng Phi sao? Bộ đáng ngược lại là anh tuấn vô cùng!”

Hai người vừa ra hiện tại phủ thành chủ cửa ra vào, lập tức thành lao tiêu điểm, rất nhiều người đều dưới đáy lòng kinh

hồ: tốt một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ!

Không biết nhiều ít Hải Uy thành tuổi trẻ tuần tài, bị Lăng Thi Thi mỹ mạo hấp dẫn, tim đập nhanh hơn, ánh mắt kìm lòng không được theo Lăng Thi Thi thân ảnh di động.

Vừa mới đã cười nhạo Đằng Phi cái kia năm nay khinh quý tộc, giờ phút này cũng hoàn toàn quên chính mình vừa mới đã từng nói qua cái gì, một đôi mắt” gắt gao chăm chăm vào Lăng Thi Thi làm cho, ngẫu nhiên quét về phía Đằng Phi trong ánh mắt, tràn đầy ghen ghét.

“Một cái nông dân, dựa vào cái gì có thể mang theo xinh đẹp như vậy nữ nhân?” Tuổi trẻ quý tộc oán hận nghĩ đến.

Lúc này thời điểm, trong thành chủ phủ bỗng nhiên truyền đến một tiếng cười mở tiếng cười: “Thế nhưng là Đằng Phi công tử đã đến?”

Theo thanh âm này, từ bên trong đi ra một đám người” sao quanh trắng sáng giống như cầm giữ đám lấy lúc phong một cái thân hình cao lớn trung niên nhân. Trung niên nhân này vẻ mặt khí phách, ánh mắt thâm thúy” mũi ưng” trên mặt góc cạnh rõ ràng, như đao gọt giống như.

“Thiên, đúng thành chủ đại nhân!”

Là (vâng, đúng) triệu Amber tước, ta không có nhìn lầm a, đường đường thành chủ đại nhân, vậy mà tự mình ra nghênh tiếp hân...”

“Tiểu tử này thân phận gì? Vậy mà có thể làm cho thành chủ đại nhân tự mình ra đón... ..”

Mọi người kinh ngạc vạn phần, sau đó nhìn thành chủ triệu Amber tước bước đi đi ra.

“Gặp qua thành chủ đại nhân!”

“Gặp qua bá tước đại nhân!”

“Cho thành chủ đại nhân vãn an!”

Phủ thành chủ cửa người nhao nhao tiến lên vãn an, triệu an về mặt nghiêm túc” hướng về phía những người kia nhàn nhạt gật đầu, những người kia biểu lộ tựa như cùng ăn giống như mặt đường vui vẻ.

Triệu an vài bước đi vào Đằng Phi bên cạnh, nở nụ cười giữ chặt Đằng Phi tay, vô cùng thân mật cười nói: “1 đã sớm muốn gặp ngươi một mặt, phụ thân ngươi Đằng Vân Chí là chân chính anh hùng nhân vật, ta rất bội phục! Đằng Phi công thiếu niên anh hùng, đến, nhanh bên trong mời!” Một màn này, càng làm cho rất nhiều người cảm thấy rung động” nhất là lúc trước đối với Đằng gia có địch ý những người kia, nhìn về phía Đằng Phi ánh mắt, càng là kinh nghi bất định.

Hải Uy thành thành chủ triệu an” đó là đế quốc bá tước a...! Cho dù không phải thừa kế, đó cũng là chính thức quý tộc, luôn luôn ru rú trong nhà, nhìn thấy bất luận kẻ nào đều thập phần bình thản, đem rụt rè cùng cao quý dẫn đo được dày công tôi luyện.

Có ai gặp qua hẳn đối với một người như thế thân mật qua? Thực tế người này vẫn là một thiếu niên người, cho dù Đằng gia rất giàu có, có thể ở đây những thứ này hào phú quý tộc, lại có cái nào là người nghèo?

Mọi người đều đoán không ra thành chủ đại nhân vì cái gì đối với Đằng Phi như thế thân mật, rất nhiều đạo hàm mộ ghen ghét ánh mắt, rơi xuống Đằng Phi bóng lưng thượng.

Đằng Phi đối với cái này lần đầu gặp mặt thành chủ đại nhân nhiệt tình như vậy, trong nội tâm cũng rất kinh ngạc, hẳn không có bất kỳ được sủng ái mà lo sợ cảm giác, phụ thân của hắn, cùng vị này thành chủ đại nhân, khẳng định không có gì giao tình” nói cách khác” trần phương đám người đã sớm tự nói với mình rồi.

Mà chính hắn, từ khi đi vào Hải Uy thành, tựa hồ cũng không có làm ra cái gì thiên đại công hiến, có thể làm cho vị này thành chủ như thế thân mật đối đãi. Ngay tại Đằng Phi trong nội tâm nghi hoặc thời điểm, bên tai truyền đến thành chủ triệu an rất nhẹ thanh âm.

“Ha ha, ngươi không cần kinh ngạc, ta cùng với Hạ Hầu Tử tước, đều là Đại hoàng tử một hệ.”

Đằng Phi cả kinh, không khỏi nhìn thoáng qua triệu an, đã thấy vị này thành chủ đại nhân nhìn không chớp mắt, trên mặt đáng tươi cười đi lên phía trước lấy.

“Lão Hồ Ly!” Đẳng Phi trong nội tâm mắng một câu, nhớ tới hoa lan bên ngoài trấn từng gặp được qua chính là cái kia khí chất cao quý xuất chúng thanh niên” trong lòng tự nhủ: chẳng lẽ hẳn là Huyền Vũ hoàng triều Đại hoàng tử?

Phủ thành chủ yến hội đại sảnh, thập phần lớn lớn, người bên trong lưu như dật, ăn mặc đẹp đẽ quý giá trang phục Hải Uy trên thành lưu nhân sĩ mặc lẫn trong đó, các loại tinh xảo mỹ thực điểm tâm khắp nơi bày đặt, bồi bàn cùng thị nữ trong tay khay ở bên trong bưng rượu ngon, còn có nhạc sĩ đang diễn tấu lấy duyên dáng âm nhạc, cấu thành một bức vui sướng hình ảnh.

Triệu an tự mình đem Đẳng Phi tiếp sau khi đi vào, khiến cho Đẳng Phi [tự] từ hoạt động, trước khi đi nhìn xem Đẳng Phi ý vị thâm trường cười: “Phi công tử” cái này tiệc trong hội, đều là Hải Uy thành thượng lưu xã hội nhân sĩ, nhiều kết giao một ít, đối với chính người cũng mới có lợi, bản thành chủ hi vọng trong tương lai thời gian, có thể cùng phi công tử chân thành hợp tác, tổng cộng chế mỹ hảo tương lai!”

Chương 98

Đặng Phi gật gật đầu, không nói thêm gì, trên thực tế, hắn đã ở tiêu hóa lấy Triệu An thành chủ lời nói này.

Bên người một mực trầm mặc Lăng Thi Thi bỗng nhiên nhẹ nói nói: “Hắn đây là đang lôi kéo ngươi, hắn biết rõ Hồng Nhật Hội là Tứ Hoàng Tử thế lực, mà ngươi cùng Tứ Hoàng Tử không hòa thuận hắn đây là đang hướng ngươi lấy lòng.”

Đặng Phi gật gật đầu, nhẹ nói nói: “Ta cũng không muốn tham dự đến Huyền Vũ Hoàng Triều các hoàng tử trong sự tình đi, cũng sẽ không đầu nhập vào bọn hắn thế lực, ta chỉ là một cây không ngừng cỏ dại.”

Lăng Thi Thi che miệng cười khẽ: “Ta ngược lại là hy vọng ngươi có thể tham dự vào, nếu có thể đem Huyền Vũ Hoàng Triều tầng trên khiến cho rối loạn, cái kia công lao của ngươi có thể to lắm!”

Đặng Phi liếc mắt, trong lòng tự nhủ cái này tiểu ma nữ cũng không phải cái gì cũng đều không hiểu a..., quân đội bối cảnh xuất thân người chính là bất đồng, hiện tại đã biết rõ vì Huyền Vũ Hoàng Triều, vì phụ thân của mình phân ưu.

Bất quá, điều này cùng ta có quan hệ gì?

“Đi, chúng ta ăn cái gì đi, một ngày không sao cả ăn cơm, nơi đây mỹ thực tựa hồ cũng không tệ lắm.”

Đặng Phi không muốn bàn lại luận chính sự, chuẩn bị lôi kéo Lăng Thi Thi đi tìm chút:điểm Tâm Nghi điểm tâm nhét đầy cái bao tử.

Lúc này thời điểm, bên người cách đó không xa bỗng nhiên truyền đến “Xùy~~” một tiếng cười lạnh, đồng thời một cái làm cho người ta phản cảm thanh âm vang lên: “Thật đúng là cái không kiến thức nông dân, chạy đến nơi đây đến hỗn [lăn lộn] ăn hỗn hợp, cũng không chê mất mặt?”

Đặng Phi hơi khẽ cau mày, nhìn về phía nói chuyện người nọ, là một người tướng mạo rất thiếu nữ xinh đẹp, mười bảy mười tám tuổi bộ dạng, ăn mặc một thân đồ tươi váy dài, bờ môi rất mỏng, một đôi mắt mang theo oán hận hào quang, đang lạnh lùng nhìn xem Đặng Phi, cũng không biết có bao nhiêu cừu hận, lại để cho như vậy một cái thiếu nữ tại loại trường hợp này ở trước mặt nhục nhã Đặng Phi.

Lăng Thi Thi sắc mặt phát lạnh, từ nhỏ đến lớn, nàng còn chưa bao giờ bị người như thế nhục nhã qua, nếu như nơi đây không phải Huyền Vũ Hoàng Triều, bên người không có Đặng Phi, nàng chỉ sợ đã phát tác.

Thiếu nữ này bên cạnh, là một cái mười tám mười chín tuổi người trẻ tuổi, ăn mặc một thân trắng nõn không vết trường bào, đầu đội bó phát kim quan, kim quan phía trên tạo hình lấy tinh xảo phi hạc, một cái màu xanh ngọc dây lưng lụa thắt ở bên hông, dưới xương sườn treo một thanh cực kỳ hoa mỹ trường kiếm, trong tay nắm lấy một cái chiết phiến.

Người trẻ tuổi kia sinh cũng thập phần anh tuấn, chính là vành mắt có chút biến thành màu đen, nhìn qua đến như là Túng Dục quá độ biểu hiện, giờ phút này đang chăm chăm vào Lăng Thi Thi, hai mắt đăm đăm, nước miếng hầu như đều muốn lưu lại, trong mắt tràn ngập dâm tà ánh mắt.

Cái kia quần đỏ thiếu nữ lập tức có chút bất mãn, dùng sức lắc người trẻ tuổi kia cánh tay, dịu dàng nói: “Một đôi kết nối với lưu yến hội đều không có tham gia qua nông dân, có cái gì tốt xem đây, chúng ta đi thôi...”

Người trẻ tuổi không để ý đến bên người quần đỏ thiếu nữ, mà là đi vài bước, đi vào Lăng Thi Thi trước mặt, lộ ra một cái mỉm cười, nói ra: “Vị tiểu thư xinh đẹp này, ta là Giang Hàn nam tước, có thể có hạnh với ngươi làm người bằng hữu sao?”

“Không thể!”

Lăng Thi Thi nhíu lại đôi mi thanh tú, thập phần lạnh lùng nói một câu, sau đó xoay người, đối (với) Đặng Phi nói ra: “Chúng ta qua bên kia a.”

Đặng Phi gật gật đầu, hắn cũng lười cùng thiếu nữ này không chấp nhận, loại nữ hài tử này, cùng Thác Bạt Mẫn Hồng hầu

như thuộc về một loại người, đều là chân chính quần áo lụa là, có trời mới biết nàng vì cái gì như thế thù hận chính mình, chẳng lẽ là Đổng Kiêu bằng hữu? Hay (vẫn) là Đổng Phi* nữ nhân?

Đổng Phi lắc đầu, không muốn suy nghĩ loại chuyện này, hẳn không sợ uy hiếp không sợ khiêu chiến, nhưng hẳn không thích phiền toái.

Bất quá Đổng Phi cùng Lăng Thi Thi không muốn gây chuyện, không có nghĩa là đối phương cũng là nghĩ như vậy đây, cái này gọi Giang Hàn nam tước cười lạnh ngăn cản Đổng Phi cùng Lăng Thi Thi.

Đổng Phi mày nhíu lại nhanh, thân nhiên nói: “Mở ra.”

“Ha ha, tiểu tử, tại đây Hải Uy Thành ngươi là người thứ nhất dám cùng ta nói như vậy người.” Giang Hàn cười lạnh một tiếng, sau đó hướng về phía Lăng Thi Thi giương lên cái cằm: “Đem nàng lưu lại, ngươi rút!”

BA~!

Một tiếng thanh thúy cái tát, tại đây tràn ngập ồn ào náo động yên hội trong đại sảnh, bỗng nhiên vang lên.

Nguyên vốn không có chú ý tới bên này người, nhao nhao hướng bọn hắn bên này xem ra.

Giang Hàn lấy tay bịt mắt, trong mắt tràn ngập bất khả tư nghị nhìn trước mắt cái này tinh xảo thiếu nữ xinh đẹp, vô cùng tức giận nói: “Ngươi... Ngươi dám đánh ta?”

Động thủ không phải Đổng Phi, mà là Lăng Thi Thi. Đổng Phi muốn động thủ kia mà, nhưng không có nhanh hơn giận dữ Lăng Thi Thi.

Giang Hàn bên cạnh cái kia quần đỏ thiếu nữ lập tức phát ra một tiếng thét lên: “Ngươi cái này thói muội tử, ngươi dám...”

BA~!

Quần đỏ thiếu nữ tiếng nói lúa rơi, lại là một cái vang dội cái tát, hung hăng quất vào trên mặt của nàng, đồng thời, vang lên Lăng Thi Thi âm thanh lạnh như băng: “Phụ huynh của ngươi, không có dạy ngươi nói như thế nào tiếng người sao? Vừa

mới không với người không chấp nhận, người thật đúng là cho là chúng ta sợ người? Không có chút nào giáo dục đồ vật!”

Ô...ô...ô...n...g!

Toàn bộ yến hội trong đại sảnh, một mảnh xôn xao, chẳng ai ngờ rằng, tại đây tràn ngập tường hòa bầu không khí năm mới dạ yến lên, vậy mà có thể chứng kiến như thế sức lực bạo đặc sắc một màn, quả thực quá quá ấn.

Làm:lúc bọn hạ nhân theo bốn phía hướng phía bên này xúm lại tới, đại đa số người trên mặt đều mang theo nhìn có chút hả hê biểu lộ, chỉ có số ít mấy cái, mặt như sương lạnh, vẻ mặt lạnh như băng, trong mắt tràn đầy phần nộ, hướng bên này bước nhanh đi tới.

Giang Hàn hầu như đều muốn điên rồi, hấn như thế nào đều không thể tưởng được, hai cái này hấn cho tới bây giờ chưa thấy qua nam nữ, cũng dám tại Phủ Thành chủ năm mới trên yến hội động thủ đánh người, đánh xong còn chút:điểm cổ ky đều không có.”

“Lớn mật, người nào dám ở trên yến hội nháo sự!” Trong đám người truyền đến một tiếng giận dữ mắng mỗ, một cái quần áo hoa lệ trung niên nhân đi lên trước đến.

Bên cạnh hấn còn có một toàn thân phục trang đẹp đẽ trung niên phu nhân, vài bước đi vào Giang Hàn trước mặt, kéo ra Giang Hàn bùm mặt tay, trông thấy cái kia một đạo đồ tươi bàn tay ấn, lập tức phát điên thét to: “Hơi quá đáng, ở đâu ra cuồng đồ, dám ầu đả đế quốc quý tộc, con của ta thế nhưng là có nam tước thân phận quý tộc! Ầu đả quý tộc, tội đáng chết vạn lần! Thành chủ đại nhân đâu này? Còn không lập tức làm cho người ta đem hai tên hung đồ này nắm bắt!”

Cái kia quần áo hoa lệ trung niên nhân cũng là vẻ mặt âm trầm, lạnh lùng nhìn xem Đằng Phi cùng Lăng Thi Thi, bất quá hấn cũng không có mở miệng nói chuyện, bởi vì hấn lúc trước tận mắt nhìn thấy là thành chủ tự mình đi ra ngoài, đem hai người này cho nghênh đón vào, tuy nhiên không rõ lắm thân phận của hai người này, nhưng có thể làm cho thành chủ tự mình đi ra ngoài nghênh đón, hiển nhiên không hợp là người bình thường.

Bất quá hẳn cũng không có ngăn cản trung niên phu nhân cử động, bất kể thế nào nói, tại năm mới trên yến hội, đang tại phần đông Hải Uy Thành thượng lưu giai tầng mặt, ầu ả một cái có tước vị quý tộc, đều hơi quá đáng. Hẳn muốn xem thành chủ hội (sẽ) xử lý như thế nào chuyện này.

Lăng Thi Thi đánh xong người về sau, cũng có chút hối hận, nàng không phải sợ bị trả thù, mà là sợ cho Đằng Phi mang đến phiền toái, nàng có thể vừa đi chi, có thể Đằng Phi lại không thể, Hải Uy Thành nơi đây, là Đằng Phi căn cơ chỗ. Nhìn về phía Đằng Phi trong ánh mắt, cũng mang theo vài phần áy náy.

Đằng Phi hướng về phía Lăng Thi Thi mỉm cười, nói ra: “Đánh thì tốt hơn.”

“Cái gì? Người cái này nông dân, thật không ngờ kiêu ngạo, nếu như người không có thân phận quý tộc, người tự đợi đến bên trên đài hành hình a!” Trung niên phu nhân thốt nhiên phu phần nộ, chỉ vào Đằng Phi chửi âm lên, bén nhọn thanh âm, hầu như có thể lật tung yến hội đại sảnh phòng che.

Trung niên nam nhân trên mặt cũng có chút không nhịn được, trầm giọng nói ra: “Người trẻ tuổi, người hơi quá đáng, mặc kệ người có lý do gì, nhưng ầu ả một vị có tước vị trong người quý tộc người đều là sai rồi!”

“Người là ta đánh chính là, các người ít hướng trên thân người khác kéo!” Lăng Thi Thi lạnh lùng nói ra.

“Người làm:lúc sẽ bỏ qua người sao?” Trung niên phu nhân dùng tay chỉ Lăng Thi Thi, vẻ mặt dữ tợn, hoàn toàn không có chút nào phu nhân phong độ.

“Lại dùng tay chỉ ta, ta liền tách ra đoạn ngón tay của người!” Lăng Thi Thi tiến lên một bước, thanh âm lạnh như băng nói.

Trung niên mỹ phụ trong mắt hiện lên một vòng sợ hãi, lui về phía sau hai bước, lập tức sắc lệ từ trong góc la lớn: “Thành chủ, thành chủ đại nhân, nơi này có người hành hung, đây rốt cuộc là năm mới dạ yến còn là cái gì?”

“Đủ rồi!” Một tiếng trầm thấp gào to, theo đám người truyền ra bên ngoài đền, những thứ này người xem náo nhiệt nhóm:đám bọn họ tự động tách ra một con đường, thành chủ

Triệu An từ bên ngoài chậm rãi đi tới, nhìn xem trung niên phu nhân lạnh lùng nói: “Còn không biết xấu hổ tự xưng quý tộc, xem xem các ngươi người một nhà biểu hiện, quả thực chính là tự cấp quý tộc bôi đen!”

Nói qua, dùng tay chỉ Giang Hàn, trầm mặt đối (với) trung niên phu nhân nói ra: “Đằng Phi công tử, là khách quý của ta, người ở chỗ này đều trông thấy là ta tự mình đem hắc nghênh đón vào, vị tiểu thư này, là hắc bạn gái, con của người lại ba dây dưa, thậm chí còn vận dụng uy hiếp thủ đoạn, Giang Lộ Tử tức, đi qua ta còn chưa bao giờ phát hiện, người nuôi như vậy một cái hảo nhi tử a...!”

Giang Hàn ngây ra như phỗng đứng ở nơi đó, khóe miệng kịch liệt co quắp, ánh mắt nhìn không được nhìn về phía cha mẹ của mình, lộ ra xin giúp đỡ hào quang. Đằng Phi cường đại trở lại, hắc cũng không sợ, có thể bây giờ nói chuyện đây, là thành chủ đại nhân!

Bên kia trung niên nam nhân vừa muốn mở miệng nói chuyện, Triệu An khoát tay chặn lại, chưa cho hắc cơ hội nói chuyện: “Giang Lộ Tử tức, ngươi không cần nói chuyện, nhà của ngươi giáo rất tốt a...! Sinh ra như vậy một cái hảo nhi tử, phu nhân của ngươi tại cửa ta trên yến hội khóc lóc om sòm giương oai, ngươi cũng có thể làm như không nhìn thấy, ngươi còn không biết xấu hổ ở chỗ này tiếp tục đối đãi:đợi xuống dưới sao?”

“Thành chủ đại nhân, ngài cái này có chút quá mức a? Có phải hay không một điểm chỗ trống đều không có ý định lưu lại?” Giang Lộ Tử tức mặt đỏ lên, hít sâu một hơi, nhìn xem thành chủ Triệu An chậm rãi nói ra.

Triệu An cau mày, không có chút nào hồi hận biểu lộ, thản nhiên nói: “Cả trận yến hội, bị các ngươi một nhà cho đảo loạn, ngươi cảm thấy, ngươi còn thích hợp tiếp tục lưu lại nơi đây?”

“Tốt, không thể thừa kế bá tức đại nhân, chuyện này, ta nhớ kỹ rồi!” Giang Lộ trầm giọng nói ra, sau đó nhìn thê tử của mình cùng nhi tử, lạnh lùng quát: “Còn không đi, còn muốn tiếp tục ở đây ở bên trong mất mặt sau?”

Giang Hàn cùng trung niên mỹ phụ cùng với cái kia quần đở thiếu nữ tất cả đều như là chó nhà có tang bình thường hốt hoảng rời đi, Giang Hàn đi tới cửa, quay đầu lại, nhìn về phía Đằng Phi trong ánh mắt, tràn đầy oán độc.

Thành chủ Triệu An thanh âm bình tĩnh truyền khắp toàn bộ yến hội đại sảnh: “Không thể thừa kế? Giang Lộ Tử tức, lời nói, không chỉ nói được quá vẹn toàn.”

Giang Lộ Tử tức bước chân có chút dừng lại, lại không quay đầu lại, nổi giận hùng hùng đi ra ngoài.

Toàn bộ yến hội đại sảnh, giờ phút này một mảnh tĩnh mịch!

Tất cả mọi người trong nội tâm đều tại phỏng đoán thành chủ Triệu An câu nói sau cùng, nhìn về phía Triệu An ánh mắt, cũng tràn đầy kinh nghi bất định. Thành chủ những lời này, đến cùng có ý tứ gì? Chẳng lẽ hắn có hi vọng đạt được thừa kế thân phận quý tộc? Nói như vậy, cần phải cải biến thoág một phát đối đãi thái độ của hắn rồi.

Chương 99: Nổi danh

Chương 99: Nổi danh

Triệu An không thèm nhìn Tử tước Giang Lộ xanh mặt đi ra, đi tới chỗ Đăng Phi, xin lỗi nói:

- Đăng Phi công tử, thật ngại quá, chiêu đãi không chu toàn, mời công tử thứ lỗi.

Lúc này Đăng Phi càng thêm khẳng định hoàng tử từng mời gọi mình, chính là Đại hoàng tử Hoàng triều Huyền Vũ. Không phải thế, vị thành chủ đại nhân tước vị Bá tước này sẽ không thể khách khí với mình như vậy.

- Không sao, làm thêm phiền tới thành chủ đại nhân, khiến ngài chê cười rồi. Đăng Phi cười khẽ.

- Không có gì, có mấy người ý vào thân phận địa vị cao quý của mình liền coi trời bằng vung, không thèm nhìn tới ai. Cho bọn họ chút bài học, cũng có thể làm bọn họ tỉnh táo lại, biết mình là ai.

Triệu An nhàn nhạt nói xong, sau đó nói với Đăng Phi:

- Đăng công tử không cần không chấp nhận với bọn họ, cứ quên chuyện này đi, đêm nay cứ chơi vui vẻ là được!

Nói xong, Triệu An lại dẫn đoàn người rời đi, chẳng qua lúc này đã không còn ai trong đại sảnh yến hội dám coi thường Đăng Phi!

Tử tước Giang Lộ, tuy rằng gia tộc của hắn không thể sánh với gia tộc Tử tước Hạ Hầu Đỉnh, nhưng cũng là quý tộc thừa kế lâu năm của đế quốc, luận thế lực thì mạnh hơn phủ thành chủ không thể thừa kế.

Mà hôm nay Triệu An lại vì một tiểu tử đến từ Đông Phương, không tiếc đắc tội Tử tước Giang Lộ, thậm chí đuổi bọn họ khỏi phủ thành chủ, điều này làm cho mọi người chấn động.

Quý tộc lâu năm, bình thường có thể không hiện bóng dáng, nhưng đến thời điểm mấu chốt, bọn họ có thể bày ra thực lực rất kinh người.

Giang gia tuyệt đối có máu mặt ở Hải Uy Thành, hôm nay bị thiệt vì Đằng Phi, tuy rằng không tổn thất gì, nhưng mà thể diện... thiệt lớn rồi.

Lúc này, ngoài cửa truyền đến tiếng hô to: - Tử tước Hạ Hầu đến!

Theo tiếng hô, Hạ Hầu Đình từ bên ngoài vào, vẻ mặt tươi cười bắt chuyện với mọi người, nhìn thấy Đằng Phi liền tươi cười vui vẻ, trực tiếp tiến tới, hiền lành nhìn Đằng Phi: - Thì ra người cũng đến đây, ta còn vừa đến quý phi, chuẩn bị đi cùng người nữa.

Những lời của Hạ Hầu Đình, như hòn đá lớn ném vào hồ nước còn chưa bình lặng, lại gây ra trận sóng lớn hơn.

Đúng là một sóng chưa xong, sóng sau lại đến!

Hôm nay người có thể đến tham gia yến hội đều là người có máu mặt ở Hải Uy Thành, ngành nghề nào cũng có, đa số đều là quý tộc đế quốc.

Cũng không phải mọi người đều quen biết Đằng Phi, biết được lại lịch của hắn. Lúc này thấy hai đại đầu sỏ Hải Uy Thành, thành chủ cùng Tử tước Hạ Hầu Đình lại đều thân thiết với thiếu niên này, đều hết sức kinh ngạc, không nhận được bắt đầu dò hỏi thân phận Đằng Phi.

Khi biết được thiếu niên này chính là con trai của Đằng tam gia năm đó, rất nhiều người nhìn về phía Đằng Phi, trong ánh mắt tràn ngập khiếp sợ.

Không ai ngờ tới, Tam gia Đằng gia năm đó tung hoành Hải Uy Thành, lại có đứa con trai vĩ đại như vậy!

Xem ra, tương lai Hải Uy Thành này sẽ không còn bình tĩnh nữa!

Trong thời gian tiếp theo, bắt đầu nhiều người tới kết giao với Đằng Phi, khiến cho nguyện vọng muốn ăn gì đó của Đằng Phi cùng Lăng Thi Thi hoàn toàn thất bại.

Đặng Phi không thể không dẫn Lăng Thi Thi cùng nói những lời dối trá, ứng phó những giai tầng thượng lưu Hải Uy Thành này.

So sánh lại, Lăng Thi Thi có vẻ thành thạo hơn, từng lời nói nụ cười của nàng đều rất khéo, dù cho thầy dạy lễ nghi nghiêm khắc nhất cũng đừng mơ moi ra một chút xúu lỗi nào.

Nào còn có thể nhìn ra vẻ hung dữ hờ chút là ra tay đánh người chứ? Đặng Phi vừa cười dối trá, trong lòng vừa nghĩ: trong sách nói đúng, phụ nữ là sinh vật phức tạp nhất trên đời này.

. - Đặng công tử, ta là hội trưởng công hội thợ rèn ở Hải Uy Thành, phẩm chất vũ khí sản xuất từ nhà Đặng công tử rất tốt, có hứng thú trở thành gia tộc đại diện cho Công hội thợ rèn hay không?

Một lão già béo ục ịch, đầu lưa thưa mấy sợi tóc chen vào đám người, cười hì hì nói với Đặng Phi.

Những người xung quanh đều rất tôn kính lão già béo này, trong ánh mắt nhìn về phía Đặng Phi cũng tràn ngập hâm mộ.

Trở thành gia tộc đại diện cho công hội thợ rèn đó, vậy thì làm ăn sẽ tốt hơn ba phần! Đó là con số rất dụ người, lập tức có không ít các quý tộc trong nhà làm mối mua bán vũ khí liền đỏ cả mắt.

Giật mình nhìn về phía Đặng Phi, thầm nghĩ rốt cuộc người này có lại lịch gì? Đáng để hội trưởng đại nhân công hội thợ rèn bình thường luôn trích thượng, bây giờ lại chủ động tỏ ý tốt?

Chẳng lẽ vì chuyện hôm nay? Nhưng lão già béo ú này bình thường còn không thèm liếc tới chủ đại nhân!

Dựa vào cây chùy sắt, mạnh mẽ đập ra thân phận quý tộc Tử tước thừa kế!

Người như vậy, cũng sẽ vì mục đích gì đó, đi nịnh bợ Đặng Phi?

Đặng Phi cũng mờ mịt, hẳn thật sự không biết lão già béo này, cũng không thể tìm được chút xúu giá trị gì để đối phương đầu tư.

Đúng thế, hắc có Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch Đại Pháp, hắc có Bát Bộ Thiên Long Quyết, hắc có Thánh khí Phượng Hoàng Kiếm... Những những thứ này đều là thứ không thể bại lộ được!

Đó đều là bí mật lớn nhất của hắc, như vậy đôi phương càng không thể biết.

Đăng Phi đang mơ hồ khó hiểu, Lăng Thi Thi lại phản ứng rất nhanh, lập tức mỉm cười ngọt ngào, gật đầu nói:

- Được, đương nhiên là được, còn không biết ngài... phải xưng hô thế nào đây?

- Ha ha, tiểu cô nương xinh đẹp, cứ gọi ta Ai Lý thúc thúc là được.

Lão già béo ú kia cười hì hì nhìn Lăng Thi Thi, lại nhìn Đăng Phi, miệng khen ngợi:

- Đúng là xứng đôi mà!

Lăng Thi Thi mặt cười ửng đỏ, sáng giọng: - Ai Lý thúc thúc này, ngài nói gì vậy, ta là tỷ tỷ hắc!

- Hắc hắc, tỷ tỷ càng tốt, biết thương người.. Lão già béo vượt mấy cọng tóc ít ỏi, sau đó trừng Đăng Phi: - Tiểu tử kia, có thời gian thì đi chỗ ta ngồi chơi!

Xong rồi cũng không nói gì nữa, cầm ly rượu trên khay của người hầu đi ngang qua, nói với Đăng Phi một tiếng liền bước đi.

Đến bây giờ Đăng Phi vẫn còn hồ đồ, nhìn bóng dáng lão già béo kia, vẻ mặt khó hiểu. Lăng Thi Thi ở bên cạnh nói nhỏ:

- Đồ ngốc, hắc bảo người đi chỗ hắc ngồi, người đi là được, ở đây nhiều người lắm mắt, tự nhiên không tiện nói chuyện!

Đăng Phi bừng tỉnh hiểu ra, nhìn Lăng Thi Thi: - Cô thật là biết nhiều quá!

Lăng Thi Thi bĩu môi, lẩm bẩm: - Bây giờ biết chỗ tốt có tỷ tỷ rồi chứ?

Theo Triệu An, Tử tước Hạ Hầu cùng Ai Lý hội trưởng Công hội thợ rèn Hải Uy Thành cùng tỏ vẻ thân cận Đăng Phi, người tới gần Đăng Phi ngày càng nhiều, làm cho Đăng Phi có cảm

giác đối phó không ỏi. Nếu không có Lăng Thi Thi ở bên cạnh, chỉ sợ Đằng Phi đã sớm chạy trốn chết.

Cho dù hắn đã 14 tuổi, hắn vẫn chỉ là thiếu niên không có bao nhiêu từng trải, không phải cái gì cũng biết.

- Chào Đằng công tử, ta là chủ hiệu thuốc Diệu Thủ Hồi Xuân ở bắc thành, ta muốn bàn chuyện hợp tác với Đằng công tử....

- Đằng công tử, ta là chủ cửa tiệm vũ khí Vô Kiến Bất Tội...

- Chào Đằng công tử... - Đằng công tử....

Đêm yến tiệc năm mới này, gần như trở thành yến hội chiêu đãi của riêng Đằng Phi. Cả buổi tối này, Đằng Phi hoàn toàn trở thành nhân vật chính:

Nhưng mãi cho đến khi yến hội kết thúc, Đằng Phi cũng không hiểu được rất cuộc là thế nào. Vốn Hải Uy Thành không chào đón Đằng Phi, tại sao giữa một đêm trở nên nóng phỏng tay như thế?

Chẳng những Đằng Phi không rõ mọi chuyện, rất nhiều quý tộc đang nhắm vào kinh doanh của Đằng Phi cũng cảm thấy khó hiểu.

Tuy nhiên luôn có người cố ý, bọn họ biết được càng nhiều hơn.

- Các ngươi biết cái gì, hai Đại Đẩu Sư phó hội trưởng Hồng Nhật Hội, huynh đệ Đông Dũng và Đông Bằng kia không phải chết trong tay ai khác, mà là Đằng Phi giết. Đông Dũng trọng thương tại chỗ, Đông Bằng trực tiếp bị giết, sau khi Đông Dũng trở về cũng không chống nổi...

Có người nói thẳng ra chuyện ngày hôm đó.

- Trời ạ, Đông Bằng và Đông Dũng, nghe nói là hai Đại Đẩu Sư bậc sáu, lại đúng là chết trên tay Đằng Phi. Vậy chẳng phải Đằng Phi có thực lực Đẩu Tôn hay sao?

Có người hô to hỏi.

- Nghe nói Đằng Phi này căn bản không có đấu khí, một thân thần lực không gì cản nổi, ngày đó giết Hồng Nhật Hội máu chảy thành sông! Sau lại Ngô Dụng hội trưởng Hồng Nhật Hội dẫn theo cung phụng cấp bậc Đẩu Tôn đi tìm Đằng Phi báo

thù, lại bị người bên cạnh hấn dọa cung phụng Đẩu Tôn kia sợ quá chạy mất. Cho nên, Đằng Phi này cũng giống như phụ thân hấn năm đó, không phải kẻ dễ chọc.

Người biết nội tình cười lạnh nhìn sắc mặt quý tộc kia trở nên không dễ coi.

Mọi người liền bừng tỉnh hiểu ra, thâm nghĩ khó trách thành chủ và Tử tước Hạ Hầu thân thiết với Đằng Phi như thế. Hóa ra Đằng Phi trẻ tuổi đến kỳ cục này lại mạnh đến vậy, không có đấu khí, tức là võ giả bình thường, lại có thể liên trăm hại Đại Đấu Sư cao cấp, phóng mắt khắp đế quốc thực lực này cũng có thể coi là hạng nhất rồi!

Các quý tộc vốn nhắm vào mối làm ăn của Đằng gia, lúc này có cảm giác vác đá đập chân mình. Bọn họ không ngờ lời đồn về Đằng Phi lại là thật, chẳng những tiểu tử này có thực lực mạnh mẽ, lại còn được thành chủ và Tử tước Hạ Hầu ưu ái, xem ra trong thời gian ngắn không thể nào đối phó mối làm ăn của Đằng gia được.

Hậu hoa viên phủ thành chủ, Bá tước Triệu An thành chủ cùng Tử tước Hạ Hầu Đình đang uống rượu.

Triệu An hơi nhăn mày, ánh mắt sâu xa lúc này trở nên tan rã, nói nhỏ: - Cũng không biết chúng ta làm vậy, có thể khiến hấn phản cảm hay không.

Hạ Hầu Đình lắc đầu, khẽ cười nói:

Đứa nhỏ này, tính tình giống y như phụ thân nó năm đó. Người khác tốt với hấn một phần, hấn sẽ trả lại mười phần. Người khác khi dễ hấn một chút, hấn sẽ trừng mắt tát báo. Cho nên, thành chủ không cần lo lắng, chỉ là ta không rõ lắm, làm sao điện hạ biết được hấn?

Triệu An cười khẽ, nói:

- Nói tới, chuyện này còn liên lụy đến một việc khác. Lục công tử Hắc Thủy Ma Cung truy đuổi hai vị công chúa Vũ nhân tộc, lại bị Đằng Phi phá hỏng. Khi đó vừa lúc gặp gỡ điện hạ, Lục công tử Hắc Thủy Ma Cung yêu cầu điện hạ hỗ trợ, điện hạ không dễ từ chối, liền đáp ứng. Lúc nhìn thấy Đằng Phi, phát hiện bộ pháp của Đằng Phi cực kỳ lợi hại,

không một ai bên cạnh điện hạ có thể đuổi theo hấn, cho nên điện hạ mới động lòng yêu tài.

- Thì ra là thế.

Ánh mắt Hạ Hầu Đình lóe lên, trong lòng lại nhớ tới một chuyện khác, năm đó khi di thể Đằng Vân Chí đưa trở về, những người trở về cùng hấn từ từ tìm kiếm gì đó ở Đằng gia. Còn Đằng Phi không có dấu khí, lại có được thực lực mạnh đến thế, có thể nào liên quan tới sự kiện năm đó hay không?

Chương 100: Sư huynh tiên nghĩ

Triệu An nhú nhú mày, nói:

- Nói tới, lúc trước người thật không nên khoan tay đứng nhìn. Nếu người có thể thân cận với hắn nhiều một chút, chúng ta thay diện hạ chiều thu người này có nhiều phần thắng hơn một chút.

Hạ Hầu Đình nhìn sang Triệu An, có chút tức giận nói:

- Cháu gái Thái Vân của ta...

- Ta biết, Thái Vân không phải ở Huyền Vũ Thành hay sao? Uy hiếp của Tứ hoàng tử, thật sự có hiệu quả đối với Tử tước Hạ Hầu người?

Triệu An hừ lạnh:

- Dựa vào giao tình của người và bề hạ, chỉ cần nói một tiếng, Tứ hoàng tử còn không lập tức ngoan ngoãn tới giải thích cho người?

Hạ Hầu Đình cả giận nói:

- Đó là vì không phải đứa nhỏ của ngươi, mặt ngoài Tứ hoàng tử không dám làm gì, nhưng xuống tay sau lưng, ngươi có thể ngăn cản được hay không? Nói tới,

sản nghiệp của Đổng Phi cũng không bị tổn thương quá lớn hay sao?

- Không bị tổn thương quá lớn? Những thị vệ đi cùng hắn đã chết mấy chục người, cái này còn chưa tính là tổn thương?

Triệu An cười lạnh nói.

- Họ Triệu, chuyện này không có trách nhiệm của ngươi? Ngươi là thành chủ, những án giết người xảy ra ở chỗ ngươi quản lý, chẳng lẽ hoàn toàn không có dính dáng tới người?

Hạ Hầu Đình giận dữ nói.

- Hắc hắc, ngươi cũng không cần tức giận, người và ta kỳ thật... cũng không muốn nhìn thế lực Đằng gia quá mạnh mẽ, không phải sao?

Triệu An giống như nhìn thấu Hạ Hầu Đình, cười khẽ:

- Bằng không, lại thêm một Đằng Vân Chí, như vậy ngươi cũng không muốn thấy chuyện này xuất hiện?

Hạ Hầu Đình hừ lạnh một tiếng, không nói tiếp.

Triệu An rút đầy ly cho Hạ Hầu Đình, nói nhỏ nhẹ:

- Nếu bây giờ chúng ta đều là người của điện hạ, như vậy phải nên quên đi những điều không thoải mái trước kia, hợp tác chân thành mới là điều chúng ta cần làm. Ta nói Hạ Hầu, cháu gái của ngươi quốc sắc thiên hương, nếu ta là người, liền gả cháu gái cho hắn. Năm nay kẻ này vừa tròn 14 tuổi, chẳng những được Đại hoàng tử coi trọng, còn có bên phía bộ hạ... Tương lai nhất định tiền đồ không nói hết!

- Hắn tốt như vậy, sao ngươi không gả con gái cho hắn? Hạ Hầu Đình vẫn khó chịu như trước.

- Hắc hắc, con gái lớn của ta đã sớm lấy chồng, con gái nhỏ mới vừa 6 tuổi, ta muốn, nếu Đằng Phi đồng ý, ta cũng không ngại gả con gái nhỏ cho hắn. Hôm nay cô gái xuất hiện bên cạnh Đằng Phi, ngươi cũng thấy đó, khi độ này không phải là con nhà bình thường, cũng chỉ có Thái Vân của nhà người mới so sánh được với nàng. Ông bạn già, bỏ qua cơ hội này, về sau chỉ sợ ngươi sẽ hối hận.

Triệu An nghiêm túc nói.

- Ôi... Bỗng nhiên Hạ Hầu Đình thở dài, nói:

- Ta làm sao không muốn? Chỉ là... Quên đi, chuyện của người trẻ tuổi bọn họ, để bọn họ xử lý đi. Ta già rồi, giúp đỡ điện hạ ngồi trên ngai vàng kia xong, ta cũng nên nghỉ ngơi cho khỏe.

Ánh mắt Triệu An hơi lóe lên, không biết nghĩ tới cái gì.

Cuối cùng ra khỏi phủ ra thành chủ, Đằng Phi hít không khí trong lành, thở phào một cái. Bị người trong yến hội tra tấn

một trận, làm cho Đằng Phi bắt đầu hoài nghi có phải mình đã trở nên dối trá hơn nhiều rồi không.

Đồng thời, hẳn cũng cảm thấy may mắn, may mà có Lăng Thi Thi bên cạnh, đối phó dễ dàng tràng cảnh này. Không thì, chỉ sợ mình thật sự không đối phó nổi,

quả thật còn đáng sợ hơn cả lịch làm sinh tử trong Hồn Vực của Thanh Long Lão To.

Hai người không lên xe ngựa, mà chậm chậm đi về phía trước, người hầu đánh xe theo đằng sau.

- Sao hả? Có phải cảm thấy học được nhiều thứ lắm không? Lăng Thi Thi cười hì hì nhìn Đằng Phi.

- Ta cảm thấy trở nên dối trá hơn nhiều, cười đến cứng cả mặt. Đằng Phi buồn bực nói.

- Hi hi! Người đó, người không biết buổi tối hôm nay mình nổi bật cỡ nào. Chỉ sợ đến sáng mai, toàn bộ giai tầng thượng lưu Hải Uy Thành đều nói chuyện về người, có không biết bao nhiêu người ước gì mình được chú ý giống như người vậy.

Lăng Thi Thi cười duyên nói, sau đó khẽ than một tiếng, giọng trở nên trầm thấp mất mát:

- Ta cũng không thích trường hợp này, mới trước đây, mỗi lần mẹ ta dẫn đi tham gia loại yến hội này, ta đều cảm thấy phản cảm, trốn sau lưng mẹ không muốn nói chuyện. Sau này... sau này mẹ trúng độc, hôn mê không tỉnh, ta cùng ca ca xin nghỉ đi ra, tìm kiếm thuốc cho mẹ. Khi đó ta nghĩ, nếu có thể làm cho mẹ khỏe lại, cho dù bảo ta mỗi ngày đối mặt với những quý tộc dối trá này, để cho ta đứng trước mặt mẹ đối phó với lời khách sáo của họ, ta cũng sẵn lòng....

Đằng Phi nhìn một bên khuôn mặt xinh đẹp của Lăng Thi Thi, khẽ nói: - Mẹ của cô nhất định sẽ khỏe lại.

vậy, có lẽ là thành ý của ta cảm động trời xanh, cảm động sao trời, để cho ta gặp được người có Huyết Lan ngàn năm. Đằng Phi, kỳ thật ta rất muốn nói với người, cảm ơn người!

Lăng Thi Thi nghiêng mặt sang, nghiêm túc nói với Đằng Phi, đôi mắt lúc này sáng lấp lánh như những vì sao trên bầu trời đêm.

Đặng Phi kéo miệng, lộ ra tươi cười, nói:

- Không cần khách khí như vậy chứ? Ta rất hâm mộ cô có cha mẹ quan tâm. Lúc ta một tuổi, đã tách khỏi cha mẹ, sau đó... chưa bao giờ gặp qua họ. Có thể được cha mẹ cưng chiều, bảo vệ, theo ý ta là tốt hơn bất cứ điều gì. Cho nên, ta sẽ giúp cô và Thiên Vũ huynh, để cho mẹ hai người sớm ngày khôi phục.

Lăng Thi Thi cười duyên dáng, gật đầu thật mạnh.

Lúc hai người trở lại Đặng phủ, bên này đã sớm chuẩn bị bàn ăn, Đặng Phi gọi mọi người đến, cùng mọi người ăn cơm tất niên, còn bảo Trần Phương phát bao lì xì thật dày.

Các Dục sự cùng thợ rèn đã trải qua thời đại Đặng Vân Chí, lại trải qua thời đại Đồng Văn Đình Đồng Văn Hồ, cầm bao lì xì dày cộm này, không nhịn được cảm thán: thật giống như quay về thời đại Tam gia, thiếu chủ thật là rộng rãi.

Đối với những người này, Đặng Phi biết không thể tiếc rẻ tiền tài, bọn họ ở lại Đặng gia, đi theo mình, còn không phải vì những điều này? Chuyện có thể dùng tiền tài giải quyết, sẽ không tính là chuyện nữa.

Sáng sớm hôm sau, Lăng Thi Thi tới nhắc nhở Đặng Phi phải đi gặp Ai Lý hội trưởng công hội thợ rèn Hải Uy Thành, hai người thay đổi độ thường, ngồi xe ngựa đi công hội thợ rèn.

Công hội thợ rèn nhìn qua rất xa xưa, ít nhất cũng có lịch sử mấy trăm năm, thú vị là toàn bộ cửa chính to lớn toàn đúc bằng thép, trên bảng hiệu viết bốn chữ lớn “Công hội thợ rèn”, trên chữ là một cây chùy sắt thật lớn, hẳn là dấu hiệu của công hội thợ rèn.

Hai người trình bày ý muốn đến đây, người giữ cửa lập tức mời hai người vào, để biết hội trưởng đại nhân đã căn dặn sẵn.

Người tiếp đón mời Đặng Phi và Lăng Thi Thi đến phòng khách, dọn trà nước điểm tâm, sau đó cáo từ đi ra.

Đặng Phi đánh giá bài trí trong phòng, bố cục rất đơn giản, rộng lớn cổ xưa, hơn nữa dọn dẹp sạch sẽ không chút hạt bụi.

Một lát sau, ngoài cửa truyền đến tiếng cười sang sảng, cửa đẩy ra, thân thể ục Lịch của Ai Lý hiện ra trước mắt họ.

- Vừa sáng sớm dậy đã nghe chim khách kêu to, quả nhiên có khách quý tới cửa.

Ai Lý nói ngoa xong, sau đó tùy ý ngồi xuống đối diện hai người, bung ly trà uống hết một hơi.

Nhìn Đằng Phi, Ai Lý vuốt đầu, cười nói: - Đằng Phi, có phải người đang tò mò, vì cái gì ta chọn người hợp tác?

Đằng Phi thành thật gật đầu, bởi vì quả thật là hắn không biết.

- Ôi, nói tới, đây là lần thứ hai ta hợp tác cùng Đằng gia. Ai Lý thở dài, như chìm vào hồi ức, chậm chậm nói:

- Lần đầu tiên, là mười mấy năm trước. Khi đó có một võ giả trẻ tuổi đến Hải Uy Thành, hắn rất mạnh mẽ, hơn nữa hắn gần như toàn tài. Tinh thông rèn đúc, luyện tước, thậm chí mình vẫn đã thất truyền rất nhiều mà hắn cũng biết được đôi điều. Chúng ta tỷ thí một trận, đấu rèn vũ khí. Kết quả, ta thua.

Ai Lý thẳng thắn nhún vai với Đằng Phi: - Người kia, là cha của ngươi.

Trước đó Đằng Phi đã có chút dự cảm, lúc này nghe Ai Lý nói ra, vẫn cảm thấy mắt âm lên, cố nén lại, mỉm cười nói:

- Thì ra Ai Lý thúc thúc là bạn của cha ta...

Đằng Phi chưa nói xong, đã bị Ai Lý cắt lời, Ai Lý rất nghiêm túc nói: - Không, ta không phải bạn của hắn.

- Hả... Đằng Phi sững sờ ra đó, Lăng Thi Thi bên cạnh cũng hơi bất ngờ.

- Ta là đồ đệ của hắn.

Lời của Ai Lý làm cho hai người Đằng Phi cùng Lăng Thi Thi rơi vào hỗn loạn, hai người ngây ra nhìn lão già này. Nếu Đằng Vân Chí còn sống, bây giờ cũng

không đến 40 tuổi, còn lão già sắp rụng hết tóc này, nói gì cũng đã 60-70 tuổi rồi, hắn làm sao mà... có thể nào là đồ đệ của Đằng Vân Chí?

- Không quá tin đúng không? Ai Lý cười cười, nói:

- Tài không đợi tuổi, năm đó ta thua bởi phụ thân người, liền một lòng báỉ ông ta làm thầy. Tuy rằng hắn chưa từng đồng ý,

nhưng hắn đã chỉ điểm cho ta rất nhiều bến mê. Ta có thể ngồi trên vị trí hội trưởng Công hội thợ rèn, tất cả đều là vì phụ thân người chỉ điểm. Còn bằng không, ta cũng chỉ là một tay thợ rèn giỏi giang một chút mà thôi.

- Các người đi theo ta.

Ai Lý nói xong, đứng lên, dẫn hai người đi qua nhiều sân viện, đi vào một chỗ từ đường. Đẩy cửa vào trong, bên trong rất sạch sẽ, trên chiếc bàn ở giữa đặt một cái linh vị. Linh vị nhìn qua cũng có có tuổi, bên trên điêu khắc : Ân sư Đằng Vân Chí linh vị.

Đằng Phi nhìn thấy, mắt liền đỏ lên, đi tới nhận lấy nén nhang trong tay Ai Lý, đốt lên cắm vào lư hương, sau đó quỳ trên bồ đoàn, cung kính dập đầu.

Đứng lên, nhìn Ai Lý nói: - Ai Lý thúc thúc, cảm ơn ngài đã làm chuyện này cho cha ta.

Lăng Thi Thi đứng ở một bên, do dự một chút, cũng đốt ba nén nhang, sau đó thành kính quỳ xuống, cung kính dập đầu mấy cái.

Ai Lý nháy nháy mắt với Đằng Phi, Đằng Phi liền đỏ mặt, nói khẽ: - Cô... cô không cần phải vậy...

Sắc mặt Lăng Thi Thi hơi hồng lên, sau đó trừng Đằng Phi:

- Ta là tỷ tỷ người, nhìn thấy linh vị thúc thúc, tự nhiên phải bái lạy, người muốn ta thất lễ hả?

Lúc này Ai Lý đứng một bên nói: - Cũng phải, cũng phải!

Lăng Thi Thi khẽ gắt một tiếng, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng đứng ở bên cạnh Đằng Phi.

Lúc này Ai Lý mới trở nên nghiêm túc, nhìn Đằng Phi nói:

- Hắn là ta nên xem như sư huynh của người. Tuy rằng sư phụ lão nhân gia chưa từng đồng ý, nhưng ta vẫn luôn cho là vậy. Cho nên, về sau người cứ gọi ta sư huynh đi. Ở trong Hải Uy Thành này, nếu ai dám khi dễ người, sư huynh quyết không tha cho hắn.

Chương 101: Oan gia ngõ hẹp

Lăng Thi Thi mím mím môi, vẻ mặt khó chịu lắm lắm: - Như vậy người ta chẳng phải là phí công gọi người là Ai Lý thúc thúc rồi?

Ai Lý cười hắc hắc:

- Tiểu cô nương. Nếu người thành lão bà của sư đệ ta, người không cần gọi ta thúc thúc nữa.

- Hừ!

Lăng Thi Thi trợn mắt, thật sự chịu không nổi lão già đáng khinh này, xoay người chạy ra ngoài.

Ai Lý hướng về Đằng Phi nháy nháy mắt nói:

- Tiểu sư đệ, cô nương này không tệ, người phải nắm chắc... Thật sự không tệ nha!

- Được rồi, được rồi. Chúng ta bàn chuyện khác đi... Đằng Phi cũng sợ vị sư huynh đưa tới cửa này.

Sau khi trở lại phòng khách, Ai Lý trở nên nghiêm túc, nói với Đằng Phi:

- Tiểu sư đệ. Đối với hai người Triệu An Thành chủ và Hạ Hầu Tử tước này, người phải chú ý nhiều một chút. Chuyện năm xưa, lúc ấy ta cũng nghe nói, người ngàn vạn đừng cho rằng bọn họ thật tâm giúp người trừ bần chi họ Đằng. Bọn họ càng nhiều là vì lợi ích.

Đằng Phi gật gật đầu, không nói gì.

Ai Lý nói tiếp:

- Hai kẻ này đều phi thường giao hoạt. Hạ Hầu Tử tước năm đó cùng phụ thân người quan hệ rất tốt, nhưng trên thực tế càng nhiều cũng vẫn là lợi dụng lẫn nhau. Phụ thân người phi

thường ưu tú, Hạ Hầu Tử tước là người xem trọng hấn sớm nhất. Cho nên... người hiểu ý ta không?

Đằng Phi lại gật đầu: - Ta có thể nhìn ra được, Hạ Hầu Tử tước là một người lợi ích trên hết.

- Đúng vậy, người nói rất đúng, hấn chính là một người lợi ích trên hết. Cho nên, loại người như hấn tuy rằng sẽ không hại người, nhưng nếu là người gặp nạn hấn cũng vì tất sẽ thật lòng giúp người. Chính người phải để tâm nhiều một chút thì tốt.

Ai Lý than nhẹ một tiếng:

- Hiện tại, bọn họ gần như quan hệ rất gần với Đại hoàng tử. Tài năng người biểu hiện ra cùng tính đặc thù của việc làm ăn của Đằng gia các người đã đủ khiến cho một vị hoàng tử động lòng rồi. Nhưng ta lại đề nghị người, không nên đi quá thân cận với những người này, tham dự vào trong sự tình nội bộ hoàng thất thường thường sẽ không có kết cục tốt.

Những lời này của Ai Lý có thể nói là quen biết sơ nói lời sâu sắc, đối xử chân thành. Đằng Phi cũng hiểu được, đối phương không phải là mưu đồ cái gì của mình, cho nên cũng rất cảm kích.

- Đúng rồi. Cổ Thần Thánh Sơn, không biết Ai Lý sư huynh hiểu biết bao nhiêu?

Đằng Phi nhẹ giọng hỏi.

Ai Lý bị Đằng Phi gọi một câu “Ai Lý sư huynh” rất thoải mái. Năm đó hấn một lòng muốn bá Đằng Vân Chí làm sư phụ, lại không nghĩ tới Đằng Vân Chí tráng niên mất sớm, khiến nguyện vọng này của hấn thất bại. Hiện tại nhìn thấy con trai Đằng Vân Chí, phần cảm giác thân thiết kia tuyệt đối không phải ngẫu trang mà là phát ra từ đáy lòng.

- Cổ Thần Thánh Sơn? Người hỏi nơi đó làm gì? Địa phương cách Hải Uy Thành mười mấy vạn dặm, cần phải thông qua truyền tống trận thượng đồ để lại mới có thể tới nơi. Hơn nữa nơi đó phi thường nguy hiểm, có thể xưng là cấm địa của nhân loại.

Ai Lý nhìn Đằng Phi, nói lời thăm thía:

- Người trẻ tuổi muốn lịch lãm là chuyện tốt, không ra ngoài lịch lãm thì vĩnh viễn sẽ không chính thức trưởng thành. Hoa trong chậu trong phòng ấm áp vĩnh viễn đều không bằng cỏ dại ở bên ngoài. Cho dù là cỏ dại cũng có địa phương nó không thể sinh trưởng. Cổ Thần Thánh Sơn... đó là vùng cấm của sinh mệnh!

Đằng Phi cười nói:

- Ta chỉ tùy tiện hỏi, nghe nói địa phương đó rất thần bí liên muốn biết một chút.

Ai Lý gật đầu về hồ nghi nhìn Đằng Phi hồi lâu, sau đó nói:

- Tính tình này của người gần như giống hết sự phụ nữ xưa, nhưng thực lực của người hiện tại so với người khẳng định kém rất nhiều. Cho nên, người ngàn vạn không nên thử tiến vào Cổ Thần Thánh Sơn, nơi đó tùy tiện một con ma thú đều có thể lấy mạng người.

Đằng Phi cười khỏ nói:

- Ta không đi, ta chỉ muốn hiểu một chút mà thôi. Ai Lý sư huynh, nếu không có việc, chúng ta về trước đi. Về chuyện hợp tác, sư huynh cho người bàn với thủ hạ của ta là được.

Ai Lý gật gù đầu, đứng lên, tiễn hai người tới cửa Công Hội Thiết Tượng, lại dặn đi dặn lại một phen không cho phép Đằng Phi đi Cổ Thần Thánh Sơn mạo hiểm sau đó mới thở dài quay về.

Trên đường trở về, hai người ngồi ở trong xe ngựa, không khí hơi nặng nề.

Thật lâu sau, Lăng Thi Thi mới nhẹ giọng nói:

- Đằng Phi, người vẫn là không nên cùng chúng ta đi Cổ Thần Thánh Sơn. Người đã giúp chúng ta đại ân không dám tưởng tượng, không có người chúng ta căn bản không thể chiếm được Huyết Lan ngàn năm. Ai Lý nói không sai, Cổ Thần Thánh Sơn đó chính là một vùng cấm sinh mệnh. Ta từng đi nơi đó một lần, nếu không phải vì mẫu thân của ta ta tuyệt đối sẽ không muốn đi lần thứ hai. Người không cần theo chúng ta mạo hiểm.

Đằng Phi nhẹ nhàng cười nói:

- Nếu đã đáp ứng các người, ta nhất định sẽ đi, hơn nữa ta quen thuộc tập tính của ma thú. Nếu nguy hiểm chỉ tới từ ma thú, ta tự tin có thể ứng phó mấy phần. Nguy hiểm các phương diện khác không phải còn có các người sao?

Tự tin to lớn của Đằng Phi tới từ Long uy ẩn sâu trong cơ thể hắn. Sau khi bị máu của Xích Huyết Giao cải tạo thân thể, tuy rằng để lại tai họa ngấm vô cùng, nhưng đồng dạng hắn đạt được cũng là thứ người thường không dám nghĩ tới.

Long uy chính là một loại trong đó.

Trừ phi gặp phải ma thú cường đại hơn Xích Huyết Giao, nếu không Đằng Phi chỉ cần thả ra khí tức trong cơ thể, những ma thú kia sẽ chủ động tránh xa ba bước.

Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu Đằng Phi dám đáp ứng huynh muội Lăng Thiên Vũ, giúp bọn họ hái Bằng Liên ngàn năm.

Đồng thời, Đằng Phi cũng hy vọng thông qua loại lịch lãm này có thể khiến cho mình nhanh chóng trở nên mạnh hơn. Tuy rằng rời xa Đằng Gia Trấn nhưng mọi thứ trong nhà thật sự yên bình giống như gia gia nói trong thư sao? Người bức tử sư phụ còn đang nhón nhọn ngoài vòng pháp luật. Chỉ nhìn một số sinh ý của mình

Hải Uy Thành, những quý tộc kia liên bất chấp mọi thứ chèn ép là có thể tưởng tượng Đằng gia ở Đằng Gia Trấn đang chịu đựng áp lực lớn mạnh cỡ nào.

Càng không nói đến thù của cha mẹ, thủy chung là nỗi đau lớn nhất trong lòng Đằng Phi. Thân là con, không thể báo thù rửa hận, sống tạm trên đời này cũng không có nghĩa lý gì.

Trong mắt Lăng Thi Thi lóe lên một tia cảm động, không khuyên nhủ Đằng Phi nữa, lại âm thầm thề trong lòng nhất định phải báo đáp Đằng Phi.

Lúc này, xe ngựa bỗng nhiên bị người chặn lại, giọng phu xe cùng lúc truyền tới:

- Thiếu gia, có người chặn xe của chúng ta.

Bọn họ đang đi là một con đường hết sức rộng rãi, do đá xanh trơn bóng lót thành. Giờ phút này, một đám người đứng ngang

giữa đường, chặn xe ngựa của bọn họ lại.

- Đằng Phi, lăn ra đây nhận chết cho ta!

Một thanh âm tràn ngập oán độc, gần như từ trong kẽ răng lọt ra, lạnh lùng vang lên.

Đằng Phi khẽ cau mày, mở cửa xe, nhìn thấy có chừng hai, ba mươi người như quần sao vây quanh trăng sáng quanh một người trẻ tuổi. Người trẻ tuổi này hắn từng gặp, chính là Nam tước Giang Hàn tới qua làm nhục Đồng Phi không thành bị đuổi ra khỏi phòng yến hội phủ Thành chủ.

đêm qua, Giang Hàn bị Lăng Thi Thi bạt tại một cái thật mạnh, sáng sớm hôm nay liền truyền khắp giới thượng lưu Hải Uy Thành. Gần như mọi người đều biết, Giang Hàn đùa giỡn bạn gái của Đằng Phi không thành, ngược lại bị đánh còn liên lụy tới cha mẹ, bị Thành chủ đại nhân đuổi ra ngoài.

Điều này đối với Giang Hàn từ nhỏ chưa từng bị thiệt mà nói quả thật chính là vô cùng nhục nhã, thề cùng Đằng Phi thế bất lưỡng lập.

Cho nên, sáng sớm hôm nay, Đằng Phi vừa cùng Lăng Thi Thi ra khỏi nhà đã bị người của Giang Hàn theo dõi, phát hiện bọn họ đi vào Công Hội Thiết Tượng lập tức báo cáo với Giang Hàn. Giang Hàn lập tức tìm đến một đám người, canh giữ ở trên đường Đằng Phi phải đi qua.

Nhìn Lăng Thi Thi thay thường phục vẫn xinh đẹp như hoa bên cạnh Đằng Phi, trong mắt Giang Hàn hiện lên một tia hào quang lạnh lẽo, trong lòng thầm nghĩ: Nữ nhân chết tiệt. Chờ lát nữa đánh ngã Đằng Phi, nhất định bắt người. Lúc đó, xem ta thu thập người như thế nào.

Lăng Thi Thi cảm nhận được ánh mắt của Giang Hàn, đôi mắt lập tức bắn ra hào quang sắc bén, hung hăng trừng trở lại.

Lăng đại tiểu thư đã bao giờ sợ chuyện đâu?

Đằng Phi vẻ mặt bình tĩnh nhìn Giang Hàn mặt đều đã hơi vằn vẹo, thản nhiên nói:

- Giang Hàn, có phải một tát đêm qua không đánh tỉnh người hay không? Người xác định, người muốn tìm ta gây sự?

- Hừ! Đằng Phi, ngươi cũng không nên kiêu ngạo. Ta biết người có vài phần thực lực, tuy nhiên hôm nay nếu người không cúi đầu, ta cam đoan người sẽ nằm đi về.

Giang Hàn cười lạnh nhìn Đằng Phi:

- Nếu lúc này ngươi quỳ xuống đất dập đầu với ta, đồng thời nhận sai, sau đó đem tiểu tiện nhân bên cạnh người tặng cho ta. Ta sẽ cân nhắc, cho người của ta hạ thủ lưu tình, giữ lại cho ngươi một cái mạng chó.

- Ngươi muốn chết!

Lăng Thi Thi mày liễu dựng ngược, toàn thân tỏa ra một luồng khí lạnh băng, đã cực kỳ giận dữ.

- Ta muốn chết? Ha ha, hai người các ngươi đại khái vẫn còn không rõ ràng đây là nơi nào.

Giang Hàn lạnh lùng nói:

- Nơi này là Hải Uy Thành, mà ta là quý tộc của đế quốc. Đừng thấy Thành chủ cùng Hạ Hầu Tử tước thậm chí hội trưởng của Công Hội Thiết Tượng Ai Lý che chở các ngươi, hiện tại bọn họ không có mặt các ngươi cái gì cũng không phải. Các ngươi chỉ là bình dân, còn không phải là bình dân của Hoàng triều Huyền Vũ ta. Mà ta, là quý tộc, cho dù giết các ngươi nhiều nhất đến mấy đồng tiền mà thôi, căn bản không cần gánh vác trách nhiệm gì.

Đằng Phi vươn tay ngăn Lăng Thi Thi sắp sửa bùng nổ, thở dài:

- Giang Hàn, người thật đúng là đang tìm chết. Trước khi ta tức giận, tự sát một trăm cái, chuyện này cứ thế cho qua...

- Ha ha ha. Đằng Phi, ta thấy người bị điên rồi! Giang Hàn cười ha hả, sau đó nói với người trung niên bên cạnh: - Vương tiên sinh, phiền ngài.

Người trung niên gật gật đầu, đôi mắt nhìn hướng Đằng Phi, trầm giọng:

- Tiểu tử, ngươi chọc vào người không nên chọc. Đừng trách ta xuống tay tàn nhẫn.

Nói xong, chậm rãi đi về phía Đằng Phi.

Đặng Phi hai mắt ngưng trọng, lập tức nhìn ra người trung niên này là một cường giả. Mỗi một bước bước ra thoát nhìn không hề bài bản, toàn thân đều là sơ hở nhưng trên thực tế lại đã đem lực lượng toàn thân trên dưới đều giữ ở một trạng thái tuyệt hảo, cam đoan có thể ra tay bất cứ lúc nào.

Những sơ hở thoát nhìn kia trong khoảnh khắc ra tay sẽ toàn bộ biến thành phòng ngự tốt nhất.

Hơn nữa vừa rồi lúc Giang Hàn kêu gào, trên mặt người trung niên này không hề có biểu tình, nhìn qua giống như một pho tượng đá, hoàn toàn không bị nhân tố bên ngoài ảnh hưởng.

Lăng Thi Thi rút kiếm, đang muốn tiến lên thì Đặng Phi cản nàng lại, thân nhiên nói:

- Đây là chuyện nam nhân, nữ nhân lui ra.

Khóe miệng Lăng Thi Thi co giật, trong lòng hơi cảm động lại nhỏ giọng lẩm

bầm:

- Người còn nhỏ hơn ta một tuổi, chỉ là một thằng nhóc, giả nam nhân gì chứ?

Nói xong nàng lại nhẹ giọng phân phó bên tai phu xe, cho hắn chạy gấp về tìm Phúc bá và Tùng bá tới. Bởi vì Lăng Thi Thi cũng nhìn ra được, người trung niên này tuyệt đối không phải hạng tầm thường.

Mỗi một bước của người trung niên đều như là đang súc thế, khi khoảng cách còn cách xa Đặng Phi bảy tám thước, thân hình dừng lại, một cỗ đấu khí hùng hậu đến cực điểm bộc phát ra, hình thành một cỗ uy áp cuộn cuộn mãnh liệt ép về phía Đặng Phi.

Đấu Tôn!

Người trung niên này dĩ nhiên là một Đấu Tôn!

Chương 102: Cứng đối cứng, xem ai ác hơn!

Khó trách Giang Hàn lại có lòng tin như vậy, hóa ra hẳn mời được một gã Đấu Tôn tới giúp.

Đặng Phi lập tức cảm giác được hô hấp có chút khó khăn. Đối mặt với loại áp lực cường đại do một vị cường giả Đấu Tôn mang tới, hẳn hiện tại quả thật không thể chống cự chính diện.

Tuy rằng từng chém giết qua một vị Đấu Tôn nhưng đây lại là dưới sự trợ giúp của Thanh Long lão tổ sử dụng Thánh linh hoàn thành. Đối mặt với một vị Đấu Tôn, Đặng Phi cũng chỉ có phần chạy trốn.

Mà giờ phút này, nếu hẳn chạy trốn chắc chắn sẽ đem Lăng Thi Thi đặt vào nguy hiểm. Loại chuyện này Đặng Phi không làm ra được, cũng không muốn làm.

Đặng Phi ngưng thần tĩnh tâm, khiến cho mình ổn định lại dưới khí thế cường đại cuộn cuộn mãnh liệt của đối phương. Lúc này, lợi ích của việc lịch lãm trong Hồn vực của Thanh Long lão tổ của hẳn thể hiện ra, hừ thấp một tiếng, đem một thân sát khí kinh người kia đột nhiên phóng ra.

Sát khí này như là thực chất, tràn ngập máu tanh, là một loại khí trường cường đại sau khi chém giết vô số người mới có thể hình thành.

Sát khí vừa ra, chung quanh thân thể Đặng Phi dường như xuất hiện một chiến trường thật lớn, chém giết rít gào, ánh đao bóng kiếm, máu chảy thành sông!

Khí trường lập tức ngăn cản được luồng khí thế khủng bố của người trung niên kia, tuy rằng không thể hoàn toàn ngăn cản nhưng ít ra uy áp cảnh giới Đấu Tôn của đối phương trong nháy mắt giảm bớt rất nhiều.

Người trung niên đối diện kia lập tức phát ra một tiếng thét kinh hãi:

- Hả!? Người... trên người người làm sao lại có sát khí kinh người như thế? Người cái tuổi này... giết bao nhiêu người rồi?

Những người khác có cảm giác không rõ ràng mà người trung niên này đối mặt Đằng Phi cảm thụ sâu nhất. Đằng Phi giờ phút này phảng phất như từ trong địa ngục bước ra, một thân sát khí kia thậm chí hình thành một loại tấn công về mặt tinh thần khiến người trung niên kia không ngờ có cảm giác không dám ra tay.

Loại cảm giác này khiến trong lòng người trung niên trào lên mấy phần xấu hổ. Hắn hừ lạnh một tiếng, đấu khí trong Đấu tuyến xoay tròn tốc độ cao, bộc phát ra một cỗ khí thế càng mạnh. Thân hình nhanh như điện chớp, một quyền đánh hướng vai phải Đằng Phi.

Ba!

Đấu khí cường đại ở trong không khí phát ra một tiếng âm bạo giòn tan, quyền phong cuồng bạo đánh ra một dòng khí mạnh mẽ trong không khí.

Cường giả cảnh giới Đấu Tôn. Một quyền này nếu là đánh trúng, toàn bộ vai phải của Đằng Phi đều sẽ bị phế.

Đằng Phi vận hành Già Lâu La tâm linh, thân hình nhoáng lên một cái bỏ lại một tàn ảnh, tránh khỏi một quyền này của người trung niên. Quyền phong uy mãnh sạt qua nửa người Đằng Phi đều có chút run lên.

Đằng Phi không khỏi cảm thấy hoảng sợ: Đây là thực lực của cường giả Đấu Tôn sao? Xem ra vị Đấu Tôn chết dưới Thánh binh của mình kia thật đúng là rất oan. Nếu là đối địch chính diện, thực lực trước mắt của mình rất khó là đối thủ của một vị Đấu Tôn!

Người trung niên này nhìn thấy bộ pháp của Đằng Phi, ánh mắt thoáng ngưng, trong mắt lóe lên hào quang khác thường, phát ra một tiếng kinh hãi:

- Bộ pháp thật thần kỳ!

Nói xong, lại là một quyền đánh tới mặt Đằng Phi. Đồng thời, thân hình người trung niên khẽ vắn, khuỷu tay kia huých tới ngực Đằng Phi.

Đằng Phi liên tục né tránh, nhìn ra năng lực cận chiến của người trung niên này tương đối mạnh mẽ, không muốn giao phong chính diện với hắn.

- Tiểu tử, ngươi chỉ biết trốn sao?

Người trung niên mặc dù kinh dị bởi bộ pháp của Đằng Phi nhưng lại cũng nhìn ra được thiếu niên này căn bản không phải đối thủ của mình, không khỏi lên tiếng châm chọc, ý đồ nhiều loạn tâm thần của Đằng Phi.

- Ý lớn hiếp nhỏ, ngươi không sợ mất mặt sao? Lãng Thi Thi đứng ở một bên, lạnh lùng quát.

- Ở trong mắt võ giả chân chính không phân biệt lớn nhỏ.

Người trung niên lạnh băng đáp một câu, công kích càng trở nên mãnh liệt, toàn bộ thân hình gần như đều nhìn không rõ.

Đằng Phi một mực ẩn nhẫn, đối với sự cười nhạo của người trung niên hồn nhiên không thèm để ý. Bởi vì hắn phát hiện, trên người của người trung niên này chỉ có khí thế của cường giả Đấu Tôn lại không có loại sát khí trăm chiến giết địch kia!

Cho nên, Đằng Phi đang chờ đợi cơ hội. Rốt cục, khi người trung niên lại đánh qua một quyền, Đằng Phi ra tay!

Trong 13 nơi Đẩu mạch trong cơ thể, đẩu khí xoay tròn cao tốc, chân nguyên

gần như cô đọng trong đan điền trong nháy mắt giống như bốc lên, trong miệng

Đằng Phi phát ra một tiếng hét lớn.

Ầm!

Nắm tay của hai người chạm mạnh cùng một chỗ!

Hình thành một luồng sóng khí cường đại, xé rách không khí dường như hơi vắn vẹo. Một quyền này của Đằng Phi rót vào toàn bộ lực lượng, đồng thời đem lực lượng trên nắm tay của người trung niên dân sang một bên.

Ầm!

Nền đất đá xanh phát ra một tiếng đòn nghiêm trọng, bốc lên một đám tro bụi. Ngay sau đó, nền đá xanh vô cùng cứng rắn thể mà xuất hiện vết rách như mạng nhện!

Người chung quanh đều hoảng sợ nhìn nhau.

Sắc mặt người trung niên đột nhiên biến đổi, trong lòng không khỏi mắng to một tiếng: Tiểu tử giảo hoạt!

Bởi vì cho tới nay, Đằng Phi đều né tránh, căn bản không cứng đối cứng với hắn, khiến trong lòng người trung niên thả lỏng cảnh giác, cho rằng Đằng Phi tuyệt đối không dám tiếp chiêu của mình. Cho nên tốc độ mỗi một chiêu của hắn đều đạt tới cực hạn nhưng lực lượng lại không mạnh mẽ như ban đầu.

Người trung niên ý đồ lấy tấn công nhanh giải quyết Đằng Phi, lại không nghĩ tới Đằng Phi đột nhiên cùng hắn đấu trực diện một quyền. Người trung niên cảm giác một quyền của mình giống như là đánh lên phiến đá cứng rắn, đồng thời một luồng sức mạnh khổng lồ theo cánh tay hắn truyền tới, khiến toàn bộ cánh tay của hắn đều run lên, không khỏi lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

- Lực lượng thật lớn! Thân thể người trung niên liên tiếp lui ra sau ba, bốn bước mới dừng lại được.

Khóe miệng Đằng Phi tràn ra một tia máu tươi. Mặc dù hắn dùng xảo kinh đem lực lượng một quyền này của người trung niên dân sang một bên, nhưng lực lượng khổng lồ vẫn khiến Đằng Phi bị một chút thương.

Nếu hắn lùi ra vài bước giống người trung niên liền có thể hóa giải cỗ lực lượng khổng lồ này, nhưng hắn không có lui, liều mạng bị thương. Nương theo khoảnh khắc người trung niên lui ra sau và ngậy người, Đằng Phi vận hành Già Lâu La tâm kinh đến tột cùng, thân hình nhanh đến mức khó tin, tay nắm tay mười, nắm tay như mưa đánh tới người trung niên.

Người trung niên cũng phát ra một tiếng gầm giận dữ, trong lúc vội vàng vùng song chưởng đón đỡ công kích của Đằng Phi!

Hắn không thể lui nữa, càng không thể tránh.

Mọi người ở đây đều nhìn ra được, hấn mạnh hơn Đằng Phi, mạnh hơn rất nhiều. Về tuổi, hấn đủ làm phụ thân của Đằng Phi rồi, nếu một khi hấn lại lui, cho dù thắng cũng là thua.

Đằng Phi muốn chính là loại tâm lý này của người trung niên!

Thạch Thịch Thạch Thịch Thạch Thịch Thạch Thịch!!!

Một chuỗi tiếng trầm đục, giữa hai người hình thành một cỗ khí trường cường đại, tốc độ nhanh đến mức khiến người ta căn bản không thể nhìn ra hai người vung lên bao nhiêu quyền!

Trên tay Đằng Phi đã là máu thịt bầy nhầy, mỗi một quyền va chạm đều là đau đớn buốt tim, máu tươi tung bay trong không khí, thoạt nhìn ghê người. Nhưng trên mặt hấn lại động lại thần sắc vô cùng kiên nghị.

Rất đau!

Phi thường đau!

Đặc biệt đau!

Đau đến thấu xương buốt tim!

Những loại đau này so với đau khổ hấn trải qua khi cải tạo thân thể, so với chém giết sinh tử hấn trải qua trong Hồn vực lại không đáng nhắc tới.

Chiếm cứ chủ động sao? Năm giữ tiết tấu sao?

Tinh thần lực của Đằng Phi đã đạt tới một loại cảnh giới vong ngã, trong mắt chỉ có một mình người trung niên!

Người trung niên vốn chiếm thế chủ động năm giữ tiết tấu, giờ này khắc này trong lòng đã hoàn toàn chìm xuống!

Loại đau đớn kịch liệt trên năm tay truyền tới khiến hấn khó thể nhẫn nại. Nhất là trên đôi tay hấn cũng đồng dạng da tróc thịt bong, máu tươi giàn giụa!

- Ta vì sao phải đối oanh như vậy với hấn? Ta là một võ giả đấu khí, ta là Đấu Tôn!

Trong lòng người trung niên găm sống, nhưng mà lúc này chiến cuộc lại hoàn toàn bị nắm trong tay Đằng Phi.

Đằng Phi giống như là một cái máy không biết mệt mỏi, vung tay, về mặt ác 3 nghịet, mặc cho trên nắm tay lộ ra xương trắng rợn người lại không lộ ra nửa điểm dao động cảm xúc!

Thịch Thạch Thịch Thạch Thịch!!!

Tốc độ ra quyền của Đằng Phi càng lúc càng nhanh, càng lúc càng độc. Tốc độ đầu khí trong 13 nơi Đẩu mạch vận chuyển đạt tới cực hạn có thể chịu đựng, câu động linh khí trong thiên địa. Thiên Đạo Ngũ Thập Đâu Mạch Đại Pháp tự động vận hành, linh khí trong thiên địa xa xa không ngừng tràn vào trong cơ thể Đằng Phi, nhanh chóng bổ khuyết đầu khí bị xói mòn.

Đồng thời, chân nguyên trong đan điền Đằng Phi giống như là nước sôi, chống đỡ thân thể từng được Xích Huyết Giao cải tạo của hắn. Xương sống Đằng Phi giống như một con rồng lớn, theo thân thể Đằng Phi dịch chuyển uốn lượn đong đưa, chịu đựng áp lực cực lớn lại không hề có chút không ổn!

Người xem chung quanh đã hoàn toàn ngây người, nhất là Nam tước Giang Hàn. Người khác không rõ ràng người trung niên này là cảnh giới gì, hắn cực kỳ rõ ràng.

Đầu Tôn đó!

Đây là một cường giả Đầu Tôn chân chính!

Đầu Tôn bậc bảy cấp sáu, làm sao có thể đánh không lại một võ giả bình thường không biết đầu khí? Hơn nữa giữa song phương chênh lệch gần 30 tuổi!

Đây là đang nằm mơ sao? Đây không phải sự thật!

Giang Hàn ngây ra như phỗng nhìn cảnh tượng này.

Đằng Phi càng đánh càng dũng mãnh, tuy rằng về thực lực hoàn toàn không bằng người trung niên trước mắt nhưng về khí thế hắn hoàn toàn chiếm thế thượng phong. Tinh thần điên cuồng hung hãn không sợ chết này của hắn khiến người trung niên sinh ra sợ hãi từ trong đáy lòng.

Luận mức độ bị thương nghiêm trọng, Đằng Phi cũng nặng hơn so với người trung niên. Nhưng theo tiết tấu chiến đấu giữa hai người bị Đằng Phi nắm giữ, kiều ngạo, lòng tin, khí

thể của người trung niên đã hoàn toàn bị nắm tay của Đằng Phi đánh cho nát vụn!

Chiến đấu còn đang tiếp tục nhưng người trung niên rất rõ ràng, nếu không làm ra thay đổi mình hôm nay... ắt bại không ngờ!

Kết quả này khiến chính hắn đều cảm thấy kinh ngạc, khó thể tiếp nhận. Đường đường một Đẩu Tôn bậc bảy cấp sáu thể mà lại thua ở trong tay một thiếu niên không biết đấu khí. Truyền ra ngoài, chỉ sợ đều không có người tin tưởng.

Đằng Phi ở trong Hồn vực của Thanh Long lão tổ từng đối mặt với đối thủ mạnh hơn hắn rất nhiều, thực lực còn cường đại hơn người trung niên này. Đằng Phi dùng chính là loại phương thức ngày hôm nay. Về khí thể hoàn toàn áp đảo đối phương, đến cuối cùng, hắn chết đối phương trọng thương!

Đằng Phi nhớ rõ ràng. Vào thời điểm trường kiếm của đối phương đâm thủng ngực mình, một quyền của mình đánh lỡm giáp ngực đối phương, trọng thương vị chiến tướng kia của đối phương, cái loại sợ hãi không lái đi được trong mắt đối phương kia. Cho dù khôi phục, từ nay về sau cũng đừng mơ lại có tiền triển gì.

Sát khí của Đằng Phi, khí thể của Đằng Phi đều là chém giết sống mới trong Hồn vực mà ra. Trừ bỏ sẽ không chính thức tử vong ra, mọi thứ khác đều không làm giả nửa điểm.

Điều này đối với người trung niên chưa từng lên chiến trường Vực ngoại, chưa từng đại biểu quân đội ra trận giết địch này mà nói, khí thể của Đằng Phi quả thật chính là ác mộng của hắn!

- A!!!

Người trung niên đột nhiên phát ra một tiếng rống giận kinh thiên động địa, liều chịu một quyền của Đằng Phi đánh mạnh lên vai phải, thân thể liên tục lui ra mười mấy bước. Vội vàng trước khi Đằng Phi lại xông tới, xoay người một cái hoa lệ, vô cùng nhanh chóng... chạy mất!

Trong đám người phát ra một tràng tiếng kinh hô khó thể tin tưởng, đây là kết quả trước đó ai cũng không đoán trước được. Người trung niên thoát nhìn oai phong凛冽 cường đại

không ai bì nổi kia không ngờ chạy trời chết. Mà thiếu niên đáng người gầy yếu vốn là thoát nhìn ắt bại không nghi ngờ rồi lại chiến thắng?

Đằng Phi hai nắm tay máu thịt mơ hồ, rất nhiều chỗ đều lộ ra xương trắng um tùm, nhưng cả người đứng ở đó lại giống như một cây giáo cắm trên mặt đất, vững như núi! Thân hình mặc dù hơi gầy yếu nhưng ở trong mắt người khác lại vô cùng cao lớn.

Thế cho nên toàn trường trở nên hết sức quỷ dị, im lặng đến mức kim rơi có thể nghe. Hơn ngàn người đang vây xem, ánh mắt mọi người nhìn về phía Đằng Phi đều tràn ngập rung động!

Giang Hàn miệng há hốc, đứng ở đó giống như là mất hồn!

Chương 103: Đặc sứ hoàng tử

Phúc bá và Tùng bá được báo tin chạy tới, vừa khéo nhìn thấy cảnh tượng người trung niên Đấu Tôn kia chạy trời chết, trong ánh mắt hai vị lão nhân thực lực mạnh mẽ nhìn về phía Đẳng Phi tràn ngập rung động và tán thưởng.

- Thật sự là một cái mầm tốt!

Người như thế vào trong quân tuyệt đối là một vị mãnh tướng tuyệt thế.

Thật lâu sau, trong đám người mới vỡ òa lên một tiếng hoan hô kinh thiên động địa:

- Hay!

Âm thanh rung trời.

Giờ khắc này, ai còn đi để ý tới thân phận của Nam tước Giang Hàn. Tận mắt nhìn thấy một thiếu niên đánh cho một võ giả đấu khí cường đại chạy chật vật như vậy, ai lại không bội phục?

Người vây xem hơn phân nửa đều là người thường, cũng có võ giả bình thường, ngày thường gặp nhiều võ giả đấu khí ngưng tụ cường đại không ai bì nổi. Có thể nhìn thấy cảnh tượng đặc sắc như vậy, quả thật là sướng khoái lòng người.

Đẳng Phi bình tĩnh nhìn thoáng qua Giang Hàn, nguyên bản muốn giáo huấn hắn một phen, hiện tại lại suy yếu đến ngay cả lời cũng đều đều lười nói thêm một câu. Hắn xoay người nhảy lên xe ngựa, Lăng Thi Thi theo sát phía sau, cũng tiến vào trong xe.

Nhưng nhìn ở trong mắt người khác lại hoàn toàn trở thành Đẳng công tử có phong độ, khinh thường chấp nhậm với Giang Hàn.

Phu xe của Đẳng phủ giờ roi, vênh vào tự đắc đánh một tiếng giòn vang. Ngay cả hai con ngựa kéo xe kia đều ngẩng cao đầu, nhấc vó, cao ngạo rời đi.

Đám người tự nhiên tách ra một con đường, mặt hiện vẻ kính nể nhìn theo chiếc xe ngựa này rời đi.

Phúc bá và Tùng bá liếc nhau một cái, cười cười. Từ hôm nay trở đi, ở Hải Uy Thành này người dám tìm tới Đẳng Phi gây sự gần như sẽ không có nữa.

Giang Hàn vô cùng mất mát đứng ở đó, khóe miệng hơi hơi co giật. Vừa rồi khi Đẳng Phi nhìn hắn khiến hắn có loại cảm giác như lọt vào hố băng, không kim nổi rung mình một cái.

Về hồ hững và miệt thị ẩn chứa trong ánh mắt đó, hắn cả đời đều không thể quên. Giang Hàn miệng hơi giật giật, muốn nói cái gì lại cảm giác được trong ánh mắt từ bốn phương tám hướng truyền tới tràn ngập khinh bỉ, khiến toàn thân hắn khó chịu giống như bị kim đâm. Cuối cùng hắn không thể nói gì lời gì, mang theo một đám người hầu lặng lẽ bỏ đi.

***

- Ái... Nhẹ một chút, đau quá. Đẳng Phi hít một ngụm khí lạnh, nhìn Lăng Thi Thi:

- Ta hoài nghi có phải cô đang báo thù hay không, tuy nhiên dường như ta chưa từng đắc tội cô chứ hả?

Nhìn Đẳng Phi nhe răng trợn mắt, Lăng Thi Thi hừ một tiếng:

- Bỏn cô nương cho tới bây giờ chưa từng hùa hạ người khác. Người là người thứ nhất, không cảm thấy vinh hạnh không ngờ còn hoài nghi động cơ của ta. Thật quá đáng!

Sặc...

Đẳng Phi trợn trắng mắt, thầm nghĩ: Ta tốt xấu luyện qua ở trên người chó mèo thỏ, người lại không có một chút kinh nghiệm nào. Vậy người đuổi y sư đi, cảm tình là muốn lấy ta ra thí nghiệm hả!

- Vừa rồi ngươi không phải rất có dũng khí sao? Ta nghe Phúc bá nói, đối phương là Đẩu Tôn. Ngay cả Đẩu Tôn đều không phải đối thủ của ngươi, ngươi hẳn là cảm thấy kiêu ngạo mới đúng.

Lăng Thi Thi vừa vụng về băng bó vết thương trên tay cho Đăng Phi vừa nói.

- Hitzaaaa... Cảm thấy kiêu ngạo và đau có quan hệ trực tiếp sao?

Đăng Phi cup mắt, liên tục hít khí lạnh. Tay đứt ruột xót – lúc chiến đấu không cảm thấy, hiện tại cái loại đau đòn này lại như thấu xương buốt tim.

- Được rồi. Xem nè, ta lần đầu làm chuyện này, thật không tệ nha!

Lăng Thi Thi nhìn nơ con bướm cuối cùng thắt ra trên hai tay Đăng Phi, tự khen nói.

Đăng Phi trừ bỏ bữu môi không nói gì thì thật sự không biết nói gì mới tốt.

Lăng Thi Thi thò đầu tới, cười tủm tỉm nói nhìn Đăng Phi: - Đúng rồi. Hai tay người đều bị thương rồi, sau này người ăn cơm ta đứt cho

- Chuyện này... không tốt đâu? Đăng Phi hơi then thùng nhìn Lăng Thi Thi: - Nam nữ...

Lăng Thi Thi nhắc tay gõ mạnh lên đầu Đăng Phi một cái, hung dữ nói:

- Nam nữ cái rắm. Ta là tỷ người, có gì không tốt? Còn nữa, ta nhớ rõ trước đó ngươi nói: đây là chuyện nam nhân, nữ nhân lui ra. Hừ, ngươi rõ ràng là khinh thường nữ nhân. Tuổi nhỏ xiu đã học cái bài này của đám nam nhân thối kia rồi. Cứ như vậy đi, từ hôm nay trở đi ẩm thực của người do ta tới chiều cổ.

Khóe miệng Đăng Phi co giật, nhìn Lăng Thi Thi nghiêm túc nói: - Chuyện này, nếu cô đã nói vậy thì cứ như vậy. Tuy nhiên còn có một vấn đề...

- Vấn đề gì? Lăng Thi Thi có chút mờ mịt nhìn Đăng Phi.

- Vấn đề vệ sinh...

Lăng Thi Thi không nói gì nhìn Đăng Phi hồi lâu, trên gương mặt trắng nõn như vỏ trứng dần dần hiện lên một vết đỏ ửng, nhanh chóng kéo đến bên tai, cả cái cổ đều đỏ lên. Nàng hung

hăng trừng mắt nhìn Đẳng Phi, ghen nửa buổi rớt cục phun ra một chữ:

- Cút!

Lăng Thi Thi đỏ mặt chạy trời chết, trong lòng còn đang nghĩ: Trước đây không phát hiện, thằng này hóa ra cũng là một tiểu lưu manh? Tuy nhiên vì sao ta cứ nhiên không nổi giận? Nếu quá khức có người dám nói loại lời này trước mặt ta, sơ là sớm bị ta đánh thành đầu heo rồi nhỉ?

Lăng Thi Thi tông cửa, vừa khéo nhìn thấy Lăng Thiên Vũ tới thăm đặng phi. Giống như tâm sự bị người nhìn thấu, sắc mặt nàng đỏ bừng rất nhanh chạy mất, ngay cả lời chào cũng không nói.

Lăng Thiên Vũ về mặt hồ nghi nhìn bóng lưng muội muội, rất là khó hiểu. Đi vào phòng thấy Đẳng Phi tựa ở trên giường, trên mặt Lăng Thiên Vũ lộ ra vẻ thân thiết hỏi:

- Không sao chứ?

Đẳng Phi cười lắc đầu: - Không có gì. Một chút thương ngoài da, mấy ngày là tốt rồi.

Lăng Thiên Vũ ngồi xuống, có chút cảm thán nói:

- Ta nghe Phúc bá nói, đôi phương là một Đấu Tôn. Có thể dùng một đội nắm tay đánh cho một vị Đấu Tôn chạy trời chết... Đẳng Phi, nói thật, nếu không phải Phúc bá và Tùng bá tận mắt nhìn thấy, ta thật sự có chút không dám tin.

- Không có gì. Chẳng qua là ta càng không sợ chết một ít. Trong nụ cười của Đẳng Phi mang theo vài phần tang thương không nên có ở tuổi này của hắn. Bất cứ người nào trải qua vô số lần thử thách sống chết trong Hồn vực chỉ sợ đều sẽ không sợ chết như hắn. Chỉ là loại cảm giác đó, nếu không phải tinh thần lực của Đẳng Phi đủ cứng cỏi đã sớm bị tra tấn đến phát điên rồi. Tuy nhiên Đẳng Phi hiện tại thật sự có chút hoài niệm cuộc sống trong Hồn vực, không biết quân đoàn Huyết Sắc kia hiện tại như thế nào rồi.

- Đây là dũng khí và khí thế. Lăng Thiên Vũ mỉm cười tán thưởng một câu, sau đó hơi cảm khái nói:

- Nếu là chiến sĩ trên chiến trường đều có thể có loại dũng khí và khí thế như của người, như vậy tuyệt đối sẽ bách chiến bách thắng công là phá, trở thành một đội quân thép chân chính.

Nói xong, ánh mắt Lăng Thiên Vũ sáng quắc nhìn Đằng Phi:

- Huynh đệ, có hứng thú tiến vào trong quân hay không? Ta cam đoan, bằng vào phần thực lực này của người, không mất thực năm là có thể làm được đến vị trí Tướng quân, thậm chí có khả năng được bệ hạ thưởng thức, từ đó về sau một bước lên trời.

Sợ Đằng Phi không hiểu chế độ thăng chức của quân đội, Lăng Thiên Vũ lại giải thích:

- Muốn thăng chức trong quân chỉ có chiến công là không đủ, nhiều nhất có thể khiến người tăng lên đến quan tướng nắm giữ ba ngàn người. Muốn thành nha tướng nắm giữ năm ngàn người, tướng quân nắm giữ một vạn người thậm chí Đại tướng quân nắm giữ 10 vạn người... chỉ có chiến công là không đủ. Trước tiên phải có người duy trì, điểm này có phụ thân ta đủ rồi. Nhưng cũng cần phải có tư lịch tương ứng, trừ phi Hoàng đế bệ hạ thưởng thức người, đặc biệt sắc phong, nếu không muốn trở thành tướng quân nắm giữ vạn người ít nhất cũng cần 10 năm tích lũy.

Đằng Phi cười cười nói:

- Chuyện này để ta suy nghĩ rồi tính sau. Ta hiện tại muốn làm nhất là báo thù cho sự phụ và cha mẹ, là tăng lên thực lực. Tương lai hoặc là sẽ tiến vào học viện hoặc là... sẽ tiến vào trong quân. Đó nhưng là chuyện về sau.

Lăng Thiên Vũ cũng biết Đằng Phi thân mang huyết hải thâm cừu, cũng liền không khuyên nữa. Dù sao đã gieo một hạt giống trong lòng hắn, sớm muộn có một ngày sẽ mọc rễ nảy mầm. Đây là chuyện không gấp được.

Lăng Thiên Vũ lại cười nói:

- Hiện tại cả Hải Uy Thành đều truyền khắp, nói người là Chiến thần giáng thế, thần lực kinh thiên, ngay cả cường giả Đấu Tôn cũng không phải đối thủ của người.

- Chiến thần giáng thế?

Trong lòng Đằng Phi thầm lắc đầu, thầm nghĩ: Nếu các người biết một năm trước ta còn là một người thân thể suy nhược, không thể tu luyện đấu khí không biết sẽ nghĩ như thế nào? Nếu không có phối phương tuyệt thế kia của sư phụ, nào có ta hôm nay?

- Đúng vậy. Kỳ thật không chỉ bọn họ cho là như vậy, ngay cả vị huynh đây cũng nghĩ như vậy đấy.

Lăng Thiên Vũ cười nói một câu.

Lúc này bên ngoài có người tới báo có người tự xưng là đặc sứ của hoàng tử điện hạ, yêu cầu Đằng Phi ra cửa nghênh đón.

- Đặc sứ của hoàng tử điện hạ?

Đằng Phi và Lăng Thiên Vũ hai mặt nhìn nhau, Lăng Thiên Vũ thì khá nôn nóng. Thực lực Đằng Phi bày ra quá cường đại, hãn trẻ tuổi như thế, đã định tương lai thành tựu không thể đo lường, khẳng định sẽ khiến cho thế lực các nơi chú ý. Người như vậy, ai không muốn mời chào? Không nghĩ tới người của Hoàng triều Huyền Vũ thế mà tới nhanh như vậy. Nếu để bọn họ đem Đằng Phi mời chào đi, đối với Hoàng triều Chân Võ mà nói khẳng định là một tổn thất thật lớn.

Đằng Phi nhìn thoáng qua Lăng Thiên Vũ, khẽ cười nói: - Lăng huynh cứ yên tâm, trong lòng ta tự có chừng mực.

Lăng Thiên Vũ yên lặng gật đầu, hãn cũng chỉ có thể lựa chọn tin tưởng nhân phẩm của Đằng Phi. Trên thực tế, bất kể Đằng Phi làm ra lựa chọn nào hãn đều không phản đối.

Nên biết, hãn đi xa Tây Thùy, nhưng là bị ép mà ra!

Nghĩ vậy, Lăng Thiên Vũ không khỏi thống hận mục nát của Hoàng triều Chân Võ. Quý tộc nắm giữ chính vụ, gia tộc lớn thế lực lớn liên hợp lại công kích nhỏ yếu. Cứ tiếp tục như vậy, không cần Hoàng triều Huyền Vũ tấn công chỉ sợ không mất bao nhiêu năm bên trong Hoàng triều Chân Võ sẽ tự tan rã.

Đằng Phi hướng về người tới báo tin: - Người đi ra nói ta thân thể không tiện, mời hãn tự tiến vào.

Cho dù không có Lăng Thiên Vũ, Đằng Phi cũng không có hứng thú gia nhập vào trong thế lực của Hoàng triều Huyền

Vũ, càng đừng nói đến khẩu khí của đối phương khiến hấn không vui. Đặc sứ của hoàng tử thì sao? Cao hơn người một bậc sao?

Người báo tin rời đi, không quá bao lâu lại ôm mặt chạy trở lại, méo máo nhìn Đằng Phi:

- Thiếu gia, bọn họ... bọn họ động thủ đánh người. Còn... còn nói rất nhiều lời khó nghe.

- Ô? Nói gì? Đằng Phi nhú mày.

- Nói thiếu gia ngay cả quý tộc cũng không phải, còn dám lên mặt... Còn, còn nói rất nhiều lời càng khó nghe, tiểu nhân không dám nói.

- Ta biết rồi, ngươi xuống trước đi. Đằng Phi đứng lên, nhìn Lăng Thiên Vũ nói: - Đối phương lên mặt dường như càng lớn.

Lăng Thiên Vũ cười cười nói:

- Đi xem cũng tốt. Cho dù cự tuyệt cũng không nên làm quan hệ trở nên quá căng.

Lời của Lăng Thiên Vũ xem như là lão luyện thành thục. Nói lời thật, hấn cũng cho rằng Đằng Phi có chút ngông cuồng. Bất kể nói như thế nào, đối phương là đặc sứ của hoàng tử, đó chính là đại biểu cho hoàng tử. Đằng Phi không đi ra tự mình ngênh đón, kỳ thật đã là thất lễ rồi.

Chuyện này đối với Lăng Thiên Vũ từ nhỏ liền bị bồi dưỡng các loại lễ nghi quý tộc mà nói có chút khó thể tiếp nhận. Mặc dù đối phương là sứ giả của địch quốc, nếu như đối là hấn vẫn là sẽ tiên lễ hậu binh.

Tuy nhiên Lăng Thiên Vũ khẳng định sẽ không nói thẳng ra. Hấn cho rằng Đằng Phi có thể không rõ rằng những lễ tiết này, về sau có thời gian nói cho hấn một chút là được.

Chương 104: Cự tuyệt

Không ai biết trong lòng Đằng Phi rất rõ ràng. Lúc nhỏ Đằng Phi từng đọc sách, cho dù không toàn diện bằng Lăng Thiên Vũ nhưng số lượng cũng sẽ không a ít hơn hẳn từng đọc. Lễ tiết cơ bản nhất làm sao có thể không hiểu.

Nhưng đối phương bất kể là sứ giả của Đại hoàng tử hay là sứ giả của Tứ hoàng tử Đằng Phi cũng không muốn có bất kỳ liên quan gì với bọn họ.

Bến Tây Thù này không phải quê hương của hắn, đối với Đằng Phi mà nói thân phận của hắn ở nơi này chỉ là một người khách qua đường, sớm muộn gì sẽ phải trở về phương đông.

Cho nên, có thể khiến đối phương sinh ra phản cảm với hắn mới là Đằng Phi muốn làm nhất. Không nghĩ tới đối phương quả nhiên càng thêm cuồng vọng, không chỉ lên tiếng vô lễ còn động thủ người trong phủ của mình.

Đằng Phi dưới sự cùng đi của Lăng Thi Thi đuổi tới gấp, cùng nhau đi tới trước cửa Đằng phủ, lại thấy mười mấy thị vệ hắn mang tới từ Đằng Gia Trấn đang chắn trước cửa, giằng co với một đám người.

Thấy Đằng Phi tới, đám thị vệ tự động tránh ra. Người ở cửa không nhiều, chỉ có ba, trong đó người cầm đầu 27 28 tuổi, đầu đội kim quan buộc tóc, mặc trường bào màu tía; sắc mặt tái nhợt, hốc mắt hõm sâu, một đôi mắt tăm giác ánh mắt thoạt nhìn hết sức âm u.

Thấy Đằng Phi đi ra, bỗng nhiên nhìn thấy Lăng Thi Thi bên cạnh Đằng Phi, ánh mắt lập tức sáng ngời, lập tức vẻ mặt cao ngạo hướng về phía Đằng Phi:

- Người chính là Đằng Phi? Thật sự là tự cao tự đại, ngay cả đặc sứ của hoàng tử đều coi thường như thế. Thật không hiểu diện hạ coi trọng người điểm nào?

Nói xong, lập tức lấy ra một quyển trục màu vàng, thản nhiên nói: - Đẳng Phi, quỳ xuống tiếp ý chí của điện hạ đi?

Đẳng Phi nhướng mày, vừa định lên tiếng thì bên cạnh truyền tới một tiếng cười lạnh:

- Điện hạ? Ha ha, hay cho một vị điện hạ ra vẻ ta đây. Không biết điện hạ của người là vị hoàng tử nào? Bốn vương lần đầu tiên nhìn thấy có người chiêu hiền đãi sĩ như thế. Ha ha ha, thật là buồn cười!

Giọng của người nói chuyện ít nhiều mang theo vài phần non nớt, bốn chữ “chiêu hiền đãi sĩ” kia càng là bị nhấn mạnh, ý tứ châm chọc mui phần.

Vị đặc sứ hoàng tử này vừa định nổi giận, đột nhiên nghe thấy hai chữ “bốn vương” này, toàn thân rùng mình, xoay người, nhìn thấy bên kia đi qua một thiếu niên.

Thiếu niên thoạt nhìn cũng chỉ 14, 15 tuổi, mặc hoàng bào còn long, đầu đội kim long quan buộc tóc, mặt như quan ngọc, lông mày kéo tận mai. Tuy rằng còn trẻ nhưng một thân khí độ uy nghiêm khiến người không dám khinh thị.

- A, Tứ... Tứ hoàng tử điện hạ?

Vị đặc sứ hoàng tử này ngây người, lập tức kịp phản ứng, vội vàng thu hồi quyển trục màu vàng trong tay kia, thành thật quỳ xuống hộ:

- Ra mắt Tứ hoàng tử điện hạ!

- Miễn lễ. Bốn vương không nhận nổi đại lễ của người. Nói xem, người là người của ai?

Trên mặt Tứ hoàng tử trẻ tuổi mang theo một vẻ trêu tức, thản nhiên nói.

Trên thực tế hắn rất rõ là người của ai, hắn chỉ là cho người nói một tiếng ở trước mặt nhị ca: nói Hải Uy Thành có người kêu Đẳng Phi là một nhân tài phi thường ưu tú, thực lực rất mạnh, tài lực cũng rất hùng hậu. Hắn biết, vị nhị ca tham lam kia nhất định sẽ phải người đến mời chào.

Mà vị Nhị hoàng tử điện hạ kia, trước giờ cao cao tại thượng quen rồi, lời mời chào của hắn từ trước đến nay đều giống như ban ân. Trông cậy vào hắn lễ hiền đãi sĩ đó là căn bản không

có khả năng, ngay cả người của Nhị hoàng tử cũng đều nuôi thành loại tính khí này. Tuy rằng cũng từng gặp một ít trở ngại nhưng lại không hề có dấu hiệu hối cải chút nào.

Tứ hoàng tử sau khi cố ý để nhị ca biết chuyện này, sau đó tự mình xuất hiện

lộ. Thiếu niên Đăng Phi này tuổi xấp xỉ mình còn không lập tức ngoan ngoãn nường tựa dưới trướng?

- Ta là người của Nhị hoàng tử điện hạ. Đặc sứ hoàng tử không dám giấu giếm, thành thật nói.

Đối mặt với Đăng Phi không có thân phận quý tộc gì hần có thể kêu ngạo tự

cao, coi trời bằng vung. Nhưng đối mặt với Tứ hoàng tử điện hạ thân phận vô cùng

tôn quý, đánh chết hần cũng không có lá gan đó.

- Được rồi, ngươi rút xa một chút đi, bản vương lười nhìn mặt người. Trở về ô nói cho nhị ca ta, cứ nói là người này bản vương sớm đã coi trọng. Nói cho hần, - thật xin lỗi.

Tứ hoàng tử thân nhiên nói, đuổi vị đặc sứ này của Nhị hoàng tử đi giống như đuổi ruồi.

Đăng Phi và Lăng Thi Thi một mực đứng ở đó, lẳng lặng nhìn cảnh tượng này.

Vị sứ giả kia của Nhị hoàng tử không dám phản kháng, chỉ có thể oán hận trừng mắt nhìn Đăng Phi một cái, xoay người bước đi.

- Đăng công tử, thật có lỗi. Bản vương năm trước đã muốn tới đây, tuy nhiên bị một số chuyện cuốn lấy, thẳng đến hôm nay mới tới.

Tứ hoàng tử vẻ mặt tươi cười đi tới gần Đăng Phi, sau đó thành khẩn nói: - Bản vương đến... là xin lỗi vì những việc đã làm của Hồng Nhật Hội.

Lăng Thiên Vũ mặc thành bộ dạng thị vệ đi theo phía sau Đăng Phi nghe xong liền sững sốt, lập tức sắc mặt trở nên khá khó coi. Không nghĩ tới vị hoàng tử trẻ tuổi này không ngờ có tâm cơ như thế, thật sự là một người đáng sợ.

Tứ hoàng tử nói xong, vung tay, bên kia đường lập tức xuất hiện một đội nhân mã, đây một người bị trói giết cánh gà tới.

Đám người Đăng Phi vừa nhìn, người này không phải ai khác chính là hội trưởng Ngô Dụng của phân hội Hồng Nhật Hội Hải Uy Thành. Chỉ là Ngô Dụng giờ phút này sớm không có phong độ nho nhã lúc trước: tóc tán loạn, mặc áo tù, hai chân trần- bộ dạng hết sức chật vật.

Ngô Dụng một mực cúi đầu, bị đẩy tới trước mặt Đăng Phi. Tứ hoàng tử lạnh lùng nói:

- Ngô Dụng. Người tự tiện câu kết những quý tộc kia của Hải Uy Thành, chèn ép việc làm ăn của Đăng công tử thậm chí sai người ra tay với Đăng công tử, tội không thể tha. Hôm nay, ta liền đem người giao cho Đăng công tử xử lý, người có phục không?

Ngô Dụng chậm rãi ngẩng đầu lên, trong đôi mắt kia có uể oải, có phần nộ, có không cam lòng còn có vài phần bị thương.

Hắn hơi hơi gật đầu, giọng khàn khàn:

- Thuộc hạ chịu phục, thuộc hạ đã làm sai chuyện, nên bị phạt! Xin Đăng công tử xử lý!

Ánh mắt Đăng Phi hơi lóe lên, thầm nghĩ: Một chiêu này của Tứ hoàng tử thật xinh đẹp, nếu ta thật sự giết Ngô Dụng này, chỉ sợ trừ đi theo hắn cũng không có con đường thứ hai để chọn. Hơn nữa chẳng những sẽ đắc tội với toàn bộ người của Hồng Nhật Hội. Cho dù người khác của Hải Uy Thành cũng sẽ khinh bỉ mình, uy tín và thanh danh của mình sẽ xuống dốc không phanh.

Nếu không giết hắn, như vậy mục đích của Tứ hoàng tử cũng đã đạt tới. Hắn bán cho mình nhận tình to lớn hôm nay, còn có thể để lại cho người khác một loại ấn tượng thưởng phạt rõ ràng.

Tính toán này thật là tinh tế!

Đăng Phi nghĩ nghĩ, đột nhiên từ trên người thị vệ bên cạnh rút ra một thanh yêu đao, cầm đao đi hướng Ngô Dụng.

Bầu không khí của hiện trường đột nhiên trở nên khẩn trương. Lập tức liền có không ít người xao động, bị ánh mắt của Tứ

hoàng tử đè xuống, đồng thời Tứ hoàng tử cũng ánh mắt lấp lánh nhìn Đằng Phi, miệng mím chặt, trong lòng không biết nghĩ cái gì.

Ngô Dụng đầu tiên là ngẩn ra, lập tức khóe miệng lộ ra một tia cười khổ, giống như là nhận mệnh cuối cùng nhìn thoáng qua hướng Tứ hoàng tử, trong lòng chỉ còn lại một ý niệm: Người thiếu niên, quả nhiên không đắc tội được. Hy vọng điện hạ có thể đối xử tử tế với người nhà của ta!

Đằng Phi nhấc tay, đao hạ.

Không trung lóe lên một vệt sáng.

Dây thừng trên người Ngô Dụng tự động rớt xuống, ngay cả quần áo cũng không bị rách, có thể thấy được sự tinh chuẩn của một đao này của Đằng Phi.

Ngô Dụng dạo quanh quỹ môn quan một vòng như lọt vào trong mộng, khó có

thể tin nhìn Đằng Phi, khóe miệng co giật dữ dội, trên trán toát ra một lớp mồ hôi lạnh thật dày.

Lúc này nghe thấy Đằng Phi thản nhiên nói:

- Người chèn ép việc buôn bán của Đằng gia đều đã đền tội, Đông Bằng Đông Dũng muốn giết ta cũng đều đã chết. Lúc xảy ra những chuyện này hội trưởng Ngô Dụng cũng không ở Hải Uy Thành, nhiều nhất chỉ là giám thị bắt lực, tội không đến mức chết. Đằng Phi ta không phải người không phân biệt được ân oán, làm sao giết người? Ngô hội trưởng, người tự do.

Ngô Dụng trong lòng cảm khái vạn ngàn. Vừa rồi hắn cuối cùng nhìn hướng Tứ hoàng tử một cái, trên mặt Tứ hoàng tử điện hạ hắn chỉ nhìn thấy lạnh lùng vô tình. Khi hắn cho rằng ắt phải chết không thể nghi ngờ, lại không nghĩ rằng đối phương căn bản không có ý giết hắn.

Trong lòng nghĩ, Ngô Dụng khom người thi lễ thật sâu với Đằng Phi: - Đằng công tử hiểu sâu đại nghĩa, Ngô Dụng tạ ơn không giết của Đằng công tử!

Sắc mặt Tứ hoàng tử trong nháy mắt này trở nên có chút khó coi, lập tức cười ha ha:

- Oan gia nên giải không nên kết. Nếu đã nói rõ, vậy chuyện này liền bỏ qua. Ngô Dụng, về sau ngươi liền đi theo Đằng công tử đi. Hồng Nhật Hội... ta sẽ chọn một vị phân hội trưởng khác.

Ngô Dụng đầu tiên là ngần ra, lập tức hướng về Tứ hoàng tử thì lễ thật sâu: - Ngô Dụng tạ điện hạ khai ân.

Tứ hoàng tử không để ý cười cười. Người tâm đã rời đi, hà tất giữ lại bên mình, làm không tốt lúc nào đó sẽ trở thành tai họa. Không bằng coi như một lợi thế tung ra để mời chào Đằng Phi.

Một tên Đại Đấu Sư mà thôi, Vũ Văn Hãn Hải hấn... không thiếu.

Lập tức, Đằng Phi mời Tứ hoàng tử tiến vào Đằng phủ, lại chuyên môn phân phó người dân theo Ngô Dụng đi rửa mặt chải đầu một phen, đổi quần áo xong lại tới. Sự cẩn thận của Đằng Phi khiến Ngô Dụng sinh lòng cảm động, so với sự lạnh lùng vô tình của Tứ hoàng tử điện hạ, trong lòng Ngô Dụng ngổn ngang trăm mối.

Trong phòng tiếp khách, Tứ hoàng tử và Đằng Phi uống trà nói chuyện phiếm.

- Đằng công tử chắc đã biết ý đồ đến của bốn vương. Tục ngữ nói, chim khôn chọn cành mà đậu. Với thực lực của Đằng công tử, nếu lựa chọn đi theo bốn vương, bốn vương cam đoan đưa người một hồi phú quý thật lớn!

Tứ hoàng tử Vũ Văn Hãn Hải không giấu giếm ý đồ tới mà là gọn gàng dứt khoát, đi thẳng vào vấn đề.

- Thừa mông điện hạ nâng đỡ. Đằng Phi một giới thảo dân, tài gì đức gì, không gánh nổi sự coi trọng của điện hạ.

Đằng Phi nhìn Tứ hoàng tử, vẻ mặt thành khẩn: - Hơn nữa, chí của Đằng Phi không ở triều đình...

Đằng Phi chưa nói dứt liền bị Tứ hoàng tử cắt đứt, trên mặt Tứ hoàng tử lộ ra ý cười thản nhiên:

- Thế nào, chẳng lẽ Đằng công tử còn giận bốn vương hay sao? Lại nói tiếp, trước đây bốn vương quả thật động sát tâm đối với người. Đằng gia Tây Thùy từ sau khi cha ngươi mất đi,

Đặng Văn Đình và Đặng Văn Hồ liền thành người của bốn vương. Tuy rằng bốn vương không tự mình ra mắt bọn họ, nhưng bọn họ mỗi năm đều cung cấp lượng lớn tài chính, dược phẩm và vũ khí khôi giáp cho bốn vương. Hơn nữa, bốn vương quả thật rất thích Đặng Kiều, từng muốn nạp nàng làm thiếp. Hết thấy đều bị người làm hỏng. Nếu người là bốn vương, người sẽ làm như thế nào?

Đặng Phi nhìn Tứ hoàng tử, không kiêu ngạo không hiểm nịnh:

- Bọn họ cung cấp cho điện hạ tài chính, vũ khí, dược phẩm đều là sản nghiệp cha ta để lại. Bọn họ chiếm sản nghiệp của cha ta, hủy từ đường của phụ mẫu ta, đốt linh vị của phụ mẫu cùng những tùy tùng đã chết. Ta tới Tây Thù, bọn họ lại muốn giết ta, tội đáng muốn chết. Xin hỏi điện hạ, ta giết bọn họ là không nên sao?

Tứ hoàng tử có chút ghen lời:

- Được rồi. Chuyện này đã qua, không nhắc lại nữa. Bốn vương hiện tại càng coi trọng người...

- Thật xin lỗi, điện hạ. Ta cự tuyệt!

Đặng Phi đồng dạng ngắt lời Tứ hoàng tử. Thần thái khiêm tốn, giọng điệu lại cực kỳ kiên quyết, không hề có đường thương lượng.

Chương 105: Tứ hoàng tử sâu không lường được

Nụ cười trên mặt Tứ hoàng tử dần rút đi, trầm mặc, hai người ai cũng không nói gì. Bầu không khí trong phòng trở nên khẩn trương ngưng trọng.

Thật lâu sau, Tứ hoàng tử mới ngẩng đầu, hít một hơi thật sâu, thanh âm hơi lạnh:

- Là bởi vì đại ca ta sao?

Đặng Phi kiên quyết lắc đầu:

- Ta nói rồi, chỉ ta không ở triều đình, ta có chuyện phải làm. Cho nên, điện hạ, xin thứ cho ta bất lực, không thể trợ giúp điện hạ.

- Bất lực. Ha ha, Đặng Phi, người nói, người tuyệt đối sẽ không giúp đại ca ta, đúng không?

Tứ hoàng tử như cười như không nhìn Đặng Phi.

Đặng Phi bình tĩnh gật đầu: - Ta chỉ muốn làm chính ta, không muốn trở thành thuộc hạ hay tùy tùng của ai.

- Lá gan người rất lớn, thật sự rất lớn. Đặng Phi, người có biết, bản vương hiện tại ra lệnh một tiếng, toàn bộ Đặng gia Hải Uy Thành bao gồm người đều sẽ luân làm tù nhân, thậm chí không nhìn thấy mặt trời ngày mai?

Tứ hoàng tử nhìn Đặng Phi, trong mắt bắn ra sát khí dày đặc.

- Điện hạ đây là đang uy hiếp ta? Đặng Phi sắc mặt bình tĩnh, mặt tỉnh bơ nói.

- Không, ta nói là sự thật. Ta biết, người vừa đánh bại một Đẩu Tôn, thậm chí người vì thế còn bị thương. Tứ hoàng tử nhìn thoáng qua hai tay bó chặt của Đặng Phi, ánh mắt rơi vào hai cái nơ con bướm:

- Hai cái nơ con bướm này rất đẹp, bạn gái kia của người càng đẹp. Tuy nhiên, người phải còn sống mới có thể hưởng thụ mọi sự vật tốt đẹp, không phải sao?

- Ít nói huyền cơ với ta, bớt giả lớn trước mặt ta. Người chỉ lớn bằng ta. Đằng Phi bỗng nhiên cười lạnh:

- Hơn nữa, lão tử, người không dám giết ta. Bởi vì người biết, ta đã dẫn tới sự chú ý của phụ hoàng người, mà ta với phụ hoàng người quan hệ sâu xa, không cần ta tới nhắc nhở người chứ?

- Người...

Tứ hoàng tử bị thái độ chuyển biến đột nhiên của Đằng Phi làm sững sốt, lập tức trở nên tức giận, vỗ bàn đứng lên chỉ vào Đằng Phi mắng:

- Đằng Phi, cho người mặt mũi người không cần. Bồn vương đường đường thân phận hoàng tử, tự mình đến cửa bái phỏng, nhận lỗi với người lại tặng người một Đại Đầu Sư làm tùy tùng. Người, người còn muốn thế nào?

Lúc này, thị vệ của Tứ hoàng tử ở bên ngoài tông cửa mà vào, trầm giọng nói: - Điện hạ...

Tứ hoàng tử phát phát tay: - Không có chuyện của các người, đều ra ngoài đi.

Mấy tên thị vệ hai mặt nhìn nhau, lập tức đi ra ngoài, đóng cửa lại.

Trong lòng Đằng Phi thở nhẹ ra một hơi, thân thể hơi dựa ra sau, nhún nhún vai mỉm cười nói:

- Ta cũng không muốn như thế nào, ta chỉ là cự tuyệt lời mời của Tứ điện hạ mà thôi. Như thế nào, chẳng lẽ điện hạ hùng tâm tráng chí, bởi vì chuyện nhỏ này liền muốn diệt cả nhà ta trút giận hay sao?

Tứ hoàng tử hung hăng trừng mắt nhìn Đằng Phi, trên mặt biến đổi không chừng, thật lâu sau mới lẩm bẩm một câu:

- Bồn vương lần đầu tiên nhìn thấy loại người mê mẩn không ăn như người.

- Tứ hoàng tử lòng mang chí lớn, khinh thường chấp nhặt với thảo dân mà thôi.

Đăng Phi cười tủm tỉm dùng hai tay bị băng thành bánh chưng nâng chén trà lên, uống một ngụm.

- Cút, bốn vương mặc kệ ngươi. Tứ hoàng tử giờ phút này giống như một đứa trẻ bị chọc giận, hung tợn trừng mắt nhìn Đăng Phi một cái, đột nhiên nói:

- Tay ngươi băng bó thật khó coi.

Nói xong, bưng chén trà trên bàn lên, một hơi uống sạch, sau đó đứng lên đi ra ngoài. Lúc tới cửa hắn dừng lại, không quay đầu lại, thản nhiên nói:

- Đăng Phi, nhớ kỹ lời người nói. Có ngày nếu bị ta biết người nghiêng về một vị hoàng tử nào, ta đều sẽ không bỏ qua cho ngươi.

- Điện hạ đi thông thả, không tiến. Đăng Phi ngồi ở đó, ngay cả ý đứng dậy cũng đều không có.

Tứ hoàng tử hít sâu một hơi, mở cửa, nổi giận ùng ùng bước đi. Từ rất xa còn

truyền đến một giọng nói mang theo mấy phần non nớt chỉ có thiếu niên mới có:

- Mẹ nó, bốn vương chưa từng gặp qua loại người như các ngươi nói, hắn lớn ẽ bằng bốn vương sao? Bốn vương thấy hắn có 80 tuổi rồi...

Thanh âm xa dần, nụ cười trên mặt Đăng Phi chậm rãi nhạt đi, nhấc tay lau mồ hôi lạnh trên trán, nhẹ giọng lầm bầm:

- Thanh Xà Vương, ta suýt nữa bị người hại chết.

- Hừ, gọi ta Thanh Long lão tổ. Thanh Long lão tổ hại chết ngươi cái gì? Hắn không phải đi rồi sao? Lão tổ ta nói cho ngươi, tiêu tử này kỳ thật cũng không chán ghét, ít nhất hắn làm việc coi như quang minh lỗi lạc. Vừa rồi nếu là người do dự ngược lại sẽ khơi dậy sát tâm của hắn. Người biết không, trong số hộ vệ bên cạnh hắn ít nhất có hai Đẩu Tôn đỉnh phong. Khí tức đó, lão tổ ta cảm thụ được rành mạch, nếu hắn muốn giết ngươi, dễ như trở bàn tay.

- Vậy ngươi còn kêu ta cự tuyệt dứt khoát, không sợ hấn thẹn quá thành giận giết ta?

Đằng Phi oán giận một câu. Vừa rồi Thanh Long lão tổ đột nhiên tỉnh lại, kêu Đằng Phi trực tiếp cự tuyệt lời mời của Tứ hoàng tử, hơn nữa thái độ phải cứng rắn mới được. Đối với loại chuyện này Đằng Phi cũng không có kinh nghiệm tốt hơn, chỉ có thể làm theo lời của Thanh Long lão tổ. Nhưng vừa rồi Đằng Phi thật sự cảm thấy sát khí từ trên người Tứ hoàng tử.

- Hấn sẽ không giết ngươi. Tiểu tử này tuổi tuy không lớn lại sẽ không dễ dàng gây thù cho mình, không giống người. Không phải lão tổ ta nói ngươi, ngươi mới qua bên này bao lâu? Để ta đếm xem: trước là chi nhánh Đằng gia, Hồ tộc; sau đó là người của Đại hoàng tử cùng với Hắc Thủy Ma Cung, hiện tại là một đám quý tộc của Hải Uy Thành. Hôm nay nếu không phải lão tổ ta giúp ngươi, Tứ hoàng tử diện hạ cũng sẽ bị người hoàn toàn đắc tội, ngươi không thể dùng đầu óc chút nào sao?

Thanh Long lão tổ bất mãn lắm lắm.

- Ta là bị ép. Trên mặt Đằng Phi lộ ra vài phần bất đắc dĩ: - Người cho là ta muốn đắc tội bọn họ?

Thanh Long lão tổ một mực ở cùng với Đằng Phi đối với việc này tự nhiên rất rõ ràng, tuy nhiên vẫn nói:

- Tóm lại, sau này làm việc nhất định phải dùng đầu óc. Nếu đã kết thù liền một lần duy nhất đánh chết đối phương, để cho đối phương một hơi, tương lại trở về trả thù, đó là cách làm ngu xuẩn nhất.

Đằng Phi thầm nghĩ trong lòng: Có thực lực nhỏ cỏ tận gốc, người cho là ta sẽ giữ lại kẻ địch báo thù?

Tuy nhiên Thanh Long lão tổ rất cục tính lại vẫn khiến cho Đằng Phi cảm thấy rất hưng phấn. Từ trong chiến đấu với tên Đấu Tôn kia ngày hôm nay là có thể nhìn ra tầm quan trọng của Hồn vực. Loại lịch lãm này mới là đường tắt tốt nhất nâng cao thực lực. Tăng lên cảnh giới cố nhiên trọng yếu, nhưng kinh nghiệm thực chiến lại càng thêm trọng yếu.

Đằng Phi có thể khẳng định, tên Đấu Tôn kia cũng không giết qua mấy người, cũng không có bao nhiêu kinh nghiệm thực

chiến. Bằng không mình tuyệt đối không thể là đối thủ của hắn, càng đừng nói là dọa lui hắn.

Trận chiến hôm nay, Đằng Phi cảm giác bảy nơi Đấu mạch trong cơ thể mình đã mơ hồ có dấu hiệu buông lỏng.

Thiên Đạo Ngũ Thập Đấu Mạch Đại Pháp - phần công pháp tuyệt thế này quả nhiên là mạnh mẽ đến tột cùng. Rất nhiều lúc, Đằng Phi đều có chút hoài nghi công pháp này rốt cục có thuộc về thế giới này hay không.

Lăng Thi Thi lúc này từ bên ngoài tiến vào, nhìn Đằng Phi khí định thần nhàn ngồi ở kia, dùng hai cái tay bị băng bó như giò heo nâng chén trà uống, trên mặt lập tức lộ ra nụ cười cổ quái. Nàng đi qua, cướp lấy chén trà nói:

- Người ta một mực lo lắng cho ngươi, không nghĩ tới người ngược lại nhàn nhã, không ngờ ngồi ở nơi này uống trà. Vị hoàng tử điện hạ kia đi rồi sao?

Đằng Phi gật gật đầu: - Đi rồi.

Lăng Thi Thi thở phào một cái nói:

- Nguy hiểm thật. Vừa rồi Phúc bá nói, bên cạnh vị hoàng tử kia có hai cao thủ rất cường đại, người và Tùng bá khả năng đều không phải đối thủ. Nếu là động thủ, chúng ta phần lớn là chịu thiệt.

Đằng Phi gật gật đầu. Hắn vừa rồi đã nghe Thanh Long lão tổ nói qua, lúc này nghe xong vẫn cảm thấy có chút hồi hộp, lập tức đứng lên nói:

- Hiện tại chuyện bên đây đã bình ổn, cô đi nói với Thiên Vũ huynh, chúng ta mau chóng lên đường đi.

- Tay người? Lăng Thi Thi nhìn tay Đằng Phi, có chút chần chờ.

- Không quan hệ. Ta da dày thịt béo, rất nhanh sẽ lành. Đằng Phi cười nói.

- Phì, nào có ai nói mình như vậy. Vậy ta đi.

Chuyện quan hệ sự sống chết của mẫu thân, Lăng Thi Thi vẫn là rất sốt ruột. - Nàng lập tức báo cho ca ca, quyết định ngày mai liền xuất phát.

Tối cùng ngày, Đăng Phi gọi đám người Trần Phương, Đồng Vân Trác, Đăng Vân Thảo cùng với Ngô Dụng vào. Đăng Phi giới thiệu Ngô Dụng với ba người, sau đó nói:

- Ta đi rồi, chuyện buôn bán giao cho Trần bá và Vân Trác tộc thúc đi xử lý. Về mặt phòng vệ, Ngô Dụng, người và Vân Thảo tộc thúc bỏ nhiều tâm tư. Sau này, Ngô Dụng chính là người của Đăng gia ta, giữa các vị đừng gây nên mâu thuẫn gì mới tốt.

Đám người Trần Phương tuy rằng có chút khúc mắc trong lòng đối với Ngô Dụng, nhưng những kẻ chủ hung giết hại thị vệ Đăng gia hiện đã điều tra rõ, chủ yếu là huynh đệ Đồng Bằng và Đông Dũng làm. Ngô Dụng trong đoạn thời gian đó một mực không ở Hải Uy Thành, trách nhiệm kỳ thật không lớn. Cho nên trên dưới Đăng gia đối với Ngô Dụng chỉ là có chút ý kiến, cũng không có cừ hận gì.

Hiện tại Đăng Phi đã làm ra quyết định, những người này tự nhiên sẽ không nói thêm điều gì.

Ngô Dụng vừa mới gia nhập bên phía Đăng gia, ít nhiều còn có chút không thích ứng. Thấy Đăng Phi lại muốn ra ngoài, hắn không kìm nổi hỏi:

- Thiếu gia đây là muốn đi chỗ nào?

Đăng Phi do dự một chút nói:

- Đi giúp huynh muội Lăng Thiên Vũ tìm một cây dược liệu, các người không cần lo lắng, kinh doanh tốt việc làm ăn ở Hải Uy Thành là được.

Đăng Phi cũng không nói lời thật với bọn họ, nếu không những người này khẳng định sẽ không đáp ứng. Cổ Thần Thánh Sơn – loại địa phương này quả thật chính là vùng cấm sinh mệnh, không nghe nói ai xâm nhập vào trong Cổ Thần Thánh Sơn còn có thể toàn thân trở ra.

Sáng sớm hôm sau, ngay khi đám người Đăng Phi chuẩn bị ổn thỏa, đang muốn xuất phát thì có hạ nhân vào báo, nói Nam tước Giang Hàn của Hải Uy Thành quỳ gối trước cửa tạ tội.

Đăng Phi sững sốt tại chỗ, thầm nghĩ đây lại là chuyện gì xảy ra?

Lập tức đoàn người đi tới trước cửa phủ, thấy Giang Hàn quả nhiên quỳ gối trước cửa, mặc quần áo mỏng manh. Tuy rằng đầu cúi rất thấp nhưng vẫn có thể nhìn thấy trên mặt hấn sung húp, dường như là bị người đánh đập.

Đằng Phi vừa ra, ở bên kia cách không xa liền chạy tới một quý phụ trung niên, chính là mẫu thân của Giang Hàn. Nàng ta “bịch” một tiếng quỳ rạp trước mặt Đằng Phi, gào khóc:

- Đằng Phi thiếu gia. Ngài đại nhân đại lượng, đừng chấp nhặt với chúng ta. Ta... ta dập đầu xin lỗi ngài.

Nói xong liền dập đầu, đầu đập lên đá xanh trên mặt đường, rất nhanh liền rách trán, máu tươi chảy ra nhìn qua hết sức chật vật. Nào còn nữa điểm chỉ tay năm ngón trước đó nữa.

Giọng Giang Hàn run rẩy kêu lên: - Nương, người... người đứng lên.

Xa xa vây quanh nhiều người chỉ chỉ trỏ trỏ, trên mặt đều mang theo vẻ khó tin, ai cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, có thể khiến mẫu tử Giang gia ngày thường cao cao tại thượng không ai bì nổi ở chỗ này dập đầu xin lỗi.

Tuy nhiên ánh mắt những người đó nhìn về phía Đằng phủ lại tràn ngập sợ hãi. Bất kể là vì nguyên nhân gì, Đằng phủ... cũng tuyệt đối không phải bọn họ có thể trêu chọc.

Giang Hàn giữ chặt mẫu thân, ngẩng đầu về mặt oán độc nhìn Đằng Phi, lạnh lùng nói:

- Đằng Phi. Có Tứ hoàng tử bảo bọc ngươi, Giang Hàn ta nhận thua. Tuy nhiên người nhớ kỹ, một ngày nào đó ta sẽ đòi lại.

Nói xong, hấn đứng dậy mạnh mẽ lôi kéo mẫu thân rời đi. Bên kia mẫu thân của hấn còn đang kêu khóc:

- Đằng công tử, ngài đại nhân đại lượng, đừng chấp nhặt với con ta...

Đằng Phi đầy đầu tia đen, thầm nghĩ vở kịch này từ đâu ra? Minh một câu không nói, đối phương cứ như vậy dập đầu xin lỗi, sau đó chạy...

Lăng Thiên Vũ thở dài nói: - Vị Tứ hoàng tử này, sâu không lường được!

Chương 106: Kẻ địch đến từ hoàng triều Chân Võ

Đoàn người ra khỏi thành, thẳng đến phương bắc, một tòa cổ thành cách Hải Uy Thành hơn ba trăm dặm.

Có truyền tông trận.

Đằng phi còn chưa bao giờ thấy truyền tông trận, bao nhiêu có chút hiếu kỳ, cũng có chút hưng phấn. Tuy nhiên, hắn cũng giấu kín cảm xúc này ở trong lòng, bằng không chắc sẽ lại bị Lăng Thi Thi giễu cợt

Sau năm mới, khí hậu ở phương nam rất ôn hòa. Đi trên đường, cảm giác cực kỳ thoải mái.

Xa xa, nói non trùng trùng điệp điệp, khí thế hùng vĩ, trong không khí có gió biển, ngẫu nhiên lại mang theo một chút vị mặn của hải dương. Hai bên đường, cây cỏ xanh um tươi tốt, ngẫu nhiên có mấy chú chim bay xẹt qua đầu.

Tuy con đường phía trước tràn ngập nguy hiểm và mờ mịt, nhưng chung quy lại vẫn là một loại dược liệu. Chỉ cần tìm được phu nhân của đại soái Lăng Tiêu Diêu sẽ hồi phục. Cho nên, ngay cả Lăng Thiên Vũ vẫn luôn lão luyện thành thực cũng không kiềm nổi kích động.

Trong trận chiến giữa Đằng Phi và Đấu Tôn trung niên kia, Lăng Thiên Vũ cũng học được rất nhiều thứ, tuy hắn không tận mắt nhìn thấy, nhưng sau khi nghe muội muội kể lại, Lăng Thiên Vũ ở trong phòng trầm tư thật lâu.

Ý chí và quyết tâm của Đằng Phi khiến cho Lăng Thiên Vũ bội phục, hắn nhớ rõ phụ thân từng nói: Trên chiến trường, tuy ví dụ về lấy yếu thắng mạnh cũng không nhiều, nhưng tuyệt đối sẽ không ít.

Dũng khí, trí tuệ, niềm tin, những thứ không liên quan đến thực lực, nhưng lại có thể thay đổi cả chiến cuộc.

Trước kia, tuy Lăng Thiên Vũ cũng biết được những điều này, nhưng lại không quá rõ ràng. Sau khi trải qua trận chiến của Đẳng Phi và Đấu Tôn kia, rốt cuộc Lăng Thiên Vũ cũng hiểu ra.

Thực lực Đẳng Phi rõ ràng không phải đối thủ của cường giả Đấu Tôn kia, thậm chí có chênh lệch rất lớn, nhưng cuối cùng Đẳng Phi lại trở thành người thắng. Xét cho cùng, chỉ là vì dũng khí của Đẳng Phi lớn hơn.

Tuy nhiên, đối với việc muội muội Lăng Thi Thi nói trên người Đẳng Phi có sát khí khiến cho người ta sợ hãi thì Lăng Thiên Vũ lại không quá đồng ý. Đẳng Phi mới mười bốn tuổi, chưa từng rời đi Đẳng Gia Trấn, cũng chưa từng tham gia chiến trường, làm sao có sát khí được?

Mặc kệ nói thế nào, Lăng Thiên Vũ vẫn nghĩ rằng Phi là một người đáng kết làm bằng hữu, chỉ có một điều làm hắn buồn bực là thái độ của Lăng Thi Thi đối với Đẳng Phi có chút không thích hợp. Nhưng hắn làm ca ca, loại chuyện như vậy cũng không biết nên nói gì cho phải.

Lăng gia không giống những quý tộc truyền thống bình thường, quan niệm môn đăng hộ đối cũng không nặng. Hơn nữa, chẳng những Đẳng Phi cống hiến một loại linh dược tuyệt phẩm, lại nhiệt tình trợ giúp bọn họ tìm kiếm Bằng Liên ngàn năm, thân mình lại là một nhân tài tiền đồ vô lượng, nếu thực sự có thể kết duyên với muội muội thì cũng không tồi.

Cho nên, với thái độ khác thường của muội muội, Lăng Thiên Vũ cũng liền mở một con mắt, nhắm một con mắt.

- Đẳng Phi, ngươi có khát không? Lăng Thi Thi cầm một túi nước, cười tủm tỉm đi đến bên cạnh Đẳng Phi.

- Không khát!

Khuôn mặt Đẳng Phi không chút thay đổi, vừa rồi hắn nói khát, kết quả là Lăng Thi Thi mở túi nước uống một ngụm, sau đó vui vẻ chạy đi.

- Ài, đi lâu như vậy, còn tưởng người khát chứ. Nếu người đã không khát thì ta tự uống vậy. Đôi mắt đen nhánh của Lăng Thi Thi đảo tới đôi lui, vẻ mặt đắc ý nhìn Đẳng Phi.

Đặng Phi bĩu môi, trong lòng cực kỳ ác ý nghĩ: Cứ uống đi, không tin người sẽ không “buồn”, đến lúc đó đừng hi vọng có ai chờ ngươi!

Tuy nhiên, Đặng Phi cũng chỉ nghĩ trong đầu mà thôi, nếu hắn nói ra lời này, có trời mới biết cô gái bề ngoài ngây thơ trong bụng đen tối này sẽ tra tấn hắn thế nào.

Trên thực tế, tay của Đặng Phi gần như đã khỏi hẳn.

Trong một đêm, mu bàn tay vốn bị thương rất nặng đã lên da non, nếu gỡ băng gạc xuống, mọi người sẽ phát hiện, vết thương trên mu bàn tay Đặng Phi đã khôi phục hoàn toàn. Trừ bỏ màu sắc của lớp da non không giống, còn lại đã hoàn toàn giống lúc bình thường.

Sức khôi phục kinh người như vậy hiển nhiên là lợi ích đến từ việc cải tạo thân thể, Đặng Phi không muốn để lộ ra, cho nên chỉ có thể làm bộ như thương thể chưa khỏi, tùy ý để Lăng Thi Thi giúp hắn ăn cơm uống nước.

Đừng nói, có một mỹ nữ cực phẩm như vậy hầu hạ, cũng là một sự hưởng thụ không tệ chút nào.

Đêm qua, Đặng Phi lại tiến vào Hồn Vực.

Trong Hồn Vực, cuộc chiến giữa quân đoàn màu bạc và quân đoàn Huyết Sắc dường như vĩnh viễn không chấm dứt. Ở trong đó, Đặng Phi dần theo thủ hạ của mình tập kích kẻ địch, khiến chúng tổn thất thảm trọng, hiện giờ đã được phong là Tiểu Đô Thống điều khiển năm trăm người.

Tốc độ thăng chức như vậy, nếu đặt trong hiện thực thì sẽ vô cùng kinh người. Dù là trong Hồn Vực, cũng có rất nhiều tướng lĩnh của quân đoàn Huyết Sắc tỏ vẻ bất mãn.

Tuy nhiên, một câu của Đại tướng quân khiến cho những người này đều ngậm miệng lại.

- Nếu ai trong các ngươi có thể làm được như Tiểu Đô Thống Đặng Phi, lão tử cũng sẽ cho các ngươi thăng chức, làm không được thì câm miệng hết lại!

Càng rèn luyện trong Hồn Vực, Đặng Phi càng cảm thấy sự đáng quý và quan trọng của loại rèn luyện này. Trong hiện thực, cũng chỉ có trên chiến trường Vực ngoại mới có cơ hội

như vậy. Nhưng ở nơi đó, nếu tử vong thì sẽ chết thật sự, người tuyệt đối không có cơ hội sống lại.

Phúc bá và Tùng bá đi ở cuối cùng, sắc mặt hai người bỗng hơi đổi, Phúc bá quát lạnh một tiếng:

- Bằng hữu, các người đã đi theo nửa ngày, không cảm thấy phiền sao? Đi ra mọi người tâm sự một chút.

Ba người Đằng Phi, Lăng Thiên Vũ, Lăng Thi Thi lập tức dừng lại, Đằng Phi híp mắt, nhìn một chỗ cách đó bảy tám mươi thước phía sau, không khí bỗng hơi vẩn vọ, hai đạo thân ảnh xuất hiện.

Hai người này đều dùng vải xanh che mặt, ánh mắt lạnh như băng, nhìn qua cũng không trẻ tuổi, một người trong đó thân nhiên nói:

- Không hổ là Phúc tướng quân trong bốn viên chiến tướng Phúc Thọ Tùng Trúc dưới trướng Lăng Tiêu Diêu, lỗ tai còn thính hơn cả chó nữa!

Người này vừa mở miệng đã nói ra lại lịch của Phúc bá, hơn nữa giọng điệu còn cực kỳ ngoa ngoắt, thoạt nhìn cũng không e ngại Phúc bá.

Trong lòng Đằng Phi thầm nghĩ: Không ngờ rằng Phúc Bá và Tùng bá nhìn như tuổi già sức yếu, nhưng lại là một trong bốn chiến tướng dưới trướng đại soái, thậm chí còn là Tướng quân, thật sự là nhìn người không thể nhìn tướng mạo.

Phúc bá khẽ cau mày, nhìn người che mặt bằng vải xanh này, nói: - Người biết ta? Người là ai?

- Hắc, ta ấy à, một kẻ vô danh tiểu tốt mà thôi, nhưng còn Phúc tướng quân và Tùng tướng quân chạy đến trong lòng nước địch là muốn thăm dò quân tình sao? Không biết nếu ta thả tin tức này ra ngoài thì sẽ có hậu quả thể nào nhỉ?

- Người dám! Tùng bá bước lên một bước, đôi mắt nhìn chăm chăm hai người che mặt này, lạnh lùng quát:

- Các người là người của hoàng triều Chân Vô? Tới nơi này làm gì?

- Lời này của Tùng tướng quân cũng thật thú vị, nơi này cũng không phải nhà riêng của ai, các người tới được thì tất nhiên

chúng ta cũng vậy.

Gã bịt mắt cười lạnh một tiếng, sau đó chỉ vào Đằng Phi trầm giọng quát:

- Người là Đằng Phi? Để chúng ta tìm thật khó, hiện giờ rốt cuộc cũng thấy người. Tiểu tử, người chuẩn bị chịu chết đi!

Nói xong, thân hình người áo xanh nhanh như thiểm điện, nâng tay lên nhẹ nhàng đánh một chưởng về phía Đằng Phi.

Ầm!

Thân hình Phúc bá cũng cực nhanh, đấu một chưởng với người áo xanh này, thoạt nhìn là đang thử nhau, nhưng trên thực tế, nơi bàn tay hai người tiếp xúc nổ ra một luồng sóng khí cường đại, đẩy đám người Đằng Phi liên tục lui về phía sau, cây cối xung quanh lung lay nghiêng ngả, vô số lá cây rụng xuống.

Hai người đều lùi lại một bước, ánh mắt người áo xanh lộ rõ vẻ lạnh lẽo, trầm giọng quát:

- Phúc tướng quân, ta không định kết thù với người. Ta biết lần này các người đến để tìm linh dược, các người tránh ra để ta giết tiểu tử này, sau đó hai huynh đệ chúng ta tìm kiếm giúp các người!

Nói xong, gã bịt mắt cười lạnh nói: - Chắc hẳn hai Đấu Tôn chúng ta cộng lại có giá trị hơn tên nhóc này chứ?

Trong lúc Phúc bá và gã bịt mắt đối thoại, Lăng Thi Thi đến bên cạnh Đằng Phi, có chút kinh ngạc hỏi:

- Đằng Phi, người biết bọn họ không?

Đằng Phi lắc đầu, nói:

- Nếu bọn họ đến từ hoàng triều Chân Võ thì rất có thể là tám đại gia tộc ở Thanh Bình Phủ, hoặc là người mà ba nhà quý tộc Phạm, Trương, Lật tìm tới. Tuy nhiên, ta rất kỳ quái vì sao chỉ bằng bọn họ mà lại tìm được cao thủ như vậy tới giết ta?

Nghi hoặc của Đằng Phi rất nhanh đã được giải đáp

Tất nhiên Phúc bá sẽ không đồng ý loại yêu cầu vớ vẩn này, Đằng Phi có ân với Lăng gia, mấy ngày nay ở chung, Phúc bá và Tùng bá đều rất thích người trẻ tuổi này, khi rảnh rỗi còn

thường xuyên chỉ điểm hấn một chút, đâu chỉ vì một câu của đối phương mà giao Đằng Phi ra được.

Lập tức trầm giọng cự tuyệt:

- Điều đó là không thể nào, tuy thực lực hai người các người cũng không kém, nhưng muốn chiếm được tiện nghi trên tay chúng ta thì tuyệt đối không thể!

Ánh mắt gã bịt mặt hơi lập lờ, nhìn thoáng qua đồng bạn mình một cái, sau đó lạnh lùng quay sang Đằng Phi, nói:

- Tiểu tử, coi như người may mắn, tuy nhiên chúng ta sẽ không bỏ qua đâu. Nếu người thức thời thì mau giao công pháp của nữ nhân kia ra đây, có lẽ chúng ta sẽ tha cho người một mạng!

Trong lòng Đằng Phi hơi động, rốt cuộc hấn đã hiểu được vì sao đối phương lại đến, quả nhiên không chỉ vì nể mặt tám đại gia tộc và ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật.

Bọn họ coi trọng công pháp tu luyện của Lục Tử Lăng!

Cũng đúng, Lục Tử Lăng trẻ tuổi như vậy, nhưng lại có thể chém tận giết tuyệt cao thủ tinh anh của tám đại gia tộc, ngay cả ba trăm Thiết Giáp Trọng Nô Quân của ba nhà Phạm Trương Lật cũng chết trên tay nàng. Nếu không phải vì thương thế chưa lành, tất nhiên Lục Tử Lăng sẽ không chết đi.

Nghĩ đến đây, trong lòng Đằng Phi quặn đau, cắn răng nói:

- Các người mờ đi, đừng nói ta không có bí tịch gì, cho dù có cũng sẽ không cho các người!

- Tốt, tiểu tử, người có khí phách, ngàn vạn lần đừng để chúng ta tóm được người đi lẻ! Gã bịt mặt lạnh lùng nhìn thoáng qua Đằng Phi, biết hôm nay muốn chiếm được tiện nghi từ tay Phúc tướng quân và Tùng tướng quân là điều không thể, cho nên cũng không ở lâu, mũi chân chĩa xuống đất, nhanh chóng biến mất.

Lúc này Lăng Thi Thi mới nói:

- Phúc bá, Tùng bá, vì sao không giữ chúng lại? Vạn nhất về sau chúng lại tìm Đằng Phi...

Lăng Thiên Vũ thì hỏi: - Liệu bọn họ có tiết lộ tin tức của chúng ta không?

Phúc bá cười khỏ lắc lắc đầu:

- Hai người này đến vì Đằng Phi, bọn họ sẽ không tiết lộ tin tức của chúng ta ra ngoài. Nhìn ra được, bọn họ cũng không phải hạng tầm thường, chỉ là ta lại không đoán ra lại lịch của họ.

Tùng bá một bên chậm rãi nói:

- Đằng Phi, về sau người nhất định phải cẩn thận. Thực lực của hai người kia không kém ta và lão Phúc bao nhiêu, tuyệt đối có thể xưng là cường giả đương thời.

Trong lòng Đằng Phi đã cực hận, không ngờ được sư phụ đã mất, những người này còn không buông tha. Như vậy cũng tốt, các người lại cho ta thêm vài lý do để tiêu diệt các người, tám đại gia tộc, Phạm gia, Trương gia, Lật gia, các người cứ chờ đây!

Lăng Thi Thi lo lắng nhìn Đằng Phi, bỗng nhiên nói:

- Đằng Phi, nếu lần này thuận lợi tìm được Bằng Liên ngàn năm, người hãy theo chúng ta đi, có Phúc bá và Tùng bá, bọn họ không làm gì được người. Chờ trở về hoàng triều Chân Võ, ta xin phụ thân phái người giúp người tiêu diệt những gia tộc kia, xem về sau bọn họ còn làm được trò mèo gì nữa!

Trong lòng Đằng Phi cảm động, cười cười không đáp, ánh mắt Lăng Thiên Vũ có chút phức tạp nhìn thoáng qua muội muội, thầm nghĩ trong lòng: Nha đầu kia sẽ không thích tiểu tử này thật đấy chứ?

Chương 107: Hồng Phong cổ thành

- Đi thôi, chúng ta tìm Bằng Liên ngàn năm đã rồi tính.

Phúc bá thân nhiên nói, bọn họ cũng đã ở Tây Thùy khá lâu rồi, vạn nhất để cho hoàng triều Huyền Vũ biết được sự tồn tại của họ thì cũng sẽ là một chuyện khá ẽ rắc rối.

Trải qua phong ba này, trong lòng đoàn người đều có chút trầm trọng, nhất là Đằng Phi, hẳn thực sự không ngờ rằng đôi phương có thể tìm tới đây.

Rất hiển nhiên, hai người kia không thể đi từ con đường hoàng kim đến đây được. Như vậy, bọn họ cũng chỉ có thể làm tương tự như huynh muội họ Lăng, xuyên qua khe sâu ở phía bắc đế quốc. Chỉ vì công pháp của Lục Tử Lăng và giết mình, không ngờ họ lại bỏ công bỏ sức như vậy. Điều này làm cho Đằng Phi không thể không làm cho Đằng Phi đánh giá lại nội tình chân chính của tám đại gia tộc và ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật.

Tuy không có căn cứ chính xác là bọn họ mời tới hai gã bịt mặt này, nhưng trừ bọn họ ra thì có ai sẽ để ý đến một thiếu niên như Đằng Phi chứ?

Những gia tộc kia oán hận Đằng Phi không thua gì Lục Tử Lăng bao nhiêu, Lục Tử Lăng đã mất, như vậy, Đằng Phi còn sống trên đời tất nhiên sẽ trở thành cái đinh trong mắt họ. Một ngày Đằng Phi không chết, chỉ sợ những người đó cũng đứng ngồi không yên đi?

Buổi chiều ngày hôm sau, đoàn người bọn họ mới đến được tòa cổ thành kia. Nói là cổ thành, nhưng nhìn giống như một thôn trấn hơn, tường thành đã rất tàn tạ rồi, mặt trên loang lổ những vết nứt, kể ra những năm tháng tang thương chúng đã trải qua.

Lúc mọi người tới đây, sắc trời đã gần đến hoàng hôn, chàng vạng không gió, thỉnh thoảng lại có tiếng gà gáy chó sủa, làm cho tòa cổ thành tang thương trở nên vô cùng tường hòa.

- Nơi này thật đẹp! Nhìn cảnh tượng trước mặt, Lăng Thi Thi không khỏi than thở:

- Tòa cổ thành này nhìn ít nhất cũng phải mấy ngàn năm, lần trước đi qua đây, lúc đó đang là đêm muộn, hiện giờ mới được thấy rõ ràng. Sinh hoạt ở nơi này nhất định sẽ rất vui vẻ.

Đằng Phi bĩu môi, thầm nghĩ trong lòng. Cũng chỉ có đại tiểu thư sống an nhàn sung sướng như cô mới nghĩ như vậy, tuy nơi này có lịch sử lâu đời, nhưng nhìn qua cũng rất nghèo khổ. Không tin người tìm một người hỏi thử, cho hẳn một trăm lượng vàng, bảo hẳn đi Hải Uy Thành, chỉ sợ người đó sẽ lập tức dắt theo vợ con rời đi.

Phúc bá và Tùng bá nhìn nhau cười, cũng không cắt đứt hứng thú của tiểu thư.

Nhưng Lăng Thiên Vũ lại có chút cau mày nói:

- Người học mấy thứ này ở Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện? Người ở nơi này nghèo khổ thất vọng, nào có chút hạnh phúc nào? Cho người ở đây một tháng, người sẽ nổi điên.

- Hừ! Các người chẳng thú vị chút nào! Lăng Thi Thi hừ một tiếng, quay mặt qua chỗ khác.

Về mặt Đằng Phi rất vô tội, thầm nghĩ: Đâu liên quan gì tới ta?

Đoàn người đi vào tòa cổ thành tàn tạ này, lập tức cảm nhận được dân phong thuần phác ở nơi đây, nhà nhà đều mở cửa, một đám trẻ con chạy tới chạy lui trên đường, trên mặt mang theo nụ cười ngây thơ. So với Hải Uy Thành cách đây ba trăm dặm, quả thực giống như hai thế giới khác nhau vậy.

Vài người quần áo chỉnh tề đi vào trong thành, lập tức khiến cho người ta vậy xem. Tuy nhiên, ánh mắt họ cũng không chán ghét, chỉ đứng từ xa nhìn lại, trong mắt tràn ngập kính sợ. Trong nhận thức của bọn họ, những người ăn mặc như vậy chắc chắn là đại nhân vật nào đó.

Tuy nhiên, bị người khác nhìn chằm chằm như vậy, Lăng Thi Thi cũng cảm thấy có chút không được tự nhiên, nhưng vẫn

không thừa nhận người nơi đây sống không hạnh phúc, nhẹ giọng lầm bầm nói:

- Thật ra bọn họ cũng rất tốt mà...

Đang nói, xa xa bỗng truyền đến tiếng vó ngựa, một đám kỵ sĩ nhanh chóng tiến về bên này.

Người hai bên đường đều phát ra tiếng kinh hô, chạy tứ tán ra xung quanh.

- Không tốt, con của Thành chủ ra ngoài rồi, mọi người mau chạy đi!

- Trời ạ, Bạo Long, Bạo Long lại đi ra tai họa người khác, mọi người mau giấu hết con gái đi, đừng để tên khốn ấy tạo dịp!

- Chạy mau, Bạo Long ăn thịt người không chớp mắt...

Trong nháy mắt, không khí yên tĩnh tường hoa của cổ thành bị phá vỡ hoàn toàn, trên đường phố vang lên một trận gà bay chó sủa, những người nhàn nhã tản bộ trên đường đều lập tức biến mất không thấy tăm hơi.

Có người đi ngang qua đoàn người Đằng Phi, không quên hảo tâm nhắc nhở một câu:

- Người xa lạ, mau chạy đi, tên Bạo Long con trai Thành chủ ra ngoài rồi. Mỗi tháng hắn đều đi ra một lần, nghe nói tên này ăn thịt người không chớp mắt, thấy cô nương xinh đẹp sẽ cướp về.

Người này vừa nói vừa chạy, thanh âm biến mất trong một ngõ nhỏ.

Khóe môi Lăng Thi Thi giật giật, trong đôi mắt xinh đẹp tràn ngập vô tội, nhún nhún vai với ca ca và Đằng Phi, bất đắc dĩ nói:

- Được rồi, coi như ta chưa nói những lời kia.

- Hu!

Theo một tiếng quát nhẹ, con ngựa lớn mà đen đã tới gần nhóm người Đằng Phi lập tức dừng lại.

Con ngựa này cực kỳ thần tuấn, thân thể cao lớn, bốn bó rất lớn, bộ lông màu đen vô cùng mượt mà, không có một chút

pha tạp nào, vừa nhìn đã biết là ngựa tốt.

Nó phát ra một tiếng hí lớn, sau đó đứng nguyên tại chỗ, có vẻ cực kỳ cao ngạo. Trên ngựa ngồi một thanh niên chừng gần ba mươi tuổi, dáng người to lớn, mặc trang phục màu đen, mặt vuông, mày kiếm, râu quai nón, đôi mắt cực kỳ có thần dừng trên mấy người Đẳng Phi, khi thấy Lăng Thi Thi, con người hấn chột sáng lên, hếch cằm thản nhiên hỏi:

- Các ngươi là ai?

Lăng Thiên Vũ liếc mắt đánh giá thanh niên này, trong lòng thầm khen một hán tử thật uy mãnh. Nhưng người như thế lại là một ác thiếu hoành hành ngang ngược? Chẳng lẽ thật sự là nhìn người không thể nhìn tướng mạo? Bằng không tại sao những người kia lại sợ đến như vậy?

Nghĩ trong lòng, Lăng Thiên Vũ đáp:

- Chúng ta chỉ đi ngang qua nơi này, muốn mượn dùng truyền tống trận một chút.

- Truyền tống trận? Chân mày thanh niên hơi nhướng lên, nhếch miệng cười nói: - Sử dụng truyền tống trận thì phải giao tiền.

Lăng Thi Thi bên cạnh lập tức có chút mất hứng, lạnh lùng nói:

- Dựa vào cái gì? Trên đại lục này lưu lại vô số truyền tống trận từ thời thượng cổ. Những thứ này đều là tài phú mà tổ tiên để lại cho hậu nhân, ai cũng có thể sử dụng, dựa vào cái gì mà đến chỗ ngươi lại phải giao tiền?

- Hắc hắc, nơi khác ta không biết, tuy nhiên, truyền tống trận ở Hồng Phong cổ thành này thì phải giao tiền. Cho dù là lão già Hoàng Đế đến đây cũng không ngoại lệ!

Thanh niên nhếch miệng cười, lộ ra hàm răng trắng bóng, nhìn như một con mãnh thú đang muốn cắn người, làm người bình thường không nhìn được mà sinh lòng khiếp sợ.

- Hừ, khoắc lác không biết ngượng, ngươi là con của Thành chủ hay cường đạo vậy? Nếu Hoàng Đế đến thật, chỉ sợ ngươi là kẻ đầu tiên quỳ xuống nghênh đón!

Lăng Thi Thi cười lạnh nói.

- Tiểu cô nương, sao người biết ta từng làm cường đạo? Còn nữa, ta nói với người này, tin tức của các người rất lạc hậu. Hiện giờ Hồng Phong cổ thành này là... Lãnh địa tư nhân của Bạo Long ta! Tên kia, nhìn người giống như có chút học vấn, chắc cũng biết lãnh địa tư nhân chứ? Tòa thành này là của ta! Con dân ở đây cũng đều là của ta!

Nói xong, thanh niên áo đen lấy ra một chiếc lệnh bài lấp lánh vàng từ bên ế hông, giờ giờ lên trước mặt mọi người, lớn tiếng nói:

- Thấy không, đây là kim bài sắc phong mà lão già Hoàng Đế tự tay ban thưởng cho ta. Hắn đã ban cho ta tòa cổ thành này làm đất phong! Người nói, các người muốn dùng truyền tống trận nơi này, ta có nên lấy tiền hay không?

Lăng Thiên Vũ ngẩn muội muội còn đang muốn nói gì lại:

- Thì ra người là Thành chủ nơi này, chúng ta muốn dùng truyền tống trận, không biết người thu bao nhiêu tiền?

- Bao nhiêu tiền...

Thanh niên áo đen vuốt vuốt chòm râu quai nón, trầm tư một chút, sau đó lắc lắc đầu nói:

- Vốn ta định thu các người một ngàn hai hoàng kim, lấy lệ một chút cho xong. Tuy nhiên bây giờ ta lại không vui, ta không muốn cho các người dùng nữa. Các người nên đi nơi khác dùng truyền tống trận không mất tiền đi, ta lực bất tòng tâm!

- Người... Người thật quá đáng! Trong phạm vi năm trăm dặm quanh đây không có truyền tống trận thứ hai, người bảo chúng ta đi đâu tìm truyền tống trận khác?

Lăng Thi Thi nhướn mày, cực kỳ tức giận, cảm thấy gã này rõ ràng là có bệnh.

- Ủi chà, tiểu cô nương, người đừng tức giận a, ta không để người dùng đồ của nhà ta, điều này không phải rất bình thường sao? Trong phạm vi năm trăm dặm không có, nhưng bảy trăm dặm thì có a, các người đến đó là được mà? Thanh niên áo đen hào hứng nhìn Lăng Thi Thi, chân thành nói:

- Nếu người làm nữ nhân của ta, như vậy người sẽ là người phụ nữ có địa vị cao nhất tòa thành này. Đến khi đó, người muốn dùng thế nào thì dùng như vậy, sao hả?

- Ha ha ha! Những hán tử cười ngựa phía sau thanh niên phát ra một trận cười vang.

- Người muốn chết! Lăng Thi Thi giận dữ, rút bảo kiếm ra muốn lao lên liều mạng với thanh niên.

Đằng Phi giữ chặt lấy Lăng Thi Thi, trầm giọng nói:

- Đừng hành động thiếu suy nghĩ, người không phải đối thủ của hần. Sát khí trên người hần được tích lũy từ vô số lần chiến đấu sinh tử.

Đằng Phi nói rất nhỏ, nhưng vẫn để thanh niên áo đen này nghe thấy. Hần hơi híp mắt lại, đánh giá Đằng Phi, có chút kinh ngạc nói:

- Chậc, tên nhóc này cũng có vài phần kiên thức đấy, có thể nhìn ra ta đã trải qua vô số lần chiến đấu, thật đúng là làm cho người ta giật mình.

Đằng Phi thản nhiên nói:

- Người như người, ta từng giết rất nhiều trên chiến trường, sát khí của người có thể dọa được người khác, nhưng không dọa nổi ta đâu.

Bên cạnh Đằng Phi, Lăng Thi Thi và Lăng Thiên Vũ, thậm chí là cả Phúc bá và Tùng bá sau lưng đều há hốc mồm. Hai lão già cố nhịn cười, cúi thấp đầu thầm nghĩ: Không ngờ Đằng Phi còn có năng khiếu hài hước như vậy, tiểu tử người ra chiến trường lúc nào vậy?

Nhưng Phúc bá và Tùng bá cũng không khỏi cảm thấy giật mình vì lực quan sát nhạy bén của Đằng Phi. Cũng cảm thấy nếu Đằng Phi tiến vào quân ngũ, khẳng định sẽ tiền đồ vô lượng, không chỉ là trở thành một tướng quân, thậm chí có hi vọng trở thành Đại soái như Lăng Tiêu Diêu!

Lăng Thi Thi thì phì cười ra tiếng, giống như một bông bách hợp nở rộ, vô cùng xinh đẹp.

Thanh niên áo đen nhìn mà ngẩn người, than thở nói: - Thật xinh đẹp!

Đám hán từ phía sau cổ vũ:

- Đại ca, đẹp thì cướp về làm phu nhân áp trại! Chỉ cần một lần thôi là nghe lời ngay ấy mà!

Chương 108: Bạo Long

- Đám khôn kiếp các ngươi, đều câm miệng cho lão tử!

Thanh niên áo đen quay đầu lại, hung tợn mắng một câu. Đám đại hán nhìn đã tính mười phần kia lập tức câm miệng, bộ dạng nhìn rất buồn cười.

Thanh niên áo đen mắng một câu, sau đó mới hạ giọng dạy dỗ:

- Ta đã nói với các ngươi bao nhiêu lần rồi, nơi này không phải cái chiến trường Vực ngoại chết tiệt đó. Nơi này là... Nơi này là thế giới của người văn minh, về sau các ngươi còn dám không lễ phép như vậy, lão tử “cắt” của hấn đem đi nuôi chó, nghe rõ chưa?

- Dạ, đại ca, đều... Đều nghe rõ! Một đám hán tử nhe răng trợn mắt, thành thành thật thật hồi đáp.

-Ừ, như thế mới ngoan.

Lúc này thanh niên áo đen mới hài lòng xoay người lại, vẻ mặt đắc ý nhìn Lăng Thị Thị:

- Tiểu mỹ nhân, nàng xem đi, ta chính là lão đại ở nơi này, ta vừa ý nàng, làm phu nhân của ta nhé?

Nói xong, thanh niên áo đen vỗ vỗ ngực mình, nhe răng cười nói: - Đừng nhìn bộ dạng của ta hung dữ, thật ra ta rất dịu dàng đấy.

Phật!

Phía sau thanh niên truyền đến mấy tiếng cười ghèn ghèn do cổ nhin, thậm chí ngay cả con ngựa thần tuần phía dưới hấn cũng xì mũi khinh thường.

Thanh niên áo đen trừng mắt, vỗ đầu con ngựa một cái: - Tiểu Hắc, thành thật một chút cho ta!

Sau đó, hấn quay đầu mắng: - XXX, cười cái rắm, đều câm miệng lại, bằng không...

Thanh niên áo đen mắng một câu, lập tức cảm thấy mình có chút thô tục. Hắn gãi gãi đầu, nhe răng cười với Lăng Thi Thi:

- À à, vừa rồi là quen miệng, ta được Hoàng Đế tự thân sắc phong cho tước vị Bá Tước kế thừa. Đúng, hiện giờ ta là quý tộc, Bá Tước, lợi hại chứ? Ta còn chưa kết hôn, theo ta, ta cam đoan nàng sẽ ăn no mặc ấm.

- Phi, Bá Tước đã là cái gì? Lăng Thi Thi cười lạnh nói:

- Người nói người chưa kết hôn, vậy sao tất cả mọi người ở đây đều nói người khi nam lẫn nữ, nhìn thấy người đã bỏ chạy?

Kỳ thật, đến lúc này, mấy người Lăng Thi Thi đã nhìn ra kẻ này cũng không phải loại ăn chơi trác táng trong tưởng tượng, nhiều nhất chỉ là vẻ ngoài hung dữ mà thôi, bản tính ma nữ của Lăng Thi Thi lại nổi lên, muốn đùa bỡn đối phương.

- Thôi lắm... Thanh niên áo đen mắng một câu, sau đó phần nộ nói:

- Lão tử dân theo một đám huynh đệ liều mạng trên chiến trường, khó khăn lắm mới sống sót, các huynh đệ muốn kết hôn cưới vợ thì có gì sai sao? Kết quả là đám đui mù kia không chịu gả con gái cho huynh đệ của lão tử, cho nên lão tử mới vận dụng vài thủ đoạn đặc biệt. Tuy nhiên, người có thể đi xem với ta, hiện giờ những người kia còn không phải đang hạnh phúc muốn chết, đuổi họ cũng không đi.

Lúc này, phía sau truyền tới thanh âm của một hán tử:

- Đại ca, các huynh đệ có vợ hết rồi, chỉ còn mình người chưa có. Ta thấy tiểu cô nương này cũng không tồi, chúng ta cướp về làm vợ cho người đi.

- Đúng vậy, cướp về làm vợ cho đại ca.

- Đúng, cướp về đi, tiểu cô nương này xinh đẹp như vậy, nếu nàng ta sinh con cho đại ca, chắc chắn sẽ cực kỳ tuần tú!

- Ha ha ha ha!

Cả đám hán tử phát ra tiếng cười vang.

Từ nhỏ Lăng Thi Thi đã lớn lên ở quân doanh, cũng không để ý đến mấy lời này, nhưng con gái thường dễ ngại, nàng vẫn

cảm thấy có chút khó chịu, cau mày quát:

- Câm miệng hết lại cho ta!

- Ủi, tẩu tử bảo chúng ta câm miệng, chúng ta mau câm thôi, bằng không sau này sẽ khổ đấy.

Một hán tử hú lên quái dị.

- Lý lão tứ, cái miệng ngươi nói gở ít thôi, để lúc về sẽ nói cho mẹ vợ nhà ngươi, cho ngươi không lên được giường.

- Thôi lắm, nếu lão tử không lên giường thì chính nàng sẽ đến xin ta lên!

- Ngươi cứ khoác lác đi!

Cả đám người cười nói mắng mỏ loạn hết lên, ngay cả Phúc bá và Tùng bá cũng không khỏi hơi mỉm cười, trên mặt hiện lên vẻ hồi tưởng, dường như đang nhớ đến cuộc sống trong quân doanh năm đó.

Tuy những hán tử này thô鄙, nhưng phần lớn đều rất chân thành, bọn họ sẽ không quanh co lòng vòng. Đừng nhìn miệng nói vui vẻ như vậy, nếu thực sự có vợ, mỗi người bọn họ đều sẽ thương đến muốn chết, so với những quý tộc truyền thông kia thì quả thực là đáng yêu hơn vô số lần.

Thanh niên áo đen duỗi tay ra, để đám người phía sau yên lặng lại, hai mắt sáng bừng nhìn Lăng Thi Thi nói:

- Thế nào, nàng có cần suy nghĩ thêm không?

Mặc dù biết tập tính của những người này, nhưng cũng không có nghĩa là Lăng Thi Thi sẽ không tức giận, nàng nghiêm mặt nói:

- Ngươi đừng có mơ!

Thanh niên áo đen cũng không giận, ánh mắt rơi xuống trên người Đằng Phi và Lăng Thiên Vũ, sau đó lại hí mắt nhìn thoáng qua Phúc bá và Tùng bá. Trong lòng hắn thầm kinh ngạc, mấy người trẻ tuổi này có lại lịch thế nào, mà hai lão già kia thoát nhìn đã biết không dễ trêu rồi.

Nghĩ, thanh niên áo đen lên tiếng nói: - Ta biết rồi, nàng và người kia là huynh muội, hai người nhìn khá giống nhau.

Nói xong, hắn đưa tay chỉ về phía Lăng Thiên Vũ, sau đó nói tiếp:

- Chẳng lẽ tên còn lại kia là người mà nàng thích? Nàng xem dáng người của hắn kìa, gầy yếu, không có nổi hai lạng thịt, một tát của lão tử có thể đánh bay hắn. Nàng xem tay hắn còn thắt hai cái nơ con bướm, quả thực chính là một tên ảo lả a. Đi theo loại công tử bột chỉ biết mạnh miệng kia có gì tốt? Cô em, có phải chỉ cần ta đánh ngã hắn, nàng sẽ thích ta?

Đầu tiên Lăng Thi Thi hơi sửng sốt, nhưng lập tức nhìn thoáng qua nơ con bướm trên tay Đổng Phi, không nhịn được mà bật cười khanh khách, ngắc đầu nói:

- Được chứ, nếu người đánh ngã được hắn thì có lẽ ta sẽ suy nghĩ lại.

Người khác không rõ, nhưng Lăng Thi Thi thì rất tin tưởng vào Đổng Phi. Đấu Tôn a, ngay cả Đấu Tôn cũng bị Đổng Phi dùng nắm tay đánh chạy, tuy thanh niên trước mắt nhìn rất đồ con, nhưng cũng không phải Đấu Tôn chứ? Mà cho dù hắn có là Đấu Tôn, không phải bên cạnh mình còn Phúc bá và Tùng bá sao? Chơi đủ xong, bất cứ lúc nào họ cũng có thể đi được.

Cho nên, trong lòng Lăng Thi Thi không có chút gánh nặng nào.

Đổng Phi thì lại dở khóc dở cười, không biết nên nói gì, thậm chí ta cũng đâu trêu chọc ai? Liên quan gì đến ta? Tay ta thắt nơ con bướm thì lên quan quái gì đến người a!

Lần trước Lăng Thiên Vũ không thấy Đổng Phi chiến đấu, vẫn có chút tiếc nuối. Hắn muốn thấy thực lực chân chính của Đổng Phi, cho nên để mặc cho muội muội nghịch ngợm, cũng không đứng ra ngăn cản.

Nhiệm vụ chủ yếu của Phúc bá và Tùng bá là bảo vệ sự an toàn của công tử và tiểu thư, chỉ cần Đổng Phi không gặp nguy hiểm, bọn họ cũng sẽ không lên tiếng.

Đổng Phi nhìn thoáng qua nụ cười xấu xa của Lăng Thi Thi, lắc lắc đầu bắt đầu đi. Hắn đi lên phía trước, ngửa đầu nhìn thanh niên áo đen đang ngồi trên ngựa, thản nhiên nói:

- Dám đánh cược với ta không?

- Hắc, tiểu tử, ngươi muốn đánh cược với ta? Thanh niên áo đen cười tủm tỉm nhìn Đằng Phi, sau đó nói:

- Vừa rồi ta nghe người nói, người như ta người đã giết vô số. Như vậy ta muốn nhìn tận mắt, xem người có bản sự gì lớn không. Nói đi, muốn cược thế nào?

Đằng Phi cười cười, cực kỳ tùy ý nói: - Rất đơn giản, nếu ta thắng, người đi theo ta, làm người hầu của ta.

Thanh niên áo đen thoáng sững sốt, lập tức ngửa mặt lên trời cười to:

- Ha ha ha ha, tiểu tử, đây là chuyện cười hài hước nhất mà ta nghe trong mười năm nay, người có thể khoác lác hơn nữa được không?

- Thế nào, ngươi không dám?

Đằng Phi bình tĩnh nhìn thanh niên áo đen, thản nhiên nói.

- Hừ, lão tử không dám? Nếu lão tử không dám thì đã chẳng thể còn sống trở về từ chiến trường Vực ngoại. Tiểu tử, ta thừa nhận, ta có chút tức giận rồi, không ngờ ngươi lại dám muốn ta làm người hầu cho ngươi. Tốt lắm, không biết người có tốt số như vậy không.

Nói xong, thanh niên áo đen nhảy xuống từ trên lưng ngựa, hấn vỗ vỗ cổ con ngựa, để nó đi sang một bên. Thanh niên áo đen nhìn Đằng Phi, lạnh lùng nói:

- Nếu người thua, ta cũng chẳng cần người làm người hầu. Trước giờ loại lão tử ghét nhất là công tử bột, nếu người thua thì hãy quỳ xuống đất sủa ba tiếng như chó, sau đó nói Bạo Long đại nhân, ta sai rồi, ta không dám coi thường ngài nữa.

Đằng Phi cười nhạt một tiếng, nói: - Ta sẽ không thua.

- Mạnh miệng cũng vô dụng thôi, nắm đấm phải cứng mới có tác dụng!

Thanh niên áo đen cười lạnh nói, nhìn thoáng qua cánh tay bị băng bó chặt ních của Đằng Phi, thân thể hắn hơi rung lên, một cô sát khí chậm rãi phát ra ngoài thân thể.

Những người khác lùi lại phía sau, để phía giữa sân cho hai người. Nhìn cỗ sát khí này, trên mặt Phúc bá và Tùng bá đều

lộ ra vài phần khiếp sợ, cả hai thầm nghĩ trong lòng: Chỉ sợ Đẳng Phi sẽ rất khó đánh thắng thanh niên này.

Có thể thắng được tên Đấu Tôn kia là do đối phương khinh địch, hơn nữa không có nhiều kinh nghiệm thực chiến, mà dường như chưa giết người bao giờ, trên người chỉ có khí thế cường giả chứ không có sát khí, chỉ suy sụp một chút mà đã đánh mất lòng tin, thua cũng là hợp tình hợp lý.

Mà thanh niên áo đen này thì hoàn toàn khác, không cần nói đến cảnh giới của hắn thể nào, chỉ nhìn sát khí kinh khủng của hắn là đủ biết. Sát khí đã gần như ngưng thực, mỗi luồng đều dùng máu tươi của người khác để ngưng kết thành. Người như vậy, trời sinh chính là chiến sĩ, một khi tiến vào trạng thái thì sẽ cực kỳ nguy hiểm, đã không thể dùng cảnh giới để cân nhắc thực lực chân chính của hắn.

Sát khí trên người thanh niên áo đen dần hình thành một thứ như hộ thể cương khí, bao phủ trên thân thể hắn. Đột nhiên, một cỗ đấu khí hùng hồn bộc phát ra từ trên người thanh niên.

- Quỳ xuống cho ta!

Theo tiếng thét kinh thiên động địa như bạo long của thanh niên, cả người hắn hóa thành một đạo khói đen, nắm tay bao phủ một luồng sát khí, hung hăng đánh về phía ngực Đẳng Phi.

Hắc Hổ Đào Tâm.

Đây là loại quyền pháp đơn giản nhất, bất cứ một quân nhân hay võ giả bình thường nào đều có thể sử dụng. Nhưng đến trong tay thanh niên áo đen này thì lại trở nên vô cùng uy mãnh, làm cho người ta có cảm giác như một ngọn núi lớn đang đè lên Đẳng Phi.

Phốc!

Đẳng Phi không né không tránh, vung tay phải lên hung hăng đánh một quyền lên nắm tay to như cái bát của thanh niên, một âm thanh nặng nề vang lên.

Trong không khí truyền đến một tiếng nổ giòn tan.

Bum!

Đồng thời, trên người Đằng Phi cũng lập tức bộc phát ra một cỗ sát khí trùng thiên, cỗ sát khí này làm cho tất cả mọi người ở đây đều hoảng sợ biến sắc.

Nhất là đám thuộc hạ của thanh niên áo đen, trong khoảnh khắc đó, dường như bọn họ đã trở lại những ngày chém giết trên chiến trường, bên tai lại vang lên những tiếng kêu gào thảm thiết, đao quang kiếm ảnh, thi thể đầy đất, tất cả dường như lại hiện ra trước mặt bọn họ.

Trong lòng Lăng Thi Thi cũng vô cùng khiếp sợ, lần trước nàng cảm thấy sát khí nồng đậm từ trên người Đằng Phi. Nhưng hôm nay, sát khí của hắn còn hơn hẳn ngày đó.

Phúc bá và Tùng bá đều ngang trọng nhìn Đằng Phi, trong lòng cực kỳ rung

. Hai vị lão tướng dày dặn kinh nghiệm sa trường đều vô cùng khó hiểu, tại sao một người chưa từng ra chiến trường như Đằng Phi lại có thể ngưng tụ ra sát khí cường đại như vậy?

Chương 109: Danh Dự

Đã tràn đầy khiếp sợ, hắn không thể tin, một cái mười mấy tuổi thiếu niên, trên người bộc phát ra sát khí, vậy mà lại để cho hắn phảng phất lần nữa trở lại ngoại vực trên chiến trường, lần kia hiểm chết còn ngu tình cảnh.

Từng có quá như vậy mấy lần, Bạo Long đã tao ngộ vô cùng địch nhân cường đại, đối phương nhìn qua, hãy cùng nhân loại bình thường chiến sĩ giống nhau, còn ăn mặc Huyền Vũ Hoàng Triều trang phục, đã đến bọn hắn phụ cận, lại đột nhiên bạo khởi, lập tức cướp đi hơn mười đầu cam chịu số phận.

Nếu không phải Bạo Long vận khí tốt, có rất nhiều huynh đệ bất cứ giá nào không muốn sống, người trước ngã xuống, người sau tiến lên, cứng rắn đem cái kia ngoại vực thiên ma ngăn chặn, Bạo Long cũng sớm đã chết rồi.

Cái kia đỉnh ngoại vực thiên ma trên người, thì có loại này kinh khủng sát khí, cũng không biết giết bao nhiêu cả nhân loại chiến sĩ, mới có thể đạt tới loại trình độ đó.

Bạo Long một lần cho rằng, nhân loại chiến sĩ, không có khả năng có được cái loại này kinh khủng sát khí, cho dù ngoại vực trên chiến trường những cái...kia tuyệt thế cường giả trên người, hắn cũng không có cảm nhận được qua.

Nhưng hôm nay, tại một cái hắn hoàn toàn không có để vào mắt mười mấy tuổi trên người thiếu niên, hắn vậy mà lại một lần nữa cảm nhận được cái loại này kinh khủng sát khí.

Nếu như nói, hắn sát khí trên người, là một cái đồ gào thét sông lớn, cái kia Đằng Phi sát khí trên người, chính là cao mấy trăm thước mãnh liệt biển gầm!

Hoàn toàn đem sát khí của hắn cho che đầy kín, cho căn nuốt sạch, Bạo Long không cách nào tưởng tượng, muốn như thế nào hoàn cảnh, mới có thể để cho người tích lũy ra khủng bố như thế khí thế.

Người chung quanh đã vừa lui lui nữa, đám kia thần tuấn đại hắc mã, vậy mà phát ra một tiếng tràn ngập sợ hãi hí dài về sau, hai đầu gối quỳ rạp xuống đất, toàn thân đập vào run rẩy.

Rầm rầm rầm phanh!

Hai người tại cực nhanh đối oanh trên trăm quyền!

Mà khí thế hoàn toàn bị ngăn chặn thanh niên mặc áo đen thì là liên tiếp lui về phía sau, trên mặt vẻ kinh hãi, càng ngày càng đậm.

Đến cuối cùng, Đằng Phi vung nắm đấm, băng bó được cực kỳ chặt chẽ trên nắm tay, cái kia theo gió phát phối tiêu nơ con bướm, như là im ắng cười nhạo, triệt để đánh nát Bạo Long tâm phòng.

Phanh!

Một quyền hung hăng oanh tại Bạo Long trên lồng ngực, đem Bạo Long đánh ra hơn mười thước xa, phun một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi.

Bạo Long trong mắt, bắn ra khó có thể tin hào quang, khoe miệng kịch liệt co quắp, thật lâu, mới vẻ mặt chán nản mà nói: “Ta thua rồi!”

Đằng Phi thở dài một cái, toàn thân đã ướt đầm, hãn đã tiêu hao toàn bộ lực lượng, giờ phút này thân hư rỗng tuếch, trở nên cực độ suy yếu.

Cái này thanh niên mặc áo đen mặc dù không có đạt tới Đấu Tôn cảnh giới, nhưng một thân thực lực, đã có đỉnh cấp Đại Đấu Sư cảnh giới, cho dù chống lại Đằng Phi ngày đó dọa lùi Đấu Tôn, thanh niên mặc áo đen cũng sẽ không bị thua!

Nếu là ở chiến trường trong gặp được, cái chết, tuyệt đối là tên kia Đấu Tôn!

Nếu như không phải Thanh Long lão tổ cái kia như ma quỷ huấn luyện, không có ở Hồn Vực trong trải qua vô số lần tử vong, không có hồn không sợ chết giết địch, tại Thi Sơn Huyết Hà trong chiến đấu lời mà nói..., hãn tuyệt đối không có khả năng có được cái kia làm cho người ta sợ hãi tâm thần sát khí, càng không khả năng là cái này thanh niên mặc áo đen đối thủ.

Về phần những người khác, những người khác này sẽ cũng đã choáng váng, Lăng Thiên Vũ trợn mắt há hốc mồm nhìn xem Đằng Phi, ánh mắt kia, phảng phất nhìn xem một con quái vật.

Vừa mới trong chiến đấu, hấn dốc sức liều mạng muốn từ Đằng Phi trên người tìm đến một tia Đấu Khí dấu vết, lại hoàn toàn không có!

Nói cách khác, Đằng Phi hoàn toàn nương tựa theo thân thể mạnh mẽ, đem một cái theo Thi Sơn trong biển máu đi ra đỉnh cấp Đại Đấu Sư cho đánh bại!

Cái này, cái này mẹ nó vẫn là người sao?

Từ nhỏ tiếp nhận lễ nghi quý tộc giáo dục Lăng Thiên Vũ thậm chí có loại mắng chửi người xúc động, cùng tiểu tử này so sánh với, chính mình một mực vẫn lấy làm ngạo Đại Đấu Sư cảnh giới, tính là cái địch ấy a...!

Ông trời, người làm sao sẽ lại để cho loại này kinh khủng quái vật xuất hiện ở trên đời này? Hạnh xử lý... May mắn hấn không phải Huyền Vũ Hoàng Triều người.

Phúc bá cùng Tùng bá nhìn xem Đằng Phi ánh mắt, theo lúc trước thương thức, đến bây giờ đã hoàn toàn biến thành cung chiều!

Không sai, chính là cung chiều, bọn hấn hận không thể trước mặt tiểu tử này chính là bọn họ hôn Không Tử, sau đó lập tức đem hấn cử đi học đi quân bộ phận, loại người này trời sinh nên là như vậy cái quân nhân a...!

Cho dù Lăng Thiên Vũ cùng Lăng Thi Thi, cũng không thể lại để cho cái này hai vị lão nhân như thế động tâm.

Thanh niên mặc áo đen đám kia thủ hạ, nguyên một đám ngây ra như phỗng đứng ở nơi đó, cả buổi, mới có người phát ra gầm lên giận dữ: “Móa nó, tiểu tử này đã thương lão đại, giết chết hấn!”

“Làm cho...”

“Lăn, cho lão tử câm miệng!” Thanh niên mặc áo đen trực tiếp đã cắt đứt đám người kia oa táo, lại lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, cắn răng nói ra: “Nhận thức thua cuộc, lão tử thua

không oan, hơn nữa, nếu không phải hấn lưu thủ, lão tử hiện tại đã biến thành thi bỏ!”

Thanh niên mặc áo đen lời này vừa ra, lần nữa làm cho người ta nhóm:đám bọn họ cảm thấy rung động, không khỏi nhìn về phía bị Lăng Thi Thi vịn Đẳng Phi, nhìn hấn tựa hồ rất bộ đáng yếu ớt, dựa vào tại cái đó nguyên vốn phải là bọn hấn tẩu dụ tiêu mỹ nữ trên người, bọn này đàn ông trong lòng bay lên một hồi xem thường: mẹ kiếp, tiểu tử, ngươi còn dám càng vô sỉ một chút sao? Người đánh thắng lão đại của chúng ta, người đánh thắng tại ngoại vực trên chiến trường đều có chút danh tiếng bạo Long lão đại, ngươi có thể không thể biểu hiện được anh dũng một ít, lại để cho trong lòng của chúng ta cũng có thể dễ chịu chút:điểm?

Đẳng Phi thở dài một cái, lúc trước một trận chiến, hôm nay một trận chiến, lại để cho hấn cảm giác mình vô luận là trong đàn điền chân nguyên, hay (vẫn) là thôi : đừng bên trong Đấu Khí, đều so với quá khứ tăng trưởng rất nhiều, điều này làm cho Đẳng Phi hết sức vui mừng, tuy nhiên giải khai thứ bảy chỗ đấu mạch tạm thời không có hy vọng, bất quá loại này tích lũy, cũng là một cái quá trình tất yếu.

Tránh ra Lăng Thi Thi nâng, Đẳng Phi chậm rãi đi đến thanh niên mặc áo đen bên cạnh, nhẹ nói nói: ” ngươi thấy thế nào?”

Lời này hỏi được không hiểu thấu, nhưng vô luận là thanh niên mặc áo đen Bạo Long, vẫn còn là trận những người khác, đều minh bạch Đẳng Phi ý tứ, đây là muốn tiền đặt cược đã đến.

Thanh niên mặc áo đen sau lưng một cái hơn 40 tuổi đàn ông hướng về phía Đẳng Phi giận dữ hét: ” ‘Mẹ kiếp, ngươi không phát hiện lão đại của chúng ta bị thương sao? Tiểu tử, ngươi có người hay không tính?’”

Bạo Long có chút ngẩng đầu, nhưng không có mắng chửi người, chậm rãi nói: ” ‘Tốt rồi, từ giờ trở đi, vị công tử này, chính là các ngươi lão đại lão đại rồi, về sau các ngươi, muốn như tôn kính ta... Không, nếu so với tôn kính ta còn tôn kính... Tôn kính hấn!’”

” ‘Đại ca!’” Đám kia đàn ông lập tức phẫn giận lên, tuy nhiên tiểu tử này đánh bại lão đại, bất quá vậy thì thế nào? Lão đại là

ai? Lão đại là theo ngoại vực trên chiến trường xuống công thần!

Đừng nhìn lão đại là Huyền Vũ Hoàng Triều người, cho dù đã đến Chân Vũ Hoàng Triều, đó cũng là nổi tiếng, chịu người tôn kính bá tước quý tộc!

” ‘Các người không hy vọng lão đại ta, trở thành một nói không giữ lời tiểu nhân a?’ Thanh niên mặc áo đen nói qua, trong mắt bỗng nhiên lộ ra một vòng cuồng nhiệt, hướng phía Đằng Phi, phịch một tiếng quỳ xuống đất, lớn tiếng nói: “Chủ nhân ở trên, Bạo Long bái kiến chủ nhân!”

Đằng Phi giật giật khóe miệng, cứ việc: cho dù mục đích của hắn rất rõ ràng, chính là muốn nhận cái này thoát nhìn so sánh khôn khiếp gia hỏa, nhưng như vậy một cái trải qua ngoại vực chiến trường công thần, quỳ ở trước mặt mình, hãy để cho Đằng Phi cảm thấy có chút băn khoăn, hắn vươn tay, muốn kéo thanh niên mặc áo đen đứng lên.

Thanh niên mặc áo đen dùng đầu gối hướng lui về phía sau mấy bước, trầm giọng nói ra: ” ‘Bạo Long lúc trước nhiều có đắc tội, mong rằng chủ nhân không nên cùng Bạo Long không chấp nhận, theo sau này, Bạo Long chính là chủ nhân người hầu, nhưng Bạo Long cũng có một cái yêu cầu.’”

” ‘Người nói.’ Đằng Phi nghiêm mặt nói ra.

” ‘Của ta bọn này huynh đệ, hy vọng chủ nhân cũng có thể cùng nhau thu lưu!’ Bạo Long quay đầu lại nhìn thoáng qua cái kia hai mươi mấy người đàn ông, nói ra: ” ‘Bọn họ đều là đi theo ta xuất sinh nhập tử huynh đệ, nói thật, ta đối (với) hoàng đế rất bất mãn, đem ta lão tử làm: lúc thành chủ chỗ này phá thành, phong cho ta làm đất phong, nơi đây cùng phải chết, ta xem chủ nhân không giống như là cái người bình thường, ta chỉ hy vọng, có thể lại để cho những huynh đệ này có thể vượt qua tốt hơn thời gian. Muốn không phải chúng ta đều rất nghèo, bọn hắn làm sao sẽ lấy không hơn bà nương, còn muốn đi đoạt?’”

Lăng Thiên Vũ ở một bên ghen ghét được con mắt đều nhanh muốn tái rồi, trong lòng tự nhủ cái này chuyện tốt làm sao lại không thể rơi xuống trên đầu của ta? Bọn này đàn ông, tuy nhiên không có thấy bọn họ ra tay, nhưng là có thể theo ngoại

vực trên chiến trường xuống đây, lại có cái nào sẽ là kẻ yếu? Hơn nữa trên người bọn họ khẳng định đều có tước vị, thà rằng đi theo cái này thanh niên mặc áo đen ở chỗ này gặp cảnh khôn cùng, cũng không tiêu tan đi, bất chính nói rõ đám người kia là có tình có nghĩa chân hán tử sao?

Người như vậy, một vạn đỉnh, không, mười vạn trăm vạn cái cũng chê ít a...!

Bất quá nghĩ đến Bạo Long cặp kia thiết quyền, Lăng Thiên Vũ rút cổ một cái, trong lòng tự nhủ loại người này, không đem hán triệt để thuyết phục, hán cũng không có khả năng quy tâm cùng người.

Đằng Phi mừng rỡ trong lòng, hán hiện tại thiếu nhất không phải tiền, là nhân thủ!

Hải Uy Thành chỗ đó, nếu như không phải thực lực quá yếu, làm sao có thể bị người liên tiếp ám sát mười mấy cái thị vệ, nếu sớm có bọn này đàn ông tọa trấn, Hồng Nhật Hội tính là cái đích ấy a...!

” ‘Ta đáp ứng ngươi, ngươi yên tâm, ta nhất định khiến bọn hán vượt qua tốt nhất sinh hoạt!’” Đằng Phi đem thanh niên mặc áo đen nâng dậy đến, liền liền nói.

Lúc này thời điểm, thanh niên mặc áo đen Bạo Long còn nói thêm: ” ‘Còn có một việc, chủ nhân được dạy ta như thế nào có được cái loại này sát khí!’”

” ‘Cái này...’” Đằng Phi quả thực có chút khó xử, trong lòng tự nhủ Thanh Long lão tổ Hồn Vực, cũng không biết có thể hay không mang theo người khác đi vào, hơn nữa, vậy cũng là hán lớn nhất bí mật, bất quá cũng không có thể cứ như vậy cự tuyệt hán, đây chẳng phải là bị thương lòng của hán?

Lúc này thời điểm, thanh bà ngoại tổ thanh âm theo Đằng Phi trong đầu vang lên: ” ‘Tiểu tử, đáp ứng hán, tiểu tử này là tốt hạt giống, buổi tối lại để cho hán với ngươi ngủ một gian phòng ốc, lão tổ ta đem hán cũng dẫn vào Hồn Vực!’”

Bạo Long còn tưởng rằng Đằng Phi không muốn, thần sắc có chút ảm đạm, tâm nói yêu cầu của mình cũng đích thật là có chút quá mức, vừa định nói chút gì đó, đã thấy Đằng Phi gật đầu nói.

” ‘Đi, ta có thể đem loại phương pháp này truyền thụ cho người.’”

Bạo Long lập tức đại hỉ, hướng về phía Đằng Phi liên tục thi lễ.

” ‘Ta cũng muốn bắt chước!’” Lăng Thi Thi ở một bên kích động.

” ‘Người? Nữ hài tử gia, vẫn là học thêu thùa nữ công tốt rồi.’” Đằng Phi liếc mắt, trong lòng tự nhủ ta nếu dám lại để cho người theo ta ngủ một gian phòng ốc, Lăng Thiên Vũ khẳng định sống bỏ ta!

Bạo Long cười hắc hắc nói: ” ‘Đúng vậy a đúng vậy a...’”

” ‘Cút!’” Lăng Thi Thi tức giận hung hăng trợn nhìn Bạo Long liếc, quay đầu chuyển hướng một bên.

Sau đó, Đằng Phi an bài một phen, viết một lá thư, lại để cho bọn này đàn ông, đi Hải Uy Thành tìm Trần Phương bọn hắn, tin tưởng đang vì gia tộc phòng ngự bạc nhược yếu kém phát sầu Trần Phương đám người, nhất định sẽ rất khai mở, tâm.

Nhất là Đằng Phi rất muốn biết, làm:lúc Hải Uy Thành đám người kia, biết rõ tự mình mời chào một đám công huân quý tộc về sau, sẽ là dạng gì biểu lộ, cái kia, chắc hẳn nhất định rất đặc sắc!

Một đám người lần nữa ra đi, Hồng Phong Cổ Thành, bị Bạo Long giao cho hắn một cái huynh đệ, hắn lão tử đã qua thế, cái kia huynh đệ mặc dù không có đại tài, bất quá từ nhỏ tai hun mục nhuộm, so Bạo Long loại này khốn nạn thích hợp hơn làm:lúc một vị thành chủ.

Cứ như vậy, Truyền Tống trận mở ra, hào quang hiện lên, Đằng Phi, Lăng Thi Thi, Lăng Thiên Vũ, Bạo Long, Phúc bá cùng Tùng bá sáu người thân ảnh, biến mất tại trong truyền tống trận.

Chương 110: Tu luyện trong tuyết

Một cỗ lực lượng mệnh mông lập tức bao bọc lấy Đằng Phi, làm hấn sợ hãi cả kinh, lại nhớ tới lời nhắc nhở của Lăng Thi Thi: Trong truyền tông trận, ngàn vạn lần đừng cố ý chống cự, càng chống cự sẽ càng khó chịu. Nếu liều mạng vận công chống cự, thậm chí sẽ bị cỗ lực lượng này xé thành mảnh nhỏ!

Nghĩ đến đây, tinh thần Đằng Phi cũng buông lỏng, theo đó, hấn rõ ràng cảm giác thân thể mình dễ chịu hơn rất nhiều, trước mắt xuất hiện ánh sáng bảy màu, không ngừng lần lượt thay đổi, căn bản không thấy bóng dáng những người khác.

Trong lòng Đằng Phi không khỏi bội phục sát đất với người tạo nên truyền tông trận này. Rốt cuộc phải có trí tuệ và thực lực thế nào thì mới có thể kiến tạo ra truyền tông trận giống thần tích như vậy? Thượng cổ sao? Rốt cuộc đó là một niên đại thế nào?

Thân ở trong đó, không cảm giác được thời gian trôi qua, từ đầu Đằng Phi còn có khái niệm về thời gian, nhưng một lát sau đã biến mất hoàn toàn, bị hào quang bảy màu như ảo mộng trước mắt làm cho mơ màng muốn ngủ.

Không biết qua bao lâu, trước mắt chợt hiện ra một mảnh hào quang sáng ngời, Đằng Phi còn chưa kịp mở mắt, toàn thân đã không nhin nổi mà run lên một cái. Một cỗ gió lạnh đến thấu xương thổi qua người hấn, loại cảm giác này Đằng Phi chỉ từng đọc trên sách, chưa từng tự thân thể nghiệm.

- Hoan nghênh đi tới Bắc Phong rét lạnh, hiện giờ là mùa đông.

Trên người Lăng Thi Thi đã khoác một chiếc áo lông cừu bao phủ cả người, che mất dáng người yếu điệu lả lướt của nàng, trên đầu còn đội mũ da lông xù, bởi vì rét lạnh, khuôn mặt hơi

đỏ ửng lên, hình tượng khác hoàn toàn với trước kia, làm cho người ta có cảm giác mới mẻ, nhìn cực kỳ đáng yêu.

Bên kia, Phúc bá, Tùng bá và Lăng Thiên Vũ đã thay quần áo mùa đông, ngay cả Bạo Long cũng không nói một tiếng mà lấy ra một chiếc áo khoác da gấu, khoác lên trên người.

Khóe môi Đằng Phi giật giật, gió lạnh thổi tới làm hăn co rúm người lại: - Trước đó các người cũng không nói nơi này sẽ lạnh như vậy.

- Ha ha, Đằng Phi, đã chuẩn bị sẵn cho ngươi rồi.

Nói xong, Lăng Thiên Vũ ném qua một chiếc áo lông cừu, Đằng Phi nhận lấy, mặc trên người, lúc này cảm giác rét lạnh thấu xương kia mới giảm bớt rất nhiều.

Đằng Phi nhìn thoáng qua bốn phía, đập vào mắt là một màu trắng xóa, nơi nơi đều có tuyết đọng, cực kỳ hoang vắng, trong phạm vi mấy chục dặm không nhìn thấy bất cứ người ở nào.

Phía sau mọi người là một tòa truyền tông trận cổ xưa, đồ án lục mang tinh thật lớn trên mặt đất còn lưu động một cô lực lượng mệnh mông mà thần bí. Lúc ở Hồng Phong cổ thành, Đằng Phi cũng không quan sát kỹ truyền tông trận, hiện giờ nhìn lại thì không khỏi càng thêm bội phục người đã tạo nên những truyền tông trận này.

Đằng Phi nhìn Phúc bá hỏi:

- Phúc bá, nơi này núi rừng hoang vắng, sao ngài lại biết có một truyền tông trận ở đây?

Phúc bá mỉm cười:

- Lúc còn trẻ, ta từng đến đây dò hỏi quân tình, lúc ấy đã phát hiện ở đây có một tòa truyền tông trận, vì thế đã ghi nhớ kỹ. Sau nhiều năm, cuối cùng đã có lúc phải dùng đến.

Bạo Long đi đến bên cạnh tòa truyền tông trận này, chặc chặc tán thưởng:

- Ta đã dùng truyền tông trận ở Hồng Phong cổ thành rất nhiều lần, tất cả đều dựa theo cách mà cha ta dạy ta, nhưng ta vẫn mãi không rõ rốt cuộc truyền tông trận này có nguyên lý như thế nào.

Tùng bá đứng bên cạnh nói:

- Tất nhiên chúng ta không thể hiểu được rồi. Đối với thế giới này mà nói, truyền tông trận giống như thần tích vậy, dường như có thể tự động hấp thu lực lượng trong trời đất xung quanh, vô số năm tháng qua đi, nhưng truyền tông trận vẫn chưa từng phát sinh biến hóa. Chỉ cần đưa vào tọa độ muốn truyền tông là có thể sử dụng, cũng từng có rất nhiều người dùng cả đời để nghiên cứu, nhưng đến chết vẫn không có kết quả.

Phúc bá khẽ thở dài: - Có lẽ, đây là món quà quý báu mà Thần để lại cho chúng sinh.

Ngay cả Lăng Thi Thi bình thường vẫn luôn bướng bỉnh cũng phải nhận đồng quan điểm này, cực kỳ kính sợ với truyền tông trận, nàng nhẹ giọng nói:

- Nơi này, ở vô số năm trước có thể vẫn là một tòa thành lớn cực kỳ phồn hoa. Nhưng hiện giờ, trừ bỏ truyền tông trận này, tất cả những thứ khác đều quay về bụi ô đất, biến thành mây khói.

- Tốt lắm, chúng ta đi thôi, chính sự quan trọng hơn. Lăng Thiên Vũ trầm giọng nói.

Mọi người gật gật đầu, thân ảnh dần đi xa. Trong thiên địa, chỉ có tòa truyền tông trận này đứng sừng sững lẻ loi trong mảnh thiên địa tràn ngập màu trắng này.

Nơi này còn cách Cổ Thần Thánh Sơn chừng ngàn dặm, ở một trăm dặm phía trước có một trấn nhỏ, có thể nghỉ tạm ở đó, bổ sung lương thực.

Trong đoạn đường chín trăm dặm tiếp theo, càng đến gần Cổ Thần Thánh Sơn thì càng có ít người xuất hiện.

Lúc mọi người đến trấn nhỏ kia, sắc trời đã hơi tối, trấn nhỏ cực kỳ yên tĩnh, trên đường phố cũng rất ít có người xuất hiện.

Phía xa có một quán trọ sáng đèn, bầu trời bắt đầu rơi xuống những bông tuyết, càng lúc càng nhiều. Đây là lần đầu Đẳng Phi thấy cảnh tuyết rơi, không khỏi có chút mới lạ.

Phúc bá và Tùng bá cau mày, Tùng bá lẩm bẩm một câu:

- Cái thời tiết quỷ quái này, hi vọng sẽ không làm chậm trễ hành trình của chúng ta.

- Đừng nói là tuyết rơi, cho dù là có là đao rơi thì cũng sẽ không thay đổi kế hoạch.

Lăng Thiên Vũ kiên định nói, vẻ mặt có phần nặng nề.

Bạo Long có chút bội phục nhìn thoáng qua Lăng Thiên Vũ. Đến hiện giờ, hắn đã biết đôi huynh muội này đến từ hoàng triều Chân Võ, vì cứu mẹ nên muốn đến Cổ Thần Thánh Sơn tìm kiếm Băng Liên ngàn năm. Vốn hắn cũng hơi chướng mắt với cái bản mặt nặng nề của Lăng Thiên Vũ, cảm thấy tên kia còn trẻ mà cứ tỏ ra già dặn già đời. Kiểu người mà Bạo Long không thích nhất chính là ra vẻ, bởi vì chính hắn cũng thích ra vẻ. Nhưng những lời này của Lăng Thiên Vũ lại làm hắn nhìn với cặp mắt khác xưa, người hiểu thuận sẽ luôn được người khác kính trọng.

Mọi người cũng không ở đó quá lâu, nghỉ ngơi trong nhà trọ một đêm, sáng sớm hôm sau liền bắt đầu tiến về phía Cổ Thần Thánh Sơn, bước trên lớp tuyết sâu cả nửa thước.

Bầu trời đã sáng lên, sắc trời xanh thẫm như gương, dường như thái dương cách nơi này rất xa xôi, bởi vì ánh nắng chiếu lên người cũng không cảm thấy chút ấm áp nào, ngược lại, khi gió thổi qua thì càng cảm thấy rét lạnh.

Tốc độ của mọi người rất chậm, đối với việc này, Phúc bá và Tùng bá cũng không có cách nào tốt cả. Nếu phải đi chỗ khác thì có thể thuê hai cái xe trượt tuyết, nhưng nếu đi Cổ Thần Thánh Sơn thì nên bỏ ý định đó, bởi vì tuyết đối không có ai dám đi đến nơi đó.

Thanh âm của Thanh Long lão tổ vang lên trong đầu Đằng Phi:

- Ngu ngốc, cơ hội tu luyện tốt như vậy mà không biết sử dụng, còn muốn lão tổ ra chỉ điểm ngươi sao?

- Cơ hội tu luyện? Nào có cái cơ hội tu luyện gì?

Đằng Phi hí mắt, nhìn thế giới chỉ có màu trắng trước mắt, đường cực kỳ khó đi, hắn thực sự không thấy cơ hội nào để mà tu luyện.

- Ngu xuẩn, quả thực chính là ngu không dạy nổi! Tên đàn độn nhà ngươi, người coi Bát Bộ Thiên Long Quyết là gì? Già Lâu La tâm kinh của người chủ đề cao tốc độ sao? Hiện giờ ngươi hãy toàn lực vận hành Già Lâu La tâm kinh cho ta, khi nào không để lại một dấu chân nào trên tuyết thì Già Lâu La tâm kinh của người mới được miễn cưỡng cho là nhập môn!

Thanh Long lão tổ mắng mỏ không chút nể tình.

Đằng Phi sớm đã quen tính tình của Thanh Long lão tổ, cho nên những tiếng mắng chửi kia bị hắn tự động loại bỏ.

Những câu kể tiếp kia làm trong lòng hắn rất kinh ngạc, không để lại dấu chân trên tuyết? Điều này sao có thể chứ?

Tuy nhiên, hắn vẫn vận hành Già Lâu La tâm kinh theo lời Thanh Long lão tổ. Đấu khí chuyển, chân nguyên động, Thiên Đạo Ngũ Thập Đấu Mạch Đại Pháp trực tiếp vận hành.

Hắn lập tức cảm thấy cả người chột nhẹ băng đi, dấu chân Đằng Phi bước trên tuyết lập tức nông đi rất nhiều.

Lúc này Đằng Phi đã đổ mồ hôi đầm đìa, thở hổn hển nói: - Ta đang tu luyện công pháp khinh thân a!

- Như vậy cũng được?

Mi mắt Lăng Thiên Vũ giật giật, nhìn thoáng qua dấu chân thật dài của Đằng Phi, hầu hết số đó đều rất mờ nhạt. Tuyết dày nửa thước, bọn họ đều là một bước sâu một bước nông, chỉ có dấu chân Đằng Phi là đều đặn bình thường.

Nếu bọn họ chạy tốc độ cao thì cũng có thể để lại vết chân rất nông trên tuyết, thậm chí còn nóng hơn cả Đằng Phi! Nhưng nếu để bọn họ đi lại với tốc độ bình thường thì căn bản không thể nào lưu lại vết chân mờ nhạt như vậy được, càng đừng nói là đều đặn, độ mạnh yếu của mỗi bước chân đều gần như giống hệt nhau!

Cho dù là Phúc bá và Tùng bá hai người mạnh nhất ở đây cũng không thể làm nổi!

- Móa, thật sự là một quái vật!

Rốt cuộc Lăng Thiên Vũ cũng không nhìn nổi mà chửi nhỏ một câu, nhưng lại bị muội muội bên cạnh trừng mắt một cái.

- Không được nói hấn như vậy!

Tuy ngoài miệng nói ra câu này, nhưng trong lòng Lăng Thi Thi lại rất đồng ý với ca ca mình, thật sự là một quái vật a!

Bạo Long ngậm chặt miệng lại, trong lòng thầm nghĩ:

- Thua trong tay một yêu nghiệt như vậy không oan uổng chút nào. Hơn nữa, cái Hồn Vực kia của chủ nhân thật thần kỳ, cũng thật cường đại, những thứ phát sinh ở đó lại hoàn toàn giống như hiện thực. Chiến trường cổ đó giống như chiến trường Vực ngoại vậy, ngay cả thực lực của đối thủ cũng tương đương với những Vực ngoại Thiên Ma cấp thấp kia. Khó trách thực lực của chủ nhân lại tăng nhanh như vậy. Xem ra, Bạo Long ta đã chọn đúng chủ rồi, Bá Tước cái chó gì, đâu có sáng khoái được như thực lực tăng thêm?

Về mặt Phúc bá và Tùng bá đều rất nghiêm túc. Nếu nói, mấy người trẻ tuổi như huynh muội họ Lăng và Bạo Long chỉ cảm thấy kinh ngạc và rung động vì biểu hiện của Đằng Phi, vậy thì hai vị Đâu Tôn thực lực cường đại này lại thấy được một con đường khác!

Thực lực như bọn họ, Đấu Hạch đã trở nên rất lớn, đấu khí trong Đấu Tuyền cũng gần như đọng lại, tạp chất càng lúc càng ít, mỗi lần tăng lên đều cực kỳ khó khăn.

Nhiều năm qua, họ nghĩ hết mọi cách, nhưng sự thật lại rất tàn khốc. Linh được khó tìm, công pháp tuyệt thể lại càng khó tìm, muốn tăng lên thì chỉ có thể thành thành thật thật ngồi xuống tu luyện mỗi ngày, hấp thu linh khí trong thiên địa, ngẫu nhiên có được một ít linh dược đều làm họ vui mừng thật lâu.

Nhưng hãy nhìn thiếu niên trước mặt này, hấn lại dùng biện pháp đó để tăng lên thực lực của mình, khi hai lão già bọn họ còn đang oán hận con đường phía trước khó đi thì người ta đang làm gì?

Người ta đang tận dụng tất cả điều kiện để tăng lên cho chính mình!

Điều này làm cho hai vị lão nhân như Tùng bá và Phúc bá đều thầm đỏ mặt, trong lòng quyết định, phải nói theo phương

pháp của Đằng Phi, dù thế nào thì cũng không thể để một thiếu niên mười bốn tuổi vượt mặt chứ?

Vì thế, sau một lúc nghỉ ngơi, mọi người lại tiếp tục xuất phát.

Lần này, hai người Phúc bá và Tùng bá cũng tham gia việc vận hành công pháp khinh thân, khống chế tốc độ đi trong đội ngũ.

Tuy nhiên, dường như hai vị lão tướng quân thực lực mạnh mẽ này đã trở về những ngày tháng lúc còn nhỏ, khi còn đang đi học.

Đầu tiên, nếu không ngừng vận hành công pháp khinh thân, cho dù bộ pháp họ - tu luyện là cấp Đấu Tôn thì cũng chẳng thể nào so sánh với Bát Bộ Thiên Long 8 Quyết của Đằng Phi được.

Tiếp đó, lại phải bảo đảm đầu khí trong cơ thể liên tục cung ứng như vậy thì – nhất định phải vận hành công pháp đầu khí. Nếu trong lúc chiến đấu, ở trạng thái

tốc độ cao và kịch liệt, điều này tất nhiên sẽ không thành vấn đề. Chẳng ai dám hoài nghi kinh nghiệm chiến đấu của hai Đấu Tôn bậc tám giày dạn kinh nghiệm sa trường cả.

Cho dù là người đầu óc có vấn đề cũng sẽ không hoài nghi.

Nhưng giờ phút này, hai vị lão nhân lại như hai người vừa đi học. Lúc đầu, hai người Phúc bá và Tùng bá còn muốn làm giống Đằng Phi, chỉ để lại dấu chân mờ nhạt trên mặt tuyết, nhưng lập tức bọn họ đã cảm thấy không đúng. Vì thế, không đề ý đến vấn đề vết chân công hay sâu nữa, mà là bắt đầu gắng sức khống chế đầu khí và bộ pháp trong thân thể, phối hợp lại với nhau ở tốc độ chậm thế này.

Ba người Lăng Thi Thi, Lăng Thiên Vũ và Bạo Long cũng dần phát hiện ra sự khác thường của Phúc bá và Tùng bá, lập tức hiểu rằng hai lão nhân này đang bắt chước Đằng Phi. Tuy kinh nghiệm của ba thanh niên này cũng không phong phú, nhưng chẳng ai ngốc cả, vì thế cũng gia nhập vào đội ngũ này.

Cứ như vậy, Đằng Phi lại trở thành người nhanh nhất, dẫn đầu đoàn người, dấu chân cực kỳ mờ nhạt, hai người Phúc bá và Tùng bá thở hổn hển theo phía sau, vết chân nông sâu không đồng nhất.

Bạo Long ở đội thứ ba, dấu chân cũng không đồng nhất như vậy, mặt hấn đỏ tía tại, thở hổn hển như trâu, không ngừng liều mạng đuổi theo.

Hai người Lăng Thiên Vũ và Lăng Thi Thi tụt ở cuối cùng, cũng chật vật nhất, thỉnh thoảng lại đạp sâu xuống tuyết. Cả hai đã cất áo khoác lông cừu đi, chỉ mặc áo đơn nhưng vẫn cảm thấy rất nóng, vô cùng chật vật.

Không đến mười dặm, Lăng Thi Thi liền đặt mông ngồi xuống tuyết, la lớn: - Không chơi, không chơi nữa, mệt chết bản cô nương r

bản cô nương rồi. Đằng Phi, người về cho ta, về đây!

Đằng phi bất đắc dĩ dừng lại, nhìn mấy người cực kỳ chật vật phía sau, thầm nghĩ: Ta cũng không bảo các ngươi học ta a, các ngươi không có Già Lô La tâm kinh, làm vậy chẳng phải là tự rước lấy khổ sao?

Thanh Long lão tổ cười nói trong đầu Đằng Phi:

- Rốt cuộc ta cũng nhìn thấy người còn ngốc hơn người, thì ra người cũng không phải kẻ ngốc nhất trên đời này!

- Đi chết đi, ta vốn không ngốc hiểu không? Đằng Phi tức giận đáp lại, đi về phía Lăng Thi Thi.

- Hừ, mới khen một câu mà người đã lằng lằng, phải nhớ kỹ, đừng đi so với kẻ ngốc hơn mình, như vậy chỉ có ngốc đi mà thôi! Chỉ có so mình với kẻ mạnh thì mới mạnh hơn được!

Thanh Long lão tổ lại làm bầm dạy dỗ.

Phúc bá và Tùng bá làm như không thấy Đằng Phi quay lại, hai người vẫn kiên trì đi về phía trước, dấu chân của họ trên tuyết đã đều hơn một ít, đồng thời cũng phát hiện ra lợi ích của loại tu luyện này. Tuy đầu khí tiêu hao rất kinh người, nhưng dường như vô hình trung đã đánh vỡ bình cảnh vốn có của họ!

Điều này làm cho hai vị lão Tướng quân, cường giả Đấu Tôn cấp cao hưng phấn đến mức cười không ngậm miệng lại được, tiếp tục đi về phía trước.

Bạo Long không nói một tiếng, cũng làm như không thấy Đằng Phi, cắn răng kiên trì.

Lăng Thiên Vũ vốn muốn đợi muội muội một chút, nhưng thấy Đằng Phi đi đến đây, nhìn thoáng qua dấu chân đều đều của hắn một cách hâm mộ, đồng thời phát hiện dường như dấu chân đã càng mờ thêm, cho nên tiếp tục cố gắng vượt qua chính mình, cắn răng đi về phía trước.

Đằng Phi đi đến trước mặt Lăng Thi Thi, vươn tay cười nói: - Cần gì phải vậy, đi bình thường không phải tốt sao?

Lăng Thi Thi cũng vươn tay ra, để Đằng Phi kéo mình dậy, sau đó hừ một tiếng, nói:

- Không! Ta muốn người đi cùng ta, dựa vào cái gì mà người đi được mà ta lại

không!

Đằng Phi xanh mặt, không biết nên nói gì cho phải, nhìn Lăng Thi Thi, hắn thậm nghĩ mình quên mất, nếu không quay lại thì nàng cũng không theo kịp nữa.

- Đầu tiên người đừng lo dấu chân của mình nông hay sâu, cứ cân bằng lực lượng trong thân thể mình trước đã, khi công pháp khinh thân và dấu khí trong cơ thể phối hợp, đạt tới một mức bình hành thì người sẽ cảm thấy khác đi.

Không có cách nào, Đằng Phi chỉ có thể đi bên cạnh vị đại tiểu thư này, kiên nhẫn dạy nàng.

- Người nói thật nhẹ nhàng, nếu ở tốc độ cao thì tất nhiên có thể làm được, nhưng hiện giờ chậm như vậy, đâu có dễ dàng mà phối hợp cân bằng a!

Lăng Thi Thi oán hận nói, nhưng vẫn làm theo lời Đằng Phi. Có thể thấy được, cô con gái rượu này của Nguyên soái khác hẳn so với các tiểu thư quý tộc khác.

- Chỉ như vậy mới có thể tăng lên được, khi ở tốc độ như vậy mà người cũng có thể phối hợp lực lượng trong người thì lúc bùng nổ ở tốc độ cao, chỉ cần chớp mắt là có thể đưa trạng thái của mình lên mức cao nhất. Cho dù gặp phải đối thủ cường đại hơn người, cũng có thể thắng trong chớp mắt!

Lời này Thanh Long lão tổ vừa dạy cho Đằng Phi, hiện giờ lại được hắn lấy ra chỉ điểm Lăng Thi Thi, làm nàng nghe mà hai

mắt tỏa sáng, dường như nghĩ tới loại cảnh tượng này, động lực lập tức tăng vọt.

Sau khi nghe lời nói của Đẳng Phi, ngay cả mấy người Phúc bá và Tùng bá phía xa cũng không khỏi gật đầu, trầm nghĩ trong lòng: Con đường võ đạo quả thực là vô cùng vô tận, có chí không tại tuổi cao, quen biết một thiên tài như Đẳng Phi đúng thật là một loại may mắn!

. Nếu Đẳng Phi nghe được lời này, nhất định sẽ cười to ba tiếng, sau đó hỏi con rắn trong người mình: Xem đi, ta cũng là thiên tài đấy.

Tuy nhiên, nếu nói như vậy, chắc chắn Thanh Long lão tổ sẽ mắng té tát vào mặt Đẳng Phi: Thiên tài cái chó gì, đó đều là lão tử dạy người!

Đẳng Phi đi bên cạnh Lăng Thi Thi, kiên nhẫn chỉ điểm, tu luyện cùng nàng. Dần dần, Đẳng Phi phát hiện, vì đi cùng Lăng Thi Thi nên tốc độ cũng được giảm xuống mức thấp nhất. Dưới tình huống như vậy, khi hấn lại phối hợp thân thể, để lại dấu chân thật nông, thật đều trên đất thì cảnh giới của hấn sẽ lại có sự đề thăng!

Đồng thời, Lăng Thi Thi cũng dần tìm được một chút cảm giác, cũng không oán hận nữa, cắn răng liều mạng chịu đựng cảm giác mệt mỏi do đấu khí mất đi ở tốc độ cao.

Trên mặt tuyết trắng xóa vô tận, nhìn từ phía xa, đoàn người gian nan bước đi, tuyết bị gió thổi bay, không ngừng bay loạn lên, nhưng không thể ngăn cản bước chân của đoàn người.

Khi đến hoàng hôn, lúc mọi người hạ trại nghỉ ngơi thì mới phát hiện hôm nay chỉ đi được bảy tám mươi dặm lộ trình. Hơn nữa, bao gồm cả Đẳng Phi, tất cả bọn họ đều lâm vào trạng thái kiệt sức. Sau khi hạ trại, ngay cả cơm tời cũng lười ăn, tất cả đều chui vào lều của mình ngủ.

Nhưng thu hoạch của ngày hôm nay, mãi cho đến nhiều năm sau, tất cả mọi người ở đây đều cảm thấy rất mới mẻ, đồng thời cũng vô cùng cảm kích Đẳng Phi.

Chương 111: Cổ Thần Thánh Sơn

Ban đêm, Đằng Phi cùng Bạo Long đứng trên ngọn núi bị máu tươi nhuộm đỏ kia, phía sau có hơn ba trăm tinh binh toàn thân đầm máu đi theo, khắp nơi đều là thi thể bị cụt chân cụt tay, nơi này đã không có người nào bị thương cả, chỉ có người chết mà thôi.

Tất cả mọi người đều lạnh lùng nhìn Ngân Sắc quân đoàn giống như thủy triều dưới chân núi, đám Ngân Sắc quân đoàn gan lì không sợ chết kia cũng đang dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn hơn ba trăm Huyết Sắc binh sĩ còn sót lại trên núi, trong ánh mắt chỉ có sát ý lạnh như băng, không có cừ hận, không có sợ hãi, cũng không có phần nộ.

Bạo Long dường như đã về lại những ngày chém giết trên chiến trường Vực ngoại, trong thân thể hắn, nhiệt huyết đang sôi trào, rung động đến từ chỗ sâu trong linh hồn khiến cho hắn không kìm nổi cao giọng rít gào:

- Huynh đệ, đứng vững cùng với Tiểu Đô Thống đại nhân, chống đỡ lũ khốn kiếp này, viện quân của chúng ta lập tức sẽ đến rồi.

Bọn họ trả giá hơn hai trăm đồng đội, giết hơn một ngàn quân địch, chặn lại bảy, tám lần công kích của nhánh quân khoảng năm ngàn người này.

Bạo Long hưng phấn tới mức bàn tay trong ống tay áo cũng đều có chút run lên, nhìn về phía quân địch đang xông lên, hắn phát ra một tiếng kêu lớn, càng trở nên dũng mãnh hơn.

Một thanh Đại khảm đao trong tay vẽ ra một dải sáng màu trắng giữa không trung, thân thể linh hoạt như cá trong nước, dùng một đao chém quân địch thành hai nửa, đồng thời vọt vào trong trận hình của Ngân Sắc quân đoàn.

Đặng Phi cũng gầm lên một tiếng giận dữ, cầm trong tay cầm một thanh Xa luân chiến phủ, giống như một cơn lốc, cuốn vào trong trận hình quân địch, một cuộc chém giết điên cuồng lại bắt đầu.

Nếu không phải có hai người Đặng Phi và Bạo Long, thì đội ngũ này e rằng đã sớm bị quân địch giết sạch rồi, ngọn núi cũng đã sớm bị đoạt đi.

Đôi phương cũng hận thấu xương Đặng Phi cùng Bạo Long, không cần quan tướng hạ lệnh, mấy người đã tự động lao về phía hai người này, ý đồ dùng chiến thuật biển người để vây chết hai người này.

Trong cổ họng Bạo Long phát ra một tiếng gào hùng phấn, rống lớn:

- Chủ nhân, biện pháp mà ban ngày ngài dạy ta thật sự rất hữu dụng, ha ha! Cho tới bây giờ lão tử chưa từng giết chóc sáng khoái như vậy lần nào!

Đặng Phi giơ lên thanh Xa luân chiến phủ, một búa đập lên người một tên quân địch, đại phủ sắc bén cắt đứt giáp ngực của địch nhân, chém đứt xương cốt của hắn, chém nát đôi phương.

Nhìn trước ngực quân địch phun ra đại lượng máu tươi, phát ra hết thảy một tiếng cuối cùng trước khi chết, Đặng Phi dùng tay lau đi vết máu trên mặt, cười

một tiếng khinh miệt. Lập tức một cước đá văng tên còn lại, nhưng hắn cũng đã trong tình trạng kiệt sức, nếu còn tiếp tục như vậy, thì những người phía sau này e rằng cũng sẽ toàn quân bị diệt, còn hắn thì cũng sẽ phải lại một lần nữa nhắm nháp hương vị cái chết rồi.

Tuy rằng đã phải chết, thoát ra ngoài rất nhiều lần rồi, nhưng mỗi một lần đều khiến cho Đặng Phi tim đập nhanh một hồi lâu, loại cảm giác này thì hắn thật sự không muốn thưởng thức chút nào nữa. Hơn nữa, hiện tại hắn đã là Tiểu Đô Thống, nếu hôm nay chết trận, khi vào lại thì hắn chỉ có thể bắt đầu lại từ đầu. Như vậy thì tới khi nào mới có thể hoàn thành nhiệm vụ lịch lãm của Thanh Long lão tổ, trở thành một Tướng quân cơ chứ?

Bỗng nhiên, từ rất xa có binh sĩ Ngân Sắc quân đoàn điên cuồng hô lên: - Không hay rồi, viện quân của địch nhân tới rồi!

Tên phát ra tiếng kêu to kia đã bị người bên cạnh dùng một kiếm đâm chết, nhưng thanh âm của hắn cũng đã kịp truyền khắp chiến trường, Ngân Sắc quân đoàn trở nên một trận xao động

Các binh sĩ còn sót lại của Huyết Sắc quân đoàn thì đều lên tinh thần, vài tên có thân hình cao lớn thì lại phát ra tiếng rít gào khùng bố, ngay tại chỗ xé nát đối thủ, vốn bọn họ đã kiệt lực, nhưng lúc này lại như ăn xuân được vậy, trở nên long tinh hổ mãnh.

Đằng Phi thở dài một hơi, nhìn ra phía xa, nơi đó giống như có một con thủy triều màu đỏ đang phập phồng lao tới, tất cả đều là một mảnh sóng triều màu đỏ mãnh liệt.

- Đằng Phi Tiểu Đô Thống, người tác chiến dũng mãnh, chỉ huy có công, dùng năm trăm người cứng rắn đối kháng với binh lực gấp mười của đối phương, kéo chúng phải lâm vào khổ chiến, tranh thủ cho viện quân thời gian quý giá, tiêu diệt quân địch, đạt được quan công to lớn, Tướng quân đại nhân đã đề bạt người làm Đại Đô Thống, thưởng quân một ngàn binh mã!

Một sĩ quan bên cạnh Đại tướng quân đọc mệnh lệnh thăng chức cho Đằng Phi, sau đó tươi cười đi về phía Đằng Phi, tự tay khoác chiếc áo choàng đặc chế của

Đại Đô Thống lên người Đằng Phi, sau đó nói: 3 - Đằng Phi, chúc mừng người thăng chức a, Tướng quân nói, hắn hy vọng người có thể trở thành một vị Tướng quân trẻ tuổi nhất trong quân, hắn rất coi trọng người, hắc hắc, ta cũng coi trọng người, về sau giữa chúng ta cũng nên thân cận hơn mới đúng!

Đằng Phi mỉm cười gật đầu: - Đó là tất nhiên!

Bạo Long ở một bên, nhìn thấy mà âm thầm hâm mộ: “Lão đại chính là lão đại, mặc kệ ở chỗ nào thì đều dũng mãnh như vậy!”

- Hộ...

Đặng Phi dài ra một hơi, trong lòng hưng phấn:

“Ta là Đại Đô Thống, là Đại Đô Thống chưởng quản một ngàn quân đội, tuy rằng tương lai còn có con đường rất dài phải đi, tuy nhiên, khoảng cách tới giấc mộng Tướng quân lại gần thêm một bước rồi!”

Cho dù ở trong Hồn Vực, làm một Đại Đô Thống thì cũng cần phải ưu tú trên mọi phương diện thì mới được, Đặng Phi không có nhiều kinh nghiệm, nên khiêm tốn thỉnh giáo Bạo Long.

Mà Bạo Long thì biết gì nói đấy, dốc túi truyền kinh nghiệm ở Vực ngoại chiến trường cho Đặng Phi.

Cứ như vậy, ban ngày thì Đặng Phi vừa chỉ đạo Lăng Thi Thi, vừa đi theo mọi người cùng nhau tu luyện khinh thân công pháp trên mặt tuyết, buổi tối thì mang theo Bạo Long tiến vào trong Hồn Vực để lịch lãm. Do vậy vào lúc ban ngày, thì thoảng Bạo Long còn lơ đãng toát ra một tia sát khí, khiến cho đám người Phúc bá nhìn mà hết hồn.

Lúc này mới qua vài ngày thôi, Bạo Long vốn đã có sát khí đậm đặc rồi, nhưng lại có thể tăng lên nữa.

Biến hóa trên người Bạo Long thì tất cả mọi người đều nhìn rõ trong mắt, Phúc bá và Tùng bá thì đều ngừng tán thưởng, bọn họ cũng không hỏi nhiều, bởi vì mỗi người đều có bí mật riêng.

Tới lúc này, tâm nguyện lớn nhất của hai vị lão nhân chính là trong tương lai, có một ngày Đặng Phi có thể tiến vào trong quân, bất luận là đại biểu cho Hoàng triều Chân Võ bước trên Vực ngoại chiến trường, hay là trấn thủ biên giới, thì đều sẽ là một viên tuyệt thế mãnh tướng. Nhân tài như vậy, nói thế cũng không quá.

Hai người đều đã quyết định, lần này sau khi trở về, thì phải đi đề nghị với Đại Soái, trực tiếp để quân bộ hạ lệnh, điều Đặng Phi vào vào quân bộ. Về phần chuyện bên phía Đặng gia, có Đại Soái ra mặt, còn có ai dám khó xử Đặng gia nữa đây?

Hơn mười ngày sau, mọi người rốt cục thấy được Cổ Thần Thánh Sơn từ rất xa, ngọn núi lớn cao ngất trong mây, khí thế rộng rãi cổ kính, núi non trùng điệp, địa thế vô cùng hiểm yếu.

Hơn nữa, thần kỳ nhất chính là, tại Cổ Thần Thánh Sơn này, khí hậu lại hoàn toàn khác với bên ngoài.

Vị trí hiện tại của đám người Đằng Phi còn cách Cổ Thần Thánh Sơn hơn trăm dặm, nhưng bốn phương tám hướng thì vẫn là một mảnh trắng xoá, còn vị trí của Cổ Thần Thánh Sơn thì lại là một mảnh xanh ngắt, chỉ ở đỉnh núi cao ngất đến tận tầng mây kia thì mới có thể nhìn thấy tuyết đọng.

Đôi mắt với đám người Đằng Phi đang là một vách đá dựng đứng, cao trên vạn thước.

Nơi này giống như bị người ta dùng một kiếm bô ra, trên vách đá dựng đứng này đã bị các loại cây cối bao phủ, gần như không nhìn thấy một chút đá nào cả, từ phía xa nhìn lại, nó giống như một tấm thảm khổng lồ màu xanh biếc, dán trên vách đá dựng đứng tại Cổ Thần Thánh Sơn.

- Thật là đồ sộ a! Đằng Phi không khỏi tán thưởng.

- Đúng vậy, lần trước khi chúng ta tới đây, thì ta cũng bị cảnh sắc nơi này hấp dẫn, thật sự là rất đồ sộ, chỉ có người nào từng đi vào nơi này thì mới minh bạch tại sao ngọn núi này có chứa hai chữ “thần thánh”. Lăng Thi Thi vừa không chế thân thể, lưu lại dấu chân rất nhạt trên mặt tuyết, vừa nói.

Trải qua hơn mười ngày luyện tập, rốt cục nàng đã có thể phối hợp tốt lực lượng cùng công pháp, đồng thời lưu lại dấu chân rất đều trên tuyết, chỉ có điều, dấu chân của nàng vẫn còn sâu bốn ngón tay.

Lăng Thiên Vũ là ba ngón rưỡi, Bạo Long là ba ngón, Phúc bá cùng Tùng bá thì không hổ là cường giả Đấu Tôn cấp cao, sau vài ngày ban đầu không thích ứng, thì hiện tại đã đạt tới cảnh giới hai ngón tay, một khi tăng nhanh tốc độ thì gần như có thể làm được tới mức “đạp tuyết vô ngân”.

Mà Đằng Phi, khi cùng mọi người đi tới, thì chỉ có nửa ngón lưu trên mặt tuyết,

chỉ có thể nhìn đến một chuỗi dấu chân nhàn nhạt, đều đều như một, tất cả mọi 3 người phân cao thấp với nhau thì đều loại trừ hẳn ra trước.

Tuy nhiên, dùng lời nói của Thanh Long lão tổ chính là: vẫn còn chưa đủ!

Tới khi nào có thể dùng tốc độ tản bộ mà không lưu lại dấu vết nào trên mặt tuyết mềm mại này, thì mới tính là nhập môn chân chính... Đối với điều này, Đằng Phi cũng có cảm giác vô lực, bởi vì hắn đã hết sức rồi, dùng thực lực trước của hắn, có thể làm đến loại trình độ này thì đã là cực hạn.

Hơn nữa Thanh Long lão tổ vẫn còn đả kích Đằng Phi, nói rằng càng tới gần nơi này, mặt tuyết lại càng cứng rắn hơn, cho nên một chút thành tích của hắn căn bản không đáng nhắc tới. Đúng vậy, do trận tuyết rơi tại trấn nhỏ kia cũng không lan đến gần nơi này, nên lớp tuyết mà bọn họ đang đạp lên này đã sớm bị gió thổi qua mấy lần, tuy rằng vẫn khá mềm mại, nhưng độ cứng thì lại lớn hơn khi trước rất nhiều.

Cho nên, lời nói của Thanh Long lão tổ tuy rằng rất cay độc, nhưng cũng không phải là không có đạo lý.

Phúc bá cùng Tùng bá cũng từng nhắc tới, nói rằng còn cần không ngừng luyện tập thì mới được. Nhưng đối với Bạo Long, Lăng Thiên Vũ và Lăng Thi Thi mà nói, có thể làm đến trình độ thể này thì đã là rất giỏi rồi.

Bọn họ thậm chí có thể đoán được, một khi trở lại trong đám người, đối mặt với đối thủ đồng cấp, thì việc thắng đối phương quả thực không cần tốn nhiều sức.

Nhất là Lăng Thi Thi, cười rất vui vẻ, vốn nàng ở trong Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện cũng được coi là một trong những học sinh ưu tú nhất rồi, nhưng cũng vẫn không phải là đỉnh cao.

Nhất là khi nàng tạm dừng học tập, rời đi học viện, rất nhiều người trên miệng thì chúc phúc nàng, nhưng trên thực tế trong bụng đều muốn phá lên cười, rời khỏi học viện một, hai năm thời gian, cũng đủ để những người đó bỏ xa nàng rồi.

Nghĩ vậy, khoe miệng Lăng Thi Thi nổi lên một nụ cười khinh thường, thâm nghĩ trong lòng:

Cho dù ta không ở học viện, thì các người cũng đừng mơ tưởng bỏ xa được ta!”

- Chúng ta ở trong này nghỉ ngơi một chút, ngày mai sẽ lên núi! Lăng Thiên Vũ trầm giọng nói:

- Đi vào Cổ Thần Thánh Sơn, sẽ cần phải cực kỳ cẩn thận, nơi đó rất nguy hiểm.

Nói tới việc này, tất cả mọi người đều có chút nặng nề, đối mặt với cấm địa Sinh Mệnh, thiên nhiên kỳ tích đã trăm ngàn năm này, không ai dám bắt cận cả.

Đằng Phi nhìn vách đá dựng đứng như một tấm thảm màu xanh biếc kia, nói: - Chúng ta có thể trực tiếp leo lên từ nơi đó được không?

Phúc bá cười khò nói:

- Lúc đầu thì chúng ta cũng nghĩ như vậy, dùng những cỏ thụ kia làm thang, nguy hiểm hẳn là sẽ ít đi một chút. Trên thực tế thì cũng đúng là vậy, lúc ban đầu, chúng ta rất thuận lợi, nhưng càng lên cao thì những cỏ thụ kia càng lớn, hiện tại cách khá xa, còn không cảm giác tới, chờ khi đến gần thì các người sẽ thấy ngay.

Lăng Thi Thi nói:

- Không sai, có một vài cây cỏ thụ mọc ra trên vách đá, to trên trăm thước, chúng ta gặp phải con ma thú bậc tám Lam Mục Kim Điều kia cũng sống trên một góc cỏ thụ như vậy, nếu không phải chúng ta thoát được nhanh, thì e rằng cũng phải chôn thân dưới móng vuốt của ma thú rồi.

Bạo Long hí mắt, nhìn dãy núi kia, mở miệng nói:

- Khi ta ở Vực ngoại chiến trường, đã từng nghe người ta nói về Cổ Thần Thánh Sơn, tuy rằng người kia không xâm nhập đến chỗ sâu nhất của Cổ Thần Thánh Sơn, tuy nhiên, hẳn nói ở phía đông của sườn núi Phỉ Thúy thì có thể leo lên trên, nguy hiểm sẽ ít hơn một chút, nhưng sau khi tiến vào tầng mây thì nơi đó là địa bàn của một con vượn tuyết khổng lồ, con vượn tuyết kia ít nhất cũng có thực lực bậc tám. Kẻ đã từng đi lên kia chính là một Đấu Tôn bậc tám, nhưng đối mặt với con vượn tuyết đó thì lại không có chút lực trả đòn nào.

Bạo Long nói xong, nhìn thoáng qua Phúc bá và Tùng bá, nói:

- Tuy nhiên, hiện tại chúng ta đã có hai cường giả bậc tám, thật ra cũng có thể thử một chút, dù sao cũng không có biện pháp nào tốt hơn.

Chương 112: Uy áp cấp Vương!

Đừng nói là bọn họ, cho dù là Đâu Thánh, đối mặt với loại cấm địa Sinh Mệnh này, thì cũng không dám phớt lờ, Đằng Phi nhìn thoáng qua phía đông của vách đá 3 dựng đứng như ngọc Phi thúy này, nơi đó cũng là các dốc đứng, nhưng khi tới gần

tầng mây thì lại xuất hiện một vùng địa thế thoải thoải, phỏng chừng người mà Bạo Long nói kia khi trước chính là gặp phải ma thú vượn tuyết bậc tám tại chỗ kia.

Ma thú bậc tám a, ngẫm lại thì cũng đã thấy đau đầu rồi, Đằng Phi thầm nghĩ:

“Nếu thật sự gặp phải, cho dù có hai Đâu Tôn bậc tám, thì e rằng cũng chưa chắc đã là đối thủ của ma thú bậc tám này.”

Đương nhiên câu này thì Đằng Phi sẽ không nói ra, hắn đi theo mọi người, bước về phía đông.

Lúc này, trên trời cao đột nhiên có một mảng bóng đen ập xuống, đồng thời từ rất xa đã truyền đến một tiếng kêu to cực kỳ bén nhọn, tất cả mọi người theo bản năng ngừng đầu, chỉ thấy một con chim khổng lồ đang giang ra đôi cánh trên trăm thước, từ phía xa bay tới trên đỉnh đầu bọn họ, giống như một mảnh mây đen, che khuất ánh mặt trời, trong nháy mắt nó đã chui sâu vào trong sườn núi kia.

- Trời ạ, đây... đây là chim ư? So với con Lam Mục Kim Điều mà chúng ta gặp kia thì còn lớn hơn!

Lăng Thi Thi hoảng sợ kêu lên.

Phúc bá và Tùng bá cũng đều sắc mặt ngưng trọng, rốt cuộc đã không cách nào thoải mái nữa, trong ngọn núi to lớn này có quá nhiều sinh vật cường đại không biết tên, có thể nói là từng bước tràn ngập nguy cơ.

Bạo Long híp mắt, nhẹ nhàng nói: - Đây có thể là Dực Long Điều!

Đăng Phi cũng gật gật đầu:

- Hẳn là đúng rồi, nghe nói Dực Long Điều là loài chim lớn nhất trên đời, con lớn nhất thì có thể mở ra đôi cánh dài năm trăm thước...

Bạo Long nói:

- Lớn như vậy ư, thật ra ta cũng chưa từng nghe nói qua, tuy nhiên loài chim có sải cánh hơn một trăm thước này thì ta đã nghe nói vài lần rồi, không nghĩ tới tại Cổ Thần Thánh Sơn này thì vẫn có thứ này!

Lăng Thiên Vũ thở phào một cái, cắn răng nói: - Chúng ta lên núi!

Cho dù con đường phía trước là cử tử nhất sinh, thì Lăng Thiên Vũ cũng sẽ không lùi bước, với hắn mà nói, hy vọng sống của mẫu thân đều ký thác trên ngọn núi lớn tràn ngập nguy cơ này, nơi này càng nguy hiểm, thì khả năng xuất hiện Bằng Liên ngàn năm lại càng lớn hơn.

Mọi người bắt đầu leo lên phía đông vách núi, lần này Phúc bá và Tùng bá đi phía trước, Đăng Phi theo sát phía sau, Bạo Long đi theo sau Đăng Phi, huynh muội họ Lăng đi cuối cùng.

Vốn Đăng Phi phải đi phía trước nhất, nhưng Phúc bá và Tùng bá đều không đồng ý.

Bởi vì thời gian gần đây mọi người đều tu luyện khinh thân công pháp, hơn nữa tiến cảnh đều khá lớn, cho nên khi leo lên vách núi dốc đứng này thì cũng đã cảm thấy dễ hơn rất nhiều.

Ngay cả Lăng Thi Thi cũng đều cảm thấy vách núi dựng đứng này cũng dễ leo lên hơn, quả thực chính là thân nhẹ như yển, tinh thần lực cũng dễ dàng đạt tới một loại cảnh giới rất cao, ngay cả linh thức cũng đều mạnh hơn rất nhiều lần so với trước kia.

Không đến nửa canh thời gian, đoàn người đã đi tới chỗ có địa thế dễ đi kia. Đăng Phi đánh giá mảnh đất bằng phẳng khoảng một dặm này, tại đây có các mảnh quái thạch lởm chởm, tuyệt

trắng bao phủ, dưới ánh mặt trời thì phản xạ ra hào quang chói mắt.

Trên vách đá dựng đứng như ngọc Phi thúy cách đó không xa ki thì cũng là một mảnh màu xanh biếc, khiến cho người ta không thể không cảm thán tài nghệ điều luyện của tự nhiên và sự cường đại của tạo hóa, không ngờ có thể sáng tạo ra một cho thần kỳ như thế.

Lúc này Đằng Phi đang trao đổi cùng Thanh Long lão tổ ở trong đầu.

- Thanh Long lão tổ, phương pháp mà người nói kia có dùng được không ạ? Dùng có mà đến lúc ta tản khí thể trong thân thể ra, thì ngược lại còn khơi dậy hung tính của đối phương, khiến nó lao thẳng tới đây, khi đó chẳng phải ta sẽ chịu chết hay sao?

- Thú lắm, khí tức của lão tổ ta, thiên hạ này người nào mà không sợ? Năm đó... Quên đi, người đã sợ chết như vậy, thì hiện tại người cứ phát ra luồng khí thể này đi, chỉ cần cảm nhận được khí tức này, con vượn tuyết kia sẽ chủ động tránh lui.

- Thật sự? Sẽ không làm cho hung tính của nó bị kích phát lên chứ?

Đằng Phi vẫn cảm thấy Thanh Long lão tổ có chút không đáng tin, bởi vì cái 7 cách mà hắn nói quá mức tùy ý.

- Con bà nó, người có tin hay không, chẳng lẽ lão tổ ta không đáng tin như vậy hay sao? Người đừng quên, tên Đầu Tôn kia chết thì chết, cùng lắm thì lão tổ ta lại ngủ say mấy tháng, dùng Thánh binh giúp người chém còn khi con kia là được, người thấy thế nào?

- Móa nó, quả nhiên là không đáng tin!

Đằng Phi âm thầm oán hận một câu, nhưng không tiếp tục phản bác nữa, một khi Thanh Long lão tổ cam đoan một cách thành khẩn” như vậy rồi, thì cũng có nghĩa là khí thể cường giả cấp Vương mà hắn đã từng có kia đích thật là có thể chấn nhiếp được ma thú bậc tám. Về phần một cường giả cấp Vương rốt cuộc mạnh tới đâu, thì thực ra Đằng Phi đến cả một chút khái niệm cũng không có.

Đặng Phi chậm rãi đi về phía khu rừng đá kia, bước chân rất nhẹ và chậm rãi, chỉ để lại trên mặt tuyết các dấu chân cực kỳ mờ nhạt.

Tất cả đám người Phúc bá và Tùng bá đều ngừng thở, khẩn trương nhìn Đặng Phi, không biết hắn muốn làm gì.

- Đặng Phi, ngươi cần thận một chút...

Lăng Thi Thi còn chưa dứt lời, đã nghe thấy trong rừng đá lờm chờm phía trước phát ra một tiếng rít gào trầm thấp, trong thanh âm kia tràn ngập vẻ uy hiếp.

Tuy nhiên Đặng Phi lại nghe ra, trong uy hiếp này còn mang theo vài phần sợ hãi, trong lòng Đặng Phi có vẻ yên tâm hơn rất nhiều, tiếp tục phát ra khí thể trên người, trong luồng sát khí kinh người kia còn trộn lẫn uy áp của Thanh Long lão tổ, những người phía sau thì chỉ có Phúc bá và Tùng bá là cảm nhận được một chút, không khỏi kinh ngạc nhìn Đặng Phi.

Tên thiếu niên này, càng hiểu biết hắn nhiều, thì càng cảm thấy hắn rất thần bí, cũng không biết tên sư phụ đã chết mà hắn đã nói kia rốt cuộc là kẻ nào, mà lại có thể dạy dỗ ra một đồ đệ cường đại đến vậy.

Gầm... gừ... gừ... gừ...

Sau khi Đặng Phi tới gần, trong rừng đá lại vang lên một tiếng kêu tràn ngập khẩn trương và uy hiếp, sau đó, một luồng sáng trắng xuất hiện trong khu rừng đá cách Đặng Phi không xa, tiếng kêu dần dần đi xa.

Lúc này Đặng Phi mới thở dài một hơi, sau lưng hắn đã hoàn toàn ướt đầm, toàn thân quả thực như sắp sửa hư thoát. Bởi vì khi hắn phóng thích khí thể của Thanh Long lão tổ, thì bản thân cũng phải chịu đựng luồng khí thể này áp bách, vừa rồi giữa hắn và con vượn tuyết kia, trên thực tế chính là so đầu sức chịu đựng

Ai có thể kiên trì đến cuối cùng, thì đó chính là người thắng.

Con vượn tuyết kia lựa chọn tránh lui, chỉ số thông minh của ma thú bậc cao nói cho nó biết, tên thiếu niên có dáng người gầy yếu kia không phải là kẻ mà nó có thể trêu chọc được, trên người hắn có khí tức khiến cho linh hồn của nó cũng phải lâm

vào run rẩy, dường như cường đại tới mức chỉ cần một ngón tay cũng có thể ép chết nó.

Cho nên, vượn tuyết mới vứt bỏ tôn nghiêm của ma thú bậc tám, không để ý hình tượng mà chạy trốn, có lẽ trong quan niệm của vượn tuyết, trốn tránh cường giả thì cũng không phải là chuyện mất mặt gì, so sánh với tôn nghiêm, thì sinh mệnh hiển nhiên là quan trọng hơn rồi.

Bên kia Phúc bá và Tùng bá cũng đều nhìn thấy một luồng sáng trắng hiện lên, nhưng cụ thể thế nào thì hai người căn bản không thấy được, không khỏi trong lòng âm thầm cảm thấy may mắn, may mà lần này đi theo Đằng Phi, nếu không, chỉ bằng tốc độ xuất quỷ nhập thần của con vượn tuyết này, hai người bọn họ căn bản không phải là đối thủ của nó.

Lăng Thi Thi vội vàng chạy tới cạnh Đằng Phi, kinh ngạc nhìn từ trên xuống dưới, sau đó nói:

- Đằng Phi, người rút cuộc là làm thế nào được như vậy? Kia thật là là một con ma thú bậc tám hay sao?

Đằng Phi mệt mỏi cười, chậm rãi nói: - Có lẽ vậy, ta chỉ hù dọa nó một chút, nó đã bỏ chạy rồi.

- Hừ, ta mới không tin

Lăng Thi Thi bĩu môi, thấy Đằng Phi dường như đang rất suy yếu, lại có chút đau lòng, ôm lấy cánh tay Đằng Phi, sau đó hỏi:

- Chúng ta bây giờ đi đâu?

Đằng Phi ngẩng đầu, nhìn thoáng qua tòa núi lớn ẩn hiện trong mây kia, cười khổ nói:

- Còn có thể thế nào nữa? Tiếp tục đi lên phía trên!

Đêm đó, mấy người chọn một chỗ cản gió để nghỉ lại, ăn một vài thứ, gần như không trao đổi gì, đều tự mình đi ngủ.

Bởi vì một ngày này, bọn họ tổng cộng gặp phải ba con ma thú, mỗi một lần đều bị Đằng Phi thả ra khí thể của Thanh Long lão tổ mà sợ hãi chạy mất. Sau khi Đằng Phi lần thứ hai phát ra uy áp khổng lồ của Thanh Long lão tổ, thì toàn thân như đã hư thoát, dọc theo đường thì đều được Bạo Long công trên lưng.

Lần thứ ba gặp phải là một con Lam Mục Kim Điều, loại ma thú này có rất nhiều trên Cổ Thần Thánh Sơn, Đằng Phi chỉ hơi thả ra một chút khí tức của Thanh Long lão tổ, thì con Lam Mục Kim Điều này đã vỗ cánh bay xa, làm ho mọi người đều thở dài nhẹ nhõm.

Khi Đằng Phi lần thứ ba thả ra khí tức của Thanh Long lão tổ, Bạo Long là người được cảm nhận trực tiếp nhất, bởi vì Đằng Phi đang ở ngay trên lưng hắn, tên Bạo Long đã là Đại Đấu Sư đỉnh cấp này thiếu chút nữa đã quỳ rạp xuống ngay tại chỗ, hai gối mềm nhũn, trong nháy mắt đó, hắn cảm giác như trên lưng đang công một tòa núi lớn vậy.

Mặc dù chỉ diễn ra trong nháy mắt, nhưng cũng khiến cho cả đời Bạo Long cũng khó quên được, hơn nữa luồng khí tức kinh khủng lại là do một thiếu niên mười mấy tuổi phát ra.

Đám người Phúc bá và Tùng bá thì cũng đều cảm nhận được rất rõ ràng, Lăng Thi Thi thì đã bị ngất đi, Lăng Thiên Vũ cũng không tốt được hơn là bao, cố nén nên mới không ngất đi. Phúc bá và Tùng bá đều đổ mồ hôi lạnh toàn thân, ánh mắt nhìn về phía Đằng Phi đều có chút thay đổi.

Hắn rốt cuộc làm như thế nào mà có thể phát ra loại khí tức khủng bố này vậy? Hai người Phúc bá và Tùng bá đều vô cùng hoảng sợ, loại khí tức này thì ngay cả hai Đấu Tôn bậc tám bọn họ cũng đều cảm thấy dường như có một tòa núi lớn đang ép xuống, trong lòng không tìm được sinh ra ý nghĩ không thể chống cự được đối phương.

Chỉ có trong lòng Đằng Phi là rõ ràng, hôm nay ba lần phát ra khí tức của Thanh Long lão tổ, hắn đã phải thừa nhận quá nhiều áp lực, nếu lại làm một lần nữa, cho dù với thể chất của Đằng Phi thì e rằng cũng sẽ nổ tung mà chết. Một đêm này, Thanh Long lão tổ cũng không để cho Đằng Phi tiến vào Hồn Vực, mà để cho hắn tu luyện khôi phục.

Đằng Phi khoan khoái ngồi trong lều, chậm rãi vận hành Thiên Đạo Ngũ Thập Đấu Mạch Đại Pháp, chăm sóc kinh mạch trong thân thể. Nếu không phải thân thể đã được hoàn toàn cải tạo, nếu không phải hiện tại một thân thực lực của hắn đã là không kém, thì ba lần phóng thích uy áp ngày hôm nay cũng đủ để làm cho Đằng Phi hoàn toàn bị phế bỏ rồi.

Làm cho thể lực bị hoàn toàn hao hết ba lần trong một ngày, tuy rằng phải thừa nhận nỗi đau đớn mà người thường không thể biết được, nhưng thu hoạch thì cũng không nhỏ.

Chân nguyên trong đan điền của hắn đã đạt tới trạng thái đỉnh phong của Chân Nguyên Võ Thánh cấp ba, đầu khí trong Đâu mạch cũng được tích lũy khá nhiều, lò mờ đã có dấu hiệu muốn đả thông Đâu mạch thứ bảy.

Sau khi vận hành Thiên Đạo Ngũ Thập Đâu Mạch Đại Pháp một đại chu thiên,

Phi bỗng nhiên cảm thấy tại đan điền truyền đến một luồng cảm giác nóng rực, trong lòng lập tức vui vẻ, đây là dấu hiệu chân nguyên sắp đột phá!

Vội vàng ngưng thần tĩnh khí, tập trung chăm chú, bắt đầu không ngừng vận hành quy tắc chung của Bát Bộ Thiên Long Quyết. Về bản chất, tám bộ kinh văn của Bát Bộ Thiên Long Quyết chính là tám loại kỹ năng đặc thù, khi tu luyện đến

một trình độ nhất định, thì đều có thể đạt được các năng lực khó tin, hơn nữa năng lực này còn có thể tăng lên nữa.

Những quy tắc chung của Bát Bộ Thiên Long Quyết lại còn là công pháp tốt nhất để tu luyện chân khí, tuy rằng nó rất tối nghĩa khó hiểu, nhưng sau một thời gian dài tu luyện, Đằng Phi cũng đã dần dần bắt đầu hiểu được một chút rồi.

Lúc này vận hành công pháp, chân nguyên trong đan điền bắt đầu không ngừng động lại, thiên địa linh khí chung quanh cũng đều lao tới lều của Đằng Phi.

Phúc bá cùng Tùng bá đang ngồi điều tức, bỗng hai người nhìn nhau một cái, đều thấy từ trong mắt đối phương về khiếp sợ.

Thiếu niên này mang đến cho bọn họ rất nhiều rung động, lần sau mãnh liệt hơn lần trước, do đó, lúc này hai Đâu Tôn cường đại cũng đều có chút chết lặng rồi.

Cho dù là sáng mai, Đằng Phi tấn chức thành một gã Đâu Tôn, thì Phúc bá và Tùng bá e rằng cũng sẽ không có quá nhiều kinh ngạc nữa.

Chương 113: Chân Nguyên

Võ Thánh cấp bốn

Con đường của võ giả bình thường sở dĩ tràn ngập gian khổ, đó là bởi vì bọn họ không có thể chất có thể tụ tập thiên địa linh khí giống như võ giả đấu khí, do đó muốn tăng lên thực lực, thì ngoại lực duy nhất có thể mượn dùng chính là đan dược.

Mà đan dược ẩn chứa thiên địa linh khí, mỗi một viên đều có giá trị cực kỳ đắt đỏ, căn bản không phải người bình thường có khả năng mua được, cho dù là đại gia tộc có nhiều tiền, thì cũng chỉ có thể tập trung tài lực lại, cung cấp cho các nhân tài ưu tú trong gia tộc, về phần những người có tư chất bình thường, thì có nghĩ cũng không được.

Không thể mượn ngoại lực, như vậy thì cũng chỉ có thể thông qua rèn luyện thân thể, chỉ là loại rèn luyện này có tốc độ tăng lên là quá chậm.

Bình thường thì các võ giả phổ thông đến cuối đời có thể đi vào cảnh giới Chân Nguyên Võ Thánh, thì cũng đã xem như rất giỏi rồi. Võ giả giống như Lý Mục cấp bậc Chân Nguyên Võ Thánh ẩn thân trong Đẳng gia thì số lượng vô cùng ít, quả thực hiếm như lông phượng, sừng lân vậy.

Về phần nói Đẳng Phi, hẳn căn bản không thể dùng để làm ví dụ được, bởi vì toàn bộ đại lục này trải qua hàng vạn năm cũng không nhất định có thể sinh ra một yêu nghiệt như Đẳng Phi được.

Trong thân thể hẳn chẳng những có Đấu mạch mà các võ giả đấu khí cấp cao tha thiết mơ ước, mà trên con đường của võ giả bình thường thì hẳn cũng đã đi ra một con đường hoàn toàn khác với tiền nhân.

Tuy rằng thân thể được cải tạo, sẽ lưu lại hậu hoạn, nhưng nếu phối phương của Lục Tử Lăng được truyền ra, thì trên đời này

sẽ không biết có bao nhiêu người tranh nhau tới mức đầu rơi máu chảy, thậm chí là người chết ta sống để giành được nó.

Người không có lực lượng quá cường đại, thì sẽ rất khó tưởng tượng được khoái cảm khi nắm giữ lực lượng, do đó cũng sẽ không thể lý giải được sự khát khao của những người đó đối với lực lượng lớn tới mức nào.

Bát Bộ Thiên Long Quyết vận hành trong thân thể Đẳng Phi càng ngày càng thông thuận, xung quanh thân thể Đẳng Phi hình thành một khí tràng cường đại, bao phủ thân thể hấn vào bên trong, thiên địa linh khí từ bốn phương tám hướng vọt tới, chui vào trong khí tràng này, vô cùng chậm rãi tiến vào trong thân thể Đẳng Phi, cuối cùng tập hợp tại đan điền.

Chân nguyên trong đan điền càng lúc càng nhiều hơn, nhưng tổng lượng thì lại không có biến hóa nào, sau khi Bát Bộ Thiên Long Quyết được vận hành, chân nguyên vốn không tinh thuần trong đan điền của Đẳng Phi đã chậm rãi tràn ra ngoài cơ thể, sau đó lại biến thành các năng lượng cực kỳ tinh thuần.

Sau khi vận hành một đại chu thiên, Đẳng Phi thở phào một hơi, chậm rãi mở hai mắt ra, giống như hai ngôi sao sáng lên, Đẳng Phi âm thầm mừng rỡ, lần này hấn đã đột phá hấn một giai vị.

Từ Chân Nguyên Võ Thánh cấp ba, trực tiếp tăng lên tới cảnh giới Chân Nguyên Võ Thánh cấp bốn đỉnh phong.

Đồng thời, Đẩu mạch thứ bảy trong Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch Đại Pháp cũng lơ mờ xuất hiện một tia lơ lơ, có lẽ chỉ cần cố gắng một chút nữa, thì Đẩu mạch thứ bảy cũng có thể được đả thông, nếu vậy, thực lực đấu khí của Đẳng Phi cũng sẽ tăng lên trên diện rộng.

Chân Nguyên Võ Thánh cấp bốn, Đẩu Sư cấp ba, hai thực lực này tổng hợp lại trong một thiếu niên mười bốn tuổi, nếu như thực lực lúc này của Đẳng Phi bị người ngoài biết được, không biết sẽ khiến cho bao nhiêu người phải kinh ngạc tới mức rơi cả cằm.

Cho dù những võ giả được xưng là thiên tài tu luyện kia, thì cũng không yêu nghiệt được như vậy.

Đằng Phi cũng không cho rằng mình là thiên tài về phương diện võ học, chỉ là công pháp mà hắn tu luyện lại rất nghịch thiên, đều là tuyệt thế công pháp, về phương diện khác, trước khi Lục Tử Lăng cải tạo thân thể cho hắn thì đã nói qua rồi, hắn có thể trong một thời gian ngắn đạt được thực lực cường đại.

Hiện giờ xem ra, lời này của Lục Tử Lăng cũng không phải giả, đúng là trong hơn một năm này, Đằng Phi đã đạt được tăng trưởng tới mức khó tin, nhưng cái giá mà hắn phải trả thì cũng là thứ mà người khác khó có thể đánh giá và chịu đựng được.

Đột phá về chân nguyên khiến cho Đằng Phi thoát khỏi suy yếu lúc ban ngày, toàn thân lập tức lại tràn ngập sức sống. Tuy nhiên sự vui mừng của hắn cũng chỉ tồn tại trong nháy mắt đột phá mà thôi, ngay sau đó hắn lại đem chìm đắm trong Long Chúng Thiên của Bát Bộ Thiên Long Quyết. Trên đời này, không có chuyện không làm mà hưởng, cho dù là thiên tài, thì cũng cần phải chăm chỉ tu luyện mới có thể làm cho mình càng mạnh hơn nữa.

Một đêm trôi qua, vào sáng hôm sau khi Đằng Phi tỉnh lại, thái độ của mọi người đều có chút lạ.

Bạo Long thì mang vẻ bội phục, Phúc bá và Tùng bá thì cười dài, sâu trong đôi mắt tràn đầy vẻ tán thưởng, Lăng Thiên Vũ thì bĩu môi, có chút không dám tin,

biểu hiện của Lăng Thi Thi thì khá là bình thường, nhưng ánh mắt nhìn về phía 3 Đằng Phi thì lại giống như đang đánh giá một con quái vật vậy.

- Các người... sao lại nhìn ta như vậy? Đằng Phi nhận lấy khăn lau mặt do Lăng Thi Thi đưa qua, thuận miệng hỏi.

Phúc bá mỉm cười nói: - Đằng Phi, tối hôm qua lại đột phá phải không?

Đằng Phi gật gật đầu, điều này cũng không cần phải phủ nhận, hắn cười nói:

- Đột phá thì có gì đáng để kinh ngạc sao? Chẳng lẽ các người chưa từng đột phá bao giờ à?

Khóe miệng Lăng Thiên Vũ hơi giật giật, vẻ mặt buồn bực nói:

- Chúng ta đều phải rất lâu thì mới có thể đột phá một lần, có bao giờ thấy người nào đột phá nhanh như vậy giống người đầu? Hơn nữa... người chỉ là một võ giả bình thường, chỉ là một võ giả bình thường a!

“Oán niệm” của Lăng Thiên Vũ rốt cục cũng bộc phát ra, vẻ mặt khó tin nói:

- Võ giả bình thường làm sao có thể đột phá nhanh hơn so với võ giả đấu khí được? Rốt cuộc ai là “con cưng” của ông trời đây a? Ta đã mất nửa năm chưa từng tăng lên thực lực rồi, ta cảm thấy nếu so sánh với người, thì ta chỉ là “con ghê” mà thôi!

Bạo Long ở một bên, nói theo:

- Ta đã mắc kẹt tại bậc sáu cấp mười đã ba, bốn năm rồi, ta cảm thấy mình thật giống như một đứa con rơi” a...

Lăng Thi Thi ở một bên cười rũ rượi, nói:

- Được rồi, hai người các ngươi đã rất lợi hại rồi, có được không? Nói đáng thương như vậy, các ngươi định để cho những “thiên tài tu luyện đấu khí” mười bốn, mười lăm tuổi mới tới bậc một, bậc hai kia sẽ được hình dung là gì a!

Lăng Thiên Vũ nhìn thoáng qua, vẻ mặt đau khổ nói: - Ở trước mặt Đằng Phi, ai dám nói rằng mình là thiên tài tu luyện đây?

Bạo Long hắc hắc cười vài tiếng, nói: - Hiện tại hẳn là lão đại của ta, rất nhanh ta cũng có thể lợi hại hơn nữa!

Một câu nói đùa này của Bạo Long lại khiến cho bốn người khác, bao gồm cả Phúc bá và Tùng bá liên tục gật đầu, Tùng bá thản nhiên nói:

- Hiện tại ngươi đã mạnh hơn rất nhiều so với trước kia rồi, chẳng lẽ ngươi không phát hiện ra sao?

Bạo Long gật gật đầu, nghiêm túc nói: - Đương nhiên là đã phát hiện ra, cho nên ta mới có thể nói như vậy.

Đằng Phi nhìn mọi người, trong lòng nói:

“Nếu các người biết ta chỉ có thể sống được mười năm nữa, thì còn hăm mộ ta như vậy nữa hay sao?”

Ném qua điểm tâm, mọi người tiếp tục leo lên phía trước, con đường phía trước lại càng thêm gian nguy hơn, tuy nhiên chỗ tốt chính là tầm nhìn khá trống trải, hơn nữa loại địa phương này thì gần như không có ma thú nào sinh sống.

Vì thế mọi người quyết định chia nhau ra tìm kiếm, khoảng cách là trăm thước, bởi vì căn cứ vào tập tính của Băng Liên, thì loại địa phương này rất có thể tìm được tung tích của chúng.

Chỉ là muốn tìm kiếm được cực phẩm trong số Băng Liên, Băng Liên ngàn năm, thì còn cần vận khí nữa.

Cũng may Cổ Thần Thánh Sơn này được coi là cấm địa Sinh Mệnh, cả ngàn vạn năm qua có rất ít người đặt chân tới, cho nên tất cả mọi người vẫn rất tin tưởng.

Nhìn tốc độ leo lên của mọi người, có kinh nghiệm nhất thì ngược lại chính là Bạo Long, những người khác đều có rất ít kinh nghiệm đi thám hiểm, hơn nữa còn rất ít khi biết tới loại địa phương này.

Đăng Phi cũng chỉ biết lý thuyết mà thôi, trên thực tế thì kinh nghiệm của hắn có thể còn không bằng cả Lăng Thi Thi, dù sao thì trong hai năm này, Lăng Thi Thi đã đi theo Phúc bá tới rất nhiều chỗ rồi.

Tuy nhiên Đăng Phi có Thanh Long lão tổ trợ giúp, cũng rất tin tưởng vào mình.

- Tiểu tử, tiểu cô nương kia hình như có vẻ rất quan tâm tới người, nói thật đi, có phải người cũng thích nàng hay không?

Thanh Long lão tổ bắt đầu trêu chọc Đăng Phi.

- Người thích nói nhảm a! Ta mới chỉ có hơn mười năm thọ mệnh nữa, còn có rất nhiều chuyện chờ ta đi làm, đầu tới lượt nói chuyện yêu đương đây.

Đăng Phi thản nhiên nói.

- Có lão tổ ta ở đây, người muốn chết cũng đều khó! Thanh Long lão tổ rất hùng dũng nói:

- Chỉ cần người trong mười năm này, đã thông tắt cả Đẩu mạch trong thân thể, có tổng cộng năm mươi bảy chỗ, lại đột phá tới cấp Thành, tiến vào cấp Vương, thì tuyệt sẽ không chết. Chỉ là một cái nguy long huyết mạch mà thôi, có gì mà giỏi đây? Tùy tiện một cái huyết mạch của cường giả cấp Vương cũng đều đủ để áp chế nó!

- Người nói thì dễ lắm, trong mười năm đột phá đến cấp Vương, người cho rằng ta và người là tuyệt thể thiên tài hay sao? Cho dù là tuyệt thể thiên tài, thì cũng không có khả năng nhanh như vậy được!

Đặng Phi vừa leo lên phía trên, vừa nói chuyện với Thanh Long lão tổ:

- Hơn nữa, trong cơ thể ta còn có huyết mạch của người nữa, người không phải là cấp Vương hay sao?

- Trong cơ thể người cũng không có huyết mạch của ta, nếu trong cơ thể người có huyết mạch của ta, thì người cho rằng mình còn có thể sống tới ngày nay say sao? Thanh Long lão tổ vĩ đại như ta thì làm sao con tiểu xà kia có thể so sánh được? Tuy nhiên thật ra trong tinh thần lực của người cũng có lực lượng của ta!

Thanh Long lão tổ nói tiếp:

- Còn nữa, người cũng chưa từng thấy qua những thiên tài tu luyện chân chính kia, một năm sánh bằng cả trăm năm của người khác. Người dám cam đoan là không có ư? Trong vòng mười năm tiến vào cấp Vương, ta cũng đã từng thấy rồi...

Thanh Long lão tổ nói đến đây, bỗng nhiên ngậm miệng lại, mặc cho Đặng Phi tìm mọi cách truy hỏi, thì Thanh Long lão tổ vẫn không nói. Đặng Phi tức giận, không thèm để ý tới hấn nữa, tập trung tìm kiếm Băng Liên.

- Người làm như vậy thì sẽ không tìm thấy Băng Liên đâu, càng đừng nói tới Băng Liên ngàn năm, người cho rằng Băng Liên ngàn năm là cái gì? Là những bông Tuyết liên hoa kia hay sao?

Thật lâu sau, thanh âm của Thanh Long lão tổ lại vang lên trong đầu Đặng Phi.

- Vậy người nói xem, chỗ nào thì mới có thể có Bằng Liên ngàn năm? Đằng Phi tức giận hỏi ngược lại.

- Trên đỉnh của ngọn núi lớn này! Thanh Long lão tổ cười lạnh, nói tiếp:

- Chỉ có loại địa phương này thì mới có thể sinh trưởng ra cực phẩm Bằng Liên, hơn nữa, xung quanh cực phẩm Bằng Liên chắc chắn sẽ có các tồn tại cường đại tới thủ hộ, người cho rằng thứ này dễ dàng đạt được hay sao? Lần trước gốc Huyết Lan ngàn năm kia chỉ thuần túy là do vận khí của người quá tốt mà thôi!

Đằng Phi trầm mặc, Thanh Long lão tổ nói không sai, lần trước thu được Huyết Lan ngàn năm thì đích thật là do vận khí. Thứ nhất là do có rất ít người cho rằng

một gốc Dược vương lại sinh trưởng tại loại địa phương bình thường như thế, thứ hai là khi đó con thú hộ thủ của Huyết Lan ngàn năm kia đã bị người khác cuốn lấy, nếu không thì cho dù bọn hắn có nhảy vào trong hồ sâu, che dấu mùi vị thân thể, thì con Hắc Sát Cự Mãng kia cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho bọn họ được. Một con Ma thú bậc sáu tuyệt đối đáng sợ hơn một nhân loại Đấu Tôn cấp bảy.

Đằng Phi ngẩng đầu, nhìn thoáng qua đỉnh núi Cổ Thần Thánh Sơn cao mấy ngàn thước trên đỉnh đầu, không khỏi thở dài, loại địa hình này, muốn đi lên cũng là một chuyện cực kỳ khó khăn.

Bởi vì càng lên cao, thì không khí lại càng loãng, hiện tại bọn họ còn có thể dựa vào thực lực bản thân để áp chế, nhưng khi tới đỉnh núi kia, thì e rằng ngay cả hộ hấp cũng đều trở nên cực kỳ khó khăn, nếu như thật sự gặp phải một con ma thú siêu cường, vậy thì cũng chỉ có thể mặc cho nó tiêu diệt, ngay cả tính mạng cũng không giữ được, còn nói gì tới thu lấy Bằng Liên ngàn năm nữa?

Càng đừng nói tới việc vận nhất đi đến đỉnh núi, nhưng lại không tìm được Bằng Liên ngàn năm, vậy thì chẳng phải là vô cùng buồn bực hay sao?

Dường như đã nhìn ra sự do dự trong lòng Đằng Phi, Thanh Long lão tổ liền tiếp tục xúi bẩy, nói:

- Tiểu tử, không phải người đã nói, mặc kệ trước mặt có bao nhiêu khó khăn, thì cũng đều xông qua hay sao? Đây chỉ là một ngọn núi mà thôi, nếu muốn báo thù, nếu muốn tăng lên thực lực, ngay cả một ngọn núi mà người cũng đều không cách nào chinh phục được, vậy thì chuyện đó cũng không cần nghĩ nữa, vẫn nên thành thật gọi những người này xuống núi đi, sau đó cưới tiểu cô nương này, lưu lại một hậu đại thì còn thực tế hơn!

- Ta tuyệt đối sẽ không!

Đằng Phi cắn răng một cái, tăng nhanh tốc độ, vận hành Già La lâu tâm kinh, cực kỳ linh hoạt leo lên đỉnh của Cổ Thần Thánh Sơn.

Thanh Long lão tổ thầm nghĩ:

“Nếu không bức bách hấn như vậy, lão tổ ta còn phải chờ tới năm tháng nào thì mới có thể thoát vây được đây? Chỉ có tuyệt cảnh thì mới có thể kích phát ra ý chí chiến đấu của con người. Tiểu tử, đừng trách ta tâm độc, người rất cần loại tội luyện này, vèn vèn chỉ một cái Hồn Vực thì vẫn không đủ a!

- Trời ơi! Đằng Phi muốn làm gì? Hấn đột nhiên tăng nhanh tốc độ!

Người trước tiên phát hiện ra hành động của Đằng Phi là Phúc bá và Tùng bá, hai lão nhân từ rất xa nhìn nhau, đều thấy vẻ nghi hoặc trong mắt đối phương.

Ngay sau đó, đám người Lăng Thi Thi cũng đều thấy, trên vách đá dựng đứng kia, thân hình Đồng Phi đã hóa thành một điểm đen nho nhỏ, nhanh chóng leo lên phía trên.

Chương 114: Gặp nạn nơi vách đá

Các dòng khí trên trời cao vô cùng mãnh liệt, gió mạnh thổi khiến cho quần áo của Đằng Phi bay phát phới, vách đá này gần như vuông góc với mặt đất, chỉ cần vô ý ngã xuống, khẳng định sẽ thành thịt nát. Cho dù Đằng Phi từ nhỏ đã leo lên vách núi đen phía tây Đằng Gia Trấn, thân thủ cũng khá linh hoạt, nhưng giờ khắc này hắn cũng không nhịn được có chút run sợ.

Nhưng hắn cũng không phải là kẻ dễ chịu thua, chỉ cần tính tình hắn có một chút yếu đuối thì hắn cũng không có khả năng đi tới ngày hôm nay được. Cho nên cũng không phải là Đằng Phi bị Thanh Long lão tổ kích tướng, mà là do chấp niệm trong lòng hắn đang quấy phá nên mới làm vậy.

Tuy Thanh Long lão tổ đã hủy diệt “Tử Lãng Thần Công” trong trí nhớ của Đằng Phi, nhưng cũng không thể xóa đi tưởng niệm của Đằng Phi đối với Lục Tử Lãng được, quyền trực ghi lại Tử Lãng Thần Công thực ra vẫn ở trên người Đằng Phi.

Vốn Đằng Phi còn muốn một lần nữa tu luyện Tử Lãng Thần Công, hắn vẫn rất hâm mộ thực lực của Lục Tử Lãng, chỉ là hắn lại có chút không dám nhìn tầm quyền trực này, cho dù chỉ nhớ tới thôi thì cũng đã cảm thấy vô cùng thương tâm rồi.

Cho nên, Đằng Phi cũng không tu luyện Tử Lãng Thần Công nữa, cũng không thu nó vào trong nhân trữ vật, mà lựa chọn đặt bên người, để cho bộ công pháp mà Lục Tử Lãng sửa riêng cho hắn này buộc chặt với sinh mệnh của hắn vào cùng một chỗ, đồng sinh cộng tử. Dường như chỉ có làm như vậy thì Đằng Phi mới cảm thấy Lục Tử Lãng vẫn còn sống, vẫn chưa đi xa.

Rầm...

Một khối nham thạch đã phong hoá bị Đẳng Phi đập một cước lên, các tảng đá xung quanh cũng cùng nhau sụp xuống, loạn thạch và bông tuyết bắn văng giữa không trung.

Hai chân Đồng Phi đập vào khoảng không, chỉ có hai tay vẫn đang cầm chặt hai khối nham thạch ghồ lên. Nham thạch lạnh như băng, trên bề mặt vốn còn có tuyết, nhưng do bị Đẳng Phi nắm chặt, nên tuyết đã hóa thành nước, dưới nhiệt độ cực thấp này, nước lại bắt đầu ngưng kết thành băng.

Đám người Lăng Thi Thi cách rất xa, trái tim đều như thọt lên cổ, nhất là Lăng Thi Thi lại đã sợ tới mức mặt tái mét, hô lớn:

- Đẳng Phi, ngươi đang làm gì vậy? Đừng leo lên nữa, mau xuống dưới đi!

Đáng tiếc thanh âm của nàng căn bản không truyền đến trong tại Đẳng Phi được, cho dù nghe thấy, thì Đẳng Phi cũng sẽ không làm theo. Hắn còn chưa đạt được mục tiêu, làm sao có thể bỏ cuộc được?

Phúc bá và Tùng bá nhìn nhau một cái, lại nhìn thoáng qua Cổ Thần Thánh Sơn dựng đứng kia, trong lòng đều hoài nghi:

“Chẳng lẽ Bằng Liên ngàn năm sẽ mọc tại ngọn núi cao nhất của Cổ Thần Thánh Sơn ư? Tuy nhiên thật là quá mức mạo hiểm a! Đã nhiều năm như vậy trôi qua, làm gì có ai dám bước lên chỗ cao nhất của Cổ Thần Thánh Sơn a!”

Bạo Long thì lại hí mắt, hơi do dự một chút, liền kiên định bước lên, cũng đi về phía vách đá dựng đứng kia.

Có lẽ trong mắt người khác, quyết định của bạo Long có chút hồ đồ. Bởi vì đánh cuộc bị thua, khiến cho phải nhận một người làm chủ nhân, đổi thành người khác, cho dù không quyết nợ thì ít nhất cũng sẽ không qua loa như thế.

Nhưng mà bạo Long thì lại khác, bản thân hắn không phải là một kẻ thích an phận thủ thường, nếu không thì hắn cũng sẽ không chạy tới Vực ngoại chiến trường. Bản thân lại còn tin tưởng rằng thực lực là tối cao, ở trên chiến trường, ai có nắm chắc hơn, thì chính là lão đại, đồng thời, những người còn sống sót như bọn họ này thì đều cực kỳ coi trọng lời nói của mình.

Hoặc là không nói, mà đã nói thì sẽ làm được!

Lão tử là ai? Lão tử gọi là Bạo Long, là người chưa bao giờ thất tín!

Cho nên, từ ngay khi bắt đầu, Bạo Long vốn cũng chưa từng hối hận vì quyết định của mình. Ở tại một tòa cổ thành nửa chết nửa sống, làm Thành chủ ngồi ăn chờ chết thì căn bản không phải là cuộc sống mà Bạo Long muốn có, chỉ có cầm đao cầm kiếm, đi lại giang hồ thì mới là điều hấp thích nhất.

Lăng Thiên Vũ cùng Lăng Thi Thi và Phúc bá, Tùng bá tập hợp lại, nhìn thân hình Đổng Phi gần như sắp biến mất trong tầm mắt, cùng với Bạo Long vừa mới bắt đầu đi về phía trước, trên mặt đều hiện lên vẻ nghi hoặc.

Lăng Thiên Vũ trầm giọng nói: - Chẳng lẽ bọn họ cho rằng còn phải lên cao hơn thì mới có Bằng Liên hay sao?

Lăng Thi Thi gật gật đầu: - Có lẽ Đổng Phi cho là như vậy, ta cũng muốn đi!

- Không được! - Lăng Thiên Vũ và Phúc bá, Tùng bá đồng thanh nói, Lăng Thiên Vũ nghiêm túc nói:

- Vách đá này là dựng đứng, người tuyệt đối không thể trèo lên được, rất nguy hiểm, người và Tùng bá ở chỗ này đi, tiếp tục tìm kiếm tại khu vực bằng phẳng

này, ta và Phúc bá... Chúng ta đi lên!

Lăng Thi Thi trầm mặc một hồi, đổi thành lúc bình thường, thì khẳng định là nàng sẽ phản đối, tuy nhiên hiện tại nàng cũng biết không phải là lúc làm loạn, tuy rằng trong lòng rất lo lắng, nhưng cũng chỉ có thể nghe theo ca ca bố trí.

- Ca, chú ý an toàn. Lăng Thi Thi trầm mặc một hồi, mới chậm rãi nói.

Lăng Thiên Vũ mỉm cười nhìn thoáng qua, hơi gật gật đầu, không nói thêm nữa, cùng Phúc bá đi dọc theo vách núi đen, leo lên phía trên.

Lăng Thi Thi nhìn theo bóng dáng của mọi người, khẽ cắn răng, vẻ mặt có chút phức tạp, có lo lắng, cũng có chờ đợi, hy vọng bọn họ có thể tìm được Bằng Liên ngàn năm, nhưng lại hy vọng tất cả mọi người đều có thể bình an trở về.

Lúc này Đằng Phi cũng không biết những người khác đi theo tới đây, trong lòng hấn chỉ còn lại một tín niệm, đó chính là nhất định phải đi đến đỉnh núi.

Quyết không bỏ cuộc!

Ông...

Một tiếng xé gió trầm đục vang lên, một khối cự thạch đột nhiên từ trên trời giáng xuống, đập về phía Đằng Phi.

Khối cự thạch này có đường kính hơn mười thước, vô cùng lớn, trong nháy mắt đã đập tới đỉnh đầu Đằng Phi. Đằng Phi hét to một tiếng, thân thể lao về một phía, một bàn tay bắt lấy một khối nham thạch nhô lên, tay kia thì vận sức lực toàn thân, hung hăng đập về phía khối cự thạch.

Ầm...

Lực lượng hùng hồn đánh lên trên cự thạch, phát ra một tiếng nổ lớn, cự thạch trực tiếp bị đánh bay, dán thân thể Đằng Phi mà lao qua, rơi xuống phía dưới.

Đằng Phi chưa kịp vui mừng, thì lại nghe thấy bên trên truyền đến một tiếng xé gió nữa, lại có thêm một khối cự thạch như vậy đang lao xuống.

- Con bà nó...

Đằng Phi thấp giọng mắng một câu, lúc này, nếu hấn không biết rằng trên đó có kẻ tập kích thì chính là kẻ ngu ngốc rồi. Không kịp nghĩ nhiều, hấn lập tức vận chuyển Già Lâu La Tâm Kinh, liên tục né tránh trên vách đá dựng đứng này.

Chỉ là trong hoàn cảnh này, hấn cũng phải vô cùng chật vật, hiện tại Đằng Phi vẫn chưa biết kẻ đang ném đá xuống là ai.

Vù...

Lại có thêm một khối cự thạch bị ném tới, Đằng Phi gầm lên một tiếng giận dữ, tránh thoát khỏi cự thạch này, nhưng đồng thời, hai tay và hai chân của hấn đã không có chỗ bám nữa, hơn nữa bên cạnh cũng không có một khối nham thạch nào cho hấn nắm lấy.

Chung quanh đều là vách đá trơn nhẵn, nếu rơi xuống, chắc chắn hấn sẽ phải chết!

Thời khắc mấu chốt, Đằng Phi lấy từ trong chiếc nhẫn lấy ra một thanh thượng phẩm trường đao, sau khi thân thể rơi xuống được khoảng hai mươi thước thì mới kịp đâm vào vách đá.

Sau một loạt tiếng kêu chói tai, thân thể Đằng Phi cuối cùng cũng dừng lại, toàn thân đổ mồ hôi lạnh.

Lúc này, hắn bỗng nghe thấy bên trên truyền đến một loạt tiếng cười điếc tai.

- Khà khà khà... Khà khà khà khà... Cạc cạc...

Thanh âm kia giống như của một đứa bé thích đùa dai, nhưng trên Cổ Thần Thánh Sơn này làm sao có trẻ con được?

Nhìn về phía nguồn gốc của thanh âm này, hắn thấy một con khỉ nhỏ màu vàng đang ở trên đầu hắn khoảng bảy, tám mươi thước, cặp mắt lóe ra tinh quang, đang vui vẻ nhìn về phía Đằng Phi, vung vung móng vuốt, có vẻ vô cùng hưng phấn.

- Khà khà khà khà... Cạc cạc cạc cạc... Dường như nó đang cười nhạo Đằng Phi.

Trong lòng Đằng Phi vô cùng kinh hãi, thậm nghĩ mấy khối cự thạch đường kính hơn mười thước kia là do tên này ném xuống ư?

Không trách Đằng Phi nghi hoặc, thật sự là con khỉ này quá nhỏ, cao không tới nửa thước, thân hình gầy yếu, bộ lông màu vàng lại khá lấp lánh, nó ở trên vách đá

dựng đứng này giống như đứng trên đất bằng, nhảy trái nhảy phải, khoảng cách ô tới Đằng Phi càng ngày càng gần.

- Không tốt, con khỉ này muốn giết ngươi! Thanh Long lão tổ trong thân thể Đằng Phi đột nhiên phát ra một tiếng rống giận trầm thấp, một luồng uy áp kinh khủng từ trong thân thể Đằng Phi phát ra.

Con khỉ màu vàng này lập tức cả kinh, phát ra tiếng thét chói tai, hóa thành một tia chớp màu vàng, nhanh chóng biến mất trong tầm nhìn của Đằng Phi.

Lúc này thì Thanh Long lão tổ mới thở phào một cái, mắng:

- Ta @\$%^&... Thật sự là rỗng mắc cặn đây mà, chưa từng nghĩ tới có một ngày Thanh Long lão tổ vĩ đại là ta lại bị một

con Hoàng Kim Hàu Tử tới khi dễ thế này!

- Hoàng Kim Hàu Tử? Đây là Hoàng Kim Hàu Tử ư?

Đằng Phi rất quen thuộc đối với ma thú trên đại lục, lập tức hít vào một hơi khí lạnh, vừa rồi hắn còn muốn hỏi Thanh Long lão tổ, không nghĩ tới chưa đợi hắn hỏi, thì Thanh Long lão tổ đã đưa ra đáp án rồi.

Ma thú bậc chín, Hoàng Kim Hàu Tử!

Hoàng Kim Hàu Tử có huyết mạch hoàng kim khiến cho người ta phải hâm mộ, từ nhỏ đã là vương giả trong các loại ma thú, đừng nhìn nói có vẻ thấp bé, nhưng lại có thần lực trời sinh, động tác nhanh như thiểm điện, tính tình táo bạo dễ nổi giận, bất kỳ là người hay ma thú, nếu gặp phải Hoàng Kim Hàu Tử, thì hơn phân nửa đều không có kết cục gì tốt đẹp cả.

Vừa rồi nếu không phải Thanh Long lão tổ kịp thời phóng ra tinh thần uy áp, e rằng trên đầu Đằng Phi đã có thêm một lỗ thủng đầm đìa máu tươi rồi.

Căn cứ vào Đại Lục Ma Thú Chí ghi lại, thì Hoàng Kim Hàu Tử rất thích ăn óc của người hoặc ma thú, là một loại ma thú cực kỳ hung tàn.

Thanh Long lão tổ hùng hổ mắng chửi trong đầu Đằng Phi, bởi vì vừa rồi cũng không phải là Đằng Phi phóng ra uy áp, mà là năng lượng do hắn cực kỳ gian khổ mới tích lũy được, nhưng một lần này đã tiêu hao hơn một nửa, lại không biết phải mất bao nhiêu lâu thì mới có thể tích lũy được.

- Con khỉ nhỏ kia, lão tổ ta nhớ kỹ ngươi rồi, ngươi chờ khi lão tổ ta khôi phục thực lực năm đó, nhất định sẽ nuốt sống ngươi!

Đằng Phi nghe Thanh Long lão tổ mắng chửi, trực tiếp hỏi: - Đây có phải là thủ hộ thú của Bằng Liên ngàn năm không? Đằng Phi ngoài miệng nói vậy, trong lòng lại nghĩ: “Ngàn vạn lần không phải là nó đi, nếu là nó thật, đừng nói tới Bằng Liên ngàn năm, chỉ cần có thể giữ được cái mạng này thì đã là kết quả tốt nhất rồi.”

- Không. Thanh Long lão tổ dứt khoát đưa ra đáp án, sau đó nói:

- Ngọn núi này thật là tà môn, cho dù năm đó lão tổ ta còn toàn thịnh, thì cũng chưa từng đi tới nơi này, ta nghe nói, trong ngọn núi này cất giấu một thiên đại bí mật, dường như có thượng cổ thần tích, tuy nhiên lão tổ ta hơn phân nửa là không tin loại tin tức này, trên đại lục thì loại truyền thuyết kiểu này có vô số kể.

- Cạc cạc! Hoàng Kim Hào Tử vẫn chưa đi xa, nó ngồi xổm trên một tảng đá cách Đăng Phi vài trăm thước, nghe rằng trọn mắt thị uy về phía Đăng Phi, tuy nhiên trong mắt lại mang theo vài phần sợ hãi.

Vừa rồi trong nháy mắt kia, cấp Vương uy áp phát ra từ trên người Đăng Phi thực sự khiến cho con ma thú bậc chín này cảm thấy rất sợ hãi.

Tuy nhiên dường như nó cũng không cam lòng rời đi như vậy, không ngừng ngồi tại đó để uy hiếp Đăng Phi, thấy Đăng Phi nhìn phía nó, Hoàng Kim Hào Tử liền bẻ xuống một tảng đá to bằng cái bái từ trên khối đá bên cạnh, hung hăng ném về phía Đăng Phi.

Ông...

Trong không khí phát ra một tiếng xé gió khiến cho lòng người kinh hãi, tảng đá này có tốc độ nhanh đến mức tận cùng, Đăng Phi khẽ nghiêng đầu, tảng đá này dán sát vào da đầu của Đăng Phi mà bay qua, đánh vào vách đá cách Đăng Phi không xa, “phịch” một tiếng, không ngờ nó cắm sâu vào trong vách đá.

Chương 115: Chỉ mảnh treo chuông

Chết tiệt!

Đằng Phi trong lòng tức giận mắg: “Con khi chết tiệt này, ta không trêu chọc ngươi, tại sao người lại không chịu bỏ qua ta như vậy?”

Đột nhiên, ánh mắt Đằng Phi xẹt qua vách đá sau lưng Hoàng Kim Hâu Tử, lông mày khẽ nhíu, trái tim cũng đập liên hồi.

Một gốc cây toàn thân sáng lấp lánh, giống như bạch ngọc tạo thành, lung lay trước gió, đang mọc trên vách đá dựng đứng kia, đây là một cây Bằng Liên hoa!

Đằng Phi trong lòng mừng rỡ, tuy chỉ vội vàng nhìn thoáng qua, nhưng Đằng Phi cũng biết, đây tuyệt đối là một gốc Bằng Liên ngàn năm!

Bằng Liên trăm năm nở hoa, năm trăm năm kết hạt, một ngàn năm hoa rụng, một bông Bằng Liên hoa có thể nở tận ba ngàn năm.

Mà gốc Bằng Liên hoa Đằng Phi gặp được này đang nở rộ, tuyệt đối đã sống trên ngàn năm!

Thật sự là tìm thấy không chút mất công, Đằng Phi rất cực hiểu được vì sao mà con Hoàng Kim Hâu Tử này lại chủ động công kích mình, thì ra là đây là Thú thủ hộ của bông Bằng Liên hoa ngàn năm này.

Hoàng Kim Hâu Tử dường như cũng cảm giác được, kẻ xâm nhập này đã phát hiện ra bảo vật mà mình đang thu hộ, nó lập tức phần nộ kêu lên.

Đồng thời nó còn dùng móng vuốt vô cùng cứng rắn, bẻ ra từng tảng đá nhỏ, ném về phía Đằng Phi.

Đặng Phi vận hành Già Lâu La tâm kinh, tránh trái tránh phải, tuy rằng chặt vật, những tảng đá của đôi phương cũng không cách nào bắn trúng hắn được.

Lúc này, Bạo Long đã từ bên kia leo lên, thấy Đặng Phi đang bị công kích, lập tức gầm lên giận dữ:

- Con khỉ nhai con kia, gia gia người đến đây!

Nói xong, hắn rút từ sau lưng ra một cây lao, một tay bám lấy mỏm đá, cánh tay kia vận hình, cầm thanh lao trong tay ném về phía Hoàng Kim Hâu Tử.

Cây lao bay giữa không trung, phát ra một tiếng xé gió thể lương chói tai, tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đã bắn tới trước mặt Hoàng Kim Hâu Tử, Hoàng Kim Hâu Tử phát ra một tiếng kêu bén nhọn chói tai, nhảy lên trên cao.

Phốc!

Mũi lao cắm vào vách đá cứng rắn, bắn ra từng tia lửa.

Hoàng Kim Hâu Tử hét chói tai, nắm một viên đá, ném về phía Bạo Long, hơn nữa nó đã hoàn toàn nổi giận, tốc độ ném đá nhanh đến mức mắt thường khó có thể thấy rõ được, trong lúc nhất thời, từng viên đá lớn bằng nắm tay lao xuống như mưa, bắn về phía Bạo Long.

Bạo Long chỉ né tránh được vài viên, nhưng không thể né tránh tiếp nữa, hắn liên thả lỏng tay, tung người nhảy xuống dưới.

- Bạo Long! Đặng Phi gầm lên giận dữ, muốn tới cứu, nhưng căn bản là không kịp, đôi mắt trừng lớn như muốn nứt ra.

Cũng may đã Bạo Long sớm chuẩn bị, khi đi lên thì đã cầm vài cây lao trên vách đá, khi rơi xuống thì hắn vận hành đầu khí toàn thân tới mức cực hạn, đầu khí trong Đấu tuyến cấp tốc vận chuyển.

Đây ít nhiều cũng là do Bạo Long đi cùng Đặng Phi, trên đường đi tới Cổ Thần Thánh Sơn thì đã liều mạng luyện tập khinh thân thuật, nên mới hữu kinh vô hiểm mà nắm được một cây lao bên dưới.

Một tay nắm lao, thân thể quay hai vòng, sau đó mượn luồng lực này, lại một lần nữa nhảy lên trên cao.

Lúc này thì Lăng Thiên Vũ cùng Phúc bá cũng đã đi lên, Bạo Long mặc dù đang rất vội vàng, nhưng cũng kịp hét lớn về phía Lăng Thiên Vũ:

- Lăng công tử, người mau xuống đi, bên trên có một con Hoàng Kim Hầu Tử, nơi đó có Bằng Liên!

Ánh mắt của Bạo Long cũng vô cùng sắc bén, không cần Đằng Phi nói, hắn cũng đã thấy gốc Bằng Liên mọc trên vách đá dựng đứng kia.

Lăng Thiên Vũ vô cùng kinh hãi, lập tức kịp phản ứng, liền không chút do dự, thân thể trượt xuống vách núi, với thực lực của hắn, lên chống lại con ma thú cấp cao như Hoàng Kim Hầu Tử này thì căn bản chỉ gây thêm phiền toái, nếu nơi đó thật sự có Bằng Liên, như vậy thì việc hắn cần làm nhất chính là đi xuống dưới, báo cho Tùng bá đi lên!

Hai mắt Phúc bá hơi hơi nheo lại, nhìn về phía Đằng Phi đang đối chọi với Hoàng Kim Hầu Tử, hít sâu một hơi, thân thể dựng đứng, dán vào vách đá, đột nhiên giống như cá trong nước, dùng tốc độ cực nhanh lao về phía gốc Bằng Liên kia!

Lúc này Hoàng Kim Hầu Tử đã lùi lại bên cạnh gốc Bằng Liên, nhếch miệng về = phía Đằng Phi, phát ra một tiếng kêu chói tai.

Một luồng sóng âm cường đại đột nhiên bắn về phía Đằng Phi. Trong không khí liên tiếp phát ra tiếng âm bạo, các tảng đá lớn nứt ra, rơi xuống dưới. Gần như trong nháy mắt mà đôi phương phát ra âm bạo, Đằng Phi đã trực tiếp đóng kín hai lỗ tai, nhưng dù vậy, hắn vẫn bị chấn động tới mức gần như mất đi năng lực suy nghĩ.

Bạo Long vừa mới lao lên, bị luồng lực lượng này trực tiếp đánh bay, phun ra một ngụm máu tươi, ngã xuống phía dưới. Nếu rơi xuống, Bạo Long chắc chắn sẽ phải chết!

Bên kia, Tùng bá vừa nhận được tin, đang dán vách đá mà lao lên phía trên, lập tức bay ra ngoài, gào lên một tiếng giận dữ, kịp thời tiếp được Bạo Long đang rơi xuống kia, chợt nghe rắc một tiếng, cánh tay của Tùng bá đã bị luồng lực lượng đánh gãy!

Tuy nhiên hấn cũng đã đánh tan được luồng lực khổng lồ này, hai người vô cùng chật vật ngã trên mặt đất, Lăng Thiên Vũ và Lăng Thi Thi vội vàng chạy tới, cứu chữa cho hai người.

Đồng thời mọi người đều khẩn trương nhìn lên trên vách đá dựng đứng cực cao kia, không biết Phúc bá và Đằng Phi có thành công hay không.

Bạo Long đã hôn mê, thương thế của Tùng bá cũng không nhẹ, có muốn đi lên hỗ trợ thì cũng không thể được, hiện tại chỉ có thể gửi gắm hy vọng vào hai người Đằng Phi và Phúc bá có thể thành công mà thôi.

Tùng bá lau vết máu trên khóe miệng, vẻ mặt chua xót nói: - Hoàng Kim Hài Tử, đây chính là ma thú bậc chín, cho dù ta và lão Phúc cùng trạng thái đỉnh phong, thì cũng không nhất định có thể đánh thắng được nó, càng không nói tới vách đá dựng đứng này là địa bàn của nó. Đại công tử, lúc này chỉ có thể để cho người cùng tiểu thư xuống núi, lập tức truyền tin cho Đại Soái, để cho hấn phái Lăng Thọ và Lăng Trúc tiến đến mà thôi!

Lăng Thiên Vũ khẽ cắn môi, lắc lắc đầu, nói:

- Không được, ta không thể làm như vậy, phụ thân cho người và Phúc bá giúp chúng ta tìm kiếm Dược vương, đã là do bề hạ đặc biệt ân chuẩn, nếu gọi cả Thọ bá và Trúc bá tới, thì tiền tuyến sẽ trống không, nếu thật sự để cho địch nhân nắm được cơ hội này mà tấn công, thì chúng ta sẽ có thể trở thành tội nhân a!

Tùng bá thở dài một tiếng, không nói thêm nữa, mà hướng ánh mắt lên trên vách đá kia.

Cổ Thần Thánh Sơn khí thế mênh mông, vách đá dựng đứng trên ngọn núi cao nhất giống như bị một đao chém xuống, trên chỗ cao nhất là một mảnh trắng sáng, quanh năm tích tụ đại lượng tuyết trắng, ánh mặt trời chiếu xuống, chúng trong suốt như ngọc, vô cùng tinh thuần.

Bên dưới từng đám mây xẹt qua, bóng người trên vách đá chỉ lớn bằng con kiến, như ẩn như hiện, khiến cho trái tim của Tùng bá và Lăng gia huynh muội đều nhảy lên tận cổ họng.

Tốc độ của Phúc bá cực nhanh, lao tới bên cạnh Đằng Phi, phát ra hộ thể cương khí, hòn đá cứng rắn kia đánh lên trên hộ thể cương khí, trực tiếp bị vỡ nát

- Đằng Phi, ta tới cuốn lấy nó, ngươi đi hái Bằng Liên, sau khi thu được, không cần lo cho ta, trực tiếp rời đi!

Thời khắc mấu chốt, trên người Phúc bá thể hiện ra phong độ của một đại tướng, hấn rút từ sau lưng ra một thanh trường đao vô cùng sắc bén, khí thể toàn thân tăng lên tới đỉnh điểm, trường đao chỉ vào Hoàng Kim Hâu Tử, vẻ mặt miệt thị:

- Súc sinh, ngươi dám đánh với ta một trận không?

Giọng điệu cùng động tác của Phúc bá tràn ngập vẻ khiêu khích, Hoàng Kim Hâu Tử gầm lên giận dữ, thân hình hóa thành một tia chớp màu vàng lao về phía Phúc bá.

Uy áp của ma thú bậc chín mệnh mông ập tới.

Thân thể Phúc bá dán vào vách đá, khẽ xê dịch, trường đao trong tay chém ra, mang theo tiếng xé gió, quần lấy Hoàng Kim Hâu Tử.

Đằng Phi thì nhân cơ hội này lao lên phía trước, ý đồ đến gần gốc cực phẩm Bằng Liên kia.

- Khọc... khọc... khọc...

Một con Hoàng Kim Hâu Tử khác không biết từ chỗ nào lại chui ra, trực tiếp đứng cạnh Bằng Liên, nhe răng nhếch miệng, uy hiếp Đằng Phi.

- Mẹ nó! Đằng Phi lập tức há hốc mồm.

Chương 116: Tuyết lở khủng khiếp

Độ cao vị trí chỗ Đẳng Phi bọn họ là chỗ ngọn núi cao nhất của Cổ Thần Thánh Sơn, đỉnh núi độ dốc hơi lồi có tới hai ba ngàn thước, giữa ngọn núi còn có một hẻm núi rất rộng, trong hẻm núi này qua hàng ngàn hàng vạn năm, không biết đã

tích lũy bao nhiêu tuyết trắng trên đó, một khi tuyết lở đổ xuống sẽ giống như ngày o tận thế, thể như lôi đình vạn quân không thể chống đỡ!

Lúc này toàn bộ đỉnh núi Cổ Thần Thánh Sơn đều bắt đầu chấn động lên, đám người Lăng Thi Thi ở phía dưới ngẩng đầu nhìn lên, kinh hãi nhìn một đường tuyết trắng như sóng thần gào thét cuộn cuộn xuống phía dưới.

- Không xong, chạy mau!

Tùng bá cố gượng chống tay đứng dậy, từ trong lòng lấy ra một viên đan dược không biết đặt trong đó đã bao nhiêu năm, không chút do dự nuốt vào, cả người tinh thần phấn chấn, cởi áo khoác, công Bạo Long lên lưng, dùng áo khoác buộc chặt Bạo Long trên mình, tay trái ôm theo Lăng Thiên Vũ, tay phải kẹp lấy Lăng Thi Thi, bay vút xuống hướng dưới chân núi.

Lăng Thi Thi la lớn: - Đẳng Phi!

Nhưng vào lúc này, chạy trốn chết là lựa chọn duy nhất, nếu không trốn kịp sẽ bị chôn vùi dưới tuyết lở khủng bố này, ai cũng đừng nghĩ sống sót!

Bên kia sau khi Phúc bá nuốt vào viên Huyết Nguyên Đan, cảm giác thương thể toàn thân gần như chỉ trong nháy mắt liền hoàn toàn không có cảm giác, Đấu tuyến đã đình trệ nhiều năm bắt đầu nổi lên mãnh liệt.

“Àm!”

Một lực lượng cực kỳ hùng mạnh, trong giây lát phá mở bình cảnh của Phúc bá, thực lực của lão ngay khoảnh khắc tăng vọt đến bậc chín đỉnh phong, chỉ kém một bước là có thể đột phá đến cảnh giới Đấu Thánh!

Không kịp vui sướng, không kịp củng cố, Phúc bá cầm lấy Bằng Liên cấp Dược Vương, thân thể rồi lại bay lên trời, bằng vào viện Huyết Nguyên Đan này trong nháy mắt sinh ra lực lượng, làm cho thực lực của lão giờ khắc này đạt tới cảnh giới cấp Thánh, có thể lãng không phi hành!

Chỉ trong vài lần hô hấp Phúc bá đã đuổi kịp Tùng bá, từ trong tay Tùng bá tiếp nhận Lăng Thiên Vũ, cùng nhau bay vút xuống hướng phía dưới Cổ Thần Thánh Sơn.

Toàn bộ ma thú ở mặt phía đông sườn núi, tất cả đều điên cuồng chạy trốn, làm như không thấy đám người Phúc bá, điều này cũng giúp Phúc bá và Tùng bá có thể lựa chọn địa thế hơi lại một ít chạy như bay xuống phía dưới.

Đường tuyết lở kia cách phía sau bọn họ không đến một trăm thước, nơi nó cuốn qua hết thảy toàn bộ bị vùi lấp cắn nuốt.

Chạy đến dưới chân núi, hai người Phúc bá và Tùng bá gần như trở thành nó mạnh hết đà, nghe tiếng “ầm ầm” vang vọng từ rất xa phía sau, trong lòng vẫn còn kinh hồn chưa ổn định.

Phúc bá quay đầu lại nhìn Cổ Thần Thánh Sơn, bỗng nhiên nước mắt già tuôn ra.

- Tiểu thư! Đã mười ngày rồi, Đẳng công tử hấn... không còn hy vọng rồi!

Thanh âm của Phúc bá có chút run rẩy, khuyên giải an ủi Lăng Thi Thi đang si ngốc nhìn về phía Cổ Thần Thánh Sơn.

Bạo Long ngồi ở chỗ kia, ủ rũ, trầm mặc không nói.

Trước mặt Lăng Thiên Vũ đặt cây Bằng Liên ngàn năm sáng lóng lánh kia, qua giám định cây Bằng Liên ngàn năm này ít nhất có tới hai ngàn năm, có thể nói là Dược Vương tuyệt thế!

Nhưng mà lúc này trong lòng mọi người nhưng không có nửa điểm vui mừng gì đáng nói.

Ngày đó sau khi tuyết bằng kinh thiên động địa kia qua đi, mọi người liền như phát điện quay trở lại trên núi tìm kiếm Đẳng

Phi.

Không có gặp được một con ma thú, tất cả ma thú ở mặt phía đông đều bị tuyết lở sợ quá chạy mất. Bọn họ đau khổ tìm kiếm bảy tám ngày, nhưng không thu hoạch được gì.

Vốn chỗ vách đá dựng thẳng đứng cả tám ngàn thước kia, giờ phút này đã bị tuyết trắng bao phủ toàn bộ sườn núi mặt phía đông hoàn toàn biến đổi bộ dáng.

- Tiểu muội! Chúng ta... đi!

Lăng Thiên Vũ môi khô héo, thần sắc đau thương, hắn không nghĩ tới một chuyến đi này rốt cục tìm được linh dược cần thiết để cứu mẫu thân, nhưng phải trả giá bằng một sinh mệnh của bằng hữu.

Lăng Thiên Vũ từ thuở nhỏ tiếp nhận giáo dục hầu như không khác gì giáo dục của hoàng tử hoàng gia, hắn có thể xem mọi người đều như một quân cờ, tương lai của hắn chú định phải ở trên địa vị cao.

Mà người thân ở địa vị cao là không có khả năng có bằng hữu chân chính. Vì o thể Lăng Thiên Vũ trầm ổn, tao nhã, quan hệ với ai dường như đều rất tốt, nhưng

thực chất bên trong lại là cực kỳ cao ngạo.

Kết giao với Đẳng Phi, nguyên nhân phần nhiều là bởi vì Đẳng Phi trượng nghĩa, mà hắn càng muốn kéo Đẳng Phi vào trong quân đội, tương lai cho hắn sử dụng!

Vì thế ở sâu trong nội tâm, Lăng Thiên Vũ chỉ xem Đẳng Phi trở thành một nhân tài phi thường trọng yếu, cho dù Đẳng Phi nhiệt huyết hào hùng, trực tiếp đưa cho bọn họ một viên Huyết Nguyên Đan do Huyết Lan ngàn năm chế thành, lại chân thành nhiệt tình trợ giúp bọn họ tìm kiếm Bằng Liên ngàn năm, ý tưởng ở sâu trong lòng Lăng Thiên Vũ cũng không hề thay đổi.

Ngược lại càng tăng thêm ý niệm trong đầu hắn muốn lôi kéo Đẳng Phi vào trong quân đội. Người cấp trên chỉ cần đồng tình với cấp dưới là đủ rồi, không cần trở thành bằng hữu chân chính với cấp dưới.

Cho tới nay, Lăng Thiên Vũ đều cho rằng quan điểm của mình không có sai, nhưng lúc này, không biết vì sao trong lòng hắn có hơi đau xót, thậm chí có chút không biết làm thế nào đối mặt với người nhà của Đằng Phi.

- Ta không đi, ta muốn ở lại đây chờ hắn, ta không tin hắn đã chết! Lăng Thi Thi nói, mặt không chút đổi sắc.

Lăng Thiên Vũ đau lòng nhìn thoáng qua muội muội hai mắt sưng đỏ, cả người cực độ tiêu tụy. Hơn mười ngày nay, gần như Lăng Thi Thi khóc sắp khô cạn nước mắt, toàn thân tản ra khí tức đau thương, bất cứ người nào đều có thể cảm giác được.

Lúc này, Bạo Long bỗng nhiên đứng dậy, hướng về phía Cổ Thần Thánh Sơn quỳ xuống, dập đầu lạy ba cái, trầm giọng nói:

- Chủ nhân! Ngài yên tâm đi, Hải Uy Thành bên kia có ta ở đây, không ai dám động tới Đằng gia mấy may!

Bạo Long nói xong xoay người, cũng không thèm nhìn tới đám người Phúc bá, rồi đi rất nhanh, thân ảnh cao lớn của hắn càng lúc càng xa.

Đám người Phúc bá, Tùng bá muốn gọi Bạo Long lại, nhưng không biết phải nói gì. Bọn họ cũng đều biết, trong lòng Bạo Long có oán khí, oán khí này cũng có thể hiểu được.

Rõ ràng đây là chuyện của Lăng gia, lại làm cho Đằng Phi phải ở lại nơi này, Phúc bá thực lực rất mạnh vì sao không mang theo Đằng Phi đi ra?

Phúc bá khổ sở trong lòng, tuyệt đối không kém Lăng Thi Thi. Đâu ai biết, ở thời điểm nguy cấp nhất, Đằng Phi tặng cho lão một viên Huyết Nguyên Đan, bảo lão mang theo Bằng Liên ngàn năm chạy đi. Bằng không, lão cũng không thể nào tránh thoát trận tuyết lở cực kỳ khủng bố này.

Hiện tại thực lực của lão đã đột phá đến bậc chín đỉnh phong, tuyệt đối được cho là cường giả đương thời, nhưng Phúc bá lại tình nguyện mình không có đột phá, thậm chí lão nguyện ý thay thế Đằng Phi ở lại trên núi tuyết kia.

- Ôi! Phúc bá thở dài một hơi.

- Các người trở về đi! Ca ca! Mụ mụ còn chờ linh dược của huynh đó, các người đều trở về đi! Ta muốn ở lại nơi này với hần!

Lăng Thi Thi si ngốc nhìn lên đỉnh núi tuyết, thản nhiên nói.

Lăng Thiên Vũ đưa mắt ra hiệu cho Phúc bá một cái, Phúc bá than nhẹ, ra tay như điện, chém một cái ở sau cổ Lăng Thi Thi. Thân mình Lăng Thi Thi mềm nhũn, lập tức hôn mê đi.

Tùng bá thở dài một tiếng, nói:

- Sau khi trở về, cho người tới chiêu cố cho Đằng gia một chút, về tin cái chết của Đằng Phi... trước hết không nên nói!

Lăng Thiên Vũ gật gật đầu, nói:

- Ta sẽ tự mình đi tới Đằng gia một chuyến, nói với gia gia Đằng Phi, Đằng Phi đang bế quan tu luyện, phải hai ba năm mới có thể xuất quan, ta sẽ cảnh cáo những người muốn gây bất lợi cho Đằng gia kia, động tới Đằng gia chẳng khác nào động tới Lăng gia!

Mọi người lại lắc đầu thở dài một hồi, không có người nào ngờ tới lại phát sinh loại chuyện này, cũng không ai nguyện ý nhìn thấy một cái kết quả như vậy. Nhưng mặc kệ nói như thế nào, nếu sự tình đã phát sinh, cho dù trong lòng có đau thương mấy đi nữa cũng phải tiếp tục cuộc sống. Bọn họ đều là người trưởng thành, đều là nam nhân, tự nhiên không thể buông thả tùy hứng giống như Lăng Thị Thi.

Chương 117: Tu luyện trong cổ điện

Chậm rãi đi đến cửa chính cung điện, Đằng Phi có chút kinh ngạc, không biết đã trải qua bao nhiêu năm tháng, trên vách tường tòa cung điện rỉ sét loang lổ, tản 3 ra mùi vị cổ xưa, thế mà trên sàn cung điện cổ xưa này lại không có một chút tro - bụi...

Đằng Phi đưa tay lên vừa định đẩy cánh cửa cung điện thật lớn ra, cánh cửa lại vang lên tiếng động rồi mở ra, Đằng Phi nghi hoặc trong lòng, hơi do dự một chút rồi vẫn cất bước đi vào. Dù sao cũng đã tới nơi này rồi, nếu thực sự có tồn tại cường đại dù có muốn chạy cũng không có chỗ chạy.

Bên trong cung điện trống rỗng, cũng không có gì, trên mặt sàn cũng như nhau không có tro bụi, góc tường cũng không có treo đầy mạng nhện, nơi này giống như địa phương bị quên lãng.

Không gian bên trong cung điện rất rộng lớn, ước chừng chu vi hơn một trăm thước, làm người ta ngạc nhiên chính là bên trong lại không có một cây cột, toàn bộ trống không, người ở bên trong này đều sẽ sinh ra một ý niệm bản thân mình thực nhỏ bé.

Ở cuối cung điện trước mặt Đằng Phi có một vương tọa, đặt trên cao ở nơi đó, vương tọa rất lớn, cả vật thể vàng óng ánh, giống như được chế tạo bằng vàng ròng.

Trước mặt vương tọa có một cái bàn, trên bàn mặt đặt một quyển điển tịch cổ xưa.

Đằng Phi đi tới, đầu tiên là liếc mắt một vòng quan sát chung quanh, không có chút sinh cơ gì, Đằng Phi hít sâu một hơi đi tới gần cái bàn cả vật thể vàng óng ánh kia.

Đặng Phi cẩn thận dụng nhẹ một cái vào bản điển tịch cổ xưa, sợ dùng sức quá lớn sẽ làm cho quyển sách này biến thành tro bụi. Thế nhưng Đặng Phi lo lắng là dư thừa, bản điển tịch này tuy rằng thập phần cổ xưa, nhưng vẫn còn rất hoàn hảo, cũng không có bị năm tháng ăn mòn trở nên mục nát.

Đặng Phi không có ngồi lên vương tọa luôn làm cho hắn có chút tim đập nhanh này, chỉ đứng ở nơi đó cẩn thận phân biệt mặt chữ trên bìa bản điển tịch cổ xưa đó.

Chữ là văn tự cổ xưa, nếu không nhờ trước đây Đặng Phi từng chuyên môn nghiên cứu về văn tự cổ đại của đại lục, giờ phút này ắt hẳn chỉ có thể nhìn quyển sách mà than thở.

Mà thời điểm Đặng Phi đọc ra tựa của bản điển tịch cổ xưa này, cả người hắn đứng sững ở nơi đó như hóa đá, khóe miệng co giật kịch liệt, trên mặt biến sắc.

“Bát Bộ... Thiên Long Quyết!”.

Bản điển tịch đặt ở trước vương tọa trong cung điện cổ xưa thần bí này, không ngờ... không ngờ chính là Bát Bộ Thiên Long Quyết.

Đặng Phi có chút không dám tin vội cầm lấy quyển sách mở ra trang thứ nhất, trên đó quả nhiên ghi lại quy tắc chung của Bát Bộ Thiên Long Quyết.

Giống y như đúc với Thanh Long lão tổ truyền thụ!

Trời ạ! Đây... đây đến tận cùng là chuyện gì vậy? Không ngờ ta thấy được bí tịch Bát Bộ Thiên Long Quyết chân chính?

Đặng Phi chấn động trong lòng, không kịp lòng được lật tiếp mấy trang.

Thiên Chúng, Long Chúng, Dạ Xoa, Càn Đát Bà, A Tu La, Già Lâu La, Khẩn Na La, Ma Hô La Già...

Trên đó ghi lại tám thiên kinh văn, so với Bát Bộ Thiên Long Quyết của Thanh Long lão tổ truyền thụ cho hắn phong phú hơn rất nhiều, có thể chứ không giống nhau, có thêm rất nhiều chú thích.

Thực hiển nhiên, đây từng là thể hội tâm đắc của người có được Bát Bộ Thiên Long Quyết.

Tim Đằng Phi đập thành thịch, hắn không có sự phụ nào với ý nghĩa chân chính, Lục Tử Lăng tuy rằng có tình nghĩa thầy trò với hắn, nhưng ở phương diện võ học của Đằng Phi tu luyện, Lục Tử Lăng lại không giúp được gì. Còn Thanh Long lão tổ cũng không tính, chỉ là truyền cho Đằng Phi một bộ Bát Bộ Thiên Long Quyết rồi thì để mặc cho hắn tu luyện. Tiếp sau đó phần nhiều là sử dụng Hồn Vực của nó để tôi luyện cho Đằng Phi.

Một thời gian dài đến nay, Đằng Phi dựa vào chính là liều mạng và khắc khổ, mới có được thực lực ngày hôm nay.

Nhưng không có một danh sự chỉ điểm, con đường tu luyện của hắn cũng không thể luôn tiếp tục may mắn thông thuận như vậy.

Giống như Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch Đại Pháp, thời điểm đả thông Đẩu mạch liên lục đều rất nhẹ nhàng, mà khi tới chỗ Đẩu mạch thứ bảy, lại chậm chạp không có tiến triển gì, nếu không nhờ ở trong lúc nguy cấp, hắn bất đắc dĩ phải dùng một viên Huyết Nguyên Đan mới đả thông chỗ Đẩu mạch thứ bảy. Mức độ tu

luyện gian khổ của hắn có thể nghĩ mà biết. Sau này nếu muốn đả thông mỗi một 5 chỗ Đẩu mạch đều sẽ trở nên cực kỳ khó khăn.

Bát Bộ Thiên Long Quyết cũng giống như vậy, trước mắt Đằng Phi chỉ có tu luyện Gia Lâu La Thiên và Long Chúng Thiên. Còn các thiên khác Đồng Phi cũng không phải không muốn tu luyện, nhưng khó có thể nhập môn.

Cũng như Thiên Chúng Thiên trong Bát Bộ Thiên Long Quyết, chủ tu lực lượng không gian, tu luyện đến mức tận cùng là có thể có được lĩnh vực.

Lĩnh vực này hoàn toàn khác với Hồn Vực của Thanh Long lão tổ: Hồn Vực, là lĩnh vực đặc thù của cường giả cấp Vương mới có thể có được, còn lĩnh vực của Thiên Chúng Thiên thì chỉ cần lĩnh ngộ tinh túy của Thiên Chúng Thiên, bất cứ lúc nào Đằng Phi cũng có thể thi triển ra lực lượng của lĩnh vực.

Nhưng cường độ khẳng định là theo thực lực không ngừng tăng lên mà tăng mạnh, hơn nữa lực lượng ở dưới cấp Thánh

cũng không đủ lực lượng để hẳn thi triển ra lĩnh vực được.

Nhưng mặc kệ nói thế nào, Bát Bộ Thiên Long Quyết chính là một bộ võ học tuyệt thế khiến người ta mơ ước, nếu thật sự có thể lĩnh ngộ toàn bộ trong đó, vậy thì Đằng Phi sẽ có thêm rất nhiều bản sự để giữ mạng.

Già Lâu La Thiên, chủ tu về tốc độ, tu luyện đến mức tận cùng, có thể nắm trong tay huyền bí. Hiện tại tuy rằng Đằng Phi chưa có chạm tới cảnh giới đó, nhưng về tốc độ đã được cho là rất nhanh, về phương diện này rất ít người có thể thắng hơn hẳn.

Thiên Chúng Thiên, chủ tu lực lượng không gian, tu luyện đến cảnh giới tối cao có thể có được lực lượng của lĩnh vực.

Long Chúng Thiên, là chủ tu lực lượng của hậu thổ, lực lượng phòng ngự, nếu Đằng Phi không nhờ có lĩnh ngộ một phần ảo nghĩa của Long Chúng Thiên, dứt khoát không thể đối mặt với Hoàng Kim Hâu Tử loại ma thú bậc chín khủng bố này.

Ma Hô La Già Thiên, chính là tu luyện lực của tự nhiên, hấp thu lực lượng từ trong vạn vật tự nhiên, có thể một ý niệm sáng tạo tự nhiên, có thể một ý niệm hủy diệt tự nhiên. Điều này đối với Đằng Phi mà nói quá mức thâm ảo, cho tới nay Đằng Phi đều muốn lĩnh ngộ Ma Hô La Già Thiên, nhưng thủy chung không nắm bắt được trọng điểm.

Khẩn Na La Thiên, chính là tu luyện tinh thần lực, làm cho tinh thần lực trở nên cường đại, không sợ bất cứ uy áp gì. Cũng có thể ngưng trang thành lực lượng tinh thần của bất kỳ cường giả nào. Điều này không cần nói, là một võ giả nếu như có thể tập hợp tinh khí thần của hai ba người làm một, vậy chiến lực sẽ tăng lên rất nhiều lần.

A Tu La Thiên, chính là tu luyện năng lực dịch dung, có thể tùy ý thay đổi dung mạo. Đây cũng không phải là hoá trang, mà là chân chính biến đổi về bên ngoài, biến thành hình dáng của người khác. Loại kỹ năng này dùng để ám sát hoặc là chạy trốn, quả thực rất tuyệt diệu.

Càn Đạt Bà Thiên, chính là tu luyện vị giác, đối với bất kỳ mùi vị gì trên thế gian, ngửi qua một lần sẽ nhớ kỹ. Bất luận là linh dược hay là ma thú, thậm chí là người. Về phần nói tới độc

được, ở trước mặt người tinh thông Càn Đát Bà Thiên, càng khó che giấu.

Dạ Xoa Thiên, chính là tu luyện sức nhanh nhẹn, phối hợp với Già Lâu La Thiên, kinh công sẽ chân chính độc bộ thiên hạ.

Có thể nói, những kỹ năng này, cho tới nay Đẳng Phi đều rất muốn tu luyện, nhưng rất khó lĩnh ngộ. Hiện tại Bát Bộ Thiên Long Quyết này vốn có sẵn tiền nhân chú thích, đối với Đẳng Phi mà nói, quả thực chính là buồn ngủ có người đưa tới gối đầu, nếu không phải thân ở trong không gian quý dị này, chỉ sợ hắn đã nhảy múa hát vang vui mừng.

Tuy nhiên Đẳng Phi cũng lười đi nghĩ nhiều, lúc này hắn cũng đã hoàn toàn mặc kệ, quản hắn ở địa phương nào: chuyện gì đến cũng đã đến rồi, cứ bình tĩnh mà đương đầu với nó. Nếu ông trời không có lấy mạng của ta, vậy ta cứ tiếp tục đi tới không hề dừng bước.

Đẳng Phi tùy ý ngồi ở trên vương tọa, bắt đầu nghiêm túc lật xem bản điển tịch cổ xưa trong tay. Với hắn mà nói, đây là một phần hậu lễ của ông Trời ban cho hắn.

Ông Trời lấy đi quyền tu luyện của hắn, lại đưa tới Lục Tử Lăng biến đổi thể chất cho hắn, biến đổi vận mệnh của hắn. Ông trời làm cho hắn gặp tuyệt lộ, đi vào không gian thần bí không một bóng người này, nhưng cũng giúp hắn thu được phương thức tu luyện kỹ càng tỉ mỉ về Bát Bộ Thiên Long Quyết.

Vì thế Đẳng Phi liền quyết định mở ra, chỉ cần không chết, như vậy, ta sẽ không ngừng tu luyện.

Một ngày, hai ngày... một tháng, hai tháng...

Cứ như vậy lặng yên trôi qua, nhoáng lên một cái đã tám tháng.

Trong chiếc nhẫn của Đẳng Phi có rất nhiều thức ăn, cũng hao hết gần phân

Ô nữa, mà tiến bộ của hắn cũng cực kỳ kinh người

Giờ khắc này, thực lực của Đẳng Phi có chút tăng lên, chân nguyên chưa biến đổi vẫn như trước là Chân Nguyên Võ

Thánh cấp bốn, thực lực đấu khí có điều tăng lên đạt tới bậc ba cấp tám.

Trong tám tháng này, Đẳng Phi gần như không tu luyện chân nguyên và đấu khí, mà tất cả tinh lực, toàn bộ dùng vào tu luyện Bát Bộ Thiên Long Quyết.

Cũng không biết vị tiên bối từng có được Bát Bộ Thiên Long Quyết này là người nào, dù sao đối với Đẳng Phi, người này khẳng định là sâu không lường được, lĩnh ngộ về Bát Bộ Thiên Long Quyết đã đạt tới cảnh giới tối cao.

Những chú thích trên đó đều là một câu chỉ thẳng vào chỗ tinh túy, là trọng yếu nhất. Mà những chú thích này nhìn qua đều phổ thông dễ hiểu, chỉ cần nhận được những văn tự này là có thể lĩnh ngộ được.

Tám tháng này, Đẳng Phi gần như là mất ăn mất ngủ, một lòng tập trung toàn bộ tinh thần vào tu luyện Bát Bộ Thiên Long Quyết. Đến hiện tại, Đẳng Phi gần như hoàn toàn lĩnh ngộ áo nghĩa tinh túy của Bát Bộ Thiên Long Quyết.

Trừ Thiên Chúng Thiên và Ma Hô La Già Thiên cần phải có thực lực cường đại làm cơ sở, trước mắt Đẳng Phi còn không có biện pháp sử dụng, ngoài ra các thiên khác, Long Chúng Thiên, Khẩn Na La Thiên, A Tu La Thiên, Càn Đát Bà Thiên, Già Lâu La Thiên, Dạ Xoa Thiên thì Đẳng Phi đều đã có thể thi triển. Trong đó Long Chúng Thiên và Già Lâu La Thiên là tinh thông nhất.

Khẩn Na La Thiên yếu nhất, nhưng Đẳng Phi đã rất vừa lòng rồi! Võ giả bình thường nếu muốn tăng lên tinh thần lực, chỉ có thể dựa vào tôi luyện ý chí của bản thân và khi tăng lên thực lực thì cảnh giới tinh thần cũng tăng lên, gần như không có đường tắt gì có thể đi.

Như hần như vậy, người có công pháp chuyên môn tăng lên tinh thần lực, tuyệt đối thuộc loại lông phượng và sừng lân, khó gặp.

Tám tháng nay, Đẳng Phi cũng đã một lần thăm dò toàn bộ tòa cung điện thần bí cổ xưa này. Ở trong hậu điện, hần tìm được một cây chiến phủ hai lưỡi màu máu không biết làm bằng chất liệu gì. Lúc ấy Đẳng Phi vừa thấy liền nhìn ra đây là một kiện

thần binh lợi khí, không biết đã bao nhiêu năm tháng, nhưng mặt trên không có một chút rỉ sét.

Chiến phủ hai lưỡi này nặng hơn tám mươi cân, cán búa màu vàng lợt dài hơn một thước, mặt trên có khắc đồ hình thần bí cổ xưa, nằm ở trong tay vừa lúc thích hợp.

Cây chiến phủ hai mặt màu máu này, có một cái tên là hai chữ vô cùng uy mãnh, tên là “Luyện Ngục”, trên có khắc đồ hình cổ xưa giống như trên cán búa, Đẳng Phi cũng phải phân biệt hồi lâu mới nhận ra được.

Cùng lúc với Luyện Ngục được phát hiện, còn có một bộ phủ pháp đầy đủ, tên là Lôi Sát. Trên tám quyển trục mỏng manh không biết bằng chất liệu gì, chỉ có ba thức, nhưng ba thức này lại có thể biến hóa hàng vạn hàng nghìn.

Thức thứ nhất là Kinh Lôi Hàng Thế; thức thứ hai là Nô Lôi Bào Hạo; thức thứ ba là Vạn Lôi Tuyệt Sát.

Trước mắt Đẳng Phi chỉ học xong thức thứ nhất Kinh Lôi Hàng Thế, bỏ ra một búa, trên búa sẽ phun bắn ra ánh sáng của lôi điện, chấn nhiếp hồn phách người ta, uy thế kinh người, có thể thoải mái chém đứt đôi tảng đá lớn.

Đẳng Phi không biết cấp bậc của bộ đấu kỳ phủ pháp này, nhưng có một điểm có thể xác nhận, đây tuyệt đối là thuộc tính đấu kỹ.

Đồng dạng, khi bỏ ra một búa này, tất cả năng lượng trong cơ thể Đẳng Phi bất luận là chân nguyên hay là đấu khí, đều hoàn toàn bị hút hết sạch, toàn thân trở nên hư thoát.

Cho nên Đẳng Phi chỉ học được thức thứ nhất, còn hai thức kia vốn hắn không dám học. Bởi vì học sẽ không kiềm nổi muốn thử xem uy lực của nó, nhưng sau đó lực lượng trong thân thể bị rút sạch, cái loại cảm giác suy yếu này, quả thực khó mà chịu nổi.

Hơn nữa Đẳng Phi rõ ràng cảm giác được, cho dù là thức thứ nhất, mỗi lần thi triển ra, sau đó tuy rằng toàn bộ năng lượng trong thân thể bị rút sạch, nhưng vẫn không có đạt tới hiệu quả mạnh nhất của thức thứ nhất.

Cho nên, nếu muốn thi triển bộ phủ pháp này hoàn toàn, cần phải đợi thời điểm thực lực của hắn tăng lên tới cảnh giới rất

cao mới có thể.

Nói đến cũng kỳ quái, trong tám tháng này, Thanh Long lão tổ cũng không có ra mặt một lần nào, nhưng mỗi ngày Đằng Phi lại có thể tiến vào Hồn Vực của nó,

bên trong chém giết lịch lãm. Sau tám tháng, Đằng Phi đã tấn chức chủ tướng có thể chưởng quản ba ngàn quân, ở trong quân đoàn Huyết Sắc cũng có được uy danh hiển hách, có thể nói là một viên mãnh tướng.

—o0o—

Chương 118: Lôì Sát!

Thời gian ở trong núi trôi qua quá mau, đảo mắt lại là một năm ruối, Đàng Phi đã ở trong không gian thần bí này tu luyện ròng rã hơn hai năm, từ một thiếu niên

mười bốn tuổi, bề ngoài còn có vẻ ngây ngô, tới nay, Đàng Phi đã mười sáu tuổi. – Luận về tướng mạo hay là khí chất, đều đã xảy ra biến đổi rất lớn.

Cả người nhìn qua càng thêm trầm ổn, không hề bộc lộ tài năng, mà tất cả khí tức toàn bộ nội liễm. Nhưng nếu hãn phóng xuất ra một thân sát khí khủng bố kia, lại đủ để chấn nhiếp đối thủ đến vỡ nát tim gan.

Hơn hai năm tĩnh tâm tu luyện, Đàng Phi đã đã thông chỗ Đẩu mạch thứ mười trong Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch Đại Pháp, cộng thêm thiên nhiên mở ra bảy chỗ, toàn thân Đàng Phi trên dưới đã có mười bảy chỗ Đẩu mạch được khai mở.

Thực lực đấu khí của hãn đã tăng lên tới bậc bốn cấp sáu, trở thành một Đại Đẩu Sư chân chính. Trong mười bảy chỗ Đẩu mạch đó, là mười bảy cái Đẩu Hạch lớn bằng cỡ mắt trâu.

Bình thường Đại Đẩu Sư bậc bốn, số vòng chuyển đấu khí của bậc bốn cấp một là một vạn vòng, cấp mười là mười vạn vòng. Một Đại Đẩu Sư bậc bốn cấp sáu bình thường, số vòng chuyển đấu khí chính là sáu vạn vòng, thời điểm thực lực đấu khí toàn bộ bạo phát ra uy thế rất kinh người.

Mà số vòng chuyển đấu khí của Đàng Phi, so với người cùng cấp còn nhanh hơn gấp đôi, đạt tới mười hai vạn vòng chuyển.

Mà số vòng chuyển này, đặt ở trên người các võ giả đấu khí khác, thì cần đạt tới bậc năm cấp hai mới có thể có được.

Về phương diện Chân nguyên, cũng có điều tăng lên, đã đạt tới cảnh giới Chân Nguyên Võ Thánh cấp năm, nếu phối hợp với Bát Bộ Thiên Long Quyết, nếu tính tổng hợp thực lực, thậm chí Đàng Phi có thể đi khiêu chiến với Đẩu Tôn bậc bảy.

Nơi này nói Đấu Tôn bậc bảy, cũng không phải là loại người bị Đăng Phi mạnh mẽ đánh chạy, mà là cái loại Đấu Tôn bậc bảy đó chân chính trưởng thành lịch lãm lên ở trong chiến đấu.

Bộ đấu kỳ phủ pháp tên là Lôi Sát kia, Đăng Phi tu luyện cũng có thể thi triển ra thức thứ hai Nộ Lôi Bào Hao.

Khi thi triển ra Nộ Lôi Bào Hao, không khí nổi sấm dậy, trong mỗi một đạo phủ khí đều ẩn chứa thuộc tính lôi điện cường đại, chỉ cần bị phủ khí đánh trúng sẽ bị điện lưu cường đại làm tê liệt, nhẹ thì không thể nhúc nhích, nặng thì bị giạt chết tại đường trường.

Tuy nhiên với cảnh giới của Đăng Phi hiện nay, thi triển Nộ Lôi Bào Hao thập phần khó khăn, chỉ cần một chiêu sẽ rút sạch lực lượng toàn thân của hắn, cũng giống như thi triển Kinh Lôi Hàng Thế lúc trước. Thực hiện nhiên, bộ đấu kỹ phủ pháp Lôi Sát này khẳng định là thuộc loại đấu kỹ cao cấp, hơn nữa chỉ sợ là người cấp Đấu Tôn trở lên mới có thể hoàn toàn thi triển ra được.

Đăng Phi thậm chí cho rằng Đấu Tôn cũng không nhất định có thể thi triển ra được toàn bộ uy lực của Lôi Sát.

Hơn hai năm đủ để thay đổi rất nhiều chuyện: ở trong Hồn Vực rốt cục Đăng Phi trở thành một Tướng quân trẻ tuổi nhất trong quân đoàn Huyết Sắc, dưới trướng có cả vạn quân.

Rốt cục hắn đã hoàn thành mục tiêu của Thanh Long lão tổ định ra cho hắn năm đó, trưởng thành là Tướng quân, quân đoàn Huyết Sắc cung ở dưới dẫn dắt của Đăng Phi thành công đánh bại quân đoàn màu bạc, kết thúc trận đại chiến kéo dài lê mê này.

Nói đến cũng kỳ quái, hơn hai năm qua, Thanh Long lão tổ vẫn không có lộ mặt, nhưng khi Đăng Phi trở thành Tướng quân của quân đoàn Huyết Sắc, còn muốn tiến vào Hồn Vực của Thanh Long lão tổ thì không còn vào được nữa.

Sinh hoạt Hồn Vực của Đăng Phi đã kết thúc. Nói thật ra, đúng là hắn có chút luyến tiếc! Tuy rằng hết thấy các thứ trong Hồn Vực đều là Thanh Long lão tổ hư cấu ra, nhưng người ở bên trong đó cũng rất sinh động, có linh hồn, có vui mừng, có

bị thương. Người với người đều có cảm tình, Đằng Phi cũng không ngoại lệ.

Cho nên, Đằng Phi quyết định, sau khi ra khỏi không gian thần bí này, nếu Thanh Long lão tổ tỉnh lại, hẳn nhất định phải tiến vào Hồn Vực một lần nữa, không vì cái gì khác, hẳn muốn đi cáo biệt với đám chiến hữu kia!

Si ngốc cũng tốt, ngốc nghếch cũng thế, con người sống trên đời có một số việc cuối cùng cũng phải làm.

Bên trong cỗ điện trong không gian thần bí này, trừ những thứ này không một vật gì khác, không có lưu lại bất kỳ dấu vết gì có thể truy ra tiền nhân. Vì thế Đằng Phi cảm thấy rất tiếc nuối: được ưu đãi mà lại không biết phân ưu đãi này đến tột cùng là ai lưu lại, ngày sau có muốn báo đáp cũng không có cơ hội.

Thức ăn trong nhẫn trữ vật của Đằng Phi gần như hao hết, lời ước hẹn ba năm năm đó cũng đã đến, đã đến lúc Đằng Phi phải rời đi rồi. Ở trong lĩnh vực không gian này hết thấy đều là chân thật, các thứ bên trong đó đều có thể mang đi!

- Đó chẳng phải là một cái trữ vật không gian siêu cấp lớn sao? Đằng Phi ngạc nhiên thán phục.

- Người hiểu như vậy... cũng không sai! Tuy nhiên lĩnh vực không gian này có thể sánh bằng rất nhiều nhân trữ vật cao cấp, nơi đó có thể cho vào vật còn sống, bằng không, người tiến vào trong đó đã sớm chết tiêu rồi, sao có thể sống đến hiện tại?

Thanh Long lão tổ khinh thường cười nhạo Đằng Phi, lập tức lại tràn ngập nghi hoặc lẫn bầm:

- Kỳ quái! Một đại năng cấp Hoàng, gần như sẽ không ngã xuống, sống mấy ngàn năm đều được, sao lại đem lĩnh vực không gian đặt ở loại địa phương Cổ Thần Thánh Sơn này chứ?

Nói xong, Thanh Long lão tổ hỏi Đằng Phi: - Tiểu tử! Người nói xem, ở bên trong người đã thu được thứ gì?

- Người không biết à?

Đặng Phi có chút kỳ quái, bởi vì từ trước tới nay dường như không có chuyện gì, có thể giấu được Thanh Long lão tổ.

- Vô nghĩa! Sau khi lão tử tiến vào phiến không gian kia liền bị trấn áp, ngay cả trong Hồn Vực đều không có cách nào kết nối với người! Thanh Long lão tổ nhắc tới chuyện này liền cảm thấy phần nộ), đồng thời nó rất hiếu kỳ muốn biết, rốt cuộc Đặng Phi chiếm được thứ gì.

Đặng Phi lập tức đắc ý, cười hắc hắc nói: - Người muốn biết lắm sao?

- Con bà nó! Lão tử ta bị thằng nhỏ thúi người này cười nhạo rồi! Được rồi, ta thừa nhận, người thắng! Ta rất muốn biết người thu được thứ gì ở trong đó!

Thanh Long lão tổ đối với vận may của Đặng Phi thực thèm nhỏ dãi! Đó là một đại năng cấp Hoàng đấy! Trong thiên hạ, có mấy người có được vận may có thể tiến vào lĩnh vực không gian của một cao thủ cấp Hoàng chứ? Nếu nó còn có thực thể, ai từng tiến vào lĩnh vực không gian của đại năng cấp Hoàng, nhất định nó sẽ nổi lòng tham cướp đoạt của đối phương... Đương nhiên, hiện tại nó chỉ có thể cầu Đặng Phi nói cho nó biết, cho đỡ thèm mà thôi.

- Vậy người trước nói cho ta biết, Bát Bộ Thiên Long Quyết, người là từ đâu có?

Đặng Phi mơ hồ cảm thấy: nói không chừng Thanh Long lão tổ còn có thể có quan hệ sâu xa với chủ nhân của lĩnh vực không gian kia.

- Bát Bộ Thiên Long Quyết? Thanh Long lão tổ khẽ lắm bầm một câu rồi hỏi: - Người hỏi cái này làm gì?

- Bởi vì Bát Bộ Thiên Long Quyết có quan hệ trực tiếp với thu hoạch của ta!

Đặng Phi không nghĩ giấu giếm Thanh Long lão tổ, liền nói một lần cho Thanh Long lão tổ biết thu hoạch của mình.

Mặc kệ như thế nào, con rắn cuồng vọng tự đại này cũng giúp hấn rất nhiều, quan hệ với Đặng Phi cũng vừa là thầy vừa là bạn.

Đặng Phi nói xong, Thanh Long lão tổ trầm mặc thật lâu không nói gì, điều này quả thực không giống với phong cách của nó: con rắn thích chuyện thứ nhất chính là tự biên tự diễn, thích chuyện thứ hai chính là đả kích người khác, tạm thời Đặng Phi không biết Thanh Long lão tổ còn có ham thích gì khác không...

- Chẳng lẽ hần... hần đã tiến vào lĩnh vực của cấp Hoàng sao?

Thanh Long lão tổ nhỏ giọng lầm bầm một câu, thanh âm nghe ra có chút đau thương rồi lập tức nói với Đặng Phi:

- Vậy tên của chiến phủ hai lưỡi kia... gọi là Luyện Ngục phải không?

Đặng Phi hơi kinh hãi, vừa rồi hần chỉ nói chiếm được một cây chiến phủ hai lưỡi nhưng chưa nói tên. Không nghĩ tới Thanh Long lão tổ lại thật sự nhìn ra. Lai lịch của con rắn này cũng không đơn giản như nó nói... chính là một con gà Vương trên dãy núi Mang Đẳng như vậy.

- Không sai! Gọi là Luyện Ngục! Đặng Phi trả lời.

- Ôi...

Qua hồi lâu, mới truyền đến một tiếng thở dài sâu kín của Thanh Long lão tổ, sau đó nó chậm rãi nói:

- Tiểu tử! Người... thi triển một chiêu Kinh Lôi Hàng Thế cho lão tổ ta xem xem!

Mặc dù Thanh Long lão tổ cố đè nén run rẩy trong giọng nói, nhưng vẫn là bị Đặng Phi nghe ra, không khỏi cảm thấy nghi hoặc, thầm nghĩ: “Con rắn này rốt cuộc có lai lịch gì?”

Chương 119: Ta về rồi!

Đặng Phi lấy Luyện Ngục ra, nắm trong tay, chiến phủ nặng trĩu, không biết đã bao nhiêu năm không nhìn thấy ánh mặt trời rồi, trong nháy mắt lấy ra, không a biết có phải là phải giác hay không, Đặng Phi vậy mà lại cảm nhận được từ trong Luyện Ngục một cảm giác hưng phấn.

- Là nó... Đúng thật là nó... Trong đầu Đặng Phi truyền đến thanh âm cảm khái của Thanh Long lão tổ.

Đặng Phi cầm Luyện Ngục trong tay, bày ra thức mở đầu của Lô Sát, mười bảy chỗ Đấu mạch trong thân thể nháy mắt vận hành đến mức mức cực hạn, chân nguyên trong đan điền cũng sôi trào theo.

- Kinh Lô Hàng Thế!

Đặng Phi hét to một tiếng, nơi này lập tức giống như có một tiếng sấm sét vang lên.

Luyện Ngục trong tay vẽ trên không trung một đường màu máu, vài tia chớp u lam quần quanh Luyện Ngục, từ lưỡi búa đến cán búa có vẻ cực kỳ quỷ dị.

Một luồng phủ khí này trực tiếp đánh nát mặt đất, phát ra một tiếng nổ to.

Mặt đất tràn đầy tuyết đọng giống như nổ tung, lực lượng khổng lồ đã chém mặt đất ra một khe khá sâu.

Khí thể trên người Đặng Phi hình thành một khí tràng cường đại, phạm vi tấn công đạt trên mười trượng, tuyết đọng bay tán loạn bốn phía, nhìn qua làm cho người ta phải cực kỳ sợ hãi.

Đặng Phi thở phào một cái, may mà hiện tại đã thi triển được Kinh Lô Hàng Thế, tuy rằng vẫn rút hết lực lượng trong thân thể hắn, nhưng trải qua hơn hai năm tu luyện, hắn đã không còn hư thoát giống như trước nữa.

Ret... ret...

Tia chớp màu u lam chạy quanh Luyện Ngục, phát ra thanh âm làm cho người ta phải sợ hãi.

- Đã bao nhiêu năm rồi, rốt cục ta lại được nhìn thấy người thi triển Lôi Sát...

Thanh âm Thanh Long lão tổ có vẻ tràn ngập đau thương, lập tức hần lại thì thào tự nói:

- Chẳng lẽ đây đúng thật là thiên ý ư?

- Rốt cuộc là chuyện gì? Đằng Phi không kiềm nổi hỏi.

- Chuyện gì ư? Chuyện của ta mà thôi, được rồi, ta đã nhìn thấy rõ rồi, tốt lắm, người tiến bộ rất lớn, hiện tại ngươi có thể về Hải Uy Thành rồi.

Thanh Long lão tổ giấu biệt việc hần vừa mới thất thố, không thềm nói câu nào về việc này nữa.

Mặc cho Đằng Phi “cưỡng bức lợi dụ như thế nào, thì Thanh Long lão tổ cũng không nói lại chuyện này, chỉ là Đằng Phi lại thấy, Thanh Long lão tổ dường như đã trầm mặc hơn trước rất nhiều, dường như có tâm sự gì đó vậy.

Nghĩ lại thì cũng không khó đoán, lĩnh vực không gian này khẳng định có chút quan hệ sâu xa với Thanh Long lão tổ, nếu không thì làm sao có thể trùng hợp như vậy được, Bát Bộ Thiên Long Quyết mà Thanh Long lão tổ truyền cho hần, tại sao trong lĩnh vực không gian này cũng có?

Dựa theo lời của Thanh Long lão tổ khi trước là: Đây là một bộ tuyệt thế công pháp, cho dù những kẻ của Thánh địa mà thấy, thì cũng sẽ đỏ mắt, thậm chí còn nổi lên sát khí.

Nhưng Thanh Long lão tổ không muốn nói, Đằng Phi cũng lười đi hỏi lại, dù sao, khi hần muốn nói thì tự nhiên sẽ nói, nếu hần không muốn nói, thì ai cũng không bắt buộc được.

- Đúng rồi, ta có thể lại tiến vào Hồn Vực một lần nữa hay không, ta muốn đi... chào tạm biệt những người đó!

Đằng Phi do dự đưa ra yêu cầu.

- Trọng tình trọng nghĩa là chuyện tốt, tuy nhiên vấn đề là, những kẻ đó đều là do lão tổ ta chế tạo ra, sau khi người hoàn thành nhiệm vụ thì sứ mệnh của bọn họ cũng đã hoàn thành, ta

đã thả bọn họ về Minh giới rồi.... Thanh Long lão tổ nói xong, dường như nhận thấy mình lỡ lời, vội vàng ngậm miệng lại.

- Minh giới? Người đang nói tới U Minh địa phủ ư? Những người đó... chẳng phải đều là do người chế tạo ra hay sao? Chẳng lẽ bọn họ đều là người thật ư?

Đằng Phi vô cùng kinh ngạc.

- Giả, đương nhiên là giả, lão tổ ta cũng sẽ chỉ thuận miệng nói thôi, trước kia người cũng không đáng ghét như hiện tại, người rất tò mò a!

Thanh Long lão tổ đã kích Đằng Phi, ý đồ dời đi lực chú ý của hắn.

- Quên đi, ta cũng lừa dối, tuy nhiên một ngày nào đó, việc này ta sẽ biết hết! Đằng Phi tràn đầy tin tưởng nói.

Lại bước vào truyền tông trận, Đằng Phi còn nhớ rõ tọa độ của Hồng Phong cổ thành, dùng tinh thần lực trực tiếp khắc vào truyền tông trận, luồng lực lượng mệnh mông kia lập tức bao phủ lấy Đằng Phi.

Trong một mảnh ánh sáng bảy màu huyền lệ, Đằng Phi đã quay về tới Hồng Phong cổ thành.

Từ trong truyền tông trận đi ra, hai năm rồi, Đằng Phi nhận ra tòa cổ thành này có biến hóa rất lớn, xem ra, tên Bạo Long kia đúng là không thích hợp làm Thành chủ.

Nhớ tới Bạo Long, Đằng Phi không kiềm nổi có chút cảm khái, không biết tên vô lại tính tình táo bạo kia hiện tại ra sao rồi. Có lẽ, sau khi cho rằng hắn đã chết, tên này đã trở lại Hồng Phong cổ thành cũng nên, tuy nhiên theo tính cách của Bạo Long, rất có thể hắn sẽ đi Hải Uy Thành.

Cho nên, Đằng Phi cũng không định tìm kiếm tung tích của Bạo Long ở Hồng Phong cổ thành này, mà trực tiếp đi thuê một chiếc xe ngựa, lập tức đi Hải Uy Thành.

Hải Uy Thành Đằng gia, hiện giờ đã lại trở thành gia tộc buôn bán nổi danh khắp toàn bộ Hải Uy Thành.

Trong hai năm này, dưới sự cố gắng chung của đám người Trần Phương, Đằng Vân Trắc, Ngô Dụng và Bạo Long, sinh ý của Đằng gia không ngừng phát triển. Mặc dù có rất nhiều

người thêm muốn tài sản của Đăng gia, nhưng chuyện xảy ra hai năm trước thiếu chút nữa đã khiến cho những hào môn của Hải Uy Thành tập thể học máu mà chết, từ đó về sau, rốt cuộc đã không còn ai tới tìm Đăng gia gây phiền toái nữa.

Nguyên nhân của sự việc, nói cho cùng thì cũng phải nói tới Đăng Phi.

Hai năm trước, tại yến hội ở Thành chủ phủ, Đăng Phi đã trở mặt với Nam tước Giang Hàn, sau đó Nam tước Giang Hàn tìm tới một tên Đẩu Tôn bậc bảy, muốn trả thù Đăng Phi, nhưng lại bị Đăng Phi dùng tư thái cường ngạnh hơn mà đánh cho tên Đẩu Tôn phải chạy trốn, từ đó về sau, Giang Hàn đã trở thành trò cười của Hải Uy Thành, không ngẩng đầu lên được.

Vì thế, hắn cũng hoàn toàn ghi hận Đăng Phi, đối với Giang Hàn mà nói, cừu hận này quả thực chính là khắc cốt minh tâm, tuyệt sẽ không vì Đăng Phi biến mất mà giảm bớt nửa phần nào.

Cho nên, sau khi đám người Đăng Phi rời đi không lâu, Giang Hàn bắt đầu đánh chú ý tới sinh ý của Đăng gia, khi đó, Đăng gia bỗng nhiên có hơn hai mươi mấy hán tử tới, không ai biết rõ lai lịch của những hán tử này, dường như bọn họ đột nhiên xuất hiện trong Đăng gia vậy, nên cũng không khiến cho người ngoài chú ý.

Thừa dịp Đăng Phi không ở, Giang Hàn âm thầm liên hợp với một số lượng lớn con cháu các hào môn tại Hải Uy Thành, ý đồ phá đổ sinh ý của Đăng gia. Ngàn vạn đừng xem thường khả năng của những tên ăn chơi trác táng này, một hai tên có lẽ không thành được đại sự, nhưng nếu nhiều con cháu quyền thế tụ tập cùng một chỗ, vậy thì lực lượng sinh ra cũng cực kỳ không lồ.

Sinh ý của Đăng gia lại gặp phải chèn ép, hơn nữa thủ đoạn của đối thủ lại vô cùng cao minh, cũng không lưu lại chứng cứ gì. Tuy nhiên trên đời này, rất nhiều chuyện cũng không cần chứng cứ.

Trần Phương dẫn theo đám hán tử mới đến Đăng gia không lâu kia, tập kích Giang Hàn và đám con cháu hào môn đang mưu đồ bí mật tài sản của Đăng gia trong một tửu lâu, đánh

cho chúng sợ chết khiếp, tuy rằng không có tử vong, nhưng gãy tay gãy chân thì là chuyện quá mức bình thường, thậm chí có một tên phản kháng mạnh nhất còn bị đánh cho phải nằm trên giường suốt nửa năm.

Lần này, Hải Uy Thành chấn động lớn, ngay cả Thành chủ và Hạ Hầu Tử tước, cùng với Hội trưởng Ai Lý của Công hội thợ rèn cũng không thể áp chế được.

Lập tức có người từ đế đô Huyền Vũ Thành của Hoàng triều Huyền Vũ tới điều tra chuyện này, nhưng trong quá trình điều tra, đám người có vẻ cực kỳ thô bỉ mới tới Đẳng gia kia, nhìn qua không khác gì một đám hạ nhân, nhưng mà ai cũng đều có thân phận quý tộc cả.

Hơn nữa, thân phận quý tộc của bọn họ thì lại dùng được trên toàn bộ đại lục.

Ngoài hoàng tộc ra, cũng chỉ có chiến sĩ đi từ trong Vực ngoại chiến trường ra thì mới có thể được hưởng đãi ngộ này.

Cho nên, tuy rằng tước vị của đám hán tử này cũng không cao là Nam tước, cao nhất cũng chỉ là Tử tước, nhưng khi bọn hắn chứng minh rõ thân phận, thì gần như mọi người đều bị dọa ngây người.

Hơn hai mươi công huân quý tộc cùng nhau xuất hiện trong Đẳng gia, hơn nữa xem ra, địa vị của bọn họ trong Đẳng gia chẳng qua cũng chỉ ngang với hộ viện võ sự mà thôi, mẹ nó, có kiểu lừa gạt người như vậy hay sao?

Hai tên quan điều tra đến từ đế đô Huyền Vũ Thành tới đây, thiếu chút nữa đã trở mặt với đám hào môn Hải Uy Thành ngay tại chỗ, chỉ thiếu không chửi ầm lên nữa mà thôi, sau đó mặt hầm hầm bỏ về.

Lần này, toàn bộ hào môn quý tộc của Hải Uy Thành đều trợn tròn mắt, bọn họ nghĩ nát óc cũng không hiểu được làm thế nào mà Đẳng gia mời chào được những người này tới.

Phải biết rằng, người có thể sống sót trên chiến trường Vực ngoại, cho dù nhìn Z thấy Hoàng đế của Hoàng triều Huyền Vũ thì cũng đều không cần phải quỳ lạy!

Bọn họ có lẽ không có tiền, có lẽ vẫn không có địa vị quá cao, nhưng kẻ nào dám đắc tội với bọn họ, vậy thì cứ chờ bị diệt

môn đi, hơn nữa còn không được ai đồng tình cả.

Vực ngoại chiến trường là chỗ nào? Đó là nhân gian luyện ngục, là tu la tràng, kẻ nào còn sống từ đó mà về, chính là anh hùng của toàn bộ đại lục.

Ai dám bất kính với bọn họ?

Càng đừng nói tới việc không lâu sau, tại Đẳng gia lại xuất hiện một tên thanh niên cực kỳ ngu nhân, tính tình táo bạo, rất ít nói, tên là Bạo Long.

Người này quả thực chính là Thần thủ hộ của Đẳng gia, bất kỳ kẻ nào dám có một lời bất kính với Đẳng Phi và Đẳng gia, lập tức sẽ rơi vào cuộc trả thù cuồng phong đẫm máu của hắn.

Có người không chịu được, liền âm thầm điều tra một chút thân phận của tên Bạo Long này, kết quả thu được khiến cho bọn họ thiếu chút nữa đã bị dọa ngất.

Bá tước thừa kế quý tộc!

Cho dù Thành chủ của Hải Uy Thành là Triệu An đại nhân thì cũng không có thân phận cao hơn hắn a!

Cho nên, từ đó trở đi, tại Hải Uy Thành đã không còn kẻ nào dám đi tìm Đẳng gia gây phiền toái nữa, vũ khí cùng được vật mà Đẳng gia sản xuất vốn có chất lượng cao, sau khi loại bỏ những kẻ ngáng đường kia, sinh ý lập tức trở nên náo nhiệt.

Hiện tại Hải Uy Thành, nói đến lực ảnh hưởng cao nhất, ắt đã không phải là Thành chủ đại nhân, cũng không phải là Hạ Hầu Tử tước, mà là Đẳng gia.

Đẳng gia không có gia chủ này, lại có sinh ý nóng bỏng tới mức khiến cho người ta phải thêm nhỏ dãi.

Mọi người đều cảm thấy kỳ quái, tên thiếu niên gia chủ kia đâu rồi, đã hơn hai năm trôi qua, rốt cuộc là hắn đã đi đâu? Ngay cả bóng dáng mà cũng đều không thấy được. Người của Đẳng gia thì vẫn giữ bí mật tung tích của Đẳng Phi kín như bưng.

Xe ngựa tiến Hải Uy Thành, một luồng khí tức náo nhiệt ập tới, hai bên đường phố vang lên đủ loại tiếng rao hàng.

Quay về đây, Đằng Phi mới cảm giác mình một lần nữa quay về thế giới loài người, loại cảm giác này làm cho tâm tình Đằng Phi có chút kích động.

- Ta về rồi! Nhìn cảnh tượng náo nhiệt bên ngoài, Đằng Phi thì thảo tự nói.

Hiện tại là năm 3328 theo lịch đại lục, lúc này đang vào mùa xuân, mùa mà vạn vật sinh sôi nảy nở, nhưng ở phía nam, bởi vì một năm bốn mùa đều tươi mát, loại cảm giác này cũng không rõ ràng lắm, trên mặt mọi người vẫn tràn ngập nụ cười vui vẻ. Hải Uy Thành nổi tiếng về giàu có và đông đúc, đại đa số người sống trong này đều có cuộc sống rất tốt.

Xe ngựa dừng trước cửa Đằng gia, Đằng Phi từ trên xe bước xuống, đã hai năm rồi, hắn cũng đã cao hơn nhiều, cũng không còn gầy yếu như trước nữa, mà trở nên khỏe mạnh hơn rất nhiều.

Bởi vì trong cổ điện không có nguồn nước, rửa mặt cũng rất phiền toái, cho nên Đằng Phi dứt khoát cắt bớt tóc, một tháng trước thì thậm chí còn dùng Luyện Ngục cạo trọc đầu, làm vậy thì sẽ sạch sẽ hơn rất nhiều. Hiện tại đã mọc ra tóc mới, nhưng cũng dài được nửa ngón tay, toàn thân nhìn qua có vẻ rất phần chân.

Phong tục của Hoàng triều Huyền Vũ khá là thoáng, cũng không cưỡng cầu mọi người phải để tóc dài, tuy nhiên thân thể trưởng thành, tất cả đều nhờ cha mẹ, nên đại số mọi người vẫn là giữ lại mái tóc dài, người giống như Đằng Phi, nếu không chú ý thì rất nhiều người thậm chí còn cho rằng hắn là một tăng nhân cũng nên.

Người gác cổng trong lúc nhất thời cũng không thể nhận ra Đằng Phi, thấy Đằng Phi trực tiếp đi vào, không khỏi có chút gấp gáp, vừa định đi ra chặn trước cửa, bỗng nhiên hắn sững sờ nhận ra, mở to mắt, miệng cũng há hốc ra.

- Thiếu... thiếu gia?

Chương 120: Nguy cơ của Đặng Gia

Trong phòng khách Đặng gia, lúc này tràn ngập vui mừng, rất nhiều hạ nhân mới tới đều không rõ tại sao những Đại lão gia này lại đột nhiên nổi điên như vậy, ô bắt bọn họ đi ra ngoài bố trí tửu yến sang trọng nhất.

- Mừng năm mới qua rồi, còn bày tiệc rượu gì nữa a?
Một hạ nhân mới tới Đặng phủ nghi hoặc hỏi người bên cạnh, bọn họ bị sai khiến đi ra ngoài mua rượu, mang theo đủ loại tò mò.

- Ai biết được, trong hai năm này, càng tới gần năm mới, thì tâm tình của những đại gia kia lại càng không tốt, còn nhớ vào dịp năm ngoái, bởi vì vài tên hạ nhân vui mừng quá mức, uống quá nhiều rượu, chậm trễ chính sự, tất cả đều bị đuổi ra ngoài, chúng ta còn cho rằng đám cao tầng trong phủ này đều không thích năm mới nữa cơ!

- Đúng vậy, lẽ ra vào dịp năm mới, không khí vui vẻ, cho dù làm sai việc thì cũng có thể được tha thứ, nhưng Đặng gia chúng ta lại hoàn toàn khác những nhà khác, ta đã đến đây hơn một năm rồi, còn chưa từng thấy Đặng gia vui mừng như thế này lần nào!

- Các người thì biết cái rắc, hôm nay là ngày thiếu gia trở về!
Một hạ nhân từng làm việc tại Hải Uy Thành Đặng phủ rất nhiều năm khinh thường nhìn hai tên mới tới này, nói tiếp:

- Thiếu gia trở về, tự nhiên là phải chúc mừng một phen, đừng nói với ta các người không biết thiếu gia là ai đấy!

Hai tên mới tới Đặng gia này lập tức khiếp sợ, một kẻ thốt lên:

- Không phải mọi người đều đồn rằng thiếu gia đã chết hay sao?

- Người câm miệng cho ta!

Lão nhân này lập tức quát lớn một tiếng, sau đó chột dạ nhìn

thoáng qua bốn phía, thấp giọng mắng:

- Con mẹ ngươi, muốn chết à? Nếu để cho các quân sự nghe thấy, mình ngươi tự chịu đi!

Người này nói xong, cũng có chút hối hận, tuy nhiên nghe lão nhân nói như vậy, lại có chút không phục: “Tất cả mọi người đều là hạ nhân, bằng người mà cũng dám khoa tay múa chân với ta ư?”.

- Nghe nói khắp Hải Uy Thành đều đồn rằng thiếu gia đi ra ngoài lịch lãm, đã mất tích hai năm, có thể đã gặp phải bất hạnh...

- Được rồi, ngươi còn nói nữa, lão tử phải tránh xa ngươi ra mới được, ngươi muốn chết cũng được, nhưng ngàn vạn lần đừng kéo chúng ta theo, mẹ nó, có giỏi thì người đi nói lời này với quân sự đi, xem hắn có lột da ngươi ra hay không! Lão nhân Đồng phủ này mắng một câu, sau đó nhanh chóng đi về phía trước.

Đây chỉ là một khúc nhạc đệm nho nhỏ, những lời kiêu này còn có rất nhiều trong số các hạ nhân của Đằng gia.

Lúc này, Bạo Long, Ngô Dụng, Trần Phương, Đằng Vân Trác, Đằng Vân Thảo đều tụ tập trong phòng khách của Đằng gia, trên mặt đều mang theo nụ cười đầy hưng phấn.

Bạo Long nhếch miệng, cười hắc hắc, hắn thật sự không nghĩ tới, Đằng Phi có thể sống sót sau trận tuyết lở khủng bố kia, hơn nữa hắn rất ngạc nhiên, hai năm này, Đằng Phi rốt cuộc là đi đâu?

Nhưng Bạo Long cũng không đi hỏi, tuy rằng hắn nhìn qua có vẻ vô cùng lỗ mãng, nhưng có thể sống sót từ Vực ngoại chiến trường, làm gì có kẻ nào lại không có chút tâm nhãn đây? Liên quan đến chuyện riêng tư, nếu Đằng Phi không nói, hắn vĩnh viễn cũng sẽ không đi hỏi.

- Thiếu gia đại nạn không chết, tất có phúc cuối đời, tất có phúc cuối đời a! Trần Phương cay cay mắt, lầm bầm.

Đằng Vân Thảo lớn tiếng cười:

- Hôm nay không say không về a!

- Uống rượu, ngươi dám so không?

Bạo Long nghe rằng khiêu khích Đằng Vân Thảo.

- Hừ, ai sợ ai, thực lực của ta không bằng người, nhưng tửu lượng chắc gì đã kém hơn người!

Đặng Vân Thảo không phục, muốn đấu với Bạo Long.

Đặng Phi nhìn cảnh náo nhiệt này, trong lòng rất vui vẻ, tuy nhiên lúc này Trần Phương bỗng lấy ra một bức thư, đưa cho Đặng Phi, Đặng Phi rút ra, nhìn thoáng qua, lông mày nhíu lại, nhẹ giọng hỏi:

- Bức thư này... khi nào nhận được?

- Hai tháng trước, vào dịp năm mới thì nó tới!

Trần Phương lau nước mắt, nói tiếp:

- Thiếu gia không cần quá mức lo lắng, chỉ cần thiếu gia còn sống, vậy thì mọi thứ đều tốt cả!

Lời này của Trần Phương rất chất phác, nhưng lại tràn ngập thâm tình, không có người nào vất vả hơn hẳn trong hai năm này, khi trước Bạo Long tới đây, mang tới tin tức kia, thiếu chút nữa đã làm cho Trần Phương ngất đi.

“Thiếu gia đã chết? Bị tuyết lở chôn vùi? Làm sao có thể được?”

Nếu không phải có huynh muội Lăng gia sau đó đi tới Hải Uy Thành, giải thích mọi chuyện với Trần Phương, thì thậm chí Trần Phương còn cho rằng đám người Bạo Long này là lũ ác nhân muốn tới mưu đồ gia sản của Đặng Phi.

Nhưng mà biết rõ ràng chân tướng của sự tình cũng không có nghĩa là lão nhân này có thể chấp nhận sự thực này, khi đó Trần Phương bệnh nặng một trận, thiếu chút không qua khỏi, nếu không phải Bạo Long khuyên hắn phải trước tiên ổn định sinh ý của Đặng gia, đừng làm cho lão gia tử ở phía đông xa xôi kia lo lắng, thì có lẽ Trần Phương đã thật sự nản lòng thoái chí rời khỏi Đặng gia rồi.

Những lão nhân năm đó giống bọn họ, có thể một lần nữa tụ tập lại, chính là bởi vì có Đặng Phi, hắn là con của Đặng Vân Chí, hơn nữa bọn họ cũng là loại người không dễ dàng chịu thua, cho nên mới muốn đi theo Đặng Phi, một lần nữa tái hiện vinh quang năm đó.

Bây giờ Đặng Phi đã chết, bọn họ còn có lý do gì để tiếp tục kiên trì nữa đây?

Sau đó, Trần Phương lại nghĩ thông suốt, cho dù Đằng Phi thật sự chết, tạm thời cũng không thể nói cho lão gia được, nếu không thì Đằng gia vốn đã bấp bênh, e rằng sẽ lập tức sụp đổ, không còn tồn tại nữa.

Bởi vì lão gia tử căn bản không thể vượt qua được đả kích này, hơn nữa Đằng Gia Trấn cũng cần có sinh ý của bên này tới chống đỡ.

Cho nên, sau khi Trần Phương khỏi bệnh, bắt đầu lên tinh thần, cùng đám người Bạo Long kinh doanh sinh ý bên này, về phần lão gia tử bên phía Đằng Gia Trấn kia, thì bọn họ đều tuyên bố rằng thiếu gia Đằng Phi ra ngoài lịch lãm, phải mất vài năm mới có thể trở về được.

Chân tướng sự việc được khống chế trong phạm vi nhỏ nhất, chỉ có vài nhân vật cao tầng mới biết được.

Không ai có thể nghĩ tới, “chân tướng” mà bọn họ vẫn giấu lại là giả, thiếu gia không chết, đồng thời còn về nhà sau hai năm.

Niềm vui này thật sự rất khó dùng ngôn ngữ để biểu đạt, ít nhất, đối với lão nhân Trần Phương này mà nói, nhìn thấy Đằng Phi chẳng khác nào gặp được lẽ sống của mình vậy.

Bức thư mà hần đưa cho Đằng Phi xem này, hần nhận được vào hai tháng trước, do thương đội chuyên tới, lão gia tử nói, Đằng gia bỗng nhiên được gia tộc của đế quốc Đại Nguyên Soái hỗ trợ, thậm chí còn có một lão Tướng quân tên là Lăng Phúc tự mình tới Đằng gia một chuyến, nói rằng hần là bạn vong niên với Đằng Phi, nói rằng nếu lão gia tử có khó khăn, cứ việc gửi thư cho hần, nhất định hần sẽ tới hỗ trợ.

Lúc đó Tướng quân Lăng Phúc đến thăm đã ảnh hưởng cực mạnh tới Đằng gia đang trong tình cảnh bấp bênh này, ít nhất, về bề ngoài, tám đại gia tộc Thanh Bình Phủ và ba đại quý tộc Thanh Nguyên Châu đều không dám giống như trước nữa, không còn dám trắng trợn đối phó Đằng gia nữa.

Chỉ tiếc, ngày vui ngắn chẳng tày gang, Đằng gia ở phía nam, mà đế đô ở phía bắc, giữa hai bên cách nhau quá xa. Tuy rằng Lăng gia ở Hoàng triều Chân Võ chính là nhất đẳng nhất gia tộc, nhưng lực ảnh hưởng của bọn họ cũng rất khó bao trùm được phía nam này.

Cho nên từ năm ngoái, Đẳng gia lại một lần nữa gặp phải tám đại gia tộc điên cuồng chèn ép, lần này, tám đại gia tộc và ba đại quý tộc hoàn toàn trở mặt với Đẳng gia, quyết không từ bỏ ý đồ.

Bởi vì bọn họ đã bắt đầu can thiệp tất cả sinh ý của Đẳng gia, bao gồm cả con đường hoàng kim này.

Nói cách khác, bí mật về con đường hoàng kim, rất có thể sẽ không được bảo đảm nữa.

Lợi ích to lớn, cùng với cừu hận năm đó, đều khiến cho tám đại gia tộc và ba đại quý tộc không muốn tiếp tục nhẫn nại nữa, về phần Đẳng Phi ư... chỉ là một tên tiểu thị hải mà thôi, Đẳng gia mà diệt vong, hắn còn có thể nhảy nhót tới đâu được?

Lão gia viết bức thư này, là muốn nói cho bên này biết, con đường hoàng kim có thể sẽ phải đóng cửa một đoạn thời gian, nếu không thì sẽ bị người của tám đại gia tộc tìm được, đồng thời đi theo con đường hoàng kim, tìm được tung tích của Đẳng Phi.

Mặc dù lão gia cũng không nói gì tới tình huống của gia tộc, nhưng trên thực tế, làm sao Trần Phương có thể không biết được? Từ trong miệng của thương đội bên kia, hắn đã sớm biết được tình trạng hiện tại của Đẳng gia, mặc dù trong lòng lo lắng, nhưng lúc đó Đẳng Phi không ở, hắn cũng không thể làm ra quyết định, chỉ có thể để cho người mang theo đại lượng vàng bạc, khẩn cấp đưa cho Đẳng gia.

Không thể không nói, những lão nhân Đẳng gia này cực kỳ trung thành, khó có thể tưởng tượng được.

Đẳng Phi hí mắt, nhớ tới hai năm trước, hai người áo xanh có thực lực cường đại kia, xem ra, tám đại gia tộc và ba đại quý tộc quả nhiên có nội tình thâm hậu a!

Tuy nhiên, cho dù nội tình của các người có sâu đến đâu đi nữa, ta cũng sẽ hoàn 3 toàn tiêu diệt các người.

Người không chết thì ta không sống ư? Không, là người chết, còn ta thì sống!

- Trần bá, nếu đã như vậy, người mau chóng bố trí một chút, ta muốn... Đẳng Phi nghiêm túc phân phó.

- Cái gì? Thiếu gia, ngài muốn... Điều này...

Trần Phương có chút chần chờ nhìn Đăng Phi, nói thật, hẳn thật sự không cho rằng Đăng Phi có thể thay đổi được gì, về phần ước hẹn ba năm kia, theo Trần Phương thấy, đó chỉ giống như lời hờn dỗi của một đứa nhỏ mà thôi, không thể coi là thật được, hẳn cũng không muốn thiếu gia thật sự đi thực hiện lời thề năm đó.

Hành trình lần này, là gió tanh mưa máu, hay là chui đầu vào lưới đây? Trần Phương cũng không biết rõ được.

- Ba năm, cũng đến lúc rồi, bên phía Tây Thủy này sẽ giao cho người. Đăng Phi than nhẹ một tiếng, trong mắt dần dần dấy lên ngọn lửa cừu hận.

Ba năm, sự phụ, ngài rất nhanh sẽ thấy, ta sẽ báo thù tuyết hận cho ngài!

Lúc này, Ngô Dụng bỗng nhiên từ bên ngoài tiến vào, đi tới cạnh Đăng Phi, phía sau hẳn là hai cô gái xinh đẹp, còn rất trẻ, vẻ mặt sợ hãi nhìn Đăng Phi, bọn họ đứng ở đó làm cho người ta có cảm giác tinh thần rung lên, làm cho người ta phải ngạc nhiên chính là, hai thiếu nữ này có khuôn mặt giống nhau như đúc, đây là một cặp song sinh.

Trên mặt Ngô Dụng mang theo vài phần tươi cười, khẽ thi lễ với Đăng Phi, nói:

- Thiếu gia, có thể nói chuyện riêng với ngài một chút không?

Bạo Long không kiềm nổi huyết sát một tiếng, Đăng Vân Trác và Đăng Vân Thảo cũng cười một cách quý dị, ngay cả Trần Phương thay đổi song sinh này, thì cũng không kiềm nổi lắc đầu cười khổ.

- Ân?

Đăng Phi có chút nghi hoặc nhìn thoáng qua đôi song bào thai này, lại nhìn thoáng qua mọi người, cảm thấy khó hiểu, nhíu mày, đi theo Ngô Dụng vào trong phòng.

Đóng cửa lại, Ngô Dụng cười khổ nói: - Thiếu gia, ngài đừng nhìn ta như vậy, chuyện này không liên quan gì tới ta!

- Họ là ai?

Đăng Phi thản nhiên hỏi.

- Thiếu gia còn nhớ rõ Hồng Nhật Hội không? Hai bọn họ đều là thành viên của Hồng Nhật Hội, tên là Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp...

Đặng Phi thoáng sửng sốt, lập tức nhớ tới vài năm trước, trên tư liệu về Hồng Nhật Hội mà Hạ Hầu Tử tước đưa cho hắn, đã từng cường điệu nhắc qua hai người này, nghe nói ở trong phân hội Hải Uy Thành này, hai cô gái này có thân phận rất cao.

Tuy nhiên Đặng Phi lại không rõ, hai cô gái này xuất hiện trong nhà mình là có ý gì.

- Họ là... tỳ nữ mà Tứ hoàng tử điện hạ tặng cho thiếu gia! Ngô Dụng có chút chua xót nói. Theo hắn thấy, không có nam nhân nào mà không ham mê sắc đẹp cả, nhất là loại sinh đôi tuyệt sắc này lại còn làm cho nhiệt huyết của nam nhân trở nên sôi trào, chắc chắn sẽ không kìm lòng được. Đồng thời hắn cũng rất bội phục Tứ hoàng tử, vì đã tâm mà có thể bỏ qua cực phẩm như vậy để tặng người.

Quan trọng nhất là loại đầu tư này chắc gì đã có hồi báo!

Bởi vì Đặng Phi là người của Hoàng triều Chân Võ, sớm muộn gì cũng sẽ rời khỏi Hoàng triều Huyền Vũ!

Như vậy, sự quyết đoán của Tứ hoàng tử thật sự khiến cho người ta phải tán thưởng.

Đặng Phi trầm ngâm, trong đầu nhớ tới khuôn mặt trẻ tuổi anh tuấn của Tứ hoàng tử, khóe miệng nhếch lên, nói:

- Giúp ta đưa họ đi, ta không thể nhận, Ngô Dụng, ta quen ở một mình rồi, không quen có người hầu hạ.

Chương 121: Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp

- Thiếu gia, chuyện này, ngài đừng làm khó dễ thuộc hạ a.

Ngô Dụng vẻ mặt cười khở nhìn Đằng Phi nói:

- Thời điểm Tứ hoàng tử điện hạ dẫn bọn họ tới thuận tiện có để lại một câu, nói nếu thiếu gia không thích họ, liền chứng minh họ không có giá trị tồn tại.

Đằng Phi chau mày đầu, nói thật, hẳn thật sự vô cùng chán ghét cảm giác bị người bắt buộc, hai thiếu nữ kia rất đẹp, hơn nữa thực lực dường như cũng đều mạnh, hai ba năm trước đây, họ đã là Đại Đấu Sư bậc bốn đỉnh phong, hiện tại có lẽ càng mạnh, có hai thị nữ xinh đẹp như vậy bên người, đích thật là điều mà mỗi một nam nhân đều muốn.

Nhưng vấn đề ở chỗ, hiện tại trong lòng hai song bào thai tuyệt mỹ này là muốn, họ ở bên cạnh mình, có phải có mục đích khác hay không? Thậm chí không chừng sẽ ra tay với Thiên đột nhiên gian.

Đằng Phi nhớ tới khuôn mặt anh tuấn của Tứ hoàng tử điện hạ kia, cùng với khí độ ở độ tuổi của hẳn quả là không phù hợp, trong lòng chắc chắn chuyện này phi thường không đáng tin, hôm nay chú ý này của Tứ hoàng tử, không ai thích bên cạnh mình cất dấu hai cái định bất cứ lúc nào cũng có thể đâm mình.

Sau khi trải qua chuyện của Thanh Bình Phủ bát đại gia tộc cùng Phạm Trương Lật tam gia quý tộc, tính cách Đằng Phi biến đổi rất nhiều. Không lịch sự đả kích lão thiên chân, Đằng Phi tuy rằng trẻ tuổi, nhưng đã trải qua những chuyện mà có rất nhiều người cả đời cũng chưa từng có cơ hội trải qua, tính cách khờ dại chất phác cùng đơn thuần lúc trước, sớm đã bị cất dấu ở một góc sâu trong tâm hồn.

Nếu Đằng Phi không trải qua đủ loại đả kích, thời điểm mới tới Tây Thùy, hẳn vị tất sẽ tàn nhẫn đối với chi nhánh Đằng gia ở Tây Thùy như vậy, bởi vì ở trong quan niệm nguyên bản của Đằng Phi, thân nhân chính là thân nhân, máu mủ tình thâm, thân nhân sẽ hại người sao?

Khả đã trải qua sự phản bội của đại bá Đồng Văn Tráng, đã trải qua chuyện lật lọng cùng tàn nhân của bát đại gia tộc, đã trải qua việc Phạm Trương Lập không có danh dự của tam gia quý tộc, một lòng Đằng Phi, sớm đã trở nên lạnh như băng, đối mặt với thân nhân, hẳn có thể như ánh mặt trời ấm áp, nhưng khi đối mặt địch nhân, hẳn tuyệt không nhận từ nương tay.

- Sinh tử của bọn họ, dường như không quan hệ tới ta.

Đằng Phi ngẩng đầu nhìn lướt qua Ngô Dụng, thản nhiên nói:

- Ta không tin, Tứ hoàng tử sẽ vì loại chuyện này, liền giết chết hai cô gái như vậy.

Ngô Dụng nhìn Đằng Phi có chút không ngờ, trên mặt lộ ra nụ cười chua xót, đột nhiên quỳ trên mặt đất, trầm giọng nói:

- Cầu xin thiếu gia nhận lấy họ, bằng không, họ thật sự sẽ chết. Thiếu gia có từng nhớ rõ, Ngô Dụng là người bên cạnh thiếu gia chứ?

Đằng Phi ngồi ở chỗ kia không hề động, cũng không có nói gì, liền thản nhiên nhìn Ngô Dụng.

Ngô Dụng quỳ trên mặt đất, trên trán dần dần chảy ra mồ hôi, thật lâu sau, mới khàn khàn lên tiếng:

- thiếu gia, không phải là thuộc hạ bắt buộc thiếu gia, hai cô gái này, họ thật sự không xấu, từ nhỏ đã lớn lên bên cạnh thuộc hạ, thuộc hạ coi họ như thân nhân của mình a.

- Hảo, có những lời này của ngươi, như vậy đủ rồi, các lý do khác, cũng không cần nói.

Đằng Phi nhìn Ngô Dụng, nói:

- người đứng lên, nhớ kỹ lời nói của ngươi, ta có thể lưu lại họ, nhưng tạm thời, để bọn họ theo người làm việc đi.

- Cảm ơn thiếu gia đại ân.

Thanh âm Ngô Dụng có chút run rẩy, trong lòng quả thực là cảm động, lúc trước hắn lựa chọn đi theo Đằng Phi, chính là bởi vì trên người Đằng Phi có nhiều ý vị hơn so với Tứ hoàng tử điện hạ, tuy rằng còn trẻ, nhưng làm việc lại hết sức thành thực, hơn nữa tuổi còn trẻ, một thân thực lực liên kinh người như thế, thành tựu tương lai dĩ nhiên không thể hạn lượng.

Trên thực tế, thời điểm hai người u Lôi Lôi cùng u Lạp Lạp vừa mới được đưa tới, Ngô Dụng liền trước sau mấy lần cảnh cáo hai thiếu nữ, ngàn vạn lần không nên có ý niệm không tốt trong đầu, nếu có, thì sớm rời khỏi, bằng không hắn cũng không giữ được họ.

Nguyên nhân rất đơn giản, ngoại trừ thực lực cá nhân Đằng Phi không nói, hiện tại Hải Uy Thành Đằng gia, còn có Bạo Long chờ một đám công huân quý tộc đi tới Vực ngoại chiến trường, trong mắt những người này, đúng là chỉ nhận thức một mình Đằng Phi, bất luận kẻ nào, nếu muốn gây bất lợi cho Đằng Phi, bọn họ đều không chút do dự ra tay.

Đừng nhìn u Lôi Lôi cùng u Lạp Lạp thực lực hiện tại đều đã đạt tới tiêu Z chuẩn, nhưng chống lại nhóm người Bạo Long này, đó là một chút phần thắng 8 cũng không có Đại Đấu Sư bậc năm cấp sáu.

Không nói gì khác, chỉ cần sát khí như thực chất trên người Bạo Long, liền đủ để chấn nhiếp hai người, khiến cho một nửa thực lực của bọn họ cũng không phát huy được.

Đằng Phi hướng về phía Ngô Dụng khoát tay áo, nói:

- Cứ như vậy đi, để bọn họ đi theo người trước, thời gian này, ta chuẩn bị quay về phương Đông một chuyến.

- Thiếu gia ... Phải về phương Đông?

Ngô Dụng có chút kỳ quái, hắn cũng không rõ ràng lắm về những sự tình kia của Đằng Phi, hắn cảm thấy nếu ở Tây Thùy bên này hết thấy đều tốt lắm, sao lại đi a?

- Ngô Dụng, người đã là người của ta, ta cũng không gạt người, ta năm đó đến Tây Thùy, là vì tránh họa.

Phi nhìn thẳng Ngô Dụng, nhẹ giọng nói:

- Ta lúc ở nhà, chọc phải một địch nhân cường đại, bắt buộc phải đi tới Tây Thủy xa xôi, những người năm đó bức tử sư phụ ta, làm hại gia tộc của ta phân liệt, hiện tại lại điên cuồng đả kích gia tộc của ta, nếu ta không trở lại, chỉ sợ gia tộc của ta, sẽ bị hủy ở trên tay những người đó.

- Lại có loại sự tình này?

Ngô Dung kinh ngạc, đồng thời, cũng có chút cảm động vì sự tín nhiệm của Đẳng Phi đối với hắn, lập tức về mặt thành khẩn nói:

- thiếu gia, chuyện khác, ta Ngô Dung không giúp được gì, nhưng chuyện này, thiếu gia ngàn vạn lần không nên bỏ ta lại, ít nhất, giúp thiếu gia bày mưu tính kế, đấu tranh anh dũng, Ngô Dung ta đều có thể làm.

Đẳng Phi mỉm cười, nói:

- Ngô Dung, tâm ý của người ta lý giải, ta biết người là một người có ân thì sẽ báo, nhưng Hải Uy Thành bên này, người cũng không thể ly khai, không nói gạt người, cuộc sống trong tương lai, ta có thể sẽ thành lập một thế lực thuộc về mình, nhưng muốn thành lập thế lực, nhất định phải có tài lực cường đại để duy trì, người ở bên này, tập hợp tài phú cho ta, một ngày ta có bay vút lên cao, tự nhiên không thể thiếu công lao của người.

- Thiếu gia...

Ngô Dung môi khẽ nhếch, sắc mặt hơi hơi đỏ lên, hắn có chút kích động, càng nhiều là cảm kích vì sự tín nhiệm của Đẳng Phi đối với hắn, liền thi lễ với Đẳng Phi, rồi nói:

- Sự tín nhiệm của thiếu gia đối với Ngô Dung, Ngô Dung ghi khắc trong lòng, thiếu gia xin yên tâm, Ngô Dung còn sống một ngày, liền tuyệt đối cam đoan sinh ý của Hải Uy Thành bên này sẽ không bị quấy nhiễu gì.

Lời nói của Ngô Dung cũng không tính là khoa trương, mặc kệ thế nào, hắn cũng từng là lão đại của thế lực ngầm ở Hải Uy Thành, sinh ý của Đẳng gia sinh ý chỉ cần không bị nhân tố bên ngoài quấy nhiễu, liền tuyệt đối không có vấn đề. Nhất là những đồ sứ, tơ lụa cùng lá trà, vận chuyển từ Đẳng Gia Trần

phương Đông quả thực chính là đứng đầu xã hội thượng lưu ở Huyền Vũ hoàng triều.

Những thứ này có thể trực tiếp đổi thành bạc trắng, loại tài phú này, là người bình thường khó có thể tưởng tượng. Nếu năm đó tam gia Đằng gia Đằng Vân Chí sống tới ngày nay, Đằng gia ... Có lẽ thật sự có thể phá khả địch quốc.

Hai người Đằng Phi cùng Ngô Dụng từ trong gian nhà gian đi ra, Ngô Dụng nháy mắt ra hiệu cho hai tỷ muội u Lôi Lôi cùng u Lạp Lạp một cái, hai người lập tức đi tới trước mặt Đằng Phi, khom người thi lễ, đồng thanh nói:

- Tham kiến chủ nhân.

Ở phòng tiếp khách, trong khoảnh khắc yên tĩnh lại, tất cả mọi người có chút hâm mộ nhìn Đằng Phi, đều là nam nhân, ai không muốn có được hai thị nữ cực phẩm như vậy bồi bên cạnh a?

Đằng Phi ho nhẹ một tiếng, sau đó khoát tay nói:

- tốt lắm, các người về sau liền đi theo Ngô Dụng làm việc đi. Hai nàng liếc nhìn nhau, giữa song bào thai với nhau thường có tâm ý tương thông, đều có chút nghi hoặc, nhìn vị chủ nhân trẻ tuổi có tuổi tác xấp xỉ như mình, thầm nghĩ: chẳng lẽ chủ nhân không thích?

Hai người vẫn là rất có tự tin đối với dung mạo của mình, gần như phản ứng đầu tiên của tất cả nam nhân khi nhìn thấy họ, đều là vẻ mặt kinh diễm, rất ít người giống như Đằng Phi có thể bình tĩnh đối mặt với bọn họ như vậy.

Đương nhiên, ngoại trừ Tứ hoàng tử điện hạ, Tứ hoàng tử điện hạ dường như cho tới bây giờ vốn không có nhìn họ, dường như coi họ là không khí vậy.

Mà vị tân chủ nhân trẻ tuổi này, lại bình tĩnh nhìn thẳng họ, trong mắt mang theo vẻ thưởng thức thản nhiên, cuối cùng một tia dự vọng đều không có.

- Dạ, chủ nhân.

Hai người đồng thanh nói một tiếng, trong ánh mắt của hai người khó nén nổi thần sắc thất vọng. Điện hạ bảo họ đi theo Đằng Phi, đích xác không có yêu cầu đặc thù gì, chỉ có một điều kiện, đó chính là, hầu hạ Đằng Phi thật tốt.

Nhưng trước mắt, thanh niên nhân này, dường như cũng không cho họ cơ hội này.

Trần Phương lúc này tới, nhẹ giọng nói với Đằng Phi:

- thiếu gia, hết thầy đều đã chuẩn bị tốt, bất cứ lúc nào cũng có thể xuất phát.

Đằng Phi nhìn thoáng qua mọi người trong phòng, nhẹ giọng nói:

- Hải Uy Thành bên này, nếu hết thầy đã bình thường, ta chuẩn bị về với ông bà một chuyến, ta đã ra ngoài ba năm, cũng nên quay về, toàn bộ mọi người, làm từng bước là tốt rồi.

- Chủ nhân, ta muốn đi với người.

Bạo Long lên tiếng nói.

- Thiếu gia, mang theo cả ta nữa.

Đằng Vân Thảo nhìn Đằng Phi nóng lòng muốn thử, người khác không rõ Đằng Phi muốn làm gì, nhưng những lão nhân của Đằng gia như bọn họ đều rõ ràng.

Thiếu gia đây là muốn báo thù rửa hận a.

Cơ hội này, bọn họ đã từng có, ngấm lại năm đó bắt đại gia tộc hãm hại Đằng gia, còn có Phạm Trương Lật sỉ nhục của tam gia quý tộc, trong lòng mỗi một người của Đằng gia, đều có một cô lửa giận ngập trời.

Đừng nói tới ba năm này, những gia tộc đó căn bản không buông bỏ việc chèn ép Đằng gia, cho nên hầu hết sinh ý của Đằng gia ở toàn bộ Chân Võ hoàng triều, đều đã đóng cửa, nhưng những người này còn không buông tha Đằng gia, dường như muốn lấy luôn cả con đường hoàng kim. Những kẻ thù này không trừ, Đằng gia vĩnh viễn cũng không có ngày yên tĩnh.

- Người đừng đi theo thêm phiền, Tây Thùy bên này, cần các người chủ trì.

Phi nhìn thoáng qua Đằng Vân Thảo, sau đó nói với Bạo Long:

- Người đi theo ta, những người đi theo người đều có vợ rồi, để bọn họ lưu lại đi.

Bạo Long hơi hơi gật gật đầu, đích xác, đám sinh tử kia, đã không thích hợp lưu lạc chung quanh như hắn, đều đã có gia có nghiệp, chính là cần cuộc sống yên ổn.

- Cứ quyết định như vậy, chờ ta đi tiếp Hạ Hầu Tử tước một chút, chúng ta liền xuất phát.

Đằng Phi nói.

- Chủ nhân...

Hai nàng Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp sợ hãi nhìn Đằng Phi, đồng thanh nói:

- Thiếu gia mang theo chúng ta đi a, người bảo chúng ta làm gì cũng được, thiếu gia yên tâm, hai người chúng ta, tuyệt đối không gây phiền phức cho thiếu gia.

Đằng Phi nhìn Ngô Dụng, hơi hơi nhíu mày.

Bên kia Ngô Dụng khụ khụ hai tiếng, sau đó nói:

- thiếu gia đi chuyến này, cuộc sống hàng ngày, cũng đích xác cần phải có người chiếu cố, thiếu gia xin yên tâm...

Đằng Phi hiểu được ý tứ Ngô Dụng, chính là muốn mình yên tâm về bọn họ những vấn đề là, thật sự có thể yên tâm sao?

Đằng Phi cảm giác có chút đau đầu, nhìn thoáng qua hai người này, sau đó nói:

- chuyện này, chờ ta bái phỏng Hạ Hầu Tử tước rồi nói sau.

Lúc này, bên ngoài bỗng nhiên có người đến báo:

- Hạ Hầu Tử tước tới chơi, muốn gặp thiếu gia.

Chương 122: Hạ Hầu Đình hối hận

- làm phiền Hạ Hầu gia gia tự mình đến đây, ta đang định đi bái phong ngài.

Trong phòng khách, Đằng Phi bưng chén trà, mỉm cười nói.

- Ha hả, Đằng Phi a, với lão hủ, người không phải khách khí như vậy, hai năm không thấy, người đã trưởng thành hơn nhiều, trở nên càng thêm thành thực.

Hạ Hầu Đình có chút cảm khái, năm đó một đứa nhỏ mười ba tuổi, một mình lưu lạc Tây Thủy, ở dưới cục diện cường địch nhìn chung quanh, cứng rắn mở một đường máu, trở thành một cỗ lực lượng ai cũng không thể bỏ qua ở Hải Uy Thành hiện giờ.

Nhất là một đám công huân quý tộc chiến sĩ từ Vực ngoại chiến trường ra ngoài cùng Bạo Long kia, quả thực chính là rất hung tàn, đem toàn bộ quý tộc quyền thế ở Hải Uy Thành đánh đập gần như thương tích đầy mình.

Bá tước a.

Thanh niên Bạo Long tính tình táo bạo kia, dĩ nhiên là Bá tước thừa kế do Hoàng đế bệ hạ tự mình sắc phong, người như vậy, rồi lại tuyên bố hắn là gia nô của Đằng Phi, vui đùa cũng không nên như vậy a.

Thời điểm Hạ Hầu Đình biết chuyện này, liền có xúc động muốn chửi má nó, lúc ấy hắn đã xác định, thành tựu của Đằng Phi trong tương lai tuyệt đối không thể hạn lượng.

Chỉ tiếc, ngay từ đầu phương thức của hắn có chút không đúng, không thể hoàn toàn lung lạc tâm của thiếu niên này, hiện tại nếu muốn cứu vớt, chỉ sợ có chút khó khăn.

Nếu ngay từ đầu, Hạ Hầu Đình hấn có thể thành thật với Đăng Phi, sau đó toàn tâm toàn ý trợ giúp Đăng Phi, Đăng Phi hiện tại, cho dù không phải người của Đại hoàng tử điện hạ, nhưng cũng tuyệt đối là người đặc biệt thân cận với Đại hoàng tử.

Tương tượng đến chuyện này, Hạ Hầu Đình cũng rất hối hận, thời điểm đó, tuy rằng hấn cũng xem trọng Đăng Phi, hơn nữa có hương hoa tình của Đăng Văn Chí năm đó, hấn cho rằng tương lai đứa nhỏ này sẽ không có tiền đồ, đa phần là muốn chiếm lợi ích từ nhà mình.

Thế cho nên thái độ khi đối phó với Đăng Văn Đình, hấn căn bản không cho Đăng Phi cơ hội gì, liền liên hợp với Thành chủ Triệu An, đem chi nhánh họ Đăng Hải Uy Thành diệt sạch.

Cũng chính vì sự kiện kia, Đăng Phi cùng hấn sinh ra một tầng kỳ ông hiểu nhau. Hơn nữa, hấn cùng Triệu An làm sự kiện kia, cũng là không tốt.

Bởi vì bọn họ cùng đám người Đăng Văn Đình sớm đã có thù oán, tiêu diệt bọn họ, đa phần là vì đám người Đăng Văn Đình mang đi hàng loạt tài phú, những tài phú kia được hấn cùng Triệu An chia đôi, một chút cũng không phân cho Đăng Phi.

Về sau Đăng Phi ra ngoài lịch lãm, thời điểm Hải Uy Thành dùng quyền thế chèn ép sinh ý của Đăng Phi, hấn cùng Triệu An cũng lựa chọn đứng ngoài quan sát. Chuyện này lại khiến cho quan hệ giữa hấn cùng Đăng Phi trở nên lạnh nhạt hơn.

Khiến cho Hạ Hầu Đình hối hận, kỳ thật vẫn là cháu gái Thái Vân, lúc ấy Thái Vân cũng có cảm tình với Đăng Phi, nếu khi đó, có thể tác hợp hai người, hiện tại Đăng Phi, có thể là cháu của mình a.

Hiện nay Hạ Hầu Thái Vân đã trở thành học sinh năm ba của Huyền Vũ đầu khí học viện ở đế đô của Huyền Vũ hoàng triều, thanh danh nổi lên bốn phía, hiểu biết rộng lớn, đã không phải cô bé khờ dại năm đó, ánh mắt tăng lên rất nhiều, e rằng sẽ không coi trọng Đăng Phi.

Hạ Hầu Đình hiểu được, trải qua rất nhiều chuyện, hơn nữa, trong hai năm này Đăng Phi không thấy bóng dáng, hấn vẫn cho rằng Đăng Phi đã chết, tuy rằng không có chạm đến ích lợi của Đăng gia, nhưng chiếu cố Đăng gia cũng rất nhiều.

Không nghĩ tới chính là, sau hơn hai năm, Đăng Phi đã trở lại.

Hạ Hầu Đình lập tức quyết định, tự mình đăng môn bái phỏng, bất chấp thế nào cũng phải chuyển biến quan hệ xấu giữa Đăng Phi và mình, đồng thời, viết thư cho cháu gái Hạ Hầu Thái Vân ở Huyền Vũ Thành, bảo nàng suy nghĩ chuyện ở chung cùng Đăng Phi.

- Ha ha, cảm ơn Hạ Hầu gia gia khích lệ, còn phải đa tạ mấy năm nay Hạ Hầu gia gia chiếu cố Đăng Phi.

Trong lòng Hạ Hầu Đình thở dài: một đứa nhỏ thật tốt a, không biết Thái Vân có cái phúc đó hay không.

- Đăng Phi nha, người đã về, sau này có tính toán gì không?

Hạ Hầu Đình cười tùm tùm hỏi một câu, tiếp theo không đợi Đăng Phi trả lời, a liền nói tiếp:

- người tuổi còn nhỏ, có ý nghĩ muốn tiến vào học viện học thêm hay không? Người xem Huyền Vũ học viện ở Huyền Vũ Thành thế nào? Muốn ta viết phong thư, đề cử người tiến vào Huyền Vũ đầu khi học viện hay không? Vừa vặn Thái Vân cũng ở nơi đó, còn có thể chiếu cố người.

Hạ Hầu Thái Vân a ... Trong lòng Đăng Phi âm thầm cười, hẳn đã sớm quên bộ dáng của cô gái kia, tuy nhiên ấn tượng của hắn đối với Hạ Hầu Thái Vân cũng không tồi.

Nở nụ cười, Đăng Phi nói:

- Cháu chuẩn bị trở về phương Đông.

Hạ Hầu Đình cả kinh, nhìn Đăng Phi:

- Không lẽ ở trong gia tộc xảy ra chuyện gì sao?

- Đúng vậy, bên kia có một số việc, cần cháu giải quyết, phải tới ba năm cũng nên.

Đăng Phi cắt lời của Hạ Hầu Đình, nhẹ giọng nói:

- Có lẽ, khi cháu trở lại, đã ra rất nhiều năm về sau, cho nên, sinh ý bên này, mong rằng Hạ Hầu gia gia có thể chiếu cố nhiều hơn.

Hạ Hầu Đình khó nén được vẻ thất vọng trên mặt, hắn không nghĩ tới, Đăng Phi lại phải rời khỏi Tây Thù, trở về phương

Đông, cứ như vậy, nguyện vọng muốn mời chào Đằng Phi của Đại hoàng tử, sợ là sẽ thất bại.

Lập tức, Hạ Hầu Đình lại trầm nghĩ trong lòng: Đại hoàng tử mời chào Đằng Phi bất thành, Tứ hoàng tử cũng đừng suy nghĩ, nghe nói Tứ hoàng tử chẳng những đưa Ngô Dụng cho Đằng Phi, còn đưa tới một đội cực phẩm song bào thai cho Đằng Phi, chuyện này, sợ là phải gà bay trứng vỡ a.

- Một khi đã như vậy, Hạ Hầu gia gia cũng không nhiều lời nữa, hiền tôn yên tâm, có Hạ Hầu gia gia ở đây một ngày, Hải Uy Thành này, sẽ không có người nào dám động tới sinh ý của Đằng gia.

Hạ Hầu Đình nghiêm túc nói.

Đằng Phi trong lòng cười thầm, nếu không có nhân tình thì ai sẽ chấp nhận a? Hiện tại Hải Uy Thành, khoa trương mà nói thì, căn bản không ai dám động tới một sợi lông của Đằng gia.

Một đám công huân quý tộc chiến sĩ kia, tuyệt đối không phải là dễ bài trí, từ trên chiến trường Vực ngoại đi ra, là Đằng Phi cho bọn họ cuộc sống yên ổn giàu có, ai muốn đánh phá cuộc sống hạnh phúc của bọn họ, nhóm người này tuyệt đối sẽ cùng người đó liều mạng. Tới lúc đó cho dù kiện tới Hoàng đế, cũng không ai có thể chiếm được tiện nghi.

- Vậy đa tạ Hạ Hầu gia gia. Đằng Phi cấp bậc lễ nghĩa làm đi, đứng lên, khom người thi lễ.

Hạ Hầu Đình mỉm cười nhìn Đằng Phi, nói:

- nếu hiền tôn đã quyết định, vậy thời điểm rời đi, nhất định phải thông tri cho gia gia một tiếng, để gia gia tới bến cảng tiễn người, đúng rồi, còn có một việc, Chân Võ hoàng triều cùng Huyền Vũ hoàng triều mấy năm nay tuy rằng có chút xung đột, nhưng không có xung đột gì lớn, giữa hai bên cũng bắt đầu khôi phục mật dịch cùng trao đổi ở phương bắc, nửa năm sau, Huyền Vũ đấu khí học viện sẽ đi tới Chân Võ Thành Chân Võ Học Viện tiến hành trao đổi, đến lúc đó Thái Vân cũng sẽ đi, nếu hiền tôn khi đó còn ở Chân Võ Thành, đừng quên đi gặp Thái Vân, trong lòng nàng vẫn lo lắng cho người a.

Hạ Hầu Đình vẫn là không có chết tâm, mặc kệ thế nào, đưa nhỏ Đăng Phi này, cũng đều là một nhân tài phi thường ưu tú, nếu có thể trở thành cháu của hắn, như vậy Hạ Hầu Đình cũng không sợ Hạ Hầu gia sau khi hắn chết sẽ bị suy thoái.

Bởi vì Hạ Hầu Thái Vân là thế hệ con cháu của Hạ Hầu gia, hơn phân nửa cũng không thành người hữu dụng, đưa gia nghiệp giao cho bọn họ, sớm muộn gì cũng sẽ hỏng.

Đăng Phi cười gật đầu, thầm nghĩ: nửa năm sau còn chưa biết thế nào a, tự nhiên cũng không sợ đáp ứng Hạ Hầu Đình.

Hạ Hầu Đình ngồi một hồi, liền cáo từ rời đi, hắn hôm nay đến, nguyên bản là | muốn cùng Đăng Phi nối lại quan hệ, cũng không muốn Đăng Phi rời khỏi Tây ô Thùy trở về phương Đông, trong lòng tự nhiên thất vọng, cũng sẽ không muốn ở lại lâu. Mặc kệ thế nào, cũng coi như lưu lại một đoạn tình cảm, ngày sau Đăng Phi nếu thật sự phát đạt, có cầu hắn, Đăng Phi cũng sẽ nghĩ tới nhân tình hôm nay mà tương trợ.

Đối với loại người đa mưu túc trí như Hạ Hầu Đình, như vậy, cũng đủ rồi.

Đăng Phi tới thợ rèn nghiệp đoàn bách phóng Ai Lý Hội trưởng, đối với sự huynh tiện nghi này, Đăng Phi không có cảm tình, tuy nhiên vì nể mặt, vẫn là cần làm một lần.

Hai ngày sau, Đăng Phi mang theo Báo Long, u Lôi Lôi cùng u Lạp Lạp, đi theo thương đội mà Trần Phương phái ra, đi thuyền ly khai Hải Uy Thành.

Tử tước Hạ Hầu Đình, Ai Lý Hội trưởng, Thành chủ Triệu An của Hải Uy Thành, tất cả đều đến đưa tiễn, những người này nhìn thuyền lớn càng lúc càng xa, tâm tình đều có chút phức tạp.

Hạ Hầu Đình tự nhiên là tiếc hận không lưu Đăng Phi lại, không thể cùng hắn tiến thêm một bước, cái này kỳ thật cũng không trách được hắn, ba năm gần đây, Đăng Phi gần như không dừng lại quá lâu ở Hải Uy Thành, là một người cầm lái của một đại gi tộc, Hạ Hầu Đình nên vì toàn cục lo lắng, làm việc tự nhiên không thể quá mức tùy ý cùng khiêu thoát.

Ai Lý Hội trưởng có chút luyện tiếu tiêu sư đệ này, tiêu sư đệ trẻ tuổi anh tuấn, thực lực lại mạnh mẽ, tiền đồ nhất định là

một mảnh hào quang sáng ngời, lúc này lại ly khai Hải Uy Thành, không biết năm nào tháng nào mới có thể gặp lại. Tuy nhiên nhìn biểu tình Triệu An Thành chủ cùng Tử tước Hạ Hầu Đình đồng dạng buồn bực, Ai Lý lại cảm thấy được Đằng Phi rời đi kỳ thật cũng là lựa chọn không sai, , ít nhất, cách hai tên dối trá này xa một chút.

Đằng Phi cuối cùng vẫn là mang u Lôi Lôi cùng u Lạp Lạp theo, là bởi vì Bạo Long nói một phen, đừng nhìn Bạo Long nhìn qua phóng đảng không kèm chế được, người lại thô bạo cuồng vọng, nhưng trên thực tế, người có thể còn sống ở Vực ngoại chiến trường, đồng thời thừa kế Bá tước, có thể là một người thô lỗ, ngốc nghếch sao?

Bạo Long nói, cho dù Tứ hoàng tử điện hạ có âm mưu, hẳn cũng tuyệt đối không thể ngờ thiếu gia sẽ rời khỏi Tây Thùy, nếu thiếu gia để hai người bọn họ ở lại Tây Thùy, nếu như Tứ hoàng tử thật sự có âm mưu, những người lại Hải Uy Thành liền nguy hiểm.

Dù sao từ thân phận mà nói, u Lôi Lôi cùng u Lạp Lạp đều là thị nữ bên người Đằng Phi, nếu họ muốn biết một ít bí mật, quả thực rất đơn giản, có hai nội gian như vậy ở cạnh, Tứ hoàng tử nếu muốn nuốt sản nghiệp Đằng gia cũng không phải là việc khó.

Đằng Phi ngẫm lại, hẳn đối với hai cô gái cùng tuổi này, chưa hẳn là thích cũng không phải là chán ghét, chính yếu vẫn là không biết họ.

Nhưng có hai cô gái thông minh cùng hiểu chuyện này ở bên cạnh chiếu cố Đằng Phi cũng không tồi. Một khi đã như vậy, vậy mang theo họ, có vấn đề gì a?

Cho dù bọn họ có tâm tư khác mà tiếp cận, nhưng hai cô gái này ngay cả chuyện báo thù cho sự phụ, báo thù cho phụ mẫu cũng không thể xử lý, vậy còn nói gì tới những chuyện khác?

Hình ảnh cánh buồm cô độc đi trên biển trong ánh chiều tà ở phía xa, Đằng Phi ngồi ở đuôi thuyền, nhìn cảnh sắc hoàng hôn mê người trên biển, đột nhiên, hẳn quay đầu, lại thấy u Lôi Lôi cùng u Lạp Lạp rơi lệ đầy mặt đứng ở phía sau, đều si ngốc nhìn phương hướng Hải Uy Thành sớm đã không thấy.

Ai, một khi đã không muốn rời đi như vậy, cần gì phải cưỡng cầu đây?

Đặng Phi thở dài một tiếng, nhân tiện nói:

- Hiện tại vừa mới rời khỏi một ngày, nếu các người hối hận, ta sẽ bảo người dùng thuyền nhỏ đưa hai người trở lại, lúc này cũng không có sóng gió, sẽ không có chuyện gì ngoài ý muốn.

Đặng Phi lại không nghĩ rằng, hắn vừa dứt lời, hai người đột nhiên đồng thời quỳ gối trước mặt Đặng Phi, khóc không thành tiếng, nói:

- Cầu xin chủ nhân không đuổi chúng ta đi, nếu như vậy, chúng ta thật sự sẽ chết.

Chương 123: Người đứng đằng sau

Ở phía bên kia, một vài thuyền viên của Đẳng gia nhìn về phía bên này, trong mắt đều lộ ra thần sắc kinh ngạc, ở trong mắt bọn họ, hai song bào thai thị nữ xinh đẹp này của thiếu gia, quả thực giống như là tiên nữ trên bầu trời, bộ dạng trong sáng không nói,

hơn nữa còn ngoan ngoãn phục tùng thiếu gia. Đột nhiên quỳ xuống bên cạnh thiếu gia, chẳng lẽ thiếu gia đối với các nàng không hề thoả mãn sao?

Sắc mặt Đẳng Phi hơi trầm xuống, nói:

- các người đứng lên trước, ta chưa từng nói sẽ đuổi các người đi? Còn có, lời nói của hai người là có ý gì?

Đẳng Phi thẳng đến hiện tại, cũng chưa có thể hoàn toàn phân ra người nào là người nào, chủ yếu cũng là bởi vì là Đẳng Phi đối với hai người, vẫn có cảnh giác, căn bản không muốn đi sâu hiểu biết họ.

Hai người bị thương đứng lên, liếc nhau, Âu Lôi Lôi cố lấy dũng khí, nhìn Đẳng Phi nói:

- chủ nhân, hai người chúng ta, không dám lừa gạt chủ nhân, chúng ta tới bên cạnh chủ nhân đều là mang theo nhiệm vụ.

- Hừ, vậy sao?

Đẳng Phi hừ lạnh một tiếng, thầm nghĩ quả nhiên không ngoài dự liệu của ta, Vũ Văn Hãn Hải a Vũ Văn Hãn Hải, xem ra, ta đúng thật là xem trọng người

Âu Lôi Lôi nói tiếp:

- Chúng ta là người của Tứ hoàng tử, nhưng giao cho chúng ta nhiệm vụ, cũng không phải Tứ hoàng tử điện hạ, còn có, chủ

nhân, ngài ngàn vạn lần không nên trách Ngô Dụng thúc thúc, hấn căn bản là không...

Đặng Phi nheo lại ánh mắt, nhìn hai người này, hơi tiết lộ sát khí trên người ra ngoài, thân thể hai người lập tức cứng đờ, vẻ mặt hoảng sợ nhìn Đặng Phi.

Nguyên bản nghe nói thực lực Đặng Phi rất mạnh, hai năm trước thời điểm cùng Hồng Nhật Hội Hải Uy Thành phân hội chiến đấu, liền giết chết Đông Dũng cùng Đông Bằng.

Nhưng lại không nghĩ rằng Đặng Phi cường đại đến như thế, hai người bị cổ sát khí kinh khủng trên người bị Đặng Phi chấn nhiếp tới mức tâm thần run rẩy, thân thể đều hơi hơi run run, gần như có chút đứng không vững.

Đặng Phi thu hồi sát khí trên người, sau đó lạnh lùng nhìn hai người, nói:

- Nói tiếp đi.

Hai người bình phục hồi lâu, đều là một thân mồ hôi lạnh, thẳng đến lúc này, họ mới hiểu được nguyên nhân Ngô Dụng không cho họ tính kế Đặng Phi, thực lực chủ nhân, quả thực quá cường đại, muốn giết họ, quả thực dễ như trở bàn tay a.

Thanh âm Âu Lôi Lôi có chút run rẩy, lại kiên định nói:

- chủ nhân, chuyện này, cùng Ngô Dụng thúc thúc, thật sự không có quan hệ, Tứ hoàng tử điện hạ, đưa chúng ta cho chủ nhân, mục đích là muốn mượn sức chủ nhân, lúc trước khi chúng ta được đưa tới đây, từng bị người bắt, cho chúng ta dùng độc dược, hàng năm cần dùng giải được một lần, bằng không, chúng ta sẽ chết.

- Có loại sự tình này?

Đặng Phi có chút nghi hoặc nhìn hai người, yên lặng vận hành Càn Đát Bà tâm kinh, một mùi thơm của cơ thể nhân nhật đầu tiên bị Đặng Phi cảm giác được, sắc mặt Đặng Phi hơi hơi đỏ lên, thầm nghĩ: sai lầm, sai lầm ... Lần đầu tiên sử dụng, khó tránh khỏi sai lầm...

Tiếp theo, Đặng Phi quả nhiên từ trong thân thể hai người, cảm nhận được một cỗ dược vật kịch độc đặc biệt có vị ngọt, đương nhiên, đây cũng có thể do hai người cố ý làm giả.

Tuy nhiên tỷ lệ làm giả là rất nhỏ, gần như có thể bị trực tiếp xem nhẹ, bởi vì không ai biết Phi tu luyện Bát Bộ Thiên Long Quyết, lại càng không có người biết được kỹ năng kỳ lạ như vậy của Bát Bộ Thiên Long Quyết.

- Chủ nhân, chúng ta dám thề với trời, nếu có nửa câu nói dối, chúng ta sẽ không được chết tử tế.

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp hai người cùng lên tiếng thề, thanh âm yếu nhược, thấp phần êm tai, hơn nữa nước mắt trên mặt đều là chưa khô, nhìn qua điềm đậm đáng yêu.

- Tốt lắm, ta tin các người không nói dối, như vậy, hiện tại các người có thể nói, là ai, cưỡng ép các người, đồng thời hạ độc các người, muốn các người đến gần ta, có mục đích gì, cho các người nói nếu ở Hải Uy Thành, hẳn liền phải chết?

Đằng Phi chậm rãi hỏi.

- Chủ nhân, chúng ta thật sự không biết người đó, thực lực của bọn họ quá mạnh mẽ, chúng ta ngay cả phản kháng cũng không có, liền đều hôn mê, sau khi tỉnh lại, đối phương đã nói ở trong thân thể chúng ta có độc dược, một năm cần dùng giải được một lần, bằng không sẽ chết.

Âu Lôi Lôi nói xong, lại chực khóc, hít sâu mấy hơi thở, bình phục cảm xúc. Sau đó mới nói tiếp:

- Người kia muốn chúng ta tới gần chủ nhân, đồng thời nghĩ biện pháp đạt được niềm vui của chủ nhân.

.” Âu Lôi Lôi nói xong, sắc mặt một mảnh ửng đỏ.

Một bên, Âu Lạp Lạp cũng là hai tay vò vò vạt áo, cúi đầu không dám nhìn Đằng Phi, cô gái đã mười sáu tuổi, tự nhiên rất rõ ràng, lấy được niềm vui của nam nhân là chuyện gì.

- Nói tiếp đi.

Đằng Phi không chút động tâm, thản nhiên nhìn hai cái, hẳn rất muốn biết, rốt cuộc là người nào lại để tâm tới hắn như vậy.

- Vâng, người kia muốn chúng ta nghĩ biện pháp đạt được niềm vui của chủ nhân, nói rằng độc tố trên người chúng ta thông qua âm dương sẽ ... sẽ ... di chuyển lên người của chủ nhân. Đến lúc đó, chúng ta ... Sẽ không có việc gì.

Âu Lôi Lôi khẽ cắn hàm răng, thập phần xấu hổ nói hết.

Loại chuyện này, đối với một cô gái chưa hiểu sự đời mà nói, thật sự là khó có thể mở miệng, nếu không phải bị bức bách, nàng cũng sẽ không nói ra.

Đằng Phi cũng là hít ngược một hơi khí lạnh, thầm nghĩ: đây là muốn mạng của ta à? Người nào lại hận ta như vậy? Chẳng lẽ là trong chi nhánh Đằng gia ở Hải Uy Thành, còn có dư nghiệt?

Kỳ thật Đằng Phi vẫn có hoài nghi này, hẳn thủy chung không rõ Hạ Hầu Đình cùng Triệu An hai người ỡ chém tận giết tuyệt toàn bộ chi nhánh Đằng gia, nguyên rất đơn giản, cũng không phải nói Triệu An cùng Hạ Hầu Đình không nghĩ tới việc chém tận giết tuyệt, nhưng vấn đề là, Đồng Văn Đình cùng khổ tâm kinh doanh mười năm ở Hải Uy Thành, có thể chuẩn bị một chút đường lui ở phía sau cũng không chừng.

Bị Đằng Phi mạnh mẽ đuổi khỏi Hải Uy Thành, tuy là trong lúc vội vã, nhưng là không đến mức dễ dàng toàn quân bị diệt như vậy, lúc ấy Đằng Phi ở Hải Uy Thành không có hiểu biết gì, hoàn toàn không rõ Thành chủ Triệu An cùng Hạ Hầu Đình hai người có nói dối hay không.

Nghĩ tới nghĩ lui, dường như cũng chỉ có người của Đằng gia chi nhánh mới có thể oán hận như vậy, muốn lấy mạng của mình. Còn lại, cho dù là những người quyền thế ở Hải Uy Thành cũng tốt, hay là Đại hoàng tử Tứ hoàng tử cũng tốt, thậm chí là Hắc Thủy Ma Cung cùng Hồ tộc, cũng không đến nỗi đối phó với mình như vậy.

Những người quyền thế ở Hải Uy Thành, hẳn là không có thực lực bắt được Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp, bọn họ cũng không có lá gan.

Về phần Đại hoàng tử, Đằng Phi từng ra mắt một lần, giữa hai bên cũng chưa nói tới có oán hận, chỉ là mình cự tuyệt lời chào mời của hắn mà thôi, đáng giá để giết sao? Hơn nữa, Đại hoàng tử nếu muốn giết, đại khái cũng sẽ không phiền phức như vậy.

Hồ tộc bên kia, vẫn không nhúc nhích tĩnh, Đằng Phi cũng không cho rằng Hồ tộc dễ dàng buông tha, thói quen của Thú

tộc đối với cừu hận, luôn luôn là gọn gàng dứt khoát, dùng loại âm mưu quỷ kế này, nhưng thật ra rất phù hợp với thói quen của Hắc Thủy Ma Cung.

Lần đầu tiên Đằng Phi tiếp xúc với Hắc Thủy Ma Cung, chính là lần gặp gỡ bất ngờ với Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt, ở khách điểm Lan Hoa Trấn, nhưng lúc ấy người Hắc Thủy Ma Cung vẫn chưa xuất hiện, lúc ấy xuất hiện chính là Đẩu Tôn hộ vệ Mặc Ly bên cạnh Đại hoàng tử, về sau thời điểm cùng Điền Quang ở một chỗ, lại lần nữa gặp được Vũ Lan gặp được một ít người trong Hắc Thủy Ma Cung.

Nhưng những người đó ... Hắc là à không, chẳng lẽ có người cố ý đem tin tức tiết lộ cho bọn họ? Đằng Phi khẽ cau mày, lập tức phủ định suy đoán này, thầm nghĩ: không phải Hắc Thủy Ma Cung bởi vì Đằng Phi bỗng nhiên nhớ tới, bên trong hẳn không gian, còn có một kiện Thánh Binh Phượng Hoàng Kiếm.

Nếu hại chết hắc, Thánh binh này bọn họ căn bản là không chiếm được.

Hơn nữa, bằng vào thế lực của Hắc Thủy Ma Cung, bọn họ nếu muốn đối phó, cũng căn bản không cần dùng phương thức này, trực tiếp phái mấy cường giả tới đây, liền đủ để giải quyết hắc, cần gì phải phiền toái như vậy?

Ma Cung nổi danh cùng Thánh địa, ngay cả cao thủ cấp Vương như Thanh Long lão tổ đều rất coi trọng bọn họ, vậy chứng minh, thế lực này nếu muốn đối phó với một người bình thường, tuyệt đối sẽ dùng phương thức trực tiếp nhất.

Như vậy ... Rốt cuộc ai muốn độc chết mình?

Thời điểm Đằng Phi trầm tư, hai người Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp vẻ mặt đều khẩn trương nhìn Đằng Phi, không dám quấy rầy hắc, đồng thời trong lòng cũng đều thấp thỏm lo âu, không biết vận mệnh của mình sẽ như thế nào?

Đằng Phi bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn hai người đang khẩn trương, mỉm cười nói:

- các người kỳ thật có thể không nói việc này với ta, tại sao các người lại nói ra?

- Bên kia Âu Lạp Lạp nhẹ giọng nhỏ nhẹ nói:

- Bởi vì chủ nhân là người tốt, chúng ta không muốn hại chủ nhân.

- Nói dóc ít thôi.

Đằng Phi càng xem thường, thản nhiên nói:

- Nói lý do khác đi.

Âu Lạp Lạp lập tức nghẹn lời, có chút khó tin nhìn thoáng qua Đằng Phi, đại khái có chút không nghĩ ra, vì cái gì trên người vị chủ nhân bằng tuổi mình này một chút khờ dại của thiếu niên cũng không có, sao lại thành thực và cảnh giác như vậy?

Âu Lôi Lôi ở một bên tiếp lời nói:

- Chủ nhân, những gì ta nói đều là thật, nhưng không phải toàn bộ, bởi vì người kia nói, nếu trong một năm chúng ta không thể... Không thể hoàn thành nhiệm vụ, như vậy thứ chờ chúng ta chính là tử vong, vừa rồi chủ nhân nói không muốn chúng ta, vậy cũng tương đương với việc tuyên án tử hình cho chúng ta. Như thế nào cũng chết, không bằng chúng ta lựa chọn hoàn toàn tín nhiệm chủ nhân, nếu chủ nhân có thể cứu chúng ta, tự nhiên là tốt nhất, nếu chủ nhân cũng không có biện pháp, như vậy ... có lẽ chính là ... vận mệnh của chúng ta.

Âu Lôi Lôi vẻ mặt kiên quyết nói xong, ánh mắt lại không tự chủ rơi nước mắt, nàng nhẹ giọng nói:

- chúng ta, thuở nhỏ chính là cô nhi, được người ta thu dưỡng, năm mười tuổi, người kia đưa chúng ta tới Hải Uy Thành, để Ngô Dụng thúc thúc chiêu cố chúng ta, đồng thời nói cho chúng ta biết, về sau, chúng ta chính là người của Tứ hoàng tử điện hạ, khi đó, chúng ta mới biết, người thu dưỡng chúng ta, kỳ thật chính là thủ hạ của Tứ hoàng tử điện hạ.

Âu Lạp Lạp ở một bên nói tiếp:

- Cho nên chúng ta từ nhỏ vốn không có tự do, chủ nhân, cho dù là chỉ còn sống năm, cũng cầu xin chủ nhân mang theo chúng ta, chúng ta không bao giờ muốn ... trở lại Huyền Vũ hoàng triều nữa.

Đằng Phi nhìn hai người, đột nhiên hỏi:

- Bộ dạng của đối phương như thế nào, các người còn nhớ chứ? Còn nữa, người kia chỉ yêu cầu các người hại chết ta, không có yêu cầu khác sao?

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp lâm vào trầm tư, một lát sau, Âu Lạp Lạp mới nói:

- Người kia ... Dường như thập phần thông hận chủ nhân, hơn nữa, mắt của chúng ta đều bị che kín, căn bản không nhìn thất diện mạo của đối phương, tuy nhiên nghe thanh âm ... giống như là một ...

Âu Lôi Lôi ở một bên bổ sung:

- không, thanh âm kia tuy rằng cố ý thay đổi, nhưng đích xác không giống như thanh âm của nam nhân, chúng ta thuở nhỏ đã từng được huấn luyện rất nhiều, trên phương diện này cũng có chút hiểu biết, hơn nữa, oán hận của người kia dường như không phải chủ nhân ngài, mà là...

Chương 124: Dạ Mị!

- Mà là?

Đằng Phi nhíu lông mày lại, trong đầu, như là có một tia chớp xẹt qua, dường như đã bắt được điểm gì đó, không khỏi vội vàng hỏi.

- Mà là... mẫu thân của chủ nhân.

Âu Lôi Lôi có chút sợ hãi nhìn Đằng Phi, nói:

- bởi vì ta nghe thấy nàng căn rằng thấp giọng nói một câu, nói ... Nói, tiện nhân chết tiết ta muốn hoàn lại tất cả khổ sở của năm đó cho ngươi, ta muốn hẳn phải chịu gấp trăm lần, chính là câu này, sau đó cũng không nói gì khác?

Đằng Phi yên lặng gật gật đầu, thoát nhìn, người đứng đằng sau chuyện này, rất có thể là kẻ thù năm đó.

Phụ trái tử còn sao?

Đằng Phi ánh mắt lấp lánh, hiện lên một đạo quang mang lạnh lẽo, thầm nghĩ: vừa lúc ta không tìm ra được manh mối năm đó cha mẹ bị hại, xem ra, hiện tại đã có được manh mối.

- Tốt lắm, một khi đã như vậy, các ngươi tạm thời đi theo ta, về phần độc trong người các ngươi. Ta sẽ hết sức giúp các ngươi giải, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là độc phải ở trong người các ngươi, chờ trở lại gia tộc của ta, ta sẽ nhờ y sự kiểm tra máu của các ngươi một chút

Đằng Phi nhìn hai người nói, Đằng gia dựa vào việc buôn bán đan dược cùng vũ khí là chính, bên trong gia tộc tự nhiên không thể thiếu được sự, những dược sự kia trình độ chắc hẳn sẽ rất cao minh, có thể dùng công cụ chuyên nghiệp, phân tích độc dược trong người của hai người này cũng không có gì khó.

- Đa tạ chủ nhân.

Hai người thu hồi nội tâm không yên, dịu dàng quỳ gối, trong lòng vô cùng cảm kích.

- Không cần cảm tạ ta, đối phương là vì ta, thật ra đã làm phiền tới các người.

Phi nhìn thoáng qua phương hướng Hải Uy Thành, suy nghĩ hàng vạn hàng nghìn lần, chuyện cũ mười mấy năm trước, tốt xấu khó bề phân biệt, tất cả những căn cứ chính xác đều xác định được năm đó cha mẹ bị hại, cũng không đơn giản như vậy.

Nếu muốn vạch trần tầng sương mù này, tất nhiên sẽ gặp phải rất nhiều khó khăn, tuy nhiên càng là như vậy, trong lòng Đằng Phi càng thề: nhất định phải tìm ra hung thủ năm đó, nợ máu phải trả bằng máu.

Con đường của Hoàng kim, kỳ thật không phải là chỉ có một đường, những năm gần đây, có mấy người, từng dùng các loại biện pháp, cưỡng bức dụ dỗ, muốn tìm ra bí mật về con đường của hoàng kim.

Những lão nhân của Đằng gia năm đó đi qua con đường của hoàng kim, cũng có một ít nội bộ lục đục, nên muốn rời đi một mình, nói đến kỳ quái, một khi những người đó thoát ly Đằng gia, lại mang theo những người khác, đường đi khác nhau, nhất định sẽ gặp công kích hung mãnh của ma thú trong dãy núi Mang Đẳng.

Sau khi trải qua rất nhiều sự trả giá, những người đó rốt cục hiểu được, con đường này, đại khái chỉ có nhân tài của Đằng gia mới có thể đi qua.

Chuyện này cũng không kỳ quái, cùng huyết mạch, cũng không có vấn đề gì, ma thú cấp cao, đều có chỉ số thông minh, có một vài ma thú còn thông minh hơn so với nhân loại.

Cho nên rất nhiều người đều đoán rằng, Đằng Vân Chí năm đó, nhất định là từng có hiện nghị với ma thú bậc cao bên trong dãy núi Mang Đẳng, cho nên, ma thú trong dãy núi Mang Đẳng chưa bao giờ công kích Đằng gia thương đội.

Mà người của nhà khác, cho dù mang theo cờ hiệu của Đằng gia thương, cũng không được.

Đằng Phi tự nhiên rất rõ ràng chuyện này, càng rất nhiều người sùng bái phụ thân, chính là vì nguyên nhân này. Liên tưởng đến phụ thân không ngờ có thể có được công pháp nghịch

thiên như Thiên Đạo Ngũ Thập Đầu Mạch Đại Pháp, Đẳng Phi rất cục nghĩ thông suốt một sự kiện: phụ thân hắn, năm đó cũng không chỉ có thân phận là một võ trang thương nhân đơn giản như vậy.

Nói cách khác, cha mẹ bị giết hại, rất có thể cất dấu một bí ẩn rất lớn, nhưng bí mật này, theo cha mẹ bị hại, đã bị vùi lấp trong dòng sông thời gian. Thẳng đến Tây Thùy hiện tại. ..

Đẳng Phi nghĩ, thử phảo một cái, hắn, có thể hắn vừa đến Tây Thùy, cũng đã bị người theo dõi, đối phương thông qua u Lôi Lôi và u Lạp Lạp, cũng không thể không chế được.

Độc dược này nếu vào trong người, sẽ chết sao? Đẳng Phi trong lòng cười lạnh, hắn không tin tất cả suy đoán, khi hắn trở lại Đẳng gia sau khi xét nghiệm ra độc dược trong người Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp, liền muốn tuyên bố.

Bởi vì lần này không mang theo nhiều vật phẩm, cho nên tốc độ di chuyển của đội ngũ rất nhanh, dãy núi Mang Đẳng cấm địa khủng bố, cũng không mang tới phiền phức gì cho đội ngũ, thuận lợi đi qua, người của Đẳng gia dường như cũng đã thành thói quen, căn bản không cảm thấy ngạc nhiên.

Nhưng thật ra Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp hai người từng nghe nói về sự khủng bố của dãy núi Mang Đẳng, rất là ngạc nhiên, trên đường đi ngay cả một đầu ma thú bậc cao cũng không thấy.

Ngẫu nhiên gặp được vài ma thú bậc thấp, ngay cả cơ hội xuất thủ cũng không có, đã bị hộ vệ trong thương đội giết chết.

Cứ như vậy, đội ngũ rất nhanh liền xuyên qua dãy núi Mang Đẳng, thêm một ngày nữa, sẽ hoàn toàn ra khỏi dãy núi Mang Đẳng, mà chỉ cần ra khỏi dãy núi Mang Đẳng, khoảng cách tới Đẳng Gia Trấn, cũng rất gần.

Có lẽ là gần hương tình khiếp, thời điểm buổi tối, Đẳng Phi lại có chút mất ngủ, Thanh Long lão tổ gây đây thật im lặng, đại khái chắc đang tu luyện, tuy rằng không có thực thể, nhưng lại có lực lượng tinh thần lớn mạnh, thời điểm Đẳng Phi tu luyện Khẩn Na La Thiên, Thanh Long lão tổ đồng dạng cũng có thể lấy được ích, cho nên Thanh Long lão tổ yêu cầu Đẳng Phi phải cần tu luyện Khẩn Na La Thiên, tăng tinh thần lực lên.

Thanh Long lão tổ nói đường hoàng, tuy nhiên Đăng Phi rất rõ ràng, tu luyện Khẩn Na La Thiên, tăng tinh thần lực lên, đối với bản thân cũng có lợi ích rất nhiều.

Đăng Phi nhắm mắt lại, khoan chân ngồi ở mũi thuyền rộng rãi, lều trại của hắn ở trung gian, bên cạnh lều trại là chỗ của u Lôi Lôi cùng u Lạp Lạp.

Đêm dài yên tĩnh, trong rừng rậm không có một chút thanh âm.

Đăng Phi chậm rãi phóng xuất tinh thần lực ra bên ngoài cơ thể, giống như thủy ngân tả địa, dần dần khuếch tán ra bên ngoài.

Khi khoảng cách đạt tới hai mươi thước, Đăng Phi bắt đầu cảm giác đau đầu, nhưng không có để ý tới, tiếp tục không chế tinh thần lực khuếch tán ra bốn phương tám hướng.

Hai mươi một thước, hai mươi hai thước ... Mãi cho đến hai mươi lăm thước, Đăng Phi cảm giác đầu của mình giống như muốn nổ tung, đau đớn tới mức nứt ra, trong đầu đồng thời vang lên một tiếng thét kinh hãi của Thanh Long lão tổ:

- tiểu tử, ngươi điên rồi, không muốn sống nữa sao.

Đăng Phi lúc này mới chậm rãi thu hồi tinh thần lực, trong quá trình thu về, bỗng nhiên phát ra một tiếng khinh di, bởi vì Đăng Phi cảm giác được, dường như có một đôi mắt, đang nhìn chằm chằm vào mình.

Đây là một loại trực giác, sau khi Đăng Phi tu luyện Khẩn Na La Thiên có được chỗ tốt, tinh thần lực của hắn tuy rằng không cảm giác được gì dị thường, nhưng trực giác lại nói cho Đăng Phi biết, có người đang yên lặng nhìn chăm chú vào hắn.

- Thanh Long, giống như có người đang theo dõi ta.

Đăng Phi cố nén đau đầu, kết nối nói với Thanh Long lão tổ.

- Có thể? Dây núi Mang Đăng này ngoại trừ Đăng gia của ngươi, ai có thể không kiêng kỵ đi qua chứ?

Thanh Long lão tổ hừ lạnh một tiếng, trong thanh âm dường như mang theo vài phần bất mãn.

- n? Nghe ý tứ của ngươi, ngươi dường như khó chịu?

Đặng Phi có chút nghi hoặc, bởi vì giọng điệu Thanh Long lão tổ, thực hiếm thấy, dường như hẳn có chút khó chịu về việc Đặng gia ở dãy núi Mang Đãng này không hề kiêng kị gì, có thể đi qua.

- Ta không có.

Thanh Long lão tổ thề thốt phủ nhận, sau đó nói sang chuyện khác:

- ít nghi thần nghi quỷ đi, không có khả năng có người theo dõi ngươi, dãy núi này, lão tổ ta rất rõ ràng, tuy nhiên tồn tại cường đại như vậy, cả ngày đều vội vàng tu luyện, ai sẽ đi theo dõi ngươi chứ?

- Như vậy có lẽ là ta cảm giác sai a.

Nếu Thanh Long lão tổ nói như vậy, Đặng Phi cũng không kiên trì, bởi vì trên phương diện này, so với Thanh Long lão tổ kém hơn rất nhiều.

Hô.

Một trận gió lạnh thổi qua, trong rừng rậm phát ra một tiếng vang tuôn rơi, tiếng đánh vào lá cây thưa thớt vang lên, đột nhiên, thân thể Đặng Phi phá vỡ lẽu trại, khí huyết cường đại hoàn toàn bộc phát ra, giống như một vàng mặt trời đỏ trong đêm đen, sát khí phóng lên cao.

Thân hình như là quỷ mị nhằm vào một gốc cây cổ thụ cách lẽu trại hơn ba mươi thước phóng tới.

Đồng thời, trong tay Đặng Phi xuất hiện một thanh trường đao phát ra hàn quang bắn ra bốn phía, ánh đao nhoáng lên một cái, một đạo đao khí linh hoạt, sắc bén trực tiếp chém về phía cổ thụ kia.

Xoát xoát xoát ...

Lập tức, vài đạo đao khí đồng thời chém ra, đao khí linh hoạt, sắc bén trực tiếp phá nát thân cây cổ thụ, nghiền nát bên trong thân cây, cây cổ thụ phải mười mấy người ôm mới hết bị một đao khí của Đặng Phi trực tiếp cắt đứt một đoạn thân cây dài hơn một thước.

Răng rắc.

Hơi chút tạm dừng trong nháy mắt, thân cây hung hăng đập xuống dưới, phát ra một tiếng trầm đục trầm trọng, lập tức chậm rãi đổ xuống phía Đăng Phi ở đối diện, một bóng dáng lơ lửng từ trong cây cỏ thụ bay lên trời, giống như một làn sương khói, lao về phía xa.

- Sao vậy?

- Đã xảy ra chuyện gì? Có người tập kích sao>

- Cảnh giới cảnh giới ...

Toàn bộ thượng đội tất cả đều bị kinh động, mọi người tuy rằng kinh ngạc, nhưng cũng không bối rối, dưới sự chỉ huy của người dẫn đầu, rất nhanh liền hành động.

Bạo Long mang theo một thanh trường đao đi tới phương hướng của Đăng Phi, Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp có chút buồn ngủ cũng đi, mơ mơ màng màng nhìn Đăng Phi hỏi:

- chủ nhân, đã xảy ra chuyện gì?

Đăng Phi lắc đầu, nói:

- không có việc gì, ta thử đạo pháp.

Về mặt của mọi người đều cứng ngắc, đồng thời có chút hoảng sợ nhìn cổ thụ kia, một cây to như vậy, lại bị chặt đứt, chuyện này phải có thực lực thế nào mới làm được a?

Bạo Long tự nhiên là không tin Đăng Phi nói như vậy, nhưng hắn lại thông minh không có hỏi nhiều, mà là nhìn thoáng qua chỗ sâu trong rừng rậm, không có nhiều lời, xoay người trở lại lều trại.

Hắn không ngủ cùng một lều trại với Đăng Phi nữa, bởi vì Đăng Phi đã hoàn thành nhiệm vụ lịch lãm Thanh Long lão tổ đóng cửa Hồn Vực, mỗi ngày mở Hồn Vực ra, sẽ khiến lực lượng của Thanh Long lão tổ hao tổn. Nếu Đăng Phi đã hoàn thành xuất sắc lịch lãm Hồn Vực, Thanh Long lão tổ tự nhiên sẽ không vì Bạo Long mở Hồn Vực ra lần nữa.

Đối với việc này, Bạo Long cũng không có ý kiến, bởi vì hắn, không gian thần bí kia là bí ẩn lớn nhất của chủ nhân, có thể chia sẻ với hắn đã là một ban ân thiện đại. Hơn nữa, Bạo Long cũng hiểu, tiểu chủ nhân nếu nói không gian kia không còn, thì chính là không còn.

Bạo Long, Đăng Phi còn không cần lừa hấn, bởi vì không cần thiết.

Đăng Phi nhìn thoáng qua phương hướng, bóng dáng kia rời đi thật sâu, cũng không có nhiều lời, nhưng trong lòng lại cảnh giác hơn, bởi vì hấn không biết đối phương rốt cuộc là tồn tại cường đại nào trong dãy núi đi ra vì có ý tứ thăm dò, hay là từ Hải Uy Thành một đường đi theo bọn họ vào nơi này.

Nếu là vì nguyên nhân đầu tiên thì không có vấn đề, nếu là nguyên nhân sau ... vậy người này cũng khiến cho người khác cảm thấy sợ hãi a.

Một đêm trôi qua, ngày hôm sau mọi người lại ra ngoài, lúc này Đăng Phi không có cảm giác bị người khác theo dõi, thời điểm gần tối, đội ngũ đã rời khỏi dãy núi Mang Đăng, nhìn phương hướng Đăng Gia Trấn, Đăng Phi nhẹ giọng nói:

- Đăng Gia Trấn, bát đại gia tộc, Phạm gia, Trương gia, Lật gia ... Các người, chuẩn bị tốt rồi chứ?

Chương 125: Thân tình

Đằng Phi cùng Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp, ẩn thân bên trong thương đội, hết sức lặng lẽ tiến vào Đằng Gia Trấn, từ biệt ba năm, Đằng Gia Trấn vẫn như trước, vẫn giống năm đó.

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp vén bức màn che của xe ngựa lên, nhìn ra bên ngoài, vẻ mặt đều là tò mò, phương Đông thần bí, phương Đông cổ xưa, mặc kệ có nguyện ý thừa nhận hay không, gần như hầu hết người Tây Thù, vẫn là tương đối khá ngưỡng mộ văn hóa phương Đông.

Hơn nữa mấy năm gần đây, quan hệ giữa Chân Võ hoàng triều cùng Huyền Vũ hoàng triều đã có phần dịu đi, hai bên đã trao đổi mật thiết với nhau, phương bắc đế đô của Chân Võ hoàng triều bên kia, cũng bắt đầu xuất hiện thân ảnh của người Tây Thù cùng với những Thú tộc đến từ Tây Thù.

Đằng gia thương đội xuất hiện, vẫn dẫn tới vài phản chấn động ở trấn trên, rất nhiều người Đằng Gia Trấn thượng, thần sắc đều có chút phức tạp nhìn đội ngũ rõ ràng đã lặn lội đường xa này.

Bọn họ cũng không thể không nhìn, từ khi Đằng Phi rời khỏi, Đằng gia chỉ tại thời điểm Lăng Phúc Tướng quân đến thăm mới ổn định một chút, kế tiếp bát đại gia tộc cùng Phạm Trương Lật tam gia quý tộc lại bắt đầu tiến hành chèn ép Đằng gia, không có người, Đằng gia còn có thể kiên trì bao lâu.

- Dừng lại, dừng lại kiểm tra.

Thời điểm thương đội sắp đến nhà cũ của Đằng gia, đột nhiên truyền đến một tiếng quát lạnh như băng, ngăn trở Đằng gia thương đội.

Đằng Phi ngồi ở trong xe ngựa, hơi nhú mày, thanh âm này khiến hắn nghe có chút cảm giác quen tai, lúc này, Đằng gia hạ nhân đánh xe bên ngoài nhẹ giọng nói:

- thiếu gia, là Thác Bạt Mẫn Liệt...

- Là hấn?

Đằng Phi lẩm bẩm một câu:

- Thác Bạt gia thiếu gia năm đó bị dọa mất mật, hấn lại dám ngăn cản thương đội của chúng ta?

- Ai, thiếu gia, có một số việc thiếu gia ngài không biết, chúng ta làm hạ nhân, không muốn khiến cho thiếu gia âm ức cho nên cũng không nói.

Ông bạn già đánh xe của Đằng gia thở dài một tiếng, thanh âm trầm trọng nói:

- kỳ thật hai năm trước, Vương gia một trong Thanh Bình Phủ bát đại gia tộc liền hoàn toàn phát đạt, thiếu gia còn nhớ rõ nữ nhi của Vương gia được lựa chọn trong đợt tuyển tú chứ?

Đằng Phi gật gật đầu, nói:

- Ta nhớ rõ.

- Năm đó Vương gia nhị gia Vương Thiên Ứng kỳ thật không nói dối, con gái của Vương gia đi tuyển tú, cũng không biết có được vận cứt chó gì, thời điểm nàng là tú nữ, đã được Hoàng đế bệ hạ nhìn trúng, thập phần được sủng ái, từ ba năm trước đây, thời điểm thiếu gia đi Tây Thùy, nữ nhi của Vương gia được phong làm Hiền Phi, Vương gia... Cũng bởi vậy trở thành hoàng thân quốc thích, không thiếu gia nghĩ đến bát đại gia tộc cùng Phạm Trương Lật tam gia quý tộc dám đối nghịch cùng Lăng Phúc lão Tướng quân độ? Nếu không Minh Lăng Phúc lão Tướng quân muốn bảo vệ Đằng gia chúng ta, bọn họ còn phải kiêng kỵ a.

Đằng Phi lập tức trầm mặc, thầm nghĩ trong lòng: xem ra, ta đã gây phiền hà toàn bộ gia tộc, lần này ta trở về, vốn là tính toán diệt sạch toàn bộ các gia tộc này, nhất là Vương gia, có cừu hận sâu nhất với Đằng gia, hiện tại con gái của vương gia vào cung làm phi, lại còn được sủng hạnh, ta nên làm gì a?

Lúc này, lão già đánh xe lại nói:

- Vương gia đắc thế, ngay cả Thác Bạt gia cũng theo đó mà phát đạt lên, nếu không Đằng gia ta cũng không phải dễ khi dễ như vậy, chỉ sợ mấy năm nay sớm đã bị Thác Bạt gia phá tan, Thác Bạt Mân Liệt này cũng có một chức quan, có quyền lực

tra xét thương đội, kỳ thật, lão nô cho rằng, chuyện này chính là vì để đối phó Đẳng gia.

Lúc này, bên ngoài truyền đến một trận thanh âm khắc khải, thanh âm âm lãnh của Thác Bạt Mân Liệt dần dần tiến gần tới.

- Nói nhiều vô nghĩa, ta hoài nghi Đẳng gia các người cùng Tây Thùy thông đồng với địch, buôn lậu súng ống đạn dược, hiện tại, đem tất cả hàng hóa mở ra, ta muốn kiểm tra.

Thác Bạt Mân Liệt cười lạnh nhìn người Đẳng gia phần nộ, vẻ mặt khoái ý, cười lạnh nói:

- đúng thật là phong thủy luân phiên lưu chuyển, Đẳng gia người cũng có hôm nay? Đẳng Phi giết đệ đệ ta, giết thúc thúc ta, giết tộc nhân ta, hiện giờ co đầu rút cổ ở nơi hoang dã Tây Thùy kia không dám trở về, nếu hấn dám, ta chắc chắn băm thấy hấn thành vạn đoạn. Chiếc xe ngựa này chớ vòng vo, mau mở ra cho ta, ta muốn kiểm tra.

- Thật không? Thác Bạt Mân Liệt, thực nhìn không ra, ba năm không thấy, người lại trở nên có bản lĩnh như vậy nha.

Một thanh âm bình tĩnh, từ trong xe ngựa truyền đến, tiếp theo, cửa xe ngựa bị đẩy ra, một thân ảnh cao ngất hiện ra, từ trên cao nhìn xuống, vẻ mặt khinh miệt nhìn Thác Bạt Mân Liệt, nói:

- Người ... người muốn băm ta thành vạn đoạn sao?

- Đẳng Phi?

Đôi mắt Thác Bạt Mân Liệt trong giây lát trừng lớn, trong mắt toát ra vẻ sợ hãi nồng đậm, nhìn Đẳng Phi, bàn tay trong ống tay áo đã hơi run run.

Ba năm, hấn đã hai mươi hai tuổi, lớn lên ngọc thụ lâm phong, hơn nữa thân phận địa vị biến hóa, hiện tại trên người Thác Bạt Mân Liệt, đã có một ít khí độ cao quý, ngày thường tại Đẳng Gia Trấn thượng, cũng được coi như là nhân vật số 1.

Cái bóng đè ở sâu trong nội tâm vị đại thiếu gia của Thác Bạt gia này, thường xuyên bị ác mộng giạt mình tỉnh giấc, mỗi một lần ở trong mộng, hấn đều thấy thiếu niên sắc mặt lạnh như băng kia, mang theo một thanh khoan bồi đại đao, giết chết

người của Thác Bạt gia, cắt đứt tay chân, máu chảy thành sông.

Mỗi lần tỉnh lại, Thác Bạt Mẫn Liệt đều nghĩ rằng nghĩ đến lợi thế, nhất định phải đem Đằng Phi bắt lấy vạ đoạn...

Trước mắt, Đằng Phi thật sự đã hiện ra trước mắt hắn, nhưng vì Thác Bạt gia đại thiếu tử phải đem Đằng Phi bắt lấy vạ đoạn, hiện giờ còn có chức quan Thác Bạt gia thế tử, lại đứng ngốc ở nơi đó, một câu đều nói không ra.

Đám người đi theo phía sau Thác Bạt Mẫn Liệt, cũng đại đa số đều là con cháu Thác Bạt gia, gần như đều trải qua sự kiện năm Thác Bạt gia bị một mình Đằng Phi huyết tẩy.

Cho nên biểu hiện của những người này, So với Thác Bạt Mẫn Liệt lại càng không chịu nổi, ánh mắt nhìn Đằng Phi tràn ngập sợ hãi, hai cổ run lên, dường như người trẻ tuổi đang đứng trên xe ngựa kia không phải là một thiếu niên, mà là một đầu ma thú khủng bố vậy.

- Là ta, ngươi muốn gặp ta như vậy, hiện giờ ngươi lại không nói gì? Muốn tra xét Đằng gia thượng đội chúng ta sao, ha ha, Thác Bạt Mẫn Liệt, ngươi nếu không muốn sống liền tra xét thử xem?

Đằng Phi thần tình ý cười nói xong, giọng điệu giống như vui đùa, nhưng khi Thác Bạt Mẫn Liệt nghe được lại giống như nghe được lời uy hiếp thật lớn.

- Ngươi ... Ngươi uy hiếp ta?

Thác Bạt Mẫn Liệt miễn cưỡng trấn định, không thêm nghĩ tới chuyện ba năm trước đây Thác Bạt gia máu chảy thành sông nữa, lạnh lùng nhìn Đằng Phi, nói:

- Ngươi dám, Đằng Phi, ta dám cam đoan, ngươi sống không được ba ngày đâu.

Đằng Phi thản nhiên cười, xoay người trở về xe ngựa, phân phó nói:

- Chúng ta đi.

Đúng là hoàn toàn coi khinh vị đại thiếu Thác Bạt gia này, lập tức, Đằng Phi gọi Bạo Long đến bên cạnh, nhẹ giọng phân phó

vài câu, Bạo Long gật gật đầu, thoát ly thương đội, một mình rời đi.

Chỉnh đốn lại đội ngũ, lại lên đường, tất cả đám người Thác Bạt gia đều theo bản năng tránh ra thành một con đường, tuy rằng vừa rồi Đăng Phi nói rất nhẹ nhàng, nhưng không ai hoài nghi, nếu có người dám chống cự ngăn cản, nhất định không có kết quả tốt.

Thác Bạt Mẫn Liệt nhìn thương đội dần dần đi xa, sắc mặt lúc xanh lúc tím, khóe miệng kịch liệt co giật, hận ý trong mắt không cách nào che giấu, hắn nắm chặt nắm đấm, cắn răng nói:

- Đạo Đăng Phi, ta xem ngươi có thể kiêu ngạo được bao lâu.

Nói xong, xoay người rời đi. Một đám người Thác Bạt gia ủ rũ đi theo phía sau.

Một màn này, đa số đều bị người của Đăng Gia Trần thượng nhìn thấy, lập tức, một tin tức cực kỳ chấn động, rất nhanh liền truyền khắp toàn bộ Đăng Gia Trần.

Đăng Phi...

Thiếu gia Đăng Phi của Đăng gia dòng chính ba năm trước đây bị bắt đi tha hương đã trở về.

Ở gian nhà cũ của Đăng gia, Đăng Văn Hiên lão lệ tung hoành nhìn thiếu niên quỳ gối trước mặt, nước nở nói:

- Phi nhi, cháu rút cuộc đã trở lại, tốt rồi, tốt rồi ...

Đăng Văn Khoa bên cạnh trong ánh mắt cũng có lệ quang chớp động, tuy rằng bọn họ không có xác thực tin tức, nhưng hai vị lão nhân này đối với chuyện Đăng Phi mất tích một chút phát hiện cũng không có?

Hơn nữa Lăng Phúc Bình Mã Đại Nguyên Soái Lăng Tiêu Diệu là một trong tổ đại chiến tướng của đế quốc tự mình bái phỏng Đăng gia, nói một đồng lời khách khí, đồng thời nói về sau Đăng gia gặp nạn, liền gửi thư cho hắn, hắn chắc chắn sẽ hỗ trợ.

Sau khi Lăng Phúc rời đi, lão gia Đăng Văn Hiên liền thức trắng đêm không ngủ, hắn cũng không hoài nghi Lăng Phúc

cảm kích tôn tử của mình, hấn sợ, chính là tôn tử của mình đã gặp chuyện ngoài ý muốn.

Tuy rằng Lăng Phúc biểu hiện thập phần tự nhiên, nhưng lão gia tử là người nào chứ? Đó là một lão cáo già đã trải qua thăng trầm trọng thương hải năm sáu mươi năm, sao có thể không phát hiện ra thời điểm Phúc bá nhắc tới Đằng Phi, trong giọng nói có chút đau thương mơ hồ chứ?

Sau đó, người của Đằng gia thương đội bên này mang tin tức tới, nói là thiếu gia ra ngoài lịch lãm, phải vào năm mới trở về...Đằng Văn Hiến lại càng khẩn trương.

Ra ngoài lịch lãm, chẳng lẽ liền nhất định phải ngăn cách sao? Ngay cả việc viết một phong thư về nhà cũng không có?

Cho nên nói, không có người, hai năm này Đằng Văn Hiến chịu đựng, gia cảnh | bắt đầu sa sút, tôn tử Đằng Phi mà hấn ký thác toàn bộ hy vọng lại mất tích..

Nếu không phải lão gia tử không cam lòng, không muốn nghĩ tới việc tôn tử của mình xảy ra chuyện, sợ là Đằng gia đã sớm sụp.

Cho nên hôm nay thấy Đằng Phi, Đằng lão gia tử luôn luôn lâm núi cao bằng mà mặt không đổi sắc, rốt cục không kiềm nổi sự kích động trong nội tâm, lão lệ tung hoành lôi kéo tay của Đằng Phi, quan sát Đằng Phi thật kỹ, chỉ sợ khi mình buông tay ra, đây chỉ là một giấc mộng.

- Tôn nhi bất hiếu, khiến cho gia gia lo lắng.

Đằng Phi mắt đục đỏ ngầu, trong lòng cũng là thập phần khó chịu, nhìn lão nhân già nua trước mắt này, hấn thậm chí có chút hoài nghi, đây còn là gia gia sao?

Mới ba năm a, liền già nua dọa người như thế, nguyên bản trên mặt hồng hào, hiện giờ đã là lốm đốm đồi mồi, đôi mắt rũ xuống, bàn tay đang cầm tay hấn cũng trở nên khô gầy, cả khuôn mặt nhìn không ra một chút huyết sắc nào.

- Gia gia, thực xin lỗi.

Đằng Phi cúi đầu, trầm giọng nói.

Lúc này Đằng Phi đã không còn là người thiếu niên tinh tinh mê mê, có chút lỗ mãng, có chút bộc lộ tài năng của ba năm

trước đây nữa. Ba năm, đủ để cho hắn trở nên thành thực, hồi tưởng lại những sự tình kia, tự nhiên là người rước lấy phiền toái cho gia tộc, nhưng vị lão nhân trước mắt này luôn cung chiêu hắn, chưa từng có một câu oán hận nào.

- Tiểu Phi, cháu có thể về là tốt rồi, không cần xin lỗi, cháu không có lỗi, cháu là tôn tử của Đăng gia, là xương cốt của gia gia, cho dù đánh bạc không cần mạng, gia gia cũng chắc chắn sẽ bảo hộ an toàn cho cháu.

Đăng Văn Hiến kích động, không kiềm nổi liên tục ho khan, áp lực thật lớn cũng không khiến người chủ trì của Đăng gia này phải khom lưng, nhưng lại khiến cho thân thể của lão nhân gia càng ngày càng kém đi.

Lão gia tử, đã không phải là lão nhân cương mãnh hăng hái của ba năm trước đây nữa, hiện tại trước mắt Đăng Phi, chính là một lão nhân cung chiêu tôn tử.

- Gia gia ...

Đăng Phi đã từng thề không hề rơi lệ thanh âm nghẹn ngào, nhưng hiện tại không kiềm nổi rơi lệ đầy mặt.

Chương 126: Bài tẩy của Đặng Phi!

- Cháu ngoan, cháu về là tốt rồi, chỉ cần cháu bình yên, mọi chuyện đều tốt. Đặng Văn Hiến môi run run ôm Đặng Phi vào lòng, vỗ nhẹ lên lưng hắn:

- Đứa nhỏ, không phải sợ, trời sụp xuống cũng có gia gia chống cho con.

Ở bên cạnh, Đặng Văn Khoa cùng nhị gia Đặng Văn Lĩnh nghe tin chạy đến cũng không nhịn được rơi nước mắt.

Qua hồi lâu, Đặng Phi mới bình tĩnh lại, cũng không lau đi nước mắt, đỡ gia gia ngồi xuống, sau đó lấy ra một viên Huyết Nguyên Đan. Năm đó khi luyện thuốc, Đặng Phi có 18 viên, cho huynh muội Lăng thị 3 viên, Phúc bá 1 viên, hắn lại dùng 1 viên, bây giờ còn lại 13 viên.

Đan dược không thể định giá này, dù là Đấu Thánh thấy được cũng phải đỏ mắt, nhưng ở trong mắt Đặng Phi, nó kém hơn là gia gia khỏe mạnh.

- Gia gia, ngài dùng nó đi, chuyện còn lại chứ giao cho cháu là được!

Đặng Phi mỉm cười sáng rọi nói nhỏ.

- Đây... đây là?

Làm gia chủ gia tộc nhiều đời kinh doanh dược liệu và vũ khí, lão gia tự nhiên phải có kiến thức. Nhận lấy viên Huyết Nguyên Đan này, bản năng hỏi một tiếng, liền đặt trước mũi ngửi một chút, vẻ mặt lão gia liền hoảng hốt, giơ tay muốn bắt lấy Đặng Phi, vẻ mặt không thể tin nổi:

- Đây là Huyết Lan? Không, đây là Huyết Lan!

Lão gia nhanh chóng khẳng định suy đoán, sau đó nhìn Đặng Phi, khóe miệng co rút:

- Phi nhi, con... từ đầu còn có loại đan dược này? Gia gia

không thể dùng, không dùng được, đây... là trân bảo hiểm thấy đó!

Đặng Phi không nhịn được cười, nhìn gia gia nói:

- Gia gia, ở trong mắt con, trân bảo hiểm thấy gì cũng không quan trọng bằng thân thể của ngài. Bây giờ lập tức dùng nó, sau đó đi bế quan, điều dưỡng thân thể, về sau Đặng gia chúng ta còn phải dựa vào gia gia chèo lái, ngài không thể ngã xuống.

Đặng Vân Lĩnh cùng Đồng Văn Khoa ở bên cạnh cũng kinh ngạc nhìn Đặng Phi, Đặng Vân Lĩnh không nhịn được hỏi:

- Tiểu Phi, từ đầu con có loại đan dược cực phẩm này? Con có biết giá trị của nó không?

Đặng Phi khẽ gật đầu nói:

- Nhị bá, con tự nhiên biết đây là Huyết Lan, hơn nữa... là Huyết Lan ngàn năm. Sau khi gia gia dùng, chẳng những có thể khôi phục thân thể đến trạng thái tối cao, hơn nữa thực lực sẽ còn tăng mạnh.

- Con thật sự... Trời ạ, mấy năm qua con đã làm những gì, lại có được loại đan dược này...

Đặng Vân Lĩnh không nhịn được lâm bâm, ánh mắt nhìn về phía Đặng Phi cũng trở nên nóng cháy.

Tình trạng Đặng gia hiện giờ, chỉ cần người chú ý là nhìn ra được, đã không còn hình dung bằng hai chữ “không tốt” được nữa. Bị tám đại gia tộc cùng ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật đả kích, toàn bộ kinh doanh bên Chân Võ Hoàng Triều sắp bị gặm nhấm không còn. Thậm chí Đặng Vân Lĩnh đề nghị lão gia từ bỏ tổ nghiệp ở Đặng Gia Trấn, đi xa tha hương.

Nhưng lão gia lại chết sống không chịu, nói nên vì Đặng Phi bảo vệ lại chút hy vọng cuối cùng, đừng khiến tương lai đứa nhỏ không tìm thấy nhà...

Vốn Đặng Vân Lĩnh không ôm hy vọng gì với Đặng Phi, lúc này trong lòng lại bùng lên ngọn lửa hy vọng, có thể không đi, ai lại muốn xa xứ? Thật sự đến bước đó, dù cho Đặng gia không cửa nát nhà tan, cũng sẽ không tốt hơn bao nhiêu. Ai lại muốn thấy đại gia tộc từng huy hoàng, đến cuối cùng tán loạn khắp nơi, không còn tồn tại?

Đặng Văn Hiến nhìn viên đan dược bóng mượt trên tay, giống như hạt châu hồng ngọc, lặng lẽ nằm trong tay hắn. Một viên đan dược nho nhỏ, lại nặng như ngàn cân.

- Tiểu Phi, viên đan dược này... gia gia không thể dùng!

Đặng Văn Hiến trầm giọng nói:

- Thứ này phải để lại cho con dùng lúc gặp bình cảnh tu luyện. Gia gia già rồi, thứ bảo bối này đem cho gia gia, chỉ là lãng phí thôi.

- Lão gia, thân thể ngài mới là quan trọng nhất!

Đặng Văn Khoa bên cạnh khuyên.

- Đúng vậy, phụ thân à, thân thể ngài quan trọng hơn mọi thứ. Đây là lòng hiếu thảo của Đặng Phi, làm sao ngài lại từ chối? Đặng Văn Lĩnh lo lắng nói, hắn rất hiểu tính cách nói một không hai của lão gia, nếu hôm nay không thuyết phục được ngài ấy, không ăn viên đan dược này, lão gia còn có thể chống đỡ được bao lâu?

Đặng Văn Khoa cùng Đồng Văn Lĩnh nói xong, đều hướng ánh mắt về phía Đặng Phi.

Lúc này Đặng Phi mỉm cười, tiếp nhận đan dược trong tay Đồng Văn Hiến, tươi cười ranh mãnh, đưa đến bên miệng gia gia, nói:

- Gia gia, mở miệng!

Đồng thời, Đặng Phi vận hành Khẩn Na La Thiên tâm kinh, tinh thần lực khổng lồ từ đôi mắt và lời nói của hắn truyền ra. Đặng Văn Hiến há miệng theo bản năng, Đặng Phi trực tiếp bóng đan dược vào trong miệng gia gia, sau đó cười nói:

- Vậy mới phải chứ.

Đặng Văn Hiến chỉ cảm thấy tinh thần hốt hoảng một chút, tiếp theo hắn hoàn toàn không có phản ứng, một cỗ lực lượng hùng hồn ầm ầm bùng nổ trong thân thể lão.

- Gia gia, ngưng thần tĩnh khí, tập trung tinh thần, bắt đầu tu luyện! Bỗng nhiên Đặng Phi hét lớn.

Đặng Văn Hiến vừa nghe Đặng Phi quát, lập tức khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu vận hành công pháp đấu khí, dẫn đường lực lượng khổng lồ trong cơ thể bắt đầu tuần hoàn.

- Phi thiếu gia, cũng là ngài có biện pháp.

Đặng Văn Khoa cười rất vui vẻ, nhìn Đặng Phi cao lớn, đã trở nên thành thục, tươi cười vui mừng.

Nhị gia Đặng Vân Lĩnh cũng vui vẻ, cha con đồng lòng, lão gia biến thành như hôm nay, nói trong lòng nhị gia không khó chịu là giả. Bây giờ thấy phụ thân chẳng những thân thể sẽ khỏe mạnh trở lại, thực lực còn có hy vọng tiến thêm, tự nhiên là rất hưng phấn.

Lúc này hắn mới nhớ tới ý đồ đến đây, nhìn Đặng Phi, nghiêm túc nói:

- Tiểu Phi, con rời đi ba năm, trong nhà xảy ra rất nhiều biến cố. Thác Bạt gia đã không còn là Thác Bạt gia trước kia, bọn họ ôm chân Vương gia, nghe nói sắc phong quý tộc với Thác Bạt gia sẽ nhanh chóng giáng xuống. Nghe nói hôm nay con có xung đột với đại thiếu gia Thác Bạt gia, nhất định phải nhớ kỹ, tuyệt đối đừng xảy ra xung đột trực diện với họ.

Nói xong, nhị gia Đặng gia không nhịn được thở dài, những lời nâng cao chí khí người khác như thế tự nhiên không phải là điều hắn muốn nói, nhưng tình trạng Đặng gia hiện giờ đã không chịu nổi sức ép nữa.

Đặng Phi gật đầu, nói:

- Nhị bá yên tâm, con hiểu được.

Đặng Vân Lĩnh nói tiếp:

- Tám đại gia tộc cùng ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật đều coi con là cái đinh trong mắt. Cho nên qua vài ngày nữa, Nhị bá an bài con đi đế đô, Nhị bá cũng có một số bạn cũ ở đế đô, không nói cái khác, an bài con vào Học viện đế đô cũng không có vấn đề. Đúng rồi, dường như con có chút giao tình với nhà Lăng đại soái, con đi tìm bọn họ, bọn họ chắc chắn sẽ bảo hộ con chu toàn.

Đặng Văn Khoa ở bên cạnh nói nhỏ:

- Chúng ta ra ngoài rồi nói.

Đặng Phi nhìn sang gia gia đang vận công, gật đầu, ba rời phòng liền đứng ngoài sân, hộ pháp cho lão gia.

Lúc này Đặng Văn Khoa nói:

- Phi thiếu gia, hiện giờ thế lực gia tộc thù địch rất lớn, Vương gia lại có thân phận hoàng thân quốc thích, năm đó ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật bị diệt 300 Thiết giáp trọng nó quân vẫn luôn canh cánh trong lòng. Mặt khác, gia tộc Thanh Bình Phủ đều thống hận chuyện mất đi đầu kỷ, ngài vừa về, nhất định những người đó sẽ không bỏ qua.

Đằng Phi bỗng mỉm cười:

- Văn Khoa gia gia, Nhị bá, các ngài cảm thấy, vì sao ta lại về lúc này?

Đằng Văn Lĩnh nhìn Đằng Phi, khẽ nhíu mày:

- Không lẽ là vì ước hẹn ba năm con nói lúc đó? Tiểu Phi, khi đó con còn nhỏ, nhưng bây giờ con đã không nhỏ nữa. 16 tuổi, sau lễ thành nhân, con chính là người trưởng thành rồi, những thế lực này tập trung lại, chúng ta căn bản không thể chống cự được...

Đằng Văn Khoa cũng thở dài một tiếng:

- Đúng vậy, Phi thiếu gia, ta biết ngài muốn báo thù cho nữ sư phụ, nhưng ngài cũng phải suy nghĩ hậu quả sau khi báo thù. Cho dù bây giờ ngài có được thực lực đủ mạnh, có thể tiêu diệt những thế lực này, nhưng còn vị Vương gia ở trong cung thì sao, có thể bỏ qua cho thiếu gia ngài được sao? Có thể bỏ qua gia tộc chúng ta hay sao?

- Chính trị? Yên tâm, ta cũng có bài tẩy Lăng gia.

Đằng Phi mỉm cười nhìn quản gia quản gia cùng Nhị bá:

- Hơn nữa, hiện giờ ta cũng có thực lực diệt sạch bọn họ.

Không đợi hai người lộ ra vẻ giật mình, Đằng Phi nói tiếp:

- Hơn nữa, tám đại gia tộc cùng ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật căn bản không muốn từ bỏ ý muốn tiêu diệt sạch Đằng gia ta, chúng ta cũng không thể đợi cho kẻ địch giết tới cửa mới đi hồi hận. Còn nữa, các người nói con gái Vương gia được sủng ái trong cung, ta bỗng nhớ tới một chuyện...

Đằng Phi nói chuyện 2 năm trước, từng gặp được hai người áo xanh thân bí ở Tây Thủy, cùng với chuyện huynh muội Lăng Thi Thi tìm thuốc cho Đằng Văn Khoa cùng Nhị bá, sau đó cười lạnh nói:

- Ta nói mà, người có thể liếc mắt nhìn ra Phúc tướng quân

cùng Tùng tướng quân, làm sao có thể vô danh ở Hoàng triều Chân Võ, thì ra là có liên quan tới người trong cung.

Hai người Đàng Văn Khoa cùng Đàng Vân Lĩnh nghe xong, đều trợn mắt há mồm đứng đó, ánh mắt nhìn Đàng Phi giống như tiểu quái vật.

Năm đó tướng quân Lăng Phúc đột nhiên đến thăm Đàng gia, liền khiến trên dưới Đàng gia đều mờ mịt, bây giờ nghe Đàng Phi nói như thế, Đàng Văn Khoa cùng Đàng Vân Lĩnh mới hiểu được thì ra là Đàng Phi kết giao không chỉ một mình Lăng Phúc, còn có Tùng tướng quân một trong bốn đại chiến tướng, còn có đôi trai gái của Đại soái.

Không chỉ thế, Đàng Phi lại còn có ơn cứu mạng với đại soái.

Khó trách Đàng Phi tin tưởng như vậy, căn bản không sợ tám đại gia tộc cùng ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật, thì ra trong tay còn nắm giữ tám bài tẩy trọng yếu đến thế.

Phi tử trong cung của người có được sủng ái cỡ nào, chẳng qua chỉ là hạng nữ lưu, làm sao có thể so sánh được với Lăng Tiêu Dao đại nguyên soái trấn thủ biên quan?

Đàng Phi thấy lão quân gia cùng Nhị bá sắp bị thuyết phục, trong lòng cũng thở phào, nói:

- Bây giờ, các người cho rằng ta nên làm gì?

- Nhưng mà... thực lực những gia tộc kia...

Đàng Vân Lĩnh vẫn có chút chần chờ.

- Nhị bá, chờ ngài nhìn thấy thực lực của ta bây giờ, sẽ không cần phải lo nữa.

Đàng Phi lặng lẽ nhìn bầu trời hoàng hôn, dần dần bao phủ bóng tối, đó... có lẽ là một đêm trời đen gió lớn? Trong lòng Đàng Phi nghĩ thế, lẩm bẩm nói:

- Thác Bạt Mân Liệt, người có cảm thấy sợ hãi không? Đừng nóng vội, tốt nhất là người có thể tắm rửa một phen, chuẩn bị trước khi chết.... Sự phụ, nhanh thôi, ta sẽ có thể báo thù cho ngài rồi.

Chương 127: Trời đen gió lớn đêm giết người

- Cái gì? Đằng Phi dân theo hai thị nữ của hắn ra ngoài?
Đằng Vân Lĩnh kinh ngạc nhìn người hầu báo lại, theo bản năng nhìn ra bóng đêm đen kịt ngoài cửa sổ, nhăn mày lại, lầm bầm nói:

- Đã trễ thế này rồi, nó còn ra ngoài làm gì?

- Điều này... thuộc hạ không biết, lúc Phi thiếu gia ra ngoài biểu hiện rất bình tĩnh, thuộc hạ... cũng không dám hỏi.
Người hầu Đằng phủ thành thật nói.

Đằng Vân Lĩnh không nhịn được đứng lên, đi ra tới cửa, không khỏi lo lắng lầm bầm:

- Chẳng lẽ nó sẽ... đi gây sự với Thác Bạt gia?

Lão gia dùng viên Huyết Nguyên Đan kia, đang trong bế quan, Đằng Vân Lĩnh không thể quấy rầy. Lúc này, một ý nghĩ bỗng hiện lên trong đầu Đằng Vân Lĩnh, làm cho vị nhị gia Đằng gia không nhịn được khẽ run lên, lầm bầm:

- Tiểu tử này, không lẽ đã sớm tính trước muốn đi báo thù, cho nên mới để phụ thân đại nhân dùng đan dược bế quan? Cái này... phải làm sao đây.

Đang suy nghĩ, lão quản gia Đằng Văn Khoa từ ngoài đi vào, nhìn Đằng Vân Lĩnh nói nhỏ:

- Nhị gia, hạ lệnh tất cả lực lượng phòng vệ gia tộc sẵn sàng cảnh giới, sau đó | luôn bảo trì chú ý bên kia. Đêm nay sẽ không quá bình tĩnh.

- Ngài nói là...

Đằng Vân Lĩnh vẫn luôn tôn kính lão quản gia này, nghe vậy không khỏi chần chờ, nhìn Đồng Văn Khoa:

- Nó thật sự đi?

Đằng Văn Khoa cười khỏ, gật đầu:

- Nhị gia, chuyện này giống ngọn núi, đè lên hắn suốt ba năm,

đồng thời cũng đề lên Đảng gia chúng ta ba năm. Sự phụ của hấn chết thảm, Đảng gia chúng ta lại bị bọn họ chèn ép đến bây giờ, ngài nói hấn sẽ bỏ qua báo thù hay sao?

Đảng Vân Lĩnh nhớ tới câu nói của Đảng Phi: “Nhị bá, chờ ngài nhìn thấy thực lực của ta bây giờ, sẽ không cần phải lo nữa...”.

Khẽ than một tiếng, Đảng Vân Lĩnh gọi tâm phúc đến, bắt đầu dặn dò.

Thân là nhị gia Đảng gia, tuy rằng Đảng Vân Lĩnh không đủ mạnh bạo, nhưng vẫn phải có kinh nghiệm nhiều năm, lập tức bắt đầu bố trí. Kỳ thật trong lòng hấn cũng hiểu rõ, tám đại gia tộc cùng ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật đang áp ủ, cho Đảng gia một đòn chí mạng. Thực sự đến ngày đó, Đảng gia không thể tránh khỏi bị diệt tộc, sẽ không ai xuống tay lưu tình.

Buổi tối dầm máu ba năm trước, cũng đã quyết định kết cục hôm nay. Giữa Đảng gia cùng với tám đại gia tộc và ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật, tuyệt đối không thể có con đường xoa dịu.

Lão quản gia Đảng Văn Khoa cười khẽ, đối mặt với gió tanh mưa máu sắp đến, hấn cùng lão gia đều đã làm xong chuẩn bị. Đời trẻ tuổi Đảng gia đều ở đế độ, Đảng Văn Hiến tích lũy rất nhiều tài phú cho Đảng Vũ, Đồng Long cùng với con cháu trực hệ Đảng gia như Đảng Lô... đủ cho bọn họ trưởng thành.

Cho dù bên này gia tộc bị diệt, nhưng chỉ cần bọn họ còn đó, Đảng gia sẽ còn cơ hội khôi phục.

Còn hôm nay, có Phi thiếu gia, có lẽ còn có khả năng khác, không phải sao?

...

Trong bóng đêm tối đen như mực, đưa tay không thấy ngón, Đảng Phi bước chân trầm ổn đi về phía Thác Bạt gia. Âu Lô Lô cùng Âu Lạp Lạp hai nàng cũng im lặng, đi theo sau lưng Đảng Phi.

Các nàng đều cảm nhận được cô sát khí đè nén trên người chủ nhân. Từ lúc trở về Đảng Gia Trấn, gặp được Thác Bạt Mân Liệt, các nàng đã cảm nhận cổ sát khí đó, lại không biết vì sao

lúc ấy chủ nhận lại thu liễm cổ sát khí này, không bùng nổ tại trận.

Trong mật thất Thác Bạt gia, gia chủ Thác Bạt Hồng Vận cùng với các trưởng lão và cao tăng Thác Bạt gia, cùng với đám người đời Thác Bạt Mân Liệt đang ngồi xung quanh.

Một trưởng lão Thác Bạt gia trầm giọng nói:

- Ta đã an bài xong, cho mọi người nâng cao cảnh giới, hơn nữa cho người Người cuời ngựa nhanh truyền tin cho Vương gia, sẽ có thể người tám đại gia tộc đến.

Một trưởng lão nói:

- Ta cũng đã thông báo ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật, bọn họ vẫn thống hận Đăng Phi. Năm đó vị khùng bố kia nháy mắt tiêu diệt 300 Thiết giáp trọng nô quân của ba nhà bọn họ, làm ba nhà quý tộc đại thương nguyên khí, thù này sẽ rơi xuống đầu Đăng Phi. Tiểu tử này quả nhiên có gan, những người này tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho hắn. Bây giờ chuyện chúng ta phải làm là án binh bất động, tăng cường phòng vệ, chỉ cần đầu óc Đăng Phi kia không có bệnh, sẽ không tới gây sự ở Thác Bạt gia ta vào thời điểm này.

- Không, ba năm trước là chúng ta sơ ý, nếu lúc đó có thể tăng mạnh phòng ngự, hắn căn bản không thể đi vào nhà chúng ta được.

Một cao tăng Thác Bạt gia nói:

- Hừ! Đăng Phi này... có gì quá lắm, có cần phòng bị hắn như thế không? Một thanh niên khoảng hơn 30 tuổi cụp mắt, giọng điệu nhàn nhạt trào phúng:

- Xem ra các người đều rất sợ hắn?

- Thác Bạt Hồng Nham, ba năm trước tiểu tử kia mới 13 tuổi, cả người không có dao động đầu khí, đã một đao chém nhị ca của ngươi. Mà khi đó nhị ca của ngươi đã là Đại Đấu Sư bậc bốn cấp năm, người nói hắn có đáng sợ không?

Gia chủ Thác Bạt Hồng Vận liếc người này, là tam đệ của hắn, Thác Bạt Hồng Nham.

- Theo ta nói, khẳng định là nhị ca bệ quan tu luyện ở nhà đến choáng váng. Với loại thực lực như hắn, không có trải qua chiến đấu cùng lịch lãm, bị chúng ta gọi là thực lực mềm, gặp phải định cứng thì căn bản không đánh lại người ta. Đại ca,

ngài cũng nên đi ra ngoài một chút, xem bên ngoài nhiều hơn, thật đấy. Thế giới này, phần khích hơn là ngài tưởng tượng nhiều lắm.

Thác Bạt Hồng Nham nhàn nhã nâng chung trà uống, sau đó nhàn nhạt nói:

- Đằng Phi kia chỉ là nhóc con chưa dứt sữa mà thôi, hấn không đến thì thôi, nếu hấn dám đến, ta nhất định làm hấn có đi không về!

Thác Bạt Hồng Vận nhìn tam đệ vừa mới về đến gia tộc về đến gia tộc không lâu, nhướng mày lên, hỏi:

- Lão tam, chẳng lẽ thực lực của ngươi...

Mọi người trong mật thất không khỏi nhìn về phía tam gia Thác Bạt Hồng Nham bị người ta dần đi 20 năm trước, 1 tháng gần đây mới trở về gia tộc này.

Thác Bạt Hồng Nham nhàn nhạt cười, nói:

- Nếu năm đó nhị ca đi theo cùng ta, hấn sẽ không chỉ có bậc bốn.

Thác Bạt Hồng Nham vừa nói ra lời này, mọi người trong mật thất lập tức thở mạnh. Thác Bạt Hồng Vận càng không thể tin được nhìn tam đệ, giọng cũng trở nên phát run:

- Lão tam, ngươi... thực lực của ngươi bây giờ là thế nào?

Thác Bạt Hồng Nham mỉm cười, miệng nói ra:

- Sáu bảy!

Khà!

Mọi người trong mật thất không nhịn được hít hơi lạnh, khó tin nhìn Thác Bạt Hồng Nham, Thác Bạt Mẫn Liệt thì khiếp sợ nhìn tam thúc có phần xa lạ này.

- Bậc sáu... cấp bảy?

Thác Bạt Hồng Vận không dám tin hỏi:

- Đại Đấu Sư bậc cao?

Thác Bạt Hồng Nham không trả lời, chỉ là bình thản gật đầu, giống như Đại Đấu Sư bậc cao ở trong mắt hấn chỉ là bình thường mà thôi.

- Trời ạ, rốt cuộc tam gia có được kỳ ngộ thế nào, thực lực lại đạt tới Đại Đấu Sư bậc cao!

Một trưởng lão không nhịn được hô lên.

- Năm đó người thủ hộ Thanh Nguyên Châu Lãnh Nguyên Dã đại nhân.. cũng chỉ là bậc sáu cấp chín, tối đa là bậc sáu cấp mười. Tam gia lại là bậc sáu cấp bảy, thật là quá tốt!

Một người trưởng lão khác liền hưng phấn:

- Thác Bạt gia chúng ta, cuối cùng cũng có cao thủ chân chính!

Thác Bạt Hồng Vận cũng kinh ngạc há mồm nhìn tam đệ, cuối cùng không nhịn được xiết chặt tay, cắn răng nói:

- Đẳng gia! Đẳng gia! Ha ha ha, các ngươi có chết cũng không ngờ tới, Thác Bạt gia ta lại xuất hiện một Đại Đấu Sư, còn là Đại Đấu Sư cao cấp. Ha ha ha ha, đúng là gió đến lúc đổi chiều, Đẳng lão thất phu, ngươi có chết cũng không ngờ tới đến lượt Đẳng gia người nhanh như thế.

Thác Bạt Hồng Nham liếc nhìn huynh trưởng có chút thất thố, nhàn nhạt nói:

- Đại ca, ngài yên tâm, có ta ở đây, không ai đụng được tới Thác Bạt gia. Tạm thời không nói thực lực cá nhân ta, nhưng sư môn của ta... Ha ha, quên đi, bây giờ nói những cái này cũng không có ý nghĩa. Nếu tám đại gia tộc cùng ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật đều có thù sâu oán nặng với Đẳng gia, chúng ta không cần phải nhúng tay vào vũng nước đục này. Đại ca ngài cứ làm tốt gia chủ Thác Bạt gia là được, về chuyện khác thì cứ giao cho ta đi.

Thác Bạt Hồng Vận vẻ mặt vui mừng, gật mạnh đầu, ánh mắt nhìn về phía tam đệ cũng trở nên nóng cháy, trong lòng đắc ý: Thác Bạt gia ta, lại xuất hiện một vị Đại Đấu Sư cao cấp. Đến lúc đó, cho dù là tám đại gia tộc cũng không dám kiêu ngạo trước mặt Thác Bạt gia ta, về phần Đẳng lão thất phu, người chết đi cho ta!

Nghĩ tới ngày sau Thác Bạt gia có thể bao trùm bên trên tám đại gia tộc, thậm chí sánh vai cùng ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật, Thác Bạt Hồng Vận liền hưng phấn đến không kiềm chế được.

Bóng đêm sâu lắng, Đẳng Gia Trấn ngoài những đoạn phồn hoa nhất, những chỗ khác đã sớm im ắng.

Trên cánh cửa lớn Thác Bạt gia, hai bên đều treo tám chiếc đèn lồng lớn, chiếu rọi cửa chính sáng ngời. Trên bảng hiệu

cửa chính, điêu khắc ba chữ rồng bay phượng múa “Thác Bạt Phủ”.

Canh công lại không có một chút động tĩnh, có lẽ đều đã ngủ.

- Âu Lôi Lôi, nện tấm bảng hiệu kia xuống cho ta. Đằng Phi nhàn nhạt nói.

Âu Lôi Lôi khẽ gật đầu, không nói một lời, thân mình nhảy vọt lên, liên tiếp bước vài bước giữa không trung, bàn tay nhỏ nhắn trắng muốt đặt lên tấm bảng hiệu lớn kia, hơi chấn động. Một cỗ ám kình trực tiếp tiến vào trong tấm bảng hiệu chế bằng gỗ quý, phá hỏng hoàn toàn tấm bảng từ bên trong.

Tấm bảng lớn liền rơi thẳng xuống, nện ầm xuống đất, phát ra tiếng nổ vang, liền tan thành mảnh nhỏ.

- Gâu gâu!

Một trận chó sủa điên cuồng vang lên, sau đó một cái bóng đen to như nghé con lao ra từ chuồng chó bên hông cửa chính Thác Bạt gia, bỏ nhào về phía Đằng Phi.

- Gâu!

Con chó đen thật lớn há miệng máu, lộ ra răng nanh sắc nhọn, trực tiếp cắn về phía cổ họng Đằng Phi.

Đúng là một con chó dữ!

Con chó đen này, là năm đó sau khi Đằng Phi đi rồi, Thác Bạt Hồng Vận gia chủ Thác Bạt gia sai người bỏ số tiền lớn mua về canh cửa, đặt tên là Hắc Ngao, tính tình hung dữ, dám đấu với cạp báo, người bình thường thấy cái tên to lớn như thế, trực tiếp nhần chân ra.

- Hừ!

Đằng Phi hừ một tiếng, ngưng tụ sát khí ở mắt, lạnh lùng liếc con chó đen hung dữ đã lao tới trước mặt.

- Ặng Ặng!

Con chó đen bỗng hoảng sợ kêu Ặng Ặng, thân mình không lồ vặn vẹo giữa không trung, trực tiếp rơi trên lăn mấy vòng dưới đất, sau đó cụp đuôi không ngừng kêu Ặng Ặng, chật vật chui trở về chuồng chó.

Nơi con Hắc Ngao đi qua, để lại cả một vạch nước.

- Ai?

- Kẻ nào dám đến Thác Bạt gia gây sự?
- Muốn chết phải không? Dám đến Thác Bạt gia giương oai!

Phòng canh của hai bên liền truyền ra mấy tiếng quát chói tai.

Chương 128: Diệt Thác Bạt Gia

Âu Lạp Lạp đứng cạnh Đằng Phi khẽ bĩu môi, vận chuyển đầu khí trong người, nhấc tay đánh một chưởng về phía cửa lớn Thác Bạt gia, một cỗ lực lượng hùng hồn hung hăng đánh vào cửa lớn bọc đồng.

Ầm ầm!

Trong tiếng nổ ầm vang, cửa lớn bọc đồng bị đánh nát bấy, Âu Lạp Lạp có chút đắc ý quay đầu nhìn Đằng Phi.

Sắc mặt Đằng Phi bình tĩnh, cất bước tiến vào trong.

- Đứng lại, kẻ nào dám xông vào Thác Bạt gia ta!

- Trời ạ! Bọn họ phá hủy cửa lớn rồi, còn... còn phá hủy bằng hiệu của chúng ta!

Một tên cạnh công mắt sắc hét ầm lên.

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp đồng thời nhìn sang Đằng Phi.

- Giết.

Đằng Phi nói một chữ, căn bản không thèm nhìn tới mấy tên cạnh công đang kêu gào.

- Dám đến giương oai Thác Bạt gia, muốn...

Một tên cạnh công gần họng lên bỗng bị cắt đứt, giống như con gà trống bị người ta bóp cổ họng.

Cổ họng tên gác cổng xuất hiện đường chỉ máu, máu tươi chậm chậm trào ra, từ từ lan tràn, mắt trừng thật lớn, trong đó tràn ngập kinh hãi không thể tin được.

Ba năm không tính là ngắn, đủ để cho rất nhiều người hầu Thác Bạt gia quên đi cảnh tượng ba năm trước. Hơn nữa sau khi Vương gia trở thành hoàng thân quốc thích, Thác Bạt gia cũng được nước lên thuyền, Đằng gia bị chèn ép quá lớn, đến

bây giờ chỉ còn treo một hơi tàn, điều này làm cho các tộc nhân Thác Bạt gia trở nên kiêu ngạo. Thậm chí bọn họ cho rằng không lâu sau, Đằng Gia Trấn sẽ đổi tên thành Thác Bạt gia trấn.

Tộc nhân kia chết thảm, giống như đánh thức cảm giác sợ hãi đã ngủ say hồi lâu của tộc nhân Thác Bạt gia, rốt cuộc có người hoảng sợ hét lớn:

- Giết....

Tiếng hát này cũng bị cắt ngang, gần như không ai thấy được là cô gái tuyệt đẹp kia ra tay, giữa chân mày tên kia đã bị đâm thủng.

Bốn tên canh cổng Thác Bạt gia, bị Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp xử lý trong nháy mắt.

Lúc này, động tĩnh ở cửa đã khiến Thác Bạt gia cảnh giác, lập tức có không dưới mười mấy hộ vệ Thác Bạt gia lao tới từ mọi hướng.

- Kẻ nào, dám đến giương oai Thác Bạt gia!

Tiếng rống giận thật lớn vang lên giữa đám hộ vệ kia, nhưng mà tiếng rống vừa dứt, giọng điệu lập tức đại biến, trở nên run run:

- Đằng... Đằng Phi...

Thủ lĩnh hộ vệ vừa nãy còn khí thế tràn đầy, nháy mắt nhìn rõ ràng người kia, lập tức sắc mặt tái nhợt lui ra đằng sau. Các hộ vệ khác cầm đao kiếm cũng hoảng sợ nhìn thiếu niên từng bước đi về phía họ, không hẹn mà cùng lùi ra sau.

Ba năm, ba năm, để cho Đằng Phi từ non nớt năm đó trở nên thành thục, nhất là mái tóc ngắn quái dị kia, làm người trẻ tuổi anh tuấn này có thêm vài phần hung hãn.

Kỳ thật bộ dáng Đằng Phi đã có một chút thay đổi, nhưng thiếu niên ba năm trước giống như sát thần, một đao đánh chết Đại Đấu Sư Thác Bạt Hồng Phong, cảnh tượng khủng bố đó để lại ấn tượng quá sâu lên tộc nhân Thác Bạt gia. Thế cho nên sau ba năm, bọn họ vẫn liếc một cái liền nhận ra Đằng Phi.

- Đằng Phi, ngươi... ngươi không được làm vậy. Thác Bạt gia ta không còn là Thác Bạt gia ba năm trước kia!

Thủ lĩnh hộ vệ giọng phát run, vừa lui ra sau vừa nói.

Đằng Phi mặt không thay đổi, bông bước nhanh hơn, không hề phóng ra một chút sát khí trong người. Bằng không, đám hộ vệ Thác Bạt gia trước mắt đây có thể sẽ không còn có dũng khí lùi ra sau, sẽ trực tiếp tê liệt tại chỗ.

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp nhìn nhau, khẽ gật đầu, đột nhiên đánh vào trong đám hộ vệ.

Trong tay hai người không dùng vũ khí gì, nhưng một thân đấu khí hùng hồn, đám hộ vệ này căn bản không có khả năng ngăn cản. Hai người xông vào giữa đám đông, giống như hai con hổ đói xông vào đàn dê.

Hai cô gái sinh đôi tuyệt sắc, bây giờ lại trở thành sát thần khủng bố, thân hình linh hoạt, đao kiếm của đôi phương không thể chạm được tới vạt áo của các nàng.

Tiếng kêu thảm thiết liên tiếp thu hút càng nhiều hộ vệ Thác Bạt gia tới đây, những đám người này nhìn thấy Đằng Phi, đều hoảng sợ hồn phi phách tán, vội vàng lùi ra sau.

Bên trong đại viện to lớn của Thác Bạt gia liền xuất hiện một màn quái dị, hai cô gái đều cầm kiếm đánh cho một đám hộ vệ liên tục lùi về sau, thỉnh thoảng có người bị thương ngã xuống.

Một người trẻ tuổi tóc ngắn, thì nhân nhả như không đi đằng sau như đang tản bộ, đi vào nội viện Thác Bạt gia.

- Dừng tay cho ta!

Một tiếng hét to bỗng nhiên truyền ra từ nội viện Thác Bạt gia.

Gia chủ Thác Bạt Hồng Vận, tam đệ Thác Bạt Hồng Nham, Thác Bạt Mân Liệt cùng với các trưởng lão cao tăng Thác Bạt gia từ bên trong nội viện đi tới, phát ra tiếng gầm to chính là gia chủ Thác Bạt Hồng Vận.

- Đằng Phi... là người. Người dám đến giường oai Thác Bạt gia, người giết chết đệ đệ cùng con của lão phu. Lão phu tìm người ba năm, hôm nay rốt cuộc người đã tới. Lão phu sẽ dùng đầu người, tế điện nhị đệ cùng con ta

Thác Bạt Hồng Vận giọng tràn ngập oán độc, ánh mắt nhìn về phía Đằng Phi như hận không thể ăn tươi nuốt sống hắn.

Thác Bạt Mân Liệt cũng oán độc nhìn Đằng Phi, chính là kẻ này, đánh nát tất cả tôn nghiêm cùng kiêu ngạo của hắn. Ba năm qua, tuy rằng hắn luôn liều mạng tu luyện, nhưng tiến

cảnh không lớn, Đẳng Phi như trở thành ác mộng của hắn, đè hắn đến không thở nổi.

- Đẳng Phi, hôm nay chính là ngày chết của ngươi!
Thác Bạt Mân Liệt nghiêng răng nghiêng lợi nói.

- Ngươi chính là Đẳng Phi? Ba năm trước đây, là người một đao chém nhị ca Thác Bạt Hồng Phong của ta?
Thác Bạt Hồng Nham hí mắt, nhìn Đẳng Phi từ trên xuống dưới.

Lúc nói đến nhị ca, giọng điệu Thác Bạt Hồng Nham cũng không có dao động cảm xúc quá lớn. Tuổi của ba người bọn họ vốn đã kém nhau không ít, hơn nữa lúc hắn bị dẫn đi chỉ mới có 10 tuổi, khi trở về gia tộc thì hắn đã hơn 30 tuổi, thực tế cảm tình với gia tộc, bao gồm cả những người thân vốn đã phai nhạt rồi. Nhưng điều này không có nghĩa là Thác Bạt Hồng Nham sẽ mặc kệ người thân bị chém giết.

Đẳng Phi cảm nhận được dao động đấu khí rõ ràng trên người Thác Bạt Hồng Nham, nhàn nhạt liếc hắn, không nói gì.

- Chủ nhân, để cho ta giết hắn! Âu Lôi Lôi liếc Thác Bạt Hồng Nham, cúi người với Đẳng Phi nói.

- Chủ nhân, để cho ta đi!
Âu Lạp Lạp ở cạnh cũng nói.

- Ha ha ha ha! Thú vị, thú vị. Không ngờ 20 năm chưa về gia tộc, vừa về liền gặp được chuyện thú vị như thế. Hai tiểu cô nương, các ngươi là sinh đôi, ta có thể cho các ngươi cùng tiến lên. Hắc hắc...

Thác Bạt Hồng Nham nói xong, khóe miệng lộ ra tươi cười hèn hạ.

- Loại thiếu nữ tuyệt sắc như các ngươi đây, ta rất luyện tiếu dùng kiếm giết. Chẳng qua ta có thể dùng phương thức khác, giết cho các ngươi xin tha, các ngươi có muốn thử không?

- Dâm tặc, chết đi!

Âu Lạp Lạp quát lạnh, một đạo kiếm quang lóe lên trên tay, đâm về phía cổ họng Thác Bạt Hồng Nham.

Âu Lôi Lôi bên này tuân trào đấu khí toàn thân, kiếm mỏng trên tay bắn ra một đạo kiếm khí sắc bén, từ hướng khác đâm vào bên hông Thác Bạt Hồng Nham.

Hai người bộc phát ra đấu khí toàn thân, đấu khí vận chuyển tốc độ cao đánh sâu vào không khí liên tục sinh ra tiếng nổ.

- Chà, hai Đại Đấu Sư bậc năm, thật là khó có. Ta quyết định, về sau các ngươi là thị nữ của ta!

Thác Bạt Hồng Nham cười ha ha, thân thể tuôn ra một tầng cương khí hộ thể nhàn nhạt hình vỏ trứng, sau đó không lùi mà tiến, trực tiếp đụng vào Âu Lôi Lôi.

Keng keng!

Hai tiếng thanh thúy vang lên, kiếm của hai nàng trực tiếp gãy làm hai, lực lượng khổng lồ đánh sâu vào làm hai nàng liên tục lùi ra sau.

Lúc này, hai tay Thác Bạt Hồng Nham đều cầm hai cây kiếm nhỏ bằng bàn tay, toàn màu vàng kim, bên trên lóe lên hàn quang lạnh thấu xương, cầm trên tay giống như món đồ chơi con nít.

Nhưng trên thực tế, hai thanh kiếm nhỏ màu vàng kia là dùng tinh kim cực kỳ hiếm thấy luyện chế thành.

Khóe miệng Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp đều tràn máu, liếc nhìn nhau, vừa định tiếp tục xông lên, trong bầu trời truyền ra tiếng cười sang sảng:

- Ha ha ha, lão tử chưa đến trể chứ, hai tiểu nha đầu, các ngươi lui ra!

Bỗng nhiên, một bóng người nhảy vào, kéo theo cây đao thật lớn, hung hăng chém về phía Thác Bạt Hồng Nham.

Khóe miệng Thác Bạt Hồng Nham nổi lên cười lạnh khinh thường, phát ra một tiếng hừ lạnh, thân hình đột nhiên lóe lên liên tục giống như quỷ mị, lao về phía người xông tới.

Keng keng!

Sau tiếng nổ, thân hình Thác Bạt Hồng Nham gấp rút lui ra sau, cười lạnh khinh thường cứng lại khóe miệng, không nhận được phun máu, hoảng sợ nhìn người vừa đến.

- Con mẹ nó, người dùng vũ khí gì thế này?

Bạo Long nhìn Đại Khảm Đao bị cắt làm hai khúc trong tay, không dám tin hỏi.

Bạo Long lại không biết, Thác Bạt Hồng Nham đối diện còn không thể tin được hơn cả hắn, vừa rồi nếu không phải trong tay hắn cầm vũ khí đúc bằng tinh kim, một đao của đối phương hoàn toàn có thể chém hắn làm hai đoạn.

Điều này đối với Thác Bạt Hồng Nham tràn đầy tự tin mà nói, quả thật là chuyện khó mà tin nổi, kẻ mới tới có thực lực mạnh đến thế?

- Bà nội nó, không có vũ khí tốt, đúng là không được mà...

Bạo Long nói xong, khẽ lắc đầu, sau đó nhìn Thác Bạt Hồng Nham:

- E, người choáng váng hả? Không nghe lão tử hỏi người hay sao?

- Người... muốn chết!

Thác Bạt Hồng Nham chợt lóe lên, xung quanh người liền xuất hiện mấy cái bóng, lại xông về phía Bạo Long.

Keng keng!

Hai tiếng nổ vang lên, cây Đại Khảm Đao trong tay Bạo Long lại bị cắt thêm hai khúc, nhưng đồng thời khoe miệng Bạo Long lại xẹt qua tươi cười hung ác: chỉ biết ý vào vũ khí khi dễ người thôi sao?

Bạo Long âm âm bộc phát ra một thân sát khí, lập tức như có trăm ngàn binh lính đồng thời chém giết. Cô khí tràng sát khí khủng bố làm cho Thác Bạt Hồng Nham bông ngẩn ra, Bạo Long chính là chờ cơ hội này, nhắc khủy tay hung hăng đập xuống.

Ầm!

Tiếng trầm muộn vang lên, khủy tay của Bạo Long hung hăng nện vào ngực Thác Bạt Hồng Nham, đầu khí hùng hồn đánh mạnh lên ngực Thác Bạt Hồng Nham, chỉ trong nháy mắt đã phá hủy hết nội tạng của hắn.

Rắc!

Tiếng gãy xương truyền tới, thân thể Thác Bạt Hồng Nham đồng thời bị đánh văng, nện lên người một tên trưởng lão Thác Bạt gia, liền đụng cho trưởng lão kia chết ngất. Ánh mắt Thác Bạt Hồng Nham không thể tin được, há mồm phun máu, giọng oán độc nói:

- Người dám giết ta, sự môn của ta sẽ không bỏ qua người!
  - Má nó, vốn cứ tưởng người là người đàn ông, không ngờ cũng chỉ là đồ bất lực không chịu đòn nổi. Lão tử ghét nhất là đám phé vật đánh không lại thì dọn ra gia tộc, dọn ra sự môn! Bạo Long nói xong, sải bước đi tới, dọa mọi người Thác Bạt gia lui ra sau, liền để lại Thác Bạt Hồng Nham cùng trưởng lão Thác Bạt gia hôn mê kia ở đó.
  - Đằng Phi, hiện giờ Thác Bạt gia ta cũng là quý tộc đế quốc sắc phong, người dám tàn sát quý tộc đế quốc, chính là tội chết!
- Thác Bạt Hồng Vân lớn tiếng quát.

Chương 129: Lôi Sát, Kinh Lôi Hàng Thế!

Bạo Long nhe răng cười, nhắc chân hung hăng đạp lên đầu

Thác Bạt Hồng Nham:

- Cút mẹ nó đi, quý tộc tính là cái rắm gì, lão tử giết qua quý tộc còn nhiều hơn các ngươi đã gặp!

Rắc!

Thác Bạt Hồng Nham, Đại Đầu Sư bậc sáu cấp bảy này bị trực tiếp đạp nát đầu, ấn sâu vào mặt đất lát đá tảng, trắng đỏ trộn lẫn lộn, máu tươi tràn ra theo khe hở mặt đá bị Bạo Long đạp vỡ. Sau đó còn chảy tràn khắp nơi, giống như tấm lưới đan bằng máu.

- Ha ha, cái này không tệ, chỉ là hơi giống như kim may!

Bạo Long nhặt lấy hai thanh kiếm nhỏ đúc bằng tinh kim của Thác Bạt Hồng Nham, lật qua ngó lại, xoay vài vòng giữa ngón tay, sau đó quay sang Thác Bạt Hồng Vận:

- Được rồi, tiếp theo là ngươi!

- A! Đằng Phi, Thác Bạt gia cùng ngươi không chết không thôi! Thác Bạt Hồng Vận nhìn Bạo Long đi về phía hắn, cổ họng gào lên như dã thú.

- Đúng là không chết không thôi, tuy nhiên, là các ngươi chết. Đằng Phi nhìn Thác Bạt Hồng Vận rơi vào tuyệt vọng như thấy kẻ ngu, nhàn nhạt nói:

- Giết!

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp yêu kêu họ một tiếng, xông vào đám cao tầng Thác Bạt gia.

- Đằng Phi, hôm nay người diệt Thác Bạt gia ta, tám đại gia tộc Thanh Bình Phủ tuyệt đối không bỏ qua ngươi!
Có trưởng lão Thác Bạt gia lớn tiếng quát lên.

- Ha ha! Nhanh thôi, bọn họ sẽ đi cùng các ngươi sẽ không cô độc. Đằng Phi nhàn nhạt nói một tiếng, sau đó cụp mắt lẳng lẳng đứng đó.

- Ngươi cầm miếng đi!

Bạo Long cầm cây kiếm nhỏ màu vàng trong tay, đâm thẳng vào giữa mi tâm Thác Bạt Hồng Vận, xương sọ cứng nhất thân thể người lại yếu ớt như đậu hủ trước mặt cây kiếm vàng.

- Hắc hắc, cái này không tệ, chỉ là nhỏ một chút!

Bạo Long đập một phát đá bay thi thể Thác Bạt Hồng Vận chết không nhằm mắt, bấu môi, cắt hai cây kiếm nhỏ vào lòng, thầm nghĩ: chỗ này được rồi, đừng để mất. Một món binh khí bổ thêm chút tinh kim và bí ngân, phẩm chất binh khí sẽ tăng lên rất nhiều, cũng không biết sự môn của Thác Bạt Hồng Nham là môn phái nào, lại đi xa xỉ như thế, dùng toàn bộ tinh kim luyện chế ra hai cây kiếm nhỏ này. Chỉ là đặt trong tay phế vật kia, đúng là mình châu phủ bụi, vẫn là để cho Bạo Long đại gia ta quản lý đi.

Về phần nói sự môn Thác Bạt Hồng Nham có mạnh lắm hay không, có thể nào vì chuyện này mà đụng tới kẻ địch không thể chọc tới hay không, Bạo Long không phải chưa nghĩ tới, mà là hoàn toàn mặc kệ. Chiến trường Vực ngoại khủng bố như vậy cũng đã đi qua, chết còn không sợ, làm sao lại sợ một cái môn phái không biết?

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp đều có thực lực Đại Đấu Sư bậc năm, giết đám người Thác Bạt gia đúng là như cắt cỏ, không cần phải tốn nhiều sức, từng cái đầu vọt lên cao, máu chảy thành sông dưới đất.

Thác Bạt Mân Liệt thừa dịp các trưởng lão trong nhà chỉ huy hộ vệ chiến đấu, chậm chậm âm thầm lui ra sau. Phụ thân đã chết, tam thúc hùng mạnh cũng đã chết, chỉ sợ nhà này cũng sẽ bị diệt, hắn tiếp tục ở lại đây cũng chỉ chờ chết, không còn đường sống nào. Nếu có thể chạy ra, vậy thì về sau còn có hy vọng báo thù.

Thác Bạt Mân Liệt lòng như dao cắt, cực hận Đằng Phi, cứ việc hắn biết rõ chiến đấu giữa gia tộc không hề tồn tại cái gì là ôn nhu, không phải người chết là ta sống. Ai với ai cũng không quan trọng, ai có thể sống sót, kẻ đó là người chiến

thắng.

- Đằng Phi, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi, một ngày nào đó...

Thác Bạt Mân Liệt tròng cảnh chiến đấu thảm thiết, hai mắt đỏ đậm thì thào nói.

- Vậy sao?

Tiếng nói bình tĩnh vang lên từ sang lưng Thác Bạt Mân Liệt.

Thác Bạt Mân Liệt quay mạnh đầu lại, đồng thời trong mắt co rút:

- Đằng Phi!

- Đúng thế, là ta, không phải người vẫn luôn nhớ ta hay sao?

Bây giờ ta đến, ngươi lại muốn đi?

Khóe miệng Đằng Phi ẩn nụ cười trào phúng, trong mắt lại tràn đầy bi thương: sư phụ, thực lực ngài mạnh mẽ như thế, là bị đám tiểu nhân này bức chết, ngài chết quá oan. Hôm nay, ta sẽ tắm máu những gia tộc này, tế điện ngài linh thiên trên trời.

- Đằng Phi, ta là quan viên đế quốc, sắc phong Thác Bạt gia ta thành sắc phong sẽ nhanh chóng xuống tới. Người bỏ qua cho ta một mạng, ta sẵn sàng làm nô bộc của ngươi, ta ngồi trên vị trí gia chủ Thác Bạt gia, Thác Bạt gia... là đại gia tộc to lớn tài lực hùng hậu, gia sản lớn như thế đều là của ngươi!

Thác Bạt Mân Liệt cắn răng, nhìn Đằng Phi từ từ nói

- Thác Bạt Mân Liệt đúng là có được dân được, chỉ là, ta không quan tâm sản nghiệp Thác Bạt gia.

Đằng Phi nhìn Thác Bạt Mân Liệt:

- Ta chỉ cần mạng của ngươi!

- Ngươi...

Thác Bạt Mân Liệt mới nói ra, chỉ thấy trước mặt hiện lên một mảnh ánh sáng chói mắt, theo bản năng nhắm mắt lại, thân mình nhảy ra sau. Ngay sau đó, cơn đau đốn ập đến, mắt tối đen rồi mất đi mọi ý thức.

Đằng Phi cầm Luyện Ngục, nhìn một mặt lưỡi búa chảy xuống giọt máu, bên tai truyền tới tiếng chém giết, kêu la thảm thiết, lầm bầm nói:

- Nhà tiếp theo, Thanh Bình Phủ... Vương gia!

Bốn con ngựa cực nhanh thừa bóng đêm, lao nhanh hướng tới Thanh Bình Phủ.

Sau khi Đằng Phi chém giết các cao tăng Thác Bạt gia, vừa mới rời đi, nhị gia Đằng Vân Lĩnh liền tự mình dẫn theo đông đảo võ giả tinh anh xông vào Thác Bạt gia...

Gia tộc hạng hai Đằng Gia Trán, trong một đêm đã bị tàn sát.

Bạo Long cùng Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp cả người đầm máu, Bạo Long còn được, sát khí trên người càng dày đặc hơn. Hai người Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp thì sắc mặt có chút tái nhợt, một là vì tiêu hao thể lực tạo thành, thứ hai là vì hai người lần đầu giết chóc như thế. Võ giả Thác Bạt gia hơi có chút thực lực đều chết hết, đến cuối cùng là Đằng Phi quát tỉnh hai nàng, bằng không rất có thể tẩu hỏa nhập ma.

Trên đường trở về Tây Thùy, Bạo Long cùng Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp đều nghe Đằng Phi nói qua những chuyện ba năm trước, tự nhiên biết hận ý sâu đậm của Đằng Phi đối với những gia tộc này, cho nên xuống tay không chút mềm lòng.

Loại thù hận không chết không ngừng này không có gì để nói, có lẽ có người vô tội, có lẽ có người tội không đáng chết. Nhưng tương tự như thế, nếu là Đãng gia ngã xuống, cũng tuyệt đối không còn một người sống.

Đây chính là đấu tranh gia tộc tàn khốc, người sống ở thời đại này đã sớm quen rồi.

Thần sắc Đằng Phi bình tĩnh, trên đường trở về từ Tây Thùy, hắn cũng kể lại những chuyện năm đó với ba người Bạo Long, cũng không nói nhiều, nhưng dưới bề ngoài bình tĩnh, lại là lòng báo thù chấp nhất.

Không ai... có thể ngăn cản được!

Sáng hôm sau, bầu trời u ám, mây đen cuộn cuộn, nhìn như sắp có mưa to trút xuống, Thanh Bình Phủ một mảnh im lặng. Loại thời tiết này, người nhà giàu sẽ không dậy sớm, cũng chỉ có tiểu thương nhỏ cùng người nghèo khổ mới phải dậy vì kế sinh nhai, chuẩn bị làm việc hay bắt đầu một ngày buôn bán mới.

Tiếng vó ngựa dồn dập phá vỡ bầu trời sáng sớm đầy mây, bốn con ngựa chạy mệt đến sùi bọt mép, hít thở nặng nề đến có

thể nghe được từ xa. Đăng Phi kéo ngựa, nhìn một tiểu thương, vẻ mặt thân thiện hỏi:

- Vị ca ca này, xin hỏi Vương gia Thanh Bình Phủ đi thể nào?

Tiểu thương kia theo bản năng ngẩng đầu nhìn lên, liền sợ đến đến trắng cả mặt. Bốn kỵ sĩ này, có ba người trên thân thể còn đọng lại nhiều máu, chỉ cần mũi là ngửi được mùi máu tươi dày đặc, vội chỉ về con phố phía trước:

- Đi con đường kia rồi quẹo phải, đi tới cuối chính là Vương gia...

- Cảm ơn!

Một khối bạc nặng chừng mười mấy lượng rơi vào lòng tiểu thương này, sau đó tiếng vó ngựa lại vang lên, bốn con ngựa nhanh chóng biến mất. Tiểu thương nhìn vào bạc trong lòng, mắt tròn to, bông cả người run lên, vội vàng giấu bạc vào lòng, vác đòn gánh chạy đi như bay biến mất trong ngõ nhỏ.

Đại trạch Vương gia còn lớn hơn nhiều so với Thác Bạt gia ở Đăng Gia Trấn, hơn nữa còn cực kỳ xa hoa.

Nữ nhi Vương gia trở thành hiền Hoàng đế sủng ái, gia chủ Vương Thiên Hà thành quốc trượng, phủ đệ này tự nhiên cũng phải có khí thế tương ứng. Cho nên, phủ đệ Vương gia này là mới xây xong vào hai năm trước.

Cũng vì thế mà Vương gia trở thành gia tộc có thế lực nhất Thanh Bình Phủ, bảy đại gia tộc khác cũng bị Vương gia đè trên đầu.

Đăng Phi cũng từng hỏi qua, nữ nhi Vương gia trở thành hiền, vậy phải làm sao? Chẳng lẽ bỏ qua Vương gia như thế? Không, tuyệt đối không!

Nhớ tới sự phụ đã biết mất trên đời này, Đăng Phi chỉ còn một ý nghĩ: Làm gì? Giết con mẹ nó!

Mặc xác người là hoàng thân quốc thích, hay là quý tộc đế quốc, các người bức tử sự phụ ta, vậy thì lấy mạng ra đền!

Hiện giờ Vương gia không như trước kia, gia chủ thành quốc trượng, đám người hầu cũng vênh mặt theo, hơn nữa Vương gia vốn là rất nhiều quy củ, bây giờ quy củ càng nhiều hơn.

Không nói đâu xa, dù là sáng sớm trời đầy mây, nhưng gác cửa vẫn dậy từ sớm, đứng ưỡn người trước cổng phủ.

Lộc cộc lộc cộc...

Tiếng vó ngựa dồn dập truyền đến, bốn con ngựa cao to đồng loạt dừng lại trước cửa phủ đệ Vương gia. Đẳng Phi ngồi trên lưng ngựa, nhìn bảng hiệu nạm vàng thật lớn trên cửa phủ đệ Vương gia, nhìn ba chữ “Phủ Quốc Trượng” cứng cáp trên đó, khước miệng Đẳng Phi nổi lên tươi cười lạnh băng, lấy ra Chiến phủ Luyện Ngục đỏ máu. Trong ánh mắt kinh hãi của mấy tên cạnh công Vương gia, nhảy khỏi lưng ngựa bay lên cao, vung chiến phủ bỏ xuống cửa lớn phủ đệ Vương gia, quát lên một tiếng lớn:

- Lôi Sát, Kinh Lôi Hàng Thế!

Ầm!

Một búa này hung hăng chém lên trên bảng hiệu cửa chính, ở giữa bảng hiệu nạm vàng xuất hiện vết nứt thật nhỏ, rơi xuống cùng với Đẳng Phi, vết nứt từ bên trên kéo dài xuống bậc thang.

Khi hai chân Đẳng Phi chạm xuống đất, toàn bộ cửa lớn, kể cả gác mái cũng phát ra tiếng kêu kệt khó nghe. Sau đó, ầm ầm sụp đổ, đá lớn xà ngang rơi xuống phát ra tiếng nổ đing tại nhức óc, hoàn toàn phá vỡ buổi sáng yên tĩnh.

Hai tên cạnh công không kịp chạy bị đè ở trong đó, chưa kêu một tiếng đã lập tức mất mạng.

Hai tên cạnh công còn lại thì trợn mắt há mồm nhìn cảnh này, thật lâu sau mới phát ra tiếng gào kinh thiên động địa:

- Không xong rồi, có người tới gây sự ở phủ quốc trượng!

Chương 130: Không chết không thôi

Tiếng gào này đúng là có hiệu quả, lập tức có mấy hộ vệ to con xông ra, vây quanh bốn người Đằng Phi.

Vương gia vốn là đại tộc Thanh Bình Phủ, thế lực mạnh mẽ, nội tình sâu xa, hơn nữa bây giờ đang có Hiền phi nương nương được sủng ái ở để độ quan tâm, lại càng thêm quá sức.

Trước kia võ sư bình thường muốn vào Vương gia làm hộ vệ còn miễn cưỡng có thể nhưng bây giờ hoàn toàn không được, ít nhất cũng phải là võ giả đầu khí có cấp bậc.

Nếu không phải Đằng Phi vẫn không thấy bóng, Vương gia cũng như bảy đại gia tộc khác đều lo lắng chứng có bất lợi với tám đại gia tộc trong tay Đằng Phi truyền ra ngoài, cộng với trận giết chóc ba năm trước, tám đại gia tộc tổn thất quá lớn, cần nghỉ ngơi lấy lại sức, chỉ sợ đã sớm trực tiếp tiêu diệt Đằng gia, căn bản sẽ không chờ cho tới hôm nay.

Cho dù có Phúc tướng quân thủ hạ của đại nguyên soái chiêu cố, vậy thì tính sao? Loại mâu thuẫn giữa gia tộc với nhau ở địa phương này, dù là Hoàng đế cũng không tiện can thiệp.

Đại nguyên soái, trọng thân quân đội miễn cảm như thế... càng không được!

Mà tám đại gia tộc Thanh Bình Phi, không một ai nghĩ tới Đằng Phi lại dám ra tay, còn đánh tới cửa.

Đương nhiên, bây giờ đám hộ vệ Vương gia vây quanh Đằng Phi vốn không biết bốn người này, lại càng không biết lại lịch của đối phương.

- Các ngươi là ai? Biết đây là đâu không? Đây là phủ quốc trượng, các ngươi dám đến đây gây sự, có phải chán sống rồi không? Muốn tạo phản hả?

Một người có vẻ là đầu lĩnh phần nô nhìn đám người Đằng

Phi, sau đó ra lệnh:

- Bắt hết bọn chúng!

- Mẹ nó, xem ra phương đông và phương tây không có gì khác, chỗ nào cũng không thiếu loại chó cạy thế chủ giống như người.

Bạo Long mắng một câu, rồi trực tiếp xông lên, cả người bùng nổ đầu khí, khí thế mạnh mẽ đánh vào đám người liên tục lùi ra sau. Bạo Long bóp chặt cổ họng người vừa nói, sau đó cướp lấy đao của hộ viện, lật tay xẹt qua, rạch bụng một tên hộ viện Vương gia đang lao tới từ sau lưng hắn. Tên hộ viện kia hét thảm thiết, liền ngã xuống. Lại vung ngang qua, hai cái đầu bay lên cao, máu tươi trào ra, hoa lệ mà thê lương.

Mọi chuyện xảy ra trong chớp nhoáng, nhanh đến mức những người Vương gia còn không có phản ứng, mấy người đã chết trên tay Bạo Long.

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp hai nàng cũng không chịu yếu thế cầm kiếm xông lên, thân hình linh động như bướm xuyên qua bụi hoa, không giống Bạo Long bạo lực đánh mạnh tiến mạnh, nhưng tạo thành thương vong không kém Bạo Long bao nhiêu.

Ba người xông vào giữa đám người Vương gia như hổ vào đàn dê, triển khai giết chóc khiến người ta trợn mắt há mồm hồn phi phách tán.

Nếu là đám võ giả tinh anh Vương gia ba năm trước đây, có lẽ còn chống cự được một trận, nhưng bây giờ dù đều có cấp bậc, thực lực cũng coi như không tệ, nhưng đối mặt với Đại Đẩu Sự cấp định trở về từ chiến trường Vực ngoại như Bạo Long đây, hai Đại Đẩu Sự bậc năm như Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp, vậy thì hoàn toàn không có sức chống cự.

Chiến đấu, ngay từ đầu đã hiện ra thế nghiêng về một bên. Võ lực mạnh mẽ mà Vương gia vẫn luôn tự ngạo, ở trước mặt cường giả chân chính lại không chịu nổi một đòn như thế.

Còn chưa tới một nén nhang, đám hộ viện Vương gia liền bị giết tới sợ, rút lui trở vào trong. Lúc này, gia chủ Vương Thiên Hà cũng đã nhận được báo cáo, nói có người xông vào Vương

gia, hơn nữa sân trước đã giết tới máu chảy thành sông, nhìn kiểu này, rõ ràng là đến diệt tộc.

Vương Thiên Hà liền hoảng sợ không thôi, vừa cho người lập tức thông báo bay đại gia tộc Thanh Bình Phủ khác, vừa lập tức triệu tập võ giả thực lực mạnh mẽ trong gia tộc, cùng đi tới sân trước.

Từ rất xa đã nghe tiếng chém giết và kêu la thảm thiết, Vương Thiên Hà hoảng sợ không thôi, không thể ngờ tới lại có người thật sự dám đến phủ quốc trượng gây sự. Từ sau khi làm quốc trượng, đừng nói Thanh Bình Phủ, cho dù toàn bộ Thanh Nguyên Châu cũng không có ai dám đến Vương gia gây sự.

Đợi khi đến sân trước, mùi máu gay mũi đập vào mặt, thiếu chút dọa Vương Thiên Hà té ngã. Liếc thấy Đẳng Phi lẳng lặng đứng đó xem chiến, vẻ mặt Vương Thiên Hà giống như gặp quỷ, lui ra hai bước, sau đó lớn tiếng quát:

- Đẳng Phi, không ngờ là người?

Lúc này Đẳng Phi ngẩng đầu, thấy được Vương Thiên Hà, vị gia chủ Vương gia này bây giờ có được thân phận quốc trượng, một thân khí độ uy nghiêm càng đậm hơn ba năm trước. Đẳng Phi nhẹ răng, tươi cười có vẻ ngượng ngùng:

- Đúng thế, Vương gia chủ, có phải rất bất ngờ hay không, không ngờ ta đến nhanh như thế?

- Đẳng Phi, ba năm trước cho người may mắn chạy mất, không ngờ hôm nay người còn dám xông vào phủ quốc trượng, lá gan của người thật là lớn. Hôm nay người đừng hòng sông ra ngoài.

Vương Thiên Hà nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Đẳng Phi.

Lúc này, một người đứng cạnh Vương Thiên Hà, má dài mũi cong, mắt lõm sâu, trán trụi lủi, còn có vết sẹo rõ ràng, lạnh lùng nói:

- Đẳng Phi, ta tìm ngươi ba năm, không thể ngờ ngươi dám tự đưa lên cửa, hôm nay ta sẽ tự tay giết ngươi.

Người này, chính là Vương Thiên Ứng, nhị gia Vương gia.

Đẳng Phi thấy người này, tươi cười trên mặt liền không còn, gặp lại kẻ thù, muốn nói kẻ mà Đẳng Phi hận nhất, Vương

Thiên Ưng này tuyệt đối xếp hàng đầu.

- Vương Thiên Ưng, chết đi!

Đằng Phi chỉ vào Vương Thiên Ưng, nhàn nhạt nói.

- Muốn chết, hôm nay nhị gia sẽ thành toàn cho ngươi!

Vương Thiên Ưng hét lớn một tiếng, lao về phía Đằng Phi.

Năm đó Vương Thiên Ưng dẫn người công kích Đằng gia, cùng Thác Bạt gia liên hợp cho con đại gia Đặng Văn Tráng, muốn tiêu diệt toàn bộ Đằng gia. Lại bị Đằng gia có chuẩn bị từ trước phục kích, Vương Thiên Ưng bị thương trốn đi, nhưng cũng vì thế mà nó được một kiếp, bằng không cũng sẽ chết trên tay Lục Tử Lăng.

Ba năm qua, Vương Thiên Ưng luôn cố gắng vì thời điểm báo thù, bây giờ thực lực đã đột phá đến Đại Đấu Sư bậc năm, tự tin có thể dễ dàng chém giết Đằng Phi.

Vương Thiên Ưng ngoại hiệu là Kim Sí Đại Bàng, không phải nói cho có, tốc độ hành động cực nhanh, hơn nữa đột phá đến cảnh giới Đại Đấu Sư bậc năm, nhanh đến mức khiến người ta khó mà nhìn rõ.

Tập trung toàn bộ đấu khí mạnh mẽ của mình vào hai tay, thi triển ra đấu kỹ Đại Đấu Sư trung cấp Kim Điều Trảo, một tay chụp vào ót Đằng Phi, tay kia thì chụp vào ngực hắn.

- Tiểu tử, chết đi!

Khóe miệng Vương Thiên Ưng nổi lên nụ cười hung ác, nhìn Đằng Phi vẫn đứng yên ở đó, Vương Thiên Ưng như nghĩ tới cảm giác xé nát đỉnh đầu Đằng Phi, nhị gia Vương gia hạn thích nhất là loại cảm giác này.

Không biết khi nào trong tay Đằng Phi đã hiện lên một cây búa hai lưỡi, cuối cán búa màu vàng nhạt là lưỡi búa đỏ máu, ngay trong nháy mắt Vương Thiên Ưng sắp đụng tới đầu Đằng Phi, bỗng nhiên Đằng Phi hành động.

Kim Sí Đại Bàng? Đúng là buồn cười.

Thân hình Đằng Phi xoay chuyển, liền kéo theo mấy cái tàn ảnh, hai tay Vương Thiên Ưng chụp hụt, chụp lên tàn ảnh. Không đợi hắn phản ứng, Đằng Phi đã tới bên cạnh hắn, vung Chiến phi Luyện Ngục chém xuống Vương Thiên Ưng.

Rắc!

Tiếng xương cốt vỡ vụn dọa người vang lên, một búa này trực tiếp chém bỏ vai trái Vương Thiên Ứng, từ bên vai đi xéo xuống, chém Vương Thiên Ứng làm hai phần.

Trong nháy mắt này, Vương Thiên Ứng thậm chí còn không cảm giác đau đớn, còn đang ảo não vì hai cú chụp không. Hắn muốn vận người tiếp tục công kích, lúc này cơn đau đớn như sóng thần ập tới.

- A!

Vương Thiên Ứng phát ra tiếng hét thảm tuyệt vọng, thân mình liền tách rời, mãi cho đến khi chết, trong mắt Vương Thiên Ứng vẫn tràn ngập không tin nổi.

Tiểu tử năm đó ngay cả đầu khí cũng không có, sao lại mạnh mẽ đến thế?

Nếu hắn biết ba năm trước Đằng Phi từng chém một Đại Đấu Sư Thác Bạt gia, chỉ sợ sẽ không khinh địch như thế. Đáng tiếc, Đại Đấu Sư Thác Bạt Hồng Phong vốn là vũ khí bí mật của Thác Bạt gia, còn chưa kịp đưa ra đã bị người ta giết chết, loại tin tức dọa người này, lại còn khiến người ta ngờ vực, bọn họ làm sao có thể nói ra được?

- Thiên Ứng!

Vương Thiên Hà phát ra tiếng kêu đau đớn:

- Đằng Phi, người dám giết hoàng thân quốc thích, Đằng gia người chờ bị diệt môn đi!

Đằng Phi không nói một lời, kéo Chiến phủ Luyện Ngục từ từ đi về phía Vương Thiên Hà, lập tức có mười mấy người bảo vệ chặt chẽ Vương Thiên Hà. Vương Thiên Hà đang trong giận dữ, quát:

- Đằng Phi, giết hoàng thân quốc thích, sẽ bị tru cử tộc, ngươi không được làm vậy!

- Vương Thiên Hà, năm đó các ngươi mưu đồ sản nghiệp Đằng gia, muốn tiêu diệt Đằng gia ta, bức tử sư phụ ta, lại muốn giết ta, khi đó các ngươi có nghĩ tới ngày hôm nay? Đằng Phi cắn răng, từng bước đi về phía Vương Thiên Hà.

Vương Thiên Hà được một đám hộ vệ vây quanh, không ngừng lui ra sau. Bây giờ ai cũng nhìn ra được, thực lực Đằng Phi quả thật quá mạnh mẽ, trên người không có chút dao động đầu khí, nhưng giống như trời sinh thần lực, ngay cả võ giả đầu khí mạnh mẽ như nhị gia Vương Thiên Ứng cũng bị hấn một búa chém làm hai. Hiện giờ, toàn bộ Vương gia đã không còn ai là đối thủ với Đằng Phi.

Chiến đấu bên kia cũng đã tiến vào kết thúc, ba người Bạo Long, Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp giết đám võ giả Vương gia đến vỡ mật, không chết cũng mất đi dũng khí chống cự. Có một số đã bỏ chạy, làm đao binh không sáng sửa gì, còn có thể bị Vương gia trả thù đầm máu, nhưng không trốn thì sẽ chết ngay bây giờ.

Đúng lúc này, bên ngoài bỗng truyền tới tiếng ồn ào, viện binh bảy đại gia tộc Thanh Bình Phủ... cuối cùng đã đến.

Bảy gia tộc, có chừng hơn 1000 người, đây còn là vội vàng tổ chức nhân thủ. Những gia tộc này toàn muốn giết Đằng Phi, thậm chí nếu không có chuyện Phúc tướng quân thăm Đằng gia năm đó, bọn họ đã sớm không không chế được muốn tiêu diệt Đằng Phi rồi.

Mà hôm nay Đằng Phi lại đưa lên cửa, bọn họ làm sao chịu buông tha được?

Đằng Phi hận tám đại gia tộc thấu xương, tám đại gia tộc sao cũng không như thế? Nếu không có Đằng Phi, tám đại gia tộc làm sao tồn thất nặng nề như vậy? Thiếu chút nữa không trở mình được.

Nếu không phải Vương gia có con gái trong cung được Hoàng đế sủng hạnh, trở thành Hiền phi nương nương, chỉ sợ tám đại gia tộc đã sớm bị những gia tộc Thanh Nguyên Châu như hổ rình mồi tiêu diệt rồi.

Thù sâu như thế, căn bản không có con đường xoa dịu, không tới người chết ta sống, hai bên sẽ không bỏ qua.

- Đằng Phi, không ngờ ngươi còn dám đến đây!

Gia chủ Tôn gia nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Đằng Phi:

- Năm đó ca ca của ta chết trong tay tiểu súc sinh ngươi, hôm nay ta tuyệt đối không bỏ qua cho ngươi!

- Đại trưởng lão Triệu gia ta cùng rất nhiều võ giả tinh anh đều chết trong tay ngươi, Triệu gia thế không đội trời chung với ngươi!

- Ấu đệ của ta chết trên tay ngươi. Đằng Phi, Thôi gia không chết không thôi với ngươi!

- Hoắc gia ta...

- Lý gia...

- Lương gia...

- Quy gia ta...

Toàn bộ tám đại gia tộc Thanh Bình Phủ đều trở nên kích động, tất cả thế phải bầm thây Đằng Phi!

Chương 131: Tám đại gia tộc sụp đổ!

Trong số võ giả bảy gia tộc khác hẳn cấp tổ chức có chừng 200 cung tiễn thủ, giờ phút này đem cung tiễn trong tay nhắm chuẩn đám người Đằng Phi. Nhưng bởi vì ở giữa còn có người của Vương gia cho nên những cung tiễn thủ này ném chuột sợ võ đồ, cũng không dám tùy tiện bắn tên, sợ thương đến người của Vương gia.

Vương Thiên Hà dưới tầng tầng bảo hộ, muốn rút lui ra khỏi khu vực an toàn lại bị Bạo Long chặn lại. Bạo Long lúc này toàn thân đầm máu, tuy nhiên máu này lại đều là của người khác.

Những hộ vệ bên cạnh Vương Thiên Hà căn bản không phải đối thủ của Bạo Long, một quyền hai cước liền bị Bạo Long đánh ngã lăn xuống đất. Ngay sau đó một tay tóm tóc Vương Thiên Hà, kéo đến bên cạnh Đằng Phi.

- Buông Vương gia chủ ra.
- Thả quốc trượng!
- Đằng Phi. Hôm nay nếu ngươi dám động một sợi lông tơ của Vương gia chủ, Hoàng triều Chân Võ này không ai có thể bảo vệ được ngươi.

Mọi người đều kêu la, toàn trường loạn thành một đoàn.

Đằng Phi nhìn thoáng qua đám người tám đại gia tộc phần nộ, nhẹ giọng nói:

- Các ngươi chỉ sợ đều không nghĩ tới, ta chẳng những dám hơn nữa là nhanh như vậy hả? Ba năm trước, khi ta bị ép rời đi đã từng nói qua: Nhiều nhất ba năm ta sẽ tìm các ngươi báo thù, không diệt sạch tám đại gia tộc các ngươi ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua. Hôm nay, ta vốn muốn tìm đến từng nhà, không

nghĩ tới quan hệ giữa các người thật sự là quá tốt, thế mà đưa lên tận cửa. Điều này thật sự rất tốt, bớt phiền toái cho ta.

- Đằng Phi, người cũng đừng quá cuồng vọng. Cho dù người thực lực rất mạnh, có thể đánh lại hơn một ngàn người ở đây sao?

Trong đám người có người lớn tiếng quát:

- Nếu người hiện tại đầu hàng, chúng ta ngược lại có thể suy xét cho Đằng gia người giữ lại một tia huyết mạch. Nếu không, nhất định tiêu diệt toàn tộc Đằng gia người.

- Ha ha ha!

Đằng Phi bỗng nhiên cười rộ lên, nhìn vào mặt người của tám đại gia tộc. Hắn bỗng nhiên nhớ tới ba năm trước, ở trên vách núi cắt phía tây Đằng Gia Trấn giết chết đám tinh anh tám đại gia tộc kia cùng đám người trước mắt này tương tự biết bao. Những đại gia tộc tự cho là đúng này, luôn cho rằng người trong thiên hạ đều phải chuyển động quanh bọn họ, lại không biết bọn họ vẫn là bọn họ của ba năm trước, mà mình... lại đã không phải như ba năm trước đây nữa.

Bằng vào một ngàn người bao gồm 200 cung thủ bên trong đã muốn tiêu diệt mình? Đằng Phi không kìm nổi cười rộ lên, nhìn thoáng qua Bạo Long.

Bên kia Bạo Long cũng như tâm hữu linh tế ngẩng đầu nhìn Đằng Phi một cái, khẽ răng cười:

- Ta thật là hoài niệm những ngày năm đó chúng ta năm trăm phá năm ngàn!

Đằng Phi mỉm cười:

- Ta cũng vậy.

- Vậy chúng ta...

Bạo Long nhìn Đằng Phi, cặp mắt hơi nheo lại, hắc hắc cười:

- Làm lại một lần?

Đột nhiên, tay đang tóm Vương Thiên Hà của Bạo Long đột nhiên lỏng ra, Vương Thiên Hà nhân cơ hội này thân hình bay lên trời. Nhưng hắn lại không nhìn thấy, cái tay buông ra của Bạo Long phía sau lưng đã giơ lên cao cao.

- Không tốt!

- Dừng tay!

- Dưới tay lưu người!

Rất nhiều người trong nháy mắt này đều điên cuồng kêu lớn.

Ầm!

Một tiếng trầm đục vang lên, Bạo Long vùng nắm tay, hung hăng nện lên phía sau lưng Vương Thiên Hà, trực tiếp đập cho cột sống của hắn ta nát nhừ.

Thân hình vừa mới dâng lên của Vương Thiên Hà bị đập mạnh xuống đất, trên mặt đất đá xanh cứng rắn kia lập tức nổ ra mấy cái khe nứt nhỏ. Vương Thiên Hà nằm úp sấp ở đó không nhúc nhích, bị Bạo Long một quyền đập chết tươi.

- Giết bọn họ. Cung tiến thủ, bắn.

Gia chủ bảy đại gia tộc điên cuồng hô lên.

Gia chủ Vương gia Vương Thiên Hà cùng nhị gia Vương Thiên Ứng toàn bộ mất mạng, trong sân gần như không còn lại mấy người của Vương gia. Lúc này, chỉ cần có thể bắn chết đám người Đằng Phi, ngộ thương vài người của Vương gia cũng đành chịu.

- Sát!!!

Trong cổ họng Bạo Long phát ra một tiếng hét to, vung trường đao trong tay, toàn thân bùng lên một tầng cương khí hộ thể, trực tiếp xông hướng đội ngũ cung tiến thủ kia.

Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp cũng như bướm vờn hoa, thân hình vô cùng linh động xông vào trong đám võ giả bảy đại gia tộc.

Đằng Phi tay cầm Chiến Phú Luyện Ngục, trực tiếp công về đám cao tầng bảy đại gia tộc.

- Ngăn hắn lại, mau ngăn hắn lại.

- Người nào giết Đằng Phi thưởng 10 vạn lượng hoàng kim. Có người treo giải thưởng.

- Người giết Đằng Phi, Hoắc gia thưởng thêm 10 vạn hoàng kim, thưởng vạn mảnh ruộng tốt.

Gia chủ Hoắc gia phần nộ quát.

- Giết tiểu súc sinh này, Lý gia ta nguyện chi 15 vạn lượng hoàng kim.

- Tôn gia ta...

....

Đám cao tăng tám đại gia tộc này vừa điên cuồng lùi ra vừa treo giải thưởng khiến người ta choáng váng.

Dưới trọng thưởng ắt có dũng phu, lời này không giả. Mặc dù biết rõ căn bản không phải đối thủ của Đăng Phi, nhưng những võ giả của tám đại gia tộc này vẫn điên cuồng.

Chỉ cần có thể giết chết Đăng Phi, như vậy giải thưởng kinh người kia có thể khiến một người trong nháy mắt trở thành phù hộ siêu cấp.

Loại giải thưởng này quả thật xứng với không tiền khoáng hậu.

- Giết Đăng Phi!

- Giết Đăng Phi!

- Giết Đăng Phi, từ nay về sau đại phú đại quý.

Đám võ giả điên cuồng đỏ mắt như châu chấu xông tới Đăng Phi, thậm chí mặc kệ ba người Bạo Long, Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp, tất cả đều ồa tới Đăng Phi.

Đăng Phi thần sắc lạnh băng, Chiến Phủ Luyện Ngục trong tay cao thấp tung bay, dường như nhớ lại những ngày lịch lãm trong Hồn vực, đối mặt những chiến sĩ quân đoàn Ngân sắc như thủy triều ồa lên cùng với những người khổng lồ sức lớn vô cùng xen lẫn bên trong.

- Lôi Sát!

Đăng Phi nổi giận gầm lên một tiếng, trên lưỡi Chiến Phủ Luyện Ngục màu máu kia bùng lên một mảnh lôi quang.

- Kinh Lôi Hàng Thế!

Theo một tiếng gầm giận dữ của Đăng Phi, đầu khí trong 17 nơi Đâu mạch trong cơ thể toàn bộ tập trung lên song chưởng, chân nguyên trong đan điền giống như sôi trào hình thành năng lượng khổng lồ đồng thời cuộn tới song chưởng của Đăng Phi.

Kinh Lôi Hàng Thế một khi thi triển ra, lực sát thương quả thật khủng bố khiến người ta gan mật đều nứt. Tia điện không

ngừng chạy phía trên kia chỉ cần dính vào, cả người tức thì sẽ một mảnh cháy xém trực tiếp hòa tan, ngay cả thi thể đều không giữ lại.

Đồng thời, trên lưỡi rìu sắc bén vô cùng kia, tất cả binh khí chỉ cần chạm vào lập tức sẽ bị chém thành hai đoạn. Thường thường là ngay cả vũ khí lẫn người trực tiếp bị chém đứt, lại bị tia điện kia dính lên, người này trực tiếp tan thành mây khói.

Gần như trong nháy mắt, bên cạnh Đằng Phi liền dọn ra một mảnh đất trống lớn. Đây không phải là bởi vì kẻ địch lui về phía sau mà là những người vốn ở trên đất trống này đều đã tan thành mây khói.

- Trời ạ! Đằng Phi này biết yêu thuật!

- Yêu thuật chó má, đây là đây kỹ thuật tính.

- Cái rắm! Hẳn ngay cả đầu khí cũng không có, sử dụng đây kỹ thuật tính.

- Mẹ nó, đừng chen ta. Cho lão tử ra ngoài, lão tử không đánh nữa.

Toàn bộ những người của bảy đại gia tộc Thanh Bình Phủ một mảnh hỗn loạn, hoàn toàn bị thực lực Đằng Phi bày ra làm sợ ngây người. Đây nào còn là một thiếu niên, quả thật chính là một tên Ma vương hiệu sát.

Nguyên bản còn có người muốn dây dưa kéo dài Đằng Phi đến chết, dù sao thực lực cường đại mấy đi nữa cũng không chịu nổi nhiều người. Nhưng Đằng Phi liền khủng bố như thế, cho dù có thể dùng người để tiêu hao chết Đằng Phi, nhưng vấn đề là... Ai nguyện ý đi làm người chịu chết đó?

Tám đại gia tộc ra giải thưởng kinh thiên, đổi mặt Ma vương Đằng Phi này quả thật như là trò cười. Thực lực như vậy, tổ chức võ giả hơn ngàn người chỉ trong nháy mắt liền xuất hiện hỗn loạn.

Mà Bạo Long và Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp ba người thực lực cường đại lại càng là một sợi rom rạ cuối cùng dè sụp liên quân bảy đại gia tộc. Ba người này toàn thân đầm máu, trên người cũng đều bị thương, nhưng giết người thì quả là khủng bố. Quả thật chính là dính là chết, ai lên là ngòm.

Tuy rằng bên phía Đằng Phi chỉ có bốn người nhưng cảm giác mang đến cho người ta lại là căn bản không thể giết chết.

Lúc này đừng nói những võ giả của bảy đại gia tộc này, ngay cả gia chủ của bảy đại gia tộc lúc này đã hối hận muốn chết. Vì bọn họ vừa nghe nói Đằng Phi xuất hiện ở Vương gia liền vô cùng lo lắng tổ chức nhân thủ xông lên. Đây quả thật như là tới tìm chết.

Gia chủ bảy đại gia tộc lúc này gần như đồng thời làm ra một quyết định – một chữ... Trốn!

Dưới sự bảo hộ của hộ vệ bên người, gia chủ bảy đại gia tộc hăng hái tới gấp muốn giết chết Đằng Phi thuận tiện lấy lòng Vương gia chạy trốn chết giống như chó nhà tan.

Bọn họ vừa chạy, những võ giả do bảy đại gia tộc mang tới nào còn có gan ở lại chỗ này chịu chết. Trận doanh vốn đã một mảnh hỗn loạn hoàn toàn sụp đổ.

Đám người kêu cha gọi mẹ chạy bốn phía, đến cuối cùng toàn bộ Vương gia không ngờ chỉ còn lại bốn người Đằng Phi. Ngay cả những người Vương gia còn sống kia cũng đều hoảng hốt chạy ra ngoài.

Ba người Bạo Long lúc này đều đã gần như không còn sức lực, thể lực của Đằng Phi cũng tiêu hao rất nghiêm trọng. Tuy nhiên bằng vào bốn người thế mà trực tiếp đem tám đại gia tộc Thanh Bình Phủ đã từng không ai bì nổi đánh cho tan tác, không thể không nói đây quả thật chính là một kỳ tích.

Trận chiến này, Vương gia Thanh Bình Phủ xem như hoàn toàn phế bỏ. Ba năm trước cao tăng của bọn họ liền từ thương thảm trọng, ba năm sau gia chủ Vương Thiên Hà cùng Kim Sí Đại Bàng Vương Thiên Ứng mất mạng, một đoàn võ giả tinh anh mất mạng. Vương gia hiện tại, về tài lực cũng không bị quá nhiều ảnh hưởng nhưng về thể lực gần như bị hoàn toàn đánh phế.

- Ha ha ha. Thật con mẹ nó sướng!

Bạo Long ngồi ở dưới đất, không chút hình tượng cười lớn nói:

- Lão tử đã lâu không giết sướng khoái như vậy. Đám người nhát gan này, không ngờ đều chạy...

Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp bơi thuốc cho nhau, lúc này bên ngoài bỗng nhiên xông vào một bóng người. Bạo Long vừa định đứng dậy, Đằng Phi trầm giọng nói:

- Người nhà.

Người tới không phải ai khác chính là Đại quân gia Đằng gia Đằng Văn Khoa. Đằng Văn Khoa nhìn trường hợp vô cùng máu tính này trong mắt lập tức lộ ra vẻ kinh hãi, khóe miệng co giật kịch liệt nhìn Đằng Phi:

- Người tiêu diệt cả Vương gia rồi?

- Hắc hắc, đúng vậy. Lão gia tử là tới chùi đít cho ta hả?

Đằng Phi cười tủm tỉm nhìn Đằng Văn Khoa.

Đằng Văn Khoa vẻ mặt bất đắc dĩ trừng mắt nhìn Đằng Phi:

- Thằng nhóc nguoi, ôi, thật không biết nói người thế nào, tuy nhiên bị người nói trúng rồi. Ta đã cho người liên hệ một số gia tộc Thanh Nguyên Châu, những chứng cứ năm đó kia cũng đưa vào trong tay bọn họ. Rất nhanh, Thanh Bình Phủ hẳn là sẽ rất náo nhiệt.

- Chủ nhân, lão quân gia nói là ý gì?

Bạo Long hơi khó hiểu nhìn Đằng Phi và Đằng Văn Khoa.

- Bạo Long, người cho là Đằng gia ta chỉ vêu vậy sao? Ha ha, hơn nữa ta tiêu diệt Vương gia lại đánh tàn phế lực bảy đại gia tộc khác. Người cho là những gia tộc khác của Thanh Nguyên Châu sẽ bỏ qua miếng thịt này?

Trên mặt Đằng Phi mang theo vài phần tươi cười trào phúng:

- Vốn là bọn họ cố kỵ Vương gia là hoàng thân quốc thích, bảy đại gia tộc khác cũng đều không dễ chọc. Nhưng nếu là vô ngoài chắc chắn của tám đại gia tộc này bị người phá vỡ, đối mặt ích lợi kinh người như thế, người nói những gia tộc kia có thể sẽ nghe tin lập tức hành động hay không chứ?

Chương 132: Họa thủy đông dẫn!

Đặng Phi than nhẹ một tiếng:

- Cùng với chờ bọn họ hậu tri hậu giác tới ăn hôi, không bằng hiện tại liền đem miếng thịt này đưa tới bên miệng bọn họ.

Ánh mắt Âu Lạp Lạp có chút đại ra nhìn Đặng Phi hỏi:

- Chủ nhân. Những gia tộc kia... có lý do gì công kích bọn họ chứ?

- Ha ha, lý do? Đám phụ tá của những gia tộc đó cũng không phải ăn không ngồi rồi. Đừng nói ta đưa cho bọn họ những chứng cứ đủ để xét nhà diệt tộc những năm qua tám đại gia tộc đã làm. Cho dù không có, bọn họ cũng có thể bào chế ra...

Đặng Phi thản nhiên nói.

Khóe miệng Bạo Long giật giật, vẻ mặt đại ra nhìn Đặng Phi:

- Chủ nhân, ngài thật độc! So sánh với ngài, ta quả thật là vô cùng thuần khiết... giống như là một đóa hoa nhỏ trắng nõn!

Bên kia hai nàng Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp cùng nhau trợn mắt xem thường, làm ra động tác nôn mửa, phi thường khinh miệt liếc Bạo Long.

Đặng Văn Khoa vẻ mặt tán thưởng nhìn Đặng Phi:

- Thiếu gia anh minh!

Đặng Phi mặt hơi ửng đỏ, trong lòng thâm nghĩ: Bị Thanh Long lão tổ giáo dục lâu như vậy, nếu ngay cả chút chuyện ấy đều nghĩ không rõ chắc là con rắn táo bạo kia nhất định sẽ mắng mình là thằng ngốc ngu xuẩn nhất trên thế giới này.

Tám đại gia tộc xưng hùng Thanh Bình Phú không giả, nhưng toàn bộ Thanh Nguyên Châu còn có rất nhiều thế lực cũng không thua kém tám đại gia tộc. Có môn phái, có bang hội, cũng có gia tộc. Những thế lực này ngày thường cùng tám đại gia tộc nước sông không phạm nước giếng, giữa lẫn nhau

không có gì qua lại, lại càng sẽ không chủ động đi khiêu khích tám đại gia tộc.

Chỉ khi nào tám đại gia tộc xuất hiện nguy cơ, những thế lực này sẽ liền giố như cá mập trong biển. Một khi ngửi được mùi máu tanh sẽ lập tức ủa lên!

Đối mặt với ích lợi sinh ra khi thu tóm tám đại gia tộc cho dù là Hoàng đế cũng sẽ động tâm, càng không nói những thế lực này. Có loại cơ hội tốt này, bọn họ sao có thể bỏ qua?

Bỏ đá xuống giếng... vốn chính là chuyện những thế lực này am hiểu nhất.

Đặng Phi nguyên bản sẽ không nghĩ tới phải tự mình gánh vác nguy hiểm tiêu diệt tám đại gia tộc và ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật. Đêm qua, hắn cũng đã cho Bạo Long chặn giết người Thác Bạt gia phái ra báo tin, lại để Bạo Long một ít thư tín tìm chuyên môn đưa tin hỏa cấp. Hứa lấy số tiền lớn tặng cho toàn bộ Thanh Nguyên Châu, trừ những thế lực của ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật kia.

Đặng Phi học được trong Hồn vực không chỉ có nâng cao vũ lực, cho nên dù bên phía Đặng gia không có phản ứng gì, tám đại gia tộc bị hủy diệt cũng là đã định trước.

Đặng Văn Khoa cười tủm tỉm nhìn Đặng Phi hỏi:

- Phi thiếu gia, kế tiếp người có tính toán gì không?

- Văn Khoa gia gia. Tài bào trong đại trạch Vương gia này cũng sẽ không ít nhỉ? Ở chỗ tri phủ của Thanh Nguyên Châu...

Đặng Phi nói xong, trên mặt lộ ra một nụ cười có chút ngượng ngùng:

- Nếu ngài đều đã có quyết định thì đừng tới kiểm tra tiểu tử nữa hả?

- Ha ha ha!

Đặng Văn Khoa sang sang cười vài tiếng, đầy vẻ vui mừng nhìn Đặng Phi:

- Thằng nhóc nguoi. Ôi, Đặng gia có người, không cần lo lắng tương lai!

Nói xong, Đặng Văn Khoa nghiêm sắc mặt nhìn Đặng Phi hỏi:

- Kế tiếp, nguoi có phải là muốn đi chỗ ba nhà quý tộc Phạm

Trương Lật hay không?

Đặng Phi gật gật đầu, thương cảm nói:

- Năm đó nếu không phải ba nhà quý tộc này lâm trận phản bội, sự phụ ta sẽ không chết, Đặng gia cũng sẽ không lọt vào trong nguy cơ sinh tử một mất một còn, ta càng không cần phải đi xa Tây Thù tránh họa. Văn Khoa gia gia, ta biết ngài muốn nói gì, nhưng chú ý ta đã định. Cho dù tương lai gặp phải áp lực lớn đến đâu, một mình ta chống.

Đặng Phi nói xong, ngẩng đầu nhìn Đồng Văn Khoa nói:

- Ta sẽ lập tức tuyên bố. Thoát ly Đặng gia, tức lập môn hộ!

- Cái gì? Không thể!

Đặng Văn Khoa lớn tiếng nói:

- Đặng Phi, người ngàn vạn không thể làm loại chuyện hồ đồ này. Người cho người tự lập môn hộ, Đặng gia liền có thể phủi sạch quan hệ sao? Người động đến tám đại gia tộc, cho dù Vương gia này là hoàng thân quốc thích nhưng vẫn như trước có thể che giấu. Nhưng một khi người động ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật này, như vậy phải đối mặt chính là tai họa ngập đầu!

Đặng Văn Khoa sợ Đặng Phi không rõ, giải thích kỹ càng:

- Ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật này nhìn qua cũng không có gì đặc biệt hơn người. So sánh với những quý tộc tôn quý ở đế độ Chân Võ Thành kia càng không tính là cái gì. Nhưng bọn họ ở Thanh Nguyên Châu nội tình cực sâu, căn cơ thâm hậu và mạng lưới khổng lồ, căn bản không phải người có thể tưởng tượng. Những năm này, ba nhà quý tộc ra vô số nhân tài, rải rác các nơi đế quốc. Người động đến bọn họ, những người đó sẽ bỏ qua cho người sao?

Bạo Long đứng ở một bên không kìm nổi nói:

- Lão gia tử hà tất ca ngợi người diệt uy phong của mình.

Không phải là quý tộc sao? Ta còn là Bá tước kế thừa đây!

- Hả?

Đặng Văn Khoa vẻ mặt đại ra nhìn bạo Long, lập tức kịp phản ứng lại cười khỏ nói:

- Người là quý tộc Tây Thù, qua bên này...

Đoạn sau Đặng Văn Khoa không nói nhưng ý tứ lại rất rõ

ràng. Cho dù ngươi là quý tộc, nhưng ngươi là quý tộc bên Tây Thù, tới phương đông nào có nghĩa lý gì?

Tuy nhiên trong lòng Đặng Văn Khoa đối với Đặng Phi cũng là bội phục không thôi. Tiểu thiếu gia năm nay mới 16 tuổi thế mà lại có thể cho một quý tộc có thân phận Bá tước trở thành người hầu của hắn... Chuyện này nói ra quả thật là kinh thế hãi tục!

- Ha ha. Lão gia tử, ngài xem trên người ta có một chút khí chất của những quý tộc kia sao? Bạo Long cười hắc hắc, từ trong ngực lấy ra một miếng lệnh bài ném cho rằng Văn Khoa:
- Quý tộc ta đây là quý tộc từ chiến trường Vực ngoại giết mà có, là tích lũy quán công mà tích lũy được, đông hay tây đều thông dụng. Có thứ này, đều là quý tộc. Chủ nhân của ta muốn tuyên chiến ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật, không vấn đề chứ?

Đặng Văn Khoa năm xưa cũng theo lão gia tử Đặng Văn Hiên vào năm ra bắc, kiến thức nhiều, nghe nói chiến trường Vực ngoại toàn thân không kim nỏ khẽ run lên, ánh mắt nhìn Bạo Long cũng trở nên hoàn toàn bất đồng. Thần sắc ông nghiêm nghị khom người thi lễ:

- Không nghĩ tới tráng sĩ Bạo Long dĩ nhiên là trên chiến trường Vực ngoại trở về. Lão hủ thất lễ!

Bạo Long nhanh chóng trả lễ, liên tục nói:

- Lão gia tử ngài quá khách khí. Thân phận hiện tại của ta chính là một người hầu bên cạnh chủ nhân.

Ánh mắt Đặng Văn Khoa lúc này nhìn Đặng Phi đều hoàn toàn thay đổi, dường như người mê đồ cổ đang đánh giá một món trân bảo hiếm có thế gian, nhìn cho Đặng Phi trở nên có chút mất tự nhiên.

- Già rồi, thật sự là già rồi!

Thật lâu sau, Đặng Văn Khoa lắc đầu phát ra tiếng thở dài rồi nói:

- Nếu là như vậy, Phi thiếu gia, lão hủ cũng không cản người nữa. Con giận này nếu không để người trút hết, chỉ sợ người cũng sẽ không từ bỏ ý đồ. Người đi đi, cũng đừng nói loại lời tự lập môn hộ này nữa. Đặng gia có một đại bá người đã đủ

rồi, người cũng đừng kích thích gia gia người. Người muốn đi làm gì thì làm, chuyện còn lại giao cho lão hủ đi.

Đặng Văn Khoa nói xong, trên gương mặt đầy nếp nhăn kia hiện lên một vẻ tàn nhẫn. Tám đại quý tộc, ba nhà quý tộc giống như 11 ngọn núi lớn ép trên đỉnh đầu Đặng gia, khiến người ta thở không nổi. Hắn lại làm sao không muốn đem những ngọn núi lớn này đánh tan thành bụi bặm?

Cách làm của Đặng Phi giống như suy nghĩ của lão. Một bên dùng tài phú phú khả địch quốc của tám đại gia tộc hấp dẫn những thế lực khác của Thanh Nguyên Châu tới, tiêu diệt tám đại gia tộc đã không còn nanh vuốt quả thật là cử chỉ dễ dàng: Một bên khác thì hứa dùng tiền lớn đối với tri phủ Thanh Nguyên Châu, nhờ hắn tấu lên trên thay Đặng gia giải vây, đem trách nhiệm phân hóa. Cứ nói đây là một lần sống mái lớn giữa các thế lực của Thanh Nguyên Châu.

Về phần nguyên nhân sao... như vậy càng đơn giản. Tám đại gia tộc cường thế vô cùng, ỷ vào thân phận hoàng thân quốc thích, áp bách những thế lực khác. Mâu thuẫn đạt tới đỉnh điểm, những thế lực kia hợp lại phản kháng, vì thế...

Đặng Văn Khoa từng phân tích nhiều lần, từ bất kỳ góc độ nào mà nói tri phủ đại nhân của Thanh Nguyên Châu đều vui mừng muốn thấy loại tình huống này.

Vương gia hai năm nay cường thế vô cùng, căn bản không để ý tới tri phủ đại nhân của Thanh Nguyên Châu. Liên đới theo là bảy đại gia tộc khác cũng đều vô cùng ngang ngược. Trên thực tế, nguyên bản bọn họ cũng không chưa từng để ý tới tri phủ đại nhân như thế nào.

Về mặt thế lực, tri phủ đại nhân của Thanh Nguyên Châu tự nhiên không thể so với tám đại gia tộc. Nhưng về đại nghĩa, tri phủ đại nhân lại là người địa vị cao nhất toàn bộ Thanh Nguyên Châu.

Cho dù Vương Thiên Hà là quốc trượng địa vị cũng không cao bằng tri phủ đại nhân. Quốc trượng tuy rằng tôn quý nhưng lại không có phẩm cấp! Mà tri phủ đại nhân Thanh Nguyên Châu nhưng là đại quan biên giới chân chính Hoàng triều Chân Võ sắc phong!

Khi tám đại gia tộc cường thế, tri phủ đại nhân tự nhiên sẽ không chủ động tìm bọn họ gây sự. Nhưng hiện tại loại thời điểm này, nếu tri phủ đại nhân nói chuyện gì làm cái gì... Như vậy thì quá đơn giản!

Quan lại há mồm, nói gì đều có lý. Đăng Văn Khoa cũng chính là nghĩ tới điểm này mới vô vàng đuổi tới Thanh Bình Phủ tìm Đăng Phi. Ông lại không nghĩ tới, Đăng Phi từ lâu đã nghĩ tới điểm này.

Đăng Văn Khoa không khỏi phát ra cảm thán bản thân đã già.

Không đề cập tới Đăng Văn Khoa xử lý kết cục chuyện này, Đăng Phi dẫn theo Bạo Long cùng Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp ra roi thúc ngựa chạy về Phạm gia khoảng cách gần Thanh Bình Phủ nhất!

Phạm gia Thanh Nguyên Châu – lão tộc trưởng Phạm Trường Thanh tuy rằng chỉ là Huân tước tầng lớp thấp nhất của quý tộc đế quốc. Nhưng Huân tước này lại là thừa kế. Tổ tiên Phạm gia cũng từng ra đại quý tộc, mấy trăm năm trước từng có một vị Bá tước. Cấp này ở toàn bộ Hoàng triều Chân Võ đều đã là quý tộc rất cao cấp rồi.

Phạm gia lúc đó ở Hoàng triều Chân Võ cũng từng hiển hách một thời, sau lại có người phạm sai từ Bá tước bị trực tiếp giáng xuống Huân tước, sau đó đuổi ra khỏi đế độ Chân Võ Thành.

Phạm gia về tới nơi khởi nguồn cũng không bởi vậy mà không gượng dậy, ngược lại dưới sự dẫn dắt của tộc trưởng đương thời ở Thanh Nguyên Châu phát triển, trở thành một đại phú hào ở Thanh Nguyên Châu.

Dù sao cũng là quý tộc lâu đời thậm chí căn cốt để, mạng lưới quan hệ hết sức lớn mạnh. Những quan hệ tổ tiên từng có một mực được giữ lại tới hiện tại. Cuối mỗi năm Phạm lão tộc trưởng đều phải người đi đế đô Hoàng triều Chân Võ đưa lễ dầy.

Cho nên, đừng nhìn Vương gia hai năm nay dựa vào một đứa con gái trở thành Hiền phi nở mặt nở mày, nhưng từ nội tình mà nói bọn họ vẫn không bằng quý tộc lâu đời Phạm gia này.

Cho nên, mặc dù Vương gia hai năm nay khí thế dần tăng cao nhưng vẫn như trước không dám đi trêu chọc quý tộc như Phạm gia.

Là quý tộc lâu đời của đế quốc, tình huống của Trương gia và Lật gia cũng không xê xích gì nhiều so với Phạm gia. Đều là tổ tiên từng có thân phận hiền hách, tới bây giờ đều đã hoàn toàn lắng đọng, hết sức khiêm tốn.

Trừ quyết định lão tộc trưởng ba nhà Phạm Trương Lật làm ra ba năm trước kia, mấy năm gần đây ba nhà quý tộc không có bất kỳ hành động quá đáng nào. Có thể nói, quả thật là khiêm tốn vô cùng kỳ tận.

Về phần chuyện ba năm trước kia, khiến ba nhà Phạm Trương Lật ăn quả đắng lớn ngậm bồ hòn làm ngọt, có khó không nói nên lời. Nhưng tương đối với tám đại gia tộc, chèn ép của ba nhà quý tộc này đối với Đẳng gia vẫn tính là nhẹ.

Đối với lão tộc trưởng của ba nhà Phạm Trương Lật mà nói, đó chỉ là một quyết định sai lầm mà thôi. Bọn họ phỏng đoán sai lầm tình thế lúc bấy giờ, vốn định ở trên người Đẳng gia cắn xuống một miếng thịt lớn, lại không nghĩ tới bị gãy răng.

Chuyện này cũng không có gì. Tín điều của quý tộc chính là: Không có bằng hữu và kẻ địch vĩnh hằng, chỉ có lợi ích vĩnh hằng.

Nếu Đẳng gia đột nhiên trở thành đại quý tộc hiền hách, như vậy lão tộc trưởng của ba nhà cũng tuyệt đối sẽ không chống đến chết, mà là sẽ trước tiên hạ thấp thân phận, đi nhận lỗi chịu tội.

Chỉ là... có một số việc, xảy ra rồi liền không có đường thương lượng!

Chương 133: Quyết định của Phạm gia chủ!

Địa phương Phạm gia sở tại tên là Hoa Điệp Phủ. Hoa Điệp Phủ liền với Thanh Bình Phủ, Phạm gia ở trên Phạm Gia Trấn phía nam Hoa Điệp Phủ. Giống Đăng Gia Trấn lấy Đăng gia đặt tên, nhưng người trong trấn lại tới từ các nơi, đều có được độ cao tự do bất đồng. Toàn bộ Phạm Gia Trấn đều là đất phong của Phạm gia.

Người sinh hoạt trên Phạm Gia Trấn cũng đều là nô bộc của Phạm gia.

Đây mới là quý tộc đế quốc chân chính, có được đất phong của riêng mình. Ở trên mảnh đất này, Phạm gia chính là thể hoàng đế chân chính, nói một không hai.

Tuy nhiên Phạm gia bình thường rất khiêm tốn, con cháu trong gia tộc phần lớn cũng rất ưu tú. Loại quần là áo lượt ý thể hiếp người ở Phạm gia gần như là không nhìn thấy.

Tất cả con cháu Phạm gia đều lấy khôi phục vinh quang tổ tiên làm mục tiêu phấn đấu cả đời. Điều này khiến cho Phạm gia hiện tại văn võ đều kiếm, rất nhiều con cháu gia tộc đều làm quan địa phương của Hoàng triều Chân Võ. Đây cũng là vấn đề trước đó Đăng Văn Khoa lo lắng. Nội tình của Đăng gia thật sự thâm hậu hơn tám đại gia tộc quá nhiều.

Giờ này khắc này, lão tộc trưởng của Phạm gia Phạm Trường Thanh – lão nhân mặt mũi hiền lành này vừa chơi đùa con cháu trong lòng vừa nhìn một phong thư mật khẩn cấp truyền tới. Mới đầu vị lão nhân khí độ cao quý này còn có chút không cho là đúng, nhưng nhìn đến mặt sau sắc mặt lão bắt đầu có chút thay đổi.

Buông đứa nhỏ trong lòng, hướng sang người bên cạnh phát phát tay, có thị nữ. lập tức đưa đứa nhỏ đi ra. Trên gương mặt hồng hào của Phạm Trường Thanh kia biến đổi không chừng.

Ngay sau đó, lão đứng lên, thấp giọng phân phó một câu, lập tức triệu tập người trong gia tộc trưởng lão trở lên đi từ đường gia tộc thương nghị đại sự.

Người bên cạnh lập tức khom người đi ra, tiến hành an bài.

Trong từ đường Phạm gia, người đông nghìn nghịt. Mọi người đều hết sức mờ mịt, không biết vị lão tộc trưởng mấy năm gần đây nhất đã không quản chuyện đột nhiên triệu tập mọi người đến là có chuyện gì.

Từ ba năm trước làm ra quyết định sai lầm kia, khiến cho 100 tên tự binh Thiết Giáp Trọng Nổ Quân tổn thất hầu như không còn, lão tộc trưởng Phạm Trường Thanh liền đem đại bộ phận sự tình giao cho con trưởng xử lý, sau đó bắt đầu dưỡng già. Mỗi ngày trồng hoa chơi chim, vui vầy con cháu, dương dương tự đắc.

Nhìn một đám tộc nhân đều đang nghị luận ở phía dưới, Phạm Trường Thanh ho nhẹ hai tiếng. Toàn bộ từ đường lập tức lặng ngắt.

Mặc dù mấy năm gần đây lão tộc trưởng không hỏi chuyện nhưng uy nghiêm vẫn còn. Hơn nữa lão cũng là người duy nhất có tước vị quý tộc của cả Phạm gia, sau khi chết mới có thể đem tước vị Huân tước này truyền cho con trưởng.

- Có một việc, muốn thương nghị với mọi người một chút.

Phạm Trường Thanh nhìn mọi người phía dưới, chậm rãi nói:

- Ta năm trước đây, lão phu xem tình thế, làm ra một quyết định sai lầm, khiến cho 100 Thiết Giáp Trọng Nổ Quân của gia tộc tổn thất hầu hết. Chuyện này một mực đè nặng trong lòng ta, mỗi khi nhớ tới đều sẽ tự trách ngày đó lỗ mãng, đêm không thể yên giấc.

Một đám tộc nhân không ai chen lời, mọi người đều lắng lắng nghe. Đây vẫn là lần đầu tiên Phạm Trường Thanh kiểm điểm trước mặt đông người.

Trên thực tế trước khi chuyện ba năm trước phát sinh, bên trong Phạm gia cũng tranh cãi ồn ào. Có người rất không tán thành Phạm gia đi theo bỏ đá xuống giếng. Bởi vì sản nghiệp Đẳng gia tuy rằng mê người nhưng làm như vậy lại có chút

thiếu đạo đức. Dù sao giữa lão tộc trưởng và gia chủ Đăng gia Đăng Văn Hiên quan hệ không tồi.

Nhưng càng nhiều người lại tán thánh. Trước không nói tín điều của quý tộc là lợi ích trên hết, lợi ích vĩnh hằng. Cứ nói con đường hoàng kim của Đăng gia kia. Một khi có thể nắm giữ bí mật của con đường hoàng kim, như vậy với mạng lưới quan hệ và thực lực của Phạm gia hoàn toàn có thể trở thành cự phú chân chính trong vòng vài năm.

Sau lại ba trăm Thiết Giáp Trọng Nổ Quân của ba nhà Phạm Trương Lật toàn bộ tan thành mây khói, những người vốn tán thành kia đều im hơi lặng tiếng. Mà người nguyên bản phản đối lại cũng không truy hỏi đến cùng, càng không đi trách cứ lão tộc trưởng.

Dù sao đây là chuyện nội bộ của Phạm gia, bất luận tán thành hay là phản đối đều là vì gia tộc có thể tốt hơn. Dù sao không thể lúc chiếm tiện nghi đi theo mò chỗ tốt, chịu thiệt liên chỉ trích người khác chứ hả?

Hơn nữa lão tộc trưởng ở trong cảm nhận của toàn bộ tộc nhân Phạm gia, địa vị không thể lay động.

Phạm Trường Thanh nhìn tộc nhân im lặng phía dưới, chậm rãi nói:

- Chuyện này, tuy đã cách ba năm nhưng ta không quên, mọi người cũng không quên, mà người bị hại năm đó... Càng không quên! Hiện tại, người ta tới báo thù.

Hitzzzz!!!

Trong từ đường một đám tộc nhân cao tăng Phạm gia đều không kìm nổi hít ngược một hơi khí lạnh.

Bọn họ không phải là cái loại con cháu quần là áo lượt không đầu óc, cả ngày cho rằng lão tử thiên hạ đệ nhất. Bọn họ đều là tầng lớp tinh anh của Phạm gia, đều tự cường quân sự vật bất đồng. Lão tộc trưởng hiện tại nếu nói như vậy, đã nói lên sự tình đã tới một loại trình độ rất nghiêm trọng. Nếu không, lão tộc trưởng căn bản không cần phải tự trách trước mặt đồng người. Lại càng sẽ không trịnh trọng đem tất cả tộc nhân triệu tập tới từ đường mở hội nghị.

Mở hội nghị trong từ đường cung phụng tổ tiên, bản thân đã nói lên rất nhiều vấn đề.

- Phụ thân đại nhân, sự tình... rất nghiêm trọng sao?

Gia chủ Phạm gia - Trưởng tử Phạm Vũ Phi của Phạm Trường Thanh, người trung niên tướng mạo nho nhã trầm giọng hỏi.

- Thác Bạt gia... đêm qua bị tàn sát hầu như không còn. Ha ha, ân oán trăm năm giữa bọn họ và Đẳng gia rốt cục kết thúc. Toàn gia không một người sống!

Khi Phạm Trường Thanh nói lên lời này, vẻ mặt phức tạp, trong giọng nói đầy chua xót.

- Trời ạ... Chuyện này là thật sao?

- Thác Bạt gia cũng coi như là một gia tộc rất lớn, nhưng sao có thể dễ dàng bị diệt cả nhà như vậy?

- Thật sự là Đẳng gia làm? Đẳng gia hiện tại, còn có phân thực lực này?

- Không phải là Thác Bạt gia đắc tội cao nhân chứ? Bằng không, Đẳng gia sao có thể có loại thực lực này? Đẳng gia hiện tại không phải bị chèn ép sắp sụp đổ sao?

Lập tức, trong từ đường tổ tông Phạm gia, mọi người không kìm nổi nghị luận, trên mặt đều tràn ngập vẻ kinh ngạc.

- Chính là Đẳng gia làm. Thiếu niên võ giả ba năm trước từng thoáng hiện của Đẳng gia kia, hiện tại trở về. Vừa ra tay liền tiêu diệt Thác Bạt gia...

Phạm Trường Thanh thở dài nói:

- Không chỉ như thế. Sáng sớm hôm nay, Vương gia Thanh Bình Phủ cũng bị tiêu diệt. Gia chủ Vương gia, quốc trượng gia Vương Thiên Hà cùng đệ đệ hần Vương Thiên Ứng đều mất mạng. Bảy đại gia tộc khác của Thanh Bình Phủ tổ chức hơn một ngàn võ giả đều không phải đối thủ của Đẳng Phi. Nghe nói, bên cạnh Đẳng Phi có ba võ giả đấu khí cực mạnh...

Lão tộc trưởng vừa nói ra lời này, toàn bộ từ đường Phạm gia lập tức lặng ngắt như tờ.

Vừa rồi những tộc nhân cao tầng còn đang nghị luận kia giờ phút này đều trừng mắt, há miệng, ngây ra như phỗng nhìn

Phạm Trường Thanh, trong mắt đều tràn ngập vẻ không dám tin.

Tám đại gia tộc!

Đây là thể lực ngay cả Phạm gia đều không muốn trêu chọc. Bằng không, năm đó Phạm gia vì sao lại đột nhiên lâm thời phản bội, ngược lại trợ giúp tám đại gia tộc làm việc bỏ đá xuống giếng kia?

Trừ thềm thường ích lợi kinh thiên kia, nguyên nhân căn bản còn ở lực lượng do tám đại gia tộc liên hợp lại sinh ra lớn hơn Đẳng gia quá nhiều.

Lớn đến mức ngay cả quý tộc lâu đời thậm chí căn cứ để như Phạm gia cũng căn bản không muốn trêu chọc.

- Phụ thân đại nhân, lời đồn hơn phân nửa là hữu danh vô thực. Ba trăm dặm là có thể khiến lời đồn hoàn toàn biến dạng. Chuyện này... đáng tin không?

Trong mắt Phạm Vũ Phi mang theo vài phần hoài nghi nhìn phụ thân.

- Ta thật sự rất muốn loại chuyện này là giả, tuy nhiên người truyền tin tức về là người chúng ta cắm vào Vương gia. Mặc dù có đôi lời không tử mỉ nhưng kết quả đại khái lại là khẳng định. Thác Bạt gia, bị diệt. Vương gia... cũng xong đời!

Phạm Trường Thanh về mặt chưa xót nói:

- Chỉ sợ kẻ tiếp chính là Phạm gia chúng ta, Trương gia và Lật gia!

- Phụ thân đại nhân, ý của người là?

Phạm Vũ Phi nhìn phụ thân vẻ mặt suy sụp, trong lòng ý tưởng không tốt, chỉ là hắn không dám nói ra miệng.

Phạm Trường Thanh âm đạm cười:

- Chuyện này, năm xưa chính là ta quyết định. Cho nên tất cả trách nhiệm do một mình ta gánh vác. Vũ Phi, ta đã viết sẵn di thư trong phòng của ta, do người kế thừa tước vị của ta. Tương lai của Phạm gia liền trông vào người. Ngàn vạn nhớ kỹ, đừng cùng thiếu niên Đẳng gia kia là địch. Chuyện này, bản thân chính là phụ thân năm đó quyết định sai lầm gây nên, hắn hận cũng là một mình phụ thân. Nếu người cùng hắn là địch, như

vậy chính là tương đương đem toàn bộ Phạm gia liên lụy vào. Hiểu được ý ta không?

Phạm Trường Thanh nói xong, nhìn một đám tộc nhân cao tầng phía dưới:

- Còn các người, lời của ta các người phải nhớ kỹ. Bất kỳ chuyện gì sau này đều phải cân nhắc, ngàn vạn không nên vô cớ gây thù cho Phạm gia. Lão phu... chính là giáo huấn!

Rầm!

Tất cả tộc nhân cao tầng họ Phạm trong từ đường tổ tiên Phạm gia gần như trong nháy mắt đều quỳ sụp xuống. Mọi người đều nhìn lão tộc trưởng đứng trước bài vị tổ tiên, ánh mắt lộ ra vẻ khó tin, càng nhiều là một loại bị thương thật lớn.

Đường đường lão tộc trưởng Phạm gia, quý tộc Huân tước của đế quốc không ngờ bị một thiếu niên của Đằng gia bức tử? Việc này, nghiêm trọng đến vậy sao?

Không thể trách đám tộc nhân cao tầng này của Phạm gia nghĩ vậy, bọn họ căn

bản không hiểu cử động của Phạm gia năm xưa đối với Đằng gia, đối với Đằng Phi có ý nghĩa gì. Năm đó Phạ lão gia tử hạ quyết định, làm sao không có ý niệm thêm thường võ học trên người nữ nhân áo trắng kia?

Phạm Vũ Phi quỳ rạp xuống đất, giọng nghẹn ngào:

- Phụ thân đại nhân, sự tình không đến mức nghiêm trọng đến mức độ này. Ngài ngàn vạn không thể làm chuyện hồ đồ!

- Đúng vậy lão tộc trưởng, ngài không thể hồ đồ. Ngài là trụ cột Phạm gia ta, ngài không thể ngã xuống.

- Đằng Phi của Đằng gia kia có lá gan bao lớn dám đến Phạm gia chúng ta gây sự! Lão tộc trưởng, ngài suy nghĩ nhiều, ngàn vạn không thể hồ đồ.

Một đám tộc nhân cao tầng cũng bất chấp trong từ đường không thể ồn ào, vừa nghe lão tộc trưởng có ý ủy thác làm sao không kinh hoàng thất thố.

- Được rồi, đều nghe ta một lời.

Phạm Trường Thanh khoát tay, trong từ đường lại khôi phục yên tĩnh, nhưng trong mắt rất nhiều người lúc này đã lóe lên ánh lệ. Không thể nói gia tộc này đoàn kết cỡ nào, nhưng mỗi

người đều hiểu được tầm quan trọng của lão tộc trưởng đối với gia tộc. Càng đừng nói lão tộc trưởng đây là bị người bức tử, ai có thể cam tâm tình nguyện chứ!

Lập trường thứ này chính là chuyện như vậy. Nói là giúp lý không giúp thân, nhưng trên đời này người chân chính có thể làm được giúp lý không giúp thân này tuyệt đối đã ít lại càng ít, cho nên mới bị mọi người tán tụng.

- Các người đều nghe. Tám đại gia tộc của Thanh Bình Phủ khẳng định là xong đời, Đẳng gia tất nhiên sẽ lợi dụng cơ hội này liên hợp những thế lực lớn khác của Thanh Nguyên Châu, tấn công tám đại gia tộc. Lão già Đặng Văn Hiến kia, hắc hắc, ta rất hiểu hơn. Không tin, các người dõi mắt mà xem.

Phạm Trường Thanh mỉm cười, bỗng nhiên biến sắc, mày nhíu chặt vào một chỗ, thò tay ôm bụng gian nan nói:

- Các người... đều nhớ kỹ. Sau khi ta chết... không cho phép... cùng Đẳng gia... là địch. Không được... nghĩ đi báo... thù. Năm đó người làm ra quyết định... là ta. Hiện tại, ta dùng cái chết... để trả!

Phạm Trường Thanh nói xong, vô cùng gian nan xoay người, quỳ trước linh vị tổ tiên. Vừa mới quỳ vững, thân hình lại “Phịch” một tiếng mềm oặt ngã xuống đất, lại đã đứt hơi bỏ mình.

Chương 134: Chỉ chết một người? Không đủ!

- Phụ thân!
- Tộc trưởng đại nhân!
- Lão tộc trưởng!
- Người đầu mau tới, đi gọi y sư. Nhanh đi gọi y sư!

Nhất thời toàn bộ từ đường Phạm gia rối loạn. Lão tộc trưởng vậy mà cứ như thể uống thuốc độc tự sát, quả thật ra ngoài dự đoán của mọi người. Cho dù những người trong từ đường này đều là tộc nhân cao tăng của Phạm gia, đều là tinh anh của gia tộc nhưng giờ này khắc này cũng đều luống cuống tay chân.

Phạm Vũ Phi quỳ gồi trước mặt phụ thân, nhìn phụ thân khí tức đã mất hết, rơi lệ đầy mặt lâm bẩm:

- Phụ thân, ngài đây là làm sao vậy? Hà tất phải thế! Một đứa con cháu gia tộc nhỏ, cho dù có mạnh mấy đi nữa, hấn lại có gan dám tới làm khó Phạm gia ta...

Cộc Cộc Cộc Cộc...

Lúc chạng vạng, một tràng tiếng vó ngựa vang lên, bốn con ngựa như gió xoáy xông vào Phạm Gia Trấn. Sau khi nghe được phương hướng trang viên Phạm gia, đám người Đằng Phi trực tiếp chạy tới.

Tổ trạch Phạm gia đã có lịch sử mấy trăm năm. Nơi này là nơi khởi nguồn của Phạm gia, tổ tiên Phạm gia sau khi quật khởi liền xây dựng một khu đại trạch ở nơi này.

Cửa lớn thoát nhìn cổ kính, gạch trên tường viện rêu loang lổ, trong trang viên phòng ốc liên thành mảng, mang đến cho người ta một loại cảm giác khí thế cổ xưa.

Bốn người Đằng Phi xoay người xuống ngựa, lúc này đều đã hết sức mệt mỏi.

Từ Tây Thùy trở về gần như chưa từng nghỉ ngơi. Sau khi tiêu diệt Thác Bạt gia lại ngựa không ngừng vó xông vào Thanh Bình Phủ, một phen chém giết, tiêu diệt Vương gia, đánh tan tác liên quân võ giả bảy nhà khác. Ngay sau đó lại bắt đầu chạy vội, rớt cục vào lúc chạng vạng tới Phạm Gia Trấn.

Giờ phút này nhìn trong viện cổ xưa của Phạm gia, mấy người phong trần mệt mỏi đều ngây người.

Khi bọn họ tiến vào Phạm Gia Trấn, trong toàn bộ Phạm Gia Trấn liền cảm giác được bầu không khí có chút không đúng. Trên mặt mọi người dường như đều mang theo vẻ đau thương, hơn nữa ở chỗ vắng đều nghị luận.

Giờ phút này tới cửa trong viện Phạm gia, lại nhìn thấy đèn lồng đã sáng treo cạnh cửa đều đổi thành màu trắng.

Mấy tên thủ vệ canh ở cửa, trên người đều mặc áo tang, vàng mắt sung đỏ.

- Có người chết?

Bạo Long híp mắt, lẩm bẩm.

Mấy người trông cửa kia khi nhìn thấy rằng Phi, tất cả đều hơi ngẩn ra, lập tức ánh mắt nhìn Đằng Phi trở nên phức tạp.

Trong đó một người đi lên, thì lễ sau đó hỏi:

- Xin hỏi người tới có phải Đằng Phi thiếu gia của Đằng Gia Trấn?

Đằng Phi hơi sửng sốt, lập tức gật đầu:

- Là ta!

Người kia không kìm nổi trên dưới đánh giá Đằng Phi vài lần, sau đó cúi đầu nói:

- Gia chủ đã dặn, nếu Đằng Phi thiếu gia tới, xin mời tiến vào. Lão tộc trưởng trong gia tộc vừa mất, gia chủ trên người có việc hiếu, không thể tự mình đi ra nghênh đón, vạn mong Đằng Phi thiếu gia thứ lỗi.

Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp đưa mắt nhìn nhau, sau đó ánh mắt hướng về Đằng Phi. Hai người đều có chút mê mang, xem ra Phạm gia này dường như sớm biết chủ nhân sẽ tới? Lão tộc trưởng Phạm gia này là chết thật hay là nhận được tin tức giả chết?

Bạo Long híp mắt, khẽ nói với Đăng Phi:

- Chủ nhân, có mờ ám.

Đăng Phi hơi hơi gật đầu, hấn cũng có chút bị làm cho mơ hồ. Hấn là tới tìm cừu, không phải làm khách. Chẳng lẽ người của Phạm gia này không biết, mình cùng bọn họ có thù sao?

Tuy nhiên nếu đã tới cho dù Phạm gia ở âm mưu quỷ kế Đăng Phi cũng không để trong lòng. Bằng vào năng lực cảm giác cường đại, nếu đối phương mai phục, như vậy trực tiếp giết vào trong là được.

Đăng Phi lập tức gật gật đầu với người trông cửa, nói:

- Đi trước dẫn đường đi.

Dọc theo đường đi, Đăng Phi và Bạo Long đều không cảm giác đối phương có mai phục gì. Trong toàn bộ trang viên, từ trên xuống dưới, gần như tất cả mọi người gặp được đều là vẻ đau thương, mặc quần áo màu trắng, biểu tình nghiêm túc, vội vàng.

Đăng Phi thầm nghĩ trong lòng: Xem ra, lão tộc trưởng của Phạm gia này là chết thật. Nhưng vấn đề là, sao lại khéo như vậy?

Linh đường thiết lập ở trên một quảng trường giữa trang viên. Từ rất xa Đăng Phi liền nhìn thấy nơi đó dựng linh bằng, rất nhiều người đều đang bận rộn, gần như không có tiếng ồn ào truyền ra. Mọi người đều sắc mặt trang nghiêm, ngẫu nhiên truyền đến vài tiếng khóc nhỏ nức nở.

Trước linh đường quỳ một đám lớn con cháu Phạm gia mặc áo trắng khăn tang, càng đến gần càng có thể nghe thấy từng hồi tiếng khóc nức nở.

Từ rất xa, một người trung niên thân hình cao lớn đi nhanh tới. Nhìn thấy Đăng Phi, sắc mặt người trung niên này vô cùng phức tạp. Có kinh ngạc, có phân nỗ, càng nhiều là một loại bất đắc dĩ.

- Người tới có phải Đăng Phi?

Người trung niên chậm rãi lên tiếng, thanh âm có chút khàn khàn.

Đăng Phi gật gật đầu, nhìn người trung niên này, thản nhiên nói:

- Có thể cho ta một lời giải thích hay không?

- To gan! Người bức tử lão tộc trưởng chúng ta...

Bên cạnh một người trẻ tuổi khoảng 20, chít khăn tang đỏ mặt đứng lên, vừa hướng về Đăng Phi rống lớn liền bị người bên cạnh bịt miệng kéo ra ngoài.

Người trung niên lộ ra một tia cười khô, nhìn Đăng Phi nói:

- Nơi đây không phải chỗ nói chuyện. Chúng ta đổi chỗ khác, ta giải thích cho người. Được không?

Đăng Phi nhìn những tộc nhân Phạm gia quỳ trên mặt đất kia, tuy rằng không nói nhưng lại đều dùng ánh mắt thù địch nhìn mình, trong lòng không khỏi dâng lên một luồng lửa giận:

- Phạm gia các người năm đó lâm trận phản bội, đối với Đăng gia bỏ đá xuống giếng, bức tử sự phụ ta. Hôm nay lão tộc trưởng các người chết, lại không phải ta giết, các người lại dùng loại ánh mắt này nhìn ta? Các người có ý gì?

Đăng Phi sắc mặt lạnh lùng, trực tiếp cự tuyệt nói:

- Gia chủ Phạm gia đúng không? Chuyện gì không thể nói.

Đăng Phi ta làm việc quang minh lỗi lạc, chưa từng lén lút làm chuyện xấu. Có lời nói, người cứ nói ở nơi này. Có cậu ta phải nói trước. Năm đó Phạm gia người cùng Đăng gia ta vốn là bạn cũ, lại lâm trận phản chiến, làm việc bỏ đá xuống giếng, lại bức tử sự phụ ta. Đăng Phi ta hôm nay tới đây, là trả thù mà không phải tới làm khách.

Người trung niên Phạm Vũ Phi hung hăng trừng mắt nhìn một đám tộc nhân Phạm gia quỳ trên mặt đất giận dữ nhìn Đăng Phi, thấp giọng quát:

- Lão tộc trưởng lấy cái chết tạ tội, các người còn muốn gây rồi sao?

Lời này vừa nói ra, đám người quỳ trên mặt đất kia không khỏi sắc mặt đau thương, nhưng tất cả đều quay đầu đi, không trừng mắt nhìn Đăng Phi nữa.

Phạm Vũ Phi hơi hơi lắc đầu, thầm nghĩ: Phụ thân đại nhân nói quả nhiên không sai. Đăng Phi này thật sự dám tới cửa trả thù, hơn nữa trước mặt tất cả con cháu Phạm gia liền dám nói ra lời này. Nếu phụ thân đại nhân không làm ra loại hành động này, Phạm gia hiện tại chỉ sợ cũng...

Trong lòng nghĩ, thân thể Phạm Vũ Phi hơi phát run.

Bất cứ người nào nghĩ tới gia tộc bị người giết máu chảy thành sông chỉ sợ đều sẽ cảm thấy sợ hãi.

- Gia chủ Phạm gia, ta chờ ý kiến của người đây!
Đằng Phi trầm giọng nhắc nhở một câu.

Nói lời thật, hẳn rất không thích, phi thường không thích. Lửa giận đè nén ba năm, hôm nay vừa giải phóng ra, căn bản là thể không thể đỡ. Bất kể diệt Thác Bạt gia hay là Vương gia, Đằng Phi đều không do dự gì.

Trên đường tới Phạm gia, Đằng Phi cũng đồng dạng ghen một ngọn lửa: Thiết Giáp Trọng Nổ Quân... Cái tên thật uy phong. Năm đó chính là 300 Thiết Giáp Trọng Nổ Quân của ba nhà Phạm Trương Lật, đồng loạt bắn chết sự phụ. Tuy rằng sự phụ cùng bọn họ đồng quy vu tận, 300 tên Thiết Giáp Trọng Nổ Quân kia cũng tan thành mây khói những hận ý của Đằng Phi đối với ba nhà Phạm Trương Lật lại căn bản chưa từng giảm bớt nửa điểm.

Nhưng không nghĩ tới, đi tới Phạm gia này, người ta đang làm việc tang, còn khách khách khí khí mời hẳn vào, còn nói muốn cho hẳn một lời giải thích. Điều này làm cho Đằng Phi muốn phát tác lại không có biện pháp trực tiếp phát tác, chỉ có thể lạnh lùng nhìn người trung niên thần sắc đau thương trước mắt, thầm nghĩ: nếu là hẳn dám lừa dối cho qua, cũng tuyệt đối không buông tha bọn họ.

Đừng tưởng rằng các người chết một lão tộc trưởng là ta có thể tha thứ cho các người.

Cho dù người của những gia tộc này đều chết sạch, Đằng Phi cũng sẽ không nháy mắt một cái. Bởi vì chỉ có dùng máu tươi những người này mới có thể báo thù rửa hận cho sự phụ.

- Đây là di thư gia phụ để lại, chờ người xem qua liền biết.
Phạm Vũ Phi đem một phong thư giao tới trên tay Đằng Phi, thái độ của Đằng Phi cũng khiến vị gia chủ Phạm gia này cảm thấy phần nộ. Nếu không phải phụ thân trước khi chết dặn dò nhiều lần, chỉ sợ Phạm Vũ Phi này đã sớm phát tác.

Chẳng qua là một thằng nhóc, dựa vào cái gì giương oai trên địa bàn Phạm gia ta?

Chỉ là cái chết của phụ thân khiến Phạm Vũ Phi rất thanh tỉnh ý thức được, thẳng nhóc hơi sữa Đẳng gia này tuyệt đối không phải hạng tầm thường. Bằng không, hắn sao có thể bức tử phụ thân? Nói ra quả thật là một truyện cười.

Sự diệt vong của Thác Bạt gia và Vương gia cùng thời nhắc nhở vị gia chủ Phạm gia Phạm Vũ Phi này, thiếu niên trước mắt thật sự là không thể lấy người thường để đánh giá.

Đẳng Phi tiếp lấy thư, nhanh chóng xem xong, lập tức đem thư trả lại cho Phạm Vũ Phi, trên mặt lộ ra một tia kính nể, hơi lắc đầu thở dài nói:

- Phụ thân người ngược lại là một người rõ ràng, chỉ tiếc quyết định năm đó, làm quá mức hồ đồ.

Trong thư Phạm Trường Thanh đem tất cả trách nhiệm kéo lên người mình, nói rõ quyết định năm đó là hắn đưa ra. Hiện tại cảm thấy thật có lỗi với lão hữu Đẳng Văn Hiên, có lỗi với Đẳng gia, có lỗi với sự phụ của Đẳng Phi. Dùng cái chết để trả hết thảy, đồng thời đưa Đẳng Phi mười vạn lượng hoàng kim để bồi thường.

Từ nay về sau, Phạm gia và Đẳng gia không còn thù hận gì.

Không thể không nói, vị quý tộc lâu đời Phạm Trường Thanh này – tộc trưởng Phạm gia thật đúng là một người rất quyết đoán. Có thể làm ra loại quyết định này, thật sự không phải tầm thường.

Nhưng Đẳng Phi lại không muốn cứ như vậy cho qua. Mười vạn lượng hoàng kim... rất nhiều sao? Việc buôn bán của Đẳng gia ở Tây Thùy, ba tháng là kiếm được bằng ấy.

Bằng không, vì sao Đẳng gia bị tám đại gia tộc điên cuồng chèn ép suốt ba năm, gần như đình chỉ tất cả việc buôn bán ở Hoàng triều Chân Võ, gia tộc còn sừng sững không ngã?

Híp mắt, Đẳng Phi nhìn vị gia chủ Phạm gia một cái thật sâu, sau đó nói:

- Lệnh tôn dùng cái chết để đền ân oán năm xưa, khiến người bội phục. Tuy nhiên, như vậy còn chưa đủ!

Lời này của Đẳng Phi vừa ra, sắc mặt Phạm Vũ Phi lập tức thay đổi, những tộc nhân Phạm gia đang quỳ trên toàn bộ quảng trường kia cũng đều nổi giận.

- Người cho người là ai? Còn chưa đủ? Người còn muốn làm gì?

Một người trẻ tuổi tính tình xung động đứng lên, chỉ vào Đằng Phi mắng to:

- Người đã bức tử tổ phụ ta. Đằng Phi, người không nên quá đáng!

- Quá đáng?

Đằng Phi cười ha hả:

- Tổ phụ người chết quả thật khiến ta tiêu tan một phần sát tâm, ta muốn làm gì? Ha ha, có thể nói rõ cho các người, ta vốn nghĩ chính là... giết sạch cả nhà cái gọi là quý tộc các người!

Lời nói của Đằng Phi, lạnh băng khiếp người, sát khí vô hạn, kinh sợ những tộc nhân Phạm gia trên quảng trường. Đường trường tất cả đều ngây ra, không thể tin nổi nhìn Đằng Phi.

Chương 135: Ta đúng là ý thể hiếp người!

- Người... người nói gì?

Phạm Vũ Phi tức giận mặt đỏ tại hồng. Nếu không phải trong lòng hắn ghi nhớ di ngôn của phụ thân, chỉ sợ lúc này đã không khống chế được sai người vây giết Đằng Phi. Nếu có thể, hắn thật sự muốn một chương tát chết thiếu niên nói khoác không biết ngượng mồm này.

- Ta nói, chẳng lẽ các người không nghe rõ? Một gia tộc lớn như vậy, người nhiều như vậy lại không một ai nghe rõ sao? Đằng Phi lạnh lùng cười, chỉ vào một người trẻ tuổi trùng mắt với mình:

- Người nói cho gia chủ các người, vừa rồi ta nói gì?

- Đằng Phi, người đừng quá đáng!

- Quả thật là được đăng chân lên đăng đầu. Lão tộc trưởng đã vì chuyện này tự sát, người còn muốn như thế nào?

- Giết người chẳng qua là đầu rơi xuống đất. Đằng Phi, làm người không nên quá đáng như thế!

Một đám con cháu Phạm gia quả thật là giận không thể át, đều chỉ trích Đằng Phi.

Gia chủ Phạm Vũ Phi nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Đằng Phi, lạnh lùng nói:

- Đằng Phi, người còn muốn như thế nào nữa?

- Rất đơn giản, ta không tin lời phụ thân người nói. Bất kể thế nào, hắn năm đó cùng gia gia ta coi như là bạn cù, nếu không có người xui khiến hắn tuyệt đối không thể làm ra loại quyết định này.

Đằng Phi thản nhiên nói.

Lời này ngược lại là thật. Đằng Văn Hiên năm xưa cùng Phạm Trường Thanh, lão tộc trưởng Lật gia Lật Song Toàn, lão tộc

trưởng Trương gia Trương Võ Quốc quan hệ đều rất không tồi, cũng có giao tình mấy chục năm. Lần đầu tiên Thác Bạt gia và Vương gia liên hợp Đằng đại gia Đằng Vân Trang tấn công Đằng gia, ba nhà này còn phải người trợ giúp Đằng gia.

Nếu không có người xúi giục, cho dù nhìn thấy tiêu diệt Đằng gia sẽ có lợi ích kinh người, lão tộc trưởng của ba nhà này cũng sẽ niệm tình cảm nhiều năm không đến mức ác độc như vậy, làm ra loại chuyện bỏ đá xuống giếng này.

- Dem người năm đó thăm dự chuyện này giao ra đây, ta bỏ qua già trẻ Phạm gia các người.

Giọng điệu Đằng Phi dần dần biến lạnh, nhìn thoáng qua linh đường Phạm lão tộc trưởng, lạnh lùng nói:

- Đám con hiền cháu thảo các người cũng đừng làm uổng phí nỗi khổ tâm của lão tộc trưởng.

- Đằng Phi, người quá độc ác!

Một tên con cháu Phạm gia đứng lên, lệ rơi đầy mặt nói.

- Ác?

Đằng Phi thản nhiên nói:

- Ta vốn không phải người tốt, ngàn vạn đừng coi ta thành hạng người lương thiện. Năm đó nếu không phải ba nhà quý tộc các người, sự phụ ta sẽ không chết thảm. Đám rác rưởi các người, giết tất cả các người chôn cùng cho sự phụ ta đều ngại không đủ.

- Sự phụ người cướp đoạt tài vật, công pháp đấu kỹ tám đại gia tộc, vốn chính là kẻ trộm, tội không thể tha, chết không hết tội.

Một tộc nhân trung niên của Phạm gia đứng lên, cả giận nói với Đằng Phi.

Ánh mắt Đằng Phi phát lạnh. Bạo Long ở bên cạnh thân hình nhoáng lên, đột nhiên xông tới, nhắc tay một chưởng tát cho người trung niên này xoay vài vòng té trên mặt đất, phun ra một búng máu mang theo một búng răng.

- Ai còn dám nói bừa sự phụ ta, đi chết cho ta!

Đằng Phi lạnh lùng nói:

- Tám đại gia tộc táng tận lương tâm, ngầm làm vô số chuyện ác có thể xét nhà diệt tộc, các người không nhắc tới ngược lại chỉ trích sự phụ ta không phải. Rất hiển nhiên, các người cũng

không phải hạng lương thiện, Đằng Phi ta cũng không tự xưng là người tốt. Chúng ta tám lạng nửa cân, ai cũng đừng nói ai. Hôm nay ta tới đây chính là muốn báo thù, ai không phục, ai cảm thấy thực lực mạnh hơn ta thì đứng ra. Ta cũng không quan tâm hai tay này của ta lại dính thêm một ít máu.

Lời này của Đằng Phi nói máu tươi đầm đìa, nhất thời toàn bộ quảng trường chìm vào một mảnh tĩnh mịch, không ngờ không ai dám đứng ra nói thêm một câu.

- Thật quá đáng. Người đây quả thật là ý thể hiếp người! Một trưởng lão Phạm gia chảy lệ, thì thảo. Thanh âm hắn tuy không lớn nhưng trong hoàn cảnh yên tĩnh này Đằng Phi vẫn nghe rõ rành rành.

Nghe thấy lời này, Đằng Phi bỗng nhiên cười rộ, ngửa mặt lên trời cười lớn, cười đến nước mắt chảy ra. Chỉ là trên mặt hắn lại không có nửa điểm ý cười. Thật lâu sau, hắn mới chỉ vào vị trưởng lão này của Phạm gia nói:

- Lời này của ngươi quả thật là truyện cười lớn nhất thiên hạ. Ta ý thể hiếp người? Ta chính là ý thể hiếp người, ngươi có thể làm gì? Còn nữa, ý thể hiếp người, bỏ đá xuống giếng, chọc đạo sau lưng... những việc này không phải là đám quý tộc các ngươi sở trường nhất, am hiểu nhất sao? Hôm nay ngươi lại nói ta ý thể hiếp người, vậy được rồi, ta liền ý thể hiếp người. Cọng có gia thế mỏng manh ta đây liền khi dễ gốc đại thụ các ngươi!

- Ngươi... ngươi...

Vị trưởng lão Phạm gia kia gương mặt già nua đỏ bừng, lại bị Đằng Phi nói đến tắc lời.

Quả thật Phạm gia ở Phạm Gia Trấn này nhiều năm qua vẫn rất khiêm tốn. Nhưng trên thực tế nếu ai chạm đến lợi ích của Phạm gia, bọn họ khẳng định sẽ ủa lên, đem đôi phương gặm xương cốt bột phần cũng không còn.

Nói ý thể hiếp người, cũng quả thật không ai càng am hiểu so với những quý tộc này.

Đằng Phi nhìn gia chủ Phạm gia Phạm Vũ Phi hỏi:

- Ta hỏi một lần cuối cùng, những người năm đó, người giao hay là không giao?

Đặng Phi lúc này đã hoàn toàn bày ra một mặt dữ tợn. Đối mặt những quý tộc này, ôn hòa... là không có ý nghĩa gì! Đừng nhìn Phạm gia hiện tại tiếng kêu than dậy đất, bộ dạng dường như rất yếu ớt. Đó là bởi vì hiện giờ Đặng Phi quá cường thế!

Nếu Đặng Phi không có phần thực lực ngày hôm nay, còn dám về đến quê hương, chỉ sợ không quá ba ngày Đặng gia sẽ biến thành một đồng đồ nát, cả nhà trên dưới cũng sẽ không có một người sống.

Mà khi đó, người trong tám đại gia tộc, ba đại quý tộc khẳng định đều là về mặt hung phấn vừa đếm tài phú từ Đặng gia găm xuống vừa đàm luận sự cường đại của nhà mình.

Đây... chính là hiện thực tàn khốc. Thế giới này vốn là như thế. Cái gọi là dịu dàng, đó là thứ xa xỉ chỉ sau khi chạm đến đỉnh quyền lực mới có khả năng có.

Vị gia chủ Phạm gia Phạm Vũ Phi giờ phút này tiến thối lưỡng nan, trên trán toát mồ hôi lại, trong lòng vô cùng phần nộ lại không dám phát tác. Nhìn người trẻ tuổi trước mắt, hắn rút cục hiểu được phụ thân vì sao lại lựa chọn tự sát để bảo toàn gia tộc. Hắn không nghi ngờ chút nào, nếu cự tuyệt Đặng Phi chỉ sợ ngay sau đó trên quảng trường này, trước linh đường phụ thân sẽ máu chảy thành sông.

Nhưng vấn đề là, một khi hắn đem những người tham dự chuyện này năm đó giao ra, ngày sau hắn ở Phạm gia nào còn có nửa điểm uy tín? Còn quản lý được gia tộc to lớn này?

Một vị gia chủ ngay cả tộc nhân đều không thể bảo hộ, ai sẽ tin phục?

Chẳng lẽ, cũng phải giống như phụ thân, dùng tự sát để bảo toàn gia tộc sao? Nhưng ta... thật sự không cam lòng!

Phạm Vũ Phi trong lòng hò hét, rít gào gương mặt đều trở nên méo mó.

Lúc này, bỗng nhiên có một giọng nói vang lên.

- Gia chủ, ngài đừng khó xử. Chuyện này chính là năm đó ta đốc sức thúc đẩy, ai làm người đó chịu.

Một lão già gầy gò tuổi thất tuần chậm rãi đi ra, bình tĩnh nhìn Đặng Phi nói:

- Lão phu là Đại trưởng lão Phạm gia. Ba năm trước đây,

chính là lão phu đề nghị lão tộc trưởng đại nhân hạ lệnh phản chiến tấn công Đảng gia. Người thiếu niên, làm người để lại một đường, ngày sau gặp mặt đề nói chuyện. Lão phu nguyện dùng cái chết để chấm dứt ân oán giữa Đảng gia và Phạm gia, có được không?

- Thất gia gia, không thể!

Phạm Vũ Phi lập tức vô cùng sợ hãi. Lão già trước mắt này là người bối phận cao nhất của Phạm gia trước mắt, cũng là uy tín cao nhất ngoài lão tộc trưởng Phạm Trường Thanh ra. Là chú ruột Phạm Trường Thanh.

Ba năm trước đề nghị Phạm Trường Thanh phản chiến Đảng gia căn bản không phải lão già này, mà là một đám tộc nhân tức trong đám người không dám đứng ra kia.

Phạm Vũ Phi theo bản năng đảo qua đám người, lại thấy những người hắn là phải đứng ra chịu chết nhất kia lúc này đều cúi đầu đến sắp chạm đất, hai chân run lên, nào có dũng khí đứng ra chịu chết?

Sâu trong mắt Phạm Vũ Phi tràn ngập thất vọng, thầm nghĩ trong lòng: Hôm nay nếu bình yên qua cửa ải này, những người này cũng không thể trọng dụng được nữa, quả thật là một đám thành sự không đủ bại sự có thừa. Năm đó nếu không phải bọn họ, Phạm gia không có khả năng xen lẫn vào trong chuyện này, phụ thân cũng không chết. Đến hiện tại, ngay cả thất gia gia đều vì phải chuyện này mà...

Phạm Vũ Phi nghĩ nghĩ, hận ý đối với Đảng Phi không giảm nhưng đối với đám tộc nhân không có gan này lại càng thêm thông hận.

Đảng Phi hí mắt, nhìn lão già thần sắc bình tĩnh trước mắt, từ trong cặp mắt có chút đục ngầu kia của lão nhìn không ra một tia sợ hãi. Hơn nữa từ biểu tình của những tộc nhân Phạm gia kia mà xem, địa vị lão già này ở Phạm gia hiển nhiên không thấp.

Lại nhìn lướt qua con cháu Phạm gia trong đám người, trong lòng Đảng Phi có tính toán, nhìn lão già thần nhiên nói:

- Lão gia tử lời này nói hay lắm. Làm người để lại một đường. Được, hôm nay ta liền nể mặt lão gia tử. Năm đó những người tham dự chuyện này, Đảng Phi ta sớm muộn có thể tra ra. Hôm

nay ta không giết một người nào của Phạm gia người. Lão gia tử, ta hy vọng người có thể cho ta một lời bàn giao.

Đăng Phi nói xong, nhìn thoáng qua Bạo Long, Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp, thản nhiên nói:

- Chúng ta đi.

- Chủ nhân...

Bạo Long hiển nhiên hơi khó chịu, hắn rõ ràng thấy những kẻ ánh mắt lóe lên trong đám người kia. Chỉ cần Đăng Phi ra lệnh một tiếng, hắn lập tức có thể xông vào lợi dụng những kẻ đó ra.

- Đi thôi.

Đăng Phi hơi hơi lắc đầu, xoay người ra cửa.

Nhìn thân hình Đăng Phi biến mất, gần như tất cả con cháu Phạm gia trên quảng trường đều thở ra một hơi thật dài. Cái loại không khí áp lực vừa rồi ép cho bọn họ suýt nghẹt thở.

Đúng là nghe tên không bằng gặp mặt. Hôm nay vừa nhìn, những người này mới hiểu được vì sao lão tộc trưởng lại lựa chọn tự sát để bảo toàn gia tộc. Thiếu niên Đăng Phi này quả thật là đáng sợ.

Hắn đứng ở đó, khí trường lại có thể bao phủ toàn bộ quảng trường nhỏ. Mọi người đều không dám hít thở mạnh, càng không dám làm ra bất kỳ hành động nào dễ dẫn tới hiểu lầm. Đường như hắn chỉ cần động thủ là có thể dễ dàng giết chết tất cả mọi người.

Không chỉ như thế, đôi song bào thai xinh đẹp không tương nổi kia cùng thanh niên như con báo đều là một thân sát khí kinh người. Hiển nhiên, Thác Bạt gia và Vương gia chính là bị bọn họ diệt.

Loại võ giả như đồ tể này, trẻ con đến cạnh bọn họ cũng không dám khóc, càng đừng nói những con cháu Phạm gia đầu óc không đơn giản này.

- Cuối cùng đi rồi...

Một tên con cháu Phạm gia chợt dạ thở phào một hơi, đặt mông ngồi xuống đất.

Lúc này, Đại trưởng lão Phạm gia bỗng nhiên quát lớn:

- Đội chấp pháp gia tộc ở đâu?

Một đám võ giả tinh nhuệ của Phạm gia nhiên xuất hiện trước mặt Đại trưởng lão. Nhóm người này vừa rồi có mặt, nhưng đối mặt đám người Đăng Phi căn bản không dâng lên dũng khí phản kháng gì.

- Đi đem bảy người Phạm Hằng An, Phạm Hằng Tường...

Phạm Ngọc Song bắt lại, cho bọn họ một cái thông khoái đi!

Đại trưởng lão thở dài một tiếng, lẩm bẩm nói:

- Vũ Phi, đây là một chuyện cuối cùng thất gia gia có thể làm cho ngươi. Kẻ ác này, cứ để cho ta tới làm đi.

- Thất gia gia...

Phạm Vũ Phi nghe thấy câu nói này của lão già, tức thì vành mắt ửng đỏ.

Chương 136: Không cần làm người tốt

- Phạm gia... An nhàn rất nhiều năm rồi, không ngờ lại gặp phải một kiếp như vậy, nhưng thật ra cũng không hẳn đã là chuyện xấu...

Đại trưởng lão cười ảm đạm, sau đó nhìn bảy người đã bị đội chấp pháp khống chế, trầm giọng nói:

- Tất cả con cháu của Phạm gia đều là người có nhiệt huyết, đam mê yếu các người chết chưa hết tội. Hôm nay, trước linh vị tộc trưởng, các người lấy cái chết tạ tội đi thôi, địa vị của người nhà các người sẽ không thay đổi.

Bảy người vốn còn định phản kháng một chút, nhưng nghe câu cuối cùng kia thì lập tức suy sụp từ bỏ việc chống cự. Tuy nhiên, vẫn có người ôm hy vọng, nhìn Đại trưởng lão hô:

- Đại trưởng lão, vừa rồi tên Đằng Phi kia cũng không nhiều lời, mà không phải ngài đã nói... Ngài lấy cái chết để tạ tội...

Nhìn ánh mắt lạnh như băng của Đại trưởng lão, thanh âm của người này càng lúc càng nhỏ, đến cuối cùng thì ngậm hẳn miệng lại.

- Phạm Ngọc Song, ta biết trong lòng người không phục, xử lý xong các người, lão phu còn có thể sống trên đời này sao?

Đại trưởng lão cười nghạo ngễ nói:

- Ta nói rồi, đàn ông Phạm gia chúng ta đều có nhiệt huyết, lời lão phu đã nói ra, sao có thể không tính chứ? Bằng không người nghĩ tên Đằng Phi kia sẽ đi? Ha ha! Phạm gia ta... Khi nào có thể xuất hiện một người như Đằng Phi thì lão phu cũng mỉm cười nơi chín suối!

Nói xong, Đại trưởng lão Phạm gia cắn răng, điềm nhiên nói:

- Giết!

Những thành viên của đội chấp pháp kia cũng đều là tộc nhân họ Phạm, giờ phút này lại không thể không chịu đựng sự khổ

sở trong lòng, tất cả đều thấp giọng nói:

- Đắc tội!

Phốc!

Phốc!

Phốc!

...

Bảy thanh chủ thủy sắc bén đâm vào tim bảy người này từ phía sau, làm bọn họ mất mạng tại chỗ.

Trên quảng trường, người nhà bảy người này phát ra tiếng gào khóc kinh thiên động địa, sự bị thống chân thật hơn lúc lão tộc trưởng chết đi rất nhiều.

Có thể thấy được, những người này, cho dù cùng một gia tộc thì vẫn có tư tâm ly lão tộc trưởng danh vọng cao, uy tín cao, nhưng chung quy vẫn không phải chí thân của họ, trừ bỏ một chi của lão tộc trưởng cực kỳ bị thương ra, đại đa số khác đều khá là thản nhiên. Lão tộc trưởng chết đi lấy sự yên bình cho toàn bộ Phạm gia, cuộc mua bán này có lời.

Ít nhất, lúc ấy, hầu hết tộc nhân của Phạm gia đều nghĩ như vậy.

Ngày nay, bảy người này vừa chết, người nhà của họ lập tức liền không chịu nổi, hơn nữa còn bị Đại trưởng lão hạ lệnh giết chết. Lập tức, tất cả đều vô cùng bị thương, đồng thời nhìn Đại trưởng lão một cách oán độc, ý trong đó rõ ràng là: Người còn không chết đi?

Nhìn những người này, khóe môi Đại trưởng lão dần lộ ra một nụ cười trào phúng. Lão hơi lắc đầu, thì thào tự nói:

- Quý tộc, đây là quý tộc a!

Phốc!

Phản thủ đâm ngược một đao vào trái tim mình, Đại trưởng lão ngã xuống đôi mắt đục ngầu kia vẫn mở to, nụ cười trào phúng trên môi cũng không biến mất.

Gia chủ Phạm Vũ quý phịch xuống đất, bị thương kêu lên:

- Thất gia gia!

...

Lúc đoàn người Đăng Phi đi đến cửa Phạm gia, từ xa đã nghe thấy được tiếng gào khóc thảm thiết truyền đến từ bên trong.

Bước chân Đăng Phi hơi khựng lại, than nhẹ một tiếng, nói:

- Đi, đi Trương gia.

Âu Lạp Lạp bên cạnh có chút tò mò nhìn chủ nhân:

- Sao ngài lại xác định được những người đó nhất định sẽ chết?

Âu Lô Lô sờ sờ đầu, nhẹ giọng nói:

- Những lãnh đạo của gia tộc này đều là kẻ thông minh, bọn họ rất rõ ràng, những người đó không chết thì chắc chắn chủ nhân sẽ không bỏ qua.

Âu Lạp Lạp gật đầu, cái hiểu cái không, sau đó thì thảo luận bầm:

- Bọn họ cũng thật thông minh a.

Nói xong, có chút ngượng ngùng nhìn thoáng qua Đăng Phi.

Hai người, từ đầu còn hơi dờ dẫm, đến hiện giờ đã càng lúc càng giống những cô gái bình thường.

Trong ba nhà quý tộc, Trương gia và Lật gia khá xa, cho nên Đăng Phi dẫn theo Bạo Long và Âu Lô Lô, Âu Lạp Lạp tìm một nhà trọ trong Tây Sơn Thành ở Hoa Diệp Phủ ở tạm.

Liên tiếp giết chóc, bốn ba, khiến cho mấy người đều rất mệt, tùy tiện ăn chút gì đó rồi đều đi ngủ.

Đăng Phi trở về phòng, nằm trên giường, trong lòng xao động, không chợp mắt nổi.

Lấy ra một chiếc quyền trục từ trong giới chỉ, hắn chậm rãi mở ra, chữ viết trên đó xinh đẹp mà trong sáng, no đủ mà lại không mất đi sự linh động.

Đây đúng là công pháp đấu kỹ mà Đăng Phi đặt tên là Tử Lăng Thần Công. Bộ công pháp này được Lục Tử Lăng sáng tạo ra dựa trên công pháp đấu kỹ của tám đại gia tộc.

Thấy vật lại nhớ tới người, nhìn bộ công pháp này, Đăng Phi như trở lại những năm tháng ở chung với Lục Tử Lăng, trong đầu xuất hiện dung nhan xinh đẹp tuyệt sắc nhưng lại trong trẻo lạnh lùng, khóe miệng hắn hiện lên một nụ cười âm áp.

Tuy mặt ngoài Lục Tử Lăng rất lạnh lùng, nhưng trong lòng nàng lại cực kỳ nhiệt tình, không tiếc hai lần cướp sạch tám đại gia tộc. Dưới góc độ của Đằng Phi, hẳn không biết nên đánh giá hành động này thế nào, vì dù sao nàng cũng đã làm rồi. Nhưng ít ra, lúc ban đầu Đằng Phi vẫn có chút không yên, trong nội tâm còn tồn tại sự áy náy với tám đại gia tộc.

Nhưng sự áy náy này đã hoàn toàn biến mất khi Lục Tử Lăng đưa cho hắn tờ giấy ghi lại những việc ác mà tám đại gia tộc đã làm. Bởi vì lúc đó Đằng Phi nghĩ, tuy mình cùng sự phụ không phải người tốt, nhưng so sánh với những tội ác tày trời mà tám đại gia tộc đã làm thì quả thực còn thuần khiết như tuyết trên núi cao vậy.

Nếu những chuyện ghi trên tờ giấy kia được phát tán, rơi vào tay những nhân vật cao cấp phía trên thì cũng đủ để tám đại gia tộc bị khám nhà diệt tộc cả mười lần.

Nhìn tờ giấy kia, Đằng Phi mới hiểu được rằng Lục Tử Lăng vẫn rất biết đối nhân xử thế. Trước lúc cướp được liệu của tám đại gia tộc, chỉ sợ đã điều tra rõ ràng về bọn họ.

Bằng không, ở Thanh Bình Phủ cũng không chỉ có tám gia tộc này, nhưng tại sao Lục Tử Lăng lại không đụng vào những nhà khác?

Sau đó, tám đại gia tộc ép sát từng bước, Vương gia đã sớm liên hợp với Thác Bạt gia, âm thầm cấu kết với Đại gia Đằng Vân Tráng, muốn tiêu diệt Đằng gia để chiếm được số tài phú kinh người kia.

Rồi sau đó, trước khi chuyện của Lục Tử Lăng xảy ra, bảy gia tộc kia hỗ trợ cho Vương gia, còn mời Lãnh Nguyên Dã - thủ hộ giả Thanh Nguyên Châu đi. Từ khi đó, Đằng Phi đã nhìn thấu bộ mặt thật của tám đại gia tộc. Sau khi Đằng Phi tu luyện đấu kỹ mất đi của bọn họ, điều tám đại gia tộc muốn làm nhất không phải là lấy lại đấu kỹ, mà là nhân cơ hội này tiêu diệt Đằng gia.

Nghĩ vậy, Đằng Phi không khỏi lắc đầu cười khổ, thời điểm đó, hẳn khờ dại. đến như vậy, nghĩ rằng với tờ giấy ghi lại những việc ác kia là có thể uy hiếp bọn họ. Nhưng không ngờ rằng nó lại khơi dậy sát khí của tám đại gia tộc. Không những

thế, thậm chí còn thuyết phục được cả ba nhà Phạm Trương Lật lâm trận phản chiến.

Nghĩ vậy, thần sắc Đằng Phi không khỏi trở nên ảm đạm, cực kỳ tự trách mình:

Nếu không phải ba nhà Phạm Trương Lật lâm trận phản chiến, có lẽ sư phụ sẽ không phải chết. Như vậy, kết cục của cả sự kiện sẽ phát sinh thay đổi chứ?

Chỉ là những chuyện năm đó, bước này nối tiếp bước kia, cho dù Đằng Phi có thể trở lại thì cũng chẳng thể thay đổi được.

Đầu tiên, hần thấy con cháu Vương gia hành hung Đằng Lô, không thể ngoảnh mặt làm ngơ được, tất nhiên sẽ ra tay. Như vậy, con cháu dòng chính của Vương gia bị phế bỏ, tất nhiên bọn họ sẽ không từ bỏ ý đồ. Ngay từ đầu họ đã luôn muốn tìm cơ tiêu diệt Đằng gia, cho nên cũng không thể tránh được trận chiến lôi đài với Vương Duy Dương.

Cho nên, tất cả những việc này đều như được ông trời định sẵn. Trong cả sự kiện, Đằng Phi cho rằng sai lầm lớn nhất chính là lấy tờ giấy ra vào lúc đó.

Đúng là sự nông nổi của tuổi trẻ a... Quá ngây thơ.

Đằng Phi có chút thất thần nhìn ra ngoài cửa sổ, trong đầu đột nhiên truyền đến thanh âm của Thanh Long lão tổ:

- Tiểu tử, ta cảm thấy tâm trạng của người đang rất tồi tệ?

- Thanh Long, người nói xem, có phải ba năm trước đây ta rất ngây thơ không?

Đằng Phi dùng ý niệm liên kết với Thanh Long lão tổ.

- Hừ, ngay cả bây giờ ngươi cũng rất ngây thơ!

Trong giọng nói của Thanh Long lão tổ mang theo vẻ khinh thường, cười lạnh nói:

Ở Thác Bạt gia, ngươi làm rất tốt, loại gia tộc nhỏ như cái cút mũi ấy muốn diệt thì diệt. Bọn chúng luôn muốn tiêu diệt các ngươi, cho nên không cần nhân từ nương tay với bọn chúng. Sau đó, khi ở Vương gia, người làm còn chưa đủ. Tuy nhiên, ít nhất người cũng biết cách đồ lên đầu mấy gia tộc kia, còn kéo cả tri phủ Thanh Nguyên Châu vào đó. Những thứ này, người làm khá tốt, nhưng còn chưa đủ!

Thanh Long lão tổ ngạo nghễ nói:

- Vừa rồi, ở Phạm gia kia, người muốn buông tha cho bọn chúng? Những người thử nghĩ xem, nếu hôm nay người buông tha cho bọn họ, có lẽ trong tương lai người của gia tộc này sẽ quay lại trả thù người, đồng thời tạo thành đả kích trí mạng cho người. Người có thể nói mình không sợ chúng, nhưng thân nhân của người thì sao? Bọn họ cũng không sợ? Cho nên lão tổ ta mới nói người ngây thơ, ngu xuẩn, ngu không dạy nổi.

Thanh Long lão tổ cười lạnh, tiếp tục đả kích Đằng Phi:

- Chẳng lẽ người đã giết đến mềm tay rồi? Như vậy xem ra, người còn chưa thấm thía những gì lão tổ ta dạy khi ở trong Hồn Vực. Mới diệt hai gia tộc mà người đã nung tay, khả năng chịu đựng của người chỉ có một chút như vậy sao?

Nghe Thanh Long lão tổ nói, Đằng Phi túa mồ hôi lạnh, nhưng cũng không thể không thừa nhận đạo lý trong đó. Dù vậy, nếu đầu óc mấy người phạm gia còn tỉnh táo thì họ sẽ không làm như vậy.

- Nghe đồn, đương kim Hoàng đế bây giờ tranh quyền với Thái tử, tranh đấu mười mấy năm mới thiết kế giết chết Thái tử, lại ép phụ thân hần nhường ngôi, thành công bước lên ngôi vị Hoàng đế. Sau đó, hần giết rất nhiều những người đi theo Thái tử, nhưng cũng không giết hết. Dựa theo cách nói của người, không lẽ ngày nào đó Hoàng đế sẽ bị ám sát sao?

Thanh Long lão tổ cười lạnh nói:

- Nếu người là con cháu của những người bị giết, người có ý định hành thích Hoàng đế không?

Đằng Phi lập tức ghen lời, hần cảm thấy Thanh Long lão tổ đang nguy biến, nhưng quả thực trong đó cũng có vài phần đạo lý. Nhưng cứ theo Thanh Long lão nói, vậy chẳng phải chỉ cần xuất hiện một kẻ thù thì hần sẽ tiêu diệt cả nhà mình? Như vậy thì thế giới này không phải sẽ thiên hạ đại loạn sao?

Lúc này Thanh Long lão tổ mới hừ lạnh một tiếng, nói:

- Thật ra, cách người làm cũng chưa hần là sai, tên gia chủ Phạm gia kia cũng là một người thông minh. Hần đã làm đến nước này, nếu lại diệt cả nhà họ nữa thì cũng thật có chút quá phận. Nhưng có một điều người phải nhớ kỹ, trên người người cũng đang đeo nặng huyết hải thâm cừu! Người phải cố gắng,

muốn tiến lên thì phải sát phạt quyết đoán. Đối với những kẻ cừu thị người, tuyệt đối không thể nhân từ nương tay. Hai nhà quý tộc tiếp theo, người phải nhớ kỹ một điều, đó là bóp chết tất cả những thứ có thể sinh ra uy hiếp cho người. Đằng Phi, người phải hiểu rằng, quá khứ của người, tào ngộ của người, cộng cả cái tính cách cứng rắn kia nữa, tất cả đều đã nói lên rằng người không thể làm một người tốt trên thế giới này, mà người cũng chẳng cần làm cái người tốt chó má ấy!

Chương 137: Bạo Long cuồng dã!

Lời nói của Thanh Long lão tổ như một đạo sấm sét giáng xuống đầu Đằng Phi!

Người không làm nổi người tốt!

Khóe môi Đằng Phi hiện lên một nụ cười khổ sở, trong lòng thầm nghĩ: Đúng vậy, chỉ sợ trong mắt tám đại gia tộc và ba nhà Phạm Trương Lật, mình chính là một ác ma không tội ác nào không làm đi? Còn cả lúc ở Tây Thùy, nếu đứng ở góc độ của mình để suy nghĩ, chỉ thứ ở Tây Thùy của Đằng gia quả thực rất đáng chết, nhưng nếu đứng ở góc độ của đối phương, chỉ sợ cũng có rất nhiều lý do để giết mình!

Đây... Chính là nhân tính a!

Con người, thực ra đều rất ích kỷ, nhân tính bản thiện hay nhân tính bản ác, điều này đã được tranh luận vô số năm. Nhưng trên thực tế, chẳng phải khái niệm thiện ác đều do nhân loại nghĩ ra sao?

Ngẫm lại, luật rừng mà Thanh Long lão tổ luôn làm theo cũng không có khái niệm thiện ác gì. Cái gì có lợi cho mình thì sẽ làm cái gì không có lợi thì tránh đi.

Mà theo lợi tránh hại, cũng hoàn toàn là bản năng của nhân loại.

Cho dù người có dùng lý do đường hoàng thế nào đi nữa, ở bản chất cũng sẽ trắng trợn như vậy. Chúng tộc càng văn minh thì lại càng như vậy, dưới bề ngoài ôn tình kia che dấu một con tim đen tối lạnh lẽo.

Nghĩ thông việc này, Đằng Phi bỗng mỉm cười, hẳn nhớ đến những điều Lục Tử Lăng làm cho mình, đó không phải là như vậy sao?

Nàng thân cận với Đặng Phi, cho rằng Đặng Phi cần những dược liệu kia, mà trong tám đại gia tộc có, cho nên nàng đi lấy. Sau đó nàng thấy Đặng Phi cần đầu kỳ, vì thế lại đi tám đại gia tộc lấy. Về phần tám đại gia tộc có muốn bị cướp không thì chẳng liên quan gì đến Lục Tử Lăng.

Chỉ sợ khi ấy, Lục Tử Lăng tìm tội chứng của tám đại gia tộc cũng không phải vì tìm lý do cho mình, mà là sợ Đặng Phi cảm thấy những thứ kia bẩn, cho nên nàng mới làm vậy.

- Ha ha, Thanh Long, là ta ngốc!

Đặng Phi bông bật cười, lẩm bẩm nói:

- Năm ấy, nàng làm như vậy là vì giải thích cho ta. Trên thực tế, một người kiêu ngạo như nàng đâu cần làm như vậy? Các gia tộc trong thiên hạ này, bao gồm cả Đặng gia ta, đâu có gia tộc nào trưởng thành mà không dính đầy máu tươi chứ?

- Ha, tiểu tử, rốt cuộc ngươi cũng biết mình ngu xuẩn cỡ nào rồi!

Thanh Long lão tổ cực kỳ vui mừng.

- Đi chết đi!

Đặng Phi thuận miệng mắng một câu, nằm trên giường, nhẹ giọng nói:

- Yên tâm đi, những việc tiếp theo, ta biết phải làm thế nào!

Thanh Long lão tổ cười quái dị hai tiếng, không nói gì nữa. Sự thật, đối với việc Đặng Phi giác ngộ, Thanh Long lão tổ cảm thấy cực kỳ vui mừng. Điểm khác nhau lớn nhất giữa nhân loại và ma thú là nền văn minh của nhân loại rất cao, cũng bởi vì thế nên nhân loại mới trở nên cực kỳ giả dối. Những ma thú có trí tuệ cao thường rất ghét nhân loại, nguyên nhân cũng bởi vì vậy.

Những năm này, gánh nặng tâm lý trong lòng Đặng Phi vẫn rất lớn, Thanh Long lão tổ đều nhìn ở trong mắt, biết mặc dù Đặng Phi không nói với bất cứ ai, nhưng sâu trong nội tâm vẫn thường suy nghĩ việc năm ấy có phải mình chính nghĩa như trong tưởng tượng không. Điều này, cuối cùng mãi cho đến nay mới được hãn hoàn toàn buông bỏ.

Có chính nghĩa hay không rất quan trọng sao?

Thiện lương hay tà ác rất quan trọng sao?

Chỉ cần mình giữ vững bản tâm, mãi mãi không thay đổi, vậy là đủ!

Tất cả thân nhân, bằng hữu, ta sẽ cố hết sức bảo vệ bọn họ không phải chịu bất cứ thương tổn nào. Tất cả kẻ địch của ta, ta sẽ cho bọn hắn những đả kích như tận thế phủ xuống!

Đây chính là ta!

Còn trong mắt các người, ta là thiện hay ác thì có liên quan gì đến ta?

Cuối cùng Đằng Phi đã nghĩ thông suốt điểm này, cho nên mới cười, cho nên mới cảm thấy trước đây mình thật ngây thơ.

Đương nhiên, người vui nhất chính là Thanh Long lão tổ, bởi vì chính hắn cũng giống như vậy. Khi hắn độ kiếp thất bại, hắn muốn chiếm lấy thân thể Đằng Phi, nhưng lúc phát hiện là không thể thành công, hắn bắt đầu toàn tâm toàn ý giúp đỡ Đằng Phi. Sau đó, khi quan hệ giữa hắn và Đằng Phi càng lúc càng gần, Thanh Long lão tổ liền coi Đằng Phi như người một nhà, đối đãi như với bạn vong niên của mình, quan hệ của hai bên như thầy như bạn.

Cho nên, chắc chắn Thanh Long lão tổ sẽ không sinh ra ý niệm bất lợi nào với Đằng Phi nữa!

Đây chính là luật rừng của ma thú!

Chân thật, tàn khốc, nhưng cũng có ôn tình.

Sáng sớm hôm sau, tinh thần Đằng Phi cực kỳ tốt, ăn bữa sáng như phong quyền tàn vắn, thần thái sáng láng.

Điều này làm cho Âu Lạp Lạp cảm thấy rất khó hiểu, quay trái quay phải đánh giá Đằng Phi hồi lâu, sau đó mới tò mò hỏi:

- Chủ nhân, sao ta lại cảm thấy ngài có chút thay đổi vậy?

Đằng Phi cười cười, nói:

- Thay đổi ở đâu?

- Không nói rõ được.

Âu Lạp Lạp hơi nhú mi, lộ ra vẻ suy tư:

- Dù sao vẫn cảm thấy có gì đó khác với lúc trước, dường như... Dường như vừa buông xuống một tâm sự gì đó!

Trong lòng Đẳng Phi hơi cả kinh, không khỏi cảm thấy bội phục đối với giác quan nhạy bén của Âu Lạp Lạp.

Lúc này Âu Lạp Lạp nói tiếp:

- Thật ra như vậy là tốt nhất, ta và tỷ tỷ cũng thế, sẽ không nghĩ nhiều về bất cứ việc gì, bởi vì như vậy sẽ có phiền não, chỉ cần không nghĩ nữa là không sao.

Tính tình Âu Lôi Lôi có phần ôn nhu hơn, mỉm cười nhẹ giọng nói:

- Đúng vậy, chủ nhân, thật ra đối với tỷ muội chúng ta mà nói, không có người tốt hay người xấu, chỉ có người đáng chết. Chủ nhân muốn chúng ta giết ai, chúng ta sẽ giết kẻ đó.

Bạo Long đang ăn bánh bao nhân thịt, nghe được lời này thì khóe miệng không khỏi giật giật, ngẩng đầu nhìn thoáng qua hai tỷ muội này, lâu bầu một câu:

- Như vậy, các người đi chiến trường Vực ngoại là thích hợp nhất!

Đẳng Phi nhìn thoáng qua bốn phía, cũng may là sáng sớm ít người, không ai chú ý tới bọn họ cả. Nếu không, một cô gái xinh đẹp nói ra những lời này, chỉ sợ sẽ làm chấn kinh một mảnh.

Đồng thời, trong lòng Đẳng Phi cũng có chút cảm động, trong lòng cười thầm: Chính mình mãi mới nhìn ra, mà Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp thì đều nhìn ra tâm kết của mình từ lúc nào.

- Tốt lắm, yên tâm đi, ta sẽ không để các người giết người vô tội đâu.

Đẳng Phi thản nhiên nói, đúng như câu vừa rồi của Âu Lôi Lôi – Không có người tốt hay người xấu, chỉ có kẻ đáng chết!

Người tốt có thể không trở thành kẻ địch sao? Điều này hiển nhiên là không thực tế, chỉ cần khác lập trường thì sẽ trở thành kẻ địch.

Sau khi ăn xong, bốn người liên tiếp tục lên đường, Bạo Long nhẹ giọng nói:

- Chủ nhân, qua một đêm này, đoán chừng hai nhà kia cũng sẽ có chuẩn bị. Lúc đi vào, phải cẩn thận một chút, tránh bị đối phương mại phục.

Đặng Phi gật đầu, trong một đêm, mặc dù khoảng cách xa xôi, nhưng giữa những thế lực này đều có liên lạc, hơn nữa còn cài người của mình vào những gia tộc khác, có được tin tức cũng rất bình thường.

Cũng không biết Trương gia và Lật gia sẽ làm thế nào đây?

Trương gia, một trong ba nhà quý tộc của Thanh Nguyên Châu, nơi sống của họ gọi là Trương Gia Bảo. Lúc đến Trương Gia Bảo, Đặng Phi và Bạo Long nhìn nhau một cái, đều nhìn ra vấn đề trong mắt đối phương.

Từ những cửa hàng hai bên đường là có thể nhìn ra, ngày thường ở nơi này rất sầm uất phồn hoa. Mà hiện giờ, trước mắt lại yên lặng đến rợn người, trên đường cái này, gần như không thấy được bất cứ ai.

Cho nên, bốn người đi trên con đường yên tĩnh này, trở thành những mục tiêu rất dễ thấy.

Đi được mấy trăm thước, Đặng Phi bỗng dừng lại, nhìn Bạo Long cười nhẹ nói:

- Người đi về phía bên trái, giải quyết cùng tiện thủ bên đó. Âu Lôi Lôi, tử muội các người đi về bên phải.

Nơi này quả nhiên có sắp đặt mai phục. Xem ra, lựa chọn của Trương gia khác hẳn với Phạm gia, muốn giết mình.

Đại khái, đối phương cũng không định che giấu. Dù sao, cả đường cái không một bóng người thế này, cho dù là ai cũng sẽ cảnh giác. Cho nên, khi Bạo Long và tử muội Âu Lôi Lôi phân biệt lao về hai bên trái phải, trên các cửa sổ phòng ốc hai bên đường liền xuất hiện rất nhiều thân ảnh. Theo một tiếng ra lệnh, một trận mưa tên được bắn về phía ba người!

Trong cổ họng Bạo Long phát ra một tiếng rống giận, múa cây đại đao trong tay nhanh đến mức một giọt nước cũng không lọt, những mũi tên kia căn bản không chạm được đến người hắn. Một hơi lao đến trước một gian phòng ốc cách mình gần nhất, Bạo Long hét to một tiếng, thân hình đột ngột nhảy từ dưới mặt đất lên nóc nhà, đầu khí trên người nhanh chóng vận chuyển, chém chết ba gã cung tiễn thủ không kịp chạy trốn.

Máu tươi phun ra, huyễn lệ mà lạnh lẽo, trong một tòa tử lâu phía trước, có hai mấy người đang điên cuồng bắn tên về phía

Bạo Long.

Thân hình Bạo long linh hoạt đến mức làm cho người ta khó tin, cái nào né được thì né, cái nào không né được thì dùng đao chém đứt, lao đến trước tòa tử lâu này, hung hăng bổ ra một đao.

Một đao đao khí vô cùng lăng lệ trực tiếp chém đứt cột trụ chống đỡ tòa tử lâu này.

Rắc!

Qua một tiếng động lớn, tử lâu bắt đầu lay động, hung tính của Bạo Long bộc phát, nâng tay bổ thêm một đao nữa, đao này rót vào toàn bộ đầu khí trên người hắn.

Rốt cuộc tử lâu cũng không chống đỡ nổi nữa, ầm ầm sụp đổ, vùi lấp tất cả những người bên trong.

- Giết!

Bạo Long lao về phía đám cung tiễn thủ đang há hốc mồm nhìn mình, miệng gầm lên một tiếng, bộc phát tất cả sát khí trên người ra. Ở tòa nhà gần đây, lại có hai ba cung tiễn thủ sợ tới mức ngã lộn nhào từ trên xuống.

- Ha ha ha! Chỉ bằng đám phế vật các ngươi mà dám mai phục Bạo Long thái gia gia ta sao?

Bạo Long giống như một con báo săn cuồng dã, không ngừng di động trên đường cái, lao đến những căn phòng có cung tiễn thủ mai phục, thân hình vọt lên bổ một đao đến, lập tức sẽ có vài cái đầu người bay lên trời!

Máu tươi kết hợp với tiếng kêu thảm của kẻ địch, cộng cả tiếng cười điên cuồng của Bạo Long, hình thành một bức tranh giết chóc khát máu.

Tất cả cung tiễn thủ mai phục bên trái coi như đã gặp phải vận đen tám đời, có một số người còn run đến mức không kéo nổi dây cung bị một đao của Bạo Long chém đứt đầu, không hề có chút hạ thủ lưu tình nào.

Khác với sự cuồng dã của Bạo Long, hai tỷ muội Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp lại nhẹ nhàng hơn rất nhiều, giống như hai vị tinh linh không mang khí tức của thế gian. Những nơi mà hai tỷ muội đi qua, cũng để lại một loạt thi thể ngay ngắn!

Rất nhiều cung tiền thu còn không kịp nhìn dáng vẻ của hai tử muội, liền trực tiếp bị đâm chết.

Đằng Phi híp mắt, đặt hai tay sau lưng, đi trên con đường này như đang tản bộ, nhìn hai tử muội này, lẩm bẩm:

- Thân thủ như vậy, giống như đệ tử mà thích khách bồi dưỡng ra!

Chương 138: Có chút ngốc

Khi Đằng Phi đi tới cuối phố, ba người Bạo Long, Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp đã chờ sẵn ở đó. Nơi họ đi qua, không có một người sống nào.

Nhìn vẻ khí định thần nhàn của ba người, Đằng phi mỉm cười, cho bọn họ một ngón tay cái:

- Thân thủ tuyệt lắm!

Âu Lạp Lạp bĩu môi, nhanh mồm nhanh miệng nói:

- Ý của chủ nhân có phải thân thu của người rất tốt không?

Âu Lôi Lôi trừng mắt nhìn muội muội một cái, nhẹ giọng nói:

- Chủ nhân, đừng chấp nằng.

Đằng Phi cười xua xua tay, trên thực tế, hấn và cặp tỷ muội này ngang tuổi nhau, nhưng nếu người khác nhìn vào thì dường như hấn lại lớn hơn các nàng rất nhiều vậy.

Lúc này, phía xa truyền tới những tiếng rầm rập, làm cho mặt đất cũng hơi run lên.

- Hình như là bộ binh hạng nặng!

Ánh mắt Bạo Long híp lại, nghe ngóng một chút, sau đó lập tức nói.

- Bộ binh hạng nặng?

Trong đầu Đằng Phi chợt nghĩ: Chẳng lẽ lại là Thiết Giáp

Trọng Nỗ Quân nổi tiếng của ba nhà quý tộc?

Năm ấy, khi Đằng Phi đến vách núi phía tây Đằng Gia Trấn thì ba trăm Thiết Giáp Trọng Nỗ Quân đã biến thành tro bụi, ngay cả cận cũng không còn, cho nên hấn không biết gì về binh chủng này cả.

Quả nhiên, bên kia đường phố xuất hiện một đội ngũ chừng hơn trăm người đang đi về phía này, tất cả đều mặc trọng giáp màu đen, đeo mặt nạ bảo hộ gần như là vũ trang tới tận răng.

Hơn nữa, tuy nhìn họ đi khá chậm, nhưng thực tế tốc độ lại rất nhanh. Vừa thấy bốn người Đằng Phi, những người này nhất thời dừng lại, hàng đầu tiên nằm xuống, hàng thứ hai nửa ngồi, hàng cuối thì đứng, trực tiếp làm ra tư thế công kích.

- Không ổn, mau tránh!

Nơi bốn người đứng là một góc, mà hơn một trăm Thiết Giáp Trọng Nỗ Quân của đối phương thì đứng ở đầu kia. Sợ là bọn chúng đã chờ sẵn ở đó, thấy ba người không tiến lên nên mới di động về phía trước một ít.

Lúc nói câu này, thân hình Đằng Phi chẳng những không lui, ngược lại còn lao về phía một trăm Thiết Giáp Trọng Nỗ Quân này!

Ở trong Hồn Vực, Bạo Long và Đằng Phi đã phối hợp rất ăn ý, tự nhiên rất rõ câu mau chạy này của Đằng Phi là muốn lao lên giết chết đối phương, chứ không phải chạy trốn!

Mà hai người Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp, tuy không biết ám hiệu của Đằng Phi và Bạo Long, nhưng lại sốt ruột hộ chủ, cả hai đều không chạy trốn. Khi thấy Đằng Phi là người đầu tiên lao lên, cả hai tỷ muội đều hét lớn một tiếng, vung kiếm lao lên theo!

Bạo Long cầm hai thanh tiểu kiếm màu vàng lấy được lúc ở Thác Bạt gia, vẻ mặt không thoải mái lắm. Nhưng không thể không thừa nhận, nếu muốn phá vỡ phòng ngự của Thiết Giáp Trọng Nỗ Quân này, đại đao không dùng được, tiểu kiếm sắc bén trong tay mới là lựa chọn tốt nhất!

- Đằng phi, chết đi cho ta, bắn!

Thanh âm này vang lên gần như cùng lúc với thanh âm của Đằng Phi.

Cho nên, khi bốn người Đằng Phi vọt lên, trọng nỗ trong tay hơn một trăm Thiết Giáp Trọng Nỗ Quân đồng thời bắn ra!

Đằng Phi vận dụng Già Lâu La tâm kinh đến mức cực hạn, khi mũi tên bắn tới, thân thể hắn cũng đã vọt đến trước mặt Thiết Giáp Trọng Nỗ Quân ở phía trước nhất.

Chiến phủ Luyện ngục vung lên, đánh bay một số mũi tên không tránh được. Đến trước mặt đám nô thủ này, Đằng Phi

phát ra một tiếng gầm, hoàn toàn bộc phát ra sát khí của mình!

Trong phạm vi mười thước đã hoàn toàn bị sát khí của Đằng Phi bao bọc, cổ khí tràng khổng lồ này lập tức kéo hơn một trăm Thiết Giáp Trọng Nỗ Quân vào chiến trường đầm máu. Sát khí trùng thiên, làm cho đám người được vũ trang đến tận răng này sinh lòng sợ hãi.

Thậm chí có rất nhiều người run tay lên, căn bản không thể bắn ra tên thứ hai!

Đây vẫn là lần đầu tiên mà Đằng Phi hoàn toàn phóng thích sát khí của bản thân.

Vừa rồi có thể nói là cực kỳ nguy hiểm, mấy mũi tên ít ỏi kia chấn cho Đằng Phi muốn học máu. Lúc này hắn thậm chí không có tinh lực để quan sát tình huống của Bạo Long và tỷ muội Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp.

Chiến phủ Luyện Ngục trong tay quét ra một cái, một đạo phủ khí vô cùng lăng lệ xuất hiện, làm cho nhóm ngồi xổm ở giữa và nhóm đứng phía sau chết một mảng lớn.

Từng chiếc mũ giáp bay lên, máu tươi vảy ra, nhanh chóng nhuộm đỏ mặt đất. Một mùi tanh gay mũi lan tràn trong không khí, phần lớn những người nửa ngồi ở lớp giữa đều bị chém đầu, còn đám đứng sau thì bị chém ngang thắt lưng, nhìn thảm không chịu nổi.

Về phần kẻ chỉ huy vừa rồi hô tên Đằng Phi thì đã sớm sợ đến mức xụi lơ phía sau một trăm Thiết Giáp Trọng Nỗ Quân này, tay chân run rẩy, đi cũng không nổi.

- Muội muội, ngươi không sao chứ?

Mặt sau truyền đến tiếng kinh hô của Âu Lôi Lôi, lúc này Bạo Long cũng đã vọt tới bên cạnh Đằng Phi, trên vai cắm hai mũi tên, trên đùi cũng có một mũi, nhưng dường như hắn hoàn toàn không cảm thấy điều này, cầm chặt hai chiếc tiểu kiếm làm từ tinh kim, đâm chết mấy tên Thiết Giáp Trọng Nỗ Quân còn sống.

Thật ra, từ lúc bị hai người áp sát, trận chiến này đã kết thúc rồi.

Thiết Giáp Trọng Nỗ, tên như ý nghĩa, sức phòng ngự cũng khá mạnh, nếu bị người bình thường áp sát thì họ cũng chẳng e

ngại, cái thiết giáp cứng rắn kia như một mai rùa, vũ khí bình thường không chém vào nổi. Cho nên, dù thực lực của nhóm người Đẳng Phi cường đại, nhưng Trương gia vẫn cực kỳ tự tin.

Đầu tiên bọn họ dùng một số cũng tiến thủ làm mỗi nhử, nói rõ cho đối phương biết: Chúng ta có mai phục!

Khi những người kia giết xong đám cung tiện thủ trải dài cả quãng đường, nhất định sẽ rất mệt mỏi. Đến lúc đó, một trăm Thiết Giáp Trọng Nỗ Quân này sẽ ra tay, chỉ cần một loạt tên bắn ra thì dù đối phương không chết cũng phải thương nặng, mất đi lực chiến đấu. Đến lúc đó, chẳng phải quyền sinh quyền sát sẽ ở trong tay họ sao? Chỉ có điều, bọn họ tuyệt không ngờ rằng thực lực của Đẳng Phi lại cường hãn đến vậy, tốc độ nhanh như quỷ mị, nộ thủ bình thường không thể theo kịp, hơn nữa thanh chiến thứ hai lười trong tay hãn còn chém trọng giáp như thái rau, vô cùng dễ dàng.

Mà tên râu quai nón cao to kia thì lại càng không phải người, người đã trúng ba tên, là ba tên a! Trúng một tên là đủ ngã xuống được không? Đây là trọng nỗ a! Cho dù là da gấu cũng có thể bắn thủng, nhưng vì sao tên kia lại chẳng hề hấn gì, mạnh mẽ lao lên vùng quyền.

Sai rồi, trong tay đại hán râu quai nón kia còn có thứ gì đó!

Đám Thiết Giáp Trọng Nỗ Quân còn sống lộ ra ánh mắt vô cùng sợ hãi, trợn mắt há hốc mồm nhìn hai thanh tiểu kiếm màu vàng trong tay Bạo Long, nó đâm thủng thiết giáp của họ như đâm vào đậu phụ, trực tiếp giết chết người!

Không biết lúc này, về mặt đám người Trương gia đã tưởng mình nắm chắc phần thắng kia sẽ như thế nào? Nhất định sẽ rất phấn khích đi?

Khi hai người Đẳng Phi và Bạo Long tiếp cận, lập tức đã giết sạch đám Thiết Giáp Trọng Nỗ Quân này, không để lại một người!

Cuối cùng, chỉ còn mình tên chỉ huy đang sợ hãi kia, Đẳng Phi giao cho Bạo Long, lại ném cho hãn một túi Đẳng Thị Sinh Cơ Tán, còn mình thì quay người lại, vừa rồi nghe được tiếng hô của Âu Lôi Lôi, trong lòng hãn vẫn đang lo lắng.

Mặc kệ thế nào, từ lúc đi theo hắn, hai cô gái này vẫn không mắc phải lỗi lầm gì, ngày thường còn rất săn sóc hắn, lại cực kỳ ngoan ngoãn, còn đối phó với kẻ địch thì vô cùng tàn nhẫn, ra tay lẳng lẹ, thậm chí còn dũng mãnh hơn cả đàn ông.

Thị nữ như vậy, thêm cả dung nhan quốc sắc thiên hương, cho dù Hoàng đế thấy cũng sẽ động tâm, tất nhiên Đằng Phi sẽ không hy vọng các nàng gặp phải chuyện gì.

Đằng Phi nhìn thoáng kia, đồng tử chợt co rút lại, bởi vì mũi tên kia vừa lúc bắn vào giữa ngực Âu Lạp Lạp, trên vai Âu Lôi Lôi cũng trúng một tên, máu đã nhiễm hồng một mảng quần áo, nhưng dường như nàng không cảm thấy, chỉ ôm muội muội trong lòng, khuôn mặt đầy nước mắt, không biết làm gì.

- Đừng đụng vào nàng!

Đằng Phi hô to một tiếng, sau đó vội vã chạy đến.

Lúc này, sắc mặt Âu Lạp Lạp đã cực kỳ tái nhợt, đôi môi run run, gắng sức cầm chặt tay tử tử, gian nan nói:

- Tử tử, ta... Ta sắp chết phải không?

- Đừng nói lung tung, người sẽ không chết!

Âu Lôi Lôi chảy nước mắt, an ủi muội muội mình. Lời nói ra, ngay cả chính nàng cũng không tin là bao.

Đằng Phi nhìn thoáng qua Âu Lạp Lạp, mũi tên nàng trúng phải thô chùng ngón út, bị đầu bôi đen, lực đạo của nó cực lớn, xuyên từ trước ngực ra đến sau lưng Âu Lạp Lạp.

Đằng Phi đỡ lấy nàng, cẩn thận sờ lên sau lưng nàng, bấm gãy đầu tên sắc bén, xoa xoa xương sống của Âu Lạp Lạp. Nếu xương sống bị gãy, vậy cho dù Âu Lạp Lạp có may mắn sống sót thì cũng sẽ biến thành một người tàn phế.

- Âu Lạp Lạp, ngươi có nghe thấy ta nói không?

Nhìn ánh mắt đã trở nên mơ hồ của Âu Lạp Lạp, Đằng Phi lấy tay vỗ vỗ má nàng, lớn tiếng nói.

Âu Lạp Lạp cố gắng mở mắt ra, thanh âm cực kỳ mỏng manh:

- Có thể... Chủ nhân...

- Tốt lắm, ngươi đừng nói nữa, nuốt viên đan dược này xuống, sau đó vận công bảo vệ tâm mạch, ta sẽ trị liệu cho ngươi, nghe rõ chưa?

Nói xong, Đằng Phi nhìn về phía Âu Lôi Lôi bên cạnh, nhìn

khuôn mặt tái nhợt vì mất máu của nàng, hấn nhú mày nói:
- Mau xử lý vết thương của người, người không muốn phải lúc đó ta đã nói các người mau chạy đi sao?

Một tiếng mau chạy của Đằng Phi là ám hiệu với Bạo Long, nhưng đồng thời cũng là nhắc nhở Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp. Năm ấy, Lục Tử Lăng cường đại như vậy mà cũng không chịu nổi ba trăm Thiết Giáp Trọng Nô Quân, càng đừng nói là hai tỷ muội Âu Lôi Lôi.

Đằng Phi dám lao lên là vì hấn nhìn ra, tuy khí thế của đám Thiết Giáp Trọng Nô Quân này rất dọa người, nhưng động tác thì lại cứng ngắc, hiển nhiên bọn hấn cũng chưa thuần thục!

Ít nhất, so với nhóm Thiết Giáp Trọng Nô Quân tinh nhuệ ba năm trước, bọn hấn còn xa mới bằng!

Cảm giác nhảy bén này chính là kết quả của việc rèn luyện trong Hồn Vực.

Bởi vậy, Đằng Phi đã lập tức quyết định, dùng tốc độ nhanh nhất giải quyết đám Thiết Giáp Trọng Nô Quân này. Nói cách khác, cho dù binh chủng này không bằng ba năm trước, nhưng nếu dùng để đối phó với Đằng gia thì hậu quả cũng sẽ rất nghiêm trọng.

Sau khi mắng Âu Lôi Lôi, Đằng Phi lấy ra một viên Huyết Nguyên Đan trực tiếp nhét vào miệng Âu Lạp Lạp.

Nhìn thấy viên đan dược này, khuôn mặt Âu Lôi Lôi hơi ngẩn ra một chút, ánh mắt nhìn về phía Đằng Phi một cách khó tin.

Trong giới chỉ của Đằng Phi, hiện giờ chỉ còn lại mười một viên Huyết Nguyên Đan.

Loại đan dược giá trị liên thành này được Đằng Phi lấy ra một cách rất tự nhiên, sau đó đưa vào miệng Âu Lạp Lạp, giống như nó chỉ là một viên đan dược bình thường vậy! Sự thật cũng thế, trong mắt Đằng Phi, đan dược chính là đan dược, dù có quý thì cũng không bằng mạng người.

Với hành vi này của Đằng Phi, đại đa số mọi người sẽ cười nhạt, chỉ có kẻ ngốc mới dùng loại đan dược này như vậy. Nó thậm chí có thể khiến cho một Đẩu Tôn đỉnh phong nhập Thánh!

Cường giả cấp Thánh, đây là khái niệm gì?

Âu Lạp Lạp? Bất quá chỉ là một Đại Đẩu Sự nhìn tương đối xinh đẹp mà thôi. Nhưng vì cứu nàng mà dùng một viên Huyết Nguyên Đan? Đó là rất không đáng giá!

Nhưng cũng vì cái ngốc này mới khiến cho Đằng Phi có được một lực ngưng tụ vô cùng cường đại trong tương lai!

Chương 139: Ngốc cũng phải cứu!

- Đồ ngốc, mau xử lý vết thương của người!

Đằng Phi hung hăng trừng mắt nhìn Âu Lôi Lôi, cả giận nói:

- Người sẽ không muốn khi muội muội mình tỉnh dậy thì lại thấy tỷ tỷ nàng đã chết vì mất máu quá nhiều đi?

Đây là lần đầu tiên mà tỷ muội Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp thấy Đằng Phi nổi giận từ lúc đi theo hắn. Nhưng Âu Lôi Lôi lại không có chút khó chịu nào, trên khuôn mặt tái nhợt hiện lên nụ cười, vui vẻ đồng ý:

- Chủ nhân, ta biết rồi!

Đằng Phi lắc lắc đầu, không để ý tới nàng nữa, tất cả tinh thần đều tập trung trên người Âu Lạp Lạp.

Huyết Nguyên Đan vào miệng thì lập tức tan ra, dược lực vô cùng cường đại. Lúc này, sắc mặt Âu Lạp Lạp đã khôi phục bình thường, thần trí trở nên tỉnh táo hơn, nàng mở lớn đôi mắt trong veo của mình ra nhìn Đằng Phi, chậm rãi nói:

- Chủ nhân, vì sao... Lại đối tốt với ta như vậy, không đáng giá.

- Sao hai tỷ muội các người đều ngu xuẩn như vậy? Ngậm miệng lại, bảo vệ tâm mạch!

Đằng Phi nhẹ nhàng nâng Âu Lạp Lạp dậy, trầm giọng nói:

- Lập tức!

Âu Lạp Lạp không dám nói gì nữa, nhìn mũi tên cắm trước ngực mình mà có chút sợ hãi, lập tức nhắm hai mắt lại, ngưng thần tình khí vận hành công pháp đấu khí, bảo vệ tâm mạch của mình.

Đằng Phi lấy một chiếc kéo sắc bén ra từ trong giới chỉ. Chiếc kéo này cũng đại biểu cho công nghệ rèn tiên tiến nhất của Đằng gia, mặt lưỡi sắc lẹm. Đấu khí trong mười bảy Đâu Mạch của Đằng Phi bắt đầu vận chuyển, chân nguyên cũng

bộc phát ra lực lượng cường đại, trực tiếp bấm mạnh lên mũi tên.

Rắc!

Lực lượng cường đại cộng thêm lưỡi kéo sắc bén, trực tiếp bấm đứt một đoạn mũi tên. Tay Đằng Phi không chút run rẩy, nhưng trên trán đã tha mồ hôi.

Bởi vì bây giờ chỉ cần một chút chấn động nhỏ cũng có thể tạo thành thương tổn khó có thể tưởng tượng cho Âu Lạp Lạp.

Đằng Phi không chỉ muốn cứu lấy mạng sống của nàng, còn muốn sau này nàng không trở thành một người tàn phế.

- Nghe cho rõ, ngưng thần tinh khí, lòng không tạp niệm, hiện giờ, một...

Đằng Phi cố gắng kéo dài thanh âm, nói xong chữ một, tay trái hấn đỡ chặt lấy người Âu Lạp Lạp, tay phải ngưng tụ toàn bộ lực lượng, trực tiếp vỗ mạnh lên mũi tên đã bị cắt đứt một đoạn dài kia.

Mũi tên trực tiếp bắn ra từ sau lưng Âu Lạp Lạp, ghim chặt lên cánh cửa của một cửa hàng trên đường.

Âu Lạp Lạp phun một ngụm máu ra, khuôn mặt lập tức tái mét, hai mắt dần trở nên mờ hồ.

- Giữ vững, ngưng thần tĩnh khí, toàn lực bảo vệ tâm mạch!

Thanh âm của Đằng Phi truyền vào trong tai Âu Lạp Lạp, dường như trở nên cực kỳ xa xôi. Âu Lạp Lạp muôn nở nụ cười với vị chủ nhân ngang tuổi này của mình, nhưng lại không thể hể nổi khuôn mặt.

Ngay lúc đó, Đằng Phi ra tay như điện, chớp mắt đã phong bế mấy kinh mạch trên ngực Âu Lạp Lạp. Đồng thời, hấn cũng đánh bỏ qua khác biệt nam nữ, cởi vạt áo của Âu Lạp Lạp ra, đặt tay lên bụng nàng, Đâu Mạch hoàn toàn mở ra, lực lượng hùng hồn truyền vào Đâu Tuyền của Âu Lạp Lạp.

Nhất thời, được lực của Huyết Nguyên Đan được kích phát ra, Âu Lạp Lạp lại phun thêm một ngụm máu, rơi trên vạt áo của Đằng Phi. Nàng mở hai mắt, sắc mặt hồng hồng nói:

- Chủ nhân... Xin lỗi, ta không cố ý!

- Muội muội, người... Người không sao rồi chứ?

Âu Lôi Lôi một bên sớm đã khóc suốt suốt, tim nàng như thắt lại, linh hồn cũng muốn rời khỏi thân thể. Làm tử muội song sinh lòng có linh tế, Âu Lôi Lôi rõ hơn bất cứ ai rằng vừa rồi muội muội mình cách cái chết gần đến thế nào!

Không ngờ đến lúc nguy ngập đó, chủ nhân lại có thể kéo muội muội về từ trong tay tử thần. Càng đừng nói tới việc chủ nhân không chút do dự lấy ra một viên Huyết Nguyên Đan để cứu muội muội. Mặc dù không biết là bao nhiêu năm, nhưng cho dù là một viên Huyết Nguyên Đan bình thường nhất cũng cực kỳ quý trọng.

Phản ân tình này, sợ rằng cả đời cũng không trả hết.

Âu Lôi Lôi quỳ gối trước mặt Đẳng Phi, nghẹn ngào nói:

- Đa tạ chủ nhân đã cứu muội muội ta, tử muội chúng ta thề, cả đời này vĩnh viễn không phản bội ngài, nếu như vi phạm, sẽ bị bán vào chốn lầu xanh, trọn đời trọn kiếp không thoát ra được!

Đối với một phụ nữ mà nói, lời thề này... Đã xem như là ác độc nhất!

Đẳng Phi lại chẳng nhìn nàng lấy một cái, đầu khí trong cơ thể không ngừng hóa giải được lực trong Đấu Tuyền của Âu Lạp Lạp, trên mặt đều là mồ hôi lạnh.

Vừa rồi quá nguy hiểm a!

Hắn không xem nhẹ được lực của Huyết Nguyên Đan, nhưng lại đánh giá cao ý chí của Âu Lạp Lạp. Âu Lạp Lạp không phải hắn, cũng không phải người bò ra từ đồng xác chết như Bạo Long, ý chí căn bản không được kiên cường như vậy, cho nên vừa rồi suýt chút nữa Âu Lạp Lạp đã xong đời rồi.

Chính Âu Lạp Lan cũng biết điểm này, nói câu kia xong, cũng đành bất chấp sự ngượng ngùng, dẫn dắt được lực hùng hồn của viên Huyết Nguyên Đan kia để chữa trị nơi bị thương của mình, đồng thời, cũng trùng kích bình cảnh tu luyện của nàng!

Có thể nói, đợi lúc Âu Lạp Lạp khôi phục khỏe mạnh, thực lực của nàng cũng sẽ tinh tiến rất nhiều.

Cái này, cũng coi như nhân họa đắc phúc.

Lúc này Bạo Long đã lôi tên chỉ huy kia đến đây, ném bịch xuống đất, trong miệng còn lẩm bẩm:

- Mẹ kiếp, nhát như cáy, lão tử còn chưa làm gì mà đã đầu hàng, mất cả hứng!

Tên chỉ huy của Thiết Giáp Trọng Nỗ Quân này đã sợ đến choáng váng, làm sao dám cãi lại, xụi lơ trên mặt đất cầu xin tha thứ:

- Đại gia nói rất đúng, tiểu nhân chính là một tên nhát như cáy, đại gia cứ coi tiểu nhân như một cái rắm, thả ra đi...

Bạo Long chẳng ngó ngang đến hắn, nhìn Đằng Phi nói:

- Chủ nhân, tên này nói tất cả là do Trương lão thái gia, cũng chính là Trương lão tộc trưởng phân phó cho hắn làm như vậy, muốn vạ tiền xuyên tâm chúng ta. Hắc hắc, hay chúng ta lập tức đến đó, tiếp đón bọn hắn một chút đi.

- Tốt lắm.

Đằng Phi thở phào một hơi, cuối cùng cũng giữ được mạng của u Lạp Lạp, tiếp theo chỉ cần nghỉ ngơi tĩnh dưỡng là sẽ khỏi hẳn.

Đằng Phi rút tay mình ra, lúc này mới cảm giác được bụng u Lạp Lạp rất thon thả mịn màng, giống như da trẻ con vậy. Vừa rồi hắn vội vàng, căn bản không kịp suy nghĩ, hiện giờ mới cảm thấy có chút không ổn. Ho nhẹ hai tiếng, che dấu sự ngại ngùng của mình, sau đó nói:

- Bạo Long, người đi tìm một chiếc xe ngựa, còn tên này thì đừng giết hắn, để hắn đi trước dẫn đường.

Ánh mắt đảo qua hai tỷ muội Âu Lô Lô, Âu Lạp Lạp, Bạo Long thầm nghĩ: Chủ nhân thật tốt với hai tiểu nha đầu này. Hắn lập tức gật đầu đáp ứng, đi tìm xe ngựa.

Lúc này, Âu Lô Lô cũng đã rút mũi tên trên vai mình ra, đau đến mức tiếp tục trào nước mắt, nhưng miệng thì mím chặt, không phát ra thanh âm nào.

- Ngươi để như vậy là không được.

Đằng Phi lắc lắc đầu, vẫy tay gọi Âu Lô Lô:

- Lại đây.

Âu Lô Lô ôm vai, e thẹn đi đến gần Đằng Phi, chậm rãi ngồi xuống đất, sắc mặt tái nhợt, cắt không còn giọt máu.

Đặng Phi lấy Đặng Thị Sinh Cơ Tán ra, sắc lên miệng vết thương của Âu Lôi Lôi, cầm máu, sau đó thở phào một tiếng, lấy thêm một viên Huyết Nguyên Đan ra, nói:

- Dùng thứ này đi.

Âu Lôi Lôi kinh ngạc nhìn Đặng Phi, lắc đầu cự tuyệt:

- Chủ nhân, thứ này rất quý trọng, Âu Lôi Lôi không thể nhận được. Vết thương nhẹ này vài ngày là khỏi rồi.

- Được rồi, thực lực của tỷ muội các người cũng phải tăng lên, nếu không sau này sao bảo vệ ta được?

Đặng Phi nói, đưa đan dược đến bên miệng Âu Lôi Lôi:

- Há miệng ra.

Âu Lôi Lôi vốn định nói chờ khi đạt đến Đâu Tôn đỉnh phong thì dùng sẽ tốt hơn, nhưng đan dược đã được đưa đến miệng, nàng không thể nói gì cự tuyệt được nữa, chỉ có thể ngoan ngoãn há miệng nuốt vào.

Trong lòng Âu Lôi Lôi cực kỳ cảm kích, nhưng vào lúc này, bất cứ lời cảm ơn nào cũng có vẻ thật yếu ớt. Cảm tạ ngoài miệng còn không bằng khắc ghi trong lòng, ngày sau dùng hành động để chứng tỏ.

Dược lực không lồ được Âu Lôi Lôi dẫn dắt, chỉ một bộ phận nhỏ đã đủ để chữa khỏi vết thương trên vai, chỗ dược lực không lồ còn lại thì được nàng dẫn đi mở rộng kinh mạch, tăng thêm đấu khí.

Nhìn Âu Lôi Lôi đã nhận định, Đặng Phi thở dài một tiếng, vừa rồi quên mất không bảo nàng đắp thuốc cho Âu Lạp Lạp... Thật sự là thất sách.

Nhìn Âu Lạp Lạp cũng đang vận hành công pháp đấu khí để khôi phục và tăng thêm thực lực, Đặng Phi nhẹ giọng lắm bảm một câu:

- Dù sao cũng đã sờ rồi, sờ thêm mấy cái cũng chẳng chết ai...

Nói xong, hần động thủ cởi áo ngoài của Âu Lạp Lạp ra, đắp Đặng Thị Sinh Cơ Tán lên vết thương trước ngực và sau lưng. Âu Lạp Lạp đỏ mặt, nhưng lại không một lời, hơn nữa còn cố hết sức phối hợp với Đặng Phi, đồng thời cố gắng làm cho tâm cảnh của mình bảo trì sự vững vàng.

- Đây coi như là một loại rèn luyện với người, về sau ý chí của người sẽ mạnh hơn rất nhiều...

Đặng Phi nói nhỏ một câu, sau đó mặc áo vào cho Âu Lạp Lạp.

Lúc này hắn mới nhớ đến còn có một tên bị Bạo Long lợi về vừa rồi. Khi quay đầu lại, chỉ thấy tên này đang ngẩn người nhìn da thịt trắng như tuyết của Âu Lạp Lạp. Vừa rồi Đặng Phi cởi áo Âu Lạp Lạp ra, cũng đã để lộ không ít...

Đặng Phi lập tức giận dữ, thậm chí nói chưa từng thấy tên nào không biết sống chết như vậy. Hắn không nói một câu, trực tiếp vung tay tát ra, một cỗ lực lượng không lồ lập tức đánh nát đầu tên chỉ huy của Thiết Giáp Trọng Nô Quân này, làm đối phương không kịp kêu lên một tiếng đã chết thảm tại chỗ.

Giết người xong, ngay cả chính Đặng Phi cũng không khỏi sửng sốt, khóe miệng giật giật. Vì sao tên kia nhìn Âu Lạp Lạp mà ta lại tức tối như thế? Chẳng lẽ ta đã coi hai tỷ muội này là người của mình?

Lắc lắc đầu, khóe miệng Đặng Phi không nhin được mà hiện ra một nụ cười khổ, trong lòng thậm chí nhắc nhở mình: Đặng Phi à Đặng Phi, người đang nghĩ gì vậy? Tuy hai tỷ muội nàng nói là theo mình, nhưng lại là người của Tứ hoàng tử! Hơn nữa, trong người bị hạ loại độc thần bí, rốt cuộc trong đó tiềm ẩn âm mưu thế nào thì còn chưa thể biết được, người không thể hồ đồ như vậy.

Việc quan trọng, là báo thù!

Là báo thù a!

Nghĩ đến đây, khóe miệng Đặng Phi dần hiện lên một nụ cười lạnh như băng.

Chương 140: Xông thẳng vào Trương gia!

Rất nhanh, Bạo Long đã kiếm về đây một chiếc xe ngựa cực kỳ hoa lệ, đoán là cướp từ một nhà giàu có nào đó.

Nhìn thoáng qua Âu Lôi Lôi cũng đang tu luyện, trong mắt Bạo Long chợt lóe qua một chút dị sắc.

Thấy vậy, Đổng Phi thản nhiên nói:

- Đừng nhìn nữa, đánh Trương gia xong ta sẽ cho ngươi một viên. Người đi theo ta, tất nhiên sẽ không thiếu phần của ngươi!

Bạo Long cũng không khách khí, hắn là chiến sĩ trở về từ chiến trường Vực ngoại, thích nhất là hóa cảm kích thành hành động, biểu đạt trực tiếp, những lời khách sáo kia chẳng có bao nhiêu ý nghĩa cả.

Đổng Phi bế Âu Lạp Lạp lên xe ngựa, đặt lên đệm êm, thuận miệng an ủi một câu:

- Không cần nghĩ nhiều, dụng tâm hóa giải được lực là được.

Lại đưa Âu Lôi Lôi lên xe ngựa, lúc này hắn mới ra ngoài ngồi cùng Bạo Long, thản nhiên nói:

- Đi, đi Trương gia!

- Cứ đi như vậy sao?

Khóe miệng Bạo Long giật giật, nhìn Đổng Phi nói:

- Hai nàng...

- Không sao, cứ đi đi!

Đổng Phi thản nhiên nói.

Bạo Long do dự một chút, nhảy xuống xe ngựa, lao về phía một cửa hàng gần đó, gỡ mấy cánh cửa xuống, đặt ở hai bên và mặt sau của xe ngựa, lúc này mới cười nói:

- Bọn chúng có dùng cung tên nữa cũng không sợ.

Đặng Phi cười cười, trong lòng thầm nói: Hiện giờ Trương gia còn có bao nhiêu người, cũng tiến thủ? Chỉ sợ đều đã chết trên đường cái này rồi.

- Giá!

Bạo Long giơ roi lên, hai con ngựa bắt đầu nhanh chóng chạy đi.

Trang viên của Trương gia cách Trương Gia Bảo hơn mười dặm, khi bên này không thể giết được đám người Đặng Phi, chỉ sợ bên kia đã có được tin tức. Nhưng Đặng Phi cũng không lo lắng gì, căn cơ của Trương gia là ở đây, cho dù trước đó đã di dời một bộ phận, nhưng tuyệt đại đa số người của Trương gia vẫn còn ở đây.

Bởi vì, trước đó họ cũng không ngờ rằng sát chiêu cường đại như vậy lại không thể giết chết đám người Đặng Phi.

Con đường đi đến trang viên của Trương gia cực kỳ bằng phẳng, được trải cát vàng, phía dưới còn lót đá cứng làm nền, từ đó có thể thấy được tài lực của Trương gia mạnh thế nào.

Mười dặm đường rất nhanh đã đến, xa xa, có thể thấy thấp thoáng một trang viên, nó chiếm diện tích cực lớn, căn bản không giống trang viên, mà giống một tòa đại trấn hơn!

Tường của trang viên cao chừng ba thước, cửa chính thì phải đến mười thước, được xây từ đá tảng, trên tấm bảng hiệu ở cửa chính có ghi hai chữ “Trương gia” thật lớn.

Cửa rộng chừng hai mươi thước, hiện giờ đang đóng chặt, không nhìn thấy bất cứ bóng người nào.

Xe ngựa đi tới gần, Bạo Long nhảy xuống, bước nhanh đến trước cửa trang viên. Khi còn cách cánh cửa chừng mười hước, hấn lẳng không nhảy lên, hai chân hung hăng đạp lên giữa cửa.

Rầm! Rắc!

Bên trong vang lên một tiếng rắc lớn, tấm gỗ chống cửa trực tiếp bị đá gãy, hai cánh cửa ầm ầm mở ra.

Bên trong còn lộn thêm vài tiếng kêu thảm. Hiển nhiên, lúc đó đang có người trốn ở sau cửa, nhưng lại chẳng ngờ rằng Bạo Long lại mở cửa theo cách đó, không chạy trốn kịp, tất cả đều bị cánh cửa nặng nề kia đập cho chết ngất đi.

Xe ngựa không hề dừng lại, tiến thẳng vào trang viên của Trương gia. Dự đoán của Đằng Phi cũng không sai, tất cả cùng tiền thủ của Trương gia đều được mai phục trên đường phố Trương gia Bảo, hiện giờ bên trong trang viên đã không còn cung tiền thủ nào.

Bạo Long còn chuẩn bị lao lên trước để cản tên, nhưng không ngờ rằng sau khi phá cửa, bên trong lại không xuất hiện sự chống cự nào.

Hắn hơi lắc đầu, lẩm bẩm một câu:

- Cũng chỉ có vậy mà thôi.

Nâng thanh đại đao trong tay, lập tức đi vào bên trong.

Đằng Phi điều khiển xe ngựa, cứ vậy mà lao vào bên trong.

Lúc này, từ bên trong bỗng xuất hiện một đám người, nhìn Bạo Long và chiếc xe ngựa phía sau, trên mặt họ cũng không có bao nhiêu bất ngờ.

Cầm đầu nhóm người này là một lão nhân râu tóc bạc trắng, tay chống một chiếc quạt trượng, nhìn Bạo Long trầm giọng quát:

- Kẻ đến là ai, vì sao lại dám lao vào trang viên của Trương gia?

- Lão già, biết rõ còn cố hỏi, có ý nghĩa gì không?

Đại đao trong tay Bạo Long chỉ về phía lão nhân:

- Người chính là lão tộc trưởng của Trương gia? Năm ấy là người hạ lệnh cho Thiết Giáp Trọng Nô Quân tấn công Đằng gia?

- To gan!

- Vô lễ!

- Tặc tử, đừng vội giương oai ở Trương gia ta!

Mấy người bên cạnh lão nhân đồng thời lên tiếng, chửi mắng Bạo Long.

Lão nhân ho nhẹ một tiếng, cả đám đều ngậm miệng lại. Hai mắt lão nhìn Bạo Long, thản nhiên nói:

- Là lão hủ hạ lệnh thì đã sao? Một cái gia tộc mà thôi, diệt thì diệt, chưa bị tiêu diệt là vận may của chúng.

- Tốt lắm, lão già, người rất hợp với tính cách của ta, nếu bình thường, không chừng ta sẽ cho người một con đường sống, nhưng hiện giờ thì xin lỗi.

Bạo Long vung đao, bước về phía trước:

- Bởi vì chúng ta là kẻ địch, ta phải giết người!

- Ha ha, người trẻ tuổi, đừng xung động như vậy, trên đời này nào có kẻ địch vĩnh viễn?

Lão nhân mặt không đổi sắc, nhìn Bạo Long cười nói:

- Ta thấy người cũng là một hảo hán, không bằng hãy gia nhập Trương gia ta đi, ta cho người năm mươi vạn hoàng kim, sau đó có thể giúp người tiến vào trong quân. Lấy thân thủ của người, trở thành một quan quân rất đơn giản, lại thêm tài lực hùng hậu, lão hủ đảm bảo, trong vòng mười năm người sẽ trở thành tướng quân!

Lão nhân mặt không đổi sắc, làm trò dụ dỗ Bạo Long ngay trước mặt Đổng Phi, hơn nữa nói rất trắng trợn.

Trên đời này, có rất nhiều chuyện cũng là như vậy, che che dấu dấu chỉ là hành động của kẻ tiểu nhân. Những người làm việc lớn thật sự đều dùng dương mưu để giành chiến thắng, âm mưu quỷ kế chỉ có thể nhất thời mà thôi.

Trưởng lão tộc trưởng dùng tiền để hấp dẫn, chính là dương mưu, cho dù nói trước mặt Đổng Phi thì đã sao? Đổng gia người có thể lấy ra năm mươi vạn lượng hoàng kim không? Chỉ cần người không lấy ra nổi thì chẳng thể ngăn người khác động tâm!

Chỉ cần động tâm thì sẽ ly tâm!

Đây chính là chìa khóa chiến thắng của Trưởng lão tộc trưởng trong nhiều năm qua.

Hoàng triều Chân Võ có một câu nói cổ, đó là vấn đề có thể giải quyết bằng tiền thì không gọi là vấn đề!

- Một điều kiện thật hấp dẫn!

Bạo Long cười ha hả:

Nhưng trước khi ta đi theo chủ nhân thì đã là Bá Tước được đại lục công nhận, tiền có nhiều cũng chẳng làm được gì, mà lão tử cũng chẳng thèm thuồng gì cái chức tướng quân kia cả.

Cho nên, điều kiện của người vô hiệu, đừng nói là năm mươi vạn, cho dù là năm trăm vạn, lão tử cũng chẳng cần!

Trong lúc nói, Bạo Long đã đi tới gần Trưởng lão tộc trưởng, miệng đang nói nhưng đại đao trong tay không hề ngừng lại, một đạo hào quang chói mắt chọt bổ về phía Trưởng lão tộc trưởng.

- Muốn chết!

Một tiếng gầm trầm thấp vang lên, một đạo hào quang sáng lên giữa đám người, đỡ lấy đại đao trong tay Bạo Long.

Keng!

Một tiếng va chạm giữa kim loại vô cùng chói tai vang lên, lực lượng khổng lồ làm cho không khí xung quanh có phần vặn vẹo.

Trưởng lão tộc trưởng lùi lại dưới sự bảo vệ của đám người, mở miệng nói tiếp:

- Người trẻ tuổi, đừng nóng tính như vậy, chờ lúc người thành gia lập nghiệp thì sẽ rõ giá trị của đồng tiền thôi!

Bạo Long căn bản không nghe Trưởng lão tộc trưởng đang nói gì, chỉ có chút kinh ngạc đánh giá người đang cản đường mình, vẻ chơi đùa trong mắt dần thu hồi lại, biến thành vẻ nghiêm túc.

Hai người đấu nhau một chiêu, xem như là thử, sau đó đứng đối diện giằng co lẫn nhau.

Giống với Bạo Long phát hiện thực lực của đối phương bất phàm, đối phương cũng cảm thấy đại hán râu xồm trước mặt này không hề đơn giản. Hơn nữa, một thân sát khí kia còn như thực chất, không ngừng ảnh hưởng đến tâm cảnh và cảm xúc của hắn.

- Người có một thân võ nghệ, nhưng sao lại làm việc cho người như vậy?

Nhìn người trẻ tuổi mình này, Bạo Long bóng mở miệng nói.

- Ha ha, huynh đệ, không phải ngươi cũng vậy sao? Thực lực không tầm thường, nhưng sao lại đi theo một thằng nhóc?

Đối phương cười nhạt, ý tứ trong đó rất rõ ràng, người còn không bằng ta đâu. Gọi một thiếu niên là chủ nhân, hơn nữa thiếu niên này một không phải Hoàng tộc, hai không phải hào

môn, chỉ là đứa con cháu của một gia tộc bình thường, còn bên ta thì tốt xấu cũng là gia tộc quý tộc.

- Nếu người chết, ta sẽ xây một ngôi mộ cho ngươi, mỗi lần đốt chút hương khói.

Bạo Long mỉm cười, nhẹ giọng nói, sau đó đột nhiên nâng đại đao trong tay lên, bổ xuống phía đầu người đang đứng đối diện này. Trên người Bạo Long lập tức bộc phát ra khí thể cường đại, dường như phía trước có là một ngọn núi thì hắn cũng có thể bổ làm đôi.

Thanh niên hán tử chừng ba làm ba sáu tuổi trước mắt đã sớm phòng bị sẵn, lập tức hét lớn một tiếng, giờ đạo nghênh đỡ.

Keng! Keng!

Hai tiếng động thật lớn vang lên, hai người đồng thời lui lại bảy tám bước.

Lại rống to một tiếng, sau đó tiếp tục lao lên!

Thanh niên kia thi triển đao pháp có kèm theo hỏa diễm màu hồng, hiển nhiên đấu kỹ mà hắn tu luyện là thuộc tính hỏa, hỏa diễm kia xé rách không khí, phát ra thanh âm thể lương.

Trong ánh đao của Bạo Long thì có xen lẫn những khí kính màu trắng, tốc độ nhanh đến mức làm người ta khó có thể nắm bắt, đấu kỹ mà Bạo Long tu luyện có đặc tính của phong!

Đặng Phi ngồi trên xe ngựa, im lặng nhìn hai người chiến đấu, trong lòng bao nhiêu có chút kinh ngạc. Hắn biết rất rõ thực lực của Bạo Long, Đại Đấu Sư bậc sáu cấp mười định phong, Đấu Tôn bình thường cũng chưa chắc đã là đối thủ của hắn, vậy mà người này lại đánh ngang tay với Bạo Long.

Tên hán tử cường đại này... Chui ra từ đâu?

Trương gia... Có cao thủ tọa trấn sao?

Ánh mắt Đặng Phi lướt qua khỏi hai người đang chiến đấu, nhìn về phía đám người kia, vừa lúc thấy được Trương lão tộc trưởng cũng đang nhìn hắn.

Hai ánh mắt tiếp xúc, Đặng Phi thấy một nụ cười mang theo vẻ chế nhạo trong mắt Trương lão tộc trưởng, trong lòng chợt động: Xem ra, lão già này đã có chuẩn bị từ trước, chẳng lẽ trong vòng một đêm mà lão đã tìm được cao thủ giúp đỡ sao?

Trong lòng Đằng Phi nghi hoặc, ánh mắt lướt qua những người đứng quanh Trương lão tộc trưởng. Rốt cuộc, ánh mắt của Đằng Phi dừng lại trên một lão nhân mặc áo xám.

Lão nhân này mặc một bộ áo xám, mái tóc trắng xóa thả loăn trên vai, nhìn qua không bắt mắt. Nhưng lão đứng ở đó, dường như đã dùng làm một thể với hoàn cảnh xung quanh. Dường như cảm nhận được ánh mắt của Đằng Phi, lão ngẩng đầu lên, nở một nụ cười với Đằng Phi, làm lộ ra hàm răng đã ố vàng.

Lúc này, trận chiến của Bạo Long và hán tử kia đã đến hồi cao trào, nơi hai người bước qua, lớp đất lót trên mặt đất hoàn toàn vỡ vụn, không ít chỗ còn bị chém ra những vết thật sâu.

Trở về từ chiến trường Vực ngoại, lại thêm việc rèn luyện trong Hòn Vực, Bạo Long từ từ chiếm cứ thượng phong, mặc dù khó có thể đánh bại đối thủ trong thời gian ngắn, nhưng người sáng suốt đều có thể nhìn ra, Bạo Long tất thắng.

Mà dường như người kia cũng đã nóng nảy, bị Bạo Long áp chế này giờ nên vô cùng tức tối, bỗng phát ra một tiếng rống giận:

- Chết đi cho ta... Liệt Hỏa Trảm!

Thanh đao trong tay hắn bỗng đỏ hồng lên, trong không khí xuất hiện một đạo | hỏa diễm, hung hăng chém về phía Bạo Long.

Cổ khí nóng mãnh liệt kia khuếch tán ra bốn phương tám hướng xung quanh, ngay cả Đằng Phi cũng có thể cảm giác được.

Mà trên mặt Trương lão tộc trưởng và những người xung quanh hắn đều lộ ra một nụ cười nhẹ nhõm.

Chương 141: Lão Nhân Áo Xám

Ở bọn hắc trong mắt, chỉ cần người này thi triển ra Liệt Hỏa Trảm, tên địch thủ hắc phải chết không nghi ngờ!

Đây, chính là đặc tính của đấu kỹ, sát chiêu độc quyền của võ giả đấu khí.

Cần phải biết, một khi cái chiêu thức này thi triển ra, tiêu hao đối với đấu khí sẽ là một con số kinh người, nhưng đồng dạng, uy lực của nó, cũng đủ để giải quyết chiến đấu trong nháy mắt!

Trong lúc điện quang hóa thạch, Bạo Long phát ra một tiếng hét to:

- Lão tử còn tưởng ngươi không có sát chiêu, Rốt cuộc cũng đợi được rồi!

Trong lúc nói chuyện, xung quanh thân hình Bạo Long, bị một cỗ khí trắng mờ một bao phủ vào, nương theo một tiếng hét to của Bạo Long, cỗ khí trắng này đột nhiên hình thành một cơn gió lốc, không khí chung quanh bắt đầu trở nên có chút vặn vẹo.

Oanh long!

Cơn gió lốc cường đại này, cuối cùng tập trung lên trên phác đao trong tay Bạo Long, ngay khi Bạo Long vừa dứt lời thì, cùng Liệt Hỏa Trảm của đối phương và trảm vào cùng một chỗ!

Lửa gió giao phong, càng thêm mạnh mẽ!

Nhưng cơn hỏa diễm mạnh mẽ này, lại bị Bạo Long dẫn dắt ra ngoài, rồi lại đánh về phía sau đám người Trương lão tộc trưởng kia, lão nhân áo xám có dáng người khô gầy đứng ở giữa đám người kia hừ lạnh một tiếng, khoát tay, đánh ra một

cô lực lượng mạnh mẽ, trực tiếp đem cơn lốc bị hỏa diễm quần
lấy đánh sang một bên, phát ra một tiếng ầm ầm vang lớn.

Trực tiếp đem phạm vi mấy chục mét vuông bên trong trang
viên san thành đất bằng, sau khi khói bụi tung bay, nơi đó chỉ
còn lại có một cái hố sâu cháy đen.

- Trời ơi, đây chính là sự cường đại của võ giả đầu khí sao?

Một tên sắc mặt tái nhợt đứng bên cạnh Trương lão tộc trưởng
phát ra một tiếng kinh hô.

Trong lúc Bạo Long đem Liệt Hỏa Trảm của đối phương
chuyển đến địa phương khác, đồng thời, tay trái xuất quyền,
mạnh mẽ đánh về phía ngực của đối phương, tên kia hiển
nhiên không có nghĩ đến một kích tất sát của chính mình lại bị
đối phương phá giải, vội vàng đưa tay ra nghênh đón một
quyền của Bạo Long.

Răng rắc!

Thanh âm của xương cốt vỡ vụn vang lên, nó vang lên cùng
lúc với trận nổ kia.

Đối thủ của Bạo Long phát ra một tiếng kêu thảm thiết, thân
thể hắn giống như bao cát bị đứt chỉ, bắn mạnh về phía sau,
mạnh mẽ rơi trên mặt đất, sinh tử không rõ.

- Ta đã nói, ta sẽ dành cho ngươi một tòa một phần, sau đó sẽ
thấp cho ngươi thêm chút nhang khói.

Bạo Long thôi thối tay mình, nói một câu rất rậm thối :

- Ta đã nói thì nhất định sẽ làm được.

- Tiểu tử đừng vội càn rỡ, lão phu đến lãnh giáo ngươi!

Lão nhân áo xám kia, lộ ra hai chiếc răng cửa vàng khè, thông
thả đi về phía Bạo Long.

Bạo Long hừ lạnh một tiếng, muốn tiến lên.

Đằng Phi ở phía sau lên tiếng nói:

- Bạo Long, người trở về, ta lên!

Bước chân của Bạo Long chợt dừng lại, thanh âm của Đằng
Phi lại vang lên một lần nữa :

- Đây là mệnh lệnh.

Bạo Long rất không tình nguyện, trừng mắt liếc nhìn lão nhân áo xám, nhưng hắn cũng minh bạch, lão nhân áo xám này không đơn giản, vừa mới thi triển tuyệt kỹ, đem Liệt Hỏa Trảm của đôi phương dẫn dắt về phía Trương lão tộc trưởng bên kia, nếu không phải có lão nhân áo xám này, chỉ sợ nơi đây sẽ chết một đồng người.

- Chủ nhân, cẩn thận.

Sau khi Bạo Long đi đến bên cạnh Đằng Phi, lên tiếng nhắc nhở một câu.

Đằng Phi gãi gãi đầu, tay khẽ động một chút, chiến phủ Luyện Ngục màu máu, xuất hiện trong tay.

Lão nhân áo xám kia khẽ nhíu lông mày một cái, ánh mắt ngừng tại chiếc chiến phủ trong tay Đằng Phi, híp mắt đánh giá cả buổi, cũng không biết suy nghĩ cái gì, thật lâu, mới nhìn về phía Đằng Phi cười hắc hắc nói:

- Người thiếu niên, quá mức sắc bén là không tốt, không nghe nói qua sao, nhiệt huyết xúc động, rất dễ phải chịu thiệt...!

- Lão đầu, ngươi không phải người của Trương gia, người việc gì phải dính vào vũng nước đục này?

Đằng Phi nhíu chặt lông mày, nhàn nhạt nói.

- Hắc hắc, tiểu gia hỏa người miệng lưỡi thật khéo nói, đáng tiếc, chuyện này lão đầu tử ta không thể không quản, ngược lại là ngươi, diệt Thác Bạt gia, diệt Vương gia, dẫn lửa diệt bảy đại gia tộc khác của Thanh Bình Phủ bức tử Phạm lão tộc trưởng, lại bức tử một đám tộc nhân cao tầng của Phạm gia, lửa giận này, làm sao tiêu tan được đây? Nóng tính quá, dễ hại thân đấy!

Lão nhân áo xám cười mị mị nhìn Đằng Phi, lặng lẽ nói.

Đằng Phi nhíu mày, hắn cảm thấy có chút kinh ngạc, tuy việc mình làm không tính là bí mật, nhưng trong một khoảng thời gian, mà đem việc này nắm giữ toàn bộ, cũng thật là khiến người khác phải giật mình.

- Ngươi nếu như biết rõ việc này, vậy có rõ tại sao ta phải làm chuyện này chứ?

Đặng Phi nhìn thoáng qua lão nhân này, hắt từ trên người lão nhân áo xám này, cảm nhận được một cỗ hơi thở thập phần nguy hiểm, cái hơi thở này, hẳn chỉ cảm nhận qua trên người Phúc bá và Tùng bá.

Bất quá khi ấy hai người Phúc bá và Tùng bá là cùng phe với mình, hôm nay, hôm nay lão nhân áo xám này lại ở phe đối lập với mình, khiến cho trong lòng Đặng Phi nhiều ít có chút cớ kị.

- Lão đầu tử ta sẽ giải thích qua, không phải là Phạm gia Trương gia và Lật gia, ba nhà quý tộc này, bất thành linh trở mặt sao?

Lão nhân áo xám khẽ cười cười, rồi nói :

- Kỳ thật, chuyện này cũng không có gì là to tát, nói ra cũng không sợ người biết, sau khi đương kim Bệ Hạ năm ấy đoạt lấy ngôi vị hoàng đế, cũng không phải là chơi trò này hay sao? Từ Hoàng Tộc, cho tới dân chúng, tất cả đều vì hai chữ lợi ích người đã giết nhiều người, hủy diệt nhiều gia tộc, vậy mà còn không chịu dừng tay, chẳng lẽ phải đem Trương gia, và Lật gia hủy diệt nốt mới vừa lòng sao?

- Nghe ý của ngươi, lão đầu người muốn làm người hòa giải sao?

Đặng Phi hí mắt, thông thả nói:

- Năm ấy nếu không phải ba nhà Phạm Trương Lật lâm trận đào ngũ, sự phụ ta làm sao có thể chết ? Cừu hận này, không đời trời chung, ta muốn thu tay lại, nhưng hôm nay Trương gia lại sắp đặt mai phục ở trên đường, dùng vô số cung tiễn thủ, cuối cùng ngay cả Thiết Giáp Trọng Nô Quân cũng phát ra, để giết ta. Bây giờ, ta còn sống mà đứng đây, lão đầu người muốn ta thu tay lại, nếu đổi lại là ngươi, ngươi sẽ đáp ứng sao?

Đặng Phi không đợi lão nhân áo xám nói chuyện, hẳn lại nói tiếp:

- Như vậy cũng tốt, bây giờ ta và người đứng ở hai phía đối lập, mà người bất ngờ quay ngược mũi giáo, đứng về phía của ta, xuất thủ với đám người Trương gia, ngươi nói người Trương gia, có hận người thâu xương hay không?

Lão nhân áo xám bị Đằng Phi nói đi nói lại một hồi, cảm thấy có chút mơ hồ, không nhìn được mà gật gật đầu, nói:

- Người nói, cũng có chút đạo lý a...

- Tiền bối, người đừng nghe những lời hồ ngôn loạn ngữ của hần, y lão phụ trợ giúp Bát Đại gia tộc, là bởi vì Đằng gia làm hồng quy củ! Dùng bí mật không muốn lộ ra ánh sáng của bát đại gia tộc để tiến hành uy hiếp, vợ vét tài sản, loại chuyện này không thể để xảy ra, nói cách khác, về sau nếu bất kỳ nhà nào dùng phương thức này để công kích nhà khác, thì cũng đừng mong tồn tại nữa!

Trưởng lão tộc trưởng đem quái tượng gõ trên mặt đất, phát ra âm thanh pắc pắc, râu tóc dựng đứng, phẫn nộ mà nói.

- Trưởng lão tộc trưởng, thiết thời người phải nói ra sự tình năm đó, người cùng gia gia ta, hai người năm đó cũng xem như là bạn cũ, vì lợi ích, ngay cả tình bạn người cũng bắt chấp, dựa theo lối suy nghĩ của người, loại người bán bạn cầu vinh như người, không phải càng thêm đáng chết sao?

Phi lạnh lùng nhìn Trưởng lão tộc trưởng, nói :

- Hơn nữa, những chuyện mà bát đại gia tộc đã làm, thì việc xét nhà diệt tộc cũng không tính là nặng, còn nữa, chuyện kia có quan hệ gì với Trương gia nhà người? Người tham gia vào, không phải là vì lợi ích sao? Hôm nay ta đứng ở chỗ này, người nói lại nói đến chuyện này, hôm nay nếu ta bị giết chết ở trên đường phố của Trương Gia Bảo, chỉ sợ lão thất phu người sẽ mở tiệc ăn mừng rồi.

- Người... Người... Tiểu súc sanh, người giỏi ăn nói lắm, lão phu. ..., lão phu.

Mặt của Trưởng lão tộc trưởng đỏ ửng lên, hai tay run rẩy mà chỉ về phía Đằng Phi, tức đến mức không thở nổi.

- Ta, ta làm sao? Tất cả những lời ta nói đều là sự thật!

Những áp lực và tức tối trong ba năm của Đằng Phi, cũng đã dồn hết phần nổi mà bộc phát trong những lời kia, nhìn lão nhân áo xám này nói:

- Năm đó, sự phụ ta có lỗi, nhưng bát đại gia tộc càng đáng chết hơn nữa, nếu như không có sự kiện kia của sự phụ ta,

Đằng gia chỉ sợ đã sớm bị hủy hoại bởi mưu kế của hai nhà Vương gia và Thác Bạt gia! Đúng vậy, sự phụ ta lấy đồ của bát đại gia tộc, thế thì làm sao? Quan hệ đến tiền bạc của ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật các người sao? Các người vì lợi ích mà bán bạn cầu vinh, đâm dao sau lưng chiến hữu, nói tóm lại, đám quý tộc các người, là một đám thổ phỉ vô sỉ!

- Người, tên tiểu súc sinh này, cường từ đoạt lý, bất kể thế nào mà nói, sự phụ người lấy cắp đồ của bát đại gia tộc là thật! lấy cắp đầu kỹ của bát đại gia tộc là thật! Chỉ dựa vào điểm này, hai sự đồ các người, tội đáng muốn chết! Một tên trung niên bên cạnh Trương lão tộc trưởng, mặt đầy chính khí, giận dữ nhìn về phía Đằng Phi mà nói.

- Ha ha ha ha...!

Đằng Phi ngửa mặt lên trời cười to, trong thanh âm tràn đầy bị thương, lớn tiếng nói :

- Người không thấy bộ dáng đường hoàng của người trông rất buồn cười sao? Được rồi, những gì cần nói cũng đã nói, tóm lại là các người đúng, đám quý tộc các người luôn luôn vĩ đại, chính trực, quang minh, nhân nghĩa, lý trí, rất có chữ tín được chưa, lão tử là người xấu, lão tử là đại ác nhân, là ma đầu, là sát thần, hôm nay lão tử sẽ giết chết cả nhà các người!

Đằng Phi đang nói, chiến phủ Luyện Ngục trong tay giương lên, hướng về phía lão nhân áo xám mà nói :

- Lão đầu, đắc tội rồi, người cũng thấy đấy, những người này vĩnh viễn đều có lý, vĩnh viễn không phạm lỗi, đã như vậy, hôm nay, ta muốn giết bọn hần! Nếu như người muốn ngăn cản, vậy động thủ đi!

- Tiền bối, giết chết tiểu súc sinh này đi, đừng nghe hần nói nhảm nhí, hần chính là một tên long lang dạ sói, nếu thả hần ra, hậu họa vô cùng.

Trung niên đứng bên cạnh Trương lão tộc trưởng mộ kích thêm một câu.

Lão nhân áo xám híp mắt nhìn Đằng Phi, bỗng nhiên nhe răng cười nói:

- Tính tình của tiểu tử nhà người, rất hợp khẩu vị của ta, ta thật sự không nỡ giết chết người. Sự tình phát sinh vào năm đó, lão

đầu ta cũng có một chút lí giải, nguyên nhân rất đơn giản, sự phụ của người là một nữ nhân cường thể và lạnh lùng, căn bản là không thèm để ý đến cảm nhận của người khác, bát đại gia tộc lúc đó chỉ là không may mà thôi, nhưng tài lực của Đăng gia các người lúc đó quá mức hùng hậu, khiến cho các nhà đều đỏ mắt, mà thể lực của Đăng gia các người lại không cân bằng với tài phú. Giống như một đứa bé ôm theo một cục vàng chạy lảng quăng khắp phố, khiến người khác không thể không đỏ mắt. Không có cơ hội sẽ sáng tạo cơ hội, sự tình của sự phụ người, lại vừa vặn để cho đám người này lấy cớ, ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật, cảm thấy Đăng gia các người sắp bị hủy diệt, tro nên muốn dính máu ăn phần, dù sao, ai cũng thích tiền hắc hắc, người nói đúng không?

Lão nhân áo xám đang nói, nhún nhún vai rồi nói tiếp:

- Sau đó sự tình lại phát sinh một vấn đề không thể nghịch chuyển, ai cũng không nghĩ đến, thực lực của sự phụ người lại mạnh mẽ đến thế. bát đại gia tộc, ba nhà Phạm Trương Lật tồn thất thảm trọng, sau đó, còn để người thoát đi.

Người hôm nay trở về báo cừu, cũng là hợp tình hợp lý, bất kể thế nào mà nói, sự phụ người đã cải biến vận mệnh của người, để cho người từ một tiểu gia hỏa đấu võ song phé, trưởng thành đến hôm nay, dám đối đầu với lão đầu ta, ta nói có đúng hay không?

Chương 142: Nàng còn sống!

Đằng Phi lông mày nhíu chặt, trong đầu thâm nghĩ ” lão đầu này sao biết rõ sự tình năm xưa như vậy?” Cho dù bản thân bát đại gia tộc và ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật, cũng không có khả năng biết rõ đến vậy? Hơn nữa, quan trọng nhất, trong lúc lão đầu này nói tới Lục Tử Lăng, ngữ khí toát ra vẻ không lịch sự, khiến cho Đằng Phi phải nghi hoặc chính là, lão đầu này... dường như rất quen thuộc với Lục Tử Lăng!

Trưởng lão tộc trưởng bên này, nghe thấy những lời của lão nhân này, sắc mặt đều trở nên tái nhợt, bởi vì những gì lão nhân áo xám nói, đều điểm trúng chỗ hiểm! Hơn nữa ý tứ của hắn dường như thiên về phía Đằng Phu, trong lúc nóng nảy, trung niên nhân kia tức giận mà lớn tiếng nói:

- Tiền bối, ngài...

Lão nhân áo xám có chút không nhìn được, khoát khoát tay rồi quát lớn:

- Ta làm sao? lão đầu tử ta nói không đúng sao? Các người đừng có cất lời! Hôm nay nếu không phải lão đầu tử ta vô tình đến chỗ này, toàn tộc các người sẽ bị hủy diệt! Thực tưởng mình là quý tộc, người khác không dám động đến các người sao?

Lão nhân áo xám tựa hồ rất không thích đám người Trương gia này, ngữ khí và thái độ nói chuyện rất kém, nhưng đám người Trương gia bên này, dường như cực kỳ kính sợ lão nhân này, bị hắn quát lớn, lại không có một người dám mở miệng phản bác.

- Tiểu gia hỏa, như thế nào? Cho lão đầu ta chút mặt mũi được không? Lão nhân áo xám nhìn về phía Đằng Phi, lộ ra hai chiếc răng cửa vàng khè, nói:

- Ngươi tha cho chúng một mạng, ta tặng ngươi một bộ đầu kỹ cấp thánh!

Bốn phương tám hướng truyền tới âm thanh hít một trận lương khí, tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn lão nhân áo xám, giống như như là choáng váng.

Đấu kỹ cấp thánh?

Đừng nói đến cấp Thành, cho dù là đấu kỹ cấp đấu sư cao cấp, cũng được các gia tộc này coi như chí bảo, về phần cấp đại đấu sư, càng là trọng bảo của gia tộc chỉ truyền cho con em dòng chính!

Nói cách khác, khi bát đại gia tộc mất đi đấu kỳ, tại sao lại điên cuồng như thế?

Đấu kỹ cấp đấu Tôn, trên cơ bản chính là trong truyền thuyết, rất nhiều võ giả cho dù đạt đến cảnh giới đấu Tôn, nhưng tu luyện đấu kỹ, cũng đều là cấp đại đấu sư đấy, còn có một số ít võ giả đạt tới cảnh giới đấu Tôn, vẫn còn tu luyện đấu kỹ cấp đấu sư. Tình huống đó mặc dù không nhiều lắm, nhưng không phải không có.

Mà lão đầu này, vừa mở miệng, lại là một bộ đấu kỹ cấp thánh!

Hai mắt của đám tộc nhân Trương gia đã trở nên đỏ hồng, con mẹ nó, đấu kỹ cấp thánh, chí bảo vô giá!

Nếu một gia tộc có thể sở hữu một bộ đấu kỹ cấp thánh, vậy gia tộc đó, trong tương lai sẽ vô cùng huy hoàng!

Bạo Long đang ngồi trên xe ngựa, khóe miện chảy ra nước miếng, mặc dù hần hần cũng muốn chủ nhân khoái ý ân cừ, nhưng trong đáy lòng lại có một thanh âm không ngừng vang lên, đáp ứng hần, đáp ứng hần đi...!

- Như thế nào? ? Đấu kỹ cấp thánh ah, chuyện lão đầu ta nói ra, quyết không nuốt lời!

Lão nhân áo xám giống như hấp dẫn tiểu hài tử vậy, cười mẹ mị, nhìn về phía Đằng Phi.

Mà phản ứng của Đằng Phi, lại vượt qua dự liệu của tất cả mọi người, chỉ thấy hần đột nhiên nhảy dựng lên, chỉ tay về phía lão nhân áo xám, lớn tiếng quát:

- Lão đầu, ngươi hai ta! Đấu kỹ cấp Thành chó má gì, người không có đấu khí như ta, cần đấu kỹ cấp Thành làm gì? Hôm

nay nếu ngươi không lùi bước, ta sẽ cùng người đánh một trận!

Lão nhân áo xám có chút há hốc mồm, khóe miệng run rẩy kịch liệt, khi nhìn về phía Đằng Phi, tựa hồ còn chưa bình tĩnh trở lại, sau nửa ngày, mới trừng mắt Đằng Phi cả giận nói:

- Tiểu chút chút, ngươi dám nói ngươi không thể...

Lão đầu đang nói, đột nhiên nhớ tới cái gì, lại cười hắc hắc nói:

- Tiểu gia hỏa ngươi không hiểu được việc tôn kính người già, để ta thử một chút, rốt cục thực lực ngươi mạnh mẽ đến đâu!

Lão nhân áo xám đang nói, thân hình giống như quỷ my, nhẹ nhàng nhoáng một cái, ngay sau đó, bất thành linh xuất hiện tại trước mặt Đằng Phu, tốc độ này, khiến cho tất cả mọi người đều phải cả kinh.

Đằng Phi không chút nào hoảng loạn, vận khởi Già Lô La Tâm Kinh, cũng không có mở ra đầu mạch, mà vận hành chân nguyên trong đan điền, hướng về bên cạnh lóe lên, lập tức vùng chiến phủ Luyện ngục trong tay lên, hung hăng bổ về phía lão nhân!

- Hắc, tiểu gia hỏa, tha hồ thi triển đấu khí của ngươi, chỉ dùng chân nguyên, lão đầu tư chỉ dùng một đầu ngón tay cũng có thể đánh bại ngươi!

Trong tại Đằng Phi, đột nhiên truyền đến âm thanh của lão nhân áo xám, khiến cho Đằng Phi chút ăn hết cả kinh, khi nhìn về phía lão nhân áo xám, sắc mặt hắn vẫn bình tĩnh, dường như vừa rồi hắn không có nói chuyện vậy.

Ta nghe sao? Đằng Phi nhú chặt lông mày.

- Không nghe thấy lời ta nói sao? Ngươi cứ tha hồ thi triển đấu khí của mình, thế nào, xem thường lão đầu ta? Hay lo lắng bị người khác phát hiện? Yên tâm, nơi này không có người thứ hai có thể phát hiện bí mật của ngươi!

Trong tại lại truyền đến âm thanh của lão nhân áo xám một lần nữa, lần này Đằng Phi cũng đã xác nhận, đối phương đang nói chuyện với hắn, hơn nữa những lời hắn vừa nói người khác nghe không được!

Trong đầu Đăng Phi đột nhiên hiện ra một ý niệm “Lão đầu này... Là cường giả cấp Thánh!”

Ngày trước, Lục Tử Lăng đã từng nói, không phải cường giả cấp thánh, căn bản không có khả năng phát giác ra chuyện hắn có đầu khí, mà lão đầu này liếc mắt đã xem thấu, không phải cấp Thành thì là cái gì?

Đăng Phi cắn răng một cái, nếu như đã bị nhìn thấu rồi, vậy dứt khoát phóng tay ra!

17 chỗ đầu mạch mạnh mẽ vận hành, đầu khí trong đầu mạch xoay tròn tốc độ cao, Đăng Phi tựa như đổi thành một người khác vậy, thực lực cả người tăng trưởng một mảng lớn, đồng thời, Đăng Phi đem Lôi Sát thi triển ra, hét to một tiếng:

- Kinh Lôi Hàng Thế!

Chi chi chi chi!

Một trận thanh âm “xoèn xoẹt” truyền tới, phía trên lưỡi búa của chiến phú Luyện Ngục màu máu, lấp lánh mảng lớn điện quang màu u lam, liên tục kéo dài đến trên cán búa, cả người Đăng Phi cũng lấp lánh điện quang màu u lam, giống như từng đầu tiểu long màu lam, bên trong huyền lệ ẩn giấu nguy hiểm vô cùng, đem Đăng Phi nổi bật giống như một vị thần vậy!

- Trời ơi, đây... là công phu gì thế ?

Đám người Thương gia kinh hô.

- Đây, dường như... là đặc tính đầu kỹ...! Không đúng, Đăng Phi không phải là không có đầu khí sao?

- Kỹ năng này nhìn qua rất kinh người a...!

- Cho dù kinh người, hắn cũng không phải đối thủ của tiền bối, hôm nay, Đăng Phi hắn phải chết không nghi ngờ!

Đám người Trương gia ở phía sau nhỏ giọng nghị luận.

Bạo Long hí mắt, nhìn Đăng Phi thi triển ra Kinh Lôi Hàng Thế, nhin không được lắm bậm nói:

- Thực lực của chủ nhân, lại tăng trưởng so với trước kia! Hai ngày trước, sau khi hắn thi triển ra Lôi Sát, quanh thân vẫn còn không có vòng tròn tia chớp.

Lão nhân áo xám thấy Đằng Phi thi triển ra ra đấu kỹ khủng bố như thế, sắc mặt cũng trở nên ngưng trọng hẳn lên, hai tay vẫn trống không như trước, cùng Đằng Phi quần chiến, hơn nữa, tận lực né tránh những thứ điện hoa màu lam, hiển nhiên, lão nhân áo xám đối với Lôi Sát của đấu kỹ thần kỳ này, cũng có vài phần cổ kỵ.

Thực lực của lão nhân áo xám quả nhiên cường đại vô cùng, mỗi lần huy động ống tay áo một cái, đều nổi lên một cỗ lực lượng hùng hồn, hơn nữa, trong nội tâm Đằng Phi rất rõ ràng, lão nhân áo xám này, chưa có dốc toàn lực.

Mà Đằng Phi, đã thi triển ra tất cả vốn liếng của mình, ngày thường, muốn kiếm được một người cường đại như thế để so chiêu với hắn, quả thực quá mức khó khăn, thậm chí không có khả năng thực hiện.

Hôm nay lão nhân áo xám này, giống như là cố ý so chiêu với Đằng Phi, để Đằng Phi thi triển ra toàn bộ thực lực của mình, trong chớp mắt, hai người đã giao thủ hơn ba mươi chiêu!

Đằng Phi cũng chỉ thi triển ra thức thứ nhất của Lôi Sát – Kinh Lôi Hàng Thế. Một thức này biến hóa vô cùng, có thể diễn hóa ra rất nhiều chiêu, nhưng tiêu hao đấu khí của nó quá lớn, vì thế, sau khi giao thủ hơn ba mươi chiêu với lão giả áo xám, đấu khí bên trong thân thể hắn đã tiêu hao gần hết. Không thể không thu hồi chiến phủ Luyện Ngục, lấy ra một cái trường đao, đánh tiếp cùng lão nhân áo xám.

- Chậc chậc, thực lực của tiểu gia hỏa cũng không tệ, tiêu chuẩn đấu khí của ngươi, nhiều hơn một chút so với bậc năm, nhưng cộng thêm với chân nguyên và tốc độ phối hợp, thực lực đã đạt đến Đấu Tôn cấp thấp!

Thanh âm của lão nhân áo xám, vang lên trong tại Đằng Phi :

- Tiểu gia hỏa, lão đầu ta biết rõ ngươi muốn báo thù cho tỷ tỷ của mình, nhưng ta cho người biết tỷ tỷ của ngươi không chết, người đối với Trương gia, còn thù hận sâu đậm như trước nữa không?

Lão nhân áo xám nói, giống như đạo tia chớp, nhất thời đem tinh thần Đằng Phi trở nên rối loạn, vì thế mà động tác của

Đặng Phi bị biến dạng một cách rõ ràng, ngay cả Bạo Long ở đằng sau cũng nhìn ra.

Lão nhân áo xám lại dường như không nhìn thấy, tiếp tục truyền âm cho Đặng Phi:

- Lão đầu ta bị người nhờ vả, đến nhìn người một chút, không nghĩ đến gia tộc mà người muốn báo thù, tổ tiên của Trương gia này, lại có chút nguồn gốc với lão đầu ta, ta thiếu nợ tổ tiên bọn hắn một cái nhân tình, bảo vệ bọn chúng một lần này, coi như đã trả nợ xong ân tình ngày trước.

Lão nhân áo xám nói, để Đặng Phi tâm thần đều chân động, nhất là hai chữ tử tử kia, ngoại trừ Lục Tử Lăng, trên đời này không còn ai biết, Lục Tử Lăng muốn hắn gọi là tử tử mà không phải là sự phụ!

Lập tức không quan tâm đến cái khác, đột nhiên dừng tay lão, đôi mắt hắn không chớp một chút nào, nhìn về phía lão nhân áo xám, trầm giọng nói:

- Lão đầu, ngươi không lừa ta?

Cho dù Đặng Phi đã tận lực khống chế bản thân, thế nhưng thanh âm của hắn vẫn có chút run rẩy.

Đám người của Trương gia và đám người Bạo Long kia, thì không hiểu gì mà nhìn về phía hai người, trong nội tâm đang thầm suy đoán, lão nhân áo xám kia vừa nói cái gì?

Thấy vẻ khẩn trương trên khuôn mặt Đặng Phi lão nhân áo xám lộ ra một chút dáng vẻ vui mừng, sau đó hắn lại truyền âm cho Đặng Phi :

- Nha đầu kia không có phí công yêu thương người, đến đây, lão đầu ta cho ngươi khẩu quyết công pháp truyền âm...

Trong khi nói, hắn đem một bộ khẩu quyết truyền cho Đặng Phi, Đặng Phi dựa theo khẩu quyết thử một phen, mặc dù còn có chút ít không thành thạo, nhưng đã không cần mở miệng, để trao đổi cùng lão nhân áo xám.

Trên thực tế, đây là một loại dựa vào tinh thần lực cường đại làm cơ sở, sử dụng ý niệm hình thành thoại ngữ, không khác lắm với phương thức trao đổi của Đặng Phi và Thanh Long lão tổ.

Chẳng qua là một ở bên trong, một ở bên ngoài, cũng không giống như đại đa số cường giả sử dụng thanh âm bó buộc thành một đường thẳng để tiến hành truyền âm.

- Lão đầu, người nhận ra ta sư phụ? Nàng tên gọi là gì?

Đặng Phi vẫn có chút không tin, tin tức này đến quá mức đột ngột, khiến cho trong tâm lý của Đặng Phi còn chưa có sự chuẩn bị.

- Hắc hắc, tiểu gia hỏa, ngươi và nha đầu kia thật giống nhau, không tôn trọng tiền bối một chút nào, nha đầu kia tên là Lục Tử Lăng, cả ngày bằng phong lạnh lẽo, đến gần nàng một chút sẽ cảm thấy lạnh lẽo, bây giờ, người đã tin chưa?

- Nàng... Nàng thật sự không chết?

Đặng Phi nhìn lão nhân áo xám, sắc mặt vô cùng khẩn trương.

- Đương nhiên, tại cái địa phương cận bã bé nhỏ này, làm sao khiến cho nha đầu kia bỏ mạng được? Đây quả thực là chuyện cười!

Khuôn mặt lão nhân áo xám toát ra vẻ ngạo nghễ, liếc mắt nhìn về phía Đặng Phi :

- Nàng không chào mà đi, chính là muốn đoạn đi ý niệm của ngươi, cũng không nghĩ đến vì thế đã khiến cho gia tộc của người gặp phải khó khăn, khiến người phải đi Tây Thùy ba năm, sau khi nha đầu kia biết, đã cảm thấy hối hận, nhưng nha đầu đó nhất quyết không thừa nhận, vì thế đã quấy rầy lão đầu ta, để ta đến giải quyết một số khó khăn cho gia tộc của ngươi, tiện thể nhìn xem tình hình hiện tại của ngươi như nào.

- Thật tốt quá, nàng thật sự còn sống, nàng thật sự còn sống, thật tốt quá!

Đặng Phi kích động đến mức không thể tự kiềm chế, trong miệng cứ thì thào, một đôi mắt trong ướt đầm lệ thủy, dường như không khống chế được, mà chảy xuôi xuống.

- Hắc hắc, ta nói tiểu tử ngươi này, nam tử hán đại trượng phu, roi máu không rơi lệ! Nha đầu kia như thế nào sẽ...!

Lão nhân áo xám đang nói, bỗng nhiên im lặng không nói, lập tức móc ra một quyển sách từ trong lòng, nhìn Đặng Phi nói:

- Ủ, một quyền quyền phổ..!

Đang nói, bỗng nhiên có chút cổ quái nhìn Đằng Phi, dường như đã hiểu cái gì đó, trên khuôn mặt thậm chí còn biểu lộ chút ít ghen ghét :

- Chắc chắc, nha đầu kia cố ý a, quyền quyền phổ này quả thực rất thích hợp cho người tu luyện, ít nhất là một quyền đấu kỹ cấp thánh, đây là nha đầu kia cố ý tìm cho ngươi, đồng thời ả còn muốn ta chuyển cho ngươi một câu nói.

Chương 143: Bồi thường!

- Câu gì?

Đằng Phi theo bản năng, tiếp nhận lấy bản quyền phổ này, xem cũng không xem, liền thu vào trong giới chỉ.

- Con mẹ nó, một quyền đấu kỹ cấp thánh đây...!

Lão giả áo xám lẩm bẩm một câu, sau đó nói:

- Nàng để ta cho người biết, cố gắng tu luyện, nhớ kỹ những gì người đã nói, phải làm một cường giả!

- Chỉ thế thôi sao, không có gì khác à?

Đằng Phi có chút thất vọng, hẳn tưởng Lục Tử Lăng nhấn nhủ cho hắn, nói cuối cùng sẽ có ngày gặp lại.

- Đúng thế, vậy người còn muốn cái gì?

Lão nhân áo xám bỗng nhiên có chút nghi hoặc nhìn thoáng qua Đằng Phi, ánh mắt lóe lên, sau đó ngữ khí bỗng nhiên trở nên nghiêm túc hẳn lên:

- Tiểu gia hỏa, lão đầu ta hảo tâm nhắc nhở người một câu, đừng có ý tưởng gì với nha đầu kia, nàng không phải người như người có thể quan tâm đầu! Nếu không, nhất định người sẽ gặp phải họa sát thân!

- Lời này của tiên bối...là có ý gì?

Đằng Phi có chút không hiểu nhìn lão nhân áo xám.

- Chậc, người cũng biết kêu hai chữ “tiên bối” rồi sao? Được rồi, người cứ gọi ta là lão đầu đi, người gọi tiên bối, ta vẫn cảm thấy không thoải mái.

Lão nhân áo xám trợn trừng mắt, tiếp theo truyền âm nói:

- Không có ý tứ, chính là muốn cho người biết, tất cả mọi chuyện về nha đầu kia, hãy giữ ở trong lòng, đừng nói với bất

kỳ ai, cũng đừng đi tìm nàng, nếu nàng mà có phiền toái, người sẽ chết!

Ngay lúc mà lão nhân áo xám nhận định rằng Phi sẽ rất kích động, rất tức tối, hỏi hấn vì cái gì..., bỗng nhiên Đằng Phi lại trở nên trầm mặc, khuôn mặt hấn thành khăn, nhìn về phía lão nhân áo xám mà nói :

- Tiền bối, cảm ơn ngài cho ta biết tin tức này, ân oán mà Trương gia hại sư phụ ta, ta có thể buông bỏ.

Lão nhân áo xám nhất thời thở phào một hơi, hấn lo lắng, thiếu niên trẻ tuổi này không biết trời cao đất rộng, hoặc là đây dựa lảng nhảng với Lục Tử Lăng, hoặc là không chịu bỏ qua Trương gia.

- Vậy là tốt rồi...

Đằng Phi khoát tay chặn lại, cắt đứt lời nói của lão nhân áo xám, bỗng nhiên lên tiếng nói:

- Những Trương gia lâm trận đào ngũ, muốn tiêu diệt Đằng gia ta, khoản sổ sách này cần phải tính toán cẩn thận.

- Người...!

Lão nhân áo xám tức giận trợn mắt nhìn thẳng, tay chỉ về phía Đằng Phi, không biết nên nói như thế nào cho phải.

Sau đó Đằng Phi quay đầu, nhìn về phía lão tộc trưởng Trương gia, nhàn nhạt nói:

- Nể mặt mũi vị tiền bối này, ta có thể bỏ qua việc các người hại sư phụ ta ba năm trước, nhưng vẫn còn hai khoản sổ sách, chúng ta cần phải tính toán cụ thể, khoản thứ nhất, chính là việc năm đó các người đánh vào Đằng gia, tạo thành tổn thất đối với Đằng gia, khoản thứ hai, là chuyện vừa rồi, các người cố gắng dùng cung tiễn thủ và Thiết Giáp Trọng Nô Quân để ám sát ta.

Đầu tiên Trưởng lão tộc trưởng cảm thấy thoải mái vui vẻ, nhưng sau đó sắc mặt hấn đã trở nên có chút khó coi, đồng thời đem ánh mắt cầu cừu nhìn về phía lão nhân áo xám.

Lão nhân áo xám hừ lạnh một tiếng:

- Đừng nhìn ta, chuyện có thể làm ta đã làm rồi, sau này ta và Trương gia các người không có chút quan hệ nào cả, hơn nữa, các người đeo lấy ta, an bài đại lượng cũng tiến thủ, lại phải ra Thiết Giáp Trọng Nỗ Quân, hắc, quả thực là đại thủ bút, lão đầu ta cũng bị các người lừa dối, giải quyết như thế nào, tự các người làm đi.

Đặng Phi ánh mắt chợt lóe, liếc mắt về phía lão nhân áo xám, trong nội tâm lại nhớ đến cảnh cáo của hắn dành cho mình, âm thầm cười lạnh nói:

- Chỉ sợ lão đầu người, không phải không biết, mà giả bộ không biết a! Nếu những tên cũng tiến thủ kia bắt chết ta, tối đa người sẽ trở về báo cho nàng biết, nói ta bị ám sát mà chết, như vậy, về sau nàng cũng sẽ không có quấy rầy người nữa.

Đặng Phi từ trong lời nói của lão già áo xám đã phân tích ra không ít thứ, xuất thân của Lục Tử Lăng nhất định là cực kỳ hiển hách, năm ấy nàng đi tới chỗ này, mặc dù không biết là vì cái gì, nhưng trước đó khẳng định là không muốn phát sinh ra chuyện gì cùng mình. Chính mình may mắn gặp được nàng rồi cứu nàng một mạng, nàng cải tạo thân thể của mình, nếu những truyện này truyền ra bên ngoài, chỉ sợ là sẽ gây bất lợi cho nàng.

Nếu như mình chết rồi, mọi chuyện sẽ không còn là vấn đề nữa.

Nghĩ đến đây, Đặng Phi nhin không được nhìn thoáng qua lão nhân áo xám, vừa vặn lão nhân áo xám cũng nhìn về phía hắn, thấy ý vị thâm trường trong mắt Đặng Phi, lão nhân áo xám ngượng ngùng cười, sau đó truyền âm cho Đặng Phi :

- Chuyện nơi đây người giải quyết nốt đi, lão đầu ta đi trước đây, người không cần lo lắng đến gia tộc của mình và bản thân người, sẽ bị những người này quấy rầy! Cũng hi vọng người nhớ kỹ những lời ta vừa nói với người.

Đang nói, thân hình của lão nhân áo xám đột nhiên nhảy lên trên không, trong nháy mắt biến mất không thấy, đồng thời, lại có một câu nói truyền đến tại của Đặng Phi :

- Chỗ Lật gia, lão đầu ta cũng đã thuận tay giải quyết giúp người rồi, tiểu tử, nhớ kỹ lời ta nói!

- Lão đầu này quả nhiên chột dạ, chạy thật là nhanh a!

Đằng Phi lẩm bẩm một câu, lập tức đưa ánh mắt nhìn về phía Trương lão tộc trưởng, thản nhiên nói:

- Ta vừa nói rồi đấy, các ngươi cân nhắc xem bồi thường ta như thế nào?

Tâm tình của Đằng Phi có chút không thoải mái, nhưng tổng thêm hẳn vẫn cảm thấy cao hứng, Lục Tử Lăng không chết, chỉ một tin tức này, cũng đủ giảm bớt đi cừu hận trong lòng hắn. Về phần những lời lão đầu kia nói, đều bị Đằng Phi bỏ mặc ngoài tai, người bảo ta không được đi tìm nàng, ta sẽ không đi sao?

Có điều, loại chuyện này, Đằng Phi đem chôn sâu ở trong đáy lòng, trước khi có được thực lực nhất định, hắn sẽ không vọng động, bởi vì trong những lời lão nhân áo xám nói có một câu, khiến cho Đằng Phi tin tưởng “Nếu hắn đi tìm Lục Tử Lăng, rất có thể sẽ khiến cho nàng gặp phải phiền toái”.

Đám người Trương gia bên này, đều có chút há hốc mồm, bọn hắn không nghĩ đến, vị tiên bối có chút nguồn gốc với tổ tiên của Trương gia, đến và đi lại vội vàng như thế, không chịu một chút trách nhiệm nào, nói đi thì đi....

Thế cho nên không ít tộc nhân Trương gia, đều chửi thầm trong lòng, nói thiếu nợ tổ tiên Trương gia một cái nhân tình, vậy mà nói đi liền đi, nhân phẩm thật sự là.....!

Trên thực tế, bọn hắn lại không nghĩ đến, nếu không có lão nhân áo xám ngăn cản Đằng Phi, Đằng Phi với lửa giận ngút trời này, nhất định sẽ tiêu diệt toàn tộc Trương thị, cho dù là một người còn sống cũng sẽ không bỏ qua.

Cũng may Trương gia bên này, không hoàn toàn là người hồ đồ, lão tộc trưởng Trương gia ngay lập tức quát những tộc nhân đang phàn nàn, sau đó hắn nhìn về phía Đằng Phi, một đôi mắt già nua không hề hiện ra chút tinh quang nào, mà càng nhiều sự bình tĩnh, thanh âm cùng tràn đầy khổ sở.

- Đằng Phi, sự tình năm đó, ta thừa nhận, đó là lỗi của ta, việc sắp đặt người mai phục người hôm nay, cũng là chủ trương của ta, chẳng làm vua thua làm giặc, không có gì khác để nói

cả, lão hủ nguyện lấy cái chết để tạ tội, từ nay về sau, ta và người song phương, không còn bất kỳ một thù hận này!

- Lão tộc trưởng, không thể được...!

- Lão tộc trưởng, tiền bối kia không phải đã nói với Đằng Phi rồi sao, ngài không thể chết được...!

- Phụ thân, hà tất gì người phải học lão tộc trưởng Phạm gia, người chết rồi, gia tộc này sẽ ra sao?

Gia chủ Trương gia vẫn chủ trì mọi chuyện, giờ phút này, thanh âm tràn đầy nghẹn ngào khuôn mặt kích động nhìn lão tộc trưởng nói.

- Đừng nói nữa!

Khuôn mặt Trương lão tộc trưởng lộ rõ vẻ mệt mỏi, lắc lắc tay mà nói :

- Các người cho rằng, vị tiền bối kia thực sự muốn quản chuyện của Trương gia sao? Không để cho Trương gia ta bị diệt môn, đã là kết quả tốt nhất cho chúng ta rồi.

Trong lúc Trương lão tộc trưởng nói, đôi mắt hắn nhìn về phía Đằng Phi:

- Đằng Phi công tử, người nói như thế nào?

Đằng Phi lắc lắc đầu, thản nhiên nói:

- Trưởng lão tộc trưởng, người bây giờ làm ra quyết định này đã chậm, sự tình năm đó tạm thời không nói đến, vừa rồi trên đường đi đến Trương Gia Bảo, Trương gia các người rõ ràng muốn đẩy ta vào chỗ chết, hai thị nữ của ta, một người bị trọng thương, một người suýt nữa đã mất mạng, nếu không phải trong tay ta có hai viên đan dược cực phẩm, nàng đã trở về với cát bụi rồi, người muốn học lão tộc trưởng Phạm gia, lấy cái chết tạ tội, làm sao đơn giản như thế?

Trong lúc Đằng Phi nói, trên mặt hắn lộ ra nụ cười đầy chế nhạo:

- Nói thật nhé, trong mắt ta, mạng của người còn lâu mới quan trọng bằng thị nữ của ta!

- Đằng Phi, người đừng khinh người quá đáng!

Nhi tử của Trương lão tộc trưởng, gia chủ Trương gia tay, tay chỉ về phía Đằng Phi, ngữ khí run rẩy nói :

- Vừa rồi, người đã đồng ý với vị tiên bối kia, không làm khó xử Trương gia, nói lời không giữ lời, người định làm tiểu nhân sao?

- Không giữ lời, là Trương gia các người! Vừa rồi ta chỉ hỏi phụ thân của người, hai chuyện này, định giải quyết như thế nào, ta làm khó Trương gia các người lúc nào? Ta nói là cấp cho vị tiên bối kia mặt mũi, ta đã cho! Có điều hiện tại hắn đã rời đi, ta cho hắn mặt mũi, cũng không phải cho các người, các người nghĩ mình là ai? Cũng muốn ta cho các người mặt mũi sao?

- Người. .. Làm càn!

Gia chủ Trương gia nhiều năm đứng ở trên địa vị cao, đã dưỡng nên khí tức tôn quý vô cùng, có bao giờ hắn phải chịu qua nỗi uất ức này, vẻ mặt hắn tràn đầy tức giận, thiếu chút nữa đã bắt tỉnh nhân sự.

Trương gia lão tộc trưởng sau đó thở dài một hơi, nhìn Đằng Phi, trầm giọng nói:

- “Được rồi, Đằng Phi, ta nhận thua, việc này, người nói phải giải quyết như thế nào?

- Phụ thân!”

- Đủ rồi!

Trương lão tộc trưởng có chút thất vọng nhìn thoáng qua nhi tử, thông thả nói:

- Nhớ lời của ta, đây là lần cuối cùng phụ thân dạy cho người, thể diện...Mãi mãi sẽ không quan trọng bằng tính mạng! Còn sống, mới có được tôn nghiêm, nếu chết rồi, cái gì cũng không quan trọng!

- Không sai, không sau, Trương lão tộc trưởng quả nhiên sáng suốt.

Đằng Phi cười tủm tỉm nhìn gia chủ Trương gia, nói:

- Người còn cần học phụ thân người nhiều lắm.

- Đằng Phi công tử, có yêu cầu gì, người cứ nói.

Trưởng lão tộc trưởng không đành lòng nhìn nhi tử bị Đẳng Phi cười nhạo, lên tiếng nói.

- Tốt, ta có hai cái yêu cầu, thứ nhất, cũng giống như Phạm gia, những người tham gia sự kiện năm đó nhất định phải chết! Thứ hai, 100 vạn lượng hoàng kim, dùng để bồi thường tổn thất về tinh thần của hai thị nữ của ta.

Đẳng Phi nhàn nhạt nói, nhìn về phía tộc nhân Trương gia đang bị kích động, cười lạnh nói :

- Lão tộc trưởng Phạm gia, tại trước khi ta đi, đã tự sát chuộc tội, cho nên ta mới không có truy cứu, mà Trương gia các ngươi, dựa theo ý niệm ban đầu của ta, là diệt toàn gia các ngươi! Cho nên...Nếu không biết đủ, không đáp ứng hai điều kiện này, thì khai chiến!

Trương gia lão tộc trưởng hít thật sâu một hơi, cưỡng ép mình phải trấn tĩnh, nếu như có thể, hẳn thật sự muốn tát chết tên Đẳng Phi đang ở trước mắt này, sau đó đem thi thể hắn băm thấy vạn đoạn!

- “Đẳng Phi công tử, yêu cầu của ngươi, khiến ta rất khó thực hiện, điều thứ nhất còn dễ nói, những người tham gia sự kiện năm đó, ngoại trừ lão hủ, còn có ba bốn người nữa. Nhưng điều thứ hai, 100 vạn lượng hoàng kim, bắt chúng ta đi đâu để gom góp đây? Dốc hết toàn bộ tài lực của Trương gia cũng không lấy ra được a...!

- Ha ha ha ha, lão tộc trưởng, người thật biết điều, hẳn là người đã già nên hồ đồ rồi chăng? Những người tham gia sự kiện năm đó chỉ còn ba bốn người? Hắc hắc, từ một điểm này mà nói, khí phách của ngươi còn kém rất xa Phạm gia! Thứ hai, vừa rồi người định dùng 50 vạn lượng hoàng kim để thu mua của ta người, như thế nào, sau một lúc, người đã quên hết rồi?

Chương 144: Tiền đưa người một cái tử cục!

Trưởng lão tộc trưởng ngay lập tức ghen lời, trong giây lát nhớ tới chính mình vừa mới dùng 50 vạn lượng hoàng kim để mời chào thanh niên râu ria xồm xoàm ngồi trên xe ngựa kia, khuôn mặt mo nhăn nheo như hoa cúc có chút đỏ lên, một 100 vạn lượng hoàng kim a...!

Đây không phải là một con số nhỏ, Trương gia có thể lấy ra được, nhưng sau khi lấy ra, cũng sẽ bị thương cần động cốt, vừa rồi hắn dùng 50 vạn lượng hoàng kim mời chào Bạo Long, bất quá chỉ là một chút thủ đoạn nhỏ của tên cáo già mà thôi, nó dùng để châm ngòi quan hệ giữa Bạo Long và Đằng Phi, người sáng suốt đều có thể nhìn ra được, nhưng ai có thể nghĩ đến, tình thế thay đổi đột ngột, lời mình đã nói, ngược lại đã thành xiềng xích trói buộc mình.

Hơn nữa thiếu niên này chẳng những muốn tiền, mà còn muốn mạng mình...!!

Trưởng lão tộc trưởng tiếp xúc qua vô số người, nhưng chưa bao giờ gặp phải thiếu niên ương ngạnh và tàn nhẫn đến thế, nếu như trước mắt là một tên cáo già cùng tuổi với hắn, hắn sẽ tâm phục khẩu phục, nhưng vấn đề là, thiếu niên tóc ngắn này, quả thực....quá trẻ tuổi.

Cứ như vậy đáp ứng, thật sự là... Rất không cam lòng!

Nếu không đáp ứng thì thế nào? Cùng Đằng Phi đổ máu đến cùng?

Trưởng lão tộc trưởng lắc đầu, biết rõ chuyện đó không thực tế, ngay cả vị tiên bối cường đại kia, cũng không làm gì được thiếu niên này, hơn nữa thoát nhìn, còn rất thương thức hắn. Nghĩ đến đây, Trưởng lão tộc trưởng nặng nề thở dài một tiếng:

- Thôi, thôi tự gây nghiệt không thể sống a...!

Nói xong, hắn đưa ánh mắt về phía nhi tử, gia chủ Trương gia đang ở trước mắt, trầm giọng nói :

- Hạ lệnh, đem những người tham dự chuyện năm đó, đều bắt lại.

- Cái gì?

chủ Trương gia trợn mắt há hốc mồm nhìn về phụ thân của mình, không thể tin nổi phụ thân lại chấp nhận thỏa hiệp, hơn nữa, chủ mưu chuyện năm đó, không phải là phụ thân hắn, mà là hắn!

- Không nghe thấy lời của ta sao? Thân là người của Trương gia, ngày thường hưởng thụ đãi ngộ lớn lao, thời khắc mấu chốt phải có giác ngộ hi sinh cho gia tộc!

Trưởng lão tộc trưởng nhìn về nhi tử của mình, sau đó nhìn thoáng qua những tộc nhân có ánh mắt đang lóe lên ở sau lưng, chậm rãi nói ra :

- Người nhà của các ngươi...!

Đang nói, đột nhiên một tên tộc nhân của Trương thị móc ra một cái chủy thủy sắc bén, mạnh mẽ đâm vào hậu tâm của Trưởng lão tộc trưởng, rống giận rít gào nói :

- Tộc trưởng chó má, vì bảo vệ nhi tử của mình, mà bá đúng chúng ta, sự kiện năm đó, rõ ràng là do một mình gia chủ đưa ra quyết định, dựa vào cái gì mà bắt chúng ta phải gánh chịu?

Nói xong, mạnh mẽ xoắn chiếc chủy thủ một cái, Trưởng lão tộc trưởng dường như đang muốn nói cái gì, nhưng trong cổ họng chỉ phát ra thanh âm ” Ô ô”, một dòng máu tươi chảy ra từ khóe miệng, hai mắt giật giật mấy cái, rốt cục tuyệt khí mà chết.

Người này rút chủy thủy từ trên người Trưởng lão tộc trưởng ra, sau đó đâm về phía gia chủ Trương gia, đồng thời hét lớn:

- Giết chết thằng chó chết này, chẳng lẽ các ngươi muốn bị chết sao?

Chuyện này phát sinh quá mức đột ngột, cho nên ngay cả Đẳng Phi kịp phản ứng, trơ mắt nhìn người Thương gia nổi lên nội chiến.

Gia chủ Trương gia tựa hồ bị sợ đến sự choáng váng, đứng ở nơi đó liên trốn cũng không có trốn, đã bị một tên thủ hạ kéo lại đằng sau, đồng thời hấn đá mạnh vào bụng dưới của tên hành hung kia, rồi rộng lớn nói :

- Còn không bắt lấy hắn

Trong đám người kia, đại bộ phận là trung thành với lão tộc trưởng và gia chủ, ngay lập tức đã xuất hiện mấy người, đem tên đâm chết Trương lão tộc trưởng gắt gao đề lại.

Vào lúc này gia chủ Trương gia mới hồi phục tinh thần, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt hoảng sợ, nhìn về phía tên vừa hành hung này, dù thế nào thì hắn cũng không nghĩ đến, sẽ phát sinh loại chuyện này.

- Phụ thân, phụ thân!

Gia chủ Trương gia bịch một tiếng quỳ trên mặt đất, nhìn về phụ thân đang nằm trong vũng máu.

Bạo Long ngồi ở trên xe ngựa, nhin không được nhếch miệng, thâm nghĩ: “Nhìn thấy không? Cái này... Chính là quý tộc, cái này, được gọi là gia tộc cường đại, thật đúng là tan đàn xẻ nghé a...!”.

Đằng Phi cũng có chút im lặng, nói thật, nếu không gặp phải mai phục trên đường đến Trương Gia Bảo, dân đến Âu Lạp Lạp bị trọng thương, Âu Lôi Lôi cũng bị thương, bởi vì Lục Tử Lăng còn sống, rất có khả năng Đằng Phi sẽ buông tha cho Trương gia.

Chỉ có điều hiện tại Đằng Phi sẽ không dễ dàng buông tha bọn họ, rất hiển nhiên, mục đích chủ yếu mà lão nhân áo xám kia đến đây là vì mình cùng Trương gia, chứ không phải trả nợ nhân tình nào cả, nếu không hắn cũng sẽ không một mình rời đi bỏ lại Trương gia.

Đã như vậy, Đằng Phi không có bất kỳ lý do nào để buông tha cho Trương gia, có điều khiến hắn không nghĩ đến chính là, Trương gia vậy mà lại phát sinh nội chiến... Điểm này, thật sự là kém Phạm gia quá nhiều.

Khó trách Phạm gia có đứng đầu trong ba nhà quý tộc tại Thanh Nguyên Châu, không phải là vô duyên vô cớ.

Tên tộc nhân Trương thị đâm chết Trương lão tộc trưởng, trực tiếp bị loạn đạo chém chết, gia chủ Trương gia cũng không để ý đến thân tình, nếu mềm lòng nữa, chỉ sợ mình cũng sẽ bị giết chết, lúc này rồng giận phát ra mệnh lệnh, đem mười mấy người trực tiếp khống chế lại.

Mười mấy người này, đều là cao tăng của Trương gia tham dự vào hành động đối phó Đằng gia năm đó, giờ phút này đã bị khống chế, tất cả đều mặt không còn chút máu, đồng thời có mấy tên kiên cường, vẫn còn chửi bới gia chủ Trương gia.

- Chuyện năm đó, do người chủ mưu, lão tộc trưởng cũng không đồng ý, chúng ta chết không có gì đáng tiếc, nhưng người, Trương Thành, người mới là người đáng chết nhất! Một tên tộc nhân của Trương gia đang bị khống chế, trợn trừng mắt nhìn về phía gia chủ Trương gia, trong mắt không giấu diếm hận ý.

- Không sai, Trương Thành, năm đó chính là người độc hết sức chủ trương đối phó Đằng gia, người là gia chủ, chuyện này người không quyết định, chúng ta có quyền gì để quyết định, hôm nay người lại bắt chúng ta chết thay cho người, Trương Thành, người sẽ chết không yên lành!

- Lão tử chết, cũng phải đem người kéo xuống nước, Trương Thành, hôm nay người không chết, chỉ cần nhất mạch nhà ta còn một người còn sống, sớm muộn gì chúng cũng sẽ tìm người báo thù! Có gan người cứ giết toàn bộ nhất mạch nhà ta đi, để cho mọi người nhìn xem, gia chủ Trương gia người uy phong ra sao?

Một đám cao tăng Trương gia đang bị khống chế, tất cả đều chửi ầm lên, hơn nữa đều chỉ chửi mắng có một mình gia chủ Trương gia Trương Thành!

Đằng Phi đứng ở bên cạnh Bạo Long, giống như một cái quần chúng, khóe miệng co quắp kịch liệt, lửa giận của những người này, vậy mà chỉ hướng về một mình gia chủ Trương gia để phát tiết, người muốn mạng của chúng đang đứng ở đây, vậy mà không ai để ý đến.

Gia chủ Trương gia cũng đã tức giận đến mức cùng cực, cười lạnh nói:

- Diệt nhất mạch các người sao ? Tốt, đây là các người yêu cầu đấy nhé!

Nói xong, hắn nhìn về đám thủ hạ của mình, giận dữ hét:

- Còn chưa động thủ, còn chờ cái gì?

Đám thủ hạ tâm phúc của Trương Thành nghe thế liền tiếp xuất thủ, đem những tên đang chữ này chém giết, ngay lập tức đầu người lăn xuống, máu chảy thành sông!

Mấy tên tộc nhân Trường thì còn sót lại, giờ phút này tất cả đều sắc mặt trắng bệch, số ít mấy cái nhìn không được ngời chồm hồm trên mặt đất nôn ra một trận, tràng diện này, quá máu tanh, quá kinh khủng!

Trương Thành khẽ cắn môi, nói ra:

- Đi lấy kim phiếu 100 vạn lượng hoàng kim đến đây, giao cho Đằng công tử!

Bên kia có người nhanh chóng đi lấy kim phiếu 100 vạn lượng hoàng kim, cái kim phiếu này chính là do tiền trang lớn nhất của Chân Vũ hoàng triều phát hành, bối cảnh của Chân Vũ Tiền Trang là hoàng tộc, cho nên danh dự rất tốt, chỉ cần cất giữ kim phiếu của Chân Vũ Tiền Trang, tại bất kỳ một chi nhánh nào của Chân Vũ Tiền Trang, cũng đều có thể đổi thành Kim Ngân.

Đằng Phi tiếp nhận kim phiếu, tiện tay đưa cho Bạo Long đang chạy tới từ đằng sau, sau đó về mặt trào phúng nhìn về phía tộc nhân của Trương thị.

Thanh âm của Trương Thanh hơi có chút run rẩy, nhìn về Đằng Phi mà nói :

- Đằng công tử, đám người kia tự biết hắn phải chết, ngậm máu phun người, thời điểm phát sinh sự kiện năm đó, ta không có ở Trương gia, lúc đó ta đang ở đế đô.

- Được rồi, người ở đâu cũng không trọng yếu, gia chủ Trương Thành, chuyện này bỏ qua từ đây, từ nay về sau, ta và người không còn tồn tại bất kỳ ân oán nào, Trương gia người và Đằng gia ta, đường ai nấy đi, không có bất cứ quan hệ nào.

Đằng Phi lạnh lùng cười cười:

- Cáo từ!

Nói xong, quay người lên xe ngựa, Bạo Long vô cùng khinh bỉ nhìn thoáng qua Trương Thành, bữu môi, quay ngựa lại, hướng về phía ngoại viện Trương gia mà đi.

Sau lưng, lưu lại một đám người Trương gia có sắc mặt khó coi vô cùng, Trương Thành nhìn về cô xe ngựa kia, sắc mặt cực kỳ phức tạp, bất quá hắn đã bất chấp mọi thứ, lúc này ra lệnh cho thủ hạ thu thập những thi thể này, lập tức chuẩn bị hậu sự. sau đó, lại phân phó tâm phúc, đem cả nhà những tộc nhân cao tầng đã chết này tiêu diệt toàn bộ.

Bởi vì những lời vừa nói ra của đám người này, nhất định sẽ khiến cho người nhà của chúng hận hấn thấu xương, chưa diệt trừ chúng, ngôi vị gia chủ của hấn chắc chắn sẽ bị động dao động!

Về phần nói lòng dạ độc ác.. Người làm đại sự, có ai không phải là người lòng dạ độc ác? Đương kim Hoàng Đế Bệ Hạ, không phải cũng thế sao?

Gia chủ Trương gia sắc mặt bình tĩnh, trông thấy thi thể phụ thân mình, cũng nhin không được mà rơi xuống vài giọt nước mắt...

...

Trên xe ngựa, Bạo Long nhìn về phía Đằng Phi cảm thán từ đáy lòng, nói :

- Chiêu thức của chủ nhân thật sự là cao minh!

- Hả? Người nói cái gì?

Hiện tại, tâm tình của Đằng Phi rất tốt, tựa ở trên cửa xe, híp mắt hỏi.

- Giữ lại gia chủ Trương gia a.... .. Ha ha, lúc ấy ta còn tưởng rằng, người sau khi lấy được kim phiếu, sẽ trực tiếp giết chết hấn.

Bạo Long cười hắc hắc nói:

- Lại không nghĩ rằng, người rõ ràng lưu cho hấn một cái mạng, toàn bộ Trương gia, sợ là muốn chia năm xẻ bảy rồi.

Đặng Phi cười cười, ngay từ đầu, quả thực hắn muốn giết chết tên gia chủ Trương gia này, giết một người cũng là giết, giết trăm người cũng là giết, thêm một cái cũng không nhiều.

Cho dù Lục Tử Lăng còn sống, nhưng điều này cũng không thể che đậy hành động xấu xa của Trương gia năm đó, không cách nào che đậy việc Đặng gia bị chèn ép mấy năm nay, càng không thể nào che đậy an bài của chúng tại Trương Gia Bảo hôm nay.

Bên trong những chuyện này, làm sao thiếu được bàn tay của gia chủ Trương gia Trương Thành?

Nhưng phản ứng của tộc nhân Trương gia đã khiến cho Đặng Phi cải biến chủ ý, tộc nhân Trương gia hoàn toàn bất đồng với Phạm gia, bọn chúng còn xa mới có lực ngưng tụ và sự đoàn kết như Phạm gia.

Chuyện xảy ra tại Trương gia hôm nay, đã khiến cho nội bộ bọn chúng xuất hiện mâu thuẫn to lớn, giữ lại tên Trương Thành này, chính là một một bước cừ của Đặng Phi, hắn không tin Trương Thành có thể tiêu diệt toàn bộ nhất mạch của những tộc nhân kia.

Cho dù hắn thật có thể tiêu diệt toàn bộ, nhưng gia tộc này, sợ rằng cũng sẽ tan rã, mà hắn ở trong gia tộc, cũng sẽ bị tất cả mọi người phỉ nhổ!

Cái này, là một cái tử cục!

Chỉ cần Trương Thành còn sống, cho dù biết rõ đây là một cái tử cục, hắn cũng phải chui vào bên trong!

Khi Đặng Phi nghĩ đến đây, trên mặt hắn lộ ra sự vui vẻ mà ba năm qua chưa từng có, hắn nhìn về phía Bạo Long mà nói :

- Đi, chúng ta, về nhà!

Chương 145: Giáo thụ trẻ tuổi.

Sáng sớm, sương mù dày đặc.

Thời điểm mặt trời đã lên ba sào, sương mù chưa tiêu tán, cả bầu trời phía trên Đẳng Gia Trấn trở nên hỗn độn mờ lung, ánh nắng rực rỡ chiếu vào trong sương mù, nhuộm cả màn sương mù thành màu vàng.

Đây đã là ngày thứ mười lăm sau khi Đẳng Phi về tới nhà, sau khi về nhà, chuyện thứ nhất mà Đẳng Phi làm chính là an trí tốt cho hai tỷ muội Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp, Bạo Long cũng bị một chút thương tích, tuy nhiên đối với vị hán tử từng chém giết ở Vực ngoại chiến trường mà nói, chút thương tích đó cũng không tính là cái gì, chỉ cần tĩnh dưỡng một chút là tốt rồi, khóa Huyết Nguyên Đan kia, Bạo Long cũng không có lập tức dùng.

Dùng cách nói của Bạo Long chính là: “Ta cảm thấy được ta có thể tự mình đột phá đến cảnh giới Đấu Tôn, hiện tại dùng, rất đáng tiếc...!”

Đầu tiên, Đẳng Phi nhờ y sự trong gia tộc lấy máu của hai tỷ muội u Lôi Lôi cùng u Lạp Lạp phân tích ra độc tố trong người bọn họ, từ đó cũng có thể xác định địch nhân mà mình chưa từng gặp mặt kia đến tột cùng là muốn làm gì.

Mấy ngày qua, Đẳng Phi gần như không xuất môn, chính là ngày hôm sau sau khi trở về, đi tới dưới vách núi đen ở Gia Trấn tây, lẳng lặng đứng một hồi ở ngôi mộ chôn quần áo và di vật do Lục Tử Lăng lập, từ sau hôm đó cũng không ra ngoài lần nào. Dường như, cỗ mưa máu gió tanh sắp nổi lên ở Thanh Nguyên Châu không có một chút quan hệ với hắn.

Lại nói, một mảnh mưa máu gió tanh ở toàn bộ Thanh Nguyên Châu, thật sự không có nửa điểm khoa trương, gần như tất cả

thế lực lớn ở Thanh Nguyên Châu, toàn bộ như là cá mập người được huyết tinh trong biển rộng, điên cuồng hành động.

Vì thế, một tin tức kinh bạo vô cùng không ngừng truyền ra, kích thích ánh mắt cùng thần kinh của mọi người.

Bát đại gia tộc bị đánh thuyền vỡ nát tan tành, thành viên của gia tộc không chết cũng trốn biệt tích, xem như xoá tên ở Thanh Nguyên Châu.

Đồng thời những ác sự do bát đại gia tộc đã làm, cũng lan truyền mãnh liệt ra ngoài hơn nữa so với Đãng Phi tướng tượng càng chu toàn hơn chính là, những thế lực kia thậm chí đã tìm ra căn cứ chính xác về những ác sự mà bát đại gia tộc đã làm.

Không thể không nói đối phó với những thế lực này, thủ đoạn của Đãng Phi, ẽ dùng vũ lực để khuất phục mà thôi, mà những thế lực ở Thanh Nguyên Châu kia lại có thể căn bản làm tan rã được tất cả mọi thứ của đối phương.

Những thế lực cường đại này, một khi còn có thể đứng lên, uy lực sinh ra cũng tương đối kinh người a.

Tri phủ đại nhân của Thanh Nguyên Châu cũng đứng ra, mãnh liệt khiển trách bát đại gia tộc đồng thời tỏ vẻ nhất định phải viết sổ con, giao cho Hoàng đế tạo ra một tương lai sáng sủa cho Thanh Nguyên Châu.

Đồng thời, lại truyền ra một tin, một tin tức rất thú vị, Lật gia một trong ba đại quý tộc ở Thanh Nguyên Châu chỉ trong một đêm, toàn bộ cả nhà đều bị người ta tiêu diệt.

Có người hoài nghi là Đãng Phi làm, nhưng trên thực tế, thời điểm Lật gia bị diệt khẩu, Đãng Phi đang trên đường quay về Đãng gia, hơn nữa cũng công kha diện, có vô số chứng cứ có thể chứng minh chuyện này không có quan hệ gì tới Đãng Phi.

Chỉ sợ cũng chỉ có vị gia chủ đại nhân bấp bênh trong Trương gia kia, trong lòng mới có thể rõ ràng, nhưng chính hắc ốc còn không mang nổi mình ốc a, làm gì còn tinh lực đi quản chuyện Lật gia có bị diệt môn hay không?

Sự kiện lần này ở Thanh Nguyên Châu gia tộc duy nhất không bị ảnh hưởng lớn chính là quý tộc lâu đời Phạm gia, nhưng

đáng tiếc chính là, lão tộc trưởng Phạm gia trong thời điểm phong ba này liền mất tích.

Vì tỏ vẻ tôn trọng đối với thế gia, cũng rất ít có người đàm luận chuyện này, về phần tin tức rất nhiều cao tầng của Phạm gia đồng thời chết bất đắc kỳ tử, cũng đã hạn chế phạm vi lưu truyền ra ngoài.

Tri phủ đại nhân của Thanh Nguyên Châu như thế nào chỉ nở hoa, những thế lực kia giống như tằm ăn rồi, ăn vào tài phú của bát đại gia tộc, bản thân Phạm gia như thế nào, Trương gia gia chủ sút đầu mẻ trán như thế nào,... Những chuyện này đều không có quan hệ gì tới Đằng Phi, hắn cũng không quan tâm tới chuyện này, khi hắn biết Lục Tử Lăng còn sống trong nháy mắt, trận thiên đại phong ba hắn tự tay tạo ra, cũng đã định trước không có quan hệ gì tới hắn.

Đương nhiên, đây chỉ là ý nghĩ của một mình Đằng Phi mà thôi, hiện tại cho tới tương lai, toàn bộ gia tộc ở Thanh Nguyên Châu tuyệt đối không thể đụng vào, không phải những gia tộc, bang hội cùng môn phái có thế lực cường đại ở trong châu phủ kia, cũng không phải bởi vì tri phủ đại nhân có công trấn áp bát đại gia tộc bạo loạn, lại càng không phải quý tộc Phạm gia không hề bị phong ba ảnh hưởng.

Mà là Đằng gia phồn hoa ở trên đại trấn kia, trước sau im lặng như một.

Đằng gia xuất nhân tài!

Những lời này gần như chiếm được tán thành của tất cả mọi người ở Thanh - Nguyên Châu, mười mấy năm trước, Đằng gia tam gia thanh danh hiển hách ở toàn bộ Thanh Nguyên Châu không người nào có thể địch lại.

Mười mấy năm sau, con hắn là Đằng Phi, thiếu niên không đầy mười bảy tuổi này lại ngạo thị chĩnh cân, ở Thanh Nguyên Châu không có người nào dám trêu chọc.

Hơn nữa, Đằng Phi thành danh cùng phụ thân Đồng Vân Chí trưởng thành với cường đại võ lực, còn có điểm khác biệt, chính là Đằng Phi không phải quý tộc, không được chính phủ tán thành, nhưng ở Thanh Nguyên Châu, một người trẻ tuổi như hắn một tay biến đổi kết cục của các thế lực ở Thanh

Nguyễn Châu, đã trở thành mục tiêu trong mắt mọi người, giống như yêu nghiệt, nhân vật cấp giáo thụ.

Lại nói tiếp, lực ảnh hưởng mà hiện tại hắn sinh ra, đã vượt xa so với lực ảnh hưởng của Vân Chí ở Thanh Nguyên Châu năm đó.

Thử nghĩ xem, một thiếu niên ba năm trước bị bát đại gia tộc, ba đại quý tộc đồng thời bức bách, không thể không tới Tây Thùy xa xôi, ba năm sau trở về, lợi dụng phương thức kinh diễm như thế bộc lộ tâm tư của mình, giống như Vương giả trở về.

Diệt Thác Bạt gia, diệt Vương gia, trấn áp quý tộc Phạm gia, bố trí kết cục của quý tộc Trương gia, nhóm lửa đốt Thanh Bình Phủ bảy đại gia tộc, thu mua tri phủ, cứng rắn chụp mũ bạo loạn cho một gia tộc có bối cảnh hoàng thân quốc thích cùng với bảy gia tộc ngang ngược khác liên quan, gần như là tội danh tạo phản.

Mỗi một sự kiện này, đều cho thấy mảnh khoe cường ngành thiết huyết cùng với chỉ số thông minh cực cao cùng với thực lực cường đại khinh người năm nay.

Thế cho nên những gia tộc, môn phái cùng bang hội ở Thanh Nguyên Châu chiếm được lợi ích kinh thiên khi chia cắt bát đại gia tộc đều khen ngợi Đãng Phi, nói rằng hắn so với phụ thân còn lợi hại hơn. Chuyện này cũng không chỉ bởi vì bọn họ chiếm được lợi ích từ trong trận phong ba này, mà là vì lực lượng cường đại mà Đãng Phi thể hiện ra ở trong trận phong ba này, cùng với nhìn việc các thế lực có thù với hắn như Lật gia bị diệt môn, cho nên tất cả các thế lực ở Thanh Nguyên Châu đều tỉnh táo, không ai đi trêu chọc Đãng Phi.

Nguyên nhân đó chính là nguyên nhân được mọi người công nhận hắn là nhân vật cấp giáo thụ. Nhưng Đãng Phi lại trẻ tuổi như vậy, cho nên những người ở Thanh Nguyên Châu biết Đãng Phi, đều đối đãi với hắn giống như yêu nghiệt vậy.

Một loạt những thế hệ đồng lứa có tiền đồ sáng ngời trong bát đại gia tộc lúc trước năm đó tiếng tăm lừng lẫy ở Thanh Nguyên Châu đã bị chuyện này trừng phạt, tuy rằng không bị phán có tội, nhưng trên thực tế ai cũng biết, tiền đồ của bọn họ xong rồi.

Phục hưng lại gia tộc là một nhiệm vụ không có khả năng. Kết cục tốt nhất của những người trẻ tuổi này chính là được các thế lực lớn hơn nữa nhìn trúng, rồi đi theo người khác.

Đây chính là thủ đoạn chân chính.

Chính là xu thế sấm vang chớp giât.

Đánh chết đại xà, tuyệt không lưu lại hậu hoạn!

Về phần một loạt những thế hệ thanh niên trẻ tuổi còn sót lại trong bát đại gia tộc chính là phải nói tạm biệt thời cơ trả thù Đảng Phi, gần như không ai tin tưởng bọn họ có thể thành công.

Có gia tộc cường đại làm chỗ dựa cũng không phải là đối thủ của Đảng Phi, hiện giờ thành chó nhà có tang, chẳng lẽ còn có bản sự gì sao?

Đảng Phi nghĩ tới vấn đề này nhưng không có gì sợ hãi, nam nhân chân chính, chính là phải làm những chuyện tình mà người khác không dám làm.

Về phần các người muốn trả thù ta, bất cứ lúc nào ta cũng chờ đợi.

Đây chính là ý tưởng của Đảng Phi.

- Thiếu gia, kết quả xét nghiệm máu của hai vị tiểu thư kia đã có.

Một y sự của Đảng gia mang theo vẻ mặt cung kính đứng trước mặt Đảng Phi, trên tay cầm một quyển trục bằng da dê.

Trải qua mấy ngày này, trận thiên đại phong ba ở Thanh Nguyên Châu dưới con mắt của Đảng gia, ghi tạc trong lòng, đối với thiếu gia dòng chính lúc trước mười mấy năm giống như không tồn tại ở Đảng gia, không người nào không bội phục, thế cho nên mấy ngày gần đây, những tộc nhân thường xuyên từng chiêm chọc khiêu khích Đảng Phi trước đây, liền thay đổi thái độ, quay lại tạo quan hệ với Đảng Phi.

Đảng Phi đương nhiên sẽ không để những chuyện đó ở trong lòng, tuy rằng hắn không cười nhạo người không bằng mình, nhưng hắn cũng hiểu, sự thật chính là có nhiều người dật hoa trên gấm, người bỏ đá xuống giếng cũng nhiều, về phần những

người đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi,... thật sự là quá ít.

Lão gia tử hấp thu toàn bộ được lực của khoa Huyết Nguyên Đan kia, sau khi bế quan ra ngoài, thực lực của bản thân không ngờ tăng lên tới bậc sáu cấp một! Cả người nhìn qua, dường như trẻ ra thêm mười tuổi.

Đối với Đẳng gia mà nói, đây chính là một đại hỷ sự.

Mấy ngày nay, lão gia tử vẫn không tìm tới Đẳng Phi để bàn về trận phong ba này, tâm phúc thân cận nhất của lão gia tử, lão quản gia Đẳng Văn Khoa từng nói với người khác, lão gia tử bế quan lần này, hiểu được rất sâu, đối với đủ loại sự vụ của gia tộc, đã bắt đầu chuyển giao cho nhị gia Đẳng Vân Lĩnh.

Bởi vì lão gia nói: Gia tộc, không nên trở thành gánh nặng trói buộc Đẳng Phi, tâm của Đẳng Phi không phải là dùng Đẳng gia để trói buộc. Chỉ cần đứa nhỏ này vĩnh viễn nhớ rõ hần là người Đẳng gia, như vậy là đủ rồi!

Lão gia tử đủ sáng suốt, ánh mắt cũng đủ độc ác, từ trận phong ba này Đẳng Phi có thể đứng lúc bút ra, đem ích lợi kinh thiên của bát đại gia tộc kia chấp tay đưa cho những thế lực khác ở Thanh Nguyên Châu liền đủ để nhìn ra được sự thông minh của hần.

Lợi ích vĩnh viễn là nguồn gốc tai họa dẫn tới chiến tranh.

Người thông minh chân chính vĩnh viễn cũng không lấy tất cả lợi ích vào tay mình, kết quả thường thường rất khó coi, còn khó coi hơn cả chết.

- Ha ha, vất vả cho ngươi rồi.

Nhìn bộ dáng y sư có chút tiêu tụy, cùng cặp mắt tối đen kia Đẳng Phi mang theo vài phần xin lỗi nói.

Hần biết rõ độc trong người hai tỷ muội u Lôi Lôi cùng u Lạp Lạp, khẳng định không tầm thường bởi vì đối phương nếu là hiểu biết chính mình liền khẳng định biết, Đẳng gia là y dược thế gia, biết còn dám hạ độc, không phải đầu óc có vấn đề chính là nắm chắc tuyệt đối.

Nhìn những phân tích trên quyển trục bằng da dê này, Đẳng Phi càng thêm khẳng định, là người sau.

- Không vất vả, không vất vả.

Vị y sư này của Đẳng gia có chút không nghĩ tới, giáo phụ trẻ tuổi nổi tiếng khắp toàn bộ Thanh Nguyên Châu gần đây lại khách khí với mình như thế, không khỏi có chút sợ hãi, đỏ mặt nói:

- Lại nói tiếp, vẫn là chúng ta năng lực không đủ, nhiều thiên tài như vậy mới phân tích ra độc trong người hai vị tiểu như kia, người hạ độc quả thực chính là một thiên tài a.

- Nga? Người nói rõ một chút.

Đẳng Phi từ trên quyền trục bằng da dê có thể nhìn thấy thành phần của độc dược trong người hai tử muội Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp là gì, nhưng mấy thứ này khi trộn lại với nhau sẽ sinh ra hiệu quả gì, Đẳng Phi cũng không rõ ràng lắm.

- Thiếu gia, ngài cũng thấy đó, độc tố trong thân thể của hai vị tiểu thư, tổng cộng từ tám loại độc tố của độc trùng kịch độc, cùng hai loại máu của ma thú không có độc, cùng với ba thành phần vô cùng hiếm thấy, có thêm phấn hoa quý giá lấy từ thịt xương trắng của hoạt tử nhân, còn có thêm bảy thứ tách riêng ra, đều được xưng là dược liệu cực phẩm, trộn lẫn với nhau.

Y sư nói lên ngôn ngữ chuyên môn của mình, cũng không khẩn trương nữa, nhìn Đẳng Phi cầm quyền trục bằng da dê nhẹ nhàng gật đầu, nhưng vẻ mặt vẫn rất mê mang, tiếp tục nói:

- Trải qua suy luận của chúng ta, mọi người cũng nhất trí đoán độc trong người hai vị tiểu thư chính là Mộng Huyền Tình Nhân Tỏa đã thất truyền vô số năm, chỉ tồn tại trong truyền thuyết.

- Mộng Huyền Tình Nhân Tỏa?

Đẳng Phi không kiềm nội mở to hai mắt nhìn, lẩm bẩm một câu:

- Danh xưng này nghe rất tốt a ... đây là loại độc gì?

- Ha ha, thiếu gia, ngài đừng để danh xưng của nó mê hoặc, tiểu nhân có đề nghị này, nói ra, thiếu gia đừng trách tội a.

Y sư cẩn thận nhìn thoáng qua Đẳng Phi, sau đó nhẹ giọng nói:

- Hai vị tiểu thư này, thiếu gia không thể để họ ở bên cạnh, nếu tâm của thiếu gia đủ độc, tốt nhất là ... khụ khụ, nếu không, hãy mau chóng đuổi bọn họ đi, bằng không, một khi độc trong người bọn họ đúng như loại độc mà chúng ta dự đoán, vậy hậu quả ... chắc chắn là không thể tưởng tượng nổi.

Chương 146: Mộng Huyền Tình Nhân Tỏa

- Người trước hãy nói cho ta biết, Mộng Huyền Tình Nhân Tỏa này rốt cuộc là một loại độc chất gì, nguy hại của nó là gì? Đẳng Phi nhìn vị y sư thần nhiên nói.

- Được rồi! Kỳ thật ta cũng biết, đề nghị của ta có hơi thiếu đạo đức...

Vị y sư này cũng là tộc nhân Đẳng gia than nhẹ một tiếng, sau đó nói:

- Mộng Huyền Tình Nhân Tỏa, là một loại độc dược đại danh đỉnh đỉnh của giới đan dược, về loại độc dược này, còn có một truyền thuyết...

Theo truyền thuyết, Mộng Huyền Tình Nhân Tỏa lúc mới đầu được nghiên cứu ra cũng không phải là chỉ dùng để hại nhân. Mà là một cô gái si tình vô cùng tinh thông y dược, vì muốn giữ lại nam nhân yêu ái của mình nên bỏ ra thời gian mấy chục năm, dốc lòng nghiên cứu chế tạo ra một loại thuốc. Mục đích lúc đầu của nàng chính là muốn vĩnh viễn sinh sống răng long đầu bạc, cùng sống, cùng chết với nam nhân kia!

Sau lại bị người phát hiện phương thuốc này, mới dùng vào các mục đích khác.

Mộng Huyền Tình Nhân Tỏa tổng cộng chia làm hai bộ phận, một bộ phận là khóa; bộ phận kia là chìa khoá.

Đầu tiên do nữ nhân ăn vào khóa, sau đó khi giao hợp với nam nhân, khóa đó sẽ rót vào trong thân thể nam nhân. Từ đó, hai người đều bị loại thuốc này khóa dính liền vào nhau, từ đó về sau khoảng cách giữa hai người không thể vượt qua phạm vi một trăm thước, bằng không đều phải chết! Hơn nữa, nếu một người trong đó chết đi, người còn lại cũng không thể sống một mình, cũng cùng theo chết đi!

Nhưng loại thuốc này cũng có một chỗ tốt. Khi người y sư Đằng gia này nói đến đây, vẻ mặt hơi có chút khinh miệt, nhỏ giọng nói:

- Sẽ tăng mạnh rất nhiều lần cảm giác tình trường giữa nam nữ! Hừ! Nói cách khác, một nam nhân yếu đuối cũng sẽ trở nên long tinh hổ mãnh...

- Quên đi...

Đằng Phi nhướng mắt xem thường, lẩm bẩm nói:

- Không ngờ còn có loại thuốc biến thái như vậy! Không biết người con truyền thuyết này là thật hay giả? Thực sự có người cực đoan như vậy sao?

Ánh mắt Y sư nhìn Đằng Phi với một bộ dáng người không hiểu gì về giới y dược, cười hắc hắc nói:

- Điều này tính cái gì, Mộng Huyện Tình Nhân Tỏa chính là một loại độc dược tương đối nổi tiếng mà thôi, so với nó còn có nhiều thứ biến thái hơn!

Nói xong, y sư trở về chính đề, vẻ mặt nghiêm túc trầm giọng nói:

- Loại thuốc này sở dĩ đáng sợ, không phải nguyên nhân vì là khóa, mà như ta vừa nói qua, loại thuốc này lúc ban đầu được nghiên cứu chế tạo ra cũng không phải để hại người, nếu chỉ có khóa vậy cùng lắm thì sống cả đời với nữ nhân kia là được, đồng thời tận lực bảo vệ tốt nàng, không để nàng bị thương, càng không thể để nàng chết trước...

Y sư nói xong, chính mình cũng không kiềm nổi mỉm cười nói tiếp:

- Năm đó vị nữ tiên bối nghiên cứu chế tạo ra Mộng Huyện Tình Nhân Tỏa, đích thật là quá biến thái...

“...”

Đằng Phi nhìn y sư có chút dài dòng văn tự này cũng không có thúc giục, bởi vì hắn biết, những y sư này đều là bảo bối của gia tộc, ngày thường đều dốc lòng nghiên cứu đủ các loại thuốc, rất ít xã giao với người khác, cho nên ngẫu nhiên nói không rõ trọng điểm cũng có thể hiểu được.

Cũng may người y sư này biết rõ người trẻ tuổi trước mặt hắn là ai, nên nói tiếp:

- Mộng Huyện Tình Nhân Tỏa này sở dĩ khủng bố, chủ yếu là chìa khoá của nó!

- Chìa khoá?

Đặng Phi nhú mày, lẩm bẩm nói:

- Chìa khoá này, là nắm giữ ở trong tay người khác hay sao?

- Thiếu gia thật thông minh, nói một chút liền hiểu thấu!

Y sư nói nín một câu không có tầm cỡ lắm, sau đó nói tiếp:

- Theo truyền thuyết vị nữ đại sư y dược si tình năm đó, yêu phải người nam nhân kia cũng không thích nàng. Tuy rằng nàng dùng loại thuốc này cưỡng ép giữ được nam nhân kia ở bên mình, nhưng nàng lại sợ nam nhân đó dùng thuốc biến nàng thành một người đàn độn vô dụng, bởi vì nghe nói nam nhân đó cũng là một cao thủ dùng độc cấp đại sư. Cho nên, nàng nghĩ ra một biện pháp, ở thời điểm nghiên cứu chế tạo Mộng Huyện Tình Nhân Tỏa, đồng thời nàng nghiên cứu chế tạo một thanh chìa khoá: Mộng Huyện Tình Nhân Tỏa hàng năm sẽ phát tác một lần, cần phải dùng chìa khoá mới có thể giữ mạng sống, bằng không vẫn phải chết đi!

- Vậy người này đâu phải cái gì nữ đại sư y dược si tình chứ? Quả thực chính là một nữ vụ sự khủng bố!

Khóe miệng Đặng Phi co giật kịch liệt vài cái, xem thường nói tiếp:

- Nam nhân bị nàng yêu kia quả thực đúng là xui xẻo tám đời...

- Nữ nhân vốn chính là một sinh vật không thể nói lý...

Y sư nói xong, hơi có chút chột dạ nhìn thoáng qua ngoài cửa, sợ phu nhân của mình xuất hiện bất ngờ nghe được. Sau đó mới chậm rãi nói tiếp:

- Loại độc dược này, sau lại bị người dùng để ám toán người khác, bình thường sẽ dùng khóa thuốc vào trong thân thể mỹ nữ tuyệt sắc, sau đó hoặc uy hiếp hoặc chỉ thị họ câu dẫn nam nhân mục tiêu. Một khi nam nhân không khống chế được dục vọng, giao hoan với nữ nhân này, vậy thì vận mệnh của nam nhân từ đó về sau sẽ nằm trong tay người nắm giữ chìa khoá kia!

Y sư nói xong, ngẩng đầu nhìn thoáng qua Đặng Phi, sắc mặt có chút đau khổ nói:

- Thiếu gia! Đối thị nữ song sinh là hai người tuyệt sắc như

vậy, mà kẻ chủ mưu kia cũng thật rất nhẫn tâm, bỏ được dùng hai cô gái để làm tiền vốn như vậy. Cho nên, thiếu gia nghe ta khuyên một câu: hai cô gái này, thiếu gia không thể giữ ở bên người được nữa!

- Nếu trong vòng một năm ta không đụng tới họ, một năm sau họ sẽ chết phải không?

Đặng Phi hỏi thêm.

Y sư vuốt vuốt khóe miệng, trầm nghĩ: “Không đụng chạm? Hai giai nhân tuyệt sắc quần quýt một bên, còn bộ dạng giống nhau như đúc, dịu dàng như nước, người lại đang ở thời điểm tuổi trẻ huyết khí phương cương như vậy, sao có thể nhịn được không đụng chạm chứ?” Tuy nhiên lời này y sư chỉ dám nói thầm ở trong lòng, ngoài miệng không dám nói như vậy, lại với vẻ mặt nghiêm túc gật đầu nói:

- Nếu không có người nào khác đụng chạm tới họ, một năm sau kể từ ngày uống thuốc, khẳng định họ sẽ chết! Còn nếu người khác đụng vào họ, mà họ nhưng không có hoàn thành nhiệm vụ, thì người có chìa khoá kia nếu không cho họ dùng chìa khoá, họ... cũng phải chết! Mà trọng yếu nhất là Mộng Huyện Tình Nhân Tỏa, hoàn toàn không có giải được! Vị nữ đại sự y dược năm đó khi nghiên cứu chế tạo ra loại thuốc này, cũng không nghĩ tới phải có giải được. Đối với nàng mà nói, chỉ cần có được chìa khoá như vậy là đủ rồi. Đương nhiên, trừ phi có thể lấy được phương thuốc kia, tuy nhiên điều này so với khả năng lấy được chìa khoá còn cực kỳ khó hơn...

Y sư nói xong, không kiềm nổi liên tục cảm thán:

- Không có phương thuốc, cho dù phân tích ra thành phần của thuốc này, phỏng đoán ra tên của thuốc này, chúng ta cũng không thể phục chế trở lại như cũ. Thuốc này đã mấy trăm năm không có hiện diện trên thế gian, truyền thuyết phương thuốc đã sớm thất truyền từ lâu, không nghĩ tới còn có thể thấy lại! Thiếu gia, người muốn đối phó với ngài này...

Y sư vừa định nói người đối phó với ngài không đơn giản, chỉ sợ lại lịch rất lớn, bỗng nhiên thấy thiếu gia hơi nhíu mày lập tức ngậm miệng, cảm thấy như mình có hơi quá lo lắng... nhìn hai tiểu thư kia rõ ràng đều là tám thân xử nữ, thiếu gia cũng chưa đụng tới họ.

Nếu hiện giờ thiếu gia đã biết sự nguy hại của thuốc này là đủ rồi. Minh chỉ là một y sư mà thôi, không nên quan tâm quá phận, cũng không nên xen vào chuyện của người khác.

- Tốt lắm! Chuyện này, mấy y sư các người hiểu được thì tốt rồi! Tuy rằng không tính là chuyện lớn gì, cũng không cần truyền ra bên ngoài!

Đặng Phi nhú cũng không phải bởi vì lời nói của y sư, tuy nhiên thái độ của y sư cũng cảnh tỉnh hắn, chuyện này bất kể như thế nào, cũng không thể truyền ra ngoài!

Ngẫm nghĩ một lúc, Đặng Phi nói tiếp:

- Ta sẽ đề nghị với Nhị bá của ta, tăng cao chút đãi ngộ cho các người. Hiện giờ Đặng gia đang thời điểm nguy cơ, mọi người đều khó khăn. Ngày sau con của các người, Đặng gia thì sẽ toàn lực tài bồi! Tốt lắm, người xuống đi!

Trên mặt người y sư này lộ rõ vẻ mừng như điên. Tuy rằng trong lời nói của thiếu gia ngầm chứa vài phần uy hiếp, nhưng chỉ cần bọn họ giữ kín bí mật này, không có lòng phản bội gia tộc, vậy thì ngày sau sẽ càng ngày càng tốt! Trong lòng nghĩ phải mau mau trở về nhắc nhở mấy vị kia một chút, y sư lau mồ hôi lạnh trên trán, cúi chào Đặng Phi cáo lui rồi đi.

Còn lại một mình trong phòng, Đặng Phi ngồi trên ghế, lẳng lặng suy nghĩ.

Chuyện này, theo chất độc trong người tử muội Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp lộ ra như vậy, ngược lại tốt hơn nhiều so với u mê không biết gì. Thân phận của mẫu thân ở Đặng gia đều là một câu đố bí ẩn, có lẽ trên đời này trừ phụ thân ra, không người nào thực sự hiểu biết về người, cho dù đám người Trần Phương năm đó đi theo bên cạnh phụ thân cũng không biết thân thế của mẫu thân, thậm chí ngay cả - tên của người cũng không biết.

Một thân phận bối cảnh thần bí như vậy, cừu gia của người lại là ai?

Tuy nhiên nghĩ kỹ lại, đối phương có được loại phương thuốc Mộng Huyền Tình Nhân Tỏa thất truyền mấy trăm năm này, cũng nằm trong tình lý!

Từ Thanh Long lão tổ nơi đó hiểu được, thế giới này rất rộng lớn, chuyện mình không biết nhiều lắm. Tỷ như nói, trước kia mình nghĩ rằng Đẩu Thánh chính là người mạnh nhất trên đời, không ngờ phía trên còn có cấp Vương, trên cấp Vương còn có cấp Đế... Chỉ sợ dù là Thần Hoàng bất hủ, cũng không phải là đỉnh cao của thế giới này nữa?

Đằng Phi vượt khóe miệng suy nghĩ một hồi, sau đó híp mắt lại suy nghĩ chuyện này: căn cứ theo miêu tả của Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp, họ bị Tứ hoàng tử tặng cho mình, sau đó... bị bắt cóc, đối phương hạ độc trong cơ thể hai tỷ muội họ, muốn họ câu dẫn chính mình.

Từ y sự đưa ra phân tích mà xem, tỷ muội họ không có nói sai, nhưng chân tướng sự thật có đúng như họ nói như vậy hay không, thì còn phải nghĩ kỹ lại một chút mới được.

Đầu tiên, Tứ hoàng tử muốn tặng hai tỷ muội này cho mình, chuyện này hẳn chỉ có một vài người biết. Dù sao, đường đường là hoàng tử, cho dù chiều hiện đại sĩ, nhưng loại chuyện trao tặng mỹ nữ này cũng không tiện giống trống khua chiêng tuyên dương quá mức.

Nếu như thế, người bắt cóc Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp đó nếu không có người cung cấp đầu mẩu chỉ thẳng vào mình, vậy đã nói lên, người đó trước đó đã biết được chuyện này, bằng không sao có thể chuẩn xác tìm đến Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp như vậy?

Vì sao không phải tìm hạ độc vào Hạ Hầu Thái Vân là người quen thuộc ít ỏi của mình ở Tây Thù?

Nói cách khác, người “bắt cóc” Âu Lôi Lôi, u Lạp Lạp này, ít nhất là có đặt cơ sở ngầm ở bên cạnh Tứ hoàng tử, hoặc vốn là người của Tứ hoàng tử! Bất kể là loại người nào đều không thoát khỏi có quan hệ với Tứ hoàng tử!

Cho nên, từ điểm này có thể cho ra một kết luận chính là: hoặc Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp nói dối, nhưng Đằng Phi từ sau khi tu luyện nhập môn Khẩn Na La Thiên trong Bát Bộ Thiên Long Quyết, đối với dao động tinh thần của người khác nắm giữ rất tinh chuẩn, hẳn cũng không nghĩ rằng tỷ muội Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp nói dối.

Vậy chỉ có thể tính, có lẽ... người muốn khống chế mình, có thể là cừu gia của mẫu thân năm xưa. Nhưng về căn bản, người muốn khống chế mình hẳn chính là Tứ hoàng tử của Hoàng triều Huyền Vũ?

Mà hành vi của hai tử muội Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp cũng là bị lừa gạt, không hiểu rõ sự tình!

Suy nghĩ cẩn thận điểm ấy, Đằng Phi nhíu mày, nhớ tới thiếu niên hoàng tộc diện mạo còn anh tuấn hơn so với mình kia, không kiềm nổi lắm bầm nói:

- Vũ Văn Hãn Hải! Đằng Phi ta có tài đức gì mà đáng để người coi trọng như thế?

Nói xong, Đằng Phi chau mày:

- Không đúng! Vũ Văn Hãn Hải cũng giống như Vũ Văn Chiến Thiên, chính là thích mời chào nhân tài, còn không đến mức vì một người trẻ tuổi như ta mà bỏ đi hai tử muội Đại Đẩu Sư tuyệt sắc... Như vậy, có lẽ là người hạ độc kia tự chủ trương! Hơn nữa, nhất định là người đó có cừu oán với mẫu thân của ta! Bằng không, vì sao muốn đối phó với ta như thế? Có lẽ... người đó ngay cả Tứ hoàng tử... cũng không để vào mắt! Bằng không, cũng không lớn gan như vậy, dám đặt khóa vào trong thân thể Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp!

Chương 147: Quyền Pháp Vô Danh!

Nghĩ tới đây, trên trán Đằng Phi toát ra một lớp mồ hôi lạnh, lấy tay lau qua cảm giác hơi lạnh, Đằng Phi nhú sát chân mày, trong lòng không khỏi vô cùng oán hận đối với người hạ độc vào Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp.

Có cừu hận gì cứ quang minh chính đại tìm tới cửa, cho dù sử dụng độc kế thì cũng nên nhắm vào chính mình là được, hà cớ gì lại liên lụy tới hai cô gái vô tội. Người này quả thực chính là một kẻ tiểu nhân không từ bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào!

Mộng Huyền Tình Nhân Tỏa... không có thuốc giải!

Đằng Phi thật sự không biết phải đối mặt với đối tử muội kia như thế nào! Không nói đến tử muội Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp là bị liên lụy vì mình mới trúng loại độc này, mà Đằng Phi cũng từng chính mồm đáp ứng với họ, sẽ tìm được giải dược cho họ.

Chính là thời điểm đó, Đằng Phi bất kể như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến, đối phương chẳng những muốn thông qua Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp để khống chế mình, hơn nữa Mộng Huyền Tình Nhân Tỏa này lại không có giải dược!

Nếu không phải trong gia tộc Đằng gia, có một số lão y sư kinh nghiệm phong phú, thì không có khả năng suy đoán ra độc dược trong người hai tử muội Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp chính là Mộng Huyền Tình Nhân Tỏa.

Hơn nữa người hạ độc kia chỉ sợ cũng không nghĩ tới, hai tử muội này từ nhỏ đã có nhiều truân chuyển, rồi lại nói thật ra hết với mình, khuấy đảo tất cả kế hoạch và bố trí của người hạ độc.

Đây là điều bất ngờ nhất đối với người hạ độc, bởi vì căn cứ theo suy luận nhân tính của con người, khi người đang gặp

được nguy hiểm đầu tiên theo bản năng là sẽ tự bảo vệ tính mạng của mình!

Đương nhiên, phải trừ ra loại thiên tính cha mẹ bảo vệ con cái.

Hai tỷ muội Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp trước đây không có bất kỳ quan hệ gì với Đằng Phi, thậm chí bởi vì Hồng Nhật Hội mà hai bên còn có một chút cừ hận không lớn không nhỏ.

Tính mệnh đã bị uy hiếp, người hạ độc kia tuyệt đối không nghĩ tới: đôi tỷ muội song sinh này rồi lại thành thực như thế... Vì không muốn trở lại Tây Thùy đối mặt với người đó nên nói thẳng ra chuyện họ bị trúng độc...

Lúc này mới dẫn tới Đằng Phi xét nghiệm máu cho họ, từ đó cho ra kết luận toàn bộ là âm mưu của người hạ độc!

Cho nên, một uống một mổ này giống như thiên định. Trước mắt tuy rằng Đằng Phi không có biện pháp nào giải độc cho Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp, nhưng ít ra đã biết được âm mưu của đối phương, đối với bản thân Đằng Phi mà nói đã không còn nguy hiểm nữa!

Đằng Phi than nhẹ một tiếng, lẩm bẩm nói:

- Nói không chừng, mấy tháng sau còn phải trở về Tây Thùy một chuyến, dù sao cũng không thể trơ mắt nhìn hai tỷ muội Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp chết đi!

Thời điểm Đằng Phi nói lời này, cũng không có đoán trước được: không đợi hẳn chủ động đi Tây Thùy, đối phương, lại xuất hiện ở trước mặt hắn.

Hiện giờ Đằng Phi, còn đang tiếp tục tính toán.

Nguy cơ của Đằng gia đã giải trừ, tương lại một thời gian rất dài toàn bộ Thanh Nguyên Châu, đã không còn có thể uy hiếp đến Đằng gia. Về phần đế đô bên kia, phi tử của Vương gia được đương kim Hoàng đế sủng ái, điều này thật có chút đau đầu, nhưng Đằng Phi cũng không sợ, một nữ nhân trong cung một khi bị phát hiện có khuynh hướng tham gia vào chính sự, thì dù trước đó có được sủng ái như thế nào cũng sẽ lập tức bị thất sủng!

Đương kim Hoàng đế cũng không phải là một người hiền lành.

Càng đừng nói Đăng Phi còn nắm con bài chưa lật Lăng gia quyền cao chức trọng này. Chỉ là mỗi nhân tình này Đăng Phi cũng không định tùy tiện sử dụng, bởi vì thứ nhân tình này dù sao sẽ có một ngày hữu dụng, không đến lúc vạn bất đắc dĩ, Đăng Phi tuyệt sẽ không làm phiền Lăng gia trợ giúp mình.

Lục Tử Lăng còn sống, bất kể như thế nào, Đăng Phi cũng muốn đi gặp mặt một lần, nhưng tiếng cảnh cáo của lão nhân áo xám này còn vang trong tai. Đăng Phi cũng hiểu được, những siêu thế lực lớn kia khẳng định đều có quy củ như vậy, Lục Tử Lăng khẳng định cũng là thân bất do kỷ.

Cho nên, ở trước khi thực lực của hắn đạt tới cảnh giới nhất định, hắn sẽ không đi tạo thêm phiền toái cho Lục Tử Lăng.

Chuyện của hắn lúc này, chính là cừu hận của song thân cha mẹ, đây cũng là nguyên nhân căn bản Đăng Phi không tiếc hết thảy cái giá phải trả trở nên mạnh. Trước mắt xem ra, gần như không có gì rõ ràng, vụ huyết án mười mấy năm trước, giờ phút này giống như sương mù bao phủ bên ngoài khiến người ta thập phần mờ mịt, không thể sáng tỏ, không phân rõ đồ vật này nọ.

Đăng Phi dự tính trong lòng, vẫn là quyết định phải tới đế đô một chuyến, Đăng Vũ Đăng Long và Đăng Lô đều ở nơi đó, Lăng Thi Thi, Lăng Thiên Vũ cũng ở đế đô, nhóm trẻ tuổi của tám đại gia tộc cũng đều ở đế đô.

Nơi đó, là một nơi tụ tập anh tài, Thanh Nguyên Châu tuy rằng rất lớn nhưng vào lúc này ở trong mắt Đăng Phi, còn có chút rất khó khăn. Muốn báo thù cho cha mẹ, bằng sức một người mình khẳng định là không đủ. Như vậy, cũng chỉ có ở loại địa phương đế đô này, mới có thể học được càng nhiều, mới có thể làm cho thế lực của mình trở nên cường đại hơn nữa!

Trong lòng của Đăng Phi dần dần kiên định lên! Lúc này, hắn đột nhiên nhớ tới bản quyền phổ của lão nhân áo xám đưa cho mình kia, nghe nói là quyền phổ cấp Đấu Thánh, là Lục Tử Lăng ủy thác lão trao cho mình.

Hiển nhiên, Lục Tử Lăng vẫn còn quan tâm tới hắn. Nghĩ tới đây, khóe miệng Đăng Phi lộ ra một vẻ tươi cười nhu hòa, từ trong chiếc nhẫn lấy ra bản quyền phổ, cầm trong tay, nhìn mặt bìa cổ xưa, mặt trên có hai cổ tự cứng cáp... Vô Danh.

“Quyền pháp này, tên là Vô Danh ư? Đẳng Phi nhĩ mỳ, trong ánh mắt mang theo vài phần nghi hoặc khó hiểu, mở ra bản quyền phổ.

“Thiên địa mới bắt đầu, hư vô sinh hỗn độn, hỗn độn sinh nhất, nhất sinh nhị, tam diễn vạn vật!”

Đây là câu đầu tiên đạo đầu trong quyền phổ, Đẳng Phi xem ra có chút lú lờ, thầm nghĩ: “Người sáng tạo quyền phổ này là ai? Khẩu khí cũng quá lớn đi?”

Một quyền quyền phổ mà thôi, cho dù là cấp Đẩu Thánh thì cũng là đẩu kỹ của con người sáng tạo ra, những câu nói ghi trên này lại giống như đang giảng giải khởi nguyên của thế giới này!

Khẩu khí to lớn, có thể đánh đồng với Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch Đại Pháp!

Trên Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch Đại Pháp tuy rằng không có nói rõ ra, nhưng ý của cái tên của nó đã biểu đạt thực rõ ràng.

Ở trên thế giới này, nếu thiên đạo chỉ có năm mươi, như vậy con người nhiều nhất chỉ có thể thôi diễn đến bốn mươi chín, còn lại một cái đó là thiên đạo!

Nhận định thắng thiên, điều này cũng chỉ là một câu khẩu hiệu của con người tự lừa gạt mình mà thôi, đừng nói là ông trời, cho dù thiên tai cường đại của thiên nhiên cũng không phải con người có thể chống lại được. Tỷ như nói trận tuyết lở kinh thiên động địa trên Cổ Thần Thánh Sơn kia, cho dù là Đẩu Thánh gặp phải đều đã biến sắc, căn bản không dám cứng rắn chống lại!

Cho nên, Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch Đại Pháp, xem từ trên cái tên của nó cũng đủ cuồng vọng, đủ kiêu ngạo rồi. Dường như chỉ cần đả thông toàn thân cao thấp năm mươi chỗ Đẩu mạch kia, là có thể bổ sung một cái” có thể chân chính sánh với Trời, mà nhân loại vĩnh viễn không thể đạt tới kia!

Hiện nay Đẳng Phi chỉ đả thông mười chỗ Đẩu mạch, hẳn cũng không biết thật sự đả thông năm mươi chỗ Đẩu mạch có phải hay không sẽ biến thành cường giả như vậy, ở sâu trong nội tâm vẫn còn có chút hoài nghi.

Mà khi hắn thấy tên của quyền phổ này vốn là tự hạ thấp đến mức tận cùng. nhưng hàng chữ trên khúc đạo đầu lại kiêu ngạo đến bề ngỗ thiên hạ, mí mắt Đằng Phi không khỏi nhảy dựng một trận, nhẹ giọng lầm bầm một câu:

- Là quyền pháp này thật sự cường đại như vậy, hay là cô nhân thích khoác lác? Ta như thế nào cảm giác, ý sau có thể tính càng lớn hơn một chút vậy?

Nếu lời nói của Đằng Phi bị các người tập võ khác nghe được, nhất định sẽ mắng to hắn là đại nghịch bất đạo, lại dám hoài nghi sáng tác của tiên hiền như thế. Nhưng đối với Đằng Phi mà nói lại rất bình thường, dùng thái độ nghiêm túc để tu luyện, dùng tâm tình hoài nghi để cầu chứng... Chỉ có điều là thiếu niên Đằng Phi này không có danh sự chỉ điểm, phương thức làm việc trước nay luôn như thế.

Tổ tiên vị tất chính là người tài, đại nhân vật vị tất sẽ không khoác lác, cũng giống như đầu kỳ của rất nhiều gia tộc môn phái tu luyện, phía sau cái tên nổi bật như là Vô Địch Thần Quyền, Phá Thiên Thần Kiếm, Đồ Long Đao Pháp... đấu kỹ nhiều hăng hà sa số, nhưng hầu hết trong đó, trên thực tế đều là đấu kỹ của cấp Đấu Sư hoặc là cấp Đại Đấu Sư mà thôi.

Người tham gia sử dụng những đấu kỹ này, gặp phải một võ giả đấu khí cùng một cấp bậc sử dụng đấu kỹ cấp Đấu Tôn, thì cho dù đối phương sử dụng đấu kỹ cấp Đấu Tôn tên gọi là Đao Pháp Cọng Cỏ Nhỏ, loại cái tên không ra gì này, cũng giống nhau có thể sử dụng chém cho người sử dụng Vô Địch Thần Quyền, Phá Thiên Thần Kiếm, Đồ Long Đao Pháp... kia đầu rơi máu chảy.

Thực lực chân chính, không phải nói ra, mà làm được!

Cho nên, lúc mới đầu Đằng Phi học tập quyền phổ Vô Danh, đúng thật là bắt đầu ôm một loại tâm tính học tập “Vô Địch Thần Quyền”.

Cũng không phải Đằng Phi hoài nghi Lục Tử Lăng trao cho hắn chỉ là quyền phổ vô dụng. Trên thực tế, thời điểm lão nhân áo xám trao cho hắn, có nói một câu “Cấp Thánh”, cũng đủ nói rõ mức độ quý báu của quyền phổ này.

Đạt tới cảnh giới của lão nhân áo xám này, đâu cần vì cái gì mà nói mạnh miệng tô son trát phấn.

Đằng Phi hoài nghi chính là nhằm vào câu mào đầu trên quyền phổ.

Nhưng khi Đằng Phi mở ra trang thứ hai của quyền phổ, cái loại ý niệm Vô Địch Thần Quyền trong đầu hắn lập tức tan thành mây khói, cả người cùng kinh ngạc đến ngày người ở nơi đó.

Lúc này hắn mới biết quyền quyền phổ Lục Tử Lăng đưa cho hắn trọng yếu biết bao, bởi vì những thứ trên đó, đúng thật là rất kinh người!

Rốt cục Đằng Phi cũng hiểu được: khúc dạo đầu cuồn cuộn đến cực điểm ở trang thứ nhất kia, đều không phải là bản tên không đích, mà là chỗ tinh túy chân chính của bản Quyền Pháp Vô Danh này!

Võ học trong thiên hạ đều khởi nguyên từ hỗn độn, sau lại mới diễn biến ra các loại bộ sách võ thuật và môn phái.

Thời điểm ban đầu, cái gì cũng không có, khi nhân loại vừa mới xuất hiện trên đời này, cũng không hiểu được võ học là gì, cũng không cần bất kỳ phương pháp tu luyện gì.

Nhưng vì tự bảo vệ mình, trải qua vô số năm tích lũy, nhân loại hình thành bộ sách công pháp võ thuật nhất định, sau khi học tập giúp con người phát huy ra thực lực cường đại của bản thân, có thể làm ít công to.

Đây, chính là khởi nguyên của võ học!

Mà khát cầu trường sinh, lại khiến nhân loại tổng kết ra vô số phương pháp hấp thu linh khí thiên địa để làm cường kiện thân thể kéo dài tuổi thọ.

Có mượn dùng ngoại vật, cũng có tu luyện bản thân. Tỷ như nói đan dược, đây cũng là một ngành học bác đại tinh thâm, nhân loại nghiên cứu chế tạo ra các loại đan dược, đích xác có rất nhiều loại có thể dẫn đến tác dụng kéo dài tuổi thọ. Thậm chí một ít đan dược cực phẩm, có thể làm sống lại xương thịt!

Còn có Luyện Khí Sĩ thượng cổ, nghe nói chính là khởi nguyên của đấu khí hiện nay. Thậm chí có người tinh thông văn hóa thượng cổ nói: đấu khí hiện nay đã suy sụp không thể tưởng tượng, còn kém quá xa so với Luyện Khí Sĩ trong thời kỳ thượng cổ.

Đương nhiên, rất nhiều cách nói như thế, thậm chí hình thành rất nhiều môn phái, người bên nào cũng cho là mình phải, ai cũng không thuyết phục được ai.

Nhưng những điều này cũng không thể ảnh hưởng đối với người ham thích tu luyện đấu khí hiện nay truy tìm đấu kỹ cao cấp. Dù sao thời thượng cổ quá xa xôi, sống ở đường kim mới là hiện trạng của mọi người, cùng với truy tìm thượng cổ còn không bằng nắm bắt thời gian mỗi ngày để tăng lên chính mình!

“Quyền pháp này hẳn phải gọi là Hỗn Độn Quyền Pháp mới đúng!” Đẳng Phi chỉ nhìn vài lần, liền không kiềm nổi sinh ra ý cảm thán như vậy, hẳn đột nhiên có chút hiểu được, lúc trước người sáng lập quyền pháp này đặt tên “Vô Danh” cho nó là đã hạ thấp biết bao!

- Tổ sư gia sáng lập quyền pháp này, ngài những ngàn vạn lần đừng trách móc ta, là tiểu tử nói sai rồi, ngài thực không phải là những nguy tông sư nói mạnh miệng kia, ngài là đại sư một thế hệ nha!

Đẳng Phi lật xem chiêu thức trên quyền phổ, ghi chép phương thức vận hành lực lượng cần thiết của mỗi chiêu, không khỏi vẻ mặt cảm khái thì thảo tự nói.

Chương 148: Hư Vô Sinh Hỗn Độn!

Quyền pháp Vô Danh, tổng cộng chỉ có bốn chiêu, chiêu thứ nhất là Hư Vô Sinh Hỗn Độn; chiêu thứ hai Hỗn Độn Sử Sinh Nhất; chiêu thứ ba Nhất Sinh Nhị; chiêu thứ bốn Tam Sinh Vạn Vật!

Công nhận cách nói phù hợp với khởi nguyên của vạn vật. Ở trong quyền phổ trình bày phương thức ứng dụng cụ thể của bốn chiêu này.

Hư Vô Sinh Hỗn Độn, là đem toàn thân lực lượng cao thấp, bất kể là chân nguyên sinh ra, hay là đấu khí sinh ra, toàn bộ dụng hợp cùng nhau hình thành một lực lượng hỗn độn!

Căn cứ hiểu biết của Đằng Phi: bất kể là chân nguyên sinh ra, hay là đấu khí vận chuyển sinh ra đều là lực lượng, chỉ là phương thức và nơi phát ra có điều bất đồng, nhưng trên bản chất đều giống nhau!

Chỉ là nhiều năm qua mọi người không cố ý phân chia, làm cho võ giả hình thành hai loại: võ giả bình thường và võ giả đấu khí này. Hơn nữa, địa vị của võ giả bình thường còn xa không bằng võ giả đấu khí.

Cũng không có người nào lại so sánh tính ưu khuyết của chân nguyên và đấu khí phóng ra hô tượng với nhau, đối với hầu hết người nhìn xem võ cấp cao trên thế giới này đều nói: võ giả bình thường cũng chỉ là một đám người ở vào tầng dưới chót xã hội thấp hơn mà thôi.

Chân nguyên gì đó, căn bản không xứng để so sánh với đấu khí!

Nhưng xem theo trên bản quyền phổ này, nếu không có chân nguyên, chỉ có đấu khí thì đúng là không thể tu luyện được,

bởi vì bốn chiêu quyền pháp này là tiến dần lên từng tầng một, không có chiêu thứ nhất thì không thể thi triển chiêu thứ hai!

Nên muốn tu luyện chiêu thứ nhất, Hư Vô Sinh Hồn Độn, nhất định phải đồng thời có đấu khí và chân nguyên hai loại lực lượng nguồn gốc căn bản này.

Từ điểm đó xem ra, bản quyền phổ này đúng là Lục Tử Lăng chuẩn bị dành riêng cho hắn!

Khó trách ngày đó khi lão nhân áo xám kia trao bản quyền phổ này cho hắn, trên mặt lộ rõ một chút vẻ ghen tị. Xem ra, quyền phổ này chỉ sợ không chỉ là cấp Thánh đơn giản như vậy.

Nên biết rằng, lão nhân áo xám có thể liếc mắt một cái nhìn thấu được Đấu mạch trong thân thể Đăng Phi, chứng tỏ thực lực của lão khẳng định là võ giả đấu khí cấp Thánh, mà đấu kỹ có thể khiến Đấu Thánh phải ghen tị lại đơn giản như vậy sao?

Đăng Phi đứng ở trong sân viên chuyên chú luyện công, màn sương mù trên đầu lúc này bắt đầu chậm rãi tán đi, không khí vô cùng trong lành.

Khép hờ hai mắt, bắt đầu dựa theo phương thức tu luyện Quyền pháp Vô Danh, dụng hợp chân nguyên và đấu khí trong cơ thể của mình, đầu tiên là làm cho hai lực lượng này dung hợp cùng nhau, hình thành một lực lượng hỗn độn chậm rãi vận hành trong thân thể, sau cùng ngưng tụ đến phía trên hai bàn tay Đăng Phi.

Cổ lực lượng hỗn độn này làm cho Đăng Phi có cảm giác cánh tay của mình đột nhiên như là phồng lớn lên vài vòng, hai cánh tay dường như cũng nặng thêm cả ngàn cân.

Trong giây lát Đăng Phi mở hai mắt, nhìn hai tay ở mặt ngoài không có chút biến hóa, phát ra một tiếng hét lớn, uốn cong hai khuỷu tay, hai nắm tay một trên một dưới đồng thời chấn một cái. Một đội nắm tay đồng thời đánh vào một cây cọc gỗ thô chắc bằng cỡ cái chậu rửa mặt.

“Phốc!”

“Phốc!”

Đồng thời vang lên hai tiếng vang nhỏ, cây cọc gỗ chắc chắn dùng bảo đao sắc bén nhất của Đăng gia đều rất khó một đao

chặt đứt này, ở dưới nắm tay của Đằng Phi lại yếu ớt giống như đậu hủ, lập tức bị đánh gãy thành hai đoạn!

Vụn gỗ bay tán loạn, trên mặt đó hiện lên vết cắt, âm âm rơi trên mặt đất, phát ra một tiếng nổ vang.

Nếu hai quyền trên dưới của Đằng Phi cách khoảng xa hơn một chút, như vậy, cây cọc gỗ thô to chắc chắn này sẽ biến thành ba đoạn!

Đằng Phi trợn mắt há hốc mồm nhìn cây cọc gỗ chắc chắn bị mình đánh gãy, mặt trên nó có thể thấy được rõ ràng dấu vết của con cháu Đằng gia nhiều năm qua luyện công lưu lại, còn có không ít chỗ nám đen, rõ ràng là đấu kỹ gia truyền Phích Lịch Hỏa Diễm Chương của Đằng gia tạo thành.

Ngày nay, cây gỗ chắc chắn không biết đứng ở chỗ này bao nhiêu năm, rồi lại bị một quyền của mình mạnh mẽ đánh gãy!

Cái này... cũng quá khó tin mà!

Đằng Phi nhìn đôi tay quyền của mình, vươn tay ra xem, trên mu bàn tay chỉ để lại một chút vụn gỗ, dùng miệng thổi vụn gỗ bay tán loạn. Khóe miệng Đằng Phi co giật mấy cái, nhìn cọc gỗ chắc chắn bị cắt thành hai đoạn, không kiềm nổi trong lòng mừng như điên: trước đó cánh tay hắn có cảm giác phòng to hơn nhiều vòng, dĩ nhiên là tổn tại chân thật!

Đó chính là lực lượng hỗn độn của Quyền pháp Vô Danh!

Bằng không, cho dù hai quyền này của Đằng Phi có mạnh mấy đi nữa cũng chỉ có thể đánh thành hai cái lỗ thủng trên cây cọc gỗ thô to chắc chắn bằng cái chày rửa mặt này mà thôi, mà không phải trực tiếp đánh gãy!

Chỉ là một quyền dung hợp chân nguyên và đấu khí hóa thành lực lượng hỗn độn, không ngờ lại có uy lực như thế!

Đằng Phi vui sướng trong lòng, thật sự không biết dùng từ gì để biểu đạt! Kế tiếp, hắn bắt đầu lập đi lập lại rèn luyện, thân hình như nước chảy mây trôi, liên tiếp tung quyền, vụn gỗ bay tán loạn, những cây cọc gỗ chắc chắn để luyện công ở trong này không biết bao nhiêu năm, bị trực tiếp đánh cho vỡ nát, hoàn toàn hoàn thành sứ mệnh của nó bị hủy diệt nát tan thành bụi!

“Phi!”

Sau lưng Đằng Phi, từ chỗ rất xa, trong giây lát truyền đến một tiếng hít không khí lạnh, đồng thời cả kinh kêu lên:

- Tiểu Phi! Ngươi... ngươi luyện là công phu gì vậy?

Người lên tiếng đúng là lão gia Đằng Văn Hiên vừa mới tấn chức đến Đại Đẩu Sư bậc sáu. Sáng sớm lão đã tới đây, đã có thời gian nhìn xem hồi lâu thấy đứa cháu đứng ở nơi đó nhắm mắt dưỡng thần, lão không lên tiếng quấy rầy, mà chỉ lẳng lẳng đứng ở xa xa nhìn xem, sau đó Đằng Văn Hiên phát hiện trên người đứa cháu mình hình thành một bầu khí trường cường đại. Có thể ngay cả Đằng Phi tự mình cũng không hề chú ý, thời điểm hắn vận hành Quyền pháp Vô Danh, sương mù ở chung quanh bị khí thế hắn tấn công phải tản ra bốn phía!

Cho nên, cũng không phải nói màn sương mù trên Đằng Gia Trấn biến mất, mà là sương mù trong sân luyện công này bị khí thế của Đằng Phi tấn công phải tiêu tan đi!

Tiếp theo sau, Đằng Văn Hiên liền nhìn thấy hai tay quyền đặt song song trên dưới của đứa cháu, trực tiếp đánh gãy từng cây từng cây cọc Thiết Mộc ngàn năm chôn ở nơi đó đã hơn ba mươi năm nay.

Lúc đó Đằng Văn Hiên thiếu chút nữa không kiềm chế được cả kinh kêu lên thành tiếng. Cũng may từ khi lão tấn chức đến Đại Đẩu Sư bậc sáu, công phu trầm khí cường đại hơn rất nhiều so với trước đây, nên mới cố gắng kiềm chế được nỗi kinh ngạc của chính mình.

Tiếp theo, Đằng Phi ra quyền như mưa, đánh cho những cây Thiết Mộc ngàn năm vô cùng cứng rắn kia vỡ nát tan tành, nếu không phải những cây cọc gỗ luyện công là năm đó lão tự mình mua cao giá mang về, chỉ huy con cháu Đằng gia chôn nơi đó, ba mươi năm nay cũng không biết đánh vào nó bao nhiêu lần... thậm chí lão sẽ cho rằng cọc gỗ dưới nắm tay của Đằng Phi là những cây gỗ mục từ lâu rồi!

Đây chính là Thiết Mộc ngàn năm đấy! Làm thành đồ dùng trong nhà dùng tới mấy ngàn năm cũng không xuất hiện một chút xiu dấu hiệu mục nát. Chất liệu gỗ trên thế gian này, gần

như ít có loại không bị sâu mọt đục khoét, Thiết Mộc ngàn năm này chính là một loại trong đó!

Tên gọi là Thiết Mộc, ở trong mắt rất nhiều người, thứ này thậm chí còn cứng rắn hơn so với sắt thép!

Đứa cháu của mình tu luyện rốt cuộc là công phu gì? Mà Thiết Mộc ngàn năm đều không chịu được một kích như thế? Loại lực lượng một quyền này, nếu đánh trên thân người... Thân mình lão gia không khỏi run lên, cho nên, mới có động tác theo bản năng hít một hơi khí lạnh vừa rồi, cùng với câu hỏi gần như cả kinh kêu lên kia.

Thật ra Đẳng Phi đã sớm phát hiện gia gia tới đây, nhưng cũng không có ý giấu gia gia. Người đến là người thân cận nhất của mình ở trên đời này, ai hại chính mình, nhưng lão nhân này đều không có khả năng hại mình.

Hơn nữa, biểu hiện ra thực lực cường đại để cho gia gia an tâm, cũng là một mục đích của Đẳng Phi.

Thật sự là trường phong ba gần đây huyền ảo quá lớn, cho dù là lão gia cũng đều cảm giác hết hồn, gần như mỗi ngày đều có thể nghe được tin tức về tám đại gia tộc.

Những thế lực trên Thanh Nguyên Châu tham gia tầm ăn lên ích lợi kinh người của tám đại gia tộc kia, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho bất cứ một dư nghiệt nào của tám đại gia tộc, thậm chí những nhóm trẻ tuổi của tám đại gia tộc ở đế đô xa xôi kia, cũng đều là mục tiêu của những thế lực này. Đối với những thế lực này mà nói diệt cỏ tận gốc là hành động bình thường nhất.

Lão gia rất rõ ràng, người khởi xướng trường phong ba này, chính là đứa cháu Đẳng Phi của mình. Nghe ông bạn già Đặng Văn Khoa nói, hiện tại thậm chí Đẳng Phi đã trở thành đại nhân vật cấp giáo phụ được toàn bộ Thanh Nguyên Châu công nhận!

Không người nào có thể lay chuyển địa vị của hắn!

Cho tới nay, lão gia cũng đang lo lắng là vấn đề này, “cây tốt trong rừng rất dễ bị đốn”, Đẳng Phi còn quá trẻ, một khi bị người có lòng xấu sử dụng, thì đó thật sự là tiền cảnh khó có thể chịu đựng được.

Năm đó Đẳng Vân Chí anh hùng biết bao? Hiện nay chẳng phải đã tan thành mây khói sao? Cả đời này tuy rằng lão gia không có nhiều công tích kinh thiên động địa lắm, nhưng đã từng trải phong phú hơn, tầm mắt nhìn xa hơn, bản thân cũng khôn khéo tháo vát hơn.

Bằng không, Đẳng gia căn bản không chống đỡ được ba năm này, đã sớm suy sụp rồi, đâu còn có thể đợi cho tới ngày Đẳng Phi trở về hôm nay?

Đối với lão gia mà nói, sự an toàn của đứa cháu, vĩnh viễn là đặt ở vị trí thứ nhất. Còn sống mới có hi vọng, mới có tương lai, cho dù có danh tiếng lẫy lừng mà người đã chết thì cũng không ích gì.

Cũng giống như đứa con thứ ba của mình, Đẳng Vân Chí phụ thân của Đẳng Phi, hiện giờ chẳng phải đất về đất, bụi về bụi, trở thành nỗi niềm ôm ấp trong lòng thôi sao?

- Ra mắt gia gia!

Đẳng Phi đi tới, nhẹ nhàng thở vài cái, chào gia gia.

Vừa mới có chút điên cuồng già cộc gỗ chắc chắn một phen này, gần như hao hết tất cả lực lượng trong cơ thể Đẳng Phi. Một chiêu Hư Vô Sinh Hồn Độn không phải dễ dàng thi triển như vậy.

Tuy rằng không có biến thái như phi pháp Lôi Sát, nhưng tiêu hao lực lượng cũng rất kinh người.

“Xem ra, thực lực của mình đúng thật là còn rất yếu, những chiêu thức này đều không thể đủ sức thi triển...” Đẳng Phi thầm nghĩ trong lòng, thầm quyết: “Nhất định phải làm cho thực lực của chính mình trở nên càng mạnh!”

- Tiểu Phi! Quyền pháp ngươi vừa mới sử dụng, uy lực thật sự rất cường đại, có thể hay không...

Đẳng Văn Hiến nói xong, sắc mặt có chút khó xử.

Làm một người lèo lái gia tộc, tuy rằng lão phi thường yêu quý Đẳng Phi, nhưng cũng phải lo lắng cho gia tộc, quyền pháp của Đẳng Phi thi triển vừa rồi kia nếu có thể thông dụng cho toàn bộ Đẳng gia, thì tương lai của Đẳng gia đâu cần lo lắng không có người bảo vệ gì nữa?

Đặng Phi cười cười, lập tức hiểu được ý của gia gia, sắc mặt có chút áy náy nói:

- Gia gia! Không phải tôn nhi không thể lấy ra công hiến cho gia tộc, thật sự là uyên pháp này chỉ có một mình tôn nhi mới có thể tu luyện!

- Vậy à..

Sắc mặt Đồng Văn Hiến có chút thất vọng, nhưng xuất phát từ tín nhiệm với đứa cháu, lão cũng không có hỏi vì sao, mà rất nhanh che giấu chút thất vọng mặt, rồi cười nói:

- Quên đi! Gia gia đã chuẩn bị tốt cho ngươi, qua hai ngày nữa người hãy lên đường đi để đi! Học viện Chân Võ bên kia, huynh trưởng Đằng Long của ngươi đã nhận được thư của gia gia, nói chỉ cần người đi tới, sẽ dẫn người tham gia cuộc thi nhập học Học viện Thanh Long! Với thực lực của ngươi, không thành vấn đề!

Đặng Phi gật gật đầu, hiện giờ là cuối niên lịch đại lục 3328, tới để độ, qua một tuần chính là mùa thu, là thời điểm tuyển nhận tân sinh của các Học viện. Hắn nhớ tới Hạ Hầu Đình nói qua, dường như đúng thời gian đó, Học viện Huyền Vũ bên kia sẽ có một nhóm người tới đây trao đổi. Đến lúc đó, có lẽ sẽ có rất nhiều chuyện phát sinh có hứng thú.

Đặng Phi ngẫm nghĩ một lúc rồi từ trong nhẫn lấy ra một đồng lớn đấu kỹ, tất cả đều là năm đó Lục Tử Lăng hành động đối đãi như rác rưởi. Lấy những đấu kỹ này cứ như vậy đặt hết trên mặt đất ở sân luyện công, sau đó cười nói:

- Vốn tôn nhi định đốt bỏ đi, hiện tại tám đại gia tộc đã không còn, những thứ này coi như làm đấu kỹ của Đằng gia chúng ta. Về sau, để cho con cháu gia tộc tu luyện theo nhu cầu là được.

Chương 149: Mục tiêu để đô!

Tuy rằng lão gia đã biết chắc chắn đấu kỹ trung tâm của tám đại gia tộc đều ở trên tay đứa cháu, nhưng giờ phút này nhìn thấy tận mắt những đấu kỹ này, vẫn là không kiềm nổi vẻ mặt kích động, bàn tay trong ống tay áo đều có chút run run.

Cùng so sánh với những đấu kỹ trước mắt này, những tài phú kinh người của tám đại gia tộc bị các thế lực Thanh Nguyên Châu chia cắt kia, quả thực chính là cặn bã a!

Tài phú dù sao cũng có một ngày dùng hết sạch, mà đấu kỹ thì có thể truyền cho con cháu sau này mới chân chính là vật báu vô giá!

Lão gia khom mình xuống vuốt ve, vừa dùng giọng có chút oán giận nói:

- Người đứa nhỏ này, không lo gia tộc không biết củi gạo đất, đây đều là bảo bối, như thế nào có thể đổi xử như vậy?

Nói xong, nhặt lên từng bản đấu kỹ, lầm bầm nói:

- Bản này giá trị cao nhất, đây là đấu kỹ trung cấp Kim Điều Trảo cấp Đại Đấu Sư chỉ truyền cho dòng chính của Vương gia! Đây vốn là đấu kỹ trung cấp Đường Lang Quyền cấp Đấu Sư của Thôi gia, tuy rằng chỉ là đấu kỹ trung cấp cấp Đấu Sư, nhưng Đường Lang Quyền chú ý chính là một kích trí mạng, phi thường hung ác nha! Bản này là của Triệu gia, đấu kỹ cao cấp Phi Hoa Chương cấp Đấu Sư, một môn đấu kỹ rất thích hợp cho phái nữ tu luyện, tinh luyện là trong bông có kim, trong sơ suất sẽ giáng cho người ta một kích trí mạng! Bản này là đấu kỹ cao cấp Bát Phong Côn Pháp cấp Đấu Sư của Lý gia, tu luyện đến cấp cao, một cây thiết côn có thể quét ngang quân địch, có thể lấy một chọi mười! Bản này là đấu kỹ trung cấp Uyên Ương Chân Pháp cấp Đấu Sư của nhà khác, thập phần linh hoạt, sắc bén, năm đó ta đã từng lĩnh giáo. Tuy rằng cuối cùng thắng một bậc, nhưng ký ức vẫn còn mới mẻ, không thể tưởng được, một ngày kia có thể tận mắt nhìn thấy đấu kỹ này...

Lão gia lộ vẻ mặt như lấy được chí bảo, khiến Đằng Phi có chút hối hận, không nên ném chúng xuống đất như vậy. Tuy rằng chính mình chứng mắt những đấu kỳ này, nhưng không có nghĩa là chúng không có giá trị.

Có cường giả từng nói qua: không có đấu kỹ vô dụng chỉ có võ giả vô dụng!

Nghĩ đến đây, Đằng Phi cúi mình nhặt lên mấy bản đấu kỹ đưa cho gia gia nói:

- Những thứ này về sau đều là của gia tộc chúng ta!

Đằng Văn Hiên tiếp nhận lấy, trên gương mặt già nua luôn luôn trầm ổn giờ phút này lại chứa đầy vẻ tươi cười:

- Bản đấu kỹ cao cấp Hắc Sát Chương Pháp cấp Đấu Sư của Hoắc gia này, tu luyện thực rất khó khăn, nhưng uy lực rất lớn, cũng rất ác độc, loại đấu kỳ này, không phải người kiên trì không thể tu luyện! Bản đấu kỹ trung cấp Huyền Băng Chương Pháp cấp Đấu Sư của Lương gia này là đấu kỹ thuộc tính hiểm thấy, đừng thấy nó chỉ là đấu kỹ cấp Đấu Sư nhưng chống lại Kim Điều Trảo cấp Đại Đấu Sư của Vương gia cũng sẽ không rơi xuống hạ phong! Bản này vốn là kiếm pháp! Ô! Là đấu kỹ cao cấp Yên Vân Kiếm Pháp cấp Đấu Sư của Quy gia, bản này thi triển ra cũng không tệ, kiếm thế như khói như mây trên trời, mơ hồ không chừng, hay thay đổi quỷ dị, là đấu kỹ tốt nhất khó có được!

Lão gia đối với đấu kỹ của tám đại gia tộc từng nhà bình luận xong, mới vẻ mặt vui mừng tán thưởng Đằng Phi:

- Đằng Phi lần này công lao của người đối với gia tộc quả thực quá lớn, cho dù lập tức giao cho người toàn bộ gia tộc, cũng không tính quá phận!

Phân đánh giá của lão gia này quả thực rất cao. Ngay cả trước đây Đằng Phi chỉ lật tay một cái là tiêu diệt Thác Bạt gia, tiêu diệt tám đại gia tộc, trấn áp ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật, lão gia cũng không nói như thế.

Mặc dù những thế lực này thiếu chút nữa một lần huỷ diệt toàn bộ Đằng gia, nhưng đối với lão gia mà nói, điều đó cũng chỉ là vấn đề gió đông gió tây mà thôi.

Đến hạng tuổi của lão gia này, rất nhiều chuyện đều có thể thấy ra được, cũng biết gia tộc cũng tốt, đại thể thiên hạ cũng

tốt, không phải gió tây áp đảo gió đông, thì chính là gió động thổi bạt gió tây.

Nên muốn gia tộc lâu dài không suy vong, còn phải có điều thay đổi từ trên căn bản, bằng không, hiện tại Đảng gia vinh quang rực sáng vô hạn, nhưng nếu tương lai ngày nào đó Đảng Phi không ở đây thì sao? Tám đại gia tộc sinh sôi nảy nở, không ai dám nói chắc sẽ hoàn toàn thanh trừ sạch sẽ, có lẽ sau trăm năm tám đại gia tộc lại ngóc đầu trở lại cũng chưa biết chừng.

Mà lúc này Đảng Phi đưa ra những đấu kỹ này, tùy tiện một quyền đều có thể chống đỡ một gia tộc, càng đừng nói hấn thoáng cái lấy ra cả tám bản, tập trung toàn bộ tinh vi của tám đại gia tộc ở trong này, nếu lão gia còn có thể giữ được thái thờ ơ lạnh nhạt, đúng là điều đó quá khó tin.

Có những đấu kỹ này, thế hệ trẻ tuổi của Đảng gia đã có thể thêm rất nhiều lựa chọn, cũng vì vậy sẽ xuất hiện càng nhiều nhân tài ưu tú. Cũng chỉ có như vậy, gia tộc này mới có thể tiếp tục hưng thịnh mãi!

Nhìn dáng vẻ Đảng Phi muốn nói cái gì, lão gia cười khoát tay:

- Ta biết, đứa nhỏ người này trong lòng không quan tâm, người có lý tưởng cao xa hơn, chí hướng cao hơn, đây là chuyện tốt, gia gia tuyệt sẽ không ngăn cản người, càng sẽ không dùng gia tộc để trói buộc người!

Đảng Phi khom người nói:

- Cảm ơn gia gia thấu hiểu!

- Ôi! Gia gia già lão rồi, người đã trưởng thành rồi, thấy người có thành tựu hôm nay, gia gia thật sự rất mừng vì người!

Đảng Văn Hiên thu cất những đấu kỹ này vào trong lòng, kéo tay Đảng Phi xúc động nói:

- Nhưng người nhất định phải nhớ kỹ, cha mẹ của người đã mất, việc báo thù cho họ không phải một ngày hai ngày là có thể làm được. Hơn nữa, bất kể thời điểm nào người đều phải nhớ kỹ, phải bảo vệ tính mạng của mình mới là căn bản hết thấy!

- Gia gia! Tôn nhị nhớ rồi!

Nhìn vẻ mặt từ ái của gia gia, không biết vì cái gì trong cổ

họng Đằng Phi như là có cái gì ngăn chặn trong đó, cái mũi có chút cay cay.

Hai ngày sau, mấy chiếc xe ngựa xa hoa lặng yên khởi hành, rất nhanh rời khỏi Thanh Nguyên Thành.

Ngồi trong xe đúng là Đằng Phi, tử muội Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp, cùng với Bạo Long.

Mấy ngày nay ở Đằng gia, Đằng Phi vẫn không có nói chuyện trúng độc cho Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp biết, một là Đằng Phi không biết nên nói như thế nào, dù sao, tin tức này rất đả kích người: mà mặt khác, Đằng Phi cũng sợ ở Đằng gia nói ra chuyện này sẽ làm cho tử muội Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp sinh ra áp lực cực lớn, thậm chí sẽ không ngẩng đầu lên được.

Cho nên ngày đó Đằng Phi mới cảnh cáo tên y sự của gia tộc kia, không cho hắn nói lung tung.

Bên trong xe ngựa xe rất rộng rãi, hơn nữa phi thường xa hoa, tất cả thiết bị cái gì cần có đều có, thiết kế xảo diệu thậm chí không cảm giác xóc nảy trên đường.

Đằng Phi tựa vào trên sạp êm ái, tử muội Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp ngồi ở đối diện. Thương thế của Âu Lôi Lôi tương đối nhẹ, gần như hoàn toàn phục hồi như cũ, sau khi dùng Huyết Nguyên Đan một thân thực lực tăng tiến vùn vụt, rồi lại vọt tới bậc sáu cấp mười, đạt tới cùng chung cảnh giới với Bạo Long không có dùng Huyết Nguyên Đan!

Tuy rằng chân chính về thực lực mà nói, Âu Lôi Lôi đều không phải là đối thủ của Bạo Long, nhưng loại tăng lên này cũng làm cho Bạo Long lú lút không thôi, thậm chí có loại xúc động muốn nuốt ngay viên Huyết Nguyên Đan kia.

Tuy nhiên may mà Bạo Long vẫn còn nhịn xuống được loại hấp dẫn này, bởi vì hắn còn muốn chờ tới thời điểm tấn công Đấu Thánh mới sử dụng đan dược vô cùng quý báu này!

Âu Lạp Lạp bởi vì hóa giải đại bộ phận được lực để giữ tính mạng, thực lực của nàng vốn không có đột phá lớn như vậy, vèn vèn chỉ từ bậc năm cấp bốn, tăng lên tới bậc sáu cấp bốn. Từ trước đến nay hai tử muội cùng nhau đột phá thực lực giống nhau, lần đầu tiên xuất hiện chênh lệch.

Điều này làm cho Âu Lạp Lạp ít nhiều có chút không vui, nhưng trên thực tế nàng cũng biết rõ, đột phá này đã rất khó lường rồi.

Nên biết rằng, hai tỷ muội bọn họ đều ở dưới tình huống bị thương dùng Huyết Nguyên Đan, nếu như không có bị thương, bằng vào thiên phú của tỷ muội họ, dùng Huyết Nguyên Đan chỉ sợ thật sự có thể trực tiếp đột phá đến cảnh giới Đầu Tôn!

- Chủ nhân! Ngài không cần khó xử! Có phải chất độc trong cơ thể ta và tỷ tỷ, không thể hóa giải hay không?

Âu Lạp Lạp mở to đôi mắt hắc bạch phân minh, nhìn thẳng vào Đằng Phi, rất là lớn mật trực tiếp mở miệng hỏi.

Xe ngựa này cách âm rất tốt, bên trong nói chuyện, gần như sẽ không bị bên ngoài nghe được, Bạo Long ở trong một chiếc xe phía sau, còn trên chiếc xe này chỉ có ba người Đằng Phi, cho nên, Âu Lạp Lạp trực tiếp lên tiếng hỏi vấn đề luôn lo lắng này.

Âu Lôi Lôi có chút xấu hổ ngẩng đầu nhìn thoáng qua Đằng Phi, trong ánh mắt cũng mang theo vài phần chờ đợi.

Vấn đề này cũng tra tấn hai tỷ muội họ từ lâu, hôm nay vừa ra tới, muội muội tính tình có hơi cấp bách liền không kiềm nổi hỏi ra. Chuyện này nếu đổi là thường ngày Âu Lôi Lôi sẽ nhỏ giọng trách cứ muội muội vài câu, nhưng vấn đề này thật sự là nàng cũng rất muốn biết, cho nên, Âu Lôi Lôi cũng nhìn chằm chằm vào Đằng Phi, người chủ nhân đã mang đến sinh mệnh lần thứ hai cho tỷ muội bọn họ.

Đôi mắt với hai tỷ muội này, Đằng Phi đúng thật là có chút khó xử, nói cho họ biết rõ chân tướng? Chỉ sợ họ sẽ bị đả kích lớn, có thể từ nay về sau không gượng dậy nổi hay không đều là một vấn đề, còn không nói thì hai tỷ muội này đều rất thông minh, dù mình không nói phỏng chừng họ cũng sẽ đoán ra được.

Về phần nói dối giấu nhem sự thực, cho tới bây giờ Đằng Phi vốn không có nghĩ tới, cho dù là nói dối với thiện ý, Đằng Phi cũng không am hiểu lắm...

- Cái này... khụ khụ, vấn đề này có chút phức tạp!
Do dự một hồi, Đằng Phi mới chậm rãi nói tiếp:

- Nói đến hơi dài, nhưng ta hy vọng, bất kể ta nói ra kết quả như thế nào, các người đều phải lạc quan để đối mặt! Trên đời này, kỳ thật không có vấn đề gì không giải quyết được!

Đằng Phi nói xong, phát hiện ánh mắt hai tỷ muội đều buồn bã, không khỏi có chút buồn bực: “Mình thật đúng là không phải người biết cách làm cho người ta an tâm mà!”

Trong đôi mắt trong sáng của Âu Lạp Lạp nổi lên một chút lệ quang, nhẹ giọng nói:

- Chủ nhân không cần phải nói, ta và tỷ tỷ từ thuở nhỏ vận mệnh long đong, có thể đi theo bên cạnh chủ nhân là may mắn của hai tỷ muội chúng ta. Nếu trời xanh không cho chúng ta tiếp tục đi theo bên cạnh chủ nhân, chúng ta cũng không có gì để oán hận, chỉ hy vọng thời gian còn lại, chủ nhân không cần bỏ mặc hai tỷ muội chúng ta, không cần vứt bỏ chúng ta...

Âu Lạp Lạp nói xong, nước mắt theo hai má thanh tú lăn xuống, nhỏ giọng nói tiếp:

- Chúng ta cho tới bây giờ chưa từng thấy qua cha mẹ, quá khứ cũng chỉ có Ngô Dụng thúc thúc đối tốt với chúng ta. Từ khi đi theo chủ nhân, chúng ta mới có một chút cảm giác có gia đình, nhất là người nhà chủ nhân, bọn họ thật sự tốt lắm. Chúng ta chưa từng có cảm thụ ấm áp của gia đình, mà ở trong nhà chủ nhân chúng ta đã cảm nhận được! Cả đời này, cũng sẽ không có gì tiếc nuối nữa!

Âu Lôi Lôi nhẹ nhàng ôm muội muội, nói:

- Muội muội đừng nói nữa, đừng tăng thêm khó xử cho chủ nhân...

Nói xong, nàng cũng không kiềm được nước mắt chảy xuống.

Đằng Phi do dự một chút, rồi quyết định nói ra chân tướng về Mộng Huyền Tình Nhân Tỏa cho hai tỷ muội biết, bởi vì tới thời điểm này rồi, hai tỷ muội người ta cũng có quyền biết rõ cuộc trong cơ thể mình là loại độc gì.

Đằng Phi nói xong một hơi, sau đó mới thở dài nói:

- Cho nên, cũng không phải là ta sợ độc tố từ các người truyền tới trên người ta mà không chịu cứu người, thật sự là cho dù ta chịu làm như vậy, cũng chỉ là giao vận mệnh của ba người chúng ta vào trong tay người hạ độc kia mà thôi!

Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp nghe xong, mới biết được chất độc trong thân thể của mình lại ác độc bá đạo như thế, người hạ độc kia lại âm hiểm như thế, khó trách nói trong vòng một năm phải hoàn thành nhiệm vụ, bằng không sẽ chết, hóa ra... lại là như vậy!

Hai tỷ muội liếc mắt nhìn nhau một cái, ánh mắt thập phần ảm đạm, đều không nói thêm gì nữa. Trong xe rơi vào im lặng, chỉ còn lại có tiếng bánh xe ngựa lăn trên đường rất nhanh phát ra tiếng vang rất nhỏ.

Lúc này, Thanh Long lão tổ hồi lâu không hề lộ mặt, ở trong đầu Đăng Phi cười quái dị hai tiếng, sau đó hỏi:

- Tiểu tử! Dường như người rất muốn cứu hai tiểu nha đầu này phải không?

Chương 150: Phong ấn

Đằng Phi tựa vào sạp êm ái, buồn bã cúi đầu đáp lại:

- Đúng vậy! Hai cô gái còn trẻ tuổi này, ai nhẫn tâm nhìn họ chết thảm?

- Sặc! Sao người còn không nói người xem trọng bọn họ, không bỏ được họ?

Thanh Long lão tổ cười nhạo nói.

- Thì có gì khác nhau chứ? Hiện tại họ là thị nữ của ta, chuyện ta thích họ, cũng không ngại ai nói gì chứ?

Đằng Phi bĩu môi đáp lại Thanh Long lão tổ.

- Hai cô gái nhỏ lạnh lợi như thế, lão tổ ta cũng rất ưa thích! Kỳ thật tiểu tử này, ta vừa mới phát hiện một bí mật của ngươi, ngươi muốn nghe hay không nghe?

Thanh âm của Thanh Long lão tổ dường như có chút hưng phấn:

- Lão tổ ta dường như không cần đợi cho ngươi trở thành Đấu Thánh đã có thể đi ra được rồi, ha ha ha!

- Ta như thế nào cảm giác ngươi giống như con chó thấy xương vậy?

Đằng Phi vốn tưởng rằng Thanh Long lão tổ có biện pháp có thể cứu hai tỷ muội, không nghĩ tới lại quan hệ đến chính nó thoát vậy, không khỏi châm chọc một câu, thầm nghĩ trong lòng: “Không hổ là con rắn, động vật máu lạnh mà!”

- Đây! Con bà nó! Sai lầm rồi, sai lầm rồi, chết tiệt! Lão tử không phải chó, lão tổ ta là Thanh Xà Vương, là Thanh Long lão tổ, người tiểu tử ngu xuẩn này, ngươi không chịu nghe lão tổ ta nói hết câu đã dám châm chọc lão tổ ta, thật sự là uống phí nổi khổ tâm của lão tổ ta! Quên đi! Không nói nữa! Hừ, lão tổ ta không nói nữa, để cho hai tiểu cô nương xinh đẹp này nhận hết tra tấn mà chết quách cho xong! Chọc tức lão tổ ta hả? Hừm? Lão tổ ta khó khăn lắm muốn làm một lần việc

thiện, nhưng không ngờ bị thể nhân hiểu lầm, lòng tốt của lão tổ ta có ai hiểu cho chẳng hả Trời?

Thanh Long lão tổ nói xong, còn phối hợp với một tiếng thở dài, muốn chờ Đằng Phi lên tiếng năn nỉ. Đáng tiếc, đợi hồi lâu, thấy Đằng Phi một chút phản ứng cũng không có, nó không khỏi nổi giận nói:

- Được rồi được rồi! Lão tổ ta sợ người rồi! Ai bảo lão tổ ta ở trong thân thể của người chứ?

Thanh Long lão tổ nói xong, sau đó nói tiếp:

- Chuyện này còn phải nói rõ từ khi thân thể người bị cải tạo lần đó, người có biết, một đoạn thời gian gần đây lão tổ ta cũng không có xuất hiện, là đi làm cái gì hay không?

Không đợi Đằng Phi trả lời, Thanh Long lão tổ liền hưng phấn nói tiếp:

- Lão tổ ta quả nhiên là thiên tài siêu cấp mà! Ha ha ha! Một đoạn thời gian gần đây, ta luôn luôn nghiên cứu vấn đề của người, thế cho nên tiểu tử người ở bên ngoài gây náo động, lão tổ ta cũng không phí nhiều tinh lực đi giúp người!

- Quên đi! Nói vào chính sự được chứ? Có thể không cần khoe khoang vô sĩ như vậy hay không?

Đằng Phi nhướng mắt lên xem thường, sắc mặt âm đạm của hai tỷ muội bên kia làm cho tâm tình Đằng Phi trở nên thực ác liệt.

- Người tên ngu ngốc này, người trẻ tuổi phải có kiên nhẫn, phải hiểu được tôn kính lão nhân chứ!

Thanh Long lão tổ làm ra vẻ ta đây nói:

- Lúc trước lão tổ ta vẫn nghĩ đến, là ta giúp người biến đổi thể chất, mới cho người lấy được nhiều chỗ tốt như vậy, thiên nhiên đã thông bảy chỗ Đẩu mạch a, | lúc ấy sợ người kiêu ngạo, mới không nói với người. Trên thực tế, đây là thay đổi rất khó lường! Vì thế lúc đầu lão tổ ta còn tự cho là có công với người, nhưng sau lại có một lần người đột nhiên bùng phát, chính là lần ở Thác Bạt gia ba năm trước đây, người bỏ một đao vào tên Đại Đẩu Sư kia, người còn nhớ rõ chứ?

- Nhớ rõ!

- Chính là lần đó, lão tổ ta đột nhiên cảm giác có chút không thích hợp, sự bùng phát đột ngột của người cũng không phải bởi vì công pháp người tu luyện, mà là xuất phát từ chính bản thân người!

Thanh Long lão tổ thập phần khẳng định nói.

- Không phải do công pháp của ta tu luyện à? Không đúng chứ, hẳn chính là tác dụng của Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch Đại Pháp phải không?

Đặng Phi cũng nhớ rõ lần bùng phát đó của mình, lúc ấy nếu không phải vòng chuyển đẩu khí đột nhiên tăng vọt, mình căn bản không phải đối thủ của Thác Bạt Hồng Phong.

- Cũng không phải! Ngay từ đầu, lão tổ ta cũng tưởng là tác dụng của Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch Đại Pháp, nhưng sau lại phát hiện, Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch Đại Pháp, công hiệu lớn nhất của nó chính là làm cho người ta có thể “trong không sinh có”, không ngừng sáng lập ra Đẩu mạch mới. Hơn nữa, số vòng chuyển đẩu khí sẽ nhanh hơn gấp đôi so với võ giả đẩu khí bình thường. Không thể không nói, đây là một loại công pháp tuyệt đỉnh thế gian hiếm có. Có thể đột phá thiên đạo hay không lão tổ ta không dám nói, nhưng ít ra trở thành cao thủ đỉnh cao đương thời, cũng là có thể. Hơn nữa, lão tổ ta cho tới bây giờ cũng chưa từng nghe nói qua có loại công pháp này.

Thanh Long lão tổ còn thật sự nghiêm túc nói:

- Nhưng lần đó người bùng phát, cũng không có bất cứ quan hệ gì với Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch Đại Pháp, hay với Bát Bộ Thiên Long Quyết, mà nguyên nhân căn bản là phong ấn trong thân thể người xuất hiện một tia bùng nổ rất nhỏ!

- Cái gì? Phong ấn? Trong cơ thể của ta như thế nào lại có phong ấn?

Đặng Phi lập tức kinh ngạc hỏi tới.

- Hắc! Đúng thật là phong ấn! Lão tổ ta mấy năm nay kỳ thật luôn luôn nghiên cứu chuyện này. Tuy nhiên thủ pháp của người phong ấn thân thể người lúc trước thật cao minh, lão tổ ta cũng có chút không am hiểu đạo này! Khụ khụ... cho nên, cho nên dùng thời gian khá dài!

Thanh Long lão tổ tăng hắng khụ khụ mấy cái, che giấu sự xấu

hỗ của mình, dù sao nó luôn luôn cho rằng mình là không gì không làm được...

- Nếu không phải lần đó đột nhiên người bùng phát, chỉ sợ, lão tổ ta cũng không thể nhìn ra được phong ấn này, càng không thể cảm nhận được nó. Nhưng ở khoảnh khắc sinh mệnh người bị uy hiếp, đột nhiên bùng phát, vì thế chỗ phong ấn đó liền ra hiện một chút buông lỏng, cho nên thực lực của người trong nháy mắt tăng vọt, số vòng chuyển đầu khí lại đạt tới một con số kinh người. Nên biết rằng, lúc ấy người chỉ mới là Đấu Sư bậc một nho nhỏ mà thôi, lại có thể ở trong nháy mắt đó có được thực lực của Đại Đấu Sư bậc bốn. Điều này quả thực rất kinh người, người vượt qua không phải tiểu cảnh giới một hai cấp, cũng không phải bậc trung cảnh giới bậc hai ba bậc như vậy, mà là đại cảnh giới từ Đấu Sư đến Đại Đấu Sư đấy! Điều này rất khó tin! Lão tổ ta lúc ấy cũng làm cho rằng là tác dụng của Thiên Đạo Ngũ Thập Đấu Mạch Đại Pháp sinh ra, bởi vì khi đó, người đang điên cuồng vận hành Thiên Đạo Ngũ Thập Đấu Mạch Đại Pháp.

Đằng Phi hơi nhíu mày lại, cũng nhớ lại tình huống năm đó, vì thế nói:

- Đúng vậy! Đích xác là như vậy! Người còn chưa nói rõ chuyện phong ấn trong cơ thể ta thế nào?

- Người vốn trước kia hẳn là một thiên tài siêu siêu siêu siêu cấp... Không đúng! Hẳn người là một huyết mạch thiên tài siêu cấp!

Thanh Long lão tổ nói ra kinh người, rốt cục nói ra bí mật động trời này

- Sở dĩ người có thể sau khi cô bé Lục Tử Lăng kia thay đổi thể chất cho người, có được biến hóa lớn như thế, cũng không phải hoàn toàn nguyên nhân là vì máu tiểu xà kia, mà phối phương của cô bé kia thực thần kỳ! Đây là sự thật! Nhưng thể chất bản thân người còn thần kỳ hơn! Nếu trong thân thể của người không có đạo phong ấn này, ta nghĩ người mười sáu tuổi, sao có thể đạt tới cảnh giới như thế?

Thanh Long lão tổ trầm trầm nói:

- Dù thế nào, cũng phải có thực lực Đấu Tôn đình phong, làm tốt phải giống như cô bé Lục Tử Lăng kia, có được thực lực cấp Thánh!

- Cái gì? Sự phụ ta nàng là Đấu Thánh?

Đằng Phi có chút không dám tin, hẳn biết Lục Tử Lăng rất cường đại, nhưng lại không nghĩ rằng đã vậy còn quá cường đại!

Đấu Thánh a!

Luôn là mục tiêu phấn đấu cả đời của tất cả võ giả, nhưng mục tiêu này quá mức xa xôi, thật giống như tất cả binh sĩ đều muốn làm Tướng quân, nhưng trên thực tế, hầu hết binh sĩ trong đó mãi cho đến chết đều vẫn là binh sĩ. Tướng quân... chính là một cái lý tưởng mà thôi.

Thanh Long lão tổ hừ một tiếng:

- Nàng thuộc loại xuất thân này, có được thực lực cấp Thành kỳ quái lắm sao? Nói tới chuyện của ngươi, ở thời điểm Lục Tử Lăng thay đổi thân thể cho ngươi, kỳ thật cũng chỉ là làm cho phong ấn kia có một chút buông lỏng, cộng thêm phương thuốc của cô bé kia cũng rất thần kỳ, cho nên, người mới thu được chỗ tốt thật là lớn như thế. Nhưng lão tổ ta có điều không rõ, loại thể chất của người này vì sao lại bị người ta phong ấn? Nếu là cừu gia, rõ ràng giết người là lựa chọn tốt nhất, nếu là thân nhân, không có lý nào làm như vậy mới đúng!

Thanh Long lão tổ nghi hoặc một hồi, tiếp tục nói:

- Hẳn là lúc ngươi còn rất nhỏ đã bị người dùng thủ pháp đặc thù, hoặc là một loại dược liệu đặc biệt, hoàn toàn phong ấn thiên phú trong cơ thể người, không có mấy may tiết ra ngoài! Loại thủ đoạn này, cho dù là lão tổ ta cũng là nghe những điều chưa từng nghe, đúng thật là quá cao minh!

Thanh Long lão tổ tán thưởng:

- Thế cho nên cao minh đến mức có thể làm cho kinh mạch của ngươi, đan điền của ngươi, toàn bộ giống như một phế vật, lúc trước sự phụ ngươi, cô bé Lục Tử Lăng đó chẳng phải đã rất kinh ngạc thân thể phế vật của ngươi sao? Ôi, thật sự là quá cao minh mà, đã lừa gạt cả cô bé Lục Tử Lăng kia, cũng đã lừa gạt lão tổ ta. Thế cho nên lão tổ ta vẫn cho rằng thay đổi thể chất của ngươi, công đầu là thuộc lão tổ ta, tiếp theo là Lục Tử Lăng. Hiện tại rốt cục lão tổ ta hiểu được công đầu chính là người! Lão tổ ta xếp thứ hai, cô bé Lục Tử Lăng kia... Khụ, nàng chỉ có thể xếp thứ ba!

Đặng Phi không để ý đến hành động tự thiếp vàng trên mặt mình của Thanh Long lão tổ, mà là bị chuyện trong thân thể mình có phong ấn trở thành hoàn toàn sống sờ:

- Người nói những điều này là sự thật? Trong cơ thể ta, thật sự từng bị người phong ấn ư?

Thời điểm Đặng Phi hỏi ra lời này, kỳ thật chính hắn đã có điều tin tưởng. Phụ thân hắn là thiên tài đấu khí, còn mẫu thân hắn, tuy rằng Đặng gia hiểu biết không nhiều lắm, nhưng nghe nói cũng là một cao thủ rất cường đại. Mặc dù không có người nào tận mắt thấy mẫu thân hắn ra tay, nhưng theo Trần Phương nhớ lại, con đường hoàng kim dường như chính là mẫu thân hắn cùng với phụ thân cùng nhau sáng lập ra!

Điều này nói rõ điều gì? Nếu mẫu thân của Đặng Phi là một kẻ yếu, đi theo bên cạnh Đặng Vân Chí chỉ có thể là một gánh nặng, hiển nhiên, mẫu thân của Đặng Phi tuyệt đối không thể gọi là gánh nặng!

Nếu cha mẹ đều không có vấn đề gì, thì hắn như thế nào lại trở thành một phế vật? Chẳng những không thể tu luyện đấu khí, hơn nữa ngay cả võ kỹ bình thường cũng không thể tu luyện!

Đặng Phi không bao giờ quên, ở thời điểm còn thơ ấu từng cột bao cát vào chân, cắn răng, liều mạng kiên trì rèn luyện thân thể, gia gia cũng dùng các loại dược liệu đắt đỏ ngâm luyện thân thể hắn, nhưng không có hiệu quả gì. Ngay cả đi một vòng tới sườn núi phía tây Đặng Gia Trấn đã thở hồng hộc, thể chất vô cùng yếu đuối!

Thế nhưng đến tận cùng là ai phong ấn thân thể của mình? Trước hết Đặng Phi nghĩ đến, kỳ thật chính là mẫu thân cực kỳ thần bí của mình kia! Thanh Long lão tổ nói đúng, nếu là cừu gia làm, một đao giết hắn chẳng phải càng tiện hơn hay sao, cần gì phải sử dụng loại thủ đoạn này?

Nhưng Đặng Phi lại nghĩ không ra lý do mẫu thân làm như vậy! Hồ độc không ăn thịt con, mẫu thân của mình sao có thể hạ loại độc thủ này trên thân đứa con ruột thịt của mình?

Mỗi lần Đặng Phi nhớ tới lá thư của cha mẹ kết hợp viết ra kia, đều từ trong lời nói nghịch ngợm trên mặt thư của mẫu thân kia, cảm nhận được tình thương nồng đậm của mẹ, nàng sao có thể hại chính đứa con mình?

Hơn nữa...

Đặng Phi nghĩ tới đây, thân thể đột nhiên run nhè nhẹ một cái, hần gân như có thể xác định thân thể hần, hần chính là do cha mẹ mình động tay chân!

Đặng Phi nghĩ đến: sau khi mình sinh ra, ước chừng được một tuần tuổi liền bị đưa về Đặng gia, kỳ thật đối với cao thủ chân chính mà nói, trẻ con mới sinh ra bọn họ cũng giống nhau có thể kiểm tra ra thể chất của đứa trẻ này như thế nào.

Với cha mẹ là cao thủ như vậy mà nói, không có đạo lý không kiểm tra thể chất của đứa nhỏ. Nếu đúng thật là thể chất phế vật, sao họ có thể không phát hiện ra được chứ?

Chương 151: Thực sự kích động

Đặng Phi suy nghĩ sau lại, con rối gỗ mà Lý thúc đưa tới, cùng với Thiên Đạo Ngũ Thập Đầu Mạch Đại Pháp trong thân thể rối gỗ... đây chính là thứ mà cha mẹ khi còn sống đã dặn dò Lý thúc, sau này đưa cho tiểu thiếu gia.

Nếu vợ chồng Đặng Vân Chí sớm cho rằng đứa nhỏ này là một phế vật không thể tu luyện, thì cần gì phải lưu lại cho hắn thứ này nữa? Tuy có thể nói rằng dùng làm đồ gia truyền cho đời sau, nhưng nếu Đặng Phi là phế vật, vợ chồng hai người còn có thể yên tâm để cho Lý thúc giao thứ này cho hắn hay sao?

Sự thật cũng ở trên lá thư này, Đặng Vân Chí từng nói, về sau Đặng Phi sẽ biết chỗ tốt của con rối gỗ này. Nếu vậy, khi Đặng Phi mới sinh ra, cho dù không phải có thể chất siêu cấp thiên tài, thì cũng không thể là một phế vật được.

Sau đó Lý thúc lại tự sát, để cho Đặng Phi thương tâm rất nhiều năm, bởi vì ngoài gia gia và Đặng Vũ ra, trong gia tộc này, một trong những người thân cận nhất của hắn đã mất đi.

Hiện tại nghĩ lại, thân thể của hắn có lẽ là do cha mẹ động tay động chân, về phần nguyên nhân thì cũng không rõ ràng lắm. Nhưng có một điều, vợ chồng Đặng Vân Chí gặp bất hạnh quá mức đột nhiên, có lẽ chính vì điều này mới khiến cho bố trí khi trước của hai vợ chồng bọn họ bị phá rối, không kịp điều chỉnh lại?

Lại nhớ tới khi Lý thúc mang theo rối gỗ và lá thư này, vợ chồng Đặng Vân Chí còn chưa gặp chuyện không may, nói cách khác, thứ này chính là do cha mẹ Đặng Phi đã sớm chuẩn bị tốt cho hắn.

Sau khi Lý thúc trở lại Đặng Gia Trấn, vợ chồng Đặng Vân Chí mới gặp chuyện không may.

Sau đó Lý thúc lại giao nó cho tiểu thiếu gia Đằng Phi, đồng thời thay Đằng Phi bảo quản nhiều năm, mãi cho đến khi Đằng Phi lớn lên, bắt đầu biết chữ, thì Lý thúc đã từng nhắc nhở Đằng Phi xem qua bức thư này, sau vài ngày Đằng Phi xem qua lá thư này, Lý thúc liền treo cổ tự tử.

Lý thúc chết, tuy Đằng Phi rất thực thương tâm, nhưng vẫn không nghĩ tới sâu hơn, đầu tiên là khi đó hắn còn quá nhỏ tuổi, thứ hai là khi đó toàn bộ Đằng gia đều nói rằng Lý thúc rất trung thành, nuôi lớn tiểu thiếu gia xong thì tự sát, đi hầu hạ tam gia.

Dựa theo mệnh lực của Đằng Vân Chí năm đó mà nói, loại khả năng này là rất lớn.

Nhưng hiện giờ nghĩ lại, nếu trong thân thể thật sự có phong ấn, mà phong ấn này lại là do cha mẹ động thủ, vậy thì cái chết của Lý thúc lại trở nên có chút ly kỳ rồi.

Bởi vì không cần biết trong cơ thể Đằng Phi có phong ấn hay không, hơn nữa Lý thúc cũng không rõ ràng lắm nội dung của lá thư này, hắn không có lý do gì mà lựa chọn đi tìm chết vào lúc đó cả, bởi vì người trung niên hàm hậu kia đã từng nói rất nhiều lần rằng muốn nhìn tiểu thiếu gia lớn lên, cưới vợ, còn muốn nhìn tiểu thiếu gia lớn lên nữa.

Trong đầu Đằng Phi bỗng nhiên nhớ tới buổi tối sau khi từ Tây Thủy trở về, trong dãy núi Mang Đẳng kia, có một quý ảnh như âm hồn kia, ánh mắt hơi nheo lại.

Trong lòng hắn nghĩ:

“Nếu Lý thúc là bị giết, mà không phải là tự sát, như vậy thì mục đích của đối phương khẳng định chính là tìm kiếm di vật năm đó của phụ thân, thứ đó hẳn chính là con rối gỗ kia, nhưng trong nhà lại chưa từng có dấu vết bị lục lọi, rất khó hiểu. Hay là năm đó Lý thúc đã đoán được gì đó, nên đã chuẩn bị trước?”

Trong đầu Đằng Phi bỗng nhiên xuất hiện một hình ảnh, đó là một người trung niên hàm hậu đang vô cùng kiên nhẫn điêu khắc một con rối gỗ, Đằng Phi còn nhỏ tuổi thì đứng một bên, có chút hâm mộ nhìn Lý thúc điêu khắc con rối gỗ kia, thanh âm non nớt nói:

- Lý thúc, con rối gỗ mà ngài điêu khắc so với con kia của ta còn đẹp hơn!

Người trung niên hàm hậu ngẩng đầu, nhíu mày, dùng giọng nghiêm khắc hiềm thấy nói với Đằng Phi:

- Tiểu Phi, nhớ kỹ, về sau không được nhắc tới con rối gỗ của người nữa, người không có con rối gỗ nào cả, mà con rối này của Lý thúc thì cũng không phải là cho người...

Đằng Phi dần dần nhớ lại, bởi vì Lý thúc không đưa cho hắn con rối gỗ kia, hắn còn không vui vài ngày, sau đó Lý thúc mua về rất nhiều kẹo ngon, thì mới dỗ dành được hắn, bởi vì khi đó hắn còn quá nhỏ, nếu không phải hôm nay nhắc tới, e rằng chuyện này vẫn sẽ bị hắn lãng quên, căn bản không nhớ nổi.

Một vài chuyện cũ dần dần hiện lên trong lòng, Đằng Phi cũng nhớ lại, sau khi Lý thúc treo cổ tự tử, trang viên mà hắn từng sống bỗng ly kỳ bốc chi mỗi lửa đối trụi, nói rằng hắn treo cổ tự tử mà chết, thì cũng là do người của Đẳng gia sau này căn cứ vào vị trí tro tàn mà phán đoán ra.

Mà vào lúc đó, Đằng Phi chỉ là một phế vật không thể tu luyện, toàn bộ Đẳng Gia Trần, thậm chí toàn bộ Thanh Bình Phủ, đều sớm biết điều này rồi.

Đằng Phi ngay lập tức nghĩ đến một loại khả năng:

“Chỉ sợ nguyên nhân chính là do mình khi đó chỉ là một tên đấu võ song phế, thì mới tránh thoát được một kiếp đó!”

Như vậy, phong ấn trong thân thể, rốt cuộc là do phụ thân động tay động chân, hay là do Lý thúc đây?

Trong lúc nhất thời, Đằng Phi lâm vào mê mang!.

Trong lúc Đằng Phi đang trầm tư, Thanh Long lão tổ vẫn rất kiên nhẫn chờ đợi, không đi quấy rầy Đằng Phi.

Mãi cho đến khi suy nghĩ của Đằng Phi trở nên hỗn loạn, bắt đầu lâm vào mê mang, thì Thanh Long lão tổ mới lười biếng nói:

- Tiểu tử, lão tổ ta vẫn cho rằng năng lực chịu đựng của ngươi rất mạnh, hiện giờ xem ra, cũng chỉ là bình thường thôi. Có một số việc, nếu trong lúc nhất thời không nghĩ rõ, vậy thì trước hết cứ không nên suy nghĩ, kiểu gì cũng sẽ có một ngày

nghĩ thông suốt, nếu là chuyện mà vĩnh viễn cũng không tìm được chân tướng, vậy thì càng không cần phải suy nghĩ làm gì, ít nhất, hiện tại người vẫn còn đang sống rất tốt. Hơn nữa, lão tổ ta có thể trực tiếp nói cho người biết, phong ấn trong thân thể người, cho dù người không làm gì, chỉ cần hai năm nữa, khi người đạt tới mười tám tuổi, thì nó cũng sẽ tự động cởi bỏ, cho nên căn cứ vào phán đoán của lão tổ ta, lúc trước người bố trí phong ấn trong thân thể người hẳn là cũng không có ác ý, mà là một loại bảo hộ người!

- Bảo hộ?

Đằng Phi có chút mờ mịt hỏi lại một câu.

- Đúng, chính là để bảo hộ người, cha mẹ của người, năm đó gặp chuyện không may đúng không? Thiên Đạo Ngũ Thập Đầu Mạch Đại Pháp này là do bọn họ để lại cho người đúng không? Nếu sau khi bọn họ gặp chuyện không may, cừu nhân của bọn họ tìm được người, mà người lại là một siêu cấp thiên tài, người nói xem, bọn họ sẽ làm gì?

Thanh Long lão tổ cười quái dị, nói tiếp:

- Nếu là lão tổ ta, khẳng định sẽ ngay tại chỗ sát người một phát chết luôn, để cho cừu nhân còn sót một đứa con siêu cường, đây chẳng phải là tự tìm rắc rối hay sao!

- Theo cách nói của người, phong ấn trong thân thể ta rất có thể là do Lý thúc làm, mà Lý thúc thì cũng chưa chắc là chết do tự sát.

Đằng Phi thì thảo tự nói.

- Được rồi, được rồi, tiểu tử, tỉnh lại một chút có được không? Chúng ta còn chưa nói tới chính sự nữa đây. An, nói về chính sự, lão tổ ta thoát vây, tuy rằng ta không được coi là tận tay giúp người, nhưng ít ra, so với cô bé Lục Tử Lăng kia, thì ta còn giúp người nhiều hơn, đúng không? Làm sao người có thể dùng ánh mắt đó mà nhìn ân nhân của mình vậy?

Thanh Long lão tổ vô cùng bất mãn lắm bầm nói:

- Về phần những chuyện năm đó, cứ mặc chúng đi, lão tổ ta rất chờ mong, hai trùng thiên, sẽ có bộ dáng như thế nào đây, hắc hắc, khi đó, hẳn là sẽ có rất nhiều người cảm thấy bất ngờ...

- Cảm ơn người, Thanh Long.

Đằng Phi trầm mặc một hồi, bỗng nhiên cảm ơn Thanh Long

lão tổ, con rắn này tuy rằng rất thích tự sướng, rất cuồng vọng, rất tự đại, nhưng đúng là đã trợ giúp hấn vô cùng nhiều, nghiêm khắc mà nói, tên này đã làm nhiều chuyện cho hấn, không ít hơn Lục Tử Lăng chút nào cả.

Chỉ là con rắn này khiến cho người ta phải vô cùng căm hận, bộ dáng cuồng vọng kia khiến cho người ta rất muốn đập lên mặt nó vài nhát cho hả giận, những lúc nghiêm túc thì lại quá ít, đại đa số thời gian thì hấn hoàn toàn giống một con rắn vừa cuồng vọng tự kỷ, vừa già mà mất nét.

- Hắc hắc hắc, giờ mới nhớ tới chỗ tốt của lão tổ ta sao, chúng ta chuyển đề tài đi, hiện tại, người cũng nên biết rõ, ta nói với người rằng có thể cứu thứ này, cũng không phải là lừa gạt người chứ?

Thanh Long lão tổ vô cùng đặc ý nói.

- Vậy, ta có thể cứu họ ư?

Đằng Phi vội vàng hỏi.

- Con bà nó, người nhìn lại người đi, còn có chút tiền đồ nào nữa không? Đầu tiên là nhớ mãi không quên cô bé Lục Tử Lăng kia, hiện tại lại có bộ dáng này, - người để lão tổ ta vào đâu đây? Có phải người đã vứt lão tổ ta ra đằng sau đầu rồi hay không?

Thanh Long lão tổ thất thố, gào lên trong đầu Đằng Phi, vô cùng giận dữ.

- Được rồi, được rồi, Thanh Long, coi như ta sai đi, lão nhân gia này dù gì thì cũng là Thanh Xà Vương, đâu cần chấp nhặt với vài tiểu cô nương làm gì?

Đằng Phi cố nhịn, đành phải mềm giọng năn nỉ.

Thanh Long lão tổ rốt cục tìm lại được một chút tự tôn, làm bầm nói:

- Máu của người có thể thiếu đốt bất kỳ tà mị nào trên thế gian, chỉ là Mộng Huyện Tinh Nhân Tòa thì tính là cái gì? Người chỉ cần vào mỗi đêm trăng tròn, chích ra chút máu trong người, bón cho hai cô bé này ăn, cũng không cần nhiều, chỉ cần ba lượt, mỗi lượt một chén là đủ rồi.

- Cái gì? Một chén? Thanh Long, người có chắc mà mình không phải đang nói đùa đó chứ?

Đặng Phi lập tức nổi giận, một chén máu tươi a, vậy mà nó nói nhẹ nhàng như vậy, sao không tự mà đi chích máu của người đi!

- Lão tổ ta còn chưa nói hết đâu, là mỗi người một chén!
Thanh Long lão tổ vô cùng bất mãn với phản ứng của Đặng Phi, cười lạnh nói:

- Dù sao lão tổ ta cũng đã nói phương pháp cho người rồi, còn việc cứu hay không là do người!

Lhóe miệng Đặng Phi kịch liệt co giật vài cái, âm trầm hỏi:

- Lão già kia, nói thật, biện pháp này thật sự có thể thành công hay không?

- Phi, đừng đừng là Phượng Hoàng... Ách, coi như ta chưa từng nói, dù sao, máu của người có thể thiếu hủy bất kỳ tà mị nào trên thế gian, không có độc dược nào có tác dụng với người, đương nhiên, còn có một loại phương pháp khác, tuy nhiên lão tổ ta cũng không cho rằng người nên sử dụng loại này...

- Ô? Còn có phương pháp khác? Tại sao không nói cho ta biết? Chẳng lẽ người thích cảm giác khi thấy ta bị hút máu hay sao?

Đặng Phi thật sự nổi giận, chất vấn Thanh Long lão tổ.

- Hắc hắc, loại phương pháp khác, người chỉ cần giao hợp với họ, vậy thì độc tố của Mộng Huyện Tình Nhân Tỏa căn bản sẽ không ảnh hưởng đến người, ngược lại người... Khụ khụ, có thể giải trừ độc tố trong thân thể họ, dùng loại phương pháp, đại khái cũng không cần quá nhiều lần, họ sẽ hoàn toàn không đáng lo nữa!

- Khụ khụ...

Sắc mặt Đặng Phi lập tức đỏ lên, thiếu nữa sắc nước bọt, liên tục ho khan.

Bên này Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp vội vàng chạy tới, Âu Lôi Lôi ôm Đặng Phi vào ngực, vỗ nhẹ lưng hấn cho thông khí, Âu Lạp Lạp thì vội vàng lấy nước tới, thân thiết nhìn Đặng Phi.

Trong tinh thần thức hải của Đặng Phi truyền đến tiếng cười vô sỉ của Thanh Long lão tổ:

- Tiểu tử, ngươi xem, hai tiểu cô nương này rất quan tâm ngươi a, ngươi cứ tận tình mà hưởng thụ đi!

- Cút, lão tử chọn cách đầu tiên!

Đằng Phi hung tợn phản kích một câu, lại khiến cho Thanh Long lão tổ càng cười càn rỡ hơn.

- Chủ nhân, ngài sao vậy?

Âu Lôi Lôi nhìn Đằng Phi đang đỏ mặt kia, thân thiết hỏi.

- Khụ... Không, không có gì, ta đã tìm được biện pháp loại trừ độc tố trong thân thể hai người các ngươi rồi, nhất thời cao hứng, hơi kích động một chút mà thôi... thật đấy!

Chương 152: Ta thích đại cầu

Âu Lôi Lôi ngay tại chỗ ngẩn ra, bên kia túi nước trong tay Âu Lạp Lạp cũng rơi xuống trong xe, nước trong túi ào ào chảy ra, u Lạp Lạp lại hoàn toàn không nhận thấy, đôi mắt trong suốt như đại ra, nhìn Đồng Phi.

Âu Lôi Lôi tùy ý để Đồng Phi tựa vào bộ ngực cao ngất, cặp môi nhỏ nhắn mê người khẽ nhếch lên, lẩm bẩm nói:

- Tìm được biện pháp ư? Thật sự ư? Là thật hay sao?

- Đương nhiên!

Thấy phản ứng này của hai người, Đồng Phi trầm nghĩ:

“Để cho ta chảy chút máu, cũng đáng giá...”

Kỳ thật Đồng Phi có một bí mật nhỏ mà không người nào biết, mặc dù ở trong Hồn Vực, hắn đã trải qua vô số lần sinh tử, mặt không đổi sắc mà bước đi giữa núi thi thể, mặt đất ngập đầy máu, khi trước Lục Tử Lăng thay đổi thể chất cho hắn, đau đớn như vậy mà hắn cũng đều nhìn được. Nhưng thực ra Đồng Phi lại có chút sợ máu.

Hơn nữa cũng không phải là sợ máu của người khác, mà chỉ sợ máu của mình...

Đây mới là nguyên nhân khi Thanh Long lão tổ nói ra phương pháp này, Đồng Phi lại phản ứng kịch liệt như vậy.

Hắn cũng không phải là không muốn cứu Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp, một cặp song sinh vừa xinh đẹp, vừa trí tuệ như vậy, hơn nữa còn trung thành và có vũ lực nữa, làm sao hắn có thể nhận tầm nhìn họ từ từ chết đi được?

Chỉ là nếu so với một loại phương pháp khác, thì thà rằng Đồng Phi tình nguyện bị hút chút máu còn hơn, hắn thích cặp song sinh này, nhưng đây cũng không có nghĩa là hắn sẽ tùy tiện chiếm lấy họ.

Đặng Phi hơi lắc lắc đầu, một cảm giác mềm mại truyền đến, đầu tiên Đặng Phi cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng lập tức nhớ tới, mình đang gối lên trên người Âu Lôi Lôi.

Hắn vội vàng nhô dậy, nhặt lấy túi nước trên mặt đất đã sắp chảy ra hết kia, khẽ ho hai tiếng, nói:

- Nước đã không còn rồi, có nên đi lấy thêm một chút nữa hay không đây?

Âu Lôi Lôi vốn đang đỏ mặt, thấy thế bỗng nhiên khẽ cười khúc khích, chỉ vào lúc này thì chủ nhân mới giống một cái người trẻ tuổi như họ, thì ra chủ nhân vì hắn che giấu xấu hổ, mà cũng lộ ra vẻ mặt này.

Âu Lạp Lạp dường như đã hồi phục lại tinh thần, nàng căn bản không chú ý tới một chút kiêu diễm nhỏ với chủ nhân khi nãy, lập tức “a” một tiếng, xoay người bước đi, động tác vô cùng máy móc, nhắc lên một túi nước, đưa cho Đặng Phi, cả người vẫn giống như đang mộng du vậy.

- Âu Lạp Lạp, tỉnh lại chưa!

Âu Lôi Lôi rốt cuộc cũng chỉ là một cô gái, rất tin tưởng Đặng Phi, khi nàng được nghe rằng độc tố trong cơ thể có thể giải trừ được, lập tức lộ ra vẻ hoạt bát, hai thủ vung vẩy trước mặt Âu Lạp Lạp.

Âu Lạp Lạp ôm lấy nàng thật chặt, đôi mắt đỏ hồng kia đã chứa nước mắt.

Thân thể Âu Lôi Lôi hơi cứng lại, cũng không kiềm nổi vui quá mà khóc.

Chỉ chốc lát, hai người đã khóc thành hai con mèo ướt, Đặng Phi ngồi bên kia, mở túi nước uống một ngụm lớn, lắm lắm:

- Quả nhiên nữ nhân là do nước tạo thành... Khụ khụ...

Đặng Phi lập tức hét lớn đối với Âu Lạp Lạp:

- Âu Lạp Lạp, người lấy rượu cho ta hả!

- A? Thực xin lỗi, chủ nhân, ta không phải là cố ý!

- Ha ha! Lừa các người mà thôi!

...

Trong xe ngựa lập tức truyền đến một trận cười vui, tuy rằng xe ngựa cách âm vô cùng tốt, nhưng vẫn bị xa phu của Đặng

gia nghe thấy một chút, trong lòng không khỏi hâm mộ, thầm nghĩ:

“Khi nào thì ta mới có thể có một cặp như hoa như ngọc vậy nhỉ?”

- Nói đi, Thanh Long, người muốn thế nào thì mới đi ra khỏi thân thể của ta vậy?

Cùng hai người vui đùa một hồi, Đằng Phi cuối cùng mới nhớ tới Thanh Long lão tổ đang ở trong một góc của tinh thần thức hải, đang làm bầm nguyên rửa hấn.

- Người là một tên tiểu tử không lương tâm, cuối cùng mới nhớ tới lão tổ ta đây!

Thanh Long lão tổ oán giận một câu, sau đó mới nói:

- Lão tổ ta mà muốn đi ra ngoài, thì phải có một ký sinh thể thích hợp, đồng thời, dùng máu tươi của người làm vật dẫn, khắc một tòa linh hồn trận thai, lão tổ ta mới có thể từ trong thân thể người mà chuyển đến ký sinh thể kia. Tất cả các bước này phải hoàn thành trong vòng hai năm, nếu không, khi phong ấn trong thân thể người hoàn toàn được mở ra, khi mà huyết mạch của người khôi phục lực lượng, thì đó chính là lúc lão tổ ta bị hủy diệt thành bụi!

- A? Nghiêm trọng như vậy ư?

Đằng Phi có chút kinh ngạc, cũng giống như Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp không muốn chết, hấn cũng không muốn tên xà vương Thanh Long lão tổ vô cùng cuồng vọng tự đại này xuất hiện bất ngờ gì.

Bởi vì Thanh Long lão tổ đã được coi như người có quan hệ thân cận nhất với hấn trên đời này rồi, điểm này, ngay cả Lục Tử Lăng cũng đều không được, bởi vì con rắn này gần như biết tất cả bí mật của hấn, cũng trợ giúp hấn vô số lần.

Nếu không có Bát Bộ Thiên Long Quyết, nếu không có chuyến lịch lãm trong Hồn Vực, Đằng Phi hiểu rất rõ, có lẽ hấn đã sớm không còn trên đời nữa rồi.

- Đương nhiên là nghiêm trọng như vậy rồi, ta đã nói rồi, máu của người có thể thiêu đốt tất cả mọi tà mị... Phi phi... Lão tổ ta tuy rằng không phải là tà mị, nhưng cũng không khác là mấy, coi như một “dị vật” trong thân thể người vậy. Cho nên,

phải tìm một ký sinh thể thích hợp trước khi phong ấn trong thân thể người hoàn toàn được cởi bỏ, trước khi huyết mạch của người khôi phục lực lượng thì mới được.

- Lão tổ, kỳ thật... Ta rất thích một con đại cầu!

Đằng Phi nghiêm túc đề nghị.

- Cút, lão tổ ta là Xà Vương, là Thanh Xà Vương cao quý, còn lâu ta mới làm cầu!

Thanh Long lão tổ thất thố phản đối.

- Nếu đến lúc đó. Vạn nhất... không có ký sinh thể thích hợp thì sao? Đằng Phi tiếp tục hỏi thử.

- Vậy thì lão tổ ta thà rằng chết còn hơn!

Thanh Long lão tổ hừ lạnh:

- Người quên mong muốn đó đi!

- Ai, thật sự là đáng tiếc, ta cảm thấy, bên cạnh có một con đại cầu thì rất uy phong!

Đằng Phi ra vẻ khát khao nói:

- Nếu có người dám khi dễ ta, ta chỉ cần chỉ tay nói: Thanh Long, cắn hấn, hắc hắc... Một con đại cầu cấp Vương, quả thực rất uy phong a!

- A a a a a... đi tìm chết cho ta!

Thanh Long lão tổ quả thực sắp điên lên rồi, tuy rằng hấn vẫn rất rõ ràng, vẻ ngoài thì Đằng Phi rất thanh tú, nhưng trên thực tế, trong lòng thì vô cùng đen tối, nhưng không nghĩ tới, tên này lại đánh chủ ý lên người hấn.

Tuy nhiên Thanh Long lão tổ lập tức phản ứng lại, hung tợn hỏi:

- Có phải người chịu hậu quả của huyết tể nên mới nói như vậy hay không?

- A? Người đang nói gì? Ta không hiểu lắm!

Đằng Phi giả bộ hồ đồ. Trên thực tế, Đằng Phi thật đúng là sợ loại huyết tể này, dùng máu tươi của hấn làm vật dân, khắc lên linh hồn trận thai, nếu thành công, thì chẳng khác nào Đằng Phi thu được một con ma sủng.

Thu ma thú cấp cao là sủng vật, điều này ở Hoàng triều Chân Võ thì cũng không kỳ quái gì, từ nhỏ Đằng Phi đã thấy trên rất nhiều điển tịch đều nói về điều này, nhưng loại kỹ năng này

chỉ nằm trong tay một số ít người, ít nhất thì Đẳng Phi cũng không biết, tuy nhiên hẳn nghĩ nghĩ, con rắn này chắc chắn biết, nếu không thì nó không thể có tin tưởng như vậy được.

Ma sủng được thu lấy bằng loại phương pháp này thì sẽ tâm ý tương thông với chủ nhân, nếu chủ nhân mà chết, ma sủng cũng sẽ chết theo, đương nhiên, nếu ma sủng mà chết, thì chủ nhân cũng sẽ không có nguy hiểm gì.

Thanh Long lão tổ nổi giận, lườm phản ứng với Đẳng Phi, tiếp tục trốn trong một góc của tinh thần thức hải, làm bầm nguyên rủa Đẳng Phi.

Đẳng Phi kỳ thật chính là đang trêu chọc con rắn cuồng vọng tự đại này mà thôi, nhưng nếu muốn tìm được ma thú thích hợp cho Thanh Long lão tổ ký sinh, cũng không phải là chuyện dễ, bởi vì thân thể của Thanh Long lão tổ quá cường đại, ma thú bình thường căn bản không thể chịu đựng được. Cho nên nếu muốn tìm được ký sinh thể thích hợp, còn cần chờ vào cơ duyên.

Dù sao ma thú bậc cao cũng không dễ dàng thu được như vậy.

Lúc này Đẳng Phi đột nhiên nhớ tới khi Thanh Long lão tổ vừa mới tiến vào thân thể, đã từng muốn chiếm lấy thân thể hắn, nhưng sau đó lại dùng thất bại mà chấm dứt, lúc đó có lẽ là do phong ấn trong thân thể phát huy ra tác dụng.

Nhớ tới những điều này, Đẳng Phi không kiềm nổi nghĩ miên man về thân phận của mẫu thân, phụ thân Đồng Vân Chí tuy rằng thiên phú trác tuyệt, là thiên tài tu luyện đấu khí trăm năm khó gặp, nhưng từ tổ tiên Đẳng gia trở đi, chưa từng nghe nói có huyết mạch thần kỳ nào cả, đừng nói tới Đẳng gia, cho dù là toàn bộ Hoàng triều Chân Võ thì cũng chưa từng có gia tộc nào mang huyết mạch thần kỳ cả.

Nếu không phải Đẳng Phi biết rằng, ngoài những thế lực bề ngoài này, thì còn tồn tại một vài Thánh địa và Ma Cung, còn có cả Vực ngoại chiến trường, thì chí hán còn cười nhạt, không thêm tin vào thứ huyết mạch này.

Nhưng hiện tại thì hắn không thể không tin, chưa từng nghe nói tới cũng không có nghĩa là nó không tồn tại.

Khăng khăng phủ nhận thì cũng chỉ là biểu hiện của kiến thức nông cạn mà thôi.

Hơn mười ngày sau, đám người Đằng Phi đã cưỡi xe ngựa tới châu thành của Thanh Nguyên Châu, đây cũng là lần đầu tiên Đằng Phi tiến vào tòa cổ thành này.

Tương truyền châu thành của Thanh Nguyên Châu, từ trước khi Hoàng triều Chân Võ dựng nước thì đã tồn tại rồi, trải qua mấy ngàn năm mưa gió, trải qua vài lần xây dựng và tu sửa quy mô lớn, hiện tại cũng chỉ còn lại một đoạn tường cổ thành nữa mà thôi.

Gần như mỗi một người đi vào châu thành của Thanh Nguyên Châu, thì đều đã đi thăm đoạn tường cổ thành kia một chút, tay chạm đến, cảm thụ một chút khí tức viển vông từ trong vách tường loang lổ kia truyền ra.

Đằng Phi được lão nhân lái xe của Đằng gia đưa tới đây, cũng cảm thụ một phen, trên tường thành cổ xưa kia đúng là mang một luồng khí tức tang thương, người nào càng có thực lực cường đại, thì lại càng có thể cảm giác được luồng khí tức nhìn không thấy, sờ không được, nhưng lại tồn tại một cách chân thật này.

Bạo Long trong mấy ngày nay, vẫn ở trong một chiếc xe ngựa khác mà bế quan tu luyện, lúc này cũng đi ra cảm thụ một phen, cũng có chút cảm khái, so ra, nội tình của phương Đông đúng là dày hơn phương Tây một ít.

Âu Lôi Lôi từng được hoàng gia giáo dục, bởi vì tâm tình khá tốt, nên còn nổi hứng kể lại cho Đằng Phi một đoạn lịch sử nơi này.

Nhân loại bên phía Tây Thùy kia, kỳ thật đều là hậu duệ của người phương Đông di chuyển tới từ mấy ngàn năm trước, vốn Tây Thùy chỉ là một vùng đất cằn sỏi đá, chỉ có ma thú, Thú tộc và Man tộc tồn tại mà thôi.

Sau đó khai quốc Đại đế Vũ Văn Bá Đạo của Hoàng triều Huyền Vũ, một thế hệ minh quân, khai sáng ra Hoàng triều Huyền Vũ, đã thành lập ra đế quốc nhân loại đầu tiên, Tây Thùy mới hình thành cục diện đánh lui Thú tộc, Man tộc, ma thú, nhất thống thiên hạ.

Trái lại ở phương Đông, trước thời kỳ Hoàng triều Chân Võ thì còn có vô số triều đại, sách lịch sử nói về các hoàng triều trên vùng đất này có thể chất đầy cả một căn phòng rộng lớn.

Cho nên, nói về văn hóa thì phương Đông vẫn hơn phương Tây một đoạn.

Tuy nhiên trong mấy trăm năm gần đây, Hoàng triều Huyền Vũ càng ngày càng mạnh, đuổi Man tộc ra vùng phương bắc xa xôi của Tây Thù, đuổi ma thú vào trong núi rừng, chung sống hoà bình với Thú tộc vốn cường đại nhất kia.

Quan trọng nhất, Tây Thù đã đạt được chiến tích kinh người trên chiến trường Vực ngoại.

Trong mấy trăm năm gần đây, biểu hiện của phương Đông trên chiến trường Vực ngoại cũng tạm được, nhưng mà Tây Thù thì càng ngày càng cường thế hơn.

Vũ lực cường đại làm cho người Tây Thù bắt đầu có tự tin, từ tự ti lúc ban đầu, cho tới đường hoàng lúc bấy giờ, thậm chí hơn một trăm năm trước, một vị Hoàng đế của Hoàng triều Huyền Vũ còn công khai tuyên bố, Tây Thù mới là nhân loại chính thống, bởi vì Tây Thù đảm đương chủ lực trên chiến trường Vực ngoại.

Hoàng triều Chân Võ thì đương nhiên là không đáp ứng, nói rằng tổ tông Tây Thù các người nhiều nhất cũng có thể tìm ngược tới mấy ngàn năm trước, mà lịch sử của vùng đất phương Đông thân kỳ này có thể truy tìm tới cả thời đại thượng cổ mấy vạn năm trước.

Chính vì lý do có chút buồn cười kia, mà Hoàng triều Huyền Vũ và Hoàng triều Chân Võ vào hơn một trăm năm trước, đã từng xảy ra một cuộc chiến tranh, hai vô số, cừ hận kéo dài cho tới tận ngày hôm nay, mãi cho đến hai năm gần đây, biên giới hai nước mới bắt đầu an ổn một chút.

Chương 153: Bạo Long nói về Vực ngoại

Thủ vệ cửa thành Thanh Nguyên Châu cũng thấy rất nhiều du khách từ ngoài tới mang về mặt ngọc nhiên, hưng phấn đi chạm vào bức tường có mấy ngàn năm lịch sử kia, lúc đầu còn có thể cười nhạo vài câu, ví dụ như: “Tên nhà quê”, “Không có kiến thức” gì gì đó, nhưng hiện tại đã trở nên chết lặng, không người nào đi để ý tới nữa.

Đằng Phi cười nói với Âu Lôi Lôi:

- Hiện tại cũng tốt rồi, ít nhất giữa hai đế quốc cũng đã ngừng chiến tranh.

Âu Lôi Lôi nhẹ nhàng nói:

- Đúng vậy, bởi vì có đánh tiếp thì cũng không có lợi gì, Man tộc tại phương bắc của Hoàng triều Huyền Vũ đang rục rịch, Thú tộc cũng không an ổn như vậy, quan trọng nhất chính là bên phía Vực ngoại chiến trường, mấy năm gần đây tình thế bắt đầu trở nên ác liệt hơn, những vực ngoại Thiên Ma kia càng ngày càng mạnh. Thật khó hiểu, không biết những sinh vật kia làm sao có thể xuất hiện trên thế giới này được!

Âu Lạp Lạp ở một bên nói:

- Vực ngoại Thiên Ma, không phải nghe nói rằng bọn chúng đi qua tinh không cô lộ vào trong thế giới của chúng ta hay sao? Còn có người gọi bọn họ là lũ giả nữa.

Bạo Long đứng một bên, khẽ cười một cách khinh thường, bĩu môi nói:

- Tinh không cô lộ gì chứ, đám quái vật kia căn bản không phải là đến từ Vực ngoại, nơi đó được xưng là Vực ngoại chiến trường, đây là do mọi người gọi sai mà thôi, chỉ là từ xưa đến nay vẫn gọi như vậy, nên đời sau mới lười đi sửa mà thôi.

Đăng Phi và Âu Lô Lô, Âu Lạp Lạp lúc này mới nhớ tới bên cạnh còn có một chiến sĩ đã từng trải qua Vực ngoại chiến trường, không khỏi nhìn về phía Bạo Long.

Bạo Long nhẹ nhàng giải thích:

- Vực ngoại chiến trường thực ra là một thông đạo, rất nhiều người đều làm tưởng rằng Vực ngoại chính là ở bên ngoài tinh vực, trên thực tế đây là sai lầm, cái gọi là vực, kỳ thật chỉ là do phương Đông và Tây Thùy đặt tên mà thôi, mà cái gọi là vực, trên thế giới này, cũng không chỉ có một đại vực ở chỗ chúng ta mà thôi, theo ta được biết, phương Đông và Tây Thùy còn được một vài người gọi là Nam Vực!

- Ý của ngươi là, Vực ngoại Thiên Ma... kỳ thật cũng là một chủng tộc trong thế giới của chúng ta ư? Chứ không phải là đến từ ngoài tinh vực hay sao?

Đăng Phi cau mày hỏi, loại khái niệm này thì hẳn lần đầu tiên được nghe.

Âu Lô Lô và Âu Lạp Lạp cũng mở to mắt nhìn Bạo Long, vẻ mặt tò mò, Âu Lô Lô và Âu Lạp Lạp từ nhỏ đã được hoàng gia giáo dục, nhưng cho dù là các giảng sư của Hoàng triều Huyền Vũ cũng không biết chuyện này.

Bạo Long gật gật đầu, trầm giọng nói:

- Thế giới của chúng ta vô cùng khổng lồ, những gì mà chúng ta có thể biết tới cũng chỉ là một góc của núi băng mà thôi, bất kể là Hoàng triều Chân Võ hay là Hoàng triều Huyền Vũ, những kẻ cao tăng kia kỳ thật đều biết chuyện này, đều biết rằng Hoàng triều Chân Võ và Hoàng triều Huyền Vũ cũng không phải là đế quốc lớn nhất trên đời này. Ở Vực ngoại còn có không gian bao la bát ngát, những chỗ kia cũng có nhân loại, có các chủng tộc khác, chỉ là do một vài mục đích nào đó, việc này cũng chỉ lưu truyền trong một vài lớp người mà thôi, có rất nhiều người không biết chân tướng của sự việc này.

- Trời ạ, thế giới của chúng ta lớn như vậy hay sao? Âu Lạp Lạp giật mình, cũng có chút hưng phấn, nhìn Bạo Long nói:

- Bạo Long đại ca, ngươi có thể kể thêm chuyện về Vực ngoại chiến trường được không?

Mấy ngày này Bạo Long bế quan tu luyện, tiến triển rất nhanh, tâm tình cũng vô cùng thoải mái, tất nhiên là sẽ không từ chối yêu cầu của Âu Lạp Lạp, mấy người vừa đi dọc theo tường thành, vừa tán gẫu.

- Khi ta mới tới Vực ngoại chiến trường thì cũng cho rằng Vực ngoại Thiên Ma là đến từ ngoại tinh vực, có Thái Thân cự nhân khổng lồ, có điều nhân mọc cánh giống Vũ nhân tộc, còn có các loại chủng tộc tương tự với Thú tộc, sau đó ta thấy trong sổ địch nhân trên chiến trường Vực ngoại cũng có tung tích của nhân loại, vì thế ta mới đi hỏi những lão chiến sĩ kia, kết quả là bọn họ cười lớn, nói cho ta biết rằng, Vực ngoại Thiên Ma thực ra cũng là một loại chủng tộc trên thế giới này, tuy nhiên bọn họ sống bên kia thế giới, gần như không có người nào từng đi qua chỗ mà bọn họ sinh sống, nhưng từ trong miệng của đám tù binh bị bắt thì bọn họ cũng biết được một vài chuyện về phía bên kia.

Bạo Long nhớ lại đủ loại kinh nghiệm năm đó trên chiến trường Vực ngoại, vẻ mặt có chút trầm xuống, nói:

- Có rất nhiều người chết trên chiến trường, ta cùng hận Vực ngoại Thiên Ma đến thấu xương, nhưng sau đó ta mới biết, những vực ngoại Thiên Ma kia thực ra cũng là một đám đáng thương mà thôi, mà chúng ta cũng như vậy!

- Tại sao?

Âu Lạp Lạp rất hiếu kỳ hỏi tiếp.

- Lúc ban đầu đoạn thông đạo kia tại sao bị người tìm được, thì không còn ai biết nữa, nhưng hai bên giao chiến mấy ngàn năm liên tiếp, thực ra cũng chỉ vì tranh đoạt tài nguyên mà thôi, bất kể là hoàng tộc của Hoàng triều Chân Võ hay Hoàng triều Huyền Vũ thì cũng không tốt đẹp gì cả!

Bạo Long vẻ mặt khinh thường, nói tiếp:

- Vực ngoại Thiên Ma muốn cướp đoạt tài nguyên bên phía chúng ta, mà chúng ta... thực ra cũng muốn đi theo thông đạo mà cướp đoạt tài nguyên của bọn họ.

- Trời ơi, chân tướng là như vậy hay sao? Tại sao lại không đàm phán, thông qua mậu dịch để trao đổi đây? Chẳng lẽ cứ đánh tiếp như vậy thì hay lắm ư?

Âu Lạp Lạp dùng vẻ mặt khó tin nói.

Vẽ châm chọc trên mặt Bạo Long càng đậm hơn, cười lạnh nói:

- Ngồi xuống đàm phán ư? Vậy thì ích lợi sẽ được phân phối như thế nào? Hiện tại thực ra hai bên đang so đầu tiêu hao, xem ai có thể kiên trì đến mức cuối cùng, nếu không, một kẻ không có phong độ quý tộc gì như ta, làm sao có thể đi phong làm Bá tước đây? Lại còn được Hoàng triều Chân Võ tán thành nữa? Hơn nữa, loại chiến tranh này cũng không có chính nghĩa gì cả. Tuy nhiên đứng trên lập trường của chúng ta, chúng ta cũng không hy vọng thả đám Vực ngoại Thiên Ma kia tiến vào đây, dù sao, bọn họ cũng là dị tộc, cho nên dù đã đi qua Vực ngoại chiến trường, biết rõ chân tướng sự tình, nhưng cũng vẫn tiếp tục liều mạng đi chiến đấu. Có chiến đấu vì tương lai hứa hẹn đầy tiền đồ, cũng có chiến đấu vì bảo vệ quê nhà, nhưng duy nhất không có kẻ nào chiến đấu cho hoàng thất cả!

Bạo Long nói xong, lạnh lùng cười:

- Hoàng thất hai bên cùng biết rõ điều này, cho nên chỉ cần có thể sống sót trên Vực ngoại chiến trường, cho dù là chiến sĩ bình thường nhất thì cũng đều được ban cho tước vị Huân tước, đủ loại đãi ngộ dày tới mức người thường không nói ra lời, đây còn không phải là để ngăn chặn miệng lưỡi của những người này thì là vì cái gì?

- Thì ra cái gọi là Vực ngoại, không ngờ cũng nằm trên thế giới này, Bạo Long đại ca, đoạn thông đạo kia có bộ dáng thế nào?

Âu Lạp Lạp hỏi.

- Đó đúng là một đoạn thông đạo, chuẩn xác mà nói, nó là một đường hầm khổng lồ trong một dãy núi lớn.

Bạo Long nhìn thoáng qua Âu Lạp Lạp, giải thích tiếp:

- Nơi đó là một dãy núi cực lớn, dãy núi kia rất cao, giống như chạm vào bầu trời vậy, không ai có thể đi lên trên đỉnh được, ít nhất thì chúng ta cũng không lên được!

- So với Cổ Thần Thánh Sơn thì còn cao hơn ư?

Âu Lôi Lôi ở một bên, kinh ngạc hỏi một câu, bởi vì trong toàn bộ Hoàng triều Huyền Vũ, Cổ Thần Thánh Sơn gần như được coi là ngọn núi cao nhất rồi.

- Cổ Thần Thánh Sơn?

Khóe miệng Bạo Long giật giật, nhìn thoáng qua Đẳng Phi, lập tức lắc đầu cười nói:

- Mười ngọn Cổ Thần Thánh Sơn cộng lại cũng không cao bằng dãy núi kia!

Đẳng Phi nghe xong, cũng không kiềm nổi hít ngược một hơi, thầm nghĩ:

“Nếu về sau có cơ hội, mình phải tới kiến thức một chút mới được, ba năm, cũng không biết Điền Quang thế nào rồi, hy vọng hắn không gặp phải nguy hiểm, vẫn nhớ rõ ước định, đi tới độ độ để tìm kiếm!”.

- Vậy chẳng phải là rất cao a!

Âu Lạp Lạp cười tươi như hoa, hiển nhiên là sức tưởng tượng của nàng cũng không hình dung được dãy núi kia cao tới đâu.

- Rất cao, bất kỳ ai từng đi qua nơi đó, kỳ thật cũng chưa được coi là biết rõ độ cao của ngọn núi kia, bởi vì thế chúng ta có thể thấy cũng là là một góc của dãy núi mà thôi, những phần còn lại thì đều đã bị tầng mây che khuất rồi. Ta còn nghe một Đấu Tôn võ giả nói, hắn từng leo lên dãy núi kia, đi suốt một tháng, cuối cùng thiếu chút nữa bị đông chết trên đó, không thể không vòng lại.

Bạo Long nói xong, nhìn thoáng qua Đẳng Phi, cười nói:

- Trước kia ta đã từng nói qua, tên đã leo lên Cổ Thần Thánh Sơn kia, về sau có cơ hội, ta sẽ giới thiệu hắn cho chủ nhân biết, đó là một người rất có ý tứ, thích nhất là thám hiểm, nhưng cũng bởi vì thám hiểm, mà rất nhiều lần thiếu chút nữa đã toi mạng.

Đẳng Phi cũng là lần đầu tiên nghe Bạo Long nói về Vực ngoại chiến trường, trước kia hắn cũng không hỏi qua, Bạo Long cũng không chủ động nhắc tới, tuy rằng kinh nghiệm trên Vực ngoại chiến trường là điều mà Bạo Long đặc ý nhất

trong đời, nhưng Bạo Long cũng không phải là kẻ thích khoe khoang, người khác không hỏi, hắn sẽ không chủ động nói tới.

- Vậy Vực ngoại chiến trường kia, trên thực tế chính là một đường hầm trong dãy núi kia ư?

Đằng Phi hỏi một câu.

Bạo Long gật gật đầu, nói:

- Con bà nó, cũng không biết đây là đường hầm do con người mở ra, hay là do tự nhiên hình thành, nếu do người mở ra, thì thậm chí còn thần kỳ hơn cả do tự nhiên hình thành, toàn bộ thông đạo dài hơn một trăm dặm, rộng hơn năm mươi dặm, cao hơn hai mươi dặm, hoàn toàn do một khối đá hoa cương cứng rắn nhất tạo thành, nghe nói đây là do tổ tông của đám Vực ngoại Thiên Ma kia mở ra, thật là biến thái!

- Cao hơn hai mươi dặm... Khó trách dám nói rằng dãy núi kia còn cao hơn Cổ Thần Thánh Sơn mười mấy lần.

Âu Lạp Lạp cảm thán.

Đằng Phi cười nói:

- Về sau có cơ hội, ta nhất định phải đi tới xem một chút!

- Tốt... tốt!

Âu Lạp Lạp hưng phấn nhảy lên, khiến cho không ít người nhìn kinh ngạc, nhưng u Lạp Lạp lại không chút để ý nào, nắm lấy tay Đằng Phi, dịu dàng nói:

- Đến lúc đó, chủ nhân nhất định phải mang theo ta đi!

Đám người bên cạnh thấy vậy thì ánh mắt đều có chút đại ra, nhìn về phía Đằng Phi một cách tràn ngập hâm mộ và ghen tị.

Một mỹ nữ tuyệt sắc như vậy mà chỉ là thị nữ của hắn thôi ư? Cô gái khác bên cạnh kia cũng là vậy sao? Người này là ai vậy? Không ngờ lại có một đôi thị nữ song sinh tuyệt sắc, mẹ nó, thật sự là quá sướng rồi!

Đằng Phi cảm nhận được ánh mắt từ bốn phía như đang muốn ăn hắn kia, cười khò một chút, gật gật đầu nói:

- Tốt lắm, chúng ta vẫn nên vào trong thành đi, nếu không đi, ta sẽ khiến cho rất nhiều người tức giận a!

Âu Lôi Lôi ở một bên che miệng cười khẽ, hơi thẹn thùng, không biết lại khiến cho bao nhiêu tên sắc lang nhỏ nước miếng.

Bạo Long trừng mắt, nhìn chung quanh một vòng, dọa lui không ít người, nhưng vẫn có mấy tên không sợ chết, nhìn chằm chằm vào Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp hai người, trong mắt tràn ngập ham muốn.

Lúc này, sắc trời đã có chút tối, một vầng trăng tròn phía chân trời chậm rãi dâng lên, Đằng Phi ngẩng đầu nhìn thoáng qua, khóe miệng hơi nhếch, thâm nghĩ:

“Cần phải chích máu a!”.

Chương 154: Uống máu

Châu thành Thanh Nguyên Châu không hổ đã trải qua mấy ngàn năm mưa gió, trong thành cực kỳ phồn hoa, tuy rằng không tráng lệ như Tây Thùy Hải Uy Thành, nhưng lại có thêm một phần cảm giác lịch sử, đi trên đường làm cho người ta có cảm giác vô cùng an nhàn thoải mái.

Đoàn xe ngựa Đẳng gia đưa bọn họ tới đây, cũng đã hoàn thành nhiệm vụ, Đẳng Phi thưởng cho xa phu một ít bạc, xa phu chạy suốt đêm quay về. Tiếp theo đám người Đẳng Phi sẽ cần sử dụng truyền tông trận, đi tới đế đô Chân Võ Thành.

Bốn người tùy tiện ăn một chút trên đường, sau đó tìm một nhà trọ, chuẩn bị sáng sớm hôm sau lại xuất phát.

Đẳng Phi thuê ba căn phòng tốt nhất, hấn và Bạo Long một mình một phòng, Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp chung một phòng.

Đẳng gia là y dược thế gia, các loại dụng cụ chữa bệnh tự nhiên sẽ không thiếu, có cả công cụ chuyên dùng lấy máu để thử, trên thực tế Đẳng Phi cũng rất quen thuộc mấy thứ này, chỉ là chưa bao giờ thử qua trên người mình mà thôi.

Trong lòng Đẳng Phi hơi giãy giụa, nhưng sau khi bị Thanh Long lão tổ nhận ra, cười nhạo một phen, Đẳng Phi mới hạ quyết tâm, cắn răng đâm một mũi kim nhỏ vào mạch máu trên cánh tay, chút đau đớn này đối Đẳng Phi mà nói thì không tính là gì, nhưng nhìn máu đỏ tươi từ trong mũi kim chảy vào trong bát, Đẳng Phi vẫn hơi trợn mắt lên, cảm giác sợ hết hồn.

- Ha ha ha ha, tên đàn độn nhà ngươi, thật sự là cười chết ta a, mẹ nó, tại sao lão tổ ta lại quen người cơ chứ? Ngươi ở trong Hồn Vực đã trải qua thi chất thành núi, máu chảy thành sông rồi, chẳng lẽ đều không có chút tác dụng gì ư? Ngươi tự tay giết qua người nhiều như vậy, chém rách bụng người ta, máu chảy thành sông, cũng chưa từng nhăn mặt chút nào, không

ngờ người lại sợ hãi máu trong thân thể mình chảy ra... Ha ha ha ha... hắc hắc...

Thanh Long lão tổ ở trong tình thần thức hải của Đằng Phi, cười lẫn cười bò, điên cuồng cười nhạo Đằng Phi.

- Con rắn chết tiệt kia, người chờ đó cho ta, đến lúc đó ta không tìm một con đại cầu thì thề không bỏ qua!

Đằng Phi cắn răng, nhìn trong bát càn lúc càn có nhiều máu tươi, bắt đầu có chút choáng váng.

- Cút, nếu người dám tìm cho lão tử một con đại cầu làm ký sinh thể, lão tử sẽ công bố chuyện người sợ máu ra ngoài!

Thanh Long lão tổ uy hiếp.

- Không cho người nói!

- Không cho người tìm!

- Người không nói ta sẽ không tìm!

- Người không tìm ta mới không nói!

Bất giác, bị Thanh Long lão tổ cuồng vọng tự kỷ này trêu chọc, Đằng Phi cũng bớt sợ hãi đi rất nhiều, nhưng hai chén nhỏ máu tươi vẫn khiến cho sắc mặt hắn có chút tái nhợt, trong đầu cũng có chút choáng váng.

- Được rồi, được rồi, không phải chỉ là chảy ra một chút máu hay sao? Nhìn dáng vẻ của người kia, không biết thì còn tưởng rằng người bị trọng thương sắp chết nữa đây!

Thanh Long lão tổ châm chọc.

- Bị lấy máu cũng không phải người, đương nhiên là có thể đứng to mồm rồi! Đằng Phi hung tợn nói:

- Tương lai ta nhất định sẽ tìm cho người một con đại cầu làm ký sinh thể, đến lúc đó sẽ chích ra từ trên người người một ít máu chó để trừ tà, nghe nói máu của hắc cầu có thể trừ tà rất tốt, khi đó tìm một con hắc cầu là được rồi!

- Tiểu... tiểu tử, bổn vương không để yên cho người đâu!

- Ta còn lâu mới sợ người!

Đằng Phi đứng lên, bước chân hơi lảo đảo, khóe miệng không kiềm nổi lộ ra một nụ cười khổ, kỳ thật Thanh Long lão tổ nói

đúng, hẳn chỉ là bị chúng tâm lý mà thôi, trên thực tế những máu tươi này cũng không ảnh hưởng gì lớn tới hẳn cả, nhiều nhất cũng chỉ là hơi suy yếu mà thôi.

Lúc này, Âu Lô Lô bung một chậu nước tiến vào, chuẩn bị hậu hạ Đằng Phi rửa mặt, sau đó nghỉ ngơi, thấy sắc mặt Đằng Phi có chút tái nhợt, ánh mắt nhìn về phía hai chén máu tươi còn nóng bốc hơi kia, lập tức nhíu mày, hoang mang hỏi:

- Chủ nhân, ngài đây là...

- Ủ, Âu Lô Lô à, đến đây, uống nó vào, sau đó đi gọi u Lạp Lạp, uống bát còn lại.

Đằng Phi mỉm cười, nhìn Âu Lô Lô nói.

Âu Lô Lô và Âu Lạp Lạp có chút dụi dằng, có chút hoạt bát, ở lâu một thời gian, Đằng Phi cũng có thể phân biệt được, tích cách này thật ra có chút tương tự với Vũ Lan đã lâu không gặp kia.

Lại nói tiếp, cảnh tượng này có chút quái dị, Âu Lô Lô khẽ bung một chậu nước nóng bốc hơi, nhìn hai chén máu tươi cũng đang bốc hơi trên bàn kia, nghe

Đằng Phi khẽ cười nói câu này, không kiềm nổi run lên, ánh mắt nhìn về phía Đằng Phi cũng trở nên có chút cổ quái.

Đằng Phi thấy thế, không kiềm nổi cười khỏ, thầm nghĩ: “Nếu không giải thích, e rằng Âu Lô Lô nhất định sẽ cho rằng ta rất quái dị...”

- Ách... Là như thế này, lúc trước ta nói rằng có biện pháp giải quyết độc tố trong thân thể các ngươi, đó chính là dùng... máu của ta...

Đằng Phi chậm rãi nói.

Cạch...

Chậu nước rơi xuống đất, phát ra một tiếng vang lớn, nước trong chậu cũng chảy ra ngoài hơn phân nửa, Âu Lô Lô hoảng sợ nhìn Đằng Phi, liên tục lắc đầu:

- Không... không, ta không... Ta, ta, ta... làm sao ta có thể uống máu của chủ nhân được? Ta không uống...

- Đến đây, ngoan nào, uống vào sẽ khỏi thôi.

Đặng Phi thấy bộ dáng hoảng sợ của Âu Lôi Lôi, không kiềm nổi khẽ trêu chọc nàng một chút, hơi nhe răng cười.

...

Cửa phòng bị hung hăng phá vỡ, Bạo Long và Âu Lạp Lạp gần như đồng thời vọt vào trong phòng, nhìn thấy cảnh tượng vô cùng quỷ dị này.

Trên mặt đất là một mảnh đồng hồ độn, ướt đẫm một mảng thảm lót sàn, thân thể Âu Lôi Lôi đang run lên, sắc mặt tái nhợt lui về phía sau, Đặng Phi thì mang vẻ mặt tà ác, vừa cười vừa chậm rãi ép tới.

- Ách, cái gì ta cũng không thấy! Bạo Long rất không thức thời lắm bầm một câu, xoay người bước đi ngoài.

“Quên đi, chủ nhân và thị nữ xxx nhau, lão tử ở đây làm cái rắm à?”

Âu Lạp Lạp nắm chặt góc áo, vẻ mặt quái dị nhìn Đặng Phi, khóe miệng hơi giật giật, cuối cùng vẫn không kiềm nổi thấp giọng nói với Đặng Phi:

- Chủ nhân... Không phải là chúng ta không chịu hầu hạ chủ nhân, thật sự là... không thể a!

Âu Lạp Lạp nói xong, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp không kiềm nổi đỏ ửng lên, vô cùng then thùng, giống như một quả táo đỏ tươi, làm cho người ta rất xông lên cắn một ngụm.

Đặng Phi và Âu Lôi Lôi đều có chút dở khóc dở cười, Âu Lôi Lôi vỗ đầu Âu Lạp Lạp một cái, nói:

- Người nói bậy bạ gì vậy, chủ nhân muốn chúng ta uống hai chén máu tươi kia!

- A? Uống máu? Uống máu ư?

Âu Lạp Lạp nhìn thấy hai chén máu đang bốc hơi kia, rụt cổ lại, trong mắt có chút sợ hãi, run run nói:

- Ta không uống, đó là máu ma thú ư?

Thoạt nhìn rất đáng sợ a!

Đặng Phi sắc mặt đen lên, trầm nghĩ:

“Người mới là ma thú!”

Âu Lôi Lôi trừng mắt oán trách nàng một cái, nói:

- Đừng nói bậy, đó là máu của chủ nhân, chủ nhân nói uống vào thì có thể loại bỏ độc tố trong thân thể chúng ta.

- A? Máu của chủ nhân ư? Chủ nhân, sao ngài lại không thương tiếc thân thể như vậy?

Âu Lạp Lạp nghe xong, không kiềm nổi trách cứ nhìn Đằng Phi, nghiêm túc nói:

- Chủ nhân thân phận tôn quý, về sau ngàn vạn lần đừng làm loại chuyện này nữa, không hay chút nào cả!

Nói xong, lập tức kéo Âu Lôi Lôi muốn chạy ra ngoài.

- Được rồi, trò chơi chấm dứt, đứng lại hết cho ta!

Đằng Phi nghiêm mặt lại, nhìn hai người, nói:

- Mỗi người một chén, uống vào cho ta, ngay lúc này khi nó còn nóng!

- Hay là... không cần thiết đâu! Âu Lôi Lôi co rúm người này, lùi về phía sau.

- Đây là mệnh lệnh! Đằng Phi mặt lạnh xuống, nói: - Các người ngay cả chết còn không sợ, còn sợ máu hay sao?

Khi Đằng Phi vẻ mặt chính nghĩa nói ra những lời này, Thanh Long lão tổ ở trong đầu đã cười lăn cười bò ra, nếu nó có hình thể, nhất định đã cười ngoác miệng ra tận mang tai rồi.

Đằng Phi thậm chí còn có thể tưởng tượng ra, một con đại hắc cầu đang quỳ rạp trên mặt đất, há miệng cười to, vừa cười vừa nói:

- Buồn cười chết ta rồi, tiểu tử, trên đời này còn có kẻ nào sợ máu hơn người nữa sao?

- Mẹ nó, con rắn chết tiết kia, người chờ đó cho ta, ta nhất định sẽ kiếm cho người một con đại hắc cầu làm ký sinh thể, ta muốn xem về sau người còn dám tự xưng là Thanh Xà Vương nữa hay không!

Đằng Phi trong lòng tràn ngập xấu hổ, giận dữ thề.

Bên này thì Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp cũng nhận ra, chủ nhân dường như rất nghiêm túc, hai người từ nhỏ đã bị tẩy não rằng

mệnh lệnh của chủ nhân cao hơn tất cả mọi thứ, cho dù bất họ đi tìm chết thì cũng phải đi.

Mà chủ nhân trẻ tuổi anh tuấn này, cho tới giờ vẫn không cường bức gì đối với các nàng, ngược lại còn vô cùng tốt, ngay cả đan dược quý báu như Huyết Nguyên Đan cũng đều cho bọn họ, thì làm sao có thể hại bọn họ được?

Hai người chân chờ một chút, sau đó đi về phía hai chén máu tươi kia.

- Nhanh lên! Đằng Phi nhúu mày, lắm bầm nói:

- Máu của ta chẳng lẽ lại dọa người như vậy hay sao? Ta còn không sợ, các người sợ cái gì?

Hai người nhìn nhau một cái, đồng thời nhìn về phía Đằng Phi, lúc này mới thấy sắc mặt Đằng Phi có chút tái nhợt, trong lòng không khỏi đau xót.

Chuyện này thoạt nhìn hoang đường, nhưng trên thực tế, cũng là máu từ trong thân thể chủ nhân chảy ra a!

Đằng Phi ngu ngốc ư?

Hai người tuyệt đối không tin chủ nhân là kẻ ngu ngốc, ngược lại còn thông minh hơn rất nhiều người mà bọn họ đã từng thấy, nhưng hấn làm như vậy làm gì, chẳng lẽ máu của hấn thật sự có thể chữa được bệnh ư?

Âu Lạp Lạp có vẻ lớn gan hơn một chút, bước nhanh tới, bưng chén nhỏ trên bàn kia lên, vẻ mặt kiên quyết, ngửa đầu một hơi uống cạn chén máu này.

Sau khi uống xong, khóe miệng còn lưu lại một tia máu, nhìn qua rất yêu dị mị hoặc, nhưng cũng có một loại vẻ đẹp khác thường.

Âu Lôi Lôi hiển nhiên cũng không có tâm tự thưởng thức loại vẻ đẹp này, khẩn trương hỏi:

- Âu Lạp Lạp, người thấy thế nào?

- Có chút tanh!

Âu Lạp Lạp lau miệng, có chút suy nghĩ, rồi nói:

- Dường như còn có chút ngọt...

Âu Lôi Lôi không kiềm nổi trợn mắt xem thường, dứt khoát không hời hợt, bùng lên chiếc chén nhỏ, bóp mũi, nhắm mắt, uống cạn chén máu này.

Sau khi uống xong thì nàng cũng không ung dung được như u Lạp Lạp, mà là cong lưng, nôn khan hai tiếng, sau đó mạnh mẽ áp chế cơn cuộn trào trong bụng.

Lúc này Đằng Phi ít nhiều cũng có chút khẩn trương nhìn hai người, lại nói tiếp, tuy rằng Thanh Long lão tổ rất cuồng vọng tự kỷ, nhưng cũng ít khi không đáng tin, nhất là đối với loại chuyện này, tuy nhiên Đằng Phi vẫn có chút lo lắng, không biết bọn họ sẽ có phản ứng thế nào.

- Được rồi, người thấy đó, cũng không phải là rất khó uống chứ? Đằng Phi cười nói:

- Các người đi súc miệng trước đi...

Đằng Phi vừa dứt lời, lại thấy hai người đồng thời biến sắc, hai gương mặt xinh đẹp giống hệt nhau này lập tức đỏ ửng, sau đó gần như đồng thời chạy ra khỏi phòng. u Lạp Lạp dường như nhanh hơn một chút, lớn tiếng nói:

- Ta trước!

- Người...

Âu Lôi Lôi nhanh chóng đi qua vèo, mặt đỏ như sắp nhỏ máu ra, không dám ngẩng đầu nhìn Đằng Phi, hơi cong người, ngượng ngùng nói:

- Chủ nhân, có thể mượn phòng rửa mặt của người được không... Hơn nữa, sau đó chủ nhân cũng không được vào, đi tới chỗ Bạo Long đi!

Đằng Phi giật giật khóe miệng, không nói gì, chỉ hơi gật đầu, xoay người đi ra ngoài, nhưng vẫn vênh tại lên, nghe thấy trong phòng vài tiếng vang loảng xoảng. sau đó là tiếng cánh cửa phòng rửa mặt bị đóng sập lại.

Đằng Phi lắc lắc đầu, bước về phía phòng của Bạo Long.

Bạo Long mở cửa ra, vẻ mặt quý dị nhìn Đằng Phi, nhìn trái nhìn phải, nhỏ giọng hỏi:

- Lão đại, bị đuổi ra ngoài ư? Có muốn ta dạy cho ngươi một chút thủ đoạn không?

- Đi tìm chết đi, tên phế vật nhà người ngay cả một nữ nhân cũng không có, ngươi có thể dạy cái gì?

Đằng Phi không để ý vẻ mặt đen lại của Bạo Long, lách qua người hắn đi vào phòng, nằm trên ghế, chậm rãi nói:

- Ta bảo này, ngươi lại đi thuê thêm một gian phòng hảo hạng nữa đi, tối hôm nay e rằng ta không thể quay về căn phòng kia được rồi.

Chương 155: Chân Vô Thành

Sáng sớm hôm sau, Đằng Phi tỉnh lại, tinh thần sảng khoái, đã không có bất cứ chút không khoẻ nào, đúng như Thanh Long lão tổ đã nói, hấn bị chứng sợ máu chỉ là do tâm lý mà thôi.

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp cũng đều đã đứng lên, trên người bọn họ đều đã xảy ra biến hóa khiến cho người ta phải khiếp sợ, nếu nói hai người là hai thiếu nữ tuyệt sắc, như vậy hôm nay Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp chính là hai thiếu nữ tràn đầy sức sống, hơn nữa còn làm sáng lên khung cảnh xung quanh.

Xinh đẹp kinh người!

Ngay cả Bạo Long cũng đều vô cùng kinh ngạc, nhìn Đằng Phi với vẻ vô cùng quái dị, thầm nghĩ:

“Chủ nhân có thể làm được điều này ư? Trước kia nghe mấy lão háo sắc trên chiến trường Vực ngoại từng nói qua, nữ nhân cần phải được “tưới nước” thì mới có thể trở nên hấp dẫn hơn, nhưng mà đêm qua rõ ràng là chủ nhân để ta thuê thêm một căn phòng nữa... Chẳng lẽ chủ nhân đang muốn dấu mọi người ư? Đúng vậy, nhất định là như vậy!”

Bạo Long bĩu môi, thầm nghĩ:

“Chủ nhân thật sự là giả dối, loại chuyện này cần phải che giấu hay sao? Người nhìn hai bọn họ đang thẹn thùng kia đi, hừ hừ, đúng là hơi quá đáng rồi!”

Bạo Long không có kinh nghiệm gì, đương nhiên không thể phân biệt ra hiện tại Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp có phải còn là xử nữ nữa hay không, vì thế liền âm thầm nhận định vị chủ nhân trẻ tuổi anh tuấn của mình chắc chắn là một tên sắc lang thích sĩ diện.

Đặng Phi cũng có chút kinh ngạc, khác với Bạo Long chính là, hấn đang kinh ngạc với biến hóa của hai người, rất rõ ràng, máu của hấn có hiệu quả.

Điều này làm cho Đặng Phi vô cùng vui vẻ.

- Chủ nhân... Cảm ơn ngài!

Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp có chút xấu hổ đi tới trước mặt Đặng Phi, thi lễ thật sâu.

Bạo Long ở một bên xem ra tròn mắt há hốc mồm, thầm nghĩ:

“Con mẹ nó, chủ nhân đúng là chủ nhân, thật là quá lợi hại đi! Xxx người ta xong rồi, đối phương lại còn muốn cảm ơn chủ nhân nữa... Trời ạ, thế giới này còn có thể rối loạn hơn được nữa sao?”

Đặng Phi tự nhiên hiểu rõ, Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp kỳ thật đang xin lỗi về sự nghi ngờ của bọn họ tối qua, bất kể là Hoàng triều Chân Võ hay là Hoàng triều Huyền Vũ, chế độ chủ tớ đều vô cùng nghiêm túc, thân là thị nữ, Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp dám nghi ngờ yêu cầu cùng quyết định của chủ nhân, dựa theo luật pháp, thậm chí có thể trực tiếp xử tử, chủ nhân nắm trong tay khế ước bán mình của người hầu, có quyền làm tất cả mọi thứ.

Thị nữ chính là tài sản riêng của chủ nhân.

Điều này tại Hoàng triều Chân Võ và Hoàng triều Huyền Vũ thì đều được chấp hành nghiêm túc.

Tuy nhiên Đặng Phi lại không quan tâm tới đám quy củ rắc rối đó, hai người ngẫu nhiên nghịch ngợm một chút, hấn cũng không quá trách cứ, ở lâu, tự nhiên hai thiếu nữ này sẽ khôi phục lại bản tính hoạt bát của mình.

Nhưng điều này cũng không có nghĩa là hai người không hiểu quy củ, nhất là đêm qua, sau khi uống xong máu của Đặng Phi, trong bụng giống như đời sống lấp biển vậy, sau đó, ngoài thân thể lại chảy ra một lớp bản màu đen hôi thối, sau khi tắm sạch, cảm giác tinh thần sáng khoái, từ khi bị bắt cho tới khi bị người khác ép buộc uống độc dược, hai người chưa từng được thoải mái như vậy lần nào.

Điều này làm cho Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp cảm thấy hổ thẹn đối với biểu hiện của mình tới qua.

- Ha hả, không sao cả, chỉ cần các người có thể tốt lên, ta làm những việc này, đều là tự nguyện.

Đặng Phi mỉm cười.

- Chủ nhân... Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp đã chảy nước mắt.

“Mẹ nó, lão tử điên mất rồi!”

Cơ mặt Bạo Long kịch liệt co giật, vẻ mặt khó tin nhìn cảnh tượng trước mắt này, thầm nghĩ:

“Chủ nhân cũng quá cường hãn rồi! Khi nào thì hãn học được chiêu tán gái này vậy?”

Lúc này, Đặng Phi nhìn về phía Bạo Long đang nhăn nhó kia, có chút kinh ngạc hỏi:

- Bạo Long, tôi qua người không ngủ tốt ?

- Ách, chủ nhân, không, ta ngủ rất tốt.

Bạo Long lắc lắc đầu, có chút ngượng ngùng nói, cũng cảm thấy phỏng đoán người khác như vậy là có chút không hay.

Đặng Phi cười nói:

- Các người đều đi theo ta, đã trải qua rất nhiều chuyện, nhất là Bạo Long, cho dù ta ở Cổ Thần Thánh Sơn gặp chuyện không may, người cũng không rời đi, Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp tuy theo ta không lâu, nhưng lần này ta trở về phương Đông, có thể thuận lợi báo thù như vậy, công lao của các người cũng không thể không nhắc đến, trên danh nghĩa, chúng ta tuy là chủ tớ, nhưng trên thực tế, lại thân như người một nhà, về sau, đừng gọi ta là chủ nhân nữa, cứ gọi thẳng tên ta là được rồi.

Đặng Phi năm nay mười sáu tuổi, dựa theo quy củ trên đại lục, đã xem như người trưởng thành, xuất thân đại tộc, mặc dù không tính là quyền thế, nhưng vẫn thừa sức đảm đương loại xưng hô này.

Bạo Long có chút bất ngờ nhìn thoáng qua Đặng Phi, xưng hô chủ tớ này cũng không phải là chuyện đùa, năm đó hãn đánh cuộc thua Đặng Phi, không muốn thất hứa, tự nguyện làm người hầu, đi theo Đặng Phi, đây là do một chữ “tín” mà thôi.

Người không có chữ “tín” thì không thành công được, hơn nữa đối với nam nhân đã từng đi lên Vực ngoại chiến trường như Bạo Long này, còn coi danh dự quan trọng hơn cả sinh mệnh của mình.

Theo tiếp xúc cùng Phi càng lâu, Bạo Long càng học được nhiều điều từ Đăng Phi, Đăng Phi bị nhốt tại Cổ Thần Thánh Sơn, Bạo Long cũng chưa từng buông tha tìm kiếm, dùng thân phận Bá tước được cả đại lục tán thành này, tự xưng là nỗ phó của Đăng Phi, trở lại Hải Uy Thành, trợ giúp ổn định sinh ý tại đó.

Có thể nói, trong hai năm Đăng Phi ở Cổ Thần Thánh Sơn, sinh ý tại Hải Uy Thành có thể ổn định duy trì, thì Bạo Long và đám người của hắn không thể không tính công lao được.

Đăng Phi tuy rằng còn trẻ, nhưng sát phạt quyết đoán, thậm chí trong mắt rất nhiều người, Đăng Phi ra tay có chút quá mức tàn nhẫn, nhưng hoàn toàn bởi vì điều này thì mới khiến cho Bạo Long khăng khăng một mực đi theo hắn!

Bởi vì Bạo Long đã chân chính được thấy cái gọi là “Thiên tử giận dữ, thấy chất đầy đất trăm vạn dặm”, Đăng Phi đối với địch nhân thì vô cùng tàn nhẫn, thậm chí không từ thủ đoạn, nhưng đối với người khác thì lại cực kỳ hào phóng, không nói tới việc đám người của hắn tại Hải Uy Thành kia đều được sống cuộc sống mà người giàu cũng phải hâm mộ, mà ngay cả hắn, Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp cũng đều được một viên Huyết Nguyên Đan do Huyết Lan ngàn năm luyện chế ra.

Loại đan dược cực phẩm mà cho dù Đấu Thánh cũng đều phải động tâm này, Đăng Phi cũng chỉ tiện tay đưa cho bọn họ mà thôi.

- Bạo Long nguyện cả đời đi theo ngài! ” Bạo Long vô cùng nghiêm túc thi lễ với Đăng Phi.

- Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp nguyện cả đời được đi theo hầu hạ chủ nhân. Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp dịu dàng thi lễ.

Đăng Phi mỉm cười, đôi lần này hành trình đi đế độ này thì tràn ngập tin tưởng.

Tiền đồ có lẽ tràn ngập những điều không thể đoán trước, con đường phía trước có lẽ đầy nhấp nhô, nhưng chỉ cần trong

lòng còn một tia chấp niệm, thì sẽ không còn chút sợ hãi nào nữa.

Bốn người dùng bữa sáng đơn giản, sau đó thuê xe ngựa của nhà trọ, đi về phía truyền tông trận trong châu thành Thanh Nguyên Châu.

Đi tới chỗ truyền tông trận, đám người Đằng Phi xuống xe ngựa, khác với vẻ quanh hiu tại truyền tông trận bên phía Tây Thù, thì truyền tông trận bên này vô cùng náo nhiệt, rất nhiều người đang xếp hàng chờ tới lượt.

Bạo Long thấy còn có nhân viên chuyên môn thu vệ và thu phí, không khỏi nhẹ giọng lẩm bẩm một câu:

“Truyền tông trận, đây là thứ do thời đại thượng cổ lưu lại, còn có người thu phí ư?”

Phía sau có người dùng ánh mắt khinh miệt nhìn thoáng qua Bạo Long, nhẹ giọng nói:

- Đúng là tên nha quê...

Bạo Long nhìn lướt qua người kia, khóe miệng nhếch lên, cũng lười cãi lại.

Thầm nghĩ:

“Vậy mà còn có kẻ cam tâm tình nguyện giao tiền... Lão tử nói một câu mà đã trở thành tên nha quê ư?”

Đến lượt Đằng Phi, nhân viên thu phí nhìn thoáng qua bốn người, bị vẻ xinh đẹp của Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp là cho rung động một chút, lập tức hỏi:

- Bốn vị muốn đi đâu?

- Để đó.

Âu Lạp Lạp thản nhiên nói.

- Mỗi người mười lượng hoàng kim.

Người thu phí nói.

- Mười lượng hoàng kim? Đắt như vậy ?

Bạo Long không kiềm nổi lại lẩm bẩm một câu, mười lượng hoàng kim đối với bình dân mà nói, cũng đã đủ để bọn họ sống trong bảy, tám năm rồi.

- Còn kêu đất ư? Đúng là tên nha quê không có kiến thức, truyền tông trận không cần bảo dưỡng, bảo vệ hay sao? Không nộp đủ tiền thì nhanh tránh ra, đừng chắn phía trước làm vướng nữa, mọi người còn đang chờ kia!

Tên khi nãy vừa châm chọc Bạo Long lại tiếp tục trào phúng.

Lúc này, ngay cả Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp cũng đều có chút mất hứng, Âu Lạp Lạp quay đầu lại, thấy đó là một thanh niên khoảng ba mươi tuổi, một thân hoa phục, đầu đội ngọc quan, trên tay còn cầm một chiếc quạt, thấy Âu Lạp Lạp nhìn mình, một chút dục vọng trong mắt hắn lập tức bị ảm đi.

“Xoát” một tiếng, hắn mở quạt ra, vẻ mặt cao ngạo, thản nhiên nói:

- Vị tiểu thư xinh đẹp này, tại hạ cũng muốn đi để độ, nếu không chế, có thể đi cùng tại hạ, tất cả chi tiêu sẽ do tại hạ bao hết.

- Phi... Âu Lạp Lạp xì một tiếng khinh miệt, ngẩng chiếc cổ trắng lên, cao ngạo quay đầu lại, lấy từ trong bọc hành lý ra một khối hoàng kim, ném vào tay tên thu phí kia, nói:

- Không cần trả lại, số còn thừa thưởng cho người!

- Người...

Tên thanh niên phía sau kia thấy mỹ nữ này không nể tình như vậy, bị tức giận nóng đầu, muốn nói gì đó, nhưng lại bị một người giống như quản gia bên cạnh giữ chặt lại, cười nói bên tai hắn vài câu, tên thanh niên này lập tức chuyển giận thành vui, cũng không giằng co nữa.

Chút việc vặt này cũng không ảnh hưởng tới tâm cảnh của mấy người Đằng Phi, xuất môn ra ngoài, có đủ loại người trên đời, nếu cái gì cũng để bụng, thì sẽ chẳng thể làm được gì nữa.

Tiến vào truyền tông trận, Đằng Phi lại cảm nhận được lực lượng mệnh mệnh kia, trong lòng không khỏi cảm thán:

“Người có thể kiến tạo loại truyền tông trận này, thật sự quá lợi hại, quả thực khiến cho người ta khó có thể tưởng tượng được!”

Sau khi bốn người bọn họ tiến vào truyền tông trận, tên thanh niên kia khẽ cười tà mị, nhẹ giọng lầm bầm:

- Đi đế độ ư? Ha hả, chúng ta sẽ gặp lại tại đế đô!

Truyền tống trận tại đế độ cũng không được thiết kế trong đế độ, đại khái là do lo lắng vạn nhất địch nhân chiếm lĩnh truyền tống trận, sau đó thông qua truyền tống trận vận chuyển binh lực, thậm chí có thể trong nháy mắt chiếm lĩnh tọa độ thành cổ xưa này.

Cho nên, truyền tống trận tại đế đô được thiết lập cách đế đô năm mươi dặm.

Sau khi đám người Đằng Phi bước ra truyền tống trận, một loạt thanh âm rầm rĩ truyền đến, khắp nơi đều là các chuyến xe mời khách, còn có đủ tiếng rao hàng của tiểu thương.

Tuy rằng nơi này còn cách đế đô năm mươi dặm, nhưng vừa bước ra truyền tống trận đã cảm nhận được một luồng khí tức mênh mông, dường như ập vào mặt

mà đến. Ngay cả những xa phu và đám tiểu thương cũng mang trên mặt một vẻ kiêu ngạo mà chỉ người đế đô mới có. Thanh âm của bọn họ tuy rằng nhiệt tình, nhưng trong đó lại mang theo một loại kiêu ngạo, như có như không nhắc nhở đám người từ bốn phương tám hướng tới đây.

Đây là ngay dưới chân thiên tử!

Đây là Chân Võ Thành!

Chương 156: Lý tưởng cùng tương lai

Bởi vì trước khi xuất phát, Đằng Phi cũng không thông báo cho mấy người Đằng Vũ Đằng Lô, cho nên bốn người chọn một chiếc xe ngựa, lặng lẽ tiến vào đế đô Chân Võ Thành.

Từ rất xa, đã cảm nhận được hơi thở xa xưa từ tòa thành ập vào mặt, tường thành cổ màu đen liếc nhìn không thấy cuối.

So sánh với Hải Uy Thành là thành trì lớn nhất mà Đằng Phi gặp qua, Chân Võ Thành quả thật là quái vật khổng lồ.

Hải Uy Thành không có cách nào sánh được với nó.

- Tòa thành này từ đông sang tây, có lẽ đến cả trăm dặm.

Bạo Long cũng cảm xúc sôi trào, khẽ nói.

Phu xe ngồi cạnh hẳn về mặt tự hào nói:

- Là 150 dặm, Chân Võ Thành đông tây 150 dặm, nam bắc 130 dặm, chính là tòa thành siêu cấp lớn nhất toàn bộ đại lục.

Khóe miệng Bạo Long kéo lên, không phản bác, sự thật là phu xe nói đúng. Ít nhất, Bạo Long trở về từ chiến trường Vực ngoại, đi để đón sắc phong quý tộc, tòa đô thành Huyền Vũ Thành là thành phố lớn nhất Tây Thùy, cũng không lớn bằng tòa thành trước mắt.

- Vị đại gia này, vừa nhìn là biết ngài mới đến Chân Võ Thành lần đầu tiên, các vị đến đây muốn làm gì thế?

Phu xe như đã quen miệng, hỏi Bạo Long.

Thực ra không phải chi phu xe để đô như vậy, phu xe khắp thiên hạ đều như thế.

Bạo Long nhàn nhạt nói:

- Nghe nói đế đô rất phồn hoa, chúng ta đến mở rộng kiến thức.

- Ha ha, người mang mục đích này đi đế đô, chỉ sợ mỗi ngày có không dưới trăm ngàn người.

Phu xe cười lớn, rồi nói:

- Nếu muốn ngắm cảnh ở đế độ này, tiểu nhân có thể dẫn đường, cam đoan các vị không tiêu tiền uống phí, còn có thể xem tất cả cổ tích danh thắng đế đô.

Phu xe nói xong, búng ngón tay, vẻ mặt tự hào nói:

- Đi đế độ một chuyến, đầu tiên phải xem hoàng thành, còn có Hồng Nhạn Tháp, đó là di tích tiền triều lưu lại. Nghe nói đó từng là nơi tuyệt thế cường giả tu luyện, người tập võ đi vào đế đô, đều phải đi đến đó một chút, không chừng còn có gợi ý. Trong Chân Võ Thành còn có bốn đại lâm viên, bên trong có kỳ hoa dị thảo, các loại cây cối nổi tiếng, thứ gì cũng có, tuyệt đối là nơi nghỉ ngơi tốt nhất, còn có...

Phu xe cũng không để ý Bạo Long có nghe vào hay không, trên đường luôn miệng nói chuyện phiếm. Không thể không thừa nhận, Chân Võ Thành thật đúng là nhiều danh thắng cổ tích, phu xe nói cả một đường cũng không có lặp lại.

Không chỉ thế, hắn còn nói rất nhiều loại món ăn ngon độc đáo của Chân Võ Thành, một ít nơi xa hoa. Tóm lại phu xe này giống như vạn sự thông, dường như hắn biết mọi chuyện trong Chân Võ Thành này.

Bạo Long cũng chỉ có bội phục với người như hắn, cuối cùng cho phu xe này tìm một chỗ khách sạn trung bình ở Chân Võ Thành, còn thưởng thêm cho hắn 10 lượng bạc, phu xe muôn ngàn cảm ơn mà đi.

Khách sạn này nằm phía nam thành Chân Võ, từ nam đến bắc Chân Võ Thành đến 130 dặm, muốn đến khu vực trung tâm thì phải đi rất lâu. Hơn nữa đối với đám người Đăng Phi, khu vực trung tâm cũng chưa chắc tốt hơn.

Khách sạn bọn họ chọn nằm ngay cạnh Bách Hoa Viên, một trong bốn đại lâm viên Chân Võ Thành. Trong Bách Hoa Viên gieo trồng các loại hoa cỏ nổi tiếng, ban đầu là lâm viên của hoàng gia, không mở cửa với bên ngoài, thẳng đến mấy năm gần đây mới bắt đầu mở cửa cho du khách bình thường.

Người đến xem các loại kỳ hoa mỗi ngày nối liền không dứt, khiến cho kinh doanh khách sạn ở đây vô cùng tốt, phòng ở đều cung không đủ cầu.

Cũng may Đẳng Phi không thiếu tiền, trên người Âu Lôi Lôi mang theo kim phiếu, lấy ra có thể dọa ngất nhiều người tự cho là có tiền.

Bốn người trực tiếp chọn ba gian thượng phòng tốt nhất, đồng thời gọi tiểu nhị đưa thức ăn lên phòng. Nghỉ ngơi một phen, bốn người tụ tập trong phòng Đẳng Phi.

Đẳng Phi lên tiếng trước:

- Ta đi đề độ, chủ yếu là hai chuyện.

Thứ nhất là vì gặp ba người tỷ tỷ Đẳng Vũ, đường huynh Đẳng Long cùng Đẳng Lôi. Ta muốn xác định chuyện chúng ta làm ở Thanh Nguyên Châu sẽ không ảnh hưởng đến bọn họ. Chuyện thứ hai, chính là chuẩn bị tiến vào Chân Võ Học Viện đề độ, trở thành học sinh. Tuy rằng ta vẫn luôn tự mình tu luyện, nhưng thực tế vẫn còn có rất nhiều tri thức phải vào Học viện mới biết được. Học viện có thể tồn tại, hơn nữa hưng thịnh nhiều năm như vậy cũng không phải không có lý. Cho nên, ba người các người không thích hợp dùng thân phận tùy tùng đi theo cạnh ta, ta muốn hỏi các người có dự tính gì không?

Bạo Long lên tiếng trước:

- Công tử, ngài không định đi thăm hỏi Lăng đại soái xem sao?

Đẳng Phi hiểu được ý của bạo Long, dù nói toàn bộ kẻ thù ở Thanh Nguyên Châu bị đánh tàn phế, nhưng gia tộc khổng lồ giống như trùng trảm chân, chết cũng chưa xong, khẳng định còn có rất nhiều lực lượng rải ở bên ngoài. Hơn nữa Vương gia còn có một con gái, vài năm ngắn ngủi từ tú nữ trở thành Hiền phi được Hoàng đế sủng hạnh, khẳng định có bản lĩnh hơn người.

Chuyện đã xảy ra bên Thanh Nguyên Châu khẳng định đã sớm truyền đến đề độ, con gái Vương gia là Hiền phi nhất định hận Đẳng Phi thấu xương. Nhưng mãi đến giờ vẫn không có động tĩnh gì, từ đó đủ thấy được tâm cơ của đối phương.

Cho nên, chuyện đi thăm viếng Lang đại nguyên soái cũng là trong tình lý, dù sao Đăng Phi xem như có ơn cứu mạng với đại soái, lại có giao tình không nhỏ với đôi trai gái của đại soái Lăng Tiêu Dao, còn có đại ơn với Phúc tướng quân, một trong bốn đại tướng quân dưới trướng đại soái. Tổng hợp những điều này, nếu có người khi dè Đăng Phi, Lăng gia tự nhiên sẽ không ngồi nhìn.

Nhưng Đăng Phi lại không muốn dễ dàng sử dụng lá bài tẩy này, hơn nữa hẳn không muốn cho Lăng gia cảm giác báo ơn, người khác chủ động báo đáp, cùng với người đến cửa đòi, đó là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau.

Nghĩ vậy, Đăng Phi khẽ lắc đầu, nói:

- Tạm thời không đi.

Bạo Long suy nghĩ, cũng cười nói:

- Bạo Long cũng nghĩ thế, đi có chỗ tốt của đi, không đi, dường như càng tốt hơn.

Đăng Phi gật đầu, sau đó nhìn Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp, nói:

- Hai người có thể cân nhắc đi Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện, nơi đó có đường tỵ Đăng Vũ của ta, dường như Lăng Thi Thi cũng ở bên đó.

Hai nàng chớp chớp mắt, u Lạp Lạp ra vẻ đáng thương nhìn Đăng Phi:

- Công tử... chúng ta muốn đi theo bên cạnh ngài.

Đăng Phi khẽ lắc đầu, nói:

- Các người đi theo bên cạnh ta, sẽ không có lợi cho phát triển ngày sau. Chân Võ Học Viện đề đô là khu Học viện tổng hợp, học sinh trong học viện đến từ khắp nơi trên đại lục. Hai năm qua quan hệ với Hoàng triều Huyền Vũ dịu đi, thậm chí còn có Thú tộc ở bên kia đến học. Còn Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện chủ yếu là nhận học sinh nữ, ở trong đó, dựa vào thực lực của hai người thì hẳn sẽ như cá gặp nước. Ở bên cạnh ta, sẽ chỉ trói buộc các người.

Âu Lôi Lôi nhìn Đăng Phi, dịu dàng nói:

- Tâm nguyện lớn nhất của chúng ta, chính là cả đời có thể đi theo bên cạnh công tử, không cần phát triển gì...

- Đúng vậy, tâm nguyện lớn nhất của chúng ta chính là đi theo cạnh công tử, có phát triển hay không, chúng ta tự nhiên không quan tâm.

Âu Lạp Lạp cười hì hì nói.

- Được rồi, chuyện này cứ quyết định như thế đi. Hai người đi Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện, đừng cho là ta mặc kệ các người, ta cũng có yêu cầu với các người.

Đằng Phi nghiêm mặt nói:

- Trong ba năm, ta muốn thực lực của các người đều phải đột phá cảnh giới Đấu Tôn. Nghe cho kỹ, là Đấu Tôn bậc tám, không phải bậc bảy.

- A?

Hai nàng liền há hốc mồm, nhất là u Lạp Lạp, ánh mắt đại ra nhìn Đằng Phi, thậm hồ yêu cầu của công tử... quá không hiện thực đi chứ?

Ba năm, xông lên cảnh giới Đấu Tôn bậc tám... Cho dù là hai nàng có thiên phú trác tuyệt, là thiên tài tu luyện, nhưng muốn đạt tới trình độ đó thì cũng quá khó khăn, khó có khả năng thực hiện được.

Cứ nhìn Phúc bá và Tùng bá là biết, hai người đã lớn tuổi như thế, mới đạt tới cảnh giới Đấu Tôn bậc tám, cũng là cao thủ rất giỏi trên khắp đế quốc, Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp mới bao nhiêu?

Các nàng vừa mới 16 tuổi!

Sinh nhật còn nhỏ hơn Đằng Phi một chút, ba năm sau, cũng chỉ là cô gái không đầy 20 tuổi, Đấu Tôn bậc tám 19 tuổi... nghĩ thôi cũng cảm thấy đáng sợ.

Bạo Long bên cạnh cũng trợn mắt há mồm, cho rằng đó là lý tưởng không có khả năng thực hiện.

- Ha ha? Cảm thấy khó khăn? Đằng Phi cười nhìn hai nàng:

- Nếu không có khó khăn không có khiêu chiến, vậy đặt nó trở thành mục tiêu thì còn có ý nghĩa gì? Bây giờ các người đều là

Đại Đấu Sư bậc cao, chỉ cần tu luyện thích đáng, trở thành Đấu Tôn bậc trung cũng không phải giấc mộng không thành.

Nói xong, Đăng Phi nghiêm mặt nhìn hai nàng Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp, nói:

- Mỗi người, đều sẽ có lý tưởng của riêng mình, các người đừng vội giải thích, hãy nghe ta nói xong...

Đăng Phi khoát tay, nói:

- Hai người muốn theo bên cạnh ta, đó không tính là lý tưởng, bởi vì bây giờ hai người là người của ta, ta cũng tuyệt đối không bỏ mặc hai người. Cho nên, các người suy nghĩ thật kỹ, đã từng có giấc mộng gì? Từng muốn sau khi lớn lên sẽ làm người như thế nào? Đi Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện, bồi dưỡng vài năm, các người sẽ học được rất nhiều tri thức mà mình không tiếp xúc được.

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp liếc nhìn nhau, đều thấy được cảm động sâu trong mắt đối phương, công tử suy nghĩ cho các nàng như thế, làm nội tâm hai nàng đều tràn đầy cảm kích.

Hai người cùng gật đầu, đồng loạt nói:

- Chúng ta đã hiểu, cảm ơn công tử thành toàn!

Lúc này Đăng Phi quay sang Báo Long, Báo Long liên tục xua tay nói:

- Công tử... Lão đại, ngài tha cho ta đi, ta lớn tuổi như thế rồi, đánh chết ta cũng không đi học viện, sẽ bị người ta cười chết...

Đăng Phi tức giận trừng hấn, nói:

- Ai bảo người đi học viện? Báo Long, ta muốn người dùng thân phận Bá tước được đại lục chấp nhận, đi công hội lính đánh thuê thành lập đoàn lính đánh thuê của người. Hơn nữa trong vòng ba năm, đưa đoàn lính đánh thuê này trở thành quân đội sắt thép, thời điểm mấu chốt có thể trọng dụng được. Người, có thể làm được không?

Báo Long đột nhiên ngẩng đầu lên, trong mắt lóe lên ánh sao, nhìn về phía Đăng Phi mang theo vài phần khó tin, càng hơn nữa là một loại cảm động nhiệt huyết.

- Lão đại, là thật ư? Ngài thật sự muốn ta làm chuyện này?

Giọng Bạo Long có chút run run hỏi.

- Ha ha, trong Hoàng triều Chân Võ cũng không thiếu chiến sĩ từng trải qua chiến trường Vực ngoại, có lẽ bọn họ cũng như ngươi, được đế quốc sắc phong, có được thân phận quý tộc đại lục chấp nhận, nhưng không có đất phong, càng không có tài sản gì, có lẽ một số còn trải qua cuộc sống nghèo khó... Ta nghĩ, những người này sẽ trở thành thành viên trụ cột đoàn lính đánh thuê của người. Nhớ kỹ, Bạo Long, đây là đoàn lính đánh thuê của người, không phải của ta!

Đằng Phi nghiêm túc nhìn Bạo Long.

- Tài chính khởi động sẽ do ta cung cấp, thế nào? Có làm được không?

- Đó là giấc mộng cùng tâm nguyện của ta từ trước đến nay, làm, đương nhiên làm, không làm mới là đồ ngu!

Trong mắt Bạo Long lóe lên cảm động, mắt đỏ lên, hành lễ thật sâu với Đằng Phi:

- Cảm ơn công tử thành toàn!

Chương 157: Thủy Tiên Đầu Võ Học Viện

Bạo Long tính tình hấp tấp, được Đằng Phi xác nhận, lập tức lấy 100 ngàn lượng vàng kim phiếu từ u Lôi Lôi, vội vàng chạy đi.

Đằng Phi cùng Bạo Long ước định, trong thời gian này sẽ ở chỗ khách sạn, cho nên muốn liên hệ, cứ trở về khách sạn này là được.

Bạo Long đi rồi, Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp có chút khó hiểu. Âu Lạp Lạp không nhịn được hỏi:

- Chủ nhân, sao ngài lại muốn Bạo Long thành lập đoàn lính đánh thuê? Vì sao hắn lại kích động như thế?

Âu Lôi Lôi bên cạnh dù không hỏi, nhưng cũng tò mò nhìn Đằng Phi.

Đằng Phi cười nói:

- Các người có biết được quá khứ của Bạo Long?

Hai nàng hơi gật đầu, lại lắc đầu ngay, Âu Lạp Lạp giành nói:

- Chúng ta chỉ biết hắn từng trải qua chiến trường Vực ngoại, cùng với chủ nhân. . À không, là đánh cược thua, liền đi theo người ngài.

Âu Lôi Lôi bên cạnh tiếp lời:

- Nói lại trong 2 năm chủ nhân mất tích, Bạo Long đại ca vẫn ở lại Đằng gia Hải Uy Thành, giúp chiêu cố sản nghiệp. Cũng may là nhờ có hắn, bằng không đám quý tộc hào môn Hải Uy Thành đã sớm nuốt hết sản nghiệp rồi.

- Đúng vậy, Trần Phương bá bá giỏi về kinh doanh, nhưng đối mặt với hào môn quý tộc như sói đói kia, ngài ấy vẫn bất lực.

Âu Lạp Lạp nói.

Đặng Phi gật đầu, nói:

- Các người nói đúng, Bạo Long là người đàn ông tốt hết mực trung thành, năm đó hắn gặp ta ở Hồng Phong cổ thành, bên cạnh hắn đi theo một đám huynh đệ sinh tử. Bây giờ, mấy người kia ở lại Tây Thủy, trở thành người thủ hộ kinh doanh của chúng ta. Có bọn họ ở đó, kinh doanh của chúng ta sẽ không xuất hiện vấn đề gì.

- Đúng vậy, đám người kia rất lợi hại, trên người đều mang theo sát khí rất dọa người...

Âu Lạp Lạp nói nhỏ:

- Lúc ta mới đến, những người đó đều không hoan nghênh chúng ta, đều rất hung dữ.

Đặng Phi cười, nói:

- Bạo Long là người rất trọng nghĩa, hắn vẫn luôn quan tâm những đồng đội trên chiến trường Vực ngoại năm đó. Hơn nữa tính tình trời sinh của hắn luôn không chịu ngồi yên, muốn hắn đi theo ta cả đời như vậy, tuy rằng hắn không có ý kiến, nhưng vẫn sẽ rất tích cực. Đối với hắn, đi theo cạnh ta là đại tài tiểu dụng.

Đặng Phi nói xong, nhìn hai nàng Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp:

- Các người cũng thế!

Âu Lôi Lôi cười dịu dàng, làm ra một động tác hết sức to gan, hôn nhẹ lên má Đặng Phi một cái, hai má nàng ửng đỏ như lửa nhảy ra, nói:

- Cám ơn chủ nhân!

- Ôi chao, xấu hổ xấu hổ quá nha!

Âu Lạp Lạp ở bên cạnh hô to xấu hổ, trong lòng lại hâm một mình có nên hôn bên kia không?

Nhưng bây giờ bảo nàng tiến lên hôn Đặng Phi một cái, nàng lại không có dũng khí.

Đặng Phi vuốt má bị Âu Lôi Lôi đánh lén, cười khẽ nói:

- Kẻ thù của ta sâu không lường được, có lẽ lực lượng thế tục căn bản không có khả năng chống lại. Nhưng mặc kệ thế nào,

cuối cùng ta vẫn phải thử một chút, cho Bạo Long thành lập đoàn lính đánh thuê, nói không chừng có lúc sẽ phát huy tác dụng.

- Chủ nhân, ta hiểu rồi. Âu Lôi Lôi còn chưa hết đỏ mặt, giọng dịu dàng nhưng kiên quyết nói:

- Chủ nhân yên tâm, ta cùng muội muội nhất định không phụ lòng mong đợi.

Đằng Phi gật đầu, sau đó nói:

- Các người đã hiểu được, vậy trước tiên chúng ta đi Thủy Tiên Đấu Võ Học

- Viện, tìm đường tử của ta, cho nàng dẫn các người đi thi nhập học.

Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện nằm ở phía nam thành, cách chỗ khách sạn Đằng Phi ở khoảng nửa canh giờ ngồi xe ngựa. Khoảng cách không gần, nhưng so với Chân Võ Thành to như vậy mà nói, lại không tính là xa.

Lúc này Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện đang trong kỳ nghỉ, nhưng thực tế vẫn có rất nhiều người ở lại học viện. Có rất nhiều học sinh có nhà rất xa, muốn về nhà phải thông qua truyền tống trận, mà chi phí truyền tống đắt đỏ cản trở những học sinh gia cảnh kém một chút. Mặt khác, các học sinh đi vào Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện là vì có được tiền đồ tốt. Trong học viện có ăn có ở, còn có thư viện phong phú, cho dù nghỉ vẫn sẽ có giáo viên trực ban ở lại, chỗ không hiệu có thể kịp đi hỏi.

Điều này làm rất nhiều học sinh có được nghỉ, cũng sẽ không rời học viện, vẫn tiếp tục cố gắng.

Quan trọng hơn là sau 1 tháng nữa, sẽ đến thời điểm khai giảng mùa thu, sẽ có một số học sinh tinh anh Hoàng triều Huyền Vũ đến giao lưu. Các học sinh mấy học viện lớn ở độ đều dồi sức, muốn biểu hiện kiêu ngạo của Hoàng triều Chân Võ trước mặt những học sinh tinh anh Hoàng triều Huyền Vũ.

Rất dễ hiểu loại suy nghĩ này, hai đại đế quốc đánh nhau rất nhiều năm, thắng đến mấy năm gần đây mới khôi phục hòa

bình. Những học sinh giao lưu mùa thu này, cũng lần đầu tiên nhà nước hai bên chấp nhận tiến hành hoạt động giao lưu.

Loại hoạt động giao lưu như thế, theo lý thuyết là học viện hai nước trao đổi kết nối bình thường, bồi dưỡng tổ chất tổng hợp của học sinh trẻ tuổi. Sâu bên trong, đó là thị uy, là triển lãm thực lực quốc gia.

Cho nên những học sinh trẻ tuổi này đại biểu cho tương lai hai đại đế quốc, nếu là hoạt động giao lưu, thì nhất định sẽ có luận võ. Mà luận võ, nhất định sẽ có thắng thua.

Nếu là bình thường thì cũng thôi, nhưng đến lúc đề cập tới thể diện của hai đại đế quốc, không ai lại chịu lui một bước nào.

Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện, chia làm sáu niên cấp, từ học sinh năm nhất đến học sinh năm sáu.

Sau sáu năm, mặc kệ thành tích thế nào, trình độ ra sao, đều sẽ tốt nghiệp Học viện, đi ra đảm nhiệm công tác trong đế quốc.

Năm đó Đăng Vũ là học sinh năm hai ở Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện, ba năm trôi qua, Đăng Vũ đã học sinh năm năm, trở thành học trưởng chân chính.

Ba năm trước đây, Đăng Vũ là Đại Đấu Sư bậc ba cấp chín, ba năm sau Đăng Vũ đã lên đến bậc bốn cấp mười, sắp đột phá đến bậc năm.

Ở Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện, Đăng Vũ cũng tính là có chút danh tiếng.

Thời gian trước, Đăng Vũ nhận được thư nhà, nói đệ Đăng Phi trở về từ Tây Thùy, hơn nữa sấm sét quét ngang tám đại gia tộc Thanh Bình Phú, trấn áp ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật.

Tự nhiên trong thư sẽ không nói được quá nhiều, càng nhiều là phụ thân Đăng Vũ, nhị gia Đăng Vân Lĩnh nhắc nhở con gái nhất định phải phòng bị thanh niên tám đại gia tộc làm hại nàng.

Đăng Vũ cũng không quá để ý tới việc người nhà nhắc nhở, ngược lại nàng hết sức mong chờ đường đệ đến đây.

Học viện để đồ có quy củ, loại quy củ này không có ai dám tùy tiện phá vỡ.

Mặc kệ là Thủy Tiên Đẩu Võ Học Viện hay Chân Võ Học Viện, hoặc là những Học viện khác, đều có một điều nội quy, đó là: không cho phép tàn sát lẫn nhau giữa học sinh, một khi xảy ra chuyện này sẽ chắc chắn nghiêm trị.

Kẻ giết người, khai trừ học tịch, đồng thời giao cho Hình bộ để quốc xử lý, người mang tội này tiến vào Hình bộ, cơ bản chắc chắn phải chết, dù là con cháu vương hầu cũng phải lột da.

Cái này còn chưa tính, từ đó về sau, những Học viện lớn ở đế đô sẽ từ chối tiếp nhận tất cả con cháu trẻ tuổi của gia tộc kẻ giết người.

Đây mới là chỗ chết người!

Loại nghiêm trị như thế, bất cứ hào môn đại tộc nào cũng khó chấp nhận nổi. Hào môn đại tộc dù đều có cơ cấu bồi dưỡng nhân tài, nhưng muốn chân chính trở thành nhân tài tinh anh, có tiền đồ tươi đẹp hơn, nhất định phải vào học tập trong các Học viện lớn ở đế đô, nếu con đường này bị phá hủy, đã biết được kết quả.

Gần như mỗi năm đều có mấy cái gia tộc không hay ho như thế, vốn những gia tộc này còn lơ đãng, cảm thấy con cháu nhà mình thay tên đổi họ còn không được hay sao?

Nhưng bọn họ thật sự coi thường lực lượng mạnh mẽ của những Học viện này, mặc kệ bọn họ che giấu thân phận con cháu nhà mình thế nào, cũng sẽ bị Học viện để đồ điều tra ra, sau đó trực tiếp đuổi người.

Thế cho nên mấy năm gần đây, chuyện giết nhau trong Học viện đã ngày càng ít.

Còn có chuyện khác, mấy nhà Học viện đế đô tương đối khoan dung, luận bàn lẫn nhau, dù là đánh tàn phế cũng không bị trừng phạt lớn, chỉ cần người trả nổi tiền thuốc men là được.

Nhưng đế quốc không lơ như thế, khẳng định có rất nhiều gia tộc thù oán lẫn nhau, có một số còn là thù hận không chết không thôi. Đối với tình huống này, mấy Học viện đồng thời đẩy ra một biện pháp, đó là:

Lôi đài!

Dưới tình huống hai bên đều đồng ý, thông qua xin phép, phía Học viện sẽ đồng ý loại xin phép này, sau đó tự chịu sống chết trên lôi đài.

Nếu có một bên không đồng ý chiến đấu lôi đài, vậy sẽ không thể tiến hành chiến đấu đó. Tuy nhiên không gặp được nhiều tình huống này, bởi vì một khi từ chối khiêu chiến lôi đài, như vậy cả đời sau này cũng khó ngẩng đầu lên được.

Từ chối khiêu chiến, có nghĩa là yếu đuối. Kẻ yếu đuối, sẽ không được thông cảm.

Cho nên, các học sinh có kẻ thù sống chết, thà rằng chết trên lôi đài, cũng ít có người từ chối khiêu chiến.

Bây giờ, phần lớn con cháu tám đại gia tộc ở Thủy Tiên Đâu Võ Học Viện đều tốt nghiệp tại trường, còn ở chung Học viện với Đẳng Vũ chỉ có Tôn Thiên Thiên con gái Tôn gia, một trong tám đại gia tộc Thanh Bình Phủ. Cô gái trực hệ Tôn gia này năm đó vẫn thích Vương Duy Dương, sau khi Vương Duy Dương thua Đẳng Phi, liền ném bỏ đoạn tình cảm đó, ngược lại sà vào lòng một kẻ vừa sinh ra đã có danh hiệu Nam tước, hiện giờ đã nằm trong vòng tay của quý tộc Tử tước trẻ tuổi.

Quý tộc trẻ tuổi này là học sinh Chân Võ Học Viện, bình thường hay tới tìm Tôn Thiên Thiên đi ra ngoài, sau khi trận gió lốc ở Thanh Nguyên Châu bắt đầu,

Tôn Thiên Thiên tự nhiên cũng biết tình hình xảy ra trong nhà, vốn nàng chường mắt Đẳng Vũ giờ lại càng hận thấu xương.

Nhưng bảo nàng khiêu chiến Đẳng Vũ trên lôi đài, nàng lại không có gan này. Ba năm trước Đẳng Vũ là bậc ba cấp chín, nàng là bậc ba cấp hai: Ba năm sau, Đẳng Vũ là bậc bốn cấp mười, còn Tôn Thiên Thiên... chỉ tăng lên bậc ba cấp năm.

Loại chênh lệch thực lực quá lớn này làm cho Tôn Thiên Thiên không hề có dũng khí khiêu chiến Đẳng Vũ, nàng không chịu thừa nhận yếu đuối, đành phải không ngừng nói với người xung quanh là chuyện này không có quan hệ lớn tới Đẳng Vũ, đáng hận nhất là Đẳng Phi kia. Nếu không phải hấn xúi giục thế lực Thanh Nguyên Châu tấn công Tôn gia, Tôn gia làm sao lại diệt vong? Thù hận sâu đậm, không đội trời

chung như thế, nếu gặp được Đằng Phi, nhất định phải bẩm thấy hấn...

Chuyện này xảy ra cách các học sinh đế độ quá xa xôi, mọi người nghe tới cũng không có cảm giác gì lớn. Bởi vì đối với phần lớn người, cái gọi là tám đại gia tộc Thanh Bình Phủ, hoàn toàn không có khái niệm gì trong lòng họ.

Đằng Phi dẫn theo Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp đứng ở cửa lớn Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện, nhìn cảnh tượng dòng người chen chúc, đây là nơi mà hấn vẫn luôn hướng tới, không khỏi cảm khái của nói với hai nàng:

- Về sau, các ngươi sẽ bắt đầu phấn đấu ở đây!

Chương 158: Đăng Vũ!

Hai nàng Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lan cười ngọt ngào, cũng có chút kích động Tuy rằng từ nhỏ các nàng từng trải qua bồi dưỡng giáo dục, nhưng so với những tri thức học được từ Học viện, hoàn toàn là hai khái niệm. Nói đơn giản, từ nhỏ các nàng học được là những điều mà các học sinh Học viện vĩnh viễn không thể tiếp xúc tới, nhưng cũng thế, các loại tri thức trong Học viện cũng là những thứ mà hai nàng chưa từng tiếp xúc.

Trước khi hai nàng đi theo Đăng Phi, thậm chí đến giờ cũng không hy vọng xa vời có một ngày thế này, có thể được tiến vào Học viện cao cấp nhất đại lục để học tập.

- Cảm ơn chủ nhân thành toàn.

Âu Lôi Lôi sáng mắt như nước nhìn Đăng Phi, cô gái mười sáu tuổi yêu kiều xinh đẹp, đứng ở đây đúng là phong cảnh thu hút nhiều người chú ý.

Hơn nữa Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp còn là sinh đôi hiếm gặp, càng khiến không ít người chú ý.

Đăng Phi cười, không nói gì.

Đăng Phi lấy ra địa chỉ của Đăng Vũ ở Thủy Tiên Đẩu Võ Học Viện từ trong nhà đưa, trên đường hỏi thăm thêm, tìm tới khu nhà ở đó.

Đây là khu lầu riêng, mỗi một khu nhà đều có khác biệt, trước lầu có vườn hoa nhỏ, bên trong nở đầy hoa tươi, mùi hương tràn lan, bướm bay phấp phới.

- Oa, nơi này thật là đẹp! Vũ tiểu thư ở nơi này ư?

Âu Lạp Lạp kinh ngạc nhìn hoàn cảnh nơi này, quay đầu nói với Đăng Phi:

- Nếu chúng ta cũng ở nơi này thì thật là quá tốt!

Đăng Phi mỉm cười:

- Các người nhất định làm được!

Đằng Phi biết một ít quy củ ở Học viện lớn. Ở trong các Học viện lớn như thế này, nơi học sinh ở chia làm rất nhiều loại, bình thường nhất là phòng ngủ hai người, có phòng tắm riêng, điều kiện cũng không kém.

Những con cháu hào môn quý tộc tiền bạc bao la đương nhiên không muốn chen chung một phòng với người khác, vì thế Học viện đặc biệt mở ra một ít chỗ, xây nhà lầu riêng, chuyên cung cấp cho những người này ở, nhưng tự nhiên cũng phải trả cái giá xa xỉ.

Còn có một điều, là những học sinh biểu hiện hết sức xuất sắc ở Học viện, sẽ được nhà trường thưởng cho, là có thể trả rất ít để vào ở những chỗ như thế này.

Loại cô gái có loại thực lực như Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp, một khi bày ra thực lực cùng giá trị của mình, sợ là sẽ lập tức được chia cho một chỗ giống căn lầu này.

Cho nên, Đằng Phi mới dám nói các nàng nhất định không có vấn đề.

- Thật sao? Vậy thì tốt quá! Âu Lạp Lạp hưng phấn nói.

Ngược lại Âu Lôi Lôi nhỏ giọng nhắc nhở muội muội:

- Âu Lạp Lạp, đừng quá nổi bật, chúng ta phải khiêm nhường, đừng chọc tới chuyện rắc rối cho công tử!

Âu Lạp Lạp bĩu môi:

- Tỷ, nơi này là một trong những Học viện tốt nhất đại lục, chúng ta còn rất trẻ có được không? Học sinh trẻ tuổi sẽ phải thể hiện ra chính mình...

Âu Lạp Lạp nhìn vẻ mặt tỷ tỷ dần dần nghiêm khắc, giọng cũng ngày càng nhỏ, cuối cùng thè lưỡi, không khiêu khích tỷ tỷ nữa.

Dù thời gian hai nàng sinh ra chỉ kém nhau một chút, nhưng Âu Lạp Lạp bề ngoài hoạt bát sôi nổi vẫn luôn có chút kính sợ tỷ tỷ nhìn như nhu nhược, bình thường có thể làm càn, nhưng nếu tỷ tỷ thật sự nghiêm túc lại, nàng vẫn rất sợ.

- Ha ha, không có gì. Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp nói đúng, các người ở trong này biểu hiện mình một chút cũng không sao, đừng quá căng thẳng. Nhớ kỹ, sau khi các người vào học viện này, sẽ có thể nói tạm biệt với quá khứ. Các người không còn bị bồi dưỡng thành bình hoa hay sắt thủ, các người có thể làm điều mình thích. Đằng Phi mỉm cười nói.

- Công tử, ý ngài là sau này sẽ để ý tới chúng ta?

Âu Lạp Lạp đáng thương nhìn Đằng Phi hỏi.

Đằng Phi không khỏi cười khỏ, lắc đầu nói:

- Đương nhiên không phải, một ngày các người còn muốn theo ta, ta sẽ quan tâm các người một ngày, nhưng...

Không đợi Đằng Phi nói xong, u Lôi Lôi cùng u Lạp Lạp đồng loạt nói:

- Công tử, bất cứ lúc nào chúng ta cũng là người của công tử, không có nhưng mà!

Đằng Phi bất đắc dĩ phủi tay:

- Được rồi, các người thắng!

Thực ra thời gian gần đây Đằng Phi cũng suy nghĩ rất nhiều, bởi vì hoàn cảnh lớn lên, trên người Đằng Phi cũng không có nhiều quan niệm truyền thống của con cháu hào môn.

Bởi vì mãi cho đến trước khi gặp Lục Tử Lăng, bên người Đằng Phi thậm chí còn không có một thị nữa. Cũng không phải Đằng gia đối đãi con trai của Đằng Vân Chí có công lớn với gia tộc hà khắc như thế, cũng không phải vì Đằng Phi là đầu vô cùng phé.

Mà là từ nhỏ Đằng Phi đã quen được Lý thúc chăm sóc, sau khi Lý thúc qua đời, Đằng Phi đã học được độc lập, căn bản không thích được người ta chăm sóc. Cho nên lão gia hỏi hấn vài lần bị từ chối, những người khác cũng lười để ý.

Bởi vì lúc đó hấn vẫn là tiểu phé vật trong mắt nhiều người Đằng gia, sẽ không chú ý ngược đãi hấn, nhưng cũng sẽ không có bao nhiêu hứng thú với hấn. Bình thường trào phúng coi thường, đối với Đằng Phi lại càng như mây bay.

Cho nên, hoàn cảnh này bồi dưỡng Đảng Phi thành tính cách độc lập tự chủ, việc thường sẽ không thích làm phiền người khác. Những gì trải qua lúc nhỏ lại làm Đảng Phi càng ghét cách làm dùng người ta như hàng hóa.

Đối với hắn, mỗi người đều là thân thể độc lập, đều có tư tưởng riêng của mình, người khác không được can thiệp. Những người ở cạnh hắn, Đảng Phi đều cố làm bọn họ thể hiện ra chính mình.

Sớm nhất những người cũ ở Đảng gia như là Trần Phương, Đảng Vân Trác, Đảng Vân Thảo... sau là Bạch Long, Đảng Phi cũng làm thế; cho đến bây giờ Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp, Đảng Phi vẫn vậy.

Cũng chính vì tính cách này của Đảng Phi, mới làm những người đi theo hắn đều nhất quyết một lòng, chưa bao giờ thay đổi.

Đảng Phi cầm tờ giấy ghi địa chỉ Đảng Vũ, dẫn u Lôi Lôi cùng u Lạp Lạp đi vào trong.

Người trong này đã ít hơn, hoàn cảnh tao nhã, ngẫu nhiên gặp được một hai người đều có chuyện vội vàng, nghiêm nhiên là hai thế giới khác với bên ngoài.

Ở trong này, dù người có là cô gái xinh đẹp quốc sắc thiên hương, người khác tối đa chỉ nhìn một lúc, mà ít có ánh mắt cùng hành động lỗ mãng.

Đây, chính là khí chất cùng nội tình Học viện nổi danh đại lục!

Nhìn từ bên ngoài, khu nhà này dường như không rộng lắm, nhưng càng đi vào trong, mới càng cảm thấy quá lớn.

Lầu nhỏ mọc thành mảng lớn liếc không thấy cuối, mặt đường lát đá cẩm thạch bằng phẳng có thể soi gương, hai bên có đường thoát nước che giấu trong các bụi cây, đi trong này tự nhiên có cảm giác vui vẻ thoải mái.

Ba người tìm được địa chỉ chỗ Đảng Vũ ở, cửa khép hờ, Đảng Phi đứng ở ngoài lớn tiếng hô:

- Xin hỏi, có người không?

Trong sân có cô gái xinh đẹp đang phơi quần áo bông kinh ngạc một lúc, ngẩng đầu thấy có một thiếu niên thanh tú anh

tuần, bên cạnh có hai mỹ nữ sinh đôi tuyệt sắc, liền sững sốt một lúc, rồi vội hỏi:

- Các người... tìm ai?

Đặng Phi mỉm cười nói:

- Tỷ tỷ này, xin hỏi có phải Đặng Vũ ở đây không?

- Các người tìm... Đặng Vũ? A, người... người là Đặng Phi phải không, tỷ tỷ người ra ngoài, mau vào đây!

Cô gái diện mạo xinh đẹp này liền mừng rỡ đi ra mở cửa, sau đó nói:

- Các người vào trước đi, ta đi gọi tỷ tỷ người tới.

Đặng Phi có chút bất ngờ, không nghĩ tới đối phương lại biết mình, liền gật đầu khách khí:

- Vậy cảm ơn tỷ tỷ.

- Hi hi! Không cần khách khí như vậy, mỗi ngày tỷ tỷ người đều nhắc tới người ở trước mặt chúng ta, lỡ tại chúng ta sắp bị mài mòn rồi.

Cô gái xinh đẹp hết sức nhiệt tình mời Đặng Phi vào nhà.

Vừa vào cửa, là phòng khách rất lớn, cô gái nhanh nhẹn rót trà cho ba người Đặng Phi, sau đó cười nói:

- Các người chờ ở đây một lát, ta đi tìm tỷ tỷ người về.

Lúc này, bên ngoài vang lên tiếng gọi lười biếng:

- Ngừ Đồng, ta về rồi, còn không mau ra nghênh đón?

- Kìa, là tỷ tỷ người.

Cô gái xinh đẹp cười với Đặng Phi, lộ ra hai chiếc răng khểnh đáng yêu, sau đó chạy ra cửa, đứng chặn ở đó, cười hi hi nói:

- Tiểu Vũ, đoán xem là ai tới?

- Ai? Là người kia đến đây? Muốn ta nhường chỗ cho các người chứ gì. Thiệt là, người ta đáng mệt mỏi, muốn ngủ lười một giấc. Quên đi, không quấy rầy vợ chồng son các người thân mật... Tiếng nói lười biếng của Đặng Vũ không ngừng truyền vào tại Đặng Phi, trên mặt Đặng Phi không khỏi trôi lên

tươi cười. Tỷ tỷ này, đã ba năm rồi, cái miệng đó vẫn không có gì thay đổi.

- y nha, người muốn chết hả, người kia của ta? Đã sớm nói với người, ta không có quan hệ gì với hắn, đều là trong gia tộc... Được rồi, hôm nay không nói chuyện phiến lòng. Tiểu Vũ, hôm nay có người rất quan trọng với người đến đây, nếu người không mau hồi lộ ta, ta sẽ không cho người vào nhà!

Cô gái xinh đẹp đứng ở cửa, nhếch hai chiếc răng khểnh cười nói với Đổng Vũ đứng ở trong sân.

- Rất quan trọng với ta? Chẳng lẽ là? A...

Đổng Phi đang dựng lỗ tai nghe liền bị tiếng thét cao cuối cùng dọa hoảng sợ, tiếp theo cô gái xinh đẹp Ngũ Đồng kia oán giận:

- Tiểu Vũ đáng chết, người đụng chết ta! Người phải bồi thường! Bồi thường cả tinh thần lẫn thân thể!

Vừa nói xong, cô gái xinh đẹp Ngũ Đồng mới nhớ tới trong phòng còn có con trai, sắc mặt liền đỏ rực, thè lưỡi nhìn Đổng Vũ đã xông vào phòng khách, đang nhìn vào Đổng Phi, cười nói:

- Thế nào, ta không lừa người chứ?

Đổng Vũ đứng giữa phòng khách, lẳng lặng nhìn Đổng Phi đứng lên mỉm cười nhìn nàng. Trên khuôn mặt xinh đẹp của Đổng Vũ đầu tiên là tràn ngập kích động, trong đôi mắt trong suốt, phủ một màn hơi nước, cố nén không để nước mắt rơi ra, vội bước tới trước mặt Đổng Phi, ngẩng đầu mím môi, nghẹn ngào nói:

- Tiểu đệ, đệ lại cao lên rồi!

Tiếp theo liền trừng mắt, hung hăng nói:

- Người còn nhớ ở trong này còn có tỷ tỷ hay sao? Thằng nhóc đáng ghét, người nói, người đến để độ bao lâu rồi? Vì sao không nói trước cho ta biết? Người

nhà làm bao nhiêu chuyện kinh thiên động địa như thế, người có biết không, ta lo cho người gần chết. Bây giờ người có bản lĩnh rồi, là đàn ông rồi, liền không cần tỷ tỷ bảo vệ nữa, có phải không?

Rốt cuộc không nhìn được, nước mắt chảy theo đôi má xinh đẹp của Đăng Vũ rơi xuống.

Ngữ Đồng đứng bên cạnh vốn định giễu cợt Đăng Vũ mấy câu, cũng không nhìn được chớp chớp mắt, đôi mắt đỏ lên, đánh mắt với Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp, ba người lặng lẽ lên lầu.

Khi Âu Lạp Lạp lên lầu, còn không nhìn được nhìn thoáng qua Đăng Vũ dung mạo không kém gì tỷ muội nàng, trong lòng còn kỳ quái: Đăng Vũ, giống như thích chủ nhân nha!

Âu Lôi Lôi kéo một cái, Âu Lạp Lạp thè lưỡi, quay đầu đi lên lầu.

Chương 159: Nơi này thật nguy hiểm

Đặng Phi do dự một chút, giơ tay nhẹ nhàng lau nước mắt trên mặt Đặng Vũ, nhẹ giọng nói:

- Tỷ, xem tỷ kìa, đừng khóc dọa chạy người ta, không phải đề tới gặp tỷ rồi sao? Đừng khóc, khóc nữa thành mặt mèo, sẽ khó coi.

- Hừ! Nhìn không ra, bây giờ đệ thật là biết dỗ con gái!

Đặng Vũ trợn ngược liếc Đồng Phi, lấy ra khăn tay lau nước mắt trên mặt, sau đó kéo tay đẩy Đặng Phi ngồi trên ghế, cúi đầu nhìn Đặng Phi, cười nói:

- Như vậy mới thoải mái hơn. Hừ, trước kia tỷ vẫn cao hơn đệ, ba năm trước đệ còn không cao bằng tỷ, bây giờ lại phải ngửa đầu nhìn đệ.

- Đó là đệ đã lớn, nhưng ở trước mặt tỷ, đệ vĩnh viễn vẫn là tiểu đệ của tỷ. Đặng Phi cười khẽ nói.

- Để biết là được rồi!

Lúc này cảm xúc của Đặng Vũ mới ổn định hơn, nàng kích động như thế, một là vì bỗng gặp được người thân, quá vui mừng, thứ hai là mấy ngày nay Đặng Vũ cũng bị không ít áp lực.

Tôn Thiển Thiển thì còn được, không cần quan tâm, chân chính làm Đặng Vũ có chút kiêng kỵ là Lương Ngọc đã tốt nghiệp Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện, nhưng lựa chọn ở lại Học viện làm lão sư.

Lương Ngọc năm nay 23 tuổi, đã đột phá bậc năm, trở thành Đại Đấu Sư trung cấp.

Vốn quan hệ giữa Lương Ngọc cùng Đặng Vũ còn không tệ, đều đi ra cùng một chỗ, Lương Ngọc còn là học tỷ của Đặng

Vũ, cho tới nay vẫn luôn chiêu cố Đằng Vũ.

Nhưng đấu tranh giữa hai gia tộc, làm cho hai cô gái quan hệ không tệ này cũng dần sinh ra vết rách. Hơn nữa trong lần ba năm trước, tám đại gia tộc vây công Đằng gia, mà trong tay Đằng Phi chẳng những có đầu kỳ của tám đại gia tộc, còn nắm nhược điểm chí mạng của tám đại gia tộc.

Một trận huyết chiến, tám đại gia tộc tổn thất nặng nề, Đằng Phi đi xa tha hương.

Chuyện này, nhắc tới thì khó mà nói ai đúng ai sai. Lập trường khác nhau, tự nhiên góc độ nhìn vấn đề cũng không giống.

Thời điểm đó, quan hệ giữa Lương Ngọc và Đằng Vũ cũng đã có chút xa cách, không còn thân mật khăng khít như trước. Nhưng nói thế nào, giữa hai người cũng có quan hệ tốt hơn người thường.

Ngay mấy ngày trước, từ quê nhà truyền đến tin tức, tám đại gia tộc toàn diệt, bị tất cả thế lực lớn Thanh Nguyên Châu nuốt trọn, không còn một chút bột xương gì.

Mà người khởi xướng chuyện này, chính là Đằng Phi.

Người khác có thể không biết được nhiều như thế, nhưng con cháu tám đại gia tộc làm sao lại không biết gì?

Đằng Vũ còn nhớ rõ, mấy ngày trước gặp được Lương Ngọc, Lương Ngọc chặn nàng lại, nói cho Đằng Vũ, từ nay về sau hai người hoàn toàn tuyệt giao, hơn nữa còn nói, nàng nhất định sẽ tìm Đằng Phi báo thù.

Ba năm trước đây, Đằng Phi còn không phải đối thủ của Lương Ngọc, ba năm Lương Ngọc đã thành Đại Đấu Sư bậc năm cấp ba, Đằng Phi sẽ là đối thủ của nàng ư?

Đừng nhìn Đằng Phi làm những chuyện kinh thiên động địa ở Thanh Nguyên Châu, nhưng người thật sự biết rõ nội tình lại rất ít. Thứ nhất là bên cạnh Đằng Phi có ba người Bạo Long, Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp, kỳ thật ba người này mới là chủ lực tiêu diệt Thác Bạt gia, Vương gia.

Người thấy qua Đằng Phi ra tay, hoặc là đã chết, hoặc là biết giữ mồm, không ai tùy tiện nói chuyện này. Cho nên, dù là

người Đẳng gia cũng không rõ lắm bây giờ Đẳng Phi đã có thực lực thế nào.

Đẳng Phi không có đầu khí, đây là điều mọi người công nhận. Như vậy, một võ giả bình thường, có mạnh hơn nữa, thì mạnh được đến cỡ nào?

Các thế lực Thanh Nguyên Châu đưa Đẳng Phi trở thành giáo phụ trẻ tuổi nhất Thanh Nguyên Châu, nguyên nhân cơ bản vẫn là vì hai nữ một nam tùy tùng của Đẳng Phi có thể đánh được!

Nhất là thực lực của Bạo Long, một trận chiến ở đường dài Trương gia bảo, đã rung động rất nhiều người.

Về phần thực lực của Đẳng Phi, theo rất nhiều người suy đoán, hẳn là không kém Bạo Long bao nhiêu, có lẽ mạnh hơn Bạo Long một chút!

Dù sao, trận giao đấu giữa Đẳng Phi cùng lão già áo xám, Đẳng Phi cũng bày ra thực lực không tầm thường. Nhưng mà chuyện này, vẫn chỉ truyền lưu trong phạm vi nhỏ.

- Ít nhất, Đẳng Vũ ở đế đô xa, bao gồm cả Lương Ngọc tuyệt giao với Đẳng Vũ, đều không rõ chuyện này.

Bởi vì Lương gia, một trong tám đại gia tộc Thanh Bình Phủ bị toàn diệt trong tay các thế lực Thanh Nguyên Châu. Tuy rằng Đẳng Phi là người thúc đẩy toàn bộ sự kiện, nhưng tự mình Đẳng Phi tham dự thì ngoài trận chiến Lương gia phái người viện trợ Vương gia ra, vốn không còn gì nữa.

Tám đại gia tộc, ba nhà quý tộc Phạm Trường Lật, những thế lực này ngưng tụ một chỗ sẽ hình thành lực lượng vô cùng mạnh mẽ. Dù là Đẳng Vũ cũng biết rõ chuyện này.

Bây giờ dù những thế lực đó kẻ bị diệt, kẻ bị suy yếu, nhưng đời trẻ tuổi của bọn họ ở đế đô lại không bị lan tới quá lớn. Mấy ngày nay Đẳng Vũ vừa mong đợi Đẳng Phi đến, một mặt khác lại sợ Đẳng Phi tới đây.

Bởi vì một khi Đẳng Phi đi đế độ, chỉ sợ sẽ có vô số người muốn khiêu chiến hắn!

Ba năm trước đây đệ đệ còn cần bảo hộ, ba năm sau thật sự có thể đối phó được những khiêu chiến này ư?

Đặng Vũ rất lo lắng.

Loại lo lắng này, nháy mắt khi gặp được Đặng Phi hôm nay liền bùng nổ ra, cho nên mới làm cảm xúc của Đặng Vũ trở nên không ổn định.

- Tỷ, thật là không giống tỷ bình thường. Tỷ trước kia sẽ không đa sầu đa cảm như vậy.

Đặng Phi cười nhìn Đặng Vũ, ôn hòa nói. Gặp được Đặng Vũ, Đặng Phi luôn không nhịn được nhớ tới trước kia, Đặng Vũ đứng trước mặt hắn, lớn tiếng quát những kẻ khi dễ mình.

Có những chuyện, cả đời cũng không quên được.

- Xéo đi, đừng có đùa giỡn lão tỷ. Hừ! Đặng Phi, tỷ hỏi đệ, Lăng Thi Thi với đệ có quan hệ gì?

Đặng Vũ đảo mắt một vòng, đột nhiên nhớ tới một chuyện, liền vội vàng hỏi.

- Lăng Thi Thi? Sao tỷ lại biết nàng?

Đặng Phi có phần kỳ quái, nhớ tới dường như Lăng Thi Thi cũng là học sinh Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện, chẳng lẽ nàng đã tới tìm Đặng Vũ?

- Tỷ đã sớm biết nàng, con gái rượu của đại soái, tiểu ma nữ xấu bụng, toàn bộ đế độ có ai không biết nàng ta chứ? Đặng Vũ giọng chua chua, hai tay chống lên lưng ghế sau người Đặng Phi, mặt đối mặt nhìn chăm chăm vào hắn không chớp mắt một cái, hơi thở như lan, nói:

- Chỉ là một năm trước, có một ngày nàng đột nhiên tới tìm tỷ, nói là bạn thân với người, nói với tỷ là có chuyện gì khó khăn cứ tới tìm nàng. Ta nói Đặng Phi này, nhìn không ra được, đệ còn có bản lĩnh này. Nói cho lão tỷ coi, làm sao thông đồng được với tiểu ma nữ có thân phận địa vị như thế?

Đặng Phi rút người ra sau lưng ghế, khoé miệng kéo lên, nói:

- Tỷ, tỷ dùng nước hoa hả? Mùi dễ chịu như vậy?

Mặt cười xinh đẹp của Đặng Vũ ửng đỏ, hung hăng trừng hắn, thẳng người lên ngồi đối diện Đặng Phi, cười lạnh nói:

- Đừng có đánh trống lảng, mau nói cho tỷ biết, để có quan gì với nàng?

- y, thực tế đệ và nàng không có quan hệ quá sâu, chỉ là lúc ở Tây Thùỵ, đệ từng giúp huynh muội Lăng Thi Thi một lần.

Đằng Phi kể đơn giản quá trình quen biết với Lăng Thi Thi.

Đằng Vũ nghe đến trợn mắt há mồm, nhìn Đằng Phi nói:

- Đệ nói là, Lăng phu nhân trúng độc, là để giúp tìm được thuốc giải?

- Đệ chỉ giúp một bộ phận, ừm, bộ phận rất nhỏ... Đằng Phi nói.

- Trời ạ! Khó trách tiểu ma nữ đến tìm ta, mở miệng liền kêu tỷ tỷ thật là thân thiết. Không biết, còn tưởng nàng thật sự muội muội của ta nữa!

Đằng Vũ bừng tỉnh đại ngộ:

- Thì ra còn có chuyện ẩn này, lúc trước ta còn tưởng là nàng không có ý tốt, hay là tới đùa giỡn ta, xem ra ta đã trách lầm nàng.

Đằng Phi cười khỏ, thầm nghĩ Lăng Thi Thi vốn là ma nữ xấu bụng, tỷ tỷ của hắn cũng không phải cô gái đơn thuần, hai người gặp mặt mà không tóe ra lửa, vậy mới kỳ quái!

Lúc này Đằng Vũ nhìn Đằng Phi từ trên xuống dưới, giọng là lạ nói:

- Đệ được lắm, thật là nhìn không ra, Bằng Liên ngàn năm, loại thần dược này cũng đưa ra được. Huyết Nguyên Đan, đệ nói đưa là đưa, nhà đại nguyên soái lại thiếu đệ ân tình lớn đến thế. Ta nói đệ không có một chút lo lắng, thì ra còn có tám bài tẩy này. Thằng nhóc này, làm hại lão tỷ lo lắng lâu như thế, nói đi, lấy gì bồi thường ta?

Lúc này trên lầu truyền xuống tiếng chọc của Ngũ Đồng:

- Ca tinh thần lẫn thân thể...

Đằng Vũ mặt đỏ hồng, mắg:

- Ngũ Đồng, người chết đi!

Đằng Phi cười, mở nhãn lấy ra một viên Huyết Nguyên Đan, đưa cho rằng Vũ:

- Đây là Huyết Nguyên Đan, đệ đã sớm chuẩn bị cho lão tử rồi...

Trong nhẫn vốn còn lại 9 viên, bây giờ còn 8 viên, nhưng Đổng Phi không cảm thấy quá đáng tiếc. Đối với hắn, dù có đan dược, cũng không quan trọng bằng thân tình.

- A!

Trên lầu truyền đến tiếng thét chói tai, cô gái Ngữ Đồng lao xuống như trận gió, ánh mắt nhìn vào tay Đổng Phi, vẻ mặt si mê nhìn viên đan dược như hạt châu đỏ máu:

- Đây... chính là đan dược luyện chế bằng Huyết Lan trong truyền thuyết? Trời ạ, thật là đẹp!

- Không có phần của ngươi!

Đổng Vũ giật lấy viên Huyết Nguyên Đan kia, sau đó che Đổng Phi sau lưng, như hồ rình mồi nhìn cô gái Ngữ Đồng xinh đẹp:

- Ngữ Đồng, chúng ta là tỷ muội thì tỷ muội, nhưng ta cảnh cáo ngươi, muốn chia xẻ tiểu đệ của ta, ngươi còn chưa đủ tư cách!

- Xi!

Cô gái Ngữ Đồng bĩu môi, mắt trợn ngược, ngồi xuống ghế, vẻ mặt kiêu ngạo nói:

- Chẳng qua là phối hợp với ngươi, cho người cảm thấy bất ngờ mà thôi, nhìn người bị dọa kia, không phải Huyết Nguyên Đan thôi sao? Có gì hay lắm, nếu ta muốn, cũng không phải không có!

- Đúng vậy, người kia của ngươi, lúc trước không phải giương mắt cầm một viên Huyết Nguyên Đan luyện chế bằng Huyết Lan 500 năm muốn đưa cho người hay sao, người lại từ chối, ngươi lợi hại cỡ nào chứ!

Đổng Vũ cẩn thận cất kỹ Huyết Nguyên Đan, sau đó cười hì hì trêu chọc Ngữ Đồng.

- Ngươi... Tiểu Vũ, không được nhắc tới hắn. Ngươi... ta và hắn căn bản không thể. Ta không ghét hắn, nhưng ta càng

không thể thích hấn, chúng ta rất thân, vừa nghĩ tới chuyện này ta liền đau đầu. .

Ngữ Đồng ngồi đó, chống má hồng, đôi mắt quyến rũ quét tới quét lui trên người Đăng Phi, bỗng nhiên nói:

- Tiểu Vũ, bằng không người đưa đệ đệ cho ta mượn xài vài ngày đi. Hấn còn đến, ta nói đây là bạn trai của ta, người nói sao?

- Không được! Tuyệt đối không được! Người đừng có hàng! Đăng Vũ đứng ra, hai tay chống nạnh cười lạnh nhìn Ngữ Đồng:

- Đừng cho là ta không biết trong lòng người nghĩ cái gì. Nói cho người, không có cửa đâu!

Ngữ Đồng cũng không tức giận, chỉ là chép miệng như có điều suy nghĩ nhìn Đăng Vũ:

- Ta nói sao, coi như nhìn ra được, người toàn là tính nước phù sa không chảy ruộng ngoài mà...

- Người còn nói lung tung, xem ta dạy dỗ người thế nào? Đăng Vũ sắc mặt đỏ hồng, hung dữ gào lên.

Đăng Phi ngồi ở một bên, khóe miệng run rẩy, trong lòng thầm nghĩ: dàn xếp xong Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp, phải nhanh chóng bỏ trốn được, nơi này... thật quá nguy hiểm!

Chương 160: Kẻ thù gặp mặt!

- Được rồi, chúng ta đừng nói giỡn nữa, nhìn đệ đệ người bị dọa kia. Cô gái Ngữ Đồng cười hì hì nói, đôi răng khênh lộ ra, nhìn Đăng Phi nói:

- Ta đùa giỡn với tỷ tỷ người quen rồi, người nhất định đừng cho là thật.

Nói xong, đứng lên kéo hai chiếc ghế dựa cho hai nàng u Lôi Lôi u Lạp Lạp, sau đó kéo Đăng Vũ sang một bên, lặng lẽ nói vào tai Đăng Vũ:

- Người nhìn tỷ muội sinh đội kia, nhìn ánh mắt đệ đệ người, nói thành thật nha Đăng Vũ người có nguy hiểm rồi. Ta nhớ, năm trước hình như Lăng Thi Thi còn tới...

- Vậy thì sao? Ta là tỷ của hắn, hắn thích ai là chuyện của hắn... Đăng Vũ có chút chột dạ nói.

- Thôi đi, đừng cho là ta nhìn không ra, người rất thích đệ đệ mình, thích thì cứ tranh thủ đi!

Ngữ Đồng như cười như không nhìn Đăng Vũ:

- Hơn nữa, cũng không ai quy định, người không được gả cho hắn.

- Người muốn chết hả, chúng ta đều con trẻ, bây giờ tính chuyện này còn sớm lắm, để về sau rồi nói.

Đăng Vũ đẩy Ngữ Đồng ra, sau đó chuẩn bị hoa quả cho Đăng Phi.

Cô gái Ngữ Đồng xinh đẹp cũng có tính tình hoạt bát, Âu Lạp Lạp cũng rất sôi động, tuy rằng Âu Lôi Lôi nội hướng một chút, nhưng từ nhỏ trải qua các loại huấn luyện, để nàng có thể đối phó được bất cứ hoàn cảnh nào.

Ba người đàn bà thành cái chợ, nơi này có bốn cô gái, vì thế bạn học Đăng Phi đây nhanh chóng bị bỏ mặc. Rõ ràng mọi người đang nói chuyện về hắn, nhưng lại như không có liên quan gì tới hắn.

Đăng Phi cũng lười xen vào, dù sao Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp có thể dung nhập vào trong vòng này, hắn mới yên tâm.

Có một câu nói rất đúng: bạn của bạn, chưa chắc là bạn của ta. Bất cứ vòng giao tiếp nào, khi tiếp nhận người mới đều phải cân nhắc một phen. Dù là Đăng Phi, cũng không thể mạnh mẽ đây Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp cho tỷ tỷ. Nhờ tỷ tỷ rảnh rỗi chiếu cố các nàng, điều này không thành vấn đề, nhưng muốn tỷ tỷ coi Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp trở thành người một nhà, vậy cần có thời gian cùng xem tính cách hai bên có hợp nhau không.

Ít nhất, bây giờ xem ra không có vấn đề!

Đăng Vũ cùng Ngũ Đồng kể những chuyện ở Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện cho u Lôi Lôi u Lạp Lạp, các loại chuyện thú vị, cùng với một ít quy định.

Hai nàng đều thông minh, tự nhiên nhìn ra Đăng Phi dẫn theo tỷ muội sinh đôi này đến không chỉ đơn giản là thăm viếng tỷ tỷ. Rất có khả năng là muốn đưa hai cô gái xinh đẹp này giao phó cho Đăng Vũ, để các nàng học ở Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện.

Nếu đã thế, hai nàng Đăng Vũ và Đăng Vũ vừa nói chuyện phiếm, cũng để cho hai nàng hiểu biết sơ về tình hình chung ở Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện.

Âu Lôi Lôi cùng u Lạp Lạp nghe rất nghiêm túc, cũng nói thêm về những chuyện bên Tây Thùy, tóm lại bốn người tán gẫu rất vui vẻ.

Từ giữa trưa nói một hơi cho đến chiều, cuối cùng mọi người đều đói bụng, nhìn bên ngoài mới phát hiện trời đã tới hoàng hôn.

- A, thiệt là, nói chuyện cao hứng quá, quên mất thời gian. Mọi người đều đói bụng rồi chứ?

Đăng Vũ vỗ đầu, sau đó nói:

- Đi, ta dẫn mọi người đi ăn ở nhà ăn học viện!

Chiều mùa hè, nóng bức trở thành hư không, hơi lạnh thổi qua người, làm người ta có cảm giác rất thoải mái.

Giữa vườn trường rộng lớn, mọi nơi đều là bóng học sinh, có rất nhiều bóng nam sinh có cô gái mảnh mai yêu kiều dựa sát vào người.

Âu Lạp Lạp nói nhỏ:

- Không phải nói Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện chủ yếu là nữ hay sao? Tại sao nơi này có nhiều nam như vậy?

Ngữ Đồng cười nói:

- Học viện lớn ở đế đô đều rất mở ra, cũng không khép kín với bên ngoài, bởi vì những học sinh này sau khi tốt nghiệp Học viện sẽ chân chính dung nhập vào các ngành nghề đế quốc, quá khép kín sẽ không có chỗ tốt nào. Cho nên, Học viện Thủy Tiên nổi danh mỹ nữ đông đúc, tự nhiên sẽ không thiếu bóng dáng nam sinh. Hi hi, mỹ nữ xinh đẹp như tỷ muội người, chỉ sợ không tới vài ngày sẽ có một đám người sau lưng!

- Ôi chao, vậy chẳng phải chán ghét muốn chết được? Âu Lạp Lạp vẽ mặt chán ghét nói:

- Sau lưng đi theo một đám người, chẳng phải giống như ruồi bọ?

- Hi hi! Người nói đúng, những người đó chính là ruồi bọ, không thèm nhìn là được rồi, dù sao ở trong Học viện này cũng ít có kẻ dám chủ động gây chuyện.

Ngữ Đồng cười khế nói.

Âu Lôi Lôi nghe vậy, trong lòng lại nghĩ: rất ít có người dám chủ động gây chuyện, vậy không có nghĩa là không ai dám. Xem ra, một hồi nữa phải nhắc nhở muội muội, không được chọc rắc rối tới công tử, cũng không được gây rắc rối cho Vũ tiểu thư. Nhìn ra được, Vũ tiểu thư rất thân cận công tử, thậm chí... thậm chí có chút quá thân cận, nói không chừng về sau Vũ tiểu thư sẽ thật gả cho công tử. Phải nói muội muội chú ý một chút, không được tranh sủng với Vũ tiểu thư, phải làm quan hệ tốt trước đã...

Không nói đến Âu Lôi Lôi đang miên man suy nghĩ quy hoạch tương lai, năm người đi thẳng đến nhà ăn nhỏ trong Thủy Tiên Đẩu Võ Học Viện. Sở dĩ gọi là nhà ăn nhỏ, bởi vì nhà ăn này so với Học viện đến mấy chục ngàn người mà nói, thật sự quá nhỏ... . Ở đây chỉ có thể chứa được hai ba ngàn người cùng ăn.

Hơn nữa, giá thức ăn nơi này rất là đắt!

Nhưng có một điều, nhà ăn nhỏ này làm món ăn không kém gì khách sạn lớn ở bên ngoài. Cho nên nhiều con cháu quý tộc hào môn đều lựa chọn dùng bữa ở đây.

Đoàn người Đằng Phi, bốn nữ một nam, nam diện mạo thanh tú, anh tuấn trầm ổn, nữ mỗi người xinh đẹp, nhất là tỷ muội Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp giống y như đúc, lại thu hút vô số người chú ý.

Không ít người đều kinh ngạc: lúc nào mà Thủy Tiên Đẩu Võ Học Viện lại có hai tỷ muội sinh đôi tuyệt sắc như thế.

Đằng Phi là nam tính duy nhất trong đội ngũ, tự nhiên phải thừa nhận rất nhiều ánh mắt hâm mộ ghen tị. Đằng Phi đã từng trải qua lịch lãm trong Hồn vực, hoàn toàn không có áp lực gì với loại chú ý này, thân nhiên đi tới cửa nhà ăn.

Ngược lại là Ngũ Đồng có chút kinh ngạc nhìn Đằng Phi, thầm nghĩ khó trách Đằng Vũ cả ngày treo đệ đệ trên miệng, quả nhiên là người trẻ tuổi rất vĩ đại mà!

Đằng Vũ đi tới, bỗng nhiên sắc mặt thay đổi, trước mặt có một nam một nữ đi tới. Nam cao lớn anh tuấn, nữ xinh đẹp quyền rũ, đôi mắt long lanh, dáng người nóng bỏng, đôi chân thon dài, chớp mắt mỉm cười cũng dễ dàng tác động ánh mắt người khác.

Đằng Phi cũng nao nao, hẳn vẫn còn có chút ấn tượng với cô gái này, một cái tên thiếu chút thốt lên: Tôn Thiên Thiển!

Thanh Bình Phủ tám đại gia tộc, con gái trực hệ Tôn gia.

Tôn Thiên Thiển bên kia thấy được Đằng Vũ trước tiên, ánh mắt phát lạnh, khẽ cắn răng, trong mắt tràn ngập hận ý. Tiếp theo, liền thấy được người trẻ tuổi anh tuấn bên người Đằng Vũ.

- Đằng... Phi!

Tôn Thiên Thiên nghiêng răng nghiêng lợi, đôi mắt long lanh như muốn phun lửa, nhìn chăm chăm vào Đằng Phi, hai chữ kia như nghiêng răng phun ra.

Người xung quanh đều cảm nhận rõ ràng lửa giận trên người Tôn Thiên Thiên lúc này, không khỏi quái dị nhìn nàng.

Người trẻ tuổi cao lớn anh tuấn bên cạnh Tôn Thiên Thiên cũng nhìn thấy đoàn người Đằng Vũ, hắn cũng biết ân oán giữa hai gia tộc Tôn gia cùng Đằng gia. Tuy nhiên, điều này không có nghĩa hắn sẽ oán hận Đằng gia oán hận Đằng Phi như là Tôn Thiên Thiên. Nguyên nhân rất đơn giản, quý tộc có quy củ của quý tộc, con cháu quý tộc cũng không phải toàn là ngu ngốc.

Giữa gia tộc hắn và Đằng gia không có ân oán hay liên quan nào, dù cho về sau Tôn Thiên Thiên gả cho hắn, trở thành nữ nhân của hắn, vậy hắn cũng sẽ không dễ dàng kết thù kết oán với Đằng gia.

Bởi vì con gái gả đi như chén nước đổ ra ngoài, nếu Tôn Thiên Thiên gả cho hắn, vậy sẽ không còn quan hệ gì với Tôn gia!

Cho nên, thanh niên quý tộc này vừa sinh ra đã mang theo thân phận Nam tước, từ nhỏ lớn lên trong nuông chiều, chỉ dùng ánh mắt kinh diêm nhìn thoáng qua bốn nàng mỹ nữ Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp cùng với Đằng Vũ và Ngũ Đồng, sau đó nói nhỏ với Tôn Thiên Thiên:

- Bình tĩnh, nơi này là vườn trường, nàng cố gắng đừng can thiệp vào ân oán gia tộc, đã quên ta nói gì với nàng hay sao?

- Nhưng mà... người thân của ta, cha mẹ ta, đều vì người Đằng gia mà chết. Nhất là Đằng Phi này, nữ nhân có liên quan tới hắn lấy trộm tài vật tám đại gia tộc chúng ta, chính là cho hắn. Nếu không phải hắn, Tôn gia chúng ta làm sao lại cửa nát nhà tan? Ta hận không thể băm thây hắn!

Tôn Thiên Thiên mặt đầy hận ý, không chút che giấu thù hận của nàng với Đằng Phi, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Nàng nói chuyện cũng không nhỏ, cho nên người xung quanh đều nghe được, không khỏi dừng chân đứng xem.

Đặng Vũ lạnh băng nói:

- Tôn Thiên Thiên, mời người chú ý lời của mình, các người của nát nhà tan có quan hệ gì tới chúng ta? Rõ ràng là các người gieo gió gặt bão! Nếu người không phục, người có thể đưa ra quyết đấu bất cứ lúc nào, chúng ta giải quyết ân oán trên lôi đài! Còn không, mau tránh ra, đừng cản đường chúng ta dùng bữa!

Tôn Thiên Thiên còn muốn nói gì, lại bị thanh niên cao lớn bên cạnh níu chặt, nhíu mày nói:

- Nghe lời, nàng như thế, sẽ chỉ hại chính nàng!

Tôn Thiên Thiên thở hổn hển, hung tợn trừng Đặng Phi, môi sắp bị chính nàng cắn ra máu.

Đặng Phi bình tĩnh nhìn Tôn Thiên Thiên, hẳn thật sự không có hảo cảm gì với con cháu tám đại gia tộc. Năm đó Vương Duy Dương luận vẽ lôi đài với hắn, con cháu tám đại gia tộc liền châm chọc khiêu khích hắn. Tuy rằng Đặng Phi hiểu được đó là vấn đề lập trường, nhưng hắn cùng tám đại gia tộc có thù hận không thể điều hòa, tự nhiên lười quan tâm tới thế hệ thanh niên tám đại gia tộc.

- Đặng Phi, người chờ đó cho ta, một ngày nào đó ta sẽ làm người phải chịu trách nhiệm về những gì mình đã làm, người sẽ hối hận!

Rốt cuộc lý trí chiến thắng xúc động, Tôn Thiên Thiên tránh ra, lúc đi ngang qua Đặng Phi, hung tợn nói.

Thanh niên bên cạnh nàng lại cười xin lỗi với Đặng Phi, còn gật đầu với Đặng Phi, sau đó kéo Tôn Thiên Thiên tràn ngập không cam lòng bước đi.

Đặng Phi hí mắt, nhìn bóng dáng thanh niên kia như có điều suy nghĩ.

Ngũ Đồng bên cạnh nói nhỏ:

- Người kia là ngũ công tử Lê bộ thị lang, là học sinh năm năm, có chút danh tiếng ở đế độ, biệt danh Sát thủ mặt cười. Đặng Phi, đừng bị vẻ thân thiện bề ngoài của hắn mê hoặc, người phải chú ý tới kẻ này!

Chương 161: Khiêu chiến!

Đặng Phi nhẹ nhàng gật đầu, hướng về phía Ngũ Đồng mỉm cười:

- Cám ơn.

Ngũ Đồng đáp lại nụ cười, sau đó nói: - Đói chết mất, chúng ta đi thôi.

Đặng Vũ ngược lại vẫn có chút tức giận, lẩm bẩm:

- Phì, cái gì vậy!

- Được rồi, tở. Dạng người như thế không cần phải tức giận. Hơn nữa nàng hận ta cũng là bình thường, ta không chấp nhặt với nàng.

Đặng Phi cười thân nhiên, đối với loại người dùng ánh mắt và miệng để giải phóng cừu hận, hắn chưa từng để ở trong lòng.

- Đặng Phi.

Phía sau lúc này bỗng nhiên truyền tới một giọng nói hết sức trong trẻo lạnh lùng, trong không khí dường như đều mang theo vài phần ý lạnh.

Bước chân Đặng Phi hơi khựng lại, xoay người, nhìn thấy một cô gái trẻ hơn 20 tuổi, mắt sáng rực trắng, buộc tóc đuôi ngựa đơn giản đang lạnh lùng nhìn hắn.

“Đây là Lương Ngọc?” Trí nhớ của Đặng Phi coi như là tương đối không tồi, hắn liếc mắt liền hận ra cô gái này chính là đại tiểu thư Lương gia Lương Ngọc một trong tám đại gia tộc Thanh Bình Phủ. Khóe miệng hắn không khỏi nổi lên một tia cười khổ, thầm nghĩ: Học viện Thủy Tiên lớn như vậy, lần đầu tiên mình đến không ngờ có thể liên tiếp hai lần gặp gỡ cừu gia. Xem ra, đồ ăn của phòng ăn này nhất định là phi thường ngon. Đặng Vũ xoay người lẳng lẳng nhìn Lương

Ngọc, nàng cũng không có thể đối xử với Lương Ngọc giống như là Tôn Thiển Thiển, không nói đến giữa hai người là tình

tỷ muội nhiều năm.

Bản thân Lương Ngọc cũng có khác biệt về bản chất so với Tôn Thiên Thiển.

Tôn Thiên Thiển nói trắng ra đó chính là một kiều nữ bị nuông chiều sinh hư, bộ dạng xinh đẹp lại tính tình điêu ngoa.

Mà Lương Ngọc lại là một tiểu thư khuê các chân chính, trước giờ đều là yên tĩnh, người cũng phi thường có tố chất, trên người không có bất kỳ thói xấu gì của phú hào quý tộc.

Hơn nữa Lương Ngọc tự thân phi thường ưu tú, thực lực xuất chúng không nói, các phương diện khác cũng đều cực kỳ ưu tú. Nếu không sao có thể vừa | liền bị Học viện Thủy Tiên Đấu Võ mời làm giáo sư trẻ tuổi?

Cô gái như vậy, đi tới đâu đều sẽ nhanh chóng thắng được sự tôn trọng và tán thưởng của người khác.

Đáng tiếc chính là, một cô gái ưu tú như vậy lại thành kẻ thù nhà mình, thật sự là tạo hóa trêu người.

- Ngọc tỷ.

Sắc mặt Đằng Vũ có chút phức tạp, do dự kêu một tiếng. Tuy rằng Lương Ngọc trước mặt nàng nói hai người từ đây tuyệt giao, nhưng tình bạn nhiều năm qua há có thể nói dứt là dứt?

Lương Ngọc không đi nhìn Đằng Vũ mà lẳng lặng nhìn Đằng Phi, giọng lạnh lùng trong trẻo:

- Đằng Phi, ta muốn khiêu chiến ngươi! Ngươi...

... Có thể lựa chọn không tiếp nhận!

Một câu “Ngọc tỷ của Đằng Vũ vẫn khiến lòng Lương Ngọc hơi mềm, cuối cùng vẫn không thể nói ra câu không chết không ngừng kia. Nàng rất rõ ràng địa vị của Đằng Phi ở trong lòng Đằng Vũ. Tuy rằng nàng từng nói tuyệt giao với Đằng Vũ, nhưng tựa như Đằng Vũ nàng làm sao không khổ sở khóc mấy ngày?

Lương Ngọc kỳ thật cũng không hận Đằng Phi. Tư tưởng của nàng có chút bất đồng so với thế hệ tuổi trẻ của tám đại gia tộc. Bởi vì tuổi tác, một số chuyên gia tộc từng làm không thể ra ngoài ánh sáng nàng kỳ thật rất rõ ràng, cũng từng khuyên

phụ thân và gia gia mình làm việc không nên quá không từ thủ đoạn.

Chỉ chẳng qua nàng là một cô gái, làm sao có thể chi phối quyết định của gia chủ hai nhà?

Lương Ngọc thậm chí trước khi tám đại gia tộc nổi xung đột với Đẳng gia từng nói với phụ thân: Làm quá nhiều việc bất nghĩa, gia tộc sớm muộn sẽ có đại nạn.

Nhưng khi đó phụ thân Lương Ngọc sao có thể nghe lọt tại loại lời này? Ngược lại hung hăng giáo huấn Lương Ngọc một trận, nói làm một nhà quyền thế, nên đem lương tâm ném xuống.

Lương tâm giá trị bao nhiêu lượng?

Lịch sử phát gia của đại gia tộc nào, xóa những vòng sáng kia đi, sau lưng không phải là trang sử huyết lệ của người khác? Tư sản tích lũy ban đầu luôn tràn ngập máu tanh!

Lương Ngọc đối với điều này cảm giác bất đắc dĩ sâu sắc, đồng thời vì mình sinh ở đại gia tộc cảm thấy bị ai. Ba năm trước, tám đại gia tộc ở chỗ Đẳng gia chịu thiệt thòi lớn, nàng lại từng khuyên phụ thân, đề nghị Lương gia đừng đi theo theo dự vào chuyện đối với Đẳng gia nữa. Nhưng phụ thân lại cự tuyệt nàng.

Thẳng đến đoạn thời gian trước, truyền đến gia tộc bị giết, toàn bộ gia tộc hầu hết người đều chết trong hỗn chiến, bao gồm cha mẹ nàng. Tin tức này khiến Lương Ngọc cảm thấy bầu trời đều sập xuống, cả người trực tiếp hồng mắt, thương tâm muốn chết.

Sau khi biết được người khởi xướng toàn bộ sự kiện chính là Đẳng Phi của Đẳng gia ba năm trước bị ép đi xa tha hương, nàng lập tức tìm tới Đẳng Vũ, cùng Đẳng Vũ đoạn tuyệt giao tình nhiều năm, cũng nói nhất định sẽ báo thù cho cha mẹ.

Sau nữa, Lương Ngọc từ trong miệng người may mắn còn sống sót của gia tộc biết được lần này trên thực tế vẫn là Lương gia chủ động khiêu khích Đẳng Phi. Đương nhiên, cách nói của người đó tự nhiên là Lương gia vì tự bảo vệ mình.

Bởi vì Đẳng Phi lúc ấy giống như kẻ điên, điên cuồng tiêu diệt Thác Bạt gia, đang tàn sát Vương gia. Như vậy kể tiếp chẳng

phải là tới phiên những gia tộc khác của Thanh Bình Phủ sao?

Loại cách nói này cũng không thể tính là sai, dựa theo tâm tình lúc đó của Đăng Phi, thật sự là có loại khả năng này.

Nhưng khả năng chung quy không phải sự thật. Lương gia và bảy nhà khác cùng phát ra lượng lớn võ giả trợ giúp Vương gia, muốn giết Đăng Phi, luôn là sự thật không thể tránh khỏi.

Cũng giống như ba năm trước, Lương gia cùng bảy đại gia tộc khác đánh vào Đăng gia, ngoài miệng nói là vì đòi lại đầu kỹ, đòi lại tài vật tám đại gia tộc mất trộm. Nhưng trên thực tế, còn không phải vì thèm thuồng tài phú kinh người của Đăng gia?

Bằng không, bạn có đầu nợ có chủ, tìm cô gái áo trắng kia không phải xong rồi?

Cho nên, Lương Ngọc tuy rằng thông hận Đăng Phi, nhưng là đồng dạng thông hận người quyết định của gia tộc mình. Chỉ hận mình là một cô gái, không có quyền lên tiếng, nói chuyện không có trọng lượng gì.

Bằng không, Lương gia sao đến mức rơi xuống kết cục ngày hôm nay? Rất nhiều tai nạn vốn đều là có thể tránh.

Đăng Phi thoáng sửng sốt, thâm nghĩ vị đại tiểu thư Lương gia này thật đúng là một cô gái phúc hậu, không kìm nổi đáy lòng thở dài một tiếng. Nhưng trên mặt hắn lại không lộ ra bất kỳ tâm tình khác thường gì.

Bắt đầu từ giây phút quyết định tiêu diệt tám đại gia tộc kia, Đăng Phi cũng đã chuẩn bị tốt đối mặt với loại trường hợp ngày hôm nay.

- Được, ta nhận khiêu chiến của ngươi. Thời gian, quyết định ngày mai đi.

Đăng Phi nhìn Lương Ngọc, thản nhiên nói:

- Lương tiểu thư, ngươi còn có yêu cầu gì sao? Ta đói rồi...

Lương Ngọc thoáng sửng sốt, mặc dù trong lòng thông hận Đăng Phi nhưng giờ phút này cũng không kìm nổi có chút dở khóc dở cười, thâm nghĩ: Ngươi liên có tin tưởng như vậy sao? Ngươi không biết người nhận lời khiêu chiến của ta, ý nghĩa là gì sao? Thế mà còn có lòng thanh thản đi ăn cơm, thật sự

không biết người không là không biết sống chết hay là tin tưởng mười phần đấy!

Đặng Vũ nhìn Đặng Phi, hơi lo lắng nói:

- Đệ đệ, người không thể...

Đặng Phi cười cầm tay Đặng Vũ hơi có chút lạnh, nghiêm túc nói:

- Tỷ, có một số việc dù thế nào cũng phải giải quyết. Chuyện này, đối với Lương tiểu thư là khúc mắc, đối với ta làm sao lại không phải?

Đặng Vũ thoáng sửng sốt, thậm chí quên tay mình bị Đặng Phi cầm, ánh mắt dần dần trở nên thoải mái. Nàng hiểu được ý tứ trong lời nói của Đặng Phi.

Cừu hận giữa song phương trên thực tế chỉ là bất đồng về lập trường. Lương Ngọc không phải con cháu Vương gia cũng không phải con cháu Thác Bạt gia. Con cháu hai nhà này cừu hận với Đặng Phi quả thật là không đội trời chung. Đặng Phi đối mặt với người của hai nhà này cũng tuyệt đối sẽ không nhân từ nương tay!

Nhưng những gia tộc khác, nói đến cùng đều là đồng lõa mà không phải đầu sỏ. Giữa bọn họ với Đặng Phi cũng thật sự không có cừu hận bao lớn.

Bọn họ muốn giết Đặng Phi, muốn mưu đoạt sản nghiệp Đặng gia. Đặng Phi dẫn tới những đại thế lực Thanh Nguyên Châu kia diệt gia tộc bọn họ, nuốt sản nghiệp của bọn họ.

Kỳ thật cho dù là Tôn Thiên Thiên kia cũng là như vậy. Nếu nàng ta không phải chủ động tìm chết, Đặng Phi cũng lười đi chấp nhận với nàng ta.

Lương Ngọc có chút kinh ngạc nhìn thoáng qua Đặng Phi, hơi hơi gật đầu nói:

- Ngày mai ở lôi đài 35, Đặng Vũ biết.

Lương Ngọc nói xong, đầu cũng không quay lại, xoay người bước đi. Đặng Vũ lại không nhìn nổi, nước mắt chảy xuống. Lôi đài số 35 đối với nàng mà nói, ấn tượng quá khắc sâu.

Khi nàng mới tới Học viện Thủy Tiên chính là Lương Ngọc thường xuyên dẫn nàng, ở lồi đài số 35 Học viện Thủy Tiên Đấu Võ cùng nàng luyện tập võ kỹ, cùng nàng tâm sự, dạy nàng làm thế nào có thể nhanh chóng dung nhập vào trong đám bạn học.

Có thể nói, Lương Ngọc giống như một vị tỷ tỷ, mang theo Đằng Vũ, ở trong những ngày Đằng Vũ mới tới để độ, cho nàng trợ giúp và quan tâm tương đối nhiều.

Có chút cảm tình là không thể dùng tiền tài để đo đếm.

- Bắt đầu ở chỗ này, là muốn cũng ở chỗ này làm một cái chấm dứt sao?

Đằng Vũ hai mắt mông lung, lẩm bẩm:

- Sau trận này, ngươi là ngươi, ta là ta. Từ nay về sau cả đời không qua lại?

Từ rất xa, thân hình Lương Ngọc cứng đờ, bước chân hơi khựng lại, nhưng cũng không quay đầu, tiếp tục đi về phía trước.

Liên tiếp phát sinh loại chuyện này, hứng thú ăn cơm của mọi người tự nhiên hoàn toàn bị quét sạch. Đằng Vũ ăn không biết mùi vị mấy miếng liền ngồi ở chỗ đó ngẩn người.

Thần sắc Ngũ Đồng cũng hơi ảm đạm, nàng và Đằng Vũ từ lúc nhập học liền vẫn quan hệ rất tốt, tự nhiên rất rõ ràng cảm tình giữa tỷ muội của mình và Lương Ngọc. Hiện tại mất thấy một đôi tỷ muội tốt, bởi vì cừu hận giữa gia tộc mà không thể càng lúc càng xa, trong lòng cũng không biết là tư vị gì.

Nàng nghĩ đến: phụ thân nói quả nhiên là đúng, đối với phú hào quý tộc mà nói, hữu nghị thật sự rất xa xỉ!

Hứng thú của Đằng Phi tự nhiên không tệ, tuy nhiên thấy Đằng Vũ để bụng, tự nhiên cũng không tiện biểu hiện thái quá. Sau khi nhanh chóng ăn một ít, mấy người liền đứng dậy cùng nhau trở về tiểu lâu Đằng Vũ ở lại.

Tiểu lâu này có năm sáu phòng, vốn chỉ có hai người Đằng Vũ và Ngũ Đồng ở lại, hiện tại thêm ba người cũng sẽ không chật chội.

Mọi người sau khi về đây đều lẳng lặng ngồi ở phòng khách, Ngử Đồng nhìn Đằng Phi, sắc mặt có chút lo lắng nói:

- Đằng Phi. Ta biết thực lực của người khả năng rất không tệ, nhưng ta cũng nghe tỷ người từng nói, người không biết đấu khí. Người có biết, Lương Ngọc hiện tại là cảnh giới gì không?

Đằng Phi lắc đầu, tỏ vẻ không biết.

Ngử Đồng thần sắc nghiêm nghị:

- Nàng hiện tại đã là Đại Đấu Sư bậc năm cấp ba. Huyền Băng Chương Pháp nàng tu luyện đã đạt tới cảnh giới rất cao.

Đằng Vũ ở bên cạnh nhẹ giọng nói:

- Huyền Băng Chương Pháp của nàng không phải là cảnh giới rất cao, là gần như đại thành rồi. Trình độ đấu khí của nàng, hạn chế thực lực của nàng. Nếu như nàng hiện tại có thực lực Đấu Tôn bậc bảy, Huyền Băng Chương Pháp của nàng sẽ càng thêm đáng sợ.

Âu Lạp Lạp ở bên cạnh hơi bất mãn nói:

- Bậc năm sao? Nếu như chương pháp của nàng thật sự rất lợi hại, phỏng chừng có thể đánh với ta một hồi. Nhưng đối với công tử, công tử một tay là có thể đánh bại nàng.

- Âu Lạp Lạp, không nên nói lung tung... Âu Lôi Lôi ở bên cạnh trừng mắt nhìn muội muội mình, nhẹ giọng quát.

Âu Lạp Lạp mím môi, lẩm bẩm:

- Chẳng qua là bậc năm mà...

- Người còn nói.

Âu Lôi Lôi có chút tức giận, nàng sợ nhất loại thái độ không thèm để ý này của muội muội, chọc khiến cho đám người Đằng Vũ không vui. Khoe khoang chính mình không phải không thể, nhưng phải chia trường hợp và cùng với ai. Âu Lôi Lôi đã quyết định, chờ tối nay lúc ngủ nhất định phải nói chuyện thật kỹ với muội muội.

Chương 162: Bốn phương mây cuộn!

Nhưng bất kể là Đằng Vũ hay là Ngũ Đồng, hai người đều không để ý lời khoe khoang của Âu Lạp Lạp mà là trợn mắt há hốc mồm nhìn Đằng Phi, sau đó lại nhìn Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp. Ngũ Đồng có chút gian nan mở miệng hỏi:

- Các người... đều tới cảnh giới gì rồi?

Đằng Phi cười khẽ một chút nói:

- Ngũ Đồng tỷ tỷ.

Âu Lạp Lạp ngây thơ hồn nhiên, miệng lưỡi thẳng thắn, các vị không cần để ý. Nàng hiện giờ là Đại Đấu Sư bậc sáu cấp bốn, Âu Lôi Lôi là bậc sáu cấp 10. Ta thì... đại khái mạnh hơn hai người bọn họ một chút xíu.

Mặc dù Đằng Phi dùng tay vạch... một chút xíu, thật sự là một chút xíu. Nhưng Đằng Vũ và Ngũ Đồng hai người vẫn là như trúng ma pháp hóa đá, ngây ra ở đó gần như là đánh mất năng lực suy nghĩ.

- Bậc sáu, ta không nghe sai chứ?

Thật lâu sau, Ngũ Đồng mới phục hồi tinh thần, khoe miệng co giật, vẫn như trước đây vẻ khó tin nhìn Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp, lẩm bẩm:

- Điều này sao có thể. Bọn họ mới bao lớn?

Đằng Vũ thì đứng lên, đi tới trước mặt Đằng Phi, nắm lấy tay hắn thanh âm đều mang theo từng tia run rẩy:

- Đằng Phi. Người... người thật sự có thể đánh thắng Ngọc tỷ?

Đằng Phi cười cười, thản nhiên nói:

- Tỷ, người cũng quá coi thường ta. Nếu ta thật sự kém như vậy, Thác Bạt gia và Vương gia lại làm sao có thể bị diệt?

Người coi những thế lực kia của Thanh Nguyên Châu đều ngốc sao? Bọn họ trước khi đánh vào bảy đại gia tộc Thanh Bình Phủ, hầu hết vũ lực của bảy đại gia tộc đã bị ta đánh tàn rồi!

- Quá tốt rồi, thật sự là quá tốt rồi. Tỷ không nghĩ tới, người lại có tiền đồ như vậy, tỷ thật cao hứng thay người! Đẳng Vũ hứng phấn đến mức nói năng hơi lộn xộn, sau đó về mặt nghiêm túc nhìn Đẳng Phi:

- Chiến đấu ngày mai, thắng cũng được nhưng không nên giết nàng, được không?

Đẳng Phi gật gật đầu nói:

- Yên tâm đi, tỷ. Mặc kệ nàng tương lai như thế nào, nhưng ít ra từng là bằng hữu của người, từng trợ giúp người nhiều như vậy. Ta sẽ không giết nàng.

Một đêm này đối với rất nhiều người mà nói đều là một đêm không ngủ.

Đẳng Phi, không ngờ tới để đó!

Hắn cư nhiên xuất hiện ở Chân Võ Thành!

Tin tức này rất là chấn kinh một số người.

Đương nhiên, những người này đều là thế hệ trẻ của tám đại gia tộc Thanh Bình Phủ và ba nhà quý tộc Phạm Trương Lập.

Tôn Thiên Thiên sau khi gặp phải Đẳng Phi, biết ý tưởng của mình muốn dựa vào bạn trai để đối phó Đẳng Phi là không hiện thực biết bao. Nam nhân thân phận tôn quý này, trong xương kiêu ngạo đến tận cùng, tuyệt không cho phép có người điều khiển tư duy của hắn, càng sẽ không dễ dàng vì mình kết thù.

Tôn Thiên Thiên cũng không tệ như là Đẳng Vũ nói, ít nhất nàng cũng không phải cô gái ngực to ngốc nghếch. Nàng rất rõ ràng, muốn báo thù, muốn giết Đẳng Phi chủ yếu vẫn là phải dựa vào chính mình cố gắng.

Bên Học viện Thủy Tiên này, con cháu của tám đại gia tộc cũng không phải rất nhiều. Đại đa số đều tập trung ở Học viện Chân Võ.

Bao gồm Vương Duy Dương nàng từng thích điên cuồng, mặc dù bởi vì Vương Duy Dương ba năm trước bị Đăng Phi gần như đánh phế, Tôn Thiên Thiên ngược lại chui vào lòng con cháu quan lớn này của đế đô. Nhưng tám đại gia tộc đồng khí liên chi, tình cảm nhiều năm vẫn còn, ngày thường giữa lẫn nhau cũng còn có liên hệ.

Vương Duy Dương bị Đăng Phi ba năm trước gần như đánh phế, tĩnh dưỡng suốt một năm sau đó trở về Học viện Chân Võ. Nguyên bản hiện tại hắn là học sinh năm thứ năm, bởi vì tạm nghỉ một năm hiện tại là năm bốn Học viện Chân Võ.

Chính là bởi vì lúc trước Đấu tuyến gần như bị Đăng Phi hủy mất, một đôi cổ tay cũng bị phế, thực lực đầu khí của Vương Duy Dương ba năm nay gần như không có tiến bộ gì. Vẫn như trước là bậc ba cấp 10, không thể đột phá đến cảnh giới Đại Đầu Sư.

Một thiếu niên thiên tài đầu khí từng rất có hy vọng, cứ như vậy bị hủy.

Cho nên nói, cho dù xóa bỏ ân oán giữa gia tộc, người thống hận Đăng Phi nhất kỳ thật chính là Vương Duy Dương.

Đại công tử Thôi gia Thôi Văn hiện giờ là học sinh năm thứ năm Học viện Chân Võ, hai mươi tuổi. Từ ba năm trước bậc ba cấp năm tăng lên tới bậc bốn cấp ba bây giờ, xem như là đột phá ràng buộc Đại Đầu Sư này.

Nhị công tử Triệu gia Triệu Long Hưng năm đó, hiện giờ đã là 22 tuổi, học sinh năm thứ sáu của Học viện Chân Võ. Một thân thực lực từ bậc ba cấp tám năm đó tăng lên tới bậc bốn cấp năm, đồng dạng cũng thành Đại Đấu Sư.

Ngũ công tử Lý Cương của Lý gia năm đó từng gia dự trận công kích nhằm với Đăng gia, thực lực tăng lên lớn nhất. Lý Cương năm nay 21 tuổi, đã từ Đấu Sư bậc ba cấp sáu năm đó tăng lên tới bậc bốn cấp bảy, cũng học ngay tại Học viện Chân Võ, hiện giờ là học sinh năm thứ năm.

Ngoài ra phải tính đến thất công tử Hoắc gia Hoắc Văn Quảng. Năm đó Hoắc Văn Quảng chỉ có 15 tuổi, thực lực bậc ba cấp một. Ba năm sau, Hoắc Văn Quảng 18 tuổi, học sinh năm ba Học viện Chân Võ, thực lực đã đạt tới bậc bốn cấp hai!

Cùng thuộc một trong tám đại gia tộc Thanh Bình Phủ nhị công tử Quy gia Quy Bình Bình, năm nay đã 24 tuổi, tốt nghiệp cùng khóa Lương Ngọc. Sau khi tốt nghiệp, lại lựa chọn gia nhập quân đội, hiện tại đã thành một sĩ quan. Quy Bình Bình ba năm trước chỉ là bậc ba cấp 10, hiện giờ nghe nói thực lực của hắn đã đạt tới bậc bốn cấp 10, thậm chí còn có người nói hắn đã đạt tới bậc năm!

Quy Bình Bình tuy rằng gia nhập quân đội nhưng lại nắm giữ cấm quân của thành, cho nên bây giờ còn ở lại trong Chân Võ Thành!

Quy Bình Bình thích Lương Ngọc đã rất nhiều năm, gần như thế hệ trẻ tuổi của tám đại gia tộc đều biết. Cho nên, đối với tâm tư Quy Bình Bình ở lại để độ, những người này trong lòng biết rõ ràng.

Hiện giờ Quy gia và Lương gia đồng dạng bị diệt, gia tộc chia năm xẻ bảy, Quy Bình Bình và Lương Ngọc thành bèo không rẽ. Một khi hắn biết Đằng Phi xuất hiện ở Học viện Thủy Tiên Đấu Võ, cừu hận gia tộc bị diệt cộng thêm lo lắng Đằng Phi sẽ bất lợi đối với Lương Ngọc, nhất định sẽ không ngồi xem.

Những người này, vào buổi chiều trước sau nhận được tin tức Tôn Thiên Thiên truyền tới.

Không thể không nói, cô gái Tôn Thiên Thiên này cũng có đủ tâm kế. Nàng sau khi đem những tin tức này truyền đi, lại đi chỗ Lương Ngọc một chuyến. Mặc dù quan hệ giữa nàng và Lương Ngọc cũng không tốt, nhưng hai người chung quy đều là con cháu tám đại gia tộc Thanh Bình Phủ, giữa lẫn nhau mặt ngoài vẫn là vui vẻ.

Tôn Thiên Thiên tới là chuẩn bị muốn dụ thuyết Lương Ngọc, muốn Lương Ngọc cùng nàng cùng nhau đối phó Đằng Phi. Lại không nghĩ tới, ở chỗ Lương Ngọc nhận được tin tức sáng mai Lương Ngọc sẽ quyết đấu với Đằng Phi.

Tôn Thiên Thiên nghe thấy tin này, lập tức mừng rỡ. Lương Ngọc được công nhận là đệ nhất cao thủ trong thế hệ trẻ tuổi tám đại gia tộc!

Nếu nàng ta ra tay, như vậy theo như Tôn Thiên Thiên thấy Đằng Phi hẳn phải chết không nghi ngờ!

Nguyên bản Tôn Thiên Thiên còn có chút lo lắng, sợ Lương Ngọc nhớ cảm tình với Đằng Vũ, không chịu ra tay. Hiện tại xem ra, cừu hận của gia tộc vẫn là chiến thắng cảm tình cá nhân!

- Lương tử tử. Chỉ cần người chịu ra tay, Đằng Phi kia hẳn phải chết không nghi ngờ. Như vậy, lát nữa ta liền thông báo tất cả con cháu tám đại gia tộc ở đế độ. Ngày mai, kêu bọn họ cùng tới cổ vũ Lương tử!

Tôn Thiên Thiên nói.

Lương Ngọc khẽ cau mày, nàng cũng không muốn quá mức làm rùm beng chuyện này. Tuy rằng nếu có cơ hội giết chết Đằng Phi, nàng sẽ không hạ thủ lưu tình. Nhưng điều này cũng không có nghĩa là Lương Ngọc cho rằng hành vi của mình là chính nghĩa.

Loại đồ vật cừu hận này không nói rõ chính nghĩa hay tà ác. Nàng cũng không hy vọng nhìn thấy Đằng Vũ sau khi chịu đau khổ mất đệ đệ lại phải chịu đựng lời ác độc của con cháu tám đại gia tộc.

- Vẫn là thời đi, thông báo bọn họ làm gì? Đây là chuyện của ta.

Lương Ngọc thản nhiên nói.

- Lương tử, đây sao có thể là chuyện cá nhân ngài chứ? Đây là chuyện của tất cả mọi người tám đại gia tộc Thanh Bình Phủ chúng ta! Súc sinh Đằng Phi kia, một mình hắn hủy tất cả tám đại gia tộc chúng ta, quả thật là táng tận lương tâm. Đem hắn băm thây vạn đoạn đều khó giải mối hận trong lòng ta! Ta nhất định phải cho tất cả mọi người đều tận mắt nhìn hắn chết trong tay Lương tử ngươi!

Tôn Thiên Thiên nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Lương Ngọc hơi hơi nhíu mày, không lên tiếng.

Tôn Thiên Thiên nói:

- Lương tử, ta biết người trong lòng khó xử. Không phải ta nói người, người chính là quá thiện lương. Không sai, ta thừa nhận rằng Phi không có hành vi ác gì, nhưng Đằng Phi là người Đằng gia, điều này không sai chứ? Cô gái cùng Đằng Phi quan

hệ không bình thường kia, cướp bảo vật tám đại gia tộc chúng ta, cướp đoạt đầu kỳ của chúng ta, ba năm trước lại gần như giết sạch võ sĩ tinh anh của tám đại gia tộc chúng ta. Loại cừu hận này, là không đội trời chung!

- Được rồi, ngươi không cần nói nữa. Ngươi muốn thế nào thì làm thế ấy đi.

Lương Ngọc có chút phiền chán khoát tay áo, cắt lời Tôn Thiên Thiên muốn nói, trong lòng dâng lên một cô bị thương: Cướp bảo vật tám đại gia tộc? Cô bé vô tri ngươi, ngươi làm sao biết những bảo vật kia vốn không thuộc về tám đại gia tộc? Có cái nào phía trên không phải dính đầy máu tươi người vô tội? Ngươi thật cho rằng gia tộc mình chính là thuần khiết vô tội như vậy sao?

Nhưng những lời này, Lương Ngọc lại lười đi nói với Tôn Thiên Thiên. Mà Tôn Thiên Thiên từ chỗ Lương Ngọc được cho phép, tự nhiên cũng không muốn chọc nàng mất hứng. Sau khi các từ lập tức trở lại chỗ ở của mình, sau một lát một đoàn bồ câu đưa thư đập cánh bay cao, nhanh chóng biến mất trên bầu trời tối đen, | bay về các phương hướng của đế độ Chân Võ Thành.

Tuy rằng chuyện này mới đầu cũng không có truyền bá ra ngoài quy mô lớn, nhưng dưới sự thúc đẩy của người có lòng Tôn Thiên Thiên này, vẫn rất nhanh truyền khắp toàn bộ Học viện Thủy Tiên Đấu Võ.

Thậm chí ngay cả bên phía Học viện Chân Võ đế độ rất nhiều người đều biết: Một giáo sư lữ giáo của Học viện Thủy Tiên muốn đánh lời đài với một kẻ thù.

Lời đài quyết đấu tuy rằng không hiếm thấy nhưng lại cũng không thường thấy. Dù sao trên lời đài đao thương không có mắt, hơn nữa cừu hận lên lời đài bình thường đều là không chết không ngừng. Loại náo nhiệt này, vẫn là có rất nhiều người nguyện ý xem.

Hơn nữa Lương Ngọc bộ dạng xinh đẹp, thực lực lại mạnh, ở trong vòng học viện của đế độ vẫn là có chút danh tiếng nhỏ. Như vậy, sớm hôm sau liền có rất nhiều người nối liền không dứt chạy tới Học viện Thủy Tiên Đấu Võ.

Hai huynh đệ Đằng Lô và Đằng Long cũng ở trong số đó. Đằng Long đối với vị đường đệ nhiều năm không gặp đã không có ấn tượng gì, chỉ biết là Đằng Phi đột nhiên từ một kẻ vô dụng trở nên lợi hại.

Sau lại chính là rất nhiều chuyện không thể nghịch chuyển xảy ra, Đằng Long cũng đã bị không ít ảnh hưởng, tuy nhiên hấn tính tình hàm hậu cũng chưa từng trách tội Đằng Phi.

Sau khi nghe nói rằng Phi tới đế đô, ở Học viện Thủy Tiên Đấu Võ muốn đấu lô đài quyết sinh tử với Lương Ngọc, hấn liền dẫn theo Đằng Lô đuổi tới Học viện Thủy Tiên Đấu Võ, muốn cổ vũ cho đệ đệ.

Trung tâm Chân Võ Thành, bên cạnh hoàng thành, đường cái Chân Võ bị bách tính đế đô xưng là một con đường thần bí nhất tôn quý nhất. Bởi vì ở trên đường này tùy tiện người nào đều là đại nhân vật giậm chân đế độ rung chuyển.

Phủ đại soái, Lăng gia!

Lăng Thi Thi vừa mới rời giường, vẽ mặt lười biếng vận người, bên ngoài vội vàng tiến vào một tiểu thị nữ, thì thầm với Lăng Thi Thi vài câu. Lăng Thi Thi lập tức mở to hai mắt, hỏi:

- Thật sự? Tiểu thị nữ gật mạnh đầu.

Lăng Thi Thi ngây ra một lát, vành mắt ửng đỏ, lẩm bẩm:

- Tên lừa đảo đáng chết kia, tới đây lại không biết tìm ta! Chờ ta gặp ngươi! ...

Nói xong, vòng qua tiểu thị nữ, trực tiếp liền xông ra ngoài. Sau một lát, một chiếc xe ngựa xa hoa hùng tráng lao ra khỏi phủ đại soái, chạy như bay!

Chương 163: Tông Sư Lĩnh

Cả vùng núi khí thế rộng lớn, kéo dài nhấp nhô, liếc mắt nhìn không thấy cuối, sợ là phạm vi chàng trăm vạn dặm.

Nơi này linh khí hết sức dày đặc, các loại sinh vật đều có linh tính.

Nơi này bị người của Hoàng triều Chân Võ xưng là Tông Sư Lĩnh! Cũng giống như dãy núi Mang Đăng, đây cũng là một vùng cấm địa!

Nhưng bất đồng với dãy núi Mang Đăng bởi vì ma thú mạnh mẽ tung hoành mà thành cấm địa là: Tông Sư Lĩnh nơi này là bởi vì một gia tộc mà trở thành cấm địa.

Gia tộc này – họ Lục!

Địa phương Lục gia sở tại còn có một cái tên khác, gọi là Hàn Nguyệt Thánh Địa.

Người đời đều biết Tông Sư Lĩnh, nhưng có tư cách biết Lục gia, biết Hàn Nguyệt Thánh Địa đã ít lại càng ít. Nhưng phạm là người biết, thân phận đều không tầm thường.

Ở một khu vườn đẹp đẽ, giống như tiên cảnh, trong một nhà thủy tạ một cô gái trẻ tuổi tuyệt đẹp lẳng lặng đứng. Một thân váy lụa mỏng màu trắng, tóc dài như thác nước trên vai, gần như hòa hợp làm một với môi trường chung quanh.

Xa xa, tiểu lâu liên thành mảng, trong sương mù nhàn nhạt, mặt trời mới lên xuyên qua sương mù nhạt, ánh mặt trời màu vàng rải lên người cô gái trẻ, làm nổi bật nàng càng thêm phiêu dật xuất trần.

Thạch Thịch Thịch...

Một tràng tiếng bước chân dồn dập phá tan sự yên lặng của sáng sớm. Một tiểu cô nương hết sức xinh đẹp từ xa xa chạy tới, trên trán còn toát ra một lớp mồ hôi mịn.

- Tiểu thư, tiểu thư. Ngài làm sao vừa sáng sớm liền chạy ra ngoài, để người ta tìm đến khổ.

Tiểu cô nương là cái lưỡi thơm tho, đi tới bên cạnh cô gái áo trắng.

Cô gái áo trắng quay đầu, trên gương mặt lạnh lùng tuyệt mỹ kia toát ra một tia ý cười thần nhiên. Nếu là người không quen thuộc nàng tuyệt đối nhìn không ra là nàng cười.

Nhưng tiểu cô nương này là nha hoàn của cô gái áo trắng, tự nhiên rất quen thuộc tính cách tiểu thư nhà mình. Thấy tiểu thư tâm tình dường như không tệ, trái tim treo cao kia cũng đi theo buông xuống dưới.

- Tiểu thư. Chuyện người cho Niếp Niếp nghe ngóng, Niếp Niếp đã nghe được rồi.

Tiểu cô nương về mặt tranh công, một đôi mắt to linh động đảo tới đảo lui nhìn cô gái áo trắng.

Cô gái áo trắng có chút bất đắc dĩ lắc đầu, từ trong ngực lấy ra một viên đan dược màu xanh biếc, đưa cho tiểu cô nương thần nhiên nói:

- Nói xem!

- Tiểu thư tốt nhất! Tiểu cô nương nhanh nhẩu thu hồi viên đan dược, sau đó nhẹ giọng nói:

- Đàng Phi kia sau khi trở về, nghe nói không dừng lại chút nào, trong thời gian nhanh nhất liền đi báo thù. Hẳn trước tiên đi Thác Bạt gia, sau đó là Vương gia, sau đó... Trong thủy tạ dưới ánh ban mai, bóng người màu trắng thủy chung im lặng đứng nghe, nghe tiểu cô nương kia miêu tả sinh động.

- Hiện tại, tiểu tử thật biết gây sức ép này không ngờ chạy tới đế đô Chân Võ Thành. Hẳn thật sự không sợ hậu trường của những gia tộc kia báo thù hằn, lá gan cũng thật lớn! Tiểu thư, hẳn thật sự là đồ đệ của người sao?

- Không phải! Cô gái áo trắng dường như nhớ tới cái gì, khóe miệng nổi lên một tia cười xinh đẹp.

Tiểu cô nương bĩu môi, có chút khó chịu. Tiểu thư rất ít lộ ra loại tươi cười vui vẻ này, mình theo tiểu thư cũng đã bảy, tám năm đều chưa thấy qua mấy lần. Hiện tại, nụ cười này lại là

cho một người xa lạ. Tiểu thư không chịu thừa nhận người kia là đệ tử của nàng, chẳng lẽ... Tiểu cô nương nghĩ vậy, trong lòng liên tục phủ định ý nghĩ của mình, cảm thấy ý nghĩ này quá lớn mật. Tiểu thư là công chúa của Hàn Nguyệt Thánh Địa, sau này là phải gả cho thế tử của Liệt Dương Thánh Địa!

Đằng Gia Trần đó là địa phương nào? Loại địa phương nhỏ này, lại có thể ra nhân tài ưu tú gì? Tiểu thư cho mình hỏi thăm người kia, phỏng chừng cũng chỉ là vì một đoạn tình hương khói năm đó thôi.

Tiểu cô nương Niếp Niếp nghĩ trong lòng, cái loại ý niệm bất an trong đầu này tức thì bị đè xuống. Đối với nàng mà nói, chênh lệch giữa tiểu thư và người kia giống như là trăng sao trời sinh vậy, khoảng cách rất xa xôi! Xa đến mức không thể chạm tới!

- Được rồi. Niếp Niếp, người về trước đi, ta ở chỗ này im lặng một hồi. Cô gái áo trắng thân nhiên nói.

- Vâng, tiểu thư! Tiểu cô nương hoạt bát chạy mất, trong vườn lại khôi phục bình tĩnh.

- Vì báo thù, ba năm nay người nhất định chịu không ít đau khổ.

Ánh mắt cô gái áo trắng có chút mê ly, thì thào tự nói một câu, mày liễu sụp xuống than nhẹ một tiếng:

- Quên không tốt sao? Tuy nhiên những ngày đó là một đoạn thời gian vui vẻ nhất trong đời ta.

- Tử Lăng. Xa xa, một giọng nói khá trầm thấp truyền tới. Lập tức, một người trung niên tướng mạo anh tuấn, một thân uy nghiêm xuyên qua sương mỏng, dọc theo đường mòn đi về bên này.

Người này bước đi hiên ngang, tư thế oai hùng, một thân khí thế nội liễm nhưng không cách nào che giấu loại khí độ vương giả. Nét mặt cùng cô gái áo trắng ngược lại có vài phần tương tự.

- Nghe nói, người đang điều tra thiếu niên kia?

Nam nhân trung niên đến bên cạnh cô gái áo trắng, đứng sừng vai với nàng, nhìn mặt nước phía trước, mấy con cá nô đùa,

thần nhiên nói:

- Ba năm trước, người một mình ra ngoài lịch lãm, ở dãy núi Mang Đẳng gặp nạn, được một thiếu niên địa phương cứu. Mà người, lúc ấy vì không tiết lộ tuyệt học gia tộc, liền ở địa phương lựa chọn một ít gia tộc có làm việc ác cướp một số bảo vật và đấu kỹ, cải tạo thân thể truyền thụ võ công cho thiếu niên kia. Như vậy, người cũng là có tình có nghĩa. Trước khi đi, lại giúp hắn giải quyết một số việc khó khăn, giữa các người đã không ai nợ ai. Mà đoạn thời gian trước, người lại | thỉnh cầu Trần cung phụng đi giúp hắn, chuyện này người cũng lại làm sai rồi. Chẳng lẽ người quên, quy củ Thánh địa không tham dự tranh đấu dân gian sao? Tuy rằng người là con gái của ta, nhưng chuyện này đã khiến cho rất nhiều người bất mãn. Với lực lượng của Thánh địa đi chèn ép dân gian. Con gái, chuyện này người làm quá rồi!

Cô gái áo trắng chính là Lục Tử Lăng!

Lục Tử Lăng chậm rãi xoay người, nhìn nam nhân trung niên, mặt không chút thay đổi, thanh âm trong trẻo lạnh lùng nói:

- Phụ thân nếu biết kỹ càng tỉ mỉ như thế, vậy thì hắn là không thể không rõ, nếu Trần cung phụng không đi, những gia tộc kia càng không ai có thể ngăn được hắn!

- Người đây là đang nói chuyện giúp hắn?

Thần sắc nam nhân trung niên hơi cổ quái nhìn con gái mình, khóe miệng hơi giật giật:

- Đối với người mà nói, đây vẫn là lần đầu tiên. Là phụ thân của người, ta lần đầu tiên thấy người vì một người mà khẩn trương như thế. Nói cho ta biết, có phải người thích hắn hay không?

Giọng nói của nam nhân trung niên bỗng nhiên trở nên khá nghiêm khắc, đôi mắt tập trung nhìn cô gái áo trắng.

- Thích sao? Ta không biết cái gì gọi là thích. Ta chỉ biết, ta không phản cảm cảm giác ở cùng một chỗ với hắn.

Lục Tử Lăng vẻ mặt bình tĩnh lạnh nhạt nói.

- Không phản cảm cảm giác cùng hắn một chỗ? Nam nhân trung niên cười lạnh vài tiếng:

- Người có biết, lời này của người nếu như truyền đến chỗ trưởng lão hội, sẽ gây nên sóng gió lớn cỡ nào hay không? Đường đường tiểu công chúa của Hàn Nguyệt Thánh Địa, Lục Tử Lăng ngoại hiệu Thiên Sơn Tuyết thể mà lại nói ra loại lời này.

- Ngài sẽ nói cho bọn họ sao? Lục Tử Lăng bình tĩnh nhìn thoảng qua phụ thân mình, lại quay đầu đi.

Khóe miệng nam nhân trung niên nổi lên một nụ cười bất đắc dĩ, đối với con gái trong trẻo lạnh lùng như tuyết này hẳn cũng không có nhiều biện pháp, đành phải khuyên nhủ:

- Tử Lăng. Ta biết, điều này với người không công bằng, nhưng người với thể tử của Liệt Dương Thánh Địa...

- Ta không muốn nghe.

Lục Tử Lăng mày liễu khẽ nhíu, xoay người đi về phía xa, để lại người trung niên biểu tình có chút ngạc nhiên đứng ở tại chỗ. Hồi lâu sau hắn mới than nhẹ một tiếng.

Lúc này, không khí bên cạnh người trung niên khẽ vặn vẹo một hồi, xuất hiện một lão già mặt không biểu tình, thản nhiên nói:

- Thánh chủ, có cần ta đi đề độ một chuyến không?

Người trung niên do dự một chút, vẫn là chậm rãi lắc lắc đầu, sau đó khẽ cười nói:

- Quên đi. Một đứa bé thâm sơn cùng cốc đi ra, không đáng nghiêm túc như

thể. Có lẽ, mấy năm nay yêu cầu của chúng ta đối với Tử Lăng quá nghiêm khắc một chút, khiến tính tình của nàng hơi lạnh. Ta tin tưởng, sau khi nhìn thấy thể tử của Liệt Dương Thánh Địa, nàng sẽ thay đổi ý niệm vốn có...

Lão già không nói thêm gì, chỉ là nhìn phương hướng Lục Tử Lăng rời đi, khẽ thở dài một tiếng.

- Được rồi, chúng ta về thôi. Sang năm chính là tân tú đại bị giữa các Thánh địa chúng ta. Hết thầy sau đại bị tự có định luận!

Nam nhân trung niên nhẹ giọng nói một câu, xoay người rời đi.

Trong không khí một hồi vãn vẹo khe khẽ, thân hình lão già kia cũng theo đó biến mất.

Lôi đài số 35 của Học viện Thủy Tiên Đấu Võ. Vừa sáng sớm, trên khán đài bốn phía cũng đã đầy người. Loại cảnh tượng này khiến người ta thậm chí sẽ sinh ra một loại ảo giác, cho rằng đây là cảnh tượng sau khi khai giảng, học viện tổ chức thi đấu quy mô lớn mới có thể xuất hiện.

Rất nhiều học sinh lưu giáo đều tụ tập đến đây, thậm chí không ít sư phụ của Học viện Thủy Tiên Đấu Võ cũng xuất hiện trên khán đài bốn phía.

Trên lôi đài tuy rằng trống rỗng, nhưng những người bốn phía này lại đều đang đầy vẻ hưng phấn nghị luận.

Một góc lôi đài tụ tập thể hệ trẻ tám đại gia tộc Thanh Bình Phủ: Triệu gia Triệu Long Hưng, Lý gia Lý Cương, Vương gia Vương Duy Dương, Tôn gia Tôn Thiển Thiển cùng bạn trai quý tộc của nàng, Thôi gia đại công tử Thôi Văn, Hoắc gia thất công tử Hoắc Văn Quảng... Thậm chí Quy gia nhị công tử Quy Bình Bình đã gia nhập cầm quân cũng xuất hiện ở đó.

Tôn Thiển Thiển đang lớn tiếng nói gì, đôi mắt của nàng sung đỏ, tâm tình hơi kích động. Bên cạnh bạn trai anh tuấn của nàng nhẹ nhàng vỗ lưng, an ủi nàng.

- Đằng Phi tội đáng chết vạn lần! Hôm nay, Lương tử tử nhất định sẽ báo thù cho chúng ta, giết Đằng Phi. Đến lúc đó, chúng ta lại trở về tiêu diệt Đằng gia! Làm cho Đằng gia bọn họ phải gánh vác trách nhiệm đối với tất cả mọi chuyện trước đây!

Lời nói của Tôn Thiển Thiển đưa tới sự đồng ý của những người khác.

Lý gia ngũ công tử Lý Cương nói:

- Cho dù Lương tử tử hôm nay không giết hấn, ta cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho hấn! Hung thủ giết người đáng chết này, hấn còn dám xuất hiện ở đế đô. Ta sẽ cho hấn biết, đế đô không phải là Đằng Gia Trấn!

Quy Bình Bình đã gia nhập cấm quân, khí độ trở nên trầm ổn lúc này bỗng nhiên nhẹ giọng nói:

- Đẳng Phi này, rất không đơn giản. Tuy rằng gia tộc chúng ta từ vũ lực mà nói cũng không mạnh, nhưng hẳn có thể lay sức một người tiêu diệt Thác Bạt gia, tiêu diệt Vương gia, còn có thể đánh bại lực lượng vũ trang bảy đại gia tộc chúng ta lâm thời tổ chức, đã nói rõ rất nhiều vấn đề. Các người không nên khinh địch.

- Quy huynh không cần lo lắng. Căn cứ tin tức ta nhận được, bên cạnh Đẳng Phi có mấy cao thủ, chủ yếu là những người đó ra tay. Thực lực bản thân Đẳng Phi, chúng ta đều kiến thức qua, tuy rằng không tầm thường, nhưng đừng quên nơi này là đề độ! Là hoàng thành! Hẳn lợi hại như thế nào cũng không dám xằng bậy nơi này. Lương Ngọc tử nhất định sẽ báo thù cho chúng ta!

Hoắc Văn Quảng đầy vẻ cười lạnh nói:

- Ngày này sang năm nhất định là ngày giỗ của Đẳng Phi!

Chương 164: Một quyền!

- Không nghĩ tới, sư phụ Lương Ngọc luôn không tranh với đời, rồi lại cũng sẽ cùng người ta lên lời đài tiến hành quyết đấu sinh tử. Ôi, hai chữ “cừu hận” này, xem ra thật sự sẽ che mờ đôi mắt của bất kỳ một người lý nào!

Một vị sư phụ trẻ tuổi cảm thán với người bên cạnh.

- Đúng vậy. Nghe nói gia tộc của sư phụ Lương Ngọc bị thế lực địa phương tiêu diệt, lại không quá rõ nguyên nhân cụ thể. Xem ra, người hôm nay đối chiến với sư phụ Lương Ngọc hẳn chính là một trong những kẻ thù của nàng. Lại không biết, đối phương thực lực thế nào.

- Ha ha, nghe nói là một thiếu niên. Một người thiếu niên, có thực lực mạnh cỡ nào? Lần này chiến đấu, chỉ sợ cũng là vì sư phụ Lương Ngọc tăng thêm mấy phần uy danh thôi.

- Quả thật là vậy. Thời buổi này, người trẻ tuổi có chút thực lực liền thích tự xưng mình là thiên tài, làm cho hai chữ thiên tài này đều sắp thôi đường cái rồi. Chân chính có thực lực thường thường đều rất khiêm tốn, không ra tay thì thôi, một khi ra tay nhất định bỗng nhiên nổi tiếng!

Nghe nói chung quanh truyền đến các loại tiếng nghị luận, gần như không ai coi trọng Đằng Phi, Đằng Lôi ngồi ở chỗ kia liền có chút tức giận. Hắn đứng dậy, muốn lớn tiếng tranh biện với những người đó, tuy nhiên lại bị huynh trưởng Đằng Long ở bên cạnh ngăn lại.

- Cần gì tranh luận với bọn họ? Lát nữa chiến đấu giữa Đằng Phi với Lương Ngọc chấm dứt, hết thầy sẽ nói rõ. Bất luận thắng bại, đều dùng thực lực nói chuyện. Những người này đánh trống reo hò cỡ nào chẳng nữa, lại có tác dụng gì?

Đằng Long nhìn thoáng qua cho con cháu tám đại gia tộc tụ tập bên kia, nhẹ giọng nói:

- Lần này nếu như Đằng Phi có thể giành chiến thắng, phòng chừng những người đó sẽ liên yên tĩnh một thời gian.

Đằng Lôi gật gật đầu. Cuộc sống học viện vài năm khiến Đằng Lôi cũng thành thực trầm ổn hơn nhiều so với quá khứ, hẳn cười nói:

- Ta tin tưởng, Đằng Phi nhất định có thể thắng lợi.

Bên cạnh Đằng Vũ lúc này cũng vây quanh một đám cô gái, râm rì hỏi không ngừng.

- Đằng Vũ. Hôm nay người chiến đấu với sư phụ Lương Ngọc thật sự là đệ đệ ngươi sao?

- Nghe nói đệ đệ của ngươi, ở quê nhà các người dùng kế hủy diệt tám đại gia tộc, có thật hay không?

- Học tử. Ta nghe nói, đệ đệ ngươi đáng vẻ rất tuấn tú...

Đằng Vũ đầy vẻ bất đắc dĩ ngồi ở giữa một đám cô gái, tiếp nhận lời tra hỏi như oanh tạc của họ.

Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp im lặng ngồi bên cạnh Đằng Vũ, cũng không nói nhiều, chỉ là lẳng lẳng gñhe. Ngược lại là bạn cùng phòng Ngữ Đồng của Đằng Vũ rất có hứng thú cùng các thiếu nữ kia thổi phồng sự lợi hại của Đằng Phi.

- Ai nha, không phải chứ. Ngữ Đồng học tử, Đằng Phi kia thật sự lợi hại như người nói vậy sao? Sư phụ Lương Ngọc đều không phải đối thủ?

- Điều này không có khả năng chứ. Sư phụ Lương Ngọc nhưng là Đại Đấu Sư bậc năm, Huyền Băng Chưởng Pháp của người ngay cả Viện trưởng đại nhân đều từng khen ngợi!

- Đúng vậy, đúng vậy. Đệ đệ của Đằng Vũ học tử mới 16, 17 tuổi hả? Làm sao lại có thực lực cường đại như vậy?

- Được rồi, các ngươi đừng hỏi nữa. Chiến đấu sắp bắt đầu rồi, chờ chiến đấu chấm dứt, hết thấy không phải đều rõ ràng sao?

Âu Lạp Lạp thật sự có chút chịu không nổi đám nữ sinh của Học viện Thủy Tiến Đấu Võ như cục cưng tò mò này, không khỏi lên tiếng.

- Học tử, nàng là ai vậy? Ngươi còn không giới thiệu đôi tỷ muội song sinh này với chúng ta!

Nữ sinh bị Đằng Vũ ngắt lời kia có chút khó chịu, nhìn Đằng Vũ hỏi.

Đằng Vũ hơi hơi lắc đầu, thầm nghĩ: người nếu là biết thực lực chân chính của đôi tỷ muội Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp này, chỉ sợ sẽ không có loại phản ứng hiện tại này nữa.

Đằng Vũ mỉm cười, lạnh nhạt nói:

- Bọn họ hả, bọn họ là bằng hữu của đệ đệ ta, về sau chính là bạn học của chúng ta. Cũng ở Học viện Thủy Tiên Đấu Võ đọc sách.

-Ồ, hóa ra là học muội hả. Ta nói học muội, về sau phải nhớ kỹ, đối với học tỷ phải có lễ phép nha!

Nữ sinh kia khiêu khích nhìn Âu Lạp Lạp nói.

Khóe miệng Âu Lạp Lạp nổi lên một tia cười trào phúng nhàn nhạt, nhưng không đáp lại.

Âu Lôi Lôi lúc này nhẹ giọng nói:

- Bọn họ ra rồi.

Tiếng nghị luận toàn bộ bốn phía lôi đài theo hai bóng người xuất hiện trên lối đài mà dần dần nhỏ đi, mọi người đều nhìn chăm chú vào hai bóng người một nam một nữ trên lối đài kia.

- Đằng Phi!

Vương Duy Dương trên khán đài, vào lúc ánh mắt đầu tiên nhìn thấy Đằng Phi liền nhận ra kẻ thù khiến hắn ghi lòng tạc dạ này, cho dù Đằng Phi hóa thành tro hắn đều có thể liếc mắt một cái nhận ra được. Nếu không phải người này, hắn hiện tại vẫn như trước là thiếu niên thiên tài sống trong vòng sáng, vẫn như trước là đại thiếu gia dòng chính của Vương gia.

Nhưng hiện tại hắn Đấu tuyến bị hủy, hai cổ tay bị phế, gia tộc cũng bị diệt. Cừu hận với Đằng Phi có thể nói là không đội trời chung!

Con cháu khác của tám đại gia tộc cũng đều dùng ánh mắt cừu hận nhìn thân hình cao lớn trên lối đài kia.

Lương Ngọc lẳng lẳng nhìn thiếu niên anh tuấn trầm ổn trước mắt này. Ba năm không thấy, bộ dạng Đằng Phi đã sinh ra thay đổi không nhỏ, dáng người trở nên cường tráng hơn nhiều,

người cũng trở nên thành thực. Duy nhất không đổi lại là đôi mắt tinh thuần và ánh mắt kiên nghị!

- Đằng Phi. Chiến đấu hôm nay là quyết đấu sinh tử, ta sẽ không hạ thủ lưu tình. Sau trận chiến này, bất kể kết quả như thế nào, ân oán giữa Lương gia ta và Đằng gia ngươi, xóa bỏ hoàn toàn!

Lương Ngọc nhìn Đằng Phi, chậm rãi nói.

Đằng Phi thật có chút bất ngờ, nhìn Lương Ngọc:

- Lời của ngươi có thể đại biểu toàn bộ Lương gia? Khóe miệng Lương Ngọc nổi lên một nụ cười chua xót:

- Lương gia đã hủy, ta nhận được thư của gia chủ. Về sau, ta chính là gia chủ của Lương gia!

- Ô? Ha ha, như vậy ta tin tưởng, người sau này nhất định sẽ dẫn dắt toàn bộ Lương gia, lại đi lên con đường huy hoàng.

Đằng Phi cười thản nhiên.

- Hiện tại, người thi triển ra toàn bộ thực lực của ngươi, không cần bận tâm cái gì.

Trên khán đài bốn phía lời đài giờ phút này im lặng như tờ. Đối thoại giữa hai người bị thiết bị khuếch đại âm thanh truyền lên khán đài bốn phương tám hướng, biểu tình của mọi người đều đầy ngạc nhiên.

Lập tức, chính là một tràng nghị luận ông ông vang lên.

- Trời ạ, sư phụ Lương Ngọc cũng quá rộng lượng rồi hả? Giết một Đằng Phi liền cùng gia tộc Đằng Phi xóa bỏ ân oán? Lòng ngực này... Chậc chậc!

- Đằng Phi quá cuồng vọng, nhìn dáng vẻ của hắn dường như không đem sự phụ Lương Ngọc để vào mắt, còn ở kia nói mát. Thật sự quá đáng!

- Thiếu niên họ Đằng này, thật sự là đệ đệ của Đằng Vũ học tỷ của học viện chúng ta sao? Giọng điệu hắn thật bá đạo, thật kiêu ngạo nha! Tuy nhiên ta thích!

Một cô gái mê trai nào đó vẻ mặt si mê nhìn Đằng Phi thì thảo.

Lương Ngọc nghe xong lời nói của Đăng Phi cũng thoáng sững sốt, lập tức lạnh nhạt nói:

- Người trước hết nghĩ làm thế nào giữ được tính mạng đi. Ta nói rồi, ta sẽ không hạ thủ lưu tình.

- Như vậy, xin mời! Đăng Phi cũng không nói thêm. Có chút cừu hận là bất đắc dĩ, thí dụ như trước mắt. Hắn cũng không chán ghét Lương Ngọc, thậm chí bởi vì quan hệ với Đăng Vũ, hắn nhìn Lương Ngọc còn có vài phần thuận mắt, nhưng gia tộc của Lương Ngọc lại bởi vì hắn mà bị diệt. Giữa đôi bên có cừu hận thiên nhiên không thể điều hòa, cho nên, Đăng Phi sẽ không đơn phương tình nguyện cho rằng, chỉ cần mình không muốn giết đối phương, đối phương liền cũng nhất định sẽ hạ thủ lưu tình.

Lương Ngọc vận hành đấu khí trong cơ thể, thực lực Đại Đấu Sư bậc năm thể hiện trên người cô gái trẻ hai mươi mấy tuổi này đã đủ kinh người. Nhiệt độ trên cả lôi đài đột nhiên giảm xuống, giống như từ ngày hè nóng bức bước vào ngày đông giá lạnh.

Đột nhiên, Lương Ngọc phát ra một tiếng quát yêu kiều, bàn tay nhỏ trắng hướng về phía đỉnh đầu Đăng Phi.

Phía trên bàn tay trắng nổi như ngọc kia nổi lên một tầng hào quang u lam, mang theo một luồng khí lạnh khiến người ta không kìm nổi rét run.

- Huyền Băng Chương Pháp, quả nhiên danh bất hư truyền!

Đăng Phi tán thưởng một tiếng, vận tâm kinh Già Lâu La, thân hình nhoáng lên, tốc độ nhanh đến mức mắt thường khó thể nhìn rõ, tránh khỏi một chương này của Lương Ngọc.

Cái gọi là hành gia nhìn thân thủ liền biết có hay không.

Lương Ngọc nhìn thấy thân pháp của đăng phi, lập tức ngày ra, tuy nhiên động tác của nàng không có tạm dừng chút nào. Thân hình phiêu dật, bóng chương đầy trời, luồng khí lạnh kinh người kia ngay cả người trên khán đài đều có cảm ứng.

- Huyền Băng Chương Pháp của sư phụ Lương Ngọc thật đúng là ngày càng tinh diệu. Nếu nàng có thể đột phá đến cảnh giới Đấu Tôn, như vậy thực lực chỉ sợ sẽ làm tất cả cao thủ Đấu Tôn đau đầu!

Trên khán đài, một lão già đáng người cùng xuống híp mắt, trầm giọng nói.

- Đúng vậy. Sư phụ Lương Ngọc coi như là một trong những nhân tài của Học viện Thủy Tiên Đấu Võ chúng ta trong những năm gần đây nhất. Tuy nhiên, ta thấy thân pháp của thiếu niên họ Đằng kia cũng vô cùng thần diệu. Với cảnh giới của ta, thế mà không nhìn ra bộ pháp của hắn, hơn nữa, hắn một mực né tránh, cũng không ra tay. Thoạt nhìn, sư phụ Lương Ngọc gặp kình địch!

Lên tiếng là một mỹ phụ trung niên đeo mạng màu đen.

Nếu tháo mạng che mặt xuống, chỉ sợ học sinh Học viện Thủy Tiên Đấu Võ ở đây sẽ liếc mắt liền nhận ra, mỹ phụ trung niên này chính là Viện trưởng đại nhân của Học viện Thủy Tiên Đấu Võ!

Mà lão già đáng người cùng xuống bên cạnh nàng chính là Phó Viện trưởng của Học viện Thủy Tiên Đấu Võ!

Chỉ sợ sẽ có rất ít người nghĩ tới, một trận chiến đấu xảy ra vào ngày nghỉ rồi lại tác động đến thần kinh của hai vị lãnh đạo tối cao trong Học viện Thủy Tiên Đấu Võ, cùng nhau chạy tới quan sát.

Một nơi trên khán đài, Lăng Thi Thi lẳng lặng ngồi, nhìn bóng người quen thuộc dưới đài, trong mắt nổi lên một tầng hơi nước, lâm bầm:

- Kẻ đáng chết, rốt cục lại nhìn thấy người. Người còn sống, thật tốt!

Trong nháy mắt, Lương Ngọc trên lôi đài đã công ra mười mấy chiêu, mà Đằng Phi thì một mực đều né tránh, một chiêu cũng chưa đánh trả!

Điều này làm cho Lương Ngọc cảm thấy có chút xấu hổ. Cùng một thiếu niên nhỏ hơn mình mấy tuổi quyết đấu, bản thân đã khiến nàng có loại cảm giác ỷ lớn hiếp nhỏ. Nếu không phải cừ hận của gia tộc, khiến nàng không thể không làm như vậy, Lương Ngọc căn bản sẽ không chủ động khiêu chiến Đằng Phi.

Nhưng trước mắt mình đã công ra mười mấy chiêu, đem Huyền Băng Chương Pháp thi triển đến vô cùng nhuần

nhuyễn, nhưng ngay cả một góc phương cũng không chạm vào. Điều này đối với Lương Ngọc mà nói quả thật là quá khó tiếp nhận.

- Đằng Phi, vì sao ngươi không đánh trả? Lương Ngọc trầm giọng quát hỏi.

- Lương tiểu thư, ngươi thật sự... muốn ta ra tay với người?

Giọng nói của Đằng Phi rất bình tĩnh, không có cảm xúc gì nhưng truyền vào trong tai Lương Ngọc lại giống như sấm rền.

- Đây là sinh tử chiến!

Lương Ngọc hét lớn một tiếng, thân hình bỗng nhiên lảo đảo không đứng lên, đôi bàn tay nhỏ dài bùng lên một đoàn quang cầu màu lam thật lớn, tỏa ra rét lạnh vô cùng, đập mạnh tới Đằng Phi!

Gương mặt Đằng Phi mang theo ý cười thản nhiên, nhẹ giọng nói:

- Hư Vô Sinh Hỗn Độn!

Chân Nguyên và đấu khí toàn thân bỗng nhiên xen lẫn cùng một chỗ, một luồng lực lượng hỗn độn vô cùng khổng lồ đột nhiên từ trong thân thể Đằng Phi dâng lên, truyền lên cánh tay Đằng Phi. Đằng Phi mỉm cười, chỉ sử ra năm phần lực lượng, đánh hướng quang cầu màu lam kia!

Ầm!

Một tiếng nổ lớn, thân thể Lương Ngọc giống như một cái điều đứt dây, bị ném lên cao cao, rơi vào trong đám người trên khán đài!

Chương 165: Tám đại gia tộc triệt để phân liệt

Woaaaaaaaaaaaaaaaaa! ! !

Trên khán đài bốn phía đột nhiên phát ra một tràng tiếng kinh hô, kết quả này không ai có thể nghĩ tới. Đại Đầu Sư bậc năm, sư phụ Lương Ngọc trẻ tuổi nhất Học viện Thủy Tiên Đấu Võ thể mà ngay cả một chiêu của thiếu niên kia đều không tiếp được, trực tiếp bị đánh bay khỏi lôi đài!

Thân hình Quy Bình Bình đang không bay lên, xông tới Lương Ngọc, lại nhìn thấy thân hình Lương Ngọc ở không trung lật người hết sức linh xảo tránh khỏi song chương của hắn, vững vàng hạ xuống trên khán đài.

Trên gương mặt xinh đẹp của Lương Ngọc tràn ngập không dám tin, thất hồn lạc phách đứng ở đó, khẽ cắn môi dưới vẻ phức tạp nhìn dáng người trẻ tuổi trên lôi đài kia.

Trong lòng Lương Ngọc lúc này đã nổi lên sóng gió ngập trời. Nàng rất rõ ràng, thực lực của đối phương cường đại cỡ nào. Hơn nữa, đối với nàng không chỉ đơn giản là hạ thủ lưu tình như vậy. Người ta căn bản là không thật sự!

Bằng không, chỉ bằng vào một đòn vừa rồi đủ khiến nàng tan thành mây khói!

Trong nháy mắt cỗ lực lượng hùng hồn khủng bố kia truyền đến thân thể nàng, Lương Ngọc liền biết, mình xong rồi! Đúng vậy, là xong rồi, là chết chắc mà không phải là thua!

Cỗ lực lượng kia quả thật là quá khủng bố, có thể dễ dàng phá hủy kinh mạch trong cơ thể nàng. Mà nàng, hoàn toàn không có năng lực chống cự gì cả.

Nhưng ngay khi Lương Ngọc cho rằng mình không hề có hy vọng còn sống, cỗ lực lượng kia lại đột ngột dừng lại. Giống như sóng biển đột nhiên cuộn lên, trong

khoảnh khắc tiếp xúc thân thể nàng, tự mình cuốn trở về, sau đó đánh bay nàng ra khỏi đài.

Lương Ngọc thẳng đến hiện tại mới hiểu được ý tưởng của mình lúc trước ấu trĩ cỡ nào. Báo thù rửa hận, đối với người ta mà nói căn bản là một truyện cười!

Không nói gì khác, chỉ bằng vào thực lực giờ phút này Đằng Phi biểu hiện ra, chỉ cần một người một đao xông vào Lương gia, liền đủ để huyết tẩy toàn gia.

Nói cách khác, về thái độ đối xử với Lương gia Đằng Phi đã đủ lưu tình rồi!

Tuy rằng kết quả này khiến Lương Ngọc rất khó chấp nhận, nhưng nàng lại là người hiểu rõ đại nghĩa. Cho nên, Lương Ngọc nhìn cũng không nhìn Quy Bình Bình sắc mặt có chút mất tự nhiên bên cạnh một cái, xoay người, hướng ra ngoài chậm rãi đi ra.

Trên khán đài một mảnh im lặng, mọi người đều nhìn theo bóng lưng Lương Ngọc rời đi. Bóng lưng mang đến cho người ta một loại cảm giác tiêu điều.

Thẳng đến khi bóng dáng Lương Ngọc biến mất trong tầm mắt của mọi người, mọi người trên khán đài mới một lần nữa đem ánh mắt hướng về khỏi đài. Mà nơi đó, đã sớm trống rỗng.

Rất nhiều người thậm chí có một loại cảm giác như mộng ảo, không dám tin tưởng hết thảy chuyện này là sự thật.

Một Đại Đầu Sư bậc năm!

Còn là một vị Đại Đầu Sư đem loại đấu kỹ thuộc tính Huyền Băng Chương Pháp này tu luyện đến cảnh giới rất cao, thế mà lại thua trong tay thiếu niên kia?

Đây... Đây là thật sao?

Thật lâu sau, trên khán đài mới truyền đến một tràng tiếng nghị luận điên cuồng.

- Trời ạ, đây là thật sao? Có phải ta nhìn lầm hay không? Thiếu niên kia, chẳng lẽ cũng là một Đại Đầu Sư sao?

- Đại Đầu Sư? Ta không thể nhìn thấy một tia dao động đấu khí trên người hắn!

- Chẳng lẽ hẳn là một võ giả trời sinh thần lực?
- Ừm, thiếu niên họ Đằng này có lẽ là một võ giả trời sinh thần lực...

Các loại tiếng nghị luận của mọi người truyền đến trong tại mỹ phụ trung niên đeo mạng che mặt màu đen, nàng và lão già lưng còng bên cạnh nàng nhìn nhau một cái, đều từ trong mắt đối phương nhìn thấy hứng thú đối với thiếu niên kia.

- Tiểu tử kia dường như là đường đệ của Đằng Vũ học sinh năm thứ năm? Mỹ phụ trung niên nhẹ giọng hỏi.
- Ta cũng nghe nói. Không nghĩ tới, Đằng gia này thật lắm nhân tài! Lão già đáng người cùng xuống như có suy nghĩ nói.
- Vậy kế tiếp, là người ra mặt?
- Được rồi, ai bảo ta là phó mà ngài là chính. Lão già bắt đầu dĩ cười, chậm rãi đi ra phía ngoài.

Thời gian trận chiến này dùng đến và kết quả đều cực kỳ ra ngoài dự đoán của mọi người. Trước đó không ai sẽ nghĩ tới Lương Ngọc sẽ bại, càng không có ai nghĩ tới sẽ bại với phương thức này.

Nếu không phải giữa Lương gia và Đằng gia có thù hận không thể điều hòa, mọi người thậm chí sẽ cho rằng Lương Ngọc cố ý nhường nhịn!

Lương Ngọc bại trận, không bị bất kỳ thương tổn gì chính là một chứng cứ mạnh mẽ!

Tuy nhiên phạm là người biết căn nguyên cừu hận giữa Lương Ngọc và Đằng Phi đều sẽ không tin tưởng loại lý do thoái thác này. Bọn họ thà rằng tin tưởng Đằng Phi thích Lương Ngọc mà hạ thủ lưu tình, cũng tuyệt sẽ không tin tưởng Lương Ngọc sẽ cố ý nhường.

Trong ký túc xá của Lương Ngọc, một đám con cháu trẻ tuổi của tám đại gia tộc tụ tập ở đó, nhìn Lương Ngọc im lặng ngồi không nói một lời, những người này cũng đều trở nên trầm mặc.

Nguyên bản bọn họ cho rằng Đằng Phi chỉ là dựa vào trợ thủ cường đại bên cạnh mới làm cho tám đại gia tộc và ba nhà quý tộc Phạm Trương Lật trọng thương. Bản thân Đằng Phi thì căn

bản không có thực lực quá mạnh. Mà hôm nay, Đằng Phi dùng sự thực như thép hung hăng tạt tạt bọn họ một cái, dùng sự thực nói cho tất cả mọi người bọn họ, người cường đại nhất là Đằng Phi!

Mấy tùy tùng thực lực cường đại bên cạnh Đằng Phi, trước kia trong phân tích của những người này, cho rằng là tổ chức thành viên Đãng Vân Chí năm đó để lại, một mực ở Tây Thùy. Thẳng đến khi Đằng Phi sang bên phía Tây Thùy mới một lần nữa thu phục bọn họ. Hiện tại xem ra, rất có khả năng không phải là như bọn họ tưởng tượng.

Bởi vì bằng vào thực lực của Đằng Phi hiện tại đã có thể khiến một số người thực lực rất mạnh trở thành người đi theo hắn.

Sau khi cho ra kết luận rất khó chấp nhận này, đám người này liền đều trở nên trà mặc. Ngay cả Lý Cương luôn luôn kiêu ngạo nhất cũng không còn cuồng vọng lúc trước, cúi đầu ủ rũ ngồi ở đó, không nói một lời.

Vương Duy Dương quá khứ từng là thủ lĩnh của nhóm người này, hiện giờ bởi vì Đấu tuyên bị hủy, một độ trở nên trầm mặc. Trong số người đang ngồi, cừu hận của hắn đối với Đãng Phi cũng là sâu nhất. Cho nên, nhìn thấy những người đều trở nên trầm mặc, hắn lên tiếng:

- Các người, tính toán cứ như vậy bỏ qua sao?

Hoắc Văn Quảng nhìn thoáng qua Vương Duy Dương. Ba năm trước hắn còn cần nịnh bợ vị đại công tử Vương gia này, hiện giờ lại không cần nữa. Hắn cười lạnh một tiếng, dùng giọng trào phúng nói:

- Không bỏ qua, lại có thể thế nào? Thực lực của Đằng Phi kia đã hoàn toàn không phải những người chúng ta có thể chống lại. Ngay cả Lương Ngọc đều không phải đối thủ của hắn, chúng ta còn có thể trông cậy vào ai? Trông cậy vào người sao?

Trên gương mặt trắng nõn anh tuấn của Vương Duy Dương nổi lên một vết ửng hồng phần nộ, hai tay co trong ống tay nắm thật chặt, hít sâu một hơi chậm rãi nói:

- Hoắc Văn Quảng. Người có thể từ bỏ, nhưng ta tuyệt đối sẽ không! Đằng Phi không chỉ hủy ta nhân ta, cũng hủy toàn gia

tộc ta! Cừu hận như thế, không đội trời chung. Hôm nay ở chỗ này, ta liền ở trước mặt mọi người thề, sinh thời Vương Duy Dương ta nhất định sẽ báo thù rửa hận, tận tay đâm Đổng Phi!

- Hắc, được rồi. Vương huynh, người có chí khí, ta không so được với người. Ta ở Hoắc gia, bản thân không phải con trưởng, cũng không có tư cách kế thừa gia nghiệp. Gia tộc bị diệt, ta tuy rằng cũng rất muốn giết Đổng Phi, nhưng ta không có thực lực đó. Người còn sống, trọng yếu nhất không phải thực lực mạnh cỡ nào

mà là có tự hiểu lấy mình! Cha mẹ ta, sớm để cho ta lượng lớn tài chính, đủ cho ta tiêu dao cả đời.

Hoắc Văn Quảng nhìn Vương Duy Dương, nói tiếp:

- Cho nên, các người muốn báo thù, ta không ngăn cản. Ta cũng ước gì Đổng Phi bị róc ngàn đao, nhưng chuyện này cũng đừng tính ta vào. Ta cũng không muốn bị hấn nhắm vào. Cho nên, các người bàn chuyện các người, ta cáo từ trước!

Hoắc Văn Quảng nói xong, đứng lên, hướng về Lý Cương đánh mắt ra hiệu, xoay người rời đi.

Lý Cương lúc này cũng đứng lên, ngoài cười trong không cười nhìn thoáng qua Vương Duy Dương nói:

- Vương huynh có chí khí. Chỉ hướng của ta không lớn, tiêu dao khoái hoạt cả đời là được rồi. Cho nên, ta cũng cáo từ!

Tôn Thiên Thiển lúc này thật sự nhìn không nổi. Bất kể như thế nào, nàng năm đó cũng từng thích Vương Duy Dương, không nhìn nổi đứng lên nói:

- Lý Cương. Sao người... sao người có thể như vậy?

- Ha ha. Vì sao ta không thể như vậy? Lý Cương tự giễu cười:

- Ta cùng Vương gia ngũ công tử, Hoắc Văn Quảng ba người chính là quần là áo lượt không nên thân trong mắt rất nhiều người. Trong mắt Vương huynh năm đó, cũng chẳng phải không có những người chúng ta sao? Cái gì nhân tài liệt xuất trong thế hệ trẻ tám đại gia tộc, hiện giờ chẳng qua cũng thế thôi. Muốn giết Đổng Phi báo thù? Chẳng qua là nằm mơ giữa ban ngày! Bất kể nói thế nào, ít nhất năm đó công kích nhắm vào Đổng gia, Lý Cương ta tham dự, mà các người... bất kỳ

người nào trong các người đều không tham dự! Cho nên, ta rời khỏi hay không cùng tất cả các người cũng không có bất kỳ quan hệ gì!

Lý Cương nói xong, xoay người nghênh ngang mà đi.

Tôn Thiên Thiên quay đầu lại nhìn thoáng qua Vương Duy Dương sắc mặt xanh mét, nhẹ giọng an ủi:

- Vương huynh, không nên chấp nhứt với bọn họ. Chính hấn cũng nói, loại người như bọn họ chính là một đám không nên thân...

- Được rồi, Thiên Thiên. Cảm ơn người, cảm ơn lời an ủi của người. Chuyện này, người cũng không cần tham dự. Cùng người yêu của người, sống thật tốt cuộc sống quý tộc đi thôi! Cừu hận này, Vương Duy Dương ta một mình gánh vác!

Vương Duy Dương nói xong, đứng lên, hướng về đám người Triệu Long Hưng, Quy Bình Bình, Lương Ngọc, Thôi Văn gật đầu ý bảo. Trong mắt hấn hiện lên một mảnh lệ quang, lại ngẩng đầu thật cao, chậm rãi đi ra ngoài cửa, từ bên ngoài bay vào một câu:

- Từ đây đế đô không còn Vương Duy Dương!

Trong mắt Tôn Thiên Thiên cũng hiện lên một vệt lệ quang, thần sắc có chút ảm đạm, trầm nghĩ trong lòng: Hấn, vẫn giống như năm đó, kiêu ngạo như vậy. Chỉ là không biết, trải qua đả kích nghiêm trọng như thế, hấn còn có thể đứng lên một lần nữa chăng?

Thôi Văn và Triệu Long Hưng lúc này cũng đều lần lượt cáo từ rời đi. Lương Ngọc chiến bại, tương đương thế hệ trẻ tuổi tám đại gia tộc chiến bại. Đối mặt kẻ thù cường đại, nội bộ bọn họ đầu tiên đã nổi tranh chấp, có ý kiến bất đồng. Tám đại gia tộc kéo dài tới hôm nay, chỉ sợ đã chân chính chỉ còn trên danh nghĩa.

Thế hệ trẻ tám đại gia tộc, cho dù có một ngày nổi lên, về sau cũng tuyệt đối sẽ không giống năm đó, đồng khí liên chi.

Tôn Thiên Thiên cuối cùng cũng chỉ có thể ảm đạm rời đi, trong phòng chỉ còn lại hai người Lương Ngọc và Quy Bình Bình.

Giọng Quy Bình Bình hơi khàn khàn, đau lòng nhìn Lương Ngọc nói: - Cô thật sự có thể bỏ xuống sao? Lương Ngọc ngẩng đầu nhìn Quy Bình Bình, buồn bã nói:

- Không bỏ được, lại có thể thế nào? Quy Bình Bình, nghe ta một câu, vĩnh viễn đừng đi tìm hắc báo thù. Thù hận này, bản thân khó nói ai đúng ai sai. Hơn nữa, chúng ta cũng không phải đối thủ của Đằng Phi.

- Ta không tin! Quy Bình Bình bỗng nhiên bùng nổ, lớn tiếng giận dữ hét:

- Lương Ngọc, ta không tin! Người nhất định là thích tiểu tử kia rồi, cố ý bại bởi hắn, đúng hay không? Đúng hay không? Đúng hay không!

Lương Ngọc ngày ra ở đó, nhìn Quy Bình Bình mặt dữ tợn. Đồng bọn chơi với nhau từ nhỏ đến lớn này, giờ phút này ở trong mắt Lương Ngọc lại vô cùng xa lạ. Nàng giống như lần đầu tiên biết người này.

- Quy Bình Bình, người nói đúng, ta cố ý bại bởi hắn. Cho nên, người đi đi.

Thật lâu sau, Lương Ngọc mới phục hồi tinh thần, sắc mặt lạnh băng nói ra một câu như vậy.

Chương 166: Đằng Long

- Lương Ngọc... Ngươi, vậy mà người lại cản ta đi?

Quy Bình Bình giận dữ nhìn Lương Ngọc, trong mắt tràn đầy tức tối và khó tin:

- Vì một kẻ thù mà người lại cản ta đi?

- Không cần nhiều lời, Quy Bình Bình, từ nay về sau, người đi đường ngươi, ta đi đường ta, giữa chúng ta không có liên quan gì nữa!

Lương Ngọc hơi cúi đầu, thản nhiên nói.

- Ha ha ha ha! Quy Bình Bình bỗng lớn tiếng cười, thanh âm tràn ngập sự đau thương:

- Tốt, tốt, tốt!

Nói ba từ tốt liên tục, Quy Bình Bình quay người lại, lớn tiếng nói:

- Lương Ngọc, tình cảm quen nhau hai mươi năm của chúng ta lại chẳng bằng địa vị của kẻ thù trong lòng người, vậy thôi, dù Quy Bình Bình ta cửa nát nhà tan cùng tuyệt đối sẽ không khuất phục tiểu tử kia. Ta sẽ cho người thấy, có một ngày, Quý Bình Bình ta sẽ tự tay chém Đằng Phi bằng kiếm của mình.

Nói xong, Quy Bình Bình cũng không quay đầu lại, bước ra khỏi cửa.

Cửa phòng phát ra một tiếng “rầm” lớn, làm cho khung cửa rung lên. Lương Ngọc ngẩng đầu, trên khuôn mặt thanh tú kia đã tràn đầy nước mắt, nàng lâm bảm nói:

- Rốt cuộc là ai sai?

Ngày đó, Vương Duy Dương

- học viên năm bốn của Chân Võ Học Viện rời khỏi trường học, không biết đi đâu.

Quy Bình Bình - cầm quân cấp thấp canh giữ cửa Chân Võ Thành cũng không từ mà biệt, không biết đi đâu.

Việc này giống như ném một viên đá nhỏ vào trong hồ nước vậy, chỉ làm nổi lên một ít gợn sóng, không dẫn tới bao nhiêu động tĩnh.

Việc như vậy, ở chốn Chân Võ Thành phồn hoa này, nhiều nhất chỉ là đề tài nói chuyện phiếm của một số người mà thôi, không có mấy ai cảm thấy kinh ngạc cả, sẽ không có ai đi đồng tình với kẻ thất bại.

Tám đại gia tộc hiển hách uy danh khắp Thanh Bình Phủ, nhưng trong cảm nhận của người ở đế đô, đó cũng chỉ là nhà giàu ở nông thôn mà thôi. Trừ bỏ con cháu của tám đại gia tộc, sẽ chẳng có ai quan tâm đến nó cả.

Lúc này, trong ký túc xá của Đẳng Vũ đã tràn ngập tiếng cười vui vẻ.

Đẳng Vũ, bạn cùng phòng Ngữ Đồng của nàng, tỷ muội u Lôi Lôi u Lạp Lạp, Đẳng Phi, còn thêm cả Lăng Thi Thi nữa. Mấy người ngồi quây quần ở đó ăn điểm tâm, nói chuyện phiếm.

Đôi mỹ mẫu của Lăng Thi Thi nhìn chằm chằm Đẳng Phi, mơ hồ có chút oán trách, nói:

- Năm ấy, lúc ở Cổ Thần Thánh Sơn, ta nghĩ người đã... Ai ngờ rằng, người lại an toàn trở về, thực lực còn tăng lên nhiều như vậy. Nếu đã tới đế đô, vì sao không liên lạc ngay với ta? Có phải đã quên ta rồi không?

Đẳng Vũ và Ngữ Đồng liếc mắt nhìn nhau một cái, Ngữ Đồng cười rất quỷ dị, nháy nháy mắt với Đẳng Vũ, còn Đẳng Vũ thì mấp máy miệng nhìn thoáng qua Lăng Thi Thi, thầm nghĩ: Tốt xấu gì người cũng là viên ngọc minh châu trên tay Đại nguyên soái, là nhân vật phong vân ở đế đô, đừng nói chuyện trực tiếp như vậy được không? Chúng ta còn ở đây cơ mà, nếu chỉ có riêng hai người thì có phải người sẽ nuốt chứng đệ đệ ta luôn không?

Thật ra Đẳng Vũ cũng không rõ tình cảm của mình giành cho Đẳng Phi là thế nào, nhưng hiển nhiên thân tình là nhiều hơn. Đối với một đứa trẻ đã sùng bái Tam thúc của mình từ nhỏ như

nàng, Đặng Vũ vẫn luôn bảo vệ Đặng Phi như gà mái bảo vệ trứng cả mình, không để cho hấn chịu bất cứ thương tổn gì.

Điểm này, trong những năm trước kia, Đặng Vũ đã dùng sự thực để chứng minh, sự bảo hộ của nàng với Đặng Phi không phải chỉ là nói miệng.

Thẳng đến một ngày, Đặng Phi cười nói với nàng, hấn là đàn ông, hấn có bản lĩnh của mình... Khi đó, Đặng Vũ bất chợt phát hiện, người đệ đệ mà nàng luôn bảo vệ, đã trưởng thành!

Sau đó, những sự việc phát sinh tiếp theo làm cho Đặng Vũ cảm thấy mình hoàn toàn không nhận ra người đệ đệ này. Nếu không phải vì trên thế giới này không có Đặng Phi thứ hai, thậm chí Đặng Vũ còn có một loại ảo giác như hấn là giả vậy.

Đi Tây Thùy ba năm, lúc quay về thì như Vương giả trở về vậy, giá lâm Thanh Nguyên Châu, đùa giỡn tất cả các thế lực ở Thanh nguyên Châu trong tay mình.

Đặng Phi... Hấn đã trở thành một người đàn ông chân chính! Hoặc có thể nói là

hấn đã không cần sự bảo hộ của người tỷ tỷ này nữa. Nghĩ đến đây, trong lòng Đặng Vũ không khỏi có chút ảm đạm

Đặng Phi nhìn Lăng Thi Thi, mỉm cười nói:

- Người thấy đây, không phải bây giờ đã gặp sao? Hơn nữa, chút rắc rối nhỏ kia cũng được giải quyết rồi còn gì.

Lăng Thi Thi trừng mắt một cái, rất bất mãn với câu trả lời băng quơ của Đặng Phi, nhưng trước mặt nhiều người, cho dù Lăng Thi Thi có “danh hiệu” Tiểu ma nữ đế đô cũng không thể biểu hiện quá trực tiếp, nàng bĩu môi nói:

- Tốt lắm, người đã về rồi thì hiện giờ thay mặt mẫu thân, ta mời người đến Lăng gia làm khách. Không biết Đặng Phi công tử có chịu nhận lời của tiểu muội này không?

Trên thực tế, Lăng Thi Thi còn lớn hơn Đặng Phi một tuổi, nhưng lúc này nàng không thể thừa nhận rằng mình lớn hơn Đặng Phi. Nhìn đôi tỷ muội song sinh kia, trên mặt vẫn mang theo nụ cười vui vẻ, nhưng trong mắt lại mang theo vài phần sát khí trộm đánh giá mình.

Đặng Phi gật đầu, đối với lời mời này, hẳn không thể nào từ chối. Lúc này, thiết lập mối quan hệ tốt với Lăng gia sẽ rất có lợi cho Đặng gia.

Đặng Phi sẽ không chủ động leo lên quyền quý, nhưng sẽ không cự tuyệt việc kết giao bình thường.

- Vậy là tốt rồi, vậy tiểu muội sẽ không quấy nhiễu các người đoàn tụ nữa, tiểu muội xin ở nhà chờ các vị đến chơi!

Lăng Thi Thi cười híp mắt đứng lên, nhìn thoáng qua đám người Đặng Vũ, nói:

- Các vị tỷ muội, tiểu muội xin cáo từ trước!

Đoàn người tiễn Lăng Thi Thi ra ngoài cửa, sau đó lại trở về trong phòng, ánh mắt Ngũ Đồng nhìn về phía Đặng Phi đã thay đổi rất nhiều.

Nàng khoa trương nói:

- Oa, Đặng Phi, người phát đạt rồi! Minh châu của Đại nguyên soái, đó chính là công chúa a! Người có biết không? Lăng đại soái được coi là nhân vật có quyền lực thứ hai hoàng triều Chân Võ, con gái của ngài ấy còn tôn quý hơn công chúa bình thường! Không nhìn ra được người lại lợi hại như vậy, lặng lẽ trộm mất trái tim con gái của Đại nguyên soái, mau nói xem, người làm thế nào?

- Ngũ Đồng, đừng nói linh tinh nữa, để người khác nghe thấy thì còn ra thể thống gì?

Đặng Vũ bĩu môi, trừng mắt nhìn Ngũ Đồng một cái.

- Khả khả, Đặng Phi, thấy không? Tỷ tỷ của người ghen rồi kìa...

Nói xong, Ngũ Đồng liền trốn đến phía sau Đặng Phi, lè lưỡi nhìn Đặng Vũ đang muốn đánh nàng:

- Thẹn quá hóa giận!

Đặng Vũ đành phải lắc đầu bó tay với cô bạn cùng phòng này, nàng ngồi xuống nhìn Ngũ Đồng, thản nhiên nói:

- Ngũ Đồng mỹ nữ, sao ta lại cảm giác ngươi cũng có ý với đệ ta nhỉ?

Ngũ Đồng hơi đỏ mặt, bấu môi nói:

- Thôi đi, Tiểu Vũ, ta lớn hơn đệ đệ người nhiều mà, hơn nữa ta cũng không có hứng thú với mấy đứa nhỏ. Không giống người, thích nhất là trâu già gặm cỏ non, ha ha...

Đằng Vũ trực tiếp nhào về phía Ngũ Đồng, hai người chạy vòng quanh Đằng Phi đùa nghịch một hồi mới yên tĩnh lại, sắc mặt cả hai đều đỏ hồng, có chút ngượng ngùng.

Đằng Phi thì vẫn ngồi yên đó, vẻ mặt vô tội, Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp thấy một màn này, hai tỷ muội liếc nhìn nhau một cái, trong lòng thầm nói công tử cũng thật hào hoa, về sau phải cố gắng thêm, nếu không sau này công tử sẽ không để ý đến chúng ta nữa.

Hai tỷ muội tâm ý tương thông, liếc nhìn nhau một cái, gật gật đầu cổ vũ đối phương.

Nếu Đằng Phi biết ý tưởng của các nàng, chỉ sợ sẽ càng thêm dở khóc dở cười.

Sự thật, bao gồm cả Lăng Thi Thi, tất cả những cô gái mà hắn gặp đều không để lại dấu ấn sâu đậm như hình bóng vẫn chôn sâu ở đáy lòng.

Đương nhiên, Đằng Phi vĩnh viễn sẽ không bày tỏ điều này ra.

Mấy người đùa nghịch xong, ngồi ở chỗ kia, Đằng Vũ nhìn Đằng Phi hỏi:

- Còn chưa kịp hỏi, người đệ tỷ muội các nàng theo học ở Thủy Tiên Học Viện, vậy còn người? Người muốn đi Chân Võ Học Viện sao?

Đằng Phi hơi gật đầu, vừa muốn nói chuyện thì cửa phòng đã bị gõ vang, thanh âm của Đằng Lôi truyền từ ngoài vào:

- Tỷ, ta là Đằng Lôi!

Đằng Phi vui vẻ, nhất thời đứng dậy đi ra mở cửa, chỉ thấy Đằng Lôi và một thanh niên khác đứng ở ngoài cửa. Ba năm không gặp, Đằng Lôi cũng đã cao hơn rất nhiều, trên cằm cũng bắt đầu có râu.

- Đằng Phi! Huynh đệ! Đằng Lôi cười to, ôm Đằng Phi một cái, sau đó đâm lên ngực hắn, cười nói:

- Cồng thật, không ngờ rằng người có thể đánh bại Lương Ngọc một cách nhẹ nhàng như vậy, hay lắm, chúng ta đều cảm thấy vinh dự vì người!

Đặng Phi mỉm cười, nhìn thanh niên chất phác bên cạnh Đặng Lôi, nói:

- Đại ca!

Đặng Long mỉm cười, ôn hòa nói:

- Đặng Phi, người còn nhớ ta?

- Ha ha, đại ca nói đùa, mặc dù từ nhỏ đại ca đã rời nhà, nhưng sao Đặng Phi lại không nhớ đại ca được chứ?

Đặng Phi cũng mỉm cười nói.

- Đặng Phi, làm tốt lắm, quá khứ ta không để ý đến người lắm, nhưng không ngờ rằng người lại có thể đạt đến mức này, người đã là niềm kiêu hãnh của Đặng gia!

Đặng Long cười ôn hòa nói.

- Tốt lắm, đừng đứng đó nữa, người không biết còn tương ta bắt ca ca mình đứng ngoài cửa.

Đôi mắt với đại ca của mình, Đặng Vũ cực kỳ tùy tiện.

- Ha ha, được, vào phòng nói chuyện! Vừa nói, Đặng Long vừa đi vào phòng, lúc thấy Ngũ Đồng, ánh mắt Đặng Long chợt dừng lại một chút, mỉm cười nói:

- Ngũ Đồng học muội, chúng ta lại gặp mặt rồi.

Khuôn mặt Ngũ Đồng hơi đỏ lên, vuốt vuốt lại váy, làm một lễ với Đặng Long, nhẹ giọng nói:

- Đặng Long đại ca.

Hả? Có chút không đúng a!

Thần thức của Đặng Phi cực kỳ nhạy cảm, lập tức cảm thấy người bạn cùng phòng này của tỷ tỷ và đường huynh của mình có chút... Tình cảm không thể nói rõ được.

Đặng Vũ mỉm cười nhìn thoáng qua Ngũ Đồng, sau đó kéo Đặng Long vào, lắm bầm:

- Được rồi được rồi, đều vào đi rồi nói chuyện, cũng không phải chưa từng gặp, sao mỗi lần đều khách khí như vậy?

Lần này, Ngữ Đồng không phản bác lại, ngoan ngoãn ngồi đó, dáng vẻ cực kỳ thục nữ, không hề to gan lớn mật giống lúc trước.

Trong lòng Đăng Phi thầm nói: Xem ra đúng thật là vị Ngữ Đồng học tử này và đường huynh của mình có tình cảm với nhau.

Sau đó Đăng Phi giới thiệu Đăng Long, Đăng Lôi với hai tử muội Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp, sau đó tiếp tục chủ đề vừa rồi, nói rõ việc mình sắp đi Chân Võ Học Viện học tập.

Chương 167: Điều kiện mê người

Nghe vậy, Đằng Long và Đằng Lôi đều cực kỳ vui mừng, hôm nay Đằng Phi dùng một chiêu đã đánh bại Lương Ngọc, điều này nói lên thực lực của hắn mạnh thế nào. Nếu muốn tiến vào Chân Võ Học Viện, sợ rằng vị Viện trưởng đại nhân vẫn thường vô tung vô ảnh kia cũng sẽ tự mình ra mặt.

Mặc dù cùng là học viện cấp cao của đế đô, nhưng giữa Chân Võ Học Viện và Thủy Tiên Học Viện vẫn có sự cạnh tranh với nhau. Mặc dù muội muội ở trong Thủy Tiên Học Viện, nhưng Đằng Long vẫn hy vọng Đằng Phi có thể tiến vào Chân Võ Học Viện. Theo cái nhìn của hắn, Chân Võ Học Viện mới là nơi bồi dưỡng nhân tài chân chính.

- Được, đương nhiên là được!

Đằng Long cười nhìn Đằng Phi, nói:

- Cho dù có đấu kỹ tốt đến mấy, nhưng nếu tự tu luyện thì cũng không bằng tiến vào học viện, nơi đó có rất nhiều vị giáo sư chỉ đạo. Ở trong học viện, có thể người sẽ không chiếm được đấu kỹ cao cấp, nhưng ánh mắt sẽ rộng rãi hơn rất nhiều. Hơn nữa, học viện cũng là con đường tắt phải trải qua nếu muốn bước vào vũ đài chính trị của đế quốc. Cho dù muốn thành lập thế lực thuộc về mình thì cũng phải bắt đầu từ trong học viện.

Đằng Phi hơi gật đầu, hắn cũng không có hứng thú bước lên vũ đài chính trị của đế quốc, nhưng thành lập thế lực của mình lại là một mục tiêu quan trọng của Đằng Phi.

Có thể, thế lực của kẻ thù giết cha mẹ sẽ rất cường đại, nếu không có thế lực của riêng mình, chỉ sợ cho dù thực lực cá nhân của hắn có mạnh đến mấy thì cũng không thể chống lại đối phương.

Từ lúc tiến vào Tây Thùy, Đằng Phi đã cảm giác được đường như trong bóng tối luôn có một bàn tay thao khống tất cả mọi thứ. Từ sự thần kỳ của Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch Đại Pháp, cho đến kỳ độc mà tử muội u Lôi Lôi u Lạp Lạp trúng phải, không điểm nào không nói rõ sau lưng cái chết của cha mẹ mình ẩn tàng một cô lực lượng cường đại đến thế nào.

Trở về từ Tây Thùy, đây cũng là quyết định sau khi đắn đo rất nhiều của Đằng Phi, sau đó thương lượng với Thanh Long lão tổ. Mặc dù năm ấy Đằng Phi có lời thề phải quay lại báo thù sau ba năm. Nhưng chính tình thế phức tạp ở Tây Thùy mới chính là nhân tố quan trọng nhất thúc đẩy Đằng Phi trở về.

Sự tranh đấu giữa các Hoàng tử của hoàng triều Huyền Vũ, Hồ tộc vẫn chưa tìm đến cửa, còn kết thù với Hắc Thủy Ma Cung, đây đều là những nhân tố nguy hiểm. Với lực lượng hiện giờ của Đằng Phi, còn không đủ để đối kháng với những việc này, cho nên chỉ có thể chọn cách rời khỏi Tây Thùy, trở về phương Đông.

Mặc dù diệt tám đại gia tộc một cách thoải mái, nhưng Đằng Phi cũng không vì vậy mà tự cao tự đại. Sau khi chứng kiến thực lực cường hãn của những Đẩu Tôn kia, Đằng Phi cảm thấy rất rõ ràng, hiện giờ điều hãn cần nhất là không ngừng tăng thêm thực lực!

Cũng chỉ như vậy thì mới có thể đi tìm Lục Tử Lăng, mới có thể điều tra ra chân tướng sau lưng việc cha mẹ mình ngộ hại!

Cửa phòng Đằng Vũ lại bị gõ vang một lần nữa, những người trong phòng đều cảm thấy có chút kinh ngạc. Chỉ sợ, đây chính là ngày náo nhiệt nhất sau khi Đằng Vũ dọn đến căn phòng này.

Đằng Vũ đi ra mở cửa, ngăn người ở đó một lúc lâu, sau đó mới khom mình thi lễ:

- Phó viện trưởng đại nhân, sao ngài lại tới đây?

Trước cửa là một lão nhân dáng người thấp bé, lão cười híp mắt nhìn Đằng Vũ:

- Đằng và đồng học, không mời ta vào ngồi sao?

Khóe môi Đằng Vũ giật giật, nghiêng người nhẹ giọng nói:

- Phó viện trưởng đại nhân, mời ngài vào.

Ngoài miệng nói mời vào, nhưng ai cũng có thể nhận ra, ngữ điệu của Đổng Vũ rõ ràng là không quá tình nguyện.

Lão nhân làm như không nghe ra, vẫn cười híp mắt tiến vào, nhìn thấy những người trong phòng thì không khỏi kinh ngạc nói:

- Xem ra lão già này đến không đúng lúc rồi, các người đang... Tụ hội?

Ở sau lão nhân, Đổng Vũ trợn mắt một cái, trong lòng thầm mắng: Nếu không biết mọi người đang ở đây thì người còn đến sao?

Đối với ý đến của Phó viện trưởng đại nhân, trong lòng Đổng Vũ rất rõ ràng Nhất định là biểu hiện của đệ đệ đã bị lão biết được, nên muốn trăm phương ngàn kế giữ Đổng Phi lại Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện!

Trừ nguyên nhân này, Đổng Vũ căn bản không nghĩ được ra nguyên nhân nào khác có thể để Phó Viện trưởng xuất hiện trong ký túc xá của mình. Mặc dù Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện lấy nữ làm chính, nhưng cũng không phải không có học viên nam, chỉ là tỷ lệ nam sinh ở nơi này ít đến đáng thương mà thôi, gần như có thể bỏ qua.

- Ra mắt Phó Viện trưởng đại nhân! Ngũ Đồng đứng lên thi lễ với lão nhân.

- Ủm, các người cứ tán gẫu đi, lão già ta đến là muốn tìm hần... Lão nhân chỉ Đổng Phi, sau đó nói:

- Đổng Vũ đồng học, mượn phòng người nói chuyện một chút, không có gì chứ?

- Không vấn đề, Phó Viện trưởng đại nhân cứ tự nhiên.

Đối mặt với người đứng thứ hai học viện, thậm chí còn là người phụ trách thực tế, Đổng Vũ còn có thể làm gì được nữa? Chẳng lẽ nàng lại nói: Không được, đệ đệ ta muốn đi Chân Võ Học Viện?

Đổng Long và Đổng Lôi lại có chút lo lắng, trong lòng thầm nói: Phó viện trưởng đại nhân của Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện tìm Đổng Phi muốn nói chuyện gì? Gần như tất cả mọi

người ở đế đô đều biết, Phó Viện trưởng của Thủy Tiên Đẩu Võ Học Viện yêu tài như mạng. Thấy nhân tài ưu tú xuất sắc là sẽ lôi kéo về học viện của mình mà không tiếc bất cứ giá nào.

Không nói đâu xa, chỉ cần nhìn hoàn cảnh hiện giờ của Đăng Vũ là có thể thấy rõ sự trọng thị của Thủy Tiên Học Viện đối với người mới.

Nhưng bọn họ cũng chỉ có thể lo lắng mà thôi, không có bất cứ biểu hiện phản đối nào. Bởi vì chuyện cướp học viên, không ít lần Phó Viện trưởng của Thủy Tiên Học Viện đã đánh nhau với Viện trưởng đại nhân của Chân Võ Học Viện. Mỗi lần đều đánh đến kinh thiên động địa, nghe nói thực lực của hai bên đều đã nhập Thánh, Đồng Long Đăng Lôi sao dám xen mồm vào cơ chứ.

Đăng Phi thì chỉ mỉm cười đứng lên, nhìn Đăng Vũ nói:

- Tỷ, có thể giới thiệu ta với vị tiền bối này chứ?

Đăng Vũ gật gật đầu nói:

- Đệ đệ, đây là Phó Viện trưởng đầu tiên của Thủy Tiên Đẩu Võ Học Viện, người cứ gọi ngài ấy là Độc Cô phó viện trưởng là được. Nơi ta ở hiện giờ là nhờ có Độc Cô phó viện trưởng giúp đỡ, ngài ấy rất tốt với những nhân tài ưu tú.

Lão nhân hài lòng nhìn thoáng qua Đăng Vũ, trong lòng thầm nói: Coi như nha đầu này còn có ánh mắt, nên thưởng!

Đăng Phi cười cười, nói:

- Tiểu tử vốn cũng không biết Độc Cô phó viện trưởng, lần này ngài tìm đến tiểu tử, không biết là có chuyện gì? Ta thấy, cứ nói chuyện luôn ở đây cũng được chứ?

Lão nhân nhíu nhíu mày, có chút bất ngờ nhìn Đăng Phi, thầm nghĩ trong lòng: Tiểu tử này có ý gì?

Bình thường, mấy đứa nhóc tầm tuổi này nhìn thấy mình đều sẽ vô cùng tôn kính sau khi biết thân phận, cho dù là học viên hạch tâm của Chân Võ Học Viện như Long Trục Lâm thấy mình cũng phải thu hồi vẻ kiêu ngạo của hấn. Nhưng Đăng Phi này nhìn như ôn hòa lễ phép, nhưng trong lòng lại vô cùng kiêu ngạo! Đáp lại mình một câu không nặng không nhẹ, cũng

biểu đạt luôn ý nghĩ của mình, đó chính là: Lão già, ngươi là ai không liên quan đến ta, ta chẳng cần nể ngươi!

Hắc hắc, thú vị, thật là thú vị! Xem ra, đây không chỉ là một tên vô sỉ chỉ biết đánh nhau. Cũng đúng, nếu là một tên vô sỉ chỉ biết đánh nhau, có khi lúc này Lương Ngọc không chết cũng phải trọng thương, tiểu tử này... Đúng thật là một nhân tài a!

Độc Cô phó viện trưởng trầm nghĩ, sau đó nói:

- Cũng tốt, vậy nói ở đây luôn đi, không biết ngươi có định tiến vào học viện không? Thấy Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện này thế nào?

Lão già này cũng rất trực tiếp, đi thẳng luôn vào vấn đề. Lão có địa vị thế nào? Cho dù vào hoàng cung cũng có thể đi lại tùy ý, sao có thể rụt rè trước một đứa nhóc cơ chứ?

Khóe miệng Đằng Phi giật giật, hẳn cũng không ngờ rằng lão già này sẽ trực tiếp như vậy. Nhưng Đằng Phi cũng không định tiến vào Thủy Tiên Đấu Võ Học

Viện, cho dù là Đằng Vũ, Lăng Thi Thi hay tỷ muội Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp đều hy vọng mình có thể ở lại đây, nhưng Đằng Phi vẫn muốn đến Chân Võ Học Viện!

Bởi vì ở Chân Võ Học Viện có Đồ Thư Quán lớn nhất hoàng triều Chân Võ!

Xét trên mặt lực lượng, tuy hai học viện cũng không sai biệt lắm, nhưng Đồ Thư Quán của Chân Võ Học Viện thì không ở đâu có thể bằng được!

Bởi vì tòa Đồ Thư Quán của Chân Võ Học Viện còn có một cái tên khác, đó chính là Hoàng Gia Tàng Thư Quán!

Bởi vậy, cũng có không ít người gọi Chân Võ Học Viện là Hoàng Gia Học Viện, đúng là bởi vì tòa Đồ Thư Quán khổng lồ này.

Bất quá, nếu trực tiếp cự tuyệt thì sẽ không ổn lắm, vô duyên vô cớ đắc tội người khác không phải tác phong của Đằng Phi. Đừng nói đến thân phận cực cao của đối phương, riêng việc đến đây nói ra những lời này là đã rất coi trọng mình rồi.

- Ha ha, được Độc Cô phó viện trưởng để mắt đến, thật làm cho tiểu tử cảm thấy sợ hãi...

Đằng Phi còn chưa nói xong, lão nhân kia đã cắt đứt:

- Xem biểu hiện trên lời đài, tính cách của tiểu tử ngươi cũng không phải loại lẳng nhăng, bớt mấy lời khách sáo đó đi. Lão già ta đảm bảo với người, nếu người tiến vào Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện, đầu tiên người sẽ được một tiểu lâu độc lập làm nơi ở, miễn học phí, miễn tiền ăn, hàng năm còn được thêm một vạn kim tệ. Không chỉ thế, thư các nội bộ của học viện cũng sẽ mở cửa cho người. Tất cả vấn đề của người sẽ có người chỉ đạo trực tiếp! Lão già này nói lời giữ lời, năm năm sau người sẽ đạt tới cảnh giới Đấu Tôn!

Mọi người đều hít một hơi khí lạnh, Đằng Long Đằng Lô nhìn Độc Cô phó viện trưởng một cách khó tin. Trước kia, lúc họ nhìn thấy Độc Cô phó viện trưởng thì đều đứng từ xa, nhìn hẩn cãi nhau với Viện trưởng đại nhân của Chân Võ Học Viện. Nhưng mọi người đều biết, Độc Cô phó viện trưởng và Viện trưởng Chân Võ Học Viện là hảo hữu cực tốt, hai người động thủ với nhau cũng giống như luận bàn vậy.

Nhưng Đằng Lô và Đằng Long đều lần đầu nhìn thấy một mặt này của Độc Cô phó viện trưởng. Hơn nữa, bảo đảm năm năm sau Đằng Phi sẽ trở thành Đấu

Tôn... Điều này, điều này cũng quá khoa trương chứ?

Đúng rồi, mà Đằng Phi... Không phải hẳn không thể tu luyện đấu khí sao?

Nghĩ đến điều này, hai người không khỏi càng thêm kinh dị, nhìn Đằng Phi một cách khó hiểu.

Mà trong lòng Đằng Vũ cũng cực kỳ rung động, thậm chí còn hơn near Đằng Lô và Đằng Long. Thư các nội bộ... Đối với bất cứ học viên nào của Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện mà nói, bốn chữ này đều tương đương với Thánh địa a!

Ở nơi đó, thậm chí có cả đấu kỹ cấp Đấu Thánh!

Nơi đó chính là cấm địa của Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện! Trừ bỏ Viện trưởng và Phó viện trưởng, cùng với một số người khác, đó là một nơi không cho phép bất cứ ai tiến vào.

Hiện giờ, Độc Cô phó viện trưởng lại hứa với Đằng Phi sẽ cho hắn tiến vào!

Độc Cô phó viện trưởng nhìn về chân kinh của Đằng Vũ và Ngũ Đồng, lão cười thản nhiên nói tiếp với Đằng Phi:

- Người khác không biết người, nhưng ta biết! Ta nói năm năm giúp người trở thành Đấu Tôn thì chính là năm năm! Hơn nữa, trong thư các nội bộ có rất nhiều loại đấu kỹ, thậm chí có cả cấp Thánh! Chỉ cần thích hợp với người, người có thể tu luyện, sẽ không có ai ngăn cản! Điểm này, cho dù là Chân Võ Học Viện cũng không làm được! Thậm chí, những đại gia tộc ẩn thế kia cũng không hào phóng như chúng ta! Đừng để ý đến việc ở Chân Võ Học Viện nhiều loại sách, nhưng đóng sách đó ấy hử, hắc, lão già ta cũng không để vào mắt! Dối mặt cả hoàng triều Chân Võ này, có nơi nào thích hợp với người hơn Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện cơ chứ? Ở đây, người có thể có được tất cả mọi thứ người muốn!

Chương 168: Độc Cô phó viện trưởng

Nghe những lời này, ngay cả Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp đang không để ý cũng có phần kinh ngạc, trong lòng thầm nói: Có thể thoải mái xem, thoải mái tu luyện Đấu kỹ cấp Đấu Thánh?

Trời ạ, lão già này coi đấu kỹ cấp Đấu Thánh là gì? Rau cải trắng bán ngoài chợ sao?

Mà trong lòng Đằng Phi lại vô cùng kinh hãi: Đấu Thánh!

Ngày đó, Lục Tử Lăng đã nói, chỉ có Đấu Thánh mới có thể nhìn ra trong người người có đấu khí.

Lúc trước, cường giả Đấu Thánh duy nhất mà Đằng Phi gặp được chính là lão nhân áo xám người báo cho hắn tin Lục Tử Lăng còn sống, đồng thời được nàng nhờ đưa cho hắn Vô Danh Quyền Pháp.

Khi ấy, lão nhân áo xám chỉ liếc một cái đã nhìn ra trong cơ thể hắn có đấu khí, đồng thời yêu cầu hắn toàn lực công kích lão.

Ở lần đó, Đằng Phi thu được rất nhiều lợi ích, không phải ai cũng có cơ hội luận bàn với cường giả Đấu Thánh.

Không sai, lần đó chính là luận bài, nếu không, Đằng Phi thậm chí còn chẳng chịu nổi một chiêu của lão nhân áo xám.

Thực lực của cường giả cấp Thành cường đại đến như vậy!

Vốn, Đằng Phi nghĩ rằng trên đời sẽ không có nhiều cường giả như vậy, ít nhất, trước kia hắn chưa từng nghe nói có cường giả Đấu Thánh nào cả. Tuy nhiên, hiện giờ xem ra, trước kia mình quả thực là ếch ngồi đáy giếng, kiến thức qua ít a!

Lão nhân trước mắt này, nếu không có thực lực cấp Thánh thì đấu thể liếc mắt một cái đã nhìn thấu mình, lại có thể bảo đảm mình trở thành Đấu Tôn trong mấy

năm ngăn ngủi?

Thấy Đăng Phi do dự, Độc Cô phó viện trưởng nở một nụ cười đắc ý, tiếp tục nói:

- Thế nào? Tiểu tử, điều kiện lão già này không tệ chứ? Ở tuổi như người thì nên vào học viện học tập, bất kể là cường giả cường đại cỡ nào thì lúc còn trẻ cũng phải ở trong học viện một thời gian. Về sau người sẽ rõ, đoạn thời gian này quan trọng đến mức nào. Cả đế độ này đều biết ta yêu tài như mạng, tài này không phải là tiền tài, mà là nhân tài!

Lời nói của Độc Cô phó viện trưởng làm cho Đăng Vũ và Ngũ Đồng gật đầu liên tục, Ngũ Đồng nhẹ giọng nói:

- Không sai, nếu không có Độc Cô phó viện trưởng, chúng ta sẽ không có hoàn cảnh học tập tốt như vậy. Đăng Phi, đây là lần đầu ta thấy Phó Viện trưởng đối đãi với một người trẻ tuổi như vậy, người phải nắm chắc cơ hội này.

Ngũ Đồng nói rất nghiêm túc, không có một chút vui đùa nào.

Đăng Vũ nhìn thoáng qua Đăng Lôi và Đăng Long, bất đắc dĩ lắc đầu nói với Đăng Phi:

- Ngũ Đồng nói không sai, Đăng Phi, người phải cân nhắc thật kỹ, thư các nội bộ a...

Trong câu than thở của Đăng Vũ tràn ngập sự hâm mộ, đừng nói là Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện, ngay cả các học viên của Chân Võ Học Viện cũng đều rất thèm thuồng nơi này.

Nghe nói, người trấn thủ thư các nội bộ là hai vị Đấu Thánh vô cùng cường đại, nếu không chỉ sợ đã có rất nhiều người nhắm tới nó rồi.

Đăng Phi cúi đầu, trong nội tâm không ngừng cân nhắc, sự coi trọng của vị Độc Cô phó viện trưởng này làm cho Đăng Phi có chút thụ sủng nhược kinh*, đổi sang nơi khác, chỉ sợ sẽ không có ai trong thị hấn như vậy.

(*: được sủng ái mà lo sợ)

Nhưng đó thực sự là những thứ ta muốn sao?

Trong lòng Đăng Phi thầm cân nhắc, đấu kỹ, hẳn đã có Lôi Sát, có Vô Danh Quyền Pháp. Hai loại đấu kỹ này đã đủ để

Đặng Phi tu luyện, càng đừng nói hắn còn có Thiên Đạo Ngũ Thập Đầu Mạch Đại Pháp, còn có cả Bát Bộ Thiên Long Quyết!

Cả cuộc đời, có thể tu luyện những loại công pháp này đến cảnh giới cao nhất là đã rất giỏi rồi. Đối với hắn mà nói, có thêm đầu kỹ cũng không tạo nên bao nhiêu tác dụng.

Mặc dù ban đầu Đặng Phi bị điều kiện mà Độc Cô phó viện trưởng đưa ra dọa cho nhảy dựng, nhưng sau khi cân nhắc kỹ, hắn vẫn nhìn rõ tình thế trước mắt.

Không nói đến gì khác, hắn vừa đánh bại Lương Ngọc, sợ rằng trừ bỏ mấy người Đổng Vũ, Ngũ Đồng, Lăng Thi Thi, đại bộ phận học viên của Thủy Tiên Đầu Võ Học Viện sẽ không chào đón hắn.

Nếu hắn quyết định nhận lời mời của Độc Cô phó viện trưởng, ở lại đây tu hành, vậy thì việc được tiến vào thư các nội bộ sẽ rất khó giữ kín. Cứ như vậy, ở trong Thủy Tiên Đầu Võ Học Viện, hắn sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

Hắn muốn yên lặng học tập và tu luyện, không ngừng tăng lên chính mình, chứ không muốn trở thành nhân vật nổi tiếng gì cả...

Cho nên, Đặng Phi ngẩng đầu lên, ánh mắt kiên định nhìn Độc Cô phó viện trưởng, nhẹ giọng nói:

- Xin thứ lỗi...

Ba chữ này, nặng tựa ngàn cân!

Cả căn phòng hoàn toàn rơi vào sự tĩnh mịch!

Gần như tất cả mọi người đều nhìn Đặng Phi một cách khó tin, ngay cả hai người Đồng Long Đổng Lôi đã chẳng ôm bao nhiêu hy vọng cùng nhìn hắn một cách khó tin. Không ai trong bọn họ ngờ rằng Đặng Phi lại từ chối điều kiện mà người đến như vậy!

Độc Cô phó viện trưởng cũng ngơ người, cái lưng hơi cùng cũng dựng thẳng lên. Lão nhíu mày, trên khuôn mặt nhăn nhó hiện lên vài phần tức giận và khó hiểu, mở miệng hỏi:

- Vì sao?

- Nguyên nhân có ba, một là ta không thiếu đấu kỹ, hai là ta không muốn trở thành nhân vật tiêu điểm của cả học viện, thứ ba, ta vẫn muốn đi Chân Võ Học Viện hơn. Cho nên, tiểu tử đành phải từ chối ý tốt của Độc Cô phó viện trưởng, rất xin lỗi!

Đăng Phi có chút khó khăn nói.

Bất kể thế nào, vì giữ hãn lại Thủy Tiên Học Viện, điều kiện mà vị Độc Cô phó viện trưởng này đưa ra thật sự rất có thành ý. Đổi thành một người khác, chỉ sợ đã không thể nào từ chối, cho nên Đăng Phi vẫn rất tôn trọng lão nhân này.

- Không thiếu đấu kỹ...

Độc Cô lão viện trưởng lặp đi lặp lại câu nói này của Đăng Phi, hai mắt híp lại đánh giá hãn vài cái, sau đó bông cười nói:

- Thì ra đúng là đã có danh sư, cũng đúng, nếu không phải danh sư thì ai có thể lấy ra công pháp Đấu Mạch chứ? Mà thôi, lão già ta đã vô duyên với ngươi, ngươi muốn đi Chân Võ Học Viện thì cứ đi đi. Cánh cửa của Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện sẽ luôn mở rộng với người, nếu có một ngày ngươi không thích Chân Võ Học Viện thì hãy quay lại đây.

Nói xong, Độc Cô lão viện trưởng lại hơi cùng người xuống, lắc lắc đầu xoay người bước ra khỏi cửa, nhưng lại bị Đăng Phi gọi lại.

- Độc Cô phó viện trưởng, ngài chờ chút, ta còn có việc muốn nói.

- Hả?

Độc Cô phó viện trưởng qua đầu lại nhìn Đăng Phi, lão không cho rằng tiểu tử này sẽ đổi ý. Lão bỏ cuộc là vì đã nhìn ra vẻ kiên quyết trong mắt Đăng Phi, bỗng nhiên nhớ tới thời trẻ tuổi của mình, chẳng phải lúc đó cũng quật cường như vậy sao?

Về phần trong người Đăng Phi có Đấu Mạch lại làm cho Độc Cô phó viện trưởng thậm cảnh giác. Đường đệ của Đăng Vũ, một người trẻ tuổi đến từ nông thôn lại nắm giữ công pháp Đấu Mạch mà cả lão già sống bao nhiêu năm như lão không có, điều này nói lên cái gì?

Người trẻ tuổi này, nếu không phải vận bất đắc dĩ thì đừng nên đắc tội hẳn.

Lấy thân phận và địa vị của lão, cũng chẳng đến mức cần gây thù kết oán với một thanh niên tiền đồ vô lượng. Hơn nữa, hẳn giữ Đằng Phi lại cũng xuất phát từ lòng yêu tài. Yêu tài chân chính là dù không chiếm được cũng sẽ không phá hủy | tiền đồ của người ta.

- Còn có chuyện gì? Độc Cô phó viện trưởng nhìn Đằng Phi hỏi.

Đằng Phi chỉ Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp, nói:

- Độc Cô tiên bối, người thấy tỷ muội các nàng thế nào?

Cách xưng hô của Đằng Phi đã phát sinh biến hóa, gọi tiên bối là để biểu hiện ra mình đã có danh sự, nhưng vẫn rất tôn trọng đối phương.

Độc Cô phó viện trưởng là một lão thành tinh, tất nhiên là hiểu rõ ý tứ của Đằng Phi, lão đưa mắt nhìn u Lôi Lôi và u Lạp Lạp, đôi tỷ muội song sinh này giống nhau như đúc, hơn nữa tướng mạo còn tuyệt mỹ, mấy năm sau nhất định sẽ là giai nhân tuyệt sắc.

Nhưng trong mắt Độc Cô phó viện trưởng, lại nhìn ra tiềm chất tu luyện xuất sắc của bọn họ!

Từ đầu tới giờ, lão vẫn luôn quan sát Đằng Phi, cũng không để ý tới những người khác. Nghe lời này của Đằng Phi, Độc Cô phó viện trưởng mới bất giác nhìn thoáng qua hai tỷ muội này. Vừa thấy dao động đầu khí mờ nhạt trên người bọn họ, vị Độc Cô phó viện trưởng đã trải qua không biết bao nhiêu sóng gió này lập tức ngẩn người tại chỗ.

- Hai người các ngươi... Vận chuyển đầu khí một chút cho ta xem.

Không hổ là một người yêu tài như mạng, khi Độc Cô phó viện trưởng cảm thấy rất có thể đôi tỷ muội này là thiên tài tu luyện, sự không vui do bị Đằng Phi cự tuyệt lập tức biến mất.

Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp không khỏi đưa mắt nhìn Đằng Phi, ánh mắt nóng bỏng của lão già này làm hai nàng có phần không được tự nhiên. Cho dù trong ánh mắt kia không có chút

dục vọng nào, nhưng từ nhỏ, hai người họ đã sinh hoạt trong nguy hiểm, tính cảnh giác cực cao. Trừ Đăng Phi ra, các nàng không muốn tin bất cứ ai.

- Ha ha, không sao, các người cứ biểu hiện cho Độc Cô tiên bối xem. Đăng Phi cười nói.

Lúc này hai người Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp mới đứng lên vận chuyển công pháp, đấu khí trong Đấu Tuyền nhất thời xoay tròn lên.

Một là bậc sáu cấp mười! Một là bậc sáu cấp bốn!

Đấu khí xoay tròn tốc độ cao, làm trên người hai tỷ muội xuất hiện một loại khí thế cường đại.

Mặc dù trước đó đã biết cảnh giới của hai tỷ muội này, nhưng hiện giờ tận mắt nhìn thấy, Đăng Vũ và Ngữ Đồng vẫn kinh hãi đứng ngẩn người tại đó, miệng há hốc ra, trong mắt đều là rung động.

Về phần Đăng Long và Đăng Lôi thì đã như hóa đá, gần như bị mất đi năng lực suy nghĩ. Bọn hắn căn bản không thể tin rằng đôi tỷ muội song sinh xinh đẹp này lại có thực lực cường hãn như vậy.

- Ha ha ha! Tốt, tốt, rất tốt!

Độc Cô phó viện trưởng như phát hiện ra bảo vật trân quý nhất trên đời, ánh mắt nhìn Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp tràn đầy từ ái, lớn tiếng nói:

- Điều kiện vừa rồi của Đăng Phi chuyển sang cho các người! Công pháp đấu kỹ mà hai người tu luyện đều rất bình thường, nhưng không sao cả, trong thư các nội bộ có rất nhiều công pháp cao cấp, từ hôm nay, ta sẽ bồi dưỡng trọng điểm các người!

Đang nói, ánh mắt lão nhìn về phía Âu Lôi Lôi, gật đầu liên tục:

- Đoán rằng chỉ cần một năm thì người sẽ tiến vào Đấu Tôn! Ha ha ha! Rốt cuộc Thủy Tiên Học Viện ta lại xuất hiện thiên tài? Ha ha ha ha ha!

Lời này của Độc Cô phó viện trưởng vừa nói ra, trừ Đăng Phi, những người còn lại đều hóa đá tập thể, ai từng nhìn thấy Đấu

Tôn trẻ tuổi như vậy?

Vừa rồi nói Đặng Phi trở thành Đẩu Tôn trong năm năm thì mọi người đều đã rất khó tin, hiện giờ cô gái xinh đẹp kia lại chỉ cần có một năm, thế giới này... Cũng quá điên cuồng rồi!

Trong đầu Đặng Long, Đặng Lô, Đặng Vũ và Ngữ Đồng đều xuất hiện ý nghĩ này.

Chương 169: Tình địch của Đặng Long

Đặng Phi cũng không có bao nhiêu bất ngờ, nhưng lại vô cùng bội phục ánh mắt của Độc Cô phó viện trưởng.

Hắn biết rất rõ thiên phú của u Lôi Lôi và u Lạp Lạp, hai người còn sử dụng Huyết Nguyên Đan mà Đặng Phi cho. Giá trị của loại đan dược này cực cao, bởi vì chẳng những nó có thể giúp võ giả đột phá bình cảnh, đạt tới cảnh giới cao hơn, mà còn có thể thay đổi thể chất, làm kinh mạch trở nên rộng lớn hơn.

Cứ như vậy, tốc độ tu luyện cũng sẽ nhanh hơn rất nhiều.

Nhưng vấn đề là Độc Cô phó viện trưởng không biết những điều này, lão chỉ bảo hai người biểu hiện ra thực lực của mình, sau đó đã phân tích ra thiên phú của họ, đồng thời xác nhận việc Âu Lôi Lôi sẽ trở thành Đấu Tôn trong vòng một năm.

Không thể không nói, đây chính là kinh nghiệm vô cùng giá trị của một vị cường giả cấp Thánh!

Độc Cô phó viện trưởng vốn còn có chút buồn bực, nhưng khi hai thiếu nữ thiên tài này xuất hiện thì sự buồn bực kia đã lập tức biến mất, lão hài lòng nhìn thoáng qua Đặng Phi, nói:

- Tiểu tử, lão già ta nhớ kỹ món nhân tình này, nếu sau này người gặp phải khó khăn, có thể nhờ lão phu giúp người một lần.

Đặng Phi hơi khom người:

- Như vậy thì đa tạ Độc Cô tiên bối!

Độc Cô phó viện trưởng khoát khoát tay, nói:

- Vậy hai người các ngươi cứ ở tạm đây vài ngày, sau đó ta sẽ phải người đến sắp xếp tất cả mọi thứ cho các ngươi.

Khi Độc Cô phó viện trưởng hài lòng rời đi, những người trong phòng mới hồi phục tinh thần lại, ánh mắt nhìn về phía Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp đã khác trước rất nhiều.

Rất khó tưởng tượng, hai cô gái trẻ tuổi xinh đẹp lại có được thực lực kinh khủng như vậy. Có lẽ. Đại Đấu Sư bậc sáu cũng không tính là rất mạnh, nhưng vấn đề là tuổi của hai Đại Đấu Sư bậc sáu sau này lại trẻ đến như vậy!

Tiếp đó, Đằng Vũ nhìn Đằng Phi, nhẹ giọng thở dài nói:

- Đệ đệ, đúng thật là người đã trưởng thành rồi, đối mặt với Phó Viện trưởng đại nhân mà không chút sợ sệt.

Đằng Phi cười nói:

- Đó là vì các người thân là học viên của nơi này, mà ta là người ngoài, ngài ấy có thể quản thúc các người, nhưng lại không thể quản thúc ta, tất nhiên ta sẽ không sợ rồi.

- Tuy là như vậy, nhưng đối thành ta thì cũng không làm được. Hơn nữa, đệ đệ, đúng ra người nên đồng ý mới phải.

Người nói là Đằng Long, hần hăm mộ nhìn về phía Đằng Phi:

- Thưa các nội bộ, ngay cả học viên của Chân Võ Học Viện như ta cũng từng nghe nói về nó. Nếu vừa rồi là ta, dù đã ở trong Chân Võ Học Viện rồi thì cũng sẽ không từ chối nổi, điều kiện này đúng là quá mê người.

Đằng Lôi bên cạnh không ngừng gật đầu:

- Thật không ngờ rằng người lại có thể từ chối điều kiện như vậy, nếu là ta, có đánh chết ta cũng không từ chối.

Đằng Phi mỉm cười, đưa mắt nhìn Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp, nói:

Tuy dựa vào thực lực của các người cũng có thể có được đãi ngộ như vậy, nhưng hiện giờ các người đã lọt vào mắt của Phó Viện trưởng, con đường về sau sẽ suôn sẻ hơn rất nhiều.

Âu Lôi Lôi đứng lên thi lễ với Đằng Phi, nói:

- Tất cả lời nói của công tử, chúng ta đều ghi tạc trong lòng. Xin công tử yên tâm, nhất định chúng ta sẽ cố gắng, không để ngài phải thất vọng.

Đặng Long và Đặng Lôi đều nhìn Đặng Phi một cách hâm mộ, chỉ cần không ngốc thì đều có thể nhìn ra thái độ của Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp đối với Đặng Phi, quả thực chính là ngoan ngoãn phục tùng, nhưng điều này lại phát ra từ nội tâm, giống như hai thị nữ nhu thuận vậy.

Điều này quả thực... Rất khó tin!

Còn khó tin hơn cả việc bọn họ có thực lực Đại Đấu Sư bậc sáu.

Đặng Phi tìm được đôi song sinh cực phẩm này ở đâu?

Lúc này, Đặng Lôi bỗng nói:

- Ta chợt nhớ đến, Chân Võ Học Viện chúng ta cũng có một đôi song sinh vừa tới năm trước, họ cũng là nhân vật phong vân a, phỏng chừng về sau sẽ có người

đem ra so sánh...

Đặng Long gật đầu nói:

- Lúc đi vào Chân Võ Học Viện, đôi song sinh kia cũng tạo nên chấn động rất lớn, Vũ nhân tộc a, đó là lần đầu tiên ta nhìn thấy, thật là thần kỳ.

Đặng Lôi gật gù đầu phụ họa:

- Họ còn là người Tây Thùy nữa, nhưng không biết tại sao lại không tiến vào học viện ở hoàng triều Huyền Vũ, đi đến tận phương Đông xa xôi này.

Nói xong, Đặng Lôi nhìn Đặng Phi cười nói:

- Hiện giờ Thú tộc ở đế độ càng lúc càng nhiều, đều đến từ bên Tây Thùy kia. Người cũng đã từng ở Tây Thùy, chắc cũng thấy không ít thú tộc rồi phải không.

Lúc này trong lòng Đặng Phi đã hoàn toàn giật mình, cặp song sinh Vũ nhân tộc đó, trừ bỏ hai vị công chúa của Vũ nhân tộc là Vũ Lan Tử Huyền và Vũ Lan Thiên Nguyệt thì Đặng Phi không nghĩ ra một cặp nào khác. Trừ khi Vũ nhân tộc đều là song sinh, nhưng rất hiển nhiên, đó là chuyện không thể nào.

Ngẫm lại cũng đúng, đã hơn hai năm từ lúc từ biệt Vũ Lan Tử Huyền và Vũ Lan Thiên Nguyệt. Hai bên cũng không tính là

quá quen thuộc, nhưng Đằng Phi lại đã cứu họ hai lần, nghĩ đến khối ngọc bội khắc hình cô gái và thanh chủy thủ

kia, Đằng Phi bỗng có loại cảm giác: Thế giới này... Cũng thật nhỏ.

Thật ra, suy ngẫm cẩn thận mới thấy hợp lý. Ở Tây Thùy, Vũ Lan Tử Huyền và Vũ Lan Thiên Nguyệt cực kỳ nguy hiểm, nếu muốn vào học viện, hoàng triều Chân Võ ở phương Đông chính là một lựa chọn lý tưởng.

Đi đến đây, không ai biết bọn họ cả, tất cả đều có thể bắt đầu lại từ đầu, có thể lặng lẽ tu luyện, không sợ bị kẻ thù quấy nhiễu. Nghĩ đến đây, Đằng Phi liền bỏ đi ý niệm muốn hỏi tính danh của đôi song sinh này. Dù sao cũng sẽ đến Chân Võ Học Viện đọc sách, sớm muộn gì cũng gặp được họ thôi.

Nếu hỏi, chỉ sợ sẽ lại bị mọi người nhân cơ hội giễu cợt một phen.

Mọi người lại hàn huyên một hồi, sau đó Đằng Phi tỏ ý muốn đi.

Đánh bại Lương Ngọc, gặp được Lăng Thi Thi, sắp xếp mọi việc cho Âu Lôi Lôi và Âu Lạp Lạp, cũng gặp được Đằng Long Đằng Lôi, không ngờ hiện tại lại biết được tin tức của Vũ Lan Tử Huyền. Có thể nói, thu hoạch ngày hôm nay của Đằng Phi rất phong phú, hiện giờ hẳn lại nhớ đến Bạo Long, không biết việc của Bạo Long tiến hành đến đâu rồi.

Đằng Vũ và tỷ muội Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp đều có chút không muốn, mà xem bộ dạng của Ngữ Đồng thì dường như cũng không muốn để Đằng Long rời đi. Đúng lúc này, ngoài cửa lại truyền đến tiếng gõ lộc cộc.

Đằng và không khỏi cửa khô, nói:

- Hôm nay là ngày gì vậy, chỗ này của ta chưa từng náo nhiệt như vậy...

Vừa nói, nàng vừa đứng dậy đi mở cửa.

Mở cửa ra, Đằng Vũ hơi sững sốt một chút, vẻ mặt bao nhiêu có chút xấu hổ. Bởi vì người tới là người mà Ngữ Đồng không muốn nhìn nháy nháy, mà Đằng Vũ xấu hổ là vì huynh trưởng của nàng đang ở trong này, địch ý giữa huynh trưởng và người

này... Rất rõ ràng. Mà bất kể là thân phận, địa vị, hay thực lực đều vượt xa Đằng Long, điều này mới làm cho Đằng Vũ cảm thấy xấu hổ như vậy. Tất nhiên trong nội tâm nàng vẫn hy vọng Ngũ Đồng có thể gả cho ca ca, nhưng nàng cũng biết, người thích Ngũ Đồng kia ưu tú hơn ca ca rất nhiều, thân phận địa vị cũng cao hơn rất nhiều.

Đây cũng là nguyên do vì sao mà Đằng Vũ biết rõ ca ca mình và Ngũ Đồng có tình cảm với nhau, nhưng lại không chủ động tác hợp.

- Đằng Vũ, ngươi cũng ở phòng à, Ngũ Đồng đâu?

Trước cửa là một thanh niên thân hình cao lớn, tướng mạo anh tuấn, nhìn qua ước chừng hai mươi, mặc một bộ quần áo hoa lệ, mặt mang nụ cười nhìn Đằng Vũ, trong tay còn cầm một đóa hoa rất đẹp.

Là hoa hồng!

Hoa hồng, tượng trưng cho tình yêu, ý đến của thanh niên này rất rõ ràng, đó là tỏ tình.

- Ngũ Đồng... Ở bên trong, tuy nhiên... Trong phòng đang có rất nhiều khách của ta, Long Trục Lâm, ngươi chắc chắn mình muốn vào sao?

Thanh âm của Đằng Vũ không lớn, nhưng cũng không nhỏ, mọi người trong phòng đều nghe thấy.

Vẻ mặt của Ngũ Đồng và Đằng Long đồng thời biến đổi, Ngũ Đồng thì rất bất đắc dĩ, mà Đằng Long thì trầm mặt xuống, rất là khó chịu.

Long Trục Lâm cười nhạt, nói:

- Ý ngươi là ta đến không đúng lúc sao? Hay là không hoan nghênh ta? Đằng Vũ, ca ca ngươi cũng ở đây đúng không?

Những lời này của Long Trục Lâm đã tương đương với việc nói rõ cho Đằng Vũ, ta đã biết trong phòng có ai, ngươi không cần cản đường nữa.

- Tiểu Vũ, để hấn vào đi. . Trong phòng, truyền đến thanh âm trầm ổn của Đằng Long.

Đặng Long lẳng lặng đứng đó, nhìn vị huynh trưởng này hít sâu một hơi, sắc mặt dịu xuống, cảm xúc lập tức khôi phục bình thường, trong lòng không khỏi cảm thấy vài phần bội phục.

Cho tới giờ, Đặng Phi vẫn không biết thực lực của vị huynh trưởng này thế nào, nhưng từ biểu hiện của hắn, chắc chắn đã xứng với bốn chữ “khí độ trầm ổn”.

Thanh niên anh tuấn tên Long Trục Lâm kia mỉm cười, dùng thanh âm chỉ hai người có thể nghe thấy nói với Đặng Vũ:

- Ta biết hắn ở đây nên mới đến, ta chỉ muốn hắn bỏ cuộc mà thôi. Yên tâm đi,

hắn là ca ca ngươi, ta sẽ không làm gì hắn.

- Chỉ mong người nghĩ sao nói vậy. Đặng Vũ cũng nhẹ giọng lầm bầm một câu.

Long Trục Lâm cầm bó hoa trong tay, thản nhiên đi vào, quét mắt nhìn mọi người trong phòng một cái, cuối cùng dừng lại trên Ngũ Đồng, nhẹ giọng nói:

- Ngũ Đồng, ta đến rồi, nàng không vui sao? Đóa hoa này tặng cho nàng đây, đẹp không?

Nói xong, hắn đặt bó hoa hồng kia lên trên bàn.

- Trục Lâm, ta đã nói rất nhiều lần rồi, ngươi đừng tới quấy rầy ta, lại càng không cần tặng hoa, ta sẽ không nhận đâu.

Trước ánh mắt của mọi người, Ngũ Đồng nhẹ giọng nói:

- Chúng ta biết nhau từ bé, ta vẫn coi ngươi là ca ca, đối với người, thật sự ta không có loại cảm tình kia.

- Ha ha, không sao, nàng còn nhỏ, ta sẽ chờ nàng. Hơn nữa, Ngũ Đồng, ta hi vọng nàng nhớ kỹ, thân phận nàng là hôn thê của ta.

Long Trục Lâm cười nhạt, vẻ mặt bình tĩnh.

- Long Trục Lâm, người cảm thấy loại cảm tình ép buộc như vậy sẽ là cảm tình thật sự sao?

Đặng Long bên cạnh bỗng lên tiếng, trầm giọng nói.

Long Trục Lâm thản nhiên nhìn thoáng qua Đặng Long, nói:

- Ta không bắt buộc ai cả, hôn ước của chúng ta là do hai gia tộc định ra. Hơn nữa, ta và Ngũ Đồng là thanh mai trúc mã từ nhỏ, ta rất thích nàng. Còn nữa, chuyện của chúng ta có liên quan gì đến người sao? Ta còn không truy cứu nguyên nhân người xuất hiện ở nơi này, người có tư cách gì mà chất vấn ta?

- Ta xuất hiện ở nơi này còn phải xin phép người sao? Về phần chất vấn người... Ha ha!

Đặng Long trả lời lại một cách mỉa mai:

- Ta cần chất vấn người sao?

Chính nàng cũng nói, nàng không thích người!

Vẻ mặt Long Trục Lâm hơi đổi, đôi mắt trở nên lạnh như băng, thân nhiên nói:

- Rất nhanh thôi, Ngũ Đồng sẽ thích ta. Nhớ kỹ lời ta nói, Đặng Long, về sau ta không hy vọng lại thấy người xuất hiện bên cạnh Ngũ Đồng.

Chương 170: Khiêu khích!

- Long Trục Lâm, người nói đủ chưa? Ai ở bên cạnh ta không liên quan gì đến người, người có tư cách gì mà khoa tay múa chân vào chuyện của ta?

Ngũ Đồng bông ngẩng đầu, đôi mắt ửng đỏ, phần nộ nhìn Long Trục Lâm.

- Rất nhanh sẽ có liên quan: Long Trục Lâm nhìn lướt qua mọi người trong phòng, cuối cùng ánh mắt dừng lại ở người Đổng Phi, nói:

- Người là Đổng Phi? Nghe nói người rất mạnh, đánh bại Lương Ngọc của Thủy Tiên Đấu Võ Học Viện, vậy thì hy vọng về sau chúng ta sẽ có cơ hội giao thủ.

- Long Trục Lâm, người còn không chịu bỏ qua?

Đổng Vũ ở một bên tức giận nói:

- Chuyện giữa các người, các người tự giải quyết, kéo đệ đệ ta vào làm gì?

Long Trục Lâm cười ngạo ngễ nhìn Đổng Vũ:

- Ta không có hứng thú với kẻ yếu, ta muốn giao thủ với hân, đó là vinh hạnh của hân.

Nói xong, Long Trục Lâm nhìn Ngũ Đồng một cái thật sâu, xoay người rời đi.

Cửa bị đóng lại, trong phòng nhất thời rơi vào yên lặng, Âu Lạp Lạp nhẹ giọng lầm bầm nói:

- Người này thật đáng ghét, quá cuồng vọng!

Ngũ Đồng chuyển hướng nhìn Đổng Phi, nhẹ giọng nói:

- Đổng Phi, rất xin lỗi, làm liên lụy đến người rồi.

Đổng Phi mỉm cười đáp:

- Không sao.

Đặng Vũ bỗng nói:

- Đệ đệ, người phải cẩn thận người này, nghe nói thực lực của hắn khá cường đại, có thể xếp vào top mười người mạnh nhất trong Chân Võ Học Viện. Hơn nữa, bối cảnh của gia tộc hắn cũng rất cường đại.

Nói xong, Đặng Vũ nhìn thoáng qua Ngũ Đồng, muốn nói thêm gì đó, nhưng cuối cùng vẫn ngậm miệng lại.

Vẻ mặt Ngũ Đồng đầy vẻ xin lỗi, nhìn Đặng Long nhẹ giọng nói:

- Đặng Long đại ca, thật ngại quá.

- Không cần nói như vậy với ta, ha ha, Ngũ Đồng, ta cũng không sợ hắn. Đặng Long cười tự tin, sau đó nói:

- Ta và hắn cũng không phải chưa từng đánh nhau.

Đặng Phi có chút hứng trí nhìn đường huynh Đặng Long và Ngũ Đồng, thầm nghĩ hai người này cũng thật thú vị, rõ ràng là đều thích lẫn nhau, nhưng lại không nói rõ ra.

Lúc này, Đặng Long quay sang nói với Đặng Phi: - Chúng ta đi thôi.

Mấy người Đặng Vũ, Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp, Ngũ Đồng tiễn ba người Đặng Phi ra ngoài cửa, lưu luyến chia tay.

Đặng Phi phát phát tay, đi dọc theo con đường của Thủy Tiên Học Viện để ra ngoài. Lúc sắp đến cửa học viện, bỗng nhiên bị một đám người cản lại.

Kẻ cầm đầu nhìn qua cũng chỉ mười bảy mười tám tuổi, môi hồng răng trắng, đầu đội mũ vàng, mặc một bộ trang phục màu đen, bên ngoài còn khoác một chiếc áo choàng màu xanh, được một đám người bao quanh như chúng tinh chầu nguyệt, lạnh lùng nhìn chằm chằm Đặng Phi.

- Người chính là Đặng Phi?

Thanh âm của thiếu niên này có phần non nớt, nhưng ngữ điệu lại cao cao tại thượng.

Đặng Phi thoáng sửng sốt, thầm nghĩ ta cũng không biết người này, hắn cản đường ta làm gì?

Đặng Long nói nhỏ bên tai Đặng Phi:

- Người đó là học viên năm ba của Chân Võ Học Viện, tên là Lăng Phồn, nghe nói là một bàng chi của gia tộc Đại nguyên soái, thực lực rất cường đại, đứng thứ năm mươi một trên bảng xếp hạng Chân Võ Học Viện.

Đặng Phi cũng không rõ thực lực của cái bảng xếp hạng Chân Võ Học Viện đó, tuy nhiên nhìn thiếu niên này cũng không yếu, vì thế hỏi:

- Ngươi là ai? Cản đường ta làm gì?

- Nhớ kỹ lấy tên ta, ta là Lăng Phồn. Nghe nói người đang bám lấy muội muội Thi Thi của ta? Hừ, một tiểu tử nghèo đến từ nông thôn cũng thật to gan lớn mật, dám bám lấy con gái của Đại nguyên soái. Hôm nay phải cho ngươi một bài học nhỏ, nếu cóc lần sau, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Nói xong, Lăng Phồn vung tay lên:

- Lên, đánh gãy chân chó của hần là được.

- Dạ!

Mấy hán tử thân hình cao lớn bên cạnh hần ứng tiếng, phóng thích ra khí tức sắc bén, chậm rãi tới gần Đặng Phi.

Đặng Phi lập tức cảm thấy được sát khí trên người những hán tử này, bọn họ đều đã từng giết người, hơn nữa không chỉ là một.

Ánh mắt Đặng Phi hơi nheo lại, trong lòng có chút tức giận, trước giờ hần chưa từng nghe nói Lăng Thi Thi còn có vị ca ca nào khác ngoài Lăng Thiên Vũ. Còn nữa, thiếu niên này thật sự rất vô lễ, hơn nữa lòng dạ còn rất độc ác, không thù không oán mà lại muốn đánh gãy chân hần.

- Lăng Phồn, ngươi quá đáng quá rồi đấy, coi Đặng gia ta dễ bắt nạt sao?

Đặng Long bước lên một bước, một cỗ khí thế cường đại lập tức bộc phát ra từ trên người hần, lạnh lùng nhìn Lăng Phồn nói:

- Nơi này là học viện, cấm tư đấu!

- Ha ha, ta không phải học viên của Thủy Tiên Học Viện, hần cũng không phải. Lăng Phồn cười lạnh một tiếng:

- Dám bám lấy muội muội ta thì phải trả một cái giá đắt.

- Ta chưa từng nghe Lăng Thi Thi nói nàng có một huynh trưởng là người? Ta chỉ biết ca ca của Lăng Thi Thi là Lăng Thiên Vũ mà thôi. Lăng Phồn? Chưa từng nghe nói! Đẳng Phi cũng bước lên một bước, đứng sừng sững với Đẳng Long, vẻ mặt bình tĩnh nhìn Lăng Phồn:

- Hơn nữa, ta không rõ người đang nói gì, bám lấy? Người nghe ai nói vậy?

- Người không cần biết, tóm lại, hôm nay ta muốn dạy cho tên nhà quê như ngươi một bài học!

Lăng Phồn cười lạnh nói:

- Lên, đánh gãy chân hần, có chuyện gì ta phụ trách.

Lúc này, đã có không ít người tò mò đứng xem, một số người nhận ra rằng Phi và Lăng Phồn, lập tức cảm thấy có trò hay để xem.

- Thiếu niên kia chính là Đẳng Phi, người đánh bại lão sư Lương Ngọc chỉ bằng một chiêu, cũng chính là đường đệ của Đẳng Vũ, sao hần lại đối đầu với Lăng

Phồn?

- Ha ha, ta nghe nói, hôm nay Lăng Thi Thi có xuất hiện trên khán đài của lối i số ba mươi lăm. Sau khi kết thúc trận chiến, lại đi ký túc xá của Đẳng Vũ. Lăng Phồn tìm đến gây hấn với Đẳng Phi chắc là có liên quan đến việc này.

- Nghe nói tên Lăng Phồn này rất được Đại soái yêu thích, đôi đũa như con ruột, mà thực lực tự thân lại mạnh, cho nên kiêu căng thành tính, xem ra hôm nay có trò hay để xem rồi.

- Đẳng Phi cũng không dễ chọc, cho dù trận chiến kia có phải lão sư Lương Ngọc bỏ cuộc hay không thì cũng chẳng thể khinh thường thực lực của Đẳng Phi.

Mấy đại hán kia tiến đến gần Đẳng Phi, trong mắt có phần khó xử, nhưng bị Lăng Phồn lớn tiếng thúc giục, cũng không thể không bắt đầu vây Đẳng Phi lại, một người trong đó nói:

- Đắc tội.

Nói xong, khí thế của mấy người này lại tăng lên, một cổ dao động đầu khí mênh mông bộc phát trong không khí, công kích về phía Đằng Phi.

Đằng Phi cũng không nhiều lời, vận chuyển Già Lâu La tâm kinh, thân hình lóe lên liếc tặc, đồng thời còn vận hành thêm cả Long Chúng Thiên tâm kinh. Long Chúng Thiên tâm kinh của hắn đã tu luyện đến mức da thịt như đá, lực phòng ngự cực kỳ cường đại.

Bốp bốp bốp! Đằng Phi vung quyền, cho ba người đang lao lên mỗi người một quyền. Đằng Phi cũng không dùng hết toàn lực, bởi vì hắn nhìn thấy vẻ bất đắc dĩ trong mắt họ, cho nên hắn cũng không hạ tử thủ.

Nhưng dù như vậy, mấy đại hán này cũng kêu thảm lui về phía sau bảy tám bước, sau đó mới đứng vững lại được. Tất cả đều hoảng sợ nhìn Đằng Phi, trong mắt tràn ngập vẻ khó tin.

Bọn họ không ngờ rằng thực lực của thiếu niên này lại cường đại như vậy, bọn họ cũng đều là Đại Đấu Sư, ba vị Đại Đấu Sư đồng thời công kích một thiếu niên mười sáu mười bảy tuổi, chẳng những không thắng lợi, ngược lại còn bị đối phương đánh lui.

Hơn nữa, ba người còn cảm thấy Đằng Phi không dùng hết toàn lực, bằng không, tay họ đã bị phê chứ không phải đau như vậy.

Cho nên, sau khi bị Đằng Phi đẩy lui, ba người lại có chút do dự, không dám tiếp tục công kích.

Thấy cảnh này, khuôn mặt anh tuấn của Lăng Phồn che kín một mảnh u ám, mắng một tiếng:

- Rác rưởi!

Hắn lập tức ném bỏ chiếc áo choàng đang mặc, bước về phía Đằng Phi, lạnh lùng nói:

- Quả nhiên người cũng có chút bản lĩnh, vậy thì để ta chơi đùa với người một chút.

- Chờ một chút... Đằng Phi khoát tay, sau đó nói:

- Ta căn bản không biết người, người vô duyên vô cớ cản đường ta, lại muốn đánh gãy chân ta, có phải hơi quá đáng rồi không? Cho dù ta quen biết với Lăng Thi Thi, nhưng điều này có liên quan đến người à?

- Muội muội Lăng Thi Thi của ta là thiên chi kiêu nữ, thân phận tôn quý nhường nào, đâu phải tên nhà quê con hoang như ngươi có thể bám đuôi? Nếu hôm nay Lăng Phồn ta không cho ngươi một bài học, chắc ngươi còn nghĩ mình có thể hoành hành chốn đế đô này sao?

Lời nói của Lăng Phồn cực kỳ ác độc, khẩu khí rất cuồng vọng.

- À, ta hiểu rồi, người đang ghen...

Đằng Phi chợt hiểu ra, điều này cũng không thể trách hẳn chậm hiểu. Năm nay Đằng Phi mới chỉ mười sáu mà thôi, không có bất cứ kinh nghiệm nào về chuyện nam nữ cả.

Nếu không phải hôm nay chứng kiến tận mắt sự tranh chấp với Đằng Long và Long Trục Lâm, có khi Đằng Phi còn không đoán ra lý do mà Lăng Phồn chặn đường hẳn.

Ngoài việc Lăng Phồn ghen tị quan hệ giữa hắn và Lăng Thi Thi ra, Đằng Phi không nghĩ ra nổi lý do nào khác.

- Tên nhà quê không có kiến thức, Lăng Phồn ta lại đi ghen tỵ với loại như ngươi? Thật là buồn cười, hôm nay ta phải cho ngươi một bài học, đừng tưởng đánh bại Lương Ngọc là có thể hoành hành đế đô!

Sắc mặt Lăng Phồn xanh mét, rút thanh trường kiếm đeo bên hông ra. Bảo hiểm rồi vỡ, một đạo hàn quang chói mắt chợt lóe sáng, đầu khí hùng hồn phát ra từ mũi kiếm, đâm thẳng về phía Đằng Phi, tốc độ nhanh đến mức làm người ta nhìn không rõ.

Một kiếm này, đâm thẳng về phía yết hầu Đằng Phi.

Đằng Phi cũng nổi giận, lúc trước hắn nghĩ tên Lăng Phồn này là bàng chi của gia tộc Đại soái, cho nên cũng không muốn xung đột quá mức, nhưng không ngờ rằng tên này lại ác động như vậy, đầu tiên muốn đánh gãy chân hắn, bây giờ lại đâm kiếm về phía yết hầu, rõ ràng là muốn lấy mạng hắn.

- Trời ạ, tên Lăng Phôn này cũng thật to gan, rút kiếm đả thương người khác trong học viện, nếu xảy ra án mạng, cho dù là Lăng đại soái cũng không giữ được hắn.

- Đoán chừng là then quá hóa giận, mất đi lý trí.

- Thật là không khôn ngoan a, Chân Võ Học Viện dạy học viên như vậy sao?

Đám học viên của Thủy Tiên Học Viện đứng xung quanh xì xào bàn tán.

Đằng Phi vận dụng Già Lâu La tâm kinh, thân hình hơi mơ hồ, tránh khỏi một kiếm này, chỉ để nó trượt qua cổ, đồng thời vận dụng Long Chúng Thiên tâm kinh, da thịt trên người trở nên vô cùng cứng rắn, đạo kiếm khí sắc bén kia để lại trên cổ hắn một vết hồng, làm những người vây xem cả kinh kêu lên.

Khóe miệng Đằng Phi hiện lên một nụ cười lạnh, hắn cố ý để lại sơ hở này là vì để sau này còn có cớ mà nói. Lúc này, thân thể chợt vọt lên, nâng tay hung hăng đánh về phía vai trái Lăng Phôn!

Chương 171: Chân Võ Học Viện!

Răng rắc

Thanh âm xương cốt bị vỡ vụn vang lên, Lăng Phồn phát ra một tiếng kêu thảm thiết kinh thiên động địa.

Toàn bộ vai trái, bị một chiêu khử tay của Đằng Phi đánh nát bét.

Sự tình còn không có xong, Đằng Phi nâng đầu gối chân trái, hung hăng thúc về phía bụng của Lăng Phồn, lần này nếu bị trúng chiêu, toàn bộ Đấu tuyến sẽ bị thương nặng, tương lai của Lăng Phồn cũng sẽ bị phế.

Không thể phủ nhận, Lăng Phồn này cũng có vài phần bản sự, sở dĩ Đằng Phi dễ dàng áp sát như thế là do tốc độ của hắn quá nhanh, nhanh đến mức ngoài hắn ra, không có ai đoán được. Các mặt khác, cũng là do Lăng Phồn khinh địch gây nên. Hắn không nghĩ đến, một thiếu niên nông thôn đến từ phía nam đế quốc, lại có thân thủ cao minh như thế.

Trong nháy mắt xương vai trái bị vỡ vụn, đấu khí trong cơ thể Lăng Phồn vận chuyển đến cực hạn, thân hình lui về phía sau, khó khăn lắm mới tránh được đầu gối của Đằng Phi.

Thân hình hắn dừng lại, sắc mặt trắng bệch, mồ hôi rơi như mưa, toàn bộ xương vai trái đã bị Đằng Phi đập nát, khiến hắn vô cùng đau nhức, mặt Lăng Phồn vì đau đớn mà vặn vẹo, ánh mắt nhìn Đằng Phi tràn ngập sợ hãi và phẫn nộ.

Đến lúc này, đám người vây xem mới hít một ngụm lượng khí, không ít người lúc trước ngăn cản Đằng Phi đánh với Lương Ngọc, rốt cục đã thấy được thực lực của Đằng Phi, không thể tưởng tượng được hắn cường đại như vậy.

Cũng có người cảm thán Lăng Phồn, một kiếm kia của hắn, cũng kinh diễm mười phần, cũng đã lưu lại một vết máu ở trên

cổ Đằng Phi, chỉ kém một xiu là cắt đứt được động mạch chủ trên cổ Đằng Phi, tuy Lăng Phồn bị đánh bại, nhưng trong lòng không ít người, thực lực song phương hẳn là năm năm.

Không biết, trong đầu Đằng Phi lúc này, truyền đến tiếng cười của Thanh Long lão tổ :

- Tên đầu đất này rốt cuộc đã thông suốt, cũng chẳng phải ngu quá, dùng đầu óc đánh nhau, người làm tốt lắm, phi thường tốt, ha ha ha ha, tiểu tử này nhất định nghĩ là do hấn sơ suất, mới có thể bị người đánh bại, hơn nữa, người cố ý nhường hấn để thiếu chút nữa hấn đâm trúng người, cho dù có người đến tìm phiền toái, người cũng có lý do thoái thác, người ta muốn giết người, người tự nhiên phải phản kháng, không không xem ra, Lão tổ ta cũng không uổng phí công huấn luyện người.

Thanh Long lão tổ cười kiêu ngạo, Đằng Phi phẫn nộ nhìn Lăng Phồn quát:

- Ta với người không quen biết, người vô duyên vô cớ ngăn đường đi của ta, sai người đánh gãy chân của ta, muốn phế bỏ ta, thủ hạ của người không phải đối thủ của ta, người lại rút kiếm giết người, ta đến từ nông thôn, nhưng đế độ này, lại là nơi không có pháp chế sao? Lại có thể dung túng cho người ta làm bậy?

Đằng Phi nói một phen, câu nào cũng chiếm lý, như một cái búa tạ nhỏ, đánh vào trong lòng Lăng Phồn, bản thân Lăng Phồn bị trọng thương, đã rất giận, lại nghe thấy lời của Đằng Phi, tức thì bị tức giận đến mức sôi lên, không kiềm chế nổi, phun ra một ngụm máu, chỉ vào Đằng Phi mắng :

- Họ Đằng, người nhớ kỹ đấy, chuyện này không yên đầu, người chuẩn bị cho người nhặt xác đi.

Nói xong, dưới sự nâng đỡ của hạ nhân, liền bước nhanh ra ngoài, leo lên một chiếc xe ngựa xa hoa, đi nhanh khỏi đó.

Trong mắt Đằng Phi lấp lánh, nói thật, nếu không phải là ở đây, với lời nói lúc này của Lăng Phồn, Đằng Phi đã có ý định giết hấn, người này quả thật không nào, không biết bị ai xúi giục, đến đây gây sự, rất nhiều chuyện, thường bị phá hủy trong tay những người như thế.

Đặng Phi nhìn bốn phía, cũng lười tìm xem ai xúi giục Lăng Phồn, phong chừng không ai khác chính là vài người trẻ tuổi của bát đại gia tộc, ngoài sáng bọn họ không phải là đối thủ, bắt đầu dùng đến âm mưu.

Đặng Phi cũng không sợ những thủ đoạn của bọn họ, ở trong Hồn Vực, hắn học được đủ loại thủ đoạn ám toán, chẳng qua là khinh thường không sử dụng, nhưng cũng không đại biểu cho việc cả đời hắn sẽ không dùng.

Nói như Thanh Long lão tổ chính là : Mỗi người, đều có phương thức đối đãi riêng.

Đặng Phi thậm chí chấp nhận, đối mặt với lực ảnh hưởng của bát đại gia tộc ở Thanh Nguyên Châu, hắn có thể không kiêng nể gì, thậm chí có thể không thèm nhìn chuyện con gái của Vương gia được sung ái trong cung, nhưng ở đề đô, lại không giống như vậy.

Chân vệ hoàng triều có một câu nói: Không vào đề đô, không biết tước vị nhỏ.

Tại trong Chân Võ Thành phồn hoa, quý tộc quá nhiều, người không cẩn thận sẽ đắc tội với một vị huân quý đương triều, cho nên, làm việc ở đề đô, nhất định phải cẩn thận, không phải sợ ai, nhưng ít ra cũng không nên dễ dàng cho người đánh vào nhược điểm của mình.

Ba người Đặng Phi đi ra ngoài cửa, đi lên hai chiếc xe ngựa, Đặng Phi chưa đi cùng đám người Đãng Long, hắn hẹn gặp đám người Đãng Long sau, hắn còn muốn đi đến nhà trọ, chờ tin tức của Bạo Long, với xung đột vừa phát sinh này, Đặng Phi cũng không thèm để trong lòng.

Sau khi trở lại nhà trọ, Đặng Phi ăn uống qua loa một chút, đến tận lúc khuya, Bạo Long mới về, thấy Đặng Phi vẫn đang chờ mình, Bạo Long có chút ngại ngùng, nhưng ngay lập tức, liền hưng phấn nói :

- dong binh đoàn của ta đã đăng ký thành công, tên là Phi Long, hắc hắc, rất có khí thế chứ?

Đặng Phi cười nói :

- Mặc dù có chút thô tục, nhưng vẫn được, đoàn dong binh thô mà, tốt nhất vẫn là hơi tục .

- Sách sách, đây là tên tốt nhất mà ta có thể nghĩ ra.

Bạo Long nhức đầu, sau đó nói :

- Ta chuẩn bị bắt đầu tuyển thành viên, binh cần tinh chứ không cần nhiều, cho nên, ta tính nên nghiêm khắc một tí, ý người thế nào?

Đằng Phi gật gật đầu:

- Chuyện này, ngươi cứ quyết định là được, kinh nghiệm ở phương diện này của ngươi nhiều hơn ta, ta không có ý kiến.

- Tốt lắm, ta đây đi làm, yên tâm, trong vòng hai năm đến ba năm, ta chắc chắn sẽ mang cho ngươi một đoàn dong binh cường đại.

Bạo Long rất tin tưởng nói.

Hắn không phải khoe khoang, bởi vì thời điểm ngày hôm nay đăng ký ở Dong Binh Công Hội, Bạo Long gặp được bốn, năm người bằng hữu ở chiến trường Vực ngoại, tuy không quen biết hết nhưng đã cùng nhau trải qua một thời gian nên họ vẫn có cảm giác thân cận, biết được Bạo Long đăng ký làm đoàn dong binh, lập tức có hai người đáp ứng sẽ hỗ trợ.

Từ trong miệng bọn họ Bạo Long biết được, cũng giống như Huyền Vũ hoàng triều, bên Chân Võ hoàng triều này cũng có nhiều chiến sĩ Ngoại Vực Chiến Trường, phần lớn đều không có danh hiệu quý tộc, mà không có ích lợi thực tế gì, toàn bộ lợi ích đế quốc, gần như bị khống chế ở trong tay một ít quý tộc quyền thế, người bình thường, muốn được một khối đất phong thì quá ư là khó khăn.

Cũng bởi vì như thế, Bạo Long mới có tin tưởng, trong hai ba năm, có thể tạo ra một đoàn dong binh cường đại.

Hai người lại hàn huyên một lúc, rồi trở về phòng của mình để nghỉ ngơi, Đằng Phi quay về phòng, trước sau như một lại vận hành Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch Đại Pháp, điều này đã trở thành một thói quen, mấy năm qua chưa từng gián đoạn.

Hiện tại trong thân thể Đằng Phi đã đả thông mười bảy đầu mạch, trong đó có bảy chỗ là thời điểm Lục Tử Lăng cải tạo thân thể hắn đã đả thông, còn mười chỗ, là đầu mạch trong Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch Đại Pháp mở ra.

Trong lòng Đằng Phi hiểu rõ, hai tròng chiến đấu hôm nay, đấu khí chậm rãi chảy ở trong thân thể hắn, tích lũy qua thời gian dài như vậy, đấu khí trong mười bảy Đấu mạch, đã tích lũy rất nhiều, đấu khí trong cơ thể chạy càng nhanh, đồng thời, thiên địa linh khí quanh thân thể, cũng tụ tập đến mười bảy đấu tuyến trong cơ thể Đằng Phi.

Ông

Mười bảy đấu mạch đồng thời cộng minh, đấu khí trong đấu mạch, dồn thời phân ra một tia năng lượng tinh thuần, lao tới đầu hạch.

Đầu hạch trong đấu mạch, lập tức phát triển rõ ràng, càng ngày càng lớn hơn, tiếp đó, tốc độ xoay tròn của Đấu khí, lại tăng lên rất nhiều.

Hô

Đằng Phi chậm rãi mở hai mắt, thở phào một cái, thực lực đấu khí rút cuộc từ bậc bốn cấp sáu tăng lên bậc bốn cấp tám, tuy rằng Đấu mạch của Thiên Đạo Ngũ

Thập Đấu Mạch Đại Pháp chưa tăng lên mười một cái, nhưng ít ra, thực lực của hắn lại tăng lên.

Xem ra người ta nói quả nhiên đúng : Chiến đấu, mới là đường tắt để tăng lên thực lực tốt nhất.

Đằng Phi lộ ra nụ cười hài lòng, lại bắt đầu vận hành Bát Bộ Thiên Long Quyết, luyện hóa chân khí trong đan điền, ngưng kết chân nguyên.

Đêm dài yên tĩnh, ánh trăng sáng như nước, ở trong phòng trọ tại đế Phi không ngừng tu luyện.

Sáng sớm hôm sau, Bạo Long đến tìm Đằng Phi để các từ, đồng thời đưa cho Đằng Phi địa chỉ nhà trọ mới mà hắn thuê ngay cạnh Dong Binh Công Hội, Đằng Phi cũng chuẩn bị đi đến Chân Võ Học Viện, để làm thủ tục nhập học. Tiếp đó hắn còn muốn đi bái phỏng Lăng gia, tốt nhất nên làm xong thủ tục nhập học trong sáng nay.

Đế đô Chân Võ Học Viện, ở thành bắc, Đằng Phi ngồi xe ngựa, đi khoảng hơn một canh giờ, mới đến được nơi này.

Khác với Thủy Tiên Học Viện, cửa chính của Chân Võ Học Viện cực kỳ cao lớn, hơn nữa nhìn qua cũng có chút cổ xưa, trên tảng đá lưu lại nhiều dấu vết của năm tháng, nhìn qua có phong cách hùng tráng.

Đặng Phi đứng ở cửa chính Chân Võ Học Viện, ngẩng đầu nhìn lên đại môn giống như một tòa núi cao, thầm nghĩ trong lòng: Người đứng ở cửa chính này, chỉ

sẽ có cảm giác mình cực kỳ nhỏ bé, đây là khí phách của Chân Võ Học Viện sao?

- Đặng Phi.

Một thanh âm, đem Đặng Phi tỉnh lại, thấy Đặng Lôi đang vẫy tay gọi hắn, trên mặt mang theo dáng tươi cười.

Đặng Phi mỉm cười, đi đến gần Đặng Lôi.

- Người tới sớm hơn so với giờ hẹn, may mắn ta cũng đến sớm một chút, bằng không, người lại phải ở đây chờ ta.

Đặng Lôi cười cười lớn tiếng nói, sau đó chỉ vào cửa chính nói:

- Đại môn này rất có khí thế, người nào lần đầu tới đây, đều bị cái cửa này làm cho rung động.

Đặng Phi cười cười gật đầu:

- Đích xác, là như vậy.

- Hắc, thời điểm lần đầu tiên ta nhìn thấy, đã bị dọa choáng váng, không nghĩ tới trên đời này lại có một cái cửa lớn như vậy, không ít người cũng giống ta, nhìn dáng vẻ của người, giống như sợ hãi không ít đâu?

Đặng Lôi vừa nói, vừa dẫn Đặng Phi đi vào sâu trong sân trường:

- Đúng rồi, người đã nổi tiếng, ngay cả viện trưởng đại nhân cũng biết, đêm qua ta và đại ca, phải đến thông báo, nói nếu người đến, liền đưa người đi gặp Viện trưởng đại nhân, hắc hắc, ta với người đi, ta đến bây giờ còn chưa ra mắt Viện trưởng đại nhân đấy.

Chương 172: Thiên Tự Khu!

Diện tích của Chân Võ Học Viện cực kỳ rộng lớn, Đẳng Lôi đưa Đẳng Phi đi một hồi, mới đến được một tòa tiểu lâu, niên đại của tiểu lâu này đã có từ rất lâu, trên tường bám đầy rêu và cỏ, vết loang lỗ có ở khắp nơi.

- Tới rồi.

Thanh âm của Đẳng Lôi trở nên kính sợ, nhẹ giọng nói với Đẳng Phi :

- Gặp được Viện trưởng đại nhân, nhất định phải cung kính một chút, tính tình Viện trưởng đại nhân, không được tốt cho lắm.

Đẳng Lôi đã nhìn thấy tận mắt Đẳng Phi đối mặt với Độc Cô phó viện trưởng Thủy Tiên Đẩu Võ Học Viện, cho nên cảm thấy mình nên nhắc nhở Đẳng Phi một chút.

Vừa dứt lời, cửa tiểu lâu mở ra, một người đứng ở trên bậc thang, nhìn hai người, thanh âm không có cảm tình nói :

- Đẳng Phi đứng không? vào đi, viện trưởng cho các người đã lâu.

Đẳng Phi ngẩng đầu nhìn người này, thấy một người đã hơn ba mươi tuổi, bộ dạng rất được, nhưng lại lạnh lùng, bộ dáng như muốn người khác cách ra ngàn dặm.

Lục Tử Lăng cũng rất lạnh lùng, nhưng đây là loại cao ngạo từ người sinh ra, cũng không cần nài nỉ tỏ vẻ, cũng không cần nói, người khác sẽ theo bản năng sinh ra tâm lý kính sợ nàng.

Mà người trước mắt này, lại lạnh hoàn toàn như băng, nếu người bị nàng liếc mắt một cái, liền có thể cảm giác như mình bị đóng băng, cũng không phải là nàng cố ý làm như vậy, mà đây chính là lạnh lùng chân chính.

Nếu nói Lục Tử Lăng là tuyết, lạnh lùng, mà lại tinh thuần, thì người trước mắt này, chính là một khối băng, một khối Vạn

Niên Huyền Băng.

Đằng Phi sợ run cả người, Đằng Lôi ở bên cạnh, còn không dám liếc mắt cái nào, trong lòng hấn lập tức cân bằng, thậm nghĩ, nguyên lai Đằng Lôi cũng rất sợ nàng a.

Người này còn không thèm nhìn thêm hai người một phút nào, lập tức đi trước. Dẫn đường, bên trong tiểu lâu rất sạch sẽ, cũng rất đơn giản, cầu thang khá hẹp, nếu người nào mà hơi béo một chút, muốn lên được đầu cũng phải lao lực hết sức.

Người phụ nữ lạnh như băng đưa hai người lên lầu hai, đến trước một căn phòng nói vào phía bên trong :

- Bọn họ đã đến rồi.

Sau đó cũng không đề ý đến hai người, đi lên tiếp tầng ba.

Đằng Lôi ở bên nói nhẹ :

- Đây là phòng của Viện trưởng đại nhân .

Đằng Phi gật gật đầu, hấn cũng có cảm giác nơi đây không giống nơi khác, trong phòng truyền ra một thanh âm:

- Là Đằng Phi hả? Mau vào đi.

Hai người Đằng Lôi, Đằng Phi đẩy cửa đi vào, thấy đối diện cửa, sau cái bàn, có một lão nhân quắc thước, lão nhân khoảng chừng hơn bảy mươi tuổi, tóc hơi hoa râm, đeo một cặp kính mắt, thân hình có chút gầy yếu, ngồi thẳng tắp, thấy

Đằng Phi đi vào, liền đưa mắt nhìn Đằng Phi, đánh giá một lúc rồi mới gật đầu, trầm giọng nói :

- Ngồi đi. Hai người Đằng Phi tạ ơn rồi ngồi xuống chiếc ghế cũ kỹ hơi lỗi thời.

- Ta tự giới thiệu trước, ta là Minh Huy, là viện trưởng Chân Võ Học Viện, hoan nghênh người đến Chân Võ Học Viện để học, vài năm sau, người sẽ vì lựa chọn ngày hôm nay mà cảm thấy kiêu ngạo.

Trên khuôn mặt nghiêm túc của Viện trưởng Minh Huy, lộ ra một nụ cười thản nhiên:

- Nghe nói lão gia hỏa Độc Cô kia mời chào người, lại bị người cự tuyệt hả? Cự tuyệt hay lắm, ha ha ha.

Đặng Phi cảm giác được Viện trưởng Minh Huy khác với phó viện trưởng Độc

Cô, tính cách hai người khác biệt nhau vô cùng lớn, Đặng Phi thấy Viện trưởng Minh Huy cũng không hứa hẹn cái gì, nhưng cảm nhận được khí thế cực kỳ tự tin.

Cũng có thể đây là một loại khí thế, đến từ đệ nhất học viện của Chân Võ hoàng triều, đây là tích lũy của ngàn năm, mới có thể hình thành được, chính điểm này, đã khiến các học viện khác không thể so sánh.

Đặng Phi nghĩ một lúc, rồi ngẩng đầu, nhìn lão nhân tràn ngập sự tự tin này nói

- Viện trưởng Minh Huy, vài năm sau, Chân Võ Học Viện cũng sẽ cảm thấy kiêu ngạo khi có một học sinh như ta.

Đặng Lô ngồi một bên nghe thấy suýt nữa cắn đầu xuống đất, thầm nghĩ xong rồi, vừa rồi dặn hấn không làm loạn, hiện tại thì xong, lời nói kiêu ngạo như vậy, Viện trưởng đại nhân nghe xong khẳng định sẽ mất hứng, vạn nhất trách tội thì hỏng rồi.

Nhưng lại không hoàn toàn giống với Đặng Lô nghĩ, Viện trưởng Minh Huy thoải mái cười to:

- ha ha ha! Hảo, có khí phách, người trẻ tuổi hiện giờ, chính là thiếu loại khí phách này, chỉ có tâm tính như thế này, mới có thể thành đại sự.

Đặng Phi cười cười, không nhiều lời, hấn trải qua nhiều chuyện, mà người khác cả đời không thể trải qua, cho nên tâm tính của Đặng Phi khác hẳn với những đứa bạn cùng lứa tuổi.

- Từ bây giờ, ngươi chính là thành viên của Chân Võ Học Viện, ta sẽ cho người an bài chỗ sinh hoạt cho ngươi, Độc Cô lão nhân có thể cho ngươi điều kiện tốt như vậy, ta mà không bằng hấn, chẳng phải sẽ khiến hấn chê cười Chân Võ Học Viện của ta sao?

Viện trưởng Minh Huy nói xong, trực tiếp gọi người phụ nữ lạnh như băng kia, thái độ hòa ái nói :

-U Vũ, người đưa Đặng Phi đi an bài một chút, nhớ kỹ, tất cả đều dựa theo tiêu chuẩn cao nhất.

Người phụ nữ gật đầu, nhìn qua Đằng Phi, trong đôi mắt hiện lên một chút kinh ngạc, lập tức gật đầu, lạnh lẽo nói :

- Đi theo ta.

Đằng Phi có chút đau đầu, thầm nghĩ đây không phải là Viện trưởng đại nhân phủ đầu ta chứ? bảo một người lạnh như băng đến an bài sinh hoạt cho ta?

Tuy nhiên, thời điểm này hẳn cũng không có phản đối, liền gọi Đằng Lô đi cùng để làm các loại thủ tục.

Tuy người này lạnh như băng, nhưng hiệu suất làm việc lại cực nhanh, các bộ môn trong học viện nàng đều quen thuộc, những người đó nhìn thấy nàng, đều cung kính, không dám có chút khinh suất.

Tuy nhiên những người đó đều nhìn Đằng Phi bằng ánh mắt quái dị mười phần, Đằng Phi có chút khó chịu, thầm nghĩ : Người cho rằng ta nguyện ý đi cùng khối băng này sao? không để ý sẽ bị đóng băng mất.”

Phàm là nơi hắn đi qua, chân trước vừa mới đi khỏi, đằng sau lại bàn tán xì xào:

- Con gái bảo bối của Viện trưởng đại nhân, ngoại hiệu Vạn Niên Băng Sơn Minh U Vũ, không ngờ mang theo một thiếu niên đi làm thủ tục nhập học, đây là tin tức cực hot, không, đây chính là siêu hót a.

Nhiều năm như vậy, ngoại trừ Viện trưởng đại nhân, gần như không ai thấy Minh U Vũ đi cùng một người khác phái nào.

Mặc dù niên kỷ Đằng Phi kém Minh Uy Vũ rất nhiều, nhưng nhóm sư sinh trong Chân Võ Học Viện đều đẩy lên bát quái chi tâm, đều xem nhẹ vấn đề này, còn Đằng Lô, trực tiếp không thèm nhìn đến, thật sự rất đáng thương a.

Vì vậy, Đằng Phi một mực không muốn nổi tiếng, ở ngay ngày đầu tiên nhập học, cũng rất không tình nguyện trở nên nổi bật, kết quả bất đắc dĩ này, là Đằng Phi hoàn toàn không có nghĩ đến.

Cuối cùng, dưới sự dẫn dắt của lão sư hậu cần, Đằng Phi đã tới ký túc xá của hắn, một tiểu lâu ba tầng, thời điểm lão sư hậu cần đưa Đằng Phi và Minh U Vũ đi về khu vực này, ánh mắt

Đằng Lôi đại ra, nước miếng chảy tong tong, trong mắt không che giấu được vẻ khiếp sợ.

Ký túc xá Chân Võ Học Viện, không khác lắm so với Thủy Tiên Học Viện, chia làm năm khu Thiên, Giáp, Ất, Bính, Đinh. Khu chữ Thiên là ký túc xá cao cấp nhất của Chân Võ Học Viện toàn bộ khu chữ Thiên, có diện tích cực kỳ lớn, nhưng lại chỉ có mười tiểu lâu.

Sau tiểu lâu, lại có khu luyện công một mình, các loại cây cối quý báu, khung cảnh cực kỳ tao nhã, diện tích cực lớn. bên trong tiểu lâu trang hoàng khí thế hùng tráng, tất cả dụng cụ bên trong đều xa hoa, mỗi ngày đều có người quét dọn, một tý bụi cũng không thấy.

- Người vừa lòng với nơi này chứ?

Minh U Vũ phá lệ hỏi Đằng Phi một câu, thanh âm tuy vẫn lạnh như băng, nhưng lại khiến lão sư hậu cần bị choáng váng.

Ông trời a, đây là Vạn Niên Băng Sơn sao? Không ngờ Nàng lại quan tâm người khác? Mặt trời có phải mọc đằng tây không a? thiếu niên này, rốt cuộc có lai lịch gì?

Khóe miệng lão sư hậu cần co giật kịch liệt, ngẩng đầu lên nhìn mặt trời trên đầu, muốn xem có phải mình đang nằm mơ không.

- Cảm ơn, ta rất ưng ý.

Đằng Phi trả lời một câu.

- Tốt, vậy ta đi đây.

Minh U Vũ nói xong, xoay người bước đi, không ướm át bản thủ một chút nào.

- Cảm ơn người.

Đằng Phi hô một câu, mặc kệ chuyện gì, người ta đã giúp hắn, cũng nên nói tiếng cảm ơn chứ.

thân hình Minh U Vũ hơi dừng lại, thanh âm lạnh như băng nói:

- Không cần.

Sau đó lại cất bước rời đi.

Ánh mắt lão sư hậu cần nhìn Đẳng Phi chăm chăm như nhìn một quái vật, đến lúc Minh U Vũ đi xa, mới giờ ngón cái lên với Đẳng Phi :

- Đẳng Phi đồng học, người thật lợi hại, ta tên là Vương Phú Quý, vương của đại vương, phú của giàu có, quý của quý trọng, chủ quản hậu cần, về sau cần cái gì thì hãy tìm đến ta.

- Ha ha, cảm ơn Vương lão sư.

Đẳng Phi rất rõ ràng nguyên nhân đối phương khách khí như vậy, cười nói một câu.

- Ta không quấy rầy nữa.

Chủ quản hậu cần Vương Phú Quý hâm mộ nhìn Đẳng Phi, sau đó cung kính cáo từ rời đi.

Lúc này chỉ còn lại hai người Đẳng Lôi và Đẳng Phi, Đẳng Lôi mới thở phào một cái, vọt vào tiểu lâu, trực tiếp nhảy lên ghế sô pha, ồm ồm nói:

- Đây là một ngày phấn khích nhất từ khi ta bước vào Chân Võ Học Viện, ha ha thật tốt, người chính là sĩ diện của Đẳng gia, khu chữ Thiên a... toàn bộ học viện, chỉ có mười người có tư cách vào ở Khu chữ Thiên.

- Ta không biết, vào nơi này, cần điều kiện gì sao?

Đẳng Phi nhìn Đẳng Lôi có chút nghi hoặc.

- Rất khó.

Đẳng Lôi nhìn thoáng qua Đẳng Phi, giọng điệu tràn ngập hâm mộ nói :

- Ký túc xá Chân Võ Học Viện chia làm năm khu Thiên, Giáp, Ất, Bính, Đinh. như ta, sẽ ở khu Bính, sáu người ở một tiểu lâu, có phòng riêng, xem như là không tồi. Khu Định là kém nhất, có thể nói Khu Định là khu tập thể, hai người một phòng. Khu Ất xem như là ký túc xá cao cấp, nơi đó bốn người ở một tiểu lâu, mỗi người một phòng, trong phòng có không gian độc lập riêng, vệ sinh khép kín=))). Khu Giáp coi như là rất cao cấp, giống như ký túc xá của tỷ ta, hai người một tiểu lâu, không gian rất riêng, phải có cống hiến với học viện, hoặc là học sinh có thiên phú tốt mới có thể vào ở nơi đó, nhưng so

sánh với khu chữ Thiên, hắc hắc thì chả khác gì bầu trời với mặt đất a...

Đặng Lô nói xong, đánh giá bài trí trong phòng, với xuất thân của hắn, tự nhiên không khó để nhận ra, bài trí trong phòng này đều đã lỗi thời, không khỏi thở dài nói :

- Đúng là người với người không thể so sánh, khu chữ thiên này, cho dù con cháu Hoàng thất, cũng không thể vào, người xem người có bao nhiêu may mắn chứ? hơn nữa, chỗ này của người, là vị trí số hai của Khu chữ Thiên, người biết người ở số 1 chữ thiên là ai không?

Chương 173: Đằng Long quyết đấu

- Ai? Ta không biết, là hoàng tử nào à?

Đằng Phi hỏi.

- Đương nhiên không phải?

Hai mắt Đằng Lô khẽ đảo, khinh bỉ nhìn Đằng Phi :

- Ta vừa mới nói, cho dù là con cháu hoàng thất, muốn ở khu chữ thiên cũng cực kỳ khó khăn, nhà số 1 khu chữ Thiên, là đệ nhất cao thủ hiện tại của Chân Võ Học Viện chúng ta, người ở nhà số hai của khu chữ Thiên, chẳng phải nói trong cảm nhận của Viện trưởng đại nhân người đã là cao thủ đứng thứ hai của Chân Võ Học Viện?

- Ách...

Đằng Phi không nói gì mà nhìn Đằng Lô, sau đó bật cười nói:

- Dựa theo cách nói của ngươi, Khu chữ thiên này có mười tiểu lâu, thì cao thủ trước mười của Chân Võ Học Viện đều ở đây à?

- Cũng không phải, nghe nói điều kiện vào ở khu chữ Thiên cực kỳ hà khắc, chứ không phải thực lực cường đại là được vào.

Đằng Lô nhúc nhích đầu, sau đó nói:

- Dù sao, từ cái này có thể nhìn ra trình độ coi trọng của Viện trưởng đại nhân với người a, hơn nữa lại để cho sự tử U Vũ tự mình an bài chuyện của ngươi, điều này là chưa từng xảy ra.

Sự tử U Vũ? Ngươi nói chính là người giống khối băng vừa xong?

Đằng Phi nhìn Đằng Lô

- Khối băng? Ha ha ha.

Đặng Lôi nhìn Đặng Phi:

- Chỉ có người mới dám nói như vậy, người dám như người không nhiều, tuy nhiên, sư tử U Vũ đúng là có một ngoại hiệu là Băng Sơn Vạn Niên.

- So sánh quá đúng.

Đặng Phi lẩm bẩm một câu.

- Hắc hắc, tuy nhiên hôm nay ta đã được mở mắt rồi, các sư phụ giúp người làm thủ tục nhập học đều nhìn người choáng váng, ai khiến sư tử U Vũ đi làm chuyện này a. ha ha ha ha.

- Sư tử U Vũ gọi là Minh U Vũ đúng không? Hay là... Nàng có quan hệ gì với viện trưởng?

- Ách, ta đã quên nói cho người, sư tử U Vũ, là con gái thân sinh của Viện trưởng đại nhân, nghe nói thực lực của nàng sâu không lường được.

Về mặt Đặng Lôi vui vẻ nói :

- Ta thật may mắn hôm nay được ở gần sư tử U Vũ một lần, tuy nàng không để ý, nhưng ta vẫn kích động a.

- Bệnh tật... người còn kích động?

Đặng Phi bĩu môi, trầm nghĩ : tính tình thì lạnh như băng, ai đến gần nàng liền bị đông cứng, đi cùng nàng, chẳng lẽ lại cảm thấy may mắn sao?

Đặng Lôi đứng lên, đi tới đi lui ở phòng khách, nói :

- Người ở đây chờ ta, ta đi gọi đại ca, hôm nay, ba người chúng ta nhất định phải chúc mừng một phen, khu chữ Thiên a, đây chính là đại sự khó lường, đại ca nhất định sẽ cực kỳ vui vẻ.

- Được.

Đặng Phi gật gật đầu, ba người đều học ở trong trường, thì phải ứng chiếu lẫn nhau, Đặng Phi hỏi :

- Đại ca ở khu nào?

Đặng Lôi nói :

- Ở Khu giáp, Đặng Phi, người còn không biết thực lực chân chính của đại ca chứ, ta nói cho người, người cũng đừng giật

mình, hiện tại đại ca, đã là bậc năm Đại đấu sư, cho dù chống lại Lương Ngọc, cũng không rơi xuống hạ phong.

Đặng Phi thật sự hơi giật mình, trước không biết về đường huynh này, nhưng nghe nói hình như cũng chỉ là đấu sư mà thôi, không nghĩ tới, vài năm không gặp, Đặng Long đã trở thành bậc năm đại đấu sư, điều này khiến Đặng Phi thật sự giật mình.

- Kỳ thật vận khí đại ca quá tốt, hai năm trước, Chân Võ Học Viện tổ chức đi lịch lãm tập thể ở ngoài, đoàn đội của đại ca bị một đầu ma thú bậc năm tách ra, đại ca xông bầy bọ, không ngờ lại chui vào đúng ổ của ma thú kia, ở đó có một gốc thực vật, trên có hai quả đỏ tươi, đại ca nghĩ chắc là linh vật, hơn nữa lúc đấy lại vừa mệt vừa đói, vì thế liền hái cả hai quả để ăn. Kết quả, đầu ma thú kia, bởi vì đuổi theo người khác mà mất đi bảo vật, thành toàn cho đại ca, thực lực của đại ca, trực tiếp từ bậc bốn cấp một, tăng lên bậc năm cấp bốn, tăng lên hẳn một giai, hơn nữa, tốc độ tu luyện của đại ca bây giờ cực nhanh, hẳn là do tác dụng của quả trái cây màu đỏ kia.

Đặng Lô nói xong, không kiềm nổi lại nói :

- Vận khí, đúng là vô địch, chuyện tốt như vậy mà cũng gặp được, cho nên, nơi

của đại ca cũng từ khu Bính đi vào khu Giáp. Hiện tại, người cũng không phải lo lắng lúc đại ca đấu với Long Trục Lâm nữa, hừ, Long Trục Lâm ở Khu giáp, đại ca cũng ở khi giáp, ai hơn ai cũng còn chưa biết.

Đặng Lô nói xong, bỗng nhiên nhớ đến Long Trục Lâm, bèn nói với Đặng Phi

- Người phải đề phòng Long Trục Lâm, thực lực của hắn rất mạnh, nghe nói hắn có thể tiến vào trước mười ở Chân Võ Học Viện, rất nhiều người nói hắn có tư cách tiến vào khu chữ Thiên, hiện tại, người lại trực tiếp tiến vào, hẳn nhất định sẽ không phục, kiểu gì cũng tìm cơ hội khiêu chiến người.

Đặng Phi cười cười nói :

- Khiêu chiến sao... tốt, ta cũng muốn đánh với hắn một lần.

Đặng Lô nhếch miệng khinh thường, nhưng hắn đã quên, thời điểm Đặng Phi thực lực còn bình thường, đã cực kỳ to gan,

nếu nói đến những sự tình hấn đã làm, bỗng nhiên Đăng Lô có cảm giác, mình ở trước mặt Đăng Phi lại giống như là đệ đệ...

Đăng Lô đi tìm đại ca Đăng Long, còn Đăng Phi ở trong phòng một mình, nhìn căn phòng một lúc, Đăng Phi quay lại phòng khách, chờ Đăng Lô và Đăng Long đến.

Một canh giờ trôi qua, bọn Đăng Lô còn chưa đến.

Hai canh giờ, người vẫn không thấy.

Đăng Phi nhíu mày, thầm nghĩ sẽ không xảy ra chuyện gì chứ, hấn đứng lên, đi ra ngoài cửa, bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, Đăng Phi mở cửa, thấy hai người Đăng Long và Đăng Lô đang đi đến, nhưng sắc mặt hai người đều có chút khó coi.

Nhất là Đăng Lô, vẻ mặt cực kỳ phẫn nộ, đi bên cạnh Đăng Long vẫn còn lâm bầm, Đăng Long thấp giọng khuyên giải Đăng Lô.

Sắc mặt Đăng Long nghiêm túc, thấy Đăng Phi, liền cười cười, nói :

- Xin lỗi, ta đến muộn.

- Có chuyện gì sao?

Đăng Phi nhìn hai người nói. Đăng Lô định nói, thì Đăng Long trừng mắt nhìn hấn một cái, Đăng Lô bèn ngậm miệng, Đăng Long cười nói :

- Không có việc gì, đã giải quyết xong rồi. - Đại ca không phải coi Đăng Phi là gì sao?

Đăng Phi đứng ở cửa, không hề động đậy, nhìn Đăng Long nói :

- Nếu đại ca không coi Đăng Phi là huynh đệ, vậy mời về đi.

Rõ ràng là có chuyện, nhưng Đăng Long không muốn nói, điều này khiến trong lòng Đăng Phi có chút khó chịu, cho tới nay hấn đều coi Đăng Long và Đăng Lô như người thân, thậm chí còn định an ổn lại, sẽ cho mỗi người một viên Huyết nguyên đan, có thể tăng lên bao nhiêu đều không trọng yếu, quan trọng là... Đăng Phi hi vọng thân nhân bên cạnh mình đều phải có tương lai tốt.

Khóe miệng Đằng Long lộ ra một nụ cười khổ, thầm nghĩ đệ đệ này của Tam thúc gia, cũng không phải là tiểu nam hài vô dụng trước kia nói :

- cũng không có chuyện gì, chỉ có người nói vài câu khó nghe mà thôi.

- lời nói khó nghe? đám người Long Trục Lâm rõ ràng khi dễ chúng ta, còn làm nhục Đằng Phi...

Đằng Lô bắt mãi nói.

- Đủ rồi.

Đằng Long thấp giọng quát bảo rằng Lô ngưng lại, sau đó nói với Đằng Phi :

- Việc này ta sẽ tự giải quyết, nếu cần người hỗ trợ, đại ca sẽ không khách khí Đằng Phi, người cũng không muốn đại ca bị người khinh thường chứ, cho nên, chuyện này người không cần nhúng tay vào.

- Rốt cuộc là việc gì? nguyên nhân là học tử Ngũ Đồng hả?

Đằng Phi mời hai người vào, sau đó lại hỏi.

- Đúng, nhưng cũng không phải là tất cả.

Đằng Long ngồi trên ghế sô pha, cầm chén trà uống một ngụm, sau đó nói :

- Ta và Long Trục Lâm ngay từ lần đầu tiên gặp mặt, đã nhìn đối phương không vừa mắt, khi đó, thực lực của ta không bằng hiện tại, cũng bị hấn đánh vài lần khá bi thảm, tuy nhiên hai năm trước, ta gặp được kỳ ngộ, thực lực của ta tăng lên rất nhanh, tuy bây giờ vẫn không bằng hấn, nhưng sớm muộn gì ta cũng vượt qua hấn.

Đằng Long nói không rõ ràng cho Đằng Phi, quan hệ của hai người nhất định không đơn giản như Đằng Long nói, hơn nữa còn có việc khác phát sinh.

Đằng Long nói tiếp:

- Hôm qua ở chỗ Tiểu Vũ, lại gặp hấn, người này cảm nhận được uy hiếp, hôm nay tìm người chặn đường ta để quyết đấu, ha ha, còn nói, nghe nói người cũng đến học viện rồi, nếu ta

sợ, thì tìm người hỗ trợ, cùng đánh cũng được, ta tức quá, đáp ứng cùng hấn số lô.

Đặng Long nói xong, ngẩng đầu nhìn Đặng Phi :

- tóm lại, chuyện này là của riêng ta, Đặng Phi, người không cần phải nhúng tay vào.

Đặng Lôi nói :

- Người sao không cho Đặng Phi tham gia, đại ca, người không nói, bọn Long Trục Lâm nói Đặng Phi không xứng đáng ở khu chữ Thiên?

Đặng Long cười lạnh vài tiếng, nói :

- Xứng hay không xứng, không phải do bọn họ định đoạt, Đặng Phi người không phải để bụng, những lời đó đều nhằm vào ta, không quan hệ với người.

- Ha ha, đại ca nói đùa, cho dù không có quan hệ đến ta, nhưng đám bọn chúng muốn đối phó người, ta sao lại không đáp ứng.

Đặng Phi thản nhiên cười, sau đó hỏi :

- Long Trục Lâm có thực lực gì? ta thấy các người dường như đều tôn sùng thực của hấn.

Đặng Long than nhẹ một tiếng, nói :

- Gia tộc Long Trục Lâm rất cường đại, có quyền thế, hấn là ưu tú nhất trong thế hệ trẻ tuổi của gia tộc hấn, gia tộc hấn tốn một khoản lớn bồi dưỡng hấn, hiện tại, thực lực của hấn ở tầm bậc sáu cấp bảy đến cấp tám, có lẽ cũng đã đột phá cấp chín.

Đặng Phi thoáng sửng sốt, lập tức có chút đồng tình nhìn Đặng Long, đấu khí võ giả bậc sáu cấp bảy hay cấp tám, đúng là không phải Đặng Long có thể so sánh, hơn nữa, bối cảnh gia đình Long Trục Lâm lại cường đại, đấu kỹ hấn tu luyện, sẽ có chút bất phàm, từ đó có thể thấy, phần thắng của Đặng Long cực kỳ bé.

- Đại ca, người đáp ứng quyết đấu cùng hấn, có chút nóng nảy a.

Đặng Phi không kiềm nổi nói một câu.

Đặng Long trầm mặc một chút, lập tức khẽ cười nói:

- Nhưng ta là nam nhân, thời điểm này sao ta lại có thể lùi bước?

Một câu khiến Đặng Phi cũng không biết nói gì, bởi vì hắn cũng giống vậy.

Đặng Phi nhẹ giọng hỏi :

- Thời gian ước định là khi nào?

Đặng Long nói :

- Một tháng sau, Long Trục Lâm muốn ở trước mặt giáo sư, học sinh, đem ta dẫm dưới chân, lăng nhục ta, hắc, cho dù ta có chết, cũng muốn lôi hắn đi cùng, tuyệt đối không để hắn thực hiện được điều đó.

Đặng Lô âm thầm lắc đầu, hiển nhiên hắn cũng không xem trọng đại ca, song phương quá chênh lệch, phần thắng của Đặng Long ngay cả một phân cũng không đến.

- Như vậy a...

Đặng Phi trầm ngâm, sau đó ngẩng đầu nhìn Đặng Long nói:

- Một tháng này, người bề quan đi.

Chương 174: Tăng lên vùn vụt!!

Đặng Long sửng sốt, nhìn Đặng Phi, không rõ ý tứ của Đặng Phi. Đặng Lôi cũng không hiểu nhìn Đặng Phi, lẩm bẩm nói :

- Còn có một tháng, cho dù bế quan tu luyện thì tăng lên được bao nhiêu chứ?

Đặng Phi mỉm cười, nói:

- Nếu có một viên huyết nguyên đan được luyện chế từ huyết lan ngàn năm thì sao?

Đặng Long sửng sốt, trợn mắt há hốc mồm nhìn Đặng Phi, hai má co giật kịch liệt, không dám tin hỏi :

- Người nói đến là huyết nguyên đan? Đặng Phi gật gật đầu:

- Chính là huyết nguyên đang trên tay ta may mắn có mấy viên.

Nói xong, Đặng Phi lấy ra hai viên huyết nguyên đan đưa cho Đặng Long và Đặng Lôi mỗi người một viên, sau đó nói :

- Nghe nói dùng huyết nguyên đan có thể đột phá bình cảnh đầu tôn để nhập thánh, tuy nhiên đan dược chung quy là cho người dùng, không phải ai cũng có năng lực đột phá đến cảnh giới Đâu Thành, dược lực của đan dược này rất cường đại, cho nên mỗi người một viên, cùng nhau bế quan đi.

- Đây... Đây đúng là Huyết nguyên đan?

ánh mắt Đặng Lôi có chút đăm đăm, thanh âm run rẩy:

- đan dược này rất quý, Đặng Phi... người đừng đưa cho ta, cả người ta cộng lại cũng không quý trọng bằng đan dược này, cho ta dùng thì quá lãng phí.

Thần sắc Đặng Long ngưng trọng nói:

- Đúng vậy, Đẳng Phi, đan dược này quá quý trọng, có thể khiến đầu tón nhập thánh, giá trị quá mức trân quý, hiện chúng ta dùng, rất là lãng phí, người cầm lại đi, một ngày nào đó, ta tu luyện đến đỉnh phong của cảnh giới đầu tón, người lại cho ta, đến lúc đó, dù người không nói, ta cũng sẽ chủ động tìm người đòi.

Đẳng Phi cười cười, kéo tay hai người, đem hai viên huyết nguyên đan đặt trong tay của hai người sau đó nói :

- Đại ca, Đẳng Lôi, chúng ta là huynh đệ đúng không?

Hai người đều gật đầu.

Đẳng Phi lại nói:

- Chúng ta chảy chung một dòng máu, khách khí với ta, chẳng phải là khinh ta sao, đan dược có giá trị, cũng chỉ là vật ngoài thân, giá trị chân chính của nó, cũng không phải là bao nhiêu tiền, mà là cho ai sử dụng. Đẳng Lôi, cho dù người hiện tại chỉ có thực lực bậc hai đầu khí, dùng nó cũng không thể đột phá đến bậc ba, nhưng ta vẫn cảm thấy vui vẻ. Bởi vì chúng ta là huynh đệ.

Những lời này làm cho hai người Đẳng Long nhiệt huyết sôi trào.

- Đẳng Phi... ta...

Trong lòng Đẳng Lôi cảm thấy áp áp, ngơ ngác nhìn huyết nguyên đan trong lòng bàn tay, không biết nói gì nữa.

Đẳng Long nhìn Đẳng Phi, sau đó nói :

- Được rồi, ta cũng không từ chối nữa, đúng như người nói, chúng ta chảy chung một dòng máu, vinh nhục cùng nhau.

Đẳng Phi gật đầu nói:

- Thời gian một tháng này, chúng ta phải tận dụng tốt, người không chỉ phải hấp thu được lực của huyết nguyên đan mà còn phải tiếp nhận đặc huấn của ta cho người.

Nói xong liền nhìn qua Đẳng Lôi :

- Còn người, người cũng đi cùng đi, thực lực người tăng lên quá chậm, nếu cứ như vậy sẽ bị chúng ta bỏ xa, người cam tâm sao?

Đặng Lôi có chút hồ thẹn cúi đầu, bỗng nhiên nhớ tới vài năm trước, ở Đặng gia trấn, hắn bị Ngũ công tử Vương gia dùng chằm đạp lên mặt, ngã xuống đất, nghĩ đến nhiệt huyết trong lòng lập tức sục sôi cắn răng nói:

- Không cam lòng.

- Đúng vậy, đương nhiên không thể cam tâm, Vương gia hiện tại đã bị hủy diệt, nhưng nếu thực lực người không được đề cao, ai biết được sau này có lời ra vài cái ngũ công tử Trương gia, hay ngũ công tử lý gia đây?

Đặng Phi nói lời này như là nhìn thấu thế giới nội tâm của Đặng Lôi.

Thấy Đặng Lôi đã được khơi dậy ý chí chiến đấu, hắn lại nói :

- Trong một tháng kế tiếp, các người phải nghe ta, nếu sợ hãi, hiện tại có thể rời đi.

Đặng Long thản nhiên cười :

- Không có.

Trong lòng lại nghĩ đến : vài năm này Đặng Phi biến hóa ghê gớm thật, nếu là trước đây, hắn nhất định sẽ phản kháng đây, nhưng lúc này, giọng điệu Đặng Phi lại giống như các sư phụ trong học viện vậy.

Đặng Lôi lớn tiếng nói :

- Yên tâm đi, khổ như thế nào, ta cũng chịu được.

Một ngày sau, hậu viện của nhà số 2 ở khu chữ Thiên, sân luyện công. Đặng Lôi như một con chó chết nằm dưới đất, không đứng dậy nổi, hắn đang hồi hận với câu nói tối hôm qua.

- Đặng Phi, người quá độc ác, ta tuy lớn hơn người không nhiều lắm, nhưng cũng là ca ca của người a... người không có nhân đạo, ai u, đau chết mất, cũng không thèm để ý đến ta? để cho ta nằm ở đây... người tốt lắm.

- Nga? Cái này không được sao? Đặng Lôi, người quá yếu, ngay cả đàn bà cũng không yếu như người, người đã quên cam đoan hôm qua rồi sao? khổ thế nào cũng chịu được... sách,

mới có một buổi người đã không chịu được, thật sự là. . Ai, trong thân thể người, thật là huyết mạch Đẳng gia sao?

Đẳng Phi ngồi ở ghế, ánh mặt trời xuyên qua bóng cây, chiếu vào trên người Đẳng Phi, dưới sự ấm áp của ánh mặt trời, thanh âm Đẳng Phi lười biếng nói.

Trong tay hắn còn có một tách trà, bên cạnh có một ấm trà và một cây quạt, nhìn như là đang ngồi hóng mát ở công viên vậy.

Đẳng Lôi nằm ở dưới mặt đất giả chết, hai hình ảnh hoàn toàn đối lập.

- Người. . người nói nhẹ nhàng thế, người tới thử xem, Đẳng Phi, người từ đầu tìm được phương pháp huấn luyện biến thái như vậy? cái này sao gọi là huấn luyện... đây chính là tra tấn a?

Đẳng Lôi không còn chút sức lực quỳ trên mặt đất, thì thảo nói

.

Đẳng Phi mỉm cười, trầm nghĩ: này vẫn còn nhẹ, nếu ta đem những biện pháp mà Thanh long lão tổ dùng với ta, để áp dụng lên người, chỉ sợ người cũng không chịu nổi một canh giờ.

Đẳng Phi dùng phương pháp huấn luyện cho Đẳng Long và Đẳng Lôi chính là phương pháp của Thanh Long lão tổ, đây là khiêu chiến cực hạn của thân thể, nếu người không có ý chí kiên định thì sẽ không chịu được, nhưng nếu có thể chống đỡ, hiệu quả sẽ rất tốt, rất là khó tưởng tượng được.

Đẳng Long vẫn kiên trì, vì tôn nghiêm, vì người yêu dấu, Đẳng Long phải cố gắng bằng mọi giá, mặc dù hắn rất hâm mộ Đẳng Lôi đang nằm trên mặt đất cũng muốn làm như vậy, nhưng lý trí nói cho hắn biết, nếu hắn làm như vậy, cả đời này hắn sẽ không có gì cả.

Chẳng những Đẳng Phi coi thường hắn, mà ngay cả hắn, cũng không chịu được chính mình.

Từ lúc Đẳng Phi nói phương pháp huấn luyện kia, Đẳng Long liền nghĩ : đệ đệ này, cảnh ngộ vài năm gần đây, tuyệt đối hắn không dám tưởng tượng, tuy Đẳng Phi không nói gì, nhưng nội dung huấn luyện này, khiến Đẳng Long có cảm giác, chính

Đặng Phi đã từng trải qua, hơn nữa còn muốn khùng bố hơn nhiều.

Đặng Lôi nói lắm bầm, sau đó cắn răng đứng dậy, tiếp tục huấn luyện.

Trong nội tâm của mỗi người, nếu hấn tràn ngập tin tưởng thì nội tâm hấn sẽ có một người khổng lồ cường đại, nếu hấn uể oải suy sụp thì nội tâm hấn chỉ là một ả nhân bé nhỏ.

Tất cả đều xem ai sẽ chiếm thượng phong, nếu người khổng lồ chiếm thượng phong, thì tất cả các mặt ưu tú sẽ hiện ra.

Đặng Lôi chính là như vậy, vừa rồi nằm trên mặt đất, là đấu tranh tư tưởng kịch liệt, hiện tại ả nhân nhỏ bé đã bị đánh bại, Đặng Lôi lại đứng lên, cắn răng tiếp tục kiên trì.

Buổi tối, đêm dài yên tĩnh, chính là thời điểm Đặng Long và Đặng Lôi ngâm mình trong bồn tắm có đủ các loại dược liệu phối hợp cho vào, chỉ lộ cái đầu, cả người giống như đang nhận định.

Ban ngày huấn luyện chính là khiêu chiến cực hạn của thân thể, nếu thân thể bị tra tấn, như vậy, thuốc buổi tối này chính là để chữa trị những tổn thương ban ngày.

Những dược liệu này không đắt đỏ, nhưng Thanh Long lão tổ đã nói : Thiên tài khác nhau với người tầm thường, cho dù người tầm thường sử dụng cực phẩm tài liệu mới là tốt, nhưng mà thiên tài thì khác, mặc kệ người dùng cái gì cũng đều rất tốt.

Huyết nguyên đán, hai người tạm thời còn chưa dùng, dựa theo ý tứ của Đặng Phi, phải chờ đến khi thân thể hai người đạt trạng thái tốt nhất, thì mới dùng Huyết nguyên đán, khi đó, sự tăng lên nhất định là lớn nhất.

Đối với điều này hai người Đặng Long cũng không dị nghị gì, cứ như vậy, một ngày rồi lại một ngày, phong ba khi Đặng Phi tiến vào Chân Võ Học Viện liền giống như một cơn sóng nhỏ, rất nhanh tán đi.

Đảo mắt đã là hai mươi ngày trôi qua.

Lầu số hai khu chữ Thiên, sân luyện công ở hậu viên, hai người Đặng Long sinh hoạt như long hổ, đang luyện tập đấu

kỹ gia truyền của Đẳng gia, Phích Lịch Hỏa Diễm Chương.

Bàn tay Đẳng Long nổi lên một tầng đỏ rực, chém một chương vào cọc luyện công, đã lưu lại một dấu vết khá sâu.

Thanh Long lão tổ tuy cuồng vọng, nhưng kinh nghiệm và học thức của hắn, quả thật là nhất đẳng, trải qua chỉ điểm của hắn, thông qua miệng Đẳng Phi, hai người Đẳng Long tu luyện Phích Lịch Hỏa Diễm Chương, lập tức cảm giác được có sự biến hóa về chất.

Bởi vì hai người không biết sự tồn tại của Thanh Long lão tổ, nên đều nghĩ đây là công lao của Đẳng Phi, nên đối với Đẳng Phi vô cùng cảm kích, thậm chí còn có vài phần sùng bái, phải, điều chỉnh đầu kỹ, cũng không phải ai cũng có thể làm được.

Cho dù cường đại như Đấu Thánh, cũng rất khó cải tiến đầu kỹ đã trải qua trăm ngàn năm nghiệm chứng.

Một tháng 1 đổi bất luận kẻ nào mà nói, đều rất ngắn ngủi, đơn giản là với ba mươi ngày, sẽ qua trong nháy mắt. Nhưng đối với hai người Đẳng Long lại khác, một tháng này, lại thành ba người ngày trọng yếu nhất trong cuộc đời bọn hắn.

Hiệu quả thật kinh người, Đẳng Lôi từ bậc hai cấp năm đấu sư, lại đột phá đến bậc bốn cấp một, rốt cục lọt vào đội ngũ đại đấu sư.

Nguyên nhân sự tiến bộ to lớn như thế là do một tháng luyện mạng tu luyện, về phương diện khác, cũng là do hắn có một người đệ đệ cường đại.

Có thể lấy ra huyết nguyên đan, đan dược mà đấu thánh cũng muốn, đem cho một người thiên phú bình thường như hắn sử dụng, quả thực là rất xa xỉ.

Các võ giả khác, có thể cả đời cũng không có cơ hội như vậy.

Biến hóa của Đẳng Long, lại rõ rệt hơn nữa, hắn từ bậc năm cấp bốn, đột phá đến bậc sáu cấp bốn, tuy so với Long Trục Lâm vẫn còn kém một chút, tâm tính không quan tâm, Long Trục Lâm sẽ không nghĩ được trong một tháng Đẳng Long lại tăng lên lớn như thế, lại càng không thể nghĩ đến đầu kỹ hắn sử dụng đã có biến hóa về chất.

Cho nên, trận đấu của hai người, cho đến lúc này thực khó mà nói, Đằng Long cho dù có thất bại, cũng không giống như Long Trục Lâm tưởng tượng là bị bại rất khó coi.

Từ điểm này mà nói, tất cả tính toán của Long Trục Lâm đều là uổng phí tâm cơ.

Chương 175: Chủ Nhân Lầu Số 1!

Cuối thu, là lúc các học viện lớn tổ chức lễ khai giảng, dòng người tràn vào để đô nhiều vô kể, cực kỳ náo nhiệt.

Học viện số một của đế độ, Chân Võ Học Viện, cũng nghênh đón học sinh học viện Huyền Vũ đầu tiên đến từ Tây Thùy Huyền Vũ hoàng triều.

Trong hai tháng, song phương sẽ trao đổi lẫn nhau, các học viện lớn trong đế độ đều phái ra học sinh tinh anh, đi đến Học Viện Chân Võ, học sinh đều có thể tự do trao đổi.

Đây là một kiểu triển lãm, là cơ hội tốt để phát huy quốc thịnh, phạm là người trẻ tuổi có thực lực không tồi thì đều không muốn bỏ qua lần thịnh hội này, mọi người đều chờ mong, thịnh hội khai mạc.

Đồng thời thế lực khắp nơi cũng đều dồn sự chú ý đến lần thịnh hội này, mỗi người đều có mục đích khác nhau.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ đế độ, gió nổi mây phun!

Khu chữ Thiên của Học Viện Chân Võ, cũng không hề bình tĩnh, tổng cộng có hơn năm mươi học sinh từ Huyền Vũ hoàng triều đến ở nơi này, đến lúc này, Đăng Phi mới biết, mười tòa nhà ở khu chữ Thiên, chỉ có ba tòa là có chủ nhân.

Khu chữ Thiên thật lớn, phải đi vào buổi sáng, mới có thể thấy được những tiểu lâu này, vì không gian khá lớn và đều tách biệt, cho nên Đăng Phi cũng không biết khu chữ Thiên chỉ có ba người ở. Thậm chí Đăng Long và Đăng Lôi cũng chỉ biết chủ nhân của lầu số một.

- Chủ nhân của mười tiểu lâu, ta chỉ biết được sáu, bảy người, đều đã tốt nghiệp, không nghĩ đến đám người kia tốt nghiệp rồi đi, thì nhiều nhà không có người ở như vậy.

Đặng Long có chút cảm khái nhìn Đặng Phi :

- Học Viện Chân Võ quá lớn, trước ta cũng chỉ nghe tới chủ nhân lâu số một, các lâu khác đều không có gì.

Đặng Lôi ở bên cạnh nói :

- Đúng vậy, khu chữ Thiên của Học Viện Chân Võ. vẫn rất thần bí, nếu không phải ngày trước U Vu tử mang người đi làm thủ tục cho người vào ở khu chữ Thiên thì tin tức người vào đây chắc không truyền nhanh như vậy, hiện tại toàn bộ Học Viện Chân Võ đều biết khu chữ Thiên có một tân sinh vào ở, ta mấy ngày hôm này đều nghe thấy nhiều người muốn tìm người khiêu chiến, nếu không phải một tháng vừa rồi người luôn giúp ta và ca ca huấn luyện, chỉ sợ người tìm người tỉ thí, đã đầy một đống.

Đặng Phi cười khỏ, kết quả này hẳn cũng không thể tưởng tượng được, hẳn nguyện ý đến khu thấp nhất là khu Đinh, chứ không muốn nổi bật như thế này.

- Hừ... tìm Đặng Phi tỉ thí, chỉ mong bọn họ thua không quá thê thảm!

Đặng Long âm thầm cười, một tháng qua, hẳn chưa thấy thực lực chân chính của Đặng Phi, nhưng tin tưởng với Đặng Phi lại cao chưa từng có, thậm chí hẳn còn nghĩ Đặng Phi đi khiêu chiến chủ nhân lâu số một cũng không phải là không được.

Tính tình Đặng Long tương đối chất phác, Đặng Lôi không quan tâm, cười lạnh nói:

- Theo ta thấy với thực lực hiện tại của Đặng Phi, cho dù đi đánh hạ chủ nhân lâu số một cũng không thua!

Đặng Phi có chút tò mò hỏi:

- Lúc nào cũng nghe các người nói chủ nhân lâu số một này, rốt cuộc là ai vậy?

- Ta không biết.

Đặng Long cười khỏ, sau đó nói :

- Ta chưa từng thấy chủ nhân lâu số một, thậm chí không biết hẳn là nam hay là nữ, chỉ biết hẳn là học sinh năm hai, ngày đầu tiên nhập học, liền xông vào khu chữ thiên, khiêu chiến

hết các chủ nhân ở các lầu, sau đó, học trưởng ở lầu số một liền bị đuổi ra ngoài, mà những người khác đều tâm phục khẩu phục, từ đó hần liền ở lầu số một, hần rất xuất hiện cũng mặc áo choàng rộng thùng thình, mang theo một tâm mặt nạ quý, nhìn rất dọa người, có lẽ, chỉ có Viện trưởng đại nhân, mới biết được thân phận thật sự của chủ nhân lầu số một.

Đằng Lôi ở bên cạnh nghe cũng nói :

- Đúng vậy, ta nghe nói ngay cả bạn bè cùng lớp, cũng không biết chi tiết về hần, nghe nói tính cách của hần cực kỳ tự kỷ, cũng không lui đến cùng ai, chỉ đóng cửa ở nhà không ra.

- Không ngờ còn có người như vậy?

Đằng Phi nhẹ giọng lẩm bẩm một câu, nguyên bản hần nghĩ đệ nhất cao thủ của Học Viện Chân Võ, nhất định là nhân vật của quần chúng, không nghĩ lại thần bí như vậy.

Trong lòng Đằng Phi bỗng nhiên nhớ đến cô gái mặc váy vàng trên bến cảng ở thành Hải Uy, thầm nghĩ trong lòng : nói Thái Vân cũng ở trong đội ngũ học sinh đến đây, không biết có nàng không, mình nên đi tìm thử hay không?

Do dự một hồi, Đằng Phi vẫn bỏ đi ý niệm này trong đầu, quan hệ của bọn hần cũng không thân như thế, hơn nữa ba năm không gặp Thái Vân, gặp xong thì nói gì đây? không chừng người ta còn không gặp hần.

Hai người Đằng Long cáo từ, bọn họ đã ở khu chữ Thiên này suốt một tháng, qua vài ngày nữa chính là ngày ước hẹn của Đằng Long với Long Trục Lâm, Đằng Long cần trở về chuẩn bị một chút.

Đằng Lôi còn chưa muốn đi, đãi ngộ ở đây thật tốt, có người quét dọn phòng, ngay cả đồ ăn cũng khác với những chỗ khác.

Ở Khu chữ Thiên, muốn ăn gì thì viết lên giấy, sẽ có người làm cho ngươi, sau đó lại đưa đến đây.

Tuy nhiên Đằng Lôi cũng biết, hần không thích hợp ở đây thường xuyên, cần phải quang minh chính đại ở nơi này, trừ phi hần có thực lực. Mà thực lực của hần giờ đã đứng trong hàng ngũ đại đầu sự, sau khi trở về, liền từ khu Bính lên khu Ất cũng không có vấn đề gì.

Hai người Đằng Long rời đi, hẹn đến ngày Đằng Long chiến đấu sẽ gặp lại. Trong phòng chỉ lại một mình Đằng Phi, một tháng qua, Đằng Phi cũng không dừng tu luyện, hiện giờ, đấu mạch mười tám trong Thiên Đạo Ngũ Thập Đấu Mạch Đại Pháp, đã bắt đầu có dấu hiệu buông lỏng.

Đấu mạch trong Thiên Đạo Ngũ Thập Đấu Mạch Đại Pháp càng về sau càng khó đả thông, yêu cầu tích lũy đấu khí vô cùng cao, cho nên lúc này Đặt hưng phấn, mỗi lần đã thông một đấu mạch, thực lực hẳn đều tăng lên khá lớn, tuy hẳn không biết sau khi đã thông đấu mạch mười tám, đấu khí hẳn sẽ tăng lên đến cảnh giới nào, nhưng Đằng Phi tin tưởng, chỉ cần mình không ngừng cố gắng, ngày hẳn trở thành cường giả chân chính, nhất định sẽ đến.

Bỗng nhiên Đằng Phi nhớ đến tỷ muội song sinh Vũ nhân tộc mà Đằng Lôi nói đến, hẳn nghi ngờ đó là Vũ lan tỷ muội, bởi vì giúp Đằng Long và Đằng Lôi tăng thực lực, nên tạm thời không để ý, hôm nay có thời gian, Đằng Phi rất muốn đi xem một chút, xem hai cô gái song sinh kia có phải là tỷ muội Vũ Lan hay không.

Đằng Phi đi ra khỏi khu chữ Thiên, muốn tìm người hỏi thăm một chút, nhưng mãi không gặp được ai, Đằng Phi không khỏi cảm thán : Học Viện Chân Võ không chỉ có nội tình cường đại, này tài lực ... Cũng cực kinh người!

Không nói cái khác, chỉ nói khu chữ Thiên này, khoảng cách của mỗi tiểu lâu nếu quy thành tiền thì giá cả đủ khiến một quý tộc quyền thế nhíu mày.

Đằng Phi đi một hồi, cũng không ra khỏi được khu chữ Thiên, bởi vì hẳn phát hiện mình đã bị lạc đường.

Hắn vừa đi vừa trầm tư nên không để ý cột chỉ đường, đến lúc hẳn phát hiện mình bị lạc, đã đi đến cửa một tiểu lâu, Đằng Phi ngẩng đầu lên nhìn biển số nhà, hẳn thoáng sững sốt.

Số một!

Hắn không ngờ đi bậy bạ, lại đi tới cửa lầu số một.

Hơn nữa, trùng hợp hơn nữa là chủ nhân lầu số một đang chuẩn bị đi ra ngoài, trong nháy mắt Đằng Phi nhìn biển số nhà, cửa tiểu viện bị mở ra, một thân hình mặc hắc bào, một

gương mặt gầy yếu ở bên trong cái mũ, vừa nhắc chân muốn đi ra, lại thấy Đẳng Phi, vì không đề phòng, nên bị Đẳng Phi dọa cho sợ hãi, quát khề.

- Người là ai? Đến đây làm gì?

Đẳng Phi ngạc nhiên nhìn biểu tình dữ tợn của mặt nạ quỷ, phối hợp với thanh âm tức giận liền có vài phần khủng bố, tuy rõ ràng là ban ngày nhưng Đẳng Phi vẫn cảm giác có chút sợ hãi.

Nhìn qua mặt nạ, Đẳng Phi thấy một đôi mắt linh động, trong đó chứa vài phần tức giận.

- A. Xin Lỗi, ta không phải cố ý, ta bị lạc đường.

Đẳng Phi hơi nhún vai, giơ hai tay, vẻ mặt vô tội nhìn chủ nhân lâu số một.

- Lạc đường?

Phía sau mặt nạ truyền đến một tiếng hừ lạnh, hiển nhiên không tin Đẳng Phi, lạnh lùng nói :

- Khu chữ Thiên căn bản không có người ngoài vào được, người nói người lạc đường, lý do vớ vẩn như vậy, sẽ có người tin sao?

Đẳng Phi cảm tức thầm nghĩ : Tuy ta không cẩn thận đi đến cửa nhà người, nhưng ta không làm gì người mà, giấu đầu lòi đuôi, người như vậy lại là đệ nhất cao thủ của Học Viện Chân Võ?

- Ta nói thật, người không tin cũng không quan trọng, khu chữ Thiên không có người bình thường vào hay không ta cũng không rõ, bởi vì ta cũng ở nơi này!

Đẳng Phi thản nhiên nói:

- Không may đến đây, xin lỗi, hẹn gặp lại!

Nói xong xoay người bước đi, trong lòng lại nói: Đệ nhất cao thủ Học Viện Chân Võ cái gì chứ, có mà là nữ nhân lòng dạ hẹp hòi thì có!

Đúng vậy, Đẳng Phi vừa nhìn liền biết đây là một nữ nhân.

Tuy đối phương cố che giấu, nhưng mùi thơm xủ nữ trên người nàng, ở trước mặt Đằng Phi đã luyện Càn Đát Bà Thiên kinh vẫn có tiểu thành thì không thể nào che giấu được.

- Ngươi!

Đôi mắt của người đeo mặt nạ bắn ra hai đạo hàn quang, vừa định nói cái gì, bỗng nhiên nhớ lại, liền ngậm miệng, sau đó nhìn Đằng Phi đi xa, nhẹ giọng lâm bẩm:

- Quên đi, hạng người vô năng dùng quan hệ tiến vào khu chữ Thiên, có cái gì đáng để kiêu ngạo?

Chương 176: Nhân khí của Vũ Lan!

Lời này Đằng Phi không có nghe qua, cho dù nghe được, hẳn cũng không để ý, dù sao nói tới nhiều chuyện ở trên người người khác, hẳn cũng quản không được.

Theo chỉ dẫn trên cột mốc đường, Đằng Phi một đường đi đến ngoài khu chữ Thiên. Đi tới chỗ lối ra vào khu chữ Thiên, Đằng Phi mới phát hiện, nơi này quả nhiên là có người gác. Ngày đó khi Đằng Phi tiến vào khu chữ Thiên là từ phía sau trực tiếp đi vào, cho nên thật đúng là không biết cửa chính khu chữ Thiên có người canh gác.

Xem ra người đeo mặt nạ quý lâu số 1 kia nói chính là sự thật. Tuy nhiên cho dù nàng nói chính là sự thật, Đằng Phi đối với chủ nhân lâu số 1 cũng không có ấn tượng tốt lắm, bởi vậy chứng tỏ ấn tượng đầu tiên này đúng thật là rất trọng yếu.

Bảo vệ lối ra khu chữ Thiên nhìn thấy Đằng Phi, cũng thoáng hơi sửng sốt, lập tức một người trong đó tiến lên hỏi:

- Xin hỏi, người là học viên Đằng Phi phải không?

Đằng Phi gật gật đầu, nhìn người trẻ tuổi chừng hai mươi tuổi ở trước mặt này, trầm nghĩ trong lòng: “Chẳng lẽ bọn họ cũng là học viên của Chân Võ Học Viện hay sao?”

Suy đoán của hắn này lập tức được chứng thật.

Thấy Đằng Phi gật đầu, trên mặt người trẻ tuổi này lập tức lộ đầy vẻ tươi cười chân thành, cung kính nói:

- Vậy là tốt rồi! Để ta thông báo một chút cho các học viên phụ trách khác, lần sau gặp được ngài sẽ cho đi qua!

Trước đó, bên này sớm đã nhận được thông báo, nói về chuyện Đằng Phi vào ở khu chữ Thiên. Chỉ là một tháng qua, bọn họ chưa từng thấy mặt Đằng Phi đi ra, vốn còn đang ngẫm suy

đoán, nói học sinh mới vừa vào học liền vào ở khu chữ Thiên này rất hạ thấp, không nghĩ tới hôm nay lại nhìn thấy người thật.

- Ha ha... Vậy cảm ơn! Đẳng Phi hướng về phía người trẻ tuổi này khẽ cười nói.

- Không cần khách sáo! Đều là bạn học! Đẳng Phi bạn là vừa bước vào học viện thì phải? Ta là hội viên của Hội liên hợp học viện, năm nay năm cấp ba! Về sau còn thỉnh Đẳng Phi cùng học chiều cổ nhiều hơn!

Người trẻ tuổi này tươi cười nói, vẻ mặt lấy lòng, một học viên khác nhìn thấy cau mày khó chịu.

Trong lòng Đẳng Phi cũng có cảm giác có chút là lạ, học trưởng chủ động yêu cầu học đệ chiều cổ hần, cái này gọi là chuyện gì lạ vậy chứ?

Nhưng hần vẫn khách sáo nói:

- Học trưởng quá khách sáo rồi! Ta muốn hỏi học trưởng một chuyện, không biết có tiện hay không?

Đẳng Phi mở miệng là gọi “học trưởng”, kêu đến làm cho trong lòng học sinh cấp ba năm này nở hoa. Hần xuất thân bình thường, có thể vào học ở Chân Võ Học Viện, nếu nói về trong nhà hần, đó là hương khói phần mộ tổ tiên không biết đã tích đức bao nhiêu đời... Cho nên, tâm tính của hần thật sự ngay thẳng, không giống những người khác khi biết được có một học viện mới vừa vào nhập học liền vào ở khu chữ Thiên, trong lòng tràn ngập khó chịu. Còn hần ý tưởng rất đơn giản:

có thể vào ở khu chữ Thiên, cho dù là dựa vào quan hệ vào ở, điều đó cũng chứng tỏ thân phận của đối phương hiển hách. Người như thế, chỉ cần có thể giao hảo, ngày sau tất nhiên sẽ có một tiền đồ rất tốt.

Đây là nỗi bị ai của người có thân phận thấp kém cũng là may mắn của họ. Bởi vì chỉ có hạng người xuất thân thấp hèn này mới nguyện ý hạ thấp đầu của họ, mà những người xuất thân cao quý, nhất là người trẻ tuổi có mấy người có thể làm được điểm này?

- Học đệ ngài quá khách sáo rồi! Có điều gì muốn hỏi, Lưu Vân Tiêu ta nhất định biết là nói, nói là không giữ lại!

Một học viên khác ở một bên không kiềm nổi ho nhẹ hai tiếng, nhưng Lưu Vân Tiêu lại làm như hoàn toàn không có nghe được, chỉ thành khẩn nhìn Đằng Phi. Đồng thời trong lòng cung thấp thỏm không yên: “Lưu Vân Tiêu ta chỉ cần một cơ hội, một cái là đủ rồi, ta nhất định sẽ nắm bắt nó, từ nay về sau thăng tiến lên trời, nhất định không làm... phụ thân thất vọng khi đặt cho ta cái tên này.”

- Ha ha... là như thế này, ta muốn hỏi một chút, học trưởng chắc biết học viện chúng ta có một đôi tỷ muội song sinh Vũ nhân tộc...

Đằng Phi nói còn chưa dứt lời, ánh mắt của Lưu Vân Tiêu lập tức sáng ngời, vội vàng nói:

- Đương nhiên, ha ha! Đó là danh nhân của Học viện Chân Võ chúng ta đây! Người theo đuổi họ không biết có bao nhiêu mà kể. Học đệ cũng muốn theo đuổi họ ư? Điều này thật sự hơi khó một chút, tuy nhiên học đệ là khu chữ Thiên, có lẽ có cơ hội...

Một học viên khác ở một bên, trên mặt lộ ra vẻ khinh miệt, khoe miệng nổi lên vẻ cười lạnh trào phúng, thầm nghĩ trong lòng: “Ở khu chữ Thiên thì nhất định rất ưu tú sao? Ai biết ở trong đó có nội tình đen tối như thế nào chứ? Một đứa nhỏ còn chưa mọc đủ lông, mới vừa vào học viện không bao lâu đã bo bo hỏi thăm nữ sinh cấp hoa hậu của giảng đường rồi. Tâm tư quả thực rất kiêu ngạo! Người như thế, căn bản không xứng kết giao cùng. Cứ chờ xem, có lẽ không cần tới bao lâu, hắn sẽ bị người ta đuổi ra khỏi khu chữ Thiên!”.

Đằng Phi nhìn học trưởng này dường như rất muốn biểu hiện ở trước mặt mình, thật sự không đành lòng cắt ngang lời hắn. Tuy nhiên nếu không cắt ngang, phỏng chừng không biết trong miệng hắn còn tuôn ra những lời gì nữa.

- Học trưởng Vân Tiêu này, không phải như người nghĩ đâu! Ta với đôi tỷ muội kia là bằng hữu, đã hai năm rồi không gặp lại, ta muốn hỏi thăm một chút họ ở đâu, để đi thăm mà thôi!

- Ha ha... Lưu Vân Tiêu lộ ra vẻ tươi cười ám muội, sau đó nói:

- Hiện ở khu Giáp, lầu số 1628! Có muốn ta dẫn người đi hay không?

- Cảm ơn học trưởng, mình ta đi là được!

Đằng Phi vội khoát tay nói. Ấn tượng của hắn đối với học trường này cũng không tệ lắm. Tuy rằng tư thái xu nịnh của đối phương thực rõ ràng, nhưng điều này cũng không có gì. Một loại gạo có thể nuôi cả trăm loại người, không phải ai cũng có hùng tâm tráng chí lớn như vậy.

Chờ Đằng Phi cáo từ rời đi, một học viên khác rốt cục không kiềm nổi, trào phúng nói:

- Lưu Vân Tiêu! Ta xem ra ngươi là muốn leo lên tầng lớp quyền quý muốn điên lên rồi! Hắn là một tên tiểu tử còn chưa mọc đủ lông như vậy, mới vừa vào học viện đã nghĩ tới chuyện tán gái, cho dù vào ở khu chữ Thiên thì có năng lực gì chứ?

Lưu Vân Tiêu lập tức xoay người nhìn học viên này, vẻ mặt còn thật sự nghiêm túc nói:

- Trương Thiên! Có muốn hay không chúng ta đánh cược? Ta cá là người này ngày sau tất thành nhân tài! Nếu thua, ta mời người ăn một chậu thịt bò tái!

- Quên đi, Đi làm chuyện của người đi!

Trương Thiên nhướng mắt lên xem thường nói. Bởi vì suốt ngày ở với nhau cùng một chỗ, quan hệ giữa nhau rất quen thuộc, nói chuyện với nhau cũng rất tùy ý, Trương Thiên cười lạnh nói:

- Ngươi xem, hắn vừa mới ngay tại chỗ nói dối không chớp mắt! Hắn rõ ràng là người của Hoàng triều Chân Võ, mà đối tỷ muội song sinh Vũ nhân tộc kia lại là đến từ Tây Thùy, hắn lại dám nói dối không chớp mắt, nói hắn là bằng hữu với họ đã hai năm không gặp... Lời này cũng chỉ loại người kém trí như người mới tin tưởng.

Lưu Vân Tiêu mỉm cười, đối mặt với Trương Thiên hoàn toàn không nhìn ra mảy may loại vẻ mặt lấy lòng của hắn đối với Đằng Phi vừa rồi, ngược lại vô cùng tự tin nói:

- Dù sao, chúng ta cứ mở mắt chờ xem là được! Ta không biết Đẳng Phi thế nào, nhưng ta lại biết: không có bản lĩnh, cho dù là hoàng tử cũng không nhất định có thể vào ở khu chữ Thiên! Mấy năm nay, hoàng tử công khai thân phận tiến vào học viện, có bao nhiêu người tốt nghiệp đều là vào ở khu Giáp đấy? Cho nên, hắn có thể vào ở khu chữ Thiên, nhất định là có nguyên nhân và đạo lý, bất kể là loại nào, ta giao hảo với hắn, đối với bản thân cũng không có chỗ nào không tốt!

Câu nói của Lưu Vân Tiêu khiến Trương Thiên không thể phản bác, đành phải cương cổ nói lý:

- Vậy người cũng không cần phải dùng cái loại thái độ nịnh nọt đó chứ? Ngày thường căn bản người không phải người như thế!

- Nịnh nọt à? Ta ngược lại không cảm thấy như thế! Hừ! Chẳng lẽ người lại không có! Ta nịnh nọt lấy lòng hắn như thế, nhưng hắn vẫn luôn rất bình tĩnh? Cũng không bởi vậy mà khinh thường ta!

Lưu Vân Tiêu khẽ cười nói, vẻ mặt bí hiểm.

- Cái này có thể nói rõ cái gì? Trương Thiên khinh thường, lắm lắm nói:

- Thật không sao hiểu người được!

- Cái này nói rõ ra, đừng thấy hắn trẻ tuổi, nhưng cũng không phải loại người có thể tùy tiện lừa gạt. Nói cách khác, hắn vào ở khu chữ Thiên, cũng không phải - như rất nhiều người truyền miệng như vậy, nói hắn là nam nhân của U Vũ sư tỷ, hoặc là... khụ khụ: con tự sinh của Viện trưởng đại nhân...

Trương Thiên lại là vẻ mặt bất đắc dĩ lắc lắc đầu, không có nói gì nữa. Ở trong mắt hắn, Lưu Vân Tiêu đã muốn vươn lên sắp đến rồi, nên bắt đầu không từ thủ đoạn.

Đoạn nhạc đệm nho nhỏ ở cổng chính khu chữ Thiên này, Đẳng Phi cũng không biết, đối với học trưởng Lưu Vân Tiêu này nhiệt tình quá phận, hắn cũng không chán ghét. Giờ phút này, hắn đang dựa theo chỉ dẫn của Lưu Vân Tiêu, tìm kiếm phương vị chuẩn xác ở trong khu Giáp.

- Theo số phòng này, có thể nhìn ra được khu Giáp rất rộng lớn, tới lầu số 1628... nói tiếp từng dãy lầu ánh vào trong mắt

Đặng Phi, làm cho Đặng Phi lại một lần nữa sinh lòng cảm khái cho tài lực của Học viện Chân Võ.

Rốt cục cũng hiểu được nguyên nhân vì sao Vũ Lan Tử Huyền và Vũ Lan Thiên Nguyệt lại tới đây học. Ở trong này, cho dù thật sự thân phận của họ lộ ra ánh sáng, cũng không có gì sợ hãi. Lực lượng của học viện đích xác không cường đại bằng một đế quốc, nhưng toàn bộ giới cao tầng của đế quốc gần như đều xuất thân từ các học viện.

Hơn nữa đầu sỏ trong học viện như là Học viện Chân Võ này, quả thực chính là tồn tại cự phách, dù cừu gia của tỷ muội Vũ Lan bọn họ ở trong này, cũng không có gan dám chủ động gây rối.

Trong lòng Đặng Phi đã cơ bản nhận định tỷ muội song sinh Vũ nhân tộc ở nơi này, chính là tỷ muội Vũ Lan hắn quen biết.

Trên đường người đến người đi, mỗi gương mặt trẻ tuổi đều tràn ngập tinh thần phấn chấn, làm cho Đặng Phi cảm thấy rất thoải mái. Đây là môi trường học tập từ nhỏ hắn đã hướng tới, ngày nay rốt cục được thỏa tâm nguyện.

Không có người nào chú ý quá nhiều tới Đặng Phi. Tuy rằng tên của hắn đã truyền lan khắp Học viện Chân Võ, nhưng người chân chính nhìn thấy hắn lại là ít ỏi không có mấy.

Đặng Phi dựa theo chỉ dẫn, rốt cục tìm được tòa lầu số 1628 trong ký túc xá khu Giáp. Nhưng khiến hắn có chút không biết nói gì chính là: trước cửa lầu ký túc xá

kia lại đứng một đám người, chừng hai ba mươi vị... Người đi tới đi lui đều nhìn

đám người đó cười hì hì chỉ trỏ, mà những người tụ tập ở trước lầu số 1628 đó thì hoàn toàn không hề quan tâm, rất có lòng kiên nhẫn chờ ở cửa.

Lúc này Đặng Phi nghe được tiếng bàn tán của học viên qua lại, cũng không khỏi cảm thấy có chút buồn cười.

- Nhân khí của đôi song sinh Vũ nhân tộc kia thật đúng là rất vượng nha! Mỗi ngày đều có mấy chục người chờ ở trước cửa của họ, chỉ để họ liếc mắt nhìn một cái? Không phải chỉ mọc thêm một đôi cánh sao, có gì rất giỏi chứ?

Một nữ sinh mập mạp trên mặt rỗ hoa nhếch miệng nói với đồng bạn bên cạnh.

- Hi hi! Những người đó tự xưng là đoàn hộ hoa của tỷ muội Vũ Lan, rất có tình

Một cô gái thanh tú bên cạnh cô gái mặt rỗ hoa che miệng cười tươi như hoa: - Người hấn không phải là đang ghen tị đấy chứ?

- Ta ghen tị họ? Hừ! Bồn tiểu thư cũng là thiếu nữ tôn quý, ghen tị với hai đứa dị tộc làm gì chứ?

Thịt béo trên người cô gái mặt rỗ hoa run lên, vẻ mặt khinh thường nói.

Đằng Phi chậm rãi đi đến trước cửa tòa lầu, lại nghe một học viên chờ đợi ở cửa thấp giọng tranh cãi với một học viên ở bên cạnh.

- Ta thích Vũ Lan Thiên Nguyệt, hoạt bát, có tinh thần phấn chấn. Tuy rằng có hơi chua ngoa, nhưng ta chỉ thích loại này, ta thích có cảm giác bị ngược đãi...

Chương 177: Xúc cảm thật tốt!

- Ngươi là chịu ngược đãi cuồng, ta thì thích Vũ Lan Tử Huyền, trầm lặng, văn nhã, khí chất cao quý, loại người này nếu có thể lấy về nhà đó mới là có phúc lớn!

Bên cạnh có người chen vào nói:

- Thôi đi! Bằng vào hai tên các ngươi, cũng không biết lấy chậu nước soi mặt mình xem! Cô nữ sinh mặt rỗ hoa mập mập vừa rồi kia, nhưng thật ra rất thích hợp với các ngươi đấy!

Hai nam sinh cùng quay đầu lại, trợn mắt nhìn người này. Mà thật chết người nữ sinh mập mập mặt rỗ hoa kia lộ tại thực thính, không ngờ nghe được những lời này, lập tức quay đầu lại phần nộ quát lớn:

- Cút! Lão nương mới không thích loại để hèn không có cốt khí này!

Nói xong vẻ mặt lạnh lùng ngạo mạn xoay người, bị nữ nhân thanh tú bên cạnh lôi đi.

Hai nam sinh không hay ho kia vẻ mặt ngớ ra, bị chấn động đến hồi lâu không phục hồi tinh thần lại, thẳng đến những người khác phát ra tiếng cười nhạo vui sướng khi người gặp họa, hai người này mới phản ứng, mặt đỏ rực, hận không thể tìm một lỗ đất nứt chui vào.

Ngày thường đều tự xưng là bánh bao phóng khoáng phong lưu, hôm nay lại bị một cô gái xấu xí xem thường, cổ tình còn không thể làm ra chút phản kích gì, bằng không cô gái béo phì mặt rỗ hoa kia không chừng còn nói ra câu nói kinh thế骇俗 khó nghe gì nữa... cảm giác này... Ái chà... thật sự là khó chịu chết đi được.

Ngay thời điểm hai người không hay ho này then quá thành giận, muốn tìm người vừa mới nói chen vào kia kiểm chuyện,

bỗng nhiên lại thấy một người trẻ tuổi tướng mạo anh tuấn, đi thẳng tới cửa tiểu lâu, đồng thời trong cổ họng hô to:

- Tiểu Huyền Huyền, Tiểu Nguyệt nguyệt, mau mở cửa!

Tiếng gọi của Đổng Phi vừa phát ra, trước tòa lầu nhỏ số 1628 khu Giáp vốn đang ồn ào rầm rĩ tranh cãi âm ỉ lập tức im bật, trở nên tĩnh lặng, yên tĩnh đến châm rơi có thể nghe được.

Mọi người đều giống như trúng Ma pháp hóa đá, trợn mắt há hốc mồm nhìn Đổng Phi, như là đang nhìn một người điên.

“Àm!”

Yên tĩnh trong nháy mắt đám người đột nhiên phát ra một tràng tiếng ồ lên.

- Con bà nó! Tên này là ai vậy?

- Lão tử điên mất rồi! Ở đâu ra tên bệnh thần kinh vậy? Đầu óc hẳn có phải có bệnh hay không?

- Mẹ kiếp! Dám xưng hô với Nữ thần trong lòng ta như vậy! Tiểu tử! Ta muốn quyết đấu với người!

Chẳng những hai, ba mươi người tụ tập trước cửa, mà ngay cả người đi ngang qua đều bị tiếng kêu gọi của Đổng Phi này làm cho khiếp sợ. Có người bởi vì quá mức chuyên chú, không chú ý tới dưới chân, thậm chí đạp vào trên chân người khác, còn có người rơi xuống mương nước bên đường...

Trong đám người chờ ở trước cửa đó, có mấy người trẻ tuổi khí chất cao quý, lúc này đều là vẻ mặt si ngốc nhìn Đổng Phi, khóe miệng lộ ra vẻ cười lạnh khinh thường.

Giả ngây giả dại để đến gần đôi tỷ muội Vũ nhân tộc cao ngạo kia ư? Quả thực là mơ tưởng hão huyền!

Nếu có thể như vậy, sớm đã có người ôm mỹ nhân về rồi!

Từ khoảnh khắc tỷ muội Vũ Lan nhập học năm trước, không biết đã có bao nhiêu người dùng vô số loại biện pháp đến gần họ, nhưng không có một ai có thể thành công, loại biện pháp gân cổ họng kêu gào của Đổng Phi này, đã sớm được vô số tiền bối dùng cảm nghiệm chứng qua, hơn nữa người ta là trực tiếp đứng ở dưới lầu lấy hết gân cổ họng bày tỏ tình yêu đấy!

Gọi đích danh: Vũ Lan Tử Huyền (hay Thiên Nguyệt), ta yêu nàng, ta nhớ nàng đến ngủ không yên... nàng chính là con mèo nhỏ dịu dàng của ta... là tình nhân trong mộng của ta... đại loại thế!

- Nhưng kết quả thì sao? Kết quả chính là Vũ Lan Thiên Nguyệt buur hấn mang theo một thanh kiếm vừa nhảy xuống liền đánh, trực tiếp đánh cho chạy trời chết...

Cho nên, người có kinh nghiệm đang chờ xem một hồi náo nhiệt. Bọn họ dường như đã thấy được viễn cảnh cô gái tuyệt sắc kia xách theo một thanh kiếm, vỗ cánh bay ra, trên gương mặt tuyệt mỹ mang theo chút xấu hổ, sau đó đại sát tứ phương!

- Muốn chết à! Hô gọi...

Cửa sổ lầu hai mở bật ra, thò ra một cái đầu, hướng về phía cửa dưới lầu phần nộ kêu lên. Chỉ có điều là còn chưa dứt lời, thanh âm liền biến thành ngạc nhiên vui mừng:

- A? Là huynh?

“Vu!”

Một bóng người từ trên cửa sổ bay thẳng xuống dưới, một đôi cánh màu trắng tràn ngập ánh sáng thánh khiết, nhẹ nhàng vỗ động, trực tiếp lướt qua cửa viện, lập tức bay đến trước mặt Đăng Phi.

Ngay sau đó, một thân ảnh khác cũng từ trong cửa sổ bay ra, đợi đến lúc mọi người kịp phản ứng, thân ảnh bay đến sau này cũng đã tới trước mặt Đăng Phi rồi.

Mọi người lập tức quá sợ hãi, vội vàng lui về phía sau mười mấy bước, thầm nghĩ: “Cái này hỏng rồi! Tiểu tử này không biết sống chết, xem ra hoàn toàn chọc giận đôi tỷ muội Vũ nhân tộc này rồi, nên muốn hai người đối phó với một mình hấn!”

Câu “là huynh” vừa mới nói kia, rất nhiều người căn bản là không có nghe rõ, dù có nghe cũng chưa kịp suy nghĩ ở trong đầu. Cho nên, đều theo bản năng cho rằng, đôi tỷ muội này là bộ phận nhiều đến không chịu đựng nổi, nên muốn phát tiết!

Rất nhiều người nhìn về phía Đằng Phi, trong ánh mắt đầy vẻ đồng tình: Thằng nhóc không hay ho này hẳn là lần đầu tiên đến theo đuổi tỷ muội Vũ nhân đi, phỏng chừng lần này cũng bị đánh cho mẹ ruột hẳn đều không nhận ra!

Tuy nhiên chuyện trên thế gian này, luôn tràn ngập kịch tính, nếu không cũng sẽ không có những lời nói: “thế sự vô thường” này. Kế tiếp là hành động của đôi tỷ muội này làm cho mọi người tại đây đều sững sờ ngăn người ở nơi đó.

Chỉ thấy thân ảnh bay ra trước, phóng thẳng về phía Đằng Phi...

- Ha ha ha ha... thực sắc khoái! Ta đánh cược đây là Vũ Lan Thiên Nguyệt, nàng tính tình nóng nảy, ta rất thích nha! Nàng không lấy kiếm, người này không hay ho rồi, thế nào cũng bị đánh thành mặt heo... Người học viên có khuynh hướng thích bị ngược đãi lúc trước kia nói còn chưa dứt lời, liền thấy một màn khiến hẳn mỗi khi hồi tưởng lại, đều thương tâm muốn chết: Vũ Lan Thiên Nguyệt hẳn yêu tha thiết, rồi lại... bay tới... nhào về phía tên tiểu tử không hay ho trong mắt hẳn kia... ôm chầm lấy...

Ngay sau đó, lại phát sinh một màn khiến vô số người tan nát cõi lòng thậm chí hồng mắt: nữ thần trong cảm nhận của rất nhiều người kia, chính là Vũ Lan Tử Huyền trầm lặng, dịu dàng, cao quý, cũng theo sát sau đó, bay vọt tới, cũng giống nhau, quăng mình ôm choàng lấy người trẻ tuổi “chết một vạn lần cũng không nhiều” kia.

Một số người trái tim vỡ nát, còn có một số cả kinh há hốc miệng cảm sắp rơi xuống đất.

Thành viên đoàn hộ hoa vẫn thủ hộ ở cửa này, cùng với các học sinh lui tới đi ngang qua kia, đều hoàn toàn sững sờ, ánh mắt đại ra nhìn một màn khó tin này.

Đằng Phi không nghĩ tới, vài năm không gặp, không ngờ đôi tỷ muội này trở nên nhiệt tình như vậy! Hơn nữa ở dưới ánh mắt nhìn chăm chú của nhiều người như vậy, khiến hẳn có chút không quen! Tuy nhiên hẳn cũng đã thỏa mãn một nguyện vọng mấy năm trước. Hẳn khẽ đưa hai tay, nhẹ nhàng vuốt ve vài cái trên những đôi cánh trắng nõn của tỷ muội Vũ Lan.

Dịu dàng mềm mại sinh động...

“Xúc cảm thật tốt!”

Đằng Phi thăm nghĩ trong lòng, lại có chút ưa thích loại cảm giác này.

Trên hai gương mặt trắng mịn của Vũ Lan Tử Huyền, Vũ Lan Thiên Nguyệt lập tức dâng lên một mảng lớn đỏ ửng, ngay cả cổ đều đỏ.

Nhìn đôi tỷ muội Vũ nhân then thùng vô hạn kia, những học sinh vốn đang đại ra ở nơi đó, lại hoàn toàn choáng váng, tất cả đều biến thành pho tượng, ngây ra như phong, là nói chính xác bộ dáng của nhóm người bọn họ giờ phút này Có một học sinh đi ngang qua thì thảo tự nói:

- Không phải nói, lông cánh của thiếu nữ Vũ nhân tộc, không thể tùy tiện sờ vào sao? Chỉ có người có quan hệ tối thân mật với họ mới có thể sờ sao?

Những lời này như là một tảng đá lớn ném xuống mặt hồ nước tĩnh lặng, đám thành viên hộ hoa kia, đều dùng ánh mắt như sắp giết người nhìn vào hắn, làm cho gã học sinh này hoảng sợ, vội nói:

- Đều nhìn ta làm gì? Ta cũng không có trêu chọc các ngươi!

- Con bà nó! Ai bảo ngươi lăm miệng! Có người phẫn nộ mắng.

- Đúng vậy! Chuyện của người ta, ai cần ngươi xía vào?

- Mồm mép để tiện!

Đôi mắt với mọi người tình cảm quần chúng xúc động, gã học sinh này không làm sao được, bỏ chạy thực mạng, miệng còn không ngừng lăm bầm:

- Thật đúng là một đám đầu óc có vấn đề mà! Không đi tìm chính chủ, tìm ta phiền toái làm gì?

Lúc này Vũ Lan Tử Huyền cũng ý thức được không thể tiếp tục đứng ở chỗ này, bằng không, phòng chừng thật sự sẽ trở thành tiêu điểm của toàn học viện. Liền nhẹ giọng nói:

- Chúng ta đi vào trong nói chuyện đi! Vài năm không gặp huynh, thật sự rất cao hứng!

Nói xong đưa mắt ra hiệu cho Vũ Lan Thiên Nguyệt. Thiên Nguyệt hơi có chút không tình nguyện từ trong lòng Đăng Phi đứng lên, cúi đầu then thùng nói:

- Đúng vậy... đúng vậy! Ca ca, gặp lại huynh thật sự rất cao hứng! Mau mời vào nhà đi!

Đăng Phi bị hai người lôi kéo, đi vào tiểu viện, “xoảng” một tiếng cánh cửa đóng lại, hoàn toàn ngăn cách với những tâm mắt đau buồn ở bên ngoài kia.

Tuy nhiên rất nhiều người nghe vậy đều tự an ủi:

- Thì ra bọn họ là thân thích, người không nghe vừa rồi Vũ Lan Thiên Nguyệt gọi hẳn là ca ca sao?

Đương nhiên, lời này cũng chỉ có vài người tin, đa số mọi người là không tin. Hơn nữa trong đám người kia có mấy người rõ ràng thân phận rất cao quý, giờ phút này đều là vẻ mặt sa sầm xuống, không có dừng lại lâu, lặng yên rời đi.

Sau khi vào phòng, Vũ Lan Thiên Nguyệt vẻ mặt không tình nguyện nói:

- Tỷ tỷ vì sao phải để ý tới những người bên ngoài đó, bọn họ đều thật đáng ghét!

Vũ Lan Tử Huyền cười khúc khích, sau đó nhẹ giọng nói: - Đương nhiên ta cũng không thèm để ý tới những người đó, nhưng hẳn vừa mới vào học, bị người chú ý cũng không phải chuyện tốt! Có thể hạ thấp vẫn là hạ thấp một ít thì tốt hơn!

Vũ Lan Thiên Nguyệt thấy tỷ tỷ là lo lắng cho Đăng Phi, lúc này mới vui vẻ, kéo tay Đăng Phi, khuôn mặt nhỏ nhắn tràn ngập vui vẻ nói:

- Đăng Phi... Đăng Phi! Gặp lại huynh thật cao hứng! Không nghĩ tới huynh cũng tới đây học! Thật vui vẻ nha! Trước đây vài ngày nghe nói có người gọi là Đăng Phi, vừa vào học viện liền trực tiếp vào ở trong khu chữ Thiên, ta cùng đang muốn tìm cơ hội nhìn xem có phải là huynh hay không đấy! Không nghĩ tới đúng thật là huynh. Nói nhanh lên, huynh như thế nào cũng đi tới nơi này?

Nhìn vẻ mặt hưng phấn của Vũ Lan Thiên Nguyệt, Đăng Phi cũng rất vui vẻ! Mặc kệ nói thế nào, quan hệ giữa hắn và tỷ

muội Vũ Lan xem như cũng rất sâu sa, liền cười nói:

- Ta chính là người của Hoàng triều Chân Võ, sao ta không thể tới nơi này học chứ! Ngược lại là các cô, vì sao từ Tây Thủy xa tít tới bên này học vậy?

Vũ Lan Tử Huyền than nhẹ một tiếng: - Chuyện này nói đến rất dài! Công tử chớ trách hành động của Tử Huyền và muội vừa rồi, thật sự là gặp lại huynh giống như nhìn thấy thân nhân, khó kìm lòng nổi...

- Ha ha! Ta cầu còn không được, sao dám trách chứ?

Đằng Phi nhìn thấy Vũ Lan Tử Huyền nói xong, đôi mắt ửng đỏ, vội cười hì hì nói chen vào chọc cười một câu như vậy.

Quả nhiên, Vũ Lan Tử Huyền và Vũ Lan Thiên Nguyệt đều trừng mắt nhìn hắn một cái hờn dỗi, lập tức chút không khí bị thương vừa mới tích tụ lại, trong nháy mắt tan thành mây khói.

- Tỷ muội chúng ta xuất thân từ vương tộc của Vũ nhân bộ tộc, hắc công tử đã biết. Nhưng lúc ấy, trên thực tế bên trong Vũ nhân bộ tộc đã xảy ra vấn đề, hai tỷ muội chúng ta đang chạy trốn truy sát. Chẳng những bị người của Hắc Thủy Ma Cung đuổi giết, còn có đến từ bên trong Vũ nhân bộ tộc đuổi giết... Năm đó Tử Huyền chưa nói ra toàn bộ tình hình thực tế cho công tử biết, thật sự là nói ra cũng vô ích, ngược lại còn có thể hại lây tới công tử!

Vũ Lan Tử Huyền nhẹ nhàng dịu dàng nói lên một đoạn câu chuyện bí mật về Vũ nhân tộc.

Chương 178: Bí ẩn của Vũ nhân tộc

Thì ra, lúc ban đầu thời điểm Đăng Phi gặp được Vũ Lan Tử Huyền và Vũ Lan Thiên Nguyệt ở Lan Hoa Trần, họ đang phải lưu vong ở bên ngoài. Điều này cũng giải khai một mối nghi hoặc trong lòng Đăng Phi trước nay, chính là: Vũ Lan Tử Huyền và Vũ Lan Thiên Nguyệt thân là công chúa của Vũ nhân tộc, cho dù Hắc Thủy Ma Cung thể lực cường đại, nhưng công khai trắng trợn đuổi giết hại công chúa của Vũ nhân tộc như thế, chỉ sợ cũng phải chịu đựng áp lực cực lớn.

Nếu nói vắn vắn chỉ là vì kiện Thánh khí kia dường như cũng không đáng để bọn họ gây chiến như thế! Số lượng Thánh khí tuy rằng cực kỳ hiếm hoi, nhưng Ma Cung là một Thánh địa nổi danh, ít nhiều cũng phải có vài món như vậy mới đúng?

Trừ phi lúc ấy hai người Vũ Lan Tử Huyền và Vũ Lan Thiên Nguyệt đã không nhận được che chở từ Vũ nhân bộ tộc.

Hôm nay trong lời nói của Vũ Lan Tử Huyền, cũng xác định suy đoán của Đăng Phi trước đây.

Vũ nhân bộ tộc là một chủng tộc rất phân tán, Vũ nhân trời sinh tính tình cao ngạo, không thích sống quần cư, thích đọc lại độc vàng, không giống chủng tộc Hồ tộc, Lang tộc như vậy, đều là quần cư cùng một chỗ.

Cha mẹ của Vũ Lan Tử Huyền, Vũ Lan Thiên Nguyệt, đúng là Vương và Vương hậu của Vũ nhân bộ tộc một thế hệ này. Mẫu thân họ là một nhân loại, cho nên, chuẩn xác mà nói, hai người Vũ Lan Tử Huyền và Vũ Lan Thiên Nguyệt cũng đều có huyết thống con lai của nhân loại.

Cũng chính vì chuyện này, hạt giống kế tiếp bên trong Vũ nhân bộ tộc bị phân cách.

Vị Vương của Vũ nhân tộc một thế hệ này chỉ có đôi con gái này thôi. Dựa theo tập quán của Vũ nhân bộ tộc, con gái cũng giống như con trai, cho nên, vương vị này bình thường mà nói, sẽ truyền tới trên tay Vũ Lan Tử Huyền hoặc là Vũ Lan Thiên Nguyệt.

Nhưng bởi vì mẫu thân họ là một nhân loại, cho nên, trong nội bộ Vũ nhân bộ | tộc liền xuất hiện tranh cãi bất đồng. Mà một số người vốn đã mang lòng dạ bất lương, lại kêu gào không thể để cho huyết thống của nhân loại đánh vào bên trong Vũ nhân bộ tộc, Vương vị không thể truyền cho tử muội Vũ Lan.

Trong thanh âm phản đối, với đệ đệ của Vũ Nhân Vương, thân thúc thúc của tử muội Vũ Lan, đứng đầu là Vũ Lan Hiên Viên.

Vũ Lan Hiên Viên, là Thân vương trong Vũ nhân bộ tộc, thân phận địa vị thập phần tôn quý, theo trong lời nói của Vũ Lan Thiên Nguyệt nói chính là, hắc mớ ước Vương vị của phụ thân đã rất nhiều năm, bắt đầu từ khi họ mới sinh ra đã có ý tưởng như vậy.

Nhưng Vũ Nhân Vương thực lực rất cường đại, ở trong bộ tộc uy vọng cũng rất cao, cũng không phải tùy ý có thể lay chuyển. Cho nên từ mười mấy năm trước, Vũ Lan Hiên Viên ở trong bóng tối ngầm cấu kết với người của Hắc Thủy Ma Cung, song phương đạt thành một hiệp nghị: Hắc Thủy Ma Cung trợ giúp Vũ Lan Hiên Viên đoạt được Vương vị của Vũ nhân bộ tộc, Vũ Lan Hiên Viên đưa cho Hắc Thủy Ma Cung một kiện Thánh khí Bích Lạc Cung của Vũ nhân tộc, cùng với sau khi hắc thành công lên làm Vũ Nhân Vương, phải đưa cho Hắc Thủy Ma Cung đủ loại điều kiện tiện lợi. Đồng thời Vũ Lan Hiên Viên lại lén lút tự làm chủ, đem Vũ Lan Tử Huyền và Vũ Lan Thiên Nguyệt lúc ấy mới năm sáu tuổi tặng cho Lục công tử của Hắc Thủy Ma Cung làm thiếp.

Cứ như vậy, một cái âm mưu kéo dài đến mười mấy năm, rốt cục ở mấy năm trước thì bùng nổ, Vũ Nhân Vương và Vương hậu gần như không có mấy may phòng bị gì bị người hạ độc. Thân trúng kịch độc, Vương hậu trúng độc mà chết ngay đường trường, Vũ Nhân Vương dựa vào thực lực mạnh mẽ cứng rắn chống đỡ một đoạn thời gian.

Ở lúc hấp hối cuối cùng, Vũ Nhân Vương liền đưa Thánh khí Bích Lạc Cung và Ngọc Tỷ chỉ bảo truyền đời của tổ tiên Vũ nhân tộc truyền xuống tượng trưng cho Vương vị của Vũ nhân tộc giao cho Vũ Lan Tử Huyền, bảo hai người xa chạy cao bay, đợi khi nào có năng lực ngày đó trở về báo thù. Nếu không có năng lực, vậy cứ đời đời truyền xuống, không cần tự làm bừa mà mất mạng.

Thời điểm Đăng Phi gặp được Vũ Lan, hai người đang bị đuổi giết. Lục công tử của Hắc Thủy Ma Cung chẳng những muốn Thánh khí Bích Lạc Cung của Vũ nhân tộc, còn muốn thân xác tỷ muội của Vũ Lan.

Mà Vũ nhân bộ tộc bên kia thì muốn đoạt lại Ngọc Tỷ tượng trưng của vương quyền.

Cho nên lúc ấy tỷ muội Vũ Lan kinh sợ căn bản không dám nói cho Đăng Phi biết nhiều. Tuy rằng được Đăng Phi cứu hai lần, Đăng Phi không phải người xấu, nhưng nguyên nhân chính vì thế, họ mới càng không dám nói ra tình hình thực tế.

Một mặt sợ Đăng Phi nghe nói chuyện của họ sau đó nổi lên lòng dạ xấu xa, “quân tử vô tội, ôm của bấu có tội”, loại chuyện này cũng không hiếm thấy, một mặt khác cũng là sợ làm phiền hà Đăng Phi, cho nên, lần thứ hai sau khi được Đăng Phi cứu, tỷ muội Vũ Lan liền làm ra quyết định phải xa chạy cao bay, rời khỏi Tây Thủy, đợi đến lúc thực lực cường đại mới báo thù.

Sau khi nói xong hết thảy chuyện này, tỷ muội Vũ Lan đều mặt đầy nước mắt, bị thương không thôi. Đăng Phi nghe xong sắc mặt cũng ảm đạm! Hắn thực có thể hiểu được nỗi khổ trong lòng tỷ muội Vũ Lan, chính mình không phải cũng từng bị như thế sao?

- Tốt lắm, đừng khổ sở nữa, chuyện đã qua rồi! Đăng Phi nhìn Vũ Lan Tử Huyền, nhẹ giọng nói:

- Ta cũng giống vậy, huyết hải thâm cừ của cha chưa báo, chỉ cần chúng ta còn sống thì sẽ có cơ hội báo thù rửa hận! Hiện tại các cô ở trong này rất an toàn, phải một lòng tu luyện đi!

- Chúng ta cũng nghĩ như vậy, nhưng huynh cũng thấy đấy, mỗi ngày đều có vô số người quấy rầy chúng ta, làm phiền

muốn chết đi được!

Vũ Lan Thiên Nguyệt tính cách mau mắn, lau nước mắt nói tiếp:

- Gần đây từ Tây Thùỵ còn tới đây một đám học sinh trao đổi, ta và tỷ tỷ đều rất sợ trong số đó có cừu gia của chúng ta, là nhắm vào chúng ta mà tới. Đám người đó vẫn không chịu để cho người ta yên tĩnh mà, thật hận chết bọn họ!

- Được rồi! Thiên Nguyệt đừng nói nữa, kéo công tử chê cười!
Vũ Lan Tử Huyền lau khóe mắt, nhẹ giọng nói.

- Sợ cái gì! Đằng Phi cũng không phải người ngoài, hắn đã cứu chúng ta hai lần! Đằng Phi! Có phải huynh còn chưa có thể tử hay không, ta gả cho huynh được không?

Vũ Lan Thiên Nguyệt còn thật sự vẻ mặt nghiêm túc nhìn Đằng Phi, lớn mật nói:

- Nhưng huynh phải giúp ta báo thù...

- Thiên Nguyệt! Vũ Lan Tử Huyền quát lớn một tiếng, sau đó đỏ mặt nói với Đằng Phi:

- Thực xin lỗi! Muội muội từ nhỏ đã được ta nuông chiều quá hỏng rồi!

- Ha ha! Không sao! Chúng ta là bằng hữu, cho nên có thể giúp các cô, ta nhất định sẽ giúp!

Đằng Phi khẽ cười nói tiếp:

- Các cô yên tâm đi! Có ta ở đây, không có người nào có thể tiếp tục làm thương tổn các cô!

Trong lời nói của Đằng Phi cũng không có nghĩa gì khác, tuy nhiên vẫn làm cho Vũ Lan Tử Huyền mãi cảm xấu hổ đỏ mặt, hướng về phía Đằng Phi thi lễ, then thùng nói:

- Mỗi lần gặp huynh, đều mang phiền toái tới cho huynh, thật sự rất áy náy!

- Không sao! Có thể gặp lại các cô ở đây, ta cũng rất vui vẻ. Hơn nữa, ở đế độ, chúng ta cũng không phải tứ cố vô thân! Cho nên, các cô cứ yên tâm tu luyện là được!

Đằng Phi nói tiếp:

- Có khó khăn gì cứ tới tìm ta

Lúc này, bên ngoài có người cao giọng kêu:

- Đăng Phi! Người ở đâu?

Là Đăng Lôi?

Đăng Phi khẽ nhướng mày, thầm nghĩ trong lòng: “Hắn sao có thể tìm tới nơi này? Xem ra lực lượng của lời đồn đãi thật đúng là đáng sợ, mình vừa vào ký túc xá của tỷ muội Vũ nhân, nhanh như vậy đã truyền ra ngoài rồi?”

Nghĩ đến đây, Đăng Phi đứng lên mở cửa ra, liền thấy Đăng Lôi đang vẽ mặt hưng phấn đứng ở ngoài cửa viện. Vừa thấy Đăng Phi, tức thì la lớn:

- Ôi chao! Huynh đệ của ta, người thực sự tới đây nha! Ca ca cái gì cũng không nói, người ngon thiệt!

Nói xong, còn hướng về phía Đăng Phi giơ ngón tay cái lên.

Đăng Phi lộ vẻ mặt cười khỏ. Cái này, thật đúng là nhảy vào Mang Đăng Hà cũng không rửa sạch. Cho nên Đăng Phi cũng lười giải thích, nhìn Đăng Lôi hỏi:

- Đến tìm ta có việc gì không?

Đăng Lôi cười ha hả nói:

- Không có việc gì, không có việc gì! Chỉ là nghe nói người ở trong này, ta vừa lúc ở chỗ đại ca kia, thuận đường chứng thực một chút!

Đăng Lôi vội lắc đầu như lắc trống bỏi, lộ ra vẻ tươi cười xấu xa:

- Quên đi! Ta sẽ không quấy rầy người, các người chậm rãi tán gẫu đi!

Đăng Lôi nói xong, xoay người chạy mất, Đăng Phi lắc lắc đầu về mặt bất đắc dĩ, quay lại thấy tỷ muội Vũ nhân đứng ở phía sau, Đăng Phi cười nói:

- Là đường huynh của ta, Đăng Lôi!

- Hi hi! Một người rất có ý tứ đấy!

Vũ Lan Tử Huyền dịu dàng cười, nhẹ giọng nói.

Lời này nếu để cho Đăng Lôi nghe được, nhất định sẽ sượng quá tìm không thấy đường về. Tỷ muội Vũ nhân luôn luôn đều cách xa người ngoài ngàn dặm, khi nào thì biết đánh giá một người như thế? Trên thực tế Vũ Lan Tử Huyền cũng chỉ là nể mặt mũi Đăng Phi mới nói như vậy thôi, bằng không đừng nói là Đăng Lôi, cho dù là một hoàng tử của Hoàng triều Chân Võ, hai người cũng đều lười | liếc mắt nhìn một cái.

Cái loại cao ngạo trong khung của người Vũ nhân tộc này đúng thật là mới sinh ra đã có, nếu không phải cơ duyên xảo hợp, Đăng Phi cứu họ hai lần, hai tỷ muội cũng tuyệt đối sẽ không có thái độ với Đăng Phi như hiện tại.

Đăng Phi và tỷ muội Vũ Lan coi như là bạn hữu xa cách từ lâu gặp lại, tâm tình tự nhiên thập phần vui sướng, ba người tâm tình thẳng đến trong bụng Vũ Lan Thiên Nguyệt thậm chí kêu vài tiếng, mấy người mới ý thức được, đã qua bữa dùng cơm.

Vũ Lan Thiên Nguyệt mặt ửng đỏ, nhìn Vũ Lan Tử Huyền dịu dàng nói:

- Tỷ tỷ, đi làm cơm đi!

Vũ Lan Tử Huyền dịu dàng cười, nói:

- Được rồi! Người ở trong này chờ một chút, ta đi làm chút thức ăn!

Đăng Phi vừa muốn đưa ra lời cáo từ, Vũ Lan Thiên Nguyệt lại nói tiếp:

- Đăng Phi! Tài nấu bếp của tỷ tỷ ta tốt lắm! Ngàn vạn lần huynh không nên đi vội! Với cho huynh biết, dù là món ăn của đầu bếp danh tiếng của những đại tửu lâu ở đế độ kia làm ra, cũng không theo kịp tỷ tỷ ta!

- Người này, nói bậy nói bạ gì đó! Từ khi nào ta có nghề nấu ăn tốt như vậy?

Vũ Lan Tử Huyền sắc mặt ửng đỏ, lại nói với Đăng Phi:

- Công tử ở lại ăn cơm xong rồi đi!

Đăng Phi gật gật đầu:

- Đừng kêu công tử này công tử nọ, về sau ta gọi cô là Tử Huyền, cô gọi ta Đăng Phi là được rồi!

- Vậy được rồi, sẽ nghe lời huynh! Vũ Lan Tử Huyền dịu dàng cười nói, rồi xoay người đi vào phòng bếp.

Trong phòng khách chỉ còn lại có hai người Vũ Lan Thiên Nguyệt và Đăng Phi, Vũ Lan Thiên Nguyệt liền nắm lấy cơ hội hỏi động hỏi tây Đăng Phi, đối với bối cảnh thân thể của Đăng Phi mọi tới tận gốc rễ. Tuy nhiên cô gái nhỏ cũng biết điều, một ít bí ẩn cũng không hỏi tới. Đăng Phi cũng vui vẻ có được một chút thời gian thanh nhàn, tán gẫu đông tây với Vũ Lan Thiên Nguyệt, thời gian qua thật rất mau.

Vũ Lan Thiên Nguyệt quả nhiên không có nói sai, tay nghề nấu ăn của tỷ tỷ nàng thật sự có thể nói là nhất lưu, ăn vào Đăng Phi khen không dứt miệng. Sau một phen gió cuốn mây tan, Đăng Phi vỗ vỗ cái bụng:

- Ăn ngon no nê rồi! Tử Huyền này! Tài nấu ăn của cô, nếu như mở một nhà tửu lâu, mọi quán khác đều phải đập bỏ!

- Công tử nói đùa rồi! Nào có khoa trương như vậy!

Tuy rằng Đăng Phi nói muốn Vũ Lan Tử Huyền gọi tên hắn, nhưng Vũ Lan Tử Huyền vẫn là quen miệng xưng hô hắn là công tử. Sau khi gặp được Đăng Phi, vốn Vũ Lan Tử Huyền tính tình dịu dàng, dường như trở nên tăng thêm ngại ngùng, cùng so với Vũ Lan Thiên Nguyệt lú lú ở một bên, hình thành một đối lập rõ ràng.

Đăng Phi tiến vào trong ký túc xá của tỷ muội Vũ Lan, một lần chính là non nửa ngày, làm cho vô số học viên của Học viện Chân Võ si mê tỷ muội Vũ Lan thương tâm muốn chết. Đồng thời, cũng có rất nhiều người nảy sinh ra hận ý mãnh liệt với Đăng Phi.

Chu Chí Võ, là một trong số đó.

Chương 179: Con của Thân vương!

Chu Chí Võ là con cháu của hoàng thất Hoàng triều Chân Võ, phụ thân hắn là thân thúc thúc của đương kim bệ hạ, Thân vương Chu Thụy Chu Thụy có ba mươi ba con gái mà chỉ có Chu Thụy là một con trai như vậy, hơn nữa thời điểm Chu Chí Võ sinh ra, Thân vương Chu Thụy đã bốn mươi tám tuổi, được cho là già gần chết. Thân là hoàng tộc, cộng thêm chỉ có một con trai như vậy, nên từ nhỏ Chu Chí Võ được sủng ái tới mức nào, cũng có thể nghĩ mà biết.

Cho tới nay, đều là Chu Chí Võ muốn gì là được đó.

Nói không khoa trương chút nào, cho dù là thân sinh của đương kim bệ hạ đãi ngộ những hoàng tử điện hạ kia, cũng không bằng Chu Chí Võ, bởi vì ngay cả đương kim Hoàng đế bệ hạ đã từng chính miệng khen ngợi: Chí Võ, là Kỳ Lân của nhà ta!

Thân vương Chu Thụy, hiện giờ không màng tới chính sự, mỗi ngày ở nhà chơi chim, câu cá ở nơi tĩnh mịch, cuộc sống cực kỳ thanh nhàn hạ thấp. Nhưng vị Vương gia này cũng không có bất luận kẻ nào dám xem thường hắn.

Bởi vì đương kim Hoàng đế năm đó khi hộ khẩu hiệu đánh hôn quân, từ đất phong dân đại quân tấn công Chân Võ Thành, lúc đó Chu Thụy chính là Bình Mã Đại Nguyên Soái, là lập hạ công lao hẳn mã cho đương kim Hoàng đế quang vinh đăng lên Đế vị.

Xung được là đệ nhất công thần!

Sau khi đoạt lấy thiên hạ, Chu Thụy lập tức giã từ sự nghiệp trong lúc đang ở đỉnh vinh quang, bỏ xuống hết thảy nhiệm vụ. Hơn nữa không hề gặp lại bất cứ một gã cấp dưới ngày xưa nào, sau lại mới có đại soái Lăng Tiêu Diêu.

Một vị Vương gia như vậy, nếu muốn không được Hoàng đế ân sủng đều không có khả năng!

Chu Thụy là một người cực kỳ sáng suốt, nhưng cho dù sáng suốt mấy đi nữa, đối mặt với đứa con lúc tuổi già mới sinh ra, đều trở nên không còn lý trí.

Đối với Chu Chí Võ, quả thực Chu Thụy cũng chiều đến tận tột đỉnh.

Mà Chu Chí Võ đích xác cũng rất ưu tú, ở phương diện đấu khí thuở nhỏ đã biểu hiện ra thiên phú hơn người. Đứa con của hãn loại thân phận địa vị này, tiền tài quả thực giống như gió thoảng mây bay bình thường, Chu Thụy tự nhiên dùng toàn lực bồi dưỡng, các loại thiên tài địa bảo, cái gì cần có đều có, thậm chí ngay cả các hoàng tử cũng không có, hãn đều có.

Năm ấy Chu Chí Võ mười ba tuổi, cũng đã đột phá cảnh giới Đấu Sư, trở thành một Đại Đấu Sư; mười bốn tuổi đột phá đến bậc năm; thời điểm mười lăm tuổi đột phá đến bậc sáu, năm nay mười sáu tuổi đã đạt tới bậc sáu cấp mười đỉnh phong, chỉ kém một bước là có thể đột phá đến cảnh giới Đấu Tôn.

Với số tuổi này, loại cảnh giới này, tuyệt đối có thể nói là thiên tài. Cộng thêm xuất thân hoàng tộc, từ nhỏ đã được sủng ái, tự nhiên dưỡng thành tính cách của Chu Chí Võ cao ngạo, ích kỷ, lạnh lùng.

- Loại tính cách này, đặt trên một người bình thường thì có thể gần như không có người nào ưa thích hãn, nhưng đặt ở trên người một tiểu vương gia thân phận địa vị cực cao, thì không sao cả.

Nếu không có Thân vương Chu Thụy về đại sự phi thường sáng suốt, chỉ cho phép tập võ không được tiếp xúc quá nhiều với chính sự, chỉ sợ ngay cả đương kim Hoàng đế đều phải sinh lòng bất an.

Đây cũng là ưu điểm lớn nhất của Chu Thụy, năm đó hãn có thể giã từ sự nghiệp khi đang trên đỉnh vinh quang, bảo toàn cho mình một cuộc sống phú quý siêu cấp, hiện giờ hãn lại giáo dục hậu đại như vậy, tự nhiên là Hoàng đế rất cao hứng nhìn thấy. Cho nên, một nhà Thân vương Chu Thụy, ở toàn bộ Hoàng triều Chân Võ địa vị cực kỳ vượt bậc.

Lẽ ra, loại người trẻ tuổi Chu Chí Võ này, nếu muốn lấy khuê nữ nhà ai, khẳng định là đối phương sẽ hưng phấn đến muốn chết, sau đó tẩy rửa con gái đưa tới trước cửa dâng tặng.

Thế nhưng cố tình, vào mùa xuân năm nay, ngay trên lễ trưởng thành của Chu Chí Võ, vị tiểu vương gia từ nhỏ vốn đã ương ngạnh này, nói ra tên một cô gái trong lòng hắn nghĩ tới đã lâu, làm cho lão tử Thân vương Chu Thụy của hắn cái trán đỏ mồ hôi, làm cho hoàng huynh của hắn, đương kim Hoàng đế bệ hạ phải nhíu mày, không ít các văn võ đại thần khác ở đường trường, cũng đều im thin thít không nói gì.

Cô gái này tên là Lăng Thi Thi.

Đại soái Lăng Tiêu Diêu trấn thủ biên ải, tay nắm quân quyền, hiện giờ trong quân có một phần ba tướng lĩnh trọng yếu, đều xuất thân từ môn hạ của Lăng Tiêu Diêu.

Có thể nói hiện giờ Lăng đại soái, nổi bật đã mơ hồ vượt qua Thân vương Chu - Thụy năm xưa.

Từ xưa Tướng quân tay nắm trọng binh, chính là đối tượng của Đế Vương ngờ vực vô căn cứ, nhưng Lăng Tiêu Diêu cũng là một người thông minh, nhiều năm qua cùng Hoàng đế bệ hạ vẫn luôn hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, cũng không làm chuyện gì vượt quá bốn phận nửa điểm.

Thậm chí Lăng Tiêu Diêu còn từng làm ra vài chuyện tham ô. Tỷ như cho phu nhân mở mấy nhà tửu lâu xa hoa ở đệ độ. Mấy nhà tửu lâu đó đều nằm trên đoạn đường hoàng kim đệ độ, ngày ngày kim tệ vào túi dẫn tới rất nhiều người ghen tị, mấy lần còn vạch tội Lăng Tiêu Diêu. Tuy nhiên tới Hoàng đế nơi đó, lại đều là trâu đất xuống biển, một đi không trở lại.

Người sáng suốt chân chính, đều biết mục đích của Lăng Tiêu Diêu làm như vậy, đơn giản là nói cho Hoàng đế yên tâm mà thôi.

Thế mà trên lễ trưởng thành của Chu Chí Võ, khi có người hỏi hắn có ngưỡng mộ trong lòng cô nương nào hay không, thời điểm này hắn đã có thể đính hôn cưới vợ, thì Chu Chí Võ một hơi nói ra cái tên Lăng Thi Thi...

Thân vương Chu Thụy trước nay chưa từng đánh qua đứa con, ngay cả lời nói nặng cũng chưa nói qua một câu, đường trường

còn có chút mơ hồ, thiếu chút nữa ngất xỉu tại chỗ.

Mà Hoàng đế bệ hạ vốn thật sự vui vẻ luôn tươi cười không ngừng, tuy rằng lúc ấy vẫn còn đang cười, nhưng trong vẻ tươi cười này lại có thêm vài phần mùi vị phức tạp khó tả khôn xiết.

Lúc ấy phu nhân đại soái mang theo con gái tham dự lễ trưởng thành của tiểu vương gia Chu Chí Võ cũng là sững sờ ở nơi đó. Tuy nhiên chung quy là danh môn khuê tú, từng thấy quen mặt, đương trường bà tươi cười uyển chuyển từ chối Chu Chí Võ, nói tiểu nữ còn nhỏ, trước mắt với sự học làm trọng, tạm thời chưa nghĩ tới chuyện đại sự chung thân.

Trong lời nói của phu nhân Đại soái, làm cho rất nhiều người ở đây đều thở dài một hơi nhẹ nhõm, đồng thời cũng có không ít người đang chờ xem náo nhiệt âm thầm thất vọng.

Những chuyện này đều tạm thời không đề cập tới nữa. Nhưng Chu Chí Võ từ nhỏ chưa từng bị người cự tuyệt, lúc ấy cố nén nhịn không có phát tác, sau lại bởi vì sự kiện này náo loạn vài ngày. Đến cuối cùng, Thân vương Chu Thụy đã hơn sáu mươi tuổi không có biện pháp phải giải thích cho Chu Chí Võ biết quan hệ lợi hại trong đó. Đồng thời trong lòng Chu Thụy cung thâm hối hận: sớm biết như vậy, không bằng sớm một chút định ra chuyện hôn nhân cho Chu Chí Võ, thì đâu có chuyện khó xử hôm nay.

Hà Tuy rằng Chu Chí Võ nghe hiểu được ý của phụ thân, trong lòng lại càng thêm khó chịu. Một mặt hấn tức giận Hoàng đế bệ hạ ích kỷ lạnh lùng, năm đó khi phụ thân già từ sự nghiệp đang trên đỉnh vinh quang, hấn từ nhỏ không được học tập xử lý bất cứ chính sự gì, điều này chẳng lẽ còn không đủ để nói rõ vấn đề sao?

Mình nhìn trúng Lăng Thi Thi, đúng vậy, nàng là con gái của đại soái, nhưng vậy thì sao chứ? Chẳng lẽ hấn con của thân vương này, cưới con gái của đại soái, thì nhất định phải giương cờ lên tạo phản sao?

Mặt khác, Chu Chí Võ cho rằng cùng ngày khi hấn đưa ra ý ưa thích Lăng Thi Thi, lúc ấy Lăng Thi Thi cũng không nói gì hay phản đối gì. Cho nên, vị tiểu vương gia này từ thuở nhỏ đã

không biết được mùi vị bị người cự tuyệt là thế nào, theo bản năng liền cho rằng Lăng Thi Thi nhất định là có tình ý với hắn.

Kỳ thật hắn cũng không nghĩ lại xem, hoàn cảnh của ngày hôm đó, ở trường hợp đó, đâu phải là địa bàn của Lăng Thi Thi? Cho dù Lăng Thi Thi nàng có danh hiệu là tiểu Ma nữ ở đế đô, nhưng cũng không phải thuộc loại người chẳng phân biệt được nặng nhẹ, tự nhiên sẽ không tùy tiện tỏ thái độ. Nếu Chu Chí Võ ở một môi trường khác thô lộ với Lăng Thi Thi, vậy hắn sẽ chân chính hiểu được năm chữ “tiểu Ma nữ đế đô” này, cũng không phải nói trống không.

Đối với hiểu lầm của Chu Chí Võ, đương nhiên Lăng Thi Thi hoàn toàn không biết gì cả. Nàng căn bản không biết vị tiểu vương gia quyền cao chức trọng này, ở trong lòng đã thề quyết: không phải nàng không cưới!

Vì thế, vị tiểu vương gia điện hạ liền theo dõi Lăng Thi Thi. Trước một đoạn thời gian, Lăng Thi Thi luôn luôn ở trong phủ đóng cửa không ra, bỗng nhiên cưỡi xe ngựa đi tới Học viện Thủy Tiên Đấu Võ, cùng ngày, Học viện Thủy Tiên đã xảy ra một sự kiện rất chấn động.

Bởi vì gia cừ, lưu giáo lão sư Lương Ngọc của Học viện Thủy Tiên, khiêu chiến với một người trẻ tuổi tên là Đăng Phi, lại bị Đăng Phi đánh bại chỉ một chiêu.

Chuyện này, vốn Chu Chí Võ cũng không có để ở trong lòng. Trong mắt hắn, Lương Ngọc căn bản là không đáng giá nhắc tới, một Đại Đấu Sư bậc năm mà thôi, trừ người trong sáng một chút, còn lại cũng không có điểm gì đáng nói.

Tầm nhìn của Tiểu vương gia tự nhiên là cực cao, thế nhưng kể tiếp hắn đối với người kêu là Đăng Phi kia thì không thể không chú ý. Bởi vì hắn nhận được tin tức, nói Lăng Thi Thi vội vã đi ra phủ, kỳ thật chính là đi gặp Đăng Phi.

Có người tận mắt nhìn thấy Lăng Thi Thi sau khi lôi đài luận võ chấm dứt, đi vào Học viện Thủy Tiên gặp một nữ sinh ký túc xá tên là Đăng Vũ, mà Đăng Vũ đó qua dò tra, đúng là đường tử của Đăng Phi trên lôi đài cùng ngày.

Chu Chí Võ thậm chí ngay cả ân oán giữa Đăng gia và tám đại gia tộc Thanh Bình Phủ đều tra được một chút. Tuy nhiên hắn

cũng không quan tâm việc này, hắn chỉ quan tâm Lăng Thi Thi đến tột cùng muốn đi tìm Đằng Vũ, hay là tìm Đằng Phi?

Kế tiếp Lăng Phồn xuất hiện, khiến Chu Chí Võ mất tuệ sâu sắc có cảm giác: Lăng Thi Thi, có thể đúng thật là đi tìm Đằng Phi.

đ Đối với hạng người Lăng Phồn này, Chu Chí Võ đương nhiên biết hắn, tuy nhiên lại hoàn toàn không để hắn vào mắt, một bảng chi của Lăng gia mà thôi, ở trong mắt Chu Chí Võ, hắn giống như một con rệp muốn đập chết lúc nào cũng được.

Trong thời gian kế tiếp, Chu Chí Võ cho người trong bóng tối nhìn chăm chăm vào Đằng Phi, chú ý tới nhất cử nhất động của hắn, thế nhưng tin tức người theo dõi truyền về lại là Đằng Phi đi tới Học viện Chân Võ, trực tiếp vào ở khu chữ Thiên, sau đó một tháng cũng không có đi ra.

Lầu số 3 của khu chữ Thiên, kỳ thật chính là Chu Chí Võ.

Nhưng hiện tại là kỳ nghỉ, Chu Chí Võ tự nhiên là ở nhà. Kỳ thật cho dù là bình thường, thời điểm Chu Chí Võ ở lầu số 3 cũng không nhiều, đối với hắn loại thân phận này mà nói, cho dù lầu số 3 là tốt nhất ở trong mắt đám người Đằng Lô, Đằng Long, đối với hắn cũng chẳng màng.

Biểu hiện của Đằng Phi khiến Chu Chí Võ yên tâm rất nhiều, cho rằng Lăng Thi Thi có thể thật sự không có quan hệ với Đằng Phi. Ngẫm lại cũng đúng! Giữa bọn họ căn bản là không có cơ hội quen biết nhau.

Về phần Lăng Phồn bị Đằng Phi đánh thành trọng thương, hạng người ngu ngốc này có đánh chết cũng không nhiều, thậm chí Chu Chí Võ còn ngấm ngấm trầm trồ khen ngợi.

Mà Chân chính làm cho Chu Chí Võ nghiến răng nghiến lợi đối với Đằng Phi, nguyên nhân trực tiếp hận hắn lại là hôm nay, Đằng Phi ở lầu ký túc xá của tỷ muội Vũ Lan dẫn tới chấn động không nhỏ.

Quyền lực và sắc đẹp, gần như không có nam nhân nào không ưa thích, Chu Chí Võ đồng dạng cũng như thế, thân là học viên cấp hai năm ở Học viện Chân Võ, đương nhiên Chu Chí Võ biết hai tỷ muội song sinh Vu Lan Tử Huyền và Vũ

Lan Thiên Nguyệt này. Ở một lần gặp mặt, hắn lập tức nổi lên tà tâm muốn thu đội tử muội này vào trong phòng.

Chỉ có điều là hắn không có quá phận như những thành viên đoàn hộ hoa kia, hắn đường đường là một tiểu vương gia, đâu có thể đi làm chuyện mất phẩm chất như vậy? Hắn tỉ mỉ thiết kế kế hoạch vài lần ngẫu nhiên anh hùng cứu mỹ nhân, trước mắt đã thực thi một lần anh hùng cứu mỹ nhân, tuy rằng hai tử muội đối với hắn không lần tránh, nhưng lại thật sự nghiêm túc cảm tạ hắn.

Dựa theo ý niệm của Chu Chí Võ: có thể dễ dàng có được sẽ không quý trọng. Cho nên, hắn rất hưởng thụ quá trình nhận được này. Hắn không vội, những đoàn hộ hoa ngu ngốc kia, căn bản không có khả năng mở được cửa sổ tâm hồn của hai tử muội này. Hắn nhìn ra được, hai tử muội song sinh Vũ nhân tộc đều là người có nhiều chuyện xưa.

Thế mà cô tình hết thấy kế hoạch của hắn, ngay ngày hôm nay, bị một người tên là Đằng Phi phá vỡ hồngбет.

Trước không nói giữa hắn và Lăng Thi Thi có phải có quen biết hay không, cứ nói hắn... không ngờ hắn dám vượt ve tới hai cái cánh chim thánh khiết không tì vết kia, chuyện này quả thực không thể dễ dàng tha thứ mà!

Chu Chí Võ giận tím mặt.

Chương 180: Sơ chiến với lâu chủ số 1!

Tuy rằng hắn học tập tri thức tương quan chính vụ không nhiều lắm, nhưng môi trường sống của hắn đủ để hắn tiếp xúc với tin tức tương quan trên đại lục nhiều hơn so với người bình thường.

Hắn biết rõ, Vũ nhân tộc trời sanh tính cao ngạo, không phải người thân mật đừng mơ tưởng chạm vào cánh chim của họ.

Nếu là khác phái, trừ phụ thân và người yêu thân mật nhất, nếu ai chạm tới cánh chim của họ, đó quả thực chính là thâm cừu đại hận không chết không ngừng đấy!

Mà Đẳng Phi này, không ngờ hắn thật sự đã chạm đến cánh chim của đôi tỷ muội, còn vào phòng nói chuyện, điều này quả thực làm cho Chu Chí Võ ghen tuông dữ dội, không thể dễ dàng tha thứ.

- Nữ nhân bốn vương xem trọng, rồi lại đều có quan hệ bất minh với ngươi! Tốt lắm, Đẳng Phi! Ngươi thành công lọt vào mắt bốn vương, khơi dậy lửa giận của bốn vương, không diệt trừ ngươi, bốn vương quyết không bỏ qua! B Chu Chí Võ ở trong phòng lớn tiếng rít gào, quăng đồ vỡ mấy món đồ sứ cổ xưa ngày thường hắn rất yêu thích, nghiêng răng nghiêng lợi, bộ mặt dữ tợn phát thè nguyên.

Đối với việc này, đương nhiên Đẳng Phi hoàn toàn không biết gì cả. Ngoài đám trẻ tuổi của tám đại gia tộc còn chưa diệt trừ toàn bộ, hắn không biết ở trong đế đô này lại còn có người hận hắn thấu xương, muốn mau chóng diệt trừ hắn rồi tính sau.

Từ chỗ đôi tỷ muội Vũ Lan cáo từ rời đi, Đẳng Phi chuẩn bị đi thăm đại nguyên soái một chút, đã đáp ứng với Lăng Thi Thi sẽ đi thăm hỏi, không nghĩ tới bởi vì chuyện của Đẳng Long, Đẳng Lôi mà chậm trễ một tháng, phỏng chừng tiểu nha đầu kia nhất định rất căm tức đây!

Nhớ tới Lăng Thi Thi, khoe miệng Đẳng Phi lộ ra vẻ tươi cười, bước chân nhẹ nhàng đi về hướng khu chữ Thiên.

Vừa tới ngay trước cửa, lại gặp hai học trưởng, Lưu Vân Tiêu và học trưởng lãnh đạm kia.

- Học đệ ngươi? Ha ha! Thực không thấy đi ra, học đệ còn có loại bốn sự này, rồi lại có thể được đôi tỷ muội Vũ nhân kia ưu ái như thế!

Lưu Vân Tiêu hướng về phía Đẳng Phi giơ lên ngón tay cái, vẻ mặt khâm phục nói.

Đẳng Phi cười cười, không có giải thích, loại chuyện này là như thế, “càng tô càng đen”. Huống chi Đẳng Phi đích xác rất thích đôi tỷ muội Vũ Lan Tử Huyền, Vũ Lan Thiên Nguyệt, cũng không cần phải giải thích, người khác muốn nói gì cứ nói là được.

Phất tay chào Lưu Vân Tiêu, Đẳng Phi đi vòng qua hắn.

Nhìn theo bóng lưng Đẳng Phi, trên mặt Lưu Vân Tiêu đầy vẻ hâm mộ, sau đó nói với Trương Thiên ở bên cạnh:

- Thấy không, hắn cũng không chán ghét ta! Không cần tới bao lâu, ta nhất định có thể trở thành bằng hữu của hắn!

Trương Thiên nhếch khoe miệng mang theo vẻ trào phúng nhìn thoáng qua Lưu Vân Tiêu, sau đó cười lạnh nói:

- Hành động của hắn hôm nay đã dẫn tới nhiều người tức giận, người thực nghĩ rằng có thể đến gần đôi tỷ muội kia là chuyện tốt ư? Chỉ sợ ngươi còn không biết, đồng dạng tiểu vương gia Chu Chí Võ ở trong khu chữ Thiên này cũng thích đôi tỷ muội đó!

- Vậy thì sao chứ? Loại chuyện nam yêu nữ ái này, nói đúng ra chính là người tình ta nguyện! Chẳng lẽ tiểu vương gia Chu Chí Võ còn có thể dùng sức cướp đoạt hay sao? Cho dù thân phận hắn vô cùng tôn quý, nhưng nếu làm như vậy, lão Thân vương phụ thân hắn đều sẽ không bỏ qua cho hắn!

Lưu Vân Tiêu phản bác nói.

- Sẽ không bỏ qua hắn? Ha ha! Lưu Vân Tiêu này! Ngươi đúng thật là quá ngây thơ rồi! Ngươi thực nghĩ rằng pháp luật của đế quốc có thể phạt lỗi nặng với quyền lực sao? Luật

pháp... từ trước đến nay đều chỉ là chuẩn bị cho đại đa số người, nhưng còn có một số rất ít người, bọn họ là chế định ra quy củ! Luật pháp đối với họ mà nói, hoàn toàn không có hiệu quả. Tiểu vương gia chính là một người trong số ít người này. Đằng Phi sờ soạng cánh chim của đôi tỷ muội Vũ nhân kia là có tội! Không tin người cứ nhìn xem, tiểu vương gia tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha hắn!

Trương Thiên cười lạnh, nhìn về hướng bóng dáng Đằng Phi biến mất, bữu môi nói.

Lưu Vân Tiêu hơi trầm mặc một hồi, lập tức nói:

- Học được võ nghệ xong, bán thân cho Đế Vương gia, cả đời người này ít nhất phải có một lần lựa chọn, nếu có thể ta chọn hắn!

- Vì sao? Lưu Vân Tiêu! Ta nói này, người cũng không phải là hạng người không có chỉ số thông minh. Người khác không biết bản lãnh chế thuốc của người, ta thì lại rất rõ ràng! Nên nếu người muốn đầu nhập vào một chủ quyền quý, dễ dàng là có thể trở thành đối tượng trọng điểm để bồi dưỡng, vì sao lại cố tình xem trọng một người như vậy?

Trương Thiên lộ vẻ mặt khó hiểu nhìn Lưu Vân Tiêu.

Lưu Vân Tiêu cười cười thần bí, lắc đầu nói:

- Tự nhiên ta có đạo lý của ta, nhưng không thể nói với người!

- Quên đi! Ai cũng có bí mật của người đó! Trương Thiên xem thường nói. Sau đó từ từ nói tiếp:

Nếu cho ta một lần cơ hội lựa chọn, ta tình nguyện đi theo tiểu vương gia Chu Chí Võ, gia thế, thực lực của bản thân người ta đều ưu tú như thế, chỉ có đi theo người như vậy, mới có thể chân chính có tiền đồ!

- Ha ha... mỗi người có chí hướng riêng!

Lưu Vân Tiêu nói xong câu đó, không nói gì thêm nữa. Trong trời chiều ánh mắt hắn lấp lánh, trong lòng cười lạnh: “Hạng người người này đối với chế thuốc hoàn toàn không biết gì cả, sao có thể cảm ứng được Đằng Phi không giống người thường chứ? Thể chất của hắn khẳng định là từng trải qua vô số loại linh dược cải tạo!”

“Người có thể lấy ra được nhiều linh dược như vậy, chính là người thường sao? Chỉ sợ ngươi cũng quên rồi: trên đời này trừ hoàng quyền, còn có nhiều tồn tại siêu nhiên nữa đấy!”

Lưu Vân Tiêu thầm nghĩ trong lòng, cái mũi không kiềm lòng được nhích động mấy cái, cảm thán trong lòng: “Thân thể của Đẳng Phi quả thực chính là một gốc cây dược vương cực phẩm... Nếu có thể trực tiếp luyện chế hắc, chỉ sợ còn lợi hại hơn nhiều so với đan dược. Khụ khụ... tư tưởng của ta khi nào thì trở nên tà ác như vậy, ta còn muốn trở thành bằng hữu của hắc mà...”

Dọc theo đường đi Đẳng Phi không có gặp người nào, đám khách nhân đến từ Hoàng triều Huyền Vũ kia cũng rất hạ thấp, tuy rằng vào ở khu chữ Thiên, nhưng không có đi loạn khắp nơi, cho nên, dọc theo đường đi Đẳng Phi cũng không có gặp một bóng người nào.

Khi sắp trở về tới lầu số 2 của hắc ở, Đẳng Phi đột nhiên có loại cảm giác như trong bóng tối có người đang nhìn chăm chăm vào mình. Đẳng Phi làm bộ như bộ dáng lơ đãng, đánh giá mọi nơi một vòng, nhưng không cảm thấy có người tồn tại.

Nhưng trực giác lại nói cho hắc biết, có người núp ở trong bóng tối theo dõi hắc. Đẳng Phi cau mũi, vận hành Càn Đát Bà Thiên tâm kinh, lập tức một mùi thơm quen thuộc truyền vào trong mũi Đẳng Phi.

Đẳng Phi nhếch khóe miệng lộ vẻ tươi cười khinh thường. Rốt cục, ở khoảng cách của viện còn chừng hơn mười thước, Đẳng Phi dừng bước, thản nhiên nói:

- Dừng trốn tránh nữa! Đi ra gặp ta đi!
- Cái mũi của ngươi nhưng thật ra rất thính, ta che dấu sâu như vậy, đều có thể bị ngươi phát hiện. Thật sự ngươi có chút bản sự nha!

Một thanh âm lạnh lùng, từ trong rừng cây bên cạnh truyền đến. Tiếp theo, một bóng người khoác áo choàng màu đen, đầu đội mũ nhọn, trên mặt đeo một cái mặt nạ quỷ... chậm rãi đi ra.

- Là người?

Đặng Phi liếc mắt một cái nhận ra, người này đúng là chủ nhân lâu số 1 thần bí kia, một cô gái lòng dạ hẹp hòi không thích nhận người.

- Không sai, là ta! Đặng Phi phải không? Ta muốn khiêu chiến với người! Cô gái mặt nạ quý nói xong, lập tức triển khai tư thế, lạnh lùng nói:

- Người ra tay đi!

- Không có nhận thức, ai đáp ứng chiến đấu với người? Đặng Phi nhìn đáng vẻ ngẩn người của cô gái mặt nạ quý, nói:

- Cô gái loại tuổi của người này, nếu nhàm chán có thể đi học nữ công gia chánh, học thêu thùa, hoặc là đi tham gia tổ chức và hội với những thiếu nữ quý tộc kia, tâm sự phong nguyệt. Suốt ngày cứ ăn mặc không ra nam không ra nữ, cả ngày đánh đánh giết giết, người nghĩ mình làm gì? Như vậy không thích hợp với người đâu!

Nói xong, Đặng Phi không để ý tới cô gái mặt nạ quý, đi thẳng đến cửa viện.

- Người, đứng lại cho ta!

Thanh âm cô gái tràn ngập phẫn nộ, chẳng những làm cho người ta trực tiếp điếm ra thân phận nữ tính, còn là bị trêu chọc một phen, điều này làm cho nàng không thể tiếp nhận.

Bàn tay cũng thế, một luồng đầu khí nhàn nhạt trực tiếp bổ tới phía sau lưng Đặng Phi.

Tuy rằng không dùng toàn lực, nhưng lần này nếu Đặng Phi không né tránh bị đánh trúng, không có một hai tháng cũng tuyệt đối đừng nghĩ bước xuống giường.

- Giải cho nữ nhân lòng dạ hẹp hòi thủ đoạn độc ác, lão tử từ đi với người sao?

Đặng Phi phẫn nộ mắng một câu, thân hình nhoáng lên một cái, nắm tay trái đánh thẳng vào bàn tay của cô gái mặt nạ quý.

“Ầm!”

Một tiếng nổ vang, bàn tay cô gái va chạm vào nắm tay Đặng Phi cùng một chỗ. Đầu khí trên bàn tay cô gái lập tức vỡ nát,

tản ra bốn phía, mà cô gái thì lui về phía sau năm sáu bước, đôi mắt nhìn Đằng Phi tràn ngập vẻ khó tin. .

Tuy rằng nàng chưa dùng hết toàn lực, nhưng đồng dạng Đằng Phi cũng là trong lúc vội vàng xoay người ứng phó, cho nên giữa hai người trong đó kỳ thật không sai biệt lắm là giao thủ trạng thái ngang hàng.

- Lực lượng thật lớn!

Cô gái không kiềm nổi tán thưởng một tiếng, nàng không cảm nhận được nửa điểm dao động đầu khí trên người Đằng Phi, nhưng thật ra ẩn ẩn có một lực lượng tinh thuần hùng hồn:

- Người là Chân Nguyên Võ Thánh?

Thanh âm của cô gái mặt nạ quý mang theo vài phần kinh ngạc và bất ngờ, đồng thời thanh âm cũng trở nên càng đến gần cô gái một ít, đại khái là chịu lời nói kích động của Đằng Phi vừa rồi.

- Ta chỉ là một người bình thường! Ta nói này, chúng ta không oán không cừ, hiện tại người có thể cho ta về nhà rồi chứ?

Đằng Phi từ trên người cô gái này, cũng không cảm nhận được có ác ý, về phần mai phục quan sát trong bóng tối, Đằng Phi cũng không để ý, cũng chỉ là một cô

gái tranh cường hão thắng mà thôi.

- Không được! Chúng ta còn không có phân ra cao thấp đâu! Cô gái thập phần quật cường nhìn Đằng Phi, đồng thời nói tiếp:

- Ta trước nay chưa thấy qua Chân Nguyên Võ Thánh trẻ tuổi như người, cho nên, càng muốn đấu với người một trận!

- Ôi! Thực không hiểu trong đầu của người chứa cái gì? Người chỉ biết đánh nhau sao?

Đằng Phi có chút bất đắc dĩ nhìn cô gái mặt nạ quý nói.

- Không sai! Ta chỉ thích đánh nhau! Hôm nay người đánh cũng phải đánh, không đánh cũng phải đánh!

Cô gái nói xong, thân hình phóng vọt lên, trên cao hạ xuống, đánh về phía Đằng Phi.

Tốc độ dưới chân Đằng Phi cực nhanh liên tục né tránh, liên tiếp né tránh mười mấy chiêu công kích của cô gái.

- Nếu là nam nhân, ngươi hãy trả đòn đi!

- Ngươi tiếp tục đánh, ta cũng trả đòn thật đấy!

Thanh âm của cô gái và Đằng Phi, gần như vang lên cùng một lúc, hai người đều thoáng hơi sững sốt, lập tức, trong nháy mắt cô gái tăng mạnh thể công, mà Đằng Phi cũng còn thật sự nghiêm túc bắt đầu trả đòn.

Bà Cô gái không rõ lai lịch này, thân hình cực kỳ linh hoạt, hơn nữa đấu khí của nàng tu luyện là đấu khí thuộc tính kim cực kỳ hiếm thấy. Thời điểm khi nàng tăng mạnh thể công, trong không khí không ngừng truyền đến tiếng sấm nổ, không khí chung quanh Đằng Phi đều trở nên vặn vẹo, dường như không chịu nổi áp lực mạnh.

Mà Đằng Phi thì thi triển ra chiêu thứ nhất Hư Vô Sinh Hỗn Độn trong Quyền pháp Vô Danh.

Một chiêu này một khi thi triển ra, đấu khí thuộc tính kim tràn ngập trong không khí, trực tiếp bị đánh tan ra, hóa thành từng đoàn năng lượng hỗn độn, bắt đầu dũng mãnh cuốn vào trong thân thể Đằng Phi.

Cô gái lập tức kinh hãi, vẻ mặt ngạc nhiên nói:

- Ngươi đây là quyền pháp gì? Mà lại có thể phá Hoàng Kim Đấu Khí của ta?

- Quyền pháp đánh người!

Đằng Phi hừ lạnh một tiếng, thân pháp cực kỳ quỷ dị nhằm thẳng về phía cô gái, đồng thời, hai nắm tay đồng thời sử ra chiêu Hư Vô Sinh Hỗn Độn này đánh tới.

Thân thể cô gái như là biến thành một cọng lông chim, vô cùng nhẹ nhàng bay đi cực nhanh về phía sau, đồng thời nói giọng lạnh lùng:

- Quyền pháp của người này khắc chế đấu khí của ta, hôm nay trước không đánh nữa, chờ ta tìm được phương pháp phá giải, tới tìm người sau!

Nói xong, thân hình cô gái biến mất trong rừng rậm.

Đặng Phi bị tức đến trợn trắng mắt, nhưng cũng không làm sao được, chỉ có thể lắc lắc đầu, đi vào lầu số 2, miệng lầm bầm nói:

- Lần sau còn dám tìm đến gây chuyện, ta nhất định tháo xuống mặt nạ của ngươi!

- Vậy phải xem ngươi có bản sự đó hay không! Từ trong rừng rậm truyền đến thanh âm lạnh như băng, rồi dần dần đi xa.

Chương 181: Long Chúng Thiên trong Bát Bộ Thiên Long Quyết

- Cô bé này rất không tầm thường, giống như người, nàng cũng không thi triển ra toàn bộ thực lực!

Thanh Long lão tổ bỗng nhiên nói.

- Ô? Người nói rằng nàng cũng không thi triển ra toàn bộ thực lực ư?

Đằng Phi hơi nhíu mày, hắn vừa mới suy nghĩ chuyện ngày mai đi Lăng gia bái phỏng, nhưng nghe Thanh Long lão tổ nói vậy, lập tức sinh ra vài phân hứng thú.

- Đương nhiên, Hoàng Kim Đấu Khí a, ha ha, không nghĩ tới ở trong này mà lại có thể nhìn thấy truyền nhân của Hoàng Kim Đấu Khí, thật sự là có chút bất ngờ!

Giọng điệu của Thanh Long lão tổ làm cho Đằng Phi càng thêm bất ngờ, bởi vì Thanh Long lão tổ tràn ngập cảm khái, điều này đối với tên lúc nào cũng cuồng vọng này thì chính là rất hiếm thấy.

- Hoàng Kim Đấu Khí rất cường đại hay sao? Đằng Phi hỏi.

- Đương nhiên, lão tổ ta năm đó từng tận mắt thấy có người sử dụng Hoàng Kim Đấu Khí, thực lực cường đại đến mức khiến người ta phải run rẩy, cũng không phải cô bé con này có thể so sánh được.

Thanh âm của Thanh Long lão tổ có chút trầm thấp, dường như là đang nhớ lại cái gì đó.

Sau đó, Thanh Long lão tổ nói:

- Tuy nhiên, nếu người thi triển ra toàn bộ thực lực, cô bé này cũng không phải là đối thủ của người!

Đặng Phi cũng không quá hưng phấn, bởi vì hắn đã nghe được từ trong lời của Thanh Long lão tổ rằng, nếu mình muốn chiến thắng chủ nhân của lầu số 1 có lòng dạ hẹp hòi này, e rằng cũng không phải là chuyện dễ dàng gì.

- Đều đã trôi qua rồi, tất cả đều giống như mây khói bay đi, ngay cả truyền nhân của Hoàng Kim Đầu Khí cũng nhập thế, tiến vào học viện để đọc sách, sự thay đổi này cũng không phải là lớn một cách bình thường đâu!

Thanh Long lão tổ tiếp tục cảm khái.

- Nhập thế? Người muốn nói rằng gia thế của cô gái này cũng xuất phát từ những Thánh địa kia ư?

Trong đầu Đặng Phi hiện lên bóng dáng xinh đẹp của Lục Tử Lăng, không biết hiện tại nàng có khỏe hay không.

- Thánh địa ư? Đặng Phi, trước đây ta đã từng nói với người, trên đời này có một vài tuyệt đỉnh cao thủ, bọn họ gần như không xuất hiện trong thế tục, trong đó bao gồm những Thánh địa và Ma Cung kia, nhưng đồng thời, còn có một vài chỗ càng thêm thần bí hơn, cho dù là Thánh địa và Ma Cung cũng sẽ không dám tùy tiện chiêu chọc bọn hắn!

Thanh Long lão tổ nói ra một câu kinh người.

- Còn có loại địa phương này ư? Đúng rồi, lão tổ, lần trước Bạo Long từng nói qua, Vực ngoại chiến trường kỳ thật là một đoạn thông đạo đặc biệt, đại lục này của chúng ta được xưng là Nam Vực, người có biết chuyện này là thế nào không?

Đặng Phi đột nhiên hỏi.

- Cái này thì lão tổ ta cũng biết một ít! Thanh Long lão tổ nói:

- Đại lục của chúng ta vào thời viễn cổ thì đúng là được gọi là Nam Vực, Nam Vực rất lớn, mênh mông vô cùng, nếu không có khả năng vượt qua không gian, lại không muốn dùng truyền tống trận, thì muốn bay đến bên kia, không ăn không uống, không ngủ không nghỉ, cũng phải dùng mất mấy chục năm mới tới được.

Điều này cũng giống như người đi từ Thanh Nguyên Châu đến đề đồ, sử dụng truyền tống trận từ thời viên cô lưu lại, nếu

không có truyền tông trận, người sẽ phải đi mất bao lâu thời gian đây?

Đằng Phi gật gật đầu, điều này rất đúng, chỉ riêng một Hoàng triều Chân Võ mà đã to lớn như vậy rồi, nếu là toàn bộ đại lục Nam Vực này, khẳng định sẽ còn lớn hơn nữa. Đằng Phi bỗng nhiên sinh ra hứng thú rất đậm đối với việc thăm dò vùng đất thần kỳ này.

- Ở Vực ngoại chiến trường có một đoạn thông đạo, có thể đi thông tới Trung Châu, mặt khác, ở phía nam của Nam Vực còn có biển sâu vô tận, ta cũng chưa từng đi qua Nam Vực, rất nhiều chuyện cũng là do nghe người khác nói mà biết thôi.

Sau đó, Thanh Long lão tổ nói:

- Có lẽ, chỉ có đạt tới cấp bậc Đại đế thì mới có năng lực thăm dò thế giới khổng lồ này, lão tổ ta năm đó chỉ còn thiếu một chút nữa đến... Chỉ cần vượt qua thiên kiếp, thì sẽ trở thành cường giả cấp Đế, con bà nó, thật đáng tiếc!

Giọng điệu lúc này của Thanh Long lão tổ mới có vẻ trở lại bình thường.

- Vậy thì năm đó, lão tổ người nhất định đã từng du lịch qua rất nhiều địa phương phải không?

Đằng Phi rất muốn biết các loại truyền thuyết về thế giới này, vì thế hắn rất khiêm tốn thỉnh giáo Thanh Long lão tổ.

- Đó là đương nhiên, tuy rằng lão tổ ta chưa từng đi qua ra khỏi Nam Vực, nhưng toàn bộ Nam Vực này thì rất ít chỗ mà lão tổ ta chưa đặt chân qua! Thanh Long lão tổ ngạo nghễ nói:

- Cho nên, những Thánh địa kia, Ma Cung kia, còn có một vài thế lực bí ẩn kia nữa, lão tổ ta cũng đều biết hết!

- Vậy theo lão tổ người phán đoán, Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch Đại Pháp mà ta tu luyện kia, là đến từ chỗ nào?

Đằng Phi hỏi một câu mà hắn đã giấu trong lòng rất lâu rồi, bởi vì trên đời này, ngoài Thanh Long lão tổ ra, tạm thời hắn không thể cùng bất kỳ kẻ nào nói tới Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch Đại Pháp này cả.

- Không biết!

Thanh Long lão tổ trả lời cực nhanh, thái độ vô cùng rõ ràng, làm cho Đằng Phi cảm thấy con rắn này chắc gì đã phải là cái gì cũng biết” như nó tự khoác lác, tuy nhiên Thanh Long lão tổ không muốn nói, tất nhiên hắn cũng không có biện pháp nào để hỏi ra được.

Đằng Phi chỉ đành bĩu môi xem thường.

- Dù sao, về sau gặp phải truyền nhân của Hoàng Kim Đẩu Khí này, mà nàng lại muốn giao chiến với người, thì người nhất định phải cẩn thận một chút, không nên muốn giết chết nàng, như vậy thì phiền toái của người sẽ rất lớn đấy!

Thanh Long lão tổ cảnh cáo Đằng Phi, tiếp tục nói:

- Đúng rồi, có một tin tức tốt muốn nói cho người biết, Thanh Long lão tổ vĩ đại là ta đây, trải qua thời gian tu luyện rất lâu, rốt cục đã tu luyện linh hồn lực tới mức phi thường cường đại rồi, lão tổ ta chính là thiên tài a! Ha ha ha ha... nếu người còn gặp phải đối thủ dưới cấp Thánh, nếu không đánh lại được, thì lão tổ ta cũng có thể giúp người tiêu diệt đối phương, căn bản không cần sử dụng tới Thánh khí nữa!

Đối với Đằng Phi mà nói, đây đích thật là một tin tức phi thường tốt, lần trước nếu không phải có Thanh Long lão tổ ra tay giúp đỡ, vậy thì Đằng Phi căn bản không có khả năng thoát khỏi hai tên Đẩu Tôn của Hắc Thủy Ma Cung kia.

- Được rồi, tiểu tử, người tiếp tục đi làm chuyện của mình đi, lão tổ ta phải tiếp tục tu luyện!

Thanh Long lão tổ nói xong, lập tức im bặt, không chút tiếng động nào nữa.

Đằng Phi trở lại phòng, bắt đầu tu luyện Long Chúng Thiên trong Bát Bộ Thiên Long Quyết.

Đối với việc tu luyện Long Chúng Thiên, khi trước Thanh Long lão tổ đã dạy cho Đằng Phi cách nhập môn, nhưng những thứ khác thì lại không lộ ra một câu nào, khi Đằng Phi tu luyện đến cảnh giới nhất định, Thanh Long lão tổ mới nói cho Đằng Phi biết, Long Chúng Thiên trong Bát Bộ Thiên Long Quyết cũng giữ địa vị rất quan trọng!

Long Chúng Thiên, chủ tu chính là Hậu Thổ lực, tăng lên lực lượng và phòng ngự của người tu luyện.

Về mặt lực lượng, sơ cấp là Hồ Báo lực, trung cấp là Tượng Hùng lực, cao cấp là Long lực!

Mà về mặt phòng ngự, từ thấp đến cao chia làm Mộc bì, Thạch bì, Thiết bì, Kim bì, Hậu Thổ bì! (da như gỗ, da như đá, da như sắt, da như vàng, da như đất)

Trong đó, về mặt lực lượng, hiện Đằng Phi đã tu luyện tới Tượng Hùng lực đỉnh phong, khó khăn lắm mới chạm được tới Long lực. Về phòng ngự, Đằng Phi đã tu luyện đến cảnh giới Thạch bì đỉnh phong, chỉ kém một bước là đạt tới Thiết bì!

Dựa theo Thanh Long lão tổ nói, nếu tu luyện lực lượng đến Long lực, như vậy thì không cần bất kỳ đầu khí và chân nguyên nào, một quyền đánh ra cũng đều có uy lực đánh nát cả ngọn núi.

Nếu tu luyện phòng ngự đến mức tận cùng, đạt tới Hậu Thổ bì, như vậy, trên đời này gần như không có người nào có thể làm bì thương đến thân thể của người nữa!

Nếu tu luyện cả hai thứ đến mức tận cùng, như vậy thì Long Chúng Thiên trong Bát Bộ Thiên Long Quyết sẽ được coi là tiến vào cảnh giới đại thành, đến lúc đó, khí huyết như rồng!

Đây cũng là nguyên nhân mà năm đó Thanh Long lão tổ có được thực lực mạnh mẽ như thế!

Thanh Long lão tổ trước kia độ kiếp, trên nhiều khía cạnh, thì đã cường đại như Chân Long rồi!

Đằng Phi cũng không hài lòng đối với tiến độ tu luyện Long Chúng Thiên của mình, tuy rằng theo Thanh Long lão tổ nói, Đằng Phi đã tiến vào cảnh giới cao cấp của Long Chúng Thiên, bởi vì từ khi hắn tu luyện Bát Bộ Thiên Long Quyết đến hiện tại, vẹn vẹn chỉ dùng ba năm thời gian, mà đã đạt tới Tượng Hùng lực và Thạch bì, cứ tiếp tục như vậy, có thể không đến mười năm thì hắn đã tu luyện Long Chúng Thiên đến cảnh giới đại thành rồi!

Tuy nhiên Đằng Phi là không hài lòng đối với trạng thái lúc này của mình, tốc độ tăng lên của hắn trong mắt người bình thường thì đã có thể nói là yêu nghiệt rồi, nhưng theo Đằng Phi thấy, mình vẫn còn xa mới đủ cường đại!

Hắn cần một phương thức tăng lên nhanh hơn, mà chiến đấu chính là các tốt nhất để tăng lên thực lực!

Không ngừng chiến đấu, không ngừng tăng lên, Đằng Phi nhớ rất rõ, mỗi lần mình đi vòng qua làn ranh sinh tử, thì cũng là lúc thực lực tăng lên nhanh nhất!

Đúng vậy, ta cần chiến đấu!

Vừa nghĩ, Đằng Phi vừa chậm rãi nhận định, bắt đầu tu luyện Long Chúng Thiên, làn da vốn còn bóng loáng, nhưng khi bắt đầu vận hành Long Chúng Thiên, làn da đã bắt đầu trở nên cứng rắn, màu sắc cũng biến thành màu đá xám.

Khí huyết mệnh môn từ trong thân thể Đằng Phi phát ra, nếu lúc này có người thấy bộ dáng của Đằng Phi, nhất định sẽ bị dọa cho nhảy dựng lên, bởi vì lúc này Đằng Phi gần như đã hóa thành một bức tượng đá rồi!

Khu chữ Thiên, trong lầu số 7, một đám người đang ngồi tán gẫu, nhóm người này chính là các học sinh từ Học viện Huyền Vũ tại Tây Thùy xa xôi tới trao đổi. Những sự phụ đi cùng bọn họ thì ở trong các tòa lầu khác.

Nhóm người này có tổng cộng hơn năm mươi người, trong đó có hơn hai mươi người là học sinh, hơn ba mươi người còn lại kia thì đều là lão sư.

Khi quan hệ giữa hai đại đế quốc dịu đi, loại trao đổi này càng lúc càng tăng lên, làm nhóm đầu tiên, Học viện Huyền Vũ vô cùng coi trọng, cho nên bất kể là lão sư hay là học sinh, có thể tới đây thì đều là những người ưu tú nhất.

Hơn hai mươi học sinh này cũng không phải tất cả đều được bố trí sống trong tòa lầu này, nhưng do muốn ngồi nói chuyện với nhau, nên những người này mới đi vào trong lầu số 7 mà thôi.

- Ha ha! học viện của Hoàng triều Chân Vũ này thật đúng là rất có ý tứ, các người có nghe nói chưa, trong Học viện Chân Vũ lại còn có hai cô gái Vũ nhân tộc đến từ Hoàng triều Huyền Vũ chúng ta, còn có rất nhiều người đang tranh giành ái mộ họ nữa đây.

Một người trẻ tuổi khuôn mặt sáng sủa vừa cười vừa nói.

- Ta cũng nghe nói chuyện này, còn nghe nói có một người tên là Đằng Phi, hôm nay thành công tiến vào trong phòng ngủ của đôi tỷ muội kia, mãi tới tận khuya mới đi ra, khiến cho rất nhiều người bất mãn nữa!

Một người khác nói.

Một cô gái xinh đẹp ngồi trong đám người này, khi nghe tới cái tên Đằng Phi, lông mày khẽ nhướng lên, trong cặp mắt trong veo kia trong mang theo một tia u buồn, nhớ tới vài năm trước ở Hải Uy Thành, thấy thiếu niên kia, trong lòng nghĩ:

“Tên giống nhau... Gia gia nói rằng hắn đã về phương Đông, Đằng Phi nay chính là hắn ư? Thật sự là rất lâu không thấy rồi! Nếu đúng là hắn, vậy thì hắn quen biết đôi tỷ muội Vũ nhân tộc đến từ Tây Thùy, cũng là chuyện bình thường.”

- Thái Vân, ta nhớ rõ người đã từng nói với ta rằng, người quen một tên nhóc rất ưu tú, cũng tên là Đằng Phi, hình như tại Hải Uy Thành của các ngươi thì còn rất có danh tiếng nữa, sẽ không phải là tên Đằng Phi này chứ?

Bên cạnh cô gái xinh đẹp này, một nữ sinh nhìn nàng, cười khẽ hỏi, trong phòng lập tức trở nên yên tĩnh lại, mọi người đều có chút kinh ngạc nhìn về phía cô gái xinh đẹp này.

Chương 182: Hạ Hầu Thái Vân

- Thái Vân, không nghĩ tới người lại quen biết người tại phương Đông này a!

Người trẻ tuổi thanh tú vừa lên tiếng khi nãy, lúc này mới hỏi cô gái xinh đẹp này, giọng điệu có chút chua chua.

- Cái gì mà quen biết, có trời mới biết bọn họ có phải là cùng một người hay không.

Cô gái xinh đẹp này chính là Hạ Hầu Thái Vân tại Hải Uy Thành, lúc này trong lòng nàng trên cơ bản đã chắc chắn rằng tên Đăng Phi này rất có thể chính là Đăng Phi mà mình quen biết, nếu không, thì không thể trùng hợp như vậy được. Tuy nhiên bề ngoài thì Hạ Hầu Thái Vân vẫn không trực tiếp thừa nhận, bởi vì nàng rất rõ ràng, các học sinh trong chuyến đi này đều có thân phận bối cảnh không đơn giản chút nào!

Đừng nhìn gia gia của nàng có thân phận Tử tước, là quý tộc chân chính, nhưng so với những người trước mặt này thì căn bản không có chút tiếng nói nào. Trong gia tộc của bất kỳ người nào ở đây đều có không dưới một vị Bá tước!

Học viện Huyền Vũ có thể nói là học phủ cao cấp nhất của Hoàng triều Huyền Vũ, bên trong số lượng quý tộc nhiều không đếm xuể.

- Ha ha, nếu người thực sự quen tên Đăng Phi kia thì tốt rồi, chúng ta có thể mới hẳn làm dẫn đường cho chúng ta, dân chúng ta đi ra ngoài chơi một chút, các sư phụ cũng thật là, nói cái gì mà sợ khiến cho Hoàng triều Chân Võ hiểu lầm, không cho chúng ta đi ra ngoài, mỗi ngày chỉ biết chờ trong này, ta sắp nghẹn chết rồi đây!

Nữ sinh bên cạnh Hạ Hầu Thái Vân thấp giọng oán hận.

- Mạc Dao, người đừng có oán giận có được không? Tuy rằng nơi này người là lớn nhất, nhưng ta cảm thấy các sự phụ nói rất có đạo lý, nơi này là Hoàng triều Chân Võ, nhất cử nhất động của chúng ta khẳng định sẽ khiến cho vô số người chú ý, vạn nhất xảy ra chuyện gì lớn, chúng ta cũng không chịu nổi đâu.

Thiếu niên về mặt thanh tú kia nhìn thoáng qua nữ sinh vừa nói chuyện, sau đó nói:

- Hơn nữa chỗ mà chúng ta đang ở này, nghe nói chính là khu ký túc cao nhất của Học viện Chân Võ, môi trường tao nhã như vậy, ta cũng không cảm thấy bị đè nén chút nào cả.

Nữ sinh tên là Mạc Dao kia có vẻ hai mươi tuổi, bộ dáng rất đẹp, dáng người vô cùng chuẩn, nhất là đôi mắt còn cực kỳ quyến rũ, nghe thiếu niên thanh tú này nói vậy, nàng cũng chỉ cười nhạt, không phản bác làm gì, nhưng trong lòng lại thầm nghĩ:

“Giang Tự Lưu, người cho rằng ta không biết người hay sao? Người còn không phải là sợ Thái Vân đi gặp tên Đăng Phi kia, ở nơi này đúng là rất tốt, nhưng đối với Giang Tự Lưu người mà nói, sợ là cũng như đang đứng trên đồng lửa, như ngồi trên đồng than chứ?”

Trong lúc nhất thời, toàn phòng có vẻ vắng lặng.

Lúc này, một nam sinh mập mạp mang bộ dáng đầy hòa khí đi ra nói:

- Được rồi, các sự phụ đã nói qua, chờ ngày hoạt động trao đổi bắt đầu, mọi người sẽ là được tự do một chút, dù sao chúng ta đều là nhóm học sinh đầu tiên tới trao đổi trong cả trăm năm nay, cũng được coi như một đám người khai sáng lịch sử rồi, ăn nói làm việc cẩn thận một chút cũng không sai đâu, nếu không, một khi có gì phát sinh ngoài ý muốn, chúng ta sẽ có thể trở thành tội nhân của Hoàng triều Huyền Vũ, cũng bị hậu nhân thóa mạ nữa!

- Ách... làm gì nghiêm trọng như người nói được! Có học sinh không phục, lắm bầm.

- Tại sao lại không? Ta nói cho người biết, nhóm chúng ta này về sau nhất định sẽ được ghi vào trong sử sách của Hoàng

triều Huyền Vũ đây, tuy rằng sẽ không ghi chép cụ thể tên của chúng ta, nhưng nếu thật sự phát sinh điều gì bất ngờ, vậy thì sẽ rất dọa người! Nam sinh mập mạp kia nghiêm mặt lại, thoát nhìn cũng rất có vẻ uy nghiêm.

- Được rồi, tất cả mọi người đều tự trở về nghỉ ngơi đi, ngày mai, nghe nói Học viện Chân Võ có một cuộc lời đàm luận võ, hai bên đều là học sinh ưu tú của Học viện Chân Võ, đến lúc đó chúng ta có thể đi xem một chút, vừa đúng lúc tìm hiểu một chút về trình độ thực tế của Học viện Chân Võ. Một thanh niên anh tuấn vẫn đang ngồi trong góc, chưa từng lên tiếng, bỗng nhiên nói một câu.

Thanh niên này thân hình cao lớn, mày rậm mắt to, tướng mạo phi thường anh tuấn, trên người mang theo một luồng khí tức bề trên, thanh âm lúc nói chuyện cũng không lớn, nhưng lại mang theo một vẻ uy nghiêm nồng đậm, đối lời mà hắn nói thì không có ai trong phòng dám dị nghị gì cả.

Nam sinh mập mạp đứng lên, khẽ vắn lưng một cái, cười nói:

- Hắc hắc, lời đàm luận võ a, ta thích nhất là xem thứ này, ngày mai nhất định phải tới trước mới được, còn giành vị trí đẹp nữa!

Nói xong, hắn đứng dậy đi ra ngoài.

Ngay khi Hạ Hầu Thái Vân và Mạc Dao cùng vài nữ sinh chuẩn bị rời đi, Hạ Hầu Thái Vân bỗng nhiên bị thanh niên anh tuấn kia gọi lại:

- Thái Vân, người ở lại một chút, ta có chuyện muốn nói với người.

Hắn khoát tay về phía Mạc Dao và các nữ sinh khác:

- Các người về trước đi!

Tên nam sinh thanh tú kia có chút nghi hoặc, nhìn thoáng qua thanh niên anh tuấn đó, khóe miệng giật giật, đại khái là muốn hỏi cái gì đó, nhưng cuối cùng vẫn là ngậm miệng lại.

Khi các học sinh khác đều rời đi, trong phòng khách chỉ còn lại Hạ Hầu Thái Vân cùng thanh niên anh tuấn này.

Hạ Hầu Thái Vân trước đó ở trong Học viện Huyền Vũ, cũng chỉ nghe nói tới tên của thanh niên này mà chưa từng có quen

biết gì với hắn, không biết hắn giữ mình lại là có ý gì.

Lúc này, thanh niên kia đứng lên, rót một chén nước trà, tự mình đưa cho Hạ Hầu Thái Vân một chén, trên mặt lộ ra nụ cười thản nhiên:

- Người nhất định rất kỳ quái, vì sao tại lưu người lại phải không?

- Đúng vậy, trước kia Thái Vân chưa từng tiếp xúc gì với học trưởng, lúc này học trưởng lưu Thái Vân lại, nhất định có chuyện gì đó phải không?

Hạ Hầu Thái Vân cười khách khí, nhưng lại có vẻ xa cách nhàn nhạt. Tuy rằng vị học trưởng này có thanh danh rất lớn trong Học viện Huyền Vũ, nhưng là một cô gái, Hạ Hầu Thái Vân vẫn có tính cảnh giác rất cao.

- Ha ha, người không cần khẩn trương, lưu người lại cũng không có ý gì khác, chỉ là muốn tâm sự với người một chút.

Thanh niên này khẽ nhướn mày, vừa cười vừa nhìn Hạ Hầu Thái Vân, nói tiếp:

- Ta đã được nghe tên của học muội rất lâu rồi, nhà của người là ở Hải Uy Thành phải không?

Tuy rằng Hạ Hầu Thái Vân không rõ vị học trưởng này lưu mình lại là có ý gì, nhưng đối phương dường như cũng không có ác ý gì, tâm tình cũng dần dần trầm tĩnh lại, gật gật đầu, nói:

- Đúng vậy, nhà của ta chính là ở Hải Uy Thành.

- Vậy người đối với Đăng Phi, hẳn là cũng có chút hiểu biết chứ?

Làm cho Hạ Hầu Thái Vân có chút bất ngờ chính là, thanh niên này lại dẫn đề tài tới Đăng Phi.

Nàng gật gật đầu, nghĩ nghĩ một chút, nói:

- Đăng Phi, đích thực là ta đã từng gặp vài lần, chưa nói tới rất quen thuộc, nhưng ít nhiều cũng có chút biết đến.

- Ha ha, vậy thì người nói một chút, Đăng Phi này là một người như thế nào.

Thanh niên này khẽ nâng chén trà, nhẹ nhàng nhấp một ngụm, hoàn toàn không có vẻ lạnh lùng khi còn nhiều người lúc này.

- Đằng Phi, hử... rất khó nói, hử cũng không lớn tuổi, nhưng lại rất thành thực, phong cách hành sự cũng rất cường ngạnh, vừa mới đi vào Hải Uy Thành, đã trực tiếp đuổi đám chỉ nhánh gia tộc đang chiếm cứ sản nghiệp của phụ thân đi, giao đấu với các quý tộc, với Hồng Nhật Hội, tuy nhiên hử cũng không ở Hải Uy Thành quá lâu, trong thời gian này, hử từng mất tích hơn hai năm, không ai biết hử đi chỗ nào, khi trở về thì lại dần theo một quý tộc công huân từng đi qua Vực ngoại chiến trường trở về.

Hạ Hầu Thái Vân nhẹ nhàng nói:

- Sau đó, hử liền rời khỏi Hải Uy Thành, trở lại Hoàng triều Chân Võ tại phương Đông, kỳ thật ta cũng đã bốn năm rồi chưa thấy hử.

- n, trước khi hử mất tích thì từng đi qua Hồng Phong cổ thành, những công huân quý tộc kia đều là thủ hạ của con trai lão Thành chủ của Hồng Phong cổ thành, tên là Bạo Long. Sau khi Bạo Long gặp được hử, cũng trực tiếp buông tha cho vị trí Thành chủ, rồi đi theo hử.

Thanh niên anh tuấn này dường như rất hiểu rõ Đằng Phi, việc này thì ngay cả Hạ Hầu Thái Vân cũng đều cũng không rõ ràng lắm.

- Học trưởng biết hử ư?

Hạ Hầu Thái Vân nhìn qua thanh niên anh tuấn, nàng có chút tò mò về mục đích hỏi thăm Đằng Phi của đối phương.

- Ha ha, cũng không có gì, chỉ là rất có hứng thú với hử mà thôi, đây là một nhân tài rất ưu tú. Thanh niên anh tuấn nâng chén trà, kết thúc cuộc nói chuyện với Hạ Hầu Thái

Vân. Hạ Hầu Thái Vân lễ phép cáo từ. Ngay sau đó, một thanh niên có dáng vẻ âm u đi từ trong phòng ra, ngồi ngay trên ghế mà Hạ Hầu Thái Vân vừa mới ngồi, nhìn thanh niên anh tuấn, thản nhiên hỏi:

- Người hỏi ra cái gì?

- Không có gì, so với những điều mà chúng ta biết từ trước thì cũng không khác là mấy, lại nói tiếp, ta thật sự có chút bội phục tên Đằng Phi này rồi, đuổi chi nhánh gia tộc đi, điều này cũng không tính là cái gì cả, dù sao thì đạo lý cũng nằm bên phía hắn, nhưng giết chết một tên Hồ tộc huyết thống thuần khiết, đặc tội Hắc Thủy Ma Cung, không ngờ còn có thể bình yên vô sự rời khỏi Tây Thủy, trở lại phương Đông, đồng thời sau khi trở lại phương Đông thì còn dùng thể như lôi đình mà tiêu diệt các cừu gia năm xưa, điều này không thể không làm cho người ta phải nhìn hắn với cặp mắt khác. Thanh niên anh tuấn hơi nhíu mày, nói.

- Đúng vậy, Giáo chủ là người thế nào, nếu hắn không có một chút bốn sự, thì làm sao có tư cách làm cho Giáo chủ chú ý được?

Thanh niên có vẻ âm u kia thân nhiên nói.

Thanh niên anh tuấn than nhẹ một tiếng, sau đó nói:

- Thật ra ta cảm thấy, Giáo chủ chú ý hắn có quan hệ rất lớn với sự kiện năm đó, dù sao thứ đồ vật kia, chúng ta vẫn không thu được, tuy rằng Giáo chủ cũng không biết nó là gì, nhưng nếu được khai quật từ trong cổ mộ kia ra, có thứ gì không phải là bảo vật kinh thể hải tặc đầu, càng đừng nói tới việc năm đó hai vợ chồng Đằng Vân Chí tiến vào tận trung tâm cổ mộ, hắn đã mang ra ngoài thứ quý báu nhất!

Thanh niên ánh mắt âm u kia cẩn thận nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó mới thấp giọng nói:

- Được rồi, chuyện này thì chúng ta cũng không nên thảo luận quá nhiều, dù sao đây cũng không phải là địa bàn của chúng ta, còn nữa, lần này trong đám lão sư nhất định cũng có người của Giáo chủ, hai người chúng ta phải ăn nói cẩn thận mới được.

Thanh niên anh tuấn gật gật đầu, nói:

- Ngày mai có một trận lôi đài luận võ, tin tức mà ta thu được là, một người trong đó là đường huynh của Đằng Phi này, đến lúc đó, Đằng Phi nhất định sẽ xuất hiện, khi đó chúng ta cần lưu tâm tên này một chút là tốt rồi, ngàn vạn lần không được kinh động tới hắn.

Thanh niên dáng vẻ âm u này khẽ gật đầu, xoay người trở lại phòng.

Trong phòng khách, thanh niên anh tuấn khẽ nhú lông mày, lăm bằm:

- Đằng Phi, rốt cuộc thì người là một người như thế nào đây!

Sáng sớm hôm sau, Đằng Phi thức dậy từ sớm, khóa kỹ cửa phòng, một mình yên lặng đi ra khỏi khu chữ Thiên, đi thẳng đến cửa học viện, thuê một chiếc xe ngựa, đi thẳng đến Chân Võ đại nhai cạnh Hoàng thành.

Xe ngựa đi tới Chân Võ đại nhai, tốc độ rõ ràng chậm lại, hiển nhiên, xa phu rất rõ ràng kẻ nào đang sống trong này, những người dám phóng ngựa như điên ở trong này thì có lẽ vẫn có, nhưng hiển nhiên hẳn không nằm trong số này.

Đi tới cửa Đại Soái phủ, xe ngựa ngừng lại. Sau khi trả tiền, Đằng Phi ngẩng đầu, nhìn tòa phủ đệ có vẻ khá khiêm tốn này, trên cửa có tấm biển viết hai chữ “Lăng phủ” .

Ngay cả ba chữ “Đại Soái phủ” cũng không có, Đằng Phi âm thầm gật đầu, xem ra Lăng gia đúng là khá khiêm tốn, bởi vì dựa theo thân phận của Lăng Tiểu Diệu, cho dù trên biển viết ba chữ “Đại Soái phủ” thì cũng không có người nào nói gì cả.

Đằng Phi đứng lại, hơi sửa sang lại y phục, sau đó bước lên, gõ cửa phủ.

Chương 183: Bái phỏng Lăng gia

Cửa nhỏ được mở ra, có một thanh niên khoảng ba mươi tuổi, trên người mang theo vẻ sát khí nhàn nhạt, đứng trước cửa, ngẩng đầu ưỡn ngực, đầu tiên là lẳng lặng đánh giá Đằng Phi một cái, sau đó mới trầm giọng hỏi:

- Công tử muốn tìm ai?

Đằng Phi cảm nhận được từ trên người thanh niên này một luồng khí tức quân nhân đậm đặc, trong hiện thực tuy rằng hắn chưa từng tiếp xúc với quân nhân, nhưng trong Hồn Vực, Đằng Phi dựa vào chiến công, từng một gã binh lính bình thường, tấn chức tới Tướng quân trẻ tuổi nhất, nên hiểu biết của hắn đối với tập tính của quân nhân sẽ không kém bất kỳ một lão binh dày kinh nghiệm chiến trường nào!

Cũng do kinh nghiệm trong Hồn Vực, nên Đằng Phi có ấn tượng rất tốt đối với quân nhân, hơn nữa cũng biết tính cách của quân nhân, lập tức nói thẳng:

- Làm phiền toái đại ca thông báo một tiếng, nói rằng Đằng Phi tiến đến bái phỏng Lăng phu nhân!

- Người là Đằng Phi ư? Vẻ mặt nghiêm túc của thanh niên này dịu lại, nói:

- Mời Đằng công tử ngồi tại cổng gác một chút, tại hạ sẽ lập tức đi thông báo!

Nói xong, hắn dẫn Đằng Phi tới phòng gác ngồi nghỉ, lập tức nhanh chóng đi vào trong nhà.

Những người gác cổng khác nhìn Đằng Phi, vẻ mặt đều khác khi nãy, đều mang theo vài phần kính nể, hiển nhiên, làm người của Lăng gia, bọn họ đều đã từng nghe thấy cái tên “Đằng Phi” này.

Sau một lát, từ rất xa, Đăng Phi đã nghe thấy thanh âm giòn tan kia: - Đăng Phi đâu? Hắc ở đâu?

Đăng Phi đi từ trong phòng ra, thấy Lăng Thi Thi đang từ xa đi tới, mỉm cười nói:

- Lăng Thi Thi, ta ở trong này.

Lăng Thi Thi thấy rằng Phi, ánh mắt lập tức sáng lên, vui vẻ đi tới gần Đăng Phi, nói:

- Đăng Phi người thật là giỏi a, bốn cô nương còn tưởng rằng người nói không giữ lời, không thềm tới nữa cơ đấy. Lăng gia ta cũng không phải là long đàm hổ huyết gì, người sợ cái gì chứ? Vậy mà phải tận hơn một tháng sau mới đến!

Thái độ của Lăng Thi Thi đối với Đăng Phi làm cho vài người gác cổng âm thầm lú lẫm, thầm nghĩ:

May mà khi này không cố ý làm khó xử vị này, tiểu thư đối với hắc... Thật đúng là giống như Lăng Phồn nói, không tầm thường a!”

Lăng Thi Thi và Đăng Phi sóng vai đi vào trong, lúc này, Lăng Thi Thi bỗng nhiên nhẹ giọng nói:

- Nói thật, người có phải đã nghe tới chuyện của Lăng Phồn, nên không dám đến nhà ta không?

- Lăng Phồn? Người đang nói tới người đầu tiên là muốn đánh gãy cái chân chó” của ta, sau đó lại muốn giết ta ư?

Đăng Phi nhìn thoáng qua Lăng Thi Thi, thở dài nói:

- Xem ra đi với người đi, lúc nào cũng phải cảnh giác mới được, rất có thể sẽ bị tên nào đó ghi hận, ta đúng là oan ức a!

Phốc...

Lăng Thi Thi không kiềm nổi phì cười, lập tức hung hăng trừng mắt nhìn Đăng Phi:

- Người nói cái gì vậy? Còn chưa nói tới việc thiếu chút nữa người đã đánh hắc thành tàn phế nữa đấy!

- Hắc còn muốn giết ta a, tất nhiên là ta phải trả đòn rồi! Đăng Phi về mặt vô tội nói.

- Thôi đi, người khác không biết người, ta còn có thể không biết sao? Nếu người thật sự muốn giết hấn, thì ngay cả một chiêu của người hấn cũng không nhất định có thể tiếp được, còn nữa, tại sao người muốn để cho hấn đâm người một kiếm vậy? Tên ngu ngốc nhà người, người cho rằng ta sẽ vì hấn mà chỉ trích người hay sao? Vạn nhất một kiếm kia lệch một chút, chẳng phải người sẽ...

Lăng Thi Thi nói đến này, sắc mặt ửng đỏ, lại liếc xéo Đằng Phi một cái, nhẹ giọng lẩm bẩm:

- Hai người ta phải lo lắng cho người một phen!

- Thật xin lỗi, không phải là do sợ người khó xử hay sao! Đằng Phi có chút xin lỗi nhìn thoáng qua Lăng Thi Thi, sau đó nói:

- Ta nghe nói phụ thân người rất thích Lăng Phồn, tất nhiên không tiện làm quá mức, nếu không phải hấn khinh người quá đáng, ta cũng không thêm chấp nhặt với hấn làm gì.

- Ta biết, Lăng Phồn là loại người gì thì ta hiểu rất rõ, tuy nhiên, một lát nữa người nhìn thấy mẫu thân của ta, ngàn vạn không cần nhắc tới chuyện này, kỳ thật người chân chính thích Lăng Phồn là mẹ của ta, cũng không phải cha ta, cha ta hàng năm phải trấn thủ biên quan, chưa gặp Lăng Phồn được vài lần, cái gọi là | thích cũng chỉ là nghe mẹ ta kể lại mà thôi!

Lăng Thi Thi nhẹ nhàng nói:

- Từ sau khi mẹ ta tỉnh táo lại, cả người dường như đều trở nên rất yếu ớt, hơn nữa ca ca ta tốt nghiệp Học viện Chân Võ, cũng tiến vào quân đội, nàng giống như đã không có chỗ gửi gắm hy vọng nữa vậy, tên Lăng Phồn này rất biết khuây môi múa mép, làm cho lão nhân vui vẻ, cho nên mẹ ta rất thích hấn. Người đánh bị thương hấn là người, nếu là người khác, chỉ sợ mẹ ta đã sớm để cho người khác bắt lại xử tử rồi!

Đằng Phi ít nhiều có chút bất ngờ, lẽ ra Lăng Phồn là một tên bàng chi của Lăng gia, ở trong Lăng gia thì không nên có địa vị cao như vậy mới đúng.

Lăng Thi Thi dường như nhìn ra nghi hoặc trong lòng Đằng Phi, nhẹ giọng nói:

- Phụ thân của Lăng Phồn vốn là thủ hạ của cha ta, thực lực cũng đạt tới cảnh giới Đâu Tôn. Mười mấy năm trước, một lần cho ta bị tập kích, phụ thân Lăng Phồn che trước mặt cha ta, cứu phụ thân ta một mạng, chính hắn cũng bất hạnh mà bỏ mình. Mặc dù lúc ấy cho dù hắn không đỡ cho cha ta, thì cha ta cũng sẽ không có việc gì cả, nhưng mặc kệ như thế nào, người đã không còn nữa, trong lòng cha ta ít nhiều cũng có chút cảm kích, nên sẽ đối đãi với Lăng Phồn rất tốt, hắn từ nhỏ đã sống trong trong Đại Soái phủ rồi!

Lăng Thi Thi nói xong, nhìn thoáng qua xung quanh, thấy không có người mới thấp giọng nói:

- Tuy nhiên hắn lại giỏi về tâm kế, ta không thích hắn, hắn lại luôn tự nhận là thân ca ca của ta, trên thực tế lại lúc nào cũng quấy lầy ta!

Lăng Thi Thi có chút then thùng, đồng thời trên mặt lộ rõ vẻ chán ghét:

- Vài năm gần đây hắn càng quá phận hơn, ta càng ngày càng chán ghét hắn. Biết được hắn bị người đánh thành trọng thương, lòng ta ngược lại còn có chút vui vẻ, Đằng Phi, người nói ta có phải là rất xấu không?

- Làm sao có thể, người vì mẫu thân, không tiếc trả giá mọi thứ, tìm kiếm linh dược, phân hiệu tâm này cảm thiên động địa, ai dám nói người là cô gái độc ác đây!

Đằng Phi cười nói, bỗng nhiên ánh mắt hơi ngưng lại phía trước xuất hiện một nữ nhân có vẻ cực kỳ trẻ tuổi, nếu không phải Lăng Thi Thi ở ngay bên cạnh mình, thì thậm chí Đằng Phi còn cho rằng đây là tỷ muội của Lăng Thi Thi!

Năm tháng gần như không lưu lại gì trên khuôn mặt của nữ nhân này, dáng người nàng thon thả, làn da trắng nõn, khí chất vô cùng cao quý, lẳng lặng đứng tại đó, mang theo một luồng khí tràng vô hình, làm cho người ta không kìm lòng được sinh ra cảm tình với nàng.

Bên cạnh nữ nhân này là một kẻ mà Đằng Phi rất không muốn gặp.

Lăng Phồn!

Vết thương trên vai trái của hắn vẫn còn chưa hoàn toàn khôi phục lại, cánh tay dùng băng vải treo lên, ánh mắt nhìn về phía Đằng Phi dường như muốn tóe lửa, nếu ánh mắt có thể giết người, thì e rằng hiện tại Đằng Phi đã sớm chết từ lâu rồi.

Trên mặt Lăng Thi Thi lập tức hiện lên vẻ hờn giận, khi trước nàng đã nói với mẫu thân rồi, khi Đằng Phi đến bái phỏng, đừng để cho Lăng Phồn xuất hiện, làm hỏng phong cảnh thì chưa nói, nhưng dựa vào tính cách của Lăng Phồn, không chừng lại sẽ nói ra vài lời quá phận.

Nhưng không nghĩ tới, mình chỉ vừa đi ra nghênh đón Đằng Phi, thì Lăng Phồn đã chiếm được tin tức, đồng thời thành công thuyết phục Lăng phu nhân, cùng nàng ở chỗ này đợi Đằng Phi.

Nhưng rất hiển nhiên, Lăng Phồn ở chỗ này chờ, khẳng định không phải là vì nghênh đón Đằng Phi mà tới.

Đằng Phi nhìn thoáng qua Lăng Phồn, dường như không thấy cừ hận trong mắt hắn. Đằng Phi bước nhanh vài bước, hơi khom người trước Lăng phu nhân, nói:

- Vị này chính là Lăng phu nhân ư, vãn bối Đằng Phi ra mắt Lăng phu nhân!

Đông Phương Ngọc Lan, mẫu thân của Lăng Thi Thi, cẩn thận đánh giá người trẻ tuổi trước mặt này, trên mặt vô cùng bình thản, sau một lúc lâu mới khẽ cười, nói:

- Đằng Phi, cảm ơn sự trợ giúp của người với ta, vẫn muốn gặp người một lần, tận tay cảm tạ người, nhưng không có cơ hội, hôm nay gặp được, quả nhiên là tuần tú lịch sự, nghe nói giữa người và Phồn nhi có chút hiểu lầm, vậy ta sẽ làm hoà giải một lần, các người làm quen nhau một chút đi, chút hiểu lầm này cũng nên tiêu trừ đi thôi!

Lăng Thi Thi lạnh lùng nhìn thoáng qua Lăng Phồn, trong lòng khó chịu, lại không nói thêm gì.

Đằng Phi khẽ cười, nói:

- Ý tốt của Lăng phu nhân, vãn bối sao dám cự tuyệt!

Lăng Phồn thì hừ lạnh một tiếng, oán độc nhìn Đằng Phi, bỗng nhiên âm u nói:

- Đăng Phi, giữa người và ta cũng không quá vui vẻ, ta cho rằng người muốn dây dưa với muội muội của ta, nên mới giận dữ công tâm, mất đi lý trí, xúc động một chút, mong rằng người thứ lỗi, về sau nên sống vui vẻ mới tốt!

Lăng Phồn cố ý nhấn mạnh hai từ “vui vẻ” này, bất cứ người nào cũng đều có thể nghe ra oán niệm trong giọng của hắn.

Lăng Thị Thị rốt cục không kiềm nổi, ở một bên nói:

- Lăng Phồn, ngươi đừng có bày ra bộ dáng này đi, ngươi là gì cả ta nào? Chuyện của ta, ai cần ngươi lo? Đăng Phi với người căn bản là không quen biết, ngươi không thèm quan tâm gì đã cản đường của người ta, hờ hết một đánh giết, nếu không phải ngày đó hắn chạy nhanh, thì ân nhân của mẹ ta đã bị người dùng một kiếm giết chết rồi, hiện tại ngươi lại ở trong này, nói cái gì mà không hòa thuận, ngươi còn có chút da mặt nào nữa không hả?

Một lời này của Lăng Thị Thị cực kỳ linh hoạt, sắc bén, danh hiệu tiểu Ma nữ tại đế độ quả nhiên không phải là nói suông, ngay lập tức đã làm cho khuôn mặt của Lăng Phồn đỏ rực lên, sau đó biến thành xanh mét.

Lăng phu nhân lúc này mới ho nhẹ một tiếng, thản nhiên nói:

- Đều im miệng đi, làm trò cười cho người ngoài!

Lăng Phồn vốn cực kỳ phẫn nộ, bỗng nhiên bình tĩnh trở lại, phi thường đặc ý nhìn thoáng qua Đăng Phi, ý tứ chính là:

“Thấy không, ta là người trong nhà, còn người chỉ là người ngoài mà thôi!”

Đăng Phi chỉ thản nhiên cười, căn bản không thèm để ý tới lời của Lăng phu nhân.

Năm đó hắn trợ giúp Lăng Thiên Vũ và Lăng Thị Thi, chủ yếu là do cảm động sự hiếu tâm của hai người này, kính nể Đại Nguyên Soái Lăng Tiêu Diêu, còn Lăng phu nhân là ai thì hắn căn bản không biết, cho nên vị Lăng phu nhân cao quý này có ấn tượng với mình như thế nào, thì Đăng Phi căn bản cũng không thèm để ý tới; thứ hai là Đăng Phi thực sự rất thích một cô gái như Lăng Thị Thi, nhưng thích cũng không có nghĩa là yêu say đắm, Đăng Phi thích rất nhiều người, u Lôi Lôi, u Lạp Lạp, Vũ Lan Tử Huyền, Vũ Lan Thiên Nguyệt, bao gồm cả tỷ

tỷ Đằng Vũ của hắn, những cô gái bên cạnh hắn thì hắn đều thích cả.

Nhưng cũng đâu có gì, đối với Đằng Phi mà nói, cái thích của hắn đa phần là một loại thưởng thức đơn thuần. Cũng giống như mọi người thích cái đẹp vậy, không xen lẫn bất kỳ nhân tố nào khác.

Cho nên, hắn cũng không quá để bụng đối với tính khí “bài ngoại” này của Lăng phu nhân. Hơn nữa, Đằng Phi có thể cảm giác được, Lăng Thi Thi cũng thích hắn, nhưng so với hắn thích nàng lại không quá giống nhau.

Hắn thâm nghĩ, như vậy cũng tốt, Lăng phu nhân không quá thích ta, tất nhiên cũng sẽ không đáp ứng cho con gái kết giao với ta, ta và Lăng Thi Thi làm bằng hữu bình thường thì tốt hơn. Tâm tư của Đằng Phi đặt phần lớn vào việc tìm cách báo thù cho cha mẹ, hơn nữa trong thân thể còn tồn tại tai hoạ ngầm, khiến cho Đằng Phi căn bản không dám tiếp xúc với thứ cảm tình này.

Nhưng đối với Lăng Thi Thi mà nói, thái độ của mẫu thân nàng đã có chút quá phận rồi!

Chương 184: Đông Phương Ngọc Lan

Trước không nói Đẳng Phi có ân cứu mạng đối với mẫu thân nàng, hôm nay mình mời Đẳng Phi đến, cũng đã dặn Lăng phu nhân từ trước, nhưng hiện tại, lại bởi vì Lăng Phồn mà bắt đầu có chút bài xích người ta, điều này làm cho Lăng Thi Thi thấy rất khó chịu, cặp mắt lập tức hơi đỏ lên.

Trong tai bỗng nhiên truyền đến tiếng truyền âm của Đẳng Phi:

- Được rồi, ta là ta, ngươi là ngươi, mẫu thân người nói cũng đúng, Lăng Thi Thi tiểu thư, đừng không vui nha.

Lăng Thi Thi khẽ mím môi, nhìn thoáng qua Đẳng Phi, trong mắt mang theo vài phần cảm kích, những ánh mắt này bị Lăng Phồn thấy, thì lại khiến cho hắn càng thêm ghen ghét, vô cùng phân nộ.

Mấy người đi vào phòng, Đông Phương Ngọc Lan cho người đưa hoa quả điểm tâm và trà lên, ngồi trên chủ vị, tủm tỉm cười nhìn Đẳng Phi, vừa rồi nói ra câu kia, bản thân Đông Phương Ngọc Lan cũng cảm thấy có chút xin lỗi.

Nhưng nàng xuất thân đại tộc, là danh môn khuê các chân chính, cái nhìn đối với xuất thân là cực kỳ coi trọng, trước khi nhìn thấy Đẳng Phi, nàng cũng không nghĩ nhiều, bởi vì quen biết Đẳng Phi cũng không chỉ riêng con gái mình, mà c có Lăng Thiên Vũ nữa, mà ấn tượng của Lăng Thiên Vũ đối với Đẳng Phi cũng vô cùng tốt.

Nhìn sau khi thấy Đẳng Phi, Đông Phương Ngọc Lan lập tức cảm thấy người trẻ tuổi này rất không đơn giản, hơn nữa làm một người từng trải, nàng càng hiểu rõ hàm nghĩa của ánh mắt con gái mình khi nhìn về phía Đẳng Phi là như thế nào.

Năm đó khi nàng lần đầu tiên nhìn thấy Lăng Tiêu Diêu, chẳng phải cũng như vậy hay sao?

Nhưng Đông Phương Ngọc Lan cảm thấy, mình nhất định phải ngăn cản đoạn cảm tình này của con gái, nguyên nhân chỉ có một, đó chính là: Đẳng Phi này có xuất thân quá thấp kém!

Ngay cả quý tộc mà hắn cũng không phải, chỉ là con cháu một gia tộc thương nhân tại một địa phương nhỏ, loại thân phận này làm sao có thể xứng đối với cô con gái giống như công chúa của nàng được?

Về phần Lăng Phồn, Đông Phương Ngọc Lan cũng không quá để trong lòng, tuy rằng nàng thích đứa nhỏ Lăng Phồn này, nhưng đối với phẩm tính của Lăng Phồn thì nàng cũng vô cùng hiểu rõ, biết chắc hắn lại càng không xứng với con gái mình.

Kỳ thật ở trong lòng Đông Phương Ngọc Lan, tên Chu Chí Võ, thể tử của Thân vương điện hạ kia thì mới chân chính thích hợp cho con gái mình. Chỉ tiếc bối cảnh gia đình hai bên quá mức miễn cưỡng, nàng không thể tạm thời cự tuyệt Chu Chí Võ. Nhưng dù sao, Đông Phương Ngọc Lan vẫn cho rằng con gái của nàng phải gả cho người có thân phận ít nhất cũng ngang với Chu Chí Võ thì mới đúng đạo lý!

Mà trong toàn bộ Hoàng triều Chân Võ, người có thân phận địa vị ngang với Chu Chí Võ, e rằng ngoài vài Hoàng tử kia, cũng đã không có người khác nữa. Thân phận của Chu Chí Võ rất miễn cưỡng, nhưng các Hoàng tử này thì lại không sao cả, nhất là vài Hoàng tử có hi vọng kế thừa đại vị nhất kia, thì lại luôn nằm trong phạm vi “xét duyệt” của Lăng phu nhân.

Nàng tin chắc rằng, đối với Hoàng đế mà nói, con gái của Lăng gia gả cho Hoàng tử, thì Hoàng đế cũng vui vẻ tác thành, dù sao, con gái của gia tộc như Lăng gia mà kết thông gia với bất kỳ một đại tộc nào, thì cũng đều động chạm đến sợi dây thần kinh miễn cưỡng của Hoàng Thượng, chỉ có thông gia với Hoàng tộc thì mới là kết quả tốt nhất.

Hôm nay gọi Lăng Phồn tới đây cũng chỉ là một thủ đoạn của Đông Phương Ngọc Lan mà thôi, nếu Đẳng Phi đủ thông minh, thì cũng nên hiểu được, con gái của Đại Soái cũng không phải là người mà hắn có thể mơ tưởng được!

Mặc dù vậy, Đông Phương Ngọc Lan cũng chuẩn bị bồi thường cho Đằng Phi một cách thích hợp trên phương diện khác, dù sao thì Đằng Phi cũng là ân nhân cứu mạng của nàng, từ sâu trong nội tâm, nàng vẫn rất cảm kích Đằng Phi.

Đông Phương Ngọc Lan cảm thấy với vị trí Lăng gia phu nhân của mình, thì nàng cũng không làm sai, đứng trên góc độ của nàng, các xử lý vấn đề như vậy mới là thích đáng nhất, cũng là hoàn mỹ nhất.

Trước mắt xem ra, tất cả vẫn còn trong lòng bàn tay của nàng, Đằng Phi này đúng là rất thông minh, cũng rất hiểu chuyện.

- Đông Phương Ngọc Lan rất hài lòng, không khỏi đưa ra cái giá, bắt đầu nói ý chuyện với Đằng Phi.

- Đằng Phi, nghe nói cha mẹ người năm đó gặp nạn tại Tây Thủy, thật sự khiến người ta phải tiếc hận a, con đường hoàng kim, ta cũng đã từng nghe nói qua rồi.

Đông Phương Ngọc Lan cao quý đoan trang, khi buông lỏng mà nói chuyện, thì tràn ngập lực tương tác.

Ngay cả Lăng Thi Thi từ đầu có chút không vui, lúc này cũng dần quên đi chút khúc mắc ban đầu.

Nhưng thật ra, Lăng Phồn ngồi một bên, một cậu cũng không nói, ánh mắt ngẫu nhiên quét về phía Đằng Phi cũng tràn ngập cừu hận, chỉ là hấn che dấu rất tốt, mỗi khi Đông Phương Ngọc Lan nhìn về phía hấn, thì Lăng Phồn luôn bày ra một nụ cười ôn hòa.

Đối với biểu hiện của Lăng Phồn, Đông Phương Ngọc Lan cũng rất hài lòng, không sợ người có tâm cơ, chỉ sợ người không hiểu cách nguy trang, làm một quý tộc, đầu tiên cần phải học cách che dấu tâm tình của mình!

Bất kỳ chuyện gì cũng đều biểu lộ trên mặt, chẳng phải là làm cho người ta nhìn một cái đã biết hết rồi hay sao?

Đằng Phi khẽ cười nói:

- Cảm tạ Lăng phu nhân quan tâm, vì phụ mẫu mà báo thù chính là điều mà Đằng Phi suốt đời theo đuổi.

Lăng phu nhân hài lòng nhìn thoáng qua Đằng Phi, biết rằng hấn nói như vậy chính là hoàn toàn hiểu rõ tâm tư của mình,

trong lòng dâng lên một cô nhu tình, cảm thấy có chút thẹn với đứa nhỏ này, từ nhỏ cha mẹ đã mất, một mình đánh ra một mảnh thiên địa, cũng rất không tồi rồi.

Lập tức, Đông Phương Ngọc Lan cười nói:

- Người có ân cứu mạng với ta, về sau cũng đừng gọi ta là Lăng phu nhân nữa, gọi ta là bá mẫu được rồi, cứ coi Lăng phủ này như nhà của người đi, chuyện cha mẹ người gặp nạn, ta cũng sẽ gọi người đi chú ý, một khi có manh mối thì sẽ lập tức thông báo cho người, đồng thời sẽ giúp người báo thù.

Khi Đông Phương Ngọc Lan thốt ra lời này, sắc mặt Lăng Phồn đại biến, về mặt Lăng Thi Thi cũng vui mừng, cho rằng mẫu thân đã tiếp nhận Đăng Phi. Chỉ có bản thân Đăng Phi mới hiểu rõ nhất, e rằng đây là một trong những điều kiện mà Lăng phu nhân đưa ra: “Người không tiếp cận nữ nhi của ta, ta cũng sẽ không bạc đãi người!”

Cái gọi là từ nay về sau coi Lăng phủ là nhà của mình, đằng sau những lời này còn cất dấu một loại ý tức cự nhân ngoài ngàn dặm, người thực sự cho rằng đây là thật hay sao!

Về phần nói rằng giúp hắn truy xét manh mối cha mẹ mình bị gặp nạn, điều này thì Đăng Phi cũng có chút tin tưởng, Lăng phu nhân nếu đã nói ra miệng, thì nhất định sẽ phát ra một vài người giúp hắn.

Chỉ là Đăng Phi càng thêm rõ ràng, những người này vĩnh viễn cũng sẽ không tra xét được cái gì cả, trừ phi người nói lời này là Lăng Tiêu Diêu, vị Đại Nguyên Soái của Hoàng triều Chân Võ kia!

- Nếu vậy, vẫn bồi cung kính không bằng tuân mệnh, trước hết tạ ơn bá mẫu!

Đăng Phi đứng lên, trên mặt mang theo nụ cười ôn hòa, thi lễ với Đông Phương Ngọc Lan.

- Không cần khách khí như vậy, về sau đều là người trong nhà rồi. Đông Phương Ngọc Lan tao nhã hạ thấp người, coi như hoàn lệ, sau đó nói:

- Nghe nói người vào Học viện Chân Võ đọc sách, về sau có tính toán gì không? Có muốn tiến vào quân đội không, nếu muốn tiến vào trong triều đình, tuy rằng Lăng gia chúng ta

không tính là quý tộc hào môn đỉnh cấp gì, nhưng vẫn có thể trợ giúp người một chút đối với việc này.

Lời này của Đông Phương Ngọc Lan vừa phát ra, Lăng Phồn lại ghen tị tới mức hai tròng mắt đều đỏ lên, ý của Lăng phu nhân đã quá rõ ràng rồi, rõ ràng là muốn dọn đường cho tương lai của Đằng Phi a!

Cho dù là Lăng Phồn hẳn cũng đều chưa từng được loại đãi ngộ này, tên Đằng Phi này, chỉ là một tên nhà quê, từ thâm sơn cùng cốc đi ra, dựa vào cơ duyên xảo hợp, giúp Lăng gia một lần, dựa vào cái gì mà có thể đạt được đãi ngộ như vậy?

Về chuyện Lăng phu nhân trúng độc, Lăng Phồn cũng không biết nhiều. Đầu tiên thì chuyện này đã bị khống chế nghiêm mật, rất nhiều người đều biết Lăng phu nhân trúng độc, nhưng cũng không biết đó là độc gì, cần thứ gì để giải độc, mà Lăng phu nhân lại dùng danh nghĩa về thăm nhà, trong một thời gian rất dài cũng không xuất hiện trong Đại Soái phủ này.

Cho nên, mặc dù Lăng Phồn biết vị thâm nương này trúng độc rất nặng, nhưng cũng không biết gì nhiều những việc khác, hơn nữa hẳn cũng không cho rằng người như Đằng Phi có thể giúp đỡ được cái gì quá giỏi. Cùng lắm là nhân cơ hội nịnh bợ Lăng Thiên Vũ và Lăng Thi Thi mà thôi.

Cho nên, khi Lăng phu nhân nói ra lời này, sự bất mãn trong lòng Lăng Phồn thật sự đã khó có thể khống chế được, hẳn ho nhẹ một tiếng, sau đó nói:

- Thâm nương, loại sự tình này, sợ rằng có chút không ổn đâu!

- Ô? Phồn nhi, người nói một chút xem, có gì không ổn.

Đông Phương Ngọc Lan thần nhiên nhìn thoáng qua Lăng Phồn, mang theo vài phần ý cười hỏi.

Lăng Phồn như chiếm được cổ vũ, lớn tiếng nói:

- Lăng gia ta đã nhiều thế hệ là trung lương, thúc phụ thân là Đại Soái, lại cương trực công chính, chính trực thanh liêm, ngay cả Thiên Vũ huynh trưởng ở Học viện Chân Võ, sau khi tốt nghiệp tiến vào trong quân, cũng đều từ tầng dưới cùng mà phấn đấu lên, hiện giờ thâm nương vì Đằng Phi, lại muốn dùng một chút thủ đoạn, chẳng phải là chủ động lộ sơ hở, để cho người ta lấy cớ công kích Lăng gia ta hay sao?

Không thể không nói, Lăng Phồn này đích thật là biết cách ăn nói, rõ ràng là hấn ghen tị với chỗ tốt của Đằng Phi, nhưng lại nói một cách chính trực như vậy, làm cho người ta khó có thể phản bác được

Lăng phu nhân cũng thân nhiên cười, rất có kiên nhẫn nói:

- Phồn nhi, ngươi còn trẻ, có một số việc, người chỉ biết một mà không biết hai, thúc phụ ngươi thân là Đại Soái, tay cầm trọng binh, bản thân bị người ta đồ kỵ, nếu chân tướng mà như người nói, thì vị trí Đại Soái của thúc phụ ngươi sợ là đã sớm không giữ được rồi, ngươi cũng biết, tẩu lâu kiếm được nhiều tiền nhất để đô này là do ai mở không?

- Là do... thẩm nương ngài... Lăng Phồn lấp bắp nói, sắc mặt có chút đỏ lên:

- Nhưng đây chỉ là sinh ý a!

- Ha ha. Đông Phương Ngọc Lan khẽ cười cười, nói:

- Nếu không có thân phận Đại Soái của thúc phụ ngươi, thì người có thể dễ dàng kinh doanh tòa tẩu lâu này hay sao? Còn nữa, huynh trưởng Thiên Vũ của ngươi, hấn khác với Đằng Phi, hấn là con ruột của Đại Soái, nếu hấn vừa tiến vào quân, đã nhanh chóng tấn chức, vậy thì mới chân chính bị người đồ kỵ, Đằng Phi thì lại không phải vậy, hấn là ân nhân cứu mạng của ta, nếu ngay cả ân cứu mạng cũng không báo đáp được, vậy thì người khác nên nhìn ta như thế nào, đối đãi với Lăng gia ta ra sao đây? Cho nên, ta giúp đỡ Đằng Phi, tuyệt đối không có người nào dám nói ra bất kỳ chữ “không” nào!

Vị Nguyên soái phu nhân này, trong nháy mắt đã lộ rõ vẻ cường thế thuộc về thân phận địa vị của nàng, tuy rằng giọng điệu rất bình tĩnh, nhưng cổ khí thế trên người kia lại làm cho người ta phải biến sắc.

Lăng Phồn bị nói tới mức không nói được gì nữa, chỉ có thể cúi đầu, cảm giác vai trái của mình dường như ần ần đau, lập tức đứng lên, nói:

- Thẩm nương, muội muội, thân thể ta có chút không khỏe, ta về trước nghỉ ngơi đây.

Nói xong, cũng không nhìn Đằng Phi một cái nào, bước thẳng ra ngoài. Lăng Thi Thi ngồi tại chỗ, vui vẻ nhìn Đằng Phi nói:

- Đăng Phi, yên tâm đi, nếu mẹ ta chịu ra tay giúp người tra xét chuyện cha mẹ gặp nạn năm đó, thì nhất định có thể tra được manh mối, mẹ ta chính là người của Đông Phương gia tộc a!

- Nha đầu chết tiệt kia, đừng nói lung tung!

Đông Phương Ngọc Lan nhìn thoáng qua Lăng Thi Thi, sau đó cười hỏi Đăng Phi:

- Người còn chưa nói cho bà mẫu biết, về sau muốn đi con đường nào đây!

Chương 185: Thân phận, địa vị

Đặng Phi khẽ sờ cái mũi, trong lòng âm thầm cười khỏ, thâm nghĩ:

“Lăng phu nhân thật là lợi hại, đây là đang ép ta phải tỏ thái độ a!”

Hắn lập tức ngẩng đầu, nhìn Lăng phu nhân, vẻ mặt nghiêm túc, nói:

- Ý tốt của bá mẫu, Đặng Phi tâm linh, chỉ là Đặng Phi trước mắt chỉ nghĩ tới việc báo thù cho cha mẹ, đối với con đường tương lai thì vẫn còn chưa có tính toán gì, nhưng xin bá mẫu cứ yên tâm, một khi Đặng Phi dự định tốt, nhất định sẽ trước tiên đến báo cho bá mẫu biết!

Đông Phương Ngọc Lan nhìn Đặng Phi một cái thật sâu, sau đó cười nói:

- Vậy cũng tốt, báo thù cho cha mẹ là việc phải làm, nên đặt trước tiên mới đúng!

Cuộc đối thoại của hai người đều chất chứa huyền cơ, Lăng Thi Thi cực kỳ trí tuệ, ngay từ đầu không nghe ra là do nàng là con gái của Đông Phương Ngọc Lan, căn bản sẽ không nghĩ tới mẫu thân luôn dịu dàng nhã nhặn lịch sự của mình lại giống như những phu nhân khác, có thiên kiến bè phái mãnh liệt như vậy.

Nhưng nghe đến đây, nàng đã dần nghe ra, mẫu thân đang muốn cảnh cáo Đặng Phi, mà Đặng Phi thì cũng đã sớm nghe ra hàm nghĩa trong câu nói của mẫu thân rồi...

Trên gương mặt phấn hồng của Lăng Thi Thi, màu đỏ dần nhạt đi, trở nên tái nhợt, dùng sức mím môi, nhìn mẫu thân của mình. Mẫu thân luôn dịu dàng hiền lành, tao nhã cao quý trước

kia, vào giờ khắc này, đột nhiên trở nên vô cùng xa lạ, khiến cho Lăng Thi Thi khó có thể nhận ra.

Lúc này, Đằng Phi đứng lên, khẽ thi lễ với Đông Phương Ngọc Lan:

- Hôm nay vẫn bồi mao muội tới bái phỏng, tới vội vàng nên không chuẩn bị lễ vật gì, chỉ có một gốc Tuyết liên mọc trên Cổ Thần Thánh Sơn, tuy rằng số tuổi không cao, chỉ trăm năm mà thôi, nhưng cũng có tác dụng bổ dưỡng với thân thể, mong bá mẫu hãy nhận lấy.

Nói xong, trong tay Đằng Phi bỗng nhiên có thêm một đoá Tuyết liên bằng thanh ngọc khiết, tản ra mùi thơm nhạt, không khí trong toàn bộ căn phòng lập tức trở nên tinh thuần hơn.

Đằng Phi đặt bông Tuyết liên kia lên trên bàn, sau đó nói:

- Như vậy, vẫn bồi liên cáo lui trước ngày khác sẽ lại đến bái phỏng!

Ánh mắt Đông Phương Ngọc Lan hơi ngưng lại trên chiếc nhẫn không gian trên tay Đằng Phi, âm thầm ngạc nhiên:

Hắn chỉ là con cháu một tiểu gia tộc tại nơi thâm sơn cùng cốc, làm sao có thể mang theo loại bảo vật như nhẫn không gian này vậy?”

Hơn nữa, gốc Tuyết liên này làm cho Đông Phương Ngọc Lan lập tức nhớ tới khi nàng vừa mới tỉnh lại, Lăng Thiên Vũ và Lăng Thi Thi đầm nước mắt nói những lời đó.

- Mẹ, người rốt cục cũng tỉnh rồi, thật tốt quá, ngài biết không, vì cứu ngài, Đằng Phi đã phải táng thân trong Cổ Thần Thánh Sơn, hai loại dược liệu trong đó đều là do Đằng Phi tìm tới, nếu không có hắn, mẫu thân ngài...

Lúc ấy Đông Phương Ngọc Lan vừa mới tỉnh táo lại, tuy rằng biết giải dược của mình là vô cùng quý báu, nhưng cũng không quá tin tưởng vào lời hai đứa con mình. Theo nàng thấy, có cao thủ như Phúc bá và Tùng bá, thì một đứa bé như Đằng Phi có thể tạo ra bao nhiêu tác dụng đây?

Sau đó lại nghe nói Đằng Phi còn sống, nàng cũng rất vui mừng, để cho con gái mời hắn đến quý phủ, cẩn thận cảm tạ một phen. Mãi cho tới khi Đằng Phi đưa ra gốc Tuyết liên này,

Đông Phương Ngọc Lan mới bỗng nhiên cảnh giác, thiếu niên này thật sự chỉ là một đứa bé trong một tiểu gia tộc tại nông thôn theo như lời Lăng Phồn hay sao?

- Thứ này quá quý giá rồi, bá mẫu làm sao lại không biết xấu hổ mà nhận lấy được.

Đông Phương Ngọc Lan thì cũng có kiến thức, một gốc Tuyết liên như vậy, ở để đồ mà không có một vạn lượng hoàng kim thì tuyệt đối không mua được, hơn nữa rất nhiều lúc có tiền cũng không mua được.

Lăng Thi Thi ở một bên, thản nhiên nói:

- Hai loại dược vương Huyết Nguyên Đan và Bằng Liên ngàn năm, đủ để mua được một tòa thành trì rộng lớn rồi, Đằng Phi hẳn cũng không nói hai lời, lập tức lấy ra, cũng không tiếc gì gốc Tuyết liên này!

Đông Phương Ngọc Lan nhìn thoáng qua Lăng Thi Thi, lập tức mỉm cười:

- Vậy thì cảm ơn Đằng Phi hiền điệt rồi, ta đã cho người chuẩn bị cơm tối, người ăn cơm xong thì hãy đi.

Đằng Phi lắc đầu, nói:

- Tại Học viện Chân Võ còn không ít chuyện, sẽ không quấy rầy bá mẫu nữa, 2 văn bối cáo lui trước.

Lúc này Đông Phương Ngọc Lan cũng đã hiểu được, người này đích thật đã hiểu được ý tứ của mình, từ đầu tới cuối đều tự xưng là văn bối, chưa từng tự xưng là “tiểu tiểu” gì gì đó. Hơn nữa vừa ra tay đã là một gốc Tuyết liên giá trị cao quý, cũng đã biểu đạt ra ý tứ ẩn trong đó: “Ta không thiếu cái gì cả, ngươi cũng không 3 nên khinh thường ta!”

Đông Phương Ngọc Lan âm thầm thở dài một tiếng:

“Người trẻ tuổi như vậy, nữ nhân nào mà không động tâm đây? Cũng khó trách Thị Thị thích hẳn.”

Tuy nhiên hiểu thì cũng chỉ là hiểu mà thôi, giữa Đằng Phi và Lăng Thi Thi có chênh lệch thân phận rất rõ ràng, đây chính là một lạch trời không thể vượt qua được!

Trên đời này đại thương nhân có tiền thì rất đông, tài phú trong nhà thậm chí còn có thể đổi ra thành núi vàng núi bạc, nhưng nó cũng đâu thể che giấu thân phận thấp kém của bọn họ được!

Cho nên, Đông Phương Ngọc Lan chỉ mỉm cười tiễn Đằng Phi đi.

Trở lại trong phòng, chỉ còn lại hai mẹ con, lúc này Lăng Thi Thi không kiềm nổi, nhìn Đông Phương Ngọc Lan, nức nở nói:

- Mẹ, tại sao người lại đối xử như vậy với hần?

- Hải tử, tâm tư của ngươi, mẹ biết hết, nhưng các ngươi không có khả năng đến với nhau được! Ngươi cũng biết, thân phận của người rất tôn quý, có thể so được với công chúa đế quốc, mà hần lại chỉ là con cháu một gia tộc bình thường, ngay cả quý tộc cũng không phải. .

- Vậy thì sao? Lăng Thi Thi ngắt lời mẫu thân, lớn tiếng nói:

- Năm đó phụ thân là đại quý tộc hay sao? Năm xưa khi mẫu thân ngài gả cho phụ thân, ngoại tổ phụ đã phản đối như thế nào? Tại sao tới ngày hôm nay, ngài cũng trở nên dung tục, tầm thường giống ngoại tổ phụ, ngoại tổ mẫu năm đó vậy?

- Ngươi. . ngươi, ngươi nói ta dung tục tầm thường ư? Ngươi nói mẹ của người là dung tục tầm thường ư? Ngươi... thật sự là làm tức chết ta rồi!

Đông Phương Ngọc Lan bị làm tức giận tới mức không kìm được, nâng tay lên, nhìn vẻ mặt quật cường của con gái, không kiềm nổi thở dài một tiếng, buông tay xuống, nói:

- Dù sao, ta không cho phép người lui tới với hần, người nhớ kỹ, người tuyệt đối không thể gả cho loài người tầm thường như hần!

- Người tầm thường? Ha ha, mẹ, ta thấy ngài thật sự có chút hồ đồ rồi! Lăng Thi Thi nén nước mắt, nhẹ nhàng nói:

- Người tầm thường có thể có linh dược Huyết Nguyên Đan này hay sao? Người tầm thường có thể chỉ dùng ba năm thời gian, mà đã có thực lực so được với Đâu Tôn ư? Người tầm thường có thể làm cho một gã Bá tước được cả đại lục tán

thành, đi ra từ Vực ngoại chiến trường trở thành truy tùy giả của hần sao? Mẹ ơi, ngài thật sự thay đổi rồi, trước kia ta cho rằng ngài không giống như quý tộc phu nhân kia, người so với họ thì còn cao quý hơn, so với họ thì có học thức hơn, không giống những nữ nhân dung tục tầm thường kia, mỗi ngày chỉ biết so đầu trượng phu của ai lợi hại, ai có nhiều châu báu hơn... Nhưng hôm nay, thì ra, về bản chất, ngài cũng không khác những người đó gì cả!

Bóp...

Một tiếng giòn tan vang lên, Đông Phương Ngọc Lan không nhịn xuống, đánh Lăng Thi Thi một cái tát, sau khi đánh xong, bản thân nàng cũng không kiềm nổi đỏ mắt lên, nói:

- Một ngày nào đó, người sẽ hiểu rõ nỗi khổ tâm của mẹ!

Lăng Thi Thi căn bản không nghe thấy những lời này của nàng, sau khi bị một cái tát, nàng trực tiếp xoay người đi ra ngoài.

Trong phòng chỉ còn lại một mình Đông Phương Ngọc Lan, đứng yên tại chỗ, nhìn bàn tay trắng nõn của mình, dường như có chút không dám tin, mình lại đánh con gái một cái tát, thật lâu sau, nàng mới cười khổ nói:

- Bị này nha đầu chết tiệt này là cho tức giận hồ đồ rồi, thật sự là, ai... Bên cạnh tên Đằng Phi kia thật sự có Bá tước được đại lục tán thành đi theo ư? Nha đầu kia sẽ không lừa gạt ta chứ? Chuyện này ta phải tra ra mới được!

Đôi chuyện tại Lăng gia, Đằng Phi hoàn toàn không biết gì cả, sau khi đi ra Lăng phủ, Đằng Phi thở phào một cái, tuy rằng trong lòng vẫn cho rằng không thềm để ý, nhưng tâm tình Đằng Phi vẫn có chút chán nản.

Quan niệm môn đăng hộ đối, quan niệm chết tiệt!

Mặc dù Đằng Phi chưa bao giờ có ý định trèo cao lên Đại Soái phủ, trở thành 5 con rết của Đại Soái, nhưng biểu hiện hôm nay của Đông Phương Ngọc Lan ngược T lại đã làm nổi lên dấu chí của Đằng Phi.

Trên đời này, không có người nào là quý tộc trời sinh cả!

Gia tộc có cao quý đi nữa, thì vẫn có tổ tông là kẻ châm lăm tay bùn mà thôi!

Điều này không ai có thể phủ nhận được.

Có ai từ nhỏ đã cao quý đâu? Đã cao hơn người khác một cái đầu đầu cơ chứ?

Cho dù là lão tổ tông của đương kim Hoàng tộc thì cũng chẳng phải là người thường hay sao?

Ta không nghĩ tới việc trèo cao lên Lãng gia các người, nhưng Đẳng Phi ta cũng không phải là người mà các người có thể coi nhẹ được!

Không phải chỉ là một thân phận quý tộc hay sao? Khóe miệng Đẳng Phi hiện lên một nụ cười lạnh như băng, mấy viên Huyết Nguyên Đan, cùng một gốc Băng Liên ngàn năm kia, tùy tiện giao cho Hoàng triều Huyền Vũ hoặc Hoàng triều Chân Vũ, đổi lấy một tước vị nhất đẳng Bá tước, chắc chắn là không khó chút nào!

Nhớ tới trong chiếc nhân của mình còn sáu viên Huyết Nguyên Đan, Đẳng Phi hơi lắc đầu, với hần mà nói, thà rằng đưa Huyết Nguyên Đan cho thân nhân không thể đi quá xa trên con đường đấu khí như Đẳng Lôi, thì cũng tuyệt đối sẽ không lấy loại đồ vật này để đổi lấy một cái hư danh, điều đó không có chút ý nghĩa gì?

Một khi đã như vậy, ta sẽ tăng lên thực lực của mình, đánh ra một mảnh tiền đồ to lớn, làm cho mọi người phải trở mắt mà nhìn, đến lúc đó, xen Lãng phu nhân tôn quý nhà người còn có lời gì muốn nói nữa?

Có thể nói, lần bái phỏng Đại Soái phủ hôm nay, tuy rằng làm cho Đẳng Phi có chút buồn bực, nhưng đồng thời cũng làm cho Đẳng Phi càng thành thực hơn.

Loài người trong khách khí có lạnh lùng, trong nụ cười có ý từ chối người từ ngàn dặm như Lãng phu nhân này, đã làm cho Đẳng Phi thấy rõ ràng, cái gọi là quý tộc cao quý là loại người như thế nào, làm cho hần hiểu được, sự chênh lệch về thân phận địa vị, ở trong lòng rất nhiều người là quan trọng đến đâu. Thân ở địa vị cao, khi nhìn về người khác thì đều là từ trên cao nhìn xuống!

Cho nên, Đằng Phi mới có thể trước khi đi, lấy ra một gốc Tuyết liên trăm năm, Tuyết liên được xưng là linh dược tính thuần nhất, ý đồ của hắn cũng là muốn nói cho Lăng phu nhận biết, Đằng Phi ta không nhận báo ân của người, việc ta cứu người cũng không có liên quan gì với người cả!

Hơn nữa, cho dù nói thế nào, thì ai cũng hiểu rõ tâm tư của Đằng Phi rồi!

Trên Chân Võ đại nhai là một mảnh im lặng, tuy trên đường ngẫu nhiên có xe ngựa chạy qua, nhưng đều vô cùng chậm rãi, sợ quấy nhiễu một nhà hào môn nào đó, rước lấy phiền toái.

Trái lại còn có vài xe ngựa xa hoa ngẫu nhiên lao qua thì quát roi vùn vụt, tiếng vó ngựa âm âm.

Đằng Phi thản nhiên cười, thầm nghĩ: “Thì ra, đây chính là chỗ tốt của thân phận địa vị a!”

Người thường đi trên con đường này, e rằng vô cùng khản trương, không dám thở mạnh cũng nên?

Là do sợ hãi quyền quý ư? Có lẽ đúng là như vậy!

Lúc này, phía trước Đằng Phi bỗng nhiên bị người ngăn lại. Lăng Phôn vẫn đang băng bó cánh tay, treo trước ngực, trên người khoác một kiện áo choàng màu đen đắt tiền, đứng trước mặt Đằng Phi, ngạo nghễ nhìn hắn, trong giọng nói mang theo vẻ trào phúng nồng đậm:

- Đây không phải là Đằng Phi Đẳng công tử hay sao, tại sao lại không ở lại ăn cơm đã? Chẳng lẽ là bị đuổi ra ngoài ư?

Nếu là bình thường, Đằng Phi tuyệt đối sẽ không liếc mắt tên này một cái nào, nhưng giờ phút này, tâm tình của Đằng Phi rất đang không tốt, liền lạnh lùng nói:

- Cút ngay!

Chương 186: Không lẽ hẳn thích đàn ông?

- Người... người dám mắng ta? Thằng nhà quê, quỷ nghèo ở nông thôn đi ra, mở con mắt chó của người nhìn kỹ cho bọn thiếu gia, đây là đường phố Chân Võ! Cái thứ người như người, cả đời cũng không có tư cách ở trên một con phố!

Lăng Phồn bị Đằng Phi chọc giận hoàn toàn, lúc này lớn tiếng tức giận mắng:

- Người nhớ kỹ cho ta, Đằng Phi, ta sẽ không bỏ qua chuyện này đâu!

Bóp!

Cái tát thật mạnh giáng lên mặt Lăng Phồn, vừa nhanh lại vừa lớn.

Cái này đánh cho Lăng Phồn sưng ra đó, có chết hẳn cũng không ngờ tên quê mùa này dám đánh cháu của đại soái như hẳn ở ngay trên đường lớn Chân Võ!

- Giờ sao hả? Có phải càng không bỏ qua hay không?

Đằng Phi chậm chọc nhìn Lăng Phồn, khóe miệng nổi lên tươi cười lạnh băng, nhàn nhạt nói:

- Ta tôn kính Lăng phu nhân, trước mặt nàng tự xưng văn bối, là bởi vì ta là bạn của Lăng Thiên Vũ và Lăng Thi Thi, không phải ta sợ hãi thế lớn. Còn Lăng Phồn người, người tính là cái gì? Lần sau dám xuất hiện trước mặt ta, ta bẻ từng cái răng một của ngươi!

Lăng Phồn không kịp được cả người phát run một cái, ánh mắt nhìn về phía Đằng Phi tràn ngập sợ hãi.

Không có gì, vừa nãy Đằng Phi hơi thả ra một chút sát khí trên người, từ nhỏ Lăng Phồn lớn lên trong nhà kính làm sao chịu nổi loại đánh sâu này, bây giờ đã sợ đến hồn bay tán loạn. Nếu

không phải chân cũng nhìn ra, bây giờ hẳn đã sớm chạy trốn chết rồi.

Trong nháy mắt vừa nãy, hắn đột nhiên cảm giác kẻ đứng trước mặt không phải là một thiếu niên anh tuấn, mà là một tên đồ tể đầm máu tràn đầy sát khí!

Tuy rằng trên đường lớn Chân Võ không nhiều người, nhưng cũng có một số xe qua lại, lúc này thấy có xung đột bên kia, không ít xe ngựa vén màn lên, vừa lúc thấy được một màn Đẳng Phi tát Lăng Phồn, trong lòng mọi người kinh ngạc: Thiếu niên này là ai? Dám đánh Lăng Phồn thiếu gia phủ đại soái ngay trên đường lớn Chân Võ?

Tuy rằng Lăng Phồn này không phải con ruột của Lăng Tiêu Dao, nhưng rất nhiều người đều biết Lăng Phồn rất được sủng ái ở phủ đại soái, thậm chí trình độ không thua gì huynh muội Lăng Thiên Vũ và Lăng Thi Thi!

Lúc này một bóng người từ trong phủ đại soái lao vọt ra, Lăng Thi Thi mắt đỏ hồng vác theo cái túi không lớn, không thèm nhìn tới Lăng Phồn bùm mặt ngậy ra đó, đi thẳng đến chỗ Đẳng Phi cười duyên dáng:

- Vị công tử anh tuấn này, tiểu nữ đã mấy ngày chưa ăn gì, có thể ban cho chút thức ăn được không?

Đôi mắt đẹp của Lăng Thi Thi dù hơi sưng đỏ, nhưng lại cho nàng thêm một chút phong tình thành thực khác thường, bộ váy dài trắng thêu phượng hoàng màu vàng mặc lên người nàng, càng phụ trợ Lăng Thi Thi trở nên cực kỳ xinh đẹp.

Đẳng Phi cười bất đắc dĩ, nói:

- Vị tiểu thư này, trong túi tiểu sinh cũng không đủ mua một tô mì nữa...

Lăng Thi Thi bật cười:

- Vậy mọi người một nửa!

Nói xong, tiến tới kéo một tay Đẳng Phi, kéo thật chặt, dường như sợ buông ra là Đẳng Phi sẽ chạy trốn, ngược lại làm cho không ít người trên đường lớn Chân Võ nhìn thẳng cả mắt, không thể nào tin nổi cô gái xinh đẹp nghiêng trời kia chính là tiểu ma nữ Lăng Thi Thi uy danh hiển hách đệ đô.

Nhìn bóng hai người đi dần xa trên đường lớn Chân Võ, rất nhiều người không khỏi cảm khái mấy tiếng.

- Không biết đó là công tử nhà ai, cùng với Lăng tiểu thư này, thật là quá xứng!

- Đúng là một đôi kim đồng ngọc nữ, thiếu niên này là ai thế? Lại được tiểu thư Lăng gia ưu ái?

- Không ngờ hôm nay đi ra hóng gió, lại gặp được chuyện thú vị như thế, Lăng Thi Thi có người trong lòng. Ha ha, ta muốn truyền tin tức này cho Chu Chí Võ, ta muốn xem hắn biết được chuyện này rồi sẽ có vẻ mặt gì. Ha ha ha ha! . Trong chiếc xe ngựa xa hoa rộng rãi truyền ra tiếng cười dài đắc ý.

Còn Lăng Phồn mặt hớn hạc phách đứng đó, từ đầu tới cuối vẫn không có ai lên an ủi hắn một tiếng, thậm chí còn không mấy người liếc hắn một cái.

Từ trước đến giờ, Lăng Phồn luôn cảm thấy mình rất tốt, còn thiếu chút tự cho mình là con trưởng ở phủ đại soái. Nhưng trên thực tế, trong mắt các quyền quý trên con phố Chân Võ này, hắn, chẳng qua là bàng chi Lăng gia! Nếu đại soái con, bọn họ còn có thể liếc hắn một cái, nhưng nhân phẩm võ công của Lăng Thiên Vũ con trai đại soái đều vĩ đại, bản thân lại tốt hơn Lăng Phồn hắn không biết bao nhiêu lần. Có Lăng Thiên Vũ, ai lại coi Lăng Phồn ra gì?

Lăng Phồn cảm giác mặt mình bây giờ vẫn nóng rát, mà ánh mắt lơ đãng quét qua của những người đó lại làm hắn hết sức bối rối. Nhìn cặp bóng đã biến mất, Lăng Phồn nghiến chặt răng, nghiến ra:

- Đằng Phi, Lăng Phồn ta với ngươi... không đội trời chung!

- Thi Thi, cô chạy ra như thế, không sợ người nhà lo lắng. Cô đó, tính tình vẫn có chút trẻ con.

Ở trong phòng nhỏ ở nhà hàng không lớn, Đằng Phi và Lăng Thi Thi ngồi đối diện, trên bàn dọn mấy món ăn nghe, bình rượu đã làm ấm.

Đằng Phi nhìn Lăng Thi Thi hai tay chống má nhỏ, nhìn chăm chú không chớp mắt vào mình, bất đắc dĩ nói.

- Hi hi, người đang lo lắng cho ta?

Lăng Thi Thi cười khẽ, nâng ly rượu nhấp một chút, tiếp theo nhú hàng mi nhỏ, không nhìn được ho khan:

- Cay quá, thứ này thật khó uống! Vì cái gì còn có nhiều người thích như vậy?

Đằng Phi nhàn nhã nhấp một chút, sau đó cười nói:

- Không cho cô uống, cô lại không nghe, bây giờ biết khó uống rồi chứ? Vậy thì đừng uống nữa.

- Không, ta càng muốn uống!

Lăng Thi Thi cầm ly rượu nhỏ, ngửa cổ đổ hết rượu bên trong vào miệng, sau đó không nhìn được họ lớn.

Đằng Phi bất đắc dĩ đứng dậy, đi đến bên cạnh Lăng Thi Thi vỗ nhẹ lên lưng nàng, sau đó cười khổ nói:

- Cô nói mình chịu tội như thế làm gì, tức giận với mẫu thân làm gì cơ chứ?

Lời của Đằng Phi có phần phiến muộn, thầm nghĩ: nếu cha mẹ còn sống, mình đương nhiên sẽ không ngang bướng nửa lời của họ. Chẳng qua Đằng Phi cũng biết, ý nghĩ của mình có chút không sự thật, có đứa nhỏ nào không giận đối với cha mẹ, nhưng có cái thế nào, cũng không dứt bỏ được sợi dây huyết mạch thân tình.

Lăng Thi Thi tiện thể tựa vào trên người Đằng Phi, ngửa đầu, động lòng đáng thương nhìn Đằng Phi, sắc mặt hơi hồng nói nhỏ:

- Nếu có một ngày, mẹ của ta không cần ta nữa, người có không cần ta hay không?

- Đó là không thể, trên đời này chỉ có con cái không hiểu thuận cha mẹ, nhưng không thể có cha mẹ không quan tâm tới con cái.

Đằng Phi vuốt nhẹ mái tóc dài mượt của Lăng Thi Thi, nhẹ giọng:

- Cho nên, giả thiết của cô không tồn tại.

Lăng Thi Thi cúi đầu, nhưng là hận tới nghiến răng, trong lòng cầu nhàu: đàn độn, ngu xuẩn, đúng là đầu gô mà, chẳng lẽ

người phải ép người ta nói thích người thì mới hiểu được hay sao?

- Quên đi, ta chính là nha đầu điên không ai thích. Hừ, cái gì tiếu ma nữ đế độ, ta đều biết, những người đó nói ta như thế nào ở sau lưng.

Sắc mặt Lăng Thi Thi nổi lên đỏ ửng khác thường, ánh mắt trở nên mơ màng, thoát nhìn giống như say rượu.

Đặng Phi liếc sang ly rượu nhỏ xíu còn không chứa được hai lạng rượu, khóe miệng co rút, không biết là nha đầu này say thật hay là giả vờ.

- Cách nhìn của người khác không quan trọng, trước đây ta cũng từng bị người ta cười nhạo rất nhiều năm, châm chọc quá đáng cỡ nào ta cũng đã nghe. Nhưng thì sao chứ, ta còn không phải vẫn sống tốt đến hôm nay.

Đặng Phi trở lại chỗ ngồi của mình, nhìn Lăng Thi Thi, nghiêm túc nói:

- Kẻ chỉ dám nói sau lưng người ta, cô có cần để ý không?

- Hắc hắc, nói rất hay. Đặng Phi, người biết không, ta...

Lăng Thi Thi đang nói, bỗng trở nên thẹn thùng, ánh mắt lóe lên, không dám nhìn thẳng vào mắt Đặng Phi, lí nhí nói:

- Ta... ta thích người!

- Ta cũng thích cô mà, nếu không thích nhau, làm sao chúng ta trở thành bạn được?

Đặng Phi cười đáp lại.

- Người cầm miệng cho ta! Lăng Thi Thi bỗng nhiên nổi giận, căm tức trừng Đặng Phi:

- Người còn dám giả bộ hồ đồ với ta, ta... ta... ta nói...

Lăng Thi Thi nói cả buổi cũng không nói ra nàng sẽ làm gì, nhưng lá gan lớn hơn lúc này nhiều, nhìn chằm chằm vào mắt Đặng Phi, lớn tiếng nói:

- Lăng Thi Thi ta thích người, là loại thích giữa trai gái! Không phải thích giữa bạn bè! Ở... ta uống nhiều.

Được rồi, tiểu ma nữ hung dữ đế đô, Lăng đại tiểu thư còn giải thích một câu về rắn thêm chân, sau đó chợt dạ nhìn Đẳng Phi, thấy Đẳng Phi vẫn cứ ngốc ở đó, trong lòng vừa bực mình vừa buồn cười, liền cáu giận:

- Ngươi nói đi chứ!

- Hả? Không phải cô uống say hay sao?

Đẳng Phi vẻ mặt vô tội nhìn Lăng Thi Thi:

- Ta còn tưởng cô đang nói lời say đó chứ...

- Đẳng Phi! Lão nương liều mạng với người!

Lăng Thi Thi đứng vụt dậy, trợn mắt nhìn Đẳng Phi, nhưng không bao lâu là thân mình lão đảo, ngã lăn xuống đất.

Đẳng Phi vội đứng dậy, một tay đỡ lấy Lăng Thi Thi, nhìn nàng đã nhắm mắt ngủ mất. Đẳng Phi thật sự có cảm giác dở khóc dở cười, xem ra nha đầu này vừa nãy nói lời say, thật đúng là nói dối.

Đẳng Phi làm sao mà biết, lúc này Lăng Thi Thi sắp cười vỡ bụng, dựa vào người mà dám diện trò với bốn cô nương? Không đi nghe ngóng xem, danh hiệu tiểu ma nữ đế đô là đồ gia hay sao?

Nhưng tiếp theo, Lăng Thi Thi lại phiền muộn, trong lòng cũng rất xấu hổ: mình là con gái, không biết xấu hổ nói ra câu thẹn thùng như thế trước mặt hắn. Hắn thì hay rồi, còn căng mặt giả hồ đồ, giả vờ không biết tâm ý của mình, làm mình lúng túng đến cực điểm, đành phải dùng phương thức giả say này để che giấu xấu hổ.

Lăng Thi Thi cảm thấy rất khó hiểu, bên cạnh Đẳng Phi không thiếu cô gái, nhưng nàng thật sự chưa thấy qua hắn có cảm tình với ai. Trực giác của con gái rất sắc bén, mặc kệ là u Lôi Lôi u Lạp Lạp, hay là Đẳng Vũ, thậm chí tỷ muội Vũ nhân tộc vừa truyền ra gần đây, Lăng Thi Thi cũng chưa cảm giác được Đẳng Phi có loại thích giữa nam nữ đối với một người nào trong các nàng.

Chẳng lẽ, hắn thích... đàn ông?

Bỗng nhiên nghĩ tới khả năng này, Lăng Thi Thi bị ý tưởng của mình hù dọa, không nhịn được lén hé mắt một chút, vừa

lúc thấy Đăng Phi cau mày, dường như đang lo lắng làm sao an bài nàng.

Chương 187: Thi Thi đau lòng

Không không không, tuyệt đối không có khả năng này, khẳng định là ta suy nghĩ miên man. Trời ạ, Lăng Thi Thi, trong đầu người chứa mấy cái thứ gì vậy chứ!

Lăng Thi Thi đang tự trách mình vì ý nghĩ vừa rồi, lúc này nghe Đằng Phi lẩm bẩm:

- Trước mặt cũng có khách sạn, nhưng Thi Thi say như vậy, không ai chiều cô không được, cũng không thể để mình ở lại chiều cô nàng được?

Được chứ! Sao mà không được!

Trong lòng Lăng Thi Thi ông giận, thiếu chút nữa hô lớn ra tiếng.

- Nếu không đưa nàng về phủ đại soái? Đằng Phi cau mày, lập tức lắc đầu:

- Vậy cũng không được, không nói tới Lăng phu nhân vốn đã không thích ta quá thân cận với Thi Thi, bây giờ Thi Thi say thành như thế, ta có cả ngàn cái

miệng cũng không nói rõ được. Biết thì hiểu Thi Thi không uống được rượu, không biết, còn tưởng ta cố ý quá chén nàng có ý đồ gì khác.

Con mắt Lăng Thi Thi xoay chuyển dưới mí mắt, nghĩ cách giúp mình dính sát vào Đằng Phi, nghe Đằng Phi nói muốn đưa nàng về nhà, thiếu chút nữa trực tiếp “tĩnh lại” liều mạng với Đằng Phi. Nhưng nghe xong Đằng Phi lo lắng nói tiếp, Lăng Thi Thi lại rất muốn để hắn đưa mình về.

Đến lúc đó để cho người trong phủ tận mắt thấy quan hệ giữa mình và Đằng Phi đã thân mật đến mức độ nhất định. Hừ! Cho

dù mẫu thân muốn phản đối, đến lúc đó nàng cũng phải bận tâm thể diện!

Bây giờ Lăng Thi Thi ước gì mọi người có thể biết được quan hệ giữa nàng vào Đăng Phi, cho nên nàng rất đồng ý để Đăng Phi đưa mình về.

- Phải làm sao đây? Nếu không, ta mượn xe ngựa, đưa nàng về Học viện Chân Võ?

Đăng Phi lại lẩm bẩm.

Trên mặt Lăng Thi Thi lại nổi lên mây đỏ, trong lòng như nai con chạy loạn: ôi nha, tên đầu gỗ này, hắn muốn đưa ta về Học viện Chân Võ làm gì?

Lúc này, nghe được Đăng Phi nói tiếp:

- Tỷ muội Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt ở đó, hắn là không thành vấn đề, đưa Thị Thi đến đó, vừa lúc các nàng có thể chiếu cố được! Ừ, quyết định vậy đi, ta thật là thông minh!

- Thông minh cái đầu quỷ nhà ngươi!

Rốt cuộc Lăng Thi Thi không nhịn được nữa, mở mắt phần nộ nhìn Đăng Phi, không nhịn được trào nước mắt:

- Ở trong mắt ngươi, ta đáng ghét như vậy sao? Đáng ghét tới mức ngươi phải đưa đi cho người khác. Đăng Phi, ngươi nói đi, ngươi nói cho ta biết, ta làm người chán ghét như vậy hay sao?

Lăng Thi Thi giãy khỏi Đăng Phi nâng đỡ, tức giận ngồi xuống ghế, rơi lệ ghen ngào nói:

- Ngươi không thích ta chút nào, không sao cả, chỉ cần người nói cho ta biết: Lăng Thi Thi, ta không thích ngươi, vậy là đủ rồi, ngươi cần gì phải khó xử chứ? Chỉ cần người nói một câu, về sau ta sẽ cách xa ngươi, không bao giờ tới gần ngươi nữa. Hừ, trên thế giới này có ai rời khỏi người nào liền không sống được?

Lăng Thi Thi quay mặt sang một bên, trong lòng lại căng thẳng hồi hận muốn chết: vì sao mình lại xúc động như vậy, vì sao không khống chế được tính tình của mình. Giờ xong rồi,

đẩy mình tới đường cùng, bây giờ người ta chỉ cần một câu đơn giản, là sẽ đẩy mình xuống vực sâu.

Đặng Phi sừng ra đó, không ngờ Lăng Thi Thi lại phản ứng dữ dội như thế. Lúc này hắn cũng hiểu được, vừa nãy Lăng Thi Thi thật là giả say, còn những lời hắn nói, cũng quả thật là thử Lăng Thi Thi... Chỉ là không ngờ, nàng lại có phản ứng lớn như thế.

Đặng Phi không nhịn được thở ra thật dài, nhìn Lăng Thi Thi nói:

- Thi Thi, thật xin lỗi...

Lúc này Lăng Thi Thi ngây ngốc ở đó như bị sét đánh, trời như sập xuống, 3 nước mắt như trân châu đứt dây rơi tích tích xuống. Thật lâu sau, mới từ từ đứng 8 lên, không liếc Đặng Phi một cái, như cái xác không hồn chậm chậm bước đi.

Chỉ còn lại một mình Đặng Phi ngồi trong phòng, nhìn cơm thừa canh lạnh trên bàn, khuôn mặt thanh tú anh tuấn lại tràn ngập cười khổ, lẩm bẩm nói:

- Đặng Phi à Đặng Phi, người, không có tư cách nói chuyện yêu đương!

Nói xong, cũng đứng dậy, ném lại một thỏi bạc cho tiểu nhị về mặt ngây ngốc, xoay người ra cửa. Lúc này, trên đường lớn đã sớm không còn bóng Lăng Thi Thi.

Đặng Phi cũng không lo lắng cho Lăng Thi Thi sẽ xảy ra chuyện, lúc này sắc trời còn chưa tối, vừa mới phủ hoàng hôn, hơn nữa Lăng Thi Thi cũng không thật sự uống nhiều, ở đế đô này còn có ai dám khó xử nàng?

Tâm tình Đặng Phi trở nên kém cỏi, bình tĩnh xem xét lại, hắn không ghét Lăng Thi Thi chút nào. Nếu như ghét nhau, năm đó hắn cũng không ra tay giúp bọn họ ở Hải Uy Thành.

Nhưng mà tự mình biết chuyện nhà, tạm không nói đến thù của cha mẹ, thân thể hắn sau khi cải tạo đã để lại tai họa ngầm quá lớn. Năm đó Lục Tử Lăng nói hắn có thể chỉ còn sống được mười mấy năm, bây giờ đã qua ba năm, tuy rằng vẫn không biểu hiện ra gì khác thường, nhưng Đặng Phi cũng không dám cam đoan về sau.

Càng đừng nói Lãng phu nhân vốn không muốn gả con gái cho mình.

Hắn có thể không quan tâm, thậm chí không cần sự gia tộc Nguyên soái đế quốc, nhưng không thể không thừa nhận sự thật: nếu Lãng phu nhân muốn làm khó mình, vậy mình quả thật sẽ càng thêm khó khăn ở đề độ này!

Lực lượng của một người, có mạnh đến cỡ nào, cuối cùng cũng có giới hạn. Bây giờ mình lấy cái gì nói điều kiện với Lãng phu nhân? Chỉ là bởi Lãng Thi Thi thích mình, vậy là đủ rồi?

Gió đêm thổi rồi tung mái tóc Đặng Phi, khẽ lắc đầu, lòng của Đặng Phi trở nên vững vàng, đi về phía Học viện Chân Võ.

Lãng Thi Thi không biết bước đi theo bản năng hay thế nào, đi lại đường lớn Chân Võ, trở lại trước cửa nhà mình, bỗng nhiên nàng cảm giác rất mệt mỏi, mệt chết được, cũng rất nhớ mẫu thân nàng. Dù rằng buổi chiều trong lòng nàng còn rất tức giận, nhưng lúc này nàng chỉ muốn rúc trong lòng mẫu thân, không nghĩ gì nữa, im lặng ngủ một giấc.

Đông Phương Ngọc Lan xuất hiện ở cửa, tràn đầy quan tâm nhìn nàng.

- Mẹ!

Lãng Thi Thi chỉ nói một chữ, liền không nói được nữa, nước mắt không ngừng rơi ra, lao đầu vào lòng mẫu thân.

Cửa Lãng phủ khép lại, Đông Phương Ngọc Lan ôm Lãng Thi Thi, nhẹ giọng nói:

- Con gái ngoan, hôm nay mẹ không nên đánh con, là mẹ sai rồi, con đừng đau lòng.

- Không, mẹ không sai, là con gái sai rồi, là con gái tự mình đa tình!

Lãng Thi Thi nói tới đó, cuối cùng không nén được ủy khuất đau lòng, lớn tiếng khóc to.

Đông Phương Ngọc Lan vỗ nhẹ lên lưng con gái, ôn nhu nói: - Mẹ đều biết, tiểu tử kia không quý trọng con, là hắn không có phúc.

- Mẹ biết gì? Mẹ phải người theo dõi con?

Tiếng hờn dỗi ồm ồm của Lăng Thi Thi truyền ra từ trong lòng Đông Phương Ngọc Lan.

- Mẹ theo dõi con làm gì? Hôm nay con lên chạy ra, con cho là mẹ không biết? Bây giờ con đã trở lại, nhất định là tiểu tử kia từ chối con đúng không?

Không biết vì cái gì, thấy con gái đau lòng như thế, Đông Phương Ngọc Lan đột nhiên cũng trở nên nổi giận, cơn giận này đương nhiên là nhắm vào Đằng Phi.

Xú tiểu tử, tuy rằng ta không muốn gả con gái cho người, nhưng người biểu hiện cũng quá đáng đi chứ, con gái của ta có chỗ nào không tốt? Làm sao không xứng được với người, lại làm con gái bảo bối của ta đau lòng đến thế này!

Thường nói lòng người đều phức tạp, lúc ban ngày Đông Phương Ngọc Lan còn muôn ngàn không muốn cho Đằng Phi quá thân cận với con gái, lúc này lại đi oán giận Đằng Phi vô tình.

- Được rồi, bảo bối của mẹ, đừng khóc, đều là do mẹ, là mẹ nhắc nhở hần trước, không cho hần lui tới với con. Ôi, nhưng nếu con thật thích, mẹ cũng không ngăn cản. Chỉ cần hần có thể gây dựng sự nghiệp, có được thân phận quý tộc, cho dù người thật muốn gả cho hần, mẹ cũng không ngăn cản.

Mặc kệ nói thế nào, trước mắt vẫn là con gái ruột của mình, Đông Phương Ngọc Lan chỉ là thiên kiến môn hộ đang quấy rối. Thực tế với những gì Đằng Phi biểu hiện ra hôm nay, nếu hần có thêm thân phận hiển hách, Đông Phương Ngọc Lan tuyệt đối sẽ không có thái độ lúc trước.

Tuy rằng nàng rất muốn con gái gả cho hoàng tử xứng vai vừa lứa, nhưng quan trọng nhất là nàng vẫn mong muốn con gái có được hạnh phúc chân chính. Gả cho hoàng tử, hợp với ý nàng, nhưng chưa chắc nhất định sẽ hạnh phúc.

Những năm gần đây Đông Phương Ngọc Lan thấy được quá nhiều chuyện như thế, vốn nàng nghĩ con gái chỉ là có chút cảm tình với Đằng Phi, chia rẽ cũng thường thôi. Lúc này nàng lại như cảm giác được mình năm đó ở trên người con gái,

lòng nàng cũng trở nên mềm yếu, hiểu được cảm tình của Lăng Thi Thi đối với Đằng Phi thật sự đã lún quá sâu.

- Ai nói con muốn gả cho hắn? Tên xấu xa kia, cục đá, đầu gỗ không có tình cảm, con hận hắn còn không kịp, con mới không gả cho hắn!

Lúc này Lăng Thi Thi đã dần dần nín khóc, nghe vậy không khỏi hờn dỗi cãi lại.

- Được được, con gái bảo bối của mẹ, muốn gả ai thì gả, về sau mẹ không quản lý nữa. Bây giờ theo mẹ về phòng, ngủ một giấc thật ngon, được không?

Đông Phương Ngọc Lan ngửi được mùi rượu nhàn nhạt trên người Lăng Thi Thi, lắc đầu bất đắc dĩ, ôn nhu an ủi.

- Được.

Đắp chăn cho con gái, nhìn nàng ngủ say vẫn còn lưu lại nước mắt trên mặt, Đông Phương Ngọc Lan cảm giác như trái tim đau đốn, thời gian một buổi chiều, đã đủ cho nàng điều tra rõ nhiều chuyện.

Khi tất cả tài liệu liên quan tới Đằng Phi bày ra trước mặt nàng, Đông Phương Ngọc Lan luôn luôn gặp biến không sợ, cũng không nhìn được rung động!

Lớn lên ở thế gia buôn bán nơi nhỏ bé, năm đó phụ thân là võ giả đầu khí nổi danh một thời, hơn nữa sáng lập con đường thương mại đi tới Tây Thù, tài nguyên cuồn cuộn làm cho Đằng gia tích lũy rất nhiều tài phú trong vòng mười mấy năm ngắn ngủn. Từ nhỏ Đằng Phi đã không thể tu luyện đầu khí, cũng không có cách nào tu luyện võ kỹ bình thường. Năm 13 tuổi, gặp được danh sư chỉ điểm, nhảy vọt một cách khó tin.

Tám đại gia tộc Thanh Bình Phủ, ba đại quý tộc Thanh Nguyên Châu, Lãnh Nguyên Dã người thủ hộ Thanh Nguyên Châu, những thế lực hùng mạnh này, võ giả thực lực mạnh mẽ, một đám đều ngã xuống trước mặt thiếu niên đó.

Bị buộc đi xa Tây Thù, nhanh chóng vững bước, lần thứ hai gặp được đôi con trai gái của mình, hơn nữa kết giao tình, đưa tặng Huyết Nguyên Đan luyện chế bằng Huyết Lan ngàn năm, lại hỗ trợ tìm Bằng Liên ngàn năm. Bị tuyệt lộ Cổ Thần Thánh Sơn vui lấp, hai năm sau vẫn sống trở về, lập tức bình ổn toàn

bộ kẻ địch ở Hải Uy Thành Tây Thù, sau đó phong độ vương giả trở về phương đông.

Tiếp theo, là tám đại gia tộc cùng ba đại quý tộc sụp đổ.

Hơn nữa, Đông Phương Ngọc Lan cũng chứng thật bên người Đằng Phi có một người trẻ tuổi mặt đầy râu, thật là quý tộc Bá tước được đại lục công nhận, trước mắt hiện đang ở đế đô, còn gây dựng đoàn lính đánh thuê Phi Long.

- Tiểu tử này kết giao rộng rãi, hơn nữa dã tâm rất lớn! Đông Phương Ngọc Lan nhìn con gái đã ngủ say, khẽ thì thầm.

Chương 188: Lãng Phôn không cam lòng!

- Đôi tỷ muội sinh đôi Vũ nhân tộc, còn có tỷ muội sinh đôi loài người Thủy Tiên Đầu Võ Học Viện bị viện trưởng coi như bảo bối...

Đông Phương Ngọc Lan không nhịn được lắc đầu, trong lòng thầm nghĩ: bên cạnh tiểu tử này nhiều mỹ nữ như thế, khó trách hắn lại từ chối con gái bảo bối của mình.

Nghĩ vậy, Đông Phương Ngọc Lan càng thêm khó chịu, con gái mình làm sao lại không bằng con gái khác?

Nói thân phận, nói địa vị, nói dung mạo, nói học thức... Mặc kệ từ mặt nào, Lãng Thi Thi cũng không kém hơn chút nào so với những cô gái khác!

Dựa vào cái gì hắn dám từ chối con gái của ta?

Đông Phương Ngọc Lan sau khi điều tra rõ thân thể Đằng Phi, tư tưởng sinh ra chuyển biến nhất định, mới có ý nghĩ bây giờ, kỳ thật đó cũng là một loại bản năng. Nhưng nếu muốn nàng chủ động tác hợp con gái và Đằng Phi, vậy cũng không thể có điều đó, bởi vì mọi chuyện đều không thay đổi được sự thật bản thân Đằng Phi không phải quý tộc!

Chỉ là đến thời điểm này, Đông Phương Ngọc Lan cũng bỏ đi ý muốn gả con gái cho hoàng tử, bởi vì từ hành động của Lãng Thi Thi hôm nay, nàng như nhìn thấy được mình lúc còn trẻ tuổi. Năm đó mình còn không giống như con gái bây giờ, có chấp lại ngang bướng như thế?

Có lẽ, mình không can thiệp, ngược lại con gái sẽ rời xa Đằng Phi!

Cứ việc ấn tượng với Đằng Phi đã thay đổi, nhưng bởi vì bên cạnh Đằng Phi đông đảo hồng nhan, cùng với thân phận của

hắn, vẫn khiến Đông Phương Ngọc Lan cảm thấy Đằng Phi không phải lựa chọn tốt nhất cho con gái.

Trong lòng nghĩ tới, Đông Phương Ngọc Lan thở dài, thầm nghĩ: mọi chuyện cứ theo tự nhiên thì được rồi.

Giúp con gái kéo chăn, Đông Phương Ngọc Lan trực tiếp ra cửa, đi tới phòng khách, đồng thời gọi thị nữ tới nói nhỏ:

- Gọi Phồn nhi đến đây, nói là ta có chuyện tìm hắn.

Hôm nay Lăng Phồn trở về, lại thêm mắm thêm muối nói Đằng Phi “gạt” muối muối đi rồi, hơn nữa nói Đằng Phi không coi phủ đại soái không coi Lăng gia ra gì.

Đối với những lời của Lăng Phồn, Đông Phương Ngọc Lan không hề để vào lòng, thậm chí trong lòng còn có nổi lên phản cảm với đứa nhỏ Lăng Phồn này.

Người có bản lĩnh chân chính, tuyệt đối sẽ không tùy tiện đánh giá người khác, càng sẽ không như Lăng Phồn, không ngừng gièm pha người khác ở trước mặt mình.

Tuy nhiên Đông Phương Ngọc Lan cũng thật thích đứa nhỏ Lăng Phồn này, cho nên nàng cảm thấy có tất yếu phải nói chuyện với Lăng Phồn, không hy vọng hắn càng lúc càng sâu trên con đường này. Hơn nữa, phải tất yếu làm hắn hiểu được, gièm pha hạ thấp người khác, cũng không thể nâng mình lên cao được.

Không bao lâu sau, Lăng Phồn chạy đến, trên mặt còn có vẻ vui mừng, bởi vì vừa nãy hắn đã nghe được chuyện Lăng Thi Thi đau lòng về phủ. Tuy rằng không biết xảy ra chuyện gì, nhưng có thể đoán sơ sơ được, nhất định là giận dữ với Đằng Phi, tiếp theo thăm thăm gọi mình đến, chẳng phải nói mình có cơ hội rồi sao?

Cho nên, lúc này tâm tình Lăng Phồn rất vui vẻ, vào phòng, hết sức lễ phép chào Đông Phương Ngọc Lan:

- Phồn nhi bái kiến thăm thăm.

- Được rồi, không cần đa lễ. Phồn nhi, con ngồi đi, ta có việc muốn nói với con.

Đông Phương Ngọc Lan thần sắc bình tĩnh, lạnh nhạt nói.

- Thăm thăm cứ nói.

Lăng Phồn cẩn thận ngồi một bên, vừa khấn trương nhìn Đông Phương Ngọc Lan, trong lòng mong đợi.

- Phồn nhi, từ nhỏ con lớn lên ở Lăng gia, ta cùng thúc phụ của con luôn coi con như con đẻ, con cũng hiểu điều này chứ?

Đông Phương Ngọc Lan ôn hòa ân cần nói.

Trong lòng Lăng Phồn ấm áp, xúc động muốn khóc, nói:

- Thúc phụ cùng thăm thăm có ơn nặng như núi với Phồn nhi, Phồn nhi không dám quên ơn!

- Con là đứa nhỏ rất vĩ đại, tiền đồ của con là một mảnh sáng lạn!

Đông Phương Ngọc Lan nói, hơi ngừng một lúc, giọng điệu bỗng trở nên nghiêm khắc:

- Những khuyết điểm của con cũng rõ ràng như thế. Phồn nhi, con có biết, lòng dạ của con có phần quá hẹp hòi, điều này lại không có một chút chỗ tốt nào đối với nhân sinh tương lai của con.

Nao nao, trong lòng hắn vẫn luôn kính sợ thăm thăm này, bởi vì từ nhỏ là Đông Phương Ngọc Lan chăm sóc hắn, thật sự không khác gì mẫu thân. Hơn nữa Đông Phương Ngọc Lan xuất thân danh môn, là tiểu thư khuê các chân chính, làm bất cứ việc gì cũng đều cực kỳ có kết cấu, cho đến giờ Lăng Phồn vẫn không thể chân chính nhìn thấu tâm tư của thăm thăm này.

Hiện giờ Lăng Phồn cũng không rõ thăm thăm nói vậy là vì mục đích gì, đành gật đầu xác nhận:

- Thăm thăm dạy bảo rất đúng, ngày sau Phồn nhi nhất định sẽ sửa chữa!

- Hôm nay gọi con đến, kỳ thật chủ yếu là muốn nói chuyện với con. Con có biết vì cái gì con bị người kia đánh trọng thương, mà ta, lại không trách cứ Đằng Phi kia?

Đông Phương Ngọc Lan giọng nói nhẹ nhàng, nhưng lại có cảm giác không giận mà oai.

- Cái này... là vì Đằng Phi kia có ơn với thăm thăm? Lăng Phồn có phần không dám chắc.

- Phải, cũng không phải hoàn toàn. Đông Phương Ngọc Lan khẽ than một tiếng:

- Thăm thăm không phải người không biết phân biệt công tư, nếu chuyện này thật sự là Đãng Phi khi dễ con, cho dù hấn có ơn với ta, ta cũng sẽ chia chuyện này ra. Có ơn ta sẽ báo ơn, nhưng tự dưng ức hiếp con, ta cũng sẽ không lùi bước!

Lăng Phồn ngẩng đầu, khóe miệng hơi co rút, sau đó cúi đầu nói nhỏ:

- Đúng, chuyện này là Phồn nhi làm sai, Phồn nhi không nên xúc động gây sự với hấn.

Đông Phương Ngọc Lan thở dài một tiếng:

- Phồn nhi, con rất thông minh, thiên phú tốt, lại chịu cố gắng tiến tới, thăm thăm vẫn luôn thích con, nhất là con có thể ý thức được khuyết điểm của mình, thăm thăm rất vui mừng. Nhưng con phải hiểu được, trên đời này không chỉ có

một mình con thông minh, hơn nữa cũng không có tường nào chặn được gió, chuyện chỉ có một người biết mới gọi là bí mật, hai người biết, vậy không còn là bí mật nữa. Con, hiểu được ý ta nói chứ?

- Cái này... Phồn nhi không hiểu lắm.

Trong lòng Lăng Phồn bỗng trầm xuống, không phải hấn không hiểu, mà là không dám hiểu!

Bởi vì trong lòng hấn từ trước đến nay, vẫn luôn chứa đựng dã tâm rất lớn, hấn muốn sau nhiều năm nữa, chân chính trở thành chủ nhân của phủ đệ này!

Mà không phải là bàng chi Lăng gia!

Nhưng chuyện này quả thật là bí mật thuộc về hấn, hấn không biểu lộ ra cho bất cứ ai. Cho nên, Lăng Phồn tin chắc thăm thăm không có khả năng biết được ý muốn của mình.

Lúc này, Đông Phương Ngọc Lan nói tiếp:

- Có những lúc, một chuyện không cần người nói, cử chỉ, hành động, thậm chí ánh mắt của người đều có thể biểu lộ ra nội tâm của mình. Phồn nhi, nói thật cho con, nếu con chịu tiến lên, thăm thăm tuyệt đối không ngăn cản tiền đồ của con, thậm

chỉ đến ngày con vượt qua thúc phụ, thậm thắm còn có thể vui mừng cao hứng cho con. Nhưng có một điều, Thi Thi, tuyệt đối không thể gả cho con. Đây là điều hôm nay thậm thắm muốn nói cho con, cũng mong con có thể nhớ kỹ, trên đời này còn nhiều cô gái tốt, nếu con thích, cho dù là công chúa, thậm thắm cũng có thể bất cứ giá nào giúp con một lần. Nhưng duy nhất Thi Thi không được.

- Vì cái gì?

Tất cả chờ đợi trước đó, vào thời khắc này hóa thành hư không, Lăng Phồn rất không cam lòng, không nhìn được hỏi ra:

- Là Phồn nhi không đủ vĩ đại hay sao? Hay là thậm thắm ghét bỏ thân phận địa vị Phồn nhi không xứng với muối muối?

Đông Phương Ngọc Lan hơi nhíu mi, nàng đã có chút tức giận vì Lăng Phồn dây dưa không ngớt, nhưng trên mặt lại không lộ ra chút hờn giận nào, nhẫn nại giải thích:

- Phồn nhi, không phải ta coi trọng điều đó. Có lẽ con cho rằng thậm thắm dối trá, bởi vì thậm thắm dùng lý do này từ chối Đăng Phi, nhưng ở đây thậm thắm cũng nói cho con một câu, gia tộc thậm thắm, hay là gia tộc thúc phụ con, đều không cần dùng con gái làm con bạc, đem đi thông gia! Ta bảo con hết hy vọng với Thi Thi, nguyên nhân trọng yếu nhất là Thi Thi nó căn bản không thích con, con hiểu chưa?

Lăng Phồn liền nghẹn lời, mặt đỏ tía tai không biết phải nói gì. Quả thật, Đông Phương Ngọc Lan nói sự thật.

Lúc còn nhỏ, quan hệ giữa Lăng Thi Thi và Lăng Phồn vẫn rất tốt, nhưng theo tuổi lớn lên, nhất là khi Lăng Phồn sinh ra cảm tình khác với Lăng Thi Thi, Lăng Thi Thi liền bắt đầu dần dần xa cách hẳn, thẳng đến sau này càng không tiếp xúc với hẳn.

Điều này làm cho Lăng Phồn không ngừng cảm thấy buồn bực, thậm chí vì thế mà làm ra những chuyện không sáng suốt. Như là sáng nay chặn đường Đăng Phi, đó chính là một trong rất nhiều những chuyện cùng loại mà Lăng Phồn đã làm mà thôi.

Chỉ là lúc trước Lăng Phồn chưa từng bị thiệt thòi, thẳng đến khi gặp Đăng Phi, mới đụng phải vấp ngã đầu tiên trong đời

người, toàn bộ xương vai trái bị đánh nát. Nếu không có Đông Phương Ngọc Lan mời danh y trị liệu cho hắn, chỉ sợ cánh tay này đã bị phế bỏ hoàn toàn.

- Phồn nhi, con nhớ kỹ lời của thẩm thẩm, chỉ cần con buông bỏ chấp niệm với Thi Thi, thẩm thẩm có thể cam đoan tương lai của con sẽ thông suốt.

Đông Phương Ngọc Lan nói xong, im lặng rồi nói:

- Con biết, thẩm thẩm không phải uy hiếp con, thẩm thẩm vẫn đối đãi con như con trai, chỉ là thẩm thẩm không muốn con đi vào sai lầm, kết quả hại người hại mình.

Lăng Phồn ngồi đó, đầu óc trống rỗng, như đánh mất năng lực suy nghĩ, trong đầu chỉ còn lặp lại một chuyện.

“Thi Thi... tuyệt đối không thể gả cho người, tuyệt đối không thể gả cho người, tuyệt đối không thể...”

Thật lâu sau, Lăng Phồn mới từ từ ngẩng đầu, nhìn Đông Phương Ngọc Lan về mặt quan tâm, mỉm cười nói:

- Thẩm thẩm, Phồn nhi đã hiểu ý của ngài, về sau Phồn nhi sẽ không dây dưa muội muội nữa, xin thẩm thẩm yên tâm.

Nói xong, Lăng Phồn loạng choạng đứng lên như say rượu, Đông Phương Ngọc Lan thấy vậy có vẻ lo lắng, không nhìn hỏi:

- Phồn nhi, con không sao chứ?

Lăng Phồn khoát tay:

- Thẩm thẩm yên tâm, Phồn nhi không sao đâu.

Nói xong, Lăng Phồn đi ra cửa, bên ngoài đã là bóng đêm, dàn sao lóe lên trên cao. Hít sâu một hơi, Lăng Phồn xiết hai tay thật chặt, trong lòng âm thầm thề: Lăng Thi Thi, người chờ đó cho ta, một ngày nào đó, ta muốn người rên rỉ dưới người ta... uồn éo hầu hạ!

Sáng sớm hôm sau, Đổng Phi dậy từ sớm, trực tiếp rời khu chữ Thiên, hướng tới khu vực lõi đài Học viện. Hôm nay, chiến đấu giữa Đổng Long và Long Trục Lâm sẽ cử hành ở lõi đài số 3.

Trải qua một đêm nghỉ ngơi, tinh thần Đặng Phi lại khôi phục đến trạng thái tốt nhất, hắn đã không muốn nghĩ nhiều tới chuyện Lăng Thi Thi. Hắn thà rằng làm cho Lăng Thi Thi đau lòng nhất thời, cũng không muốn nàng theo sau mình mà lo lắng hãi hùng, lỡ như có ngày thân thể mình lại xuất hiện chuyện gì, chẳng phải sẽ đau thương cả đời?

Trận chiến lôi đài này dẫn tới rất nhiều phía chú ý, đến đây chiến đang xem cuộc chiến chẳng những có học sinh Học viện Chân Võ, còn có một số Học viện đề đồ khác, cùng với sự sinh Học viện Huyền Vũ từ Tây Thùy xa xôi, chen kín không chỗ hở đứng quanh khán đài.

Chương 189: Chỗ Ngồi Phong Ba!

>

Convert by:

ZajMaster

“Ta đây cũng không tin người nói, viện trưởng đại nhân, nếu như không có cái khác thì tầm cái, ta cáo từ trước.”, Đằng Phi trực tiếp đứng người lên, nhìn thoáng qua Minh Huy viện trưởng, sau đó nói: “Viện trưởng đại nhân cũng không cần dùng thân phận tới dọa ta, cùng lắm thì, học viện này, ta không hơn rồi!”

Minh Huy vừa định uy hiếp Đằng Phi một câu, lại trực tiếp bị đỉnh trở về, liền chút chỗ trống cũng không có lưu, nhin không được cũng có chút tức giận: “Đằng Phi, người tiểu tử này, như thế nào không biết tốt xấu như thế, ta đây là vì muốn tốt cho người!”

“Cảm ơn rồi, bất quá không cần, đây là ta chuyện của mình, sẽ không làm phiền viện trưởng đại nhân rồi.

.” Đằng Phi nói qua, xoay người rời đi, ra cửa về sau, có chút âm thầm trách cứ chính mình vô cùng xúc động rồi, bất quá hấn ngược lại là một chút cũng không có hối hận, cho dù lại lần nữa tới một lần, hấn còn phải làm như vậy!

Bởi vì Minh Huy viện trưởng, vừa mới vậy mà nói Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp, là Huyền Vũ Hoàng Triều phái tới Chân Vũ Hoàng Triều gián điệp!

Gián điệp.

.

.

, đây là một loại tại bất kỳ địa phương nào bất cứ lúc nào, cũng sẽ không đã bị hoan nghênh, nhưng từ xưa trường tồn thân phận.

Minh Huy viện trưởng không có làm bất kỳ giải thích nào, trực tiếp liền vạch Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp hai người là Huyền Vũ Hoàng Triều phái tới gián điệp, muốn Đăng Phi rời xa nàng môn.

Đăng Phi lúc này liền nổi giận, Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp, đây là vì hấn liền mệnh đều chịu không nên nữ hài tử.

Không sai, nàng môn lúc trước đích thật là Huyền Vũ Hoàng Triều Tứ Hoàng Tử bồi dưỡng người, bất quá vậy thì thế nào? Đăng Phi đã sớm biết cái này.

Biết chắc đạo nàng môn tại bị đưa đi chính mình chỗ đó lúc trước, còn bị người bắt cóc qua, tại thể mao bên trong rơi xuống kịch độc muốn mưu hại hấn! Vậy thì thế nào? Những chuyện này, Minh Huy viện trưởng là không biết! Đăng Phi vừa đi, một bên suy tư Minh Huy viện trưởng hôm nay tới tìm mình dụng ý.

Chẳng lẽ liền đơn giản như vậy tự nói với mình, Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp là Huyền Vũ Hoàng Triều gián điệp? Vẫn có sự tình khác? Đăng Phi lắc đầu, hấn cũng chưa cho viện trưởng đại nhân nói cái gì nữa cơ hội, liền phần mà đã đi ra.

Quả nhiên là vứt bỏ chút ít xúc động rồi.

.
. .
.

Đăng Phi bĩu môi, trong lòng tự nhủ tạm thời mặc kệ nhiều như vậy, đi trước cho đường huynh cố gắng lên trợ uy hơn nữa.

Đặng Phi giận dữ ly khai, lại để cho vị này Chân Vũ Học Viện viện trưởng trực tiếp ngăn người, đã bao nhiêu năm không có ai ở trước mặt hấn như thế làm càn đã qua, đương nhiên, con gái ngoại trừ.

Coi như là hoàng đế bệ hạ, cùng hấn cũng đều là hảo ngôn hảo ngữ, chưa bao giờ có bất luận cái gì quá phận.

“Móa nó, tiểu tử thúi này, nóng nảy như thế nào như vậy bướng bỉnh, vừa thối lại vừa cứng, cùng cha hấn giống nhau!”, thật lâu, Minh Huy mới lắc đầu, cười khổ mắng một câu.

Nếu như Đặng Phi ở chỗ này, nhất định sẽ cả kinh trừng to mắt, chưa từng có tại Chân Vũ Học Viện được đi học Đặng Vân Chí, làm sao sẽ cùng Minh Huy viện trưởng nhận thức? Hơn nữa, nghe Minh Huy viện trưởng khẩu khí, tựa hồ còn rất quen thuộc Đặng Vân Chí!

“Ta đã nói, ngươi nói như vậy nhất định sẽ khiến cho hấn phản cảm, ngươi không tin, đáng đời.” Trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm, tại cửa ra vào vang lên, rõ ràng U Vũ đi tới, dựa cột nhìn xem phụ thân của mình: “Năm đó ngươi đại khái chính là chỗ này sao cùng phụ thân hấn nói a?”

“Khục khục, U Vũ, tiểu tử kia không tin lời nói của ta, nếu không, ngươi đi nói với hấn thoáng một phát? Cái này dù sao cũng là tốt hạt giống, không thể để cho hấn ở đây như phụ thân hấn năm đó như vậy, một lời không hợp, trực tiếp đuổi học, bóng người đều tìm không thấy.

.

.

.” Minh Huy có chút xấu hổ nhìn mình con gái, đôi mắt cái này không để cho hấn lưu tình trước mặt con gái, hấn là không có biện pháp nào.

“Ngươi vốn là như vậy, thật không biết ngươi vì cái gì có thể trở thành viện trưởng, muốn dùng một ít tin tức lấy lòng, liền trực tiếp nói những tin tức kia tốt rồi, không nên cố làm ra vẻ

huyền bí, kết quả.

.

.

”

“Khục khục, nữ nhi ngoan, nữ nhi bảo bối, người liền cho phụ thân người lưu vài phân mặt mũi a”,.

.

” Minh Huy viện trưởng vẻ mặt cầu khẩn nhìn mình con gái.

Rõ ràng U Vũ khỏe miệng giật giật, lập tức gật gật đầu: “Được rồi, chuyện này, ta một hồi sẽ tìm hắc đi nói, bất quá, ta hy vọng không có có lần nữa rồi.”

“Không có, khẳng định đã không có!”, Minh Huy viện trưởng một tấm mặt mo này cười đến cùng một đóa nở rộ cây hoa cúc tựa như, sâu sắc thở dài một hơi.

Bởi vì tại viện trưởng nơi đây làm trẻ nãi thoáng một phát, vốn là xuất phát rất sớm Đằng Phi, đi vào Đằng Long bọn hắc chiến đấu ngoài lời đài mặt lúc, người ở bên trong cũng đã không sai biệt lắm đây.

Đằng Phi lắc đầu, thâm nghĩ trong lòng xúi quẩy, một sáng sớm, êm đẹp đây, gây ra một món đồ như vậy sự tình đến.

Đối với Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp, Đằng Phi là tuyệt đối tín nhiệm miệng bọn họ tầm đó, đều trải qua sinh tử khảo nghiệm, có thể đem phía sau lưng giao cho đối phương, về phần nói gián điệp và vân vân, chắc hẳn chính là viện trưởng nghe nói đây đối với tỷ muội lúc trước thân phận, liền trực tiếp nhận định nàng môn thân phận là gián điệp.

Nếu như đổi lại hơn một cái nghi người, cũng hoàn toàn chính xác sẽ bị Minh Huy viện trưởng lời nói cho chấn trụ.

Ngắm lại, đây đối với tỷ muội, lúc trước thế nhưng là Tứ Hoàng Tử điện hạ bồi dưỡng ra được người, lại là một đôi tuyệt sắc Song bào thai mỹ nữ, dùng để làm gián điệp, chẳng phải là vừa vặn phù hợp?
Nhưng thật tình không biết, đây đối với tỷ muội đi vào đế đô, hoàn toàn chính là Đẳng Phi một tay tạo thành đấy!
Đẳng Phi đi đâu, Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp sẽ theo tới cái đó, cho nên” Đẳng Phi đối (với) Minh Huy viện trưởng nói chuyện giật gân, căn bản chính là khinh thường một to lớn đấy.

Dù là viện trưởng nói nàng môn hai cái đối (với) Đẳng Phi mưu đồ làm loạn, đều so nói nàng môn là gián điệp hiệu quả rất tốt chút ít.

Đẳng Phi sắc mặt bình tĩnh đi tới đến, giương mắt nhìn lên, bốn phương tám hướng tất cả đều là người, đều muốn tìm chỗ ngồi đều rất khó.

Được rồi, đứng đây a.

.
..
.
.

„ Đẳng Phi bỗng nhiên trông thấy cách cách mình không xa địa phương, có một mảng lớn chỗ ngồi là không đầy, bởi vì có rất nhiều người đứng đầy, Đẳng Phi ánh mắt bị ngăn trở, không có trông thấy chính giữa ngồi Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt, Đẳng Phi trong nội tâm còn có chút kỳ quái, vì cái gì có một chút ghé trống, nhưng không ai đi ngồi, chẳng lẽ bị người chiếm lên?
Đẳng Phi trong nội tâm nắm lấy, dưới chân liên tục, hướng phía bên kia chen lấn qua ném, đến gần một điểm mới nhìn rõ, Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt hai tỷ muội người, liền ngồi ở chỗ kia, chung quanh lại là một người đều

không có.

Đặng Phi vừa muốn từ trong đám người lách vào đi qua, bỗng nhiên bị người bắt lấy cánh tay, thấp giọng khi hấn bên tai nói ra: “Móa, đồng học, ngươi không muốn sống nữa a..., không phát hiện Tiểu vương gia ở đằng kia dọn bãi, ngươi đi qua không là muốn chết sao?”

”Ồ, hấn không phải ngày đó tiến vào vũ nhân tử muội ký túc xá Đặng Phi sao? Dựa vào, ngươi lòi kéo hấn làm cái gì, lại để cho hấn đi qua, nhìn hấn có hay không lá gan kia.”, có nhận ra Đặng Phi người, lập tức nhìn có chút hả hê nói.

Lôi kéo Đặng Phi người học sinh này, nghe vậy lúc này buông tay ra, bắt quả vẫn là kéo ra khoe miệng, thấp giọng nói ra:

“Cùng Tiểu vương gia đối nghịch, quả thực đó là một con đường chết, đồng học, ngươi nghĩ lại a.”,

”Ngươi còn lăm miệng!”, có người bắt mắt người này nhắc nhở Đặng Phi.

Trên thực tế, những người này cũng chưa hấn là nhiều muốn hãm hại Đặng Phi, chỉ là đơn thuần xem song phương cũng không thoải mái mà thôi, hy vọng Đặng Phi cùng Chu Chí Vũ có thể phát sinh xung đột, như vậy, bọn hấn cho dù không thể ngồi thu cặn bã lợi, ít nhất, cũng có thể xem một hồi náo nhiệt.

Đặng Phi hướng về phía nhắc nhở chính mình vị trí lộ ra một cái thiện ý đáng tươi cười: ”Cảm ơn nhắc nhở của ngươi.”, nói qua, gạt mở hấn, hướng cái kia mảnh đất trống đi đến.

Nhắc nhở Đặng Phi vị này đồng học nhìn không được bắt đắc dĩ lắc đầu, vẻ mặt tiếc hận, vốn là còn cảm thấy Đặng Phi là một thật tốt đệ tử, hiện tại xem ra, cũng là một cái không có đầu óc gia hỏa, cùng Tiểu vương gia đối nghịch, ngươi có cái kia vốn liếng sao?

Đặng Phi vừa mới vừa đi tới cái kia mảnh chỗ trống khu vực biên giới, lúc này bị mấy người ngăn lại đường đi.

”Đứng lại, không cho quên đi vào bên trong rồi.”, một cái thân hình cao lớn đệ tử mặt không biểu tình nhìn xem Đặng Phi nói ra.

” Cái kia mảnh chỗ ngồi là các người theo gia mang đến hay sao?”, Đằng Phi dùng tay chỉ cái kia mảnh không chỗ ngồi hỏi.

” Tiểu tử, đừng tìm mảnh vụn (gốc), vì tánh mạng của mình suy nghĩ, cái đó mất mẻ liền cái đó ở.”, thân hình cao lớn đệ tử lạnh lùng nói.

” Đừng phiền ta, mở ra.”, Đằng Phi có chút nhú mày, trong lòng tự nhủ vị này không biết theo từ đâu xuất hiện Tiểu vương gia thật sự là kiêu ngạo, thủ hạ rõ ràng công nhiên dùng uy hiếp tánh mạng người khác, khó trách phiền khu vực này không ai dám ngồi.

Đằng Phi đã đem Già Lô La tâm kinh tu luyện tới rất cao cảnh giới, dưới chân hơi động một chút, thân thể khẽ động, trực tiếp theo trong mấy người vào lúc ở giữa xuyên qua, đi về hướng chính giữa Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt tử muội, sau đó, thân nhiên ngồi ở hai nữ chính giữa.

Mấy người kia đều là lấp bắp kinh hãi, phía sau lưng toát ra một tầng mồ hôi lạnh, vừa mới bọn hắn không có cảm giác nào, nếu như Đằng Phi không phải là vì muốn vào đi, mà là muốn công kích bọn hắn, chỉ sợ bọn họ hiện tại đã biến thành chết người đi được!

” Mấy người các người, chuyện gì xảy ra, ai cho các người thả người đi vào?”, bên kia Chu Chí Vũ bên người một thanh niên đứng người lên, chỉ vào cái này mấy cái đứng dậy chặn đường người quát hỏi.

Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt liếc trông thấy Đằng Phi, đều mừng rỡ không thôi, đồng thời có chút lo lắng nhìn thoáng qua Chu Chí Vũ bên kia, lại nghe thấy Đằng Phi thanh âm tại các nàng bên tai vang lên: “Không cần để ý tới.”, Hai tử muội người nhất thời trong nội tâm buông lỏng, không biết tại sao, có lẽ là hai lần bị Đằng Phi cứu, Đằng Phi cái kia cường thế một mặt, tại tử muội trong lòng hai người hình thành lạc ấn quá sâu, một câu nói của hắn, lập tức lại để cho

Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt trầm tĩnh lại.

Vốn là còn cười ôn hòa nuôi dưỡng Tiểu vương gia, giờ phút này trên mặt như là bịt kín một tầng sương lạnh.

Một đám thủ hạ gặp Tiểu vương gia muốn tức giận, lúc này đều đứng người lên, hướng phía Đằng Phi bên kia muốn đi đi, khán đài bốn phía lúc này thời điểm trong giây lát phát ra một hồi tiếng hoan hô, muốn tại trên lôi đài chiến đấu hai người, rốt cục gặt hái rồi!

Chu Chí Vũ oán hận nhìn thoáng qua ngòi ở hai tỷ muội chính giữa Đằng Phi trong mắt tràn đầy ghen ghét, nhưng khế căn môi, có chút khoát tay áo, ý bảo thủ hạ chớ làm loạn.

Dù sao, cái này trên khán đài, còn ngòi Huyền Vũ Hoàng Triều trao đổi đệ tử, còn có rất nhiều vị đại nhân vật tàng hình trong đó, không biết có bao nhiêu ánh mắt đang ngó chừng nơi đây, nhỏ không nhẫn sẽ bị loạn đại mưu, càng là loại này thời điểm, càng phải bình tĩnh trở lại.

Chu Chí Vũ hai mắt hầu như có thể phun ra lửa diễm đến: Đằng Phi, hãy đợi đấy!

Trên khán đài trong khắp ngõ ngách, ngòi một cái đầu mang cái khăn che mặt nữ hài, cứ việc: cho dù mặt nàng sa rất dày, nhưng như trước khó có thể che dấu nàng cái kia một thân khí chất cao quý, bên cạnh không ít người đều nhao nhao ghé mắt, thậm chí có một ít nam sinh đều muốn chủ động đi lên đến gần, nhưng không có một cái có thể thành công.

Cô bé này phảng phất là một tòa pho tượng, lẳng lặng ngòi ở chỗ kia, thẳng đến Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt tỷ muội giữa hai người, nhiều ra một cái nam sinh, hơn nữa ở chung quanh khiến cho một hồi nho nhỏ oanh động lúc, cô bé này hai mắt, mới đột nhiên vào lúc: ở giữa hướng phía bên kia nhìn sang.

”Cực tuyệt ta, cũng là bởi vì các nàng sao?”, Lăng Thi Thi cảm thấy một lòng trong giây lát như là bị rất nhanh, sau đó có chậm ở phía trên trát nha trát đấy, đau đớn cảm giác, lại để cho thân thể của nàng đều có một chút run rẩy.

“Cái này.

.

.

, chính là cảm giác đau lòng sao? Vì cái gì, ta sẽ khó như vậy qua?”, sau cái khăn che mặt cái kia gương tuyệt sắc thanh lệ trên mặt, đeo đầy óng ánh nước mắt, từng giọt một hướng phía dưới lăn xuống.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 190: Băng Diễm Đầu Khí! !

>

Convert by:

ZajMaster

Vũ Lan Thiên Nguyệt dán Đằng Phi lỗ tai, nhẹ giọng cho Đằng Phi giới thiệu một chút Chu Chí Vũ thân phận, đằng phi bất động thanh sắc nghe, tình cảnh này, nhưng là lại để cho cách đó không xa Chu Chí Vũ càng thêm ghen ghét cùng phần nộ, thiếu chút nữa liền không chế không nổi, một đôi mắt bắn ra rét lạnh hào quang, gắt gao chăm chăm vào Đằng Phi.

Chung quanh không ít người trên mặt biểu lộ đều rất đặc sắc, tất cả đều vẻ mặt bội phục nhìn xem Đằng Phi, trong lòng tự nhủ vị này đồng học thật là có dũng khí, lá gan quá lớn, trước mặt nhiều người như vậy, cùng Tiểu vương gia đoạt nữ nhân, lại để cho Tiểu vương gia khó chịu nổi, đoán chừng nhất định sẽ cái chết rất thảm.

Lúc này, trên lôi đài hai người, cũng đều đã đứng lại thân hình.

Đằng Long hướng bốn phía nhìn thoáng qua, liếc trông thấy trên khán đài không xuất cái kia một khối, Đằng Phi cùng vũ nhân tử muội cùng một chỗ, Đằng Long nhìn không được bật cười, chính mình vị trí đường đệ, xem ra thật sự rất có nữ nhân duyên a..., Thủy Tiên học viện bên kia có một cái đại soái nữ nhi bảo bối, một đôi phảng phất hấn thị nữ song bào thai tử muội, bên này, vẫn còn có một đôi Dị tộc song bào thai tử muội, cũng cùng hấn quan hệ thân mật.

Trông thấy Đằng Long khuôn mặt tươi cười, Long Trục Lâm trong nội tâm liền vô cùng khó chịu, còn tưởng rằng Đằng

Long đang cười nhạo mình.

“Đằng Long, để cho:đợi chút nữa ngươi liền không cười được.” Long Trục Lâm lạnh lùng nhìn xem Đằng Long nói ra.

Đằng Long ánh mắt rơi xuống Long Trục Lâm trên mặt, thân nhiên nói: “Thật sao? Cười không nổi người, có lẽ là ngươi.” Long Trục Lâm đối (với) Đằng Long mà nói chẳng thềm ngó tới, ngữ khí lạnh như băng nói: “Đằng Long, hôm nay trên lôi đài người ngã xuống, về sau không bao giờ ...!nữa hứa dây dưa Ngữ Đồng!”

“Long Trục Lâm, ta rất chán ghét loại người như ngươi ngữ khí, nữ nhân là dùng để bảo hộ, không là dùng để cho rằng tiền đặt cược đấy!” Đằng Long trầm giọng nói ra: “Tiếp nhận khiêu chiến của ngươi, là vì lão tử nhìn ngươi khó chịu, cùng sự tình khác không có bất cứ quan hệ nào!”

“Ngươi.

.

.

Tốt, Đằng Long, hôm nay ta liền triệt để phế bỏ ngươi, ta xem ngươi về sau còn có cái gì mặt đi dây dưa Ngữ Đồng!” Long Trục Lâm bị Đằng Long ép buộc được giận tím mặt.

Giữa hai người nói chuyện, đều bị ma pháp loa phóng thanh truyền khắp toàn bộ khán đài, trên khán đài một mảnh xôn xao.

Vốn là rất nhiều người cũng không rõ ràng lắm hai người tại sao phải chiến đấu, hiện tại mới hiểu được, nguyên lai là vì một nữ hài tử, mà Đằng Long lời mà nói..., lập tức làm cho ở đây hầu như tất cả nữ hài tử đối với hắn sinh ra hảo cảm.

Nữ nhân là dùng để bảo hộ, mà không phải dùng để làm tiền đặt cược đấy!

Lời này.

Quả thực thật là làm cho người ta cảm động!

Ngũ Đồng tức thì bị cảm động đến rối tinh rối mù, hai tay che mặt, vui đến phát khóc, lẩm bẩm nói: “Vô luận thắng bại, Đằng Long đại ca, Ngũ Đồng đều nguyện ý với người cùng một chỗ!”

Đằng Vũ vỗ nhè nhẹ lấy Ngũ Đồng phía sau lưng, trên mặt lại lộ ra một vòng ngoài ý muốn biểu lộ, không nghĩ tới luôn luôn chất phác đại ca, rõ ràng cũng như thế giao hoạt, câu nói đầu tiên đem Ngũ Đồng tâm cho một mực buộc lại.

Ngồi ở Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt chính giữa Đằng Phi, cũng là có chút ít ngoài ý muốn nhìn xem trên lôi đài cái kia thân ảnh cao lớn, tâm nói mình vị này đại đường huynh, nhìn xem chất phác, trên thực tế một chút cũng không đơn giản a...!

Long Trục Lâm rất phần nộ, hấn một chút cũng không ngốc, tự nhiên rất rõ ràng, vừa mới tại ngôn ngữ lên, mình bị Đằng Long bắt lấy lỗ thủng, hung hăng xếp đặt hấn một đạo, hấn lại không thể làm ra bất kỳ giải thích nào, càng giải thích người khác càng là sẽ cho rằng hấn dối trá.

“Chỉ biết múa mép khua môi không có gì dùng, Đằng Long, ra tay đi, cho ta xem xem, người một tháng này bế quan, có thể có bao nhiêu tăng lên!” Long Trục Lâm thanh âm dần dần trầm ổn xuống, một cỗ cường đại Đấu Khí chấn động, theo trên người hấn nổi lên.

Bá!

Một tiếng vang nhỏ, Long Trục Lâm trong tay một thanh trường kiếm ra khỏi vỏ, hàn quang bắn ra bốn phía, kiếm chỉ Đằng Long: “Ra tay đi!”

Đằng Long sắc mặt, cũng trở nên ngưng trọng lên, vận hành Đấu Khí, đấu tuyến trong Đấu Khí tốc độ cao xoay tròn, đồng thời thân hình nhoáng một cái, hai tay nắm tay, hướng phía Long Trục Lâm dùng một loại chưa từng có từ trước đến nay khí thế, xông tới.

Vốn huyền huyền ồn ào khán đài, trong nháy mắt cũng trở nên an tĩnh lại, hầu như ánh mắt mọi người, đều rơi vào trên người của hai người.

Long Trục Lâm gập Đẳng Long tay không tác sát vọt lên, trong mắt hiện lên một vòng tàn khốc, trường kiếm trong tay trên mũi kiếm trong giây lát Xùy~~ ra một đạo màu xám trắng kiếm khí, hướng phía Đẳng Long đâm thẳng đi qua!

Đẳng Long rõ ràng cảm giác được bốn phía không khí bỗng nhiên phát lạnh, đón lấy, trên trán của hắn, vậy mà toát ra một tầng tầng mồ hôi mịn!

“Băng điểm Đấu Khí!” Đẳng Long ánh mắt ngưng tụ, trên mặt lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Đồng thời, bốn phía trên khán đài, cũng có không ít người đồng thời hô lên cái tên này, mà ngay cả Chu Chí Vũ đều tạm thời buông tha cho cân nhắc như thế nào thu thập Đẳng Phi, ánh mắt rơi vào trên lôi đài, đồng thời tại trong lòng âm thầm tán thưởng: Băng điểm Đấu Khí, quả nhiên danh bất hư truyền!

Bá bá bá!

Từng đạo kinh khủng Băng điểm Đấu Khí, hầu như đem không gian vạch phá, rõ ràng là rét lạnh đến mức tận cùng Đấu Khí, lại hết lần này tới lần khác có thể hết chỗ tiếp xúc đến hết thấy thứ đồ vật.

Cái này, chính là Băng điểm Đấu Khí uy lực!

Đẳng Long không dám đón đỡ Băng điểm Đấu Khí, chỉ có thể tránh trái tránh phải, nhìn qua cực kỳ nguy hiểm.

Lầu số một lầu chủ nhìn xem trên lôi đài thi triển Băng điểm Đấu Khí Long Trục Lâm, vừa liếc nhìn ngòi ở Vũ lan tử muội chính giữa Đẳng Phi, nhẹ giọng nói thầm một câu: “Băng điểm Đấu Khí, cái này rất thú vị đây, Hoàng Kim Đấu Khí, chuyên phá các loại thuộc tính Đấu Khí, thế nhưng cái tên đáng chết, hắn tu luyện đến cùng là vật gì, liền Hoàng Kim Đấu Khí đều không có biện pháp chế trụ hắn, xem ra, còn là tu vi của ta không đủ, ta còn muốn càng thêm cố gắng mới được.

.”

“Đằng Long, ngươi liên một chút như vậy chút bản lãnh sao? Vì cái gì không hoàn thủ, một mực trốn cái gì? Ngươi không biết là mất mặt sao?” Long Trục Lâm khước môi nhếch lên khinh thường cười lạnh, Băng điểm Đẩu Khí tại trường kiếm bên trên liên tục không ngừng chém về phía Đằng Long, đồng thời ngoài miệng cũng không thuận theo không buông tha, không ngừng công kích tới Đằng Long: “Liên ngươi loại nam nhân này, căn bản không có tư cách truy cầu nữ hài tử, cô bé nào, sẽ thích loại người như ngươi người nhu nhược? Ha ha, ngươi không thích nghe sao? Có thể sự thật như thế, ngươi không dám đánh trả, chính là người nhu nhược!”

Đằng Long vốn không muốn đi nghe Long Trục Lâm những thứ này đồ bỏ đi ngôn ngữ, nhưng không có biện pháp, hẳn cũng không thể đem lỗ tai chặn, lấp, bịt, hơn nữa đối phương càng nói càng quá phận, lúc này sắc mặt đỏ lên, nổi giận gầm lên một tiếng: “Ngươi mới là người nhu nhược!”

“Ah ah ah, tức giận, phần nộ rồi, tốt, vậy nhanh lên một chút đến đánh ta a..., Đằng Long, ngươi không phải sớm vừa muốn đem ta gương mặt này đập nát sao? Cái kia mau tới a..., ta chờ ngươi.

.

.” Trên lôi đài Long Trục Lâm cùng bình thường hoàn toàn bất đồng, biểu lộ bình tĩnh tĩnh táo, một đôi mắt không có chút nào tâm tình chấn động, nhưng vả vào mồm nhưng là không ngừng tại nói qua làm cho người ta nổi trận lôi đình mà nói.

“Ngôn ngữ quấy rối, điều này cũng đích thật là một loại bốn sự!” Chủ lầu số một hí mắt nhìn xem, thì thào tự nói: “Về sau ngược lại là phải đề phòng lấy điểm, đừng không cẩn thận trúng mà tính toán.”

“Đừng nghe hắn nói láo : Đánh rầm, tập trung tư tưởng suy nghĩ tĩnh khí, ngẫm lại một tháng này ngươi đều đã trải qua cái gì.” Một cái thanh âm bình tĩnh, đột nhiên ở trên trời vang lên, thanh âm nghe vào rất tuổi trẻ, nhưng đem trọn cái lôi đài bốn

phía trên khán đài truyền đến thanh âm, hoàn toàn ngăn chặn, trong chốc lát, lôi đài bốn phía trong thiên địa, phảng phất chỉ còn lại có cái này một thanh âm!

“Nói chuyện là người nào?” Hầu như tất cả trên khán đài người, đều theo bản năng ngẩng đầu hướng lên bầu trời trong nhìn lại, trên mặt tất cả đều lộ ra kinh hãi biểu lộ.

“Có Thánh cấp cường giả giấu ở bầu trời sao? Ông t...r...ờ...i..., cái này quá kinh người!” Có không ít người tại thì thào tự nói.

Chỉ có đặc biệt quen thuộc Đẳng Phi người, mới đều tại trước tiên nhìn về phía ngòi ở Vũ lan tử muội chính giữa Đẳng Phi, bởi vì vừa mới thanh âm kia, rất giống là Đẳng Phi thanh âm! Đẳng Phi bản thân lại vẻ mặt bình tĩnh ngòi ở chỗ kia, nhìn không ra bất cứ dị thường nào.

Đẳng Long trải qua thanh âm này nhắc nhở, lập tức tỉnh ngộ lại, cắn răng một cái, trên trán nổi gân xanh, bỗng nhiên biến quyền vì chưởng, trên bàn tay nổi lên một tầng lam bạch sắc quang mang!

Trên khán đài Đẳng Vũ thoáng chốc ngậy người, kim lòng không được đứng dậy, vẻ mặt kích động nhìn Đẳng Long bàn tay, bất khả tư nghị lắm lắm: “Lam bạch sắc hỏa diễm chưởng, cái này.

.

.

Điều này sao có thể, đây chính là trong truyền thuyết Phích Lịch Hỏa Diễm Chưởng tu luyện tới cực hạn cảnh giới a...!” Long Trục Lâm trông thấy Đẳng Long trên bàn tay nổi lên màu xanh trắng hào quang, sắc mặt cũng là hơi đổi, cười lạnh nói: “Không thể tưởng được tiến bộ của ngươi thật đúng là rất lớn, như vậy, liền để cho ta tới thử xem thực lực của ngươi, mạnh như thế nào!”

Nói qua, trường kiếm bên trên Băng diễm Đấu Khí càng thêm rùng rục, tốc độ cũng nhanh đến làm cho người ta hoa mắt.

Đương, đương, đương, đương.

.

.

!

Liên tiếp kiếm run rẩy lúc phát ra thanh âm bỗng nhiên vang lên, Đằng Long dùng bàn tay trực tiếp chụp về phía Long Trục Lâm trường kiếm, mỗi một cái đều là vỗ vào trên thân kiếm, phát ra một hồi kêu âm.

Hai người người tới ta đi, chỉ chớp mắt chính là mười mấy cái hiệp đi qua, rõ ràng không có thể phân ra thắng bại.

Cái này kết quả, sâu sắc vượt ra khỏi rất nhiều người đoán trước, trước đó rất nhiều người đều cho rằng Đằng Long căn bản không phải Long Trục Lâm đối thủ, có thể ở trên tay hắn sống quá hai mươi chiêu, đã xem như rất rất giỏi rồi.

Nhưng là không nghĩ tới, ba bốn mươi chiêu đã qua, giữa hai người, dĩ nhiên là thế lực ngang nhau tình cảnh!

“Đằng Long, ngươi để cho ta rất giật mình, ta thừa nhận, tiến bộ của ngươi rất lớn.” Long Trục Lâm đột nhiên một tay lấy trường kiếm quăng, thẳng tắp rơi xuống, cắm ở trên lôi đài, phát ra từng đợt thanh âm rung động: “Nhưng là, ta hôm nay muốn dùng sự thật nói cho ngươi biết, tiến bộ của ta.

.

.

Càng lớn!”

Long Trục Lâm nói qua, néo một cái thân, hướng phía Đằng Long trực tiếp vọt lên, vậy mà cũng bắt đầu sử dụng cận thân chiến đấu!

Long Trục Lâm hai cánh tay lên, nổi lên một tầng màu xám trắng khí thể, lập tức khiến cho không ít người kinh hô.

“Thiên, hấn vậy mà đem Băng diễm Đấu Khí tu luyện tới cao cấp cảnh giới!”

“Không sai, nói cách khác, hấn là tuyệt đối không dám dùng bàn tay thi triển ra Băng diễm Đấu Khí đây!”

“Cái này Đằng Long đoán chừng dữ nhiều lành ít.”

“Băng diễm Đấu Khí, thật sự rất cường đại a..., bất quá Đằng Long cái chủng loại kia Đấu Khí, tựa hồ cũng rất mạnh!”

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh!

Liên tiếp vài tiếng nặng nề tiếng vang, hai người đã rất nhanh riêng phần mình công ra hơn mười đũa tới, Long Trục Lâm Đấu Khí hiển nhiên muốn càng thêm hùng hồn cùng tinh thuần một ít, đánh cho như vậy cả buổi, một mực ở phóng ra ngoài Băng diễm Đấu Khí, nhưng như cũ long tinh hồ mãnh.

Trái lại Đằng Long, tức thì là có chút cố hết sức, tuy nhiên tạm thời còn không nhìn ra hiện tượng thất bại, nhưng người sáng suốt đều có thể nhìn ra, chiến đến cuối cùng, Đằng Long hầu như thua không nghi ngờ!

“Tuy nhiên.

.

.” Long Trục Lâm một chương oanh hướng Đằng Long lồng ngực, cường đại Băng diễm Đấu Khí như là cuộn cuộn nước sông, cuộn cuộn tới: “Người rất mạnh rồi.”

Phanh!

Đằng Long trên mặt không có một tia vẻ mặt sợ hãi, không nói một lời, đưa tay cùng Long Trục Lâm bàn tay oanh cùng một chỗ, phát ra một tiếng vang thật lớn.

Màu xanh trắng Đấu Khí cùng màu xám trắng Băng diễm Đấu Khí quấy cùng một chỗ, bộc phát ra một cỗ năng lượng cường đại, đem song phương tất cả đều trùng kích được hướng lui về phía sau đi.

“Nhưng hôm nay, người đứng ở chỗ này, chỉ có thể có một cái, cái kia chính là ta!” Long Trục Lâm nổi giận gầm lên một tiếng, đánh về phía Đằng Long.

Trên người Đấu Khí trong giây lát lần nữa bộc phát, trên bàn

tay màu xám trắng Đấu Khí gần như ngưng kết thành thật thể, đem không khí chung quanh toàn bộ thiêu đốt không còn, bàn tay chỗ trải qua chỗ, vậy mà hình thành một mảnh chân không!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 191: Đằng Long Bộc Phát!

>

Convert by:

ZajMaster

“Đại Đấu Sư đỉnh phong cảnh giới! Không thể tưởng được, hắn vậy mà đã thật sự đạt đến lục giai cấp mười!” Trên khán đài, đồng thời có mấy cái che dấu trong đám người cường giả hầu như đồng thời phát ra như vậy sợ hãi thán phục.

Phanh!

Song phương bàn tay, lại một lần nữa đối oanh cùng một chỗ.

Kinh khủng Băng diễm Đấu Khí cùng cải tiến qua đi Phích Lịch Hỏa Diễm Chương Đấu Khí đem trộn cái trên lôi đài quấy đến bụi đất tung bay, khoảng cách lôi đài gần nhất khán đài đám người bên trên thậm chí cảm nhận được một cỗ dị thường nóng rực, lập tức không ít người đều bị giật mình đến sắc mặt đại biến, hoảng sợ hướng phía sau thối lui.

Đằng Long cảm giác mình như là đánh lên một tòa không thể rung chuyển núi lớn, đồng thời, đối phương kinh khủng kia Băng diễm Đấu Khí, cũng rốt cục tại thời khắc này, phá vỡ Đằng Long phòng ngự, tiến vào thân thể của hắn.

Đằng Long cảm giác mình toàn thân kinh mạch, trong nháy mắt này, đều giống như muốn đốt mao thiêu cháy bình thường, lại cũng không cách nào thừa nhận loại này áp lực cực lớn, một ngụm máu tươi, phun tới, cả người không ngừng hướng lui về phía sau đi, một mực thối lui đến lôi đài biên giới, chỉ thiếu chút nữa, muốn mất xuống lôi đài.

Nếu là bị đánh rớt lôi đài, cái kia trận chiến đấu này, Đằng Long trực tiếp chính là thua.

Cho nên, Đằng Long hai mắt trợn lên, phát ra một tiếng không cam lòng gào thét, sinh sôi tại bên bờ lôi đài đã ngừng lại bước chân, cường đại lực đánh vào, khiến cho hắn lần nữa phun ra một ngụm máu tươi.

Trên khán đài lặng ngắt như tờ, Ngữ Đồng lệ rơi đầy mặt, lâm lâm nói: “Đồ ngốc, thừa cơ xuống lôi đài lại có cái gì quá không được, ai hội (sẽ) trách người rồi hả?”

Đằng Vũ cũng là gấp đến độ không được, hận không thể đứng người lên lớn tiếng nhắc nhở Đằng Long, chính mình nhảy đi xuống được rồi, người thắng không tử đây.

Nhưng Đằng Vũ lại nhìn được loại này xúc động, nàng biết rõ, loại này thời điểm, nàng không thể nhiều loạn Đằng Long tâm tình, một khi Đằng Long chính mình nhảy xuống lôi đài, như vậy, từ nay về sau, hắn đem khó hơn nữa có cái gì với tư cách, cái này Âm Ảnh, sẽ bao phủ hắn cả đời!

Một thân đai đen lấy mặt quỷ mặt nạ chủ lâu số một nhìn xem đứng ở bên bờ lôi đài Đằng Long, khóe miệng nổi lên một vòng khinh thường cười lạnh, nói khẽ: “Hữu dũng vô mưu thế hệ, rõ ràng không phải là đối thủ, lại gắng phải chết chống đỡ, tiếp tục như vậy, chỉ có một kết quả, cái kia chính là chết.

Mặt mũi liền trọng yếu như vậy sao?” Câu nói sau cùng, nàng như là đang hỏi trên lôi đài Đằng Long, cũng giống như là ở hỏi mình.

Đằng Phi nhìn xem đứng ở bên bờ lôi đài, hầu như lung lay sắp đổ Đằng Long, nhìn không được lần nữa mượn Thanh Long lão tổ một tia lực lượng, bờ môi khẽ nhúc nhích, thanh âm của hắn, lần nữa trên không trung vang lên.

“Không nên buông tha cho, ta tin tưởng, người nhất định được đây!”

Làm: lúc cái thanh âm này lần nữa truyền khắp toàn bộ trên lôi đài trống không thời điểm, tất cả mọi người lần nữa bị khiếp

sợ đến, trong đó có mấy cái thực lực rất mạnh người nhất thời thả ra cường đại linh thức, muốn phải tìm người nói chuyện, nhưng lại phát hiện, căn bản là vô tích có thể tìm ra, những người này trong nội tâm tất cả đều cảm thấy rung động.

Loại năng lực này, không phải Thánh cấp cường giả không thể, nhưng vấn đề là, tại đế đô Thánh cấp cường giả đều cũng có đếm được, ai sẽ theo Đằng Long cái này không có thân phận gì bối cảnh người như thế thân cận?

Thanh âm này hai lần xuất hiện, đều rõ ràng là thân cận Đằng Long đây.

Trên thực tế, trên lôi đài Long Trục Lâm trong nội tâm đồng dạng cũng rất khiếp sợ, vốn là, hắn là muốn Đằng Long thỏa thích nhức nhả một phen, muốn dùng chân đạp lấy mặt của hắn, sau đó nói cho hắn biết, người chính là một cái đồ bỏ đi, hay (vẫn) là chạy trở về nơi địa phương nhỏ bé làm: lúc cường giả đi tốt rồi!

Nhưng này liên tục hai lần xuất hiện ở không trung thanh âm, lại để cho Long Trục Lâm chân chờ, hắn thậm chí so với bình thường người càng thêm rõ ràng, có thể làm được loại này cường giả, ít nhất là cao cấp Đấu Thánh, vừa mới nhập thánh đều làm không được!

Chủ nhân của thanh âm này, rõ ràng cùng Đằng Long là có quan hệ đây, mình nếu là thật sự như lúc trước nghĩ như vậy nhức nhả hắn, vậy đối với lúc này chỉ sợ cũng phải ra tay can thiệp.

Vì một cái Đằng Long, đắc tội một cái Đấu Thánh, nghĩ như thế nào, đây đều là một số không có lợi nhất mua bán.

Trong lòng suy nghĩ, Long Trục Lâm hạ quyết tâm, vừa mới mặc dù nặng chế Đằng Long, nhưng chính hắn đồng dạng cũng là khí huyết cuộn cuộn, đối phương cái kia Phích Lịch Hỏa Diễm Chưởng Đấu Khí, cũng không phải tốt như vậy tiêu hóa đây.

Nếu không có Đằng Long thực lực so với hắn chênh lệch đi một tí, thật đúng là khó mà nói ai có thể làm bị thương ai, nghĩ đến cái này, Long Trục Lâm trong lòng cũng là có chút

ng nghiêm nghị, Đằng Long lúc trước còn giống như là ngũ giai Đại Đấu Sư, lúc này mới ngấn ngùn một tháng, dĩ nhiên cũng làm đạt đến cùng chính mình không sai biệt nhiều lục giai thực lực, ngoại trừ Đấu Thánh, còn có ai có thể làm cho hắn giống như này tăng lên?

Long Trục Lâm trở nên hoàn toàn chính xác định Đằng Long đứng sau lưng một cái Thánh cấp cường giả, có thể lại để cho hắn cứ như vậy buông tha Đằng Long, hắn cũng là không cam lòng, vì vậy, hắn chậm rãi đi về hướng Đằng Long, cường đại Băng diễm Đấu Khí tại bàn tay của hắn phía trên như ẩn như hiện.

“Đằng Long, nhận thua đi, ngươi không là đối thủ của ta.”

Long Trục Lâm lạnh như băng mang theo vài phần đùa cợt thanh âm nhàn nhạt vang lên.

“Long Trục Lâm, ngươi yên tâm, ta sẽ không nhận thua đấy, cho nên.

.

.

.” Đằng Long cắn răng, trong cơ thể Huyết Nguyên Đan không có hoàn toàn hóa giải được được lực lúc này thời điểm đang đang điên cuồng cắn nuốt trong cơ thể hắn Băng diễm Đấu Khí, chỗ sinh ra thống khổ, lại để cho hắn thống khổ, nhưng Đằng Long lại cắn răng, không nói tiếng nào kiên trì, gắt gao chăm chăm vào Long Trục Lâm: “Thu hồi ngươi diễm này tiêu tâm tư a, không đến cuối cùng một khắc, ta Đằng Long, sẽ không nhận thua!”

Bị người nói trúng tim đen, Long Trục Lâm cũng không cảm giác được xấu hổ, trên mặt lộ ra trào phúng dáng tươi cười:

“Tốt, Đằng Long, đây chính là tự ngươi nói đấy, bất quá yên tâm, ta sẽ không giết ngươi đấy, giữa chúng ta không có lớn như vậy cừu hận, tuy nhiên ta rất muốn đánh chết ngươi.”

Long Trục Lâm vừa đi, một bên tích góp gắng sức số lượng, hắn ý định thi triển ra phải giết một kích, đem Đằng Long trực tiếp oanh ra lời dài, nếu như không thể giẫm phải mặt của hắn, lại để cho hắn ở đây toàn trường thầy trò trước mặt mắt mặt,

như vậy, cũng nặng chế hấn, lại để cho hấn ít nhất nửa năm
sương mặt địa!

Đằng Long thân thể kinh mạch, giờ phút này như là bị đốt lên
bình thường, hấn vốn là cho rằng Huyết Nguyên Đan chẳng
qua là duy nhất một lần tăng lên thực lực của hấn, đối (với)
Đằng Phi theo như lời Huyết Nguyên Đan có được trường kỳ
hiệu quả, cũng không sao cả làm: lúc chuyện quan trọng,
nhưng giờ phút này, Đằng Long rốt cuộc hiểu rõ, có thể làm
cho Đấu Tôn đột phá bình cảnh, trùng kích Đấu Thánh đan
được, thật không phải là hấn có thể tưởng tượng đây.

Những cái...kia xông vào trong cơ thể hấn tùy ý phá hư Băng
diễm Đấu Khí, trực tiếp bị thể mao bên trong còn sót lại Huyết
Nguyên Đan được lực cắn nuốt sạch, tuy nhiên vô cùng thống
khổ, nhưng Đằng Long lại kinh hỉ phát hiện, chỉ (cái) trong
chớp nhoáng này, hấn đấu tuyến trong hầu như hao hết Đấu
Khí, cũng nặng mới khôi phục lại đỉnh phong trạng thái!
Huyết Nguyên Đan.

.

.

, thật sự là đồ tốt!

Đằng Long trong cơ thể những cái...kia Băng diễm Đấu Khí,
giờ phút này toàn bộ bị cắn nuốt hóa giải, bổ sung đến hấn đấu
tuyến chính giữa, trở thành Đấu Khí một bộ phận, kết quả này,
chỉ sợ là Long Trục Lâm nằm mộng cũng muốn không đến
đây.

Tại Long Trục Lâm trong mắt, giờ phút này Đằng Long rõ
ràng đã là nỗ lực hết đà, bất quá là vì mặt mũi mạnh mẽ
chống đỡ mà thôi, như chỉ là muốn muốn đánh thắng hấn,
thậm chí không cần chính mình đem hết toàn lực, nhưng là.

.

.

Hắn làm sao sẽ dễ dàng như thế buông tha Đằng Long?
Long Trục Lâm tại khoảng cách Đằng Long còn có hai mươi
mấy thước thời điểm, bắt đầu phát lực, gầm nhẹ một tiếng,
bước chân đạp tại cứng rắn bằng gỗ trên lôi đài, phát ra một
hồi khiếp người tâm hồn trầm đục, tốc độ càng lúc càng
nhanh!

“Đi xuống cho ta a!”

Long Trục Lâm trong giây lát một tiếng hét to, thân thể bay
lên trời, như là một đầu đánh về phía con mồi con báo, tốc độ
cùng lực lượng, đều đạt đến một loại cực cao cảnh quả.

Bốn phương tám hướng trên khán đài, tất cả mọi người ngừng
thở, khẩn trương nhìn xem cái này! Mãn.

Long Trục Lâm khoe miệng nổi lên một vòng lạnh như băng
cười” thầm nghĩ trong lòng: cho dù người đứng phía sau một
vị Đấu Thánh, nhưng ta tại trên lôi đài đường đường chính
chính đánh bại người, hắn có thể đem ta như thế nào?
Tới gần, Long Trục Lâm hầu như tiên đoán được Đằng Long
bị chính mình một kích oanh ra lôi đài, thân thể như là một cái
bị đánh bạo phát bao cát bay ra ngoài bộ dạng, trong nội tâm
trở nên bắt đầu vui vẻ.

Cực nhanh, Long Trục Lâm tựa hồ trông thấy Đằng Long trên
mặt chẳng những không có bất luận cái gì thất kinh biểu lộ,
ngược lại mang theo một vòng nhàn nhạt trào phúng.

.

.

Không đúng!

Chỉ có điều, lúc này thời điểm cái gì cũng đã đã chậm, Long
Trục Lâm còn muốn thu tay lại, đã là không còn kịp rồi!
Trong giây lát, chỉ nghe thấy Đằng Long phát ra một tiếng
trung khí mười phần gào thét, nâng lên nghênh hướng Long
Trục Lâm trên song chung, hiện ra u lam ánh lửa!

Ta trúng kế!

Ý nghĩ này, vừa mới tại Long Trục Lâm trong nội tâm bay lên,
hai người song chung, cũng không có thể nghịch chuyển

oanh cùng một chỗ.

Ầm ầm!

Cái này một tiếng vang thật lớn, kinh thiên động địa, giống như đất bằng nảy sinh một tiếng tiếng sấm, trên lôi đài cái kia cứng rắn vô cùng bằng gỗ sàn nhà, bỗng nhiên ngừng bị tác khai mở, hướng về bốn phương tám hướng kích mảo bắn mảo đi ra ngoài!

Đằng Long cùng Long Trục Lâm hai người tất cả đều thi triển ra cường đại nhất một kích, Đằng Long dùng có tâm tính vô tâm, chiếm cứ một tia thượng phong, mà Long Trục Lâm thực lực cuối cùng cao hơn ra Đằng Long một bậc, cho nên, hai người một kích này, có thể nói thế lực ngang nhau.

Một kích về sau, hai đạo thân ảnh, đều hướng (về) sau ném bay ra ngoài, Long Trục Lâm trực tiếp phun ra một ngụm lớn máu tươi, máu đỏ tươi, phun trên không trung, thê lãnh và chói mắt.

Đằng Long cũng lần nữa thổ huyết, nhưng khóe miệng lại lộ ra vui mừng đáng tươi cười, bởi vì hắn trông thấy, Long Trục Lâm cũng bay ra lôi đài.

Hai tiếng trầm đục, hai người thân thể, tất cả đều ngã rơi trên mặt đất, Đằng Long thân thể hung hăng đụng vào khán đài trước trên vách tường, người cũng ngất đi.

Bên kia Long Trục Lâm so Đằng Long hơi chút đỡ một ít, nhưng thân thể cũng đâm vào bằng đá trên vách tường, phát ra một tiếng trầm đục, người ngược lại là không có đã bất tỉnh, nhưng đối với vô cùng kiêu ngạo Long Trục Lâm mà nói, còn không bằng đã bất tỉnh, lúc trước tươi cười đắc ý, còn cứng tại trên mặt, trong mắt tràn đầy không dám tin hào quang.

Trên khán đài lập tức vang lên một hồi âm ỹ thanh âm, mấy đạo nhân ảnh, đồng thời chạy về phía song phương.

Nguyên vốn một mực ở lôi đài đằng sau Đằng Lôi, trước tiên phóng tới đại ca của mình, đem Đằng Long ôm lấy, nhìn xem

Đặng Long bản thân bị trọng thương, Đặng Lôi tim như bị đao cắt, nước mắt lẫn chã chảy xuống, lớn tiếng kêu gọi.

Đặng Vũ cùng Ngử Đồng, cùng với Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp, cũng đều theo trên khán đài xuống, chạy về phía Đặng Long.

Ngử Đồng phương vị của các nàng , vừa lúc ở Long Trục Lâm bên này, Ngử Đồng nhảy xuống khán đài, chứng kiến hai mắt thất thần Long Trục Lâm, bước chân có chút dừng lại, bên kia Long Trục Lâm cũng trông thấy nàng, trong mắt lập tức lộ ra một vòng kỳ vọng.

Ngử Đồng ngậm miệng, hay (vẫn) là chạy về phía Đặng Long, Long Trục Lâm trong mắt lập tức bị thất vọng nhồi vào, phun một tiếng, lại nhổ ra một ngụm máu tươi.

Đặng Phi đứng người lên, chuẩn bị xuống dưới xem xét, bất quá Thanh Long lão tổ đã nói cho hắn biết, Đặng Long vấn đề không lớn, hơn nữa lúc này đây chiến đấu, đối (với) Đặng Long mà nói, chính là một lần cực kỳ quý giá kinh nghiệm, hội (sẽ) đem Đặng Long trong thân thể tiềm năng kích phát ra đến.

Đặng Phi vừa đứng lên đến, Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt tự nhiên cũng đều đi theo đứng người lên, ba người vừa định đi xuống dưới, bên kia lại truyền tới một âm thanh lạnh như băng.

“Người là Đặng Phi a? Người tới đây.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 192: Cơ Thể Mạnh Mẽ!

>

Convert by:

ZajMaster

Tuy nhiên Thanh Long lão tổ đã từng nói qua Đằng Long không có việc gì, nhưng Đằng Phi nhưng trong lòng như trước rất lo lắng, nhìn cũng không nhìn nói chuyện người nọ liếc, thẳng hướng phía dưới khán đài đi đến.

Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt hai người theo sát phía sau, muốn cùng Đằng Phi cùng một chỗ xuống dưới.

Phía trước lập tức đứng lên mấy người, đem Đằng Phi ba người ngăn lại, sắc mặt bất thiện nhìn xem Đằng Phi, một người trong đó ác hung hãn nói: “Tiểu tử, ngươi điếc sao?” “Cút!”

Đằng Phi khẽ quát một tiếng, khẽ vươn tay, đem người này trực tiếp lay qua một bên, đồng thời đối (với) cái khác đều muốn ngăn trở người của hắn đưa tay chính là một quyền.

Cái kia người nhất thời vươn tay cánh tay cách nghĩ [mô phỏng].

.

.

Rắc!

Một tiếng xương vỡ vụn tiếng vang, người này cánh tay trực tiếp bị chấn động gãy xương, lập tức phát ra hét thảm một tiếng, đưa tới bốn phía vô số người chú ý.

“Móa nó, người muốn chết!” Đẳng sau vừa mới mở miệng lại để cho Đẳng Phi đi qua cái kia người nhất thời giận dữ, thân thể bay lên trời, dưới cao nhìn xuống, hướng phía Đẳng Phi hậu tâm, hung hăng một cước đạp tới đây.

Một cỗ hùng hồn Đấu Khí, tại đây trên thân người bạo phát đi ra, đây là tồn tại tâm muốn trọng thương Đẳng Phi, nói cách khác, sẽ không đem Đấu Khí vận hành đến mức tận cùng.

Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt hai người nhất thời phát ra một tiếng gầm lên, trở lại ngăn lại người này, nhưng lại không nghĩ rằng, cái này tập kích Đẳng Phi đệ tử thực lực rất mạnh, trực tiếp theo tỷ muội giữa hai người đột phá, thế lớn lực chìm một cước, mang theo mãnh liệt Đấu Khí, đạp hướng Đẳng Phi hậu tâm.

“Cẩn thận!” Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt, cùng với chung quanh không ít người hầu như đồng thời phát ra một tiếng hét kinh hãi, nhắc nhở Đẳng Phi.

Mà Đẳng Phi nhưng là đầu cũng không quay lại, cái này một sách, rắn rắn chắc chắc đá vào Đẳng Phi hậu tâm phía trên! Đã xong!

Lập tức rất nhiều trông thấy một màn này người, cũng nhận không được nhắm mắt lại, trong lòng tự nhủ người này nhất định là phế đi.

Khán đài vốn chính là có độ dốc đầy, đối phương còn nhảy dựng lên, Đấu Khí toàn bộ triển khai, hung hăng đến bên trên một cước này, cho dù thực lực không có Đẳng Phi cường đại, nhưng như vậy một cước cũng tuyệt không phải người bình thường có khả năng thừa nhận.

Đứt gân gãy xương.

.

.

Đều là nhẹ đấy!

Phanh!

Răng rắc!

Một tiếng làm lòng người kinh hãi xương vỡ vụn thanh âm, đồng thời truyền đến một tiếng kinh thiên động địa tiếng kêu thảm thiết âm.

Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt tròn mắt muốn nứt, có thể kể tiếp, các nàng liền tất cả đều ngây ngẩn cả người, những cái...kia người chung quanh, cũng tất cả đều ngây ra như phỗng ngốc tại đầu đó.

Khóe môi nhếch lên một tia cười lạnh, an như núi ngời ở chỗ kia xem cuộc vui Chu Chí Vũ, con mắt trừng được căng tròn, vả vào mồm há thật to, bất khả tư nghị nhìn trước mắt một màn này.

Cái kia tập kích Đằng Phi người, giờ phút này đã té rớt tại trên khán đài, bùng lấy một chân đang đang lớn tiếng kêu rên, hấn một cước này, đã dùng hết toàn lực, đá vào Đằng Phi trên người, ý đồ tự nhiên rất rõ ràng, cho dù không đem Đằng Phi đá chết, cũng phải đem hấn đập thành trọng thương.

Nhưng sự thật lại vượt quá tất cả mọi người đoán trước, Đằng Phi liền tránh né động tác đều không có, rần rần chắc chắc đã trúng một cước.

Có cường giả trong khoảnh khắc đó trông thấy Đằng Phi thân thể có chút về phía trước nghiêng thoáng một phát sau đó lại hướng (về) sau chấn động!

Chỉ có hai cái này đơn giản được không thể lại động tác đơn giản!

Lại nhìn tại trên khán đài lẫn qua lẫn lại kêu rên vị này, một cái đùi phải, đã hoàn toàn thay đổi hình dạng, giống như là một cây côn gỗ, bị người đập đổi ra vài đoạn, sau đó bày ra một con rắn hình.

Thấy những người kia da đầu đều đi theo run lên.

Đặng Phi cũng không quay đầu lại nói: “Chu Chí Vũ, nếu có lần sau nữa, người này chính là ngươi!”

Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt cái này mới hồi phục tinh thần lại, Đặng Phi sự tình gì đều không có! Lập tức đại hỉ, đuổi kịp Đặng Phi, hướng phía dưới khán đài lúc này đi đến.

Lời này nếu như lúc trước bị Chu Chí Vũ bên người những thứ này tùy tùng nghe thấy, tất nhiên sẽ tình cảm quần chúng xúc động muốn đem Đặng Phi bầm thây vạn đoạn, nhưng giờ phút này, nghe thấy Đặng Phi cái này uy hiếp ý tứ hàm xúc rõ ràng một câu, vậy mà không ai phát ra bất kỳ thanh âm gì!

Bị sợ choáng váng!

Té trên mặt đất vị này, thực lực tuy nhiên không tính đặc biệt mạnh mẽ, nhưng cũng là một cái ngũ giai Đại Đấu Sư!

Một cái ngũ giai Đại Đấu Sư Đấu Khí toàn bộ triển khai, một kích toàn lực, coi như là một cái Đấu Tôn, cũng không dám ngạnh kháng!

Rất nhiều người nhìn về phía Đặng Phi ánh mắt, như là nhìn xem một cái quái vật, đều muốn: tiểu tử này thân thể hay (vẫn) là thịt làm đầy sao? Sẽ không phải là tảng đá a?

Huyền Vũ Đấu Khí trong học viện đám kia thầy trò, nguyên một đám cũng đều như có điều suy nghĩ nhìn xem phát sinh xung đột bên này, Hạ Hầu Thái Vân trong mắt dị sắc liên tục, thầm nghĩ trong lòng: quả nhiên là hấn, hấn hay (vẫn) là giống nhau năm đó mạnh như vậy thế, trở nên rất cao, càng anh tuấn, chẳng qua là không biết, hấn hay không còn nhớ rõ, năm đó Thái Vân đâu này?

Chu Chí Vũ ngồi ở đó, trên mặt thoạt nhìn còn mang theo mỉm cười, nhưng nhìn kỹ lại, hấn ống tay áo trong tay đều tại có chút run rẩy, không phải bị hù, tại đây để đó, còn không người có thể hù đến hấn, hấn là bị tức đấy.

Từ nhỏ đến lớn, cho dù một đám các hoàng tử, nhìn thấy hấn cũng đều là khách khí, thậm chí mấy cái có kế thừa đại vị hy vọng hoàng tử, cũng đều tranh nhau mời chào hấn.

Về phần những người khác, ngoại trừ mấy cái nổi danh Thánh cấp cường giả, toàn bộ để đó, sẽ không có có thể vào Chu Chí

Vũ mất người.

Hôm nay, đang tại vô số người mất, lại bị Đằng Phi như vậy một cái theo địa phương nhỏ bé đến đệ tử, cho rần rần chắc chắc uy hiếp một lần, loại cảm giác này, quả thực cùng bị hung hăng rút hai bàn tay không sai biệt lắm.

“Đằng Phi! Ngươi đứng lại đó cho ta!” Chu Chí Vũ đằng thoảng một phát đứng dậy, vút bỏ trên người màu đen áo choàng, lộ ra bên trong một thân hoa lệ cao quý chính là màu trắng trang phục, quát lớn: “Hôm nay, ở nơi này tòa lôi đài, bốn vương là tốt rồi tốt lãnh giáo hạ công phu của ngươi, nhìn ngươi có tài đức gì, dám ở tại Thiên Tự Khu!”

Bình thường mà nói, Vương gia thế tử, đang không có kế thừa vương vị lúc trước, là không thể tự xưng bốn vương đấy, có thể xưng hô chính mình vì điện hạ, hoặc là vương tử, nhưng Chu Chí Vũ không giống với, hắn rất được sủng rồi, vừa ra sinh, đã bị đương kim hoàng đế Phong Vương!

Bất quá ngày bình thường, Chu Chí Vũ coi như ít xuất hiện, hắn cũng không cần dùng thân phận đi áp bách người khác, bởi vì không có cái kia tất yếu, hắn càng ưa thích biểu hiện ra hắn cường đại vũ lực.

Trên khán đài những cái...kia nguyên vốn chuẩn bị rời đi người, thấy thế lập tức tất cả đều dừng bước, vẻ mặt hưng phấn nhìn về phía Chu Chí Vũ bên này.

Đây chính là Thiên Tự Khu cường giả ở giữa chiến đấu a..., khỏi cần nói, khẳng định so vừa mới cái kia cuộc chiến đấu càng thêm đặc sắc!

Cái này, mà ngay cả Huyền Vũ Đấu Khí học viện cái kia ** lưu thầy trò cũng đều hứng thú, vừa mới cái kia cuộc chiến đấu, đã để cho bọn họ động dung, nếu như Chân Vũ Học Viện đệ tử, cũng giống như Đằng Long cùng Long Trục Lâm như vậy, cái kia Huyền Vũ học viện thật là có chỗ không bằng đấy.

Hiện tại lại có đại biểu cho Chân Vũ Học Viện cấp bậc cao nhất Thiên Tự Khu đệ tử muốn chiến đấu, bọn hắn có thể nào không chú ý?

Bất quá, một cái như là theo Vạn Niên Huyền Băng trong lộ ra

thanh âm, trực tiếp tại tất cả hưng mao phần đầu người bên trên rót một chậu nước lạnh.

“Chu Chí Vũ, người có thể khiêu chiến Đằng Phi, nhưng không là hôm nay, hiện tại, có xa lắm không cú cho ta rất xa.” Trong đám người lập tức một mảnh xôn xao.

“Ông t...r...ờ...i..., có người lại dám như thế cùng Tiểu vương gia nói chuyện, không muốn sống nữa sao?”

“Thật không nghĩ tới, Chân Vũ Học Viện năm nay không ngót ra một cái gan lớn Đằng Phi, còn có như thế yêu nghiệt người, dám mắng Tiểu vương gia lẫn.

.

”

“Ha ha, cái này thật sự náo nhiệt, có trò hay để nhìn.

Bất quá cũng có một chút nghe ra thanh âm này chủ nhân là người nào, lúc này phát ra khinh thường cười lạnh: “Người khác có lẽ không dám như thế mắng Tiểu vương gia, bất quá người này” “Ha ha, mắng cũng liền mắng.”

“Cái gì? Ai lợi hại như vậy, chẳng lẽ là đương kim trưởng công chúa hay sao?”

Trong đám người đều nghị luận, nói cái gì đều có, bên kia Huyền Vũ học viện mọi người cũng là đầu đầy sương mù.

Chu Chí Vũ đang nghe cái thanh âm này trước tiên, trực tiếp làm ra một cái lại đề cho tất cả mọi người không thể đoán được động tác.

Xoay người rời đi!

Liền nửa điểm do dự đều không có!

Động tác kia nhanh đến ”” thậm chí làm cho người ta nghĩ đến hai loại động vật, con chuột cùng mèo.

Chu Chí Vũ cử động, thật sự hãy cùng chuột thấy mèo không sai biệt lắm, một câu cãi lại đều không có, thậm chí sắc mặt còn có chút trắng bệch, cái gì tình cảnh lời nói, cái gì ngoan thoại, đều không có, trực tiếp đã đi.

Về phần hấn đám kia tùy tùng, thì là ngay ngắn hướng đánh cho rùng mình một cái, nguyên một đám rụt lại cổ, như là chó nhà có tang bình thường, đi theo Chu Chí Vũ sau lưng, ừ ừ tiêu sái rồi.

Vốn là huyền não âm ỹ khán đài, thập phần quý dị an tĩnh lại, kết quả này, lại để cho vô số người trợn mắt há hốc mồm, rất khó tưởng tượng, tại đây để đó, còn có Chu Chí Vũ sợ hãi người.

Không cần ai đi giải thích, Chu Chí Vũ cùng cái kia bảy người hầu phản ứng đã đầy đủ nói rõ, bọn hấn cũng không phải tôn trọng chủ nhân của thanh âm này, mà là sợ hãi! Người này.

.

.

, rốt cuộc là ai?

Mọi người mọi nơi dò xét, nhưng là không thấy được bất luận cái gì khả nghi thân ảnh.

Bất quá người ở chỗ này, có rất nhiều Chân Vũ Học Viện lão sinh (học sinh lâu năm), vì vậy, một cái tên, nhanh chóng tại trên khán đài truyền ra.

Rõ ràng U Vũ!

Chân Vũ Học Viện viện trưởng hòn ngọc quý trên tay!

Điều này hiển nhiên không thể nào là Chu Chí Vũ cái này Tiểu vương gia sợ hãi lý do của nàng, nguyên nhân chân chính, nhưng không ai lại nguyện ý nhiều lời, số ít một số người trên mặt, mang theo giữ kín như bưng đáng tươi cười, lại để cho những cái...kia muốn biết đến cùng nguyên nhân gì người vò đầu bứt tai, gấp đến độ không được.

Nhưng bất kể thế nào hỏi, cũng cái kia số ít mấy cái tựa hồ biết rõ nội tình người, đều không hề không đề cập tới, căn bản

không nói nguyên nhân.

Đồng thời, trong đám người một ít chú ý Đằng Phi người, trên mặt biểu lộ đều trở nên ngưng trọng lên, rất khó tưởng tượng, mới vừa tới đến đế đô không bao lâu Đằng Phi, vậy mà cùng nhiều người như vậy sinh ra liên quan.

Người khác không nói, vừa mới rõ ràng U Vũ, tại đế đô giới quý tộc tử ở bên trong, tuyệt đối là ai cũng không muốn trêu chọc, cũng không dám trêu chọc tồn tại, hơn nữa lạnh giống như là một khối vạn năm không thay đổi khối băng.

Một nữ nhân như thế, lại có thể biết hướng về Đằng Phi nói chuyện

Chỉ (cái) điều này, liền đầy đủ rất nhiều đối (với) Đằng Phi có ý tưởng người tốt sinh cân nhắc rơi xuống.

Lăng Thi Thi yên tĩnh ngồi ở chỗ kia, không hề động địa phương, nàng kỳ thật rất muốn đi xuống xem một chút Đằng Phi đại ca, tỏ vẻ thoáng một phát quan tâm, nhưng nàng lại không biết mình nên dùng thân phận gì xuống dưới.

Nhìn xem trên khán đài trận kia khiến cho tất cả mọi người chú ý xung đột nhỏ, Lăng Thi Thi không khỏi lắc đầu cười khổ, vì hôm nay lôi đài hai cái nhân vật chính cảm thấy không đáng.

Trận chiến đấu này, có thể nói đặc sắc, cuối cùng lưỡng bại câu thương, càng là vượt quá tất cả mọi người đoán trước.

Nhưng hôm nay nhân vật chính, lại cũng không phải hai người bọn họ cái, mà là trên khán đài Đằng Phi!

Tuy nhiên Đằng Phi không có động thủ, nhưng hôm nay qua đi, chỉ sợ đế đô tất cả học viện đệ tử, đều sẽ biết, Chân Vũ Học Viện, ra một cái kiểu loại yêu nghiệt tân sinh.

Bằng vào thân thể ngạnh kháng một cái hư hư thực thực Đại Đấu Sư tu vi võ giả một cước, chuyện gì đều không có không nói, ngược lại đem đối phương chân đánh gãy vài đoạn, loại thực lực này, quả thực quá kinh khủng!

Hơn nữa, u Vũ tỷ tỷ rõ ràng, “.” Cũng hướng về nàng nói chuyện, bọn hắn cái gì quan hệ?

Lăng Thi Thi thần sắc bỗng nhiên trở nên có chút ảm đạm đứng lên, khổ sở nghĩ đến: bọn hắn là quan hệ như thế nào, cùng ta cũng đều không có cái gì quan hệ, ta có tư cách gì hỏi đến đâu này?

Đứng người lên, cuối cùng nhìn thoáng qua đã đến Đằng Long bên người Đằng Phi, Lăng Thi Thi đứng người lên, hướng phía ngoài lôi đài chậm rãi đi đến.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 193: Cây Muốn Lặng Gió Chặng Ngừng!

>

Convert by:

ZajMaster

Các người không cần lo lắng, hẳn không có việc gì, chẳng qua là đã bất tỉnh rồi.” Đẳng Phi đến gần vây quanh ở Đẳng Long bên người mọi người, nhàn nhạt nói một câu, lúc này thời điểm, Thanh Long lão tổ thanh âm bỗng nhiên tại Đẳng Phi trong đầu vang lên.

“Đẳng Phi, có người ở âm thầm nhìn xem người!”

“Hả? Người nào?” Đẳng Phi đương nhiên biết rõ, chính mình vừa mới biểu hiện, nhất định sẽ khiến cho rất nhiều người chú ý, nhưng hiển nhiên, Thanh Long lão tổ nói khẳng định không phải cái này.

“Ta hoài nghi, chính là đối (với) Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp cái kia hai cái nữ oa hạ độc người, đối phương khí tức rất kỳ lạ, cũng rất mạnh lớn, người muốn cẩn thận một chút!”
Thanh Long lão tổ hết sức nghiêm túc nhắc nhở lấy Đẳng Phi.

“Ta đã biết, ta sẽ cẩn thận.” Đẳng Phi đáp lại, đồng thời trong nội tâm thầm nghĩ, những người kia quả nhiên nhịn không được, hôm nay xem ra, những người kia có khả năng thật sự ần thân tại Huyền Vũ học viện trao đổi thầy trò chính giữa.

Đẳng Lôi trước cho ăn...!Đẳng Long mấy hạt đan dược, lại nghe Đẳng Phi nói đại ca không có việc gì, yên lòng, đem Đẳng Long lưng (vác) tại trên thân thể, chuẩn bị ly khai nơi đây.

Lúc này thời điểm, Vũ Lan Thiên Nguyệt có chút khẩn trương tại Đằng Phi bên tai nói khẽ: “Đằng Phi ca ca, giống như có người ở chăm chăm vào ta cùng tỷ tỷ, có thể là người bên kia.” Đằng Phi nao nao, không nghĩ tới Hắc Thủy Ma Cung người cũng tới, điều này làm cho hắn có chút ngoài ý muốn, nghĩ nghĩ, Đằng Phi nói ra: “Trước không nên hành động thiếu suy nghĩ, giả bộ làm cái gì cũng không biết là tốt rồi, nơi này là Chân Vũ Thành, bọn hắn không dám hiển nhiên làm sự tình.” Lúc này thời điểm, một đạo thân ảnh, xuất hiện ở Đằng Phi trước mặt, là rõ ràng U Vũ, nàng lẳng lặng đứng ở đó, nhìn xem Đằng Phi nói ra: “Đằng Phi, người đi theo ta thoáng một phát, ta có việc nói cho người.” Đằng Phi gãi gãi đầu, bất quá vẫn là nói ra: “Vừa mới, cảm ơn người.

“Không có gì, hắn muốn đánh với người khung ta mặc kệ, nhưng hôm nay không được, ta có việc tìm người.” Rõ ràng U Vũ thanh âm nghe đã dậy chưa chút nào tâm tình chấn động, giống nhau lúc trước, thập phần lạnh như băng.

Đằng Phi nhìn thoáng qua Đằng Vũ đám người, đành phải nói ra: “Các người trước mang theo Đằng Long trở về, ta một lát nữa đi tìm các người.”

Đằng Vũ tuy nhiên chưa thấy qua rõ ràng U Vũ, nhưng là nghe qua đại danh của nàng đấy, vừa mới Đằng Lô đã nói cho nàng, cho nên cũng gật gật đầu, đối (với) Đằng Phi nói ra: “Người đi trước bề bộn chuyện của người.”

Đằng Phi đi theo rõ ràng U Vũ, trực tiếp ra lôi đài khu, hướng phía một cái không người phương hướng đi đến, trên đường đi, không biết chấn kinh bao nhiêu người ánh mắt, đều ở sau lưng xì xào bàn tán.

“Xem ra lời đồn đãi kia thật sự, cái này mới nhập học gia hỏa, quả nhiên cùng U Vũ sư tỷ có quan hệ.

.

”

“Hắc hắc, không thể tưởng được, U Vũ sư tỷ rõ ràng ưa thích

nhỏ hơn nàng nam sinh, nếu sớm biết như vậy, ta quý.

.

”

“Chớ nói lung tung, gọi nàng nghe thấy, người liền chết chắc!”
Có người ở một bên nhắc nhở.

Mà rõ ràng U Vũ đối với mấy cái này tiếng nghị luận, giống như là hoàn toàn không có nghe thấy bình thường, mặt không biểu tình mang theo Đằng Phi hướng ít người địa phương đi đến.

Đằng Phi mới không tin rõ ràng U Vũ nghe không được, nếu không phải trong thân thể có Thanh Long lão tổ cái này thần thức cường đại đến biến thái quái vật, hẳn căn bản nhìn không thấu rõ ràng U Vũ thực lực.

Cũng sẽ không tin tưởng, cái này năm nay nhẹ lạnh như băng mỹ nữ, sẽ là một cái đỉnh phong Đấu Tôn!

“Tốt rồi, ngay ở chỗ này a.” Hai người tới một rừng cây trước mặt, nơi đây hầu như không có người nào ảnh, rõ ràng U Vũ thanh âm như trước lạnh như băng, nhưng so vừa mới mạnh mẽ đi một tí.

“U Vũ sư tỷ, ta có thể xưng hô như vậy người đi?” Đằng Phi mở miệng nói ra.

“Có thể.” Rõ ràng U Vũ khẽ gật đầu: “Ta tìm người đến, là vì cha ta lúc trước nói cho người những lời kia, ta thay hắn xin lỗi người.”

“Ách.

.

” Đằng Phi khóe miệng co quắp rút, tuy nhiên hắn chưa từng nghe qua về rõ ràng U Vũ đủ loại nghe đồn, nhưng theo Chu Chí Vũ cái kia kiêu ngạo gia hỏa nghe được nàng thanh âm về sau không nói một lời rời đi, cũng có thể nhìn ra được, đây tuyệt đối là một cái cường thế được khiến người sợ hãi nữ

nhân, người như vậy, lại có thể biết làm cho người ta xin lỗi? Mặc dù là thay người khác xin lỗi, nhưng vẫn là lại để cho Đằng Phi cảm thấy có chút kinh ngạc.

“Thật sự là hắn là ở nói chuyện giật gân, nhưng có người ở âm thầm giám thị Thủy Tiên học viện vậy đối với tỷ muội, nhưng là sự thật, chúng ta cũng không rõ ràng lắm mục đích của đối phương, nhưng nghĩ đến không phải thiện ý.

Còn có, người biết vậy đối với Vũ Nhân Tộc tỷ muội, cũng có người đang giám thị các nàng, giám thị người của các nàng, ngay tại Huyền Vũ học viện đám kia lão sư chính giữa, nhưng ta không biết cụ thể là ai.

Cuối cùng, về Chu Chí Vũ người này, người phải cẩn thận một chút hắn, thực lực của hắn so người muốn giống như mạnh hơn, người có lẽ trên thực lực không kém gì hắn, nhưng thế lực lên, hắn nhưng có thể dễ dàng áp đảo người, hắn là Chân Vũ Hoàng Triều có quyền thế nhất Thân Vương chi tử!”

Rõ ràng U Vũ nói một hơi nhiều lời như vậy, phảng phất rất mệt a tựa như, dừng lại, một đôi phảng phất có thể nhìn thấu nhân tâm đôi mắt sáng, lẳng lặng nhìn Đằng Phi.

“Trước tiên là nói về tiếng cảm ơn, sau đó, có thể hỏi hay không một câu, tại sao phải giúp ta? Hoặc là, tại sao phải nói cho ta biết những thứ này?” Đằng Phi bình tĩnh nhìn rõ ràng U Vũ, hắn mới không tin cái gì mình là thiên tài các loại lời nói, nếu nói như vậy, Chu Chí Vũ chẳng phải càng thêm thiên tài, gia thế còn vô cùng cường đại.

Rõ ràng U Vũ thản nhiên nói: “Cái này.

.

.

, được rồi, phụ thân người năm đó, từng tiến vào qua Chân Vũ Học Viện đọc sách, cha ta rất xem trọng hắn, bất quá không bao lâu, hắn liền đuổi học đã đi ra.

”

“Cái gì? Ta như thế nào không biết chuyện này?” Đẳng Phi đã cắt đứt rõ ràng U Vũ lời mà nói..., vẻ mặt không dám tin nói ra: “Điều này sao có thể đâu này?” Rõ ràng U Vũ cũng không có bất kỳ không khoái, thanh âm lạnh như băng nói: “Chuyện này, gia tộc của ngươi có lẽ cũng không biết, phụ thân ngươi lúc còn trẻ, rất lợi hại!”

Rõ ràng U Vũ ánh mắt lộ ra một tia hội nghị chi sắc: “Khi đó ta còn phi thường nhỏ, nhưng ta kiến thức qua thực lực của hắn, rất cường đại! Hắn lúc kia, đi vào Chân Vũ Học Viện, tựa hồ cũng không phải muốn học tập, mà là nghĩ đến đi thăm xuống, nhìn xem Chân Vũ Học Viện có cái gì không giống người thường, bị thể nhân tôn sùng.

Lại bị lúc ấy hay (vẫn) là phó viện trưởng cha ta lưu lại, nhưng cũng không lâu lắm, liền bởi vì đã đi ra, về sau, có một lần cha ta đi mang dương dây núi, gặp được nguy hiểm, bị phụ thân ngươi giải cứu, lúc ấy phụ thân ngươi bên người còn có một nữ nhân, hắn là mẹ của ngươi.

Cho nên, cha ta thiếu nợ nhà của ngươi một cái nhân tình, ta nói như vậy, ngươi hiểu chưa?”

Cứ việc:cho dù trong nội tâm đối (với) rõ ràng U Vũ mà nói bán tín bán nghi, nhưng Đẳng Phi đã bao nhiêu có chút hiểu, vì cái gì chính mình vừa vào Chân Vũ Học Viện, Minh Huy viện trưởng tự sẽ khiến con gái tự mình dẫn hắn tiến hành thủ tục nhập học, sau đó lại trực tiếp làm cho mình vào ở tốt nhất Thiên Tự Khu, lại đối với chính mình tỏ vẻ ra là không tầm thường chú ý, nguyên lai vậy mà cùng cha mẹ của mình có quan hệ.

“Cái kia, cha mẹ của ta, ngươi hiểu được hơn sao?” Đẳng Phi mặt mũi tràn đầy chờ mong nhìn xem rõ ràng U Vũ, hắn quá muốn biết về chuyện của cha mẹ rồi.

Nhưng lại để cho Đẳng Phi thất vọng chính là, rõ ràng U Vũ khẽ lắc đầu, nói ra: “Cái này, ta cũng không rõ ràng lắm, khi

đó ta còn rất nhỏ, cũng chỉ bái kiến phụ thân người hai ba lần, chưa thấy qua mẹ của người, nhưng có một việc, phụ thân người ly khai Chân Vũ Học Viện, nhưng thật ra là cùng cha ta nhao nhao một trận, tựa hồ.

.

.

Cũng là bởi vì nữ nhân kia.

’
Rõ ràng U Vũ có chút do dự một chút, chuyện này dù sao dính đến phụ thân nàng một ít ngu ngốc cử động, làm cho nàng có chút do dự, bất quá nhìn xem Đằng Phi cặp kia tinh khiết trong ánh mắt tràn đầy chờ đợi, hay (vẫn) là nói ra: “Tựa như cha ta hôm nay đối (với) thái độ của người giống nhau, nói chuyện giật gân, nói nữ nhân kia không rõ lai lịch các loại, muốn phụ thân người không nên tiếp cận, kết quả, phụ thân người nổi giận, trực tiếp ly khai, nóng nảy lên, người cùng phụ thân của người, ngược lại là rất giống.

.

”

.

.

”

’
Đằng Phi vẻ mặt im lặng, bất quá hẳn theo rõ ràng U Vũ trong lời nói, đã chiếm được tin tức trọng yếu, Đằng Phi vẫn cho rằng phụ thân nhận thức mẫu thân, là ở Tây Thùy bên kia, bây giờ nghĩ lại, lại rất có thể cũng không phải tại Tây Thùy, mà là rất sớm liền nhận thức!

Bởi vì hẳn không có nghe nói phụ thân ngoại trừ mẫu thân bên ngoài, còn có cái gì những nữ nhân khác, đương nhiên, chuyện này cũng không tuyệt đối, bởi vì coi như là Đằng Văn Hiên lão gia tử, đối (với) Đằng Văn Chí cái kia xuất sắc nhi tử, cũng không dám nói hiểu rất rõ, lại càng không cần phải nói chưa

thấy qua phụ thân Đăng Phi rồi.

Bất quá bất kể thế nào nói, Đăng Phi hôm nay thu hoạch đều rất lớn, ngoài ý muốn biết được Chân Vũ Học Viện viện trưởng đại nhân, năm đó vậy mà thiếu phụ thân một cái nhân tình.

Ân cứu mạng, đây cũng không phải là cái gì tiểu nhân tình, thực tế, cái này được cứu người, là một gã Đẩu Thánh! Đăng Phi trong nội tâm có chút khổ sở, bởi vì phụ thân của hắn ra lại sắc, hắn cũng không thấy được, mẫu thân có lẽ vẫn còn, nhưng phụ thân, lại là thật không có rồi, bởi vì năm đó ở Tây Thùy bên kia, Hạ Hầu Đình cùng Trần Phương Đăng Vân Trác Đăng Vân Thảo đám người, tận mắt nhìn thấy Đăng Vân Chí thi thể, nghĩ đến, bọn hắn hẳn là không có nhìn lầm.

“U Vũ sư tử, cảm ơn người thắng thần, thay ta cùng viện trưởng đại nhân nói một tiếng, cảm ơn hắn đối với ta chiếu cố, ta không sẽ rời đi Chân Vũ Học Viện, hơn nữa, ta ngày đó đã nói, coi như vậy!”

Rõ ràng U Vũ có chút gật gật đầu, ánh mắt nhu hòa rất nhiều, nói ra: “Đăng Phi, người cũng không cần vì chuyện của cha mẹ khổ sở, đều đã qua, về sau có chuyện gì, có thể tới tìm ta.” “U Vũ sư tử, cũng cảm ơn người.” Đăng Phi nói ra.

“Không có việc gì, về ta vừa mới đã từng nói qua sự tình, chúng ta sẽ tiếp tục chú ý, nếu như các nàng đều là bằng hữu của người, ta sẽ tận lực giúp trợ các nàng.” Rõ ràng U Vũ nói lời nói này thời điểm, sắc mặt trở nên có chút cổ quái.

Đăng Phi có chút xấu hổ, lần nữa nói tạ, trong lòng tự nhủ U Vũ sư tử nhất định cho là ta nhỏ như vậy, bên người cứ như vậy nhiều nữ hài tử, nhất định là cái đại sắc lang rồi, thật sự là oan uổng, hết lần này tới lần khác hắn còn không có biện pháp đi giải thích, bởi vì người ta cái gì cũng không nói a....! Cáo biệt rõ ràng U Vũ, Đăng Phi tâm tư có chút trầm trọng hướng Chân Vũ Học Viện giáp khu đi đến, Đăng Long cùng Long Trục Lâm hai người lưỡng bại câu thương, xem như đánh cho cái ngang tay, chuyện này, xem như tạm thời cáo một giai đoạn, một đoạn.

Kế tiếp, hắn muốn nghênh đón tại Chân Vũ Học Viện đệ nhất học kỳ, có thể nhìn trước mắt loại hình thức này, tựa hồ rất nhiều người, cũng không muốn làm cho hắn sống yên ổn ở chỗ này học tập cùng tu luyện.

Âm thầm giám thị Vũ lan tử muội người, hắn là Hắc Thủy Ma Cung người, dù sao một kiện thánh khí lực hấp dẫn, còn là rất lớn.

Đằng Phi không khỏi nghĩ nảy sinh cái kia xuất ra một kiện thánh khí, cùng Điền Quang trao đổi chín khối Huyết Nguyên Đan cô gái áo đen, không biết nữ nhân kia là lai lịch gì, vậy mà có thể xuất ra một kiện thánh khí cùng người trao đổi, bối cảnh đoán chừng sẽ không so Hắc Thủy Ma Cung chênh lệch đi nơi nào.

Đằng Phi hiện tại muốn nhất trước giải quyết, nhưng là cho Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp hạ độc người nọ!

Bởi vì chỉ có đem người nọ bắt được đến, mới có thể đạt được thêm nữa...! Về cha mẹ năm đó ngộ hại chi tiết!

“Lão tổ, ngươi phải giúp ta, đem cái kia cho Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp hạ độc người bắt được đến.” Đằng Phi chủ động cùng Thanh Long lão tổ câu thông.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 194: Cừu Gia Bổng Đáng!

>

Convert by:

ZajMaster

“Người kia rất giáo hoạt, hơn nữa, nếu như đó là một cái Thánh cấp cường giả, ta khuyên ngươi trốn xa chùng nào tốt chùng đó, bây giờ ta, còn không phải một cái Thánh cấp cường giả đối thủ.”

Thanh Long lão tổ thanh âm có chút nặng nề nói: “Bất quá, vừa mới cái kia lạnh như băng nữ oa không phải nói phụ thân hấn thiếu nợ ngươi một cái nhân tình sao? Tên kia là một Đấu Thánh, tuy nhiên không tính cao cấp Đấu Thánh, nhưng nếu là hấn chịu ra tay giúp đỡ, vậy ngươi thành công tỷ lệ, hội (sẽ) lớn hơn nhiều, đến lúc đó, ngươi lấy ra Phượng Hoàng Kiếm, lão tổ ta cho hấn đến xuất kỳ bất ý, mới có thể đem chém rụng!”

“Không muốn chết đây, ta muốn người sống, ta muốn biết người nợ tại sao phải hại ta, còn muốn biết rõ, người kia cùng phụ mẫu ta, đến cùng có cừu hận gì.” Đằng Phi nói ra.

“Cái này.

.

.

Có chút khó làm a...!” Thanh Long lão tổ có chút buồn nói: “Trừ phi, ngươi có thể tìm đến vài loại thực vật, người nợ không phải chơi độc đây sao? Lão tổ ta sẽ đưa hấn một loại hấn tuyệt đối chưa thấy qua độc dược, lại để cho hấn trồng một cái lớn té ngã!”

“Người nói thực vật, nhất định là rất khó tìm linh dược a?”
Đằng Phi cảm thấy Thanh Long lão tổ có chút thời điểm đặc biệt không đáng tin cậy, nhất là loại này ngũ khí rất nhẹ nhàng thời điểm.

“Người cũng quá coi thường lão tổ ta, lão tổ ta đi qua nói gì với người kia mà, chính thức thiên tài, dùng bình thường nhất đồ vật, cũng có thể làm ra tốt nhất, lão tổ ta chính là một cái chính thức thiên tài!” Thanh Long lão tổ ngạo nghễ nói ra.

“Nói như vậy, cái kia vài loại thực vật, rất dễ dàng tìm?” Đằng Phi nghe Thanh Long lão tổ nói như vậy, tâm tình lập tức trầm tĩnh lại.

“Đều là rất thông thường thực vật, đương nhiên dễ dàng tìm, lão tổ lời nói của ta, người lại dám nghi vấn, hừ!” Thanh Long lão tổ bất mãn lắm bầm một câu, sau đó nói: “Đỉnh ốc hoa mười đoá, Thất Diệp Thảo năm khối, kiếm răng lan một cây, vạn năm tím hủ hạt giống hai quả, thế nào, có phải hay không đều rất thông thường?”

Đằng Phi khẽ chau mày, Thanh Long lão tổ nói cái này vài loại thứ đồ vật, thật đúng là thông thường đồ vật, ngoại trừ vạn năm áo tím hạt giống có chút không được tốt tìm kiếm bên ngoài, còn lại mấy cái bên kia, đang bình thường thảo dược thị trường đều có thể mua được, bất quá hẳn thật sự không rõ ràng lắm, những vật này hỗn [lăn lộn] cùng một chỗ, sẽ có hiệu quả gì.

Cho nên, Đằng Phi nhìn không được nghi hoặc, hỏi: “Cái này vài loại thứ đồ vật, hỗn [lăn lộn] cùng một chỗ, có hiệu quả gì?”

“Hắc, người tìm được trước hơn nữa!” Thanh Long lão tổ bán đi cái cái nút (*chỗ hấp dẫn), không chịu trực tiếp nói cho Đằng Phi.

Đằng Phi liếc mắt, lúc này thời điểm, hẳn cũng đã tiến nhập giáp khu, nhanh đến Đằng Long ký túc xá rồi, chỉ có thể đi xuống trong lòng đích nghi hoặc, đành chỉ tiếp tục truy vấn Thanh Long lão tổ.

Đi vào trong phòng, xem tất cả mọi người trong phòng khách, duy chỉ có thiếu đi Đằng Long cùng Ngũ Đồng, Đằng Phi trong nội tâm khẽ động, đoán chừng Ngũ Đồng phải đi chiêu cố Đằng Long rồi, cười khẽ xuống, đoán chừng sau lần này, tình cảm giữa hai người, sẽ rõ ràng rất nhiều a.

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp cùng Đằng Vũ ngồi ở một bên, Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt ngồi ở bên kia, Đằng Lô tức thì hành động cho một đám mỹ nữ bùng trà rót nước nhân vật, không có biện pháp, hấn đối (với) Đằng Long ký túc xá tương đối quen thuộc, chỉ có thể hấn để làm.

Mọi người đang chuyện trò vừa mới chuyện đã xảy ra, gặp Đằng Phi tiến đến, tất cả đều dừng lại nói chuyện với nhau, ánh mắt hướng Đằng Phi.

“Đại ca thế nào, không sao a?” Đằng Phi thuận miệng hỏi một câu, đi tới, làm tại trên mặt ghế, nhìn thoáng qua Đằng Lô.

Đằng Lô vừa cười vừa nói: “Đại ca hấn không sao, hiện tại đang cùng Ngũ Đồng tỷ nói chuyện phiếm đầu rồi, ta xem a..., chúng ta cũng sắp có một đại tẩu rồi.”

Đằng Phi cười cười, sau đó nhìn về phía Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp, nhẹ giọng hỏi: “Có người ở âm thầm giám thị các ngươi, các ngươi biết không?”

Đằng Phi đi thẳng vào vấn đề, trực tiếp đặt câu hỏi, hấn căn bản không tin tưởng các nàng tỷ muội sẽ là Huyền Vũ Hoàng Triều phái tới gián điệp, vừa mới rõ ràng U Vũ không cũng nói, phụ thân hấn thích nhất nói chuyện giật gân rồi.

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp thân thể hơi khẽ chấn động, nhanh mồm nhanh miệng Âu Lạp Lạp kinh ngạc hỏi: “Làm sao ngươi biết?”

“Nói như vậy, các ngươi cũng biết?” Đằng Phi lại hỏi một câu.

Âu Lạp Lạp nhẹ gật đầu, ánh mắt lộ ra một vòng vẻ sợ hãi, nói ra: “Vừa mới ta cùng tỷ tỷ nhìn thấy một người, nàng cũng nhìn thấy chúng ta, ta cùng tỷ tỷ cũng hoài nghi, người nọ chính là ngày đó bắt cóc người của chúng ta!”

Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt hai tỷ muội cũng liếc mắt nhìn nhau, Vũ Lan Tử Huyền ôn nhu nói: “Công tử, vừa mới ta cùng muội muội cũng cảm giác được bị người theo dõi, đối phương rất có thể là Hắc Thủy Ma Cung người.

“Người nọ cái dạng gì?” Đằng Phi hỏi.

“Một người mặc màu đen váy dài trung niên nữ nhân!” Ngoài dự đoán mọi người đấy, Vũ Lan Thiên Nguyệt cùng Âu Lạp Lạp hầu như trăm miệng một lời, nói ra cùng là một người!

Sau khi nói xong, trong phòng mọi người cảm giác được không thể tưởng tượng nổi, Vũ Lan Thiên Nguyệt cùng Âu Lạp Lạp càng là vẻ mặt kinh ngạc lẫn nhau đối mặt, lại trăm miệng một lời mà hỏi: “Chăm chăm vào các người cũng là nữ nhân này?”

Đằng Phi nhưng là thở dài một hơi, hấn sợ nhất chính là đối phương vẫn dấu kín đang âm thầm, nếu như xác định thân phận của đối phương, cái kia bước tiếp theo tự dễ làm nhiều hơn, bất quá cũng muốn chờ một chút, bởi vì ai cũng không có thể cam đoan, uy hiếp được người của bọn hắn, chính là cái trung niên nữ giáo sư, nói không chừng, cái kia chỉ là một cái bị người cố ý đẩy ra mê hoặc mọi người đấy.

“Nếu là như vậy, Âu Lôi Lôi, các người tỷ muội, trước hết không phải về Thủy Tiên học viện, buổi tối hôm nay, người cùng Âu Lạp Lạp, trước hết ở tại Vũ lan tỷ muội chỗ đó tốt rồi, xế chiều ngày mai, các người đến ta chỗ đó.” Đằng Phi nói qua, ngẩng đầu nhìn thoáng qua bầu trời, nhẹ giọng lẩm bẩm nói: “Ngày mai lại là đêm trăng tròn rồi.”

Sau đó, Đằng Phi nhìn về phía Vũ Lan Tử Huyền: “Tím đồng, làm cho các nàng ở chỗ của người một đêm, không có vấn đề a?”

Vũ Lan Tử Huyền nhẹ nhàng há miệng: “Vậy do công tử an bài.” Vũ Lan Thiên Nguyệt tức thì có chút không rất cao hứng, cái miệng nhỏ nhắn vênh lên, nhưng cũng không có phản đối.

Đằng Vũ lúc này thời điểm cũng hiểu được trong phòng bầu không khí có chút áp lực, tuy nhiên không rõ ràng lắm chuyện

gì xảy ra, nhưng rất hiển nhiên, vấn đề này sẽ không quá nhỏ, lại có thể biết đem cái này hai đôi song bào thai tử muội tất cả đều liên lụy đi vào, hơn nữa, tựa hồ cùng đệ đệ Đằng Phi cũng có quan hệ.

Đằng Phi ngẩng đầu nhìn thoáng qua Đằng Vũ: “Tỷ, người hãy đi về trước a, trong lúc này sự tình rất phức tạp, nhất thời bán hội cũng nói không rõ ràng, người trở về vừa vặn cho Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp xin phép nghỉ.”

Đằng Vũ rất thông minh, tự nhiên nhìn ra đệ đệ đây là muốn đem mình chi đi, trong nội tâm có chút không phải tư vị, có gan bị bài xích bên ngoài cảm giác.

Bất quá nàng cũng minh bạch, chuyện này khả năng gặp nguy hiểm, ngấm lại Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp thực lực đã biết rõ, nàng nếu như lưu lại không đi, như vậy chỉ có thể là cản đây.

Khẽ cắn môi dưới, Đằng Vũ nhẹ gật đầu: “Đằng Phi, vậy người hết thấy đều phải cẩn thận.”

Ngũ Đồng lúc này thời điểm từ trên lầu gian phòng đi ra, sắc mặt ửng đỏ, trong mắt tràn đầy vui vẻ, trông thấy dưới lầu tất cả mọi người nhìn về phía chính mình, không biết chuyện gì xảy ra Ngũ Đồng lập tức có chút thẹn thùng đứng lên.

Đằng Vũ đứng người lên, đối (với) Ngũ Đồng nói ra: “Ngũ Đồng, chúng ta về học viện trước a, hôm nào lại đến thăm đại ca.”

Ngũ Đồng cũng biết mình không nên ở chỗ này ở lâu, đang chìm đắm tại yêu đương trong hạnh phúc nàng cũng không có cảm giác được những người khác dị thường, thuận theo nhẹ gật đầu, cùng Đằng Vũ cùng một chỗ cáo từ rời đi.

Đằng Phi lúc này thời điểm nhìn thoáng qua Vũ Lan Tử Huyền đám người, Vũ Lan Tử Huyền trực tiếp đứng dậy, mang theo Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp cũng cáo từ ly khai.

Trong phòng, chỉ còn lại có Đằng Lôi cùng Đằng Phi hai người.

Đặng Lôi có chút khẩn trương hỏi: “Huynh đệ, chuyện gì xảy ra, có phải hay không gặp được cừu gia?”

Lại nói tiếp, Đặng Lôi thiên phú cũng không tốt, nhất định không có biện pháp tại Đấu Khí võ giả chi lộ bên trên đi quá xa, nhưng đầu óc của hắn cũng không đần, vừa mới Đặng Phi biểu hiện, đã rất nói rõ vấn đề, thậm chí Liên tỷ tỷ đều bị hắn đuổi đi, điều này nói rõ vấn đề rất nghiêm trọng!

“Ha ha, không có việc gì, sự tình so sánh phức tạp, nhưng với các người quan hệ không lớn, không nên tự dung liên lụy vào đến.” Đặng Phi nói qua, gặp Đặng Lôi muốn nói cái gì, vậy vậy tay, nói ra: “Ta biết rõ người muốn nói cái gì, chúng ta là huynh đệ, không qua đối phương không phải người có thể tưởng tượng đấy, đúng rồi, Đặng Lôi, ta đi lên xem một chút đại ca, người đi ra ngoài thảo dược thị trường, giúp ta mua vài loại thứ đồ vật trở về.” Nói qua, Đặng Phi đem cái kia vài loại thứ đồ vật danh tự cùng cần số lượng báo cho Đặng Lôi.

Nếu như quyết định đối (với) cái kia cái trung niên nữ giáo sư ra tay, Đặng Phi tự nhiên muốn sớm làm chuẩn bị, mà hắn rất có thể đã bị người nhìn chăm chăm vào, nếu như hắn đi mua những tài liệu kia, đối phương không chuẩn liền sẽ sanh ra lòng nghi ngờ, lại để cho Đặng Lôi đi, là thích hợp nhất đấy.

Đặng Lôi trịnh trọng nhẹ gật đầu, nói ra: “Người yên tâm đi, ta nhất định mua cho người trở về.”

Ngoài miệng tuy nhiên vẫn luôn chưa nói qua, nhưng trong nội tâm, Đặng Lôi một mực vô cùng cảm kích Đặng Phi cái này huynh đệ, nếu như không có Đặng Phi, mấy năm trước hắn khả năng liền bị phế sạch rồi, Đặng gia đoán chừng đều bị diệt mất, lại càng không có hắn gần nhất tiến bộ cực lớn rồi.

Đặng Lôi đi ra ngoài mua sắm những tài liệu kia, Đặng Phi lên lầu, đẩy ra Đặng Long gian phòng, gặp Đặng Long đang nửa nằm ở trên giường, ánh mắt có chút tan rã, mang trên mặt cười ngây ngô.

“Đại ca, tỉnh, đừng có nằm mộng.” Đặng Phi vươn tay, tại Đặng Long trước mặt quơ quơ.

“Đi, tiểu tử ngươi, không biết lớn nhỏ đây.” Đẳng Long cười mắng một câu, lập tức thần thần bí bí nhìn xem Đẳng Phi hỏi: “Đẳng Phi, ngươi nói Ngũ Đồng nếu như làm ngươi đại tẩu lời mà nói..., như thế nào đây?”

“Rất tốt nha.” Đẳng Phi thuận miệng nói ra: “Xinh đẹp, ôn nhu, gia thế thoát nhìn cũng không tệ, rất thích hợp làm ta đại tẩu.”

“Hắc hắc, huynh đệ, cũng là ngươi nói chuyện êm tai, vừa mới Đẳng Lôi tiểu tử thú kia, lại còn nói ta không xứng với nàng, hừ, ta làm sao lại không xứng với nàng?”

Đều nói lâm vào yêu đương trong nữ nhân không có chỉ số thông minh, kỳ thật rơi vào bẫy tình nam nhân cũng không sai biệt lắm, Đẳng Long rõ ràng quên trên người đau xót, một cái sức lực ở đằng kia tràng cảnh lấy tương lai thời gian, thì thậm trong miệng, về sau phải như thế nào như thế nào.

Đẳng Phi yên tĩnh ngồi ở bên cửa sổ, cảm thụ được bên ngoài rơi vào ôn hòa ánh mặt trời, nghe Đẳng Long ở đằng kia tràng cảnh tương lai, một viên có chút bất an tâm, thời gian dần trôi qua vũng vàng xuống.

“Đúng rồi, Đẳng Phi, các nàng đều rời đi sao? Ta như thế nào nghe không được các nàng tiếng nói rồi hả?” Đã qua hồi lâu, Đẳng Long mới nhớ tới hỏi một câu những người khác.

Đẳng Phi liếc mắt, nói ra: “Sớm đã đi, đại ca của ta, còn có, ngươi nếu quả thật muốn đem Ngũ Đồng lấy về nhà, giống như bây giờ nhất định là không được, ta tuy nhiên không biết truyền đồng học tử bối cảnh, nhưng nhìn Long Trục Lâm, cũng có thể biết một chút, ngươi cảm thấy, cha mẹ của nàng, hội (sẽ) đơn giản đồng ý cái này việc hôn nhân sao?”

Đẳng Long đã hơn hai mươi tuổi, là chân chính người trưởng thành, nghe vậy có chút nhíu mày, nói ra: “Mặc kệ như thế nào, ta đều sẽ không buông tha cho đây!”

“Ha ha, không buông bỏ, chẳng qua là điều kiện tiên quyết, kế tiếp thời gian, ngươi muốn an tâm dưỡng thương, sau đó, trên sự nỗ lực tiến, đại ca, ngươi có nghĩ là muốn tại Chân Vũ Hoàng Triều, có được một phần thiên đại phú quý? Ngươi có nghĩ là muốn lại để cho Đẳng gia biến thành thiên hạ đều biết

gia tộc quyền thế?” Đẳng Phi cười tủm tỉm nhìn xem Đẳng Long.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 195: Thần Kỳ Đan Được!

>

Convert by:

ZajMaster

Đặng Long con mắt lập tức chính là sáng ngời, nếu trước mắt nói lời nói này không phải Đặng Phi, mà là Đặng Lô, hẳn đã sớm một cái tát phi đi qua, bất quá đối với Đặng Phi cái này đệ đệ, ngăn ngừa một tháng, cũng đã lại để cho Đặng Long hoàn toàn khuất phục.

Những cái...kia thần kỳ thủ đoạn, vô cùng trân quý Huyết Nguyên Đan, cùng đại soái Lăng Tiêu Dao gia quan hệ.

.

.

Đầy đủ mọi thứ, đều đủ để nói rõ, Đặng Phi vừa mới nói ra lời nói này, cũng không phải đang nói đùa!

“Người nói thật?” Đặng Long hí mắt, nhìn xem yên tĩnh ngồi ở chỗ kia Đặng Phi, lớn tiếng nói: “Chỉ cần là nam nhân, cái nào không muốn kiến công lập nghiệp, cái nào không muốn bác ra cái Quang Minh tương lai, cái nào không muốn làm cho gia tộc của mình, trở nên càng cường đại hơn?”

“Vậy là tốt rồi, hôm nay cùng Long Trục Lâm một trận chiến này, người đã có được rất lớn thanh danh, chỉ cần người chịu cố gắng, những thứ này, liền nhất định có thể thực hiện.

Đặng Phi cười nhìn xem Đặng Long, nhẹ nói nói: “Vô luận lúc nào, ta đều sẽ giúp người!”

Đặng Long nằm ở nơi đó, nhìn xem Đặng Phi trên mặt chân thành đáng tươi cười, trong nội tâm cực kỳ cảm động, khóe mắt trở nên có chút ẩm ướt, lập tức lớn tiếng cười che dấu nói: “Người tiểu tử này, không nên đem ca ca cảm động đến rơi lệ mới hài lòng không?”

Đặng Long chợt nhớ tới cái gì, ngữ khí trở nên nghiêm túc lên, nói ra: “Đặng Phi, người có phải hay không cùng Chu Chí Vũ nổi lên xung đột?”

Đặng Phi có chút gật gật đầu, không có phủ nhận, đoán chừng là vừa mới Ngừ Đồng nói với hắn đấy.

Chuyện này cũng không phải bí mật gì, Đặng Long sớm muộn muốn biết rõ, hắn không cần phải cất giấu không nói.

“Không sai, đã xảy ra một điểm nhỏ xung đột, vậy đối với Vũ Nhân Tộc tỷ muội, là ta tại Tây Thùy thời điểm liền biết bằng hữu” Đặng Phi vẻ mặt thản nhiên nói.

Đặng Long khê thở dài: “Vậy đối với tỷ muội, mới vừa vào trường học thời điểm, liền khiến cho rất lớn oanh động, Dĩ tộc a..., hay (vẫn) là trong truyền thuyết cao ngạo Vũ Nhân Tộc, vô số người vì bọn nàng si mê, nghe nói lúc ban đầu còn có một chút lão sư truy cầu đây đối với tỷ muội, bất quá về sau đều không giải quyết được gì rồi, đoán chừng trong lúc này thì có Chu Chí Vũ bóng dáng, Đặng Phi, ta biết rõ người có chút thần kỳ thủ đoạn, bất quá, người tận lực không muốn đi theo người phát sinh xung đột, đây đối với người không có bất kỳ chỗ tốt đáng nói.

Chu Chí Vũ người này, người khả năng không hiểu rõ, tại đây Chân Vũ Hoàng Triều, người cho dù trêu chọc hoàng tử, cũng tốt nhất không nên đi trêu chọc hắn!”

Đặng Phi cười cười, nói ra: “Ta đã trêu chọc, bất quá người yên tâm đi, chuyện này, ta sẽ xử lý tốt ”

Đặng Long bất đắc dĩ gật đầu, hắn phát hiện, chính hắn một đệ đệ, tại ở phương diện khác, cực kỳ giống năm đó Tam thúc, khi đó Đặng Long còn rất nhỏ, trong ấn tượng Tam thúc chính là một cái đã thông minh lại cường đại người, hơn nữa, thực chất bên trong không an phận nhân tố rất nhiều.

Năm đó gia gia liền từng nói qua, nếu như Tam thúc chịu con đường thực tế ở nhà tộc, như vậy không xuất ra mười năm, Đằng gia liền sẽ trở thành toàn bộ Thanh Nguyên Châu cường đại nhất gia tộc, không có một trong!

Đáng tiếc chính là, vận mệnh không có thể nghịch chuyển, Tam thúc đã mất đi, Đằng Long thật sự không muốn chứng kiến Tam thúc con độc nhất tái xuất hiện nguy hiểm gì, bất quá rất hiển nhiên, di truyền Tam thúc nóng nảy Đằng Phi, cũng không phải tốt như vậy khích lệ đấy.

Xem ra, chỉ có thể ở trong cuộc sống sau này, chậm rãi khai đạo Đằng Phi, không nên trêu chọc nhiều như vậy địch nhân, cũng không nên trêu chọc quá nhiều nữ tử, bên người nữ tử nhiều, thị phi tự nhiên cũng nhiều.

.

.

Không nói Đằng Long ở chỗ này như thế nào cân nhắc, hơn hai canh giờ về sau, Đằng Lô rốt cục trở về, đem Đằng Phi lời nhắn nhủ vài loại tài liệu, toàn bộ đều mua trở về.

Không thể không nói, Đằng Lô ở phương diện này, hay (vẫn) là rất lợi hại đấy, cái kia vạn năm áo tím hạt giống, nghe nói hẳn là chạy đến một nhà chuyên môn đào tạo cây giống bán lấy tiền địa phương, dùng mấy cái tiền đồng mua về.

Làm cho người ta không thể không cảm thán, trên đời này không có chính thức tài trí bình thường, chỉ nhìn hẳn tìm không tìm được thích hợp con đường của mình.

Đằng gia một đời tuổi trẻ, Đằng Long vững vàng, can đảm can trọng, người cũng tương đối hiền hậu, Đằng Lô tuy nhiên lỗ mắng chút ít, nhưng cũng biết cố gắng, hơn nữa tại xử lý các loại tạp vụ lên, có thiên phú hơn người.

Đằng Phi, thì là một cái to gan lớn mật gia hỏa, không có chuyện gì là hẳn không dám làm đấy, tính tình có chút lãnh

đạm, cái này theo loại nhỏ (tiểu nhân) sinh trưởng hoàn cảnh có quan hệ, rất chú trọng thân tình, nên lòng dạ ác độc thời điểm tuyệt sẽ không nương tay.

Nói tóm lại, Đẳng gia gia chủ tương lai, người chọn lựa thích hợp nhất, kỳ thật hay (vẫn) là Đẳng Long, Đẳng Phi tính tình cùng phụ thân hần giống nhau, thực chất bên trong đều mang theo không an phận nhân tố, ưa thích mạo hiểm, như vậy tính cách, nếu là đã thành nhất gia chi chủ, hoặc là hội (sẽ) đem gia tộc mang lên huy hoàng chi lộ, hoặc là hội (sẽ) đem gia tộc dẫn vào vực sâu vạn trượng!

Cho nên, tại Đẳng Phi trong nội tâm, đại ca Đẳng Long, là thích hợp nhất trở thành gia chủ chính là cái người kia, mà Đẳng Lôi, dĩ nhiên là là Đẳng gia tương lai Đại trưởng lão người chọn lựa.

Về phần hần chính mình, thân thể nguyên nhân, sợ là không có bao nhiêu năm tuổi thọ, muốn làm nhất đẩy, dĩ nhiên là là tìm ra cha mẹ năm đó ngộ hại hung phạm, báo thù rửa hận, sau đó đi thấy tận mắt một mặt sư phụ, xác nhận Lục Tử Lăng còn sống ở nhân thế.

Sau đó.

.

.

Sau đó đại khái chính là trợ giúp Thanh Long lão tổ một lần nữa đạt được một cái thân thể, đến lúc đó, tuổi thọ của hần, sợ là cũng liền đi đến cuối a.

Đẳng Phi có chút xuất thần nghĩ đến, Đẳng Lôi kêu hần vài tiếng mới hồi phục tinh thần lại.

Nhìn xem Đẳng Lôi đầu đầy mồ hôi bộ dạng, Đẳng Phi vui vẻ cười nói: “Đẳng Lôi, vất vả ngươi rồi ”

“Huynh đệ mình, nói cái này làm gì” Đẳng Lôi mang thứ đó giao cho Đẳng Phi, sau đó có chút nghi hoặc hỏi một câu:

“Những vật này đều bình thường, người vội vã tìm chúng làm cái gì?”

Đặng Phi cười khỏ, nói ra: “Cái này, tạm thời giữ bí mật, các loại: đợi về sau ta cho người biết” trên thực tế nhưng là Đặng Phi mình cũng căn bản không biết Thanh Long lão tổ muốn những vật này dùng làm gì.

Cùng Đặng Long ngụ cùng chỗ bạn cùng phòng gần nhất trong nhà có sự tình, chưa có trở về, Đặng Lôi liền tạm thời ở chỗ này chiếu cố Đặng Long, Đặng Phi tại lúc chiều, cáo từ rời đi, trở lại Thiên Tự Khu chỗ ở của mình, hỏi Thanh Long lão tổ, những tài liệu này ứng với nên như thế nào sử dụng.

Tại Thanh Long lão tổ chỉ điểm xuống, Đặng Phi đem cái này vài loại tài liệu để vào nấu trong nồi chế biến, dùng suốt thoáng một phát buổi trưa, chính giữa tăng thêm rất nhiều lần nước, mới đưa những vật này triệt để chế biến đã thành sền sệt đồ vật.

Đặng Phi không có nghe thấy được bất luận cái gì mùi vị khác thường, hỏi Thanh Long lão tổ nói: “Bước tiếp theo, muốn?”

“Bắt nó kiếm đi ra, dùng người lò đan, luyện chế thành đan!”

Thanh Long lão tổ trách vừa cười vừa nói: “Tiểu tử, hiện tại người được thừa nhận mình là ngu ngốc a? Phải không đi đến bây giờ người còn không biết, thứ này có tác dụng gì?”

Đặng Phi dùng sức liếc mắt, sau đó lẩm bẩm nói: “Ta cũng không phải toàn trí toàn năng thần, ta làm sao biết làm cái gì vậy dùng đây, ngoại trừ vạn năm tím hủ hạt giống, kia tài liệu của hắn đều là rất ôn hòa thuốc phụ, hơn phân nửa dùng tại ôn bổ thân thể đan dược chính giữa, vạn năm tím hủ hạt giống, chưa nghe nói qua có độc, cho nên, ta đích thật là không biết”

“Hắc hắc, ai nói cho người biết đây là độc dược rồi hả?”

Thanh Long lão tổ rút cục trêu đùa hí lộng đã đủ rồi Đặng Phi, sau đó nói: “Người nói không sai, ngoại trừ vạn năm tím hủ hạt giống, khác vài loại, đều là ôn hòa thuốc phụ, mà cái này vạn năm tím hủ hạt giống, kỳ thật vốn là cũng không có gì đặc thù công hiệu, bất quá, làm: lúc chúng hỗn hợp cùng một chỗ, trải qua chế biến, sau đó lại dùng hỏa luyện chế về sau, liền sẽ có được một cái thần kỳ đến làm cho người ta sợ hãi thần phục công hiệu, cái kia chính là, quay về độc!”

“Quay về độc?” Đẳng Phi cau mày, không rõ Thanh Long lão tổ ý tứ của những lời này.

“Đồ đàn, thật là một cái tiểu ngu xuẩn, chính là người đem thứ này luyện chế tốt, để tại trên thân thể, nó chẳng những có thể dùng ngăn cách hầu như tất cả chủng loại độc dược, còn có thể đem độc này thuốc, hắc hắc.

.

.

Tác dụng tại sử (khiến cho) dùng độc dược cái kia trên thân người, hơn nữa, trực tiếp sẽ phát tác, cho dù đối phương có giải dược, cũng cơ hồ là không kịp đấy, ha ha ha ha, thế nào, lão tổ ta là thiên tài a, ha ha ha ha ha!”

Thanh Long lão tổ thập phần kiêu ngạo tại Đẳng Phi trong đầu cười to.

Đẳng Phi cũng là bị cả kinh trợn mắt há hốc mồm, hẳn chưa từng nghe qua trên đời này còn có thần kỳ như thế đồ vật, hơn nữa, bất khả tư nghị nhất đấy, là loại này thuốc lại là dùng cực kỳ bình thường cùng thông thường tài liệu chế ra.

“Thế nào, bị sợ đã đến a, ha ha, có phải hay không rất lợi hại, người phải tin tưởng, lão tổ ta chính là vạn năm khó tìm một cái tuyệt đỉnh thiên tài!” Thanh Long lão tổ kiêu ngạo thanh âm, tại Đẳng Phi trong đầu vang lên.

Đẳng Phi đúng là ăn xong, tâm phục khẩu phục đấy, dù là hẳn lúc ban đầu biết rõ Thanh Long lão tổ là Vương cấp đỉnh phong cường giả, cũng không có như thế bội phục qua Thanh Long lão tổ, hôm nay Thanh Long lão tổ dùng vài loại bình thường nhất thông thường tài liệu, liền chỉ điểm hẳn chế tạo ra loại này có thể được xưng tụng là tất cả dụng độc cao thủ ác mộng đan dược.

Đối với cái này, Đẳng Phi là triệt triệt để để ăn xong.

“Người lợi hại!” Đẳng Phi một bên không chế được lò đan độ

âm, một bên tự đáy lòng nói.

Con bà nó, muốn phải lấy được tiểu tử này một câu tán thưởng, thật là thật khó khăn được một sự kiện, ngẫm lại thật sự có chút ít mất mặt, lão tổ ta lại có thể biết bởi vì này tiểu tử một câu cao hứng buổi sáng.

.

.

Thanh Long lão tổ tại trong lòng âm thầm thâm thì, sau đó chỉ điểm lấy Đằng Phi, đem viên đan dược kia cuối cùng luyện chế tốt.

Luyện tốt về sau, đan dược này toàn thân hiện lên màu xám, không có bất kỳ hương vị, mặt ngoài cũng không riêng trượt, có thể nói, tùy tiện ném xuống đất, tuyệt đối sẽ không có người nhặt lên.

“Ừ ừ, không tệ, người luyện đan thuốc tiêu chuẩn so với quá khứ đề cao một ít!” Vừa mới bị Đằng Phi bội phục, Thanh Long lão tổ cũng liền vui lòng tán dương, biểu dương Đằng Phi một câu.

“Hiện tại, có phải hay không bắt nó đặt ở trong túi áo là được rồi?”

“Không sai, mang tại trên thân thể a, thứ này có thể sử dụng đại khái hai tháng, trong lúc này, bất luận kẻ nào đều muốn đối với người dụng độc, đều sẽ trở thành hấn cả đời lớn nhất ác mộng, nếu như hấn còn có mệnh sống sót mà nói” Thanh Long lão tổ nói ra.

Sau đó, Đằng Phi suốt đêm tại một chuyên viện trường ở lại lâu nhỏ, ở đằng kia dừng lại hơn một canh giờ về sau, mới phản quay về chỗ ở.

Sáng sớm ngày hôm sau, Hạ Hầu Thái Vân tại mấy cái đồng học đồng hành, đi vào Đằng Phi bên ngoài túc xá mặt cầu

kiến.

Hạ Hầu Thái Vân trông thấy Đằng Phi, lập tức cười cười nói nói dịu dàng chào hỏi nói: “Đằng Phi, đã lâu không gặp, còn nhớ rõ ta sao?”

“Ha ha, là Thái Vân tiểu thư, thật là đã lâu không gặp, những thứ này đều là người đồng học a, mau mau mời đến!” Đằng Phi nhìn thoáng qua cùng Hạ Hầu Thái Vân cùng đi mấy cái nam nữ, mỉm cười đem mấy người mời tiến gian phòng.

Lập tức, Hạ Hầu Thái Vân cho Đằng Phi giới thiệu cái này mấy cái cùng nàng cùng đi đồng học.

“Đằng Phi, ta giới thiệu cho người thoáng một phát, đây là chúng ta Huyền Vũ học viện đệ nhất cao thủ, Diệp Thương Thu!” Huyền hầu Thái Vân chỉ vào một cái thân hình cao lớn, mày rậm mắt to anh tuấn thanh niên, mang trên mặt vài phần sùng bái nói.

“Đằng Phi, người mạnh khỏe” thanh niên này mang theo vẻ mặt ánh mặt trời đáng tươi cười, hướng về phía Đằng Phi khẽ gật đầu.

“Người mạnh khỏe” Đằng Phi thập phần lễ phép hướng về phía Diệp Thương Thu điểm, gật đầu, thầm nghĩ trong lòng: Huyền Vũ học viện đệ nhất cao thủ? Nhìn dáng vẻ của hắn, tựa hồ không biết ta, nhưng ta như thế nào cảm giác hắn đối với ta rất quen thuộc đâu này?

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 196: Hải Phong Hành

>

Convert by:

ZajMaster

Hạ Hầu Thái Vân lại chỉ vào một ánh mắt có chút tối tăm phiến muộn thanh niên nói ra: “Vị này, là chúng ta Huyền Vũ học viện thứ hai cao thủ, Hải Phong Hành.”

Ánh mắt kia tối tăm phiến muộn thanh niên hướng về phía Đằng Phi nhàn nhạt gật đầu, nói ra: “Đằng Phi, ngày hôm qua trận lôi đài chiến, người danh tiếng rất thịnh, bất quá, người không nên đắc tội cái kia thân Vương thế tử, đây đối với người về sau lộ rất bất lợi.”

Diệp Thương Thu hướng về phía Đằng Phi bất đắc dĩ cười nói: “Thật có lỗi, hắc liên này cá tính tử, nói chuyện rất khó nghe, Đằng Phi, người đừng cùng hắc liên không chấp nhận.”

Đằng Phi cười cười, nói ra: “Ta sẽ không chú ý.”

Hạ Hầu Thái Vân mang trên mặt mỉm cười, trong nội tâm lại là có chút bất đắc dĩ đầy, nàng vốn là không có ý định mang theo những người này cùng một chỗ đến đây đây, nàng thậm nghĩ một người cùng Đằng Phi tâm sự, tự ôn chuyện.

Nhưng những người khác biết rõ nàng muốn bái phỏng Đằng Phi, liền đều chủ động cùng theo một lúc đã đến, nàng cũng không thể đem những này mọi người đuổi đi.

Huống chi, Diệp Thương Thu cùng Hải Phong Hành hai người kia, tại Huyền Vũ trong học viện uy vọng cực cao, rất nhiều vị lão sư uy vọng cũng không bằng bọn hắn, rất được các học sinh kính yêu, nàng cũng không nên tùy tiện cự tuyệt, chỉ có thể mang theo bọn hắn cùng một chỗ đến đây.

“Vị này chính là Mạc Dao học tử, là bạn tốt của ta.” Giới thiệu đến Mạc Dao thời điểm, Hạ Hầu Thái Vân trong giọng nói, mới toát ra một tia phát ra từ nội tâm chân thành: “Mạc Dao học tử người rất xinh đẹp, thực lực cũng rất mạnh lớn ah, năng thể nhưng là Huyền Vũ trong học viện có thể xếp Top 5 đấy, ha ha.”

Mạc Dao một đôi đôi mắt - đẹp chăm chăm vào Đằng Phi, lộ ra một cái nụ cười quyến rũ.

Hạ Hầu Thái Vân nói qua, lại cho Đằng Phi giới thiệu một nam một nữ khác, nam gọi Lâm Hải Dương, nữ tên là Lâm Nhu, là huynh muội hai cái.

Lâm Nhu lớn lên như là tên của nàng, ôn nhu yếu ớt đấy, nhìn qua tựa hồ yếu đuối; Lâm Hải Dương tức thì lớn lên lông mày xanh đôi mắt đẹp, nhìn về phía Đằng Phi trong ánh mắt, mơ hồ mang theo vài phần địch ý, đối (với) những người khác cũng là xa cách, chỉ có ánh mắt rơi xuống Hạ Hầu Thái Vân trên người thời điểm, mới trở nên dịu dàng ôn nhu.

Đằng Phi nhin không được tại trong lòng âm thầm lắc đầu, trong lòng tự nhủ: tiểu tử này đem ta trở thành tình địch của hắn rồi, thật là một cái ngu xuẩn, quả thực ngu không ai bằng! Cùng Thanh Long lão tổ ở chung lâu rồi, Đằng Phi cũng trong lúc vô tình đã bị nhất định được ảnh hưởng.

Bất quá hắn nói nhưng là một điểm sai đều không có, cái này gọi Lâm Hải Dương đấy, là bị cảm tình xông văng đầu não, nói cách khác, hắn có lẽ rất rõ ràng, Đằng Phi không có khả năng là tình địch của hắn.

Bởi vì Đằng Phi cùng Hạ Hầu Thái Vân tầm đó chỉ có thể nói là nhận thức, bằng hữu bình thường mà thôi, liên rất quen thuộc cũng không tính là, chứ nói chi là nam nữ tình cảm.

Ngược lại là vị này Lâm Hải Dương đồng học chính mình, có lẽ rất nghiêm túc nghĩ lại xuống.

Bởi vì bọn họ đều tại cùng một cái học viện đọc sách, hướng

kiếm ở chung, như vậy đều làm không được, còn trái lại tự
dưng thù hận Đằng Phi, đây không phải ngu xuẩn là cái gì?
Mọi người ngồi xuống về sau, Đằng Phi nhìn xem Hạ Hầu
Thải Vân, chờ nàng nói chuyện, bởi vì nếu như là Hạ Hầu
Thải Vân một mình đến đây, cái kia làm là chủ nhân Đằng Phi,
tự nhiên muốn chủ động câu hỏi, không thể nhạt nhẽo.

Nhưng hôm nay nhưng là Hạ Hầu Thải Vân mang theo mấy
người cùng nhau đến đây đây, những người này tự nhiên có
riêng phần mình mục đích, hẳn cái này làm chủ nhân đây,
cũng liền chẳng muốn mở miệng.

Hạ Hầu Thải Vân rất thông minh, nhẹ vừa cười vừa nói: “Là
như thế này, chúng ta lần này theo Tây Thùy bên kia tới đây,
cùng Chân Vũ Thành trong tất cả đại học viện tiến hành trao
đổi, chủ yếu là dùng đệ tử bí mật tự do hoạt động làm chủ, một
tháng sau, sẽ có mấy trận thi đấu hữu nghị, song phương luận
bàn thoáng một phát.

Bởi vì chúng ta là lần thứ nhất trao đổi sinh, cho nên nhất
trình, chương trình trong một ngày sắp xếp so sánh tự do.

Bọn hắn nghe nói ta nhận thức người, liền muốn cùng theo
một lúc tới đây, với người nhận thức thoáng một phát, kết giao
bằng hữu.”

Đằng Phi lúc này thời điểm cũng minh bạch Hạ Hầu Thải Vân
ý tứ trong lời nói: những người này, cũng không phải là ta chủ
động mang đến đây, là bọn hắn đều muốn nhận thức người
đây, người đừng trách ta mang theo ác khách đến thăm.

.

.

Đằng Phi khẽ gật đầu, vừa cười vừa nói: “Có thể nhận thức
nhiều như vậy bằng hữu mới, ta thật cao hứng đây này.”
Đi vào phòng về sau, liền thủy chung an tĩnh tọa không nói
chuyện Hải Phong Hành bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn xem
Đằng Phi hỏi: “Đằng Phi, mạo muội hỏi một câu, người là hay
không đi qua Tây Thùy?”

Đặng Phi giống như cười mà không phải cười nhìn thoáng qua Hải Phong Hành, sau đó nói: “Tự nhiên là đi qua đây, nói cách khác, ta làm sao sẽ nhận thức Thái Vân đồng học?”

Hải Phong Hành tựa hồ không thấy được Đặng Phi biểu lộ, tiếp tục hỏi: “Cái kia.

.

.

Hải Uy Thành bên kia Đặng gia sinh ý, cũng là của người rồi hả?”

“Không sai, như thế nào.

.

.

Hải Phong Hành đồng học, đối (với) những cái...kia sinh ý có hứng thú?” Đặng Phi hỏi.

“Ta chỉ là hỏi hỏi, nghe nói Đặng gia tại Hải Uy Thành rất nổi danh nhìn qua, ta nghe nói qua năm đó Đặng Vân Chí Đặng Tam gia, là anh hùng nhân vật, rất khó lường!” Hải Phong Hành trong ánh mắt lóe ra tối tăm phiến muộn hào quang, rất trực tiếp nói ra.

Một bên Diệp Thương Thu nhìn Hải Phong Hành vài mắt, trong nội tâm cười khổ không thôi, hắn vị này đồng bạn, luôn luôn không thích dựa theo lẽ thường làm việc, nói chuyện làm việc mỗi lần ngoài dự đoán mọi người, nhưng mỗi một lần sự tình qua đi, sự thật đều sẽ chứng minh, hắn là rất đúng.

Dần dà, Diệp Thương Thu tuy nhiên như trước không có thói quen Hải Phong Hành phong cách, nhưng nhưng lại không quản lý hắn rồi.

“Hả? Phong hành đồng học, nghe nói qua vong phụ?” Đặng Phi đuôi lông mày khẽ nhướng mày, nhìn xem Hải Phong

Hành hỏi.

“Vâng, ta chẳng những nghe nói qua phụ thân người anh hùng danh tiếng, ta còn biết một ít hần năm đó ngộ hại manh mối, Đằng Phi, người muốn biết sao?” Hải Phong Hành ánh mắt lóe lên nhìn xem Đằng Phi, thản nhiên nói.

“Hả?” Đằng Phi ánh mắt trong giây lát trở nên lảng lệ ác liệt đứng lên, nhìn xem Hải Phong Hành.

Mà Hải Phong Hành thì là không chút nào yếu thế cùng Đằng Phi đối mặt lấy, cặp kia lộ ra có chút tối tăm phiền muộn trong mắt, mơ hồ mang theo một tia quật cường hương vị.

“Lời này của người là có ý gì?” Đằng Phi nhìn xem Hải Phong Hành, chậm rãi nói, vừa liếc nhìn trong phòng mọi người.

“Muốn biết, chúng ta liền một mình nói chuyện.” Hải Phong Hành vẻ mặt khiêu khích nhìn xem Đằng Phi, sau đó đánh giá thoáng một phát gian phòng: “Người sẽ không phải không dám a, nơi này chính là địa bàn của người, chúng ta lại tới đây, cũng là rất nhiều người cũng biết đấy.”

“Ha ha, ta có cái gì không dám, ta chỉ sợ những bằng hữu khác chê ta chiêu đãi không chu toàn.” Nghe được quan hệ phụ thân ngộ hại manh mối đích chủ đề, Đằng Phi không cách nào bảo trì bình tĩnh, đồng thời cũng bị Hải Phong Hành thái độ khơi dậy vài phần nóng tính.

Cái này ánh mắt âm hiểm gia hỏa, vừa nhìn liền không giống như là người tốt, bất quá nói chuyện rõ ràng như vậy xông, loại người này bình thường không đều là rất âm nhu đấy sao? Đằng Phi nhìn thoáng qua ngời ở chỗ kia mặt không đổi sắc Diệp Thương Thu, trong lòng tự nhủ thẳng này này chủng loại hình đấy, mới hần là gọn gàng dứt khoát a?

Hạ Hưu Thái Vân trong nội tâm âm thầm kêu khổ, tâm nói mình quả nhiên không nên đem những này người mang đến, nhất là Hải Phong Hành, Đằng Phi trong nội tâm nói không chừng hội (sẽ) oán trách chính mình.

Nghe thấy Đằng Phi lời mà nói..., Hạ Hưu Thái Vân đành phải

cười lớn nói: “Đằng Phi, không sao đâu, người muốn không chê ta tay chân vụng về, ta liền tạm thay người chiêu đãi thoáng một phát của ta các học sinh.”

Nói qua có chút xin lỗi là ra chiếc lưỡi thơm tho.

Bên kia Lâm Hải Dương sắc mặt trở nên có chút khó coi, những người khác ngược lại là vẻ mặt không sao cả bộ dạng.

Đằng Phi cũng bất chấp quan tâm dừng trong lòng người muốn cái gì, lại để cho Hạ Hầu Thái Vân bọn hắn tùy tiện, mang theo Hải Phong Hành thẳng tiếp lên lầu ba tiểu phòng khách.

Đã đến gian phòng về sau, Hải Phong Hành thập phần cảnh giác đánh giá liếc bốn phía, sau đó nhẹ nói nói: “Đằng Phi, ta nghĩ với người làm giao dịch!”

“Giao dịch? Giao dịch gì?” Đằng Phi đuôi lông mày có chút gây xích mích, nhìn xem Hải Phong Hành, trong nội tâm thập phần khó hiểu, bất quá Hải Phong Hành kể tiếp lời mà nói..., nhưng là lại để cho Đằng Phi chần động.

“Đằng Phi, ta là rất nghiêm túc, chưa cùng người nói đùa, ta có thể cung cấp cho người một ít về cha mẹ người năm đó ngộ hại manh mối, đương nhiên, ta không dám cam đoan những chuyện này đều thật sự, bởi vì ta không có tận mắt nhìn thấy, nhưng đây cũng là ta theo người khác chỗ đó nghe được.” Hải Phong Hành vẻ mặt thành khẩn nhìn xem Đằng Phi: “Ta còn có thể nói cho người biết, là ai cho Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp hạ độc, là ai đều muốn đuổi giết vậy đối với Vũ Nhân Tộc tử muội, chắc hẳn, người cũng ý thức được điểm ấy, cho nên, ngày hôm qua trận lôi đài chiến về sau, người mới không có lại để cho Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp hai người bọn họ quay về Thủy Tiên học viện, ta nói không sai a?”

Đằng Phi thật có chút giật mình, không nghĩ tới Hải Phong Hành vậy mà biết rõ nhiều chuyện như vậy, Vũ lan tử muội bị đuổi giết, cũng thì thôi, lúc ấy biết rõ sự kiện kia người rất nhiều, nhưng là về Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp thân thể chuyện bị trúng độc, Đằng Phi cho tới bây giờ không có cùng người khác nói qua, Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp cũng không

có khả năng cùng người khác lộ ra.

Như vậy, Hải Phong Hành làm sao có thể biết rõ? Chẳng lẽ là cái kia hạ độc người nói cho hắn biết hay sao? Nếu thật là như vậy, vậy hắn tại sao phải tự nói với mình những thứ này?

Hải Phong Hành nhìn xem Đằng Phi: “Người đừng hỏi ta là làm sao biết những chuyện này đây, ta có tin tức của ta con đường, ta nghĩ với người làm giao dịch, chính là ta cho người biết những chuyện này, sau đó, người giúp ta giết một người!” Hải Phong Hành lúc nói lời này, tay đều có một chút run rẩy, nghiêng răng nghiêng lợi, trên trán nổi gân xanh.

“Giết người? Giết người đó?” Đằng Phi vẻ mặt nghi hoặc nhìn Hải Phong Hành.

“Hắc Thủy Ma Cung Lục công tử.” Hải Phong Hành cắn răng, nói ra một cái lại để cho Đằng Phi vô cùng kinh ngạc danh tự.

“Hắn?” Đằng Phi lông mày lập tức nhăn lại đến, vị này Hắc Thủy Ma Cung Lục công tử, không phải là ngày đó đuổi giết Vũ lan tử muội làm chủ sao? Cũng là Vũ Nhân Tộc chia năm xẻ bảy, lại để cho Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt đau nhức mất cha mẹ thủ phạm một trong, người này, như thế nào cùng Hải Phong Hành nhắc lên quan hệ?

“Vì cái gì?” Đằng Phi hỏi.

“Bởi vì người này, giết sư phụ của ta, cướp đi sư muội của ta!” Hải Phong Hành vẻ mặt phẫn nộ, chậm rãi nói ra: “Ta cùng Diệp Thương Thu, cùng thuộc một môn phái, còn nhỏ là ở chỗ này tu luyện, môn phái này, cùng Hắc Thủy Ma Cung vốn là nước giếng không phạm nước sông, nhưng năm năm trước, Hắc Thủy Ma Cung Lục công tử, tại một lần ngẫu nhiên chính giữa, trông thấy sư muội của ta, ta cái kia sư muội lúc ấy rất nhỏ, nhưng ngày thường sắc nước hương trời, là một mỹ nhân bại hoại, Hắc Thủy Ma Cung Lục công tử lúc này đem sư muội ta cướp đi, sư phụ ta tiến đến đuổi theo, nhưng bị Hắc Thủy Ma Cung cao thủ cho tại chỗ đánh chết.”

Hải Phong Hành kết nhanh nắm cùng một chỗ, cắn răng nói: “Ta năm đó liền thề, không giết người này, quyết không bỏ qua!”

“Hắn nói dối!” Đằng Phi trong đầu truyền đến Thanh Long lão

tổ hù lạnh một tiếng: “Tại lão tổ trước mặt nói dối, quả thực là ngu ngốc cử động, ngu xuẩn, ngu xuẩn không thể thành!”

Đặng Phi nhưng là bất động thanh sắc, nhìn xem Hải Phong Hành, nói ra: “Người rất thích người sư muội?”

“Đương nhiên! Bất quá người đừng nghĩ sai, ta là đem nàng trở thành thân muội muội của ta đối đãi! Còn có sư phụ của ta, đối đãi ta như là cha ruột giống nhau, đối lại người, người hội (sẽ) không báo thù này?” Hải Phong Hành vẻ mặt xúc động phần nộ nói.

“Không sai, loại này cừ hận, đối lại là ta, cũng nhất định phải báo thù.” Đặng Phi nói qua, sau đó nói: “Được rồi, ta đáp ứng người rồi, bởi vì ta cùng Hắc Thủy Ma Cung tâm đó, bản thân thì có cừ hận, nhưng là, ta lại không thể cam đoan người thời gian, cũng không dám cam đoan người nhất định có thể giết chết hắn.”

“Có một câu nói của người, như vậy đủ rồi.” Hải Phong Hành nói ra: “Năm đó ta rất sùng bái phụ thân của người Đặng Tam gia, cho nên, ta tin tưởng người, Đặng Phi, người không cần cam đoan, ta hiện tại sẽ đem ta biết rõ đáy hết thảy về phụ thân người sự tình, còn có quan hệ với Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp, cùng vậy đối với vũ nhân tử muội sự tình, đều giảng cho người nghe!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 197: Chờ Người Thật Lâu Rồi!

>

Convert by:

ZajMaster

“Người nói.” Đẳng Phi thần sắc thoát nhìn có chút vội vàng, rồi lại cố gắng không chế được.

Hải Phong Hành trong nội tâm cười lạnh: không sợ người không mắc câu, ta đây là quang minh chính đại Dương Mưu, đến lúc đó, người thật sự cùng Hắc Thủy Ma Cung toàn diện đối (với) đứng lên, chỉ có giáo chủ mới có thể che chở người, đến lúc đó.

.

.

“Cho Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp hạ độc người, cùng năm đó cha mẹ người ngộ hại có quan hệ, người nợ là cha mẹ người cừu nhân, chuẩn xác mà nói, là mẹ của người cừu nhân, hiện tại, nàng ngay tại chúng ta Huyền Vũ học viện giáo sư đội ngũ chính giữa, ta không biết nàng tên thật là gì, nhưng mọi người cũng gọi nàng Hồng Liên lão sư, tại Huyền Vũ học viện giáo y dược học, theo ta được biết, nàng chính là Hắc Thủy Ma Cung truyền nhân, đuổi giết vậy đối với Vũ Nhân Tộc tỷ muội người chính giữa, cũng có nàng một cái!”

Hải Phong Hành nói qua, nhìn xem Đẳng Phi: “Người này cùng cha mẹ người năm đó ngộ hại cho dù không có trực tiếp quan hệ, cũng nhất định là biết rõ một ít nội tình đây, ta hiện tại đem tin tức này nói cho cho người, làm như thế nào, liền xem chính người, bất quá, ta có thể lời nói thật nói cho người,

Hồng Liên lão sư thực lực rất cường đại, hơn nữa nàng dụng độc bản lĩnh xuất thần nhập hóa, làm cho người khó lòng phòng bị!”

Đằng Phi nhẹ nhàng gật gật đầu, bỗng nhiên ngừng đầu hỏi: “Đã như vậy, ngươi cùng Diệp Thương Thu những người này đến đến nơi này của ta, hơn nữa vừa mới lại đang tại mọi người nói muốn cùng ta đàm phán về cha ta năm đó ngộ hại sự tình, ngươi sẽ không sợ nàng đã biết đối phó ngươi? Còn có, ngươi nói Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp trong thân thể độc, ta như thế nào không biết chuyện này?”

“Nàng? Nàng không lại ở chỗ này đối phó ta đây, mục tiêu của nàng là ngươi.” Hải Phong Hành cười cười, không che dấu chút nào nói: “Nàng đầu tiên hội (sẽ) lợi dụng Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp khống chế ngươi, bất quá ngươi rất thông minh, để đó đây đối với như hoa như ngọc tuyệt sắc song bào thai tử muội không có dụng, nói cách khác, ngươi bây giờ đã bị nàng đã khống chế! Tin tưởng ta, nàng nhất định sẽ đi tìm Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp tử muội đây, nàng hội (sẽ) thúc giục các nàng mau chóng với ngươi phát sinh quan hệ.”

Hải Phong Hành khoe miệng hiện ra một vòng vui vẻ: “Ngươi không biết chuyện này rất bình thường, nghĩ đến vì bảo vệ tánh mạng, Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp phải không sẽ nói cho ngươi biết đây, hơn nữa trong các nàng độc, chủ yếu là dùng để khống chế ngươi đây!”

“Cái gì? Không chế ta? Như thế nào khống chế?” Đằng Phi đầu đầy sương mù nhìn xem Hải Phong Hành: “Lời của ngươi là có ý gì, trước tiên là nói về ta rất thông minh, không có dụng các nàng, sau đó còn nói trong các nàng độc lại là vì khống chế ta.

.

.”

Gặp Đằng Phi vẻ mặt không hiểu đang nhìn mình, Hải Phong Hành cười rộ lên, đáy mắt hiện lên một tia đắc ý chi sắc, nhẹ nói nói: “Cái này tự nhiên là với tư cách cừ gia của ngươi, đối phó ngươi một loại thủ đoạn, đại khái là cừ hận quá sâu, không muốn ngươi chết nhanh như vậy a.”

Hải Phong Hành ngoài miệng nói qua, nhưng trong lòng ở

trong tôi nói: nguyên nhân chân chính, ta như thế nào lại nói cho người biết? Đều muốn khống chế người, tự nhiên là muốn phải lấy được trên người của người về nắm đó bí mật!

Đặng Phi có chút giật mình gật đầu, cũng không nói thêm gì, đã qua cả buổi, mới thanh âm trầm trọng nói: “Hải Phong Hành, cảm ơn người có thể nói với ta những thứ này, người yên tâm, chỉ cần có cơ hội, ta tuyệt sẽ không bỏ qua Hắc Thủy Ma Cung Lục công tử, người còn có cái gì muốn nói với ta sao?”

“Đã không có, hy vọng người có thể cẩn thận Hồng Liên lão sư.” Hải Phong Hành về mặt thành khẩn nhìn xem Đặng Phi nói ra.

Thẳng đến đám người kia cáo từ sau khi rời khỏi, Đặng Phi mới hỏi Thanh Long lão tổ: “Lời hắn nói, tất cả đều là giả dối sao?”

“Không hoàn toàn là giả dối, kỳ thật hắn nói đại bộ phận đều thật sự, chẳng qua là về hắn và Diệp Thương Thu thân phận, cùng với muốn giết Hắc Thủy Ma Cung Lục công tử nguyên nhân, không thật sự! Lão tổ ta cho rằng, hắn đây là lợi dụng người!”

Hầu như cùng một thời gian, trên đường chỉ có Diệp Thương Thu cùng Hải Phong Hành hai người, cũng đang thấp giọng trao đổi vừa mới chuyện đã xảy ra.

“Người điên rồi sao? Vậy mà đối (với) Đặng Phi nói ra nhiều chuyện như vậy, một khi hắn sinh ra hoài nghi, hoặc là hắn đã sớm biết Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp thân thể chuyện bị trúng độc, người nên làm cái gì bây giờ?” Diệp Thương Thu về mặt bất đắc dĩ nhìn xem Hải Phong Hành, thấp giọng quát nói.

Hải Phong Hành cười lạnh vài tiếng, trong mắt hiện lên vài đạo tinh nhuệ hào quang, sau đó nói: “Đầu tiên, Đặng Phi tuyệt đối không thể có thể biết Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp trong tử muội độc, nhất là cái loại này độc, ta là căn cứ nhân tính làm cái này suy đoán, nếu như hắn biết rõ, sẽ không lại lưu Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp tử muội tại bên người! Tiếp theo, người nói Đặng Phi trước mắt rất sự tình muốn làm là cái gì?” “Dựa theo giáo chủ ý tứ, tự nhiên là báo thù rửa hận.” Diệp Thương Thu nghĩ nghĩ, sau đó hồi đáp.

“Cái kia chẳng phải kết thúc, ta trấn tại cha mẹ của hắc năm đó ngộ hại một ít manh mối nói cho hắc biết, không sợ hắc không tin, hơn nữa, bản thân hắc cùng Hắc Thủy Ma Cung tâm đó liền từng có quan hệ, chỉ có điều không có toàn diện công khai trở nên gay gắt mâu thuẫn, hiện tại hắc biết rõ cha mẹ năm đó ngộ hại, cùng Hắc Thủy Ma Cung có quan hệ, như thế nào lại buông tha bọn hắc?”

Hải Phong Hành cười lạnh nhẹ nói nói: “Cho nên, hắc nhất định sẽ nghĩ biện pháp đi bắt Hồng Liên lão sư, mà Hồng Liên lão sư thực lực.

.

.

Đến lúc đó, ta và ngươi hai người lại xuất thủ cứu hắc, ngươi nói hắc có thể hay không vô cùng cảm kích? Giáo chủ muốn chúng ta lấy được hắc hảo cảm, ngươi muốn thông qua bình thường báỉ phỏng tình thế, ngươi cảm thấy khả năng sao?”

“Ngươi nói có một đạo lý của nó, bất quá.

.

.

Hồng Liên lão sư thực lực.

.

.

Ta và ngươi hai người, sợ là có chút khó giải quyết a...!” Diệp Thương Thu có chút do dự nói.

“Ta và ngươi người mang giáo chủ bí bảo, căn bản không sợ Hồng Liên lão sư độc dược, đã đi ra độc dược, chỉ còn lại có Đẩu Tôn thực lực Hồng Liên lão sư, còn có cái gì đáng sợ hay sao?” Hải Phong Hành cười lạnh nói: “Chớ nói chi là nơi này là Chân Vũ Hoàng Triều, coi như là Hắc Thủy Ma Cung, cũng

muốn ít xuất hiện làm việc.”

“Được rồi, ta nói không lại ngươi, ngươi luôn có đạo lý, chuyện này, ta cảm giác, cảm thấy có chỗ nào không hợp lắm.” Diệp Thương Thu nhẹ giọng lầm bầm nói.

“Ngươi tổng là ưa thích nghi thần nghi quỷ.” Hải Phong Hành trả lời một câu.

.

.

“Lợi dụng ta? Bọn hần muốn làm cái gì?” Đằng Phi đuôi lông mày nhảy lên, trong ánh mắt hiện lên một vòng khó hiểu: “Tựa hồ ta theo chân bọn họ, không có bất cứ quan hệ nào a?”

“Cái này, lão tổ ta cũng không phải toàn trí toàn năng thần, tự nhiên không rõ lắm, lão tổ ta chỉ có thể theo tinh thần của bọn hần chân động ở bên trong, phân tích ra câu nào là thật lời nói, câu nào là nói dối, tiểu tử này có một câu ngược lại là không có nói sai, cái kia giấu ở bọn hần trong đội ngũ lão sư, hoàn toàn chính xác liền là mục tiêu của chúng ta!”

“Hong Liên lão sư.” Đằng Phi nhẹ giọng thì thầm một câu cái tên này, con mắt có chút nheo lại, hiện lên một vòng nồng đậm sát cơ!

.

.

Hạ Hào Thái Vân vừa mới cáo từ thời điểm, trong lòng là có chút không cam lòng đấy, ba năm trước đây, Đằng Phi hay (vẫn) là một cái trẻ trung non nớt thiếu niên, cũng không có quá mức khiến cho nàng chú ý, cho nên, Đằng Phi ra ngoài rèn luyện về sau, có chút bốc đồng nàng cũng sau đó rời nhà trốn đi.

Về sau nàng tiến nhập Huyền Vũ Hoàng Triều đế đô Huyền Vũ Thành, tại Huyền Vũ học viện đọc sách, nhận được gia gia thư, gặp gia gia khích lệ Đằng Phi như thế nào như thế nào ưu

tú, đã kiến thức đến càng thêm rộng lớn thiên địa Hạ Hầu Thái Vân cũng không sao cả đem lời của gia gia để ở trong lòng.

Đăng Phi hoàn toàn chính xác rất xuất sắc đấy, nhưng Huyền Vũ trong học viện xuất sắc nam hài tử còn nhiều mà, vì cái gì gia gia không nên ta tiếp cận hắn đâu này? Hạ Hầu Thái Vân trong nội tâm tràn ngập khó hiểu.

Thẳng càng về sau Đăng Phi tại Hải Uy Thành thành công đặt chân, sau đó rời đi Tây Thùy, Hạ Hầu Thái Vân đều không có thái quá mức lưu ý người này.

Mãi cho đến bọn hắn một đoàn người đi vào Chân Vũ Thành, Diệp Thương Thu tìm nàng hiểu rõ Đăng Phi, tăng thêm nghe nói một ít về Đăng Phi sự tích, Hạ Hầu Thái Vân mới bỗng nhiên phát hiện, nguyên lai năm đó cái kia tiểu nam hài, vậy mà đã có như thế danh khí.

Lúc này mới sinh ra một mình bái phỏng Đăng Phi tâm tư, đáng tiếc, lại bị nàng bọn này đồng học cho trộn lẫn rồi, hơn nữa nàng cũng phát hiện, Đăng Phi đối với nàng rất khách khí, hoàn toàn là xuất phát từ lễ phép cái loại này khách khí, điều này làm cho Hạ Hầu Thái Vân có chút thất vọng, lại có chút ít không phục, nhìn lại một chút cả ngày vây tại bên cạnh mình Lâm Hải Dương, nàng mới biết được, cái gì mới thật sự là trẻ trung.

So sánh với đến, Lâm Hải Dương cùng Đăng Phi căn bản cũng không phải là một cái cấp bậc đấy.

.

.

.

.

Buổi chiều, Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp hai tỷ muội người

ứng với ước đi vào Thiên Tự Khu, tìm được Đằng Phi ký túc xá về sau, Âu Lạp Lạp hoan hô một tiếng: “Cũng là người chỗ ở tốt!”

Âu Lôi Lôi không có muội muội như vậy sơ ý, nhú lại đôi mi thanh tú, nhẹ giọng hỏi: “Công tử, chúng ta sẽ không cho người thêm phiền toái a?”

Đằng Phi lắc đầu, vừa cười vừa nói: “Yên tâm đi, không có chuyện gì đâu!”

Âu Lôi Lôi sau đó xuất ra một phong thư, đưa cho Đằng Phi nói: “Đây là ngày hôm qua có người lạng yên phóng tới trên người ta.”

“À? Lúc nào, ta như thế nào không biết?” Âu Lạp Lạp vẻ mặt kinh ngạc nhìn tỷ tỷ.

“Chính là ngày hôm qua chúng ta cùng Vũ Lan Tử Huyền tỷ muội quay về các nàng chỗ ở thời điểm, có người lạng yên đặt ở trên người ta.” Âu Lôi Lôi nhẹ nói nói: “Ta sợ người nói lung tung, mới không dám nói cho người biết.”

“Ta làm sao sẽ nói lung tung đâu này?” Âu Lạp Lạp có chút bất mãn lắm bầm một câu, sau đó ánh mắt rơi xuống Đằng Phi trong tay lá thư này bên trên.

Đằng Phi mở ra tín, phía trên chữ viết rất viết ngoáy, còn có vài chỗ bôi lên dấu vết, hiển nhiên viết thơ thời điểm so sánh vội vàng.

Nội dung trong thư cũng rất đơn giản, chính là chất vấn Âu Lôi Lôi vì cái gì vẫn chưa hoàn thành nhiệm vụ, là không phải không muốn sống sao, nói một lần nữa cho nàng ba ngày thời gian, nếu như vẫn không thể hoàn thành, vậy đi chết đi.

Trên thư ngữ khí tràn đầy uy hiếp, nhưng Đằng Phi rất rõ ràng, nếu như Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp trên người độc không có giải hết lời mà nói..., đối phương có lẽ thực có biện pháp trực tiếp đem cái này tỷ muội hai người giết chết.

Bất quá theo trong thư này cũng có thể thấy được, đối phương có lẽ cũng rất sốt ruột, hơn nữa, hôm nay Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp tỷ muội đi vào chính mình ở bên trong, chẳng khác gì

là rời đi một bước hay quân cờ!
Đối phương nhất định sẽ cho rằng cái này tử muội hai người
sợ hãi, không muốn chết, mới lại tới đây đây.

Hừ, lần này, ta nhất định bảo người có đến mà không có về!
Đằng Phi khẽ cắn môi, sau đó nhìn Âu Lôi Lôi nói ra: “Người
yên tâm, có ta ở đây, nàng không có khả năng đem người thế
nào, buổi tối hôm nay, nàng nếu không phải đến, ta cứ tiếp tục
cho các người giải độc, nàng nếu là đến.

.

.

Sẽ làm cho nàng có đến mà không có về!” Đằng Phi khoe
miệng mang theo lạnh như băng vui vẻ, sau đó đối (với) Âu
Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp nói ra: “Bất quá các người đêm nay
được theo giúp ta diễn một tuồng kịch.”

Thiên Tự Khu vô cùng yên tĩnh, ban ngày người cũng không
nhiều, bên ngoài không có chút nào động tĩnh, đến buổi tối,
càng là yên tĩnh được người phải sợ hãi.

Đằng Phi trong phòng ngủ, đen kịt một mảnh, cái gì đều nhìn
không thấy, vốn là truyền đến từng đợt đối thoại thanh âm, sau
đó thanh âm dần dần biến mất, một tia như có như không tiếng
rên rỉ âm, chậm rãi truyền tới, bỗng nhiên, một tiếng có chút rõ
ràng kêu đau, bỗng nhiên truyền đến, đón lấy, lại lập tức
không có thanh âm, như là cưỡng ép nhện xuống bình thường.

Trong phòng, Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp hai nữ đều mặc
lấy như ẩn như hiện sa mỏng quần áo, núp ở trong chăn, then
thùng vô hạn lần nhau vuốt ve, vừa mới cái kia một tiếng kêu
hô, nhưng là Âu Lạp Lạp tại tử tử tinh tế tỉ mỉ như nồn nà trên
đùi hung hăng bấm một cái kết quả.

Hai nữ sắc mặt cũng như cùng vải đỏ bình thường, tuy nhiên
trong phòng đen kịt một mảnh, nhưng làm ra loại này cử động,
hãy để cho các nàng cảm thấy cực kỳ e lệ, bởi vì đối với các
nàng mà nói, đây là chưa bao giờ có một loại tự nghiệm thấy.

Chớ nói chi là, một thân màu đen trang phục Đăng Phi liền
lẳng lặng đứng ở bên cửa sổ, tàng hình tại bức màn về sau, vẫn
không nhúc nhích.

Bỗng nhiên, hai miếng chẩm chú đóng cửa sổ, trong lúc đó
chính mình mở ra, một đạo phảng phát dung nhập cảnh ban
đêm hắc sắc thân ảnh, trượt cửa sổ mà vào.

Thoáng chốc, trong phòng đèn đuốc sáng trưng, bỗng nhiên
Quang Minh, đâm vào người hầu như mở mắt không ra!
“Ta chờ ngươi thật lâu rồi!” Đăng Phi âm thanh lạnh như băng
ở bên trong, tràn ngập vô tận sát cơ.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 198: Bắt

>

Convert by:

ZajMaster

“Ồ?” Người tới phát ra một tiếng thét kinh hãi, kinh nghi bất định nhìn xem đứng ở nơi đó Đằng Phi, vừa liếc nhìn trên giường chậm rãi ăn mặc quần áo Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp tỷ muội, sau đó phát ra một tiếng cười quái dị: “Hảo oa, hai người các ngươi tiểu **, quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, đã sớm đem chuyện này nói cho cho Đằng Phi đúng không? Đây là các ngươi chính mình muốn chết, đừng trách ta lòng dạ ác độc, các ngươi đừng nghĩ sống quá hôm nay!”

Đến người này ăn mặc một thân màu đen quần áo, đầu cũng dùng cái khăn đen che, chỉ lộ ra hai cái tròng mắt lạnh như băng, nhìn chăm chú lên Đằng Phi, khắc khặ-x-xxxxx cười quái dị nói: “Tiểu tử, ngươi rất có ý nghĩ, có hai cái này tiểu ** không biết sống chết cho ngươi mặt báo, ngươi có phải hay không liên cho rằng tham ăn định ta?”

“Ngươi vừa già lại xấu, ai muốn ăn ngươi.” Đằng Phi khí định thần nhàn đứng ở nơi đó, ngữ khí tràn ngập đùa cợt.

“Ngươi.

.

.

Ngươi đây nên phanh thây xé xác tiểu súc sanh, ngươi nói ai vừa già lại xấu!” Người tới bị Đằng Phi chọc giận, thanh âm thấp phần bén nhọn, tại đây bầu trời đêm yên tĩnh trong truyền ra thật xa, nhưng nàng lại tựa hồ như hoàn toàn không quan tâm bị người nghe được.

“Tự nhiên là nói người cái này.

.

.

Lão bà.” Đẳng Phi than nhẹ một tiếng, thản nhiên nói.

“Rất tốt, rất tốt! Đã có rất nhiều năm không ai dám nói chuyện với ta như vậy rồi, năm đó.

.

.

Người cùng mẹ của người cái kia **, đều là giống nhau ngữ khí.”

Hắc y nữ nhân nghiêng răng nghiêng lợi, sau đó cười lạnh nói: “Tiểu súc sanh, người có phải hay không rất muốn biết cha mẹ người năm đó là chết như thế nào? Khanh khách, ta thiên không nói cho người, ta muốn cho người nhận hết tra tấn, sau đó mang theo vô tận tiếc nuối mà chết, ha ha ha ha!”

“Cút!” Đẳng Phi mắng một câu, thân hình lóe lên, vận hành Già Lô La tâm kinh, tốc độ nhanh đến không gì sánh kịp, vung nắm đấm, trực tiếp thi triển ra vô danh quyền pháp, một chiêu Hư Vô Sinh Hỗn Độn, trực tiếp oanh hướng cái này hắc y nữ nhân mặt!

Bên kia Âu Lô Lô cùng Âu Lạp Lạp hai nữ, cũng phát ra một tiếng khê quát, riêng phần mình rút ra trường kiếm, đâm về hắc y nữ nhân mặt!

“Đi chết đi!” Đẳng Phi quát lên một tiếng lớn, một cổ hùng hồn Hỗn Độn lực lượng, đem không khí chung quanh trực tiếp xé rách, đánh ra một đạo mắt thường có thể thấy được mạnh mẽ đại năng lượng!

Ầm ầm!

Cô gái áo đen khoát tay, đón đỡ hạ chiêu này, nhưng là lui về phía sau hai bước, lập tức tránh ra Âu Lô Lô cùng Âu Lạp Lạp hai tỷ muội công kích, một đôi mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, nhìn xem Đẳng Phi nói: “Đây là cái gì công pháp, càng như

thể cổ quái, trên người của người, không có Đẩu Khí chấn động, thậm chí có như thể lực lượng cường đại?”

“Muốn biết sao? Ta thiên không nói cho người!” Đằng Phi lần nữa phóng tới hắc y nữ nhân, lúc này đây, hắn thi triển ra vô danh quyền pháp đệ nhị chiêu.

Hỗn Độn Sinh Nhất!

Một quyền đánh tới hướng hắc y nữ nhân ngực, một quyền này nhìn qua tựa hồ thật chậm, mà ngay cả người bình thường đều có thể rõ ràng trông thấy Đằng Phi ra quyền quỹ tích, nhưng làm cho người ta giật mình chính là, Đằng Phi thi triển ra một quyền này lập tức, thời gian.

.

.

Phảng phất bị đóng kết ở bình thường, trở nên càng thêm chậm chạp!

Đằng Phi một quyền này ẩn chứa vô tận huyền bí, phảng phất đang diễn hóa thiên địa hình thành mới bắt đầu, đạo kia không thể xóa nhòa lớn đạo quang mang!

Cô gái áo đen trong mắt, lộ ra một vòng vẻ sợ hãi, mắt thấy Đằng Phi nắm đấm đã đến phụ cận, lại tựa hồ như quên trốn tránh, thẳng đến Đằng Phi trên nắm tay Hỗn Độn năng lượng đã khó khăn lắm tiếp xúc đến quần áo của nàng, cái này mới phản ứng tới, phát ra một tiếng thê lương tiếng kêu kì quái, thân hình hướng về bên cạnh, mãnh liệt lóe lên.

Phanh!

Một quyền này, đánh vào nàng một cái trên cánh tay.

Răng rắc!

Một tiếng thanh thúy đến cực điểm nứt xương tiếng vang lên, đón lấy, cô gái áo đen phát ra một tiếng kêu đau.

“Người lại có thể làm bị thương ta, đáng chết!” Cô gái áo đen thấp giọng chửi bới, một đôi con ngươi băng lãnh, giờ phút này lại tràn đầy cực nóng, nàng thì thảo thàm nói: “Cái này nhất định là cha mẹ người năm đó để lại cho người công pháp,

ta phải lấy được, ta nhất định phải đạt được!”

Đăng Phi thi triển ra Hồn Độn Sử Sinh Nhất một chiêu này về sau, cả người như là hư thoát bình thường, toàn thân phàm trần hồ đều bị ướt đầm mồ hôi, trên trán cũng tất cả đều là to như hạt đậu mồ hôi, theo gương mặt khoe miệng, hướng phía dưới nhỏ xuống.

Trong đầu cùng Thanh Long lão tổ đường rẽ: “Phía dưới liền giao cho người rồi, lão tổ, không nghĩ tới Hồn Độn Sử Sinh Nhất cường đại như vậy, nữ nhân này là một cao cấp Đấu Tôn a, vậy mà đều có thể bị ta làm bị thương.” Đăng Phi trong giọng nói, mang theo vài phần hưng mao phần.

Thôi đi pa ời..., có cái gì đáng giá hưng phần đấy, người tên ngu ngốc này, nếu như không có lão tổ ta đâu này? Người tùy tiện thi triển ra một chiêu này về sau lại nên làm cái gì bây giờ? Mặc người chém giết sao?” Thanh Long lão tổ ngữ khí tràn ngập trào phúng, đã kích lấy Đăng Phi.

“Đây không phải có người ở đâu.

.

.” Đăng Phi lẩm bẩm một câu, sau đó ngẩng đầu, nhìn xem hắc y nữ nhân, cười lạnh nói: “Như thế nào, xương cốt có đau hay không? Bị người đánh gãy xương cốt cảm giác, rất thoải mái đúng không?”

Bên kia Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp lúc này thời điểm cũng đã thối lui đến Đăng Phi trước mặt, dùng thân thể chống đỡ Đăng Phi, nhìn chăm chăm nhìn xem cô gái áo đen, trong đôi mắt tuy nhiên mang theo sợ hãi, nhưng đồng thời, càng nhiều nữa, là một loại kiên quyết!

Đó là một loại biết rõ hẳn phải chết, cũng không ủy ky kiên quyết!

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp cũng không biết Thanh Long lão tổ tồn tại, mắt thấy Đăng Phi thi triển ra một chiêu này quý dị quyền pháp về sau, tuy nhiên bị thương cô gái áo đen, nhưng hẳn bản thân cũng là kiệt lực, một khi cô gái áo đen phục hồi tinh thần lại, ba người bọn họ khẳng định không phải là đối

thủ, bắt quá, cho dù chết, cũng phải bảo vệ công tử an toàn!
Âu Lôi Lôi có chút tiếc nhìn thoáng qua Đằng Phi, vừa mới trong bóng tối cái kia mập mờ bầu không khí, còn bảo tồn tại trong đầu, trong nội tâm nghĩ đến: Đáng tiếc đây không phải là thật sự.

Âu Lạp Lạp tức thì biểu hiện được trực tiếp hơn một ít, hai mắt đầm lệ mông lung quay đầu lại nhìn thoáng qua Đằng Phi: “Công tử, Âu Lạp Lạp kiếp sau muốn làm công tử nữ nhân!”
“Hắc hắc, hai người các ngươi tiểu **, đều đi chết đi, các ngươi vĩnh viễn không có cơ hội đấy! Kiếp sau, kiếp sau sau nữa, hạ kiếp sau sau nữa đều không có cơ hội!” Hắc y nữ nhân lấy tay vuốt mình bị đánh gãy cánh tay, trong mắt bắn ra oán độc hào quang, hắc hắc cười lạnh nói.

Bất quá lập tức, sắc mặt của nàng có chút trở nên khó nhìn lên, bởi vì nàng đã thi triển ra mãnh liệt kịch độc, nhưng trước mắt ba người này, lại một chút sự tình đều không có!

Nàng đối (với) độc dược của mình quá có lòng tin rồi, đừng nói trước mắt là ba nay người trẻ tuổi, coi như là một gã Đầu Thánh, không thêm phòng bị lời mà nói..., đều không thể đào thoát độc dược của nàng!

Nàng dùng sức mở trừng hai mắt, muốn xác định mình là không phải nhìn lầm rồi, đón lấy, quanh năm loay hoay độc dược hắc y nữ nhân sắc mặt bỗng nhiên trở nên cực kỳ khó coi, toàn thân run rẩy, hầu như không có chút gì do dự, nàng trực tiếp móc ra một chút đan dược đưa đến trong miệng.

Giờ khắc này, Đằng Phi thân thể, triển khai!

Mà ánh trăng sáng ngời trong bầu trời đêm, cũng trong giây lát kéo lê hai đạo càng thêm sáng ngời hào quang, đồng thời đánh úp về phía hắc y nữ nhân!

BA~!

Đằng Phi vốn là một chương khắc ở hắc y nữ nhân trên ngực, hùng hồn vô cùng lực lượng, đánh cho hắc y nữ nhân phun một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, còn có vừa mới đưa

vào trong miệng không có tan ra đan dược, tất cả đều phun tại Đẳng Phi trên vạt áo.

Đón lấy, Đẳng Phi trên tay kia, xuất hiện một thanh khổng lồ Chiến Phủ, đem ngoài cửa sổ rọi vào hai đạo quang mang ngăn trở, phát ra hai tiếng thanh thúy kim loại nảy ra thanh âm, tại trong bầu trời đêm truyền ra thật xa.

Đồng thời, Đẳng Phi thanh âm trầm thấp quát: “Lưu sống.

!”

Ngoài cửa sổ công kích lập tức đình chỉ, hắc y nữ nhân mềm đến trên mặt đất, người đã ngất đi.

Bên ngoài suu suu nhảy vào hai đạo nhân ảnh, một cái trong đó, đúng là rõ ràng U Vũ, mà cái khác, tức thì có chút vượt quá Đẳng Phi đoán trước, lại là cái kia lòng dạ hẹp hòi chủ lầu số một, như trước một thân hắc, như trước mang theo cái kia gương mặt quỷ mặt nạ.

“Là người? Sao người lại tới đây?” Đẳng Phi nhìn xem chủ lầu số một, vẻ mặt khó hiểu.

Mặt quỷ sau mặt nạ cặp kia con người sáng ngời ở bên trong, phảng phất cũng tràn đầy ngoài ý muốn, kinh ngạc nói:

“Người rõ ràng còn hữu lực số lượng đánh bại nàng? Đây chính là một cái cao cấp Đấu Tôn nha! Đẳng Phi, người quả nhiên rất thần bí, làm như ta chưa từng tới.”

Nói xong, chủ lầu số một cũng không thấy những người khác liếc, thân hình lóe lên, trực tiếp bay lùi ra ngoài cửa sổ, biến mất dưới ánh trăng mờ mịt mênh mông trong bóng đêm.

“Nàng nên là nghe thấy động tĩnh, chạy tới giúp, nàng không phải người xấu, người không cần lo lắng.” Rõ ràng U Vũ thanh âm như trước lạnh như băng, nhưng lại để cho Đẳng Phi có chút kinh ngạc, nhưng là rõ ràng U Vũ bởi vì chủ lầu số một giải thích một câu, xem ra nàng hẳn là biết rõ chủ lầu số một chi tiết đấy.

Bất quá chủ lâu số một có thể tới đây giúp hấn, cũng làm cho Đằng Phi đối với nàng ấn tượng cải biên không ít, thầm nghĩ trong lòng: nha đầu kia tâm nhãn tuy nhiên không lớn, bất quá người tựa hồ cũng không xấu.

Lúc này thời điểm, Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp hai nữ dùng dây thừng đem hắc y nữ nhân trói lên, sau đó một chút kéo mặt nàng tráo, lộ ra một tờ trung niên nữ nhân mặt.

Bình tĩnh mà xem xét, gương mặt này cũng không khó xem, ngoại trừ khóe mắt có một chút chút điểm nếp nhăn bên ngoài, tuế nguyệt, tựa hồ cũng không có tại trên mặt nàng lưu lại quá nhiều dấu vết, nếu như rút lui hai mươi năm, cũng là một cái rất đẹp mỹ nữ.

Rõ ràng U Vũ nhìn thật sâu liếc Đằng Phi, nhìn xem Đằng Phi tựa hồ lại khôi phục lại như trước suy yếu bộ dáng, có chút nhú mày, theo trên người móc ra một bình sứ nhỏ, ném cho Đằng Phi nói: “Bên trong có hai hạt đan dược, người ăn trước một hạt, khôi phục hạ thể lực, về sau, tận lực đừng có dùng cái loại này bộc phát thức đan dược, đối với người không có chỗ tốt.”

Hiển nhiên, rõ ràng U Vũ cho rằng Đằng Phi vừa mới một kích đem hắc y nữ nhân đánh thành trọng thương là phục dụng nào đó có thể đột nhiên bộc phát đan dược, đối với cái này, Đằng Phi cũng không có biện pháp giải thích nói trong cơ thể mình có một cái cường đại gia hỏa, chỉ có thể gật gật đầu, tạ ơn rõ ràng U Vũ, đồ ra một hạt đan dược, để vào trong miệng.

“Nha đầu kia đối với người không sai!” Trong đầu, Thanh Long lão tổ khó được đối (với) một người làm ra chính diện đánh giá: “Đây là Cửu Chuyển Tiểu Hoàn Đan, rất khó luyện chế, mỗi lần một viên đều thập phần đắt đỏ, người cái tên này, lại có thể như thế không biết quý trọng, thật sự dùng một hạt.”

“Ách.

.

.

Cái này là Cửu Chuyển Tiểu Hoàn Đan?” Đổng Phi ánh mắt có chút ngưng tụ, đan dược này, hẳn tuy nhiên chưa thấy qua, nhưng là nghe nói qua đây, là một loại cực kỳ trân quý khôi phục thể lực đan dược.

“Nói nhảm! Tiểu tử ngươi đào hoa ngược lại là rất tràn đầy.” Thanh Long lão tổ lẩm bẩm một câu, sau đó nói: “Kế tiếp, chúng ta có thể hảo hảo thẩm vấn hạ nữ nhân này rồi.” Thanh Long lão tổ nói qua, bỗng nhiên có chút dừng thoáng một phát, nói ra: “Đổng Phi, cẩn thận, chuẩn bị cho tốt Phương Hoàng Kiếm, trong bóng tối còn có người!” Đổng Phi trong nội tâm rung mình, lập tức nhớ tới theo Tây Thùy trở về thời điểm, hoàng kim chi lộ bên trên đêm đó tao ngộ, sẽ không phải, là cái kia xuất quỷ nhập thần người a? Rõ ràng U Vũ cau mày, nhìn thoáng qua bị phá hư được không nhẹ gian phòng, lạnh lùng nói ra: “Nơi đây không rất thích hợp, đổi cái địa phương a.” Rõ ràng U Vũ minh bạch Đổng Phi là muốn lưu người sống thẩm vấn nữ nhân này, nhưng nơi này là Chân Vũ Học Viện cao cấp nhất đệ tử ký túc xá, hơn nữa những cái...kia Huyền Vũ học viện trao đổi thầy trò đã ở phiến khu vực này, ngay ở chỗ này thẩm vấn lời mà nói..., hiển nhiên là không thích hợp đây.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyệnCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 199: Dạ Mị Hiện Thân!

>

Convert by:

ZajMaster

*Dạ Mị : Ma quỷ trong đêm tối

Đột nhiên, rõ ràng U Vũ lông mày cũng hơi hơi nhú một cái nhưng không đợi nàng làm ra bất kỳ phản ứng nào, một đạo nhanh như tia chớp thân ảnh, theo trong bóng đêm trong giây lát đánh về phía Đằng Phi!

Thanh Long lão tổ tại Đằng Phi trong đầu gào to nói: “Chớ phản kháng, đem địa ngục thu hồi đi!”

Đằng Phi vừa mới giờ lên Chiến Phủ Địa Ngục có chút dừng lại, Chiến Phủ Địa Ngục lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Đón lấy, Đằng Phi cảm giác có một cỗ lạnh như băng khí tức bao phủ tới đây, đón lấy, thân thể có chút tê rần, lập tức bị người cầm lên đến, hai chân cách mặt đất, bay lên trời! “Buông hãn xuống!” Rõ ràng U Vũ phát ra từng tiếng lạnh khê kêu, khoát tay, một đạo bạch quang bắn về phía đánh úp lại chi nhân.

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp cũng trước sau liền mạng công từ trước đến nay người.

Nhưng đến người này tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, nắm lên Đằng Phi về sau, không có chút nào ham chiến, thân hình trên không trung liên tiếp lập loè, sau lưng bỗng nhiên sinh ra một đôi hào quang ngưng kết thành cánh, mang theo Đằng Phi, biến mất tại trong bầu trời đêm.

“Đấu cánh!” Rõ ràng U Vũ phát ra một tiếng thét kinh hãi, đối

với Âu Lôi Lôi nói ra: “Xem trọng nữ nhân này!” Nói qua hướng phía người nọ biến mất phương hướng đuổi theo.

Một lát sau, rõ ràng U Vũ rất nhanh trở về, sắc mặt có chút khó coi, nói ra: “Không có đuổi theo.”

“À? Cái kia.

.

.

, vậy làm sao bây giờ?” Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp giờ phút này cũng có chút luống cuống, không nghĩ tới ngoại trừ cái này hắc y nữ nhân, âm thầm vẫn còn có người, hơn nữa đối phương che dấu được thật tốt quá, cũng đầy đủ có thể bảo trì bình thản, mà ngay cả hắc y nữ nhân bị bắt đều thờ ơ, cuối cùng thừa dịp tất cả mọi người tinh thần đều có chỗ thư giãn chi tế, một lần hành động đem Đằng Phi bắt được.

“Trước tiên đem nàng mang đi, chuyện còn lại, ta đến xử lý.”

Rõ ràng U Vũ nói xong, nhìn lướt qua bên ngoài ánh trăng sáng trong, trong lòng tự nhủ: chỉ có mời phụ thân xuất thủ, mang đi Đằng Phi người, rõ ràng có được phi hành đấu kỹ, hơn nữa nhìn đến đã là tu luyện tới đại thành cảnh giới, đã ngưng kết ra đấu cánh, người này sợ là cũng chỉ có thân là Đấu Thánh phụ thân mới có thể chống lại rồi.

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp tuy nhiên rất lo lắng Đằng Phi, nhưng dưới mắt cũng không có biện pháp tốt hơn, chỉ có thể đi theo rõ ràng U Vũ, đem cái này hắc y nữ nhân mang đi.

Đối phương trên không trung bay cực nhanh, Đằng Phi cảm giác được gió quét vu khuôn mặt, thậm chí có một chút đau đớn, đối phương không nói một lời, cũng không biết muốn đem hắn mang tới đâu.

Đằng Phi trong đầu hỏi Thanh Long lão tổ nói: “Lão tổ, người vừa mới vì cái gì cải biến chủ ý, không cho ta công kích người này?”

“Lão tổ ta nghĩ từ nơi này trên thân người, đạt được càng nhiều nữa bí mật, đang tại mấy cái cô nàng, rất bất tiện!” Thanh Long lão tổ thanh âm có chút trầm thấp, nói ra: “Người này trên người có phi hành đấu kỹ, cái này có thể là đồ tốt, có thể nói cực phẩm công pháp, cái này một hồi nhất định phải làm cho đến cấp người!”

“Phi hành đấu kỹ?” Đằng Phi đi qua chưa nghe nói qua loại này đấu kỹ.

“Không sai, người này cũng không phải Đấu Thánh, nhưng có được phi hành năng lực, cũng là bởi vì tu luyện loại này phi hành đấu kỹ, người xem phía sau hắc Đấu Khí hào quang ngưng kết thành đấu cánh, chính là đem cái này phi hành đấu kỹ tu luyện tới cực cao cảnh giới thể hiện.” Thanh Long lão tổ có chút hưng mao phấn nói: “Chỉ cần đạt được loại này đấu kỹ, người không cần tu luyện tới Đấu Thánh cảnh giới, có thể có được năng lực phi hành rồi!”

Đằng Phi nhìn đối phương sau lưng đấu cánh, trong nội tâm cũng rất hâm mộ, nói ra: “Lão tổ, nếu như ta tu luyện loại này đấu kỹ, phối hợp Già Lâu La tâm kinh lời mà nói..., tốc độ kia liền sẽ nhanh hơn rồi!”

“Đúng, đến lúc đó, thực lực của người hội (sẽ) trở nên càng mạnh hơn nữa!” Thanh Long lão tổ tựa hồ hoàn toàn không có đem người này để ở trong lòng, cùng Đằng Phi thảo luận cất cánh đi đâu kỹ chỗ tốt đến.

Người này tại trong bầu trời đêm bay cực nhanh, rõ ràng hướng phía hoàng gia lâm viên phương hướng bay đi.

Chân Vũ Thành bên trong hoàng gia lâm viên chiếm diện tích thật lớn, bên trong có như mọc thành phiến cổ xưa rừng rậm, mười mấy người mới có thể ôm hết vu đến đại thụ chỗ nào cũng có, hiển nhiên, người này muốn tìm được một chỗ yên tĩnh tra hỏi Đằng Phi, nói cách khác, cũng không phải là mang theo hắc phi hành, mà là trực tiếp muốn giết hắc rồi.

Ánh trăng sáng trong, cho hoàng gia lâm viên cái này mảnh cổ xưa rừng rậm bịt kín một tầng nhàn nhạt ánh sáng chói lọi, nơi này ban ngày đều không có bao nhiêu người, chớ nói chi là ban đêm, lúc này càng là vạn籁 yên tĩnh.

Người này đem Đẳng Phi ném xuống đất, Đẳng Phi nhìn qua có chút uể oải, xoa bị ném chỗ đau, tỉnh táo mà hỏi: “Người là ai? Bắt ta tới nơi này làm gì?”

Mượn trong rừng rậm rọi vào từng sợi ánh trăng, Đẳng Phi trông thấy người này cũng là một thân hắc, trên đầu đeo màu đen che đầu, chỉ lộ ra con mắt cùng vả vào mồm, sau lưng cặp kia đầu cánh, cũng đã biến mất không thấy gì nữa.

“Trả lời vấn đề của ta, dám nói một câu lời nói dối, ta liền giết ngươi.” Một cái trầm thấp âm thanh nam nhân, theo cái này Hắc y nhân trong miệng vang lên.

“Người muốn hỏi cái gì?” Đẳng Phi ngồi dưới đất, nhìn xem cái này cái Hắc y nhân, nhưng trong lòng thì tại đoán này, đối phương có phải là hắc theo Tây Thùy trở về, tại hoàng kim chi lộ bên trên đêm đó gặp phải người.

“Tâm tính của ngươi cũng không tệ, gặp không sợ hãi, bất quá”,.

.

.

, đáng tiếc.” Hắc y nhân nhàn nhạt nói qua, sau đó một đôi mắt thấy hướng Đẳng Phi: “Nói cho ta biết, ngươi một thân thần lực, là từ đâu đến hay sao? Ngươi rõ ràng không cách nào sử dụng Đấu Khí, nhưng có như thế lực lượng cường đại, không có đặc thù công pháp, tuyệt đối là không thể nào đấy.”

“Người là trước kia hoàng kim chi lộ bên trên âm thầm nhìn xem của ta người a.” Đẳng Phi không có trả lời Hắc y nhân lời mà nói..., ngược lại phản hồi một câu.

“Người không nghe thấy ta vừa mới nói lời sao? Trở lại ta, hoặc là chết!” Hắc y nhân trên tay, chẳng biết lúc nào nhiều ra một chút tản ra lạnh như băng hàn khí trường kiếm, chỉ vào Đẳng Phi quát: “Nói!”

“Được rồi, ta nói.

.
.” Đẳng Phi bất đắc dĩ nhún nhún vai, mở ra hai tay nói: “Ai bảo tánh mạng của ta nắm giữ ở trong tay của ngươi đây này.”
“Ngươi biết là tốt rồi, nói mau!” Hắc y nhân cũng không có buông lỏng cảnh giác, như trước sử dụng kiếm chỉ vào Đẳng Phi.

Đối với có thể đem Hồng Liên cho tính kẻ người trẻ tuổi, hẳn không dám chút nào chủ quan.

“Ngươi nếu như theo ta lâu như vậy, vậy ngươi nên biết, ta có một cái sự phụ rất thần bí.” Đẳng Phi ánh mắt có chút lóe ra, nhìn xem Hắc y nhân nói ra.

“Ngươi không cần thăm dò ta, nói thiệt cho ngươi biết, ta chính là theo Tây Thùy một mục đi theo ngươi lại tới đây người nọ! Đêm hôm đó, tại hoàng kim chi lộ người trên, cũng là ta.” Hắc y nhân khinh miệt nhìn thoáng qua Đẳng Phi, lạnh lùng nói ra: “Nhớ kỹ, chớ cùng ta tính toán, mưu trí, khôn ngoan, nếu không ta thà rằng cái gì cũng không biết, cũng muốn một kiếm giết ngươi!”

Hắc y nhân nói qua, sau đó nói tiếp: “Ngươi nói sự phụ, gọi là Lục Tử Lăng nữ nhân kia a, nàng không phải đã bị chết sao?”
“Không sai.” Đẳng Phi thở dài một tiếng, sau đó nói: “Nhưng thân thể của ta, bị nàng cải tạo qua, cho nên, ta đã có được lực lượng cường đại, chuyện này, ta không có đã nói với bất luận kẻ nào.”

“Cái kia.

.

.

, cách điều chế đầu này?” Hắc y nhân có chút không quá tin tưởng nhìn xem Đẳng Phi, không vụ căn cứ hẳn tra được về Đẳng Phi tư liệu, cũng đích thật là có chuyện như vậy.

“Cách điều chế.” .” Nàng căn bản cũng không có cho ta, về

sau, người nên biết đấy, ta lại cũng chưa từng thấy qua nàng, ta tin tưởng, nàng có lẽ còn sống trên cõi đời này, .” ””” Đẳng Phi có chút thương cảm nói.

“Chó má!” Hắc y nhân thấp giọng mắng một câu, sau đó cười lạnh nói: “300 thiết giáp trọng nỗ quân bắn một lượt, cho dù ta đều không thể ngăn cản, người dùng là người bình thường không thể giết chết cường giả sao? Muốn như như người nghĩ, quân đội sẽ không có giá trị tồn tại rồi!”

Hắc y nhân nói một câu, lập tức nhìn xem Đẳng Phi hỏi: “Cha mẹ người năm đó cho người lưu bình vật gì, người bây giờ giao ra đây, ta cam đoan tha cho người một mạng, chỉ cần người không nói ra chuyện này, ta thậm chí có thể cam đoan người cả đời vinh hoa phú quý!”

“Phụ mẫu ta ngộ hại thời điểm, ta còn rất nhỏ, bọn hắc cái đó có đồ vật gì đó lưu cho ta, nếu là thật sự có cái gì lưu đứng lại cho ta, ta không còn sớm liền trốn đi tu luyện, làm sao sẽ chạy đến Chân Vũ Học Viện loại địa phương này đến đến trường?”

Đẳng Phi vẻ mặt cười khổ, sau đó nói: “Ta xem người cũng không giống là người xấu, người có thể nói cho ta biết, phụ mẫu ta bị ai hại sao?”

“Tiểu tử, người muốn giấu kín ta, người còn quá chưa đủ kinh nghiệm, sự kiên nhẫn của ta thập phần có hạn, cho người một điểm suy tính thời gian, nếu là còn không giao ra, ta sẽ giết người!” Hắc y nhân cười lạnh nói: “Người có lẽ may mắn, người tính kế Hồng Liên, nếu là rơi xuống trên tay của nàng, cam đoan người là sống không bằng chết!”

“Người nhận thức cái kia cái trung niên nữ nhân? Người cùng nàng là cùng nhau?” Đẳng Phi lập tức truy vấn.

Hắc y nhân miệng Barton lúc nhắm lại, không nói thêm gì nữa, chẳng qua là lạnh lùng chăm chăm vào Đẳng Phi, trên người tản mát ra lạnh thấu xương sát khí.

Đẳng Phi lúc này thời điểm, cũng ngậm miệng lại, không nói thêm gì nữa, vẻ mặt vô tội nhìn xem Hắc y nhân.

“Tốt, đã đến giờ, người không có ý định nói là a? Vậy người liền đi chết đi!” Hắc y nhân thanh âm trở nên lạnh như băng

tràn ngập sát cơ, kiếm trong tay quang lóe lên, muốn đâm về Đằng Phi.

“Được rồi, ta giao, ngươi không nên!” Đằng Phi tay, vươn hướng trong ngực, Hắc y nhân kiếm trong tay, chống đỡ tại Đằng Phi yết hầu lên, hết sức cẩn thận nhìn xem Đằng Phi vươn hướng trong ngực tay, hơi có dị động, hắc cam đoan kiếm của mình lập tức sẽ đâm thủng Đằng Phi yết hầu.

“Cho, liền thứ này.” Đằng Phi chậm rãi xuất ra một cổ màu tím con rối, mượn thấu vu rừng cây nhàn nhạt ánh trắng, tản ra một tầng màu tím hào quang, nhìn qua thập phần yêu dị.

Là (vâng,đúng) nó, cái kia truyền thuyết.

.

.

Quả nhiên là thật sự!” Hắc y nhân vừa nhìn thấy cái này con rối, trong mắt lập tức bắn ra hai đạo quang mang, nắm kiếm tay, đều có chút rất nhỏ run rẩy, thanh âm tràn ngập kích động, cười hắc hắc nói: “Ta rốt cục đạt được nó, ha ha, chỉ cần có nó, ta có thể vô địch thiên hạ rồi, ha ha ha ha ha, tiểu tử, nhanh, bắt nó ném tới đây!”

Đến lúc này, Hắc y nhân như trước bảo trì cẩn thận tâm tính, híp mắt, nóng bỏng nhìn xem màu tím kia con rối.

“Ngươi trước tiên đem kiếm lấy ra được không, ta muốn ném đi qua, ngươi còn muốn giết ta làm sao bây giờ?” Đằng Phi nhìn xem Hắc y nhân: “Ta có thể cam đoan, kiếm của ngươi đâm thủng ta yết hầu lúc trước, cái này con rối sẽ biến thành mảnh gỗ vụn!”

“Ngươi”, .” Hắc y nhân chán nản, hung hăng trừng mắt Đằng Phi, kiếm trong tay, có chút hướng (về) sau co rút lại.

Ngay trong nháy mắt này, Đằng Phi trong tay đột nhiên xuất hiện một chút tản ra vô cùng chương mắt tia sáng bảo kiếm, như là ánh nắng,mặt trời mang bình thường, đem cái này mảnh dày đặc Linton lúc chiếu lên tươi sáng!

Hắc y nhân bị cái này trong lúc đó phát sinh biến cố cho cả kinh khê giạt mình, ngay sau đó, chỉ thấy trước mắt vốn là tinh thần uể oải người trẻ tuổi, trên người tản mát ra một cỗ động trời uy áp, trong tay cái thanh kia hầu như thấy không rõ bản thể bảo kiếm tốc độ nhanh đến không gì sánh kịp, hung hăng chém về phía đầu của hắn!

“Muốn chết!” Hắc y nhân phát ra một tiếng hét to, đều muốn chống cự, nhưng chợt vô cùng hoảng sợ phát hiện, thân thể của hắn, như là bị đánh trong không khí giống nhau, rõ ràng không cách nào nhúc nhích!

Răng rắc!

Hắc y nhân cầm kiếm cánh tay phải, bị Phượng Hoàng Kiếm một kiếm chém rụng!

Ngay sau đó, hào quang lại lóe lên, Hắc y nhân cánh tay trái, hai cái đùi, hầu như tại trong nháy mắt, đã bị Phượng Hoàng Kiếm toàn bộ chém rụng!

“A...!” Yên tĩnh hoàng gia trong lâm viên, bị Hắc y nhân một tiếng kinh thiên động địa kêu thảm thiết cho đánh vỡ, lập tức hù dọa chim bay vô số.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 200: Hấp Thu Đấu Tinh

>

Convert by:

ZajMaster

“Ha ha, ha ha ha ha!” Đẳng Phi thu hồi Phượng Hoàng Kiếm, dựa vào trên một cây đại thụ, nhìn xem bị chém tới hai tay hai chân Hắc y nhân, vui vẻ cười ha ha.

“Đồ đàn, đừng ở đằng kia cười ngây ngô, nếu không cầm máu cho hắc, hắc sẽ chết đấy!” Thanh Long lão tổ trong thanh âm, lộ ra vài phần mỗi mệt, tuy nhiên Thanh Long lão tổ đã khôi phục rất cường đại linh hồn lực lượng, nhưng một lúc trời tối, liên tục ra tay đối phó hai cái cao cấp Đấu Tôn, tiêu hao cũng đồng dạng rất lớn.

Đẳng Phi đi ra phía trước, lấy ra tốt nhất Kim Sang Dược, cho cái này Hắc y nhân cánh tay đứt cùng gãy chân chỗ vải lên thuốc, không ngừng chảy xuôi máu tươi bị chậm rãi ngừng.

Mà lúc này, kịch liệt đau nhức tăng thêm mất máu quá nhiều, Hắc y nhân đã là ngất đi.

Đẳng Phi đem Hắc y nhân mặt nạ bảo hộ giật xuống đến, lộ ra một tờ bình thân không có gì lạ trung niên nhân mặt, giờ phút này sắc mặt trắng bệch, không có một tia huyết sắc.

Đẳng Phi đứng người lên, dùng chân đá đá Hắc y nhân thân thể, Hắc y nhân phát ra một tiếng thống khổ rên rỉ, chậm rãi mở to mắt, trong ánh mắt lộ ra vô tận ác độc chi sắc, há miệng, nhổ ra một ngụm máu tươi, thanh âm vô cùng khàn giọng mà nói: “Tiểu súc sanh, ngươi che dấu thật tốt sâu, rơi xuống

trong tay người, không có gì có thể nói đây, muốn chém giết muốn róc thịt tùy người, muốn dựa dẫm vào ta biết rõ bất cứ chuyện gì, đều tuyệt đối không thể có thể!”

“Ha ha, trên đời này, nào có nhiều như vậy tuyệt đối sự tình.”
Đằng Phi đối (với) trong không khí nồng đậm máu tanh không có chút nào không khỏe, đi qua nhặt lên Hắc y nhân cánh tay phải, theo trên ngón tay lấy xuống một quả màu bạc chiếc nhẫn, thân nhiên nói: “Ta lúc nhỏ, không biết bao nhiêu người nói với ta, Đằng Phi, người dù thể nào tu luyện đều là cái phế vật, nhưng cho tới hôm nay, thua ở trên tay của ta Đấu Tôn, đã không chỉ một cái rồi, mà khi năm nói của ta những người kia, nhìn thấy Đại Đấu Sư đều vẻ mặt kính sợ.”

Đằng Phi thanh âm mang theo vài phần thôn thức cùng nhớ lại, mà cái kia hắc y ánh mắt của người, tức thì rơi vào Đằng Phi trong tay cái kia miếng: quả chiếc nhẫn màu bạc lên, cười lạnh nói: “Người mơ tưởng để cho ta cho người mở ra cái quả không gian giới chỉ này!”

Bất quá kế tiếp phát sinh một màn, lập tức lại để cho cái này Hắc y nhân trợn mắt há hốc mồm, ngậm miệng lại.

Đằng Phi ngưng tụ lại khổng lồ lực lượng tinh thần, trực tiếp đem cái này chiếc nhẫn màu bạc bên trên Hắc y nhân vốn là tinh thần ấn ký cho xóa đi, tu luyện Bát Bộ Thiên Long Quyết chi Khẩn Na La Thiên tâm kinh mấy năm Đằng Phi, Tinh Thần lực đã tăng vọt đến cực kỳ mạnh mẽ tình trạng, căn bản không phải cái này Hắc y nhân chỗ có thể hiểu được đây.

“Thật nghèo.” Đằng Phi nhìn lướt qua chiếc nhẫn ở bên trong đồ vật, nói ra hai chữ này, thiếu chút nữa đem Hắc y nhân khí đã bất tỉnh.

“Cái này, phải là cái kia vốn phi hành đấu kỹ a?” Đằng Phi theo chiếc nhẫn màu bạc ở bên trong lấy ra một quyển cổ xưa sách vở, bìa mặt viết ngân quang đấu cánh mấy chữ, Đằng Phi thì thảo tự nói: “Cái này thật sự là đồ tốt.”

“Người không có Đấu Khí, cầm cũng lấy không!” Hắc y nhân biết rõ sống không quá đêm nay, nói chuyện cũng liền không chỗ cố kỵ, hắn thậm chí muốn chọc giận Đằng Phi, cầu thoải mái một chút.

“Người muốn chết? Không dễ dàng như vậy đâu, ah, đúng rồi, người có thể cắn đứt đầu lưỡi của mình, nghe nói như vậy cũng có thể tự sát.” Đằng Phi nhìn thoáng qua Hắc y nhân, sau đó tiếp tục xem xét trong chiếc nhẫn màu bạc đồ vật.

Đằng Phi sở dĩ dám nói như vậy, chủ yếu là bởi vì tại Thanh Long lão tổ cái kia biến thái lực lượng tinh thần xuống, Hắc y nhân sóng tinh thần di chuyển bị hoàn toàn nắm giữ.

Cái này Hắc y nhân không phải loại kinh nghiệm này qua tàn khốc huấn luyện tử sĩ, một khi sự tình bại lộ, liền một lòng muốn chết.

Tự sát, kỳ thật thật là cần dũng khí một sự kiện, nhất là nói lão tự sát loại này nghe khiến cho người cảm thấy kinh khủng chết khiếp này.

“Ồ? Đây là cái gì?” Lấy ra một khối móng tay lớn nhỏ, chiều lấp lánh màu trắng trong suốt tinh hạch cau mày nói ra: “Có điểm giống ma hạch, phía trên năng lượng chấn động thật cường đại!”

“Đồ đàn, đây là Đấu Tinh!” Thanh Long lão tổ tại Đằng Phi trong đầu nói ra: “Đây là Đấu Khí ngưng kết thành tinh hạch, là Đấu Khí võ giả bảo bối!”

Hắc y nhân vốn là đang do dự, có phải hay không muốn thật sự nói lão tự sát, hãy nhìn gặp Đằng Phi vẻ mặt mờ mịt cầm lấy Đấu Tinh bộ dáng, trong nội tâm lập tức tràn ngập không cam lòng cùng phẫn nộ.

Đây chính là hấn tổn sức gian khổ mới lấy được một khối Đấu Tinh, một mực không có cam lòng (cho) sử dụng, không nghĩ tới, hôm nay rõ ràng tiện nghi cái này tên khốn khiếp! Nghĩ tới ta đường đường một cái bát giai đỉnh phong Đấu Tôn, vậy mà hội (sẽ) thua ở một cái liên Đấu Tinh là vật gì cũng không biết vô tri tiểu bối trên tay, thật sự là không cam lòng a...!

“Ngu xuẩn, đó là Đấu Tinh, dùng để cho Đấu Khí võ giả tu luyện, ha ha ha, người cầm vẫn là là lấy không, người căn bản không dùng được!” Hắc y nhân cười lạnh giễu cợt nói.

“Lão tổ, vật này là dùng để hấp thu hay sao?” Đằng Phi không có để ý tới Hắc y nhân cười nhạo, mà là hỏi thăm Thanh Long lão tổ.

“Không sai, người thử vận hành thoáng một phát Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp, hấp thu thoáng một phát thứ này.” Thanh Long lão tổ thanh âm mang theo vài phần cảm khái: “Thứ này, trừ đi một tí chính thức thể lực lớn trên tay, người bình thường sợ là suốt đời cũng khó khăn dùng nhìn thấy một khối.”

Đằng Phi tại Hắc y nhân tràn ngập oán độc đùa cợt trong ánh mắt, chậm rãi vận hành Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp.

Ồ...ô...ô...n...g!

Cái này khối màu trắng Đấu Tinh, đột nhiên ánh sáng rọi từ lum như bông hoa đại phóng!

Phát ra hào quang vô cùng chói mắt, đem chung quanh hơn 10m trong phạm vi, chiếu lên sợi tóc có thể thấy được!

Đấu Tinh phía trên cái kia hùng hồn năng lượng, lập tức đem Đằng Phi cả người toàn bộ bao phủ lại, theo hắn toàn thân cao thấp 17 chỗ đấu mạch, điên cuồng dưng mãnh vào!

Hắc y nhân hí mắt, triệt để ngốc trệ tại đâu đó, ánh mắt lộ ra ánh mắt bất khả tư nghị, trực tiếp xem choáng váng, khoe miệng kịch liệt co quắp: “Đấu mạch? Người làm sao có thể có đấu mạch? Cái này.

.

.

Đây không phải là thật, làm sao có thể, điều đó không có khả năng! Đây không phải là thật!”

Tại thân thể bị cái này cỗ khổng lồ năng lượng vây quanh trong nháy mắt, Đằng Phi có gan muốn bay lên cảm giác, toàn thân đều là áp lực, Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp điên cuồng vận chuyển, oanh hướng thứ mười một chỗ đấu mạch! Âm âm!

Vốn là liền ở vào điểm tới hạn thứ mười một chỗ đấu mạch bị dễ như trở bàn tay bình thường oanh mở, ngay sau đó, cái này

cổ như là đồ sông lớn mạnh mẽ lực lượng không có chút nào
đình trệ oanh hướng đệ thập nhị chỗ đầu mạch!

Phanh!

“Hí!”

Đằng Phi cảm giác được đệ thập nhị chỗ đầu mạch chỗ đó
truyền đến một cổ như tê liệt đau đớn, đau đến hần nhe răng
trợn mắt, thiếu chút nữa kêu ra tiếng đến.

Đệ thập nhị chỗ đầu mạch, cũng trong nháy mắt này bị oanh
khai mở, cái này cổ kinh khủng năng lượng, như trước không
có bất kỳ dừng lại dấu hiệu, rõ ràng oanh hướng hần thứ mười
ba chỗ đầu mạch!

“Mau dừng lại ngay, Đằng Phi, tiếp tục như vậy nữa, thân thể
của người sẽ không pháp thừa nhận!” Trong đầu, đột nhiên
truyền đến Thanh Long lão tổ lớn tiếng nhắc nhở: “Lập tức
ngưng kết đầu hạch, nhanh!”

Đằng Phi lập tức bừng tỉnh, tại Hắc y nhân ngốc trệ ánh mắt
nhìn chăm chú, khoanh chân ngồi dưới đất, bắt đầu khống chế
được cái này cổ lực lượng kinh khủng, tại đã đả thông đầu
mạch tâm đó chạy, lực lượng khổng lồ, không ngừng cọ rửa
lấy đầu mạch trong đầu hạch, mỗi lần cọ rửa một lần, đầu hạch
đều lớn hơn vài phần, toàn thân mười chín chỗ đầu mạch trong
đầu hạch lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ đang không
ngừng tăng trưởng.

Theo vốn là ngu nhân lớn nhỏ đầu hạch, mấy cái trong nháy
mắt, liền trưởng thành là lớn chừng hột đào!

Đột phá ngũ giai!

Năng lượng không ngừng, cọ rửa không ngừng, đầu hạch bành
trướng không ngừng!

Hài nhi lớn nhỏ cỡ nắm tay!

Đột phá lục giai!

Đằng Phi trong thân thể Đầu Khí hầu như muốn nhập vào cơ
thể mà ra, trên tay Đầu Tinh hào quang dần dần ảm đạm xuống
dưới.

Ô...ô...ô...n...g!

Đầu Khí vòng mấy, đạt tới một cái kinh khủng trị số —— bốn
mười hai vạn vòng!

Lục giai nhất cấp!

Một khối móng tay lớn nhỏ Đấu Tinh, cứng rắn đem Đăng Phi Đấu Khí thực lực, theo tứ giai bát cấp, tăng lên tới lục giai nhất cấp!

Bình thường lục giai nhất cấp, Đấu Khí vòng mấy là hai mươi một vạn vòng, cấp mười vì 30 vạn vòng, mà Đăng Phi Đấu Khí vòng mấy, so mặt khác Đấu Khí võ giả cao hơn gấp đôi, đã đạt đến kinh khủng bốn mươi hai vạn vòng!

Thất giai nhất cấp Đấu Tôn, Đấu Khí vòng mấy vì 35 vạn vòng, cấp mười vì bốn mươi bốn vạn vòng.

Nói cách khác, đẳng cấp bên trên vừa mới lục giai nhất cấp Đấu Khí thực lực Đăng Phi, thực lực chân chánh, đã đạt đến thất giai bát cấp Đấu Tôn cảnh giới!

Cái này, còn không tính toán Đăng Phi trong cơ thể chân nguyên.

“Tiểu tử, ngươi lần này thật là kiếm lợi lớn! Ha ha ha, cái này một khối Đấu Tinh, đối với ngươi mà nói, so vật gì đều đáng giá a...!” Thanh Long lão tổ tại Đăng Phi trong đầu phát ra kêu ngạo tiếng cười, cực kỳ vui vẻ: “Hiện tại, ngươi đã có thể theo dựa vào lực lượng của mình, sử dụng Phương Hoàng Kiếm rồi! Tuy nhiên kiên trì không được bao lâu, nhưng cái này đã rất đáng được vui vẻ, ha ha ha ha!”

Lục giai nhất cấp, cao cấp Đại Đấu Sư, vẹn vẹn Đấu Khí thực lực liền tương đương với thất giai bát cấp Đấu Tôn, Đăng Phi cũng là mừng rỡ không thôi, tuy nhiên hẳn Đấu Khí không có chính thức thất giai bát cấp Đấu Tôn như vậy hùng hậu, nhưng Đăng Phi đã vô cùng thỏa mãn.

Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp trong đấu mạch, vậy mà liên tiếp đả thông hai nơi, đây quả thực là thiên đại kinh hỉ, giờ phút này, Đăng Phi toàn thân, đã có mười chín chỗ đấu mạch! Chỗ tồn trữ Đấu Khí, cũng đã xa xa vượt ra khỏi lục giai nhất cấp Đấu Khí võ giả bình thường số lượng.

Về phần cái kia Hắc y nhân, đã triệt để ngơ ngẩn, hai mắt vô thần nhìn xem Đăng Phi, trong ánh mắt tràn đầy hối hận, nếu như hắn sớm biết như vậy người trẻ tuổi kia như thế yêu nghiệt, trong thân thể vậy mà cất dấu đấu mạch, nhất định sẽ cách hắn rất xa, nói cái gì cũng không biết chủ động tới tìm

phiền toái.

Đáng tiếc, trên đời này, không có nếu như.

Trong chiếc nhẫn màu bạc còn có một chút thứ đồ vật, Đằng Phi cũng lười đi xem, một quyển phi hành đầu kỹ, một khối Đầu Tinh, đã là thu hoạch rất lớn.

Chậm rãi đi về hướng Hắc y nhân, Đằng Phi khóe miệng mỉm cười, vẻ mặt chân thành nói ra: “Cảm ơn người.”
“Oa!” Hắc y nhân nhìn không được lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, ánh mắt oán độc nhìn xem Đằng Phi: “Tên khốn khiếp, ta thành quỷ đều sẽ không bỏ qua ngươi!”
“Nếu như ngươi nói ra lai lịch của ngươi, cùng ngươi cũng biết tất cả mọi chuyện, ta có thể cho ngươi thoải mái một chút.” Đằng Phi một chút cũng không thêm để ý Hắc y nhân chửi bới, thản nhiên nói.

“Nằm mơ cũng không muốn nghĩ!” Hắc y nhân trừng mắt muốn nứt, hận không thể đem Đằng Phi băm thây vạn đoạn.

“Ai, lão tử, kế tiếp, xem ngươi rồi.” Đằng Phi thở dài một tiếng, thì thào nói ra: “Ta thật sự không muốn dùng loại phương pháp này, là ngươi bức của ta.”
“Tên khốn khiếp, tiểu súc sanh, ngươi muốn hù dọa gia gia của ngươi ta, ngươi còn chưa đủ.

.

.

A...!” Hắc y nhân oán độc mắng, bỗng nhiên phát ra một tiếng hoảng sợ rú thảm, đã không có hai tay hai chân thân thể, đột nhiên điên cuồng run rẩy lên, trong cổ họng phát ra không thuộc mình kêu thảm thiết, nghe vào vô cùng làm cho người ta sợ hãi.

Thanh Long lão tổ kinh khủng kia linh hồn lực lượng, đang tại liên tục không ngừng tiến vào Hắc y nhân biến tinh thần thức,

trực tiếp cướp lấy Hắc y nhân trí nhớ!
Cái này, là Thanh Long lão tổ linh hồn lực lượng khôi phục về sau, có năng lực một trong!
Đổi lại người bên ngoài, như thế cướp lấy người khác trí nhớ, hội (sẽ) đem tinh thần của mình thức hải trực tiếp xanh bạo, cũng chỉ có Thanh Long lão tổ loại này cấp bậc cường giả, mới dám sử dụng loại phương pháp này.

“Hắc Thủy Ma Cung, cao cấp hộ pháp, năm đó tham dự đuổi giết cha mẹ ngươi người một trong.

.

.” Thanh Long lão tổ một bên đọc đến đối phương trí nhớ, vừa nói cho Đằng Phi nghe.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 201: Sương Mù Dần Dần Khai Mở!

>

Convert by:

ZajMaster

Đặng Phi nghe Thanh Long lão tổ kể rõ, trên mặt đáng tươi cười, dần dần thu lại, một đôi tay, gắt gao nắm lại đến, cắn chặt hàm răng, trong mắt bắn ra vô tận sát cơ.

Dựa theo cái này cái Hắc y nhân trí nhớ, năm đó ở Tây Thùy phía nam, có người phát hiện một tòa cổ xưa huyết mộ, cụ thể tồn tại bao nhiêu năm, đã không thể khảo chứng, có người thậm chí nói đó là mấy trăm vạn năm trước thượng cổ huyết mộ!

Phát hiện này, tại lúc ấy kinh động đến rất nhiều đại nhân vật, đã lâu thượng cổ thời đại, có rất nhiều truyền thuyết, đó là vô cùng huy hoàng một cái thời đại, là một cái lại để cho hậu nhân hướng về thời đại.

Lớn trong mộ rất có thể có thời đại đó lưu lại bảo vật, lập tức lại để cho nghe hỏi tất cả cường giả chạy theo như vịt tiến về trước.

Đặng Vân Chí vợ chồng, đúng là sớm nhất tiến đến cái đám kia người một trong.

Năm đó Đặng Vân Chí vợ chồng, mang theo một đám trung thành hắc y vệ, ỷ vào thực lực cường đại cùng chống lại cổ văn hóa nghiên cứu, xâm nhập đến cái kia tòa khổng lồ như là cung điện dưới mặt đất giống như cổ mộ chỗ sâu nhất, hơn nữa tại trong cổ mộ đạt được rất nhiều giá trị không cách nào lường được bảo vật, cuối cùng thậm chí tiến vào đến cổ mộ

nơi trọng yếu, lấy đi cả tòa huyết mộ có giá trị nhất một kiện đồ vật.

Vật kia, có rất ít người biết cụ thể là cái gì, nhưng từ sau đến tiến vào cổ mộ tất cả thế lực lớn lấy được trên tư liệu xem, đó là một quyển đủ để phá vỡ thiên hạ hôm nay tất cả võ giả nhận thức bí tịch, còn có một kiện có thể nói thần khí bảo vật, nhưng tác dụng không rõ.

Nhưng cái này đã đầy đủ lại để cho tất cả mọi người điên cuồng rồi!

Trên đời không có tường nào gió không lọt qua được, Tây Thù tất cả lớn siêu cấp thế lực, rốt cục tra được Đằng Vân Chí vợ chồng thân phận, bắt đầu triển khai dài dòng buồn chán đuổi giết.

Thẳng đến sau này, Đằng Vân Chí vì bảo hộ thê tử, bản thân bị trọng thương, tại tất cả hắc y vệ tất cả đều chết hết dưới tình huống, Đằng Vân Chí cũng trọng thương mà chết, mà vợ của hắn, lại không biết kết cuộc ra sao.

Những cái...kia siêu cấp thế lực tại Đằng Vân Chí trên người tìm được vài món giá trị không thể đo lường chí bảo, nhưng hết lần này tới lần khác không có tìm được cái kia vốn trong truyền thuyết, có thể phá vỡ tất cả võ giả nhận thức bí tịch cùng món đó có thể nói thần kỳ bảo vật.

Lần kia tham dự đuổi giết Đằng Vân Chí siêu cấp thế lực tổng cộng có Lục gia, Hắc Thủy Ma Cung chẳng qua là trong đó một nhà.

Hắc y nhân tại năm đó, chẳng qua là một tiểu nhân vật, lệ thuộc Hắc Thủy Ma Cung.

Những thứ khác siêu cấp thế lực, Hắc y nhân chỉ biết là Tam Gia, còn lại cái kia hai nhà, hắn cũng không biết thân phận của đối phương, dù sao năm đó những thứ này siêu cấp thế lực tầm đó, lẫn nhau đã ở tranh đoạt cùng chém giết.

Hắc y nhân biết rõ đây cái này Tam Gia siêu cấp thể lực, theo thứ tự là Cảnh Thiên Ma Cung, Phần Thần Ma Cung cùng Đồ Long Thánh Địa!

Những thứ này siêu cấp thể lực, năm đó cùng một chỗ tham dự đối (với) Đổng Vân Chí vợ chồng đuổi giết, mà căn cứ Hắc y nhân trí nhớ, Đổng Vân Chí năm đó một thân thực lực cũng đã đạt tới Thánh cấp, cực kì khủng bố, cũng không phải về sau rất nhiều người đoán cao cấp Đấu Tôn!

Kinh khủng nhất, hay (vẫn) là Đổng Vân Chí cái vị kia phụ nhân, mấy có lẽ đã đạt tới Thánh cấp đỉnh phong cảnh giới!

Làm: lúc Thanh Long lão tổ nói cho Đổng Phi sự thật này thời điểm, Đổng Phi cũng bị tin tức này sợ ngây người, lúc trước hắn đã đoán mẫu thân lai lịch không tầm thường, nhưng còn chưa có không muốn qua, mẹ của hắn, vậy mà có được như thể thực lực cường đại!

Theo Hắc y nhân trong trí nhớ còn tìm đến một cái hữu dụng tin tức: năm đó Đổng Vân Chí sau khi chết, vợ của hắn mất tích, đồng dạng mất tích đây, còn có Đổng Vân Chí vợ chồng năm đó bên người một cái họ Lý người hầu, cái này họ Lý người hầu, lúc trước một mực đi theo Đổng Vân Chí vợ chồng bên người, chưa bao giờ rời đi!

Về sau, những thứ này siêu cấp thể lực nhao nhao bắt đầu tìm kiếm Đổng Vân Chí thi thể, mà Hắc y nhân căn bản không có tư cách lại tham dự trong đó, nhưng hắn lại rất không cam lòng, vì vậy, hắn đưa ánh mắt, quăng hướng Đổng Vân Chí vợ chồng người bên cạnh, biết được cái kia họ Lý bộc người đã ly khai Tây Thù, về tới phương đông.

Vì vậy, hắn trải qua trăm cay nghìn đắng đi vào phương đông, tìm được họ Lý người hầu, hai người một phen ác chiến về sau, họ Lý người hầu không địch lại bỏ mình, Hắc y nhân chế tạo ra đối phương treo cổ tự tử tự vận biểu hiện giả dối, sau đó lại một mũi lửa đốt đi cái kia tòa nhà.

Đón lấy, hắn phát hiện Đổng Vân Chí vợ chồng hài tử, vốn là mừng rỡ như điên, cho rằng bảo vật có khả năng khi bọn hắn hài tử chỗ đó.

Nhưng lập tức phát hiện đứa nhỏ này lại là một cái “Đấu võ song phệ”, cái gì cũng không thể tu luyện, tại Đổng Gia Trấn

được người xưng là tiểu phế vật.

.

.

Lúc này triệt để thất vọng, cho rằng Đằng Vân Chí vợ chồng năm đó theo trong cổ mộ mang ra ngoài thứ đồ vật, rất có thể bị Đằng Vân Chí mất tích thê tử mang đi.

Hắc y nhân cũng không có phát rò đến liền một cái không thể tu luyện hải tử đều muốn giết tình trạng, cho nên, hắc phiến muốn trở lại Tây Thùy.

Thẳng đến nhiều năm về sau, Đằng Phi xuất hiện ở Tây Thùy, thu hồi phụ thân hắc làm:lúc nãi nãi lưu lại sản nghiệp, Hắc y nhân cái này mới một lần nữa chú ý tới Đằng Phi, hơn nữa hắc phát hiện năm đó cái kia “Đấu võ song phế” tiểu hải tử, rõ ràng đã có được nhất định được thực lực, tuy nhiên không tính rất mạnh, nhưng cũng tuyệt không phải một cái phế vật! Hắc y nhân lúc này mới nổi lên tâm tư, bắt đầu âm thầm theo dõi Đằng Phi, Đằng Phi tại Cổ Thần Thánh Sơn biến mất cái kia hai năm vào lúc:ở giữa, hắc mấy lần tiến vào Hải Uy Thành Đằng gia tìm kiếm, lại không thu hoạch được gì.

Cuối cùng, Đằng Phi trở về, Hắc y nhân phát hiện Đằng Phi thực lực lại có chỗ tăng cường, cho rằng Đằng Phi trên người, cho dù không có năm đó món đồ trân quý nhất bảo vật, cũng nhất định có mặt khác không muốn người biết bảo bối, tại là theo chân Đằng Phi, một đường trở lại Đằng Gia Trấn.

Hắc y nhân cũng một mực ở chờ cơ hội, chờ Đằng Phi chính mình lộ ra sơ hở, nhưng không nghĩ tới, Đằng Phi che dấu quá sâu, mãi cho đến hôm nay, Hắc y nhân mới hiểu được, năm đó món đồ trân quý nhất bảo vật, nhất định chính là tại Đằng Phi trên người, nhưng đáng tiếc, hắc rốt cuộc không có cơ hội rồi.

Nhìn xem biến thành một người ngu ngốc Hắc y nhân, Đằng Phi thật lâu không nói, đã qua thật lâu, Đằng Phi mới chậm rãi

thì thảo tự nói: “Lão tổ, mẹ ta nhất định không chết, nhưng qua nhiều năm như vậy, nàng như thế nào chưa từng có đến xem qua ta? Vì cái gì?”

Thanh Long lão tổ có chút mệt mỏi tại Đằng Phi trong đầu nói ra: “Cái này, lão tổ ta cũng không rõ ràng rồi, bất quá, có chuyện, hiện tại nói cho ngươi biết cũng không sao, ngươi theo Tây Thủy trở về thời điểm, không phải đã hỏi lão tổ ta, có phải hay không biết rõ chút gì đó ấy ư, kỳ thật lão tổ ta, bao nhiêu biết rõ chút:điểm về ngươi chuyện của mẫu thân.”

“Cái gì? Thật sự? Cái kia mau nói cho ta biết!” Đằng Phi dồn dập mà hỏi.

“Mẹ của ngươi, có lẽ không thuộc về nam vực, bởi vì ngươi trên người Phượng Hoàng huyết mạch, hẳn là di truyền tự mẹ của ngươi, mà nam vực, cũng không có loại này huyết mạch.” Thanh Long lão tổ thanh âm có chút phiêu hốt, nhớ tới một ít thập phần đã lâu truyền thuyết: “Ta nghe người ta nói qua, Phượng Hoàng huyết mạch là Trung Châu cao cấp huyết mạch, cùng Tổ Long huyết mạch giống nhau, đều là trên đời này cường đại nhất huyết mạch, có được loại này huyết mạch người, thân hướng thiên nhiên mang theo một loại uy áp, sẽ để cho tất cả ma thú xa xa tránh lui, không dám tới gần, cho nên, các người Đằng gia mới có thể tại Mang Năng Quần Sơn cái loại địa phương đó mở đường ra một cái hoàng kim chi lộ.” “Vậy theo ý của ngươi, mẫu thân của ta rất có thể đã là về tới Trung Châu, cho nên mới nhiều năm như vậy chưa có tới xem ta?” Đằng Phi nhẹ giọng hỏi.

“Có lẽ a, có lẽ là có nguyên nhân khác, càng là cường đại thân bí gia tộc, quy củ thói nát cũng càng nhiều, ta lúc trước không muốn nói cho ngươi, là sợ ảnh hưởng tâm cảnh của ngươi, hơn nữa tại phát hiện trong thân thể ngươi phong ấn lúc trước, ta cũng cũng không biết ngươi là Phượng Hoàng huyết mạch, hôm nay rất nhiều chuyện đã bắt đầu trong sáng, ngươi cũng có quyền lợi biết rõ những chuyện này.”

“Đêm hôm đó, âm thầm quan sát của ta người, cũng là cái này Hắc y nhân a.” Đằng Phi đột nhiên hỏi.

“Không sai, bất quá khi lúc lão tổ linh hồn của ta lực lượng còn có chút yếu, rất khó giết chết đối phương, cho nên, sẽ

không nói cho người biết.” Thanh Long lão tổ nói qua, hừ một tiếng: “Chẳng qua nếu như hần lúc ấy đối với người phát động công kích lời mà nói..., cái kia lão tổ ta liền sẽ không bỏ qua hần.”

“Đúng rồi, tiểu tử, theo sau này người liền phải cẩn thận rồi, tuy nhiên thực lực của người tăng cường, nhưng chú ý tới người người, cũng sẽ (biết) càng ngày càng nhiều, những cái...kia Tây Thùy siêu cấp thể lực, hội (sẽ) thời gian dần trôi qua đưa ánh mắt theo người trên người của mẫu thân, chuyển dời đến trên người của người đây.” Thanh Long lão tổ nhắc nhở.

“Ta minh bạch.” Đẳng Phi trong mắt, dần dần lộ ra ánh mắt kiên định, mặc kệ địch nhân phía trước mạnh cỡ bao nhiêu, hần cũng sẽ không lùi bước, tuyệt sẽ không lui về phía sau nửa bước!

Đẳng Phi lần nữa nhìn thoáng qua trên mặt đất cái này Hắc y nhân, trong nháy mắt bắn ra một đạo lực lượng, đem cái này Hắc y nhân mi tâm xuyên thủng, than nhẹ một tiếng, dùng Hắc y nhân kiếm trên mặt đất đào một cái hố, đưa hần giấu đi.

Hôm nay thu hoạch quá lớn, biết rất nhiều sự tình, cho nên Đẳng Phi tâm tình có chút trầm trọng, nhưng là chính là bởi vì trước mắt tầng kia sương mù bị dần dần mở mạnh, cũng làm cho trở nên cứng cáp hơn.

Hoàng gia lâm viên quá lớn, trong lúc này gây ra động tĩnh lớn như vậy, đến thời khắc này rõ ràng đều không có người đến xem xét, Đẳng Phi nhìn xem Hắc y nhân chôn xương chi địa, khẽ lắc đầu, quay người rời đi.

Trên bầu trời, một vòng trăng sáng treo cao, tản ra thánh khiết và trong trẻo nhưng lạnh lùng ánh sáng chói lọi, Đẳng Phi thi triển ra Già Lô La tâm kinh, cả người giống như chỉ (cái) Kim Sí Đại Bằng giống như, trên mặt đất bay nhanh.

Trở lại Chân Vũ Học Viện, Đẳng Phi chưa có trở về Thiên Tự Khu, mà là trực tiếp hướng viện trưởng chỗ ở tiến đến.

Đi vào viện trưởng ở lại lầu nhỏ nơi đây, rõ ràng cũng là một mảnh đen kịt, Đằng Phi có chút thất vọng, đang chuẩn bị quay người rời đi, bỗng nhiên sinh lòng cảm ứng, nhìn về phía lầu nhỏ cửa ra vào, cửa bị mở ra, truyền tới một kinh hỉ thanh âm: “Công tử, người đã trở về!”

Đúng là Âu Lô Lô, bước nhanh chạy hướng Đằng Phi, một đầu nhào vào Đằng Phi trong ngực, trong thanh âm mang theo ghen ngào mà nói: “Thật tốt quá, hù chết Âu Lô Lô rồi!” “A..., công tử!” Cửa ra vào lúc này thời điểm lần nữa truyền đến một tiếng thét kinh hãi, một tờ cùng Âu Lô Lô mặt giống nhau như đúc lẫn, đúng là Âu Lạp Lạp.

Cũng là đồng dạng chạy vội, nhào vào Đằng Phi trong ngực, ôm chặt lấy Đằng Phi.

Rõ ràng U Vũ thân ảnh theo sát phía sau, xuất hiện ở cửa ra vào, nhìn xem trong sân ba người, cái kia gương lạnh như băng trên mặt, hiếm có lộ ra một tia nhàn nhạt đáng tươi cười.

“Tốt rồi, ta không sao, các người yên tâm đi.” Đằng Phi vỗ nhẹ nhẹ lấy hai tỷ muội phía sau lưng, an ủi các nàng, sau đó nhẹ giọng hỏi: “Nữ nhân kia đâu này?”

Đằng Phi thanh âm nghe vào rất bình tĩnh, nhưng ai cũng có thể từ đó nghe ra vẻ này lạnh như băng hương vị.

Nữ nhân kia, là mẫu thân mình cừ nhân! Vô luận như thế nào, Đằng Phi đều tuyệt đối không thể có thể buông tha nàng.

“Bị U Vũ sư tử nhốt tại trong địa lao rồi.” Âu Lạp Lạp nói ra.

Đằng Phi ngẩng đầu, nhìn xem rõ ràng U Vũ: “U Vũ sư tử, cảm ơn người rồi.”

“Không có gì, ta hiện tại dẫn người đi a.” Rõ ràng U Vũ thanh âm vẫn như cũ rất lạnh.

Nhưng Đằng Phi lúc này lại cảm thấy rất thân cắt, có ít người chính là như vậy, nàng nhiệt tâm, vĩnh viễn cũng không phải biểu hiện ở trên mặt đây.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp

nhân, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 202: Muốn Chết Không Dễ Dàng Như Vậy!

>

Convert by:

ZajMaster

Đằng Phi mang theo Âu Lô Lô cùng Âu Lạp Lạp, đi theo rõ ràng U Vũ sau lưng, tiến vào lầu nhỏ, cũng không có trông thấy Minh Huy viện trưởng, Đằng Phi có chút kỳ quái, hỏi: “U Vũ sư tỷ, như thế nào không thấy được viện trưởng đại nhân?” “Hắn đang nhìn nữ nhân kia, nữ nhân kia là cái dụng độc cao thủ, cha ta sợ nàng tự sát.” Rõ ràng U Vũ nói ra.

Đằng Phi gật gật đầu, trong lòng tự nhủ: hay là đám bọn hắn cân nhắc được chu đáo, nữ nhân kia đã dùng độc lợi hại như vậy, đều muốn hạ độc chết chính mình, chỉ sợ cũng không là nhiều khó khăn một việc.

Rõ ràng U Vũ lúc này thời điểm nói ra: “Người phải nắm chặt thời gian, thời gian của nàng tựa hồ cũng không nhiều rồi, vừa mới nàng tốt như bị trúng rất lợi hại độc, ta dùng rất nhiều giải độc đan dược cũng không trông thấy hiệu quả, chỉ có thể lại để cho cha ta ra tay, phong bế thân thể của nàng kinh mạch, kéo lại tánh mạng của nàng.”

Đằng Phi cười lạnh nói: “Cái kia độc là nàng dùng để đối phó ta đây, đáng tiếc nàng tính sai!”

Rõ ràng U Vũ nghiêng đầu, có chút ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Đằng Phi, nhưng cũng không có hỏi nhiều.

Minh Huy viện trưởng trong tiểu lầu, có một cái dưới mặt đất thông đạo, thông đạo rất dài, cũng rất chật vật, nhìn qua có chút lâu lắm rồi, nhưng bên trong không khí cũng rất tươi mát, hiển nhiên là có bí mật miệng thông gió đây.

Bốn người rời đi cả buổi, theo rõ ràng U Vũ một tiếng: “Đã đến.” Trước mắt xuất hiện một cái thật lớn tầng hầm ngầm! Đây là một cái rất lớn không gian, chừng hơn 10m cao, người đi ở bên trong, lộ ra thập phần nhỏ bé, bốn phía trên vách tường, đốt đèn chong, ngọn đèn lơ mờ, trên vách tường có nguyên một đám phòng nhỏ.

“Ông t...r...ờ...i..., nơi đây thật lớn, U Vũ sư tử, nơi đây quá khứ là làm cái gì?” Âu Lạp Lạp vẻ mặt tò mò hỏi.

“Không rõ lắm, đại khái là giấu binh dùng đây.” Rõ ràng U Vũ trả lời một câu, sau đó đi đến cửa một căn phòng, đẩy cửa phòng ra, nói ra: “Phụ thân, ta mang Đằng Phi đã đến.” Minh Huy viện trưởng thanh âm từ bên trong truyền đến: “Lại đề cho hắn nhanh lên tiến đến, nữ nhân này kiên trì không được bao lâu.”

Đằng Phi đi vào, Minh Huy viện trưởng từ bên trong đi ra, nhìn thoáng qua Đằng Phi: “Muốn hỏi điều gì, cũng sắp hỏi đi, nàng không nhanh được.”

Nói qua, hướng về phía con gái và Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp tử muội lần lượt cái ánh mắt, mấy người đều lui ra ngoài, Minh Huy viện trưởng còn giữ cửa thuận tay đóng lại rồi.

Đằng Phi đến gần gian phòng, phát hiện gian phòng kia bài trí rất đơn giản, chỉ có một giường lớn cùng một bộ cái bàn, giờ phút này, cái kia hắc y nữ nhân đang nằm ở trên giường, toàn thân bị trói đến sát sao đây, không thể động đây chút nào, sắc mặt cũng cực kỳ tái nhợt, không có một tia huyết sắc, nếu không phải ngực tại có chút phập phồng, còn tưởng rằng nàng đã chết đi.

Đằng Phi ngồi ở trên mặt ghế, lẳng lặng nhìn cái này hắc y nữ nhân, hắn cũng không có trước tiên xách xảy ra vấn đề, nếu như không phải Thanh Long lão tổ vừa mới tiêu hao quá lớn, hắn thậm chí muốn trực tiếp lại để cho Thanh Long lão tổ cướp lấy nữ nhân này trí nhớ, đúng vậy, đối mặt loại này nữ nhân ác độc, Đằng Phi một câu cũng không muốn nói với nàng.

Hắc y nữ nhân chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn xem Đằng Phi, trong mắt tràn ngập oán độc, không có chút nào che giấu.

“Người là cái kia tiểu ** nhi tử, cho nên, người đừng hy vọng dựa dẫm vào ta đạt được bất luận cái gì vật hữu dụng!” Hắc y nữ nhân cười lạnh, vẻ mặt đùa cợt nhìn xem Đằng Phi:
“Đương nhiên, người cũng có thể giết ta, hoặc là.

.

.

Tùy người đối với ta làm cái gì, ta cũng sẽ không có bất kỳ phản kháng!”

Nói qua, hắc y nữ nhân trên mặt, vậy mà nổi lên một tia đỏ ửng, thanh âm cũng trở nên mềm mại đứng lên.

“Nàng tại đối với người thi triển mị thuật.” Thanh Long lão tổ khinh thường thanh âm tại Đằng Phi trong đầu vang lên:

“Người hôm nay Tinh Thần lực, cho dù lão tổ ta không đề cập tới tinh người, cũng sẽ không có vấn đề gì.”

Đằng Phi trong nội tâm cười lạnh, lại đứng người lên, đi đến cô gái áo đen trước người, trên cao nhìn xuống nhìn xem nữ nhân này, khoe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười: “Thật sự, tùy tiện ta đối với người làm một chuyện gì, người, cũng sẽ không phản kháng sao?” Đằng Phi nói qua, trong mắt còn hiện lên một vòng dị sắc.

Hắc y nữ nhân đôi mắt ở chỗ sâu trong hiện lên một tia đắc ý, thầm nghĩ trong lòng: tiểu tử, người còn quá non rồi! Loại người như người non nớt chim non, có thể nào chống lại nữ nhân hấp dẫn? Ha ha ha ha, Đằng Vân Chí, người nhìn thấy không? Năm đó người cự tuyệt qua rất nhiều lần nữ nhân, hôm nay, rơi xuống người tay của con trai lên, hơn nữa, hẳn tựa hồ không giống người như vậy chính trực, đã đối với ta sinh ra dục vọng, Đằng Vân Chí a...! Đằng Vân Chí, người dưới tuổi vàng có biết, hội (sẽ) sẽ không cảm thấy rất không nói gì a..., ha ha ha ha ha!

“Ta cũng đã rơi xuống trong tay ngươi, phản kháng có ý nghĩa sao?” Hắc y nữ nhân thanh âm mềm đầy, nhu nhu đầy, còn có chút ngọt ngào đầy, nghe thập phần mê người, phối hợp với trong phòng ngọn đèn hôn ám, bầu không khí thoáng cái trở nên mập mờ đứng lên.

Nàng còn có chút bất an vặn vẹo mấy hạ thân, vậy đối với cao ngất bộ ngực sữa bởi vì hô hấp dồn dập, cũng tựa hồ càng thêm rất tròn cùng cao ngất rồi.

BA~!

Một tiếng thanh thúy tiếng vang, Đằng Phi vung cánh tay, hung hăng rút nữ nhân này một cái tát, lập tức đem trong phòng tất cả kiểu diễm mập mờ toàn bộ rút phi.

“Cái thứ không biết xấu hổ, cũng không soi gương nhìn xem ngươi hình dạng của mình, vừa già lại xấu một nữ nhân, sắp chết đến nơi, rõ ràng còn nghĩ đến câu dẫn người khác, loại người như ngươi **, cũng xứng làm mẫu thân của ta cừu nhân? Nhất định là ngươi một bên tình nguyện thông hận mẹ của ta, đừng cho là ta cái gì cũng không biết, loại người như ngươi, cha ta càng sẽ không nhìn nhiều ngươi liếc!”

Đằng Phi thanh âm trở nên vô cùng lạnh như băng, hướng về phía hắc y nữ nhân phun một tiếng: “Phi, **!”

“A...!” Hắc y nữ nhân hai mắt bốc hỏa, phát ra một tiếng bèn nhọn thét lên: “Ngươi, ngươi dám đánh ta, ngươi dám như thế nói ta, Đằng Phi, ngươi tiểu súc sinh này, lão nương cho dù chết thành quỷ đều sẽ không bỏ qua ngươi!”

“Thôi đi, bị ta đoán trúng rồi, cảm thấy rất khó có thể đúng không?” Đằng Phi cười lạnh chăm chăm vào hắc y nữ nhân con mắt: “Loại người như ngươi cam chịu thấp hèn nữ nhân, cũng sẽ có cảm thấy khó chịu thời điểm? Ta thật sự rất kỳ quái.”

Hắc y nữ nhân cái này lúc sau đã ngậm miệng lại, ngực kịch liệt phập phồng, lần này không phải giả bộ, là bị tức giận, một đôi mắt hầu như có thể phun ra lửa diễm, vô cùng oán độc nhìn xem Đằng Phi.

“Ngươi đừng cho là ta rất muốn tại ngươi nơi đây biết rõ cái gì, nói thiệt cho ngươi biết, tại vừa mới một người khác trên

người, ta đã biết được năm đó rất nhiều chuyện, cho nên, sống chết của ngươi, ta căn bản không để trong lòng, ngươi nói cùng không nói, ta càng là không thèm để ý.”

Đặng Phi dùng đùa cợt ngữ khí nói ra: “Ta mặc kệ ngươi là Huyền Vũ học viện lão sư cũng tốt, hay (vẫn) là cái nào hoàng tử người cũng tốt, thậm chí cho dù ngươi xuất từ cái nào đó Ma Cung.

.

.

Những thứ này, ta toàn bộ đều không để ý, tất cả phụ mẫu ta năm đó cừu gia, ta đều từng cái tìm tới cửa đi, ai cũng đừng nghĩ đào thoát!”

“Ha ha ha.” Hắc y nữ nhân đột nhiên cất tiếng cười to, mặt mũi tràn đầy mỉa mai nhìn xem Đặng Phi: “Chỉ bằng ngươi? Nằm mơ đi đi! Ngươi chút thực lực ấy, những đại nhân kia vật một đầu ngón tay có thể nghiền chết ngươi!”

“Ha ha, cái này không tổn sức ngươi quan tâm, dù sao ngươi là khẳng định xem không đến ngày đó!” Đặng Phi trên mặt nổi lên một vòng mỉm cười, sau đó nói: “Ngươi có muốn biết hay không, ta vừa mới là thế nào theo một người khác trên người biết rõ rất nhiều bí mật hay sao?”

“Đơn giản chính là dụng hình, tiểu súc sanh, tùy ngươi, lão nương nếu thốt một tiếng, sẽ không họ Hạ!” Hắc y nữ nhân cười lạnh nhìn xem Đặng Phi.

“Dụng hình? Ngươi nghĩ rất đơn giản.” Đặng Phi vẻ mặt thương cảm nhìn xem hắc y nữ nhân, thản nhiên nói: “Ngươi có biết hay không, trên đời này, có một loại phương pháp, so tra tấn thân thể thống khổ gấp một vạn lần, loại phương pháp này, gọi cướp lấy trí nhớ, thì ra là, dùng Tinh Thần lực cưỡng ép phá vỡ tinh thần của ngươi thức hải, đạt được ngươi tất cả trí nhớ, sau đó, ngươi sẽ còn sống, nhưng sẽ biến thành một người ngu ngốc.

Cho nên, chết? Ngươi nghĩ quá mỹ hảo rồi! Ngươi là Huyền Vũ học viện lão sư a..., Hồng Liên lão sư, ta nói không sai a, ngươi xem, loại người như ngươi thân phận, nếu là đã bị chết

ở tại phương đông, vậy cũng thật sự có chút ít không quá hay đây này.”

Đặng Phi nói qua, cũng không nhìn sắc mặt lập tức trở nên tái nhợt hắc y nữ nhân liếc, tự nhủ: “Tuy nhiên người không chịu nói ra giải được của người để ở địa phương nào, bất quá không có sao, chỉ cần đạt được trí nhớ của người, mọi chuyện cần thiết, ta tự nhiên sẽ biết rõ, đến lúc đó, đường đường Huyền Vũ học viện lão sư, liền sẽ biến thành một người ngu ngốc, có lẽ, ngày nào đó người đi trên đường, bị một cái vô cùng bản kẻ lang thang nhìn thấy, hẳn có lẽ sẽ đối với người rất cảm thấy hứng thú đấy, người không là ưa thích câu dẫn người khác sao? Kẻ lang thang cùng tên ăn mày người nhất định là không có câu dẫn qua đấy, đến lúc đó.

.

”

“Người câm miệng cho ta!” Hắc y nữ nhân thét chói tai vang lên đã cắt đứt Đặng Phi lời mà nói..., oán độc nhìn xem Đặng Phi giận dữ hét: “Người như thế nào ác độc như vậy, người còn có phải là người hay không!”

“Thật sao? Với người so với, tựa hồ còn kém chút: điểm a? Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp trên người độc, là ai bỏ xuống?”

Đặng Phi tiện tay đem cái ghế kéo đến trước giường, ngồi ở trên mặt ghế, đánh giá hắc y nữ nhân, vừa cười vừa nói:

“Người như thế nào không nghi vấn ta thoáng một phát, nói thí dụ như, người không biết là ta là đang đối gạt người sao, cướp lấy người khác trí nhớ ah, đây cũng không phải là người bình thường có thể làm được sự tình, lực lượng tinh thần không đủ mạnh lớn lời mà nói..., bản thân cũng muốn bị thương nặng đấy, người có thể thử, hoài nghi ta thoáng một phát đấy.”

Hắc y nữ nhân trong lòng thật là có loại này hoài nghi, Đặng Phi một cái không đến hai mươi tuổi người trẻ tuổi, cho dù theo trong bụng mẹ mà bắt đầu tu luyện, cũng không có khả năng như thế yêu nghiệt.

Thế nhưng là Đặng Phi vừa nói như vậy, nàng ngược lại có chút cảm bất định chủ ý, nhất là người trẻ tuổi kia sắc mặt cũng quá bình tĩnh, quá thần nhiên.

“Tiểu súc sanh, ngươi vì cái gì không trực tiếp giết ta?” Hắc y nữ nhân gắt gao chăm chăm vào Đằng Phi, cắn răng nói: “Ta là cha mẹ ngươi cừu nhân, ngươi giết ta, liền có thể cho là bọn họ báo thù, đến nha, giết ta đi!”

“Xem ra, ngươi vẫn là chưa tin lời nói của ta, được rồi, cái kia chúng ta bây giờ sẽ tới thí nghiệm thoáng một phát, xem xem ta Tinh Thần lực, có thể hay không xâm lấn đến tinh thần của ngươi ngay trong óc đi!”

Đằng Phi nói qua một đôi mắt gắt gao chăm chăm vào hắc y nữ nhân, đồng thời trong đầu hỏi Thanh Long lão tổ nói: “Lão tổ, hù dọa nàng thoáng một phát năng lực còn có a?”

“Tiểu tử, ngươi dám xem nhẹ lão tổ ta? Đừng nói hù dọa nàng, cho dù thật sự cướp lấy trí nhớ của nàng, tối đa cũng bắt quá là lại để cho lão tổ ta trở nên có chút mệt mỏi mà thôi.” Thanh Long lão tổ thập phần kiêu ngạo nói.

Hắc y nữ nhân đột nhiên cảm giác được trong đầu một hồi kịch liệt đau đớn, đồng thời, một cỗ vô cùng cuồng bạo lực lượng âm âm tràn vào trong đầu của nàng, cái loại này kịch liệt, đến từ linh hồn thống khổ, làm cho nàng có gan đầu muốn nổ tung cảm giác, phát ra một tiếng sợ hãi chi tế thét lên: “Cút ngay, ta nói, ta cái gì đều nói, mau cút khai mở a...!A...!A...!”

Đằng Phi lập tức thở dài một cái, đừng nhìn Thanh Long lão tổ nói thật nhẹ nhàng, nếu là thật lại để cho Thanh Long lão tổ đem nữ nhân này lại biến thành ngu ngốc lời nói, như vậy đối (với) Thanh Long lão tổ linh hồn lực lượng, cũng sẽ tạo thành đại lượng tiêu hao, thậm chí sẽ có tổn thương.

Dù sao, cưỡng ép xâm nhập người khác biển tinh thần thức loại chuyện này, thật không phải là dễ dàng như vậy.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 203: Hạ Hồng Liên

>

Convert by:

ZajMaster

“Lão tổ, đã đủ rồi, nàng đã cảm thấy sợ hãi.” Đằng Phi nhẹ nói nói.

“Hắc hắc, như ngươi mong muốn.”

Thanh Long lão tổ Tinh Thần lực giống như thủy triều theo hắc y nữ nhân trong đầu lui ra ngoài, hắc y nữ nhân như đầu cá chết giống nhau nằm ở trên giường, hai con mắt trợn thật lớn, trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi, vừa mới trong nháy mắt đó, nàng chẳng những đầu đau muốn nứt, thậm chí mà ngay cả tư duy phản phát đều bị giam cầm ở, cái kia cỗ lực lượng kinh khủng, giống như là muốn đem nàng toàn bộ đại não cho lấy hết bình thường.

Nàng thật sự sợ!

Đi qua nàng liền từng nghe nói qua có tuyệt thế cường giả, có thể xâm lấn đối phương biến tinh thần thức trong trực tiếp cướp lấy đối phương trí nhớ, nhưng nàng nhưng chưa từng thấy qua, cũng không tin tưởng lắm loại này thuyết pháp.

Nhưng hôm nay nàng thật sự đã tin tưởng, đã qua cả buổi, hắc y nữ nhân mới hồi phục tinh thần lại, nhìn về phía Đằng Phi trong ánh mắt, cũng là tràn đầy sợ hãi.

“Giải dược của ngươi ở đâu?” Đằng Phi mặt không biểu tình nhìn xem hắc y nữ nhân: “Đương nhiên, ngươi có thể lần nữa thử gạt ta thoáng một phát, ví dụ như nói cho ta biết một loại kịch độc độc dược, thử hạ độc chết ta hoặc chính ngươi.”

“Tại, tại trên người của ta, một cái màu xanh lá bình sứ trong.” Hắc y nữ nhân lực ý chí hoàn toàn bị tan rã, thần kỳ phối hợp,

nàng thậm chí ngay cả lừa gạt Đằng Phi cũng không có, vừa mới cái loại này tư vị, nàng thà rằng chết, cũng không muốn nếm thử lần thứ hai.

Người trẻ tuổi kia tựa như cùng một cái yêu nghiệt bình thường, tựa hồ có thể đơn giản xem thấu nàng, tại nàng trong cuộc đời này, chưa bao giờ gặp được qua Đằng Phi người như vậy, cũng theo chưa từng ăn lớn như vậy thiệt thòi, cho nên, nàng thật sự sợ.

Đằng Phi lấy ra cái này bình sứ, nhìn thoáng qua, sau đó đối (với) hắc y nữ nhân nói nói: “Người xác định, cái này chính là người trúng độc giải được? Người nếu như gạt ta, ta dám cam đoan, tại người trước khi chết, còn có thể lần nữa nếm đến vừa mới tư vị!”

“Ta.

.

.

Ta không có lừa ngươi, đây là thật sự giải được.” Hắc y nữ nhân gần như hư thoát, toàn thân đều bị ướt đầm mồ hôi, suy yếu nói.

“Rất tốt.” Đằng Phi mở ra bình sứ, trực tiếp đổ ra một hạt đan dược, dứt tới hắc y nữ nhân trong miệng.

Phục dụng về sau, hắc y nữ nhân tinh thần rõ ràng tốt thêm vài phần, tái nhợt trên mặt bắt đầu thời gian dần trôi qua nổi lên hồng nhuận phơn phớt chi sắc.

“Nói đi, ngươi vì cừ hận gì mẹ của ta.” Đằng Phi ngồi ở chỗ kia, lẳng lặng nhìn hắc y nữ nhân, tuy nhiên ngoài miệng nói không quan tâm, nhưng kỳ thật trong nội tâm, Đằng Phi hay (vẫn) là rất muốn biết thêm nữa...! Về chuyện của mẫu thân.

Hắn tin tưởng mẫu thân sống ở trên đời này, những năm này không có đến tìm kiếm mình, nhất định là có nỗi khổ tâm

riêng của nàng cùng lý do.

Cho nên, Đằng Phi phải biết rõ, người khác trong mắt mẫu thân, rốt cuộc là cái như thế nào người, năm đó ngoại trừ Hắc Thủy Ma Cung, Cảnh Thiên Ma Cung, Phần Thần Ma Cung cùng Đồ Long Thánh Địa bên ngoài, đến tột cùng còn có nào thể lực, tham dự qua đuổi giết cha mẹ của mình, mà phụ thân của hắn, lại là chết ở trên tay người nào?

Những thứ này, đều là Đằng Phi bức thiết muốn biết đây.

Hắc y nữ nhân lần này không có giấu diếm, đem nàng biết rõ đây sự tình nói thẳng ra.

Nguyên lai, năm đó Đằng Vân Chí vợ chồng tiến vào Tây Thùy thời điểm, hai vợ chồng rất nhanh tại Tây Thùy đứng vững gót chân, hơn nữa lập nên to như vậy sản nghiệp, cùng lúc ấy hay (vẫn) là thái tử Lý Hoằng Cơ trở thành bằng hữu rất thân thiết.

Đúng vậy, đương kim Huyền Vũ Hoàng Triều hoàng đế Vũ Văn Hoằng Cơ, lúc kia, gọi Lý Hoằng Cơ.

Hắc y nữ nhân, tên là Hạ Hồng Liên, là một cái đã từng thể lực rất cường đại đệ tử hạch tâm, năm đó ra ngoài lịch lúc luyện, nhận thức Đằng Vân Chí vợ chồng cùng Lý Hoằng Cơ đám người.

Lúc ấy những người này cũng đều rất tuổi trẻ, cùng một chỗ bốn phía rèn luyện, giữa lẫn nhau giao tình rất tốt.

Lý Hoằng Cơ tổ tiên phục họ Vũ Văn, nhưng bởi vì bị cừu gia đuổi giết, bị buộc mai danh ẩn tích, sửa họ Lý, về sau Vũ Văn gia ra một cái kinh thái tuyệt diệu thiên tài, đã thành lập nên Huyền Vũ Hoàng Triều, nhưng lúc ấy Vũ Văn gia cừu gia như trước rất cường đại, là cái loại này chính thức siêu cấp thể lực, cho nên, Vũ Văn gia cho dù thành lập đất nước, cũng không dám đơn giản khôi phục bản tính.

Cứ như vậy, mãi cho đến Lý Hoằng Cơ phụ thân cái kia một đời, tất cả Huyền Vũ Hoàng Triều hoàng đế, đều tại vì một sự

kiện tận hết sức lực nỗ lực, cái kia chính là —— nghiêng cả nước chi lực, dùng hết mọi biện pháp, tiêu diệt cái kia siêu cấp thể lực!

Tại thực rất nhiều Huyền Vũ Hoàng Triều hoàng đế dưới sự nỗ lực, cái kia siêu cấp thể lực đệ tử trẻ tuổi không ngừng lọt vào ám sát, nhưng nhưng không cách nào tra được bất luận cái gì manh mối.

Đã đến Lý Hoàng Cơ trở thành thái tử thời điểm, cái kia siêu cấp thể lực rốt cục bắt đầu đi về hướng suy sụp, cường đại lớp người già nhân vật dần dần chết đi, đệ tử trẻ tuổi càng ngày càng ít, lúc này thời điểm cái kia siêu cấp thể lực, kỳ thật cũng đã tra được Huyền Vũ Hoàng Triều chính là bọn họ năm đó cừu gia, nhưng lại đã không có năng lực lại đi đối phó đã căn cơ vững chắc Huyền Vũ Hoàng Triều.

Mà khéo léo chính là, Hạ Hồng Liên, hoàn toàn chính là cái này siêu cấp thể lực một cái đệ tử hạch tâm!

Nhưng bọn hắn lúc ban đầu quen biết thời điểm, lẫn nhau đều cũng không biết chuyện này, Hạ Hồng Liên ái mộ Đằng Vân Chí, nhưng Đằng Vân Chí lúc ấy đã có tình cảm chân thành thể tử, Vũ Văn Hoàng Cơ ưa thích Hạ Hồng Liên, một mực ở truy cầu nàng.

Về sau, có thiên Đằng Vân Chí thể tử trong lúc vô tình nói ra Vũ Văn Hoàng Cơ hoàng gia thân phận, đêm đó, Hạ Hồng Liên liền mất tích, lưu lại một phong thư, nói rõ thân phận của mình.

Hơn nữa báo cho biết Vũ Văn Hoàng Cơ, bởi vì song phương là kẻ thù truyền kiếp, cho nên không có khả năng lại cùng một chỗ, nhưng bởi vì nàng cùng Vũ Văn Hoàng Cơ là bằng hữu, cho nên cũng sẽ không đi trả thù hắn, nhưng song phương giao tình, cũng liền đến đây chấm dứt rồi, nàng lại cũng sẽ không xảy ra hiện tại Vũ Văn Hoàng Cơ trước mặt.

Vũ Văn Hoàng Cơ xem qua tin sau bị đả kích lớn, cả người trở nên bắt đầu trầm mặc, cũng không lâu lắm, trở về đi Huyền Vũ Thành, đăng cơ xưng đế, theo họ Lý sửa họ Vũ Văn.

Mà Đặng Vân Chí vợ chồng, cũng bắt đầu bề bộn nhiều việc riêng phần mình sự tình.

Lẽ ra, chuyện này, cũng cứ như vậy đã xong, lẫn nhau tâm đó không có quá nhiều cùng xuất hiện.

Nhưng không ai nghĩ đến, Hạ Hồng Liên vì ái sinh hận, cho rằng Đặng Vân Chí thê tử là cố ý đang tại mặt của mọi người, nói ra Vũ Văn Hoảng Cơ hoàng tộc thân phận, chính là vì đều muốn đuổi đi nàng, bởi vì nàng từng cùng Đặng Vân Chí thê tử đã từng nói qua thân phận chân thật của mình, cho nên, Đặng Vân Chí thê tử hẳn là biết rõ sự môn của nàng cùng Vũ Văn gia cừu hận đây.

Cho nên, nàng rất không cam lòng, vì vậy, nàng bắt đầu thù hận nảy sinh Đặng Vân Chí thê tử đến, một cái vì ái sinh hận nữ nhân, làm lên bất cứ chuyện gì đến, đều trở nên rất điên cuồng, không để ý tới trí.

Theo Hạ Hồng Liên cùng Đặng Phi kể rõ ở bên trong, Đặng Phi cũng có thể nghe được, lúc tuổi còn trẻ Hạ Hồng Liên, chưa nói tới có bao nhiêu xấu, thậm chí có chút ít đơn thuần.

Nhưng lòng của nàng ngực là quá qua hẹp hòi, đối (với) Đặng Vân Chí thê tử sinh ra hận ý về sau, dĩ nhiên cũng làm một phát không thể vãn hồi, một lòng đều muốn diệt trừ đối phương, sau đó thay thế đối phương, trở thành Đặng Vân Chí thê tử, vì vậy, tại Vũ Văn Hoảng Cơ sau khi rời đi, nàng lại trở về tìm được Đặng Vân Chí, theo chân bọn họ vợ chồng cùng một chỗ!

Nhưng Đặng Vân Chí thê tử quá thông minh, lần nữa nhìn thấy Hạ Hồng Liên về sau, liền đối với nàng bắt đầu đề phòng đứng lên, không để cho nàng bắt lộn cái gì cùng Đặng Vân Chí một chỗ cơ hội, có thể đơn giản nhìn thấu nàng những cái...kia một chút thủ đoạn.

Nghĩ đến, năm đó thập phần đơn thuần Hạ Hồng Liên, nhất định ném qua Đặng Phi mẫu thân không ít đau khổ, dùng lời của nàng nói chính là, Đặng Phi mẫu thân quả thực chính là cá

nhân tình, thông minh đến làm cho người cảm thấy sợ hãi!
Ngay tại Hạ Hồng Liên nội tâm buồn rầu, không biết như thế nào cho phải thời điểm, Lý Hoằng Cơ phụ thân băng hà, Lý Hoằng Cơ tiếp chương quyền hành, đăng cơ xưng đế, hơn nữa sửa họ Vũ Văn!

Chuyện này, đối (với) Hạ Hồng Liên đả kích cũng tương đối lớn, nàng vốn cho là song phương cừ hận đã phai nhạt, như vậy Lý Hoằng Cơ nên tiếp tục họ Lý, mà không nên sửa họ Vũ Văn.

Về sau tại Đăng Vân Chí trong miệng biết được, đúng là Đăng Vân Chí thê tử đề nghị Lý Hoằng Cơ có lẽ khôi phục tổ tiên dòng họ, lập lại Vũ Văn thị huy hoàng, mới khiến cho Lý Hoằng Cơ hạ quyết tâm, khôi phục tổ tiên dòng họ.

Cái này vốn là cùng Hạ Hồng Liên không có gì trực tiếp quan hệ sự tình, lại bị Hạ Hồng Liên cho rằng là cố ý nhằm vào nàng đấy.

Lòng dạ nhỏ mọn người, có một cái đặc điểm, bọn hắn sẽ cho rằng người khác tất cả cử động, đều cũng có tính nhắm vào đấy, hơn nữa đều là nhằm vào bọn họ đấy.

.

.

Lúc ấy, Đăng Vân Chí vợ chồng biết được Huyền Vũ Hoàng Triều xuất hiện một tòa cổ xưa lớn mộ, vì vậy, mấy người mang theo hắc y vệ, cùng nhau đi tới chỗ đó, đều muốn thám hiểm cái kia tòa cổ mộ.

Đăng Vân Chí thê tử tài học kinh người, chẳng những thực lực rất mạnh, đối (với) phương diện khác, như cơ quan học, phong thủy học, y dược học, thượng cổ văn hóa các loại:đời đều có được tương đối thâm hậu nội tình.

Hạ Hồng Liên hôm nay nhắc tới, trong giọng nói đều mang theo ghen ghét cùng bội phục.

Cho nên, những người này thành công tiến vào lớn mộ, hơn nữa từ đó lấy đi rất nhiều kiện chí bảo, Hạ Hồng Liên đối (với) độc được gần như xuất thần nhập hóa vận dụng, cũng là học được từ năm đó ở trong cỗ mộ mang ra ngoài một bản điển tịch!

Bọn hắn vẫn còn cỗ mộ hạch tâm ở chỗ sâu trong, đã chiếm được trân quý nhất món đó bảo vật, Hạ Hồng Liên nhìn tận mắt Đằng Vân Chí hai vợ chồng về mặt hưng phấn thảo luận, nói món bảo vật này muốn lưu cho con của bọn hắn, nhất định có thể tạo ra được một cái tuyệt thế thiên tài.

.

.

Hạ Hồng Liên cái kia đã sớm không chịu nổi phụ tải tinh thần, rốt cục hỏng mất, nàng đột nhiên cảm giác mình giống như là một cái kẻ ngu giống nhau, nàng thậm chí nghĩ tới có thể đi theo Đằng Vân Chí bên người là được, không cùng Đằng Vân Chí thê tử đi tranh giành bất kỳ vật gì, cũng không cầu bất luận cái gì danh phận.

Nhưng thẳng đến một khắc này, nàng mới phát hiện, nguyên lai cái kia vợ chồng hai người tầm đó, căn bản cũng không có cho nàng lưu lại bất luận cái gì khe hở!

Nàng không cách nào đi vào Đằng Vân Chí nội tâm, càng không khả năng dung nhập vào thế giới của bọn hắn!

Hạ Hồng Liên triệt để hỏng mất, nàng không thể nhìn được nữa phía dưới, làm ra một cái làm cho nàng cái này hơn mười năm đến một mực hối hận quyết định, nàng đem Đằng Vân Chí vợ chồng tại lớn mộ ở bên trong lấy được chí bảo tin tức, trước truyền đưa trả lại sư môn, rồi sau đó, sợ sư môn không đối phó được nữ nhân kia, càng làm tin tức này cho thả ra, hơn nữa nói lớn trong mộ chí bảo, tại Đằng Vân Chí thê tử trên người!

“Năm đó tin tức, là người thả ra hay sao?” Đằng Phi nghe đến đó, một đôi mắt bắn ra hai đạo tinh mang, trên trán nổi gân xanh, thân thể đều đi theo khẽ run lên, hắn miễn cưỡng không chế được tâm tình của mình, mới không có làm cho mình một

cái tát chụp chết nữ nhân này.

“Không sai, ta đã nghĩ hại * mẹ, nhưng lại không nghĩ rằng, ta không có hại chết nàng, lại ngược lại hại chết phụ thân của người.

.

.” Hạ Hồng Liên khóe mắt, chậm rãi chảy ra một giọt nước mắt, trên mặt nổi lên đóa cười tươi cười: “Cái này có lẽ chính là báo ứng a, ta xếp đặt thiết kế hại chết ta yêu nhất nam nhân, hơn mười năm về sau, con của hắn bắt được ta.

.

.” Nói qua, Hạ Hồng Liên cắn răng nói: “Nhưng càng làm cho ta không cách nào tiếp nhận là, cái kia **.

.

.

Rõ ràng không chết!”

Hắc y nữ nhân nhìn thoáng qua Đằng Phi, nói ra: “Nàng có lẽ cùng Đằng Vân Chí chết cùng một chỗ đấy! Nàng không chết, đã nói lên nàng đối (với) Vân Chí yêu, cũng không có sâu như vậy! Nếu như, nếu như lúc ấy là ta tại Vân Chí bên người, ta sẽ cùng hắn cùng chết đấy, mà không phải một mình chạy trốn!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 204: Người Chết Hận Tiêu

>

Convert by:

ZajMaster

“Làm sao ngươi biết trong chuyện này không có cái khác ẩn tình ở bên trong?” Đằng Phi lạnh lùng nói, Hạ Hồng Liên cố hết sức chửi bới mẹ của hắn, đây là hắn không thể dễ dàng tha thứ đây.

“Ta nói đều là lời nói thật, cái gì ẩn tình? Tất cả bất đắc dĩ nỗi khổ tâm, đều là gạt người chuyện ma quỷ!”

Hạ Hồng Liên tâm tình có chút kích động, lớn tiếng nói: “Nếu như nàng thật sự yêu phụ tử các ngươi, như vậy, nàng năm đó đào thoát về sau, vì cái gì nhiều năm như vậy, chưa từng có xuất hiện tại trước mặt ngươi qua, ngươi là con trai ruột của nàng, nàng thật sự yêu thương ngươi, vì cái gì không đem ngươi cùng một chỗ mang đi? Không sai, ta là muốn hại ngươi, nhưng ta không muốn qua muốn giết ngươi! Đằng Phi, ngươi có thể không tin lời của ta, nhưng ngươi suy nghĩ thật kỹ, nếu như ta thật muốn giết lời của ngươi, ta phải dùng tới như vậy tổn sức sao? Năm đó ngươi tiến vào Tây Thù, ta trực tiếp dụng độc giết ngươi, ngươi có năng lực tránh thoát đi không?”

Đằng Phi trầm mặc không nói, hoàn toàn chính xác, dùng Hạ Hồng Liên dụng độc bỏn sự, năm đó nếu như trực tiếp ra tay giết hắn, thật sự là hắn rất có thể không cách nào đào thoát.

“Ta đối phó ngươi, có hai cái lý do, thứ nhất, ta nghĩ không chế ngươi, còn dự đoán được năm đó phụ thân ngươi theo lớn trong mộ mang ra ngoài bảo vật, người khác cho rằng vật kia tại mẹ của ngươi trên người, nhưng ta tin tưởng, nó nhất định

là tại người nơi đây.

Ta không cách nào dễ dàng tha thứ người chính thức trưởng thành là đối với ta có uy hiếp tồn tại, bởi vì người nhất định sẽ tìm kiếm nghĩ cách vì phụ thân người báo thù, ta không muốn bị người tra được, càng không muốn chết, cho nên, ta chẳng những đều muốn không chế người, còn muốn trên người của người bảo vật, cũng chỉ có đem người không chế trong tay, ta mới có thể triệt đề an tâm!”

Hạ Hồng Liên lớn tiếng nói qua, sau đó nói “Thứ hai, ta nghĩ bức mẹ của người hiện thân, chỉ cần đã không chế người, ta không tin nàng còn có thể tiếp tục bảo trì thờ ơ, ta hận nàng, ta nghĩ muốn nàng chết! Ta muốn cho nàng đi Minh giới cùng Vân Chí!”

Hắc y nữ nhân Hạ Hồng Liên nâng lên Đẳng Phi mẫu thân, ngữ khí trở nên càng thêm oán độc.

“Người không phải nói, mẫu thân của ta không thương ta sao?” Đẳng Phi cười lạnh nói.

Hạ Hồng Liên liếc mắt, lạnh lùng nói: “Đơn giản như vậy ly gián thủ đoạn, người không phải cũng đã sớm đã nhìn ra, hà tất hỏi lại?”

Đẳng Phi không khỏi chán nản, hần bỗng nhiên cảm giác được, nữ nhân này rất thật đáng buồn đấy, nàng tất cả hành động, cũng không đáng người khác đồng tình cùng thương cảm, năm đó nàng với tư cách Đẳng Vân Chí vợ chồng đồng bạn, đem hai người bán đứng, cũng đã là chết không có gì đáng tiếc rồi.

Nhưng cuối cùng, tạo thành nàng bộ dáng như vậy đấy, nhưng là một cái “Tình” chữ, cho nên, Đẳng Phi không thể thương nàng, nhưng bởi vì nàng là một thật đáng buồn nữ nhân.

“Mẹ của ta, nàng tên gì?” Đẳng Phi trầm giọng hỏi.

“Haha, người đây cũng không biết, thật sự là đáng thương.” Hạ Hồng Liên nhin không được phúng thứ một câu, bất quá nhìn xem Đẳng Phi tối tăm phiến muộn ánh mắt, lập tức nhớ

tới vừa mới tao ngộ, bửu môi nói: “Cư Tử Vân, biết rõ nàng danh tự đích xác rất ít người, lai lịch của nàng rất thần bí, nhận thức người của nàng chính giữa, sợ là cũng chỉ có phụ thân người đã biết.”

“Năm đó tham dự vây giết phụ mẫu ta thế lực, có những ai?”
Đằng Phi lại hỏi.

“Hắc Thủy Ma Cung, Cảnh Thiên Ma Cung, Đồ Long Thánh Địa, Phần Thần Ma Cung, còn có.

.

.

Sư môn của ta Tuyết Sơn thánh địa, cuối cùng cái kia, ta không biết là ai.” Hạ Hồng Liên ánh mắt có chút mờ mịt:
“Năm đó ta thả ra tin tức về sau, lập tức xa chạy cao bay, ẩn thân tại Huyền Vũ học viện, dùng tên giả Hồng Liên, nhưng chuyện ta sau nghe sư môn người ta nói, cái kia không biết tên thế lực mới là cường đại nhất đấy, phụ thân người chủ yếu chính là chết tại cái đó thế lực trong tay, những năm này, ta cũng một mực ở truy tra cái kia cái thế lực, nhưng lại không có tin tức gì, tựa hồ.

.

.

Cái kia thế lực cường đại, cũng không thuộc về chúng ta cái thế giới này.”

“Hả? Có ý tứ gì?” Đằng Phi nhíu mày, nhìn xem Hạ Hồng Liên, một mực giám thị lấy Hạ Hồng Liên sóng tình thần di chuyển Thanh Long lão tổ cũng không có nhắc nhở Đằng Phi, cái kia đã nói lên, Hạ Hồng Liên hẳn là không có nói sai đấy.

“Chúng ta cái thế giới này, tại xa xôi thượng cổ thời đại, được xưng là nam vực, tại đây phiến thiên không xuống, một cái khổng lồ thế giới, bị chia ra làm năm, theo thứ tự là nam vực, Trung Châu, Đông Hải, Tây Vực cùng Bắc Cương, tại thượng cổ thời đại, cái này năm cái địa phương cùng thuộc một cái thế

giới, nhưng về sau không biết tại sao, bị chia làm năm khối Đại lục, giữa lẫn nhau không hề tương thông.

.”

Hạ Hồng Liên nói qua, sâu kín nói ra: “Những thứ này, là ta ở đằng kia trong cổ mộ sách vở bên trên thấy, biết rõ bí mật này người cũng không ít, nhưng những người kia tuyệt sẽ không dễ dàng nói ra.”

Đằng Phi chợt nhớ tới Thanh Long lão tổ lúc trước đã từng nói qua trên người mình có Phượng Hoàng huyết mạch sự tình, mà Phượng Hoàng huyết mạch, thì là Trung Châu mới có đấy.

Đằng Phi trong đầu tựa hồ có một đạo linh quang hiện lên, nhưng hắn vẫn không có thể bắt lấy, không khỏi có chút buồn rầu nhũu mày, nói ra: “Dựa theo ý của ngươi, giết chết cha ta chính là cái kia thế lực, không phải nam vực đấy, mà là đến từ mặt khác Đại lục?”

“Ta là như vậy phỏng đoán đấy, nhưng có phải hay không chuẩn xác đấy, ta cũng không dám bảo đảm.” Hạ Hồng Liên nói qua, nhìn thoáng qua Đằng Phi, thản nhiên nói: “Ngươi còn muốn biết gì nữa? Cùng nhau hỏi a, dù sao ta cũng không muốn sống chẳng, chết ở hãn tay của con trai lên, cũng không oan uổng.”

Đằng Phi thở dài một tiếng, nói ra: “Ta không có gì muốn hỏi được rồi, nghe ngươi nói chuyện năm đó, ta thậm chí có chút ít không muốn giết ngươi rồi, nhưng ngươi tất cả hành động, hoàn toàn chính xác chết chưa hết tội!”

“Khanh khách, ta còn tưởng rằng, ngươi cùng mẹ của ngươi giống nhau, sát phạt quyết đoán, không nghĩ tới, ngươi đúng là vẫn còn di truyền rất nhiều phụ thân ngươi tính cách, có chút thiện lương, đây cũng không phải là một cái thói quen tốt.

Ngươi yên tâm, không cần ngươi động thủ, ngươi vừa mới cho ta ăn cái kia hạt đan dược, chính là kịch độc đan dược, nếu

như ta nếu không muốn chết, nó tự cũng không phát tác, nhưng nếu như ta nghĩ cái chết thời điểm, ai cũng ngăn không được ta!”

Hạ Hồng Liên có chút đắc ý nhìn thoáng qua Đằng Phi, sâu kín nói ra: “Của ta trong không gian giới chỉ, có rất nhiều cái kia trong cổ mộ mang ra ngoài thượng cổ điển tịch, còn có ta suốt đời cất chứa, đều cho người rồi, người cũng có thể yên tâm, ta một cái sẽ chết chỉ nhân, không cần phải lại lừa người cái gì.

Ta buổi tối hôm nay ra trước khi đến, đã lưu lại một phong thư, vốn là ý định bắt người xa chạy cao bay đầy, hiện tại vừa vận thành toàn người, những người kia sẽ không hoài nghi đến người trên đầu đầy, bởi vì ta tại trên thư nói, ta chán ghét làm lão sư sinh hoạt, muốn thăm dò lên đồng bí mật phương đông, khanh khách.

.

.”

Hạ Hồng Liên nói qua, khóe miệng nổi lên một vòng mỉm cười, lầm bầm nói: “Vân Chí, nàng không đi cùng người, ta đến bồi người, đã nhiều năm như vậy, ta còn là một người, một mực cho người thủ thân như ngọc, năm đó ta hại chết người, hôm nay bởi vì con của người chết đi, coi như là Thiên Đạo tuần hoàn, nhân quả báo ứng.

.

.”

Hạ Hồng Liên nói qua, khuôn mặt trong giây lát biến thành màu tím đen, thân thể cong lên, mãnh liệt phun ra một ngụm máu tươi, một đôi mắt mở thật lớn, bộ dáng cực kỳ khủng bố, hướng về phía Đằng Phi lộ vẻ sâu thẳm cười cười: “Ha ha ha, tiểu gia hỏa, hiện tại, người cho dù muốn cướp lấy trí nhớ của ta.

.

..

.

.

Không kịp.

.

.

Rồi! Vân Chí, ta đến.

.

.

Cùng.

.

”

Lời còn chưa dứt, Hạ Hồng Liên một đôi mắt dần dần đã mất đi thần thái, bịch một tiếng, lại ngã xuống giường, đón lấy, trên mặt nàng khủng bố nhan sắc như thủy triều thoái lui, khôi phục vốn hình dạng, quả nhiên không hổ là dụng độc tông sư, đem độc được vận dụng được xuất thần nhập hóa, sau khi chết rõ ràng còn có thể khôi phục vốn hình dạng, hiển nhiên, cái này Hạ Hồng Liên cũng là một cái cực độ yêu quý dung mạo của mình nữ nhân.

Nhìn xem khí tức đều không có Hạ Hồng Liên, Đằng Phi kinh ngạc đứng tại nguyên chỗ, dù là lòng hấn tính vô cùng kiên định, giờ phút này cũng không khỏi được tại thống hận nàng năm đó vì cái gì bán đứng cha mẹ mình đồng thời, vì nữ nhân này cảm thấy vài phần bí ai.

Năm đó nàng hại Đằng Vân Chí vợ chồng, hôm nay chết ở chỗ này, coi như là nhân quả tuần hoàn, báo ứng khó chịu, nhưng

chuyện này, vốn là lại là có thể tránh cho đây, nói cho cùng, hay (vẫn) là hẹp hòi lòng dạ cùng cực kỳ tính cách hại nàng.

Hôm nay nàng người đã bị chết, năm đó thị thị phi phi ân ân oán oán, cũng theo cái chết của nàng, mà tan thành mây khói, hóa thành công dã tràng.

Đằng Phi than nhẹ một tiếng, đẩy cửa đi ra ngoài, trông thấy Minh Huy viện trưởng đám người đang tại rất xa đối diện, ngồi ở chỗ kia nói chuyện phiếm, thấy hắn đi ra, tất cả đều tới đây.

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp vẻ mặt ân cần nhìn xem sắc mặt mặt mỗi Đằng Phi, Minh Huy viện trưởng có chút nhú mày, xuyên thấu qua đánh mở cửa, nhìn hắn thấy kia hắc y nữ nhân nằm ở trên giường, khóe miệng chảy ra đen nhánh huyết dịch, vẫn không nhúc nhích, nhìn qua đã bị chết, trong nội tâm không khỏi suy nghĩ, muốn như thế nào mới có thể đem chuyện này đề ở.

Nữ nhân này thân phận rất miễn cảm, không nên chết ở chỗ này, cũng không thể khiến nàng chết ở chỗ này.

“Ta không sao.” Đằng Phi nhìn xem Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp, miễn cưỡng cười cười, sau đó nói: “Nàng chết rồi.

Viện trưởng đại nhân không cần phải lo lắng không có cách nào khác nói rõ, tìm một chỗ, đem nàng mai táng chính là, nàng buổi tối hôm nay đã lưu lại thư tại Huyền Vũ học viện đám kia thầy trò chính giữa, nói nàng chán ghét làm lão sư, muốn thăm dò thần bí phương đông, đi không từ giã rồi.

.

.”

Minh Huy viện trưởng cùng rõ ràng U Vũ cùng với Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp đều có chút há hốc mồm, trợn mắt há hốc mồm nhìn xem Đằng Phi, thật sự không nghĩ ra trong lúc này đến cùng xảy ra chuyện gì, cái này hắc y nữ nhân lại cùng

Đặng Phi nói mấy thứ gì đó, thậm chí ngay cả bọn hắc chố lo lắng rất đại phiền toái, đều sớm giải quyết rồi.

.

.

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp mặc dù hiếu kỳ nhưng lại không nghĩ đến hỏi công tử việc riêng tư, Minh Huy viện trưởng thân phận còn tại đó, không có biện pháp hỏi cũng sẽ không đến hỏi, về phần rõ ràng U Vũ, càng sẽ không chủ động hỏi Đặng Phi đến tốt cùng xảy ra chuyện gì.

“Chúng ta đi thôi.” Đặng Phi vẻ mặt mệt mỏi nhìn xem Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp nói ra, sau đó rồi hướng Minh Huy viện trưởng cùng rõ ràng U Vũ sâu thi lễ: “Chuyện tối hôm nay, phiền toái viện trưởng đại nhân cùng U Vũ sư tỷ rồi.”

Rõ ràng U Vũ nhẹ nhàng há miệng, không nói gì thêm, Minh Huy viện trưởng gặp lớn nhất phiền toái bị cái này hắc y nữ nhân tự mình giải quyết rồi, cũng liền thả tâm, khoát tay một cái nói: “Người yên tâm đi về nghỉ ngơi đi, nơi đây ta sẽ xử lý, người ký túc xá, ngày mai sẽ có người đi dài, nếu có người hỏi, người đã nói.

.

.

Đã nói cùng lầu số một nha đầu kia lúc tỷ thí khiến cho là được rồi.”

Đặng Phi chép miệng chặc lưỡi, trong lòng tự nhủ: sách, xem ra viện trưởng đại nhân cũng rất quen thuộc cái kia lòng dạ hẹp hòi nữ nhân, hơn nữa nhìn đứng lên quan hệ còn rất sâu đâu rồi, bất quá có thể làm cho chủ lầu số một vô duyên vô cớ thay mình lưng (vác) một cái oan ức, Đặng Phi trong lòng vẫn là rất thoải mái đấy, bởi vậy có thể thấy được, Đặng Phi đồng học tâm nhãn, kỳ thật cũng không quá lớn!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 205: Tặng Đan

>

Convert by:

ZajMaster

Trở lại lầu số hai về sau, Đằng Phi bắt chắp một nhọc, vốn là trước tiên thả ra một ít huyết dịch, lại để cho Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp uống hết, sau đó băng bó vết thương một chút, trở lại gian phòng ngủ thật say.

Một đêm này trải qua, thật sự lại để cho Đằng Phi có gan tâm lực tiêu tụy cảm giác, có gan trước đó chưa từng có mỗi một, cho nên, làm: lúc Đằng Phi tỉnh lại lần nữa, đã là tiếp cận giữa trưa.

Đây là bị những cái...kia đến đây tu bổ phòng ốc công hồi mọi người cho bưng tỉnh đây, những người kia cũng không có trong tưởng tượng nghi vấn, nơi này là Chân Vũ Học Viện cao cấp nhất địa phương, nơi đây ở đều là tương lai rất có tiền đồ học hồi sinh, những thứ này công hồi trong lòng người cho dù tốt kỳ, cũng không dám chủ động vấn đề.

Cho nên lại để cho chủ lầu số một cái kia lòng dạ hẹp hòi nữ sinh chịu tiếng xấu thay cho người khác hy vọng tan vỡ, Đằng Phi cảm thấy bao nhiêu có chút tiếc nuối.

Xuống lầu về sau, phát hiện Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp hai tỷ muội đều tại, hơn nữa vì hần chuẩn bị xong cơm trưa, Đằng Phi mời đến hai tỷ muội tới đây cùng một chỗ ăn, theo miệng hỏi: “Hiện tại có cảm giác hay không càng khá hơn một chút?” Hai tỷ muội trong mắt tràn ngập cảm kích, Âu Lôi Lôi ôn nhu nói: “Cảm giác đã tốt hơn nhiều!”

Âu Lạp Lạp trên mặt lộ hồi ra vui vẻ đáng tươi cười: “Trước đó chưa từng có tốt!”

“Ha ha, vậy là tốt rồi, một hồi ăn cơm xong, các người trở về Thủy Tiên học viện đi đi, nói cách khác, Độc Cô phó viện trưởng còn không đánh đến tận cửa đến, cho là ta đem các người bắt cóc rồi” Đằng Phi vừa cười vừa nói.

“Bắt cóc liền bắt cóc, người ta còn hy vọng ở lại công tử bên người đâu” Âu Lạp Lạp ở một bên nhỏ giọng thăm thì.

Âu Lôi Lôi mỉm cười, nhẹ gật đầu, nói ra: “Tốt công tử, chúng ta một hồi trở về đi ”

“Lúc trước một ít nguy hồi cơ, hôm nay đã giải quyết xong, nữ nhân kia đã chết, về sau cũng không ai có thể uy hiếp được các người, các người ngay tại học viện an tâm đọc sách là tốt rồi ”

“Ừ, chúng ta đã biết” Âu Lôi Lôi tỷ muội lên tiếng, trên mặt đều lộ ra vui vẻ đáng tươi cười.

Hai tỷ muội sau khi ăn cơm xong, thu thập xong liền cáo từ ly khai, tuy nhiên các nàng rất muốn lưu ở Đằng Phi bên người, nhưng đồng thời các nàng cũng biết, hôm nay lại không quay về Thủy Tiên học viện, cái kia áy náy như mạng Độc Cô phó viện trưởng, không chuẩn thật sự hội (sẽ) tìm tới tận cửa rồi.

Cất bước Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp về sau, Đằng Phi một thân một mình, hướng phía Chân Vũ Học Viện giáp khu đi đến, hẳn muốn cùng Vũ lan tỷ muội thông báo một chút chuyện tới ngày hôm qua, dù sao, hắc y nữ nhân Hạ Hồng Liên một cái khác tầng thân phận, cùng nàng tới hôm qua nói một sự tình, cùng Vũ lan tỷ muội cũng ít nhiều có chút quan hệ.

Nếu như không lo lắng cùng Hạ Hồng Liên ở giữa ân oán, một mình đánh giá lời của người này, Đằng Phi không thừa nhận cũng không được, Hạ Hồng Liên là cái rất có bản lĩnh nữ nhân.

Nàng tại đế đô đã ẩn tàng nhiều năm như vậy, dùng là chính là Hồng Liên cái tên này, nhưng lại chưa từng có chính thức bạo lộ qua, Diệp Thương Thu cùng Hải Phong Hành sở dĩ biết rõ nàng một sự tình, đó là bởi vì Diệp Thương Thu cùng Hải

Phong Hành đều đến từ Cảnh Thiên Ma Cung!
Đằng Phi lúc ấy biết rõ tin tức này lúc, trong nội tâm cũng rất kinh ngạc, lại tưởng tượng Diệp Thương Thu cùng Hải Phong Hành tiếp cận mục đích của mình, Đằng Phi lập tức sẽ hiểu.

Người thông minh, không hề chỉ là cái kia Hắc Thủy Ma Cung Hắc y nhân cùng Hạ Hồng Liên hai cái, người có ý chí kỳ thật rất nhiều, nhưng phần lớn cũng không nguyện đánh rã động cổ, hơn nữa Đằng Phi tại Tây Thùy thời điểm, công khai lộ diện số lần quá ít, biến mất suốt hai năm, không ai có thể tìm được hắn.

Theo Cổ Thần Thánh Sơn trở về về sau, Đằng Phi hầu như không có làm dừng lại, liền lập tức ly khai Tây Thùy, đánh cho những cái...kia một mực ở âm thầm chú ý Đằng Phi thế lực lớn một trở tay không kịp, để cho bọn họ tới không kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào.

Hạ Hồng Liên nói cho Đằng Phi, nàng một thân phận khác, nhưng thật ra là Tứ Hoàng Tử phụ tá!
Nói cách khác, nàng cũng không dễ dàng như vậy biết rõ Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp hướng đi.

Tứ Hoàng Tử Vũ Văn Hãn Hải cùng Hắc Thủy Ma Cung Lục công tử tầm đó đi được thêm gần, ngũ văn chiến thiên chẳng qua là ứng phó Hắc Thủy Ma Cung Lục công tử, không muốn đắc tội hắn, mà Vũ Văn Hãn Hải, thì là tại lôi kéo Lục công tử.

Thế cho nên đang đuổi giết Vũ lan tử muội thời điểm, Đại hoàng tử ngũ văn chiến thiên bất quá là làm dáng một chút, thậm chí ngay cả Đằng Phi đều đem thả ròi đi, nhưng Hạ Hồng Liên lại ra rất lớn lực, nói cách khác, Vũ lan tử muội nhìn thấy Hạ Hồng Liên, cũng không có thể lộ ra cái loại này vẻ mặt sợ hãi.

Lần này Hạ Hồng Liên đi vào phương đông, cũng là bị Tứ Hoàng Tử phó thác, muốn nàng tra tìm Vũ lan tử muội hạ xuống.

Bởi vì Vũ lan tử muội trên người thánh khí thủy chung không

có bị Hắc Thủy Ma Cung đạt được, bọn hắn đương nhiên không cam lòng, lại để cho Hạ Hồng Liên truy tra Vũ lan tỷ muội hạ xuống, cũng không quá đáng là ôm thù một lần tâm tính, nhưng lại không nghĩ rằng, Vũ lan tỷ muội thật đúng là liền trốn ở Chân Vũ Hoàng Triều đế đô, hơn nữa tiến nhập Chân Vũ Học Viện đọc sách.

Tin tức này, nếu là truyền lại trở về, chỉ sợ Hắc Thủy Ma Cung bên kia sẽ lập tức liền sẽ làm ra phản ứng, kể cả trước mắt Vũ Nhân Tộc, chỉ sợ cũng sẽ không cho phép đây đối với tỷ muội tiêu dao sống ở phương đông.

Cho nên, Đằng Phi muốn cho Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt có chuẩn bị tâm lý, đừng đến lúc đó Hắc Thủy Ma Cung thật sự người tới, lại nghĩ đối sách, vậy cũng có thể sẽ trễ.

Nhìn thấy Vũ lan tỷ muội về sau, Đằng Phi không đợi nói ra những sự tình này, chợt nghe Vũ Lan Thiên Nguyệt nói ra:

“Đằng Phi, ngươi biết không? Ngày hôm qua trong đêm gặp chuyện không may rồi!”

“Hả?” Đằng Phi có chút ngoài ý muốn nhìn xem Vũ Lan Thiên Nguyệt, trong lòng tự nhủ tối hôm qua phát sinh ở Thiên Tự Khu sự tình, chẳng lẽ nhanh như vậy liền truyền tới rồi hả?

Vũ Lan Thiên Nguyệt có chút lo lắng nói ra: “Huyền Vũ học viện đám kia trao đổi thầy trò chính giữa, mất tích một cái lão sư, chuyện này cũng đã truyền ra, ngươi biết không, mất tích chính là cái kia, đúng là chúng ta tỷ muội sợ hãi nữ nhân!”

Đằng Phi, ngươi nói nữ nhân kia, có phải hay không là phát hiện tỷ muội chúng ta, chuẩn bị muốn đối phó chúng ta?”

Vũ Lan Tử Huyền cũng nhìn xem Đằng Phi, hiển nhiên, Hạ Hồng Liên cho đây đối với hầu như đã thành chim sợ cành cong tỷ muội mang đến áp lực, rất lớn.

Đằng Phi nói ra: “Yên tâm đi, nữ nhân kia đã bị chết.”

“Cái gì? Đã chết? Thiệt hay giả?” Vũ Lan Thiên Nguyệt kinh hô một tiếng, hai tỷ muội mọi người nhìn xem Đằng Phi.

Đặng Phi đem chuyện xảy ra tối hôm qua, cùng hai tử muội giảng thuật một lần, đương nhiên, biến mất trong đó về Hạ Hồng Liên cùng Đặng Vân Chí vợ chồng ân oán, cái này thuộc về là Đặng Phi gia sự, Đặng Phi không muốn để cho người khác biết.

“Ông t...r...ờ...i..., người nói nữ nhân kia đã bị chết? Thật vậy chăng?” Vũ Lan Thiên Nguyệt có chút không dám tin nhìn xem Đặng Phi, chứng kiến Đặng Phi gật đầu xác nhận về sau, Vũ Lan Thiên Nguyệt rốt cục hưng phấn lên, thở dài một cái: “Cuối cùng là yên tâm, nữ nhân kia thật là đáng sợ!”

Đặng Phi nhẹ nói nói: “Cho dù nữ nhân kia đã bị chết nhưng các người tử muội hay là muốn cẩn thận, hiện tại hầu như tất cả Huyền Vũ học viện trao đổi thầy trò cũng biết các người tử muội tồn tại, cho nên, các người tại Chân Vũ Học Viện đọc sách tin tức, đã là giấu diếm không thể, Hắc Thủy Ma Cung bên kia, chắc có lẽ không dễ dàng như vậy buông tha.”

“Vậy phải làm thế nào?” Vũ Lan Thiên Nguyệt mặt mày ủ rũ mà nói: “Ta cùng tử muội thực lực cũng không phải cường đại như vậy, vạn nhất người bên kia tìm tới cửa, chúng ta căn bản không phải đối thủ a...”

Vũ Lan Tử Huyền nhìn thoáng qua Đặng Phi, muốn nói lại thôi.

Đặng Phi nói ra: “Yên tâm đi nói với các người chuyện này, chẳng qua là cho các người có chuẩn bị tâm lý đối phương cho dù thật sự tìm đến, cũng không dám hiên nhiên xông vào Chân Vũ Học Viện, chỉ cần các người nhiều hơn phòng bị, tự cũng không có nguy hiểm gì, không phải còn có ta đâu này?”

Vũ Lan Thiên Nguyệt bĩu môi, lẩm bẩm nói: “Thế nhưng là Hắc Thủy Ma Cung thật sự rất cường đại, vạn nhất bọn hắn phái tới một đồng lớn Đấu Tôn, thậm chí là Đấu Thánh cho dù người cũng rất khó ngăn cản a...”

“Chớ nói nhảm, người làm: lúc Đấu Tôn Đấu Thánh như vậy không đáng tiền, nói đến là đến?” Vũ Lan Tử Huyền mặt liếc muội muội, sau đó nói: “Chân Vũ Học Viện nơi đây đồng dạng tàng long ngọa hổ, chúng ta chỉ cần không dễ dàng ly khai cửa trường, liền không có việc gì!”

Đặng Phi lúc này thời điểm nhìn về phía Vũ Lan Tử Huyền hỏi: “Các người hai tử muội bây giờ là cái gì thực lực?”

Vũ Lan Thiên Nguyệt hồi đáp: “Ta là ngũ giai thất cấp, tỷ tỷ của ta ngũ giai bát cấp cái này quá yếu, thế nhưng là tăng thực lực lên thật sự chậm hơn nha!”

Đằng Phi nhún nhún vai, trên mặt lộ hồi ra cười khở trong lòng tự nhủ: Đây đã là rất cường đại được không? Người lại đề cho những cái...kia 50~60 tuổi, còn bồi hồi tại Đại Đấu Sư cửa lão nhân nghe xong tình làm sao chịu nổi a...!

Nghĩ đến, Đằng Phi theo trong giới chỉ lấy ra hai quả Huyết Nguyên Đan, nói ra: “Nguyên vốn định tại các người trùng kích Đấu Thánh thời điểm tặng cho các người, hiện tại xem ra, hay là trước tăng lên hạ thực lực các người hơn nữa tốt rồi.”
“Đây là.

.

.” Vũ Lan Tử Huyền ánh mắt rơi xuống Đằng Phi trong tay hai quả hồng ngọc hạt châu bình thường Huyết Nguyên Đan lên, biểu lộ lập tức ngưng trọng lên.

Vũ Lan Thiên Nguyệt tức thì lên tiếng kinh hô: “Cái này có phải hay không trong truyền thuyết Huyết Nguyên Đan? Thiên, Đằng Phi, người thật sự có lấy thứ đồ vật, đây là.

.

.” Cho chúng ta hay sao?”

Đằng Phi nhẹ gật đầu, hỏi: “Thiên Nguyệt, nghe lời người lời nói, người nghe người khác nói nảy sinh qua, trên tay của ta có Huyết Nguyên Đan?”

Là (vâng,đúng) nha, Đằng Long đại ca cùng Đằng Lô ca hồi ca hai người bọn họ vốn là thực lực cũng không mạnh mẽ, tại người ngụ ở đâu một tháng về sau, đằng Long đại ca tại trên lôi đài cùng Long Trục Lâm đánh thành lưỡng bại câu thương, vượt quá rất nhiều người đoán trước, vì vậy không ít người đều tại truyền thuyết, trên tay người nhất định có tăng thực lực lên cực phẩm đan dược!” Vũ Lan Thiên Nguyệt vẻ mặt hưng phấn nói qua, sau đó ánh mắt rơi xuống Đằng Phi trong tay Huyết Nguyên Đan lên, cô gái nhỏ trên mặt, có rất ít lộ hồi ra vẻ do dự: “Thứ này quá quý trọng nha, thật sự muốn cho chúng ta?”

“Thiên Nguyệt, đừng hồ đồ, chúng ta không thể lại muốn Đẳng công tử đồ vật rồi!” Vũ Lan Tử Huyền do dự sau khi, rốt cục làm ra một cái quyết định, không thể tiếp nhận Đẳng Phi tặng rồi.

Hai tỷ muội đã thiếu nợ Đẳng Phi hai lần ân cứu mạng, các nàng tỷ muội hai người đã không biết muốn như thế nào mới có thể báo đáp Đẳng Phi, cho dù mọi người là bằng hữu, Đẳng Phi không nên các nàng báo đáp, nhưng nếu là lần này lại tiếp nhận cái này hai quả giá trị liên thành Huyết Nguyên Đan, cái kia ngoại trừ lấy thân báo đáp, trở thành Đẳng Phi nữ nhân, Vũ Lan Tử Huyền thực không biết mình còn có cái gì có thể lấy ra báo đáp Đẳng Phi đây.

Nếu như trong tay món đó thánh khí Bích Lạc Cung không phải Vũ Nhân Tộc biểu tượng, nàng kia sớm liền lấy ra đến đưa cho Đẳng Phi rồi, đặt ở các nàng tỷ muội trong tay, cũng là Minh Châu quảng ám, không đến Đẩu Tôn cảnh giới, thậm chí không cách nào sử dụng! Nhưng Bích Lạc Cung ý nghĩa quá nặng lớn, khiến cho nàng một mực hạ không được quyết tâm này.

Không nghĩ tới Đẳng Phi hôm nay rõ ràng lại muốn tặng cho các nàng Huyết Nguyên Đan.

.

.” Cái này gọi là nàng có thể nào đủ tiếp chịu?

Vũ Lan Thiên Nguyệt tuy nhiên bình thường tinh nghịch hoạt bát, nhưng là được chia thành sự tình nặng nhẹ, tuy nhiên về mặt khát vọng nhìn xem Đẳng Phi trong tay Huyết Nguyên Đan, nhưng lại biết rõ Huyết Nguyên Đan quý trọng, không dám lung tung há miệng nói chuyện, chỉ có thể trơ mắt nhìn tỷ tử.

“Ha ha, các người không chấp nhận lời mà nói..., Hắc Thủy Ma Cung người nếu là tìm tới tận cửa rồi, các người ngay cả chạy trốn đi thực lực đều không có.

Cho dù Hắc Thủy Ma Cung người không đến, chẳng lẽ các người liền chưa từng có nghĩ tới, một ngày kia, muôn một lần nữa đoạt lại Vũ Nhân Tộc quyền hành, vì cha mẹ của các người báo thù rửa hận sao?” Đẳng Phi nhìn xem Vũ Lan Tử Huyền, khẽ cười nói: “Lại vật có giá trị, cũng phải nhìn cho người nào sử dụng, các người nếu như làm như ta là bằng hữu, vậy tiếp nhận xuống, không nên muốn lấy báo đáp các loại sự tình, nói không chính xác có một ngày, các người sẽ đã cứu ta, nhưng cái này điều kiện tiên quyết, là các người phải trở nên cường đại lên.”

Vũ Lan Tử Huyền nhẹ hời căn hàm răng, ánh mắt có chút phức tạp nhìn xem Đẳng Phi trong tay hai quả hồng ngọc hạt châu tựa như Huyết Nguyên Đan, thật lâu, mới đứng Đẳng Phi sâu thi lễ, ôn nhu nói: “Cái kia Tử Huyền, liền mặt dày đã tiếp nhận, đại ân không dám nói cảm ơn, công tử ngày sau có cái gì phân phó, cứ việc:cho dù há miệng chính là.”

Vũ Lan Thiên Nguyệt gặp tỷ tỷ rốt cục tiếp nhận, lập tức như là một cái vui vẻ Yến tử giống như, chạy vội đi qua, theo Đẳng Phi trong tay cầm qua hai viên thuốc, sau đó tinh diên lướt nước giống như tại Đẳng Phi trên gương mặt, nhẹ nhàng vừa hôn.

Xấu hổ đỏ mặt, quay người bỏ chạy, một lũ làn gió thơm, đập vào mặt.

.

.

,

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 206: Chân Vũ Học Viện Đệ Nhất Khóa!

>

Convert by:

ZajMaster

Cùng hai tỷ muội nói đi một tí chú ý sự tình về sau, Đằng Phi cáo từ rời đi, lúc rời đi bao nhiêu có chút chật vật, cơ hồ là chạy trời chết đất.

Vũ Lan Thiên Nguyệt nguyên bản chính là cái hoạt bát sáng sủa thiếu nữ, trên người có Vũ Nhân Tộc chỉ mỗi hấn có cao ngạo, nhưng một khi nhận định một người về sau, cái loại này nhiệt tình cùng trực tiếp, lại để cho Đằng Phi hơi có chút cảm thấy không chịu đựng nổi.

Đằng Phi hoàn toàn chính xác thật thích Vũ lan tỷ muội, tựa như Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp giống nhau, nhưng càng nhiều nữa, nhưng là đem các nàng trở thành là bằng hữu của mình, Đằng Phi cũng không phải là cảm giác không thấy những thứ này cô gái xinh đẹp nhóm:đám bọn họ đối (với) tâm tư của mình, cái thế giới này cũng không cấm chỉ lấy một người vợ, nhưng bây giờ Đằng Phi, căn bản không có cái loại này tâm tư, tựa như cùng cự tuyệt Lăng Thi Thi, cũng là một cái đạo lý.

Không phải không ưa thích, mà là hấn trên người có quá nhiều không cách nào nói ra khỏi miệng bí mật, nhất là bây giờ, cha mẹ năm đó cừu nhân dần dần trôi lên mặt nước, cái kia mỗi một cái tên, giống như tòa tòa núi lớn bình thường, đặt ở Đằng Phi trong lòng.

Muốn nói không có áp lực, đó là giả dối, tùy tiện cái đó cái thế

lực, đối với hiện tại Đằng Phi mà nói, đều là quái vật khổng lồ, đều là hấn không cách nào rung chuyển tồn tại.

Cho nên, hấn không dám đi yêu, cũng không có tư cách tại hiện tại lúc này đàm phán tình huống yêu!
Đằng Phi đi rồi, Vũ lan tử muội trong tức xá, đã xảy ra như vậy một đoạn đối thoại.

“Thiên Nguyệt, người biểu hiện quá trực tiếp, đã có chút ít dọa được hấn.

, hai tử muội tâm ý người tương thông, nói chuyện tự nhiên không có cái gì che lấp.

“Tỷ, người cũng thấy đấy, Đằng Phi là cái rất ưu tú người, cũng chỉ có loại người này, mới có thể để cho chúng ta Vũ Nhân Tộc nữ hài thấp cao ngạo đầu lâu ta là ưa thích hấn, chẳng lẽ tỷ tỷ người không vui sao?” Vũ Lan Thiên Nguyệt người can đảm nói ra: “Hơn nữa, hiện ở bên cạnh hấn không có bạn gái, cái lúc này không ra tay, chẳng lẽ người muốn chờ Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp trở thành nữ nhân của hấn về sau, lại hối hận sao?”

Vũ Lan Tử Huyền có chút nhàu nẩy sinh đôi mi thanh tú, nói ra: “Đối với người cảm giác, cảm thấy, Đằng Phi công tử hấn.

.

.

Tựa hồ trong nội tâm có một tầng vô hình cách ngăn, hấn đối với chúng ta đều rất tốt, có thể tưởng tượng muốn chính thức tiến vào lòng của hấn cũng rất khó.

.

”

“Ai nha, của ta gốc tỷ tỷ!” Vũ Lan Thiên Nguyệt lắc đầu thở dài nói: “Người không có nghe người ta nói sao nam nhân, đều là dục vọng lớn hơn tình cảm đấy, chỉ cần đã thành nữ nhân

của hắn, còn sợ không thể tiến vào lòng của hắn sao?”
“Đi đi đi, nha đầu chết tiệt kia, nói nhăng gì đấy? Như vậy không biết xấu hổ, người từ chỗ nào học được những thứ đồ ngôn ngữ này, lời này tại tử tử trước mặt nói một chút cũng thì thôi ngàn vạn đừng đi ra nói, cái kia sẽ cho người chết cười đấy!” Vũ Lan Tử Huyền nhíu lại lông mày, hung hăng mắt liếc muội muội.

“Ta cũng liền nói cho người nói nha, hơn nữa sự thật cũng là như thế a...!” Vũ Lan Thiên Nguyệt có chút không phục, yếu ớt giải thích.

“Tốt rồi, người hơn nữa tử tử phải tức giận” Vũ Lan Tử Huyền có chút giận tái mặt.

Vũ Lan Thiên Nguyệt không sợ trời không sợ đất chỉ sợ tử tử sinh khí, tuy nhiên các nàng là song bào thai tử muội trước sau còn kém một hồi, nhưng Vũ Lan Tử Huyền từ nhỏ liền so Vũ Lan Thiên Nguyệt thành thực, cũng rất có tử tử bộ dạng cho nên, gặp tử tử giận tái mặt đến, Vũ Lan Thiên Nguyệt lập tức trung thực rồi.

“Thiên Nguyệt, về sau không nên lại nói như vậy rồi, biết không?” Vũ Lan Tử Huyền quỳ muội muội cúi đầu, cũng không đành lòng trách móc nặng nề quá nhiều.

“Ừ, biết rồi” Vũ Lan Thiên Nguyệt ngòn ngọt cười, sau đó nhẹ giọng lầm bầm nói: “Người ta thật là rất ưa thích Đằng Phi ca ca nha.

.

.”

Vũ Lan Tử Huyền bất đắc dĩ lắc đầu, không nói thêm gì.

Đằng Phi trở lại Thiên Tự Khu về sau, gặp phòng ốc đã hoàn toàn thân thiện hữu hảo (sửa tốt), trong phòng tổn hại đồ vật cũng đều đã đổi đi, nhìn qua liền như cái gì cũng không có xảy ra giống nhau, trong nội tâm đối (với) Minh Huy viện trưởng âm thầm cảm kích.

Chuyện xảy ra tối hôm qua, nếu là không có Minh Huy viện trưởng giải quyết tốt hậu quả, cho dù Hạ Hồng Liên lưu lại cái kia phong thư, chuyện này đều muốn ngăn chặn, chỉ sợ cũng không phải dễ dàng như vậy.

Bởi vì Huyền Vũ học viện trao đổi thầy trò, đồng dạng là ở tại Thiên Tự Khu đấy, tuy nhiên cách xa nhau rất xa, nhưng bên này phát sinh thời điểm, rất khó nói một chút cũng không bị những người kia biết rõ.

Cũng chỉ có Minh Huy viện trưởng loại này thân phận, trung tâm cân đối, mới có thể đem một sự tình ảnh hưởng áp chế đến thấp nhất trình độ.

Theo điểm này nhìn lên, vị này Chân Vũ Học Viện viện trưởng đại nhân, đối (với) Đằng Phi thật đúng là không phải bình thường tốt!

Sáng sớm ngày hôm sau, Đằng Phi sớm đứng lên, hẩn rút cục muốn bắt đầu chính mình Chân Vũ Học Viện tiết khóa thứ nhất rồi.

Sáng hôm nay chương trình học, nói là như thế nào mới có thể đem thể nội Đấu Khí trình độ lớn nhất phát huy được.

Cái này, chính là học viện chỗ tốt rồi, những vật này, nếu để cho người chính mình lục lọi, ngoại trừ thiên tài, người bình thường cuối cùng cả đời, cũng rất khó làm được điểm này.

Mà học viện, trải qua trăm ngàn năm, vô số thế hệ tích lũy về sau, lưu lại những kiến thức kia, có thể nói đều là vô cùng quý giá tài phú.

Hôm nay giảng bài người, là một cái hơn sáu mươi tuổi lão đầu, tóc đã hoa râm, nhưng hai mắt lại hết sức có thần, đánh giá ngồi ở phía dưới mười mấy cái đệ tử, quét một vòng, ho nhẹ một tiếng, sau đó nói: “Ta họ Chu, các ngươi có thể bảo ta Chu lão sư, từ hôm nay trở đi, ta đem thành cho các ngươi Đấu Khí trụ cột lý luận lão sư.

Hôm nay là khai mở học được đệ nhất khóa, vì để cho mọi người quen thuộc hơn một ít, phía dưới, ta cho các người một ít thời gian tự ác do vấn đề, các người có thể tùy ý hỏi một vài vấn đề ”

Đặng Phi yên tĩnh ngồi ở chỗ kia, đánh giá chính mình chung quanh hơn ba mươi đệ tử.

Những học sinh này, cũng đều là Chân Vũ Học Viện năm nhất tân sinh, đến từ Chân Vũ Hoàng Triều các nơi, đều được xưng tụng là tinh anh nhân tài.

Những học sinh này ngay tại chỗ hoặc là gia tộc của chính mình, tuyệt đại đa số đều là ở vào cực hạn địa vị đấy, cho nên, theo trên mặt của bọn hắn, có thể nhìn ra cái loại này khó có thể che dấu kiêu ngạo.

Đúng vậy, bọn hắn đều có kiêu ngạo tư cách, bởi vì bọn họ đi ra sắc người trẻ tuổi mới, bởi vì bọn họ giờ phút này, đang ở đế quốc xa hoa nhất lần đích học phủ chính giữa!

Cho nên, lúc Chu lão sư nói lại để cho mọi người tùy ý vấn đề về sau, lúc này liền có một cái dáng người cao to, tướng mạo anh tuấn nam sinh đứng lên, nhìn xem trên giảng đài lão nhân hỏi: “Chu lão sư, ta muốn biết, ngài là cái gì thực lực?”

Lập tức không ít người đều nhìn về nam sinh này, vấn đề này, đại khái cũng là bọn hắn muốn hỏi đấy, dù sao, có thể đứng tại Chân Vũ Học Viện trên giảng đài, không có có chút thực lực, là hội (sẽ) bị người xem thường đấy.

Đặng Phi nhưng trong lòng có chút không cho là đúng, vị lão sư này cũng không phải giáo đầu kỹ đấy, hắn chỉ là một cái giảng Đấu Khí trụ cột lý luận lão sư thực lực mạnh yếu, có quan hệ sao?

Được rồi, cho dù thực lực cường đại Đấu Khí võ giả, có thể càng thâm nhập lý giải về Đấu Khí tri thức, nhưng như vậy đang tại mặt của mọi người đến hỏi, bao nhiêu có chút không được tốt, Đặng Phi âm thầm lắc đầu, dù sao hắn chắc là sẽ không hỏi ra loại vấn đề này đấy.

Trên đài Chu lão sư rất bình tĩnh, không có bất kỳ không khoái, trên thực tế vẫn đề giống như trước, khi hẳn nhiều năm dạy học kiếp sống trong đã gặp được qua vô số lần, cho nên, đã sớm có thể làm được gặp không sợ hãi rồi.

“Ha ha, ta là ngũ giai tứ cấp Đấu Khí võ giả” Chu lão sư trên mặt, mang theo cười ôn hòa cho, không có chút nào không có ý tứ.

Bất quá phía dưới rất nhiều đệ tử lại không như vậy bình tĩnh, lập tức xì xào bàn tán nghị luận lên.

Mà vừa mới xách xảy ra vấn đề tên kia nam sinh, trên mặt lập tức lộ ra hơi khinh thường biểu lộ đến lần nữa nói ra: “Ngũ giai tứ cấp? Lão sư, nếu như ta không nhìn lầm, ngài năm nay đã có hơn năm mươi tuổi a?”

Trên đài lão giáo sư ôn hòa cười: “Sáu mươi tám tuổi!”
Rất nhiều người đều kinh ngạc ngẩng đầu, nhìn xem cái này tóc hoa râu lão giáo sư, trên mặt đều lộ ra không dám tin thần sắc.

Nam sinh kia cũng là nao nao, bất quá lập tức nói ra: “Sáu mươi tám tuổi ngũ giai tứ cấp Đại Đấu Sư, Chu lão sư ngài thực lực này.

.

.

Ha ha, có chút nhược a...!”

Cứ việc:cho dù đây là không ít đệ tử tiếng lòng, nhưng như hẳn như vậy gọn gàng dứt khoát nói ra hãy để cho không ít đệ tử cảm thấy có chút khó chịu nổi, trên giảng đài đứng đầy đầy, cái kia là thầy của bọn hắn a...!

Tôn sư, đây không phải là một câu khẩu hiệu, đại đa số đệ tử từ nhỏ tiếp nhận giáo dục chính là muốn tôn trọng sư trưởng.

Trên đài lão giáo sư cười nhạt một tiếng: “Đúng vậy a, ta cũng không phải Đấu Khí thiên tài, ta hơn ba mươi tuổi thời điểm,

vẫn chưa tới Đại Đẩu Sư cấp bậc, bốn mươi tuổi mới được vì tứ giai Đại Đẩu Sư, 55 tuổi đột phá đến ngũ giai, năm nay sáu mươi tám tuổi, là ngũ giai tứ cấp, ta nghĩ, tại sinh thời, ta hẳn là không có hy vọng đột phá đến lục giai rồi”

Lão giáo sư thẳng thắn thành khẩn thẳng được không ít đệ tử hảo cảm, lập tức có người đứng lên nói ra: “Chu lão sư, thực lực mạnh yếu cũng không trọng yếu, nhà giáo không cần không bằng đồ, ông nội của ta đã từng nói qua, nếu sư phụ đều so đồ đệ lợi hại, cái kia cái thế giới này sẽ không hy vọng, bởi vì một đời có thể so với một đời nhược!”

“Ha ha.

.

.” Không ít người nghe xong đều cười rộ lên, nhưng là đều tại trong lòng âm thầm gật đầu, cảm thấy người này nói rất có lý.

Đằng Phi nhìn lướt qua lúc trước đứng lên nam sinh kia, vừa vặn trông thấy trên mặt của hắn hiện lên một vòng tức giận biểu lộ, nhìn không được tại trong lòng âm thầm lắc đầu, xem ra, đây cũng là một cái ở gia tộc che chở hạ lớn lên, không biết trời cao đất rộng hài tử.

Quả nhiên, nam sinh này không phục lắm lớn tiếng nói: “Nhà giáo không cần không bằng đồ, lời tuy như thế, nhưng nơi này là Chân Vũ Học Viện, là đế quốc đẳng cấp cao nhất học viện, có thể ở chỗ này dạy học đấy, ít nhất cũng phải có vài phần thực lực a? Nói cách khác, một cái ngu ngốc lão sư, lại có thể nào dạy ra cao minh đệ tử đâu này?”

Lời này vừa ra, trong phòng học lúc này an tĩnh lại, có mấy cái đệ tử khẽ gật đầu, hiển nhiên là rất nhận đồng nam sinh này mà nói.

Bất quá đại đa số người, đều là đưa ánh mắt quăng hướng trên giảng đài lão giáo sư, trong nội tâm thay cái này lão giáo sư cảm thấy khó chịu nổi.

Lão giáo sư sắc mặt bình tĩnh, mỉm cười nói: “Lời này, những năm này, ta đã nghe qua vô số lần, hài tử, người không là người thứ nhất, đoán chừng cũng không phải người cuối cùng,

ta có thể nói thiệt cho người biết, đi qua, ta cũng nói như thế đấy, cảm thấy ta không có năng lực dạy bảo các người, các người có thể lựa chọn không nghe của ta khóa, Chân Vũ Học Viện hoàn cảnh tương đối rộng rãi, cho dù không nghe của ta khóa, ta cũng sẽ không làm khó người, chỉ cần người đạt tới nhất định được thực lực, ta có thể tha các người ly khai.” Lão giáo sư nói qua, khí thế trên người rồi đột nhiên biến đổi, cao giọng nói ra: “Nhưng có một chút, một khi lựa chọn không nghe của ta khóa, như vậy, từ nay về sau, cũng đừng có rồi trở về, ta không thích không đủ khiêm tốn hài tử, dù là người bây giờ là hóa giai Đấu Tôn, ta vẫn là lão sư, mà người là đệ tử.

Tốt rồi, ta nói xong rồi, các người hiện tại có thể cân nhắc xuống, có hay không muốn nghe của ta khóa ”

Nam sinh kia cười lạnh một tiếng, nói ra: “Chính mình trình độ không đủ, nóng nảy ngược lại là rất lớn, không nghe sẽ không nghe, dù sao ta tới nơi này, là vì học tập đấu kỹ đấy, Đấu Khí trụ cột lý luận? Không nghe cũng thể!”

Nói qua, liền đi ra ngoài.

Lúc này thời điểm, theo cửa ra vào đột nhiên truyền tới một lạnh như băng giọng nữ: “Ngồi đằng hoàng tại đâu đó, muốn là hôm nay đi ra ngoài, vậy triệt để cắt ra Chân Vũ Học Viện đại môn, Chân Vũ Học Viện không cần loại người như người đồ bỏ đi ”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 207: Học Sinh Bị Thụt Lốp

>

Convert by:

ZajMaster

Tất cả mọi người đều giật mình nhìn về phía cửa ra vào, một cái cực đẹp, nhưng trên mặt cực lạnh nử tử, liền đứng ở cửa ra vào, lạnh lùng nhìn nói chuyện tên kia nam sinh.

“U Vũ sư tỷ?” Đẳng Phi bao nhiêu có chút giật mình, không thể tưởng được rõ ràng U Vũ vậy mà sẽ xuất hiện ở chỗ này.

“Người là ai? Ta là dựa vào thực lực chân chính của mình thi vào đến Chân Vũ Học Viện đấy, người dựa vào cái gì câu nói đầu tiên muốn đuổi ta đi ra ngoài?” Người này nam sinh tuy nhiên bị rõ ràng U Vũ bộ dáng kinh diễm đến, nhưng nghĩ đến lời của đối phương, trong nội tâm nổi giận, nhin không được phản hồi một câu.

“Ta là thầy của các ngươi, từ hôm nay trở đi, mãi cho đến các ngươi tốt nghiệp, các ngươi đều muốn nghe ta đấy, cái này giải thích, ngươi hài lòng không?” Rõ ràng U Vũ thanh âm cực kỳ lạnh như băng: “Nghe rõ lời mà nói..., liền cút nhanh lên, hoặc là liền thành thành thật thật ngồi ở chỗ này nghe giảng bài!”

Cái này, người này nam sinh cũng có chút tròn tròn mắt, hấn không nghĩ tới, cái này lớn lên như thế xinh đẹp, nhìn qua lại rất tuổi trẻ nử tử, vậy mà cũng là lão sư, hơn nữa, hay (vẫn) là phụ trách thầy của bọn hấn.

.

.

Cảm nhận được chung quanh đồng học ánh mắt, người này nam sinh trên mặt nóng rất đấy, cảm thấy thập phần khó chịu nổi, vì vậy nói ra: “Vừa mới là vị lão sư này chính miệng nói, không nghe giờ lên lớp của hắn có thể lý khai đấy, hắn mới ngũ giai tứ cấp thực lực.

.

.”

“Vậy thì như thế nào? Các người ai bái kiến có thể đánh bại Đấu Tôn ngũ giai Đại Đấu Sư?” Rõ ràng U Vũ lạnh lùng nhìn học sinh trong phòng học liếc, sau đó hướng về phía trên giảng đài lão giáo sư gật gật đầu, rất tôn kính nói ra: “Chu lão sư, tính tình của ngài thật tốt quá, đệ tử như vậy, trực tiếp đuổi đi ra là được.”

Hí!

Trong cả phòng học mặt, lập tức truyền đến một hồi hít vào khí lạnh thanh âm, thế cho nên những học sinh này đều không nghe rõ rõ ràng U Vũ đằng sau câu kia đối (với) lão giáo sư nói.

Ngũ giai Đại Đấu Sư.

.

.

Có thể đánh bại Đấu Tôn? Cái này.

.

.

Là hay nói giỡn a!

Điều này sao có thể đâu này?

Đại Đấu Sư cùng Đấu Tôn tầm đó, thế nhưng là cách một đạo khoảng cách cực lớn, chứ nói chi là ngũ giai Đại Đấu Sư, dù là

đối phương chẳng qua là thất giai nhất cấp, lập tức bạo phát đi ra thực lực, cũng tuyệt không phải một gã ngũ giai Đại Đấu Sư có khả năng ngăn cản!

Đăng Phi ngược lại là vẻ mặt như nghĩ tới cái gì, hắn ban đầu ở Hải Uy Thành, cứng rắn dụng quyền đầu nên chạy người kia, cũng là một cái Đấu Tôn, ngay lúc đó Đăng Phi, tổng hợp thực lực tuyệt đối không có một cái nào Đấu Tôn cường đại, nhưng đối với lúc này nhưng như cũ trốn.

Điều này cũng làm cho nói rõ một vấn đề, đẳng cấp chênh lệch, tại có chút thời điểm, kỳ thật thật không là quyết định thắng bại là quan trọng nhất nhân tố!

Đại Đấu Sư đánh bại Đấu Tôn ví dụ, kỳ thật cũng không ít, nhưng cũng chưa từng thấy tận mắt người, luôn đối với cái này ôm thái độ hoài nghi, cho rằng Đấu Tôn không có khả năng đánh không lại Đại Đấu Sư.

Đăng Phi chẳng những chính diện đánh bại qua Đấu Tôn, thậm chí còn chém giết qua không chỉ một cái Đấu Tôn cường giả, tuy nhiên đều là dựa vào lấy Thanh Long lão tổ trợ giúp, nhưng đối với Đấu Tôn rất hiểu rõ, tin tưởng không có bao nhiêu có thể bì kịp được Đăng Phi đấy.

Chu lão sư nhìn xem rõ ràng U Vũ, trên mặt lộ ra nụ cười hiền lành, nói ra: là (vâng, đúng) U Vũ a..., được rồi, đều là chút ít không hiểu chuyện hài tử, cho bọn hắn một cái cơ hội a.”

Nói qua, nhìn về phía tên kia tiến thối lưỡng nan đệ tử, thân nhiên nói: “Nếu như người không thích nghe của ta khóa, như vậy, ta cũng không miễn cưỡng người, người có thể ly khai, yên tâm, sẽ không đem người đuổi ra học viện.”

Tên kia nam sinh nhìn xem sắc mặt lạnh như băng rõ ràng U Vũ, trong nội tâm không nắm chắc, không biết trước khí, cái này xinh đẹp lạnh mỹ nữ, khí tràng thật sự quá cường đại, nói lời một chút cũng không giống giả bộ.

Có thể khảo thi đến cái này học viện đệ tử, có rất ít đồ đàn, nội tâm cân nhắc một lúc sau, người này nam sinh nói ra: “Hừ, ta lựa chọn nghe lời người khóa, ta ngược lại muốn nhìn, có thể đánh bại Đấu Tôn ngũ giai Đại Đấu Sư, đến tốt cùng có bản lĩnh gì!” Nói qua, thở phì phì ngồi xuống.

Rất nhiều đệ tử đều trong lòng âm thầm thở dài một hơi, bất luận như thế nào, khai giảng ngày đầu tiên, bọn hắn đều không hy vọng chứng kiến chính mình lớp đồng học như vậy bị đuổi ra cửa trường.

Dù sao có thể lại tới đây, đã rất không dễ dàng.

Rõ ràng U Vũ không nói thêm gì nữa, nhìn thoáng qua Đằng Phi, khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người đi ra ngoài.

Không ít đệ tử đều đưa ánh mắt quăng hướng Đằng Phi, nhất là vừa mới tự làm mất mặt tên kia nam sinh, nhìn về phía Đằng Phi ánh mắt có chút phức tạp, không thể tưởng được vị này khí tràng cường đại bằng sơn nữ lão sư xinh đẹp, rõ ràng nhận thức một cái tân sinh, loại cảm giác này, làm cho người ta có chút lạ trách đấy.

Đằng Phi đối (với) những ánh mắt này, một mực bỏ qua, hắn lại tới đây, là vì tăng lên thực lực của chính mình mà đến, nếu có thể lời mà nói..., hắn không ngại tự lại một đám ưu tú nhân tài, nhưng tuyệt sẽ không chủ động đi đón gần ai.

Vị này lão giáo sư, trong bụng quả nhiên có hàng, giờ lên lớp của hắn nói rất đặc sắc, Đằng Phi lúc trước rất nhiều không quá rõ ràng địa phương, bị cái này lão giáo sư tùy tiện một câu, liền giải quyết mất, lập tức không khỏi tập trung tinh thần nghe.

Khó trách người ta dám nói chỉ cần hôm nay đi ra cái này, về sau tự đừng tới nghe ta khóa, rất hiển nhiên, đi qua khẳng định có cái loại này rồi đi về sau, lại muốn trở về nghe giảng bài đệ tử.

Ngoại trừ cái kia tự làm mất mặt nam sinh còn có chút không được tự nhiên bên ngoài, kia học sinh của hắn, cũng dần dần bị lão giáo sư ẩn dấu ngắn gọn ngôn ngữ cùng phong phú tri thức mật cho hấp dẫn ở, tập trung tinh thần nghe.

Đấu Khí trụ cột lý luận, cái này ngành học, nghe, tựa hồ quá bình thường, thậm chí tại một ít thực lực cường đại đệ tử trong mắt, học thứ này, quả thực là vũ nhục bọn họ chỉ số thông minh!

Đấu Khí trụ cột? Vật kia dùng học sao? Ai mà không từ nhỏ liền tu luyện Đấu Khí đấy, mỗi ngày đều đang tu luyện đều tại tiếp xúc đồ vật, còn phải dùng tới chuyên môn lại quay đầu lại học một lần?

Loại cảm giác này, có điểm giống lại để cho một người trưởng thành, đi học tập đơn giản nhất vẫn tự cùng chắc chắn:giữ lời giống nhau, nhất là bọn này người trưởng thành cũng không phải mù chữ, thậm chí tại có chút lĩnh vực, còn có rất mạnh năng khiếu.

Điều này cũng làm cho không khó lý giải nam sinh kia vì cái gì không muốn nghe vị này lão giáo sư khóa, đang nghe nói đối phương chỉ có ngũ giai thực lực về sau, liền mượn cơ hội muốn muốn ly khai rồi.

Nhưng vừa nghe xong, hầu như tất cả mọi người, đều có loại bừng tỉnh đại ngộ cảm giác.

Nguyên lai, chúng ta mỗi ngày tiếp xúc Đấu Khí, vậy mà có nhiều như vậy thuyết pháp ở bên trong, đi qua đều cho tới bây giờ không có suy nghĩ qua vấn đề, lại có thể ảnh hưởng đến một người cuối cùng thực lực!

Lão giáo sư dạy học kinh nghiệm thập phần phong phú, giảng đồ vật cấp độ rõ ràng, chỉ cần không phải quá đần người, đều có thể dễ dàng lý giải, hơn nữa tiếp nhận, hấp thu thành vì đồ đặc của mình.

Đằng Phi một buổi sáng, đều đang điên cuồng hấp thu lão giáo sư nói tri thức, hơn nữa tại trong lòng yên lặng diễn biến.

Cái gọi là tu luyện, cũng không phải mỗi ngày ngồi ở chỗ kia hấp thu thiên địa linh khí, sau đó đi sân luyện công liên hệ hạ đấu kỹ liền đầy đủ.

So hiện nay thiên học tập những kiến thức này, như phỏng phát là tại khác một chỗ, vì Đằng Phi mở ra một đạo cửa sổ ở mái

nhà, lại để cho Đằng Phi có gan sáng tỏ thông suốt cảm giác.

Mãi cho đến giữa trưa, tan học thời điểm, những học sinh này đều có loại vẫn chưa thỏa mãn cảm giác, lại để cho Đằng Phi có chút ngoài ý muốn chính là, lúc trước cái kia tự làm mất mặt nam sinh, rõ ràng đứng người lên, cho vị này lão giáo sư thật sâu bái, sau đó nói: “Lão sư, thực xin lỗi, lúc trước là ta sai rồi, ta rất ưa thích nghe ngài giảng bài, hy vọng ngài có thể tha thứ ta!”

Đằng Phi con mắt có chút nheo lại, trong lòng tự nhủ: có thể tới đến Chân Vũ Học Viện đọc sách đệ tử, quả nhiên đều không đơn giản a...! Người này rõ ràng có thể trong thời gian ngắn như vậy, chiến thắng viên kia kiêu ngạo tâm, cho lão sư chịu nhận lỗi.

.

.

Nếu như là một người trưởng thành, cái này còn dễ nói, nhưng đối phương tuổi, cũng không quá đáng mười sáu mười bảy tuổi, lại có thể làm được loại trình độ này, mặc kệ có phải là thật hay không tâm đấy, cũng đã tương đối không dễ!

Trên đài lão giáo sư cũng là nao nao, đại khái những năm gần đây này cũng rất ít gặp được loại học sinh này, bất quá lập tức, trên mặt lộ ra dáng tươi cười: “Người trẻ tuổi biết sai có thể thay đổi, không sai.”

Mặt khác đệ tử lúc này thời điểm nhao nhao vỗ tay, bất kể thế nào nói, có thể ý thức được sai lầm của mình, hơn nữa đang tại mọi người chịu nhận lỗi, cái này cũng không phải xuất phát từ phản nghịch kỳ kiêu ngạo hài tử có thể đơn giản làm được sự tình, những học sinh này đều có được thuộc về mình kiêu ngạo, rất lý giải cái loại cảm giác này, cho nên, đối (với) nam sinh này, đều thập phần bội phục.

Theo lão giáo sư rời đi, ngày hôm nay chương trình học cũng liền đã xong, toàn bộ buổi chiều, tất cả mọi người có thể tùy ý làm cái gì.

Bởi vậy, trong lớp người bắt đầu lần nhau trò chuyện đứng lên,

tất cả mọi người là lần đầu gặp mặt, đến từ Chân Vũ Hoàng Triều từng cái bất đồng địa phương, có thể gom lại cùng một chỗ, liền là một loại lớn lao cơ duyên, nhất là những học sinh này đại bộ phận gia cảnh đều rất không tồi, rất rõ ràng lúc này thời điểm nhân mạch đổi (với) tương lai có như thế nào ảnh hưởng.

Cho nên, giữa lẫn nhau đều rất thân mật, đương nhiên, cũng có số ít mấy cái lỗ mũi chỉ lên trời, đối với người khác chẳng thêm ngó tới đệ tử.

Đằng Phi bên cạnh ngồi đây, là một cái lớn lên có chút hèn mọn bỉ ổi mập mạp, mập mạp đi học rất chân thành nghe giảng, thủy chung cũng không có bất kỳ động tác, trên mặt biểu lộ hết sức nghiêm túc, để cho nhất Đằng Phi có chút tò mò chính là, mập mạp này trước mặt, vậy mà để đó thập phần nguyên vẹn bút ký!

Tất cả mọi người là tân sinh, ngày đầu tiên tới nơi này đi học, hẳn tại sao có thể có bút ký? Chẳng lẽ là sư huynh sư tỷ cho? Về sau Đằng Phi tại mập mạp này cầm lấy bút viết chữ thời điểm mới phát hiện, bút ký bên trên chữ viết, chính là mập mạp chính mình đây!

Phát hiện này lại để cho Đằng Phi thật sự có chút ít kinh ngạc, thừa dịp này sẽ các học sinh đều tại lẫn nhau liên lạc cảm tình, Đằng Phi nhìn thoáng qua như trước đang nhìn bút ký mập mạp, nhẹ giọng hỏi: “Đồng học, ngươi tại sao có thể có nguyên vẹn bút ký?”

Mập mạp quay đầu, nhìn lướt qua Đằng Phi, có chút không cao hứng nói: “Mắc mớ gì tới ngươi?”

Mập mạp không hữu hảo, lại để cho Đằng Phi có chút xấu hổ, sờ lên cái mũi, cười nói: “Tùy tiện hỏi hỏi, bất tiện liền không trả lời tốt rồi.”

Đằng Phi cũng không có phát tác, ngược lại làm cho mập mạp có chút thật xin lỗi, nhẹ nói nói: “Ta là học sinh bị thụt lớp, tự nhiên là có bút ký đây!”

“Ách.

Học sinh bị thụt lớp?” Đằng Phi vẻ mặt ngoài ý muốn biểu lộ, thâm nghĩ: khó trách thằng này hội (sẽ) mất hứng, lại là học sinh bị thụt lớp, không hỏi qua đề phải.

Có thể thi vào Chân Vũ Học Viện đệ tử, tại sao có thể có lưu ban hay sao?

Hơn nữa, Chân Vũ Học Viện chính sách cực kỳ rộng thùng thình, trên cơ bản sẽ không có không thể tốt nghiệp đệ tử! Nhìn xem mập mạp bút ký thập phần tinh tế, mạch suy nghĩ cũng rất rõ ràng, như thế nào đều không giống như là cái loại này không học vấn không nghề nghiệp đệ tử a..., làm sao sẽ lưu ban? Khục khục.

Mập mạp có chút xấu hổ nói: “Thoạt nhìn ngươi cũng không tệ lắm, ta mời ngươi ăn cơm a, chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện?”

Đằng Phi gật gật đầu, nói ra: “Vậy được rồi.” Nói thật, Đằng Phi trong nội tâm, đối (với) cái này lưu ban mập mạp, thật sự chính là có chút hiếu kỳ rồi.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 208: Mập Mạp Cách Lâm!

>

Convert by:

ZajMaster

Lúc này thời điểm trong phòng học đệ tử, đại bộ phận cũng đều ba lượng thành đàn đi ra ngoài, tiến về trước nhà ăn dùng cơm.

Đặng Phi cùng mập mạp lúc đi ra, vừa vận dụng phải đối diện tới đây phàm trần cái vừa nhìn chính là cấp cao đệ tử, quần áo ngăn nắp, mang trên mặt dáng tươi cười, phảng phất đang đang đàm luận cái gì vui vẻ đích chủ đề, trông thấy mập mạp, phàm nhân cũng lộ ra một cái hiểu ý dáng tươi cười, sau đó hướng phía mập mạp đi tới.

Mập mạp lập tức cúi đầu xuống, vội kéo Đặng Phi hướng một bên chột hiện đi, đều muốn né tránh cái này phàm trần cá nhân.

Bất quá cái này phàm nhân tựa hồ chuyên môn cùng mập mạp đối nghịch bình thường, lại ngăn chặn mập mạp đường đi, một cái trong đó anh tuấn nam sinh vẻ mặt trêu tức nhìn xem mập mạp, lớn tiếng nói: “Ôi!!!, đây không phải Cách Lâm đồng học sao? Như thế nào, ngươi còn chưa có về nhà tiếp thu phụ thân ngươi nông trường? Đối với ngươi mà nói, đó mới là tiền đồ của ngươi tương lai của ngươi, Chân Vũ Học Viện không rất thích hợp ngươi đấy, Cách Lâm đồng học, nghe ta khích lệ, hay (vẫn) là dừng tại đây mát mặt xấu hổ rồi, đi về nhà a” Cái khác tướng mạo có chút đẹp đẽ nữ sinh vừa cười vừa nói: “Đúng vậy a, mập mạp, đi về nhà a, ngươi ở lại đây cái học viện, cột không chỉ là ngươi người của mình, mọi người chúng

ta đều đi theo mắt mắt, ai, lúc trước chúng ta làm sao lại với người phân đến một cái lớp học rồi hả? Hiện tại rất nhiều người trông thấy đều hỏi chúng ta, uy, cái tên mập mập kia Cách Lâm, là các người đồng học a.

.

.

Sách, người không biết chúng ta có bao nhiêu khó chịu!” Mập mập sắc mặt đỏ lên đứng lên, nhìn về phía cái này đẹp để nữ sinh trong ánh mắt, có không che dấu được đau thương cùng phần nộ, dùng sức nói tiêu: “Phương Phương, không thể tưởng được người cũng sẽ nói như vậy ta, ta nói rồi, ta nhất định sẽ [cầm] bắt được Chân Vũ Học Viện chứng nhận tốt nghiệp rõ ràng!”

“Đã thành Phương Phương cũng là người có thể gọi?” Một nam sinh khác thị uy bình thường ôm chầm đẹp để nữ sinh bả vai, vẻ mặt đắc ý nhìn xem mập mập: “Cách Lâm, Phương Phương hiện tại là bạn gái của ta, về sau không cho người lại gọi nàng Phương Phương, nói cách khác, gặp người một lần ta đánh người một lần, nghe thấy được sao?”

Mập mập nao nao, biểu lộ có chút cứng ngắc, nhìn xem cười đến có chút miễn cưỡng đẹp để nữ sinh, mặt mũi tràn đầy không dám tin mà hỏi: “Phương Phương hẳn nói là sự thật?” Lúc này thời điểm, không ít theo bên cạnh bọn họ trải qua mọi người quăng đến ánh mắt tò mò, đẹp để nữ sinh cảm thấy có chút mất mặt, vì vậy một ưỡn bộ ngực, cao ngất bộ ngực sữa lập tức lại để cho không ít nam sinh nhãn tình sáng lên, âm thầm nuốt nước miếng.

“Vâng, ta là bạn gái của hắn, cái này thì thế nào? Mập mập, người cảm thấy người loại người này ta sẽ thích được người sao?” Đẹp để nữ sinh vẻ mặt khinh thường nhìn xem mập mập nói ra.

“Thế nhưng là người trước kia.

.

.”

Lời của mập mạp chưa nói xong, đã bị đẹp đẽ nữ sinh cắt đứt, ngẩng lên mặt, như là một cái kiêu ngạo công chúa giống như: “Trước kia là trước kia, hơn nữa, ta cho tới bây giờ sẽ không ưa thích qua người!”

Ôm đẹp đẽ nữ sinh nam sinh cười lạnh nhìn xem mập mạp: “Đều nghe thấy được a? Lần này coi như xong về sau nếu nghe nữa gặp người gọi Phương Phương cái tên này, ta sẽ đem người đánh thành đầu heo! Ah thực xin lỗi, người vốn chính là một đầu heo, ta sẽ đem người đánh thành.

.”

“Đã đủ rồi!” Đằng Phi vẻ mặt âm trầm quát bảo ngưng lại người này nam sinh lạnh lùng nhìn xem hắn: “Người không biết là, có chút quá mức sao? Hướng người ta sát muối lên vết thương, rất thoải mái có phải hay không?”

“Người là ai? Nơi này có người chỗ nói chuyện sao?” Người này nam sinh giận dữ, dùng tay chỉ Đằng Phi mắng: “Tiểu tử, ta xem người là chán sống, lập tức nói xin lỗi ta, bằng không thì ta hôm nay sẽ không bỏ qua người!”

“Ta xem cần muốn người nói xin lỗi, là người!” Một cái thanh thúy dễ nghe thanh âm, từ một bên truyền đến, một cái dáng người cao gầy nữ sinh chậm rãi đi tới: “Các người nhóm người này cấp cao đệ tử khi dễ tân sinh rất có ý tứ sao?”

“Ách.

Năm nay tân sinh đều là như vậy sinh mãnh liệt sao?” Đối diện đám người kia chính giữa có người trông thấy rõ ràng tìm tìm ra tới một người chỗ mồm vào đấy, không khỏi có chút kinh ngạc.

Đằng Phi nhìn thoáng qua đi ra cái này cao gầy nữ sinh, nhận ra nàng đang là vừa vặn cùng mình ngồi ở một cái trong phòng

học đệ tử, hiển nhiên, là thấy mình lớp đồng học bị khi phụ sĩ nhục, khí bất quá, trượng nghĩa ra mặt.

Quả nhiên, Đằng Phi con mắt hướng cao gầy nữ sinh sau lưng nhìn lại, nơi nào còn có ba năm người, lúc trước nghi vấn lão giáo sư chính là cái kia anh tuấn nam sinh cũng ở trong đó, giờ phút này đối diện lấy cô gái xinh đẹp đám người kia trợn mắt nhìn.

Ôm cô gái xinh đẹp tên kia lập tức cảm thấy xuống đài không được, thân là năm thứ ba lão sinh (học sinh lâu năm), bị phạm trần cái tân sinh như thế không nể tình, nếu không biểu hiện hạ sự lợi hại của mình, sao có thể từ bỏ ý đồ.

Lúc này thời điểm, bọn hắn đám người kia chính giữa, có người khuyên nhủ: “Được rồi, cũng không phải cái đại sự gì, khó xử cái tân sinh có ý gì?”

Nam sinh kia cười lạnh vài tiếng, không để ý tới nữa Đằng Phi cùng cao gầy nữ sinh, mà là đưa ánh mắt chuyển hướng mập mạp: “Mập mạp chết bầm, ngươi được đấy, thật là có người bảo vệ loại người như ngươi đồ bỏ đi, đi, hôm nay ta không với ngươi không chấp nhận, nhưng ngươi nhớ kỹ ta mà nói..., lần sau gặp lại ngươi gọi Phương Phương hai chữ này, ta tất nhiên.

.

”

“Cút!”

Mập mạp đột nhiên phát ra gầm lên giận dữ, bởi vì hắn trông thấy bên cạnh Đằng Phi con mắt đã híp mắt...mà bắt đầu, tuy nhiên không phải hiểu rất rõ vị này mới đồng học, nhưng thập phần thông minh mập mạp đã đoán được, cái này tựa hồ nhận thức U Vũ sư tử, hiện tại có lẽ gọi u Vũ lão sư gia hỏa, tựa hồ tức giận, hắn sao có thể để cho người khác bởi vì chính mình cuốn vào đến xung đột chính giữa đi, dù sao những thứ này sinh viên năm 3 hoặc năm tư thực lực đều rất mạnh, một khi phát sinh xung đột, tân sinh rất khó chiếm được tiện nghi.

Mập mạp con mắt có chút đỏ lên, giống như là muốn nổi điên

bình thường.

Nam sinh kia lập tức nao nao, vừa muốn phát tác, bị người bên cạnh cưỡng ép lùi đi, đẹp đẽ nữ sinh Phương Phương vẻ mặt khinh thường nhìn thoáng qua mập mạp, cái gì cũng không nói, nghênh ngang rời đi.

Lúc này thời điểm, chung quanh có người truyền đến một hồi tiếng nghị luận.

“YAA.A.A., đây không phải học viện cái thứ nhất tự động xin giảng cấp lưu ban người sao? Hắn giống như gọi Cách Lâm a?”

“Hắn vì cái gì chính mình xin giảng cấp đâu này?” Có người không hiểu hỏi tiêu.

Bởi vì thực lực của hắn quá yếu, không giảng cấp, tiếp qua vài năm tốt nghiệp cuộc thi, hắn khẳng định không cách nào thông qua, ha ha!”

“À? Thực lực nhược? Thực lực nhược sao có thể thi đậu Chân Vũ Học Viện?”

“Cái này cũng không rõ ràng rồi, đại khái, là bỏ ra lớn tiền vào a, hắc hắc ”

Nghe người chung quanh nghị luận, Đằng Phi trong lòng có chút khó chịu, một màn này, hắn cũng từng chịu qua, những cái...kia đều không có thiện ý cười nhạo châm chọc cùng nhìn có chút hả hê, hắn cũng trải qua vô số lần, cho nên, này sẽ hắn rất lý giải mập mạp tâm tình.

“Đừng để ý đến bọn hắn có ít người cả ngày đã biết rõ cười nhạo người khác, chính mình trên thực tế cũng không có gì đặc biệt!” Cao gầy nữ sinh đi đến mập mạp trước mặt, duỗi ra một tay: “Ta là Thượng Quan Nam, là Chân Vũ Học Viện tân sinh, Cách Lâm đồng học, rất hân hạnh được biết người, ta tin tưởng, người nhất định có thể theo học viện tốt nghiệp tốt nghiệp!”

“Chúng ta cũng tin tưởng!” Mặt khác mấy một học sinh từ phía sau đi tới, cái kia nghị vấn qua lão sư nam sinh lớn tiếng nói: “Lão sinh (học sinh lâu năm) có gì đặc biệt hơn người hay

sao? Đơn giản chính là sớm sinh ra, sớm nhập học vài năm nếu như cảm thấy đây cũng là vốn liếng lời mà nói..., những cái...kia 50~60 tuổi người không phải càng có lẽ coi trời bằng vung rồi hả?”

Được cảm tình vị này còn không có quên chuyện mới vừa, tuy nhiên chính giữa cho lão giáo sư chịu nhận lỗi, cũng đã đồng ý lão giáo sư trình độ, nhưng trong nội tâm đúng là vẫn còn có chút khó chịu.

Đặng Phi nhin không được trong nội tâm cười thầm, vẻ mặt chân thành nhìn xem mập mập nói ra: “Người xem, chúng ta tuy nhiên mới vừa quen, nhưng chúng ta là đồng học, là một cái tập thể có mọi người chúng ta cùng một chỗ giúp người, vô luận thập bao nhiêu khó khăn, cũng có thể đi qua đây!”

“Không sai, hấn không phải vừa vặn nhận thức học viện lão sư sao, đến lúc đó, lại để cho hấn hỗ trợ tốt rồi.

Đào hấn vu lão giáo sư nam sinh hướng về phía Đặng Phi nháy mắt mấy cái này sẽ nhìn qua, ngược lại là thẳng thắn vô cùng.

Mập mập có chút cảm động hít sâu một hơi, sau đó nói: “Cảm ơn, cảm ơn các người ta thật không nghĩ tới, gặp được các người bọn này đồng học, vốn là, ta là chuẩn bị sẵn sàng bị cười nhạo đấy, không thể tưởng được cười nhạo ta đấy, là ta từng đã là những cái...kia đồng học, còn có ta ưa thích qua nữ hài, mà giúp đỡ ta đấy, ngược lại là các người bọn này cùng ta phạm trần hồ không biết mới đồng học.

.

”

“Mới đồng học cũng sẽ biến thành lão đấy, về sau, chúng ta muốn cùng một chỗ sớm chiều ở chung sáu năm thời gian, đầu tiên, chúng ta muốn đoàn kết!” Cao gầy nữ sinh Thượng Quan Nam khẽ cười nói.

Phạm nhân cũng nhao nhao gật đầu, mập mập lúc này thời điểm tâm tình ổn định lại, nhìn về phía những thứ này so với chính mình Tiểu Phạm tuổi đồng học, nói ra: “Hôm nay ta mời

khách, ai cũng không cho cùng ta đoạt!”

“Có đi ăn chùa cơ hội, chúng ta làm sao sẽ bỏ qua?” Nghi vẫn qua lão giáo sư muốn sinh cái này sẽ có vẻ rất sinh động.

Mọi người hướng phía học viện nhà ăn mà đi, đã đến nhà ăn, mập mạp chuyên môn mang mọi người tìm một cái gian phòng, sau đó chọn một bàn lớn rau, có muốn đi một tí tửu thủy, Chân Vũ Học Viện đối ẩm rượu quản lý không nghiêm khắc, nói như vậy, chỉ cần đừng ảnh hưởng đi học, sẽ không người sẽ quản.

Bởi vì đi vào Chân Vũ Học Viện đọc sách đây, đại bộ phận đều là vượt qua mười sáu tuổi người trưởng thành, đã có thể kết hôn sinh tử rồi, cho nên tất cả đại học viện đối (với) những học sinh này, là cực kỳ tha thứ đấy.

Mập mạp rót đầy một chén rượu, đứng người lên, nói ra: “Hôm nay, thật sự cảm ơn mọi người, chén rượu này ta làm đi!”

Nói qua, ngửa đầu cạn một chén, sau khi ngồi xuống, nhìn xem Đằng Phi nói ra: “Còn không biết tên của người ”

Thượng Quan Nam phủ tay, vừa cười vừa nói: “Chúng ta trước tự giới thiệu hạ tốt rồi, theo ta bắt đầu, ta là Thượng Quan Nam, năm nay mười sáu tuổi, nhà ở tại Chân Vũ Thành, về sau có cơ hội, mời mọi người đi trong nhà của ta làm khách, ta lớn nhất hy vọng, là có thể làm lớp này cấp lớp trưởng, hắc hắc, hy vọng các người ủng hộ ta!”

Ách.

.

.

Khó trách như vậy sinh động, nguyên lai là cái quan qua.

.

.

Đặng Phi trong lòng nói thầm lấy, bất quá hắn cũng thừa nhận, Thượng Quan Nam hoàn toàn chính xác rất thích hợp làm một cái kẻ quản lý, có trách nhiệm tâm, có dũng khí, hơn nữa rất giỏi về biểu đạt, loại người này, trời sinh chính là chuyện lật vật nhảy giao tiếp nhân tài.

Điểm này, Đặng Phi muốn kém một chút, tính tình của hắn, trên thực tế là hơi có chút lãnh đạm đầy, đối đãi sự vật thái độ có chút tiêu cực.

“Tốt tốt, chúng ta nhất định ủng hộ ngươi!” Đang ngồi phàm nhân nhao nhao nói ra.

Nghi vấn qua lão giáo sư nam sinh nói ra: “Ta là Phan Ngọc, đến từ tây Sơn Châu, năm nay mười sáu tuổi, thực lực của ta, là ngũ giai lục cấp, thật cao hứng cùng mọi người trở thành đồng học, hy vọng về sau chúng ta đều có thể trở thành bằng hữu!”

Phan Ngọc lời này vừa ra, đang ngồi phàm trần một học sinh lập tức đều kinh ngạc nhìn qua hắn, mười sáu tuổi.

.

.

Ngũ giai lục cấp Đại Đấu Sư! Khó trách hội (sẽ) ở trước mặt chất vấn lão giáo sư thực lực, nghe nói lão giáo sư là ngũ giai tứ cấp về sau, thập phần khinh thường tỏ vẻ không muốn nghe khóa, nguyên lai cũng là có kiêu ngạo tiền vốn!

“Ta là Bàng Vũ, ta là Đông Hải châu đây, mười sáu tuổi, tam giai lục cấp Đấu Sư, hy vọng cùng mọi người có thể trở thành bằng hữu” một đỉnh, thoát nhìn có chút nhu nhược nữ sinh, yếu ớt nói.

“Đặng Phi, đến từ Thanh Nguyên Châu, mười sáu tuổi” Đặng Phi mỉm cười, thập phần đơn giản giới thiệu một chút chính mình.

Bên kia Phan Ngọc lập tức có chút bất mãn, hét lên: “Không nên không nên, ngươi cái này rất đơn giản, ngươi xem chúng

ta nói tất cả thực lực của mình, người cũng muốn nói một chút!”

“Đúng vậy a Đăng Phi, người nói một chút thực lực của người!” Mặt khác hai cái còn không có giới thiệu chính mình nam sinh cũng đi theo ồn ào.

Thượng Quan Nam cùng Cách Lâm, đều có chút ít tò mò nhìn Đăng Phi, nhất là Đăng Phi cái tên này, bọn hắn đều cảm thấy có chút tai ừ.

.

.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 209: Hắc Là Yêu Nghịệt

>

Convert by:

ZajMaster

“Được rồi, ta là cấp năm Chân Nguyên Võ Thánh.

.

.” Đẳng Phi có lựa chọn tính nói một cái, dù sao mọi người còn muốn cùng một chỗ ở chung sáu năm thời gian, một chút cũng không nói, cũng lộ ra có chút không đủ tôn trọng đồng học.

Toàn bộ trong gian phòng, lập tức lâm vào một mảnh tĩnh mịch chính giữa, tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn xem Đẳng Phi, Phan Ngọc khoe miệng co giật được lợi hại nhất, vừa mới là hắc ngẩng đầu lên giới thiệu thực lực của chính mình đây, mục đích cũng không ngoài hồ khoe khoang hạ chính mình, người trẻ tuổi nha, cái này là có thể lý giải đây.

Có thể hắc lại nằm mơ đều không nghĩ tới, cái mới nhìn qua này có chút gây gò, lớn lên rất anh tuấn gia hỏa, lại có thể như thể cường đại, hơn nữa, rất làm cho không người nào có thể tiếp nhận, hắc.

.

.

Lại là Chân Nguyên Võ Thánh!
Bình thường võ giả?

Bình thường võ giả! ! !

Gặp quỷ rồi bình thường võ giả, trên đời này lúc nào giống như này biến thái bình thường võ giả?

Người ta đừng bình thường võ giả, đều là cái loại này không có Đấu Khí tu luyện thiên phú người, lại không cam chịu tầm thường cả đời, không có biện pháp mới đi tu luyện bình thường vũ kỹ đấy, nhưng cho dù bình thường võ giả dù thế nào đi cố gắng, đi phấn đấu, đi tiến tới, thiên phú.

.

.

Hai chữ này, cũng đều quyết định, bình thường võ giả không có quá lớn tiền đồ.

Mà trước mắt thằng này.

.

.

Hắn mao mẹ kiếp, Chân Nguyên Võ Thánh a....!

.

Hay (vẫn) là cấp năm đấy, đây chính là có thể cùng lục giai Đại Đấu Sư chống lại cường giả a...!

Lại có thể biết là một thiếu niên?

Phan Ngọc cảm giác mình trong mắt thế giới thoáng cái trở nên thác loạn rồi, lại để cho hắn cái này từ nhỏ tiếp nhận quý tộc giáo dục thiếu niên, lần thứ nhất đã có một loại đều muốn xúc động mà chửi thề.

Đây cũng quá làm cho người ta không thể tin được rồi, có thể bọn hắn lại không thể không tin, dù sao, loại chuyện này, không cần phải nói dối, bởi vì vì mọi người muốn cùng một chỗ sớm chiều ở chung sáu...!nhiều năm, nói dối luôn luôn bị vạch trần một ngày.

Thượng Quan Nam nhìn về phía Đằng Phi trong mắt, tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, lẩm bẩm nói: “Khó trách hội (sẽ) nhận thức u Vũ lão sư.

.

.

Loại thực lực này, cho dù vốn không có ghi danh Chân Vũ Học Viện, học viện cũng sẽ (biết) đặc (biệt) chiêu đó a!”
Mập mạp Cách Lâm bỗng nhiên nói ra: “A..., ta nhớ ra rồi, ta nói tên của người ta như thế nào quen như vậy tất đâu rồi, Đằng Phi.

.

.

Người là ở tại Thiên Tự Khu chính là cái kia Đằng Phi!”
Mập mạp lời vừa nói ra, cả cái trong phòng, lại là một mảnh tĩnh mịch, mấy người cũng như cùng nhìn xem quái vật nhìn xem Đằng Phi, ánh mắt kia, phản phát muốn đem Đằng Phi từ trong ra ngoài xem cái thông thấu bình thường.

Thiên Tự Khu!

Ba chữ kia, đại biểu Chân Vũ Học Viện đệ tử chí cao vinh dự!
Đúng vậy, nhập chủ Thiên Tự Khu, đối (với) hầu như tất cả mọi người mà nói, đều là một loại vinh dự!

Thiên Tự Khu phòng ở thật sự liên thư thái như vậy sao? Có thể đi vào Chân Vũ Học Viện đệ tử, tuyệt đại đa số gia thế cũng không chênh lệch, thực muốn nhận thức nói thật lên, Thiên Tự Khu cái loại này phòng ở, bọn hắn không phải ở không dậy nổi.

Nhưng ở Chân Vũ Học Viện, có thể trở thành Thiên Tự Khu một thành viên, vậy đơn giản liền là một loại chí cao vô thượng vinh quang!

Chân Vũ Học Viện đệ tử đủ có mấy vạn chi chúng, mà Thiên Tự Khu, cũng chỉ có mười tòa nhà lầu, còn thường thường

không vài tòa nhà.

.

.

Thượng Quan Nam cũng tốt, hay (vẫn) là Bàn Vũ Phan Ngọc cũng tốt, bọn hấn tuy nhiên đều là Chân Vũ Học Viện tân sinh, nhưng này không có nghĩa là bọn hấn đối (với) Chân Vũ Học Viện liền không hề hiểu rõ.

Nhất là mập mập Cách Lâm, càng xem như Chân Vũ Học Viện lão sinh (học sinh lâu năm) rồi, giờ này khắc này, hấn cũng chỉ có thể cảm thán trên đời này có thể quá nhiều người, một kiện chuyện bất khả tư nghị, liền phát sinh ở bên cạnh mình, hơn nữa, cái này nhập chủ Thiên Tự Khu tân sinh, tựa hồ.

.

.

Còn có cùng chính mình trở thành bằng hữu khuynh hướng! Mập mập Cách Lâm thật sự có loại lệ rơi đầy mặt xúc động, hấn muốn khóc, ba năm Chân Vũ Học Viện sinh hoạt, lại để cho hấn ném lầy hết nhân tình ấm lạnh lòng người dễ thay đổi.

Trở thành Chân Vũ Học Viện trong lịch sử cái thứ nhất chủ động xin giáng cấp đệ tử, cũng làm cho hấn đã gặp phải vô tận cười nhạo cùng châm chọc.

Hôm nay, bên cạnh hấn một cái đồng học, lại là Thiên Tự Khu một thành viên!

Buồn cười vừa mới đám người kia, có mắt không trông, rõ ràng đi trêu chọc Thiên Tự Khu người, nếu như bọn hấn biết mình bên người người này tân sinh là ở tại Thiên Tự Khu đấy, chỉ sợ sớm đã như chó vẫy đuôi mừng chủ con chó bình thường xông lên đi à nha?

Mập mập Cách Lâm trong nội tâm cười lạnh, một lòng ngũ vị tạp trần (ngọt chua cay đắng mặn).

“Các người.

.

.

Đều làm sao vậy?” Đẳng Phi trong nội tâm cười khở, trong lòng tự nhủ nếu ta nói ta hiện tại Đấu Khí thực lực là lục giai nhất cấp, Đấu Khí vận chuyển hết tốc lực đứng lên, lập tức có thể bộc phát ra thất giai bát cấp Đấu Tôn thực lực, có phải hay không các người được trực tiếp ngắt đi?

Bộ dáng mềm mại Bằng Vũ sợ hãi nhìn thoáng qua Đẳng Phi, nhỏ giọng nói ra: “Thực lực của người quá kinh người, ta đều bị hù đến rồi.

.

.”

Bằng Vũ nói xong, một bên Thượng Quan Nam cùng Phan Ngọc cùng với mập mạp cùng cái kia hai cái không có giới thiệu chính mình nam sinh đều liên tục gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

“Hai vị này đồng học còn không có giới thiệu chính mình đâu.

.

.” Đẳng Phi không có biện pháp, mọi người thấy ánh mắt của hắn tràn ngập hâm mộ, tiếp tục như vậy nữa, hôm nay bữa cơm này cũng không cần ăn hết, chỉ có thể nói sang chuyện khác.

“Ách, ta là Lưu Thông, là Thanh Hải Châu người, năm nay mười sáu tuổi, tam giai.

.

.

Cấp mười.” Nếu Đằng Phi chưa nói lúc trước, Lưu Thông nhất định sẽ rất tự hào nói ra thực lực của mình, mười sáu tuổi, tam giai cấp mười, đã xem như không tệ, cho dù có Phan Ngọc loại này có thể nói thiên tài ngũ giai lục cấp Đại Đấu Sư tại đây, hẳn cũng sẽ không có cái gì xin lỗi, dù sao người với người tầm đó thiên phú bất đồng, thực lực cao có thấp có rất bình thường, thực tế, nơi này là Chân Vũ Học Viện! Hội tụ toàn bộ Chân Vũ Hoàng Triều tuổi trẻ tinh anh địa phương, xuất hiện mấy một thiên tài quả thực quá bình thường.

Có thể coi là là Phan Ngọc, tại Đằng Phi trước mặt, cũng chút nào không một chút ưu việt đáng nói, dù là Đằng Phi nói hẳn là lục giai Đại Đấu Sư, đều không có cái này cấp năm Chân Nguyên Võ Thánh rung động nhân tâm.

Bình thường võ giả chi lộ, quá gian nan quá nhấp nhô, tràn ngập gập ghềnh, bình thường mà nói, hơn 40 tuổi bình thường võ giả, đạt tới Chân Nguyên Võ Thánh cảnh giới, đã rất làm cho kẻ khác kính nể rồi!

Liên như năm đó ân thân Đằng gia giáo quan Lý Mục, chính là một cái rất tốt ví dụ, tuy nhiên không phải Lãnh Nguyên Dã đối thủ, bị Lãnh Nguyên Dã giết chết, nhưng Lãnh Nguyên Dã cũng phải đối (với) Lý Mục tỏ vẻ ra là xứng đáng kính ý.

Có thiên phú, trưởng thành là lục giai Đại Đấu Sư cũng không khó, nhưng muốn muốn trưởng thành vì Chân Nguyên Võ Thánh, vậy rất khó khăn được.

“Ta là Lịch Thiên, Nam Sơn Châu người, năm nay 17 tuổi, tứ giai cấp hai.

.

.” Người cuối cùng nam sinh, cũng ngữ khí khiêm tốn giới thiệu chính mình.

Đến tận đây, Đằng Phi tiến vào Chân Vũ Học Viện về sau, nhận thức nhóm đầu tiên chính mình lớp đồng học.

“Đúng rồi, Cách Lâm, sự tình hôm nay.

.

.

Đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra?” Phan Ngọc bỗng nhiên có chút nghi hoặc nhìn mập mạp: “Những ngừng người kia người trước kia đồng học?”

Thượng Quan Nam trừng mắt liếc Phan Ngọc, nhẹ nói nói:

“Đây là Cách Lâm đồng học việc riêng tư, đừng loạn hỏi.”

Phan Ngọc gãi gãi đầu, có chút ngượng ngùng nói: “Ách, thật có lỗi, ta chính là có chút tò mò.”

Lúc này thời điểm mọi người cũng đều nhìn ra, cái này dám ở khai giảng đệ nhất tiết học liền công khai nghi vấn lão sư gia hỏa, kỳ thật cũng chính là một cái không có lớn lên hài tử, có chút dùng tự mình làm trung tâm, nhưng bản chất lại cũng không xấu, ít nhất, hẳn là cái dũng cảm thừa nhận sai lầm người.

“Không có gì, chuyện này cho dù ta gạt không nói, mọi người cũng sớm muộn gì đều sẽ biết.” Cách Lâm sắc mặt bình tĩnh, trầm giọng nói ra: “Bình thường mà nói, ta năm nay có lẽ thăng nhập năm thứ ba, trở thành học viện năm thứ ba sinh, nhưng bởi vì thực lực của ta quá kém, ha ha, không đối gạt các người nói, ta đến bây giờ, mới cấp hai nhất cấp Đấu Khí tiêu chuẩn, mà Chân Vũ Học Viện tốt nghiệp, kém cõi nhất, cũng cần đạt tới tứ giai nhất cấp Đại Đấu Sư cảnh giới!”

“Ách.

.

.

Cấp hai nhất cấp, cái này.

.

.

Quả thật có chút điếm thấp, bất quá ta rất kỳ quái, người ban đầu là như thế nào thi được Chân Vũ Học Viện hay sao?” Phan Ngọc rất trực tiếp mà hỏi.

Cách Lâm uống chút rượu, sắc mặt có chút phiếm hồng, cười khổ nói: “Ta kỳ thật không thích tu luyện, có cấp hai nhất cấp thực lực, hay (vẫn) là trong nhà buộc ta mới đạt tới đây, ta lớn nhất yêu thích, là việc buôn bán, giấc mộng của ta là trở thành Chân Vũ Hoàng Triều rất ngu thương nhân!”

“Thương nhân.

.

.

Địa vị có chút thấp a....” Lưu Thông nhẹ giọng lắm bầm một câu, tất cả mọi người liên tục gật đầu, bởi vì đây là sự thật, hầu như từng Chân Vũ Hoàng Triều người cũng biết điếm ấy.

“Không sai, thương nhân địa vị phải không tính toán cao, lại giàu có thương nhân, muốn trở thành quý tộc, đều khó hơn lên trời!” Thượng Quan Nam ánh mắt lập loè, nhẹ nói nói: “Đế quốc ít có mấy cái thương nhân trở thành quý tộc đây, đều là tại chiến tranh thời điếm, làm ra quá lớn lớn công hiến, nhưng đối với so với cái kia võ xem ra nói, bọn hấn lấy được, xa không bằng bọn hấn trả giá đây.”

“Đúng vậy a, tuyệt đại đa số gia tộc, rõ ràng chính là buôn bán gia tộc, nhưng càng muốn nói mình là Đấu Khí võ giả gia tộc, liều mạng cũng muốn lại để cho gia tộc đại đa số thành viên trở thành Đấu Khí võ giả, không chịu thừa nhận mình là buôn bán gia tộc, như vậy, một khi tương lai có hài tử đã có tiền đồ, phong tước thời điếm, lực cản sẽ nhỏ rất nhiều.” Bàn Vũ nháy mắt, tựa hồ có chút then thùng, tiếng nói rất nhẹ nhàng.

“Đây không phải lừa gạt sao?” Lịch Thiên lắm bầm nói:

“Những cái...kia buôn bán gia tộc, người nào không biết lai lịch của bọn hấn a....”

“Ha ha, phía trên tổng cần một cái lấy cớ đây.” Thượng Quan Nam nhẹ nhàng cười cười, thập phần khẳng định nói.

Một đám người trẻ tuổi ngồi cùng một chỗ, rất nhanh liền rất quen đứng lên, mập mạp Cách Lâm cho mọi người nói rất nhiều về Chân Vũ Học Viện sự tình, cũng nói tới chính mình bởi vì giáng cấp, bị người xem thường.

“Cách Lâm đồng học, người không cần khổ sở, chúng ta đều ủng hộ người trợ giúp người đây, lý tưởng của người kỳ thật rất tốt.” Thượng Quan Nam nhìn xem nói đến chuyện của mình, tâm tình có chút sa sút Cách Lâm, mở miệng an ủi.

“Đúng vậy a, Cách Lâm đồng học, những cái...kia cười nhạo người của người, kỳ thật mình cũng đều không được tốt lắm, chúng ta đều còn trẻ, về sau ai thế nào, còn khó mà nói đâu!” Phan Ngọc đỉnh đạc an ủi Cách Lâm.

Một bên Lưu Thông lúc này thời điểm nói ra: “Đúng vậy a, Cách Lâm đồng học, người xem, Đằng Phi đồng học hay (vẫn) là bình thường võ giả đâu rồi, không có Đấu Khí, đều có thể tu luyện tới Chân Nguyên Võ Thánh.

.

.”

Mọi người khoe miệng cùng một chỗ co quắp thoáng một phát, Phan Ngọc trợn trắng mắt nói: “Không nên cầm Đằng Phi đồng học nêu ví dụ tử được không, hắn là yêu nghiệt, dùng hắn nêu ví dụ tử, hội (sẽ) đả kích đến chúng ta lòng tự tin đấy!”

Thượng Quan Nam cùng Bàn Vũ nghe vậy đều dùng sức gật đầu, sau đó che miệng cười khẽ.

Đằng Phi trên mặt lộ ra một cái bất đắc dĩ đáng tươi cười, cùng bọn này đồng học cùng một chỗ, hắn bỗng nhiên cảm giác loại cuộc sống này cũng không tệ, ít nhất, không có nhiều như vậy lục đục với nhau.

Mập mạp Cách Lâm lúc này thời điểm lần nữa bung chén rượu lên: “Hôm nay thật sự rất cảm tạ các người, tuy nhiên các người không hy vọng ta nói quá nhiều cảm ơn, nhưng ta phải

hay là muốn nói, thật sự cảm ơn các người, là các người, cho ta tiếp tục lưu lại tin tưởng cùng dũng khí, cũng là các người, để cho ta biết rõ, học viện này ở bên trong, kỳ thật còn có quan tâm của ta người.”

Thượng Quan Nam bưng chén rượu lên, giọng dịu dàng nói ra: “Mọi người đã làm cái này chén, từ hôm nay trở đi, chúng ta chính là một cái không thể phá vỡ đoàn thể!”

“Cạn ly!”

--

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 210: Bị Người Khiêu Khích

>

Convert by:

ZajMaster

“Đúng rồi, qua vài ngày, có một hội học viện tổ chức lời đài thi đấu, nghe nói là cùng Huyền Vũ học viện cái kia ** lưu đệ tử đối chiến, Đăng Phi, có hứng thú hay không đi lên chơi một chút?” Phan Ngọc uống mấy chén, trên mặt lộ ra vài phần vẻ say rượu, nhìn xem Đăng Phi cười hỏi.

Đang ngồi những người này chính giữa, cũng chỉ có hắn cùng Đăng Phi, mới có đi lên cùng Huyền Vũ học viện đệ tử chiến đấu tư cách, bất quá loại chuyện này, bình thường mà nói, đều do lão sinh (học sinh lâu năm) đến đại biểu tham gia, tân sinh, bình thường là không chiếm được cơ hội.

Đăng Phi nghĩ đến người quen biết cũ Hạ Hầu Thái Vân, nghĩ đến đến từ Cảnh Thiên Ma Cung, tối tăm phiền muộn nhưng trực tiếp Hải Phong Hành cùng nhìn qua rất ánh mặt trời sáng sủa, nhưng trên thực tế vô cùng ổn trọng Diệp Thương Thu, cái kia xinh đẹp Mạc Dao, cùng với cái kia đem hắn trở thành tình địch Lâm Hải Dương cùng ôn nhu yếu ớt Lâm Nhu, Đăng Phi khẽ lắc đầu, nói ra: “Ta không có gì hứng thú, ngươi có thể đi thử xem.”

“Sách, coi như hết, ngươi đều không đi, ta đi lên đoán chừng cũng là đi mất mặt.” Phan Ngọc bĩu môi một cái, nghe Đăng Phi không muốn đi, hắn cũng có chút hào hứng đàn độn.

“Chúng ta học viện lão sinh (học sinh lâu năm), chắc hẳn đều đang xắn tay áo lên a, tốt như vậy mặt mày rạng rỡ cơ hội, Đăng Phi, ngươi ứng với nên đi.” Thượng Quan Nam vẻ mặt

cơ trí nhìn xem Đằng Phi: “Trừ phi ngươi tới học viện mục đích, không phải muốn tiến tới, nếu không, ta đề nghị ngươi tham gia!”

“Ha ha, ngươi thật đúng là nói đúng, ta là người thật không có quá lớn lòng cầu tiến, ta chỉ muốn yên tĩnh học tập vài năm.

.

.” Đằng Phi có chút bại hoại vừa cười vừa nói.

“Ách.

.

.

Vậy được rồi, ta cũng miễn cưỡng không được ngươi, cái này hay là muốn xem cá nhân ý nguyện đây.” Thượng Quan Nam kỳ thật trong nội tâm rất muốn Đằng Phi có thể đi tham gia, cấp năm Chân Nguyên Võ Thánh, có thể khiêu chiến lục giai Đại Đấu Sư võ giả a...! Huyền Vũ học viện bên kia, cho dù có lục giai cao thủ, nhưng cũng không thể có thể tất cả đều là lục giai!

Chỉ cần có thể thắng một hồi, cái kia Đằng Phi liền thật sự nổi danh!

Muốn biết rõ, nhưng hẳn là một cái năm nhất tân sinh a...!

Ngay tiếp theo, bọn hắn lớp này cấp, đều sẽ cùng theo nổi danh.

Chỉ tiếc, Thượng Quan Nam điểm ấy tiểu tâm tư, tại Đằng Phi chỗ đó hoàn toàn không có có tác dụng gì, Đằng Phi là hạ quyết tâm, căn bản cũng không muốn tham gia!

Bất quá, trên đời này rất nhiều chuyện chính là như vậy, ngươi càng là muốn lánh tránh, nó lại càng là sẽ tìm tới ngươi.

Nửa tháng sau, một hồi long trọng lôi đài khiêu chiến thi đấu, tại Chân Vũ Học Viện lôi đài khu cử hành, trận đấu này, hấp dẫn toàn bộ đế đô hơn mười gia tất cả lớn nhỏ học viện đến đây xem lễ.

Đương nhiên, cũng không phải là tất cả mọi người đã đến, nói như vậy, coi như là Chân Vũ Học Viện lôi đài khu, cũng không bỏ xuống được nhiều người như vậy.

Từng học viện, đều phái ra chính mình học viện học sinh khá giỏi đến đây quan sát, liền không tính là đi đánh, đây cũng là một cái rất tốt quan sát cơ hội.

Nhìn nhiều cao thủ chiến đấu, chính mình cũng sẽ có điều tăng lên, đây là tất cả mọi người công nhận sự thật.

Với tư cách Chân Vũ Học Viện năm nhất tân sinh, vốn là không có tư cách toàn bộ tới đây quan sát, bất quá ai bảo chủ quản thầy của bọn hắn là rõ ràng U Vũ đâu rồi, vị này viện trưởng đại nhân con gái, thậm chí không cần làm việc thiên tư, cứ như vậy quang minh chánh đại mang theo trong lớp đệ tử, lại tới đây, không người nào dám đối với nàng nói này nói kia.

Hơn mười ngày tiếp xúc, khiến cái này đồng học càng thêm quen thuộc đứng lên, Thượng Quan Nam đã được như nguyện đã trở thành lớp trưởng, thật sự của nàng rất có năng lực quản lý, đem lớp bầu không khí khiến cho rất đoàn kết.

Phan Ngọc ngồi ở Đằng Phi bên cạnh, hướng về phía lôi đài phương hướng, vượt qua Đằng Phi nỗ lực môi: “Ta nói, ngươi thật không bên trên?”

“Ha ha, ai đi lên cùng Huyền Vũ học viện đệ tử đánh, chỉ sợ sớm đã đã có thí sinh, khẳng định không phải ai muốn bên trên có thể bên trên đấy.” Mập mạp Cách Lâm dù sao so với bọn hắn hiểu rõ hơn Chân Vũ Học Viện một ít quy củ, ở một bên vừa cười vừa nói: “Cho nên, trừ phi trên lôi đài có người khiêu chiến Đằng Phi đồng học, nói cách khác.

.

.”

Cách Lâm lời còn chưa nói hết, chỉ nghe thấy trên lôi đài đột nhiên truyền tới một trong trẻo thanh âm: “Thật có lỗi, vị này đồng học, ta không muốn đánh với ngươi, ta muốn khiêu chiến

các người học viện Đằng Phi!”

Cách Lâm miệng há lấy, trên mặt cơ bắp co quắp, sau đó lâm bầm nói: “Bà mẹ nó, không phải chứ? Chuẩn như vậy? Xem ra ta có thể đổi nghề coi bói cho người khác nữa à!”

Trên lôi đài thanh âm, xuyên thấu qua ma pháp loa phóng thanh truyền khắp bốn phía, trên khán đài lập tức một mảnh yên tĩnh, tất cả mọi người hai mắt nhìn nhau, không biết xảy ra chuyện gì, trên đài Huyền Vũ học viện đệ tử, rõ ràng cự tuyệt cùng trước mặt hãn đối thủ chiến đấu, điểm danh muốn khiêu chiến Đằng Phi.

.

.

Trên khán đài, một thân hắc, mang theo mặt quỷ mặt nạ chủ lầu số một, hướng Đằng Phi lớp chỗ phương hướng nhìn thoáng qua, nhẹ giọng lâm bầm nói: “Khiêu chiến cái kia tên đáng chết? Thật sự là chán sống.”

Đại biểu cho Thủy Tiên học viện lại tới đây Lăng Thi Thi, cùng Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp cùng với Đằng Vũ đám người ngồi cùng một chỗ, nghe vậy đều là nao nao, Âu Lạp Lạp vừa cười vừa nói: “Công tử thanh danh đã như vậy vang dội đến sao? Rõ ràng Huyền Vũ học viện hội học sinh chủ động hướng hãn khởi xướng khiêu chiến?”

“Có lẽ là có nguyên nhân khác a.” Đằng Vũ nhẹ nói nói.

Lăng Thi Thi một đôi nước con mắt mọi nơi quan sát, cái này khán đài quá lớn, đủ để dung nạp mấy vạn người, căn bản nhìn không tới Đằng Phi ở đâu, trong mắt hiện lên một vòng ảm đạm, ngồi ở chỗ kia, lẳng lặng không nói.

Đồng dạng tại trên khán đài Tiểu vương gia Chu Chí Vũ, tức thì phát ra lẳng lẽ cười lạnh, trong mắt tràn ngập khinh thường, nhẹ giọng lâm bầm: “Đằng Phi, xem ra người đắc tội không ít người nha, đều không cần bản vương tự mình thu thập người, đã có người nhìn người không vừa mắt!”

Có thể dung nạp mấy vạn người khán đài hầu như đủ quân số, rất nhiều xa không không biết Đằng Phi những người nào cũng

đều tại liễu mạng nghe ngóng, mà cũng không có thiếu người đang trước chút ít thiên Long Trục Lâm cùng Đằng Long tầm đó cái kia cuộc chiến đấu ở bên trong, sẽ biết Đằng Phi.

Vì vậy, rất nhanh, cái này nhập chủ Thiên Tự Khu năm nhất tân sinh thân phận, ngay tại trên khán đài truyền ra, tất cả mọi người cảm giác được rất kinh ngạc, không có nghĩ đến cái này năm nhất tân sinh, nhập trường học không có vài ngày, dĩ nhiên cũng làm đã làm nhiều như vậy hấp dẫn dừng người nhân cầu sự tình.

Cùng hoa hậu giảng đường cấp Vũ lan tỷ muội quan hệ mập mờ, không biết thực lực như thế nào, nhưng trực tiếp nhập chủ Thiên Tự Khu, lôi đài tranh tài không sợ chút nào Tiểu vương gia Chu Chí Vũ, hơn nữa lại để cho Chu Chí Vũ ném đi một cái thiên đại thể diện, viện trưởng đại nhân hòn ngọc quý trên tay, rõ ràng U Vũ sư tỷ đối với hắn bảo vệ.

.

.

Cái này một cái cộc cái cộc, đều bị rất nhiều Chân Vũ Học Viện đệ tử cảm thấy kinh ngạc, cho đến lúc này, bọn hắn mới bỗng nhiên phát hiện, nguyên lai năm nay năm nhất tân sinh chính giữa, vậy mà ra như vậy một cái yêu nghiệt gia hỏa.

Vì vậy, tất cả mọi người lập tức đều hứng thú, đều muốn tận mắt nhìn xem, cái này nổi danh tân sinh, đến cùng có thực lực như thế nào, mà ngay cả Huyền Vũ học viện trao đổi đệ tử, đều chỉ mặt gọi tên muốn khiêu chiến hắn.

Trên lôi đài người, không là người khác, đúng là đối (với) Đằng Phi có chút địch ý Lâm Hải Dương!
Sở dĩ chỉ mặt gọi tên khiêu chiến Đằng Phi, cũng ít nhiều là bị Hải Phong Hành cùng Diệp Thương Thu hai người này giật giây, Hải Phong Hành ngày đó cùng Đằng Phi nói rất nhiều thứ, có thể ngay sau đó, Hồng Liên lão sư liền mất tích.

Cứ việc:cho dù Hồng Liên lão sư lưu lại một phong thư, nói

mình chán ghét làm lão sư, chuẩn bị thăm dò thần bí phương đông thế giới, nhưng đại đa số Huyền Vũ học viện trao đổi thầy trò, đều là không quá tin tưởng.

Nhất là Hải Phong Hành cùng Diệp Thương Thu hai người này, trong nội tâm càng là kinh nghi bất định!
Bọn hắn thậm chí hoài nghi là Đằng Phi liên thủ cường giả, ám sát Hồng Liên, nhưng không có chút nào chứng cứ, dù sao, nơi này là Chân Vũ Học Viện, không là địa bàn của bọn hắn.

Cho nên, hai người này mấy ngày gần đây nhất luôn hữu ý vô ý tại Lâm Hải Dương trước mặt nhắc tới Đằng Phi, hơn nữa nói Đằng Phi cùng Hạ Hầu Thái Vân tâm đó, tựa hồ có một ít ẩn ý.

Đúng vậy, chính thức cao minh thâm ngòi, vốn là như vậy không để lại dấu vết đây, mặc cho ai cũng nghe không xuất ra lời này có cái gì tệ xấu, nhưng Lâm Hải Dương lại đã sớm ghen ghét dữ dội, hận không thể một đao đem Đằng Phi chém.

Khó khăn chờ đến đông tây phương đệ tử lôi đài thi đấu, Lâm Hải Dương chủ động xin cái thứ nhất lên đài, mục đích đúng là muốn làm lấy tất cả mọi người mặt, đánh bại Đằng Phi, lại để cho Hạ Hầu Thái Vân nhìn xem, ai mới thật sự là thích hợp với nòng đây!

Bất quá Lâm Hải Dương loại này cử động, nhưng là chọc giận đứng ở trước mặt hắn vị này Chân Vũ Học Viện đệ tử, đây là một cái thân hình cao lớn, lỗ võ hữu lực nam sinh.

Chừng hai mươi tuổi, ăn mặc một thân màu xanh trang phục, vốn là mỉm cười, chuẩn bị cùng Lâm Hải Dương chào hỏi khuôn mặt, giờ phút này trở nên rất khó coi, nhìn hắn lấy Lâm Hải Dương, trầm giọng nói ra: “Hôm nay cái này trận chiến đầu tiên, là để ta làm đánh, ngươi muốn khiêu chiến người khác, có thể, nhưng phải đem ta đánh xuống lôi đài, ngươi mới có thể chọn.

.”

Chân Vũ Học Viện người này nam sinh lời còn chưa nói hết, bên kia Lâm Hải Dương đột nhiên triển khai, thân thể như là một đạo thiểm điện bình thường, vọt tới người này thân hình cao lớn nam sinh, đưa hắn còn dư lại lời nói tất cả đều cho dấu ở cổ họng, chợt nghe Lâm Hải Dương lạnh giọng quát: “Vậy ngươi sẽ xuống ngay a!”

Phanh!

Một tiếng trầm đục, cái này thân hình cao lớn nam sinh, bất ngờ không đề phòng, trực tiếp bị Lâm Hải Dương đầu đâm vào ngực, phát ra một tiếng trầm đục, đập đập đập hướng (về) sau một liên lùi lại vài chục bước, tại bên bờ lôi đài, khó khăn lắm đứng lại, căm tức nhìn Lâm Hải Dương, lớn tiếng nói: “Ngươi đánh lén!”

Trên khán đài cũng là một mảnh xôn xao, chẳng ai ngờ rằng, cái này Huyền Vũ học viện đệ tử, thật không ngờ không có phong độ.

Vốn nha, song phương đệ tử cử hành một hồi lôi đài chiến, trên thực tế chính là lẫn nhau trao đổi xuống, tuy nhiên cũng có phân cao thấp ý tứ, nhưng tổng thể mà nói, hay là muốn hữu nghị đệ nhất đây.

Trước đó ai cũng không nghĩ tới, sẽ phát sinh như vậy một màn.

Nghe trên khán đài truyền đến đinh tai nhức óc hư thanh, rất nhiều Huyền Vũ học viện lão sư biểu hiện trên mặt, cũng khó coi.

Lâm Hải Dương nhưng là mặt không đổi sắc, lạnh lùng nói: “Hôm nay lôi đài chiến, không có lôi đài quan, như vậy, hai người hai chân đồng thời rơi xuống trên lôi đài, trận đấu cũng đã bắt đầu rồi, ta thừa nhận công kích trước người không có đánh mời đến, nhưng vậy thì thế nào? Nếu trên chiến trường, người đã bị chết! Chiến đấu chính là chiến tranh, ai sẽ theo người nói nhảm?”

Lâm Hải Dương thanh âm, truyền khắp toàn trường, vốn là đinh tai nhức óc hư thanh, dần dần trở nên nhỏ lại, rất nhiều người trên mặt, đều vẻ mặt như nghĩ tới cái gì, sắc mặt khó coi

Huyền Vũ học viện các sư phụ, lúc này cũng đều lộ ra dáng tươi cười.

Tiểu tử này, khẩu tài hay (vẫn) là rất không tệ, có thể đem mình vô sỉ cử động nói được như vậy quang minh chính đại, cũng coi như có bản lĩnh.

Người này ăn mặc màu xanh trang phục cao sinh viên khuôn mặt đỏ lên, lại rất khó nói ra cái gì phản bác đến, người ta nói cũng không sai a..., là chính bản thân hắn nói nhảm quá nhiều, có thể trách người khác sao?

Tuy nhiên hắn còn đứng ở lôi đài biên giới, nhưng vừa mới lần này, đã lại để cho hắn nhiều ít bị thụ bị thương, hơn nữa thông qua đối phương một kích này, trong lòng của hắn cũng rõ ràng một điểm, cho dù lẫn nhau quang minh chính đại đánh một hồi, hắn cũng chưa hẳn là vị này Huyền Vũ học viện đệ tử đối thủ.

Nghĩ đến, ăn mặc màu xanh trang phục đệ tử lớn tiếng nói: “Tốt, người nói có đạo lý, về sau gặp lại, ta sẽ nhớ kỹ người lời nói!” Nói qua, chính mình nhảy xuống.

Tình cảnh lời nói mà thôi, không có ai sẽ quan tâm, Lâm Hải Dương càng sẽ không đem cái này làm: lúc một sự việc, tay phải hướng phía trên khán đài một ngón tay, cười lạnh nói nói: “Đằng Phi, chẳng lẽ ngươi không tại cái này trên khán đài sao? Ở đây, liền tiếp nhận khiêu chiến của ta, bằng không thì, ngươi chính là một cái người nhu nhược!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 211: Một Quyền

>

Convert by:

ZajMaster

Được, người ta cũng sắp chỉ vào cái mũi mắg, chính mình thật sự nếu không đi ra, về sau tại Chân Vũ Học Viện chỉ sợ cũng không có cách nào đặt chân, Đằng Phi trong nội tâm thật là vô cùng bất đắc dĩ, nói thật, hấn một chút cũng không muốn tại nhiều như vậy mặt người trước triển lộ thực lực của mình, trên khán đài chừng mấy vạn người, có trời mới biết trong lúc này có thể hay không cất dấu mấy cái Đấu Thánh?

Bất quá dưới mắt loại tình huống này, hấn cũng không có khả năng tiếp tục cất giấu rồi, bởi vì hấn trông thấy rõ ràng U Vũ ánh mắt đều nhìn sang mình

“Được rồi, ta đây phải đi.” Đằng Phi đứng người lên, hướng về phía chính mình lớp đồng học cười cười, sau đó nhìn rõ ràng U Vũ nói ra.

“Hạ thủ lưu tình, đừng đánh chết.” Rõ ràng U Vũ thanh âm rất lạnh lùng, nhưng nói ra được lời nói, nhưng là lại để cho người chung quanh đều thất kinh.

Nhất là đối (với) rõ ràng U Vũ so sánh hiểu rõ người, đều trợn mắt há hốc mồm nhìn xem nàng, trong lòng tự nhủ vị này núi băng ngàn năm mỹ nữ rõ ràng nói cho học sinh của hấn hạ thủ lưu tình, đừng cho đối phương đánh chết.

.

.

Thiên, cái này có thật không vậy?

Đằng Phi nhẹ gật đầu: “Yên tâm đi, ta biết rõ đúng mực đấy.”

Được.

.

.

Cái này người chung quanh tất cả đều bó tay rồi, trong lòng tự nhủ thật đúng là có nhiều lão sư, liền có nhiều đệ tử a..., bọn hần đã không có cách nào khác đi nói Đằng Phi quá cuồng ngạo, một hồi chiến đấu chấm dứt, hết thấy tự nhiên sẽ thấy rõ ràng!

Rõ ràng U Vũ đối (với) Đằng Phi dạn dò, lại để cho vốn là muốn nhắc nhở Đằng Phi cẩn thận Cách Lâm Thượng Quan Nam đám người tất cả đều ngậm miệng lại.

Còn nói cái gì? Lão sư nói tất cả, đừng đánh chết, cái kia rõ ràng chính là đối (với) Đằng Phi tín nhiệm đến thực chất bên trong rồi, hay (vẫn) là chờ xem kết quả a.

Bên kia trên khán đài, Lâm Hải Dương tiếp tục cười lạnh hô: “Đằng Phi, chẳng lẽ ngươi thật không tại? Hay (vẫn) là không dám đi lên? Ta muốn khiêu chiến ngươi, đã rất nhiều ngày, ngươi nếu như không có tới, ta đây hội (sẽ) thất vọng đấy, phiền toái ai.

.

.

, nhận thức Đằng Phi đấy, mời đi gọi hần một chút đi, không cùng hần đánh một hồi, ta sẽ không dưới đài đấy!”

Lời này nói, lại để cho rất nhiều Chân Vũ Học Viện đệ tử đều rất không thoải mái, đều tại lo lắng mong mỏi, Đằng Phi có thể tranh thủ thời gian lên đài, sau đó một cước đem thắng này đá xuống đi, mẹ kiếp, quả thực quá cuồng vọng, quá kẻ người chán ghét!

Chủ lầu số một dưới mặt nạ khỏa miệng nổi lên một vòng mỉa mai tiêu dáng tươi cười, lẩm bẩm nói: “Một cái lục giai sơ cấp Đại Đấu Sư, sách, kêu gào thật đúng là vui mừng, Đằng Phi,

người nhiều ít chiêu có thể đánh bại hần đầu này?”

Âu Lạp Lạp cũng là lòng đầy căm phẫn, lăm lăm nói: “Công tử một hồi tốt nhất một chiêu liền cho hần đánh tiếp, người này thật sự là quá đáng ghét!”

Âu Lôi Lôi tuy nhiên điềm đạm nho nhã chút ít, nhưng có người như thế khiêu khích Đằng Phi, nàng tự nhiên cũng không muốn, nghe vậy nhẹ gật đầu, nói ra: “Đúng vậy a, thật sự là quá đáng ghét!”

Lăng Thi Thi trong mắt cũng có lửa giận, cứ việc: cho dù Đằng Phi cự tuyệt nàng, nhưng nàng như trước không thích nghe đến người khác nói Đằng Phi không phải.

Về phần Đằng Vũ cùng Ngử Đồng, cùng với trên khán đài Đằng Long Đằng Lôi đám người, càng là giống nhau tâm tư, đều hy vọng Đằng Phi có thể vội vàng đem người này đánh tiếp.

Diệp Thương Thu cùng Hải Phong Hành đám người, thì là ôm xem náo nhiệt tâm tính, bọn hần kỳ thật xúi giục Lâm Hải Dương cùng Đằng Phi đối lập, mục đích cũng không ngoài còn là muốn nhìn Đằng Phi đến tột cùng mạnh bao nhiêu.

Hạ Hài Thái Vân có chút xấu hổ, dựa theo thân phận của nàng, tự nhiên là hy vọng Lâm Hải Dương có thể thắng, nhưng đối với tay nếu là Đằng Phi, vậy hãy để cho nàng có chút xoắn xuýt rồi, một phương diện hy vọng Đằng Phi có thể hung hăng giáo huấn Lâm Hải Dương dừng lại: một châu, một phương diện khác, nếu là Lâm Hải Dương bị bại quá khó nhìn, với tư cách Huyền Vũ học viện đệ tử, trên mặt nàng cũng không quang.

Dù sao đây là công khai tính trận đấu, mà không phải nói lý ra độ sức, nếu là nói lý ra, Lâm Hải Dương bị đánh thành đầu heo nàng cũng sẽ không một chút nhú mày.

“Mặt.

.

”

.

“Đừng kêu rồi.” Đẳng Phi thanh âm bình tĩnh, đã cắt đứt lâm viễn, theo bậc thang, chậm rãi tiêu sái lên lôi đài, nhìn xem trên lôi đài Lâm Hải Dương, Đẳng Phi cau mày, chậm rãi nói ra: “Ta tựa hồ không có chỗ nào đặc tội qua ngươi đi?” Lâm Hải Dương trông thấy Đẳng Phi, con mắt lập tức sáng ngời, ha ha cười nói: “Đẳng Phi, lời của ngươi thật biết điều, ta đại biểu Huyền Vũ học viện đi vào phương đông tiến hành trao đổi, trận đấu này, cũng là bình thường trao đổi, theo như quy định, ta có thể tùy ý khiêu chiến tất cả đại học viện là bất luận cái gì đệ tử, không có biện pháp, ta chỉ nhận thức ngươi một cái, chỉ có thể lựa chọn ngươi rồi, ngươi lại nói cái gì có đặc tội hay không đây, ta có chút ít nghe không hiểu đâu.”

Ách.

.

.

, thằng này, thật đúng là rất có tài ăn nói đấy, Đẳng Phi cười nhạt một tiếng, nhẹ gật đầu: “Vậy được rồi, ta đã đến, ngươi ra tay đi.”

Đôi mắt bay lên, Lâm Hải Dương cũng trở nên cẩn thận, chớ nhìn hấn ngoài miệng nói nhẹ nhõm, nhưng trên thực tế, hấn vô cùng rõ ràng, trước mắt người này không phải dễ dàng như vậy trêu chọc đấy, những ngày này Diệp Thương Thu cùng Hải Phong Hành không ngừng ở trước mặt hấn nhắc tới Đẳng Phi, Lâm Hải Dương rất rõ ràng bọn hấn muốn làm cái gì, nhưng hấn vẫn không quan tâm bị Diệp Thương Thu lợi dụng một chút, dù sao hấn cũng xem Đẳng Phi không vừa mắt.

Hơn nữa, có thể làm cho Diệp Thương Thu cùng Hải Phong Hành hai người như thế coi trọng người, cũng không thể nào là kẻ yếu.

“Lâm Hải Dương, lục giai nhất cấp Đại Đấu Sư, xin chỉ giáo!” Lâm Hải Dương hí mắt, chậm rãi nói ra, hấn chủ động nói ra thực lực của mình, cũng là muốn tìm một chút Đẳng Phi thực lực.

“Đằng Phi, cấp năm Chân Nguyên Võ Thánh.” Đằng Phi tùy ý nói qua, sau đó lẳng lặng đứng ở nơi đó.

Trên khán đài, hoàn toàn yên tĩnh.
Lập tức truyền đến một mảnh xôn xao thanh âm.

“Cái gì? Hắn lại là bình thường võ giả? Chân Nguyên Võ Thánh? Ta không nghe lầm chứ?”
“Ông t...r...ờ...i..., còn trẻ như vậy Chân Nguyên Võ Thánh, rõ ràng còn là cấp năm.

.

.

Thật bất khả tư nghị!”
“Khó trách hắn tiến vào học viện, có thể dùng một cái tân sinh thân phận, nhập chủ Thiên Tự Khu, quả nhiên bất phàm!”
Khán đài đám người bên trên đều nghị luận, trong mắt đều lộ ra bất khả tư nghị biểu lộ.

“Chân Nguyên Võ Thánh?” Chu Chí Vũ lông mày chăm chú nhìn lại, có chút kinh ngạc nhìn qua trên lôi đài cái kia thân ảnh gầy gò, trong mắt mang theo vài phần không dám tin.

“Chẳng qua là Chân Nguyên Võ Thánh sao?” Chủ lầu số một dưới mặt nạ khoe miệng hướng lên nhếch lên, lộ ra một cái ý vị thâm trường đáng tươi cười, nhưng không ai có thể trông thấy.

“Công tử rất xấu rồi.

.

.”, Âu Lạp Lạp nhẹ giọng lắm bầm một câu.

Trên lôi đài Lâm Hải Dương cũng là nao nao, hắn chẳng thể nghĩ tới, Đằng Phi lại là bình thường võ giả, hơn nữa còn trẻ như vậy, thì đến được cấp năm Chân Nguyên Võ Thánh cảnh

giới, làm cho người ta khó có thể tin.

“Như thế nào, Lâm Hải Dương đồng học, ngươi sợ sao?”
Đằng Phi nhìn xem Lâm Hải Dương, khẽ cười nói.

“Sợ ngươi?” Lâm Hải Dương hừ lạnh một tiếng, thân thể lập tức triển khai, tốc độ cực nhanh, như là một đạo thiểm điện giống như, phóng tới Đằng Phi, đồng thời, cánh tay phải khuất đứng lên, nắm tay phải phía trên truyền đến một hồi kịch liệt Đấu Khí chấn động, hung hăng một quyền, trực tiếp đánh hướng Đằng Phi mặt!
Đằng Phi lẳng lặng đứng ở nơi đó, cũng không nhúc nhích, thấy trên khán đài rất nhiều người tâm đi theo treo lên, vô cùng khâm trọng.

“Ra tay a...!”

“Đồ dân, đánh trả a...!”

“Móa nó, lại không ra tay, ngươi cũng bị người đánh thành đầu heo tử!”

Đây là trên khán đài rất nhiều người cộng đồng tiếng lòng, tất cả mọi người cực kỳ khâm trọng.

Lâm Hải Dương gặp Đằng Phi đứng cái kia bất động, khoe miệng lập tức nổi lên một vòng lạnh như băng vui vẻ: không né? Vô lễ? Rất tốt, khiến cho ngươi biết vô lễ kết cục!
Lâm Hải Dương kêu lên một tiếng buồn bực, đem Đấu Khí lập tức vận chuyển tới cực hạn, thậm chí phát ra rất nhỏ ông ông thanh vang, như vậy một quyền, cho dù nện ở trên một tảng đá lớn, cũng có thể đem tảng đá ném ra một cái lỗ thủng đến!
Thẳng đến Lâm Hải Dương nắm đấm, hầu như đã đến Đằng Phi mặt, Đằng Phi lúc này mới như thiểm điện ra tay, đưa tay chính là một quyền.

Phanh!

Giống như gấu chi lực, cuộn cuộn tới!

Lâm Hải Dương cảm giác mình như là đâm vào một tòa không thể phá vỡ núi lớn lên, trên nắm tay truyền đến một cỗ toàn tâm rét thấu xương đau đớn, nhịn không được phát ra hét thảm một tiếng.

“A...!”

Lâm Hải Dương thân thể lập tức hướng lui về phía sau đi, đạp đạp quý”.

.

.

Liên tiếp rời khỏi bảy tám bước, lập tức dốc sức liều mạng vùng lấy nắm đấm, sau đó nhìn huyết nhục mơ hồ tay phải lưng (vác), trong mắt hiện lên vẻ kinh sợ!

Hí!

Bốn phía trên khán đài, lập tức truyền đến một hồi hít vào khí lạnh thanh âm, vô số người hầu như đều theo bản năng lấy tay vuốt vuốt tay phải của mình, nhìn về phía Đằng Phi ánh mắt, như là nhìn xem một cái quái vật.

Mọi người đều biết, trong chiến đấu, càng là chiếm trước tiên cơ, phần thắng càng lớn, càng là muộn ra tay, càng dễ dàng thất bại.

Nhất là như Đằng Phi như vậy, quả thực chính là không muốn sống cách làm, người ta nắm đấm đã sắp oanh tạc trên mặt của người rồi, người mới đưa tay tiếp chiêu, đây không phải muốn chết là cái gì?

Cho nên, loại này vội vàng phía dưới tiếp chiêu, có bao nhiêu tai hại, ở đây mỗi người đều rất rõ ràng.

Có thể hết lần này tới lần khác đấy, Đằng Phi cái này! Quyền, chẳng những chút nào không rơi xuống gió, ngược lại còn Lâm Hải Dương bắn cho đi ra ngoài, cái này được bao nhiêu biến thái lực lượng, mới có thể đạt tới loại trình độ này?

“Móa nó, hần thật sự là cấp năm Chân Nguyên Võ Thánh? Không phải lục cấp thất cấp thậm chí bát cấp?” Rất nhiều người trong nội tâm, đều sinh ra ý nghĩ như vậy, nhìn xem Lâm Hải Dương nắm đấm, đều thấy hần đau đến sợ.

Đằng Phi nhìn xem Lâm Hải Dương cái kia huyết nhục mơ hồ tay, trong nội tâm cười lạnh, mặc dù mình bình thường võ giả,

chỉ có cấp năm Chân Nguyên Võ Thánh cảnh giới, có thể bởi vì tu luyện Bát Bộ Thiên Long Quyết chi Long Chúng Thiên, phòng ngự đã đạt tới bằng đá làn da đỉnh phong cảnh giới, cho dù đứng ở đó không hiểu, cứng rắn (ngạnh) lần lượt Lâm Hải Dương một quyền, cũng mơ tưởng làm cho mình tổn thương gân di chuyển cốt!

Trên lực lượng, đã đạt tới giống như gấu chi lực đỉnh phong trong đỉnh phong, khó khăn lắm va chạm vào long chi lực cánh cửa!

Loại lực lượng này phía dưới, đừng nói Lâm Hải Dương một cái lực giai nhất cấp Đại Đấu Sư, cho dù đến chính là một hóa giai Đấu Tôn, đón đỡ Đẳng Phi như vậy một quyền, cũng sẽ (biết) không chịu đựng nổi!

Chớ nói chi là, Đẳng Phi liền vô danh quyền pháp cũng không có sử dụng!

Đối đãi loại này cấp bậc đối thủ, sử dụng vô danh quyền pháp, quả thực là một loại sỉ nhục.

“Trời sinh thần lực a....,

.

.” Chu Chí Vũ híp mắt, không khỏi nhớ tới lần trước Đẳng Long cùng Long Trục Lâm tầm đó trận kia lôi đài chiến, Đẳng Phi dùng thân thể đón đỡ dưới tay mình cùng với, kết quả.

.

.

, dưới tay mình nghiêm chỉnh chân đều phế bỏ, bây giờ còn nằm ở trên giường, cho dù về sau khỏi, đoán chừng cũng phế đi, mà Đẳng Phi, lại sự tình gì đều không có.

“Nguyên lai là một cái chỉ có cây mạnh cùng phòng ngự kinh người gia nẩy sinh”,.

.

.” Chu Chí Vũ lạnh lùng trên mặt, lộ ra một vòng khinh

thường cười lạnh đến, lẩm bẩm nói: “Cấp năm Chân Nguyên Võ Thánh.

.

.

, ha ha, cái này đem trở thành người cuối cùng thực lực!”
“Còn đánh sao?” Đẳng Phi vẻ mặt bình tĩnh nhìn Lâm Hải Dương, mỉm cười hỏi.

Lâm Hải Dương cảm giác được toàn bộ tay phải toàn tâm rét thấu xương đau đớn, vừa mới một quyền kia, hắn thậm chí hoài nghi tay phải của mình có thể đã đứt ra, Đẳng Phi một kích này, hoàn toàn chính xác đánh chính là hắn có chút trái tim băng giá, cũng có chút nhụt chí, sinh ra vài phần thoái ý.

Có thể Đẳng Phi vừa nói như vậy, Lâm Hải Dương lập tức có gan bị người hung hăng rút một cái tát cảm giác, trên mặt nóng rất đây, vừa mới hắn đứng ở trên lôi đài, kêu gào lấy muốn khiêu chiến Đẳng Phi, bây giờ lại bị người ta một quyền đánh chính là sinh ra ý sợ hãi, làm: lúc lấy mấy vạn người mặt, hắn nào có mặt cứ như vậy xuống đài nhận thua?

Ngay tại tiến thối lưỡng nan chi tế, bên kia Huyền Vũ học viện khu vực, truyền tới một thanh âm: “Hải dương, trở về a, người không phải là đối thủ của hắn.”

Nói qua, một đạo thân ảnh, theo trên lôi đài trực tiếp nhảy xuống, đi nhanh như bay, đi vào dưới lôi đài, vừa tung người, nhảy lên lôi đài, như thế gọn gàng thân pháp, dẫn tới bốn phía một hồi hoan hô.

Diệp Thương Thu nhảy lên lôi đài, vẻ mặt ánh mặt trời nhìn xem Đẳng Phi, ôn hòa mà nói: “Đẳng Phi đồng học, ta đến với ngươi luận bàn thoảng một phát.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 212: Đệ Nhất Cao Thủ Ở Giữa Quyết Đấu

>

Convert by:

ZajMaster

Diệp Thương Thu xuất hiện, tính toán là cho Lâm Hải Dương một cái lối thoát, bất quá cái này bậc thang, nhưng là lại để cho hắn hạ được có chút không tình nguyện, phản phát chính mình chẳng qua là một mảnh lá xanh, chuyên môn vì phụ trợ Diệp Thương Thu cái này đoá hoa hồng mà tồn tại bình thường.

Bất quá giờ này khắc này, hắn cũng nói không nên lời cái khác đến, tay phải bị thương, hầu như liền đánh mất một nửa sức chiến đấu, tiếp tục nữa, cũng chỉ là thua càng khó xem chút ít mà thôi.

Hơn nữa hắn cũng không tính quá mất mặt, ít nhất tại Đăng Phi lúc trước, Lâm Hải Dương đã đem một cái Chân Vũ Học Viện đệ tử đánh rớt lôi đài, tài nghệ không bằng người, không có gì lớn đấy.

Đăng Phi nhớ tới Hạ Hầu Thái Vân cùng ngày giới thiệu Diệp Thương Thu thời điểm, từng nói qua, đây là Huyền Vũ học viện đệ tử trong đệ nhất cao thủ, lại từ Hạ Hồng Liên chỗ đó biết được Diệp Thương Thu cùng Hải Phong Hành hai người đều đến từ chính Cảnh Thiên Ma Cung, Cảnh Thiên Ma Cung, đã tính toán là chân chính cường đại tu luyện môn phái, loại địa phương này đi ra đệ tử trẻ tuổi, nghĩ đến thân thủ sẽ không quá chênh lệch.

“Ha ha, như ý mong muốn.” Đăng Phi mỉm cười, nhìn xem

Diệp Thương Thu.

Lúc này thời điểm, một cái trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm đột nhiên truyền đến: “Đằng Phi, ta muốn cùng hấn đánh!” Một đạo đen kịt thân ảnh, theo trên khán đài trực tiếp bay về phía lôi đài, lúc này khiến cho một hồi cực lớn tiếng kinh hô.

“Thiên, ai vậy, lại có thể biết phi, Thánh cấp cao thủ!”

“Có này sinh bàng, là đấu cánh!”

“Không sai, là đấu cánh, thiên, đây là chúng ta Chân Vũ Học Viện đệ tử?”

“Hình như là chủ lầu số một!”

“Ha ha, cái này nhìn thật là náo nhiệt, chủ lầu số một rõ ràng xuất thủ!”

Trên khán đài, Chân Vũ Học Viện các học sinh đều nghị luận, những cái...kia học viện khác đệ tử tức thì tại liệu mạng nghe ngóng cái này ngưng kết ra đấu cánh đệ tử đến tốt cùng là ai, vì cái gì nhiều người như vậy cũng gọi nàng chủ lầu số một.

Khán đài trong rạp, rất nhiều Chân Vũ Học Viện cao tầng nhóm:đám bọn họ thần sắc cũng đều ngưng trọng lên, vị này nhập chủ Thiên Tự Khu về sau, ở tại lầu số một thần bí đệ tử, tại toàn bộ Chân Vũ Học Viện, hầu như không người không biết về lai lịch của nàng, cũng vền vẹn có mấy cái thân phận địa vị cực cao người mới biết được, những người khác cũng đều là không hiểu ra sao, căn bản không biết chủ lầu số một thân phận.

Một ít trong rạp Huyền Vũ học viện lão sư biểu lộ cũng đều nghiêm túc lên lúc trước Diệp Thương Thu nói muốn khiêu chiến Đằng Phi bọn hấn căn bản không có quá để ở trong lòng.

Hiện nay sinh ra một thân thần lực bình thường võ giả mà thôi, Diệp Thương Thu thực lực đối phó hấn, quả thực dễ dàng! Bọn hấn thậm chí vì Diệp Thương Thu như thế qua loa lên đài có chút bất mãn, giết gà sao lại dùng đao mổ trâu? Dùng Diệp Thương Thu đường đường Huyền Vũ học viện đệ nhất cao thủ thân phận, chủ động khiêu chiến Đằng Phi, đây quả thực quá cho hấn mặt mũi!

Bất quá Diệp Thương Thu tính cách thập phần cường thế những thứ này Huyền Vũ học viện các sư phụ, cũng không nên can thiệp quá nhiều, chỉ có thể sinh sôi hờn dỗi hiện tại mắt thấy trong lúc đó xuất hiện một cái ngưng kết ra đấu cánh cao thủ, lập tức đều hứng thú.

Chủ lầu số một trên người cái kia đôi cánh, cũng là đen xì như mực, hầu như muốn ngưng kết thành thật thể, thoạt nhìn trông rất sống động cái này nhưng là chân chính đấu cánh a...! Cho dù có phi hành đấu kỹ, nhưng đều muốn ngưng kết ra gần như thật thể đấu cánh, đạt tới loại này trông rất sống động trình độ không có Đấu Tôn thực lực, căn bản cũng không khả năng!

Cho nên cái này Chân Vũ Học Viện thần bí đệ tử, là một cái Đấu Tôn cường giả, đã không thể nghi ngờ!

Trên khán đài Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt đều kinh ngạc nhìn chủ lầu số một sau lưng cái kia đôi cánh, nhìn lại một chút chính mình đây, phát hiện người ta cánh tựa hồ so các nàng càng thêm mạnh mẽ!

Cũng chỉ có Vũ Nhân Tộc ngày như vậy sinh sôi có cánh chủng tộc, mới có thể đối (với) phi hành phương diện tri thức lý giải được như thế thông thấu, mặt khác đại đa số người chỉ có thể nhìn ra chủ lầu số một rất cường đại, lại không rõ ràng lắm, muốn ngưng kết ra như vậy một đôi đấu cánh, cũng không phải là chỉ có phi hành đấu kỹ liền đầy đủ.

Đằng Phi nhìn xem chủ lầu số một sau lưng đấu cánh, ánh mắt có chút ngưng tụ, trong lòng tự nhủ: cái này lòng dạ hẹp hòi nha trên đầu người, bí mật cũng không ít a...! Lúc trước chiến đấu, có lẽ không gặp nàng thi triển ra đấu cánh đến, khó trách Thanh Long lão tổ nói nàng thực lực không kém, tự mình nghĩ đánh thắng nàng cần phí một phen khí lực.

Hiện tại xem ra, Thanh Long lão tổ tên kia, có lẽ lúc ấy liền xem thấu nàng, chẳng qua là không có cùng tự người nói.

Chủ lầu số một mặt quý sau mặt nạ con người rơi vào Đằng Phi trên người, lập lại một lần vừa mới đã nói: “Đằng Phi, ta đến cùng hấn đánh.”

Đồng thời, một cái thanh âm rất nhỏ chui vào Đằng Phi trong

tai: “Trên người của người bí mật, tốt nhất là không nên bại lộ tại những người này trước mặt, nếu như người là theo hắc đánh, trên người của người Đấu Khí tất [nhiên] bị phát hiện!”
Đặng Phi ánh mắt có chút quái dị nhìn thoáng qua chủ lầu số một, trong lòng tự nhủ cái này lòng dạ hẹp hòi nha đầu hội (sẽ) có lòng hảo tâm như vậy sao? Còn có.

.

.

, nàng làm sao biết thân thể của mình ở bên trong có Đấu Khí? Chẳng lẽ là lần trước đánh đêm cô gái áo đen Hạ Hồng Liên thời điểm, bị nàng cho phát hiện? Phải là, Đặng Phi nhớ rõ chính mình ngay lúc đó thật là thi triển toàn bộ thực lực, đón đỡ nàng cùng rõ ràng U Vũ một chiêu, tuy nhiên hai nữ thấy hắc ra tay về sau, đều thu tay lại rồi, nhưng lúc ấy Chiến Phủ Địa Ngục phía trên lực lượng, không chỉ có riêng là Chân Nguyên Võ Thánh lực lượng.

Cái này lòng dạ hẹp hòi nữ nhân, ngược lại là mẫn cảm!
Nghĩ đến, Đặng Phi hướng về phía Diệp Thương Thu mỉm cười: “Xin lỗi, Diệp huynh, vị này chính là chúng ta Chân Vũ Học Viện cao thủ, tiểu đệ ta không phải là của nàng đối thủ, ta nếu không phải đáp ứng, nàng nhất định sẽ đánh ta, chúng ta lần sau có cơ hội lại luận bàn tốt rồi.”
Chủ lầu số một mãnh liệt mắt trợn trắng, căn bản chẳng muốn phản ứng Đặng Phi.

Đặng Phi nói được đáng thương, thanh âm theo ma pháp loa phóng thanh truyền đi, không biết kinh diệu bao nhiêu người ánh mắt, trong lòng tự nhủ thằng này cũng quá vô sỉ đi à nha? Nếu là không có vừa mới cái kia rung động tâm linh một quyền, người khác có lẽ sẽ tin tưởng hắc lời mà nói..., nhưng bây giờ, hầu như tất cả mọi người cho rằng Đặng Phi là ở chuyện phiếm, căn bản không tin tưởng hắc sẽ biết sợ chủ lầu số một.

Bất quá cũng có người cho rằng Đặng Phi không phải khiếm tốn, mà là nói rất đúng sự thật, hai người đều ở tại Thiên Tự

Khu, không chuẩn giữa lẫn nhau đã sớm đánh đã qua đầu.

Tóm lại, Đằng Phi tại trước mắt bao người, theo bậc thang, từng bước một tiêu sái xuống dưới, vẫn không quên cùng Diệp Thương Thu khoát tay áo.

Diệp Thương Thu vẽ mặt xúi quẩy, nhìn xem chủ lầu số một mặt quý mặt nạ, đột nhiên nói ra: “Ta thật muốn đem người mặt nạ giật xuống đến!”

Chủ lầu số một thân nhiên nói: “Đằng Phi cũng có với người giống nhau ý tưởng, đáng tiếc hắn không có thể thành công, hy vọng người sẽ không để cho ta thất vọng.” Nói qua, chủ lầu số một trông mặt lạnh như băng ở bên trong, hiện lên một vòng nhỏ đến ý, thâm nghĩ trong lòng: hừ, lòng dạ hẹp hòi nam nhân, cho người trêu chọc ta, ta muốn cho tất cả mọi người biết rõ, người không phải đối thủ của ta, ha ha!

Ô...ô...ô...n...g!

Chủ lầu số một lời mà nói..., lại để cho trên khán đài lập tức một hồi náo nhiệt.

Cái này lời nói nội dung bên trong liền quá phong phú, rất hiển nhiên, Đằng Phi cùng chủ lầu số một tầm đó, nhất định là đánh qua một hồi đấy, liền tưởng vừa mới Đằng Phi đã nói, rất hiển nhiên, chủ lầu số một kỹ cao một bậc, thắng Đằng Phi một chút!

Thân cận Đằng Phi rất ít người đều nhú mày, có chút không tin tưởng lắm chủ lầu số một lời mà nói..., về phần những người khác, tức thì càng muốn tin tưởng chủ lầu số một kỹ cao một bậc.

Đằng Phi bản thân, đối (với) loại chuyện này thấy liền quá phai nhạt, ước gì người khác cho là hắn một chút thực lực đều không có cho phải đây, cho nên, trong lòng của hắn ngược lại bởi vì chủ lầu số một những lời này, đối với nàng ấn tượng sinh ra vài phần đổi mới: cái này lòng dạ hẹp hòi nữ nhân cũng không tính cái gì cũng sai nha, ít nhất còn có thể giúp ta hấp dẫn châm lửa lực.

.
Không biết chủ lầu số một nghe được Đằng Phi tiếng lòng, có thể hay không có giết ý nghĩ của hắn.

“Tốt rồi, ít nói lời ong tiếng ve, nếu như Đằng Phi cũng nói thực lực người rất mạnh, như vậy, liền để cho ta tới lĩnh giáo xuống.

.” Diệp Thương Thu nói còn chưa dứt lời, đột nhiên nghe được đi xa Đằng Phi thanh âm rõ ràng không sai rơi vào tay trên lôi đài.

“Đúng rồi, vị này Diệp huynh, là Huyền Vũ học viện đệ nhất cao thủ!”

Cái này **!

Diệp Thương Thu giờ phút này rất có một loại nhảy đi xuống tìm Đằng Phi quyết đấu ý niệm trong đầu.

Trên khán đài người cũng là bị những lời này rung động lập tức yên tĩnh, Huyền Vũ học viện đệ nhất cao thủ! Tuy nhiên tuyệt đại đa số để đô đám học sinh đều không hiểu rõ lắm Huyền Vũ học viện, nhưng trải qua những ngày này lẫn nhau trao đổi, đối (với) này tòa tại phía xa Tây Thùy học viện cũng có vài phần hiểu rõ.

Cùng Chân Vũ Học Viện tại Chân Vũ Hoàng Triều địa vị giống nhau, Huyền Vũ học viện, cũng là Huyền Vũ Hoàng Triều đệ nhất học viện!

Như vậy trong học viện, đệ nhất cao thủ, rất hiển nhiên, cũng sẽ không là kẻ yếu!

Như vậy, trận đấu này, có ý tứ rồi!

Bên này Hắc y nhân, là Chân Vũ Học Viện Thiên Tự Khu chủ lầu số một, như vậy, nàng hầu như cũng đã đại biểu Chân Vũ Học Viện đệ tử mạnh nhất thực lực, mạnh nhất đối (với) mạnh nhất, trận đấu này, mà ngay cả lại tới đây từng cái học viện cao tầng, cũng đều nghiêm túc.

Chủ lầu số một hướng phía Đằng Phi bóng lưng nhìn thoáng qua, con người sáng ngời có chút lóe lên một cái, trong tay đột nhiên xuất hiện một chút mảnh trường kiếm.

Không gian giới chỉ!

Xem tự bên trên lần nữa truyền đến một tiếng thét kinh hãi.

Lăng Thi Thi tâm tư, lại không tại đây lên, nữ hài tử miễn cảm, làm cho nàng rất cảm giác nhạy cảm đến, cái này toàn thân hắc y, mang theo màu đen mũ mặt quỷ mặt nạ thần bí chủ lầu số một, là một nữ nhân, hơn nữa, nàng còn cảm giác được, cái này chủ lầu số một cùng Đằng Phi tầm đó, tựa hồ có nào đó quan hệ, nàng tựa hồ rất quan tâm Đằng Phi!
Bại hoại, chết gia hỏa, thôi Đằng Phi, cự tuyệt ta.

.

.

Trêu chọc nữ hài tử bốn sự, đến là nhất đẳng đấy.

.

.

Không đề cập tới Lăng Thi Thi tại trên khán đài phiên muộn xoắn xuýt, bên này Diệp Thương Thu trong tay, cũng đột nhiên nhiều hơn một thanh phong cách cổ xưa bảo kiếm, đứng ở nơi đó, giống như góc thẳng tắp cổ thụ, che khuất bầu trời, phát ra khí cơ, làm cho lòng người kinh hãi.

Chủ lầu số một lẳng lặng nhìn qua Diệp Thương Thu, đột nhiên phát ra một tiếng quát nhẹ, toàn thân bạo khởi một cỗ cường đại Đấu Khí, trong tay mảnh kiếm đâm thẳng hướng Diệp Thương Thu mặt.

Một đạo vàng óng ánh mao sắc Đấu Khí, theo chủ lầu số một trong tay mảnh kiếm Xùy~~ ra hơn một thước dài, ánh mặt

trời nhoáng một cái, như là hoàng kim bình thường, đâm vào người hầu như mở mắt không ra.

“Cái này là Hoàng Kim Đấu Khí sao?” Đằng Phi trong đầu cùng Thanh Long lão tổ trao đổi.

“Rời đi quá xa, ta lại nhìn không tới.

.

.” Thanh Long lão tổ lẩm bẩm một câu: “Tóm lại, cái con bé này người không nên đơn giản trêu chọc, Hoàng Kim Đấu Khí truyền nhân, không phải dễ trêu như vậy!”

Đằng Phi nghe xong, một bên nhìn xem trên lôi đài chiến đấu, một bên tại trong lòng ác ý phỏng đoán: Đoán chừng con rắn này trước kia ném qua Hoàng Kim Đấu Khí thiết thòi, nói cách khác, bằng vào nó cái kia cuồng vọng vô cùng tính cách, như thế nào lại như thế tôn sùng Hoàng Kim Đấu Khí?

Đỉnh đỉnh đỉnh đỉnh!

Một hồi vừa nhanh vừa vội kim loại nảy ra thanh âm.

Diệp Thương Thu động tác thập phần phiêu dật, tăng thêm hấn tướng mạo cực kỳ ánh mặt trời, cùng một thân đai đen lấy mặt quỷ mặt nạ chủ lầu số một hình thành tươi sáng rõ nét đối lập.

Thế cho nên không ít Chân Vũ Hoàng Triều bên này nữ sinh, đều hai mắt tỏa ánh sáng nhìn xem Diệp Thương Thu.

“Quá xuất sắc rồi, không hổ là Huyền Vũ học viện đệ nhất cao thủ!” Không ít nữ sinh cũng nhin không được thì thảo tự nói.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyệnCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 213: Cây Kim So Với Cọng Râu

>

Convert by:

ZajMaster

Trên lôi đài Diệp Thương Thu, nhưng là càng đánh càng kinh hãi, đối phương Hoàng Kim Đấu Khí phảng phất trời sinh khắc chế hấn Đấu Khí bình thường, thế cho nên Diệp Thương Thu tại cùng chủ lâu số một đứng rồi mấy kiếm về sau, có chút không dám đón đỡ đối phương chiêu thức!

Diệp Thương Thu trên thân kiếm ngưng tụ Đấu Khí kiếm quang, một khi gặp được Hoàng Kim Đấu Khí, lập tức sẽ sụp đổ chia năm xẻ bảy, mà kiếm của đối phương thoát nhìn rất nhỏ, nhưng lực lượng lại một chút cũng không nhỏ, hai người ngời tới ta đi, rất nhanh đối công bảy tám chiêu, Diệp Thương Thu cũng đã rõ ràng cảm giác được, nếu như không thi triển ra tuyệt kỹ, chỉ sợ hôm nay sẽ bại ở chỗ này!

Cái này, không phải hấn muốn kết quả!

“Thiên Long Hộ Thể!”

Trong lúc đó, Diệp Thương Thu trong giây lát phát ra gầm lên giận dữ, một đạo thanh sắc khí thể, lập tức theo trên người hấn bay lên, như là một cái dũ tợn Thanh Long giống như, đem Diệp Thương Thu thân thể bao phủ lại.

Đón lấy, Diệp Thương Thu lạnh lùng quát: “Cảnh Thiên Thập Tam Trảm!”

Thanh âm kia nghe vào tuyệt đại đa số người trong tai, nhưng là “Kinh Thiên Thập Tam Trảm”, chỉ có Đằng Phi, ánh mắt lập loè, nhìn xem trên lôi đài Diệp Thương Thu, trong nội tâm càng thêm xác nhận hấn Cảnh Thiên Ma Cung đệ tử thân phận.

Một đôi cánh, đột nhiên theo Diệp Thương Thu sau lưng toát ra, cái này là một đôi màu xanh cự cánh, chậm rãi kích động, trông rất sống động, gần như thật thể bình thường!

“Ông t...r...ờ...i..., hẳn rõ ràng cũng có đầu cánh!”

“Màu xanh cánh, thật xinh đẹp a...!”

“Huyền Vũ học viện đệ nhất cao thủ, quả nhiên không giống bình thường!”

“Loại này chiến đấu, vài thập niên khó được nhất ngộ a..., thật sự là quá đặc sắc rồi!”

Trên lôi đài chiến đấu, lại để cho trên khán đài mấy vạn tên người xem mở rộng tầm mắt, thấy như si mê như say sưa.

Chủ lầu số một mặt quỷ dưới mặt nạ tinh khiết trong con người không có nửa điểm kinh hoàng biểu lộ, như trước trong treo nhưng lạnh lùng, mảnh trên thân kiếm Hoàng Kim Đẩu Khí giống như chi chi mũi tên nhọn, bắn về phía Diệp Thương Thu.

“Cảnh Thiên Ma Cung đệ tử, rất rất giỏi sao?” Chủ lầu số một trong nội tâm cười lạnh, mảnh trên thân kiếm Hoàng Kim Đẩu Khí đột nhiên lần nữa bộc phát ra ánh sáng mãnh liệt hoa, hầu như so mặt trời còn muốn chướng mắt, chiều dài trong giây lát tăng vọt, rõ ràng biến thành dài ba xích, đâm về Diệp Thương Thu thời điểm, phảng phất cả thiên không đều bị chém ra, sắc bén được làm cho người ta kinh hồn bạt vía!

Diệp Thương Thu sau lưng màu xanh cánh nhẹ nhàng chấn động, cả người lập tức bay lên không trung, tránh đi chủ lầu số một Hoàng Kim Đẩu Khí, đồng thời trong tay phong cách cổ xưa trên thân kiếm, chém ra một đạo gần như không màu kiếm khí, đúng là tuyệt kỹ của hắn —— Cảnh Thiên Thập Tam Trảm!

Bá bá bá.

.

.

!

Trên lôi đài trống không bầu trời phảng phất bị cắt mở bình

thường, Diệp Thương Thu ra tay như tia chớp, liên tiếp mười ba kiếm, cứ như vậy chém về phía chủ lầu số một!
“Người Hoàng Kim Đầu Khí có thể phá ta Đầu Khí, nhưng có thể phá được ta đây thuần túy kiếm khí sao?” Diệp Thương Thu trong thanh âm, mang theo vô tận tự tin.

Cây cảnh thiên mười ba kiếm, đây chính là Cảnh Thiên Ma Cung tuyệt kỹ! Không phải đệ tử hạch tâm không thể học tập đây!

Mười ba đạo kiếm khí, trước sau như một, giống như đầu lớn long bình thường, từ trên trời giáng xuống, chém về phía chủ lầu số một.

Chủ lầu số một con mắt híp, trong mắt lóe ra tia sáng kỳ dị, trong cổ họng phảng phất phát ra một tiếng khinh thường cười lạnh, sau lưng cặp kia đen xì như mực đầu cánh chim bàng âm âm triển khai, toàn thân bộc phát ra một cổ chướng mắt kim tia sáng màu vàng, mà ngay cả cặp kia màu đen cánh biên giới, đều giống như khảm nạm một đạo viên vàng bình thường, nhìn qua sáng chói chói mắt, vô cùng yêu dị!
“Phá cho ta!”

Theo chủ lầu số một một tiếng này quát nhẹ, trong tay mảnh kiếm đâm thẳng trên xuống, Diệp Thương Thu chém ra kiếm khí cùng chủ lầu số một trong tay mảnh kiếm đụng cùng một chỗ, lập tức phát ra một hồi đình tai nhức óc tiếng nổ vang âm.

Ầm ầm, ầm ầm, ầm ầm!

Như là sấm sét giữa trời quang bình thường, hai người lẫn nhau công kích đụng vào nhau, phát ra đình tai nhức óc nổ vang nổ mạnh, không ít người nhát gan đệ tử nhao nhao kinh hãi che lên lỗ tai, mặt lộ vẻ vẻ kinh ngạc.

Mà cái kia tòa cự đại lôi đài, lại cũng không cách nào thừa nhận loại này lực lượng kinh khủng, ầm ầm sụp xuống xuống dưới, nổi lên đầy trời bụi mù!

Ánh mặt trời chiếu xuống đến, một thanh một hắc hai đạo thân ảnh, riêng phần mình triển khai cánh, trên không trung kịch chiến!

Diệp Thương Thu Cảnh Thiên Thập Tam Trảm, vậy mà không có thể làm gì được chủ lầu số một, mà chủ lầu số một cũng rất

khó tại trong thời gian ngắn đánh bại Diệp Thương Thu.

Có thể nói, giữa hai người một trận chiến này, xem như đánh cho cái lực lượng ngang nhau!

Song phương cũng không phục, đều rất không thoải mái, đều không có dừng tay ý tứ!

Đối (với) Diệp Thương Thu mà nói, hấn từ theo tham gia, liền từ không bị đánh bại, ở trong học viện uy phong bát diện, Huyền Vũ học viện đệ nhất cao thủ, đó cũng không phải là kêu đi ra đây, mà là liều đi ra đánh ra đến đây!

Tham gia sau không một thua trận, sao có thể tại đây xa xôi phương đông, bị một cái Đại đội trưởng đối với đều không phát hiện tiêu cô nương cho phá vỡ?

Đúng vậy, lúc này thời điểm, Diệp Thương Thu cũng đã biết rõ, vị này chủ lầu số một, là một nữ sinh!

Chính là bởi vì biết rõ, hấn mới càng không thể tiếp nhận chính mình thua ở đối phương trên tay.

Mà chủ lầu số một, cái kia càng là buu hấn dừng mãnh đại danh từ, tiến vào Chân Vũ Học Viện, chuyện thứ nhất, chính là dẫn theo kiếm xông vào trong truyền thuyết đại biểu cho Chân Vũ Học Viện cao nhất thực lực Thiên Tự Khu, lần lượt khiêu chiến, cứng rắn đánh chạy một tiền lớn sư huynh sư tỷ, sau đó trực tiếp nhập chủ Thiên Tự Khu, ở tại lầu số một.

Hoàng Kim Đấu Khí gia tộc, càng là chỉ tồn tại số ít cấp cường giả trong truyền thuyết một cái thần bí gia tộc cường đại, Hoàng Kim Đấu Khí truyền nhân, từng cái kinh thái tuyệt diệu, không phải không có thể thất bại, nhưng không có khả năng ngay tại lúc này loại địa phương này, bại tại loại này người trong tay!

Song phương tâm tư đều là giống nhau, riêng phần mình có riêng phần mình kiêu ngạo, riêng phần mình đều có không thể thua lý do, cho nên, một trận chiến này, thời gian dần trôi qua đánh ra chân hỏa.

Song phương lão sư cũng đều cảm giác được tình thế phát triển, tựa hồ vượt ra khỏi khống chế của bọn hấn, mà giờ này khắc này, loại này cục diện, cũng không phải ai cũng có thể đơn giản nhúng tay rồi.

Hai cái Đầu Tôn cấp bậc võ giả đánh ra hỏa đến, người bình thường nào dám tiến lên? Không nghĩ qua là lại làm bị thương chính mình, vậy cũng liên quá cái được không bù đắp đủ cái mất.

Đằng Phi híp mắt, ngồi ở trên khán đài, thầm nghĩ trong lòng: thoát nhìn cái này song phương, còn đều không có hoàn toàn thi triển ra toàn lực, riêng phần mình đều có chỗ giữ lại, ha ha, đại khái cũng là tại đề phòng lấy cái gì, không muốn làm cho người hoàn toàn xem thấu thực lực của bọn hắn a.

Rõ ràng U Vũ ngồi ở chỗ kia, nhìn xem song phương chiến đấu, nhin không được nhẹ giọng lẩm bẩm một câu: “Nha đầu kia, đều đến nước này rồi, rõ ràng còn có chỗ giữ lại.

.

.” Đã đến năng loại thực lực này, tự nhiên có thể nhìn ra, song phương đều có chỗ giữ lại, bất quá ở ngoài sáng U Vũ xem ra, chủ lâu số một giữ lại tựa hồ càng nhiều một ít, nhưng nếu như hai người thực dốc sức liều mạng lời mà nói..., cũng tuyệt đối là lưỡng bại câu thương!

Bởi vì này giữa hai người thực lực, quả thực gần gũi quá rồi.

Nghĩ đến, rõ ràng U Vũ nhin không được nhìn lướt qua lão thân khắp nơi ngồi ở chỗ kia Đằng Phi, thầm nghĩ trong lòng: nếu Đằng Phi chống lại bọn hắn chính giữa tùy tiện một cái, ai sẽ thắng đâu này?

Suy nghĩ cả buổi, rõ ràng U Vũ phát hiện mình rõ ràng hoàn toàn không cách nào nhìn thấu Đằng Phi thực lực chân chánh!

Vào lúc ban đêm, rõ ràng U Vũ cũng không có hỏi tới Đằng Phi cái kia cái Hắc y nhân kết cục như thế nào, nhưng lúc ấy nàng là tận mắt nhìn thấy Đằng Phi bị Hắc y nhân bắt đi đây, mà cũng không lâu lắm, Đằng Phi lông tóc không tổn hao gì đã trở về.

.

.
Hiển nhiên, cái kia Hắc y nhân kết cục, hơn phân nửa sẽ không quá tốt.

Có thể theo một cái rõ ràng cho thấy đẳng cấp cao Đấu Tôn trong tay hoàn hảo không tổn hao gì đào thoát, thậm chí còn có thể chém giết đối phương.

.
Rõ ràng U Vũ thân thể khẽ run lên, đột nhiên đã minh bạch vì cái gì phụ thân coi trọng như thế người trẻ tuổi này.

Trong thân thể của hắn, tựa hồ vẫn tồn tại đấu mạch!
Không sai, chính là đấu mạch!

Rõ ràng U Vũ lúc trước chưa từng có nghĩ tới những chuyện này, một phương diện nàng không muốn tùy ý đi phỏng đoán người khác, cũng không phải địch nhân, không có việc gì nhìn trộm người khác việc riêng tư bí mật làm cái gì? Một phương diện khác, rõ ràng U Vũ cũng thật sự rất khó tưởng tượng, một cái mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên, làm sao lại có thể có như thế thực lực?

Thật đúng là cùng năm đó phụ thân hắn giống nhau, tuổi còn trẻ, liền có được làm cho người ta hâm mộ cùng sợ hãi thực lực a....!.

.
Rõ ràng U Vũ có chút lắc đầu, đưa ánh mắt lần nữa hướng hướng trên lôi đài không.

Chỗ đó, giữa hai người chiến đấu, như trước không có chấm dứt.

Diệp Thương Thu liên tục thi triển lấy cao minh kiếm thuật, kiếm khí tung hoành, trong không khí lưu lại một đạo đạo

năng lượng chấn động tàn ảnh, mỗi nhất kích đều lẫm liệt ác liệt vô cùng.

Chủ lầu số một trên người Hoàng Kim Đầu Khí, tức thì làm cho nàng như là một viên mặt trời giống như, hầu như nhìn không thấy nàng cái kia một thân màu đen quần áo, chỉ có cực lớn đầu cánh, bị Kim Hoàng Sắc hào quang chỗ bao phủ, nhìn qua yêu dị trong mang theo một cổ thánh khiết!

Huyền Vũ học viện bên này, dẫn đội chính là một vị phó viện trưởng, người rất ít xuất hiện, còn vô cùng hiền lành, một chút kiêu ngạo đều không có.

Vài ngày trước Hạ Hồng Liên mất tích sự tình, chính là hẳn cùng Minh Huy viện trưởng câu thông đấy, cuối cùng song phương quyết định cộng đồng đem chuyện này đề xuống, sau đó do Minh Huy viện trưởng phái người ra đi tìm Hồng Liên lão sư tung tích, nếu như tìm được, liền trước tiên thông tri bọn hắn.

Vị này phó viện trưởng, giờ phút này đang theo Minh Huy viện trưởng ngồi cùng một chỗ, cau mày nhìn xem trên lôi đài trống không chiến đấu, nói khẽ: “Rõ ràng viện trưởng, người xem, có phải hay không để cho bọn họ dừng tay tốt rồi, tại tiếp tục như vậy, chỉ sợ cũng tạo thành lưỡng bại câu thương hậu quả, Hoàng Kim Đầu Khí truyền nhân a..., sách, cái này thực trên chọc không nổi.

.

.”

“Ha ha, Vương phó viện trưởng, các người người học sinh kia, lúc đó chẳng phải Cảnh Thiên Ma Cung truyền nhân sao? Cũng không tốt lắm trên chọc a....!.

.” Minh Huy viện trưởng hí mắt, mang trên mặt cười ôn hòa cho, chậm rãi nói ra.

Lão hồ ly, trông cậy vào người ra tay thật khó! Huyền Vũ học viện Vương phó viện trưởng tại trong lòng thầm nhủ một câu, sau đó gật gật đầu, cảm khái nói: “Hiện tại rất nhiều tu luyện

gia tộc tu luyện môn phái đệ tử, đều nhao nhao tham gia, không nghĩ qua là, liền gặp được một cái thế lực lớn đệ tử, nhiều khi, thật sự rất khó xử lý a..., mỗi một cái đều là tiểu thái tử gia tiểu công chúa, trêu chọc không nổi nha!”

Minh Huy viện trưởng cười cười, sau đó nói: “Thế lực này, cùng thế tục cũng không có gì xung đột, từ xưa đến nay, cũng vẫn luôn có đệ tử trên thế gian hành tẩu, không chân chính chạm đến đến bọn họ giới hạn thấp nhất, cũng không có gì lớn ngại.”

“Hoàng Kim Đầu Khí gia tộc, Cảnh Thiên Ma Cung.

.

.

Ai, ta nói, ông bạn già, ngươi cũng đừng kéo căng gấp, ta thừa nhận, thực lực của ta không bằng ngươi, hơn nữa, đây là của ngươi này địa bàn a..., ngươi sẽ không phải trông cậy vào ta ra tay ngăn lại bọn hắn tiếp tục đầu nữa a?” Vương phó viện trưởng nghe vậy nhếch miệng đầy, hướng về phía Minh Huy nói ra: “Tốt xấu chúng ta năm đó, cũng là quan hệ không tệ bằng hữu a....!.

.”

“Sách, này sẽ ngươi muốn nảy sinh năm đó đã đến, mấy ngày hôm trước các ngươi một gã lão sư mất tích, ngươi hùng hổ tìm ta đòi người thời điểm, làm sao lại không nhớ ra được giữa chúng ta cái tầng quan hệ này đâu này?” Minh Huy viện trưởng bĩu môi, nhìn lướt qua bầu trời, chậm rì rì nói, đương thời cường giả, đã từng tuổi trẻ qua, đã từng bốn phía du lịch qua, Minh Huy nhận thức Huyền Vũ học viện phó viện trưởng, cũng không phải nhiều hiếm có một sự kiện.

“Đây không phải là sốt ruột ấy ư, ngươi cũng biết, lúc ấy chúng ta cũng không có phát hiện cái kia phong thư, êm đẹp đấy, một cái lão sư mất tích, ngươi nói ta đây dẫn đội người phụ trách trong nội tâm có thể không gấp? Ngươi là bằng hữu của ta, không tìm ngươi muốn người, ta tìm ai đòi người đây?” Vương phó viện trưởng có chút chơi xấu nói.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 214: Mạnh Mẽ Đấu Thánh!

>

Convert by:

ZajMaster

“Ha ha, lại để cho bọn họ đánh một hồi, người không biết là.

Loại này chiến đấu, có thể...nhất đề cho bọn họ rất nhanh phát triển sao?” Minh Huy nhìn lên trời trống không chiến đấu, cười tủm tỉm nói qua, phảng phất một chút cũng không có đem chuyện này để ở trong lòng.

“Tốt rồi tốt rồi, bằng hữu cũ, ta nhận thua, tính toán ta cầu người, Hồng Liên lão sư sự tình, liền cáo một giai đoạn, một đoạn a, mặc kệ nàng là mình rời đi cũng tốt, hay (vẫn) là mất tích cũng tốt, tóm lại có lá thư này tại, ta trở về cũng có thể báo cáo kết quả công tác, về phần những chuyện khác, chúng ta như vậy bỏ qua a.

.

.

.” Vương phó viện trưởng vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn xem Minh Huy, nhắc tay đầu hàng, hẳn biết rõ, đối với hai cái đã đánh ra chân hỏa tuổi trẻ Đấu Tôn mà nói, tiếp tục đánh xuống, rất có thể không chế không nổi, riêng phần mình xuất ra át chủ bài, sau đó kết quả, dĩ nhiên là là lưỡng bại câu thương, qua”, là ai cũng không nguyện thấy.

Trên thực tế, đêm hôm đó phát sinh ở Thiên Tự Khu chiến đấu, người bình thường cảm giác không thấy, nhưng Vương

phó viện trưởng loại này đã nhập thánh cường giả, lại có thể nào một điểm cảm giác đều không có, chẳng qua là khi lúc hần không biết là Hồng Liên lão sư ăn thiết thòi, cũng mơ hồ biết rõ chút:điểm Hồng Liên thân phận lão sư, cho nên mới không có làm dự.

Bất quá về sau, Hồng Liên lão sư rõ ràng mất tích, hần lúc này mới sốt ruột rồi, đi tìm Minh Huy đòi người, nhưng Minh Huy lại làm sao có thể thừa nhận, lúc ấy chưa bắt được chứng cứ, qua đi muốn tìm, vậy xin lỗi.

.

.

Ta cái gì cũng không biết.

Cho nên Vương phó viện trưởng vừa mới những lời này, tương đương trực tiếp nói cho Minh Huy: sự kiện kia, chúng ta sẽ không truy cứu nữa rồi!

Minh Huy viện trưởng lúc này mới cười tủm tỉm đứng người lên, lẩm bẩm nói: “Lão cánh tay lão chân đấy, bao nhiêu năm cũng không có sống động tới, được rồi, ta đi ngăn cản cái này hai cái hài tử!”

Nói qua, theo trong rạp, thân thể bỗng nhiên rời đi lên, giống như đóa như mây nhẹ nhàng đi ra ngoài.

Vương phó viện trưởng bữu môi, lẩm bẩm nói: “Đã nhiều năm như vậy, hay (vẫn) là như vậy bựa!”

Minh Huy viện trưởng theo khán đài trong rạp bay ra ngoài, không có đấu cánh, lại hư không tung bay, lập tức khiến cho bốn phía trên khán đài một hồi kinh hô cùng bạo động.

“Ông t...r...ờ...i..., đó là ai? Không có đấu cánh, lại có thể ở trên hư không bay lượn, là Đấu Thánh, là Thánh cấp cường giả a...!” Có người phát ra kinh hô.

“Đó là chúng ta Chân Vũ Học Viện viện trưởng đại nhân!”

Khán đài bốn phía đồng thời vang lên Chân Vũ Học Viện các

học sinh kiêu ngạo thanh âm.

Vô số người đều về mặt hâm mộ nhìn xem lăng không bay lượn Minh Huy viện trưởng, trong lòng suy nghĩ cái gì người kia đổi thành chính mình, vậy quá mỹ hảo rồi.

Đằng Phi cũng đã nhìn ra chủ lầu số một cùng Diệp Thương Thu tâm đó nếu như tiếp tục như vậy đánh tiếp, nhất định sẽ rơi cái lương bại câu thương kết quả, trong nội tâm đang nghĩ ngợi dùng biện pháp gì mới có thể ngăn cản hai người, lại không bại lộ thực lực của mình, bên kia Minh Huy viện trưởng đã bay ra ngoài.

Đằng Phi hí hóp mắt, nhìn lên trời không trung chậm rãi bay về phía chủ lầu số một cùng Diệp Thương Thu Minh Huy viện trưởng, trong nội tâm cũng rất hâm mộ, đối (với) Thanh Long lão tổ nói ra: “Lão tổ, ta nhìn thấy Thánh cấp cường giả lăng không bay lượn rồi!”

“Vậy thì có sao, vậy thì sao, chẳng qua là Thánh cấp mà thôi, vì khoe khoang mới có thể không thích hợp đấu cánh lăng không bay lượn, người lại để cho hấn đường dài phi hành một cái thử xem? Một mối không chết hấn!” Thanh Long lão tổ ngữ khí tràn ngập khinh thường nói.

Đằng Phi bĩu môi, biết rõ tại đã từng là Vương cấp đỉnh phong Thanh Long lão tổ trước mặt, sợ hãi thán phục một cái Thánh cấp cường giả cường đại, thì không cách nào khiến cho đồng cảm đấy.

“Tốt rồi, bọn nhỏ, các người đều rất ưu tú, hiện tại, các người có thể dừng tay.” Minh Huy viện trưởng thanh âm, như là Hoàng Chung đại lữ bình thường, ở trên trời như là tiếng sấm bình thường, truyền khắp bốn phương tám hướng, đồng thời, thân thể của hấn, tản mát ra một cỗ khí tức kinh khủng, cứ như vậy cứng rắn, trực tiếp xâm nhập hai người chính giữa!

Trên khán đài lập tức phát ra một hồi kinh hô, đây chính là hai cái Đấu Tôn cường giả công kích lẫn nhau hạch tâm khu vực a..., người bình thường tùy ý xông vào trong lúc này, coi như là Thánh cấp cường giả, cũng dễ dàng bị thương!

Âm âm!

Chủ lầu số một cùng Diệp Thương Thu tầm đó lần nữa đối oanh một chiêu, nhưng bởi vì Minh Huy viện trưởng đột nhiên xâm nhập, biến thành như là hai người đồng thời công kích Minh Huy viện trưởng bình thường.

Hai nay người trẻ tuổi đồng thời phát ra một tiếng thét kinh hãi, lúc này thời điểm muốn nhận tay cũng đã là không còn kịp rồi, bởi vì lúc trước ai cũng không nghĩ tới, Minh Huy viện trưởng vậy mà có thể như vậy xông tới.

Một cỗ hùng hồn lực lượng, như là sóng lớn bình thường tuân hướng Minh Huy viện trưởng, tại mấy vạn ánh mắt nhìn chăm chú, vị này Chân Vũ Học Viện viện trưởng đại nhân, đế quốc Thánh cấp cường giả, mặt mỉm cười, không sợ chút nào, phát ra một tiếng gào to, hai tay một khiên một dẫn, thân thể bay bổng một chuyển, đem cái này hai cỗ lực lượng kinh khủng, vậy mà hoàn toàn khống chế tại trong tay của hắn.

Phía dưới mấy vạn người vô cùng khẩn trương nhìn xem một màn này, đây chính là một cỗ tràn ngập hủy diệt tính lực lượng, giờ phút này, mà ngay cả phát ra cái này hai cỗ lực lượng Diệp Thương Thu cùng chủ lầu số một đều có chút há hốc mồm, trợn mắt há hốc mồm nhìn bọn họ chính giữa lão nhân kia.

“Đi!”

Minh Huy viện trưởng hai tay ở trên hư không vẽ lên một vòng tròn, hướng lên một nắm, “.

.

.

Lập tức đem cỗ lực lượng này cho đẩy lên rất cao bầu trời.

Phanh!

Ầm ầm!

Một tiếng điếc tai nhức óc nổ mạnh, tại trên bầu trời ầm ầm vang lên, chấn động phía dưới vô số người sắc mặt trắng xám,

màng tai đau nhức!

Mà Minh Huy viện trưởng, lại lông tóc ít bị tổn thương, lẳng lẳng đứng bất động ở hư không, vẻ mặt mỉm cười.

Cái này.

.

.

Chính là Thánh cấp cường giả thực lực!

Đôi mắt hai gã Đấu Tôn cường đại công kích, hời hợt, liền đem kia hóa giải được, thật sự là cường hãn đến tột đỉnh!

Mấy vạn người trên khán đài, vốn là bỗng nhiên yên tĩnh, ngay sau đó, liền phát ra một hồi rung trời tiếng hoan hô: “Viện trưởng đại nhân Vô Địch!”

“Viện trưởng đại nhân uy vũ!”

“Thánh cấp cường giả uy vũ!” Như là núi thở biển gầm bình thường, tiếng hoan hô như sóng lớn bình thường, cuộn cuộn tới.

Minh Huy viện trưởng có chút vẫy vẫy tay, sau đó đối (với) Diệp Thương Thu cùng chủ lầu số một ôn hòa nói: “Hai người các ngươi, đều là riêng phần mình quốc gia trụ cột của quốc gia chi tài, là người trẻ tuổi điển hình, sự thật đã chứng minh, các ngươi còn trẻ như vậy, cũng đã đạt tới Đấu Tôn cảnh giới, tiền đồ chắc chắn vô hạn Quang Minh, hôm nay trận chiến đấu này, liền dừng ở đây a, vì chứng kiến chúng ta đông tây phương cộng đồng tình hữu nghị, ta tuyên bố.

.

.

, các ngươi đặt song song đệ nhất!”

“Viện trưởng sáng suốt!” Phía dưới vô số đệ tử cộng đồng hoan hô, kêu to lấy.

Trên khán đài mặt khác từng cái học viện cao tầng nhóm:đám bọn họ, đều nhìn nhau cười khở, đối với Minh Huy viện

trưởng ưa thích khoe khoang bự tính cách, bọn hắn đã sớm hiểu rõ, ngẫm lại xem, Minh Huy có thể dùng để quốc Chân Vũ Học Viện cái này vốn nên chú trọng lời nói và việc làm, đức cao vọng trọng viện trưởng thân phận, thường xuyên bởi vì cướp đoạt sinh nguyên, cùng Thủy Tiên học viện Độc Cô phó viện trưởng đánh nhau, đã biết rõ hắn là cái gì tính cách người.

Lúc còn trẻ, chỉ sợ còn không như Diệp Thương Thu bọn hắn dám người kia ôn trọng.

.

.

.

Bất quá những thứ này việc nhỏ không đáng kể, căn bản ảnh hưởng không được Minh Huy địa vị, thực lực mới là Vương mảo đạo!

Với tư cách Thánh cấp cường giả, hắn hoàn toàn có thể tùy tâm sở dục làm chính mình sự tình muốn làm, không cần muốn xem bất luận kẻ nào sắc mặt!

Coi như là hoàng đế bệ hạ, cũng muốn cho hắn ba phần chút tình mọn, nói cách khác, đem tất cả Thánh cấp cường giả đều đắc tội, ai tới vì đế quốc hiệu lực?

Đăng Phi đi vào Chân Vũ Học Viện thời gian dài như vậy, có thể một mực an an ổn ổn đây, vị kia hoàng cung ở chỗ sâu trong như trước được sủng ái hiền phi nương nương chưa có tới tìm hắn gây phiền phức, không thể không nói, Minh Huy viện trưởng ở bên trong nổi lên rất trọng yếu tác dụng.

Diệp Thương Thu cùng chủ lầu số một ngay ngắn hướng hướng về phía Minh Huy viện trưởng thì cái lễ, chính bọn hắn vô cùng rõ ràng, tiếp tục đánh xuống, tất cả át chủ bài đều muốn bộc lộ ra đến không nói, còn có thể đánh tới lưỡng bại câu thương, giống như bây giờ, nhưng thật ra là kết quả tốt nhất.

Diệp Thương Thu nhìn thật sâu liếc chủ lầu số một, nhẹ nói

nói: “Lần sau gặp mặt, ta nhất định sẽ đem người mặt nạ hái xuống!”

“Hừ, không sợ chết sẽ tới, ta sẽ chém rụng móng vuốt của người!” Chủ lầu số một lạnh lùng nói một câu, sau đó kích động đầu cánh, chậm rãi từ trên trời giáng xuống, khiến cho đế đô tất cả đại học viện đệ tử từng trận hoan hô.

Diệp Thương Thu khoe miệng lộ ra một vòng mỉm cười đáng tươi cười, nói khẽ: “Thực có cá tính, ta thích!” Nói qua, hướng phía Minh Huy viện trưởng lần nữa thi lễ, sau đó cũng từ phía trên bên trên chậm rãi hạ.

Tuy nhiên trên khán đài Chân Vũ Học Viện đệ tử rất ít, nhưng Diệp Thương Thu anh tuấn bề ngoài, cũng trong chiến đấu biểu hiện, cũng vì hắn thắng được không ít tôn trọng, nhất là một ít ưa thích đẹp trai các nữ sinh, cũng phát ra thanh thế không nhỏ tiếng hoan hô.

Diệp Thương Thu thập phần ưu nhã đối với trên khán đài người hành lễ, cuối cùng ánh mắt rơi xuống Đằng Phi lớp chỗ trên khán đài, mỉm cười, nhưng trong lòng thì vô cùng tiếc nuối, kỳ thật hôm nay hắn thật sự muốn cùng Đằng Phi đánh một chầu đầy, hắn một mực hoài nghi Đằng Phi thực lực chân chánh, nhất định rất cường đại!

Hồng Liên nữ nhân kia, không chỉ có riêng là một cái dụng độc cao thủ, hay (vẫn) là một cái thật Đấu Tôn cường giả a...! Dĩ nhiên cũng làm như vậy thua bởi Đằng Phi trong tay, có lẽ.

.

.

Diệp Thương Thu nhìn thoáng qua từ phía trên không bay trở về bao sương Minh Huy viện trưởng, thầm nghĩ trong lòng: có lẽ vị này Chân Vũ Học Viện viện trưởng đại nhân, cũng là xuất thủ đấy.

Đêm đó, Chân Vũ Học Viện bên này, tại khổng lồ trong lễ đường, cử hành một hồi long trọng tiệc tối, chiêu đãi từng cái

học viện đến đây quan sát thầy trò, cũng là vì Huyền Vũ học viện thầy trò đám bọn chúng tiến đưa tiệc.

Bởi vì Huyền Vũ học viện, đã xong lúc này đây cùng phương đông trao đổi hoạt động, ngày mai, liền phải ly khai Chân Vũ Thành, trở về Huyền Vũ Hoàng Triều rồi.

Có thể nói, đây là hai nước tầm đó mấy trăm năm qua lần thứ nhất công khai trao đổi, cũng là một loại lẫn nhau thăm dò, nhạc đạo hay (vẫn) là rất hữu hảo đấy.

Cho nên, trận này quy mô long trọng tiệc tối, cũng là khách và chủ cố gắng hết sức vui mừng.

Đằng Phi cũng đáp ứng lời mời tham gia, hắn cùng Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp, Đằng Vũ, Vũ Lan Tử Huyền, Vũ Lan Thiên Nguyệt, Ngũ Đồng, Đằng Long, Đằng Lôi, cùng với Lăng Thi Thi đám người ngồi cùng một chỗ, bên cạnh một bàn, chính là Huyền Vũ học viện một ít học sinh.

Diệp Thương Thu, Hải Phong Hành, Lâm Hải Dương, Lâm Nhu, Hạ Hầu Thái Vân, Mạc Dao đám người, lẫn nhau tầm đó vui vẻ trao đổi.

Lâm Hải Dương lại có chút buồn bực, hắn mặc dù đang trên lời đài đánh bại một gã Chân Vũ Học Viện đệ tử, lại thua ở Đằng Phi trên tay, lúc trước, nhưng hắn là rất muốn đánh bại Đằng Phi, cho Hạ Hầu Thái Vân xem đấy.

Bất quá tốt tại ngày mai sẽ phải đã đi ra, tuy nói khoảng cách sẽ sinh ra mỹ cảm, có thể phương đông cùng Tây Thù khoảng cách quá xa vời, muốn gặp một mặt trước rất khó, cho nên, hắn có lòng tin, tại kế tiếp trong thời gian, bắt được Hạ Hầu Thái Vân tâm.

Lăng Thi Thi rất yên tĩnh, qua đi cái kia đề đô tiểu ma nữ, hôm nay phảng phất biến thành tiểu thư khuê các bình thường, chẳng qua là ngẫu nhiên nhàn nhạt cười cười, nghe mọi người nói chuyện phiếm, cũng không nói xen vào, ngẫu nhiên ánh mắt đảo qua Đằng Phi, tinh khiết xinh đẹp trong đôi mắt, sẽ

gặp hiện lên một vòng âm đạm.

Hạ Hầu Thái Vân lúc này thời điểm bùng một chén rượu, đi vào Đẳng Phi phụ cận, khuôn mặt đỏ tươi, nhẹ giọng hỏi:

“Đẳng Phi, lúc nào còn có thể gặp lại người?”

Bên kia Lâm Hải Dương ánh mắt tràn ngập ghen ghét nhìn xem Đẳng Phi, Đẳng Phi hơi cười lên, nói ra: “Có lẽ, không dùng được quá lâu, ta còn là hội (sẽ) trở về.”

“Ta đây tùy thời xin đợi.” Hạ Hầu Thái Vân nói qua, tự nhiên cười nói, uống trong chén rượu.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 215: Cái Đây Là Cảm Giác Của Ưa Thích

>

Convert by:

ZajMaster

Cách đó không xa, Tiểu vương gia Chu Chí Vũ một đám người ngồi ở chỗ kia, nhìn xem Đằng Phi bên kia ánh mắt, đều tràn ngập hâm mộ cùng ghen ghét, lúc trước không có tham gia Long Trục Lâm, giờ phút này cũng ngồi ở Chu Chí Vũ bên người.

Vài ngày trước cái kia cuộc chiến đấu, Long Trục Lâm thương thế so Đằng Long còn muốn nặng một ít, nghỉ ngơi những ngày này, cuối cùng tốt, giờ phút này nhìn về phía Đằng Long bọn hắn cái kia một bàn ánh mắt, tràn đầy phần nộ cùng thất vọng, bởi vì hắn thích nhất nữ hài tử, giờ phút này đang ngồi ở Đằng Long bên người, cười nói tự nhiên.

“Long Trục Lâm, ngươi có phải hay không rất muốn giết Đằng Long?” Chu Chí Vũ nói chuyện không kiêng nể gì cả, ánh mắt lóe lên nhìn xem Long Trục Lâm, vừa cười vừa nói.

Long Trục Lâm nao nao, lập tức nói ra: “Tiểu vương gia nói quá lời, ta chỉ muốn đánh bại hắn, nhưng không nghĩ qua muốn giết hắn.

.

.”

“Ha ha, cái này có cái gì khác nhau sao? Nghe nói, bên cạnh hắn cô bé kia, với ngươi là có hôn ước hay sao? Giờ phút này lại cùng Đằng Long hỗn [lăn lộn] cùng một chỗ, theo lý

thuyết, nàng hẳn là ngồi ở bên cạnh người đây này.” Chu Chí Vũ tuyệt không như một loại người trong tưởng tượng như vậy, là một ăn chơi thiếu gia, hơn nữa hữu dũng vô mưu, trên thực tế, hẳn chỉ số thông minh một chút cũng không kém, ít nhất, loại này châm ngòi, đó là tiện tay sẽ tới đây.

“Đây là chuyện của ta, hơn nữa, dùng không được bao lâu, nàng sẽ cam tâm tình nguyện ngồi ở bên cạnh của ta đấy!” Long Trục Lâm cười nhạt một tiếng, đối mặt Tiểu vương gia Chu Chí Vũ, hẳn cũng cũng không có bao nhiêu áp lực.

Bởi vì Chu Chí Vũ là lục giai cấp mười đỉnh phong Đại Đấu Sư, hẳn cũng là! Chu Chí Vũ có hoàng thất thân phận, tôn quý vô cùng, hẳn Long Trục Lâm, cũng là Băng điểm Đấu Khí truyền nhân, gia tộc cũng cũng không yếu! Song phương sở dĩ ngồi cùng một chỗ, là bởi vì hẳn nhóm:đám bọn họ có cùng chung địch nhân, nói cách khác, Long Trục Lâm còn không có thêm cùng Chu Chí Vũ ngồi cùng một chỗ đâu.

Chu Chí Vũ mỉm cười, cũng không tức giận, đưa ánh mắt quảng hướng ngồi ở dưới tay Lăng Phồn, giờ phút này Lăng Phồn, vai tổn thương chưa lành, sắc mặt còn có chút tái nhợt, ngồi ở chỗ kia, không nói không rằng.

Vốn là Chu Chí Vũ trong mắt căn bản không có Lăng Phồn loại người này đây, bất quá hẳn người bên cạnh đề nghị hẳn đem Lăng Phồn cũng lôi kéo tới đây, đã, dùng hẳn Tiểu vương gia thân phận, chủ động đi đối phó Đằng Phi, có chút quá gây chú ý ánh mắt của người ngoài, cũng có chút mất mặt, những thứ này đấu tranh anh dũng sự tình, hay (vẫn) là giao cho Lăng Phồn người như vậy đi đã làm xong.

Gặp Chu Chí Vũ ánh mắt quảng hướng Lăng Phồn, bên cạnh hẳn một cái tùy tùng lập tức hiểu ý vừa cười vừa nói: “Lăng Phồn, nghe nói người thích người muội muội Lăng Thi Thi?” Lăng Phồn có chút cẩn thận nhìn thoáng qua Chu Chí Vũ, Tiểu vương gia lễ thành nhân cùng ngày, trước mặt mọi người nói

ưa thích Lăng Thi Thi, muốn kết hôn nàng làm vợ, chuyện này hẳn biết rõ, hôm nay Lăng Phồn vốn là cũng không muốn cùng Chu Chí Vũ đi cùng một chỗ, bởi vì hẳn biết rõ Lăng Thi Thi có bao nhiêu chán ghét cái này Tiểu vương gia.

Có thể hẳn lại không có biện pháp cự tuyệt, bởi vì Tiểu vương gia phái đi mời người của hẳn nói, chỉ cần người giúp đỡ Tiểu vương gia làm việc, Tiểu vương gia liền sẽ giúp người đối phó Đằng Phi!

Đằng Phi, cái tên này tựa như một cây bén nhọn đâm, một mực đề ngang cổ họng của hẳn chỗ, mỗi ngày đều đưa hẳn đâm vào thống khổ.

Nếu như nói Lăng Phồn hận nhất người là ai, khẳng định như vậy là Đằng Phi.

Hắn cùng Long Trục Lâm bất đồng, Long Trục Lâm chỉ (cái) muốn đánh bại Đằng Long, rửa sạch trước hồ thẹn, hẳn lại là muốn đem Đằng Phi trực tiếp chém giết!

Lăng Phồn thậm chí lặng lẽ liên hệ qua Thanh Bình Phủ bát đại gia tộc những mầm mống kia đệ, cùng với Thanh Nguyên Châu Phạm Trương Lật Tam Gia quý tộc đệ tử, đều muốn theo chân bọn họ cùng một chỗ đối phó Đằng Phi.

Đáng tiếc chính là, chân chính có lá gan đối phó Đằng Phi Vương Duy Dương cùng Quy Bình Bình cũng đã biến mất không thấy, còn dư lại những cái...kia, tuy nhiên thống hận Đằng Phi, nhưng cũng đã bị Đằng Phi dọa cho bẽ mặt gần chết, căn bản không có dũng khí chủ động đối phó Đằng Phi.

Điều này làm cho Lăng Phồn rất cảm tức, bất đắc dĩ, gia nhập Tiểu vương gia Chu Chí Vũ trận doanh.

“Vị bằng hữu kia, mời không nên nói bậy, Thi Thi là muội muội của ta, ta đối với nàng, chỉ có tình huynh muội, ta không quen nhìn cái kia Đằng Phi, là bởi vì hẳn đây đưa muội muội ta.” Lăng Phồn trầm ngâm một chút, chậm rãi nói ra.

“Ha ha, mặc kệ là nguyên nhân gì, cái kia Đằng Phi đem người đánh thành trọng thương, luôn sự thật, chẳng lẽ người sẽ

không hận hấn?” Tiểu vương tử bên người không thiếu loại này giỏi về châm ngòi ly gián tùy tùng, cười tủm tỉm đầy, trước mặt mọi người vạch trần nảy sinh Lăng Phồn vết sẹo.

Lăng Phồn cái kia gương anh tuấn mặt co quắp vài cái, sau đó nói: “Hận thì như thế nào, ta lại không phải là đối thủ của hấn.”

Chu Chí Vũ bên người mấy người lẫn nhau liếc nhau một cái, hiểu ý cười cười, cái kia tùy tùng cười hắc hắc: “Tiếp qua hai tháng, học viện hội (sẽ) có một lần tập thể ra ngoài rèn luyện cơ hội, tuy nói cái này hoạt động chủ yếu là nhằm vào lão sinh (học sinh lâu năm), bất quá cái kia Đăng Phi thực lực không tệ, chắc có lẽ không buông tha cho loại cơ hội này, đến lúc đó, nếu có cơ hội chế trụ hấn mà nói, người nguyện ý làm cho hấn cuối cùng một đao người sao?”

Chu Chí Vũ bọn hấn bên này người không nhiều lắm, chung quanh đều là chính bọn hấn người, cho nên, người này nói chuyện cũng tương đối trần trụi, thanh âm tối tăm phiền muộn, mang theo vài phần sát ý.

Lăng Phồn thân thể khẽ run lên, nhìn thoáng qua bên kia cùng một đám mỹ nữ trò chuyện với nhau thật vui Đăng Phi, cắn răng, nói ra: “Nếu quả thật có cái loại này cơ hội, ta tự nhiên là không ngại!”

“Ha ha, ta đây có thể nhớ kỹ Lăng Phồn huynh người những lời này rồi.” Tên kia tùy tùng mỉm cười, lập tức bùng chén rượu lên: “Vì chúng ta thắng lợi, cạn ly!”

Lăng Phồn cùng Long Trục Lâm đám người cũng đồng thời nâng chén: “Móa!”

Ra ngoài rèn luyện, học viện hàng năm đều tổ chức như vậy hoạt động, đây cũng là đề cao tuổi trẻ các học sinh các loại kinh nghiệm lịch duyệt tốt nhất cách.

Đương nhiên, tại loại này hoạt động chính giữa, thương vong là chuyện khó tránh khỏi, dù sao bọn hấn tiến vào đây, đều là một ít không biết khu vực, sẽ có các loại ma thú qua lại.

Tuy nhiên không có quá cao cấp, nhưng có một chút cũng không phải là cái này tuổi trẻ đám học sinh có thể đơn giản đối phó đây.

Cho nên, lợi dụng cơ hội này, giải quyết mấy cái xem không vừa mắt cừu nhân, cũng không phải rất khó một việc.

Thực tế nhằm vào Chu Chí Vũ loại này thân phận, có ít người cho dù biết rõ lên đường đòi mới tổ u linh xảy ra chuyện gì, cũng là không thể làm gì!

Những chuyện tương tự, đi qua cũng không phải là không có phát sinh qua, nhưng chỉ cần không có thiết thực căn cứ chính xác theo, ai cũng không làm gì được được hần.

Ăn xong cơm tối, Đằng Vũ liền dẫn Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp, Ngũ Đồng đám người cáo từ rời đi, Lăng Thi Thi nhìn thoáng qua Đằng Phi, muốn nói lại thôi, một đôi mắt u ám không sáng.

Đằng Phi than nhẹ một tiếng, nói ra: “Thi Thi, nếu như có rãnh rồi, ta tiễn đưa người trở về đi.”

Lăng Thi Thi nao nao, trong mắt hiện lên một vòng vui vẻ hào quang, lập tức khẽ gật đầu một cái.

Bên kia Hạ Hầu Thái Vân trong con người mang theo vài phần thất lạc, hay (vẫn) là cười đi đến Đằng Phi bên người: “Nếu như trở về sớm, chúng ta tâm sự a, để cho:đợi chút nữa lần người đi Tây Thùy, nói không chừng lúc nào đâu.”

Đằng Phi mỉm cười nói: “Tốt.”

Một đám người theo đại lễ đường trong đi ra, Đằng Phi cảm nhận được xa xa Chu Chí Vũ lạnh lẽo ánh mắt, lại không quay đầu lại, chẳng qua là cười nhạt một tiếng, đi theo mọi người đi ra ngoài.

Đằng Lôi cùng Vũ Lan Tử Huyền Vũ Lan Thiên Nguyệt đám người thẳng đón về tu luyện, Đằng Long muốn đưa Ngũ Đồng trở về, giữa hai người từ lần trước Đằng Long cùng Long Trục Lâm cái kia cuộc chiến đấu về sau, quan hệ đã dần dần trong sáng hóa, dùng Đằng Lôi nói lý ra cùng Đằng Phi mà nói nói chính là: Đại ca cùng đại tẩu đang luyện gian tình nhiệt(nóng).

Đặng Vũ mang theo Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp, ngồi trên một chiếc xe ngựa, xua tan Đặng Phi cùng Lăng Thi Thi đám người, rời đi trước.

Đặng Phi đưa mắt nhìn mọi người lần lượt rời đi, nhìn thoáng qua Lăng Thi Thi, sau đó hỏi: “Chúng ta có muốn hay không cũng mượn một chiếc xe?”

Lăng Thi Thi trong đôi mắt nổi lên một vòng sương mù, u oán nói: “Theo giúp ta đi một chút tâm tư đều không có sao?”

Đặng Phi nhún nhún vai, nói khẽ: “Vậy được rồi.”

Hai người kề vai sát cánh, theo Chân Vũ Thành rộng rãi đại lộ, chậm rãi đi đi.

Ngay từ đầu, hai người ai đều không nói gì, một cỗ ăn ý bầu không khí, tại giữa hai người lưu chuyển, Lăng Thi Thi đi tới đi tới, bỗng nhiên dừng lại, óng ánh nước mắt, theo như ngọc đôi má, xoạch xoạch hướng phía dưới nhỏ xuống.

Đặng Phi chậm rãi đứng lại, nhìn xem Lăng Thi Thi, Lăng Thi Thi cũng đứng ở nơi đó, nhưng là cúi đầu, cũng không nhìn Đặng Phi, cũng không nức nở, chẳng qua là yên lặng chảy nước mắt.

Đặng Phi tâm bỗng nhiên có chút không quá thoải mái, nhìn trước mắt đã trở mã thành một cái tuyệt thiếu nữ đẹp Lăng Thi Thi, trong đầu bỗng nhiên hiện lên hai người theo lúc ban đầu Đặng Gia Trấn quen biết, về sau Tây Thùy gặp nhau từng màn.

Đặng Phi về sau nghe Bạo Long đã từng nói qua, Lăng Thi Thi lúc ấy kiên trì muốn tại Cổ Thần Thánh Sơn chỗ đó chờ mình, chỉ có nàng không tin mình chết rồi, muốn một mực chờ đợi tại đầu đó, thẳng đến chính mình còn sống đi ra.

Cuối cùng, vẫn bị đánh ngất xỉu mới cho mang đi đây.

Cũng là nàng, biết rõ mình còn sống về sau, kinh hỉ dị thường,

nhìn thấy chính mình thời điểm, cái loại này vui mừng cùng hờn dỗi, đem một cái tiểu nữ nhi thái hoàn toàn hiện ra ở trước mặt của mình.

Tại người khác trong mắt, nàng là đế đô tiểu ma nữ, là người gặp người sợ quỷ tinh linh, nhưng ở trước mặt của hắn, Lăng Thi Thi nhưng là một cái nhu thuận hiểu chuyện tiểu thư khuê các.

Cho tới bây giờ chưa cho hắn đi tìm phiền toái gì, có chuyện gì cũng đều là chính mình yên lặng thừa nhận, mặt đối với mẫu thân phản đối, nàng có thể làm việc nghĩa không được chùn bước cùng tại bên cạnh mình.

Cái này, kỳ thật đối (với) một cái thiếu nữ mà nói, đã là nàng có thể làm đến cực hạn.

Con mẹ nó, lão tử chẳng lẽ thật sự sẽ chết sao? Đằng Phi im lặng im lặng, trong nội tâm thập phần đau thương, con đường này, là chính bản thân hắn tuyển chọn, không có ai bắt buộc qua hắn.

Nếu như hắn không tuyển chọn con đường này, hắn hiện tại, chỉ sợ hay (vẫn) là Đằng Gia Trấn bên trên một cái tiểu phế vật, không.

.

.

Khả năng hắn đã chết, đối (với) Đằng Phi mưu đồ đã lâu Vương gia cùng Thác Bạt Gia, đã sớm đem Đằng gia nuốt lấy, mà hắn một cái không có thực lực phế vật, không chết, chỉ sợ cũng phải trực tiếp biến thành cô nhi.

Ta như vậy đối (với) Lăng Thi Thi, đối với nàng thật là công bình hay sao? Ta làm sai sao?

Đằng Phi một lòng, giờ phút này lâm vào một loại mê mang tâm tình, hắn từ nhỏ không có cha mẹ, không có ai nói cho hắn

các loại đạo lý, hết thầy tất cả, đều là chính bản thân hấn học được.

Hôm nay Đăng Phi tuy nhiên đã mười sáu tuổi, là đế quốc pháp luật thừa nhận người trưởng thành rồi, nhưng trên thực tế, trên nhiều khía cạnh, hấn vẫn còn con nít.

“Thì Thì, ta.

.

.” Đăng Phi nói còn chưa dứt lời, Lăng Thì Thì liền ngẩng đầu, hai mắt đầm lệ thê lương nhìn xem hấn, lại để cho Đăng Phi kể tiếp lời mà nói..., hoàn toàn không cách nào nói ra miệng.

“Được rồi, Thì Thì, ta cho ngươi nói, kể câu chuyện a, câu chuyện nói, nếu như ngươi còn tiếp tục yêu thích ta, chúng ta đây liền.

.

.”

“Đăng Phi, mặc kệ như thế nào, ta đều sẽ thích ngươi, cái này là sẽ không thay đổi, vô luận chuyện xưa của ngươi là cái gì, theo tại Hải Uy Thành gặp lại ngươi một khắc này lên, cũng đã đã định trước.” Lăng Thì Thì thanh âm rất kiên định, không có một chút do dự.

Đăng Phi sửng sốt, nhìn xem mặt mũi tràn đầy nước mắt, lại cười đến rất sáng lạn Lăng Thì Thì, viên kia vốn là chỉ có báo thù ý niệm trong đầu tâm, không biết lúc nào, lặng yên mở ra một đạo khe hở.

Cái này.

.

.

Liền là cảm giác của ưa thích?

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 216: Muốn Người Yêu Mến Ta

>

Convert by:

ZajMaster

Đăng Phi bản thân là rất cố chấp người, bằng không thì cũng không có khả năng tại ngăn ngừa ba năm thời gian, theo một cái khác người xem thường hài tử, trưởng thành là một cái lại để cho rất nhiều người kiêng kỵ cường giả.

Lăng Thi Thi cũng rất cố chấp, nàng đối (với) Đăng Phi ưa thích, rất đơn giản, cũng rất trực tiếp.

Nếu như nói lúc ban đầu Đăng Phi tặng huynh muội bọn họ đan dược, Lăng Thi Thi đối (với) Đăng Phi chỉ là có chút hảo cảm, như vậy một chuyến Cổ Thần Thánh Sơn hành trình, Đăng Phi thân ảnh triệt để trú ở lại Lăng Thi Thi trong nội tâm.

Thực tế lúc trước tao ngộ kinh khủng tuyệt lộ, tất cả mọi người cho rằng Đăng Phi không có khả năng còn sống, Lăng Thi Thi cảm giác mình cả trái tim đều bị lấy hết rồi, cả người như là cái xác không hồn bình thường.

Suốt hai năm, nàng hầu như không có có một ngày chính thức vui vẻ thời điểm, thực tế tại nhìn thấy đề đồ những cái...kia cái gọi là tài tử hoặc là tuổi trẻ tuần tài thời điểm, nàng tổng hội theo bản năng cảm bọn hắn cùng Đăng Phi đi so sánh.

Cho ra kết luận, chính là những người tuổi trẻ này, ai cũng không bằng Đăng Phi tốt!

Đây cũng không phải nói Đăng Phi thật sự liên ưu tú đến

mạnh hơn tất cả mọi người rồi, chỉ có thể nói là tại tình nhân trong mắt, căn bản không tha cho người khác.

Lăng Thi Thi mấy năm này cũng một mực rất chú ý Thanh Nguyên Châu bên kia hướng đi, nhất là Đẳng gia, lúc trước Lăng Thiên Vũ sau khi trở về, đi theo Phúc bá đi một chuyến Thanh Nguyên Châu, tuy nhiên hẳn không có công khai thân phận của mình, nhưng đại soái dưới trướng bốn đại tướng quân một trong Phúc tướng quân, tự mình đã đến Đẳng gia, cũng hoàn toàn chính xác lại để cho Thanh Nguyên Châu thế lực này cảm thấy kiêng kị.

Cái này cùng trong nội cung vị kia được sủng ái hiền phi nương nương còn không giống với, hiền phi nương nương quyền thế, toàn bộ đến từ chính hoàng đế, một khi thất sủng, nàng liền không còn có cái gì nữa, cho nên, cho dù nàng bây giờ là hoàng đế trước mặt được sủng ái phi tử, nhưng cũng không dám hiển nhiên đối phó Đẳng Phi.

Mà Phúc tướng quân bất đồng, thân phận của hắn cùng địa vị, đó là một đao nhất thương liền đi ra đây!
Nói một cách khác, cho dù hoàng đế khó chịu hắn, muốn muốn thu thập Phúc tướng quân, cũng không phải một câu hoặc là một đạo ý chỉ liền có thể làm được đây!
Dù sao, coi như là hoàng thượng, cũng không có thể muốn làm gì thì làm.

Cho nên, Lăng Thi Thi tại biết rõ Đẳng Phi còn sống tin tức về sau, cái loại này kinh hỉ, quả thực không cách nào dùng ngôn ngữ để biểu đạt, cũng chẳng cho đến lúc đó, nàng mới kinh ngạc phát hiện, mình nguyên lai là đã sớm thích thiếu niên kia! Đối (với) Lăng Thi Thi mà nói, điều này cũng đồng dạng là đi qua chưa bao giờ có tự nghiệm thấy, bất quá nàng cùng bình thường nữ hài tử bất đồng, đổi lại mặt khác danh môn khuê tú, ưa thích một nam hài tử, hơn phân nửa không sẽ chủ động đi biểu đạt, nếu là thật sự ưa thích, không thể không biểu đạt, cũng chọn một loại rụt rè đây, hàm súc phương thức.

Tuyệt sẽ không như Lăng Thi Thi như vậy, trực tiếp nói cho

Đặng Phi, nàng ưa thích hẳn.

Lăng Thi Thi chính là như vậy một cái dám yêu dám hận nữ hài tử, bởi vậy, nàng dám ở Đặng Phi nói ra cái kia câu chuyện lúc trước, lần nữa rõ ràng không sai nói cho Đặng Phi: ta chính là thích ngươi, vô luận ngươi như thế nào, đều không cải biến được ta thích ngươi sự thật!

“Được rồi, hiện tại ngươi có thể cho ta giảng chuyện xưa của ngươi rồi, Đặng Phi, ta phải không là người thứ nhất nghe thế cái câu chuyện người đâu?” Lăng Thi Thi một đôi mắt sáng ngời lập loè, như là giờ phút này bầu trời đầy sao bình thường, lờ lờ tỏa sáng.

Đặng Phi khẽ gật đầu, theo rồi nói ra: “Lần thứ nhất nhìn thấy ngươi thời điểm, là ta vận mệnh sắp phát sinh chuyển biến thời điểm.

.

.”

Đặng Phi vừa đi, một bên nhẹ giọng thuật nói qua chính mình cùng Lục Tử Lăng quen biết quá trình, chuyện này, Lăng Thi Thi hoàn toàn chính xác tính toán là người thứ nhất biết rõ nguyên vẹn quá trình người.

Là (vâng,đúng) nàng, cải biến vận mệnh của ta, nàng nói cho ta biết, một khi sử dụng loại phương pháp này, ta khả năng sống không lâu lâu, ta lúc ấy như trước lựa chọn muốn cải biến, nàng rất thất vọng, nói ta quá nhỏ, không hiểu được tánh mạng đáng ngưỡng mộ, ta nói cho nàng biết, ta muốn báo thù.

.

.”

“Ta gọi nàng là sư phụ, nàng lại muốn ta gọi nàng tỷ tỷ.

.

.

Về sau, bởi vì vì Vương gia cùng Thác Bạt Gia đều muốn chiếm đoạt ta Đẳng gia, Vương gia Ngũ công tử bới móc.

.

.

Ta cùng Vương Duy Dương tại trên lôi đài thời điểm chiến đấu, lộ ra chân tướng.

.

”

Hai người ngồi ở bên đường trên ghế dài, Lăng Thi Thi tựa ở Đẳng Phi đầu vai, lẳng lặng nghe.

“Bát đại gia tộc tình cảm quần chúng xúc động, muốn tìm ra cái kia trộm lấy gia tộc bọn họ linh dược cùng đấu kỹ người, vây công ta Đẳng gia, ba đại quý tộc lâm trận đào ngũ, ha ha, khi đó ta rất ngây thơ, cho rằng nắm lấy tội của bọn hắn chứng nhận, bọn hắn cũng không dám như thế nào, nhưng sự thật lại hung hăng cho ta một bạt tai, để cho ta minh bạch, tại chính thức cường quyền trước mặt, hết thảy tất cả cũng như cùng trang giấy, nhẹ nhàng đâm một cái, sẽ phá vỡ.

.

”

Đẳng Phi thở dài, trong đầu nhớ lại năm đó chuyện cũ, trầm giọng nói ra: “Nàng tại thời điểm máu chót đi ra, kỳ thật nàng đại khái có thể sớm xa chạy cao bay, ta nghĩ, nàng năm đó không có lý khai, chính là sợ liên lụy ta, ba đại quý tộc 300 tên thiết giáp trọng nỗ quân bắn một lượt, ta lúc ấy, cho rằng nàng chết rồi, 300 tên thiết giáp trọng nỗ quân a..., coi như là Thánh cấp cường giả, cũng khó có thể ngăn cản, chớ nói chi là, nàng lúc ấy thương thế chưa lành.

.

”

.

“Vì vậy, ngươi đối với những cái...kia bát đại gia tộc bản thân bị trọng thương tinh nhuệ đại khai sát giới, sau đó đi xa Tây Thù, lập nhiều ước hẹn ba năm lời thề?” Lăng Thi Thi dựa vào Đằng Phi, ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm lóe lên đầy sao, sâu kín hỏi.

“Đúng vậy a, ta lúc ấy cho rằng nàng nhất định tao ngộ bất hạnh, ta thống hận bát đại gia tộc cùng cái kia Tam Gia quý tộc, đồng thời cũng thống hận chính mình, nếu không phải ta, chuyện này cũng sẽ không dễ dàng bộc lộ ra đến, nàng cũng sẽ không bị cuốn vào trong đó, càng sẽ không cùng bát đại gia tộc đối (với) đứng lên.

Nàng tựa như Thiên Sơn Tuyết Liên, tinh khiết thánh khiết, nàng cùng bát đại gia tộc cùng Tam Gia quý tộc, cũng căn bản không phải một cái thế giới người, là ta, đem nàng liên quan đến tiến đến, cho nên, ta nên vì nàng báo thù!”

“Nàng còn sống, đúng không?” Lăng Thi Thi ngữ khí có chút lạ trách đầy, tựa hồ có chút.

.

.

Ê ảm hương vị.

Đằng Phi khẽ gật đầu, nói ra: “Đây cũng là ta trở về về sau, báo thù thời điểm mới biết được sự tình, nàng còn sống, nhưng ta như trước không biết thân phận của nàng, nói cho ta biết nàng còn sống tin tức người, là một cái Thánh cấp cường giả, hẳn cảnh cáo ta, không nên ý đồ đi tìm nàng, nói như vậy chẳng những sẽ cho nàng mang đến phiền toái, cũng sẽ (biết) cho tự chính mình mang đến thiên đại phiền toái, thậm chí, là họa sát thân!”

“Nhưng ngươi như trước muốn gặp nàng, đúng không?” Lăng Thi Thi sâu kín nói ra.

“Vâng, ta nhất định phải gặp lại nàng, ta muốn tận mắt nhìn thấy nàng bình yên vô sự đứng ở trước mặt của ta, nói cho ta

biết, năm đó nàng kỳ thật không có bị thương, cũng không có bất kỳ nguy hiểm nào, chỉ (cái) là mình muốn rời đi.” Đẳng Phi ngữ khí, vô cùng kiên định.

“Ta hiểu được, Đẳng Phi, kỳ thật, trong lòng của ngươi, thích người.

.

.

Là nàng.” Lãng Thi Thi đặt đến đầu theo Đẳng Phi đầu vai nâng lên, đôi mắt như sao sáng lập loè, dừng ở Đẳng Phi:

“Ngươi chính thức thích người, là Lục Tử Lãng!”

“Cái này.

.

.

Điều này sao có thể? Nàng là sư phụ của ta!” Đẳng Phi hai cái lông mi hướng chính giữa tụ lại, nói ra: “Ngươi không nên nói lung tung.”

“Khanh khách, ngươi còn then thùng, ta nào có nói lung tung?” Giờ phút này Lãng Thi Thi, nhìn qua ngược lại là khôi phục vài phần tiểu ma nữ bộ dáng, nàng duỗi ra cánh tay, xuyên qua Đẳng Phi cánh tay, một viên đặt đến đầu một lần nữa tựa ở Đẳng Phi đầu vai, nhìn về phía phương xa, nói khẽ: “Ngươi sở dĩ khi đó cự tuyệt ta, kỳ thật cũng không phải ngươi không biết mình có thể sống bao lâu, mà là trong lòng của ngươi, đã đã sớm có một người cái bóng, tựa như ta cự tuyệt Chu Chí Vũ thời điểm, cũng giống như vậy, những cái...kia cái gọi là để đồ tuổi trẻ tuấn tài, ta một cái đều không để vào mắt, ta, chỉ thích ngươi một cái!”

“Thi Thi.

.

.” Đẳng Phi nhẹ giọng kêu một tiếng, trong mắt cũng lộ ra suy tư biểu lộ đến, trong nội tâm rất kỳ quái, chẳng lẽ ta thật là ưa

thích Lục Tử Lãng hay sao?

Đằng Phi nhớ tới cùng Lục Tử Lãng cùng một chỗ thời gian, tựa hồ đích thật là chính mình từ nhỏ đến lớn những năm gần đây này vui vẻ nhất một đoạn thời gian, có thể giữa hai người.

.

.

Tựa hồ có chênh lệch rất lớn a....!

Đừng nói trước giữa hai người thầy trò chi thực, được rồi, đây không phải trọng điểm, chính thức trọng điểm, là Lục Tử Lãng cái kia trong trời nhưng lạnh lùng tính tình, nàng sẽ thích chính mình?

Như là đoán được Đằng Phi ý tưởng, Lãng Thi Thi nhẹ nói nói: “Nàng nếu không phải thích người, tự cũng không cho người làm nhiều như vậy sự tình, nàng nếu không phải thích người, đại khái có thể cho người cải tạo hết thân thể về sau, liền trực tiếp lựa chọn ly khai, nàng nếu không phải thích người, như thế nào lại tại ba năm về sau, chuyên môn làm cho người ta nói cho người biết, nàng còn sống?”

Đằng Phi bị Lãng Thi Thi hỏi được á khẩu không trả lời được, trên thực tế, Đằng Phi tuy nhiên chưa tính là cảm tình ngu ngốc, thế nhưng tuyệt đối chưa nói tới tinh thông, hẳn không có nói cho Lãng Thi Thi, chính mình tu luyện Thiên Đạo 50 Đẩu Mạch Đại Pháp, chỉ nói cải tạo thân thể thời điểm, tự nhiên đã thông bảy chỗ đầu mạch.

Hắn cũng không nói Lục Tử Lãng lại để cho áo xám lão giả tiễn đưa hắn một quyền vô danh quyền pháp.

Nhưng nữ nhân miễn cảm, thật là quá mạnh mẽ, Lãng Thi Thi chỉ bằng mượn Đằng Phi nói những thứ này, liền đoán được, Lục Tử Lãng ít nhất đối (với) Đằng Phi là ôm lòng hảo cảm đấy!

Nếu không, bằng thực lực của nàng cùng thân phận, còn có cái kia lãnh đạm giống như rõ ràng U Vũ có liều mạng tính tình, làm sao có thể cùng Đằng Phi ở chung thời gian lâu như vậy? “Ta như thế nào giống như, trong lúc đó, có gan thất bại cảm

giác nha.

.

.” Lãng Thi Thi nhẹ giọng lắm bầm một câu, lắm bầm nói:
“Tại người theo ta nói cái này câu chuyện lúc trước, ta một
mực không phục lắm, ta không tin ta so bất luận kẻ nào chênh
lệch, người khác có thể làm đấy, ta cũng có thể làm, đừng
người không thể làm đấy, ta còn có thể làm! Hơn nữa, ta thích
người, ai vậy cũng không ngăn cản được không cải biến được
sự tình! Nhưng hiện tại, ta bỗng nhiên có chút không có lực
lượng rồi, Đằng Phi.

.

.

Người có thể hay không bởi vì nàng, buông tha cho ta?”
“Cái này.

.

.

Đây đều là một ít không có bóng dáng sự tình, đoán chừng ta
muốn gặp được nàng đều là rất khó một sự kiện, gia tộc của
nàng, có lẽ càng sẽ không đem ta đây loại ở nông thôn tiểu tử
để vào mắt, cũng liền người.

.

.” Đằng Phi nói qua, bỗng nhiên im ngay.

Lãng Thi Thi nghiêng đầu, trợn nhìn Đằng Phi liếc, tiếp nhận
lời nói đến nói: “Cũng liền ta đây loại nha đầu ngốc, mới có
thể đem người trở thành cái bảo, vậy sao?” Nói những lời này
thời điểm, Lãng Thi Thi sắc mặt ửng đỏ, thẹn thùng nhưng lại
thập phần đáng yêu.

Đằng Phi cười cười, sau đó nói: “Sự tình từ nay về sau, còn

không biết sẽ như thế nào, nhưng ít ra, Thi Thi, người bây giờ có lẽ minh bạch, tương lai của ta, vẫn cứ ở vào một cái nguy hiểm vòng xoáy chính giữa cái, không nghĩ qua là, sẽ vạn kiếp bất phục.

.

.”

“Tốt rồi, đừng nói những cái...kia, ít nhất tại hiện tại, người là an toàn, ta là thích người, đừng nhỏ mọn như vậy, đem thời gian của người, hơi chút phân cho ta một chút, được không nào?”

Lăng Thi Thi đôi mắt như sao sáng dừng ở Đặng Phi, như là như nói mê nhẹ giọng nỉ non: “Ta muốn tại trước khi người gặp được nàng, yêu mến ta.

.

.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 217: Bạo Long Gặp Nạn

>

Convert by:

ZajMaster

Nghe nữ hài lớn mật tỏ tình, làm cho Lăng Thi Thi gần trong gang tấc cái kia gương tuyệt sắc mặt, cùng cặp kia sáng chói như sao mê ly con ngươi, Đằng Phi nhin không được vươn tay, do dự mà, nhẹ nhàng vuốt ve thoáng một phát Lăng Thi Thi cái kia gương tinh xảo khuôn mặt, một cô tình tế tỉ mỉ như nồn nà cảm giác theo lòng bàn tay truyền đến.

Lăng Thi Thi đôi mắt như sao sáng nửa khép, vẻ mặt then thùng, trắng nồn trên cổ đều bịt kín một tầng đỏ ửng.

Thanh xuân, như thơ giống như mỹ hảo!

Mập mờ khí tức bao phủ tại giữa hai người, lại để cho hai cái mối tình đầu người trẻ tuổi đều có loại như là như mộng ảo cảm giác.

Hơi lạnh đêm, trên đường người đi đường không nhiều lắm, Đằng Phi nắm Lăng Thi Thi tay, bước chậm trên đường, hai người thật lâu không nói, nhưng có một cổ ăn ý, tại giữa hai người hình thành.

Vốn là theo Chân Vũ Học Viện đến Thủy Tiên học viện có rất khoảng cách xa, nhưng hai người nhưng không có cảm thấy mệt mỏi, thẳng đến đêm khuya, mới đi đến Thủy Tiên học viện cửa ra vào.

“YAA.A.A..., cái này đã đến?”

“Hả? Đã đến?”

Lăng Thi Thi cùng Đằng Phi hai người hầu như đồng thời thốt ra, đón lấy, nhìn không được nhìn nhau cười cười, cái loại này ăn ý cảm giác, làm cho lòng người trong ôn hòa.

“Tốt rồi, ta đây đi trở về, ngươi muốn lưu tâm chút ít Chu Chí Vũ bọn hắn đám người kia, Chu Chí Vũ thân phận rất đặc thù, coi trời bằng vung đã quen, bất quá hắn nếu thật dám đối với ngươi như thế nào, ta cũng sẽ không tha cho hắn!” Lăng Thi Thi nâng lên Chu Chí Vũ cái tên này, ngữ khí lập tức trở nên tràn ngập chán ghét.

“Ha ha, ngươi yên tâm đi, những chuyện này, ta sẽ lưu tâm đấy.” Đằng Phi nói một câu, sau đó đưa tay, cùng Lăng Thi Thi xua tan.

Đưa mắt nhìn Lăng Thi Thi đi vào Thủy Tiên học viện đại môn, thân thể chui vào đến trong bóng tối về sau, Đằng Phi mới quay người ly khai.

Mà hắn sau khi rời đi, Lăng Thi Thi mới từ một cây đại thụ đằng sau đứng ra, nhìn xem Đằng Phi nhanh chóng biến mất thân ảnh, thân thủ sờ lên chính mình có chút nóng lên đôi má, lập tức hung hăng nắm chặt quyền, trên mặt lộ ra hưng mao phần biểu lộ, thân thể nhẹ nhàng Như Yên hướng phía chính mình ký túc xá lao đi.

Năm đó cái kia ba miếng Huyết Nguyên Đan, cứu tỉnh Lăng phu nhân chỉ dùng một quả, còn lại cái kia hai quả, một quả cho Lăng Thiên Vũ, một cái khác miếng:quả, tức thì cho Lăng Thi Thi.

Cho nên, hôm nay Lăng Thi Thi, một thân thực lực, cũng sớm không phải lúc trước.

Trên đường trở về, Đằng Phi trực tiếp vận hành Già Lâu La tâm kinh, một thân tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, chọn đi một tí yên lặng đường nhỏ, thân hình giống như quỷ mỵ bình thường ghé qua trong đó.

Toàn thân, mười chín chỗ đầu mạch trong Đẩu Khí nói cho xoay tròn, thất giai bát cấp Đẩu Tôn cảnh giới trong nháy mắt này bạo phát đi ra, phối hợp Già Lâu La tâm kinh, lại để cho Đẳng Phi cả người như là muốn bay lên bình thường!

Cuối cùng, Đẳng Phi cảm giác mình Già Lâu La tâm kinh, lại tăng lên tới một loại toàn bộ cảnh giới mới, tốc độ so sánh với đi qua, vừa nhanh thêm vài phần!

Một khi thực lực của hắn tăng lên tới Đẩu Tôn cảnh giới, cùng đi qua Đại Đẩu Sư cảnh giới quả thực là một cái trên trời một cái dưới đất!

Đừng nhìn lục giai cấp mười đỉnh phong Đại Đẩu Sư, cùng thất giai nhất cấp Đẩu Tôn còn kém nửa bước, nhưng chính là cái này nửa bước, lại đủ để cho một gã Đẩu Tôn, có thể nhẹ nhõm đánh bại mấy cái lục giai cấp mười đỉnh phong Đại Đẩu Sư!

Một đường bay nhanh, rất nhanh trở lại Chân Vũ Học Viện, tiến vào Thiên Tự Khu về sau, Đẳng Phi mới nhớ tới Hạ Hầu Thái Vân lúc trước giống như cùng tự người nói qua, muốn cùng chính mình nói chuyện, mà giờ khắc này đã đêm đã khuya, chỉ sợ sớm đã ngủ.

Đẳng Phi không khỏi cảm thấy có chút thẹn với Hạ Hầu Thái Vân, bất kể thế nào nói, lúc trước chính mình tiến vào Hải Uy Thành thời điểm, Hạ Hầu Đỉnh đối với hắn cũng coi như có chỗ trợ giúp.

Có chút do dự một chút, Đẳng Phi hay (vẫn) là hướng Huyền Vũ học viện thầy trò chỗ ở đi đến.

Tìm được Hạ Hầu Thái Vân các nàng những cái...kia nữ sinh ở lại lầu nhỏ về sau, Đẳng Phi nhìn xem bên trong đen sì, một điểm ngọn đèn đều không có, không khỏi cười khổ, quay người chuẩn bị rời đi.

“Đẳng Phi?” Một thanh âm, tại lầu hai cửa sổ bỗng nhiên vang lên, đón lấy, trong phòng sáng lên ngọn đèn, Hạ Hầu Thái Vân đứng ở bên cửa sổ, hướng về phía Đẳng Phi vẫy vẫy tay, nói ra: “Ta còn chưa ngủ, người trở về tốt muộn a...!”

Đẳng Phi đứng ở dưới lầu, có thể rõ ràng trông thấy Hạ Hầu Thái Vân có chút ánh mắt u oán, vừa cười vừa nói: “Thái Vân

đồng học, đã muộn rồi, người nghỉ ngơi thật tốt xuống, ngày mai các người muốn đi.”

“Hừ, người cũng biết ta ngày mai sẽ đi a..., còn tới muộn như vậy.

” Hạ Hầu Thái Vân thân thể nhẹ nhàng nhảy dựng, theo lầu hai cửa sổ phiêu rơi trên mặt đất, không có phát ra một điểm tiếng động, có chút đặc ý nhìn xem Đằng Phi nói: “Thế nào, thực lực của ta cũng không tệ a?”

Đằng Phi mỉm cười gật gật đầu: “Đúng vậy a, tiến bộ rất lớn!” Thôi đi pa ơi..., tốt giống như trước rất kém cỏi tựa như.” Hạ Hầu Thái Vân mắt liếc Đằng Phi, sau đó nói: “Theo giúp ta đi một chút đi.

.

.”

Ách.

.

.

, như thế nào nữ sinh đều ưa thích loại này giọng? Đằng Phi cảm thấy có chút đau đầu, cái này đêm hôm khuya khoắt đây, Lăng Thi Thi ưa thích như vậy, Hạ Hầu Thái Vân cũng ưa thích như vậy.

“Như thế nào, có thể theo người Thi Thi đồng học đi lâu như vậy, không thể theo giúp ta tại đây Thiên Tự Khu đi dạo?” Hạ Hầu Thái Vân khiêu khích nhìn xem Đằng Phi.

Đằng sau lầu nhỏ khác trong một cái phòng truyền đến một tiếng cười khẽ: “Thái Vân muội muội, người liền đừng làm khó dễ người ta Đằng Phi đồng học rồi, ngày mai chúng ta đã đi.

.

.”.

Hạ Hầu Thái Vân mấp máy khóe miệng, nói ra: “Bồn cô nương cam tâm tình nguyện!”
Nói qua, đi lên trước đến, không nói lời gì kéo Đằng Phi, đi ra ngoài.

Đằng Phi bị Hạ Hầu Thái Vân lôi kéo, cũng không nên giãy giụa, hai người dọc theo Thiên Tự Khu đèn đường mờ mờ, đi ra ngoài.

Thiên Tự Khu khắp nơi đều có nghỉ ngơi ghế dài, ban ngày cũng hầu như không có người nào, chớ nói chi là cái này đêm dài vắng người ban đêm, bốn phía đều là tối tăm lạnh lẽo đấy, không có nửa điểm tiếng động.

Hạ Hầu Thái Vân lôi kéo Đằng Phi ngồi ở trên ghế dài, bỗng nhiên thần sắc nghiêm túc đứng lên nhẹ giọng đối (với) Đằng Phi nói ra: “Sở dĩ nhất định phải tại sở lúc trước gặp người một mặt, là có chuyện muốn nói cho người, cho nên, người đừng có hiểu lầm ta đối với người có ý kiến gì không.”
Đằng Phi cười cười, thầm nghĩ: có thể có ý kiến gì không? Ta cũng không phải cái loại này vạ người mê, ai cũng ưa thích.

Hạ Hầu Thái Vân nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó nói khẽ: “Diệp Thương Thu cùng Hải Phong Hành hai người kia, đối với người không có hảo ý, người nhất định phải lưu tâm bọn hắn, lần này trở về Tây Thù, hai người bọn họ lựa chọn tạm hoãn ly khai, nói cách khác, ngày mai bọn hắn sẽ không theo lấy chúng ta cùng một chỗ ly khai.

Bởi vì bọn họ thân phận của hai người đặc thù, cho nên dẫn đội phó viện trưởng đại nhân cũng đồng ý chuyện này.”
“Hả? Bọn hắn không sẽ rời đi, vì cái gì? Hai cái đại nam nhân, còn muốn đi dạo một vòng Chân Vũ Thành?” Đằng Phi trong nội tâm rõ ràng Hải Phong Hành cùng Diệp Thương Thu thân phận của hai người, nhưng không có biện pháp đối (với) Hạ Hầu Thái Vân nói rõ.

Hạ Hầu Thái Vân nói khẽ: “Cái này không được rõ lắm rồi,

nhưng ta cuối cùng cảm giác, hai người bọn họ tựa hồ tại mưu đồ sự tình gì, hơn nữa là với người có quan hệ đây, vài ngày trước Hải Phong Hành liên không ngừng xúi giục Lâm Hải Dương, lại để cho hắn thù hận người, hai người kia ta hiểu rất rõ, bọn hắn tại Huyền Vũ học viện hầu như cũng không nhằm vào bất kỳ người nào, thực lực rất mạnh, rất được Huyền Vũ học viện các học sinh ưa thích, thật là nhiều nữ sinh trong suy nghĩ lý tưởng tình nhân!”

“Cái này rất nhiều nữ sinh, không kể cả người đi?” Đằng Phi cười hỏi một câu.

“Người người này, với người nghiêm chỉnh mà nói đâu.

” Hạ Hầu Thái Vân trợn nhìn Đằng Phi liếc, sau đó nói: “Nếu như không có lý do, bọn hắn sẽ không dễ dàng nhằm vào bất kỳ người nào, Đằng Phi, ta biết rõ trên người của người có rất nhiều bí mật, ông nội của ta từng cùng ta nhắc tới qua một ít chuyện năm đó, cho nên, người thật sự phải cẩn thận một chút, có ít người thực lực, không phải người có thể muốn lật đây!” Đôi mắt Hạ Hầu Thái Vân thần lời nói, Đằng Phi trong nội tâm cũng có chút cảm động, vừa cười vừa nói: “Ta biết rõ đây, người yên tâm đi, nơi này là Chân Vũ Thành, ta không có việc gì.”

“Như vậy tốt nhất, Đằng Phi, ta thật sự đem người trở thành thành bằng hữu đây!” Hạ Hầu Thái Vân đứng người lên, vẻ mặt chăm chú nhìn Đằng Phi: “Cho nên, ta không hy vọng người có bất kỳ nguy hiểm nào, Hồng Liên lão sư sự kiện kia, rất nhiều người liên đều tại hoài nghi người”.

.

.

Đêm hôm đó, có người nghe được người ở lại lầu số hai phương hướng, có rất nhỏ tiếng đánh nhau.”

Nói qua, Hạ Hầu Thái Vân xoay người, hướng xem ra lộ trở về, thanh âm êm ái, bay vào Đằng Phi trong tai: “Ngày mai đừng tới tiễn đưa ta, ta không thích ly biệt, lần sau lại đến Tây Thùy, nhất định phải tìm ta!”

Đằng Phi hướng phía Hạ Hầu Thái Vân bóng lưng phát phát

tay, ánh mắt lộ ra như có điều suy nghĩ thần sắc, hướng chính mình ký túc xá đi đến.

Ngày hôm sau, Đằng Phi cũng không có đi tiễn đưa Hạ Hầu Thái Vân bọn hắn những người kia, mà là lựa chọn đi học, Hạ Hầu Thái Vân đêm qua buổi nói chuyện, lại để cho Đằng Phi trong nội tâm có thêm vài phần gấp gáp cảm (giác).

Bởi vì mà ngay cả Hạ Hầu Thái Vân cũng biết nhiều chuyện như vậy, đủ để nói rõ một vấn đề, cái kia chính là, Diệp Thương Thu cùng Hải Phong Hành hai cái này Cảnh Thiên Ma Cung đệ tử, bởi vì Hạ Hồng Liên gặp chuyện không may, đã biết rõ bọn hắn bại lộ.

Đã như vậy, như trước không có theo đội ly khai, ngàn giòn lựa chọn tạm thời ở lại Chân Vũ Thành, vậy có phải hay không nói rõ Cảnh Thiên Ma Cung lần này tới đến Chân Vũ Thành đây, còn có những người khác? Bọn hắn đã chuẩn bị kỹ càng, muốn đối với chính mình ra tay đâu này? Chuyện này, Đằng Phi còn chưa kịp lo lắng nhiều, đã bị sau đó phát sinh một chuyện khác cắt đứt hẳn chỗ có sắp xếp.

Bạo Long đã xảy ra chuyện!

Một mực ở Dong Bình Công Hội phụ cận ở lại Bạo Long, ngay tại đêm qua, trong lúc đó bị tập kích, bị hai cái không biết từ chỗ nào trong lúc đó xuất hiện cường giả đã thương, hơn nữa cho mang đi, đối phương còn lưu lại một phong thư, lại để cho Bạo Long chính là thủ hạ cho Đằng Phi đưa tới.

Đằng Phi nhìn xem trong tay cái này phong thư, lông mày hầu như vặn thành một cái chữ Xuyên (川).

Liệt Dương thánh địa?

Liệt Dương thánh địa!

Rõ ràng lại là một cái thánh địa!

Bây giờ Đằng Phi, đã không phải là lúc trước cái kia đối với thế giới hoàn toàn không biết gì cả non nớt thiếu niên, hắn biết rõ, có thể ở danh tự đằng sau, tăng thêm thánh địa hoặc là Ma Cung hai chữ này địa phương, cũng không phải Thanh Bình

Phủ bát đại gia tộc chi lưu.

.

.

, tùy tiện một cái thánh địa hoặc là Ma Cung, đều có được lấy khiến người sợ hãi thực lực cường đại.

Một chút cũng không khoa trương mà nói, cùng những cái... kia thánh địa cùng Ma Cung so sánh với, bây giờ Đằng Phi, giống như là mới ra sinh hài nhi, mà những cái...kia thánh địa Ma Cung, thì là tám thước Đại Hán! Hoàn toàn không có bất kỳ có thể so sánh tính! Liệt Dương thánh địa.

.

.

Cảnh Thiên Ma Cung, chẳng lẽ, giữa hai người này, còn có thể có liên hệ gì hay sao?

Nghĩ đến chưa cùng theo đội ngũ ly khai Hải Phong Hành cùng Diệp Thương Thu, Đằng Phi cau mày, nhìn xem cái kia vẻ mặt tâm thần bất định đang nhìn mình hán tử, Đằng Phi bỗng nhiên phục hồi tinh thần lại, có chút ngưng ngò nói: “Thật có lỗi, muốn sự tình thất thần rồi, như vậy, người về trước đi, Bạo Long sự tình, ta sẽ đi xử lý, đoàn đội của các người lúc trước là thế nào vận hành đấy, trong khoảng thời gian này, ngoại trừ nhận người, những chuyện khác trước hết đình chỉ a, nếu như tài chính không đủ lời nói, ta chỗ này có thể cung cấp cho các người.”

“Thiếu chủ, ta biết phải làm sao, tài chính chúng ta tạm thời cũng không thiếu, chỉ cần Thiếu chủ nhất định phải đem Bạo Long đoàn trưởng cứu trở về đến!” Cái này biết rõ Đằng Phi thân phận hán tử đôi (với) Đằng Phi sâu thi lễ, sau đó cáo từ rời đi.

Đằng Phi một lần nữa mở ra lá thư này, lần nữa thần sắc mặt ngưng trọng thoát nhìn.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 218: Khó Dây Dưa Chủ Lầu Số Một

>

Convert by:

ZajMaster

Cái này phong nội dung trong thơ rất trắng ra, cũng rất đơn giản, nhưng thông quyền sách tràn ngập cường thế câu nói.

Báo cho biết Đằng Phi, Bạo Long chém giết Liệt Dương thánh địa môn hạ đệ tử, đã bị bọn hắc bắt, mang về thẩm phán về sau lại xử tử, hay bởi vì Đằng Phi vì Bạo Long chủ nhân, lại là tạo thành Liệt Dương thánh địa môn hạ đệ tử chết thảm đầu sỏ gây nên, bởi vậy, muốn Đằng Phi tự trời đi Liệt Dương thánh địa.

.

.

Thỉnh tội.

Trong thư này, từ đầu tới đuôi, kỳ thật cũng không có ghi vị kia Liệt Dương thánh địa môn hạ đệ tử là ai, hiển nhiên, viết thư chỉ nhân, cũng không sao cả quan tâm cái kia đệ tử đã chết, ghi phong thư này, không vu là vì chán nhiep thế nhân: ta Liệt Dương trong thánh địa dù là một cái mất sạch người hầu, cũng không phải là các người có thể tùy ý đụng đây! Đằng Phi cũng đoán được cái kia buổi trưa Liệt Dương thánh địa đệ tử là ai, Thác Bạt Hồng Nham!

Thác Bạt Gia Tam gia, Thác Bạt Hồng Nham, đúng là Đằng Phi trở về Đằng Gia Trấn về sau, đường báo thù trạm thứ nhất! Mà Thác Bạt Hồng Nham, cũng hoàn toàn là chết ở Bạo Long trên tay, lúc ấy Đằng Phi đám người còn đều có chút kỳ quái,

đôi (với) Thác Bạt Hồng Nham sử dụng cái kia hai thanh tinh kim tiểu Kiếm cảm thấy kinh ngạc, bởi vì người bình thường, căn bản dùng không nổi loại vũ khí này.

Tinh kim, luyện khí tuyệt hảo tài liệu, tại rèn vũ khí thời điểm, để vào một chút, vũ khí phẩm chất đều sẽ tăng lên mấy cấp độ, mà hoàn toàn sử dụng tinh kim rèn vũ khí, người bình thường căn bản liền thấy đều chưa thấy qua!

Cho nên, lúc ấy Đăng Phi đám người liền hoài nghi, Thác Bạt Hồng Nham sau lưng, có lẽ có một cái quái vật khổng lồ.

Về phần nói giấu diếm, Đăng Phi cho tới bây giờ không muốn qua, Thác Bạt Gia bị diệt môn, không phải một cái hai người biết rõ, tùy tiện vừa hỏi cũng biết là ai làm đấy.

Chẳng qua là Đăng Phi có chút ngoài ý muốn chính là, đôi phương tìm tới cửa tốc độ, lại nhanh như vậy!
Dù sao hắn mang theo Bạo Long, Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp tại tin tức của đế đô, người biết cũng không nhiều, còn đôi với lúc này dĩ nhiên cũng làm như vậy trực tiếp tìm được Bạo Long, đem đả thương sau mang đi, sau đó lại từ cho làm cho người ta mang hộ tín cho mình.

Cái kia trên thư thậm chí chưa nói Đăng Phi nếu như không đi mà nói hậu quả sẽ như thế nào.

.

.

Cái này chính là một cái cường đại thánh địa lực lượng, không nói, liền hoàn toàn xem chính ngươi được rồi.

Có thể lựa chọn bỏ qua đương nhiên, bỏ qua hậu quả là cái gì, vậy không được biết rồi, tả hữu sẽ không quá tốt.

Đi lời mà nói..., tức thì chẳng khác gì là chui đầu vô lưới.

Tiến vào một cái thánh địa theo vào nhập đầm rồng hang hổ

không sai biệt lắm, cho dù không chết cũng muốn lột da xuống.

Đặng Phi nhìn xem phong thư này híp mắt, trong nội tâm nghĩ đến: không hồ là được xưng là thánh địa, cả phong thư không có một câu uy hiếp, tất cả đều là tại trần qua”.

.

.

Nhưng cường ngạnh vô cùng, làm cho người ta tựa hồ có thể tưởng tượng đến cái này thánh địa nội tình đến cỡ nào hùng hậu!

Bạo Long, là nhất định phải cứu đây, điểm ấy là điều kiện tiên quyết, dù là đối phương là chính thức đầm rồng hang hổ cũng không cách nào dao động Đặng Phi tín niệm.

Như vậy, liền chỉ có thể là khá hơn rồi giải một ít về cái này thánh địa sự tình, mà đều muốn đổi (với) một cái thánh địa có chỗ hiểu rõ, chỉ sợ ít nhất cũng phải là Thánh cấp cường giả mới được.

Đặng Phi trong đầu, lập tức nghĩ tới một người, Minh Huy viện trưởng

Cũng chỉ có Minh Huy viện trưởng loại này thân phận cùng thực lực người, mới có thể tiếp xúc đến những cái...kia thần bí thánh địa, tựa như cùng thần bí chủ lầu số một, Hoàng Kim Đấu Khí truyền nhân, cùng hần lúc đó chẳng phải rất quen thuộc sao?

Đặng Phi nghĩ đến về sau lập tức ra cửa, lại trên đường vừa vặn gặp chủ lầu số một cái kia giương mặt quý mặt nạ, phẳng phát vạm vỡ không thay đổi đeo tại trên mặt của nàng.

Đặng Phi kỳ thật rất muốn hỏi một câu chủ lầu số một: có phải hay không ăn cơm lúc ngủ người đều đeo mặt nạ hay sao?

“Thật là tinh xảo a...”.

.

.

.” Đẳng Phi thuận miệng nói một câu, đã nghĩ cùng nàng gặp thoáng qua, cho dù không có Thanh Long lão tổ nhắc nhở Đẳng Phi cũng không muốn cùng cái này thần bí Hoàng Kim Đẩu Khí truyền nhân nhắc lên quá nhiều quan hệ, bởi vì này nha đầu thật sự là có chút khó chơi hơn nữa rất tốt đấu, có chiến đấu cơ hội, hơn phân nửa sẽ không bỏ qua.

“Một chút cũng không khéo, ta chính là muốn tìm người đấy.” Chủ lầu số một một điểm ẩn dấu cảm (giác) đều không có, một đôi ánh mắt sáng ngời lóe ra hào quang, khiêu khích tựa như nhìn xem Đẳng Phi: “Ta giúp người ngăn cản cái kia Huyền Vũ học viện gia hỏa, không có cho người bộc lộ ra đi, người có phải hay không nên cảm tạ ta thoáng một phát?” “Người muốn ta như thế nào cảm tạ người?” Đẳng Phi có chút đầu đầu nhìn xem chủ lầu số một, đừng nói, sự kiện kia đích thật là chủ lầu số một giúp hắn, ít nhất đến bây giờ, Diệp Thương Thu cũng không có thể xác định Đẳng Phi thực lực đến cùng như thế nào.

“Cảm tạ ta mà nói..., tìm cái thời gian, chúng ta thống thống khoái khoái đánh một hồi!” Chủ lầu số một trong mắt lóe ra hưng mao phấn hào quang, lớn tiếng nói.

Dựa vào, quả nhiên là như vậy!
Đẳng Phi trong lòng tự nhủ ta biết ngay, nha đầu kia chẳng những lòng dạ hẹp hòi, hay (vẫn) là mưu bạo lực phản tử.

“Thật có lỗi, không có thời gian, ta còn có việc.

.

.

.” Đẳng Phi bữu môi, hướng phía trước mặt đi đến.

“Người như thế nào như vậy?” Chủ lầu số một rõ ràng bắt khuất theo tới, tại Đẳng Phi sau lưng phản nản nói: “Người

chính là như vậy cảm tạ ta sao?”

“Được rồi, đồng học, ta thật sự có chuyện, cái kia, chờ ta có thời gian rồi, hội (sẽ) đánh với người một hồi, như thế nào?”

Đằng Phi về mặt bất đắc dĩ dừng thân, quay đầu lại nhìn xem chủ lầu số một cái kia gương mặt quý mặt nạ, về mặt không tình nguyện nói.

“Xem đem người cho không tình nguyện đây, được rồi, nhớ kỹ người nói lời nói, lúc nào có thời gian, nhất định phải cùng ta hảo hảo đánh một hồi!” Chủ lầu số một đẹp lấy miệng, mắt hứng lắm bẩm nói.

Đằng Phi bỗng nhiên nghĩ đến chủ lầu số một Hoàng Kim Đầu Khí truyền nhân thân phận, ma xui quỷ khiến hỏi một câu:

“Hỏi người cái sự tình, người biết Liệt Dương thánh địa sao?”

Đằng Phi hỏi qua về sau, trong nội tâm liền có chút ít hối hận, thầm nghĩ trong lòng: vô luận nàng biết rõ hay không, chuyện này đều không thích hợp làm cho nàng biết rõ, bất quá nói trở lại, lại để cho Minh Huy viện trưởng biết rõ, kỳ thật cũng không thích hợp!

Bởi vì Minh Huy viện trưởng một khi biết rõ sự tình ngọn nguồn, tuyệt sẽ không đồng ý hấn độc thân mạo hiểm, có thể được xưng tụng thánh địa địa phương, nào có tốt như vậy tiến hay sao?

“Liệt Dương thánh địa? Người hỏi cái này làm gì?” Chủ lầu số một mặt quý dưới mặt nạ hai cái tú khí lông mày kẻ đen có chút nhàu cùng một chỗ, nghi hoặc nhìn Đằng Phi: “Người đắc tội bọn họ?”

Đằng Phi vừa thấy nha đầu kia bộ dáng, trong nội tâm liền nắm chắc, trong lòng tự nhủ những thứ này siêu cấp lớn thế lực tầm đó, quả nhiên là lẫn nhau có hiểu rõ.

“Liệt Dương thánh địa, ta nhiều ít biết rõ điểm, bọn họ phong cách hành sự cực kỳ bá đạo, tuy nhiên rất ít tham gia, nhưng đó là một đặc biệt bao che khuyết điểm môn phái, người muốn đắc tội qua bọn hắn, cái kia tốt nhất tại trước tiên ngoan ngoãn chủ động đến thăm nhận lỗi nhận lầm, nói cách khác, người nhất định sẽ xui xẻo!” Chủ lầu số một con mắt quang lóe lên nhìn xem Đằng Phi: “Này, người không phải là thật sự đắc tội bọn hắn a?”

Gặp chủ lầu số một quả nhiên biết rõ Liệt Dương thánh địa, Đẳng Phi cũng không vội mà đi gặp Minh Huy viện trưởng, mà là trực tiếp tại cách đó không xa trên ghế dài ngồi xuống, sau đó nhẹ gật đầu, nói ra: “Huynh đệ của ta, giúp ta giết một cái Liệt Dương thánh địa đệ tử.

.

.

.”

“Thiên”.

.

.

Người huynh đệ kia lá gan ghê gớm thật!” Chủ lầu số một đi tới, ngồi ở trên ghế dài, dưới mặt nạ con mắt lóe lên nhưng là hưng phấn hào quang: “Giết là cấp bậc gì đệ tử?” “Như thế nào giống như người nghe thế tin tức, rất hưng phấn đâu này?” Đẳng Phi có chút nghi hoặc nhìn chủ lầu số một, theo miệng hỏi.

“Chưa, nào có, ta chỉ là hiếu kỳ mà thôi.” ! Số lầu chủ thu liễm trong đôi mắt hưng phấn hào quang, thản nhiên nói.

Đẳng Phi liếc mắt, sau đó nói: “Đệ tử kia là một cao cấp Đại Đấu Sư, lúc ấy chúng ta cũng không biết, đúng lúc là cừu gia của ta, thuận tay liền giết đi.”

“Một cái cao cấp Đại Đấu Sư, thuận tay liền giết đi.

.

.

.” Đẳng Phi, người tựa hồ so với ta trong tưởng tượng, còn mạnh hơn chút:điểm?” Chủ lầu số một nhìn xem Đẳng Phi, trong mắt chiến ý đậm.

“Được, sự tình đầu tiên nói trước, ta hiện tại tuyệt không đánh với ngươi, bởi vì ta huynh đệ kia bị Liệt Dương thánh địa cho chộp tới, ta còn muốn nghĩ đến đi nghĩ cách cứu viện hần đâu.” Đẳng Phi đuôi nói gấp.

“Nghĩ cách cứu viện? Đi một cái thánh địa nghĩ cách cứu viện người? Đầu óc ngươi không có bệnh a?” Chủ lầu số một về mặt ngu ngốc nhìn xem Đẳng Phi: “Ngươi làm lúc thánh địa là Chân Vũ Học Viện sao? Đối (với) tất cả mọi người cởi mở, có thể tùy ý tiến đến đi thăm?”

“.

.

.”, ” Đẳng Phi đầu đầy xám xịt nhìn xem chủ lầu số một, chậm rãi nói ra: “Người này, ta là nhất định phải đi cứu đây, ta hiện tại muốn cầu ngươi chuyện, có thể hay không nói cho ta biết Liệt Dương thánh địa cụ thể phương vị?”

“Không được, ngươi nhất định là nhận được Liệt Dương thánh địa phong thư đi à nha? Ngươi đi sẽ cùng tại chịu chết, ngươi đừng tưởng rằng đối phương sẽ bỏ qua ngươi, cho dù ngươi đến thăm là nhận lỗi nhận lầm đi đây, đối phương cũng sẽ không dễ vu ngươi! Đối với bọn họ mà nói, thế tục trong người, trong mắt bọn họ, chính là con sâu cái kiến!” Chủ lầu số một nói như đinh chém sắt.

Không biết tại sao, Đẳng Phi cảm giác, cảm thấy chủ lầu số một tựa hồ rất không thích Liệt Dương thánh địa, mặc dù không có rõ ràng biểu lộ ra, nhưng giọng nói kia, đã rất nói rõ vấn đề.

“Cho dù ngươi không nói cho ta, ta cũng sẽ (biết) tra được, ngươi, ta nhất định phải cứu, cho nên, cái này Liệt Dương thánh địa, coi như là núi đao biển lửa, ta cũng muốn xông vào một lần đây!” Đẳng Phi thái độ kiên quyết nói ra.

“Ngươi rất cố chấp rồi, cũng quá cuồng vọng tự đại!” Chủ lầu số một ngữ khí chút nào không khách khí nói, sau đó đứng người lên, tại Đẳng Phi trước mặt đi tới đi lui, như là đang suy

nghĩ cái gì cái gì.

Sau nửa ngày, mới đột nhiên mở miệng nói ra: “Người đã cố ý muốn đi, ta đây dẫn người đi tốt rồi.”

“Cái gì?” Đẳng Phi hầu như hoài nghi mình nghe lầm, nhìn xem chủ lầu số một đứng ở trước mặt mình, vẻ mặt thông dong nhìn mình, Đẳng Phi lúc này mới xác định, đối phương không có hay nói giỡn, lúc này, cái đầu dài lay động giống như trống lúc lắc giống nhau, cự tuyệt nói: “Không được, tuyệt đối không được!”

Nói đùa gì vậy, Hoàng Kim Đẩu Khí truyền nhân, mà ngay cả Thanh Long lão tổ cái loại này cuồng vọng tự đại Vương cấp đỉnh phong cao thủ đều muốn kiêng kị tồn tại, muốn cùng chính mình cùng đi Liệt Dương thánh địa? Vạn nhất xảy ra chút gì ngoài ý muốn, Hoàng Kim Đẩu Khí gia tộc còn chưa người đem mình cho xé.

.

”

“Làm sao lại không được? Chính người đi lời mà nói..., hẳn phải chết không thể nghi ngờ, ta nói rồi, thế tục người trong, trong mắt bọn họ, tựa như cùng con sâu cái kiến, ta với người cùng đi lời nói, người còn có thể nhiều mấy phần tính toán trước!”

“Không nên không nên, người muốn vạn nhất xảy ra chút gì ngoài ý muốn, ta cùng với nói rõ đây?” Đẳng Phi lắc đầu cự tuyệt.

“Sợ ta liên lụy người? Đẳng Phi, người chớ xem thường người, nói cho người, ngày đó đối chiến Diệp Thương Thu, ta là có chỗ giữ lại đây! Hơn nữa, Liệt Dương thánh địa người trông thấy ta, cũng không dám làm gì ta đây.” Chủ lầu số một tựa hồ kiên cố hơn định rồi muốn cùng Đẳng Phi cùng đi Liệt Dương thánh địa tâm, ngữ khí trở nên kiên quyết đứng lên.

Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, ta đây quả thực là tìm phiền toái cho mình a...! Đẳng Phi trong lòng thầm mắng mình tìm ai hỏi không tốt, hết lần này tới lần khác đã tìm được chủ lầu số một cái này cố chấp gia hỏa.

“Lời nói thật theo như người nói a, gia tộc của ta, cùng Liệt Dương thánh địa tầm đó, có chút xung đột, ta cũng xem Liệt Dương thánh địa khó chịu đã lâu rồi, có cơ hội cho bọn hắn thêm chút lép, với ta mà nói là kiện rất mau mắn sự tình, cho nên người yên tâm, đã đến vạn bất đắc dĩ thời điểm, ta sẽ quang minh thân phận, bọn hắn tuyệt không dám đem ta như thế nào đây!”

Chủ lầu số một ngẩng đầu lên, trong đôi mắt tràn đầy kiêu ngạo: “Bởi vì, bọn hắn không dám!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 219: Thánh Địa Cùng Ma Cung Tồn Tại

>

Convert by:

ZajMaster

Đặng Phi cùng chủ lầu số một đối mặt lấy, cuối cùng bại hạ trận đến, chủ yếu vẫn là trong đầu Thanh Long lão tổ trực tiếp lên tiếng.

“Nha đầu kia muốn đi? Vậy thì tốt quá, không muốn cự tuyệt, mang theo nàng, người hội an toàn rất nhiều!”

“Ta nói lão tổ, người như thế nào thường xuyên xuất quỷ nhập thần hay sao?” Đặng Phi nhìn không được oán trách một câu.

“Nói lão : Đánh rắm, người muốn cái gì lão tổ ta sao có thể biết rõ, ta tại tinh thần của người trong thức hải, chỉ có thể ngẫu nhiên thông qua tinh thần của người chấn động cảm giác ngoại giới, người cho rằng ta là nghĩ ra được có thể đi ra? Nếu như vậy, lão tổ đã sớm không tại trong thân thể người vậy khốn gặp! Còn có, người muốn hỏi Liệt Dương thánh địa sự tình, vì cái gì không hỏi lão tổ ta? Quả thực chính là xá cận cầu viễn (bỏ gần tìm xa)!” Thanh Long lão tổ mắng một câu, sau đó nói: “Bất quá vừa vặn, cái nha đầu này thân phận, đủ để cho cái kia cái gì chó má Liệt Dương thánh địa không dám quá làm càn!”

Ách.

.

.

Đặng Phi một hồi im lặng, thầm mắng mình hoàn toàn chính

xác ngu xuẩn rồi, vậy mà đã quên tìm Thanh Long lão tổ thương lượng.

Bất quá điều này cũng không có thể trách Đằng Phi, lúc ấy hắn nghe Bạo Long gặp chuyện không may, cả người tâm loạn như ma, Bạo Long cùng hắn tuy nhiên trên danh nghĩa là chủ tớ, nhưng trên thực tế lại như là huynh đệ bình thường! Cùng hắn chung đụng thời gian tuy nhiên không phải đặc biệt lâu, nhưng trung thành và tận tâm,

Vì Đằng Phi làm quá nhiều chuyện, nhất là Đằng Phi tại Tây Thùy mất tích cái kia hai năm, nếu không phải Bạo Long thủ hộ lấy Đằng Phi sản nghiệp, toàn bộ Hải Uy Thành Đằng gia chỉ sợ sớm bị những cái...kia nhìn chằm chằm các quý tộc cho nuốt sống.

Mà Bạo Long vì Đằng Phi làm đây hết thảy, lại đơn giản là năm đó một cái vui đùa giống như tiền đặt cược.

.

.

Cho nên, đối (với) Đằng Phi mà nói, Bạo Long tựa như huynh trưởng của hắn bình thường, Bạo Long gặp chuyện không may, hắn là nhất định phải cứu đấy! Chớ nói chi là Bạo Long giết Thác Bạt Hồng Nham, hay (vẫn) là cho hắn làm việc.

“Được rồi, người muốn đi có thể, bất quá thực gặp nguy hiểm lời mà nói..., người muốn trước tiên ly khai!” Đằng Phi ngữ khí không cho cự tuyệt nói: “Nếu không người ra chút:điểm ngoài ý muốn, ta thật là không có cách nào khác khai báo.” “Hừ, cái này không cần người nói, tự chính mình rất rõ ràng.” Chủ lầu số một hừ một tiếng, sau đó nói: “Ta đi tìm U Vũ tử xin phép nghỉ a, người đi lời mà nói..., hơn phân nửa sẽ lộ tẩy, như vậy bọn hắn sẽ không đáp ứng đấy.” “Vậy sao người nói?” Đằng Phi có chút không phục nhìn xem chủ lầu số một.

“Ta nói muốn với người đi ra ngoài rèn luyện hai tháng, bọn

hắn hội (sẽ) đáp ứng.” Chủ lầu số một trong mắt mang theo vài phần đắc ý, nhìn xem Đằng Phi nói ra: “Gần hai tháng, vậy là đủ rồi, có lẽ còn kịp quay về tới tham gia học viện thí luyện hoạt động.”

“Thí luyện hoạt động?”

Đằng Phi có chút kỳ quái, hắn cũng không biết chuyện này.

“Học viện hàng năm đều tổ chức một lần, chọn xong một chỗ về sau, tiến hành rèn luyện, đến cuối cùng dùng săn đuổi ma thú tính toán thành tích.” Chủ lầu số một cho Đằng Phi giải thích nói: “Nói như vậy, năm nhất sinh không có tư cách tham gia đây, bất quá người tự nhiên ngoại lệ, đến lúc đó, người có thể tham gia xuống, đối (với) thực lực tăng lên, vẫn có rất lớn chỗ tốt!”

“Ah, nguyên lai là học viện tổ chức rèn luyện hoạt động a...”

Đằng Phi bừng tỉnh đại ngộ, đồng thời lộ ra có chút hứng thú thiếu thốn, không phải hắn cuồng ngạo, tại Thanh Long lão tổ Hồn Vực chính giữa, hắn trải qua sự tình, tuyệt đối là người khác khó có thể tưởng tượng đây.

Học viện tổ chức rèn luyện, ít nhất không có gì nguy hiểm tánh mạng, nào có Thanh Long lão tổ đối với hắn tiến hành rèn luyện hữu hiệu?

“Người chớ xem thường học viện tổ chức rèn luyện, nói cho người, xuất phát trước, là muốn ký kết sinh tử hiệp nghị đây, một khi ngoài ý muốn nổi lên, học viện là khái không phụ trách!” Chủ lầu số một nhìn ra Đằng Phi có chút không quá để ý học viện rèn luyện, không khỏi trợn trắng mắt giải thích cho hắn nói: “Người làm: lúc Chân Vũ Học Viện cũng cùng những cái...kia tục tăng học viện giống nhau sao? Tùy tiện tìm non xanh nước biếc phong cảnh duyên dáng địa phương, làm: lúc cho mọi người nghỉ phép đến dùng?”

“Chẳng lẽ không phải?” Đằng Phi quyết miệng hỏi ngược lại:

“Học viện hội (sẽ) cho phép đệ tử xuất hiện đại quy mô thương vong?”

“Đại quy mô thương vong? Học viện hội (sẽ) có một chút lão sư theo đội, nhưng thật sự xuất hiện thương vong, cái kia cũng chỉ có thể trách chính mình không đủ cẩn thận! Học viện tổ chức rèn luyện, hàng năm đều có thương tích vong! Hừ, cho nên, dám báo danh đây, đầu tiên phải có không sợ chết lá

gan!” Chủ lầu số một nhìn xem Đằng Phi, cười lạnh nói:
“Chân Vũ Hoàng Triều mấy đại cấm địa ngươi biết a?”
Đằng Phi gật gật đầu, cái này hắn tự nhiên biết rõ, bởi vì hắn
sẽ ngụ ở một cái trong đó cấm địa —— Mang Năng Quần Sơn
bên cạnh, nhưng lại tại Mang Năng Quần Sơn trong ghé qua
qua.

“Học viện lựa chọn thí luyện địa điểm, hơn phân nửa đều là
những thứ này cấm địa biên giới khu vực, thế nào, hiện tại
ngươi biết a?” Chủ lầu số một nhìn xem Đằng Phi: “Nếu như
đảm lượng cũng đủ lớn, ngươi tự nhiên có thể xâm nhập đến
trong cấm địa đấy.

.

.”

Đằng Phi lúc này mới chợt hiểu gật đầu, minh bạch vì cái gì
chủ lầu số một hội (sẽ) kích động như vậy rồi, còn muốn muốn
Đằng Long tại rèn luyện trong quá trình, gặp được kỳ ngộ,
thực lực tăng mạnh, xem ra Chân Vũ Học Viện tổ chức rèn
luyện, còn thật không phải là du sơn ngoạn thủy đơn giản như
vậy.

“Được rồi, đến lúc đó, ta sẽ đi tham gia, hiện tại, ngươi đi nhờ
người, sau đó ta trở về chuẩn bị?” Đằng Phi nhìn xem chủ lầu
số một hỏi.

“Tốt, cũng không cần chuẩn bị quá nhiều thứ đồ vật, Liệt
Dương thánh địa, cách cách nơi này khoảng cách, cũng không
tính rất xa, có bảy tám ngày, đại khái là đã đến.” Chủ lầu số
một nói xong, quay người hướng Minh Huy viện trưởng chỗ ở
trực tiếp đi đến.

Nhìn xem chủ lầu số một bóng lưng, Đằng Phi trong nội tâm
kỳ thật tràn ngập cảm kích, thâm suy nghĩ đến: nha đầu kia
mặc dù có chút lòng dạ hẹp hòi, lại hết sức háo chiến, nhưng
tâm địa kỳ thật rất thiện lương đấy.

Từ lần trước hắc y nữ nhân Hạ Hồng Liên đánh lén ban đêm

Đặng Phi lần kia, cũng có thể thấy được đến, chủ lầu số một nhưng thật ra là cái rất người thiện lương, nói cách khác, ai sẽ đi chỗ mồm vào? Đấu Tôn cấp bậc cường giả ở giữa xung đột, một cái không cẩn thận, đây chính là hội (sẽ) toi mạng đây! “Này, cảm ơn người rồi!” Đặng Phi hướng về phía chủ lầu số một bóng lưng hô một câu.

“Ta không gọi uy, ta là Đinh Tuyết Trữ.” Chủ lầu số một thanh âm đột nhiên biến đổi, biến thành một cái thanh thúy dễ nghe thiếu nữ thanh âm, sau đó dần dần đi xa.

“Đinh Tuyết Trữ.

.

.

Rất êm tai một cái tên, bắt quá cho người dùng, đã có chút:điểm đáng tiếc.

.

.

Đây là cái rất thực nữ danh tự a...!” Đặng Phi nhẹ giọng lầu bầu, may mắn chủ lầu số một đã đi xa, bằng không thì nghe thấy không phải cùng hẩn quyết đấu không thể.

Đặng Phi trở lại chỗ ở về sau, bắt đầu chuẩn bị một ít gì đó, kỳ thật cũng không có gì cần chuẩn bị đấy, Đặng Phi do dự mà, Có muốn hay không đi theo chính mình lớp những cái...kia đồng học đánh một tiếng mời đến, dù sao những ngày này, mọi người lẫn nhau quan hệ giữa đều chung đụng không tẻ, chính mình đột nhiên biến mất, chỉ sợ những cái...kia các học sinh cũng đều hội (sẽ) có chút bận tâm.

Bắt quá cho dù chào hỏi, cũng không có biện pháp nói thật, cho nên Đặng Phi hay (vẫn) là buông tha cho tùy tùng cấp các học sinh chào hỏi ý niệm trong đầu, trong phòng lặng lẽ cùng đợi chủ lầu số một, thừa cơ hội này, Đặng Phi hỏi Thanh

Long lão tổ nói: “Lão tổ, người đối với cái kia Liệt Dương thánh địa, có bao nhiêu hiểu rõ?”

Thanh Long lão tổ ngữ khí mang theo vài phần ngưng trọng nói ra: “Đây là một cái rất cổ xưa thánh địa, tồn thế đã lâu, lão tổ ta rất nhiều năm trước du lịch nam vực Đại lục thời điểm, từng muốn đi bái phỏng kia mà, bất quá về sau bởi vì có sự tình khác, sẽ không có đi, cái tiểu nha đầu kia nói không sai, Liệt Dương thánh địa, là một vô cùng bao che khuyết điểm môn phái, bọn họ lão tổ tông, năm đó còn đã từng tiến vào Mang Năng Quần Sơn xin thuốc, lại nói tiếp, còn thiếu nợ lão tổ ta một cái không lớn không nhỏ nhân tình.

Bất quá lão tổ ta hiện tại có chút thâm, hơn nữa lão gia hỏa kia, không chuẩn cũng đã chết, cho nên, lần này qua bên kia, hết thảy đều muốn dựa vào chính người, trừ phi người gặp được nguy hiểm tánh mạng, nói cách khác, lão tổ ta sẽ không ra đến đây.”

“Bên kia có có thể phát hiện người của người?” Đằng Phi hỏi.

Thanh Long lão tổ đã trầm mặc thoáng một phát, hay (vẫn) là nói ra: “Không sai, nếu như người là mượn lực lượng của ta, lấy người đánh nhau, một khi sẽ vượt qua Thánh cấp chí cường giả đi ra, liền nhất định sẽ phát hiện được ta khí tức, cho đến lúc đó, cho dù bọn họ lão tổ tông đã từng thiếu ta một cái nhân tình, chỉ sợ đối phương phản ứng đầu tiên, cũng là đem người giết chết! Như vậy mới phải an tâm.”

Đằng Phi gật gật đầu, tỏ vẻ chính mình đã minh bạch, lập tức lại hỏi: “Lão tổ, Chân Vũ Hoàng Triều bên này, đến cùng có bao nhiêu cái thánh địa cùng Ma Cung đâu này? Vì cái gì có địa phương gọi là thánh địa, có địa phương lại gọi là Ma Cung?”

Thanh Long lão tổ trầm ngâm một chút, sau đó nói: “Chân Vũ Hoàng Triều bên này, thánh địa chỉ ít có năm sáu chỗ, Ma Cung, cũng có hai ba chỗ a.

.

.

Sở dĩ có địa phương gọi là thánh địa, có địa phương gọi là Ma

Cung, cái kia muốn ngược dòng tìm hiểu đến thượng cổ thời đại, quan hệ đến tín ngưỡng vấn đề.”

“Hả? Cao cấp võ giả cũng có tín ngưỡng?” Đằng Phi có chút cảm thấy kỳ quái, bởi vì nói như vậy, càng là thực lực cường đại người, càng là không có tín ngưỡng, bọn hắn thờ phụng đây, chỉ có thực lực của mình.

“Đương nhiên, người muốn biết rõ, thượng cổ thời đại, đó là một cái thập phần huy hoàng sáng lạn thời đại, nghe nói, thời đại kia, là có thần tồn tại, đương nhiên, niên đại quá mức đã lâu, lão tổ ta, cũng là nghe nói mà thôi, trong đó nhất tôn đại thần [pro], được tôn là thánh thần, mà đổi thành nhất tôn đại thần [pro], được tôn là Ma Thần, bọn hắn phân biệt chương quản lấy ban ngày cùng đêm tối, nghe nói cái kia hai tôn đại thần, có được hủy diệt thế giới lực lượng, riêng phần mình có được tín đồ vô số.

Về sau, giữa hai người sinh ra khác nhau, vì vậy, thần chiến bạo phát, huy hoàng thượng cổ thời đại, vì vậy mà vẫn lạc, thậm chí có truyền thuyết không lồ thượng cổ thế giới, cũng là bởi vì cái kia cuộc chiến đấu, bị chia làm năm khối Đại lục.

.

.

Ngày đó, cái kia gọi Hạ Hồng Liên nữ oa, cũng không nói nàng theo thượng cổ điển tịch bên trên đã từng gặp loại này thuyết pháp ấy ư, lão tổ ta kỳ thật cực kỳ lâu trước kia, liền nghe nói qua.”

“Vậy ý của người là nói là, hôm nay những thánh địa này cùng Ma Cung, kỳ thật chính là thượng cổ thời đại thánh thần cùng Ma Thần tín đồ truyền lưu cho tới hôm nay, hình thành thế lực?” Đằng Phi có chút không quá tin tưởng, dù sao thượng cổ thời đại, quá mức xa xôi, có trời mới biết thời đại kia đến tới cùng xảy ra chuyện gì.

Cũng không có ai có thể chứng minh thời đại đó đến cùng phải hay không có thần tồn tại qua.

Hết thầy hết thầy, đều là truyền thuyết mà thôi.

“Lão tổ ta chỉ là cho người giảng thoáng một phát thánh địa cùng Ma Cung tên tuổi tồn tại mà thôi, hiện tại người biết a, thánh địa cùng Ma Cung, ngoại trừ danh tự bất đồng, bọn họ là không có gì khác nhau đâu, cái gọi là thánh địa, chưa hẳn chính là Quang Minh đấy, cái gọi là Ma Cung, cũng không thấy được cũng rất tà ác.

” Thanh Long lão tổ lời nói thâm thúy mà nói: “Hết thầy tất cả, đều cần người dùng lòng của mình đi phán đoán, nhớ kỹ, đừng quá đối với tin vào hai mắt của mình, bởi vì con mắt thấy thứ đồ vật, chưa hẳn đều là chân thật đấy, là hội (sẽ) gạt người đấy!”

Đặng Phi nhẹ gật đầu, sau đó nghe thấy bên ngoài truyền đến một hồi rất nhỏ tiếng bước chân, Đặng Phi lập tức đứng người lên, xuống lầu mở cửa về sau, chủ lầu số một từ đằng xa đi tới.

Hướng về phía Đặng Phi nói ra: “Tốt rồi, chúng ta có thể xuất phát.”

“Hiện tại?” Đặng Phi ngẩng đầu nhìn thiên, lúc này đúng lúc là giữa trưa, mặt trời treo cao lên đỉnh đầu, tản ra nóng bỏng hào quang.

“Chẳng lẽ người còn có cái gì không có xử lý xong sự tình?” Chủ lầu số một nhìn thoáng qua Đặng Phi.

Đặng Phi lắc đầu, hẳn đã lưu lại thư cho Vũ lan tử muội, Đặng Long, Đặng Vũ cùng Lăng Thi Thi đám người, báo cho biết chính bọn hắn muốn ra ngoài một chuyến, nhiều thì hai tháng, ít thì mười ngày nửa tháng, hiện tại để đô bên này, cũng không có gì lo lắng.

“Không có liền đi đi thôi, thừa dịp ban ngày, còn có thể nhiều đuổi chút ít đường.” Chủ lầu số một nhìn thoáng qua Đặng Phi, sau đó nói: “Đi Liệt Dương thánh địa, không có Truyền Tống Trận, hơn nữa con đường gấp ghe, muốn tại người vị bằng hữu kia bị giết lúc trước đi đến, nhất định phải nhanh lên!”

Nghĩ đến Bạo Long, Đặng Phi tâm có chút xiết chặt, nhẹ gật đầu: “Cái kia đi thôi.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 220: Cảnh Thiên Ma Cung Đệ Tử

>

Convert by:

ZajMaster

Hải Phong Hành cùng Diệp Thương Thu hai người, lúc này lại tại Chân Vũ Thành một nhà giá cao khách sạn ở lại, hai người sở dĩ chưa cùng theo đội ngũ ly khai, là quan trọng nhất một nguyên nhân, vẫn còn là cho bọn hắn cũng chưa xong thành việc này nhiệm vụ một ~ thăm dò Đẳng Phi chi tiết.

Đây đối với hai cái kiêu ngạo người trẻ tuổi mà nói, nhưng thật ra là kiện rất thất bại sự tình.

Vốn là hai người theo Huyền Vũ Hoàng Triều xuất phát thời điểm, từng lời thề son sắt cùng môn phái cam đoan qua, lần này tới phương đông, nhất định sẽ thăm dò Đẳng Phi chi tiết.

Khi bọn hắn xem ra, Đẳng Phi bất quá là tuổi hiện tại so với bọn hắn còn nhỏ thiếu niên mà thôi, cho dù trên người có bí mật gì, cũng rất dễ dàng cũng sẽ bị phát hiện.

Để cho bọn họ không nghĩ tới chính là, Đẳng Phi rõ ràng so với bọn hắn trong tưởng tượng mạnh mẽ quá nhiều, chẳng những thực lực làm cho người ta nhìn không thấu, mà ngay cả phong cách hành sự, Hải Phong Hành cùng Diệp Thương Thu hai người đến nay cũng không có sờ thấu.

Vốn là bọn hắn muốn thông qua nhận thức Đẳng Phi Hạ Hầu Thái Vân, trước tiếp cận Đẳng Phi, thu hoạch tín nhiệm của hắn, trở thành bằng hữu, sau đó lại điều tra Đẳng Phi chi tiết, nhưng lại không nghĩ rằng, Đẳng Phi tính tình rất nhạt, hơn

nửa thập phần bận rộn, từ khi bọn hắn đi vào Chân Vũ Thành, hồ liên chưa từng thấy Đằng Phi phạm trần lần.

Hai người duy nhất cùng Đằng Phi từng có trao đổi, hay (vẫn) là lần kia đi theo Hạ Hầu Thái Vân cùng đi bái phỏng Đằng Phi, Hải Phong Hành lúc ấy rơi vào đường cùng, chỉ phải đối (với) Đằng Phi nói ra không ít bí mật, nhưng mà, để cho bọn họ thập phần ngoài ý muốn chính là, lúc ấy Đằng Phi hoàn toàn chính xác nghe được rất chân thành, nhưng sau đó không có biểu hiện, theo Hồng Liên lão sư mất tích, Đằng Phi như là đã biết cái gì, bắt đầu tránh đi bọn hắn.

Hải Phong Hành cùng Diệp Thương Thu hai người cố ý xúi giục Lâm Hải Dương căm thù Đằng Phi, lại để cho Lâm Hải Dương tại trên lôi đài đang tại mặt của mọi người, công khai khiêu chiến Đằng Phi, mục đích gì cũng là vì đều muốn quan sát Đằng Phi thực lực chân chính.

Nhưng lại không nghĩ Lâm Hải Dương quá yếu, chẳng những không có kiểm tra xong Đằng Phi trước người, còn bị Đằng Phi một quyền đánh xuống lôi đài, ném đi thật lớn thể diện.

Bất quá hai người này cũng bởi vậy trở nên đã cho rằng Đằng Phi thực lực rất mạnh, vì vậy lá thuyền thu xuống đều muốn cùng Đằng Phi so chiêu nhưng cũng bị Chân Vũ Học Viện Thiên Tự Khu lâu số một lâu chủ cho trộn lẫn rồi.

Chủ lâu số một cường đại, cho Diệp Thương Thu để lại rất sâu ấn tượng, nhất là nàng cái kia Kim Hoàng Sắc Đấu Khí, quả thực là tất cả Đấu Khí khắc tinh, hai người theo trên lôi đài đánh tới giữa không trung, đánh ra chân hỏa, thiếu một ít đánh tới lưỡng bại câu thương.

Đối mặt loại tình huống này, Diệp Thương Thu cũng là không thể làm gì, chỉ có thể cùng Hải Phong Hành thương lượng tạm thời ở lại để đồ, liên hệ với chính mình người trong môn phái, tìm cơ hội tái tiếp xúc Đằng Phi.

Bởi vì chuyện này, Thiên Cung giáo chủ là rơi xuống tử mệnh

lệnh đây, nhất định phải bọn hấn thăm dò Đằng Phi chi tiết, sau đó tại trên người hấn tìm kiếm một kiện năm đó cha mẹ của hấn lưu cho đồ đạc của hấn.

Chỉ (cái) phải tìm được cái kia kiện đồ vật, hai người có thể lập tức trở thành đệ tử thân truyền, về sau thậm chí có cơ sẽ trở thành bổ nhiệm mới giáo chủ!

Đây mới là Diệp Thương Thu cùng Hải Phong Hành hai người này, lựa chọn ở lại Chân Vũ Thành nguyên nhân căn bản!

Cửa bị mở ra bên ngoài chợt hiện tiến đến hai đạo nhân ảnh, hai cái đang mặc Thanh y lão giả, trên mặt bề ngoài xinh đẹp thập phần bản khắc nhìn không ra bất luận cái gì hỉ nộ ái ố.

“Bái kiến hai vị sứ giả!” Hải Phong Hành cùng Diệp Thương Thu hai người đồng thời tiến lên thi lễ, thái độ đều rất kính cẩn.

Nếu như Đằng Phi ở chỗ này nhất định sẽ chấn động, bởi vì này hai cái người áo xanh, rõ ràng là năm đó bọn hấn một đoàn người tại Huyền Vũ Hoàng Triều Bắc thượng Cổ Thần Thánh Sơn, ra Hải Uy Thành thời điểm gặp phải cái kia hai cái Thanh y người bịt mặt! Đối (với) Đằng Phi mà nói, cũng không cần nhìn thấy hai người bọn họ đích hình dáng, chỉ cần nhớ kỹ khí tức của bọn hấn như vậy đủ rồi.

“Miễn lễ.” Một cái trong đó người áo xanh khoát tay chặn lại, tiếng nói mang theo phàm trần phân đồ dẫn: “Các ngươi có chút lễu lĩnh, lỗ mãng, về sau nhớ kỹ, mặc kệ phát sinh cái dạng gì sự tình, cũng không muốn đơn giản liên hệ chúng ta.” Là (vâng, đúng) đây, sứ giả thiên nhân, chúng ta đã biết, nhưng lần này vấn đề, xác thực rất nghiêm trọng, giáo chủ lão nhân gia ông ta tự mình an bài cho nhiệm vụ của chúng ta, nhưng hồ thẹn chính là, chúng ta lại không thể hoàn thành, chỉ có thể xin giúp đỡ nhị vị sứ giả thiên nhân.” Diệp Thương Thu thái độ thành khẩn nhìn xem hai vị Thanh y lão giả nói ra.

“Chỉ nói vậy thôi, đến cùng chuyện gì xảy ra, hai người chúng ta gần nhất đều đang bế quan luyện công, đối với ngoại giới sự tình hoàn toàn không biết gì cả.” Cái khác người áo xanh thân nhiên nói.

Hải Phong Hành cùng Diệp Thương Thu hai người không có giấu diếm, đem về Đẳng Phi sự tình giảng thuật một lần, bọn hắn cũng không sợ hai cái này người áo xanh sẽ sanh ra ý niệm khác trong đầu, Cảnh Thiên Ma Cung, chỉ có một người mới thật sự là chúa tể, cái kia chính là — giáo chủ đại nhân! Chuyện này chỉ cần làm thành, hai người bọn họ công lao là ai đều phân không hết đấy, đương nhiên, hai vị này Thanh y sứ giả, cũng sẽ cùng theo thơm lây, nhưng đối với Hải Phong Hành cùng Diệp Thương Thu mà nói, có thể bởi vậy cùng hai cái theo đạo trong địa vị rất cao sứ giả nhắc lên quan hệ, đó là không thể tốt hơn sự tình.

Cho nên, hai người trên cơ bản trấn tại Đẳng Phi sự tình, toàn bộ đều nói ra.

Làm:lúc Hải Phong Hành cùng Diệp Thương Thu nâng lên Đẳng Phi cái tên này thời điểm, hai cái người áo xanh lẫn nhau liếc nhau một cái, đều từ đối phương trong mắt chứng kiến một vòng kinh ngạc.

Tại sao lại là tiểu tử kia?

Vài năm trước tại Tây Thùy lần kia đối (với) Đẳng Phi chặn giết, là hai vị người áo xanh nhiều năm qua lần thứ nhất thất bại, bất quá lần kia thất bại, hai người cũng không có quá mức để ý, gặp đại nguyên soái ngồi xuống Phúc tướng quân cùng Tùng tướng quân, cho dù thất bại, cũng không ảnh hưởng hai người bọn họ tâm tính.

Hơn nữa, sự kiện kia là lúc ấy trong nội cung nói rõ xuống đấy, hai người cũng không quá đáng là quay về Cảnh Thiên Ma Cung, thuận tay chịu mà thôi, thực sự không phải là cố ý theo phương đông đuổi giết đến Tây Thùy, nếu là như vậy, cũng không có khả năng chỉ (cái) tập kích Đẳng Phi một lần, sau khi thất bại liền biến mất vô tung.

“Tiểu tử này.

.

Trên người đến cùng còn cất dấu như thế nào bí mật?” Một cái người áo xanh thì thảo lẩm bẩm một câu: “Đắc tội tử Chân Vũ hiền phi nương nương không nói, rõ ràng còn khiến cho giáo chủ lão nhân gia ông ta chú ý, vừa mới người nói cái gì kia mà? Cái này Đằng Phi, khả năng cùng năm đó Huyền Vũ Hoàng Triều thượng cổ lớn một sự tình có quan hệ?”

Người áo xanh nhìn xem Diệp Thương Thu, có chút nhú mày, sau đó nói: “Muốn là như vậy lời nói, cái kia không thể nói trước, chúng ta thật muốn cử động nữa hấn khê động rồi.” Diệp Thương Thu có chút ngoài ý muốn mà hỏi: “Hai vị sứ giả”.

Từng thấy qua Đằng Phi?”

Là (vâng, đúng) đấy, đó là hai ba năm trước sự tình, bởi vì chúng ta hai cái ở bên cạnh thân phận, là hoàng tộc khách khanh, lúc ấy chúng ta chuẩn bị trở về Tây Thủy đi gặp giáo chủ, vừa vặn hoàng thất bên kia truyền đến thỉnh cầu, muốn chúng ta đi giết tiêu tử kia, bất quá khi lúc bên cạnh hấn có hai người cao thủ, chúng ta không có thể thành công.” Người áo xanh hơi hột nói thoáng một phát cùng Đằng Phi ở giữa cùng xuất hiện, trên thực tế, năm đó Lục Tử Lăng theo bát đại gia tộc đoạt những cái...kia đấu kỹ, hai người cũng căn bản sẽ không vừa ý mắt, bất quá là trong nội cung thỉnh cầu, không tốt bác bỏ mà thôi.

“Nguyên lai hai vị sứ giả vậy mà cùng cái kia Đằng Phi đã từng quen biết, như vậy tốt quá, không biết hai vị sứ giả năm đó nhìn thấy Đằng Phi thời điểm, hấn là cái gì thực lực?” Hải Phong Hành hỏi.

Hai cái người áo xanh cùng một chỗ lắc đầu, một cái trong đó nói ra: “Cái này cũng không rõ ràng rồi, bởi vì năm đó chúng ta ra tay, lại bị Phúc tướng quân cùng Tùng tướng quân ngăn

cản, chúng ta cũng không muốn theo chân bọn họ phát sinh xung đột, liền trực tiếp rút lui.”

Cái khác người áo xanh cạc cạc cười quái dị phàm trần âm thanh: “Bất quá tiểu tử này ngược lại là rất có gan, ta ngược lại là rất bội phục hắn đây, chúng ta trở lại phương đông về sau, mới hiểu rõ đến, sủng phi hiền phi gia tộc, cùng tiểu tử này gia tộc đã xảy ra xung đột, địa phương rất nhiều gia tộc vây công Đằng gia, lại không chiếm được tiện nghi gì, mà cái này Đằng Phi còn giết không ít địa phương những cái...kia thế lực lớn người.”

Diệp Thương Thu cười khỏ nói: “Hắn há lại chỉ có từng đó là có gan, quả thực là rất có loại rồi, hai vị sứ giả khả năng còn không biết, hắn theo Tây Thùy trở về phương đông về sau, trực tiếp tiêu diệt kẻ cả hiền phi gia tộc ở bên trong tám gia tộc, còn có Tam Gia quý tộc, cũng bị hắn cho khiến cho phá thành mảnh nhỏ, hầu như tan vỡ”, .” Cho nên, đây là một cái lòng dạ độc ác gia hỏa.”

“Lòng dạ độc ác? Ta ngược lại là rất thích hắn phong cách hành sự.” Một cái người áo xanh cười quái dị hai tiếng, lập tức nghiêm mặt nói: “Bất quá quản lý hắn như thế nào, lần trước sẽ không thu thập đến tiểu tử này, lúc này đây, hắn rõ ràng đã đến Chân Vũ Thành, liền tuyệt không thể bỏ qua hắn, ta không tin lúc này đây, hắn còn có thể vận tốt như vậy, bên người có hai vị cao cấp Đấu Tôn cùng!”

Cái khác người áo xanh lạnh lùng nói: “Phúc tướng quân cùng Tùng tướng quân lần kia xem như sự tình ra có nguyên nhân, đạt được hoàng đế cho phép, nói cách khác, bọn hắn không dám ly khai quân doanh quá lâu? Lần này, không ai có thể cứu tiểu tử kia đây!”

Hải Phong Hành cùng Diệp Thương Thu hai người lẫn nhau liếc nhau một cái, Diệp Thương Thu cẩn thận nói ra: “Hai vị sứ giả đại nhân, Đằng Phi đối (với) giáo chủ có trọng dụng.

.

”

“Được rồi được rồi, chúng ta đã biết, yên tâm đi, chúng ta tuyệt sẽ không giết hắn, bắt sống đúng là.” Một cái người áo xanh không kiên nhẫn vẫy vẫy tay.

“Thế nhưng là Đẳng Phi thủy chung tại Chân Vũ Học Viện bên trong, hấn nếu không phải đi ra, hai vị sứ giả cũng không nên trực tiếp đi vào bắt người a?” Hải Phong Hành nhìn thoáng qua hai cái người áo xanh, cẩn thận nói ra.

“Cái này, ngược lại thật sự là một vấn đề, Chân Vũ Học Viện viện trưởng Minh Huy, là một Thánh cấp cường giả, còn có che dấu ở trong học viện một ít lão bất tử, cũng đều rất cường đại, chỗ kia, cho dù giáo chủ lão nhân gia ông ta đã đến, cũng sẽ không dễ dàng đi xông, chúng ta muốn cái biện pháp, đem tiểu tử kia dẫn xuất đến là tốt rồi.” Một cái người áo xanh trầm ngâm nói.

Hải Phong Hành lúc này thời điểm nói ra: “Hấn ở đây Thủy Tiên học viện, tựa hồ có một hồng nhan tri kỷ ”” ” ”

“Lão phu hai huynh đệ, chưa bao giờ dùng nữ nhân uy hiếp người khác!” Một cái người áo xanh lạnh lùng nhìn thoáng qua Hải Phong Hành, sát rồi nói ra: “Còn có, Lăng Tiêu Dao nguyên soái gia con gái, cùng tiểu tử kia quan hệ cũng rất gần, nhưng nếu là muốn dùng để nàng làm văn vè, cái kia chính là mình muốn chết!”

Hải Phong Hành có chút cười cười xấu hổ, trong nội tâm bất mãn, trên mặt nhưng không có biểu hiện ra ngoài.

Hai vị này người áo xanh thực lực, tại Cảnh Thiên Ma Cung tuy nhiên không phải rất mạnh, nhưng thân phận của bọn hấn cùng địa vị cũng rất cao, bởi vì bọn họ thuộc về Cảnh Thiên Ma Cung trong chuyên môn phụ trách thế tục sự vụ sứ giả, thân phận có thể so với bình thường trưởng lão, quyền nói chuyện rất nặng.

Dù sao, coi như là Cảnh Thiên Ma Cung loại tu luyện này môn phái, cũng là cần thế tục lực lượng ủng hộ, nói cách khác, bọn hấn ăn mặc chi phí, cũng thành vấn đề, chớ nói chi là hàng năm thiên số lượng tiêu hao tài nguyên rồi, những vật này đều từ chỗ nào đến? Còn không phải thế tục trong tìm kiếm!

Cho nên, coi như là giáo chủ, đối (với) hai cái người áo xanh loại này phụ trách thế tục sự vụ môn nhân, cũng đều là so sánh khách khí.

Chớ nói chi là Diệp Thương Thu cùng Hải Phong Hành hai cái này đệ tử, bọn hắn lại không dám đơn giản đắc tội đối phương.

“Cái kia theo hai vị sứ giả ý của đại nhân, phải như thế nào chế trụ cái này Đẳng Phi đâu này?” Diệp Thương Thu mang trên mặt cười yếu ớt, vẻ mặt thành khẩn.

“Đợi.” Một cái trong đó người áo xanh híp mắt, thản nhiên nói: “Đợi đến hắc ly khai cửa trường một khắc này.”
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 221: Đình Tuyệt Ninh!

>

Convert by:

ZajMaster

Cái lúc này, bất kể là Hải Phong Hành cùng Diệp Thương Thu, hay (vẫn) là hai vị này Cảnh Thiên Ma Cung thế tục sứ giả người áo xanh, đều cũng không biết, lúc này Đằng Phi đã không tại Chân Vũ Học Viện, cho nên, mặc kệ bọn hắn như thế nào các loại..., Đằng Phi đều sẽ không xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

Đương nhiên, Đằng Phi rời trường học tin tức, hai cái người áo xanh tại ba ngày sau đó sẽ biết, nhưng lúc đó, biết rõ cũng không có gì dùng, bởi vì bọn họ căn bản không biết Đằng Phi đi địa phương nào, cũng không có biện pháp đuổi theo tung.

Cho nên, Hải Phong Hành cùng Diệp Thương Thu hai người, lần này phương đông hành trình, xem như triệt để quan cáo thất bại, chỉ có thể lựa chọn trở về Huyền Vũ Hoàng Triều phục mệnh, bởi vì bọn họ cũng không có thể ở bên cạnh dừng lại quá lâu, nói cách khác, sẽ khiến một người này hoài nghi.

Bất quá hai người trước khi đi, hay (vẫn) là thỉnh cầu hai vị sứ giả, các loại: đợi Đằng Phi lúc trở lại, nhất định phải đưa hắn bắt, sau đó đưa đến Cảnh Thiên Ma Cung, giao cho giáo chủ lão nhân gia ông ta.

Hai vị người áo xanh tự nhiên là đáp ứng, cái này hung ác trong hoàng cung đầu cái chủng loại kia thỉnh cầu là hai khái niệm, thân phận của hai người, là hoàng thất khách khanh, nghiêm chỉnh mà nói, hoàng thất cũng không có quyền lực đối

với bọn họ khoa tay múa chân, đương nhiên, hoàng thất nếu là có thỉnh cầu gì, thân là khách khanh, cũng không nên tùy ý cự tuyệt, nhưng luôn mà nói, song phương là thành lập tại một loại ngang hàng trên cơ sở.

Mà Cảnh Thiên Ma Cung, nhưng là hai người hung ác cơ, nếu như không có Cảnh Thiên Ma Cung cái này bối cảnh, Chân Vũ Hoàng Triều hoàng thất căn bản không sẽ dành cho hai người bọn họ Đấu Tôn như thế lễ ngộ!
Cho nên, có thể có cơ hội vì giáo chủ làm sự tình, hai người tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Đăng Phi cùng chủ lâu số một Đinh Tuyết Ninh hai người lúc này đã tại rời xa đế đô hơn ba trăm hơn... dặm một cái trên đường nhỏ, bốn phía là hoang sơn dã lĩnh, hầu như nhìn không thấy người ở miệng này đường nhỏ uốn lượn gập ghềnh, thập phần khó đi, nhưng đối với Đăng Phi hai người mà nói, cũng không phải bao nhiêu vấn đề.

Hai tốc độ của con người đều cực nhanh, người bình thường căn bản khó có thể bộ côn đến hai người tung tích, thân hình chớp động, trong khoảnh khắc liền xuất hiện ở mấy ngoài trăm thước!

Đinh Tuyết Ninh ngay từ đầu còn cùng Đăng Phi phân cao thấp, thậm chí tại chỗ không người, liền đấu Dực Đô thi triển đi ra, nhưng lại như cũ không cách nào đuổi theo Đăng Phi, nếu không phải Đăng Phi cố ý thả chậm tốc độ, Đinh Tuyết Ninh càng thì không cách nào đuổi theo.

Phát hiện này, lại để cho Đinh Tuyết Ninh rất được đả kích, đến cuối cùng cũng chỉ có thể tiếp nhận Đăng Phi so với chính mình tốc độ nhanh sự thật, lại trong lòng âm thầm lẩm bẩm tự an ủi mình: hán chẳng qua là tốc độ nhanh, chẳng qua là tốc độ nhanh mà thôi.

.

.

Bát Bộ Thiên Long Quyết chi Già Lâu La Thiên, tu luyện, tốc độ không nói vượt bậc thiên hạ, cũng không kém là bao nhiêu, căn bản không phải Đinh Tuyết Ninh chỗ có thể hiểu được đây.

Đằng Phi lòng nóng như lửa đốt, nếu không phải không biết Liệt Dương thánh địa đường, đã sớm bỏ qua Đinh Tuyết Ninh một người xông tới, hôm nay không có biện pháp, chỉ (cái) có thể giảm xuống tốc độ.

Ta nói, chúng ta có lẽ nghỉ ngơi một chút a?” Đinh Tuyết Ninh rất xa, hướng về phía Đằng Phi bóng lưng hô, trong nội tâm lâu bầu: một điểm cũng không biết chiều cố người khác, chạy nhanh như vậy!

Đằng Phi dừng lại, nhìn xem Đinh Tuyết Ninh nói ra: Ta muốn đi một phần, huynh đệ của ta tánh mạng liên nhiều một phần nguy hiểm, nếu không, người đem địa đồ cho ta, tự chính mình đi?”

Không có địa đồ, đều tại ta trong đầu, ta lúc nhỏ, đã từng đã tới nơi đây một lần, đại khái còn có ấn tượng.”

Đinh Tuyết Ninh theo ngay mang theo mặt quỷ mặt nạ, sau mặt nạ con người trợn nhìn Đằng Phi liếc: Hơn nữa, cho dù người tìm được Liệt Dương thánh địa, người muốn làm như thế nào? Trục tiếp xông đi vào đòi người u cửa như vậy người chết nhanh hơn! Người làm:lúc một cái thánh địa, là người nói xông có thể xông vào đây sao cửa ”

Sao còn muốn như thế nào nuôi” Đằng Phi trong mắt bỗng nhiên bắn mao ra hai đạo nhàn nhạt sát khí: Ta huynh đệ kia nếu là thiếu đi hung ác lòng tư, ta nhất định diệt bọn hắn toàn bộ thánh địa, hiện tại không được, tự lấy sau!”

Thiên, người thực bá đạo! Muốn nói cừu hận, cũng là các người trước hết giết cái này thánh địa đệ tử a, người ta tìm các người báo thù, cũng không có gì sai a...!Cửa” Đinh Tuyết Ninh có chút thở hào hển, ngồi ở bên đường trên một tảng đá, sau đó nhìn Đằng Phi: Chẳng lẽ chỉ cho phép người giết người ta, cũng phải không được người ta báo thù?”

Như là quá khứ, Đinh Tuyết Ninh nói như vậy, Đằng Phi tất nhiên không phản bác được, bất quá đã trải qua nhiều chuyện

như vậy về sau, vốn là chính là không phải quan niệm, đã sớm tại Đằng Phi trong nội tâm chết đi, cười nhạt một tiếng, Đằng Phi nhìn xem Đinh Tuyết Ninh nói ra: Đó là một mệnh được yếu thua thế giới, nào có chính thức công bình, làm sao đàm phán đúng sai của ít nhất, ta theo sẽ không đi chủ động trên chọc khiêu khích người khác.”

Nói như vậy, đều là người khác đang gây hấn với người roài cửa” Đinh Tuyết Ninh có chút không phục nhìn xem Đằng Phi, cứ việc: cho dù nàng quyết định cùng Đằng Phi cùng đi Liệt Dương thánh địa, nhưng cũng không có nghĩa là nàng hội (sẽ) thuận theo Đằng Phi, nhất là tại phát hiện mình tốc độ không bằng Đằng Phi về sau, càng là khơi dậy Đinh Tuyết Ninh hảo thắng tâm, trong ngôn ngữ, cũng rất có này đối chọi gay gắt ý tứ hàm xúc.

Đúng vậy a, ta thiện lương như vậy người, vẫn luôn là bị người khi dễ, nhưng lại chưa bao giờ khi dễ qua người khác.

” Đằng Phi tựa ở trên một cây đại thụ, cười tủm tỉm nhìn xem Đinh Tuyết Ninh nói ra.

Đinh Tuyết Ninh dưới mặt nạ khóe miệng nhếch lên, nói ra: Ta vậy mới không tin, bị người tiêu diệt cái kia này gia tộc thế lực, chẳng lẽ liền không có một cái nào người vô tội của ”

Có lẽ có a, bất quá, vậy thì như thế nào ta không giết bọn hần, bọn hần tất nhiên hội (sẽ) giết ta, ta bất diệt mất bọn hần cả nhà, Đằng gia cũng sẽ bị tiêu diệt, ta làm đây hết thấy, bất quá là vì tự bảo vệ mình!” Đằng Phi hí mắt, nhẹ nói nói: Trên đời này, chính thức người tốt, có lẽ có, nhưng tuyệt đối sẽ sinh tồn vô cùng khó khăn.”

Đinh Tuyết Ninh cười lạnh nói: Gia tộc bọn ta từ trước đến nay đều là đoạn tuyệt - với nhân thế, cũng không khi dễ người!”

Ha ha, cái kia các người gia tộc, cùng Liệt Dương thánh địa chuyện giữa) lại là chuyện gì xảy ra? Người không phải xem Liệt Dương thánh địa khó chịu đã lâu rồi sao?” Đằng Phi cười ha hả nhìn xem đốt tuyết yên tĩnh, cùng nàng đấu võ mồm, cũng có thể lại để cho áp lực của mình giảm bớt vài phần.

Không nói cho người, nhưng khẳng định không phải người

ngĩ cái loại này thuần túy hận.” Đinh Tuyết Ninh con mắt chớp chớp, sau đó nói: Dù sao, ta không thích chém chém giết giết sinh hoạt.”

Đằng Phi bĩu môi, trong lòng tự nhủ người so với ai khác đều tốt chiến.

Tốt rồi, ta nghỉ ngơi tốt rồi, chúng ta tiếp tục chạy đi a!” Đinh Tuyết Ninh tựa hồ không muốn nhắc tới nàng cùng Liệt Dương thánh địa ở giữa ân oán, đứng người lên, vỗ phủ bụi trên người, sau đó nói.

Đằng Phi gật gật đầu, cũng không tại nhiều nói, hai đạo thân ảnh, rất nhanh biến mất tại trên đường nhỏ.

Năm ngày về sau, Đằng Phi cùng Đinh Tuyết Ninh hai người, đã tiến vào đến một mảnh cực lớn trong rừng rậm, phóng nhãn nhìn lại, bốn phương tám hướng tất cả đều là trùng điệp chập chùng dãy núi.

Cái kia núi cực cao, thẳng thẳng nhập vân, căn bản nhìn không tới đỉnh núi.

Xuyên qua cánh rừng rậm này, chính là một mảnh phụ hợp cốc, Liệt Dương thánh địa, đang ở đó mảnh đại hợp cốc chính giữa, thế nào, Đằng Phi, trí nhớ của ta vẫn rất tốt a?” Đinh Tuyết Ninh ngưỡng mặt lên, mặt quỷ sau mặt nạ con người, chớp động lên đắc ý hào quang.

Đằng Phi bĩu môi, không nói gì, trên thực tế, hai người lúc trước tại cánh rừng rậm này ở bên trong, thiếu chút nữa lạc đường, cuối cùng không có biện pháp, Đinh Tuyết Ninh triển khai đầu cánh bay lên không trung mới tìm được đường.

Sau đó, hai người xuyên qua rừng rậm, trước mắt xuất hiện một tòa cự đại hợp cốc, phóng nhãn nhìn lại, một cái chùng trảm dậm quật đại hợp cốc thâm thúy lâu dài, khí thế rộng rãi, liếc nhìn không tới phần cuối, hợp cốc hai bên, khắp nơi đều là cao lớn ngọn núi, bất ngờ vách đá dựng đứng.

Nơi này rất đẹp a?” Đinh Tuyết Ninh quay đầu nhìn thoáng qua Đằng Phi, nhẹ nói nói: Đáng tiếc, bị Liệt Dương thánh địa chiếm miệng chân tướng đem bọn họ cưỡng chế di dời, sau đó ở chỗ này!”

Đằng Phi khòe miệng co quắp rút, nhin không được nói ra: Ta không thích chém chém giết giết sinh hoạt.

.

..

Stop!” Đinh Tuyết Ninh hung hăng liếc liếc Đằng Phi, lại cũng không có phản bác, mà là lấy tay một ngón tay hạp cốc ở chỗ sâu trong, nói ra: Liệt Dương thánh địa, là ở chỗ này mặt, hiện tại, ngươi có thể nói một chút ngươi nghĩ cách cứu viện kẻ thức rồi.”

Nghĩ cách cứu viện kẻ thức” Đằng Phi híp mắt, nhìn xem Đinh Tuyết Ninh chỉ địa phương, chậm rãi nói ra: Các loại:đời sắc trời đã tối, lặng lẽ lên vào đi vào, tìm một chút bọn hấn hư thật hơn nữa!”

Ta khuyên ngươi hay (vẫn) là bỏ đi ý nghĩ này.” Đinh Tuyết Ninh nói ra: Thân làm một cái thánh địa, trong lúc này thế nhưng là cất dấu tuyệt thế cao thủ) ban ngày còn mạnh hơn điểm, đến buổi tối, hơi có chút gió thổi cỏ lay đấy, đều có thể bị bọn hấn cảm ứng được.

Hơn nữa, ngươi chính là cái kia huynh đệ, bất quá là giết đối phương một cái cấp thấp đệ tử, theo lý thuyết đối phương nếu là báo thù, trực tiếp tại Chân Vũ Thành giết hấn đi chính là, căn bản không cần phải đem hấn lướt tới nơi này) sau đó chuyên môn cho ngươi đến thăm thỉnh tội, ngươi chẳng lẽ không cảm thấy được, đây là có người đang cố ý nhằm vào ngươi sao?”

Đằng Phi lúc này thời điểm, nhin không được đối (với) Đinh Tuyết Ninh vài phần kính trọng rồi, không nghĩ tới nàng rõ ràng có thể nghĩ vậy đi lên, xem ra, sinh tại loại này cổ xưa đại gia tộc, đích thật là cùng người bình thường có chỗ không tu đây.

Không sai, ta cũng nghĩ đến điểm này, nhưng không tại ban

đem lên vào đi vào, người có cái gì tốt biện pháp ư ngâm trong mồm” Đẳng Phi nhìn xem Đinh Tuyết Ninh hỏi.

Ta biết rõ một cái rất ần nấp đường nhỏ, có thể trực tiếp tiến vào đến Liệt Dương thánh địa bên trong.” Đinh Tuyết Ninh tựa hồ tự đợi đến Đẳng Phi hỏi mình bình thường, đặc ý nói: Liệt Dương thánh địa kỳ thật rất lớn, môn hạ có trên vạn người, bọn hắn giũ lẫn nhau, cũng không thấy được tất cả đều biết nhau, cho nên, chúng ta chỉ cần ra vẻ là Liệt Dương thánh địa môn hạ cấp thấp đệ tử, có thể hỗn [lăn lộn] tiến vào!” Cái chủ ý này, cũng không tệ, bất quá, chúng ta không có Liệt Dương thánh địa môn hạ đệ tử quần áo.” Đẳng Phi nhìn thoáng qua nơi xa đại hạp cốc: Trừ phi.

.

.

, người có thể tìm tới đệ tử của bọn hắn qua lại địa phương.” Thông minh!” Đinh Tuyết Ninh nói một câu, sau đó nói: Đi thôi, đi theo ta!”

Hai canh giờ về sau, hai cái ăn mặc màu xám thô quần áo vài người trẻ tuổi xuất hiện ở một cái trên đường nhỏ, Đinh Tuyết Ninh một cái sức lực thấp giọng oán trách Đẳng Phi, nói hắn không giữ lời hứa.

Đẳng Phi thì là cười tủm tỉm đấy, cũng không trả miệng.

Nguyên lai Đinh Tuyết Ninh mang theo Đẳng Phi, tìm được một cái Liệt Dương thánh địa môn hạ cấp thấp đệ tử luyện công địa phương, đem hai gã đệ tử đánh ngất xỉu về sau, muốn thay quần áo thời điểm, Đinh Tuyết Ninh mới đột nhiên nhớ tới, chính mình đích hình dáng, Đẳng Phi chưa từng có bái kiến.

Vì vậy tự yêu cầu Đẳng Phi không cho phép nhìn lên nàng, nàng muốn hóa trang điểm, giả trang thành một người nam tử bộ dáng.

Nhưng ở thay quần áo thời điểm, khéo léo không thể lại khéo léo chính là, tại Đình Tuyết Ninh đỉnh đầu một thân cây trên cành, bỏ một cái sắc thái ban nhân Mao Mao Trùng.

.

.

.

Vì vậy, không thích chém chém giết giết chủ lâu số một, Đình Tuyết Ninh tư học phát ra một tiếng trách tộc tiểu thư thức thét lên.

Đằng Phi còn tưởng rằng nàng gặp được nguy hiểm, lập tức vọt tới Đình Tuyết Ninh trước mặt, vì vậy, vừa thay xong quần áo, còn không có tới Cặp Hóa trang Đình Tuyết Ninh tư học, một gương sắc nước hương trời mặt, cứ như vậy bại lộ tại Đằng Phi trước mặt.

Đằng Phi chỗ biết nữ tử chính giữa, đẹp nhất làm:lúc thuộc Lục Tử Lăng, Lăng Thi Thi kém một chút một bậc, nhưng trước mắt Đình Tuyết Ninh, nhưng là cùng Lục Tử Lăng không chia trên dưới!

Lông mày kẻ đen như núi, đôi mắt như sao sáng sáng chói, cái mũi đẹp dễ tinh xảo phần môi, một tờ tinh xảo trứng ngỗng hình tiêu mảo mặt, tinh tế tỉ mỉ như ngọc, đẹp đến làm cho người ta gần như hít thở không thông khuôn mặt!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 222: Lừa Gạt !

>

Convert by:

ZajMaster

Đặng Phi gặp Đinh Tuyết Ninh không có việc gì, lúc này mới tranh thủ thời gian xoay người sang chỗ khác, thế nhưng thoáng nhìn tầm đó, đã đem Đinh Tuyết Ninh đích hình dáng nhìn cái thông thấu!

Kinh diễm ngoài, Đặng Phi trong nội tâm vô cùng nghi hoặc, xinh đẹp như vậy một nữ hài tử, như thế nào cam nguyện mỗi ngày mang theo một tờ khó coi kinh khủng mặt quỷ mặt nạ? Nguyên lai tại Đặng Phi nghĩ đến, Đinh Tuyết Ninh cho dù lớn lên không khó xem, ít nhất cũng sẽ không có nhiều xinh đẹp, cái đó có một cái xinh đẹp nữ hài, cả ngày mang theo mặt quỷ mặt nạ hay sao? Cho nên chợt nghe đến Đinh Tuyết Ninh danh tự thời điểm, Đặng Phi theo bản năng cảm thấy: danh tự không tệ, nhưng đáng tiếc, đoán chừng lớn lên rất khó coi.

.

.

Cũng không có thể nói Đặng Phi rảnh rồi cực nhàm chán, dựa theo tuyệt đại đa số người tư duy phương thức, lớn lên như thế xinh đẹp nữ hài tử, làm sao có thể cả ngày mang theo một tờ mặt quỷ mặt nạ? Nếu chỉ là đơn giản không muốn dùng chân dung kỳ nhân, cái kia cần gì phải đi vào học viện đọc sách? Đinh Tuyết Ninh sau đó dùng thập phần vụng về trang điểm thủ đoạn, đem chính mình cách ăn mặc thành một cái thiếu niên tướng mạo bình thường, nhưng trong lòng lại thập phần khó chịu, trên đường đi lâu bầu, không ngừng oán trách lấy Đặng Phi.

“Cái con kia chết tiệt côn trùng, càng thêm chán ghét, ai nha, ta rõ ràng đã quên bắt nó cho giết chết!” Đinh Tuyết Ninh trong miệng toái toái nhớ kỹ, cùng Đằng Phi cùng một chỗ, nghênh ngang theo cái kia đường nhỏ đi vào Liệt Dương thánh địa.

“Ai có thể nghĩ đến loại người như ngươi to gan lớn mật nữ hài tử, lại có thể biết sợ côn trùng?” Đằng Phi nhẹ giọng nói thầm một câu, gấp bên cạnh phóng tới hai đạo giết ánh mắt của người, tranh thủ thời gian cầm miệng, nói ra: “Hơn nữa ngươi cái này trang hóa đậy, quả thực quá vụng về rồi!” “Hừ, ngươi biết cái gì, đối (với) Liệt Dương thánh địa, ta so ngươi hiểu được hơn!” Đinh Tuyết Ninh trang hoàn toàn chính xác hóa không được tốt lắm, chỉ cần không phải mù lòa, hầu như đều có thể nhìn ra nàng là nữ tử.

Đinh Tuyết Ninh nói qua, hai con mắt lẩn lờng lóc đến lẩn lờng lóc đi đây, tìm kiếm khắp nơi lấy cái gì, cuối cùng, rơi xuống một người mặc áo trắng nam tử trẻ tuổi trên người, ánh mắt lộ ra giáo hoạt chi sắc, cùng mang theo mặt nạ thời điểm cái loại này lạnh lùng, như là hoàn toàn thay đổi một người.

Đi đến cái này thần sắc có chút kiêu căng áo trắng nam tử trước mặt, thi cái lễ, lộ ra một cái ngại ngùng đáng tươi cười, chào hỏi nói: “Vị sư huynh này tốt.”

“Ah, có chuyện gì sao?” Áo trắng nam tử khẽ nhú chân mày, cũng không có con mắt xem Đinh Tuyết Ninh liếc, thấy là một người tướng mạo bình thường nhập môn đệ tử cùng chính mình nói chuyện, lập tức có vài phần không kiên nhẫn.

“Là như thế này, sư tôn của ta đại nhân, để cho ta đi tìm vài ngày trước chộp tới chính là cái người kia câu hỏi lời nói, đối với ngươi không biết người nọ bị giam ở địa phương nào, sư huynh ngài có thể nói cho ta biết không?” Đinh Tuyết Ninh trên mặt, mang theo vài phần e lệ, nhẹ giọng hỏi.

“Ngươi sư tôn? Ngươi sư tôn là ai?” Người này đệ tử trẻ tuổi có chút cảnh giác nhìn thoáng qua Đinh Tuyết Ninh, lại nhìn lướt qua bên cạnh Đằng Phi, mấu chốt là trên người hai người

này trang phục, thuộc về Liệt Dương thánh địa cấp thấp nhất nhập môn đệ tử đấy, mà người này đệ tử trẻ tuổi, trên người hấn áo trắng, đại biểu cho hấn là Liệt Dương thánh địa nội môn đệ tử thân phận!

Giữa hai người thân phận chênh lệch, hầu như tương đương với chủ tớ ở giữa chênh lệch rồi! Nhập môn đệ tử, tại Liệt Dương trong thánh địa ngàn vạn, hầu như không có bất kỳ địa vị! Chỉ so với cấp thấp nhất tạp dịch mạnh mẽ một chút như vậy điếm, cho nên đối phương không có ở trước mặt trách cứ Đinh Tuyệt Ninh, đã là xem như rất nể tình rồi.

“Sư tôn của ta đại nhân, là lục cung chủ, nàng nói, qua ít ngày, muốn đem ta thu làm đệ tử thân truyền.

.

.” Đinh Tuyệt Ninh yếu ớt nhìn xem áo trắng nam tử trẻ tuổi: “Sư huynh cái gì là đệ tử thân truyền?”

Một bên Đẳng Phi thấy trợn mắt há hốc mồm, trong lòng tự nhủ đây là cái kia lòng dạ hẹp hòi hiếu chiến thiếu nữ? Diễn kỹ này.

.

.

Sách, cùng ta có liều mạng nữa à!

Vốn là thần sắc còn có chút kiêu căng áo trắng nam tử bỗng nhiên khẽ giật mình, cau mày nhìn kỹ liếc Đinh Tuyệt Ninh, sau đó rất giật mình hỏi: “Người, là vị sư muội.

.

.

Không phải sư đệ?”

“Đúng vậy a, sư tôn đại nhân nói, nhập môn đệ tử, đều muốn theo cơ bản nhất sự tình làm lên, nói ta là nữ hài tử, cũng muốn cùng nam nhân giống nhau, trải qua khảo nghiệm về sau, mới có thể thực sự trở thành đệ tử của nàng.” Đinh Tuyệt

Ninh vẻ mặt nhút nhát e lệ biểu lộ, như là một cái chưa thấy qua các mặt của xã hội ngưng ngừng tiêu cô nương.

Áo trắng nam tử lần nữa đánh giá cẩn thận một phen Đinh Tuyết Ninh về sau, trên mặt kiều căng chỉ sắc hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa, đôi lại cười ôn hòa cho, đôi mắt ở chỗ sâu trong, hiện lên một vòng nóng bỏng: “Sự mọi như thế nào không nói sớm thân phận của mình, nguyên lai người đúng là Lục sư thúc xem trọng đệ tử, Lục sư thúc người họ chính là cái nóng nảy, là chúng ta Liệt Dương trong thánh địa rất chính trực nghiêm túc nhất người, chúng ta đều rất sợ Lục sư thúc đấy, người nếu như có thể làm cho Lục sư thúc có phần coi trọng, cái kia là phúc phận của người.

Ta là Vạn Học Hải, là bốn cung chủ môn hạ đệ tử, về sau sự mọi có chuyện gì, cứ việc: cho dù tới tìm ta.”

Áo trắng nam tử nói qua, nhìn không được hâm mộ nói: “Đệ tử thân truyền, sau này sẽ là trong môn phái đệ tử hạch tâm rồi, sự mọi thật sự là quá may mắn!” Nói qua, nhìn thoáng qua bên cạnh Đằng Phi, thản nhiên nói: “Vị này chính là?” Đinh Tuyết Ninh nhăn châu xoay động, mỉm cười nói: “Vị này cũng là của ta một vị sư huynh, cùng ta giống nhau, là nhập môn đệ tử.”

“Cái gì? Hắn cũng là lục cung chủ điểm danh muốn thu đệ tử thân truyền?” Áo trắng nam tử sắc mặt bỗng nhiên hơi đổi, thường nhân hầu như khó có thể phát hiện.

Đằng Phi trong nội tâm lập bập thoáng một phát, thầm nghĩ: không tốt, khả năng xảy ra sự cố rồi!

“Không có a..., chỉ có ta một cái đầu rồi, hắn là tới đây giúp.” Đinh Tuyết Ninh như là hoàn toàn không có phát giác áo trắng nam tử khác thường, ngưng ngừng nói: “Ta cuối cùng là lạc đường.

.

.”

Vạn Đại Hải lúc này mới thở dài một hơi, thái độ lập tức trở nên vô cùng thân thiết, cười nói: “Nguyên lai là như vậy, cái

kia không biết sư muội.

.

.

Xung hô như thế nào đâu này?”

“Người nhà của ta cũng gọi ta Tiểu Tuyết.

.

.” Đinh Tuyết Ninh trong nội tâm cười lạnh, trên mặt nhưng là cắt sanh sanh biểu lộ.

“Tiểu Tuyết sư muội, ha ha, ta hiện tại liền dẫn ngươi đi a, đừng nói, chuyện này ngươi muốn là tìm người khác, bọn hắc còn thật không biết, người này a..., chính là ta mấy cái sư huynh cho bắt trở lại đây.

.

.” Vạn Đại Hải một bên thuận miệng nói qua, một bên ân cần ở phía trước dẫn đường, về phần Đằng Phi, hoàn toàn bị hắc bỏ qua rồi.

Một cái không có địa vị gì nhập môn đệ tử, cũng liền tiểu Tuyết sư muội loại này đơn thuần nữ hài tử hội (sẽ) gọi hắc một câu sư huynh a, đợi đến lúc tiểu Tuyết sư muội bái nhập lục cung cửa chính xuống, trở thành đệ tử thân truyền, cho dù ta thấy đến nàng, đều muốn gọi một Thanh sư tỷ rồi!

Vạn Đại Hải trong nội tâm thầm nghĩ: nhất định phải lợi dụng cơ hội này, cùng vị này đơn thuần sư muội đánh tốt quan hệ, bất quá lại để cho hắc có chút kỳ quái chính là, luôn luôn nghiêm khắc lạnh lùng không hỏi thế sự, cả ngày tại địa bàn của mình tu luyện Lục sư thúc, như thế nào đột nhiên nhớ tới hỏi đến loại chuyện nhỏ nhặt này?

Bất quá ý nghĩ này, lập tức đã bị hắc ném ra...(đến) sau đầu, đây đều là các đại nhân vật sự tình, cùng hắc cũng không có quan hệ gì, dù sao, hắc chỉ cần đem vị này xấu hổ đơn thuần sư muội chiêu đãi tốt là được rồi, giao hảo một gã nội môn đệ

tử, vậy sau này, thế nhưng là rất có tiền đồ đấy.

Đằng Phi ở phía sau đi theo, nhưng trong lòng thì tắc tắc kêu kỳ lạ, hẳn thực không rõ ràng lắm, Đinh Tuyết Ninh là thế nào xác định cái này áo trắng nam tử liền sẽ biết chuyện này.

Mà Đinh Tuyết Ninh thì là vẻ mặt cao thâm mịt mịt, nàng chỉ như vậy xác định, nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì toàn bộ Liệt Dương thánh địa, chỉ có bốn cung chủ môn hạ, mới có thể tuyển nhận đại lượng Chân Vũ Hoàng Triều các nơi gia tộc đệ tử, cũng chỉ có bốn cung chủ môn hạ nội môn đệ tử, mới có thể ăn mặc màu trắng quần áo!

Những thứ này, đều là Đằng Phi căn bản cũng không hiểu rõ, mà đối với Đinh Tuyết Ninh mà nói, những thứ này, đều là nàng tại mấy năm trước liền vô cùng rõ ràng một sự kiện! Bởi vì ngay lúc đó Đinh Tuyết Ninh, thiếu một ít hầy cùng Liệt Dương thánh địa quan hệ thông gia, nếu không phải nàng lấy cái chết chống đỡ, chỉ sợ nàng hiện tại đã sắp gả vào đến cái này mảnh đoạn tuyệt - với nhân thế, hoàn cảnh duyên dáng trong đại hạp cốc rồi!

Có thể nói, đối (với) Liệt Dương thánh địa, Đinh Tuyết Ninh thậm chí so nơi đây đại đa số nội môn đệ tử còn muốn rõ ràng! Kể cả Liệt Dương trong thánh địa từng nhân vật cao tầng nóng nảy bản tính, nàng cũng không có so rõ ràng, nói cách khác, nàng làm sao dám tại dưới ban ngày ban mặt, liền dẫn Đằng Phi như thế nghênh ngang xông tới?

Vạn Đại Hải trên đường đi vả vào mồm liên tục, thao thao bất tuyệt cho Đinh Tuyết Ninh giới thiệu Liệt Dương thánh địa một sự tình, ý đồ thông qua loại phương thức này đến tranh thủ vị này “Đơn thuần” Tiểu sư muội hảo cảm.

Đằng Phi cùng ở một bên, nghe được trong nội tâm nhin không được bật cười, đồng thời cũng tại trong lòng cảm khái, lòng của phụ nữ, chỉ sợ là trên đời này khó khăn nhất nắm lấy được rồi, lúc trước ai có thể nghĩ đến, cả ngày mang theo mặt quỷ mặt nạ, tùy hứng hiếu chiến chủ lâu số một, cũng có như thế một cách tinh quái một mặt?

Sợ sợ không phải là người nào, đều có may mắn nhìn thấy Đinh Tuyết Ninh mặt khác a? Nghĩ đến đây, Đằng Phi nhin không được lộ ra vẻ tươi cười đến.

Đinh Tuyết Ninh lúc trước mặc dù lớn gây nên đoán được Bao Long khả năng bị bốn cung chủ cái này một chi người chộp tới, nhưng cũng không dám hoàn toàn xác định, cho nên, nàng cũng không nghĩ tới sự tình vậy mà sẽ như thế thuận lợi.

“Vạn sư huynh, cái này bị các người bắt đến người, là lai lịch gì a..., sư phụ ta để cho ta hỏi hẳn.

.

.” Đinh Tuyết Ninh vẻ mặt e lệ, ôn nhu yếu ớt thanh âm làm cho người ta nhận không được theo đáy lòng sinh ra một cỗ thương cảm tình cảnh, hận không thể đem nàng kéo bảo hộ nàng an ủi nàng.

Áo trắng bông bành Vạn Đại Hải cũng không ngoại lệ, bắt quá hẳn hay (vẫn) là tranh thủ thời gian đã cắt đứt Đinh Tuyết Ninh lời mà nói..., nghiêm mặt nói ra: “Tiểu Tuyết sư muội, người có thể ngàn vạn đừng nói với ta Lục sư thúc muốn hỏi người nợ lời mà nói..., cái này ta cũng không dám nghe.

Còn có, về sau ngàn vạn không nên tùy ý dễ tin người khác, nói cách khác, người nhất định sẽ thua thiệt! Người về sau thân phận, sẽ rất cao, cao đến mà ngay cả ta.

.

.

Sợ là gặp được đều muốn bảo người một Thanh sư tử, cho nên, người có thể ngàn vạn nhớ kỹ, không nên bị người khác giấu kín!”

Nhìn xem Vạn Đại Hải nghiêm trang bộ dáng, Đằng Phi bụng đều nhanh cười phá, trong lòng tự nhủ nhà đầu kia còn cần người thuyết giáo? Một tên đáng thương, còn dạy dục người khác, liền loại người như người, bị người bán đi đều được giúp nhân gia kiếm tiền!

Kỳ thật cái này thật sự trách không được Vạn Đại Hải, bất kể

là ai, gặp được Đinh Tuyết Ninh loại này đối (với) Liệt Dương thánh địa vô cùng giải, lại thập phần giỏi về ngụy trang chính mình thiếu nữ, chỉ sợ đều ăn thiệt thòi.

“Vạn sư huynh, ta đã biết, cảm ơn người ah!” Đinh Tuyết Ninh có chút then thùng tựa như nhanh chóng nhìn thoáng qua Vạn Đại Hải, lập tức lại cúi đầu.

“Ha ha, sư muội không cần khách khí như vậy, tất cả mọi người là người một nhà.” Vạn Đại Hải thập phần vui vẻ nói, sau đó nhìn thoáng qua bốn phía, không có người nào chú ý tới bọn hắn, lúc này mới nhẹ nói nói: “Ta không biết Lục sư thúc muốn người tới tìm người này làm gì, nhưng ta có thể nói cho người biết, người này giết chúng ta Liệt Dương thánh địa một gã thể tục đệ tử, nghe nói tên kia thể tục đệ tử, là chúng ta trong nội cung một gã trưởng lão ký danh đệ tử, trảo hắn đến đây, cũng là cái kia trưởng lão mấy cái đồ đệ, cung chủ cũng không rõ lắm chuyện này.”

“Ah, nguyên lai là như vậy.” Đinh Tuyết Ninh đôi mắt ở chỗ sâu trong hiện lên một vòng nhỏ đến ý, nhìn thoáng qua Đằng Phi, ý kia: thể nào, hay (vẫn) là ta lợi hại không!

Đằng Phi không khỏi lộ ra một vòng cười khổ, trong lòng tự nhủ: nha đầu kia, thật đúng là lừa gạt người chết không đền mạng, cái này đáng thương Vạn Đại Hải, về sau sợ là sẽ phải lưu lại tâm lý oán hận rồi.

Lúc này thời điểm, tại Vạn Đại Hải dưới sự dẫn dắt, ba người tới một chỗ so góc vắng vẻ địa phương, nơi này là một mảnh vách đá, một cái bị trầm trọng cửa sắt khóa kín sơn động, ra hiện tại bọn hắn trước mắt.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 223: Bị Lừa Rồi!

>

Convert by:

ZajMaster

Sơn động cửa ra vào, có hai cái ăn mặc cùng Đảng Phi cùng Đinh Tuyệt Ninh giống nhau quần áo cấp thấp đệ tử, trông thấy Vạn Đại Hải, tranh thủ thời gian tiến lên thi lễ.

“Bái kiến sư huynh!” Hai người vẻ mặt cung kính cùng kêu lên nói ra.

“Miễn lễ” Vạn Đại Hải cảm thấy rất có mặt mũi, có chút khoát tay áo, thập phần hòa ái hướng về phía hai gã cấp thấp đệ tử nói một câu, đổi lại bình thường, hắn liền đang mắt cũng không mang xem loại này cấp thấp đệ tử liếc đấy, nhưng hôm nay bởi vì kết giao một vị rất có tiền đồ Tiểu sư muội, lại để cho tâm tình của hắn vô cùng sung sướng.

“Bên trong giam giữ người có khỏe không?” Vạn Đại Hải nhìn xem hai gã cấp thấp đệ tử, nhàn nhạt mà hỏi: “Còn có những người khác ở bên trong?”

Hai gã đệ tử lập tức lắc đầu: “Điều quân trở về huynh câu hỏi, bên trong giam giữ người không tốt lắm, ăn hết không ít đau khổ, vừa mới mấy vị sư huynh vừa mới đi vào, tựa hồ.

.

.”

“Tựa hồ như thế nào?” Vạn Đại Hải lạnh lùng hỏi một câu.

Hai cái thủ vệ đệ tử trong miệng sư huynh, đoán chừng chính là bị giết chết người nọ sư huynh đệ, đều là Liệt Dương thánh địa bốn cung chủ môn hạ ngoại môn thế tục đệ tử, thân phận

địa vị, so với hần Vạn Đại Hải kém rất nhiều, cho nên, ngữ khí của hần, rất không khách khí, nhất là tại biết rõ lực cung chủ khả năng cùng bị bắt chặt người này có nguồn gốc dưới tình huống, hần rất sợ bên trong giam giữ người nọ xảy ra chút gì ngoài ý muốn.

“Tựa hồ hành hung này người dừng lại: một châu, bắt quá.

.

.

Bắt quá khả năng chẳng qua là da thịt nổi khổ a, ta cũng cầu qua bọn hần, nói không nên cho làm hỏng rồi.

.

.” Hai cái thủ vệ đệ tử sợ gánh trách nhiệm, nói chuyện cũng là áp a áp ứng đấy.

“Đã thành, đừng nói nhảm rồi, bên trong hiện đang không có người khác đúng không? Dem cửa mở ra, chúng ta vào xem còn có, đừng khiến người khác tiến đến!” Vạn Đại Hải vẻ mặt không kiên nhẫn khoát tay áo.

Hai người đệ tử không dám nói nữa cái khác, áo trắng nội môn đệ tử, có thể không phải là bọn hần có thể trêu chọc được rất tốt đấy, lập tức lập tức móc ra cái chìa khóa, đem cái này cửa sắt lớn cho mở ra, sau đó còn ân cần dùng sức đẩy ra.

Đằng Phi nhìn thoáng qua cái này cửa sắt, lập tức cảm giác da đầu có một chút run lên, cái này cửa sắt lớn lại có dày hơn một xích, nhìn qua trầm trọng vô cùng! Hai bên chính là vách núi vách đá nếu là không có cái chìa khóa, đều muốn mở ra đạo này cửa sắt lớn chỉ sợ cũng được phí một phen công phu! Trong thông đạo tản ra một cỗ nhàn nhạt mục nát khí tức, hiển nhiên, cái chỗ này, liền là dùng để giam giữ người đấy.

Vạn Đại Hải vừa nghe mùi vị kia, lập tức chau mày đầu, sau

đó nói: “Tiểu Tuyết sư muội, nếu như Lục sư thúc lại để cho người hỏi tới người nợ lời nói, chắc hẳn cũng là không muốn làm cho ngoại nhân biết được ta sẽ không đi theo tiến vào, bên trong không khí không tốt, các người cũng nhanh lên đi ra, ta tại đây bên ngoài chờ các người tốt rồi ”

Đằng Phi đang suy nghĩ như thế nào lại để cho Vạn Đại Hải chở cùng tiến đến đâu rồi, nói cách khác, một hồi muốn dẫn đi Bao Long không thể nói trước muốn đánh chóng mặt hẳn tử, nếu như Vạn Đại Hải phản kháng vậy thì phải giết hẳn đi!

Dù sao, dưới chân bọn họ đây là một chỗ thánh địa, không được phép nửa điểm qua loa hơi không cẩn thận, khả năng đều có nguy hiểm tánh mạng.

Nhưng Đằng Phi cũng không muốn giết Vạn Đại Hải, bởi vì người này ngoại trừ có chút không coi ai ra gì bên ngoài, tựa hồ cũng không xấu.

Hiện tại gặp Vạn Đại Hải chủ động lưu ở bên ngoài, vừa vặn hợp Đằng Phi tâm ý.

Đinh Tuyết Ninh nhẹ gật đầu, ngượng ngùng cười: “Vậy phiền toái Vạn sư huynh rồi”

“Không sao, không sao, các người tự đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ là” Vạn Đại Hải cười tủm tỉm đẩy, đưa mắt nhìn hai người tiến vào đến sơn động thông đạo chính giữa.

Thẳng đến thân ảnh của hai người biến mất không thấy gì nữa, Vạn Đại Hải cười cười, đột nhiên chân mày hơi nhíu lại đến, thì thảo lắm bầm: “Có chút không đúng nha, vài ngày trước ta như thế nào giống như nghe nói Lục sư thúc thu một cái đệ tử thân truyền, là một cái nhập môn đã hai năm đệ tử, mà cái này tiểu Tuyết sư muội, nhìn bộ dáng của nàng, không giống như là nhập môn hai năm đấy.

”

Nói qua, Vạn Đại Hải biến sắc, hướng về phía hai gã cấp thấp đệ tử trầm giọng quát: “Hai người các người, lập tức, đem cái

này cho ta khóa kín!”

“À?” Hai cái cấp thấp đệ tử lập tức ngẩn người, vừa mới rõ ràng trông thấy Vạn Đại Hải đối (với) hai người này vô cùng khách khí, như thế nào trong lúc đó đây, nói trở mặt liền trở mặt, trả lại cho hai người này giam ở nơi này nữa nha?

“Nhanh lên, không nghe thấy lời của ta sao?” Vạn Đại Hải nghiêm nghị quát.

“Đúng, đúng!”

Hai gã cấp thấp đệ tử không dám lẩm miệng, lập tức đi qua, đem cái này cửa sắt đóng lại, hơn nữa trực tiếp khóa kín.

Vạn Đại Hải lúc này mới thở dài ra một hơi, híp mắt, từ trong lòng móc ra một khối ngọc bội, đối (với) một tên trong đó đệ tử nói ra: “Ngươi, cầm lấy tín vật của ta, lập tức đi một chuyến lục cung chủ chỗ đó, nói có chuyện quan trọng, cầu kiến lục cung chủ, sau đó, ngươi cứ như vậy nói.

.

.”

Vạn Đại Hải kêu lên người này cấp thấp đệ tử, đối với hắn rí tai vài tiếng, người này cấp thấp đệ tử trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, lập tức trở nên nghiêm túc lên, liên tục gật đầu, sau đó nhanh chóng chạy mất.

Vạn Đại Hải nhìn xem đã bị khóa kín cửa sắt, sắc mặt có chút khó coi, lẩm bẩm nói: “Thật là giỏi tính toán, đối với ta Liệt Dương thánh địa rõ ràng hiểu rõ đến loại trình độ này, ta thiếu chút nữa đều bị ngươi đã lừa gạt đi, nếu không phải ta đột nhiên nhớ tới Lục sư thúc vài ngày trước vừa mới thu một gã nhập môn hai năm đệ tử vì thân truyền, hầu như liền đã tin tưởng lời của ngươi! Hừ, Lục sư thúc một năm chỉ lấy một gã đệ tử thân truyền, chưa bao giờ có phá lệ, làm sao sẽ đơn giản cải biến? Ta không đến cần biết ngươi là ai, hôm nay ngươi cũng đừng nghĩ đơn giản đi ra khỏi cái cửa này!”

Vạn Đại Hải nói qua, khóe miệng nổi lên lạnh lẽo đáng tươi cười, thầm nghĩ: muốn từ ta Vạn Đại Hải trên người chiếm tiện nghi, không phải dễ dàng như vậy sự tình? Nếu như ngươi

là không có gạt ta, ta đây khóa cửa cũng là vì an toàn, nếu như người là gạt ta, cũng đừng đi ra, lục cung chủ hội (sẽ) rơi vào thật lớn một cái thật mất mặt, đoán chừng hội (sẽ) lấy được cung chủ niềm vui, không biết có thể hay không bởi vậy bị bốn cung chủ vừa ý, thu ta vì đệ tử thân truyền đâu này?

Hai người theo ngọn đèn mờ nhạt thông đạo đi về phía trước, đột nhiên, Đằng Phi dừng bước, con mắt có chút meo đứng lên, nói khẽ: “Hư mất, tên kia đem lòng sinh nghi hấn khóa cứng phía ngoài cửa sắt!”

“Cái gì?” Tử tuyết yên tĩnh nhàu nẩy sinh đôi mi thanh tú, nói ra: “Làm sao có thể? Chẳng lẽ hấn dám đi tìm lục cung chủ chứng thực hay sao?”

“Thoạt nhìn có lẽ chính là như vậy, lần này chúng ta tính sai” Đằng Phi có chút ảo não, lúc trước hấn còn cười nhạo Vạn Đại Hải ngu ngốc kia mà, bây giờ nhìn lại, ngu ngốc là chính bản thân hấn mới đúng, người ta đã sớm hoài nghi, nhưng là giả bộ làm không có cái gì phát hiện, kết quả là, lại dễ dàng đem hai người bọn họ vây ở chỗ này.

Đạo kia cửa sắt lớn, nếu không phải sử dụng thánh khí, đều muốn cứng rắn (ngạnh) bỏ ra, hầu như không có khả năng, nếu là sử dụng thánh trà.

.

.

Tại một cái thánh địa dám sử dụng thánh khí, cái kia đoán chừng cùng muốn chết không có gì khác nhau!

Đinh Tuyết Ninh trên mặt cũng hiện lên một vòng xấu hổ, không nghĩ tới cái kia Vạn Đại Hải thật không ngờ âm hiểm, điều này làm cho vừa mới còn rất đắc ý nàng tình làm sao chịu nổi?

Đinh Tuyết Ninh hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng nói: “Hấn nếu không phải đi cầu chứng nhận cũng thì thôi, nếu là dám đi chứng thực, ta sẽ làm cho hấn chịu không nổi!”

Đằng Phi không khỏi cảm thấy có chút xấu hổ, trong lòng tự nhủ đại tiểu thư, người cho rằng đây là của người này địa bàn sao? Còn muốn người ta chịu không nổi? Chịu không nổi đấy, sợ là chúng ta a...!

Bất quá này sẽ sự tình đã như vậy, hắn cũng không nên lại đi oán trách Đinh Tuyết Ninh cái gì, dù sao người ta là giúp hắn đây, hơn nữa, nếu là không có Đinh Tuyết Ninh, đều muốn dễ dàng như thế tìm được Bạo Long, cũng tuyệt không khả năng.

Đinh Tuyết Ninh bình tĩnh khuôn mặt, tựa hồ cũng lười giải thích, thờ phỉ phỉ đi theo Đằng Phi sau lưng.

Này sơn động cũng không tính quá sâu, hai người rời đi một hồi, đã nhìn thấy phía trước ngọn đèn sáng lên, hai hàng trực tiếp tại sơn động vách đá trong mở đi ra tù thất, xuất hiện ở hai người trước mắt.

Nơi đây tựa hồ cả tòa núi đều là do nham thạch cấu thành, cho nên, cái kia tù thất ngoại trừ phía ngoài lan can là cánh tay thô tinh thiết đúc thành, mặt khác ba mặt, tất cả đều là cứng rắn nham thạch, coi như là một gã Đấu Thánh, bị giam tiên loại địa phương này, cũng khó có thể đào thoát!
Đằng Phi tả hữu tìm kiếm lấy, bởi vì nơi này ngọn đèn rất sáng, trong nhà tù cũng cũng có thể thấy rất rõ ràng.

Tù thất rất nhỏ hẹp, từng gian song song lần lượt, hai cái tù thất vào lúc ở giữa vách tường vô cùng dày, không sai biệt lắm có tù thất một nửa, cho nên, đều muốn đả thông tù thất vách tường, lên đến bên kia, hầu như là không thể nào đây.

“Bạo Long!” Cái này hai bên tù thất rất nhiều, hơn nữa bên trong giam giữ người đại đa số đều bị giày vò đến nhìn không ra nhập tốt đến, Đằng Phi tìm cả buổi không thấy được Bạo Long bóng dáng, không khỏi nổi giận, phát ra một tiếng gầm nhẹ.

“Công tử?” Trong góc một gian tù thất, truyền đến một tiếng hơi yếu rên rỉ.

Nghe vào Đằng Phi trong tai, lại như là tiên âm bình thường.

“Bạo Long!” Đằng Phi vài bước tiến lên, đi tới nơi này vào lúc ở giữa tù cửa phòng, trông thấy bên trong trên mặt đất đổ lầy một cái huyết nhục mơ hồ người, toàn thân, cơ hồ bị máu

tươi sũng nước!

Xoẹt zoẹt~!

Hai cây cánh tay thô tinh thiết lan can, lại bị Đằng Phi một đôi tay cho tách ra phát ra một hồi chói tai tiếng vang, đem bên cạnh Đinh Tuyết Ninh cho lại càng hoảng sợ, vẻ mặt hoảng sợ nhìn xem Đằng Phi, trong lòng tự nhủ: Đây là người sao? Cái này lan can.

.

.

Không phải sắt thường, là tinh thiết duy nhất một lần đúc kim loại thành đó a!

“Công tử, chủ nhân của ta, khục khục, đừng uống phí khí lực rồi, thứ này.

.

.

Tách ra không ra đây, người làm sao sẽ tới nơi này, nơi đây quá nguy hiểm, người đi nhanh đi, ta Bạo Long mệnh, không đáng tiền.

.

.

Năm đó ở ngoại vực chiến trường, liền người đáng chết, có thể sống tới ngày nay, gặp được công tử, đó là Bạo Long phúc khí, công tử, nghe ta một câu khích lệ, đi nhanh đi.

.

”

Đằng Phi bên này cùng tinh thiết lan can phân cao thấp thời điểm, Bạo Long ở bên kia suy yếu không ngừng khích lệ nói qua.

“Móa câm miệng cho ta!” Đẳng Phi giận dữ, hai mắt đỏ thẫm, tức giận mắng một câu, cái kia hai cái cánh tay thô tinh thiết lan can, lại có chút ít rất nhỏ biến hình!
Một bên Đinh Tuyết Ninh thấy trợn mắt há hốc mồm, trong lòng tự nhủ tiếp tục như vậy, cái này lan can.

.

.

Thật có thể bị Đẳng Phi cho đẩy ra a...!
Đẳng Phi nghiêng răng nghiêng lợi, đột nhiên trong tay nhiều ra một thanh khổng lồ song mặt Chiến Phủ, tại u lãnh trong sơn động, tản ra u lãnh khí tức.

“Bạo Long, đem lỗ tai che lên!” Đẳng Phi đột nhiên phát ra một tiếng hét to: “Cho lão tử khai mở!”

BOANG...!

Một tiếng cực lớn chói tai tiếng vang, bỗng nhiên tại này sơn động trong vang lên, một đạo lãnh diễm hào quang, theo Lô Sát phía trên bùng lên đi ra, không thể phá vỡ tinh thiết lan can, giờ phút này rõ ràng bị chém dưa thái rau bình thường, bị từ trên xuống dưới, chém xéo chặt đứt!

Lại là một búa tử, Đẳng Phi theo một phương hướng khác, đến trên xuống, lần nữa đem tinh thiết lan can chặt đứt, sau đó nhìn thoáng qua Bạo Long vị trí, một cước đem cái này tinh thiết —— lan gạt ngã.

Vô cùng trầm trọng tinh thiết ngã vào trong nhà tù trên mặt đất, phát ra một tiếng ầm ầm nổ vang, tựa hồ đang nhắc nhở lấy mọi người, nó đến cỡ nào trầm trọng!

Đẳng Phi mèo eo chui vào, đi vào Bạo Long bên cạnh, vốn là kiểm tra rồi một lần Bạo Long thương thế trên người, sắc mặt trở nên càng thêm âm trầm đứng lên.

Đối phương xác thực không muốn muốn Bạo Long mệnh, trên người của hắn, không có gì vết thương trí mệnh, nhưng đối với lúc này ra tay lại cực kỳ nham hiểm, Bạo Long toàn thân cao thấp, hầu như không có một chỗ địa phương là tốt!

Loại này tổn thương, nếu như không thể kịp thời trị liệu, tất nhiên hội (sẽ) rơi xuống tàn tật, nếu một mực bị giam ở chỗ này không người hỏi thăm, cái kia tất nhiên toàn thân thối rữa, cuối cùng cũng khó thoát khỏi cái chết!

Rất hiển nhiên, những cái...kia trảo Bạo Long đến người, căn bản không có ý định lại để cho hắn còn sống ly khai này sơn động!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 224: Liệt Dương Lục Cung Chủ!

>

Đằng Phi ba bàn hai bàn đem Bạo Long y phục toàn bộ xé mở, lộ ra huyết nhục mơ hồ thân thể, Đinh Tuyết Ninh phát ra một tiếng thét kinh hãi, vội vàng quay đầu đi.

Một mặt là phi lễ chớ nhìn, về mặt khác, nhưng cũng là không đành lòng nhìn lại, quả thực quá thảm!

Đằng Phi vành mắt ửng đỏ, cầm lấy Đằng thị Sinh Cơ Tán tay cũng khẽ có chút run rẩy, tay kia, cầm lấy một bình lớn tử đậm nước muối, đối với Bạo Long nói: “Huynh đệ, nhịn xuống!”

Vừa nói, không đợi Bạo Long có điều phản ứng, rầm hạ xuống, trực tiếp đem nước muối ngã vào Bạo Long trên người một mảnh trên vết thương.

Hí!

Bạo Long trong cổ họng, phát ra một tiếng gào thét, thanh âm rất thấp, mạnh mẽ đè nén, không để cho mình kêu lên âm thanh.

Một bên Đinh Tuyết Ninh giờ phút này cũng nhịn không được nữa đối với Bạo Long sinh ra vài phần kính ý, loại này vết thương, bị nước muối một hướng, quả thực đau đớn toàn tâm, hẳn lại chịu đựng không có lên tiếng, thật là một cái hán tử.

“Còn đứng ngây đó làm gì, tới đây hỗ trợ!” Đằng Phi cũng không quay đầu lại rồng lên Đinh Tuyết Ninh một câu.

Không nghĩ tới người.

.

Người ta là nữ hài tử a! Đinh Tuyết Ninh giận đến không được, nhưng hiềm có không có phản bác Đằng Phi, yên lặng ngồi chồm hồm xuống, tiếp lấy Đằng thị Sinh Cơ Tán, ngã vào bị đạm nước muối hướng rửa địa phương.

Đằng Phi lúc này đem Bạo Long đỡ, tốc độ bay nhanh đến đưa trên vết thương tất cả đều lên một bên thuốc, sau đó băng bó lại, để Đinh Tuyết Ninh xoay người sang chỗ khác, lại phá tan long nửa người dưới miệng vết thương để ý một phen, tất cả đều băng bó tốt sau, Bạo Long toàn thân, cơ hồ nhìn không thấy tới khe hở.

Mà lúc này Bạo Long đã đau đến cơ hồ sắp đã bất tỉnh, nhưng như cũ cố nén, làm cho mình đầu óc giữ vững thanh tĩnh, loại khi này, hẳn cũng nói không ra lời bất kỳ nói.

Thậm chí nghe ra Đinh Tuyết Ninh thanh âm là nữ tử, cũng làm không ra bất kỳ phản ứng nào, đau đớn kịch liệt, tê tâm liệt phế giống như, để hẳn không có bất kỳ khí lực.

Đằng Phi từ trong giới chỉ lấy ra một bộ quần áo mới, phá tan long thay, chờ bận việc hoàn này hết thấy, đã là đầu đầy mồ hôi, dù sao, loại này hầu hạ chuyện của người khác, hẳn cũng là lần đầu tiên làm.

“Công tử, ngươi đây cũng là tội gì?” Đằng thị Sinh Cơ Tán thuốc hiệu rất nhanh trên tác dụng, Bạo Long cũng khôi phục một chút khí lực, nhìn Đằng Phi cười khổ nói.

“Ta nói rồi, ngươi là huynh đệ của ta, ta sẽ dẫn ngươi rời đi nơi này!” Đằng Phi nhàn nhạt nói một câu, sau đó nhìn Đinh Tuyết Ninh, mang trên mặt mấy phần xin lỗi: “Thật xin lỗi, liên lụy ngươi.”

Đinh Tuyết Ninh khước miệng nhẹ nhàng một phiết, nói:

“Ngươi mới biết được a? Bất quá, chuyện có lẽ không có ngươi nghĩ bết bát như vậy, trước chờ chút xem đi, có lẽ sẽ

chuyển cơ.”

Vừa nói, lại nhìn thoáng qua Bạo Long, thân nhiên nói: “Hắn hiện ở cái dạng này, người mang theo hắn, có thể chạy đi rất? Chúng ta bây giờ vị trí vị trí, là Liệt Dương Thánh Địa trung tâm khu vực, người cho là người có thể chạy đi?”

“Không thừa dịp hiện tại bọn họ không có kịp phản ứng thời điểm giết đi ra ngoài, chẳng lẽ còn phải đợi người ta hoàn toàn đem chúng ta vây khốn lại?” Đổng Phi nhìn thoáng qua Đinh Tuyết Ninh, hắn phát hiện mình có chút nhìn không thấu nha đầu này, tựa hồ tính trước kỹ càng bộ dáng.

“Người hiện tại cho dù có thể lao ra, cũng tuyệt đối đi không được, yên tâm đi, ta nếu dám nói ta là bọn hắn Lục cung chủ thân truyền đệ tử, tự nhiên có lý do của ta, nếu không phải không muốn gặp một số người, ta trực tiếp tới cửa đòi hỏi, bọn họ dám không thả người không được?” Đinh Tuyết Ninh mang trên mặt khinh thường nói: “Bất quá là một gã bình thường trưởng lão, có cái gì cùng lắm thì?”

“Kia chúng ta bây giờ.

.

”

“Chờ!” Đinh Tuyết Ninh nhìn thoáng qua Đổng Phi, sau đó bỗng nhiên nói: “Người nếu như vậy có khí lực, sao không đem những này trong nhà tù người tất cả đều thả ra? Như vậy đoán chừng có càng tốt chơi một số.

.

”

Bên này động tĩnh lớn như vậy, cả sơn động tù thất đều bị kinh động, sớm có không ít người bới ra sắt luyện lan can, liều mạng nhìn phía bọn họ nơi này.

Nghe thấy Đinh Tuyết Ninh lời nói, rất nhiều người nhất thời cũng la kêu lên.

“Tiểu huynh đệ, thả ta đi ra ngoài, ta có trọng tạ!”

“Ta tiền đưa người mười vạn lượng hoàng kim!”

“Thả ta đi ra ngoài, ta tiễn đưa ngươi trăm vạn hoàng kim!”

“Mẹ kiếp, hoàng kim xem là cá cái rắm, tiểu huynh đệ, ngươi đem ta thả ra, ta cho ngươi một tờ có thể tìm tới thượng cổ đại mộ bản đồ.

.

”

“Ta tiễn đưa ngươi một kiện Thánh Khí!”

“

.

”

Trong lúc nhất thời, cả sơn động trong nhà tù, nhất thời truyền đến đủ loại thanh âm, không khỏi là trọng kim đồng ý, muốn Đằng Phi thả bọn họ đi ra ngoài.

Đằng Phi hung hăng trừng mắt liếc Đinh Tuyết Ninh, sau đó lớn tiếng quát: “Tất cả im miệng cho ta! Ai nữa mò mẫm ồn ào, ta tuyệt không để hấn!”

Một tiếng này rất dùng được, lúc này cả sơn động sở hữu trong nhà tù, nhất thời tiếng động hoàn toàn không có.

Không ít người nhưng là tận mắt gặp Đằng Phi hai phủ sẽ đem này không thể phá vỡ địa tinh Thiết cửa lao cho bỏ ra, kia nhiều lắm lớn khí lực? Còn nữa, kia đem búa, nhiều lắm sao sắc bén? Coi như là Thánh Khí, sợ rằng cũng không có cường đại như vậy!

Đằng Phi nhìn Đinh Tuyết Ninh, trầm giọng hỏi: “Ngươi rút cuộc nghĩ muốn làm cái gì, nghe, ngươi cùng Liệt Dương Thánh Địa Lục cung chủ trong lúc, tựa hồ biết, nhưng ngươi để cho ta để cho chạy này mọi người, chẳng phải là muốn làm cho cả Liệt Dương Thánh Địa nổ tung?”

Đinh Tuyết Ninh thản nhiên cười, mặc dù nàng giờ phút này bộ dáng là một người bình thường thiếu niên, nhưng nụ cười này, hãy để cho Đằng Phi kẻ có chút thất thần, thì ra là nha đầu này cười lên, cánh là như thế mê người.

Đinh Tuyết Ninh không có chú ý tới Đằng Phi bộ dáng, lãnh

cười nói: “Này sơn động, là Liệt Dương Thánh Địa Tứ cung chủ địa bàn, quan áp, tất cả đều là theo chân bọn họ có liên quan cừu nhân, mà Lục cung chủ cùng Tứ cung chủ trong lúc, có không thể điều hòa mâu thuẫn, nếu không phải bọn họ đồng chúc Liệt Dương Thánh Địa, chỉ sợ sớm đã giết người chết ta sống, có thể cho Tứ cung chủ mang đến điểm phiền toái, tại sao không đi làm?”

Đằng Phi lúc này cũng đại khái nghe hiểu chuyện gì xảy ra, Đinh Tuyết Ninh cùng Liệt Dương Thánh Địa Lục cung chủ, nhất định biết, chẳng những biết, hơn nữa có thể quan hệ vẫn rất sâu!

Nếu không, làm sao có thể ở vạn biến rộng phái người tìm Lục cung chủ chứng thực sau, vẫn như thế lòng tin gấp trăm lần.

Hơn nữa, chẳng những Lục cung chủ cùng Tứ cung chủ trong lúc có mâu thuẫn, Đằng Phi thậm chí suy đoán, Đinh Tuyết Ninh cùng Tứ cung chủ trong lúc, tựa hồ cũng có không nhỏ cừu hận!

“Thế nào, người không dám làm?” Đinh Tuyết Ninh khiêu khích nhìn Đằng Phi, cười lạnh nói: “Không nghĩ tới, người cũng có sợ hãi thời điểm!”

“Đừng... với ta dùng phép khích tướng, ta không phải sợ, ta là không muốn cho người mang đến phiền toái!” Đằng Phi lạnh lùng nói, sau đó híp mắt, nhìn về phía những thứ kia trong nhà tù người.

Những người đó bị Đằng Phi rống lên một tiếng nói, cũng không dám lên tiếng nữa, giờ phút này gặp Đằng Phi nhìn phía bọn họ, mọi người trong mắt tất cả đều tràn đầy cầu xin về.

“Được rồi, ta tha các người đi ra, ta cũng không nhớ người của cái gì báo thù, cho nên, các người không cần dùng những thứ kia hư vô mờ mịt hứa hẹn tới hồ lộng ta.” Đằng Phi trầm giọng nói: “Về phần tha các người đi ra sau khi, các người có thể hay không còn sống chạy đi, vậy thì xem các người riêng của mình thực lực cùng vận khởi!”

“Cảm tạ vị công tử này, công tử đại ân đại đức, bọn ta suốt đời khó quên!”

“Cảm Tạ tiểu huynh đệ, mỗi nói chuyện giữ lời, quyết không

nuốt lời!”

“Tiểu huynh đệ, ngươi chỉ cần thả ta đi ra ngoài, ta nếu là có thể còn sống rời đi, tương lai nhất định báo đáp tiểu huynh đệ, quyết không nuốt lời!”

Nghe được người trẻ tuổi kia muốn thả đã biết những người này rời đi, những người này nhất thời nhin không được hưng phấn lên, không ít người thậm chí chảy ra lệ nóng, phảng phất rời đi này sơn động tù thất, là có thể sống rời đi Liệt Dương Thánh Địa dường như.

Bất quá cũng có thể lý giải, bị hàng năm quan ở chỗ này, quả thực sống không bằng chết, có cơ hội chạy trốn, ai không nghĩ vật lộn độ sức một thanh?

Đằng Phi trong tay lần nữa xuất hiện lời giết, chậm rãi đi hướng những thứ này tù thất.

.

.

“Nga? Ngươi là Tứ cung chủ môn hạ đệ tử? Một cái nội môn đệ tử, nói có thiên đại chuyện quan trọng muốn gặp ta? Ngươi nói một chút sao.” Một cái trong trẻo lạnh lùng thanh âm, nhàn nhạt vang lên, phát ra thanh âm này, là một quý khí bức người xinh đẹp thiếu phụ, nhìn qua cũng chỉ có hai mươi tám hai mươi chín tuổi, nhưng một thân uy nghiêm khí độ, lại làm cho tên kia nhập môn đệ tử căn bản không dám ngẩng đầu nhìn nàng.

“Là dạ, là như vậy, Lục cung chủ, chúng ta Tứ cung một người sư huynh, phát hiện có người giả mạo Lục cung chủ thân truyền đệ tử thân phận, đi.

.

.

Đi thử đồ, cứu, cứu ra đoạn thời gian trước.

.

.

Bị chúng ta bắt lại.

.

.

Người.” Tên này vốn là nói chuyện rất lưu loát đệ tử giờ phút này ngay cả nói cơ hồ đều nói không tốt, mồ hôi theo trên trán không ngừng chảy xuôi xuống tới, cơ hồ bị Lục cung chủ khí thể trên người áp bách được lâm vào hít thở không thông.

Lục cung chủ hừ một tiếng, đem khí thể trên người thu liễm một chút, nhàn nhạt nói: “Tốt dễ nói chuyện, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

Vừa mới môn hạ đệ tử tới bẩm báo, nói Tứ cung môn hạ đệ tử, cầm lấy Tứ cung nội môn đệ tử tín vật đến đây cầu thấy mình, nói có chuyện quan trọng.

Lục cung chủ vốn là căn bản là không muốn gặp, đừng nói một người bình thường nhập môn đệ tử, cho dù Tứ cung chủ thân truyền đệ tử tới, nàng nói không thấy, đối phương cũng không dám lộ ra nửa điểm bất mãn thần thái.

Hơn nữa, một cái nội môn đệ tử, chỉ thị một cái nhập môn đệ tử cầm lấy tín vật, đã nghĩ để van cầu thấy mình, quả thực quá đem mình làm chuyện!

Này Tứ cung, càng ngày càng kỳ cục!

Bất quá Lục cung chủ nhưng ngay sau đó lại muốn đến, nội môn đệ tử mặc dù không có bao nhiêu tư cách biết mình cùng Tứ cung chủ ở giữa ân oán, nhưng cũng không trở thành một điểm nghe thấy cũng không có, dưới tình huống này, còn dám làm ra chuyện như vậy, không có đúng.

.

.
Là thật có cái gì cùng mình có liên quan chuyện quan trọng.

Cho nên, Lục cung chủ phá lệ gặp một chút cái này nhập môn đệ tử, bất quá nhưng làm cho đối phương ăn một chút đau khổ, thoát phải đi ra ngoài nói láo, làm cho người ta cho là Lục cung chủ là giỏi gặp.

“Là như vậy.

.” Lục cung chủ thu lại khí thế sau khi, tên này nhập môn đệ tử biết vậy nên dễ dàng, nhất ngữ nhất thập nói một lần vạn biến rộng giao cho lời của hắn.

Lục cung chủ sau khi nghe, nhất thời đôi mi thanh tú chau lên, thầm nghĩ: người nào lá gan lớn như vậy, dám ở Liệt Dương Thánh Địa giả mạo của mình thân truyền đệ tử? Không muốn sống nữa sao?

Lập tức thiếu chút nữa nhin không được phát hỏa, bất quá nhưng ngay sau đó, lại sinh sôi nhin xuống, bởi vì nàng bỗng nhiên nghĩ một loại khả năng tính, giả mạo là nàng thân truyền đệ tử người, nhất định không thể nào là Liệt Dương Thánh Địa đệ tử!

Đừng xem Liệt Dương Thánh Địa có hơn vạn người, nhưng có can đảm như thế làm việc người, nhưng tuyệt vô cận hữu! Bởi vì ai cũng biết, loại hành vi này, quả thực chính là rõ ràng muốn chết, Lục cung chủ tính tình, ở cả Liệt Dương Thánh Địa đều là nổi danh lợi hại, ai không có chuyện gì chán sống, dám đi trêu chọc nàng lão nhân gia?

Như vậy, giả mạo mình thân truyền đệ tử người, hẳn chính là đến từ chính ngoại giới, hơn nữa, nghe này nhập môn đệ tử lời nói, đối phương vẫn rất hiểu rõ mình.

.
.

Lục cung chủ nhớ, một đôi xinh đẹp mắt xéch khẽ híp mắt, hỏi: “Các người bắt cái kia người, là từ đâu chộp tới?”

“Nghe nói là ở Chân Vũ Thành chộp tới.”

“Chân Vũ Thành, Chân Vũ Thành?” Lục cung chủ trong con người hiện lên vẻ nghi ngờ, nhưng ngay sau đó lâm bẫm nói: “Chẳng lẽ.

.

.

Là cái nha đầu kia? Muốn thật là nha đầu kia.

.

.

Ai nha, hư!”

Lục cung chủ lâm bẫm, nhưng ngay sau đó đối với quỳ trên mặt đất cái kia tên nhập môn đệ tử quất lạnh nói: “Người mau mang ta đi chỗ kia!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 225: Đồi Chọi Gay Gắt!

>

Đội được sáu cung tân đi theo tên kia nhập môn đệ tử đuổi tới đó thời điểm, Vạn Đại Hải đã sớm chờ đến lo lắng, mặc dù cách một tầng dày cột nặng nề đại cửa sắt, nhưng trong sơn động thỉnh thoảng truyền đến chói tai tiếng vang, để Vạn Đại Hải có loại sợ hết hồn hết vía cảm giác, hẩn mơ hồ, cảm giác được mình tựa hồ xông đại họa.

Bất quá việc đã đến nước này, muốn hỏi cái, đã là không thể nào.

Nhìn thấy Lục cung chủ lại lẻ loi một mình, đi theo tên kia đưa tin nhập môn đệ tử đã tới, Vạn Đại Hải dùng sức nhu dụi mắt, cơ hồ hoài nghi mình nhìn lầm rồi, Lục cung chủ...!Nàng lão nhân gia, thế nào có bởi vì loại chuyện nhỏ nhặt này, tự mình đi một chuyến?

Nói về, cho dù Lục cung chủ thật sự muốn đem bị bọn họ bắt lại người nọ phải, cũng bất quá là câu nói đầu tiên đủ rồi, này chút mặt mũi, Tứ cung chủ nhất định phải cho, nhưng nàng tự mình đến...!Này nói rõ cái gì? Chẳng lẽ...!Vạn Đại Hải bỗng nhiên nghĩ một loại đáng sợ có thể, mồ hôi trên trán nhất thời tụ rơi xuống.

Thật xa tự quỳ trên mặt đất, vẻ mặt sợ hãi đích đạo: “Đệ tử tùy tiện quấy rầy Lục sư thúc thanh tu, đã là tội đáng chết vạn lần, làm sao dám làm phiền Lục sư thúc tự mình đến lần này, có chuyện gì, Lục sư thúc chỉ cần câu nói đầu tiên cũng đủ...” Vạn Đại Hải không đợi nói xong, xinh đẹp Lục cung chủ đã đi tới hẩn phụ cận, lạnh như băng nói ra một câu nói, thiếu chút nữa đem Vạn Đại Hải đánh vào Vô Tận Thâm Uyên trung đi.

“Mở cửa ra!”

“Là, dạ, ta đây sẽ mở cửa, này sẽ mở cửa!” Vạn Đại Hải run run vị vị đứng lên, ở chỗ nào còn nữa nửa điểm tiêu sái thông dong, đồng thời ở trong lòng không ngừng chửi mình muốn chết, Quân hấn có phải hay không giả mạo, dù sao bọn họ lại không thể làm trò mình đem người mang đi, bọn họ muốn xem, nhìn đã đi, tại sao mình muốn làm điều thừa?

Vạn Đại Hải vừa định để tên kia nhập môn đệ tử mở cửa, một cái thâm trầm thanh âm nhàn nhạt vang lên: “Chậm đã, Vạn Đại Hải, ta vốn là rất coi trọng ngươi, thông minh, có lòng cầu tiến, nhưng hôm nay, ngươi lại làm cho ta...! Có chút thất vọng, ta hỏi ngươi đây là cái gì địa phương?”

Đột nhiên xuất hiện một cái thanh âm, để Vạn Đại Hải trực tiếp Vô Pháp đứng trên mặt đất, thân thể mềm nhũn nhất thời quỳ trên mặt đất, sắc mặt vô cùng sợ hãi: “Su tôn đại nhân, đệ tử sai lầm rồi...”

“Ta hỏi ngươi đây là cái gì địa phương!” Kia thâm trầm và nghiêm nghị thanh âm lần nữa vang lên.

“Là, là chúng ta Tứ cung quan áp phạm nhân địa phương...” Vạn Đại Hải run run vị vị hồi đáp.

“Đã như vậy ngươi tại sao phải nghe lệnh không phải là Tứ cung người?” Theo cái thanh âm này, một cái nhìn qua ba mươi bảy mươi tám tuổi thanh niên nam tử, từ đằng xa chậm rãi đi tới, thanh niên này tướng mạo anh tuấn, đi lại thông dong, nhìn như thông thả, nhưng mỗi một bước tựa hồ cũng bán ra rất xa, trong chớp mắt đi ra phụ cận, cười nhạt nhìn thoáng qua Lục cung chủ, khóe miệng khẽ hướng về phía trước nhếch lên: “Thật là tẩu xảo a, Lục sư muội thể nào có lòng thanh thản, chạy tới chỗ như thế có chuyện gì, cùng sư huynh chào hỏi không là tốt, cần gì gặp khó khăn ta đây không nên thân đệ tử?”

Tới người này chính là Liệt Dương Thánh Địa Tứ cung chủ! Vạn Đại Hải trong lòng kêu rên, vô cùng oán chuẩn bị hai vị này đại lão.

Này thật thật là Thần Tiên giá họa, người phạm tao ương, ta

chiêu ai chọc cho ai đây là?

Lục cung chủ lạnh lùng Nhất Tiểu, không nhúc nhích chút nào, nói: “Của ta thân truyền đệ tử, bị người này rất có tiền đồ đệ tử, cho khóa ở này trong sơn động, nếu không, sợ là sẽ phải oan chết ở chỗ này, ta có thể không tự mình tới đây sao?”

“Nga? Lục sư muội đây là nói cái gì nói? Người thân truyền đệ tử, không có việc gì tới nơi này làm gì? Hơn nữa, Lục sư muội đến lúc nào lại thêm một gã thân truyền đệ tử? Ta thế nào không biết, vừa mới ta trước khi đến, nhưng là trên đời tử nơi đó, gặp lại người thân truyền đệ tử đi, chính chung một chỗ nghe Thánh Chủ lão nhân gia ông ta giảng kinh, thế nào nơi này lại xuất hiện một cái?” Tứ cung chủ mỉm cười, nói ra lời nói cũng là một điểm tình cảm trước không lưu.

“Tới nơi này làm cái gì? Người vẫn không biết xấu hổ hỏi ta? Người đem đệ tử ta thân nhân bắt đi vào, có thể đã từng hỏi qua ta có đồng ý hay không? Còn nữa, ta đến lúc nào thu mấy người thân truyền đệ tử, chẳng lẽ cũng muốn cho hỏi báo một câu? Tứ cung chủ, người còn không phải là Thánh Chủ!” Tứ cung chủ không khách khí, Lục cung chủ lại càng không khách khí, nói ra lời nói vô cùng cường ngạnh, quả thực có khốc lóc om sòm khuynh hướng.

Tứ cung chủ khước miệng kịch liệt kéo ra, nhưng ngay sau đó hung hăng trừng mắt liếc Vạn Đại Hải, quát lạnh nói: “Mở cửa!”

Vạn Đại Hải bị làm cho sợ đến tè ra quần, từ trên mặt đất bò dậy, ở đây bị làm cho sợ đến không biết làm sao nhập môn đệ tử trong tay tiếp lấy cái chìa khóa, run run rẩy cắm vào đi, chuyển động hai cái, không đợi hắn kéo ra dây cộm nặng nề địa tinh cửa sắt, đã nghe thấy kia trên cửa truyền đến một tiếng không lồ muện hưởng.

Oanh long!

Vạn Đại Hải thân thể trực tiếp bị chấn đắc bay rớt ra ngoài, trên không trung liền nhả ra một ngụm máu tươi, bên kia Tứ cung chủ động tác cực nhanh, một thanh tiếp được Vạn Đại Hải thân thể, nhưng ngay sau đó hướng phía kia mở ra đại cửa sắt một chương trực tiếp phách đi qua.

Phanh!

Khác một cỗ lực lượng cường đại, trực tiếp đem Tứ cung chủ một chưởng này lực lượng bắn cho tán, Lục cung chủ mặt lạnh hỏi: “Người có ý gì?”

“Người, Lục sư muội, người lại hỏi ta có ý gì? Đệ tử của ta thiếu chút nữa bị bọn họ cho đánh chết, người còn hỏi ta có ý gì?” Tứ cung chủ giận đến giận sôi lên, cơ hồ muốn quát lên như sấm.

Nếu như là bình thời, Vạn Đại Hải bị đánh chết hẳn cũng sẽ không một chút nhú mày, chết nội môn đệ tử mặc dù đáng tiếc, nhưng vẫn không đến nỗi để hẳn như thế thất thố.

Nhưng hôm nay bất đồng, đối phương này cử động, quả thực chính là làm trò Lục cung chủ trước mặt quát hẳn bạt tai a! Hơn nữa nhìn từ trong sơn động nối đuôi nhau ra những người đó, Tứ cung chủ lỗ mũi thiếu chút nữa không có khí sai lệch, có mấy người lão kỳ cục lão gia này, hay là hẳn rất nhiều năm trước hôn chuẩn bị cho quan đi vào, hôm nay thậm chí cũng bị người cho phóng ra!

Lục cung chủ nhưng giống như là không thấy được một ít đại cũng người Bàn, cười lạnh nói: “Bọn họ bị giam ở bên trong, trong lòng tự nhiên có oán khí, đệ tử của người không thể không chết sao? Người ngang nhiên xuất thủ, chẳng lẽ là muốn giết của ta thân truyền đệ tử không được?”

Lục cung chủ vừa nói, trừu không hung hăng trừng mắt liếc giấu ở Đằng Phi phía sau là Đinh Tuyết Ninh, nàng một cái tự nhận ra cái tiểu nha đầu này, trên thực tế nàng sớm cũng biết là Đinh Tuyết Ninh tới, người khác nào có lá gan kia giả mạo nàng thân truyền đệ tử, càng không lá gan ở Liệt Dương Thánh Địa như thế hồ nháo.

Trên thực tế, nhìn này một đoàn bị thả ra người, Lục cung chủ cũng thẳng nhú, mặc dù cùng Tứ cung chủ chi tuần mâu thuẫn rất sâu, nhưng nàng đầu tiên là Liệt Dương Thánh Địa người, hôm nay những người này bị thả ra, một khi chạy trốn, đem hậu hoạn vô cùng, bởi vì bọn họ cũng sẽ không chỉ cừu thị Tứ cung chủ, bọn họ sẽ đem cả Liệt Dương Thánh Địa cũng cho rằng cừu nhân!

“Đệ tử của ngươi là người, đệ tử của ta cũng không phải là người?” Đối mặt hoàn toàn không nói đạo lý Lục cung chủ, Tứ cung chủ quả thực giận đến muốn học máu, lập tức lớn tiếng nói: “Ngươi đó là thân truyền đệ tử, ta đó cũng là!”

Vốn là bị thương rất nặng, bị Tứ cung chủ tiếp được Vạn Đại Hải vừa mới tỉnh táo lại, nghe thấy câu này, nhin không được sinh lòng chấp chèn, lại là một búng máu phun ra, quá mức hưng phấn, dẫn phát rồi hơn đả thương nặng thế.

Tứ cung chủ lúc này thật có một loại đem người này trực tiếp ném vào sơn động quan hấn đến già chết vọng động, nhưng ở Lục cung chủ, hấn lại không thể đối với Vạn Đại Hải có bất kỳ trừng phạt, nếu không, hấn đệ tử khác, chẳng phải trái tim băng giá?

“Ha ha ha ha, lão hủ rốt cục lại thấy ánh mặt trời! Lục Bình Chương, ngươi năm đó vì giành lão hủ gia truyền chí bảo Hàn Ngọc Đồng Tâm Tỏa, sát hại lão hủ cả nhà hai mươi bảy khẩu, vì nhận được khóa trung bí mật, ngươi lưu lại lão hủ không giết, sợ rằng không nghĩ tới lão hủ còn nữa lại thấy ánh mặt trời một ngày sao?”

Một cái cả người bắn được giống như xin cung lão đầu tử, râu tóc đều dựng, chỉ vào Tứ cung chủ giận dữ mắng mỏ, sau đó nhìn về phía Đằng Phi nói: “Tiểu huynh đệ, lão hủ nói chuyện giữ lời, hơn nữa, lão hủ nhóm người, cừu gia chỉ có một Lục Bình Chương, cùng Liệt Dương Thánh Địa không quan hệ, hôm nay tạm thời cáo từ, ngày sau, cũng đem tới cửa bắt ngươi Lục Bình Chương đầu chó!”

Những người khác tất cả cũng tâm lĩnh tay áo có, âm âm hô: “Lục Bình Chương, bọn ta cùng ngươi bất cộng đái thiên! Bọn ta chỉ cần giết ngươi một người, cùng Liệt Dương Thánh Địa không quan hệ!”

Vừa nói, những người này mọi người thân hình như điện, hướng phía bốn phương tám hướng chạy như điên đi!

“Khoái, Khoái ngăn cản bọn họ, không thể để cho bọn họ chạy!” Tứ cung chủ sắc mặt xanh mét, đại tiếng rít gào nói: “Giới nghiêm, cả Thánh Địa giới nghiêm, không thể để cho chạy một cái!”

Vừa nói, như cũ đỏ con ngươi rống giận: “Bọn họ rõ ràng cũng trúng Nhuyễn Cốt Chi Độc, thế nào trong lúc bắt chợt tất

cả đều khôi phục? ! , Tứ cung chủ Lục Bình Chương đưa ánh mắt bỗng nhiên quăng hướng Đằng Phi, cắn răng nói: “Di? Đấu mạch thân thể? Là ngươi, nhất định là ngươi giải bọn hắc độc, tiểu tử...!Ngươi cho ta nạp mạng đi!”

“Nghĩ động đến hắc? Đã hỏi ta không có!” Lục cung chủ tại nghe đám kia chung quanh chạy tứ tán người nói lời, không khỏi tán dương nhìn thoáng qua Đinh Tuyết Ninh, gặp Tứ cung chủ nổi điên, thậm chí muốn giết cùng Đinh Tuyết Ninh cùng nhau thiếu niên kia, nàng có thể nào dễ dàng tha thứ, hơn nữa, nàng nghe Tứ cung chủ lời nói, tài chợt phát hiện, thiếu niên kia trong thân thể thậm chí có một cỗ hùng hồn đấu khí năng lượng, trải rộng toàn thân các nơi, rõ ràng chính là đấu mạch!

Đấu mạch thân thể, đó chính là có đấu mạch bí tịch! Người như thế, dẫu mất bất kỳ một cái nào Thánh Địa, kia đều là muốn lực mạnh bồi dưỡng ưu tú nhân tài, tại sao có thể rơi vào trên tay của hắc?

Vừa nói, Lục cung chủ trực tiếp nhắm phía Tứ cung chủ, hai người nhất thời chiến chung một chỗ.

Này hết thấy phát sinh quá nhanh, cơ hồ làm cho người ta không kịp nhìn, Đằng Phi là thấy vậy trợn mắt hốc mồm, nhin không được cô dày đặc một câu: ta dựa vào, này Liệt Dương Thánh Địa, nội đấu cư nhiên như thử nghiêm trọng...!

“Không biết khác nói lung tung!” Đinh Tuyết Ninh liếc Đằng Phi một cái, sau đó nhỏ giọng nói: “Chúng ta chạy mau, đi theo ta!”

Tứ cung chủ mắt thấy Đinh Tuyết Ninh cùng Đằng Phi nhóm người phải rời khỏi, không khỏi vừa tức vừa vội, giận dữ hét: “Tứ cung người, đem các nàng cho ta ngăn cản, ta muốn sống!”

Nơi này vốn là Tứ cung địa bàn, bên này gây ra động tĩnh quá lớn, đã sớm kinh động không ít người, những thứ này Tứ cung đệ tử nghe nói cung chủ có lệnh, lúc này vây hướng đằng bay mấy người.

Lục cung chủ thanh âm lạnh lùng truyền đến: “Ai dám động đến người của ta, ta để hắc chết không có chỗ chôn!”

Được...!Hai người Liệt Dương Thánh Địa cung chủ, cư nhiên như thử cờ xí tiên minh rất đúng đứng lên, để rất nhiều không

rõ cho nên đệ tử thấy vậy là con mắt ca ngậy mồm.

Tứ cung chủ cùng Lục cung chủ tất cả đều là Thánh Cấp cường giả, hai người chỉ tuần chiến đấu hết sức kinh khủng, chung quanh mười mấy chu trong phạm vi, căn bản Vô Pháp tới gần, một cỗ hùng hồn lực lượng, đem chung quanh phá hư được loạn thất bát tao.”

“Đủ rồi!” Nơi xa bỗng nhiên nhiên truyền đến một tiếng quát nhẹ: “Thánh Chủ có lệnh, hai vị sư thúc lập tức dừng tay, trước riêng của mình trở lại trong cung, chờ chực xử lý!”

Theo một tiếng này gào to, một cái hơn hai mươi tuổi đích thanh niên, từ đằng xa mà đến, long hành hô bộ, đi lại thông dong, cử chỉ ưu nhã, một thân khí thế làm cho người ta khiếp sợ, đi tới chỗ gần, Đằng Phi thấy rõ người này tướng mạo, không khỏi ở trong lòng âm thầm ủng hộ: tốt một cái khí chất cao quý trẻ tuổi cường giả!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nãi nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 226: Chúng Ta Là Huynh Đệ!

>

Đằng bay qua sờ tiếp xúc qua đích thanh niên, vô luận là Huyền Vũ hoàng triều Đại hoàng tử cùng Tứ hoàng tử, hay là Chân Vũ Hoàng Triều bên này Tiểu vương gia Chu Chí Vũ, tướng mạo thượng có lẽ cũng không so sánh với người trẻ tuổi kia kém bao nhiêu, nhưng khí chất thượng, tuy nhiên cũng nếu so với người trẻ tuổi kia sai rất nhiều, về phần Long Trục Lâm chỉ lưu, tựu lại càng thật xa không bằng!

Người trẻ tuổi kia phía sau, theo sát bốn người mặt không chút thay đổi lão giả, ủng đám người trẻ tuổi này, mơ hồ đem chung quanh sờ có thể có công kích được người trẻ tuổi kia phương vị toàn bộ phá hỏng.

Một ít thân kinh khủng đầu khí ba động, vô cùng làm cho người ta sợ hãi, phảng phất trong mắt bọn họ, chỉ có người trẻ tuổi kia, đối với những khác bất cứ chuyện gì, cũng thờ ơ! Tứ cung chủ cùng Lục cung chủ nghe được người trẻ tuổi kia lời nói, cơ hồ đồng thời thu tay lại, sau đó lẫn lạnh lùng liếc mắt nhìn nhau, cũng phát ra một tiếng khinh thường hừ lạnh.

Tiếp theo, đồng thời hướng người trẻ tuổi kia khẽ gật đầu: “Gặp qua thế tử.”

Người trẻ tuổi kia nhìn hai người, trên mặt lộ ra cười khô, nói: “Nhị vị sư thúc, đây là tội gì, có chuyện gì không thể ngồi xuống tới từ từ giải quyết, ai, chuyện của các người bị Thánh Chủ đã biết rồi, hẳn rất sinh khí, chính các người có chút chuẩn bị tâm tư sao, ta đi về trước phục mệnh.”

Người trẻ tuổi kia vừa nói, ánh mắt hạ xuống Đinh Tuyết Ninh cùng Đằng Phi trên người, cơ hồ không có ở Đằng Phi trên

người thế nào dừng lại, mà là nhìn thật sâu một cái Đinh Tuyết Ninh, khẽ cười nói: “Tuyết Ninh muội muội, đã lâu không gặp a.”

Đinh Tuyết Ninh lỗ mũi hướng lên trời, lạnh lùng hừ một tiếng, không có phản ứng đến hần.

Người trẻ tuổi khẽ mỉm cười, trên mặt không có chút nào khó xử, nhìn thoáng qua Tứ cung chủ cùng Lục cung chủ hai người, nhưng cũng chưa nói những khác, mang theo bốn người lão giả, xoay người rời đi.

Tứ cung chủ lúc này có chút gấp gáp, hướng về phía người trẻ tuổi bóng lưng nói: “Thế tử, những thứ kia chạy đi...”

Người trẻ tuổi khoát khoát tay, cắt đứt Tứ cung chủ lời nói, nói: “Tứ sư thúc, Thánh Chủ nói, chuyện của mình ngươi, mình đi giải quyết.

Bất quá, cá nhân ta đề nghị, Tứ sư thúc ngài tốt nhất khác ở hiện vào lúc này làm ra quá lớn động tác, ta vừa mới đã nói, Thánh Chủ rất sinh khí...”

Vừa nói, người trẻ tuổi mang theo bốn người lão giả nhẹ lướt đi.

Bên này Lục cung chủ bỗng nhiên lạnh lùng Nhất Tiểu, giống như là ở cười nhạo Tứ cung chủ giống như, nhưng ngay sau đó thu hồi nụ cười, trừng mắt liếc Đinh Tuyết Ninh, lại nhìn thoáng qua trên người đeo Bạo Long Đăng Phi, nói: “Đi thôi, hồi cung hơn nữa!”

Trở lại Lục cung chủ trong cung, Lục cung chủ đầu tiên là để môn hạ đệ tử đem Đăng Phi cùng Bạo Long hai người dàn xếp xuống tới, đem muốn chạy đi Đinh Tuyết Ninh cho gọi lại.

“Không cho ngươi đi, ta có lời muốn hỏi ngươi!” Lục cung chủ cho lui chừng, nhìn hóa trang hóa rất vụng về Đinh Tuyết Ninh, khẽ thở dài một cái, nói: “Thiên kim chi tử cẩn thận, Tuyết Ninh, làm sao ngươi có thể dĩ thân mạo hiểm? Ngươi có biết hay không, vừa mới nếu như ta muện đi một hồi, sẽ là hậu quả gì?”

Đinh Tuyết Ninh khẽ bĩu môi, sau đó lạnh lùng Nhất Tiểu:

“Tiểu cô cô, không phải là ta nói ngươi, ngươi chính là ở nơi

này Liệt Dương Thánh Địa dừng quá lâu, quên ta của Hoàng Kim Gia Tộc cường đại, Liệt Dương Thánh Địa tàng long ngọa hổ, nhưng cũng đầm rồng hang hổ, Lục Bình Chương năm đó thiếu chút nữa hại chết người, ta đi cho hắc đảo điểm loạn tử thì thế nào? Chẳng lẽ hắc đường đường một cái Thánh Cấp cường giả, còn có thể tự mình đối với ta xuất thủ không được?”

“Hừ, không đối với người xuất thủ, nhưng chỉ muốn đem người nhốt tại kia trong sơn động, người kêu trời không nên gọi địa mất linh, đến lúc đó nhìn làm sao người làm!” Lục cung chủ ngoài miệng nói hung, nhưng nhìn Đinh Tuyết Ninh ánh mắt cũng là cực kỳ ôn nhu, tựa như nhìn con của mình giống như, nói tiếp: “Tuyết Ninh, cùng tiểu cô cô nói một chút, làm sao người có đột nhiên xuất hiện ở cái địa phương này, thân thể kia trung có đấu mạch đích thanh niên là ai?” Đinh Tuyết Ninh nhìn Lục cung chủ có chút mập mờ ánh mắt, không khỏi giận một câu: “Tiểu cô cô, ngài có thể chớ suy nghĩ lung tung, đó là ta một cái đồng học mà thôi.” “Thật sự chỉ là một đồng học...!Mà thôi?” Lục cung chủ bộ mặt không tin cười nhìn Đinh Tuyết Ninh.

“Tốt lắm nữa, người ta nói cho người biết chính là.” Đinh Tuyết Ninh giờ phút này tựa như hoạt bát thiếu nữ, nữa không một chút ở trước mặt người khác lạnh lùng cùng bất cận nhân tình.

Đinh Tuyết Ninh đem nàng cùng Đằng Phi biết quá trình nói một lần, chưa dứt, nàng nói: “Hắn nói muốn tới Liệt Dương Thánh Địa cứu huynh đệ của hắn, ta lúc ấy đã nghĩ, đã đã nhiều năm không có nhìn thấy tiểu cô cô, trong đầu rất muốn, tự thuận đường đi theo hắn cùng nhau tới đây nữa, Đằng Phi người này đi, có chút khốn kiếp, nhưng không xấu, hơn nữa trên người bí mật rất nhiều, ta liền nghĩ, điểm này chuyện nhỏ, giúp cũng chỉ có giúp, không có đúng đến lúc nào, ta còn phải phải hắn giúp ta đi!”

“Ai, người nha đầu này, làm khó trong lòng người đầu còn băn khoăn tiểu cô cô, người yên tâm đi, tiểu cô cô ở chỗ này hoàn hảo, ít nhất không người nào dám khi dễ đến Người nhóc cô cô trên đầu.” Lục cung chủ này từ tuyệt mỹ khuôn mặt thượng,

dâng lên mấy phần cô đơn, nhưng ngay sau đó, có chút lấp bắp hỏi: “Tuyệt Ninh, gia gia của ngươi nãi nãi...!Bọn họ có khỏe?”

“Gia gia nãi nãi cũng khỏe, gia gia những năm này vẫn cũng đang bế quan, nãi nãi thỉnh thoảng xảy ra, nhưng nhìn qua so với quá khứ già rồi không ít, tiểu cô cô nếu tưởng niệm bọn họ, tại sao không về thăm nhà một chút đi?” Đinh Tuyệt Ninh nhìn Lục cung chủ, nhẹ nói nói: “Nhưng thật ra gia gia nãi nãi trong đầu, cũng rất nhớ tiểu cô cô, nếu là biết ta đến xem tiểu cô cô, nhất định sẽ đuổi theo ta hỏi tiểu cô cô tình huống của ngươi.”

“Bọn họ thật sự...!Không có trách ta năm đó...” Lục cung chủ vành mắt bỗng nhiên có chút đỏ, tiếng nói khẽ có chút run rẩy, nếu là Khiếu Liệt dương Thánh Địa người thấy, nhất định sẽ rất kinh ngạc, luôn luôn cường thế lạnh như băng Lục cung chủ, lại cũng có như thế nhân tính hóa một mặt?

“Tiểu cô cô, ngài là của ta hôn cô cô, năm đó sự kiện kia, vô luận là gia gia nãi nãi, vẫn là cha mẹ của ta, còn có ta...!Cũng không có trách ngươi nha, ta hận, là Liệt Dương Thánh Địa những người khác, nhưng cùng tiểu cô cô ngài không quan hệ, bởi vì Tuyệt Ninh biết, tiểu cô cô tới khi nào, đều là hướng về Tuyệt Ninh!”

“Ngươi đứa nhỏ này...!Hay là như vậy chộc người thương yêu, bắt quá tiểu cô cô tựa hồ nghe nói, ngươi đang ở đây Chân Vũ Thành Chân Vũ Học Viện đi học, thủy chung mang theo mặt quỷ mặt nạ, không cùng bất luận kẻ nào lui tới, có phải hay không năm đó sự kiện kia, ở trong lòng ngươi vẫn...”

“Khanh khách, tiểu cô cô, ngài nói đi nơi nào, chuyện năm đó, ta mặc dù không có quên mất quá, nhưng vẫn không đến nỗi vì vậy thay đổi tính tình, sở dĩ ở Chân Vũ Học Viện không muốn lộ ra hình dáng, chẳng qua là nghĩ giảm bớt điểm phiền toái thôi, ngài cũng biết, nếu là không mang theo này tờ mặt nạ, suốt ngày, còn không bị phiền đã chết?”

Đinh Tuyệt Ninh cũng không nói gì mạnh miệng, lấy nàng này họa thủy giống như tướng mạo, nếu là không mang theo che mặt cụ, sợ rằng thật muốn bị những thứ kia cầu yêu người cho phiền đến chết.

“Được, tiểu cô cô, ngài nói này Đằng Phi, trong thân thể thật sự có đầu mạch? Hừ, cái này không thành thực người, ta vẫn

cũng tại hoài nghi, nhưng không có thiết thực căn cứ chính xác theo, ngài đã nhập thánh, tự nhiên có thể nhìn thấu tên kia.” Đĩnh Tuyết Ninh nhắc tới Đằng Phi, trong con người lóe ra khác thường thần thái, có lẽ, ngay cả chính nàng cũng không có phát giác, mỗi lần trong lúc nàng nhắc tới Đằng Phi thời điểm, nét mặt của nàng cũng sẽ rất phong phú.

“Nha đầu này, năm đó chết sống nhìn không khá Nhị công tử, không nghĩ tới, nhưng đối với một cái xuất thân hèn mọn thiếu niên sinh ra hảo cảm, chính nàng còn không nhận thấy được, chuyện này...!Ta có muốn hay không Quản quan tâm?” Lục cung chủ trong đầu ý nghĩ này chợt lóe lên, nhưng ngay sau đó âm thầm lắc đầu, nhớ tới mấy năm trước sự kiện kia, không khỏi khóe miệng lộ ra vẻ cười khổ, năm đó tự thiếu chút nữa đem cái này thích nhất tiểu chất nữ đẩy vào hố lửa, lần này, mình hay là không cần lo cho thật là tốt...!

Trong lòng nhớ, Lục cung chủ khẽ gật đầu, nói: “Ta nhìn không thấu trên người của hắc rớt cuộc có bao nhiêu nơi đau mạch, nhưng có một chút có thể nhất định, trong thân thể của hắc, là đấu khí tồn tại, hơn nữa, lời nói thành thật nói, Tuyết Ninh, người chưa chắc là đối thủ của hắc!”

“Cái này, tiểu cô cô ngài cũng nói như vậy...!Ta cũng không tin, ta thì triển ra sở hữu tuyệt kỹ, đánh không lại người này! Bất quá hắc rất chán, hắc mỗi lần cũng không đánh với ta...” Đĩnh Tuyết Ninh phiến trừ bạch nhãn, thở phì phì nói.

“Không đánh với người, là bởi vì hắc biết người không phải là đối thủ của hắc, người trẻ tuổi này, có chút không đơn giản đi.” Lục cung chủ trên mặt hốt nhiên đột nhiên lộ ra vẻ nhàn nhạt nụ cười, sau đó bỗng nhiên nói: “Nếu tiểu tử này là bằng hữu của người, kia lần này, hai người kia, ta bảo vệ định rồi!” “Ta cũng biết, tiểu cô cô người tốt nhất rồi!” Đĩnh Tuyết Ninh cười hì hì đi tới, lôi kéo Lục cung chủ cánh tay quơ quơ.

Lục cung chủ trên mặt lộ ra nụ cười hiền lành, lau Đĩnh Tuyết Ninh gương mặt, nói: “Đi tắm, khôi phục người vốn là hình dạng sao, nếu đã bị người nhận ra, cũng không cần phải nữa ngụy trang, khác kém chúng ta Liệt Dương Thánh Địa danh tiếng!”

Đinh Tuyết Ninh biết điều gặt đầu, sau đó cùng Lục cung chủ gọi tới mấy người thị nữ, đi tắm thay quần áo đi.

Trong phòng, Bạo Long nằm ở trên giường, có chút lo lắng nói: “Công tử, chúng ta ở chỗ, sẽ không liên lụy đến người khác sao?”

Đằng Phi cười nhìn thoáng qua Bạo Long, nói: “Người chừng cũng trở nên giao hoạt như thế? Người có phải hay không muốn nói, chúng ta ở chỗ, rất không an toàn sao?”

Bạo Long có chút không tốt cười cười, sau đó nói: “Công tử anh minh, dù sao chúng ta đắc tội Liệt Dương Thánh Địa người, mặc dù nhìn qua này Lục cung chủ cùng Tứ cung chủ trong lúc có chút mâu thuẫn, nhưng bọn hắn dù sao đều là người một nhà...”

“Người một nhà sao? Ta xem chưa chắc.” Đằng Phi cười nhạt, nói: “Đinh Tuyết Ninh cùng Lục cung chủ trong lúc, quan hệ không phải là nông cạn, Đinh Tuyết Ninh là Hoàng Kim Đấu Khí gia tộc truyền nhân, này Lục cung chủ, hôm nay ở thời điểm chiến đấu mặc dù không có thi triển ra Hoàng Kim Đấu Khí, nhưng ta cảm giác, nàng tám phần cũng là Hoàng Kim Đấu Khí gia tộc người !”

Dữ dội long mắt lộ ra mấy phần vẻ mờ mịt: “Hoàng Kim Đấu Khí gia tộc? Chưa nghe nói qua, chẳng lẽ cũng là giống như Hắc Thủy Ma Cung cùng này Liệt Dương Thánh Địa giống nhau tu luyện gia tộc?”

Đằng Phi khẽ gặt đầu: “Đối với này Hoàng Kim Đấu Khí gia tộc, ta giải cũng không nhiều, bất quá có thể nhất định một điểm, gia tộc này rất cường đại, cho nên, nếu như vị này Lục cung chủ chịu bảo vệ chúng ta, tin tưởng, chúng ta có thể bình an vượt qua lần này nguy cơ.”

Bạo Long mang trên mặt mấy phần xấu hổ: “Đều tại ta không đủ cẩn thận, vẫn liên lụy công tử thân mạo hiểm cảnh...”

“Này tên gì nói, muốn liên lụy, cũng là ta làm liên lụy tới ngươi, Bạo Long, nhưng thật ra ngươi cũng không thiếu ta bất kỳ đồ, ngược lại, là ta thiếu ngươi rất nhiều, ngươi là một cái hán tử, một lời nói một gói vàng, trong lòng ta, vẫn đem ngươi trở thành Thành huynh trưởng giống như đôi đũa, cõi đời này, nếu là có người dám đả thương ngươi, đó chính là ta Đằng Phi cừu nhân!” Đằng Phi ngữ nhanh chóng thông thả , vẻ mặt chân thành tha thiết nhìn Bạo Long.

Bạo Long vành mắt bỗng nhiên có chút ửng đỏ, nhưng ngay sau đó cười che dấu nói: “Công tử, có người những lời này, ta đây Bạo Long chính là chết cũng đáng!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 227: Lục Bình

Chương

>

Liệt Dương Thánh Địa đệ tứ cung.

Tứ cung chủ Lục Bình Chương trở lại trong cung, giận dữ, hận không thể một cái tát đánh chết Phương Đại Hải.

Việc coi như bỏ qua, để hăn nhất không thể dễ dàng tha thứ, một là ở Lục cung chủ cái này tử đối đầu trước mặt, đã đánh mất thật to mặt mũi, chuyện này lan truyền đi ra ngoài, lại càng sẽ phải chịu cả Liệt Dương Thánh Địa nhạo báng, đường đường đệ tứ cung cung chủ, lại bị như thế tính toán; một là sơn động trong nhà tù những người đó thậm chí tất cả đều chạy đi ra ngoài, mặc dù hăn phái ra người chung quanh đuổi giết, nhưng chạy đi hơn ba mươi người trong, trước mắt cũng chỉ có năm sáu bị giết chết, còn lại mấy cái bên kia, tất cả đều chạy ào Liệt Dương Thánh Địa bốn phía mịt mờ dãy núi, rất khó tìm kiếm.

Muốn cũng không ngờ như thế Tứ cung chủ xui xẻo, Liệt Dương Thánh Địa, thân làm một người cực kỳ cường đại tu luyện môn phái, ở cả Nam Vực cũng được hưởng hiển hách uy danh, lại thêm Liệt Dương Thánh Địa bao che khuyết điểm tật xấu, phàm là biết Liệt Dương Thánh Địa người, cơ hồ không có ai dám chạy tới Liệt Dương Thánh Địa trên địa bàn giương oai.

Này không lồ khe sâu, là Liệt Dương Thánh Địa căn cơ chỗ ở, bên trong không biết ẩn giấu bao nhiêu thực lực mạnh vượt qua lớp người già nhân vật, coi như là độ kiếp trước Thanh Long lão tổ, cũng sẽ không dễ dàng chủ động tới cửa trêu chọc bọn hăn.

Nhiều năm qua an nhàn cùng cường thế, để Liệt Dương Thánh Địa rất nhiều người đều nhiều hơn ít trở nên có chút tự cao tự đại.

Căn bản sẽ không nghĩ tới có người cánh dám giả mạo Liệt Dương Thánh Địa đệ tử đi lừa gạt.

Hơn nữa Liệt Dương Thánh Địa nơi này địa hình trống trải, này đại hạp cốc ít cũng trăm trong chiều rộng, trong hạp cốc nơi đều là không biết sinh bao nhiêu năm chọc trời cổ mộc, người một khi tiến vào tới đây mặt, rất khó bị tìm ra.

Cho nên mới phải bị Đằng Phi cùng Đinh Tuyết Ninh hai người chui một cái thiên đại chỗ trống!

“Sư tôn, đệ tử biết sai rồi, mong rằng sư tôn có thể lưới mở một mặt, tha đệ tử sao.” Vạn Đại Hải khóc ròng lưu nước mắt quỳ trên mặt đất, khóc nói: “Đệ tử đã đoán ra hai người kia không phải là ta Liệt Dương Thánh Địa người, nghĩ đem bọn họ giam ở bên trong, chờ chức sư tôn xử lý, nhưng nhưng bây giờ không nghĩ tới, bọn họ đúng là Lục cung chủ phái tới.

.

.”

Phanh!

Vạn Đại Hải còn chưa nói hết, đã bị Tứ cung chủ một cước cho đá bay ra ngoài, mắng to: “Thúi lắm, cái gì Lục cung chủ phái tới, Lục cung chủ lúc trước nhất định không biết chuyện này, chẳng qua là để cho ta có cơ hội mất mặt, nàng làm sao có thể bỏ qua cho? Người cái này ngu xuẩn đồ, lúc này vẫn nói hưu nói vượn, biến, mình rút đi Tứ Quá Nhai diện bích đi, đến lúc nào đột phá đến bát giai Đấu Tôn, đến lúc nào nữa chạy trở về, đột phá không được, người cũng đừng đi ra!”

Vạn Đại Hải gặp sư tôn không có giết ý của mình, nhanh lên dập đầu tạ ơn, tè ra quần lui xuống.

Lúc này, phía ngoài vào tới một người tướng mạo thiếu niên anh tuấn, cùng Vạn Đại Hải gặp thoáng qua, thấp thỏm lo âu

trung Vạn Đại Hải cơ hồ không thấy rõ người, tựa cúi đầu lui xuống.

Tới vị thiếu niên này khẽ nhú chân mày, này tở anh tuần trên mặt, nổi lên vẻ tà mị nụ cười, rất xa nói: “Tứ sư thúc đây là tại sao vậy? Ai chọc tới Tứ sư thúc, để Tứ sư thúc sinh lớn như vậy khí, nói một chút, để tiểu chắt đi cho Tứ sư thúc trút đi!” Tứ cung chủ Lục Bình Chương ngẩng đầu nhìn thấy người, xanh mét sắc mặt hòa hoãn mấy phần, oán hận đích đạo: “Nhị công tử có điều không biết, hôm nay ta lại bị kia phụ nữ có chồng cho đặt một đạo, thật là tức chết ta cũng!” “Nga? Là Lục sư thúc?” Tới thiếu niên này ánh mắt khẽ lóe ra, sau đó thần nhiên tọa hạ, nhàn nhạt nói: “Ta nghe nói Tiểu Tuyết tới, chẳng lẽ là nha đầu kia chọc cho họa?” “Là như vậy.

.” Tứ cung chủ lúc này cũng ngồi xuống, tức giận nói: “Môn hạ của ta một gã trường lão thế tục đệ tử bị giết chết, tra ra thân phận đối phương sau, hẩn phái mấy người đệ tử, đem trung một cái hung thủ bắt lại trở lại, sau đó viết thơ cho một cái hung thủ, để hẩn tới cửa xin tội, chuyện này, ta vốn cũng không rõ ràng lắm.

Bất quá, cho dù Bốn cung biết, cũng sẽ đồng ý, chúng ta Liệt Dương Thánh Địa đệ tử, đến lúc nào đến phiên ngoại nhân tới giết?”

Người trẻ tuổi khẽ gật đầu, sau đó nói: “Tứ sư thúc nói không sai, chúng ta Liệt Dương Thánh Địa đệ tử, ngoại nhân không có quyền xử trí!”

“Lại không nghĩ rằng, kia một cái hung thủ, lại cùng Đinh Tuyết Ninh nha đầu kia có liên quan, thật đáng chết, năm đó Nhị công tử thì được đem cái nha đầu kia.

.”

Lục Bình Chương nói đến đây, cảm mồm không nói, sau đó ngẩng đầu nhìn anh tuần đích thanh niên.

Này anh tuần đích thanh niên trong ánh mắt hiện lên vẻ hận ý, sau đó nói: “Coi là nữa, đều là chuyện đã qua, không đề cập tới những thứ kia chuyện không vui chuyện, cũng là Tứ sư thúc, chuyện lần này, tính toán xử lý như thế nào đi? Cha ta đích thật là có chút mất hứng, bất quá cũng không có đại ca nói nghiêm trọng như vậy, đại ca người nọ, thích nhất đúng là nói chuyện giật gân, sau đó ban ơn lấy lòng.”

“Nga? Kia câu Nhị công tử giải thích nghi hoặc!” Tứ cung chủ Lục Bình Chương nhất thời thái độ cung kính nhìn người trẻ tuổi hỏi.

“Hừ, cha ta mất hứng đích thực thực nguyên nhân, nhưng thật ra là bởi vì Hàn Nguyệt Thánh Địa nhân mã thượng sẽ phải đã tới, ngay tại lúc này, tự nhiên không hy vọng trong chúng ta bộ ra cái gì loạn tử, người cũng biết, mấy năm trước ta cùng Tiểu Tuyết hôn sự làm đập sau, cha ta tựu vẫn ngận bất cao hưng, giận ta, mấy năm này, vẫn nói cùng Hàn Nguyệt Thánh Địa đàm hỏi, ngàn vạn không thể nữa ra cái gì không may, này không.

.

.

Hàn Nguyệt Thánh Địa người bên kia hai ngày qua muốn đã tới, nghe nói chính là theo cha hiệp thương chuyện này, cho nên, Tứ sư thúc cho dù nghĩ muốn trả thù, cũng ngàn vạn đừng ở chỗ này mấy ngày, đợi được Hàn Nguyệt Thánh Địa đàm người kia đi, đến lúc đó, tiểu chất tự nhiên trợ giúp Tứ sư thúc.”

“Trước tạ ơn Nhị công tử tượng nghĩa, bất quá.

.

.

Hàn Nguyệt Thánh Địa người lại để cho tới đây?” Lục Bình Chương chân mày hơi nhíu lại, lẩm bẩm nói: “Ta lúc trước tựa

hồ nghe nói, Hàn Nguyệt Thánh Địa cái kia Thánh Nữ, tính tình cực kỳ lạnh lùng, một mực kháng cự việc hôn sự này, chẳng lẽ thay đổi tâm ý? Kể từ đó.

.”

Lục Bình Chương vừa nói, ngẩng đầu, nhìn ánh mắt lóe ra Nhị công tử: “Nhị công tử nói đi, muốn Tứ sư thúc làm cái gì?”
“Ha ha, cùng Tứ sư thúc nói chuyện làm việc, chính là thống khoái!” Người trẻ tuổi vươn người đứng dậy, ở gian phòng bước đi thông thả bước, trầm ngâm nói: “Nếu để cho đại ca của ta thuận lợi cùng Hàn Nguyệt Thánh Địa đàm hỏi, kia tiếp theo mặc cho Thánh Chủ vị, cơ hồ cũng đã là vật ở trong túi của hắn, cái kết quả này, ta là không thể tiếp thu.

Ta cùng đại ca cãi cũng có bảy tám năm, hắn nếu là lên làm Thánh Chủ, kia còn nữa những ngày an nhàn của ta quá?”
Lục Bình Chương cũng là hừ lạnh một tiếng, nói: “Lần trước Đinh Tuyệt Ninh nha đầu kia chuyện tình, nếu không phải thế tử, cũng đã thành! Thế tử cũng biết ta là Nhị công tử người của người, hắn Nhược sau này thật lên làm Thánh Chủ, ta cũng không có gì hay kết quả.”
“Cho nên, chúng ta nhất định phải ngăn cản chuyện này, ít nhất, cũng muốn để đại ca ở Hàn Nguyệt Thánh Địa nhân diện trước, ra một cái đại xấu, ta cũng không tin, kia Hàn Nguyệt Thánh Địa người, còn có thể đem bọn họ Thánh Nữ gả cho đại ca của ta!” Nhị công tử hí mắt, vẻ mặt âm hiểm nét mặt, bất quá nhưng ngay sau đó có chút buồn rầu đích đạo: “Cần phải thế nào, mới có thể để cho hắn ra đại xấu đi?”
Lục Bình Chương đã ở cau mày trầm tư, dựa theo ý nghĩ của hắn, nếu như có thể để Lục cung chủ bên kia cùng đại công tử đối với đứng lên, đó mới là hoàn mỹ nhất.

Bất quá Lục cung chủ thân phận đặc thù, hơn nữa cực kỳ thông minh, nói vậy sẽ không dễ dàng như vậy rút lui, cho nên, muốn tính toán Lục cung chủ, sợ rằng không có dễ dàng như vậy.

Nhớ, Lục Bình Chương bỗng nhiên nhãn tình sáng lên, lớn

tiếng nói: “Có!”

“Ân? Tứ sư thúc nghĩ đến điều gì sao biện pháp tốt, Khoái nói cho ta nghe!” Nhị công tử nhất thời dồn dập hỏi.

“Hắc hắc, Nhị công tử, ngài có thể còn nhớ rõ cái kia Miêu nữ?” Lục Bình Chương trong mắt, lóe ra hưng phấn quang mang, cười lạnh nói: “Chính là đại công tử năm đó bên cạnh cái kia thị nữ, ở vách đá hạ bị chúng ta nhặt được cái kia.”

“Người là nói cái kia Miêu tộc thị nữ? Nàng còn sống?”

“Hắc, chẳng những còn sống, hơn nữa còn sống rất tốt, quan trọng nhất là, cái kia Miêu nữ, vẫn mang bầu một đứa bé, đứa bé kia, là thế tử!” Lục Bình Chương âm hiểm Nhất Tiểu, sau đó nhìn người trẻ tuổi: “Nhị công tử cho là có thể hay không?”

“Tứ sư thúc, ngài quả nhiên không có để cho ta thất vọng, gừng càng già càng cay, quả nhiên cao minh!” Người trẻ tuổi đầu tiên là vỗ một cái mã thí, sau đó trầm ngâm một hồi, có chút tiếc nuối nói: “Một chiêu này, nhất định dùng được, nhưng chỉ có thể dùng một lần, dùng để phá hư hãn cùng Hàn Nguyệt Thánh Địa ở giữa đám hỏi, thật là có chút đáng tiếc, nhưng thật ra ta càng muốn khi hãn đám cưới ngày đó lấy ra nữa dùng!”

Lục Bình Chương thân thể khẽ run lên, trong lòng tự nhủ Nhị công tử tâm địa quả nhiên ác độc, mặc dù hãn cùng thế tử không phải là một mẹ sở sinh, nhưng là một cái phụ thân, cư nhiên như thử ác độc.

Bất quá, đây chẳng phải là mình hy vọng nhìn qua sao? Không ác độc, tại sao có thể thành đại sự?

“Nhị công tử, đám cưới thời điểm dùng, cố nhiên có thể cho hãn một kích trí mạng, bất quá, cũng không như lúc này trực tiếp phá đi tràng hôn sự này tới bảo hiểm, Nhị công tử ngẫm lại, nếu như lần này đám hỏi thất bại, kia Thánh Chủ.

.

.

Có ý kiến gì đại công tử? Cho dù sẽ không trách phạt, chỉ sợ cũng phải rất thất vọng sao? Thánh Chủ một khi sinh ra loại

này ý niệm trong đầu, kia Nhị công tử cơ hội đã tới rồi!”

Nhị công tử ánh mắt lóe ra do dự một hồi, cuối cùng nặng nề gật đầu, nói: “Vậy thì dựa vào Tứ sư thúc ý tứ, bất quá, ta rất hiếu kỳ, lúc ấy không đều nói kia Miêu nữ đã chết, Tứ sư thúc thế nào đem nàng cứu về tới?”

Lục Bình Chương khẽ mỉm cười, nói: “Nhị công tử chẳng lẽ quên, ta là Quân và vân vân?”

Nhị công tử hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó nhìn thoáng qua Lục Bình Chương, tùy ý nói: “Tứ sư thúc là quản lý thế tục sự vụ, trong thánh địa thị nữ cùng người hầu đều là Tứ sư thúc môn hạ tìm tới, Tứ sư thúc nhân tuyển, xem ra là trải rộng cả Liệt Dương Thánh Địa a.

.

.”

Lục Bình Chương vội vàng lắc đầu, hướng về phía người trẻ tuổi cười khổ nói: “Nhị công tử này nói rất đúng chuyện này, đại công tử bên cạnh cái kia, cũng là xuất vu tình cờ, có thể nói, ta đối với nữ nhân kia có thiên đại ân tình, những thứ khác, vô luận là những khác các cung, hay là Thánh Chủ nơi đó, bao gồm Nhị công tử nơi đó, cho ta mượn mấy người lá gan, ta cũng không dám làm như thế a, Thánh Địa xét duyệt chi nghiêm khắc, Nhị công tử cũng không phải là không biết.” “Ha ha, Tứ sư thúc quá lo lắng, ta với người nói giống.” Người trẻ tuổi vẻ mặt nụ cười, nhìn không ra bất kỳ khác thường.

Lục Bình Chương trong lòng tự nhủ: người muốn thật là nói giống mới là lạ, hừ, ta nói như vậy một câu, người sau khi trở về, nếu là không đem người bên cạnh người hoàn toàn thanh tẩy một lần, kia cũng không phải là người!

Lục Bình Chương cũng căn bản không thêm để ý loại chuyện này, hẳn là cố ý nói như vậy, dụng ý vô ngoài ư là nói cho Nhị công tử, của ta tác dụng, cũng không dừng lại người nghĩ cái kia một chút!

“Kia chuyện này, quyết định như vậy, đến lúc đó, Nhị công tử sẽ chờ xem nào nhiệt tốt lắm.” Lục Bình Chương khẽ cười nói.

“Được, kia Miêu nữ.

.
.
Có thể hay không?” Nhị công tử bỗng nhiên có chút lo lắng nhìn thoáng qua Lục Bình Chương.

Lục Bình Chương lắc đầu: “Yên tâm đi, chuyện này, theo tuyệt đối dính không hơn nửa điểm quan hệ!”

“Vậy thì tốt, ta đây an tâm, Tứ sư thúc, kia ta đang chờ tin tức tốt, cáo từ!” Nhị công tử cáo từ rời đi, nhưng trong lòng nhin không được cười lạnh: Đại ca a đại ca, ngươi muốn trách, thì trách Lục Bình Chương cái này nhìn trẻ tuổi, nhưng trên thực tế nhưng vô cùng giảo hoạt Lão Hồ Ly sao!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 228: Nửa Được Đầu Tinh!

>

Ba ngày sau đó Bạo Long trên người ngoại thương đã tốt lắm thất thất bát bát, vẫn còn dư lại một số nội thương, liền phải từ từ điều dưỡng bất quá Bạo Long thân thể bền chắc lại thêm Đẳng Phi trong tay linh dược khôi phục rất nhanh tin tưởng có nửa mười ngày tám ngày Bạo Long Thương có thể hoàn toàn khôi phục.

Cùng đệ tứ cung bắt người của hắn một phen chiến đấu mặc dù bị không ít Thương nhưng Bạo Long cũng nhân họa đắc phúc, không nhỏ thu hoạch.

Vốn là Bạo Long cũng đã là lục giai cấp mười Đại Đấu Sư thiên phong cảnh giới, ở trong chiến đấu cũng cho đối phương tạo thành nhất định phiên toái, mặc dù cuối cùng bị sanh cầm, nhưng là vì vậy lĩnh ngộ đến một số mới đồ, đột phá đến Đấu Tôn cảnh giới.

Nếu như không có trận này chiến đấu, Bạo Long muốn đột phá đến Đấu Tôn cảnh giới sợ rằng còn cần một năm thời gian.

Kể từ đó Đẳng Phi bên người rốt cục có một cái tôn giả cảnh giới Vô Giả điều này làm cho Đẳng Phi phi thường vui vẻ.

Đinh Tuyết Ninh mấy ngày qua lúc không có chuyện gì làm, sẽ tới đây quán quít lấy Đẳng Phi tỷ thí mặc dù đổi lại nữ trang nhưng như cũ mang theo này tờ mặt quỷ mặt nạ điều này làm cho Đẳng Phi bao nhiêu có chút tiếc nuối.

Đinh Tuyết Ninh này tờ mặt nhìn quả thật rất thương tâm

duyệt mục a!

Trải qua tỷ thí Đinh Tuyết Ninh rốt cục nhận rõ một sự thật, đó chính là, nàng thật không phải là Đằng Phi đối thủ cái kết quả này cũng không có làm cho nàng cảm thấy như đưa đám, ngược lại khơi dậy nàng lòng cầu tiến, bắt đầu hơn cố gắng tu luyện.

Lục cung chủ cũng là vẫn không có hiện thân, cũng không biết ở bận rộn cái gì, cho đến khi ngày thứ ba buổi tối Lục cung chủ tài triệu kiến Đằng Phi.

Nhìn cái này anh tuấn đích thanh niên Lục cung chủ không khỏi ở trong lòng âm thầm ứng hộ đồng thời bao nhiêu có chút tiếc hận, nếu như này nay người trẻ tuổi gia thế cùng Tuyết Ninh tương đối, hoàn chân vẫn có thể xem là một cái lương xứng.

Đây cũng không phải là là Lục cung chủ người đến cỡ nào thế lực, thật sự là những năm gần đây, cái loại này xuất từ gia đình bình thường ngang trời xuất thế thiên tài nàng gặp nhiều lắm, nhưng cuối cùng có thể thành công thành lập lên một cái thế lực to lớn người, nàng nhưng chưa từng thấy qua.

Bởi vì cả Nam Vực các đại siêu cấp thế lực cũng sẽ không cho phép, có như vậy mới phát thế lực xuất hiện một khi phát hiện, nhất định sẽ tận hết sức lực cho tiêu diệt hết bởi vì một khi xuất hiện một cái siêu cấp thế lực lớn như vậy nguyên vốn đã thăng bằng cách cục tất nhiên sẽ bị đánh vỡ.

Tài nguyên là hạn, không người nào nguyện ý nhượng xuất một phần chúc tại lợi ích của mình cho người khác.

Đối với mấy cái này siêu cấp lớn thế lực mà nói kim tiền và vân vân cũng là chuyện nhỏ ở trong mắt bọn hắn, thế tục lợi ích, đúng như cùng nhất thời giống như không không coi vào đâu.

Bọn họ trong miệng tư chất nguyên, chỉ có hai loại một loại là Đẩu Tinh, một loại khác, chính là Dược Vương cấp thiên tài

địa bảo!

Đây là cao cấp Võ Giả tu luyện ắt không thể thiếu tiêu hao phẩm đấu khí Võ Giả đột phá đến Thánh Cấp, trở thành Thánh Giả sau, bên trong cơ thể tồn trữ rộng lượng đấu khí còn muốn đi lên tăng lên chỉ dựa vào bình thời trong tu luyện hút lấy thiên địa linh khí hiển nhiên là không đủ!

Như vậy Đấu Tinh, tựu thành bọn hắn là tối trọng yếu tài nguyên!

Mà một cái siêu cấp lớn thể lực nếu là tạo thành tất nhiên có đi tìm Đấu Tinh quang mạch, chẳng qua là cõi đời này Đấu Tinh quang mạch số lượng thức sự quá rất ít ỏi, đều ở những thứ kia Cổ lão thể lực lớn trong tay.

Kể từ đó tất nhiên tựu sẽ phát sinh tranh đoạt, thậm chí chiến tranh!

Được Vương cấp thiên tài địa bảo, đồng dạng hết sức hi hữu, Cổ lão siêu cấp lớn thể lực đều có riêng của mình tiệm thuốc trải qua vô mấy đời người cùng chung cố gắng, những thứ này tiệm thuốc sản xuất thiên tài địa bảo đủ để cho bất kỳ một gã cường giả cảm thấy ngấm nghĩa!

Nếu không những thứ này siêu cấp thể lực, dựa vào cái gì có thể làm cho không được hai mươi tuổi trọng yếu dòng chính, đã đột phá trở thành một gã Thánh Giả?

Cho nên mặc dù sáu cung ngũ đôi Đăng Phi ấn tượng phi thường tốt, nhưng không có bất kỳ muốn tác hợp Đăng Phi cùng Đinh Tuyết Ninh chung một chỗ ý niệm trong đầu, trong lòng ngược lại nổi lên một loại khác tâm tư.

Đăng Phi người tài giỏi như thế nếu là có thể để hắn gia nhập vào Hoàng Kim Đấu Khí gia tộc, trở thành Hoàng Kim Đấu Khí gia tộc đệ tử, vậy thì thật tốt quá.

Mặc dù không thể đem Đinh Tuyết Ninh gả cho hắn nhưng Hoàng Kim Đấu Khí trong gia tộc trẻ tuổi bên trong xinh đẹp nữ hài tử còn nhiều, rất nhiều tùy tiện tìm thân phận tương đối gả cho hắn, tin tưởng Hoàng Kim Đấu Khí gia tộc bên kia cũng sẽ rất thích ý.

Sinh ra loại ý nghĩ này sau, Lục cung chủ tựu thấy thế nào Đăng Phi thể nào thuận mắt dĩ nhiên, cái ý nghĩ này nàng cũng

không có cùng Đinh Tuyết Ninh đi nói, bởi vì nàng bao nhiêu nhìn ra Tuyết Ninh nha đầu này đối với Đằng Phi là có chút hảo cảm.

Cũng là như thế ưu tú một nay người trẻ tuổi, là một bình thường nữ hài tử cũng sẽ đối với hắn sinh ra hảo cảm sao? Lục cung chủ trong lòng nhớ, chờ nơi đây việc gì nhất định phải đi theo Đằng Phi hảo hảo nói chuyện một chút gia nhập Hoàng Kim Đâu Khí gia tộc, đó cũng là một loại thiên đại vinh hạnh đặc biệt loại này Cổ lão gia tộc cũng không phải là ai ngờ gia nhập là có thể gia nhập đi vào.

Coi như là một gã Đâu Thánh, nếu như không hợp yêu cầu Hoàng Kim Đâu Khí gia tộc cũng sẽ không thu! Đây chính là Cổ lão siêu cấp thế lực lo lắng!
“Đằng Phi, mấy ngày qua ở chỗ này đừng coi như thói quen sao? , Lục cung chủ mang trên mặt cười ôn hòa ý, thanh âm nhu hòa hỏi.

Đằng Phi đứng dậy thi lễ: “Đừng được thói quen, vẫn bồi còn không ngay mặt cảm tạ Lục cung chủ nếu không phải Lục cung chủ che chở, vẫn bồi sợ rằng đã gặp bất trắc.

.

.”

Lục cung chủ khoát tay áo, khẽ cười nói: “Không có gì giờ tay chỉ làm phiền thôi, ngươi cũng đã nhìn ra ta cùng Lục Bình Chương rất không đối phó có thể có Sách hắn thai cơ hội như thế, ta thế nào sẽ bỏ qua.

Đằng Phi có chút xấu hổ trong lòng tự nhủ này nữ nhân nói chuyện hoàn chân trắng ra, bất quá hắn cũng rất thích loại này trực lai trực khứ phương thức câu thông, ít nhất không cần quanh co lòng vòng, lại càng không dùng đi phân tích trong lời nói của đối phương huyền cơ.

“Đã quá rầy Lục cung chủ nhiều ngày như vậy, vẫn bồi trong lòng rất là băn khoăn nếu như không có chuyện lời nói vẫn bồi

nghĩ ngày mai cáo từ.

, Đẳng Phi nhớ chậm rãi nói, đi ra cũng có một chút ngày.

Đế đô đám người kia, nói vậy cũng phi thường lo lắng cho mình sớm một chút trở về, cũng có thể để cho bọn họ an tâm.

Bạo Long thương thế đã không có gì, tin tưởng có Lục cung chủ thể diện ở, Lục Bình Chương cho dù bất mãn, cũng sẽ không ở Liệt Dương Thánh Địa trên địa bàn đối phó hai người bọn họ nay người trẻ tuổi.

Nếu là ra khỏi Liệt Dương Thánh Địa địa bàn, đối phương dám phái người đuổi giết, kia Đẳng Phi có thể thật là một chút cũng không sợ!

Không nói hấn bản thân mình trước mắt cũng đã có được đối kháng bát giai Đấu Tôn thực lực bên trong cơ thể còn nữa Thanh Long lão tổ cái này siêu cấp trợ thủ ở trong giới chỉ còn nữa Thánh Khí Phượng Hoàng Kiếm, có chiến phủ lôi giết, có Vô Danh quyền pháp, Đẳng Phi không tin Lục Bình Chương sẽ vì hai người bọn họ, tự phái ra Thánh Giả đối phó bọn họ.

“Không vội, Đẳng Phi người kia đồng bọn Thương còn chưa khỏe chờ thương thế của hấn nữa khá hơn một chút các người lại. Lục cung chủ cười một tiếng sau đó nói: “Người yên tâm ở chỗ không người nào dám tìm làm phiền người chờ đồng bạn của người thương thế tốt lên các người sẽ rời đi, cũng nhiều vài phần bảo đảm.

Vừa nói nhìn thoáng qua Đẳng Phi sau đó nói: “Còn nữa, một hồi nên sẽ một nhóm khách nhân đến đến Liệt Dương Thánh Địa đến lúc đó chúng ta cũng phải xuất tịch tham gia, người cũng đi theo cùng đi chứ, coi như kiến thức một phen trường những quen mặt đối với tương lai của người cũng mới có lợi.

Đẳng Phi hơi ngẩn ra, không khỏi có chút ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Lục cung chủ từ nơi này xinh đẹp thiếu phụ trên

mặt, không có thể nhìn ra cái gì khác thường nét mặt, nhưng Đẳng Phi nhưng trong lòng rất kỳ quái, nghĩ thầm: mình chẳng qua là Đinh Tuyết Ninh một người bạn mà thôi, mà nàng thân là Liệt Dương Thánh Địa cao tăng, là thật đại nhân vật có cần thiết đối với mình như thế lẽ ngộ sao? Hay là nói nàng có cái gì ý niệm khác trong đầu?

Không trách Đẳng Phi kỳ quái bởi vì đối phương là Thánh Giả, có thể một cái nhìn thấu hần bên trong cơ thể có đầu mạch mặc dù đối với Phương không có đối với của mình đầu mạch công pháp cho biết quá bất kỳ tò mò nhưng Đẳng Phi lại không thể một chút cũng không đề phòng cái này.

Hôm nay Đẳng Phi, đã không phải là mấy năm trước cái kia có chút đơn thuần trẻ con tiểu nam hài rất nhiều kinh nghiệm nói cho hắn biết: không thể dễ tin bất luận kẻ nào nếu không đến rồi lỗ là thời điểm, hối hận cũng không kịp.

Giống như là nhìn ra Đẳng Phi trong lòng nghi ngờ Lục cung chủ cười nói: “Người yên tâm ta không có khác dụng ý, thật là rất thích người đưa bé này đem người trở thành thành viên bồi của ta, muốn mang người biết một chút về quen mặt, hôm nay tới cái kia nhóm khách nhân cũng là một siêu cấp thể lực người, trong ngày thường ở thể tục trung, muốn gặp được những người này nhưng là không lớn dễ dàng.

’ Hai người nhà nói cũng đã nói đến đây phân thượng, nữa không đáp ứng, kia thật là không tán thưởng, bên kia mang theo mặt quỷ mặt nạ Đinh Tuyết Ninh cũng là một sức lực nhìn Đẳng Phi, mặc dù không có nháy mắt...! Cử động nhưng rất hiển nhiên, cũng là hy vọng hắn có thể đáp ứng.

Đẳng Phi gật đầu hướng về phía Lục cung chủ khom người thi lễ: “Tiền bồi như thế nâng đỡ, vẫn bồi làm sao dám không tuân lời? ,

“Ha hả, không cần như vậy xa lạ ta là Tuyết Ninh cô cô, người là Tuyết Ninh bạn tốt nếu là không chê, cũng đi theo gọi một tiếng cô cô tốt lắm.

,

Đằng Phi ngẩn ra, Lục cung chủ thiện ý, hoàn toàn phát ra từ nội tâm, điểm này không có sai, Đằng Phi cảm ứng được đến thực lực của hắn mặc dù chỉ có Đấu Tôn cảnh giới, nhưng tinh thần lực, cũng đã đạt tới Thánh Giả cảnh giới, cho nên Đằng Phi rất rõ ràng cảm giác được đối phương là thật sự thích hắn, trong lòng nhất thời Nhất Noãn về mặt cung kính hướng về phía Lục cung chủ nói: “Gặp qua cô cô!

“Nga ha hả a, ta thật vui vẻ, tới người đã gọi một tiếng cô cô ta há có thể để cho người nói không? Cô cô cho người điểm lễ ra mắt! , Lục cung chủ cười tươi như hoa, thân thủ từ chiếc nhẫn trong lấy ra một thanh Đấu Tinh một cổ hùng hồn mênh mông lực lượng, từ phía trên phát ra mà ngay cả một bên nhìn Đinh Tuyết Ninh ánh mắt cũng nhìn thẳng.

“Này.

.

.

Điều này sao khiến cho.

.

.

, Đằng Phi cũng ngây ngẩn cả người, Thiên, là một thanh Đấu Tinh! Mặc dù Lục cung chủ nhỏ và dài ngọc thủ không lớn nhưng này một thanh, cũng có ít nhất bảy tám viên.

.

.

, Đằng Phi nhưng là rõ ràng nhớ kỹ từ người áo đen kia nơi đó lấy được kia khối Đấu Tinh để hắn trực tiếp đả thông hai nơi đầu mạch đầu khí thực lực từ cấp bốn cấp tám suốt tăng lên tới lục giai cấp một!

Trong thiên địa nhất tinh thuần năng lượng ngưng kết thành

Đấu Tinh, kia giá trị tự nhiên khỏi cần nói đủ tư cách biết Đấu Tinh người cũng nữa rõ ràng bất quá!

Nhìn một bên Đinh Tuyết Ninh kia hăm mộ ánh mắt tự đủ để đã biết rồi, nha đầu này nhưng là xuất từ Hoàng Kim Đấu Khí gia tộc a! Còn cũng dùng như thế hăm mộ ánh mắt nhìn.

.

.

.

“Khách khí cái gì, nhanh cầm lấy, ngươi đem người này cô cô là cái loại này người hẹp hòi sao? , Lục cung chủ không khỏi phân trần, trực tiếp đem này một thanh Đấu Tinh thả vào Đẳng Phi trong tay, trong lòng cũng đang cười thầm: tiểu tử thu ta chỗ tốt, xem ngươi đến lúc đó thế nào cự tuyệt ta!

Một bên Đinh Tuyết Ninh dưới mặt nạ khóe miệng co quắp quắt, yếu ớt kêu lên: “Tiểu cô cô.

.

”

Lục cung chủ vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn thoáng qua Đinh Tuyết Ninh trong lòng tự nhủ nha đầu người cũng đã biết, cô cô lấy ra này một thanh Đấu Tinh, cũng tâm rất đau a! Vì cái gì, nhưng là chúng ta Hoàng Kim Đấu Khí gia tộc!

Bất quá nàng cũng không nói thêm gì lần nữa móc ra ba viên Đấu Tinh, thả vào Đinh Tuyết Ninh trong tay vẻ mặt từ ái nét mặt: “Ngươi nha đầu này, trong nhà ngươi không cần vẫn chạy tới bóc lột tiểu cô cô này ba viên ngươi tìm thời gian hấp thu sao sớm một chút đột phá đến Thánh Cấp.

.

.

’

“Ta mới không cần sớm một chút đột phá đến Thánh Cấp. Đinh Tuyết Ninh lẩm bẩm một câu nhưng tay nhưng thật

nhanh đem ba viên Đẩu Tinh thu vào, như nhật được trân bảo.

Phiếu đề cử.

.

.

Phiếu đề cử a!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 229: Gặp Nhau!

>

Bắt người tiền tài, cùng người tiêu tài họa, đạo lý này Đẳng Phi thuở nhỏ tự hiểu, cho nên, hấn nắm tay trung bảy viên sáng ngời lóe ra, giống như ánh sáng ngọc tinh cầu giống như, tản ra mạnh đại năng lượng ba động Đẩu Tinh, có chút không biết làm sao.

Trong đầu truyền đến Thanh Long lão tổ thanh âm: “Tiểu tử, nhanh thu lại, bất kể nàng có ý kiến gì không, những đồ này, ít nhất có thể làm cho người trực tiếp đột phá đến thất giai Đẩu Tôn, thậm chí càng cao cảnh giới!”

Đẳng Phi trong lòng vừa động, hiểu mình vốn là cũng đã thiếu Lục cung chủ nhân tình, khác nhau chỉ là bao nhiêu, nếu như nữa từ chối đi xuống, cũng không có ý gì.

“Đa tạ cô cô.” Đẳng Phi hướng về phía Lục cung chủ nói cảm ơn.

“Khanh khách, không cần khách khí, ta hiện tại làm cho người ta dẫn người đi đổi lại một bộ quần áo, một hồi, người tự bằng ta vẫn bồi thân phận, cùng Tuyết Ninh cùng nhau đi theo bên cạnh ta tốt lắm.” Lục cung chủ mặt mày hớn hở, làm cho người ta mang theo Đẳng Phi hạ đi tắm thay quần áo.

Đội được Đẳng Phi đổi lại tốt y phục sau khi đi ra, Lục cung chủ ánh mắt không khỏi sáng ngời, người dựa vào y trang, Đẳng Phi vốn là tự hết sức anh tuấn, hôm nay hơi chút để giả dạng, trở nên càng thêm khí thế phi phàm!

Đẳng Phi lúc này đầu đội ván tóc Kim Quan, người mặc thêu Bàn Long màu xanh ngọc trường sam, cao to vóc người, thâm thúy tinh khiết trông mắt, tuyến điều rõ ràng khuôn mặt, nhất là trên người cái loại này phảng phất bẩm sinh cao quý hơi

thở, cho dù ai thấy, đều không thể không từ đáy lòng than thở một tiếng: tốt một cái Anh Vũ nam nhi!

Lục cung chủ nhìn Đằng Phi, thậm chí có chút nghi ngờ, cái này từ nhỏ sinh ở thế tục tiểu gia tộc thiếu niên, trên người tại sao có thể có loại này lộ ra cao quý hơi thở? Cho dù cùng Liệt Dương Thánh Địa thế tử so với, cũng không kém chút nào! Đinh Tuyết Ninh mặc một thân hắc bạch giao nhau nếp uốn ống quần, bên hông cặp váy, đem nàng kia mãnh khảnh vòng eo sấn thác được vô cùng nhuần nhuyễn, một đầu mái tóc, tùy ý phi trên vai, như bộc giống như, mềm mại bóng loáng, tản ra sáng bóng.

Này tờ không bày phần trang điểm mặt, như bức tranh giống như, mỹ đến làm cho người ta cơ hồ có loại muốn cảm giác hít thở không thông, cùng Đằng Phi đứng chung một chỗ, giống như một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ.

Thấy vậy Lục cung chủ ánh mắt sáng lên, trong lòng vẻ này muốn đem Đằng Phi chiêu vào Hoàng Kim Gia Tộc ý niệm trong đầu lại càng không thể ngăn chặn, trong lòng tự nhủ nếu như thiếu niên này thật có thể ở hai mươi tuổi lúc trước nhảy vào Thánh Cấp, vậy thì coi là để Tuyết Ninh gả cho hắn, cũng không phải là hoàn toàn không có khả năng a!

Rất nhiều thế tục trung Võ Giả, cũng không biết, ở đây những siêu cấp lớn trong thế lực, truyền lưu như vậy một cái bất thành văn thuyết pháp, đó chính là, trong gia tộc đệ tử, vô luận sử dụng thiên tài địa bảo luyện chế linh dược cũng tốt, hay là sử dụng năng lượng khổng lồ Đấu Tinh cũng tốt, chỉ cần có thể ở hai mươi tuổi lúc trước nhảy vào Đấu Thánh cảnh giới, trở thành Thánh Giả.

Như vậy, hắn thì lớn hơn nữa bồi dưỡng giá trị, ở nơi này đình) thế lực trong, cũng sẽ có được hết sức quan trọng địa vị! Dù sao càng sớm trở thành Thánh Giả, lại càng có hi vọng vọt tới càng cao cảnh giới, nếu là có thể ở mười sáu mười bảy tuổi tựu nhảy vào Thánh Cấp, kia lại càng sẽ bị trở thành này cái thế lực cao nhất cơ mật, hơn nữa lực mạnh bồi dưỡng, dù sao, những thứ này siêu cấp thế lực tương lai, phải nhờ vào người như thế đi khởi động!

Đinh Tuyết Ninh phảng phất mang quen mặt nạ, thỉnh thoảng nhìn ngọc thụ lâm phong Đằng Phi, ánh mắt cũng khựng lại, trong lòng tự nhủ: người này lớn lên cũng không phải chổi cải.

.

.

Chính là không người nào sỉ diện, ghê tởm, chớ có cơ hội, muốn cùng hắn đòi hỏi hai khóa Đấu Tinh! Dựa vào cái gì hắn so với ta nhiều nhiều như vậy nha, tiểu cô cô cũng thiên vị.

.

.

, Đinh Tuyết Ninh mang trên mặt vẻ xấu hổ nụ cười, trong lòng cũng đang tính toán như thế nào mới có thể từ Đằng Phi trong tay nhận được Đấu Tinh.

“Tốt lắm, các ngươi hãy cùng ở bên cạnh ta, một hồi, ta sẽ cho các ngươi giới thiệu một số người, nhìn thấy đệ tử cung những người đó, cũng không cần sợ hãi, không để ý tới có bọn họ là được rồi.” Lục cung chủ tâm tình rất khoái trá, đối với hai người nói.

Mấy ngày hôm trước cùng Lục Bình Chương ở giữa xung đột, tạm thời kiện một giai đoạn, một đoạn, hai người ngày đó phải đi tìm Thánh Chủ xin tội, bị Thánh Chủ hung hăng mắng một trận, đem hai người mắng được máu chó xối đầu, sau đó chạy trở lại”,

Lục cung chủ mặc dù bị chửi, nhưng như cũ vui vẻ, bởi vì nàng không có bất kỳ tổn thất nào, Thánh Chủ là bọn hắn cùng chung đại sư huynh, số tuổi so với bọn hắn lớn rất nhiều, không có làm Thánh Chủ thời điểm, tự bằng nghiêm nghị trừ danh, bị chửi đó là cơm thường, Lục cung chủ sớm đã thành thói quen.

Mà Lục Bình Chương liền rất xui xẻo, bị Đằng Phi dễ dàng chạy một đồng cừu nhân, ở Lục cung chủ cho tới cả Liệt Dương Thánh trước mặt của đã đánh mất thật to thể diện, hôm nay lại bị mắng vừa thông suốt, trong lòng ủy khuất cùng tức giận có thể nghĩ, rõ ràng muốn một cái tát chụp chết Đằng Phi, nhưng lại không thể làm như vậy.

Lục Bình Chương rất rõ ràng, trong khoảng thời gian ngắn, muốn động Đằng Phi là không thể nào, về phần Đinh Tuyết Ninh.

.

.

Hoàn chân giống như ban đầu Đinh Tuyết Ninh cùng Đằng Phi nói như vậy, Lục Bình Chương căn bản không có can đảm tử động nàng!

Muốn thật động Đinh Tuyết Ninh, Hoàng Kim Đầu Khí gia tộc nhất định tự phát nổ, mấy năm trước lần đó, hay là Thánh Chủ tự mình tìm được Hoàng Kim Gia Tộc gia chủ nói xin lỗi, đem sự kiện kia đè đi xuống, nếu không mấy năm trước Lục Bình Chương cũng đã bị phế rớt.

Lục cung chủ hôm nay mang theo hai người xuất tịch nghênh đón Hàn Nguyệt Thánh Địa khách quý dạ tiệc, một mặt đích thật là có lòng yêu tài, nghĩ đến Đằng Phi, để hắn gặp từng trải; về mặt khác, không phải là không nổi lên ở Tứ cung chủ trước mặt huyền diệu tâm tư: người nhìn, người trở thành cừu nhân thiếu niên, ngay khi bên cạnh ta, nhưng người cũng không dám đưa như thế nào!

Cảm giác như vậy, để Lục cung chủ trong lòng so sánh với ăn mật đường vẫn ngọt.

Lục cung chủ mang theo Đằng Phi cùng Đinh Tuyết Ninh lên một chiếc không lồ xa hoa mã kiếm, bên trong không gian rất lớn, mã kiếm bay nhanh ở đại hạp cốc trung, Lục cung chủ câu được câu không cùng Đằng Phi cùng Đinh Tuyết Ninh hai người tán gẫu, hữu ý vô ý, có nhắc tới vài câu hoàng kim ngư

khí gia tộc chuyện tình.

Mã kiếm chạy thật lâu, Đằng Phi thầm nghĩ trong lòng: Liệt Dương Thánh Địa thật là đại, lần này cần là không có Đinh Tuyệt Ninh, nghĩ phải tìm được Bạo Long hơn nữa cứu hắc đi ra, nhất định khó hơn lên trời!

Liệt Dương Thánh Địa chiếm diện tích thật lớn, cả cái cự đại khe sâu, đều là Liệt Dương Thánh Địa địa bàn.

Liệt Dương Thánh Địa thượng một đời Lão Thánh Chủ, tổng cộng thu sáu tên đệ tử, này sáu tên đệ tử, chia ra chính là hôm nay sáu cái cung cung chủ.

Hôm nay Thánh Chủ, là này sáu cái cung chủ đại sư huynh, cũng là thượng một đời Lão Thánh Chủ trưởng tử!

Liệt Dương Thánh Chủ một thân thực lực sâu không thể lường, nghe nói đã sớm đạt tới Vương cấp, cho nên, ở cả Liệt Dương Thánh Địa, Liệt Dương Thánh Chủ uy vọng trừ đã từ nhậm bề quan Lão Thánh Chủ, không người nào có thể kể địch, như mặt trời ban trưa giống như!

Liệt Dương Thánh Địa sáu cái cung, chia ra đều có riêng của mình địa bàn, cho nên, nhìn qua Liệt Dương Thánh Địa là một khổng lồ thế lực, là một toàn thân, nhưng trên thực tế, người bên trong mới biết được, các cung trong lúc, cũng là lẫn có kịch liệt cạnh tranh, bọn họ sở cạnh tranh, căn bản mà nói, cũng không không phải là hay là tại trong thánh địa địa vị cùng tài nguyên!

Khí phách chi tranh, đối với mấy cái này đã sớm tiến vào Thánh Cấp cung chủ cửa mà nói, chẳng qua là tiểu món ăn khai vị thôi, trừ giống như Tứ cung chủ cùng Lục cung chủ như vậy, lẫn đang lúc có thuộc về không thể điều hòa mâu thuẫn ở ngoài, những khác cung chủ trong lúc, ít nhất ngoài mặt, cũng đều là rất đoàn kết.

“Lão tổ, Hàn Nguyệt Thánh Địa, là dạng gì địa phương?”
Đằng Phi hí híp mắt, cùng Thanh Long lão tổ trao đổi nói.

“Lão tổ ta cũng không rõ lắm, lão tổ ta năm đó một mực Mang Năng quần sơn tu luyện, cho đến khi tu luyện tới Vương cấp, tài đi ra ngoài du lịch Nam Vực đại lục, mặc dù đi qua không

ít Thánh Địa Ma Cung làm khách, nhưng là cũng không phải là sở hữu Thánh Địa lão tổ ta cũng như vậy hiểu rõ, bất quá có thể gọi Thánh Địa hai chữ này địa phương, hơn phân nửa cũng không đơn giản.” Thanh Long lão tổ trả lời đến.

“Nga, cũng tốt, vừa lúc lợi dụng lần này cơ hội, dùng Liệt Dương Thánh Địa cùng Hàn Nguyệt Thánh Địa, cân nhắc hạ xuống, của ta những thứ kia cừu gia, đến tột cùng mạnh cỡ bao nhiêu!” Đẳng Phi trong lòng thâm suy nghĩ đến.

Mã kiếm đi chừng hơn nửa canh giờ, mới tới Liệt Dương Thánh Địa dùng để yến khách địa phương.

Đẳng Phi xuống ngựa kiếm, lúc này sắc trời đã gần đến hoàng hôn, mượn trời chiều dư âm huy, nhìn thấy trước mắt có một đồng cao lớn hơn nữa Cổ lão kiến trúc, tản ra túc mục thể lương Cổ lão hơi thở, hành lang gấp khúc trung cao gần mấy chục thước cao không lồ cột đá thượng, có thể rõ ràng nhìn thấy Tuế Nguyệt lưu ở phía trên dấu vết.

“Nơi này, chỉ dùng để tới chiêu đãi thân phận khách nhân tôn quý, những thứ này kiến trúc, đã có hơn một nghìn năm lịch sử.” Lục cung chủ gặp Đẳng Phi đánh giá này đồng Cổ lão kiến trúc, nhẹ giọng cho giải thích nghi hoặc.

Một bên Đình Tuyết Ninh, nhìn này đồng kiến trúc, sắc mặt rét lạnh, trong lỗ mũi phát ra hừ lạnh một tiếng, nét mặt cực kỳ khinh thường.

Lục cung chủ nhìn thoáng qua Đình Tuyết Ninh, trong con ngươi thiểm vu vờ đau lòng vẻ, nhẹ giọng nói: “Tuyết Ninh, một hồi nhìn thấy Nhị công tử, không cần quá không nề tình, bất kể nói như thế nào, sự kiện kia đã qua.

.

”

“Tiểu cô cô, không cần nói hấn, yên tâm, ta sẽ không cho người chọc cho phiền toái.” Đình Tuyết Ninh thanh âm trong trẻo lạnh lùng đích đạo, giống như là cố gắng ở không chế

được tâm tình của mình.

Lục cung chủ có chút áy náy nhìn thoáng qua Đằng Phi, sau đó nói: “Đằng Phi, đợi người mạnh khỏe tốt phụng bồi Tuyết Ninh.”

Đằng Phi tự nhiên hiểu Lục cung chủ ý tứ, gật đầu nói: “Cô cô xin yên tâm.” Mặc dù không biết Đinh Tuyết Ninh tại sao như thế thống hận Liệt Dương Thánh Địa, nhưng từ giữa các nàng đôi câu vài lời trung, Đằng Phi cũng có thể cảm giác được, Đinh Tuyết Ninh đi qua từng ở chỗ này, lưu lại quá rất không vui trí nhớ, thế cho nên có thể ảnh hưởng đến tính cách của nàng, vẫn mang theo này tờ mặt nạ, có lẽ tựu là một bằng chứng.

“Tốt lắm, chúng ta vào đi thôi!” Lục cung chủ đang mặc hoa phục, một thân khí chất cao quý vô cùng, mang theo Đằng Phi cùng Đinh Tuyết Ninh này một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ Bàn đích thanh niên, đi theo phía sau bảy tám Lục cung chủ thân truyền đệ tử, hướng phía này đóng Cổ lão kiến trúc mặt chính chậm rãi đi tới.

Cửa một số tiếp đãi người nhìn thấy Lục cung chủ, rồi rít khom lưng hành lễ, Lục cung chủ khẽ khoát khoát tay, mang theo mọi người, nối đuôi nhau mà vào.

Vừa tiến vào đến mặt chính, một cỗ xa hoa đại khí hơi thở, nhất thời đập vào mặt mà đến, Đằng Phi không có trải qua Hoàng cung, không biết Hoàng cung là dạng gì, nhưng nghĩ đến, coi như là Chân Vũ Hoàng Triều Hoàng cung, cũng sẽ không so sánh với nơi này càng thêm xa hoa.

Toàn thân phong cách lên cấp xa hoa, xanh vàng rực rỡ trung không chút nào không cảm giác được tục tằng, sáng ngời ánh đèn đem yên hội đại sảnh chiếu lên sáng sủa.

Từ chủ thể kiến trúc, hạ đến trên mặt đất thảm cùng trên bàn ăn dụng cụ, tất cả đều tinh xảo đến rồi cực hạn.

Đằng Phi tính tình đã coi như là đạm bạc, nhưng trước mắt

cảnh tượng, như cũ để hấn nhin không được mọi nơi đánh giá vài lần, ánh mắt của hấn, nhưng bỗng nhiên ở đại sảnh tận cùng bên trong, bị một đám người có được đám một đạo thân ảnh thượng, ngưng lại.

Mà đạo thân ảnh kia, giống như là sinh ra cảm ứng giống như, bỗng nhiên quay đầu, ở nơi này yến hội trong đại sảnh, hai người bốn mắt nhìn nhau, tất cả đều ngẩn người.

Trong lúc nhất thời, thời gian phẳng phất cũng bị động lại ở, cả xa hoa yến hội đại sảnh, náo nhiệt đám người, qua lại không dứt bận rộn bồi bàn.

.

.

Hết thấy mọi thứ, tất cả đều biến mất không thấy gì nữa, hai người cứ như vậy ngơ ngác lẫn dừng ở, dừng ở.

Thiên tân vạn khổ, rốt cục gặp mặt, mọi người quăng mấy tờ phiếu sao”,.

.

.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 230: Ta Chỉ Gả Hấn!

>

Trước hết phát giác đến có cái gì không đúng, là Đinh Tuyết Ninh, nàng ngay khi Đằng Phi bên người, theo Đằng Phi ánh mắt, về phía trước nhìn lại, Đinh Tuyết Ninh trong mắt xuất hiện một cái tuyệt sắc nữ tử, cách mười mấy thước xa, như cũ có thể từ đối phương trên người cảm nhận được vẻ này kinh người lạnh lẽo.

“Hàn Nguyệt Thánh Nữ? Hàn Nguyệt Thánh Địa tiêu công chúa? Nàng cùng Đằng Phi trong lúc.

.

.

Biết?” Liên tiếp kinh ngạc, ở Đinh Tuyết Ninh trong lòng dâng lên, bởi vì nàng tận mắt cách nhìn, cái kia cả người tản ra lạnh như băng lạnh lẽo cô gái, nhìn về phía Đằng Phi trong ánh mắt, thậm chí bao hàm rất nhiều loại tâm tình, có vui mừng, ngoài ý muốn, có vui vẻ, còn nữa vui mừng.

.

.

Nếu như không nhận ra, là tuyệt đối không có khả năng có loại này tâm tình!

Đinh Tuyết Ninh là cô gái, mặc dù thích mang theo mặt nạ, nhưng tâm tư nhưng lại có nữ hài tử đặc biệt nhạy cảm, nàng cơ hồ có thể nhất định, cái kia dung mạo không so với mình

sai chút nào tuyệt sắc lạnh như băng cô gái, nhất định biết
Đặng Phi, hơn nữa giữa hai người, tuyệt đối không đơn giản!
Chẳng qua là.

.

.

Điều này sao có thể a!

Nàng kia, ít phải suy đoán, tự có thể kết luận thân phận của
nàng, đầu tiên nàng tuyệt đối là Hàn Nguyệt Thánh Địa người,
tiếp theo, nàng nghe cô nói lý ra nói với nàng quá, Hàn
Nguyệt Thánh Địa tiểu công chúa lần này cũng muốn tới đây,
là theo Hàn Nguyệt Thánh Địa Đại trưởng lão cùng đi, đoán
chừng là Hàn Nguyệt Thánh Địa bên này, cũng muốn quan sát
một chút Liệt Dương thế tử.

Có như thế dung mạo hòa khí chất nữ nhân, căn bản là không
thể nào là một người bình thường, từ những người đó đối với
thái độ của nàng thượng, cũng đủ để nhìn ra, nàng nhất định
chính là Hàn Nguyệt Thánh Nữ —— Lục Tử Lăng!
Có thể Đặng Phi.

.

.

Hắn, hắn chỉ là một thế tục trung tiểu gia tộc đệ tử, được rồi,
thực lực của hắn ở những người bạn cùng lứa tuổi mà nói, coi
như là rất cường đại, so sánh với tuyệt đại đa số xuất thân
Thánh Địa Ma Cung hoặc là nàng loại này Cổ lão gia tộc đệ tử
chỉ mạnh không kém, hơn nữa trong thân thể tồn tại đấu mạch,
đó chính là nói Đặng Phi nhất định có đấu mạch tu luyện công
pháp, hắn trời sinh thân lực, đủ để kinh thế hãi tục.

Có thể bị coi là hắn nữa thế nào ưu tú, cũng không còn cơ hội
không thể nào cùng Hàn Nguyệt Thánh Địa tiểu công chúa
sinh ra bất kỳ giao tập a!
Đinh Tuyết Ninh cảm giác mình suy nghĩ đều nhanh theo

không kịp lần, bởi vì nàng tro mắt nhìn, cái kia lãnh diễm vô cùng nữ nhân, lại hướng phía bọn họ bên này.

.

.

Chậm rãi đi tới!

Càng làm cho nàng giật mình, vẫn ở phía sau, bên cạnh Đằng Phi, lại cũng hướng phía người đàn bà kia.

.

.

Đi tới!

Hơn nữa, Đinh Tuyết Ninh thậm chí có thể cảm giác được Đằng Phi tâm tình kịch liệt ba động, cặp kia có kinh khủng thần lực tay, lại đều ở run nhẹ!

“Không tốt, nhanh ngăn cản hắn!” Lục cung chủ hoa dung thất sắc, truyền âm cho Đinh Tuyết Ninh: “Nếu không hắn có mất mạng, ta cũng giữ không được hắn!”

Lục cung chủ tuyệt đỉnh thông minh, cho dù lúc trước nàng không biết xảy ra chuyện gì, nhưng hôm nay cùng thế tử có hôn ước Hàn Nguyệt tiểu công chúa, lại hướng phía Đằng Phi đi tới, vạn một giữa hai người có cái gì quan hệ thân mật, sợ rằng vị kia tâm cao ngất thế tử tuyệt không có dễ dàng tha thứ nữ nhân của mình cùng một người đàn ông khác có bất kỳ quan hệ!

Nếu như là Tứ cung chủ Lục Bình Chương, vậy thì coi là làm trò mọi người nháo phen, Lục cung chủ cũng không sợ, cùng lắm thì bị đại sư huynh mắng một trận, có thể nếu đổi lại là đại sư huynh nhi tử.

.

.

Vị này chỉ cần không có gì ngoài ý muốn, tương hội trở thành tương lai Liệt Dương Thánh Chủ đích thanh niên, Lục cung

chủ là một điểm lo lắng cũng không có.

Đinh Tuyết Ninh vừa định đi tới gọi lại Đằng Phi, nhưng bỗng nhiên ánh mắt run lên, nhìn thấy Lục Tử Lăng phía sau trong đám người một nay người trẻ tuổi, nhất thời dừng bước, cười lạnh cho Lục cung chủ truyền âm nói: “Tiểu cô cô, vừa lúc, hôm nay bọn họ muốn ồn ào, tựa nháo hấn long trời lở đất, cùng lắm thì, người trở về Hoàng Kim Gia Tộc, còn sợ bọn hấn không được !”

“Trời ơi, tiểu nha đầu, chúng ta tự nhiên không có chuyện gì, nhưng Đằng Phi hấn có việc, người muốn hại chết hấn không được.

.

.” Lục cung chủ làm cho thiếu chút nữa điên mất, đây chính là nàng qua nhiều năm như vậy, duy nhất coi trọng một nay người trẻ tuổi, từ bất kỳ phương diện, bọn ta không hy vọng Đằng Phi có bất kỳ nguy hiểm nào.

“Xong, chậm.

.

.” Lục cung chủ mắt thấy hai người càng chạy càng gần, sắc mặt nhất thời một mảnh trắng bệch, trên trán chảy ra một tầng tinh mịn mồ hôi lạnh.

“Sợ cái gì, tiểu cô cô, Đằng Phi muốn thật cùng Hàn Nguyệt tiểu công chúa có quan hệ, đối phương có thể không trông nom hấn?” Đinh Tuyết Ninh gặp cô cô bộ dáng, cũng có một số chột dạ, lên tiếng an ủi.

“Hôm nay, cũng chỉ có thể trông cậy vào cái này, Thiên, đứa nhỏ này, hấn làm sao có thể cùng Hàn Nguyệt tiểu công chúa biết, này, này không nên a!” Lục cung chủ cho Đinh Tuyết Ninh truyền âm lắm bầm, tâm thần đã đại loạn.

Mà bất thành linh phát sinh một màn, cũng thực tại sợ ngây người mọi người, vẫn tính toán một hồi cấp cho thế tử một cái

thiên đại nạn kham Lục Bình Chương, cũng ngu ở đây, trợn mắt hốc mồm nhìn cái kia cao quý lãnh diễm Hàn Nguyệt tiểu công chúa, chậm rãi đi hướng mình hận không thể một cái tát chụp chết Đằng Phi, lắm bầm nói: “Ai có thể cho ta giải thích, đây là thế nào tình huống?”

Yên hội trong đại sảnh mọi người nhất thời thấp giọng nghị luận lên, cũng không biết vị này lạnh lùng như tuyết Hàn Nguyệt tiểu công chúa, đột nhiên đi hướng một cái anh tuấn vĩ ngạn xa lạ người trẻ tuổi, là chuyện gì xảy ra.

Một bộ trắng noãn trường sam, đầu đội Kim Long quan, anh tuấn vĩ ngạn Liệt Dương Thánh Địa thế tử trên mặt ôn hòa nụ cười lúc này cũng biến mất không thấy gì nữa, khẽ nhíu mày, có chút kinh nghi bất định nhìn Lục Tử Lăng bóng lưng.

Ở bên cạnh hắn, Liệt Dương Thánh Địa Nhị công tử đầu tiên là ngăn ra, nhưng ngay sau đó này tờ anh tuấn trên mặt, lộ ra vẻ ý vị thâm trường cổ quái nụ cười.

Mà vốn là có được đám Lục Tử Lăng đám người kia, liền cũng ngăn người, không biết bọn họ tiểu công chúa này hát rốt cuộc là kia vừa ra.

“Xong xong, người nọ nhất định là Đằng Phi, trời ơi, hắn thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này, cái này xong.

.

.” Một cái xinh đẹp tiểu cô nương ở Hàn Nguyệt Thánh Địa đám người kia trong nhẹ giọng lắm bầm.

Một cái khí thế cực kỳ cường đại, lão giả râu tóc bạc trắng hai mắt như điện, nhìn chăm chăm Lục Tử Lăng bóng lưng, lạnh giọng hỏi tiểu cô nương nói: “Niếp Niếp, người nói tiểu tử kia là ai?”

“Đằng Phi, đã cứu tiểu thư người.

.

.” Tiểu cô nương run run, thanh âm cực thấp nói.

Lão giả một đôi con ngươi băng lãnh, bắn mao ra hai đạo như điện quang mang, nhìn Đằng Phi, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Đằng Phi cước bộ càng ngày càng chậm, càng là đến gần người trước mắt, càng là cảm giác được mỗi một bước cũng nặng tựa nghìn cân, trong lòng trên dưới bốc lên, bên trong cơ thể Thập Cửu nơi đầu mạch trung đầu khí quay chung quanh đầu hạch bất an chuyển động, trong đan điền chân nguyên cũng bắt đầu sôi trào lên.

“Su.

.

.” Đằng Phi khẽ nhếch miệng, cái này sư chữ chưa phun ra, đối diện thanh lạnh như tuyết cô gái kia, nhưng trực tiếp đi tới, nhẹ nhàng kiễng mũi chân, khi hân trên môi, nhẹ nhàng vừa hôn.

Mềm mại, lạnh như băng, một cỗ cảm giác khác thường, ở Đằng Phi trong lòng dâng lên, nhất thời để Đằng Phi ngốc đứng ở đó trong, hoàn toàn ngu rớt.

Cả yến hội trong đại sảnh mọi người, tất cả cũng ngu rớt, giống như tượng gỗ giống như đứng ở nơi đó, cơ hồ đánh mất suy tư năng lực.

Dát băng!

Một tiếng giòn vang, cũng là Liệt Dương Thánh Địa thể tử trong tay một cái trong suốt trong sáng thủy tinh chén, bị sinh sôi bóp nát, đỏ tươi rượi nhỏ, giống như máu tươi giống như, trôi ở trên tay hắn, nhưng hồn nhiên chưa tỉnh, một đôi mắt, gắt gao nhìn chăm chăm Đằng Phi.

“Nếu như lập gia đình, ta chỉ gả hắn!”

Lạnh như băng Như Sương, cao quý lãnh diễm, môi anh đào hé mở, thổ khí như lan, nói ra một câu Thạch Phá Thiên Kinh

lời nói.

Cả yến hội trong đại sảnh, yên lặng được chầm ror có thể nghe, mọi người thậm chí có thể nghe được mình trái tim nhảy lên thanh âm.

“Hoang đường!” Kia lão giả râu tóc bạc trắng, đột nhiên phát ra một tiếng gào to, bước đi hướng Đằng Phi, tay làm kiếm chỉ: “Người là người phương nào, dám mê hoặc ta Hàn Nguyệt Thánh Nữ, chết đi!”

Lão giả trên người, trong giây lát tản mát ra một cỗ kinh thiên khí thế, giống như Kinh Đào Hải Lãng giống như, cuốn hướng Đằng Phi.

Phốc!

Vội vàng không kịp chuẩn bị Đằng Phi một ngụm máu tươi nhất thời phun ra, thân thể giống như một cái bị đánh bay bao cát giống như, hướng lui về phía sau đi, hung hăng đụng vào một tờ không lồ dài mảnh bàn trên bàn, đem bàn âm âm đụng vào, phía chén cái khay đỉnh linh âm lẫn va chạm, rơi xuống ở trên mặt thảm, bị sụp đổ bàn đập được phân toái.

Đằng Phi mạnh mẽ ổn định lại thân hình, bên trong cơ thể khí huyết cuộn cuộn, căn bản không chế không được, lần nữa phun ra một ngụm tiên huyết.

Đối diện lão giả hai mắt như điện, bắn mảo ra Quang Mang làm cho người ta không dám nhìn thẳng, Đằng Phi thậm chí cảm giác mình trên mặt da cũng mơ hồ có chút nóng rực, trong bụng vô cùng hoảng sợ, trong đầu Thanh Long Lão Tổ hét lớn: “Còn đứng ngây đó làm gì, chạy mau, con mẹ nó, đáng chết, Vương cấp! Hắn là Vương cấp!”

“Đứng lại, Đại trưởng lão, ngươi nếu dám giết hắn, bắt kẻ đi qua bao lâu, bắt kẻ chân trời góc biển, ta phải giết ngươi!” Lục Tử Lãng kia âm thanh lạnh như băng, từ phía sau truyền đến, đồng thời trong nháy mắt vọt tới Đằng Phi bên cạnh, một đan dược, uy đến Đằng Phi trong miệng, nhưng ngay sau đó lạnh lùng nhìn cước bộ đậu ở chỗ này Bạch Phát Lão Giả.

“Ngươi.

.

.

Tử Lăng, ngươi điên rồi sao? Giết ta?” Lão giả sắc mặt cực kỳ đáng sợ, râu tóc đều dựng, bị Lục Tử Lăng lời nói cho bị chọc tức, nhất là làm trò ngoại nhân trước mặt.

“Ai tổn thương hần, người đó là ta không đội trời chung cừu nhân!” Lục Tử Lăng thần sắc không thay đổi, như đinh chém sắt: “Hoặc là ngươi giết ta.”

Lục cung chủ khoe miệng co giật, này tờ cực đẹp gương mặt cũng đi theo quát mồm không động đậy đã, trong lòng ai thán: Đằng Phi hần.

.

.

Hần rốt cuộc là thân phận gì? Hàn Nguyệt Thánh Địa công chúa a.

.

.

Lại để cho gã cho hần không nói, còn không tiếc cùng nhà mình Đại trưởng lão nháo phen, như thế duy trì cho hần, này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Ta xuất hiện ảo giác sao? Có thể làm cho nàng hơn không nghĩ tới chính là, bên cạnh Đinh Tuyết Ninh, lúc này đột nhiên vọt tới Đằng Phi bên cạnh, đầu tiên là ân cần nhìn thoáng qua Đằng Phi, nhưng ngay sau đó lạnh lùng nói: “Ai dám tổn thương hần, người đó là Hoàng Kim Đấu Khí gia tộc cừu nhân!”

“Tuyết Ninh.

.

.

Ngươi!” Lục cung chủ hoa dung thất sắc, một lòng quả thực sắp nhảy ra cổ họng, cơ hồ bị cháu gái những lời này cho hù chết, trong lòng tự nhủ của ta tiểu cô nãi nãi, ngươi điên rồi sao.

“Tiểu cô cô, ta là Hoàng Kim Đẩu Khí gia tộc này một đời con vợ cả, ta có quyền lựa chọn ta minh hữu của mình, chuyện này, cùng ngươi không quan hệ, là ta chuyện của mình!” Đinh Tuyết Ninh tĩnh táo nhìn Lục cung chủ, chậm rãi nói.

Muốn giết Đằng Phi Hàn Nguyệt Đại trưởng lão cũng ngại ngần cả người, không nghĩ tới chẳng những nhà mình tiểu công chúa liều mạng duy trì tiểu tử này, lại đột nhiên đang lúc nhảy ra một cái Hoàng Kim Đẩu Khí gia tộc đích nữ.

.

.

Con mẹ nó, ai có thể nói cho ta biết, tiểu tử này rốt cuộc từ đâu xuất hiện? Này hết thầy, lại rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?
“Tử Lăng, hôm nay cho dù ngươi cản ta, tiểu tử này, ta cũng nhất định phải giết!” Hàn Nguyệt Đại trưởng lão cơ hồ trong nháy mắt liền làm ra quyết định, này Đằng Phi, tuyệt đối giữ lại không được!

—
Cầu phiếu đề cử ! ! ! ! ! !

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 231: Ngoài Ý Muốn Liên Tục !

>

Hôm nay trận này trò khôi hài, khỏi cần nói, Liệt Dương Thánh Địa mất mũi đại mất, Hàn Nguyệt Thánh Địa nhưng cũng không có tốt đi nơi nào! Nếu để cho Đằng Phi bình yên rồi đi, coi như mình đáp ứng, sợ rằng Liệt Dương Thánh Địa những người này cũng sẽ không đáp ứng.

Tiểu công chúa không phải mình đối thủ, cái kia Hoàng Kim Đẩu Khí gia tộc tiểu cô nương, coi như là con vợ cả, loại chuyện này, cũng cũng không phải nàng có thể làm chủ, tin tưởng Hoàng Kim Đẩu Khí gia tộc, cũng sẽ không vì một cái thể tục tiểu tộc tiểu tử, đi đắc tội Liệt Dương Thánh Địa loại này quái vật lớn, khoản này sổ sách, ai cũng có coi là! Hôm nay nhất định phải giết tiểu tử này! Hàn Nguyệt Đại trưởng lão trong lòng đã quyết định, liều mạng tiểu công chúa hận mình, cũng muốn giết! Ít nhất, giết hán rồi, cho dù đám hỏi không được , cũng không trở thành để Hàn Nguyệt Thánh Địa cùng Liệt Dương Thánh Địa trong lúc vì vậy trở mặt.

“Ngươi muốn giết hán, liền từ ta trên thi thể vượt qua đi!” Lục Tử Lăng một đôi tuyệt mỹ trong trẻo lạnh lùng con ngươi, lạnh lùng nhìn chăm chú vào nhà mình Đại trưởng lão, một bước cũng không nhường.

Hàn Nguyệt Thánh Địa Đại trưởng lão nhìn vẻ mặt quật cường Lục Tử Lăng, trong lòng cũng là hối hận vạn phần, tâm nói tại sao mình muốn kiên trì mang nàng tới đây, sớm biết như thế có gây ra loại chuyện này, nói gì cũng sẽ không làm cho nàng đi theo cùng đi.

Vốn là Lục Tử Lăng căn bản là không muốn tới Liệt Dương Thánh Địa, nàng cũng căn bản không có nghĩ tới phải giả cho Liệt Dương Thánh Địa thế tử, làm gia tộc đám hỏi vật hy sinh? Nàng tài không muốn chứ.

Có thể không chịu nổi Đại trưởng lão phát động Hàn Nguyệt Thánh Địa trưởng lão hội, cùng nhau hướng cha mẹ của nàng tạo áp lực, cuối cùng thật sự không có biện pháp, vì cha mẹ, Lục Tử Lăng tài tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, đi theo tới đây.

Trước đó ai cũng không nghĩ tới, sẽ ở Liệt Dương Thánh Địa nơi này, gặp phải Đằng Phi, Đại trưởng lão căn bản là không có nghĩ tới sẽ xuất hiện loại này ngoài ý muốn, Lục Tử Lăng cũng không nghĩ tới, mình sẽ ở nơi này gặp Đằng Phi.

“Tử Lăng, ngươi là Hàn Nguyệt Thánh Địa người, ngươi biết một mình ngươi đang làm cái gì vậy sao?” Đại trưởng lão sắc mặt âm trầm, lạnh lùng nhìn Lục Tử Lăng.

Lúc này trong đại sảnh những người khác, mọi người sắc mặt cũng không có so sánh với quái dị, chuyện phát sinh quá đột nhiên, hơn nữa, cũng thật là làm cho người ta cảm thấy bất khả tư nghị.

Đường đường Hàn Nguyệt Thánh Địa Thánh Nữ, lại có cùng một cái thế tục tiểu gia tộc tiểu tử biết, hơn nữa lại làm trò cùng nàng có hôn ước Liệt Dương thế tử, nói phải giả cho cái này thế tục tiểu tộc tiểu tử, đây quả thực thật bất khả tư nghị điểm.

Liệt Dương thế tử lúc này đã bình tĩnh lại, từ nhỏ đến lớn, đây là lần đầu tiên như thế thất thố, từ bên cạnh thị nữ trong tay tiếp lấy một cái trắng khăn tay, chậm rãi lau chùi tay của mình, đồng thời cũng đang cực lực khắc chế tức giận cảm xúc.

“Ta rất rõ ràng chính mình đang làm cái gì vậy.” Lục Tử Lăng

nhìn Đằng Phi trong ánh mắt, mang theo nồng đậm xin lỗi, chậm rãi nói: “Hắn hôm nay nếu là chết tại đây, ta cũng sẽ không còn sống trở về!”

“Người.

.

.” Hàn Nguyệt Đại trưởng lão bị tức được giận sôi lên, nhãn tình nhất mị, một cổ kinh người sát khí từ trên người hắn phát ra, liên tiếp cười lạnh mấy tiếng: “Tốt, tốt, tốt! Tiểu tử, hôm nay coi như ngươi mạng lớn!”

Vừa nói, nhìn qua sẽ phải xoay người bỏ đi, có thể đột nhiên, một cổ hùng hồn chí cực lực lượng tinh thần, mạnh mẽ oanh hướng Đằng Phi tinh thần thức hải!

Đại trưởng lão trong mắt tràn đầy thô bạo vẻ, trong lòng cười lạnh: Được, ta không giết hắn, nhưng ta đưa biến thành ngu ngốc, này cũng không có bất cứ vấn đề gì sao?

Một cái vương giả lực lượng tinh thần, tương đối kinh khủng, phong phú giống như, đừng nói là Đằng Phi, coi như là một gã Thánh Giả, đối mặt vương giả tinh thần đánh sâu vào, cũng có chịu trọng thương!

“Chơi lực lượng tinh thần? Muốn chết!” Thanh Long Lão Tổ nhất thời ở Đằng Phi trong đầu hừ lạnh một tiếng.

Không có thật thể, Thanh Long Lão Tổ không cách nào khôi phục đến cường thịnh thời kỳ thực lực, nhưng so sánh với tinh thần lực, hắn có sợ hãi ai? Lúc trước Thanh Long Lão Tổ, nhưng là một gã điên phong đại thành vương giả! Kinh khủng thiên kiếp cũng không có thể đem nó cho đánh chết, trải qua mấy năm khôi phục, Thanh Long Lão Tổ lực lượng tinh thần đã Khoái khôi phục đến năm đó điên phong trạng thái.

“Lão tổ, đừng giết hắn, ngăn trở tinh thần lực của hắn là tốt rồi, ta muốn biến thành ngu ngốc!”

Giữa hai người Thần Niệm trao đổi, so sánh với nói chuyện tốc độ nhanh vô số lần, cho nên, làm vẻ này hùng hồn kinh khủng lực lượng tinh thần đánh vào Đằng Phi tinh thần thức hải thức hải, Đằng Phi cùng Thanh Long Lão Tổ hai người đã câu thông tốt lắm.

Oanh!

Đằng Phi cảm giác tinh thần của mình trong thức hải giống như là có một tòa núi lớn đè, nhất thời muộn hanh nhất thanh, phun ra một ngụm tiên huyết, đó cũng là vì hơn chân thật một số.

Bên kia Lục Tử Lăng trong giây lát đánh về phía Hàn Nguyệt Đại trưởng lão, tổ giờ tay lên, một đạo U Lam đấu khí trực tiếp bắn về phía Đại trưởng lão mi tâm.

Đại trưởng lão hừ lạnh một tiếng, đưa tay đón chào, trong không khí nhất thời dữ dội lên một tiếng kịch liệt tiếng vang, Đại trưởng lão lại về phía sau liền lùi lại mấy bước, mới đưa này cổ kinh khủng lực lượng tháo rụng, một đôi mắt không khỏi hơi có chút kinh hãi nhìn Lục Tử Lăng, một mặt, hẳn không nghĩ tới Lục Tử Lăng thậm chí thật sự có đối với hắn xuất thủ, hơn nữa là một kích toàn lực, về mặt khác, Đại trưởng lão cũng ở trong lòng kinh ngạc Lục Tử Lăng thực lực, lại tiến bộ nhanh như vậy!

Dùng như vậy một thiên tài đôi lấy một cái Đấu Tinh quang mạch, rốt cuộc là bồi hay là buôn bán lời? Ý nghĩ này ở Đại trưởng lão trái tim chợt lóe lên, đôi mắt điên rồi giống như nhắm phía hắn, nhiều chiêu trí mạng Lục Tử Lăng, Đại trưởng lão trên mặt lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ, trong lòng tự nhủ hiện tại nghĩ cái vấn đề này, tựa hồ không có gì ý nghĩa.

.

.

Bên kia Đằng Phi một đôi tròn mắt trong giây lát mất đi thần thái, đứng ở nơi đó, giống như tượng gỗ giống như, không nhúc nhích.

“Đằng Phi, ngươi.

.

.

Người thế nào?” Đinh Tuyết Ninh mặc dù không biết xảy ra chuyện gì, nhưng là có thể đoán được, Đằng Phi nhất định là bị Hàn Nguyệt Đại trưởng lão ám toán.

Đằng Phi ngơ ngác đứng ở đó, ánh mắt tan rã, không có bất kỳ phản ứng nào.

“Ai.

.

.” Lục cung chủ ở một bên nặng nề thở dài một tiếng, trong lòng tự nhủ: Đáng tiếc, đứa nhỏ này bị phế rớt.

.

.

Hàn Nguyệt Thánh Địa Đại trưởng lão, quả nhiên ngoan độc, như thế ách giết một người tuổi còn trẻ thiên tài, chẳng lẽ không sợ gặp báo ứng sao?

“Đại trưởng lão hạ thủ lưu tình, không cần tổn thương nàng, không sao, Tử Lăng tuổi còn nhỏ, Bất Thông nhân tình thế sự, ta sẽ không trách nàng.” Vẫn đứng ở nơi đó không có lên tiếng Liệt Dương thế tử, trên mặt lại lộ ra cười ôn hòa ý, lên tiếng khuyên can.

Yên hội trong đại sảnh mọi người, nghe vậy đều là hơi ngẩn ra, nhìn về mặt mỉm cười Liệt Dương thế tử, không ít thân thể con người cũng nhin không được run nhẹ nhẹ một chút.

Liệt Dương thế tử.

.

.

Quả thực thật là đáng sợ!

Đối mặt loại chuyện này, chỉ cần là nam nhân, sợ rằng đều

không thể dễ dàng tha thứ, tức giận là bình thường phản ứng, không tức giận kia tài gọi có vấn đề đi.

Mà Liệt Dương thế tử vừa bắt đầu đúng là rất tức giận, ai nấy đều thấy được, một cái cứng rắn quý báu thủy tinh chén bị hấn cầm được phần toái, đủ thấy lúc ấy Liệt Dương thế tử cảm xúc đến cỡ nào không ổn định, có thể hấn thậm chí có thể ở trong thời gian thật ngắn, điều chỉnh tốt tâm tình của mình, sau đó giống như là không có chuyện gì người giống như, phần này ần nhẫn công phu, phải làm cho người ta cảm thấy bội phục cùng với.

.

.

Sợ hãi!

Nhất là nghiêng về Nhị công tử những người đó, sắc mặt cũng không lớn đẹp mắt.

Liệt Dương thế tử, nếu như thành công cùng Hàn Nguyệt Thánh Địa đàm hỏi, cưới đến Lục Tử Lăng, như vậy, hấn tiếp theo mặc cho Thánh Chủ vị trí, trên căn bản tự định ra, không tiếp tục có bất kỳ thay đổi!

Nhị công tử hướng phía Lục Bình Chương đưa một cái ánh mắt, nhưng ngay sau đó nhìn về phía đứng ở Đằng Phi bên cạnh, vẻ mặt lo lắng Đinh Tuyết Ninh, trong lòng tức giận mắng: gái điểm thú, này có không giả bộ thanh cao? Người lại cũng thích cái kia thế tục tiểu tộc tiểu tử, đáng tiếc hấn biến thành ngu ngốc rồi, ha ha ha ha!

Lục Bình Chương cũng nhìn ra Đằng Phi vấn đề, trong lòng rất vui vẻ, hướng về phía Nhị công tử mịt mờ gật đầu, sau đó nhìn trong đại sảnh Lục Tử Lăng cùng Hàn Nguyệt Đại trưởng lão ở giữa chiến đấu.

Lục Tử Lăng điên cuồng công kích Hàn Nguyệt Đại trưởng lão hồi lâu, cũng đem đôi phương làm cho luống cuống tay chân, lúc này Hàn Nguyệt Đại trưởng lão được nghe Liệt Dương thế tử lời nói, trong lòng nhất thời vui vẻ, không nghĩ

tới đối phương lại có thể nhin hạ khẩu khí này, như vậy chuyện tự còn chưa tới hết nhất trình độ, đến lúc đó, cho dù buộc, cũng phải đem Lục Tử Lăng buộc tới gả cho hắn, nhưng thật ra tốt nhất, là lập tức tự thành hôn, miễn đêm dài lắm mộng!

Về phần Lục Tử Lăng gả cho Liệt Dương thế tử sau khi có thể hay không vui vẻ có thể hay không Felicity, vậy thì không có ở đây Đại trưởng lão suy nghĩ trong phạm vi, thân là Hàn Nguyệt Thánh Địa người, thì được đầy hứa hẹn Hàn Nguyệt Thánh Địa tinh thần hy sinh!

Hắn là Hàn Nguyệt Thánh Địa Đại trưởng lão, nên vì cả Hàn Nguyệt Thánh Địa tương lai suy nghĩ, về phần tư tình nhi nữ, Đại trưởng lão căn bản là không đi để ý!

Oanh long!

Hàn Nguyệt Đại trưởng lão xuất thủ, một chương đem Lục Tử Lăng bức lui, phần nộ quát: “Đủ rồi!”

Lục Tử Lăng ánh mắt lạnh như băng đến mức tận cùng, cả người tản ra kinh khủng rét lạnh hơi thở, đã là giận cấp, không nghĩ tới Đại trưởng lão thật không ngờ hèn hạ vô sỉ, cũng hận mình vọng động, làm liên lụy tới Đằng Phi.

Xoay người lại nhìn lại, cái kia từng ở trước mặt mình rất sinh động thiếu niên, lúc này ánh mắt đại ra, đứng ở đó không nhúc nhích, Lục Tử Lăng bị từ đó, phi thân quá khứ, một thanh kiếm Đằng Phi tay, vươn người đứng dậy, trực tiếp lao ra yểm hội đại sảnh.

Đinh Tuyệt Ninh hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó cũng đi theo cùng nhau liền xông ra ngoài, Lục cung chủ muốn ngăn nhưng chưa kịp, chỉ có thể sắc mặt tái nhợt đứng tại nguyên chỗ, thở dài không dứt.

“Ngăn cản hắn!” Đại trưởng lão một tiếng quát chói tai, một đám Hàn Nguyệt Thánh Địa người nhất thời hướng phía Lục Tử Lăng đuổi theo.

Đại trưởng lão liền xoay người lại hướng về phía Liệt Dương thế tử, cùng một cái vẫn tọa tại tọa vị thượng không động tới bắn ra trôi qua lão giả xin lỗi cười cười: “Lão hủ quản giáo không nghiêm, cho các ngươi chê cười.”

“Ha hả, Lục huynh không nên tự trách, người trẻ tuổi nha, cũng thì thích vọng động, ai không có trẻ tuổi quá đi, đúng không?” Cái kia tọa tại vị thượng lão giả lúc này đứng dậy, lôi kéo Hàn Nguyệt Đại trưởng lão tay, mỉm cười nói: “Người trẻ tuổi chuyện tình, để chính bọn hắn đi giải quyết tốt lắm, ta nhiều năm không thấy Lục huynh, lần này, chúng ta nhất định phải nâng ly mấy chén, không say không về!”

Liệt Dương thế tử trên mặt cũng mang theo cười ôn hòa ý:

“Đại trưởng lão xin yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không vì vậy mà bạc đãi Tử Lăng, ta sẽ dùng hành động cảm hóa nàng, làm cho nàng thật lòng thích ta.”

Hàn Nguyệt Đại trưởng lão mắt lộ ra vui mừng nụ cười, khẽ lắc đầu, thở dài nói: “Xấu hổ, xấu hổ nha!”

Đang lúc này, phía ngoài đột nhiên đi tới mấy người, đem một cái cực đẹp nữ nhân có được đám ở chính giữa, nữ nhân kia hai cái lỗ tai phát tiem, bụng cổ, cánh là một mang có bầu Miêu tộc nữ nhân.

Liệt Dương thế tử vừa nhìn thấy nữ nhân này đi vào, nhất thời sững sốt, cặp kia mắt bắn ra kinh ngạc thần sắc, kinh hô:

“Người, người còn sống? Điều này sao có thể?”

“Không nghĩ tới sao, Liệt Dương Húc, của ta công tử, nhìn thấy ta sống, có phải hay không thật bất ngờ, cũng rất thất vọng?” Kia Miêu tộc nữ nhân nhìn phía Liệt Dương thế tử trong ánh mắt, tràn đầy vẻ oán độc, cắn răng nói: “Ta chẳng những còn sống, vẫn mang thai hài tử của ngươi đi!”

Ông!

Chưa bình phục lại yển hội trong đại sảnh, nhất thời truyền đến một trận kinh hô, mọi người, cũng về mặt kinh ngạc nhìn phía Liệt Dương thế tử, trong ánh mắt tràn đầy không dám tin.

-

Khụ khụ khụ, đặt đồng học, có thể thuận tay quăng hạ phiếu đề cử sao? Khác, cảm tạ mạch đầu đồng học đối với chiến thần biến thành ủng hộ, có ủng hộ của các ngươi, ta đây có vẫn giữ vững động lực!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 232: Miêu Nữ!

>

“***, ngươi dám ngậm máu phun người?” Liệt Dương thế tử nụ cười trên mặt biến mất không thấy gì nữa, nhìn Miêu tộc nữ nhân, lãnh quát lạnh nói.

“Liệt Dương Húc, ta cũng biết, ngươi là một băng lãnh vô tình nam nhân, nhưng không nghĩ tới ngươi thật không ngờ tuyệt tình, ta nói nhầm? Ta ngậm máu phun người?” Miêu tộc nữ nhân vẻ mặt cừu hận nhìn Liệt Dương thế tử: “Liệt Dương Thánh Địa y đạo thánh thủ vô số, tùy tiện tìm cũng có thể nghiệm ra ta nghi ngờ hải tử có phải hay không người! Ngươi còn dám chống chế sao?”

“Liệt Dương huynh, này.

.

.

Này lại là chuyện gì xảy ra?” Vừa mới tọa hạ, chuẩn bị cùng Liệt Dương Thánh Địa Đại trưởng lão uống rượu Hàn Nguyệt Đại trưởng lão, vẻ mặt đại ra nhìn đối phương hỏi.

Liệt Dương Đại trưởng lão giờ phút này trên mặt cũng lộ ra bối rối, thấp giọng nói: “Hoang đường, thật là hoang đường, hiện tại đích thanh niên, ai.

.

”

Vừa nói, Liệt Dương Đại trưởng lão truyền âm cho Hàn Nguyệt Đại trưởng lão, đơn giản giải thích một cái chuyện này.

Thì ra là, mấy năm trước, Liệt Dương thế tử bên cạnh có một người Miêu tộc thị nữ, tên này thị nữ ngày thường quốc sắc thiên hương, tính tình biết điều, chẳng những thông minh, hơn nữa còn rất có làm việc, rất bị Liệt Dương thế tử thích.

Lẽ ra thị nữ cùng chủ nhân của mình trong lúc, cho dù có điểm quan hệ mập mờ, cũng là rất bình thường, chớ nói chi là bằng Liệt Dương thế tử thân phận, cái dạng gì nữ nhân hấn không chiếm được.

Có thể Liệt Dương thế tử cho tới nay, ở cả Liệt Dương Thánh Địa, đều là bằng bất cận : không gần nữ sắc trừ danh, cơ hồ sở hữu Liệt Dương Thánh Địa người, đều cho rằng vị này thế tử cả ngày một lòng tu luyện, không tư những khác.

Có thể từ đông đảo con trai trưởng trong, bị Lập làm thế tử, cùng Liệt Dương Húc phẩm tính đức hạnh, cũng có không nhỏ quan hệ.

Nhưng trên thực tế, hấn đi theo Miêu tộc thị nữ trong lúc, nhưng vẫn vẫn duy trì thân mật quan hệ, cho đến khi năm ngoái, có một lần hai người đang ở giảng hoà thời điểm, bị một cái đột nhiên xông vào thị nữ cho bắt gặp, Liệt Dương thế tử tại chỗ giết tên kia xông vào thị nữ, sau đó đem Miêu nữ lừa gạt đến một cái bên vách núi, đem Miêu nữ cho đẩy đi xuống.

Kia tòa vách đá, chân ít cũng trăm thước cao, phía dưới chính là loạn thạch từng sinh rừng cây, Liệt Dương Húc ở đem Miêu nữ đẩy hạ vách đá sau, vẫn làm bộ tìm kiếm mấy ngày, bị nàng giết chết cái kia tên thị nữ, tất bị Liệt Dương Húc vu hãm làm hãm hại Miêu tộc thị nữ hung thủ.

.

.

Lẽ ra chuyện như vậy, Liệt Dương thế tử làm bí ẩn, chết cũng không là đại nhân vật nào, có nên không có người chú ý mới

là, vừa vặn làm Liệt Dương Thánh Địa Đại trưởng lão, loại chuyện này, có thể nào giấu diếm được ánh mắt của hần? Nhưng lúc ấy Đại trưởng lão cũng không đi ra can thiệp, ngược lại ở trong lòng rất đồng ý thể tử làm phép, cho rằng thành đại sự người, thì được như vậy sát phạt quyết đoán.

Cho nên, chuyện này Đại trưởng lão lúc ấy cũng biết, nhưng lại không nghĩ rằng, cái này Miêu tộc nữ nhân lại còn sống, hơn nữa còn vào hôm nay loại này trọng yếu trường hợp xuất hiện, nếu như không phải là phía trước đã xảy ra một cuộc trò khôi hài, có Hàn Nguyệt Thánh Địa dọa người ở phía trước, sợ rằng hiện tại Liệt Dương Đại trưởng lão đã nhìn không được bộc phát.

Liệt Dương Đại trưởng lão quét bên kia Nhị công tử, trong mắt hiện lên vẻ lạnh như băng tức giận, nhàn nhạt nói: “Này có cái gì hảo thuyết, Miêu tộc thị nữ, ta bất kể ngươi là bị người phương nào sai sử, ngươi thân là thể tử thị nữ, nhưng chạy tới nơi này gây chuyện, đã cũng đủ nơi ngươi chết bầm, niệm tình ngươi mang có bầu, tha cho ngươi một mạng, vẫn không đi xuống, an tâm nuôi dưỡng thai, sinh hạ hài tử nếu thật là thể tử cốt nhục, ngươi cũng có thể mẫu bằng tử quý, bổn trưởng lão nhất ngôn cửu đỉnh, bảo vệ một cuộc giàu sang!”

“Đại trưởng lão.

.” Liệt Dương thể tử khước miệng khế co quắp, trong mắt lóe không cam lòng lửa giận, chuyện này không xử lý tốt, tất nhiên sẽ làm hần hình tượng bị hao tổn, hần là hoàn mỹ người, đối với mình yêu cầu cũng là cực cao, không cho phép trên người mình xuất hiện bất kỳ chỗ bần, cho nên, hần hiện tại nhất chuyện muốn làm chuyện, chính là trực tiếp đem này Miêu tộc thị nữ giết, xong hết mọi chuyện, bằng hần ở Liệt Dương Thánh Địa danh vọng, tin tưởng không có người tin này Miêu nữ lời nói.

Đại trưởng lão đột nhiên truyền âm cho Liệt Dương thể tử nói: “Ngươi vẫn không rõ sao? Đây là có người cố ý ở chọc giận

ngươi, để cho ngươi nan kham, muốn phá hư hôn sự của ngươi, lúc trước chuyện tình ngươi cũng có thể nhẫn, chuyện này tại sao không thể? Nay Miêu nữ nếu thật có thể cho ngươi sinh người nam trẻ nhỏ, vẫn là của ngươi con trai lớn, thế tử, làm người muốn lòng dạ độc ác, nhưng hùm dữ thượng không ăn thịt con, ngươi hôm nay nếu giết này Miêu nữ, khó tránh khỏi sẽ làm một số người trái tim băng giá!”

Liệt Dương Húc thân thể khẽ run lên, nhất thời phục hồi tinh thần lại, nhìn Miêu nữ ánh mắt trong nháy mắt trở nên nhu hòa, nhẹ giọng nói: “Ta bất kể ngươi nói rất đúng lời thật hoặc nói, tóm lại, ngươi còn sống, ta rất vui vẻ, tha thứ của ta nhất thời thất thố, ngươi đi xuống đi.”

aa

Miêu nữ lạnh lùng nhìn Liệt Dương Húc cùng Đại trưởng lão, nàng hôm nay nhưng là liều mạng vừa chết, cũng muốn cho Liệt Dương Húc bơi đen, thế nào có nghe bọn hắn định đoạt? Trên mặt lộ ra một cái thê thảm nụ cười, Miêu nữ giọng căm hận nói: “Ta tài sẽ không tin tưởng các ngươi, các ngươi nghĩ trước tiên đem ta ổn định, sau đó lại đem ta đẩy xuống sườn núi một lần sao? Liệt Dương Húc, ta xem thấu ngươi, uổng ta năm đó để ý như vậy ngươi, tùy ý ngươi tác thủ, không nghĩ tới ngươi thật không ngờ quyết, vì giữ vững ngươi vĩ ngôn quang minh chính trực hình tượng, không tiếc đem đã có có bầu ta đẩy xuống sườn núi, hôm nay ta lại tới đây, chính là muốn để sở hữu Liệt Dương Thánh Địa mọi người nhìn, ngươi Liệt Dương Húc, rốt cuộc là sao người như vậy!”

Miêu nữ vừa nói, một con bàn tay trắng nõn đột nhiên biến thành vô cùng sắc bén lợi trảo, Liệt Dương Húc nhất thời ánh mắt ngưng tụ, làm ra một cái phòng ngự tư thế, hắn cho là Miêu nữ muốn xông lên cùng hắn liều mạng.

Lại không nghĩ rằng, Miêu nữ mang trên mặt vẻ trào phúng nụ cười, lớn tiếng hét to: “Ta chết đi, các ngươi từ nên ra thai nhi, nhìn có phải hay không hắn Liệt Dương Húc loại!”

Vừa nói, sắc bén lợi trảo hướng phía của mình cô hung hăng vẽ một cái.

.

.

Phốc!

Một cổ máu tươi phun tung toé ra, Miêu nữ tại chỗ ngã xuống đất, khí tuyệt bỏ mình!

“Ném ra đi, đem này tà thuyết mê hoặc người khác mê hoặc chúng dị tộc cho ta ném ra đi, trực tiếp đốt!” Liệt Dương Đại trưởng lão giận đến một vỗ bàn, tức giận rít gào nói.

“Chậm.” Một cái nhàn nhạt thanh âm lúc này vang lên, cũng là Liệt Dương Thánh Địa Nhị công tử, hần từ từ đi tiến lên đây, hướng về phía Đại trưởng lão khom người thi lễ: “Đại trưởng lão, nếu này dị tộc Miêu nữ tà thuyết mê hoặc người khác mê hoặc chúng, sao không tại chỗ kiểm nghiệm, còn đại ca một cái trong sạch đi? Nếu không, hôm nay ở đây nhiều người như vậy, Đại trưởng lão cũng không thể đem mọi người miệng cũng ngăn ngừa, chuyện lan truyền đi ra ngoài, đối với đại ca hình tượng.

.

.

Ha hả, dĩ nhiên, ta chính là vừa nói như thế, quyền chủ động vẫn còn Đại trưởng lão cùng đại ca các người trên tay.” Nhị công tử nói một câu như vậy, vô cùng có lễ phép lại lui xuống.

Bên kia Lục Bình Chương cắn răng một cái, đi tiến lên đây, nói: “Không sai, thanh người từ thanh, thế tử nếu cho rằng này Miêu nữ nói hư nói vượn ngậm máu phun người, sao không tại chỗ nghiệm chứng, cũng miễn tương lai có người loạn nói huyền thuyên.”

Liệt Dương Húc trong lòng phần hận không dứt, nhưng đem cầu trợ ánh mắt hướng về phía Đại trưởng lão.

Bên kia Đại trưởng lão cười lạnh nói: “Ai dám loạn nói huyền thuyên, để hần đến già hủ trước mắt tới nhai, nếu như mở ra cái này đầu, sau này chẳng phải là muốn lộn xộn? Ai ngờ vu hãm ta Liệt Dương Thánh Địa cao tăng, tùy tiện tìm mang thai

nữ nhân, có thể tới mưu hại một phen? Ta Liệt Dương thế tử thân phận bậc nào tôn quý, há lại nàng một cái thân phận thấp kém nữ nhân có thể chất vấn?”

Vừa nói, hừ lạnh một tiếng: “Không có nghe gặp lời của ta sao? Mang xuống, đốt!”

“Dạ!” Trong đại sảnh đi vào một đám Đại trưởng lão nhận lấy, trực tiếp kéo chết đi Miêu tộc nữ nhân đi ra ngoài.

Nhị công tử cùng Lục Bình Chương lẫn liếc nhau một cái, trong mắt cũng mang theo khó có thể che dấu thất vọng, không nghĩ tới Đại trưởng lão như thế duy trì thế tử, nếu như bọn họ nữa kiên trì, vậy cũng cũng không phải là đắc tội thế tử vấn đề, sợ rằng muốn ngay cả Đại trưởng lão một khối cho đắc tội.

Lúc này, Hàn Nguyệt Thánh Địa những thứ kia đuổi theo Lục Tử Lăng người cũng trở về tới phục mệnh, đi một mình đến Hàn Nguyệt Đại trưởng lão bên cạnh nhẹ nói nói: “Đại trưởng lão, tiểu công chúa nàng cũng không còn ra Liệt Dương Thánh Địa, mà là ở đây Hoàng Kim Đâu Khí gia tộc thiếu nữ dưới sự hướng dẫn của, đi thứ sáu cung.

.

.”

Liệt Dương Đại trưởng lão được nghe lời ấy, nhìn thoáng qua Lục cung chủ, thân nhiên nói: “Lục cung chủ, mấy người kia ở người kia, người đi về trước đi, trở về hảo hảo quản giáo hạ nhà đầu kia, đừng nữa làm cho nàng gây chuyện thị phi, về phần những người khác, người xem rồi làm chính là.”

Mặc dù nói là nói như thế, nhưng Lục cung chủ rất rõ ràng, kia ý tứ chính là muốn nàng hãy mau đem người đuổi đi, khác ở chướng mắt!

“Đã biết rồi, ta đây trở về đi.” Một cuộc không có bắt đầu yên hội, nhưng liên tiếp bị ngoài ý muốn cắt đứt, đến rồi hôm nay, Lục cung chủ cũng hoàn toàn không có ở tâm tư, lập tức cáo từ rời đi.

Lục cung chủ đi rồi, Liệt Dương thế tử Liệt Dương Húc cũng cáo từ rời đi, trước khi đi, thật sâu nhìn thoáng qua cùng cha khác mẹ Nhị công tử cùng Tứ cung chủ Lục Bình Chương.

Nhị công tử cười nhạt, cũng không thèm để ý, hắc và Lục Bình Chương nay trời mặc dù không có thể hoàn toàn đạt thành tâm nguyện, nhưng là coi là có điều thu hoạch, trải qua hôm nay trận này trò khôi hài, cho dù Hàn Nguyệt Thánh Địa cùng Liệt Dương Thánh Địa như cũ có đám hỏi, cũng không phải là trong thời gian ngắn là có thể, chớ nói chi là, Liệt Dương thế tử vạn mỹ kim thân, đã bị đánh vỡ! Ít nhất ở rất nhiều người trong mắt, tuyệt không có nữa cho rằng Liệt Dương thế tử là quá khứ cái kia hoàn mỹ không rảnh người.

Cho nên, Nhị công tử cũng theo sát phía sau, cáo từ rời đi.

Tứ cung chủ Lục Bình Chương, liền tiến lên đây cùng những khác mấy người cung chủ cùng nhau, phụng bồi Lam Nguyệt Đại trưởng lão cùng nhau uống rượu, nhưng riêng của mình nhưng thật ra sớm cũng bị mất uống rượu tâm tư.

Hôm nay phát sinh việc này, là Liệt Dương Thánh Địa quá khứ chẳng bao giờ phát sinh trôi qua, cho nên những người này để ý ngoài đồng thời, trong lòng tất cả cũng mơ hồ, mang theo như vậy mấy phần hưng phấn.

.

.

Dĩ nhiên, không phải là nhìn có chút hả hê hưng phấn, mà là cái loại này.

.

.

Rồi rãnh vô cùng nhàm chán, đột nhiên phát hiện việc vui hưng phấn.

Đồng thời những người này tất cả cũng ở trong tối từ suy đoán

Đằng Phi thân phận, có thể đồng thời để Hàn Nguyệt Thánh Nữ cùng Hoàng Kim Đầu Khí gia tộc đích nữ ưu ái đích thanh niên, như thế nào là một người đơn giản vật? Đáng tiếc, bị Hàn Nguyệt Đại trưởng lão hạ độc thủ cho phế bỏ, nếu không, quá vài thập niên, nói vậy cũng sẽ trưởng thành làm một người không tầm thường cường giả!

Lục Tử Lăng đau đớn muốn, không nghĩ tới bởi vì chính mình liên lụy, Đằng Phi cánh bị như thế kiếp nạn, trong lúc nhất thời nản lòng thoái chí, cơ hồ muốn nhin không được muốn tự sát.

Nếu không phải theo sau ra tới Đình Tuyết Ninh lớn tiếng nhắc nhở nàng, nên trước làm Đằng Phi kiểm tra hạ xuống, nhìn có hay không hy vọng cứu trị, Lục Tử Lăng cơ hồ sẽ phải trực tiếp mang theo Đằng Phi cao bay xa chạy.

Mình thiếu hấn, hay còn sống tới vẫn!
“Hấn, cũng như vậy, vẫn có biện pháp gì cứu trị?” Lục Tử Lăng cố nén lệ, thất hồn lạc phách nói.

Nhìn được xung Thiên Sơn Tuyết Hàn Nguyệt Thánh Địa tiểu công chúa bởi vì Đằng Phi mà một tác vuông đại loạn bộ dạng, Đình Tuyết Ninh trong lòng có loại cảm giác cổ quái, bất quá lúc này hơn nữa là lo lắng Đằng Phi.

Cuối cùng, ở Đình Tuyết Ninh dưới sự hướng dẫn của, hai người trực tiếp trở lại thứ sáu cung.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 233: Ước Định!

>

Convert by:

ZajMaster

Thứ sáu cung nơi đây đệ tử đều biết Đinh Tuyết Ninh, một đường thông suốt, trở lại Đằng Phi ở lại sân nhỏ, Bạo Long lúc này đang trong phòng tu luyện, vừa mới đột phá đến Đâu Tôn cảnh giới, còn cần tiếp tục củng cố, nghe thấy động tĩnh, đi ra ngoài đến xem gặp một cái cực đẹp cô gái xa lạ cùng Đinh Tuyết Ninh vẻ mặt lo lắng vịn Đằng Phi trở về, lập tức khẽ giật mình.

Lại nhìn gặp Đằng Phi khoe miệng cùng trước ngực máu tươi, Bạo Long lập tức liền nổi giận, lớn tiếng nói: “Đây là thể nào?”

Bị Bạo Long như vậy một rống, Lục Tử Lăng lập tức càng thêm cảm giác mình xin lỗi Đằng Phi, nước mắt lã chã chảy xuống, nức nở nói: “Đều tại ta.

.

.”

Bạo Long híp mắt, nhìn xem Lục Tử Lăng, hấn đôi (với) cái này người tướng mạo tuyệt mỹ khí chất cao quý chính là cô gái xa lạ một chút ấn tượng đều không có, trong đầu đột nhiên linh quang lóe lên, kinh ngạc hỏi: “Người là Lục Tử Lăng?”

Lục Tử Lăng khẽ gật đầu, sau đó vịn đằng bay vào gian phòng, trước đem Đằng Phi để trên giường, sau đó tập trung tư tưởng suy nghĩ tĩnh khí, tay khoác lên Đằng Phi đích cổ tay lên, một lát sau, nhẹ nói nói: “Thân thể không có vấn đề gì, quả nhiên là tinh thần nhận lấy bị thương ”

“Vậy như thế nào? Nghiêm trọng sao?” Bạo Long nhìn xem

ánh mắt ngốc trệ Đằng Phi, trong lòng nhất thời xuất hiện một cái không tốt ý niệm trong đầu.

“Rất nghiêm trọng, có lẽ.

.

.” Lục Tử Lăng thần sắc tràn ngập đau thương: “Có lẽ về sau hội (sẽ) một mực như vậy.”

“Cái gì? Là ai đem hấn bị thương thành như vậy hay sao? Ta muốn đi giết hấn!” Bạo Long đằng thoáng một phát đứng dậy, tức giận rít gào nói: “Nói cho ta biết, là ai làm?”

“Nếu có thể giết hấn, hấn sớm đã bị chết!” Lục Tử Lăng âm thanh lạnh như băng ở bên trong, tràn ngập hận ý: “Tôn thương người của hấn, là Vương cấp cao thủ!”

“Vương.

.

.

, vương giả?” Bạo Long khoe miệng kịch liệt co quắp, lập tức cắn răng nói ra: “Ta mặc kệ hấn là ai, ta cũng sẽ phải hấn nợ máu trả bằng máu!”

Đằng Phi vốn là muốn một mực sắp xếp đi đây, hấn cũng không phải muốn gạt Lục Tử Lăng bỏ hấn, mà là muốn mượn cơ hội này, cùng Bạo Long ly khai Liệt Dương thánh địa!

Vừa mới bắt kể là Hàn Nguyệt Thánh Địa Đại trưởng lão, hay (vẫn) là yển hội trong đại sảnh những người kia hầu như sẽ không có kẻ yếu, cho dù Thanh Long lão tổ dùng Tinh Thần lực có thể trọng thương Hàn Nguyệt Đại trưởng lão, Đằng Phi cũng tất nhiên sẽ phải chịu vây công, tại loại tình huống đó hạ muốn chạy trốn không thể nghi ngờ là nói chuyện hoang đường viễn vông!

Bởi vậy, Đằng Phi dứt khoát tương kế tựu kế, giả dạng làm bị Hàn Nguyệt Đại trưởng lão trọng thương bộ dáng, người khác căn bản sẽ không nghĩ tới, Đằng Phi thiếu niên này thân thể chính giữa, vậy mà sẽ có một vị Vương cấp đỉnh phong cao thủ cho nên, hấn có thể thuận lợi ly khai cái kia yển hội đại

sánh.

Bất quá bây giờ, hắn không có biện pháp tiếp tục nguy trang xuống dưới nói cách khác, Bạo Long cái này tánh tình nóng nảy gia hỏa, cùng thương tâm gần chết Lục Tử Lăng không chừng sẽ làm ra cái gì cực kỳ sự tình đến.

Lại để cho Đằng Phi có chút ngoài ý muốn chính là, Đinh Tuyết Ninh vậy mà không chút lựa chọn đứng ở hắn bên này, điều này làm cho Đằng Phi trong nội tâm vô cùng cảm động.

“Tốt rồi đều đừng nói nữa, chết tiết.

.

.

, Vương cấp cao thủ, một ngày nào đó ta sẽ cho hắn đẹp mắt!”
Đằng Phi rên rỉ, chậm rãi mở hai mắt ra.

Trong phòng lập tức lâm vào một mảnh tĩnh mịch Bạo Long không biết tình hình cụ thể và tỉ mỉ, tăng thêm hắn cho tới nay đối (với) Đằng Phi sùng bái mù quáng, còn không có cảm thấy có cái gì, có thể Lục Tử Lăng cùng Đinh Tuyết Ninh hai cái này tận mắt nhìn thấy Đằng Phi bị Hàn Nguyệt Đại trưởng lão trọng thương người, tất cả đều bị kinh đứng ở chỗ đó, kinh ngạc đến cơ hồ không thể suy nghĩ.

“Tỷ, lại gặp được người rồi, thật tốt!” Đằng Phi mỉm cười nhìn Lục Tử Lăng, mặc kệ thiệt giả, Lục Tử Lăng tại yến hội đại sánh lên, nói tất cả cái loại này lời nói, sự phụ hai chữ này, tự nhiên đã không cách nào kêu ra miệng, cứ việc:cho dù Đằng Phi ở sâu trong nội tâm, một mực có một mông lung ý niệm trong đầu, nhưng theo không dám suy nghĩ.

“Người.

.

.

, người không có việc gì? Người thật sự không có việc gì?”
Lục Tử Lăng máy móc tiêu sái đến Đằng Phi trước mặt, một
đôi cực đẹp con người dừng ở Đằng Phi hai mắt, phảng phất
muốn nhìn thấu Đằng Phi linh hồn bình thường: “Người thật là
Đằng Phi?”
“Khục khục.

.

.

.” Đằng Phi có chút xấu hổ ho hai tiếng: “Không phải ta thì là
ai?”

“Người làm sao sẽ không có chuyện gì đâu? Một cái vương
giả tinh thần trùng kích, rõ ràng cũng không có làm bị thương
người?” Đinh Tuyệt Ninh gặp Đằng Phi vô sự, trong nội tâm
lo lắng diệt hết, lập tức nhin không được lòng hiếu kỳ hỏi.

“Người rất hy vọng ta bị xung kích thành ngu ngốc sao?”
Đằng Phi liếc mắt, sau đó nói: “Cái này, ta Tinh Thần lực.

.

.

, hơi chút cường đại rồi chút ít, tuy nhiên bị thương, nhưng
đều muốn đem ta biến thành ngu ngốc.

.

.

Còn kém điểm, đến Đại Đế không sai biệt lắm.

.

.

.”

Đằng Phi cái này cũng không tính là nói dối, hôm nay đối mặt người nếu như là cái Đại Đế lời mà nói..., vậy hẳn thật sự liên triệt để phế bỏ, cho dù có Thanh Long lão tổ cái này đại thành vương giả hỗ trợ, cũng không có bất kỳ cơ hội.

Đại Đế.

, cùng vương giả ở giữa chênh lệch, thật sự quá lớn, hơn nữa coi như là Lục Tử Lăng Đình Tuyết Ninh loại này sinh trưởng tại siêu cấp thế lực người, cũng tất cả đều chưa thấy qua Đại Đế, riêng phần mình trong gia tộc đều có Đại Đế tổ tiên, nhưng hầu như không ai bái kiến, cho dù có, chỉ sợ cũng là quanh năm bế quan, hoặc là dạo chơi bốn phương, người bình thường, nào có may mắn như vậy nhìn thấy Đại Đế? Bởi vậy, Đằng Phi mà nói đem trong phòng ba người rung động được nói không ra lời, bởi vì xem Đằng Phi bộ dáng, hẳn căn bản cũng không phải là đang nói đùa.

Hơn nữa sự thật cũng chứng minh, một lòng muốn giết chết Đằng Phi Hàn Nguyệt Đại trưởng lão căn bản không có khả năng hạ thủ lưu tình, một cái vương giả tinh thần trùng kích, hẳn rõ ràng nhìn qua chuyện gì đều không có, đây quả thực quá thần kỳ, thật bất khả tư nghị!

“Xuyt, ngàn vạn đừng lên tiếng, bị người khác nghe qua, sự tình thì phiền toái!” Đình Tuyết Ninh phản ứng rất nhanh, lập tức đem ngón tay dọc tại bên môi, đi tới cửa hướng ra phía ngoài nhìn một cái, khách khí mặt không người, lúc này mới đi về tới, kinh hãi nhìn xem Đằng Phi: “Người là thế nào tu luyện? Quả thực chính là cái yêu nghiệt!”

Mà ngay cả Lục Tử Lăng cũng nhìn không được nhẹ nhàng gật đầu, đồng thời trên khóe miệng vênh lên, lộ ra một cái hầu như không thể tra đáng tươi cười, nói ra: “Người không có việc gì, thật tốt.”

Đằng Phi trên mặt cũng lộ ra đáng tươi cười, giờ khắc này, Đình Tuyết Ninh đột nhiên cảm giác mình ở tại chỗ này tựa hồ

rất dư thừa, nhìn thoáng qua Bạo Long, bẹt miệng nói: “Này, chòm râu dài, chúng ta đi ra ngoài luận bàn hạ?”
“Thiên tài gọi bằng cụ với người luận bàn.

.” Bạo Long những ngày này bị Đinh Tuyết Ninh hành hạ cũng rất thảm, nghe vậy lập tức theo bản năng cự tuyệt, lập tức chứng kiến Đinh Tuyết Ninh ánh mắt, mới hồi phục tinh thần lại, khóe miệng co quắp rút, nói ra: “Lão tử muốn đi ra ngoài mắng chửi người, lão tử huynh đệ biến thành bạch mã si, cái đó có tâm tư với người luận bàn?”
Đinh Tuyết Ninh con mắt mở ra, không phải không thừa nhận Bạo Long muốn vô cùng chu đáo, quay người ra cửa.

Trong phòng, chỉ còn lại có Đằng Phi cùng Lục Tử Lăng hai người.

Đằng Phi giãy dụa lấy ngồi dậy, mặc dù hấn tổn thương không tính đặc biệt nặng, nhưng vì có thể đã lừa gạt Hàn Nguyệt Đại trưởng lão, Đằng Phi nhiều ít còn là bị một ít tổn thương.

Lục Tử Lăng đi qua vịn Đằng Phi, dựa vào trên giường, lập tức ngồi ở mép giường, lẳng lặng nhìn Đằng Phi.

Đằng Phi bị nhìn thấy có chút không có ý tứ, gãi gãi đầu, hỏi: “Tỷ, những năm này, ngươi đều đang làm cái gì? Có được khỏe hay không?”

Lục Tử Lăng không nói, như trước lẳng lặng nhìn Đằng Phi, thật lâu, bỗng nhiên tự nhiên cười nói, cả phòng sinh huy (*chiếu sáng), cả người thánh khiết xinh đẹp được như là tiên nữ bình thường.

Đằng Phi ngơ ngác nhìn Lục Tử Lăng, hấn chưa bao giờ thấy qua Lục Tử Lăng như thế cười qua, cũng chưa bao giờ thấy qua như thế động lòng người đáng tươi cười, quả thực đẹp đến làm cho lòng người say.

“Sang năm thời điểm, nam vực những thứ này siêu cấp thể lực tầm đó, hội (sẽ) có một lần người trẻ tuổi ở giữa thi đấu, người

nếu là có thể tại cái này trong vòng một năm, thực lực tăng lên tới Thánh cấp, cũng có thể đi tham gia, đi đánh bại Liệt Dương thế tử, ta gả cho ngươi!” Lục Tử Lăng thanh âm thanh thúy êm tai, một đôi tinh khiết vô cùng con ngươi dừng ở Đằng Phi.

“Ta.

.

.

, tỷ, ta nói ngươi không phải là hay nói giỡn a? Ngươi nói là”, ngươi muốn gả cho ta?” Đằng Phi khloe miệng co giật lấy, trợn mắt há hốc mồm nhìn xem Lục Tử Lăng.

“Ta không muốn trở thành vì gia tộc quan hệ thông gia vật hi sinh, trên đời này, trừ ngươi ở ngoài, cũng không có có thể cho ta xem lấy thuận mắt nam nhân, ở gia tộc, những người kia cũng sẽ tiếp tục đánh chủ ý của ta, đem ta gả đi ra ngoài quan hệ thông gia, đã như vậy, ta gả cho ngươi tốt rồi, ngươi thật bất ngờ sao?” Lục Tử Lăng ngưng mắt nhìn xem Đằng Phi: “Hay (vẫn) là nói, ngươi không muốn?”

“Ta, ta đương nhiên nguyện ý!” Đằng Phi rất nhanh nói, lấy Lục Tử Lăng? Không muốn mới là lạ! Chẳng qua là Đằng Phi còn có chút như là mộng ảo cảm giác, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra, cái này cải biến hắn vận mạng nữ tử, vậy mà sẽ nhớ muốn gả cho hắn!

Lục Tử Lăng khẽ gật đầu, kề thân vào Đằng Phi cái trán nhẹ nhàng vừa hôn, sau đó thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng nói: “Ta phải về đi tìm bọn họ tính sổ, ồn ào một hồi, như vậy ngươi hội (sẽ) an toàn hơn một ít, sau đó ta quay về Hàn Nguyệt Thánh Địa, sang năm đến lúc đó, ta sẽ nhượng cho người đi tiếp dẫn ngươi, đừng để cho ta thất vọng.”

Đằng Phi dùng sức gật đầu, cảm giác toàn thân tràn đầy khí lực, loại cảm giác này, là hắn đi qua chưa bao giờ có đấy, phảng phất một quyền có thể đánh nát một ngọn núi, Liệt Dương thế tử nếu như hiện tại ở trước mặt hắn, Đằng Phi cũng dám tới một trận chiến!

“Mang theo ta trở về tiểu cô nương, là Hoàng Kim Đầu Khí

người của gia tộc, người đem nàng cũng cưới a, nàng đối với người rất tốt.” Lục Tử Lăng đứng trên mặt đất, vẻ mặt bình tĩnh nói.

“Ách.

.

.

Cái này.

.

.” Đẳng Phi im lặng nhìn xem Lục Tử Lăng, cái này cải biến chính mình vận mạng nữ tử, chẳng những tính tình lãnh đạm được thường nhân khó có thể tiếp cận, mà ngay cả tính cách này, đều là như thế có cá tính.

“Bất quá cái này tùy người, người so mấy năm trước thành thực, ta đang mong đợi người đại phóng dị sắc vào cái ngày đó!” Lục Tử Lăng nói qua, nhẹ lướt đi.

Đẳng Phi nhìn qua Lục Tử Lăng bóng lưng, lẩm bẩm nói: “Đại phóng dị sắc sao? Nhất định sẽ đấy!”

Thẳng đến Lục Tử Lăng sau khi rời đi, Đẳng Phi mới vỗ cái ót, thâm nghĩ ta như thế nào quên ta trong thân thể tai hoạ ngầm chuyện này.

.

.

Bất quá bây giờ cũng không có khả năng đuổi theo ra đi nói, nghĩ đến các loại:đợi lần sau gặp mặt, nhất định phải nói với nàng rõ ràng chuyện này, còn có Lăng Thi Thi sự tình, “.

.

.

Đằng Phi trong lòng suy nghĩ.

Lục Tử Lăng sau khi rời đi, trực tiếp đi yên hội đại sảnh, lạnh lùng trách cứ Hàn Nguyệt Đại trưởng lão, nói chuyện này không để yên, sau đó để lời nói cho Liệt Dương thể tử Liệt Dương Húc, nói muốn lấy nàng, sang năm thi đấu cầm cái đệ nhất về sau hơn nữa.

Bên này Bạo Long lệ rơi đầy mặt, mặc cho ai đều có thể nhìn ra phần nộ của hắn cùng không cam lòng, vẻ mặt bi thương cùng Đinh Tuyết Ninh cùng một chỗ, tại sau đó gấp trở về Lục Cung Chủ đưa mắt nhìn xuống, dùng một cỗ xa hoa xe ngựa, lôi kéo Đằng Phi chậm rãi chạy nhanh rời Liệt Dương đại hạp cốc.

Cũng không biết Đằng Phi không có chuyện gì đâu Lục Cung Chủ trong nội tâm thập phần cảm khái, một cái êm đẹp nhân tài, cứ như vậy bị phế sạch rồi.

Tại chỗ rất xa trên núi cao, Liệt Dương thể tử hướng về phía bên người mấy người thấp giọng nói: “Theo sau, giết hắn đi!” “Vâng!” Những người kia thân hình trở thành nhát, biến mất trong không khí, tựa như chưa bao giờ xuất hiện qua bình thường.

Liệt Dương Húc trong mắt, lóe ra điên cuồng hào quang, cắn răng nói: “Cho dù ngươi biến thành một người ngu ngốc, cũng đừng muốn sống ly khai!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 234: Đinh Tuyệt Ninh Chuyện Cũ!

>

Mới ra Liệt Dương Thánh Địa đường núi cực kỳ gập ghềnh, người kéo xe mã đều là có chứa ma thú huyết thống Á Ma Thú, đổi lại làm bình thường mã, căn bản không cách nào ở loại địa phương này lôi kéo xe đi lại.

Xe rất xóc nảy, tốc độ cũng rất thông thả, bất quá bên trong xe không khí hết sức dễ dàng.

Đối với Đằng Phi mà nói, này một chuyến Liệt Dương Thánh Địa hành trình thật là quá thuận lợi, để chính hắn cũng cảm thấy có chút khó tin, chẳng những đem Bạo Long doanh cứu ra, vẫn thật bất ngờ gặp phải Lục Tử Lăng, nhất là Lục Tử Lăng đối với hắn nói những lời đó, để Đằng Phi cho tới bây giờ, còn nữa loại tựa như ảo mộng cảm giác sư phụ nàng, lại là yêu thích ta!

Lần này có thể như thế thuận lợi, làm phiền có Đinh Tuyệt Ninh từ đó hiệp trợ, nếu không phải nàng, căn bản không thể nào dễ dàng như thế tiến vào đến Liệt Dương Thánh, hơn là không thể nào thông qua cái loại này phương thức đem Bạo Long cứu ra.

Cho nên, này một chuyến Liệt Dương Thánh Địa hành trình có thể thành công, Đằng Phi có thể nói là thiếu Đinh Tuyệt Ninh một cái rất lớn nhân tình.

Không ai thích nợ nhân tình, vì vậy, ở xóc nảy trên xe ngựa, hắn hỏi Đinh Tuyệt Ninh, nghĩ muốn cái gì.

Đinh Tuyệt Ninh nghiêng đầu hồi lâu, cặp kia hắc bạch phân

minh tinh khiết con người đối tới đối lui, sau đó cười nói: “Ta bây giờ còn nghĩ không ra nghĩ muốn cái gì, như vậy đi, chờ ta đến lúc nào nghĩ tới, nữa nói với người, nói cho người hay.”
Đằng Phi bất đắc dĩ cười cười, nghĩ thầm: nữ hài tử tâm tư, rất khó đi suy nghĩ, này tựa như năm đó Đằng Vũ giống nhau, ở trước mặt người ngoài một bộ biết điều thực nữ bộ dáng, nhưng ở thân cận người quen trước mặt, cũng là một cách tinh quái, thích trêu cợt người nữ hài tử.

Đinh Tuyết Ninh cái này rất thần bí Nhất Hào lâu chủ, lúc ban đầu lưu cho Đằng Phi ấn tượng cũng chưa ra hình dáng gì, cảm thấy nàng chẳng những ra vẻ thần bí, lại rất nhỏ mọn, vẫn phi thường tốt chiến, ở Đằng Phi xem ra, loại nữ nhân này, cùng nguy hiểm hai chữ là trực tiếp hoa ngang bằng, người nào nam nhân thích cô gái như thế tử, sẽ chờ xui xẻo.

Nhưng theo giữa hai người dần dần quen thuộc về, Đằng Phi mới cảm giác được, Đinh Tuyết Ninh cũng không giống như hấn trong tưởng tượng như vậy, này tựa như khóc tựa như cười lạnh như băng mặt nạ sau lưng, nhưng thật ra là chân thực nhiệt tình thiếu nữ, điểm này, ở Chân Vũ Học Viện gặp gỡ Hạ Hồng Liên thời điểm, Đinh Tuyết Ninh có thể ra tay giúp vội vàng, tựa đủ để chứng minh.

Lúc ấy cái loại này tình huống, đổi lại làm những người khác, sợ rằng phản ứng đầu tiên là có xa lắm không trốn rất, căn bản sẽ không đi lên được thông qua, hơn sẽ không xuất thủ hỗ trợ.

Dù sao, cái loại này cấp bậc chính là chiến đấu, không cần thận sẽ chết.

Đối mặt tử vong, tin tưởng sẽ không có bao nhiêu người có thể làm được lạnh nhạt nơi chi.

Lần này mang theo Đằng Phi tới Liệt Dương Thánh Địa, ngoài mặt nhìn là Đinh Tuyết Ninh cùng Liệt Dương Thánh Địa trong lúc có một số ân oán, muốn nhân cơ hội quấy rối, nhưng trên thực tế, nàng coi như là muốn tìm Liệt Dương Thánh Địa phiền toái, cũng không còn cần thiết không nên cùng Đằng Phi

đi cùng một chỗ.

Những thứ này, Đằng Phi trong lòng cũng rất rõ ràng.

Cho nên, hẳn đối với Đinh Tuyết Ninh biểu hiện ra một mối tình nghịch một mặt, chỉ có thể khẽ mỉm cười.

“Công tử, thương thế của người cũng không lo sao, ta có dự cảm, Liệt Dương Thánh Địa một số người, tuyệt sẽ không cam lòng thả ta cửa còn sống rời đi.” Bạo Long thanh âm từ thùng xe phía ngoài truyền đến.

“Yên tâm đi, chỉ cần tới không phải là Đấu Thánh, chúng ta cũng không cần sợ bọn họ!” Đằng Phi trấn an Bạo Long một câu, sau đó nhìn Đinh Tuyết Ninh hỏi: “Được, người rút cuộc cùng Liệt Dương Thánh Địa trong lúc có cái gì ân oán? Người tiểu cô cô.

.

.

Nàng nếu là Hoàng Kim Đấu Khí gia tộc người, như thế nào lại trở thành Liệt Dương Thánh Địa Lục cung chủ?”
Đinh Tuyết Ninh gặp Đằng Phi hỏi, trong con ngươi hiện lên vẻ lạnh như băng quang mang, đầu tiên là trầm mặc một hồi, sau đó chậm rãi nói: “Mười mấy năm trước, tiểu cô cô hay là lúc ấy Liệt Dương Thánh Địa Thánh Nữ, ở một lần đi ra ngoài lịch lãm, đột nhiên nhuộm lên một loại quái bệnh, loại này bệnh, chúng ta cả Hoàng Kim Đấu Khí gia tộc không người nào có thể chữa trị, cầu vô số lách đời danh y, tất cả cũng thúc thủ vô sách, tiểu cô cô ngày càng gây gò, nhìn qua sẽ phải không được.

Cuối cùng, nghe nói Liệt Dương Thánh Địa trung có một người lớp người già nhân vật, là một y đạo thánh thủ, có nhục bạch cốt hoạt sinh tử bản lĩnh.

Cho nên, phụ thân của ta, mang theo tiểu cô cô đến đây cần y.

.
.
Cái kia lớp người già nhân vật, đáp ứng chữa trị, nhưng đưa ra một cái điều kiện, đó chính là, tiểu cô cô, muốn lạy vào thượng một đời Lão Thánh Chủ môn hạ, trở thành Liệt Dương Thánh Địa một thành viên, chung thân muốn ở lại Liệt Dương Thánh Địa.

.
.”
Đinh Tuyết Ninh vừa nói, than nhẹ một tiếng: “Tựa như thế tục có thể tục quy tắc giống nhau, Thánh Địa Ma Cung trong lúc, cũng đồng dạng có chúc tại quy củ của mình, loại chuyện này, một khi đáp ứng, vậy thì vĩnh còn lâu mới có thể hối cải.”
Đằng Phi cười nhạt, nhẹ giọng nói: “Thế tục cũng giống như vậy, chân chính nói tín dụng người, ở đâu cũng nói tín dụng, Bạo Long hấn, cũng là bởi vì một câu vui đùa Bàn đánh cuộc, vẫn đi theo bên cạnh ta.”
Đinh Tuyết Ninh mâu quang lóe ra, sau đó nói: “Tiểu cô cô lúc ấy cận kề cái chết không đáp ứng, nói sinh là Hoàng Kim Đầu Khí gia tộc người, chết là Hoàng Kim Đầu Khí gia tộc chết đi người.

.
.”
Phốc.
Đằng Phi nhin không được cười ra tiếng, trong lòng tự nhủ vị kia xinh đẹp Lục cung chủ, thật đúng là có tính cách người.

Đúng là, dựa theo Đằng Phi mấy ngày qua tiếp xúc Lục cung chủ hiểu rõ đến, nàng thật sự là có thể nói ra những lời như vậy.

Đinh Tuyết Ninh buồn bã nói: “Phụ thân lúc ấy vì cứu tiểu cô cô, xuất thủ đem nàng đánh ngất xỉu, quyết đáp ứng, tiểu cô cô có nàng kiên trì, nhưng phụ thân của ta đồng dạng cũng không có thể trơ mắt nhìn muội muội của mình chết đi, cho nên, tiểu cô cô lành bệnh sau khi, tự vẫn ở lại Liệt Dương Thánh Địa, nữa không có trở lại Hoàng Kim Đấu Khí gia tộc, nàng biết phụ thân của ta vì cứu nàng tài làm như vậy, không có giận chó đánh mèo tại phụ thân của ta, nhưng cho là mình bất hiếu, không mặt mũi nào đối mặt gia gia của ta cùng nãi nãi, cho nên, hơn mười năm quá khứ, vẫn không có nữa trở về Hoàng Kim Đấu Khí gia tộc.”

Đằng Phi nhẹ nhàng thở dài một tiếng, trong lòng tự nhủ: mỗi người đều có của mình không như ý, Lục Tử Lăng là như vậy, mình là như vậy, Lục cung chủ cũng là như vậy.

“Vậy còn ngươi? Ta cảm giác ngươi tựa hồ cùng Liệt Dương Thánh Địa Nhị công tử trong lúc, có một số ân oán?” Đằng Phi hỏi.

“Ta từ nhỏ thích nhất người, chính là tiểu cô cô, nàng vẫn đối với ta cũng đặc biệt tốt, kể từ khi nàng tiến vào Liệt Dương Thánh Địa, ta liền nữa chưa từng thấy nàng, rất muốn nàng, ba năm trước đây, ta cầu phụ thân phái người dẫn ta tới Liệt Dương Thánh Địa thăm tiểu cô cô.”

Đinh Tuyết Ninh sâu kín nói: “Tiểu cô cô nhìn thấy ta đến xem nàng, cao hứng phi thường, mang theo ta nơi đi chơi, cho ta giới thiệu những thứ kia Liệt Dương Thánh Địa cao tầng, làm đi tới đệ tứ cung thời điểm, nhìn thấy đệ tứ cung cung chủ Lục Bình Chương, hắn đã biết rồi ta thân phận sau, tự nổi lên tâm tư, muốn cho đầu nhập vào Nhị công tử gia tăng mấy phần ngày sau tranh đoạt Thánh Chủ lợi thế, cho nên, tìm ta tiểu cô cô thương lượng đàm hỏi chuyện tình.

.

.

”

“Ngươi nhóc cô cô lúc ấy đáp ứng?” Đằng Phi nghĩ Tứ cung chủ Lục Bình Chương cùng Lục cung chủ trong lúc châm chọc

đối phương mũi nhọn tư thế, cảm thấy Lục cung chủ không thể nào đáp ứng loại chuyện này mới đúng.

Đinh Tuyết Ninh quốc sắc thiên hương khuôn mặt nhỏ thỏ thượng, tràn đầy buồn bực nét mặt, nói: “Lúc ấy ta tiểu cô cô cùng Lục Bình Chương trong lúc, cũng không có gì mâu thuẫn, hai người hay là sư huynh muội, lẫn đang lúc quan hệ hay là rất không tệ, cho nên, lúc ấy nàng cũng không có cự tuyệt, mà là nói muốn trưng cầu một cái ta, cùng với Hoàng Kim Đẩu Khí gia tộc - ý kiến.

Sau lại, cái kia Nhị công tử, người cũng thấy, chính là rất âm hiểm người, hắn so sánh với đại ca của hắn lại càng không là đồ!”

Đinh Tuyết Ninh vẻ mặt phần hận nói: “Nếu như nói Liệt Dương thế tử là một ngụy quân tử, kia Nhị công tử, tự là một điển hình tiểu nhân, ta từ nhìn thấy hắn đầu tiên nhìn, tự không thích hắn, nhưng hắn vẫn không dứt dây dưa ta, sau lại ta phiền, hãy cùng tiểu cô cô nói, ta không cần gả cho hắn, ta phải về nhà.”

Đinh Tuyết Ninh vừa nói, mắt đỏ có chút hiện hồng, giọng căm hận nói: “Tiểu cô cô gặp ta đối với hắn không có có bất kỳ hảo cảm, lúc ấy vẫn khuyên ta, nói Liệt Dương Thánh Địa Nhị công tử, thân phận tướng mạo, bao gồm thực lực, theo đều là rất xứng đôi, nói loại này điều kiện nam tử, cũng không dễ dàng gặp phải, nhưng ta rất không thích hắn, cho nên hay là cự tuyệt tiểu cô cô.

Đinh Tuyết Ninh nói đến đây, vành mắt khẽ đỏ lên, giọng căm hận nói: “Không nghĩ tới, Lục Bình Chương cái kia lang tâm cầu phế đồ, thậm chí liên hiệp Nhị công tử, muốn bỏ thuốc mưu hại ta, bị lúc ấy cùng ở ta thị nữ bên người Tuyết Ngọc phát hiện, tại chỗ vạch trần âm mưu của bọn hắn, thật không nghĩ đến chính là, Nhị công tử cái kia tiểu nhân, thậm chí vẻ mặt thông dong thì ngược lại nói xấu thị nữ của ta Tuyết Ngọc, còn nói rất nhiều không chịu nổi lời nói, nói gì Tuyết Ngọc gặp sinh ngọc thụ lâm phong, lại thân phận hiển hách tôn quý, cho nên chủ động cầu dẫn hắn, vẫn đưa ra giúp hắn nhận được ta, như vậy nàng là có thể bằng Đại nha đầu thân phận, cùng ở

bên cạnh hắn.

.

.

, nha đầu kia, lại bởi vì đối phương loại này không có chút nào chứng cứ, thuần túy nói xấu, tự sát bằng bầy ra trong sạch, đáng thương Tuyết Ngọc, tự như vậy ủy khuất chết đi, Nhị công tử cùng Lục Bình Chương những người đó, chẳng những không có chút nào xin lỗi, ngược lại nói Tuyết Ngọc là chịu không được lương tâm khiến trách mà chết, hơn quá đáng chính là, Tuyết Ngọc đã chết, Nhị công tử kia súc sinh, lại vẫn muốn hoặc là không làm, nghĩ bắt buộc ta.

.

.

, nếu không phải ta lấy cái chết chống đỡ, lại thêm ta tiểu cô cô kịp thời chạy tới, sợ rằng hôm nay, ta đã là một người chết!”

Đinh Tuyết Ninh vừa nói, trong mắt bắn mào ra lạnh lạnh Quang Mang, thanh âm lạnh như băng đích đạo: “Sự kiện kia sau, ta liền hoàn toàn thống hận thượng Liệt Dương Thánh Địa trung một số người, những người đó quả thực chính là cầm thú, Lục Bình Chương, còn nữa Nhị công tử, ta hận bọn hắn, một ngày nào đó, ta sẽ làm Tuyết Ngọc báo thù!

Đằng Phi nhìn Đinh Tuyết Ninh, nhẹ giọng nói: “Cho nên, từ đó về sau, ngươi lại bắt đầu mang lên mặt nạ, không hy vọng bất luận kẻ nào nhìn thấy bộ dáng của ngươi: cũng là từ khi đó bắt đầu, ngươi đối ngoại trở nên rất lạnh như băng, rất tốt chiến, này hết thảy, đều là lần đó thay đổi mang đến a?”

“Không sai, ta muốn tăng lên thực lực của ta, ta muốn đánh bại bọn họ, muốn để cho bọn họ chính miệng thừa nhận, chuyện năm đó, cùng Tuyết Ngọc, không quan hệ!” Đinh Tuyết Ninh trong mắt lóe ra trong suốt lệ quang: “Cái kia đáng thương nha đầu, từ nhỏ theo một khối lớn lên, nhưng ngạnh sanh sanh bị mấy người tiểu nhân cho nói xấu chết, ta không cam lòng, ta muốn làm nàng báo thù! Vì thế, ta tiểu cô cô cũng

cùng Lục Bình Chương hoàn toàn nháo phen, nhưng Nhị công tử thân phận, cho dù của ta tiểu cô cô muốn đối phó hắn, cũng không có biện pháp gì, cho nên, này hết thấy, chỉ có thể dựa vào chính mình.”

Đinh Tuyết Ninh nói một hơi nhiều lời như thế, hốc mắt trong lệ quang lóe ra, ngẩng đầu nhìn Đằng Phi nói: “Người thấy được sao? Lần này ta đến Liệt Dương Thánh Địa, Nhị công tử kia súc sinh bình tĩnh nét mặt, phảng phất cái gì cũng không có xảy ra giống như, đối với hắn mà nói, bất quá là đã chết một cái nha đầu, một cái hạ nhân mà thôi, có thể đối với ta mà nói, kia cũng là từ nhỏ theo ta lớn lên tỷ muội! Thù này, mười năm, hai mươi năm, chỉ cần ta sống một ngày, ta tựu sẽ không buông tha cho! Ta sẽ không đi gây xích mích hai người đại tộc ở giữa chiến đấu, nhưng Nhị công tử cùng Lục Bình Chương này hai người súc sinh, ta tuyệt sẽ không bỏ qua bọn họ!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 235: Ta Tồn Thương Người Chết!

>

Convert by:

ZajMaster

Đặng Phi nghe xong, bùi ngùi thở dài, nói ra: “Dựa theo thân phận của đối phương mà nói, người muốn báo thù, hoàn toàn chính xác rất khó, khỏi cần phải nói, Lục Bình Chương liền là một gã Thánh giả, muốn giết hắn, rất khó a...!”

Đinh Tuyết Ninh gật gật đầu, đã trầm mặc sau nửa ngày, sau đó ngẩng đầu, nhìn xem Đặng Phi nói ra: “Là rất khó, nhưng ta sẽ không buông tha cho đây, lại nói tiếp, Đặng Phi, người muốn theo Liệt Dương Húc trong tay cướp đi Lục Tử Lăng, chỉ sợ hội (sẽ) càng khó khăn, ta đây thuộc về ân oán cá nhân, người cái này đã dính đến Liệt Dương Húc có thể hay không thuận lợi trở thành Liệt Dương thánh địa kế tiếp nhiệm Thánh chủ đại sự, ta tin tưởng, hắn sẽ không dễ dàng bỏ qua người, dù là.

.

.

Người bây giờ tại rất nhiều người trong mắt, đã trở thành một người ngu ngốc.

.

”

.

Đinh Tuyết Ninh nói qua, con mắt quang lập loè, nói khẽ:

“Giữa chúng ta, ngược lại là có thể liên nảy sinh tay đến, cho

dù không thể đơn giản báo thù rửa hận, nhưng ít ra, cũng phải đem Liệt Dương thánh địa quấy cái long trời lở đất!”

Đằng Phi nhìn xem Đinh Tuyết Ninh, khẽ gật đầu, nói ra: “Ta đồng ý.”

Đinh Tuyết Ninh trịnh trọng gật đầu: “Một lời đã định, quyết không nuốt lời!”

Lúc này thời điểm, Đằng Phi trong đầu Thanh Long lão tổ bỗng nhiên nói ra: “Đằng Phi, cẩn thận, có người ở theo dõi chúng ta!”

Đằng Phi hai mắt lập tức có chút nheo lại, cắn răng nói khẽ: “Quả nhiên ngoan độc, ta cũng đã biến thành ngu ngốc rồi, bọn hăn đều không buông tha!”

“Ai?” Đinh Tuyết Ninh nhàu nẩy sinh đôi mi thanh tú, kỳ quái nhìn xem Đằng Phi.

“Còn có thể là ai, tự nhiên là bọn hăn!” Đằng Phi thanh âm trở nên băng lạnh lên, đối phương nếu như thật sự phái người đến đuổi giết, như vậy thân thủ tuyệt sẽ không quá yếu, ít nhất, cũng là cao cấp Đấu Tôn.

“Người trước chia ra tay, đừng để cho bọn họ nhanh như vậy biết rõ người kỳ thật không có việc gì.” Đinh Tuyết Ninh nhanh chóng tỉnh táo lại, nhìn xem Đằng Phi nói khẽ: “Nếu như bọn hăn đã đến, ta trước ứng phó một phen, bọn hăn không có sao mà to gan như vậy ngay cả ta cùng một chỗ giết, đến lúc đó ta giả ý không địch lại, các loại:đội những người kia đều muốn giết người thời điểm, người lại đột nhiên ra tay, xuất kỳ bất ý.

.

.”

Đằng Phi vẻ mặt tán dương nhìn xem Đinh Tuyết Ninh, nói ra: “Nhìn không ra, ngươi còn rất có ý nghĩ đấy.”

Tuy nhiên bầu không khí có chút khẩn trương, nhưng Đinh Tuyết Ninh hay (vẫn) là trợn nhìn Đằng Phi liếc, lập tức đem cái kia gương giống như khóc giống như cười mặt nạ gắn vào trên mặt, một cổ lạnh như băng khắc nghiệt khí tức, theo Đinh Tuyết Ninh trên người phát ra.

Ngay sau đó, Bạo Long bỗng nhiên cao giọng phần nộ quát: “Người nào lén lén lút lút, cho người gia bạo Long đại gia lẩn ra đây!”

“Muốn chết!” Một cái không hề tình cảm thanh âm lạnh như băng bỗng nhiên tại trong rừng cây vang lên, đối phương hiển nhiên cũng không có ý định muốn che dấu chính mình, một đạo bạch sáng Đẩu Khí, trực tiếp bắn về phía Bạo Long.

Bạo Long lúc này cả kinh, thân thể từ trên xe ngựa hướng bên cạnh nhảy xuống.

Một tiếng âm âm nổ vang, hai thất mang theo ma thú huyết thống hơn kém ma thú thốt ngựa bị oanh được chia năm xẻ bảy, xe ngựa thùng xe rất rắn chắc, bởi vì tốc độ cũng không nhanh, cho nên thoảng cái liền đậu ở chỗ đó, càng xe tạp trên mặt đất.

Đinh Tuyết Ninh đẩy cửa xe ra, một đôi con người băng lãnh ở bên trong tràn ngập sát khí, quát lạnh nói: “Người nào? Lẩn ra đây!”

“Đinh gia tiểu thư, chuyện này với người chút nào không quan hệ, xin người lãng tránh thoảng một phát, chúng ta chỉ giết trong xe người nọ, người nọ chết, chúng ta liền đi, người nếu như ngăn trở, bị thương người, chúng ta cũng không nên như Lục Cung Chủ nói rõ.”

Một người mặc màu xanh áo dài trung niên nhân mặt không biểu tình nhìn xem Đinh Tuyết Ninh, gọn gàng dứt khoát nói, hoàn toàn không để mắt đến có chút chật vật Bạo Long, về phần trong xe cái kia đã biến thành ngu ngốc người trẻ tuổi.

.

.

Tức thì bị hấn bỏ qua mắt.

“Người ngược lại là rất trực tiếp, ta nếu như nói, ta không muốn lãng tránh đâu này? Người trong xe, đã trọng thương, hầu như đã thành một người ngu ngốc, các người rõ ràng còn

sẽ đối hấn đau nhức hạ sát thủ, các người có nhân tính không có?” Đinh Tuyết Ninh vẻ mặt tức giận giễu cợt nói: “Thiệt thòi các người xuất từ một cái khổng lồ thánh địa, lại có thể biết làm như thế không biết xấu hổ sự tình!”

“Đinh gia tiểu thư, mời người nói chuyện khách khí một chút.”

Lúc này thời điểm, khác một người mặc màu trắng áo dài trung niên nhân chậm rãi theo trong rừng cây đi tới, vẻ mặt bình tĩnh nhìn Đinh Tuyết Ninh, thản nhiên nói: “Liệt Dương thánh địa muốn giết người nào, còn chưa tới phiên một ngoại nhân đến khoa tay múa chân, đừng nói là người, cho dù là phụ thân người, Hoàng Kim Đẩu Khí gia tộc gia chủ đã đến, ta cũng là nói như vậy! Người có thể đi hỏi một chút phụ thân người, có thể hay không như thế qua loa dễ dàng đi làm vượt nhà khác sự tình, người đang ở đây Liệt Dương thánh địa nói cái kia lời nói, đã cho gia tộc của người tạo thành phiền toái cực lớn, tiểu cô nương, học thông minh một chút, có một số việc, không phải người có thể can thiệp đấy, hiện tại đuổi nhanh về nhà, tìm phụ thân người vung làm nũng, sau đó lại để cho phụ thân người cho Liệt Dương thánh địa nói lời xin lỗi, chuyện này, cũng cứ như vậy được rồi, hôm nay trong xe ngựa người này, chúng ta là nhất định phải giết đấy!”

“Cho các người nói lời xin lỗi?” Đinh Tuyết Ninh vẻ mặt ngạc nhiên nhìn xem nói chuyện vị này mặc màu trắng áo dài trung niên nhân, sau đó lạnh lùng nói: “Năm đó các người Liệt Dương thánh địa đối với ta tạo thành cực lớn tổn thương thời điểm, ai tới đối với ta tỏ vẻ tạ tội ý? Không cần nói nhảm phải nói rồi, muốn giết Đằng Phi, trừ phi theo ta trên thi thể mới đi qua, nói cách khác, các người từ chỗ nào đến, liền cút cho ta quay về đi đâu!”

Bên kia Bạo Long cũng đồng dạng bộc phát ra một thân sát khí, hai mắt bắn ra cuồn cuộn bạo hào quang, giận dữ hét: “Muốn giết công tử, trước qua ta cửa ải này!”

Xùy~~!

Mặc màu trắng áo dài trung niên nhân trong miệng phát ra một tiếng cười nhạt, vẻ mặt khinh thường nhìn xem Bạo Long, khoe miệng có chút giật giật: “Đỉnh phong Đại Đẩu Sư? Không đúng, là một sơ cấp Đẩu Tôn, loại người như người kẻ yếu, căn bản không có tư cách ở trước mặt ta kêu gào, chết đi cho ta!”

Nói qua, vừa tung người, hướng phía Bạo Long nhào tới, hai

tay một trước một sau, oanh ra hai cổ kinh khủng Đấu Khí! Bạo Long vốn là cái kia hai thanh hoàng kim tiêu Kiếm, đã đang bị bắt được về sau, bị Liệt Dương thánh địa người cho lấy đi, cho nên, lúc này hắn chỉ có thể sử dụng một chút trường đao nghênh địch.

Gặp cái này Bạch y nhân đánh tới, Bạo Long hí mắt, đột nhiên phát ra một tiếng kinh thiên động địa hét lớn, cái này hét lớn một tiếng ầm chứa khủng bố sát ý, phảng phất cả tòa rừng rậm đều đi theo run nhẹ thoáng một phát, một đạo chương mắt bạch quang, theo Bạo Long trong tay trường đao, thế không thể đỡ chém về phía áo trắng trung niên nhân! Vốn là thần sắc thập phần khinh thường áo trắng trung niên nhân bị Bạo Long cái này một cuồng hống cho sợ đến nao nao, cái kia cổ kinh khủng sát ý, là hắn chưa bao giờ cảm thụ qua đấy!

Thân hình cũng hãy theo có chút đình trệ này sao trong nháy mắt, bất quá cao thủ ở giữa quyết đấu, một phần mười cái trong chớp mắt đều đủ để quyết định sinh tử, chớ nói chi là áo trắng trung niên nhân bị Bạo Long gào thét trong ầm chứa sát ý cho sợ đến thân hình đình trệ rồi, trong chớp mắt, cái này đạo bạch sắc hào quang liền trăm đã đến áo trắng trung niên nhân mặt!

Răng rắc!

Một tiếng làm cho lòng người kinh hãi xương vỡ vụn thanh âm, bỗng nhiên vang lên, áo trắng trung niên nhân cuối cùng bị Bạo Long một đao kia, cho sông sò sò chém thành hai khúc!

Kết quả này, lúc này sợ ngây người ở đây vài người khác, toàn bộ cũng không dám tin đứng ở nơi đó, kể cả mấy ngày hôm trước một mực hành hạ Bạo Long hành hạ được chết đi được Đinh Tuyệt Ninh ở bên trong, đều xem mắt choáng váng.

“Phì! **”, loại người như người tại ngoại vực trên chiến trường, lão tử hay (vẫn) là Đại Đấu Sư thời điểm liền giết qua không dưới mười cái! Thật đúng là cho rằng đẳng cấp có thể quyết định hết thảy, loại người như người chỉ có chờ cấp mà không có bất kỳ kinh nghiệm nào đồ vật, tại lão tử trong mắt, chính là một cái đồ bỏ đi tay mơ mà thôi!”

Bạo Long hướng phía bị một đao đánh chết Bạch y nhân thi

thể hung hăng nhổ ngậm nước miếng, sau đó hơi hơi híp mắt, đánh giá đứng ở chỗ đó thanh sam trung niên nhân, cười hắc hắc: “Này, tới phiên ngươi!”

“A...!A...!A...!A...!A..., ngươi vậy mà giết huynh đệ của ta, ta muốn đem ngươi phanh thây xé xác!” Thanh sam trung niên nhân trong lúc đó phục hồi tinh thần lại, trong mắt bắn ra ra vô tận hận ý, trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh dài ước một xích(0,33m), kim quang lập loè, đâm vào mắt người con người đau nhức đoản kiếm, thân hình y hệt tia chớp bắn về phía Bạo Long, trong tay màu vàng đoản kiếm, hung hăng đâm về Bạo Long cổ họng!

Lại một cái **, sinh tử solo, nhiệt huyết tuy hội (sẽ) bộc phát ra càng thực lực cường đại, nhưng quá độ nhiệt huyết, sẽ cho người mất đi lý trí, đánh mất một bộ phận cảm ứng năng lực! Bạo Long lạnh lùng nhìn xem nhào đầu về phía trước thanh sam trung niên nhân, trong tay trường đao kéo ra một cái đao hoa, đem phía trên vết máu vứt bỏ, nhẹ nhẹ liếm môi, có chút tham lam nhìn xem núi xanh trung niên nhân trong tay màu vàng đoản kiếm, thâm nghĩ trong lòng: mẹ kiếp, không hổ là một cái thánh địa, ngay cả có tiền, thẳng này vũ khí trong tay, vậy mà cũng là tinh kim rèn tạo nên, so với lúc trước đối (với) kiếm nhỏ màu vàng kim, quả thực tốt rồi quá nhiều! Vậy đối với kiếm nhỏ màu vàng kim ta dùng đến vốn là không lớn thoải mái, bị bắt rồi đi cũng không có gì đáng tiếc, trời cao đãi ta không tệ, lập tức lại đưa tới một chút quý danh (*cỡ lớn) tinh kim bảo kiếm!

Nếu là thanh sam trung niên nhân nghe thấy Bạo Long tiếng lòng, chỉ sợ hội (sẽ) thổ huyết ba lít, trực tiếp thảm chết rồi.

BOANG...!

Thanh sam trung niên nhân trong tay tinh kim bảo kiếm bỗng nhiên bắn ra một đạo kiếm khí, trong không khí phát ra thê lương tiếng rít, cùng Bạo Long trong tay trường đao hung hăng đụng vào nhau, kim loại nảy ra nổ mạnh, chấn động người màng tai đau nhức!

Bạo Long trong tay trường đao, không hề lo lắng dứt rồi, thanh sam trung niên nhân trên mặt nổi lên một vòng vẻ dữ tợn, trong tay tinh kim bảo kiếm không trở ngại chút nào tiếp tục đâm hướng Bạo Long yết hầu, đồng thời trong miệng phát ra một tiếng hét to: “Chết!”

Tại thanh sam trung niên nhân xem ra, huynh đệ của hắn vừa mới đã chết tại quá mức chủ quan, ai cũng không thể nghĩ đến, cái này sơ cấp Đấu Tôn, trong chiến đấu vậy mà thập phần vô sỉ hét lớn một tiếng.

.

.

Cái này chỉ có thể nói áo trắng trung niên nhân kinh nghiệm quá ít, không sao cả tham gia rèn luyện qua, ở thế tục ở bên trong, cho dù là cấp thấp nhất một sĩ binh, trên chiến trường, đều chọn dùng loại này thanh thể đoạt người phương pháp chiến đấu, chớ nói chi là Bạo Long loại này theo ngoại vực chiến trường còn sống trở về lão gia này.

Đây cũng là vì cái gì những cái...kia đại tộc, đều lại để cho tuổi của mình nhẹ đồng lúa, tiến vào đến thế tục tiến hành rèn luyện một cái trọng yếu nguyên nhân, không thông qua ma luyện, dù là lông vũ lớn lên lại đầy đặn, bộ dáng dù thế nào thần tuấn, cũng sẽ không trở thành bay lượn Cửu Thiên hùng ưng!

Bạo Long trên mặt, đột nhiên lộ ra một vòng nụ cười quỷ dị, thấy thanh sam trung niên nhân thần sắc nao nao, bản năng cảm thấy có chút không đúng, nhưng mắt thấy trong tay đánh đâu thắng đó bảo kiếm muốn đâm trúng cừu nhân yết hầu, cũng không có khả năng dừng tay, hơn nữa, bằng kinh nghiệm của hắn, cũng căn bản liền nói không nên lời đến tột cùng là lạ ở chỗ nào.

Một kiếm này mắt thấy muốn đâm trúng Bạo Long yết hầu, thanh sam trung niên nhân phản phát thấy được Bạo Long máu tươi năm bước, đầu người bay lên tình cảnh, khóe miệng kim lòng không được nổi lên một vòng nhẹ răng cười, ở nơi này điện quang thạch hỏa (*cực ngắn) trong nháy mắt, Bạo Long cái kia thân thể khổng lồ có chút nhoáng một cái, đánh đâu thắng đó tinh kim bảo kiếm, dễ như trở bàn tay chặt đứt Bạo Long một cái cánh tay trái!

Huyết quang hiện ra!

Mà Bạo Long, cái kia gương sinh đầy râu quai nón trên mặt, lại lộ ra một cái làm cho lòng người hàn dẫu tươi cười đến, trong ánh mắt tràn đầy đùa cợt, lông mày đều không có nhăn thoáng một phát, đi nhanh về phía trước, trong tay một nửa Đoạn Dao, thổi phù một tiếng, cắm vào thanh sam trung niên nhân bụng, trở tay nhéo một cái.

.

.

Tại thanh sam trung niên nhân không dám tin trong ánh mắt, rút ra Đoạn Dao đến, một đao chém tới thanh sam trung niên nhân đầu, thanh sam trung niên nhân khóc miệng cái kia một vòng nhe răng cười, như trước cương tại đầu đó, nhưng cũng đã đầu người rơi xuống đất!

Bạo Long khổng lồ thân thể nhẹ nhàng nhoáng một cái, hướng phía thanh sam trung niên nhân thi thể xì một tiếng khinh miệt, nói ra: “Cái này gọi là ta tổn thương, ngươi chết!”

—

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 236: Lôi Sát Chi Nộ Lôi Gào Thét!

>

Convert by:

ZajMaster

Một bên Đinh Tuyết Ninh quả thực xem mắt choáng váng, hai cái rõ ràng có bát giai thực lực Đấu Tôn, lại bị một cái chỉ có thất giai thực lực người cho liên tiếp chém giết, đây quả thực thật bất khả tư nghị, trước mắt một màn này, mãnh liệt đánh thẳng vào Đinh Tuyết Ninh tâm linh, làm cho nàng hầu như quên tiến lên giúp đỡ Bạo Long chữa thương.

Mà trong xe Đằng Phi, bị Thanh Long lão tổ báo cho biết, âm thầm còn có hai người, hai người kia mới là cường giả chân chính! Nếu như cái này thanh sam trung niên nhân cùng áo trắng trung niên nhân có thể thành công, hai người kia tuyệt sẽ không đi ra, nếu như hai người này thất bại, hai người kia sẽ hiện thân.

Cho nên Đằng Phi mới một mực không có đi ra, nhưng lại không nghĩ rằng, Bạo Long thật không ngờ sinh mãnh liệt, không cần Đinh Tuyết Ninh ra tay, ngay tại gần gần mấy hơi thở công phu, chém giết hai gã cao cấp Đấu Tôn.

Có thể nghĩ, lần này bị bắt, đối (với) Bạo Long đã kích có bao nhiêu, thế cho nên đang đột phá đến Đấu Tôn thực lực về sau, đối mặt Liệt Dương thánh địa người, vượt xa người thường phát huy thực lực của hắn.

Bất quá, Bạo Long đã bị tổn thương, cũng tuyệt đối là Đằng Phi không cách nào dễ dàng tha thứ đây, hắn lại cũng bất chấp Thanh Long lão tổ lại để cho hắn tiếp tục giả vờ ngu ngốc để

ngiht, một cước đá văng ra thùng xe cửa, phóng tới Bạo Long, đồng thời nhậ lên trên mặt đất cái kia cái cánh tay, sẽ vì Bạo Long đón.

Bạo Long sắc mặt tái nhợt, hướng về phía Đằng Phi lắc đầu: “Công tử, người như thế nào đi ra, thương thế của người không có tốt”,.

.

.

Khục khục, đừng tổn sức rồi, cánh tay này, muốn ném nơi này, con mẹ nó, đẳng cấp cao Đấu Tôn, quả nhiên không phải tốt như vậy giết đây!”

“Đừng nói chuyện, chữa thương quan trọng hơn!” Đằng Phi cau mày, vốn là vì Bạo Long miệng vết thương cầm máu, sau đó thử mấy lần, vẻ mặt chán nản buông tha cho.

Nếu như đây là đang Đằng gia, ở đằng kia bày cao cấp Y sư dưới sự trợ giúp, thông qua rất nhiều loại khí giới cùng linh dược, Đằng Phi có lòng tin đem Bạo Long cánh tay này đón, tuy nhiên về sau cánh tay này cũng khó có thể trọng dụng, ăn không được lực, nhưng tổng so không có mạnh mẽ a? Đáng tiếc, hiện tại loại này điều kiện đều muốn đón cánh tay này, cơ hồ là không có bất kỳ hy vọng.

Bên kia Đinh Tuyết Ninh đi tới, vẻ mặt vẻ xấu hổ, nhìn xem Đằng Phi trong ánh mắt lần thứ nhất tràn đầy áy náy: “Đằng Phi.

.

.

Thật xin lỗi.”

“Thật xin lỗi có làm được cái gì? Người chẳng lẽ không biết Bạo Long thực lực còn không bằng người? Người vì cái gì không đi lên ngăn đón?” Đằng Phi lửa giận đánh vào mặt tư

tưởng quay đầu đối với Đinh Tuyết Ninh rống đứng lên.

Đinh Tuyết Ninh trong nội tâm áy náy, bị Đằng Phi như vậy một rống, nước mắt lập tức tạt trong hốc mắt đảo quanh, tuy nhiên mang theo mặt nạ, thế nhưng cổ khắc nghiệt lạnh như băng khí tức đã sớm không thấy.

Đằng Phi lời vừa ra khỏi miệng, lập tức cũng hối hận chuyện này, kỳ thật vốn là cùng Đinh Tuyết Ninh không có quan hệ gì, mình bây giờ đã đợi tại đêm nàng kéo vào cái này vòng xoáy chính giữa nào có cái gì lập trường đi trách cứ nàng.

Một bên cho Bạo Long xử lý miệng vết thương, một bên thở dài một tiếng, nói ra: “Thật xin lỗi, ta không nên trách cứ người, chuyện này với người không có sao, đều tại ta.

.

.”

Đằng Phi nói qua, trong mắt bắn ra vô tận lạnh như băng cảm giác thê: “Liệt Dương thế tử, ta với người không đội trời chung!”

Bạo Long trên đầu tất cả đều là mồ hôi sắc mặt tái nhợt, lại vừa cười vừa nói: “Công tử không nên tự trách, lại nói tiếp, ta từ nhỏ đã có một cái mơ ước, trở thành một cụt một tay đại hiệp, hành tẩu thế gian, giết người bất nghĩa, quản bất bình sự tình, ha ha.

.

.”

Đằng Phi cùng Đinh Tuyết Ninh hai người trên mặt, nhưng là nửa điểm đáng tươi cười đều không có, áy náy, tự trách, tràn đầy hai người nội tâm, Đinh Tuyết Ninh những ngày này tuy nhiên một mực ở hành hạ Bạo Long, nhưng trong lòng, kỳ thật thập phần nhận đồng Đằng Phi cái này huynh đệ, cảm thấy hắn là một cái thật tốt người.

Vừa mới nếu như nàng xuất thủ, tuy nhiên không hẳn như vậy có thể như vậy mà đơn giản chém giết đối phương, nhưng ít

ra, đôi phương cũng không có sao mà to gan như vậy thật sự giết nàng.

“Bạo Long đại ca, thật xin lỗi”, ” Đinh Tuyết Ninh vẻ mặt áy náy nhìn xem Bạo Long, pháp nhưng muốn khóc nói.

“Hắc hắc, Tuyết Ninh muội tử, cái này cũng không trách người, bảo hộ công tử, là chức trách của ta, lần này nếu không có người cùng công tử, ta Bạo Long cái này cái mạng nhỏ, muốn nói rõ tại Liệt Dương thánh địa, hiện tại chỉ (cái) ném đi một cái cánh tay, đã là vạn hạnh rồi!” Bạo Long thân thủ nhặt lên thanh sam trung niên nhân cái thanh kia tinh kim đoản kiếm, có chút không thói quen vận vẹo uốn éo thân thể, sau đó nói: “Cái này chiến lợi phẩm, liền thuộc về ta, các người không có ý kiến a?”

Đinh Tuyết Ninh cùng Đằng Phi hai người liếc mắt nhìn nhau, đều là vẻ mặt im lặng, biết rõ Bạo Long dùng loại phương thức này an ủi bọn hắn, nhưng trong lòng của bọn hắn, nhưng như cũ cảm giác khó có thể tiêu tan.

“Sách, thật đúng là một cái hán tử, nhìn xem các người bằng hữu tình thâm bộ dạng, bản tôn đều có chút nhịn không được đều muốn buông tha các người.” Một cái tràn đầy trêu tức thanh âm, tại rừng cây ở chỗ sâu trong vang lên, đón lấy, một đạo thân ảnh, chậm rãi theo cái kia đi ra, người này thân ảnh phảng phất rất mơ hồ, làm cho người ta khó có thể thấy rõ hẳn tướng mạo, thẳng đến gần gần, mấy người mới nhìn rõ, đến chính là một cái hơn ba mươi tuổi thanh niên, trên người hất lên một kiện màu đen áo choàng, bên trong ăn mặc màu trắng quần áo, lông mày xanh đôi mắt đẹp, thập phần tuấn lãng, trên người không có nửa điểm sát khí.

Nhìn qua giống như là một cái ngày xuân đạp thanh (*đi chơi trong tiết thanh minh) thư sinh, cái kia một thân phiêu dật xuất trần khí chất, làm cho người ta nhịn không được đều muốn sinh ra thân cận chi tâm.

“Liệt Dương thánh địa thật đúng là rất chiếu cố ta, chẳng những có hai cái bát giai Đấu Tôn, mà ngay cả cửu giai Đấu

Tôn đều phải ra rồi.” Đẳng Phi lạnh lùng nói qua, sau đó nhìn xem người tới: “Vì giết một mình ta, đáng giá không?”

“Người, gọi Đẳng Phi đúng không?” Thanh niên không có trả lời Đẳng Phi lời mà nói..., mà là có chút hăng hái đánh giá Đẳng Phi, chặc chặc tán dương: “Người thật sự rất vượt quá dự liệu của ta, nếu như không phải Hàn Nguyệt Đại trưởng lão hạ thủ lưu tình, vậy sẽ là của người thực lực, vượt xa ra người khác đoán trước miệng trong mắt của ta, Hàn Nguyệt Đại trưởng lão hận không thể trực tiếp véo người chết bầm sự tình, chắc là sẽ không hạ thủ lưu tình, như vậy.

.

.

.

.

, thực lực của người, ít nhất là người Tinh Thần lực, nhất định rất cường đại, ta rất muốn biết, người năm nay chỉ có mười sáu mười bảy tuổi, đến từ thế tục tiểu tộc, không có cường đại hậu thuẫn ủng hộ người, người là thế nào tu luyện tới hôm nay loại cảnh giới này hay sao?”

Thanh niên nói qua, nhìn thoáng qua Báo Long, gật đầu nói: “Người cũng không tệ, không hổ là theo ngoại vực chiến trường còn sống trở về chiến sĩ, nếu như chúng ta đổi một cái thời điểm nhận thức, tin tưởng, ta sẽ rất thích ý đem người trở thành thành bằng hữu, mà không phải như hiện tại, nhất định phải giết người, cái này thật sự là một kiện làm cho người ta thống khổ sự tình đâu.”

“Ít khoác lác, chờ người giẫm phải ta thì sẽ biết được hơn nữa lời này a!” Báo Long không chút khách khí đáp lễ một câu.

“Con người của ta, theo không thích nói khoác chính mình, hơn nữa, ta cũng đặc biệt chán ghét những cái...kia ưa thích nói khoác người của mình, rõ ràng không có gì thực lực, lại càng muốn nói thực lực của chính mình rất mạnh, điểm này, chúng ta rất giống.”

Thanh niên trên mặt lộ ra nhàn nhạt đáng tươi cười, sau đó

nhìn Đằng Phi nói: “Nghe nói trong thân thể của ngươi có rất nhiều chỗ đau mạch, xem ra, ngươi nhất định có được đau mạch công pháp, thứ này, ngươi chết cũng không sao dùng, không bằng đưa cho ta, đợi tí nữa, ta cho ngươi thông khoái, tuyệt sẽ không cho ngươi cảm giác được bất luận cái gì thống khổ, ngươi sẽ chết vô cùng thoải mái, như thế nào?”

“Ngươi cảm thấy, ngươi nhất định có thể giết ta?” Đằng Phi trong mắt hàn mang lập loè, nhìn xem thanh niên cười lạnh nói: “Không bằng chúng ta đánh cược, ta muốn thất bại, mệnh cho ngươi, đau mạch công pháp cũng cho ngươi: nếu như ngươi thất bại, liền làm đại ca của ta Bạo Long người hầu, ngươi có dám?”

Thanh niên đồng tử có chút co rút lại, nhạt cười nhạt nói:

“Ngươi thật sự rất không tài, có thể đem một cái hãn phải chết (ván) cục, diễn biến đến bây giờ loại này cục diện, ngươi đã so rất nhiều người mạnh, ta sẽ không cùng ngươi đánh cược, càng sẽ không trở thành ngươi lôi kéo nhân tâm vật hi sinh, bởi vì hôm nay, ngươi hãn phải chết không thể nghi ngờ!”

Đằng Phi bỗng nhiên mỉm cười: “Thật sao?” Người cuối cùng chữ vẫn còn trong miệng, Đằng Phi thân thể đột nhiên bạo khởi, phóng tới người thanh niên này, đồng thời, trong tay đột nhiên nhiều ra một chút huyết sắc đao hai lưỡi Chiến Phủ, Chiến Phủ Địa Ngục!

Khoa trương tạo hình, huyết sắc hào quang, tản ra lạnh như băng sát ý, Chiến Phủ cần điều khiển đoạn trước nhất, là một cái sắc bén đến mức tận cùng đầu thương!

Đằng Phi trong miệng phát ra một tiếng hét to: “Nộ Lôi Gào Thét!”

Răng rắc!

Ầm ầm!

Trên bầu trời trong lúc đó vang lên một tiếng tiếng sấm giống như nổ mạnh, trong rừng cây rất nhanh nổi lên một trận cuồng phong, thối trúng cát bay đá chạy, Đằng Phi giống như tôn Chiến thần giống như, vung địa ngục, hướng về người này thanh niên hung hăng chém xuống dưới.

“Ngươi đánh lên.

.

.” Thanh niên sắc mặt đột biến, trong miệng gầm lên, khi hắn xem ra, Đằng Phi cho dù may mắn không chết, cũng tuyệt đối sẽ bản thân bị trọng thương, dù sao, xuất thủ Hàn Nguyệt Đại trưởng lão, là một cường đại vương giả.

Nhưng lại tuyệt đối thật không ngờ, Đằng Phi chẳng những một điểm tổn thương đều không có, ngược lại có thể thi triển ra khủng bố như thế sát chiêu.

Đây là hắn căn bản không nghĩ tới sự tình, thậm chí mà ngay cả Bạo Long cùng Đinh Tuyết Ninh cũng không nghĩ tới, Đằng Phi lại nói lên tay liền ra tay, hoàn toàn ngoài dự đoán mọi người!

Đối với tại Hồn Vực trong rèn luyện lâu như vậy Đằng Phi mà nói, cái này căn bản cũng không tính toán cái gì, sinh tử đánh đấm, không phải trên lời đài hữu hảo luận bàn, sau đó mọi người sắp xếp xếp hàng ăn quả quả, cuộc chiến sinh tử, không phải người chết chính là ta sống, ai xuống tay trước, ai ngoài dự đoán mọi người, ai có thể chiếm trước tiên cơ, phần thắng liền lớn hơn một phần.

Loại này chiến đấu, còn muốn như lời đài luận bàn như vậy, mọi người lẫn nhau ôm quyền chấp tay, giới thiệu tên của mình, ra tay trước còn muốn nói một tiếng: Đây là của ta tuyệt chiêu, người cần thận rồi.

.

.

Đây không phải là đầu óc có bệnh sao?

Đối mặt Đằng Phi tuyệt sát, thanh niên trên mặt vốn là nho nhã cùng tự tin hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó, là một loại sợ hãi thật sâu, cùng vô lực!

Bởi vì hắn phát hiện, hắn căn bản là tránh không khỏi cái này bí mật mang theo sấm gió chi uy một bữa!

Phanh!

Trong rừng cây, lần nữa lao ra một đạo màu xám thân ảnh, tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, một cước đem thanh

niên này cho đá bay, lập tức nâng lên như là khô tủy bình thường bàn tay, nhìn như bay bỗng chụp về phía Đằng Phi.

Đằng Phi trên mặt nổi lên một vòng lạnh như băng vui vẻ, thâm nghĩ trong lòng: Đã chờ người đã lâu, người lại không ra tay, ta đều nhanh muốn không có kiên nhẫn!

Đằng Phi trong tay Chiến Phủ Địa Ngục, không biết lúc nào, đã đến tay trái của hắn, theo một tiếng như là phượng gáy réo rất thanh âm, tay phải của hắn lên, tức thì trong lúc đó nhiều ra một chút tản ra hào quang bảy màu, nhưng cực kỳ chóng mặt, giống như ánh nắng, mặt trời mang trường kiếm.

Đồng thời, Đằng Phi trên người, bộc phát ra một cỗ động trời uy thế, cầm trong tay Phượng Hoàng Kiếm, phảng phất có thể đem hôm nay xuyên phá bình thường!

Vốn là bầu trời trong xanh, không biết từ chỗ nào vọt tới vô số mây đen, cuộn cuộn tới, sấm sét vang dội, nhìn qua cực kỳ làm cho người ta sợ hãi!

“Ông t...r...ờ...i..., thằng này đến cùng cái gì thực lực? Vậy mà có thể dẫn động như thế hiện tượng thiên văn? Không phải chứ.

.

.

, còn có thể phi? Hắn.

.

.

Hắn là Thánh cấp sao?” Đinh Tuyết Ninh trợn mắt há hốc mồm nhìn xem cầm trong tay cái thanh kia tản ra hào quang bảy màu bảo kiếm chém về phía đối phương Đằng Phi, nhìn xem Đằng Phi một kiếm lật bỏ đột kích người đầu lâu, đầu lâu kia phóng lên trời, bay lên mấy trượng cao, máu tươi phun tung toé đến không trung, tại mây đen thấp thoáng xuống, nhìn qua là như vậy rõ ràng cùng lãnh diễm.

Sau đó, lại trơ mắt nhìn xem không có đầu cánh, lại trực tiếp
lăng không bay lên, phóng tới cái kia vừa mới bị đá bay thành
niên Đăng Phi, Đinh Tuyết Ninh khóe miệng kịch liệt co quắp,
vẻ mặt bất khả tư nghị lắm lắm nói.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 237: Chiến Sao!

>

Bị Đằng Phi dùng Phượng Hoàng Kiếm một kiếm chém người sợ rằng chết cũng sẽ không nghĩ tới, thiếu niên này trong thân thể, có một vị diện phong vương giả linh hồn, nếu như hắn biết cái này làm cho người ta như đưa đám đích thực cùng, sợ là nói gì cũng sẽ không đón nhiệm vụ này.

Thật dễ dàng từ diện phong Đấu Tôn đột phá đến Đấu Thánh cảnh giới, trở thành một gã Thánh Giả, cũng đang trở thành Thánh Giả sau trận chiến đầu tiên, ngay cả một hiệp cũng không dùng tới, đã bị người một kiếm lột bỏ đầu, sợ rằng vị này cũng là từ trước tới nay chết nhất uất ức một vị Thánh Giả.

Bên kia bị một cước đá bay người thanh niên kia, tro mắt nhìn bọn họ đội ngũ trong cường đại nhất Thánh Giả, bị Đằng Phi một kiếm cho lột bỏ đầu, lúc này bị làm cho sợ đến hồn phi phách tán, cơ hồ không có bất kỳ do dự, phản ứng đầu tiên, chính là nhanh chân bỏ chạy!

Đối mặt cái này giống như yêu nghiệt giống như đích thanh niên, sự tin tưởng của hắn bị đánh được phần toái, trong tim của hắn, rất muốn giống như cái kia đại hồ tử thanh niên giống nhau, rất nam nhân rất gia môn đi đến chiến đấu, chỉ sợ chết, cũng quyết không lui về phía sau nửa bước.

Có thể chân của hắn, nhưng hoàn toàn không nghe chỉ huy của hắn, diện cuồng hướng phía rừng cây chỗ sâu chạy như điên đi.

Hắn thuở nhỏ tự sinh trưởng ở Liệt Dương Thánh Địa, vẫn được khen là là Liệt Dương Thánh Địa thiên tài thiếu niên, trác tuyệt thiên phú, cơ hồ để sở hữu bạn cùng lứa tuổi hâm

mộ, thậm chí ngay cả rất nhiều lớp người già nhân vật, cũng chính miệng khen ngợi quá hẳn.

Hắn đã từng một lần có chút tự phụ cho rằng, nếu như phụ thân của hắn là Thánh Chủ lời nói, như vậy hắn hôm nay thành tựu, cũng sẽ không so sánh với thế tử sai, thậm chí có mạnh hậu thế tử!

Chỉ tiếc, ảo tưởng ở biến thành sự thật lúc trước, vĩnh viễn chỉ có thể là ảo tưởng, hôm nay hắn ảo tưởng, bị thực tế đánh cho Hi Ba Lạn, thẳng đến lúc này, hắn mới hiểu được sự phụ quá khứ đã nói câu nói kia là có ý gì.

“Nuôi dưỡng ở trong cung điện một cây đại thụ, sinh mệnh lực có thể không có phía ngoài một gốc cây cỏ đại mạnh!”

Hắn ưu nhã, hắn có phong độ, hắn học thức uyên bác, hắn khôi hài hài hước : hóm hỉnh.

.

.

Hắn một lần cho là mình có thể nói trẻ tuổi nhân tài kiệt xuất, thậm chí không cam lòng tại Liệt Dương thế tử hào quang phía dưới, ảo tưởng cuối cùng có một ngày, hắn cũng có thể khai tông lập phái, thành lập một cái thế lực to lớn.

Thanh niên cặp chân, cơ hồ chạy có chút chết lặng, hắn không biết mình đến tột cùng chạy ra đi có xa lắm không, cũng không biết mình còn có thể tiếp tục chạy bao lâu, vô số chuyện cũ đoạn ngắn, một màn màn từ trong đầu của hắn hiện lên, Sinh Tử tồn vong hết sức, hắn mới hiểu được, thì ra là hắn chính là gốc cây nuôi dưỡng ở trong cung điện đại thụ, thì ra là hắn thật sự không bằng phía ngoài kia gốc cây cỏ đại.

.

.

Đằng Phi đuổi theo có chút buồn bực, tốc độ của hắn, không

dám nói độc bộ thiên hạ, nhưng ít ra, cũng tuyệt đối có thể nói cường đại, có thể trước mắt người thanh niên kia, liều mạng dường như, một lòng chạy trốn, túc túc một nén nhang thời gian, Đằng Phi dám không có đuổi theo đối phương!

“Uy, ta nói, người không phải là rất thưởng thức huynh đệ của ta sao? Hắn là nam nhân chân chính, có gánh vác, có đảm lược, tuyệt sẽ không giống mềm đản giống nhau kinh sợ, người hiện tại cũng rất làm cho người ta xem thường a!” Đằng Phi ở phía sau trào phúng nói.

Để Đằng Phi buồn bực chính là, đối phương giống như là không có nghe gặp lời của hắn giống nhau, hai chân như bay, chạy cái kia gọi một cái nhanh.

“Mẹ kiếp , người vẫn có phải hay không nam nhân a? Cũng biết chạy chạy chạy, chạy cái rầm a! Dừng lại theo hợp lại đánh một trận tử chiến, chiến bại người liền làm huynh đệ của ta người hầu tốt lắm , ta cũng sẽ không giết người, người chạy cái gì chạy a?” Đằng Phi trong mắt sát cơ thoáng hiện, hôm nay nói gì cũng không có thể để thanh niên này rời đi.

Một khi hắn trở lại Liệt Dương Thánh Địa, như vậy mình có thể đủ chém giết Đấu Thánh tin tức sẽ truyền đi, dù sao thanh niên này tro mắt nhìn Đằng Phi một kiếm giết tên kia Đấu Thánh.

Đằng Phi không thèm để ý Liệt Dương thế tử biết hắn không có thành ngu ngốc chuyện tình, dù sao chuyện như vậy, cũng dấu diếm không được bao lâu, nhưng rất để ý đối phương nắm giữ thực lực chân chính của hắn!

Phải biết rằng, Đằng Phi hôm nay ở cực độ dưới sự phẫn nộ, không sai biệt lắm đem của mình gốc gác cũng lật đi ra, sau đó ở Thanh Long Lão Tổ dưới sự trợ giúp, một kiếm chém giết một gã Đấu Thánh, này truyền đi, quá kinh thế hãi tục.

Cho dù đối phương là vừa mới trở thành Thánh Giả, cảnh giới cũng không ổn định, nhưng Đằng Phi biểu hiện, cũng thật sự là quá mức yêu nghiệt, hắn năm nay vừa mới mười sáu tuổi! Coi như là Liệt Dương thế tử, chỉ sợ cũng không dám nói hắn ở mười sáu tuổi thời điểm là có thể chém giết Đấu Thánh sao?

Hơn nữa còn là loại này dễ như bốn giống như chém giết, đôi phương thậm chí chưa kịp đánh trả, tụt uất ức chết.

Cho nên, Đẳng Phi liều mạng tiêu hao đại lượng thể lực, không tiếc hết thấy thật nhiều, cũng phải đem thanh niên này ở.

Bằng Liệt Dương Thánh Địa làm trung tâm, Phương Viên trong năm trăm dặm địa hình, thanh niên này nhưng thật ra cũng rất quen thuộc, thậm chí quen thuộc đến địa phương nào có vách đá, địa phương nào có thâm cốc, nói đó có hồ, ở chỗ nào là ám lưu, hắn cũng nhất thanh nhị sở! Nhưng hôm nay giống như là trùng tà giống nhau, hắn biết rõ phía trước là một chỗ chùng ngàn trượng cao vách đá, nhưng một đôi chân lại không nghe sai sử vẫn hướng về cái hướng kia chạy như điên đi.

Cho đến khi chạy đến bên vách núi duyên, hắn tài cả người mạnh mẽ run run một chút, thần trí khôi phục thanh tỉnh, có chút mờ mịt nhìn dưới chân chậm rãi xẹt qua tầng mây, nhìn sâu không thể trác vách đá, hắn chậm rãi quay đầu.

Đẳng Phi gặp thanh niên này rốt cục không chạy, trong lòng cuối cùng là Tùng.

Khí , nhìn về phía trước chặn con đường vách đá, một cái thậm chí nhìn không quỹ đầy, hơn nữa dưới chân còn nữa tầng mây chậm rãi chảy qua, nếu như đối diện thanh niên có thể giữ vững Cương nhìn thấy hắn lúc phong độ, này tương hội tạo thành một bức tuyệt diệu phi thăng đồ!

Chỉ tiếc, đối diện thanh niên kia, giờ phút này sắc mặt tái nhợt, hai mắt vô thần, nhìn về phía trong ánh mắt của hắn, tràn đầy vẻ tuyệt vọng.

Đẳng Phi vì khế cau mày, trong lòng của hắn hết sức không giải thích được, thanh niên này một thân thực lực, tuyệt đối có cửu giai Đấu Tôn cảnh giới, chỉ thiếu chút nữa, có thể nhập thánh, trở thành một gã Thánh Giả.

Nhưng tâm tính của hần tu vi, thế nào có kém đến nỗi tình trạng như thế? Ngoan cố chống cự, chớ nói chi là là lâm vào trong tuyệt vọng người, không liều mạng vật lộn độ sức một hồi, sao biết kết quả như thế nào?

Có thể ở đôi phương trong mắt, Đằng Phi chỉ nhìn thấy tuyệt vọng,, sợ hãi cùng mờ mịt, loại này thần sắc, lẽ ra thế nào cũng không nên ở một người thanh niên tuấn ngạn trên mặt xuất hiện, có thể hết lần này tới lần khác, tựa xuất hiện ở mắt của hần da dưới.

Đằng Phi nữa thông minh, cũng khó có thể tưởng tượng, làm một cái kiêu ngạo nhân, trên người tầng kia kiêu ngạo áo ngoài bị đánh được phần toái sau, có là một loại như thế nào cảm giác, bởi vì hần cho tới bây giờ cũng chưa có quá cái loại này đáng giá kiêu ngạo cảm xúc, từ nhỏ tựa sống ở người khác xem thường trong, thay đổi thể chất đạt được thực lực sau, cũng nhiều lần gặp phải cường địch, xuôi gió xuôi nước thời điểm từng có, bất quá liên tiếp bị gặp được một số không lớn không nhỏ đả kích, khiến cho Đằng Phi căn bản là sinh không ra cái loại này bề ngỗ thiên hạ kiêu ngạo tâm tình.

.

.

Con người thành trường hoàn cảnh, có thể quyết định rất nhiều đồ, ít nhất Đằng Phi, tuyệt không sẽ ở gặp phải khốn cảnh thời điểm, giống như người thanh niên này giống nhau lộ ra tuyệt vọng nét mặt như đưa đám.

“Người vừa mới nói lời, coi như đếm?”

Hai người nhìn nhau một lúc lâu, đối diện thanh niên rốt cục mở miệng, nhưng thanh âm nhưng trở nên hết sức khàn giọng, nhìn Đằng Phi ánh mắt, cũng tràn đầy cầu khẩn.

Đằng Phi đuôi lông mày nhảy lên, nhìn thanh niên này, than nhẹ một tiếng: “Ta thừa nhận, vừa mới ta lần đầu tiên nhìn thấy ngươi thời điểm, đúng là rất thương thức ngươi, khí chất của ngươi, làm cho người ta một loại như tắm gió xuân cảm giác, thực lực của ngươi cũng rất cường đại, ta không có đoán

sai lời nói, người phải là một gã cừu giai Đẩu Tôn sao? Bên cạnh ta, đúng là phải nhân thủ, nhưng đáng tiếc.

.

.

Người kế tiếp biểu hiện, làm cho người ta thất vọng cực độ!”
Đằng Phi không chút lưu tình nói: “Từ người tên kia Thánh Giả đồng bạn bị ta chém giết bắt đầu, người tự đã hoàn toàn đánh mất sở hữu lòng tin, người thậm chí không dám đối mặt ta, theo đánh một trận! Người tốc độ chạy trốn thật sự rất làm cho người ta sợ hãi than, bất quá, lưu loại người như người người bên người, ta thật sự rất khó tưởng tượng, làm đồng bạn của người gặp phải nguy hiểm thời điểm, người có phải hay không vẫn giống như hôm nay như vậy, bộ dạng xun xoe bỏ chạy, cho nên, thật xin lỗi, ta vừa mới nói lời, không tính toán gì hết ”

Đằng Phi nói đến đây, trên mặt lộ ra vẻ nhàn nhạt trào phúng: “Người nếu còn là một nam nhân, vậy thì lấy ra dũng khí của người, theo đánh một trận! Đừng làm cho ta xem thường người!”

Thanh niên trong mắt đầu tiên là tràn đầy tuyệt vọng, khuôn mặt cũng trở thành xám trắng vẻ, theo Đằng Phi lời nói, này tờ anh tuấn trên mặt, dần dần nổi lên vẻ hồng nhuận vẻ, hô hấp cũng trở nên dồn dập lên, cắn răng nói: “Ta thừa nhận, ta hôm nay biểu hiện, rất thất bại! Phi thường thất bại! Bị cười nhạo, đều là theo lý thường phải làm chuyện tình, người nói không sai, sợ hãi của ta, chiến thắng lý trí của ta, ta vốn nên cho liều mạng, cho dù chết, cũng muốn chết có ý nghĩa, nhưng rất đáng tiếc, ta lựa chọn trốn tránh.

.

.

Thanh niên nói đến đây, ngẩng nhìn bốn phía, trên mặt lộ ra vẻ tự giễu nụ cười: “Ta từ nhỏ sinh trưởng ở chỗ này, đối với hoàn cảnh nơi này nếu chỉ chường, ta biết rõ cái chỗ này, có một nơi sâu không lường được vách đá, nhưng hai chân hay là

không nghe sai sử chạy hướng nơi này, chạy hướng về phía tuyệt lộ, ta biết người rất xem thường ta, cảm thấy ta người như thế, gặp phải nguy hiểm thời điểm, nhất định sẽ trước hết nghĩ chạy trốn, mà không phải nhớ giải cứu đồng bạn, có lẽ, của ta trong tiềm thức, cũng xem thường chính mình, cho nên, ta mới có thể rất hâm mộ người vậy hôm nay râu mép đồng bạn, bị chém rụng một cánh tay, nhưng như cũ có thể mặt không đổi sắc chuyện trò vui vẻ, đúng vậy, chính là hâm mộ, ta vẫn cho rằng đó là thường thức, đến bây giờ mới hiểu được, ta là ở ao ước.

”

Thanh niên vừa nói, trên người bắt đầu chậm rãi bộc phát ra một cỗ khí thế cường đại, trong thân thể đầu dòng nước xoáy tốc độ cao xoay tròn, mặc dù vừa mới liều mạng chạy trốn, tiêu hao đại lượng đầu khí, nhưng đối với tại một cái cửu giai Đấu Tôn mà nói, hãn vẫn có lực đánh một trận.

“Cho nên, hiện tại, sẽ làm cho ta với người đường đường chánh chánh đánh một cuộc! Cho dù chết.

Ta cũng nữa không tiếc nuôi!” Thanh niên vừa nói, trong tay nhiều ra một thanh cực kỳ tinh mỹ trường kiếm, màu xanh biếc cao cấp da ma thú chế thành vỏ kiếm nhìn qua hết sức hoa mỹ, nhìn kỹ lại, phía lưu lại không ít Tuế Nguyệt dấu vết, ứng với là một việc đồ cổ.

Trường kiếm chậm rãi rút ra, thanh niên chậm rãi nói: “Thanh kiếm này, tên là chém Ma, là một việc Thánh Khí, quá khứ từng là sư tổ ta binh khí, vẫn truyền tới trong tay của ta, sư phụ ta, là Lão Thánh Chủ sư đệ, đương đại Thánh Chủ, là sư huynh của ta, hôm nay thế tử, dựa theo bối phận định đứng lên, vẫn là của ta sư đệ, ta vẫn nhận thức nếu như ta có hãn trưởng thành hoàn cảnh, nhất định sẽ so với hãn mạnh, thắng

cho tới hôm nay ta mới hiểu được giữa chúng ta chênh lệch, tại sao hần là chủ, ta là từ.

Nếu như, hôm nay người tới nơi này là hần, Đằng Phi, người thật sự hần phải chết không thể nghi ngờ!”

Thanh niên vừa nói, trường kiếm xoảng một tiếng ra khỏi vỏ, một mảnh như nước quang hoa, đâm vào người cơ hồ không mở ra được mắt, thanh niên ánh mắt, cũng theo này tầm quang hoa mà dần dần kiên định, lạnh giọng nói: “Đến đây đi, Đằng Phi, chúng ta đường đường chánh chánh công bình đánh một trận, ngay cả bại, ta cũng không tiếc nuôi!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp hần, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 238: Chém Giết!

>

Đằng Phi khoe miệng, nổi lên vẻ nụ cười thản nhiên, này, mới là hấn muốn kết quả!

Thanh niên này có được cửu giai Đấu Tôn thực lực, mà hấn, đấu khí toàn bộ khai hỏa dưới tình huống, đấu khí thực lực có thể đạt tới thất giai cấp tám Đấu Tôn cảnh giới, lại thêm cấp năm Chân Nguyên Vô Thánh thực lực, Đằng Phi tổng hợp thực lực, chừng tương đương với bát giai Đấu Tôn.

Nhưng Đằng Phi tu luyện Bát Bộ Thiên Long Quyết, ở tốc độ thượng, có thể nói độc bộ thiên hạ, ở phòng ngự thượng, đã đạt tới bằng đá da điên phong trạng thái, lực lượng tinh thần cũng hơn xa quá Đấu Tôn, thậm chí cấp thấp Thánh Giả, ở lực lượng tinh thần phương diện, cũng không bằng Đằng Phi cường đại.

Đằng Phi tu luyện công pháp, cũng không có chỗ nào mà không phải là tuyệt thế công pháp, Thiên Đạo Ngũ Thập Đấu Mạch Đại Pháp, có thể làm cho đấu khí của hấn chuyển đổi so sánh với đồng cấp Vô Giả nhanh suốt gấp đôi, có thể đem đấu khí phát huy đến mạnh nhất; Lôi Sát, đây là một loại cường thế và hung hãn phủ pháp, ẩn chứa Ngũ Hành nguyên tố trung Phong Lôi hai loại thuộc tính; Bát Bộ Thiên Long Quyết, nhất rõ rệt ba cái phương diện, tốc độ, lực lượng cùng tinh thần lực, cũng ra ngoài vào tưởng tượng: Vô Danh Quyền Pháp, ẩn chứa khai thiên tích địa Hỗn Độn chi sơ vô thượng áo nghĩa!

Những thứ này toàn bộ tăng lên, để Đằng Phi có thể khiêu chiến vượt qua tự thân thực lực đếm cấp độ thật lực của đối thủ!

Cái này bị sợ phá đảm thanh niên, nghiêm khắc mà nói, là bị Thanh Long Lão Tổ uy thế cho hù dọa đến, cũng không phải

là bị Đằng Phi tự thân thực lực hù dọa đến, Đằng Phi không muốn làm cho bí mật của mình bị người biết được, đồng thời cũng hy vọng có thể tìm một người đối thủ cường đại tới xác minh thực lực bản thân, như vậy, cái này bị hấn một lần nữa kích khởi Võ Giả tín niệm thanh niên, tự thành một cái tốt nhất đối thủ!

Đằng Phi trong lòng rất rõ ràng, nếu như không mượn giúp Thanh Long Lão Tổ lực lượng hấn cũng không phải một gã Đấu Thánh đối thủ!

Thanh niên trong tay Thánh Khí Trảm Ma Kiếm ngăn, trong cổ họng phát ra một tiếng thét dài, thân thể lẫm lẫm không dừng lên, Thánh Khí Trảm Ma Kiếm bộc phát ra một mảnh ánh sáng ngọc quang hoa, giống như ánh mặt trời mũi nhọn giống như chói mắt, chém ra một đạo bảy tám trượng trường kiếm mũi nhọn, hung hăng bổ về phía Đằng Phi!

Thương!

Hư không phảng phất cũng bị một kiếm này cho mở ra, hùng hồn đấu khí, quán chú ở kiếm quang bên trên, phát ra bèn nhọn thê lương tiếng xé gió!

“Đây chính là cửu giai Đấu Tôn thực lực!” Đằng Phi trong lòng dấy lên hưng ác phấn hoả diễm đôi vô cùng sáng ngời, nhìn đạo này chém về phía kiếm của mình mũi nhọn trong tay chiến phủ Luyện Ngục bắn ra ra một mảnh máu sắc quang mang, nghênh hướng chém tới được kiếm quang.

Oanh long!

Cao thiên cùng đại địa đồng thời phát ra một trận kịch liệt run rẩy, muện lôi giống như nổ cuồn cuộn tới, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán đi, khổng lồ năng lượng, đánh sâu vào được bốn phía mấy chục thước trong phạm vi, cát bay đá chạy, bụi mù nổi lên bốn phía giống như sơn băng địa liệt giống như!

Đằng Phi đặng đặng đặng về phía sau liền lùi lại vài chục bước, khoe miệng tràn ra một tia vết máu, trong mắt nhưng tràn đầy vô cùng hưng ác phấn quang mang.

Thanh niên kia cũng hướng lui về phía sau bảy tám bước, có chút không dám tin nhìn Đằng Phi, hấn kinh ngạc, cũng không phải là Đằng Phi quá mạnh mẽ mà là cảm giác được đối thủ

thể nào đột nhiên biến yếu? Vốn là một kích kia, hắn đã ôm định hắn phải chết lòng lại không nghĩ rằng, đối thủ đột nhiên không có vừa mới cường đại như vậy!

Mặc dù không biết là nguyên nhân gì tạo thành, nhưng thanh niên trái tim đó nhất thời trở nên lung lay đứng lên có thể còn sống, ai muốn ý chết? Nếu như có thể ở chỗ này đem Đăng Phi chém giết, hắn vài thứ kia, tựu tất cả đều là của ta! Không chỉ như thế, ta còn sẽ được Lập người công lớn!

Thanh niên một đôi tròng mắt, cũng trở nên lửa nóng cùng hưng ác phần, trong miệng liên tục phát ra thét dài, đầu dòng nước xoáy trung đầu khí cấp tốc xoay tròn, cả người bộc phát ra uy thế cường đại, mạnh mẽ lần nữa nhắm phía Đăng Phi! “Tới tốt!” Đăng Phi cười ha ha, trong mắt chiến ý nùng đến kinh người trình độ.

Thương!

Thương!

Thương!

Từng tiếng nổ, ở huyết sắc song lưỡi dao chiến phủ Luyện Ngục cùng Thánh Khí Trảm Ma Kiếm trong lúc vang lên, trải qua mấy lần tiếp xúc, Đăng Phi vui mừng phát hiện, trong tay của hắn chiến phủ Luyện Ngục, không có một chút điểm hư hao!

Mặc dù không dám xác định Luyện Ngục là Thánh Khí, nhưng Đăng Phi có thể nhất định, Luyện Ngục tuyệt đối không thua gì bất kỳ Thánh Khí!

Bên kia thanh niên cũng phát hiện điểm này, đối với trong tay phải kia đem thoát nhìn cực kỳ trầm trọng chiến phủ, cùng trong tay mình Thánh Khí Trảm Ma Kiếm cứng đối cứng rất đúng hợp lại nhiều như vậy, thậm chí không có chút nào hư hao, điều này làm cho trong mắt của hắn nóng bỏng Quang Mang, càng thêm nồng đậm vài phần.

Của ta, cũng là của ta!

Chỉ cần giết người trước mắt, những đồ này, tựu cũng là của ta!

“Đi tìm chết sao!” Thanh niên trong miệng hét lớn, thân thể đột nhiên nhanh như thiểm điện giống như, trong tay Thánh Khí Trảm Ma Kiếm xuy ra bảy tám trượng trường kiếm mũi nhọn, quét ngang Đăng Phi đầu.

Đằng Phi mặt không đổi sắc, cầm trong tay Luyện Ngục, vận khởi Già Lô La tâm kinh, dưới chân tốc độ nhanh đến bất khả tư nghị, trực tiếp nhắm phía thanh niên, nữa vận hành trong đan điền chân nguyên, cùng toàn thân Thập Cửu nơi đầu mạch trung tốc độ cao xoay tròn đầu khí dung hợp chung một chỗ, tạo thành một cổ đáng sợ Hỗn Độn lực lượng, giơ lên quyền trái, hung hăng oanh hướng thanh niên này mặt.

Hỗn Độn Sử Sinh Nhất!

Chung quanh thời gian, phảng phất ngay khi trong lúc bất chợt trở nên sênh sịch, thanh niên mỗi một cái động tác, ở Đằng Phi trong mắt, cũng trở nên vô cùng chậm rãi, mỗi một chiêu quỹ tích, cũng trở nên như vậy rõ ràng!

Của ta Già Lô La tâm kinh, lại nâng cao một bước, chạm đến đến thời gian huyền bí cánh cửa!

Đằng Phi mừng rỡ trong lòng, Hỗn Độn Sử Sinh Nhất.

.

.

Một quyền này oanh hướng thanh niên mặt, Đằng Phi có thể rõ ràng nhìn thấy thanh niên trên mặt lộ ra ngưng trọng nét mặt, đồng thời xử dụng kiếm tới phòng.

Như vậy.

.

.

Sẽ làm cho ta thử một chút, bằng đá da điên phong trạng thái, phối hợp Vô Danh Quyền Pháp trung này chiêu thứ hai —— Hỗn Độn Sử Sinh Nhất, bằng Già Lô La tâm kinh tốc độ làm cơ sở, là cái dạng gì a!

Đằng Phi trong lòng tín niệm vô cùng kiên định, chân đạp Già Lô La tâm kinh bộ pháp, nghĩa vô phản có một quyền oanh hướng thanh niên Thánh Khí Trảm Ma Kiếm!

Phanh!

Một quyền này, giống như là giã ở không thể phá vỡ cương thiết bên trên, kia cổ cường đại vô cùng lực phản chấn lượng, để Đẳng Phi một ngụm máu tươi mạnh mẽ phun ra đi, phun ở thanh niên trong tay Thánh Khí Trảm Ma Kiếm trên thân kiếm.

A!

Thanh niên phát ra một tiếng thê lương kêu thảm thiết, cảm giác được có một cổ bài sơn đảo hải Bàn lực lượng, theo trong tay Thánh Khí Trảm Ma Kiếm, hung hăng oanh vào thân thể của mình trong, toàn thân cao thấp sở hữu kinh mạch, cơ hồ trong nháy mắt này, toàn bộ bạo liệt!

Thanh niên thân thể giống như là một con bị đánh bay bao cát, hướng về phía sau vách đá trực tiếp vút bay ra ngoài, trong tay Thánh Khí Trảm Ma Kiếm, tiểu lang một tiếng, rơi xuống ở bên vách núi duyên.

Đẳng Phi nhanh-mạnh mẽ đi vài bước, thân thể dò bên vách núi duyên, nghe phía dưới truyền đến một ít âm thanh thật dài tiếng kêu thảm thiết, nhịn không được lần nữa phun ra một ngụm tiên huyết.

Khom lưng nhật lên trên mặt đất Thánh Khí Trảm Ma Kiếm, kiếm kia thượng lâm dính Đẳng Phi máu tươi, giờ phút này nhìn qua đằng đằng sát khí, Đẳng Phi muốn cười, nhưng cảm giác được trong thân thể khí huyết cuộn cuộn, vừa mới một quyền kia đánh ra, cơ hồ đã tiêu hao hết Đẳng Phi trong thân thể sở hữu lực lượng, giờ này khắc này, Đẳng Phi đã là hết sức yếu ớt.

“Ta ở bộc phát ra toàn lực dưới tình huống, mặc dù có thể chém giết cửu giai điên phong Đấu Tôn, nhưng thực lực chân chính của ta, nhưng lại xa xa không bằng một gã cửu giai Đấu Tôn, xem ra, phải hãy mau đem khoả mạnh lực tăng lên, hôm nay tình huống như thế, nhưng thật ra coi như là tương đối nguy hiểm, như nếu như đối phương tới người nhiều hơn nữa những, ta liền lực không hề bắt bớ, không thể cũng trông cậy vào vận khí, thực lực của ta, cũng sớm muộn sẽ bị người biết” Đẳng Phi ngồi ở bên vách núi một khối trên tảng đá, yên lặng

nhớ, móc ra một chữa thương đan dược yên lặng phục dụng đi xuống, mắt thấy phương xa núi non trùng điệp núi non trùng điệp ngọn núi, thầm nghĩ trong lòng: sư phụ thực lực chân chính của nàng, phải là một gã Thánh Giả, như vậy, cùng làm một người thế lực to lớn thế tử Liệt Dương Húc, nói vậy cũng sẽ không so sánh với sư phụ sai quá nhiều mới là, ta thực lực bây giờ, đối phó một gã cửu giai điên phong Đấu Tôn, cũng như lần này cố hết sức, muốn đối phó Đấu Thánh, đó là si tâm vọng tưởng.

Mặc dù có Thanh Long Lão Tổ hỗ trợ, nhưng nếu là thật đến rồi công khai luận võ trường hợp thượng, Thanh Long Lão Tổ chưa chắc dễ dàng hiện thân.

Không từ mà biệt, Hàn Nguyệt Thánh Địa Đại trưởng lão, cũng đã là một gã Vương cấp cao thủ, một khi vận dụng Thanh Long Lão Tổ lực lượng, rất dễ dàng cũng sẽ bị hấn phát hiện.

Nhớ tới Hàn Nguyệt Đại trưởng lão này tờ nét mặt già nua cùng cặp kia tràn đầy sát ý con người, Đằng Phi sách tóm tắt được trong lòng có chút rét lạnh.

Rất thích tàn nhẫn tranh đấu vô dụng, chân chính có thực lực người, tuyệt không sẽ để ý trong lòng người sẽ như thế nào thống hận hận, người ta một đầu ngón tay là có thể đem người nghiền chết, cần gì quan tâm ý nghĩ của người?

Đối mặt tình huống như thế, Đằng Phi duy nhất có thể làm, chính là làm cho mình không ngừng trở nên mạnh mẽ, cường thịnh trở lại, càng mạnh !

Cảm giác được trong thân thể khí huyết hơi chút bình phục một số, Đằng Phi chậm rãi đứng lên, lẩm bẩm nói: “Hàn Nguyệt Đại trưởng lão, Liệt Dương Húc, các người cho tiểu gia chờ, bất quá đi ra thân tốt điểm , so với ta tuổi tác lớn điểm , tiểu gia còn trẻ, đến rồi tuổi tác của các người, cũng sẽ không so sánh với các người sai!”

“Công tử.

.

.” Bên kia rất xa, truyền đến Bạo Long lo lắng tiếng hô.

“Đăng Phi!” Luôn luôn không thích nói chuyện Đinh Tuyết Ninh cũng đem đầu khí năng lượng quán chú ở trong thanh âm, rất xa truyền đến.

“Ta không sao!” Đăng Phi ngẩng lên đầu, lớn tiếng đáp lại, đem Trảm Ma Kiếm thu hồi, hướng phía phương hướng của bọn hắn chạy tới.

“Người nói gì? Bọn họ bốn người.

.

.

Một cái cũng không còn trở lại?” Liệt Dương Húc vẻ mặt không dám tin nhìn quỳ ở trước mặt mình nhận lấy, này tờ anh tuần mặt hết sức vụn vặt đủ tợn, âm trầm được cơ hồ có thể vất nổi trên mặt nước.

“Là, thế tử, đã ba ngày, bọn họ cũng không có tin tức gì truyền đến, thuộc hạ phái người dọc theo đường truy tra, phát hiện bọn họ chiến đấu địa phương, xe ngựa của bọn họ đã tổn hại, thuộc hạ người đang kia phát hiện hai cỗ thi thể, là hai người bát giai Đấu Tôn sư thúc, thế tử bảo vệ Thánh Giả cùng Liệt Dương Cương thuộc hạ nhưng không có phát hiện, bất quá thuộc hạ đã phái người ở đây chung quanh trăm dặm bên trong cẩn thận lục soát, tin tưởng nữa mấy ngày nữa, sẽ có tin tức truyền đến.

“Điều này sao có thể? Làm sao có thể đi? Hai người bát giai Đấu Tôn, một cái cửu giai Đấu Tôn, còn có một tên Thánh Giả.

.

.

Như thế đội hình, cho dù nghĩ muốn ám sát thế tục trung hoàng đế, cũng có rất lớn cơ hội, hơn nữa, cho dù thất bại, cũng không trở thành toàn quân bị diệt!” Liệt Dương Húc chân mày vất thành một cái “Xuyên, chữ, trên mặt trần đây không dám tin nét mặt.

“Thế tử, theo thuộc hạ suy đoán, cái kia Đằng Phi, rất có thể cũng không có bị Hàn Nguyệt Đại trưởng lão phá đi tinh thần thức hải, căn cứ chiến đấu địa phương dấu chân giống phán đoán, có một người dấu chân rất khả nghi, tựa hồ là kia Đằng Phi ”

“Cái gì? lên.

.

.” Liệt Dương Húc bộ ngực kịch liệt phập phồng , hít sâu một hơi, miễn cưỡng làm cho mình tỉnh táo lại, trầm giọng nói: “Chẳng lẽ Hàn Nguyệt Đại trưởng lão lão thất phu kia dám lừa gạt ta? Cũng không có thương tổn được kia Đằng Phi? Hơn nữa, ta tuyệt không tin bằng vào Đinh gia nha đầu kia, Đằng Phi cùng vậy hấn kia thủ hạ, có thể giết chết chúng ta bên này bốn người, chẳng lẽ.

.

.”

Liệt Dương Húc vừa nói, này tờ anh tuấn trên mặt, nổi lên vẻ sát khí lạnh như băng, lâm lâm nói: “Hàn Nguyệt Thánh Địa, Hàn Nguyệt Thánh Địa.

.

.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 239: Đàm Phán Cái Giao Dịch A

>

Convert by:

ZajMaster

“Thế tử, xem chiến đấu qua địa phương, theo thuộc hạ suy đoán, không giống có những người khác tham dự, hơn nữa, thế tử thủ hộ Thánh giả, cùng Liệt Dương vừa hai người bọn họ.

.

.

, cũng chưa chắc sẽ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, có lẽ, là đuổi giết Đằng Phi những người kia đi.”

Liệt Dương Húc tâm phúc thủ hạ có chút ít lo lắng nhìn xem chủ nhân của mình, hắn biết rõ, thế tử là một cỗ nào kiêu ngạo người, cùng ngày trên yến hội, Lục Tử Lăng đang tại mặt của mọi người, lại còn nói muốn gả cho người khác, quả thực tương đương trước mặt mọi người hung hăng rút Liệt Dương thế tử một cái tát, loại chuyện này, bằng vào hắn đối (với) thế tử rất hiểu rõ, thế tử là tuyệt đối không cách nào dễ dàng tha thứ đây.

Cho nên, Đằng Phi nhất định phải chết.

Dù là hắn đã biến thành một người ngu ngốc, Liệt Dương Húc như trước sẽ không bỏ qua hắn.

Về sau lại đã xảy ra Miêu tộc thị nữ sự kiện, cái này càng làm cho Liệt Dương Húc tức giận không thôi.

Biết rõ là đệ đệ mình làm, nhưng đến một lần không có bất kỳ chứng cứ nào, mà đến hấn cho tới nay hình tượng, đều là vĩ đại Quang Minh chính trực, không muốn lưu cho người khác huynh đệ rộng rãi tại tường án tượng, bởi vậy, hấn không có khả năng hướng đệ đệ mình ra tay.

Vì vậy, thể tử trong nội tâm cái này lửa giận ngập trời, liền tất cả đều vung đã đến Đằng Phi trên người đi.

Nhưng lại để cho Liệt Dương Húc hoàn toàn không cách nào tiếp nhận là, bọn hấn cho rằng ắt phải chết (ván) cục, lại gọi người cho hoàn toàn phá vỡ, không chỉ như thế, hai gã thực lực mạnh sức lực bát giai Đấu Tôn, ở thể tục trong đã có thể nói tuyệt đối cao thủ, nhưng lại chết thảm tại chỗ, đồng thời, Liệt Dương Húc thủ hộ Thánh giả cùng đồng dạng tâm phúc thủ hạ Liệt Dương vừa song song mất tích! Sự thật này, lại để cho có một viên lòng kiêu ngạo Liệt Dương thể tử căn bản không cách nào tiếp nhận.

Nếu như lời này không phải lòng hấn bụng thủ hạ nói ra được, Liệt Dương Húc căn bản sẽ không tin tưởng đây là thật đấy.

Trên thực tế, người này Liệt Dương Húc bên người tâm phúc còn có một câu nói chưa nói, hấn sợ nói ra, thể tử sẽ trực tiếp Báo Tẩu, liền lĩnh phóng đi Chân Vũ Thành tìm Đằng Phi đốc sức liều mạng.

Người của bọn hấn phát hiện cái kia hai gã bát giai Đấu Tôn thi thể thời điểm, kỳ thật cũng không phải phơi thây hoang dã, mà là hai tòa cái ngôi mộ mới, nói một cách khác, Liệt Dương thể tử tâm phúc thủ hạ, là ở cái này hai tòa cái ngôi mộ mới chính giữa, phát hiện cái kia hai gã bát giai Đấu Tôn! Nói cách khác, người ta giết cái này hai gã bát giai Đấu Tôn về sau, rất thông dong đem cái chết đi hai người cho giấu đi, miễn cho phơi thây hoang dã, lọt vào dã thú gặm nuốt.

Đây cũng là trong giang hồ quy củ bất thành văn, trừ phi có thâm cừ đại hận cái loại này, bằng không mà nói, coi như là có cừ oán, nhưng người chết hận tiêu, bình thường cũng sẽ

không tùy ý đối phương thì thể phơi thây hoang dã đấy.

Vấn đề ngay ở chỗ này, đối phương nếu như có thể thông dong đem hai gã bát giai Đầu Tôn cho vùi lấp đứng lên, cái kia đã nói lên Liệt Dương Húc cung phụng Thánh giả cùng cứu giai Đầu Tôn Liệt Dương vừa hai người.

.

.

, chỉ sợ, cũng hơn nửa đã tao ngộ bất hạnh, chẳng qua là còn không có tìm được thi thể mà thôi, bởi vì nếu như bọn hắn còn sống, hiện tại có lẽ sớm đã trở lại Liệt Dương thánh địa.

Nhìn xem tâm tình có chút không khống chế được, đang cực lực khống chế Liệt Dương thể tử, người này thủ hạ trong nội tâm than nhẹ một tiếng, quyết định đem chuyện này trước sau này áp chúi xuống, các loại:đợi lúc nào thể tử tâm tình ổn định, lại nói với hắn.

Người này thủ hạ trong lòng suy nghĩ, bên kia Liệt Dương Húc bỗng nhiên ngẩng đầu, trong mắt hiện lên một đạo hàn quang, thanh âm cực độ lạnh như băng nói: “Người cũng không cần dấu diếm ta, bốn người bọn họ, có lẽ đều đã tao ngộ bất trắc, giết người của bọn hắn, cũng tuyệt không phải Đằng Phi ba người kia, bất quá, khoản này sổ sách, cho dù tại Đằng Phi trên người, Hàn Nguyệt Thánh Địa, chúng ta tạm thời vẫn không thể đi đắc tội, Lục Tử Lăng.

.

.

Lục Tử Lăng.

.

.”, “Hừ, người chờ đó cho ta! Đằng Phi.

.
.
, ta ngược lại là xem thường người, coi như người mạng lớn, ta hiện tại ngược lại là rất hy vọng, sang năm thi đấu lên, có thể chứng kiến thân ảnh của người, đến lúc đó, ta không phải tự tay chém tới đầu lâu của người không thể!”

Hắt xì! Hắt xì!

Đã ra cái kia mảnh rừng sâu núi thẳm, tại một cái trong trấn thuê một chiếc xe ngựa Đằng Phi liền đánh cho mấy nháy mũi, lầm bầm nói: “Ai tại nhắc tới ta?”

Đinh Tuyết Ninh sau mặt nạ như là Thu Thủy giống như con người nhàn nhạt trọn nhìn Đằng Phi liếc, nói ra: “Là người đám kia hồng nhan tri kỷ nhớ người.”

“Hả? Ta như thế nào cảm giác ngũ khí của người bên trong, tựa hồ có chút.

.
.
, có chút.

.” Đằng Phi nhìn xem Đinh Tuyết Ninh, cẩn thận từng li từng tí nói qua, mắt thấy Đinh Tuyết Ninh cái kia gương giống như khóc giống như cười mặt quỷ mặt nạ sau lưng con người phóng tới hai đạo lạnh như băng hào quang, hay (vẫn) là lý trí ngậm miệng lại.

“Hừ!” Đinh Tuyết Ninh trong lỗ mũi phát ra hừ lạnh một tiếng, trong lòng tự nhủ: coi như người thức thời!

“Đúng rồi, Tuyết Ninh, chúng ta trở lại học viện, rất nhanh muốn tham gia thí luyện rồi a? Người cảm giác lần này thí luyện, học viện chọn địa phương nào đâu này?” Đằng Phi nói sang chuyện khác.

Nâng lên thí luyện, Đinh Tuyệt Ninh quả nhiên nghiêm túc, ngưng mắt nghĩ một lát, sau đó nói: “Ta cảm giác, học viện lần này, có thể sẽ lựa chọn Âm Nguyệt cấm địa! Đoạn thời gian trước ta nghe U Vũ tử mơ hồ đề cập tới Âm Nguyệt cấm địa mấy lần, ta cảm thấy được, học viện hẳn là có phương diện này suy tính a.”

“Âm Nguyệt cấm địa? Chính là truyền thuyết kia ở bên trong, nếu là tiến vào đến ở chỗ sâu trong, liền đem vĩnh viễn không có cơ hội đang nhìn đến bầu trời ánh trăng, mất phương hướng ở bên trong, mãi cho đến chết đều đi ra không được Âm Nguyệt cấm địa?” Đẳng Phi ngẩng đầu, nhìn xem Đinh Tuyệt Ninh hỏi.

Về Âm Nguyệt cấm địa, có vô số truyền thuyết, trong đó nổi danh nhất đấy, phải là trong lúc này ba loại khủng bố ma thú.

.

.

, Thôn Nguyệt Thiên Lang, Tử Kim Xà cùng Hỏa Hoàng Điều.

Cái này ba loại ma thú truyền thuyết rất nhiều, có người nói chúng sinh ra, kém nhất, cũng có ngũ giai thực lực.

Ngũ giai.

.

.

Đã tương đương với một nhân loại Đấu Khí võ giả Đại Đấu Sư rồi, nhưng mà này còn là vừa ra đời liền có thực lực, nghe quả thực là nghe rợn cả người.

Đinh Tuyệt Ninh nhẹ gật đầu, nói ra: “Chính là cái Âm Nguyệt cấm địa, bất quá chúng ta nếu là thí luyện, nhất định là tại Âm

Nguyệt cầm địa biên giới, muốn xem đến Thôn Nguyệt Thiên Lang, Tử Kim Xà cùng Hỏa Hoàng Điều cái này ba loại ma thú khả năng cực kỳ bé nhỏ.”

“Người cũng biết cái này ba loại ma thú?” Đằng Phi có chút ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Đinh Tuyết Ninh, trong lòng có chút bội phục, không hổ là xuất thân đại tộc đấy, kiến thức quả nhiên rất rộng hiện.

Đinh Tuyết Ninh sau mặt nạ con người mở ra, hừ nhẹ một tiếng: “Người đang ở đây coi rẻ ta sao? Cái này ba loại ma thú, chỉ sợ không ai không biết a?”

Nói qua, ngữ khí có phần có chút tiếc nuối nói: “Kỳ thật ta một mực liền rất muốn mở mang kiến thức một chút, cái này ba loại tiếng tăm lừng lẫy ma thú, đến cùng có cái gì đặc thù năng lực, cùng trong truyền thuyết có phải là giống nhau hay không.”

Đằng Phi bĩu môi, mặt không biểu tình mà nói: “Người đó là ngại mạng dài, cùng giai ma thú, bản thân liền vượt qua cùng giai Đấu Khí võ giả, người cho rằng người vận khí hội (sẽ) tốt đến ma thú không công kích tình trạng sao?”

Đinh Tuyết Ninh khinh thường hừ một tiếng, cao ngạo quay mặt qua chỗ khác, bất quá cũng không có phản bác, bởi vì nàng biết rõ Đằng Phi nói rất đúng lời nói thật.

Lúc này thời điểm, Thanh Long lão tổ bỗng nhiên tại Đằng Phi trong đầu nói ra: “Cái này ba loại ma thú, nếu là có thể bắt được sống, đến có thể trở thành lão tổ thân thể mới của ta!”
“Ta nói”,.

.

.

Lão tổ a..., người muốn tìm cái chết, nhưng đừng kéo lấy ta được không nào?” Đằng Phi không chút khách khí đáp lại nói: “Kém cỏi nhất cũng là ngũ giai, đoán chừng có thể bị chúng ta gặp phải, đều là bát giai trở lên ma thú, người cảm thấy, bằng thực lực của ta, sẽ là những cái...kia ma thú đối thủ? Còn sống.

.
.
, ngài cũng quá coi trọng ta!”

Thanh Long lão tổ cười lạnh nói: “Người làm sao sẽ biết gặp phải nhất định chính là đẳng cấp cao hay sao? Lão tổ ta thì ra là vừa nói như vậy, xem đem người cho bị hù.”

Đằng Phi cũng cười lạnh không nói, trong lòng tự nhủ muốn kích ta? Ta mới không mắc mưu!

Thanh Long lão tổ gặp Đằng Phi bỏ qua nó, cũng không tức giận, nói ra: “Lần trước người hấp thu cái kia miếng:quả Đấu Tinh, cảm giác như thế nào?”

Nâng lên Đấu Tinh, Đằng Phi chợt nhớ tới Lục Cung Chủ cho mình bảy miếng Đấu Tinh, vì vậy rất hưng phấn nói: “Cảm giác đương nhiên rất tốt, một quả Đấu Tinh, vậy mà để cho ta theo tứ giai tăng lên tới lục giai, sau khi trở về, ta đem cái này bảy miếng Đấu Tinh hấp thu luyện hóa, nhất định có thể lần nữa tăng lên, thứ này, mới là tăng thực lực lên mau lẹ nhất kính a...!”

“Hắc hắc, chúng ta đây đàm phán cái giao dịch a?” Gặp Đằng Phi mắc câu, Thanh Long lão tổ cười đắc ý đứng lên, nói ra:

“Tiểu tử, lão tổ ta chợt nhớ tới đến, năm đó ở độ kiếp lúc trước, trong động phủ còn để lại mấy trăm khối Đấu Tinh.

.

.

”

“Thật sự?” Đằng Phi lập tức sừng sốt, mấy trăm khối Đấu Tinh.

.

.

Thiên, đây chính là tương đối cực lớn một số tài phú, Đằng Phi trước mắt phảng phất xuất hiện mấy trăm miếng:quả hào

quang lập loè, tản ra bành trướng lực lượng Đấu Tinh, lập tức nghĩ đến, Thanh Long lão tổ trước kia chưa bao giờ nói những thứ này, bây giờ nói, cái kia tất nhiên là có chỗ cầu, còn muốn đến vừa mới nó đã từng nói qua, cái kia ba loại khủng bố ma thú, có thể trở thành nó ký sinh giáo”.

.

.

Đằng Phi lập tức đã minh bạch Thanh Long lão tổ ý đồ.

Đấu Tinh hoàn toàn chính xác rất mê người, mấy trăm khối, bảo thủ đoán chừng, ít nhất có thể cho chính mình đã thông hơn mười chỗ đấu mạch, có thể cho thể mao bên trong Đấu Khí tích lũy, đạt tới Đấu Thánh cảnh giới.

Quả thật làm cho người khó có thể cự tuyệt, nhưng vấn đề là, đây chính là có vô số truyền thuyết, hung danh bên ngoài khủng bố ma thú, Đấu Tinh mặc dù tốt, nhưng là được có mệnh đi dùng mới được a...!

“Nếu như, người có thể giúp ta đạt được một cái còn sống Tử Kim Xà, lão tổ ta, sẽ đem cái kia mấy trăm miếng: quả Đấu Tinh, toàn bộ đều tặng cho người, tiểu tử, người cũng không vẫn luôn muốn cho lão tổ ta, ly khai thân thể của người sao?” Thanh Long lão tổ thanh âm thấp phàn hoặc người, tiếp tục dụ mao hoặc Đằng Phi.

“Nói dễ dàng, chẳng lẽ ngươi liền không cần Đấu Tinh tăng thực lực lên sao?” Đằng Phi trợn trắng mắt nói ra.

“Ngươi Đại lục động vật chí đều nhìn không sao? Lão tổ ta là ma thú, ma thú.

.

.

, thì không cách nào trực tiếp sử dụng Đấu Tinh đấy!” Thanh Long lão tổ châm chọc nói: “Những cái...kia Đấu Tinh, đều là

do tuổi già tổ ta nhìn đẹp mắt, dùng để cất chứa đấy!”

“

.

.” Đẳng Phi lập tức im lặng, đột nhiên nghĩ đến một ít về long truyền thuyết, long đều là ưa thích sáng lóng lánh đồ vật, không nghĩ tới, Thanh Long lão tổ con rắn này, rõ ràng cũng ưa thích loại này.

“Như thế nào đây? Người chỉ cần giúp ta lấy tới một cái Tử Kim Xà, những cái...kia Đấu Tinh, liên đều về người rồi, ít nhất có thể làm cho người đột phá đến Thánh cấp, ngẫm lại xem, không đến hai mươi tuổi Thánh cấp cường giả, đến lúc đó, bất kể là đánh bại Liệt Dương thánh địa thế tử, hay (vẫn) là vì cha mẹ người báo thù, đều gia tăng lên rất hi vọng nhiều.” Thanh Long lão tổ thanh âm trầm thấp, tràn ngập kích động: “Bằng thực lực người bây giờ, cái kia Liệt Dương thế tử, có thể dễ dàng đem người dẫm nát dưới chân!”

Thanh Long lão tổ nói xong, tại Đẳng Phi trong thức hải huyền hóa ra hình người, vẻ mặt mỉm cười, nói ra: “Như thế nào đây? Khoản này giao dịch, đối với người mà nói thật là công bình đấy, dù cho người không thành công, người cũng sẽ không mất đi cái gì, mà người một khi thành công, như vậy, người liền sẽ lập tức có được một số lớn lợi để cho thánh địa đều đỏ mắt tài phú.”

Đẳng Phi cắn răng một cái, nói ra: “Làm đi!”

Bởi vì kích động, Đẳng Phi không có đề ý, trực tiếp thốt ra, một bên Đinh Tuyết Ninh vẻ mặt kỳ quái nhìn xem Đẳng Phi: “Cái gì đã làm?”

Đẳng Phi lập tức bình tĩnh trở lại, thản nhiên nói: “Nếu quả thật chính là đi Âm Nguyệt cấm địa rèn luyện, ta ý định sẽ đi gặp cái kia ba loại trong truyền thuyết khủng bố ma thú!”

Đinh Tuyết Ninh có chút không dám tin nhìn xem Đẳng Phi, tuy nhiên không rõ vì cái gì Đẳng Phi sẽ cải biến chủ ý, nhưng nàng xem ra Đẳng Phi không phải đang nói đùa, trong mắt dần dần lộ ra hưng phấn hào quang, nói ra: “Đến lúc đó, nhất định phải mang theo ta!”

Đẳng Phi điên cuồng mất trợn trắng, trong lòng tự nhủ: ta là vì Đấu Tinh, mới đi mạo hiểm, người cái này đơn thuần hiếu

chiến nha đầu, vì cái gì lại là cái đó giống như?
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 240: Mập Mạp Bị Đánh

>

Convert by:

ZajMaster

Một đoàn người, trở lại Chân Vũ Thành, Đinh Tuyết Ninh cùng Đằng Phi từ biệt, ước định hiếu học thi học viện luyện thời điểm gặp lại, Đằng Phi tức thì cùng Bạo Long cùng một chỗ, đi trước một chuyến Bạo Long tại Dong Bình Công Hội phụ cận thuê ở phòng ốc, thấy thoáng một phát Bạo Long mời chào những cái...kia thủ hạ.

Những người kia gặp lão đại trở về, lại gãy một cánh tay, đều vô cùng phần nộ, nhao nhao nên vì lão đại báo thù, bị Bạo Long trấn an xuống.

Hay nói giỡn, tìm ai báo thù? Liệt Dương thánh địa? Bọn hắc điểm ấy người, làm cho người ta gia nhét không đủ để nhét kẻ răng đây.

Huống chi chặt đứt Bạo Long cánh tay người, đã bị Đằng Phi chém giết, từ loại nào trình độ đi lên nói, Bạo Long kẻ thù đã là báo.

Không quanh co Bạo Long rất rõ ràng, bọn hắc cùng Liệt Dương thánh địa tâm đó, đã là kết thù, vị kia Liệt Dương thế tử, cũng sẽ không dễ dàng buông tha bọn hắc, đều muốn không bị cường đại thánh địa cho tiêu diệt, trước mắt chỉ có một biện pháp, cái kia chính là, từ nay về sau bắt đầu ít xuất hiện làm việc, không ngừng lớn mạnh bản thân thực lực, tăng cường đoàn đội thế lực.

Một cái Đấu Thánh, solo mà nói đánh mười cái Đấu Tôn cũng không thành vấn đề, nhưng nếu là đối mặt thiên quân vạn mã, coi như là Đấu Thánh, cũng không dám nhẹ anh kia phong.

Cho nên, tại một cái thực lực không bằng người dưới tình huống, phát triển cường đại đoàn thể, liền biến thành chọn lựa đầu tiên!

Tuy nhiên mất đi một cái cánh tay, nhưng Bạo Long nhưng lại không cái gì chán chường chi ý, dùng hắc mà nói nói chính là: có thể ở ngoại vực chiến trường cái loại này tàn khốc trong hoàn cảnh sống sót, hơn nữa có thể còn sống trở về người, đối với sinh tử đều thấy rất ra, chớ nói chi là tàn tật.

Bất quá Đằng Phi nhưng trong lòng thủy chung rất áy náy, quyết tâm vì Bạo Long tìm kiếm thích hợp cụt một tay sử dụng đấu kỹ, nhưng cái này cũng không dễ dàng, cho nên, Đằng Phi cũng không nói thêm gì.

Theo Bạo Long chỗ đó cáo từ rời đi, Đằng Phi trực tiếp đi Thủy Tiên Đấu Vũ Học Viện, lúc trước vì cứu Bạo Long, không kịp cùng Lăng Thi Thi chào hỏi, Đằng Phi quyết định trước tiên đi xem nàng, cho nàng một kinh hỉ.

Tại Lăng Thi Thi cùng Lục Tử Lăng giữa hai người, Đằng Phi cũng không có lắc lư bất định, thế giới này cũng không phản đối nhiều vợ, chỉ cần có thực lực kia, đều cưới là được.

Đồng thời Đằng Phi trong nội tâm rõ ràng, hai người này, muốn kết hôn cái nào cũng không phải chuyện đơn giản như vậy.

Lăng Thi Thi, đó là quyền thế ngấp trời đế quốc đại nguyên soái chi nữ, thân phận so với bình thường công chúa còn muốn tôn quý, muốn kết hôn người của nàng đoán chừng có thể lượn quanh đế đô ba vòng rồi, chớ nói chi là Đông Phương Ngọc Lan cũng không muốn làm cho con gái gả cho hắc cái này không có thân phận gì ở nông thôn tiểu tử.

Lúc này Đằng Phi cũng không biết Đông Phương Ngọc Lan đã

không có ý định can thiệp nữ nhi hôn sự, nhưng cho dù biết rõ, muốn kết hôn Lăng Thi Thi vào cửa, cũng tất nhiên gặp mặt đối (với) vô số lực cản.

Xa không nói, Tiểu vương gia Chu Chí Vũ chính là một cái thật lớn uy hiếp, thực tế tại kiến thức đến Đấu Tinh cường đại về sau, Đẳng Phi không tin bằng vào Chu duệ Thân Vương thế lực, trong nhà hội (sẽ) thiếu khuyết Đấu Tinh.

Chỉ cần có đầy đủ Đấu Tinh, cho dù không có chút thiên phú nào một đỉnh) Đấu Khí võ giả, cũng có thể bị xếp thành một gã Đấu Thánh!

Tuy nhiên như vậy trên thực lực, so một chút trên việc tu luyện đi Đấu Thánh khẳng định có vẻ không bằng, nhưng ai quan tâm những cái...kia đâu này? Đấu Thánh, liền có nghĩa là trong cơ thể hùng hồn Đấu Khí số lượng dự trữ, đã có hùng hồn Đấu Khí với tư cách nội tình, có thể trong chiến đấu kiên trì càng lâu, có thể thi triển ra cần tiêu hao kinh người Đấu Khí sát chiêu, có thể không cần đấu cánh, liền lăng không phi hành!

Có thể nói, một gã Đấu Thánh, tuy nhiên đỉnh không hơn thiên quân vạn mã, nhưng ở thiên quân vạn mã chính giữa qua tự nhiên, lại là tuyệt đối không thành vấn đề!

Chu Chí Vũ ngưỡng mộ trong lòng Lăng Thi Thi, chuyện này người để đô cũng biết, tự mình nghĩ lấy Lăng Thi Thi lời mà nói..., nhất định phải trước qua những thứ này cường quyền nhân vật một cửa!

Mà Lục Tử Lăng.

.

.

, vậy khó hơn, chẳng những muốn qua sang năm những cái...kia thế lực lớn thi đấu lên, đánh bại đã sớm nhập thánh Liệt Dương thế tử, còn muốn đối mặt những cái...kia khủng bố Hàn Nguyệt Thánh Địa cường giả.

Vừa nghĩ tới cái kia khủng bố Hàn Nguyệt Đại trưởng lão, Đẳng Phi trong nội tâm liền một mảnh rét lạnh, nếu không có

Thanh Long lão tổ, mình bây giờ chỉ sợ thật sự đã thành một người ngu ngốc.

Cái loại này như là mấy chục tòa núi lớn đặt ở biển tinh thần thức cảm giác, lại để cho Đằng Phi đến nay hồi tưởng lại, đều cảm giác được sợ hãi.

Cho nên, đều muốn lấy Lục Tử Lăng làm vợ, cái kia độ khó, hơn xa qua lấy Lăng Thi Thi.

Trong lòng suy nghĩ, Đằng Phi lắc đầu cười khẽ, trong lòng tự nhủ: hôm nay con đường phía trước chưa biết, nghĩ nhiều như vậy có ích lợi gì? Hay là trước đem trước mắt những chuyện này xử lý tốt rồi nói sau.

Đã đến Thủy Tiên học viện về sau, Đằng Phi mới ngoài ý muốn biết được, Thủy Tiên học viện đã trước Chân Vũ Học Viện một bước, cử hành thí luyện đại hội, Đằng Vũ, Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp, Lăng Thi Thi cùng Ngũ Đồng các loại:đội học sinh ưu tú, đều ở trong đó.

Mà mục đích của các nàng đấy, đang là trước kia Đằng Phi cùng Đinh Tuyết Ninh suy đoán Chân Vũ Học Viện muốn đi địa phương từng cái Âm Nguyệt cấm địa!

Không có nhìn thấy Lăng Thi Thi, Đằng Phi nhiều ít có chút thất vọng, bất quá đồng thời cũng không khỏi cảm thấy vài phần buồn cười, xem ra vị kia Độc Cô ca viện trưởng, thật đúng là ưa thích cùng Minh Huy viện trưởng phân cao thấp a..., hẳn vậy mới không tin đây là một loại trùng hợp đâu.

Nếu như không có nhìn thấy Lăng Thi Thi các nàng, vậy trước tiên quay về Chân Vũ Học Viện tốt rồi, Đằng Phi trở lại Chân Vũ Học Viện thời điểm, sắc trời đã gần đến hoàng hôn, trời chiều ánh chiều tà chiếu xạ tại trên mặt, ôn hòa thoải mái dễ chịu, nhu hòa gió mang đến từng trận hương hoa.

Trong học viện khắp nơi đều là đám học sinh thân ảnh, lần lượt từng cái một trên mặt đều tràn ngập tinh thần phấn chấn.

Đằng Phi tâm cũng đi theo trầm tĩnh lại, trong lòng suy nghĩ:

trở lại học viện cảm giác thực tốt!

Tiến vào Thiên Tự Khu thời điểm, canh giữ ở Thiên Tự Khu bên ngoài đệ tử đã không phải là lần trước cái kia hai đỉnh), Đẳng Phi lơ mờ còn nhớ rõ cái kia gọi Lưu Vân Tiêu học trưởng, cúi đầu cười cười, tiến vào Thiên Tự Khu.

Một cái trong đó đệ tử tựa hồ muốn muốn ngăn cản hắn đề ra nghi vấn thoáng một phát, lại bị khác một đệ tử đuổi vội vàng kéo, khi hắn bên tai rất nhanh nói nhỏ vài câu, tên kia muốn muốn ngăn cản Đẳng Phi đệ tử về mặt giặt mình nhìn xem chỉ còn lại có bóng lưng Đẳng Phi, về mặt hoảng sợ, trong nội tâm nghĩ đến: không nghĩ tới cái này là trong truyền thuyết Thiên Tự Khu lâu số hai chủ nhân, Chân Vũ Học Viện năm nhất sinh, con mẹ nó.

.

.

, thực tuổi trẻ a...!

Đẳng Phi tự nhiên sẽ không đi để ý tới người khác thấy thế nào hắn, trở lại chính mình ở lại lâu nhỏ, nằm ở thoải mái dễ chịu trên giường, tâm tình một hồi buông lỏng.

Hồi tưởng chuyến này Liệt Dương thánh địa hành trình, có thu hoạch, cũng có tiếc nuối, nói tóm lại, nhưng là lại để cho hắn trở nên so với quá khứ càng thêm thành thực vài phần.

Cũng không lâu lắm, dưới lầu cửa bị gõ vang, Đẳng Phi có chút nhú mày, chính mình trở về tin tức có lẽ không có nhanh như vậy truyền đi, có thể nhanh như vậy tìm đến đây, sẽ là ai chứ? Chẳng lẽ là Đinh Tuyết Ninh nha đầu kia?

Mở cửa phòng, lại trông thấy rõ ràng U Vũ đứng ở bên ngoài, Đẳng Phi trong nội tâm cười khổ, trong lòng tự nhủ ngoại trừ Đinh Tuyết Ninh, cũng chỉ có rõ ràng U Vũ có thể nhanh như vậy biết mình đã trở về.

Rõ ràng U Vũ cái kia gương tuyệt sắc trên mặt, trước sau như một không có bất kỳ biểu lộ, thanh âm lạnh như băng mà nói:

“Người đã trở về?”

Đặng Phi gật gật đầu: “U Vũ tử tốt.”

Rõ ràng U Vũ bị xung hô thế này làm cho nao nao, bất quá cũng không có quá nhiều tỏ vẻ, chẳng qua là thần nhiên nói: “Người rơi xuống rất nhiều bài học, phải nhớ được bổ trở về, còn có, nửa tháng sau, học viện tổ chức tiến về trước Âm Nguyệt thánh địa tiến hành thí luyện, vốn loại chuyện lật vật này di chuyển, năm nhất sinh là không thể tham gia đấy, bất quá người là ngoại lệ, ta cho người báo danh rồi, lớp chúng ta cấp, chỉ có người một cái, lần này thí luyện, phân cá nhân thành tích cùng đoàn đội thành tích hai loại.

Cá nhân thành tích, là căn cứ sẵn bắt đến ma thú đẳng cấp tổng số lượng đến đánh giá; đoàn đội thành tích, cũng là như thế, đoàn đội có thể tự do lựa chọn, đoàn đội ta đây không yêu cầu người cái gì, nhưng cá nhân thành tích, ta muốn người cầm một cái Top 10 trở về, đừng cho ta mất mặt.”

Rõ ràng U Vũ đi thẳng vào vấn đề, phối hợp ở đằng kia nói qua, Đặng Phi nhưng là nghe được trợn mắt há hốc mồm, các loại:đội rõ ràng U Vũ nói xong, mới co quắp khóe miệng nói ra: “U Vũ tử, a...!Không, u Vũ lão sư, ngài yêu cầu này cũng quá cao a? Top 10.

.

.

, ngài quá đề mắt ta, ta chỉ là một cái năm nhất tân sinh a...!”

“Người muốn là một bình thường năm nhất tân sinh, ta sẽ cho phép người mời lâu như vậy giả sao?” Rõ ràng U Vũ bất vi sở động, thanh âm lạnh như băng thanh thúy: “Cho nên, chớ cùng ta lười biếng giở thủ đoạn, lại càng không hứa không đáp ứng.”

“Ách.

.

.” Đặng Phi vẻ mặt im lặng nhìn xem rõ ràng U Vũ, trong lòng tự nhủ người đều đã nói như vậy, ta còn có thể cự tuyệt sao?

“Tốt rồi, ta chính là phải báo cho người chuyện này, ta rời đi.

” rõ ràng U Vũ nói qua, xoay người rời đi.

“U Vũ tỷ đi thông thả.

.

.

.” Đẳng Phi so sánh hiểu rõ rõ ràng U Vũ tính tình, cũng sẽ không có mở miệng lưu nàng.

Rõ ràng U Vũ đi vài bước, đột nhiên dừng lại thân hình, thân nhiên nói: “Đúng rồi, lớp chúng ta cấp một vị đồng học bị người đả thương, bây giờ còn đang dưỡng thương, nghe nói người cùng hấn quan hệ không tệ.”

“Hả? Ai bị đả thương?” Đẳng Phi có chút nhú mày, nhìn xem rõ ràng U Vũ bóng lưng hỏi.

“Cách Lâm.” Rõ ràng U Vũ không biết trong nội tâm đang suy nghĩ gì, tiếng nói có chút phiêu hốt: “Hấn ở tại chữ T khu số 138 lầu ba năm sáu gian phòng.”

Nói xong, rõ ràng U Vũ liền dần dần đi xa, Đẳng Phi lò mò nghe thấy rõ ràng U Vũ nhẹ nhàng thở dài một tiếng, bất quá này sẽ Đẳng Phi đã không có tâm tư lo lắng rõ ràng U Vũ vì cái gì tự nói với mình tin tức này, thì tại sao hội (sẽ) thở dài, nghĩ đến mập mạp Cách Lâm bị đánh, Đẳng Phi trong nội tâm liền không nhịn được nổi giận.

Có lẽ, là mập mạp tao ngộ, lại để cho hấn nhớ tới chính mình lúc nhỏ; cũng có lẽ, là Đẳng Phi đem mập mạp trở thành bằng hữu, bằng hữu có việc, hấn tự nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn.

Dù sao mặc kệ lý do gì, Đẳng Phi đều quyết định, chuyện này, hấn muốn xen vào!

Đẳng Phi là lần đầu tiên đến chữ T khu, phát hiện nơi đây mới là Chân Vũ Học Viện lớn nhất đệ tứ khu ký túc xá vực, ngay từ đầu, Đẳng Phi còn tưởng rằng rõ ràng U Vũ trong miệng số

138 lầu rất gần, đã đến chữ T khu về sau, Đằng Phi mới hiểu được, cảm tình nơi đây mỗi một nhà lầu đều rất lớn, đều cũng có gần nghìn cái gian phòng đấy, mỗi lần cái trong phòng, ở hai người.

.

.

Mà mập mạp chỗ ở, tại số 138, tức thì cần đi vào bên trong một hồi mới có thể đến.

Trời chiều đã hoàn toàn rơi xuống, chữ T trong vùng nhưng như cũ là người lưu như dệt tình cảnh, ở nơi này đám học sinh, cũng cũng không có trong tưởng tượng cái loại này tự ti cùng uể oải.

Trên thực tế, có thể tiến vào đến Chân Vũ Học Viện học sinh, đã được xưng tụng là một phương tinh anh nhân tài, tuy nhiên cũng sẽ có một ít ăn chơi thiếu gia, nhưng tổng thể mà nói, học sinh nơi này tố chất, vẫn còn rất cao đấy.

Đằng Phi dọc theo đường, cũng không thấy được, hắn từ theo tiến vào Chân Vũ Học Viện, tuy nhiên xuất hiện mấy lần lớn danh tiếng, nhưng người bình thường thật đúng là không có tiếp xúc gần gũi qua hắn, thực tế đoạn thời gian gần nhất hắn mai danh ẩn tích, rất nhiều người thời gian dần trôi qua bắt hắn cho quên.

Chân Vũ Học Viện loại địa phương này chính là như thế, thiên tài xuất hiện lớp lớp, mỗi người đều có được không tầm thường bản lĩnh, trừ phi đặc biệt mạnh mẽ, đạt được tất cả mọi người nhận đồng, nói cách khác, rất khó bị người một mực ghi ở trong lòng đấy.

Đi vào số 138 lầu phía dưới, vừa vặn trông thấy có một đám người, đứng ở lầu khác một bên, đang cùng lầu ba một cái phòng người đối thoại.

Rất nhiều người đứng xa xa nhìn, không khí của hiện trường,

tựa hồ có chút khấn trương.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nãi nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 241: Theo Cửa Sổ Văng Ra!

>

Convert by:

ZajMaster

“Cách Lâm, nơi đây, có ba nghìn kim tệ, tính toán là của người tiền thuốc men, ừ, ta cho người thêm thêm ba nghìn kim tệ, nói thiệt cho người biết, tiền, ta có rất nhiều, sáu nghìn kim tệ, người đã kiếm được! Nhớ kỹ, lần này chỉ là một cái tiêu giáo huấn, lần sau nếu như người là còn dám tìm đến Phương Phương, ta sẽ trực tiếp đánh gãy tứ chi của người, cho người biến thành tàn phế!” Một cái ngạo nghễ thanh âm, dưới lầu vang lên, trong thanh âm tràn ngập uy hiếp cùng khinh thường.

Lầu ba cửa sổ, truyền tới một tràn ngập thanh âm tức giận:

“Còn có hết hay không rồi hả? Các người bọn này hèn hạ gia hỏa, Cách Lâm đã bị các người đánh thành trọng thương, còn muốn tới nơi này khoe khoang, có ý tứ sao?”

Đằng Phi vốn là cau mày, vừa nghe đến cái thanh âm này, lại nhin không được lộ ra vẻ mỉm cười, trưởng lớp này.

.

.

Thật sự chính là rất chịu trách nhiệm a...!

Xuất hiện ở mập mạp cửa sổ người, đúng là Thượng Quan Nam, giờ phút này đang vẻ mặt tức giận nhìn xem phía dưới đám người kia, thanh âm lạnh như băng mà nói: “Còn có, cầm lấy các người điểm này dơ bản kim tệ cắt cho ta, đừng tưởng rằng chuyện này có thể như vậy được rồi!”

“Hả? Rõ ràng còn có một mỹ nữ đang chiếu cố ngươi? Cách Lâm, vận khí của ngươi rất không tồi nha, ồ, vị mỹ nữ kia.

.

.

Ta thấy thế nào lấy có chút nhìn quen mắt?” Ngạo nghễ trong thanh âm mang theo vài phần trêu tức: “Ah, ta nhớ ra rồi, lần trước giống như cũng là ngươi ra mặt giúp hắn, chẳng lẽ ngươi thích tên mập mập chết bầm này rồi hả? Còn có, ta nói mỹ nữ, ngươi có thể không nên nói lung tung, chúng ta hèn hạ chỗ nào? Ta cùng tên mập mập chết bầm này, thế nhưng là đường đường chính chính công bình chiến đấu, là ở trên lôi đài giải quyết, có thể không thuộc về tư đấu ah, ngươi tuy nhiên rất đẹp, nhưng nói lung tung, ta giống nhau có thể cáo ngươi phi báng ah!”

“Thật không biết xấu hổ! Ngươi biết rõ Cách Lâm thực lực kém ngươi rất nhiều, lại cố ý chọc giận Cách Lâm đánh với ngươi, còn không biết xấu hổ nói đây là công bình chiến đấu, ngươi muốn còn là một nam nhân, liền đánh với ta một hồi, ngươi muốn phải không dám, liền rút nhanh lên, đừng ở chỗ này sửa soạn, nhiều người nghỉ ngơi!” Thượng Quan Nam cũng là vả vào mồm xảo trá nữ hài tử, luận đầu võ mồm, nơi nào sẽ sợ người khác?

Đằng Phi trông thấy dưới lầu nói chuyện nam sinh kia, đúng là lần trước mở miệng vũ nhục mập mập người, đã từng uy hiếp qua mập mập không cho phép sẽ liên lạc lại cái kia gọi Phương Phương nữ nhân, không nghĩ tới, hiện tại rõ ràng lại đã thương mập mập.

“Ngươi, đánh liền đánh, có gì đặc biệt hơn người hay sao? Tiểu nha đầu, ta cảnh cáo ngươi, đừng tưởng rằng bốn công tử không đánh nữ nhân!” Nam sinh kia bị Thượng Quan Nam mắng đến sắc mặt tái nhợt, giận không kèm được, nhìn không được mở miệng đánh trả.

Đằng Phi khẽ lắc đầu, không có có tâm tư lại để ý tới bọn hắn, thẳng lên lầu, đi vào mập mập ngoài cửa, nhẹ nhàng gõ vang

cửa phòng.

“Ai?” Bên trong mặc đến Thượng Quan Nam cảnh giác thanh âm.

Học viện tuy nhiên không cho phép tư đấu, nhưng âm u trong góc hạ độc thủ cũng không phải là không có, muốn chinh cái học viện đều là cái loại này quai bảo bảo (con ngoan) loại hình đệ tử, chỉ sợ Minh Huy viện trưởng nên nhức đầu, dù sao, Chân Vũ Học Viện này đây bồi dưỡng nhân tài làm chủ địa phương, đều là quai bảo bảo (con ngoan) cái kia loại hình đấy, một khi lên chiến trường, có thể có bao nhiêu tiền đồ? Là (vâng,đúng) ta, Đằng Phi.” Đằng Phi ở ngoài cửa nhẹ giọng trả lời.

“A..., người đã trở về!” Bên trong mặc đến một kinh hỉ thanh âm, ngay sau đó, cửa phòng bị mở ra, lộ ra Thượng Quan Nam cái kia gương tràn ngập kinh hỉ mặt.

Đằng Phi liếc trông thấy nằm ở trên giường mập mạp, hỏi: “Hắn như thế nào đây?”

Thượng Quan Nam quay đầu lại nhìn thoáng qua trong mê ngủ mập mạp, nhẹ nói nói: “Một cái cánh tay gãy xương, kinh mạch chịu hơi có chút tổn thương, bất quá không phải rất nghiêm trọng cái loại này, tĩnh dưỡng một thời gian ngắn sẽ tốt.

Kinh mạch bị thương rất thông khổ, cho nên ta cho hắn ăn đi một tí thuốc, lại để cho hắn ngủ đi qua.”

Đằng Phi nhìn thoáng qua bên cạnh không một giường lớn, hỏi: “Hắn bạn cùng phòng đâu này?”

Thượng Quan Nam có chút bĩu môi, khinh bỉ nói: “Bị Lâm Chính những người kia cho uy hiếp dọa chạy, không dám ở chỗ này.”

“Đến cùng là chuyện gì xảy ra?” Đằng Phi ngồi ở đó trưng không lấy trên giường, nhìn xem Thượng Quan Nam.

“Đừng nói nữa, mập mạp tên ngu ngốc này, nhắc tới chuyện này ta liền sinh khí.” Thượng Quan Nam lấy tay lũng thoáng một phát tóc, tinh xảo mang trên mặt phần nộ: “Mập mạp từ

khi giáng cấp về sau, rất nhiều người đều xem thường hắn, mập mạp nảy sinh ác độc, dốc sức luyện mạng tu luyện, dùng một tháng, theo cấp hai nhất cấp, tăng lên tới nhị giai nhị cấp.” Đẳng Phi có chút kinh ngạc nhìn thoáng qua trong mê ngủ mập mạp, trong lòng tự nhủ tốc độ này có thể a...! Coi như là những thiên phú kia rất tốt Đấu Khí võ giả, cũng liền cái tốc độ này đi à nha?

Thượng Quan Nam nói tiếp: “Mập mạp tăng lên tới nhị giai nhị cấp, muốn nhất cùng một chỗ chia xẻ người, nhưng thật ra là người, bất quá người không tại, hắn liền nghĩ đến xưa cũ yêu, vì vậy đi tìm cái kia gọi Phương Phương Tiểu yêu tinh khoe khoang, không nghĩ tới, nữ nhân kia chẳng những rất ác độc cười nhạo hắn, còn đem chuyện này nói cho nàng mới bạn trai Lâm Chính, hơn nữa thêm mắm thêm muối nói mập mạp quấy rối nàng, chết tiệt ác độc nữ nhân!” Thượng Quan Nam giọng căm hận nói ra.

Đẳng Phi có chút lắc đầu, có chút đồng tình nhìn thoáng qua mập mạp, trong lòng tự nhủ hà tất tự tự tìm phiền phức đầu này?

Thượng Quan Nam phảng phất nhìn ra Đẳng Phi tâm tư, nói ra: “Ta lúc đầu liền khích lệ qua hắn, không nên lại đi tìm nữ nhân kia, hắn không nghe, nói Phương Phương nhất định sẽ vì hắn cao hứng đấy, kết quả, kết quả người cũng thấy đấy.

.

.

Sự thật cùng hắn muốn vừa vặn trái lại, cái kia Lâm Chính cảm thấy mập mạp quấy rối nữ nhân của hắn, đưa ra cùng mập mạp lời đài chiến đấu, đang tại nổi nóng mập mạp trực tiếp liền đáp ứng, vì vậy.

.

.

Liền biến thành như vậy.”

Thượng Quan Nam nói qua, cái kia gương tinh xảo trên mặt

lộ ra cười khở: “Đối phương dùng chính là công bình khiêu chiến phương thức, cho dù muốn giúp hấn, cũng không có cách nào.”

Đặng Phi nghe xong, cũng là im lặng im lặng, trong lòng tự nhủ mập mập rất si tình, đáng tiếc đã nhìn lầm người, chuyện này, đáng hận nhất cũng không phải dưới lầu kiêu ngạo Lâm Chính, mà là cái kia gọi Phương Phương nữ nhân.

Nghĩ đến, Đặng Phi ngẩng đầu, đánh giá Thượng Quan Nam, trong lòng tự nhủ coi như là lớp trưởng, nhưng Thượng Quan Nam làm những thứ này, cũng tựa hồ có chút.

.

.

Có chút vượt qua đơn thuần đồng học quan hệ a?

Thượng Quan Nam sắc mặt trở nên hồng, trợn nhìn Đặng Phi liếc, nói ra: “Người không nên suy nghĩ bậy bạ, ta chỉ là xuất phát từ đồng học tình nghĩa, mới tới chiếu cố mập mập, nói cách khác, ai sẽ quản hấn?”

“Ách.

.

.

Thật giống như ta cũng không nói gì a?” Đặng Phi có chút im lặng nhìn xem Thượng Quan Nam giơ lên nắm tay nhỏ, thức thời ngậm miệng lại.

Rầm rầm rầm!

Lúc này thời điểm, cửa phòng bị trùng trùng điệp điệp gõ vang, nằm ở trên giường mập mập vẻ sợ hãi bừng tỉnh, bỗng nhiên trông thấy Đặng Phi, khóe miệng còn giữ nước miếng mập mập sừng sốt cả buổi, lập tức lại nhắm mắt lại, trong miệng lẩm bẩm nói: “Nguyên lai là đang nằm mơ.

.

.” Nói qua, ngã đầu ngủ tiếp.

Đằng Phi cùng Thượng Quan Nam lẫn nhau liếc nhau một cái, kéo ra khoe miệng, đón lấy, lần nữa truyền đến dùng chân đá cửa thanh âm, đồng thời bên ngoài có người quát mắng: “Móa nó, tranh thủ thời gian mở cửa!”

Mập mạp lúc này thời điểm cũng tỉnh táo lại, trông thấy Đằng Phi đích thật là đứng trong phòng, nghe bên ngoài truyền đến đập cửa thanh âm, sắc mặt lập tức trở nên khó nhìn lên.

Thượng Quan Nam đi qua, đem cửa phòng mở ra, bên ngoài mấy người sắc mặt bất thiện nhìn xem người trong phòng, bị cầm giữ đám ở bên trong một cái, đang là vừa vặn dưới lầu Lâm Chính.

Lâm Chính trông thấy Thượng Quan Nam, vừa muốn nói chuyện, lại đột nhiên trông thấy Đằng Phi cũng đứng trong phòng, sắc mặt hơi đổi, sau đó âm trầm nói: “Ta tới cấp cho cái này đồ bỏ đi tiễn đưa tiền thuốc men đây, người không có phận sự tốt nhất đừng can thiệp đến chuyện này trong đến, chớ cho mình mời chào tai họa.”

Nói qua, Lâm Chính mang theo mấy người tiến vào gian phòng, ánh mắt rơi vào mập mạp trên mặt, khinh thường cười lạnh nói: “Cách Lâm, người nhớ kỹ, bốn công tử đánh người, là bởi vì ngươi dây dưa Phương Phương, đả thương người, sẽ cho ngươi tiền trị liệu, nhưng nếu như tái phạm lần nữa, có thể cũng không phải là mấy nghìn kim tệ có thể trị tốt rồi.”

“Lâm Chính, ngươi rút ra ngoài cho ta, ít đến làm bộ làm tịch, muốn xem ta chê cười đúng không? Mấy cái kim tệ, người cách Lâm đại gia không thiếu!” Nằm ở trên giường mập mạp, sắc mặt đỏ lên, vẻ mặt tức giận nhìn xem vênh vào tự đắc Lâm Chính.

“Cho mặt không biết xấu hổ?” Lâm Chính cười lạnh nhìn xem nằm ở trên giường mập mạp, khoe miệng nổi lên một vòng tà mị đáng tươi cười, nhập vào thân đến mập mạp bên tai, thanh âm rất thấp nói: “Mập mạp, thuận tiện nói cho người biết một bí mật, Phương Phương ngực sờ tới sờ lui có thể thật là thoải mái, cực lớn vừa mềm, tinh tế tỉ mỉ trơn mềm.

.

.

Nàng phía dưới.

.

.

Cũng rất ít ah, sách, thật sự là rất thư thái!”
“Cút!” Mập mập thốt nhiên nổi giận, hoàn hảo một quyền
hung hăng đánh tới hướng Lâm Chính cái kia giường anh tuấn
mặt.

“Đây chính là ngươi trước.

.

.” Lâm Chính kỳ thật sớm có chuẩn bị, hắn liền là cố ý chọc
giận mập mập đấy, không biết tại sao, chỉ cần trông thấy mập
mập gương mặt này, hắn liền sẽ nghĩ tới Phương Phương cái
kia đẹp dễ nữ nhân đi qua từng là cái này đầu heo giống nhau
nam nhân bạn gái, liền sẽ cảm thấy đặc biệt khó chịu.

Lâm Chính trong mắt bắn ra lạnh như băng hàn quang, ra tay
như điện, bàn tay giống như đem thép kìm, hung hăng chụp
vào mập mập đích cổ tay, cái này một chút, nếu là trảo thực
rồi, mập mập này thủ đoạn đoán chừng liền giữ không được.

“Ngươi muốn chết!” Thượng Quan Nam trên người trong giây
lát bộc phát ra một cỗ hùng hồn Đấu Khí, đem đã xuất thủ
Đằng Phi đều cho lại càng hoảng sợ, hơn nữa, Thượng Quan
Nam trên người Đấu Khí, vậy mà mang theo thập phần mãnh
liệt nóng rực cảm (giác).

Thuộc tính Đấu Khí!
Còn là công kích tính rất mạnh hỏa thuộc tính Đấu Khí!
Nha đầu kia.

Cũng không đơn giản a...!

Đặng Phi trong lòng suy nghĩ, dưới chân tốc độ không chút nào không chậm, gian phòng này vốn là không lớn, đối (với) những người khác mà nói, chỉ nhìn thấy thấy hoa mắt, sau đó Lâm Chính đã bị Đặng Phi cho chế trụ.

Toàn bộ quá trình nhanh đến dừng người không thể thấy rõ!

“Buông hắn ra!”

“Buông ra Lâm Chính!”

“Tiểu tử, ngươi muốn chết, mau thả Lâm công tử!”

Cùng Lâm Chính cùng một chỗ tiến vào đến gian phòng mấy người kia lập tức nghiêm nghị quát.

Lâm Chính cũng là vẻ mặt kinh hãi nhìn xem Đặng Phi, hắn nằm mơ đều không nghĩ tới, cái này tân sinh thực lực vậy mà mạnh mẽ đến trình độ như vậy, chính hắn thậm chí đều không biết mình là như thế nào bị chế trụ đấy!

“Ngươi muốn làm gì? Mau buông ta ra!” Lâm Chính nghiêm nghị quát, tuy nhiên bị chế trụ, nhưng hắn cũng không e ngại, học viện cấm tư đấu, hôm nay người ở chỗ này nhiều như vậy, hắn không tin người này dám đưa hắn như thế nào.

Lâm Chính đối (với) Đặng Phi có một chút ấn tượng, nhưng cũng không sâu, ước chừng đoán được Đặng Phi cùng mập mạp Cách Lâm hắn là đồng học, một cái năm nhất tân sinh mà thôi, tuy nhiên thực lực mạnh có chút không hợp thói thường, nhưng vậy thì thế nào? Không quyền không thế, cường thịnh trở lại cũng vô dụng!

Đặng Phi không để ý đến Lâm Chính, mà là nhìn về phía Thượng Quan Nam, thần nhiên nói: “Lớp trưởng đại nhân, như hắn loại này, chưa cho phép xâm nhập người khác chỗ ở, sau đó gây hắn gây chuyện đấy, học viện bình thường hội (sẽ) xử lý như thế nào? Hoặc là nói, nếu như ta hiện tại đem hắn theo cửa sổ văng ra, học viện sẽ cho ta như thế nào trừng

phạt?”

“Người dám!” Lâm Chính sắc mặt lập tức thay đổi, lầu này tầng tuy nhiên không cao, chỉ có lầu ba, dựa theo thực lực của hắn, từ phía trên nhảy xuống, một chút sự tình cũng sẽ không có, nhưng nếu là bị ném xuống, sẽ bị ngã thành trọng thương không nói, truyền đi cũng quá thật xấu hổ chết người ta rồi a...!

Một cái năm thứ ba lão sinh (học sinh lâu năm), bị một cái năm nhất tân sinh cho theo cửa sổ ném xuống rồi.

.

.

Cái này, điều này làm cho hắn về sau còn có cái gì thể diện tại Chân Vũ Học Viện đối đãi:đội xuống dưới?

Thượng Quan Nam nhưng căn bản không để ý tới hắn, ngưng lòng mày nghĩ nghĩ, nói ra: “Học viện có quy định, không cho phép tư xông chỗ ở, tư người đến coi là đạo tặc, phòng ốc chủ nhân có thể dùng vũ lực tiến hành trục xuất, cho nên, Đằng Phi đồng học, đều muốn đem hắn văng ra, người đầu tiên phải đi qua Cách Lâm đồng học cho phép.”

“Người nói bậy! Chúng ta không phải tư xông!” Trong phòng mặt khác mấy một học sinh đều nóng nảy, hướng về phía Thượng Quan Nam giận dữ hét.

“Cái này có thể liên không phải là các người định đoạt rồi, chưa chúng ta cho phép.

.

.” Thượng Quan Nam lời còn chưa dứt, lại trông thấy Đằng Phi đã một tay mang theo Lâm Chính, một tay mở ra cửa sổ.

.

.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 242: Muốn Chứng Cớ Cho Người!

>

“Bàn Tử, người cứ nói đi?” Đằng Phi cười híp mắt nhìn thoáng qua nằm ở trên giường Bàn Tử, trên tay giống như mang theo một cái nhỏ kê loại đem Lâm Chính xách ra ngoài cửa sổ.

Bàn Tử hô hấp trở nên có chút dồn dập lên, cắn răng nói: “Ném!”

“Người thật muốn ném a”,.

.

.

Bàn Tử, làm sao người cũng đáp ứng.

.

”

Thượng Quan Nam có chút há hốc mồm, trợn mắt hốc mồm nhìn Đằng Phi, do dự mà, không biết có nên hay không khuyên hắn khác làm như vậy, đặc tội một cái rõ ràng có chút bối cảnh năm thứ ba học sinh cũ, cũng không phải là rất lý trí một chuyện, mặc dù nàng cũng rất muốn đem này mấy người nhìn tự chán ghét người cho ném xuống, nhưng nàng rất lo lắng Đằng Phi vì vậy đã bị trả thù.

“Ân? Không phải nói, tư xông người khác tức xá, có thể dùng vũ lực đuổi sao? Vừa lúc cửa sổ mở ra, sau đó ở trong chiến đấu, bọn họ chính mình không cần thận từ cửa sổ ngã đi ra

ngoài.

.

.

.” Đẳng Phi nhún nhún vai, nhìn Thượng Quan Nam: “Thật làm cho người cảm thấy tiếc nuối.”

“Người đây là trần truồng mưu.

.

.

.” Lâm Chính nói còn chưa dứt lời, đã bị Đẳng Phi theo cửa sổ cho trực tiếp ném đi ra ngoài, không có nói ra được nói, trực tiếp biến thành hoảng sợ kêu thảm thiết.

Bởi vì Lâm đang phát hiện vốn là hấn cho rằng làm kiêu ngạo một thân đầu khí, giờ này khắc này, thậm chí hoàn toàn không cách nào vận chuyển cùng điều động, chỉ có thể từ không trung tự do vật rơi.

Cuối cùng Đẳng Phi không có thật sự nghĩ ngã chết hấn, ném thời điểm dùng một cái xảo kinh, đem hấn ném tới dưới lầu bồn hoa trung.

Đã hoàn toàn tiến vào hoàng hôn Đình Tự Khu trong vẫn có rất nhiều người ở bên ngoài, cho nên, có ít nhất mấy trăm người thấy này hết thấy.

Ba !

Lâm Chính cái mông xuống phía dưới, hung hăng té ở trường xinh đẹp bó hoa tươi bồn hoa bên trong, tiếng kêu thảm thiết cùng xương vỡ vụn thanh âm cơ hồ đồng thời vang lên, nhất thời để dưới lầu tất cả mọi người cũng ngốc ở nơi đó, kinh ngạc nhìn này hết thấy.

“Người dám đem Lâm Chính té xuống, tiểu tử, ta bảo đảm,

ngươi nhất định phải chết!” Một cái Lâm Chính người hầu trong đôi mắt tất cả đều là sợ hãi, hướng về phía Đằng Phi la lớn.

Đằng Phi khước miệng chứa đựng cười lạnh, xông lên đi một thanh một cái, đem những người này cũng tất cả đều cho ném đi xuống.

Cái này dưới lầu những học sinh kia rốt cục hiểu xảy ra chuyện gì, khiến cho một mảnh xôn xao.

“Trời ạ, ai như vậy ngạo mạn? Dem người từ lầu ba đi xuống ném, sẽ không sợ cho ngã chết sao?”

“Hắc, ta biết là chuyện gì xảy ra, chuyện này a, còn phải từ chúng ta Chân Vũ Học Viện từ trước tới nay người đầu tiên chủ động xin giáng cấp Bàn Tử nói đến.

.

.”

Bên cạnh có cảm kích người nói đến chuyện này căn nguyên, vậy xem những học sinh kia mới biết được, tình cảm là có người cho Bàn Tử báo thù tới.

Rất nhiều học sinh nhất thời cảm thấy hưng phấn, rồi rít đoán trác cái kia cho Bàn Tử báo thù người là ai, một cái năm nhất tân sinh, dám như thế khiêu khích năm thứ ba học sinh cũ không nói, lại vẫn thành công.

Kia Lâm Chính ở Chân Vũ Học Viện mặc dù không có danh khí gì, nhưng đầu gì cũng là năm thứ ba lão đầu, hôm nay lại bị một cái năm nhất thái điều cho từ lầu ba ném xuống, thương thế như thế nào không nói, này mặt, nhất định là mất hết.

Lâm Chính vốn là đau đến gào khóc gọi, nhưng nhưng ngay sau đó, hắn cũng cảm giác được không đúng, vô số người ở vậy xem, nhưng phần lớn nghị luận đều là hắn như thế nào hoành đao đoạt ái, thì như thế nào khi dễ thực lực không đồng đẳng giáng cấp sinh, làm cho người ta nhà đánh cho thành trọng thương còn tới chọn cùng.

·
·
Toàn tâm thấu xương đau đớn, cùng bốn phía chê cười, để Lâm Chính rất dứt khoát trực tiếp hôn mê rồi.

“Đằng Phi, người chạy mau, lão sư bên kia, ta đi xin phép, người không thể tiếp tục ở Chân Vũ Học Viện ở lại, những người này sẽ không từ bỏ ý đồ, bọn họ nhất định sẽ trở lại trả thù.” Thượng Quan Nam phục hồi tinh thần lại sau, hết sức tinh táo nói.

Bàn Tử bởi vì không thể động, nằm ở trên giường, vành mắt cũng là hồng, khóe miệng co giật, muốn nói cái gì lại nói không nên lời bộ dạng.

“Không sao , Bàn Tử, muốn là bởi vì điểm này chuyện nhỏ tự khóc nhè, ta đây có thể có xem thường người nha.” Đằng Phi đầu tiên là hướng về phía Bàn Tử cười cười, sau đó đối với Thượng Quan Nam nói: “Lớp trưởng đại nhân vẫn xin yên tâm, chuyện là ta làm, tự nhiên từ ta đi giải quyết, bất quá là mấy cái tạp cá, lật thông minh sóng gió gì.”

Thượng Quan Nam liếc mắt, thầm nói: “Không biết nhân tâm tốt, chuyện này, cho dù U Vũ lão sư bảo vệ, người cũng rất nguy hiểm, vạn nhất đối phương gia tộc rất cường đại, bất chuyện này không tha lời nói, học viện cũng sẽ thật khó khăn.” Nếu như chuyện này đặt ở mấy năm trước, Đằng Phi đoán chừng sẽ những khốn hoặc, nhưng những năm này đã trải qua rất nhiều chuyện sau, Đằng Phi sớm đã không phải là năm đó cái kia trẻ con thiếu niên.

Liệt Dương Thánh Địa ta cũng không sợ, còn có thể sợ cái gì thế tục gia tộc?

Đằng Phi khẽ mỉm cười, không nói thêm gì nữa, đi tới Bàn Tử trước mặt, cúi người xuống, cười nói: “Bàn Tử, sớm một chút tốt, quên mất những thứ kia không nhanh, nhớ kỹ giấc mộng của người, muốn một cái thành công nhất thương nhân, cõi đời

này, nhưng thật ra không có tuyệt lộ, vô luận nhiều khó khăn, cũng tổng hội có hi vọng.

Bàn Tử nước mắt cũng nhịn không được nữa, tràn mi ra, dùng sức ngậm miệng, không để cho mình phát ra âm thanh, chẳng qua là nằm ở kia dùng sức gật đầu.

Một bên Thượng Quan Nam trong mắt tia sáng kỳ dị liên tục, nhìn Đằng Phi trong ánh mắt, tràn đầy bội phục, nhưng trong lòng vô cùng thật là tốt kỳ: mọi người tuổi thọ cũng không sai biệt lắm, nhưng tại sao Đằng Phi thoát nhìn, muốn thật xa so với bọn hắn thành thực đi?

Phát sinh ở Đình Tự Khu trận này sự cố, giống như là đầu nhập trong hồ một viên hòn đá nhỏ, cũng không có khiến cho quá lớn gợn sóng, dù sao lớn như vậy một cái học viện, loại chuyện này mặc dù không thường gặp, nhưng là cũng không phải là không có, rất nhiều người nói đến chuyện này thời điểm, đều là do thành chê cười.

Bất quá cũng không phải là tất cả mọi người không quan tâm, Tiểu vương gia Chu Chí Vũ đoàn người, tụ ở Thiên Tự Khu số ba trong lầu.

Số ba lầu mặc dù là Chu Chí Vũ chỗ ở, nhưng vị này thân phận tôn sùng Tiểu vương gia nhưng cực ít ở chỗ, chẳng qua là thỉnh thoảng tụ hội thời điểm, mới có thể sử dụng cái chỗ này.

Mười mấy thanh xuân du lệ nữ sinh, qua lại xuyên qua, hành động thị nữ nhân vật, trên mặt cũng tràn đầy vui vẻ nụ cười, có thể như thế đến gần đến Tiểu vương gia bên cạnh, này là bao nhiêu Chân Vũ Học Viện nữ sinh tha thiết ước mơ cơ hội, cho dù hành động một cái thị nữ, các nàng cũng sẽ cảm thấy vui vẻ.

Chu Chí Vũ ngồi ở chủ vị, hẳn một chúng người hầu phân loại chừng, Lăng Phồn, ngồi ở Chu Chí Vũ đối diện, một nhóm người bàn về Đình Tự Khu bên trong vừa mới chuyện đã xảy ra.

“Hắn chính là Bạch mao si! Hắn cho là mình là ai? Một cái năm nhất tân sinh, thậm chí rầm rĩ đến loại trình độ này, điện hạ, ta xem chúng ta không cần đợi được thí luyện thời điểm, hiện tại sẽ đem tiểu tử này giết chết tính, chính dễ dàng gài tang vật đến cái kia bị từ cửa sổ ném ra xui xẻo đản trên người!” Chu Chí Vũ bên cạnh một cái người hầu lớn tiếng nói: “Đối phó loại này rầm rĩ người, vẫn cần gì kế hoạch sao? Kia quả thực là quá dễ mất hắn!”

“**.” Lăng Phồn quét người nói chuyện một cái, trong lòng nhin không được cười lạnh: Đằng Phi nếu là giỏi giết, Chu Chí Vũ có như thế phí nhiều công sức? Người nói chuyện là để đồ một cái tiểu quan con, cảm thấy ôm lấy Tiểu vương gia đại thời, ở trong học viện vẫn rất rầm rĩ.

Lăng Phồn mặc dù cũng rất cuồng vọng, nhưng thấy biết thượng hiền nhiên so sánh với này tiểu quan con mạnh không biết bao nhiêu con nai.

Đằng Phi rầm rĩ, là hôm nay tài thể hiện ra tới? Hắn ngay cả Tiểu vương gia cũng không sợ, cũng dám ngay mặt khiêu khích, như thế nào lại quan tâm chính là mấy người năm thứ ba học sinh cũ?

Hơn nữa, cảm thấy hiện tại có thể dễ dàng thu thập Đằng Phi, kia lại càng nói giỡn Đằng Phi muốn dễ dàng như vậy bị mao giết chết, bản thân như thế nào lại chờ cho tới hôm nay? Lại càng không chọn cùng Tiểu vương gia hợp tác!

Chu Chí Vũ cũng cảm giác mình này người hầu nói có chút không đáng tin, ho nhẹ hai tiếng sau đó nói: “Đằng Phi người này, nhìn vô hại, thực tế lòng dạ độc ác, hơn nữa phía sau hắn, hay là có một chút người đang che chở hắn, Lăng gia cùng quan hệ của hắn rất không giống như, chúng ta Minh Huy viện trưởng đối với Đằng Phi cũng là vô cùng tốt, cho nên, nghĩ muốn thu thập hắn ít nhất phải rời đi Chân Vũ Học Viện, rời đi Chân Vũ Thành mới được.”

“Ha ha, bất quá hắn lần này việc làm, cũng có một số qua, tin tưởng cái kia năm thứ ba sinh gia tộc, chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ.” Chu Chí Vũ trên mặt lộ ra vui vẻ nét mặt, mỉm cười nói: “Chúng ta mặc dù không thể trực tiếp đi làm cái gì, nhưng cho hắn tìm một chút phiền toái, để hắn ngột ngạt, cái này hay là rất dễ dàng.”

Chân Vũ Học Viện viện trưởng bên trong phòng làm việc một cái mặt mũi nghiêm túc trung niên nhân chính vẻ mặt tức giận cùng Minh Huy viện trưởng lên án công khai năm nhất tân sinh Đặng Phi “Bạo hành”.

“Đây là mưu sát! Trần trường mưu sát! Viện trưởng đại nhân, chẳng lẽ Chân Vũ Học Viện bồi dưỡng, đều là người tài giỏi như thế sao?” Trung niên nhân nghĩa phần điền ung, giận không kiềm được đứng ở bàn làm việc đối diện, dùng sức vỗ cái bàn, “Loại học sinh này, nếu như không thể nghiêm trị, thật sự sẽ làm người hoài nghi Chân Vũ Học Viện tính công bình!” Minh Huy viện trưởng cúi suy nghĩ da, thoát nhìn rất mệt bộ dạng nghe trung niên nhân này nói xong, há to mồm, không có chút nào hình tượng ngáp một cái, ồm ồm đích đạo: “Nói xong sao?”

Trung niên nhân nhất thời cứng họng, làm làm một người nhà giàu có đại tộc trưởng lão, hấn cho tới bây giờ chưa từng thấy như thế bại vì cái đại nhân vật, đây quả thực.

.
.

, quả thực ngay cả có nhục tư văn a!

Ngươi là đế quốc đệ nhất học viện viện trưởng a! Thế nào có thể như vậy đi? Trung niên nhân ở trong lòng reo hò, thiếu chút nữa nhẹn không được bộc phát ra.

“Nói xong, ta đây đã nói, đầu tiên, Chân Vũ Học Viện bồi dưỡng cũng là hạng người gì tài , cái này, ngươi không có tư cách đi bình luận, lời này của ngươi ở chỗ này của ta nói một chút coi như xong, nếu như dám ở bên ngoài nói, ngươi sẽ chết vô cùng thảm, ta cũng không phải ở uy hiếp ngươi, tiếp theo.

.

”
..

Minh Huy viện trưởng như cũ cúi suy nghĩ đã, thản nhiên nói: “Lâm Chính, Pháp Lan Lâm gia con vợ cả ư đệ, cấp bốn cấp bảy Đại Đẩu Sư, tựu học tại Chân Vũ Học Viện năm thứ ba, chuyên nghiệp là quân sự chỉ huy, Lâm trưởng lão, ta nói không sai sao?”

“Không sai, nhưng là người nói những thứ này.

.

.

.” Trung niên nhân thật chắc nhú lại chân mày, nhìn Minh Huy viện trưởng

“Hãy nghe ta nói.” Minh Huy viện trưởng cắt đứt trung niên nhân lời nói, như cũ không nhanh không chậm nói: “Lâm Chính nhập học sau, cho tới nay, biểu hiện coi như có thể, ở Chân Vũ Học Viện học sinh trung, bị vây chia đều trình độ.”

“Có thể ở Chân Vũ Học Viện bị vây chia đều trình độ, đã là rất tốt đi?” Trung niên nhân nhin không được lại chen vào một câu.

Minh Huy ngẩng đầu nhìn thoáng qua trung niên nhân này, chậm rãi nói: “Nhưng theo chúng ta hiểu rõ, Lâm Chính đồng học, nhập học ba năm này, nói lý ra nhưng là đã làm nhiều lần khác người chuyện tình, về phần nói đoạt người khác bạn gái loại chuyện này, đã coi là là chuyện nhỏ.”

“Viện trưởng đại nhân, ngài loại này thân phận địa vị, nói chuyện nhưng là phải phụ trách nhiệm a, Vô bằng vô cớ.

.

.

, một khi truyền đi, nhưng là sẽ hủy diệt một đứa bé tương lai!” Trung niên nhân ngẩng đầu, nhìn thẳng Minh Huy viện trưởng, phản kích một chút đối phương, vừa mới Minh Huy viện trưởng nói cái kia lời nói, để trong lòng hắn rất bất mãn, trong lòng tự nhủ cho dù người đang ở đây Chân Vũ Hoàng Triều uy vọng cực cao, ta cũng cũng không sợ người, nếu như cho rằng chỉ bằng mượn một thân phận là có thể ngăn chặn ta

Pháp Lan Lâm gia, đó là si tâm vọng tưởng.

“Người muốn chứng có? Tốt, vậy thì cho người chứng có.”
Minh Huy cười nhạt, nắm lên trên bàn một phần tài liệu, hướng phía trung niên nhân ném tới, nhưng trong lòng ở trong tối mắng: Đằng Phi người này con thỏ nhỏ chết kia, đều là người kiền - hảo sự, lại muốn để cho ta lau cho người cái mông!

Trung niên nhân mặt mang mấy phần khinh thường tiếp lấy tài liệu, thân là Pháp Lan Lâm gia trưởng lão, hẳn so với bình thường người rõ ràng hơn cấp trên muốn “Chế tạo” một số cái gọi là chứng có, là cỡ nào dễ dàng một chuyện, cho nên, tiếp lấy Minh Huy viện trưởng đưa tới tài liệu, trong lòng của hắn, cũng là cho là như thế, trong lòng cười lạnh: tài liệu loại vật này, có ý nghĩa sao?

Mạn bất kinh tâm mở ra tài liệu, nhìn đầu tiên nhìn, trung niên nhân trên mặt cười lạnh liền cương ở nơi đó, tiếp theo, càng xem trên mặt nét mặt càng khó nhìn, đến cuối cùng, trên trán thậm chí toát ra một tầng tinh mịn mồ hôi lạnh.

Nếu như nói vừa mới hắn nói cái kia lời nói truyền đi sẽ khiến sóng to gió lớn, sẽ làm vô số từ Chân Vũ Học Viện đi ra ngoài, thân ở địa vị cao người chán hắn, như vậy, hiện tại trên tay hắn phần này tài liệu, nếu như truyền đi, đủ để cho cả Pháp Lan Lâm gia thân bại danh liệt!

Cõi đời này, rất nhiều chuyện chính là như vậy, núp âm u trong góc thời điểm, không có bất cứ vấn đề gì, nhưng trăm triệu không thể lộ ra ngoài ánh sáng

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 243: Thí Luyện Bắt Đầu!

>

Convert by:

ZajMaster

“Những thứ này.

.

.

Đều thật sự?” Trung niên nhân thanh âm hơi có chút run rẩy, tràn ngập không dám tin, nhìn về phía Minh Huy viện trưởng ánh mắt, cũng là mang theo rõ ràng sợ hãi, rất khó tưởng tượng, loại này đủ để cho toàn bộ Pháp Lan Lâm gia thân bại danh liệt thậm chí cửa nát nhà tan tài liệu, làm sao sẽ rơi xuống Chân Vũ Học Viện viện trưởng trong tay.

“Người, là tại hoài nghi, một cái đào lý lượt thiên hạ chuyên gia giáo dục sao?” Minh Huy viện trưởng hừ một tiếng, trên mặt lộ ra một cái hơi trào phúng mỉm cười: “Lâm trưởng lão, người cảm thấy ta có tất yếu đi vu oan các người Pháp Lan Lâm gia sao? Tựa như vừa mới ta đã nói với người như vậy, người nghi vấn Chân Vũ Học Viện, hoàn toàn là phạm vào một cái sai lầm thật lớn.”

“Cái này, đây cũng quá khó có thể tin, điều này sao có thể?” Trung niên nhân trong thanh âm, như trước tràn đầy khó có thể tin, nhưng ngữ khí nhưng là bắt đầu trở nên mềm nhũn ra.

“Có không có khả năng, người trong lòng mình rõ ràng nhất bất quá?” Minh Huy viện trưởng mặt không biểu tình: “Pháp Lan Lâm gia, chắc chắn, thật sự rất cường đại, nhiều như vậy

sự tình, thấy ta hãi hùng khiếp vía đấy.” Nói qua, lời nói xoay chuyển: “Lâm trưởng lão, người là Lâm Chính đồng học gia trưởng, đại biểu Lâm gia đến xử lý chuyện này, người nói xem, nên xử lý như thế nào chuyện này?”

Trung niên nhân trên mặt tự tin biểu lộ triệt để biến mất không thấy gì nữa, trong nội tâm nhin không được ai thán một tiếng, ngấm lại chính mình trước khi đến, Lâm gia rất nhiều người tình cảm quần chúng xúc động yêu cầu hấn ở đây đối mặt Chân Vũ Học Viện viện trưởng thời điểm, nhất định phải biểu đạt ra Lâm gia oán giận, muốn nghiêm trị cái kia Đằng Phi, khai trừ là ranh giới cuối cùng, tốt nhất có thể trực tiếp giam hấn mười năm tám năm đấy, lại để cho hấn chết tại lao ngục rất tốt.

.

.

Bây giờ nghĩ lại, tựa như một cái thật lớn chê cười.

Chính thức không hăng hái tranh giành đấy, nhưng là nhà mình.

Điều này làm cho vị này Lâm gia trưởng lão có gan xấu hổ vô cùng cảm giác, đồng thời trong nội tâm cũng nổi lên từng đợt rét lạnh, đối (với) Chân Vũ Học Viện trình độ kinh khủng, rốt cục đã có một cái cụ thể nhận thức.

Nghe Minh Huy viện trưởng không có miệt mài theo đuổi ý tứ, lập tức biết thời biết thế nói: “Gièm pha a...! Đây quả thực là gièm pha, loại này nghịch tử, đã không thích hợp tại Chân Vũ Học Viện đọc sách, tuy nhiên ta là trưởng bối của hấn, nhưng ta cũng là cái công và tư rõ ràng người, chuyện này xử lý quả, hay là muốn trả đền rõ ràng viện trưởng trong tay, nhưng ta có cái nho nhỏ xây dựng dụng cụ.

.

.

Lâm Chính đệ tử như vậy, đã không thích hợp tiếp tục lưu lại Chân Vũ Học Viện rồi, ta xem, trực tiếp khai trừ hẳn, dùng Chính Phong khí, như thế nào?”

Toàn cả gia tộc cực lớn tay cầm, đều giữ tại người ta trong tay, điều này làm cho Lâm gia vị trưởng lão này không thể không cười theo mặt, cúi đầu nhận lầm!

Minh Huy nhìn xem ở trước mặt mình thấp kiêu ngạo đầu lâu Lâm gia trưởng lão, trong nội tâm cũng nhin không được nữa cảm thán: Lãng gia vị kia Đông Phương phu nhân, thật không hổ là Đông Phương gia năm đó cấp cao nhất người nhiều mưu trí, Đông Phương gia tin tức năng lực, cũng thực làm cho người ta cảm thấy sợ hãi a...!

Pháp Lan Lâm gia, cũng không phải một cái tiểu tộc, Minh Huy viện trưởng tuy nhiên không muốn chuyển cái này tranh vào vũng nước đục, nhưng nhưng lại không thể không vì Đằng Phi cân nhắc, Đằng Phi đã trở mặt để quốc có quyền thế nhất Thân Vương chi tử, không thể để cho hẳn lại đi đắc tội thêm nữa...!Đã được lợi ích quý tộc đẳng cấp rồi.

Nói cách khác, bằng vào Minh Huy viện trưởng nóng nảy, là không thể nào dễ dàng như thế buông tha Pháp Lan Lâm gia đây, ít nhất, hung hăng gõ bộn hẳn một số, là tránh không khỏi.

“Chuyện này, quyết định như vậy đi a, Lâm Chính hoàn toàn chính xác không thích hợp tiếp tục lưu lại Chân Vũ Học Viện đi học, hơn nữa, còn có một việc.” Minh Huy nói qua, ánh mắt sáng rực nhìn xem trung niên nhân: “Cái kia Đằng Phi, các người Lâm gia không được nhúc nhích, bằng không mà nói, cũng đừng trách ta trở mặt!”

Minh Huy cái này lời nói được trần trụi máu chảy đầm đìa đây, nghe vào trung niên nhân trong tai, tràn đầy uy hiếp hương vị, nhưng hẳn vẫn không dám phản bác, Minh Huy Chân Vũ Học Viện viện trưởng thân phận, luôn làm cho người ta tại trong lúc lơ đãng xem nhẹ hẳn mặt khác một tầng thân phận Đấu Thánh!

Chộc giận một gã Đấu Thánh, tuyệt đối là vô cùng không lý trí sự tình, chớ nói chi là chuyện này có thể có một cái kết quả như thế, Lâm gia vị này trung niên trưởng lão cũng hoàn toàn

chính xác không còn sờ cầu rồi, vốn là vừa mới chứng kiến cái kia phần tài liệu thời điểm, hẳn thậm chí cho rằng Lâm gia cái này muốn triệt để tổn thương gân di chuyển cốt rồi.

Hiện tại chẳng qua là hy sinh một gia tộc người trẻ tuổi con đường phía trước, đối (với) toàn bộ Pháp Lan Lâm gia mà nói, đã là kết quả tốt nhất rồi, chớ nói chi là Lâm Chính cho dù bị khai trừ ra Chân Vũ Học Viện, Lâm gia cũng có rất nhiều địa phương an bài hẳn, cho nên chuẩn xác mà nói, liên hi sinh đều chưa nói tới.

Về phần nói không đi di chuyển cái kia Đằng Phi, cái này đối (với) trong Lâm gia lớn tuổi lão mà nói, cái này càng không sao, nguyên bản chính là tiểu bối ở giữa tranh đấu, hẳn nhúng tay tiến đến, đã có chút ít mất mặt, hiện ở loại tình huống này, mượn Pháp Lan Lâm gia mấy cái lá gan, bọn hắn cũng không dám đi tìm cái kia Đằng Phi phiền toái!

“Cái này tự nhiên, sai tại ta Lâm gia, chúng ta làm sao sẽ lại đi tìm cái kia Đằng Phi phiền toái?” Lâm gia trung niên trưởng lão trong nội tâm thở dài ra một hơi, khom người cáo từ.

Trung niên nhân đi rồi, một cái bóng hình xinh đẹp chợt hiện tiến Minh Huy văn phòng, lạnh lùng nói: “Lâm gia thỏa hiệp?” Minh Huy cười khở nhìn xem người tới, nói ra: “Người lại để cho Đông Phương Ngọc Lan tìm đến như vậy một đồng lớn về Lâm Chính bất lợi chứng cứ, bọn hắn không thỏa hiệp còn có thể như thế nào?”

“Hừ, tiện nghi Lâm gia, còn có cái kia Lâm Chính, dám trêu chọc Đằng Phi, không biết sống chết!” Rõ ràng U Vũ thanh âm lạnh như băng, tràn đầy hàn ý, làm cho người ta có gan sau khi nghe, khắp cả người phát lạnh cảm giác.

“Ai, bây giờ quý tộc, đã không phải là đi qua giảng công bình cùng chính nghĩa quý tộc rồi, tràn đầy dối trá lừa gạt cùng hoang đường!” Minh Huy viện thở dài một tiếng, lấy mắt kiếng xuống, sau đó nhìn nữ nhi của mình phàn nàn nói: “Tiểu tử kia giản có chính là người chuyên gây họa, lần này thí luyện, ngươi cùng theo một lúc đi đi, nhìn xem hẳn điểm, Chu Thụy thân Vương gia tiểu tử, khí lượng xa không bằng hẳn lão

tử, rất có thể hội (sẽ) mượn thí luyện cơ hội đi làm một sự tình
”

“Yên tâm đi, không phải là Chu Chí Vũ sao, nếu là hấn dám tìm mảnh vụn (gốc), ta liền đánh bết, đập dẹp hấn!” Rõ ràng U Vũ trả lời bá đạo và ngắn gọn, lại để cho Minh Huy viện trưởng lớn dao động đầu của nó, rất hoài nghi mình quyết định lại để cho con gái đi theo, có phải hay không một kiện quyết định chính xác.

Những ngày tiếp theo, Đằng Phi mỗi ngày đúng hạn tu luyện, đi học, rất nghiêm túc bỏ lấy lúc trước rơi xuống bài học, ngẫu nhiên đi liếc mắt nhìn mập mạp Cách Lâm, Cách Lâm ngày đó trải qua Đằng Phi khai đạo về sau, cả người trạng thái tinh thần thoáng cái đã khá nhiều, nhìn qua đã đi ra đi qua vẻ lo lắng

Nhất là Lâm Chính bị khai trừ ra Chân Vũ Học Viện, lại để cho mập mạp Cách Lâm đối (với) Đằng Phi năng lực lại có toàn bộ nhận thức mới, có thể người gây chuyện có rất nhiều, nhưng gây xong việc còn có thể giải quyết, cũng rất ít rồi, nhất là chọc tới Pháp Lan Lâm gia loại này đại tộc về sau, còn có thể dựng ở thế bất bại, Đằng Phi sau lưng năng lượng, đã là tương đối kinh người rồi.

Nhưng trên thực tế, Đằng Phi lại cũng không rõ ràng những chuyện này, cũng không biết Lăng Thi Thi mẫu thân Đông Phương Ngọc Lan, tại sau lưng vì hấn giải quyết xong một cái không lớn phiền toái không nhỏ.

Đằng Long cùng Đằng Lôi hai người, cũng tất cả đều báo danh tham gia thí luyện, hai người tại thực lực tăng lên về sau, đều thập phần bức thiết đều muốn thông qua thực chiến tới đến rất cao tầng lên.

Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt hai người cũng không có báo danh, các nàng tại Đằng Phi trở về mấy ngày hôm trước, phục dụng Huyết Nguyên Đan, trước mắt tất cả đều đang bế quan chính giữa.

Cuối cùng đã tới Chân Vũ Học Viện thí luyện đại hội ngày hôm nay, toàn bộ học viện có trên vạn người báo danh tham

gia cái này một hoạt động, mỗi năm một lần thí luyện đại hội, giống như là một hội thịnh hội, đối với thực lực mình có lòng tin đệ tử hầu như đều tham gia.

Đằng Phi lẳng lặng đứng ở trong đám người, bên cạnh của hắn, đứng ở một thân hắc y, mặt quỷ mặt nạ chủ lầu số một Đình Tuyết Ninh, ngoại trừ Đình Tuyết Ninh, Đằng Phi bên người còn có Đằng Lôi cùng Đằng Long hai người huynh đệ, trừ lần đó ra, còn có một những người khác so sánh lạ lẫm người, đúng là đã từng chủ động tiếp cận qua Đằng Phi cái vị kia Lưu Vân Tiêu học trưởng.

Lưu Vân Tiêu xuất thân rễ cỏ, thành thực rất sớm, đối với rất nhiều đệ tử xem thường hắn chủ động tiếp cận Đằng Phi cử động, Lưu Vân Tiêu căn bản cũng không quan tâm, chỉ (cái) tại trong lòng cười lạnh: các người chỉ biết là cười ta, nhưng chính các người cảm giác không phải là Học được tốt võ nghệ, mua cùng đế Vương gia?” Ta Lưu Vân Tiêu không quyền không thể, không có một thân luyện được tri thức, nhưng bởi vì gia cảnh, không có năng lực đi mua sắm những cái...kia đất đỏ được liệu tiến hành luyện tập, cùng hắn tương lai ủy thân cho một cái thể lực lớn, làm một cái luyện được sư, không bằng lựa chọn một cái có con đường phía trước người đi theo:tùy tùng.

Đánh bạc một lần, thành công, con đường phía trước một mảnh rộng lớn, đã thất bại, ta cũng không có gì tổn thất.

Đằng Phi không có cự tuyệt Lưu Vân Tiêu chủ động đầu nhập vào, đã trải qua nhiều chuyện như vậy về sau, Đằng Phi đối với người mới coi trọng, càng hơn tại dĩ vãng, đối mặt những cái...kia thánh địa Ma Cung, chỉ dựa vào cá nhân lực lượng, sẽ vô cùng khó khăn, chỉ có chính thức thành lập nảy sinh hoàn toàn thuộc tại thể lực của mình, mới có thể trong tương lai thời gian, chống lại những cái...kia quái vật lớn siêu cấp thể lực.

Trên quảng trường giờ phút này tụ tập mấy vạn người, trên đài nói chuyện chính là học viện một vị phó viện trưởng, tại nói các loại cần phải chú ý hạng mục công việc cùng với học viện

một ít yêu cầu.

“Các học sinh, mỗi năm một lần thí luyện đại hội, sắp đã bắt đầu, đó là một kích động nhân tâm thời gian, người là người anh hùng, hay (vẫn) là ưu tú người chỉ huy, đều muốn tại thí luyện trên đại hội thể hiện ra, đây là bày ra các người tự mình thời điểm, cũng là nghiệm chứng các người tại Chân Vũ Học Viện, đến cùng học được bao nhiêu tri thức thời điểm, xuất ra nhiệt tình của các người cùng dũng khí, đi theo ta, cùng một chỗ khởi hành!”

“Rống!”

“Cùng một chỗ khởi hành!”

“Ra đi!”

Trên quảng trường mấy vạn tên Chân Vũ Học Viện đệ tử, kể cả những cái...kia không có báo danh tham gia thí luyện đại hội, chẳng qua là đến đây xem náo nhiệt đấy, tất cả đều nhiệt huyết sôi trào cao giọng la lên.

Vị này tên là Ngô Thản Hằng phó viện trưởng, ngày bình thường rất ít xuất hiện, sẽ rất ít xuất hiện ở các học sinh tầm mắt chính giữa, Đằng Phi đối (với) vị này phó viện trưởng, cũng không có bao nhiêu rất hiểu rõ, nhưng theo hần dăm ba câu có thể đem các học sinh nhiệt huyết cho kích động đứng lên xem, vị này phó viện trưởng đại nhân, tựa hồ rất có chút ít năng lực.

“Ngô phó viện trưởng thực lực rất mạnh, không có ngoài ý muốn, hần đem trở thành kế tiếp nhiệm Chân Vũ Học Viện viện trưởng.”

Rõ ràng U Vũ trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm, lặng yên truyền vào Đằng Phi trong tai, Đằng Phi quay đầu, đã thấy rõ ràng U Vũ mặt không biểu tình đứng ở nơi đó, phảng phất vừa mới mà nói không phải hần nói.

“Lần này là hần dẫn đội?” Đằng Phi hỏi một câu.

Rõ ràng U Vũ khẽ gật đầu, đôi mắt ở chỗ sâu trong hiện lên một vòng hơi chán ghét tâm tình, tựa hồ đối với vị này ngô phó viện trưởng, có chút phản cảm.

Sự thật cũng nghiệm chứng Đằng Phi đoán bên cạnh, ngô phó viện trưởng nói lời nói về sau, xuống đài, thẳng đến bọn hắn bên này đi tới, đi vào rõ ràng U Vũ trước mặt, trên mặt nổi lên chân thành đáng tươi cười, nói ra: “U Vũ, lần này ngươi cũng muốn đi sao? Coi như không tệ, thực lực của ngươi, có lẽ cũng sắp nhập thánh đi à nha? Ai, nếu không phải năm đó.

.

.

, ha ha, chỉ sợ ngươi cũng sớm đã nhập thánh rồi.”
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 244: Bị Theo Dõi!

>

Ngô Phó viện trưởng đi tới chỗ gần, Đằng Phi mới nhìn rõ ràng, vị này Chân Vũ Học Viện phó viện trưởng đại nhân, lại phi thường trẻ tuổi, nhìn qua cũng chỉ có ba mươi lăm ba mươi sáu tuổi, mày kiếm mắt sáng, thân hình cao lớn, anh khí nội liễm, bằng Đằng Phi tinh thần lực, thậm chí nhìn không thấu thực lực của hắn!

Đằng Phi trước mắt tinh thần cảnh giới, đã đạt tới Thánh Cấp cường giả cảnh giới, như thế vẫn nhìn không thấu hắn, như vậy, vị này trẻ tuổi Phó viện trưởng, rất có thể cũng là một vị Thánh Cấp cường giả!

Không được bốn mươi tuổi Thánh Giả, này ở các đại Thánh Địa Ma Cung có thể không tính kỳ, nhưng ở thế tục, đã đủ để có thể nói tuyệt thế cường giả.

Minh U Vũ vốn là không có gì nét mặt mặt trong nháy mắt trở nên hàn lạnh lên, lạnh giọng nói: “Ngô Phó viện trưởng còn muốn dẫn dắt các tiến hành thí luyện, tự không nên ở chỗ này chậm trễ sao?”

Ngô Phó viện trưởng nét mặt bao nhiêu có chút khó xử, nhìn thoáng qua Đằng Phi nhóm người, lộ ra một cái thân mặt nụ cười, không nói thêm gì, xoay người rời đi.

Đinh Tuyết Ninh sau mặt nạ một đôi tròng mắt nhìn không ra cái gì nét mặt, Đằng Long cùng Đằng Lôi cùng với Lưu Vân Tiêu bọn người có chút kinh ngạc, nhìn về phía Minh U Vũ trong ánh mắt, cũng tràn đầy kính sợ.

Mặc dù bọn họ trước kia cũng biết Minh U Vũ ở trong học viện địa vị rất cao, nhưng lại không nghĩ rằng, có cao đến ngay cả Phó viện trưởng thế diện cũng không cho trình độ.

Không sai, Minh U Vũ phụ thân là viện trưởng đại nhân, nhưng Ngô Thản Hằng Phó viện trưởng nhưng là được xưng cả Chân Vũ Học Viện cực kỳ có nhất giá trị nam nhân một trong!

Trẻ tuổi, anh tuấn, có quyền thế, có thực lực.

.

.

Những đồ này tổng hợp đến cùng nhau, để vị này trẻ tuổi phó viện trưởng đại nhân, thậm chí so sánh với một số thành viên hoàng thất cũng phải làm người khác chú ý.

Minh U Vũ bản thân liền giống như là không biết nàng vừa mới biểu hiện đến cỡ nào dao động người dường như, bình tĩnh nói: “Chúng ta chuẩn bị lên đường đi.”

Đi ra học viện đại môn, Đằng Phi thì loại cảm giác, hình như là có người ở âm thầm theo dõi hắn.

Cảm giác như vậy thật không tốt, Đằng Phi thậm chí có loại bị Độc Xà trành thượng cảm giác, để hắn cả người có chút lạnh như băng, Đằng Phi trong lòng có chút kỳ quái, trong lòng tự nhủ: chẳng lẽ là Chu Chí Vũ người theo dõi ta? Cũng không tất vội vã như vậy sao, này còn không có ra Chân Vũ Thành đi chẳng lẽ tự nhin không được sẽ đổi ta động thủ?

Trong lòng nhớ, Đằng Phi nhin không được sinh ra một cỗ tức giận, ta cũng không đi chủ động trêu chọc các người, các người nhưng không dứt, thật muốn bức nóng nảy, ta quản người cái gì thân vương chi tử theo giết không tha!

Đang nghĩ ngợi, cái loại này bị trành thượng cảm giác, đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, giống như một mảnh dưới ánh nắng chói chan bông tuyết, trong nháy mắt tan rã không thấy nếu như không phải là vẻ này lạnh như băng cảm giác như cũ ở Đằng Phi trong đầu quanh quẩn, thậm chí sẽ làm người cho rằng vừa mới bắt quá là ảo giác.

Đằng Phi sắc mặt bình tĩnh, trong tai bỗng nhiên truyền đến Minh U Vũ truyền âm: “Vừa mới có người tựa hồ ở nhìn chăm

chằm người người cẩn thận chút.”

“Ta đã biết rồi, U Vũ tử.” Đẳng Phi thuận miệng trả lời đồng thời vận khởi Bát Bộ Thiên Long Quyết chi Khẩn Na La Thiên Tâm Kinh, để tinh thần lực của mình thủy chung giữ vững ở một cái rất cao cảnh giới thượng, bằng phòng ngừa bị người đánh trộm.

Làm như vậy, cũng sẽ không đối với tinh thần lực sinh ra không lồ tiêu hao, ngược lại còn có thể bởi vì không ngừng tu luyện, để tinh thần lực có điều tăng lên.

Bởi vì tham dự người quá nhiều, cho nên, mỗi năm mười một học sinh, đều có hai gã Đẩu Tôn cảnh giới lão sư dẫn dắt, Đẳng Phi những người này chỗ ở đội ngũ dẫn đội là hai vị lão sư, là hai trung niên nam giáo sư, nhìn qua hào hoa phong nhã, bề ngoài nhìn qua hơn giống như là văn chức nhân viên rất khó coi ra hai người này đều có Đẩu Tôn thực lực.

Đẳng Phi chỗ ở chi đội ngũ này, bên trong phần lớn đều là cấp cao học sinh, đại đa số lần đang lúc cũng rất quen thuộc, cùng Nhất Hào lâu chủ đi cùng một chỗ Đẳng Phi, cũng rất làm người khác chú ý không ít học sinh cũng nhận ra hắn, mặc dù không có chào hỏi nhưng lần đang lúc tất cả cũng gật đầu thăm hỏi.

Dù sao tương lai một hai tháng bên trong, những người này còn muốn lần phối hợp, Chân Vũ Học Viện cũng không chỉ nói nghiên cứu người thực lực, đoàn đội phối hợp, cũng rất trọng yếu.

Ngày thứ nhất, này chi hơn vạn người đội ngũ chỉ đi ra khỏi hơn một trăm trong , từ dẫn đội Ngô Phó viện trưởng, khi đến mặt sở hữu sư sinh, toàn bộ đều là đi bộ.

Đó cũng là một loại rèn luyện, bởi vì là ngày thứ nhất, phần lớn tương đối hưng phấn, có rất ít người kêu khổ.

Ba ngày sau, chênh lệch liền thể hiện đi ra, những thứ kia tham gia quá mấy lần thí luyện đại hội cấp cao học sinh như cũ vẫn duy trì tốt đẹp chính là thể lực cùng kiên nghị tâm thái,

theo sát đội ngũ.

Nhưng rất nhiều lần đầu tiên tham gia thí luyện đại hội học sinh, tụt lộ ra về có chút ăn không tiêu, bất quá ngại từ mặt mũi, cũng rất ít nhìn thấy có người kêu khổ.

Trong ba ngày này, Đằng Phi tổng cộng cảm nhận được quá bốn lần âm thầm có người ở theo dõi hắn, Minh U Vũ chỉ cảm nhận được ba lần, đồng thời Đằng Phi cũng mơ hồ cảm giác được, theo dõi hắn người, cùng Chu Chí Vũ đám người kia nên cũng không phải là người cùng đường.

Ngày thứ ba ban đêm, Chân Vũ Học Viện sở hữu sư sinh cùng chung lộ túc ở một tòa núi lớn dưới chân, phía trước còn có một con nước chảy chảy xiết sông lớn, nước sông chạy chồm rít gào, thật xa là có thể nghe thấy.

Bảy tám phân công quản lý hậu cần công tác lão sư từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra đại lượng lương thực, phân phát cho mỗi một chi tiêu đội.

Đằng Phi cùng Đinh Tuyết Ninh, Đằng Lôi, Đằng Long, Lưu Vân Tiêu cùng với Minh U Vũ nhóm người vây ngồi cùng một chỗ, nhóm lửa nấu cơm, ba ngày quá khứ, tất cả mọi người có chút mỏi mệt, bất quá tinh thần thoát nhìn cũng còn rất tốt.

Đằng Long đã coi như là học sinh cũ, quá đi tham gia quá mấy lần thí luyện đại hội, hơn nữa lần trước thí luyện thời điểm, Đằng Long vẫn đạt được trọng đại thu hoạch, hai quả Chu Quả, để hắn thực lực tăng nhiều, cho nên, Lưu Vân Tiêu cùng Đằng Lôi hai người, cũng hăng hái bừng bừng vây bắt Đằng Lôi nghe về thí luyện sự tình các loại.

Lưu Vân Tiêu mặc dù cũng không tính là tân sinh, nhưng tham gia thí luyện đại hội, hắn nhưng là lần đầu tiên.

Lưu Vân Tiêu quá khứ vẫn trầm mê ở chế thuốc trong, thí luyện trong quá trình mặc dù có hái đến các loại linh dược, nhưng nương theo lấy nguy hiểm cũng làm cho người không

rét mà run, đối với đấu khí thực lực không mạnh Lưu Vân Tiêu mà nói, tham gia loại chuyện lật vật này động, thừa nhận áp lực cùng thu hoạch không thể thành có quan hệ trực tiếp, cho nên, quá khứ thí luyện, hẳn chẳng bao giờ tham gia quá.

Nhưng lần này không giống với, Đằng Phi thực lực, Lưu Vân Tiêu mặc dù biết không hoàn toàn, nhưng cũng rất rõ ràng, Đằng Phi không thể so với bất kỳ một cái nào Chân Vũ Học Viện học sinh cũ sai, cùng dưới loại tình huống này người bên người, an toàn có thể nhận được thật lớn bảo đảm, chớ nói chi là còn nữa đại danh đỉnh đỉnh U Vũ sư tử ở, nga, hiện tại đã là U Vũ lão sư.

Cho nên, dọc theo đường đi Lưu Vân Tiêu cũng biểu hiện rất tích cực, hẳn chế thuốc tài nghệ đã vượt ra khỏi một người học sinh phạm vi, cho dù Chân Vũ Học Viện trung chế thuốc lão sư, đối với hẳn cũng khen ngợi không dứt.

“Nhắc tới thí luyện, là tôi trọng yếu, là muốn can đảm can trọng, hơn nữa, phải hiểu được đoàn đội hiệp tác, không thể tha đồng bạn chân sau.” Đằng Long một bên gây xích mích đồng lửa, một bên trầm giọng nói: “Gặp phải nguy hiểm thời điểm, muốn tỉnh táo, ở bên ngoài lịch lãm, khó tránh khỏi gặp được một số tình hình nguy hiểm, đầu tiên mình không thể sợ ách”.

.

.”

Lưu Vân Tiêu cùng Đằng Lô hai người nhập thần nghe, Đinh Tuyết Ninh an tĩnh ngồi ở chỗ đó, thỉnh thoảng cũng sẽ nhìn Đằng Long Nhất mắt, nàng có chút không nghĩ tới, Đằng Phi vị này huynh trưởng cũng rất ưu tú.

Minh U Vũ lẳng lẳng nhìn chăm chăm đồng lửa ngẩn người, tinh xảo trên khuôn mặt không có gì nét mặt, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

“Đại ca, giống như bây giờ nhiều người như vậy, thí luyện thời điểm, chẳng phải là gặp ai diệt ai, coi như là bát giai ma thú

chỉ sợ cũng không dám xuất hiện ở nhiều người như vậy trước mặt sao?” Đàng Lôi nhìn gấn bó tấm đồng lửa, tiếng người ồn ào tràn diện, có chút không giải thích được hỏi.

“Ta đoán không làm lời nói, ngày mai sẽ chia làm tiểu tổ riêng của mình chạy hướng mục tiêu.” Đàng Long cười nói: “Hơn nữa, coi như là một vạn người, tiến vào đến một mảnh trùng điệp phập phồng trong núi lớn, cũng thể hiện không ra nhiều người, núi lớn.

.

.

, kia là ma thú địa bàn, có chút lúc, người nhiều hơn nữa cũng không có gì dùng là, cũng không phải là người tưởng tượng cái kia dạng, một vạn người mỗi người tấn công ra một chiêu, sau đó đem một cái cao cấp ma thú bắn cho chết, người làm ma thú đều là không có thông minh sao? Càng là cao cấp ma thú, thông minh càng cao, có chút thậm chí so sánh với loài người còn muốn thông minh!”

“Àn, cũng là, nghe nói mũi nhọn gương đàn trong núi ma thú tụ cũng rất cường đại.” Đàng Lôi nhẹ giọng lắm bả một câu.

Đàng Phi vừa định nói chuyện, cái loại này bị tránh thượng cảm giác, lại một lần nữa rõ ràng truyền đến, hơn nữa, lần này phảng phất là đối phương cố ý cho hắn biết giống như, một cỗ tinh thần lực lạnh như băng, trực tiếp đâm về tinh thần của hắn thức hải!

Mẹ kiếp , có hoàn không xong!

Đàng Phi chậm rãi đứng lên, chung quanh mấy ánh mắt của người cũng hướng Đàng Phi nhìn sang, Đàng Phi hướng về phía mọi người cười một tiếng: “Các người hàn huyên, ta đi tiểu tiện xuống.

Vừa nói, trực tiếp hướng chỗ rừng sâu đi tới.

Đinh Tuyết Ninh nhìn Đàng Phi bóng lưng, trong mắt mang

theo vài phần nghi ngờ, bất quá cũng không còn nói thêm cái gì, Đằng Phi nói hắt đi tiểu tiện, nàng cũng không thể nào trực tiếp theo sau.

Minh U Vũ cũng là như có điều suy nghĩ nhìn Đằng Phi bóng lưng, cảm giác có chút không đúng.

Những người khác đều không có cảm giác gì, dù sao nơi này có hơn vạn tên Chân Vũ Học Viện học sinh, mặc dù nói tính kỷ luật cùng thực chiến năng lực xa không bằng quân đội, nhưng từ người thực lực góc độ đi xem, này hơn vạn người đội ngũ, đã là tương đối cường đại, cho dù mạnh như Đấu Thánh, cũng sẽ không tới khiêu khích những học sinh này.

Cho nên, Đằng Long cũng tốt, hay là Đằng Lôi cùng Lưu Vân Tiêu cũng tốt, cũng sẽ không nghĩ tới, có người có nhớ ở loại địa phương này đối với Đằng Phi bất lợi.

Đằng Phi đi vào chỗ rừng sâu, không lộ lực lượng tinh thần cảm thụ được chung quanh hết thảy, chung quanh trăm mét trong phạm vi, tất cả đều ở trong lòng bàn tay của hắn, về này như có như không tinh thần lực, giống như là đang gây hấn với hắn giống như, không ngừng dụ dỗ Đằng Phi hướng chỗ rừng sâu đi vào.

“Đối phương có hai người, muốn bắt động thanh sắc giết chết bọn họ, có chút khó khăn, hai người kia, ta không có đoán sai, nên đều cũng có điên phong Đấu Tôn thực lực.” Trong đầu, truyền đến Thanh Long Lão Tổ thanh âm.

Đằng Phi khẽ nhíu nhíu mày, nói: “Không có biện pháp gì, có thể thần không biết quỷ không hay giết chết bọn họ sao?”

“Ngươi một cái ngu ngốc, ngươi làm điên phong Đấu Tôn là cái gì? Mặc dù lão tổ ta không đem bọn họ để vào trong mắt, nhưng đối với ngươi mà nói, một cái điên phong Đấu Tôn cũng đủ ngươi đối phó, chớ nói chi là nơi này có hai người, chân chính gặp phải cái loại này nắm chắc súc tích Đấu Tôn, đừng nói cứu giai, cho dù chỉ có thất giai, cũng không phải là ngươi muốn giết cứ giết, chớ nói chi là thần không biết quỷ không hay.

Ngươi đem Đấu Tôn nghĩ quá yếu!”

Thanh Long Lão Tổ không chút lưu tình khiển trách, sau đó nói: “Nghĩ muốn giết hãn cử, tất nhiên có làm ra động tĩnh, hơn nữa cũng chỉ có thể là xuất kỳ bất ý, lão tổ ta giúp ngươi trước giết chết trong bọn họ đang lúc mạnh nhất cái kia, sau đó ngươi tái sử dụng Thánh Khí giết chết một cái, trừ lần đó ra, không còn phương pháp, may là tới không phải là Đấu Thánh, nếu không, ngươi trừ cùng đại đội nhân mã sống chung một chỗ là an toàn, những khác mặc cho địa phương nào cũng không an toàn!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 245: Âm Nguyệt Cấm Địa!

>

Thanh Long Lão Tổ lâm bảm mắng: “Mụ nội nó.

Cho ở bằng lên thật là xui xẻo, ta nói tại sao có thể có nhiều người như vậy nhìn tiểu tử ngươi không vừa mắt, nghĩ đưa ngươi vào chỗ chết?”

“Cút đi, không muốn đợi có thể nha, ngươi hiện tại có thể đi ra ngoài, tùy tiện tìm con mèo a cầu a, ngươi cũng có thể dễ dàng chiếm cứ thân thể của đối phương nha.

Ở tại tinh thần của ta thức hải trong, không giao tiền thuê nhà cũng thì thôi, vẫn nhiều như vậy nói nhảm, ta mặc kệ, hai người kia, ngươi tới nghĩ biện pháp đối phó, dù sao hiện tại ta chết đi, ngươi cũng không sống được!”

Thanh Long Lão Tổ nhất thời trợn mắt hốc mồm, ngu ở nơi đó, hắn rất ít gặp Đằng Phi chơi xấu bộ dáng, không có nghĩ tới tên này đùa bỡn lên vô lại thậm chí cũng là như thế làm cho người ta không nói được lời nào, quả thực thật là quá đáng!

“Nãi nãi , ngươi chùng trở nên vô sỉ như vậy?” Thanh Long Lão Tổ nhin không được ở tinh thần trong thức hải gầm hét lên”,

“Theo ngươi học.” Đằng Phi liếc mắt, xoay người tự trở về đi, hắn biết rõ, Thanh Long Lão Tổ nói không sai, muốn thân không biết quý không hay giết chết hai người diên phong Đấu Tôn, đối với hắn bây giờ mà nói, quả thực tự là nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Nếu như không cần đánh lén lời nói, đối mặt một cái, Đằng Phi cũng sẽ có chút cố hết sức, chớ nói chi là đối phương có

hai người

Vì vậy Đằng Phi quyết định, chờ đội ngũ phân tán ra sau, chỉ còn lại có bọn họ cái này cái vòng nhỏ hẹp, nữa nghĩ biện pháp giải quyết xong bọn họ.

Đằng Phi làm ra sau khi quyết định, liền đi ra phía ngoài, cho đến khi thân hình của hắn biến mất, rất xa một góc cây cổ trên cây, mới chậm rãi hiện ra hai đạo nhân ảnh.

Chính là Cảnh Thiên Ma Cung cái kia hai người người áo xanh.

Trong đó một cái, nhìn Đằng Phi biến mất địa phương như có điều suy nghĩ, nói: “Tiểu tử này có chút không đơn giản, ngăn ngừa mấy năm bên trong, thực lực thậm chí tăng lên tới như thế cảnh giới, làm cho người ta kinh ngạc!”

Một cái người áo xanh trầm giọng nói: “Quả thật , tiểu tử này phản ứng để cho ta rất kinh ngạc, hắn lại có thể cảm nhận được chúng ta đang âm thầm theo dõi hắn, xem ra lần này, còn có chút khó giải quyết, những ngày qua thủy chung đi theo tiểu tử chung một chỗ người đàn bà kia, thực lực rất mạnh, ta nhìn không thấu nàng.

Còn nữa cái kia mặc màu đen áo choàng, mang theo mặt quỷ mặt nạ nữ oa, thực lực cũng không kém, thật sự xung đột, chúng ta chưa chắc sẽ chiếm được tiện nghi.”

“Hừ, một cái tiểu oa nhi mà thôi, đáng tiếc giáo chủ muốn chính là người sống, nếu không, một đao giết khởi không sạch sẽ?” Người áo xanh trong mắt hiện lên một đạo lạnh như băng quang mang, sau đó nói: “Đã như vậy, chúng ta cứ tiếp tục đi theo tốt lắm , ta cũng không tin, hắn cũng không Lạc Đan!”

Đằng Phi như không có chuyện gì xảy ra trở lại doanh địa, nhìn nổi thành một mảnh trướng bông, cùng với trong ngọn lửa những học sinh kia hưng phấn khuôn mặt, đột nhiên cảm giác được bản thân có chút tịch mịch, cũng không biết này có, Thi Thi cùng Tử Lăng tỷ các nàng cũng đang làm cái gì vậy.

Tông Sư Lĩnh, Hàn Nguyệt Thánh Địa Đại trưởng lão một trở

về, liền khẩn cấp tìm được Lục Tử Lăng phụ thân, Hàn Nguyệt Thánh Chủ Lục Vô Song tố cáo.

Lần này Liệt Dương Thánh Địa hành trình, quả thực là hấn cả đời này sỉ nhục lớn nhất, đã đánh mất thiên đại thể diện, hấn thể nào cũng không nghĩ tới, thân là Hàn Nguyệt Thánh Địa tiểu công chúa, được gọi là Thiên Sơn Tuyết Thánh Nữ Lục Tử Lăng, thậm chí sẽ ở Liệt Dương Thánh Địa, làm trò nhiều như vậy ngoại nhân trước mặt, nói ra cái loại này nói.

“Thánh Chủ, ngươi quản giáo thật là tốt nữ nhi, nàng thậm chí có thể làm trò mọi người trước mặt, nói ra như thế chẳng muốn mặt lời nói, ngươi nhất định phải nặng nề trách phạt nàng!” Hàn Nguyệt Đại trưởng lão hướng về phía Lục Vô Song rít gào, cảm thượng râu mép giận đến nhếch lên nhếch lên.

“Đại trưởng lão, tiểu nữ nàng cố nhiên có sai, nhưng cũng không trở thành giống như Đại trưởng lão nói cái kia sao không chịu nổi sao?” Tướng mạo anh tuấn, một thân vương giả khí độ trung niên Lục Vô Song sắc mặt bình tĩnh, nhìn không ra hỉ nộ ai nọ, thân nhiên nói: “Hơn nữa, chuyện này, vốn là cũng không có hoàn toàn định ra tới “,.

.

.”

“Tại sao không có hoàn toàn định ra tới ? Năm đó trưởng lão hội nghị thượng, đã sớm thông qua, Hàn Nguyệt Thánh Nữ, muốn cùng Liệt Dương thế tử đám hỏi, ngươi thân là Thánh Chủ, lại còn nói chưa xong toàn bộ định ra tới ?” Hàn Nguyệt Đại trưởng lão rít gào cắt đứt Lục Vô Song lời nói, hấn không sợ Lục Vô Song mất hứng, nói bồi phẫn, hấn so sánh với Thánh Chủ Lục Vô Song cao: nói thực lực, Lục Vô Song là Vương cấp, hấn cũng là Vương cấp.

“Trưởng lão hội nghị? Ha hả, nàng là nữ nhi của ta, hôn nhân của nàng, trưởng lão hội nghị nói không tính, ta nói cũng không coi là, muốn con gái của ta tự coi là!” Lục Vô Song khuôn mặt giềng nước yên tĩnh, hết sức bình tĩnh nhìn Đại

trưởng lão, nhưng trong lòng nhưng thật ra đã là giận dữ, Đại trưởng lão chờ một số người, ý vào bối phận cao, tư cách lão, luôn luôn không thể nào đem hấn cái này Thánh Chủ để vào trong mắt, bình thời liệu mạng xây thế lực của chính mình cũng thì thôi, nhưng đối với nữ nhi của hấn, thậm chí cũng như thế không tốt, điều này làm cho nguyên vốn định cùng Liệt Dương Thánh Địa đàm hỏi Lục Vô Song trong lòng tức giận.

Hấn cứ như vậy một nữ nhi, tuy nói thân là Thánh Chủ, nên vì cả Thánh Địa lợi ích suy nghĩ, nhưng Lục Vô Song cũng không là người vô tình, thế nào nhẫn tâm hấn thương yêu nhất nữ nhi khô sở?

“Người thú vị lắm!” Hàn Nguyệt Đại trưởng lão vọt một cái đứng lên, dùng ngón tay Lục Vô Song: “Lục Vô Song, người thân là Hàn Nguyệt Thánh Chủ, thậm chí có thể nói ra những lời như vậy, ta muốn đến trưởng lão hội nghị thượng buộc người!”

“Hừ, tùy tiện người, cùng lắm thì cái này Thánh Nữ, lão tử nữ nhi không làm!” Lục Vô Song hai mắt như điện, bắn mào ra hai đạo lạnh lạnh quang mang, nhìn gần Đại trưởng lão: “Nếu là ai dám cạm nữa thiệp con gái của ta hôn sự, tự đừng trách ta cùng hấn không xong!”

“Người!” Hàn Nguyệt Đại trưởng lão sanh mục kết thiệt nhìn Lục Vô Song, bị tức được nói không ra lời, vung tay áo, giận không kèm được nghênh ngang rời đi.

Nhìn Đại trưởng lão bóng lưng, Lục Vô Song ống tay áo trung một đôi tay, đều có chút rất nhỏ run rẩy, hấn là ở mạnh mẽ khắc chế, tài làm cho mình bình tĩnh trở lại.

Hít sâu một hơi, Lục Vô Song trong mắt hiện lên vẻ lạnh như băng quang mang, Tử Lăng mẫu thân đã mất, hấn dưới gối chỉ có một đứa con một nữ, con thiên phú mặc dù cũng không tệ lắm, nhưng tuổi quá nhỏ, cả Hàn Nguyệt Thánh Địa trẻ tuổi, ưu tú nhất chớ quá tại Lục Tử Lăng, cho nên rất nhiều người cũng trăm phương ngàn kế muốn đem Lục Tử Lăng cho xuất giá đi, mưu toan thông qua phương thức này chung kết Lục Vô Song này nhất mạch đối với Hàn Nguyệt Thánh Địa điều khiển.

Hơn nữa những người này đã không biết xấu hổ đến mức tận cùng, lần trước hay Lục Tử Lăng người mẹ đã mất danh nghĩa, bức bách Lục Tử Lăng đi trước Liệt Dương Thánh Địa, bởi vì Lục Tử Lăng mẫu thân còn sống thời điểm, đúng là đối với này cái cộc hôn nhân có chút ý động, đã nói cùng Liệt Dương Thánh Địa đàm hỏi không tồi nói như vậy.

Lục Vô Song trong lòng vẫn tự rất rõ ràng việc này, hắn có lo nghĩ của hắn, dã tâm của hắn cũng không lớn, cũng không còn nghĩ tới đã biết nhất mạch nhất định phải vĩnh viễn cầm giữ Hàn Nguyệt Thánh Địa, hơn nữa hắn tin chắc, nếu là con có tiền đồ, có làm hay không cái này Thánh Chủ cũng không sao cả, nếu là con không được, như vậy, trở thành Thánh Chủ, ngược lại là bằng ở đầu mình thượng treo một thanh lợi kiếm, không có chỗ tốt gì!

Lại nghe nói Liệt Dương thế tử nhân phẩm võ công đều giai, vì vậy Lục Vô Song tài sẽ đồng ý cùng Liệt Dương Thánh Địa đàm hỏi, hắn cũng không hy vọng bởi vì từ nhỏ không có mẹ mà tính tình lãnh đạm nữ nhi cuốn vào đến Hàn Nguyệt Thánh Địa tranh đoạt trung, nếu có một lương xứng, kia gả cho cũng chỉ có gả cho, nữ nhi gia, sớm muộn phải lập gia đình, rời xa Hàn Nguyệt Thánh Địa chính là cũng không phải tốt.

Nhưng kết quả lại làm cho hắn thật bất ngờ, nữ nhi đối với kia Liệt Dương thế tử, căn bản không một tí hảo cảm, thậm chí giữa mọi người nói ra phải gả cho lời của người khác.

.

.

.

“Đằng Phi.

.

.

Thật đúng là có những ngoài ý muốn a.” Lục Vô Song than nhẹ một tiếng, lẩm bầm tự nói: “Nguyên tưởng rằng bất quá là ở nông thôn thân hào nông thôn nhà thiếu niên, không nghĩ tới thậm chí có thể vào ta nữ nhi bảo bối pháp nhãn, có ý tứ, nghe nói Tử Lăng muốn hẳn tham gia sang năm đại bỉ, đến lúc đó, bản thân ta muốn nhìn, cái này có thể được đến con gái của ta ưu ái đích thanh niên, rốt cuộc đến cỡ nào ưu tú?”

Rốt cục đi tới Âm Nguyệt cấm địa, mọi người trước mắt, là một mảnh bát ngát đại thảo nguyên, trên thảo nguyên thỉnh thoảng có đội lên vài toà sườn núi, cũng cũng không lớn, phía sinh trưởng xanh um tươi tốt rừng cây, đôi mắt nhìn lại, mây trăm dặm ngoài thảo nguyên cuối, là một mảnh trùng điệp phập phồng dãy núi, ngọn núi nguy nga, giống như một cái đại long ngủ đông ở nơi đó.

Phó viện trưởng Ngô Thản Hằng dùng ngón tay thảo nguyên cuối, lớn tiếng nói: “Này tám thảo nguyên cuối, chính là Âm Nguyệt cấm địa, mọi người nhớ kỹ lời của ta, bằng Âm Nguyệt cấm địa ven rừng rậm làm cơ sở chuẩn một trăm trong năm mươi dặm, là an toàn giải đất, cho nên, phạm vi hoạt động của các ngươi, chính là dọc theo kia tám núi, thọc sâu một trăm năm mươi dặm, sâu nhất, cũng không muốn vượt qua hai trăm dặm, nếu như, ai không nghe lời, tiến vào đến Âm Nguyệt cấm địa chỗ sâu, như vậy, xuất hiện bất kỳ hậu quả, học viện phương diện khái không mỗi trách!”

Ngô Thản Hằng vừa nói, nhìn thoáng qua Minh U Vũ bên này phương hướng, sau đó nói: “Tốt lắm, hiện tại, chia làm tiểu đội, hướng Âm Nguyệt cấm địa, lên đường!”

“Vạn tuế!”

“Ô ô ô!”

“Cuối cùng đã tới thí luyện địa phương, của ta đại kiếm đã khẩn cấp!”

Hơn vạn tên Chân Vũ Học Viện học sinh, hưng phấn kêu to, sóng người mãnh liệt, hướng phía Âm Nguyệt cấm địa dũng mãnh lao tới.

Hai gã dẫn đội lão sư, lúc này đi tới Minh U Vũ trước mặt, thái độ hết sức cung kính hỏi: “U Vũ lão sư, người xem, có muốn hay không ta cử cùng nhau hoạt động?”

Lẽ ra này hai gã lão sư, cũng không cần cùng Minh U Vũ chào hỏi, Đằng Phi bọn họ này mấy một học sinh, đồng chúc này nhất tiểu đội, bọn họ có trực tiếp quyền quản lý hạn.

Bất quá Minh U Vũ thân phận quá mức đặc thù, hơn nữa này hai gã lão sư trong lòng cũng có của mình tính toán nhỏ nhất.

Đằng Phi cùng Nhất Hào lâu chủ thực lực quả thật cũng rất mạnh, biết hai người kia cũng rõ ràng điểm này, nhưng chính bởi vì bọn họ rất mạnh, này chỉ năm mươi người tiểu đội, mới có hơi mơ hồ bài xích bọn họ.

Thí luyện kết quả, một là đoàn đội thành tích, đoàn viên kính đại, đoàn đội thành tích tự nhiên có tốt; nhưng về mặt khác, cũng là người thành tích, nếu như trong đội ngũ được Đằng Phi cùng Nhất Hào lâu chủ này hai người cường đại người, như vậy cả chi đội vân vân người thành tích, không cần nghĩ, nhất định không có người khác phân.

Cho nên mấy ngày qua, này chi tiểu đội học sinh mặc dù không có rõ ràng biểu đạt ra bọn họ đối với Nhất Hào lâu chủ cùng Đằng Phi ghét, nhưng hai gã sư phụ mang đội, cũng là trong lòng biết rõ ràng.

Minh U Vũ nhìn thoáng qua Đằng Phi, sau đó nói: “Đằng Phi, Đinh Tuyệt Ninh, Đằng Long, Đằng Lôi, Lưu Vân Tiêu, năm người này, ta mang đi, coi như là một mình một chi tiểu đội sao.”

Hai gã lão sư hơi ngần ra, có chút khó xử, không nghĩ tới tâm tư trực tiếp bị người ta điểm phá, bất quá bọn hắn cũng cũng không thêm để ý, bởi vì bọn họ chỉ cần bảo đảm học sinh không ra chuyện là tốt, học sinh thành tích, theo chân bọn họ không có quá lớn quan hệ.

Bất quá này chi tiểu đội những khác học sinh, sắc mặt nhưng là không còn có giới nhìn.

Không sai, bọn họ là không hy vọng đội ngũ của mình trong nhiều ra hai người biến thái cao thủ, nhưng bây giờ đối với

Phương chỉ có sáu người, hay là coi là lên dẫn đội Minh U Vũ, này mấy người, dĩ nhiên cũng làm muốn một mình thành lập một chi tiểu đội, không phải là quá tự tin, chính là quá cuồng vọng.

Đều là Chân Vũ Học Viện học sinh, cũng từng là nhất phương thiên chi kiêu tử, đối mặt Minh U Vũ như có như không không nhìn, những học sinh này không muốn.

“Mặc dù ta vẫn rất thích U Vũ sư tỷ, nhưng không nghĩ tới nàng làm lão sư sau, thật không ngờ cuồng vọng!”

“Là a, sáu người tiểu đội, cũng muốn ra thành tích? Ha ha, chết cười ta.”

“Năm nay thí luyện đại hội, rốt cục xuất hiện không có chút nào huyền niệm kế cuối đội ngũ.”

“Là a, thật cho là có hai người ở tại Nhất Hào lâu người nên cái gì đều? Nơi này là cấm địa! Không có đoàn đội phối hợp, không có hậu cần tiếp tế tiếp viện, căn bản không thể nào lấy được thành tích!”

Những học sinh này ở trong đáy lòng nghị luận rồi rít, thanh âm mặc dù không lớn, nhưng đủ để bị nghe thấy.

Minh U Vũ sắc mặt không thay đổi, Đinh Tuyết Ninh mặt quỷ dưới mặt nạ hai tròng mắt lóe ra khinh thường quang mang, Đằng Phi mặt không chút thay đổi, Đằng Long, Đằng Lôi cùng Lưu Vân Tiêu ba người, còn lại là sắc mặt có chút khó xử, trong con ngươi lóe không cam lòng quang mang.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 246: Thí Luyện Đặc Ý Nghĩa!

>

Minh U Vũ ngoại hiệu vạn năm băng sơn, căn bản là mặc kệ có những thứ này nghị luận, nhìn kia hai gã khê có chút khó xử sư phụ mang đội một cái, thản nhiên nói: “Chúng ta đi trước.”

Vừa nói, xoay người hướng phía thảo nguyên ở chỗ sâu đi vào đi.

Đằng Phi nhóm người độc ác ở phía sau, rất nhanh biến mất ở trong mắt mọi người.

Hai gã sư phụ mang đội khê nhún nhún vai, lẫn nhìn nhau cười khở.

Trong đó một cái nói: “Đoán chừng cái này U Vũ lão sư muốn sinh chúng ta tức giận.”

Một cái lắc đầu, nói: “Ta cảm thấy được sẽ không, U Vũ lão sư nhưng thật ra là trong nóng ngoài lạnh người, năm đó nếu không phải.

.

.

Ha hả, dù sao, lần này bản thân ta là rất kỳ đợi bọn hán này chỉ nhỏ nhất đội ngũ.”

“Người cho rằng bọn họ xảy ra thành tích tốt? Cái này thật khó khăn a, Đinh Tuyết Ninh cùng Đằng Phi hai người thực lực mặc dù rất mạnh, nhưng đừng quên, nơi này là Âm Nguyệt cấm địa, hơn nữa chỉ cho phép thọc sâu xâm nhập một trăm

năm mươi dặm, chúng ta nhưng có hơn vạn danh học sinh, đến lúc đó, lẫn đang lúc tranh đoạt cũng không thể nào thiếu, sáu người lực lượng, cuối cùng là không kịp năm mươi người!”
“Ha ha, cái này.

.

.

Khó nói, dù sao hàng năm cũng như vậy, những học sinh này lẫn đang lúc đấu tranh có chút cũng rất có ý tứ, chúng ta chỉ cần bảo đảm đội ngũ của mình không ra đại sự, tựu mọi sự đại cát.

Lúc này, Ngô Thản Hằng Phó viện trưởng bỗng nhiên từ đằng xa đi tới, đầu tiên là nhìn thoáng qua chi đội ngũ này, không nhìn thấy Minh U Vũ, khẽ nhíu mày hỏi: “U Vũ lão sư đi?” Hai gã sư phụ mang đội đối mặt Ngô Thản Hằng Phó viện trưởng, có thể là không có như vậy tùy ý, đem vừa mới chuyện đã xảy ra nói một chút.

Ngô Thản Hằng sắc mặt trở nên có chút khó coi, nói: “Hồ nháo, các người quả thực chính là hồ nháo! Tại sao có thể đáp ứng nàng loại này yêu cầu? Tổng cộng sáu người tiểu đội, cũng dám tiến vào đến Âm Nguyệt cấm địa? Coi như là một trăm trong năm mươi dặm, cũng đồng dạng có rất nhiều bốn năm cấp ma thú, nhất là Nguyệt Thiên Lang loại này ma thú, mặc dù chỉ có cấp năm, nhưng đều là thành quần kết đội, cho dù Thánh Cấp cường giả thấy cũng phải thật xa tránh ra, vạn nhất ở trong đó có nữa một con tiến hóa thành Thôn Nguyệt Thiên Lang ma thú.

.

.”

Hai gã sư phụ mang đội sắc mặt cũng có chút tái nhợt, bọn họ lúc trước thật không nghĩ tới cái vấn đề này, mấy cái học sinh cũng là không sao cả, hàng năm thí luyện, cũng sẽ có mấy cái trẻ tuổi tánh mạng ở lại thí luyện đất.

Các ghi danh thời điểm, sẽ ký tên Sinh Tử hiệp nghị, đã chết học sinh, học viện sẽ cho một phần bồi thường, nhưng tuyệt đối sẽ không gánh vác càng nhiều trách nhiệm.

Có thể Minh U Vũ không giống với, nàng là viện trưởng đại nhân nữ nhi a, vạn nhất nàng ra chút gì đó ngoài ý muốn, kia trở về thế nào cùng viện trưởng công đạo?

“Phó viện trưởng đại nhân, vậy làm sao bây giờ? Đi đem các nàng gọi về tới ?” Một cái lão sư nơm nớp lo sợ nói.

“Tên gì? Người cũng đã đi, tính , chuyện này, cũng không trách các ngươi, cho dù lời của ta, bọn ta chưa chắc chịu nghe, chuyện này ta đã biết rồi, nàng nếu muốn từ thành một đội, vậy thì từ thành một đội tốt lắm , các ngươi cũng hảo hảo biểu hiện sao.” Ngô Thản Hằng vừa nói, không có làm nhiều dừng lại, xoay người rời đi.

Hai gã sư phụ mang đội lúc này mới thở dài một hơi, trong lòng âm thầm may mắn, bất kể nói như thế nào, chuyện này, theo chân bọn họ coi như là không có quan hệ gì, cho dù U Vũ lão sư xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, cũng không quan chuyện của bọn họ.

Minh U Vũ không nói một lời, mang theo mọi người hướng phía thảo nguyên chỗ sâu tiến phát, mọi người theo ở phía sau, riêng của mình triển khai đầu khí, hết tốc độ tiến về phía trước.

Nhìn núi làm ngựa chết, lời này một chút cũng không giả, mặc dù mắt thấy Âm Nguyệt cấm địa dãy núi ngay khi trước mắt không xa địa phương , nhưng mọi người tốc độ cao đi tới thật lâu, nhưng lại tựa hồ như vẫn hay là xa như vậy.

“Tốt lắm , mọi người nghỉ ngơi một chút.” Minh U Vũ thanh âm trong trẻo lạnh lùng nói một câu, mọi người ở một cái bờ sông ngồi xuống.

Giờ phút này, đã căn bản nghe không được những khác đội ngũ thanh âm, một mặt Minh U Vũ mang ””” đường phương

hướng, có chút lệch khỏi quỹ đạo đại bộ đội phương hướng, về mặt khác, bọn họ những thứ này tốc độ của con người cũng rất nhanh, đến cuối cùng, hay là Đằng Phi mang theo Lưu Vân Tiêu, Đằng Long mang theo Đằng Lôi, nếu như không có hai người này, Minh U Vũ chừng cũng sẽ không muốn dừng lại nghỉ ngơi.

“Thật xin lỗi, ta cho mọi người cản.” Lưu Vân Tiêu đặt mông ngồi dưới đất, sắc mặt ửng hồng, không ngừng thở hổn hển, cũng đang trước tiên cho chúng nhân nói xin lỗi.

“Còn có ta, thật không nên với các người một đội, ta nhất định là cho các người cản trở.” Đằng Lôi không có chút nào hình tượng nằm ở bờ sông trên cỏ, thở hổn hển lớn tiếng nói.

“Đừng nói như vậy, nếu mang theo các người, các người chính là đoàn đội một thành viên, người của chúng ta mặc dù rất ít, nhưng ta tin tưởng, thành tích của chúng ta, nhất định sẽ không so sánh với bất kỳ đội ngũ sai.”

Có chút ngoài dự đoán mọi người, luôn luôn không làm sao nói chuyện Đinh Tuyết Ninh bỗng nhiên mở miệng, khích lệ Đằng Lôi vài câu, trong giọng nói toát ra tới một tia ngạo nghễ, để Đằng Lôi cùng Lưu Vân Tiêu động dung: cái này thần bí Nhất Hào lâu chủ, nghe năng ý tứ trong lời nói, đúng là nghĩ lấy lần này thí luyện đại hội đệ nhất danh.

.

.” Đây quá kinh người, truyền đi lời nói, nhất định sẽ làm cho vô số người kinh ngạc đến ngây người.

Mặc dù kinh ngạc, nhưng Đằng Lôi cùng Lưu Vân Tiêu trong lòng cũng rất cảm động, nói về, bọn họ đối với Đinh Tuyết Ninh cái này Nhất Hào lâu chủ cũng không biết, cũng có một số kính sợ, vừa bắt đầu biết Nhất Hào lâu chủ theo chân bọn họ chung một chỗ thời điểm, vẫn rất kích động tới, bởi vì cả Chân Vũ Học Viện học sinh cũng biết, Nhất Hào lâu chủ có được Đấu Tôn thực lực, hơn nữa còn có thể ngưng kết ra Đấu Dực, bọn họ không có quá lớn dã tâm, cho nên cùng người

như vậy một chi đội ngũ, chỉ có thỏa mãn cùng kiêu ngạo.

Từ người nghỉ ngơi một phen sau, tiếp tục đi tới, rốt cục ở Trước khi trời tối, đi tới Âm Nguyệt cấm địa dãy núi bên bờ giải đất, chỗ gần nhìn lại, hoàng hôn trung Âm Nguyệt cấm địa dãy núi, giống như là một đầu kinh khủng đại quái thú, chiếm cứ ở nơi đó, sâu thẳm nguyên thủy Tùng Lâm giống như là quái thú miệng rộng, tùy thời chuẩn bị Thôn Phệ từng cái đi vào người.

Sáu người, bốn nam hai nữ, ba tòa trưởng bông là đủ rồi, tương lai một hai tháng bên trong, bọn họ phải nơi này trở thành đại bản doanh, cho nên, tuyên chỉ ? rất trọng yếu, Minh U Vũ cùng Đằng Phi hai người chuyển động hồi lâu, tìm được một gốc cây vài chục trượng thô cổ thụ, này gốc cây cổ thụ cách mặt đất hơn mười thước độ cao phân ra cành quyền, dựng ba cái trưởng bông dư dả.

“Nơi này không sai!” Minh U Vũ đối mặt Đằng Phi thời điểm, nói sẽ nhiều hơn một chút, than thở một câu, sau đó nói: “Ở chỗ này sao.”

Đằng Phi ngẩng đầu, nhìn thoáng qua cao lớn đến che khuất bầu trời cổ thụ, gật đầu: “Tốt, tựu nơi này.”

Đằng Lô cùng Đằng Long cùng với Lưu Vân Tiêu ba người đi chém một số lớn bằng không sai biệt lắm cây cối, vận chuyển trở lại, khoác lên cổ thụ thượng.

Ở cách cách mặt đất hơn mười thước địa phương , đầu tiên là dựng một ngọn bình thai, cố định tốt, sau đó ở phía trên ghim tốt trưởng bông, bốn phía lại tìm tới một số mới mẻ nhánh cây làm che dấu, không được chỗ gần, tuyệt không có thấy này trên cây còn nữa ba cái trưởng bông.

Hai người giản dị trên cây phòng nhỏ, cứ như vậy thành hình, mọi người mặc dù vội vàng đầu đầy mồ hôi, nhưng nhưng trong lòng cũng rất có cảm giác thành tựu.

Mà ngay cả tham gia quá mấy giới thí luyện đại hội Đằng Long cũng hưng phấn tán thán nói: “Cái chủ ý này thật là tuyệt, dĩ vãng chúng ta tham gia thí luyện đại hội, muốn đặc

biệt lưu người trong coi, chẳng những muốn phòng ngừa vật liệu bị người khác trộm lấy, vẫn muốn coi chừng ma thú đánh lén, ở nơi này trên cây dựng trướng bông, trên căn bản Đỗ Tuyệt loại nguy cơ này, thật là không sai!”

“Đại ca, chẳng lẽ chúng ta loại này thí luyện đại hội trung, vẫn sẽ có người trộm đồ sao?” Đổng Lôi có chút ngây thơ hỏi một câu.

Tất cả mọi người cười lên, mà ngay cả Minh U Vũ này từ trong treo lạnh lùng trên mặt, cũng hiện lên vẻ nụ cười.

“Các người cũng cười cái gì? Lưu Vân Tiêu, người theo ta đều là năm thứ ba sinh, người cũng không còn tham gia quá, người cười cái gì?” Đổng Lôi phiên trứ bạch nhãn, sau đó lâm lâm nói: “Mọi người không đều là bạn học đồng học sao, thế nào còn có thể trộm lấy người khác đồ?”

“Ai.” Đổng Long thở dài một tiếng: “Đều tại ta bình thời cho người nói đồ quá ít, nói như vậy, tham gia thí luyện đại hội, tất cả đều là năm thứ ba sinh trở lên, Đổng Lôi, người cảm thấy thí luyện đặc ý nghĩa là cái gì?”

“Này vẫn không đơn giản, dĩ nhiên chính là rèn luyện người? Các loại lịch lãm quá!” Đổng Lôi khẽ bĩu môi: “Này ai cũng biết, thí luyện chính là vì tương lai tích lũy kinh nghiệm.”

“Ha ha, người nói không sai, nhưng thí luyện, cũng không giống như như người nghĩ đơn giản.

Mặc dù chúng ta tất cả mọi người là bạn học, là cùng học, nhưng này thí luyện, nhưng thật ra cũng là một loại khảo nghiệm, khảo nghiệm thực lực của người, khảo nghiệm năng lực chỉ huy của người, đoàn đội hiệp tác năng lực, khác, còn muốn khảo nghiệm người thông minh, cùng với.

.

.

Các loại không thể đi lên mặt bàn không thể lấy ra nữa nói năng lực!” Đổng Long cười nói: “Người cảm thấy, ngày sau người nếu là lên chiến trường, ở người không có tiếp tế tiếp

viện thời điểm, người có thể hay không đánh địch nhân tiếp tế tiếp viện chủ ý?”

“Có thể kia là địch nhân a!” Đổng Lôi giải thích.

“Ồ thí luyện trên đại hội, chẳng phân biệt được địch ta, Chân Vũ Học Viện phải cần là một đám lang, không phải là một đám dương!” Đinh Tuyết Ninh trong mắt hơi trào phúng, nói một câu.

“Ách.

.

.

Đây không phải là đem người hướng không tốt phương hướng bồi dưỡng sao?” Đổng Lôi có chút không hiểu.

“Quý tộc ở giữa tranh đấu, trên chiến trường địch ta ở giữa tranh đấu, lại có người nào là tốt?” Đổng Long nhìn thoáng qua đệ đệ của mình: “Nếu như tâm từ mặt mềm, thông minh thấp xuống, vĩnh viễn đều không thể ra mặt, người đừng quên, chúng ta Đổng gia trấn chuyện tình, nếu như không có Đổng Phi, bát đại gia tộc đã sớm tóm thâu Đổng gia!”

Đổng Lôi khóe miệng co gập mấy cái, muốn nói cái gì, rốt cục vẫn phải ngậm miệng lại.

Ám Nguyệt cầm địa bàn đêm hết sức yên tĩnh, trong rừng cây thiên tất cả cũng ngưng kêu to, Dạ gió thổi qua, trên cây cành lá phát ra Shasha tiếng vang, Đổng Phi cùng Đổng Long dùng chung một cái trường bông, Đổng Long lúc này đang ở khoảnh chân ngồi xuống, kể từ khi đột phá đến Đại Đấu Sư cảnh giới, Đổng Long so sánh với trước kia càng thêm cố gắng, hướng phía trong suy nghĩ mục tiêu, khắc khổ tu luyện.

Đổng Long ngay cả Đổng Phi cũng chưa nói với, mục tiêu của hắn, là nhập thánh! Vì cái mục tiêu này, hắn phó xuất thường nhân khó có thể tưởng tượng gian khổ cùng cố gắng, có Đổng Phi như vậy yêu nghiệt giống như đệ đệ bên người, hắn không muốn trở thành kẻ người kia, hắn muốn nhập thánh, muốn

đem Đăng gia kinh doanh thành nhà giàu có đại tộc, quyết không để Đăng Phi có buồn phiền ở nhà.

Bởi vì Đăng Long Nhất thẳng rất rõ ràng, chính hắn một đệ đệ, tương lai tuyệt không phải mình có thể tưởng tượng.

Đăng Phi cũng đồng dạng đang tu luyện, bởi vì không có đầu dòng nước xoáy, Đăng Phi chỉ có thể đem hấp thu tới đầu khí, tồn trữ đến các nơi đầu mạch trong, trừ phi đả thông mới đầu mạch, nếu không muốn từ lục giai cấp một tầng lên tới lục giai cấp hai, như vậy một cái rất nhỏ bậc thang, cũng phải thật lâu thật lâu.

Hắn đã thời gian rất lâu không có nói thẳng, khuya hôm nay, Đăng Phi cảm giác được, thân thể của mình trung Thập Cửu nơi đầu mạch trung đầu khí, đã tích lũy đến rồi một cái điểm tới hạn, đả thông mới đầu mạch rất không có khả năng, nhưng muốn đề cao một cái tiểu bậc thang, phải là không khó.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 247: Diên Cuồng Đột Phá!

>

Convert by:

ZajMaster

Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp, theo tu luyện không ngừng xâm nhập, Đằng Phi càng là cảm giác được sự cường đại của nó, trên đời này đấu kỹ, phân Vi Đấu Sư cấp, Đại Đấu Sư cấp, Đấu Tôn cấp, Đấu Thánh cấp, Vương cấp, Đế cấp, Hoàng cấp, Bất Hủ Thần Hoàng cấp.

Thân vì Vương cấp cường giả Thanh Long lão tổ, cũng không cách nào nửa đoạn ra Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp vì cấp bậc gì, nhưng ít ra, nếu so với Vương cấp còn cao!

Thanh Long lão tổ thẳng này tuy nhiên cuồng vọng tự đại, ngẫu nhiên còn có thể làm chút ít không đáng tin cậy sự tình, nhưng nó kiên thức, cũng tuyệt đối có thể nói uyên bác, mà ngay cả nó đều nói không nên lời Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp cấp bậc đến, có thể nghĩ, Đằng Vân Chí năm đó dùng tánh mạng đổi lấy loại công pháp này, một khi bị thế nhân biết, định sẽ khiến sóng to gió lớn, đừng nói chính là một cái Đằng gia, chỉ sợ đến lúc đó, mà ngay cả Chân Vũ Hoàng Triều loại này bàng đại đế quốc đều bị phá vỡ mất!

Đằng Phi cảnh giới trước mắt là lục giai nhất cấp Đại Đấu Sư, Đấu Khí toàn bộ triển khai, lập tức bộc phát năng lực, có thể đạt tới thất giai bát cấp Đấu Tôn cảnh giới, mà khi hắn đột phá đến lục giai thứ hai tiêu bậc thang thời điểm, hắn Đấu Khí, lập tức bộc phát năng lực, đem đạt tới bốn mươi bốn vạn vòng, cái này, đã là thất giai cấp mười Đấu Tôn mới có thể có sức bật rồi!

Đằng Phi nhắm mắt tập trung tư tưởng suy nghĩ, cường đại Tinh Thần lực cảm giác lấy bốn phương tám hướng hết thảy,

không cần con mắt xem, chỉ cần có địch nhân tiếp cận tinh thần của hắn cảm giác phạm vi, có thể bị phát hiện.

Một bên Đằng Long đã nhập định, Đằng Phi thậm chí có thể cảm giác đến không ngừng có thiên địa linh khí, theo Đằng Long kinh mạch toàn thân, hướng hắn đầu tuyền tụ tập mà đi.

Đằng Phi khỏe miệng, lộ ra một cái mỉm cười, chỉ có gia tộc trở nên cường đại hơn, hắn có thể chính thức làm được không có bất kỳ nỗi lo về sau.

Đằng Phi bắt đầu vận hành Thiên Đạo 50 Đầu Mạch Đại Pháp, trong thân thể mười chín chỗ đầu mạch trong Đầu Khí, bắt đầu chậm rãi vận hành đứng lên, bốn phương tám hướng thiên địa linh khí, không ngừng hướng Đằng Phi mười chín chỗ đầu mạch chính giữa bổ thêm vào, cái này, kỳ thật cùng bình thường không có gì bất đồng.

Nhưng hôm nay, duy nhất bất đồng, nhưng là Đằng Phi sắp đột phá đến lục giai thứ hai tiểu bậc thang!

Theo thiên địa linh khí không ngừng rót vào, chuyển hóa thành Đầu Khí liên tục không ngừng tiến vào đến hắn mười chín chỗ đầu mạch chính giữa, Đằng Phi chợt phát hiện, chính mình trong đan điền hồi lâu không hề động qua chân nguyên, vậy mà cũng đi theo bắt đầu táo động, điều này làm cho Đằng Phi cảm giác được kinh hãi.

Bát Bộ Thiên Long Quyết, hầu như trong đan điền chân nguyên xao động trong nháy mắt, liền bắt đầu tự động vận hành.

Già Lâu La Thiên tâm kinh, Thiên Tâm trải qua, long chúng tâm kinh, Khẩn Na La Thiên tâm kinh, Kiền Đạt Bà Thiên tâm kinh, ma hầu la Kya quyền sách tâm kinh, A Tu La Thiên tâm kinh, Dạ Xoa Thiên tâm kinh.

Cái này tám bộ phận tâm kinh đồng thời vận hành, tại Đằng Phi biến tinh thần thức trong tản mát ra cường đại và thánh khiết hào quang, nguyên một đám lời tản ra Vô Lượng Quang,

đem Đăng Phi toàn bộ biến tinh thần thức trong chiếu rơi được bừng sáng!

Vèo một tiếng, Thanh Long lão tổ biến ảo thành một người mặc áo bào tím râu dài lão giả, đứng bất động ở Đăng Phi biến tinh thần thức ở bên trong, hai mắt bắn ra vẻ kinh hãi, lâm bẩm nói: “Tại sao có thể như vậy? Chẳng lẽ tiểu tử này phong ấn bắt đầu buông lỏng hay sao?”

Nói qua, Thanh Long lão tổ hai tay kết ấn, trong miệng nói lâm bẩm, bỗng nhiên, hắc giương đôi mắt, hoảng sợ nói: “Thật là phong ấn buông lỏng rồi, cái này không nên a....!.

.”

Đăng Phi lúc này, đối với cái này nhưng là không hề cảm giác, hắc hoàn toàn đắm chìm tại thực lực tăng vọt cảm giác hạnh phúc chính giữa.

Theo Bát Bộ Thiên Long Quyết trong tám quyển sách tâm kinh tự chủ vận hành, hắc đối (với) Bát Bộ Thiên Long Quyết chinh thể lý giải, lại tăng lên một tầng nữa, nhất là đi qua hầu như không có giao thiệp với qua Ma Hầu La Già Thiên tâm kinh, mang cho Đăng Phi đây, là thiên đại kinh hi!

Đăng Phi khoan chân ngồi trên tầng cây phòng nhỏ trên sàn nhà, ở chỗ sâu trong Âm Nguyệt cấm địa biên giới khu vực, theo Ma Hầu La Già Thiên tâm kinh vận hành, phạm vi trong vòng trăm dặm sông núi trong tất cả tự nhiên chi lực, vậy mà như là như thủy triều, hướng Đăng Phi nơi đây tụ tập mà đến! Năng lượng cường đại chấn động, khiến cho cái này phạm vi trong vòng trăm dặm tất cả cường giả, tất cả đều sinh lòng cảm ứng

Đang đang nhắm mắt ngồi xuống tu luyện rõ ràng U Vũ hai mắt đột nhiên mở ra, kinh nghi bất định cảm thụ được bốn phương tám hướng như là như thủy triều mạnh mẽ đại năng lượng, trong nội tâm kinh hãi không thôi, lâm bẩm nói:

“Người nào khủng bố như thế, lại có thể điều động như thế phân đông tự nhiên chi lực?”

Rõ ràng U Vũ bên cạnh Đinh Tuyết Ninh lúc này cũng mở hai mắt ra, một đôi trong trẻo nhưng lạnh lùng tinh khiết trong con ngươi, hiện lên một vòng không thể tưởng tượng nổi, không nói gì, nhưng đưa ánh mắt quăng hướng Đăng Phi lều vải, có chút lắc đầu, trong lòng tự nhủ: nếu như là thằng này, vậy

cũng quá biến thái a? Hẳn đến cùng tu luyện là công pháp gì? Khoảng cách Đằng Phi bọn hắn chỗ ở hơn mười dặm bên ngoài, hai gã người áo xanh đồng thời bị bùng tỉnh, hai cái này Cảnh Thiên Ma Cung sứ giả khoe miệng kịch liệt co quắp, bọn hắn đồng thời nhớ tới một cái truyền thuyết, nhìn nhau hoảng sợ.

“Bát Bộ Thiên Long Quyết!”

Hai người hầu như trăm miệng một lời nói ra đã từng vang dội cổ kim một môn công pháp, cũng chỉ có tu luyện Bát Bộ Thiên Long Quyết đã đến cảnh giới nhất định người, mới có thể như thế điều động tự nhiên chi lực.

“Nhất định phải tra ra, rốt cuộc là ai đang tu luyện, chúng ta nhất định phải đạt được!” Một cái trong đó người áo xanh mặt lộ vẻ vẻ dữ tợn, trong mắt tất cả đều là tham lam.

“Không phải nói, Bát Bộ Thiên Long Quyết từ lúc rất nhiều năm trước, cũng đã triệt để thất truyền sao? Như thế nào còn sẽ có người đang tu luyện.

.

.” Cái khác người áo xanh thì thảo nói.

“Bất kể như thế nào, chúng ta đều phải lấy được, đây là một số có thể khai sáng một cái siêu cấp thể lực công pháp! Nếu như chúng ta đạt được, chúng ta liền thoát ly Cảnh Thiên Ma Cung.

.

.” Lúc trước người áo xanh thanh âm rất nhẹ, nhưng vô cùng kiên định nói.

Cái khác người áo xanh trong mắt cũng nổi lên tham lam hào quang: “Tốt!”

Nói qua hai người hướng phía năng lượng tụ tập địa phương, điện bắn đi.

Ám Nguyệt cầm địa ở chỗ sâu trong, trên không sương mù mịt mờ, cái này sương mù phảng phất mang theo một cỗ thần kỳ năng lượng, quanh năm không tiêu tan, cũng hầu như không có bất kỳ người nào loại, có thể xâm nhập đến phiên khu vực này.

Cầm địa mà nói, tuyệt không phải vui đùa, nhân loại khó có thể đặt chân.

Một đầu núi nhỏ tựa như cực lớn bạch lang, đột nhiên mở hai mắt ra, hai mắt như điện, bắn thẳng nồng đậm sương mù, bầu trời ánh trắng, theo hai đạo lỗ nhỏ chiếu vào, nhưng trong nháy mắt, liền bị cái này sương mù nơi bao bọc.

Bạch lang một trong hai mắt, tản ra làm cho người ta sợ hãi hào quang, miệng phun tiếng người: là (vâng, đúng) cái nào Đại Tôn, giá lâm ta Ám Nguyệt cầm địa? Không được, ta muốn tìm cái kia xà cùng cái con kia chym thương lượng một chút, muốn xâm nhập ta Ám Nguyệt cầm địa, phải hỏi qua ba người chúng ta!”

Nói qua, bạch lang núi nhỏ tựa như thân ảnh dần dần trở thành nhạt, biến mất ngay tại chỗ.

Cái này mạnh mẽ vô cùng lực lượng thiên nhiên số lượng, trong chốc lát khiến cho Đẳng Phi trong đan điền chân nguyên trở nên sôi trào lên, cái loại này lực lượng cường đại, rót vào Đẳng Phi tất cả xương cốt tứ chi, lại để cho Đẳng Phi cảm giác mình hiện tại một quyền có thể đánh nát một ngọn núi!

Theo Ma Hầu La Già Thiên tâm kinh không ngừng vận hành, Bát Bộ Thiên Long Quyết trong mắt khác biệt chấn động đình chỉ vận hành, mà ngay cả Thiên Đạo 50 Đẩu Mạch Đại Pháp, đều giống như có linh trí bình thường, cũng đình chỉ vận hành, giờ này khắc này, Đẳng Phi thân thể chính giữa, chỉ còn lại có Ma Hầu La Già Thiên tâm kinh, đang không ngừng vận hành.

Oanh!

Trong đan điền chân nguyên bình cảnh, bị cường đại tự nhiên chi lực trực tiếp oanh mở, theo cấp năm Chân Nguyên Võ

Thánh, tấn thăng đến lục cấp, nhưng mà, cái này cổ kinh khủng là tự nhiên chi lực, hầu như tại trong nháy mắt, thì đến được lục cấp Chân Nguyên Võ Thánh đỉnh phong, trực tiếp phóng tới thất cấp!

Ầm ầm!

Đằng Phi trong đan điền lần nữa truyền đến một hồi tiếng sấm, lục cấp Chân Nguyên Võ Thánh bình cảnh cũng bị trực tiếp oanh mở, chân nguyên năng lượng tích lũy, đạt đến thất cấp! Biển tinh thần thức trong Thanh Long lão tổ, lúc này đã hoàn toàn ngốc tại đầu đó, trợn mắt há hốc mồm nhìn xem Đằng Phi thực lực như là giếng phun bình thường bộc phát, dùng hấn kiến thức, cũng thật sự là khó có thể tưởng tượng, tiêu tử này gần nhất hai năm một mực bất ôn bất hỏa vững bước tăng lên, vì cái gì buổi tối hôm nay lại đột nhiên vào lúc ở giữa bạo phát?

Mà cái này cổ như thủy triều năng lượng, cũng hoàn toàn kinh động đến cùng trên tầng cây những người khác, cảm thụ sâu nhất đây, là theo Đằng Phi cùng chỗ một cái lều vải Đằng Long, hấn đình chỉ tu luyện, mở hai mắt ra, trợn mắt há hốc mồm nhìn xem đệ đệ của mình, lúc này Đằng Phi, tại trong mắt người khác, giống như là một cái thật lớn và khủng bố vòng xoáy, tất cả năng lượng đến nơi này, toàn bộ bị hấn hút đi vào, hơn nữa giống như là một cái động không đáy bình thường, không ngừng hấp thu!

“Ông t...r...ờ...i..., hấn, hấn lại vẫn đang hút thu năng lượng, hấn không sợ bạo thể sao?” Đình Tuyết Ninh lúc này đã đi ra lều vải, trợn mắt há hốc mồm nhìn xem Đằng Phi lều vải phương hướng.

Bốn phương tám hướng tự nhiên năng lượng, như trước như là thủy triều bình thường, hướng Đằng Phi trong lều vải tụ tập mà đi.

“Hấn đang đang không ngừng đột phá.” Rõ ràng U Vũ có chút động dung nói: “Đêm nay, chúng ta có lẽ sẽ chứng kiến một cái kỳ tích sinh ra đời!”

Lưu Vân Tiêu cùng Đằng Lô hai người cũng yên lặng mở ra lều vải, ngậy ngốc nhìn xem Đằng Phi lều vải chỗ phương hướng, dùng thực lực của hai người bọn họ, chỉ có thể cảm ứng được trong không khí có năng lượng cường đại chấn

động, nhưng hai người tuy nhiên không có thực lực, kiến thức cũng không phải những cái...kia ở nông thôn hải tử có khả năng bằng được đây, tự nhiên rất rõ ràng biết rõ xảy ra chuyện gì.

“Quá cường đại, thật là quá cường đại, điều này có thể số lượng tốt tinh khiết, là trong truyền thuyết tự nhiên chi lực sao?” Lưu Vân Tiêu trong ánh mắt lộ ra vẻ mê say, thì thảo nói ra.

Lúc này thời điểm, rõ ràng U Vũ bỗng nhiên ánh mắt phát lạnh, lạnh lùng quát: “Người nào?”
Đinh Tuyết Ninh cũng hầu như đồng thời cảm ứng được, trong tay lập tức trường kiếm ra khỏi vỏ, căn bản không có hỏi, trực tiếp đâm về một cái phương vị.

Phanh!

Một tiếng vang thật lớn, không trung bạo khởi một đoàn vàng óng ánh mao sắc hào quang.

“Hoàng Kim Đẩu Khí!” Trong không khí truyền đến một tiếng thét kinh hãi.

Đinh Tuyết Ninh cũng không nói chuyện, toàn thân bạo khởi vàng óng ánh mao sắc hào quang, công hướng người nọ, đối phương nếu như có thể một ngụm gọi phá nòng tu luyện Đẩu Khí, hiển nhiên cũng không phải người bình thường.

Lúc này chính trực Đằng Phi đột phá máu chốt giai đoạn, không để cho người khác quấy rầy, cho nên, không hai lời, đánh xong rồi nói.

“Ngươi là Hoàng Kim Đẩu Khí truyền nhân? Tiểu cô nương, ngươi không phải đối thủ của ta, nhanh chóng tránh ra, ta thả ngươi một con đường sống!” Một cái người áo xanh trầm giọng nói ra.

Đinh Tuyết Ninh lý đều không để ý, Hoàng Kim Đẩu Khí bạo khởi, gió táp mưa rào bình thường phát động công kích.

Rõ ràng U Vũ thân hình lóe lên, cũng công hướng cái khác người áo xanh, đối phương không có hảo ý, tiếp cận nơi đây, hiển nhiên không là bằng hữu, ý nghĩ của nàng cùng Đinh Tuyết Ninh giống nhau, quản lý hấn bằng hữu, đánh xong rồi nói, chẳng qua là rõ ràng U Vũ là tốc độ, không có Đinh Tuyết Ninh nhanh như vậy.

“Không thể tưởng được, nơi đây còn có hai cái thực lực không tệ cô nàng, đợi tí nữa, chúng ta một người một cái!” Hai cái người áo xanh vừa thấy đối phương ra tay, lập tức xem thấu hai người thực lực, nhìn không được mở miệng đùa giỡn, nhiễu loạn Đinh Tuyết Ninh cùng rõ ràng U Vũ tâm thần.

“Đúng vậy, cái này hai cái Girl xinh đẹp thực lực không tệ, hái các nàng xử tử nguyên âm, có lẽ có thể cho chúng ta.

.

.”, cái khác người áo xanh hắc hắc cười thâm đẳng.

“Đi tìm chết!” Rõ ràng U Vũ thanh âm lạnh vô cùng, trong thân thể tản mát ra một cỗ kinh khủng hàn khí, phô thiên cái địa bình thường, hướng đối phương bao phủ đi qua.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 248: Cấp Chín Chân Nguyên Võ Thánh!

>

Kia hàn khí sở trải qua nơi, xanh biếc nhánh cây trực tiếp biến thành bạch sắc, phảng phất ngay cả không khí cũng bị đông lại giống như, tiếp theo, những thứ kia tất cả lớn nhỏ nhánh cây, toàn bộ biến thành bạch sắc phần vụn, tuôn rơi rơi xuống.

“Con mẹ nó, đây là cái gì gặp quỷ đầu kỹ?” Tên kia đôi mắt Minh U Vũ người áo xanh hoảng sợ mắng một câu, thân hình về phía sau cấp tốc thối lui, hắc hộ thể cương khí phạm ư bị hoàn toàn đông lại, đã xuất hiện đại lượng mạng nhện giống như vết rách!

Rắc!

Theo một tiếng giòn vang, người áo xanh hộ thể cương khí cánh sát hoàn toàn vỡ vụn, đưa kinh đến sắc mặt đại biến.

Minh U Vũ được thể không buông tha người, trong tay một thanh U Lam đoản kiếm, chém ra một Đạo lam sắc quang mang, hóa thành một đạo cầu vòng, hướng phía người áo xanh chém tới!

Đăng Phi lúc này hoàn toàn phong bế dừng giác quan thứ sáu, thần thức cũng hoàn toàn thu trở lại, giờ này khắc này, thân thể của hắn, đã phạm ư là không tự chủ được, bốn phương tám hướng điên cuồng tuôn ra mào vào tự nhiên lực, giống như là lũ bất ngờ bộc phát giống như, không ngừng đánh sâu vào đan điền của hắn.

Trong thân thể đạo kia nhìn không thấy phong ấn, vô hình trung đã xuất hiện một đạo thật lớn vết rách, Đăng Phi đan điền, cũng đang không ngừng khuếch trương, nữa khuếch trương.

Đồng thời, Bát Bộ Thiên Long Quyết trung Long Chúng Thiên Tâm Kinh bắt đầu vận hành, Đằng Phi da, từ màu xanh, biến thành màu đen, nữa nhanh chóng biến thành màu vàng, kim sắc quang mang càng ngày càng thịnh, hoàn toàn tròn lên màu đen, theo sau, kim sắc quang mang bắt đầu chậm rãi trở thành nhạt, Đằng Phi da, lại lần nữa độ trở nên bình thường, nhưng da phía dưới, nhìn không thấy địa phương, cũng đã tạo thành một tầng hòu hòu chất sừng tầng, chắc chắn vô cùng! Trong trường hợp lúc này chỉ còn lại có chính hấn, Đằng Long nghe thấy tiếng đánh nhau, đã đi ra ngoài, nếu không nhìn thấy một màn này, nhất định sẽ cả kinh không biết làm sao.

Long Chúng Thiên Tâm Kinh chuyên tu phòng ngự, này phòng ngự bác sáng là ngoại tại, cũng tu nội tại, đan điền của hấn, nếu như không phải là có Bát Bộ Thiên Long Quyết bảo vệ, chỉ sợ sớm đã bị này kinh khủng tự nhiên lực cho chống đỡ phát.

Bất thành linh hết thấy, không có ai biết là tại sao, năng lượng cường đại ba động, đã khuếch tán đến chung quanh mấy trăm dặm phạm vi, rất nhiều cách cách bọn họ rất xa Chân Vũ Học Viện sư sinh, tất cả cũng cảm giác được ban đêm trong không khí này cổ kinh khủng năng lượng, rồi rít kinh hãi không dứt, đối với Âm Nguyệt cấm địa kinh khủng, có một cái hoàn toàn mới biết.

Ầm ầm!

Đằng Phi trong đan điền, giống như thiên nhiên cuồng phong mưa rào ác liệt khí trời giống như, tiếng sấm nảy ra, điện thiểm liên tục !

Từ cấp bảy Chân Nguyên Võ Thánh cảnh giới, nhanh chóng tăng tới cấp tám, cấp chín!

Oanh!

Đằng Phi bên trong cơ thể chân nguyên, mãi cho đến cấp chín đan phong, tài trở nên trì hoãn chậm lại, mà lúc này, vốn là trạng thái dịch chân nguyên, bắt đầu hướng vào phía trong áp súc, không ngừng áp súc, đến cuối cùng, chỉ còn lại có quyền

đầu lớn nhỏ, gần như đọng lại màu vàng hình cầu!
Bốn phương tám hướng tự nhiên lực, cũng giống như là trong
lúc bất chợt bị chặc đứt giống như, trong nháy mắt biến mất!
“Cấp chín chân nguyên Võ Thánh, chỉ kém một ít, đã đột phá
đến cấp mười, Thiên, này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Đẳng
Phi ngạc nhiên, hẳn hoàn toàn chưa rõ xảy ra chuyện gì.

Cái này buổi tối, cùng sở hữu buổi tối giống nhau, hẳn chỉ là
muốn bình thường tu luyện, cảm giác được Thập Cửu nơi đầu
mạch trung đầu khí đạt đến một cái điểm tới hạn, cho rằng có
thể đột phá đến lục giai cấp hai Đại Đấu Sư, nhưng lại không
nghĩ rằng, mãnh liệt tới từ sát lực, thậm chí đưa bên trong cơ
thể chân nguyên, một hơi cho đẩy tới cấp chín, chỉ kém một ít,
có thể đột phá đến cấp mười Chân Nguyên Võ Thánh!

Không chỉ như thế, Long Chúng Thiên tiến bộ, cũng làm cho
Đẳng Phi trợn mắt hốc mồm, vốn là hẳn vẫn tạp ở bằng sắt da
điên phong, chỉ kém một ít có thể đột phá đến bằng sắt da, mà
ở nơi này vốn là bình thường ban đêm, thậm chí một hơi vượt
qua bằng sắt da, đạt đến kim chất da cảnh giới, hơn nữa Đẳng
Phi có thể rõ ràng cảm giác được, hẳn kim chất da, đã đạt đến
rất cao cấp trạng thái!

Ông!

Bên trong cơ thể Thập Cửu nơi đầu mạch trung đầu khí, giống
như là không cam lòng phát ra một trận trời lên, đầu khí từ lục
giai cấp một, tăng lên tới lục giai cấp hai.

Bốn mươi bốn vạn chuyển!

Thất giai cấp mười Đấu Tôn cảnh giới.

Nhưng đây đối với Đẳng Phi mà nói, đã chưa nói tới bao nhiêu
vui mừng, Chân Nguyên võ đạo tăng lên, để hẳn vui mừng
đồng thời, cảm thấy mặt danh kỳ diệu.

Đẳng Phi mở ra giác quan thứ sáu, nghe thấy phía ngoài
truyền đến chiến đấu thanh âm, không còn kịp nữa hỏi Thanh
Long Lão Tổ, trên người mình rốt cuộc xảy ra chuyện gì, trực
tiếp từ trường bỗng đi ra.

Lúc này Đẳng Phi, cũng có một loại khát vọng mãnh liệt, đó
chính là..

Chiến đấu!

Thực lực đột nhiên tăng vọt, khiến cho Đằng Phi nhu cầu cấp bách một cuộc chiến đấu, dùng chiến đấu tới thư trì hoãn mạc danh kỳ diệu tăng lên mang đến áp lực, là phương thức tốt nhất.

Đằng Phi vừa ra tới, nhin không được phát ra một tiếng Trường Khiếu, chấn đặc cả rừng cây tuôn rơi phát run, vô số nhánh cây cùng lá cây giống như hạt mưa Bùn rơi rít bay xuống.

Đằng Phi ánh mắt đảo qua, nhìn thấy Đinh Tuyết Ninh tựa hồ rơi xuống hạ phong, ánh mắt hạ xuống đối diện người áo xanh kia trên người, Đằng Phi nhẹ ồ lên một tiếng: “Là người?”

Này người áo xanh, chính là năm đó ở Hải Uy Thành ngoài, đột nhiên xuất hiện, muốn bắt hấn, lại bị Phúc bá cùng Tùng bá sợ quá chạy mất cái kia hai người một trong!

Phàm ư không ai nhìn thấy Đằng Phi động tác, một cái lắc mình, liền đến nơi này người áo xanh phụ cận, Đằng Phi vung cái tát, hướng phía này người áo xanh trực tiếp đánh!

Cây mạnh vô cùng, bá đạo vô cùng!

Đây chính là Đằng Phi lúc này động tác làm cho người ta một loại cảm giác

Kia người áo xanh trong mắt lại - lộ ra vô cùng hoảng sợ quang mang, kinh hô: “Cái này không thể nào! Vừa mới kia động tĩnh, không thể nào là người chuẩn bị ra tới, ngắn ngủi mấy năm, làm sao người có thể có như thế tăng lên?”

“Người nói nhảm quá nhiều!” Đằng Phi cái tát trực tiếp vỗ đi xuống.

Người áo xanh nhìn Đằng Phi phách Lạc bàn tay, trong đầu trong nháy mắt sinh ra một loại ảo giác, đây không phải là một cái tay, mà là một tòa núi lớn!

Trong lòng nhất thời sinh ra thôi ý, điên cuồng vận hành đấu khí, nghĩ muốn chạy trốn, nhưng Đằng Phi như thế nào lại cho hấn cơ hội này?

Răng rắc!

Một tát này, trực tiếp vỗ vào người áo xanh trên đầu, trực tiếp

đem đầu của hắn cho phách đến lồng ngực trong, đáng thương này Cảnh Thiên Ma Cung sứ giả, ngay cả hừ cũng không có hừ một tiếng, đã bị Đằng Phi cho chụp chết.

Đinh Tuyết Ninh sau lưng Đầu Dực nhẹ nhàng kích động, trợn mắt hốc mồm nhìn Đằng Phi, giống như là hoàn toàn không nhận ra hắn giống như, một lúc lâu, tài ở trong miệng lẩm bầm lẩm bầm nói: “Biến thái a, yêu nghiệt a, nguoi hay là người sao?”

Mà Đằng Phi lúc này đã nhắm phía một cái người áo xanh, mắt thấy này người áo xanh bị Minh U Vũ làm cho không ngừng lui về phía sau, muốn chạy cũng chạy không được, đã một cái tát phách chết một người người áo xanh Đằng Phi căn bản phát tiết mào ra trong lòng vẻ này táo bạo cảm giác, lúc này cũng chỉ có dù bận vẫn ung dung nhìn Minh U Vũ chiến đấu, cũng không có tiến lên hỗ trợ.

Minh U Vũ tu luyện đấu kỹ, làm hàn thuộc tính đấu kỹ, từ biểu hiện ra uy lực thượng nhìn, ít nhất cũng là Thánh Cấp đem đối phương áp chế được một điểm tính tình cũng không có.

Hơn nữa, hai người chiến đấu địa phương, phạm ư đầy đủ mọi thứ, đều bị cổ hàn khí kia cho đông lại mà ngay cả không khí phảng phất cũng bị đông lại.

Nếu như không phải là đối diện vị này Cảnh Thiên Ma Cung người áo xanh thực lực cũng rất cường hãn chỉ sợ sớm đã chết ở Minh U Vũ dưới kiếm.

Minh U Vũ kiếm pháp rất quý dị, phiêu hốt không chừng, lại thêm cả người bộc phát ra kia cổ kinh khủng hàn khí, để đối thủ vô cùng khó chịu.

Đối diện kia người áo xanh thi triển đấu kỹ, chính là Đằng Phi lúc trước ở Diệp Thương Thu nơi đó gặp qua Cảnh Thiên Thập Tam Kiếm, ở nơi này người áo xanh trong tay thi triển ra tới uy lực nếu so với Diệp Thương Thu thi triển lúc lớn hơn nhiều lắm, nhưng tha cho là như thế, như cũ không cách nào ngăn cản Minh U Vũ công kích.

Không lâu lắm áo xanh trên thân người, đã xuất hiện bảy tám Đạo sâu cạn không đồng nhất vết thương, tiếp tục như vậy, sợ rằng dùng không được bao lâu, hẳn tự không cách nào tiếp tục chống đỡ đi xuống.

Thừa dịp cơ hội này Đằng Phi lập tức hướng Thanh Long Lão Tổ hỏi thăm, trên người mình rốt cuộc xảy ra chuyện gì, loại này tăng lên tốc độ đã không thể dùng “Nhanh” cái chữ này để hình dung, quả thực quá kinh khủng điếm.

“Trên người của ngươi phong ấn không biết tại sao, xuất hiện một đạo khổng lồ vết rách, ngươi Phượng Hoàng huyết mạch ở thức tỉnh, lại thêm ngươi tu luyện Bát Bộ Thiên Long Quyết đã rất lâu rồi, bởi vì ngươi tu luyện Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch Đại Pháp, cùng Bát Bộ Thiên Long Quyết trong lúc, sinh ra một loại thần kỳ hiệu ứng, cho nên, mới có lần này thực lực của ngươi giống phun kiêu tăng vọt, mục nội nó, tiểu tử, ngươi thật là đi cút chó vận!”

Thanh Long Lão Tổ lúc trước thanh âm rất sâu chìm, rất có nhất đại tông sư phong phạm, nói đến phần sau tự nhiên không được lời, ở Đằng Phi tinh thần trong thức hải rít gào: “Quả thực hù chết lão tổ ta, ngươi cái này biến thái, quả thực chính là tiểu yêu nghiệt! Mẹ kiếp, lão tổ ta tâm tâm khổ khổ mấy ngàn năm, mới tu luyện đến Vương cấp, ngươi cái này tên ngu xuẩn, thậm chí chỉ dùng có mấy năm, tự không sai biệt lắm nhập thánh, thương thiên a, có còn hay không Thiên Lý?” Đằng Phi liếc mắt, nhìn tinh thần trong thức hải biến ảo hình người Thanh Long Lão Tổ cười lạnh nói: “Ta chính là yêu nghiệt, có bản lĩnh ngươi thu ta a?”

Lúc này đến phiên Thanh Long Lão Tổ mãnh liệt mắt tròn trắng, lăm bầm nói: “Mặc kệ, tiểu tử, chừng thực lực ngươi tăng lên, lần này ngươi cấp cho ta tìm một người ký sinh thể, lão tử không bao giờ ...! nữa nghĩ ở ngươi trong thân thể, thật là bị hành hạ a, thực lực ngươi tăng lên cũng không lo, lão tổ ta nhưng khẩn trương muốn chết, ngươi thân thể đạo kia cạo ấn Nhược là hoàn toàn giải khai, kia cổ kinh khủng huyết mạch lực lượng, có thể dễ dàng đem lão tổ ta xóa đi, mẹ kiếp, không mang theo như vậy đùa được rồi?”

Thanh Long Lão Tổ thật sự nhịn không được, nó không có nói sai, vừa mới Đăng Phi không ngừng đột phá thời điểm, trong thân thể kia đạo phong ấn vết rách càng lúc càng lớn, cường đại Phượng Hoàng huyết mạch, có thể thanh trừ hết thủy khô mị húc miễn, Thanh Long Lão Tổ tự nhiên coi như là Đăng Phi trong thân thể một cái dị số, cho nên, này cổ mạnh mẽ vô cùng huyết mạch lực lượng, tự nhiên muốn không tiếc hết thủy thật nhiều đem nó xóa đi.

Cũng thiếu Thanh Long Lão Tổ những năm này linh hồn lực lượng hoàn toàn khôi phục, Đăng Phi trong thân thể phong ấn vừa rồi không có hoàn toàn giải khai, nếu không, Thanh Long Lão Tổ thật sự sẽ nguy hiểm tánh mạng.

Cõi đời này vĩ đại nhất lực lượng, chính là tánh mạng lực lượng, mà tánh mạng truyền thừa, liền là dựa vào huyết mạch! cường đại huyết mạch, đều có chỗ độc đáo, Phượng Hoàng huyết mạch, có thể hết thế gian hết thủy tà mị.

“Thật có lợi hại như thế?” Đăng Phi nhìn Thanh Long Lão Tổ không có hảo ý cười nói, có thể thấy này cuồng vọng vô cùng Xà lộ ra như thế một mặt, vẫn thật không dễ dàng.

“Nói nhảm, dù sao, ngươi phải nhanh một chút, lão tổ ta cũng không muốn chờ ngươi phong ấn hoàn toàn giải khai ngày đó, bị trực tiếp xóa đi.” Thanh Long Lão Tổ nói.

“Được, lão tổ, ngươi cũng là tu luyện Bát Bộ Thiên Long Quyết, Ma Hầu La Già Thiên Tâm Kinh, có cường đại như vậy sao? Còn nữa, ngươi Long Chúng Thiên Tâm Kinh trung, phòng ngự đạt đến cái gì cảnh giới?” Đăng Phi hỏi.

Thanh Long Lão Tổ đen nghiêm mặt, nói thật, nó một chút cũng không muốn trả lời Đăng Phi cái vấn đề này, bởi vì ...! này quá dọa người.

Bất quá đôi mắt Đăng Phi cặp kia tràn đầy tò mò mào ngấm ánh mắt, còn muốn nghĩ hôm nay tình cảnh của mình, Thanh Long Lão Tổ thở dài một tiếng: “Ma Hầu La Già Thiên Tâm Kinh, mặc dù rất mạnh, có thể hấp thu tự nhiên lực, nhưng

không có người như vậy biến thái, ta nói rồi, người là bởi vì huyết mạch, lại thêm tu luyện Thiên Đạo Ngũ Thập Đầu Mạch Đại Pháp, cùng Bát Bộ Thiên Long Quyết trong lúc nổi lên đặc thù phản ứng, là trọng yếu hơn, là người trong thân thể kia đạo phong ấn, cái kia quá mạnh mẽ, cho nên, chuyện như vậy xinh đẹp, nhiều nhất còn có một lần, chính là người phong ấn triệt để giải trừ thời điểm, nhiều hơn nữa, người cũng đừng có suy nghĩ, muốn thật như vậy, người không được ba mươi tuổi chỉ sợ cũng thành Vương cấp thậm chí Đại Đế, kia lão tổ ta còn hỗn cái rắm, dứt khoát đã chết tính .”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 249: Minh U Vũ Thực Lực!

>

Thanh Long Lão Tổ nói tiếp!“Long Chúng Thiên, lão tổ ta tu luyện mấy trăm năm, mới tu luyện đến kim chất da, tu luyện một ngàn năm, tu luyện tới hậu thổ da, đạt đến diên phong trạng thái, mà ngươi.

.

.

Thật là làm cho lão tổ ta ghen tỵ với a, lại chỉ tu luyện mấy năm, thì đến được kim chất da, ngươi quả thực chính là trời cao sủng nhi a!”

Đằng Phi cũng có một số im lặng, hẳn cũng không nghĩ tới, trên người mình có ẩn núp nhiều như vậy bí mật.

Bất quá còn muốn nghĩ, cũng chỉ có bình thường trở lại, cho dù hẳn không có Phượng Hoàng huyết mạch, thân thể không có kia đạo phong ấn, nhưng còn nữa Thiên Đạo Ngũ Thập Đẩu Mạch Đại Pháp cùng Bát Bộ Thiên Long Quyết ở, có Vô Danh Quyền Pháp, có Lôi Sát phủ pháp, những thứ này tùy tiện một cái, cũng đủ để thành tựu một cái thể lực cường đại.

Cơ duyên cũng tốt, vận khí cũng tốt, theo nhãn giới từ từ trông trải, Đằng Phi tin tưởng, cõi đời này, nhất định không chỉ tự mình một người có loại này vận khởi cùng cơ duyên.

Nói thí dụ như Lục Tử Lăng, nói thí dụ như Liệt Dương thể tử Liệt Dương Húc, tự thân chính là thiên tài, hơn nữa phía sau thể lực to lớn tài bồi, hơn hai mươi tuổi, tựu cũng đã nhập

thánh, này ở Đẳng bay qua trong nhận thức biết, quả thực tựu là không thể nào một chuyện.

Rất nhiều người nói hấn là ở nông thôn nhà quê, Đẳng Phi vẫn thật không có tức giận quá, bởi vì sự thật cũng thật là như thế.

Ở Đẳng gia trấn, Đẳng Văn Hiên lão gia tử sáu bảy mươi tuổi, cấp bốn Đại Đấu Sư thực lực, cũng đã có thể xưng hùng nhất phương, hôm nay phục dụng Huyết Nguyên Đan sau khi, thực lực tăng vọt, đạt tới lục giai, lại càng thành Phương Viên mấy trăm dặm đỉnh cấp cường giả.

Mà đến đến đế đô Chân Vũ lâu, kiến thức đến Chân Vũ Học Viện những học sinh kia sau, Đẳng Phi mới phát hiện, thì ra là Đại Đấu Sư cái này đủ để ở Thanh Nguyên Châu xưng hùng cấp bậc, ở Chân Vũ Học Viện nơi này, chỉ là học sinh tốt nghiệp tiêu chuẩn!

Thì ra là trong học viện những thứ kia cao nhất học sinh, cũng cánh đạt đến Đấu Tôn cảnh quỷ.

.

.

May là, hấn cũng có chút tại vận may của mình cùng cơ duyên, mới để cho hấn ở nơi này thiên tài xuất hiện lớp lớp đại thời đại trong , có được của mình một chỗ ngồi.

Tưởng tượng một cái những thứ kia hấn chưa từng gặp mặt trôi qua cừu gia, nhất định cũng sẽ có giống như Lục Tử Lăng cùng Liệt Dương Húc cái loại này thiên tài.

.

.

, nghĩ tới những thứ này, Đẳng Phi đột nhiên cảm giác mình trước mắt thế giới trở nên càng thêm rõ ràng, tín niệm trở nên

càng thêm kiên định.

Lúc này Minh U Vũ cùng người áo xanh kia ở giữa chiến đấu, cũng đã tiến vào hồi kết, đến từ Cảnh Thiên Ma Cung người áo xanh kia, không thể nghi ngờ, là một tuyệt đối cường giả, chỉ tiếc, hắn gặp Minh U Vũ loại này tuyệt thế thiên tài.

Đằng Phi một chút cũng không nghi ngờ, nếu như Minh U Vũ không đi mới ra đời ở thế tục, mà là sanh ở khác Thánh Địa hoặc là Ma cung lời nói, hiện tại sợ rằng đã sớm nhập thánh, chỉ biết càng mạnh !

“Đóng băng!”

Minh U Vũ trong miệng, bỗng nhiên nhả ra hai người lạnh như băng chữ, một cỗ đáng sợ rét lạnh trong nháy mắt tràn ngập ở cả trong rừng, chung quanh vô số chốc trời cỗ mộc trong nháy mắt trở nên toàn thân ngân bạch, răng rắc rắc rắc vỡ vụn thanh âm không ngừng truyền đến, phảng phất cả không gian cũng phải bị đông lại.

Lưu Vân Tiêu cùng Đằng Lô hai thân thể con người lúc này run rẩy lên, mặc dù này đóng băng uy năng không phải là hướng về phía bọn họ tới, nhưng bên bờ dư âm uy cũng không phải là bọn họ có thể ngăn cản!

Đằng Long liền hét lớn một tiếng, đầu dòng nước xoáy trung hùng hồn đầu khí ở bên ngoài cơ thể ngưng kết ra một tầng dày hộ thể cương khí, tha cho là như thế, như cũ bị đông cứng được lạnh run.

Trừ Đằng Phi, chỉ có Đinh Tuyết Ninh không việc gì, trong thân thể bộc phát ra Kim Hoàng Sắc đầu khí, tạo thành một đạo hộ thể cương khí, thấu xương hàn khí đụng phải Hoàng Kim Đầu Khí, giống như gặp phải ánh mặt trời giống như, trong nháy mắt tan rã.

Đằng Phi tâm niệm lưu chuyển, dùng thể nội Chân Nguyên tạo thành một đạo không lồ phòng hộ trảo, đem này gốc cây không lồ cỗ thụ cả bao phủ, Đằng Lô cùng Lưu Vân Tiêu Đằng Long ba người lúc này mới uy cảm giác bao phủ ở trên đầu bóng ma tử vong dần dần tản ra , nhìn về phía Minh U Vũ ánh mắt, cũng tràn đầy hoảng sợ.

Quá khứ chỉ biết là học viện có một người ngoại hiệu vạn năm băng sơn U Vũ sư tử, là viện trưởng đại nhân nữ nhi, thực lực cường đại, chọc không được, nhưng cho tới bây giờ, bọn họ mới chánh thức rõ ràng Minh U Vũ cường hãn, so sánh với, cái kia viện trưởng đại nhân nữ nhi danh hiệu, đối với nàng mà nói, căn bản không sao cả a!

Loại nữ nhân này, cho dù nàng không phải là viện trưởng đại nhân nữ nhi, lại có ai dám trêu chọc?

Kia người áo xanh cơ hồ hao hết thể nội toàn bộ đầu khí, tại thân thể chung quanh một lần nữa tạo thành một đạo chắc chắn hộ thể cương khí, nhưng ở Minh U Vũ chiêu này đóng băng phía dưới, nhưng phản phát là một tầng yếu ớt trứng gà xác, trong nháy mắt vỡ vụn, Minh U Vũ trong tay U Lam đoản kiếm lam quang chột lóe, người áo xanh đầu người bay lên lão Cao.

Càng thêm kinh người chính là, kia cụ không đầu thi thể, thậm chí không có máu tươi phun ra, từ giữa không trung té rơi trên mặt đất, thậm chí giống như là khối băng giống như, chia năm xẻ bảy!

“Trời ơi, thực lực như vậy.

.

.

Thật là đáng sợ!” Lưu Vân Tiêu lâm lâm tự nói.

Đằng Lôi khoe miệng co giật nói không ra lời.

Đằng Long còn lại là vẻ mặt nóng bỏng nhìn giữa không trung chậm rãi hạ cánh Minh U Vũ, thầm nghĩ trong lòng: một ngày nào đó, ta cũng muốn giống như U Vũ sư tử giống nhau, có được như thế thực lực, chấn hưng gia tộc!

Đằng Phi nhìn Minh U Vũ, trong mắt còn lại là hiện lên vẻ nồng đậm chiến ý, nếu như không phải là ở chỗ này, không phải là vào lúc này, Đằng Phi thật muốn hảo hảo cùng Minh U Vũ đánh một cuộc, nhìn nàng Hàn Băng đầu khí, mạnh như

thể nào vượt qua.

Minh U Vũ thực lực mặc dù đang cửu giai Đấu Tôn điên phong cảnh giới, nhưng Đăng Phi cơ hồ có thể nhất định, tầm thường sơ cấp Đấu Thánh, nhất định không phải là của nàng đối thủ!

Bởi vì Minh U Vũ vừa mới trận này chiến đấu, cũng không có vận dụng toàn bộ thực lực!

Minh U Vũ cảm nhận được Đăng Phi trong mắt vẻ này chiến ý, thần nhiên nói: “Chờ trở lại học viện, tìm cái thời gian, chúng ta tỷ thí một cái ”

“Tốt tốt” Đinh Tuyết Ninh thanh âm tràn đầy hưng ác phần, giống như là thấy món đồ chơi tiểu hài tử giống nhau.

Đăng Phi liếc mắt, lẩm bẩm nói: “Tỷ thí cũng không cho người xem” Đinh Tuyết Ninh tức giận,.

Hừ một tiếng: “Người là sợ bại bởi U Vũ tỷ sao!”

“Ta không phải là đối thủ của hắc” xuất nhập dự liệu, Minh U Vũ rất thần nhiên nói ra những lời này, cũng là để những người khác đều thất kinh, giống như nhìn quái vật giống như nhìn Đăng Phi.

Đăng Phi mặt già đỏ lên, mở ra hai tay nói: “Ta nhưng chưa nói, ta không cảm thấy có thể dễ dàng đánh thắng U Vũ tỷ ”
Tất cả mọi người là vẻ mặt im lặng, trong lòng tự nhủ người đây là khiêm nhường sao? Không cảm thấy có thể dễ dàng đánh thắng.

.

.

Đó chính là có thể hao chút chuyện đánh thắng?

Nếu như không có thấy Minh U Vũ xuất thủ, cũng vẫn thôi, nhưng vấn đề là, những người này nhưng là tận mắt gặp Minh U Vũ thi triển Hàn Băng đấu khí, chém giết một gã người áo xanh nữa nghe Đăng Phi nói như vậy, nhất thời cũng cảm thấy có chút không tin.

Đinh Tuyết Ninh ở một bên gật đầu, nói: “Người hoàn chân khiêm tốn, dựa theo thực lực của ngươi, U Vũ tử đúng là không phải là đối thủ của ngươi, ngươi quả thực quá yêu nghiệt, cũng chỉ có đại ca của ta có thể chế trụ ngươi!” Đinh Tuyết Ninh thốt ra lời này, Lưu Vân Tiêu Đằng Long cùng Đằng Lô cũng nhìn phía nàng.

Đinh Tuyết Ninh lần đầu tiên giải thích: “Vừa mới theo chiến đấu người áo xanh kia, thủy chung ở áp chế ta, mà Đằng Phi một cái tát đem hắn cho chụp chết.

.

.”

Lưu Vân Tiêu cùng Đằng Long Đằng Lô ba người nghe cũng nhin không được hít sâu một hơi, nhìn về phía Đằng Phi ánh mắt dữ phát quái dị, vừa mới ba người bọn họ chủ yếu chú ý chính là Minh U Vũ cùng kia người áo xanh chiến đấu, Đinh Tuyết Ninh cùng một cái người áo xanh chiến trường hơi chút muốn xa một chút, bị rừng cây chống đỡ, rất khó coi thanh, hiện tại bọn họ mới biết được, thì ra là người áo xanh kia, bị Đằng Phi một cái tát cho chụp chết.

Đằng Phi nhìn Đinh Tuyết Ninh hỏi: “Đại ca của ngươi là ai? Là theo Liệt Dương thế tử không sai biệt lắm cao thủ?” Đinh Tuyết Ninh dưới mặt nạ khóe miệng một phiết khinh thường đích đạo: “Liệt Dương Húc coi là cái gì? Đại ca của ta xuất thủ lời nói, hắn nhất định!” Sách.

.

.

Xem ra tiểu nha đầu này đối với nàng huynh trưởng sùng bái đã đạt đến mù quáng đích trình độ, Đằng Phi mặc dù không thích Liệt Dương Húc, nhưng rất rõ ràng, muốn đánh bại đã nhập thánh Liệt Dương Húc, cũng không dễ dàng.

“Hừ không tin cũng được, dù sao sang năm đại bỉ hết thầy sẽ thấy rõ ràng” Đinh Tuyết Ninh Bạch Tử một cái Đẳng Phi, quyết miệng nói.

Minh U Vũ nhìn đứng ở nơi đó Đẳng Phi, trong lòng bao nhiêu có chút mất mát nhẹn không được âm thầm cảm thán: ta từng ngây thơ cho là mình là này thế tục trung cực kỳ có nhất thiên phú người, cũng tả oán quá bản thân không có sanh ở Thánh Địa Ma Cung, không nghĩ tới, hôm nay ta nhưng thấy tận mắt chứng một cái Thánh Địa Ma Cung cũng không thể phát sinh kỳ tích, cõi đời này, thậm chí thật sự có người có thể tăng lên được nhanh như vậy, sợ rằng, trong truyền thuyết cái kia những Đại Đế thiếu niên thời đại, cũng không gì hơn cái này đi?

Minh U Vũ kiến thức uyên bác, đối với rất nhiều thượng cổ tân bí cũng có sở đọc lướt qua, biết rất nhiều người khác không rõ ràng lắm chuyện tình, tự nhiên biết Thánh Giả cũng không phải là mạnh nhất, Thánh Giả bên trên còn nữa Vương, Vương mặt trên còn có Đế, tuy nói còn nữa so sánh với Đế mạnh Hoàng cùng Bất Hủ Thần Hoàng, nhưng từ xưa đến nay, chỉ y hi truyền lưu Đại Đế truyền thuyết, ngay cả Hoàng truyền thuyết cũng rất ít, chớ đừng nói chi là Bất Hủ Thần Hoàng, kia lại càng hư vô mờ mịt, trời mới biết có hay không thật sự tồn tại quá.

Từng cái Đại Đế, đều là nhất thời người kiệt, cũng đã làm rất nhiều kinh thiên động địa đại sự, xưng hùng một Vực vị vua có tài trí mưu lược kiệt xuất, thiên hạ khó gặp gỡ địch thủ.

“Chẳng lẽ, ta muốn thấy tận mắt chứng một cái Đại Đế trưởng thành?” Minh U Vũ một đôi xinh đẹp con ngươi lóe ra tia sáng kỳ dị, trong lòng về điểm này mất mát biến mất được không còn một mảnh: “Nếu quả thật như ta suy nghĩ, ta đây nên cảm thấy kiêu ngạo, mà không phải mất mát!”

Trong lòng nhớ, Minh U Vũ sắc mặt trở nên nghiêm túc lên, hướng về phía Đinh Tuyết Ninh nói: “Dùng ngươi Hoàng Kim Đấu Khí, đem này hai cổ thi thể xử lý rụng, không nên cử động trên người bọn họ bất kỳ một kiện đồ, chuyện này, bao gồm Đẳng Phi thực lực tăng lên chuyện tình, ai cũng không cần truyền ra ngoài, nếu không, tương hội cho Đẳng Phi mang

đến khó có thể tưởng tượng tai nạn!”

Lưu Vân Tiêu nhóm người rồi rít gât đầu, bọn họ mặc dù không biết rõ Minh U Vũ nói khó có thể tưởng tượng tai nạn là cái gì, nhưng là mơ hồ có thể đoán trắc đến, cõi đời này sợ rằng không có có bất kỳ người thích một cái không cách nào nắm trong tay cường giả quật khởi sao?

“Tốt lắm , tất cả mọi người mệt chết đi , đi nghỉ trước đi, ngày mai, chúng ta vào núi!” Minh U Vũ lạnh nhạt vừa nói, xoay người vào lều trại, cùng người áo xanh đánh một trận, năng cũng muốn hảo hảo tiêu hóa thành bại được mất.

Đinh Tuyết Ninh nhìn thoáng qua Đằng Phi, không nói thêm gì, xoay người cũng đi theo vào lều trại.

Đằng Lô cùng Lưu Vân Tiêu hai người, hưng ác phần sau khi, đều có chút mờ mịt, vốn là cảm thấy ngay khi bọn họ người bên cạnh, lúc này lại cảm giác cách cách bọn họ tương đối xa xôi, xa xôi đến khó bằng chạm đến.

Bất quá bọn hắn cũng không có bị đả kích, ngược lại khơi dậy bọn họ hùng tâm.

Có thể tiến vào Chân Vũ Học Viện, không có chân chính tài trí bình thường, chỉ nhìn hắn có chịu hay không cố gắng.

Lời này, là một từng thiên phú giống như Chân Vũ Học Viện học sinh nói, kia danh học sinh trẻ tuổi thời điểm thiên phú giống như, tự nhận không có quá tốt tiền đồ, định tu luyện giải đãi xuống tới.

Ở một lần sự kiện trung, đã bị rất sâu xúc động, cho nên bắt đầu khắc khổ tu luyện, rốt cục ở hơn 40 tuổi thời điểm, đột phá đến Thánh Giả cảnh giới, trở thành một gã Đấu Thánh.

Những lời này, là hắn trở thành Đấu Thánh sau, trở lại Chân Vũ Học Viện, đối với ngay lúc đó niên đệ học muội của nói.

Đằng Lô cùng Lưu Vân Tiêu cùng với Đằng Long bọn họ có thể không rõ lắm này đoạn đã sớm mai một ở thời gian dài giữa sông lịch sử, nhưng hôm nay Đằng Phi Đinh Tuyết Ninh

cùng Minh U Vũ mấy người biểu hiện ra thực lực, đối với bọn họ xúc động, cũng rất cực đốt lên bọn họ những thứ này người bình thường sâu trong nội tâm viên này không tình nguyện làm hạ nhân tâm.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 250: Chiến Đấu Thánh!

>

“Chết!” Theo Đằng Phi một tiếng chột quát, một đầu cấp năm ma thú Ma Vân Hồ thấu xương vỡ vụn, bị Đằng Phi đánh chết tại quyền, này đầu cấp năm ma thú từ đầu tới cuối, ngay cả Đằng Phi chéo áo cũng không có đụng, có thể nói chết hết sức nghẹn khuất.

Đằng Phi lấy ra Ma Vân Hồ trên người ma hạch, nhìn thoáng qua sắc trời, Thái Dương còn nữa rất cao, đây đã là hôm nay săn bắt đến thứ sáu viên cấp năm ma thú ma hạch.

Cảm thụ được ma hạch trung mệnh môn năng lượng ba động, Đằng Phi trong lòng một trận vui sướng, ma hạch, có thể nói là cái thế giới này tương đối đáng giá một loại đồ.

Ma hạch trung năng lượng cũng không có thể trực tiếp hút lấy, nó bỏ nhào tình bất đồng, Đấu Tinh trung năng lượng, là có thể đủ trực tiếp bị đấu khí Võ Giả hấp thu, biến thành trong thân thể đấu khí một phần.

Ma hạch phải thông qua gia công, có thể vây quanh ở một số khôi giáp phía, để vốn là bình thường khôi giáp, cụ bị một số thần kỳ năng lực.

Nói thí dụ như Đằng Phi trên tay Ma Vân Hồ ma hạch, trải qua gia công, vây quanh ở khôi giáp thượng sau, sẽ để khôi giáp có được ngăn ngừa trệ vô ích, hoặc là lướt đi năng lực.

Bởi vì Ma Vân Hồ chủ yếu nhất năng lực, tựu là có thể ngăn ngừa bay lượn, hoặc là trường khoảng cách lướt đi, đồng thời

tốc độ của nó kỳ khoái, người bình thường rất khó bắt đến nó tầm hơi.

Nó ma hạch, cũng bị tương ứng năng lực.

Nửa tỷ như cấp năm ma thú Nguyệt Thiên Lang, nó đặc thù năng lực là ở có Nguyệt Lượng ban đêm, thực lực có trở nên gấp mấy lần tăng trưởng, như vậy, Nguyệt Thiên Lang ma hạch vây quanh ở khôi giáp phía, ở có Nguyệt Lượng ban đêm, nhất là đêm trăng tròn, cũng có thể khiến cho mặc khôi giáp người thực lực tăng nhiều.

Vẫn có rất nhiều ma hạch có thể Luyện Đan làm thuốc, có được đủ loại bất khả tư nghị hiệu quả.

Vì vậy, ma hạch giá tiền, vẫn cao ở không dưới, nhất là cao cấp ma hạch, lại càng cung không đủ cầu, vượt qua thất giai ma hạch, trên căn bản là có tiền mà không mua được, có thể có được thất giai ma hạch người, trên căn bản sẽ không đem nó lấy ra nữa bán, mà là có mời một cái chế tạo đại sư, vì mình lượng thân chế tạo một thân thất giai khôi giáp, thành vì mình tăng cường thực lực cùng bảo vệ tánh mạng trang bị.

Vây quanh ma hạch khôi giáp, giá tiền cũng phần lớn cực kỳ cao quý, căn bản không phải người bình thường có thể tưởng tượng, bình thường mà nói, một kiện vây quanh cấp năm ma hạch khôi giáp, giá tiền của nó, tựu đủ để cho một cái giàu có trung sản gia đình trực tiếp phá sản!
Mà một gã cao cấp Chú Tào Sư, thân thể của hắn giới lại càng cao đến ly phổ.

Đinh Tuyệt Ninh trên người, nhưng thật ra tựu mặc một bộ vây quanh thất giai ma hạch khôi giáp, thiếp thân xuyên ở bên trong, như vậy kiểu người bình thường căn bản là nhìn không ra là một việc khôi giáp, hơn giống như là một việc thiếu nữ tiểu y, đó cũng là tại sao Ma khải giá tiền như thế cao quý một cái trọng yếu nguyên nhân.

Dù sao có rất ít người nguyện ý giống như trên chiến trường

những thứ kia chiến sĩ giống nhau, mặc thật dày khôì giáp rêu rao khắp nơi.

Nhưng thật ra Lục Tử Lăng trên người cũng đồng dạng có Ma khải, mà khi năm Đăng Phi căn bản không có phát hiện, muốn là không có Ma khải, Lục Tử Lăng rất khó ở Mang Năng quần sơn trung còn sống đi ra.

Về Ma khải đủ loại, Đăng Phi đều là gần đây này một hai năm mới bắt đầu nghe nói, không khỏi cảm giác mình đúng là kiến thức quá ít.

Hôm nay bọn họ những người này đi ra, cũng không có tụ chung một chỗ, Đinh Tuyết Ninh cùng Đăng Phi bay một mình, Minh U Vũ dẫn theo Đăng Long Đăng Lôi cùng Lưu Vân Tiêu, loại này an bài, cũng là vì Đăng Long bọn họ suy nghĩ.

Dù sao, có Đăng Phi cùng Đinh Tuyết Ninh hai người này ở, Đăng Long bọn họ rất làm khó hữu hiệu lắm.

Không trải qua chân chính nguy hiểm, rất khó đột phá vốn là công cùm xiềng xiếc, đây là Minh U Vũ lý luận, cho nên, nàng đem Đăng Phi cùng Đinh Tuyết Ninh đuổi ra đi, để cho bọn họ săn giết ma thú, hoàn thành lịch lãm nhiệm vụ, mà nàng liền dẫn theo Đăng Long nhóm người đi săn giết ma thú, để cho bọn họ nhận được chân chính rèn luyện.

Đối mặt loại này an bài, Đăng Phi không lời nào để nói, chỉ có thể ở trong lòng yên lặng cảm kích Minh U Vũ, nhớ chờ lần này trở về, nhìn có thể hay không nghĩ biện pháp trợ giúp Minh U Vũ đột phá đến Đâu Thánh cảnh giới.

Có lẽ, Đinh Tuyết Ninh tiểu cô cô cho mình những thứ kia Đâu Tinh, nên có thể sao?

Đăng Phi đang nghĩ ngợi, thần sắc bỗng nhiên hơi động một chút, nơi xa truyền đến một trận rất nhỏ tiếng bước chân, mặc dù đối với Phương cố gắng điều khiển, nhưng hẳn hay là nghe được nhất thanh nhị sở.

Lén lén lút lút sờ qua, không có cái gì hảo tâm, Đằng Phi đuôi lông mày nhảy lên, ra vẻ như không biết, ngồi ở đã chết đi Ma Vân Hồ trên người, lấy ra túi nước uống một hớp.

“U, thật là đúng dịp a, này không phải chúng ta Đằng Phi đồng học sao? Người bảo mẫu U Vũ lão sư thế nào không có cho chung một chỗ đi?” Một cái tràn đầy trào phúng thanh âm, ở cách đó không xa vang lên.

Theo cái thanh âm này, bảy tám người nối đuôi nhau ra, trung gian có được đám một cái quý khí bức người đích thanh niên, chính là Tiểu vương gia Chu Chí Vũ.

Lăng Phồn đi theo Chu Chí Vũ bên người, nhìn về phía Đằng Phi trong ánh mắt, tràn đầy oán hận, hấn một cái cánh tay, thiếu chút nữa bị Đằng Phi phế bỏ, mặc dù không có lưu lại cái gì di chứng, nhưng trong lòng bị thương cũng là rất khó khép lại.

Chu Chí Vũ bên cạnh, vẫn là trước kia những thủ hạ của hắn, mọi người nhìn về phía Đằng Phi ánh mắt cũng không có hảo ý.

“Chu Chí Vũ, ta nói rồi, khác tới trêu chọc ta, nếu không ngươi sẽ hối hận.” Đằng Phi ngồi ở Ma Vân Hồ trên người, nhàn nhạt nhìn Chu Chí Vũ một cái, sau đó nói: “Khác, Lăng Thi Thi là của ta, Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt, cũng là của ta, sau này ngươi cách các nàng xa một chút.

Đừng trách ta không có đã cảnh cáo ngươi, không tin lời nói, ngươi lão tử cũng không giữ được ngươi.”

“Ngươi.

.

.

, ngươi hấn mao mệ dám đoạt của ta lời kịch!” Chu Chí Vũ khóe miệng kịch liệt co quắp, bị tức được giận sôi lên, lời này

hắn quá quen thuộc, quá khứ đều là hắn như vậy cùng người khác nói, nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới, một ngày kia, lại bị người khác còn nguyên đôi lại cho hắn, nếu nói đến ai khác thời điểm, hắn cảm thấy rất thoải mái, có thể bị người khác lúc nói, Chu Chí Vũ nhất thời giận không kèm được.

“Ha hả, thế nào? Người cũng cảm thấy lời này rất khó nghe? Như vậy, người quá khứ đối với người khác nói lời như thế thời điểm, có từng nghĩ tới người khác cảm thụ?” Đằng Phi về mặt bình tĩnh nhìn Chu Chí Vũ nói.

“Tốt, rất tốt, Đằng Phi, không thể không nói, đảm lượng của người, thật sự rất dễ cho ta bội phục, người dám như vậy theo nói chuyện, người khác cảm thụ, ta tại sao phải suy nghĩ người khác cảm thụ? Cõi đời này, đáng giá ta suy nghĩ cảm thụ người, một cái cái tát có thể đếm tới đây!” Chu Chí Vũ vừa nói, nhìn thấy bị Đằng Phi ngồi ở dưới mộng đít mặt Ma Vân Hồ, ánh mắt ngưng trọng, nhưng ngay sau đó cười lạnh: “Sách, cấp năm ma thú.

.

.

Ma Vân Hồ, bằng tốc độ tăng trưởng, không tính quá cường đại, cũng rất khó khăn bắt một loại ma thú, có thể bị người giết rụng, nói rõ thực lực của người, đã đạt tới Đấu Tôn cảnh giới, khó trách người dám như thế rầm rĩ.”

Chu Chí Vũ về mặt cao ngạo nhìn Đằng Phi, sau đó nói:

“Nhưng là, nông dân, ta hôm nay sẽ phải để cho người hiểu, để đô, không phải là người có thể triệt dã địa phương, cõi đời này, rất nhiều người là người đời này cũng trêu chọc không nổi, một khi trêu chọc, người tự nữa cũng sẽ không có bất cứ cơ hội nào, đợi chờ người, chỉ có một con đường chết!”

Chu Chí Vũ bên cạnh Lăng Phồn nhìn về phía Đằng Phi ánh mắt tràn đầy thương hại, trong lòng tự nhủ: Đằng Phi, chỉ sợ người còn không biết sao? Vì diệt trừ người, Tiểu vương gia đặc biệt mời tới hai gã Đấu Thánh! Hai gã Đấu Thánh a! Mẹ kiếp, thật sự là quá xa xỉ, dùng hai gã Thánh Giả, tới tuyệt sát

ngươi như vậy một nay người trẻ tuổi, thật là quá dễ mất
ngươi, bất quá, như vậy cũng tốt, ngươi tuyệt không có bất cứ
cơ hội nào đi ra cánh rừng rậm này.

Hơn nữa vừa lúc, Minh U Vũ các nàng cũng không ở, miễn
chúng ta còn muốn phí một phen công phu dẫn dắt rời đi các
nàng.

Đằng Phi vẻ mặt bình tĩnh nhìn Chu Chí Vũ, bỗng nhiên khẽ
cau mày, trong đầu Thanh Long Lão Tổ, cũng cơ hồ đồng thời
nhắc nhở: “Mẹ kiếp, âm thầm ẩn núp hai gã Đấu Thánh! Đáng
chết! ,

Cho dù không có Thanh Long Lão Tổ nhắc nhở hôm nay đã
xem Bát Bộ Thiên Long Quyết tu luyện tới rất cao cảnh giới
Đằng Phi cũng đã có điều cảm ứng, nghe vậy trong lòng có
chút lạnh như băng, nhìn về phía Chu Chí Vũ ánh mắt cũng trở
nên tràn đầy lạnh lẽo, nói: “Chu Chí Vũ ngươi muốn giết ta?”

“Ha ha ha ha, thật hấn mao mẹ là một ** a, lão tử tự chưa
từng thấy cõi đời này, có so sánh với ngươi vẫn ngu người,
ngươi nói đầu óc ngươi có phải bị bệnh hay không a? Ngươi
cho là ngươi là ai? Hai lúa, triệt phao nước tiểu hảo hảo theo
theo bản thân, ngươi có tư cách gì cùng Tiểu vương gia đoạt
nữ nhân? Đắc tội Tiểu vương gia, ngươi còn muốn có kết quả
tốt?”

Chu Chí Vũ bên cạnh một cái người hầu cười to không dứt,
chỉ vào Đằng Phi nói: “Hôm nay cho dù ngươi quỳ xuống đất
cầu xin tha thứ, cũng đã không còn kịp nữa nữa, cánh rừng
rậm này, sẽ là của ngươi nơi chôn thân! ,

Đằng Phi không để ý đến nói chuyện người này, mà là tự tiểu
phi tiểu nhìn Tiểu vương gia Chu Chí Vũ nói: “Hấn nói, chính
là ngươi muốn nói? Bởi vì ngươi là Tiểu vương gia, ngươi
muốn giữ vững phong độ, muốn ưu nhã, cao hơn quý, cho nên
mượn cái miệng của hấn, nói ra lời trong lòng của ngươi, Vậy
sao?”

Chu Chí Vũ sắc mặt có chút khó coi, bên cạnh hấn khác một
người học sinh chỉ vào Đằng Phi mắng: “Chết đã đến nơi,
miệng vẫn cứng như thế, để cho trước tiên đem miệng của
ngươi đánh nát!”

“Om sòm!”

Đằng Phi hừ lạnh một tiếng, vận khởi Già Lâu La Tâm Kinh,

thân hình trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ, vung cánh tay, hung hăng rút nói chuyện người này một bạt tai.

Ba !

Một tiếng giòn vang, chọt vang lên, bị đánh người này khuôn mặt trong nháy mắt sưng, sưng đỏ một mảnh, há miệng, nhả ra một búng máu Thủy, bên trong vẫn mang theo bảy tám cái răng, cả người cũng bị tỉnh mộng.

Ba !

Lại là một tiếng kịch liệt giòn vang, một cái nhục mạ Đằng Phi Chu Chí Vũ người hầu, bị Đằng Phi một cái tát đem nửa bên mặt cũng đánh cho sụp đổ đi xuống.

Kinh khủng nhất, là Đằng Phi này hai cái tát đánh xong, Chu Chí Vũ bọn họ cơ hồ còn không bất kỳ phản ứng nào, không phải là u mê hoặc là sững sốt, mà là thật không có kịp phản ứng đi!

Cho đến khi Đằng Phi đi tới Chu Chí Vũ trước mặt, vung lên cánh tay, hướng phía mặt của hắn hung hăng quát tới đây, Chu Chí Vũ mới đột nhiên đang lúc phục hồi tinh thần lại, hầu như lung tung phát ra gầm lên giận dữ, tự muốn động thủ, bất kể nói như thế nào, hắn hôm nay cũng đã đột phá đến Đấu Tôn cảnh giới, có chịu cam tâm như thế bị vũ nhục?

Ba !

Người thứ ba bạt tai, không có chút nào huyền niệm, hung hăng quát ở Chu Chí Vũ trên mặt, cái này bạt tai, lại giòn lại vang, giống như là cố ý vì vũ nhục hắn giống như, Đằng Phi lần này cũng không có như là dụng ý gì lực, mặc dù rất vang, nhưng chỉ ở Chu Chí Vũ trên mặt lưu lại một Đạo đỏ tươi cái tát ấn.

Tiếp theo, Đằng Phi lại dùng tay vỗ vỗ Chu Chí Vũ gương mặt, lấy được bành bạch rung động, sách sách nói: “Da rất nhẵn nhụi, so với bình thường nữ hài tử còn muốn non, ta nói, ngươi hơn nên đi làm thoát ông, cho những thứ kia quý tộc các lão gia tiết chơi, mà không phải làm cái gì Tiểu vương gia, ngươi nhìn nhìn, trong trắng lộ hồng.

.”.

“A!” Chu Chí Vũ phát ra một tiếng kinh thiên động địa rống giận: “Giết hắn cho ta!”

Hai đạo mạnh mẽ vô cùng kiếm khí, từ hơn trăm thước đi ra ngoài hiện, cơ hồ trong nháy mắt, cũng đã chém đến rồi Đằng Phi phụ cận.

Đấu Thánh!

Sau lưng đánh lên!

Làm trò hai loại muốn chết nguyên tổ kết hợp chung một chỗ thời điểm, cho dù đều là Thánh Cấp cường giả, cũng khó mà ngăn cản!

Chu Chí Vũ mất lộ ra điên cuồng vẻ, từ nhỏ đến lớn, hắn làm sao bị quá như thế vũ nhục, đường đường Tiểu vương gia, đế quốc dưới một người, ức trên vạn người Tiểu vương gia, lại bị người cho nói thành là Thỏ gia” này căn bản là không cách nào dễ dàng tha thứ!

Hai người người mặc áo bào trắng lão giả, râu tóc bạc trắng, sắc mặt bình tĩnh, không một chút từ phía sau lưng đánh lên người khác áy náy, ánh mắt lạnh như băng, nhìn về phía Đằng Phi ánh mắt, giống như nhìn một con con kiến hôi.

Đúng vậy, bọn họ là Thánh Giả!

Là cường đại Đấu Thánh!

Thánh Cấp phía dưới, ở trong mắt bọn hắn đều là con kiến hôi, đều có thể giết!

Hai đạo bén nhọn kiếm khí, phá vỡ hư không, vô thanh vô tức, tốc độ nhanh đến bất khả tư nghị!

Đằng Phi nếu như không còn kịp nữa né tránh, như vậy, này hai đạo tinh chuẩn vô cùng kiếm khí, đem sẽ trực tiếp đem hắn cắt thành tam đoạn!

Ngay khi hai gã Thánh Cấp lão giả cho là Đằng Phi hắn phải chết không thể nghi ngờ thời điểm, Đằng Phi thân thể, biến mất.

Trực tiếp biến mất của mọi người tầm mắt của người trong, hai đạo tràn đầy bén nhọn sát ý đấu khí, cơ hồ sẽ phải đem gần

trong gang tấc Tiểu vương gia Chu Chí Vũ cho chém rụng, nhưng lại đột nhiên tiêu tán ở trong không khí.

Mau né Đăng Phi trong lòng một trận tiếc nuối, trong lòng tự nhủ Thánh Cấp cường giả lực không chế độ, đúng là làm cho người ta kính nể.

“Tiểu tử, ngươi quả nhiên có chút thực lực.” Một cái áo bào trắng lão giả sắc mặt bình tĩnh nhìn Đăng Phi nói.

Đăng Phi thân thể, chậm rãi từ trong hư không hiện ra, hẩn biết, đôi mắt Thánh Cấp cường giả cảm giác, ẩn thân là vô dụng, Đăng Phi nhìn nói chuyện này áo bào trắng lão giả, hỏi: “Đường đường Thánh Giả, sau lưng đánh lén, nếu không phải ta né tránh được nhanh, hiện tại đã bị các ngươi giết chết.

Ta cùng các ngươi không thù không oán, vì sao phải đối với ta xuất thủ?”

“Đánh lén? Giết người chẳng phân biệt được chính diện cùng phản diện, giết chính là giết, không có tại sao.” Áo bào trắng lão giả bình tĩnh nhìn Đăng Phi, cặp kia bình tĩnh tròng mắt sau lưng, nhưng là một loại thật sâu miệt thị, thậm chí có thể nói là không nhìn.

Một cái áo bào trắng lão giả trầm giọng nói: “Ngươi tu luyện cái gì công pháp? Giao ra đây, ta nhưng để cho ngươi chết thống khoái.”

“Ha ha ha, lão gia này, ngươi có phải hay không uống thuốc ăn nhiều? Vẫn là của ngươi đầu óc có vấn đề? Giao ra ta tu luyện công pháp, ngươi để cho ta chết thống khoái? Vậy cũng tốt, giao ra các ngươi tu luyện công pháp, ta cho các ngươi chết cũng thống khoái điểm !”

Đăng Phi cười lạnh nhìn hai người áo bào trắng lão giả: “Nếu không nhà của ngươi Đăng Phi tiểu gia cũng có vô số thủ đoạn, cho các ngươi cầu sinh không được, muốn chết không thể!”

Hai làm áo bào trắng lão giả đồng thời lãnh quát một tiếng: “Giết!”

Thánh Cấp cường giả lực lượng, bài sơn đảo hải, hai cỗ mãnh liệt lực lượng oanh hướng Đăng Phi, trong rừng rậm chọc trời

cổ mộc âm âm vỡ vụn, biến thành đầy trời vụn gỗ, như mưa bay tán loạn.

Đằng Phi vận khởi Già Lâu La Tâm Kinh, lẳng không dựng lên, trên mặt đất, nhất thời bị trào ra một cái cự đại hố sâu, về này hùng hồn lực lượng, sát bên người mà qua, để Đằng Phi da mơ hồ làm đau.

Đằng Phi trong bụng hoảng sợ, nếu không phải lúc trước đột phá, để thực lực của hắn tăng vọt, Long Chúng Thiên cũng tu luyện tới kim chất da cảnh giới, tự lần này, chỉ sợ cũng có thể muốn tánh mạng của hắn!

Thánh Cấp cường giả, quả nhiên cường đại!

Bất quá, đáng tiếc các người gặp phải, là thực lực tăng vọt sau ta, hôm nay, ta liền cho các người nhìn, cái gì gọi là trời sanh thần lực!

Đằng Phi trong lòng cười lạnh một tiếng, tay phải nắm tay, vận khởi Vô Danh Quyền Pháp, ở trong lòng nổi giận gầm lên một tiếng: nhất sanh nhĩ!

Bang bang!

Một cái quả đấm, hóa thành hai người, nhìn như đơn giản vô cùng, hướng phía một gã áo bào trắng Đấu Thánh, thẳng tắp oanh tới.

Tên kia áo bào trắng Đấu Thánh lão giả trên mặt, nhất thời nổi lên khinh thường cười lạnh: loại này đơn giản quyền pháp, cũng dám lấy ra nữa công kích Đấu Thánh? Người là chán sống!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 301: Cừ Nhân Chém Đầu!

>

“Thân vương diện hạ ngài thật sự rất có thể ảm nhẫn a, dưới tình huống này ta nếu giết người người khác tất nhiên nói của ta không phải là.” Đằng Phi nhàn nhạt vừa nói.

Chu Thụy bên cạnh kia một nhóm người tất cả đều cảm tức Đằng Phi thấy hoàng đế đều không cần quỳ xuống Chu Thụy Thân Vương, trừ tổ tiên lại đã lạy người phương nào? Hôm nay gọi bức cho đến loại này phân thượng bọn họ còn có cái gì thể diện còn sống?

Vị chủ nhục thần chết, đám người kia trong bỗng nhiên có người phát ra gầm lên giận dữ, rút ra vũ khí nhằm phía Đằng Phi.

“Đi tìm chết!”

Người này một tiếng gầm lên, trên người đấu khí nổ lớn bộc phát ra có thể đi theo Chu Thụy bên cạnh sung làm hộ vệ, thực lực nhất đột nhiên sẽ không quá yếu, là một cao cấp Đấu Tôn.

Bên kia thanh bào Đấu Thánh biết cơ hội tới, lúc này phát sau mà đến trước, ở Chu Thụy hộ vệ đánh tới đồn phi thân trước trong nháy mắt, một chương đem lấy được bay rót ra ngoài miệng phun máu tươi, trên không trung cũng đã chết mất.

“Mạc cung phụng, người này tiểu nhân!” Chu Thụy cơ hồ giận đến muốn đã bất tỉnh, hấn trước khi đến, tị trải qua làm cho người ta đi báo cho trong hoàng thất cái kia những cung phụng, sở dĩ quỳ xuống chính là vì trì hoãn thời gian, tề đại ở Đằng Phi, bị điểm ủy khuất coi là cái gì? Có thể giết trước mắt ma đầu kia loại đích thanh niên, mới là trọng yếu nhất.

Có thể thiên toán vạn toán lại không coi là đến Mạc cung phụng vì mạng sống, như thế tích cực biểu hiện mình.

“Tiểu nhân sao? Ta nhận biết!” Mạc cung phụng vừa nói trong tay đao mang chột lóe, giờ tay chém xuống Nhất Đao đem Thân Vương Chu Thụy đầu cho đóa xuống!

Chu Thụy đầu trên mặt đất cút ra khỏi thật xa, một đôi mắt vẫn mở thật lớn, chết cũng không nghĩ tới hắn như thế tiền đồ xán lạn khi còn sống thậm chí có bằng phương thức này kết thúc, muốn hận cũng chỉ có thể hận hắn sinh một cái ngang ngược kiêu ngạo ương ngạnh đích nhi tử chọc phải người không nên chọc.

Chu Thụy không đầu thi thể vừa ngã vào Địa một lời nhiệt huyết phun ra tới nếu không phải Đằng Phi lẩn mất nhanh, sẽ bị phun đầy người đều là máu tươi Đằng Phi trùng mắt liếc Mạc cung phụng lại thấy người này thực đã chạy ào người đồng trong gặp người tự giết!

Một cái đường đường Đấu Thánh giết những người này quả thực chính là dễ dàng, không cần tốn nhiều sức trong chốc lát vương phủ tiền viện cũng đã là thây ngã khắp nơi, máu chảy thành sông.

Đằng Phi mặc kệ có này Mạc cung phụng, thẳng hướng về phủ thân vương địa lao phương hướng đi tới bên kia Mạc cung phụng thấy thế vội vàng hấp tấp cùng tới đây.

Đằng Phi cũng không để ý đến hắn quen việc dễ làm hướng đi địa lao, dọc theo đường không thấy một bóng người, hiển nhiên đều là bị dọa đến không dám ra đây.

Trong địa lao Chu Chí Vũ vẻ mặt bất khả tư nghị thần sắc, nhìn người vừa tới: “Ai? Đằng Phi? Hắn thật sự còn sống?”
Tới báo tin người này sắp khóc: “Tiểu vương gia ngài cũng nhanh cùng ta rời đi, lão gia nói, muốn ta mang theo người từ mật đạo rời đi kia Đằng Phi thật không tốt chọc cho.

.

”

’

Nói tới Đẳng Phi, Chu Chí Vũ này tở anh tuần trên mặt lộ ra vẻ dữ tợn cần răng nói: “Đẳng Phi.

.

.

Người quả thật không có chết, người là tới cứu này hai người tiểu ** sao? Ta sẽ nhường người thất vọng!”

Vừa nói, hướng về phía trong coi địa lao người quát lên: “Mở cửa ra ta muốn giết các nàng! Ta muốn để trưởng bay kia Hai lúa, chỉ có thể nhìn thấy hai cổ thi thể!”

“Tiểu vương gia, không còn kịp rồi a, nếu người không đi tụt không còn kịp rồi!” Thủ hạ kia khổ tâm khuyên nhủ.

Chu Chí Vũ đi tới một cước đem người này đá ngã lăn ở một bên, sau đó hướng về phía chỉ ngậy ngốc đứng ở nơi đó địa lao thủ vệ nói: “Mở cửa nhanh!”

Địa lao thủ vệ không dám cãi lời, run run đã đi qua tìm được cái chìa khóa, đem địa lao cửa mở ra Chu Chí Vũ nhe răng cười đi vào trên cao nhìn xuống nhìn hai tử muội, nói: “Các người muốn hận tụt hận Đẳng Phi cái kia Hai lúa đi thôi, hấn nếu là không đến, ta có lẽ còn có thể tạm thời lưu các người một mạng, bất quá bây giờ, hừ, ta muốn để hấn di hận cả đời!”

“Chỉ bằng người? Chu Chí Vũ giết tử muội chúng ta người cũng trốn không thoát! Đừng tưởng rằng trong hoàng cung mấy cái Đấu Thánh cung phụng là có thể giữ được người.” Vũ Lan Tử Huyền hết sức tỉnh táo nhìn Chu Chí Vũ chậm rãi nói.

“Ha ha ha, người không cần trì hoãn thời gian, ta sẽ không cho người cơ hội này.” Chu Chí Vũ vừa nói trên mặt nổi lên tàn khốc, trưởng lang một tiếng, trường kiếm trong tay ra khỏi vỏ, hướng phía Vũ Lan Tử Huyền hung hăng đâm tới!

“A!”

Hét thảm một tiếng, ở trong địa lao vang lên nhưng cũng không phải là Vũ Lan Tử Huyền phát ra, mà là Chu Chí Vũ!

Vị này Tiểu vương gia hai tay ôm đầu trên mặt đất lăn qua lăn lại giống như điên, lúc này đem kia địa lao thủ vệ cùng Vũ Lan tử muội cũng cho sợ hết hồn.

Chỉ một lúc sau, nghe thấy địa lao phía ngoài truyền đến một trận tiếng bước chân một gã thanh bào Đẩu Thánh đi ở phía trước, gặp người tự giết vậy cũng liền địa lao thủ vệ không đợi phát ra tiếng kinh hô, đã bị bóp nát cổ họng.

Nhưng ngay sau đó, thanh bào Đẩu Thánh cùng một người tuổi còn trẻ vào quan áp Vũ Lan tử muội tù thất, nhìn thấy ôm đầu đầy đất lăn lộn Chu Chí Vũ, Mạc cung phụng trên mặt lộ ra vẻ vẻ kinh hãi, nhìn về phía Đằng Phi trong ánh mắt cũng tràn đầy kính sợ.

Người trẻ tuổi kia, muốn so với mình trong thánh địa Thánh Tử còn cường đại hơn cơ hồ có thể ngang nhau những thứ kia tu vi kinh khủng lớp người già nhân vật rốt cuộc là thế nào tu luyện, trẻ tuổi như vậy là có thể có được phần này thực lực.

“Mạc cung phụng đúng không, ngươi có thể đi.

” Đằng Phi vốn là quyết định giết này Mạc cung phụng, nhưng đột nhiên nghĩ đến một chủ ý quyết định đưa bỏ qua.

“Đằng công tử, ngươi thật sự thả ta đi?” Mạc cung phụng thói quen loát cằm râu dài, có chút không dám tin hỏi.

“Thế nào? Chẳng lẽ ngươi không nở đi?” Đằng Phi cười hỏi một câu sau đó hướng về phía góc đứng ở đó trong Vũ Lan tử muội gật đầu: “Ta đã tới chậm cho các ngươi chịu khổ.”

Vũ Lan Thiên Nguyệt sững sốt một hồi lâu, oa một tiếng, khóc ra thành tiếng, lưng lay lắc lư đứng lên trực tiếp nhào tới đồn bay trong ngực, lên tiếng khóc lớn.

Bên kia Vũ Lan Tử Huyền cũng yên lặng rơi lệ, nguyên tưởng rằng lần này hẳn phải chết không thể nghi ngờ lại không nghĩ rằng Đằng Phi thậm chí thật sự xuất hiện ở nơi này trong lúc nhất thời thậm chí có loại nằm mơ cảm giác.

Bên kia Mạc cung phụng cười cười xấu hổ, không nở đi? Nói đùa gì vậy, hấn ước gì cho tới bây giờ sẽ không xuất hiện ở Chân Vũ hoàng triều để đô Chân Vũ Thành quá.

“Mạc cung phụng, trở về thay ta mang câu cho các người thánh chủ đại nhân đã Đăng Vân Chí hậu nhân Đăng Phi, quá trận muốn tìm hấn đòi một số khoản nợ.” Đăng Phi nhìn thanh bào Đẩu Thánh sắc mặt bình tĩnh nói.

“Đòi”.

.

.

Khoản nợ?” Mạc cung phụng vẻ mặt mạc danh kỳ diệu nhìn Đăng Phi cẩn thận hỏi: “Đăng công tử, người xác định muốn ta cho Đồ Long Thánh Địa thánh chủ tiện thể nhấc?”

“Người không phải là Đồ Long Thánh Địa đệ tử sao?” Đăng Phi hỏi ngược lại.

“Này không sai có thể Đồ Long Thánh Địa cùng công tử trong lúc.

.

”

“Cái này người đừng hỏi nữa, cho không có quan hệ gì người đi về hỏi hỏi các người thánh chủ hấn dĩ nhiên là sẽ minh bạch.

Nói cho hấn biết nếu đem ta Đăng Phi trở thành cừ địch mà đối đãi, kia cả Đồ Long Thánh Địa, đều là cừ nhân của ta.

Nếu là giao ra năm đó những người đó, ta đây tinh khiết người cũng chỉ là những thứ kia.” Đăng Phi vừa nói, khoát khoát tay: “Người có thể đi thay ta đem nói dẫn tới là tốt.”

Mạc cung phụng gật đầu, không có nói cái gì nữa nói nhảm hấn biết bản thân nếu người không đi lời nói, hoàng cung

những thứ kia cung phụng chỉ sợ cũng muốn tới, hấn ở phủ thân vương đại giết tứ phương, nhưng là có vô số người thấy, những thứ kia hoàng thất cung phụng có thể sẽ không bỏ qua hấn.

Nhớ, Mạc cung phụng khom người cáo từ rời đi, trong địa lao chỉ còn lại có Đẳng Phi cùng Vũ Lan tử muội ba người, cùng với như cũ trên mặt đất lẫn lộn kêu rên Chu Chí Vũ.

“Hấn là thương thể của ngươi a?” Vũ Lan Tử Huyền một ngón tay trên mặt đất lẫn lộn Chu Chí Vũ nhẹ giọng hỏi.

Đẳng Phi gật đầu sau đó nói: “Trước đem các ngươi cấm chế trên người phá vỡ hơn nữa!”

Đẳng Phi một tay một cái), đã nắm hai tử muội người tay không đợi Vũ Lan tử muội cảm thấy then thùng liền cảm giác được một cỗ cường đại khí lưu theo các nàng trên tay kinh mạch trực tiếp tiến vào đến thân thể của các nàng trong!

Hai tử muội người ánh mắt đồng thời sáng ngời nhưng ngay sau đó ngưng ngừng vạn phần cũng sắc mặt ửng đỏ cúi đầu kinh mạch trị liệu, cùng lột sạch quần áo đứng ở Đẳng Phi trước mặt không có gì khác nhau, thân thể cảm thụ càng thêm rõ ràng.

Đấu Thánh bố trí cấm chế đối với Đẳng Phi mà nói căn bản không chịu nổi một kích, trong khoảnh khắc liền cho phá vỡ.

Khôi phục tự do Vũ Lan tử muội muốn chuyện thứ nhất, chính là hướng Chu Chí Vũ vọt tới, các nàng bây giờ hận không được trực tiếp giết tên cầm thú này.

Bang bang!

Hai tử muội người xông lên đi, một người một cước, hung hăng đá vào Chu Chí Vũ trên người Vũ Lan tử muội phục dụng quá Huyết Nguyên Đan sau, thực lực đại trưởng cũng đã đạt tới bát giai Đấu Tôn cảnh giới, nếu không phải gặp phải Đấu Thánh, hai tử muội người căn bản không đến nỗi bị bắt dừng.

Chu Chí Vũ một chân cùng mấy cây xương sườn lúc này bị đá gậy phát ra càng thêm thê lương kêu thảm thiết kêu thảm thiết trung xen lẫn mắng: “Các người có loại đã ta giết đi nếu không, phụ vương ta cùng Hoàng thượng cũng sẽ không bỏ qua cho người cửa, chắc chắn giết diệt các người cửu tộc!” “Muốn chết?”

Vũ Lan Thiên Nguyệt ôm đồm lên Chu Chí Vũ tóc, đưa nhấc tới, hung hăng rút hấn hai người bạt tai quất được máu tươi bay ngang sau đó có một chân đem Chu Chí Vũ đạp đến bên kia Một tiếng trống vang lên đụng vào địa lao cứng rắn trên thạch bích.

“Người mua hung ám sát Đằng Phi công tử, sau khi trở về lại thiết kế Lăng Thi Thi, thậm chí bức phản Lăng đại soái muốn Thi Thi dùng sức mạnh, lại bị một cước đá cho phế nhân quả thực đó là sống nên!” Vũ Lan Thiên Nguyệt nghiêng răng nghiêng lợi lên án mạnh mẽ Chu Chí Vũ.

Bên kia Chu Chí Vũ đã cơ hồ bất tỉnh đi qua cổ nén tinh thần cùng thân thể đồng thời thông khổ hành hạ nhìn Vũ Lan Thiên Nguyệt cuồng tiếu nói: “Ha ha ha, Nhóc *, Bỏn vương chỉ hận không có thể kịp thời giết các người sớm biết như thế, sẽ theo liền tìm mấy người thô bỉ hạ nhân cưỡng hiếp người cửa các người Vũ Nhân Tộc không phải là cao ngạo sao? Không phải là thánh khiết sao? Bỏn vương hết lần này tới lần khác không tin, tự muốn đem các người biến thành *! Ha ha ha ha nhìn cái gì vậy? Tới giết ta a?”

Chu Chí Vũ cơ hồ điên cuồng mất thấy Đằng Phi xông tới đây trong nhà Mạc cung phụng phản bội, chỉ cần không ngốc cũng biết xảy ra chuyện gì loại khi này, cho dù hối hận cùng cầu xin tha thứ, Đằng Phi cũng sẽ không bỏ qua cho hắn ngược lại, chỉ có dùng loại này điên cuồng phương thức có lẽ còn có thể kéo dài tới hoàng cung bên kia người vừa tới.

Chu Chí Vũ ngang ngược kiêu ngạo ương ngạnh, còn trẻ khinh cuồng, đầu óc cũng không đàn có lẽ hắn đời này lớn nhất thất ngộ chính là trêu chọc Đằng Phi này tên sát tinh nếu không, làm cả đời tiêu dao Vương gia là một điểm vấn đề cũng không có.

Đằng Phi nhìn Chu Chí Vũ bộ dáng khẽ lắc đầu, hướng về phía Vũ Lan Thiên Nguyệt nói: “Tính cho hẵn một thống khoái sao.”

“Tiện nghi người!” Vũ Lan Thiên Nguyệt vừa nói giương một tay lên một đạo quang mang hiện lên, một thanh chủy thủ ở giữa Chu Chí Vũ mi tâm tại chỗ đưa đóng đinh.

Chu Chí Vũ đôi trợn thật lớn khí tuyệt bỏ mình.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 302: Hoặc Là Không Làm Đã Làm Phải Làm Đến Cùng!

>

Chương 303: hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng!
Vũ Lan Thiên Nguyệt đầy đặn bộ ngực kịch liệt phập phồng, trong mắt cừu hận ánh sáng dần dần biến mất, khôi phục thanh minh, nhìn đã chết đi Chu Chí Vũ, như trước hung hăng hứ một ngụm.

Hôm nay nếu không có Đằng Phi đúng lúc đuổi tới, tỷ muội các nàng thật sự nguy hiểm, xem như Vũ Lan Tử Huyền liều mạng, chỉ sợ cũng vu sự vô bổ.

“Công tử, người hựu đã cứu chúng ta một lần.” Vũ Lan Tử Huyền mâu quang sáng quắc nhìn Đằng Phi, nói khế đạo, cứ việc bị không nhỏ tra tấn, nhưng giờ phút này Vũ Lan Tử Huyền trên khuôn mặt vẫn là lộ xuất kinh người vẻ, như Hàn Băng tuyết tan, tràn đầy hoa nở.

Đằng Phi khoát tay: “Các người lần này gặp thống khổ, đều là nhân ta dựng lên, các người không trách ta sẽ hảo, tạ liền đừng nói.”

“Là bởi vì thi thi thị nữ nhân của người sao?” Vũ Lan Thiên Nguyệt người can đảm dựa đi tới, ngẩng đầu dừng ở Đằng Phi: “Thiên Nguyệt cũng nguyện ý làm công tử nữ nhân”, “Đằng Phi khóe miệng co quắp trêu, nói sang chuyện khác: “Các người hai người, không nghĩ khôi phục vũ Nhân Tộc, vì cha mẹ các người báo thù sao?”

Nhắc tới này, Vũ Lan tỷ muội nhất thời đều quên mặt khác, nhìn Đằng Phi, Vũ Lan Tử Huyền thận trọng hỏi: “Công tử,

thật sự có thể sao?”

Đằng Phi gật gật đầu, nói: “Đương nhiên, ta sẽ giúp các ngươi.”

Vũ Lan Tử Huyền lôi kéo muội muội lúc này quỳ rạp xuống đất, bi thanh nói : “Công tử nhược thì nguyện ý bang trợ tỷ muội chúng ta báo thù, tỷ muội chúng ta nguyện làm nô tỳ, vĩnh viễn đi theo công tử!”

Đằng Phi vội vàng đem hai người nâng dậy, cười khỏ nói: “Các ngươi cứ như vậy nguyện ý làm nô tỳ? Tốt lắm, ta giải quyết xong chuyện nơi đây, sẽ đi Tây Thù, đến lúc đó các ngươi cũng cùng theo một lúc đi, đi Tây Thù bên kia, ta sẽ giúp các ngươi giải quyết cừu nhân, đến lúc đó, các ngươi chính là vũ nhân tộc nữ vương.”

“Thiên Nguyệt càng muốn đi theo công tử bên người, khiến cho tỷ tỷ tổ người nữ kia vương đi.” Vũ Lan Thiên Nguyệt thập phần người can đảm tỏ tình, vũ nhân tộc cao ngạo giờ phút này hoàn toàn bị vút ở một bên.

Cao ngạo, vậy cũng yếu phân với ai.

Hơn nữa Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt hai tỷ muội nhân cũng có thể cảm giác được lần này tái kiến Đằng Phi, trên người của hắn khí thế loại này, cùng hơn một năm phía trước hoàn toàn bất đồng trở nên càng không thể tiếp cận, hai người đều cảm thấy được, lần này nếu như vẫn không thể bắt lấy Đằng Phi, như vậy về sau, chỉ sợ cũng cũng không có cơ hội nữa trở thành nữ nhân của hắn!

Chim tốt lựa cây mà đậu, nhân cũng là như thế tái mỹ nữ nhân, cũng muốn tìm được một cái kiên cường cánh tay đi dựa vào, đây là người thiên tính.

Vũ Lan Tử Huyền thấy muội muội loại lời nói này đều nói ra miệng, chỉ có thể cười khỏ lắc đầu, lui sang một bên nếu như có thể nhượng muội muội hạnh phúc, như vậy nàng tình nguyện tuyên chọn tránh lui.

Đằng Phi nhưng không có tiếp lời này, hắn cùng Vũ Lan tỷ muội quan hệ trong đó, luôn luôn có chút ám muội, cùng Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp hoàn không giống nhau, Âu Lôi Lôi

cùng Âu Lạp Lạp thị thị nữ của hắn, chỉ cần các nàng bản thân nguyện ý, ai cũng không cải biến được.

Nhưng Vũ Lan tử muội bất đồng, hai người này nhìn như nhu nhược vũ Nhân Tộc mỹ nữ huyết thống cao quý thị cao cao tại thượng vũ Nhân Tộc công chúa, toàn bộ vũ Nhân Tộc kỳ thật rất khổng lồ, chích là bởi vì bọn hắn thiên tính, mà khiến cho quần tộc thoát nhìn rất Lỗ Lỗ.

Nhưng bất kể nói thế nào Vũ Lan tử muội chung quy cũng là muốn trở lại vũ Nhân Tộc, trở thành vũ Nhân Tộc chí cao vô thượng vương, điểm ấy đồng dạng ai cũng không cải biến được!

Trừ phi các nàng cam nguyện buông tha cho báo thù, buông tha cho khôi phục vũ nhân tộc lý tưởng.

Nhưng này đồng dạng không có khả năng, tựa như Đằng Phi vĩnh viễn sẽ không buông tha vì cha mẹ mình báo thù thị một cái đạo lý.

“Có người đến tốc độ của bọn họ thật chậm.” Đằng Phi bỗng nhiên mở miệng, cười lạnh nói: “Đi thôi, chúng ta đi ra ngoài trước gặp qua này đó đến từ hoàng cung các cường giả!”

Vũ Lan Thiên Nguyệt trong con ngươi tràn ngập thất vọng, Vũ Lan Tử Huyền an ủi nhìn thoáng qua muội muội, vỗ vỗ vai hắn của nàng, nhẹ giọng nói: “Đi thôi.”

Vũ Lan tử muội đi theo Đằng Phi phía sau, ra địa lao, mới vừa ra tới, liền nhìn thấy toàn bộ phủ thân vương, ba tầng trong ba tầng ngoài, đứng đầy thân mặc thiết giáp cầm trong tay Trọng Nỗ tinh nhuệ, ba người bên này vừa ra tới, nhất thời bị bao vây lại.

“Đứng lại đừng nhúc nhích!”

Một người coi trọng giáp thủ lĩnh mô người như vậy trầm giọng quát.

Bên kia trên trăm tên thiết giáp Trọng Nỗ quân trong tay hàn quang tứ xạ tên nổ dồn dập nhắm ngay ba người, chỉ cần ra lệnh một tiếng, bọn họ lập tức sẽ bắn tên!

Đằng Phi ánh mắt quét tới, tại đây thiết giáp Trọng Nỗ quân

trên người cảm nhận được một luồng hou trọng sát khí, từ bọn họ không hề một tia biểu tình trong con ngươi, có thể cảm nhận được, đây tuyệt đối là một chi bộ đội tinh nhuệ! Viễn so năm đó Thanh Nguyên châu tam Đại Quý Tộc kia 300 thiết giáp Trọng Nỗ quân cường hãn hơn.

Đằng Phi cùng sau lưng Vũ Lan tử muội đứng ở địa lao cửa vào, Vũ Lan tử muội trên mặt không hề cụ sắc, tĩnh táo nhìn bốn phía tình huống, có Đằng Phi tại bên người, các nàng đều cảm thấy được an lòng.

“Các ngươi.

.

.

Thị cấm quân?” Đằng Phi nhìn kia thủ lĩnh mô người như vậy, tùy miệng hỏi.

“Thân vương.

.

.

Chính là người giết?” Thiết giáp Trọng Nỗ quân thủ lĩnh cũng không trả lời Đằng Phi, mà là thanh âm lạnh như băng quát hỏi.

Đằng Phi lắc đầu, nói: “Này nước bản cũng không thể loạn bát, ta theo Chu Thụy Thân vương không oán không cừ, giết hấn làm cái gì? Hơn nữa, các ngươi nếu đều đã tiến nhập đến nơi đây, tự nhiên sẽ hỏi cái này trong phủ người làm, là ai giết người, người chẳng lẽ không rõ ràng sao?”

Thiết giáp Trọng Nỗ quân thủ lĩnh nhất thời có chút ghen lời, hấn mới vừa rồi xác hiệu rõ qua, phủ thân vương rất nhiều mọi người thấy, chém giết thân vương thị phủ thân vương Mạc cung phụng, khả những người đó cũng nói, nhân mặc dù là

Mạc cung phụng giết, nhưng hình như là tại Đằng Phi bức bách dưới giết.

Nói cách khác, đầu sỏ gây nên, vẫn là trước mắt người trẻ tuổi kia!

“Người ở trong địa lao, làm chuyện gì? Tiểu vương gia đi đâu?” Thiết giáp Trọng Nỗ quân thủ lĩnh lúc này nhìn như bình tĩnh như nước, kỳ thật đã sớm tâm loạn như ma, trong hoàng thất cung phụng, cũng không phải trong hoàng thất cầu, tùy kêu tùy đến, này đó cung phụng ngày thường đều có chuyện của mình, có chút thậm chí còn hội thường xuyên xuất môn Vân Du.

Trừ phi hoàng thất phát sinh trọng đại nguy cơ, tài sẽ trở về, cũng may, lần này bởi vì Lăng Tiêu Điều Đại Nguyên Soái mang binh vây khốn đế đô Chân Vũ thành, lần trước tham dự đến phủ thân vương sự kiện giữa kia bốn cung phụng, đều đang tại Chân Vũ trong thành.

Nghe nói phủ thân vương bên này gặp chuyện không may, hoàng đế lúc này phải trong cấm quân tinh nhuệ nhất thiết giáp Trọng Nỗ quân tiền lai, đồng thời làm cho người ta thông tri mấy người ...!kia cung phụng.

Nhưng ai biết bọn họ đã tới nửa ngày, nhưng mấy người ...!kia cung phụng, nhưng mà cá cũng không trông thấy bóng dáng, điều này làm cho vị này thiết giáp Trọng Nỗ quân thủ lĩnh đầu đầu không thôi.

Hạ lệnh trực tiếp xạ sát người trẻ tuổi kia? Đừng nói giỡn! Vừa mới trong phủ thân vương một đám kinh hồn vị bảo an cung nỗ thủ đã nói, bọn họ xạ đi ra ngoài tên nỗ liên thành tường đều có thể xạ xuyên, nhưng xạ tại người trẻ tuổi kia trên người, lại như là xạ tại Tinh Cương thượng giống như, thậm chí phát ra kim thiết đan xen tiếng động!

Thiết giáp Trọng Nỗ quân thủ lĩnh vốn là cũng không tin, khả nghe nói phủ thân vương Đẩu Thánh cung phụng đều không rõ ràng phản loạn, lại liên tưởng đến mấy cái bên kia Cung Nỗ Thủ lời nói, nhất thời hiểu được, cái kia kêu Đằng Phi người trẻ tuổi, có thực lực căn bản không phải là hắn có thể tưởng

tượng, cũng không phải hấn loại này thế tục người thường có thể trêu chọc!

Ngẫm lại trước khi đến vương trách phi đối với mình công đạo, vị này thiết giáp Trọng Nỗ quân thủ lĩnh nhất thời nở nụ cười khô, giết hấn? Vẫn là tỉnh lại đi.

Tiểu vương gia? Người nói Chu Chí Vũ? Bảo ta giết.” Đổng Phi vẻ mặt bình tĩnh nhìn đối diện vị này, nhàn nhạt nói: “Ta xem ngươi là người thông minh, hấn nhiên là người thông minh, thì nên biết, này vùng nước đục, không phải là người có thể tranh, ngươi hôm nay trung thành và tận tâm, chưa hấn có thể vào ngày mai được đến khen ngợi.

Thức thời, dẫn người rút đi đi.”

Rút đi?

Vị thủ lĩnh này nhất thời nhin không được lộ xuất cười khô, nói: “Không có biện pháp, đều vì mình chủ, đổng Phi công tử, ta sẽ không gọi người đối với người ra tay, nhưng ta cũng không quyền lực thả người rời đi.

.

.”

Đổng Phi khoát tay: “Không sao cả, không cần các người tống, chính mình đi là đến nơi!”

Khải” cái này không riêng gì vị này thiết giáp Trọng Nỗ quân thủ lĩnh, còn lại mấy cái bên kia người mặc thiết giáp cầm trong tay Trọng Nỗ tinh nhuệ binh lính dưới mặt nạ khuôn mặt cũng đều kịch liệt co quắp, im lặng nhìn bị băng bó vây quanh ở trung niên vị công tử trẻ tuổi này.

“Không có chuyện gì, ta đi thật nha.

” Đổng Phi hướng về phía đang ở trước mặt mình thiết giáp trọng đẳng quân nói: “Phiền toái các người tránh ra, ta muốn đi ra ngoài.”

“Đổng Công tử, ngài liền đừng làm khó dễ chúng ta đám người kia, nếu không, ngài bay ra ngoài đi, “,

.

.” Thân khoác trọng giáp thủ lĩnh đúng là bất đắc dĩ, kiên trì đối Đằng Phi nói: “Nếu không mà nói, chúng ta không có biện pháp công đạo.”

Không thể không nói, vị thủ lĩnh này đúng là một cái tuyệt đỉnh người thông minh, từ đủ loại dấu vết để lại trong đó, cho ra Đằng Phi căn bản không khả địch kết luận, sau đó liền mạng ở trong này cùng Đằng Phi bầy bạ, gần nhất kéo dài thời gian, thứ hai khả để tránh cho Đằng Phi thật sự đối với họ ra tay.

Trong lòng hắn rất rõ ràng, đừng nhìn bây giờ người ta bị băng bó vây vào giữa, thoát nhìn trời cao không đường chạy, địa ngục không cửa vào, nhưng chỉ cần hắn nguyện ý, trong khoảnh khắc, này đó Chân Vũ hoàng triều trung tinh nhuệ nhất thiết giáp Trọng Nỗ quân nhất thời sẽ hội phi yên diệt!

Không có một tia may mắn thoát khỏi khả năng!

Đằng Phi rất rõ ràng này thiết giáp Trọng Nỗ quân ý nghĩ của thủ lĩnh, hắn kỳ thật đã ở đằng mấy cái bên kia đến từ hoàng thất cung phụng Đấu Thánh, bởi vì, Lăng Thi Thi là hắn duy nhất công khai thừa nhận trôi qua người thương, Lăng Thi Thi phụ thân, Đại tướng quân Lăng Tiêu Diêu, đó chính là Đằng Phi chuẩn nhạc phụ.

Hiện tại vị này chuẩn nhạc phụ bị bức được binh khôn để đô, đâm lao phải theo lao, xem như giao ra binh quyền, cũng tuyệt đối khó thoát khỏi cái chết.

Cùng với nó như vậy, ai cũng như dứt khoát tổ tuyệt một chút, đảo điên này Chân Vũ hoàng triều!

Đằng Phi mình cũng bị ý nghĩ này cấp hoảng sợ, đảo điên một cái khổng lồ vương triều, thật không phải là đơn giản như vậy một việc, có thể đứng sừng sững ngàn năm không ngã, đã nói lên Lý thị hoàng tộc có ngoại nhân không biết nội tình, cũng không phải nói người tru diệt Chân Vũ thành hoàng thất Tông Thân liền có thể vững vàng đăng trên đế vị.

Không có danh phận, không có khổng lồ phía sau đài chống đỡ, xem như Đằng Phi, cũng không dám đi muốn trở thành thế tục đế vương loại sự tình này.

Nhưng Lăng Tiêu Diêu không giống nhau, Lăng gia sau lưng, đứng chính là thế lực khổng lồ Đông Phương gia tộc!
Quá khứ Đông Phương gia tộc khả năng tịnh không để ý Lăng gia như thế nào, đối Đông Phương Ngọc Lan gia tộc này đệ tử cũng không thể nào quan tâm, nhưng bây giờ không giống với lúc trước, Lăng Thi Thi bị Thần Vực đảo nhân mang đi, thu làm đệ tử, tương lai tiền đồ vô lượng, chuyện này Đông Phương gia tộc rõ ràng nhất.

Nếu như lúc này, nhân cơ hội diệt Chân Vũ trong thành Lý thị hoàng tộc, ủng hộ đại soái Lăng Tiêu Diêu xưng đế lời nói, Đông Phương gia tộc, phỏng chừng hội người thứ nhất đứng ra tỏ vẻ duy trì!

Mà căn cứ Đẳng Phi mấy năm nay đối Chân Vũ hoàng triều hoàng thất một chút giải, phát hiện Lý thị hoàng tộc chân chính phía sau đài, hẳn là tại Tây Thùy!

Vô luận là Hắc Thủy Ma Cung, vẫn là Cảnh Thiên ma cung, vẫn là Đồ Long thánh địa, tựa hồ cũng cùng Lý thị hoàng tộc có chút liên quan.

Chừng cùng Tây Thùy mấy cái bên kia siêu cấp thế lực đều là thù sâu như biển, hẳn nhiên là như vậy, kia tự nhiên thúy hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng, đảo điên này hoàng triều!.

.

.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 303: Liên Trảm Tứ Thánh!

>

Ý nghĩ này một khi sinh ra, liền không thể ngăn chặn.

Đằng Phi trầm mặc một hồi, ngẩng đầu, nhìn vị này áo giáp nặng nề quân thủ lĩnh hỏi: “Những người đó thế nào còn chưa? Quá không có hiệu suất đi?”

Áo giáp nặng nề quân thủ lĩnh bao trùm ở cương thiết mặt nạ ở dưới mặt hung hăng co quắp mấy cái, có chút không dám tin nhìn Đằng Phi hỏi: “Người biết ta đang đợi người?”

“Nói nhảm, bằng không người làm gì thế không hạ lệnh mở cung bắn tên? Đi không chịu đi, lưu lại lại không đánh, không phải là ở trì hoãn thời gian nhóm người người còn có thể làm cái gì?” Đằng Phi vẻ mặt không khách khí nói: “Khó có thể người là nghĩ tìm nơi nương tựa Lăng đại soái? Nếu như vậy, bản thân ta là có thể giúp người tiến cử hạ xuống, người cũng biết, ta cùng Lăng đại soái nữ nhi, ha ha ha ha.”

Áo giáp nặng nề quân thủ lĩnh đầu đầy hắc tuyến nhìn Đằng Phi, trong lòng cuồn cuộn: người cùng Lăng Thi Thi như thế nào liên quan gì ta a, ta đến lúc nào nói ta nghĩ tìm nơi nương tựa Lăng đại soái, người này không hại ta sao?

Trong lòng mắng, thủ lĩnh nghĩa chánh từ nghiêm quát lên:

“Đừng vội nói hưu nói vượn, tại hạ chỉ trung với hoàng thất, sao chịu cùng phản tặc thông đồng làm bậy?”

“Đi, đừng giả bộ, bề ngoài trung thành cũng không phải là như vậy bề ngoài pháp, ta xem người người cũng không tệ lắm, cho nên tính toán dẫn người hạ xuống, hắc.

.

.” Đằng Phi cười cười: “Người nói cũng không phải sai, trung

với hoàng thất, ha ha ha ha, nói cách khác, chỉ sợ ngày mai này trong hoàng cung đầu đổi chủ nhân, người cũng giống nhau trung thành, đúng không?”

Ha ha ha ha cái đầu của người a, đối với cái rắm a!

Thủ lĩnh trong lòng cuồn cuộn, thầm nghĩ: người đây không phải là ngạnh sanh sanh đích đem ta hướng Lăng đại soái trên người xé sao? Không sai, ta là rất kính nể Lăng đại soái, cả trung thành, vì người nhà, lại không tiếc hết thảy, chỉ sợ do bản danh tiếng, cũng muốn mang binh vây khốn đế đô, loại nam nhân này, là thật hán tử.

Có đúng không kháng hoàng thất? Kia làm sao có thể thành công?

Người khác không rõ ràng lắm Lý thị hoàng tộc chính là nội tình cùng phía sau đài, làm trong cấm quân một cái cao cấp tướng lĩnh · hán tự nhiên rất rõ ràng, khi hán xem ra, Lăng đại soái trừ tự vận tạ tội, có thể bảo toàn ở nhỏ, không có có bất cứ hy vọng nào.

Đang lúc này, mấy đạo tiếng xé gió truyền đến · bốn đạo nhân ảnh, từ hoàng thành phương hướng điện xạ tới, áo giáp nặng nề quân thủ lĩnh thật dài ra thở ra một hơi, lúc này hạ lệnh nói: “Rút khỏi phủ thân vương, vây ở bên ngoài!”

Những thứ kia áo giáp nặng nề quân mặc dù biết không có thủ lĩnh nhiều, nhưng là cũng không phải người ngu, trong phủ thân vương tràn ngập mùi máu tanh, lại thêm luôn luôn thiết huyết kiên cường thủ lĩnh đại nhân thái độ khác thường cùng Đảng Phi ở nơi đó chuyện phiếm tri hoãn thời gian, thế nào có nhìn không ra này công tử trẻ tuổi là một không cách nào trêu chọc người.

Nhận được mệnh lệnh sau khi · những thứ này tinh nhuệ binh lính tất cả cũng thở dài ra một hơi, thậm chí ngay cả đám thẳng bụng nặng nề tất cả cũng để xuống, đầu vào đây hướng ra phía ngoài triệt hồi.

“Hừ!” Trên bầu trời, truyền đến hừ lạnh một tiếng, một cái hạc phát đồng nhan lão giả vẻ mặt lạnh lùng nhìn thủy triều loại rút khỏi phủ thân vương áo giáp nặng nề quân · lãnh quát lạnh

nói: “Đổi phó mấy cái con kiến hôi lại vẫn muốn lão hủ nhóm người xuất thủ, cao cách, người này áo giáp nặng nỗ quân thủ lĩnh thì ra là cũng chỉ là đồ cù kia bề ngoài!”

Đang ở dẫn đội yên lặng rút khỏi phủ thân vương áo giáp nặng nỗ quân thủ lĩnh nghe vậy thân thể khựng lại, nhìn thoáng qua trời cao, nhận ra lão giả này chính là tương đối thân cận Vương quý phi một cái cung phụng, trong lòng nhin không được thở dài một tiếng, biết mình từ đó ở Vương quý phi trong mắt coi như là triệt để mất đi địa vị.

Đằng Phi đứng tại nguyên chỗ không động tới, nghe thấy hạc phát đồng nhan lão giả lời nói · nhin không được bữu môi nói: “Đi · khác ở đây khoe khoang cao thủ khí thế, trước xuống tới đem ta đây con kiến hôi giải quyết xong rồi nói sau.” “Tiểu tử muốn chết!” Hạc phát đồng nhan lão giả giận quát một tiếng · cả người dữ dội lên một cổ kinh người khí thế, trong tay đột nhiên nhiều ra một thanh trường kiếm, đứng ở trên không, một đạo kiếm quang chém về phía Đằng Phi.

Kiếm quang trường hồng quán nhật giống như, từ nam chí bắc trường không, phảng phát đem hư không chém ra, trong nháy mắt đến rồi Đằng Phi phụ cận.

Đằng Phi đón này đạo kiếm khí thẳng vọt lên, trong tay chiến phủ Luyện Ngục phía quần quanh lấy vô số đạo điện xà, trong thân thể sở hữu đấu mạch trung đấu khí đồng thời vận chuyển, trong đan điền chân nguyên giống như sôi trào.

Oanh!

Này đạo kiếm khí đánh vào Luyện Ngục thượng, phát ra một tiếng vang thật lớn, bộc phát ra tảng lớn tia sáng chói mắt.

Đằng Phi tốc độ cũng không rơi xuống phản tăng, nhắm phía kia hạc phát đồng nhan lão giả.

Hạc phát đồng nhan lão giả nhất thời phát ra một tiếng nhẹ kêu, lúc này quát lên, mấy vị cung phụng, đồng loạt ra tay, đưa bắt lại!

“Tốt!”

Bên kia ba người khác rồi rít đáp ứng, riêng của mình thì triển

ra vũ khí trong tay, tấn công hướng Đằng.

Bốn gã Đấu Thánh!

Hơn nữa này bốn gã Đấu Thánh thực lực, cũng phải so sánh với vừa mới kia Mạc cung phụng hơi mạnh một số, Đằng Phi bỗng nhiên cảm giác áp lực đại tăng.

Nhưng Đằng Phi cũng không vèn vèn không có chút nào sợ hãi, ngược lại hưng phấn lên, một tiếng hét dài, vang dội Chân Vũ Thành, trong tay chiến phủ Luyện Ngục hung hăng bổ về phía hạc phát đồng nhan lão giả, Luyện Ngục phía lóe ra điện xà, cũng hóa thành tất cả tia chớp, bổ về phía địch nhân! Đồng thời tay trái nắm tay, một cái Vô Danh Quyền Pháp trung Hư Vô Sinh Hỗn Độn, oanh hướng một cái Đấu Thánh! Âm âm!

Một quyền này đánh ra hỗn độn lực lượng, đem tên này Đấu Thánh trực tiếp đánh bay ra vài trăm thước xa, máu tươi cuồn phun, về mặt bất khả tư nghị nhìn Đằng Phi, trong mắt tràn đầy hoảng sợ.

Hạc phát đồng nhan lão giả cũng bị Đằng Phi này một búa tử bức lui, phía tia chớp quả thực quá mức kinh khủng, để hắn không có dũng khí mũi nhọn.

Khác hai gã Đấu Thánh công kích trực tiếp thất bại, bị hội bay thi triển Già Lâu La Tâm Kinh mau tránh ra.

Chỉ một hiệp, này bốn gã Đấu Thánh trong lòng cũng dâng lên một cỗ khổng lồ cảm giác sợ hãi, không phải là kinh ngạc, mà là thật sợ hãi, bọn họ không cách nào tưởng tượng, một cái nhìn qua chưa đầy hai mươi tuổi đích thanh niên, làm sao có thể có được loại này kinh khủng cực kỳ thực lực.

Có thể tới thể tục trở thành nặng thất cung phụng, ở riêng của mình môn phái trong, trên căn bản đều là thuộc về cái loại này tiến tới vô vọng thực lực lại không sai người, bọn họ ham hưởng thụ, tham luyện hồng trần, cho nên tiến vào thể tục, trở thành trong hoàng thất cung phụng.

Người như thế có một đặc điểm lớn nhất, chính là ham sống sợ chết!

Dũng khí vật này, bình thường đều là cùng thực lực cùng nhau sinh ra tới, nếu thực lực không bằng người khác, liền dũng khí sẽ thật nhanh tiêu mất rụng.

Này bốn gã Đấu Thánh đồng thời xuất thủ, công kích một người tuổi còn trẻ, nhưng một tổn thương vừa lui, trong lòng vô cùng kinh hãi.

Sau một khắc, bọn họ liếc mắt nhìn nhau, cùng kêu lên gầm lên: “Giết!”

Bốn đạo thân ảnh, lần nữa giết hướng Đằng Phi!

Tiếng chuông!

Ông!

Đông!

Oanh long! °

Liên tiếp tiếng vang, lần nữa vang dội cả phủ thân vương bầu trời, năm người chiến đấu hư không, tất cả vận vẹo năng lượng mắt thường có thể thấy được, có nhiều chỗ thậm chí sinh ra tất cả tinh mịn cái khe!

Cơ hồ cả Chân Vũ Thành tất cả mọi người bị kinh động, nhưng không có mấy người dám ra đây xem náo nhiệt, tất cả đều trốn ở trong nhà cầu nguyện chư thần phù hộ.

Đằng Phi ở Âm Nguyệt Cẩm Địa trung một năm lịch lãm, Phương Hoàng huyết mạch mở ra, thực lực tăng vọt ' mãi cho đến hôm nay, tài có cơ hội hoàn toàn thi triển ra.

Có thể nói, ở lánh đời gia tộc đại bỉ thời điểm, vì che dấu thân phận, Đằng Phi căn bản không có lấy ra toàn bộ thực lực.

Hôm nay đối mặt bốn gã phẩm cấp rất cao, đồng thời tu luyện rất nhiều năm cường đại Đấu Thánh · Đằng Phi rốt cục thi triển ra toàn bộ thực lực!

Bát Bộ Thiên Long Quyết chi Long Chúng Thiên, Đằng Phi đã tu luyện tới Kim Chất Bì Phụ, lực phòng ngự kinh người cường đại, lực lượng đã đạt tới long lực, một quyền ném ra đi, cho dù không sử dụng bất kỳ Chân Nguyên bổ nhào khí , đồng dạng có thể khai sơn toái thạch!

“Rống!” Đẳng Phi rống to một tiếng, thẳng nhằm phía kia hạc phát đồng nhan lão giả, mau tránh ra hai gã Đẩu Thánh công kích · lại một cái nộ lôi rít gào bức mở một gã Đẩu Thánh, vung quả đấm, triển khai Vô Danh Quyền Pháp, hung hăng đánh tới hướng hạc phát đồng nhan lão giả.

Rõ ràng chính là ý vào mạnh mẽ phòng ngự cùng một thân thần lực lần hiệp người, hết lần này tới lần khác tên này hạc phát đồng nhan cao cấp Đẩu Thánh không có biện pháp nào · chỉ có thể vẻ mặt hoảng sợ hướng lui về phía sau đi.

Đẳng Phi lại ở chỗ nào sẽ cho hắn rút đi cơ hội? Những người trước mắt này, mặc dù đang riêng của mình Thánh Địa Ma Cung trung thân phận địa vị không cao, nhưng tất cả đều là thuộc về cừu gia, lại tham dự vây công Lăng Thi Thi cùng minh u mưa chuyện của các nàng , bây giờ mục đích lại là giết chết bản thân, Đẳng Phi làm sao có thể bỏ qua cho bọn họ? Phan!

Nhất thanh muộn hưởng, Đẳng Phi rút cục buộc hạc phát đồng nhan lão giả ra quyền, cùng quả đấm của mình hung hăng chống lại.

Răng rắc!

Dát băng!

Mấy tiếng xương vỡ vụn tiếng vang truyền đến · hạc phát đồng nhan lão giả hét thảm một tiếng · cả quả đấm huyết nhục mơ hồ, cùi chỏ nơi xương toàn bộ vỡ vụn · đúng là bị Đẳng Phi một quyền này sinh sôi đánh phế bỏ một cái cánh tay!

Đẳng Phi căn bản không để cho đối phương bất kỳ cơ hội đào tẩu, vung Luyện Ngục, răng rắc chính là một búa tử, trực tiếp đem này hạc phát đồng nhan lão giả đỉnh đầu chém xuống, nhiệt huyết phóng lên cao, đỉnh đầu cùng thi thể từ vô ích rơi xuống.

“!”

Đẳng Phi lại là găm lên giận dữ, xoay tay lại một búa tử chém về phía một cái vừa mới xông lên Đẩu Thánh, cường đại tinh thần lực theo một tiếng này “Giết”, xen lẫn vô tận kinh khủng sát ý, nhất thời đem đối phương bao phủ.

Răng rắc!

Tên này xông lên Đấu Thánh bị Luyện Ngục trực tiếp chém thành hai khúc!

Bang bang!

Đằng Phi phía sau lưng cũng cứng rắn bị đánh hai gã Đấu Thánh hai nhór đòn nghiêm trọng, oa một tiếng phun ra một ngụm tiên huyết, cũng là cười một tiếng dài, xoay người lại phác qua.

Kia hai gã tập kích tay còn chưa kịp hưng phấn Đấu Thánh nhất thời bị sợ cháng váng, nhìn mình bị chấn đắc làm đau quả đấm cùng trước mắt cuồng tiếu đánh tới đích thanh niên, trong lòng tất cả đều không thể ngăn chặn dâng lên một cỗ mãnh liệt lạnh lẽo, lạnh như băng thấu xương hàn khí theo phía sau lưng hướng về phía trước bò đi.

Cơ hồ không có bất kỳ dư thừa chính là lời nói, hai gã Đấu Thánh quay đầu bỏ chạy!

Bốn gã Đấu Thánh vây công một người, thậm chí ở mấy người chiếu diện công phu tự làm cho đối phương chém hai người, không chạy còn chờ cái gì?

Nhưng Đằng Phi như thế nào lại cho phép đối phương chạy trốn? Vận khởi Già Lâu La Tâm Kinh, Đằng Phi thân hình giống như khắc ở cái này trong hư không, đã không thể dùng nhanh cái chữ này để hình dung tốc độ của hắn!

Chỉ là một cái sát na, liền đuổi theo trong đó một gã Đấu Thánh, một cái Vô Danh Quyền Pháp oanh đi qua, mạnh mẽ vô cùng lực lượng đem thân thể của đối phương trực tiếp đánh cho thành vô số mảnh nhỏ!

Một cái chạy trốn Đấu Thánh tròn mắt muốn nứt, đồng thời giật mình được mặt không còn chút máu, bị đánh thành mảnh nhỏ, là một gã Đấu Thánh a! Coi như là vương giả tới, cũng không thấy được có thể làm được như vậy, cũng không thấy được có được kinh khủng như thế chiến lực, người này.

.

.

Hay là người sao?

“Cũng chỉ còn lại có người?” Đẳng Phi âm thanh lạnh như băng, ở cuối cùng tên kia Đấu Thánh phía sau vang lên.

“Ta, ta đầu hàng!” Tên kia Đấu Thánh không hề do dự, lập tức xoay người, quỳ ở trên hư không, la lớn.

“Chậm!”

Đẳng Phi thanh âm vô cùng lạnh như băng, vung lên Luyện Ngục, một búa tử đem tên này Đấu Thánh đánh chết.

Chốc lát, chém Đấu Thánh bốn gã!

Một ngụm máu tươi, từ Đẳng Phi trong miệng phun ra, thực lực của hắn có thể so với Vương Cấp, nhưng cũng không phải là chân chính Vương Cấp, đánh Liệt Dương Húc cái loại này không có quá nhiều kinh nghiệm sơ cấp vương giả vẫn không có gì, nhưng đối diện với mấy cái này uy tín lâu năm Đấu Thánh, hơi có thư giãn, cũng sẽ bị bọn họ hợp kích chém giết.

May là, hôm nay Đẳng Phi, cũng không phải là ngày xưa cái kia.

Đứng thẳng hư không, nhìn hoàng thành phương hướng, Đẳng Phi khước miệng nổi lên vẻ lạnh như băng nụ cười.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 304: Phản Đi!

>

Chương 305: phản đi!

Trong hoàng cung, hoàng đế Chu Chí Vũ đang mặt mày lo lắng đi tới đi lui, trong miệng bất kiệt lầu bầu: “Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Các người thuyết, trẫm hiện tại phải làm sao?”

Chu Chí Vũ kỳ thật bất tuổi trẻ, cũng đã là trung niên, một thân khí độ uy nghiêm thập phần nhân, lúc này trong mắt lại xuất vài phần lo sợ không yên chí.

Trong cung điện quỳ một đoàn Chân Vũ hoàng triều trọng thần, thả tầm mắt nhìn ra, tùy tiện mấy cái đi ra hoàng cung đều là dọa vừa giẫm chân, Chân Vũ thành yếu chiến tam chiến chủ nhân, nhưng giờ phút này chút Chân Vũ hoàng triều Huân Quý môn, tuy nhiên cũng như tang khảo phê cú đầu quỳ ở nơi đó, không nói một lời.

“Người, Quan Khiêm, trẫm nghe nói nữ nhi của người Quan Nam, cùng ma đầu kia Đằng Phi từng là đồng học, lại cùng một người tên là Cách Lâm Chân Vũ học viện học sinh mến nhau, kia Cách Lâm thị Đằng Phi tâm phúc kẻ dưới tay Bạo Long buôn bán Đại tổng quản, người có thể thế trẫm phân ưu phủ?”

Trong cung điện, một cái văn thần bộ dáng nam tử trung niên cũng không ngẩng đầu lên, quỳ nơi đó lấp bắp nói: “Bệ hạ nói việc này, thần hoàn toàn không biết gì cả, thần cùng kia Đằng Phi vốn không nhận thức, kia Đằng Phi như thế nào lại cấp thần mặt mũi?”

“Quan đại nhân, ngài lời này liền không đúng, tổ thần tử thế bệ hạ phân ưu, chính là thiên kinh địa nghĩa việc, hay là Quan đại nhân một câu vốn không nhận thức đã nghĩ từ chối sao?”

Trong cung điện lách một người trung niên văn thần vẻ mặt

tức giận nhìn Quan Khiêm, lớn tiếng nói: “Hiện giờ ma đầu kia Đằng Phi tại phủ thân vương bốn phía chém giết, biết không nghĩa cử chỉ, phản tặc Lãng Tiêu Diêu ở bên ngoài vây khốn Chân Vũ thành, trong cái này ưu ngoại khôn thời điểm, đúng là ta và ngươi vì bệ hạ phân ưu thời điểm!”

Vị này trung niên văn thần nói xong, ngẩng đầu nhìn hoàng đế, thanh âm nghẹn ngào nói: “Bệ hạ, thần bất tài, nguyện cùng Quan đại nhân cùng nhau, đi khuyên bảo kia Đằng Phi!” “Khuyến bảo sao? Hảo, vậy thì giao cho ái khanh ngươi cùng Quan đại nhân rồi, nếu như có thể khuyên bảo kia Đằng Phi bỏ qua, khuyến bảo Lãng Tiêu Diêu lui binh, các ngươi chính là một cái công lớn có trọng thưởng!” Chu Chí Vũ là sự thật sợ, bây giờ hấn xách động phản loạn, thí huynh sát đệ, bách phụ thân thoái vị.

Vị hậu chăm lo việc nước, đem Chân Vũ hoàng triều thống trị gọn gàng ngăn nắp, quốc thái dân an, cùng nhưng Mã đại nguyên soái Lãng Tiêu Diêu quân thần ở giữa, hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, có thể nói một đại minh quân.

Có thể coi là thị một đại minh quân, cũng sẽ có ngẫu nhiên phạm hồ đồ thời điểm, hoàng đế phạm hồ đồ không được sợ, đáng sợ thị giáng tội không nên giáng tội nhân!

Chu Chí Vũ hiện sau cùng hối, chính là hứa hẹn cái kia vô pháp vô thiên đường đệ Chu Chí Vũ cầu hôn Lãng Thi Thi chuyện này, hấn vô luận như thế nào cũng không tưởng tượng nổi, chuyện này thế nhưng lại khiến cho lớn như thế gọn sóng.

Lãng Thi Thi kháng hôn hơn nữa xâm nhập phủ thân vương sự kiện kia sinh ra thời điểm, Chu Chí Vũ còn rất tức giận, cho rằng Lãng gia quá mức kiêu ngạo, thậm chí ngay cả thánh chỉ cũng dám cãi lời, xuất phát từ giữ gìn hoàng tộc tôn nghiêm trong lòng, hấn mặc nhiên cho phép kế tiếp sản chuyện phát sinh.

Cũng có chút ít thông qua chuyện này, gỡ Lãng Tiêu Diêu tâm tư.

Nhưng tuyệt đối không thể tưởng được, Lãng Thi Thi thích

người thiếu niên kia, không chỉ có được cường đại giao thiệp, Chân Vũ học viện viện trưởng nữ nhi đều ra tay giúp hắn, hơn nữa thực lực bản thân, đã muốn viển siêu sinh ra Tị Thế tục tượng tượng, chém liên tục Tứ Thánh, cường đại đến kinh khủng.

Của mình cái này thế tục đế vương tại trong mắt đối phương, chỉ sợ cũng cùng con kiến không có gì khác nhau!
Quan Khiêm tự nhiên rất rõ ràng nữ nhi cùng cái tên mập mập kia tình cảm lưu luyến, mặc dù không có ngang ngược can thiệp, nhưng cũng từ trước không có hứa hẹn quá.

Quan gia thị Chân Vũ hoàng triều huân quý gia tộc, mà cái tên mập mập kia Cách Lâm, cũng chỉ là cá bình thường con cháu quý tộc, làm sao để có thể phối được nữ nhi của hắn?
Đoạn thời gian gần nhất, Quan Khiêm cũng luôn luôn tại vị nữ nhi tìm kiếm thích hợp việc hôn nhân, chuẩn bị bỗng dưng duyên ương, chia rẽ nữ nhi cùng Cách Lâm, nhưng chưa từng nghĩ, thế nhưng liên lụy đến chuyện này trung đi, trong lòng không ngừng kêu khổ.

Kia Đằng Phi bị hình dung thành một cái ra tay ác độc giết người ma đầu, cao không được phàn thánh cấp cung phụng cũng không phải địch thủ, hắn này văn thần có năng lực có ích lợi gì?
Đáng tiếc Thánh Mệnh khó vi phạm, cũng chỉ có thể hận hận trừng mắt liếc a □ của mình trung niên văn thần, hứa hẹn xuống dưới.

Ra hoàng cung, trung niên kia văn thần ngoài cười nhưng trong không cười nhìn Quan Khiêm nói : “Quan đại nhân lại là sinh nữ nhi tốt, Minh U Vũ mấy người ...!kia xông vào phủ thân vương Nghịch Tặc, bị kia Phi Long dong binh đoàn hộ tống ra khỏi thành chuyện này lý, quan nữ nhi của đại nhân, chính là không ít xuất lực!”

“Mạnh Học, ngươi ngậm máu phun người! Ngươi có chứng cứ gì chứng minh nữ nhi của ta cùng chuyện này có liên quan?”
Quan Khiêm tức giận đến cả người sợ run, chỉ vào trung niên kia văn thần cả giận nói.

“Ta ngậm máu phun người? Quan đại nhân, chuyện này chỉ sợ cũng liên người bản thân không biết rồi, nếu không nói, người làm bệ hạ tại sao phải cho người xuất đề giải quyết? Bệ hạ một đại minh quân Hùng Chủ, có chuyện gì thì bệ hạ người không biết?” Mạnh Học về mặt cười lạnh, nói: “Kia Đằng Phi bắt quá một cái xú chưa khô tiểu hài tử, ý vào võ lực, sát hại thân vương Chu Thụy một nhà, cầu đi Nghịch Tặc, tội không được xá, cùng người như thế, có cái gì nói? Tập kết 5000 cung ” nổ thủ, ta cũng không tin không chết hẳn!”

Quan Khiêm nghe xong lời này, ngược lại chẳng phải phần nộ rồi, kiểm xuất một chút nụ cười chế nhạo: “Mạnh đại nhân, chỉ sợ người chưa bao giờ từng thấy qua thánh cấp võ giả, triển thực lực thời điểm là cái dạng gì? 5000 cung ” nổ thủ tề? Ha ha, nếu như này sẽ là của người cách giải quyết, kia Mạnh đại nhân tự hành đi tức là, không cần thiết để ý tới tại hạ.”

“Người có ý tứ gì?” Mạnh Học lạnh lùng nhìn Quan Khiêm: “Bệ hạ cho người ta đang giải quyết, hay là người muốn kháng chỉ?”

Quan Khiêm không có trả lời, thở dài một tiếng, thẳng đi thẳng về phía trước, lẩm bẩm nói: “Kháng chỉ sao? Quá khứ có lẽ vị nghĩ tới.

“Người muốn đi đâu?” Mạnh Học ở phía sau lớn tiếng hô một câu.

“Về nhà, đừng bệ hạ xét nhà thánh chỉ!” Quan Khiêm đưa lưng về phía Mạnh Học khuôn mặt, tràn đầy châm chọc chi, thâm nghĩ trong lòng: hôm nay, sợ là phải đổi!

Đổi Mạnh Học mà nói, đây là một tự hào đồ, đồ thắng, hẳn võ đài chính trị đem càng thêm rộng lớn, thua, cũng có thể lưu danh sử xanh!

Đổi Quan Khiêm mà nói, cảm giác không phải là như thế? Chẳng qua, Mạnh Học bảo đặt ở hiện nay bệ hạ ” thân, cho rằng Lăng Tiêu Diêu vô luận như thế nào cũng không dám thật sự tạo phản, về phần Đằng Phi.

.

.

, cũng chỉ là cá chỉ có võ lực người trẻ tuổi thôi, có cái gì đáng sợ?

Nhìn Quan Khiêm càng ngày càng xa bóng lưng, Mạnh Học đối chùng tâm phúc dặn dò nói : “Người đi thông tri bệ hạ, đã nói Quan Khiêm kháng chỉ; người lập tức tri lệnh bài, đi tập kết cấm quân, ta cũng không tin! Khi ta chưa thấy qua Đấu Thánh sao?”

Ngoài thành ba mươi dặm, Lăng Gia Quân (凌) trung quân bên trong đại tướng, Lăng Tiêu Diêu vẽ mặt chấn kinh nhìn trước mắt người trẻ tuổi kia, lại nhìn hướng phía sau hấn kia hai cái sau lưng mọc lên hai cánh tuyết” cô gái.

“Người chính là Đằng Phi?” Lăng Tiêu Diêu trầm giọng hỏi.

Đằng Phi khom người thi lễ, nói: “Vãn cô chính là Đằng Phi.” Nói xong, đối trong đại tướng chúng tướng trong quân hai cái lão giả cùng một người trẻ tuổi khẽ vuốt cằm: “Phúc tướng quân, Tùng tướng quân, Thiên Vũ huynh, chúng ta lại gặp mặt!”

“Người đúng là phi tiểu tử? Lão phu nghe nói người còn sống, đúng là rất vui mừng, chỉ là không ngờ, gặp lại lại là tại loại tình thế này, nếu không, chân muốn tìm người tiểu tử hảo hảo uống cạn một chén lớn!” Đinh khôi quan giáp Phúc tướng quân vẽ mặt vui mừng nhìn Đằng Phi, hấn hiện giờ đã muốn đạt tới cửu giai Đấu Tôn đỉnh cảnh giới, khoảng cách Đấu Thánh, chỉ có nửa bước xa, tất cả chuyện này, tất cả đều là bái Đằng Phi ban tặng.

Tùng tướng quân cũng hướng về phía Đằng Phi mỉm cười, nói: “Đằng Công tử thực lực đại tướng, thật đáng mừng!” Lăng Thiên Vũ khuôn mặt lại có chút khó coi, Lăng gia hiện giờ bị quan dĩ phản tặc mỗ, tất cả đều là bái tên khôn trước mắt này ban tặng, nếu không phải hấn, tiểu muội làm sao có thể cự tuyệt phủ thân vương hôn sự, làm sao có thể làm ra cái loại này chuyện hồ đồ? Mặc dù hiện tại từ trong thành tin tức truyền đến là tiểu muội được người cứu đi, nhưng toàn bộ Lăng Gia Quân (凌) lại là đâm lao phải theo lao, tiến thoái lưỡng nan.

“Đằng Công tử từ đâu mà đến? Có gì muốn làm?” Lăng Thiên Vũ thanh âm lạnh như băng đạo.

Đằng Phi có chút xấu hổ, hần tự nhiên rõ ràng Lăng Thiên Vũ tức giận nguyên từ phương nào, nhưng sau lưng Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt tỷ muội nhưng có chút không chịu ý rồi, Đằng Phi xâm nhập phủ thân vương, đánh chết năm tên Đấu Thánh, cứu ra tỷ muội các nàng, sau đại khả đi bộ, tin tưởng hoàng đế chỉ cần không điên, cũng không dám đối Đằng Phi người nhà rời tay.

Đến đây, còn không phải là vì Lăng gia, hiện giờ Lăng gia một nhà già trẻ, còn tại đế đô, bị nhốt tại Lăng phủ, nếu không phải vì cứu Lăng gia, Đằng Phi căn bản không có cần phải tới gặp Lăng Tiêu Diêu.

“Công tử chém giết phủ thân vương một gã Đấu Thánh cung phụng, phủ thân vương một nhà, bị chính bọn họ một danh khác Đấu Thánh cung phụng ra tay đồ diệt, hoàng cung phái tới bốn gã Đấu Thánh cung phụng, bị công tử toàn bộ chém giết.” Vũ Lan Tử Huyền thần nhiên nói.

Vũ Lan Thiên Nguyệt ở một bên tiếp nhận thoại lai: “Công tử tới đây yếu, thị muốn hỏi một chút Lăng đại soái, có nghĩ là tổ hoàng đế!”

Hai tỷ muội nhân buổi nói chuyện, giống như mất mát tiên bình tĩnh trong hồ nước một khối nhiên ” thiêu cự thạch, nháy mắt khiến cho cơn sóng gió động trời, toàn bộ trung quân lều lớn mã sôi trào lên!

Ông!

Tất cả mọi người phát ra một tiếng thét kinh hãi, không được tư nghị nhìn vóc người này cao to tướng mạo anh tuấn người trẻ tuổi, giống như là đang nhìn một cái quái vật.

Phúc tướng quân thanh âm mang theo vài phần run rẩy, hỏi “Phi tiểu tử, đây là thật?”

Đằng Phi cười cười, nói: “Tự nhiên là thật, ta cảm thấy được, quy chính lăng.

.
.
, đại soái đã bị quan dĩ phản tặc danh hiệu, vậy không bằng lại thật sự phản quên đi.”

Đằng Phi vốn là muốn danh hiệu lãng bá phụ tới, đã thấy Lăng Tiêu Diêu vẻ mặt lạnh lùng, do dự một chút sửa lại danh hiệu, trời biết vị này Đại Nguyên Soái trong lòng nghĩ như thế nào, thuật thị cẩn thận một chút hảo.

“Hồ đồ!” Lăng Tiêu Diêu vỗ bàn, một cái hảo gỗ tử đàn chế thành bàn ghế bị lấy được tứ phân ngũ liệt, chỉ vào Đằng Phi mắng: “Tiểu tử, ngươi này chẳng phải là muốn hãm ta vu bất trung bất nghĩa?”

“Thiếu giả mù sa mưa!” Vũ Lan Thiên Nguyệt thập phần rách nát, mặc kệ mất mát tí hướng về phía Lăng Tiêu Diêu khê kêu nói : “Ngươi thân là Đại Nguyên Soái, lại mang binh vây khốn đế đô, thi thi tả đã bị cứu ra ngoài, ngươi vì cái gì bất Triệt Binh?”

“Ta, ta Triệt Binh lời nói hoàng đế hựu há có thể buông tha ta?” Lăng Tiêu Diêu cau mày, vẻ mặt buồn rầu.

“Kia chẳng phải được sao? Ngươi nếu biết hoàng đế sẽ không bỏ qua cho ngươi, kế tiếp muốn làm cái gì, ngươi trong lòng mình cũng không rõ ràng sao?” Vũ Lan Thiên Nguyệt lớn tiếng nói.

“Hung hăng ngang ngược!” Một cái mặt như quan ngọc tuổi trẻ tướng quân lớn tiếng quát chỉ Vũ Lan Thiên Nguyệt: “Trung quân lều lớn, há lại cho ngươi nhất nữ tử nói bậy ngữ!” Vũ Lan Thiên Nguyệt nhìn thoáng qua trẻ tuổi này tướng quân, cười lạnh nói: “Ngươi hựu không phải của ta địch thủ, lừa gạt cái gì?”

Như quan ngọc tuổi trẻ tướng quân đỏ mặt lên, thập phần tức giận.

“Đủ rồi!” Lăng Thiên Vũ cau mày hét lên một tiếng, sau đó quay đầu hướng Lăng Tiêu Diêu khom người nói: “Phụ thân, Đằng Phi nói không sai, chúng ta phản, ngoại tổ phụ gia hội

ủng hộ.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 305: Sớm Có Tính Toán!

>

“Nghịch tử, ngay cả ngươi cũng nghĩ như vậy?” Lăng Tiêu Diêu giận dữ, xoảng một tiếng rút ra dưới xương sườn bội kiếm, kiếm chỉ Lăng Thiên Vũ, cả giận nói: “Ta an lộc của vua, trung quân chi sự, chẳng bao giờ nghĩ tới mưu phản chuyện, nghịch tử, nay ngươi cũng dám nói ra những lời như vậy, há có thể lưu ngươi?”

Đặng Phi đối với sát khí nhạy cảm, hơn xa quá thường nhân, đừng xem Lăng Tiêu Diêu nhìn như tức giận, nhưng trên người cũng là nửa điểm sát khí cũng không có, trong lòng cười thầm: tình cảm Thi Thi phụ thân, cũng như thế có diễn trò, hẳn này rõ ràng là muốn muốn một cái đại nghĩa, một cái mưu hướng soán vị danh phận a!

Đế vương vị, ai không muốn? Trừ phi Đặng Phi loại này chỉ không ở thế tục võ giả, đối với ngôi vị hoàng đế chẳng thèm ngó tới, bất kỳ một cái nào thế tục người trong, cũng khó khăn để tránh tục.

Lăng Thiên Vũ phác thông một tiếng quỳ trên mặt đất, than thở khóc lóc đích đạo: “Phụ thân, cho dù ngài muốn giết hài nhi, hài nhi cũng là muốn, ngài làm hoàng thất tận trung, cả trung thành, trấn thủ biên quan, lập nhiều công lao hãn mã, nhưng hoàng đế nhưng như thế đối với ngài, làm cho lòng người hàn.

Ta Lăng gia nữ nhi lại bị hoàng thất trở thành hàng hóa giống nhau, muốn như thế nào tự như thế nào.

Bị hoàng thất Thân Vương khi dễ, nhưng không thấy hoàng thất nói một câu lời công đạo, nếu như không phải là tiểu muội

bị cứu đi, sợ rằng bây giờ đã bị giết.

.

.

Phụ thân, loại này hoàng đế, bảo vệ hấn còn nữa là dụng ý gì?”

Phúc tướng quân cùng Tùng tướng quân lẫn liếc nhau một cái, nhất tề quỳ xuống: “Cầu đại soái bỏ qua cho thiếu tướng quân, thiếu tướng quân nói không sai, đại soái, chúng ta dứt khoát phản đi!”

“Đại soái, chúng ta phản đi!” Trung quân bên trong đại tướng, trừ Đằng Phi cùng Vũ Lan tử muội, còn lại mấy cái bên kia tướng quân tất cả đều ánh mắt nóng bỏng quỳ trên mặt đất, nhìn Lăng Tiêu Diêu!

Ánh mắt kia, Đằng Phi rất quen thuộc, ở Hồn Vực trung gặp phải đối bụng bày sói, chính là chỗ này loại ánh mắt!

Đều có dã tâm a! Đằng Phi trong lòng cảm thán một tiếng, nhưng ngay sau đó đối với Lăng Tiêu Diêu ôm quyền nói:

“Lăng đại soái, Thi Thi bị cứu đi, nơi này còn nữa nội tình, nếu không, vẫn bối cũng sẽ không tới khuyên đại soái phản hoàng thất.”

“Nga? Người nói xem.” Lăng Tiêu Diêu ánh mắt lóe ra trên mặt nét mặt hết sức phức tạp, cũng không biết trong lòng là nghĩ như thế nào.

“Là như vậy, vẫn bối trước đó vài ngày tham gia lãnh đời gia tộc đại bí, Lĩnh Nam Đông Phương gia tộc cũng có tham gia, trong lúc xuất hiện một đám đến từ Thần Vực Đảo sứ giả, tuyên đi một số ưu tú đệ tử, trong đó thì Thi Thi một cái, cho nên mấy ngày trước Thi Thi bị đã, nhưng thật ra là bị dẫn tới Thần Vực Đảo lên rồi.”

Đằng Phi đem đại khái nội tình cùng trải qua, cho Lăng Tiêu Diêu giảng thuật một lần, sau đó cười nói: “Cho nên nói, đại soái nếu là thật sự nghĩ phản Đông Phương gia tộc, nhất định sẽ tận hết sức lực ủng hộ!”

Quỳ trên mặt đất phúc tướng quân bỗng nhiên nói: “Đại soái, đương kim hạ năm đó chính là đầu phục Tây Thù siêu cấp

thế lực, tài đối lấy này Đế vị, nói về, hấn căn bản không xứng với làm hoàng đế!”

Tùng tướng quân ngẩng đầu, lớn tiếng nói: “Thần, gặp qua Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế vạn vạn tuế!”

“Bọn thần gặp qua Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!”

Trung quân bên trong đại trường, nhất thời vang lên rung trời thanh âm.

Thanh âm này truyền đi ra bên ngoài, phía ngoài những binh lính kia trước hơi hơi ngậy ngốc, nhưng ngay sau đó rồi rít ngã quy, thanh âm rung trời quát: “Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế, vạn vạn tuế!”

Tiếng gầm như nước thủy triều chấn đặc thiên địa biến sắc.

Đang ở Chân Vũ Thành trung mang binh nơi sưu tầm Đằng Phi tung tích đại thần Mạnh Hữu học y hi nghe thấy ngoài thành thanh âm, nhìn thấy chung quanh không ít người cũng thay đổi sắc mặt, liền vội vàng hỏi: “Phía ngoài đám kia phản tặc ở Hồ cái gì?”

“Trở về đại nhân, Lãng đại soái xuyên” thật sự phản! Hấn tựa hồ đã.

.

.

Tự lập làm Đế.”

“Cái gì.

.

.” Mạnh Hữu học cảm giác hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa đặt mông ngồi dưới đất, trên mặt dần dần lộ ra sợ hãi vẻ, đột nhiên lớn tiếng quát lên: “Này phản tặc thật sự thì ra đứng thẳng làm Đế? Tốt, hiện ở trên ngựa dừng lại sưu tầm Đằng Phi, lập tức chạy tới Lãng phủ, đi đưa mãn quý phủ, toàn bộ cho ta nắm! Có dám phản kháng, ngay tại chỗ giết chết!”

Lãng Tiêu Diêu ngẩn người, không biết làm sao.

Đằng Phi mượn cơ hội tiến lên, ở Lãng Tiêu Diêu bên tai nhẹ

giọng nói: “Bá phụ, còn không mau để mọi người bình thân?”
Lăng Tiêu Diêu cả người mạnh mẽ một kích linh, phục hồi tinh thần lại, khoe miệng kịch liệt co quắp, một đôi nguyên vốn có chút mờ mịt trên mặt, dần dần hiện ra vẻ đỏ ửng, cơ hồ vô ý thức, lớn tiếng quát: “Chúng ái khanh.

.

.

Bình thân!”

“Tạ bệ hạ!”

Tiếng vang rung trời!

Cơ hồ sở hữu trung quân trong đại tướng tướng quân, cũng cảm giác được nhiệt huyết sôi trào, thay đổi triều đại, một khi thành công, bọn họ chính là từ long chi thần! Tám ngày công lao, đủ để cho bọn họ hậu thế hưởng thụ vô tận.

Về phần nói thất bại sẽ như thế nào ? Bọn này vốn là đầu khác ở đây lưng thượng các tướng quân căn bản không có suy nghĩ quá, thất bại bất quá là chết, nhưng thắng, chính là thiên thu muôn đời!

Lăng Thiên Vũ phân phó mở tiệc rượu, đại yến quần thần.

Trong bữa tiệc, Lăng Tiêu Diêu đối với bên cạnh Đằng Phi cười khỏ nói: “Hiện chất, người nhưng bá phụ hại chết, hôm nay ta đây điểm binh lực, cùng cả Chân Vũ hoàng triều binh lực so sánh với, bất quá một phần mười, mặc dù đã tự lập làm Đế, nhưng cuối cùng khó thoát phản tặc cái mũ, Đông Phương gia tộc bên kia có thể chi trì, vẫn còn không biết, ai, ta thật sự là bách tại bất đắc dĩ a!”

Đằng Phi nhàn nhạt cười cười, đối với Lăng Tiêu Diêu thay đổi đối với thái độ của mình cũng không kỳ quái, hắn có thể chém giết Đâu Thánh, hôm nay mà nói, chính là Lăng Tiêu Diêu lớn nhất dựa, vị này đánh cả đời trận chiến binh Mã đại nguyên soái, cũng không phải là chỉ biết đánh giặc, lần này nếu không phải hoàng gia làm việc quá mức, hắn như thế nào lại mang binh vây khốn Chân Vũ Thành?

“Bá phụ tần xin yên tâm, có vấn đề ở, bá phụ là được vô tư!”

Đặng Phi vừa nói, đứng lên: “Ta đây phải đi Chân Vũ Thành hoàng cung, để hấn hoàng đế bản thân thối vị nhượng hiền!” “Ngồi xuống!” Lãng Tiêu Diêu lắc đầu cười khỏ, trong giọng nói cũng không có bao nhiêu trách cứ ý tứ: “Người đây là hô nháo, người cho là tạo phản là cái gì? Giết hoàng đế là đủ rồi sao? Thật xa không đủ, trong chuyện này, nhất định phải có nhà giàu có đại tộc ủng hộ, nếu không, cho dù đồ sát hoàng tộc cả nhà trên dưới, cũng sẽ không có người thật lòng ủng hộ người, đến lúc đó, bất quá là vì người khác làm mai mối.” Đặng Phi nhìn thẳng Lãng Tiêu Diêu hai mắt, thản nhiên nói: “Bá phụ sợ rằng khởi binh lúc trước, cũng đã nghĩ đến quá những thứ này đi? Trong triều có bao nhiêu trọng thần cùng nhà giàu có gia tộc là hướng về bá phụ?” Đặng Phi tiếng nói rất nhỏ, chung quanh chỉ có Lãng Thiên Vũ cùng mấy người tướng quân nghe thấy, không khỏi kinh ngạc nhìn Lãng Tiêu Diêu.

Lãng Tiêu Diêu mặt già đỏ lên, trừng tử một cái Đặng Phi, ho nhẹ một tiếng, sau đó nói: “Một phần ba sao.”

Hí!

Mấy người cao cấp tướng quân toàn bộ cũng nhin không được hít vào tử một luồng lương khí, giờ này khắc này, nếu nói là Lãng Tiêu Diêu lúc trước một điểm phản tâm cũng không có, ai cũng sẽ không tin tưởng.

Nếu không, đương triều trọng thần cùng Chân Vũ Thành nhà giàu có làm sao có thể có một phần ba là cũng hướng Lãng Tiêu Diêu?

Đặng Phi cũng nhin không được nữa âm thầm giật mình, nghĩ thầm: Thi Thi phụ thân thật đúng là thâm tàng bất lộ, trấn thủ biên quan nhiều năm như vậy, thậm chí có thể bất động thanh sắc lung lạc khổng lồ như thế thế lực.

Lúc này, Lãng Tiêu Diêu cười khỏ nói: “Tiểu tử thúì, còn người nữa của bọn khốn kiếp kia, cho là bọn soái xuyên” là ai? Những chuyện này, đều là phu nhân làm.

Mọi người bừng tỉnh đại ngộ, phúc tướng quân góp lời nói: “Bệ hạ, ngài nên tự xưng làm trẫm!”

Lãng Tiêu Diêu khoát khoát tay: “Thôi thôi, bây giờ tự xưng

làm trẫm, cũng không có ý gì, bất quá là vua cỏ, hết thấy, còn muốn nhìn phu nhân ở trong thành an bài, một khi có hiệu lực, như vậy.

.

.” Lãng Tiêu Diêu giơ lên tay, hung hăng nắm chặt: “Thiên hạ này, mới có thể thực sự trở thành Lãng gia!”
Sách.

.

.

Tình cảm bản thân vẫn vẫn sợ hãi Lãng Tiêu Diêu không chấp nhận tạo phản thực tế, thì ra là người ta nhưng đã sớm có chuẩn bị, quả nhiên, ở thế tục trung có thể thân ở địa vị cao người, không có một người nào, không có một cái nào là đơn giản nhân vật.

Bọn họ trừ vũ lực trị giá không bằng lánh đời gia tộc những thứ kia cường giả ở ngoài, những phương diện khác, cũng là một chút cũng không sai a!
Đằng Phi cười khỏ, bùng lên một chén rượu, uống một hơi cạn sạch.

Chân Vũ Thành trung, Lãng phủ.
Đại phu nhân Đông Phương Ngọc Lan lẳng lẳng ngồi ở phòng tiếp khách thượng thủ vị trí, trong phòng, còn nữa hai người lão giả cùng một người tuổi còn trẻ.

Mấy người chuyện trò vui vẻ, một chút cũng không có bị đi ra bên ngoài vây khốn Lãng phủ những thứ kia cảm quân ảnh hưởng.

“Lan tiểu thư hay là giống như năm đó giống nhau tinh táo trầm ổn, ha ha, gia chủ lão nhân gia ông ta nói, nghĩ Lan tiểu thư, muốn lan nhỏ, tỷ đến lúc nào có thời gian, trở về đi xem một chút.” Một cái lão giả tiểu a a vừa nói.

Đông Phương Ngọc Lan khẽ gật đầu, cười nói: “Thiệt bá đã là cao cấp Đẩu Thánh đi? Nhìn qua so sánh với năm đó còn muốn tinh thần, nói về, ta cũng quả thật rất nhiều năm chưa có về nhà nhìn một chút, quả thật rất muốn phụ thân, chuyện lần này giải quyết, ta nhất định trở về đi xem một chút.”

“Cô cô lúc trở về, nhưng chỉ là áo gấm về nhà.” Người tuổi trẻ kia cười chen vào một câu nói, sau đó nói: “Đáng tiếc Thi Thi muội muội đã bị Thần Vực Đảo người mang đi, nếu không, thật muốn nhìn một chút vị này trong truyền thuyết ”” quốc sắc thiên hương thiên tư trác tuyệt muội muội đi.”

Đông Phương Ngọc Lan cười nhạt, nói: “Tổng hội có cơ hội nhìn qua.”

Người trẻ tuổi bỗng nhiên nhìn Đông Phương Ngọc Lan nói: “Cô cô, kia Đằng Phi trong lúc bất chợt xuất hiện ở Chân Vũ Thành, trắng trợn giết chóc, nghe nói bây giờ lại đi ngoài thành dựng nơi đó, những thứ kia lánh đời gia tộc đều ở truy nã hấn, chúng ta cùng hấn nhắc lên quan hệ, có chút không tốt sao?”

Đông Phương Ngọc Lan thần nhiên nói: “Từ chuyện các người kể trải qua nhìn lại, kia Thần Vực Đảo mang ta đi nữ nhi Thi Thi, cũng chưa chắc chính là tồn tại cái gì hảo tâm, bọn họ chẳng lẽ không biết Thi Thi cùng Đằng Phi quan hệ? Theo ta thấy, bất quá là muốn dùng Thi Thi đem kia Đằng Phi dẫn đi.

Cho nên, Đằng Phi giúp Lăng gia, thiên kinh địa nghĩa, không có gì không tốt.

Chúng ta loại gia tộc này, đừng nói là Lăng gia, cho dù cả Đông Phương gia, có kháng cự kia Thần Vực Đảo tư cách sao?”

Người trẻ tuổi cứng họng, hai người lão giả im lặng không nói.

Đông Phương Ngọc Lan cực kỳ thông tuệ, là một thông minh cực cao nữ nhân, từ dấu vết trung, phân tích ra rất nhiều người cũng không nghĩ tới chuyện tình, nàng cười nói: “Thậm chí ta hoài nghi các người nói cái kia Âm Nguyệt Thiên, chính là Đằng Phi!”

“Cái gì?” Người trẻ tuổi cùng hai người lão giả nhất tề động dung, người trẻ tuổi lại càng phủ định hoàn toàn: “Cái này

không thể nào! Kia Đằng Phi thể nào có đảm lược tử xuất hiện ở lánh đời gia tộc đại bỉ thượng? Hơn nữa, thực lực của hắn, cũng không thể nào mạnh như vậy!”

Một cái vẫn không nói chuyện lão giả quát lớn một câu: “Hồ đồ, Đằng Phi không mạnh, làm sao có thể ngay cả giết năm người Đấu Thánh?”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 306: Thay Đổi Triều Đại!

>

Người trẻ tuổi nhất thời sững sốt, khóe miệng co giật, nói đến: “Kia Âm Nguyệt Thiên ta cũng đã gặp, Đằng Phi bức họa ta cũng đã gặp, tại sao có thể là một người đi? Cõi đời này thuật dịch dung cho dù nữa thế nào cường đại, cũng không thể nào thay đổi như thế triệt để a?”

“Thần Vực Đảo sứ giả phủ xuống lúc trước, ngươi còn không biết có Thần Vực Đảo đi!” Lão giả nói một câu, sau đó nhìn Đông Phương Ngọc Lan nói: “Lan tiểu thư, việc cấp bách, là phát động ta Đông Phương gia tất cả lực lượng, đem người phu quân đờ đến Đế vị đi tới, về phần Đằng Phi cùng Thần Vực Đảo cùng những thứ kia siêu cấp thế lực ở giữa chuyện, cùng chúng ta không quan hệ.”

Đông Phương Ngọc Lan gật đầu, thản nhiên cười: “Ta cũng vậy nghĩ như vậy đi!”

“Báo, báo cáo phu nhân, phía ngoài tới nhóm lớn cấm quân cung tiền thủ, có mấy ngàn người, muốn xông tới, muốn chúng ta thúc thủ chịu trời, nếu không, nói.

.

.

.” Phía ngoài truyền đến Lăng gia hạ nhân thanh âm.

“Nói gì?” Đông Phương Ngọc Lan đứng lên, vẻ mặt sát khí hời.

“Nói nếu không tự tàn sát chúng ta Lăng gia cả nhà!”

“Ha ha, khá lắm Chân Vũ hoàng thất.

. ” Đông Phương Ngọc Lan cười lạnh một sản, quay đầu hướng một cái lão giả nói: “Thiết bá, như thế, tự phiền toái các người!”

Lão giả cười nhạt: “Lan tiểu thư xin yên tâm, mà xem chúng ta!”

Vừa nói, đứng lên đi ra cửa đi, thấp giọng phân phó vài câu, cả Lăng phủ bốn phía, trong nháy mắt xuất hiện một ngọn khổng lồ phòng ngự trận pháp, đồng thời ít cũng trăm người từ các nơi hẻo lánh hiện ra thân hình, hướng phía phía ngoài trực tiếp đánh tới!

“Bắn! Lăng gia tạo phản, đem Lăng gia mọi người, ngay tại chỗ giết chết!” Mạnh Hữu học lớn tiếng phân phó một câu, mấy ngàn cấm quân trong tay cung mao nỗ mở ra, hướng phía Lăng gia bắn một lượt!

Ông!

Giống như ngàn vạn chỉ ong mật đồng thời bay lên, phát ra một trận kinh người tiếng lòng vù vù thanh âm, vô số đạo mũi tên phô thiên cái địa bắn về phía Lăng phủ.

Đông nghịt một mảnh!

Băng băng băng băng!

Mũi tên bắn tới Lăng phủ bầu trời, bị dâng lên phòng ngự đại trận đều ngăn trở, sét đánh bành bạch rơi trên mặt đất, thậm chí không có một mũi tên ăn mặc thấu phòng ngự đại trận!

Đồng thời, từ Lăng gia trong phủ, xạ xuất mấy trăm đạo thân ảnh, đầu khí bộc phát, kiếm quang từ nam chí bắc, trong nháy mắt sát nhập đến vòng vây cấm quân trong, nhất thời, tiếng kêu tiếng kêu thảm thiết rung trời!

Cơ hồ ở cùng thời khắc đó, cả đế đô Chân Vũ Thành trung, rất nhiều nhà nhà giàu có cửa phủ tất cả đều mở rộng ra, một đôi đôi với trang bị hoàn mỹ binh sĩ xuất hiện ở trên đường cái, đánh về phía một ...!khác những nhà giàu có phủ đệ.

.

.

Ngoài thành, đỉnh nón trụ quan giáp Lăng Tiêu Diêu nhìn Chân Vũ Thành trung phóng lên cao tín hiệu tiến, một xiết dây cương, chồm kình Long Mã một tiếng hí dài, la lớn: “Công thành, vào thời khắc này, sát nhập hoàng thành!”

“Sát nhập huyện thành!”

“Sát nhập hoàng thành!”

“Giết!”

“Giết giết giết!”

Thủy triều loại đại quân, hướng phía Chân Vũ Thành cửa thành chen chúc tới!

Ầm ầm!

Chân Vũ Thành khổng lồ hờn nặng cửa thành chia năm xẻ bảy, một người tuổi còn trẻ thân hình, lẳng lẳng đứng bất động ở nơi đó, quay đầu lại nhìn thoáng qua, trong nháy mắt hướng phía hoàng cung phương hướng thiềm đi.

“Báo, khởi bẩm bệ hạ, Lăng gia khởi động phòng ngự đại trận, hơn nữa xuất hiện mấy trăm thực lực cường hoành đấu khí võ giả, sát nhập vây khốn Lăng phủ cấm quân trong, ta cấm quân không cách nào ngăn cản!”

“Khởi bẩm bệ hạ, phản tặc Lăng Tiêu Diêu đại quân đánh vào Chân Vũ Thành, cửa thành phá, bọn họ đánh đi vào nữa!”

“Bệ hạ, Chân Vũ Thành trung một phần ba nhà giàu có huân quý cùng nhau đi theo phản, bây giờ đã giết loạn thành nhất đoàn!”

“Báo, báo cáo bệ hạ, Chân Vũ Học Viện viện trưởng dẫn theo hơn vạn tên Chân Vũ Học Viện học sinh, chính hướng hoàng cung bên này chạy tới.

.

.”

Một mảnh dài hẹp báo cáo, để hoàng đế Chu Chí Vũ như dọa vết nứt, toàn thân một mảnh lạnh như băng, đến bây giờ hắn vẫn không thể tin được, này hết thấy thật sự, bởi vì một việc hôn sự, lại bức phản l Nguyên soái?

Nơi này từ, thấy thế nào thế nào khiến cường buồn cười, có thể con mẹ nó, này hết lần này tới lần khác thật sự!

“Lăng Tiêu Diêu!” Chu Chí Vũ nghiêng răng nghiêng lợi:

“Người một cái phản tặc, thì ra là người sớm đã có mưu phản lòng, trăm, cần thiết giết người cử tộc!”

“Bệ hạ, đại thế đã mất, đi nhanh đi, nếu người không đi tự không còn kịp rồi!” Một gã Đấu Thánh cung phụng đứng ở Chu Chí Vũ bên cạnh, thấp giọng khuyên nhủ.

“Đi ”” ? Chạy đi đâu? Đây Chân Vũ hoàng triều, là Chu gia, là trăm! Đây là trăm! Trăm muốn đi đâu?” Chu Chí Vũ giận đến nổi điên, hai mắt đỏ ngầu, cái vốn không nghĩ tới hắn luôn luôn tín nhiệm nhất đại soái Lăng Tiêu Diêu, lại thật sự dám phản hắn, lại sớm có chuẩn bị, đây là hắn hoàn toàn không cách nào tiếp thu đích sự thật.

Không sai, trăm có thể đối với thông minh người trong thiên hạ, nhưng người trong thiên hạ, phải đều được đối với trăm thần phục!

“Bệ hạ, cho đi Tây Thùy sao, chỉ cần có Tây Thùy những thứ kia siêu cấp thế lực ủng hộ, tin tưởng bệ hạ dùng không được bao lâu, có thể một lần nữa trở lại này mảnh thổ địa thượng, trông coi nơi này!”

Đấu Thánh cung phụng nhìn Chu Chí Vũ, trong mắt không khỏi hiện lên vẻ vẻ thất vọng, nguyên tưởng rằng vị này là chân chính kiêu hùng, lòng dạ độc ác, cầm được thì cũng buông được, lại không nghĩ rằng, trở thành nhiều năm thái bình hoàng đế, năm đó một ít thân huyết tính, sớm bị mài không có.

Này Đăng Phi trông rộng xuất hiện, biểu hiện được mạnh mẽ như thế, để hắn lòng như lửa đốt, Đăng Phi cùng Tây Thùy sở hữu siêu cấp thế lực, cơ hồ đều có rất sâu ân oán, nếu là hắn dám nữa đến Tây Thùy, chắc chắn chết không có chỗ chôn.

Này Chu gia.

.

.

Xem ra cũng quả thật không thích hợp trở thành Chân Vũ hoàng triều chúa tể.

Cả Chân Vũ hoàng triều, từ từ, ngoài mặt nhìn sắc màu rực rỡ, trên thực tế đã sớm trải qua là thiên sang bách không, rách mướp.

Đông Phương gia chi nhánh, Lăng gia tiểu mao tử Lăng Thi Thi trúng cử Thần Vực Đảo, bất kể sau lưng nguyên nhân gì cùng lý do, nhưng ít ra có một chút, coi như là Tây Thùy những thứ kia siêu cấp thế lực, cũng sẽ không dễ dàng đi mở tội Đông Phương gia.

Chu Chí Vũ sắc mặt tái nhợt, nhìn bên cạnh tên này Đấu Thánh cung phụng, lớn tiếng nói: “Trương cung phụng, ngươi còn nữa mấy vị sư huynh đệ, các ngươi đều là Thánh Cấp cường giả, nhất định có thể giúp trăm chém giết kia Đằng Phi, tiêu diệt hết Lăng gia phản tặc chính là sao? Các ngươi giúp trăm, trăm.

.

.

, trăm phong các ngươi làm khác họ Vương!”
“Bệ hạ, vô dụng, đi nhanh đi, nếu ngươi không đi, tự thật không còn kịp rồi.” Tên này Đấu Thánh khổ khuyên: “Kia Đằng Phi liên trăm tứ Thánh, bọn ta đi cũng là chịu chết.

.

”

Mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng tên này đến từ Tây Thùy Cảnh Thiên Ma Cung Đấu Thánh cung phụng cũng không khỏi không nói ra thật tình: “Đằng Phi thực lực, rất có thể đã tiến vào trong truyền thuyết Vương Cấp, không phải là trong cung lớp người già đại năng xuất thủ, người khác đã không cách nào ngăn cản hắn!”

Chu Chí Vũ bị dọa đến cơ hồ hồn phi phách tán, khóe miệng co giật: “Vương.

.
.
, Vương Cấp.

.
.” Vừa nói, hai mắt vừa lộn, thậm chí hôn mê bất tỉnh.

“Thật là một phé vật, sư huynh, chúng ta dứt khoát giết hắn rồi bản thân đi tính ! Đến lúc đó còn có thể nói xấu kia Lăng Tiêu Diêu hạ xuống, để hắn cho dù trèo lên trên đế vị, cũng không chiếm được đại nghĩa!” Một cái cung phụng vẻ mặt lạnh lùng âm hiểm nhìn ngất đi Chu Chí Vũ nói.

“Không thể giết, giữ lại hắn không có đúng hữu dụng, chúng ta đi!” Trương cung phụng than nhẹ một tiếng, Chu Chí Vũ những năm này đối với hắn tương đối khá, hết sức lễ ngộ, cho dù giữ lại hắn không có gì dùng, hắn cũng không nhân lúc đó đem sát hại.

Một đêm phong vân, đầu tường biến ảo Đại vương kỳ!
Ba ngày sau khi, đã ba lần từ chối Lăng Tiêu Diêu, rút cục ở cả triều văn võ ba hô vạn tuế trong tiếng, ngồi ở tượng trung cho thế tục quyền lực điên phong Đế vị bên trên!
Chân Vũ hoàng triều, thay đổi triều đại!
Một quán rượu nhỏ trong , Đằng Phi cùng Minh Huy hai người nhìn nhau mà chúc.

“Cổ ngữ nói, hiệp dùng võ vi phạm lệnh cấm, có được thực lực siêu cường, Phúc Vũ Phiên Vân, thật sự chỉ ở một ý niệm a!” ” ”

Vị này Chân Vũ Học Viện viện trưởng đại nhân, thở dài, bùng chén rượu lên uống một hơi cạn sạch: “Ai, theo tư liệu lịch sử ghi lại, Chân Vũ hoàng triều vừa mới khai quốc thời điểm, phong khí nhưng thật ra là rất tốt, chỉ tiếc thiên hạ không có vĩnh viễn vương triều.

Bất kỳ một cái nào triều đại cũng sẽ theo thời gian đẩy về phía

trước dòi, trở nên dũ phát mục, đến cuối cùng, có thể một tiếng sấm sét cũng có thể làm cho building lật úp.”

Đặng Phi trầm mặc không nói, ngồi ở Minh Huy đối diện, Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt hai nàng đứng ở Đặng Phi phía sau, giống như là thị nữ.

Minh Huy ngẩng đầu nhìn Vũ Lan tử muội một cái, tự tiểu phi tiểu rất đúng Đặng Phi nói: “Người tiểu tử này, cũng là tốt phúc khí, bị khắp thiên hạ đuổi giết, nhưng vẫn có nhiều như vậy cô gái tốt tử nguyện ý đi theo bên cạnh người.”

Vừa nói, nhẹ nhàng thở dài: “Khác cô phụ U Vũ đối với người một phen tâm tư, nàng mặc dù lớn người mấy tuổi, nhưng người nhưng đơn thuần vô cùng.”

“Này.

.

.

Viện trưởng đại nhân, ngài lời này, lại từ gì nói đến?” Đặng Phi vẻ mặt cười khở nhìn Minh Huy.

“Chó má viện trưởng đại nhân, hôm nay ngồi ở chỗ này, chỉ là một cung chiều nữ nhi phụ thân !” Minh Huy ánh mắt đỏ bừng vỗ cái bàn, hướng về phía Đặng Phi quát: “U Vũ nàng nếu là không thích người, thế nào sẽ vì người đi mạo hiểm? Người tiểu tử này nếu là dám không có lương tâm, lão tử tự.

.

.

Tự.

.

.”

Minh Huy viện trưởng nói hồi lâu, cũng không còn có thể nói ra như thế về sau, chú ý đột nhiên thở dài một tiếng: “Tiểu tử

người thực lực quá mạnh mẽ, tăng trưởng quá nhanh, so sánh với năm đó phụ thân người thiên phú còn mạnh hơn rất nhiều gấp, ta cái bọn không phải là đối thủ của ngươi, tính , các người người trẻ tuổi chuyện tình, tự mình giải quyết đi thôi.” Đẳng Phi thu hồi nụ cười trên mặt, nghiêm túc nói: “U Vũ tử an nguy, tựu giao cho ta tốt lắm , bất quá khác, ta thật không có thể cho ngài hứa hẹn cái gì.”

“Thôi thôi, ta đã biết rồi.” Minh Huy khoát khoát tay, ngăn cản Đẳng Phi nói tiếp đi xuống, khẽ lắc đầu, khẽ thở dài: “Trong một đêm, thay đổi triều đại, lý do rất trò đùa, thượng tầng đấu tranh a, vĩnh viễn đều là vô sĩ như vậy.

.

.

.” Vừa nói, đứng lên, lưng lay lắc lư rời đi.

Vũ Lan Thiên Nguyệt khẽ bĩu môi, nhẹ giọng nói: “Viện trường đại nhân hảo vô sĩ nga, lại muốn đem U Vũ lão sư gả cho công tử!”

“Thiên Nguyệt, chớ có nói hươu nói vượn, công tử chuyện tình, người không cần nhiều miệng!” Vũ Lan Tử Huyền nhẹ giọng dạy dỗ muội muội.

Kể từ khi lần này Đẳng Phi đem Vũ Lan tử muội hai người cứu ra, hai tử muội mọi người khăng khăng một mực, cam nguyện trở thành Đẳng Phi thị nữ bên người, ngày xưa kia hai người cao ngạo Vũ Nhân Tộc công chúa, tựa hồ đã sớm biến mất ở năm tháng sông dài trung.

“Lăng gia rốt cục trở thành hoàng tộc, ha ha, Tử Huyền, Thiên Nguyệt, chúng ta cũng nên đi, đi trước phía nam, đi lúc trước, chúng ta muốn đi mang một người trở về khải” Đẳng Phi uống cạn rượu trong chén, đứng dậy, cười nói.

“Mang một người trở về?” Vũ Lan tử muội cũng vẻ mặt không giải thích được nhìn Đẳng Phi.

Đẳng Phi cười nói: “Ngũ Đồng, ta tương lai đại tẩu!”

Nói đến mưa Đồng, Đẳng Phi trong đầu tự nhiên xuất hiện
một cái gọi Đồng thân ảnh, trong lòng dâng lên mấy phần tư
niệm: Đồng, người có khỏe? Hay không còn ở tại Âm Nguyệt
Cầm Địa trung kia tấm dài khắp bó hoa tươi sơn cốc?
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nãi nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 307: Bắc Cung Ngũ Đồng!

>

Bạo Long bề bộn nhiều việc, là sự thật bận rộn, kẻ dưới tay đám kia thuê đoàn hán tử, từ tới rồi Đăng Gia trấn sau, toàn bộ Đăng gia lực lượng nháy mắt tăng lên rất nhiều cấp độ.

Từ Đăng Phi tiêu diệt Thanh Nguyên châu Bát Đại Gia Tộc, đánh cho tàn phế tam Đại Quý Tộc sau, Đăng gia tại toàn bộ Thanh Nguyên châu, không nói một tay che trời, cũng không kém là bao nhiêu.

Đăng Long Đăng Vũ hai người này Đăng gia một đời tuổi trẻ kiệt xuất đệ tử trở về sau, Đăng gia các loại làm ăn càng là phát triển không ngừng.

Huynh muội hai người rất rõ ràng Bạo Long thị đệ đệ Đăng Phi nhân, chỉ nghe mệnh lệnh từ Đăng Phi một người.

Hiện tại mặc dù ở tạm Đăng gia, vốn dĩ hậu sớm muộn gì thì phải rời khỏi, hiện tại không tá trợ Bạo Long lực lượng phát triển Đăng gia thực lực, về sau còn muốn tìm cơ hội như vậy, liền không dễ dàng.

Bởi vậy Đăng Vũ đôi Bạo Long bọn họ dùng cũng rất thuận tay, Bạo Long ni, biết công tử cùng này đôi huynh muội quan hệ rất tốt, sợ dĩ cũng không bài xích trợ giúp Đăng gia tổ một sự tình.

Dựa vào Mang Năng quần sơn, các loại ma thú cùng dược liệu không phải lo âu, Bạo Long cũng muốn thừa cơ hội này ma luyện đội ngũ toàn thân thực lực, song phương dường như là

ăn nhíp với nhau.

Minh U Vũ đoạn thời gian gần nhất cảm xúc thập phần sa sút, thực lực của hai bên chênh lệch quá xa, nàng mang theo Vũ Lan tử muội cùng Âu Lôi Lôi tử muội chẳng những không có thể cứu ra Lăng Thi Thi, ngược lại còn đem Vũ Lan tử muội cấp góp đi vào rồi, này nếu Vũ Lan tử muội xuất hiện điểm gì ngoài ý muốn, kia nàng sống trong áy náy cả cuộc đời này.

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp lưỡng nhân tâm tình cũng không tốt, các nàng cùng Lăng Thi Thi quan hệ yếu càng tốt hơn một chút, dù sao phía trước đều đang tại Thủy Tiên học viện, gặp mặt chung sống cơ hội rất nhiều.

Nguyên tưởng rằng có thể giúp đỡ công tử một ít việc, nhưng lại không nghĩ rằng đối phương thậm chí có hai gã thánh cấp cung phụng, không chỉ như thế, mà ngay cả hoàng thất cũng kiên định đứng ở phủ thân vương bên kia, bỏ Lăng gia.

Nghĩ đến Đẳng Phi trở về, nghe được Lăng Thi Thi cùng Vũ Lan tử muội bất hạnh tin tức bộ dáng, Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp hai tử muội đã cảm thấy đau lòng, các nàng thâm hận bản thân vô năng.

Sở dĩ từ tới rồi Đẳng Gia trấn bắt đầu, hai tử muội nhân mỗi ngày đều thị diện cường tu luyện, một thân thực lực tăng lên tốc độ rất nhanh.

Tên béo Cách Lâm chương quân lấy Phi Long dong binh đoàn phương diện kinh tế, ngược lại như cá gặp nước, mặc dù cũng bị Lăng Thi Thi sự kiện một ít ảnh hưởng, nhưng không tính quá lớn.

Phi Long dong binh đoàn thủ tịch được sư Lưu Vân Tiêu từ được đến Đẳng Phi cho hấn mấy cái kia Thượng Cổ y dược bộ sách sau, cả người càng là toàn tâm vui đầu vào trong đó, với ngoại giới chuyện đã xảy ra, cơ hồ hoàn toàn không biết gì cả.

Đẳng gia lão gia tử Đẳng Văn Hiên giờ phút này cũng biết rất

nhiều về Đẳng Phi chuyện tình, cùng lúc vì mình có như vậy một ra sắc tôn tử cảm thấy kiêu ngạo cùng vui mừng; về phương diện khác, cũng vì Đẳng Phi lo lắng, lão gia tử mặc dù không rõ ràng lắm Đẳng Phi hiện tại quy tắc của cái thế giới kia, nhưng dù sao sống lớn như vậy tuổi tác, tự nhiên hiểu được Tôn nhi phải đi con đường kia, thị cực kỳ gian nan.

Mà nay hắn có thể làm, liền là hết sức nhượng Đẳng gia tại Đẳng Long cùng Đẳng Vũ trong tay, phát triển lớn mạnh, không kéo Đẳng Phi chân sau.

Mang Lệ quần sơn bên cạnh, Bạo Long vẽ mặt dữ tợn hướng về phía trên một trăm thân thể cường tráng hán tử gào thét: “Lần này, là chúng ta Phi Long dong binh đoàn sĩ nhục! Tương đương khổng lồ sĩ nhục! Nữ nhân của công tử bị cướp, mà chúng ta, chỉ có thể trơ mắt nhìn, sau đó ủ rũ chạy ra để đô, thậm chí cả y niệm nghĩ cách cứu viện cũng không dám sinh ra.

Vì cái gì? Liên bởi vì chúng ta quá yếu!”

“Đôi phương là Đấu Thánh a.

.

”

“Hoàn không chỉ một cá xuyên.

.

”

“Thánh cấp võ giả, chúng ta không cách nào chống cự.”

Phía dưới bọn này hán tử trong đó, truyền đến cúi đầu một trận nghị luận.

“Các người nói không sai, liên bởi vì bọn họ là thánh cấp võ giả, mà chúng ta, cường đại nhất, bất quá cũng chỉ là Đấu Tôn, nhưng là, lão tử chỉ cần hỏi một câu, các người cam tâm sao?” Bạo Long trán nổi gân xanh lên, rống giận gầm thét: “Dxxx... cmn, các người đều quên mình là từ chỗ nào trở về? Vực Ngoại Chiến Tràng! Đó là nơi nào? Mà ngay cả Đấu Thánh đi

vào đều sẽ vẫn lạc địa phương! Lúc ấy chúng ta đều còn sống trở về! Đấu Thánh toán cái trứng giải mẹ nó gì? Trứng giải của tui bây đâu? Đều nuốt vào trong bụng rồi sao?”

“Không có!” Phía dưới trong đám người phát ra một trận rống giận.

Dính đến nam nhân tôn nghiêm, không người nào nguyện ý thừa nhận.

“Rất tốt, con mẹ nó, lão tử hoàn nghĩ đến đám các ngươi lá gan đều bị hách phá ni.” Bạo Long bỗng nhiên nhếch miệng cười, sắc mặt Ngay sau đó hựu nghiêm túc lên, quát: “Chúng ta đánh không lại Đấu Thánh, đây là sự thật, ta không trách tội các ngươi, tài nghệ không bằng người, bắt bẻ mặt! Nhưng là, chúng ta không thể bị dọa cho bẻ mặt gần chết, nam nhân phải có con cặc! Hôm nay chúng ta đánh không lại, về sau cũng đánh không lại sao? Chỉ cần chúng mày còn biết được mình là thằng đàn ông, liền đều cấp lão tử đứng thẳng, Dxxx...cmn đừng có gục xuống!”

Bạo Long lời nói mặc dù vô cùng thô ráp, nhưng phía dưới đám kia hán tử ánh mắt của, tuy nhiên cũng sáng lên.

Đế đô phát sinh sự kiện kia, đối với toàn bộ dong binh đoàn đả kích, xác thật tương đương khổng lồ, võ giả sau khi nhập thánh, cùng phía dưới mấy cái bên kia, thật là có cách biệt một trời.

Một cái mới vừa vào thánh Đấu khí võ giả, đánh mười cái đỉnh Đấu Tôn, đều chưa chắc hội rơi hạ phong, đây là thánh cấp cùng Đấu Tôn chênh lệch!

Một khi nhập thánh, liền mơ hồ thoát khỏi phạm trù con người, tiến vào trong một cảnh giới khác!

Thánh cấp, thị thông hướng đỉnh cao võ học một cái cửa hạm, chỉ có tiến nhập thánh cấp võ giả, mới có tư cách theo đuổi cảnh giới cao hơn.

Bạo Long chỉ này dong binh đoàn, Trên thực tế đã muốn rất cường đại rồi, Đấu Tôn cảnh giới còn có hơn hai mươi, còn lại mấy cái bên kia, trên cơ bản tất cả đều là 5,6 giai Đại Đấu Sư,

nhìn khắp toàn bộ thể tục, thực lực như vậy dong binh đoàn cũng không có mấy chi.

Nếu không có đã xảy ra Chân Vũ thành sự kiện kia, Phi Long dong binh đoàn rất nhanh liền trở thành Chân Vũ thành cao nhất dong binh đoàn đội!

Chỉ tiếc, biến cố đột phát, khiến cái này vốn là tin tưởng tràn đầy các hán tử, nhận lấy trọng đại đả kích, đến Đằng Gia trấn đã có nhất vài ngày rồi, việc ngược lại không soa, nhưng tinh khí thần phương diện, lại không còn từ trước.

Bởi vậy mới có Bạo Long phen này phát biểu.

“Hảo, các người đều nhớ kỹ, chúng ta là công tử kẻ dưới tay, đãi công tử trở về, cái gì con mẹ nó Chân Vũ hoàng thất, công tử một người liền có thể bắt nó đảo điên!”

Bạo Long lớn tiếng nói xong, bản thân kỳ thật cũng có chút chột dạ, hẳn đối với Đằng Phi tràn ngập tin tưởng không giả, nhưng hoàng thất mấy cái kia thánh cấp cung phụng, cũng thật không phải là bài trí, mà Bạo Long cũng nghe nói một ít về hoàng thất đồn đãi, kim thượng nghe nói cùng Tây Thùy mấy cái bên kia siêu cấp thể lực có rất lớn liên quan.

Mà mấy cái bên kia siêu cấp trách lực, hoàn toàn là công tử địch nhân!

Cận từ từ điểm này khán, Bạo Long liền biết, công tử cùng Chân Vũ hoàng thất ở giữa, tuyệt đối không có bất kỳ dụ đi dư âm.

Nếu Phi Long dong binh đoàn không thể giúp đại ân, nhưng là tuyệt đối không thể tha công tử chân sau!

Bạo Long nhìn phía dưới những người đó hơi ánh mắt hoài nghi, âm thầm thở dài một tiếng, cương muốn nói chuyện, xa xa lại truyện tới một thanh âm.

“Đoàn trưởng đại nhân, đoàn trưởng đại nhân, sung sướng, sung sướng, con mẹ nó sung sướng a!”

Bạo Long nao nao, hộ tổng một đám kẻ dưới tay, nhìn cái kia chạy nhanh tới nhân, nhíu mày hỏi “Tiểu Lục tử, hốt ha hốt hoảng, cái gì sung sướng?”

“Đoàn trưởng đại nhân, cương lấy được tin tức, công tử xuất hiện tại đế đô Chân Vũ thành, đảo điên Chu gia vương triều, đại soái Lăng Tiêu Diêu thượng vị, lên ngôi xưng đế!”

Toàn bộ trong rừng rậm nhất thời một mảnh tĩnh mịch, tất cả mọi người kinh sống ở đó, giống như tượng gỗ một loại.

Bạo Long miệng há to còn lớn, khoe miệng kịch liệt co quắp, vẻ mặt không dám tin nhìn người tới, sau một lúc lâu, tài hít sâu một hơi, hỏi “Tin tức chuẩn xác?”

“Đoàn trưởng đại nhân, tin tức thị đế đô bên kia truyền tới, hình như là buôn bán Đại tổng quản bạn gái nhỏ kia, gọi là gì Thượng Quan Nam, nàng cấp truyền tới tin tức, thiên chân vạn xác a!” Nói chuyện hán tử đầu đầy mồ hôi, thở hổn hển nói xong, toàn bộ trong rừng rậm an tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

“Ha ha ha ha ha, con mẹ nó, lão tử nói cái gì tới? Công tử một người, liền có thể đảo điên liễu chân Vũ Hoàng thất! Lão tử nói không sai chứ? Các tiểu tử, các ngươi còn sợ sao?” Bạo Long lên tiếng cuồng tiếu.

“Sợ cái “con ku”!”

“Công tử vạn tuế!”

“Công tử vô địch!”

“Công tử như thế nào bất làm hoàng đế a!”

Phía dưới mọi người nhất thời hồng, cái gì cũng nói.

Bạo Long khoát tay, mọi người khôi phục im lặng, Bạo Long vẻ mặt nụ cười nói : “Công tử thực lực, hội hiếm lạ làm cái gì cầu hoàng đế sao? Khục, khục”, xuyên”,

Bạo Long nói xong, mới nhớ đến làm hoàng đế nhân cùng Đằng Phi trong vòng quan hệ tựa hồ cũng rất thâm, nói tiếp: “Hiện tại, buồn phiền ở nhà đã không có, chúng ta bây giờ việc cần phải làm, chính là dĩ một cái trạng thái hoàn mỹ nhất, nghênh đón công tử trở về!”

Bạo Long nói xong, ho nhẹ một tiếng: “Bất quá, trước đây, chúng ta còn muốn đi tố một đại sự! Bằng không công tử sau khi trở về, hội mất hứng!”

Giờ này khắc này, toàn bộ Đằng Gia trấn cũng đã sôi trào,

Minh U Vũ ngơ ngác nhìn tên béo thỏa mãn phập phà đưa tới tín, ánh mắt lộ ra không dám tin ánh sáng, Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp hai người cơ hồ đều khốc thành lệ nhân, thị mừng rỡ nước mắt.

Công tử quả nhiên đã trở lại, xuất thủ, chẳng những cứu Vũ Lan tử muội, thậm chí trực tiếp tiêu diệt toàn bộ Chân Vũ hoàng thất, Lăng đại soái lên ngôi xưng đế, về sau toàn bộ Chân Vũ hoàng triều, còn có ai dám hoá Đẳng gia phiên toái? Lão gia tử Đẳng Văn Hiên cũng là cảm thấy trấn an, phân phó, đại bài diên yến.

Mà Minh U Vũ cùng Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp tử muội, lại đi tìm Đẳng Long Đẳng Vũ huynh muội, theo sau đoàn người lạng yên rời đi Đẳng Gia trấn, không biết tung tích.

Chân Vũ hoàng triều thay đổi triều đại tin tức, cũng như đã mọc cánh giống như, từ đế đô Chân Vũ thành hướng toàn bộ Chân Vũ hoàng triều, phi mục thị phóng xạ đi ra ngoài.

Nam Bộ châu, Chân Vũ hoàng triều trị hạ Đại Châu một trong, Ngũ Đồng gia tộc, ngay tại Nam Bộ châu.

Kia Long Trục Lâm Long gia, đồng dạng cũng là Nam Bộ châu nhà giàu có đại tộc.

Ngũ Đồng tính Bắc Cung, Nam Bộ châu Bắc Cung gia tộc, thế lực không kém, nhưng nếu là so với Long gia, lại vẫn còn có chênh lệch không nhỏ.

Bắc Cung gia tộc cùng Long gia quan hệ thông gia, bị Bắc Cung gia rất nhiều người xem trọng, cho rằng nương lần này quan hệ thông gia, Bắc Cung gia thế lực có thể càng thăng lên một cấp.

Bởi vì Long Trục Lâm, đúng là Long gia con vợ cả đệ tử, người thừa kế thứ nhất!

Bắc Cung gia giờ phút này trên dưới một mảnh náo nhiệt, lại có hai ngày, chính là tiểu tử Bắc Cung Ngũ Đồng cùng long gia đại thiếu gia Long Trục Lâm hôn lễ ngày.

Toàn bộ Bắc Cung bên trong gia tộc hơi có chút thân phận địa vị nhân, cơ hồ tất cả đều về tới Bắc Cung gia tộc tổng bộ, tiền tới tham gia trận này long trọng hôn lễ.

Bắc Cung Ngũ Đồng tọa ở trong phòng, nhìn qua có chút ốm yếu, lại tịnh không phải là sự thật bị bệnh, mà là kinh mạch bị người chế trụ, toàn thân, nhất chút khí lực đều cầm lên không nổi, mà ngay cả ăn cơm uống nước, đều cần phải người khác hầu hạ.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 308: Xông!

>

Một cái bốn mươi năm mươi tuổi, nùng trang tươi đẹp bôi nữ nhân đang ngồi ở Bắc Cung Ngũ Đồng đối diện, khuôn mặt cười đến cùng một đóa hoa đường như, mặc dù không trẻ tuổi, nhưng phong vận dư âm, y hi có thể nhìn ra năm đó cũng là đáng điệu không tệ nữ nhân.

Chính là cả Nam Bộ Châu cũng rất có danh tiếng bà mai Tôn thị.

Bởi vì đây là Long gia đại thiếu cưới vợ nhà giữa thê tử hôn lễ, ở nơi này dạy cha mẹ chi mệnh môi chúc nói như vậy thế giới, một cái ưu tú bà mai, nhất định là rất đoạt tay.

“Ngũ Đồng tiểu thư, lão thân là người từng trải, hiểu trong lòng người cái kia điểm tiểu không tình nguyện, nhưng thật ra này hôn nhân, chính là như vậy chuyện, tìm cái dạng gì phụ quân, kia đều là cha mẹ trưởng bối định đoạt, lão thân cũng là từ người này số tuổi tới được, trẻ tuổi thời điểm, ý có những tài văn chương, tất cả cũng không đem người khác để vào trong mắt, có thể cha mẹ chi mệnh, không thể cãi lời.

Chớ nói chi là Ngũ Đồng tiểu thư ngài thân phận tôn quý, là đại gia tộc tiểu thư, này hôn nhân nột, tự lại càng mình không thể làm chủ.”

Tôn thị vừa nói, một bên nhìn Ngũ Đồng này tờ đờ dẫn mặt, khẽ lắc đầu: “Nghe nói người thích cái kia tiểu tử, là Thanh Nguyên Châu Đăng gia đệ tử, không nói trước này hai người đại châu trong lúc cách xa nhau xa xôi, đã này Đăng gia, so sánh với Long gia gia thế kém đến cũng quá nhiều, đại gia tộc đám hỏi, cũng có rất nhiều ích lợi quan hệ ở bên trong, lão thân không phải là rất hiểu, nhưng Ngũ Đồng tiểu thư người

muốn chống cự, kia cũng là căn bản không thể nào.

Đã như vậy, sao không thật vui vẻ, chờ gã người đây? Long công tử nhất biểu nhân tài, cùng Ngũ Đồng tiểu thư ngài lại là thanh mai trúc mã, đối với người đó là một đến chuyện được”,.

.

”

“Người nói đủ chưa? Nói đủ rồi tự đi ra ngoài đi.” Ngũ Đồng sắc mặt đỏ ửng, nhàn nhạt mở miệng, không có trộn lẫn bất kỳ tâm tình, nhưng đuổi khách mùi vị hết sức rõ ràng.

“Sách, ngài là đại tiểu thư, lão thân cũng không dám cùng ngài phát hỏa, nếu không này sau này ngài thành Long gia Thiếu phu nhân, muốn tìm lão thân phiền toái lão thân cũng chịu trách nhiệm thông minh.” Tôn thị khẽ bĩu môi, đứng lên, nói: “Ngũ Đồng tiểu thư nếu không đợi gặp lão thân, kia lão thân đi trước cáo từ chính là những đồ này đi”,.

.

”

Vừa nói Tôn thị chỉ chỉ bản thân mang tới được vài cuốn sách tịch, bìa mặt thượng bức tranh tự đủ để cho người mặt đỏ tới mang tai, là đông cung bức tranh.

“Những đồ này, lão thân là đưa tới, có nhìn hay không, đó chính là tiểu thư chuyện của ngài chuyện.”

Tôn thị vừa nói lắc đầu thở dài xoay người ra cửa, trong miệng vẫn lầm bầm: “Ai, này mọi người tiểu thư chính là không được tự nhiên, nếu là lão thân.

.

.

Sách...!

Loảng xoảng loãng xoảng một tiếng, cửa bị đóng lại, làm nam

bộ thập nổi danh nhất tức bà mai, Tôn thị cũng không phải là một điểm tính tình cũng không có.

Trong phòng chỉ còn lại có Ngử Đồng một người ánh mắt hạ xuống kia bình thời chỉ liếc mắt nhìn sẽ hai mặt hồng tâm nhảy đồng cung tranh vẽ thượng, một giọt nước mắt, theo khóe mắt nhẹ nhàng chảy xuống.

“Đằng Long, ta cùng với ngươi sợ là kiếp này vô duyên.” Ngử Đồng lầm bầm tự nói, nước mắt không ngừng chảy xuống, chỉ hận mình bây giờ một chút khí lực cũng không có, ngay cả tự vận, đã thành một loại hy vọng xa vời.

“Ngươi nói gì? Đại soái chánh biến thành công, Chân Vũ hoàng triều hôm nào đổi lại ngày?”

Bắc Cung hùng nghe được tin tức kia thời điểm, chén trà trong tay một thanh không có cầm, làm một tiếng rơi xuống ở bàn thượng, rơi phần toái, bên trong nóng hổi nước trà tiên nhận được nơi đều là, nhưng Bắc Cung gia vị này gia chủ đại nhân, nhưng giống như là hoàn toàn không có cảm giác giống như, một đôi mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm người đối diện: “Xuất thủ người, là cái kia gọi Đằng Phi thiếu niên?”

“Gia chủ, tin tức này thiên chân vạn xác, ta nghe nói, tiểu thư lúc trước mến nhau người nọ, tên là Đằng Long, chính là này Đằng Phi đường huynh.

.

.” Người đối diện ập a ập ứng vừa nói, nhìn gia chủ Bắc Cung hùng sắc mặt.

Bắc Cung hùng cau mày, suy tư hồi lâu, thở dài ra một hơi, chậm rãi nói: “Vậy thì như thế nào? Kia Đằng Phi lại có thể, còn có thể trông nom đến ta Bắc Cung gia chuyện nhà không được ?”

“Gia chủ, thuộc hạ không phải là ý tứ này, kia Đằng Phi có được thực lực, căn bản không phải này thế tục nên có, hôm nay giúp đỡ Lăng đại soái trèo lên trên đế vị, kia Đằng gia quật khởi, căn bản không thể ngăn cản, hôm nay tiểu thư phải gả cho Long gia làm Thiếu nữ nãi nãi, vạn nhất kia Đằng Long

tìm Đằng Phi tổ khổ, làm làm huynh đệ, Đằng Phi yên không hề trông nom chi để ý? Vạn nhất.

.

.”

“Hừ, ta chỉ biết là, nếu là không đem Ngũ Đồng gả đi, chúng ta Bắc Cung gia, bây giờ sẽ phải xong đời!” Bắc Cung hùng lẩm bẩm một câu, sau đó nói: “Chúng ta Bắc Cung gia thoát nhìn gia đại nghiệp đại, nhưng cùng Long gia so với, bất quá là mặc cho người vượt ve một cái diện đoàn, lúc trước chuyện tình, người cũng không phải là không rõ ràng lắm, lần này có thể vượt qua nguy cơ, làm phiền Long gia, chúng ta, không thể nói không giữ lời a!”

“Gia chủ a, ngài thế nào tự không ngẫm lại, lần này nguy cơ, là thế nào ra tới đi?” Đối diện này Bắc Cung hùng tâm phúc thủ hạ thở dài nói nói: “Nếu không phải Long gia, chúng ta Bắc Cung gia như thế nào lại có nguy cơ?”

“Kia thì sao? Cá lớn nuốt cá bé, nhược nhục cường thực, vốn là thế giới này quy tắc, chúng ta làm kém thế nhất phương, căn bản vô lực thay đổi sự thật này, Lăng đại soái cho dù lên ngôi xưng đế, kia Đằng gia cho dù có thể thăng chức rất nhanh, cho Bắc Cung gia, cũng không có bất cứ quan hệ nào, này Nam Bộ Châu, hay là chỉ có một thanh âm, đó chính là Long gia.” Bắc Cung hùng thở dài một tiếng, bộ mặt cô đơn.

“Chẳng lẽ không thể nghĩ nghĩ biện pháp? Nói thí dụ như, mời kia Đằng Phi.

.

.”, tâm phúc thủ hạ đề nghị.

“Lời này sau này đừng vội nhắc lại.

” Bắc Cung hùng khoát khoát tay: “Long gia ở Nam Bộ Châu thâm căn cố đế, nếu không thể đem nhỏ tận gốc, sẽ giống như trăm chân chi côn trùng giống nhau, chết mà không cương, một con móng vuốt cũng có thể chụp chết chúng ta Bắc Cung

gia, kia Đẳng Phi quản được nhất thời, trông nom không được cả đời, đến cuối cùng, lỗ lã vẫn là chúng ta.”

“Ai” Bắc Cung hùng tâm phúc thủ hạ dù có thiên ngôn vạn ngữ, lúc này cũng chỉ có thể hóa thành một tiếng thở dài.

Thâm nghĩ trong lòng: chẳng qua là ủy khuất tiểu thư, muốn trách, tự tự trách mình không nên sanh ở đại tộc sao! Đến rồi ngày thứ ba, ngày tốt ngày tốt, Long gia đến đây rước dâu đội ngũ, một cái nhìn không thấy tới cuối.

Cả Nam Bộ Châu cũng bị oanh động, cơ hồ sở hữu có uy tín danh dự đại nhân vật, tất cả đều trình diện chúc khẩu vì rước dâu dễ dàng, Long gia đặc biệt ở Bắc Cung gia chỗ ở liễu xanh thành mua một bộ chiếm diện tích thật lớn nhà cửa, một lần nữa tu sửa sau, làm Long gia đại thiếu cùng Bắc Cung gia tiểu thư phòng cưới.

Cử động lần này có hay không đừng ý tứ gì khác ở bên trong, mọi thuyết xôn xao, nhưng Long gia tài lực, bởi vậy cũng có thể gặp đóm.

Long Trục Lâm mặc một thân vui mừng hồng bào, trên mặt tràn đầy vui vẻ nụ cười, vẻ đắc ý, dật vu ngôn biểu, để chuyện đã xảy ra, hắn không thể không nghe nói, nhưng này thì thế nào đi? Cưới Bắc Cung Ngữ Đồng người, là ta Long Trục Lâm! Không phải là người Đẳng Long! Đến lúc đó, cho dù người tìm tới nơi này, ván đã đóng thuyền, có thể như thế nào?

Nhìn bên kia hai người thị nữ đỡ Bắc Cung Ngữ Đồng, Long Trục Lâm trong lòng một đoàn lửa nóng, cái này mềm mại quyến rũ cô gái, hôm nay ban đêm, đã trở thành hắn Long Trục Lâm nữ nhân!

Vừa nghĩ tới Ngữ Đồng kia trắng nõn trơn mềm da thịt, cùng này tở quốc sắc thiên hương mặt, Long Trục Lâm thậm chí có chút khản cập.

Chẳng qua là lúc này, hắn phải đóng lên khuôn mặt tươi cười, ứng phó đến đây chúc tân khách, những thứ này khách nhân trên căn bản đều là Nam Bộ Châu có uy tín danh dự, thân phận không đủ, căn bản đến không được Long gia đại thiếu phụ cận.

“Ha hả, chúc mừng chúc mừng, chúc mừng Long đại ít mừng đến kiều thê!”

“Long thiếu gia tân hôn đại cát, sớm sinh quý tử a!”

“Hiền chất trẻ tuổi đầy hứa hẹn, xem ra Long gia ngày sau, chắc chắn cao hơn tầng lầu!”

Ở một trận chúc trong tiếng, Long Trục Lâm mặc dù không có uống rượu, nhưng có loại hun hun đột nhiên cảm giác, dữ phát cảm thấy đặc ý, một hồi sẽ qua, giờ lành vừa đến, sẽ phải bái đường thành thân, sau có thể tiến vào động phòng! Mặc dù không thể ban ngày.

.

.

Nhưng đùa giỡn hai câu thê tử của mình, này người khác luôn là không xen vào a?

Lúc này, phía ngoài bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng động lớn rầm rĩ có tiếng, rất nhiều người cũng theo tiếng nhìn lại, không biết xảy ra chuyện gì, cũng thật bất ngờ, trong lòng cũng nghĩ đến ai sao mà to gan như vậy, cánh dám chạy đến Long gia cùng Bắc Cung gia trong hôn lễ hồ nháo.

“Các ngươi không thể vào đi!”

“Đứng lại, các ngươi là ai?”

“Hôm nay là Long gia cùng Bắc Cung gia ngày đại hỉ, sở hữu người vừa tới cũng có thể ăn hỉ yến, nhưng đây là nội viện, chiêu đãi đại nhân vật địa phương, các ngươi không thể vào đi!”

“Bằng hữu, các ngươi là ai? Ngày đại hỉ, khác buộc chúng ta đánh!”

Một trận tiếng động lớn rầm rĩ trung, một đám người mã âm âm xông vào hôn lễ hiện trường, hơn nửa thẳng nhằm phía cao cấp nhất nội viện.

Hơn một trăm tên tráng hán, toàn thân tản ra nghiêm nghị sát khí, cầm đầu một cái hán tử, chỉ có một cánh tay, nhưng ánh mắt kia nhưng cực kỳ hung hãn, đối mặt tiến lên ngăn trở

người, không nói một câu, trong tay một thanh trường đao sở hướng, đao khí tung hoành, làm cho mọi người liên tiếp lui về phía sau.

Trong đội ngũ còn nữa bốn người thân thủ xinh đẹp, che mặt cô gái, cùng một cái bộ mặt lạnh như băng thanh niên, đều là một lời không nói đi đến bên trong xông.

Đầu đội khăn voan Bắc Cung Ngũ Đồng, cũng nghe gặp này tiếng động lớn rầm rĩ thanh âm, trong lòng căng thẳng, dâng lên mấy phần chờ đợi đồng thời, rồi lại vô cùng khẩn trương lên.

Tim đập như hươu chạy nghĩ: có thể hay không là hấn tới? Thiên, muốn thật là hấn tới có thể làm sao bây giờ? Long gia không so với bình thường gia tộc, cao thủ nhiều như mây, ở Nam Bộ Châu lấy thúng úp voi, cho dù Đằng Phi vừa đến đỡ Lăng đại soái thay đổi triều đại, Long gia cũng sẽ không e ngại bọn họ.

Vậy phải làm sao bây giờ?

Ngũ Đồng trong lòng hồng, hai người đỡ thị nữ của nàng còn tưởng rằng tiểu thư mệt mỏi, dịu lấy nàng tìm một vị trí ngồi xuống.

Bên kia Long Trục Lâm sắc mặt dần dần âm trầm, khi hấn nhìn thấy bức mở mọi người, âm âm xông vào nội viện này người đi đường, khuôn mặt càng trở nên vắn vẹo dữ tợn, nếu như ánh mắt có thể giết người lời nói, đối diện những người đó đã sớm bị giết chết rất nhiều lần.

“Đằng Long!” Long Trục Lâm cơ hồ là nghiến răng nghiến lợi, nói ra cái tên này.

Bên kia Bắc Cung Ngũ Đồng nhất thời cả người run lên, nước mắt tuôn rơi chảy xuống.

“Long Trục Lâm, ngươi cái này không biết xấu hổ đồ, ban đầu ở Chân Vũ Học Viện nói như thế nào tới? Ai bại, ai cũng đừng có đi quấy rầy Ngũ Đồng, ngươi này âm hiểm tiểu nhân,

nhưng dùng gia thế cùng uy hiếp, mạnh cười Ngữ Đồng, hôm nay ta lại tới đây, chính là vì đón trở về nữ nhân của ta!”

Đặng Long về phía trước mại một bước, một thân khí thế như cầu vồng, giống như một con mãnh hổ xuống núi!

“Người chính là Đặng Long?” Tân khách trung, một vị Hoa phục lão giả, lướt qua mọi người đi ra, một đôi khí thế bức người con người rơi vào Đặng Long trên người, cười lạnh lạnh nói: “Thật là không biết sống chết, người làm nơi này là người Thanh Nguyên Châu kia thâm sơn cùng cốc sao? Lão hủ hôm nay sẽ làm cho người biết, nơi này là Nam Bộ Châu! Cho dù người thật là một con rồng, đến rồi Nam Bộ Châu, cũng cũng phải cho ta nằm!”

Hoa phục lão giả vừa nói, lãnh quát một tiếng: “Bắt cho ta ! Lưu sống.

! Bản thân ta muốn nhìn, ai tới cho cầu tình !”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 309: Đại Náo

>

Chương 310: Đại náo

Hoa phục lão giả bất là người khác, đúng là Long gia đương đời gia chủ, Long Khiếu Đình, toàn bộ Nam Bộ châu ản vương!

Nói chuyện làm việc, từ trước đến nay mạch lạc dứt khoát, thái độ làm người ra tay ác độc, Long gia đúng là ở trên tay hắn, tài trưởng thành là ngày hôm nay không lờ, đối mặt Đẳng Long loại người tuổi trẻ này, căn bản không có bất kỳ áp lực tâm lý.

Nếu không có hôm nay là hắn thích nhất nhì tử ngày đại hi, thêm nữa Chân Vũ hoàng triều cải thiên hoán nhật, Đẳng gia có thể thăng chức rất nhanh, hắn tuyệt đối sẽ không hạ lệnh lưu người sống.

Lưu lại Đẳng Long một mạng, dĩ nhiên là thị cho mình lưu một cái chuẩn bị ở sau.

Đến lúc đó, xem như kia Đẳng Phi tìm tới tận cửa rồi, con dâu đã qua môn, Đẳng Long cũng không còn tử, kia Đẳng Phi tái không nói đạo lý, cũng không có khả năng trực tiếp phát tác.

Mà nói đến thủ đoạn khác, hắn Long Khiếu Đình căn bản không sợ!

Này Nam Bộ châu, thị Long gia, không phải Đẳng gia! Vừa mới xưng đế Lãng đại soái chỉ cần đầu óc không thành vấn đề, sẽ không tuyển chọn vào lúc này đặc tội Long gia loại này không lờ!

Không thể không nói, Long gia có thể trở thành Nam Bộ châu ản Vương gia tộc, thật không phải là may mắn.

Xoạt xoạt, từ bốn phương tám hướng nhất thời lao ra một đoàn người áo xanh, tuổi đều đang tại 30 tuổi đến mãn 10 tuổi ở giữa, một đám toàn thân, tràn ngập cường hãn khí.

Đám người kia phía sau, còn đứng mười mấy lão giả, tất cả đều râu tóc bạc trắng, hai mắt như điện, hơi thở không chút lộ, vừa thấy liền thị cao thủ chân chính.

Long Khiếu Đình trong lòng cười lạnh, loại này kỳ có thể đánh kích đối thủ, có năng lực thông qua phơi bày gia tộc thực lực, chấn nhiếp Nam Bộ châu gia tộc khác chuyện tình, ngày thường hoa đều tìm không thấy, không thể tưởng được hôm nay thế nhưng đưa tới cửa.

Còn lại mấy cái bên kia tân khách lúc này tất cả đều đến bốn mặt thổi lui, cả đám đều chứa xem náo nhiệt tâm tư, tình cũng không có bao nhiêu khẩn trương, dù sao nơi này là Long gia địa bàn, một đám người ngoại lai, có năng lực nhắc lên bao nhiêu sóng gió lai?

Tựa như Long Khiếu Đình gia chủ nói như vậy, tại Nam Bộ châu, thị long người cũng phải cho ta vòng vào!
Đột nhiên, tại tân khách giữa.

.

.

Có một nhân đứng dậy, chỉ vào Đằng Long quát lớn: “Đằng Long, ngươi thật to gan, dám đến Nam Bộ châu lai cư sự.

.

.

Thật sự là không biết sống chết, còn không mau để cho nhân cắt đi ra, sau đó tiến vào dập đầu bồi tội?”

Đằng Long nao nao, ngẩng đầu nhìn nói chuyện người nọ, ánh mắt lúc này ngưng lại, kinh ngạc nói: “Đại bá? Ngươi tại sao lại ở chỗ này?”

Bên kia Long gia gia chủ Long Khiếu Đình cũng thị nao nao, lập tức nhìn về phía nói chuyện người trung niên kia.

.

.

Trên mặt tự tiểu phi tiểu(cười như không cười): “Đằng Vân Tráng, người Đằng gia xuất ưu tú nhân tài a, ha ha a, thật sự là rất có tiền đồ!”

Nhiều năm không thấy Đằng Vân Tráng vẻ mặt hồ thẹn hướng về phía Long Khiếu Đình khom người thi lễ: “Long gia chủ, tại hạ dĩ cùng Thanh Nguyên châu Đằng gia đoạn tuyệt quan hệ, chỉ là mắt thấy văn bối đến đây nháo sự, trong lòng khổ sở, quấy rầy Long thiếu gia dám cười.

.

.

Thật sự là tội đáng chết vạn lần.”

“Thôi, chuyện này ni, với người cũng không có quan hệ gì.

.

.

Nhượng cháu của người dẫn người đi ra ngoài, cái gì dập đầu bồi tội...!Thoại, cũng liền dừng nói, ta có thể đương chuyện này không phát sinh quá.”

“Long gia chủ đại nhân đại lượng, Đằng Vân Tráng kính nể vạn phần!” Đằng Vân Tráng nói xong, quay đầu hướng Đằng Long quát lớn: “Có nghe thấy không? Còn ở nơi này mất mặt xấu hổ? Còn không cút nhanh lên đi ra ngoài!”

Đằng Vân Tráng phía sau hiện lên một người, vẻ mặt oán độc nhìn bên kia Đằng Vũ đám người, âm âm cười, nói: “Phụ thân, chúng ta hiện tại cùng bọn họ đã muốn không có bất kỳ quan hệ gì.

.

.
Phụ thân làm gì lý bọn họ, bọn họ tự tiện xông vào Long gia tiệc cưới, cãi lộn, lý nên đã bị giáo huấn.”

Nói chuyện người này, đúng là nhiều năm không thấy Đăng Thanh Sơn.

Bên kia Đăng Long cùng Đăng Vũ bọn người không ngờ, đã muốn hơn nhiều năm không có tin tức Đăng Vân Tráng cùng Đăng Thanh Sơn tử.

.
Thế nhưng ần thân vào Nam Bộ châu.

Năm đó Đăng Vân Tráng phụ tử cầu kết ngoại nhân, ý đồ đảo điên Đăng gia, chiếm lấy Đăng gia sản nghiệp, bị vạch trần âm mưu sau, liền tự lập môn hộ, đi xa tha hương.

Lại nói, Đăng gia hiện giờ phát triển càng tốt, Đăng Vân Tráng phụ tử trong lòng sẽ càng khó thụ, cho rằng tất cả chuyện này, vốn là đều hấn là hấn đám bọn chúng.

Hôm nay thấy Đăng Long Đăng Vũ dẫn người xuất hiện tại nơi này, Đăng Vân Tráng cũng nhin không được nữa, đứng ra quát lớn, nhìn như trân trọng văn bối, nhưng trong lòng có ý kiến gì không, chỉ có chính hấn rõ ràng nhất.

Đăng Vũ lạnh lùng nói: “Đại bá, ngươi như là đã thoát ly Đăng gia, chuyện này, với ngươi liền không có bất cứ quan hệ nào, chúng ta hôm nay tới nơi này, cũng không phải là hoa đại bá ngươi ôn chuyện, chúng ta đi là muốn mang về đại tẩu của ta Bắc Cung Ngũ Đồng, nếu như muốn ôn chuyện lời mà nói..., Đăng gia tùy thời hoan nghênh đại bá đăng môn!”
“Đăng Vũ, ngươi tiện nhân kia, tưởng rằng bảo vệ Đăng Phi đại môn, liền không gì làm không được sao?” Đăng Thanh

Sơn vẻ mặt oán độc nhìn Đằng Vũ, lạnh lùng nói: “Quấy rầy Long thiếu gia đám cưới, các người đã muốn tội đáng chết vạn lần!”

Nói xong, xoay người đối Đằng Vân Tráng nói: “Phụ thân, bọn họ không lĩnh tình, phụ thân căn bản không có cần phải mà quản xem bọn hấn làm khi gió gì sống chết!”

Đằng Vân Tráng thở dài một tiếng, trở lại đối Long Khiếu Đình khom người thi lễ: “Long gia chủ, ta đây đại bá thân phận, khi bọn hấn trong suy nghĩ, nửa điểm phân lượng cũng không, thôi, Long gia chủ tưởng phải làm như thế nào, buông tay làm là được.”

Long Khiếu Đình híp mắt, nhìn thoáng qua Đằng Vân Tráng, nhìn xem Đằng Vân Tráng trong lòng có chút hốt hoảng, tài tự tiểu phi tiểu khoát tay chặn lại: “Lên, đem bọn họ toàn bộ bắt!”

Một đám người áo xanh lập tức hướng Bạo Long đám người kia vây quanh, Bạo Long liềm liềm chủ c hồn, một cái cụt một tay nắm trường đao, cười nói: “Các huynh đệ, cho bọn hấn bữa tiệc vui thêm chút gia vị, Sát!”

Một tiếng sát nói ra sau, bọn này Phi Long dong binh đoàn hán tử trên người sát khí trong giây lát bạo phát đi ra, cùng đám kia người áo xanh nháy mắt chém giết cùng một chỗ!

Tiếng chuông!

Hơn nữa tương giao thanh âm nháy mắt bên tai không dứt.

Nhượng tất cả mọi người không ngờ tới vâng, Đằng Long cùng Đằng Vũ mang tới đám người kia, thực lực cánh hội cường đại như thế, quả thực giống như là một đám sư tử, xông ào vào đàn dê một loại.

Huyết quang hiện ra, huyết tinh nổi lên bốn phía, cái chết, thế nhưng tất cả đều là Long gia nhân!

Long Khiếu Đình vốn là trầm ổn trên mặt, cũng nhin không được hơi hơi thay đổi nhan sắc, một đôi tròng mắt ở bên trong, sát cơ thoáng hiện, nhưng lại như cũ không hề động thanh sắc.

Một cái hán tử áo xanh cả người Đấu khí bùng nổ, quơ trong tay một bả sắc bén trường kiếm đâm hướng Bạo Long, lại bị Bạo Long cả người mang kiếm chém làm hai đoạn, ngũ tạng lục phủ chảy đầy đất, mùi máu tươi tận trời.

Bạo Long lại tượng thị không có cảm giác nào giống như, mỗi lần vung đao, chắc chắn mang đi một cái sinh mạng!

Trong khoảnh khắc, mấy mươi cá người áo xanh toàn bộ táng thân như thế, trong viện kia tận trời mùi máu tươi, nhưng tất cả tiền tới tham gia tiệc cưới khách quý đều thay đổi sắc mặt, có chút nhịn không được ngồi chồm hồm trên mặt đất nôn mửa, thậm chí có chút nhát gan, trực tiếp bị hù ngất đi.

“Hảo, hảo, ngươi Đẳng gia khinh người quá đáng, cũng đừng trách ta ra tay ác độc!” Long Khiếu Đình nhìn trước mắt một màn này, cơ hồ cắn cương nha, hướng về phía mấy cái bên kia vẫn đứng tại chỗ không nhúc nhích lão giả trầm giọng nói:

“Thỉnh chư vị tiền bối ra tay, giúp ta giết bọn này cuồng đồ!”

Bọn này lão giả khẽ gật đầu, nhìn Bạo Long đợi người ánh mắt, giống như đang nhìn một cái tử nó suất một vị lão giả trầm giọng nói: “Cũng chỉ là một bầy kiến hôi, chân cảm thấy chính mình rất mạnh sao?”

Nói xong, thân mình nháy mắt động, trên không trung lôi ra một mảnh tàn ảnh, nháy mắt vọt tới Bạo Long trước mắt, đưa tay chính là một chưởng!

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, Bạo Long lui về phía sau 7,8 bộ, khoe miệng tràn ra một tia máu tươi, hai mắt lại tràn ngập chiến ý điên cuồng, nhìn lão giả này.

“Di? Có chút bản lĩnh.” Lão giả này phát ra một tiếng kinh ngạc, lập tức tiếp tục xông lên, song chưởng tề huy, bài sơn đảo hải tựa như lực lượng kinh khủng, nhất thời đánh phía Bạo Long.

Bên kia Minh U Vũ một tiếng khẽ quát, che ở Bạo Long trước người, bàn tay trắng nõn huy động, đem này cổ bài sơn đảo hải bàn lực lượng, đều thổi quét trở về.

Ông!

Một trận kinh khủng vù vù thanh âm, lão giả kia trong miệng cuồng phún máu tươi, bị trực tiếp đánh bay ra ngoài.

Lần này, kể cả Long Khiếu Đình ở bên trong những người ở

đây, tất cả đều bị kinh sống ở đó lý, Long Trục Lâm càng là thất thanh chỉ vào ra tay nữ tử này kinh hô: “Minh U Vũ!” Nói xong, Long Trục Lâm thanh âm bén nhọn: “Cùng tiến lên, nữ nhân này thị đỉnh Đầu Tôn!” Không đợi Long Trục Lâm nói chuyện, bên kia mười mấy lão giả cũng đều đã phát hiện, thân mình đồng thời động, công hướng Minh U Vũ.

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp cho đến Đằng Vũ cùng Đằng Long đám người, lúc này cũng không tái che lấp, nhất tề ra tay.

Dù sao hôm nay đến đây, mục đích đúng là để cướp cô dâu, xem như cùng Long gia kết thù, cũng sẽ không tiếc! Mười mấy lão giả đồng loạt ra tay, sinh ra uy lực cực kì khủng bố, xem như Minh U Vũ, cũng không dám đón đỡ, không ngừng du tẩu, đối với Long gia thực lực cảm thấy kinh ngạc.

Không tưởng được rằng trong thế tục, cũng có như thế thế lực gia tộc.

“Di? Chúng ta giống như đã tới chậm.” Ở nơi này biên một mảnh hỗn loạn, lâm vào hỗn chiến thời điểm, trên bầu trời bỗng nhiên truyền tới một hơi vài phần thanh âm kinh ngạc.

“Thị ni, ai làm cho công tử ngài trên nửa đường giải quyết Bát Đại Gia Tộc dư âm nghiệt thì cùng bọn họ nói nhảm ni.” Một cái giao hàm thanh âm cô gái, cũng đi theo rõ ràng rơi vào tay chúng trong tai người.

Như thế nào còn có người lai? Những người ở đây tâm đều đi theo nhắc tới, mà Bạo Long bọn họ đám người kia, lại trong giây lát phát ra một trận thanh âm rung trời tiếng hoan hô.

“Công tử!”

“Là công tử đến rồi!”

“Ha ha ha, công tử đến rồi!”

Đằng Phi tạt chạy tới nơi này trên đường, vô tình gặp được Bát

Đại Gia Tộc dư âm nghiệt Vương Duy Dương cùng Quy Bình Bình đám người, những người này thế nhưng cùng Tây Thù Hắc Thủy Ma Cung hỗn lại với nhau.

Liên cùng mấy người Hắc Thủy Ma Cung đệ tử ở bên trong, bị Đằng Phi trăm giết sạch, giết người phía trước, Đằng Phi vẫn một vài vấn đề, làm trễ nãi chút thời gian.

Kết quả đến đây, vừa vặn vượt qua bên này hỗn loạn.

Đang có chút lực bất tòng tâm Minh U Vũ, nghe thấy Đằng Phi thanh âm, tâm tình buông lỏng, biết cái này tái không cái gì buồn phiền ở nhà.

Không ngờ đi lần này thần, trên cánh tay nhất thời bị một gã lão giả đâm ra một vết thương, máu tươi chảy ra đến, bên kia không trung truyền đến hừ lạnh một tiếng.

Nhất cổ kinh khủng Hỗn Độn lực lượng trực tiếp đánh phía lão giả kia, đâm bị thương Minh U Vũ lão giả liên hừ cũng chưa có thể hừ ra một tiếng, trực tiếp bị đánh được tan xương nát thịt!

Một kích kia, kinh thế hãi tục!

Đương trường đem tất cả Long gia mọi người chấn nhiếp được hồn phi phách tán, bên kia Long Khiếu Đình phát ra hét lớn một tiếng: “Dừng tay!”

Mười mấy Long gia bên này lão giả cũng đã sợ, nghe thấy mệnh lệnh sau trực tiếp lui về phía sau.

Đằng Phi mang theo Vũ Lan tử muội từ không trung chậm rãi hạ xuống, nhìn Minh U Vũ bị thương cánh tay, hơi hơi nhíu mày: “Không có sao chứ?”

Minh U Vũ ngưng mắt nhìn Đằng Phi, thản nhiên cười, hơi lắc đầu: “Không có gì đáng ngại.”

Bạo Long đám người dồn dập lại đây cùng Đằng Phi chào, bên kia Đằng Vân Tráng cùng Đằng Thanh Sơn sắc mặt đại biến, bất lộ dấu vết lui về phía sau.

Toàn bộ Đằng gia, bọn họ ai còn không sợ, chỉ sợ Đằng Phi! !.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 310: Ta Là Tới Cướp Cô Dâu!

>

Long Khiếu Đình sắc mặt cực kỳ khó khăn, ngay tại lúc này, trong đầu hần linh quang chợt thiểm, thậm chí thoáng cái hiểu bị lật đổ Chu thị hoàng tộc bị ai.

Thế tục lực lượng, nữa thế nào cường đại, đối với những thứ kia cường giả chân chính mà nói, cũng bất quá chính là gà đất chó kiểng giống như, tựa như Long gia cùng những thứ kia bình thường dân chúng chênh lệch giống nhau.

Cường đại trở lại con kiến, cũng sẽ không biến thành voi.

Long gia lần này, gặp khó khăn!

Hoàn hảo, này té ngã gặp hạn còn không coi là triệt để, mặc dù đã đánh mất thiên đại thể diện, nhưng này có cái gì đi? Chỉ cần qua trước mắt này quan, Long gia hay là Long gia, hay là Nam Bộ Châu ân Vương gia tộc!

Hít sâu một hơi, Long Khiếu Đình đi tiến lên đây, hướng về phía Đằng Phi sâu thi lễ, nhất thời đem bốn phía những người đó cho sợ ngây người, đã bao nhiêu năm, Long gia cường thế, đã sớm xâm nhập cả Nam Bộ Châu người trong lòng, không ai sẽ nghĩ tới, cường đại Long gia gia chủ, cũng sẽ có hướng về phía người khác thi lễ một ngày.

“Vị này, là Đằng Phi công tử sao? Tại hạ Long Khiếu Đình, Nam Bộ Châu Long gia gia chủ.” Long Khiếu Đình vẻ mặt cung kính nói: “Đằng công tử đại giá quang lâm, Long mỗ không thể xa nghênh tiếp, mong rằng bao dung.”

Bốn phương tám hướng, yên tĩnh không tiếng động, chậm rãi có thể nghe.

Cái gì gọi là gắng chịu nhục? Đi qua rất nhiều người không hiểu, nhưng giờ phút này, bọn họ rốt cuộc hiểu rõ.

Hiều đồng thời, trong lòng bỏ cũng dâng lên một cỗ cảm giác vô lực.

Long Khiếu Đình, thật là một kiêu hùng a!
Này đây đất máu tanh là ai chuẩn bị ra tới? Giờ này khắc này, lại vẫn có thể mặt không đổi sắc nói ra những lời như vậy, tự hướng phần này ẩn nhẫn công phu, mà ngay cả Đằng Phi, đều không thể không bội phục.

“Khụ.

.

.

Long gia chủ đúng không? Tại hạ là tới cướp cô dâu, Long gia chủ như thế, để ở hạ thật sự không biết nên nói cái gì cho phải a.” Đằng Phi tự tiểu phi tiểu nhìn Long Khiếu Đình, lại nhìn thoáng qua bên kia sắc mặt xanh mét, môi mím thật chặt môi Long Trục Lâm.

Mặc dù Đằng Phi thể hiện ra mạnh mẽ thực lực để mọi người cảm thấy sợ hãi, nhưng những lời này nói ra, chung quanh không ít người cũng đủ mặt trợn trắng, trong lòng tự nhủ: người này quá kiêu ngạo a, thì ra là căn bản là không có đem Long gia không coi vào đâu.

“Đằng Phi, ta muốn giết ngươi!” Long Trục Lâm nghiêng răng nghiêng lợi, cơ hồ mất đi lý trí.

Ba !

Một tiếng thanh thúy bạt tai tiếng vang, Long Trục Lâm không thể tin được nhìn trước mặt quát hấn bạt tai người, bởi vì người này chính là Long gia gia chủ, phụ thân của hắn, Long Khiếu Đình!

“Nghịch tử! Người muốn hại chết cả Long gia sao?” Long Khiếu Đình tức giận tới mức run run, chủ yếu vẫn bị Đằng Phi trắng ra rằm rĩ cho tức, người uyển chuyển điếm nói chuyện sẽ chết sao?

Long Trục Lâm bộ mặt ủy khuất, nhưng quả thật không dám nói nữa cái gì, mặc dù đang Đằng Phi trong mắt Long Khiếu Đình không đáng giá nhắc tới, có thể ở nơi này Nam Bộ Châu những người khác trong mắt, Long gia gia chủ họ khan một tiếng, cả Nam Bộ Châu cũng muốn đi theo run rẩy xuống.

Hắn ở Đằng Phi trước mặt găng chịu nhục, ần ần tính tình, có thể nếu là vì vậy nếu là có người cảm thấy Long gia mềm yếu có thể lấn, vậy thì thật chính là mình muốn chết.

“Ha ha, Đằng công tử nói đùa, lúc trước một trường hiểm lăm, tại hạ cũng không biết lệnh huynh vừa Bắc Cung gia nữ nhi, nếu là biết, nói gì cũng sẽ không có chuyện ngày hôm nay.” Long Khiếu Đình mang trên mặt nụ cười, nói: “Vì biểu đạt xin lỗi, tại hạ nguyện ra hoàng kim mười vạn bồi tội, vốn là muốn đem bộ này nhà cửa nhất tịnh tiễn đưa cùng lệnh huynh, bất quá bây giờ, lây dính máu tanh, có chút không rõ, sẽ thấy tương đương thành hoàng kim một vạn lượng tốt lắm.

Về phần Bắc Cung gia tiểu thư, tự nhiên là lệnh huynh mang đi, tại hạ không hai nói.

Không biết Đằng công tử, đối với loại này phương thức giải quyết, có hay không hài lòng đi?”

Bên kia làm nhà mẹ đẻ người Bắc Cung gia tộc nhân đều đã nhìn u mê, nhất là Bắc Cung Hùng, khóe miệng kịch liệt co quắp, hắn bị triệt để không nhìn, vô luận là Đằng gia người, hay là Long gia người, cũng giống như là hoàn toàn quên hôm nay chuyện này một cái vai chính là Bắc Cung gia nữ nhi giống nhau.

Nhưng này có thể thế nào? Hắn dám ngay tại lúc này chen vào nói sao?

Giữ vững trăm mặc, chính là hắn bây giờ duy nhất có thể việc làm, nếu không, chẳng những Đằng gia sẽ không thích, mà ngay cả Long gia cũng sẽ triệt để ghi hận thượng Bắc Cung

gia.

Cho đến ngày nay, Bắc Cung Hùng tài coi là chân chính hiểu, cái gì gọi là vượt qua thể tục lực lượng cường đại, cái gì tài gọi thực lực chân chánh!

Người ta vừa mới xuất hiện, phát tay một cái mạnh mẽ Đẩu Tôn bị trực tiếp đánh phát, đồng thời làm cho Nam Bộ Châu ản Vương gia tộc Long gia gia chủ Long Khiếu Đình trực tiếp cúi đầu nhận thua!

Đây mới gọi là cường đại a!

Trong lòng nhớ, Bắc Cung Hùng trong lòng dần dần dấy lên một đoàn hỏa, đột nhiên phát hiện, Bắc Cung Ngữ Đồng gả cho Đằng gia cũng không có gì không tốt a, có Đằng Phi như vậy một cái vô cùng cường thế hậu viên, Bắc Cung gia muốn phát triển, quả thực chính là dễ như trở bàn tay, thậm chí, vượt qua Long gia”.

.

.

Cũng không còn là mơ ước a!

Đằng Phi đầu tiên là nhìn thoáng qua Minh U Vũ, Minh U Vũ hiểu Đằng Phi ý tứ, nhẹ nhàng lắc đầu, đâm bị thương người của mình, đã bị Đằng Phi đánh cho hơi phi yên diệt, dù sao bọn họ hôm nay tới mục đích, cũng đúng là chính là cướp cô dâu, hôm nay mục đích đã đạt tới, Long gia lại như thế phối hợp, cúi đầu nhận sai, cũng không cần phải lại tới chết trong bức này Long gia.

Đằng Phi lại nhìn thoáng qua Đằng Long, không nói gì, nhưng ý tứ cũng rất rõ ràng: ngươi muốn thế nào, ta cũng ủng hộ ngươi!

Đằng Long nước mắt thiếu chút nữa tràn mi ra, có như vậy huynh đệ, hắn còn có thể nói gì? Hướng về phía Long Khiếu Đình liền ôm quyền, trầm giọng nói: “Long gia chủ, hôm nay Đằng Long có nhiều đắc tội, Long gia chủ lòng ôm áp khí phách, Đằng Long bội phục!” Vừa nói, Đằng Long chuyển hướng Long Trục Lâm, nhìn vẻ mặt không cam lòng Long

Trục Lâm, Đằng Long trong ánh mắt lộ ra mấy phần khinh thường vẻ, nói: “Long Trục Lâm, phụ thân ngươi là một nhân vật, nhưng ngươi.

.

.

Sai nhiều lắm! Nam tử hán đại trượng phu, làm việc quang minh lỗi lạc, chỉ sợ ngươi thật là có bản lĩnh, đem ta chém giết, ta cũng sẽ không trách ngươi, nhưng ngươi không nên dùng gia thế áp bách Ngũ Đồng, lại càng không nên ở bại bởi ta sau, tiếp tục dây dưa không nghỉ, thậm chí còn dùng âm mưu quỷ kế, bán đứng Ngũ Đồng, buộc Ngũ Đồng người nhà đem nàng mang về.

Đằng Long nhìn muốn nói cái gì Long Trục Lâm, nhanh chóng nói: “Nhưng ngươi nhất không nên, cũng là ở hôn lễ trong ngày hôm ấy, cũng không dám làm cho người ta giải khai Ngũ Đồng kinh mạch hạn chế, Long Trục Lâm, ngươi còn là một nam nhân sao?”

Đã như vậy hồi lâu, Ngũ Đồng ngồi ở chỗ đó đều là không nhúc nhích, Đằng Long như thế nào lại nhìn không ra kinh mạch của nàng bị chế trụ?

Phốc!

Long Trục Lâm sắc mặt trắng bệch, bị Đằng Long mắng được xấu hổ vô cùng, phun ra một ngụm tiên huyết, thân thể lão đảo muốn ngã, cánh cũng nữa nói không ra lời bất kỳ nói tới phản bác.

Long Trục Lâm chậm rãi đi hướng Ngũ Đồng, bên kia Long gia người tất cả đều vẻ mặt hoảng sợ hướng lui về phía sau đi, vẫn có mấy người không cam lòng, nhưng bách khắp cả trên trận tình thế, không dám có bất kỳ cử động, chỉ có thể tro mắt nhìn Đằng Long đi tới Ngũ Đồng bên cạnh.

Đằng Long cũng không có thân thủ đi hái Ngũ Đồng trên đầu khăn voan, mà là nói: “Một nữ nhân, cả đời chỉ có thể gả một lần người!”

Tràng diện nhất thời một mảnh tĩnh mịch, mà ngay cả Đằng

Phi, cũng khẽ sừng sốt, nhìn Đằng Long bóng lưng, suy tư, thăm nghĩ trong lòng: Đằng Long hẳn không phải là người như thế sao?

Bên kia Đằng Vũ nhóm người cũng tất cả đều về mặt ngọc nhiên nhìn Đằng Long, Bắc Cung gia những người đó lại càng về mặt kính ngọc, Bắc Cung Hùng sắc mặt một mảnh xám trắng, nếu như lúc này Đằng Long hơn nữa không thể ra muốn Bắc Cung Ngũ Đồng lời nói, kia Bắc Cung gia tự triệt để xong.

Khăn voan ở dưới Ngũ Đồng thân thể run nhẹ một chút, không nói gì.

Đằng Long nói tiếp: “Cho nên, này khăn voan, ta không thể thế người nhắc lên, ta sẽ không để cho người cử hành lần thứ hai hôn lễ, cho nên, Ngũ Đồng, hôm nay, ở chỗ này, ta muốn cưới người! Người nếu nguyện ý, tự gặt đầu, chúng ta lập tức bãi đường thành thân!”

Đằng Phi nhóm người thở dài một cái, bên kia Đằng Vũ nhìn không được trợn mắt nhìn nhà mình ca ca một cái, trong lòng tự nhủ người không thở mạnh sẽ chết sao? Có biết hay không như vậy có hù chết người?

Ngũ Đồng khăn voan hạ này tờ thanh tú trên mặt, đã sớm tràn đầy nước mắt, nhẹ nhàng điểm mấy cái đầu, trong lòng ủy khuất cùng cảm khái không biết nên thế nào biểu đạt cho phải.

Đằng Long quay đầu lại, hướng về phía Long Khiếu Đình nói: “Long gia chủ, đắc tội, tại hạ cũng không phải là nhằm vào Long gia chủ, chẳng qua là không muốn làm cho Ngũ Đồng lưu lại bất cứ tiếc nuối nào!”

“Ta hiểu, ta hiểu, bộ này nhà cửa, sẽ đưa cho Đằng Long thiếu gia!” Giờ này khắc này, Long Khiếu Đình còn có thể nói gì? Đằng Phi thực lực siêu việt thế tục không nói, người ta huynh trưởng cũng là chân chính hán tử! Cho dù làm cừu gia, hẳn cũng đồng dạng không lời nào để nói.

Nhìn nhìn lại con của mình”, xuyên, đúng là không bằng người nhà a!

Long Khiếu Đình thở dài một tiếng, phân phó người bên cạnh,

gọi đem sân này quét sạch sể, sau đó dẫn người yên lặng thối lui khỏi.

Từ điểm này thượng nhìn, này Long Khiếu Đình, thực tại là một nhân vật, chỉ tiếc bị con mình cho làm liên lụy tới, cả đời anh danh, cơ hồ hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Bên này Long gia rút đi, bên kia những thứ kia đến đây chúc tân khách, liên đều có chút không biết làm sao.

Đi? Này Đăng Phi có thể hay không mất hứng? Nếu là Bắc Cung gia thật bởi vì đáp lên Đăng gia này tuyển thăng chức rất nhanh, trong lòng khó tránh khỏi có nhớ hận bọn hắn; lưu? Long gia lần này đã đánh mất thiên đại một cái mặt mũi, gặp khó khăn lớn như vậy té ngã, muốn trong lòng không có hận ý, quỷ cũng không thư, trả thù Đăng gia không có can đảm tử, nhưng đem khí tát đến trên người bọn họ, quả thực là dễ dàng.

Những thứ này Nam Bộ Châu có uy tín danh dự đại nhân vật chưa từng có nghĩ tới, tham gia náo nhiệt cũng có tiến tới như thế khó khăn tình cảnh, quả thực chính là bẽ đầu sút trán không biết làm sao.

Hay là Đăng Long, trải qua phen này phong ba, lại thêm ở Đăng gia trong khoảng thời gian này lịch lãm, quả thật thành thực rất nhiều, hướng về phía mọi người ôm quyền nói: “Để chư vị bằng hữu không thoải mái, thật là xin lỗi, bây giờ tại hạ muốn cùng Bắc Cung gia tiểu thư bái đường thành thân, chư vị nếu là nguyện ý lưu lại xem lễ, tại hạ hoan nghênh, nếu là không muốn lưu lại, tại hạ tuyệt không miễn cưỡng , !”
“Ha ha, Đăng Long công tử tân hôn đại cát, bọn ta sẽ đi theo thâu cái này đột nhiên náo loạn.”

Một nhóm người khó xử cười, trong lòng đối với Đăng Long ân oán rõ ràng làm phép hay là rất cảm kích, rồi rít cáo từ rời đi, đến cuối cùng, chỉ còn lại có Bắc Cung gia người, đi cũng không được, ở lại cũng không xong.

Đã rất thành thực có hiểu biết Đăng Long, này có nhưng giống như là quên còn nữa Bắc Cung gia người giống như, đã đi qua, kéo Ngữ Đồng tay, nhẹ giọng nói: “Ngữ Đồng, xin lỗi, để cho

ngươi chịu ủy khuất!”

Ngũ Đồng chậm rãi dựa vào đến Đằng Long trong ngực, khóc thút thít không nói.

“Lần này không có thể lạy cha mẹ của ta, chờ chúng ta sau khi về đến nhà, bỏ khuyết thêm này một tiết, ngươi nhìn tốt không?” Đằng Long thanh âm ôn nhu hỏi.

“Ân.” Ngũ Đồng âm thanh như muỗi nột, lại cảm động vừa ngưng ngưng đáp một tiếng.

Đằng Long quay đầu, hướng về phía Đằng Phi nhếch miệng cười cười: “Cái kia, huynh đệ, có phải hay không trước giúp ngươi chị dâu, đem này kinh mạch cấm chế giải khai?”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 311: Thần Vực Đảo! Đưa Đỉnh

>

Đằng phi cười khỏ, trong lòng tự nhủ ta còn tưởng rằng người đã quên này mảnh vụn (gốc).

Cũng đã quên có chúng ta tồn tại.

Đi tới nói câu: “Chị dâu, đắc tội.”

Nói xong, kéo ngũ đồng cổ tay, một cổ lực lượng theo ngũ đồng kinh mạch trực tiếp xông đi vào, đem ngũ đồng thân hươu bên trong cấm chế trực tiếp phá giải điếu rơi, đồng thời cũng không có đối với ngũ đồng kinh mạch sinh ra nửa điểm, tổn thương.

Đằng phi đối với lực lượng không chế, đã đến một loại cực cao cảnh giới.

Đằng Phi hồi trở lại, ngũ đồng lúc này thời điểm trong thân thể cấm chế đã trải qua hoàn toàn đi trừ, chậm rãi vận vẹo phạm hạ “Khải Hàng Thủy Ấn” thân thể, thích ứng một hồi, lập tức phác tiến đằng Long trong ngực, lên tiếng khóc lớn lên.

Trước khi nàng liên khóc khí lực đều không có, trong nội tâm cái kia phân ủy khuất, có thể nghĩ.

“Tốt rồi, bảo bối, hôm nay là chúng ta ngày đại hỉ, đừng khóc, về sau, ta sẽ mỗi ngày cho người cười.” Đằng Long khó được ở trước mặt mọi người lời nói lời tâm tình, lại nhắm trúng ngũ đồng then thùng không chịu nổi, không ngớt lời không thuận theo.

Bên này mọi người vui vẻ ra mặt, bên kia Bắc Cung gia một đoàn người nhưng lại xấu hổ không biết làm sao, nhất là lúc trước dốc hết sức chủ trương việc hôn sự này những người kia, giờ phút này sắc mặt đều khó coi, có trời mới biết Bắc Cung ngũ đồng trong nội tâm sẽ như thế nào nhớ hận bọn hắn, nhất là bọn hắn vì việc hôn sự này, còn tìm người đem ngũ đồng kinh mạch cho khóa lại.

Chuyện này, cũng không phải là Long gia người làm, mà là Bắc Cung gia mình làm!

Giờ phút này gặp Bắc Cung ngũ đồng cùng đảng Long trong lúc đó anh em em em điềm điềm mật mật, bước tiếp theo đoán chừng muốn thật sự bái đường thành thân, nếu này sẽ lại không biểu hiện điềm tồn tại cảm giác, đoán chừng ngày sau muốn mượn Đảng gia tên tuổi phát triển Bắc Cung gia, phạm hồ tỵ là không thể nào.

Ngẫm lại cũng thế, đảng Long trong nội tâm đối với Bắc Cung gia nhất định là oán niệm sâu đậm, nguyện ý để ý tới bọn hắn tỵ là quái sự.

Bắc Cung hùng mọi nơi nhìn thoáng qua, những người kia gặp được ánh mắt của hắn, tất cả đều tránh đi, lại không có một người nào nguyện ý xuất đầu, lúc này thời điểm, một cái tuổi tác rất lớn lão giả, Bắc Cung gia một cái trưởng lão, run run rẩy rẩy đi tới, hướng về phía Bắc Cung ngũ đồng trầm giọng nói ra: “Tiểu “Khải Hàng Thủy Ấn” tử, lão hủ ngày trước nhiều có đắc tội, mong rằng tiểu “Khải Hàng Thủy Ấn” tử rộng lòng tha thứ, lão hủ làm như vậy, ai, cũng là vì gia tộc...”.

“Tứ gia gia, ngài không muốn hơn nữa, hôm nay là ta ngày đại hỉ, ta không muốn lại xem lại các ngươi, các ngươi mời trở về đi.” Bắc Cung ngũ đồng lạnh lùng đã cắt đứt lão giả này lời mà nói..., sau đó ngưỡng mặt lên, cách đó thẳm khấn cô dâu, hướng về phía đảng phi bên kia phương hướng nói ra: “Đảng phi, cảm ơn ngươi thành toàn chúng ta, Bắc Cung gia ngày sau, mong rằng ngươi có thể trông nom một hai, bất kể nói thế nào, ta đều là xuất từ Bắc Cung gia tộc, không có Bắc Cung

gia, cũng không có của ta hôm nay.

Đằng phi cười nói: “Ngũ đồng tử tử, ah không, là chị dâu lên tiếng, đằng phi tự nhiên muốn tuân mệnh được rồi.”

Cùng ngũ đồng, bởi vì đã sớm quen biết, hơn nữa ngũ đồng mạnh mẽ hoạt bát tính tình, đằng phi cũng thập phần thưởng thức, giữa lẫn nhau coi như là bằng hữu, nói chuyện tự nhiên không có nhiều như vậy cổ kị.

Bên kia Bắc Cung gia cả đám nhưng lại đã cảm động lại hồ thẹn, vừa mới Bắc Cung ngũ đồng thái độ, nhượng bọn hắn như dọa hằm băng, toàn thân lạnh như băng, lại không nghĩ trong nháy mắt đã giúp Bắc Cung gia nói một câu nói.

Bắc Cung hùng da mặt không có Long Khiếu Đình như vậy nhục, tự sát làm không được gượng chịu nhục, mắt thấy con gái gả cho đằng Long đã thành kết cục đã định, tuy nói đại gia tộc nhi nữ hôn nhân không tự chủ được, nhưng nhưng cũng là Bắc Cung gia trước thực xin lỗi ngũ đồng, trái lại ngũ đồng biểu hiện, đã trải qua cũng coi là thập phần rộng lượng.

Này sẽ lại ở tại chỗ này, cũng không có gì thể diện, lập tức cũng không đợi người khác nói cái gì, trực tiếp phẩy tay áo bỏ đi.

“Ngũ đồng, phụ thân ngươi cũng đi, không cần chúng ta bái hấn?” Đằng Long ỉu xiu xấu, nhìn xem Bắc Cung hùng không nói một lời ly khai, nhin không được lắm bầm một câu.

“Theo sau này, ta chỉ là Đằng gia con dâu, không còn là Bắc Cung gia người, ta nhục nhan cầu đằng phi là Bắc Cung gia nói câu nào, là vì Bắc Cung gia làm cuối cùng một sự kiện, Long ca, chúng ta bái thiên địa a!”

Bắc Cung ngũ đồng thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng, nhiệm không đi xa Bắc Cung hùng nghe thấy lời này, thân thể có chút dừng lại, vốn là đình chỉ cái eo, lập tức trở nên còng xuống phạm phân, đi xa bóng lưng, trở nên có chút tiêu điều.

Đón lấy, này tòa trong không khí còn còn sót lại thân phạm phân mùi máu tươi nhà cửa trên không, vang lên traten traten trình

diễn nhạc thanh âm, nhưng lại Bạo Long đám kia thủ hạ, trực tiếp nhặt lên những cái...kia hốt hoảng chạy thực mạng các nhạc sĩ ném nhạc khí, diễn tấu bắt đầu.

Mặc dù không có nhạc sĩ diễn tấu cái kia sao hoàn mỹ, nhưng là coi như được sơ sơ, bọn này thô bỉ đàn ông, cũng không có trong tưởng tượng như vậy thô tục, vực ngoại chiến trường sinh tồn áp lực cực lớn, bình thường bọn hấn cũng hơn nửa sẽ lắc qua lắc lại một ít nhạc khí giải buồn, chỉ là những người này sợ là đều sẽ không nghĩ tới, bọn hấn cũng sẽ có cầm nhạc khí coi như được sơ sơ cho người hôn lễ trợ hứng một ngày.

89

Hồi phục

2012-05-28 11:44

Cử báo |

Hiệp dùng võ loạn cầm

Đỉnh phong chân vũ

10

“Nhất bái thiên địa...”

“Nhị bái cao đường...”.

“Phu thê giao bái!”

Bạo Long đảm nhiệm người điều khiển chương trình nhân vật, lớn tiếng hô hào, hô bái cao đường thời điểm, đằng Long cùng ngũ đồng hai người đều đứng không nhúc nhích, coi như là trận này hôn lễ trong so sánh làm cho lòng người đau xót một màn.

Nói tóm lại, trận này hôn lễ phong ba, đến bây giờ xem như triệt để bị áp chế xuống dưới.

Nhất khiến người ngoài ý, chỉ sợ sẽ là Long gia trực tiếp cúi đầu.

Nói trở lại, đối mặt đẳng phi loại người này, hoàng thất đều có thể tiêu diệt, Long gia cúi đầu, cũng chẳng có gì lạ.

Ngày hôm sau, Long gia liền làm cho người ta đưa tới hoàng

kim mười một vạn lượng, không sai chút nào, ngay tiếp theo, còn có này tòa nhà cửa khế ước.

Đối với mấy cái này, Đẳng Long tự nhiên sẽ không từ tuyệt điều rơi, này nhà cửa tuy nhiên lấy dính một ít huyết tinh, nhưng không có phạm ngàn lượng bạc, cũng là tuyệt đối mua không được!

Cho dù không ở, cũng muốn giữ lại, để ở chỗ này bày đặt, thời khắc nhắc nhở lấy vùng phía nam châu tất cả gia tộc thể lực:

Đừng quên, ta Đẳng gia tại vùng phía nam châu, cũng là không thể trêu chọc!

Đẳng Long đồng thời còn có một chút dã tâm, mặc dù sát ngữ đồng nói từ nay về sau gót Bắc Cung gia không có bất cứ quan hệ nào, nhưng cuối cùng là Bắc Cung gia con gái, cũng nên cho Bắc Cung gia vài phần mặt.

Đã như vậy, ai cũng như đem Đẳng gia sinh ý, cũng phát triển đến vùng phía nam châu đến, sau lưng có đẳng phi cái này cường viện, vùng phía nam châu lại có Bắc Cung gia cái này rắn rít địa phương, rất nhanh có thể chính thức phát triển bắt đầu.

Về phần Long gia, bọn hắn cho dù phần nộ, nhưng dám có phản ứng gì sao?

Thiên tinh ngồi ở ngàn năm Đàn Mộc Điều mài mà thành tinh mỹ trên mặt ghế, một cái thon dài như ngọc tay nâng cầm lên, cách bàn, mặt không biểu tình đánh giá trước mắt này hai cái tuyệt sắc “Khải Hàng Thủy Ấn” nữ tử, có chút không tin thể tục trong gia tộc, cũng có nhiều như vậy thiên phú trác tuyệt đệ tử.

Thực tế cái này toàn thân hơi thở lạnh như băng nữ tử, càng là thâm bất khả trắc, hơn nữa, này tướng mạo...!Thật sự người thật hấp dẫn ah!

Đúng rồi, Thất công chúa nữ nhân kia giống như nói muốn đem nàng gả cho cái kia người lùn, phi, cái kia người lùn tính toán cái thứ gì? Cũng muốn con cóc ăn thịt thiên nga?

Thất công chúa mặt mũi sao...!, tuy nhiên giá trị ít tiền, nhưng mình nếu là muốn ngỗ nghịch, nghịch cũng tự nghịch.

Thiên tinh trong lòng nghĩ thân, híp mắt, đúng đúng mặt toàn thân hơi thở lạnh như băng nữ tử nói ra: “Người, tên gì?”
“Lục Tử Lăng.” Lạnh như băng nữ tử tựa hồ cũng không thích thiên tinh chú thích, có chút nhàu khỏi đôi mi thanh tú.

“Người thì sao?” Thiên tinh bỏ qua lục Tử Lăng biểu lộ, đối với cái khác nữ tử hỏi.

“Lăng Thi Thi.”

“Ta đã biết, từ hôm nay trở đi, hai người các người, hãy theo ta tu luyện a, sư phụ ta chính đang bế quan, ta xem như đời sư thu đồ đệ.” Thiên tinh lười biếng nói một câu, sau đó nói: “Ta Khiếu Thiên Tinh, từ hôm nay trở đi, tựa là Đại sư huynh của các người!”

“Chúng ta có thể lựa chọn sao?” Lăng Thi Thi nhìn thoáng qua lục Tử Lăng, sau đó Vấn Thiên tinh nói.

“Như thế nào?” Thiên tinh một đôi đẹp mắt mày kiếm có chút chớp chớp: “Tin không thân ta?”

“Ân.” Lăng Thi Thi thành thành thật thật ừ một tiếng.

Thiên tinh nhưng lại khóe miệng trung hơi hướng lên nhếch lên, thân nhiên nói: “Cũng thế, các người bọn này ở thế tục trong cao cao tại thượng đã quen thế gia đệ tử, cũng không biết cái gì mới nghiêm túc chính cường đại, hôm nay tựa cho các người biết một chút về, cái gì mới gọi cường giả! Miễn cho về sau đi ra ngoài, cho Thần Vực đảo mất mặt!”

Thiên tinh nói xong, đứng dậy, hướng ra phía ngoài đi đến: “Đi theo ta.”

Lục Tử Lăng cùng lăng Thi Thi lẫn nhau liếc nhau một cái, đi theo thiên tinh đằng sau, đi ra ngoài, vô luận hôm nay tình thực lực như thế nào, nếu như có thể lựa chọn lời mà nói..., hai nữ ai cũng sẽ không lựa chọn hẳn.

Chỉ tiếc, thoát nhìn không có gì lựa chọn chỗ trống, các nàng đã đến Thần Vực đảo lĩnh vực về sau mới biết được, Thần Vực đảo cũng không phải là chỉ có một tòa đảo, mà là mấy trăm cái cự đại hòn đảo liên hợp cùng một chỗ, gọi chung là Thần Vực đảo!

Các nàng chỗ toà đảo này tự, chiếm diện tích cực lớn, người

bình thường theo đảo vừa đi đến bên kia, chỉ sợ muốn dùng
phàm mười năm thời gian!
Này đã trải qua không giống như là ngồi xuống hòn đảo, càng
giống là một phiên đại lục!

Ở trên đảo dãy núi vờn quanh, kéo phập phồng, liếc nhìn
không tới cuối cùng, thế tục những... này bị chọn trúng người,
đã đến ở trên đảo về sau, đã bị tách ra, xảo chính là, lãng Thi
Thi cùng lục Tử Lăng, bị phân cùng một chỗ.

Mặc dù quá khứ hai nữ trong lúc đó cũng không có qua cái gì
cùng xuất hiện, nhưng dọc theo con đường này, hai nữ đã trải
qua lẫn nhau quen thuộc, nếu có đẳng phi ở chỗ này, hai nữ
quan hệ trong đó cho dù không xấu, đoán chừng cũng không
tốt đến đi đâu.

Nhưng hiện tại đẳng phi không ở chỗ này, cho nên vốn là cũng
coi là tình địch hai nữ nhân, giờ phút này lại thần kỳ đoàn kết.

Thiên tinh đi đi ra bên ngoài, đối diện tựa là một tòa núi lớn,
nguy nga tú lự, đỉnh núi tuyết trắng trắng như tuyết, quanh
năm không thay đổi.

“Coi được!”

Thiên tinh nói xong, thân hình chậm rãi bay lên trời, chỉ trong
chốc lát, tựa hóa thành một cái chấm đen, phóng tới cái kia tòa
núi lớn đỉnh phong.

“Này bạch “Khải Hàng Thủy Ấn” si muốn làm gì?” Lăng Thi
Thi bữu môi châm chọc nói: “Hắn là muốn đem ngọn núi này
san bằng?”

“Hắn không có có bản lĩnh đó.” Lục Tử Lăng nhàn nhạt nói
một câu.

Đúng lúc này, hai nữ bỗng nhiên cảm giác được một cỗ cường
đại khí lưu chấn động, đón lấy, cái kia đỉnh núi cao truyền đến
âm âm một tiếng vang thật lớn.

Vô số cực lớn đá vụn vũ giống như: bình thường bốn phía kích
“Khải Hàng Thủy Ấn” bắn!

Khổng lồ khí lưu tại đỉnh núi, một đoàn cây nắm hình dạng cực lớn đám mây, bay lên, bay thẩn đến chân trời, nhìn về phía trên cực kỳ làm cho người ta sợ hãi!

Đãi cái kia bụi mù chậm rãi tán đi, hai nữ nhìn chăm chú xem nhìn, gặp vốn là nhìn về phía trên thập phần bén nhọn đỉnh núi, lẳng không biến mất hơn trăm mười mét cao, lại bị thiên tinh một kích này cho sinh sinh xóa đi!

Hai nữ lẫn nhau liếc nhau một cái, lẳng Thi Thi sắc mặt không biến, hỏi: “Tử Lăng tử, hắn có thể làm được sao?”

Lục Tử Lăng không chút do dự gật đầu, nói ra: “So người này cường!”

Lẳng Thi Thi thở dài ra một hơi: “Làm ta sợ muốn chết, cái kia khá tốt, xem ra người này cũng coi như có chút bản sự.”

“Về sau ngươi sẽ mạnh hơn hắn, có Thần Vực đảo tại đây tài nguyên, đạt tới Vương cấp không phải cái gì tưởng tượng.”

Lục Tử Lăng nói ra.

Nếu như thiên tinh biết mình triển lộ thực lực cử động, tại hai nữ trong mắt chẳng những giống như bạch “Khải Hàng Thủy Ấn” si, nhưng lại cảm hấn lấy người làm sự so sánh, được ra hấn không bằng người khác kết luận, không biết có thể hay không bị tức được thổ huyết.

Lúc này thời điểm, ngày đó tinh theo trên ngọn núi bay trở về, sắc mặt nhìn như bình tĩnh, nhưng trong ánh mắt phàm phân kiêu căng lại lộ ra tâm tư của hấn, nhàn nhạt hỏi: “Như thế nào?”

“Coi như cũng được.” Lẳng Thi Thi một câu, thiếu chút nữa nhượng thiên tinh một ngụm lão huyết phun ra đến, ta một cái tát đập nát hơn trăm mét cao đỉnh núi, tại miệng ngươi ở bên trong, tự đổi lấy một câu coi như cũng được?

Thiên tinh bỗng nhiên có loại rất muốn chửi ầm lên xúc động Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 312: Điền Quang Cùng Vị Ương Minh Nguyệt!

>

Convert by:

ZajMaster

Thật sự là vô tri người a...!

Thiên Tinh hít sâu một hơi, cứng rắn (ngạnh) bài trừ đi ra một cái dáng tươi cười, hướng về phía Lăng Thi Thi nói ra: “Tiểu sư muội, từ hôm nay trở đi, các người muốn bắt đầu dựa theo Thần Vực Đảo phương thức đi tu luyện, tuy nhiên các người là nữ hài tử, nhưng sư huynh ta, cũng sẽ không bởi vậy nhiều cho các người chiếu cố, nghiêm khắc yêu cầu, là vì tương lai các người tốt, hiểu chưa?”

Hai nữ bình tĩnh nhìn Thiên Tinh, một điểm phản ứng đều không có.

Thiên Tinh rút cục nhứt chí rồi, vẫy vẫy tay, kêu đến một người làm, phân phó xuống dưới, mang hai nữ đi làm một ít chuẩn bị.

Nhìn xem hai nữ dáng vẻ thướt tha mềm mại tư thái, Thiên Tinh lỗ mũi hừ một tiếng: “Bất quá là muốn thông qua loại phương thức này, khiến cho chú ý của ta, cố ý tỏ vẻ khinh thường sao? Có lẽ là sợ ngậy người a!”

“Tử Lăng tử, xem ra chúng ta về sau có nếm mùi đau khổ rồi, thằng này thoạt nhìn vô cùng khó chịu a....” Lăng Thi Thi cười nhẹ đôi (với) Lục Tử Lăng nói ra.

Lục Tử Lăng nói ra: “Không sao, chúng ta lại tới đây, chính là vì đề cao mình, bất quá người phải cẩn thận, bọn họ là muốn cầm chúng ta làm mồi dụ đấy, nhất là người..”

Lăng Thi Thi một đôi xinh đẹp con người lộ ra có chút mê ly,

suy tư một hồi, sau đó nói: “Bọn hã đừng muốn thông qua ta đến uy hiếp hã, ta chết cũng sẽ không để cho bọn họ như nguyện!”

“Không chỉ nói chết, toàn tâm toàn ý tăng lên chính mình là tốt rồi.” Lục Tử Lăng nói qua, nhìn thoáng qua Lăng Thi Thi: “Hã biết rõ chúng ta ở chỗ này, hã không ngu ngốc.”

Trên đường đi, hai người nói lý ra đã giao lưu qua những chuyện này, Lăng Thi Thi cũng biết Lục Tử Lăng ý định, chỉ (cái) là của nàng nội tình quá yếu, đều muốn đạt được cực lớn tăng lên, không phải chỉ dựa vào cố gắng có thể đấy.

Nghĩ đến, Lăng Thi Thi bao nhiêu có chút nhụt chí: “Tử Lăng tỷ, của ta nội tình quá kém, có thể đuổi đi lên sao?”

“Có thể đấy.

” Lục Tử Lăng nhìn xem Lăng Thi Thi ánh mắt nhu hòa vài phần, sau đó nói: “Chỉ cần có chí.”

Lăng Thi Thi có chút sững sốt một chút, đột nhiên nghĩ đến chính mình rất nhiều năm trước lần thứ nhất nhìn thấy Đằng Phi thời điểm tình cảnh, lúc kia Đằng Phi, hay (vẫn) là một cái không xu dính túi thiếu niên, lưng đeo huyết hải thâm cừ, cả ngày bị người gọi là củi mục.

Nếu như hã có thể, như vậy, ta cũng có thể! Lăng Thi Thi nắm chặt nắm đấm, trong lòng suy nghĩ: chỉ cần có chí!

Ngoại vực chiến trường, nơi này là nam vực cùng Trung Châu ở giữa một cái lối đi, nhưng có rất ít người biết chính là, tại cái thông đạo này tầm đó, kỳ thật tồn tại một cái khe, thông hướng một cái ai cũng không biết là cái đó địa phương.

Vô số năm đến, từng có vô số đám tiên bối làm việc nghĩa không được chùn bước chui vào qua cái kia khe hở, nhưng kết cục, nhưng là không ai có thể còn sống trở về.

Càng về sau, sẽ không có người lại tiến vào cái kia khe hở, cái thông đạo này, cũng bị nam vực bên này coi trọng, bất kể là thế tục hoàng thất, hay (vẫn) là ẩn thế gia tộc, đều sẽ phái người cộng đồng trấn thủ tại chỗ này.

Không phải là vì ngăn cản Trung Châu người tiến vào, mà là

ngăn cản cái kia trong cái khe xuất hiện sinh vật!
Cái này che giấu, mà ngay cả Bạo Long loại này trải qua ngoại
vực chiến trường người, đều cũng không rõ ràng lắm.

Vẫn cho là là vì ngăn cản Trung Châu người tiến vào đâu.

Bí mật vẫn luôn nắm giữ ở số rất ít người trong tay, nói cách
khác, cũng không có thể được gọi là bí mật.

Trung Châu bên kia, kỳ thật cũng giống như vậy, cũng có
người trấn thủ tại thông đạo cái kia một bên.

Bởi vì cái khe này, vừa vặn ở vào cái thông đạo này chính
giữa.

Từ nơi này trong cái khe đi ra sinh vật, có lựa chọn bên kia,
cũng có lựa chọn phương Bắc đấy.

Cái thông đạo này rất dài, chính giữa tồn tại vô số nguy hiểm,
kể cả cái kia trong cái khe sinh vật.

Cho nên, vô số năm đến, có thể thành công vượt qua cái thông
đạo này người, hầu như không có mấy cái, từng cái thực lực
đều tương đối mạnh mẽ, người bình thường khó có thể tưởng
tượng.

Trong thông đạo vào lúc:ở giữa, một cái chỉ có một người rộng
bao nhiêu, nhưng sâu không lường được khe hở, vắt ngang tại
trong thông đạo vào lúc:ở giữa, nếu không phải chú ý, thậm
chí hội (sẽ) xem nhẹ đi qua, sẽ rất ít có người nghĩ đến, như
vậy một cái không ngờ khe hở, dĩ nhiên cũng làm là tạo thành
nam vực cùng Trung Châu tầm đó cái thông đạo này vô số
năm không thể có an bình đầu sở gây nên.

Một người tướng mạo so nữ nhân còn muốn tuấn tú nam tử,
trong tay mang theo một chút cổ quái mảnh kiếm, đang
khoanh chân ngồi ở khe hở biên giới, hai mắt nhắm nghiền, vẻ
mặt vẻ lạnh lùng.

Đối diện với hắn, đồng dạng khoanh chân ngồi một nữ nhân, nữ nhân này tướng mạo lần đầu tiên nhìn qua sẽ cảm thấy là một mỹ nhân, ngũ quan cân xứng, làn da trắng nõn, thon thả đáng người, đầy đặn ngực, nhưng cẩn thận dò xét, lại sẽ phát hiện, nữ nhân này chẳng những là cái mỹ nhân, hơn nữa sường đến kinh người!

Nhất là hai con ngươi mở ra, nhìn quanh sinh tử, quả thực Câu Hồn Nhiếp Phách!

Giờ phút này, nữ nhân này đang có chút hăng hái đánh giá đối diện cái này xinh đẹp được hư không tưởng nổi nam nhân, một đôi vũ mị đôi mắt, nháy mắt cũng không nháy mắt dừng ở, phảng phất đang nhìn một kiện hiếm thấy Trân Phẩm.

“Nhìn đủ chưa.” Xinh đẹp nam nhân cũng không có mở to mắt, mà là lạnh lùng há miệng.

“Tiểu Diễm Diễm, tỷ tỷ nhìn ngươi đâu rồi, là ưa thích ngươi, ngươi xem, chúng ta đánh cho nhiều năm như vậy, lại hợp tác rồi nhiều năm như vậy, có phải hay không coi như là hoạn nạn chân tình?” Nữ nhân thanh âm rất ngọt rất đẹp, người bình thường nếu là nghe được, không thấy một thân xương cốt cũng muốn vết thương nhẹ hai lượng.

Xinh đẹp nam nhân nhưng là nhíu mày, cả giận nói: “Lão tử gọi Diễm Quang! Không gọi Tiểu Diễm Diễm! Vị Ương Minh Nguyệt, ngươi muốn là lại gọi lão tử Tiểu Diễm Diễm, lão tử liều mạng với ngươi!”

“Sách, đừng nóng giận nha, nhỏ, ngọt ngào thật tốt nghe nha, ngươi liền cam chịu số phận đi, ngươi cái này ngọt ngào tướng mạo, dù thế nào mở miệng một tiếng lão tử, cũng không có cái loại này thô kệch hương vị, người ta liền thích ngươi như vậy đâu.” Vị Ương Minh Nguyệt kiều cười rộ lên, như là một đóa sáng lạn nở rộ Mẫu Đơn.

Diễm Quang chậm rãi mở mắt ra, trong mắt một vòng tinh mang chột lóe lên, cười lạnh nói: “Ít nhất những thứ vô dụng kia, ta muốn đi xuống, khuyên ngươi hay (vẫn) là tranh thủ thời gian về nhà tìm ngươi mẹ mẹ bú sữa mẹ đi đi, nơi đây không thích hợp ngươi!”

Vị Ương Minh Nguyệt cực đẹp khuôn mặt nổi lên một vòng

đỏ ửng, tức giận nói: “Điền Quang, người cái này chết tiết đầu óc, tỷ tỷ ta một cái Thánh cấp đỉnh phong cường giả, ở đâu không tốt? Dựa vào cái gì người liền dám như thế xem thường ta?”

“Đúng vậy a, người là Thánh cấp đỉnh phong cường giả, ta Điền Quang một cái nho nhỏ thánh giai sơ cấp, sao có thể xứng với người đâu này? Ta cái đó dám xem thường ngài a...” Điền Quang bữu môi, chẳng hề để ý nói.

Vị Ương Minh Nguyệt buông xuống mí mắt: “Xem thường liền xem thường a, dù sao người ta hãy cùng định người rồi, hừ, người có thể làm gì? Ta cái này mệnh đều là người cứu đây, cùng lắm thì, còn liền cho người rồi.”
“Người.

.” Điền Quang vẻ mặt im lặng nhìn xem Vị Ương Minh Nguyệt, trong nội tâm cười khò, không nghĩ tới chính mình nhất thời mềm lòng, cứu nữ nhân này, lại cho mình tìm một cái siêu cấp lớn phiền toái.

Nếu Đăng Phi huynh đệ tại hắn là tốt! Nữ nhân này đoán chừng tự cũng không dây dưa chính mình rồi a? Điền Quang hai mắt nhìn lên trời nghĩ đến.

Năm đó cùng Đăng Phi tách ra, ước định ba năm sau Chân Vũ Thành gặp nhau, Điền Quang vẫn chưa quên, lại không nghĩ rằng, tiến vào đến ngoại vực chiến trường về sau, phát hiện sở kiến sở văn (*chứng kiến hết thấy), cùng đi qua biết rõ đáy căn bản cũng không giống nhau!

Những cái...kia đến từ Chân Vũ Hoàng Triều cùng Huyền Vũ Hoàng Triều quân nhân, căn bản cũng không biết rõ bọn hắn dốc sức liều mạng chém giết địch nhân là đến từ phương nào đây.

Điền Quang cũng là một cái cực cơ hội ngẫu nhiên, phát hiện đạo này khe hở, mới tìm được vấn đề căn nguyên.

Điền Quang thông qua Huyết Nguyên Đan, tu luyện tới Đâu

Tôn cảnh giới về sau, liền đi theo một ít thực lực rất mạnh, lá gan rất lớn người xâm nhập này cực lớn thông đạo, nguyên lai tưởng rằng trong thông đạo ngoại trừ địch nhân, không có quá lớn nguy hiểm, lại chưa từng muốn, này nhìn như bình tĩnh thông đạo, nhưng là tràn đầy các loại quỷ dị trận pháp.

Một khi tiến vào, sẽ rất khó rời đi!
Điền Quang cùng những người kia rất nhanh liền phân tán ra, một người đàn độn, u mê xâm nhập đến thông đạo chính giữa, đang vượt qua trong cái khe có một chút giống như người không thuộc mình sinh vật lao tới.

Điền Quang xông đi lên giết sạch rồi những sinh vật này, lòng hiếu kỳ đem ra sử dụng phía dưới, tiến vào đến khe hở chính giữa, trải qua cửa tử nhất sinh, thâm nhập vào đi mấy trăm dặm mới phát hiện, đạo này khe hở thậm chí ngay cả đón lấy một cái thể giới khác!

Cái thể giới này tràn đầy nguy hiểm, khắp nơi đều là mạnh mẽ giống như người không thuộc mình sinh vật, Tây Thùy Dị tộc liền đã nhiều, nhưng nơi đây sinh vật, xa so Tây Thùy Dị tộc càng thêm thần kỳ!

Tại đâu đó, Điền Quang gặp Vị Ương Minh Nguyệt, lúc ấy Vị Ương Minh Nguyệt bản thân bị trọng thương, sắp chết.

Điền Quang khó khăn phát hiện một cái cùng chính mình giống nhau nhân loại, lập tức dùng một viên Huyết Nguyên Đan, cứu được Vị Ương Minh Nguyệt.

Về sau biết được nữ nhân này vậy mà đến từ Trung Châu, tựa hồ là một cái gia tộc cường đại đệ tử, một mình chạy đến rèn luyện, lại không nghĩ rằng, đánh bại đánh bại xâm nhập đến cái chỗ này đến, gặp được đối thủ cường đại, thiếu chút nữa toi mạng.

Đồng thời hai người phát hiện, ở cái địa phương này, bọn hắn tốc độ tu luyện muốn hơn xa qua địa phương khác, mấy năm thời gian, Điền Quang vậy mà theo một cái sơ cấp Đấu Tôn, tăng lên tới Đấu Thánh sơ cấp!

Mà Vị Ương Minh Nguyệt, cũng theo vốn là Đấu Thánh trung

cấp, tăng lên tới Đẩu Thánh cảnh giới đỉnh cao!
Hai người dần dần phát hiện, cái thế giới này, hẳn là cái tiêu thế giới, liên tiếp : kết nối lấy một cái khác không biết không gian, thường cách một đoạn thời gian, cái không gian này trong đều có đại lượng sinh vật tuôn ra nhập, thông qua đạo kia khe hở tiến vào đến liên tiếp : kết nối lấy nam vực cùng Trung Châu trong thông đạo vào lúc ở giữa, có chút trực tiếp mất phương hướng tại các loại trận pháp chính giữa, có chút vận khí tốt đấy, tức thì sẽ thông qua cái kia cái lối đi.

Hai người thậm chí hoài nghi, những cái...kia Dị tộc, chính là những sinh vật này hậu duệ!

Hai người bọn họ tính toán là vận khí tốt đấy, tìm được cái này trong cái khe một cái an toàn nhất đường, mặt khác tiến vào cái khe này trong nhân loại võ giả, hầu như không có có thể may mắn còn sống sót xuống đấy.

Cứ như vậy, hai người ở chỗ này một đôi đôi:đợi chính là vài năm, Điền Quang một mực nhớ kỹ cùng Đăng Phi ước định, muốn rời khỏi, nhưng Vị Ương Minh Nguyệt tựa hồ hạ quyết tâm, hẳn đi tới chỗ nào, nàng cũng theo tới chỗ đó.

Điền Quang cũng không muốn mang lấy một cái không rõ lai lịch nữ nhân trở về, hơn nữa đối với cái thông đạo này trận pháp vô cùng đau đầu, tại cũng không đủ nắm chắc xông qua những thứ này trận pháp lúc trước, cũng không dám đơn giản nếm thử.

“Tiểu Điem Điem, lại nói tiếp chúng ta cũng nhận thức đã nhiều năm, chẳng lẽ ngươi cứ như vậy không tin ta sao?” Vị Ương Minh Nguyệt bỗng nhiên nháy một đôi cực đẹp con ngươi, nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn xem Điền Quang, có chút cô đơn nói: “Kỳ thật ta thật không có cái gì ác ý đấy, ta chỉ là muốn đi các ngươi sinh hoạt địa phương nhìn xem.”
“Trong thập cùng nam vực, có lẽ không có gì thuộc về bất đồng, ngươi vì cái gì không nên muốn tới đây nhìn xem đâu này?” Tuy nhiên nhận thức mấy...!nhiều năm, nhưng giữa hai người, cũng không có lẫn nhau hỏi qua lai lịch của đôi phương.

Hôm nay gặp Vị Ương Minh Nguyệt tựa hồ có nói lên ý tứ,
Điền Quang cũng nhin không được nữa tò mò trong lòng, hỏi
một câu.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 313: Vị Ương Minh Nguyệt Giải Thích Năm Đó!

>

“Ta có thể tin tưởng ngươi sao?” Vị Ương Minh Nguyệt một đôi quăn rũ ánh mắt dừng ở Điền Quang, không có bất kỳ trêu chọc, nhưng tình ý liên tục.

Điền Quang trong lòng một trận im lặng, lẩm bẩm một câu: “Vậy ngươi hay là đừng nói nữa.”

“Ta đi qua, là muốn tìm một người.” Vị Ương Minh Nguyệt không có để ý tới Điền Quang, lẩm bẩm nói: “Người nọ, nên coi là là sự đệ của ta sao, không biết còn ở đó hay không.” Vị Ương Minh Nguyệt vừa nói, tâm tình lộ ra vẻ có chút xuống thấp.

Điền Quang rất ít gặp này không có tim không có phổi suốt ngày cũng biết đùa giỡn nữ nhân của mình loại vẻ mặt này, trong lúc nhất thời cũng có một số trầm mặc, cũng không có hỏi Vị Ương Minh Nguyệt người muốn tìm là ai.

Nam Vực quá lớn, trong biển người mệnh mông ngẫm muốn tìm tìm một người, so sánh với mò kim đáy biển dễ dàng không được bao nhiêu, cơ hồ không có gì có thể có thể tìm tới.

Vị Ương Minh Nguyệt nhướn miệng cười, nhìn Điền Quang nói: “Xem ra ngươi hay là rất quan tâm của ta nha, hì hì, không nói những thứ kia không vui chuyện tình, yên tâm đi, đi Nam Vực ta sẽ thật biết điều, sẽ không cho ngươi thêm phiền toái.”

Điền Quang liếc mắt, trong lòng tự nhủ ta tin ngươi vừa mới trách, thật ngoan lời nói, căn bản là sẽ không đến địa phương quỷ quái này!

“Tiểu sư đệ của ta, nếu như vẫn sống trên cõi đời này, năm nay nên mười tám tuổi, Điền Quang, người biết năm đó phát sinh ở Tây Thủy, kia vật rất oanh động thượng cổ đại mộ sự kiện sao?” Vị Ương Minh Nguyệt do dự một hồi, bỗng nhiên mở miệng hỏi.

“Ân?” Điền Quang chân mày hơi nhíu lại, nhìn Vị Ương Minh Nguyệt, trong lòng dâng lên một tia cảm giác kỳ quái.

“Ta người muốn tìm, cùng năm đó sự kiện kia có liên quan.” Vị Ương Minh Nguyệt nói xong, giống như là thở dài một hơi, chậm rãi nói: “Tên của hắc, nếu như không có thay đổi lời nói, phải là gọi Đằng Phi.”

“Ân? Đằng Phi? Đằng Phi!” Điền Quang nét mặt giống như là gặp quỷ giống như, may là hắc là tâm tính trầm ổn hạng người, chột vừa nghe đến cái tên này, trực tiếp tự ngẩn người.

“Người biết người này?” Vị Ương Minh Nguyệt cùng Điền Quang chung đụng cũng không phải là một ngày hai ngày, lập tức cũng cảm giác được Điền Quang dị thường phản ứng, nhất thời hai tròng mắt lóe sáng, nhìn chăm chăm Điền Quang ánh mắt, lớn tiếng nói: “Mau nói cho ta biết!”

Điền Quang phục hồi tinh thần lại, bộ mặt hồ nghi nhìn Vị Ương Minh Nguyệt, này có hắc ngược lại không vội, nhàn nhạt hỏi: “Người tìm hắc làm gì?”

“Ai nha, ta không phải đã nói rồi sao? Hắc là tiểu sư đệ của ta! Ta tìm hắc tự nhiên là có sự tình!” Vị Ương Minh Nguyệt hờn dỗi một câu, mắt liếc Điền Quang: “Người ta tìm hắc thật sự là có chuyện, người ta tâm hay là đang người nơi này sao!”

“Dừng.

.

.

Dừng!” Điền Quang vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn Vị Ương Minh Nguyệt, nói: “Tốt dễ nói chuyện.”

“Được rồi.” Vị Ương Minh Nguyệt nhất thời biết điều, sâu kín nói: “Ta biết người nhất định sẽ hoài nghi ta một cái Trung

Châu người, thế nào có biết Nam Vực người, đúng không?”
Điền Quang gật đầu, trong lòng tự nhủ: này không nói nhằm không, coi như là Nam Vực, không nhận ra Đăng Phi huynh đệ người cũng không biết bao nhiêu mà đếm a! Hơn nữa, người lại dám nói Đăng Phi là của người tiểu sư đệ? Gặp quý, điều này sao có thể đi?

Vị Ương Minh Nguyệt giống như là nghĩ đến điều gì sao không vui chuyện tình, thở dài một tiếng, nói: “Ta nhưng thật ra cũng không nhận ra Đăng Phi, ta ở Trung Châu lớn lên, làm sao có thể gặp qua hắn đi, ta biết hắn, là bởi vì mẹ của hắn, cũng chính là sư phụ ta.”

“Đăng Phi mẫu thân?” Điền Quang hỏi tưởng lại bản thân năm đó cùng Đăng Phi biết trải qua, có một lần hai người cũng uống rượu say, Đăng Phi tựa hồ đề khởi quá, cha mẹ hắn đều ở Tây Thủy ngộ hại, nếu cũng đã ngộ hại, lại làm sao có thể xuất hiện ở Trung Châu?

“Là, sư phụ ta, chính là Đăng Phi mẫu thân, điểm này, tuyệt sẽ không sai, xem ra, người là thật biết một người tên là Đăng Phi người, không biết chúng ta nói, có phải hay không cùng.”

Vị Ương Minh Nguyệt vừa nói, giảng thuật một đoạn hiếm ai biết chuyện tình.

Vị Ương Minh Nguyệt mới ra đời ở Trung Châu một cái đại tộc trong, là đương đại tộc trưởng thân đệ đệ tiểu nữ nhi, thuở nhỏ thiên phú trắc tuyệt, gặp qua người của nàng, đều nói chưa hết tiểu thư tiền đồ bất khả hạn lượng.

Trung Châu Vị Ương gia tộc cùng Cơ gia là thế giao, quan hệ tương đối mật thiết, thời đại quan hệ thông gia, hai nhà trong lúc, có nhiều lui tới đi lại.

Cho nên, còn nhỏ Vị Ương Minh Nguyệt, thường xuyên có đi theo trưởng bối, đi Cơ gia bái phỏng làm khách.

Có lần Vị Ương Minh Nguyệt ở Cơ gia đại chỗ ở trong lạc đường, đi tới một cái không ra gì thiên trong viện, ở nơi đó, thấy một cái tuyệt đại tao nhã nữ nhân, chỉ sợ năm đó Vị Ương Minh Nguyệt vẫn còn con nít, cũng như cũ bị nữ nhân này mỹ lệ cho sợ ngây người.

Nữ nhân kia tựa hồ rất ít có thể nhìn thấy sinh ra, nhìn thấy Vị Ương Minh Nguyệt cũng rất vui vẻ, hỏi nàng là ai nhà hài tử, biết là Vị Ương gia tiểu thư sau khi, tựa cười hỏi Vị Ương Minh Nguyệt, có nguyện ý hay không làm đệ tử của nàng.

Khi đó Vị Ương Minh Nguyệt, mặc dù chỉ có năm sáu tuổi, nhưng từ nhỏ tựa cuộc sống ở hào quang trong, là một chân chính tiểu công chúa, cho nên tự nhiên rất khinh thường nói người có bản lĩnh gì có thể dạy ta a?

Nữ nhân kia sẽ làm cho Vị Ương Minh Nguyệt thi triển một cái năng có đồ, sau đó thuận miệng chỉ điểm vài câu, kết quả Vị Ương Minh Nguyệt phát hiện, đôi phương chỉ điểm tất cả đều là năng chiêu thức trung chỗ sơ hở.

Tại chỗ đã bị sợ ngây người, mặc dù lúc nhỏ, nhưng Vị Ương Minh Nguyệt rất thông minh, biết này thân thích nhà nữ nhân nhất định là rất giỏi cường giả, tại chỗ tựa đập đầu bái sư.

Sau lại về đến nhà, Vị Ương Minh Nguyệt đem chuyện này lặng lẽ nói cho mẫu thân nghe, Vị Ương Minh Nguyệt mẫu thân đồng dạng là đại tộc tiểu thư, mặc dù đấu khí thực lực giống như, nhưng thấy biết cũng là nhất đẳng, tại chỗ tựa lấy làm kinh hãi.

Vị Ương Minh Nguyệt loại gia tộc này con vợ cả, tu luyện đấu kỹ tự nhiên cũng là cao nhất.

Truyền mấy ngàn năm cao nhất đấu kỹ, làm sao có thể xuất hiện rất nhiều chỗ sơ hở? Đây có thể hay không là Cơ gia nhằm vào Vị Ương gia một cái âm mưu?

Vị Ương Minh Nguyệt mẫu thân rất nghi ngờ, cho nên đem chuyện này nói cho trượng phu nghe, Vị Ương Minh Nguyệt phụ thân vừa nghe cũng gấp, lập tức thiếu chút nữa trực tiếp phóng đi Cơ gia chất vấn.

Các đại tộc trong lúc có một con không quy củ bắt thành văn, đó chính là, không có thể tùy ý đi học trộm nhà khác đấu kỹ, càng không thể lung tung chỉ điểm, đây là rất phạm huý kiêng kỵ chuyện tình.

Lúc ấy hay là Vị Ương Minh Nguyệt mẫu thân, khuyên ở Vị Ương Minh Nguyệt phụ thân, nói để hài tử thi triển một cái nhìn kỹ hẩn nói.

Kết quả, Vị Ương Minh Nguyệt này một thi triển, tại chỗ đem cha của nàng cho sợ ngây người.

Cơ gia người nọ chỉ điểm, một chút cũng không sai, chính xác là Vị Ương gia này đấu kỹ trung tồn tại vấn đề, có vài điểm Vị Ương gia vẫn cũng cũng biết, nhưng vô lực đi thay đổi, còn có một chút, mà ngay cả Vị Ương gia bản thân, cũng không có nhận thấy được quá!

Vị Ương Minh Nguyệt phụ thân nhất thời hiểu được, Cơ gia người nọ, cũng chính là Tiểu Minh Nguyệt lạy sư phụ phụ, cũng không có tồn tại bất kỳ ý xấu tư, đúng là thật lòng chỉ điểm nhỏ, Minh Nguyệt.

Chẳng qua là loại chuyện này quá mức nhạy cảm, hẩn thậm chí không dám lập tức đem chuyện này báo lên, nếu không, không chừng sẽ khiến bao nhiêu phong ba.

Cho nên, Vị Ương Minh Nguyệt phụ thân tự phân phó nữ nhi, chuyện này, trừ cha mẹ ở ngoài, với ai cũng không muốn nói.

Kế tiếp, Vị Ương Minh Nguyệt mẫu thân, thường cách một đoạn thời gian, sẽ mang theo nữ nhi đi Cơ gia tiểu ở vài ngày, dù sao song Phương gia tộc trong lúc loại này lui tới cũng rất nhiều lần, cũng không có người hoài nghi quá cái gì.

Cho nên, Vị Ương Minh Nguyệt ngay khi Cơ gia cái kia nữ nhân thân bí chỉ điểm, một chút lớn lên, cũng rốt cục thành cả Vị Ương gia trẻ tuổi cực kỳ có nhất trời cho thực lực mạnh nhất người.

Dần dần lớn lên Vị Ương Minh Nguyệt, cũng rốt cục biết mình sư phụ thân phận, thì ra là đúng là Cơ gia đương đại gia chủ nhỏ nhất nữ nhi! Cũng từng là cả Cơ gia trẻ tuổi trung nhân vật phong vân, bởi vì phạm vào sai lầm lớn, bị phong tỏa

dùng một thân kinh mạch, quan áp ở cái địa phương này!
Đồng thời, Vị Ương Minh Nguyệt cũng theo thầy phụ trong miệng, biết được rất nhiều chuyện, đã biết rồi sư phụ trẻ tuổi thời điểm, từng có quá một đoạn khắc cốt铭心 tâm tình yêu, hơn nữa nam kia người, còn không phải là Trung Châu người! Ngay lúc đó Cơ Tử Vân, cự tuyệt trong nhà an bài hôn sự, lạng lẽ chạy đi, tiến vào đến Trung Châu bên này vực ngoại chiến trường, không cẩn thận, thậm chí xuyên lối đi, tiến vào đến Nam Vực trong.

Nơi du lịch trong quá trình, nhận thức người nam nhân kia.

Hai người song túc song tê, giống như thần tiên quyến lữ giống như, Cơ Tử Vân giúp đỡ người mình yêu mến ở một chỗ ma thú hoành hành núi lớn mở ra một cái lối đi, để người yêu gia tộc thực lực tăng nhiều, cưới sau khi năm thứ hai, tựu sinh ra một cái khỏe mạnh nam trẻ nhỏ.

Rồi sau đó, hai người ở Nam Vực Tây Thùy, phát hiện một ngọn thượng cổ đại tới “,.

.

.

Điền Quang quả thực nghe được trợn mắt hốc mồm, cho tới bây giờ, Vị Ương Minh Nguyệt nói việc này, rõ ràng hay là tại nói Đằng Phi a!

“Kia sau lại?” Điền Quang nhìn Vị Ương Minh Nguyệt hỏi.

“Sau lại, sư phụ cùng sư công ở đây chỗ ngồi cổ đại trong mộ, phát hiện một số kinh thế bảo vật, khiến cho Nam Vực Tây Thùy các đại siêu cấp thế lực thềm thường, phái người đuổi theo giết bọn hắn.

Mà khi, phát hiện sư phụ chạy trốn Cơ gia, cũng phái ra đại lượng cao thủ, từ Trung Châu, một đường đuổi kịp Nam Vực.

.

.

Vị Ương Minh Nguyệt vành mắt có chút ửng đỏ, nhẹ giọng nói: “Những người đó, phát hiện sư phụ cùng sư công đã lập gia đình, trong cơn giận dữ, thậm chí gia nhập vào đám kia người đuổi giết đội ngũ trong, sư phụ nói, nếu không phải những người đó, sư công có nên không chết, kết quả, sư công bị trọng thương, mà sư phụ, tất bị Cơ gia người thừa dịp loạn mang đi.”

Điền Quang đột nhiên được biết ngày như vậy lớn tin tức, bị cả kinh tột đỉnh, hần nhớ kỹ Đằng Phi đã nói, mối thù của hắn kẻ địch ở Tây Thủy, thề muốn báo thù cho cha mẹ.

Nếu như huynh đệ của mình, đã biết rồi việc này, lại sẽ như thế nào ? Điền Quang vốn là không muốn lúc này mang theo Vị Ương Minh Nguyệt trở về, nhưng bây giờ, nhưng hận không thể lập tức chỉ thấy đến Đằng Phi, đem việc này cho biết cho huynh đệ của mình.

“Ta vẫn có một việc chưa rõ, ngươi nói cho ta biết, ta dẫn ngươi đi tìm Đằng Phi!” Điền Quang nói.

“Ngươi nói.” Vị Ương Minh Nguyệt đối với Điền Quang cũng là hoàn toàn tín nhiệm, nếu không, loại chuyện này, nàng không thể nào nói cho ngoại nhân nghe.

“Đằng Phi mẫu thân nếu ở Cơ gia thân phận địa vị cực cao, tại sao bị mang sau khi trở về, nhưng cho che lại kinh mạch nhất lại?”

“Chuyện này.

.

.

, được rồi, dù sao nói tất cả nhiều như vậy, nói cho ngươi biết cũng không có gì.” Vị Ương Minh Nguyệt nói: “Năm đó sư phụ cùng sư công phát hiện một kiện kinh thiên bí bảo, nghe nói có thể phá vỡ sở hữu võ giả nhận tri, cũng có người nói, đó là truy tìm trường sinh cái chìa khóa! Đây kiện bảo vật, sư phụ

nhưng không có mang về, người đối diện tộc nói, loạn trung thất lạc.

Cơ gia phái người tra xét một số năm, nhưng không thu hoạch được gì, lại thêm không thể ở Nam Vực ở lâu, chỉ đành phải tiếc nuối trở về khải đối với cả Cơ gia mà nói, sự phụ cử động, rõ ràng cho thấy phản bội gia tộc lợi ích, sự phụ mình cũng đã nói, nàng bị những thứ này trừng phạt, đều là nên.”
“Đi ta con mẹ nó nên!” Điền Quang một quyền đập trên mặt đất, rơi đập một đại khối nham thạch, rơi sâu không thấy đáy cái khe trong, cắn răng nói: “Những thứ này chết tiệt gia tộc, trong đôi mắt chỉ có ích lợi, ích lợi, ích lợi!”
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nãi nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 314: Chân Nguyên Hóa Hồn Độn!

>

Điền Quang kích động biểu hiện, để Vị Ương Minh Nguyệt có chút ứng phó không kịp, ngơ ngác nhìn hắn, cẩn thận hỏi:

“Ngươi, ngươi làm sao vậy?”

Điền Quang hít sâu một hơi, sau đó nói: “Ta không sao, chỉ là muốn lên một số về ta chuyện của mình.

Còn nữa, Đăng Phi ta thật sự biết, hắn là huynh đệ của ta, người có thể không biết, hắn những năm này ăn bao nhiêu đau khổ, hừ, những thứ này cái gọi là gia tộc, không có nửa điểm thân tình, trong đôi mắt trừ ích lợi sẽ không khác.

Nếu là hắn biết năm đó hắn cái chết của phụ thân, còn nữa Cơ gia phần, tin tưởng ta, hắn tuyệt sẽ không bỏ qua Cơ gia! Cho dù này Cơ gia, là mẫu thân hắn gia tộc, hắn cũng sẽ không nương tay!”

“A, ngươi quả thật biết Đăng Phi, vậy ngươi nhanh cho ta nói một chút, về chuyện của hắn sao.” Vị Ương Minh Nguyệt tựa hồ cũng không có để ý Điền Quang vừa nói những lời này.

Điền Quang đem mình hiểu rõ đến Đăng Phi, cho Vị Ương Minh Nguyệt giảng thuật một lần, dùng hơn một canh giờ thời gian, Điền Quang mới nói hoàn, nhất rồi nói ra: “Ta cùng Đăng Phi chung đụng thời gian mặc dù không dài, nhưng ta nhận định hắn là ta cả đời huynh đệ, Vị Ương Minh Nguyệt, ta bất kể trước ngươi nói vài thứ kia, có bao nhiêu là thật, bằng vào những năm này giữa chúng ta lẫn hiểu rõ, ta tạm thời tin ngươi.

Nhưng ngươi, nếu là có bất kỳ có lỗi với huynh đệ của ta cứ

động, ta tuyệt sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Vị Ương Minh Nguyệt lộ ra một cái mềm mại quyến rũ ngọt nụ cười, hướng về phía Điền Quang nói: “Ta đây cái mạng đều là ngươi cứu, không có ta và ngươi đã sớm chết nữa.

Cho nên.

.

.

, ngươi yên tâm, sư phụ gặp gỡ, ta cảm động lắm, về đại gia tộc đủ loại tệ đoan, ngươi nói một điểm sai cũng không có, hắc, không sợ nói cho ngươi biết, nhưng thật ra ta chính là đào hôn ra tới! Tìm tiểu sư đệ đi, chỉ là của ta lại tới đây, mới tạm thời nẩy lòng tham, sư phụ cho tới bây giờ không có cầu quá ta cái gì, nhưng ta biết, sư phụ những năm này nhớ thương nhất nhất không bỏ xuống được, chính là tiểu sư đệ.

Nếu như nàng biết tiểu sư đệ vẫn sống ở cõi đời này, nhất định sẽ đặc biệt vui vẻ!”

“Ngươi.

.

.

, đào hôn?” Điền Quang nhìn về mặt đương nhiên Vị Ương Minh Nguyệt, triệt để hết chỗ nói rồi, trong lòng tự nhủ ngươi cùng sư phụ ngươi học bao nhiêu bản lãnh không biết, nhưng này đào hôn, cũng là học vô cùng nhanh a!

“Nhưng thật ra đi, ta cũng không tính là là đào hôn sao, chẳng qua là trong gia tộc cho ta an bài cái kia cửa hôn sự, ta một chút cũng không thích, không đợi đính hôn đi, ta liền chạy.”

Vị Ương Minh Nguyệt vừa nói, thỏ liêu thỏ mê hoặc người cái lưỡi thom tho, hướng về phía Điền Quang cười đùa nói: “Bây giờ ngươi có phải hay không cảm thấy áp lực có chút lớn?”

“Cắt, ta có cái gì áp lực?” Điền Quang liếc mắt, lẩm bầm một câu, chẳng qua là trong lòng là hay không cũng là nghĩ như

vậy, người khác sẽ rất khó đã biết rồi.

Tây Thùy, Hải Uy Thành, Đằng Phi rời đi Hải Uy Thành, cũng đã hơn hai năm, hai năm cũng không trường, nhưng ở trên người hắn, nhưng xảy ra nghiêng trời lệch đất vợ hóa.

Hải Uy Thành hay là trước sau như một phồn hoa, Đằng gia làm ăn mọc lên như nấm, cũng không có bởi vì hắn không ở chỗ này, mà có bất kỳ biến hóa.

Đằng Phi xen lẫn trong trong thương đội, tiến vào Hải Uy Thành sau, cũng không có đi thấy kia đàn lão nhân, mà là gặp một mặt bình thường sau, một người lặng lẽ rời đi.

Lần này tới Tây Thùy lúc trước, Đằng Phi đặc biệt vào một chuyến Mang Năng Quần Sơn, dùng mấy ngày thời gian, tìm được một chỗ phi thường bí ẩn hơn nữa linh khí đầy đủ địa phương, đuổi đi mấy cái vốn là chiếm cứ chỗ kia mạnh mẽ ma thú sau, đem người nhà của mình cùng bằng hữu, an trí ở nơi đó.

Ở đây những siêu cấp thế lực trong mắt, Đằng gia loại gia tộc này, giống như con kiến hôi giống như, tùy thời có thể giết chết, bình thời căn bản khinh thường tại đi để ý tới, nhưng nếu là vì bắt hắn, "" buộc hắn hiện thân, đánh nhà hắn người chủ ý cũng không là không thể nào.

Mặc dù đánh cái chủ ý này người muốn đổi mặt Đằng Phi kinh khủng lửa giận, nhưng so sánh với Thần Vực Đảo treo giải thưởng, cho dù mạo hiểm, cũng là đáng giá.

Đằng Phi không muốn lưu cho địch nhân cơ hội như vậy, trực tiếp đem cả Đằng gia tuyệt đại đa số người, tất cả đều an trí ở tại Mang Năng Quần Sơn trong, hơn nữa cùng Lưu Vân Tiêu nhóm người cùng nhau, bố trí một ngọn thương cổ đại trận, để cái chỗ này, thành chân chính thế ngoại đào nguyên.

Bây giờ Đằng gia trấn trên, chỉ còn lại có số ít một số người, cả Đằng gia, trong một đêm, cơ hồ hoàn toàn biến mất ở mọi người giữa tầm mắt.

Làm xong này hết thấy sau, không có buồn phiền ở nhà, Đằng Phi ở cự tuyệt Minh U Vũ nhóm người yêu cầu đi theo sau, liền dịch dung đi theo thương đội, đi trước Tây Thù, hẳn muốn dùng này một năm thời gian, làm hết sức đi đến đả kích năm đó những thứ kia cừu gia.

Đi đang quen thuộc Hải Uy Thành ở ngã tư đường, rao hàng âm thanh liên tiếp, cơ hồ không có ai biết, Đằng Phi từng đã tới Hải Uy Thành nơi này, bao gồm cái kia trong thương đội vốn là quen thuộc Đằng Phi lão nhân, cũng không rõ ràng lắm, Đằng gia trước mắt cực kỳ có nhất tiền đồ công tử dĩ nhiên cũng làm ẩn thân ở trong thương đội, đi theo một làm ra Tây Thù.

Đằng Phi rời đi Hải Uy Thành sau, cũng không có vội vã xông lên cừu gia cửa, mà là lựa chọn tự mình một người vượt qua một đoạn sự yên lặng thời gian, tăng lên tâm cảnh của mình.

Kể từ khi tham gia hoàn ẩn tộc đại bỉ sau khi, Đằng Phi thì loại dự cảm, bản thân tựa hồ chính ở vào một cái mộng lung bình cảnh trung, chỉ cần đột phá đạo này bình cảnh, như vậy, thực lực của hắn tương hội có một người con tin tăng lên! Đằng Phi một người du tẩu ở Tây Thù các nơi, thỉnh thoảng chơi thuyền trên sông tự mình chúc, nhìn nước Thiên một đường, ngàn dặm thủy lộ một ngày vẫn: thỉnh thoảng bước lên trắng như tuyết tuyết sơn, lăng tuyết đỉnh.

Xem cao thiên hùng ưng giương cánh, xem mọi núi nhỏ: thỉnh thoảng trà trộn sâu giếng, cùng một đám bảo dưỡng tuổi thọ lão nhân uống trà nói chuyện phiếm đánh cờ.

Đằng Phi tâm cảnh, ngay khi trong mấy ngày này, đột nhiên tăng mạnh!

Theo sau, Đằng Phi tiến vào Tây Thù một mảnh khổng lồ trong sơn mạch, lăng lăng tu luyện Thiên Đạo 50 Đẩu Mạch Đại Pháp, tu luyện Bát Bộ Thiên Long Quyết, tu luyện Vô Danh Quyền Pháp, diễn biến đấu kỹ Lôi Sát.

Yên tĩnh vừa động trung, Đẳng Phi cũng không có đi cố ý tăng lên đầu khí của mình cùng Chân Nguyên tu vi.

Nhưng ở tình hình như thế, đột phá, nhưng nước chảy thành sông, ở nơi này con trong sơn mạch một ngọn không biết tên núi lớn đỉnh, dự cảm thấy mình sắp đột phá Đẳng Phi, suốt một đêm, tĩnh tọa ở đỉnh núi trên một tảng đá lớn.

Đối mặt đông phương, khoanh chân mà ngồi, làm tia nắng ban mai luồng thứ nhất tia sáng, xuất hiện trong nháy mắt đó, tất cả mắt thường không cách nào nhìn thấy thiên địa tinh khí, trực tiếp từ bốn phương tám hướng, từ nam chí bắc trường không, giống như Thiên Hà thác nước loại, hướng Đẳng Phi phóng tới, giống như là có linh tính vật còn sống, hoan khoái theo Đẳng Phi ba mươi hai nơi đầu mạch tuôn ra mào vào đến trong thân thể!

Oanh!

Đẳng Phi trong thân thể trong giây lát bộc phát ra một cỗ khủng bố lực lượng, như vậy lực lượng, trực tiếp dẫn động hiện tượng thiên văn, Đẳng Phi đỉnh đầu bầu trời, chợt xuất hiện một cái cự đại vô cùng nước xoáy, nổi thẳng trời cao, sâu không lường được!

Tất cả từ cửa thiên vũ xuống thiên địa tinh khí tiến vào đến Đẳng Phi bên trong cơ thể sau, lại bắt đầu rèn luyện Đẳng Phi kinh mạch, giống như là một cái Chú Kiếm Sư phản phục đánh một khối đột hồng Thiết, cuối cùng đem luyện thành một khối thép tinh loại, Đẳng Phi kinh mạch, bị những thứ này thiên địa tinh khí phản phục rèn luyện.

Dần dần, Đẳng Phi thân thể, bắt đầu bị hàng tỉ con tơ lụa loại thiên địa tinh khí cho hoàn toàn gói lại, tạo thành một cái kén.

Kén trung Đẳng Phi thần thái tường hòa, như lão tăng nhập định.

Thân thể bắt đầu chảy ra một tầng dính hồ, tối đen như mực đồ, những thứ này tất cả đều là thân thể của hắc kinh mạch trong tạp chất, bị thể gian này nhất tinh thuần năng lượng, luyện hóa xuất thể ngoài!

Thiên Đạo 50 Đầu Mạch Đại Pháp tự động vận chuyển, Bát

Bộ Thiên Long Quyết trung tám thiên kinh văn cũng tự động xuất hiện ở Đằng Phi trong đầu, nương theo lấy trận trận tiên âm, phảng phất ở giảng thuật Đại Đạo chí lý!

Đằng Phi không đau khổ không vui, tựa như lão tăng nhập định loại, lẳng lặng ngồi ở chỗ đó, tiếp thu bất thành linh biến hóa.

Trong đan điền chân nguyên bắt đầu chậm rãi vận chuyển, ngưng kết.

.

.

, theo thiên địa tinh khí càng ngày càng nhiều, Chân Nguyên từ từ ngưng kết thành một cái trứng gà lớn màu vàng vật thể, giống như là một viên ánh vàng rực rỡ đan dược, tản ra bằng bạc kinh khủng uy năng!

Vũ Thần!

Thế tục đang lúc bình thường võ giả cực hạn!

Đằng Phi chỉ dùng không được mười năm thời gian, thậm chí thật sự đột phá đến rồi cảnh giới này!

Quả thực tựa là một khổng lồ kỳ tích, làm cho người ta kinh ngạc, làm cho người ta hoảng sợ!

Đằng Phi như cũ không đau khổ không vui, trong thân thể các nơi kinh mạch đã bị rèn luyện được kiên cố vô cùng, ngoài có Bát Bộ Thiên Long Quyết chi Long Chúng Thiên, phòng ngự thượng tiến vào Kim Chất Bì Phủ cảnh giới, bên trong có Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp đối với kinh mạch phản phục rèn luyện.

Coi như là Thanh Long Lão Tổ Đế Vương Tử Hạc nhục thân, cũng không dám nói so sánh với giờ phút này Đằng Phi nhục thân lợi hại!

Tiếp theo, làm cho người ta kinh ngạc một màn xảy ra, Đằng Phi trong đan điền cái kia đoàn ngưng kết thành kim đan bộ dáng chân nguyên, phảng phất nhận lấy Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp ảnh hưởng, giống như là ném tới đốt hồng nắp lò phía một đoàn tuyết, lại bắt đầu nhanh chóng hòa tan ra, hóa

thành một mảnh thần kỳ màu vàng chất lỏng, theo Đẳng Phi kinh mạch, chảy xuôi tiến thân thể năm mươi nơi đầu mạch trong!

Không sai, chính là năm mươi nơi, tính không có đánh thông cái kia mười tám nơi đầu mạch cùng nhau, tất cả đều bị trong đan điền hòa tan Kim Đan Chân Nguyên cho nhồi!

Đây là có chuyện gì? Đẳng Phi có chút giật mình, lại cũng không bối rối, bởi vì cho tới bây giờ, hắn không có có bất kỳ khó chịu cảm giác, ngược lại theo thiên địa tinh khí không ngừng rót vào thân thể, hắn ngược lại có loại phiêu nhiên dục tiên cảm giác!

Trên bầu trời kia sâu không lường được, phảng phất liên tiếp một cái thế giới khác nước xoáy tít bất động, tựa treo ở Đẳng Phi trên đỉnh đầu, nếu là có người nhìn thấy, nhất định sẽ cả kinh tột đỉnh, bởi vì ...! này thế gian, chẳng bao giờ xuất hiện quá như thế ly kỳ quỷ dị thiên tượng!

Chỉ trong chốc lát, Đẳng Phi trong đan điền chân nguyên, toàn bộ tan hết, cả đan điền, hóa thành một mảnh hỗn độn, mà ngay cả Đẳng Phi bản thân, đều không thể bên trong thị đến kia đoàn hỗn độn trung đi, mà bên trong cơ thể lực lượng, nhưng bỗng nhiên cảm giác thăng không chỉ một tầng!

Đồng thời, Đẳng Phi rất rõ ràng cảm giác được, kia ba mươi hai nơi đả thông đầu mạch trong, những thứ kia màu vàng đầu hạch, trở nên càng thêm lóe sáng trong suốt, nhìn qua sắc sở loá mắt!

Làm Đẳng Phi bên trong thị thân thể của mình trung máu, nhưng kinh ngạc phát hiện, máu đỏ tươi, thậm chí biến thành màu vàng!

Trong đầu bỗng nhiên nghĩ của mình Phượng Hoàng huyết mạch, Đẳng Phi trong lòng cả kinh: chẳng lẽ này.

.

.

Tựa là thật Phượng Hoàng huyết mạch sao?

Kim sắc huyết dịch!

Đẳng Phi thậm chí có thể từ máu của mình trong cảm nhận được một cỗ khủng bố uy áp! Phảng phất hắn một giọt máu, tựa có được thiên quân sức nặng loại! Trong truyền thuyết

Phượng Hoàng huyết mạch, chẳng lẽ thật sự như thế cường hãn sao?

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 315: Chém Kẻ Địch!

>

Đằng Phi chậm rãi mở ra hai mắt, đứng dậy, cảm giác toàn thân, thần thanh khí sảng, thân thể khinh phiêu phiêu, tựa hồ không có một tí sức nặng.

Như vừa nhìn tay của mình trên lưng, tầng kia dính hồ, tối đen như mực đồ, Đằng Phi nhú mày, tự nhiên rõ ràng đây là bên trong cơ thể bài xuất tạp chất.

thét dài một tiếng, từ đỉnh núi cao nhảy xuống, nhảy vào phía dưới một cái cự đại hồ bên trong, một hồi lâu sau, mới từ trong hồ lớn chui ra đầu, thở dài một cái, tâm tình sung sướng đến mức tận cùng!

Tắm rửa qua sau khi, Đằng Phi mới bắt đầu kiểm tra lên thân thể của mình.

Trong đan điền vốn là giống như là một viên màu vàng đan được chân nguyên Nội Đan biến mất không thấy gì nữa, chỉ để lại một đoàn nhìn không thấu hỗn độn khí, ba mươi hai nơi đã đả thông Đẩu Mạch trong, Đẩu Hạch trở nên càng cường đại hơn, hơn nữa khí tức nội liễm, giống như là một đầu ngưu đông cự long!

Kia mười tám nơi không có đánh thông Đẩu Mạch, giờ phút này bên trong tất cả cũng có một đoàn màu vàng chất lỏng, tựa hồ chính là trong đan điền chân nguyên Kim Đan biến thành mà thành.

Đằng Phi không biết này biến hóa ý vị như thế nào, tùy ý đánh ra một kích Vô Danh Quyền Pháp, cả hồ giống như là sôi trào giống như, nhất thời nhắc lên cơn sóng gió động trời!

Trên bầu trời kia khổng lồ nước xoáy, bắt đầu chậm rãi tiêu tán, Đằng Phi trên mặt lộ ra vui vẻ nụ cười.

Chân Nguyên hóa, hồn độn hiện, phong vân biến, Chiến Thần ra!

Một thân thực lực, ở Chân Nguyên cùng Đấu Khí hợp hai làm một sau, rốt cục tiến vào đến Thánh Cấp!

Đăng Phi từ trong hồ đi ra, vận hành Già Lâu La Tâm Kinh, đi ở trên mặt hồ như giẫm trên đất bằng, Đăng Phi bình tĩnh hướng phía ngoài núi đi ra.

Sưu sưu sưu!

Cực xa nơi trên bầu trời, đột nhiên xuất hiện mấy đạo bóng đen, từ xa đến gần, tốc độ cực nhanh, nhìn bộ dáng, là bị vừa mới nơi này quý dị thiên tượng hấp dẫn tới được người.

Đăng Phi không có thể che dấu thân hình của mình, hắn tới Tây Thùy, là vì báo thù, mà có thể ở Tây Thùy trên phiên đại lục này như thế cử động người, hơn phân nửa đến từ Tây Thùy bốn thổ siêu cấp thể lực.

Trên bầu trời những người kia cũng phát hiện Đăng Phi thân ảnh, lập tức hướng Đăng Phi chạy tới, rơi vào Đăng Phi trước mặt, ngăn cản đường đi.

Cản đường này mấy người, nhìn qua cũng không trẻ tuổi, trong đó một cái lão giả, lại càng râu tóc bạc trắng, hai đạo trường thọ lông mày cơ hồ muốn đem ánh mắt phủ ở, hai mắt như điện, nhìn từ trên xuống dưới Đăng Phi.

Chậm rãi hỏi: “Người là người phương nào? Vì sao xuất hiện ở lần này?”

Đăng Phi cũng đánh giá đối diện này mấy người, tất cả đều là đang mặc hắc bào, chỗ ngực đều thống nhất dấu hiệu, Đăng Phi vừa nhìn, trong lòng liền biết, đây là Cảnh Thiên Ma Cung người.

Ở vừa mới đi qua đại bí thượng, Đăng Phi gặp qua Cảnh Thiên Ma Cung Ma Tử Trương Cảnh Lực, cũng được chứng kiến Cảnh Thiên Ma Cung Cảnh Thiên Thập Tam Trảm, biết Cảnh Thiên Ma Cung Ma Tử Trương Cảnh Lực cùng Hắc Thủy

Ma Cung Ma Tử Liễu Như Phong cũng lựa chọn lưu ở thế tục một năm, tập nã bản thân.

Lập tức trong lòng cười lạnh, hừ một tiếng: “Ta là ai với các ngươi có quan hệ gì? Xuất hiện ở nơi này quan các ngươi đánh rắm? Núi này là các ngươi nhà là không thành?”

“Càn rỡ!” Một cái năm mươi tuổi lão giả giận quát một tiếng, bước tới một bước, lấy tay điểm chỉ Đằng Phi, quát lên: “Tiểu tử, ngươi có biết ngươi là ở cùng người nào nói chuyện?”

Vừa mới nói chuyện lão giả kia ho nhẹ một tiếng, khoát tay áo, đậm cười nhạt nói: “Không sao, người trẻ tuổi nếu là không có điểm tính tình, cũng không phải là người trẻ tuổi.”

Lão giả này vừa nói, ngẩng đầu nhìn Đằng Phi, thanh âm ôn hòa nói: “Xin lỗi rồi, tiểu tử, lão hủ nhóm người là bị bên này vừa mới xuất hiện kỳ quái hiện tượng thiên văn hấp dẫn tới được, nhất thời có chỗ thất lễ, hoàn vọng kiến lượng.”

Đằng Phi thần sắc không thay đổi, khéo miệng nhẹ nhàng nhếch lên, nói: “Này không có gì, đại lộ hướng lên trời các đi một bên, nếu là bình thủy tương phù, vậy thì sau khi có không hẹn tốt lắm, về phần các ngươi nói cái gì hiện tượng thiên văn, xin lỗi, ta không nhìn thấy.”

Vừa nói, Đằng Phi thân thể ngắt một cái, đã nghĩ từ một bên đã đi qua.

“Đứng lại!” Kia năm mươi tuổi lão giả báo đầu mắt hổ, nhìn qua hết sức hung ác, lạnh lùng nhìn Đằng Phi: “Không đem nói nói rõ ràng, cũng đừng nghĩ đi!”

Đằng Phi nhìn thoáng qua kia lão giả râu tóc bạc trắng, thanh âm lạnh xuống đích đạo: “Các ngươi đây là ý gì?”

Lão giả râu tóc bạc trắng ha hả cười một tiếng: “Không có gì, ta đây bằng hữu tính tình bốc lửa những, bất quá lão hủ cũng quả thật rất muốn biết, vừa mới nơi này xảy ra chuyện gì, mọi người gặp lại chính là có duyên, sao không ngồi xuống cùng nhau tâm sự đi?”

“Đại ca, cùng loại này mao đầu tiểu tử nói nhảm cái gì? Một cái tát lật úp trên mặt đất, có một ngàn loại biện pháp có thể làm cho hắn nói thật!” Năm mươi tuổi lão giả bất mãn đích đạo.

Khác còn nữa ba người, một cái lão ầu, hai người lục tuần

chùng lão giả, cũng gật đầu đồng ý, kia lão ẩu cười lạnh nhìn Đàng Phi, khinh thường đích đạo: “Không sai, bất quá là một cái trẻ em, cùng hấn khách khí cái gì? Hiện dưới loại tình huống này tự cho là đúng đích thanh niên quá nhiều, không để cho hấn điếm ném mùi đầu khô, hấn thật đúng là bằng vì cái này giang hồ, là thế giới của bọn hấn đi!”

Lão giả tóc trắng nhìn như có chút bất đắc dĩ, đối với Đàng Phi nói: “Người nhìn, ta đây mấy vị bằng hữu, tính tình cũng tương đối táo bạo, nhưng thật ra đi, chúng ta cũng không ác ý, chỉ muốn biết nơi này vừa mới xảy ra chuyện gì, tiểu huynh đệ người từ nơi này đi ra, có nên không không biết sao? Có cái gì đã nói, nếu không, một hồi bọn họ nếu là đối với người động thủ, ta cũng không nên ngăn trở a!”

Đàng Phi gặp lão giả này vẻ mặt chân thành bộ dáng, nhìn không được bật cười, hấn thật sự là không có đình chỉ, mấy người này có hát mặt đỏ có vai phản diện, thật đúng là đem hấn trở thành là cái loại này chó má không hiểu hài đồng.

Cũng không cần đầu óc suy nghĩ một chút, này tám núi lớn núi non tung hoành, khoảng cách phía ngoài có người khỏi địa phương ít nhất mấy ngàn dặm, người bình thường, làm sao có thể xuất hiện ở nơi này?

“Các vị tiền bối, tại hạ chẳng qua là vào núi lịch lãm bình thường võ giả, ngay cả Đấu Khí cũng không có, thế nào sẽ biết vừa mới cũng xảy ra chuyện gì? Ta thấy kia nước xoáy, là từ kia tòa núi lớn đỉnh bầu trời xuất hiện.” Đàng Phi thân thủ một ngón tay phía sau kia tòa núi lớn: “Nhưng xảy ra chuyện gì, ta làm sao có thể biết?”

Đàng Phi vừa dứt lời, cũng cảm giác được có mấy đạo thần thức ở trên người mình quét tới quét lui.

Bất quá Đàng Phi trong lòng chút nào không lo lắng, có Đồng tiền đưa hấn Ngô Đồng Chi Tâm, đừng nói những người trước mắt này, coi như là điên phong vương giả tới, cũng nhìn không ra bất cứ dị thường nào!

“Kỳ quái nha, thật là bình thường võ giả, nhưng là bình thường võ giả, làm sao có thể xuất hiện ở loại địa phương này?” Một cái lục tuần lão giả nhẹ giọng thăm nói: “Này trước không thôn sau khi không phòng trợ địa phương, khoảng cách

có người khỏi địa phương ít nhất vài ngàn dặm.

.

”

“Tiểu tử, ta vừa nhìn người chính là cái loại này gian xảo hạng người, mang ta khảo vấn sau, nhìn người nói hay không lời nói thật!” Kia lão ẩu đột nhiên thanh âm bén nhọn gọi một tiếng, thân hình giống như quỷ mỵ giống như, hướng phía Đằng Phi lao đến, vươn ra một cái tay khô héo như củi, móng tay nhưng có một cái tát trường, bén nhọn sắc bén, giống như đao nhọn giống như.

Diên phong Thánh Giả!

Này lão ẩu vừa động thủ, Đằng Phi tựa nhìn ra tu vi của nàng, hít mắt, vận hành Già Lâu La Tâm Kinh, hướng lui về phía sau mấy bước, mau tránh ra này lão ẩu một trào, trầm giọng quát lên: “Mấy vị thật muốn động thủ không được?”

“Ân?” Đằng Phi này vừa lui, nhãn lực phi phàm mấy người nhất thời nhận thấy được không đúng, một cái ngay cả Đấu Khí cũng không có mao đầu tiểu tử, làm sao có thể né tránh lão ẩu này một trào?

“Tiểu tử này có cổ quái!” Kia năm mươi tuổi lão giả trầm giọng nói một câu.

“Sư muội, bắt hẩn!” Trong đó một cái lục tuần lão giả mở miệng nói.

“Tiểu tử, tổ nãi nãi bắt ngươi, ngươi còn dám trốn?” Lão ẩu cười lạnh một tiếng, thân hình đung đưa, lần nữa nhắm phía Đằng Phi.

“Ngươi là ai tổ nãi nãi?” Đằng Phi lông mi đứng đấy, không lùi mà tiến tới, đưa tay chính là một quyền, oanh hướng này lão ẩu thân tới được móng vuốt.

Lão ẩu phát ra một tiếng cười quái dị, trên mặt lộ ra tàn nhẫn nét mặt, lớn tiếng nói: “Ta chính là ngươi tổ nãi nãi, cháu ngoan tử, ngươi cho ta tới đây sao!”

Lão ẩu không nhìn Đằng Phi quả đấm, trực tiếp bắt đi tới!

“Không tốt, sư muội mau tránh ra!” Lão giả tóc trắng đột nhiên phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Nhưng lúc này nhắc nhở, cũng đã là chậm.

Đằng Phi một cái Hư Vô Sinh Hỗn Độn, đầu tiên là đụng phải lão ẩu lại trường lại sắc bén móng tay, những thứ này không biết luyện bao nhiêu năm, có thể bẻ gãy binh khí móng tay nhất thời bị Đằng Phi quyền trung hỗn độn lực lượng cho đánh thành bụi phấn, bay xuống đi xuống.

Không đợi này lão ẩu kịp phản ứng, Đằng Phi quả đấm, đã đụng phải này lão ẩu kia khô gầy như củi bàn tay.

Rắc!

Một tiếng thanh thúy xương vỡ vụn thanh âm, lão ẩu toàn bộ bàn tay xương bàn tay phân toái, Đằng Phi quả đấm dư lực không cần thiết, hỗn độn lực nhắm phía lão ẩu cánh tay.

Răng rắc răng rắc!

Một trận làm cho lòng người quý cốt vỡ ra thanh âm, nương theo lấy này lão ẩu một tiếng kinh thiên động địa thê lương bi thảm, lão ẩu một cái cánh tay, bị Đằng Phi một quyền đánh phé!

Phanh!

Tùy theo mà đến một ...!khác quyền, nặng nề đánh ở lão ẩu trên lồng ngực, đem này lão ẩu giống như một con Phá Bô túi loại đánh bay ra ngoài.

Lão ẩu trên không trung liền cuồn phun máu tươi, rơi vào trên mặt đất, đã đã hôn mê!

Thật là nhanh! Thật ác độc! Thật là khủng khiếp quyền pháp! Bao gồm lão giả tóc trắng ở bên trong, bốn người khác bị này điện quang Thạch hỏa đang lúc chuyện đã xảy ra cho rung động dừng, thậm chí không có thể ở trước tiên đi cứu kia lão ẩu, tất cả đều trợn mắt hốc mồm nhìn Đằng Phi.

“Tiểu tử ngươi dám đả thương người? Muốn chết!” Kia năm mươi tuổi lão giả gầm lên giận dữ, thang lang lang, quát mồm

ra một thanh trường kiếm, cả người lẳng không nhảy lên, nhằm phía Đằng Phi, trên không trung liền thi triển ra Cảnh Thiên Thập Tam Trảm!

Kia hai vị lục tuần lão giả nhào tới lão ẩu bên cạnh, dò xét hạ xuống, sắc mặt xanh mét hô lớn: “Sư muội không được!”

Kia lão giả tóc trắng sắc mặt đại biến, chẳng quan tâm cho năm mươi tuổi lão giả lược trận, bước nhanh đi tới lão ẩu trước mặt, gập lão ẩu khắp xương ngực tất cả đều sụp đổ đi xuống, gần chết, mắt thấy lại không được.

Lão giả tóc trắng mắt lộ ra bi thương vẻ, đứng dậy, vừa xoay người, lại nghe thấy kia năm mươi tuổi lão giả phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Thương!

Theo sát mà đến, là một trận kim thiết nảy ra thanh âm, năm mươi tuổi lão giả trong tay một thanh cực kỳ sắc bén bảo kiếm lên tiếng mà gãy, người tuổi trẻ kia cầm trong tay một thanh máu lưỡi dao chiến phủ, chính đứng ở nơi đó, ánh mắt lạnh như băng.

“Sư đệ, ngươi không sao chứ?” Lão giả tóc trắng vẻ mặt vội vàng hỏi nói.

“Ta, ta không sao sao?” Năm mươi tuổi lão giả mình cũng không dám xác định, theo sau ngơ ngác nhìn trong tay cái thanh này đứt rời bảo kiếm.

Thanh kiếm này mặc dù không phải là Thánh Khí, nhưng chỉ so sánh với Thánh Khí kém một chút, lại bị đối phương búa một cái chặt đứt, vừa mới hấn phát ra kinh hô, là bởi vì đối phương búa chém ra tới trong nháy mắt, hấn cảm giác trên người mím cười nói lạnh.

Lão giả tóc trắng vừa muốn nói chuyện, đột nhiên ánh mắt ngưng tụ, sau đó mặt đỏ lên, hướng về phía Đằng Phi giận dữ hét: “Tiểu súc sinh, ngươi mạnh khỏe tàn nhẫn!”

“Sư huynh, tại sao vậy?” Kiếm bị chém đứt năm mươi tuổi lão giả vẻ mặt mờ mịt hỏi, nhưng ngay sau đó, hấn phảng phất cảm thấy cái gì, một đôi mắt mạnh trợn to, lộ ra kinh hãi

không kèm chế được nét mặt, giống như gặp quỷ giống như,
phát ra thê lương bi thảm : “Không!”
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 316: Báo Thù Đường Bắt Đầu!

>

Xuy!

Một dãy huyết thủy, từ nơi này năm mươi tuổi lão giả vai trái đến sườn phải, phun tung toé ra!

Năm mươi tuổi lão giả nửa người trên mỉm cười nói vắn vẹo, đại lượng máu tươi trực tiếp phun dũng ra, phác thông một tiếng, nửa người trên té rớt trên mặt đất, ruột chảy đầy đất, trong miệng cũng phun ra máu tươi, nhưng nhất thời còn chưa chết, giãy dụa lầy, muốn đến của mình nửa người dưới nơi đó ba.

“A!” Lão giả tóc trắng phát ra một tiếng thê lương rống giận, thân thể hóa thành một mảnh tàn ảnh, nhằm phía Đằng Phi:

“Nạp mạng đi!”

Rầm rầm rầm!

Hai người liên tiếp đối với oanh ba bốn chiêu, hùng hồn lực lượng, đem chung quanh cây cối đất Thạch oanh được bắn ra bốn phía bay loạn, lan đến gần chỉ còn lại có nửa thân thể nhưng còn chưa có chết năm mươi tuổi lão giả, vừa mới leo đến dưới mình nửa người trước mặt, bị cổ lực lượng này trực tiếp oanh bay, hung hăng đụng vào một gốc cây thô to cổ thụ thượng, phát ra “Phanh” một tiếng, kia gốc cây cổ thụ lại bị trực tiếp đụng gãy một mảnh lớn, phía kia đoạn âm âm rơi xuống, đem năm mươi tuổi lão giả nửa người trên trực tiếp áp thành mảnh vỡ!

“Đau chết ta!” Lão giả tóc trắng tròn mắt muốn nứt, hầu thù lung trong phát ra kinh khủng tiếng gầm gừ, điên cuồng công kích Đằng Phi.

Bên kia kia hai người lục tuần lão giả cũng tất cả đều đỏ ánh

mắt, thế nào cũng không nghĩ tới bọn họ chuyển đi này người, thậm chí có thua bởi một cái không chút nào thu hút, một điểm Đẩu Khí ba động cũng không có đích thanh niên trong tay.

Ba người vây công, Đằng Phi nhưng hồn nhiên không hãi sợ, ánh mắt kiên nghị, ánh mắt bình tĩnh, vận hành Già Lâu La Tâm Kinh, thân pháp nhanh đến mức tận cùng.

Thương!

Không hề kim thiết nảy ra thanh âm, làm cho lòng người quý.

Phanh!

Đằng Phi tay trái một quyền nện ở một cái lục tuần lão giả trên cánh tay, này lục tuần lão giả tại chỗ phát ra hét thảm một tiếng, Thánh Cấp thịt thùy thân căn bản không cách nào ngăn cản Đằng Phi này tràn đầy hỗn độn lực một quyền, cả con cánh tay trực tiếp bị đánh toái.

Răng rắc!

Đằng Phi tay phải chiến phủ đem một cái lục tuần lão giả đỉnh đầu chém rụng, máu tươi từ không đầu thi thể chỗ cổ phóng lên cao!

Bang bang!

Đằng Phi phía sau lưng, nhưng cũng vì vậy bị lão giả tóc trắng đánh trúng hai cái, khoe miệng tràn ra một tia máu tươi, trở tay một búa tử, đưa cánh tay bị phế cái kia lục tuần lão giả chém thành hai khúc, vận hành Già Lâu La Tâm Kinh, thối lui về phía sau vài chục trượng.

Trong thân thể khí huyết cuộn cuộn, sợ hãi than tại Kim Chất Bì Phụ cường đại, Đằng Phi trong lòng nhớ: nếu là đến rồi hậu đất da cảnh giới, lại sẽ là như thế nào? Đoán chừng đón đỡ một cái Vương Cấp cao thủ một chương, cũng không có đại sự gì sao?

Bên kia lão giả tóc trắng cũng đã muốn điên rồi, nằm mộng cũng muốn không được một cái nhìn qua hai mươi tuổi không được đích thanh niên, thậm chí có thực lực kinh khủng như thế, trong nháy mắt giết hẳn rồi bốn một đồng bạn, cứng rắn bị đánh hẳn hai chương, lại chẳng qua là khoe miệng tràn ra một

điểm máu tươi.

.

.

Là tôi trọng yếu, người trẻ tuổi kia trên người không có Đâu Khí ba động!

“Người, rốt cuộc là ai?” Lão giả tóc trắng thê lương rống giận chất vấn.

“Dừng tai lên mà nghe, tại hạ chính là Đằng Phi.”

“Đằng Phi? Đằng Phi! Người chính là Đằng Phi!” Lão giả tóc trắng trước là có chút mờ mịt, nhưng ngay sau đó lên tiếng kinh hô, nhìn Đằng Phi nét mặt, giống như nhìn một cái quái vật.

“Không sai, ta chính là các ngươi Tây Thùy các đại siêu cấp thể lực, cũng muốn tập nã Đằng Phi, ha ha, nhìn thấy ta, có phải hay không rất vui vẻ đi?” Đằng Phi nụ cười trên mặt, giờ phút này ở lão giả tóc trắng trong mắt, nhưng giống như Ác Ma mỉm cười.

“Người người người.

.

.

Ta ta, chúng ta cho không thù không oán, người nhưng hạ được như thế độc ác tay, người này lòng dạ độc ác súc sinh!” Lão giả tóc trắng gần như từ tận, chỉ vào Đằng Phi, không biết như thế nào mới có thể phát tiết trong lòng tức giận.

“Không thù không oán?” Đằng Phi đuôi lông mày nhảy lên:

“Người có thể nhớ kỹ mười mấy năm trước, Tây Thùy đại mộ cái kia cái cọc thảm án? Năm đó các ngươi Cảnh Thiên Ma Cung, vây sát vây đối với vợ chồng thời điểm, là bức nào đương nhiên?”

“Đằng Phi” Đằng Vân Chí, người là năm đó Đằng Vân Chí

đích nhi tử?” Lão giả tóc trắng lúc này rốt cục hiểu, tại sao đối phương đi lên tỵ đầu hạ sát thủ, nguyên lai là cùng Cảnh Thiên Ma Cung có thù giết cha người.

Nhớ, hẳn lại cảm thấy ủy khuất cùng tức giận, cắn răng nói: “Người là cha báo thù, không thể hậu không phải là, nhưng người cũng đã biết, năm đó kia cái cọc thảm án chính là nội tình? Không sai, chúng ta Tây Thủy Cảnh Thiên Ma Cung, Hắc Thủy Ma Cung, Đồ Long Thánh Địa, Tuyết Sơn Thánh Địa cùng Phân Thần Ma Cung chính xác là tham dự lần đó vây sát, nhưng chân chính trọng thương phụ thân người, dẫn đến hẳn chết, nhưng không phải là chúng ta này mấy nhà, mà là sau lại xuất hiện một cái thần bí thế lực! Con mẹ nó chứ, chúng ta những thứ này siêu cấp thế lực, đều là làm kia thế lực chịu tiếng xấu thay cho người khác!”

Đây cũng không phải là Đằng Phi lần đầu tiên nghe được loại này thuyết pháp, Hạ Hồng Liên lúc ấy cũng nói, có một nhà cũng không ai biết lai lịch thần bí thế lực, tham dự sau khi đi vào, đã thương nặng Đằng Vân Chí, dẫn đến Đằng Vân Chí bỏ mình.

Mà kia cái thế lực đến tốt cùng cái gì lai lịch, nhưng không người biết được.

“Không cần vì mình giải thích, năm đó nếu là không có các người vây sát, gia phụ như thế nào lại cùng đường?” Đề khởi phụ thân, Đằng Phi trong lòng khổ sở, trầm giọng nói: “Tự bảo hôm nay, các người chẳng qua là tò mò ngày đó thượng di tượng, tự muốn đem ta chế trụ, khảo vấn ta, đoán chừng ta nếu là nói không ra lời như thế về sau, cũng sẽ bị các người thủ đoạn độc ác chém giết.

Loại chuyện này, xem các người làm được như thế thuận tay, hiển nhiên cũng cũng không phải là lần một lần hai, người có cái gì thể diện tới chỉ trích ta lòng dạ độc ác?”

Lão giả tóc trắng lúc này cứng họng, trầm mặc một hồi lâu, mới lên tiếng: “Năm đó lần đó sự kiện, lão hủ cũng có tham gia, cha người năm đó, oai hùng anh phát, bằng Thánh Cấp diên phong thực lực, đối chiến vương giả mà không lạc hạ

phong, đúng là một đời nhân kiệt, đáng tiếc nhưng tráng niên mất sớm, bất kể người tin hay không, lão hủ đối với phụ thân người bạn tri kỷ đã lâu, năm đó phụ thân người bỏ mình, chính là lão hủ nhóm người đưa quan vật lộn độ sức đưa về Hải Uy Thành.”

Đằng Phi hơi ngần ra, nhưng ngay sau đó nói: “Các người tiền đưa gia phụ quan cái cỗ trở về Hải Uy Thành, mục đích sợ là cũng không đơn thuần sao? Còn không phải là vì tìm kiếm những thứ kia cái gọi là bảo vật?”

Lão giả tóc trắng lẳng lẳng nhìn Đằng Phi, nhưng ngay sau đó thở dài một tiếng: “Xem ra người đối với năm đó sự kiện kia, hiểu rõ cũng không phải ít, không sai, lúc ấy chúng ta thật có loại tâm lý này, nhưng kính trọng phụ thân người là con chân chính hảo hán, cũng tuyệt không phải hư ngôn! Người còn trẻ anh hùng, lão hủ từ giao không phải là đối thủ của người, người muốn giết lão hủ, lão hủ tự nhiên vô lực ngăn cản, cũng không phải là lão hủ sợ chết, chẳng qua là không muốn chết còn bị người hiểu lầm!”

Đằng Phi bỗng nhiên mở miệng nói: “Nếu như người có thể đem năm đó tham dự chuyện này người viết một phần danh sách cho ta, ta liền thả người một con đường sống!”

“Danh sách?” Lão giả tóc trắng hơi ngần ra, nhưng ngay sau đó lắc đầu: “Không nói trước ta có thể hay không đem năm đó tham dự chuyện này mọi người nhớ kỹ, cho dù ta còn nhớ rõ, nhưng cũng không có thể giao cho người, người trẻ tuổi, người có thực lực có trí tuệ, nhưng người lại không trải qua năm đó sự kiện kia, lão hủ tuyệt không dấu điểm người, phụ thân người tuyệt không phải chết ở Tây Thủy những người này vây sát trong!”

“Người cũng không nguyện bán đứng người khác, như vậy”, Đằng Phi vung lên trong tay chiến phủ Luyện Ngục: “Sẽ tới đánh một trận sao!”

Lão giả tóc trắng hai mắt ngưng tụ, trầm giọng nói: “Người hôm nay chém giết ta bốn gã đồng bạn, thù này cũng là không chết không thôi, cho dù không phải là đối thủ của người, lão hủ cũng sẽ không buông tha cho!”

Vừa nói, lão giả tóc trắng cả người trong giây lát bộc phát ra một cỗ mãnh liệt hơi thở, đánh sâu vào được không khí chung quanh từng đợt vụn vụn.

“Thiên đốt sinh mệnh lực?” Đẳng Phi hơi kinh hãi, nhưng ngay sau đó trầm ổn xuống tới, tĩnh táo nhìn trước mắt lão giả tóc trắng, vung Luyện Ngục, thi triển ra Lôi Sát, tất cả kinh khủng tia chớp, trống rỗng hiện ra!
Hai đạo thân ảnh không có chút nào sức tưởng tượng đụng vào cùng nhau!
Oanh long!

Một trận kinh thiên động địa nổ sau khi, trên mặt đất, chỉ còn lại có một cái sâu đạt vài chục trượng rãnh to, thỉnh thoảng còn nữa mấy đạo điện xà xuy lập xuy lập du tẩu ở bên trong, lão giả tóc trắng thân thể, đã hoàn toàn biến mất.

Đẳng Phi nhàn nhạt nhìn thoáng qua, ống tay áo mở ra, đem mấy cỗ thi thể cuộn cuộn nổi lên, để rãnh to dưới đáy, lần nữa quơ, mặt đất một trận rung động, này rãnh to bị loạn thất bát tao đồ trực tiếp điền chôn.

Làm xong này hết thảy sau, Đẳng Phi nhẹ nhàng thở dài một tiếng, xoay người rời đi, không có nữa quay đầu lại.

Cùng lúc đó, Cảnh Thiên Ma Cung trung không khí hết sức khẩn trương, mà ngay cả thật lâu không có lộ diện giáo chủ, Thần Vương Trương Trí Bác cũng xuất hiện ở đại điện trong.

Giáo chủ vị phía dưới hai hàng trên ghế ngồi, ngồi liên can mặt sắc mặt ngưng trọng lão giả, có đều là Cảnh Thiên Ma Cung thực quyền trưởng lão, từng cái cũng thực lực bất phàm.

Xuống lần nữa mặt, còn lại là Cảnh Thiên Ma Cung hạch tâm đệ tử.

Mới vừa tiến vào nội môn trở thành hạch tâm đệ tử không bao lâu gió biến được cùng Diệp Thương Thu, cũng ở trong đó.

Trong đại điện yên lặng như tờ, cũng không có bất luận kẻ nào dám giao đầu tiếp nhĩ, đại đa số hạch tâm đệ tử trên mặt, đều là vẻ mặt mờ mịt.

Ma Tử Trương Cảnh Lược liền bó tay đứng ở giáo chủ Thần

Vương Trương Trí Bác bên cạnh, mặt không chút thay đổi.

Đạp đạp đạp.

.

.

Một trận nhẹ trung nhưng có chút tiếng bước chân dồn dập, từ bên ngoài truyền đến, vào tới một người thất tuần lão giả, tóc đều nhanh rơi sạch, cốt sấu như sài, mặc hắc bào, không nhìn kỹ, còn tưởng rằng là một bộ xương khô khoác một kiện áo choàng.

Bất quá trong điện mọi người nhìn thấy lão giả này thời điểm, nét mặt cũng trở nên cực kỳ nghiêm túc, nhìn phía lão giả ánh mắt, cũng tràn đầy kính trọng.

Bởi vì lão nhân, chính là Cảnh Thiên Ma Cung trung bồi phận già nhất Thái Thượng Trưởng Lão, bồi phận so sánh với đương nhiệm giáo chủ cao hơn ba bốn tầng!

Gặp lão giả này, bỏ mình Trương Trí Bác cũng không dám ủy thác đại, đứng lên, đi xuống, thanh âm trầm trọng hỏi: “Lão tổ tông, có thể điều tra rõ sao?”

Thái Thượng Trưởng Lão thanh âm hết sức quái dị, giống như là từ kim khí trung vọng lại giống như: “Giáo chủ, theo quẻ Tượng biểu hiện, bọn họ mất tích ở Đoạn Hồn Sơn mạch một đời, cái chỗ kia, khoảng cách Đồ Long Thánh Địa rất gần, chỉ có không được bảy trăm dặm.”

“Đồ Long Thánh Địa?” Thần Vương Trương Trí Bác khẽ nhíu mày, có chút không quá tin tưởng đích đạo: “Bọn họ không có lá gan này phục kích người của chúng ta sao? Huống chi, đây là năm người Thánh Cấp võ giả, coi như là cao cấp vương giả, muốn đưa bọn họ toàn bộ diệt khẩu, cũng cũng không dễ dàng.

“Lão Tổ ý của ta, cũng không phải là Đồ Long Thánh Địa gây nên, quẻ Tượng biểu hiện, là theo mười mấy năm trước một cái cọc chuyện cũ có liên quan, nhớ lại hạ xuống, mười mấy năm trước, tựa hồ chỉ có thượng cổ đại mộ sự kiện kia rất oanh động, mà chúng mày những năm một mực chú ý người tuổi trẻ kia, không phải là thượng cổ đại mộ sự kiện trung, chết đi

Đặng Vân Chí đích nhi tử sao?” Lão giả một đôi khăn khăn
lão mắt, nhìn một chút Trương Trí Bác: “Nghe nói Ma Tử bị
tuyển nhập Thần Vực đảo, nhưng không có lập tức đi vào
trong đó, mà là lựa chọn trong vòng một năm tập nã đến Đặng
Phi?”

“Là, lão tổ tông.” Trương Trí Bác gật đầu.

“Ngu xuẩn!” Lão giả làm trò đại diện mọi người trước mặt,
nặng nề mắng một câu.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 317: Giá Họa!

>

Bị lão tổ tông mắng một câu ngu xuẩn, Trương Trí Bác hết lần này tới lần khác sinh không ra nửa điểm tức giận lòng, chỉ có thể sinh bị.

Nhưng thật ra Trương Trí Bác biết được con làm ra cái quyết định này trước tiên, thốt ra.

.

.

, cũng là hai chữ này!

Ngु xuẩn!

Trừ hai chữ này, không có có bất kỳ từ ngữ có thể hình dung Trương Trí Bác tâm tình

Thần Vực Đảo a!

Kia là tất cả có tư cách biết cái chỗ này người, cũng tha thiết ước mơ địa phương!

Ngươi nghĩ Thần Vực Đảo là một địa phương nào? Là Cảnh Thiên Ma Cung sao? Làm trể nải một năm không có gì đáng ngại.

Đây chính là Thần Vực Đảo a! Đừng nói là những người tuổi trẻ kia, cho dù Trương Trí Bác cũng không có so sánh với hướng về địa phương.

Không sai, hần Trương Trí Bác là Cảnh Thiên Ma Cung giáo chủ, là điên phong vương giả, nhưng nhiều năm như vậy, muốn đột phá đến Đế cấp, nhưng căn bản không thể nào! Nếu như không có đại tạo sĩ, Thần Vương Trương Trí Bác cả đời này, sẽ phải tạp ở điên phong vương giả nơi này, mơ tưởng

hơn tiến thêm một bước.

Nhưng nếu là có thể có cơ hội vào nhập Thần Vực đảo, được cao nhân chỉ điểm, nói không chính xác là có thể xông phá bình cảnh, tiến vào Đế cấp!

Một năm thời gian, đủ để cho những thứ kia tiên tiến nhập Thần Vực đảo người, thật xa hắt ra Trương Cảnh Lực cùng Liễu Như Phong hai người này.

Trương Trí Bác lúc ấy tự giận mắng con của mình ngu xuẩn, cũng không nghĩ, hôm nay lão tổ tông đem hai chữ này lại đưa cho hắn.

Trương Trí Bác cảm thấy rất oan uổng, nhưng cũng không dám cãi lại, hơn nữa vừa mới trong mật thất, lại một hơi diệt năm chụp đèn, có thể nói cả Cảnh Thiên Ma Cung gần ngàn năm, phát sinh lớn nhất một cái cộc sự cố.

Cho dù năm đó thượng cổ đại mộ sự kiện kia, Cảnh Thiên Ma Cung cũng không có như vậy tổn thất lớn a!

Năm người trưởng lão cấp bậc chính là Thánh Cấp võ giả, nói không có sẽ không có!

Hơn nữa còn là chết ở thế tục trung, đây quả thực làm cho người ta khó có thể tin!

Thái Thượng Trưởng Lão một đôi khăn khăn ánh mắt chăm chú vào Trương Trí Bác bên cạnh bó tay mà đứng Trương Cảnh Lực trên người, thở dài nói: “Làm Ma Tử, người không thể nào không rõ ràng lắm Thần Vực Đảo là một cái gì tồn tại, thậm chí vì Thần Vực Đảo một câu hư vô mờ mịt treo giải thưởng, tự nguyện tiến vào một năm.

.

.

, người thật thật để Lão Tổ thất vọng a!”

Bên kia Trương Cảnh Lực lúc này quỳ xuống, rung giọng nói: “Lão Tổ, hài nhi biết sai rồi.”

“Thôi, người đã đã làm ra quyết định, cũng không cách nào

hối cải, chẳng qua là ngày sau làm việc muốn trường điểm đầu óc!” Thái Thượng Trưởng Lão vừa nói, rồi hướng Trương Trí Bác nói: “Chuyện này, tạm thời đề xuống, không cần phải người đi tìm kẻ thù, quẻ Tượng thượng biểu hiện, là đại hung hiện ra! Lão Tổ ta cũng có một số nhìn chẳng phân biệt được mình, tóm lại, các ngươi mọi người, gần đây một thời gian ngắn, cũng không muốn đi ra ngoài gây chuyện, Cảnh Thiên Ma Cung từ thượng cổ truyền lưu, không thể hủy ở chúng ta trong tay.”

Trong đại điện nhóm lớn người rầm rừ quỳ rạp xuống đất thượng, cùng kêu lên nói: “Cẩn tuân Lão Tổ pháp chỉ!”
“Về phần ngươi.

.” Thái Thượng Trưởng Lão nhìn như cũ quỳ trên mặt đất Trương Cảnh Lực, suy tư một chút nói: “Ngươi lập tức cùng mấy vị Vương Cấp trưởng lão cùng nhau, đi một chuyến Đồ Long Thánh Địa, hỏi hỏi bọn hắn có biết chuyện này hay không, nhớ kỹ, nhất định phải khách khí, không cần cùng đối phương phát sinh xung đột, bọn họ nếu nói là không biết, các ngươi lập tức trở về.”

Trương Cảnh Lực cung kính nói: “Hài nhi đã biết rồi.”

Vị này lão tổ tông thường xuyên vài thập niên không lộ diện, một mực bế quan, hôm nay thậm chí đi ra.

Có tư cách đứng ở trong đại điện người, cũng biết lão tổ tông xuất sắc nhất là không là hắn điên phong vương giả thực lực, mà là của hắn thôi diễn thuật!

Nếu vị này sống tổ tông cũng lên tiếng, ai dám không nghe? Nhưng năm gã trưởng lão bị giết, chuyện lớn như vậy, cũng thật không phải nói áp là có thể đề xuống, cả Cảnh Thiên Ma Cung, giờ phút này cũng đã sắp sôi trào lên.

Những thứ kia bình thường nội môn đệ tử cùng ngoại môn đệ tử, giờ phút này tất cả đều tụ ở đại điện phía ngoài, chờ chờ ra lệnh, phần lớn mọi người đổ con ngươi, muốn cho chết đi năm vị trưởng lão báo thù rửa hận đi.

Thần Vương Trương Trí Bác thở dài một tiếng, cảm thấy rất

nhức đầu, hần nhưng không biết, để hần hơn nhức đầu chuyện tình, vẫn ở phía sau.

Đằng Phi đi ra này tám núi rừng, đi tây đi hơn bảy trăm trong , trên đường rốt cục gặp phải người đi đường, nhưng những người này, nhưng rõ ràng cho thấy nào đó môn phái đệ tử, mặc thống nhất trang phục, Đằng Phi vừa nhìn, nhất thời vui vẻ, không khỏi cảm tạ Lục Tử Lăng cho mình tham gia ẩn tộc đại bỉ cơ hội, nếu không, sao có thể thông qua trang phục, nhận ra đối phương môn phái?

Đồ Long Thánh Địa!

Bản thân thậm chí trước hết đi tới Đồ Long Thánh Địa.

Đằng Phi chợt nhớ tới ở Chân Vũ Thành, bản thân để cho chạy cái kia Mạc cung phụng, cũng không biết hần có hay không đem lời của mình dẫn tới Đồ Long Thánh Địa thánh chủ nơi này.

Minh xông vào, nhất định là không được, đừng xem Đồ Long Thánh Địa lần này đại bỉ thượng mất hết thể diện, ngay cả Thánh Tử cũng bị cái kia rầm rĩ Tiểu Đồng giết đi, nhưng muốn vì vậy đã Đồ Long Thánh Địa rất yếu, vậy thì thật là quá khinh thường một cái Thánh Địa nội tình.

Đằng Phi tự nhiên sẽ không như thế trẻ con , nhìn mấy người dần dần đi xa Đồ Long Thánh Địa môn phái đệ tử, nhãn châu - xoay động, nảy ra ý hay, từ trong giới chỉ lấy ra một kiện hắc bào, mặc lên người, vận hành Bát Bộ Thiên Long Quyết trung A Tu La tâm kinh, cả người xương cốt một trận tiếng động, sau một khắc, Cảnh Thiên Ma Cung Ma Tử Trương Cảnh Lược, xuất hiện ở tại chỗ.

Đằng Phi quơ quơ cổ, thích ứng một cái biến hóa, sau một khắc, một cỗ lạnh như băng khí chất, xuất hiện ở trên người của hần, cho dù cho Cảnh Thiên Ma Cung người nhìn thấy, cũng sẽ không phát hiện, đây là một giả Cảnh Thiên Ma Tử! Tiếp theo, Đằng Phi lại lấy ra một khối che mặt khăn, gắn vào trên mặt, đi theo mấy cái Đồ Long Thánh Địa đệ tử phía sau, bám theo một đoạn.

Đi ước chừng hơn mười dặm, đã nhìn thấy một mảng lớn kiến trúc đàn, tọa lạc tại đàn mà cũng trung, hoàn cảnh hết sức ưu nhã, linh khí đầy đủ.

Cả Đồ Long Thánh Địa, thành lập ở một con rồng mạch bên trên, kiến trúc đàn tựa tọa lạc tại này long mạch hạch tâm nơi! Đằng Phi đứng xa xa nhìn này tám kiến trúc, chưa cùng đi vào, mà là tùy tiện tìm một cây đại thụ, nhảy lên đi tựa vào cảnh quyền thượng nghị ngai dưỡng thần.

Đến rồi buổi chiều, mọi âm thanh đều yên lặng, bốn phía chỉ có liên tiếp cơn trùng kêu vang chim hót, nơi xa Đồ Long Thánh Địa kiến trúc đàn bên trong, tam tam lưỡng lưỡng đèn sáng quang, những khác rất nhiều cũng tắt đèn.

Đằng Phi vận khởi Già Lô La Tâm Kinh, cả người thân hình hoàn toàn dung nhập vào ở trong đêm tối, tiềm nhập Đồ Long Thánh Địa.

Hai người Đồ Long Thánh Địa ban đêm thủ vệ, chính dựa vào ở trong bóng tối nhẹ nói nói.

“Ai, lần này ẩn tộc đại bỉ, chúng ta Đồ Long Thánh Địa coi như là ăn một cái giảm nhiều, Thánh Tử đều chết hết, vào nhập Thần Vực đào tu luyện cơ hội, cứ như vậy trắng chỉ lãng phí.”

“Là a, trời mới biết thánh chủ lão nhân gia ông ta là nghĩ như thế nào, rõ ràng Nhị công tử thực lực, so sánh với đại công tử cao nhiều như vậy, nhưng hết lần này tới lần khác tuyển đại công tử làm Thánh Tử.”

“Việc này, không phải ta cửa có thể đo lường được, được, người nghe nói không có, gần đây cả giang hồ, đều ở truy nã một người tên là Đằng Phi đích thanh niên, nghe nói là Thần Vực Đảo phát ra treo giải thưởng.”

“Chuyện này, ta biết đến có thể sánh bằng người kể lại, kia Đằng Phi, chính là mười mấy năm trước, truyền thuyết thượng cổ Thánh Thần bảy mươi hai tòa đại mộ một trong cái kia tòa mộ mở ra người Đằng Vân Chí đích nhi tử.

.
.
Đằng Phi ở trong bóng tối nghe một hồi, xoay người rời đi, trong lòng nhớ: xem ra cả Tây Thủy những thứ này siêu cấp thể lực, cũng đã truyền ra.

Cũng muốn tập nã ta, dự đoán được Thần Vực Đảo chỗ tốt,.

.
.
Hắc, ta đây sẽ đưa các người một cái cốc thiên đại chỗ tốt! Nhớ, Đằng Phi thân hình dung nhập vào đến trong bóng tối.

“Bất hảo, bốc cháy!”

Đêm khuya người yên lặng, Đồ Long Thánh Địa tàng kinh các vùng trong lúc bất chợt xông lên trùng thiên ánh lửa, mặc dù cái này ban đêm không có gió, nhưng hỏa thể nhưng phát triển cực nhanh, hùng hực đốt mao đốt, hết sức kinh người.

Trong nháy mắt cũng đã ít cũng trăm người đến bốc cháy địa phương chạy tới.

Lúc này, lại có người kinh hô: “Không tốt, có người xông vào tàng kinh các!”

“Mẹ kiếp, người nào lá gan lớn như vậy? Dám đến Đồ Long Thánh Địa gây chuyện?”

“Bắt hãm, rút da hãm, diêm thiên đăng!”

“Cấp thấp đệ tử đi cứu hỏa, cao cấp đệ tử đi với ta đuổi bắt tặc nhân!”

Bởi vì ân tộc đại bỉ thượng Thánh Tử Mạc Thiên Phong bị giết, cả Đồ Long Thánh Địa trên dưới cũng ghen một ngụm ác khí, không nghĩ tới tùy theo đã có người dám xông vào Đồ Long Thánh Địa tàng kinh các.

Trong tàng kinh các, có thể là có thêm Đồ Long Thánh Địa

truyền lưu vạn năm các loại bộ sách, trong đó rất nhiều đều là bản đơn lẻ, giá trị không thể đo lường, vẫn đều có Đồ Long Thánh Địa lớp người già nhân vật ở chỗ này trong coi.

Nhưng lại không nghĩ rằng, có người ăn gan hùm mật gấu, lại dám như vậy xông tới.

Bình lách cách bành!

Một trận binh khí tiếng va chạm, ở trong tàng kinh các vang lên, đồng thời truyền đến một tiếng trầm thấp gầm lên:

“Phương nào tiểu tặc, dám xông Đồ Long Thánh Địa tàng kinh các?”

Áo đen che mặt Đằng Phi căn bản là không nói lời nào, trong tay một thanh bách luyện thép tinh kiếm, xuất kiếm như điện, đâm về đối phương.

“Thật can đảm, tiểu tặc tinh khiết mạng!” Có thể trong coi tàng kinh các, một thân thực lực tự nhiên hết sức cường hãn, lúc này hãy cùng Đằng Phi chiến chung một chỗ.

Đằng Phi không có cố ý đi đến bắt chước Cảnh Thiên Ma Cung chiêu số, đổi lại vị suy tư hạ xuống, nếu là Trương Cảnh Lược thật sự xông vào nơi này, tự nhiên sẽ không dễ dàng thi triển bốn môn kiếm pháp.

Đằng Phi lúc này đã nhập thánh, Chân Nguyên hóa thành hỗn độn, một thân thực lực tăng lên rất nhiều cấp độ, cho dù đối diện là một cái Vương Cấp cao thủ, Đằng Phi cũng có thành thạo.

Chớ nói chi là giờ phút này đối mặt hai vị này, bất quá là Thánh Cấp điên phong võ giả.

Bảy tám chiêu sau, Đằng Phi một kiếm đâm xuyên qua trong đó một cái đối thủ trái tim, tên này Thánh Cấp điên phong võ giả tại chỗ khí tuyệt bỏ mình, quất mao xuất kiếm muốn giết người thứ hai Đấu Thánh thời điểm, tên này Đấu Thánh nhưng rộng giận quơ trong tay phác đao, một đao đao mang bao phủ Đằng Phi thân thể.

Trong bóng tối, còn có một Cảnh Thiên Ma Cung đệ tử, chỗ ở tàng kinh các trong góc khảm trưng nhìn một màn này, đây là trong đó một gã Đấu Thánh đệ tử, buổi tối tới sư phụ nơi này thỉnh giáo, cũng không nghĩ vượt qua loại chuyện này.

Đằng Phi ra vẻ không địch lại, đồng thời thi triển ra Cảnh Thiên Thập Tam Trảm, cường đại kiếm chiêu, trùng điệp không dứt oanh hướng đối phương.

“Cảnh Thiên Thập Tam Trảm? Ngươi là Cảnh Thiên Ma Cung người!” Tên này Đấu Thánh lúc này nhận ra này kiếm chiêu, phát ra một tiếng quát chói tai.

“Ngươi thậm chí nhận được? Lưu ngươi không được!” Đằng Phi bất chước Trương Cảnh Lực thanh âm, âm lãnh vừa nói, gia công kích.

Phốc!

Một kiện đâm thủng đối phương bộ ngực, tên này Đấu Thánh một ngụm máu tươi phun ra, nhưng ôm đòn hạ Đằng Phi che mặt cái khăn đen, mượn phía ngoài yếu ớt ánh lửa, tên này Đấu Thánh hai mắt trong giây lát tròn tròn, kinh hô: “Dĩ nhiên là ngươi.

.

.” Cây cảnh thiên nguyện,.

.

.”

Đằng Phi một tay lấy kiếm rút về, đem tên này Đấu Thánh thi thể đá văng ra, ngẩng nhìn chung quanh một vòng, tên kia trốn ở góc phòng Cảnh Thiên Ma Cung đệ tử cả người lạnh run, cố nén không để cho mình phát ra một điểm thanh âm.

Đằng Phi tự nhủ: “Hai người không biết tự lượng sức mình đồ, cũng muốn cản bản Ma Tử?”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp

nhân, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 318: Xui Xẻo Cảnh Thiên Ma Tử!

>

Convert by:

ZajMaster

Nói qua, nghe thấy bên ngoài tiếng bước chân dồn dập, Đằng Phi trực tiếp phóng tới trong tàng kinh các, bàn tay huy động, đem từng dãy giá sách, căn bản bất kể là cái gì, toàn bộ thu vào trữ vật giới chỉ chính giữa đi, hầu như trong nháy mắt, Đồ Long Thánh Địa trong tàng kinh các đại lượng công pháp điển tịch, trực tiếp biến mất không còn!

Đằng Phi thần thức cảm giác đã có vài đạo rất mạnh khí tức rất nhanh tiếp cận nơi đây, cũng không nhiều làm dừng lại, kiểm trong tay hướng lên nhảy lên, trực tiếp từ bên trong đẩy ra Tàng Kinh Các nóc phòng, phóng lên trời, vận khởi Già Lâu La tâm kinh, cấp tốc biến mất tại mệnh môn cảnh ban đêm chính giữa.

Đồ Long Thánh Địa nghị sự đại sảnh, đèn đuốc sáng trưng, đầu người tích lũy di chuyển, tất cả mọi người tại châu đầu ghé tai nghị luận, rất nhiều người đều là vẻ mặt lửa giận, biểu lộ dữ tợn.

“Khục!”

Theo một tiếng ho nhẹ, mấy cái sắc mặt tái nhợt lão giả đi tới, trong đại sảnh tiếng nghị luận lập tức chịu trì trệ, hầu như tất cả mọi người đưa ánh mắt quăng hướng đến mấy vị này lão giả trên người.

Cái kia lúc trước trốn ở trong Tàng Kinh Các, may mắn không có bị phát bá mà may mắn còn sống sót xuống Đồ Long Thánh Địa đệ tử lạnh run quỳ trên mặt đất, đang một chút nước mũi

một chút nước mắt tổ nói qua vừa mới hấn kiến thức.

“Sư phụ ta.

.

.

Ô ô, vừa đối mặt, đã bị người nọ giết, của ta Nhị sư bá, nhận ra người nọ thì triển đấu kỹ, đúng là Cảnh Thiên Thập Tam Trảm, cuối cùng, ở đằng kia người một kiếm đâm thủng Nhị sư bá.

.

.

, ngực, ô ô ô.

.

.

, ngực thời điểm, Nhị sư bá ôm đòn xuống đối diện khăn che mặt, kêu lên Cảnh Thiên Ma.

.

.

Ba chữ kia, người nọ sẽ đem kiếm rút ra, sau đó, Nhị sư bá hấn.

.

.

Liên tất thở, ô ô ô.

”

Người này đệ tử bị dọa đến hầu như bể mật, lại mắt thấy như là cha đẻ bình thường sư phụ bị giết, bị thương đến không cách nào chính mình.

Một cái trong đó lão giả phát phát tay, có người đi lên đem người này đệ tử dẫn theo xuống dưới, giờ này khắc này, toàn bộ trong nghị sự đại sảnh, lặng ngắt như tờ.

Đột nhiên, trong đám người một cái lão giả tức giận nói ra:
“Thiên Ma Cung.

, khinh người quá đáng!”

Có người dẫn đầu, mọi người tất cả đều tức giận mắng lên, tình cảm quần chúng kích phấn.

“Móa nó, Cảnh Thiên Ma Cung đám này khôn kiếp, ta Đồ Long Thánh Địa theo chân bọn họ tuy nhiên chợt có tiểu xung đột, nhưng nhưng căn bản không có gì lớn thù oán, bọn hắn vậy mà lần đến thăm đến, thật sự là hơi quá đáng!”

“Hừ, Cảnh Thiên Ma Cung ý vào lần này bọn hắn Ma Tử bị tuyển nhập Thần Vực Đảo, liền coi trời bằng vung rồi!”

“Ta Đồ Long Thánh Địa lần này thi đấu ăn hết một cái giảm nhiều (thiệt thòi lớn), chẳng lẽ liền biến thành trong con mắt của bọn họ cá khảng sao? Chuyện này, không thể nhẫn nhịn, nhất định phải Cảnh Thiên Ma Cung cho cái thuyết pháp!”

“Đúng, muốn Cảnh Thiên Ma Cung cho chúng ta một cách nói!”

“Móa nó, còn nói cái rắm, trực tiếp giết đi lên là được!”

“Đúng, giết đi lên!”

“Lại để cho Cảnh Thiên Ma Cung kiến thức xuống, chúng ta

Đồ Long Thánh Địa cũng không phải dễ khi dễ đấy!”
Có thể đứng tại trong nghị sự đại sảnh người, thân phận địa vị cũng không thấp, nhưng giờ phút này lại cùng bình thường giang hồ hào khách không có cái gì khác nhau, tình cảm quần chúng kích phấn, phần nộ được mặt đỏ tới mang tai đấy.

“Khục khục.

.

.

.” Trên thủ vị, một mực ngồi ngay ngắn như núi một cái thất tuần lão giả, nhẹ ho khan vài tiếng, trong nghị sự đại sảnh dần dần an tĩnh lại.

Cái này thất tuần lão giả thân cao gầy, ăn mặc một thân màu xanh nhạt trường bào, tóc tán phủ xuống trên vai, một cọng đều không có, mặt như hài nhi, chỉ có lông mi là màu trắng đấy, một đôi mắt vô cùng có thần, trầm ổn ngồi ở chỗ kia, như là giống như núi cao.

“Chuyện này, mấy vị lão tổ thấy thế nào?” Thất tuần lão giả nhìn về phía đứng ở bên cạnh mấy vị lão giả.

Một cái trong đó lão giả trầm giọng nói ra: “Chuyện này, có kỳ quặc.” Nói xong, liền không lên tiếng nữa.

Cái khác lão giả đuôi lông mày nhảy lên, nói ra: “Ta ngược lại là cảm thấy, không có gì kỳ quặc đấy, đối phương liền là hướng về phía chúng ta Tàng Kinh Các đến đấy, lúc này đây, trong tàng kinh các công pháp điển tịch cơ hồ bị toàn bộ cướp đi, tổn thất vô cùng nghiêm trọng, bọn hắc rõ ràng chính là muốn thừa dịp ta Đồ Long Thánh Địa lúc này đây xu hướng suy tàn, một lần hành động dao động chúng ta căn cơ.”
Một cái mập lùn lão giả ho một tiếng, tiếp nhận lời nói đến: “Nói không sai, những thứ này Ma Cung, đi qua cũng không phải không có ngồi qua loại này bỏ đá xuống giếng sự tình, nói thật, thừa dịp người bệnh, muốn mạng người, cái này là

những cái...kia Ma Cung thủ đoạn.

Hơn nữa cái kia chứng kiến cả kiện sự tình đệ tử, không có khả năng nói láo.”

“Vạn nhất muốn là địch nhân cố ý dịch dung cải trang, giả họa cho Cảnh Thiên Ma Cung đây này?” Lúc trước nói chuyện lão giả phản bác: “Muốn biết rõ, chúng ta cùng Cảnh Thiên Ma Cung tầm đó xưa nay tuy nhiên chợt có xung đột, nhưng cũng không có cái gì sinh tử lớn hận.

.

.”

“Báo, lão tổ tông, văn bối có chuyện nói.” Trong đám người, truyền tới một thanh âm, đột nhiên đã cắt đứt lão giả mà nói.

“Hả?” Lão giả đưa tầm mắt nhìn qua, rơi trong đám người, trông thấy người nói chuyện, thần sắc hơi trì hoãn, nói chuyện chính là hắn một cái huyền tôn, văn bối, lão giả nói ra: “Có chuyện nói thẳng.”

Là (vâng,đúng) đấy, lão tổ tông, văn bối ngày hôm qua nhận được tin tức, bảy ngoài trăm dặm, từng xuất hiện qua một lần vô cùng kỳ diệu tượng thiên văn, văn bối phái người đi thăm dò, phát hiện chỗ đó có mảnh lớn chiến đấu dấu vết, sau đó tìm được vài miếng vỡ vụn quần áo, cái kia quần áo” chính là Cảnh Thiên Ma Cung người chế thức trang phục, hơn nữa.

.

.”

“Hơn nữa cái gì?” Lão giả cau mày hỏi.

“Hơn nữa mặc cái kia quần áo người, địa vị có lẽ không thấp!” Trong đám người người này nói xong, liền thôi lui đến đằng sau.

“Bảy ngoài trăm dặm.

.

.
ly kỳ hiện tượng thiên văn.

.
Cảnh Thiên Ma Cung người?” Lão giả thì thảo tự nói lấy, sau đó ánh mắt lập loè, có chút tức giận nói: “Chẳng lẽ đêm nay xông Tàng Kinh Các người, thật là Cảnh Thiên Ma Cung người hắc cải thành là chúng ta giết bọn chúng đi người, sau đó đến báo thù?”

Uc ịch lão giả đám người lẫn nhau liếc nhau một cái, nhao nhao gật đầu, uc ịch lão giả nói ra: “Không sai biệt lắm, thật sự có khả năng này!”

“Con mẹ nó, tức chết lão tổ ta!” Nói chuyện cái này lão tổ giận tím mặt: “Mặc dù là tại ta Đồ Long Thánh Địa trong địa bàn chuyện đã xảy ra, có thể theo chúng ta có quan hệ gì? Hay (vẫn) là nói, là trong các người ai làm hay sao?”

“Chưa, tuyệt không phải chúng ta!” Người phía dưới nhao nhao phủ nhận.

Ngồi ở bên trong chủ vị Đồ Long Thánh chủ chậm rãi mở miệng nói ra: “Lão tổ tông, sự tình như là đã phát sinh, căn cứ các loại tin tức đến xem, chuyện này, cùng Cảnh Thiên Ma Cung lại kiếp trước liên quan, chúng ta sao không phái người đi Cảnh Thiên Ma Cung hỏi một câu, ta cảm giác, cảm thấy, trong lúc này tựa hồ có chút không đúng địa phương.”

Lão giả gật đầu: “Ta cũng hiểu được ở đâu có chút không đúng, đầu tiên, Cảnh Thiên Ma Cung người xuất hiện ở bảy ngoài trăm dặm chẳng có gì lạ, thế nhưng ly kỳ hiện tượng thiên văn, là chuyện gì xảy ra? Nếu như động thủ sát thương Cảnh Thiên Ma Cung đấy, không là người của chúng ta, cái kia là ai làm hay sao? Còn có, nếu là có người giả họa vu oan ta Đồ Long Thánh Địa, như vậy, buổi tối hôm nay người này, là ai? Trông coi Tàng Kinh Các cái kia hai vị, cũng là Thánh cấp võ giả, tuy nhiên không tính đặc biệt mạnh mẽ, nhưng cũng không phải mặc người vượt ve mặt hàng.

.

.

.

Cái kia ục ịch lão giả chìm ân một hồi, nói ra: “Vừa vặn như nói đến thủ Tàng Kinh Các người trước khi chết, nói một câu Cảnh Thiên Ma.

.

.

Lời còn chưa dứt, người tự chết rồi, đối phương sử dụng, lại là Cảnh Thiên Ma Cung chân truyền Cảnh Thiên Thập Tam Trảm, chẳng lẽ, là Cảnh Thiên Ma Tử hay sao?”
Tất cả mọi người tâm tình thoáng cái trở nên trầm trọng, Đồ Long Thánh Địa nhất định là không sợ Cảnh Thiên Ma Cung đây, mọi người nội tình đều không sai biệt lắm, thực liệu này sinh mệnh đến, đoán chừng cũng là tám lạng nửa cân khác nhau.

Nhưng nếu như đêm nay người xuất thủ, thật là Cảnh Thiên Ma Cung Ma Tử, cái kia vấn đề liền nghiêm trọng.

Nói rõ Cảnh Thiên Ma Cung đối (với) Đồ Long Thánh Địa sớm có dự mưu, thậm chí đều muốn một lần hành động phá vỡ Đồ Long Thánh Địa!

“Chuyện này, còn phải lại cẩn thận kiểm chứng một phen!” Đồ Long Thánh chủ thở dài một cái, chậm rãi nói: “Lập tức trước công tác thống kê tổn thất, thu liễm người chết, nếu như tra ra chuyện này cùng Cảnh Thiên Ma Cung có quan hệ, cái kia không thể nói trước, ta không ai Trường Xuân mà cho dù cá chết lưới rách, cũng phải tìm Trương Trí Bác cái thằng kia, lấy cái thuyết pháp!”

Một đêm này, đối (với) Đồ Long Thánh Địa mà nói, là một đêm không ngủ, Tàng Kinh Các bị đoạt, hai cái tông coi Đẩu Thánh bị giết, đây là Đồ Long Thánh Địa theo thượng cổ thời

đại lập phái bắt đầu, chuyện chưa từng có.

Nghe nói còn kinh động đến mấy cái đã mấy trăm năm không xuất ra thế lão tổ tông, nhao nhao phái người đến đây tìm hiểu, đến cùng xảy ra chuyện gì.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Đồ Long Thánh Địa bên ngoài, đã đến một đoàn người, cầm đầu một cái, lớn lên ngọc thụ lâm phong, tư thế oai hùng tiêu sái, mặt như quan ngọc, mắt như lăng sao, chẳng qua là sắc mặt lộ ra có chút tối tăm phiền muộn, nhìn qua có chút phong trần mệt mỏi bộ dạng.

Đi theo phía sau bảy tám người, trong đó có mấy cái, vừa nhìn cũng không phải là dễ dàng thế hệ, cái kia một thân xuất trần thoát tục khí chất, cùng người bình thường hoàn toàn bất đồng.

Đi vào Đồ Long Thánh Địa cửa ra vào, Trương Cảnh Lực nhớ tới phụ thân dạy bảo, hướng về phía thủ sơn môn Đồ Long Thánh Địa đệ tử cất cao giọng nói: “Cảnh Thiên Ma Cung Ma Tử Trương Cảnh Lực, đến viếng thăm Đồ Long Thánh Địa!”
“Giương.

.

.

Cảnh.

.

.

, hơi? Trương Cảnh Lực!” Thủ sơn môn đệ tử vốn là sừng sốt một chút, lập tức nghiêng răng nghiêng lợi đứng lên, tròn mắt đều đỏ.

Chuyện xảy ra tối hôm qua, thái quá mức đột nhiên, cũng quá nhanh, thế cho nên Đồ Long Thánh Địa đều muốn che cái nắp đều che không ngừng, trực tiếp truyền khắp toàn bộ thánh địa,

mà ngay cả thủ sơn môn những thứ này cấp thấp đệ tử, cũng hầu như đã biết một thứ đại khái trải qua.

“Con mẹ nó, họ Trương đấy, ngươi còn dám trở về?” Người này thủ sơn môn đệ tử cũng là một cái tánh khí táo bạo gia hỏa, tại chỗ liền nổi giận, đứng ở sơn môn phía trên chửi ầm lên.

Bên cạnh vị kia cũng nghiêm túc, nghe xong Cảnh Thiên Ma Tử còn dám trở về, đây quả thực là khinh người quá đáng rồi, đêm qua vừa mới đem chúng ta Tàng Kinh Các đoạt xong, giết hai cái Thánh cấp võ giả, sáng sớm hôm nay rõ ràng liền dám đến nhà bái phỏng, ngươi cho chúng ta Đồ Long Thánh Địa là cá nào hay (vẫn) là đều là người ngu?

“Trương Cảnh Lực, ngươi tên khốn kiếp này, súc sinh, vô sỉ hèn hạ cặn bã, ngươi còn dám đến thăm đến? Ngươi khi nơi này là Cảnh Thiên Ma Cung? Nơi này là Đồ Long Thánh Địa!”

Môn phái tồn thất vô cùng nghiêm trọng, hơn nữa Cảnh Thiên Ma Cung cao thấp cũng hoài nghi chuyện này cùng Đồ Long Thánh Địa có quan hệ, Trương Cảnh Lực vốn là ghen lấy một bụng tức giận, dọc theo con đường này đã giết vài gậy đùi mù sơn tặc rồi, hôm nay vừa xong Đồ Long Thánh Địa cửa ra vào, lại nghe đến như thế nhục mạ, vị này Cảnh Thiên Ma Tử, tại chỗ liền nổi giận!

Cuồng nộ, nổi giận! Quả thực chính là giận không kèm được! Trương Cảnh Lực không đợi nói chuyện, bên người một cái Vương cấp cao thủ ho nhẹ một tiếng, vẻ mặt lạnh như băng, hai mắt bắn ra hai đạo thần quang, trực tiếp bắn về phía cái kia hai cái lớn tiếng chửi bậy thủ sơn môn đệ tử trên người.

“A...!”

“A...!”

Hai cái thủ sơn môn đệ tử riêng phần mình phát ra hét thảm một tiếng, bùm lấy hai mắt, điên cuồng trên mặt đất lăn lộn.

Đúng là bị vị này Vương cấp cao thủ, liếc trực tiếp chọc mù hai mắt!

Lập tức, Đồ Long Thánh Địa bên trong, truyền đến một tiếng kinh thiên động địa gào thét: “Cảnh Thiên Ma Cung, khinh

người quá đáng!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 319: Người Còn Có Điều Gì Nói Dễ Nghe Hơn Không

>

Convert by:

ZajMaster

Ô...ô...ô...n...g!

Một đạo kiếm khí, ẩn chứa mãnh liệt đến cực điểm sát ý, từ nam chí bắc trời cao, phát ra một tiếng vạn phong trỗi lên vù vù thanh âm, trực tiếp bắn về phía vừa mới ra tay tên kia Cảnh Thiên Ma Cung Vương cấp cao thủ.

Phanh!

Cái kia Vương cấp cao thủ đưa tay chính là một chuông, một cổ hùng hồn lực lượng, trên không trung oanh hướng đạo kiếm khí kia, phát ra một tiếng kinh thiên động địa nổ mạnh.

Cảnh Thiên Ma Cung người này Vương cấp cường giả có chút lui về phía sau nửa bước, vẻ mặt kinh ngạc nhìn trên không, bên kia bay ra ngoài một cái tướng ngũ đoãn ục ịch lão giả.

Lão giả này lao tới không có để ý tới hai cái đầy đất lăn qua lăn lại đệ tử, trực tiếp đứng ở Đồ Long Thánh Địa cao lớn núi trên cửa, chỉ vào phía dưới đám người kia nổi giận mắng:

“Các ngươi bọn này vô sỉ đồ vật, quả thực khinh người quá đáng! Thật coi ta Đồ Long Thánh Địa không người?”

Trương Cảnh Lực đám người lúc này liên đều sùng sốt” trong lòng tự nhủ cái này mẹ nó là thế nào? Đến cùng ai là khổ chủ à? Ủy khuất là chúng ta được không? Cái này bây giờ nhìn đi lên, toàn bộ Đồ Long Thánh Địa người như thế nào đều giống như ăn hết quá thời hạn xuân được tựa như? Bọn hần

đều điên rồi sao?

Nghĩ đến, Trương Cảnh Lược cường ép áp chế lửa giận trong lòng, trầm giọng nói ra: “Vị tiền bối này, tại hạ Cảnh Thiên Ma Cung Ma Tử Trương Cảnh Lược, phụng Cảnh Thiên Ma Cung giáo chủ chi mệnh, đến đây Đồ Long Thánh Địa, muốn còn muốn hỏi một việc, tại hạ không biết nơi nào đắc tội Đồ Long Thánh Địa, mà ngay cả các người thủ sơn môn đệ tử đều mở miệng vũ nhục tại hạ, ta Trương Cảnh Lược bản thân không coi vào đâu, nhưng lại tới đây, nhưng là đại biểu cho Cảnh Thiên Ma Cung, quý phái cử động như vậy cùng phản ứng, có chút quá mức a?”

“Hỏi thăm cái rắm, đại biểu cái rắm, quá phận cái rắm, con mẹ nó, lão tổ hận không thể một cái tát đập chết người cái tiểu súc sanh, người tính toán cái thứ gì? Cho dù Trương Trí Bác ở chỗ này, hắn cũng không dám như vậy cùng lão tổ nói chuyện! Liếc xuyên thủng hai ta tên đệ tử hai mắt, chắc chắn, các người Cảnh Thiên Ma Cung uy phong thật to a..., người tiểu súc sinh này, cũng cầm Cảnh Thiên Ma Cung tới dọa lão tổ ta, ta nhổ vào! Người khi lão tổ ta sợ?” Ưc ịch lão giả giờ phút này không có chút nào đảm nhiệm Hà tiền bối cao nhân phong phạm đứng ở sơn môn trên đỉnh, vẻ mặt lửa giận chửi âm lên.

Cũng không trách vị này Đồ Long Thánh Địa lớp người già nhân vật phần nộ, trải qua cả đêm công tác thống kê, Đồ Long Thánh Địa ngày hôm qua trong đêm tổn thất công tác thống kê đi ra.

Tổn thất chi vô cùng nghiêm trọng hoàn toàn ngoài dự liệu của mọi người.

Toàn bộ trong tàng kinh các có ước chừng hơn vạn sách tàng thư tại ngày hôm qua trong đêm biến mất không thấy gì nữa, trong chuyện này, còn kể cả lấy hai bộ Vương cấp đấu kỹ cùng hơn mười bộ đồ Thánh cấp đấu kỹ, về phân tôn cấp đấu kỹ cùng Đại Đấu Sư cấp đấy, vậy đêm không hết.

Đồ Long Thánh Địa loại này nội tình hùng hậu môn phái, kém nhất công pháp đều là Đại Đấu Sư cấp bậc chớ nói chi là còn có rất nhiều là bản đơn lẻ, còn có rất nhiều luyện đan, luyện

khí cùng với Đồ Long Thánh Địa tiền bối cao nhân bút ký, những vật này giá trị không cách nào đánh giá! Sự đả kích này quá mức trầm trọng, làm cho không người nào có thể tiếp nhận, thậm chí không phải vài thập niên mấy trăm năm có thể đền bù trở về, bởi vì có chút đầu kỹ, không có chính là không có lại cũng không về được.

Kết quả bên này còn không có xác định là không phải Cảnh Thiên Ma Cung người làm đây này, bên kia Cảnh Thiên Ma Cung Ma Tử dĩ nhiên cũng làm đến viếng thăm rồi.

.

.

, cái này con mẹ nó, cũng quá xảo hợp đi à nha? Nếu như chỉ là những thứ này Đồ Long Thánh Địa vị này lão tổ cũng sẽ không phần nộ đến mức này, hết lần này tới lần khác đối phương như là bị rất nhiều oan khuất bình thường chẳng những bí mật mang theo lấy cực lớn lửa giận, nhưng lại dám ra tay đả thương người, cho tới bây giờ càng là cảm Cảnh Thiên Ma Cung tới dọa Đồ Long Thánh Địa.

Mẹ kiếp, đây quả thật là không cách nào dễ dàng tha thứ a...! Đừng nói cái này nóng nảy vốn là táo bạo ục ịch lão giả, coi như là Đồ Long Thánh Địa thánh khuê Mạc Trường Xuân, cùng những cái...kia nóng nảy vốn thật tốt lớp người già nhân vật, cũng tất cả đều là giận không kềm được rồi.

Nếu như không phải còn sót lại lý trí, đang không ngừng nhắc nhở bọn hắn: giết Cảnh Thiên Ma Tử, cái kia hai đại siêu cấp thể lực tầm đó, thực đúng là không chết không thôi lời mà nói..., bọn hắn thậm chí muốn trực tiếp lao tới, tiêu diệt bọn này khốn kiếp hơn nữa.

“Tiền bối nói như thế, xem ra vẫn bối trước mặt bối đã không còn gì để nói được rồi.” Trương Cảnh Lực sắc mặt âm trầm như nước, phần nộ trong lòng cũng đã là đã đến một cái cực hạn, cũng là tại cường ép áp chế, ngắc đầu, Trương Cảnh Lực nói ra: “Tại hạ chỉ (cái) muốn cầu kiến quý phái Thánh

chủ, chỉ (cái) hỏi một câu lời nói, hỏi qua liền đi.”
“Hừ, muốn đi? Cái đó dễ dàng như vậy!” Ưc ịch lão giả hừ lạnh một tiếng.

Sau đó, Đồ Long Thánh Địa bên trong truyền tới một bình tĩnh nhưng tràn ngập thanh âm uy nghiêm: “Cảnh Thiên Ma Tử, người muốn hỏi cái gì?”

Theo cái thanh âm này, một cái gầy gò thất tuần lão giả, chậm rãi lẳng không bay tới, tại phía sau hắn, đứng đầy bảy tám vị lão giả, tất cả đều lẳng không hành tẩu, khí tức nội liễm, trên mặt đều rõ ràng mang theo lửa giận.

Trương Cảnh Lực nhìn một bụng khí, giờ phút này cũng bất cứ giá nào rồi, cúi người hành lễ, trầm giọng nói ra: “Văn bối Cảnh Thiên Ma Tử Trương Cảnh Lực, bái kiến Đồ Long Thánh chủ, Cảnh Thiên Ma Cung giáo chủ, lại để cho văn bối hỏi thoáng một phát Đồ Long Thánh chủ tiền bối, mấy ngày hôm trước, ngoài bảy trăm dặm, ta Cảnh Thiên Ma Cung mấy vị Thánh cấp trưởng lão chịu khổ sát hại, không ai sống sót, xin hỏi Đồ Long Thánh Địa, có thể biết được chuyện này?”
Đồ Long Thánh chủ Mạc Trường Xuân đám người lẫn nhau liếc nhau một cái, đều tại thâm nghĩ trong lòng: quả là thế! Ngày hôm qua trong đêm, nhất định là tiểu súc sinh này đến đây trả thù, hiện tại lại làm bộ chạy tới hỏi thăm, mẹ kiếp, khi chúng ta đều là người ngu sao?

Thật tình không biết, bọn hắn như vậy một cái biểu lộ, lập tức lại để cho Trương Cảnh Lực các loại: đợi đoàn người này đã hiểu lầm, liếc mắt nhìn nhau, đều có thể từ đối phương trong mắt trông thấy khó có thể ức chế lửa giận!

Quả nhiên là bọn hắn làm vậy! Trương Cảnh Lực đám người hô hấp lập tức trở nên có chút dồn dập lên, lửa giận tại trong lòng ngực bốc lên.

Bên kia Đồ Long Thánh chủ Mạc Trường Xuân mặt không biểu tình nói: “Chuyện này, Đồ Long Thánh Địa không biết rõ tình hình, cùng Đồ Long Thánh Địa không quan hệ.”
Quả nhiên.

, phủ nhận!

Trương Cảnh Lực ngẩng đầu nhìn thoáng qua lãng không đứng ở Đồi Long Thánh Địa sơn môn trên không mọi người, đề xuống lửa giận trong lòng, thanh âm có chút run rẩy nói: “Tốt, đã như vậy, chúng ta cáo từ, Đồi Long Thánh chủ, núi xanh còn đó, nước biếc chảy dài, sau này còn gặp lại!”

Trương Cảnh Lực thanh âm run rẩy, là bị tức giận, có thể nghe vào Đồi Long Thánh Địa cả đám trong tai, cái này rõ ràng chính là chột dạ biểu hiện! Hơn nữa hỏi một câu lời nói liền lập tức muốn đi, đây không phải chột dạ là cái gì?

“Đợi một chút!” Một cái cao gầy lão giả ánh mắt lạnh lẽo nhìn xem Trương Cảnh Lực, thản nhiên nói: “Cảnh Thiên Ma Tử vấn đề hỏi xong, lão hủ cũng có một vấn đề, muốn thỉnh giáo hạ Cảnh Thiên Ma Tử.

“Hả?” Trương Cảnh Lực đuôi lông mày nhảy lên, đứng tại nguyên chỗ, không nói gì, ngược lại là bên người một cái Vương cấp trưởng lão nổi giận.

“Vấn đề? Có vấn đề gì? Ta Cảnh Thiên Ma Cung mấy vị Thánh cấp trưởng lão, ngay tại nơi Đồi Long Thánh Địa cửa nhà bị hại, bọn người phủ nhận cũng thì thôi, vậy mà nói không biết rõ tình hình, bức này đây ừ”.

Thật coi người khác đều là người ngu không ư?”

“Nói lão : Đánh rắm, nơi Cảnh Thiên Ma Cung người có chết hay không quản chúng ta chuyện gì? Chẳng lẽ đã chết chính là chúng ta giết hay sao?” Núi trên cửa, ục ịch lão giả giận tím mặt.

“Ta Đồi Long Thánh Địa, cùng người Cảnh Thiên Ma Cung tầm đó, không có bất kỳ thâm cừu đại hận, giết mấy người các người Thánh cấp trưởng lão, ăn no rồi việc được hay sao?”

Gặp Cảnh Thiên Ma Cung bên này người mở miệng chỉ trích, Đồ Long Thánh Địa bên này người nhất thời đều nổi giận, vì không 3 này sinh hai cái siêu cấp lớn thế lực ở giữa sông mái với nhau, bọn hắn cảm giác mình đã rất nhẫn nại rồi, nhưng đối với lúc này đây cũng quá không biết xấu hổ! Không có ai phát hiện, cách cách nơi này mấy ngàn thước bên ngoài một tòa núi lớn lên, cao nhất một cây cổ thụ lên, đứng đây một cái ngọc thụ lâm phong người trẻ tuổi, bộ dáng rõ ràng cùng Đồ Long Thánh Địa sơn môn trước Trương Cảnh Lực giống như đúc.

Coi như là Trương Cảnh Lực chính mình trông thấy, đều sẽ hoài nghi mình trước mặt có phải hay không thả cái gương.

“Thật là đúng dịp a....!.

.” Đẳng Phi có chút trợn mắt há hốc mồm nhìn xem bên kia nóng nảy một màn, tuy nhiên nghe không rõ hai bên đang nói cái gì, thế nhưng gương cung bát kiếm bầu không khí cùng ngẫu nhiên truyền tới vài tiếng gào thét, hắn hay là nghe nhìn thấy đây.

Đẳng Phi trầm nghĩ lại để cho cái này hai đại siêu cấp thế lực tầm đó lẫn nhau ngờ vực vô căn cứ, vì hắn chuyện kế tiếp làm chần chệm mà thôi, lại không nghĩ rằng thuận lợi trình độ, lại để cho chính hắn đều cảm thấy khó có thể tin.

Cạnh mình vừa mới ra vẻ Trương Cảnh Lực bộ dạng cướp sạch Đồ Long Thánh Địa Tàng Kinh Các, bên kia Trương Cảnh Lực dĩ nhiên cũng làm đến nhà bãi phóng.

.

.

, đây quả thực, thật sự là con mẹ nó thật trùng hợp! Trương Cảnh Lực giờ phút này hận không thể xông đi lên cùng đối phương dốc sức liều mạng, nhưng trong tai lại không ngừng vang lên lúc trước, phụ thân của hắn, Cảnh Thiên Ma

Cung giáo chủ Trương Trí Bác dẫn dò.

“Dù thế nào không nên cùng Đồ Long Thánh Địa nảy sinh xung đột!”

Trương Cảnh Lược biết rõ đây là vì cái gì, Đồ Long Thánh Địa lần này thi đấu tổn thất vô cùng nghiêm trọng, Thánh tử đều bị giết, càng thêm sai sót tiến nhập Thần Vực Đảo tuyệt hảo cơ hội, môn phái cao thấp khẳng định đều nén giận vô cùng, lúc này thời điểm một khi cùng Đồ Long Thánh Địa ồn ào cương, vậy cũng có thể thật sự hội (sẽ) diễn biến thành một hồi kịch liệt xung đột.

Ta nhẫn, ta nhịn nữa!

Trương Cảnh Lược trong nội tâm ủy khuất chết rồi, nhưng nhưng lại không thể không cắn răng, nhìn xem sơn môn cấp trên Đồ Long Thánh chủ Mạc Trường Xuân, lạnh lùng nói:

“Đồ Long thánh khuê, các người có cái gì muốn hỏi? Hay (vẫn) là thâm nghị cãi nhau?”

“Cãi nhau?” Mạc Trường Xuân cái mũi thiếu chút nữa khí lệch ra, trong lòng tự nhủ người cướp sạch ta hơn phân nửa Tàng Kinh Các điện tàng, lão tử muốn cùng người đốc sức liều mạng! Ai mẹ nó muốn với người cãi nhau?

Vừa mới lên tiếng gọi lại Trương Cảnh Lược Đồ Long Thánh Địa lão tổ trầm giọng quát: “Ngày hôm qua trong đêm, ta Đồ Long Thánh Địa Tàng Kinh Các bị người xâm nhập, tại chỗ đánh chết hai gã Thánh cấp chăm sóc, ta Tàng Kinh Các tổn thất hơn phân nửa điện tàng.

.

.

.”

Chuyện này nói ra thật là rất mất mặt, có thể không có biện pháp, còn nhất định phải nói, vị này Đồ Long Thánh Địa lão tổ thọ nguyên không nhiều, cũng không quan tâm một chút mặt bên trên tổn thất, nhưng lúc nói chuyện, hay (vẫn) là cảm giác được thể diện từng đợt nóng lên, trong nội tâm đối (với) Cảnh Thiên Ma Cung căm hận sâu hơn vài phần.

Trương Cảnh Lược cùng bên cạnh một loại Vương cấp trưởng lão hộ vệ, tất cả đều là nghe được trợn mắt há hốc mồm, rất cực mình bạch vì cái gì Đồ Long Thánh Địa cao thấp đều cùng ăn hết quá thời hạn xuân được giống nhau phân khởi bạo nổ rồi.

Nhưng vấn đề là, chuyện này, cùng vốn Ma Tử có quan hệ gì? Trương Cảnh Lược cái kia giương anh tuấn mặt, nổi lên một vòng tức giận ửng hồng, lớn tiếng nói: “Nguyên lai quý phái đã xảy ra bức này thảm sự, nhưng vấn đề là, điều này cùng ta nhóm:đám bọn họ Cảnh Thiên Ma Cung lại có quan hệ gì?” “Khá lắm không có sao, Cảnh Thiên Ma Tử, người đồ vô sỉ kia, ngày hôm qua trong đêm, người ra tay giết làm tổn thương ta cái kia hai gã Thánh cấp Thủ Hộ Giả thời điểm, thật không nghĩ đến, có người vẫn còn trong Tàng Kinh Các, thấy tận mắt chứng nhận một màn này a?”

Đồ Long Thánh Địa sơn môn trên không, vị lão giả này rất cực nói ra sự thật, một đôi mắt bắn ra lạnh lạnh hào quang, lạnh lùng nhìn chăm chăm phía dưới Trương Cảnh Lược, giống như đầu nhìn chăm chăm vào con mồi cực lớn cá sấu, cắn răng nói: “Hiện tại, Cảnh Thiên Ma Tử, người còn có cái gì để nói hay sao?”

Nói qua, nổi giận gầm lên một tiếng: “Giao ra ta Đồ Long Thánh Địa diễm tàng!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyệnCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 320: Thật Thê Thảm A!

>
Ta.

.

.

Ta.

.

.

Ta nộp mẹ của người a!

Trương Cảnh Lực trợn mắt hốc mồm đứng ở nơi đó, trong đầu trống rỗng, bị tức được cơ hồ vác quá khí đi, từ nhỏ chính là Cảnh Thiên Ma Cung thiên chi kiêu tử, tiếp thu giáo dục cũng là trên đời này cao cấp nhất, ít có mảng chửi người Trương Cảnh Lực, giờ phút này nhưng ở trong lòng chửi ầm lên.

Bên cạnh mấy cái Vương Cấp cao thủ hộ vệ, tất cả cũng bị tức được giận sôi lên, bọn họ là Vương Cấp cao thủ, trên thế giới này, thuộc về là đứng ở đỉnh phong cái kia một nhóm người, đi tới chỗ nào, chẳng lẽ là đã bị mọi cách tôn sùng, chưa từng từng có hôm nay giống như, bị người khác nhục mạ không nói, vẫn ngạnh sanh sanh đích đến trên người bọn họ giới nước bản.

Cũng may không là tất cả mọi người bị tức bất tỉnh đầu, trong

đó một cái Vương Cấp cao thủ lạnh lùng nói: “Thật là buồn cười, bọn ta một đường phong trần mệt mỏi, hôm nay buổi sáng vừa vừa đuổi tới nơi này, các ngươi ngày hôm qua ban đêm chuyện đã xảy ra, chúng ta thế nào sẽ biết? Hơn nữa, các ngươi nói là ta Cảnh Thiên Ma Tử làm, lại có ai có thể chứng minh? Giội nước bẩn, gài tang vật hãm hại, cũng muốn có chút kỹ thuật hàm lượng có được hay không? Hay là nói, các ngươi Đồ Long Thánh Địa đầu mất Thánh Tử đả kích quá lớn, cho các ngươi trên dưới đầu óc cũng không tỉnh táo? Chúng ta Cảnh Thiên Ma Cung tại sao phải làm như vậy?”

“Muốn chứng có? Tốt, cho ngươi chứng có!” Sơn môn bầu trời, mập lùn lão giả giận dữ hét: “Đem tới ngày hôm qua người chứng kiến mang tới đây, để chính hắn nói!”

Bên kia sớm có người đem tới hôm qua người đệ tử kia mang tới đây, đệ tử kia là một bát giai Đấu Tôn, tuổi còn trẻ, thực lực cũng coi như không kém, chẳng qua là ngày hôm qua ban đêm chuyện tình đối với hắn đả kích quá lớn, coi như thần minh giống như sư phụ cùng sư bá lại bị trong nháy mắt chém giết, thế cho nên đến bây giờ vẫn chưa xong toàn bộ tri hoãn tới đây.

Kia mập lùn lão giả một tay một nhiếp, đem này đệ tử nhiếp thượng giữa không trung, sau đó nói: “Nói, đem ngươi ngày hôm qua ban đêm nhìn qua chuyện, lặp lại lần nữa!”

“Là, lão tổ tông.” Tên này đệ tử thanh âm mang theo vài phần run rẩy, nói: “Ngày hôm qua ban đêm, đầu tiên là Thánh Địa một chỗ bốc cháy, hỏa thế rất mạnh, cũng rất đột nhiên, mặc dù không có gió, nhưng thiêu đốt rất lợi hại.

.

”

“Nói chánh đề!” Mập lùn lão giả cau mày hét lên một tiếng.

“Đã biết rồi.” Đệ tử kia vô ý thức run run một chút, sau đó nói: “Ta muốn đi xem một chút, nhưng sư phụ cùng sư bá nói, không muốn đi ra ngoài, bảo vệ tàng kinh các trọng yếu, lúc này, có một người đột nhiên xông tới, cùng sư phụ cùng sư bá đánh lên, người nọ một kiếm đâm chết sư phụ, cùng sư bá

đánh thời điểm, sư bá đột nhiên nhận ra đối phương sử dụng đầu kỹ, nói là Cảnh Thiên Thập Tam Trảm, sau đó người nọ tự gia tăng công kích, một kiếm đâm thủng sư bá lồng ngực, sư bá trước khi chết, một thanh gươm xuống người nọ trước mặt bọc , nói nửa câu, nói.

.

.

Cảnh Thiên Ma, sau đó sư bá cũng đã chết, sau lại, cái kia xông tới người bắt đầu trắng trợn cướp đoạt trong tàng kinh các điện tàng, gặp lúc đi, vẫn lầm bầm lầu bầu một câu, hai người không biết tự lượng sức mình đồ, cũng dám can bản Ma Tử?”

Tên này đệ tử ngày hôm qua ban đêm ngay cả kinh đợi hù dọa, thậm chí quên rồi này là tối trọng yếu một câu, giờ phút này nói ra, chẳng những Trương Cảnh Lực người bên kia ngây dại, mà ngay cả Đồ Long Thánh Địa bên này người, cũng tất cả đều ngây ngẩn cả người.

Mập lùn lão giả giận dữ, chất vấn: “Ngày hôm qua ban đêm, người tại sao không có nói câu này?”

“Không sai, người muốn sớm nói, chúng ta cùng hắn nói nhảm cái gì? Đã sớm tại chỗ bắt lại!” Một cái lão giả trầm giọng gầm lên.

“Đệ tử.

.

.” Đệ tử tối hôm qua bị sợ ngây người, không nhớ ra được, vừa mới mới nhớ tới cái kia cú lầm bầm lầu bầu.

” tên này đệ tử run rẩy nói.

“Kia người xem rồi người, có phải là tối ngày hôm qua cái kia?” Mập lùn lão giả một ngón tay phía dưới sắc mặt xanh mét Trương Cảnh Lực, hỏi.

Tên này đệ tử nhìn cũng chưa từng nhìn, trực tiếp lắc đầu nói:

“Đệ tử tối ngày hôm qua trốn ở góc phòng, căn bản nhìn không rõ mặt của đối phương, nhưng sư bá trước khi chết, lại gọi phá hấn thân phận, nói một câu cây cảnh thiên ni,.

.

.

Sau đó hấn lúc đi, lầm bầm lầu bầu hiểu rõ một câu kia, không phải là hấn là ai vậy?”

Đúng vậy, không phải là hấn là ai vậy?

Cả Đồ Long Thánh Địa bên này, tất cả mọi người dùng ánh mắt của người nhìn phía dưới Cảnh Thiên Ma Tử Trương Cảnh Lược, nếu như ánh mắt của bọn họ có thể giết người lời nói, Trương Cảnh Lược bây giờ chỉ sợ sớm đã thiên sang bách không.

Phản lớn ánh mắt của người không thể giết người, nhưng không có nghĩa là Vương Cấp cao thủ ánh mắt cũng không thể, mập lùn lão giả hừ lạnh một tiếng, hai mắt xạ xuất hai đạo như thực chất ánh sáng, bắn về phía Trương Cảnh Lược, đồng thời, kia mập mạp thân thể, bằng cùng thân thể của hấn chút nào không tương xứng tốc độ, trực tiếp nhằm phía Trương Cảnh Lược.

Sự thật cũng đã bày ở trước mặt, còn cần nói sao?

“Người dám!” Cảnh Thiên Ma Cung bên này một cái Vương Cấp cao thủ quát lên một tiếng lớn, bay lên trời, trên không trung xuất liên tục ba chương.

Phanh! Phanh! Phanh!

Ba tiếng nổ, mập lùn lão giả trên không trung hướng lui về phía sau bảy tám bước, Cảnh Thiên Ma Cung bên này Vương Cấp cao thủ nhưng chỉ lui về phía sau hai bước, ai cao ai thấp, một cái thấy rõ ràng.

“Các ngươi Đồ Long Thánh Địa ngậm máu phun người, gài tang vật hãm hại, thật làm như ta Cảnh Thiên Ma Cung sợ các ngươi không được ?” Tên này Vương Cấp cao thủ phẫn nộ

quát: “Ta cây cảnh thiên nguyên cung người, chết thảm ở người Đồ Long Thánh Địa trong phạm vi thể lực, không có chứng cứ, chúng ta nhận biết, nhưng các người làm như vậy, chẳng lẽ là cảm thấy Cảnh Thiên Ma Cung dễ khi dễ?”

“Để con mẹ người rắc thúi! Ai gài tang vật hãm hại các người? Chứng cứ vô cùng xác thực, chúng mày đàn không biết xấu hổ đồ, còn có mặt mũi nói là hãm hại, cũng bắt cho ta!”

Mập lùn lão giả tức giận mắng một tiếng, vung tay lên, nhất thời mấy người lão giả toàn bộ từ không trung hướng phía Cảnh Thiên Ma Cung những người này đánh tới. “Bảo vệ Thiếu chủ đi trước, chuyện này không xong!” Thiên Ma Cung Vương Cấp cao thủ phân phó một câu, cùng những khác mấy người Vương Cấp cao thủ cùng nhau, phi thân nghênh tiếp kẻ địch.

“Bọn họ còn muốn chạy? Thánh chủ, hạ lệnh sao, đem bọn họ toàn bộ bắt lại!” Mập lùn lão giả nhìn về phía Đồ Long thánh chủ, bí thiết nói: “Ta Đồ Long Thánh Địa, không thể cứ như vậy mặc cho người khi dễ a!”

Mạc Trường Xuân cắn răng một cái, híp trong hai tròng mắt, lóe ra lạnh như băng quang mang, hấn thích nhất đích nhi tử Mạc Thiên Phong, chết ở ân tộc đại bỉ thượng, mặc dù là chết ở Thần Vực Đảo sứ giả trong tay, nhưng Mạc Trường Xuân đối với những khác lánh đời gia tộc, trong lòng cũng không vô cảm hận: ban đầu các người nếu là riêng của mình giúp đỡ nói câu nào, con ta như thế nào lại chết thảm?

Giờ phút này nhìn Cảnh Thiên Ma Cung người cư nhiên như thử rầm rĩ cuồng vọng, chứng cứ vô cùng xác thực bọn họ còn dám chết không thừa nhận, mà nay còn muốn đi, cõi đời này, nào có giới chuyện tình?

Trong lòng nhớ, Mạc Trường Xuân vung tay lên, trầm giọng nói: “Cũng bắt lại, như có phản kháng, ngay tại chỗ giết chết!”

Phản phật!

Từ Đồ Long Thánh Địa bên này lúc này bay ra mười mấy con đã sớm kiểm chế không được thân ảnh, đánh về phía Cảnh Thiên Ma Cung bên này đoàn người, song phương trong lòng tất cả đều có vô tận ủy khuất cùng lửa giận, một khi giao thủ, chính là cuộc chiến sinh tử!

Oanh!

Một cái Đồ Long Thánh Địa trưởng lão bị Cảnh Thiên Ma

Cung bên này Vương Cấp cao thủ một cái tát đánh bay, óc vỡ toang, ngay cả hét thảm một tiếng cũng không có phát ra, tự chết oan chết uổng.

“Đi chết đi !” Đồ Long Thánh Địa bên này một cái Lão Tổ tại chỗ con người tự do, bị giết cái kia vị, là của hắn hôn Tôn, tử! Vận khởi toàn thân rộng lượng Đấu Khí, trong tay một thanh Thánh Khí trường đao hung hăng chém xuống, hữu khứ vô hồi, hoàn toàn là lấy mạng đổi mạng đả pháp.

Cảnh Thiên Ma Cung bên này Vương Cấp cao thủ cũng triệt để bạo nộ rồi, không để ý tới chém tới được Thánh Khí trường đao, hung hăng một chương phách về phía đối phương bộ ngực!

Răng rắc!

Trường đao chém vào vương giả thân thể trong, máu tươi bão táp!

Dát băng!

Cảnh Thiên Ma Cung vị này Vương Cấp cao thủ một cái tát phách toái đối phương xương ngực, hai người Vương Cấp tuyệt thế cường giả, song song chết!

Nơi xa xem náo nhiệt Đẳng Phi triệt để ngây dại, khóe miệng kịch liệt co quắp, làm nhìn thấy hai người Vương Cấp cường giả đồng quy vu tận một màn này thời điểm, khóe miệng co giật lắm bầm nói: “Ai nha, quá thảm, thật là đáng sợ! Hai người Vương Cấp cường giả a! Cứ như vậy đồng quy vu tận? Hỏa khí cũng quá lớn điểm sao, thật là.

.

.

Quá thảm, tinh táo tinh táo, không nhìn.

.

”

Nếu là Đồ Long Thánh Địa cùng Cảnh Thiên Ma Cung người biết, người khởi xướng lại là bọn họ cũng muốn bắt được người sống Đẳng Phi, không biết có thể hay không trực tiếp bị

tức chết một đám người.

Đây chính là giang hồ, đây chính là cái thế giới này pháp tắc, không có ai có thể tránh thoát cái này pháp tắc may mắn sinh tồn, Đằng Phi cũng giống như vậy.

Hắn không thiết kế đối phương, đối phương sẽ thiết kế hắn.

Có lẽ những người đó nói là sự thật, năm đó vây sát cha mẹ của hắn người, cũng không phải là tạo thành Đằng Vân Chí tử vong đích thực hung, nhưng nếu không có những người đó đuổi giết, Đằng Vân Chí như thế nào lại cuối cùng bị giết?

Kẻ giết người, người hằng giết chi!

Cái này giác ngộ, Đằng Phi đồng dạng cũng có!

Không có gì, có thể ngăn cản hắn báo thù đường, Tây Thùy đệ nhất đem hỏa, đã thành công đốt, kế tiếp Cảnh Thiên Ma Cung cùng Đồ Long Thánh Địa trong lúc, căn bản không cần Đằng Phi đi quan tâm, nếu như Trương Cảnh Lực chết tại đây đánh một trận trong, như vậy hai người siêu cấp lớn thế lực, trên căn bản không tiếp tục có bất kỳ hòa hoãn đường sống, không chết không thôi!

“Thật là thâm a, sách sách.

.

.” Đằng Phi rung đùi đắc ý, vỗ vỗ cái mông rời đi Đồ Long Thánh Địa nơi này, ở trong lòng nắm lấy, có muốn hay không dùng Trương Cảnh Lực này khuôn mặt lại đi lừa gạt lừa gạt khác Ma cung đi, này ý niệm trong đầu chẳng qua là chợt lóe lên, hay là quyết định tinh táo.

Dù sao bên này hai người siêu cấp thế lực nháo, nhất định sẽ truyền đi, nữa bằng Trương Cảnh Lực hình tượng hồ lộng người, chỉ sẽ đem mình bộc lộ ra đi.

Trong lòng nhớ, Đằng Phi thân hình một trận biến hóa, khôi phục bản thân vốn là bộ dáng, nghênh ngang rời đi.

Đồ Long Thánh Địa sơn môn khẩu trận chiến này, trực tiếp

dẫn đến song phương chết thảm trọng, Trương Cảnh Lược chuyển đi này người, trừ Trương Cảnh Lược còn dư lại nửa cái mạng ngoài ý muốn, những khác bốn người Vương Cấp cao thủ, sáu cái Thánh Cấp diên phong cao thủ, toàn quân bị diệt! Giữ lại Trương Cảnh Lược một mạng, thứ nhất Trương Cảnh Lược là bị Thần Vực Đảo lựa trúng đệ tử, trực tiếp giết, sợ rằng sẽ khiến Thần Vực Đảo bên kia tức giận, thứ hai Đồ Long Thánh Địa rất muốn từ Trương Cảnh Lược trong tay phải về Đồ Long Thánh Địa mất cái kia những diễm tàng, kia, nhưng là Đồ Long Thánh Địa hơn vạn năm tâm huyết cùng tích lũy a!

Đồ Long Thánh Địa bên này, cũng đồng dạng tổn thất không nhỏ, Vương Cấp cao thủ, đã chết sáu cái, mặc dù đều là thọ nguyên không nhiều lão tổ tông, nhưng đối với Đồ Long Thánh Địa mà nói, cũng là một đả kích trầm trọng.

Thánh Cấp cường giả, đã chết mười bốn.

Từ nơi này thượng cũng có thể nhìn ra được, Cảnh Thiên Ma Cung tổng hợp thực lực, chính xác là nếu so với Đồ Long Thánh Địa hơi chút mạnh như vậy một số.

Chẳng qua là mạnh một số mà thôi, dù sao có thể bị lựa chọn che chở Trương Cảnh Lược người, ở Cảnh Thiên Ma Cung nội bộ, nhất định cũng là tương đối cường hãn.

Đồ Long Thánh Địa bên này quan áp Trương Cảnh Lược, bên kia phái người cho Cảnh Thiên Ma Cung đưa tin, thái độ cường ngạnh đến mức tận cùng.

Chủ đề chỉ có một: giao ra Đồ Long Thánh Địa những thứ kia diễm tàng, nếu không nộp, Đồ Long Thánh Địa thà rằng cùng Cảnh Thiên Ma Cung cá chết lưới rách, cũng muốn đánh một trận!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 321: Vô Pháp Chống Cự Vòng Xoáy !

>

Convert by:

Apologize

Một trận chiến này, oanh động toàn bộ Nam Vực!

Không chỉ có thị Tây Thùy bên này siêu cấp thế lực, thì ngay cả họ Đông Phương này mấy nhà, cũng tất cả đều bị chấn kinh rồi, mọi người cảm thấy chấn động, song song cũng cảm thấy nghi hoặc: tại sao có thể như vậy?

Đồ Long thánh địa cùng Cảnh Thiên ma cung này hai đại siêu cấp thế lực điên rồi sao?

Đồ Long thánh địa bên này, xác thực thị điên rồi, tàng kinh các bị đoạt, tổn thất thảm trọng, một hồi huyết chiến, lại tổn thất sáu Vương Cấp cao thủ mười bốn cái Thánh Cấp cường giả.

Cảnh Thiên ma cung, cũng điên rồi!

Giáo chủ Trương Trí Bắc đường đường Thần Vương, tại chỗ khí ngất xỉu đi, nghiêng răng nghiêng lợi, phát thệ huyết tẩy Đồ Long thánh địa.

Tây Thùy cái khác siêu cấp thế lực, còn lại là trì quan vọng thái độ, chẳng biết tại sao song song lại mừng thầm, hận không thể này hai nhà hợp lại cái người chết ta sống, bọn họ mới tốt nhân cơ hội chiếm tiện nghi.

Một trận chiến này oanh động hiệu ứng, trực tiếp ngăn chặn nguyên bản muốn truy bắt Đằng Phi chuyện này, hiện tại tất cả mọi người tại quan vọng Đồ Long thánh địa cùng Cảnh Thiên ma cung trong lúc đó hướng đi, hầu như không ai nữa quá nhiều quan tâm Đằng Phi hạ lạc.

Cũng có ý nghĩ bảo trì thanh tỉnh, nghĩ chuyện này lộ ra nhiều lắm quý dị, nhiều lắm không hợp đề ý chỗ, không đếm xỉa đến, thấy rõ sở, cảm giác tượng là có người tận lực gây xích mích này hai đại siêu cấp thể lực trong lúc đó chiến đấu giống nhau.

Bất quá loại này suy đoán, nhưng không có nhân đi đối Đồ Long thánh địa cùng Cảnh Thiên ma cung đi nói, đều tại nơi ngóng trông ni: quân các ngươi là vì sao? Đánh đi đánh đi, đều đánh chết mới tốt!

Này, hay tàn khốc giang hồ, tàn khốc thể gia quy tắc.

Về phần một ít quy mô thể lực tiểu một ít gia tộc, thì càng vui mừng khôn xiết, trong lòng thầm mừng đến cực điểm: các ngươi bất hợp lại cái ngươi chết ta sống, chúng ta thể nào thượng vị?

Không quá bao lâu, toàn bộ Nam Vực lần thứ hai bộc phát ra một cái cấp quan trọng tin tức, Liệt Dương thể gia bị người cường công đi vào, tử thương thảm trọng, công đi vào nhân, cũng không phải là người khác, chính là tại ẩn tộc đại bỉ trên đại làm náo động Âm Nguyệt gia tộc!

Chuyện này không có bất luận cái gì quý dị chỗ, lý do giản đơn rất: ẩn tộc đại bỉ trên, Âm Nguyệt Thiên cướp đi Liệt Dương thể gia nhất kiện thánh khí, nhất kiện vương giả chi binh, Liệt Dương thể gia phái người chặn giết, kết quả tiết giết người toàn quân bị diệt, Âm Nguyệt gia tộc bên này cái kia đã từng đánh bại Phân Thần ma cung Thái thượng người già kiêu ngạo lão giả chết trận.

Âm Nguyệt gia tộc giận tím mặt, sát vào Liệt Dương thánh địa báo thù...!

Hầu như mọi người nghe được tin tức này, tất cả đều nôn nôn chủ, nhớ tới Âm Nguyệt gia tộc cái kia kiêu ngạo không gì sánh được lão gia này, đều lắc đầu thở dài: tử thật là tốt a!

Không ai làm Âm Nguyệt gia tộc này kiêu ngạo bá đạo lão gia này tử cảm thấy đáng tiếc, đều nghĩ này thực sự là đại khoái nhân tâm chuyện tình, dù sao Thanh Long lão tổ lưu cho những người đó ấn tượng quá sâu.

Nhất là đồng dạng tại ân tộc đại bỉ trên tổn thất thảm trọng Phân Thần ma cung nhân, càng vô tay tỏ ý vui mừng, Thanh Long lão tổ tại ân tộc đại bỉ trên trận chiến đầu tiên quả thực quá mức mạnh mẽ, thiếu chút nữa đưa bọn họ Thái thượng người già sinh sôi ngược tử!

Ma tử cũng chết tại Âm Nguyệt gia tộc thiếu chủ Âm Nguyệt Thiên trên tay, muốn nói hận nhất Âm Nguyệt gia tộc, cũng không phải Liệt Dương thánh địa, mà là này Phân Thần ma cung.

Bọn họ ước gì Âm Nguyệt gia tộc nhân toàn bộ chết ở Liệt Dương thánh địa nì.

Nhưng kết quả nhưng lệnh những người này rất thất vọng, Âm Nguyệt gia tộc nhóm bốn người sát nhập Liệt Dương thánh địa, đại khai sát giới, sau đó căn tại Liệt Dương thánh địa đám kia bế quan không ra lão tổ tông đi ra trước, đào chi thiên thiên, tiêu thất tại tầm mắt mọi người ở giữa.

Liệt Dương thánh địa tổn thất thảm trọng, cũng là nộ bất khả át, phát sinh truy sát lệnh, ra kách xù treo giải thưởng, hữu có thể chém giết Âm Nguyệt gia tộc một người, phần thưởng thánh khí nhất kiện, cực phẩm đấu tinh năm mươi khối! Có thể sát Âm Nguyệt gia tộc thiếu chủ Âm Nguyệt Thiên, phần thưởng thánh khí nhất kiện, cực phẩm đấu tinh một trăm khối! Toàn bộ Nam Vực, bởi vì ...! này hai kiện đại sự, triệt để náo nhiệt đứng lên, hiện nay tuy rằng không có lan đến gần người thường trong thế giới, nhưng loại này náo động, cũng nhất kinh khủng.

“Này tiểu tử đủ hung ác a, mục nội nó, lão tổ ta hơn nữa các người ba đỉnh cấp vương giả ở bên cạnh xuất sinh nhập tử, dĩ nhiên không bằng này tiểu tử một người làm đi ra động tĩnh đại, thực sự là.

.

.

.

Mụ nội nó, không hổ là lão tổ ta điều dạy dỗ.” Thanh Long lão tổ trên tay cầm lấy nhất chích nướng chín dê chân, đại tước đặc biệt tước, mơ hồ không rõ lắm lắm.

Thiên Lang cầm lấy một ...!khác con dê chân, cười ha ha đạo: “Công tử hấn muốn không điếm bản lĩnh, bằng chúng ta thể nào khả năng nguyện ý cùng hấn lịch lãm? Phỏng chừng rất nhanh có thể gặp mặt , đến lúc đó, cùng đi nháo hấn cái long trời lở đất, loại cảm giác này...!, mụ nội nó, sáng!”

Hai vị nữ sĩ, Hoàng cùng A Tử một bên ưu nhã ăn thịt quay, một bên dùng khinh bỉ ánh mắt nhìn Thiên Lang cùng Thanh Long, âm thầm bĩu môi, A Tử đối Hoàng nhẹ giọng nói thầm đạo: “Thiên Lang cùng Thanh Long này bại hoại cùng một chỗ lâu, rõ ràng học được mắng chửi người , chúng ta khả phải cẩn thận, đừng bị Thanh Long này bại hoại cho truyền nhiễm .” Không muốn nói nói Hoàng thật sâu chấp nhận gật đầu, thập phần ưu nhã đem một miếng thịt đưa đến chính trong miệng.

Đều là Vương Cấp đỉnh cường giả, Hoàng cùng A Tử giao lưu, tự nhiên bị Thanh Long lão tổ cùng Thiên Lang thánh vừa vặn, bất quá lưỡng ma thú đều rất bình tĩnh biểu thị không thể nói là.

Thiên Lang còn nhếch miệng cười, nói rằng: “Như vậy mới sáng khoái sao, chúng ta lại không phải nhân loại thế giới giữa đại nho, há mồm ngậm miệng lễ nghi kinh thư, phiền đều phiền đã chết, còn là như vậy sinh hoạt, mụ nội nó sáng!” Thanh Long lão tổ ha ha khở, thập phần đắc ý nhìn thoáng qua A Tử cùng Hoàng, sau đó vỗ vỗ Thiên Lang vai: “Huynh đệ, hữu tiền đồ!”

A Tử cùng Hoàng nhất tề giờ giọng cái xem thường, Hoàng lần đầu tiên nói một câu: “Hai người bại hoại!”

Thanh Long cùng Thiên Lang vẻ mặt thâm mừng, nghĩ Hoàng đánh giá là đúng chúng nó tối cao ca ngợi.

“Lại nói tiếp.

Cũng không biết này tiểu tử hiện tại sẽ ở địa phương nào, sợ

rằng không quá dễ tìm được a.” Thiên Lang nhanh chóng cầm trong tay khẩu được lưu du dê chân ăn sạch, lau một chút tát vào mồm.

“Tìm hấn làm cái gì?” Thanh Long lão tổ giờ giọng cái xem thường, bữu môi đạo: “Cùng cái kia tên cùng một chỗ, nhiều mắt mặt, nhưng lại sẽ ảnh hưởng đến hấn, chúng ta đi Tây Thùy, trực tiếp sát nhập Phân Thần ma cung, giết hấn cái long trời lở đất, giết hấn cái máu chảy thành sông, giết hấn cái...!, mụ nội nó, quay về với chính nghĩa hay sát!” Thanh Long đem tự từ cùng, mắng nhất cú, ánh mắt lóe ra, vẻ mặt phôi dạng.

“Này...! Lý do ni?” A Tử hỏi.

“Còn muốn cái gì lý do a? Ân tộc đại bỉ trên, bọn họ đắc tội quá chúng ta ma! Thế nào? Đã chết một cái ma tử, bị thương nặng một cái người già là đủ rồi? Cắt, kém xa, lão tổ ta hay trừng mắt tát báo! Thế nào mà chứ!” Thanh Long lão tổ vẻ mặt đương nhiên nói rằng.

“...” Hoàng cùng A Tử đều là vẻ mặt không nói gì đầu đầy hắc tuyến nhìn Thanh Long, thì ngay cả Thiên Lang cũng có chút dờ ra, một lát mới hướng về phía Thanh Long lão tổ nhất thiêu ngón tay cái: “Hay là người lợi hại a!”

“Đó là, cũng không nhìn lão tổ ta là ai!” Thanh Long lão tổ đắc ý được không được, tuy rằng hấn hiện tại nhục thân không gì sánh được cường đại, nhưng tự thành sẽ nói, Thiên Lang cùng Hoàng cùng với A Tử này Âm Nguyệt tam đầu sở, không hề so với năm đó nó kém đến na đi.

Sở dĩ, đối Thanh Long mà nói, có thể làm cho uy danh hiển hách Âm Nguyệt tam đầu sở đối chính biểu thị bội phục cùng bất đắc dĩ, cũng là nhất kiện rất có cảm giác thành tựu, rất sáng chuyện tình.

Hơn mười ngày sau, Tây Thùy Phân Thần ma cung, lọt vào cường thế công kích, nhóm bốn người xông vào đền Phân Thần ma trong cung giết người phóng hỏa, khiến cho gà bay chó sủa, Phân Thần ma cung, tổn thất thảm trọng.

”

Nếu không phải khẩn yếu quan đầu, Phân Thần ma cung xuất hiện mấy vị mấy trăm năm không ra thế lão tổ tông, liên thủ đuổi đi cường địch, sợ rằng Phân Thần ma cung sẽ hủy ở bất thành linh tai nạn ở giữa.

Nếu như sau thấy Phân Thần ma cung thê thảm một màn nhân, đều có thể tán thành “Tai nạn” này hai chữ.

Mấy vạn giữa phòng ốc bị thiêu hủy, Vương Cấp cao thủ ngã xuống ba, Thánh Cấp cường giả ngã xuống mười lăm sáu, Thánh Cấp dưới nhưng thật ra không quá lớn tổn thương, đôi phương tựa hồ rõ ràng hay quá khứ tìm việc.

Sau đó, nộ bất khả át Phân Thần ma cung tuôn ra bốn người này thân phận, chính là vừa tai họa hoàn Liệt Dương gia tộc Âm Nguyệt thiếu chủ, cùng với hãn ba vị Vương Cấp hộ vệ! Song song, Phân Thần ma cung cũng tuôn ra tới một tin tức, lúc này đây, Âm Nguyệt gia tộc rốt cục có người bị thương, thụ thương chính là cái kia râu quai nón đại hán, có người nói thương thế rất nặng.

Bất quá sau đó thì truyền đến tin tức, có người nói này râu quai nón đại hán thương thế không hề trọng, thụ thương nguyên nhân hay là bởi vì hãn xung phong liều chết thái đột nhiên, không thái chú ý mấy người Thánh Cấp võ giả vây công, kết quả bị một ít tiểu thương...!.

Chuyện này, làm cho cả Nam Vực lần thứ hai một mảnh ồ lên.

Âm Nguyệt gia tộc bản thân ngay ần tộc đại bỉ trên ra hết danh tiếng, rất nhiều người đều quan tâm cái này gia tộc, cho rằng nhà này tộc rất mạnh, nhưng không ai có thể nghĩ đến, bọn họ không chỉ mạnh mẽ vô cùng, nhưng lại to gan lớn mật! Bên này vừa đi Liệt Dương thánh địa đại náo một hồi, bên kia lập tức thì chạy ào Tây Thủy, xông vào Phân Thần ma cung một phen chém giết, trọng trọng đả kích đối phương lúc

nghe ngang đi.

Rất nhiều người đều hoài nghi, sợ rằng truyền ra râu quai nón đại hán thương thế nghiêm trọng nhân, cũng là Phân Thần ma cung bên kia, bởi vì nhà mình tổn thất thảm trọng, đối phương nhưng lông tóc không tổn hao gì, này cũng quá mất mặt một điểm.

Mặc kệ nói như thế nào, như thế nhất nháo, hơn nữa trước Thần Vực đảo xuất hiện, làm cho cả Nam Vực, cũng nữa khôi phục không được quá khứ bình tĩnh.

Phảng phất minh minh trung, có một thật lớn vòng xoáy, đang ở đem Nam Vực tất cả siêu cấp thế lực, hướng này vòng xoáy giữa cuốn vào.

Kể Liệt Dương thánh địa lúc, Phân Thần ma cung cũng phát sinh truy sát lệnh, treo giải thưởng thậm chí so với Liệt Dương thánh địa còn muốn cao một ít, treo giải thưởng truy sát Âm Nguyệt gia tộc những người này.

Trước vẫn bảo trì quan vọng Hắc Thủy ma cung, Tuyết Sơn thánh địa, rốt cục nhìn không được , siêu cấp lớn thế lực trong lúc đó lại thế nào đã, nhưng có một chút, hay là sẽ không ra vấn đề, đó chính là tín dự!

Một ngày phát sinh treo giải thưởng, thì nhất định sẽ đổi tiền mặt.

Sát một cái Âm Nguyệt gia tộc nhân, thì có hai kiện thánh khí cùng một trăm nhiều khối cực phẩm đấu tinh, này dự hoặc, bất khả vị không lớn!

Vì vậy, này hai nhà đều phái người nơi tìm kiếm Âm Nguyệt gia tộc nhân, toàn bộ Tây Thùy ngũ đại siêu cấp thế lực, đến đó thì, toàn bộ cuốn vào đến này vô hình thật lớn vòng xoáy ở giữa!

Đằng Phi biết này tất cả lúc, cũng rất không nói gì, tựa như Thanh Long bọn họ kinh ngạc hấn lực phá hoại như nhau, hấn đồng dạng cũng rất kinh ngạc Thanh Long Thiên Lang A Tử cùng Hoàng này bốn người siêu cấp ma thú kinh khủng lực phá hoại.

Này hấp dẫn cừu hận giá trị xoay ngang, cũng là nhất đẳng nhất a!

Đến bây giờ, toàn bộ Tây Thủy đã hầu như không ai nữa truy tra Đằng Phi hạ lạc, chỉ ít biểu hiện ra rất ít, Đằng Phi gặp phải tất cả lãnh đời gia tộc đệ tử, không sai biệt lắm đều là đang tìm tìm Âm Nguyệt gia tộc đoàn người tung tích.

Ngày này, Đằng Phi đi tới Hắc Thủy ma cung thế lực trong phạm vi, đã bị toàn bộ Tây Thủy thế cục ảnh hưởng, Hắc Thủy ma cung phòng vệ, so qua đi nghiêm mật điều không phải một điểm nửa điểm.

Hầu như thị ba bước nhất tốp, năm bước nhất trạm canh gác, Đằng Phi đứng xa xa nhìn tọa lạc tại đàn trong núi giữa Hắc Thủy ma cung, trong lòng suy xét, muốn thế nào mới có thể đi vào đến trong đó, vu oan giá họa chuyện tình chỉ có thể chơi đùa một lần, lần thứ hai nói, thì sẽ khiến người khác hoài nghi.

Sở dĩ, lúc này đây, Đằng Phi chuẩn bị chơi đùa một phen đại! Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 322: Hắc Thủy Tam Long!

>

Bởi vì Đằng Phi chợt phát hiện, Hắc Thủy Ma Cung sở bề ngoài Trầm ra tới thâm nghiêm phòng ngự, nói về” càng nhiều là, giống như là làm cho người khác nhìn, đối với cường giả chân chính mà nói, những thứ này phòng vệ có cùng không có, nhưng thật ra khác biệt không lớn.

Đã như vậy, bọn họ làm ra loại này tư thái mục đích.

.

.

Vậy thì rất đáng giá người suy nghĩ sâu xa.

Hắc Thủy Ma Cung, là Đằng Phi sớm nhất tiếp xúc đến một nhà siêu cấp thế lực, cùng Tây Thủy này tằm cả vùng đất thế tục bá chủ Huyền Vũ hoàng triều có mặt không thể phân quan hệ.

Đằng Phi cùng Hắc Thủy Ma Cung ở giữa ân oán rất sâu, không nói đời trước người lưu lại cừu hận.

Chỉ nói Đằng Phi, từ lúc ban đầu cứu Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt tỷ muội cùng Hắc Thủy Ma Cung bắt đầu kết thù kết oán, càng về sau Hạ Hồng Liên cùng Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp tỷ muội một loạt chuyện tình, cũng chú định rồi Đằng Phi cùng Hắc Thủy Ma Cung ở giữa ân oán, càng kết càng sâu, vô luận là Đằng Phi hay là Hắc Thủy Ma Cung, đều có cùng đối phương không chết không nghỉ lý do.

Bóng đêm phủ xuống, bóng tối đúng hẹn tới bao phủ cả đại địa, Hắc Thủy Ma Cung chỗ ở dãy núi hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có số ít một số trong phòng đèn sáng quang.

Đằng Phi đi lại ở Hắc Thủy Ma Cung kiến trúc đàn ngã tư đường trong, toàn thân, không có nửa điểm hơi thở tiết ra ngoài, cho dù đi ở đối diện, cũng cơ hồ không ai có thể cảm nhận được sự hiện hữu của hắn!

Đằng Phi một đường tiến vào đến Hắc Thủy Ma Cung nội bộ, chứng thật lúc trước trong lòng suy đoán, này Hắc Thủy Ma Cung, quả nhiên là ngoài chắc bên trong nói lỏng!

Đồ Long Thánh Địa cùng Cảnh Thiên Ma Cung trong lúc sống mái với nhau, Phân Thần Ma Cung cùng Liệt Dương Thánh Địa lái nhằm vào Âm Nguyệt gia tộc lớn treo giải thưởng, đối diện với mấy cái này, Tuyết Sơn Thánh Địa cùng Hắc Thủy Ma Cung còn có thể ổn như núi lời nói, kia mới thật là gặp quý.

Không có vĩnh viễn tình hữu nghị, chỉ có Vĩnh Hằng lợi ích.

Huống chi Hắc Thủy Ma Cung cùng những nhà khác Tây Thùy bên này siêu cấp thế lực trong lúc quan hệ cũng chưa ra hình dáng gì, ba bất chấp mọi thứ thế lực cũng có thể hợp lại người chết ta sống, chỉ còn lại có Hắc Thủy Ma Cung một nhà độc đại cho phải.

Loại này nguyện vọng, lúc trước chỉ có thể là tốt đẹp chính là nguyện vọng cùng không thực tế ảo tưởng, nhưng ở hôm nay, bất kể là Hắc Thủy Ma Cung người, hay là Tuyết Sơn Thánh Địa người, cũng từ đó thấy được chân chính cơ hội!

Phân Thần Ma Cung bị tập kích, tổn thất thảm thùy, Cảnh Thiên Ma Cung cùng Đồ Long Thánh Địa trong lúc lại càng đánh người chết ta sống, loại khi này, muốn không đi làm chút gì đó, thế nào không làm ...!thất vọng nhà mình siêu cấp thế lực xưng hào?

Cho nên, cả Hắc Thủy Ma Cung, phía ngoài nhìn qua đề phòng sâm nghiêm, nhưng trên thực tế nội bộ cũng rất vô ích! Bao gồm Ma Tử Liễu Như Phong nhóm người, cũng không ở

nhà, mà là mang theo đại lượng cường giả, đi ra ngoài đi tìm Âm Nguyệt gia tộc người đi.

“Nghe nói sao? Âm Nguyệt gia tộc người rất cường đại a, mới vừa ở ẩn tộc đại bỉ thượng ra hết danh tiếng, rồi sau đó tự chọn lấy Liệt Dương Thánh Địa, bây giờ lại lại chạy tới Tây Thù, chọn lấy Phân Thần Ma Cung, người nói này cường thế gia tộc rốt cuộc muốn làm cái gì?”

“Trời mới biết, có lẽ là vì nổi danh sao, dù sao một cái tiểu gia tộc, muốn nhanh chóng dương danh lập vạn, làm như vậy cũng là một biện pháp rất tốt.”

“Cũng là, không biết lần này Ma Tử cùng trong Ma cung những chuyện lật vật kia hóa thạch tiền bối cửa có thể hay không tìm được Âm Nguyệt gia tộc người “.

.
.

Hai người thoát nhìn là Hắc Thủy Ma Cung cao cấp hộ vệ người đang một ngọn tiểu viện cửa nhẹ giọng nói chuyện với nhau, Đằng Phi nghe vào trong tai, trong lòng tự nhủ: Thanh Long tốc độ của bọn nó rất nhanh, cũng đi tới Tây Thù, xem ra, kế tiếp chính là như thế nào để Tây Thù này nắm đại siêu cấp thế lực trở nên hơn loạn.

Trong lòng nhớ, Đằng Phi bỗng nhiên lảng không nhảy lên, ở giữa không trung khẽ quát một tiếng: “Hắc Thủy Ma Cung người nghe, tại hạ Đằng Phi, trước chỗ này, vì nhưng mười mấy năm trước một cái cộc bản án cũ, năm đó phạm là tham dự quá đuổi giết Đằng Vân Chí vợ chồng người, lập tức chủ động đi ra dẫn chết, miễn sanh linh đồ thán, suy giảm tới vô tội.

Nếu là người cửa không lẩn ra đây tiễn đưa chết, như vậy, Đằng nào đó chắc chắn người này Hắc Thủy Ma Cung, biến thành một mảnh Tu La Luyện Ngục tràng, giết máu chảy thành sông!”

“Tiểu tử thật can đảm!”

“Tìm chết!”

“Đi khắp mọi nơi tìm người vẫn tìm không được, dám chủ động đưa tới cửa, tới cũng đừng nghĩ đi!”

“Đăng Phi, người này trẻ em, cũng dám khẩu ra mạnh miệng, biết không biết bây giờ có bao nhiêu người muốn tập nã người, còn dám đưa tới cửa, cho ta lưu lại sao!”

Mấy tiếng gầm lên, từ Hắc Thủy Ma Cung này tám kiến trúc đàn trung mấy người phương hướng đồng thời truyền đến, hơn mười đạo thân ảnh ở bóng đêm bao phủ trung giống như quỷ my giống như bắn về phía Đăng Phi.

Đăng Phi này một tiếng nói, giống như là đến một oa sôi sùng sục du bên trong tăng thêm một bầu nước, nhất thời làm cho cả Hắc Thủy Ma Cung một mảnh sôi trào, càng ngày càng nhiều người đến bên này tụ tập mà đến.

Có lẽ là cho tới nay, Đăng Phi hung danh không hiện, lánh đời gia tộc đại so với trước đó, Đăng Phi cũng không làm đại đa số người biết, lánh đời gia tộc đại bỉ nổi danh cũng là Đăng Phi hóa thân Âm Nguyệt Thiên, Đồ Long Thánh Địa cùng Cảnh Thiên Ma Cung ở giữa chuyện mặc dù là Đăng Phi vén lên, nhưng nơi này cũng không có ai biết sự hiện hữu của hắn.

Cho nên, Đăng Phi này một tiếng nói, phảng phất dứt tở ong vò vẽ giống như, cho mình khai ra một chút cũng không có đêm dịch nhân.

Hô!

Một cái trước hết xông lên bóng người đưa tay chính là một cái tát, oanh hướng Đăng Phi bộ ngực, một cổ nóng bỏng và khổng lồ lực lượng, hung hăng đánh tới.

Đỏ tươi hỏa thuộc tính Đẩu Khí, ở bóng tối trên bầu trời họa xuất một đạo hoa mỹ cầu vòng.

“Tiểu tử cho ta đi chết!”

Ông!

Đăng Phi vận hành Già Lô La Tâm Kinh, thân thể trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ, đồng thời thi triển ra Vô Danh Quyền Pháp, oanh hướng đối diện đánh tới người này.

Một tiếng âm âm nổ vang, đạo kia cầu vòng loại hỏa thuộc tính Đẩu Khí bị Đẳng Phi một quyền phá vỡ, kích động Đẩu Khí bốn bắn đi, theo sau, phịch một tiếng, bay lên một quyền oanh ở nơi này người bộ ngực.

Đối phương tại chỗ phun ra một ngụm tiên huyết, thân thể giống như một cái rách nát bao cát, bị đánh được bay rớt ra ngoài.

“A? Truyền Công trường lão bị thương!”

“Truyền Công trường lão bị thương!”

“Bất hảo, Truyền Công trường lão bị đánh chết!”

Trong lúc nhất thời, các loại tiếng kinh hô âm liên tiếp, mọi người vô không hề e sợ, sợ hãi Đẳng Phi cường hãn thực lực, lúc này mới có người trong giây lát nghĩ, có thể làm cho Thần Vực Đảo chủ động phát ra truy nã người, cho dù lúc trước thanh danh của hắn nữa thế nào không vang dội, cũng tuyệt đối không có khả năng là hời hợt hạng người a!

Chỉ tiếc, lúc này nói cái gì nữa cũng đã là chậm, giữa không trung Đẳng Phi cười ha ha chạy ào bao vây quanh trong đám người, như mộng hồ vào bày dè, triển khai Vô Danh Quyền Pháp, quét ngang lục hợp bát hoang.

Hắc Thủy Ma Cung quả nhiên như hắn phân tích cái kia dạng, rất nhiều cường giả cũng đi ra ngoài, lưu lại những người này, ít có Đẳng Phi hợp lại chi kẻ địch.

Đảo mất hỏi, cả Hắc Thủy Ma Cung máu chảy thành sông, hơn mười người chết tại bỏ mạng!

Này hơn mười người trong, vẫn bao gồm bảy tám Thánh Cấp thực lực võ giả!

Còn dư lại những người đó, rốt cục cảm thấy sợ hãi, mặc dù thanh âm cũng rất tức giận, nhưng cơ hồ không có ai còn dám đi lên vọt.

“Ha ha ha, Hắc Thủy Ma Cung, cũng không gì hơn cái này!” Đẳng Phi cố ý phát ra rầm rĩ tiếng cười.

Đột nhiên, trong không khí truyền đến một tia rất nhỏ chấn

động, đồng thời, một cái cực kỳ âm thanh lạnh như băng truyền đến: “Không biết tiểu nhi, cánh dăm như thế rầm rĩ, cho ta chết đi!”

Tiệt!

Giống như ngàn vạn ức chỉ ong mật đồng thời chấn động cánh phát ra vù vù thanh âm, phô thiên cái địa màu đen kiếm khí hàm chứa lạnh như băng thấu xương sát ý, đem vốn là tịt đêm đen nhánh trở nên càng thêm bóng tối!

Cuối cùng tay đi ra cao thủ!

Đằng Phi trong lòng nhớ, đồng thời vận khởi Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp, một thân Thánh Cấp lực lượng vào giờ khắc này bộc phát ra, mạnh mẽ vô cùng Phượng Hoàng huyết mạch để Đằng Phi trong thân thể khí huyết ở Thánh Cấp lực lượng thúc dục, cơ hồ muốn nhập vào cơ thể ra!

Thương!

Đằng Phi đem chiến phủ Luyện Ngục cầm ở trong tay, thi triển Lôi Sát, dốc hết sức rơi xuống mười có, trực tiếp bổ về phía trên bầu trời phô thiên cái địa vô số đạo tối đen như mực kiếm khí!

Oanh!

Cả thanh thiên phảng phất bị này một búa bổ ra một đạo lỗ hổng lớn, vốn là bị mây đen bao phủ bầu trời đêm, lộ ra một cái khổng lồ khe hở, bổ ra vô số đạo sáng tỏ ánh trắng!

Cả trong thiên địa cũng sinh ra một trận kỳ dị cộng minh, đánh úp về phía Đằng Phi người này thân hình chợt lóe, viễn độn ra mấy ngàn thước xa, đồng thời trong miệng phát ra một tiếng nhẹ kêu.

Tiểu tử, ngươi là người phương nào?” người vừa tới trầm giọng quát hỏi.

“Tiểu gia Đằng Phi, tới đòi thù giết cha!” Đằng Phi một tay mang theo Luyện Ngục, đứng thẳng ở giữa không trung, lãnh mắt nhìn phía xa người nọ.

“Thù giết cha? Ngươi”, là Đằng Vân Chí đích nhi tử?” Người nọ thanh âm trung, mang theo vài phần kinh nghi, nói Đằng Vân Chí ba chữ kia thời điểm, trong thanh âm mang theo một tia rất nhỏ run rẩy.

“Không sai, tại hạ nay rì, đặc biệt báo lại kẻ thù, nếu như năm đó người tham dự, chủ động đứng trước mặt ta từ nhóm, ta liền thả người Hắc Thủy Ma Cung một con đường sống, nếu như nếu không, nay rì chắc chắn đại khai sát giới!”

“Tiểu tử không cần quá cuồng vọng, Hắc Thủy Ma Cung không phải là địa phương người cần rờ!” Một cái thanh âm già nua, từ cực xa nơi bay tới.

“Người thật sự là rất mạnh, qua nữa mấy trăm năm, có lẽ cả Nam Vực đều muốn không người nào là đối thủ của người, bất quá bây giờ, người còn chưa đủ nhìn!” Một cái hơi khàn khàn lão thái thái thanh âm, từ bên kia truyền đến.

“Có thể một chiêu chém ra mây đen, phần này thực lực, sợ là cũng tiến vào Vương Cấp, người này cùng ta Ma cung có cừu oán, lưu hấn không được.” Một cái hết sức bình thản thanh âm, theo sau vang lên.

“A, thậm chí kinh động ba vị Lão Tổ, vẫn bồi tội nên vạn chết.” Vừa mới phát ra Hắc Phong Sát công kích Đằng Phi người này mở miệng nói.

“Cùng người không quan hệ, bọn ta cảm nhận được vẻ này kinh người sát ý, từ bề quan trung tĩnh lại, nhìn là ai như thế gan lớn, dám tới Hắc Thủy Ma Cung càn rờ.” Lúc trước kia thanh âm già nua nói.

“Không nghĩ tới dĩ nhiên là người trẻ tuổi tiểu tử, đúng là có vài phần cuồng vọng tiền vốn, bất quá cũng là cuồng có chút quá ..., sư muội, người nên có ư, nếu như có rãnh rồi, ta cùng đại sư huynh hãy đi về trước.” Thanh âm khàn khàn lão thái hơi mấy phần hài hước nói một câu.

“Hừ, ta thích thì thế nào? Người không ư sao?” Thanh thúy cô gái lạnh lùng nói.

“Cũng đã gần ngàn năm, còn có cái gì không ư? Tên tiểu tử này, nhưng là có Vương Cấp thực lực, sư muội người được không?” Lão thái khàn khàn thanh âm, bao phủ cả Hắc Thủy

Ma Cung phía trên, không coi ai ra gì nói chuyện, nhưng phía dưới sở hữu Hắc Thủy Ma Cung đệ tử, nhưng không có một người dám lộ ra nửa điểm bất kính về.

Bởi vì trên bầu trời bốn người này, tập kích Đằng Phi vị kia, chính là Hắc Thủy Ma Cung đích đương đại giáo chủ, Ma Tử Liễu Như Phong cùng Ma Nữ Liễu Như Nguyệt phụ thân, Ma vương Liễu Vạn Biến!

Sau lại ba vị này, một nam hai nữ, lại càng khó lường, là cả Hắc Thủy Ma Cung trung bối phận cơ hồ đã là cao nhất ba cái hoá thạch cấp bậc chính là lão tổ tông!

Theo thứ tự là Hắc Long Liễu Thiên Khung, Thủy Long Liễu Hồng Điều, Hoa Long Liễu Thiên Hà!

Ở ngàn năm trước, hoành hành Nam Vực, được gọi là Hắc Thủy Ma Cung Tam Long!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 323: Đấu Tinh Cổ Điện!

>

Trong đó Hắc Long Liễu Thiên Khung, từng là một đời Hắc Thủy Ma Cung giáo chủ, một thân thực lực, từ lúc ngàn năm trước, cũng đã đột phá thánh cấp bước vào vương cấp, hơn 500 năm trước, giao lại chức vị giáo chủ, bắt đầu bế quan tu luyện, hiện giờ một thân tu vi tới rồi loại cảnh giới nào, không người biết được.

Thủy Long Liễu Hồng Điều, chính là thanh âm khàn khàn lão khu, năm đó từng là Hắc Thủy Ma Cung ma nữ, thị Liễu Thiên Khung thân muội muội, ngàn năm trước vì thánh cấp, hơn 300 năm trước đột phá đến vương cấp, bế quan đến nay.

Hoa Long Liễu Thiên Hà, thị Hắc Thủy Ma Cung trung một sự tồn tại kỳ lạ, cùng Liễu Thiên Khung cùng Liễu Hồng Điều thị cùng một cái thời đại nhân, nhưng tu luyện lại không phải thị Hắc Thủy Ma Cung công pháp, mà là có khác gặp gỡ, từng tại Thiếu Nữ Thời Đại, đi vào quá một chỗ Thượng Cổ di tích, được đến bên trong truyền thừa, tu hữu bất lão thần công, hơn 700 năm trước cũng đã đột phá đến vương cấp.

Cho tới bây giờ, dung nhan thanh âm, như trước giống như thiếu nữ giống như, nếu là người không biết thấy, tuyệt sẽ không tin tưởng đó là một đã muốn sống ngàn năm nhân! Ba vị này, tại hôm nay Hắc Thủy Ma Cung trong đó, thân phận địa vị cực kỳ tôn quý, mà ngay cả Liễu Vạn Biến đều không ngờ, chỉ là một cái Đằng Phi, thế nhưng đem ba vị lão tổ tông toàn bộ kinh động đi ra.

Liễu Vạn Biến một thân thực lực, vừa mới tấn thăng đến

vương cấp, tự nhiên rất khó cảm giác được, Đằng Phi kia Bá Thiên một búa cơ hồ dung hợp võ học cao nhất ảo diệu, khiến cho thiên đạo cộng minh, pháp tắc chấn động.

Ba vị đi vào vương cấp nhiều năm lão tổ tông tướng bất bị kinh động cũng khó khăn.

Thủy Long Liễu Hồng Điều cùng Hoa Long Liễu Thiển Hà trong vòng không vừa mắt, này tại Hắc Thủy Ma Cung không tính là bao nhiêu bí mật, nhưng rõ ràng nguyên nhân nhân, tịnh không có mấy người, bởi vì này nguyên nhân, rất có chút không thể lộ ra ngoài ánh sáng.

Rất nhiều Hắc Thủy Ma Cung đệ tử đều đang tại nói lý ra truyền thuyết, Liễu Thiển Hà năm đó ở Thượng Cổ di tích trung được đến truyền thừa, là một loại Thái Dương Bỏ Âm thuật.

Sở dĩ Liễu Thiển Hà nên toán là cả Hắc Thủy Ma Cung nhân vật tiền bối trong đó, một người duy nhất bất bệ quan nhân, hàng năm hành tẩu bên ngoài, người bình thường thấy, cũng sẽ không nghĩ tới, này diệu linh thiếu nữ, thế nhưng lại thị Tây Thùy siêu cấp thế lực một trong Hắc Thủy Ma Cung lão tổ tông.

Thậm chí đương thay mặt giáo chủ Liễu Vạn Biến còn biết nhất thung Tân Bí, Hoa Long Liễu Thiển Hà thậm chí tại hơn hai trăm năm trước, đã làm Huyền Vũ hoàng triều một đời Hoàng Hậu.

.

.

Mà cái kia xui xẻo hoàng đế tuổi thọ cũng rất đoản.

Cũng chính vì nguyên nhân này, mới có thể truyền ra Liễu Thiển Hà tu luyện Thái Dương Bỏ Âm thuật.

Đằng Phi cảm thụ được trên bầu trời ba người này tản mát ra khí cơ, trong lòng cũng là thầm giật mình, không ngờ bản thân thể nhưng trên chọc xuất ba cái lão quái vật như vậy.

Vốn là Đằng Phi nghĩ tại Hắc Thủy Ma Cung đại náo một phen, giết hần cá long trời lở đất, tại kia chút bề quan không ra lão quái xuất trước khi đến bỏ chạy, đảo loạn toàn bộ Tây Thủy siêu cấp thế lực ở giữa thế cục.

Lại không nghĩ này tam lão quái vật phản ứng như thế thần tốc, lập tức ở trong lòng tính toán bước tiếp theo tính toán.

Liễu Thiên Khung cùng Liễu Hồng Điều vốn là cảm nhận được Thiên Đạo Pháp Tắc chấn động, còn tưởng rằng lai cái gì khó lường cường địch, sợ hãi Hắc Thủy Ma Cung bị hủy diệt, tài xuất quan xem xét, hiện giờ thấy chích thị một người trẻ tuổi, nhất thời không có nhiều ít hứng thú.

Liễu Hồng Điều cười cợt Liễu Thiên Hà một câu sau, liền chuẩn bị đi trở về.

Lúc này, Liễu Thiên Khung bỗng nhiên nhíu mày, hỏi một câu: “Vạn biến, này tiểu oa nhi, chính là mười mấy năm trước, khuấy động toàn bộ Nam Vực tiểu tử hậu nhân?”

Liễu Vạn Biến gật gù đầu: “Hồi lão tổ tông, chính là cá Đằng Vân Chí hậu nhân.”

Liễu Thiên Khung mở miệng nói: “Như thế, tiểu oa nhi này trên người, có lẽ có năm đó này tòa Thượng Cổ đại trong mộ bí mật, chộp tới hỏi một chút khán!”

“Đại ca, hay là ngươi yếu cùng tiểu muội cướp người?” Liễu Thiên Hà kiêu cưỡi nói một câu, thân hình chợt động, dáng người nổi bật để ngang Đằng Phi trước mặt của, tại đen như mực trong trời đêm, đối với Liễu Thiên Khung.

“Tiểu sư muội, làm sao ngươi vẫn là như vậy thích hồ nháo, tiểu oa nhi này nếu có thể thi triển ra ẩn chứa Thiên Đạo Pháp Tắc chiêu thức, công pháp tu luyện tự nhiên không phải là phạm vật, xem như ngươi có ý kiến gì không, cũng phải chờ ta môn khảo vấn sau nói sau.” Liễu Thiên Khung hơi hơi nhíu mày, trên mặt có chút hờn giận.

“Khanh khách, ta sẽ bắt yêu mến bọn ngươi huynh muội loại này đối trá bộ dạng, chúng ta rõ ràng là huynh muội, lại cứ càng muốn xưng hô đối Phương sư huynh sư muội, có phiền hay không đâu?” Liễu Thiên Hà cười duyên một tiếng: “Khảo vân và vân vân, ta rất thành thạo, giao cho ta là được, các ngươi hai người lão cổ đồng, bế quan nhiều năm như vậy, ngoại trừ tu luyện, còn biết cái gì thủ đoạn?”

“Sư muội, này sẽ là của ngươi không đúng, nếu như tiểu tử này thật sự người mang năm đó Thượng Cổ đại mộ bí ẩn, vậy dĩ nhiên muốn cùng hỏi lên, vì toàn bộ Hắc Thủy Ma Cung phục vụ, ngươi thân là Hắc Thủy Ma Cung một thành viên, vạn người kính ngưỡng lão tổ tông, có thể nào bắt làm gương tốt?” Thủy Long Liễu Hồng Điều khàn khàn cổ họng, thập phần không vui.

“U, lúc này nhớ tới ta là Hắc Thủy Ma Cung một thành viên? Ách.

.

.

Ta còn tưởng rằng các ngươi huynh muội đã quên ni, năm đó ma Tử Hòa ma nữ, thật sự uy phong chết rồi, bả ta đây bâng chi tiểu nha đầu mạnh mẽ cường bức gạt ra khỏi trọng yếu vòng luân quần trong đó, nếu là không có phát hiện kia cái thượng cổ di tích, tiểu muội ta sợ thị đã sớm cùng năm đó phân đông tử muội đồng dạng, chịu khổ hoành chết rồi, gặp được tiểu nhân lợi ích, mới nhớ đến ta chỗ tốt đến, muốn ta bả tiểu tử này nhượng cho các ngươi, được a, các ngươi huynh muội hai người đang tất cả vẫn bồi diện, quỳ xuống cho ta thác, ta thì đem bọn hấn tặng cho ngươi!” Hoa Long Liễu Thiên Hà thanh âm chát chúa, truyền khắp khắp nơi, nói ra khiếp sợ một mảnh.

“Ngươi.

.

Thật quá đáng!” Thủy Long Liễu Hồng Điều khàn khàn cổ họng gầm lên.

“Tiểu sư muội, người không tin yếu tự ngộ! Đang phần đông vãn bối diện nói hưu nói vượn, cũng không sợ bị người chê cười!” Hắc Long Liễu Thiên Khung không nghĩ tự uy, trên người vương giả uy áp để lộ ra đến, cả người tản mát ra kinh khủng hắc khí, mỗi một ti hắc khí đều cực kỳ trầm trọng, tất cả hắc khí ngưng tụ chung một chỗ, thậm chí có trăm vạn cân nặng!

“Muốn động thủ?” Hoa Long Liễu Thiển Hà thản nhiên cười, thân mình đột nhiên động, nháy mắt đi vào Đằng Phi phụ cận, một bả nhắc lên Đằng Phi vạt áo, hô một tiếng, biến mất tại hắc không trong đó, một câu trong trẻo nhưng lạnh lùng lời mà nói..., xa xa truyền đến: “Nói hưu nói vượn cùng sợ bị người chê cười, là các ngươi đi.”

“Đứng lại cho ta!” Thủy Long Liễu Hồng Điều gầm lên, màn trời trung tràn ngập hơi nước, nháy mắt ngưng kết thành vô số đạo sắc bén băng tiễn, cuồng như gió, thổi quét hướng Hoa Long Liễu Thiển Hà phương hướng.

“Không được đi!” Hắc Long liễu chữ thiên trầm giọng gầm lên, hắc khí phô thiên cái địa, thổi quét quá khứ.

Đáng tiếc vâng, âm thầm phía chân trời, tảo mất đi Liễu Thiển Hà bóng dáng.

Liễu Thiên Khung cùng Liễu Hồng Điều gầm lên liên tục, cơ hồ đem trọn cả Hắc Thủy Ma Cung trên không bầu trời đánh vỡ, nhưng lại không có một chút tác dụng, Liễu Thiển Hà vô ảnh vô tung biến mất.

Về phần giáo chủ Liễu Vạn Biến, tắc ngốc ở nơi đó, khoe miệng kịch liệt co quắp, hấn thậm chí không biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì, như thế nào ba vị lão tổ tông một trong Hoa Long Liễu Thiển Hà, đột nhiên phản chiến, cứu đi kia Đằng Phi?

Đương nhiên, đến tột cùng là cứu đi vẫn là cướp đi, này còn chờ thương thảo, nhưng ba vị lão tổ ở giữa không hợp, kinh chuyện này, cũng rõ ràng khắp cả Hắc Thủy Ma Cung.

Hắc Long Liễu Thiên Khung cùng Thủy Long Liễu Hồng Điều tức giận đuổi theo, lúc này, mới có người dám đi lên cùng Liễu Vạn Biến hỏi báo vừa mới Hắc Thủy Ma Cung tổn thất, Liễu Vạn Biến sau khi nghe, quả thực giận không kềm được.

Vừa mới trong nháy mắt đó, Đằng Phi thể nhưng giết tám chín cá thánh cấp cường giả, hơn năm mươi cá cao nhất Đâu Tôn, chết oan chết uổng!

“Đằng Phi, nếu không phải đem người băm thây vạn đoạn, bản giáo chủ thề không làm người!” Liễu Vạn Biến đang Hắc Thủy Ma Cung mọi người, cắn răng thề.

Đằng Phi cảm giác mình bị người nhắc lên, cả người giống như giống như đang vãn giá vũ, loại cảm giác này, quá khứ từng có quá một lần, hay là tại Chân Vũ học viện bị kia nam nhân áo đen kèm hai bên lần đó, lần đó thị Đằng Phi chủ động bị bắt, lần này.

.

.

Kỳ thật cũng là!

Đằng Phi rất có tự mình hiểu lấy, một chọi ba, khẳng định không phải này ba cái Hắc Thủy Ma Cung lão tổ tông đối thủ, đối phương mặc dù không có nhân tiến vào đến Đế Cấp, trở thành Đại Đế cái loại này siêu nhiên tồn tại.

Nhưng một thân thực lực, đều là sâu không lường được, nội tình cực kỳ hùng hậu, trừ phi có Âm Nguyệt Tam Cự Đầu cùng Thanh Long tại bên người, nếu không mà nói, Đằng Phi tuyệt đối sẽ không chủ động hoa này mất mặt.

Đánh mặc dù không phải là đối thủ, nhưng tưởng chạy, còn

không có vấn đề, Bát Bộ Thiên Long quyết, có thể nói tuyệt thế võ học, trong đó Già Lâu La Tâm Kinh vận hành, thân pháp Độc Bộ Thiên Hạ, Đằng Phi chưa bao giờ gặp qua so Già Lâu La Tâm Kinh cường đại hơn thân pháp.

Nhưng ở phát hiện Hắc Thủy Ma Cung ba vị này lão tổ ở giữa thô linh sau, Đằng Phi quả quyết bỏ quên chạy trốn tính toán, tinh thần lực của hắn rất cường đại, thậm chí mạnh hơn quá ba vị này Hắc Thủy Ma Cung lão tổ tông, sở dĩ, Đằng Phi rất rõ ràng biết, ba vị này không phải đang diễn trò, mà thị giữa bọn họ chân chính tồn tại nào đó không thể điều hòa mâu thuẫn! Đối Đằng Phi mà nói, cừu gia của hắn, cũng không phải toàn bộ Hắc Thủy Ma Cung, mà là năm đó hạ mệnh lệnh đuổi giết hắn cha mẹ, cùng tham dự đuổi giết hắn cha mẹ đám người kia.

Một khi đã như vậy, nếu như có thể lợi dụng vị này kèm hai bên người của chính mình cùng Hắc Thủy Ma Cung ở giữa mâu thuẫn, Đằng Phi tự nhiên cầu còn không được.

Hoa Long Liễu Thiên Hà thi triển đi ra thân pháp mặc dù không có Già Lâu La Tâm Kinh cường đại như vậy, nhưng cũng là thiên hạ ít có thân pháp bí tịch, hơn nữa tự thân thực lực cường đại, tốc độ cũng là khoái đến mức tận cùng, mang theo một cái Đằng Phi, thế nhưng không chút nào ảnh hưởng.

Trên người tản ra nhàn nhạt mùi thơm cơ thể, rơi vào tay Đằng Phi trong lỗ mũi, mùi vị hết sức tốt vẫn.

Đằng Phi trên mặt nhịn không được lộ ra một nụ cười khổ, nếu là bị vị này cầm nắm nữ nhân của mình biết được, mình lúc này lại vẫn sẽ có ý tưởng như vậy, không biết có thể hay không lập tức đem mình từ phía trên thượng cấp ném xuống?

Thính hai vị này Hắc Thủy Ma Cung lão tổ ý tứ trong lời nói, cầm lấy chính mình nữ nhân này, tựa hồ tu luyện nào đó Thái Bỏ công pháp, Đằng Phi đối với phương diện này không có kinh nghiệm gì, chỉ là trong lòng nhiều ít tồn vài phần nghi ngờ.

Nữ nhân này tựa hồ cực am hiểu trốn chết, mang theo Đằng

Phi một hồi trời cao một hồi trên mặt, một hơi chạy mấy canh giờ, đợi cho Đông Phương lộ ra mặt trời thời điểm, đã sớm đem mặt sau hai vị này truy binh cắt đuôi tìm không thấy bóng dáng.

Mà lúc này, Hoa Long Liễu Thiển Hà mang theo Đằng Phi, đi tới một mảnh không lồ hoang mạc, thả tầm mắt nhìn ra, một mảnh thê lương, khôn cùng vô duyên.

Liễu Thiển Hà cũng không nhiều lời, mang theo Đằng Phi, tiến vào đến mảnh này hoang mạc, đi vào một mảnh nhìn qua hết sức bình thường trước đồng loạn thạch, thân thủ hư không nhận một cái, trước mắt cảnh tượng biến đổi, thế nhưng xuất hiện một cái thông hướng dưới đất u ám đường hầm!

Liễu Thiển Hà mang theo Đằng Phi, trực tiếp nhảy xuống, đường hầm thật dài, đi rồi ước chừng một canh giờ, mới tới cái đáy, dĩ nhiên là một tòa không biết tồn tại bao nhiêu năm Cổ Điện!

Nhất kinh người vâng, chỗ này Cổ Điện óng ánh trong suốt, không có bất kỳ ngọn đèn, nhưng Cổ Điện thân mình phát ra ánh sáng, thế nhưng có thể đem người chiếu lên sợi tóc có thể thấy được!

Đằng Phi từ bốn phương tám hướng truyền tới hùng hồn Năng Lượng Ba Động trung kinh hải phát hiện, này tòa không lồ Cổ Điện, thế nhưng như là dụng Đâu Tinh kiến ra tới!

Đằng Phi nhất thời bị ý nghĩ này của mình cấp hù đến: Đâu Tinh Kiến Thành Cổ Điện, làm sao có thể?

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 324: Hoa Long Liễu Thiến Hà!

>

Convert by:

ZajMaster

Liễu Thiến Hà đem Đẳng Phi trực tiếp ném trên mặt đất, sau đó sẽ không đi quản lý hắn, cũng không có chế trụ Đẳng Phi kinh mạch, thẳng hướng cổ điện ở chỗ sâu trong đi đến, tựa hồ một chút cũng không sợ Đẳng Phi thừa cơ chạy trốn.

Đẳng Phi cũng không có đi để ý tới Liễu Thiến Hà, hắn thử vươn tay, đặt ở lạnh buốt trên mặt đất, óng ánh sáng long lanh, có thể rõ ràng xem thấy mình cái bóng trên mặt đất lập tức truyền đến một cỗ năng lượng mạnh mẽ vô cùng.

Oanh!

Không lồ năng lượng theo Đẳng Phi bàn tay, xông vào thân thể của hắn kinh mạch chính giữa.

Không sai, chính là Đấu Tinh!

Đẳng Phi cảm giác suy nghĩ của mình đều trở nên có chút hỗn loạn, lúc trước Liệt Dương Thánh Địa Lục Cung Chủ cho mình mấy khối Đấu Tinh, Đỉnh Tuyết Ninh nha đầu kia đều đỏ mắt cực kỳ khùng khiếp, tập trung tinh thần muốn từ trong tay mình lừa gạt mấy khối đi qua.

Ngày nay chính mình vậy mà đặt mình trong tại một tòa hoàn toàn do Đấu Tinh cấu thành cổ điện chính giữa!

Nếu như không phải Tinh Thần lực đầy đủ cường đại, ngoại vật khó có thể dao động bản tâm, loại này cực lớn ngoại vật trùng kích, thậm chí sẽ để cho Đẳng Phi tâm tình chịu ảnh hưởng!

Thoáng thất thần một hồi, Đằng Phi đứng người lên, cổ điện vách tường cùng với trên cây cột, khắp nơi phản xạ thân ảnh của hắn, hít sâu một hơi, trong miệng lâu bầu: “Đấu Tinh mà thôi, không có gì không dậy nổi đấy.

.

.”, cất bước vào bên trong đi đến.

Theo cổ điện ở chỗ sâu trong một người duy nhất đánh mở cửa đi vào, vừa vặn trông thấy một cái dáng người yếu điệu nữ tử, đang quỳ gối một tờ cự bức họa như trước, chấp tay trước ngực, nhìn qua vô cùng thành kính.

Trước mặt nàng bàn lên, bày đặt một cỗ lư hương, phía trên hương khói lượn lờ, hẳn là vừa mới đẩy lên hương.

Nữ tử trong miệng thì thảo đang nói gì đó, sau đó lại đã bái ba bái, lúc này mới quay đầu, lộ ra một tờ tuyệt sắc dung nhan, hơi vài phần trêu tức nói: “Không tệ không tệ, rõ ràng nhanh như vậy liền phục hồi tinh thần lại, người bình thường nếu là thành linh nhìn thấy hoàn toàn do Đấu Tinh tạo dựng lên cổ điện, đoán chừng không phải là bị dọa ngất rồi, chính là điên cuồng nắm lấy như thế nào đem chỗ này cổ điện mang đi, giống như ngươi vậy nhanh chóng kịp phản ứng, hơn nữa không có động tĩnh người, ta chưa từng thấy qua đấy!” “Tiền bối lần đầu tiên vào đến nơi này thời điểm, vậy là cái gì phản ứng đâu này?” Đôi mắt vẻ mặt trêu tức Liễu Thiển Hà, Đằng Phi cũng không khản trương, cười tủm tỉm hỏi một câu.

Nữ tử lập tức nghẹn lời, hung hăng trợn nhìn Đằng Phi liếc, lộ ra phong tình vạn chủng, bĩu môi, do dự một chút, vẫn còn có chút không cam lòng nói: “Bị sợ choáng luôn.

.

.”,

“Ha ha ha!” Đằng Phi nhin không được lớn cười ra tiếng, mặc kệ nữ nhân này đến tột cùng cái gì tâm tính, nhân phẩm như

thế nào, liền xông nàng phần này thắng thắn, Đằng Phi đối với nàng ấn tượng liền xấu không đứng dậy.

“Cười cái gì cười, có tốt như vậy cười sao?” Nữ tử ác hung hăng trợn mắt nhìn Đằng Phi liếc, chợt lạnh lùng nói ra:

“Người sẽ không sợ ta giết người?”

Đằng Phi cười lắc đầu, dứt khoát ở trên mặt đất ngồi xuống:

“Tiền bối nếu là muốn giết ta, hà tất phí chuyện lớn như vậy, chạy thật nhanh một đoạn đường dài, đem văn bối đưa đến cái chỗ này đến?”

“Hừ, người ngược lại là có chút tiểu thông minh, bắt quá, người đã đoán sai, đem người mang đến nơi đây, không phải là không muốn giết người, mà là không muốn làm cho người bị Liễu Thiên Khung cùng Liễu Hồng Điều vây đối với huynh muội bắt được, thánh thần truyền nhân, dù thế nào uất ức, cũng không phải chết tại trên tay của bọn hắn!” Nữ tử vẻ mặt gió Khinh Vân nhạt nói qua.

Đằng Phi lại bị sợ ngây người, khóe miệng co giật lấy, nhìn xem cô gái này, vẻ mặt không hiểu nói: “Tiền bối lời này là có ý gì? Thánh thần truyền nhân? Thánh thần ta nghe nói qua, nhưng cái này thánh thần truyền nhân, lại là từ đâu mà đến?”

“Người không biết?” Liễu Thiên Hà hơi vài phần ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Đằng Phi, lập tức nói ra: “Người không biết cũng đúng là bình thường, nhưng người tu luyện trụ cột công pháp, là Thiên Đạo 50 Đầu Mạch Đại Pháp, cái này, người tổng phải biết a?”

“.

.

.”, Đằng Phi lúc này sắc mặt đại biến, đằng thoáng một phát đứng người lên, Chiến Phủ Địa Ngục xuất hiện ở trong tay, một thân khủng bố sát cơ dần dần tràn ngập đi ra, một đôi mắt dừng ở Liễu Thiên Hà: “Người rốt cuộc là ai?”

“Ha ha ha,.

.

.” Liễu Thiên Hà nhõng nhẽo cười không thôi, cười đến cười

run rẩy hết cả người, dùng tay chỉ Đằng Phi: “Người như thế nào không giả bộ? Nhỏ, gia hỏa, người quả thực thật là đáng yêu, nhanh thu hồi người bộ này trò hề a, còn như vậy, tỷ tỷ thật muốn yêu mến người rồi đây rồi, người mình không phải là vừa đã từng nói qua, ta muốn giết người, căn bản không cần mang người tới đây, vậy người bây giờ khẩn trương cái gì sức lực đâu này?”

Đằng Phi khoe miệng co quắp rút, hậm hực đem địa ngục thu lại, thu liễm sát cơ, ngồi ở Đâu Tinh trải thành trên mặt đất, vừa mới cái kia một sát na, hấn quả thật bị kinh sợ đến, trên đời này, ngoại trừ Thanh Long lão tổ biết rõ hấn tu luyện Thiên Đạo 50 Đâu Mạch Đại Pháp bên ngoài, không có bất kỳ người nào biết rõ chuyện này, hôm nay lại bị một cái đến từ cừu gia người một ngụm gọi phá.

Cho dù Đằng Phi đối với nàng ấn tượng dù thế nào tốt, muốn nói trong nội tâm một điểm khẩn trương đều không có, vậy cũng là không thể nào đấy.

Thực tế những năm này theo Đằng Phi hiểu rõ sự tình càng nhiều, lại càng phát cảm giác Thiên Đạo 50 Đâu Mạch Đại Pháp bất phạm, thậm chí tại rất nhiều người trong miệng, công pháp này còn liên lụy tới trường sinh bất tử đích chủ đề, một khi bị thế nhân biết, công pháp này thực tại trên người hấn, tất nhiên sẽ khiến động trời gợn sóng.

“Ai, Thiên Đạo 50 Đâu Mạch Đại Pháp, thật sự là tuyệt thế công pháp, có thể hay không dựa vào hấn thông hướng suốt đời chỉ lộ, cái này ai cũng nói không chính xác, vậy do mượn nó một bước lên trời, trở thành một đời bề ngỗ thiên hạ cường giả, nhưng là dễ dàng, tiểu gia hỏa, vận khí của người thật tốt, làm cho người ta hậm mộ.”

Đằng Phi lúc này lại chú ý tới, cô gái này tuy nhiên trong miệng nói qua hậm mộ, nhưng kỳ thật cũng không có bao nhiêu hậm mộ tâm tình, nhàn nhạt trong giọng nói ngược lại toát ra vài phần bất đắc dĩ.

“Người có chút kỳ quái, đúng không?” Liễu Thiển Hà cười cười, than nhẹ một tiếng: “Liên vì tìm kiếm thánh thần truyền nhân, ta lưng đeo bêu danh, chịu đựng lấy vũ nhục, đã tìm mấy

trăm năm lâu, không nghĩ tới ngẫu nhiên trở lại môn phái một lần, người cái này chính thức thánh thần truyền nhân, lại chủ động đưa tới cửa, chắc hẳn đây là thánh thần lão nhân gia ông ta không đành lòng gặp ta quá mệt nhọc, chiều cố ta.”

Nói qua, Liễu Thiên Hà nhìn thoáng qua trên vách tường cự bức bức họa, kỳ quái là, bức họa kia lên, chỉ có thể nhìn thấy một cái lão giả bóng lưng, đi lại do dự, phảng phất đều muốn đạp không mà đi, lại phảng phất có chút ít do dự, có muốn hay không bước ra một bước này tựa như.

Bóng lưng lộ ra vài phần tiêu điều, làm cho người ta cảm giác lại vô cùng ưu nhã, đồng thời còn tản ra một cỗ bề ngỗ thiên hạ khí thế, phảng phất trời sinh chính là một cái tuyệt thế vương giả giống như!

Đằng Phi chưa bao giờ thấy qua như thế quái dị bức họa, càng chưa thấy qua chính là một cái bóng lưng, có thể để lộ ra nhiều như vậy tâm tình.

“Ta là Liễu Thiên Hà, là Hắc Thủy Ma Cung đệ tử, lúc trước đều muốn bắt ngươi hai người kia, nam là Hắc Long Liễu Thiên Khung, từng đã là Hắc Thủy Ma Cung Ma Tử, Nhất đại giáo chủ, nữ Liễu Hồng Điều, là Liễu Thiên Khung thân muội muội, người xưng Thủy Long, của ta ngoại hiệu.

.

.

Hắc, gọi hoa tâm.

.

.”

Liễu Thiên Hà tự lo giảng thuật nảy sinh giam tại chuyện của mình, cũng mặc kệ Đằng Phi có hay không có thể nghe hiểu được.

“Đó là nhanh một ngàn năm trước sự tình, ba người chúng ta, được xưng là Hắc Thủy Ma Cung ba đầu rồng, một nam hai

nữ, là lúc ấy Hắc Thủy Ma Cung trẻ tuổi trong nhân tài kiệt xuất nhân vật, liền ngày hôm nay với người đồng thời thay Liễu Như Phong cùng Liễu Như Nguyệt huynh muội giống nhau, chẳng qua là khi lúc thiên tư của ta, so huynh muội bọn họ muốn xịn, Liễu Thiên Khung làm là huynh trưởng, tương lai Hắc Thủy Ma Cung giáo chủ, đối với ta coi như không tệ, nhưng Liễu Hồng Điều, lại ghen ghét thiên tư của ta, nhiều lần đều muốn gia hại ta.

.

.

Nhận thức

Liễu Thiên Hà khẽ than, nhớ lại năm đó chuyện xưa: “Khi đó, trường bối của ta tại Hắc Thủy Ma Cung địa vị khá cao, một mực bảo hộ lấy ta, nhưng tổng trấn ở trường bối cánh chim ở dưới hải tử, là không thể nào chính thức phát triển đây, ta quyết tâm ra ngoài rèn luyện, khi đó, ta còn chỉ là một cái Đấu Tôn cảnh giới tiểu cô nương, khờ khạo ngây ngô, ngực không lòng dạ, đầu óc ở bên trong cũng không có nhiều như vậy âm mưu quỷ kế.”

“Liễu Hồng Điều tâm cơ trọng thành phủ sâu, phái người âm thầm đi theo ta, mãi cho đến chỗ này hoang mạc bên ngoài, những người tài giỏi kia hiện ra thân hình, truy sát ta, ta một cái Đấu Tôn cảnh giới tiểu võ giả, tại sao có thể là mấy cái Đấu Thánh đối thủ? Vì vậy, bị đánh thành trọng thương, chạy đến cái này mảnh hoang mạc ở bên trong, lúc ấy ta kinh mạch toàn thân đứt đoạn, hơn nữa là không thể khôi phục cái loại này, mắt thấy muốn chết oan chết uổng, thánh thần chiếu cố, ta mệnh không có đến tuyệt lộ, để cho ta tiến vào đến chỗ này thượng cổ di tích chính giữa.”

Liễu Hồng Điều trên mặt lộ ra một vòng nụ cười chế nhạo:

“Thế nhân đều đang tìm kiếm chính thức thánh thần Đại Mộ, nhưng không ai nghĩ đến, chính thức thánh thần Đại Mộ, dĩ nhiên cũng làm giấu ở tâm thường này hoang mạc chính giữa.

.

”

“Nơi đây.

.

.

, là chân chính thánh thần Đại Mộ?” Đẳng Phi vẻ mặt giật mình nhìn xem Liễu Thiển Hà.

Liễu Thiển Hà nhẹ gật đầu, nói ra: “Không sai, nơi này chính là chính thức thánh thần Đại Mộ, bằng không thì người cho rằng trên đời này còn có người nào, có thể sử dụng Đấu Tinh xây dựng ra một tòa cung điện? Chẳng qua là, đây là một tòa không mộ, thánh thần một thân tạo hóa thông huyền, không ai biết rõ hắn đến tột cùng sống hay chết.

Phảng phất tối tăm trong sớm có định số, ta ở chỗ này, đạt được một loại công pháp, công pháp này, chỉ thích hợp kinh mạch hủy hết người tu luyện, ha ha, có phải hay không rất thần kỳ, có phải hay không rất châm chọc?”

Liễu Thiển Hà nhìn xem Đẳng Phi: “Nếu như ta không có bản thân bị trọng thương, cho dù lại tới đây, đạt được cái kia công pháp, sợ là cũng không có dũng khí vỡ vụn bản thân kinh mạch đến tu luyện.

.

.”

“Cái này.

.

.

, xác thực.” Đẳng Phi nhin không được phát ra thở dài, đổi lại là hắn, chỉ sợ cũng phải nghĩ như vậy pháp a?

“Ta ở chỗ này bế quan hơn mười năm, thăng đến một thân thực lực đột phá đến Thánh cấp, mới tiến vào đến cái chỗ này, sau đó mới phát hiện, chính mình vậy mà bất tri bất giác đã trở

thành thánh thần truyền nhân Thủ Hộ Giả.” Liễu Thiển Hà vẻ mặt cô đơn, thần nhiên nói: “Vì vậy, từ nay về sau vô số năm ở bên trong, ta sống duy nhất mục đích, chính là tìm kiếm thánh thần chính thức truyền nhân, vì thế, ta bị Liễu Hồng Điều tất cả chửi bới, thậm chí không dám tìm nàng báo thù, chỉ sợ hư mất thánh thần lão nhân gia ông ta đại sự.

Đằng Phi có chút không dám tin tưởng nhìn xem Liễu Thiển Hà, nhin không được hỏi: “Cho dù ngươi cái này mệnh, là ở chỗ này nhất về, nhưng ngươi cũng không cần phải như thế nghe lời a? Cũng là ngươi lo lắng, thánh thần ngày nào đó lại đột nhiên xuất hiện tìm làm phiền ngươi? Vì một cái không tồn tại hứa hẹn, ngươi liền cừ hận đều có thể buông tha cho?” Liễu Thiển Hà nghe xong, bỗng nhiên đỏ mặt, hung hăng trừng mắt liếc Đằng Phi, đột nhiên nghiêng răng nghiêng lợi mà nói: “Ngươi cho ta gốc sao? Nếu có thể, ta thậm chí muốn một cái tát kết quả ngươi!”

“*.

.

.” Đằng Phi lập tức vẻ mặt im lặng nhìn xem Liễu Thiển Hà, trong lòng tự nhủ cái này đâu có chuyện gì liên quan tới ta? Vị này sống gần ngàn năm nữ nhân, như thế nào nói trở mặt liền trở mặt?

Liễu Thiển Hà nhìn xem Đằng Phi cái kia ánh mắt khó hiểu, trong nội tâm càng là xấu hổ, khuôn mặt ửng đỏ, sắc giọng: “Nhìn cái gì vậy?”

Đằng Phi khước miệng co giật lấy, đem mặt dừng đến một bên, trong nội tâm chỉ còn lại có bó tay rồi: bắt ta đến nơi này đây, là ngươi: chủ động nói với ta sự tình các loại đây, là ngươi; nói ta là thánh thần truyền nhân, tu luyện Thiên Đạo 50 Đâu Mạch Đại Pháp đây, cũng là ngươi: nói là ta Thủ Hộ Giả người, cũng là ngươi.

.

.

.

Từ đầu đến cuối, ta cái gì cũng chưa nói được không? Vì cái gì làm làm ra một bộ hận không thể giết ta sau nhanh bộ dạng? Theo tuổi đi lên tính toán.

.

.

, ta cũng không có khả năng có cơ hội đắc tội đến lão nhân ngài gia a?

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 325: Khí Huyết Uy Năng

>

“Tiền bối, ngài lão nhân gia đến cùng...” Đẳng phi chỉ nói một nửa, lập tức bị liễu thiên hà nổi trận lôi đình cắt đứt.

Liễu thiên hà giống như là một cái bị dẫm vào đuôi mèo đồng dạng, nhảy dựng lên, thanh âm bén nhọn, đối với đẳng phi cả giận nói: “Cái gì tiền bối? Cái gì lão nhân gia? Người cái đó con mắt trông thấy ta già rồi? Ta ta ta...!Ta rất già sao? À? Bộ dáng của ta rất già rất xấu sao?”

“Không già, không già, ngài một chút cũng không già, nhìn về phía trên, hãy cùng mười sáu thiếu nữ đồng dạng, cực kỳ xinh đẹp...” Đẳng phi phản ứng cực nhanh, nhưng trong lòng không ngừng oán thăm: ngài đều sống một ngàn năm được không à? Vì cái gì còn như thế xem không khai mở đầu này? “Hừ!”

Liễu thiên hà sắc mặt ửng đỏ được hừ lạnh một tiếng, lẩm bẩm nói: “Nói hươu nói vượn, dịu dàng, xem xét cũng không phải là đồ tốt, không biết có bao nhiêu nữ hài tử bị người này há mồm cho đã lừa gạt!”

“...” Đẳng phi liếc mắt, trong lòng tự nhủ ta đã lừa gạt nhiều thiếu nữ hài tử liên quan mà cái bừa? Quả thực tự là đầu óc có vấn đề ah!

Thật tình không biết liễu thiên hà trong nội tâm đã ở ai oán: thánh thần a, ngài lão nhân gia là ở trên cột ta sao? Trên cột một cái ngây thơ thuần khiết tiểu nữ hài rất có ý tứ sao? Cái này là ngài lưu đứng lại cho ta như ý lang quân? Một cái so với ta nhỏ hơn một ngàn năm nam tử? Ông trời...ơ...i...!Thánh thần ở trên, ngài vẫn là đem thiên hà cái này mệnh

lấy đi a!

Liễu thiên hà năm đó trọng thương xâm nhập đến này tòa Đâu

Tinh cổ điện chính giữa, tại đạt được vừa vặn thích hợp với nàng tu luyện công pháp đồng thời, tại một phần ngọc giản bên trong, còn có lưu thánh thần một ngón tay bày ra.

Cái kia chính là: tìm được tu luyện thiên đạo năm mươi đầu mạch đại pháp người, trở thành hắc Thủ Hộ Giả, sau đó gả cho hắc làm thê tử!

Bởi vì tu luyện thiên đạo năm mươi đầu mạch đại pháp người, cùng liễu thiên hà tu luyện bộ này công pháp, đúng lúc là bổ sung, song phương song tu, có thể sử (khiến cho) hai người đồng thời đạt được một mình tu luyện mấy lần tăng lên! Năm đó liễu thiên hà không có cảm giác được này có cái gì, cho rằng không gì làm không được thượng cổ thánh thần đã có thể dự liệu được không mấy năm sau nàng tiến vào chuyện nơi đây, tự nhiên cũng sẽ để cho nàng rất nhanh tìm được vị kia thánh Thần Truyền Nhân.

Vì vậy nàng an tâm bế quan tu luyện, hơn mười năm sau xuất quan, bắt đầu tìm kiếm thánh Thần Truyền Nhân chi lộ, kết quả, này một tìm kiếm, tựa là mấy trăm năm, liễu thiên hà càng tìm càng là phiền muộn, càng về sau, nàng thậm chí đem Liễu Hồng Điều năm đó hãm hại chuyện của nàng đều ném vào một bên, tựa vì tìm được thánh Thần Truyền Nhân.

Làm cho nàng hoảng hốt chính là, này một tìm, đã gần ngàn năm!

Gần ngàn năm tìm kiếm, gần ngàn năm chờ đợi, nghe tựa hồ rất lãng mạn, nhưng trên thực tế, nếu như không phải nàng tu luyện công pháp có thể trú nhan, hôm nay nàng sớm đã là cùng Liễu Hồng Điều đồng dạng, biến thành một cái trên mặt lưu lại vô tận tuế nguyệt điêu khắc dấu vết lão khu.

Đây cũng là vì cái gì liễu thiên hà đối đẳng phi như thế tức giận nguyên nhân, hết lần này tới lần khác nàng còn không có biện pháp cùng đẳng phi nói ra này đoạn sự thật chân tướng, muốn nàng nói như thế nào? Đối phương chịu tin sao? Nàng nói lời mà nói..., tiểu tử này có thể hay không cho là chính mình gặp sắc nảy lòng tham?

Gặp sắc nảy lòng tham? Ta ta ta như thế nào sẽ nghĩ như vậy?

Gặp quỷ rồi gặp sắc nảy lòng tham!

Dù là liễu thiên hà này vô số năm kinh nghiệm vô số, tâm tính trầm ổn như giếng cổ giống như, giờ phút này cũng có trông muốn mắng chửi người xúc động: Đi con mẹ nó gặp sắc nảy lòng tham, lão nương năm đó cũng là lánh đời trong gia tộc một đóa kim hoa! Tuyệt thế phương hoa, thiên tư quốc sắc! Cho dù đã đến hôm nay, như trước dung nhan không tiêu, không gặp Liễu Hồng Điều cái kia ** đều ghen ghét đến muốn phát điên?

Nhưng vấn đề là...! Chính mình dung nhan dù thế nào tú lệ, cũng che dấu không được năng so đẳng phi đại một ngàn năm sự thật, gả cho một cái so với chính mình tiêu một ngàn năm nam tử? Cho dù hấn nguyện ý, liễu thiên hà chính mình cũng không qua được chính mình cái kia một cửa ah!

Thánh thần, ngài lão nhân gia có thể hay không cho thiên hà chỉ đầu đường sáng, ta đến cùng nên làm cái gì bây giờ à? Liễu thiên hà trong nội tâm tại ai thán, chỉ tiếc, Đẩu Tinh cô trong điện ngoại trừ năng cùng đẳng phi bên ngoài, lại không có bất kỳ tánh mạng tồn tại.

Được rồi, mặc kệ, loại lời này, cho dù chết, ta cũng sẽ không chủ động nói với hấn! Liễu thiên hà trong lòng nghĩ được, rốt cục làm ra quyết định, trong lòng tự nhủ: cho dù Liễu Hồng Điều dù thế nào chửi bới ta, ta cũng như cũ là năm đó cái kia thanh bạch thiếu nữ, làm người đầu tiên muốn bảo vệ cho chính mình bản tâm.

Liễu thiên hà, ngươi ưa thích tiêu tử này sao? Hấn so ngươi muộn sinh ra một ngàn năm! Ngươi khả năng thích hấn sao? Tự nhiên là không thể nào! Đã không có khả năng, vậy tại sao còn muốn đến, tự rước lấy nhục đau này?

Thánh thần, thực xin lỗi, thiên hà không có thể dựa theo ngài chờ đợi đi làm, ngài truyền nhân thực lực cũng rất mạnh lớn hơn, thiên hà đều chưa hấn là đối thủ của hấn, cho nên, phải chẳng gả cho hấn, cũng không trọng yếu, ta sẽ tận ta có khả năng, trợ giúp hấn đi hoàn thành hấn sự tình muốn làm, tự yên lặng làm một cái hấn Thủ Hộ Giả, thì tốt rồi.

Ngồi dưới đất lợi dụng này cơ hội khó được nắm chặt tu luyện đẳng phi cũng không biết, đối diện cái này cực đẹp nữ nhân,

tại đây trong nháy mắt, vậy mà nghĩ tới nhiều như vậy sự tình.

Dù sao nữ nhân này đối với hắn không có chính thức sát ý, đăng phi trong nội tâm rất rõ ràng điểm ấy, về phần nàng có hay không mặt khác mục đích, đăng phi cũng không phải rất quan tâm.

Tựa như liễu thiên tử chính mình nghĩ như vậy, thực đánh nhau, nàng chưa chắc là đăng phi đối thủ!

Cứ như vậy, hai người trầm mặc, một cái tại yên lặng tu luyện, một cái tại lẳng lẳng suy nghĩ được tâm sự.

Đăng phi từ khi chân nguyên hóa thành hỗn độn, trong kinh mạch hình thành một cỗ kỳ lạ năng lượng nhảy vào Thánh cấp về sau, có rất ít tốt như vậy tu luyện cơ hội, cho nên, hắn ngồi ở chỗ này, điên cuồng hấp thu được trên mặt đất truyền đến hùng hồn năng lượng.

Này tòa Đấu Tinh cổ điện giống như là một mảnh năng lượng hải dương, mặc cho đăng phi như thế nào hấp thu, liền chút gọn sóng đều không có, lấy chi vô cùng, dùng không hết! Theo đăng phi không ngừng vận hành thiên đạo năm mươi đấu mạch đại pháp, Đấu Tinh cổ trong điện năng lượng, vốn là rơi vào tay đăng phi trong thân thể ba mươi hai chỗ đã trải qua mở ra đấu mạch chính giữa, sau đó không ngừng trùng kích được thiên đạo năm mươi đấu mạch đại pháp bên trong 26 chỗ đấu mạch, thời gian dần trôi qua, 26 chỗ đấu mạch, bắt đầu trở nên buông lỏng bắt đầu!

Một bên liễu thiên hà nhìn không chuyển mắt nhìn xem đăng phi, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Trước khi gặp đăng phi tại tu luyện, nàng cũng không có như gì giết mình, chỉ muốn đầu óc không có vấn đề võ giả, đã đến loại địa phương này, khẳng định đều nắm chặt hết thời gian tiến hành tu luyện.

Loại cơ hội này, có thể nói ngàn năm khó gặp gỡ!

Đương nhiên, nơi này năng lượng dù thế nào dồi dào, đối với nàng cái này kinh mạch hủy hết người đến nói, đều là không

có gì dùng, nhưng dưới đời này, như nàng người như vậy, lại có mấy cái đầu này?

Tu luyện không kỳ quái, chỉ là đẳng Phi Năng nhanh như vậy tiến vào đến vật ngã lưỡng vong cảnh giới, nhượng liễu thiên hà bao nhiêu có chút giết mình, nhưng chỉ vền vẹn như vậy, nàng cũng sẽ không có cỡ nào không thể tưởng tượng nổi, dù sao trên đời này là tồn tại chính thức thiên tài.

Thánh thần lão nhân gia ông ta tuy nhiên được tôn sùng là thần, nhưng năm đó lúc đó chẳng phải từng bước một tu luyện tới đây sao?

Nhượng liễu thiên hà chân kinh hải, là đẳng phi chỉ tu luyện một lát, thì có muốn đột phá dấu hiệu, hơn nữa lúc thời điểm tu luyện thân thể phát ra cái loại này tự động hộ chủ khí huyết chi uy, vô cùng cao quý, lại làm cho người ta có loại nhìn không được muốn quỳ xuống cúng bái dục vọng!

Này nhượng liễu thiên hà hoàn toàn bị rung động đã đến!

Cho dù trước mắt vị này chính là thánh thần lão nhân gia ông ta truyền nhân, nhưng cũng không trở thành tuổi còn trẻ, thì đến được loại cảnh giới này a?

Liễu thiên hà ngoại trừ lần thứ nhất xâm nhập đến nơi đây, chứng kiến thánh thần cái kia bóng lưng bức họa cùng nghe được ngọc giản ở bên trong truyền đến thanh âm lúc, có qua nhìn không được quỳ xuống nghĩ cách bên ngoài, cho dù năm đó nhìn thấy hắc thủy Ma Cung từng đã là một vị Đế cấp lão tổ tông, nàng cũng không có qua quỳ xuống ý niệm trong đầu ah!

“Này, chẳng lẽ là trong truyền thuyết huyết mạch uy lực?”

Liễu thiên hà nhìn xem tiến vào vật ngã lưỡng vong bên trong đẳng phi, nhìn không được nhẹ giọng nói thầm: “Nam Vực nơi này, có thể chưa nghe nói qua cái đó gia tộc huyết mạch giống như này uy lực, căn cứ một ít tư liệu lịch sử ghi lại, ngược lại là Trung Châu chỗ kia...! Tựa hồ có vài loại đặc biệt cường đại huyết mạch, mà ngay cả thánh thần lưu lại trong điện tịch, đều có chỗ ghi lại, hẳn là?”

Liễu thiên hà mặt mũi tràn đầy hồ nghi nhìn xem đẳng phi, trong nội tâm ngũ vị tạp trần, cao thấp bốc lên, không biết cái gì tư vị.

Đẳng phi này vừa nhập định, tựa là hơn mười ngày, thiên đạo

năm mươi đầu mạch đại pháp, quả nhiên là càng đến hậu kỳ, tu luyện càng buồn ngủ khó, 26 chỗ đầu mạch, một mực ở vào buồng lỏng trạng thái, nhưng muốn triệt để giải khai công cùm xiềng xích, lại phi thường khó khăn.

Đăng phi đối với cái này đã có chuẩn bị tâm lý, cho nên cũng không vội nóng nảy, không ngừng hấp thụ lấy Đấu Tinh cổ trong điện bành bạc mệnh mông năng lượng, dẫn động trong thân thể ba mươi hai chỗ đầu mạch, không ngừng trùng kích được cái kia chỗ buồng lỏng mở đích đầu mạch, hùng hồn bành bạc năng lượng, như là một đầu nước sông, không ngừng tích lũy được, cọ rửa được.

Tích giầy bước cứ thế ngàn dặm, nạp Bách Xuyên sẽ thành biển cả, đăng phi tình huống trước mắt tựa không sai biệt lắm là như thế, từ khi trong thân thể phong ấn bị đồng cởi bỏ, Phượng Hoàng huyết mạch bắt đầu dần dần sống lại, một lần hành động giải khai thiên đạo năm mươi đầu mạch đại pháp bên trong 25 chỗ đầu mạch về sau, 26 chỗ đầu mạch cần có năng lượng, không sai biệt lắm tương đương với trước khi hai mươi lăm chỗ đầu mạch cộng lại số lượng!

Trước khi đăng phi cũng không có lường trước đến sẽ như thế gian nan, theo tiến vào tây thủy, lịch lãm rèn luyện tâm tính trong quá trình chân nguyên hóa hỗn độn, thực lực nhảy lên tăng lên chí thánh cấp, đăng phi rốt cục phát hiện, cái gọi là thiên đạo năm mươi đầu mạch đại pháp càng về sau càng khó, so với chính mình đi qua tưởng tượng, còn muốn gian nan rất nhiều lần.

Ông!

Liều thiên hà phát hiện, cái này so với chính mình muộn sinh ra một ngàn năm nam tử cho nàng mang đến kinh ngạc, còn không chỉ là trước khi những cái...kia, nàng khẽ nhếch được cái miệng nhỏ nhắn, trợn mắt há hốc mồm nhìn cả người tản ra màu vàng khí huyết đăng phi.

Đăng phi trong thân thể, vậy mà phát ra từng đợt vù vù thanh âm, tại trống trải Đấu Tinh cổ trong điện không ngừng dẫn phát được không khí chính là cùng mình cùng rung rung!

Trong lúc đó, đăng phi trong thân thể màu vàng khí huyết âm âm bạo phát đi ra, cái kia cổ kinh khủng uy áp, liền phản ứng thời gian đều không có lưu cho liễu thiên hà, trực tiếp đem nàng áp bách được quỳ trên mặt đất, lạnh run, không thể động đây, vẻ mặt sợ hãi, tuy nhiên biết rõ đây hết thảy cũng không phải là đăng phi chủ động cố ý phát ra, nhưng như trước có loại tận thể tiến đến cảm giác.

“Này...!Đến cùng là chuyện gì xảy ra?” Liễu thiên hà vẻ mặt sợ hãi nhìn xem tĩnh ngồi ở chỗ kia, vẫn còn như lão tăng nhập định đăng phi.

Âm âm!

Màu vàng khí huyết phóng lên trời, bay thẳng hướng Đấu Tinh cổ điện mái vòm, toàn bộ Đấu Tinh cổ điện phát ra một hồi rất nhỏ run rẩy, phảng phất tôn nghiêm bị khiêu khích vương giả giống như: bình thường, tản mát ra càng tăng kinh khủng uy năng đến đây trấn áp.

Đăng phi nguyên gốc trương anh tuấn trắng nõn mặt lập tức biến thành màu vàng, trên trán ần ần thậm chí có phù văn tại như ần như hiện chìm nổi được.

26 chỗ đấu mạch gân cốt cùng xiềng xích, cũng trong nháy mắt này, bị oanh nhưng trọng khai mở, hùng hồn năng lượng, như là vỡ tung đập lớn nước sông giống như: bình thường, như vạn mã lao nhanh, thế không thể đỡ, thẳng phóng tới thiên đạo năm mươi đấu mạch đại pháp bên trong thứ 27 chỗ đấu mạch! Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 326: Vĩnh Hằng Chi Địa!

>

Trong kinh mạch năng lượng giống như bị ngăn ngừa thật lâu một cái sông lớn, âm âm tới, chạy chồm rít gào, tản mát ra vô cùng kinh khủng hơi thở, thứ hai mươi bảy nơi Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp trung Đấu Mạch trong, trong nháy mắt tích lũy một nửa năng lượng, mới bắt đầu dần dần trở nên bằng phẳng xuống tới.

Đằng Phi trên người màu vàng khí huyết dần dần bình tĩnh, trên trán kia thâm ảo vô cùng ký hiệu chậm rãi biến mất.

Kiểm tra một chút thực lực trước mắt, Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp trung Đấu Mạch, đã mở ra hai mươi sáu con, gia hướng thiên nhiên mở ra cái kia bảy con Đấu Mạch, Đằng Phi trong thân thể, hôm nay đã mở ra ba mươi ba con Đấu Mạch, trong đan điền như cũ là một mảnh hỗn độn, phẳng phát vũ trụ mới bắt đầu, thiên địa không mở.

Một thân thực lực, đã đạt đến thập giai Đấu Thánh người bậc thang!

Đằng Phi mở mắt, một đôi tròng mắt tối đen như mực, hết sức thanh minh, tinh khiết được giống như trẻ nít.

Liễu Thiên Hà nét mặt hết sức cứng nhắc, dừng ở Đằng Phi, trên mặt tràn đầy bất khả tư nghị.

“Ngươi.

.

Này đã đột phá?”

Đặng Phi gật đầu, nhìn Liễu Thiên Hà cười nói: “Đa tạ.

.” Do dự một chút, nhớ tới vừa mới một câu tiền bối sẽ làm cho Liễu Thiên Hà quát lên như sấm, Đặng Phi dứt khoát sửa lại xưng hô, “Đa tạ tử tử mang ta lại tới đây.”

Nghe được tử tử xưng hô này, Liễu Thiên Hà mâu quang lóe ra, cũng không có cho biết phản đối, đứng lên, ưu nhã vào bên trong đi tới, trong miệng nói: “Người nếu là Thánh Thần truyền nhân, như vậy, sẽ tới lấy tế một cái lão nhân gia ông ta sao.”

Đặng Phi quai hàm thủ, Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp quả thật xuất từ Thánh Thần một ngọn đại mộ trong, nói hẳn là Thánh Thần truyền nhân, cũng là có thể, đứng lên, đi theo Liễu Thiên Hà phía sau tiến vào đến bên trong đang lúc quý trên mặt đất, cung kính dâng hương, hướng về phía này thờ Thánh Thần bức họa dập đầu.

Theo sau, Liễu Thiên Hà làm Đặng Phi pha trà hai người ngồi đối diện nhau, Đặng Phi lắng lắng nghe Liễu Thiên Hà kể một ít về Thánh Thần chuyện cũ.

Thượng cổ một cái huy hoàng sáng lạn thời đại, trăm hoa đua nở, bách gia tranh minh trong chuyện này, có hai người kinh thế tuyệt diễm loài người cường giả xuất thế.

Một cái được tôn là Thánh Thần một cái, được tôn là Ma Thần.

“Căn cứ cổ sử ký năm Thánh Cấp bên trên, có Vương Cấp, Vương Cấp bên trên làm Đế cấp, trở, làm Hoàng cấp, trở, làm Bất Hủ Thần Hoàng.” Liễu Thiên Hà cử chỉ ưu nhã, thần thái thông dong, bàn tay trắng nõn nắm một cái phong cách cổ xưa tử sắc bình trà nhỏ, làm Đặng Phi châm trà: “Bất Hủ Thần Hoàng, tên là Bất Hủ, nhưng trên thực tế, đồng dạng không

cách nào siêu thoát sinh tử, trở thành Vĩnh Hằng tồn tại.”
“Cõi đời này, thật sự tồn tại Vĩnh Hằng sao?” Đằng Phi cho biết hoài nghi.

Liễu Thiển Hà mâu quang mê ly, khẽ có chút thất thần, một lát sau, thần nhiên cười: “Vĩnh Hằng”, .” Có lẽ có sao, Thánh Thần lưu lại bút ký thượng đã nói, trên thế giới này, có một nơi Vĩnh Hằng Chi Địa, chỉ phải tìm được chỗ kia, tự có cơ hội đột phá Bất Hủ, chiến thắng thời gian, trở thành chân chính Vĩnh Hằng tồn tại.”

“Vĩnh Hằng Chi Địa?” Đằng Phi trung vi nhíu mày, những thứ này đối với hắn mà nói, có chút quá mức xa xôi, hắn nhớ tới Lục Tử Lăng, hỏi: “Thần Vực Đảo là một cái dạng gì địa phương?”

“Thần Vực Đảo sao” thượng cổ di dân mà thôi, tự xưng là Thánh Thần cùng Ma Thần hậu nhân, trong tay nắm giữ đại lượng tư chất nguyên, là một rất kinh khủng địa phương, tốt nhất không nên trêu chọc người trên Thần Vực Đảo.” Liễu Thiển Hà vừa nói, nhìn thoáng qua Đằng Phi: “Bản thân ta là quên, ta nghe nói người mấy người tình nhân, cũng đi Thần Vực Đảo, bao gồm Hắc Thủy Ma Cung cái kia không nên thân Ma Tử cùng Ma Nữ, cũng tất cả đều bị Thần Vực Đảo gọi về.

.

.

, ta cảm thấy được, này chưa chắc là vật chuyện tốt.”
Đằng Phi tự động quên Liễu Thiển Hà điều khiển, hỏi: “Tại sao không phải là chuyện tốt? Thần Vực Đảo đã như vậy cường đại, như vậy, trở thành Thần Vực Đảo đệ tử, tương lai thành tựu cũng bất khả hạn lượng.”

“Người biết cái gì?” Liễu Thiển Hà hừ một tiếng, cười lạnh nói: “Thần Vực Đảo đi qua đã từng tiến vào qua đời tục thu đồ đệ, nhưng chọn đồ tiêu chuẩn chỉ nghiêm khắc, là người căn bản tượng tượng không được, nếu là người triển lộ ra toàn bộ thực lực, có lẽ còn có thể, những thứ khác những người đó, căn bản là không đủ tư cách!”

Đằng Phi nhớ tới cái kia đến từ Thần Vực Đảo rầm rĩ lượng

nhỏ, cùng cái kia thủy chung chưa từng lộ diện Thần Vực Đảo sứ giả, đối với Liễu Thiển Hà lời nói, cũng là có vài phần đồng ý, mà ngay cả những hộ vệ kia thực lực, cũng sâu không lường được, Thần Vực Đảo toàn thân thực lực, đúng là làm cho người ta cảm thấy sợ hãi.

“Bản thân ta là cảm thấy, chuyện này, có lẽ, hãy cùng Vĩnh Hằng Chi Địa có liên quan.” Liễu Thiển Hà trầm mặc một hồi, ngửa ra kinh người đích đạo: “Năm đó thượng cổ đại chiến, Thánh Thần cùng Ma Thần song song mất tích, không ai biết bọn họ là chết hay sống, càng không người biết bọn họ đến tột cùng đi nơi nào, nhưng căn cứ rất nhiều truyền thuyết, cũng chỉ hướng về phía Vĩnh Hằng Chi Địa, nếu như”, .” Bọn họ cũng đều còn sống lời nói, ta nghĩ, cũng chỉ có thể là cái chỗ kia.”

“Thần Vực Đảo, cũng đang tìm kiếm Vĩnh Hằng Chi Địa?”
Đằng Phi hỏi.

“Ai không muốn tìm đến cái chỗ kia?” Liễu Thiển Hà khoe miệng nổi lên vẻ trào phúng nụ cười: “Bất kể có đủ hay không tư cách, tổng yếu đi thường thử một chút, đã nhiều năm như vậy, Thần Vực Đảo phía, cũng không thường sẽ không xuất hiện một cái Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới người, nghĩ tiến vào Vĩnh Hằng Chi Địa, cũng cũng không phải là một kiện ly kỳ chuyện tình.”

“Kia theo chân bọn họ trắng trợn thu đồ đệ có quan hệ gì?”
Đằng Phi không giải thích được.

“Đàn, Thần Vực Đảo người lớn mồm manh, một số tiền đưa chết chuyện tình, tự nhiên không có thể làm cho mình người đến làm!” Liễu Thiển Hà bĩu môi: “Thu những thế tục tinh anh người trẻ tuổi đi qua, hơi gia bồi dưỡng, có thể thành vì bọn họ dò đường tốt nhất công cụ.

Bất quá, theo như vậy nhìn, Thần Vực Đảo nhất định cũng đã nắm giữ rất nhiều về Vĩnh Hằng Chi Địa đầu mối, nếu không, bọn họ sẽ không trong lúc bất chợt làm ra loại này lựa chọn.”
Đằng Phi đứng lên, thần sắc có chút lo âu, nói: “Đã như vậy, ta muốn đi Thần Vực Đảo đem các nàng cũng mang về!”

“Ngươi điên rồi?” Liễu Thiển Hà nhìn Đằng Phi: “Ngươi nghĩ

Thần Vực Đảo là địa phương nào? Bằng thực lực người bây giờ, đi chỉ có thể là tiền đưa chết, hơn nữa, những người này vừa mới bị chiêu thu đi vào, chậm thì mấy năm, lâu thì vài thập niên, cũng sẽ ở trong tu luyện vượt qua, người lúc này vào nhập Thần Vực đảo, chẳng khác gì là hại bọn hắn!”

Đằng Phi cũng là quan tâm sẽ bị loạn, ngấm lại Liễu Thiên Hà lời nói hay là có đạo lý, cho dù Thần Vực Đảo muốn để Lục Tử Lăng những người đó đi làm cái gì, ít nhất cũng phải chờ thực lực của các nàng đạt tới cảnh giới nhất định mới có thể, nếu không, chẳng phải là trắng phí sức lực?

“Hiện ở bên ngoài một mảnh đại loạn, Liễu Thiên Khung cùng Liễu Hồng Điều hai người kia cũng sẽ không dễ dàng rời đi, trên người của người bí mật, thật là làm cho người ta ngấm nghĩa, cho dù những thứ kia bế quan nhiều năm cường giả cũng sẽ động tâm, cho nên, người mà ở chỗ này an tâm tu luyện, ta vì hộ pháp, chủng loại đi ra bên ngoài danh tiếng đi qua, ra lại đi làm bước tiếp theo tính toán không muộn.

” Liễu Thiên Hà đề nghị.

Kể tiếp mấy tháng trong thời gian, Đằng Phi ở nơi này tòa Đấu Tinh Cổ Điện trong một lòng tu luyện, bình thời cùng Liễu Thiên Hà uống trà luận đạo, thời gian trôi qua rất nhanh.

Năm tháng sau, Đằng Phi rốt cục đã thông Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp trung thứ hai mươi bảy nơi Đấu Mạch, một thân thực lực, nhảy lên tới thập giai thứ chín trên bậc thang, khoảng cách Vương Cấp, còn nữa một bước ngắn.

Đến tận đây, Đằng Phi trong thân thể, đã mở ra ba mươi bốn nơi Đấu Mạch, phần này tư chất, coi như là ở đây những siêu cấp trong gia tộc, cũng có thể nói cao nhất, chớ nói chi là theo một thân thực lực tăng lên, Đằng Phi đem Bát Bộ Thiên Long Quyết, Lô Sát cùng Vô Danh Quyền Pháp toàn bộ muốn tu luyện đến cảnh giới lô hỏa thuần thanh.

Đi qua khó có thể thi triển ra tới chiêu thức, hôm nay cũng có thể thi triển ra, một thân thực lực, so với những khác đồng cấp đối thủ, không biết cao hơn bao nhiêu.

Này đoạn rì tử, Liễu Thiên Hà thấy Đằng Phi thực lực tăng lên

tốc độ, từ lúc ban đầu khiếp sợ, càng về sau đã trở nên chết lặng, cho dù Đẳng Phi bây giờ đột phá đến rồi Vương Cấp, trở thành một gã vương giả, nàng cũng sẽ không cảm thấy có nhiều giạt mình.

Đả thông thứ hai mươi bảy nơi Đấu Mạch sau, Đẳng Phi liền cảm giác được, giá tọa Đấu Tinh Cổ Điện trung hùng hồn minh mông năng lượng, đối với thực lực của mình tăng lên, đã không có lớn như vậy trợ giúp, mặc dù so sánh với ở bên ngoài tu luyện hay là nhanh rất nhiều, nhưng cùng so với trước đó, căn bản không thể cùng rì mà ngửi.

Đẳng Phi cũng rốt cục hiểu, tại sao Thánh Thần có dùng đấu tinh kiến trúc một tòa cung điện, vật này đối với cấp thấp võ giả có hiệu quả, nhưng đối với tại Vương Cấp trở lên võ giả, đã không có tương tượng trung lớn như vậy hiệu quả.

Nhất là đến rồi Thánh Thần cái loại này cảnh giới, sợ rằng cả tòa Đấu Tinh Cổ Điện sở hữu năng lượng cũng tăng lên, cũng khó mà để hắn có chút tăng lên, đến lúc đó, ở người khác trong mắt giá trị không cách nào lường được đấu tinh, ở Thánh Thần trong mắt, sợ là cùng tảng đá không có gì khác nhau.

“Chúng ta cần phải đi sao?” Một ngày qua, Đẳng Phi một bên uống Liễn Thiên Hà ngâm vào nước trà, một bên nhẹ giọng hỏi.

“Là nên rời đi nơi này, hai người kia, nên không có dài như vậy kiên nhẫn, hơn nữa, bọn họ cũng căn bản cũng không biết chỗ này.” Liễn Thiên Hà nhẹ giọng nói: “Dẫn người tiến vào tới đây, nhiệm vụ của ta cũng coi như hoàn thành một phần, kế tiếp, ta cũng phải tìm Liễn Hồng Điều kia **, giải quyết xong một cái năm đó ân oán.”

“Ta với người cùng đi.” Đẳng Phi thẳng đứng dậy, đi tới Liễn Thiên Hà trước mặt, nhận thức nói: “Người giúp ta một lần, ta cũng phải giúp người một lần.”

“Người? Giúp ta?” Liễn Thiên Hà cười khanh khách mấy tiếng, theo sau trầm giọng nói: “Không cần, ta cùng Liễn Hồng Điều ở giữa thù hận, quá sâu, cũng quá lâu, cũng chỉ có thể

chính mình đi giải quyết.”

“Liều Thiên Khung phải ra khỏi tay làm sao bây giờ?” Đằng Phi hỏi.

“Hắn”.

.

.

Đúng vậy, ta muốn giết hắn muội muội, hắn cũng không thể nào trơ mắt nhìn.” Liều Thiên Hà thở dài một tiếng, tâm tình có chút xuống thấp, nói: “Đằng Phi, mặc dù ngươi đã rất cường đại, nhưng ngươi chưa chắc là Liều Thiên Khung đối thủ, nếu như không có đoán sai, hắn hôm nay đã là một vị Đại Thành Vương Giả, khoảng cách Đế cấp, chỉ có nửa bước xa!” “Là sao? Nhưng thật ra ta vẫn cũng rất muốn kiến thức, Đại Thành Vương Giả, đến tột cùng mạnh bao nhiêu.” Đằng Phi khẽ mỉm cười, nghiêm trang nói.

“Không được, ta không thể để cho ngươi đi mạo hiểm như vậy.” Liều Thiên Hà quả quyết cự tuyệt, nhìn Đằng Phi:

“Ngươi nghĩ muốn báo thù, nhưng thật ra chỗ này của ta, cũng là có một phen danh sách”, ””,

“Cái gì?” Đằng Phi vẻ mặt kinh ngạc nhìn Liều Thiên Hà:

“Ngươi nơi này tại sao có thể có danh sách?”

Liều Thiên Hà nói: “Nhưng thật ra năm đó cha mẹ ngươi ở Tây Thủy ngộ hại, ta đã từng hoài nghi quá, bọn họ từ Thánh Thần đại trong mộ có hay không mang đi Thánh Thần truyền thừa, nếu như bọn họ thật sự chiếm được, như vậy, có khả năng nhất nhận được phần này truyền thừa người, tự nhiên là con của bọn hắn.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 327: Tam Sinh Vạn Vật!

>

“Nhưng đồng dạng đại mộ, tổng cộng có bảy mươi hai tòa, cho nên ta cũng không dám xác định khẩu nhưng vì bằng phòng ngừa vạn nhất, cho nên, ta dùng mấy năm thời gian, sửa sang lại ra năm đó tham dự sự kiện kia người có tên riêng là, trừ đi trong đó một cái không biết thế lực, những khác Tây Thùy siêu cấp thế lực, phạm là tham dự đến năm đó vây sát người chuyện của cha mẹ mẫu vật trung, chỗ này của ta, đều có bọn họ kẻ lại tư liệu.

”

Liễu Thiên Hà vừa nói, lấy ra một quyển bản chép tay, giao cho Đằng Phi: “Năm đó ta sửa sang lại tốt phần này tài liệu sau khi, từng tiến vào quá đông phương, đi một lần Đằng Gia Trấn, cũng rất thất vọng phát hiện người không thể tu luyện, ngay cả tu luyện cũng không thể một đứa bé, thế nào phải Thánh Thần truyền nhân? Ai ngờ đến gần gần mười mấy năm sau, người thậm chí trưởng thành đến loại cảnh giới này, nếu nói là người không phải là Thánh Thần truyền nhân, ta người đầu tiên cũng không tin!”

Liễu Thiên Hà thở dài, nhớ năm đó nếu như là có thể phát hiện Đằng Phi trên người bí mật, sớm như vậy điếm đem hắc mang đi, vẫn tu luyện tới hôm nay, đoán chừng thật có cùng Liễu Thiên Khung sức liều mạng.

Chẳng qua là đáng tiếc, khi đó không chỉ nàng một người nhìn sai rồi, cho nên Liễu Thiên Hà bây giờ vô luận như thế nào cũng không có thể đáp ứng Đằng Phi đi theo Liễu Thiên Khung nhận lời mời.

Ném ra phần này danh sách, chính là vì để Đẳng Phi chuyên tâm đi báo thù.

Bản chép tay phía chữ viết hết sức xinh đẹp tinh tế, mỗi người tư liệu cũng hết sức tường tận, bao gồm Hắc Thủy Ma Cung trung những người đó, nhìn ra được viết phần này tài liệu thời điểm, Liễu Thiên Hà nhất định là phi thường dùng, tâm.

Bản chép tay rất nhẹ, nhưng đối với Đẳng Phi mà nói, nhưng quý trọng ngàn cân, đối với Đẳng Phi mà nói, này phía mỗi người, đều là do năm kia cái cọc thăm án hung thủ, từng cái đều là!

Đừng nói cái gì hung thủ thật sự là khác không biết tên thế lực người, chỉ cần tham dự năm đó kia cái cọc thăm án người, tự đều là hung thủ!

“Cám ơn!” Đối mặt Liễu Thiên Hà phần này đại lễ, Đẳng Phi chỉ có sâu thi lễ, một câu cám ơn, bởi vì ...! này vật lễ vật đối với hắn mà nói, nếu so với Liễu Thiên Hà dẫn hắn tiến vào đến này Đấu Tinh Cổ Điện nặng hơn!

“Đã như vậy, chúng ta sau khi rời khỏi đây người phải đi dựa theo phần này trên danh sách người, mọi người tìm tới môn đi báo thù tốt lắm, bất quá, ta đề nghị người tốt nhất không cần dùng người này sắp xếp trước tới khuôn mặt người bây giờ, quả thực so sánh với giá tọa Đấu Tinh Cổ Điện giá trị còn cao hơn nữa, không biết bao nhiêu người muốn đem người bắt sống đi.” Liễu Thiên Hà cười nói.

Đẳng Phi trong lòng nhớ tới, lúc này đã bỏ lỡ cùng Thanh Long Lão Tổ ước định của bọn hắn, nói vậy Thanh Long tên kia cũng sẽ không biết điều một chút ở Hải Uy Thành chờ mình, mình ở đi Hắc Thủy Ma Cung lúc trước đã nghe nói Phân Thần Ma Cung bên kia tin tức, hắn chính là Thanh Long bọn họ làm, điểm này Đẳng Phi tin tưởng không có sai.

Bởi vì bây giờ cả Nam Vực trừ những thứ kia siêu cấp thế lực, cũng chỉ có Thanh Long cùng Âm Nguyệt tam cự đầu mới có phần này thực lực.

Ở Đẳng Phi trong lòng, hay là quyết định trước trợ giúp Liễu

Thiên Hà đem chuyện của hắn giải quyết xong hơn nửa, bất kể nói như thế nào, bản thân thiếu Liễu Thiên Hà nhân tình cũng quá nhiều quá nặng nề, không làm chút gì đó, Đằng Phi bản thân lương tâm bản khoản.

Làm ra quyết định hai người cùng chung đi lạy thanh toán Thánh Thần bức họa sau, đứng dậy rời đi.

Vừa vừa mở ra cấm chế hai người thân hình xuất hiện ở này tám khôn cùng hoang mạc thượng, đã nghe gặp nơi xa truyền đến một tiếng tràn đầy khàn khàn đặc ý tiếng cười: “***, ngươi bỏ được đi ra sao? Sách, tiểu tử này lại còn sống, không có bị ngươi hút thành nhân kien? Xem ra, ngươi thật sự đối với tiểu tử này rất có hảo cảm đi!”

Liễu Thiên Hà trong mắt nổi lên lửa giận, thanh âm lạnh như băng: “Liễu Hồng Điều, ngươi cũng thật sự rất có kiên nhẫn, năm tháng thời gian, lại một mực này tám hoang vu hoang mạc thượng đẳng ta, đã như vậy, đã không còn gì để nói, ta và ngươi trong lúc nhiều năm ân oán, ở chỗ này giải quyết sao!”

Liễu Thiên Hà không nghĩ tới, đã hơn năm tháng đi qua, Liễu Hồng Điều cùng Liễu Thiên Khung đây đối với huynh muội như cũ chờ chực ở chỗ này, nàng tự hỏi không có lớn như vậy lực hấp dẫn, đi qua nàng cũng thường xuyên có trở lại Hắc Thủy Ma Cung, cũng không còn gặp Liễu Hồng Điều có hành động gì, rất hiển nhiên, bọn họ là đang đợi Đằng Phi!

Quả nhiên, Liễu Hồng Điều hạ một câu nói, chính là nhằm vào Đằng bay tới, ở phía xa dần dần hiện ra thân hình, này từ giống như hong gió vỗ cây giống nhau trên mặt dày, lộ ra vẻ âm trầm nụ cười: “Tiểu tử, giao ra cha mẹ ngươi để lại cho ngươi đồ, lão thân phá lệ thả ngươi một mạng, nếu không, lão thân sẽ làm ngươi sống không bằng chết!”

Khàn khàn thanh âm, nghe đi tới làm cho người ta hết sức khó chịu, giống như là một con vẹt chết.

Liễu Thiên Khung an tĩnh đứng ở Liễu Hồng Điều bên cạnh, một lời không nói, một đôi có chút khàn khàn lão mắt, trên người nhìn qua phong trần mệt mỏi, hiển nhiên, huynh muội này hai người, đúng là ở chỗ này vẫn coi chừng dùm bọn họ.

Đằng Phi ngẩng đầu, nhìn Liễu Hồng Điều, lại nhìn Liễu

Thiền Hà, trong miệng sách sách nói: “Lão thái bà, ngươi vừa già lại xấu, tiểu gia dựa vào cái gì muốn đem đồ vật giao cho ngươi sao? Muốn nộp, cũng là giao cho vị này trẻ tuổi mỹ lệ tỷ, nói về, ngươi đã sống nhiều năm như vậy, thế nào còn không có sống đủ a? Làm sao ngươi không chết đi đi?” Bên cạnh Liễu Thiền Hà xì một tiếng cười ra tiếng, mặc dù Đằng Phi miệng đầy nói hươu nói vượn, nghe đi tới có chút nói năng ngọt xót, nhưng Liễu Thiền Hà trong lòng nhưng cảm thấy hết sức hưởng thụ, hơn nữa Đằng Phi châm chọc Liễu Hồng Điều, càng làm cho nàng cao hứng.

“Tiểu tử, ngươi quả nhiên bị yêu tinh này cho mê hoặc, tên Thiên Lão thân sẽ làm cho ngươi biết, đặc tội lão thân kết quả!” Liễu Hồng Điều vừa nói, thân thể chung quanh đột nhiên nổi lên một mảnh hơi nước, ở nơi này khô hạn được ngay cả đám mây may màu xanh biếc cũng khó khăn nhìn thấy đèn hoang mạc trung, lại có thể xuất hiện loại trình độ này hơi nước, thực tại làm cho người ta giật mình.

“Được tội kết quả của ngươi? Hay là tại Đâu Tôn cảnh giới thời điểm bị một đám Đâu Thánh đuổi giết sao?” Đằng Phi miệng không buông tha người, vạch trần lên Liễu Hồng Điều ngắn tới không thể van xin hộ mặt, đem Liễu Hồng Điều giận đến oa oa kêu to, sẽ phải hướng Đằng Phi đánh tới.

Liễu Thiền Hà lạnh lùng nói: “Liễu Hồng Điều, đối thủ của ngươi là ta, khi dễ một cái hậu sinh văn bối coi là cái gì bản lãnh?”

Liễu Thiền Hà vừa nói, thân hình chợt lóe, trực tiếp nhắm phía Liễu Hồng Điều, một cổ không lồ lực lượng, theo Liễu Thiền Hà thân thể, cuồng phong sóng lớn giống như oanh hưởng Liễu Hồng Điều.

Liễu Thiên Khung thanh âm già nua thở dài một tiếng: “Bản lãnh cùng nguyên vị trí, Thiền Hà, nhiều năm như vậy, ngươi cũng không bỏ xuống được sao?”

“Đại ca, ta vẫn mời ngươi, nhưng chuyện này, ta tuyệt không có khả năng để xuống!” Liễu Thiền Hà một chương phách về phía Liễu Hồng Điều, giọng căm hận nói: “Năm đó nếu không

phải nàng, ta thế nào có kinh mạch tấn hủy, thiếu chút nữa tự chết tại đây tám hoang mạc, Liễu Hồng Điều, một mình ngươi đã làm chuyện tình, ngươi không có dũng khí thừa nhận sao?” “Thừa nhận cái gì? Năm đó huynh đệ tử muội đông đảo, ngươi có chứng cứ gì chứng minh sự kiện kia chính là ta làm?” Liễu Hồng Điều thân thể chung quanh hơi nước ngưng kết thành một đạo mềm mại nhưng chắc chắn vô cùng màn nước, ở ánh mặt trời chiếu xuống, nổi lên thất thải quang mang, khàn khàn tiếng nói cười lạnh nói: “Muốn trách thì trách một mình ngươi số mệnh không tốt, lão thân chỉ hận năm đó không có thể đem ngươi chém giết, lưu lại ngươi cái này tai họa!” Oanh long! Một tiếng vang thật lớn, cuộn cuộn nổi lên đầy trời cát vàng, hai người ác liệt chiến chung một chỗ.

Bên này Liễu Thiên Khung một đôi lão mắt nhìn chăm chăm Đằng Phi, mâu quang lạnh như băng, khóe miệng nổi lên vẻ cười lạnh, thanh âm già nua vang lên: “Tiểu tử, giao ra Thánh Thần truyền thừa, ta lưu ngươi một mạng!” “Ít nói nhảm!” Đằng Phi xích thủ không quyền, một quyền hướng Liễu Thiên Khung đánh tới, vốn là đi theo Hắc Thủy Ma Cung có cừu oán, trước mắt hai vị này còn ở lại chỗ này chủng loại ác liệt trong hoàn cảnh khổ chờ hấn năm tháng, tự vì cướp đoạt hấn thứ ở trên thân, Đằng Phi có thể nào không giận? Liễu Thiên Khung gặp Đằng Phi tay không có đeo găng tay nhằm phía bản thân, không khỏi cười giận dữ, già nua tiếng cười chân đắc người màng nhĩ phát run: “Ha ha, không biết tiểu nhi, cánh cuồng vọng đến loại tình trạng này, nghĩ bằng xích thủ không quyền cùng ta đánh? Lão hủ thành toàn ngươi!” Phan!

Giống như một tảng đá lớn từ phía trên rơi xuống phát ra nổ, cuộn cuộn nổi lên đầy trời cát vàng, Hư Không Biến được vịn vẹo Phá Toái, một tiếng chổ yếu kinh hô bị mai một ở này một tiếng vang thật lớn trong.

Liễu Thiên Khung hoàn toàn không nghĩ tới trước mắt người trẻ tuổi kia thực lực thậm chí đã đạt tới loại này tầng thứ, vừa mới hấn mặc dù trong miệng nói rất đúng xem thường Đằng

Phi, nhưng trên thực tế đã sử dụng tám phần công lực, muốn Đẳng Phi nhất cử bắt lại, lại không nghĩ rằng hay là xem thường đối phương.

Từ Đẳng Phi trên nắm tay truyền đến kia cổ kinh khủng lại tràn đầy quái dị lực lượng oanh được hắc khí huyết cuộn cuộn, thiếu chút nữa một ngụm máu tươi phun ra!
Đẳng Phi vận hành lên Già Lâu La Tâm Kinh, thân hình nhanh đến cực điểm, nhắm phía Liễu Thiên Khung, tiện tay lại là một cái Vô Danh Quyền Pháp, đánh tới hướng đối phương.

Liễu Thiên Khung trong lòng vô cùng tức giận, vừa mới một kích kia để hắc cảm thấy mặt mũi mất hết, làm làm một người lạc hậu cường giả, lại bị một người tuổi còn trẻ một quyền oanh được thiếu chút nữa học máu, đây quả thực thật mất thể diện!

“Oa nha nha!” Liễu Thiên Khung hú lên quái dị, trên người trong giây lát nổi lên một tầng hắc khí, hắc khí trong nháy mắt tạo thành kinh khủng gió lốc, tịch quyền đầy trời cát vàng, hướng về Đẳng Phi phô thiên cái địa vọt tới.

Hàng tỉ vạn lap cát vàng, mỗi một lap cũng như cùng mũi tên nhọn, phát ra gào thét tiếng xé gió, hàng tỉ vạn lap cát vàng hợp chung một chỗ, để cả phiến thiên không cũng đi theo run rẩy lên.

Ông!

Đôi mắt bị hắc khí gấp bọc, đầy trời tịch cuốn tới cát vàng, Đẳng Phi vốn là cao to thân thể lộ ra vẻ như vậy nhỏ bé, phảng phất tiếp theo giây cũng sẽ bị hoàn toàn cắn nuốt rụng.

“Đi chết đi sao!” Nơi xa trên bầu trời truyền đến Liễu Thiên Khung cười đắc ý âm thanh.

Đẳng Phi động tác không lần, như cũ một quyền oanh đi tới.

“Nhất sinh nhị.”

Đẳng Phi trong miệng thản nhiên nói.

Bang bang!
Hai đạo khổng lồ vô cùng quyền ảnh, trực tiếp oanh ở bị Hắc Phong gấp bọc, giống như hàng tỉ vạn chi mũi tên nhọn loại trên cát vàng.

Rầm!
Này tám phô thiên cái địa, giống như một mặt tiền tường cát vàng nhất thời hóa thành một mảnh tán cát, như mưa loại từ phía trên rơi xuống.

Nơi xa Liễu Thiên Khung thiếu chút nữa kinh ngạc đến ngây người ở đây, lẩm bẩm nói: “Đây chính là Thánh Thần truyền thừa đích thủ đoạn? Hiện hữu tràn đầy sát ý lại ẩn chứa Đại Đạo pháp tắc công pháp, bây giờ lại sử dụng loại này kinh khủng quyền pháp.

.

.”, vừa nói, một đôi khăn khăn lão mắt bạo xạ xuất hai đạo tinh nhuệ quang mang, rít gào một tiếng: “Bắt được ngươi, những thứ này tất cả đều là của ta!”

Đằng Phi thân thể bốn phía tạo thành một cái cự đại vô cùng phòng ngự tráo, sở hữu cát vàng toàn bộ cũng không thể gần người, nghe vậy cười lạnh một tiếng, một quyền hướng Liễu Thiên Khung đánh tới, cả phiến thiên không, các loại dị tượng rồi rít sinh ra, cười lạnh nói: “Vậy ngươi nhìn thấy chiêu này, chẳng phải là hơn dự đoán được?”

Ẩn chứa long mạch núi lớn đại rồi rít hiện lên, chạy chồm như rồng giang hà rít gào tuôn ra tới, các loại kỳ hoa dị thảo, thượng cổ ma thú, trên dưới chìm nổi, đầy đủ mọi thứ, tất cả đều hàm chứa vô tận sát ý!

“Này.

.

.

, đây là cái gì?” Liễu Thiên Khung màu sắc rốt cục thay đổi, trong lòng dâng lên một cổ vô tận lạnh lẽo, sau lưng một mảnh lạnh như băng!

“Tam Sinh Vạn Vật!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 328: Nhị Long Đền Tội!

>

Đằng phi bình tĩnh thanh âm, xuyên thấu sở có dị tượng, rơi vào tay Liễu Thiên Khung trong tai.

Cảm giác được không tốt Liễu Thiên Khung vừa muốn chạy trốn, đột nhiên phát hiện trước mắt hết thấy tất cả đều phát sinh biến hóa, cái kia núi lớn sông rộng chính giữa, bay ra vô số đầu sát ý ngưng kết mà thành đại Long, cái kia lao nhanh như rồng giang hà trực tiếp hóa thành vô tận sát ý, tất cả kỳ hoa dị thảo, thượng cổ ma thú, cao lớn cổ thụ, toàn bộ hóa thành lăng lệ ác liệt vô cùng sát ý, lập tức đưa hấn nuốt hết.

“Không!” Liễu Thiên Khung phát ra một tiếng hoảng sợ đến cực điểm kêu thảm thiết, cả người tại trong khoảnh khắc, tan thành mây khói!

“Ca!” Xa xa đang tại cùng liễu thiên hà gà chiến Liễu Hồng Điều tận mắt nhìn thấy một màn này, không khỏi phát ra một tiếng bi luân gào thét: “Tiểu súc sanh, ngươi dám chém giết ca ca ta, ta với ngươi không chết không ngớt!”

Liễu thiên hà trong lòng cũng là chân động vô cùng, không thể tưởng được đằng phi thực lực vậy mà đạt tới loại cảnh giới này, hơn nữa, hấn vừa mới thi triển quyền pháp, tuyệt không phải đến từ thánh thần truyền thừa, nhất định là có...khác gặp gỡ.

Liễu thiên hà đối Liễu Thiên Khung cũng không bao nhiêu hận ý, nhưng là không có cảm tình gì, bất quá nhìn thấy Liễu Thiên Khung tan thành mây khói, trong nội tâm bao nhiêu cũng có vài phần cảm khái: từng đã là một đời nhân kiệt, cứ như vậy vô thanh vô tức chết đi, làm cho người ta bóp cổ tay.

Liều Hồng Điều trong nội tâm bị thống vạ phần, nàng tuy nhiên không phải người tốt lành gì, lòng dạ thâm tâm cơ trọng, tuổi trẻ thời điểm năm kẻ hãm hại liễu thiên hà, nhưng nàng đối ca ca của mình, nhưng vẫn ngưỡng mộ kính trọng, không được phép người khác đối ca ca của nàng có nửa điểm bất kính, huynh muội gian : ở giữa cảm tình phi thường tốt.

Hiện tại mắt thấy ca ca bị đằng phi chém giết, cảm xúc căn bản không chế không nổi.

Liều thiên hà có chút nhú mày, vừa mới trong nháy mắt, nàng kỳ thật đều biết lần cơ hội có thể đem cảm xúc bất ổn Liều Hồng Điều chém giết, nhưng nàng lại không muốn cũng khinh thường làm như vậy, lạnh quất lạnh nói: “Liều Hồng Điều, muốn muốn báo thù, trước qua ta cửa ải này, người như vậy ta giết người thẳng chỉ không võ!”

“** , các người hợp mưu hại chết ca ca ta, ta muốn người đền mạng!” Liều Hồng Điều cái kia trương giống như hong gió vờ cây trên mặt dày, nổi lên kích động ửng hồng chi sắc ngân rãnh mương vạ khe giống như nếp nhăn chính dùng một loại tốc độ cực nhanh tại biến mất không thấy gì nữa, mà chuyển biến thành, là một trương tuổi trẻ, tràn ngập cơ duyên xinh đẹp dung nhan.

“Người tại thiêu đốt tánh mạng?” Liều thiên hà có chút giật mình hỏi.

“Các người hại chết ca ca ta, ta còn sống có ý gì? Cho dù đồng quy vu tận, cũng muốn giết các người này đôi cẩu nam nữ!” Liều Hồng Điều khàn khàn được cuống họng thanh âm cao vút và thê lương.

Liều thiên hà con mắt quang lập loè, nồn nà giống như tinh tế tỉ mỉ trơn mềm trên mặt lộ ra một vòng cười lạnh, tổ giơ tay lên một đầu cao vài trượng màu đỏ sợi tơ kéo căng thẳng tắp, kiếm giống như: bình thường đâm về Liều Hồng Điều: “Ta đây sẽ thanh toán người!”

BOANG...!

Liễu Hồng Điều trong tay nhiều ra một bả phong cách cổ xưa đoản kiếm, hung hăng bổ về phía màu đỏ sợi tơ, vậy mà phát ra một tiếng kim thiết nảy ra tiếng vang, màu đỏ sợi tơ từ trung gian bị chém ra nhưng nhưng như cũ đâm về Liễu Hồng Điều, lúc này, hóa thành lưỡng thanh lợi kiếm!

Liễu Hồng Điều thân hình hướng về sau nhanh chóng thối lui trong đôi mắt hiện lên một vòng vẻ sợ hãi, thực lực của nàng đích thật là không bằng liễu thiên hà, nghiêng răng chửi bới nói: “** , thực hận năm đó không có thể đem ngươi trực tiếp giết chết, để lại ngươi này tai họa!”

“Tại hắc thủy Ma Cung, ngươi cũng có rất nhiều cơ hội ah!”

Liễu thiên hà cười lạnh phản kích: “Là ngươi đã muốn làm kỹ nữ vừa muốn lập đền thờ, không chịu tại hắc thủy Ma Cung động thủ, trách được ai đây?”

Bang bang!

Màu đỏ sợi tơ cùng phong cách cổ xưa đoản kiếm không ngừng giao tiếp, hai người một bên liên chết chém giết, một bên lẫn nhau đâm chọc.

Lúc này Liễu Hồng Điều thân thể cùng mặt đã trải qua khôi phục đến lúc tuổi còn trẻ bộ dáng, cũng là một cái xinh đẹp mỹ nhân, làm cho không người nào có thể liên tưởng đến trước khi cái kia trương như gió làm gốc cây già da giống như mặt cùng trước mắt này đúng là cùng là một người.

“Ngươi nói không sai, nếu như không phải có chư nhiều cố kỵ, từ lúc hắc thủy Ma Cung giết ngươi, cũng sẽ không có sự tình hôm nay, ta thật hận!” Liễu Hồng Điều thanh âm như trước khàn khàn, một trong hai mắt bắn ra vô tận cừu hận hào quang.

Kiếm khí tung hoành, đầy trời cát vàng bay lên, đánh cho thiên hôn địa ám.

Đằng phi ở phía xa lược trận, hắc không có tiến lên, biết rõ liễu thiên hà nhất định không muốn hắc tiến lên hỗ trợ, nhưng liễu thiên hà một khi gặp nguy hiểm, đằng phi hay (vẫn) là sẽ không ngồi nhìn, nhất định sẽ ra tay.

“Hắc Phong Sát! Vạn thủy bí quyết!”

Khàn khàn thanh âm, lần nữa vang lên, Liễu Hồng Điều trong thân thể tản mát ra vô tận hắc khí, trên bầu trời hiện lên ra đại lượng mây đen, bốc lên nhấp nhô, tràn ngập hơi nước, tại đây khô hạn hoang mạc ở bên trong, sợ là vài thập niên đều sẽ không xuất hiện trường hợp như vậy.

Răng rắc!

Một tiếng sấm sét, trên bầu trời vậy mà đánh xuống mưa như trút nước mưa to!

Cùng lúc đó, Liễu Hồng Điều oa một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, máu tươi phun trên không trung, thê lương và lãnh diễm, bị mưa to nhanh chóng pha loãng.

Sát!”

Liễu Hồng Điều khàn khàn trong thanh âm tràn đầy kinh người hận ý, cái kia mưa to giống như mưa to, trong khoảnh khắc ngưng kết thành băng, hóa thành vô số sắc bén vô cùng lưỡi dao sắc bén!

Cái kia mũi băng nhọn có thể thổi mao đoạn phát, đem hư không thiết cát (*cắt) ra từng đạo vết thương, chém về phía liễu thiên hà.

Đằng Phi Nhãn con người có chút híp mắt mà bắt đầu..., hẩn nhìn ra Liễu Hồng Điều đã trải qua không chỉ là tại liễu mạng, hoàn toàn tựu là lấy mạng đổi mạng, này là đồng quy vu tận đầu pháp.

Liễu thiên hà tự nhiên không có khả năng đơn giản cùng nàng đốc sức liễu mạng, cho nên, tại Liễu Hồng Điều thi triển ra này Mạn Thiên Băng Nhận về sau, liễu thiên hà lập tức lâm vào nguy hiểm hoàn cảnh, đằng phi chuẩn bị tùy thời ra tay cứu người.

Đúng lúc này, không tưởng được một màn đã xảy ra, liễu thiên hà trên người, bắt đầu chậm rãi tách ra xích, quả cam, hoàng, lục, tím, này ngũ sắc quang mang.

Làm một đạo trường cầu vòng, tất cả mũi băng nhọn một khi tiếp xúc đến này ngũ sắc cầu vòng, lập tức sẽ gặp hóa thành hư

vô, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi!

“Điều đó không có khả năng, người làm sao có thể phá vỡ của ta Hắc Phong Sát thêm vạn thủy bí quyết?” Liễu Hồng Điều khàn khàn trong thanh âm, mang theo một tia hoảng sợ cùng khó có thể tin, nàng không thể tin, chính mình dùng thiêu đốt tánh mạng làm đại giá thi triển ra tất sát nhất kích, lại bị đối phương dễ dàng như thế phá vỡ.

“Năm đó ta có thể dùng Đấu Tôn thực lực đào thoát người phái ra mấy cái Đấu Thánh sát thủ đuổi giết, hiện tại ta tự nhiên có thể phá vỡ người Hắc Phong Sát thêm vạn thủy bí quyết.” Liễu thiên hà cả người đắm chìm trong ngũ sắc cầu vòng chính giữa, giống như thần chỉ một giống như, thanh âm lạnh như băng mà nói: “Trên đời này, hoàn toàn chính xác tồn tại chuyện không thể nào, nhưng tuyệt đối với người không có sao!”

Liễu Hồng Điều thất hồn lạc phách, cả người lại nhanh chóng già nua xuống, thiêu đốt tánh mạng, tương đương gia tốc tử vong của mình, cho dù nàng một kích này có thể chém giết liễu thiên hà, nàng cũng không bao lâu tốt sống, hôm nay thất bại, càng là tâm như chết tro giống như bình thường.

Một đôi mắt đờ đẫn nhìn xem liễu thiên hà, nói ra: “Năm đó ta giết người, hôm nay người giết ta, báo ứng tuần hoàn, không có gì hay nói, người động thủ đi.”

Liễu thiên hà thương cảm nhìn thoáng qua Liễu Hồng Điều:

“Năm đó ta chưa bao giờ sinh ra qua với người cái gì tranh đoạt tâm tư, đầy đủ mọi thứ, đều đến từ người ác ý suy đoán, người quá ghen tị, vốn có thể không cần bộ dạng như vậy.”

Nói xong, liễu thiên hà thò tay một điểm, Liễu Hồng Điều thân thể lập tức hóa thành một mảnh tro bụi, tiêu tán trong không khí.

“Ai...”

Báo thù liễu thiên hà vẻ mặt tịch liêu nhìn xem hoang mạc ở chỗ sâu trong, phát ra thở dài một tiếng.

“Người này chết chưa hết tội, tỷ tỷ làm gì thở dài?” Đẳng bay đi tiến lên đây, lại phát hiện liễu thiên hà thân thể lung lay sắp đổ, này mới giật mình, vừa mới thi triển ra cái kia nghịch thiên

ngũ sắc quang mang, nhượng liễu thiên hà cũng đã đến đầu hết đèn tắt tình trạng, lập tức tranh thủ thời gian tới vịn hướng Liễu thiên Hà.

Liễu thiên hà trên mặt hà phi hai gò má, đỏ ửng một mảnh, nói khẽ: “Thả ta xuống, ta”.

.

.

Không có chuyện gì đâu.”

Đằng phi cười cười, trên cánh tay truyền đến mềm mại đã trải qua nói cho hắn liễu thiên hà lúc này mềm mại vô lực, không nói thêm gì, vịn liễu thiên hà bay thấp đến trên mặt đất, sau đó một tay chống đỡ tại liễu thiên hà sau trên lưng, muốn thay nàng chữa thương.

“Không có tác dụng đâu, tu luyện của ta phương thức, cùng người khác bất đồng, trong thân thể của ta tất cả kinh mạch đều là phế bỏ.” Liễu thiên hà có chút ảm đạm nói.

“Không thử thử làm sao biết?” Đằng phi nói xong, thay đổi trong đan điền hỗn độn khí, theo bàn tay, chậm rãi tiến vào đến liễu thiên hà trong thân thể.

Vốn là không cho là đúng liễu thiên hà thân thể hơi khẽ chấn động, trên mặt lộ ra không thể tưởng tượng nổi thần sắc, hoảng sợ nói: “Làm sao có thể?”

“Tĩnh tâm!” Đằng phi khẽ quát một tiếng.

Liễu thiên hà lập tức phục hồi tinh thần lại, tập trung tư tưởng suy nghĩ tĩnh khí, trên mặt ửng đỏ lại chậm chạp không có tán đi.

Đằng phi trong đan điền hỗn độn khí, theo lòng bàn tay, liên tục không ngừng tiến vào đến liễu thiên hà thân thể chính giữa, rất nhanh trị hết được liễu thiên hà trong thân thể thương thế.

Không chỉ như thế, những... này hỗn độn khí, phảng phất đối liễu thiên hà thân thể phi thường ưa thích giống như: bình thường, hoàn toàn không giống như là tại đẳng phi trong đan điền như vậy lười biếng, cả ngày không có phản ứng gì.

Vừa tiến vào đến liễu thiên hà thân thể, lập tức trở nên phi thường sinh động, một bên trị liệu được liễu thiên hà trong thân thể tổn thương, một bên không ngừng hướng phía liễu thiên hà trong đan điền hội tụ mà đi, cùng vốn là dừng lại tại liễu thiên hà trong đan điền lực lượng, cây mây quán quanh giống như: bình thường quán cùng một chỗ, lại không xa rời nhau.

Liễu thiên hà phát ra một tiếng ưm rên rỉ, xinh đẹp trên mặt trở nên càng phát đỏ ửng mà bắt đầu..., trắng nõn cái cổ đều phản hồng một mảnh, trong đan điền truyền đến tí ti nhiệt lưu, nhưng liễu thiên hà thoải mái được muốn phát ra rên rỉ, nhưng tinh tường tiên căn hậu quả nàng lại sao có thể làm cho mình phát ra cái loại này cảm thấy khó xử thanh âm? Liễu thiên hà thẹn thùng vô hạn, đừng nhìn nàng sống hơn một ngàn năm, nhưng là một cái tinh khiết không thể lại tinh khiết xử nữ, hắc thủy Ma Cung những cái... kia về nàng nghe đồn, tất cả đều là Liễu Hồng Điều ác ý chửi bới.

Kể cả liễu thiên hà từng đã làm Huyền Vũ hoàng triều hoàng hậu những chuyện này, tất cả đều là Liễu Hồng Điều lập đi ra, ác ý phi báng chửi bới liễu thiên hà, đáng thương mà ngay cả liễu vạn biến loại này thân phận địa vị người, đều tin là thật, có thể thấy được lời đồn lực sát thương mạnh, không thấy máu có thể hủy diệt một người.

Hỗn độn khí vẫn còn liên tục không ngừng tiến vào đến liễu thiên hà thân thể chính giữa, đến cuối cùng, liễu thiên hà triệt để mất phương hướng tại loại này huyền diệu trong cảm giác, khó có thể tự kiềm chế, nàng cái kia hồi lâu chưa từng có qua biến hóa thực lực, đã ở lặng yên và nhanh chóng tăng lên được.

Đẳng phi cũng không nghĩ tới chính mình hỗn độn lực vậy mà

đôi liễu thiên hà có lớn như thế dùng, lập tức không chút nào tiếc rẻ thua đưa qua, cứ như vậy, giằng co suốt ba ngày thời gian.

Đem làm liễu thiên hà lại lần nữa mở mắt ra thời điểm, cả người khí thế, đã xảy ra long trời lở đất giống như: bình thường biến hóa!

Khí thôn sơn hà!

Bể nghệ thiên hạ!

Duy Ngã Độc Tôn!

Những khí chất này, đồng thời xuất hiện tại một cái trên người cô gái, làm cho người ta kinh ngạc.

Đáng tiếc chỉ có ngăn ngừa trong tích tắc, chẳng những đẳng phi không có phát hiện, mà ngay cả liễu thiên hà chính mình, đều không có phát giác đến.

Liễu thiên hà thở phào một cái, đứng dậy, một đôi tươi đẹp con ngươi dừng ở khoanh chân ngồi tại phía sau mình lẳng lẳng khôi phục đẳng phi, đôi mắt ở chỗ sâu trong, hiện lên một vòng nhu hòa

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 329: Vây Người Liên Đi Chết Đi!

>

Convert by:

ZajMaster

Mấy ngày về sau, Đằng Phi cùng Liễu Thiển Hà cùng một chỗ, về tới Hắc Thủy Ma Cung phạm vi thể lực, trên đường đi, hai người tại một ít Hắc Thủy Ma Cung đệ tử trong miệng, cũng nghe đến không ít đoạn thời gian gần nhất chuyện đã xảy ra.

Tại khoảng cách Hắc Thủy Ma Cung còn có hơn hai trăm bên trong một cái trấn nhỏ trong tửu quán, đã thay đổi dung mạo Đằng Phi cùng trên mặt bảo kê một tầng cái khăn che mặt Liễu Thiển Hà ngồi cùng một chỗ, lẳng lặng nghe trong tửu quán những cái...kia Hắc Thủy Ma Cung đệ tử đàm luận.

“Âm Nguyệt gia tộc thật sự là quá cường hãn, nghe nói bọn hãn vị kia Thiếu chủ có Vương cấp thực lực, uy mãnh tuyệt luân, mấy ngày hôm trước Tuyết Sơn thánh địa mấy vị vương giả, tất cả đều hao tổn trên tay bọn họ.”

“Đồ Long Thánh Địa cùng Cảnh Thiên Ma Cung tầm đó cũng đánh túi bụi, đây rốt cuộc là làm sao vậy? Đến tột cùng xảy ra chuyện gì? Khiến cái này giữa lẫn nhau hòa bình mấy ngàn năm siêu cấp thể lực liên mạng như vậy chém giết?”

“Nghe nói là Cảnh Thiên Ma Cung Ma Tử khiêu khích trước Đồ Long Thánh Địa, cướp sạch Đồ Long Thánh Địa Tàng Kinh Các, Đồ Long Thánh Địa lúc này mới nổi giận, giúp cho đánh trả đấy.”

“Ta nghe nói có thể không phải như vậy, nghe nói là Đồ Long Thánh Địa người chém giết Cảnh Thiên Ma Cung một đội nhân mã, Cảnh Thiên Ma Tử tiến đến lấy thuyết pháp, trực

tiếp bị Đồ Long Thánh Địa chế trụ, hơn nữa vu oan hãm hại.

.

..

“Ai, Phần Thần Ma Cung cũng rất thảm, cơ hồ bị Âm Nguyệt gia tộc cho đánh cho tàn phế, liền những cái...kia đi ra đuổi giết lão tổ đều chết hết nhiều cái, chẳng lẽ nam vực muốn thời tiết thay đổi sao?”

Mấy cái quần áo hoa lệ Hắc Thủy Ma Cung đệ tử đều nghị luận, Đằng Phi cùng Liễu Thiên Hà liếc mắt nhìn nhau, Liễu Thiên Hà mắt chứa ý cười, truyền âm cho Đằng Phi: “Cái này không phải là người muốn đây sao?”

Đằng Phi lắc đầu, nghĩa đang nghiêm nghị truyền âm nói:

“Làm sao lại như vậy? Ta có thể không phải loại người như vậy, nói những thứ này nữa thế lực tầm đó đánh tới đánh lui đây, cùng ta có quan hệ gì à?”

Liễu Thiên Hà bĩu môi, trong lòng tự nhủ: mọi chuyện cần thiết hầu như đều là một mình người khơi mào đến đây, cái kia Âm Nguyệt gia tộc chỉ sợ cũng với người có rất sâu quan hệ, còn nói cùng người không quan hệ, có quỷ mới tin!

Liễu Thiên Hà mình cũng không có có cảm giác đến, trong lúc bất tri bất giác, nàng đối (với) Đằng Phi thái độ, đã xảy ra biến hóa cực lớn, phảng phất giữa hai người bởi vì tuổi sinh ra cực lớn cái hào rộng, đang đang nhanh chóng thu nhỏ lại.

Đối mặt Đằng Phi không biết lớn nhỏ, cũng không có đi qua cái loại này miễn cảm.

Lúc này thời điểm, nghe thấy một cái Hắc Thủy Ma Cung đệ tử nói ra: “Những thứ này đều là nhà khác sự tình, cùng chúng ta Hắc Thủy Ma Cung không có quan hệ gì, ngược lại là cái kia Đằng Phi, cùng mấy cái lão tổ cùng một chỗ mất tích, đến bây giờ cũng không có xuất hiện, không biết sống hay chết.”

“Đằng Phi? Nghe nói hắn là bị Hoa Long lão tổ cho mang đi, ta không rõ, Hoa Long lão tổ tại sao phải giúp đỡ ngoại nhân?”

“Cái này, hắc.

.
.
.” Một cái Hắc Thủy Ma Cung đệ tử giảm thấp xuống thanh âm nói ra: “Hoa Long lão tổ tu luyện Thái Âm Bồ Dương đại pháp, đoán chừng là đem cái kia Đằng Phi trở thành một cái tốt nhất đỉnh lô, đều muốn thái bỏ.

.”.

Ngồi ở cách đó không xa Liễu Thiên Hà sau cái khăn che mặt trước mặt chân mày lá liễu lập tức đứng dậy đứng lên, Đằng Phi có thể rõ ràng cảm giác được năng lượng giận trong lòng, lập tức ho nhẹ một tiếng, thản nhiên nói: “Tỷ, ta mời ngươi.” Nói qua bưng chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

Liễu Thiên Hà cưỡng ép áp chế lửa giận trong lòng, giờ lên chén rượu, nhẹ nhàng nhấp một miếng.

Bên kia mấy cái Hắc Thủy đệ tử hoàn toàn không có ý thức đến, bọn hắn đã đại họa lâm đầu rồi, còn tại đằng kia vong tình nghị luận.

“Lại nói tiếp, bất kể là bị Hoa Long lão tổ cho rằng đỉnh lô thái bỏ, vẫn bị Hắc Long lão tổ cùng Thủy Long lão tổ [cầm] bắt được, cái kia Đằng Phi đều không có bất kỳ còn sống cơ hội, nam vực cũng coi như thiếu đi một cái tai họa.”

“Đúng vậy a, chúng ta Ma Tử điện hạ lần này sợ là muốn tay không mà quay về rồi, muốn ta nói, như là đã bị Thần Vực Đảo thu làm đệ tử, nên trực tiếp tiến nhập Thần Vực Đảo mới là.”

“Ma Tử điện hạ đoán chừng đang quan sát Tây Thùy bên này thế cục, đục nước béo cò cũng không phải là không thể được a....!

Căn cứ những thứ này Hắc Thủy Ma Cung đệ tử ở giữa nghị luận, Đằng Phi cùng Liễu Thiên Hà hai người đại khái rõ ràng gần nhất nửa năm qua toàn bộ Tây Thùy phát sinh sự tình các

loại.

Đồ Long Thánh Địa cùng Cảnh Thiên Ma Cung ở giữa chiến đấu, vẫn còn tiếp tục chính giữa, hai bên cũng đã xuất động nội tình, những cái...kia thọ nguyên không nhiều nhưng thực lực mạnh vượt qua lão tổ, có tất cả thương vong.

Cảnh Thiên Ma Tử Trương Cảnh Lực như trước tại Đồ Long Thánh Địa trong không chế, hai đại siêu cấp thế lực cũng đã đánh ra chân hỏa, hai bên căn bản không có dừng tay giáng hòa khả năng.

Phân Thần Ma Cung cơ hồ bị Âm Nguyệt gia tộc đánh cho tàn phế, phái đi ra đuổi giết lão tổ cũng tử thương vô cùng nghiêm trọng, một trận chiến này cũng triệt để thành tựu Âm Nguyệt gia tộc tên tuổi, hiện tại toàn bộ nam vực thế lực lớn chính giữa, nhắc tới Âm Nguyệt gia tộc, không người không biết không người không hiểu.

Tuyết Sơn thánh địa là cái thẳng xui xẻo, vốn là không có bọn hán sự tình gì, nhìn thấy hữu cơ có thể thừa lúc, liền nhảy ra đều muốn kiếm tiện nghi, kết quả một đầu đụng vào trên miếng sắt, nghe nói đoạn thời gian gần nhất Âm Nguyệt gia tộc đã thẳng hướng Tuyết Sơn thánh địa, tuyên bố muốn đem toàn bộ Tuyết Sơn thánh địa giết cái mảnh giáp không để lại.

Hắc Thủy Ma Cung bên này ngược lại là không có quá lớn động tĩnh, ngoại trừ ngày đó bị Đằng Phi xâm nhập, một phen giết chóc về sau, nửa năm qua này một mực rất bình tĩnh, tuy nhiên tổn thất cũng rất vô cùng nghiêm trọng, nhưng so với mặt khác mấy cái siêu cấp thế lực đến, coi như là may mắn đây.

Đồng thời còn có một việc đưa tới Đằng Phi chú ý, nói là Tây Thùy bên này gần nhất xuất hiện hai cái không có bất kỳ thế lực bối cảnh cường giả, một nam một nữ, nam một thân thực lực chỉ ở thánh giai sơ cấp, nhưng y vào trong tay một thanh mảnh kiếm, cùng cổ quái kiếm chiêu, vậy mà đánh bại một gã đến từ Tuyết Sơn thánh địa Vương cấp cường giả!

Tên kia Tuyết Sơn thánh địa Vương cấp cường giả lúc ấy bị thụ bị thương, đúng là bị Âm Nguyệt người của gia tộc đánh, tâm tình hậm hực, cùng vậy đối với nam nữ trẻ tuổi gặp nhau, gặp nàng kia ngày thường cực đẹp, vị này tâm tình đang khó chịu đều muốn tìm một chút việc vui Tuyết Sơn vương giả lúc này mở miệng đùa giỡn, lại không nghĩ cái kia so nữ nhân còn xinh đẹp nam tử lúc này ngang nhiên ra tay, 30 chiêu về sau, vị kia Tuyết Sơn thánh địa vương giả trên người thêm bảy tám cái lỗ thủng, vô cùng chật vật chạy trốn chết.

Cả kiện sự tình bị mặt khác mấy cái siêu cấp thế lực người trông thấy, lập tức 3 nẩy sinh một mảnh xôn xao.

Nàng kia thực lực cũng rất mạnh, không sai biệt lắm có Thánh cấp đỉnh phong, hai người xuất hiện ở tất cả cái địa phương, phảng phất đang tìm kiếm cái gì, thoáng trước, có người xem thấy bọn họ hướng Tây Thùy bên này một nhà cổ xưa thế lực Điền gia phương hướng mà đi.

Đây chỉ là mấy cái Hắc Thủy Ma Cung đệ tử tùy tiện nhắc tới đây, nhưng Đẳng Phi lúc này cảm giác bọn hắn trong miệng nam tử này chính mình tựa hồ rất quen thuộc, thẳng đến nghe nói nam tử này cuối cùng hướng Điền gia phương hướng tiến đến lúc, Đẳng Phi một lòng thành thích mà động, một cái tên hiển hiện trong đầu.

Điền Quang!

Nhất định là hắn!

Nàng kia là người nào, Đẳng Phi tuy nhiên không rõ ràng lắm, nhưng cái này mấy cái Hắc Thủy Ma Cung đệ tử đối (với) Điền Quang bên ngoài miêu tả, Đẳng Phi hầu như có thể kết luận, người này nhất định chính là Điền Quang.

Bọn hắn xuất hiện ở các nơi, chỉ sợ là nghe nói mình ở Tây Thùy, mà tại tìm kiếm mình, cuối cùng tìm tìm không thấy, chỉ có thể phản hồi rõ ràng gia.

Điền Quang hồi gia tộc, chỉ sợ cũng là muốn tìm quay về năm đó tràng tử đi rồi!

Nghe được Điền Quang còn sống tin tức, lại để cho Đẳng Phi

vô cùng vui vẻ, khi kể tiếp người liền đã làm mấy chén.

Đối diện Liễu Thiên Hà đôi mi thanh tú cau lại, không biết Đẳng Phi vì cái gì đột nhiên trở nên như thế vui vẻ, bất quá gặp Đẳng Phi vui vẻ, tâm tình của nàng cũng tốt, vốn là muốn đem mấy cái loạn nói luyện thuyết Hắc Thủy Ma Cung đệ tử chém giết tâm tư cũng trở thành nhạt rồi.

Mấy cái đàm phán tính đang đậm đặc Hắc Thủy Ma Cung đệ tử căn bản không thể tưởng được, chốc lát vào lúc ở giữa bọn hắn đã tại thời khắc sinh tử bồi trở về tầm vài vòng, tánh mạng của bọn hắn, nhìn như tươi sống, nhưng trên thực tế lại chỉ khi hắn người một ý niệm.

“Gần nhất ngược lại là còn có một kiện mới lạ : tươi sớt sự tình, là đến từ thế tục đấy.” Một cái Hắc Thủy Ma Cung đệ tử mang theo vài phần cảm giác say, vừa cười vừa nói.

“Thế tục có thể có cái gì mới lạ : tươi sớt sự tình? Coi như là thế tục hoàng tộc, cũng đều bất quá chỉ như vậy.” Cái khác Hắc Thủy Ma Cung trên mặt khinh thường nói.

“Hắc, đừng nói, chuyện này, vẫn thật là xuất từ thế tục.” Lúc trước tên kia Hắc Thủy Ma Cung đệ tử nói ra: “Chúng ta Tây Thùy thế tục hoàng triều, không phải Huyền Vũ Hoàng Triều sao? Hai năm trước Huyền Vũ Hoàng Triều Đại hoàng tử Ngũ Văn Chiến Thiên đột nhiên mất tích, hai năm sau trở về, một thân thực lực vậy mà theo vốn là Đại Đấu Sư tăng vọt đến Đấu Thánh cảnh giới, đem phái người chặn giết hắn Tứ Hoàng Tử Vũ Văn Hãn Hải cùng Nhị hoàng tử đám người toàn bộ nắm bắt, bức lui hắn phụ hoàng, cũng đã chiếm được đại tướng quân, đồng dạng là Thánh cấp cường giả Hàn Thịnh Lâm ủng hộ, hôm nay đã trở thành Huyền Vũ Hoàng Triều mới đế!”

“Chuyện này ngược lại là rất có ý tứ, đoán chừng là đã chiếm được kỳ ngộ gì, nghe nói phương đông Chân Vũ Hoàng Triều cũng đồng dạng thay đổi triều đại, vốn là đại nguyên soái Lăng Tiêu Dao trở thành hoàng đế, Chân Vũ Hoàng Triều cũng cải thành Lăng thị hoàng triều, cái này một đông một tây, ngược lại là phối hợp rất tốt sao.”

“Cái này không phải ta muốn nói trọng điểm.

.

.” Lúc trước cái kia Hắc Thủy Ma Cung đệ tử uống cạn rượu trong chén, say khướt mà nói: “Theo ta được biết, Đại hoàng tử Ngũ Văn Chiến Thiên biến mất hai năm qua, kỳ thật.

.

.

Là lên Thần Vực Đảo!”

“Nói hưu nói vượn!”

“Điều này sao có thể?”

“Thần Vực Đảo không có khả năng tùy ý tuyển nhận hãn loại người này làm đệ tử, muốn biết rõ, mấy năm trước Đại hoàng tử bất quá là cái đỉnh cấp Đại Đấu Sư!”

“Làm sao người biết rõ ràng như vậy hay sao?”

Mặt khác mấy cái Hắc Thủy Ma Cung đệ tử lập tức phản bác đứng lên.

“Hừ, các người biết rõ cái gì? Của ta một cái bà con xa biểu đệ, chính là Huyền Vũ Hoàng Triều Đại hoàng tử tâm phúc thủ hạ, hôm nay đã trở thành Huyền Vũ Thành cấm quân thống lĩnh, chuyện này, là ta biểu đệ chính miệng nói với ta đây, nghe nói Đại hoàng tử còn thân tiêu cực với một Thần Vực Đảo giao cho nhiệm vụ của hãn.”

“Nhiệm vụ gì?”

“Chuyện này, hãy cùng cái kia Đằng Phi có quan hệ, Thần Vực Đảo đều muốn bắt sống Đằng Phi, không chỉ có tại chúng ta những thứ này siêu cấp thế lực chính giữa tung lưới, mà ngay cả thế tục, cũng bị bọn hãn khống chế trong tay, cho nên ta cái kia bà con xa biểu đệ, mới có thể mang hộ tín cho ta, hắc hắc, còn hứa dùng lãi nặng, đừng nói, đi qua chúng ta một mực xem thường thế tục giới, gần nhất ta mới đột nhiên phát hiện, nguyên lai thế tục trong cũng có vô số bảo vật, đúng rồi, còn có mỹ nữ.” Vị này Hắc Thủy Ma Cung đệ tử thật sự uống nhiều quá, trong miệng lảm bảm nói: “Nói đến mỹ nữ, ta cũng

nhớ tới Hoa Long lão tổ”.

.

.

Ta từng có may mắn gặp một lần, sách, gương mặt đó trùng, thực con mẹ nó non a..., nghe nói nàng còn đã làm Huyền Vũ Hoàng Triều Nhất Nhâm Hoàng Hậu, nếu có thể để cho ta có cơ hội một thân phương cùng,.

.

”

“Ngươi liền như thế nào?” Một cái lạnh như băng vô cùng thanh âm nữ nhân, lạnh không vang lên.

“Ta chết cũng nguyện ý a...!” Vị này uống rượu say Hắc Thủy Ma Cung đệ tử còn không có ý thức được nguy hiểm đã đến gần, trên mặt mang cười đậm đặc, cái kia biểu lộ muốn nhiều hèn mọn bỉ ổi có bao nhiêu hèn mọn bỉ ổi, nhưng không có phát hiện bên người những người khác đều đã sớm câm như hến.

“Vậy ngươi liền đi chết đi!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 330: Giết Trở Về Hắc Thủy Ma Cung!

>

Âm thanh lạnh như băng truyền đến giải thích đồng thời, một phần vị con ma men trong nháy mắt trở thành ma quỷ.

Những khác mấy người Hắc Thủy Ma Cung đệ tử liền lăn một vòng quỳ trên mặt đất, lạnh run, luôn miệng cầu xin tha thứ.

Liễu Thiên Hà nơi đó còn có thể dễ dàng tha thứ những thứ này chửi bới người của mình sống trên đời, một ngón tay một cái, đem mấy người toàn bộ đánh chết.

Đằng Phi ở một bên thở dài: thật là từ làm bậy, không thể sống a!

Liễu Thiên Hà giết mấy người này sau, trong lòng hận ý như cũ chưa xong toàn bộ tiêu tán trừ, xấu hổ nhìn thoáng qua Đằng Phi, nói: “Người có phải hay không cũng theo chân bọn họ giống nhau ý nghĩ? Cho rằng ta là.

.

.” Là một, không bị kiềm chế nữ nhân?”

“Thế nào có!” Đằng Phi vẻ mặt ủy khuất, oan uổng muốn chết.

Liễu Thiên Hà một đôi xinh đẹp trong tròng mắt nổi lên một tầng nhàn nhạt hơi nước, nói: “Người nếu dám cũng nghĩ như vậy ta, ta sẽ cảm thấy cõi đời này tràn đầy xám xịt.”

“Tỷ tỷ quá lo lắng, thanh giả tự thanh, cần gì cùng một chút dong nhân so đo?” Đằng Phi vẻ mặt nghiêm nghị khuyên lớn nói.

Liễu Thiến Hà không hề nữa nói nhiều, đứng lên, đi ra ngoài, cả trong tiểu điểm, những khác tất cả mọi người cảm như hén, cho dù vốn là không biết nữ nhân này thân phận, bây giờ tất cả cũng không sai biệt lắm rõ ràng, không khỏi trong lòng thầm mắng này mấy người ma quỷ đáng đời xui xẻo, thậm chí làm trò Hoa Long Liễu Thiến Hà Lão Tổ trước mặt nói những lời này, không là muốn chết là cái gì? Hoàn hảo Hoa Long Lão Tổ không có giận chó đánh mèo bọn họ, nếu không, kia chết mới kêu oan uống.

Đồng thời những người này đối với Đẳng Phi thân phận cũng sinh ra thật lớn lòng hiếu kỳ để ý, đợi được hai người đi xa, những người tài giỏi này dần dần thanh tĩnh lại.

Có người nghi ngờ nói: “Hoa Long Lão Tổ bên cạnh chưa từng có nam nhân, nam tử này là ai? Thậm chí có thể được đến Hoa Long Lão Tổ ưu ái?”

“Không phải là cái kia Đẳng Phi sao?” Có người suy đoán.

“Có nên không, ta từng gặp qua một lần Đẳng Phi bức họa, cùng hiện ở nơi này, hoàn toàn chính là hai người.” Có gặp qua Đẳng Phi bức họa người ta nói nói.

“Bất kể như thế nào, chuyện này cho cũng không có quan hệ gì, này mấy người Hắc Thủy Ma Cung đệ tử chết ở chỗ này, chúng ta hay là đi mau đi, miễn bị dính líu.”

Trong khoảnh khắc, trong tiểu điểm người đi sạch sẽ, chỉ còn lại có khóc không ra nước mắt điểm chủ, mà ngay cả tiểu nhị cũng chạy.

Đi ở đi đến Hắc Thủy Ma Cung trên đường, Đẳng Phi nói: “Tỷ tỷ cần gì cùng một đám không biết người không chấp nhận? Miệng sanh ở khác trên thân người, muốn nói như thế nào tùy tiện bọn họ là tốt rồi, tỷ tỷ đã là Vương Cấp võ giả, muốn thủ vững dừng bản thân bản tâm mới là chính đồ.”

Liễu Thiến Hà làm sao chưa rõ đạo lý này, đi qua nàng không thể không nghe qua người khác nghị luận bản thân, nhưng chẳng bao giờ có hôm nay như vậy tức giận, cẩn thận ngấm lại, tựa hồ chính là bởi vì có Đẳng Phi bên người, nàng không

muốn Đằng Phi hiểu lầm mình là một không bị kiềm chế nữ nhân, mới có thể nổi giận xuất thủ.

Liễu Thiên Hà trong lòng cả kinh, này từ không có chút nào tỳ vết nào trắng nõn khuôn mặt nổi lên vẻ đỏ ửng, trong lòng tự nhủ: chẳng lẽ ta thật sự đối với người trẻ tuổi này sinh ra hảo cảm? Này” này nên làm thế nào cho phải?

Một đường không nói chuyện, hai người chạy tới Hắc Thủy Ma Cung thời điểm, sắc trời đã gần đến hoàng hôn, ánh chiều tà chiếu vào Hắc Thủy Ma Cung kiến trúc đàn phía, đem trọn Hắc Thủy Ma Cung bao phủ ở một mảnh màu vàng sáng mờ trung, mộ tiêu trầm trầm, làm cho người ta tâm kìm lòng không đậu trở nên sự yên lặng.

Liễu Thiên Hà nhìn thoáng qua Đằng Phi, hỏi: “Người muốn làm sao làm?”

“Trực tiếp mọi người tìm tới môn đi, giết chính là.” Đằng Phi giọng nói rất bình tĩnh, nhưng trung nhưng ẩn núp lạnh lạnh sát cơ, thù giết cha, bất cộng đái thiên, lúc trước không rõ ràng lắm cụ thể là ai, cũng vẫn thôi, hiện ở trong tay hắn nắm kia phân danh sách, lại há có thể bỏ qua cho những thứ kia hung thủ?

Liễu Thiên Hà trên mặt lộ ra hiếm thấy gặp khó khăn, do dự nói: “Nơi này, cuối cùng là ta sinh trưởng địa phương, cho dù những người đó theo không có quá lớn quan hệ, nhưng phần lớn cuối cùng là cùng tộc, Đằng Phi, ta chỉ có thể bảo chứng người không bị đến quấy nhiễu, nhưng muốn ta ra tay giúp người giết người, ta làm không được.”

Đằng Phi khẽ cười nói: “Có tỷ tỷ hỗ trợ lực trận đã là cầu cũng không được, giết những người này, cần gì tỷ tỷ xuất thủ?”

Đằng Phi thầm nghĩ trong lòng: theo như đứng lên Liễu Thiên Hà đối với này Hắc Thủy Ma Cung, cũng là không một mảy may hảo cảm, nếu không, như thế nào lại không thể chú ý cùng tộc tình nghĩa, đem những người này..

Ghi chép lại?

Đằng Phi thật đúng là đã đoán đúng, Liễu Thiên Hà một ít chỉ ở ngàn năm trước Hắc Thủy Ma Cung, coi như có chút thế lực, nhưng đến rồi Liễu Thiên Hà bị đuổi giết, kinh mạch tấn hủy

mất tích sau, Liễu Thiên Hà một ít chi tộc nhân cũng nhận được Liễu Hồng Điều nhóm người điên cuồng chèn ép, ngăn ngừa mấy năm trong thời gian, chết chết đi, trục xuất trục xuất, đợi được Liễu Thiên Hà trở về thời điểm, tất cả của nàng bộ tộc người, cơ hồ không có.

Liễu Hồng Điều cùng Liễu Thiên Khung làm Hắc Thủy Ma Cung con vợ cả, thế lực cường đại đến làm cho người ta run rẩy, phần này cừu hận, đã ở Liễu Thiên Hà trong lòng chôn dấu một chút cũng không có mấy năm, nàng không có biện pháp làm được Liễu Hồng Điều ác như vậy lát, nhưng mượn Đằng Phi tay, diệt trừ năm đó những thứ kia cừu gia, hay là không có gì trong lòng gánh nặng.

Đằng Phi gọi ra tới này một chuỗi tên họ, cũng là sợ gây người đối diện Hắc Thủy Ma Cung đệ tử.

Biết điều một chút, nhìn trên danh sách chính là nhân vật, tùy tiện người nào, đều là một phát chân cả Hắc Thủy Ma Cung chiến hai chiến đại nhân vật, hơn nữa đều không ngoại lệ, tất cả đều là con vợ cả một ít hệ, chẳng lẽ trước mắt người trẻ tuổi kia có được thất tâm phong, nghĩ chủ động chịu chết không được ?

Liễu Thiên Hà lẳng lặng đứng ở Đằng Phi bên cạnh, nhớ tới năm đó cha mẹ thân nhân, hộc mắt ướt át, thầm nghĩ trong lòng: Đằng Phi, ngươi đừng trách ta lợi dụng tay của ngươi làm chính mình báo thù, ta mặc dù làm việc thiên tư, nhưng này trên danh sách người, cũng chính xác là năm đó vây sát quá cha mẹ ngươi người, ta đây bắt quá là nhất cử lưỡng tiện, cho nên, ta không có làm sai cái gì!

“Nơi nào đến người điên? Mau rút đi cho xa, muốn tìm cái chết lời nói, bản thân đi cầm địa chịu chết, khác tới Hắc Thủy Ma Cung quấy rối!” Thủ môn đệ tử lớn tiếng quát lớn, cũng chính là bây giờ, thời buổi rối loạn, phía phân phó xuống tới không cho tùy tiện sanh sự, đổi lại làm bình thời, những thứ này thủ môn đệ tử đã sớm một loạt mà lên, loạn đao chém chết này khiêu khích người.

“Nga? Các ngươi không đi thông báo? Ta đây tự bản thân đi

vào!” Đẳng Phi vừa nói, đưa tay chính là một quyền.

Hư Vô Sinh Hỗn Động!

Vô Danh Quyền Pháp trung chiêu thứ nhất, Đẳng Phi trước mắt đại phiến hư không, trong nháy mắt hóa thành một mảnh hư vô, một cỗ đáng sợ hỗn động lực, tạo thành một đạo không lồ vô cùng quyền ảnh, âm âm đánh ở Hắc Thủy Ma Cung chính trên cửa!

Âm âm!

Một tiếng kinh thiên động địa nổ sau khi, Hắc Thủy Ma Cung không biết tồn tại mấy ngàn năm cổ xưa đại môn, bị tại chỗ san bằng, oanh được Hi Ba Lạn!

Mấy người thủ môn đệ tử, cũng ở đây một quyền trong, bị oanh thành tra.

Nơi xa những thứ kia Hắc Thủy Ma Cung đệ tử ngây người một chút, nhưng ngay sau đó phát ra hoảng sợ ben nhọn tiếng kêu: “Địch tập kích!”

“Địch tập kích! Có người phá sơn môn, đánh tiền vào!”

“Bất hảo, có người phá sơn môn!”

Các loại tiếng kêu sợ hãi liên tiếp, tiếp theo, có đại lượng Hắc Thủy Ma Cung đệ tử chen chúc tới, mặc dù có chút khẩn trương, nhưng cũng không còn rối loạn một tác vuông, siêu cấp thể lực nội tình, không phải nói nói mà thôi.

Chẳng qua là những người này, có thể nào ngăn trở Đẳng Phi đi tới cước bộ? Đẳng Phi căn bản không có sử dụng bất kỳ vũ khí nào, một cái Hư Vô Sinh Hỗn Động, mười mấy Hắc Thủy Ma Cung đệ tử liền bụi bay mai một, chỉ một chiêu, liền đem những thứ này Hắc Thủy Ma Cung đệ tử kinh sợ được không dám tiến lên.

Liều Thiển Hà đi theo Đẳng Phi bên cạnh, cái khăn che mặt phía sau một đôi đôi mắt - đẹp rơi vào Đẳng Phi trên người, dừng ở người trẻ tuổi này, đối với thực lực của hắn, lại có hoàn toàn mới biết.

Đồng thời ở trong lòng an ủi mình: ta đó cũng là ở báo thù, không tính cùi chỏ hướng ra phía ngoài quái!

“Lớn mật nghiệt súc vật, dám đến ta Hắc Thủy Ma Cung gây

chuyện!” Một tiếng gầm lên, từ đằng xa lừng không bay tới một đạo thân ảnh, tốc độ tựa như tia chớp, cả người bị hắc khí bao vây, uy thế kinh người, trong tay cầm kiếm, một đạo từ nam chí bắc bầu trời đích kiếm khí chém về phía Đằng Phi, xuất thủ tàn nhẫn, không chút nào lè mề.

“Người này chính là Cháp Pháp Đường Đường chủ Liễu Vĩ Bình, Vương Cấp cao cấp thực lực.” Liễu Thiên Hà nói đến cái tên này thời điểm, trong thanh âm khó nén hận ý.

Năm đó chính là chỗ này Liễu Vĩ Bình, gài tang vật mẫu thân của nàng cùng người thông dâm, đem mẫu thân của nàng tươi sống bức tử, Liễu Thiên Hà mấy lần nghĩ muốn giết hắn, nhưng cũng bị Liễu Thiên Khung nhóm người kịp thời chạy tới ngăn lại, trong lòng đối với người này hận thấu xương.

Đám kia như như chim sợ náy Hắc Thủy Ma Cung đệ tử gặp người tâm phúc tới, tâm tình rốt cục cũng ổn định lại.

“Tiểu tử này chết chắc rồi, Liễu đường chủ Vương Cấp thực lực, giết hắn như giết gà!”

“Nhìn còn có thể cản đến khi nào, Liễu đường chủ nhất định sẽ đưa chém giết!”

Đằng Phi nghe vậy gật đầu, trong tay bỗng nhiên nhiều ra chiến phủ Luyện Ngục, riêng là chân đặt, thân thể bay lên trời, vung lên trong tay Luyện Ngục, hung hăng một búa tử hướng phía người vừa tới bổ tới.

“Tiểu tử này thật là không biết tự lượng sức mình, hắn cho là hắn là ai? Dám cùng Liễu đường chủ đối với hợp lại?”

“Mà nhìn Liễu đường chủ như thế nào một kiếm đem chém giáng trần ai!”

Một chúng Hắc Thủy Ma Cung đệ tử gặp Đằng Phi thậm chí nghênh đón, rồi rít lên tiếng trào phúng.

Phanh!

Trên bầu trời vang lên một tiếng vang thật lớn, Liễu Vĩ Bình đạo kiếm khí kia bị Đằng Phi một búa tử chặt đứt, nhất thời tiêu tán không trung, tảng lớn hư không bị mất đi điều khiển

kiếm khí chém được phá thành mảnh nhỏ, một trận vụn vẹo.

Đằng Phi thân thể không ngừng, vung lên Luyện Ngục, một chiêu Kinh Lôi Hàng Thế thì triển ra, nhưng cùng đi qua thi triển sinh ra uy lực hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Một đạo thiểm điện theo trời cao bằng bất khả tư nghị tốc độ bổ về phía đối phương, Hắc Thủy Ma Cung Chấp Pháp Đường Đường chủ Liễu Vĩ Bình tại chỗ bị đánh trúng, thân thể trong nháy mắt cứng còng này sao xuống.

.

.

Răng rắc!

Liễu Vĩ Bình đỉnh đầu bị Đằng Phi trong tay Luyện Ngục trực tiếp chém xuống, kia trọn thật lớn một trong ánh mắt, vẫn tràn đầy không dám tin cùng nồng đậm vẻ sợ hãi.

Không đầu thi thể máu tươi phún dũng ra, Vương Cấp cường giả máu, cường đại đến có thể giết chết Đấu Tôn phía dưới võ giả, có được làm cho người ta sợ hãi uy lực, đột nhiên mà lúc này, nhưng chỉ có thể làm tối đêm hoàng hôn bầu trời bằng thêm vẻ hoa mỹ hồng.

Cả phía dưới, vô số Hắc Thủy Ma Cung đệ tử, một mảnh tức cười.

Tất cả mọi người ngây người như phỗng, sắc mặt một mảnh tro tàn, trong lòng cuồng khiếu: cái này không thể nào! Liễu đường chủ đường đường Vương Cấp cường giả, làm sao có thể bị một chiêu chém đầu?

“A, đau chết ta, tiểu súc sinh, ngươi dám giết thúc thúc ta, ta Liễu Vạn Thông liều mạng với ngươi!”

Một tiếng rít gào, nơi xa một đạo thân ảnh, điện xạ tới.

Đằng Phi không hề nghĩ ngợi, trở tay một búa, một mảnh lôi quang hiện lên, giống như một mảnh dài hẹp rít gào cự long! Được kêu là âm thanh đột nhiên dừng lại, Hắc Thủy Ma Cung

Chấp Pháp Đường Phó đường chủ Liễu Vạn Thông bị một
chiêu Nộ Lôi Bào Hao, tại chỗ đánh cho bụi bay!
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 331: Cường Thế Hoa Long!

>

Toàn bộ hắc thủy Ma Cung cửa lớn chỗ, một mảnh si tịch, trong nháy mắt, hắc thủy Ma Cung hai vị cường giả vẫn lạc, đem bọn này hắc thủy Ma Cung đệ tử triệt để chấn nhiếp ở, trong nội tâm đều là một mảnh lạnh như băng, vậy mà lại không một người dám phát ra âm thanh.

Liễu thiên hà sóng mắt lưu chuyển, dừng ở ngưng lập giữa không trung đẳng phi, trong nội tâm chỉ còn lại có bốn chữ: quá mạnh mẽ thế!

Xa xa bay tới một đám người, tốc độ đều nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, một người cầm đầu, đúng là hắc thủy Ma Cung cường môn nhân, ma Vương liễu vạn biến, bên cạnh những người khác, đại đa số đều là già trên 80 tuổi lão giả, có chút quần áo rách rưới, không biết có bao nhiêu Niên không có xuất quan qua.

Còn có một người tuổi còn trẻ, đứng tại liễu vạn biến thân bên cạnh, không phải người khác, đúng là theo nơi khác gấp trở về hắc thủy Ma Cung ma tử Liễu Như Phong, lúc này Liễu Như Phong một đôi mắt rơi vào đẳng phi trên người, cao thấp dò xét, tổng cảm giác người này như là ở đâu gặp qua.

Liễu vạn biến một đôi mắt rơi vào đẳng phi trên người, cũng hiểu được người trẻ tuổi kia thoát nhìn có chút quen mặt, nhưng nhìn kỹ, rồi lại hoàn toàn không có bất kỳ ấn tượng.

Lập tức, liễu vạn biến đưa ánh mắt quăng hướng đẳng phi thân bên cạnh cái kia trên người cô gái, thân hình khẽ run lên, trong mắt mang theo vài phần không dám tin kinh ngạc, hoảng sợ

nói: “Hoa Long lão tổ? Tại sao là ngài?”

Đi theo liễu vạn biến thân bên cạnh những lão giả kia nguyên một đám cũng tất cả đều kinh ngạc vạn phần, hẳn một người trong quần áo rách rưới lão giả trực tiếp quát lạnh nói: “Liễu thiên hà, người đang giở trò quỷ gì? Vì sao mang theo ngoại nhân chém giết người một nhà?”

Lão giả này bối phận cực cao, cho dù liễu thiên hà, cũng muốn gọi hắn một tiếng thúc thúc, bởi vậy nói chuyện cũng không cố kỵ.

Liễu thiên hà trông thấy lão giả này, chậm rãi lên không, đứng tại đằng phi thân bên cạnh, bình tĩnh mà nói: “Thiên hà gặp qua tộc thúc.”

Quần áo rách rưới lão giả hừ lạnh một tiếng: “Ta tại nghe giải thích của ngươi.”

“Cái này...!, không có gì tốt giải thích, ta xuất từ hắc thủy Ma Cung không giả nhưng cha mẹ của ta đều si tại hắc thủy Ma Cung người một nhà trong tay, ta cái kia một chi tộc nhân, không có bất kỳ sai lầm, lại tất cả đều si tại bỏ mạng kết cục thê thảm.

Thiên hà tự hỏi theo chưa bao giờ làm thực xin lỗi hắc thủy Ma Cung sự tình, nhưng mà tao ngộ loại này tai nạn ta muốn xin hỏi một chút tộc thúc, lúc kia, tộc thúc ngài ở nơi nào? Có từng đi ra chủ trì qua công đạo?”

Liễu thiên hà thanh âm rất bình tĩnh nhưng một đôi bàn tay trắng nõn lại run nhè nhẹ được, cho thấy nàng giờ phút này tâm tình cực không bình tĩnh.

“Coi như là như vậy đó cũng là hắc thủy trong Ma cung bộ sự tình, liễu thiên hà ai cho ngươi sao mà to gan như vậy, lại dám cấu kết ngoại nhân tự ý giết hắc thủy Ma Cung cao tăng?” Một cái cùng liễu thiên hà cùng thế hệ lão giả hai mắt phóng hỏa, lớn tiếng quát lớn vừa mới bị giết Chấp Pháp Đường Phó đường chủ liễu vạn thông, đúng là người này hậu đại, bởi vậy hận cực kỳ liễu thiên hà cùng đối diện người trẻ tuổi kia.

Ma Vương liễu vạn biến cũng là tâm tình trầm trọng, hẳn đi qua một mực lo lắng ngày hôm nay, nhưng mấy trăm năm đi

qua, liễu thiên hà đều không có qua bất luận cái gì trả thù cử động, thời gian dần trôi qua liễu vạn biến cũng liền buông lỏng cảnh giác, lại không nghĩ rằng, ngày hôm nay, vẫn là đã đến.

Hắn trầm giọng nói ra: “Hoa Long lão tổ, bất kể nói thế nào, ngài cũng là hắc thủy Ma Cung lão tổ tông một trong, ngài không nên làm như vậy a, vẫn bồi thân là hắc thủy Ma Cung chương môn nhân, cả gan thỉnh hoa Long lão tổ rời khỏi chuyện này, đi Tư Quá Nhai bế quan hai trăm năm...!”

“Không thể!” Liễu vạn thông chính là cái kia tổ tông nộ quát một tiếng: “Nàng cầu kết ngoại nhân, chính là bế quan hai trăm năm, coi như là trừng phạt sao?”

“Đúng vậy, liễu thiên hà cầu kết ngoại nhân, sát hại ta hắc thủy trong Ma cung người, không si không đủ để bình dân phần!”

“Hừ, hoa Long thanh danh vốn là không tốt, một mực chính là ta hắc thủy quát cung sĩ nhục, hôm nay lại phạm phải bức này sai lầm lớn, há có thể khinh xuất tha thứ?”

“Liễu thiên hà, Hắc Long lão tổ cùng Thủy Long lão tổ chạy đi đâu rồi hả? Có phải hay không đã bị người hại?”

Một đám người tình cảm quần chúng gà phần, tranh nhau làm khó dễ, đầu mâu toàn bộ chỉ hướng liễu thiên hà, hoàn toàn không thấy liễu thiên hà trước khi nói lời.

To như vậy một cái hắc thủy Ma Cung, lại không một người là liễu thiên hà nói câu công đạo.

Đăng Phi loại này thời điểm, tự nhiên cũng minh bạch vì cái gì liễu thiên hà đối hắc thủy Ma Cung không có một điểm cảm tình, mặc cho ai tại loại hoàn cảnh này sinh hoạt, cả ngày đối mặt các loại chỉ trích cùng trào phúng, không có một người nào bằng hữu, chỉ sợ đều bức mình.

Liễu thiên hà lộ vẻ sâu thẳm cười cười: “Khanh khách, các người rất thông minh, đúng vậy, Hắc Long Liễu Thiên Khung cùng Thủy Long Liễu Hồng Điều, bọn hắn đều si, si tại năm đó ta bản thân bị trọng thương hoang mạc, hài cốt không còn, thật thê thảm ah!”

“A, liễu thiên hà, người thật to gan!”

“Người dám sát hại hai vị lão tổ, tội không thể tha!”

“Ma Vương, hạ lệnh a, để cho chúng ta đem này làm phản yêu

nữ bầm thây vạn đoạn!”

Đám người kia nghe xong Hắc Long Liễu Thiên Khung cùng Thủy Long Liễu Hồng Điều cũng đã vẫn lạc, lập tức cảm xúc kích động, gần muốn nổi giận.

Hắc Long cùng Thủy Long hai người, là hắc thủy Ma Cung nội tình trong cường đại nhất hai cái, hôm nay toàn bộ vẫn lạc, đối toàn bộ hắc thủy Ma Cung đả kích tương đương cực lớn.

Liễu vạn biến cũng thật không ngờ loại kết quả này, ngay người sau nửa ngày, mới trong lúc đó nổi giận gầm lên một tiếng: “Ah! Hoa Long lão tổ, ngươi...!, ngươi...!, ngươi tội nên vạn si ah! Tội nên vạn si ah!”

Liễu vạn biến chảy xuống nước mắt, Liễu Thiên Khung đứng là hắc ông cố, liễu vạn biến thành một thân công phu, cơ hồ tất cả đều là Liễu Thiên Khung giao ra đây, cho nên, tỉnh vạn biến đối vị này ông cố cảm tình cực kỳ sâu nặng, đã trải qua không chỉ là thân tình đơn giản như vậy.

Hôm nay nghe nói ông cố đã si, một lòng giống như đao xoắn giống như: bình thường khổ sở.

Liễu vạn thông vị kia tổ tông gào thét một tiếng, trên người bốc lên một tầng hắc khí, cầm trong tay một bả mực sắc trường kiếm, chém ra một đạo nước sơn đen như mực kiếm khí, ngang trời cao, cơ hồ muốn đem toàn bộ Hư Không Trảm khai mở, chém về phía liễu thiên hà, giận dữ hét: “Yêu nữ, cho ta đi si!”

Đằng phi vừa muốn động, liễu hỉ hà truyền âm nói: “Đây là chuyện của ta tình!”

Nói xong, liễu thiên hà dáng người nổi bật, giống như Tiên Tử bình thường, ngênh hướng vị kia liễu vạn thông tổ tông, tổ giơ tay lên, thẳng chụp vào đạo kia mực sắc kiếm khí.

Rất nhiều người đều sợ ngây người, không rõ liễu thiên hà đang làm gì đó, tay không trao kiếm khí? Cái kia cùng tìm si có cái gì khác nhau?

Nhưng mà, nhượng tất cả mọi người chấn kinh đến không kềm chế được chính là, đạo kia mực sắc kiếm khí, lại bị liễu thiên

hà một phát bắt được, tiện tay co lại, như là luân động roi giống như: bình thường, mực sắc kiếm khí hung hăng rút hướng xông lại lão giả.

PHỐC!

Liễu vạn thông vị này tổ tông thân thể lập tức bị đạo này mực sắc kiếm khí chém làm hai đoạn, máu tươi phun tại chạng vạng tối hoàng hôn trên bầu trời, nhìn về phía trên cực kỳ yêu dị.

“Thân thể của ta là hắc thủy Ma Cung thực lực mạnh nhất ba cái lão tổ một trong, không phải cái bài trí, ai còn muốn tới giết ta?” Liễu thiên hà thanh âm lạnh như băng, tay nàng chỉ về một cái, đem trên người mình làn váy hoa điệu rơi một khối, âm thanh lạnh lùng nói: “Từ giờ trở đi, ta liễu thiên hà cùng hắc thủy Ma Cung, không còn chút nào nữa quan hệ!” Hai hàng thanh nước mắt, theo liễu thiên hà cái kia trong suốt như ngọc, không có một tia khuyết điểm nhỏ nhất đôi má chảy xuôi xuống, lâm lâm nói: “Phụ thân, mẫu thân, thực xin lỗi, xin tha thứ con gái bất hiếu, con gái cuối cùng nhất, hay (vẫn) là lựa chọn mưu phản hắc thủy Ma Cung!”

“Yêu nữ thụ si!” Quần áo rách rưới lão giả trầm thấp gào thét một tiếng, đồng thời quát: “Yêu nữ liễu thiên hà đã trải qua cùng hắc thủy Ma Cung cắt bào đoạn nghĩa, lần này đến đây gây chuyện, không cần cùng nàng nói cái gì giang hồ quy củ, cùng tiến lên, vây giết nàng!”

“Ha ha, vây giết...!, cái từ này dùng thật tốt, quả nhiên là các ngươi hắc thủy Ma Cung gần đây tác phong ah.” Đằng phi vẻ mặt trêu tức, nhìn xem những cái...kia rục rịch hắc thủy Ma Cung “Nội tình”.

“Tiểu súc sanh, đừng vội can rỡ, chúng ta trước thanh lý môn hộ, sau đó lại tới thu thập ngươi!” Quần áo rách rưới lão giả lạnh lùng nói.

“Lão già kia, ngươi trước không vội, dù sao đợi lát nữa các ngươi đều muốn si, ta tới nơi này, chính là vì thanh toán một số năm đó nợ cũ, ta vừa mới niệm đến danh tự, ta cho các ngươi lần thứ nhất cơ hội, cho các ngươi cùng đi vây công ta.

” đăng phi vẻ mặt khiêu khích nhìn đối phương: “Các người dám sao?”

Lúc này phía dưới đã trải qua tụ tập hơn vạn hắc thủy Ma Cung đệ tử, tất cả mọi người tại ngưỡng đầu ngưỡng đang nhìn bầu trời bên trong mọi người, đăng phi lời mà nói..., cũng truyền vào mỗi người trong tai.

Đừng nói đang tại phân đông văn bối đệ tử mặt, cho dù không có những người này, đăng phi loại này cuồng vọng đến cực điểm khiêu khích cử động, hắc thủy Ma Cung bên này cũng không thể chịu đựng được, lập tức Ngũ trưởng lão liễu vạn Niên, Thất trưởng lão, Cửu trưởng lão, Thái thượng trưởng lão liễu Thiên Ứng các loại:đợi một đám bị đăng phi có một chút danh tự hắc thủy Ma Cung người, nhao nhao ra khỏi hàng, giống như nhìn xem si người giống như: bình thường nhìn xem đăng phi.

Trong đó, Ngũ trưởng lão liễu vạn Niên cùng vừa mới bị giết Cháp Pháp Đường Phó đường chủ liễu vạn thông là thân huynh đệ, một đôi trông mắt đỏ bừng, thoáng có chút mập mập thân hình run rẩy, đưa tay điểm chỉ đăng phi: “Tiểu vương bát đản, mày lỳ, dám một mình khiêu khích chúng ta mọi người, đợi tí nữa bắt ngươi, lão tử nhất định phải ngươi sinh không bằng si, không tra tấn ngươi bảy bảy bốn mươi chín ngày, lão tử cũng không phải là chương quản hình phạt trưởng lão!”

Thất trưởng lão, Cửu trưởng lão cùng Thái thượng trưởng lão liễu Thiên Ứng các loại:đợi bảy tám người, cũng tất cả đều dùng nhìn xem si người ánh mắt nhìn xem đăng phi.

Liễu thiên hà có chút quan tâm đánh giá âm nói: “Đăng phi, ngươi có thể làm sao?”

Đăng phi cười hì hì truyền âm trả lời một câu: “Tỷ tỷ yên tâm đi, nói sau, nam nhân sao có thể nói mình không được?”

Liễu thiên hà đỏ mặt gắt một cái, cử động này càng thêm thâm đối phương hắc thủy Ma Cung chúng người lửa giận trong lòng càng cừ hận, tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, hai người này lại vẫn có lòng dạ thanh thản liếc mắt đưa tình, thật sự là không biết si sống!

“Sát!”

Theo Ngũ trưởng lão liễu vạn Niên gầm lên giận dữ, hắc thủy Ma Cung những... này nội tình lập tức chia làm phần hai phái, một đám người thẳng hướng liễu thiên hà, khác một đám người, tắc thì thẳng hướng đằng phi!

Thẳng hướng đằng phi đám người kia chính giữa, còn kể cả mấy cái không phải là bị đằng phi có một chút danh tự, mục đích của bọn hắn rất đơn giản: không tiếc bất cứ giá nào, chém giết người trẻ tuổi kia!

Quần áo cũ nát lão giả cả thân thể cơ hồ muốn hóa thành một đoàn hắc khí, dẫn động hiện tượng thiên văn biến dị, bốn phương tám hướng mây đen cuộn cuộn tới, tựa như một cái yêu ma giống như, mang theo mãnh liệt Cuồng Phong, hướng về liễu thiên hà mang tất cả tới.

Những người khác cũng tất cả đều thi triển ra hắc thủy Ma Cung cao nhất tuyệt học từng cái Hắc Phong Sát, cùng một chỗ thẳng hướng liễu thiên hà.

Hắc Phong Sát này môn tuyệt kỹ, tại bình thường hắc thủy Ma Cung đệ tử trong tay cùng tại đây bày “Nội tình” trong tay thi triển, hiệu quả hoàn toàn bất đồng, coi như là Ma Vương liễu vạn biến, cẩn thận Vương cấp, cũng không có bọn này “Nội tình” thi triển đi ra cái loại này hiệu quả kinh người!

Liễu thiên hà trên mặt không hề sợ hãi, bàn tay trắng nõn huy động, từng đạo năng lượng cường đại oanh hướng đối phương, đón lấy, trên thân thể của nàng, lần nữa nổi lên ngũ sắc quang mang, cái này là nàng được từ thánh thần đại trong mộ tuyệt thế võ học từng cái ngũ sắc thần quang trảm!

Tất cả hắc khí, gặp được này ngũ sắc quang mang, tất cả đều biến mất không còn, căn bản không cách nào tiếp cận liễu thiên hà thân thể!

“Này...! Đây là cái gì tuyệt học? Như thế nào có thể phá Hắc Phong Sát?” Một người trong đó trong miệng phát ra kinh hô, thực lực của hắn không bằng Thủy Long Liễu Hồng Điều, đối mặt ngũ sắc quang mang, càng là không chịu nổi, nửa người bị ngũ sắc quang mang xoát được cơ hồ chết lặng, không cách nào nhúc nhích.

“Đến hỏi Liễu Hồng Điều a!” Liễu thiên hà thanh âm lạnh như

băng, ngũ sắc quang mang đảo qua, người này lập tức tan
thành mây khói

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 332: Tựa Như Mộng Tựa Như Huyền

>

“Yêu nữ ngũ sắc quang mang lợi hại, mọi người không cần tới gần!” Áo rách nát lão giả lớn tiếng la lên, nhắc nhở những người khác.

Liễu Thiên Hà nhưng là hoàn toàn bộc phát, cơ hồ dùng liễu mạng đả pháp, ủy khuất của nàng, đã lịch ỨC quá nhiều năm, một khi bộc phát ra, cả người trạng thái gần như vô địch, phạm là che ở nàng người trước mặt, cơ hồ không có có thể sống quá ba cái hiệp!

Nhưng loại này đả pháp, đối với nàng tự thân thương tổn cũng đồng dạng rất lớn, chẳng qua là đến rồi loại khi này, Liễu Thiên Hà đã hoàn toàn không cần những thứ kia, trước mắt của nàng, không ngừng hiện ra năm đó nàng những thứ kia thân nhân, nàng đồng niên thời đại, quay chung quanh ở cha mẹ đầu gối trước, cái loại này ngày thơ rục rỡ ngày , không còn có!

Mà đầu sở gây nên, chính là những người trước mắt này.

“Các ngươi cũng nên chết!” Liễu Thiên Hà thanh âm giống như từ Vạn Niên Huyền Băng trung phát ra.

“Mẹ kiếp , các nàng này đã điên rồi, mọi người chạy mau!”
Rốt cục có người rất không thể, Liễu Thiên Hà trên người ngũ sắc quang mang quá mức kinh khủng, căn bản là dính vào chết ai thương mất, mặc dù những chuyện lật vạt này rất nhiều năm “Nội tình” phần lớn thọ nguyên không nhiều, đối nhau chết đã sớm đã thấy ra, nhưng loại này chết mất, căn bản là không có chút nào ý nghĩa, vì vậy, có người bắt đầu sinh thoái ý.

“Hoa Long Lão Tổ, vốn là đồng căn sinh, cần gì tương tàn a!”
Có người cố gắng dùng thân tình tỉnh lại Liễu Thiển Hà.

“Liễu Thiển Hà, chúng ta đều là cùng tổ tiên sở ra, ngươi giết chúng ta, chẳng lẽ tự một chút cũng không cảm thấy đau lòng sao?”

“Hoa Long Lão Tổ, đừng tay sao, ngươi đã giết quá nhiều người, nữa giết đi xuống, Hắc Thủy Ma Cung tự xong a!” Có người gào thét.

Nhưng Liễu Thiển Hà nhưng giống như điên rồi giống như, ngũ sắc quang mang liên tiếp tăng vọt, thậm chí đã hoàn toàn vượt ra khỏi nàng vốn là cảnh giới sở hữu bị bao phủ ở ngũ sắc quang mang ở dưới Nhân tất cả đều hoảng sợ phát hiện thân thể của mình hoàn toàn bị giam cầm, thân thể bị ngũ sắc quang mang chà quá một lần, sẽ gặp mang đi một tầng huyết nhục!

Có thể ở chỗ này trở thành nội tình, một thân thực lực ít nhất đều là Thánh Cấp điên phong gân cốt da khí huyết cũng cường đại đến cảnh giới nhất định, có thể ở ngũ sắc quang mang trước mặt nhưng giống như giấy giống như, không có chút nào chống cự!

Cuối cùng, kia áo rách nát lão giả dùng lấy mạng đổi mạng đả pháp vọt tới Liễu Thiển Hà phụ cận, một cái cánh tay phải tính nửa người lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ bị Ngũ Sắc Thần Quang chà rúng nhưng liễu mạng kiếm nộ tay trái, một kiếm đâm trúng Liễu Thiển Hà ngực phải hắc kiếm theo Liễu Thiển Hà thân thể đâm vào đi, đem Liễu Thiển Hà thân thể đâm thủng.

Áo rách nát lão giả nét mặt dữ tợn giận dữ hét: “Cho ta đi chết!”

Chà!

Lại là một mảnh ngũ sắc quang mang chà quá, áo rách nát lão giả tựa như ném vào nham tương trung một mảnh giấy trong nháy mắt hóa thành bụi bay, chỉ để lại đã tối xuống trên bầu trời kia khổng lồ vô cùng hồi âm cho ta đi chết!

Liễu Thiển Hà mạnh mẽ phun ra một ngụm tiên huyết, sắc mặt trở nên tái nhợt, đối với từ nam chí bắc bản thân ngực phải cái

kia đem màu đen trường kiếm làm như không thấy, ngũ sắc quang mang tái khởi, chà đôi mặt nàng Nhân gào khóc thảm thiết, rốt cục có người nhìn không được, quay đầu bỏ chạy! Có một người dẫn đầu, tính Hắc Thủy Ma Cung chương môn nhân, Ma vương Liễu Vạn Biến tất cả cũng cũng nhìn không được nữa, đứng dậy chạy trốn, thuận tay lôi đi đứng bất động ở giữa không trung u mê giống như Ma Tử Liễu Như Phong.

Liễu Thiên Hà này tờ mặt tái nhợt thượng lộ ra vẻ khinh thường nụ cười, hừ lạnh một tiếng, nhưng ngay sau đó một cỗ khổng lồ mê muội cùng cảm giác vô lực đánh tới, Liễu Thiên Hà thân thể theo không trung xuống phía dưới rơi xuống.

Khác một bên Đằng Phi mặc dù không có làm ra Liễu Thiên Hà lớn như vậy thanh thế, nhưng cầm trong tay chiến phủ Luyện Ngục, thi triển ra Lôi Sát loại này uy lực kinh khủng phủ pháp, đối thủ cơ hồ không có hợp lại chỉ kẻ địch! Đợi được Liễu Thiên Hà đem đối thủ hù dọa phá đảm, bản thân từ không trung rơi xuống thời điểm, Đằng Phi trước mặt trước, tựa còn dư lại người Thái Thượng Trưởng Lão Liễu Thiên Ưng.

Vốn là Đằng Phi có thể một búa tử đem chém làm hai khúc, nhưng nhìn thấy Liễu Thiên Hà nguy hiểm, Đằng Phi lạnh lùng nhìn thoáng qua Liễu Thiên Ưng, bỏ qua hắn, trực tiếp phi thân đi qua, tiếp lấy Liễu Thiên Hà, phát hiện Liễu Thiên Hà lúc này đã nguy ở sớm tối, nếu không bày cứu, sợ rằng tánh mạng khó bảo toàn.

Bên kia vốn là tự nhận tất chết Liễu Thiên Ưng phát hiện một màn này, dữ tợn cười lên: “Tiểu tử chạy đâu, cho ta lưu lại sao!”

Thân thể hóa thành một đoàn hắc khí, tựa như Đằng Phi đánh tới.

Đằng Phi thu hồi Luyện Ngục, xoay tay lại chính là một quyền: “Tam Sinh Vạn Vật!”

Giữa trời chiều, các loại dị tượng rồi rít hiện lên, như rồng núi lớn đại, khí thế vạn quân, chạy chồm rít gào sông lớn Đại Hà, các loại thượng cổ dị thú ma thú trên dưới chìm nổi.

Ân chứa một chút cũng không có tấn sát ý, đem Hắc Thủy Ma Cung Thái Thượng Trưởng Lão Liễu Thiên Ứng thân thể đâm vào thiên sang bách khổng, không có một chỗ hoàn hảo.

Ở Liễu Thiên Ứng không dám tin trong ánh mắt, Đằng Phi mang theo Liễu Thiển Hà nghênh ngang rời đi.

Trải qua lần này đánh một trận, Hắc Thủy Ma Cung tổn thất không cách nào lường được, trực tiếp từ Nam Vực siêu cấp thể lực một trong rơi xuống làm lãnh đời trong gia tộc tam lưu thể lực, mà ngay cả Phạm Dương Lô gia cùng Nam Lĩnh Đông Phương gia cũng không bằng!

Ma vương Liễu Vạn Biến đôi mắt này thâm một màn, tại chỗ ngất chết đi qua, luôn luôn phong lưu phóng khoáng cử chỉ thông dong Ma Tử Liễu Như Phong cũng triệt để ngu rưng.

Trận chiến này, cả Hắc Thủy Ma Cung nội tình cơ hồ tấn phế, mặc dù còn nữa tổng số tăng lên gần mười vạn đệ tử, nhưng không có nội tình bọn họ, đã không còn là Nam Vực siêu cấp thể lực một trong.

Liễu Như Phong miệng đầy nha cơ hồ cắn nát, thê nhất định phải đem Liễu Thiển Hà cùng người thanh niên kia băm thây vạn đoạn.

Theo sau, Hắc Thủy Ma Cung Ma vương Liễu Vạn Biến thôi vị, bế quan đi, từ đó nếu không hỏi tới Hắc Thủy Ma Cung bất cứ chuyện gì, Ma Tử Liễu Như Phong tiếp nhận Ma vương vị, trở thành Hắc Thủy Ma Cung mới một đời chương môn nhân, làm sở hữu môn hạ đề điều làm việc, nữa không tham dự Nam Vực bất cứ chuyện gì.

Chỉ chờ một năm kỳ đến, Thần Vực Đảo sứ giả nữa tới, liền muốn bước lên Thần Vực Đảo, bắt đầu tu luyện hành trình.

Khoảng cách Hắc Thủy Ma Cung chỉ có hơn bảy trăm trong một mảnh dãy núi trung, một cái khổng lồ thác nước, từ trên trời giáng xuống, mức nước chênh lệch của lòng sông so với mặt biển chừng ngàn trượng, nhìn qua cực kỳ hùng vĩ.

Nổ vang tiếng nước chảy có thể che dấu tuyệt đại đa số thanh âm, ở nơi này đại thác nước phía sau vách núi trung gian, một cái thiên nhiên tạo thành khổng lồ trong sơn động, Đằng Phi trong tay cầm kia bản tự dấu vết xinh đẹp bản chép tay, ở Hắc Thủy Ma Cung bên này vẽ một cái thật to xiên, trong miệng lẩm bẩm nói: “Cha, mẹ, hài nhi đã vì các người báo thù, mặc dù chẳng qua là trong đó một nhà, nhưng xin yên tâm, này, chỉ là một bắt đầu!”

Đằng Phi phía sau trên một cái giường, nằm một cái tuyệt sắc nữ tử, răng ngà loại trơn bóng trắng nõn trên mặt một mảnh an tường, hai cái muốt mà thẳng tắp chân dài vươn ra chẵn, lộ ở bên ngoài, thỉnh thoảng trả lại không an phận động xuống.

Thời gian đã qua hơn mười ngày, Liễu Thiển Hà vẫn không có tỉnh lại, Đằng Phi mỗi ngày cũng dùng bản thân trong đan điền hỗn độn khí làm Liễu Thiển Hà chữa thương, thương thế của nàng dần dần ổn định lại, đến bây giờ cơ hồ không có gì quan trọng hơn.

Cũng không biết tại sao nàng vẫn đều ở ngủ say, không có tỉnh lại.

Liễu Thiển Hà giống như là làm một cái dài dòng mộng, ở trong mộng, nàng trở lại của mình thiếu nữ thời đại, thấy phụ thân của nàng cùng mẫu thân, cùng với thương yêu gia gia của nàng, khi đó, gia gia của nàng hay là Hắc Thủy Ma Cung một gã thực quyền trưởng lão, địa vị rất cao, cho nên, thiên tư trác tuyệt Liễu Thiển Hà sống rất vui vẻ.

Liễu Thiển Hà ở trong mộng, không muốn rời đi cha mẹ, nàng không ngừng cùng cha mẹ nói chuyện, giảng thuật nàng những năm này kinh nghiệm, chỉ nói vui vẻ chuyện vui sướng tình, những thứ kia làm cho người ta khổ sở, không vui chuyện tình cũng không nói.

Càng về sau, Liễu Thiển Hà biết rõ mình là ở trong mộng, cũng không nguyện tỉnh lại, bởi vì nàng biết, chỉ cần nàng vừa mở mắt, cha mẹ sẽ biến mất, gia gia cũng có không thấy, sợ

hữu thân cận nàng thương yêu tộc nhân của nàng, cũng sẽ triệt để không thấy.

Nàng thậm chí rất rõ ràng cảm giác được, Đằng Phi mỗi ngày đều ở dùng hỗn độn khí làm nàng chữa thương, theo trận này sinh chết cuộc chiến, Liễu Thiển Hà rõ ràng cảm giác được thực lực của nàng lại có sở tăng lên.

Có thể nàng như cũ không muốn tỉnh lại, không có mất đi trôi qua Nhân, thì không cách nào nhận thức Liễu Thiển Hà lúc này loại này mâu thuẫn trong lòng.

Nàng này mấy trăm năm kinh nghiệm vui sướng chuyện, nhưng thật ra thật sự rất có hạn, có rất nhiều đều là nàng thù dật tạo ra dụ dỗ cha mẹ vui vẻ, càng về sau, nàng thật sự không có gì hay nói, tựa lẳng lẳng nằm ở mẫu thân trên đùi, chảy nước mắt ôm mẫu thân thất lưng, cầu khẩn mẫu thân không phải rời khỏi nàng.

“Đứa, chúng ta cũng biết ngươi bây giờ rất vui vẻ, người nam kia hài tử đối với ngươi rất tốt, không cần quan tâm đến số tuổi chênh lệch, miễn sau này làm cho mình sống ở hối hận trong, Thiển Hà, ngươi đã trưởng thành, ta và ngươi cha cũng bằng ngươi vẻ vang, đi thôi, đừng mãi dám theo đuổi thuộc về ngươi hạnh phúc của mình đi, ta và ngươi cha, có vẫn nhìn ngươi.

.

.

Liễu Thiển Hà vô cùng giật mình nhìn trước mắt này dung mạo xinh đẹp phụ nhân, nàng rất rõ ràng, mình là đang ở trong mộng, nhưng trước mắt này một màn, lại nên như thế nào giải thích? Mặc dù nàng sống một ngàn năm, có thể như cũ không tin cõi đời này có quỷ thần nói đến, hơn không tin người chết còn nữa cái gọi là Luân Hồi.

Đây rốt cuộc là trong lòng ta đối với mình khuyên lơn.

Hay là thật?

Liều Thiên Hà trong hoảng hốt, cảm giác mẫu thân ôn nhu đẩy nàng một thanh, nhưng ngay sau đó, nàng thức dậy.

“Người đã tỉnh?”

Một cái thanh âm tựa hồ rất gần, lại tựa hồ rất xa xôi, truyền tới Liều Thiên Hà trong tai, thanh âm này rất quen thuộc, lại phảng phất rất xa lạ.

Liều Thiên Hà mở ra hai mắt, nhìn thấy này tờ trẻ tuổi anh tuấn mặt, nàng nhìn không được phát ra một tiếng ngâm khẽ:
“Đằng Phi.

Ta còn sống? Đây là” .” Ở chỗ nào?”

Một lúc lâu sau, Liều Thiên Hà ngồi ở Đằng Phi trước mặt trước, quay đầu lại nhìn này tờ mềm mại thư thích giường lớn, sắc mặt có chút đỏ lên, mấy ngày qua, nàng vẫn sống ở tựa như mộng tựa như huyền trong, có chút phân không rõ thực tế cùng hư ảo.

Dần dần nàng rốt cục nhớ tới bản thân đã bất tỉnh lúc trước, tựa hồ là Đằng Phi đem nàng cứu đi, sau đó sở hữu trải qua hết thấy, cũng không phải là như vậy thật mảo thực.

“Người trong trũ vật giới chỉ bì lại mang một tờ giấy giường?”

Liều Thiên Hà vấn đề thứ nhất, mà ngay cả chính nàng cũng cảm thấy có chút đỏ mặt, nàng cũng không rõ ràng lắm tại sao mình có hỏi như thế, nhưng chính là hỏi đi ra.

“Ách.

.

.” Cái này, ha hả a.” Đẳng Phi nhúc đầu, có chút không biết thế nào trả lời cái vấn đề này, hắn cũng không thể nói đây là ban đầu chuẩn bị dùng để cho Lục Tử Lăng nghỉ ngơi a.

“Hắc Thủy Ma Cung.

.

.

Đã xong sao.” Liễu Thiên Hà cũng không có ở giường vấn đề thượng làm nhiều dây dưa, sâu kín hỏi, nét mặt mang theo vài phần mất mát.

Đẳng Phi gật đầu, nói: “Không có ngoài ý muốn lời nói, bọn họ muốn một lần nữa quật khởi, sợ rằng là không thể nào.” Liễu Thiên Hà nhàn nhạt cười cười: “Nhưng thật ra như vậy không có gì không tốt, ít nhất, kinh nghiệm trận này kiếp nạn, tin tưởng Hắc Thủy Ma Cung trung mọi người, nội bộ không tiếp tục có nhiều như vậy đấu tranh cùng đấu đá, bởi vì không đoàn kết, bọn họ có chết nhanh hơn.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 333: Hắc Phượng Hoàng Gia Tộc!

>

Đếm rì sau khi, hai người đi lại ở đi đến Điền gia trên đường.

Đằng Phi có chút bận tâm Điền Quang, năm đó Điền Quang thương tâm muốn, rời đi Điền gia, Điền gia gia chủ con trai trưởng, Tam công tử Điền Hoàn Vũ nhưng phái người đuổi giết Điền Quang, để Điền Quang thiếu chút nữa tự bị mất mạng.

Hôm nay Điền Quang thực lực thành công, hẳn trở về Điền gia, tất nhiên là báo thù đi.

Song những thứ này cổ xưa gia tộc, người nào không có có một chút nội tình, Điền Quang muốn tìm Điền Hoàn Vũ báo thù, ở Đằng Phi xem ra, căn bản không có có thể thành công, trừ không công chôn vùi tánh mạng của mình.

Làm bằng hữu, Đằng Phi làm không được không nhìn chuyện này, báo thù, tùy thời cũng có thể, nhưng Điền Quang nếu là gặp chuyện không may, vậy hẳn chẳng khác nào thiếu một cái thân cận bằng hữu.

Liễu Thiên Hà đối với Đằng Phi an bài không có có bất cứ ý kiến gì, hai người cùng chung đã trải qua nhiều chuyện như vậy sau, Liễu Thiên Hà đã càng ngày càng thói quen lệ thuộc vào Đằng Phi, dù sao chỉ cần Đằng Phi nói gì, năng trên căn bản cũng sẽ không phản đối.

“Điền gia, coi như là lánh đời trong gia tộc một cái cổ xưa gia

tộc, nói về, ở vài ngàn năm trước, Điền gia trả lại một lần là Tây Thùy lánh đời gia tộc cao nhất thế lực, chẳng qua là sau lại dần dần suy sụp.” Liễu Thiên Hà đối với cả Nam Vực những thứ này lánh đời gia tộc, đều có rất sâu hiểu rõ.

Đằng Phi chợt nhớ tới mình cùng Điền Quang gặp nhau, nhận được kia gốc cây Thiên Niên Huyết Lan trong quá trình, gặp phải cái kia che mặt áo đen cô gái, sau lại luyện chế ra Huyết Nguyên Đan thời điểm, lần nữa gặp phải cô gái kia, mấy viên Huyết Nguyên Đan, lại đổi lấy một kiện Thánh Khí.

Kia đem Phượng Hoàng Kiếm còn giúp giúp Đằng Phi vượt qua không ít lần nguy cơ, bây giờ hồi tưởng lại, có thể tùy tiện lấy ra một kiện Thánh Khí cùng người trao đổi gia tộc, nên cũng sẽ không là bừa bãi vô danh, nhưng từ lần đó sau, Đằng Phi lại chưa từng thấy kia áo đen cô gái, cho nên nhin không được hỏi: “Tỷ tỷ cũng biết này Tây Thùy còn nữa những lánh đời gia tộc?” Lập tức đem bản thân gặp phải kia áo đen cô gái chuyện tình giảng thuật một lần, cuối cùng lại lấy ra kia đem Phượng Hoàng Kiếm, giao cho Liễu Thiên Hà nhìn xem.

Làm Liễu Thiên Hà thấy Phượng Hoàng Kiếm, trong hai tròng mắt hiện lên vẻ tinh mang, thất thanh nói: “Hắc Phượng Hoàng gia tộc? Bọn họ lại trả lại tồn tại!”

Liễu Thiên Hà thanh âm trung tràn đầy kinh ngạc cùng ngoài ý muốn nhìn về phía Đằng Phi ánh mắt cũng không so sánh với quái dị, thở dài nói: “Thật không biết nên ngươi cái gì, ngươi vận thế, cũng quá cường đại điểm lại ngay cả trong truyền thuyết Hắc Phượng Hoàng gia tộc người trong cũng có thể gặp phải.”

“Hắc Phượng Hoàng gia tộc?” Đằng Phi đầu đầy mê hoặc nhìn Liễu Thiên Hà hẩn trong ấn tượng cho tới bây giờ cũng chưa có như vậy một gia tộc, bất quá nhìn Liễu Thiên Hà nét mặt, gia tộc này hiển nhiên lai lịch rất lớn.

“Không sai, chính là Hắc Phượng Hoàng gia tộc, tại thượng cổ thời đại, Hắc Phượng Hoàng gia tộc từng là Thánh Thần thủ hạ mười ba một trong những gia tộc! Tinh thông luyện khí, năm đó Thánh Thần quân đoàn cường đại vô cùng, cùng Hắc Phượng Hoàng gia tộc kiếp trước liên quan gia tộc này luyện

khí trình độ, thần hồ kỳ kỹ.” Liễu Thiển Hà than thở nói: “Ồ Hắc Phượng Hoàng gia tộc cường đại nhất thời điểm, chính là Thánh Khí, căn bản là giống như món đồ chơi giống như, tùy tiện một cái luyện khí sư cũng có thể chế tạo bọn họ sở trường nhất, là Vương Giả Chi Binh! Thậm chí thành công luyện chế xuất quá một kiện Đế binh!”

“Cường đại như vậy?” Đẳng Phi có chút không dám tin tưởng, Thánh Khí uy lực đã rất cường đại, một cái điên phong Đấu Thánh trong tay nếu như nắm một kiện Thánh Khí, thậm chí có thể cùng sơ cấp vương giả đấu một phen.

Phải biết rằng, bình thường điên phong Đấu Thánh cùng sơ cấp vương giả ở giữa chênh lệch, giống như trên trời dưới đất, tương đối không lồ!

“Dĩ nhiên, chẳng qua là ở phía sau tới kia trên trận cỏ thần chiến trong, Hắc Phượng Hoàng gia tộc bị Ma Thần thủ hạ chính là tứ đại quân đoàn vây công, cả gia tộc một đêm đang lúc hôn bay khỏi Thiên,.

.

.

Liễu Thiển Hà thở dài: “Thật là không nghĩ tới, gia tộc này lại vẫn có huyết mạch lưu truyền tới nay, làm người ta thần thức!” Vừa nói, cho Đẳng Phi giải thích: “Hắc Phượng Hoàng gia tộc luyện chế ra sở hữu Thánh Khí cũng tốt, Vương Giả Chi Binh cũng tốt, đều có rõ ràng Phượng Hoàng dấu hiệu, người cái thanh này Phượng Hoàng Kiếm, chính là điển hình Hắc Phượng Hoàng gia tộc phong cách, cho nên, ta mới có thể một cái nhận ra.”

Liễu Thiển Hà vừa nói, yêu thích không buông tay vuốt ve kia đem Phượng Hoàng Kiếm, mà Phượng Hoàng Kiếm liền giống như có linh giống như, theo Liễu Thiển Hà vuốt ve, lại phát ra cũi đầu nước nổ thanh âm, như khóc như tố.

“Thánh Khí đều có linh tính, nó nghe được Hắc Phượng Hoàng gia tộc, ở thương tâm đi.” Liễu Thiển Hà lẩm bẩm nói nhỏ.

Đằng Phi thấy vậy có chút trợn mắt hốc mồm, không nghĩ tới thanh kiếm này lại sẽ như thế mạnh linh tính, thật là làm cho Nhân giật mình, nhìn Liễu Thiển Hà tựa hồ rất thích Phượng Hoàng Kiếm bộ dạng, Đằng Phi mỉm cười nói: “Tỷ tỷ nếu thích, kia thì lấy đi tốt lắm .”

Liễu Thiển Hà hơi ngẩn ra, phục hồi tinh thần lại, một đôi quăn rũ trông mắt ở Đằng Phi trên mặt quét hai vòng, cũng không có cự tuyệt, mà là thản nhiên cười: “Thanh kiếm này, ta thật lòng thích, cho nên, ta liền không cho khách khí, Đằng Phi, cảm ơn ngươi!”

Đằng Phi khẽ mỉm cười, khoát tay áo, kể từ khi nhận được chiến phủ Luyện Ngục sau, Đằng Phi cũng đã rất ít có dùng đến Phượng Hoàng Kiếm, hơn nữa trên người hắn bây giờ Thánh Khí cũng không dùng lại một kiện, chớ nói chi là còn có một vật từ Liệt Dương Húc nơi đó đoạt tới Vương Giả Chi Binh Nhật Luân Thủ Hộ.

Liễu Thiển Hà là của hắn người thủ hộ, tiến đưa nàng một kiện Thánh Khí, lại có ngại gì đi?

Hai người chính nói lời này, phía trước cực xa nơi, đột nhiên truyền đến một trận kịch liệt tiếng đánh nhau, khoảng cách mặc dù rất xa, nhưng hai người cũng nghe được Thanh Thanh sở quang

Đằng Phi hai mắt ngưng tụ, nhìn thoáng qua Liễu Thiển Hà, trầm giọng nói: “Quá đi xem một chút.”

Nơi này đã đến gần vô hạn Điện gia, ở loại địa phương này xuất hiện đánh nhau, rất có thể cùng Điện Quang có liên quan, cho nên Đằng Phi lập tức vận hành lên Già Lâu La Tâm Kinh, thân thể thoáng một cái, trong nháy mắt xuất hiện ở vài trăm thước ở ngoài địa phương.

Liễu Thiển Hà đem Phượng Hoàng Kiếm, thu lại, cũng vận khởi thân pháp, tốc độ cao đi về phía trước.

“Điện Quang, thật không nghĩ tới, mấy năm không thấy, thực lực của ngươi thậm chí tăng lên tới như thế cảnh giới, không sai không sai, bất quá, nghĩ muốn giết ta, ngươi còn chưa đủ nhìn a! Ha ha, ta bây giờ là Điện gia Thiếu chủ, bên cạnh hộ vệ như vân, ngươi cảm thấy ngươi lần này còn có thể chạy đi

sao?” Một cái mang theo vài phần hài hước thanh âm, nương theo lấy kịch liệt tiếng đánh nhau vang lên.

“Điền Hoành Vũ, ngươi tên súc sinh này! Ngươi không bằng cầm thú! Ngươi nếu một chút cũng không thương nàng, tại sao năm đó còn muốn đem nàng từ trong tay của ta cướp đi? Ngươi đã chiếm được nàng, tại sao không quý trọng nàng? Ngươi không phải là người!” Điền Quang một thân trắng trên áo lay dính loang lổ vết máu, búi tóc tán loạn, hai mắt đỏ ngầu, anh tuần nộ cười dữ tợn vô cùng, dường như muốn ăn thịt người giống như.

Ở Điền Quang bên cạnh, Vị Ương Minh Nguyệt sắc mặt trầm tĩnh, xuất thủ chừng chặc, không ngừng làm Điền Quang hộ vệ lấy.

Bảy tám đỉnh, Thánh Cấp cường giả, Đấu Khí tung hoành, nhiều chiêu đến Điền Quang trí mạng nơi chào hỏi, phảng phất không giết chết Điền Quang thì không bỏ qua giống như.

“Ha ha ha, Điền Quang, không nghĩ tới qua nhiều năm như vậy, ngươi hay là trước sau như một ngây thơ a, đem nàng từ trong tay ngươi cướp đi, tự nhiên là vì đã kích ngươi, ngươi một cái thân phận thấp xuống con hoang, lại cứ thiên thiên phủ không tội, trong gia tộc đối với ngươi thừa nhận rất cao, phụ thân của ta cũng dần dần bắt đầu chú ý ngươi, loại người như ngươi rác rưởi, có tài đức gì, vào Điền gia phòng? Người đàn bà kia muốn thân phận không có thân phận, yếu địa vị không có địa vị, tướng mạo mặc dù cũng không tệ lắm, nhưng ở thiếu gia ta xem, cũng bắt quá là giống như, hắc, quý trọng nàng? Ta tại sao phải quý trọng nàng? Ta là ai? Ta là Điền gia gia chủ tương lai! Cái loại này dê tiện nữ nhân, chơi đùa mấy lần tự nị, cũng chỉ có ngươi, mới có thể đem nàng trở thành bảo bối giống nhau cung, ha ha ha ha!”

Điền Hoành Vũ đứng bên ngoài vây, đồng dạng một bộ bạch y, tay cầm chiết phiến, đầu đội ván tóc kim quan, mặt như quan ngọc mắt như sáng tinh, bộ dáng kia muốn nhiều tiêu sái có nhiều tiêu sái, một đôi mắt không ngừng đánh giá trong sân Vị Ương Minh Nguyệt, trong miệng sách sách tán dương: “Bất quá nói về, ngươi này rác rưởi số đào hoa thật sự rất tốt, lúc

trước cái kia ** cũng thì thôi, hiện bên người lại lại có một người thiên tư quốc sắc Phương Hoa tuyệt đại cô gái, rất tốt, rất tốt, chủng loại người đã chết, nàng chính là ta mới cung chịu!”

“Không biết xấu hổ!” Vị Ương Minh Nguyệt xuất thân đại tộc, thân phận địa vị bực nào cao quý? Ở Trung Châu chưa từng có người dám như thế cùng nàng nói chuyện? Lập tức nụ cười phát rét, giận dữ mắng mỏ một câu.

“Sách, còn là một có tỳ khí, rất tốt a, Bồn thiếu gia tự thích người loại này có tỳ khí, càng là loại người như ngươi, chinh phục, càng là có khoái cảm.” Điền Hoàn Vũ cười híp mắt vừa nói, sau đó đối với tròn mắt muốn nứt Điền Quang nói: “Điền Quang, ngươi tự nhận mệnh sao, loại người như ngươi rác rưởi, đến nhận chức khi nào hậu, cũng vĩnh viễn không có chiến thắng cơ hội của ta!”

“Điền Hoàn Vũ, ngươi nếu dám có loại, nếu còn là một nam nhân, hãy cùng lão tử đấu đơn, nhìn lão tử không đem xương cốt của ngươi bột phấn cũng cho đánh ra!” Điền Quang nghiêng răng nghiêng lợi, giống như điên.

Hắn trở về Điền gia, nhưng thật ra chính là năm đó khúc mắc vẫn tồn tại, cũng không phải cố ý vì tìm Điền Quang báo thù, ai ngờ trở lại vừa hỏi, mới biết được năm đó rời đi hắn, đầu nhập Điền Quang ôm trong ngực người đàn bà kia, ngay từ lúc hai năm trước, đã bị chơi chán nàng Điền Hoàn Vũ đưa cho thủ hạ, nàng kia kêu oan tự vận.

Điền Quang nghe thế tin tức, tại chỗ cả người cũng hồng mắt, kia là của hắn mối tình đầu, mặc dù từng đưa tổn thương đặc thương tích đầy mình, nhưng dù sao khắc cốt铭心 tâm quá.

Vốn là hắn chỉ tính toán trở lại nhìn một cái liếc mắt nhìn, chỉ cần nàng trôi qua tốt, hắn tự cảm thấy mỹ mãn, sẽ mang theo Vị Ương Minh Nguyệt tiếp tục tìm kiếm Đằng Phi.

Ai ngờ đến nhìn qua lại là như vậy một cái kết quả, Điền Quang tại chỗ thề, phải giết Điền Hoàn Vũ.

Điền Hoàn Vũ vẻ mặt ngu ngốc nhìn Điền Quang: “Điền Quang, đầu óc ngươi có bệnh sao? Ngươi đã là Đấu Thánh, ta bất quá là cửu giai Đấu Tôn, để ta với ngươi đánh, ngươi cũng không biết xấu hổ trưng cái này miện? Hơn nữa, thiên kim chi tử cẩn thận, đạo lý này loại người như ngươi rác rưởi tự nhiên là không sẽ rõ.”

Điền Hoàn Vũ vừa nói, thanh âm trở nên băng lạnh lên, hướng về phía đám kia vây công Điền Quang Nhân quát lên: “Các ngươi cũng chưa ăn cơm sao? Như vậy hồi lâu trả lại giết không được hắn? Lập tức, đem này rác rưởi cho ta chém!” Những thứ kia Đấu Thánh thể công nhất thời mãnh liệt lên, các loại cường đại chiêu thức rồi rít hiện lên, Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt lập tức thua chệch kém em, mắt thấy sẽ phải xuất vu nguy cơ trong.

Điền Quang hít sâu một hơi, nhìn bên cạnh bất ly bất khí Vị Ương Minh Nguyệt, nói: “Xin lỗi, là ta làm liên lụy tới ngươi.”

Vị Ương Minh Nguyệt thản nhiên cười: “Ta nói rồi, đời này cùng định ngươi, ngươi đang ở đây, ta liền ở, ngươi chết, ta cũng không sống một mình!”

“Ha ha ha ha, tốt một phen ân ái cảm động tràng diện, thật là làm cho Nhân cảm động đi.” Điền Hoàn Vũ phát ra chói tai trào phúng, sau đó lạnh lùng nói: “Giết Điền Quang!” “Thiên kim chi tử.

.
.

, ha hả, loại người như ngươi căn bản cũng xứng?” Một cái lạnh như băng giọng nữ, từ nơi không xa truyền đến.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 334: Điền Quang Báo Thù!

>

Điền Hoành Vũ tại chỗ cả kinh, mọi nơi nhìn quanh, quát lên: “Người nào?”

Sưu!

Một đạo quang mang hiện lên, trực tiếp xuyên thấu Điền Hoành Vũ đầu gối, huyết quang bính hiện, Điền Hoành Vũ phát ra hét thảm một tiếng, quỳ một chân xuống đất.

Tiếp theo, lại là một đạo quang mang hiện lên, xuyên thấu hán một ...!khác con đầu gối, Điền Hoành Vũ phát ra một tiếng phi nhân bi thảm, thân thể nhất thời vừa ngã vào.

Một màn này, tại chỗ kinh hãi mấy cái vây công Điền Quang Đẩu Thánh, nhất thời buông tha cho Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt, dùng tốc độ nhanh nhất trở lại Điền Hoành Vũ bên cạnh, đưa bảo vệ.

“Người nào? Dám tập kích Điền gia Thiếu chủ!” Một cái Thánh Cấp diên phong lão giả hai mắt như điện, nhìn kia hai đạo quang mang đánh tới phương hướng, lớn tiếng quát lên.

“Khanh khách, thật to cái giá đi, Điền gia Thiếu chủ, rất rất giỏi sao? Trong mắt của ta, cũng bất quá là một cái rác rưởi thôi.” Liễu Thiển Hà vừa nói, liền từ trong hư không dần dần hiện ra thân hình.

Vốn là đối với Liễu Thiển Hà mà nói, Điền Hoành Vũ loại năm này nhẹ vãn bối, căn bản không đáng giá được nàng xuất thủ, bất quá đang nghe đến Điền Hoành Vũ dương dương đắc ý những lời đó sau, Liễu Thiển Hà rốt cục nhin không được

phần nộ trong lòng, người như thế tra bại hoại, giữ lại chính là tai họa!

Nếu không phải Đằng Phi truyền âm cho nàng, làm cho nàng không muốn giết Điền Hoành Vũ, Liễu Thiên Hà rất muốn trực tiếp kết quả này bại hoại tánh mạng.

Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt vốn là tự nhận khó có thể may mắn thoát khỏi, không nghĩ tới trong lúc bất chợt giết ra tới một người như thế cường thế cô gái, hai người tất cả cũng ngẩn người, bởi vì bọn họ đối với cô gái này một điểm ấn tượng cũng không có.

Nhưng sau đó từ trong không khí dần dần hiện ra thân hình một người, lại làm cho Điền Quang mạnh mẽ trừng lớn hai mắt, hẳn khó có thể tin lên tiếng kinh hô: “Đằng Phi.

.

.

Thật là người sao?”

“Hắn chính là Đằng Phi?” Vị Ương Minh Nguyệt theo sau cũng kinh hô mới ra đời, một đôi đôi mắt - đẹp, rơi vào Đằng Phi trên người, tia sáng kỳ dị liên tục, không nghĩ tới ở loại địa phương này, thậm chí gặp được tiểu sư đệ.

Vị Ương Minh Nguyệt mắt đục đỏ ngầu, trong lòng nghĩ: trời cao có mắt, thậm chí thật sự để cho ta tìm được rồi tiểu sư đệ, sư phụ, ta nhất định đem hắn mang về Trung Châu!

Đằng Phi nhìn Điền Quang, trên mặt dần dần lộ ra nụ cười, nói: “Người người này, không phải là chú trọng nhất hình tượng sao? Thế nào khiến cho như thế hồng bét?”

“Ha ha ha ha, thật là người, huynh đệ, ta rốt cuộc tìm được người!” Điền Quang cười to mấy tiếng, bay chạy tới, cho Đằng Phi một cái hung hăng ôm, dùng sức vuốt Đằng Phi phía sau lưng, thanh âm nhưng trở nên có chút nghẹn ngào đứng lên: “Huynh đệ, ta còn tưởng rằng, đời này cũng nữa nhìn không thấy tới người.”

Đằng Phi cũng cười lên, trong tươi cười, tràn đầy vui mừng,

trong lòng nhớ: ta chưa có tới muộn!

“Đặng.

.

.

Đặng Phi? Ngươi là Đặng Phi?” Bảo vệ Điện Hoàn Vũ đám kia Thánh Cấp hộ vệ giống như gặp quỷ giống như, ánh mắt tất cả đều rơi vào Đặng Phi trên người.

Gần đây đoạn thời gian này, Đặng Phi đem trọn Tây Thùy khuấy được long trời lở đất, cho dù Điện gia loại này đề điều lánh đời gia tộc, đối với cái tên này cũng là như sấm bên tai, hơn nữa vừa mới truyền đến tin tức, Hắc Thủy Ma Cung cơ hồ bị Đặng Phi cho đánh cho tàn phế, từ siêu cấp gia tộc trực tiếp rơi xuống làm hai ba lưu gia tộc, Đặng Phi chiến lược, làm cho cả Tây Thùy lánh đời gia tộc cảm thấy run rẩy.

Không nghĩ tới, như thế nổi danh một người, thậm chí cùng Điện Quang là huynh đệ.

.

.

Điện Hoàn Vũ một chúng Thánh Cấp hộ vệ tâm dần dần trầm xuống.

Đặng Phi buông ra Điện Quang, nhìn về phía đối diện đám người kia, nhẹ răng cười một tiếng, nhìn qua cả người lẫn vật vô hại, nói: “Không sai, mỗ ta chính là Đặng Phi, các ngươi là Điện gia người?”

Cầm đầu tên kia lão giả gật đầu: “Không sai, Đặng Phi, chúng ta đối với đại danh của ngươi sớm có nghe thấy, bất quá hôm nay nơi này chuyện đã xảy ra, là ta Điện gia nội bộ chuyện tình, ngươi có thể hay không không can thiệp?”

Đối với một cái điện phong Thánh Giả mà nói, loại này gần như cầu khẩn lời nói, vốn là nói không nên lời, nài sao Đặng Phi hung danh quá đáng, coi như là điện phong Thánh Giả, đối

mặt Đẳng Phi thời điểm, cũng không khỏi không thấp xuống cái kia cao ngạo đỉnh đầu.

“Không cần nhúng tay? Ha ha, tốt, ta vốn là cũng không có nhúng tay a, nếu là người Điền gia nội bộ chuyện tình, tự nhiên là chính các người giải quyết.” Đẳng Phi tiểu a a nói.

Vốn là đang muốn tiến lên chào hỏi Vị Ương Minh Nguyệt sắc mặt cứng đờ, ngăn người, nhìn Đẳng Phi, trong lòng tự nhủ: Điền Quang, đây chính là miệng người trung sinh chết huynh đệ sao? Đây chính là sư phụ nhớ thương nhiều năm, ta đau khổ tìm kiếm tiểu sư đệ sao?

Về thất vọng, dần dần ở Vị Ương Minh Nguyệt trên mặt hiện ra tới

Mà Điền Hoành Vũ bên này Thánh Cấp cường giả còn lại là mặt lộ vẻ vui mừng, bọn họ quả thực không thể tin được, không nghĩ tới phong hồi lộ chuyển, này Đẳng Phi lại thật sự vô ý nhúng tay.

Tiếp tục chém giết Điền Quang, bọn họ là không có này lá gan, nhưng ít ra, có thể bảo đảm toàn thân trở lui.

Lưu được núi xanh ở, không sợ không có củi đốt, chỉ cần hôm nay có thể tránh thoát một kiếp này, ngày sau sớm muộn gì có tìm trở về ngày nào đó.

Giữa sân chỉ có hai người sắc mặt không thay đổi, một cái là Liễu Thiên Hà, nàng biết, Đẳng Phi căn bản không phải cái loại này vứt bỏ huynh đệ tại không để ý người, nếu không, cần gì vạn dặm xa xôi, buông tha cho báo thù chạy tới tìm kiếm Điền Quang?

Một cái, còn lại là Điền Quang, trên mặt của hắn treo mỉm cười, năm đó hai người mới quen thời điểm, song phương tổ không quen biết, Đẳng Phi cũng không còn đem hắn bỏ lại bất kể, chớ nói chi là bây giờ hai người đã là huynh đệ.

Đẳng Phi bề ngoài thoát nhìn bình tĩnh chừng chặc, nhưng đồng dạng có một cách tinh quái một mặt.

“Đăng Phi, ngươi thật không nhúng tay vào?” Điền gia tên này diên phong Thánh Giả có chút không dám tin đúng là nhận thức.

“Dĩ nhiên, đây là Điền gia sự tình, ta xen tay vào? Giang hồ quy củ, ta còn là hiểu!” Đăng Phi cười nói, vẻ mặt nghiêm chỉnh.

“Gặp quỷ giang hồ quy củ!” Vị Ương Minh Nguyệt thốt ra.

“Bất quá.

.

.” Bay lên thanh âm, cũng đồng thời nhớ tới.

Vị Ương Minh Nguyệt nhất thời ngậm miệng lại, nhìn Đăng Phi, tên kia Điền gia diên phong Thánh Giả cũng đồng dạng vẻ mặt khẩn trương, nhìn Đăng Phi.

Đăng Phi tiêu a a nói: “Bất quá nếu là Điền gia nội bộ chuyện tình, chúng mày những người này, có phải hay không cũng có thể mau tránh ra một cái? Chuyện này, là Điền Quang cùng Điền Hoàn Vũ huynh đệ ở giữa ân oán, chúng mày đàn hộ vệ đi theo sắm cùng, coi là chuyện gì xảy ra đi?”

“Ngươi.

.

.” Điền gia này diên phong Thánh Giả lúc này chán nản, hít sâu một hơi, kèm nén lửa giận đích đạo: “Đăng Phi, lão hủ nhóm người, cũng là Điền gia người, thân là Thiếu chủ bên cạnh hộ vệ, có thể nào bất kể?”

“Hộ vệ? Ha hả, hộ vệ coi là thứ gì?” Đăng Phi trên mặt nụ cười chưa giảm, nhàn nhạt nói: “Ta nói chuyện này với các ngươi không sao, chính là không sao, nếu là muốn tìm chết, các ngươi không tha động thủ lần nữa thử một chút.”

Nanh, triệt để mở ra!

Nghĩ muốn giết ta huynh đệ, còn muốn toàn thân trở lui? Đầu của các ngươi bị thiên thạch đập trúng quá sao? Đăng Phi

trong lòng không được cười lạnh, hấn bắt quá là đùa một cái những người này thôi, không nghĩ tới bọn họ lại tưởng thật.

“Tốt, tốt, Đằng Phi, ngươi như thế áp đặt can thiệp Điền gia bên trong chuyện, sẽ không sợ Điền gia cho liễu mạng sao?” Một cái Thánh Cấp lão giả nhin không được nói.

“Liều mạng? Ha ha, bây giờ cả Tây Thùy siêu cấp thế lực, cũng muốn tìm ta liễu mạng, ta không thuận theo cũ sống rất khoái trá?” Đằng Phi đuôi lông mày nhảy lên, cười híp mắt nói: “Cuối cùng hỏi một lần, các ngươi để cho hay không mở?”

“Chết cũng không để!” Điền gia điên phong Thánh Giả! Mặt kiên quyết, che ở Điền Hoàn Vũ trước người.

“Ai, vậy ngươi phải đi chết sao, như vậy trung thành, xuống đất tiếp tục bảo vệ người Thiếu chủ tốt lắm !” Đằng Phi nhàn nhạt nói một câu, thân thể đột nhiên biến mất tại nguyên chỗ, tiếp theo, đã nghe gặp nổ lớn một tiếng vang thật lớn.

Cả đại địa cũng đi theo run rẩy lên, kia nổ thanh âm, phảng phát lôi đình giống như.

Một đạo quyền ảnh, trực tiếp oanh ở nơi này tên điên phong Thánh Giả lồng ngực!

Răng rắc!

Một trận thanh thúy vô cùng cốt vỡ ra tiếng vang lên, tên này điên phong Thánh Giả thậm chí ngay cả kêu thảm thiết cũng không kịp phát ra một tiếng, thân thể liền bay rớt ra ngoài, trên không trung phun ra một ngụm tiên huyết, cả lồng ngực, đã hoàn toàn sụp đổ đi vào!

Rầm rầm rầm phanh!

Ngay sau đó, lại là mấy tiếng nổ, uy lực vô cùng cường đại Vô Danh Quyền Pháp một khi thi triển ra, những thứ này Thánh Giả căn bản không cách nào ngăn cản, trong khoảnh khắc, che ở Điền Hoàn Vũ chung quanh Thánh Cấp võ giả, đều bị đánh bay!

Cường thế bá đạo!

Chính là Vô Danh Quyền Pháp hình dung!

Giữa sân, chỉ còn lại có một cái hai chân bị phế Điền Hoàn

Vũ, giống như sự ngu dại giống như nhìn Đẳng Phi, hầu như lung tung phát ra ôi ôi tiếng vang, ngay cả câu cũng nói không nên lời.

Chợt một trận món ngon tuyệt vời truyền đến, Đẳng Phi mi mao nhất thiêu, xì một tiếng khinh miệt, xoay người trở về đi, thản nhiên nói: “Huynh đệ, người cừu nhân này, cũng quá rác rưởi mao điểm, giao cho người, cho hắn thống khoái tinh tảo.”

Điền Quang có chút trợn mắt hộc mồm nhìn Đẳng Phi, này tở so sánh với nữ nhân trả lại xinh đẹp gương mặt kịch liệt co quắp, một hồi lâu cũng không nói đến nói, mấy năm không thấy, năm đó cái kia mặt Đẩu Tôn cũng không phải là tiểu tử, lại đã trưởng thành đến phát tay tiêu diệt hết mấy người Đẩu Thánh tuyệt thế cường giả, để Điền Quang có loại như đưa mộng ảo cảm giác.

Nghe thấy Đẳng Phi lời nói, Điền Quang mới phục hồi tinh thần lại, từng bước đi hướng Điền Hoàn Vũ, vị này cùng hắn cùng cha khác mẹ, tiểu hân một tuổi, hắn nhưng muốn từ nhỏ tôn xưng huynh trưởng Điền gia Tam công tử, trước mắt Điền gia Thiếu chủ.

“Điền Quang, ngươi ngươi ngươi.

.

.

Ngươi không thể giết ta, ta và ngươi là cùng phụ huynh đệ, cốt nhục tương tàn, ngươi có thể nhin tâm? Cầu ngươi” “Bỏ qua cho ta đi, ta sai lầm rồi, ta thật sự sai lầm rồi!”

Theo Điền Quang cước bộ là không gây đến gần, đã sớm đại tiểu tiện không không chế Điền Hoàn Vũ khóc ròng lưu nước mắt, Điền Quang mỗi một bước, phảng phất cũng dẫm ở trong lòng của hắn, thẳng đến lúc này, hắn mới vừa cảm thấy hối hận cùng oán hận, hắn chỉ hối hận năm đó không có thể giết chết Điền Quang, oán hận Đẳng Phi cùng Liễu Thiển Hà xuất hiện, nếu không phải bọn họ, Điền Quang sao có thể có thể có lật

cái khay cơ hội?

“Cốt nhục tương tàn? Người sai rồi?” Điền Quang này tở anh tuần trên mặt, giờ phút này vô bi cũng không hỉ, khóe môi nhếch lên trào phúng nụ cười: “Chỉ bằng người, cũng xứng nói cốt nhục hai chữ này? Tam công tử, ha hả, đại công tử cùng Nhị công tử, là của người thân ca ca, bọn họ nếu có thể nghe thấy lời của người, người nói có là cái gì nét mặt? Người hại chết bọn họ thời điểm, có từng nghĩ tới bốn chữ này?”

Điền Hoành Vũ sắc mặt giống như gặp quỷ giống như, môi run run, lẩm bẩm nói: “Không phải là ta, theo không có quan hệ.”

“Là người, chính là người làm.” Điền Quang thanh âm trở nên ôn nhu, sau đó cười nói: “Người nói người sai rồi.

.

.

Ha hả, người sai, là năm đó không có thể giết chết ta đi? Điền Hoành Vũ, người giết hại tay chân thời điểm, người đùa bốn cô gái đùa bốn tình cảm thời điểm, có từng nghĩ tới người sai rồi đi?”

“Đúng đúng đối với , ta sai lầm rồi, đầy đủ mọi thứ đều là ta sai lầm rồi, Điền Quang, người bỏ qua cho ta, Điền gia gia chủ muốn người tới làm, ta, ta sẽ hướng phụ thân tiến cử người, tin tưởng ta, ta.

.

.

Ta thề!”

Trên cao nhìn xuống nhìn Điền Hoành Vũ trò hề Điền Quang khẽ lắc đầu, lẩm bẩm nói: “Đây chính là người thích nam tử sao? Như thế xem ra, người cũng là có mắt không trông nữ nhân a!”

Vừa nói, căn bản không có ở đây để ý tới Điền Hoành Vũ này tở vắn vẹo cầu khẩn mặt, tiện tay một ngón tay , một đạo đầu khí, xuyên không ngừng phát ra tiếng cầu khẩn âm Điền Hoành Vũ cái trán.

Om sòm tiếng cầu xin tha thứ âm, đột nhiên dừng lại.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 335: Tiểu Diêm Diêm!

>

Rốt cục báo thù diên quang trên mặt lại không có bao nhiêu sắc mặt vui mừng, mà là một người lẳng lẳng xoay người rời đi.

Vị Ương minh nguyệt miệng ngáp ngừng, muốn nói cái gì, cũng rốt cục cũng không nói ra miệng, như một vợ bé đồng dạng đi theo diên quang sau lưng.

Đằng phi cùng liễu thiên hà liếc mắt nhìn nhau, cũng không còn nhiều hơn nữa xem đã trải qua si đi diên Hồng Vũ liếc, quay người ly khai.

Ban đêm, bốn phía vắng lặng im ắng, một đồng đồng lửa tại lẳng lẳng thiêu đốt lên, thỉnh thoảng phát ra đùng tiếng vang, ngẫu nhiên luồn lên một cổ tràn đầy ngọn lửa.

Ánh lửa chiếu rọi tại diên quang cái kia trương anh tuấn trên mặt, lúc sáng lúc tối, diên quang nhìn về phía trên cảm xúc có chút hạ, trong ánh mắt mang theo vài phần mờ mịt.

Vị Ương minh nguyệt yên tĩnh ngồi ở diên quang bên cạnh, thỉnh thoảng dò xét đôi diện đằng phi liếc.

Liễu thiên hà cúi đầu, ngồi ở chỗ kia, không biết đang suy nghĩ gì.

Đằng phi tắc thì chuyên tâm lật qua lại đồng lửa bên trên cái chân hươu, lộ chân bị nướng vàng óng ánh, không ngừng có dầu nhỏ ở dưới mặt hỏa chủng, phát ra xèo...xèo thanh âm.

“Ta vì nàng báo thù, nhưng ta vì cái gì...!Không có cảm giác vui sướng.” Điền quang rút cục há miệng, thanh âm khàn giọng, ánh mắt của hắn, rơi xuống đặng phi trên người: “Ta tự tay giết si cùng chính mình huyết mạch tương liên huynh đệ, đặng phi, người nói ta có phải hay không hơi quá đáng?”

Đặng phi ngẩng đầu, trở mình bỗng nhúc nhích cái con kia cực lớn lộ chân, cách đồng lửa, nhìn xem điền gọi nói: “Nhân sinh vốn là như vậy bất đắc dĩ, ta cũng tự tay chém giết qua tộc nhân, ta biết rõ cái kia tư vị cũng không hơn gì.”

Vị Ương minh nguyệt có chút bĩu môi, nói ra: “Hai người các ngươi đại nam nhân, như thế nào so nữ nhân còn xem không khai mở đầu này? Người không giết người khác, người khác tự muốn giết ngươi, chẳng lẽ ghen cổ đợi giết là được rồi sao 9 ”

Điền quang ngẩng đầu, thở dài một tiếng, nói ra: “Đúng vậy a, không thể ghen cổ đợi giết, cho nên chỉ có thể thủ túc tương tàn, tuy nhiên ta biết rõ, hắn chưa từng có đem ta trở thành là huynh đệ của hắn qua, người kia, cũng cho tới bây giờ không có đem ta trở thành là con của hắn.”

“Cái kia chẳng phải kết liễu? Gia tộc này, đối với ngươi mà nói, không có chút nào đáng giá lưu luyến địa phương.” Vị Ương minh nguyệt tựa đầu nhẹ khẽ tựa vào điền quang trên vai, nhẹ giọng thổ lộ nói: “Chỉ có ta, mới được là người cuối cùng nhất lựa chọn.”

Đặng phi cùng liễu thiên hà đều quay mặt qua chỗ khác, bên kia liễu thiên hà hơi có chút hâm mộ nhìn xem Vị Ương minh nguyệt, trong lòng tự nhủ như thế một cái dám yêu dám hận nữ tử.

Điền quang khloe miệng có chút giật giật, chợt nhớ tới cái gì, đối bên cạnh Vị Ương minh nguyệt nói: “Ngươi không là có chuyện muốn hỏi đặng phi hay sao?”

“Ah ah, đúng, ta thiếu chút nữa cấp quên mất!” Vị Ương minh nguyệt đưa cho điền quang một giọng nói ngọt ngào đáng tươi cười.

Điền quang trong nội tâm ám áp, hắn biết rõ đây là Vị Ương minh nguyệt tại hồng hân vui vẻ, chuyện lớn như vậy, làm sao

có thể cấp quên mất rồi hả?

Đằng phi tắc thì là nao nao, hấn căn bản không biết Vị Ương minh nguyệt là ai, Vị Ương cái này dòng họ, cũng chưa từng nghe qua, bất quá từ hôm nay hấn nhìn thấy Vị Ương minh nguyệt, cũng cảm giác đôi phương tựa hồ rất quen thuộc hấn, như không phải ai nấy đều thấy được Vị Ương minh nguyệt ưa thích người là điền quang, thật sự sẽ cho rằng nàng đôi đằng phi có hảo cảm.

Vị Ương minh nguyệt ngẩng đầu, chăm chú nhìn đằng phi, hỏi: “Người biết thân thế của người sao? Ta đến từ Trung Châu.”

Trước một câu, đằng phi không có quá lớn cảm giác, dù sao nàng là theo điền quang cùng một chỗ, biết mình một sự tình, chẳng có gì lạ, nhưng Vị Ương minh nguyệt sau một câu, lại làm cho đằng phi trong đầu giống như hiện lên một đạo thiểm điện!

Đằng phi thiếu chút nữa cầm trong tay lộc chân ném vào đồng lửa chồng chất chính giữa đi, thất thanh nói: “Cái gì?”

“Ta đến từ Trung Châu, sư phụ của ta, tên là cơ Tử Vân.

” Vị Ương minh nguyệt nói xong, thở phào một cái, một đôi vũ mị con người, rơi vào đằng phi trên mặt: “Nếu như ta không có tìm lầm người lời mà nói..., người, ứng phải là của ta sư đệ!”

Đằng phi triệt để ngốc tại đó, trợn mắt há hốc mồm nhìn trước mắt nữ nhân này, cặp kia có thể quét ngang đại đa số vương giả tay, run nhẹ nhẹ được, thanh âm cũng run rẩy, hỏi: “Người, người là ta mẹ đồ đệ? Cái kia, ta đây mẹ nàng” “Nàng hiện tại y

Đằng phi chợt phát hiện chính mình có chút không dám tiếp tục hỏi tiếp, hấn rất muốn biết, rồi lại sợ hãi biết rõ, lo lắng nhiều năm như vậy, trong lúc đó đã có tin tức xác thực, loại này trùng kích, đối lại người bình thường, chỉ sợ đã trải qua ngốc mất.

Vị Ương minh nguyệt gặp đằng phi kích động bộ dạng, trong nội tâm đã là xác nhận không thể nghi ngờ, nhin không được rơi lệ, đằng phi kích động, nàng lại làm sao không kích động? Điền quang lúc này thời điểm lặng yên vươn tay, cầm chặt Vị

Ương minh nguyệt cái kia lạnh buốt nhu giáp.

Vị Ương minh nguyệt nhẹ nói nói: “Sur phụ cái gông.

.

.

Còn sống, nhưng, không thật là tốt.”

15

Đăng Phi địa đứng người lên, lớn tiếng hỏi: “Nàng, nàng làm sao vậy?”

Trước khi đăng phi từng vô số lần nghĩ tới, nếu như mẫu thân còn sống, hắn sẽ có như thế nào phản ứng? Đi qua đăng phi một lần cho là mình sẽ oán hận nàng, hận nàng nhiều năm như vậy, biết rõ có con trai còn sống, lại cũng không đến xem hắn.

Nhưng càng về sau, biết rõ mẫu thân rất có thể là thân bất do kỷ về sau, đăng phi trong nội tâm đối mẫu thân cái kia cổ oán khí, đã sớm biến mất, ngày nay nghe được mẫu thân bất lợi tin tức, tự nhiên khó có thể không chế cảm xúc, trong lòng ngực phảng phất bị một tảng đá lớn hung hăng đánh trúng giống như: bình thường.

“Người đừng vội, sur phụ nàng chỉ là bị phong ấn kinh mạch toàn thân, nhốt lại, đã trải qua vài chục năm.” Vị Ương minh nguyệt thở dài một tiếng, hai đầu lông mày tràn ngập đau thương: “Ta nói nàng không thể nào tốt, chỉ là nàng những năm này, một mực tại lo lắng người, đăng phi, người không nên trách sur phụ được không nào? Nàng thật sự thân bất do kỷ.

Nếu như không phải nhớ thương được muốn gặp được người, chỉ sợ sur phụ nàng...! Cũng sớm đã...! Mất.”

“Vậy sao? Mẹ ta nàng”.

.

.

Một mực lo lắng được ta? Hơn nữa...!Kinh mạch bị phong ần, một mực bị nhốt được..." Đẳng phi thất hồn lạc phách đứng ở nơi đó, thì thảo tự nói được, chợt, đẳng phi một đôi mắt bắn ra hai đạo như thực chất sát khí, điền quang phản ứng cực nhanh, một tay lấy Vị Ương minh nguyệt ôm trong ngực.

PHỐC PHỐC!

Hai tiếng nhẹ vang lên, Vị Ương minh nguyệt sau lưng một cây cổ trên cây, lưu lại hai cái đối xuyên đeo lỗ thủng, sát khí xuyên qua cổ thụ, xâm nhập đẳng sau mặt đất, không biết nhiều bao nhiêu.

Đẳng phi này mới hồi phục tinh thần lại, hướng về phía Vị Ương minh nguyệt áy náy nói ra: "Thực xin lỗi, ta không phải cố ý."

Vị Ương minh nguyệt kinh hồn chưa định nhìn xem đẳng phi, giống như nhìn xem một con quái vật, thật lâu mới có thể nói ra lời nói đến: "Thiên, ngươi đến tột cùng đã đến cái gì cảnh giới? Trong mắt bắn ra sát khí đều có như thế uy lực!"

"Mẹ ta nàg" bị người nào phong bế kinh mạch, nhốt lại hay sao?" Đẳng chuyện nhảm nhí khí bình tĩnh, nhưng lại nghe được ba người khác lưng phát lạnh, trong nội tâm một cỗ khí lạnh không ngừng hướng lên tháo chạy.

"Sư phụ là Trung Châu đại tộc Cơ gia nữ, năm đó đào hôn trốn đi, tại toàn bộ Trung Châu khiến cho sóng to gió lớn, bị đào hôn gia tộc, tại Trung Châu thế lực không kém gì Cơ gia, mất hết, Cơ gia vì chịu nhận lỗi, tổn thất thảm trọng, đồng dạng mất hết."

Về sau, Cơ gia phái đi truy sư phụ người, tại Nam Vực...!Thì ra là tây thủy tại đây, phát hiện sư phụ tung tích, vì vậy, đem sư phụ dẫn theo trở về.

" Vị Ương minh nguyệt nhẹ giọng giảng thuật năm đó chuyện đã xảy ra.

Đẳng phi sắc mặt theo đồng lửa sáng tắt biến ảo, nhìn như bình tĩnh, nhưng quen thuộc người của hắn cũng biết, đẳng phi

lúc này đã trải qua ở vào bộc phát biên giới.

“Cơ gia...!Cơ gia!” Đẳng phi cắn răng nói: “Năm đó truy sát ta người của phụ thân chính giữa, có phải hay không thì có người Cơ gia?”

Vị Ương minh nguyệt khẽ giật mình, nhìn xem đẳng phi, không biết nên trả lời thế nào.

Đẳng phi lộ vẻ sâu thẳm cười cười, nói ra: “Kỳ thật cho dù ngươi không nói, ta cũng hoàn toàn đoán được, Cơ gia, Cơ gia, ha ha ha ha, thật là bá đạo! Người đều nói ta đẳng phi bá đạo hung hăng càn quấy, cùng Cơ gia so với, ta lại được coi là bên trên cái gì?”

“Huynh đệ, nén bi thương, đại gia tộc chính là như vậy, thân tình loại vật này, đối với đại tộc mà nói, là xa xỉ phẩm!” Điền quang thở dài một tiếng, cúi đầu lẩm bẩm một câu: “Đi con mẹ nó đại gia tộc!”

Vị Ương minh nguyệt nhẹ nói nói: “Sur đệ, ngươi cũng không muốn rất khó khăn qua, sur phụ những năm này tu tâm dưỡng tính, ngoại trừ lo lắng ngươi, những thứ khác cũng cũng khỏe, dù sao nàng là Cơ gia gia chủ con gái, cũng sẽ không có người đi tìm phiền phức của nàng, ” .”

Đẳng phi khoát khoát tay, hít sâu một hơi, một chữ dừng lại:một châu nói: “Sur tỷ, cảm tạ ngươi nói cho ta biết nhiều chuyện như vậy, ngươi đừng bảo là, sáng sớm ngày mai, ta sẽ lên đường, ta muốn đi Trung Châu, ta muốn dẫn mẫu thân của ta đi!”

Vị Ương minh nguyệt lắc đầu nói: “Sur đệ, ngươi không nên vọng động, Cơ gia thực lực cùng nội tình, không phải Nam Vực những...này siêu cấp thế lực có thể so với, ta đi vào Nam Vực cũng có một đoạn cuộc sống, nghe nói rất nhiều bên này siêu cấp thế lực sự tình, nhưng cùng Cơ gia so với, bọn hắn thật sự không đủ xem! Ngươi nếu là tùy tiện xâm nhập Cơ gia, ngoại trừ nhượng chính mình hãm sâu hiểm cảnh, nhượng sur phụ nàng thương tâm, không có tác dụng khác.

Hơn nữa, Cơ gia một mực đang tìm kiếm năm đó sur phụ không có mang về đến thượng cổ đại trong mộ bảo vật, ngươi thực lực hôm nay, rất dễ dàng nhượng Cơ gia liên tưởng đến

này bên trên, người hiện vào lúc đó đi Cơ gia, không thể nghi ngờ là dê vào miệng cạp ah!”

“Đúng vậy a, đảng phi, chúng ta trước tiên đem tây thù bên này những cái...kia cừu gia đều bình định, cho dù muốn gặp mẹ của người, chẳng lẽ người không muốn cho nàng một cái an ủi sao? Đem tất cả cừu gia toàn bộ đều giết sạch, lại đi gặp mẹ của người, chẳng phải là rất tốt?” Liễu thiên hà khuyên nhủ.

Điền quang tắc thì mắt đỏ hạt châu ngẩng đầu, hung hăng nói: “Huynh đệ của ta lớn nhất cừu gia, tựa là năm đó Cơ gia phái ra cái đám kia người, cho nên, muốn giết cũng là đi trước giết bọn hần!”

Nói xong đứng người lên, nhìn xem đảng phi vẻ mặt kiên định mà nói: “Huynh đệ, ta điền quang tuy nhiên không có bản lãnh gì, chỉ có Thánh cấp, nhưng mà nguyện cùng người cùng đi phó si! Trời đất bao la, mẫu thân lớn nhất! Nhất định phải đem ta mẹ theo Cơ gia tiếp đi ra!”

“Tiểu Diễm Diễm, người đi theo đảo cái gì loạn? Người muốn hại si ta sư đệ sao?” Vị Ương minh nguyệt ở một bên khăn trương, thốt ra, sau khi nói xong, mình cũng cảm thấy không đúng, nhìn xem trợn mắt há hốc mồm đảng phi cùng liễu thiên hà, Vị Ương minh nguyệt hà phi hai gò má.

“Người người người, ”.” Người cái này nên si nữ nhân, lão tử đã từng nói qua, không cho phép gọi lão tử Tiểu Diễm Diễm!” Điền làm vinh dự tưng quẫn, hết lần này tới lần khác đối Vị Ương minh nguyệt lại không có gì biện pháp tốt, đang tại huynh đệ mặt, bị gọi Tiểu Diễm Diễm, hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào.

Liễu thiên hà vẻ mặt ngốc trẻ nhìn xem so nữ nhân xinh đẹp hơn điền quang, tuần tú khuôn mặt hung hăng run rẩy vài cái, cố nén cười.

Dù là đảng phi giờ phút này lửa giận đầy ngập, cũng bị vị này lần thứ nhất gặp mặt sư tỷ một câu Tiểu Diễm Diễm” làm được thôi phù một tiếng bật cười.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp

nhân, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 336: Chuẩn Đề Bình!

>

Vị Ương Minh Nguyệt rất là cơ trí, thừa cơ khuyên nhủ: “Sự đệ, người muốn suy nghĩ cẩn thận, người bây giờ không phải là một người, người có thân nhân, có hồng nhan.” Vừa nói nhìn thoáng qua Phương Hoa tuyệt đại Liễu Thiên Hà.

Liễu Thiên Hà nụ cười ửng đỏ, nhưng không có mở miệng phản bác, nơi này trừ Đằng Phi, không có ai biết nàng chân thực số tuổi.

Vị Ương Minh Nguyệt nói tiếp: “Là tối trọng yếu, là sư phụ, người không thể để cho sư phụ chờ đợi người nhiều năm như vậy, đến cuối cùng nhưng chủng loại tới một cái tin xấu, sư phụ nàng thân thể rất tốt, tinh thần cũng rất tốt, muốn đem sư phụ từ Cơ gia đón đi ra, nhất định cần phải có sách lược vẹn toàn, căn bản nhất, là thực lực của người.

Ta phải nhắc nhở người một câu, Cơ gia có Đại Đế!”

Cơ gia có Đại Đế!

Một câu nói, đem Đằng Phi trong lòng đích sở hữu lửa giận tưới được sạch sẽ.

Đại Đế a!

Đằng Phi đang nhớ lại Đồng, Âm Nguyệt tam cự đầu thực lực, Đằng Phi tận mắt nhìn thấy, tam cự đầu nếu là liên thủ, hẳn chút nào phần thắng cũng không có, cho dù Thanh Long Lão Tổ cái loại này mạnh mẽ người, đối mặt Âm Nguyệt tam cự đầu thời điểm, cũng bị đánh cho hết sức chật vật.

Nhưng ở Đồng trước mặt, Âm Nguyệt tam cự đầu nhưng

giống như ba tên nhỏ, con mèo, ngoan đến làm cho người ta khó có thể tưởng tượng!

Mỗi khi Âm Nguyệt tam cự đầu đề khởi Đồng thời điểm, trên mặt cái loại này cung kính cùng ngưỡng mộ, cũng thì không cách nào giả vờ.

Bởi vậy có thể thôi trặc Đại Đế thực lực, cùng vương giả trong lúc, thật là có tương đối chênh lệch thật lớn.

Vị Ương Minh Nguyệt nhìn thoáng qua Đằng Phi, tiếp theo lại tới nữa một câu cấp quan trọng lời nói: “Hơn nữa không là một!”

Hô!

Cái này, mà ngay cả Điền Quang cũng thở dài một cái, từ Đằng Phi trong tay tiếp lấy cái kia lộc chân, ngồi xuống giữ im lặng sây.

Đằng Phi ngẩng đầu, nhìn Vị Ương Minh Nguyệt hỏi: “Là cái gọi là nội tình sao?”

Vị Ương Minh Nguyệt lắc đầu: “Không phải là nội tình, nghe nói thần nhà có ít nhất năm người Đại Đế, trong đó ba cái, ta có thể xác nhận, bởi vì ta không chỉ một lần gặp qua bọn họ bọn họ đều là Cơ gia tổ tông, năm đó sư phụ đã bị cái loại này trừng phạt, chính là một người trong số đó Đại Đế Lão Tổ tự mình ở dưới ra lệnh, bởi vì tiểu thư nếu như có thể mang về đại trong mộ bảo vật, vị kia Đại Đế thì có thể từ Đế cấp đột phá đến Hoàng cấp.

Nhưng tiểu thư nhưng không có đem kia kiện bảo vật mang về lại chết sống không chịu nói ra tung tích cho nên.

.

.

Mới có thể bị trừng phạt.”

“Năm đó hạ lệnh đi bắt mẫu thân của ta, đánh chết phụ thân của ta người, cũng là Đại Đế?” Đằng Phi đột nhiên hỏi.

Vị Ương Minh Nguyệt lắc đầu nói: “Kia cũng không phải, năm đó hạ lệnh chính là Cơ gia trưởng lão hội Đại trưởng lão Cơ Trường Không, hấn bồi phạt cũng rất cao, một thân thực lực ở Vương Cấp điên phong, là một chân chính Đại Thành Vương Giả, chỉ kém nửa bước, có thể bước vào Đế cấp, sự phụ năm đó hôn sự chính là hấn định ra, kết quả sự phụ nhưng đào hôn chạy mất, Cơ gia vì vậy đã bị nặng tổn thất lớn, Đại trưởng lão uy tín cũng nhận được chất vấn, vì vậy.

.

.”

Vị Ương Minh Nguyệt không có tiếp tục nói hết, Đằng Phi một lòng nhưng giống như đao cắt giống như đau đớn, vì vậy cái gì? Vì vậy Cơ gia Đại trưởng lão Cơ Trường Không then quá thành giận phía dưới liền hạ lệnh phái người mang về Cơ Tử Vân, nếu như Cơ Tử Vân có cùng nam nhân khác chung một chỗ, tiện lợi tràng đánh chết!

Loại chuyện này còn cần Vị Ương Minh Nguyệt nói hơn kể lại một điểm sao? Không cần, càng kể lại Đằng Phi một lòng sẽ càng đau.

Nam hài tử khi còn bé hơn phân nửa mê luyện mẫu thân, trưởng thành sau, ở trên mặt cảm tình hơn phân nửa có càng ngày càng tới gần phụ thân, càng là thành thực nam mao người, đối với phụ thân tình cảm sẽ gặp càng sâu.

Hai người nói tình thương của mẹ như hải, là bao dung yêu; tình thương của cha như núi, trầm trọng thâm trầm, chỉ có thành thực sau này, mới có thể học hiểu tình thương của cha.

Đằng Phi suy nghĩ nhiều mình cũng có thể giống như những người khác giống nhau, quay chung quanh ở cha mẹ đầu gối trước, cho dù là một cái thế tục trung người bình thường, mỗi ngày vì sinh kế bồn ba mệt nhọc, cũng cam tâm tình nguyện.

Đáng tiếc, loại này ở rất nhiều người xem ra không đáng giá một văn nguyện vọng, đối với Đằng Phi mà nói, là một loại hy vọng xa vời!

Cơ gia, Cơ Trường Không.

.
.
Các người sẽ vì các người đã làm chuyện, trả giá thật nhiều!
Giờ khắc này, Đằng Phi lòng đang lấy máu, ở không tiếng
động khóc, cái này thuở nhỏ vận mệnh nhiều đầu đích thanh
niên, vào giờ khắc này, triệt để thành thực.

Khẽ mỉm cười: “Được rồi, ta nghe các người, trước tiên đem
Tây Thùy bên này cừu gia giải quyết xong, sau đó lại đi Trung
Châu.” Vừa nói, Đằng Phi hướng về phía Vị Ương Minh
Nguyệt sâu thi lễ: “Sư tỷ, chị dâu, ngày sau đến rồi Trung
Châu, rất nhiều chuyện, mong rằng sư tỷ chị dâu hỗ trợ a!”
Ta mao trời ạ! Ta đến lúc nào đã nói muốn kết hôn nữ nhân
này? Đằng Phi người một cái khốn kiếp, người đừng loạn
điểm uyên ương phổ có được hay không? Điền Quang trợn
mắt hốc mồm nhìn giống như là đối một người Đằng Phi, ở
trong lòng nguyên rửa Đằng Phi sau này tìm so với hấn đại
một ngàn tuổi lão bà!

Vị Ương Minh Nguyệt cũng là ngẩn ngơ, trợn bóng như bạch
ngọc hai gò má nổi lên từng mảnh đỏ ửng, cẩn thận nhìn
thoáng qua chuyên tâm sẩy lộc chân Điền Quang, sau đó vẻ
mặt vui vẻ đáp: “Yên tâm đi, ta Vị Ương gia tộc ở Trung Châu
cũng là đại tộc, đến lúc đó có thể giúp hết lòng, tỷ tỷ ta nhất
định không từ chối!”

Tuy nói đối với này chẳng bao giờ gặp mặt tiểu sư đệ có thiên
nhiên thân cận cảm, nhưng cho đến khi Đằng Phi nói ra câu
này đặc biệt đối với Vị Ương Minh Nguyệt tâm tư lời nói sau,
Vị Ương Minh Nguyệt mới hoàn toàn rất đúng Đằng Phi thân
cận đứng lên: tốt như vậy tiểu sư đệ, thượng kia tìm đi? Quá
tri kỷ!

Tây Thùy, Tuyết Sơn Thánh Địa.

Tiếng giết rung trời, máu chảy thành sông, hóa thành Âm
Nguyệt Thiên bộ đáng Thanh Long Lão Tổ mang theo Âm
Nguyệt tam cự đầu đại giết tứ phương.

Bốn người Vương Cấp diên phong người giết vào đã sớm sự
suy thoái Tuyết Sơn Thánh Địa, trên căn bản không có gặp

phải bất kỳ giống như dạng chống cự, Tuyết Sơn Thánh Địa trung tất cả mọi người là chết chết đi trốn trốn.

Thanh Long Lão Tổ cuồng tiêu, xuất thủ không chút lưu tình.

Người này nguyên vốn là phản tử hiếu chiến, hôm nay lại có Âm Nguyệt tam cự đầu loại này cường đại giúp đỡ bên người, lại càng giết được thiên địa biến sắc.

Thiên Lang tính tình vốn là hung tàn, cùng Thanh Long Lão Tổ gặp phải cùng nhau, trong xương hung tính hoàn toàn bị kích phát ra, chết tại đây hai người bại hoại trong tay người tặc đêm không hết.

So sánh với, Hoàng cùng A Tử liền muốn ôn nhu một số, nhưng Vương Cấp điên phong ma thú, giết lên người đến đồng dạng không nương tay.

Cho nên, Tuyết Sơn Thánh Địa triệt để bị kích, vốn là không có bọn họ chuyện gì, cho dù bị Đằng Phi tìm tới môn, cũng sẽ không có lớn như vậy thương vong.

Chỉ tiếc chính bọn hắn muốn chết, hết lần này tới lần khác đi trêu chọc Âm Nguyệt gia tộc này mấy tên sát tinh.

Thẳng cho tới hôm nay, cũng không có ai biết cái gọi là Âm Nguyệt gia tộc, nhưng thật ra là bốn người Vương Cấp điên phong thực lực ma thú tạo thành.

Nếu là biết chuyện này, sợ rằng căn bản không tiếp tục có người tìm phiền phức của bọn hắn.

Bởi vì ma thú, vốn là cùng nhân loại có khổng lồ là không ty, ở ma thú trong thế giới, chỉ có mạnh yếu, không có quá nhiều đích tình cảm, cái gọi là quy tắc cùng quy củ, ở ma thú trong mắt, lại càng chó má không bằng.

Bọn họ chỉ thờ phụng thực lực!
Tuyết Sơn Thánh Địa thảm bị diệt môn, Đồ Long Thánh Địa

cùng Cảnh Thiên Ma Cung trong lúc cũng đánh túi bụi, Phân Thần Ma Cung trên căn bản phế bỏ, Hắc Thủy Ma Cung đã phế bỏ.

.

.

Cả Tây Thủy siêu cấp thế lực, hỏng.

Hết lần này tới lần khác vào lúc này, vẫn bị mọi người đau khổ tìm kiếm Đằng Phi, lần nữa lộ diện, bên cạnh đi theo nhất nam lưỡng nữ, đầu tiên là giết hướng Phân Thần Ma Cung, chỉ mặt gọi tên, muốn giết những người đó.

Trên danh sách những người đó, đã chết tổn thương hơn phân nửa, may mắn không có chết, lại tao ngộ Đằng Phi này tôn Sát Thần, mấy canh giờ thời gian, những người này bị chém giết không còn.

Một số kịp thời chạy tới Phân Thần Ma Cung lớp người già nhân vật, nhưng tao ngộ Liễu Thiên Hà cái này càng thêm yêu nghiệt nữ nhân, tổn thương tổn thương chết chết đi, thê thảm vô cùng.

Từng thịnh vô cùng nhất thời Phân Thần Ma Cung, cơ hồ ở lánh đời trong gia tộc bị xoá tên!

Một ngày kia, Đằng Phi mang theo Điền Quang, Vị Ương Minh Nguyệt cùng Liễu Thiên Hà cùng nhau, đi tới Đồ Long Thánh Địa.

Đồ Long thánh chủ Mạc Trường Xuân gần đây một thời gian gần bế đầu sút trán, bởi vì cùng Cảnh Thiên Ma Cung trong lúc không thể nghịch chuyển sống mái với nhau, tạo thành Đồ Long Thánh Địa chết thảm trọng, thánh chủ Mạc Trường Xuân bị trưởng lão hội hỏi trách, người danh vọng đã hạ thấp hẳn trở thành thánh chủ thứ nhất điểm thấp nhất!

Dù sao, không phải là mỗi người cũng thích chiến tranh, không người nào nguyện ý mỗi ngày sống ở tử vong bóng ma trong.

Vô luận chuyện này nguyên nhân gây ra là cái gì, nhưng cả Đồ Long Thánh Địa trên dưới, lúc này đã là tiếng oán than dậy đất.

Dưới tình huống như vậy, bọn họ lại nghênh đón mới địch nhân..

Đằng Phi!

Mạc Trường Xuân nhìn đối diện kia vóc người cao to, tướng mạo anh tuấn Đằng Phi, trong lòng ngũ vị tạp trần, hắn biết rõ Đằng Phi là tới làm cái gì, bởi vì năm đó vây sát Đằng Phi phụ thân thời điểm, mỗ Đồ Long Thánh Địa bên này người, là hắn cái này thánh chủ tự mình dẫn đội!

“Đằng Phi, chuyện năm đó, ta không muốn làm nhiều giải thích, ta chỉ nghĩ nói cho ngươi biết một câu, ngươi cái chết của phụ thân, cho quan hệ không lớn.” Mạc Trường Xuân hộc mắt hăm sâu, cả người gầy gò gay gắt, cùng Cảnh Thiên Ma Cung chiến tranh, đã để vị này Vương Cấp cao thủ đã tiêu hao hết tâm thần, cho nên, hắn cũng không nguyện tiếp tục tiếp tục như vậy: “Nhưng ngươi hôm nay, nếu tới đây trả thù, vậy hãy để cho giữa chúng ta, để làm kết thúc sao!”

Mạc Trường Xuân vừa nói, bay lên trời, trên cao nhìn xuống mắt nhìn xuống Đằng Phi: “Đến đây đi, người trẻ tuổi, để cho ta nhìn, ngươi rốt cuộc có như thế nào thực lực, có thể làm cho cả Tây Thùy siêu cấp thế lực nói ngươi biến sắc!”

Đằng Phi bay lên trời cao, mặt không chút thay đổi nhìn Mạc Trường Xuân, nói: “Thù giết cha, bất cộng đái thiên, Mạc thánh chủ, hôm nay ta và ngươi trong lúc liền làm triệt để kết thúc sao!”

Vừa nói, Đằng Phi trong tay cầm chiến phủ Luyện Ngục, thành từng mảnh Thiểm Điện quần quanh ở Luyện Ngục thượng, thiên địa hơi bị biến sắc, thanh thế cực kỳ làm cho người ta sợ hãi.

“Vương Giả Chi Binh?” Mạc Trường Xuân hai mắt ngưng tụ, ánh mắt hạ xuống Đằng Phi trong tay kia đem chiến phủ thượng, nhúu mây, giống như là ở khổ tư cái gì, bỗng nhiên, hắn sắc mặt đại biến, lên tiếng kinh hô: “Không đúng, đi.

.
.” Là Chuẩn Đế Bình! Lôi Minh Đại Đế! Trong tay người cái thanh này chiến phủ.

.
.
.
Là Lôi Minh Đại Đế Luyện Ngục? Nó làm sao có thể ở trong tay người?”

Mạc Trường Xuân lời vừa nói ra, trong thiên địa một mảnh tĩnh mịch, ngay cả là chưa nghe nói qua Lôi Minh Đại Đế người, cũng tất cả đều ngây người ở tại chỗ.

Thiên Đế!

Đăng Phi vũ khí trong tay, dĩ nhiên là Đại Đế từng dùng qua.

.
.
Chuẩn Đế Bình?

Bá xuyên bá!

Trong nháy mắt, không biết có bao nhiêu Đạo tham lam ánh mắt, quăng hướng Đăng Phi trong tay cái thanh này Luyện Ngục, Chuẩn Đế Bình a! Chỉ thiếu chút nữa, có thể tấn chức làm trong truyền thuyết Đế binh a!

Loại vũ khí này, trong thiên hạ võ giả, ai không nghĩ có được? Theo Mạc Trường Xuân một câu nói kia, Đồ Long Thánh Địa bên này một đạo thân ảnh điện xạ ra, đánh úp về phía Đăng Phi, đồng thời truyền đến quát to một tiếng: “Chuẩn Đế Bình muốn ở có đức chi trong tay người, vật nhỏ người có tài đức gì, Chuẩn Đế Bình không phải là người có thể lấy, cho ta tới đây sao!”

Một cổ khủng bố hấp lực, trong nháy mắt bao phủ ở Đăng Phi bầu trời!

Mạc Trường Xuân tròn mắt chỗ sâu, hiện lên một tia đặc ý, trong lòng cười lạnh: chúng mày đàn không muốn xuất thủ lão

gia này của, nhìn thấy Chuẩn Đế Bình, giống như là con mèo
thấy cá, lang đồ máu tinh, cũng nhìn không được!
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 337: Diệt Đồ Long Thánh Địa!

>

Mà ngay cả Đằng Phi mình cũng cũng không biết, trong tay của hắn Luyện Ngục thậm chí có là một việc Chuẩn Đế Bình, bởi vì Thanh Long Lão Tổ cũng chưa từng có đã nói chuyện này, chỉ nhớ rõ bản thân có lần nói đến Luyện Ngục có thể là Thánh Khí hoặc là Vương Khí thời điểm, Thanh Long Lão Tổ vẻ mặt khinh thường, nói liên tục cũng lười nói với hắn.

Bây giờ nghĩ lại, Thanh Long nên sớm cũng biết Luyện Ngục cấp bậc, chẳng qua là Đằng Phi ngay lúc đó cảnh giới không được, Thanh Long lúc ấy nói cho hắn biết cũng vô dụng thôi.

Đằng Phi cảm giác bao phủ của mình này cổ hấp lực hết sức kỳ quái, cánh để hắn có loại khó có thể phản kháng cảm giác, trong lòng cả kinh: chẳng lẽ này Đồ Long Thánh Địa bên trong, còn nữa Đại Đế không được ?

Dù sao lấy Đằng Phi thực lực bây giờ, giống như vương giả, cho dù là Đại Thành Vương Giả, cũng rất khó là đối thủ của hắn, cũng chỉ có Đế cấp, mới có thể để cho Đằng Phi sinh không ra phản kháng lực lượng.

Bất quá đối phương này vẻ mặt tham lam lão giả, trên người cũng không có Đại Đế cái kia loại hơi thở, thấy thế nào cũng không giống như là một cái oai phong một cõi Đại Đế.

Đằng Phi trong đầu nhanh như tia chớp hiện lên rất nhiều ý niệm trong đầu, cuối cùng quyết định tùy ý đối phương đem bản thân hút đi qua, vận khởi Già Lâu La Tâm Kinh, mượn này cổ hấp lực, mạnh mẽ nhắm phía Đồ Long Thánh Địa bên này lão giả này.

Đồ Long Thánh Địa bên này cái này lớp người già nhân vật vừa bắt đầu trả lại ở trong lòng mừng thầm: ta đây Hấp Thiên Đại Pháp độc nhất vô nhị, chỉ sợ người này vật nhỏ là một Vương Cấp cường giả, cũng khó trốn lòng bàn tay của ta! Có thể tiếp theo, hẳn liền phát hiện có chút không đúng, tốc độ của đối phương, tựa hồ đã siêu việt Hấp Thiên Đại Pháp tốc độ, không giống như là bị hút tới đây, ngược lại rất giống là chủ động đưa tới cửa tới.

Khi hắn nhìn thấy đối diện người trẻ tuổi kia trong tay kia đem để hắn ngắm nghía Chuẩn Đế Bình hung hăng kén, xen lẫn màn mưa loại điện vòng bỏ về phía hắn thời điểm, vị này Đồ Long Thánh Địa lớp người già nhân vật tại chỗ bị sợ ngây người.

Một bên hướng lui về phía sau, một bên lâm lâm kinh hô:
“Này.

.
.

Điều này sao có thể? Bị Hấp Thiên Đại Pháp hút ở, làm sao có thể còn nữa sức hoàn thủ?”

Ông!
Kia thành tám điện vòng giống như ngân hà rơi cửu thiên giống như, dễ như bốn giống như hướng phía Đồ Long Thánh Địa vị này lớp người già nhân vật đánh tới.

“A!”
Đồ Long Thánh Địa lớp người già nhân vật phát ra một tiếng hoảng sợ tiếng kêu, tốc độ của hắn, không nhanh bằng Thiểm Điện, bị này thành tám Thiểm Điện tại chỗ phách được gãy xương gân gãy, máu tươi giàn giụa.

Cường đại vương giả nhục thân không đến nỗi bị này Thiểm Điện cho phách được phần toái, nhưng cũng bị cực kỳ nghiêm trọng thương nặng, thoát nhìn nhìn thấy mà giật mình!

Song, này vẫn chỉ là bắt đầu, càng thêm kinh khủng, cũng là Đẳng Phi này một búa tử bổ ra phủ khí !
Người phía dưới có thể hết sức rõ ràng nhìn thấy đỉnh đầu trời cao, bị đạo này phủ khí chia ra làm hai cho chém ra, lộ ra bên trong vô tận hư không!
Răng rắc!
Đồ Long Thánh Địa vị này lớp người già nhân vật bị đạo này phủ khí từ đó đang lúc chia ra làm hai, chém thành hai khúc! Máu tươi phun ở trường không, sáng lạn thê lãnh!
Đẳng Phi cước bộ không ngừng, tại trong hư không vận hành Già Lô La Tâm Kinh, tốc độ nhanh đến không thể tin được, trực tiếp đánh về phía Đồ Long thánh chủ Mạc Trường Xuân.

Đồ Long Thánh Địa bên này cơ hồ tất cả mọi người bị Đẳng Phi này một búa tử cho phách được sợ, bao gồm Mạc Trường Xuân ở bên trong, ở chỗ nào còn nữa dũng khí đi theo Sát Thần chống lại?
Cơ hồ là bên này lớp người già nhân vật vừa bị Đẳng Phi đánh chết, bên kia Mạc Trường Xuân quay đầu rời đi!
Nói là đi, nhưng này tốc độ, nhưng cũng nhanh đến mức tận cùng, trong chớp mắt cũng đã ở vài trăm thước ở ngoài, nhưng tốc độ của hắn, nhưng không nhanh bằng Đẳng Phi mao Già Lô La Tâm Kinh.

Lôi Minh Đại Đế năm đó nương bằng Bát Bộ Thiên Long Quyết cùng Lôi Sát độc bộ thiên hạ, đã biến thiên hạ vô địch thủ, hôm nay truyền thừa cho Đẳng Phi, như thế nào những người này có thể ngăn cản?
Mạc Trường Xuân chạy trốn chết, hết sức chật vật, nhưng trong lòng đang suy nghĩ, cùng lắm thì trực tiếp trốn thượng Thần Vực Đảo, năm nào nhẹ thời điểm, từng nhận được quá một tờ cổ địa đồ, phía thì ”” Thần Vực Đảo phương vị.

Ân tới bằng vào bản thân Vương Cấp cao cấp thực lực, đầu nhập vào Thần Vực Đảo đối phương cũng có tiếp thu.

Về phần nói báo thù tuyệt đi.

Hay là trước sống sót hơn nữa.

Chỉ cần có thể còn sống, tự có cơ hội!

Trong lòng đang nghĩ ngợi, Mạc Trường Xuân đột nhiên cảm giác được bản thân cổ có chút lạnh như băng, sau đó hần kinh ngạc phát hiện một cụ không đầu thi thể trên không trung chạy như điên, một bên chạy trốn, một bên phun tung toé ra máu tươi, nhìn qua hết sức kinh khủng.

“Đây là có chuyện gì?” Mạc Trường Xuân nhớ, đột nhiên cảm giác được trong thiên địa một mảnh bóng tối, cuộc đời của hắn, lúc đó chung kết.

Đằng Phi một búa tử chém tịch mạch Trường Xuân đỉnh đầu, nhớ tới như cũ ở Trung Châu chịu khổ mẫu thân, nhin không được ngưỡng thiên trường khiếu!

“Ba ba! Người nhìn thấy sao? Cừu gia của người, con có..

Đưa bọn họ chém tận giết tuyệt!”

Nước mắt, theo Đằng Phi tuyến điều rõ ràng gương mặt cuộn cuộn mà rơi, sau lưng, là thất kinh chung quanh bốn đào Đồ Long Thánh Địa Nhân, bao gồm những thứ kia từng cường đại không ai bì nổi “Nội tình” những thứ kia lớp người già nhân vật, hôm nay trốn so với ai khác đều nhanh.

Liễu Thiển Hà nhận được trên danh sách mọi người, chiếu vào danh sách, lần lượt đuổi giết, cả trên danh sách mọi người, toàn bộ bị chém giết!

Đằng bay lúc trở lại, chỉ nhìn thấy Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt hai người ở quét dọn chiến trường.

Đồ Long Thánh Địa hùng cứ Tây Thùy nhiều năm, thân là siêu cấp thể lực một trong, trong môn phái các loại hiếm quý dị bảo linh đan diệu dược đếm không hết, bây giờ cả Đồ Long Thánh Địa cơ hồ cũng không người, loại này tài, không trắng bệch không phát.

Túc túc gần nửa ngày thời gian, Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt mới về mặt thỏa mãn từ Đồ Long Thánh Địa tàng bảo khố trung đi ra, từ hai người sắc mặt nhìn lại, thu hoạch hiển nhiên sẽ không nhỏ.

Điền Quang mười ngón tay từ ít mang hai mươi mai Trữ Vật Giới Chỉ nhìn thấy Đằng Phi, vẻ mặt vui vẻ đích đạo: “Huynh đệ, chúng ta phát tài! Ha ha, này Đồ Long Thánh Địa đây, thật con mẹ nó hậu a, còn nữa rất nhiều đồ căn bản lấy không xong, chỉ chọn lấy quý trọng nhất, quả thực quá đáng tiếc, nếu là có một cái cự đại Trữ Vật Giới Chỉ, thật là tốt biết bao!” Đằng Phi cười lắc đầu nói: “Bất quá là một số vật ngoại thân, dùng là tốt rồi, không cần quá tham lam.

Điền Quang hí mắt, ước mơ nói: “Vậy không được, sau này ta nhưng là phải thành lập một cái thật to gia tộc, sinh rất nhiều rất nhiều hài tử, này tài phú thiếu, thế nào đủ phân? Hơn nữa, những đồ này, còn có một nửa là của người! Chúng ta quy củ cũ, hắc hắc, người sẽ không chê ít sao?” Vị Ương Minh Nguyệt có chút e lệ nhìn Điền Quang, nghe được Điền Quang nói tương lai muốn thành lập một cái thật to gia tộc, âm thanh rất nhiều rất nhiều hài tử, lòng của nàng cũng phải say.

Rất hiển nhiên, đã trải qua rất nhiều chuyện sau, Điền Quang đã hoàn toàn đi ra khỏi đi qua bóng ma, mở ra khúc mắc, bắt đầu tiếp thu nàng.

Đằng Phi trên trán lộ ra mấy đạo hắc tuyến, im lặng nhìn Điền Quang, vô lực đích đạo: “Người thích tự cũng cầm đi chính là, huynh đệ chúng ta ai với ai a.”

Điền Quang vẻ mặt nghiêm nghị: “Vậy cũng không được, thân huynh đệ minh tính số, ta nhưng nói cho người a, những thứ này bảo vật bên trong, có vô số rèn tài liệu, trả lại có rất nhiều

so sánh với Thiên Niên Huyết Lan còn muốn ưu tú thiên tài địa bảo, những đồ này, đều là giá trị không cách nào lường được!”

“Được rồi, tùy ngươi.” Đổng Phi lúc này tâm, đã hoàn toàn không ở chỗ này, hần giờ phút này chỉ có một ý niệm trong đầu: tiêu diệt hết Cảnh Thiên Ma Cung, sau đó.

.

.

Đi Trung Châu!

Về phần Thần Vực Đảo một năm ước hẹn? Gặp quý đi thôi! Đến lúc đó sẽ làm cho Thanh Long giả mạo bản thân đi tốt lắm, ta muốn đi đem mẹ ta đón trở lại!

Đổng Phi thầm nghĩ trong lòng.

Đổng Phi đột nhiên nhớ tới bị Đồ Long Thánh Địa nhốt Cảnh Thiên Ma Tử Trương Cảnh Lược, hỏi Điền Quang nhóm người nói: “Các ngươi có hay không nhìn thấy Cảnh Thiên Ma Cung cái kia vị Ma Tử?”

Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt lắc đầu, Vị Ương Minh Nguyệt có chút không tốt đích đạo: “Chúng ta thăm cướp sạch tài bảo đi, ở chỗ nào lo lắng người khác?”

“.

.

.” Đổng Phi im lặng nhìn hai người này, trong lòng tự nhủ hai người này thật sự chính là trời đất tạo nên một đôi a, thật có ăn ý.

Liễu Thiển Hà truyện cười dịu dàng nhìn một màn này, lơ đãng nói: “Cảnh Thiên Ma Tử, không có ở đây danh sách trong, râu ria một tiểu nhân vật mà thôi, chú ý hần làm cái gì?” Liễu Thiển Hà cũng đúng là có tư cách nói lời như thế, đừng nói Cảnh Thiên Ma Tử, coi như là hần lão tử Thần Vương Trương Trí Bác ở Liễu Thiển Hà trước mặt, cũng không dám thẳng lên thất lung.

“Cái gì? Đồ Long Thánh Địa bị tiêu diệt?” Cảnh Thiên Ma

Cung trung, Thần Vương Trương Trí Bác vẽ mặt kinh ngạc nhìn trước tới báo tin Nhân, khóe miệng kịch liệt quật mảo động: “Ai làm?”

“Là,

.

.

Là Đằng Phi!” Nói chuyện vị này thanh âm đều là run rẩy, không phải sợ Thần Vương Trương Trí Bác, mà là bị Đằng Phi hù dọa.

Mảo

...! này siêu cấp thể lực trong lúc, lẫn xếp vào năm vùng cũng không là chuyện ly kỳ gì, vị này Cảnh Thiên Ma Cung đệ tử, chính là xếp vào ở Đồ Long Thánh Địa một cái năm vùng, chính mắt thấy Đằng Phi đoàn người giết vào Đồ Long Thánh Địa, cơ hồ đem trọn Đồ Long Thánh Địa cho tiêu diệt hết, mà ngay cả những thứ kia Thánh Địa “Nội tình” đều không thể ngăn cản.

Bây giờ, đám người kia lại giết hướng về phía Cảnh Thiên Ma Cung, muốn hấn không sợ, kia làm sao có thể?

“Đằng Phi!” Trương Trí Bác một đôi mắt híp mắt, đang suy tư, một lúc lâu, hấn thở dài một tiếng, vẽ mặt mỗi một hỏi: “Cảnh Lực có khỏe?” ” ”

Tên này năm vùng thấp giọng hồi đáp: “Thiếu chủ hoàn hảo, Đồ Long Thánh Địa Nhân chẳng qua là phong ấn thân thể của hấn kinh mạch, cũng không có hành hạ hấn.”

“Nga, ta đã biết rồi, người đi xuống trước nghỉ ngơi sao.”

Trương Trí Bác sắc mặt hòa ái đích đạo: “Những năm này, người cũng khổ cực, cứ về Thiếu chủ, người không thể bỏ qua công lao, nơi đây việc gì, ta tự nhiên trọng thưởng!”

“Đa tạ Thần Vương!” Tên này Cảnh Thiên Ma Cung đệ tử khom người thi lễ, lui ra ngoài.

Trong phòng khôi phục an tĩnh, một lúc lâu, Trương Trí Bác mới đúng không khí nói: “Phụ thân, ngài thấy thế nào?”

Trong không khí truyền tới một người thanh âm già nua, chậm rãi nói: “Đem năm đó tham dự thượng cổ đại mộ những người đó, không chế lại nộ đi ra ngoài đi.”

“Như vậy.

.

.

Có thể hay không rét lạnh trong cung đệ tử tâm?” Trương Trí Bác có chút do dự, địch nhân quá cường đại, ngạnh kháng kết quả, sẽ không so sánh với Đồ Long Thánh Địa tốt đi nơi nào, có thể nếu là như vậy cúi đầu nhận thua, trả lại đem mình Nhân đưa ra đi lãnh cái chết, chỉ sợ hấn này Thần Vương, cũng muốn làm chấm dứt.

“Thất vọng đau khổ?” Trong không khí kia thanh âm già nua mang theo vài phần thê lương cùng trào phúng: “Bọn họ hiện tại cũng sợ chết, tự lo không xong, ước gì có người chịu tội thay đi ra thế bọn họ chịu chết, kia Đằng Phi.

.

.

Chính xác là một nhân vật, ngăn ngừa mấy năm thời gian, trưởng thành làm đáng sợ như thế cường giả, xem ra, thượng cổ đại trong mộ Thánh Thần truyền thừa thuyết pháp, cũng là sự thật, có thể cảm.

.

.

”

.

.

Trương Trí Bác trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn vẻ, dữ tợn nói:
“Thù này bất cộng đái thiên, cho dù chúng ta không đối phó
được hắn, cũng muốn để Cảnh Lực đem tin tức này, truyền
lại cho Thần Vực Đảo, đến lúc đó, tự nhiên sẽ có người thu
thập hắn!”
“Không sai, cứ như vậy đi.” Trong không khí truyền đến một
tiếng tràn đầy tịch liêu thờ dài, theo sau vắng lặng không tiếng
động.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 338: Cảnh Thiên Ma Cung Chi Thương!

>

Làm Đẳng Phi cùng Liễu Thiển Hà cùng với Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt đi tới Cảnh Thiên Ma Cung nơi này thời điểm, nhưng vô cùng kinh ngạc phát hiện Cảnh Thiên Ma Cung phía ngoài khổng lồ quảng trường thượng, hơn hai mươi bị trói gô, rõ ràng chế trụ kinh mạch người đang quỳ ở nơi đó.

Có người vẻ mặt tử hoi giữ im lặng, có người liên ngắc đầu ưỡn ngực chửi ầm lên, còn có người liên đã mềm đến trên mặt đất, lạnh run.

“Này.

.

.

Chuyện gì xảy ra?” Đẳng Phi vẻ mặt hồ nghi nhìn thoáng qua Liễu Thiển Hà.

“Ha hả, đại khái là Cảnh Thiên Ma Cung thật sự sợ người, đem năm đó những thứ kia tham dự đuổi giết cha mẹ người chủ động đưa ra, cúi đầu nhận thua.” Liễu Thiển Hà thanh âm trung mang theo vài phần trào phúng, nhưng cũng không khỏi khâm phục nói: “Bất quá như vậy là bảo toàn tông môn một cái biện pháp tốt nhất, bọn họ đã làm được một bước này, chúng ta cũng không tốt cứ rấn xông vào đại khai sát giới.”

Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt còn lại là vẻ mặt đáng tiếc, không thể giống như ở Đồ Long Thánh Địa làm càn

như vậy cướp sạch một phen, nhìn từng ngọn cỏ điện gần bó tấm Cảnh Thiên Ma Cung, trong lòng nhớ: Cảnh Thiên Ma Cung tài phú, nhất định sẽ không so sánh với Đồ Long Thánh Địa sai, đáng tiếc, thật là đáng tiếc nha!

“Trương Trí Bác, người cái này không có trứng kinh sợ hàng! Lão tử một nhà đời đời làm Ma cung phục vụ, năm đó tham dự thượng cổ đại mộ sự kiện kia, cũng là bị người sai sử, không nghĩ tới hôm nay địch nhân còn không có đánh tới cửa, người tựa như con rùa giống nhau đem chúng ta đưa ra tới đưa tử, người không xứng với làm Cảnh Thiên Ma Cung giáo chủ!” Quảng trường thượng, một cái Cầu Nhiễm đại hán sắc mặt dữ tợn, chửi ầm lên.

“Không sai, Trương Trí Bác, người không xứng với được gọi là Thần Vương, Cảnh Thiên Ma Cung ở loại người như người trong tay người, sớm muộn gì muốn mất!” Có người đi theo lớn tiếng phụ họa.

Phía sau bị một đám người ủng đám Thần Vương Trương Trí Bác sắc mặt đỏ bừng, hắn đã bị mắng suốt một canh giờ, không chế được những người này, cũng không phải là chuyện dễ dàng, vì thế, hắn phó xuất hai người thánh cấp diên phong tâm phúc thật nhiều.

Hôm nay nhìn thấy Đằng Phi nhóm người quả nhiên đến, Trương Trí Bác thở dài một hơi đồng thời, trong lòng lửa giận cũng nhịn không được nữa hướng về phía trước vọt tới, lạnh lùng nói: “Các người năm đó một mình làm hạ sự kiện kia, hôm nay chẳng những nghĩ liên lụy cả Cảnh Thiên Ma Cung trên dưới mấy vạn đệ tử, còn muốn hướng Bồn cung trên người giới nước bản, Bồn cung vốn là nhớ tới các người thân là Cảnh Thiên Ma Cung đệ tử, căn cứ chỉ trừng phạt các người, nhà của các người chúc một mực không truy xét ý niệm trong đầu, bây giờ nhìn lại, cũng là Bồn cung lòng dạ đàn bà!” Vừa nói ách, Trương Trí Bác lớn tiếng quát lên: “Người, đem này mấy người chửi bậy được nhất hoan người sở hữu gia thuộc, toàn bộ bắt lại! Chờ đợi xử lý!”

Vừa nói, vừa trầm giọng nói: “Bồn cung muốn chuyện thứ hai, chính là bắt đầu từ hôm nay, Bồn cung từ nhậm Cảnh Thiên Ma Cung giáo chủ vị, kinh qua cung cùng trưởng lão hội

ngiên cứu quyết định, truyện ngôi cho Cảnh Thiên Ma Cung
Ma Tử Trương Cảnh Lực.

Bắt đầu từ bây giờ, Trương Cảnh Lực, chính là Cảnh Thiên
Ma Cung mới một thay mặt giáo chủ!”

Trương Trí Bác vừa nói, hướng bên cạnh chột lóe thân, anh
tuần cao ngất Trương Cảnh Lực xuất hiện ở trong tầm mắt
mọi người, bị Đồ Long Thánh Địa quan áp thật lâu, Trương
Cảnh Lực mặc dù không có ăn quá lớn khổ, nhưng tội cũng
gặp không ít, tinh thần bao nhiêu có chút uể oải.

Bất quá vào giờ khắc này, hấn rốt cục trở thành cả Cảnh Thiên
Ma Cung quyền lực lớn nhất người kia, cho nên, Trương Cảnh
Lực tâm tình hay là rất jĩ động.

Đầu tiên là ủng đám Trương Trí Bác những người này quỳ
xuống, cao giọng đủ hô: “Gặp qua giáo chủ!”

Tiếp theo mảo, sở hữu ở quảng trường thượng Cảnh Thiên Ma
Cung các đệ tử tất cả đều quỳ rạp xuống đất, cao giọng la lên:
“Gặp qua giáo chủ!”

“Gặp qua giáo chủ!”

Thanh âm núi hô biển gầm giống như, uy thế kinh người.

Quảng trường thượng những thứ kia bị không chế ở người cái
này hoàn toàn u mê, trước là hành vi của bọn họ có thể cho
người nhà mang đến phiền toái, tiếp theo Thần Vương Trương
Trí Bác đã tự nhận lỗi thôi vị, mặc dù không có nói rõ, nhưng
tất cả mọi người trong lòng biết rõ ràng.

Loại khi này, bọn họ trừ bỏ nhiệm, cũng chỉ có thể khẩn cầu
Đằng Phi kia tôn sát thần, cho bọn hấn một thống khoái, về
phần sinh.

.

.

Đó là căn bản không dám nghĩ chuyện tình.

Đằng Phi cùng Liễu Thiên Hà nhóm người nhìn nhau cười khỏ, này Cảnh Thiên Ma Cung công thật sự chính là dứt khoát lưu loát, chẳng những đem năm đó cái kia những hung thủ cho đẩy ra, hơn nữa mà ngay cả giáo chủ cũng ngay mặt thối vị, cho biết vô tranh, như thế cử động, cũng cũng coi là thành ý mười phần.

Trương Cảnh Lực đưa tay, để mọi người đứng dậy, giống như đế vương giống như, chậm rãi đi hướng Đằng Phi, đi tới Đằng Phi trước mặt, Trương Cảnh Lực cúi người hành lễ: “Tại hạ Cảnh Thiên Ma Cung Ma.

.

.

Giáo chủ Trương Cảnh Lực, gặp qua Đằng huynh, Bồn giáo chủ đối với năm đó chuyện đã xảy ra, cho biết xin lỗi cùng ai điếu, hôm nay đem năm đó người tham dự.

.

.

, những thứ kia hung thủ tất cả đều không chế lại, tùy ý Đằng huynh xử lý, bằng bề ngoài ta Cảnh Thiên Ma Cung thành ý.” Đằng Phi tự tiểu phi tiểu nhìn trước mặt vị này trẻ tuổi giáo chủ, thần nhiên nói: “Các người thật sự rất có thành ý, ta đã cảm nhận được, như vậy, tựu thay ta đem những người này toàn bộ nơi tử sao, từ đó sau khi, ta Đằng Phi cùng Cảnh Thiên Ma Cung trong lúc, không tiếp tục bất kỳ cừu hận liên quan.” “Này.

.

.” Trương Cảnh Lực nhất thời gặp khó khăn, đem những này người giao ra đây, bản thân cũng đã ở Cảnh Thiên Ma Cung nội bộ khiến cho thật lớn tranh cãi, cũng không phải là tất cả mọi người như vậy sợ hãi tử.

Cuối cùng vẫn là phụ thân Thần Vương Trương Trí Bác cùng trưởng lão hội cùng nhau đàn áp, mới đưa phản đối thanh âm đè xuống.

Nhưng hôm nay Đằng Phi thậm chí đưa ra muốn Cảnh Thiên Ma Cung mình nơi tử những người này, cái này làm hắn cảm thấy gặp khó khăn, giao ra đây cùng đích thân nơi tử, kia là hai chuyện khác nhau, này Đằng Phi.

.

.

, rõ ràng là nghĩ làm cho mình vị này tân nhậm giáo chủ uy tín đại ngã a!

Nếu ta ngày sau có thực lực, không tru sát người hung thủ này, ta liền không xứng với làm này Cảnh Thiên Ma Cung giáo chủ vị!

Trương Cảnh Lực mặt không chút thay đổi, nhưng trong lòng ở nghiền răng nghiền lợi thề.

Lúc này, phía sau Thần Vương Trương Trí Bác trong lòng thở dài một tiếng, nhìn vẻ mặt gặp khó khăn nhi tử, trong lòng tự nhủ: Cảnh Lực, là cha tự vì ở làm cuối cùng một chuyện sao, sau này đường, sẽ phải dựa vào chính người đi.

Đang nghĩ ngợi, từ Trương Trí Bác bên cạnh đứng ra một người, thân hình cao lớn, hơn 40 tuổi, bộ mặt dữ tợn, tướng mạo thập phần xấu xí, hô to một tiếng: “Giáo chủ, thuộc hạ nguyện đại lao!”

Trương Cảnh Lực xoay người lại vừa nhìn, nguyên lai là Cảnh Thiên Ma Cung trung Chấp Pháp Đường một cái Phó đường chủ, trong ngày thường tự bằng hung ác tàn nhẫn nổi tiếng, không nghĩ tới lúc này dám đứng ra, đem đao vung hướng người mình.

Trương Trí Bác trong lòng âm áp, vẫn là có người chịu đứng ra, lập tức gật đầu, nhẹ giọng nói: “Người yên tâm, ta sẽ nhớ kỹ, Cảnh Lực hắn, cũng sẽ nhớ kỹ!”

Xấu xí hán tử cười hắc hắc, mang theo một thanh bương bình đáng yêu đao, chậm rãi đi hướng quảng trường.

“Trương Tĩnh Toàn.

.

.

Ngươi muốn làm gì? Ngươi dám giết ta? Ta là người tộc thúc, lại càng này Cảnh Thiên Ma Cung trưởng lão.

.

”

Răng rắc!

Đầu người rơi xuống đất, máu tươi phun dũng, cút ra khỏi thật xa đầu người thượng, cặp kia mắt vẫn tròn thật lớn, cái vốn không nghĩ tới mình có thể như vậy tử đi.

Không phải là tử ở cừu nhân trong tay, cũng là tử ở người mình dưới đao.

“Trương Tĩnh Toàn, ngươi không được tốt tử.

.

”

Răng rắc!

Vừa một viên đầu người rơi xuống đất, đầy ngập nhiệt huyết phun tung toé được lão Cao, tiếng quát mắng kiết nhiên nhi chí.

“Yên lặng toàn bộ, ta là người thân thúc thúc a, làm sao ngươi nhẫn tâm đích thân sát hại của mình.

.

”

Răng rắc!

“Trương Tĩnh chiếm giữ, ngươi vung đao hướng người mình, ngươi.

.

.”

Răng rắc!
Răng rắc!

Răng rắc!

Một cổ đỏ tươi máu, phun tung toé đi ra, thoáng chốc đem không lồ quảng trường sau đó tảng lớn, giống như một tờ máu tanh thê lãnh bản đồ Bàn, chậm rãi hướng về bốn phía khuếch tán.

Vị này xấu xí hán tử một lòng lãnh khốc tới cực điểm, căn bản không nói lời nào, càng không có nương tay, một đao một cái, trong khoảnh khắc, quảng trường thượng những người này tất cả đều bị hán chém Lạc đầu người, tử tại bỏ mạng!

Mặc dù nhìn quen sinh tử, nhưng Liễu Thiên Hà hay là cảm thấy từng đợt ác tâm, Đằng Phi trải qua hồn lãnh thổ trung lịch lãm, đối với một màn này không có cảm giác gì.

Diên Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt cũng là từ vực ngoại chiến trường giết ra tới, loại trình độ này máu tanh, hai người tất cả cũng sớm thành thói quen.

Cũng là Cảnh Thiên Ma Cung bên này, không ít không có thể nào gặp qua máu tanh đệ tử toàn bộ cũng nhin không được ngồi chồm hồm xuống, nôn mửa không dứt.

Trương Cảnh Lực vẻ mặt tán thưởng nhìn kia xấu xí hán tử, vừa định nói chuyện, lại nghe thấy xấu xí hán tử lớn tiếng kêu lên: “Ta Trương Tĩnh Toàn thuở nhỏ liền sanh ở Cảnh Thiên Ma Cung, đời đời truyền xuống tới gia huấn chính là nên vì giáo chủ phân ưu, điểm này, ta làm được!”

Giữa sân rất nhiều Cảnh Thiên Ma Cung đệ tử bộ mặt cừu thị nhìn Trương Tĩnh Toàn, trong lòng tự nhủ ngươi súc sinh này, ngay cả mình mao thân thúc thúc giết đứng lên cũng không chút nào nương tay, lấy lòng giáo chủ đến rồi ngươi loại tình

trạng này, coi như là cực hạn.

“Ta vẫn đang ở Cháp Pháp Đường, trông coi hình phạt, giết người, lại càng cơm thường.” Trương Tĩnh Toàn thanh âm dần dần thấp trầm xuống, bỗng nhiên một chút, hắn nói tiếp:

“Nhưng dưới loại tình huống này hình thức, giết người mình, nhưng là lần đầu tiên! Ta muốn làm giáo chủ phân ưu, cho nên, này ác nhân, chỉ có thể để ta làm! Nhưng ta đích thân thí giết thúc thúc, thí giết rất nhiều vốn không nên tử tộc nhân, cho nên, ta.

.

.

, tội nên vạn tử!”

Trương Tĩnh Toàn nhìn Trương Trí Bác cùng Trương Cảnh Lược phương hướng, bi thanh nói: “Trung hiếu không thể lưỡng toàn, giáo chủ, lão giáo chủ, yên lặng toàn bộ chỉ có thể bằng tử tạ tội, đợi kiếp sau, làm tiếp giáo chủ trên tay cây đao kia!”

Vừa nói, Trương Tĩnh Toàn cầm trong tay sắc bén vô cùng búng bình đáng yêu đao hướng phía đầu óc của mình, hung hăng cắt đi xuống.

Răng rắc!

Xấu xí lão đại màn, đầy ngập nhiệt huyết, xông lên hơn một trượng cao, dưới ánh mặt trời, tản ra máu tanh quang mang.

Một màn này, kinh hãi mọi người, bao gồm vừa mới ở trong lòng đau mắt Trương Tĩnh Toàn lấy lòng giáo chủ những người đó, tất cả đều ngu ở nơi đó, môi co quắp, nói không ra lời bất kỳ nói.

“Cũng là một cái hán tử.” Đằng Phi nhẹ giọng lẩm bẩm một câu, theo sau hứng thú rãi rời nhìn Liễu Thiển Hà: “Chúng ta đi sao.”

Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt tất cả cũng đi theo thở dài một tiếng, giang hồ chém giết, ân cừ cùng báo, vĩnh viễn không dừng lại tần, nhưng chỉ muốn đang ở giang hồ, liền

thân bất do kỷ.

Hôm nay là Đẳng Phi cường đại, mới bị được Cảnh Thiên Ma Cung như thế, Nhược Đẳng Phi thực lực không đồng đảo , kia chịu khổ vượt qua tử, chính là Đẳng Phi!

Cho nên, ở cái thế giới này, muốn sống sót, cũng chỉ có thể vĩnh viễn so với tay cường đại hơn!

Nhìn càng lúc càng xa bốn người bóng lưng, Trương Cảnh Lược hai nắm cầm được tử tử, nhìn lại chỗ gần máu chảy thành sông quảng trường, cùng cho giải quyết tiền nhiệm người đại mao phiền toái sau khi vượt qua đao từ nhóm Trương Tĩnh Toàn, Trương Cảnh Lược nhìn không được ngưỡng thiên trường khiêu, thanh âm bị thương vô cùng.

Một ngày qua, đối với cả Cảnh Thiên Ma Cung trên dưới mọi người mà nói, đều là xám xịt vô cùng ngày.

Nhưng bất kể nói như thế nào, bọn họ cũng phải so sánh với Đồ Long Thánh Địa may mắn mao vận, ít nhất, bọn họ phần lớn thực lực bảo tồn xuống, có lẽ, tây thủy trận này không lộ hỗn loạn sau khi, duy chỉ có còn dư lại Cảnh Thiên Ma Cung này một chi mạnh mẽ thế lực, đến lúc đó, cả tây thủy sở hữu tài nguyên, cũng là bọn hắn!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 339: Một Lần Nữa Tụ!

>

Coi như là như vậy, nhưng là, Đằng Phi người mang đến cho ta đau đớn, ta Trương Cảnh Lực.

.

.

, vĩnh viễn cũng sẽ không quên! Luôn luôn một người”,.

.

.

Một ngày nào đó, ta muốn ngay cả vốn lẫn lời, tìm người đòi lại!

Trương Cảnh Lực nghiêng răng nghiêng lợi ở trong lòng phát tiết.

Đã đi ra rất xa Đằng Phi nhóm người, cũng nghe thấy Trương Cảnh Lực kia tràn đầy bi thương thét dài , cước bộ khựng lại.

Liễu Thiên Hà khẽ cười nói: “Đằng Phi, này Trương Cảnh Lực trong lòng đối với người tràn đầy oán hận, có muốn hay không bây giờ trở về đi, đem hắn giết?”

Vị Ương Minh Nguyệt cũng nghiêm trang nói: “Không sai, người như thế giữ lại, chỉ có thể hậu hoạn vô cùng, không bằng bây giờ giết hắn rồi.”

Đằng Phi cũng là lắc đầu, nói: “Trương Cảnh Lực người này,

ta bao nhiêu có điều hiểu rõ, yên tâm đi, hấn muốn báo thù, chỉ biết hướng về phía ta một người.” Vừa nói, sâu kín thở dài một tiếng: “Ta cảm giác mình đã ngoan độc, có thể ở rất nhiều người trong mắt, ta cùng Ác Ma không có gì khác nhau, sẽ làm cho ta vì mình, giữ lại một tia điểm máu chót sao, bất kể nói như thế nào, này Trương Cảnh Lược, nhưng thật ra đã bị ta làm hại rất thảm.

Tất cả mọi người khẽ lắc đầu, đồng ý cũng gian dân, không đồng ý cũng tốt, đều là Đằng Phi chuyện của mình, nếu Đằng Phi đã quyết định, bọn họ tự nhiên sẽ không nói thêm cái gì.

Hơn nửa tháng sau khi, Đằng Phi bốn người rút cục cùng Thanh Long Lão Tổ bốn người gặp nhau.

Nhìn Thanh Long Lão Tổ cùng Âm Nguyệt tam cự đầu trên người kia trùng thiên máu tanh, Liễu Thiên Hà bốn người chắc lưỡi hít hà không dứt, so sánh với, bọn họ những người này, thật sự coi như là tâm từ thủ nhuyển hạng người a.

“Ha ha, tiểu tử, nghe nói ngươi tiêu diệt Đồ Long Thánh Địa? lại đánh cho tàn phế Hắc Thủy Ma Cung? Không sai không sai, bất quá, Lão Tổ ta còn là phải phê bình luận ngươi, cái kia cái gì gờu cái rắm Cảnh Thiên Ma Cung, ngươi tại sao phải hạ thủ lưu tình?”

Vừa thấy mặt, Thanh Long Lão Tổ đầu tiên là khen ngợi Đằng Phi vài câu, theo sau tự nhiên không chút lưu tình phê bình.

Không có người ngoài, Thanh Long Lão Tổ biến trở về hình dạng của mình, vẻ mặt đạo cốt tiên phong, không biết, thật đúng là cho là đó là một đắc đạo cao nhân, ở chỗ nào có nghĩ tới tên này phải một cái lòng dạ độc ác cuồng vọng tự đại rần?
“Ta.

.”, Đằng Phi có lòng giải thích hai câu, nhưng không thể nào nói đến, vô nó, nếu như nói cõi đời này có ai hiểu rõ nhất hấn, kia nhất định chớ quá tại Thanh Long Lão Tổ.

Con rắn này cùng hắc chung một chỗ đếm...!nhiều năm, cơ hồ biết trên người hắc sở hữu bí mật, đối với tính cách của hắc, cũng là biết đến nhất thanh nhị sở.

Mặc dù trải qua Hồn Vực lịch lãm, nhưng Đằng Phi trong xương thiện lương một mặt, còn không có bị ma diệt, đối với những thứ kia cùng hắc không quan hệ Nhân, rất khó xuống tay.

“Người cái gì người? Người một cái ngu xuẩn, ngu không ai bằng ngu ngốc, hừ, nếu không phải Lão Tổ ta rất rõ ràng tính cách của người, ở phía sau giúp người chùi đít, sau này phiền toái của người có rất lớn!” Thanh Long Lão Tổ vẻ mặt râm rĩ nhìn Đằng Phi.

Lúc trước chưa từng thấy Thanh Long Điền Quang, Vị Ương Minh Nguyệt cùng Liễu Thiên Hà cũng bị Thanh Long Lão Tổ râm rĩ bộ dáng cho kinh đến rồi, ở gặp phải Thanh Long lúc trước, bọn họ cho tới bây giờ không có nghĩ tới, lại còn có người dám ở Đằng Phi trước mặt như thế ngang ngược can rỡ, càng ngạc nhiên hơn chính là, từ trước đến giờ thích mềm không thích cứng Đằng Phi đối mặt Thanh Long Lão Tổ bá đạo lại rất tự nhiên.

“Người làm cái gì?” Đằng Phi có chút kinh ngạc nhìn Thanh Long Lão Tổ, con rắn này mặc dù cuồng vọng tự đại thích tranh công, nhưng cũng không có đối với hắc nói dối.

“Lão Tổ ta đi trước một chuyến Hắc Thủy Ma Cung, đem cái kia cái gì gấu cái rắn Hắc Thủy Ma Cung người mới Ma vương Liễu Như Phong cho làm thịt, con mẹ nó, người một cái tiểu ngu ngốc có biết hay không, kia Liễu Như Phong đề điều ẩn nhẫn là vì cái gì? Lão Tổ ta ở trong phòng của hắc phát hiện đại lượng về người sở hữu tin tức! Bao gồm người tự cho là bí ẩn đem người nhà di chuyển đến Mang Năng Quần Sơn trung chuyển tình!”

Thanh Long Lão Tổ không chút lưu tình mắng: “Mặc dù tên kia còn không có biết rõ ràng cụ thể phương vị, nhưng người cảm thấy, bằng vào Hắc Thủy Ma Cung thực lực, tìm được người nhà của người, có rất khó sao?”

“Cái gì?” Đẳng Phi cả kinh, mồ hôi thiếu chút nữa xuống tới, Mang Năng Quần Sơn trung chẳng những có người nhà của hắn, còn nữa Minh U Vũ, Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp cùng với Vũ Lan tỷ muội đợi bằng hữu, những cô gái này, cũng cùng hắn quan hệ không phải là nông cạn, nói là hồng nhan tri kỷ, cũng không quá đáng.

Các nàng trong bất kỳ một cái nào ngoài ý, Đẳng Phi đều không thể tiếp thu, chớ nói chi là bị người ta ngay cả hang ổ bùng.

Trong lòng nhớ, Đẳng Phi không khỏi thâm hận bản thân sơ suất quá.

Cho là đem những người đó ẩn giấu đi sẽ không việc gì, nhưng hoàn toàn đánh giá thấp cừu nhân nghĩ muốn trả thù hắn cái kia loại tâm tình.

Trong lòng nhớ, Đẳng Phi vẽ mặt chân thành tha thiết cho Thanh Long Lão Tổ cúi người chào: “Thanh Long, chuyện này, đa tạ ngài!”

“Hừ, ngài một cái ngu xuẩn, những năm này Lão Tổ giúp chuyện của ngài nhiều, cũng không gặp khách khí như vậy quá, tốt lắm, cũng không có đại sự gì, mà ngay cả Lôi Minh Đại Đế năm đó.

.

.” Thanh Long Lão Tổ đắc ý vênh váo, nói đi miệng, cũng may kịp thời dừng, ho nhẹ hai tiếng, nói sang chuyện khác nói: “Còn nữa cái kia Cảnh Thiên Ma Cung tín nhiệm dạy chủ Trương Cảnh Lực, cũng bị Lão Tổ ta giết đi, Cảnh Thiên Ma Cung phần lớn nội tình cũng bị chúng ta tiêu diệt, hừ, lại vọng tưởng cả Tây Thủy sở hữu thế lực cũng phế bỏ, tặc còn dư lại bọn họ một nhà độc đại, chuyện tốt như thế, Lão Tổ làm sao có thể để cho bọn họ được như ý?”

“Lôi Minh Đại Đế?” Liễu Thiển Hà cùng Điền Quang cùng với Vị Ương Minh Nguyệt ba người đều là nhãn tình sáng lên, lúc trước ở Đồ Long Thánh Địa thời điểm, Đồ Long thánh chủ

Mạc Trường Xuân một ngụm kêu lên Đằng Phi trong tay kia đem chiến phủ Luyện Ngục lại lịch, lúc ấy nhắc tới nhân vật kia, chính là Lôi Minh Đại Đế, không nghĩ tới hôm nay ở lão đầu này trong miệng lại xuất hiện cái tên này.

Như vậy, cái này gặp mặt sẽ dạy Đằng Phi lão gia nói”,.

.

.

.

Hắn rốt cuộc là ai?

Thanh Long con rắn này là một miệng rộng chỉ, nhưng có một chút ngoại lệ, đó chính là phạm là quan hệ đến Lôi Minh Đại Đế chuyện tình, con rắn này đều là giữ kín như bưng, cũng không sẽ thêm nói nửa điểm.

Đối với Đằng Phi cũng không chịu nói, đối với những người khác, kia hơn là không thể nào nói.

Bất quá Thanh Long Lão Tổ bọn họ này đoạn rì tử, thật sự coi như là sát biến cả Tây Thùy, đem hai gã Thần Vực Đảo đúng đệ tử cũng cho giết chết, nhìn ra được, cõi đời này trả lại thật không có chuyện gì là Thanh Long Lão Tổ không dám làm.

“Người đem bọn họ cũng giết đi, ta còn muốn cho người bằng Âm Nguyệt Thiên thân phận phó ước, vào nhập Thần Vực đảo đi, bây giờ nên làm gì?” Đằng Phi nhìn Thanh Long Lão Tổ hỏi.

“Đi Thần Vực Đảo? Đi vào trong đó làm gì?” Thanh Long Lão Tổ mí mắt vừa lộn, nói: “Khó có thể là để cho ta đi Thần Vực Đảo chiếu cố người hai người tiểu tức phụ? Nga không, còn nữa Đinh Tuyết Ninh nha đầu kia, là ba cái!” Vừa nói, Thanh Long Lão Tổ một đôi mắt không có hảo ý ở Đằng Phi cùng Liễu Thiển Hà trên người đối tới đối lui.

Liễu Thiển Hà vừa then vừa giận, nàng không biết Thanh

Long Lão Tổ thân phận, nhưng chính nàng cuối cùng đã sống hơn ngàn năm, nhìn ra được Thanh Long Lão Tổ không phải là người bình thường, cùng Đằng Phi lại như thế thân cận, cho nên trong lòng xấu hổ, cũng chỉ có thể cố nén.

Đằng Phi liếc mắt, nhưng nhún vai nói: “Cũng có thể nói như vậy, có người đang ở đây, tin tưởng các nàng tổng hội an toàn một số, khác, Thần Vực Đảo có thể đã nhận được về Vĩnh Hằng Chi Địa đầu mối, con rắn chết, đừng nói cho ta người không biết rằng cái chỗ kia.”

“Cái gì, Vĩnh Hằng Chi Địa?”

Quả nhiên, Đằng Phi những lời này vừa ra, Thanh Long Lão Tổ sắc mặt lúc này tựa thay đổi, cau mày, vẻ mặt nghi hoặc nhìn Đằng Phi: “Làm sao người sẽ biết cái chỗ kia? Không nên a!”

“Là ta nói cho hần biết.” Liễu Thiên Hà vẫn không nói gì, lúc này rốt cuộc tìm được một điểm cơ hội, nhàn nhạt nói: “Cái kia cơ hồ sở hữu Đại Đế cũng sẽ tìm kiếm địa phương, ta cũng vậy nghe nói qua, không biết thiệt giả.”

Liễu Thiên Hà trong lòng nhưng thật ra cũng rất khiếp sợ, Đằng Phi trong lúc vô tình một câu “Con rắn chết.” Nói ra Thanh Long Lão Tổ thân phận, thì ra là lão giả này, dĩ nhiên là một cái ma thú? Vậy nó được cường đại đến cái gì cảnh giới, để chính hần một vương giả đều không thể nhìn ra nửa điểm sơ hở?

“Người? Tiểu nha đầu, người kiến thức rất uyên bác sao.”

Thanh Long Lão Tổ nhàn nhạt nói một câu, sau đó nhìn Đằng Phi, nếu có điều dạ đích đạo: “Đã như vậy, xem ra này Thần Vực Đảo, ta còn không đi không thể rồi sao.”

Đằng Phi rất rõ ràng Thanh Long những lời này ý tứ, Thanh Long Lão Tổ nhất định là nghĩ tìm kiếm Lôi Minh Đại Đế, cõi đời này, trừ Lôi Minh Đại Đế, đoán chừng nữa cũng không có chuyện gì, có thể như thế đã động nó.

“Có thể người vừa mới giết hai cái Thần Vực đảo đúng đệ tử.” Đằng Phi nói.

“gõu cái rắn, hai người không nên thân đồ, lên Thần Vực Đảo cũng là dọa người hàng, còn không bằng chết ở Lão Tổ trong

tay ta.” Thanh Long Lão Tổ vẻ mặt khinh thường, sau đó nói: “Đối với kia ngôi đảo, tin tưởng ta so sánh với người giải thích càng nhiều những, cho nên, chuyện này, người không cần lo lắng!”

Lúc này vẫn không nói gì A Tử lắc lắc mềm mại mãnh khảnh vòng eo, chậm rãi đi tới, đầu tiên là cho Đằng Phi vút một cái mị nhãn, sau đó ôn nhu nói: “Công tử, chúng ta đây đi? Lúc trước nhưng là đâu có, chúng ta muốn đi theo công tử, kết quả công tử nhưng đem chúng ta phiết, một mình hành động.

Lúc này công tử tổng yếu mang theo chúng ta cùng nhau sao?” Hoàng cùng Thiên Lang không có lên tiếng, Thiên Lang cũng là hướng Thanh Long Lão Tổ nhìn thoáng qua, hiển nhiên, này lang cùng Thanh Long càng thêm ngư tâm ngư, mã tâm mã một số.

Đằng Phi nhìn thoáng qua A Tử, rồi hướng Hoàng cùng Thiên Lang gật đầu, nói: “Ta muốn đi Trung Châu, này một chuyến, có thể có có rất lớn nguy hiểm, nếu như các người nguyện ý đi theo lời của ta, ta tự nhiên sẽ không phản đối, nếu như các người không muốn, ta đây cũng không miễn cưỡng , .”

“Trung Châu?” A Tử vươn ra màu đỏ tươi đầu lưỡi, liếm liếm tính mao cảm môi, quyen rũ cười: “Nghe rất thú kích a!”

“Là a, rất thú kích, ta rất sớm đã nghĩ đi Trung Châu biết một chút về.” Vốn là đối với đi theo Đằng Phi có chút kháng cự Thiên Lang lúc này cũng tới hứng thú.

“Ta cũng rất nghĩ biết một chút về, thượng cổ thời đại tự cường đại nhất một mảnh Đại Lục, bây giờ là cái dạng gì.” Hoàng vẻ mặt lạnh như băng, thần nhiên nói.

“Oa, tiểu tử, người muốn đi Trung Châu? Nhưng đem Lão Tổ ta đuổi đi Thần Vực Đảo? Con mẹ nó, này thật là quá đáng sao?” Thanh Long Lão Tổ kêu lên.

“Đi, ta đi Trung Châu cũng không phải là đi chơi, mẹ ta ở Trung Châu, đang ở chịu khổ, ta muốn đem nàng đón trở lại.” Đằng Phi thần sắc có chút âm nhiên: “Nhưng mẹ ta chỗ ở gia tộc, vô cùng cường đại, Đại Đế cũng không dừng lại một vị, động tĩnh nếu là huyền quá lớn, kinh ra những thứ này Đại Đế

lão tổ tông, sợ là ta cũng hữu khứ vô hồi.”

Tê!

Thanh Long cùng Âm Nguyệt tam cự đầu đều là hít vào một hơi, cho dù bọn họ bốn người ma thú đã đạt đến Đại Thành Vương Giả cảnh giới, nhưng đôi mắt Đại Đế, như cũ không dám có bất kỳ khinh thị cùng bất kính.

“Được rồi, làm như ta chưa nói quá, ta còn là đi Thần Vực Đảo tốt lắm.” Thanh Long Lão Tổ liếc mắt, sau đó bỗng nhiên lời nói thâm thía rất đúng Đằng Phi nói: “Tiểu tử, nhớ kỹ, ngươi thân phận cùng sứ mạng cũng quyết định, ngươi muốn hảo hảo còn sống! Chỉ cần ngươi vẫn sống sót, cuối cùng có một ngày, thế giới này, cũng sẽ ở ngươi dưới chân run rẩy!” Thanh Long Lão Tổ không đầu không đuôi nói một câu như vậy, khoát tay áo, nói: “Ta đi, tới rì Thần Vực Đảo cách nhìn, hoặc là.

.

.

, Vĩnh Hằng Chi Địa gặp!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 340: Gặp Lại Áo Đen Cô Gái!

>

“Được, Thanh Long, trả lại có một việc.” Đẳng Phi gọi lại chuẩn bị rời đi Thanh Long Lão Tổ, hỏi: “Ban đầu Thần Vực Đảo sứ giả nhiệm vụ không xong thành, người muốn giải thích thế nào?”

Ăn tộc đại bĩ thời điểm, Đẳng Phi hóa thân Âm Nguyệt Thiên, nói muốn bản thân bắt bản thân, hôm nay để Thanh Long Lão Tổ đi giả trang Âm Nguyệt Thiên vào nhập Thần Vực đảo, trong chuyện này không cho phép không may xuất hiện.

Thanh Long Lão Tổ vỗ trán một cái, nói: “Chuyện này cũng là thiếu chút nữa quên mất.” Vừa nói, lại nhìn về phía Âm Nguyệt tam cự đầu, nói: “Như vậy nói đến, các người muốn đi theo Đẳng Phi cùng đi Trung Châu, chỉ sợ cũng có chút phiền phức.”

“Có phiền toái gì?” Thiên Lang xem thường nói.

“Tự nhiên có phiền toái, bởi vì không có ai biết Âm Nguyệt Thiên chính là Đẳng Phi, mà các người nếu là theo đi cùng một chỗ, người khác cho dù không nghi ngờ ta cùng Âm Nguyệt Thiên là cùng một người, cũng sẽ biết chúng ta là cùng nhau.” Đẳng Phi nhìn Thiên Lang: “Đến lúc đó, Thanh Long vào nhập Thần Vực đảo chuyện tình, tất nhiên xuất hiện khúc chiết.”

Làm ba cái Đại Thành Vương Giả, Âm Nguyệt tam cự đầu nhất định là ba cái đặc lực giúp đỡ, này từ không cần nhiều lời, nhưng vấn đề cũng ở đây trong , Đẳng Phi cũng không muốn làm cho Thần Vực Đảo biết hẳn cùng Âm Nguyệt quan hệ của gia tộc, tầng này quan hệ một khi bộc lộ, chẳng những rất nhiều người có gặp nguy hiểm, sau này còn muốn dùng Âm

Nguyệt Thiên thân phận đi làm một ít chuyện cũng không thể nào.

“Đã như vậy, chúng ta đây ba cái trở về Âm Nguyệt Cẩm Địa tốt lắm, dù sao đi ra cũng có một thời gian ngắn, trong lòng có nhận thấy ngộ, vừa lúc trở về bế quan một thời gian ngắn.” Âm Nguyệt tam cự đầu trung thông minh cao nhất A Tử trầm ngâm nói nói: “Công tử vừa mới nói, Trung Châu bên kia có nhiều như vậy Đại Đế ở, cho dù có chúng ta ba cái, cũng không làm nên chuyện gì, có một số việc sợ rằng không thể dùng vũ lực đi giải quyết.

Ngược lại, nếu như chúng ta đi theo, bị Đại Đế phát hiện lời nói, chúng ta ba cái là ma thú chuyện tình cũng đem không cách nào che dấu.”

Thiên Lang gật đầu, nói: “Đúng là, cho dù là Đại Thành Vương Giả, đều không thể phát hiện chúng ta là ma thú đích sự thật, nhưng ở Đại Đế trước mặt, chúng ta không thể nào che dấu.”

Hoàng nhìn thoáng qua Thiên Lang cùng A Tử, bỗng nhiên nói: “Vậy các ngươi trở về, ta nghĩ đi Trung Châu nhìn.”

“Tại sao?” A Tử cùng Thiên Lang cũng rất kinh ngạc, nhất là A Tử, nhin không được hỏi: “Hoàng, ngươi đi Trung Châu làm cái gì?”

“Ta nghĩ đi Trung Châu tìm kiếm một cái tổ tiên huyết mạch, tổ tiên của ta, đến từ Trung Châu.” Hoàng lần đầu tiên hơn nói vài câu: “Bách Hoa Cốc tiên bối đại năng từng nói cho ta biết, Phượng Hoàng huyết mạch, nguyên từ Trung Châu, trong cơ thể của ta, là có một tí Phượng Hoàng huyết mạch.”

“Thật sự a? Ngươi đã vậy còn quá may mắn, trong thân thể có một tí Phượng Hoàng huyết mạch?” A Tử nhin không được lên tiếng kinh hô, nhìn về phía Hoàng trong ánh mắt tràn đầy hâm mộ.

Thiên Lang cũng là vẻ mặt hâm mộ nhìn Hoàng, không nghĩ tới cùng bản thân nổi danh nhiều năm Hoàng thậm chí trong thân thể trả lại chảy xuôi Phượng Hoàng huyết mạch, đây quả thực làm cho người rất hâm mộ.

Đối với ma thú mà nói, bọn họ so sánh với loài người càng thêm coi trọng huyết mạch truyền thừa, đây là thân phận cùng địa vị một loại tượng trưng!

Đằng Phi trong lòng kinh ngạc cũng là cực mãnh liệt, hắc trong thân thể của mình, tựa chảy xuôi Phượng Hoàng huyết mạch, nghe nói này huyết mạch nơi phát ra tại mẫu thân chỗ ở gia tộc một Trung Châu Cơ gia.

Mà Hoàng cái này cuối cùng rì về mặt lạnh như băng, khí chất cao quý cô gái, trong thân thể thậm chí cũng có Phượng Hoàng huyết mạch, khó có thể.

.

.” Cùng Cơ gia còn có nào đó quan hệ?

Những thứ này nghi vấn, Đằng Phi cũng không có bây giờ hỏi ra khẩu, nhìn ra được, Hoàng tựa hồ là rất có chuyện cũ ma thú.

“Vây cũng tốt, chuyện này cứ định như vậy, Lão Tổ ta thấy đến Thần Vực Đảo thượng đám người kia đi, tự nhiên sẽ nói cho hắc biết của, chúng ta gặp nhau, lớn đánh một cuộc, không phải là đối thủ của người, hắc, dù sao còn lại mấy cái bên kia gia tộc cũng không chưa bắt được người sao? Thần Vực Đảo người nếu là vì vậy không quan tâm ta lời nói, ta liền đi Âm Nguyệt Cẩm Địa tìm Thiên Lang đi.” Thanh Long Lão Tổ miễn bất tại hồ vừa nói.

Đằng Phi cũng là gật đầu, cảm thấy Thanh Long Lão Tổ biện pháp còn có thể, dù sao đoạn thời gian này bản thân đem trọn Tây Thủy quấy được long trời lở đất, Âm Nguyệt Thiên nhưng chỉ ở ẩn tộc đại bí thượng bộc lộ tài năng, bắt không được bản thân, cũng là bình thường.

Tin tưởng Thần Vực Đảo cũng sẽ không vì vậy đem Thanh Long cự chi môn ngoài.

Ở đây đều là một đám cường giả, Điện Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt thấy vậy ngát ngát, hơn nữa Điện Quang, về mặt bội phục nhìn Đằng Phi, không biết này ngắn ngủn mấy năm

thời gian, Đằng Phi là như thế nào tự lại một nhóm lớn cao thủ.

Gặp Thanh Long Lão Tổ tựa hồ đối với chuyện gì cũng không cần bộ dạng, Điền Quang nhin không được chen lời nói: “Vị tiên bối này, vừa mới văn bối nghe nói Đại Đế có thể dễ dàng nhìn thấu Vương Cấp bản chất, tiên bối bản thể nếu là ma thú, sẽ không sợ ở Thần Vực Đảo thượng, gặp phải Đại Đế bị nhìn thấu sao?”

Thanh Long Lão Tổ hai mắt vừa lộn, khinh thường nói: “Lão Tổ của ta bản thể, đồng chúc Đế cấp, chính là Đại Đế, nào có thực lực kia nhìn thấu ta?”

Điền Quang không biết Đế Vương Tử Điều chuyện tình, nhìn về phía Thanh Long trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ, điều này làm cho Thanh Long trong lòng phi thường đắc ý, lại cứ thiên không nói ra sự thật chân tướng.

Đằng Phi đối với chuyện này đến không có thể nào để ý, dù sao Thanh Long Lão Tổ từng theo theo quá Lôi Minh Đại Đế, tin tưởng cho dù không có Đế Vương Tử Điều nhục thân, nó cũng sẽ có biện pháp khác, để cho dù là Đại Đế, đều không thể dò xét đến nó chính là hư thật.

Thanh Long Lão Tổ nhìn Đằng Phi nói: “Tiểu tử, ngươi yên tâm, ta sẽ giúp ngươi ở Thần Vực Đảo đem Âm Nguyệt Thiên danh tiếng đánh nhau, ngươi mấy cái hồng nhan tri kỷ, Lão Tổ ta sẽ thế ngươi chiêu cố tốt!”

Thanh Long Lão Tổ vừa nói, nhìn thoáng qua Thiên Lang cùng A Tử: “Hai người các ngươi, có muốn hay không tiếp tục theo một đường?”

A Tử có chút không thôi nhìn thoáng qua Đằng Phi, nàng đối với này người trẻ tuổi loài người cường giả, ấn tượng phi thường tốt, nếu như không có đặc thù nguyên nhân, nàng thật sự rất muốn cùng Đằng Phi cùng nhau nơi du lịch một phen.

Bất quá bây giờ nhìn lại, nguyện vọng này, cũng chỉ có thể sau này thực hiện.

May là ma thú trách mạng rất dài, nàng còn chờ được rất tốt.

Thiên Lang cùng Thanh Long hai cái bại loài ma thú ngu tầm ngu, mã tầm mã, tự nhiên sẽ không phản đối, A Tử cũng chỉ có thể lưu luyến không rời cáo biệt Đằng Phi.

Theo sau, Đằng Phi mang theo Liễu Thiển Hà, Hoàng, Điền Quang cùng với Vị Ương Minh Nguyệt cùng nhau, một đường hướng bắc.

Liễu Thiển Hà cùng Điền Quang cùng với Vị Ương Minh Nguyệt trong lòng cũng ghen thật to nghi vấn, bọn họ ai cũng không nghĩ tới, gần đây một thời gian gần khuấy Tây Thùy phong vân khác nổi giận, lại là Đằng Phi người.

Hơn nữa tùy tiện người nào thực lực đều là siêu cường.

Chỉ tiếc có Hoàng đi theo, bọn họ rất nhiều nói không tốt hỏi ra khẩu.

“Lại tới trước hơn một trăm trong , chính là vực ngoại chiến trường bên bờ, chỉ cần có thể xuyên vực ngoại chiến trường, có thể theo kia cái lối đi tiến vào Trung Châu.” Điền Quang trở lại chốn cũ, trong lòng rất nhiều cảm khái.

Vị Ương Minh Nguyệt cũng giống như vậy, nàng ở chỗ này bị Điền Quang cứu, cùng Điền Quang quen biết, đến từ từ thích hẳn.

Có thể nói vực ngoại chiến trường, này người khác trong mắt Tu La Địa Ngục giống như địa phương, nhưng lại có hai người cùng chung tốt đẹp nhớ lại.

“Kia cái lối đi, cũng không dễ dàng xuyên qua sao?” Liễu Thiển Hà hỏi nàng mặc dù thực lực rất mạnh cũng du lịch quá rất nhiều địa phương , nhưng nhưng lại chưa bao giờ rời đi quá Nam Vực, đối với vực ngoại trên chiến trường cái kia thông hướng Trung Châu lối đi, cũng không biết.

“Là a, quả thực chính là cử tử nhất sanh.” Duy nhất đầy đủ xuyên qua quá kia cái lối đi Vị Ương Minh Nguyệt thở dài

nói: “Kia cái lối đi trung gian có một đạo khổng lồ cái khe, kia trong cái khe tồn tại cường đại và kinh khủng trận pháp cái khe chỗ sâu, liên tiếp một cái thế giới khác, thường cách một đoạn thời gian sẽ có đại lượng ly kỳ cổ quái sinh vật, từ bên kia theo cái khe chui ra, phần lớn cũng thực lực cường hoành, một khi thông qua trận pháp, chui ra mặt đất sẽ làm cho người ta loại mang đến khổng lồ đả kích.

Không chỉ có như thế, Nam Vực đến Trung Châu cả cái lối đi, cũng hiện đầy các loại trận pháp có thể là bởi vì niên đại quá mức rất xưa, có chút trận pháp không nhạy nếu không, ta căn bản không thể nào còn sống từ kia cái lối đi trung đi ra.”
“Trận pháp.

.” Liễu Thiên Hà một trận thất thần, nhớ tới mình ở Thánh Thần trong mộ thu hoạch, trong đó tựa có rất nhiều về thượng cổ trận pháp thành lập cùng phá giải.

“Là a, những thứ kia trận pháp đoán chừng cũng nguyên đến từ thượng cổ thời đại, hoàn hảo không tổn hao gì trận pháp uy lực cũng tương đối kinh người.” Vị Ương Minh Nguyệt tự mình kinh nghiệm, bây giờ nhớ tới như cũ có loại cảm giác không rét mà run.

“Di? Có người!” Đằng Phi ánh mắt chợt lóe, nhẹ nói nói.

Ngay sau đó, Liễu Thiên Hà cùng Hoàng cơ hồ đồng thời hướng phía một cái phương hướng nhìn lại, Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt hai người còn lại là hai mặt nhìn nhau, bọn họ không có cái gì thấy, hơn không có nghe được.

“Quá đi xem một chút.” Đằng Phi thẳng hướng tây bên một cái phương hướng đi tới.

Đi ra chừng mấy dặm, Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt mới y hi nghe thấy một điểm đánh nhau thanh âm, trong lòng đều là hiện lên vẻ kinh sợ, Vị Ương Minh Nguyệt thầm nghĩ trong lòng: ta đây tiểu sư đệ cũng quá yêu nghiệt

điểm , nếu là có Vương Cấp thực lực cao thủ trước tiên phát hiện xa như vậy ở ngoài đánh nhau chẳng có gì lạ, có thể hẳn mới bao nhiêu số tuổi? Nay đặc dụng biện pháp gì, mới có thể tu luyện tới cảnh giới này?

Tiếng chuông!

Đinh đinh đương đương!

Một trận dồn dập kim thiết nảy ra âm thanh bởi vì, khoảng cách cực xa cũng nghe được rõ ràng, nói vậy chiến đấu tương đối kịch liệt.

Y hi, còn có thể nghe thấy tiếng kêu cùng tiếng chửi bậy.

Đằng Phi tăng nhanh bước tiến, rất xa nhìn thấy một đám người chính vây bắt mấy người ở đuôi giết, người bị đuổi giết nhìn qua hết sức chật vật, mắt thấy sẽ phải chống đỡ hết nổi.

Mà Đằng Phi ánh mắt, trực tiếp rơi vào bị đuổi giết trong đám người một cái áo đen trên người cô gái, nhất thời cả kinh, thốt ra nói: “Là nàng?”

Đi theo Đằng Phi bên cạnh Liễu Thiên Hà ngưng mắt hỏi: “Ngươi biết?”

Đằng Phi gật đầu, chỉ vào cái kia áo đen cô gái nói: “Nàng chính là ta lúc trước nói cho ngươi trôi qua, dùng một thanh Phượng Hoàng Kiếm đổi lại Thiên Niên Huyết Lan luyện chế Huyết Nguyên Đan cô gái kia.”

Lúc này Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt cũng từ phía sau chạy tới, Điền Quang cũng một cái nhận ra nàng kia, kinh ngạc nói: “Di? Tại sao là nàng?”

Vừa nói, Điền Quang ánh mắt quăng hướng Đằng Phi, tựa như ở hỏi thăm: cứu hay là không cứu.

Nếu như là người xa lạ, Đằng Phi chỉ sợ sẽ không xen vào việc của người khác, bởi vì bị đuổi giết, chưa chắc tự nhất định là người tốt.

Nhưng bởi vì cùng này áo đen cô gái đánh quá giao tế, đối phương mặc dù lãnh ngạo, nhưng là nói tin dụng người.

Hơn nữa kia gốc cây Thiên Niên Huyết Lan, lúc ban đầu hay

là hấn cùng Điền Quang từ áo đen cô gái đám người kia trong tay đoạt tới.

Dưới tình huống này, áo đen cô gái như cũ nguyên ý dùng một kiện Thánh Khí trao đổi, đủ thấy đôi phương phẩm tính.

“Trước tiên đem người cứu tới hơn nữa.” Đằng Phi nói xong câu này, cả người cũng đã vọt tới.

Có hai kiện chuyện, muốn nói một chút.

Đệ nhất , chính là gần đây mới ra hiện cái này đại thần ánh sáng, nếu có lão thư hữu, toàn bộ đặt quá tiểu đao sách lời nói, như vậy thuận tay nhận lấy một cái là tốt rồi, bây giờ nhìn đi tới thật đáng thương.

Nhưng nếu như lúc trước không có đặt quá tiểu đao lão sách, cũng đừng có cưỡng cầu, đặt không thích nhìn sách, không có gì ý nghĩa.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 341: Cơ Tĩnh Huyền!

>

Trên thực tế, Đằng Phi đám người kia vừa mới lộ diện, người bên kia cũng đã phát hiện, song phương đồng loạt cảnh giác lên, ai biết tới là địch là bạn?

Đen cô gái nét mặt như cũ che một tầng cái khăn che mặt, đầu tóc rối bời, trên người ngũ nhuộm mấy chỗ vết máu, đầu tiên nhìn nhìn thấy cực xa nơi Đằng Phi bọn họ, nàng hơi ngần ra, phảng phất người nọ đã gặp nhau ở nơi nào.

Có thể bởi vì tình thế nguy cấp, nàng cũng không có nhìn kỹ, trong tay một thanh kiếm tản ra chói mắt quang mang, chém ra tất cả bốn nhọn kiếm khí.

“Có người tới.” Đuôi giết trong đám người có người nhắc nhở.

“Không cần để ý tới, trước đem những này người bắt lại!” Có người trầm giọng quát lên.

“Đối phương xông lại!” Lại có người kinh hô.

“Mẹ kiếp, nơi nào đến chỗ mồm vào?” Một người thủ lĩnh khuông người như vậy sắc mặt âm trầm, đánh giá xông lại Đằng Phi, đồng thời cao giọng quát lên: “Bằng hữu là ở đâu ra? Bên trong gia tộc sự vụ, mời chớ nhúng tay!”

Áo đen cô gái bên cạnh một cái cả người đầm máu lão giả lớn tiếng quát: “Bằng hữu giúp bạn bieu, cứu ta nhà tiểu thư đi ra ngoài, tất có trọng tạ!”

“Con mẹ nó, giết này lão già kia!” Kia thủ lĩnh khuông người như vậy hỗn hên rống giận.

Phanh!

Tên này thủ lĩnh vừa dứt lời, cũng cảm giác được bản thân thân thể bị một cổ tương đối kinh khủng lực lượng đánh trúng, cả người bay ngang đi ra ngoài, trên không trung phun ra một ngụm tiên huyết, hung hăng té ở mười mấy thước ngoài trên mặt đất, đem mặt đất trực tiếp ném ra một cái rãnh to, người này ở rãnh to trong từ chối hồi lâu, cũng không có thể bò dậy.

Liễu Thiên Hà thần sắc bình tĩnh thu tay lại, tựa như làm một kiện bé nhỏ không đáng kể chuyện nhỏ, trên mặt không có có bất kỳ ngoài ý muốn nét mặt.

“Các ngươi là ai?” Có người vẻ mặt hoảng sợ hỏi.

“Chuyện này cùng các ngươi không quan hệ, chẳng lẽ các ngươi thật muốn xen vào việc của người khác sao?” Có người sắc lệ từ trong góc: “Cùng lắm thì chúng ta cá chết lưới phá!” “Tự chúng mày mấy cái tiểu thuật cá?” Liễu Thiên Hà vẻ mặt khinh thường, khóe mắt quét qua Hoàng, trong lòng bao nhiêu có vài phần đắc ý.

Lúc trước Liễu Thiên Hà vẫn đối với thực lực của mình tràn đầy lòng tin, cho đến khi gặp phải Thanh Long Lão Tổ cùng Âm Nguyệt tam cự đầu này bốn chỉ ma thú, nàng mới mười phân buồn bực phát hiện, Đằng Phi bên cạnh lực lượng, thì ra là như vậy cường đại!

Sống ngàn năm Liễu Thiên Hà lúc này có chút giống như là một tranh thủ tình cảm tiểu cô nương, dĩ nhiên, dựa theo số tuổi mà nói, ở Hoàng trước mặt, nàng thật đúng là đúng là một tiểu cô nương.

Bất quá dựa theo tâm tính mà nói, nàng cùng Hoàng thật sự chính là tám lạng nửa cân!

Hoàng trên mặt thờ ơ, nhưng xuất thủ cũng là cực nhanh, bên này Liễu Thiên Hà vừa mới đánh bay này người thủ lĩnh, bên kia Hoàng trong nháy mắt tự động, chạy ào đám kia đuổi giết võ giả trong, một thân quần đỏ, giống như là một đoàn đót ngọn lửa, trong chớp mắt, liền bị nàng đánh bay bảy tám người!

Còn dư lại những người đó tất cả đều kinh hãi vạn phần hướng lui về phía sau đi, đối mặt cái này kinh khủng hồng y nữ tử, bọn họ tất cả đều đánh mất cuối cùng một chút lòng tin.

Hoàng cô ý không có đi xem Liễu Thiên Hà, nhưng trong lòng ở trong tối nói: tiểu cô nương, nghĩ ở trước mặt ta biểu hiện, người trả lại quá non!

Liễu Thiên Hà khí được hừ một tiếng, nghĩ thầm: ma thú đều là nhỏ, tâm nhân!

Vốn là bị đuổi giết, mắt thấy sẽ phải chống đỡ hết nổi áo đen cô gái cùng nàng bên cạnh mấy người hộ vệ này có tất cả đều trợn mắt hốc mồm đứng ở nơi đó.

Tình thế biến chuyển quá nhanh, để cho bọn họ thậm chí cho là mình là đang nằm mơ.

Này quá khó có thể tin!

Trong con mắt của bọn họ không cách nào ngăn cản cường giả, ở nơi này mấy người trước mặt, cánh mào đột nhiên như đất kê ngói gồ giống như, không chịu nổi một kích!

Một hồi lâu, áo đen cô gái mới phục hồi tinh thần lại, hướng về phía Hoàng cùng Liễu Thiên Hà sâu thi lễ, thanh âm thanh thúy đích đạo: “Đa tạ hai vị tiên bối xuất thủ tương trợ!”

Vừa nói, nhìn về phía Đằng Phi cùng Điền Quang: “Cám ơn các người, chúng ta lại gặp mặt.” Áo đen cô gái cười ngọt ngào, lấy tay chuẩn bị một chút che ở trước mắt tóc rối bời, nhưng ngay sau đó khẽ thở dài một tiếng.

“Làm sao người có bị đuổi giết?” Điền Quang nhìn áo đen cô gái, nhin không được hỏi.

“Ai, một lời khó nói hết, ta trước xem xuống người của ta, một hồi nữa giải thích với các người sao.” Áo đen cô gái thở dài một tiếng, xoay người lại đi xem hợp lại chết bảo vệ mình những người đó.

Có người người bị thương nặng, mắt thấy không được, nằm trên mặt đất, hai mắt vô thần nhìn đỉnh đầu trời xanh mây trắng.

“Lượng thúc, làm sao người dạng?” Áo đen cô gái ngồi chồm hồm xuống, nhìn cái này bị thương nặng nhất người, vành mắt nhất thời đỏ lên, một đôi mắt đẹp trong chứa đầy hơi nước.

“Tiểu thư” khụ khụ.” Cái này da ngăm đen trung niên hán tử nhìn thấy áo đen cô gái thời điểm, trong ánh mắt nhiều vài phản ánh sáng, hấn bị thương rất nặng, vừa nói hai chữ, liền bị ho ra máu cắt đứt.

“Lượng thúc, người đừng bảo là nói, ta nhất định sẽ trị lành người!” Áo đen cô gái thanh âm nghẹn ngào, nàng đã nhìn ra Lượng thúc hết thuốc chữa, trong lòng hết sức bi thống.

“Ha hả, tiểu thư không cần an ủi ta, cái hũ nan ly giếng thượng phá, .” Có thể thấy tiểu thư không việc gì, Cao Lượng liền” .” Cảm thấy mỹ mãn, lớn nhất di tâm.

.

.

Tự như.

.

.

Chính là không thể, tiếp tục bảo vệ tiểu thư.” Trung niên hán tử vừa nói, cả người bỗng nhiên mạnh mẽ co quắp một chút, mặt tái nhợt thượng trở nên hồng nhuận, hô hạ xuống, thậm chí ngồi dậy, cả người giống như là hoàn toàn tốt lắm giống như.

Nhưng tất cả mọi người biết, đây chỉ là hồi quang phản chiếu, không ít đi theo áo đen cô gái người bên cạnh, cũng nhìn không được rơi lệ, áo đen cô gái lại càng rơi lệ đầy mặt.

“Tiểu thư không cần bi thương, không cần khổ sở, ta tin tưởng, tiểu thư nhất định sẽ tìm được huyết mạch ngọn nguồn,

nhất định sẽ, không có ta lão Cao ngày , tiểu thư khá bảo trọng!” Trung niên hán tử Cao Lượng vừa nói, cái đầu dài chuyển hướng Đằng Phi, trên mặt lộ ra một cái khờ hậu nụ cười: “Công tử, ta nhớ kỹ ngươi, ngươi là người tốt, nếu như có thể nói, kính xin công tử hỗ trợ bảo vệ một cái nhà ta tiểu thư, Cao Lượng.

.

.

Cảm kích vô cùng!”

Nói xong câu này, liền nhìn chăm chăm Đằng Phi.

Đằng Phi nhận ra trong lúc này năm hán tử, chính là năm đó đi theo áo đen cô gái bên cạnh cái kia tính tình bốc lửa đen đại hán, lập tức thở dài một tiếng, gật đầu.

Đen đại hán Cao Lượng thấy Đằng Phi gật đầu, trên mặt rớt cục lộ ra như trút được gánh nặng nụ cười, thân thể mềm nhũn, tánh mạng nặng như đi tới cuối, nhưng hai con mắt, nhưng hết sức an tường nhắm lại.

“Lượng thúc!” Áo đen cô gái một tiếng bi thiết, cả người nhất thời hôn mê bất tỉnh.

Áo đen cô gái bên cạnh mấy người trên mặt cũng tất cả đều tràn đầy bi thương, yên lặng rơi lệ.

Mấy canh giờ sau, một nhóm người ngồi ở một gốc cây khổng lồ dưới cây cổ thụ mặt, nghe áo đen cô gái nói với nguyên nhân.

“Mấy năm trước, cha của ta thân trung kỳ độc, ta dẫn người nơi tìm kiếm các loại linh dược, cứu phụ thân của ta.

.

.

Biết áo đen cô gái sâu kín vừa nói: “Sau lại gặp được các người, ta lấy Huyết Nguyên Đan về đến gia tộc, ăn Huyết Nguyên Đan sau khi, phụ thân của ta trong thân thể độc tố bị thanh trừ rụng, nhưng một thân tu vi, làm mất đi Vương Cấp rơi xuống đến Thánh Cấp.

Họa vô đơn chí chính là, bởi vì hắn là gia chủ, tạo ngộ loại này bất hạnh sau, trong gia tộc thế lực nào khác liền bắt đầu xuân xuân đục động, lúc ấy bởi vì ta phụ thân thân bên còn có một nhóm lớn trung thành cường giả, những người đó không dám quá mức.”

“Nhưng theo lúc hỏi, những người đó dùng các loại biện pháp, đả kích phụ thân thân bên những người đó, dùng các loại biện pháp, uy ình lợi dụ, chiêu thức ra hết, đến cuối cùng, ngay cả ta người bên cạnh, cũng bị bọn họ thu mua đi không ít.” Áo đen cô gái vẻ mặt bi thương thở dài nói: “Phụ thân của ta sớm phát hiện âm mưu của bọn hắn, nhưng bởi vì tự thân thực lực rơi chậm lại, ở trong gia tộc uy tín xa không bằng đi qua, cuối cùng không có biện pháp, chỉ có thể buông tha cho vị trí gia chủ, thật không nghĩ đến chính là, những người đó vẫn là không yên lòng, muốn diệt trừ phụ thân của ta cùng ta, phụ thân hắn vì bảo vệ ta.

.

.

Ô ô.

.

.

Sáu

Nói tới đây, áo đen cô gái rốt cục nhận không được thất thanh khóc rống, bên người nàng mấy người hộ vệ, cũng tất cả đều là vẻ mặt bi phần, cố gắng khắc chế bản thân.

“Tự vì tranh một cái gia chủ vị trí, là có thể nháo đến loại

tình trạng này, ai, con mẹ nó đại gia tộc!” Điền Quang ở một bên thở dài mắng một câu, sắc mặt khó coi, áo đen cô gái lời nói rõ ràng khiến cho hắn một số cộng minh.

Áo đen cô gái khóc một hồi, tâm tình hơi chút ổn định một điểm, lê hoa đài vũ trên mặt, lộ ra một nụ cười, nhẹ giọng nói: “Hôm nay nhờ có gặp người cửa, nếu không, Tĩnh Huyền nhất định khó thoát độc thủ.”

Đằng Phi thể mới biết, áo đen cô gái tên gọi Tĩnh Huyền, khẽ gật đầu, cười nói: “Bất kể nói như thế nào, chúng ta cũng coi như quen biết một cuộc, tại sao có thể gặp chết không cứu?” Áo đen cô gái trong mắt hiện lên vẻ cảm giác, Đằng Phi nói nhẹ, nhưng trên thực tế, thế giới này mao thượng thật đúng là chính là gặp chết không cứu hơn, trượng nghĩa xuất thủ ít, dù sao, ai cũng không muốn vô duyên vô cớ, chọc tới một thân phiền toái.

“Công tử, Tĩnh Huyền có thể một mình cùng công tử nói vài câu không?” Áo đen cô gái thanh âm trở nên mềm nhẹ, giống như là có chuyện gì muốn cầu Đằng Phi, ở trước mặt mọi người không cách nào mở miệng.

“Được rồi.” Đằng Phi gật đầu đáp ứng.

Hai người sóng vai hướng nơi xa đi tới, Hoàng nhìn thoáng qua ngậm miệng Liễu Thiên Hà, bỗng nhiên nói: “Cô nương này cùng công tử thoát nhìn tốt xứng đôi đi!”

Liễu Thiên Hà mặt không chút thay đổi, trong lòng cũng là đem Hoàng mắng gấu máu xối đầu: trả lại sống mấy ngàn năm ma thú đi, quả thực chính là ỉu xìu phá hư a!

Bất quá khi Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt, còn nữa áo đen cô gái Tĩnh Huyền mấy tên thủ hạ, nàng có thể có cái gì cho biết?

“Đằng công tử đại danh, Tĩnh Huyền sớm có nghe thấy, cũng là vẫn không nghĩ tới, năm đó gặp phải cái kia người, dĩ nhiên cũng làm là Đằng công tử.” Áo đen cô gái Tĩnh Huyền vừa đi, một bên ôn nhu vừa nói.

Đằng Phi có chút không tốt, dù sao năm đó sự kiện kia, hắn và vô quang làm bao nhiêu có chút không nói, Thiên Niên Huyết

Lan vốn là áo đen cô gái nổi giận phát hiện, mình và Điền Quang cháy nhà hôi của, càng về sau còn dùng Huyết Nguyên Đan đổi một kiện Thánh Khí, chuyện này nói cho cùng, chẳng khác gì là Đẳng Phi chiếm đại tiện nghi.

“Khanh khách, ân cứu mạng, khó có thể cùng báo, chuyện đã qua, Đẳng công tử cũng không cần chú ý, hơn nữa, lúc ấy cho dù Đẳng công tử không ra tay, kia gốc cây Thiên Niên Huyết Lan chúng ta cũng chưa chắc có thể có được.” Áo đen cô gái băng tuyết thông minh, cười nói một câu.

“Không biết Tĩnh Huyền tiểu thư muốn tìm ta nói chuyện gì?” Đã đi ra rất xa, Đẳng Phi chủ động mở miệng hỏi.

“Này cân), hơn nữa lúc trước, Tĩnh Huyền có thể hay không hỏi Đẳng công tử một cái vấn đề?” Áo đen cô gái ngưỡng một tờ giấy không có có lần sau nụ cười, dừng ở Đẳng Phi ánh mắt.

“Ha hả, người hỏi đi.” Đẳng Phi cười cười nói.

“Đẳng công tử những người này, một đường hướng bắc, chẳng lẽ là nghĩ muốn đi vào vực ngoại chiến trường?”

“Ta muốn đi Trung Châu.” Đẳng Phi rất trực tiếp, không có có bất kỳ giấu diếm.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 342: Điều Là Phượng Hoàng Huyết Mạch!

>

“Thiên, thật sự để cho ta đã đoán đúng, cũng không biết.

Đằng công tử có hay không để ý mang theo Tĩnh Huyền cái này trói buộc cùng nhau đi?” Áo đen cô gái có chút không tốt ý dạ, thực lực của các nàng nhìn nhau Đằng Phi dám người kia mà nói, có chút quá yếu, cũng đúng là chính là trói buộc.

“Tĩnh Huyền tiểu thư cũng muốn Trung Châu?” Đằng Phi có chút buồn bực, cho dù ở trong gia tộc đấu tranh trung thất thế, muốn cao bay xa chạy, tránh ra cừu địch, cũng không cần phải đi xa Trung Châu sao?

Nếu là Trung Châu là dễ dàng như vậy đi địa phương, sợ rằng song phương sớm đã có sở lui tới, trên thực tế cũng là đến nay mới thôi, có thể thành công xuyên qua vực ngoại trên chiến trường kia cái lối đi người, cũng không có mấy người a!

“Không sai, ta muốn đi Trung Châu, nhưng thật ra vừa mới nhiều người, ta cũng không nói gì quá nhiều, phụ thân của ta bị hại, ngoài mặt thoát nhìn là gia tộc đấu tranh nguyên nhân, nhưng trên thực tế, nhưng là bởi vì ta.” Áo đen cô gái nhắc tới phụ thân, thần sắc trở nên có chút đau thương.

Không đợi Đằng Phi hỏi, nàng nói tiếp: “Ta họ Cơ, gia tộc tổ tiên cũng không phải là Nam Vực bản thổ người, mà là đến từ Trung Châu.”

Họ Cơ?

Đằng Phi trong lòng cả kinh, nét mặt nhưng không có biểu hiện ra, nghe Cơ Tĩnh Huyền nói tiếp đi xuống.

“Gia tộc tổ tiên am hiểu luyện khí, truyền thuyết tại thượng cổ

thời đại, tổ tiên của ta là Thánh Thần chính là thủ hạ, đặc biệt chịu trách nhiệm làm Thánh Thần luyện chế các loại vũ khí, thậm chí luyện chế xuất quá Đế binh loại này thần khí.” Cơ Tĩnh Huyền sâu kín nói: “Từng Cơ gia như rì Trung Thiên, nhưng từ thượng cổ thần chiến sau, ta đây một chi, liền bắt đầu xuống dốc, đến rồi mấy ngàn năm trước, hơn là bởi vì một cuộc biến cố, tổ tiên mang theo ta đây một chi tộc nhân, đi xa Nam Vực, hơn nữa tự cảm rể ở chỗ này.

Rất nhiều người có thể cũng biết, chúng ta là Hắc Phượng Hoàng gia tộc, tổ tiên từng là Thánh Thần tọa hạ thủ tịch luyện khí đại sư, nhưng nhưng có rất ít người biết, Hắc Phượng Hoàng gia tộc, nhưng thật ra là nguyên từ xưa lão Trung Châu Cơ gia.”

Áo đen cô gái rất tin mặc cho Đằng Phi, nói với gia tộc của chính mình chuyện tình, lại bên cạnh Đằng Phi giờ phút này cũng là dở khóc dở cười.

Cảo hồi lâu này Hắc Phượng Hoàng gia tộc thậm chí cùng bản thân có thiên ti vạn lữ quan hệ, đây quả thực thật là làm cho người ta kinh hãi.

Cái thế giới này lớn như vậy, nhưng lại có thể ba lần gặp phải Cơ Tĩnh Huyền, không thể không nói đây mới thật là lớn lao duyên phận.

Cơ Tĩnh Huyền nhìn phía xa phía chân trời vân cuộn vân thư thái tình bình phục rất nhiều, nói: “Ta vừa ra sinh, liền biểu hiện ra cùng người bình thường không quá giống nhau thiên phú, sau lại, trải qua trong tộc lớp người già nhân vật nghiên cứu, nói trong thân thể của ta rất có thể ẩn núp trong gia tộc xưa nhất cũng là nhất cao quý Phượng Hoàng huyết mạch.

Vì vậy, ta từ nhỏ tự đã bị gia tộc trọng điểm chiếu cố.” Đằng Phi bỗng nhiên nghĩ đồng dạng trong thân thể có một ti Phượng Hoàng huyết mạch Hoàng, lần này đi Trung Châu cũng là vì tìm kiếm huyết mạch chi nguyên, mục đích, tự nhiên là hy vọng có thể cao hơn tầng lầu, đạt được tăng lên.

Mà Cơ Tĩnh Huyền đi Trung Châu, lại là tại sao vậy chứ? Đơn thuần tìm kiếm tổ tiên?

Cơ Tĩnh Huyền không để cho Đằng Phi đợi quá lâu trực tiếp cấp ra đáp án, nàng cười khỏ nói: “Mặc dù đã bị gia tộc trọng điểm chiếu cố, nhưng tiếc nuôi chính là ta trong thân thể Phượng Hoàng huyết mạch, nhưng vẫn không có thức tỉnh dấu hiệu dần dần, ta cũng chỉ có không có như vậy được sung ái.

Trong gia tộc những thứ kia muốn đi lên vị trí gia chủ người, bắt đầu âm mưu hãm hại phụ thân của ta.”

“Ai, tốt có chết hay không, ngay khi nửa năm trước, ta trong thân thể Phượng Hoàng huyết mạch, lại xuất hiện thức tỉnh dấu vết nhà”,.

.
.

.” Cơ Tĩnh Huyền vẽ mặt cô đơn cười khỏ: “Đằng Phi, đổi lại làm người là nhà ta tộc những thứ kia rắp tâm bất lương đã tâm nhà, người có giữ lại ta sao?”

Đằng Phi ngẩn ra, cũng cười khỏ, lắc đầu nói: “Đúng là sẽ không, những người đó dùng rất nhiều năm, mắt thấy muốn thành công, thế nào có cho phép xuất hiện bất kỳ biến cố, chỉ sợ người thật sự có Phượng Hoàng huyết mạch, bọn họ cũng sẽ không giữ lại người.”

Cơ Tĩnh Huyền thở dài một tiếng, một lúc lâu không nói gì.

Một lát sau, Đằng Phi đột nhiên hỏi: “Dựa theo người thuyết pháp, Hắc Phượng Hoàng gia tộc, đến rồi Nam Vực sau, đã có những nghèo túng, một cái gia chủ vị trí, có như vậy hấp dẫn người sao?”

Cơ Tĩnh Huyền lắc đầu, cười khỏ nói: “Một cái gia chủ vị trí, tự nhiên không có như vậy hấp dẫn người, nhưng nếu là người gia chủ này, có thể trông coi nước cờ trăm vật Thánh Khí, đếm vật Vương Khí đi?”

Tê!

Bằng Đằng Phi tâm tính, như cũ nhin không được hít vào một hơi, mấy trăm vật Thánh Khí.

.
.
, đếm vật Vương Khí.

.
.
Này Hắc Phượng Hoàng gia tộc, quả nhiên không hổ là tổ tiên từng đã làm Thánh Thần thủ hạ thủ tịch luyện khí đại sư, phần này nội tình, chỉ sợ coi như là Trung Châu Cơ gia, cũng hoàn toàn vô pháp so sánh với.

“Mới truyền bá động nhân tâm a!” Một lúc lâu, Đằng Phi mới thở dài nói nói.

“Một ngày nào đó, ta sẽ trở lại, ta sẽ đem những người đó, tất cả đều giết sạch sể!” Cơ Tĩnh Huyền trên mặt, lộ ra vẻ kiên nghị nét mặt, từng ngậy thơ rục rờ thiếu nữ, ở đã trải qua nhiều như vậy ngăn trở cùng đả kích sau, rốt cục bán ra thành thực cái kia một bước.

Nhưng một bước này, nhưng là tất cả người, cũng không nguyện kinh nghiệm.

Đằng Phi thoáng do dự một chút, hay là nói: “Nhưng thật ra.

.
.
, ta cùng Trung Châu Cơ gia, bao nhiêu cũng có chút quan hệ.”
“Cái gì?” Cơ Tĩnh Huyền cái này thật sự giật mình, về Đằng Phi, nàng biết đến mặc dù không nhiều lắm, nhưng là tuyệt đối không ít, gần đây một thời gian ngắn, Đằng Phi ở Tây Thùy bên này lần qua lần lại ra động tĩnh quá lớn, mấy nhà siêu cấp thế lực bị hấn đùa bỡn trong tay cổ trong lúc, chết chết đi tàn

tàn.

Thậm chí truyền thuyết ở mấy nhà siêu cấp trong thế lực, Đẳng Phi cái tên này có thể dừng lại trẻ nít khóc nỉ non! Nhưng mệnh thuộc về mệnh, Đẳng Phi này sinh trưởng ở địa phương Nam Vực đông phương người, thế nào có cùng trăm vạn trong ở ngoài Trung Châu Cơ gia nhắc lên quan hệ? Đẳng Phi cao giọng đem Hoàng kêu đến, Cơ Tĩnh Huyền nhìn về mặt trong treo lạnh lùng Hoàng trong lòng rất là không giải thích được, chưa rõ Đẳng Phi tại sao đột nhiên gọi tới một người khác, chẳng lẽ nói chuyện này cùng nàng cũng có liên hệ không được ?

“Hoàng, vị này là Cơ Tĩnh Huyền tiểu thư, nàng là Trung Châu Cơ gia chi nhánh.” Đẳng Phi nhìn Hoàng nói xong, lại nhìn Cơ Tĩnh Huyền nói: “Vị này là Hoàng, siêu cấp ma thú, bản thể là Hỏa Hoàng Điều, nàng cho giống nhau, trong thân thể, chảy xuôi Phượng Hoàng huyết mạch.”

“Cái gì?”

Hoàng cùng Cơ Tĩnh Huyền đồng thời lên tiếng kinh hô, cũng có chút không dám tin nhìn đối phương.

“Trung Châu Cơ gia? Đó không phải là người muốn đi gia tộc sao?” Hoàng nhưng ngay sau đó nhìn Đẳng Phi hỏi.

“Không sai, nhưng là Hoàng, ta trả lại có một việc không có nói qua cho người, Trung Châu Cơ gia, nếu như không sai lời nói, chính là gia tộc Phượng Hoàng!” Đẳng Phi nhìn Hoàng cùng Cơ Tĩnh Huyền, nhẹ nói nói: “Mà trong thân thể của ta, đồng dạng có Phượng Hoàng huyết mạch!”

“Thật sự?” Hoàng cùng Cơ Tĩnh Huyền lại trăm miệng một lời kinh hô, sau đó trợn mắt hốc mồm nhìn hắn.

Đẳng Phi gật đầu, nói: “Chuyện như vậy, tại sao có thể đủ nói giỡn? Bất quá ta trong thân thể Phượng Hoàng huyết mạch, đã bắt đầu thức tỉnh.”

“Trung Châu Cơ gia.

.

.

, gia tộc Phượng Hoàng, Phượng Hoàng máu”,.

.

.” Hoàng thanh âm thanh thúy lẩm bẫm tự nói, một lúc lâu, mới sâu kín nói: “Ta rốt cục hiểu tại sao ban đầu Đồng tiền bồi để cho ta đi Trung Châu tìm kiếm huyết mạch căn nguyên, thì ra là, nàng đã sớm biết.

Công tử, Đồng tiền bồi đối với ngươi giỏi, có phải hay không cũng là biết ngươi trong thân thể có Phượng Hoàng huyết mạch chuyển tình?”

“Dĩ nhiên, nàng làm rì còn nói nàng cùng Phượng Hoàng nhất tộc rất có sâu xa.” Đằng Phi nhẹ giọng thở dài, nhớ tới Đồng tiền bồi dung nhan tuyệt sắc mặt, thầm nghĩ trong lòng: không biết nàng bây giờ là hay không vẫn còn Âm Nguyệt Cẩm Địa chỗ sâu Bách Hoa Cốc, có hay không vui vẻ đi?

“Hoàng, ngươi đi Trung Châu, có cái gì cụ thể mục tiêu sao?” Đằng Phi nhìn Hoàng hỏi, nàng biết ma thú cũng nói tin dụng, nhất ngôn cửu đỉnh, sẽ không dễ dàng hại hấn, nhưng nếu là Trung Châu Cơ gia lái không thể kháng cự điều kiện, muốn chiêu dụ vị này trong thân thể chảy xuôi Phượng Hoàng huyết mạch ma thú, trời mới biết Hoàng có thể hay không động tâm? Hoàng mặc dù số tuổi rất lớn, nhưng rất đơn thuần, cũng không có nghe được tới Đằng Phi trong lời nói ẩn núp đặc ý dụ, trực tiếp gật đầu, nói: “Không sai, ta nghĩ tìm được để huyết mạch hoàn toàn giác tỉnh biện pháp, nếu Trung Châu Cơ gia là gia tộc Phượng Hoàng, như vậy, bọn họ có lẽ có biện pháp.”

Hoàng đơn thuần, nhưng không ngu ngốc, vừa nói chợt nhớ tới tới cái gì, có chút quái dị nhìn thoáng qua Đằng Phi, thần nhiên nói: “Bất quá ngươi yên tâm, ta vĩnh viễn cũng sẽ không đối với ngươi bất lợi!”

Đằng Phi có chút không tốt ý dạ, khó xử cười cười, sau đó lại nhìn Cơ Tĩnh Huyền, hỏi: “Tĩnh Huyền tiểu thư, ngươi sao?”

“Gọi Tĩnh Huyền sao.” Cơ Tĩnh Huyền thần nhiên cười, nói: “Vốn là đi, ta là muốn đi Trung Châu tìm nơi nương tựa Cơ gia chủ mạch, ngươi cũng biết, cũng không phải là mỗi cái Cơ gia người, trong thân thể đều có Phượng Hoàng huyết mạch,

cũng cũng không phải là mỗi cái có Phượng Hoàng huyết mạch người, cũng sẽ giác tỉnh.

Ta đây loại huyết mạch sắp giác tỉnh người, tìm nơi nương tựa Cơ gia, bọn họ so sánh với sẽ không cự chi môn ngoài.”
Đằng Phi gật đầu, trong lòng tự nhủ như vậy là không sai, bất kỳ một đại gia tộc đều là giống nhau, trừ con vợ cả ở ngoài, bọn họ không sẽ để ý đứa bé này là ai sinh ra tới, chỉ cần có gia tộc của chính mình huyết mạch, tự cũng sẽ thu nạp.

Chớ đừng nói chi là Cơ Tĩnh Huyền trong thân thể chảy xuôi Phượng Hoàng huyết mạch, hơn nữa sắp giác tỉnh.

“Bất quá bây giờ.

.

.

Ta thay đổi chủ ý.” Cơ Tĩnh Huyền cười híp mắt nhìn Đằng Phi: “Có người này tôn đại thần ở, ta ở chỗ nào còn dùng được thấp giọng đi xuống đi đến tìm nơi nương tựa Cơ gia?”
“Ách”,.

.

.

Ta nhưng chưa nói phải giúp người báo thù.” Đằng Phi trêu ghẹo một câu, nói cũng đúng lời nói thật, không phải không nghĩ, thật sự là hẳn thật sự chưa chắc có thời gian như vậy.

“Yên tâm, ta sẽ không cưỡng cầu người giúp ta báo thù, chỉ cần người có thể giúp ta giác tỉnh Phượng Hoàng huyết mạch, báo thù chuyện tình, ta tự mình tới.” Cơ Tĩnh Huyền trong mắt dấy lên cừu hận chi hỏa, thẳng đến lúc này, cái này kiên cường nữ hài tử mới nói ra của mình thật lòng nói: “Để cho người khác giết bọn hắn, ta còn không vui đi!”

“Đến lúc đó, ta nhưng bằng giúp người.” Hoàng ở một bên mở

miệng, nàng thoạt nhìn rất lạnh lùng, nhưng trên thực tế cũng là ghét ác như cừu.

Trở lại mọi người tụ tập địa phương, Cơ Tĩnh Huyền vẻ mặt bình tĩnh đối với mình mấy người hộ vệ nói: “Ta muốn đi Trung Châu, trên đường Đằng công tử có bảo vệ ta, các người trước ở lại Nam Vực sao.”

“Tiểu thư.

.

.

, này, như vậy sao được?”

“Là a tiểu thư, chúng ta không yên lòng a!”

“Tiểu thư, cho chúng ta đi theo người sao!”

Mấy người hộ vệ phía sau tiếp trước, vành mắt cũng đỏ, bọn họ là nhìn Cơ Tĩnh Huyền lớn lên, vẫn đi theo Cơ Tĩnh Huyền bên cạnh, đối với vị này tiểu thư tình cảm, tự nhiên cực kỳ thâm hậu.

“Các người cũng hiểu lầm, yên tâm, ta sẽ trở lại, không cho các người đi theo, từ ta có đạo lý của ta, thông hướng Trung Châu lối đi, cũng không phải là một đường đường bằng phẳng.” Cơ Tĩnh Huyền cẩn thận tìm từ, nàng cũng không thể nói thẳng ra mấy người hộ vệ thực lực quá yếu, đi theo cũng là trói buộc loại này đả thương người lời nói.

“Có thể”,.

.

.”

“Yên tâm đi, ta nhất định sẽ trở lại.” Cơ Tĩnh Huyền khoát khoát tay, nhận thức nói: “Các người trước ẩn giấu đi, đợi được ta trở về ngày đó, nhất định sẽ trở lại gia tộc, đến lúc đó, trả lại có rất nhiều chuyện, phải các người giúp ta.”

Mấy người hộ vệ cũng không ngốc, tự nhiên rất rõ ràng bọn họ đi theo sợ rằng có liên lụy chi đội ngũ này, lập tức hướng về phía Cơ Tĩnh Huyền sâu thi lễ, sau đó rồi hướng Đằng Phi

nhóm người thi lễ, cầu Đấng Phi bọn họ bảo vệ tốt tiểu thư.

Đấng Phi gật đầu đáp ứng, Cơ Tĩnh Huyền mấy người hộ vệ lưu luyến không rời đưa mắt nhìn những người này đi xa.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 343: Các Người Đáng Chết!

>

Vực ngoại chiến trường, một mảnh hoang vu, xương trắng thành đồng, các loại không trọn vẹn không hoàn toàn binh khí nơi đều là.

Điền Quang một lần nữa bước lên này mảnh thổ địa, trong lòng rất nhiều cảm khái, cho Đằng Phi giới thiệu vực ngoại trên chiến trường sự tình các loại, chỉ vào nơi xa một mảnh dãy núi nói: “Nơi đó, trú trát Chân Vũ hoàng triều cùng Huyền Vũ hoàng triều đại doanh, vốn là đi tới vực ngoại chiến trường, hơn phân nửa là một số phạm vào sai lầm lớn quân nhân, càng về sau, nơi này tựu thành hai đại hoàng triều trung Mạo Hiểm Giả chỗ vui chơi, chỗ này mặc dù rất kinh khủng, nhưng chỉ muốn chịu đựng đủ rồi niên hạn, có thể cuộc trở về, vô luận lúc trước cái gì thân phận, lập tức sẽ trở thành đồng tây phương công nhận quý tộc.

Đối với rất nhiều người mà nói, lực hấp dẫn vẫn là rất lớn.” Vị Ương Minh Nguyệt rúc vào Điền Quang bên cạnh, một đôi linh động mắt to chung quanh nhìn, theo rồi nói ra: “Ở Trung Châu cũng không phải như vậy, Trung Châu bên kia không có thế tục quốc gia, sở hữu quyền lực, đều là nắm giữ ở những thứ kia đại gia tộc trong tay, tỷ như ta Vị Ương gia, tựu nắm giữ chu vi trăm vạn trong lãnh thổ, lãnh thổ bên trong đầy đủ mọi thứ, cũng thuộc về Vị Ương gia tộc.” “Vậy người chẳng phải là công chúa?” Cơ Tĩnh Huyền cười hỏi.

“Công chúa?” Vị Ương Minh Nguyệt khẽ mỉm cười: “Xem như thế đi.”

Không phải là coi như là, Vị Ương Minh Nguyệt ở Trung Châu, thân phận địa vị tương đối cao, vượt qua xa Nam Vực bên này Chân Vũ hoàng triều hoặc là Huyền Vũ hoàng triều công chúa có thể sánh bằng.

“Cơ gia.

.

.

, cũng là quyền thế ngập trời sao?” Cơ Tĩnh Huyền nhẹ giọng hỏi.

Vị Ương Minh Nguyệt cũng không biết Cơ Tĩnh Huyền chân thực thân phận, cười gật đầu: “Đương nhiên, Cơ gia trông coi lãnh thổ diện tích, chừng nghìn vạn dặm chu vi, là thật siêu cấp thế lực!”

Đằng Phi trầm mặc, hẳn biết rõ, lần này hẳn muốn đòi mặt, cũng không phải là Nam Vực Thánh Địa Ma cung loại này tổ chức, mà là thật siêu cấp thế lực.

Kia nội tình xa so sánh với Nam Vực những thứ này Thánh Địa Ma cung mạnh quá nhiều gấp.

Lúc trước vẫn truyền thuyết tây thù bên này Thánh Địa mỹ trong cung có Đại Đế tồn tại, nhưng trên thực tế, Đằng Phi cùng Thanh Long cùng với ám nguyệt tam cự đầu thiếu chút nữa đem cả tây thù quấy được long trời lở đất, cũng không nhìn thấy một cái Đại Đế đi ra.

Có lẽ Đại Đế đi ra ngoài du lịch không biết chuyện đã xảy ra, nhưng vẫn là từ mặt bên phản ứng ra một cái vấn đề.

Đó chính là: Nam Vực cơ hồ không có Đại Đế!

Nhìn lại Vị Ương Minh Nguyệt đã nói: Cơ gia không chỉ có một gã Đại Đế!

Nam Vực cùng Trung Châu chênh lệch, bởi vậy có thể thấy được.

“Xa hơn trước hơn một trăm trong , tụt vào kia đoạn lối đi.”
Điền Quang chỉ vào phía trước một mảnh Lâm Hải đối với
Đằng Phi nói: “Tới đó người cũng biết tại sao lối đi kia khó có
thể xuyên nói là lối đi, nhưng trên thực tế, chẳng những thật
lớn, hơn nữa bên trong liên tiếp vô số huyết động, không cần
thận, sẽ lạc đường hơn nữa, cơ hồ sở hữu huyết động lối đi
trong, cũng tồn tại kinh khủng thượng cổ trận pháp.”
Mọi người hít vào một hơi đối mặt thượng cổ trận pháp, coi
như là Liễu Thiển Hà cùng hoàng cũng đều không thể không
nói lên tinh thần, đã khởi 120 cẩn thận.

Điền Quang có chút tự đắc cười: “Bất quá ở của ta dưới sự
hướng dẫn của, đi tới lối đi kia một nửa, vẫn là không có bất
cứ vấn đề gì! Sau một nửa tụt thuộc về Vị Ương công chúa!”
“Điền Quang, người chán!” Một câu Vị Ương công chúa, để
Vị Ương Minh Nguyệt nụ cười ửng đỏ nàng mặc dù đối với
công chúa cái này xưng hào xem thường, nhưng cũng phải
nhìn là từ ai trong miệng nói ra được người yêu nói ra, hiệu
quả tự nhiên bất đồng.

Trầm muộn không khí, theo mọi người nói đùa, giảm bớt mấy
phần.

Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, lời này một chút
cũng không giả, Đằng Phi thiếu niên anh kiệt, mười tám tuổi
tụt đứng ở Thánh cấp thứ chín trên bậc thang, khoảng cách
Vương giả, cũng bất quá một bước ngắn, Thiên Đạo năm mươi
đầu mạch đại pháp trung đầu mạch bị hấn đả thông hơn phân
nửa, đã thông hai mươi bảy nơi, gia hướng thiên nhiên mở ra
bảy chỗ đầu mạch, Đằng Phi trước mắt đã đả thông ba mươi
bốn nơi đầu mạch!

Cho dù ở Trung Châu Cơ gia, này cũng đã là vô cùng thông
minh thành tựu, hơn nữa Đằng Phi thực lực chân chính, xa
không chỉ Thánh cấp đơn giản như vậy, cơ hồ có thể quét
ngang sở hữu Vương giả!

Nhưng đối mặt Đại Đế, như cũ nhất phân phần thắng cũng
không có!

Đế ở trong võ giả mà nói, thật là núi cao ngưỡng dừng lại tồn
tại, khó có thể chạm đến, không cách nào chống cự!

Mặc dù cũng chưa từng thấy tận mắt Đại Đế lấy chồng chiến đấu tràng diện, khó có thể sáng tỏ một gã chân chính Đại Đế có là cảnh giới nào.

Nhưng Đằng Phi cũng là tiếp xúc qua Đại Đế, ở Bách Hoa cốc thời điểm, Đồng vô số lần chỉ điểm quá Đằng Phi, trong lúc lơ đãng toát ra một tia Đế Uy, sẽ để Đằng Phi có loại gần như hít thở không thông áp lực!

Cho nên lần này đi trước Trung Châu, Đằng Phi trong lòng áp lực có thể nghĩ.

Bởi vì đến lúc đó, hấn đối mặt, cũng không phải là Đồng cái loại này quan tâm hấn Đại Đế.

Nhưng hấn như cũ quyết định đi, không vì cái gì khác, thân là con của người, hấn không có có bất kỳ lý do đối với mẫu thân cảnh ngộ làm như không thấy.

Không cho phép hấn đi Trung Châu, có thể so với để hấn chết càng khó bị.

Cho nên, chỉ sợ lần này Trung Châu hành trình sẽ làm hấn tan xương nát thịt, Đằng Phi như cũ sẽ đi.

Mãi cho đến lối đi phụ cận, Đằng Phi bọn người mới thấy có người hoạt động, những người này tất cả đều có riêng của mình đội ngũ, nhỏ nhất một chi đội ngũ đều có hơn ba trăm người, những người này trên người tràn đầy lệ khí cùng sát khí, rất xa cũng có thể cảm nhận được.

Những người đó tự nhiên cũng nhìn thấy Đằng Phi bên này mấy người, cũng quăng tới ngạc nhiên ánh mắt, đối với như vậy mấy người tự dám hướng trong thông đạo xông không hiểu chút nào.

Bất quá khi có người nhìn thấy Điện Quang thời điểm, có nhận được Điện Quang người đối với những người khác rĩ tai vài câu, chỉ chốc lát sau, những người đó bùng tỉnh đại ngộ.

Nhìn chi đội ngũ này ánh mắt cũng tràn đầy kính sợ, không có ai tiến lên tìm tra, đều là rất xa tránh được.

“Nhìn ra được, người ở đây địa phương uy vọng rất cao a.”
Đằng Phi cười đối với Điền Quang nói.

“Đó là, cũng không nhìn nhìn ca ca ta là người như thế nào?”
Điền Quang dương dương đắc ý nói: “Ta nhưng là vực ngoại trên chiến trường nổi danh nhất tức Độc Hành Hiệp một trong!”

Vị Ương Minh Nguyệt xem thường bĩu môi, chen miệng nói: “Sau lại cũng không phải là.”
Điền Quang hồ nghi mắt tròn mắt nhìn Vị Ương Minh Nguyệt một cái, uy hiếp nàng không cho nói tiếp đi xuống.

Cơ Tĩnh Huyền cũng là rất có hứng thú hỏi: “Tại sao sau lại không phải là rồi sao?”

Vị Ương Minh Nguyệt cười híp mắt, không để ý tới Điền Quang uy hiếp ánh mắt, nói: “Sau lại ta liền đi theo hắc nha, cho nên vực ngoại trên chiến trường thiếu một cái Độc Hành Hiệp, nhưng nhiều một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ tổ hợp!”
“Khụ khụ.

.

.” Điền Quang mặt già đỏ lên, quay mặt qua chỗ khác, không để ý tới dầy da Vị Ương Minh Nguyệt.

Đằng Phi mấy người cũng cười lên, Đằng Phi thầm nghĩ: Điền Quang người này đã coi như là da rất dày, không nghĩ tới nữ nhân của hắc nha hơn dày, Ân, quả nhiên là trời đất tạo nên một đôi.

Vị Ương Minh Nguyệt phiên trừ bạch nhãn, một chút cũng không cảm thấy không tốt toan tính dạ, nói: “Vốn là chính là nha, các người cười cái gì? Đây đoạn lỗi đi, một hồi các người sẽ biết, tuyệt đối sẽ không gió êm sóng lặng, nguy hiểm, cũng không chỉ có đến từ chính dị tộc!”

Vị Ương Minh Nguyệt ý vị thâm trường nói, Điền Quang còn lại là thở dài một tiếng, không muốn nhiều lời.

Quả bất kỳ nhiên, Vị Ương Minh Nguyệt lời nói dư âm sợ là còn không có tan hết, bọn họ tựu gặp được một đoàn chạm mặt mà đến chiến sĩ.

Những thứ này chiến sĩ, toàn bộ cũng là loài người, một thân sát khí ngất trời, cầm đầu mấy trên thân người đấu khí ba động thập phần mãnh liệt, sợ là thân thủ cũng không kém.

Đám người kia chừng hơn năm trăm, tụ tập chung một chỗ, sát khí ngất trời, rất xa nhìn thấy Đằng Phi mấy người, khó khăn anh tuấn nữ xinh đẹp, những người này ánh mắt đều là sáng ngời, lộ ra không che dấu chút nào tham lam tia sáng.

Đằng Phi cũng là thở dài, trong bụng nói: Vị Ương Minh Nguyệt nói không sai, nguy hiểm, quả nhiên không chỉ có đến từ chính dị tộc.

“Đây là một không có trật tự địa phương.” Điền Quang bất đắc dĩ lẩm bẩm một câu, sau đó lạnh lùng nhìn đối diện đám người kia, nói: “Chư vị, tại hạ Điền Quang, đã từng là vực ngoại trên chiến trường một thành viên, nay rì nghĩ phải ở chỗ này thông qua, mong rằng chư vị được dễ dàng, để cho ta chờ thêm đi.”

Lẽ ra trước mắt đường rất rộng, mọi người các đi các, chỉ cần đối phương này hơn năm trăm người khác chiến thành một cái vượt qua bài, cũng sẽ không có bất cứ vấn đề gì.

Nhưng biết rõ vực ngoại trên chiến trường người nhân loại này chiến sĩ cũng là cái gì đức hạnh Điền Quang hay là mở miệng mượn đường.

Quả nhiên, Điền Quang vừa dứt lời, đối diện trong đám người tựu khiến cho một trận xao động.

“Hắn chính là Điền Quang? Cái kia nổi danh Độc Hành Hiệp?”

“Phải là hắn, đã sớm nghe nói qua người này, nói hắn lớn lên so sánh với nữ nhân xinh đẹp hơn!”

“Là a, loại nam nhân này, không biết theo như ở nơi đó kiên truy cập, có là cái gì tư vị?”

“Nhất định rất mỹ diệu sao!”

Đằng Phi bên này không có một người nào, không có một cái nào thực lực kém, mặc dù cách xa nhau rất xa, nhưng đối với mặt cái kia những tiếng nghị luận, một Bất Lạc truyền tới mọi người trong tai.

Liêu Thiển Hà cùng Cơ Tĩnh Huyền đầu tiên là không giải thích được, rồi sau đó đều là vẻ mặt khiếp sợ, đỏ mặt được cơ hồ không ngóc đầu lên được.

Những người này, quá thô bỉ, quá hạ lưu!

Vị Ương Minh Nguyệt trong mắt còn lại là hiện lên vẻ giận dữ, nếu như không phải là Điền Quang lôi kéo tay nàng, nàng sợ rằng đã xông qua cùng những người đó liều mạng.

Dưới loại tình huống này không có trật tự địa phương, cơ hồ mỗi ngày cũng sẽ đổi mặt Sinh Tử, áp lực to lớn, có thể nghĩ, hơn nữa vực ngoại trên chiến trường nữ tính là rất hi hữu đích động vật, xuất hiện loại này tìm xinh đẹp nam nhân tả hóa chuyện tình, nhưng thật ra một chút cũng không kỳ quái.

Mặc dù Điền Quang đối với vực ngoại chiến trường vô cùng giải, nhưng giờ phút này xem ra trắng nõn anh tuấn trên mặt, như cũ nổi lên vẻ tức giận ửng hồng, ánh mắt của hắn khẽ híp mắt, quen thuộc Điền Quang người cũng biết, đây là hắn giận dữ biểu hiện, bước tiếp theo, đoán chừng tự muốn động thủ.

“Nam nhân rút đi, nữ nhân lưu lại.” Đối diện trong đội ngũ, truyền tới một người trong trẻo lạnh lùng thanh âm, thanh âm kia trung lộ ra một cỗ không ai bì nổi rầm rĩ mùi vị.

“Các ngươi thật muốn làm như vậy? Không suy nghĩ hạ?” Biết rõ đối phương cái gì phẩm tính Điền Quang thanh âm trở nên băng lạnh lên.

“Ha ha ha ha, suy nghĩ cái rắm? Lo lắng nữa lời nói, cái mộng của ngươi cũng phải coi là lên!” Người rầm rĩ chí cực thanh âm cười ha ha nói: “Hôm nay là nhìn thấy mấy người xinh đẹp

nương môn, tha cho người một cái mạng, họ Điền, đừng tưởng rằng người từng ở vực ngoại trên chiến trường có chút danh khí, tự có tư cách cùng đại gia nói điều kiện, người còn kém xa lắm!”

“Các người tới đến vực ngoại chiến trường, chính là mục đích này sao? Vậy các người cùng thổ phỉ ác bá, còn có cái gì khác nhau?” Đẳng Phi ánh mắt ý bảo Liễu Thiển Hà cùng hoàng này hai người dữ dội tỳ khí an tâm một chút chờ vội, vẻ mặt trầm ổn nói.

“Ha ha ha, thổ phỉ ác bá? Con mẹ mày, ở đâu ra ngây thơ thiếu niên? Thổ phỉ ác bá xem là cá cái rắm, lão tử so sánh với thổ phỉ ác bá độc ác một ngàn gấp một vạn lần!” Kia rầm rĩ thanh âm một trận cuồng tiếu, sau đó sặc sặc nói: “Đại ca, ta xem này hai người nam cũng dứt khoát lưu lại tính , cũng như vậy anh tuấn, vừa nhìn chính là làm ông già thổ thật là tốt có khiêu, thả đáng tiếc a!”

“Các người đáng chết!” “Điền Quang hầu mỗ lung trong phát ra một tiếng trầm thấp rít gào, thân thể hóa thành một đạo quang mang, trong tay mảnh kiếm, hướng phía nhất rầm rĩ người nọ trực tiếp đâm tới!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 344: Đại Thành Vương Giả Oai!

>

“cáo, ngươi thật đúng là dám động thủ?” “Kia rầm rĩ người lớn tiếng tức giận mắng: “Thượng, đem hắc bắt cho ta , cái mông khác làm hư, một hồi lão tử muốn dùng !”

“Ha ha ha, Nhị gia yên tâm!”

“Nhị gia ngài tự nhìn được rồi!”

“Nhị gia dùng qua, nhớ kỹ cho chúng tiểu nhân uống khẩu súp a!”

Mấy đạo thân ảnh một bên cười lớn vừa nói, một bên như điện giống như lao ra, kia uy thế thậm chí cũng hết sức làm cho người ta sợ hãi, vừa nhìn cũng không phải là tay mơ!

Đằng Phi ánh mắt khẽ híp mắt, đối với mấy cái này người ô ngôn uế ngữ, mắt diếc tai ngơ, căn bản không làm chuyện, hắc bản năng cảm giác được có chút không đúng.

Căn cứ hắc đối với Bạo Long hiểu rõ, cùng Bạo Long năm đó đã nói vực ngoại chiến trường hết thấy, trước mắt chứng kiến , hoàn toàn không hợp, nhưng hắc vẫn tin tưởng Bạo Long không có lừa gạt hắc.

Chẳng lẽ, này vực ngoại chiến trường nơi này, còn nữa những khác thuyết pháp không được ?

Tiếng chuông!

Hai tiếng thanh thúy kim thiết nảy ra thanh âm sau khi, hai khóa đỉnh đầu phóng lên cao, bay lên hơn mười thước cao, máu tươi, cũng phun dũng ra!

Diên Quang xuất thủ tàn nhẫn, không chút lưu tình!

“Mẹ kiếp , Độc Hành hiệp quả nhiên lợi hại!” Bên kia truyền đến một trận kinh hô, nhưng phần lớn người, cũng không có bối rối.

“Giết hắn rồi!” Trong đám người truyền đến lúc ban đầu cái kia rầm rĩ thanh âm, tựa hồ là đám người kia đầu lĩnh.

Sưu sưu sưu!

Từ người đối diện đàn trong, lại liên tiếp bay ra bảy tám đạo thân ảnh, trong đó nhiều cái, thậm chí lưng mọc hai cánh, lớn lên hình thù kỳ quái, vừa nhìn tựa cùng nhân loại hoàn toàn không đáp bên!

“Dị tộc!” Đẳng Phi bên cạnh Liễu Thiên Hà kinh hô.

Vị Ương Minh Nguyệt bĩu môi, bất đắc dĩ nói: “Vực ngoại trên chiến trường, đáng sợ nhất, chính là chỗ này loại thể lực, bọn họ là loài người cùng dị tộc cấu kết chung một chỗ tạo thành ác thể lực, không thuộc về, gặp người giết người, gặp dị tộc giết dị tộc, cũng là những năm gần đây nhất mới xuất hiện, thuần túy bại hoại.”

“Còn nữa loại chuyện này? Những thứ kia vực ngoại trên chiến trường chính là chiến sĩ bất kể sao?” Cơ Tĩnh Huyền cũng là phi thường giật mình, nhìn Vị Ương Minh Nguyệt hỏi.

“Trông nom, dĩ nhiên có trông nom, nhưng những người này hết sức giao hoạt, gặp phải tiểu cổ đội ngũ tựa sẽ xuất hiện, gặp phải đại đội nhân mã lập tức đã, này trong thông đạo bốn phương thông suốt, muốn tìm người hết sức khó khăn.

” Vị Ương Minh Nguyệt giải thích.

“Kia còn chờ cái gì? Giết sạch chính là!” Liễu Thiên Hà lạnh lùng nói, thân thể thoáng một cái, hướng phía đối diện đám người kia liền vọt tới.

Đối diện bọn này không biết sống chết người còn tưởng rằng cùng dĩ vãng giống nhau, gặp được cái loại này tinh thần trọng nghĩa siêu cường, nhưng thực lực nhưng chưa ra hình dáng gì thể gia đệ tử, những năm gần đây nhất, người như thế mặc dù không nhiều lắm, nhưng là tuyệt không phải không có, đến cuối cùng, còn không phải là tất cả đều thành bọn hắc đồ chơi?

“Ha ha, cô nàng này lá gan ghê gớm thật!”

“Nàng lớn lên thật xinh đẹp a!”

“Thật đẹp, hơn nữa tính cách bốc lửa, ta liền thích loại này, ha ha ha!”

Một đám nhân loại cùng dị tộc tạo thành bại hoại chảy nước miếng ở đây ảo tưởng, nhất là ở nơi này trong tổ chức có chút thân phận địa vị, lại càng hai mắt sáng lên!

“Cũng đi chết đi !” Liễu Thiên Hà một tiếng quát nhẹ, một đạo kiếm khí chém ra.

Oanh long!

Huyết nhục bay ngang, phần còn lại của chân tay đã bị cụt cụt tay Phi được đầy trời đều là, đối diện đám đông bị sinh sôi chém ra một cái máu tươi cửa hàng tự lồi đi!

Đại Thành Vương Giả giận dữ, máu chảy thành sông!

Vốn là tiếng động lớn rầm rĩ ồn ào tràn diện nhất thời hơi bị hơi chậm lại, tất cả mọi người giống như tượng gỗ giống như, ngu ở nơi đó, mở to mắt, cười dâm đẳng cương ở trên mặt, miệng cũng trương lão đại.

Bên kia Hoàng cũng trong nháy mắt động, một cỗ tràn ngập kinh khủng nhiệt lượng khí lẫn theo Hoàng thân thể hướng phía đối diện đám người kia oanh tới!

Bá!

Giống như gió mát thổi lên trên mặt đất tro bụi, vốn là đứng đầy người địa phương, trong nháy mắt vô ích ra một mảng lớn.

Vốn là nơi đó người, lại bị này kinh khủng nhiệt độ trong nháy mắt hóa thành tro tẩn!

“Trời ơi, chạy mau!” Trong đám người truyền đến một tiếng kinh khủng tru lên.

“Này hần mao mẹ là ở đâu ra Sát Thần? Chạy mau oa!”

Trả lại người sống tất cả đều bị hù dọa bể mật tử, chỉ hận cha mẹ ít sinh cặp chân, điên cuồng tứ tán bốn đào.

Vị Ương Minh Nguyệt cùng Cơ Tĩnh Huyền hai người tất cả cũng khê kêu, chạy ào chiến trường, bắt đầu chém giết hù dọa bể mật địch nhân.

Đằng Phi lẳng lặng đứng tại nguyên chỗ không động tới, bởi vì có Liễu Thiên Hà cùng Hoàng hai người xuất thủ, nhưng

thật ra như vậy đủ rồi, đám người kia mặc dù toàn thân thực lực siêu cường, nếu là có thể đoàn kết lại đối phó Liễu Thiển Hà cùng Hoàng trong đó một cái, có lẽ còn có thể có chút phiên toái, nhưng này có tất cả đều bị hai người Đại Thành Vương Giả cho sợ cháng váng, ở chỗ nào còn nữa lá gan liều mạng?

Phốc!

Điền Quang trong tay mảnh kiếm, đâm vào một địch nhân hầu mao lung, mảnh trên thân kiếm ẩn chứa kinh khủng kiếm khí trong phút chốc phá hủy người này cả trong cổ sở hữu máu cục xương thịt!

Điền Quang nhìn cũng không nhiều hơn nữa liếc mắt nhìn người này, mảnh kiếm quất mao ra, chạy về phía người, bị đâm trúng người vẫn chưa phát giác ra, vẫn còn la hét kêu to nghĩ muốn chạy trốn, chạy ra rất xa sau mới phác thông một tiếng vừa ngã vào, đầu cút rơi xuống.

Vị Ương Minh Nguyệt cùng Cơ Tĩnh Huyền hận cực kỳ đám người kia tra, xuất thủ không chút lưu tình, mỗi một lần xuất thủ cũng có thể mang đi một cái tánh mạng.

Kinh khủng nhất, hay là Hoàng cùng Liễu Thiển Hà, này hai người Đại Thành Vương Giả tàn sát ra uy áp phô thiên cái địa, bọn này hù dọa phá đảm người đừng nói phản kháng, ngay cả nhúc nhích đã thành hy vọng xa vời.

Hai người sở trải qua nơi, như cuồng phong tịch quyển lá rụng, tính mạng đôi phương ở bay nhanh xói mòn!
Cuộc chiến đấu này, dễ như bốn giống như, vô dụng nửa canh giờ, nhân loại cùng dị tộc tạo thành thế lực nữa không một người hay sống!

Liễu Thiển Hà cùng Hoàng thân nhiên trở lại Đằng Phi bên cạnh, y phục trên người thượng gặt liên tục nếp uốn cũng không có, sạch sẽ, không có nửa điểm máu tanh.

Vị Ương Minh Nguyệt cùng Cơ Tĩnh Huyền hai nàng trên người còn lại là lây dính không ít vết máu, chiến đấu kết thúc, tất cả đều chạy đi hơn thay quần áo.

Diền Quang một thân trắng noãn trường sam sớm biến thành màu đỏ, cũng là cau mày đi thay quần áo.

Đội được hết thủy cũng sau khi chấm dứt, trong không khí tràn ngập mùi máu tanh như cũ không có tản đi, trên mặt đất máu chảy thành sông, cảnh tượng thê thảm giống như Tu La Địa Ngục.

Cơ Tĩnh Huyền cùng Vị Ương Minh Nguyệt trải qua trận này chiến đấu, song phương quan hệ trong đó hơn thân mật những, tay nắm trở lại.

Cơ Tĩnh Huyền cau mày, nhìn trên mặt đất thi thể, mang theo vài phần nghi ngờ hỏi: “Những thứ này dị tộc, rốt cuộc đến từ phương nào? Minh Nguyệt người tại sao nói bọn họ đến từ một cái thế giới khác?”

Vị Ương Minh Nguyệt mở trừng hai mắt, nói: “Ta trước kia ở gia tộc thời điểm, từng xem một sổ cổ xưa điển tịch, kia phía ghi lại tại thượng cổ thời đại, thần chiến chưa phát sinh đích niên đại, cả cái thế giới, là lẫn lộn và thông nhau, thần chiến phát sinh sau, thiên địa pháp tắc xảy ra thay đổi, thế giới bị chia làm mấy khối, lẫn lộn lúc chỉ còn lại có một số lối đi, nhưng những thông đạo này đồng dạng trên chần thời cổ thay mặt đại năng bày trận pháp, khó có thể thông hành.

Mà ở thiên địa pháp tắc thay đổi đồng thời, có vài chỗ, bị hoàn toàn ngăn cách ra, những chỗ này, chính là tiểu thế giới.”

“Này thật là làm cho người ta khó có thể tin!” Cơ Tĩnh Huyền thở dài nói: “Thượng cổ thần chiến, thật sự đáng sợ như vậy sao? Thánh Thần cùng Ma Thần chân thực thực lực, lại sẽ là như thế nào đi?”

Liễu Thiển Hà thân nhiên nói: “Thánh Thần thực lực, thông thiên triệt địa, đừng nói thay đổi cái thế giới này pháp tắc, cho dù muốn hủy diệt cái thế giới này, cũng dễ dàng.” Cơ Tĩnh Huyền khẽ lắc đầu, cảm giác khó có thể tin, mặc dù nàng tổ tông từng là Thánh Thần tọa hạ thủ tịch luyện khí đại sư, nhưng về Thánh Thần ghi lại, nàng biết đến rất ít.

Dù sao niên đại quá mức rất xưa, thậm chí ngay cả thần chiến có hay không phát sinh quá, bọn ta từng một lần giữ vững hoài

ngghi thái độ.

Vị Ương Minh Nguyệt lúc này lại mở miệng nói: “Bản thân ta là xem một quyển cổ xưa trên điện tịch, ghi lại thần chiến nguyên nhân, nói ngay lúc đó Thánh Thần cùng Ma Thần hai vị đương thời người mạnh nhất, thực lực của bọn họ tất cả đều là Bất Hủ Thần Hoàng, sở dĩ muốn chiến, là bởi vì bọn họ đều mơ tưởng đột phá, mà phiến thiên không ở dưới pháp tắc, chỉ cho phép một người đột phá, cho nên, bọn họ ở giữa chiến đấu, là tất nhiên muốn phát sinh!”

Thần thánh cùng Ma Thần là Bất Hủ Thần Hoàng?

Đằng Phi bọn người rất giật mình, còn nữa truyền thuyết nói Thánh Thần cùng Ma Thần đều là Hoàng cấp, không nghĩ tới Vị Ương Minh Nguyệt thậm chí nói bọn họ là Bất Hủ Thần Hoàng.

.

.

Không biết kia một cách nói, mới là thật.

“Ha hả, tinh táo, việc này cách cách chúng ta quá xa xôi, không thêm nghĩ nữa, chúng ta hay là nhanh Trung Châu sao.”
Điền Quang ở một bên nói.

“Cũng là, chúng ta ngay cả Đế cấp cánh cửa cũng rất khó sờ mảo đến, đàm luận Bất Hủ Thần Hoàng.

.

.

Thật sự không có cần thiết.” Đằng Phi lắc đầu, nhẹ nói nói.

Nhưng nhưng trong lòng dâng lên một cái cực kỳ mãnh liệt ý niệm trong đầu: nếu cực hạn của con người là có thể đạt tới Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, như vậy, ta nhất định phải ném thử, đột phá đến cảnh giới này!

Nam Vực cùng Trung Châu ở giữa cái thông đạo này, nói là lối đi, mọi người chân chính đi sau khi đi vào, mới biết được tại sao cái thông đạo này khó có thể thông qua.

Dưới mắt Đẳng Phi nhóm người đi địa phương, tựa chừng hơn ba trăm trong chiều rộng, hơn một trăm trong cao, đỉnh đầu không có Thiên rì, đen nhánh một mảnh, kia phía nghe nói là xuyên thẳng phía chân trời núi lớn, căn bản không cách nào vượt qua.

Nơi này cũng căn bản cũng không có đường, nơi đều đầy các loại không thấy Thiên rì thực vật, ao đầm cùng vũng bùn nơi đều là, các loại kỳ dị sinh vật trải rộng trong đó.

Thỉnh thoảng sẽ dị tộc thường lui tới, công kích mọi người.

Độc khói chướng khí cũng là trải rộng ở mỗi trong khắp ngõ ngách.

Có thể nói, cái này căn bản là một chỗ tử địa, coi như là Đại Thành Vương Giả tùy tiện xông vào đến loại địa phương này, cũng không dám nói có thể toàn thân trở lui.

Đẳng Phi đi theo Điện Quang sau lưng, trong lòng cảm khái, rất khó tưởng tượng Điện Quang năm đó đến tột cùng ăn bao nhiêu khổ, mới có thể tới cái thông đạo này trung gian.

Giống như là cảm thấy Đẳng Phi cảm khái, đi ở phía trước Điện Quang lặng lẽ cười một tiếng: “Huynh đệ, ta chính là vận khí tốt, thật sự, ta muốn là vận khí thiếu chút nữa, đã sớm hu thối ở nơi này chết tiệt địa phương quỷ quái.”

Đang khi nói chuyện, cách đó không xa truyền đến một tiếng vang nhỏ, một tiếng trầm thấp rít gào, một đạo hắc ảnh tấn công hướng Điện Quang.

Điện Quang trong tay mảnh kiếm quang mũi nhọn chột lóe, bóng đen kia phát ra một tiếng bi thảm, lại đột nhiên đang lúc bạo mở!

Oanh long!

Này một tiếng vang thật lớn kinh thiên động địa, không lồ lực

lượng đem mặt đất tạc ra một cái lỗ sâu rãnh to.

Cũng nhiều thiếu Đăng Phi nhóm người hộ thể cương khí rất mạnh, đổi lại làm giống như Đấu Tôn, sợ rằng lần này tự cho nổ thành cặn.

Đăng Phi hít vào một hơi, bên cạnh Điền Quang cười khỏ nói: “Vật này, chúng ta gọi nó Bạo Tạc Thú, công kích không được , nó sẽ tự bạo, người không biết , cho dù giết nó, cũng nhiều hồi lâu bị nó tự bạo thương tổn được, một khi bị thương, ở loại địa phương này, trên căn bản chẳng khác nào tử vong.” “Nếu có một ngày, ta có được cái loại này thực lực, nhất định sẽ diệt trừ những thứ này bóng tối địa phương, để nó tái hiện quang minh.” Đăng Phi thuận miệng vừa nói, nhưng thần thái, cũng rất chăm chú.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 345: Thượng Cổ Trận Pháp!

>

Điền Quang trong miệng lâm bầm một câu: “Nơi này nghĩ quá khó khăn điểm.

.

.

.” Vừa nói, ngẩng đầu, hướng về phía Đằng Phi nhẹ răng cười một tiếng, nói: “Bất quá ta tin tưởng, ngươi có thể làm được!” “Ta cũng tin tưởng!” Đi theo Đằng Phi bên cạnh Liễu Thiển Hà rất nhận thức nói.

Điền Quang tin tưởng, có rất lớn một phần nguyên nhân là bởi vì Đằng Phi là huynh đệ của hắn, đối với huynh đệ lý tưởng, tự nhiên là cấp cho dư tín nhiệm, mà không phải đả kích: mà Liễu Thiển Hà, còn lại là thấy tận mắt chứng Đằng Phi kia thực lực khủng bố tăng lên tốc độ, lại thêm Đằng Phi lại là Thánh Thần y bát truyền nhân, nếu như nói cõi đời này có người có thể làm được điểm này, như vậy, ở Liễu Thiển Hà xem ra, người này không phải là Đằng Phi mạc chúc.

Có Điền Quang mang mao đường, mọi người một đường hữu kinh vô hiểm đi tới này đoạn lối đi trung gian giải đất, cũng chính là Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt lúc ban đầu gặp nhau địa phương.

Bọn họ cũng là ở chỗ này, phát hiện những thứ kia dị tộc tung tích, cùng cái kia thần kỳ không gian.

“Huynh đệ, có muốn hay không đi cái chỗ kia nhìn?” Điền Quang nhìn Đẳng Phi: “Ở nơi này tu luyện, so sánh với ở bên ngoài nhanh rất nhiều, nếu không, ta cũng không có thể ngăn ngừa mấy năm bên trong từ Đâu Tôn tăng lên tới Thánh Cấp.” Đẳng Phi đúng là đối với cái kia thần bí đi thông một cái tiểu thế giới không gian có chút ngạc nhiên, nhưng đối với hắn mà nói, là trọng yếu hơn là sớm một ngày nhìn thấy mẫu thân.

Cái kia để hắn rì đêm nhớ suy nghĩ mười lăm mười sáu hàn thử nữ nhân, là hắn ở trên thế giới này người thân cận nhất, vừa nghĩ tới mẫu thân ở Cơ gia có thể gặp gỡ khổ nạn, Đẳng Phi liền tâm như đao hoa.

Lắc đầu, Đẳng Phi tử tuyệt nói: “Đợi sau này có cơ hội a, chúng ta hay là lên đường quan trọng hơn.” Vừa nói, Đẳng Phi nhìn về phía Vị Ương Minh Nguyệt: “Sur tử, kế tiếp đường, muốn nhờ vào ngươi.”

Vị Ương Minh Nguyệt bao nhiêu có chút không có lo lắng gặt đầu, nói: “Ta.

.

.

, ta tận lực sao, nói thật, ta cũng không biết ta thế nào rất tới được, có nhiều lần, ta cũng thiếu chút nữa chết ở những thứ kia kinh khủng thượng cổ trận pháp trong.”

Liễu Thiên Hà lúc này ở một bên nói: “Không sao, chỉ cần ngươi trả lại nhớ đường, gặp phải thượng cổ trận pháp thời điểm, ta tới phá giải!”

“Ngươi?” Vị Ương Minh Nguyệt đối với Liễu Thiên Hà hiểu rất ít, hơn không rõ ràng lắm cái này thiếu nữ xinh đẹp trên thực tế đã sống gần ngàn năm, lại phải đến qua một phần Thánh Thần truyền thừa, cho nên đối với Liễu Thiên Hà lời nói, bao nhiêu có chút không tin.

Đẳng Phi cười cười, nói: “Sur tử, yên tâm đi, Thiên Hà tử ở trận pháp phương diện này hết sức tinh thông, có nàng xuất thủ, có thể bảo đảm chúng ta không lo.”

“Kia.

.

.

Tự tận lực thử một chút sao! Bất quá vẫn là phải nhắc nhở một câu, những thứ kia thượng cổ trận pháp, thật sự rất kinh khủng!” Vị Ương Minh Nguyệt rời nhà cũng có đêm...!nhiều năm, nói không nhớ nhà là giả, nhưng càng nhiều là, là đúng này đoạn lối đi sợ hãi.

Vị Ương Minh Nguyệt không có nói sai, chuyển đi này Nhân đi không bao lâu, liền gặp phải một mảnh không lồ trận pháp đàn, ngăn cản đường đi.

Nơi này ánh sáng rất kém cỏi, nếu không phải những người này thực lực cũng rất mạnh, có thể dùng thần thức thay thế mắt kiếng, đổi lại làm là người bình thường, căn bản không cách nào nhìn thấy chung quanh chuyện vật.

Này tám mấy trăm dặm chu vi trận pháp đàn khoảng cách thật xa tự có thể cảm giác được nó phát ra cái kia loại kinh khủng sát cơ cùng kinh người uy áp.

“Giá tọa thượng cổ trận pháp, là ta gặp phải đáng sợ nhất một cái, nơi này nhiều nhất là ảo trận, chân chân giả giả, dụng thần thức căn bản không cách nào phân biệt, liệu mạng lời nói, coi như là Đại Thành Vương Giả tới, chỉ sợ cũng muốn thân tử đạo tiêu!”

Vị Ương Minh Nguyệt tựa hồ nhớ lại một số đáng sợ tràng diện, sắc mặt tái nhợt, trong mắt khó nén vẻ sợ hãi.

Lúc này, ánh mắt của mọi người liền rơi vào Liễu Thiên Hà trên người, dù sao vừa mới nàng đã nói bản thân đối với trận pháp rất lành nghề, còn nữa Đăng Phi ở một bên chứng minh tới.

Liễu Thiên Hà hai mắt khép hờ, thả ra thần thức, cảm ứng cách đó không xa trận pháp, một lúc lâu, nàng mới mở ra hai

trông mắt, mâu quang lóe ra sợ hãi than nói : “Bố trí này tòa trận pháp Nhân, thật là thiên tài, thật không nghĩ tới, trận pháp còn có thể như thế ứng dụng, thật làm cho Nhân sợ hãi than!” “Người có biện pháp?” Vị Ương Minh Nguyệt gặp Liễu Thiên Hà bộ dáng, tựa hồ tính trước kỹ càng, nhìn không được lỗi ra hỏi.

“Tạm thời còn không.” Liễu Thiên Hà vẻ mặt bình tĩnh hỏi đáp.

“A? Không có a”,.

.

.” Vị Ương Minh Nguyệt vẻ mặt thất vọng.

Bên cạnh Cơ Tĩnh Huyền cũng có một số thất vọng thở dài, con đường này quả nhiên không dễ đi, ngẫm lại cũng có thể lý giải, nếu thật sự dễ dàng như vậy có thể đi qua, kia này vô số năm, Trung Châu cùng Nam Vực trong lúc, sợ là đã sớm liên hệ lui tới, căn bản sẽ không vẫn phong bế cho tới hôm nay.

Hoàng cũng là sắc mặt bình tĩnh, vừa mới nàng cũng dụng thần thức dò xét quá này tám thượng cổ trận pháp, nếu như ngành sấm mà nói, nàng có bảy tám phần nắm chắc có thể thành công.

Đằng Phi cùng Điền Quang hai người cũng giữ yên lặng, không có lên tiếng hỏi thăm.

“Đừng nóng vội, tạm thời không có biện pháp, không có nghĩa là một hồi cũng không có.” Liễu Thiên Hà hết sức trấn định nói: “Nếu như là chỉ một thượng cổ trận pháp, rất dễ dàng phá giải, nhưng trước mắt, cũng là một mảnh thượng cổ trận pháp tụ hợp chung một chỗ, tạo thành một cái mới đại trận, nếu không thể tìm được chủ trận mắt, nhất khí a thành phá vỡ này tám trận pháp đàn, như vậy, giá tọa thượng cổ đại trận sẽ Sinh Sinh Bất Túc, vĩnh viễn cũng phá giải không xong!”

“Này tám trận pháp đàn, đều là từ cái gì trận pháp tạo thành?”

Đằng Phi chống lại cổ trận pháp, bao nhiêu cũng có một chút hiểu rõ, cổ có lần này hỏi.

“Phía ngoài nhất, là một vòng ảo trận, vô luận từ phương hướng nào tiến vào, cũng sẽ một đầu vào ảo trận trong, gặp phải các loại ảo tượng, này ảo trận, nếu như ta không nhìn lầm lời nói, nên gọi Thất Tinh Thiên Huyền Trận.

.

.” Liễu Thiển Hà không nhanh không chậm, êm tai nói tới: “Thất Tinh Thiên Huyền Trận, sở hữu lực lượng, nguyên đến từ tinh cầu, nghe nói tinh cầu không rơi, lực lượng không thôi.”

“Lợi hại như thế!” Cơ Tĩnh Huyền kinh hô một tiếng, nhưng ngay sau đó thổ liểu thổ cái lưỡi thơm tho, có chút không tốt ý dạ đích đạo: “Thiển Hà tử ngươi nói tiếp.”

Liễu Thiển Hà khẽ mỉm cười, nói: “Dĩ nhiên, tuyệt đại đa số Thất Tinh Thiên Huyền Trận, có thể được một tia tinh thần chi lực, cũng đã rất rất giỏi, chứ nói chi là bảy viên lớn tinh, nếu là có thể nhận được một viên tinh cầu lực lượng, như vậy này tòa trận pháp cho dù bị nhìn thấu, trừ bằng vào mạnh mẽ thực lực xông vào ở ngoài, không có con đường thứ hai có thể đi.

Cho nên, Thất Tinh Thiên Huyền Trận, tại thượng cổ thời đại, lại được gọi là khó giải trận pháp hoặc là Ôn Nhu Sát Trận.”

“Tại sao gọi Ôn Nhu Sát Trận?” Vị Ương Minh Nguyệt hỏi.

“Ha hả, ảo trận nha, bên trong hết thấy đều là nhằm vào Nhân thân thức tới, cho nên, mãi cho đến chết, Nhân thân thể con người thượng cũng sẽ không có bất kỳ vết thương, cho nên có người gọi nó Ôn Nhu Sát Trận.” Liễu Thiển Hà cười giải thích.

“Nguyên lai là như vậy, ta lúc ấy là đang lúc suy nghĩ con người lung tung xông ra tới, chỉ nghĩ chết thì chết sao, không có gì lớn.” Vị Ương Minh Nguyệt nói.

“Một là tâm tình của người rất tốt, có thể dễ được, loại này ảo trận sợ nhất đúng là tư tưởng phức tạp, nghĩ quá nhiều người,

tiến vào đến Thất Tinh Thiên Huyền Trận tử lệ tử vong cực cao: thứ hai là trận pháp này bày trận người mặc dù rất mạnh, nhưng bởi vì niên đại rất xưa, chỗ này lại không có pháp lấy được tinh thần chi lực, cho nên yếu đi quá nhiều gấp.

Ta đoán không làm lời nói, năm đó hẳn bày Thất Tinh Thiên Huyền Trận thời điểm, phải là có một viên lớn tinh lực lượng, khi đó đừng nói chúng ta, coi như là Đại Đế tiến vào sợ rằng cũng khó khăn toàn thân trở lui.

” Liễn Thiên Hà nói tới đây, bản thân cũng nhin không được hít sâu một hơi.

Một viên lớn tinh tinh thần chi lực, kia được kinh khủng bậc nào a!

“Còn nữa những thứ khác trận pháp, vậy là cái gì?” Cơ Tĩnh Huyền tựa hồ đối với những thứ này rất cảm thấy hứng thú, về mặt sùng bái nhìn Liễn Thiên Hà.

“Thất Tinh Thiên Huyền Trận bên trong, là một ngọn Dung Lô Đại Trận, nói đến trận pháp này, Minh Nguyệt, người năm đó là thể nào xông tới được? Chẳng lẽ trên người của người, mang theo nào đó thủy hệ bảo vật không được ?” Liễn Thiên Hà mặc dù dùng là là hỏi thăm giọng nói, nhưng nét mặt nhưng cực kỳ chắc chắn, Vị Ương Minh Nguyệt trên người nếu như không có thủy hệ bảo vật, căn bản là không thể nào xông qua Dung Lô Đại Trận, kia trong đại trận nhiệt độ, mà ngay cả thép tinh cũng có thể trong nháy mắt hóa thành nước thép, đừng nói một cái chỉ có Thánh Cấp huyết nhục chi thân thể.

Vị Ương Minh Nguyệt cũng không có giấu diếm, thành thực gật đầu, nói: “Trên người của ta mang theo một kiện Vương Khí, là thủy thuộc tính.”

Vừa nói, đưa tay đem cổ mình thượng mang theo một cái dây chuyền xách, cho mọi người nhìn thoáng qua: “Cái này Vương Khí, hay là ta mới ra đời thời điểm, gia gia tặng, là một việc phòng ngự hình Vương Giả Chi Bình.”

“Vương Khí a, không trách được.

.”, Liễu Thiên Hà thở dài một tiếng, thầm nghĩ trong lòng: Đây mới thực sự là siêu cấp lớn tộc phong phạm, hơn nữa gia gia của nàng, cũng thật là quá cưng chiều nàng.

Một kiện Vương Khí, đặt ở Nam Vực, đủ để khiến cho một cuộc kịch liệt chiến tranh rồi!

“Thiên Hà tử, người thật lợi hại, lại ngay cả cái này cũng có thể coi là đến, ta tin tưởng người có thực lực mang chúng ta đi ra này đoạn lối đi.” Vị Ương Minh Nguyệt tính tình sáng sủa hào phóng, gặp Liễu Thiên Hà căn cứ trận pháp là có thể suy đoán ra trên người mình bảo vật, đã là tâm phục khẩu phục.

Liễu Thiên Hà cười cười, nói: “Trừ Dung Lô Đại Trận ở ngoài, ở trung tâm, còn có một tòa mê cung, mê cung không giống với ảo trận, nó có vô số cửa vào, nhưng nhưng chỉ có một lối ra, cái khác đều là tử lộ, ta sở dĩ bội phục năm đó cái kia bày trận đại năng, thì ra là vì vậy.”

Liễu Thiên Hà than thở nói nói: “Người nhìn, nếu có Nhân không hiểu ra sao vào, đầu tiên là tiến vào đến Thất Tinh Thiên Huyền Trận trong, bị các loại ảo tưởng mê hoặc, cho dù có thể thành công thông qua, vậy cũng nhất định là tâm lực tiêu tụy, mỗi một không chịu nổi, tiếp theo, sẽ phải đối mặt Dung Lô Đại Trận, loại này người bình thường đi vào trực tiếp là có thể hóa thành tro bụi trận chính là đối với thực lực thì so sánh, không có có bất kỳ sức tưởng tượng, thực lực hơi thiếu chút nữa, đó là một con đường chết!”

“Không sai, vừa mới ở ảo trận nơi đó ngát ngát núc ních đi ra, một đầu vào một mảnh nham tương trong biển lửa, thật sự rất khó may mắn thoát khỏi.” Cơ Tĩnh Huyền thở dài, lẩm bẩm một câu: “Cho dù không có bị sảy chết, vào mê cung đoán chừng cũng bị phiền đã chết, sau đó đi ra ngoài lời nói, sợ rằng còn phải lại đối mặt một lần Dung Lô Đại Trận cùng ảo trận, này.

Đây quả thực chính là không để cho Nhân sống a!”
“Có hay không khả năng từ bên cạnh quanh quẩn qua?” Điền Quang nhin không được hỏi.

“Nhiều? Ha hả, người hỏi một chút người nữ nhân, chẳng phải sẽ biết?” Liễu Thiển Hà cười nhìn thoáng qua sắc mặt ửng đỏ Vị Ương Minh Nguyệt: “Cho nam nhân của người giải thích xuống.”

“Nói loạn, hần, hần còn không phải là nam nhân ta đi!” Vị Ương Minh Nguyệt yếu ớt phản bác một câu, nhưng trong lòng là vui thích, hướng về phía Điền Quang giải thích: “Nếu như trận pháp này đơn giản như vậy, kia theo hần bầu trời bay qua chẳng phải là tụt cho phá giải? Thiển Hà tỷ vừa mới nói phía ngoài nhất, trung gian cùng tận cùng bên trong, trên thực tế chỉ chính là ban đầu bày trận Nhân, hần trước hết bày đại trận là cái gì, sau đó là cái gì, cuối cùng là cái gì.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 346: Liễu Thiển Hà Phá Trận!

>

“Cái gì và vân vân, nghe không hiểu.” Đối mặt Vị Ương Minh Nguyệt, mình trước muốn tùy ý nhiều lắm.

Dù sao hắn nói như thế nào, nữ nhân này cũng sẽ không thật sự sinh hắn khí.

“Tiểu Diễm Diễm, ngươi thật đúng là đàn a, giá tóa đại trận kinh khủng nhất địa phương, ngay khi tại ảo trận trong có lò luyện, nấu chảy trong lò có mê cung!” Vị Ương Minh Nguyệt nhìn Diên Quang nói: “Bây giờ, ngươi hiểu?”

Tê!

Đằng Phi cùng Hoàng cùng với Cơ Tĩnh Huyền Diên Quang nhóm người cũng nhin không được hít vào một hơi.

Diên Quang thậm chí không kịp Vị Ương Minh Nguyệt gọi hắn Tiểu Diễm Diễm chuyện tình, hỏn hên mắg: “Mẹ nó như vậy còn thế nào quá? Nói rõ không để cho người sống a!”

“Không cho nói thô tục!” Vị Ương Minh Nguyệt đưa tay bấm Diên Quang thắt lưng một thanh, nhẹ giọng nói: “Cái dạng này thấy cha mẹ ta, bọn họ sẽ không thích ngươi.”

“Hừ, ta dựa vào cái gì muốn bọn họ thích?” Diên Quang dường như ngạnh khí nói.

“Là sao?” Vị Ương Minh Nguyệt tay mỉm cười nói dùng sức.

“Tê”.

.

.

Được rồi, ta không nói thô tục chính là, Nương Tử buông tay a!” Bởi vì quang nhe răng trợn mắt thốt ra, nói xong chính hắn cũng ngẩn người, khóe miệng co quắp quắt, có chút chột dạ nhìn thoáng qua Vị Ương Minh Nguyệt: “Khụ”.

.

.

Cái này.

.

.

, ” cái kia.

.

.

Hôm nay khí trời tốt a.”

Không sai người một cái đại đầu quỷ! Cả ngày cũng nhìn không thấy, ở đâu ra khí trời tốt?

Tất cả mọi người là vẻ mặt khinh bỉ nhìn Điền Quang, Vị Ương Minh Nguyệt cũng là một lời không nói, đưa tình ẩn tình nhìn Điền Quang, thẳng đem Điền Quang thấy vậy trong lòng có chút sợ hãi, phải kiên trì nói: “Cái kia, Thiến Hà tử, người bây giờ có biện pháp phá trận sao? Ta đã khẩn cấp muốn đi Trung Châu nữa!”

Vị Ương Minh Nguyệt thản nhiên cười, tựa hồ rất hài lòng Điền Quang biểu hiện, từ trên cổ hái cái kia Vương Khí dây chuyền, đưa cho Liễu Thiến Hà nói: “Thiến Hà tử phá trận lời nói, nhất định là muốn vào đi, này dây chuyền người trước cầm lấy dùng sao.”

Liễu Thiến Hà vô ý thức tiếp lấy dây chuyền, nhưng ngay sau đó mới kịp phản ứng, nhìn trong tay này dây chuyền, ánh mắt

có chút thẳng, đây chính là một kiện Vương Khí a!
Đủ để khiến cho hai gia tộc trong lúc phát sinh một cuộc đại chiến bảo vật, này nha đầu ngốc, lại không cần suy nghĩ tự vứt cho mình?

“Này.

.

.

Thích hợp sao?” Liễu Thiên Hà cẩn thận hỏi một câu, không phải là nàng không đủ sáng khoái, thật sự là vật này giá trị, quá cao quý, cho dù Liễu Thiên Hà là một Đại Thành Vương Giả, nhưng nàng cũng cho tới bây giờ không có nghĩ tới một ngày kia mình có thể dùng một cái Vương Giả Chi Binh.

“Tỷ tỷ, còn nữa cái này, tiếp theo.” Đằng Phi tiện tay ném ra một khối tị chương lớn lệnh bài bộ dáng đồ, ném hướng Liễu Thiên Hà.

Liễu Thiên Hà đưa tay tiếp lấy, cảm nhận được phía kinh khủng kia ba động, lúc này ngẩn người, lẩm bẩm nói: “Này,.

.

.

Cũng là Vương Khí?”

“Ha hả, từ Liệt Dương Thánh Địa Thánh Tử Liệt Dương Húc nơi đó đoạt tới, Nhật Luân Thủ Hộ, cũng là một kiện Vương Khí.” Đằng Phi lơ đãng giải thích một câu.

Lại làm cho trừ Hoàng ở ngoài những người khác đều ngẩn người, Cơ Tĩnh Huyền nhìn về phía Đằng Phi ánh mắt, tràn đầy không thể tin được, trong lòng tự nhủ đây đều là một đám người nào a! Ngay cả Vương Giả Chi Binh cũng không làm chuyện, coi như là Hắc Phượng Hoàng gia tộc tộc trưởng, cũng không có bọn họ như vậy hào sảng a.

Chẳng lẽ bọn họ sẽ không sợ người khác cầm Vương Khí chạy

trốn sao?

Hai kiện Vương trà.

.

.

Thật sự đáng giá mạo hiểm một lần nha!

Điền Quang một hồi lâu mới phục hồi tinh thần lại, lẩm bẩm nói: “Ta ””” mỗ Nhật, huynh đệ ngươi thật thật lợi hại, Liệt Dương Thánh Địa đồ ngươi cũng dám đoạt, khó trách Liệt Dương Thánh Địa người khắp thế giới đuổi giết ngươi.”

Liễu Thiên Hà trong ánh mắt toát ra mấy phần vẻ cảm động, khẽ cười cười, nói: “Có này hai kiện Vương Khí, phá trận hy vọng tăng lên rất nhiều, đợi tin tức tốt của ta sao.”

Vừa nói, thật sâu nhìn thoáng qua Đằng Phi, xoay người, nghĩa vô phản cổ đi tới này tám thượng cổ đại trận.

Liễu Thiên Hà thân ảnh không có vào đến này tám trận pháp trong sau, Điền Quang cẩn thận nhìn bên kia một cái, tin chắc Liễu Thiên Hà đã tiến vào đến trận pháp trong về phía sau, mới không khỏi oán giận nhìn Đằng Phi cùng Vị Ương Minh Nguyệt, quyết miệng đến nói: “Hai người các ngươi thật sự quá ...!người, đây chính là hai kiện Vương Khí a! Là Vương Giả Chi Bình!”

Vị Ương Minh Nguyệt khinh bỉ nhìn thoáng qua Điền Quang, nói: “Năm đó Tĩnh Huyền đổi lại thuốc cái kia vật Thánh Khí, ngươi cũng không không chút do dự cho huynh đệ ngươi? Thế nào, chỉ cho phép đàn ông các ngươi trong lúc có hữu tình, chúng ta nữ nhân trong lúc, lại không thể bằng?”

Đằng Phi cười nói: “Điền Quang, yên tâm đi, nàng sẽ không sinh ra cái loại này tâm tư.”

“Ta biết, ta chỉ là muốn nhắc nhở một cái các ngươi mà thôi, nhưng thật ra ta sớm nhìn ra, các ngươi trong lúc mền gian tình nóng, nghĩ đến nàng cũng sẽ không sinh ra cái gì không tốt tâm dạ.” Điền Quang cười hì hì nói.

“Biến, ai mền gian tình nóng?” Đằng Phi mắng một câu, không có hảo ý ở Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt

trong lúc nhìn tới nhìn lui.

Vị Ương Minh Nguyệt bị nhìn thấy lớn xấu hổ , cả giận nói:

“Hai người các người chuyện phiếm, ít mang ta lên!”

Đằng Phi nhe răng cười cười, Điền Quang liền liếc mắt, hai mắt nhìn trời, nói thật, hẳn vừa mới thật sự có chút lo lắng, dù sao hai kiện Vương Khí không phải là đùa giỡn, kia giá trị đủ để cho một đám Đại Thành Vương Giả đoạt phá da đầu, thậm chí hơi bị liều mạng.

Hoàng lúc này đột nhiên mở miệng nói: “Nàng sẽ không làm như vậy, đối với hã mà nói, công tử so sánh với Vương Giả Chi Bình còn có giá trị.”

Đằng Phi đầu đầy hắc tuyến, vẻ mặt im lặng nhìn Hoàng, trong lòng tự nhủ này chỉ mẫu điều đơn thuần thuộc về đơn thuần, nhưng là quá thông minh điếm , hơn nữa, người không nói ra tới có chết sao?

Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt còn lại là vui ở một bên xem náo nhiệt.

Cơ Tĩnh Huyền mâu quang lóe ra, len lén đánh giá Đằng Phi, trong lòng không biết suy nghĩ cái gì.

Bốn người ở chỗ này tùy ý trò chuyện, đột nhiên nghe thấy nơi xa đại trận trong không ngừng truyền đến kịch liệt tiếng oanh minh, dưới chân đại địa cũng đang kịch liệt run rẩy, một cỗ rối loạn năng lượng ở trong không khí chung quanh kịch "" bắn.

Bên này kinh khủng động tĩnh, không biết hù dọa bao nhiêu cuộc sống ở phụ cận các loại sinh vật, phát ra các loại bén nhọn chói tai tiếng kêu, tứ tán bốn đào.

“Tại sao vậy?” Cơ Tĩnh Huyền đứng dậy, vẻ mặt lo lắng nhìn đại trận bên kia phương hướng, nói: “Có thể hay không là Thiên Hà.

•

.

”
“Yên tâm, nàng không có chuyện gì, mặc dù ta không hiểu trận pháp, nhưng nơi này năng lượng ba động, trả lại không đủ để đề một cái Đại Thành Vương Giả trí mạng.” Hoàng đứng ở nơi đó, vẻ mặt tĩnh táo, lạnh lùng nói.

Cơ Tĩnh Huyền cùng Vị Ương Minh Nguyệt nhóm người cũng biết Liễu Thiên Hà thực lực rất cường đại, nhưng trong lòng vẫn còn có chút lo lắng.

Oanh long!
Oanh.

.

.

, ” oanh.

.

.

Ầm ầm!
Từng đợt nổ, bắt đầu liên tiếp không ngừng truyền đến, đất rung núi chuyển, như ngày cuối cùng đã tới giống như.

Càng thêm khổng lồ năng lượng loạn lưu đã bắt đầu ảnh hưởng đến Đẳng Phi bọn họ bên này, mọi người tất cả đều mở ra hộ thể cương khí, chống cự lại đánh tới năng lượng loạn lưu, đồng thời cũng hoảng sợ không dứt nhìn trong đại trận ”””
ương.

Ông!
Một tiếng trầm thấp nhưng cực kỳ chói tai vù vù tiếng vang lên đồng thời, cả thành tám thượng cổ đại trận đột nhiên triệt để bạo mở, mãnh liệt tới năng lượng, giống như mãnh liệt sóng lớn, hung hăng phách về phía bốn phương tám hướng! Hoàng hai tay mở ra, một đạo khổng lồ như màn trời loại phòng ngự tráo đảm đông bao phủ, mặc cho kinh khủng năng

lượng phát, nhưng lù lù bất động.

“Hoàng tử thực lực thật cường đại!” Cơ Tĩnh Huyền nhìn không được than thở, một đôi xinh đẹp con người hiện lên hăm mộ quang mang.

Luôn luôn trong treo lạnh lùng Hoàng khó được lộ ra một nụ cười, lau Cơ Tĩnh Huyền đầu, nói: “Sau này người cũng có đạt tới loại cảnh giới này, nhất định sẽ!”

Cơ Tĩnh Huyền cầm quả đấm nhỏ, dùng sức gật đầu: “Là, nhất định sẽ!”

Lúc này phía ngoài kinh khủng năng lượng loạn lưu hơi chút bằng phẳng một số, một đạo thân ảnh, từ đằng xa bay trở về, mọi người vội vàng nghênh đón, lại thấy Liễu Thiên Hà về mặt mỗi mặt, sắc mặt tái nhợt, khóe miệng còn treo móc một tia máu tươi.

“Người bị thương?” Đằng Phi đi lên trước, đỡ lấy Liễu Thiên Hà, đồng thời đem hỗn độn khí hết sức tự nhiên đưa vào Liễu Thiên Hà thân thể trong đi, cứ như vậy, ngoại nhân thoát nhìn giống như là Đằng Phi đem Liễu Thiên Hà kéo giống như.

Liễu Thiên Hà kia không có một ti tỳ vết nào trên mặt nổi từng mảnh đỏ ửng, ôn nhu nói: “Một điểm nhỏ tổn thương, cũng không lo, may mắn không làm nhục mệnh!” Vừa nói, đem cái kia Vương Khí dây chuyền hái xuống, trả lại cho Vị Ương Minh Nguyệt, nói: “Còn may mà muội muội cái này Vương Giả Chi Bình, nếu không thật muốn ra lớn ”” phiền toái!”

Vị Ương Minh Nguyệt cảm j mảo ī nói: “Muốn tạ ơn cũng là chúng ta cảm Tạ tử tử phá vỡ này thượng cổ đại trận, nếu là không có tử tử, chúng ta cũng không biết như thế nào từ nơi này đi qua.”

Diên Quang len lén hướng Đằng Phi chọn lấy! Hạ ngón tay cái, Cơ Tĩnh Huyền tựa hồ đã nghĩ qua tới cùng Liễu Thiên Hà nói chút gì đó, bất quá gặp Đằng Phi cùng Liễu Thiên Hà hai người thân mật bộ dáng, cuối cùng vẫn là cũng không đến quấy rầy hai người.

Nghỉ ngơi một phen, Liễu Thiên Hà khôi phục không ít, mọi người tiếp tục lên đường.

Kể tiếp hơn hai tháng trong thời gian, Liễu Thiên Hà lại trước sau phá vỡ hơn bảy mươi chỗ ngồi cổ trận pháp, vì phòng ngừa những thứ này trận pháp bị phá đi, bị dị tộc chui chỗ trống, Liễu Thiên Hà dùng Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt ở Đồ Long Thánh Địa cướp sạch những tài liệu kia, lại lần nữa bố trí hơn năm mươi tòa đại trận.

Mặc dù số lượng thượng so với trước đó thiếu rất nhiều, nhưng ở chất lượng đi lên nói, cũng là cao hơn ra những thứ kia đã vận hành không biết bao nhiêu năm, cơ hồ hao hết năng lượng thượng cổ trận pháp.

Liễu Thiên Hà đi một đường phá một đường, lại xây một đường, đối với trận pháp thượng thành tựu, so với trước đó tinh tiến rất nhiều.

Ở tiền vào lối đi tháng thứ ba, mọi người rốt cục đi tới cuối, đi tới Trung Châu!

Hô!

Năm người cũng thật dài ra thở ra một hơi, từ từ thích ứng phía ngoài ánh sáng, đến gần ba tháng không có thiên lý cuộc sống, bọn họ đã có những không thích ứng ngoại giới cường quang.

“Trung Châu linh khí thật dư thừa!” Điền Quang tham lam hô hấp lấy mới mẻ không khí, than thở nói nói.

“Đó là đương nhiên, nếu không người cho là Trung Châu những gia tộc kia tại sao cường đại như vậy?” Nhiều lần trần trọc, rốt cục trở lại quê hương của mình, Vị Ương Minh Nguyệt tâm tình cũng rất ồn ào.

Mọi người lúc này xuất hiện ở trên một ngọn núi cao, dưới chân Bạch Tuyết trắng như tuyết, vạn năm không thay đổi.

Đổi mắt nhìn lại, mấy ngàn dặm chu vi bên trong, tất cả đều là xanh um tươi tốt lớn rừng rậm, tạo thành một mảnh khổng lồ

vô cùng rừng rậm hải dương.

Bầu trời xanh thẳm như rửa, làm cho lòng người say.

“Trung Châu mặt này lồi đi, chưa cùng dị tộc giao chiến chiến trường?” Điền Quang phát hiện vấn đề, nhìn Vị Ương Minh Nguyệt hỏi.

“Chiến trường? Ha hả, tựa ở dưới mặt kia tám Lâm Hải trong khẩu” Vị Ương Minh Nguyệt Thiên Thiên mảnh chỉ hướng phía phía dưới một ngón tay , sau đó cười nói: “Nói về, những thứ kia dị tộc của tựa hồ biết Trung Châu rất cường đại, hơn nữa dọc theo con đường này thượng cổ đại trận các người cũng tự mình trải qua, có thể quá xông ra tới dị tộc.

.

.

Thật sự không nhiều lắm!” ()

Nếu như ngài thích này bộ tác phẩm, hoan nghênh ngài tới khởi điểm quảng phiếu đề cử , nguyệt phiếu, ngài ủng hộ, chính là ta lớn nhất động lực.

)

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 347: Điền Quang Đột Phá!

>

Vị Ương Minh Nguyệt suy nghĩ một chút, lại nói: “Ta bỗng nhiên có loại cảm giác, phỏng phát cái thông đạo này trung thượng cổ trận pháp phân bố, giống như là cố ý chặn chết đi trước Trung Châu đường đi?”

“Người vừa mới có cảm giác như vậy? Ta rất nhiều năm trước thì có!” Điền Quang bĩu môi, xem thường nói: “Trước người nói xông qua tới đến cỡ nào cỡ nào là không dễ dàng, ta còn không quá tin tưởng đi, bởi vì người cũng thấy đấy, chúng ta kia nửa đoạn.

.

.

Rất đơn giản sao!”

“Tốt oa, trước người lại không tín nhiệm ta!” Vị Ương Minh Nguyệt không nhìn Điền Quang kia lời của hắn, chỉ nhớ rõ một câu kia, gương nanh múa vuốt nhào tới.

“Ta oan uổng a!” Điền Quang khóc không ra nước mắt.

Theo sau, đoàn người xuyên qua quá này tám khôn cùng vô ngần Lâm Hải, quả nhiên giống như Vị Ương Minh Nguyệt nói như vậy, cơ hồ không có gặp phải cái gì dị tộc, cũng không còn gặp phải tới đụng vận khí người mạo hiểm.

Vị Ương Minh Nguyệt bịt kín một tầng nhìn không rõ thể diện trước mặt sa, trở lại Trung Châu, lấy năng nhạy cảm thân phận, nếu là thật sự diện mục kỳ nhân, sợ là không có mấy

ngày, cũng sẽ bị Vị Ương gia tộc phát hiện, sau đó mang về.

Điền Quang, một cái chỉ có Thánh Cấp, không có gì bối cảnh tiểu tử, muốn cưới Vị Ương gia tộc tiểu công chúa, khó khăn.

.

.

Thật sự rất lớn!

Đằng Phi cũng cảm nhận được Điền Quang áp lực, kể từ khi ra khỏi kia tám Lâm Hải, Điền Quang lời nói liên thiếu rất nhiều, cả người trở nên có chút trầm mặc, mỗi ngày trừ lên đường, phần lớn thời gian cũng dùng đang tu luyện thượng.

Vị Ương Minh Nguyệt thấy vậy đau lòng, lại nên như thế nào an ủi, chỉ có thể cầu trợ Đằng Phi.

Ở một ngọn có chút hoang vu trong tiểu trấn, mọi người dừng vào trong tiểu trấn duy nhất một cái khách sạn, khách sạn không lớn, bị mọi người trực tiếp bao xuống.

Sau khi ăn cơm xong, Đằng Phi đi tới Điền Quang gian phòng, gõ cửa đi vào, gặp Điền Quang khoanh chân ngồi ở trên giường, trên gối vượt qua kia đem theo hân rất nhiều năm mảnh kiếm.

Gặp Đằng Phi tiến vào, Điền Quang có chút mất tự nhiên cười cười: “Huynh đệ, có chuyện gì sao?”

“Thế nào? Không có chuyện gì không thể tới tìm người nói chuyện phiếm?” Đằng Phi cười híp mắt trả lời một câu, đặt mông ngồi ở trên ghế, sau đó tự tiểu phi tiểu đánh giá Điền Quang.

Điền Quang bị đánh lượng có chút sợ hãi, không khỏi cau mày nói: “Nhìn cái gì vậy? Ca mặc dù lớn lên rất anh tuấn, nhưng đối với nam nhân không có hứng thú!”

“Ha ha!” Đằng Phi cười lên, Điền Quang rốt cục khôi phục một điểm đi qua tính cách, đây mới là hân quen thuộc Điền

Quang.

“Ta biết ngươi tìm đến ta mục đích, gần đây mấy ngày nay, ta cũng một mực nghĩ một vài vấn đề.” Điền Quang vẻ mặt chăm chú nhìn Đằng Phi: “Ngươi rất rõ ràng, cho dù bọn họ không đồng ý, ta lớn có thể mang theo Minh Nguyệt bỏ trốn, nhưng ta không thể làm như vậy, kia quá ích kỷ, ta biết, Minh Nguyệt hy vọng ta được đến Vị Ương gia tộc tán thành, ít nhất, cũng là nhận được gia gia của nàng cùng cha mẹ tán thành.”

Điền Quang vừa nói, tự giễu cười: “Muốn bị tán thành, là tôi trọng yếu một điểm, chính là muốn có thực lực.

Huỳnh đệ, không sợ ngươi chê cười, nhưng thật ra từ vừa mới bắt đầu, ta liền ở rút lui có trật tự, ngươi cũng biết, của ta thân phận địa vị, thực lực của ta, không có có bất kỳ giống nhau có thể xứng đôi Minh Nguyệt.

Ta cũng không biết này nha đầu ngốc nghĩ như thế nào, hết lần này tới lần khác thích ta.

Đối với ta mà nói, này vừa là một loại thiên đại hạnh phúc, cũng là một loại áp lực cực lớn.”

Điền Quang vừa nói, ngẩng đầu, nhìn Đằng Phi: “Nếu như ta có thực lực của ngươi, ta cái gì cũng sẽ không sợ hãi, mao tựa như ngươi bây giờ giống nhau, chỉ sợ biết Trung Châu Cơ gia không hề dừng lại một cái Đại Đế, có làm cho người ta run rẩy kinh khủng nội tình, nhưng ngươi hay là chút nào không sợ hãi tới.

.

.”

Đằng Phi khoát khoát tay, nói: “Ngươi theo ta không giống với, ta có phải tới đây lý do, không chỉ là muốn mang mẫu thân của ta đi, ta còn muốn biết, năm đó.

.

.

Phụ thân của ta đến tột cùng chết ở trong tay ai!”

Đằng Phi thanh âm cực kỳ lạnh như băng: “Ta mặc dù đem cả Tây Thủy quấy được long trời lở đất, mặc dù vô tình giết rất nhiều người, nhưng ta rất rõ ràng, phụ thân của ta chết, cùng những người đó cũng không có quá lớn nguyên nhân, cho nên, ta muốn chuẩn bị hiểu, rốt cuộc là người nào khốn kiếp, đã thương nặng phụ thân của ta!”

Đằng Phi lời nói thanh âm không lớn, nhưng lạnh như băng chí cực, giống như Vạn Niên Huyền Băng trung phát ra, lại tràn đầy sát cơ, mà ngay cả Điền Quang, cũng nhịn không được cả người sợ run cả người, nhanh lên nói: “Huynh đệ, nghe ta một câu khuyên, nhất định phải ổn định, so sánh với, ta nhiều nhất chính là không bị Vị Ương gia tộc tán thành, nhưng ngươi này nhưng không giống với, ngươi vọng động nhưng là phải dâng mạng!”

Đằng Phi nhìn thoáng qua Điền Quang, thản nhiên nói: “Nhiều nhất là không bị tán thành? Kia phụ thân của ta, hẳn là thế nào chết?”

Điền Quang trong giây lát sửng sốt, ngơ ngác nhìn Đằng Phi, một lúc lâu mới buông xuống mí mắt, trầm mặc, không nói câu nào.

“Ta có thể vào không?” Cửa, truyền đến Vị Ương Minh Nguyệt thanh âm ôn nhu, nghe đi tới không có gì tâm tình, nhưng Đằng Phi cùng Điền Quang cũng biết, Vị Ương Minh Nguyệt ở cửa nghe có một có.

“Sư tỷ đi vào nói chuyện sao.” Đằng Phi đứng lên, cái ghế tặng cho Vị Ương Minh Nguyệt, chậm rãi rời đi, trả lại đem cửa phòng cho nhẹ nhàng mang lên.

Vị Ương Minh Nguyệt khẽ cắn môi dưới, một đôi xinh đẹp con ngươi dừng ở Điền Quang, xinh đẹp nhiếp nhân tâm phách, một lúc lâu, mới khẽ mở môi son: “Ngươi sợ?”

Điền Quang cười khò: “Ta muốn thật sợ hãi, cũng sẽ không thượng vực ngoại chiến trường lịch lãm, hơn sẽ không cùng ngươi đi tới Trung Châu, nhưng ngươi cũng nghe gặp Đằng Phi vừa mới lời nói, phụ thân của hắn là thế nào chết, nói vậy ngươi so với ta cũng rõ ràng, Minh Nguyệt, giữa chúng ta.

Thích hợp sao?”

Vị Ương Minh Nguyệt thân thể mềm mại khẽ run lên, một đôi cực đẹp trong con người nổi lên lệ quang, nhẹ giọng nói:

“Người hay là hối hận.”

Điền Quang lắc đầu, bỗng nhiên xuống giường, đi tới Vị Ương Minh Nguyệt trước mặt, trên cao nhìn xuống nhìn ngời ở trên ghế Vị Ương Minh Nguyệt, sau đó ngồi chồm hồm xuống, kéo Vị Ương Minh Nguyệt tay, nhẹ khẽ đặt ở bản thân trong lòng, nói: “Minh Nguyệt, ta đời này, chỉ có yêu hai nữ nhân, thích quá một nữ nhân, người muốn biết, các nàng là ai sao?”

Vị Ương Minh Nguyệt tim đập như hươu chạy, nụ cười ửng đỏ, khẩu không đúng tâm đích đạo: “Là ai theo có quan hệ gì?”

Điền Quang cười cười, lôi kéo Vị Ương Minh Nguyệt tay, từ chú ý nói: “Ta thích người đàn bà kia, đã mất, khi đó, ta còn rất trẻ tuổi, nàng cũng rất trẻ tuổi, chúng ta ở mạo hiểm trên đường làm quen, nàng không chê ta con vợ kế thân phận, toàn tâm toàn ý đối với ta, ta cũng toàn tâm toàn ý rất đúng nàng, ta vẫn cho là, nàng phải ta cả đời này quy chúc, có thể sau lại.

Người nên cũng biết.”

Điền Quang tự giễu cười, trong mắt hiện lên vẻ đau thương.

Vị Ương Minh Nguyệt đem tay từ Điền Quang trong tay rút ra, nhẹ khẽ vuốt vuốt Điền Quang mặt, động tác rất nhẹ nhu, không nói gì.

“Ta yêu một nữ nhân đầu tiên, ta từ nhỏ tự yêu nàng, nàng vì ta, chịu được xem thường, vũ nhục, chửi rửa, vì ta ăn mặc tiết kiệm, cuối cùng vì ta, nàng chết ở hái thuốc trên đường.

.

.” Điền Quang dùng sức ngậm miệng, nhưng không cách nào ngăn cản nước mắt nhẹ nhàng chảy xuống: “Nàng gặp chết trước còn đang suy nghĩ ta, cùng người khác nói, đừng nói cho con ta, ta đã chết.

.

.”

Điền Quang không cách nào nói tiếp đi xuống, nước mắt mãnh liệt ra.

Vị Ương Minh Nguyệt vành mắt vẫn đỏ, này có cũng nhin không được nữa, rơi lệ.

Nàng biết Điền Quang cũng có mấy năm, nhưng việc này, cũng là Điền Quang lần đầu tiên chính miệng nói với nàng lên.

Thương tâm cảm động đồng tình, đủ loại tâm tình nảy lên trong lòng.

“Ta yêu người thứ hai nữ nhân, là ngươi, lúc trước sở dĩ thì thích, bởi vì khi đó ta, không hiểu yêu.” Điền Quang ngẩng đầu, trên mặt trả lại mang theo nước mắt, mỉm cười nhìn Vị Ương Minh Nguyệt, “Mặc dù lần đầu tiên là ta cứu ngươi, mặc dù ngươi vẫn nói muốn đi theo ta, nhưng ngươi nhưng không biết, trong lòng ta, đã sớm đã yêu ngươi, thói quen có ngươi bên người, thói quen ngươi cho chuẩn bị hết thảy.”

Điền Quang động tình nói: “Ta chỉ cứu ngươi một lần, nhưng ở vực ngoại trên chiến trường, ngươi cứu ta mấy lần, nhưng vượt qua mười lần! Không có ngươi, ta đã sớm hài cốt vô tồn.

.

.”

Điền Quang miệng, bị một con tinh xảo mềm mại tay che, Vị Ương Minh Nguyệt bộ mặt nhu tình nhìn Điền Quang, thân tay gạt đi Điền Quang trên mặt còn sót lại nước mắt, nói: “Đã

như vậy, người cảm tình của ta, là sinh chết cùng, người trả lại đang lo lắng những thứ gì?”

Đúng vậy, lão tử cùng Minh Nguyệt tình cảm, là sinh chết cùng, là thật trải qua sinh chết! Lão tử lo lắng cái gì?

Trong lòng nhớ, mỗ Điền Quang đột nhiên có loại rộng mở trong sáng cảm giác, cả người nhất thời tiến vào đến một loại huyền diệu cảnh giới trong, đối mặt với Vị Ương Minh Nguyệt, lại cứ như vậy, tiến vào “Ngộ” không minh trạng thái! Vị Ương Minh Nguyệt dờ khóc dờ cười, một bên làm Điền Quang vui vẻ, bên kia cũng là ở xấu hổ không dứt: tốt người một cái Tiểu Diễm Diễm, làm trò một đại mỹ nữ trước mặt, nói tình cảm đồng thời lại có thể vào định! Bọn người người tỉnh lại!

Điền Quang này như nhau định, chính là năm ngày, năm ngày trong thời gian, Vị Ương Minh Nguyệt vẫn bảo vệ ở Điền Quang trong phòng, một tác cũng không rời.

Tuy nói này trần nhỏ nghèo khó rơi ở phía sau, nhưng nàng vẫn là không yên lòng, một khắc cũng không muốn để Điền Quang rời đi tầm mắt của mình.

Trong năm ngày này, Đằng Phi cùng Liễu Thiên Hà cùng với Hoàng cùng Cơ Tĩnh Huyền nhóm người thường xuyên tụ chung một chỗ, đàm luận riêng của mình tu luyện tâm đắc.

Nơi này kinh nghiệm rất phong phú nhất, chớ quá tại Liễu Thiên Hà, kiến thức cũng rất uyên bác.

Hoàng tuổi thọ mặc dù lớn nhất, nhưng làm ma thú mà nói, nàng trên thực tế trả lại rất trẻ tuổi, biết đến cũng không nhiều.

Liễu Thiên Hà kia uyên bác kiến thức, uyên bác kiến thức, để Đằng Phi cũng được ích lợi không nhỏ.

Ngày thứ sáu, Điền Quang cuối cùng từ trong nhập định tỉnh lại, cả người tinh khí thần nhìn qua cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng, một khi lĩnh ngộ, thực lực thậm chí tăng vọt, đạt đến Thánh Cấp cảnh giới đỉnh cao!

Đối với một cái trù thiên phú, không có có bất kỳ ưu thế võ giả mà nói, có thể đi cho tới hôm nay một bước này, đủ để cho

người nghiêm nghị lên kính.

Vui vẻ nhất, chớ quá tại Vị Ương Minh Nguyệt, mặc dù một cái Thánh Cấp điền phong võ giả, ở Vị Ương gia tộc mà nói cũng không coi vào đâu, nhưng suy nghĩ Điền Quang tuổi thọ cùng hãn xuất thân, có được phần này thực lực, thật sự đã là vật tương đối rất giỏi chuyên tình.

“Sư đệ, ta nghĩ trước mang theo hãn trở về gia tộc một chuyến, ngươi có muốn hay không cho cùng nhau?” Vị Ương Minh Nguyệt nhìn Đăng Phi, vẻ mặt thành khẩn đích đạo: “Ở Vị Ương gia tộc, sư tỷ ta vẫn có chút đặc quyền, mang bọn ngươi trở về, không có bất kỳ áp lực.

Chỉ là của ta trốn đi mấy năm, lại là đi Nam Vực, các ngươi theo trở về, muốn để ý chớ bị người đoán được thân phận.” Đăng Phi cười lắc lắc đầu nói: “Sư tỷ ý tốt, Đăng Phi tâm lĩnh, chúng ta tạm thời sẽ cùng sư tỷ ở cùng một chỗ, hai người các ngươi trở về là tốt rồi.”

Đăng Phi vừa nói, đưa tay từ trong lòng ngực móc ra kia khối Nhật Luân Thủ Hộ, tiện tay ném cho Điền Quang, nói: “Lần đầu gặp nhạc phụ nhạc mẫu, tay không chung quy không tốt, vật này, thì lấy đi đòi ngươi nhạc phụ tương lai nhạc mẫu niềm vui sao.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 348: Tú Thủy Thành!

>
“Này.

.

.

Như vậy sao được, huynh đệ, vật này là người bảo vệ tánh mạng, ta tại sao có thể lấy nó tặng?” Điền Quang nhận lấy đồng thời sẽ phải trả lại cho Đăng Phi.

Đăng Phi cười cười, nói: “Cho người người mượn, khác dài dòng, ta tự nhiên có lý do của ta.”

Vừa nói, Đăng Phi than nhẹ một tiếng: “Chỉ cần những thứ kia Đại Đế lão tổ tông không ra, đổi mặt vương giả, ta không có có bất kỳ áp lực, nếu là Đại Đế lão tổ tông đi ra, cho dù cầm lấy Vương Khí Nhật Luân Thủ Hộ, ta cũng không có chút nào phần thắng, cho nên, vật này đối với người mà nói, tác dụng lớn hơn nữa những.”

“Các người nói các người, có ta chuyện gì a!” Vị Ương Minh Nguyệt vẻ mặt bất bình, trong lòng

Điền Quang vành mắt có chút ửng đỏ, Đăng Phi cười nói: “Ta nói, người cũng đi theo ta này một bộ nga, người muốn yêu ta, sự tử của ta có theo liều mạng!” Cũng là vì sự đệ cùng mình tình lang trong lúc huynh đệ tình cảm cảm động.

“Tốt, đã như vậy, kia ca ca tự hậu nhan nhận lấy, bá mẫu bên kia, huynh đệ yên tâm, Minh Nguyệt là sự tử của người, nàng có thể giúp hết lòng địa phương, tuyệt không có từ chối!” Điền Quang nhận thức nói.

Vị Ương Minh Nguyệt mắt liếc Điền Quang, trong lòng tự nhủ: ngu dạng, cần người nói sao?

Vị Ương Minh Nguyệt cùng Điền Quang hai người, đến Vị Ương gia tộc phương hướng đi, Đằng Phi cùng Liễu Thiển Hà, mang theo Hoàng cùng Cơ Tĩnh Huyền, một nam ba nữ, đến Trung Châu Cơ gia phương hướng chạy tới.

“Vật Hoa Thiên bảo, địa linh nhân kiệt, thật không hổ là Trung Châu Đại Thành, tới so sánh với, Nam Vực cái kia những thế tục thành trì, sai là không là một giờ rưỡi điểm .”

Bốn người ngồi ở một nhà tửu lâu lầu hai, nhìn phía ngoài dòng người như dật nhiều loại hoa tựa như gấm cảnh tượng, Cơ Tĩnh Huyền nhin không được than thở nói nói, đồng thời trong lòng cũng nghĩ đến một cái vấn đề: nếu như năm đó của mình tổ tiên không từ Trung Châu bên này đi xa Nam Vực, hôm nay lại sẽ là như thế nào quang cảnh?

Liễu Thiển Hà gật đầu, nói: “Là a, cùng nơi này so sánh với, Nam Vực cái kia những cái gọi là Đại Thành cổ thành, kém rất nhiều!”

Giá tọa thành, tên là Tú Thủy Thành, thuộc về Trung Châu Cơ gia sở hữu, cũng là Cơ gia trong phạm vi thế lực lớn nhất chủ thành một trong.

Đằng Phi mang theo Liễu Thiển Hà, Hoàng cùng Cơ Tĩnh Huyền cùng nhau, ngày hôm qua tối đêm tự đi tới giá tọa cổ xưa Đại Thành, đã đi tới Trung Châu, cũng đến rồi mấy nhà trong phạm vi thế lực, Đằng Phi một lòng ngược lại trầm ổn xuống tới, cũng không có vội vã đi làm cái gì.

Tại chính thức tiến vào Cơ gia nhìn thấy mẫu thân lúc trước, hẳn ít nhất phải đối với cái này cổ xưa và cường đại gia tộc có đầy đủ hiểu rõ.

“Huynh đệ, nghe nói sao? Mấy ngày nữa mỗi năm một lần tân tu cuộc so tài, sẽ phải bắt đầu, nghe nói lần này có rất nhiều Cơ gia tuổi trẻ tuổi ngạn cũng sẽ tham gia!”

Đằng Phi bọn họ bàn bên ngồi mấy người ba bốn mươi tuổi người, nhìn thấu tất cả đều là có chút thân phận địa vị, một bên uống rượu, một bên ở đây tán gẫu.

“Ha hả, mỗi năm một lần, loại này cuộc so tài cũng không có ý gì, nói đến nói đi, đến cuối cùng còn dư lại đều là Cơ gia đệ tử, người có thấy mấy người hàn môn đệ tử có thể ở lại cuối cùng?”

Nói chuyện, là một bốn mươi chừng nam tử, vóc người gầy gò, sắc mặt tái xám, nhìn qua giống như là ngã bệnh, tiếng nói cũng không lớn, lộ ra vẻ hữu khí vô lực.

“Bệnh Hồ đại ca, người năm đó không phải là bằng vào một thân thực lực, trở thành hàn môn đệ tử kiều ngạo? Thế nào đến rồi hôm nay, loại này ử rữ nói làm mất đi miện người trung đi ra?” Một cái đồng dạng hơn 40 tuổi nho nhã nam tử cười híp mắt nói mồm nói.

“Tiên sinh có điều không biết a, những năm gần đây nhất, trải qua quan sát của ta phát hiện, Cơ gia đệ tử càng ngày càng mạnh, cũng không phải người ta làm rồi kiêu căng, ai, xuất thân đại tộc, có các loại thiên tài địa bảo cung, tu luyện lại đều là các loại tuyệt học, sư phụ lại là đương thời mạnh người, có mấy người hàn môn đệ tử có thể dưới tình huống như vậy lao ra?” Bị gọi là Bệnh Hồ gầy gò hán tử cười khổ lắc đầu giải thích.

“Nói cũng đúng, nhà của chúng ta thế gian cùng Cơ gia so sánh với, quả thực là đom đóm cùng Hạo Nguyệt chênh lệch, bất quá nói trở lại, Cơ gia gần đây một số năm càng ngày càng mạnh thế, sợ rằng còn lại mấy cái bên kia gia tộc, cũng sẽ cảm thấy bất an sao?”

“Còn lại mấy cái bên kia gia tộc, lại có người nào không phải là xét ở mạng bồi dưỡng trẻ tuổi đệ tử? Cũng không phải là chỉ có Cơ gia một nhà coi trọng người trẻ tuổi bồi dưỡng.” Bệnh Hồ hừ một tiếng, sau đó nói: “Cách cục đã định, trừ phi có cường thế ngoại lai thế lực tiến vào, nếu không, Cơ gia địa vị,

không người nào có thể rung chuyển!”

Đằng Phi cùng Liễu Thiên Hà nhóm người liếc mắt nhìn nhau, từ bàn bên mấy người này nói chuyện phiếm trong, có thể được đến rất nhiều tin tức, xem ra này Cơ gia ở Trung Châu, thật là rất cường đại.

Lúc này, bàn bên bên kia một cái ba mươi tuổi chừng thanh niên, dùng tràn đầy ái mộ giọng nói nói: “Nghe nói lần này tân tú cuộc so tài, Cơ gia tiểu công chúa Cơ Tú Tú có lộ diện đi!” “Cơ Tú Tú? Chính là được khen là Cơ gia ba ngàn năm ra một cái thiên tài thiếu nữ?” Nho nhã trung niên nam tử dò hỏi.

“Trừ nàng còn có ai có thể khiến cho như vậy oanh động? Nghe nói nàng ở năm ngoài cũng đã đột phá đến Vương Cấp, trời ơi, mười tám tuổi Vương Cấp, thật là không để cho người sống a, tới so sánh với, chúng ta cũng không cách sống.” Thanh niên rất khoa trương lớn tiếng vừa nói.

Cả trong tử quán mọi người nhìn phía bọn họ bên này, cũng không có cái gì khác thường, mà là theo chân nghị luận lên, có thể thấy được cái này Cơ gia thiên tài tiểu công chúa, ở nơi này tòa Tú Thủy Thành, là cỡ nào xâm nhập lòng người.

“Lần này chẳng những có tiểu công chúa, còn nữa Cơ gia tứ thiếu, nghe nói cũng có lên đài!” Có người lại thả ra một cái nặng cân tin tức.

“Cơ gia tứ thiếu? Đây vậy là cái gì lai lịch?” Có người không hiểu ra sao hỏi thăm.

“Hmm, ngay cả Cơ gia tứ thiếu cũng không biết? Vừa nhìn người chính là từ phần đất bên ngoài tới!”

“Không sai không sai, tiểu đệ gần đây một số năm một mực Lộc Thành pha trộn, vừa trở lại Tú Thủy Thành không bao lâu.” Vấn đề người khiêm nhường.

“Lộc Thành? Vương gia chủ thành? Ha ha, tuy nói cũng là một ngọn khổng lồ cổ thành, nhưng ở trong mắt ta, nhưng thì không bằng tú nước!”

“Là chính là, kính xin huynh đài làm tiểu đệ giải thích nghi hoặc, này Cơ gia tứ thiếu là cái gì lai lịch?”
“Cơ gia tứ thiếu, là hôm nay Cơ gia trẻ tuổi trung bốn người nhất xuất chúng nam tử.

Trong đó lão đại Cơ Thiên Cương, nay 31 tuổi, một thân thực lực, đã đạt tới Vương Cấp, Cơ Thiên Cương cũng là Cơ gia đại thiếu, tương lai Cơ gia chương môn nhân.

Lão Nhị Cơ Thiên Bình, cùng Cơ Thiên Cương là đường huynh đệ, cũng là Cơ gia con vợ cả nhất mạch đệ tử, năm nay hai mươi chín tuổi, năm nay đã đột phá đến Vương Cấp.

Lão Tam Cơ Thiên Vũ, hai mươi sáu tuổi, Thánh Cấp điền phong thực lực, nhưng nghe nói hắc tu có tuyệt thế công pháp, có thể cùng Vương Cấp cao thủ đánh nhau chết sống ba trăm hiệp không lạc hạ phong! Lão Tứ Cơ Thiên Văn, hai mươi hai tuổi, cũng là Thánh Cấp điền phong thực lực, đồng dạng tu có tuyệt thế công pháp, có thể cùng Vương Cấp cao thủ đánh nhau chết sống mấy trăm hiệp.”
“Bọn họ thật sự còn trẻ như vậy? Điều này cũng thật bất khả tư nghị sao? Hai ma mười tuổi.

.

.

Dĩ nhiên cũng làm có được Thánh Cấp điền phong thậm chí quên mất thực lực?” Có người đưa ra chất vấn.

“Ha ha, vĩnh viễn không cần dùng một mình ngươi đi cân nhắc chân chính thiên tài, Cơ gia tứ thiếu cũng là thật thiên tài, bọn họ nổi danh, cũng không phải là dựa vào quần áo lụa là, mà là dựa vào thực lực chân chính!”

Cùng Bệnh Hồ một bàn cái kia nho nhã trung niên nhân cười khò một tiếng, nhìn Bệnh Hồ nói: “Khó trách ngươi nói Cơ gia đệ tử càng ngày càng mạnh, đúng là, có này Tứ Thiếu cùng một cái tiểu công chúa đến trên đài vừa đứng, thật không có người khác chuyện gì.”

Bệnh Hồ lúc này cười nhạt, nhẹ giọng nói: “Nhưng cũng chưa

chắc, năm nay tân tú đại bỉ thượng, Lang Đoàn mấy người trẻ tuổi nghe nói cũng tới, nếu là lời đồn đãi là thật, đó mới là thật sự có ý tứ.”

“Lang Đoàn?” Nho nhĩ trung niên hít vào một hơi, ngồi cùng bàn mấy người khác cũng nhin không được khoe miệng co giật.

Đặng Phi trong lòng thật tò mò, trong lòng tự nhủ này Lang Đoàn vậy là cái gì tổ chức? Nhìn bộ dáng rất có danh tiếng.

Nho nhĩ trung niên nhân khẽ lắc đầu, nói: “Bệnh Hồ, người này lời đồn đãi từ ở đâu ra? Mặc dù ta biết người chưa bao giờ nói dối nói, nhưng đây cũng quá làm cho người ta không thể tin được, một cái mã tặc đội, người của bọn họ cũng dám tới tham gia Cơ gia tân tú cuộc so tài?”

“Người đây thì sở không biết đi? Cơ gia cùng Lang Đoàn quan hệ trong đó, ha hả, vẫn rất tốt.” Bệnh Hồ chỉ nói một câu, theo sau cảnh giác mọi nơi nhìn, tự ngậm miệng lại, không chịu nhiều lời.

Nho nhĩ trung niên nhân cũng biết này không phải là cái gì chuyện tốt, lập tức cũng ngậm miệng lại, gặp không có người nào chú ý tới bọn họ, âm thầm thở dài một hơi.

Này nhìn qua bệnh âm ức hán tử, ngoại hiệu Bệnh Hồ, mười mấy năm trước tân tú cuộc so tài thượng bộc lộ tài năng, bị Cơ gia thu làm nhà mao thần, cho nên biết rất nhiều Cơ gia nội bộ chuyện tình.

Tuy nói Cơ gia trị hạ lãnh thổ diện tích diện tích, nhưng Cơ gia cũng không có bá đạo đến thế tục đế vương cái loại này.

.

.

Sinh chết dư đoạt một lời quyết chí trình độ, đối đãi lãnh thổ diện tích bên trong con dân cũng không bóc lột, các loại cực phẩm chế thuốc luyện khí tài liệu, tất cả đều là ra giá thu mua.

Nhưng nếu là có người dám khiêu khích Cơ gia uy nghiêm, vậy thì thuận túy là tìm chết, nhất định sẽ bị diệt được căn cũng còn dư lại không dưới.

Cơ gia lãnh thổ diện tích bên trong, cũng tồn tại vô số tất cả lớn nhỏ gia tộc và thế lực, Lang Đoàn, chính là sinh tồn ở Cơ gia lãnh thổ diện tích bên trong một tổ chức.

Này cái tổ chức không lớn, nghe nói vẫn chưa tới ba trăm người, nhưng ở nhiều năm trước, từng xuất quá một cái Đại Đế!

Chỉ sợ một cái có nhỏ đi nữa gia tộc, chỉ cần xuất quá một cái Đại Đế, cũng cũng có thể ở mấy trăm năm bên trong phát triển lớn mạnh thành một đại gia tộc, Lang Đoàn làm làm một cái dưới đất thế lực tính chất tổ chức, xuất quá một cái Đại Đế Lãnh Tự, kia nội tình tự nhiên sẽ không quá yếu.

Nghe nói bây giờ Lang Đoàn trung còn nữa hơn mười người Đại Thành Vương Giả, bình thường Vương Cấp cao thủ, lại càng hơn trăm tên!

Loại này thế lực cường đại, tin tưởng không có người nào thế lực lớn thích đi trêu chọc.

Hơn nữa Lang Đoàn cái kia chủng quần lang tinh thần, có thù tất báo thói quen, càng làm cho đầu người đau.

Có rất ít người biết, Lang Đoàn, nhưng thật ra cũng là Cơ gia một cái chi nhánh mà thôi, nếu không, Cơ gia sợ là đã sớm cho bọn hắn tiêu diệt.

Cho dù bọn họ từng xuất quá một gã Đại Đế Lãnh Tự, nhưng giường chi trắc, há lại cho người khác ngủ ngáy?

Lúc này, dưới lầu tiểu nhị đột nhiên phát ra vui mừng nhiệt tình chí cực thanh âm: “Cung nghênh Tứ Thiếu, Tứ Thiếu trên lầu mời!”

Thang lầu bản vang lên một trận dồn dập thanh âm, đi lên một đám tám chín người, vừa lên lầu, những người khác tựu chúng tinh phủng nguyệt loại đem một người tuổi còn trẻ công tử có được đám ở chính giữa.

Trẻ tuổi công tử nhìn qua cũng chỉ có hai mươi hai mươi ba tuổi bộ dạng, mày kiếm mắt sáng, ngày thường cực kỳ anh tuấn, mặc một thân thâm quần sắc trang phục, khoác một kiện màu đen áo choàng, sắc mặt bình tĩnh, ánh mắt ở lâu hai mọi người trên mặt xẹt qua, thấy Đăng Phi bọn họ này một bàn thời điểm, thoáng dừng lại một chút, nhưng không có bất kỳ cho biết, tiếp theo lại đi lâu ba đi tới.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 349: Cơ Gia Tứ Thiếu!

>

Lầu ba, không đứng ngoài, chỉ có thân phận tôn sùng khách quý đến rồi, mới có thể mở ra.

Làm người trẻ tuổi kia tiến vào đến tử lầu thời điểm, cả lầu hai hoàn toàn yên tĩnh, không có một người nói chuyện, cho đến khi trẻ tuổi công tử thân ảnh không có vào đến lầu ba sau, mọi người mới thở dài một cái.

Cái kia từng ở Lộc Thành hỗn quá rất nhiều năm người nhỏ giọng hỏi bên cạnh Nhân Đạo: “Người kia là ai a? Thật to khí tràng!”

“Hắc, đây chính là Cơ gia tứ thiếu trong lão Tứ, Tứ Thiếu Cơ Thiên Văn!” Có người cho biết.

“Mẹ kiếp, lão nhị tử đến lúc nào nếu có thể có loại này cường đại khí tràng, sẽ uống cuộc đời này!” Có người ở một bên cảm khái nói.

“Chỉ bằng ngươi? Ha ha, đời sau cũng đừng nghĩ!”

“Con mẹ nó, ngươi muốn đánh nhau chiếc vậy sao?”

“Đánh tự đánh, ta sẽ sợ ngươi?”

Hai người có chút uống nhiều quá tửu khách càng âm ỉ thanh âm càng lớn, mặt đỏ cổ thô, mắt thấy tự muốn động thủ.

Lúc này, từ lầu ba bên kia hạ tới một người mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên, ở trên bậc thang đi một nửa, vừa lúc có thể nhìn thấy ồn ào này một bàn, thanh âm non nớt và lạnh như băng đích đạo: “Muốn đánh cút ngay đi đánh, đừng ở chỗ này tiếng động lớn sao!”

“Người.

.

.” Uống nhiều quá người mặc dù cũng biết thiếu niên này chọc không nổi, nhưng bị như thế xem thường, trong lòng cũng dâng lên một cỗ hỏa khí, bất quá vừa mới nói một chữ, đã bị người bên cạnh che miệng lại ba.

Sau đó người nọ theo cười nói: “Chúng ta lập tức tẩu biến, lập tức tẩu cút!”

“Hừ!” Thiếu niên hừ lạnh một tiếng, cũng không để ý tới, quay đầu lên lầu.

“Người không muốn sống nữa? Người biết thiếu niên kia là ai?” Che uống nhiều quá tên kia miệng người tức giận nhìn bằng hữu của mình: “Đối phương muốn lộng tử ngươi, cũng không phải động thủ, chỉ cần trưng há mồm, ngươi ngay cả tửu lâu này cũng ra không được!”

Uống nhiều quá người còn muốn nói chút gì đó, đột nhiên cảm giác thân thể một trận lạnh như băng, hoảng sợ phát hiện chung quanh không ít người cũng dùng ngu ngốc ánh mắt nhìn hắn, trong đó mấy người ánh mắt rất lạnh, hơn nữa rõ ràng thực lực rất cường đại.

Uống nhiều quá người cả người run lên, rốt cục tỉnh táo lại, cùng bằng hữu cùng nhau, xám xịt xuống lầu rời khỏi.

“Cơ gia ở chỗ này uy vọng thật đúng là cao.

” Đẳng Phi không biết là châm chọc hay là tán dương lắm bầm một câu, sau đó gọi Liễu Thiển Hà nhóm người, đứng dậy rời đi.

Lầu ba, rộng rãi và u tĩnh trong rạp, một cái tuổi thanh xuân thiếu nữ, đang ở khế vượt đàn cổ, du dương tiếng đàn giống như nước chảy giống như, vô cùng thông thuận, làm cho người ta nghe có loại tâm thần sáng khoái cảm giác.

Cơ gia Tứ Thiếu Cơ Thiên Văn một người ngồi ở một cái bàn án trước, khẽ nhắm mắt dưỡng thần, thỉnh thoảng nhẹ nhàng gật đầu.

Kia tuổi thanh xuân cô gái thỉnh thoảng có liếc mắt nhìn Cơ Thiên Văn nét mặt, gập cao hứng, tiếng đàn cũng trở nên càng thêm lưu loát cùng động nghe.

Những thứ kia cùng Cơ Thiên Văn cùng tiến lên tới người, cũng thủ hộ ở bên ngoài, giống như cọc gỗ giống như, thế gian động bất động.

Một khúc kết thúc, Cơ Thiên Văn mở ra hai mắt, mỉm cười nhìn tuổi thanh xuân thiếu nữ nói: “Trần Tâm, vậy thì người tốt, mỗi lần ta tâm tình không tốt thời điểm, nghe người khảy đàn một khúc, tâm tình sẽ trở nên thư sướng.”

Tuổi thanh xuân thiếu nữ thản nhiên cười, đứng lên, đi tới cho Cơ Thiên Văn châm thượng một chén trà, thanh âm mềm nhũn đích đạo: “Có thể làm cho Tứ Thiếu vui vẻ, là Trần Tâm vinh hạnh, Tứ Thiếu vui vẻ, Trần Tâm cũng vui vẻ.”

Cơ Thiên Văn này từ anh tuấn trên mặt, lộ ra một nụ cười, nói: “Tới đây.”

Trần Tâm thanh tú xinh đẹp trên mặt, hơi đỏ lên, cũng rất nghe lời vòng qua bàn, đứng ở Cơ Thiên Văn trước mặt.

Cơ Thiên Văn vươn tay, đem Trần Tâm cẩn vào trong ngực, làm cho nàng ngồi ở chân của mình thượng, sau đó tham lam ở Trần Tâm sợi tóc đang lúc ngủi một chút, nói: “Thật là thơm!” Trần Tâm e lệ, thanh âm lại mềm lại ngọt: “Tứ Thiếu.

.

.”

“Ha hả, của ta Tiểu Trần Tâm then thùng sao?” Cơ Thiên Văn mặc dù để Trần Tâm ngồi ở trọng lòng ngực của mình, nhưng cũng không có động thủ động cước, mà là cười cười ôn hòa, bỗng nhiên nhẹ giọng nói: “Trần Tâm, gả cho ta, làm nữ nhân của ta có được hay không?”

“A? Đây.

Tú Thủy Thành, làm sao có thể không làm cho Cơ gia chú ý?” Cơ Thiên Văn trong giọng nói, mang theo nhàn nhạt hài hước, cũng không có ý trào phúng.

Trần Tâm có chút khó có thể tin nói: “Làm sao có thể? Ta lại tới đây thân phận, chỉ là một nhạc công, mặc dù tởu lâu này cấp bậc rất cao, nhưng là không có cao đến để cho người Cơ gia tứ thiếu chú ý trình độ sao?”

Cơ Thiên Văn khẽ cười một tiếng: “Ha hả, Trần Tâm, ngươi hay là quá chắc hẳn phải vậy, cũng khó trách, ngươi xuất thân Thần Vực Đảo, đối với thế tục chuyện tình không biết cũng không kỳ quái khẩu ”

“Ta nghĩ như thế nào đương nhiên, ngươi cũng là nói một chút?” Trần Tâm thanh âm ngọt ngào mềm nhũn, cũng không có bởi vì bị đoán được mà sinh ra bất kỳ khác thường.

“Khí chất.” Cơ Thiên Văn chỉ nói hai chữ, tự nhiên lên miệng.

“Khí chất?” Trần Tâm hơi ngẩn ra, từ Cơ Thiên Văn trong ngực đứng dậy, chăm chú nhìn cái này anh tuấn đích thanh niên, một lúc lâu, mới thở dài một tiếng: “Ta đúng là vẫn còn xem thường người trong thiên hạ.”

“Ha hả, như thế nào? Trần Tâm, giả cho ta đi, ta là nhận thức!” Cơ Thiên Văn vẻ mặt thâm tình nhìn Trần Tâm.

“Ngươi.

.

.

Ngươi nếu biết thân phận của ta, còn muốn cưới ta?” Trần Tâm có chút bối rối, không dám nhìn thẳng Cơ Thiên Văn hai mắt.

“Thân phận vật này, rất trọng yếu sao?” Cơ Thiên Văn xuy cười một tiếng, nói: “Cho dù thân phận của ngươi chỉ là nhạc công, ta cũng có cưới ngươi, trừ ngươi ra ở ngoài, nhiều năm như vậy, trả lại không có một người nào, không có một cái nào cô gái, có thể vào ta mắt khẩu cũng chính là bởi vì ta nghĩ

muốn cưới người, cho nên Cơ gia mới có thể điều tra người, không nghĩ tới, thật đúng là tra xảy ra vấn đề tới.

.
.
”
’
“
.
.
.

, ” Trần Tâm im lặng nhìn Cơ Thiên Văn, theo sau lại biết điều rúc vào hắt lồng ngực, nhẹ giọng nói: “Sợ hãi là gia tộc của người, sẽ không dễ dàng như vậy để cho ta giả cho người, mà cha của ta, cũng sẽ không đáp ứng ta cùng Thần Vực Đảo ở ngoài người dám hỏi khẩu Tứ Thiếu, người đã đã muốn biết Trần Tâm thân phận, kia cũng nên biết Trần Tâm vì sao tới đây, cho nên, Tứ Thiếu cũng đừng có buộc Trần Tâm giả cho người khẩu ”

“Các người là muốn tìm ta cô cô sao?” Cơ Thiên Văn trong giọng nói mang theo vài phần ngưng trọng, nói: “Nhưng thật ra các người thật sự tìm lộn người, nếu như có thể từ ta cô cô nơi này nhận được tin tức kia, thế nào cũng không tới phiên các người Thần Vực Đảo.”

Trần Tâm trầm mặc một hồi, mới lên tiếng: “Tứ Thiếu, vốn là ta không nên nói cho người biết, nhưng ta nhìn không được, có một tin tức, người sợ rằng không biết, người cô cô đích nhi tử Đằng Phi, bây giờ hồng lần Nam Vực, mà mấy năm trước, hẳn hay là không có tiếng tăm gì, thậm chí không thể tu luyện, người cảm thấy, chuyện này bình thường sao?”

“Cái gì? Ta cô cô đích nhi tử còn sống?” Cơ Thiên Văn chân mày cau lại, nhìn Trần Tâm.

“Dĩ nhiên, chúng ta nếu có thể tra được tầng này quan hệ, tự nhiên sẽ không cùng người nói dối, hơn nữa căn cứ chúng ta thôi thúc, kia Đằng Phi sớm muộn muốn tới Trung Châu.” Trần Tâm ôn nhu vừa nói, nhìn Cơ Thiên Văn: “Hắt lại ý, không

cần ta nhiều lời sao?”

Cơ Thiên Văn gật đầu, nói: “Cô cô chịu khổ nhiều năm, Đẳng Phi nghĩ đến đón đi cô cô, cũng đúng là bình thường, bất quá này rất không cho phép dễ dàng, trong gia tộc một số người bảo thủ, chỉ sợ sẽ không khinh địch như vậy bỏ qua cho Đẳng Phi.”

“Tứ Thiếu, nghe, người đối với người cái này biểu độ, cũng là rất quan tâm?” Trần Tâm hữu ý vô ý nói.

“Trần Tâm, người cũng không cần bộ lời của ta, ta cô cô mặc dù bị giam lỏng, phong ấn một thân kinh mạch, nhưng của ta một thân thực lực, không sai biệt lắm là cô cô tay đem ngón tay chỉ ra tới khẩu” Cơ Thiên Văn khẽ cười nói: “Nếu không, ở đâu ra Cơ gia tứ thiếu?”

Lúc này đến phiên Trần Tâm giật mình, nàng vẽ mặt kinh ngạc nhìn Cơ Thiên Văn: “Người cô cô Cơ Tử Vân.

.

.

, có lợi hại như thế?”

“Ha ha.” Cơ Thiên Văn cười cười, vươn tay ở Trần Tâm trơn bóng như ngọc trên khuôn mặt nhẹ véo nhẹ nắm, nói: “Người gả cho ta, con của chúng ta sau này cũng làm cho cô cô chỉ điểm!”

“Người.

.

.

, xấu lắm!” Trần Tâm hờn dỗi một câu, trong mắt cũng là hiện lên vẻ tia sáng kỳ dị, thầm nghĩ trong lòng: Thần Vực Đảo thượng những thứ kia đại năng, đối với Cơ Tử Vân suy đoán, nghiêm trọng sai lầm! Không nghĩ tới nàng thậm chí có thể chỉ điểm ra Cơ gia tứ thiếu loại cảnh giới này cao thủ.

Chuyện này.

.
.
Ta có muốn hay không cùng cha nói sao?
Trần Tâm lâm vào mâu thuẫn lưỡng nan trong.

Mà Đằng Phi, giờ phút này cũng đang ở lại khách sạn bên trong gian phòng, an tĩnh tu luyện.

Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp trung Đấu Mạch, hôm nay đã đả thông hai mươi bảy nơi, đệ nhị thập bát nơi Đấu Mạch trong tích lũy hơn phân nửa năng lượng, trong khoảng thời gian ngắn muốn đột phá có chút khó khăn, bất quá Đằng Phi cũng không có vì vậy mà sinh ra bất kỳ giải đãi cảm xúc.

Hắn hôm nay tâm cảnh tu vi đã đến gần Đệ cấp, vững chắc vô cùng, hắn biết rõ, tu vi của mình lấy ra đi lời nói, có đến cỡ nào kinh người.

Bất quá từ hôm nay nghe được tin tức đến xem, Trung Châu Cơ gia, quả nhiên mạnh rất lớn a, cái kia Cơ gia ba ngàn năm mới ra một cái nhỏ, công chúa Cơ Tú Tú, mười tám tuổi Vương Cấp cường giả, thật sự để Đằng Phi rất giật mình.

Đằng Phi thâm nghĩ trong lòng: ở Nam Vực võ giả trong mắt, Thần Vực Đảo coi như là cường đại chí cực địa phương, nhưng cùng Trung Châu so với lời nói, Thần Vực Đảo chỉ sợ cũng chiếm không được bao nhiêu ưu thế!
Trung Châu, quả nhiên không hổ là thượng cổ thời đại mạnh nhất địa phương khải.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 350: Cùng Cơ Tĩnh Huyền Cùng Nhau Tu Luyện!

>

Đằng Phi hôm nay đứng ở Thánh cấp thứ chín trên bậc thang, nghĩ đi lên nữa mại một bước, thiên nan vạn nan, bất quá mỗi tầng lên một tầng, Đằng Phi có được thực lực, cũng sẽ tăng lên gấp bội!

Hắn đấu mạch trung đấu khí chuyển đêm, muốn vượt qua đồng cấp Võ Giả gấp đôi, tầng thứ càng cao, càng là kinh khủng, hôm nay Đằng Phi chẳng qua là cấp chín Đấu Thánh, nhưng một thân thực lực cơ hồ có thể quét ngang sở hữu Vương giả!

Có Đồng đưa hắn Ngô Đồng Chi Tâm, lại càng làm cho không người nào có thể nhìn thấu thực lực của hắn, có thể nói, dựa theo Đằng Phi thực lực trước mắt, chỉ cần không phải gặp phải Đại Đế loại này tuyệt thế đại năng, cũng sẽ không có bất kỳ nguy hiểm nào.

Đương đương đương!

Phía ngoài truyền đến mấy tiếng tiếng đập cửa, Đằng Phi chậm rãi mở mắt ra, ngưng Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp vận hành, nhẹ nói nói: “Mời vào.”

Cơ Tĩnh Huyền từ bên ngoài đi vào, có chút thật xin lỗi hỏi:

“Đằng công tử, không có quấy rầy đến ngươi sao?”

“Ha ha, không có, mời ngồi đi.” Đằng Phi đứng dậy cho Cơ Tĩnh Huyền kéo qua tới một cái ghế, sau đó hỏi: “Tĩnh Huyền tỷ tìm ta có việc?”

“Dạ.

.

.

Là như vậy.” Cơ Tĩnh Huyền một đôi xinh đẹp con người có chút thật xin lỗi nhìn Đằng Phi, nói: “Gần đây một thời gian ngắn, huyết mạch sắp giác tỉnh cảm giác càng ngày càng mãnh liệt, nhưng nhưng vẫn kém một chút như vậy, ta nghĩ mời giúp ta.

.

Giúp ta giác tỉnh ta huyết mạch trong lực lượng, ta, ta muốn trở nên mạnh mẽ, ta muốn làm phụ thân của ta báo thù!” Đằng Phi nhúc nhích đầu, có chút gặp khó khăn nói: “Tĩnh Huyền tử, nói về, ta còn thật sự không biết Phượng Hoàng huyết mạch là như thế nào mở ra.

.

”

“Ta biết.” Cơ Tĩnh Huyền sâu kín cắt đứt Đằng Phi lời nói, sau đó nhìn Đằng Phi, muốn nói lại thôi.

“Tĩnh Huyền tử muốn nói gì cứ nói thẳng ra đi, chỉ cần ta có thể giúp vội vàng, tuyệt đối sẽ không từ chối.” Đằng Phi gặp Cơ Tĩnh Huyền gặp khó khăn bộ dạng, nhìn không được mở miệng nói.

“Ta, ta thật sự nói?” Cơ Tĩnh Huyền trắng nõn tinh khiết trên mặt, hiện ra vẻ đỏ bừng, tránh ra Đằng Phi ánh mắt, nhẹ nói: “Căn cứ gia tộc ghi lại, có được Phượng Hoàng huyết mạch người, muốn giác tỉnh bên trong cơ thể Phượng Hoàng huyết mạch lời nói, phải cùng một gã giác tỉnh người, cùng chung tu luyện một loại công pháp, loại này công pháp.

.

.

Rất thần kỳ, nó có thể làm cho huyết mạch không giác tỉnh người, gia tốc giác tỉnh tốc độ.”

“Cùng chung tu luyện một loại công pháp?” Đằng Phi hai cái lông mi thâu chung một chỗ, không hiểu ra sao nhìn Cơ Tĩnh Huyền.

“Ai nha, chính là song tu nữa!” Cơ Tĩnh Huyền nói xong, cả khuôn mặt giống như ánh nắng chiều giống như, hồng thành một mảnh.

“A.

.

.

Nha.

.

.

Ách.

.

.

Song, song tu?” Đằng Phi trợn mắt hốc mồm nhìn Cơ Tĩnh Huyền, khóe miệng khẽ co quắp, một hồi lâu cũng không nói đến nói.

Song tu, Đằng Phi tự nhiên nghe qua, tuyệt đại đa số song tu công pháp, mặc dù cũng không giống như là rất nhiều người trong tưởng tượng cái loại này: thông qua nam nữ giao hợp phương thức tu luyện, nhưng cũng cần kíp thân mật quan hệ, mới có thể tiến hành song tu.

Bởi vì song tu thời điểm, song phương phải ôm chung một chỗ, cái trán cùng chống đỡ, để tinh thần thức hải liền cùng một chỗ, như vậy mới có thể ở song phương trong lúc tạo thành một cái cộng hưởng lực tràng, song phương trong lúc tinh thần lực phải độ cao phù hợp, nếu có nhất phương tinh thần không tập trung, như vậy song phương đều muốn không cách nào dưới việc tu luyện đi.

Hơn nữa một khi có một Phương còn có gia hại lòng, một phương khác cơ hồ không có mao bất kỳ phản kháng đường sống, bởi vì song phương tinh thần thức hải là liền cùng một chỗ.

Đăng Phi mà không sợ Cơ Tĩnh Huyền có hãm hại tâm tư của hắn, nhưng là ôm một người xinh đẹp xinh đẹp đại mỹ nữ, cái trán cùng chống đỡ tu luyện.

.

.

Cái này, đối với một cái khí huyết Phương Cương tuổi trẻ nam nhân mà nói, thật là một loại thật lớn khảo nghiệm a!
“Thật xin lỗi, phải.

.

Là ta mạo muội, ta không nên nói loại này quá đáng yêu cầu.”
Gặp Đăng Phi chần chờ, Cơ Tĩnh Huyền thần sắc có chút ảm nhiên.

Nhưng thật ra còn có một loại phương pháp có thể mở ra Phương Hoàng huyết mạch, đó chính là dùng Đăng Phi một giọt máu huyết, rót vào Cơ Tĩnh Huyền thân thể trong, nhưng quỷ thần xui khiến, Cơ Tĩnh Huyền hoàn toàn, từ đầu, luôn luôn sẽ không nói này tra.

Đăng Phi cười khỏ nói: “Tĩnh Huyền tỷ, nói về, nếu như chúng ta song tu, ta không có cái gì tổn thất, nhưng ngươi.

.”

“Ta không cần.” Cơ Tĩnh Huyền gặp Đằng Phi có buông lỏng ý tứ, lập tức thật nhanh nói: “Ta, ta đời này nguyện vọng lớn nhất, chính là làm phụ thân của ta báo thù, những chuyện khác, ta không nghĩ quá.

Hơn nữa, ta, ta đối với ngươi.

.

.

Cũng không ghét.”

Chỉ là không ghét sao? Cơ Tĩnh Huyền chính mình cũng không biết.

Nhất là nàng biết rõ Đằng Phi đều biết vị hồng nhan tri kỷ, nhưng vẫn nhịn không được, muốn đi đón gần hắn.

Phảng phất Đằng Phi trong thân thể, thiên nhiên tản ra một cỗ không khí hấp dẫn, để Cơ Tĩnh Huyền tìm lòng không đầu muốn tới gần hắn, thậm chí có loại muốn thần phục cảm giác.

Cơ Tĩnh Huyền mình cũng cảm giác được kỳ quái, lần đầu tiên lần thứ hai nhìn thấy Đằng Phi thời điểm, cũng không có cảm giác như vậy, mà lần này gặp lại được Đằng Phi sau, cảm giác như vậy càng ngày càng mãnh liệt.

Làm cho nàng xấu hổ mở miệng chính là, liền suốt đêm trong phi sắc mộng, chủ giác đều là Đằng Phi, ở trong mộng nàng lại càng không chịu nổi, trực tiếp quỳ gối ở Đằng Phi trước mặt trước, đầu hoài tổng bão.

Ta thật là điên rồi.

Cơ Tĩnh Huyền cảm giác mình khuôn mặt hồng được nóng lên, không dám ngẩng đầu nhìn Đằng Phi ánh mắt.

Cơ Tĩnh Huyền nói cũng nói đến đây loại phân thượng, Đằng Phi còn có thể nói cái gì nữa? Không thể làm gì khác hơn là gật đầu đáp ứng.

“Người đáp ứng, nhưng không cho đổi ý!” Cơ Tĩnh Huyền mặc dù e lệ, nhưng vẻ mặt vui vẻ, trở lại gian phòng, khử thủ kia bốn song tu bí tịch, tựa hồ.

.

.

Có chút khẩn cấp.

Cơ Tĩnh Huyền rất mau trở lại, có chút chột dạ nhìn thoáng qua phía ngoài, sau đó vào gian phòng, đem kia bốn song tu công pháp điển tịch giao cho Đằng Phi.

Đằng Phi nhận lấy nhận thức nhìn một lần, yên lặng nhớ kỹ, sau đó nhìn làm dung động lòng người vẻ mặt e lệ Cơ Tĩnh Huyền nói: “Ở cái địa phương này tu luyện, có chút không rất thích hợp sao?”

Cơ Tĩnh Huyền gật đầu, nói: “Chúng ta hay là đi tìm một một chỗ yên tĩnh sao.”

Đằng Phi lập tức tìm được Liễu Thiên Hà, cũng không có nói thẳng nguyên nhân, chẳng qua là nói cho Liễu Thiên Hà, mình muốn cùng Cơ Tĩnh Huyền đi ra ngoài mấy ngày, để Liễu Thiên Hà cùng Hoàng đánh trước dò về Cơ gia một số tình báo.

Liễu Thiên Hà biết Cơ Tĩnh Huyền cũng là Phượng Hoàng huyết mạch, cũng không có suy nghĩ nhiều, gật đầu đáp ứng.

Đối với dò thăm tình báo loại chuyện này, Liễu Thiên Hà có thể coi là thượng là chuyên gia.

Năm đó ở Hắc Thủy Ma Cung, vị này Hoa Long Lão Tổ cũng là một ngoại tộc.

Trên căn bản không bế quan, hàng năm bên ngoài nơi du lịch, kinh nghiệm giang hồ có thể nói tương đối phong phú.

Đằng Phi mang theo Cơ Tĩnh Huyền hai người, theo Tú Thủy Thành rộng rãi con đường đi ra khỏi thành, thành tây hơn ba mươi dặm địa phương, chính là một mảnh cao vút trong mây dãy núi, đỉnh núi tuyết trắng trắng như tuyết, hoang tàn vắng vẻ, đối với người bình thường mà nói, nơi đó là táng mạng cấm khu, nhưng đối với Thánh cấp trở lên Võ Giả mà nói, cũng là tu luyện thiên đường.

Hai người cùng nhau đi tới, ở trên vách núi đá nhìn thấy có không ít cửa đá nhắm huyết động, có chút huyết động phía ngoài, cũng không có thiếu người thủ hộ, nhìn thấy hai người, cũng quăng tới cảnh giác ánh mắt.

“Loại địa phương này lại có nhiều người như vậy đang tu luyện?” Cơ Tĩnh Huyền vẻ mặt giật mình nhìn Đằng Phi.

Đằng Phi đối với tình huống như thế cũng có một số khó hiểu, vốn tưởng rằng ngọn núi lớn này Hội An yên lặng những, lại không nghĩ rằng có nhiều người như vậy lựa chọn ở chỗ này tu luyện.

Lúc này, đột nhiên có người xuất hiện ở Đằng Phi Cơ Tĩnh Huyền hai người phía trước, ngăn cản hai người đi đến đường, vẻ mặt nghiêm nghị quát khê: “Người nào? Không biết nơi này là Cơ gia chỗ tu luyện sao? Còn không mau mau thôi lui!” “Cái gì? Nơi này.

.

.

Là Cơ gia chỗ tu luyện?” Cơ Tĩnh Huyền vẻ mặt không dám tin nhìn ngăn cản mình trung niên nhân này: “Người xác định người không phải là đang nói đùa?”

Cơ Tĩnh Huyền dung nhan tuyệt sắc, trắng nõn Như Ngọc trên mặt không có có một ti tỷ vết nào, coi như là ở Tú Thủy

Thành, cũng cực kỳ khó khăn nhìn thấy loại này cấp bậc mỹ nữ, rất khó làm cho người ta đối với nàng phát hỏa : nổi giận.

Ngăn cản hai người đường đi trung niên nhân nghiêm mặt, khô cần nói: “Độc hai người các ngươi còn trẻ không biết, lần này tự không truy cứu trách nhiệm của các ngươi, nhanh lên rời đi thôi, nơi này là Cơ gia chỗ tu luyện.”

“Đại ca, chúng ta cũng muốn tìm một chỗ thanh tịnh đất luyện công, người xem có thể hay không dàn xếp một cái?” Đằng Phi cười híp mắt từ trong lòng ngực móc ra một khối Đấu Tinh, trong lúc lơ đãng nhét vào trung niên nhân trong tay.

Trung niên nhân mọi nơi nhìn một cái, gặp không ai chú ý tới bên này, mắt kiếng mỉm cười nói híp mắt, nhìn Đằng Phi hỏi: “Tiểu huynh đệ, ngươi xác định các ngươi chẳng qua là tìm một chỗ luyện công mảo, sẽ không quấy rối?”

Đằng Phi thập phần thành khẩn gật đầu, sau đó nói: “Này bốn phương tám hướng xem ra đều là Cơ gia cao thủ đang tu luyện, tiểu tử cho dù nữa không có kiên thức, cũng biết Cơ gia cường đại, thế nào dám ở chỗ này gây chuyện? Thật sự là gần đây ngẫu có điều đạt được, muốn tìm Nhất Thanh sạch đất, bế quan tu luyện một phen, khụ khụ.

.

.”

Đằng Phi vừa nói, rất mật mờ nhìn thoáng qua bên cạnh Cơ Tĩnh Huyền, sau đó hướng về phía trung niên nhân nhe răng cười một tiếng: “Đại ca, ngươi hiểu a?”

Trung niên nhân trước là hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó nhìn thoáng qua quốc sắc thiên hương Cơ Tĩnh Huyền, trên mặt lộ ra mập mờ nụ cười, vỗ vỗ Đằng Phi bả vai, cười hắc hắc nói: “Ta hiểu, ta hiểu, tiểu huynh đệ, ngươi lợi hại, bội phục!”

Đằng Phi lại từ trong giới chỉ lấy ra một khối Đấu Tinh, bất lộ dấu vết nhét vào trung niên nhân trong tay, nhẹ giọng nói:

“Cho nên, kính xin đại ca hỗ trợ tìm một chỗ thanh tịnh đất!”

Đằng Phi cố ý đem thanh tĩnh hai chữ này cần nặng một số.

Trung niên nhân quả nhiên đã hiểu, mặt mày hớn hở đem hai quả Đấu Tinh thu vào, ở thầm nghĩ trong lòng: này không

chùng là người đại gia tộc đệ tử, tán gái phao đến Tú Thủy Thành tới, lại tới đây, nói vậy cũng là vì tránh tai mắt của người.

Ai, này đại gia tộc đệ tử, xuất thủ chính là hào sảng, hai quả rõ ràng phẩm chất thượng thừa Đấu Tinh, nói cho tự cho, ta nếu để cho vị thiếu gia này hài lòng, chờ hấn thoải mái qua sau khi đi ra, đoán chùng còn có thể mới có lợi!

Trung niên nhân trong lòng nhớ, mang theo Đằng Phi cùng Cơ Tĩnh Huyền hai người tự hướng đỉnh núi đi tới.

Nơi này đúng là Cơ gia một chỗ tu luyện tràng sở, nhưng không có trung niên nhân nói khoa trương như vậy, bởi vì Cơ gia trọng yếu đệ tử căn bản không chọn ở chỗ này tu luyện.

Ở chỗ này tu luyện, đều là một số Cơ gia bàng chi cùng gia thần, những người này trong, cũng có không ít thực lực siêu cường, ở Cơ gia địa vị cũng không thấp.

Nói tóm lại, ngọn núi này, đối với Cơ gia mà nói, cũng trọng yếu phi thường, phòng vệ lực lượng tự nhiên sẽ không quá yếu, nhưng bởi vì bây giờ là hòa bình niên đại, đã bao nhiêu năm không người nào dám tới nơi này nháo sự, chịu trách nhiệm quản lý phòng ngự người, bao nhiêu cũng chỉ có trở nên có chút giải đãi.

Lại thêm Đằng Phi cùng Cơ Tĩnh Huyền hai người vẻ mặt thần nhiên, nghênh ngang đi tới, dưới chân núi thủ vệ căn bản là không có đem hai người này trở thành là người ngoại, còn tưởng rằng là Cơ gia mới chiêu mộ tới gia thần, không hỏi một tiếng một câu.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 351: Huyết Mạch Thức Tỉnh!

>

Cứ như vậy để hai người đi lên, nếu không phải trung niên nhân này ra mặt hỏi một câu, sợ rằng hai người có vẫn lên tới ngọn núi đỉnh đi.

Trung niên nhân mang theo Đằng Phi cùng Cơ Tĩnh Huyền hai người hướng phía sau núi vẫn, đi, phía sau núi không khí càng tốt, cũng càng gia thanh tĩnh, mây trắng dầm ở dưới chân, Cương Phong thổi lên, tay áo bông bành, phảng phất tiên cảnh giống như.

Trung niên nhân chỉ vào một chỗ không lớn, nhưng rất tinh xảo động phủ nói: “Tiểu huynh đệ, nơi này, người có thể hài lòng?” Vừa nói một ngón tay chừng: “Này chu vi một ngàn thước bên trong, không có có bất kỳ động phủ, tiểu huynh đệ ở chỗ này tu luyện, hoàn toàn không cần lo lắng bị quấy rầy đến.

.

.

Trung niên nhân vừa nói, vẻ mặt cười mờ ám.

Cơ Tĩnh Huyền bụng thiếu chút nữa không có khí phá, hung hăng liếc một cái Đằng Phi, nét mặt vừa thẹn vừa giận.

Này càng thêm ngồi thực trung niên nhân suy đoán, cười hắc hắc, chấp tay cáo từ rời đi.

Đằng Phi nhìn thẹn thùng vô hạn Cơ Tĩnh Huyền, khẽ mỉm

cười, nói: “Tốt lắm , chúng ta vào đi thôi, nhưng thật ra hẳn cũng không còn đoán sai, ha ha ”

“Ha ha ngươi một cái đại đầu quỷ a!“Cơ Tĩnh Huyền hung hăng mắt liếc Đằng Phi, sau đó hỏi: “Nơi này mặc dù chưa tính là Cơ gia trọng yếu phúc địa, nhưng rất hiển nhiên, cũng tuyệt không phải chỗ bình thường, cùng nhau đi tới, ta ở nhiều cái động cửa phủ cũng cảm nhận được mệnh môn đấu khí ba động, những địa phương kia bề quan người hiển nhiên cũng không kém, ta xem ngươi vốn là cũng muốn tìm chỗ khác, tại sao vừa quyết định ở?”

Đằng Phi cười cười, nói: “Ngươi không cảm thấy ở loại địa phương này, lại càng dễ hiểu rõ Cơ gia sao?”

Cơ Tĩnh Huyền hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó gật đầu nói: “Nói cũng đúng” vừa nói xoay người đi vào chỗ này động phủ.

Có tiền dễ làm chuyện, đạo lý này ở đâu đều được thông, thu Đằng Phi hai khối thượng phẩm Đấu Tinh, trung niên nhân đúng là dụng tâm, chỗ này động phủ chẳng những thập phần an tĩnh, hơn nữa bên trong sở hữu đồ vật đầy đủ mọi thứ, thậm chí còn có một người phẩm chất không sai luyện đan lô.

Đằng Phi cùng Cơ Tĩnh Huyền hai người đối với chỗ này cũng rất hài lòng, động phủ mặc dù không lớn, nhưng khung đỉnh rất cao, cho nên cũng không bất kỳ ghen khuất cảm giác, khung trên đỉnh vây quanh rất nhiều viên lờ lờ tỏa sáng dạ minh châu, đem trọn động phủ chiếu lên sáng trưng.

Động phủ cửa hữu cơ quan, từ bên trong mở ra cơ quan, cực nhiều cửa đá sẽ rơi xuống, trừ phi dùng đủ đội mao lực đích thủ đoạn công kích cửa đá, nếu không, người ở phía ngoài là không có biện pháp tiến vào đến bên trong.

Đằng Phi khởi động cơ quan, hai thước nhiều dày không lồ cửa đá chậm rãi hạ cánh, Cơ Tĩnh Huyền mặt phấn nóng lên, tâm hoảng hoảng, trong lòng nhớ: Đằng Phi tuổi còn trẻ, chính là khí huyết tràn đầy, huyết khí phương cương tuổi thọ, nếu là ở song tu thời điểm, hẳn, hẳn nhịn không được muốn, ta đây có muốn hay không cho đi?

Ngay khi Cơ Tĩnh Huyền suy nghĩ miên man thời điểm, Đằng

Phi đã đi trở về, trên mặt lộ ra một nụ cười: “Tĩnh Huyền tử, chúng ta có thể bắt đầu ”
“Nga nga, tốt, tốt, bắt đầu đi” Cơ Tĩnh Huyền trong lòng! Tâm bồi rồi, thuận miệng đáp ứng.

Đằng Phi nhìn thoáng qua Cơ Tĩnh Huyền, hấn mặc dù đối với chuyện nam nữ hiểu là không nhiều, nhưng từ Cơ Tĩnh Huyền tinh thần ba động thượng cũng có thể cảm giác được nàng giờ phút này nội tâm không bình tĩnh, nhin không được hỏi: “Hiện tại.

.

.

Người được không?”
Cơ Tĩnh Huyền này mới phục hồi tinh thần lại, thẹn thùng gật đầu.

“Kia, lại bắt đầu sao” Đằng Phi lấy ra hai cái bồ đoàn, để trên mặt đất, nhưng ngay sau đó nhìn thoáng qua vóc người cũng không cao gầy Cơ Tĩnh Huyền, bỗng nhiên nghĩ, nếu như là đối mặt mặt mặt ngồi, Cơ Tĩnh Huyền sợ rằng rất khó theo cái trán cùng chống đỡ, chẳng lẽ.

.

.

Muốn nàng giăng chân ở trên người của ta?
Đằng Phi lúc này rốt cục hiểu tại sao Cơ Tĩnh Huyền như vậy thẹn thùng, tình cảm nàng sáng sớm tự biết thân hình của mình không có cao lớn như vậy, rất khó mặt ngồi đối diện cái trán cùng chống đỡ, chỉ có thể giăng chân ở trên người mình, mà loại tư thế, đối với một cái chưa nhân sự ”” nữ hài tử mà nói, đúng là rất thẹn thùng.

Bất quá chạy tới một bước này, đang suy nghĩ đổi ý, cũng khả năng không lớn, Đằng Phi dứt khoát hướng trên bồ đoàn ngồi xuống, nhìn Cơ Tĩnh Huyền, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Tĩnh

Huyền tử, ngươi muốn lái khỏi ngươi trong thân thể Phượng Hoàng huyết mạch sao?”

Cơ Tĩnh Huyền hơi ngẩn ra, nhìn trước mắt cả người tràn đầy uy nghiêm đích thanh niên, vẫn có chút hoảng loạn trong lòng dần dần bình tĩnh trở lại, nghĩ bị hại chết phụ thân của, Cơ Tĩnh Huyền trong lòng cuối cùng một điểm khinh độc cũng biến mất được không còn một mảnh, dùng sức gật đầu: “Ân!” “Vậy thì thu hồi sở hữu không nên có tâm tư, một lòng tu luyện” Đằng Phi thanh âm rất nghiêm túc, cũng rất chăm chú, nhưng thật ra nhưng trong lòng ở bồn chồn, bởi vì hắn cũng không còn trải qua loại chuyện này, thật sự khó có thể bảo đảm mình sẽ không sinh ra bất kỳ khinh độc.

Đằng Phi thành thực cùng thực lực của hắn, làm cho người ta có kim lòng không đầu bỏ qua tuổi của hắn, bất luận kẻ nào đối mặt Đằng Phi, cũng sẽ có loại: ta đối mặt có phải hay không một cái không được hai mươi tuổi đích thanh niên, mà là một sống vài thập niên, kinh nghiệm giang hồ phong phú lão nhân.

Này cùng Đằng Phi thừa nhỏ cuộc sống hoàn cảnh, cùng ở hồn lãnh thổ trung Sinh Tử lịch lãm có quan hệ trực tiếp, tin tưởng bất cứ người nào, trải qua các loại ngăn trở đã kích châm chọc xem thường sau khi, vừa kinh nghiệm vô số lần Sinh Tử khảo nghiệm, cũng sẽ giống như Đằng Phi giống nhau, trở nên thành thực đứng lên

Cơ Tĩnh Huyền đi tới, mặc dù trong lòng vẫn là có thêm mấy phần thẹn thùng, nhưng này viên xao động bất an tâm, cũng đã bình tĩnh trở lại, nhẹ nhàng giạng chân ở Đằng Phi cái khay trên đùi, nhu nhược thân thể không có xương dán Đằng Phi.

Một cổ dương cương khí, đập vào mặt mà đến, giờ khắc này, Cơ Tĩnh Huyền hay là cảm thấy thẹn thùng không chịu nổi, trong tai nghe thấy Đằng Phi thấp giọng quát lên: “Ngưng Thần tĩnh khí!” Cơ Tĩnh Huyền bản năng ôm thủ hộ vừa mới, tự nhiên vận hành lên song tu công pháp.

Hai người tinh thần thức hải, trong nháy mắt nổi thượng.

Oanh!

Đại lượng tin tức, đồng thời tuôn ra mào vào đến song phương tinh thần thức hải trong.

Đăng Phi tinh thần lực cực kỳ cường đại, đã đến gần Đê cấp, cho nên rất dứt khoát trực tiếp đem mình tinh thần thức hải trong rất nhiều đồ phong ấn ở, có một số việc, là không thể để cho bất luận kẻ nào biết đến.

Cơ Tĩnh Huyền tinh thần lực so sánh với dưới, sẽ phải kém rất nhiều, trong đầu rất nhiều bí mật cùng cẩn thận tư, giờ phút này cũng không có chút nào giữ lại cái chấn Đăng Phi cảm giác đến.

Đó cũng là tại sao không phải là thân mật nhất quan hệ không thể song tu nguyên nhân căn bản, song tu sau khi, song phương cơ hồ không tiếp tục bí mật gì đáng nói.

Dĩ nhiên, đó cũng là tương đối, tỷ như gặp phải Đăng Phi loại này tinh thần lực cực kỳ cường đại chủ nhân, Cơ Tĩnh Huyền tự bao nhiêu muốn ăn một số thiếu, bởi vì nàng biết đến, đều là Đăng Phi muốn cho nàng biết đến, không muốn làm cho nàng biết đến chuyện, một mực phong ấn ở, Cơ Tĩnh Huyền căn bản là không cách nào cảm giác đến.

Loại này đến từ lần đang lúc đại lượng tin tức lưu, rất nhanh liền bắt đầu lắng xuống xuống tới, theo song phương cùng chung vận hành song tu công pháp, một cỗ dày năng lượng, bắt đầu từ hai người trong thân thể phát ra, lần giao hòa chung một chỗ.

Cơ Tĩnh Huyền trong thân thể máu, bắt đầu dần dần xao động, kia Cổ lão và cao quý Phượng Hoàng huyết mạch, đã sớm đã làm xong giác tỉnh chuẩn bị, tùy thời có thể phát ra trên chín tầng trời kêu to.

Một ngày, hai ngày.

.

Bảy ngày trôi qua.

Cơ Tĩnh Huyền cả người bình tĩnh như nước, hai mắt khép hờ, cả người tản ra cao quý vô cùng hơi thở, vẻ mặt trang nghiêm, mặc dù dung nhan tuyệt mỹ, nhưng làm cho người ta có loại không dám khinh nhờn cảm giác.

Đằng Phi cả người cũng là không nhúc nhích, giống như là một pho tượng đá, nhưng trong thân thể của hắn đệ nhị thập bát nơi đầu mạch nơi đó, cũng là tiếng oanh minh không ngừng, dường như bầu trời lôi trện trện, kinh khủng năng lượng không ngừng đánh sâu vào đệ nhị thập bát nơi đầu mạch bình cảnh.

Song tu, là song phương cùng chung đề cao, nếu như chỉ có Cơ Tĩnh Huyền mình đề cao, đó chính là thái dương bổ âm tà pháp.

Đằng Phi đạt được chỗ tốt, cũng không so sánh với Cơ Tĩnh Huyền ít.

Chẳng qua là hắn muốn đột phá đệ nhị thập bát nơi đầu mạch, phải cần năng lượng quá lớn, tùy tiện một cái Vương cấp cao thủ, nếu là đã biết rồi Đằng Phi từ Thánh cấp đột phá đến Vương cấp cần thiết năng lượng sau, cũng sẽ hoàn toàn hồng mất rụng.

Bởi vì cho dù một cái Vương giả từ cấp chín tấn chức đến cấp mười, thành làm một người đại thành Vương giả, cần thiết năng lượng, cũng không có Đằng Phi từ Thánh cấp thứ chín bậc thang đến Vương cấp phải cần năng lượng nhiều! Thậm chí.

Đả thông đệ nhị thập bát nơi đầu mạch, Đẳng Phi cảnh giới, còn chưa nhất định có thể vọt tới Vương cấp.

Đối với bất luận kẻ nào mà nói, đây đều là đủ để cho người hồng mắt đích sự thật.

Đẳng Phi xem ra góc cạnh rõ ràng khuôn mặt anh tuấn thượng, nhưng không có bất kỳ dư thừa nét mặt, hấn ở cổ găng, ở nệm thử, ở không mới đánh sâu vào, này cổ sự dẻo dai, ngay từ lúc hấn ấu niên thời điểm, cũng đã tạo thành.

Mà ngay cả thể tục bình thường Võ Giả cũng mao khinh thường tu luyện Hắc Hồ Quyền, Đẳng Phi cũng có thể kiên trì không ngừng luyện tập cho tới hôm nay, chớ nói chi là Thiên Đạo 50 Đầu Mạch Đại Pháp, loại này rõ ràng có thể thay đổi hấn vận mệnh cái thể tuyệt học.

Vừa đâu có có sinh ra nửa điểm giải đãi tâm tình? Cơ Tĩnh Huyền giờ phút này nội tâm hoàn toàn bị vui mừng đánh sâu vào, quả thực quá điên cuồng, nằng đan điền đầu dòng nước xoáy bằng một loại không thể tin được tốc độ đang không ngừng biến hóa.

Từ vốn là Thánh cấp người tiêu bậc thang, một đường hát vang tiến mạnh, Thân giống như một hơi vọt tới Thánh cấp cái(người) thứ tám tiêu bậc thang điên phong trạng thái, mới bắt đầu chậm rãi lắng xuống xuống tới.

””” huyết mạch lực lượng, thật không mạnh mẽ vô cùng! Đây chỉ là lần đầu giác tỉnh, tự cho Cơ Tĩnh Huyền mang đến lớn như thế thu hoạch, nếu là trong thân thể Phượng Hoàng huyết mạch hoàn toàn giác tỉnh, kia vừa sẽ là như thế nào đích tình cảnh?

Cơ Tĩnh Huyền trong lòng cảm khái: khó trách cái gọi là Cơ Gia Tứ Thiếu cường đại như vậy, có Phượng Hoàng huyết mạch làm làm cơ sở, vừa xuất thân đại tộc, thân là con vợ cả ư đệ, các loại điều kiện đều là tốt nhất, Nhược là như vậy, vẫn

không thể tu luyện tới rất cao cảnh giới, kia người như thế cuộc đời là lãng phí lương thực, không như đã chết tính.

Cơ Tĩnh Huyền cũng là không biết, Phượng Hoàng huyết mạch, cũng không có như vậy giá hạ, nàng này chỉ đen gia tộc Phượng Hoàng, vài ngàn năm, giác tỉnh Phượng Hoàng huyết mạch mọi người không cao hơn năm trăm.

Trung Châu Cơ gia, vài ngàn năm tới giác tỉnh Phượng Hoàng huyết mạch người, cũng không cao hơn mười vạn người.

Nghe không ít, nhưng muốn rõ ràng một điểm, Trung Châu Cơ gia, nhưng là có được hơn trăm vạn đệ tử siêu cấp gia tộc! Như vậy một cái khổng lồ gia tộc, vài ngàn năm mới có không cao hơn mười vạn Phượng Hoàng huyết mạch, Phượng Hoàng huyết mạch hi hữu trình độ, căn bản không phải người bình thường có thể tưởng tượng.

Cơ gia hiện tại như mặt trời ban trưa, đang là dựa vào những thứ kia giác tỉnh Phượng Hoàng huyết mạch đệ tử chống đỡ lên, hôm nay trẻ tuổi một đời có năm người giác tỉnh Phượng Hoàng huyết mạch người nổi bật, theo thứ tự là Cơ Gia Tứ Thiếu cùng Tiểu công chúa Cơ Tú Tú.

Trẻ tuổi trong, cũng không chỉ có này năm người giác tỉnh người, nhưng giác tỉnh sau khi Phượng Hoàng huyết mạch, đồng dạng phải khắc khổ tu luyện, nếu không đột nhiên, cho dù giác tỉnh Phượng Hoàng huyết mạch, cũng chưa chắc tựu cao bao nhiêu thành tựu.

Ngày thứ tám, Cơ Tĩnh Huyền cùng Đằng Phi hai người đồng thời mở ra hai mắt, tất cả cũng rõ ràng đối phương lần này trong lúc song tu đạt được chỗ tốt, cơ hồ trăm miệng một lời nói một câu: “Chúc mừng!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 352: Hai Cái Tin Tức Xấu!

>

Cơ Tĩnh Huyền mặt như anh nhuộm, từ Đằng Phi trên người xuống tới, một đôi xinh đẹp con người, dừng ở Đằng Phi, không có nói gì cảm tạ lời nói, bởi vì không có cái này cần thiết.

Song phương cho dù sau này không thể trở thành vợ chồng, cũng tuyệt đối là cõi đời này thân mật nhất người, bởi vì bọn họ trong lòng cũng giả vờ như nhau bí mật.

“Nhiều ngày như vậy, Thiên Hà tử cùng Hoàng tử tử nên sót ruột chờ đi, chúng ta trở về đi thôi.” Cơ Tĩnh Huyền nói, nhưng thật ra nàng rất nghĩ tiếp tục ở đây trong cùng Đằng Phi song tu đi xuống, nhưng nàng đồng dạng rất rõ ràng Đằng Phi tới Trung Châu mục đích.

Đằng Phi gật đầu, đứng lên, mở ra động phủ cơ quan, cảm giác chỗ này chính xác là không sai, nếu như trong khoảng thời gian ngắn không thể rời đi Trung Châu, cũng là có thể suy nghĩ tới nơi này tu luyện.

Cơ gia bãi, không sợ bị người tìm phiền toái, trốn ở chỗ này tu luyện, vừa an tĩnh, lại an toàn!

Đằng Phi hai người vừa đi ra không xa, trung niên nhân kia xuất quỷ nhập thần xuất hiện ở trước mặt hai người, lăm la lăm lét ở hai người trong lúc nhìn tới nhìn lui, sau đó về mặt nụ cười hỏi: “Tiểu huynh đệ tu luyện như thế nào nha?”
Đằng Phi về mặt đặc ý nói: “Dĩ nhiên.

.

, khu, khu, cái này cho không có gì quan hệ sao?” Thấy Cơ Tĩnh Huyền kia muốn ăn ánh mắt của người, Đằng Phi thật nhanh đổi lời nói.

“Hắc hắc, tại hạ chẳng qua là tùy tiện hỏi hỏi, tùy tiện hỏi hỏi mà thôi.” Trung niên nhân gặp mỹ nữ này da mặt mỏng độc ác, cũng chỉ có không hề nữa hỏi tới, nhưng trong lòng hết sức khinh thường: giả bộ cái gì thanh thuần, cho phép người làm được, cũng phải không được người khác nói sao? Đằng Phi tiện tay lại là một khối đầu tinh nhét đi qua, trung niên nhân quả nhiên lập tức mặt mày hớn hờ, chủ động đưa tới một khối yêu, chính diện có khắc bảy mươi bảy hiệu này mấy người chữ nhỏ phản diện còn lại là một con vồ cánh bay lượn Phượng Hoàng.

“Đây là Cơ gia lệnh bài, bằng lần này lệnh bài, có thể tùy ý đến giá sơn phong đi lên, không có người ngăn trở, bảy mươi bảy hiệu, chính là các người lúc trước tu luyện động phủ, bây giờ lên tựu thuộc về các người sở hữu.” Trung niên nhân vừa nói sắc mặt nghiêm túc lên: “Này khối lệnh bài, cũng có thể tùy ý xuất nhập Cơ gia không phải là cấm địa mặc cho địa phương nào, cho nên ta muốn chuyện nhắc nhở trước các người, ngàn vạn không thể ỷ vào lệnh bài làm mờ, nháo không tốt, nhưng là phải tai nạn chết người đến lúc đó ta cũng có bị dính líu.”

Đằng Phi sửng sốt, nhưng ngay sau đó mừng rỡ, hắn đang lo không biết như thế nào mới có thể trà trộn vào Cơ gia nội bộ đi, không nghĩ tới ba khối đầu tinh thậm chí đổi lấy một khối cấp bậc dường như không thấp yêu, quả thực chính là ngoài ý muốn chi hỉ a!

Nhưng thật ra này thuần túy là trung niên nhân hiểu lầm, cho là Đằng Phi cùng Cơ Tĩnh Huyền đây đối với Kim đồng Ngọc nữ loại đích thanh niên là người nào đại gia tộc đi ra đùa đệ tử.

Phàm là đại tộc đệ tử, cũng rất hiểu quy củ, cho dù cầm lấy yêu, cũng sẽ không ở Cơ gia trong phạm vi thể lực làm loạn

bởi vì kia thuần túy là cho mình cùng phía sau mình gia tộc tự tìm phiền phức.

Hơn nữa này yêu là không vào được Cơ gia một số yếu địa, cho nên cho dù hai người này có chút khác mục đích, trung niên nhân cũng không nhiễm.

Hắn thân làm cái chỗ này quản sự ở cả Cơ gia, cũng là rất có địa vị.

“Đa tạ ca ca, ca ca yên tâm đi ta vương phi.

.

.

, ” nhất định sẽ nhớ kỹ ở Cơ gia, có một ca ca quan tâm ta!”
Đằng Phi vẻ mặt cảm giác vừa nói, sau đó chấp tay cáo từ.

Trung niên quản sự cười híp mắt đưa mắt nhìn hai người rời đi, trong miệng lẩm bẩm tự nói: “Vương phi? Vương gia? Lộc Thành tới? Khó trách có như thế hào sảng, nguyên lai là Vương gia đệ tử.

.

.”

“Người thật là xấu trước khi đi trả lại gạt người nhà, làm cho người ta lầm tưởng người là Vương gia đệ tử mao.” Cơ Tĩnh Huyền che miệng nhẹ cười nói.

“Ta cũng không có nói dối hắn, chính hắn muốn đến Lộc Thành Vương gia trên người nghĩ, ta có biện pháp gì?” Đằng Phi nhún nhún vai: “Hành tẩu giang hồ dùng tên giả chữ quả thực quá bình thường, này vị đại thúc quá đơn thuần sách, ba viên đầu tinh, một khối yêu, trị giá!”
“Hắn không nói tất cả, này khối yêu không thể vào vào một số trọng yếu địa phương, không có gì quá lớn tác dụng sao?”
Đằng Phi nhìn thoáng qua Cơ Tĩnh Huyền, rút cục hiểu năm đó uy hiếp sao nha đầu này có thể cầm lấy một kiện Thánh

Khí đổi lại mấy viên Huyết Nguyên Đan, không chỉ là hào phóng vấn đề, quả thực quá đơn thuần a!

“Không thể vào vào một số trọng yếu địa phương, là không thể trắng trợn đi vào, có này khôi yêu, có thể việc làm cũng rất nhiều!” Đẳng Phi lời nói thâm thía nói: “Nhìn thấy này phía đánh số không có?”

Không đợi Cơ Tĩnh Huyền trả lời, Đẳng Phi cười giải thích: “Bảy mươi bảy hiệu, ngọn núi kia thượng, ta đại khái đếm một chút, tăng lên chân đều có ngàn cái động phủ, mà chúng ta chính là bảy mươi bảy hiệu, động phủ mặc dù không lớn, nhưng phi thường tinh xảo, bên trong các loại đồ đầy đủ mọi thứ, dựa theo lệ cũ mà nói, đây là rất cao cấp gia thần hoặc là bàng chi mới có tư cách sử dụng, lại bị kia quân sự đầu tới mưu tư.”

Cơ Tĩnh Huyền mở to hai mắt nhìn, hết sức bội phục nhìn Đẳng Phi: “Người thật lợi hại, việc này người cũng có thể nghĩ ra được!”

“.

.

.” Đẳng Phi im lặng nhìn Cơ Tĩnh Huyền, trong lòng tự nhủ: tỷ tỷ, này tùy tiện có chút kinh nghiệm người là có thể nghĩ thật là tốt sao? Cũng chỉ có loại người như người đơn thuần nữ nhân không biết.

Cơ Tĩnh Huyền thở dài nói: “Xem ra này Cơ gia cũng là an nhàn quá nhiều năm, một điểm lòng cảnh giác cũng không có.”

Đẳng Phi lắc đầu, cười nói: “Gia tộc quá lớn, khó tránh khỏi sẽ xuất hiện loại vấn đề này, hơn nữa đối phương cũng quả thật có cái này lo lắng.”

Cơ Tĩnh Huyền nhìn Đẳng Phi, thản nhiên cười nói: “Đáng tiếc chính là, hắn gặp phải người là người, đúng không?”

Đẳng Phi nhe răng cười một tiếng, không nói thêm gì.

Trong khách sạn, Hoàng cùng Liễu Thiển Hà ngồi ở trong phòng, Liễu Thiển Hà nghiêm mặt, mắt húng tã oán nói:

“Người này thiệt là, chuồn đi nhiều ngày như vậy, không thấy bóng dáng, trả lại đi theo cái kia Tiểu yêu tinh cùng nhau, trời

mới biết bọn họ là làm cái gì đi?”

Hoàng nhìn thoáng qua Liễu Thiển Hà, thanh âm thanh thúy hỏi: “Người đang ở đây ghen tỵ với?”

“Mới không có!” Liễu Thiển Hà lên tiếng phủ nhận, sau đó lẩm bẩm nói: “Thiệt là, đi nhiều ngày như vậy.”

“Ta đã về rồi!” Đằng Phi vừa nói, đẩy cửa phòng ra, hướng về phía Hoàng cùng Liễu Thiển Hà cười một tiếng: “Xin lỗi, cho các người đợi lâu.”

Cơ Tĩnh Huyền đi theo Đằng Phi phía sau, bộ dáng kia, rất giống là một tân hôn tiểu thê tử, ngượng ngùng trung mang theo vài phần vui sướng, còn có chút, tự hào cùng kiêu ngạo.

Nhưng này một thân cao quý vô cùng khí chất, cũng là để Hoàng ánh mắt khẽ híp mắt một chút.

Liễu Thiển Hà cũng chú ý tới Cơ Tĩnh Huyền là không cùng, nhìn thoáng qua Đằng Phi: “Các người.

.

.

, làm cái gì đi?”

“Tu luyện.” Đằng Phi ngắn gọn trở về hai chữ, sau đó nhìn Liễu Thiển Hà hỏi: “Mấy ngày qua, có cái gì thu hoạch?”

“Thu hoạch có một chút điểm, đi?” Liễu Thiển Hà nhìn từ trên xuống dưới Đằng Phi, kinh ngạc hỏi: “Thực lực của người.

.

.

, lại lại có sở tăng lên?”

Đằng Phi cũng rất kinh ngạc, bởi vì hần đệ nhị thập bát nơi Đâu Mạch cũng không có đả thông, chẳng qua là bị vây điểm tới hạn trạng thái, không nghĩ tới lại bị Liễu Thiển Hà đã nhìn ra.

Đăng Phi trên người, nhưng là trả lại mang theo có thể che dấu thực lực Ngô Đồng Chi Tâm đi!

“Tăng lên một chút.” Đăng Phi thành thật hồi đáp.

“Khí chất của ngươi có một chút như vậy biến hóa, nhưng thật ra ta chỉ là đoán.” Liễu Thiên Hà tùy ý nói, sau đó ngẩng đầu, có chút kiêu ngạo nói: “Ngươi không có ở đây những ngày qua, trải qua của ta dò thăm, đã muốn biết mẹ của ngươi bị giam áp ở địa phương nào!”

“Địa phương nào?” Đăng Phi vội vàng hỏi.

“Ở Nguyệt Lượng Thành.” Liễu Thiên Hà vừa nói, từ trong lòng ngực tay lấy ra bản đồ, của hàng ở trên bàn, sau đó nói: “Nguyệt Lượng Thành, là Cơ gia chủ thành, cách cách nơi này chừng hơn một vạn trong, kia tòa lớn trong thành ở lại cơ hồ đều là Cơ gia nhân vật trọng yếu, trừ con vợ cả, chính là những cái kia thực lực cường đại gia thần cùng bàng chi.”

“Nguyệt Lượng Thành,.

.” Đăng Phi nhẹ nhàng lập lại một lần, ổng tay áo trung tay, có chút run nhẹ nhẹ, đã biết rồi mẫu thân ở địa phương nào, ý nghĩa hẳn khoảng cách nhìn thấy mẫu thân, lại gần một bước.

“Còn nữa hai cái tin tức xấu, ngươi muốn nghe cái nào trước?” Liễu Thiên Hà rất thiếu hỏi.

Đăng Phi liếc mắt, tức giận nói: “Đều là tin tức xấu, trước hết nghe người nào không giống với?”

“Dĩ nhiên không giống với!” Liễu Thiên Hà nói: “Bởi vì ...! này liên quan đến đến ngươi bước tiếp theo động tác.”

“Nói đi, ta cuối cùng muốn hoàn mới có thể quyết định.” Đăng Phi bất đắc dĩ nói.

“Người đầu tiên tin tức xấu, là mẫu thân của ngươi, là theo Cơ gia gia chủ ở cùng một chỗ, mà Cơ gia gia chủ, nhiều năm trước chính là Đại Thành Vương Giả.” Liễu Thiên Hà thở dài nói nói: “Đồng dạng là Đại Thành Vương Giả, thực lực cũng có cao thấp bất đồng, giống như Cơ gia loại gia tộc này, cùng

cấp bậc chính là võ giả, bình thường mao mà nói, có so với chúng ta loại này mạnh một số.

Hơn nữa cơ gia gia chủ bên người, chỗ sáng chỗ tối cũng có rất nhiều cường đại hộ vệ, muốn thần không biết quỷ không hay mang đi mẫu thân của người, khó khăn tương đối lớn.”
“Một cái tin tức xấu là cái gì?” Đằng Phi hỏi, người đầu tiên tin tức xấu đối với hắn mà nói, không tính là nhiều phá hư, chỉ cần cơ gia gia chủ bên cạnh không có Đại Đế, Đằng Phi cũng chưa có bất kỳ sợ hãi.

“Một cái tin tức xấu, là người huynh đệ kia Điền Quang, bị Vị Ương gia người đuổi ra khỏi nhà, Vị Ương Minh Nguyệt bị giam lỏng đi lên.” Liễu Thiên Hà nhin không được thở dài một tiếng: “Ban đầu ta liền muốn nói, Vị Ương gia sẽ không nhận bị Điền Quang, người kia vật Nhật Luân Thủ Hộ, tám chín phần mười cũng bị Vị Ương gia cho tham ô rút.”
“Tại sao có thể như vậy? Người từ đâu nghe nói?” Đằng Phi vẻ mặt kinh ngạc hỏi.

“Vừa mới nghe nói, hơn nữa tuyệt đối là thật sự, Điền Quang rời đi Vị Ương gia sau, liền không biết tung tích, Vị Ương Minh Nguyệt bị giam lỏng, nghe nói là Vị Ương Minh Nguyệt cùng Điền Quang trở lại Vị Ương gia thời điểm, Vị Ương Minh Nguyệt vị hôn phu, vừa lúc đang ở đó, tại đi.

.

.

□

Liễu Thiên Hà không có tiếp theo đi xuống nói, nhưng Đằng Phi đã hiểu, vốn là Vị Ương gia tự sẽ không dễ dàng đem Vị Ương Minh Nguyệt gả cho Điền Quang, bây giờ lại bị Vị Ương Minh Nguyệt vị hôn phu đụng vào, không có tại chỗ giết Điền Quang, đoán chừng cũng là Vị Ương Minh Nguyệt nguyên nhân.

Đằng Phi thở dài một tiếng, sau đó vẻ mặt kiên định nhìn Liễu

Thiên Hà cùng Hoàng, cùng với Cơ Tĩnh Huyền: “Trước tìm được Điền Quang hơn nữa.”

Liều Thiên Hà cùng Hoàng trong lúc lơ đãng trao đổi một cái ánh mắt, tựa hồ cũng không kỳ quái Đằng Phi lựa chọn.

Chưa hết thành, Vị Ương gia tộc chủ thành, ở lại hơn trăm vạn nhân khẩu, là một ngọn tương đối khổng lồ thành thị.

Điền Quang ngồi ở một gian bình thường tiểu trong tửu quán, một mình uống rượu, trên mặt đất đã có ba bốn vô ích cái bình, Điền Quang sắc mặt rất yếu ớt, đôi hiện đầy tơ máu, như cũ ở uống.

Lúc này phía ngoài đã là ban đêm, hết sức an tĩnh.

Tiểu trong tửu quán chương quỹ ở tính toán hôm nay thu hoạch, tiểu nhị gục ở trên bàn lười biếng ngủ, bởi vì xem tình hình, cái này khách nhân nhất thời hồi lâu chắc là không biết rồi đi.

Phía ngoài vang lên một trận rất nhỏ tiếng bước chân, kéo kẹt một tiếng, tiểu tửu quán cửa bị đẩy ra, một cỗ gió thổi đi vào, tiểu tiểu nhị vội vàng ngẩng đầu, mơ mơ màng màng vội đến cú: “Khách quan, nhỏ, phòng trọ vẽ mẫu thiết kế.

.

”

“Ta tìm đến người.” Trong đó một người lạnh lùng nói một câu, sau đó cất bước thẳng đến Điền Quang bên cạnh đi tới.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 353: Vương Thanh!

>

Còn dư lại mấy người phân công minh xác, có ngăn ngừa môn.

Có che lại cửa sổ, còn dư lại ba người đi tới Điền Quang phụ cận.

Điền Quang vẫn chưa phát giác ra, lưng lay lắc lư rót một chén rượu, hướng lên cạn sạch.

Tiểu tiểu nhị vừa nhìn nhất thời bị làm cho sợ đến không dám lên tiếng, đang ở tính sổ chương quỹ vốn là vươn ra cổ muốn nói chút gì đó, thấy thế cũng lập tức lùi về cổ, tiếp tục tính sổ.

Vừa mới nói chuyện cái kia người lạnh lùng nhìn chăm chú vào ngôi ở chỗ đó Điền Quang, lạnh như băng trong con người tràn đầy khinh thường cùng trào phúng, hần châm chọc nói: “Người trẻ tuổi, tội gì đi? Không có bị tại chỗ chém giết, thì được chạy xa điếm, đời này cũng không bao giờ ...! nữa phải về đến cái này đáng sợ địa phương, người cho là người chờ ở chỗ này, là có thể đem chưa hết tiểu thư đợi đi ra không? Người quá ngây thơ rồi!”

“**.” Điền Quang mắt say lơ dờ tỉnh vui vẻ, mơ mơ màng màng lâm bầm một câu.

Người này sắc mặt đại biến, quát lên: “Người nói gì? Có đảm lược người nói lại lần nữa xem?”

”!” Điền Quang đề khởi đầu, mắt say lơ dờ mông lung, liếc đứng ở trước mặt hần ba người, cười lạnh nói: “Nghĩ tới giết ta, hãy mau động thủ, la dài dòng lắm điều, người không phải là * là cái gì? Ta nói năm lần.

Ách, coi là thượng lần này tổng cộng sáu lần, thế nào, lá gan của ta là không nhiều lớn a? Ha ha ha ha!”

“Tiểu tử, ngươi là chán sống!” Bị một con quỷ say cười nhạo, người này giận không kèm được, lập tức khoát tay, hung hăng một cái tát hướng phía Điền Quang này tở anh tuấn mặt quất tới.

Dem!

Một tát này cơ hồ dùng hết toàn bộ lực lượng, kinh khủng Đầu Khí bám vào ở trên bàn tay, chỉ sợ trước mắt là một khối tảng đá lớn, cũng có thể bị một tát này cho lấy được Hi Ba Lạn!

Hắn phảng phất đã thấy này tờ anh tuấn mặt trắng nhỏ bị bản thân một cái tát quất nát, huyết nhục bay ngang cảnh tượng, trong lòng phi thường giải hận: lão tử bình sinh hận nhất, chính là mặt trắng nhỏ!

Ba !

Một tiếng giòn vang, lại giòn lại vang, tựa như trong căn phòng an tĩnh, có người liều mạng chụp chết một con muỗi.

Ngăn ngừa cửa sổ cái kia người nguyên gốc mặt xem kịch vui nét mặt, giờ phút này nhưng giống như là gặp quỷ giống như, miệng trương lão đại, ngăn ngừa môn cái kia vị nụ cười cương ở trên mặt, kia hai vị không có xuất thủ người, đồng dạng ngây ngốc đứng ở đó.

Xuất thủ vị này, nhìn đứng lên, vẻ mặt men say Điền Quang, cũng u mê, trên mặt một đạo đỏ tươi cái tát ẩn, giống như là một mảnh tới sa.

Hắn vốn là quất hương Điền Quang cái tay kia, bị Điền Quang

tay phải vững vàng bắt, sau đó Điền Quang dùng tay trái hung hăng rút hẳn một cái tát.

“Ngươi muốn giết ta?” Điền Quang miệng đầy mùi rượu, phun ở nơi này mặt người thượng, cười hắc hắc nói: “Chỉ bằng loại người như ngươi rác rưởi, cũng muốn giết ta? Ngươi một tát này, khí lực dùng được không nhỏ a, nhìn ta nhiều hậu nói, tự rút ngươi một cái tát mà thôi, ta cũng không dùng Đẩu Khí, bằng không, ngươi này sắp xếp trước tới sẽ rất khó nhìn mặt, nhất định sẽ trở nên càng khó nhìn, ngươi nói đúng không?”

“Ngươi.

.

.

, ngươi, ta muốn giết ngươi!” Người này khác nửa bên mặt cũng đỏ lên, trên tay kia, trong lúc bất chợt nhiều ra một thanh hàn quang lóe ra đoản kiếm, hung hăng đâm về Điền Quang hầu mã lung.

“Cần gì chứ.” Điền Quang lảm bảm một câu, cầm người nọ tay mỉm cười nói dùng sức.

Răng rắc!

Một trận thanh thủy xương vỡ vụn âm thanh truyền đến, người này một cái tay, bị Điền Quang ngạnh sanh sanh cho cầm được phần toái!

“A!” Người này phát ra một tiếng thê lương kêu thảm thiết, cả người thiếu chút nữa đau đến bất tỉnh đi qua.

Theo sau, kia đem đâm về Điền Quang hầu mã lung đoản kiếm, vô lực rũ xuống, lại bị Điền Quang nhanh chóng tóm lấy, tiện tay một đâm, đâm vào người này lồng ngực, tiếng kêu thảm thiết.

.

.

, đột nhiên dừng lại.

Lả tả!

Tôi tắm tiểu trong tửu quán, chỉ nhìn thấy hai đạo hàn quang hiện lên, những khác hai người đứng ở Điện Quang người trước mặt trên cổ đều nhiều ra một đạo tơ hồng.

Máu tươi, chậm rãi theo tơ hồng chảy ra, hai người này há to miệng ba, giống như là bị ném tới trên bờ cá, ngậm lớn máu tươi từ trong miệng chảy ra, nhưng phát không ra một điểm thanh âm.

Tiểu trong tửu quán chương quỹ cùng tiểu nhị cũng bị sợ cháng váng, cả người như nhũn ra, một chút điểm khí lực cũng nói không đứng lên, co quắp ngồi ở chỗ đó.

Vốn là chịu trách nhiệm ngăn ngừa cửa sổ cùng môn hai người kia, không có chút gì do dự, xoay người bỏ chạy.

Điện Quang trong mắt hàn quang lóe ra, ở chỗ nào còn nữa nửa điểm men say? Thân thể ở trong không khí lôi ra một mảnh tàn ảnh, đuổi theo, trong tay đoản kiếm cho rằng ám khí vãi đi ra, cầm ở từ cửa chạy ra đi đâu người hậu tâm thương, người nọ hét lên rồi ngã gục.

Một cái từ cửa sổ nhảy ra ngoài người liễu mạng chạy như điên, trong phổi tựa như đốt lớn đoàn ngọn lửa giống như, gió bên tai âm thanh gào thét mà qua, hắc đời này, cho tới bây giờ cũng chưa có chạy nhanh như vậy quá, thẳng cho tới hôm nay hắc mới phát hiện mình cái này thiên phú.

Đột nhiên, hắc cảm giác được một cỗ khổng lồ lực lượng từ phía sau truyền đến, sau đó, hắc phát hiện mình chạy nhanh hơn, cùng.

.

.

Là Phi nhanh hơn!

Bị Điền Quang một cái tát trực tiếp oanh được bay lên giữa không trung, sau đó phách thông một tiếng, té rớt ở mấy chục thước ngoài địa phương, lại cút ngay đi thật xa, không nhúc nhích.

Ba ! Ba ! Ba !

Trong bóng tối, truyền đến mấy tiếng thanh thúy vỗ tay thanh âm, tiếp theo, một cái ôn hòa thanh âm vang lên: “Ha hả, thân thủ thật sự rất tốt, giết người đích thủ pháp, dứt khoát lưu loát, một chút cũng không lè mề, nói thật, ta hiện tại cũng có chút thưởng thức người, không nỡ giết người rồi sao.”

Trong bóng tối, chậm rãi đi ra một người tuổi còn trẻ, mặc mình vàng mào sắc trang phục, khoác một kiện đồ tươi áo choàng, đầu đội vấn tóc kim quan, mày kiếm vào tóc mai, ánh mắt tinh khiết và ôn hòa , cho dù ai thấy cũng sẽ ở trong lòng khen ngợi một tiếng: tốt một cái anh tuấn tiêu sái công tử ca! Người trẻ tuổi kia sau lưng, đứng một cái năm mươi tuổi lão giả, mặc một thân màu xanh trường sam, hai mắt hữu thần, cảm thượng giữ lại một luồng râu dài, nhìn qua đạo cốt tiên phong, hết sức nho nhã.

Điền Quang ánh mắt ngưng trọng, hẩn một cái nhận ra, này trẻ tuổi nam tử, chính là Vị Ương Minh Nguyệt cái kia vị hôn phu tế, đến từ Trung Châu thế lực lớn nhất một trong Vương gia, là Vương gia một cái con vợ cả đệ tử, ở một đời tuổi trẻ trung danh tiếng hiển hách, tên là Vương Thanh.

“Vừa mới mấy cái rác rưởi, là người tìm tới?” Điền Quang anh tuấn trên mặt, mang theo vài phần vẻ châm chọc, nhìn Vương Thanh: “Người là ở vũ nhục ta, hay là đang vũ nhục một mình người? Tìm mấy tên lưu manh du côn chán ghét người?”

“Ta vốn tưởng rằng, mấy người kia đối phó người, như vậy đủ rồi.

.

.

.” Vương Thanh hai đạo lông mi đến trung gian cùng nhau

thấu, lộ ra mấy phần vẻ mặt bất đắc dĩ ” Không nghĩ tới, người trả lại rất lợi hại!”

“Người xuất hiện ở nơi này, chính là vì để cho ta cảm thấy người rất chán ghét?” Điền Quang không để ý tới Vương Thanh hài hước, lạnh lùng nói.

“Ha ha, ta là tới tiễn đưa người lên đường .” Vương Thanh cười vô cùng ôn hòa : “Lúc trước mấy người kia, mạnh nhất cũng bất quá là Đấu Tôn, đối với đan loại người như người Thánh Cấp võ giả, tự nhiên chẳng khác gì là dùng trứng gà ở đựng tảng đá, bất quá, ta có tất phải nhắc nhở người hạ xuống, này mấy người, đều là Vị Ương gia gia thần, mặc dù chẳng qua là mấy người nô tài, nhưng cũng người có thể tùy ý giết.” Điền Quang hừ lạnh một tiếng: “Người đâu tới nhiều như vậy nói nhảm? Giết sẽ giết, bao gồm người cũng giống như vậy, giết người, như giết gà!”

Vương Thanh sắc mặt hơi đỏ, nhưng ngay sau đó cười lên, ngoạn vị nhìn Điền Quang: “Người muốn chọc giận ta? Vô dụng, mặc dù người không phải là đối thủ của ta, nhưng ta sẽ không làm giết người ô uế tay của ta, ta bây giờ cho người hai cái lựa chọn, đệ nhất.

.

.

.”

Vương Thanh lời nói còn chưa nói hết, lại thấy đối diện Điền Quang dùng ngu ngốc ánh mắt nhìn hắn một cái, nhưng ngay sau đó, thân hình lẳng không dựng lên, mượn bóng đêm, hướng chưa hết ngoài thành điện bắn đi!

Vương Thanh sắc mặt xanh mét, lãnh quát lạnh nói: “Đuổi theo hắn, muốn sống khải!”

Trong bóng tối, truyền đến một trận chinh tề thanh âm: “Dạ!” Mấy đạo thân ảnh, tốc độ cực nhanh lẳng không dựng lên, hướng phía Điền Quang bỏ chạy phương hướng đuổi theo.

Từ đầu tới cuối, Vương Thanh bên cạnh cái kia năm mươi tuổi lão giả không có bất kỳ cử động, cũng không có nói câu

nào, cho đến khi Vương Thanh sau khi phân phó xong, mới nhàn nhạt mở miệng: “Thất thiếu, làm như vậy, có thể hay không chọc giận Minh Nguyệt tiểu thư?”

Vương Thanh lắc đầu: “Chọc giận nàng? Sẽ không, ta lại không có giết người này, hắc, hơn nữa, ta chính là muốn chọc giận nàng, ta muốn đem người này bắt trở lại, sau đó phong ấn dừng kinh mạch, để lại ở bên cạnh ta, làm một cái nô tài, ta muốn để nàng xem thấy, nghĩ cho ta khó khăn, ta sẽ nhường nàng càng khó có thể!”

Vương Thanh này tỏ anh tuấn mặt, có chút vận vẹo, ở trong bóng đêm lộ ra vẻ hết sức dữ tợn.

Lão giả thở dài một tiếng, nói: “Ta còn là cảm thấy, như vậy có chút không tốt lắm, đám hỏi là song Phương gia tộc trong lúc định ra tới, thất thiếu nếu không hỉ hoan Minh Nguyệt tiểu thư, lớn có thể ở bên ngoài tìm nữ nhân khác, như bây giờ làm, không thể nghi ngờ là ở trở nên gay gắt mâu thuẫn, đến lúc đó thật sự nháo, sợ rằng song Phương gia tộc trên mặt rất khó coi a.

“Ta biết, có thể người nghĩ tới cảm thụ của ta không? Của ta chưa lập gia đình” ở trước khi kết hôn một năm, mặc danh kỳ diệu mất tích, mấy năm sau trở về, nhưng mang về tới một người đàn ông” Vương Thanh trên trán nham hiểm gân xanh, sắc mặt dữ tợn, trong lòng hận cực kỳ, cắn răng gầm nhẹ nói: “Ta không có giết người này, cũng đã là cho nàng lưu chân mặt mũi, nàng còn muốn như thế nào nữa?”

“Ai.

.

.” Lão giả thở dài một tiếng sau đó nói: “Thất thiếu người này, không có cần thiết lưu, trực tiếp truyền lệnh, giết chính là về phần Vị Ương gia tiểu thư, hận cũng là hận nhất thời, đối với đại gia tộc đệ tử mà nói, mặt mũi so sánh với cái gì cũng trọng yếu, đến lúc đó cá người thành thân sau, nào dĩ nhiên là có quên mất người nam nhân này, nếu như người không giết, chẳng những nàng có cảm thấy mặt mũi không ánh

sáng, hơn nữa cũng hậu hoạn v cùng.”
“Đối với ngư i.

, ta nuốt không trôi khẩu khí này!” Vương Thani ánh mắt có chút ửng đ , thở hển hển.

“Nuốt không trôi cũng phải nuốt, thất thiế, trừ phi người đã không muốn tiếp tục tiến tới.” Lão giả lời nói thâm thía đích đạo: “Nếu kh ng, rất nhiều chuyện, người nhất định cần phải Nhẫn!”

Một lúc lâu, Vu ng Thanh mới thở dài một cái, chậm rãi nói: “Đã hư vậy, kia, ta nghe lời nưoi, làm cho người ta gi t người nọ sao, hừ, tiện nghi tên vương bát đảo này!”
Điền Quang cả ng ời đấm máu, đều biế lần, hấn cũng cảm giác mình sẽ khô g còn được gặp lại sá~g mai Thái Dương.

Hấn kh ng dám đến Tú Thủy Thành phương hướng chạy, ph a sau những thứ này đuổ giết người của hấn th c lực mặc dù không bằ g Đằng Phi, Điền Quang nhưng không muốn làm cho chuy n này dính líu đến Đ ng Phi, hấn biết, Đằng Pyi đi tới Trung Châu, có chuyện trọng yếu hơn muốn rđi làm, không thể để ch hấn ở còn không có tiếp xúc Cơ gia mức trước, trước hết đ c tội Vị Ương gia cùng Vương gia này hai người q ái vật lớn.

Hơn nữa, ớu như vậy đi cầu giúp }uynh đệ, cũng thật mất hể diện điếm.

Lần đ u tiên gặp Đằng Phi, cũ g là bởi vì nữ nhân, b n thân bị đuổi giết, l n này lại hay là, ở chy nào còn có mặt mũi đi tới gần Đằng Phi?
Đồn thời Điền Quang cũng sin ra một cổ vô lực: con m 刼 nó, lão tử cũng quá xui xẻo sao!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 354: Lục Bào Lão Giả!

>

Mặc dù Điền Quang ở tiến vào Vị Ương Thành lúc trước, đã nghĩ chuyến này sẽ không thuận lợi như vậy, có thể lại không nghĩ rằng có xui xẻo như vậy, vừa lúc gặp phải Vị Ương Minh Nguyệt vị hôn phu Vương Thanh ở Vị Ương gia làm khách! Kể từ đó, Vị Ương gia đã đánh mất thật to một cái thể diện, không có tại chỗ giết hắn, thật là Vị Ương Minh Nguyệt đau khổ cầu khẩn được.

Nhìn Vị Ương Minh Nguyệt rơi lệ đầy mặt, quỳ gối cha của nàng cùng những trưởng lão kia trước mặt đau khổ cầu khẩn bộ dáng, Điền Quang hận không thể một đầu đụng tử ở nơi đó.

Thực lực!

Ta nếu là có thực lực, như thế nào lại để Minh Nguyệt đã bị cái loại này ủy khuất?

Ta nếu là có thực lực, Vị Ương gia coi là cái gì? Vương gia vừa coi là cái gì? Còn có ai dám như thế đối với ta?

Huynh đệ của ta Đằng Phi có thể giúp ta một lần, lại không thể giúp ta trăm lần!

Lần này, ta nếu là tử, vậy thì kiếp sau ở chỗ Minh Nguyệt người gặp gỡ, ta nếu là có thể sống sót, này khẩu ác khí, sớm muộn gì xảy ra!

“Vương Thanh, ngươi cho lão tử chờ!” Điền Quang trong miệng lầm bầm, vừa hướng một mảnh trong rừng rậm chui vào.

“Không làm cho hắn tiến vào cánh rừng, nhanh hơn độ, đuổi theo hắn, ngay tại chỗ giết chết!” Đuổi theo ở Điền Quang người phía sau trong có người la lớn.

Điền Quang bên này mới vừa tiến vào này tấm Tùng Lâm, đột nhiên phát hiện xuất hiện trước mặt một cái lão giả râu tóc bạc trắng, khuôn mặt nhưng giống như trẻ nít Bàn, bóng loáng non mịn, không có một tí nếp nhăn.

Lão giả vóc dáng không cao, đầu rất lớn, nhưng thân thể cũng rất nhỏ gầy, mặc một thân thập phần tiên diễm màu xanh biếc áo choàng, nhìn qua thập phần quái dị.

Điền Quang bị sợ hết hồn, hần hiện tại một thân thực lực đã đạt tới Thánh cấp diên phong, thần thức thập phần cường đại, nhưng hần vẫn hoàn toàn không có nhận thấy được lão giả này tồn tại, chỉ sợ hiện ở lão giả này tự ngăn chặn ở trước mặt của hần, Điền Quang như cũ không có cảm giác nào, phảng phất nơi đó tự không nên đứng một người!

Điền Quang trong lòng cả kinh, ngoài miệng lại nói: “Lão nhân gia mau tránh ra, phía sau có ác nhân!” Vừa nói, đã nghĩ từ lão giả bên cạnh hiện lên đi.

Lão giả vốn là chỉ là một mặt xem cuộc vui nét mặt, nghe thấy Điền Quang nhắc nhở, ánh mắt mỉm cười nói híp mắt, suu hạ xuống, che ở Điền Quang trước mặt, cười hì hì nói: “Người tên tiểu tử này, tâm địa cũng không phải sai, đổi lại làm người khác, sợ là sẽ phải lớn tiếng nhắc nhở gọi chạy trốn, sau đó đem ta đánh lú đi vào, người lại không làm như vậy, ta thích người!”

Điền Quang khóe miệng co quắp quắt, trong lòng tự nhủ: người cũng không phải là Đẳng Phi, rõ ràng là một rất mạnh cao thủ, ta làm sao dám đem người tha xuống nước? Muốn thật làm như vậy, đoán chừng hiện tại ta đã tử.

Trong lòng nhớ, Điền Quang vẽ mặt thành khăn nói: “Lão nhân gia, ta không có lừa gạt ngài, người phía sau thực lực thật sự rất cường đại, hay là đi mau đi.”

“Hắc hắc, sợ cái gì? Ta lão nhân gia đã mấy ngàn năm không có lấy chồng động thủ, nhìn này mấy tiểu tử kia có thể hay không chủ động tìm đến tử.” Lục bào lão giả cười híp mắt nhìn Điền Quang: “Tiểu tử, người rất đối với ta khẩu vị, không

phải sợ, có ta ở đây, không ai bị thương người.”

“Hắn ở đây!”

“Phát hiện tiểu tử kia, ở chỗ này!”

“Hắn không còn khí lực chạy, ha ha!”

Mấy người truy binh thanh âm trung mang theo hưng phấn, rốt cục đuổi theo tiểu tử này, nên tử đồ, mang theo bọn họ chạy một ngày một đêm, hao tổn hai người đồng bạn, nhưng dám không có đuổi theo, mọi người trong lòng cũng ghen một bụng khí.

Năm người, thật nhanh tới đây, đứng ở Điện Quang trước mặt, trong đó một cái mặc màu xanh trường sam lão giả cười lạnh nói: “Người nào thế nào không chạy? Có phải hay không chạy bất động?”

Người mặc màu xám trang phục, bộ mặt dữ tợn đại hán khinh thường nói: “Tiểu tử, tiếp tục chạy a, lão tử còn không có đuổi theo đủ đi!”

Nói là nói như vậy, nhưng người này giờ phút này hơi thở đều có chút thở gấp không đều đặn, đôi hung hăng nhìn chăm chăm Điện Quang.

Mấy người khác tất cả đều là đối với Điện Quang trợn mắt nhìn, chính là chỗ này người, làm hại bọn họ đuổi theo lâu như vậy, vẫn hao binh tổn tướng, lần này trở về, không thể thiếu chịu lấy đến một phen khiển trách.

Điện Quang trong lòng có chút kỳ quái, Lục bào lão giả rõ ràng tự đứng ở phía sau mình, thế nào những người này mọi người, cũng đối với hắn làm như không thấy?

Đang nghĩ ngợi, Lục bào lão giả từ Điện Quang phía sau đi ra, hướng về phía mấy người cười lạnh: “Mấy người vật nhỏ, rất uy phong a?”

“A?” Năm người đuổi theo Điện Quang mọi người là thất kinh, mặc màu xanh trường sam lão giả vẻ mặt ngưng trọng nhìn Lục bào lão giả: “Các hạ là ai?”

“Ta là người như thế nào, không trọng yếu, các người muốn người truy sát, thuộc về ta, các người trở về đi thôi, các người quá yếu, ta và các người động thủ, đó là khi dễ các người.”

Lục bào lão giả vẻ mặt cao ngạo, kia giọng nói nghe đi tới, giống như là ở ân tứ.

“Bằng hữu, ngài làm như vậy, có thể là có chút quá mức, chúng ta cùng tiểu tử này có thâm cừu đại hận, nhất định phải giết hắn, kính xin bằng hữu được dễ dàng.” Lão giả áo xanh vẻ mặt cẩn thận nói, hắn phải cẩn thận, vừa mới lão giả này tự đứng ở đó Điện Quang phía sau, có thể bọn họ năm người thậm chí không có một người nào, không có một cái nào phát hiện sự hiện hữu của hắn, người này thực lực, nhất định rất mạnh!

Mặc dù nói cạnh mình năm người, cũng chưa chắc chỉ sợ này Lục bào lão giả, nhưng ra cửa bên ngoài, có thể ít chọc cho phiền toái, ai muốn toan tính nhiều chuyện?

“Nhất định phải giết?” Lục bào lão giả lãnh cười lên: “Thế nào phải pháp? Tiểu tử này làm cái gì người người oán trách chuyện tình? Còn nữa, khẩu khí của các người thật to a, lão tổ ta hơi sợ đi, mau cho lão tổ ta nói một chút, các người tại sao phải giết hắn, nói lão tổ ta vui vẻ, không có đúng tự mặc kệ.” Điện Quang liếc mắt, trong lòng tự nhủ này cổ quái lão đầu vừa chính vừa tà, hôm nay sợ rằng thật sự dữ nhiều lành ít, bất quá việc đã đến nước này, nói thêm nữa cũng vô dụng, là tử hay sống, xem thiên ý sao.

Mặc màu xám trang phục bộ mặt dữ tợn đại hán cười lạnh mấy tiếng, nhìn Lục bào lão giả nói: “Lão già kia, ngươi ở đâu ra? Chúng ta tại sao phải giết hắn, phải cho bầm bả? Thúc thời, có xa lắm không cho lão tử cắt rất, nếu không, đem đầu ngươi vất xuống tới!”

Lão giả áo xanh muốn lên tiếng ngăn cản, cũng đã không còn kịp nữa, chỉ có thể âm thầm thở dài một tiếng, trong lòng có loại dự cảm bất tường.

“Dem ta đầu vất xuống tới?” Lục bào lão giả thanh âm bỗng nhiên trở nên bén nhọn, giống như là bị thật lớn vũ nhục, đầu của hắn rất lớn, hắn tự mình biết, nhưng đã có bao nhiêu năm không người nào dám ngay mặt cười nhạo đầu của hắn? Lục bào lão giả đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, ngay sau đó, đã nghe gặp rắc một tiếng.

Mặc màu xám trang phục bộ mặt dữ tợn đại hán đầu đột nhiên vô cùng quý dị ở trên cổ vòng vo rất nhiều vòng, răng rắc răng rắc xương vỡ vụn thanh chột vang lên.

Này hết thấy phát sinh ở điện quang Thạch hỏa trong nháy mắt, thậm chí không có ai kịp phản ứng, rốt cuộc xảy ra chuyện gì, đợi được tất cả mọi người lấy lại tinh thần thời điểm, nhìn lại này đại hán, cổ đã bị vắt thành bánh quai chèo! Phốc!

Một viên sinh bộ mặt dữ tợn đầu bị hoàn toàn từ trên cổ vắt xuống tới.

Lục bào lão giả nắm này đại hán đầu, phảng phát khí còn không có tiêu, hướng về phía lão giả áo xanh tròn mắt nhìn: “Còn có ai muốn đem lão tổ đầu của ta vắt xuống tới?”
Điền Quang khoe miệng kịch liệt co quắp, hai chân đều có chút như nhũn ra, không phải là hấn nhất gan, ở vực ngoại trên chiến trường lịch lãm trôi qua người, nào có nhất gan? Có thể giờ phút này Điền Quang đúng là cảm giác được có một cổ hàn khí từ sau bối không ngừng hướng về phía trước leo, nhìn Lục bào lão giả trong tay kia bộ mặt dữ tợn đầu, Điền Quang cảm giác da đầu của mình đều có chút tê dại.

Này quá kinh khủng!

Điền chỉ nhớ rõ rất rõ ràng, trên người mình bảy tám đạo vết thương, trong đó có ba đạo, chính là chỗ này đại hán lưu lại, người này lòng dạ độc ác, hơn nữa một thân thực lực đã đạt tới Vương cấp, mặc dù không phải là cao cấp Vương giả, nhưng đối với giao Điền Quang, vẫn là dư sức có thừa.

Mà nay lại bị này Lục bào lão giả vắt diện đoàn giống như sinh sôi đem đầu cho vắt xuống tới, này Lục bào lão giả.

Được là cái gì tu vi?

Đại Thành Vương Giả? Sợ rằng cũng không dừng lại!

Khó có thể là Đại Đế?

Đại Đế?

Đại Đế!

Điền Quang một đôi mắt tròn thật lớn, nhìn lại hướng này Lục bào lão giả ánh mắt, đều là tràn đầy hoảng sợ.

Còn dư lại bốn người người đuổi giết, giờ phút này tất cả cũng bị chấn nhiếp rồi, mặc thanh sam lão giả khóe miệng kịch liệt co quắp, trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi, run rẩy nói: “Văn bối có mắt không trông, mạo phạm tiên bối, mời tiên bối thứ tội, văn bối là Lộc Thành Vương gia nhân, kính xin tiên bối nhìn ở Vương gia lão tổ tông phân thượng, bỏ qua cho văn bối mấy người một mạng.”

Vừa nói, này lão giả áo xanh phác thông một tiếng quỳ xuống, ba người khác tất cả cũng đi theo quỳ trên mặt đất.

Điền Quang không dám trăm phần trăm đúng là định Lục bào lão giả cảnh mao giới, lão giả áo xanh mấy người này đều là rõ ràng, có thể đem một cái Vương giả đầu tiện tay vắt xuống tới người, không phải là Đại Đế tự gặp quỷ!

Bọn họ giờ phút này trong lòng đều ở cuồng mắng gặp quỷ, tại sao lại ở chỗ này gặp phải một cái Đại Đế? Này được xui xẻo tới trình độ nào, mới có thể đạt tới mức này a!

Lục bào lão giả bữu môi: “Lộc Thành Vương gia? Hắc, các ngươi bọn này bại hoại, thật sự rất cho Vương Đông Lai mất thể diện!”

Lão giả áo xanh nghe thấy lời này, lại càng hồn bất phụ thể, liên tục dập đầu: “Mời tiên bối tha mạng, mời tiên bối tha mạng!”

Mấy người khác tất cả cũng dập đầu như bầm tỏi: “Tiên bối tha mạng, tiên bối tha mạng a!”

Lục bào lão giả không có đề ý tới này mấy người, vẻ mặt đắc ý quay đầu lại nhìn thoáng qua Điền Quang: “Tiểu tử, như thế nào? Ta nói ta có thể bảo vệ ngươi, đó là có thể bảo vệ ngươi.

Hiện tại có thể nói cho ta nghe một chút đi, bọn họ tại sao đuổi giết ngươi sao?”

Điền Quang nào dám giấu diếm, lập tức đem chuyện trải qua nói một lần, thậm chí ngay cả mình đến từ Nam Vực, cũng không có giấu diếm, dĩ nhiên, cũng không có đề cập Đẳng Phi nhóm người, chỉ nói mình vì danh chánh ngôn thuận cưới Vị Ương Minh Nguyệt, cho nên vạn dặm xa xôi đi tới Trung Châu.

Lục bào lão giả nghe, nhìn thoáng qua trên mặt đất quỳ mấy người, hỏi: “Hắn nói là sự thật sao?”

Loại khi này, mấy người này làm sao dám nói láo, lập tức rồi rít gât đầu: “Không sai, hắn nói, cũng thật sự!”

Lục bào lão giả cười quái dị mấy tiếng: “Nói như vậy, chính là các ngươi những người này, đã bị Vương gia tên tiểu tử kia chỉ thị, nghĩ muốn giết bảo bối của ta đồ đệ?”

Điền Quang hơi ngẩn ra, trong lòng tự nhủ: ta đến lúc nào thành bảo bối của người đồ đệ?

Lão giả áo xanh mấy người cũng là bị làm cho sợ đến hồn phi phách tán, trong miệng liên tục vừa nói không dám.

“Không dám? Hừ, hôm nay nếu không phải bị ta gặp phải, bảo bối của ta đồ đệ không đợi nhìn thấy ta liền có tử rùng, kia lão tử ta sau này thượng đi đâu tìm hắn?” Lục bào lão giả ánh mắt lóe ra, trong lòng do dự.

Điền Quang suy nghĩ một chút, nhịn không được nói: “Tiền bối, bọn họ cũng là bị người sai sử, thực nhân bổng lộc, trung người chuyện, không có cần thiết đuổi tận giết tuyệt, để bọn hắn sao.”

“Ân?” Lục bào lão giả híp mắt, rất chăm chú nhìn Điền Quang, phảng phất muốn nhìn được Điền Quang rốt cuộc là thật lòng hoặc toan tính.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 355: Vị Ương Vô Khuyết!

>

Convert by:

ZajMaster

Điền Quang kiên trì tiếp tục nói: “Kỳ thật chuyện này, theo đạo nghĩa đi lên nói, ta cũng có sai, nếu như là vị hôn thê của ta bị người đoạt đi, ta đoán chừng cũng có thể như vậy làm, hơn nữa ta đã giết hai người bọn họ, những người này, coi như xong đi.”

“Hắc hắc, bảo bồi đồ đệ, về sau muốn cùng ta gọi sư phụ, đã nghe chưa?”

Lục bào lão giả hài lòng nhìn xem Điền Quang, càng xem càng ưa thích, tiểu gia hỏa có đảm lược, người rất thiện lương, nếu như này thẳng thắn thành khẩn, tuổi còn trẻ đấy, có thể tu luyện tới Thánh cấp đỉnh phong, coi như là một thiên tài, có thể tại trước khi rời đi, thu một cái như vậy truyền nhân, thật sự là kiện thật tốt sự tình.

Lục bào lão giả trong lòng suy nghĩ, nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn xem Điền Quang.

Điền Quang có chút sững sốt cả buổi, mới nghi hoặc lấy hỏi: “Tiền bồi thật muốn thu ta làm đồ đệ?”

Nhắc tới người, xem một người thuận mắt, thấy thế nào đều thoải mái, nếu là đổi lại người nói ra những lời này, Lục bào lão giả chỉ sợ hội (sẽ) một cái tát đem đối phương đập thành căn bã: lão tổ ta như thế hãnh diện cho người, người lại không muốn mặt, cái kia liền không muốn sống!

Mà Điền Quang nói ra những lời này, Lục Bào lão tổ ngược lại hài lòng không được, nguyên nhân rất đơn giản: mặc cho ai đều có thể xem ra mình là một tuyệt thế cường giả, tiểu tử này

cũng không có trực tiếp nhào lên ôm đùi, nhân phẩm thật là lớn tốt!

Hắn cũng không muốn muốn, hắn vừa ra tay liền đem một cái Vương cấp cường giả đầu cho vụn xuống, ai còn dám chạy tới ôm bắp đùi của hắn?

“Như thế nào, ngươi chướng mắt lão tổ ta?” Lục bào lão giả mặt nghiêm, giả bộ như rất không cao hứng bộ dạng.

“Không phải, tiền bối đã hiểu lầm, chẳng qua là văn bối là một ngu dốt người, chỉ sợ về sau đi ra ngoài, ném đi tiền bối thể diện.” Điền Quang chỉ số thông minh vốn là rất cao, loại này thời điểm, làm sao có thể không biết ứng với nên nói cái gì?

“Ha ha ha, có lão tổ ta tại, chỉ cần ngươi cố gắng tu luyện, muốn tăng lên chậm đều không được!” Lục bào lão giả tâm tình thật tốt, hào khí vượt mây nói, sau đó nhìn lướt qua như trước quỳ trên mặt đất mấy người, đuổi ruồi bình thường vậy vẩy tay: “Đều cút ngay, lão tổ ta hôm nay tâm tình tốt, cũng muốn cho đồ đệ của ta một cái mặt mũi, nhớ kỹ, trở về cùng nhà các ngươi vị kia tiểu công tử nói, cái kia Vị Ương gia tiểu cô nương, ta cho đồ đệ của ta dự định, lại để cho hắn ít tìm phiền toái cho mình, không tin lão tổ ta mà nói..., hậu quả nếu mà biết thì rất thê thảm.”

Nói qua, Lục bào lão giả lại nói: “Lại để cho chính hắn đến hỏi hỏi Vương Đông Lai, lão tổ ta là ai!”

Lão giả áo xanh bốn người nào dám có nửa câu nói nhảm, dập đầu mấy cái đầu về sau, chật vật mà đi.

Lục bào lão giả nhìn cũng chưa từng nhìn liếc những người này, hướng về phía Điền Quang vui lên: “Đồ đệ ngoan, đừng lo lắng ngươi cái kia vợ bé rồi, có lão tổ một câu nói của ta, không ai dám di chuyển nàng! Trước cùng lão tổ ta đi, ba tháng, lão tổ ta cho ngươi tấn chức Vương cấp! Đến lúc đó, lão tổ ta lại tự mình dẫn ngươi đi Vị Ương gia, cho ngươi cầu thân!”

Điền Quang ở sâu trong nội tâm một hồi kích động, lúc này quỳ rạp xuống đất, cung kính dập đầu lạy ba cái, cam tâm tình nguyện kêu một tiếng: “Đệ tử Điền Quang, bái kiến sư phụ!”

.
Lão giả áo xanh mấy người một đường chạy như điên, tốc độ kia không thể so với đuôi giết Điền Quang thời điểm chậm bao nhiêu, thẳng đến chạy ra đi vài trăm dặm, mới dừng bước lại nghỉ ngơi, nguyên một đám sắc mặt khó coi muốn si, như cha mẹ chết giống như.

“Đã xong, lần này trở về, muốn như thế nào nói rõ?” Một cái hơn năm mươi tuổi vương giả, rũ cụp lấy đầu, vẻ mặt ủ rũ nói.

Lão giả áo xanh híp mắt, ánh mắt lập loè, đột nhiên hoảng sợ nói: “Ta biết rõ hắn là ai rồi!”

“Hả?” Ba người khác tất cả đều nhìn xem lão giả áo xanh.

“Nguyên lai dĩ nhiên là hắn, khó trách.

.

.

Ông t...r...ờ...i..., hắn còn sống, thật không nghĩ tới, chúng ta hôm nay tránh được một kiếp!” Nói qua, nhìn thoáng qua ba người, từng chữ một nói: “Hắn là Lục Bào lão tổ!”

“Cái gì? Hắn là Lục Bào lão tổ?” Mặt khác ba người kia tất cả đều vẻ mặt hoảng sợ, trong mắt hiện lên một vòng sợ hãi thật sâu, càng nhiều nữa, là một loại sống sót sau tai nạn may mắn.

“Có thể theo Lục Bào lão tổ trong tay may mắn còn sống, thực con mẹ nó là vận khí a...!” Một cái vương giả nhin không được mắng một câu: “Thật không nghĩ tới, lại sẽ là hắn, nhiệm vụ lần này thất bại, đoán chừng không sẽ phải chịu cái gì trách phạt rồi, đừng nói chúng ta, đoán chừng coi như là Đông Lai lão tổ tự thân xuất mã, đều.

.

”

Cái này vương giả nói phân nửa, không có nói đi xuống, mấy người khác đều sâu chấp nhận gật đầu.

Lão giả áo xanh nói ra: “Tốt rồi, biết rõ chúng ta trêu chọc người là ai là được rồi, trở về tranh thủ thời gian nói cho thất thiếu, buông tha đi, sau đó về đến gia tộc, cầu kiến Đông Lai lão tổ, khuyên hấn buông tha cho cùng Vị Ương gia quan hệ thông gia a, thực chọc giận vị này, ai cũng không chịu đựng nổi!”

.

.

Vị Ương thành, Vị Ương gia.

Vị Ương Minh Nguyệt bị phong ấn ở kinh mạch, giam lỏng tại chính mình trong sân, cả ngày lấy nước mắt rửa mặt, nàng hối hận rồi, thật sự hối hận, không nên mang Điền Quang trở về, sớm biết như thế, nên cùng Đằng Phi đám người cùng một chỗ mới đúng, dù là đối mặt Cơ gia cái loại này quái vật khổng lồ, cũng so như bây giờ tốt.

Nhất là Vị Ương Minh Nguyệt rất rõ ràng Vương Thanh là cái hạng người gì, hấn có thể sẽ không giết Điền Quang, nhưng tất nhiên hội (sẽ) tìm kiếm nghĩ cách bắt lấy Điền Quang, sau đó dùng hấn uy hiếp chính mình.

Điền Quang là cái gì tính tình, Vị Ương Minh Nguyệt vô cùng rõ ràng, tuy nói xuất thân cũng không tốt, nhưng thực chất bên trong kiêu ngạo, cũng không so bất kỳ một cái nào đại tộc đệ tử ít, thà rằng si, cũng sẽ không khiến Vương Thanh như nguyện.

“Điền lang, là ta hại ngươi, ngươi yên tâm, chính là si, ta cũng sẽ không gả cho cái kia Vương Thanh đấy.” Vị Ương Minh Nguyệt chảy nước mắt, thì thảo tự nói.

Vị Ương gia ngoài cửa lớn, đã đến một nam ba nữ, yêu cầu gặp Vị Ương gia tiểu thư Vị Ương Minh Nguyệt.

Hạ nhân tranh thủ thời gian thông báo đi vào, một mực bẩm

báo đến Vị Ương gia gia chủ đương thời, Vị Ương Minh Nguyệt phụ thân Vị Ương Vô Khuyết chỗ đó.

Vị Ương Vô Khuyết không đến 50 tuổi, tướng mạo đường đường, ăn mặc một thân thủ công thêu thùa trường bào màu đen, toàn thân tràn ngập thượng vị giả uy nghiêm, nghe thấy có người muốn cầu gặp nữ nhi của mình, không khỏi có chút nghi hoặc, vừa định nói không thấy, đột nhiên nghĩ đến con gái theo Trung Châu trở về, lập tức lại đổi chủ ý, mời bốn người kia tiến đến.

Vị Ương Vô Khuyết đối (với) nam vực cũng rất tò mò, nếu như không phải đang con gái tốt mang theo cái kia nam vực võ giả lúc trở lại vượt qua Vương Thanh cũng ở đây, Vị Ương Vô Khuyết chưa chắc sẽ đem Điền Quang đuổi đi ra, ít nhất cũng phải hiểu rõ thoáng một phát.

Nhưng không có biện pháp, sự tình đuổi cùng một chỗ, với tư cách gia chủ, hắn không làm không được ra loại này lựa chọn.

Nhưng tại ở sâu trong nội tâm, Vị Ương Vô Khuyết cũng không muốn làm như vậy.

Thượng vị giả bất đắc dĩ, kỳ thật thêm nữa....!

Không bao lâu, Đằng Phi bốn người được mời vào phòng trọ, Vị Ương Vô Khuyết nhìn thấy Đằng Phi bốn người, đánh giá một phen, trong nội tâm thầm khen một tiếng, sau đó thanh âm ôn hòa mà hỏi: “Tiểu nữ thân thể không thoải mái, bất tiện gặp khách, tại hạ Vị Ương Vô Khuyết, là Vị Ương gia gia chủ, mấy vị nếu là tiểu nữ bằng hữu, như vậy liền tạm thời ở ở chỗ này của ta, các loại:đợi tiểu nữ lúc nào tốt rồi, lại làm cho nàng thấy các người, như thế nào?”

Đằng Phi nhàn nhạt cười cười, nói ra: “Vị Ương gia chủ, chân nhân trước mặt, chưa bao giờ nói láo, khách sáo lí do thoái thác, ta nghĩ thì không cần.”

Đằng Phi rất trực tiếp, ta với người Vị Ương gia chủ không có cái này giao tình, chúng ta không cần loại này đối trá.

“Hả? Cái kia có chuyện gì, người nói thẳng a.” Vị Ương Vô Khuyết đuôi lông mày nhảy lên, thản nhiên nói.

Thân là siêu cấp đại tộc gia chủ, cái kia một thân uy nghiêm, thậm chí không cần có thể phát ra, liền có thể làm cho người ta mang đến áp lực cực lớn.

Nhưng cái này mấy người trẻ tuổi, lại như là hoàn toàn không có có cảm giác đến hấn phóng xuất ra áp lực bình thường, hồn nhiên chưa phát giác ra.

“Là như thế này, chúng ta tới tự nam vực, là Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt tiểu thư bằng hữu.

Trước đó vài ngày, Điền Quang từng đã tới Vị Ương gia bái phỏng, hôm nay lại biến mất bóng dáng, ta muốn hỏi hạ Vị Ương gia chủ, cũng biết ta bằng hữu kia hạ xuống?” Đằng Phi ngữ khí bình thản, lại mang theo vài phần chất vấn ngữ khí.

Đằng Phi trong nội tâm, giờ phút này cũng đồng dạng là lửa giận gấu nhưng, nếu không có trước mắt vị này chính là cái siêu cấp lớn tộc gia chủ, nếu không có hấn là Vị Ương Minh Nguyệt phụ thân, nếu không có sợ động tĩnh quá lớn dẫn xuất Vị Ương gia Đại Đế lão tổ tông, Đằng Phi chân tướng đồ ập xuống trước đánh cho hấn một trận hơn nữa.

Đằng Phi bốn người, không là vừa vặn mới đến Vị Ương thành đây, bọn hấn đã tới hai ngày, Đằng Phi thậm chí đã tìm được Điền Quang gặp chuyện không may ngày đó uống rượu tiểu tửu quán, cũng đoán được động thủ người hấn là Vương gia đây, Điền Quang hiện tại, sinh si không biết! Chính là bởi vì như vậy, Đằng Phi mới biết phần nộ, trong lòng tự nhủ người Vị Ương gia cũng hơi quá đáng a? Liền coi như các người không muốn đem Vị Ương Minh Nguyệt gả cho Điền Quang, nhưng Điền Quang cuối cùng là đến tự khách nhân phương xa, người Vị Ương gia tại Trung Châu được xưng nhân nghĩa gia tộc, chính là mẹ hấn như vậy nhân nghĩa hay sao?

Điền Quang có tất cả không đúng, cũng không phải tại Vị Ương thành gặp chuyện không may!

Vương gia muốn giết Điền Quang, đó là Vương gia sự tình,

nhưng người Vị Ương gia, cứ như vậy trơ mắt nhìn xem Điền Quang tại Vị Ương thành bị đuổi giết, chính là người Vị Ương gia không đúng!

Cường thế sao? Bá đạo sao?

Trong lúc bất tri bất giác, Đằng Phi kỳ thật đã có tư cách này! Cái này, chính là trên cái thế giới này cường giả lý luận, đạo lý là cái gì? Đạo lý là gẫu cái rắm! Ai mạnh, đạo lý liền nắm giữ ở trong tay ai, không hơn.

Đằng Phi trước mắt một thân thực lực có thể quét ngang toàn bộ vương giả đẳng cấp, cho dù hiện tại bề ngoài thiên hạ những cái...kia Đại Đế, tại Đằng Phi cái này tuổi thời điểm, chỉ sợ cũng không có Đằng Phi cường đại!

Cho nên, hẳn thật sự có tư cách, bắt đầu đi sử dụng cường giả lý luận rồi.

Vị Ương Vô Khuyết có chút không vui, nhăn đầu lông mày, nhìn xem Đằng Phi, nhàn nhạt nói ba chữ: “Không biết.” Sau đó hắn đứng người lên, nói ra: “Ta bề bộn nhiều việc, sẽ không cùng mấy vị rồi, mấy vị nếu là muốn ở chỗ này, ta sẽ nhượng cho người an bài các người, nếu không muốn, xin mời tự tiện a.”

Vị Ương Vô Khuyết trong nội tâm cũng thật khó khăn, hắn có thể nói cái gì? Chẳng lẽ muốn trực tiếp nói cho mấy người này: Điền Quang tiêu tử kia đoán chừng đã sớm si rồi, Vương Thanh thủ hạ sáu bảy vương giả cùng một chỗ đuổi giết hắn, hắn có thể còn sống sót quả thực chính là cái kỳ tích!

Hắn không có cái kia tâm tư, cũng không cần phải, lại để cho cái này mấy người trẻ tuổi cùng Vương gia cái loại này siêu cấp lớn tộc chống lại, động tĩnh quá lớn đến lúc đó còn sẽ ảnh hưởng đến Vương gia cùng Vị Ương gia quan hệ trong đó.

Nhất là dùng Vị Ương Vô Khuyết loại này thân phận địa vị, có thể phá lệ thấy bọn họ một mặt, kỳ thật đã là cho đủ mặt mũi! Vị Ương Vô Khuyết thừa hành đây, đồng dạng cũng là cường giả lý luận!

Đúng lúc này, bên ngoài tiến đến một người, vốn là nhìn thoáng qua Đằng Phi đám người, lập tức đi đến Vị Ương Vô Khuyết bên cạnh, truyền âm đang nói gì đó.

Vị Ương Vô Khuyết vốn là lộ ra quả là thể biểu lộ, lập tức trên mặt biểu lộ dần dần cứng đờ, đến cuối cùng, biến thành ngạc nhiên, thốt ra, hỏi: “Thật sự?”

Tiến đến người nợ cười khổ nói: “Vương Thanh đã quay về lộ thành, đây là bọn hăn trước khi đi, một cái trong đó tham dự người truy sát chính miệng nói với ta, nhiều năm trước, ta từng đã cứu người nợ một lần, cho nên hăn thiếu nợ ta một cái rất nhiều nhân tình, chuyện này, hăn không có khả năng nói dối.”

Vị Ương Vô Khuyết ánh mắt lộ ra bất khả tư nghị biểu lộ, lầm bầm nói: “Làm sao có thể? Vị kia.

.

.

Rõ ràng còn còn sống?”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 356: Nguyệt Lượng Thành Bích Thủy Viên!

>

Vừa nói, Vị Ương Vô Khuyết hướng về phía Đằng Phi lộ ra một cái so với khóc đẹp mắt không được bao nhiêu nụ cười, nói: “Thật xin lỗi, mấy vị nếu là tiểu nữ bằng hữu, ta đây sẽ làm cho tiểu nữ đi ra đón đối đãi các người tốt lắm, vừa mới có chút hiểu lầm, mong rằng mấy vị nhiều thông cảm.

Các người ở chỗ này ít ngồi chỉ chốc lát, tiểu nữ một hồi sẽ tới.”

Vị Ương Vô Khuyết vừa nói, cùng người nọ vội vã rời đi.

Đằng Phi cùng Liễu Thiên Hà mấy người hai mặt nhìn nhau, không biết chuyện gì xảy ra, để vị này Vị Ương gia chủ trong lúc bất chợt tự thay đổi thái độ, nhưng nghĩ đến chuyện này sẽ không quá nhỏ.

Một lát sau công phu, Vị Ương Minh Nguyệt xuất hiện ở mọi người trước mắt, mặc dù trang phục một phen, nhưng là nhìn ra được, Vị Ương Minh Nguyệt bây giờ rất tiêu tụy, tinh thần cũng không tốt, bất quá cũng không giống như là bị phong đòn kinh mạch bộ dạng.

Đằng Phi có chút nghi ngờ, nhìn thoáng qua Liễu Thiên Hà.

Liễu Thiên Hà vì trung lắc đầu, cho biết nàng cũng không rõ ràng lắm, lúc này, lại nghe thấy Vị Ương Minh Nguyệt vội vã mở miệng hỏi: “Các người thế nào tới? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Cha ta tại sao trong lúc bất chợt đem ta bị phong ấn kinh mạch giải khai, sau đó thả ta tới thấy các người?”

“Cái gì, người cũng không biết xảy ra chuyện gì?” Cơ Tĩnh

Huyền đi tới Vị Ương Minh Nguyệt bên cạnh, vẻ mặt ân cần hỏi han.

“Ta vẫn bị giam lỏng ở trong sân, phía ngoài chuyện gì xảy ra, ta cũng không rõ ràng lắm khẩu” Vị Ương Minh Nguyệt vừa nói, đột nhiên hỏi: “Điền Quang đi? Các người đều ở đây, hắn đi đâu?”

Đằng Phi mấy người lẫn liếc nhau một cái, thở dài một tiếng, Đằng Phi trầm giọng nói: “Ta cũng không biết tung tích của hắn, vốn là lần này đến chưa hết thành, cũng là bởi vì nghe nói bên này đã xảy ra chuyện, mới có thể tới đây hỏi thăm.”

“Đã xảy ra chuyện gì? Có phải hay không Vương gia?” Vị Ương Minh Nguyệt hai đạo mày liễu giơ lên, giọng căm hận nói: “Hắn nếu là có tốt ngạt, ta liền coi là liều mạng này mạng, cũng sẽ không bỏ qua cho Vương gia!”

Chỉ có không buông tha Vương gia sao? Liễu Thiên Hà nhìn thoáng qua Vị Ương Minh Nguyệt, trong lòng cười lạnh: các người Vị Ương gia là không làm, mới là tạo thành Điền Quang gặp chuyện không may nguyên nhân căn bản!

Lúc này, phía ngoài truyền đến một tiếng thở dài, Vị Ương Vô Khuyết thanh âm vang lên: “Nữ nhi, khác đoán bậy, người nọ không có chuyện gì, người cùng Vương gia hôn ước, tám chín phần mười, cũng muốn thất bại.”

Vị Ương Minh Nguyệt ngậm miệng, trực tiếp đã đi qua mở cửa phòng, một đôi xinh đẹp con người nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn cha của mình, thanh âm lạnh như băng thanh thúy: “Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?”

Vị Ương Vô Khuyết lại thở dài một tiếng, cất bước đi tiến gian phòng, hướng về phía Đằng Phi nhóm người gật đầu, sau đó mới nhìn nữ nhi cười khổ nói: “Người tìm một cái tốt vị hôn phu, đi thiên đại cút chó vận, ở bị Vương gia nhân đuổi giết trên đường, thậm chí gặp được Lục Bào Lão Tổ, cũng bị bắt làm đệ tử, hơn nữa để nói đi ra, nói cho Vương gia nhân, không cho nữa đánh chủ ý của người.”

“Lục Bào Lão Tổ?” Đằng Phi bọn người là không hiểu ra sao, không biết đây là đâu nhất tôn đại thần, mà Vị Ương Minh Nguyệt đồng dạng cũng là vẻ mặt mờ mịt, hỏi: “Lục Bào Lão Tổ là ai? Hắn rất lợi hại phải không? Còn nữa, Vương gia quả nhiên phái người đuổi giết Điền lang, rất tốt, Vương Thanh,

ngươi nhớ kỹ cho ta, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!”
“Đủ rồi, Minh Nguyệt, ngươi cũng đừng có đi theo hồ nháo.”
Vị Ương Vô Khuyết nhin không được thấp giọng quát lớn một câu, sau đó vẻ mặt bất đắc dĩ nói: “Bây giờ nhất tức giận cũng là nhất bất đắc dĩ, nhưng thật ra chính là Vương gia, thật tốt con dâu, bị cho cướp đi, mao nghĩ muốn trả thù, nhưng gặp được một vị chân chính đại năng tổ tông, bọn họ đã đủ xui xẻo, ngươi cũng đừng có đi theo thêm phiền!”
Vị Ương Minh Nguyệt lạnh lùng cười một tiếng: “Kia Điền lang nếu là không gặp được vị kia đại năng lão tổ tông đi? Có phải hay không tự thảm chết ở Vương gia nhân đuổi giết trung? Cha, ta không biết Lục Bào Lão Tổ là ai, hấn cứu nam nhân của ta, ta cảm giác hấn.

Nhưng đối với Vương gia cừu hận, ta tuyệt sẽ không dễ dàng buông tha cho!”
Vị Ương Vô Khuyết trường song một tiếng, ánh mắt phức tạp nhìn thoáng qua Vị Ương Minh Nguyệt, nói: “Tùy tiện ngươi sao, người trẻ tuổi chuyện tình, các ngươi người trẻ tuổi trong lúc giải quyết tốt lắm.”
Vừa nói, không nói thêm gì nữa, xoay người rời đi.

Vị Ương Minh Nguyệt phân phó Nhân thượng tới một bàn rượu và thức ăn, chiêu đãi Đằng Phi nhóm người.

Mặc dù nói không có Điền Quang cụ thể tin tức, nhưng ít ra biết hấn bình yên vô sự, này là đủ rồi.

Đồng thời, Vị Ương Minh Nguyệt nhóm người đối với Lục Bào Lão Tổ cũng phi thường tò mò, không biết vị này Lão Tổ rốt cuộc có như thế nào thực lực, thậm chí có thể làm cho Trung Châu siêu cấp thế lực một trong Vương gia nhượng bộ lui binh, cũng làm cho đều là siêu cấp thế lực một trong Vị Ương gia gia chủ vẻ mặt bất đắc dĩ.

Trải qua Vị Ương Minh Nguyệt một phen dò thăm, rốt cục chiếm được vị này Lão Tổ tư liệu, tại chỗ đã bị sợ ngây người, trở lại nói cho Đằng Phi nhóm người nghe, Đằng Phi mấy người cũng là nghe được trợn mắt hốc mồm.

Trung Châu bồi phận bồi phận cao nhất cường giả, trong truyền thuyết nhất đến gần Hoàng cấp tuyệt thế đại năng, một thân tu vi, ngay từ lúc hơn một vạn năm trước cũng đã đăng phong tạo cực, đánh lặn Trung Châu vô địch thủ.

Bởi vì Lục Bào Lão Tổ tướng mạo quái dị, thích mặc một thân màu xanh biếc áo choàng, từng còn có một ngoại hiệu, gọi áo lục đại đầu quỷ, bất quá cái này ngoại hiệu, đã có hơn vạn năm không ai dám kêu.

Đừng nói ngay mặt, cho dù sau lưng, cũng không có can đảm này.

Cho dù là Lộc Thành Vương gia Lão Tổ, Đại Đế Vương Đông Lai, nhìn thấy Lục Bào Lão Tổ, cũng muốn cung kính kêu một tiếng tiên bối, không dám có nửa điểm càn rỡ cử động.

Vị này hoá thạch giống như lão tổ tông, lần trước công khai lộ diện, hay là hơn ba nghìn năm trước, sau liền mai danh ẩn tích, rất nhiều lớp người già nhân vật, cũng rồi rít suy đoán vị này hoá thạch lão tổ tông làm như là tọa hóa, làm như chính là đi tìm Vĩnh Hằng Chi Địa, rồi đi Trung Châu.

Không ai nghĩ, biến mất hơn ba nghìn năm sau khi, Lục Bào Lão Tổ thậm chí sẽ xuất hiện ở khoảng cách chưa hết thành không nhiều xa một mảnh trong núi sâu, Vương gia một đám sát thủ, tốt chết không chết đụng phải vừa vặn, có thể còn sống trở về này mấy vị, thật sự muốn hảo hảo đốt mấy nén hương, bye bye Thần.

Cũng chỉ có loại chuyện lật vạt này hoá thạch giống như lão tổ tông, mới có thể để cho Lộc Thành Vương gia không dám lỗ mãng, mới có thể để cho Vị Ương gia gia chủ bộ mặt bất đắc dĩ.

Biết được Lục Bào Lão Tổ chân thực thân phận cùng đủ loại trải qua kinh nghiệm sau, Đằng Phi mấy người thật sự có loại bị rung động đến rồi cảm giác, đều là cảm khái hàng vạn hàng nghìn.

Liễu Thiển Hà tự giễu cười, thầm nghĩ trong lòng: ta sống gần ngàn năm, một thân thực lực đạt tới Vương giả đại thành diện phong trạng thái, một lần cho là mình đã coi như là đứng ở thế giới này chỗ cao nhất cường giả, thậm chí cho rằng có Thiên có thể đạp trên Thánh Thần đi qua đường, đi truy tầm Thần chi dạy.

.

.

Trước có Đằng Phi, cái này mười tám tuổi là được quét ngang Vương Cấp yêu nghiệt, hôm nay lại có Lục Bào Lão Tổ, loại chuyện lật vật này hơn vạn năm chính là hoá thạch Lão Tổ.

Xem ra ta thật là chỉ ếch ngồi đáy giếng, quá nông cạn!
Đằng Phi trong lòng còn lại là làm Điền Quang cảm thấy vui vẻ, tự đáy lòng vui vẻ.

Hắn cả đời này, trừ Lục Tử Lăng ở ngoài, sẽ không nữa tán thành người thứ hai sự phụ.

Chỉ sợ hắn bây giờ chân thực thân phận, là Thánh Thần người thừa kế, chỉ sợ hắn cùng Lôi Minh Đại Đế trong lúc có lớn lao nhân duyên, chỉ sợ Đồng chỉ điểm hắn suốt một năm, lại tiến đưa hắn Ngô Đồng Chi Tâm.

Đằng Phi trong suy nghĩ sự phụ phụ, vĩnh viễn cũng chỉ có một, đó chính là lục tím khương.

Đối với Điền Quang có thể có được lớn như thế cơ duyên, bị như vậy một cái lão tổ tông thủ vệ đệ tử, Đằng Phi sợ là nếu so với Vị Ương Minh Nguyệt trả lại vui vẻ.

Hoàng thờ ơ, nàng chân thực thân phận là ma thú, phương thức tu luyện cùng nhân loại có khác nhau rất lớn, tựa như Thanh Long Lão Tổ, đi theo Lôi Minh Đại Đế nhiều năm, sở học tập công pháp, cũng chỉ có một bộ Bát Bộ Thiên Long Quyết, chỉ có tinh thông một cái Long Chúng Thiên.

Cơ Tĩnh Huyền còn lại là chân chân chính chính cảm nhận được hâm mộ, mặc dù trải qua song tu, nàng giác tỉnh một phần Phượng Hoàng huyết mạch, thực lực tăng lên cũng cực nhanh, cho tới bây giờ, Cơ Tĩnh Huyền đích tư chất, đã không thể so với Trung Châu Cơ gia những thứ kia ưu tú con vợ cả đệ tử sai, nhưng Cơ Tĩnh Huyền hay là hy vọng mình cũng có thể có một cái Lục Bào Lão Tổ như vậy sự phụ phụ.

Nhưng thật ra Cơ Tĩnh Huyền mình còn có những tình tình mê mê, lấy nàng bây giờ đích tư chất, nếu là chịu trở về Trung Châu Cơ gia, chỉ sợ nàng yêu cầu để Cơ gia một cái Đại Đế làm sư phụ nàng, Cơ gia cũng có chăm chú suy nghĩ.

Bất quá cho dù Cơ Tĩnh Huyền biết, nàng cũng sẽ không nữa lựa chọn gia nhập Cơ gia, bởi vì nàng đã quyết định đi theo Đằng Phi, cho nên, Đằng Phi không thích Cơ gia, nàng Cơ Tĩnh Huyền, cũng sẽ không thích!

Nếu đã muốn biết Điền Quang không có nguy hiểm gì, Đằng Phi nhóm người cũng không còn cần thiết ở lại Vị Ương gia, ngày thứ hai liền cáo từ rời đi, Vị Ương Minh Nguyệt thành tâm giữ lại một phen, gặp Đằng Phi nhóm người đi ý mã đã quyết, liền chạy đi cùng phụ thân nói, muốn đi Cơ gia nhìn sư phụ.

Vị Ương Vô Khuyết rất rõ ràng nhà mình nữ nhi sư phụ phụ là ai, lập tức gật đầu đáp ứng, kể từ đó, Vị Ương Minh Nguyệt cùng Đằng Phi nhóm người cùng nhau, đến Nguyệt Lượng Thành phương hướng chạy tới.

Làm Trung Châu cường đại nhất siêu cấp thể lực một trong, Cơ gia chủ thành, tương đối khổng lồ, thành lập ở một mảnh bình nguyên bên trên, cách hơn trăm trong là có thể nhìn thấy, đường chân trời cuối, có một tấm màu đen Đại Thành, khí thế rộng rãi, nguy nga hùng tráng!

Nguyệt Lượng Thành, từ trên cao nhìn xuống dưới, phẳng phát một vòng đầy tháng, rất khó tưởng tượng năm đó thiết kế Nguyệt Lượng Thành người, là như thế nào bức tranh ra lớn như thế một cái vòng tròn hình dạng.

Bởi vì từ trên cao nhìn lại, không lồ vô cùng Nguyệt Lượng Thành hình tròn thành tường, hoàn mỹ không sót mẻ! Trung gian tâm, chính là Cơ gia trọng yếu nhất người, mới có tư cách chỗ ở.

Bích Thủy Viên, vào vị trí tại Nguyệt Lượng Thành tâm nơi cái kia điểm tâm thượng!
Chiếm diện tích cực kỳ rộng lớn, là một ngọn cực kỳ xinh đẹp tinh xảo lâm viên, dùng lường trước tương đối khảo cứu, phong cách cổ xưa đại khí, tinh xảo và không hiện xa hoa.

Các loại kỳ hoa dị thảo tùy ý có thể thấy được, có rất nhiều giá trị không cách nào lường được, phía ngoài thiên kim khó cầu đồ, ở chỗ này nhưng không đáng giá nhắc tới.

Phàm là gặp qua cái này vườn, không khỏi hâm mộ ở tại trong vườn này người.

Chỉ có một người ngoại lệ, đó chính là cái này vườn chủ nhân..

Cơ Tử Vân.

Cơ gia lão gia chủ nhất súng ái tiểu nữ nhi, từng Cơ gia minh châu, bởi vì kháng cự Cơ gia trưởng lão hội cho an bài hôn sự, rời nhà trốn đi, đi xa Nam Vực, ở nơi đó, Cơ Tử Vân gặp được nàng trong cuộc đời yêu nhất người Đằng Vân Chí.

Hai người vốn là thân phận địa vị cùng vận mệnh hoàn toàn không nên có bất kỳ giao tập người, đi tới cùng nhau, sinh người từ nhỏ liền giác tỉnh đương thời nhất cao quý Phụng Hoàng huyết mạch hải tử , hải tử kia tên, gọi Đằng Phi.

Xuất thân đại tộc Cơ Tử Vân kiến thức phi phàm, nhưng chưa từng thấy qua so sánh với con mình thiên tư càng tốt hải tử , kia hai năm, là nàng cả đời này hạnh phúc nhất thời gian.

Đi theo trượng phu cùng nhau, kinh doanh cái kia nhỏ không thể có nhỏ đi nữa, gia tộc, Cơ Tử Vân cảm thấy, như vậy bình tĩnh quá cả, phụng bồi trượng phu, nhìn yêu mến hải tử trưởng

thành , chính là nhất chuyện hạnh phúc.

Đáng tiếc ngày vui ngắn chẳng tày gang, một ngọn thương cỏ
lớn mộ khai quật, đem nàng cả vận mệnh toàn bộ thay đổi.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 357: Tin Tức!

>

Nếu như thời gian có thể đảo lưu, Cơ Tử Vân tuyệt sẽ không đi tò mò thăm dò kia tòa Cổ Mộ, lại càng không có liên lụy đi vào, chỉ sợ đồ vật bên trong, là có thể để Đại Đế cũng ngắm nghía tuyệt thế bảo vật, nàng cũng sẽ không động tâm.

Ở nàng trong mắt, có nữa giá trị bảo vật, cũng không như trượng phu của nàng cùng hài tử.

Mười lăm năm, cõi đời này nàng yêu nhất hai người, một cái cùng nàng âm dương cách xa nhau, một cái yếu vô tin tức, nếu như không có ngoài ý muốn lời nói, đời này cũng không có cơ hội nhìn thấy.

Để cho nàng cảm thấy đau lòng chính là, cái kia vốn là thiên tư trác tuyệt, nên ở cõi đời này đỉnh cấp cường giả hàng ngũ trong giữ lấy một chỗ ngòi hài tử, bởi vì bị bản thân liên lụy, chỉ có thể làm một người bình thường.

Ở đây tiểu gia tộc trong sinh trưởng, có bởi vì không thể tu luyện mà bị cười nhạo, bị châm chọc, hấn đối với cha mẹ của mình không có có bất kỳ ấn tượng cùng trí nhớ, có lẽ đến chết sẽ không biết, trăm vạn trong ở ngoài, mẹ của hấn một mực nhớ thương của hấn, lo lắng đến hấn.

Cơ Tử Vân mỗi lần nghĩ hài tử kia, cảm giác tâm cũng phải toái, cái loại này đau, không vì người cha mẹ, là vĩnh viễn đều không thể nhận thức.

Ở nơi này có thể nói cả Trung Châu nhất hoa mỹ trong vườn, trừ tới Vị Ương Minh Nguyệt mỗi lần lại tới đây, có cùng nàng nói một số phía ngoài phát sinh chuyện lý thú ngoài, cũng chỉ

có Cơ gia tứ thiếu cùng vị tiểu công chúa kia Cơ Tú Tú, có thể cho nàng nói một chút phía ngoài chuyện đã xảy ra.

Nhưng Vị Ương Minh Nguyệt đã đã nhiều năm không có đã tới, nghe Cơ Tú Tú nói, Minh Nguyệt nhà đầu kia cũng đào hôn, không biết Vị Ương gia biết mình cùng Minh Nguyệt quan hệ những người đó, có thể hay không hận bản thân, nhưng này.

.

.

Thật không phải là bản thân dạy a.

Mấy người Cơ gia đệ tử, trong ngày thường đều ở khắc khổ tu luyện cũng rất ít có thời gian tới nơi này, Cơ Tử Vân đã thật lâu không có nghe được đến từ ngoại giới tin tức, trong vườn cái kia những hạ nhân, sớm cũng bị hạ hàn làm, không cho cho Cơ Tử Vân nói phía ngoài chuyện đã xảy ra, này, cũng là Cơ gia trưởng lão hội đối với nàng một loại trừng phạt.

Cơ Tử Vân nhận thức bởi vì nàng đem cực kỳ có nhất giá trị bảo vật, lưu cho con của mình, có lẽ, tương lai vô cùng nhiều năm sau, Đằng gia, sẽ xuất hiện một cái kinh thế tuyệt diễm cường giả sao?

Cơ Tử Vân trên mặt lộ ra vẻ ảm áp nụ cười, lẩm bẩm nói: “Con, mụ mụ xin lỗi ngươi, nhưng mụ mụ cũng là vì ngươi suy nghĩ, một khi ngươi lộ ra thực lực cường đại, chẳng những năm đó những thứ kia cừu gia sẽ không bỏ qua cho ngươi, Thần Vực Đảo sẽ không bỏ qua cho ngươi, mà ngay cả Cơ gia.

.

.

, cũng đồng dạng sẽ không bỏ qua cho ngươi a!”

Lúc này, phía ngoài rất xa truyền đến một trận tiếng bước chân cách cách nơi này, ít nhất còn nữa đêm kiên thức, này vườn

quá lớn Cơ Tử Vân ở tại chỗ sâu nhất, mấy ngàn thước ngoài, cũng bất quá là vườn trung gian mà thôi.

Cơ Tử Vân toàn thân kinh mạch bị phong ấn dừng nhưng thần trí của nàng nhưng cường đại đến làm cho người ta sợ hãi cảnh giới.

Mấy ngàn thước ngoài một điểm động tĩnh, Cơ Tử Vân biết được rõ ràng, kinh mạch có thể phong ấn, nhưng thần thức nhưng không cách nào phong ấn, cho dù Cơ gia trưởng lão hội cũng không cách nào ngăn cản chuyện này.

Vì vậy mới có thể cho Bích Thủy Viên bên trong sở hữu hạ nhân, hạ đạt hàn làm, không cho phép bọn họ ở mặc cho địa phương nào nói bất kỳ kiến thức.

Đã nhiều năm như vậy, cũng không còn người biết Cơ Tử Vân thần thức rốt cuộc cường đại đến loại nào tình cảnh.

“Là Tiểu Tứ tới.” Cơ Tử Vân nhẹ giọng lầm bầm một câu trên mặt lộ ra vẻ nhàn nhạt nụ cười: “Cũng là thật lâu chưa có tới rồi sao.”

Qua một hồi lâu, phía ngoài mới vang lên một cái tình lặng ôn hòa thanh âm: “Cô cô Thiên Văn đến xem ngài, thuận tiện đi vào sao?”

“Vào đi.” Cơ Tử Vân khẽ cười nói.

Môn đẩy ra, một cái cực kỳ tuấn lãng đích thanh niên ngẩng đầu đi tới, long hành hô bộ, khí độ phi phàm.

Cơ Tử Vân nhàn tình sáng lên, khẽ cười nói: “Một thời gian ngắn không thấy, thực lực của ngươi lại có sở tăng lên, khoảng cách Vương giả, cũng chỉ sai nửa bước xa.” Nhưng trong lòng nghĩ đến: hài tử của ta, so sánh với Thiên Văn cũng tiểu không được mấy tuổi, nếu là hẩn một mực tu luyện, nhất định so sánh với Thiên Văn muốn mạnh hơn nhiều!

“Ha ha, cái gì cũng không thể gạt được cô cô, hay là cô cô lợi hại nhất.” Cơ Thiên Văn thả ra trong tay cho cô cô mang lễ vật, rất tùy ý ngồi ở trên mặt ghế đá, cười nói: “Cô cô có phải hay không sớm có thể bản thân giải khai phong ấn kinh

mạch?”

“Người đưa nhỏ này, tần nói nhảm, đừng nói cô cô không có thực lực này giải khai mấy Đại trưởng lão cùng chung bố trí phong ấn, cho dù có thể giải khai, cũng sẽ không cỗi, đây là cô cô nên bị trừng phạt.” Cơ Tử Vân sắc mặt bình tĩnh nói: “Hơn nữa đã nhiều năm như vậy, ta đã thành thói quen cuộc sống như thế, bình bình đạm đạm, làm người bình thường, cũng không có gì không tốt.”

Lời tuy như thế, nhưng Cơ Thiên Văn rất rõ ràng cô cô trong lòng nhớ thương nhất, nhất định là bản thân cái kia chưa từng gặp mặt biểu đệ.

“Được, cô cô, lần này tới, có vài món chuyện, nói cho cô cô nghe.” Cơ Thiên Văn đối với Cơ Tử Vân rất cung kính, này không chỉ có bởi vì trước mắt Cơ Tử Vân là hắc hôn cô cô, hơn bởi vì hắc có thể có hôm nay thành tựu, hơn phân nửa muốn quy công tại Cơ Tử Vân chỉ đạo.

“Nga? Người nói một chút, cô cô thích nghe người nói chuyện bên ngoài.” Cơ Tử Vân nhãn tình sáng lên, mặc dù đã không tính trẻ tuổi, nhưng Cơ Tử Vân trên mặt, không chút nào nhìn không ra Tuế Nguyệt lưu lại dấu vết, có lẽ tựa như Cơ Thiên Văn nói như vậy, Cơ Tử Vân đã sớm có được giải khai bên trong cơ thể phong ấn thực lực, chẳng qua là không muốn làm như vậy thôi.

“Chuyện này, nói về, cùng cô cô bao nhiêu đều có điểm quan hệ đi.” Cơ Thiên Văn vừa nói, không đành lòng xâu cô cô khẩu vị, nói tiếp: “Chuyện thứ nhất, là ta nhận thức một cái nữ Tôn.

.

.”

Cơ Thiên Văn cho Cơ Tử Vân nói Trần Tâm chuyện tình, không có chút nào giấu diếm, chỉ sợ Trần Tâm là hắc thích cô gái, Cơ Thiên Văn cũng sẽ không vì nàng tính toán cô cô của mình, bởi vì hắc là Cơ gia người, có thuộc về mình gia tộc kiêu ngạo.

“Người nói.

.

.

Có Đăng Phi tin tức? Nói hắn mấy năm này ở Nam Vực.

.

.

, phong sinh thủy khởi?” Cơ Tử Vân hoàn toàn không có lưu ý về Trần Tâm chuyện tình, thì ngược lại đối với Đăng Phi tin tức cực kỳ nhạy cảm, sắc mặt cực kỳ khẩn trương nhìn Cơ Thiên Văn.

Cơ Thiên Văn trong lòng không đành lòng, nhớ: nếu ta có một ngày lên làm gia chủ, nhất định trước tiên tuyên bố giải khai cô cô thân thể phong ấn, để cô cô rời đi.

Bất quá lại muốn đến Cơ gia trưởng lão hội quyền uy, Cơ Thiên Văn nhịn không được ở trong lòng thở dài.

“Là, biểu đệ hắn chẳng những còn sống, trả lại sống rất tốt, tin tức kia, sợ rằng gia tộc bên này cũng cũng biết, nhưng đến nay mới thôi, cũng không có gì động tĩnh.” Cơ Thiên Văn nhẹ nói nói: “Cho nên, cô cô người có thể yên tâm, ta tin tưởng biểu đệ một ngày nào đó, nhất định sẽ từ Nam Vực đi tới Trung Châu, đón ngài đi.”

“Con của ta, hắn chịu khổ.

.

.

.” Cơ Tử Vân trên mặt nước mắt không cách nào điều khiển chảy xuôi xuống tới, đã bao nhiêu năm, nàng ngày nhớ đêm mong, rốt cục nghe được về tin tức của hắn, song, ở vui vẻ

đồng thời, Cơ Tử Vân nhưng làm con của mình lo lắng.

“Ta không có biện pháp yên tâm, hấn đúng là vẫn còn đi lên tu luyện con đường này, chỉ cần bước lên con đường này, sẽ thấy cũng không còn đường rút lui, muốn làm một người bình thường, đó là căn bản chuyện không thể nào!” Cơ Tử Vân lẩm bẩm vừa nói.

Cơ Thiên Văn nói: “Ta nghe nói gần đây hai năm qua, biểu đệ ở Nam Vực đại sát tứ phương, có phải là vì dượng báo thù, giết được Nam Vực rất nhiều nhà giàu có đại tộc sợ.

Bất quá hấn cũng đúng là khiến cho Thần Vực Đảo chú ý.”
“Thần Vực Đảo.

.

.

Hừ.” Cơ Tử Vân thu hồi nước mắt, hừ lạnh một tiếng, nói: “Bọn họ nếu là dám đả thương hại hài tử của ta, ta theo chân bọn họ không xong!”

Cơ Thiên Văn trong lòng cười khỏ, trong lòng tự nhủ tốt cô cô, người ngay cả Bích Thủy Viên cũng ra không được, lại như giải thích E đi theo Thần Vực Đảo không xong?

Nhớ, Cơ Thiên Văn lại nói: “Cô cô, trả lại có một việc, tiểu sư muội nàng mấy năm này thủy chung không có tin tức, người biết nàng đi nơi nào?”

“Người là nói Minh Nguyệt?” Cơ Tử Vân nhìn Cơ Thiên Văn, nàng chỉ điểm trôi qua người, tổng cộng chỉ có sáu cái, trong đó năm người là Cơ gia đệ tử, đều là cái loại này con vợ cả, hơn nữa không chê nàng cái này bị vắng vẻ cô cô, trả lại có một ngoại nhân, đó chính là Vị Ương Minh Nguyệt.

Cơ Thiên Văn mấy người nói lý ra, đều gọi hô Vị Ương Minh Nguyệt làm tiểu sư muội, chẳng qua là đối ngoại từ không công khai thôi.

“Không sai, chính là Minh Nguyệt, nha đầu này thậm chí đi Nam Vực!” Cơ Thiên Văn trong giọng nói, mang theo vài

phần khâm phục cùng hướng tới: “Mấy năm này chưa gặp được nàng, còn tưởng rằng là ở Trung Châu cái góc nào trốn đi, thật không nghĩ tới, nàng lại dám đi kia cái lối đi, thật sự đi Nam Vực.”

Cơ Tử Vân cũng là ngẩn người, một hồi lâu cũng không nói đến nói tới mao, một lúc lâu mới nói: “Nàng, thậm chí đi Nam Vực? Nha đầu này, nàng không muốn sống nữa sao? Nàng là như thế nào xông qua kia đoạn trong thông đạo kinh khủng thượng cổ trận pháp?”

Cơ Tử Vân nhớ tới một lần cuối cùng gặp Vị Ương Minh Nguyệt thời điểm, tiểu nha đầu lôi kéo tay của mình, mắt nước mắt lưng tròng nói không muốn gả cho Vương gia Thất công tử, nói thay vì gả cho hắn, còn không bằng đi Nam Vực giúp bản thân tìm kiếm tiêu sư đệ.

Lúc ấy Cơ Tử Vân căn bản không có nghĩ quá nhiều, thuận miệng nói câu: “Người nếu có thể tìm được, kia sư phụ có vui về chết.

Lại không nghĩ rằng, nàng một câu không lòng dạ nào chi ngữ, Vị Ương Minh Nguyệt, nhưng tưởng thật.

“Cái này không rõ ràng lắm, bất quá ngay khi vài ngày trước, nàng từ Nam Vực trở về!” Cơ Thiên Văn có chút hưng phấn đích đạo: “Chẳng những trở về, hơn nữa còn đeo một người đàn ông trở lại.”

Cơ Tử Vân ánh mắt trong nháy mắt trợn to, nhìn Cơ Thiên Văn, thanh âm đều có chút run rẩy lên: “Thiên Văn, người nam nhân kia.

.

.

, là người biểu đệ?”

Cơ Thiên Văn nhúc nhích đầu, lắc đầu nói: “Không phải là biểu đệ, là một gọi Điền Quang người.”

“Nha.” Cơ Tử Vân bộ mặt thất vọng, rồi lại như trút được gánh nặng thở phào nhẹ nhõm, nếu thật là Đằng Phi tới, không

biết Cơ gia sẽ như thế nào đối đãi hẳn, hơn phân nửa sẽ không thân mật, chắc chắn tìm từ cái kia bộ lấy Thánh Thần lớn trong mộ bảo vật.

Chớ nói chi là còn có một hận nang tận xương Thần Long gia tộc.

Cho nên, không có tới Trung Châu cũng tốt.

“Cái kia xui xẻo đản, cùng tiểu sư muội đi Vị Ương gia, nhưng chính vượt qua Vương Thanh ở nơi đó, kết quả, cái kia xui xẻo đản trực tiếp bị Vị Ương gia chạy đi ra ngoài, sau đó là vua bảy phái người đuổi giết.”

“Vương gia tiểu tử, quá ương ngạnh.” Cơ Tử Vân lâm bầm một câu.

Cơ Thiên Văn trong lòng nhịn không được cười khở, trong lòng tự nhủ đứng ở cô cô trên lập trường, đúng là có quá nhiều chán Vương thất lý do, bất quá đứng ở nam nhân trên lập trường cũng tốt, hay là đứng ở lớn lợi ích của gia tộc trên lập trường cũng được, cũng không có bỏ qua cho Điền Quang lý do.

“Cái kia xui xẻo đản đang lẩn trốn đi trên đường, vận khí lại tốt đến không thể tin được, gặp được trong truyền thuyết Lục Bào Lão Tổ, bị Lục Bào Lão Tổ trực tiếp thu làm đệ tử!” Cơ Thiên Văn trong miệng sách sách than thở: “Này vận khí, quả thực tốt đến không có bên, Lục Bào Lão Tổ đã có ba năm trước đây không hiện thế, rất nhiều người cũng cho là hẳn không ở cái thế giới này, thật không nghĩ tới, lại vẫn còn !” “Chuyện như vậy nên rất bí ẩn mới đúng, thế nào có truyền tới?” Cơ Tử Vân thuận miệng hỏi một câu.

Cơ Thiên Văn cười lên, nói: “Chuyện này a, rất có ý tứ, Vị Ương gia tự nhiên sẽ không ra bên ngoài nói, Vương gia lại càng không có truyền, bởi vì thật mất thể diện a, là kia Điền Quang mấy người bằng hữu, bởi vì lo lắng Điền Quang, đi Vị Ương gia thảo nhân, sau đó không biết thế nào, nghe nói chuyện này.

”

Cơ Thiên Văn vừa nói vừa nói, sắc mặt bỗng nhiên trở nên có chút quái dị, bên kia Cơ Tử Vân sắc mặt cũng trở nên là lạ.

Kia Điền Quang đến từ Nam Vực, vừa tới Trung Châu, tại sao có thể có bằng hữu cho hắn ra mặt? Chẳng lẽ là nói, cái kia bằng hữu, cũng tới từ Nam Vực? Cùng Vị Ương Minh Nguyệt đồng thời trở về, nhưng tách ra?

Vậy sẽ là ai?

Cơ Thiên Văn cùng Cơ Tử Vân cô chất hai người lẫn nhìn nhau, đều từ đối phương trong mắt, thấy được bản thân muốn nhìn đáp án.

Vô cùng có khả năng.

, là Đằng Phi!

“Cô cô, cô cô ta tới thăm ngươi!” Vị Ương Minh Nguyệt thanh thúy hoan khoái thanh âm, thật xa tịt vang lên, truyền tới Cơ Thiên Văn cùng Cơ Tử Vân trong tai.

“Tiểu sư muội tới?” Cơ Thiên Văn nhìn về phía Cơ Tử Vân, cô chất hai người lẫn nửa trăm miệng một lời nói hai chữ.

“Hỏi nàng!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 358: Đăng Phi Tới Nguyệt Lượng Thành!

>

“Hỏi ta cái gì?” Vị Ương Minh Nguyệt lộ tai rất thính, rất xa đã nghe gặp bên này tiếng nói chuyện, đi tới, nhìn thấy Cơ Thiên Văn cùng Cơ Tử Vân hai người đều ở, nhãn tình sáng lên, mấy bước đi tới Cơ Tử Vân trước mặt, quỳ rạp xuống đất, vành mắt có chút ửng đỏ, thanh âm nghẹn ngào đích đạo:

“Minh Nguyệt gặp qua sư phụ!”

“Hài tử , mau dậy đi!” Cơ Tử Vân đi tới, đưa tay kéo Vị Ương Minh Nguyệt, từ trên xuống dưới, tốt một phen đánh giá sau khi, mới ôn nhu oán giận nói: “Nghe nói người mấy năm này, bị không ít khổ, thế nào ngu như vậy, cùng sư phụ học cái gì không tốt, hết lần này tới lần khác muốn học đào hôn chuyện như vậy? Chẳng lẽ sư phụ nhiều năm như vậy bị khổ, người làm như không thấy sao?”

Vị Ương Minh Nguyệt lộ ra một cái ngây thơ nụ cười, thô liễu thô cái lưỡi thơm tho, sau đó hướng về phía Cơ Thiên Văn nói:

“Gặp qua sư huynh.”

“Tiểu sư muội miễn lễ, chúng ta vừa mới nói được người, người nhanh cho sư phụ nói một chút về tiểu sư đệ chuyện tình sao!” Cơ Thiên Văn bọn người ở tại nói lý ra, đều là gọi Cơ Tử Vân là sư phụ, chỉ có làm trò ngoại nhân, mới có thể xưng hô Cơ Tử Vân làm cô cô.

“A, sư phụ ngài biết tiểu sư đệ tới Trung Châu? Ngài tin tức thật đúng là linh thông a! Ta lần này tới đây, chính là vì chuyện này tới!”

Vị Ương Minh Nguyệt cũng không còn suy nghĩ nhiều, bùm bùm tạt nói một tràng.

Cơ Tử Vân thân thể mềm mại theo Vị Ương Minh Nguyệt lời

nói nhẹ nhàng run rẩy lên, này tò không có bị Tuế Nguyệt lưu lại dấu vết trên mặt đẹp, tràn đầy giât mình cùng ồn ào: “Minh Nguyệt, ngươi, ngươi nói gì? Hài tử của ta.

.

.

Hắn, hắn thật sự tới Trung Châu?” Cơ Tử Vân thanh âm run rẩy, hai tròng mắt nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn Vị Ương Minh Nguyệt.

“A? Ta còn tưởng rằng sư phụ ngài đã muốn biết, thì ra là ngài cũng không biết a.” Vị Ương Minh Nguyệt thở phào nhẹ nhõm, nói: “Ta liền nói, chúng ta đã đủ cẩn thận rồi, nếu là ngay cả sư phụ ngài cũng biết rồi, kia cả Cơ gia.

.

.

Vị Ương Minh Nguyệt nói đến đây, cảm mồm không nói, dù sao nàng bây giờ vị trí địa phương, chính là cả Cơ gia trọng yếu nhất khu vực, ở chỗ này trắng trợn đàm luận Cơ gia như thế nào, cũng là có chút không lễ phép.

“Minh Nguyệt, ngươi còn chưa nói, ngươi tiểu sư đệ hắn.

.

.

Thật sự tới Trung Châu?” Cơ Tử Vân bây giờ cái gì đều không đi suy nghĩ, đầy trong đầu trong chỉ còn lại có một cái ý niệm trong đầu: con ta.

.

.

Hắn thật sự tới?

“Là a, sư phụ, chúng ta tiến gian phòng đi nói đi.” Vị Ương Minh Nguyệt nhìn thoáng qua bốn phía, nhẹ nói nói.

Bích Thủy Viên nơi này mặc dù an tĩnh, cả ngày khó được nhìn thấy người ở, nhưng tai vách mạch rừng, đạo lý này tất cả mọi người hiểu.

Cơ Tử Vân mạnh mẽ kiềm chế trong lòng ồn ào, mang theo Cơ Thiên Văn cùng Vị Ương Minh Nguyệt cùng nhau, tiến vào bên trong gian phòng.

Đến rồi trong phòng, Cơ Tử Vân thần thức hơi động một chút, bất động thanh sắc đem trọn gian phòng cùng ngoại giới ngăn cách mở, lúc này cho dù ba người ở trong phòng đánh nhau, thanh âm cũng sẽ không truyền đi ra bên ngoài.

“Minh Nguyệt, ngươi bây giờ có thể nói.” Cơ Tử Vân lúc này nhìn qua đã bình tĩnh rất nhiều, nhưng một trong ánh mắt, hay là lộ ra nóng bỏng quang mang.

Thất lạc nhiều năm đích nhi tử, rốt cục có tin tức, nói không ồn ào, đó là không có khả năng.

Vị Ương Minh Nguyệt từ bản thân đào hôn rời nhà bắt đầu nói đến, tiến vào cái kia tràn đầy trận pháp cổ xưa lối đi, trọng thương thù chết, gặp phải Điền Quang.

.

.

Sau lại phát hiện, bản thân người muốn tìm, lại là Điền Quang bằng hữu.

.

.

“Ta thấy đến tiểu sư đệ thời điểm, hắn đã thanh danh hiển

hách, chẳng những là một đời tuổi trẻ nhân tài kiệt xuất nhân vật, coi như là Nam Vực cái kia những lớp người già cường giả, cũng không có bao nhiêu dám dễ dàng anh kia phong mang!”

Vị Ương Minh Nguyệt nói một số về Đằng Phi ở Nam Vực lúc chuyện dẫu vết, nhất là Đằng Phi cho phụ thân Đằng Vân Chí báo thù, thiết kế cả Nam Vực lánh đời gia tộc, cơ hồ đem trọn Tây Thủy siêu cấp thể lực toàn bộ đánh cho tàn phế, triệt để thay đổi cả Nam Vực cách cục.

Cơ Tử Vân cùng Cơ Thiên Văn hai người nghe được đều là như si như say, nhất là Cơ Thiên Văn, trong lòng vô cùng khiếp sợ, mặc dù hắn đã từ Trần Tâm nơi đó hiểu rõ rất nhiều về Đằng Phi chuyện tình, nhưng ở Vị Ương Minh Nguyệt trong miệng, hắn sở hiểu rõ đến những tin tức kia, hiển nhiên đã thành tới kiêu.

Bây giờ Đằng Phi, đã trở nên càng cường đại hơn!

“Bây giờ tiểu sư đệ ở Nam Vực cái kia những cừu gia, chết chết tàn tàn, trên căn bản cũng phế bỏ, cho gặp nhau sau, tiểu sư đệ nghe nói sư phụ ở Trung Châu chịu khổ, liền lập tức quyết định, đi trước Trung Châu.

.

.” Vị Ương Minh Nguyệt cẩn thận nhìn thoáng qua vành mắt đỏ bừng Cơ Tử Vân, nhỏ giọng nói: “Sư phụ, cái này không thể trách ta nhiều chuyện, ta không gặp gặp tiểu sư đệ cũng thì thôi, nếu gặp phải, ta phải nói cho hắn biết một ít chuyện, hắn cũng có quyền lợi biết những thứ này.

Nếu không còn tưởng rằng là ngài không quan tâm hắn.

.

.”

“Không trách người, sư phụ không trách người.

.

.” Cơ Tử Vân nước mắt cũng nhịn không được nữa, tích tích rú xuống, một lúc lâu, mới than nhẹ một tiếng: “Minh Nguyệt, hẩn ở đâu?”

“Bọn họ.

.

.

Ngay khi Nguyệt Lượng Thành!” Vị Ương Minh Nguyệt ngửa ra kinh người nói.

“Cái gì.

.

.

Bọn họ tới Nguyệt Lượng Thành?” Cơ Tử Vân nhịn không được Đẳng một cái đứng lên, nắm Vị Ương Minh Nguyệt tay: “Đây là thật?”

Cơ Thiên Văn nghe thế, cũng nhịn không được nữa mở to hai mắt nhìn, trong lòng kêu khổ, hẩn mặc dù thân cận Cơ Tử Vân, nhưng hẩn dù sao cũng là Cơ gia đệ tử.

Cơ gia qua nhiều năm như vậy, vẫn làm chuyện này canh cánh trong lòng, Đại trưởng lão thậm chí không tiếc vận dụng trưởng lão hội quyền lực, phong ấn Cơ Tử Vân toàn thân kinh mạch, đem nàng giam lỏng ở Bích Thủy Viên trong mười mấy năm.

Hôm nay Đẳng Phi thậm chí xuất hiện ở Nguyệt Lượng Thành trung, nếu là gọi Cơ gia nhận được tin tức kia, nhất định sẽ tìm muốn từ Đẳng Phi trong tay nhận được năm đó Thánh Thần lớn trong mộ bảo vật.

Hết lần này tới lần khác hẩn đối với Cơ Tử Vân kính trọng cùng tình cảm, thậm chí thắng được cha mẹ ruột của hẩn, để hẩn bán đứng Cơ Tử Vân, bán đứng cái kia chưa từng gặp mặt

tiểu sư đệ, là vạn không được có thể.

Cần phải hẩn giấu điểm dừng chuyện này, ở nào đó trình độ mà nói, cũng tương đương với đối với Cơ gia một loại phản bội.

Cơ Thiên Văn nội tâm hết sức mâu thuẫn.

Vị Ương Minh Nguyệt ở trải qua mấy năm này lịch lãm sau khi, cả người thành thục rất nhiều, vừa nhìn Cơ Thiên Văn bộ dáng, trong lòng tự lập bộp hạ xuống, trong lòng tự nhủ hừ: bản thân vừa mới quên rồi Thiên Văn sư huynh chẳng những là sư phụ đệ tử, cũng là Cơ gia con vợ cả đệ tử, nếu như hẩn thật sự đem chuyện này báo cho Cơ gia, kia Đăng Phi sợ rằng thật sự có nguy hiểm.

Vị Ương Minh Nguyệt rất rõ ràng Cơ gia cường đại, ở Trung Châu, nếu là Cơ gia muốn toàn lực bắt một người, như vậy, trừ phi người này là Lục Bào Lão Tổ cái loại này cấp bậc chính là, nếu không, thật đúng là không có nghe nói có người nào có thể chạy thoát.

Cơ Tử Vân tương đối thông minh, lập tức buồn bã cười một tiếng, khoát tay áo, buồn bã uyển chuyển nói: “Thiên Văn, cô cô không miễn cưỡng , người, nếu là người cảm thấy, chuyện này nên cùng gia tộc nói, vậy thì đi nói đi, cùng lắm thì, để cho ta gặp hẩn một lần sau, ta bằng chết tạ tội, nếu là Cơ gia muốn giết hẩn, chúng ta mẫu tử chết chung một chỗ là được.” Cơ Thiên Văn nhất thời một đầu mồ hôi lạnh, trong lòng tự nhủ này tên gì nói, cả Cơ gia người nào không biết, cô cô người vừa mới là ta chân chính sư phụ? Ta vì thành cả gia tộc, buộc chết bản thân sư phụ? Truyền ra ngoài, ta ”” ngày sau trả lại có cần hay không làm người? Hơn nữa ta cũng không phải loại người như vậy a!

“Sư phụ nói chuyện này, Thiên Văn há lại cái loại này sau lưng mặt báo người? Tiểu sư muội đối với ta như thế tín nhiệm, ta lại có thể nào cô phụ tiểu sư muội một mảnh tín nhiệm?” Cơ Thiên Văn vẻ mặt thành thật nói: “Hôm nay ta chỉ là tới dò nhìn một cái cô cô, những chuyện khác, cái gì cũng không biết.”

Vừa nói Cơ Thiên Văn đứng dậy mở cửa phòng, chậm rãi rời đi.

Nhìn Cơ Thiên Văn bóng lưng rời đi, Cơ Tử Vân trên mặt lộ ra vẻ vui mừng nụ cười, trông mắt chỗ sâu, một tia không cách nào phát giác sát khí từ từ tản đi.

Cõi đời này, nàng chỉ còn lại có một cái người thân cận nhất, đó chính là Đằng Phi, nếu có người dám thương tổn Đằng Phi, nàng tuyệt sẽ không bỏ qua đối phương, bất kể người nọ là ai! Không xảy ra Bích Thủy Viên sao? Cơ Tử Vân trên mặt hiện lên vẻ lạnh như băng cười nhẹ.

Vị Ương Minh Nguyệt gặp Cơ Thiên Văn rời đi, rồi mới hướng Cơ Tử Vân nói ra Đằng Phi nhóm người trước mắt sẽ ngụ ở Nguyệt Lượng Thành một cái khách sạn bên trong, hai ngày qua nên sẽ tìm cơ hội trước tới nơi này thăm nàng.

“Không được, không thể để cho hắn tới nơi này.” Cơ Tử Vân quả quyết cự tuyệt.

“Sư phụ, ngài chẳng lẽ không muốn gặp lại tiểu sư đệ sao?” Vị Ương Minh Nguyệt có chút kinh ngạc hỏi, nàng quá rõ ràng sư phụ đối với tiểu sư đệ tư niệm cùng ấy nấy, mặc dù sư phụ chưa bao giờ ở trước mặt bọn họ biểu lộ ra, nhưng hai đầu lông mày đau thương, đã nương theo sư phụ mười mấy năm, thỉnh thoảng nói mồm kịp, cũng là một mảnh thương cảm.

“Dĩ nhiên không phải là, ta so với ai khác cũng muốn nhìn thấy hắn, thậm chí ta bây giờ đã nghĩ nhìn thấy con ta.” Cơ Tử Vân động tình nói: “Nhưng thì không được, Cơ gia mỗi năm một lần tân tú cuộc so tài cũng nhanh đến rồi, hàng năm lúc này, Cơ gia đề phòng cũng phải so sánh với bình thời nghiêm khắc rất nhiều, Bích Thủy Viên nơi này.

.

.

Là bọn hấn trọng điểm chiếu cố địa phương.”

Cơ Tử Vân trên mặt lộ ra vẻ lạnh như băng nụ cười, nói: “Nếu là lúc này hấn dám tới nơi này, Cơ gia tất nhiên sẽ ở trước tiên biết, Thiên Văn sẽ không nói ra đi, nhưng không có nghĩa là người khác cũng không nói.”

Vị Ương Minh Nguyệt than nhẹ một tiếng, nàng biết sư phụ nói những người kia ai, đơn giản chính là Bích Thủy Viên cái kia những hạ nhân, những người đó tất cả đều là trưởng lão hội xếp vào ở Bích Thủy Viên nhân tuyển, một khi có sinh ra tiến vào Bích Thủy Viên, trưởng lão hội tất nhiên sẽ ở trước tiên biết.

“Vậy làm sao bây giờ?” Vị Ương Minh Nguyệt nhìn Cơ Tử Vân, Đằng Phi đã đi tới Nguyệt Lượng Thành, mẫu tử gần trong gang tấc, lại không thể gặp nhau, này là bức nào tàn nhẫn một chuyện?

Cơ Tử Vân than nhẹ một tiếng, nói: “Hôm nay, ta cũng chỉ có thể đi ra kia từng bước, vốn là ta cho là, ta cả đời cũng sẽ không đi ra một bước này.”

Vị Ương Minh Nguyệt vẻ mặt không giải thích được nhìn sư phụ, chưa rõ sư phụ nói rất đúng cái gì.

Cơ Tử Vân cười nhạt, nói: “Minh Nguyệt, người cảm thấy, sư phụ muốn giải khai trưởng lão hội cho sư phụ trên người bố trí phong ấn, là một việc chuyện rất khó sao?”

“Dĩ nhiên không khó, nhưng là.

.” Vị Ương Minh Nguyệt nét mặt lo lắng, loại chuyện này, cũng không phải trò đùa, một khi Cơ Tử Vân giải khai trên người nàng phong ấn, trên căn bản bằng cùng cả Cơ gia đoạn tuyệt quan hệ, đến lúc đó, nếu là bị trưởng lão hội phát hiện, thậm chí có thể vận dụng gia tộc Cháp Pháp Giả nơi chết Cơ Tử Vân.

“Không có gì nhưng là, Đằng Phi là con ta, ta đã thua thiệt hấn quá nhiều.” Cơ Tử Vân nhẹ nói, nước mắt nhịn không được rơi xuống: “Vốn là ta cảm thấy được ta xin lỗi Cơ gia, đã bị trừng phạt, cũng là theo lý thường phải làm, có thể hết thảy

mọi thứ tăng lên, cũng không như con ta trọng yếu!”

“Sư phụ, chuyện còn chưa tới một ít bước, ngài muốn nghĩ lại a!” Vị Ương Minh Nguyệt lo lắng nói: “Một khi ngài làm như vậy, Cơ gia sẽ không bỏ qua ngài!”

Cơ Tử Vân đang muốn nói chuyện, đôi mi thanh tú bỗng nhiên mỉm cười nói chau , làm chó có lên tiếng ra dấu tay, nhưng ngay sau đó đem trong phòng cấm chế tản đi, cười híp mắt nhìn Vị Ương Minh Nguyệt nói: “Minh Nguyệt, cho sư phụ nói một chút người mấy năm này kinh nghiệm sao.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 359: Cơ Gia Biến Chuyến!

>

Vị Ương Minh Nguyệt lập tức hiểu có người tới, cho nên ngằm hiểu lẫn nhau chọn lựa một số kỳ văn dị sự, cho Cơ Tử Vân nói.

Một lát sau, có tiếng bước chân truyền đến, phía ngoài đồng thời truyền đến Bích Thủy Viên thị nữ thanh âm: “Tiểu thư, Đại trưởng lão đến xem ngài.”

“Mời.” Cơ Tử Vân vẻ mặt bình tĩnh nói.

Chỉ chốc lát sau, một cái thanh âm già nua ở ngoài cửa vang lên: “Thuận tiện đi vào sao?”

“Là Đại trưởng lão, mời vào sao.” Cơ Tử Vân đứng lên, mở cửa phòng, hướng về phía cửa lão giả làm thi lễ: “Tử Vân có khách người đang, không thể xa nghênh tiếp, mong rằng Đại trưởng lão thứ tội.”

“Ha ha, là Vị Ương gia nha đầu sao? Đã nhiều năm không nhìn thấy, có người cùng người nói chuyện phiếm giải buồn, rất tốt, ta trách tội cái gì.

” lão giả vừa nói, chậm rãi vào nhà.

Vị Ương Minh Nguyệt đứng ở nơi đó, hướng về phía lão giả thi lễ: “Vị Ương Minh Nguyệt, gặp qua Đại trưởng lão!”

“Miễn lễ.” Lão giả cười nói một câu, sau đó khen nói: “Mấy năm không thấy, ngày xưa tiểu nha đầu, cũng trở mã được như thế dấu hiệu, không sút mẻ có một tốt nữ nhi a!”

“Để Đại trưởng lão chê cười.” Vị Ương Minh Nguyệt trả lời một câu, nhưng trong lòng ở trong tối mắng: lão giả kia, người biết rõ chuyện gì xảy ra, nhưng trả lại nói như vậy, thật không

là người tốt!

Người tới chính là Cơ gia Đại trưởng lão, cả Trung Châu Cơ gia, nhất ngôn cửu đỉnh đại nhân vật, nhưng cho dù ai đầu tiên nhìn nhìn thấy hắn, cũng sẽ có loại nghe danh không bằng gặp mặt cảm giác.

Cơ gia Đại trưởng lão Cơ Trường Không, vóc người nhỏ gầy, da ngăm đen, trên mặt tất cả đều là nếp nhăn, một đôi mắt rất nhỏ, ánh mắt tĩnh đến lớn nhất thời điểm, cũng giống như vẫn ngủ không tỉnh dường như.

Mặc áo cũng hết sức bình thường chợt nhìn còn tưởng rằng là hạ nhân, cười thời điểm, có lộ ra trong miệng phát vàng răng cửa.

Nếu là đi ở đồng ruộng hai đầu bờ ruộng, trực tiếp sẽ bị người trở thành là một lão nông, cho dù ai cũng sẽ không nghĩ tới, như vậy một cái kia mạo xấu xí sẽ đến bỏ đi lão đầu, dĩ nhiên là Trung Châu Cơ gia nhất ngôn cửu đỉnh đại nhân vật.

Sở hữu hiểu rõ Cơ Trường Không mọi người tuyệt không có nửa điểm khinh thị ý nghĩ của hắn, vị này đất đến bỏ đi Cơ gia Đại trưởng lão, là một chân chính sát phạt quyết đoán kiên hùng, cho dù ai xâm phạm Cơ gia lợi ích của gia tộc, Cơ Trường Không cũng sẽ không bỏ qua hắn.

Những thứ kia không biết Cơ Trường Không người vĩnh viễn cũng nghĩ không ra, cái này một thân thổ khí lão đầu là như thế nào mang theo vẻ mặt khiêm cung nụ cười, phát ra một mảnh dài hẹp giết người chỉ lệnh?

Năm đó Đằng Vân Chí, nói chuẩn xác, chính là chết ở nơi này vị trên tay! Cơ Tử Vân thân thể kinh mạch bị phong ấn, nhốt ở Bích Thủy Viên mười mấy năm, cũng là xuất từ hắn bày mưu đặt kế.

Cơ Tử Vân đối với hắn hận thấu xương!

Có thể tuy vậy, Cơ Trường Không mỗi lần nhìn thấy Cơ Tử Vân thời điểm, đều là vẻ mặt nụ cười, phảng phất chuyện này cùng hắn một điểm, quan hệ cũng không có.

“Tử Vân, ta tới thăm ngươi một chút, những năm này để cho ngươi chịu khổ.” Cơ Trường Không vẻ mặt thương tiếc nhìn Cơ Tử Vân, nói tiếp: “Ta biết trong lòng ngươi có hận ta, tái sinh làm Cơ gia Đại trưởng lão ta không làm không được một số cho các ngươi oán hận lựa chọn, đây là không có biện pháp chuyện tình.”

“Tử Vân trừng phạt đúng tội, sao dám trách tội Đại trưởng lão?” Cơ Tử Vân buông xuống mí mắt, trên mặt không đau khổ không vui, thanh âm lại càng hết sức bình tĩnh.

“Ha hả trong lòng có oán khí, cũng là bình thường, dù sao ngươi lựa chọn phu quân, bị ta hạ lệnh đánh chết.” Cơ Trường Không trên mặt nụ cười không giảm phảng phất đang nói một kiện bé nhỏ không đáng kể chuyện tình: “Ngươi thân thể kinh mạch, cũng là ta hạ lệnh phong ấn cho rằng đối với ngươi một loại trừng phạt, ai, mười mấy năm đi qua, ngươi bị đắc tội, cũng đã đủ nhiều.

Ta hôm nay tới đây, là muốn ngươi một cái tin tức tốt, trải qua trưởng lão hội thương nghị, quyết định hủy bỏ đối với ngươi trừng phạt, một hồi, đem có người tới vì giải khai thân thể trong kinh mạch phong ấn, đồng thời, đối với ngươi cảm tức, cũng đem hủy bỏ.”

Cơ Trường Không nhếch miệng cười cười, lộ ra tận cùng bên trong mấy viên đại hoàng nha: “Ngươi tự do!”

“Tại sao?” Cơ Tử Vân trên mặt khẽ lộ ra vẻ kinh ngạc, nhưng vẫn là hỏi một câu.

Vị Ương Minh Nguyệt lại càng vẻ mặt đại ra nhìn Đại trưởng lão Cơ Trường Không, nàng không tin vị này giáo hoạt tàn nhẫn Cơ gia Đại trưởng lão có dễ dàng như thế bỏ qua cho sự phụ.

“Những năm này ngươi nhận sai thái độ phi thường tốt, chẳng bao giờ rời đi quá Bích Thủy Viên nửa bước, những thứ này, ta cũng nhìn ở trong mắt.

Là tối trọng yếu, ngươi đối với Cơ gia công hiến, đã đủ để triệt tiêu ngươi năm đó phạm ở dưới tội, mặc dù ngươi chẳng bao

giờ công khai đã nói, nhưng ta đồng dạng biết, chúng ta Cơ gia mấy người xuất sắc nhất đích thanh niên, ngoài chần mặt xưng là Cơ gia tứ thiếu Thiên Cương, Thiên Bình, Thiên Vũ cùng Thiên Văn, còn nữa Cơ Tú Tú, bao gồm Minh Nguyệt nha đầu này, cũng bị quá người rất nhiều chỉ điểm.”

Cơ Trường Không cười ôn hòa, phối hợp cái kia đất là không có thể nữa đất bề ngoài, làm cho người ta cảm giác, tựa như một cái lương thiện ôn hậu lão giả, nhưng lại có ai biết, Trung Châu những thứ kia nhà giàu có nói lý ra đều gọi hắn làm “Độc Phụng Hoàng”.

Cơ Tử Văn khẽ nhú lại đôi mi thanh tú, lạnh nhạt nói: “Đại trưởng lão thật là tốt ý, Tử Văn tâm lĩnh, chẳng qua là qua nhiều năm như vậy, Tử Văn đã thành thói quen cuộc sống như thế, không có đả đả sát sát, rời xa thế tục hỗn loạn, trôi qua rất vui vẻ, giải khai kinh mạch phong ấn.

.

.

, đối với ta mà nói, không có gì ý nghĩa, cứ như vậy, ta cảm thấy được rất tốt.”

“A?” Vị Ương Minh Nguyệt một tiếng thét kinh hãi, vừa mới Cơ Tử Văn vẫn còn nói muốn tự hành nặng khai phong ấn, hôm nay Đại trưởng lão chủ động nói cho nàng giải khai, nàng nhưng cự tuyệt, này.

.

.

, này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Sư phụ nàng.

.

.

Một, nghĩ như thế nào?

Cơ Trường Không nhưng không chút nào ngoài ý muốn, giống như là sớm có đoán giống như, khoát tay nói: “Người nghĩ thế nào cuộc sống, kia là vấn đề của ta, nhưng có công tất phần thưởng, từng có tất phạt, cũng là Cơ gia quy củ, tốt lắm, người cũng không tất nhiều lời, quyết định như vậy.”

Vừa nói, đứng lên, bỗng nhiên hướng về phía Vị Ương Minh Nguyệt khẽ mỉm cười: “Minh Nguyệt nha đầu, theo như lời người đào hôn bỏ chạy Nam Vực? Bên kia rất thú vị a?”

“Không tốt chơi.

.

.” Vị Ương Minh Nguyệt vừa mới nói ba cái) chữ, nhưng nhìn thấy Đại trưởng lão Cơ Trường Không đã xoay người rời đi, chỉ lưu lại một bóng lưng, hướng hai người khoát khoát tay, cứ như vậy rời đi.

Vị Ương Minh Nguyệt vẻ mặt không giải thích được nhìn Cơ Tử Vân hỏi: “Sư phụ, hẳn đây là ý gì? Sư phụ ngài tại sao phải cự tuyệt?”

Cơ Tử Vân trên mặt dần dần lộ ra sắc mặt giận dữ, lạnh lùng nói: “Thật muốn tốt với ta, sớm có thể làm như vậy, ta chỉ điểm Thiên Cương Tú Tú bọn họ, cũng không phải là một ngày hai ngày, hết lần này tới lần khác lúc này muốn lấy tiêu đối với ta trừng phạt, còn hỏi người một câu mặc danh kỳ diệu lời nói, người nói hẳn là tại sao?”

“Khó có thể, một.

.

.

, bọn họ cũng nghe nói về tiểu sư đệ chuyện tình?” Vị Ương Minh Nguyệt cau mày nói.

“Trên đời không có không ra gió tường hơn nữa giống như là Cơ gia loại này đại tộc, cho dù Thiên Văn giấu diếm không nói, bọn họ cũng đồng dạng sẽ cách khác biết một ít chuyện.”

Cơ Tử Vân thản nhiên nói, nhưng ngay sau đó châm chọc cười nói: “Bất quá bọn hắc này giờ đột nhiên bày ra tốt, mặc dù là đối với năm đó ta ở Thánh Thần lớn trong mộ đoạt được nhớ mãi không quên, nhưng thay đổi phương thức, không hề nữa dùng sức mạnh cứng rắn phương thức mà là lựa chọn dụ dỗ, sách.

.

.

Một, thật biết điều!”

Theo sau đến đây làm Cơ Tử Vân giải khai kinh mạch phong ấn mấy vị trưởng lão, cũng xác minh Cơ Tử Vân suy đoán, ở hợp lực giải khai Cơ Tử Vân kinh mạch phong ấn sau, trong đó một cái trưởng lão phảng phất vô ý nói: “Tử Vân a, những năm này cũng khổ người nghe nói người năm đó ở Nam Vực, trả lại lưu lại một con, nói về, đứa nhỏ này cũng thật đáng thương, từ nhỏ cũng chưa có cha mẹ, hôm nay đối với người trừng phạt đã kết thúc, nếu như có thể nói, người đi đem người chỗ tử tìm về đến đây đi, nếu là hắc giác tỉnh Phượng Hoàng huyết mạch này tương hắc thu vào Cơ gia, cũng không phải là cái gì chuyện không thể nào.”

Mấy người trưởng lão không có làm nhiều dừng lại, rất nhanh rời đi.

Vị Ương Minh Nguyệt đáng thương nhìn Cơ Tử Vân nói: “Sur phụ, xin lỗi, đều là ta không tốt nếu không phải ta tùy hứng, phải tiêu sư đệ mang về, cũng sẽ không có nhiều như vậy phiền toái.”

Cơ Tử Vân yêu thương vuốt ve Vị Ương Minh Nguyệt đầu, lắc đầu cười nói: “Sur phụ tạ ơn người trả lại không còn kịp nữa, thế nào có trách người? Cho dù người không đi tìm hắc cũng tới, hơn nữa, sư phụ thật sự muốn cảm tạ người sao.”

“Cảm tạ ta cái gì?” Vị Ương Minh Nguyệt mở to mắt, nhìn Cơ Tử Vân.

“Cảm tạ người tìm như ý lang quân a!” Cơ Tử Vân hé miệng cười một tiếng: “Nếu không phải người kia như ý lang quân bị

Lục Bào Lão Tổ thu làm đệ tử người làm Cơ gia thật là như vậy dễ nói chuyện? Có dễ dàng bỏ qua cho chúng ta mẫu tử?” Ngoài miệng vừa nói, Cơ Tử Vân nhưng trong lòng đang suy nghĩ: Đại trưởng lão người đúng là vẫn sai lầm rồi, ta kia hài nhi, có thể đem Nam Vực quấy được long trời lở đất, người khi hắn có tiếp thu hảo ý của người, đưa về Cơ gia môn tường? Chỉ sợ hắn hiện tại trong lòng mặt, nhất chuyện muốn làm tình, chính là Nhất Dao kết quả người! Cơ Tử Vân than khẽ, tựa như đang thở dài phu quân của mình không có Điền Quang giỏi mạng, nếu như Đằng Vân Chí năm đó cũng có Lục Bào Lão Tổ như vậy một cái sư phụ, Cơ gia.

.

.

Một lại sao dám làm như vậy?

Vị Ương Minh Nguyệt vẻ mặt giật mình nhìn Cơ Tử Vân:

“Ngài là nói, là bởi vì bọn họ đã biết rồi Điền Quang cùng tiểu sư đệ quan hệ, mới làm như vậy?”

“Cái nguyên nhân này, nhất định chiếm rất lớn một mặt.” Cơ Tử Vân rất nhất định nói: “Bởi vì ta so sánh với người hiểu rõ hơn Cơ gia!”

Vị Ương Minh Nguyệt có chút khó tin lắc đầu, sau đó nói: “Vị này Lục Bào Lão Tổ, thật sự thật lợi hại, Vị Ương gia, Vương gia, Cơ gia những thứ này đại gia tộc, lại cũng phải bán hẳn mặt mũi!”

“Ha ha, nha đầu người hài lòng?” Cơ Tử Vân cười nói.

“Ai nha, sư phụ ngài cũng giấu cợt ta, chán nữa!” Vị Ương Minh Nguyệt tâm tình thật tốt, cảm giác tương lai bừng sáng.

“Đại trưởng lão, chuyện này, cứ như vậy tỉnh táo? Cơ Tử Vân này tiểu đồ đệ tiện năm đó sẽ không chịu đem đồ vật giao ra đây, đã nhiều năm như vậy, nàng con thậm chí trưởng thành nhanh như vậy, muốn không là bởi vì năm đó nàng lấy được bảo vật, ai cũng không tin! Bây giờ lại dám đến Trung Châu, chúng ta bất chánh tốt thừa dịp cơ hội này, đem bảo vật đoạt, thả nàng, chẳng phải là thả cộp về núi?”

Một cái lão giả vẻ mặt độc ác lệ nhìn Cơ Trường Không nói,

hắn là Cơ gia Nhị trưởng lão Cơ Trường Nhân, thân phận địa vị, gần với Cơ Trường Không.

“Ai, trải qua chúng ta chu đáo chặt chẽ điều tra, Lục Bào Lão Tổ, chính xác là lần nữa xuất hiện, cái kia bị hắn thu làm đệ tử người, cùng Cơ Tử Vân kia ** sinh tạp chủng, là sinh tử chi giao! Nếu là ta cửa chọn lựa cường ngạnh đích thủ đoạn, trời mới biết kia hỉ nộ vô thường Lục Bào Lão Tổ sẽ tới hay không Cơ gia tìm phiền toái?”

Nhắc tới Lục Bào Lão Tổ, Cơ Trường Không cũng là nhe răng nhếch miệng, cảm giác rất không thoải mái, nói tiếp: “Mặc dù chúng ta Cơ gia chưa chắc sợ Lục Bào Lão Tổ, nên tội hắn, cũng không có gì cần thiết.

Trong phòng một cái lão giả trầm giọng nói: “Không sai, nếu là kia tạp chủng thật sự giác tỉnh Phượng Hoàng huyết mạch, để hắn tiên tiến vào Cơ gia, thành Cơ gia đệ tử sau khi, nửa từ từ thu thập hắn cũng không muộn” hanh, một cái chưa dứt sửa tiểu tạp chủng, có thể có bao nhiêu kiến thức? Đối phó người như thế, còn không phải là dễ dàng?”

“Không sai, ta chính là nghĩ như vậy, trước đối với bọn họ mẫu tử bày ra tốt, sau đó ân tứ kia tiểu tạp chủng có thể gia nhập Cơ gia, chờ hắn thành Cơ gia người.

.

.

Muốn cho hắn còn sống là chết, trả lại không phải chúng ta tự coi là?”

Đại trưởng lão nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra trong miệng đại hoàng nha, nhìn qua thập phần vui vẻ: “Trên người hắn bí mật, sớm muộn gì đều là Cơ gia, cũng chỉ có thể là Cơ gia!” Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 360: Cốt Nhục Thân Tình

>

“Chuyện chính là như vậy, tiểu sư đệ, thật xin lỗi, ta cho người rước lấy phiền phức, nếu không phải bởi vì ta cùng Điền Quang chuyện tình, người cũng sẽ không sớm như vậy liền bộc lộ ra.”

Vị Ương Minh Nguyệt vẻ mặt xin lỗi nhìn Đẳng phi, khẽ cắn môi dưới.

Đẳng phi lắc đầu, nói: “Sư tỷ, chuyện này trách cũng không đến phiên người trên đầu, ta cùng Điền Quang là huynh đệ, huynh đệ gặp nạn, ta làm sao có thể thờ ơ? Hơn nữa, cho dù không cho chung một chỗ, hành tung của ta, cũng sớm muộn gì cũng sẽ bộc lộ ra tới, chỉ cần ta đi gặp mẹ ta, Cơ gia liền nhất định sẽ biết.”

Liễu Thiên Hà ở một bên gật đầu nói: “Không sai, Minh Nguyệt người cũng đừng có quá chú ý, hôm nay có Lục Bào Lão Tổ tăng này quan hệ ở, Cơ gia cũng sẽ không quá phận, ít nhất ngoài mặt chắc chắn sẽ không!”

Hoàng có chút thất vọng nói: “Đây chính là phượng hoàng huyết mạch đích thủy tổ gia tộc sao? Thật là làm cho người thất vọng!”

Cơ Tĩnh Huyền nhìn thoáng qua Hoàng, sau đó một ngón tay Đẳng phi: “Chân chính đích phượng hoàng huyết mạch ở chỗ này! Cơ gia coi là cái gì?”

Đẳng phi cười khô, trong lòng tự nhủ ở Cơ gia người đích trong lòng, bọn họ mới thật sự là đích phượng hoàng huyết mạch, chính hãn một họ khác, cho dù trong thân thể có phượng hoàng huyết mạch đích tồn tại, Cơ gia cũng sẽ không thừa nhận.

Bất quá, bọn họ thừa nhận không thừa nhận, theo cũng không có quan hệ gì, đón đi mẫu thân, vì phụ thân của ta báo thù, này hai kiện chuyện, không có ai có thể ngăn trở ta!

“Nếu là như vậy, vậy ngày mai, ta liền đi gặp mẫu thân của ta!” Đổng phi suy nghĩ một chút, làm ra quyết định.

Vị Ương Minh Nguyệt có chút bận tâm, nói đến không nói đạo lý, Cơ gia loại này quái vật lớn, căn bản là không cần giảng đạo lý, dùng sức mạnh vượt qua vô cùng đích thực lực một đường nghiền áp đi qua, cái gì đạo lý, cái gì chánh nghĩa, cũng sẽ hóa thành cặn!

“Có thể bị nguy hiểm hay không?” Cơ Tĩnh Huyền có chút lo lắng đích hỏi.

“Người nên hỏi Cơ gia những người đó có thể bị nguy hiểm hay không.” Liễu Thiển Hà bỗng nhiên thân nhiên cười, nhìn thoáng qua Vị Ương Minh Nguyệt: “Người đừng quên, phụ thân của hân là chết như thế nào.”

Vị Ương Minh Nguyệt trong lòng rung mình, nhìn thân sắc bình tĩnh đích Đổng phi, đột nhiên cảm giác được cả người có chút rét run, chuyện này nàng thế nào có không biết, hay là nàng nói cho Đổng phi nghe.

“Tiểu sư đệ, người có thể ngàn vạn không nên vọng động, sư tỷ biết thực lực của người rất mạnh, nhưng Cơ gia, thật không phải là có thể tùy tiện giương oai đích địa phương.

.

.” Vị Ương Minh Nguyệt khuyên nhủ.

“Trong lòng ta đều có đếm, sư tỷ yên tâm đi.” Đổng phi nói.

Sáng sớm ngày thứ hai, Đổng phi thật sớm đích, thay một thân màu đen trường bào, một đầu tóc dài màu đen, tùy ý đích ở sau ót ghim, cả người lộ ra vẻ thập phần tuấn lãng, thờ dài một cái, ở Vị Ương Minh Nguyệt cùng đi hạ, lên xe ngựa, hướng Cơ gia đi.

Hoàng cùng Liễu Thiên Hà cùng với Cơ Tĩnh Huyền tam nữ đưa mắt nhìn xe ngựa rời đi, các nàng ở lại khách sạn, chưa cùng theo.

Cơ gia trước sau như một đích bình tĩnh, nhưng ở này bình tĩnh trong, nhưng cát dấu mấy phần xao động, âm thầm không biết có bao nhiêu ánh mắt, chú ý Bích Thủy Viên phương hướng.

Hôm nay, là Cơ Tử Vân ở Nam Vực đưa con trai kia tới gặp mẫu thân đích ngày, nhưng tác động cả Cơ gia trên dưới tất cả đại nhân vật đích tâm!
Thậm chí mà ngay cả rất nhiều Cơ gia đích hạ nhân, đều ở bàn luận xôn xao đích nghị luận.

“Nghe nói sao? Bích Thủy Viên vị kia, ngày hôm qua bị gia tộc giải khai kinh mạch đích phong ấn, hơn nữa không hề nữa đối với nàng thực hành cấm túc!”

“Ta cũng nghe nói, nghe nói cùng Lục Bào Lão Tổ có chút quan hệ đi!”

“Lục Bào Lão Tổ? Đây là cái gì người? Mãi ”

“Hắc, lời này nói về có thể bị dài quá, hắc thành danh thời điểm, gia gia của người đích gia gia đích gia gia còn không có mới ra đời đi!”

Đằng phi ngồi ở trong xe ngựa, một đường không trở ngại, chạy nhanh vào Cơ gia.

Dọc theo đường đi tất cả đích thủ vệ, phảng phất cũng biết này người trong xe là ai, không có một người tiến lên ngăn trở.

Rất nhanh, xe ngựa đến rồi Bích Thủy Viên cửa, ngừng lại.

Đằng phi cùng Vị Ương Minh Nguyệt cùng nhau, từ trên xe bước xuống, Đằng phi tường ngăn nhìn xa hoa đích Bích Thủy Viên, tâm tình hết sức phức tạp.

Hắn đã từ Vị Ương Minh Nguyệt nơi này biết rất nhiều về chuyện của mẫu thân khẩu tự nhiên biết, chỗ ngồi này thoát nhìn tinh mỹ đích vườn, đối với mẫu thân mà nói, nhưng không thể nghi ngờ là một cái cự đại đích lao lung, đem nàng

đóng mười mấy năm.

Đằng phi hít sâu một hơi, cất bước đi vào Bích Thủy Viên, một số trong vườn đích hạ nhân, ngày thường rất ít có thể nhìn thấy bóng người, này có cũng đứng ra, đứng ở hai bên đường, nhìn về phía Đằng phi đích trong ánh mắt, mang theo phức tạp cảm xúc, có kính sợ, có tò mò, càng nhiều là, là sợ hãi.

Hơn mười năm tới, những thứ này hạ nhân mặc dù không có gặp khó khăn quá Cơ Tử Vân, nhưng nói về, bọn họ cùng tâm thường đích hạ nhân, đều có bản chất đích khác nhau, ít nhất, ở nơi này ngồi trong viện, bọn họ là nhất không giống hạ nhân đích hạ nhân!

Đằng phi không có đi nhìn những người này phức tạp đích sắc mặt, một đường đi hướng Bích Thủy Viên đích chỗ sâu, rốt cục, đi tới kia ngồi tĩnh hảo đích phòng ốc trước, nhìn thấy một cái bạch y cung trang đích cô gái, lẳng lặng đích đứng ở cửa phòng, ngắm nhìn hắn.

Đằng phi đích nét mặt vào giờ khắc này, trở nên hoảng hốt, lúc trước hắn từng vô số lần đích nghĩ tới, nhìn thấy mẫu thân thời điểm, hắn sẽ như thế nào đích phản ứng, nhưng lại chưa bao giờ nghĩ quá, ánh mắt của hắn, vừa mới va chạm vào kia thân ảnh, trong lòng một cỗ chua xót, liền âm âm bộc phát.

.

.

“Nương!” Đằng phi ghen ngào, la một tiếng, nước mắt liền cũng nữa dừng lại không được, trút xuống xuống.

Mấy bước vọt tới bạch y cung trang cô gái trước người, phác thông một tiếng, quỳ rạp xuống đất, lên tiếng khóc ròng.

Vị Ương Minh Nguyệt đích nước mắt nhịn không được chà đích một cái chảy ra, dùng sức đích ngậm miệng, xoay người liền chuyển, nàng không muốn bởi vì vì sự hiện hữu của mình,

để đây đối với chia ra mười mấy năm đích mẫu tử cảm thấy không được tự nhiên.

Bạch y cung trang đích Cơ Tử Vân nhìn Đăng phi, nhìn này Trương Nhượng nàng mộng oanh hồn dất hơn mười năm đích mặt, nước mắt vô thanh vô tức đích chảy xuôi, từ từ đích ngồi xổm xuống mảo thân thể, hai cái cánh tay do dự mà, chậm rãi vươn ra, khoác lên Đăng phi đích trên vai, sau đó cũng nhin không được nữa, một tay lấy Đăng phi kéo, bi thiết một tiếng: “Hài tử của ta, nương thật xin lỗi ngươi!”

Mẫu tử tình thâm, cốt nhục thiên, để Đăng phi cùng Cơ Tử Vân đây đối với hơn mười năm chưa từng gặp mặt đích mẫu tử hai người, không có có bất kỳ xa lạ cảm đích ôm chung một chỗ, giờ khắc này, cốt nhục giao hòa, thân tình tràn ngập.

“Đừng khóc, bảo bối của mẹ, vào nhà để nương hảo hảo nhìn!” Cơ Tử Vân nhìn này trương cùng mình có bảy tám phần giống nhau đích mặt, trong lòng cố nén vẻ này chua xót, đem Đăng phi kéo, lôi kéo Đăng phi đích tay, vào gian phòng.

Đăng phi khuôn mặt thượng tất cả đều là nước mắt, mười mấy năm chưa từng thấy mẫu thân cái kia điểm ngăn cách, đã sớm tan thành mây khói, nhìn trong đau thương mang theo vui mừng đích mẫu thân, Đăng phi nhin không được đưa tay lau đi mẫu thân trên mặt đích nước mắt, nức nở nói: “Mụ mụ, ngài chịu khổ, hài nhi cái này dẫn ngươi rời đi nơi này, từ đó sau khi, tuyệt không có nữa để ngài bị nửa điểm ủy khuất!” “Ừ, tốt, mụ mụ tất cả nghe theo ngươi!” Cơ Tử Vân nhìn trưởng thành đích con, trong lòng cảm khái vô hạn, toan điềm khổ lật các loại tư vị nảy lên trong lòng, nhiều nhất, hay là cái loại này phát ra từ nội tâm đích cao hứng.

Mẫu tử hai người nhiều năm không thấy, hôm nay gặp nhau, tự nhiên có vô số lời của muốn nói, bất quá hai người cũng biết, nơi này cũng không phải là một cái nói chuyện đích nơi tốt.

“Mụ, hiện tại liền cùng ta rời đi, Cơ gia nơi thị phi, không có tất phải ở chỗ này ở lâu, hài nhi mang ngài trở về Nam Vực, ta muốn chính miệng nói cho phụ thân, ngài đi xem hấn!” Đăng

phi nhẹ nói.

Cơ Tử Vân nước mắt tiem nhịn không được chảy ra, lầm bầm nói: “Là a, chỉ chớp mắt đã nhiều năm như vậy, Vân Chí hân.

.

.

Nhất định rất tương niệm ta, ta cũng rất nghĩ hân.”

“Người tử không có thể sống lại, phụ thân đích cừ, ta đã báo hơn phân nửa, vẫn còn dư lại một số người.

.

.

.” Đẳng phi trên mặt lộ ra lạnh như băng đích nụ cười: “Ta một cái cũng sẽ không bỏ qua!”

Cơ Tử Vân cũng biết có là như vậy một loại kết quả, con của mình, đó là từ trên người nàng té đích một miếng thịt, từ hân ở Nam Vực đích sở tác sở vi liền nhìn ra được, cùng lúc tuổi còn trẻ đích Cơ Tử Vân hân như giống nhau như đúc!

“Chuyện này, chúng ta sau đó nữa nghị.” Cơ Tử Vân nhìn Đẳng phi, thế nào cũng nhìn không đủ, cảm giác mình con mới là cỗi đời này anh tuấn nhất đích nam nhân, nàng nói tiếp:

“Hôm nay mượn Lục Bào Lão Tổ đích quang, Cơ gia nhất thời cũng không dám lấy chúng ta mẫu tử như thế nào, thậm chí chủ động giải khai ta kinh mạch đích phong ấn, không hề nữa hạn chế của ta từ mao tùy, nhưng nếu như chúng ta muốn lập tức đã, chỉ sợ cũng rất khó khăn.”

“Khó khăn?” Đẳng phi cười lạnh nói: “Vậy thì giết đi ra ngoài!”

Lúc này, mẫu tử hai người thần sắc cũng là hơi động một chút, nhưng ngay sau đó nhìn về phía đối với mao phương, Đẳng phi có chút kinh ngạc chính là, mẫu thân kinh mạch bị đóng cửa ở nhiều năm như vậy, thần thức lại vẫn nhạy cảm như thế.

Không biết Cơ Tử Vân trong lòng kinh ngạc càng sâu, nàng

đối với tu vi của mình, có khắc sâu đích biết, lại không nghĩ rằng con thậm chí cùng mình đồng thời phát hiện đếm ngoài ngàn mét đích động tĩnh.

Nhưng bây giờ không phải là vấn đề thời điểm, hai người ánh mắt lóe ra, rất có ăn ý gật đầu, lại đồng thời nhìn nhau cười một tiếng.

Cối đời này, hoàn toàn không cần mài hạp có thể có được ăn ý đích quan hệ, sợ rằng chỉ có loại quan hệ này.

Một lát sau, phía ngoài truyền đến một trận tiếng bước chân, tới nhân số lượng còn không ít.

Trong chúng tinh gây thán loại đích ủng đám một người, chính là Cơ gia hôm nay đích gia chủ, Cơ Tử Vân đích huynh trưởng, Cơ Tử Tiêu.

Năm đó đích Cơ gia con vợ cả trưởng công tử, năm năm trước, Cơ Tử Vân phụ thân của từ nhậm vị trí gia chủ, Cơ Tử Tiêu tiếp nhận tiếp nhận vị trí gia chủ.

Cơ Tử Tiêu cùng vị này bào muội đích tình cảm vô cùng tốt, thượng vị sau, liên từng yêu cầu trưởng lão hội triệt tiêu đối với Cơ Tử Vân đích trừng phạt, nhưng gặp phải cự tuyệt.

Ở Cơ gia, gia chủ địa vị mặc dù rất cao, nhưng càng nhiều là, nhưng là một loại tượng trưng đích ý nghĩa, chân chính đích quyền lực, hay là nắm giữ ở trưởng lão hội đám kia lão gia này trong tay.

Hơn nữa trưởng lão hội bên trong đích rất nhiều trưởng lão, cũng từng đảm nhiệm quá vị trí gia chủ, bao gồm Cơ Tử Vân cùng Cơ Tử Tiêu phụ thân của Cơ Xương Long, hôm nay cũng thành trưởng lão hội bên trong đích một thành viên.

Cơ Tử Tiêu bên cạnh chừng hai mươi mấy người người, trừ mấy người Cơ Tử Tiêu đích cận vệ ở ngoài, tất cả đều là Cơ gia trưởng lão hội đích thành viên.

Đại trưởng lão Cơ Trường Không, liền đứng ở Cơ Tử Tiêu bên người, vĩnh viễn một bộ ngữ bất tĩnh : không tĩnh bộ dạng, mang trên mặt khiêm tốn đích nụ cười, chẳng qua là nhìn về phía Đằng phi đích trong nháy mắt, trong mắt vẻ tĩnh mang, chợt lóe rồi biến mất.

“Ra mắt ca ca, ra mắt chư vị trưởng lão.” Cơ Tử Vân thần sắc bình tĩnh, hướng về phía một chúng người khẽ thi lễ, sau đó quay đầu đối với Đằng phi nói: “Con, ra mắt người cậu, hẳn chính là hôm nay đích Cơ gia gia chủ, là của ta thân ca ca.” Cơ Tử Tiêu lúc này đã ở đánh giá Đằng phi, gặp Đằng bay về phía mình nhìn qua, lộ ra một cái nụ cười, tán dương: “Đây chính là ta đích cháu ngoại trai? Quả thật là nhất biểu nhân tài!”

Cơ Tử Tiêu bên cạnh đích mấy vị trưởng lão, sắc mặt trong nháy mắt trở nên có chút không tự nhiên lại.

) ( ) nếu như ngài thích này bộ tác phẩm, hoan nghênh ngài tới khởi điểm quảng phiêu đề cử, nguyệt phiêu, ngài đích ủng hộ, chính là ta lớn nhất đích động lực.

)
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 361: Cơ Gia Trưởng Lão!

>

Convert by:

Apologize

Đặng Phi từ Vị Ương Minh Nguyệt nơi đó biết được đã biết vị cậu đối mẫu thân hay là vô cùng tốt, mấy năm nay vẫn cố gắng lớn nhất nỗ lực bảo hộ Cơ Tử Vân, cũng từng một lần muốn giải trừ trưởng lão hội đối mẫu thân nghiêm phạt.

Đặng Phi luôn luôn ân oán rõ ràng, đối vị này lần đầu gặp gỡ gia chủ cậu, trong lòng cũng vậy tràn ngập hảo cảm.

“Đặng Phi bái kiến cậu!” Đặng Phi hướng về phía Cơ Tử Tiêu khom người thi lễ.

“Ha ha, tốt, tốt, mau mau miễn lễ, ngươi đã đến rồi là tốt rồi, ngươi mẫu thân mấy năm nay, không biết có bao nhiêu tưởng niệm ngươi!” Cơ Tử Tiêu liên thanh nói, sau đó hướng Cơ Tử Vân đột nhiên nháy mắt, này ý tứ: ngươi đừng cho ngươi nhị tử chỉ cho ta chào, không phát hiện này còn có một đám trưởng lão đây?

Cơ Tử Vân lại làm như không thấy, nhàn nhạt đạo: “Tử Vân còn không biết, chư vị trưởng lão tề tựu, có chuyện gì sao?”

Nhị trưởng lão Cơ Trường Nhân tính tình nhất táo bạo, nghe vậy hừ lạnh một tiếng: “Cơ Tử Vân, ngươi đây là cái gì thái độ? Gia tộc niệm tại ngươi mấy năm nay chăm chú ăn năn, lại đối hậu sinh vẫn bởi có chỉ điểm công, lúc này mới giải trừ đối với ngươi nghiêm phạt.

Nhưng ngươi cũng đừng quên, vô luận tới khi nào, ngươi đều là Cơ gia người, năm đó gia tộc bởi vì ngươi ích kỷ cùng tùy

hứng, tổn thất thảm trọng.

Ngạnh đánh Thần Long gia tộc bên kia áp lực, không có đem người chỗ si, người nên người đối diện tộc tâm tồn cảm giác jī!”

Đằng Phi khẽ cau mày, trong lòng không hờn giận, vừa muốn nói chuyện, lại cảm giác bản thân thủ bị cầm.

Cơ Tử Vân nhàn nhạt đạo: “Tử Vân chỉ muốn hỏi một chút chư vị trưởng lão đi tới Tử Vân ở đây có chuyện gì, lẽ nào này cũng không thể sao?”

“Hanh!” Cơ Trường Nhân hừ lạnh một tiếng, còn muốn nói cái gì, lại bị đại trưởng lão Cơ Trường Không ngăn cản.

Cơ Trường Không mỉm cười, nói rằng: “Tử Vân an tâm một chút vật tảo, chúng ta tới đến nơi đây, tuyệt không bất luận cái gì ác ý.

Chỉ muốn nhìn một chút cái này hài tử, vô luận các người làm phụ mẫu làm sai cái gì, nhưng hài tử luôn luôn không sai, nếu như hài tử này trong thân thể chảy xuôi Phượng Hoàng huyết mạch, như vậy, đưa hấn thu nhập Cơ gia môn tường, cũng không phải là không thể được.”

“Cái này sẽ không tất, nhi tử của ta họ Đằng, không họ Cơ, vô luận hấn trong thân thể có hay không Phượng Hoàng huyết mạch, đều cùng Cơ gia không có mặc cho quan hệ như thế nào!” Cơ Tử Vân bình tĩnh nhìn đại trưởng lão.

“Lớn mật!” Cơ Trường Nhân giận tím mặt, lạnh lùng đạo: “Phượng Hoàng huyết mạch, chỉ có thể có một dòng họ, đó chính là chúng ta Trung Châu Cơ gia! Trừ lần đó ra, Phượng Hoàng huyết mạch quyết không biểu thị truyền lưu đi ra bên ngoài! Cơ Tử Vân, ngươi bị nghiêm phạt nhiều như vậy niên, chẳng lẽ còn không tỉnh ngộ sao?”

Đằng Phi lúc này nhưng là bật cười, vẻ mặt khinh miệt.

Cơ Trường Nhân cả giận nói: “Tiểu tử, ngươi cười cái gì?”

Đằng Phi nhún nhún vai, nói rằng: “Lẽ nào cười cũng không biểu thị sao? Cơ gia quy củ quả nhiên lớn đến vô biên, ngay cả

cười đều cần xin chỉ thị các người phải không?”

Đằng Phi nói, chưa cho Cơ Trường Nhân tiếp tục nói chuyện cơ hội, nói tiếp: “Ta đối với các người Cơ gia, không có bất luận cái gì hứng thú, ngày hôm nay ta đến nơi đây, chính là muốn tiếp ta mẫu thân ly khai.”

Cơ Trường Nhân sắc mặt xấu xí, vừa muốn nói chuyện, bên kia Cơ Trường Không nhưng là nhàn nhạt khẽ cười, khoát khoát tay đao: “Người mẫu thân đã tự do, các người muốn đi đâu, đều là các người bản thân chuyện tình, cái này, Cơ gia không hề sẽ ngăn cản.”

“Đại trưởng lão.

.

.” Cơ Trường Nhân khản trương.

“Nhị trưởng lão không cần nhiều lời, hài tử này đối Cơ gia có thành kiến, đã ở tình lý trong, muốn tiếp mẫu thân đi, thành toàn một mảnh hiếu tâm, chúng ta làm trưởng bối, phải làm chi trì mới là.” Cơ Trường Không vẻ mặt chân chất đáng tươi cười.

Sau đó đối Đằng Phi nói rằng: “Bất quá người nếu đã tới, ngay tại Nguyệt Lượng thành hảo hảo được một hồi con tốt, Cơ gia hàng năm đều có một lần tân tú thi đấu, của người thân phận, tuy rằng không có đưa về Cơ gia gia phả, nhưng trong thân thể dù sao chảy xuôi Phượng Hoàng huyết mạch, sở dĩ, cái này tân tú thi đấu, người cũng có tư cách tham gia.

Thanh niên nhân, nhiều cùng bạn cùng lứa tuổi luận bàn một chút, luôn luôn mới có lợi.”

Cơ Trường Không cười tủm tỉm, thanh âm ôn hòa, vẻ mặt hiền lành.

Cái gọi là tân tú thi đấu, Đằng Phi một điểm hứng thú cũng không có, căn bản là không muốn tham gia, bất quá nghĩ lại vừa nghĩ, Cơ Trường Không nói tuy rằng đẹp, nhưng tuyệt không sẽ đơn giản phóng bản thân mẫu tử hai người ly khai, hơn nữa, vị này Cơ gia đại trưởng lão, bản thân còn có nợ không cùng hấn thanh toán!

Nghĩ, Đằng Phi gật đầu, nhàn nhạt đạo: “Đã như vậy, tốt lắm, ta thì tham gia hoàn toàn tú thi đấu, lại mang ta mẫu thân ly khai.”

“Có thể!” Cơ Trường Không thập phần thống khoái gật đầu, sau đó nói rằng: “Nghe nói người tại Nam Vực trẻ tuổi giữa, không có địch thủ, sở dĩ, này dự tuyển thi đấu, người sẽ không tất tham gia, làm mằm móng tuyển thủ, trực tiếp tấn cấp trận chung kết được rồi, đến lúc đó, cùng cùng thể hệ huynh đệ tỷ muội hảo hảo luận bàn một phen, cũng có thể tăng trưởng không hiếm thấy thức.”

Nói, Cơ Trường Không mỉm cười, mang theo một loại trưởng lão hội người, xoay người ly khai.

Nhị trưởng lão Cơ Trường Nhân hung hăng trừng liếc mắt Đằng Phi mẫu tử, hừ lạnh một tiếng, nghênh ngang đi.

Cơ Tử Tiêu không có đi, hắn có chút sầu lo nhìn thoáng qua Cơ Trường Không đám người rời đi bóng lưng, hướng về phía Cơ Tử Vân đạo: “Tiêu muội, người ngày hôm nay có chút kích động.”

“Ca, ta kích động sao?” Cơ Tử Vân lộ vẻ sầu thảm cười: “Ta nếu không có mạnh mẽ áp chế trong lòng lửa giận, thậm chí sẽ nhịn không được trực tiếp hướng đại trưởng lão xuất thủ! Bị giết ta trượng phu, để hài tử an toàn, ta nhịn vài chục năm!” “Ai.” Cơ Tử Tiêu một tiếng thở dài, nói rằng: “Đây là sinh tại đại gia tộc bị ai, hôn nhân không có tự do, làm việc cũng thân bất do kỷ.”

Nói, Cơ Tử Tiêu nhìn thoáng qua Đằng Phi, xúc động nói rằng: “Đằng Phi, tuy rằng người ta lần đầu gặp lại, nhưng ta rất thích người, ta là của người thân cậu, người chỉ cần nhớ kỹ điểm ấy như vậy đủ rồi, cậu vĩnh viễn sẽ không hại người.” Đằng Phi một lần nữa hướng về phía Cơ Tử Tiêu thi lễ, lại không nói thêm gì, điều không phải không tín nhiệm cái này cậu, mà là Đằng Phi đã nhìn ra, Cơ gia gia chủ, trong tay quyền lực không lớn, rất nhiều chuyện, đều không làm chủ được.

Trưởng lão hội kiêu ngạo ương ngạnh, đã sắp biểu hiện đến trên đài tới.

Sợ rằng hiện tại Cơ gia trên dưới, cũng vậy chỉ nhận thức trưởng lão hội, không tiếp thu gia chủ chứ? Đằng Phi trong lòng suy đoán.

Cơ Tử Tiêu khuyên: “Ta tuy rằng chưa thấy qua phụ thân ngươi, nhưng nghe nói qua, phụ thân ngươi anh hùng hiệp nghĩa, là điều hảo hán, đáng tiếc tráng niên sớm thế, có một số việc, không phải chúng ta bản thân có thể tả hữu, ta mong muốn ngươi có thể buông trong lòng cừu hận, có cơ hội lời nói, mang ngươi mẫu thân xa chạy cao bay, ly Cơ gia càng xa càng tốt, báo thù chuyện tình, sẽ không nếu muốn, trừ phi ngươi là Hoàng cấp.

.

.”

Cơ Tử Tiêu lời nói bên trong, đã để lộ ra rất nhiều đồ vật, năm đó hạ lệnh đánh chết Đằng Vân Chí người tuy rằng là đại trưởng lão, nhưng ai biết này phía sau có hay không Cơ gia Đại Đế lão tổ tông bày mưu đặt kế đây?

Cơ Tử Vân ở một bên nói rằng: “Xa chạy cao bay? Ngươi cho rằng, trưởng lão hội người, sẽ thả chúng ta ly khai?”

Cơ Tử Tiêu cười khỏ nói: “Bọn họ không tha, lẽ nào chúng ta bản thân không thể nghĩ biện pháp? Ngươi hiện tại từ thân phận trên mà nói, đã là tự do thân, trưởng lão hội không có bất luận cái gì lý do cường lưu, bất quá.

.

.”

Cơ Tử Tiêu do dự một chút, hay là nói ra: “Các ngươi phải cẩn thận Thần Long gia tộc người.”

Cơ Tử Tiêu cũng không có dừng lại lâu lắm, vội vã rời đi.

Vị Ương Minh Nguyệt lúc này cũng từ bên ngoài trở về, cùng Đằng Phi cùng nhau, vào gian phòng, Vị Ương Minh Nguyệt kỳ quái hỏi: “Vừa ta xem gặp một đoàn trưởng lão tựa hồ hướng bên này, xảy ra chuyện gì?”

Đằng Phi nhàn nhạt cười cười: “Qua đây thị uy.”

Vị Ương Minh Nguyệt bữu môi: “Những ...! này người thực sự là đáng ghét đến cực điểm!”

Đằng Phi gật đầu: “Không sai, ta rất đáng ghét bọn họ!”

Cơ Tử Vân nói rằng: “Bọn họ thủy chung hoài nghi người trên người có ta cùng phụ thân người năm đó từ thánh thần đại mộ giữa lấy ra bảo vật, cho người tham gia tân tú thi đấu, chỉ sợ cũng là mục đích này.”

Đằng Phi cười nói: “Ta biết bọn họ tâm tư, bất quá, bọn họ đã định trước sẽ thất vọng.”

Vị Ương Minh Nguyệt cùng Cơ Tử Vân đều nghĩ Đằng Phi cười có chút không quá thích hợp, nhưng nhìn kỹ đi, nhưng không cách nào nhìn ra càng nhiều đồ vật tới.

Cơ Tử Vân nói rằng: “Gặp phải Cơ Thiên Cương, Cơ Thiên Bình, Cơ Thiên Vũ cùng Cơ Thiên Văn cùng với Cơ Tú Tú này vài người, người muốn thủ hạ lưu tình, bọn họ mấy người, đều rất không sai, là hảo hảo tử.”

Đằng Phi gật đầu đạo: “Mẹ người yên tâm được rồi, ta không cùng tiểu hảo tử không chấp nhận.”

Cơ Tử Vân ngạc nhiên, tâm nói bản thân nhi tử cũng quá làm ra vẻ điểm chứ? Theo chân bọn họ so sánh với, người mới là ít nhất này một cái a!

Trưởng lão hội người đến cũng vội vã đi cũng vội vã, mang dụng ý lại thập phần rõ ràng, bằng rõ ràng nói cho Đằng Phi: chúng ta biết người đã đến rồi, chúng ta cũng biết người tại Nam Vực một sự tình, người muốn dễ dàng mang người mẫu thân ly khai, đó là không có khả năng!

Tuy rằng không có một câu uy hiếp, nhưng Đằng Phi rõ ràng, đại trưởng lão cùng nhị trưởng lão hai người một cái xướng mặt đỏ, một cái vai phản diện, mục đích chính là cảnh cáo bản thân mà thôi.

Về phần nói cậu Cơ Tử Tiêu, chỉ là thấy một mặt, đối hẩn chưa nói tới nhiều lắm giải, nhưng Đằng Phi đã có loại cảm giác: chính hẩn một cậu, cũng không mặt ngoài biểu hiện ra ngoài đơn giản như vậy!

Cơ Tử Vân làm cho người ta chuẩn bị rượu và thức ăn, cùng nhi tử thất lạc nhiều năm gặp lại, tự nhiên có rất nhiều nói muốn nói, Vị Ương Minh Nguyệt cáo từ rời đi, đi khách sạn

bình dân bên kia cho Liễu Thiên Hà đám người tổng tin tức.

Đặng Phi cùng mẫu thân hai người vẫn cho tới đêm khuya, giảng thuật bản thân những năm gần đây kinh lịch.

Cơ Tử Vân nghe được một hồi rơi lệ một hồi vui cười, khi thì khản trương khi thì thả lỏng, nhìn Đặng Phi ánh mắt trong, cũng tràn ngập nồng đậm tình thương của mẹ.

Phàm là không tốt chuyện tình, Đặng Phi đều là hời hợt mang qua, cho mẫu thân giảng, đại thể đều là một ít hài lòng chuyện tình.

Đem Đặng Phi nói đến Thần Vực đảo lúc, Cơ Tử Vân sắc mặt, trở nên nghiêm túc đứng lên, đối Đặng Phi nói rằng: “Thần Vực đảo không chỉ theo dõi ngươi, cũng theo dõi ta, Cơ Thiên Văn có một thích nữ hài tử, chính là Thần Vực đảo tại Trung Châu bên này một cái quản sự nữ nhi.

.

.”

Đặng Phi nghe xong lúc, thật lâu không nói gì, một lúc lâu, mới nói đạo: “Ta cùng Thần Vực đảo không oán không cừ, bọn họ tổng nhìn chăm chăm ta làm cái gì? Thánh thần đại mộ bị mở ra lại không ngừng một tòa, bọn họ dựa vào cái gì kết luận trong tay ta thì có thánh thần chí bảo?”

“Bởi vì ngươi đề thăng tốc độ.” Cơ Tử Vân thở dài một tiếng: “Năm đó ta làm cho người ta che lại cửa người kinh mạch, đem người đuổi về Đặng gia trấn, chính là dự cảm đến sự tình có chút sai, kết quả, không quá bao lâu, những... này sự tình thì xảy ra.

Có lẽ là trúng mục tiêu đã định trước, ngươi hay là đi lên võ giả đường, đồng thời cũng tìm hiểu thiên đạo năm mươi đầu mạch đại pháp.

.

.

Thế giới này, xa so với người trong tưởng tượng muốn không
lỗi nhiều lắm, Thần Vực đảo cũng tốt, Trung Châu cũng tốt,
hay là Nam Vực cũng tốt, bất quá đều là góc nơi, những... này
thực lực đạt được nhất định cảnh giới người, tại thế giới này
vô pháp tiếp tục thu được đề thăng, cũng chỉ có thể đi thế giới
kia, cái thế giới kia, chính là vĩnh hằng nơi.”

Cơ Tử Vân nhìn Đằng Phi, lời nói ra kinh người đạo: “Thánh
thần cùng Ma thần, kỳ thực đều là đến từ vĩnh hằng nơi.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 362: Thần Long Gia Tộc

>

“Cái gì? Lên.

.

.” Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Đằng Phi nhìn mẫu thân, về mặt giết mình hỏi.

Cơ Tử Vân nhìn Đằng Phi, êm tai nói tới: “Trăm vạn năm trước, chúng ta thân ở đích thế giới, hay là một mảnh chưa khai hóa đất, khi đó đích loài người, bị vây cực độ đích kém thế trong, các loại thiên tai ùn ùn, vẫn có vô số kinh khủng đích mạnh mẽ ma thú, ở nơi này những tồn tại trước mặt, loài người liền như con kiến hôi tầm thường.”

“Ở lúc ấy, có hai người đến một cái thế giới khác đích đại năng, phủ xuống đến cái thế giới này, phát hiện thế giới này đang là bọn hắn đau khổ tìm kiếm nhiều năm đích địa phương, những thứ kia viễn cổ người trong mắt kinh khủng đích thiên tai, cũng là hai vị này đại năng trong mắt đích tu luyện thánh địa: những thứ kia viễn cổ người e ngại đích mạnh mẽ ma thú, ở hai vị này đại năng trong mắt, cũng là vô cùng tốt đích luyện đan tài liệu luyện khí.

.

.

Trên thế giới này còn nữa các loại thần kỳ đích linh dược, đều là kia hai vị đại năng phải cần đồ.

Cho nên, hai vị đại năng dừng lưu ở trên thế giới này, bắt đầu tu luyện, đồng thời cũng bắt đầu chỉ điểm viễn cổ người, mở rộng bọn hần riêng của mình đích truyền đạo kiếp sống.”

“Hai người kia.

.

.

Là Thánh thần cùng Ma thần?” Đằng Phi giật mình đích nhìn mẫu thân, này đoạn tân bí, hần cũng là chưa bao giờ biết.

Cơ Tử Vân gật đầu, nói: “Nếu không, bọn họ tại sao được gọi là thần? Hai người vốn là nhưng thật ra là quan hệ vô cùng tốt đích bằng hữu, nếu không, cũng không thể nào kết bạn đi tới cái thế giới này, chẳng qua là sau lại, bởi vì lý niệm bất đồng, quan hệ dần dần làm bất hòa, đến cuối cùng các đi các đích nói, cái thế giới này, cũng tạo thành hai đại phe phái.

Nhất phái là ủng hộ Thánh thần, một ...!khác phái, còn lại là ủng hộ Ma thần.”

“Từ vừa mới bắt đầu đích tranh luận, càng về sau đích tỷ thí, nữa càng về sau đích chiến tranh, này trong lúc, đi qua mấy mươi vạn năm, kia hai vị đại năng, đến cuối cùng cũng rốt cục mệt mỏi, cảm giác được tiếp tục như vậy rất không có ý nghĩa, cho nên ước định đánh một trận định thắng thua.” Cơ Tử Vân trong thần sắc mang theo vài phần hướng tới: “Kia cuộc chiến đấu, được gọi là Hoàng hôn của chư thần, rất nhiều tuyệt thế cường giả, đều ở trận chiến ấy trong ngã xuống huy hoàng đích viễn cổ văn minh cũng vẽ lên cú điểm.

Hai vị đại năng, rốt cục ở sau trận chiến ấy, tỉnh táo lại, phát hiện đến mười vạn năm tới, bọn họ đích thân sáng tạo cái thế giới này, lại đích thân phá cái thế giới này.

Cho nên hai người song song rời đi quyết định không càn nữa thiệp cái thế giới này đích phát triển.” Cơ Tử Vân uống nhấp, tiếp tục nói: “Nhưng hai vị đại năng lại cảm thấy, lại tới đây một lần luôn luôn lưu lại chút gì đó, cho nên, bọn họ để lại

một bộ công pháp một ma ngầu, ngày đó tâm pháp, chính là thiên đạo năm mươi đầu mạch đại pháp!”

“Cái gì? Đây không phải là Thánh thần sáng tạo ra, tạo ra tới sao?” Đẳng Phi kinh ngạc hỏi: “Thế nào phải Thánh thần cùng Ma thần cùng chung lưu lại đích?”

“Ha hả này tâm pháp, nhưng thật ra cũng không phải là kia hai vị đại năng sáng tạo ra, tạo ra tới, mà là xuất từ Vĩnh Hằng Chi Địa cho dù ở Vĩnh Hằng Chi Địa, ngày đó tâm pháp cũng là độc nhất vô nhị hai người năm đó sở dĩ rời đi Vĩnh Hằng Chi Địa, cũng là bởi vì chiếm được này thiên tâm pháp, bị đuổi giết, bắt đắc dĩ đi xa Cao Phi, ”. Hai người cuối cùng cùng nhau rời đi, có lẽ là trở về Vĩnh Hằng Chi Địa, có lẽ là ngao du vũ trụ, cái này không được biết rồi.”

“Nguyên lai là như vậy, nói như vậy, kia Vĩnh Hằng Chi Địa, cũng cũng không phải là trường sinh chi địa?” Đẳng Phi nhìn Cơ Tử Vân hỏi.

Cơ Tử Vân gật đầu, cười nói: “Đứa nhỏ ngốc, cõi đời này, nào có cái gì trường sinh chi địa? Bất quá kia Vĩnh Hằng Chi Địa cường giả như vân, nghe nói vẫn sẽ vượt qua bất hủ thần hoàng đích chí tôn cùng Thiên Vương, có thể trong nháy mắt tiêu diệt hết một viên đại tinh, bắt trắng hái sao, không nói chơi, nhưng là thật hay giả, liền không được biết rồi.”

“Nếu là như vậy, vậy tại sao truyền thuyết rất nhiều đại đế, cũng đang tìm kiếm Vĩnh Hằng Chi Địa đi?” Đẳng Phi hỏi.

“Nếu trong truyền thuyết nơi đó có thể bằng vượt qua bất hủ thần hoàng đích chí tôn cùng Thiên Vương, bọn họ tại sao không muốn đi Vĩnh Hằng Chi Địa? Đối với chúng ta cái thế giới này đích người đến nói, Vĩnh Hằng Chi Địa, cũng đã coi như là trường sinh chi địa.” Cơ Tử Vân cười cười, nét mặt trở nên nghiêm túc lên: “Phi nhi, thiên đạo năm mươi đầu mạch đại pháp, công pháp này không phải chuyện đùa, ở Vĩnh Hằng Chi Địa đều là tất tranh vật, nung một bên hy vọng người có thể đem nó tu luyện tới cảnh giới tối cao, một bên nhưng không hy vọng người tu luyện nó, vật này quả thực chính là họa chi căn nguyên.

Nếu không phải nó, phụ thân ngươi năm đó cũng sẽ không tử, nung cũng sẽ không bị đóng cửa ở kinh mạch, nhốt ở Cơ gia

mười mấy năm.

”

Đằng Phi trầm giọng nói: “Nương, ngươi yên tâm đi, ta nhất định sẽ bảo vệ ngươi, từ sau này, tuyệt không sẽ ở để nương bị nửa điểm ủy khuất, vô luận là ai, dám khi dễ ngài, ta cũng sẽ để hắc hoi phi yên diệt! Vĩnh Hằng Chi Địa cũng tốt, Thần Vực đảo cũng tốt, hay là này Trung Châu đích gia gia tộc cũng tốt, hài nhi đối với bọn họ, không có có bất cứ hứng thú gì, nếu là vì nương khó khăn, kia hài nhi thà rằng để xuống hết thảy cừ hận, mang theo ngài đi xa Cao Phi.

Phụ thân đã mất, ngài vui vẻ, đối với hài nhi mà nói, so sánh với cái gì cũng trọng yếu.” Cơ Tử Vân vui mừng cười, sau đó nói: “Từ thân sơ xa gần đi lên nói, Đại trưởng lão cùng nương đích quan hệ cũng không gần, đã qua năm đời, hắc chỉ thị người giết phụ thân ngươi, nương hận không thể đưa thiên đạo vạn quả, nhưng là hiện tại không thể, giết hắc rồi, chúng ta căn bản không tách rời Nguyệt Lượng thành, ngươi không biết Đại trưởng lão người sau lưng cỡ nào cường đại.

Cho nên, báo thù chuyện tình, trước không cần gấp gáp, ngươi tu luyện chính là trên thế giới này cao cấp nhất đích công pháp, một ngày nào đó, ngươi có đứng ở cái thế giới này đích chỗ cao nhất.”

Đằng Phi dùng sức gật đầu, nói: “Nhất định sẽ đích!” Vừa nói chợt nhớ tới giống nhau chuyện, từ trong giới chỉ lấy ra cái kia màu tím tượng gỗ, hỏi: “Nương, đây chính là ngài nói Thánh thần cùng Ma thần lưu lại đích ma ngẫu? Nó rốt cuộc có tác dụng gì?” Cơ Tử Vân tiếp lấy màu tím tượng gỗ, nhìn vật nhớ người, nhớ tới năm đó cùng trượng phu cùng nhau ở Tây thù đích ngày, thần sắc có chút đau thương, nhẹ nói nói: “Vật này, nương cũng không biết nó đích cụ thể công hiệu, chỉ biết là nó chân chính đích tên, gọi là ma ngẫu, phía trên đánh dấu thiên đạo năm mươi đầu mạch đại pháp bên trong đích đầu mạch vị trí, có lẽ, chờ ngươi đến rồi nhất định đích cảnh giới, mới có thể phát hiện nó đích tác dụng khác sao?”

Đằng Phi gật đầu, đem màu tím tượng gỗ thu lại.

“Người mấy người hồng nhan tri kỷ, đi Thần Vực đảo, người có thể yên tâm, các nàng ở Thần Vực đảo, cũng có thể đạt được rất lớn tăng lên, đợi được thực lực người đại thành, bề nghề thiên hạ ngày đó, vô luận là ai, đều muốn không dám không nhìn sự tồn tại của người.” Cơ Tử Vân nói.

“Tựa như hiện tại đích Lục Bào Lão Tổ sao?” Đằng Phi hỏi.

“So với hấn lợi hại!” Cơ Tử Vân vẻ mặt tự tin đích cười lên.

Đằng Phi nằm ở trong phòng, hồi tưởng lại cùng mẫu thân đích nói chuyện, hấn hiểu được mẫu thân đích tâm tư.

Làm là mẫu thân, Cơ Tử Vân vẫn là không yên lòng Đằng Phi, sợ hấn xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, cho nên mới phải khích lệ hấn, đồng thời để hấn tạm thời ẩn nhẫn, sau đó không ngừng tu luyện, tăng thực lực lên.

Tổng quát mà nói, Cơ Tử Vân đích đề nghị không có vấn đề gì, nhưng vấn đề ở chỗ, những địch nhân kia, sẽ cho hấn thời gian này sao?

Nam Vực cái kia những siêu cấp thể lực, cơ hồ bị hấn đánh cho tàn phế, nhưng có người dường như không biết tri thức những thứ kia siêu cấp thể lực đích sau lưng, có hay không đại đế lão tổ? Thần Vực đảo mắt nhìn chăm chăm vào, nghĩ phải bắt được mình cho thống khoái.

Hôm nay Trung Châu đích Cơ gia, cũng không khả du trên người mình đích bí mật?

Ví như nếu không có những thứ này phiền toái, duy có một người biện pháp, một chữ một giết!

Giết địch nhân sợ hãi! Giết địch nhân run sợ! Giết địch nhân vừa nghe thấy tên của mình, sẽ quá ư sợ hãi, chạy được bao nhiêu thì hay bấy nhiêu!

Chỉ có như vậy, mới có thể không có phiền toái!

Lục Bào Lão Tổ đích uy danh, cũng không phải hấn trở thành đại đế sau mới truyền tới.

Trong lòng nhớ, Đằng Phi dần dần ngủ, mười mấy năm qua, đây là hấn ngủ được nhất hương đích một đêm.

Sáng sớm ngày thứ hai, Đằng bay lên, Cơ Tử Vân đã chuẩn bị xong bữa ăn sáng, mẫu tử hai người thập phần ấm áp đích ăn xong bữa ăn sáng, sau đó lại ngồi cùng một chỗ trò chuyện.

Đằng Phi có những tò mò hỏi: “Thánh thần cùng Ma thần nếu ra mắt thiên đạo năm mươi đầu mạch đại pháp, vậy bọn họ có phải hay không cũng đã tu luyện tới đại thành cảnh giới?”

Cơ Tử Vân gật đầu, nói: “Căn cứ tư liệu lịch sử đích ghi lại, đích thật là như vậy, hai người đích trong thân thể, đều có năm mươi con đả thông đích đầu mạch, vận hành, đầu khí sinh sôi không ngừng, vĩnh không khô kiệt!”
Đến lúc nào ta cũng có thể tu luyện tới cái loại này cảnh giới? Đằng Phi trong lòng âm thầm thề, một ngày nào đó, mình cũng muốn đạt tới cái loại này cảnh giới.

Ăn xong điểm tâm, Cơ Tử Vân muốn cùng Đằng Phi cùng đi xem ngắm một cái Liễu Thiển Hà nhóm người, Cơ Tử Vân mặc dù số tuổi đã gần đến trung niên, nhưng dung nhan không lẫn, nhiều năm đích giam lỏng cuộc sống, cũng cũng không có đem nàng tính cách thay đổi, trong xương, nhưng thật ra hay là năm đó cái kia một cách tinh quái đích Cơ gia Tiểu công chúa.

Đi ra Bích Thủy Viên đích trong nháy mắt, Cơ Tử Vân trong lòng cảm khái hàng vạn hàng nghìn, nàng đã đầy đủ mười mấy năm, không có đi ra cái chỗ này.

Cơ Tử Vân không có gọi xe, mà là lựa chọn cùng con cùng nhau đi bộ, đi ở Nguyệt Lượng thành phồn hoa tiếng động lớn nháo đích trên đường cái, Cơ Tử Vân tựa hồ nhìn cái gì cũng cảm thấy mới lạ, kia nét mặt cùng thiếu nữ dường như, Đằng Phi hộ hoa sứ giả tầm thường đích theo ở Cơ Tử Vân bên cạnh, nữ dung nhan xinh đẹp tuyệt trần, nam đích cao lớn anh tuấn, không biết đích còn tưởng rằng đây là một đôi với tình lữ, rất khó tưởng tượng, hai người chân chính đích quan hệ, lại là mẫu tử.

Cơ Tử Vân rốt cục nhìn thấy con, tâm tình thật tốt, có chút trò đùa dai đích khoác ở Đằng Phi đích cánh tay, vẻ mặt hạnh

phúc đích tựa vào con trên vai, để Đằng Phi cho nàng mua này mua kia.

Đằng Phi từ năm đó lá thư này thượng cũng biết mẫu thân là đại khái tính cách, cũng không thấy được kỳ quái, nhạc a a đích nghe theo chỉ huy.

Ngay khi hai người kia nhạc vui hòa đích đi dạo phố, nơi xa truyền đến một trận tiếng động lớn nháo thanh âm, rất nhiều người cũng thất kinh đích tứ tán né ra, một trận trầm trọng đích tiếng vó ngựa, từ xa đến gần, chạy như điên tới.

Cơ Tử Vân khẽ nhíu mày, nhẹ giọng lầm bầm nói: “Cơ gia tuổi trẻ đệ tử, càng ngày càng kỳ cục, phố xá sầm uất phóng ngựa, cũng không biết thế nào quản giáo.”
“Đây là cơ gia sự tình, cho có quan hệ gì.” Đằng Phi đồng dạng nhỏ giọng lầm bầm một câu.

Cơ Tử Vân cười cười, biết Đằng Phi đối với Cơ gia đích oán hận, không nói thêm gì.

Lúc này, mấy thất có chứa Địa Long huyết thống đích đại mã đi tới Đằng Phi cùng Cơ Tử Vân đích phụ cận, bỗng nhiên dừng lại, cầm đầu cái kia tên kỵ sĩ nhìn qua ba mươi mấy tuổi, vẻ mặt ngạo nghễ, trên cao nhìn xuống nhìn Cơ Tử Vân, lạnh lùng nói: “Người là Cơ Tử Vân?” Cơ Tử Vân bao nhiêu có chút giật mình nhìn đối phương, nàng đã mười mấy năm không có rời đi quá Bích Thủy Viên, thế nào vừa ra tới đã bị người tìm tới cửa, hơn nữa thái độ vẫn như thế đích không khách khí.

Cơ Tử Vân đôi mi thanh tú cau lại, hỏi: “Người không phải là Cơ gia đích người?”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 363: Giết Cũng Giết Rồi

>

“Ta đến từ Thần Long gia tộc! Cơ Tử Vân, ngươi không có ở đây Bích Thủy Viên hảo hảo ngắm, ai cho phép ngươi ra tới?” Thanh niên kỳ sĩ khẩu khí lớn đến không có bên, vẻ mặt xác lão đích nhìn Cơ Tử Vân.

Kia thần sắc, giống như chúng sanh ở trong mắt của hắn, đều là con kiến hôi tầm thường.

Người xung quanh tất cả đều nghỉ chân nhìn xem, trên mặt đích nét mặt cũng mang theo vài phần kinh ngạc, có không ít biết Cơ Tử Vân đích người, lại càng bàn luận xôn xao, nhìn về phía mấy cái kỳ sĩ đích ánh mắt, cũng tràn đầy chán ghét.

Dù sao, nơi này là Nguyệt Lượng thành, là Cơ gia! Có người tìm đến Cơ gia người đích phiên toái, Nguyệt Lượng thành đích cư dân thế nào có nguyện ý?

Thanh niên kỳ sĩ bên cạnh một người trung niên kỳ sĩ ánh mắt lạnh như băng đích nhìn thoáng qua Cơ Tử Vân bên cạnh đích Đằng Phi, trào phúng nói: “Cơ gia quả nhiên là tốt gia phong, năm xưa đào hôn, hôm nay lại tìm một cái mặt trắng nhỏ, Cơ Tử Vân, ngươi chính là một cái đồ dê tiện!”

Cơ Tử Vân trên mặt trong nháy mắt trở nên xanh mét, vẻ tức giận nhất thời hiện ra, vừa muốn nói chuyện, lại phát hiện bên cạnh đích Đằng Phi trong nháy mắt biến mất bóng dáng, ngay sau đó, đã nghe gặp một thanh âm vang lên phát sáng vô cùng đích giòn vang.

Ba!

Giống như trời nắng đánh một cái sét đánh.

Long mã thượng cái kia trong đó năm kỵ sĩ, đỉnh đầu đã biến mất không thấy gì nữa!

Đằng Phi một cái tát đem trong lúc này năm kỵ sĩ đích đầu cho đánh bay!

Phồn hoa đích quảng trường, trong nháy mắt một mảnh tử tịch!

Tất cả mọi người cũng kinh hãi vô cùng đích nhìn trở lại Cơ Tử Vân bên cạnh đích Đằng Phi, giống như nhìn một cái quái vật, cũng ở trong lòng suy đoán, người trẻ tuổi kia đến tột cùng là ai, thực lực thật không ngờ cường đại, thậm chí không ai thấy rõ ràng vừa mới hẳn là thể nào xuất thủ, hơn nữa này lá gan.

.

.

Cũng quá lớn sao?

Này mấy người kỵ sĩ, nhưng là Thần Long gia tộc đích người a!

“A a a a!” Long mã thượng thanh niên kia kỵ sĩ phát ra liên tiếp tức giận chỉ cực đích rít gào: “Tiểu súc sinh, ngươi dám dẫm thương ta hộ vệ, ta muốn để ngươi Cơ gia chịu không nổi! Cơ Tử Vân, ngươi cái này **, ngươi nên vì chuyện này trả giá thật nhiều!”

Đằng Phi vận khởi Già Lâu La tâm kinh, thân thể thoáng một cái, thân hình lần nữa biến mất tại nguyên chỗ, nhằm phía long mã thượng đích thanh niên kỵ sĩ.

Lần này, mấy cái kỵ sĩ bao nhiêu có một chút chuẩn bị tâm tư, riêng của mình không chế long mã, lấy ra vũ khí, chém về phía Đằng Phi.

Kia mấy thất long mã tất cả đều là tính tình bạo liệt đích ma thú, gào thét rít gào, cao cao đích vung lên vô trước, đập hướng Đằng Phi.

“Giết!”

Đằng Phi trong miệng một tiếng chọt quát, sát khí giống như sóng lớn tầm thường, tịch quyền này mấy tên Thần Long gia tộc đích kỵ sĩ, trên đường cái trong giây lát cạo lên một cổ kinh khủng đích sát khí cuồng phong, vô số khoảng cách gần đích người rồi rít sắc mặt tái nhợt, nhả ra máu tươi, kinh hãi vô cùng đích hướng lui về phía sau đi.

Kia mấy thất long mã đứng mũi chịu sào, bị Đằng Phi trên người kinh khủng đích sát khí tịch quyền, nhất thời bốn vó như nhũn ra, lá gan cũng bị hù dọa phá.

Phù phù! Phù phù!

Mấy thất long mã xụi lơ trên mặt đất, miệng sùi bọt mép, lại bị Đằng Phi tàn sát ra đích sát khí tươi sống hù dọa tử!

Kia mấy tên kỵ sĩ vô cùng chặt vật đích từ long mã thượng nhảy xuống, không đợi bọn họ có phản ứng gì, đã nhìn thấy một đạo hầu như thấy đích cái bóng chạy ào bọn hấn ở giữa.

Chiến phủ luyện ngục, ánh sáng lạnh lóe ra, răng rắc một tiếng, một gã kỵ sĩ đích đỉnh đầu bị gọt rụng, máu tươi phún dũng ra, mùi máu tươi trong nháy mắt tràn ngập.

Đằng Phi cả người giống như điên tầm thường, kia tốc độ đã nhanh đến bất khả tư nghị.

.

.

Răng rắc! Răng rắc!

Giết người như sắc thức ăn!

Trừ đi tên thanh niên kia kỵ sĩ ở ngoài, những thứ khác mấy tên kỵ sĩ, dĩ nhiên ở trong nháy mắt, toàn bộ bị chém xuống đỉnh đầu, máu tươi, chảy xuôi trên đất, hội tụ thành sông nhỏ, ở ánh mặt trời chiếu xuống, tản ra lãnh diễm quang mang.

Mà thanh niên kia kỵ sĩ, liền đã hoàn toàn ngốc ở nơi đó, hấn không dám tin đích nhìn một màn này, giống như si ngốc, thanh âm run rẩy, nhìn Đằng Phi, giống như gặp quỷ.

“Người.

.

.

Người là ai? Ta chính là Thần Long gia tộc đích sứ giả, người, người sao dám đối với ta động thủ?” Thanh niên kỵ sĩ nói đều nói bất lợi tác, cơ hồ bị Đằng Phi này tàn nhẫn đích thủ đoạn hù dọa phá đảm.

“Con là một sứ giả?” Đằng Phi mắt liếc thấy thanh niên kỵ sĩ, cười lạnh nói: “Ta còn tưởng rằng người là Thần Long gia tộc đích người thừa kế! Người này không hiểu tiếng người đích người tra, giữ lại là dụng ý gì?”

Vừa nói, vung lên trong tay chiến phủ luyện ngục, màu vàng lợt đích tay chuôi phía trên kia thần bí đích hoa văn, dưới ánh mặt trời rạng rỡ sinh huy, khổng lồ đích song mặt phủ (rìu) lưỡi dao hàn mang lóe ra, sắc bén đến làm cho lòng người lạnh.

“Dừng tay!” Một tiếng chột quát, từ cực xa nơi truyền đến, Cơ gia đích người chạy tới.

Răng rắc!

Đằng Phi căn bản cũng không có nửa điểm muốn dừng tay ý tứ, một búa tử đi xuống, đem này sợ chói sáng đích thanh niên kỵ sĩ sòng sò chém thành hai khúc!

Nôn.

.

.

Người xung quanh đàn bên trong, có người cũng nhin không được nữa này gay mũi đích máu tanh cùng kinh khủng đích cảnh tượng, lập tức xui lơ trên mặt đất, nôn ra một trận.

“Tiểu tử, người có nghe chẳng ta nói, ta để người dừng tay người không nghe thấy sao?” Thanh âm già nua từ xa mà đến

gần, mang theo mãnh liệt đích tức giận, trực tiếp nhằm phía Đằng Phi.

Đằng Phi xoay người lại, mắt lạnh nhìn lại, tới là Cơ gia đích Nhị trưởng lão Cơ Trường Nhân, giờ phút này vị này Cơ gia đích Nhị trưởng lão râu tóc đều dựng, giận không kềm được, trực tiếp nhằm phía Đằng Phi, vung lên cánh tay, xem bộ dáng là nghĩ cho Đằng Phi một bạt tai.

“Ngươi nếu dám tới gần ta, ta sẽ giết ngươi!” Đằng Phi thanh âm lạnh lẽo vô cùng, giống như từ Cửu U địa ngục truyền đến.

Đổi lại làm bình thời, Cơ Trường Nhân đại có thể không để ý tới, có thể dưới mắt mấy tên đến Thần Long gia tộc đích người bị người này một búa tử một cái, trong chớp mắt giết sạch sẽ, hắc ti không nghi ngờ chút nào, nếu như mình không dùng tay lờ của, Đằng Phi thật sự có đối với hắc xuất thủ.

“Ngươi.

.

.

Ngươi này ngỗ nghịch đồ, ta là trưởng bối của ngươi!” Cơ Trường Nhân kịp thời dừng lại, một đôi mắt tử tử nhìn chăm chăm Đằng Phi: “Ngươi cũng dám đối với ta xuất thủ?”

“Trưởng bối? Phi!” Đằng Phi hung hăng đích hứ một ngụm, căn bản không nhiều hơn nữa nhìn Cơ Trường Nhân một cái, ánh mắt nhìn hướng Cơ Tử Vân.

Cơ Tử Vân từ đầu đến cuối, thần sắc không có nửa điểm bối rối, gặp con nhìn về phía mình, Cơ Tử Vân thậm chí vươn ra um tùm ngọc thủ, dựng thẳng một cái ngón tay cái cho con, trong giọng nói mang theo kiêu ngạo nói: “Quả nhiên là của ta hảo nhi tử, nương thật cao hứng, hai mươi năm trước, phụ thân ngươi bảo vệ ta, hai mươi năm sau khi, có người bảo vệ ta!” Đằng Phi rốt cục vui vẻ đích cười lên, cũng không nhìn những người khác một cái, nói: “Nương, nơi này máu tanh ngất trời, làm cho người ta không thích, chúng ta đi thôi.”

“Tốt, chúng ta đi.” Cơ Tử Vân khẽ cười nói.

Nếu là ở Đằng Phi xuất thủ lúc trước, Cơ Tử Vân có lẽ vẫn còn không như thế đã thấy ra, cho đến khi Đằng Phi nổi giận xuất thủ, chém giết mấy người Thần Long gia tộc sứ giả đích trong nháy mắt, Cơ Tử Vân mới đột nhiên đang lúc phát hiện, mình ngày nhớ đêm mong mười mấy năm đích con, thật sự trưởng thành!

Trải qua lần này một chuyện, Cơ gia sợ rằng ước gì bọn họ mẫu tử cút đích càng xa càng tốt, Cơ gia mặc dù cường đại, nhưng cũng sẽ không muốn đắc tội Thần Long gia tộc.

“Đứng lại!” Cơ Trường Nhân vẻ mặt xanh mét, cắn răng nói: “Giết người xong đã muốn đi sao? Để Cơ gia cho các người bồi cái này hắc oa?”

Đằng Phi cười lạnh: “Người là ta giết, cùng Cơ gia có quan hệ gì? Thần Long gia tộc muốn báo thù, để cho bọn họ tìm ta chính là!”

Cơ Trường Nhân giận dữ: “Thần Long gia tộc đích người tử ở Nguyệt Lượng thành, ta Cơ gia tất nhiên chịu lấy dính líu, hiện tại, các người cũng là đi không được!”

“Nếu như ta không nên đi đi?” Đằng Phi tự tiểu phi tiểu đích nhìn Cơ Trường Nhân, nếu như có thể mà nói, hẳn cũng không muốn hiện tại cùng Cơ gia trở mặt, có thể nếu là Cơ gia khinh người quá đáng, Đằng Phi tự nhiên cũng không sợ bọn họ.

Bằng Đằng Phi trước mắt đích cảnh giới, đại đế không ra, thiên hạ đều có thể đi được!

Cho dù không có Lục Bào Lão Tổ đích trông nom, Đằng Phi cũng không sợ những người này đích uy hiếp.

Cơ Trường Nhân cười lạnh, quát một tiếng: “Đi tới đem này ngũ nghịch trưởng bối đích súc sinh bắt cho ta!”

Từ Cơ Trường Nhân phía sau, trong nháy mắt hiện lên mấy tên lão giả, đều là Cơ gia trưởng lão hội bên trong đích trưởng lão, mọi người sắc mặt lạnh như băng, không mang theo chút nào tình cảm đích nhìn Đằng Phi.

Lúc này, nơi xa một cái thanh âm truyền đến: “Nhị trưởng lão,

người làm như vậy, có mắt bắt công, nơi này, là Nguyệt Lượng thành, Thần Long gia tộc đích người ở chỗ này ngang ngược can rở, nhục ta Cơ gia đệ tử, tử có thừa cô, người nhưng giúp đỡ Thần Long gia tộc nói chuyện, người là có ý gì?”

“Cơ Trường Lễ, ta cho rằng chuyện này, người phải làm tránh, năm đó nếu không phải người mọi cách che chở nữ nhi của người, như thế nào lại xuất hiện chuyện ngày hôm nay?” Cơ Trường Nhân âm trầm đích nói một câu.

“Nga? Cơ Trường Nhân, năm đó tựa hồ là các người, muốn từ con gái của ta trong tay nhận được bảo vật, mới không giết nàng sao? Hôm nay nhưng đem trách nhiệm đẩy đến lão phu trên người, lão phu hôm nay đã không phải là gia chủ, người làm lão phu còn có thể giống như năm đó giống nhau, cố kỵ rất nhiều, mà nữa nhân nhượng người không được?”

Đằng Phi nhìn người, nhìn qua cũng chỉ có hơn 40 tuổi, thập phần nho nhã, một đôi mắt bao hàm tang thương, vóc người gầy gò, mặc một thân màu xám đích trường sam, cước đạp hư không, nước chảy mây trôi tâm thường mà đến.

“Phụ thân.” Cơ Tử Vân thần sắc có chút phức tạp đích hướng về phía người làm thi lễ.

Cơ Trường Lễ khoát khoát tay, nhìn Cơ Tử Vân thở dài một tiếng, ánh mắt lại rơi vào Đằng Phi trên người, đánh giá một phen, mới hài lòng gật đầu, nói: “Gặp mẫu thân chịu nhục, có thể giận dữ hướng quan, giết những người đó tra, tiểu tử, người không sai!”

“Đây là người ông ngoại!” Cơ Tử Vân nhẹ giọng cùng Đằng Phi nói.

Đằng Phi nhìn Cơ Trường Lễ, cúi người hành lễ: “Đằng Phi ra mắt ông ngoại!”

Cơ Trường Lễ khoát khoát tay, nói: “Miễn lễ, Đằng Phi, ta đã biết người tới toan tính, mang theo mẹ của người, mau rời đi thôi.” Cơ Trường Lễ vừa nói, trên mặt lộ ra mấy phần thương cảm vẻ, không nói thêm lời.

“Cơ Trường Lễ, người thật lớn mật, người dựa vào cái gì muốn thả bọn họ rời đi?” Nhị trưởng lão Cơ Trường Nhân

lạnh lùng đích nhìn Cơ Trường Lễ.

“Thúi lắm! Cơ Trường Nhân, ngươi thật nghĩ đến ngươi thành Nhị trưởng lão, ta liền sợ ngươi không được? Lờ không phục, phóng ngựa tới đây, nhìn không đánh cho ngươi kêu cha gọi mẹ!” Cơ Trường Lễ trong lúc bất chợt bộc phát, dùng ngón tay Cơ Trường Nhân chửi ầm lên: “Ngươi này vô năng đồ, trừ có sau lưng đánh lên người khác, ngươi còn có thể cái gì?”
“Ngươi.

.” Cơ Trường Nhân chán nản, trước mặt nhiều người như vậy, bị Cơ Trường Lễ như thế chế nhạo, thể diện không nhìn được, nhưng thật sự không dám đi đón Cơ Trường Lễ đích khiêu chiến, cả giận nói: “Thần Long gia tộc đích người tử ở chỗ này.

.”
Nói còn chưa dứt lời, đã bị Cơ Trường Lễ cười lạnh cắt đứt: “Mấy người rác rưởi, giết cũng giết rồi, Thần Long gia tộc đích người không thể giết được rồi?”

“Ha ha ha ha, nói thật hay, rất hợp lòng ta! Mấy người rác rưởi, giết cũng giết rồi, đâu tới nhiều như vậy đích nói nhảm, các ngươi Cơ gia, dầu gì cũng là Trung Châu nhà giàu có, đối mặt một cái Thần Long gia tộc nhưng rụt đầu rụt đuôi, thật làm cho người xem thường!” Một cái cười hì hì thanh âm, trống rỗng xuất hiện.

“Người nào giả thần giả quỷ? Lăn ra đây cho ta!” Cơ Trường Nhân gầm lên.

Ba!

Một cái thanh thúy vang dội đích bạt tai, hung hăng quất ở Cơ Trường Nhân đích trên mặt, đem Cơ Trường Nhân trực tiếp từ không trung quất rơi trên mặt đất.

Trong không khí, một đạo lục sắc thân ảnh hiển hiện ra, mắng:

“Vật nhỏ, khả năng không lớn, tính tình không nhỏ, dám để cho lão tổ ta lăn ra đây? Người chán sống!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 364: Cự Tuyệt

>

Cơ Trường Nhân thân ở địa vị cao, địa vị cao cả, ở cả Cơ gia cho dù không phải là một nói Cửu Đỉnh, nhưng là tuyệt không phải ai cũng dám đi trêu chọc, đã bao nhiêu năm không người nào dám đối với hắn như vậy.

Trên mặt nóng bỏng nóng hổi, đỏ bừng một mảnh, mang cho Cơ Trường Nhân, không chỉ là ** thượng đích thống khổ, càng nhiều là, là hắn làm Cơ gia cao tầng đích tôn nghiêm, bị này một bạt tai cho quất được phá thành mảnh nhỏ!

Cơ gia lớp người già nhân vật đông đảo, nội tình vô cùng thâm hậu, nhưng đến rồi nhất định bồi phạt, nhất định phải quy ẩn phía sau màn, đem thế giới tặng cho trẻ tuổi.

Cơ Trường Nhân hôm nay chánh trị năm đó, khoảng cách lui ra trưởng lão vị, ít nhất còn nữa hơn trăm năm, chính là hăng hái lúc, chưa từng nghĩ tới mình dĩ nhiên sẽ bị người quất bạt tai?

Càng làm cho hắn khó chịu đến nhịn không được nghĩ học máu chính là, quất hắn người này, hắn ngay cả trả thù tâm cũng không dám sinh ra!

“Lục.

.

.

Áo lục.

.

.

Lão tổ?” Cơ Trường Nhân khoe miệng kịch liệt đích co quắp, nhìn đỉnh đầu kia tướng mạo quái dị vóc người nhỏ gầy, đầu rất lớn đích lão đầu, cảm giác một cỗ hàn khí từ sau bối không ngừng hướng về phía trước leo.

“Sách, có chút nhẫn lực nha, ngươi tại sao không gọi ta áo lục đại đầu quỷ đi?” Lục Bào Lão Tổ tự tiểu phi tiểu đích nhìn Cơ Trường Nhân: “Ngươi vừa mới không phải là rất có thể sao?” “Vẫn bối không dám, không dám!” Cơ Trường Nhân ngay cả liền nói.

Cái gì gọi là đánh rớt răng cửa lưu thông máu nuốt? Đây chính là.

Minh Minh bị Lục Bào Lão Tổ một cái tát quất được răng cửa cũng rớt mấy viên, tôn nghiêm quét sân, nhưng Cơ Trường Nhân chính là không dám phát tác!

Trước mắt vị này sống tổ tông, mà ngay cả rất nhiều đại đế thấy, cũng phải miệng nói lão tổ, là thật đích hoá thạch! Hắn thành danh thời điểm, rất nhiều đại đế vẫn còn chơi bòn đá dầm đi!

Loại này tồn tại, ai dám trêu chọc?

Điền Quang an tĩnh đích đứng ở Lục Bào Lão Tổ phía sau, nhìn thấy Đằng Phi, hướng về phía Đằng Phi cười hì hì đích mở tròng hai mắt, ánh mắt rơi vào vừa mới cùng Liễu Thiên Hà nhóm người cùng nhau chạy tới đích Vị Ương Minh Nguyệt trên người, trở nên nhu hòa, hướng về phía Vị Ương Minh Nguyệt lộ ra một cái mỉm cười.

Đằng Phi cùng Cơ Tử Vân nhóm người hai mặt nhìn nhau, chẳng ai ngờ rằng thất thổ có phát triển đến nước này, vị này trong truyền thuyết đích sống tổ tông lại có ra hiện tại Nguyệt Lượng thành.

Bất quá Đằng Phi vẫn có thể đoán được Lục Bào Lão Tổ đích ý đồ đến, tất nhiên cùng Điền Quang có liên quan, mình cùng Lục Bào Lão Tổ tổ không quen biết, tự nhiên là không có lớn như vậy trước mặt tử, nhất định là Điền Quang sợ mình ở Cơ

gia lỗ lã, nói động Lục Bào Lão Tổ đến đây hỗ trợ.

Trong lòng nhớ, Đằng Phi hướng Điền Quang quăng đi ánh mắt cảm kích, lại phát hiện người này đang theo Vị Ương Minh Nguyệt ẩn tình đưa tình rất đúng thị, nhin không được lắc đầu cười một tiếng, trong lòng tự nhủ: ta cùng hắn nếu là huynh đệ, ta có thể vì hắn xông vào Vị Ương gia, hắn vì ta đi tới Cơ gia, cũng đúng là bình thường.

“Không dám hay là không muốn?” Lục Bào Lão Tổ đùa Cơ Trường Nhân, sau đó đem ánh mắt quăng hướng Đằng Phi, nhưng ngay sau đó phát ra một tiếng nhẹ kêu, khẽ nhíu mày, nhìn về phía Đằng Phi đích ánh mắt trở nên có chút cổ quái, đầu tiên là nghi ngờ, nhìn kỹ một lúc sau, mới chợt hiểu ra gật đầu, lẩm bẩm một câu: “Lại nhận được nàng ưu ái? Khó được, thật là khó được nha, vị kia phượng hoàng huyết mạch đích thiên tài, có rất thất vọng sao? Cạc cạc dạt.”

Không ai có thể nghe hiểu Lục Bào Lão Tổ đích phía sau một đoạn nói, bao gồm Đằng Phi, đều là như lọt vào trong sương mù, bất quá Đằng Phi có thể rõ ràng cảm giác được, Lục Bào Lão Tổ nhìn về phía ánh mắt của mình, trở nên nhu hòa.

Cơ Trường Nhân này sẽ chết đích tâm đều có, mặc dù theo sau chạy tới đích Cơ gia người đem này tấm quảng trường đích người cho bị xua tan, nhưng hắn đích cả đời anh danh, cũng phó mặc.

Đôi mắt Lục Bào Lão Tổ đích ép hỏi, hắn chỉ có thể kiên trì nói: “Tiền bối bực nào anh hùng nhân vật, vẫn bối sao dám đối với tiền bối sinh ra lòng trả thù?”

“Không có tinh thần, uất ức, phé vật.” Lục Bào Lão Tổ khinh thường đích xì một tiếng khinh miệt, nói: “Ngay cả lòng trả thù cũng không dám sinh ra, loại người như ngươi rác rưởi là thế nào hồn đến Vương cấp đích? Chẳng lẽ là Cơ gia thiên tài địa bảo nhiều đích không có chỗ ngồi để, mới dùng ở loại người như ngươi rác rưởi trên người đích?”

Cơ Trường Nhân không có bị đánh kia nửa bên mặt cũng trong nháy mắt đỏ lên, thở hồn hển, nhưng cuối cùng chán nản thờ dài, trầm mặc không nói, Lục Bào Lão Tổ, thật không phải là hắn có thể trêu chọc được rất tốt.

Lúc này, Cơ gia Đại trưởng lão Cơ Trường Không cũng mang theo một nhóm người đuổi tới đây, hẳn đã từ người khác nơi đó biết được bên này chuyện đã xảy ra, đến đích chuyện làm thứ nhất, chính là hướng Lục Bào Lão Tổ cúi người chào vãn an.

“Vãn bối Cơ gia Đại trưởng lão Cơ Trường Không, ra mắt lão tổ!” Cơ Trường Không thần sắc nhìn như bình tĩnh, nhưng nội tâm nhưng bốc lên không dứt, trong lòng âm thầm kêu khổ: thế nào sẽ đem vị này sống tổ tông cho kinh động rồi sao? “Thôi đi, lão tổ ta lười với các ngươi bọn này con thỏ nhỏ chết kia nói nhảm.” Lục Bào Lão Tổ làm ra vẻ đích nhìn lướt qua Cơ Trường Không, một ngón tay Đằng Phi: “Đứa nhỏ này ta rất coi trọng, nếu ai dám tìm hấn phiền toái, chẳng khác nào là tìm lão tổ phiền phức của ta!”

Vừa nói, Lục Bào Lão Tổ ánh mắt hướng trên đường dài đảo qua, lạnh lùng nói: “Thay ta cho Thần Long gia tộc truyền nói, chuyện đã qua đã trôi qua rồi, đừng lão níu lấy không tha, được xưng đệ nhất thiên hạ huyết mạch, ngay cả điểm này lòng dạ cũng không có sao? Lại so sánh với lão tổ lòng mắt còn nhỏ, con mẹ nó, thật là mắt mắt!”

Vừa nói, nhắc lên tay, trong đám người đích Vị Ương Minh Nguyệt đột nhiên lảng không dựng lên, đi tới Lục Bào Lão Tổ bên cạnh, Lục Bào Lão Tổ cười quái dị nói: “Tiểu nha đầu, ngươi chính là đồ nhi ta thích đích cô bé? Không sai không sai, ta đây liền mang bọn ngươi đi Vị Ương gia cầu hôn đi!”

Vừa nói, tay trái lôi kéo Điền Quang, tay phải lôi kéo Vị Ương Minh Nguyệt, thân hình thoáng một cái, biến mất ở trên hư không, trong không khí truyền đến một câu nói: “Lão tổ ta đi cũng!”

Đằng Phi khóe miệng co giật mấy cái, thầm nghĩ trong lòng: cùng vị này so với, Thanh Long lão tổ đích bá đạo rầm rĩ, còn kém xa lắm a!

Lục Bào Lão Tổ nói đi là đi, thậm chí chưa cho Điền Quang lưu lại một cùng Đằng Phi chào hỏi đích thời gian, nhưng ai cũng biết, hẳn có thể lại tới đây, vì Đằng Phi ra mặt nói chuyện, tất cả đều là bởi vì hấn kia mới thu nhận đệ tử.

Một chúng Cơ gia đích người, nhìn lại hướng Đằng Phi đích ánh mắt, tất cả đều trở nên có chút kính sợ.

Đại trưởng lão Cơ Trường Không lắc đầu thở dài, hôm nay chuyện này, đã hoàn toàn mất đi điều khiển, bất quá có một chút coi như tốt, Lục Bào Lão Tổ đích xuất hiện, có đem Thần Long gia tộc đích lửa giận từ Cơ gia dẫn đi, dù sao Cơ gia cũng cố gắng quá, nhưng cho Đằng Phi ra mặt đích người, là Lục Bào Lão Tổ, cho dù Thần Long gia tộc, cũng không có biện pháp nữa trách tội Cơ gia.

Cơ Trường Không nhìn về phía Đằng Phi đích trong ánh mắt, mang theo vài phần phức tạp, cứ việc hắn đã rất cao đánh giá người trẻ tuổi này, nhưng thế nào cũng không nghĩ tới, Lục Bào Lão Tổ thậm chí sẽ vì hắn ra mặt.

Lúc này, Đằng Phi bỗng nhiên nhìn Cơ Trường Không hỏi: “Năm đó, chính là ngươi, chủ trương cùng Thần Long gia tộc đàm hỏi, sau lại ngăn cản mẫu thân của ta cùng phụ thân của ta kết hợp đích?”

Cơ Trường Không hơi ngần ra, không nghĩ tới Đằng Phi có làm trò mọi người đột nhiên hỏi ra cái vấn đề này, nhìn Đằng Phi, nhưng ngay sau đó cau mày nói: “Cao quý phượng hoàng huyết mạch, làm sao có thể gả cho một cái thể tục đích người bình thường?”

“Cho nên, ngươi liền phái người giết phụ thân của ta?” Đằng Phi ánh mắt bình thản, giếng nước yên tĩnh, nhưng nhẹ nhàng run rẩy thanh âm, hay là cho thấy hắn giờ khắc này đích tức giận.

Này vấn đề, hắn vốn không muốn vào lúc này hỏi, bất quá hôm nay trải qua Thần Long gia tộc đích người một phen kích thích, Đằng Phi lửa giận trong lòng dù phát khó có thể áp chế, Thần Long gia tộc đích rầm rĩ, làm cho người ta không nói được lời nào, chuyện quá khứ nhiều năm như vậy, bọn họ lại vẫn nhớ mãi không quên.

Cũng bởi vì Cơ Tử Vân bị thả ra, bọn họ liền lập tức phái người tới giao thiệp, thái độ cây mạnh, rầm rĩ vô cùng.

Cơ gia đích biểu hiện, cũng làm người ta cười chê, chẳng những không có đứng ở Cơ Tử Vân bên này, ngược lại giúp đỡ Thần Long gia tộc nói chuyện, điều này làm cho Đằng Phi không cách nào dễ dàng tha thứ.

“Phụ thân ngươi? Thật sự của ta hạ lệnh làm cho người ta đem đánh chết, lúc ấy vây giết phụ thân ngươi đích người rất nhiều, chưa chắc chính là chết ở Cơ gia người trong tay.” Cơ Trường Không nhàn nhạt nói.

Vừa nói, Cơ Trường Không nhìn thoáng qua Đằng Phi:
“Ngươi không sai, so sánh với phụ thân ngươi mạnh quá nhiều, ta hiện tại ban cho ngươi.

.

.

Vô tận đích vinh quang, ta đại biểu Cơ gia, cho phép ngươi đòi họ Cơ, cũng hưởng thụ Cơ gia con vợ cả đệ tử đãi ngộ, Đằng Phi, còn không quý xuống tạ ơn!”
Đại trưởng lão lời này vừa ra, ở đây rất nhiều Cơ gia đệ tử con ngươi đều nhanh muốn đỏ.

“Cái gì? Một cái không rõ lai lịch đích họ khác người, thậm chí có thể đưa về Cơ gia môn tường?”

“Dựa vào cái gì, hãn một cái thế tục đệ tử, cho phép hãn họ Cơ, đã là thiên đại đích ân tứ, lại vẫn để hãn hưởng thụ con vợ cả đệ tử đích đãi ngộ, này thật là quá đáng!”

“Không sai, này không công bình!”

Sau lại chạy tới đích một chúng Cơ gia đệ tử mặt đỏ cổ thô đích lắm bầm, biểu thị không phục, Cơ gia con vợ cả đệ tử có thể vận dụng đích quyền lực, quả thực quá lớn, quá mê người, thậm chí có thể làm cho bởi vì tranh đoạt một cái con vợ cả danh sách mà vùng tay, thậm chí không tiếc vận dụng hết thầy mưu kế giết chết đôi phương!

Đúng vậy, Cơ gia ưu tú đích bàng chi, là có thể có được con vợ cả thân phận.

Làm như vậy, cũng là vì Cơ gia đích cường thịnh, nhưng đem

tên trán cho một cái họ khác, hơn nữa vẫn là một thân phận không bị Cơ gia tán thành đích họ khác người, điều này làm cho còn lại mấy cái bên kia cơ họ đệ tử tình làm sao chịu nổi? Đẳng Phi đem những này người đích phản ứng thu hết vào mắt, khóe miệng nổi lên vẻ nhàn nhạt đích trào phúng.

Cơ gia? Rất rất giỏi sao? Hấn bình tĩnh nhìn Đại trưởng lão, nói: “Ta cự tuyệt!”

Hô!

Ở đây tất cả đích Cơ gia đệ tử, tất cả đều ngưng cái vả, giống như trúng hóa đá ma pháp tâm thường, đứng ở nơi đó, trên mặt tất cả đều tràn đầy bất khả tư nghị đích nét mặt, nhìn Đẳng Phi, giống như là đang nhìn một cái ngu ngốc.

“Hấn.

.

.

Hấn nói cái gì?”

“Hấn thật giống như nói, hấn cự tuyệt!”

“Thiên nột, hấn điên rồi sao? Hấn là người ngu sao? Hấn chẳng lẽ không hiểu, Cơ gia con vợ cả đệ tử đích thân phận, ý vị như thế nào sao?”

Lúc trước vẫn điên cuồng đích kêu gào, tả oán đích Cơ gia đệ tử, giờ này khắc này, tất cả đều ngốc ở nơi đó, ngược lại vì Đẳng Phi tiếc hận.

Càng nhiều người, nhìn về phía Đẳng Phi đích ánh mắt, hết sức phức tạp.

Vốn là đang chuẩn bị chờ người trẻ tuổi này quỳ xuống đất tạ ơn đích Đại trưởng lão Cơ Trường Không cũng u mê, nhìn Đẳng Phi, hầu như đánh mất suy tư đích năng lực.

Này khi hấn xem ra thuận lý thành chương đích một chuyện, thậm chí có bị cự tuyệt?

Cơ Trường Không khóe mắt hung hăng đích co quắp mấy cái,

ôn hòa đích nói: “Đằng Phi, ngươi có lẽ không rõ ràng lắm một cái Cơ gia con vợ cả đích thân phận đại biểu cho cái gì, ta nhưng bằng giải thích cho ngươi xuống.

.”

“Đại biểu cho cái gì?” Đằng Phi lạnh lùng cười một tiếng: “Đại biểu cho bị người khi dễ thời điểm, muốn nhẫn nại, đại biểu cho gặp phải thích đích người, không thể tự chủ, đại biểu cho các người đối với ta đích ân tứ, có phải hay không người cho rằng ta nên quỳ xuống đất tạ ơn mới đúng? Ta phi!” Đằng Phi một trong ánh mắt dần dần ngưng tụ lên kinh khủng đích sát ý: “Cơ Trường Không, ngươi giết phụ thân của ta, giết được như thế thảm nhiên, thừa nhận được như thế bình tĩnh, có phải hay không ở trong lòng của ngươi, phụ thân của ta cái loại này thế tục tiểu tộc xuất thân đích người, liền thật là một con con kiến hôi?” Cơ Trường Không đích sắc mặt dần dần nghiêm túc lên, hẩn thật sâu nhìn Đằng Phi: “Thế nào, ngươi muốn báo thù?” Câu này lời vừa ra khỏi miệng, sát cơ tràn ngập.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nảo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 365: Tuyệt Hận

>

Hiện trường bầu không khí, nhất thời ngưng kết, kia phận trăm trọng đích áp lực, để mọi người thậm chí không dám há mồm thở dốc, không khí phảng phất đọng lại ở tầm thường.

Lục Bào Lão Tổ tuy nói đề xuống nói tới, phải bảo vệ Đằng Phi, nhưng nếu là Đằng Phi chủ động muốn tìm Cơ gia báo thù, vậy thì coi là bị Cơ gia chém giết, Lục Bào Lão Tổ cũng không thể nói gì hơn.

Bởi vì đây là Đằng Phi mình muốn chết, Cơ gia đường đường Trung Châu nhà giàu có, cũng không thể bị đánh tới cửa tới cũng không hoàn thủ sao?

Đằng Phi một đôi mắt híp mắt, nhìn Cơ Trường Không, đột nhiên lộ vẻ sâu thẳm cười một tiếng, nhưng ngay sau đó cao giọng tức giận mắng: “Để con mẹ ngươi cái rắm!”

Một tiếng này, kinh thiên động địa, hồi âm cuồn cuộn, cả kinh bốn phía mọi người nghẹn họng nhìn trân trối, mang cho mọi người đích rung động, không chút nào lẫn Vu Cương mới ra hiện đích Lục Bào Lão Tổ.

Cái này năm không nhược quán đích thiếu niên, dám ở Nguyệt Lượng thành, giữa mọi người nhục mạ Cơ gia Đại trưởng lão!

“Nếu như phụ thân của ngươi bị sát hại, ngươi có nhớ báo thù?

Ngươi một cái lão già kia, vẫn theo ở nơi này giả bộ phong khinh vân đạm, giả bộ thật thà ôn hòa, đi ngươi mẹ kiếp phong khinh vân đạm! Đi ngươi mẹ kiếp thật thà ôn hòa! Ngươi có biết hay không, ngươi này lão vương bát đản khinh phiêu phiêu đích một câu nói, Lão Tử từ nhỏ sẽ không có cha! Bị gọi là dã loại, tình thương của cha tình thương của mẹ là cái gì, Lão Tử này mười tám năm sẽ không cảm thụ quá! Mẹ ta trẻ tuổi tướng mạo đẹp, lại bị bức thủ tiết, mười mấy năm đích

thời gian sống một ngày bằng một năm.

Này còn không nói, còn bị người này lão vương bát đản phong ấn kinh mạch giam lại.

Làm nhiều như vậy táng tận thiên lương chuyện tình, người chẳng những không có một tia hối hận, ngược lại cảm thấy theo lý thường phải làm!” Đổng Phi tức giận mắng, hai mắt đỏ ngầu.

“Cư Trường Không, người nếu có điểm can đảm, người ví như còn nữa một chút như vậy điểm võ giả tôn nghiêm, liền cho Lão Tử lăn ra đây nhận lấy cái chết!” Đổng Phi tức sùi bọt mép, thẳng xích Cư Trường Không.

“Tiểu súc sinh, người người người.

.

.

Người muốn chết!” Cư Trường Không cũng nữa giả bộ không ra phong khinh vân đậm thật thà ôn hòa, sắc mặt đại biến, giận tím mặt, chỉ vào Đổng Phi đích tay, cũng khẽ có chút run run: “Lão phu hảo ý, ban thưởng người cư họ, người không lĩnh tình, lại vẫn như thế vũ nhục lão phu, hôm nay lão phu nếu là không đem người băm thây vạn đoạn, nan giải trong lòng đại hận!”

“Ha ha ha ha, lão khôn kiếp, người rốt cục có đảm lược tử đem đầu thân đi ra sao? Băm thây vạn đoạn ta? Tốt, có đảm lược tử ở chỗ này, làm trò mọi người trước mặt, chúng ta quyết sinh tử! Chuyện này, cùng Cư gia không quan hệ, chỉ do ân oán cá nhân.” Đổng Phi rít gào, ánh mắt lạnh như băng nhìn Cư Trường Không, chỉ một ngón tay, một một trận: “Người, dám sao?”

Thanh Long lão tổ rầm rĩ sao? Lục Bào Lão Tổ bá đạo sao? Nếu như hai vị này ở chỗ này, nhất định cho rằng bọn họ cũng không bằng Đổng Phi bá đạo rầm rĩ!

Mười tám tuổi đích thiếu niên, dám ở Nguyệt Lượng thành, cái

này Cơ gia đích chủ thành, chỉ vào Cơ gia Đại trưởng lão chửi ầm lên, đây cũng không phải là khiêu khích, mà là trần truồng đích mưu chúng vẽ mặt!

Còn không phải là một cái tát, mà là làm nhiều việc cùng lúc, đem Cơ Trường Không quất được muốn tiên dục tử.

“Đăng Phi.

.

.” Liễu Thiên Hà khẩn trương, trong lòng tự nhủ của ta tiêu tổ tông, người đột nhiên bộc phát cũng không nhìn lên ở giữa đêm, đây là Nguyệt Lượng thành a! Đây là Cơ gia đích ô! Người ở đây dám tuyên bố muốn giết Cơ gia Đại trưởng lão, cho dù người thật sự thực lực mạnh vượt qua, có thể đánh chết Cơ Trường Không, nhưng người nghĩ tới hậu quả không có đi?

Cơ Tĩnh Huyền cùng Hoàng cũng không có lên tiếng, hai cặp đôi mắt đẹp nhưng theo Đăng Phi cảm xúc dần dần lộ ra sát cơ, cảm nhận được Đăng Phi sâu trong nội tâm đích thống khổ cùng lửa giận, hai nàng đều có loại cảm động lây đích cảm giác, nhất là Cơ Tĩnh Huyền, lại càng phượng mâu rung rung, đang nhớ lại cha mẹ của mình.

Cơ Tử Vân cũng là rơi lệ đầy mặt, Đăng Phi rút gào ra tới nói, chữ chữ như búa tạ, đánh ở nàng sâu trong nội tâm mềm mại nhất đích địa phương, nước mắt mơ hồ mặt của nàng, Cơ Tử Vân lâm bầm nói: “Đáng thương đích con, là nương thật xin lỗi người!”

Cơ Trường Lễ sắc mặt nặng nề, đứng ở thân nữ nhi bên cạnh, nhìn về phía Đăng Phi đích trong ánh mắt, có tán thưởng, cũng có lo lắng.

Cơ gia đương đại gia chủ Cơ Tử Tiêu, mang theo Cơ gia Tứ thiếu, còn nữa rất ít ra hiện đang lúc mọi người trước mắt đích Tiểu công chúa Cơ Tú Tú, cũng ra hiện ở chỗ này, bất quá cũng không có chen vào nói.

Đăng Phi cùng Đại trưởng lão Cơ Trường Không có thù giết cha, cũng coi là ân oán cá nhân, hơn nữa Đăng Phi trong thân

thể chảy xuôi phượng hoàng huyết mạch, coi như là Cơ gia bàng chi.

Cho nên Đằng Phi chỉ mặt gọi tên khiêu chiến Cơ Trường Không, chỉ có thể coi là làm Cơ gia đích nội bộ mâu thuẫn, nhục mạ Đại trưởng lão, coi như là trở xuống phạm thượng, bất quá bởi vì đây là thù giết cha, Cơ Tử Tiêu cũng không có biện pháp nói thêm cái gì.

“Tiêu súc sinh, cha ngươi năm đó chính là ta đích thân đánh chết đích!” Một cái tràn đầy trào phúng thanh âm, chợt vang lên, một cái nhìn qua hơn ba mươi tuổi đích thanh niên từ trong đám người đi ra, cước đạp hư không, giống như đi bậc thang tầm thường đích chậm rãi lên cao, thẳng tới giữa không trung, hướng về phía Đằng Phi, vẻ mặt cười lạnh: “Một cái cóc mà đòi ăn thịt thiên nga đồ, vọng tưởng leo lên Cơ gia, để cho ta Cơ gia lâm vào bị động, giết cũng sẽ giết, ngươi không phải là muốn báo thù sao? Tới tìm ta a!”

“Cơ Tử Bằng.

.” Cơ Tử Vân nghiêng răng nghiêng lợi, một đôi mắt bắn ra cừu hận tia sáng, người này nàng quá quen thuộc, chính là Đại trưởng lão Cơ Trường Không đích con, năm đó đuổi giết Đằng Vân Chí, chính là bằng hắc cầm đầu, bị thương nặng Đằng Vân Chí đích người, cũng đúng là chính là hắn!

Còn lại mấy cái bên kia người, bao nhiêu cũng nhìn ở Cơ Tử Vân đích trên mặt mũi, cũng không có bày bằng nặng tay, chỉ có này Cơ Tử Bằng, nhận được Cơ Trường Không đích bày mưu đặt kế, cần phải đánh chết Đằng Vân Chí, bằng giảm bớt Thần Long gia tộc đích lửa giận.

“Cơ Tử Vân, chúng ta cũng có mười sáu mười bảy năm không gặp mặt sao? Ngươi nên rất rõ ràng, năm đó đích Đằng Vân Chí, chính là ta hạ thủ giết, muốn báo thù, tìm ta chính là!” Cơ Tử Bằng vẻ mặt lãnh ngạo, không ai bì nổi, hồn nhiên không đem Cơ Tử Vân cùng Đằng Phi mẫu tử không coi vào đâu.

“Chính là.

.

.

Người giết đích?” Đẳng Phi một đôi mắt, gắt gao chăm chú vào Cơ Tử Bằng đích trên người, âm thanh lạnh như băng, từ trong kẽ răng bài trừ: “Người xác định?”

“Ta xác thực.

.

.” Cơ Tử Bằng nói còn chưa dứt lời, nhưng ngay sau đó mặt liền biến sắc, chợt quát lên: “Tiểu súc sinh ngươi dám!”

Thình thịch!

Một tiếng trầm muộn đích nổ, phảng phất hai tòa núi lớn ở trên không bên trong chạm vào nhau, sinh ra đích dư ba đem hư không quấy được phá thành mảnh nhỏ.

Đẳng Phi thi triển vô danh quyền pháp, một cái trọng quyền oanh quá khứ, cắt đứt Cơ Tử Bằng chính là lời nói.

Cơ Tử Bằng thương xúc đang lúc đưa tay nghênh chiến, cũng không nghĩ Đẳng Phi một quyền này, xa so với hắn trong tưởng tượng kinh khủng quá nhiều!

Răng rắc!

Cơ Tử Bằng cánh tay phải từng khúc đứt đoạn!

Gãy lìa đích xương đâm ra da, máu tươi chảy xuống, nhìn thấy mà giật mình.

“A!”

Cơ Tử Bằng phát ra một tiếng kêu thảm thiết, tiếp theo, đã nhìn thấy một đạo thân ảnh nhanh đến bất khả tư nghị đích vọt tới bên cạnh hắn.

.

.

Thình thịch thình thịch!

Liên tiếp muồn hưởng, Cơ Tử Bằng đích vương giả chi thân thể cũng không pháp thừa nhận Đằng Phi đích trọng quyền, bị oanh được miệng phun máu tươi.

Này hết thấy phát sinh ở trong nháy mắt, rất nhiều người thậm chí không có phục hồi tinh thần lại, đường đường Vương cấp cường giả Cơ Tử Bằng đã bị đánh đích không có nửa điểm sức hoàn thủ.

“Người nói người đích thân giết phụ thân của ta?” Đằng Phi ngân nha cắn nát, sắc mặt dữ tợn, một quyền oanh ở Cơ Tử Bằng đích trên mặt, đem xem ra anh tuấn đích mặt đánh cho bộ mặt hoa đào mở.

“Nói chuyện!”

Thình thịch!

Lại là một quyền, nện ở Cơ Tử Bằng đích lồng ngực, một trận rầm rắc đích xương vỡ vụn thanh âm, Cơ Tử Bằng một ngụm máu tươi phun tung toé đi ra.

“Lão Tử để nói chuyện với người!”

Thình thịch!

Lại một quyền!

Cơ Tử Bằng nơi nào còn nói cho ra nói tới?

“Nói chuyện!”

“Nói chuyện!”

“Nói chuyện!”

Đằng Phi nhưng giống như điên rồi tầm thường, ra quyền tốc độ nhanh đến bất khả tư nghị.

Thình thịch!

Thình thịch!

Thình thịch!

Trong khoảnh khắc, Cơ Tử Bằng cái này Vương cấp cường giả, đã bị Đằng Phi đánh cho hầu như bất thành nhân dạng.

“Tiểu súc sinh, ngươi muốn chết!” Cơ Trường Không phát ra một tiếng thảm thiết đích bi thiết, thân hình mở ra, nhắm phía Đằng Phi.

Bên này Cơ Tử Vân sắc mặt lạnh lẽo, vừa định động, trên bầu trời truyền đến Đằng Phi như tiếng than đổ quyên loại thanh âm: “Nương, để cho ta đích thân giết này hai người súc sinh, ta muốn thân thủ vì cha ta báo thù rửa hận!”

Một số xuân xuân dục động đích Cơ gia đệ tử nghe nói như thế, cước bộ nhất thời hơi chậm lại, nhìn về phía Đằng Phi đích trong ánh mắt, tràn đầy phức tạp đích thần sắc.

Cơ gia Tiểu công chúa Cơ Tú Tú than nhẹ một tiếng, nhìn thoáng qua Cơ Tử Vân, lại nhìn thoáng qua giữa không trung đang ở đối với Cơ Tử Bằng điên cuồng bày tàn bạo đích Đằng Phi, xoay người rời đi.

Cơ gia Tứ thiếu khóe miệng co giật, nhìn điên tằm thường đích Đằng Phi, cũng không nói thêm gì, xoay người rời đi.

Từ trên mặt cảm tình mà nói, bọn họ hoàn toàn đứng ở Cơ Tử Vân bên này, từ gia tộc góc độ đi lên nói, Cơ Trường Không phụ tử năm đó ở xử lý Cơ Tử Vân chuyện kia thượng, quả thật làm được rất kém cỏi, Cơ Tử Vân dù có muôn vàn sai lầm, Cơ Trường Không cũng không nên làm cho người ta giết Đằng Vân Chí.

Thần Long gia tộc cường thịnh trở lại thế, Cơ gia cũng chẳng thiếu gì, Cơ Trường Không cố ý lấy lòng Thần Long gia tộc đích cách làm, để rất nhiều Cơ gia đệ tử lên cảm thấy cười chê.

Những thứ kia đứng ở Cơ Trường Không một bên đích trưởng lão cùng Cơ gia đệ tử, không phải không muốn ra tay, mà là bị Đằng Phi đích kinh khủng thực lực cho hù dọa đến rồi.

Cơ Tử Bằng mặc dù tiến vào Vương cấp vẫn chưa tới hai mươi năm, nhưng cũng là thật đích Vương cấp cao thủ a! Cường giả như vậy, lại bị một cái mười tám tuổi đích thiếu niên cho đánh tới không hề có lực hoàn thủ, kia Đằng Phi, hẳn được mạnh bao nhiêu?

Chớ nói chi là còn nữa Lục Bào Lão Tổ cái kia sống tổ tông, giống như một thanh lợi kiếm, treo đang lúc mọi người đỉnh

đầu, làm cho người ta không dám không nhìn.

“Tốt, ngươi không nói lời nào, ta liền đem ngươi chấp nhận!”

Đằng Phi đem chiến phủ Luyện Ngục lấy ra, bi thanh nói:

“Oan có đầu, nợ có chủ, ngươi năm xưa giết phụ thân của ta, ta hôm nay thế phụ báo thù, Cơ Tử Bằng, ngươi đi chết sao!”

Vừa nói, Đằng Phi ôm đồm bị đánh được bắt thành nhân dạng đích Cơ Tử Bằng cổ áo, một tay kia vung chiến phủ Luyện Ngục, trực tiếp bổ tới.

“Dừng tay!” Cơ Trường Không tròn mắt muốn nứt, quát lên một tiếng lớn, tốc độ nhanh chóng gấp đôi, một cổ mắt thường có thể thấy được đích hùng hồn đấu khí, hung hăng oanh hướng Đằng Phi.

Răng rắc!

Chiến phủ Luyện Ngục từ từ hạ, bổ vào Cơ Tử Bằng đích đỉnh đầu thượng, đem Cơ Tử Bằng sinh sôi chém thành hai khúc!

Vị này Cơ gia đích Vương cấp cao thủ, từ chiến đấu bắt đầu, đến tánh mạng chung kết, liền không có cơ hội nói ra một câu đầy đủ lời của, tử đích vô cùng uất ức!

“A! Con của ta!” Cơ Trường Không huyết lệ bay tán loạn, bi thiết một tiếng, điên cuồng đích công kích Đằng Phi.

Đằng Phi vận khởi Già Lâu La tâm kinh, thân hình nhanh đến đừng người không thể nắm lấy, tránh ra Cơ Trường Không một kích toàn lực, ở giữa không trung âm ỉ cuồng tiếu: “Lão khôn kiếp, ngươi đau lòng sao? Đau lòng sao? Ngươi cũng cảm nhận được cái loại này mùi vị? Có phải hay không rất đã nghiền?”

Phía dưới một loại Cơ gia đệ tử nhe răng trợn mắt, trong lòng quả thực quá không phải là mùi vị, trong lòng tự nhủ người giết cũng giết rồi, vẫn như thế kích thích người, quả thực thật là quá đáng.

Chỉ có Cơ Tử Vân, rơi lệ đầy mặt, nhìn giữa không trung giống như chiến thần tầm thường đích con, tròn mắt chỗ sâu, tràn đầy vẻ vui mừng, trong lòng nghĩ: Vân Chí, ngươi nhìn thấy sao? Con hấn báo thù cho ngươi tuyết hận! Năm đó chúng ta thiên nhân vĩnh cách lúc vẫn còn trong tã lót đích con

hấn.

.

.

Trưởng thành!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 366: Cơ Gia Gia Chủ

>

Cơ Trường Không gào thét rít gào, già nua tang tử, hầu như mất đi lý trí, liều lĩnh, muốn giết Đằng Phi.

Đằng Phi trên không trung không ngừng né tránh, trong miệng chầm chọc lời nói không ngừng.

“Lão già kia, ngươi hiện tại cảm thấy khó chịu? Loại tư vị này, tiểu gia suốt nhăm nháp mười mấy năm, hôm nay cũng nên để ngươi nếm thử, chỉ tiếc, một hồi ngươi sẽ phải tử, nếu có thể, tiểu gia cũng là tình nguyện ngươi sống ở tang tử chỉ đau bên trong trăm ngàn năm!”

“Tiêu súc sinh, đừng chạy!”

“Hắc hắc, lão khốn kiếp, không chạy là người ngu, xem ngươi rất bộ dáng gấp gáp, ngươi cùng con của ngươi tình cảm sâu như vậy, không như tự sát, đi xuống theo hắn, miễn hắn ở dưới mặt một người cô độc.”

“Oa nha nha, ta liều mạng với ngươi!” Cơ Trường Không mạnh mẽ phun ra một ngụm tiên huyết, tốc độ lần nữa tăng lên gấp đôi, một đạo khổng lồ đích phượng hoàng bóng mờ, từ sau lưng của hắn xuất hiện.

“Phượng cao cửu thiên!”

Đằng Phi lạnh lùng nhìn chằm chằm đạo kia phượng hoàng bóng mờ, cả người sát ý bộc phát, lãnh quát lạnh nói: “Mười mấy năm ác khí, rốt cục ra khỏi, lão già kia, ngươi cho ta là theo ngươi nói nhảm sao? Ta chỉ là để ngươi ở tử trước, cảm thụ hạ cái loại này tư vị! Tốt lắm, hiện tại ngươi cảm nhận được, của ta ác khí ra khỏi, ngươi.

Đi tử sao!”

Vạn lôi tuyệt sát!

Ầm ầm!

Tình thiên phích lịch, trăm thiên vạn đạo Lôi Điện, trong nháy mắt từ trên trời giáng xuống, ngưng kết thành một mảnh khổng lồ vô cùng đích hàng rào điện, tính đạo kia phượng hoàng bóng mờ, cùng Cơ Trường Không vừa mới thi triển ra tới phượng cao cửu thiên cùng nhau, bao phủ ở Lôi Điện đại dương mệnh mông trong.

Phía dưới đích mọi người, tất cả đều giống như tượng gỗ tầm thường, ngây ngốc đích đứng ở nơi đó, rất nhiều người kìm lòng không đậu đích nhắm hai mắt lại.

Kia tám Lôi Điện đích đại dương mệnh mông, so sánh với ánh mặt trời mũi nhọn sáng hơn, đâm vào người khó có thể mở ra hai mắt.

Trong thiên địa một mảnh chói mắt tia sáng, cái gì cũng nhìn không thấy, rất nhiều Cơ gia đích lớp người già nhân vật cũng bị kinh động, rồi rít đi ra, muốn biết rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

Tia sáng tan hết, bầu trời xanh thẳm một mảnh, Cơ gia Đại trưởng lão Cơ Trường Không liên tung tích hoàn toàn không có, gật liên tục cựa cũng không có để lại!

Phía dưới tất cả Cơ gia đệ tử nhìn về phía Đằng Phi đích trong ánh mắt, cũng tất cả đều tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Quả thực thật là đáng sợ!

Cơ Trường Không vừa mới thi triển ra Cơ gia tuyệt kỹ phượng cao cửu thiên, Đằng Phi nhưng trực tiếp dẫn động phô thiên cái địa đích Lôi Điện đưa sóng sò sò chém thành cựa!

Mẹ kiếp, tiểu tử này tu luyện đích rốt cuộc là cái gì công pháp, thế nào kinh khủng như thế?

Chỉ có trong đó số ít mấy người Cơ gia đích lớp người già nhân vật, híp hai mắt, nhìn kia nơi hư không, cảm thụ được nơi đó lưu lại đích lực lượng, như có điều suy nghĩ, nhìn về phía Đằng Phi đích trong ánh mắt, cũng biểu hiện được có chút quái dị.

Lẽ ra Cơ Trường Không thân là Cơ gia đích Đại trưởng lão, đột nhiên bị giết, cả Cơ gia nên tình cảm quần chúng cảm phần, cho dù Đằng Phi trong thân thể chảy xuôi phượng hoàng huyết mạch, cũng tuyệt không có thể tha cho.

Nhưng lúc này cả Cơ gia đích người biểu hiện được tựa hồ cũng có chút quái dị, mà ngay cả lúc trước đối với Đằng Phi mẫu tử mọi cách không để vào mắt đích Nhị trưởng lão Cơ Trường Nhân, lúc này cũng chỉ là xanh mặt, cũng không có nhiều nói một câu.

Giết Cơ Trường Không cùng năm đó đối với phụ thân xuất thủ đích Cơ Tử Bằng, Đằng Phi hoàn toàn báo thù rửa hận, hấn trở lại mẫu thân bên cạnh, nhẹ giọng an ủi mẫu thân.

Cơ Tử Vân yên lặng đích chảy một hồi lệ, đi ra, người đối diện chủ Cơ Tử Tiêu khẽ thì lễ: “Gia chủ, chuyện đã như vậy, tất cả đích hậu quả, Tử Vân nguyện một mình gánh chịu, Tử Vân duy có một điều thỉnh cầu, đó chính là không nên gặp khó khăn của ta hài nhi, hấn là cha báo thù, thiên kinh địa nghĩa!” Cơ Tử Tiêu suy nghĩ một chút, ánh mắt hướng trưởng lão hội bên kia nhìn lại, hấn tự nhiên là không muốn đối với Cơ Tử Vân mẫu tử bất lợi, bất quá ở Cơ gia, gia chủ đích tác dụng, tượng trưng hơn xa không thực tế ý nghĩa, chân chính cảm quyền, hay là trưởng lão hội đích đám người kia.

Hôm nay tình huống mở ở chỗ này, Đại trưởng lão Cơ Trường Không nhiều năm qua bạo ngược, lúc trước những thứ kia phục tòng người của hấn, càng nhiều là bị hấn đích xây dựng ảnh hưởng sở nhiếp, hôm nay Cơ Trường Không thân tử, trừ số ít mấy người tâm phúc tử trung vệ mặt cừu hận đích nhìn chăm chăm Đằng Phi mẫu tử ở ngoài, càng nhiều người còn lại là không muốn ra mặt.

Nhất là Cơ Trường Không tử, Cơ gia Đại trưởng lão đích vị trí.

.

.

Xuất hiện ghế trống!

Bằng Nhị trưởng lão cầm đầu đích một số Cơ gia trưởng lão hội thành viên, tất cả đều trầm mặc không nói.

Cơ Tử Tiêu ho nhẹ một tiếng, nói: “Cơ Tử Vân, năm đó người đào hôn ở phía trước, khiến Cơ gia lâm vào bị động, bị buộc giao ra cho phép Dolly ích cho Thần Long gia tộc, chuyện này, là người sai lầm rồi.”

Cơ Tử Vân nhẹ nhàng quai hàm thủ, biểu thị đồng ý.

“Bất quá vì hạnh phúc của mình, kháng cự gia tộc dám hỏi, chuyện như vậy, ở nhà giàu có đại tộc cũng nhiều có phát sinh, cho dù Thần Long gia tộc, cũng không đồng dạng xảy ra loại chuyện này sao? Hơn nữa, không phải là một lần.

Cho nên, người từng có sai, nhưng không nghiêm trọng.” Cơ Tử Tiêu nói chuyện chậm rãi, nhưng mạch lạc rõ ràng, cho dù ai cũng có thể nghe ra hấn trong giọng nói thiên vị Cơ Tử Vân ý tứ, nhưng như cũ không ai biểu thị phản đối.

“Sau lại người đi xa Nam Vực, cũng ở nơi đó gặp được người thích đích người, tới kết làm vợ chồng, cũng sinh hạ một đứa con, dựa theo chúng ta Cơ gia cùng đối phương đích thể lực đối lập, làm cho đối phương ở rể, để hài tử của người họ Cơ, những thứ này nên cũng không có vấn đề gì.”

Đằng Phi nét mặt bình tĩnh, giềng nước yên tĩnh.

Cơ Tử Vân bất trí khả phủ, trong lòng cũng hiểu, huynh trưởng đây là đang nghĩ biện pháp vì mình giải vây.

Nhưng những người khác nghe tới, cũng là liên tục gật đầu, loại chuyện này quá bình thường, Cơ gia nữ nhi gả cho người

bình thường, còn dư lại có chứa phượng hoàng huyết mạch đích hài tử, kia đứa bé này, dựa theo Cơ gia luôn luôn đích thói quen, tự nhiên là muốn họ Cơ đích!

Hơn nữa hôm nay đang cảm thấy Đằng Phi đích chiến lực sau, rất nhiều Cơ gia lớp người già nhân vật cũng cảm giác tiếc nuối, nếu như năm đó có thể chọn lựa dụ dỗ đích thủ đoạn đối đãi Cơ Tử Vân vợ chồng, như vậy hôm nay, này người trẻ tuổi anh tuấn chiến lực mạnh mẽ đích tuấn ngạn, chính là Cơ gia đích người!

Có lẽ, Cơ gia Tứ thiếu sẽ phải biến thành Cơ gia ngũ thiếu! Có năng lực đích thanh niên, người đại tộc không thích? Cơ gia cũng không ngoại lệ, bởi vì người trẻ tuổi, mới là một gia tộc đích căn bản cùng tương lai.

Cơ Tử Tiêu tiếp tục nói: “Có thể Đại trưởng lão Cơ Trường Không, vì chuyện cá nhân.

.

.” Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua bốn phía, thần nhiên nói: “Đại trưởng lão cùng Thần Long gia tộc giao hảo, chuyện này không phải là cái gì bí mật, nói vậy các vị tất cả cũng rõ ràng, ta liền không nữa nói năng rườm rà.”

Tiếp theo, Cơ Tử Tiêu nhìn trưởng lão hội đích mọi người, trầm giọng nói: “Đại trưởng lão vì mặt mũi của mình, một mình hạ lệnh, phái ra con hắn Cơ Tử Bằng, suất lĩnh mọi người, xa đi Nam Vực đuổi giết Cơ Tử Vân vợ chồng.

Chuyện này, năm đó đích gia chủ là không biết chuyện, phụ thân, ta không có nói sai cái gì sao?”

Cơ Trường Lễ gật đầu, nói: “Không sai.”

Này cái cự đại đích chỗ sơ hở, chính là Cơ Trường Không quá mức trong mắt không có người dẫn đến, khi đó Cơ gia trên dưới chỉ biết Đại trưởng lão mà không biết gia chủ đích người có khối người, ở lúc ấy Cơ Trường Không căn bản không cần gia chủ có biết hay không, hơn nữa hắn phái người đuổi giết đích hay là gia chủ đích nữ nhi, chuyện như vậy Cơ Trường Lễ nếu có thể đồng ý mới là lạ.

Cho nên, năm đó Cơ Trường Không trực tiếp vòng qua gia chủ

Cơ Trường Lễ, hạ phát ra lệnh, nhưng vào hôm nay nhắc tới, liền bằng trực tiếp cho Cơ Trường Không năm đó đích cử chỉ định tính.

Đây là chuyện riêng!

Cơ Tử Tiêu nét mặt bình tĩnh, lại nói: “Năm đó kia tông lệnh truy sát, cùng đối với Đằng Vân Chí đích tất sát lệnh, trưởng lão hội nơi đó, đồng dạng cũng không có thông báo, ta nói rất đúng sao? Nhị trưởng lão.”

Cơ Trường Nhân con người hơi hơi lui, hắc bản năng đích muốn nói không đúng, trưởng lão hội là lập hồ sơ.

Nhưng này đầu năm, chỉ ở hắc trong đầu tồn tại trong nháy mắt, đã bị quăng đến một bên.

Cơ Trường Không nếu là còn sống, hắc nhất định phải đứng ở Cơ Trường Không bên này, nhưng vấn đề là, hiện tại Cơ Trường Không tử! Đại trưởng lão đích vị trí, không đi ra!

Cơ Trường Nhân gật đầu, nói: “Không sai, năm đó chúng ta một chúng trưởng lão hội đích thành viên biết chuyện này thời điểm, người đã sớm phái đi ra.”

Cơ Tử Tiêu khẽ mỉm cười, nói: “Tốt, nếu là như vậy, như vậy, Cơ Trường Không năm đó đích cử chỉ, thuần túy là hắc đích người cử chỉ, cùng cả Cơ gia không quan hệ, các người tán thành hay không?”

Mấy người Cơ Trường Không đích tâm phúc tử trung, vừa định nói chuyện, nhưng đột nhiên nhìn thấy Cơ Tử Tiêu ánh mắt lạnh như băng quăng tới đây, ánh mắt kia bên trong cảnh cáo cùng sát ý mùi vị mười phần!

Điều này làm cho những thứ này hầu như cho tới bây giờ không có đem Cơ Tử Tiêu người gia chủ này không coi vào đâu đích mấy vị trưởng lão, cả người nhin không được rung mình một cái, đến rồi khóe miệng lời của, cũng bất tri bất giác đích nuốt trở vào.

Thẳng cho tới hôm nay, bọn họ mới phát hiện, vẫn bị bọn họ bỏ qua thậm chí không nhìn đích gia chủ Cơ Tử Tiêu, cũng không có trong tưởng tượng như vậy uất ức cùng vô năng!

“Các người cũng không nói lời nào, như vậy, chính là tán

thành ta thuyết pháp.” Cơ Tử Tiêu thanh âm bỗng nhiên trở nên nghiêm nghị lại, lạnh lùng nói: “Cơ Trường Nhân ỷ vào mình thân là Cơ gia Đại trưởng lão đích tiện lợi, cấu kết Thần Long gia tộc, chèn ép Cơ gia đích nữ, sát hại người vô tội, bởi vì hấn đích tư tâm, năm đó tiến vào Nam Vực đích Cơ gia đệ tử, cũng có ba thành tử ở đây con kinh khủng đích trong thông đạo.

Tự tiện đuổi bắt Cơ gia đích nữ Cơ Tử Vân, trở lại Cơ gia sau khi, ỷ vào thân thể của mình ”” phạt cùng quyền lực, lại đem đích nữ Cơ Tử Vân kinh mạch giam giữ ”” khóa, mưu toan khảo vấn Cơ Tử Vân ở Nam Vực đoạt được, không được sau khi, lại đem Cơ Tử Vân quan áp ở Bích Thủy Viên mười mấy năm.”

Cơ Tử Tiêu cắn răng, phẫn nộ quát: “Thử hỏi, ta Trung Châu Cơ gia, từ đâu lúc lên, có bóc lột nhà mình tộc nhân đích thói quen? Cơ gia lão tổ tông định ra đích quy củ, chính là mọi người duyên pháp người được! Bất kể Cơ Tử Vân có hay không ở Nam Vực nhận được bảo vật, đó cũng là nàng người tốt cả! Nếu như nguyện ý cống hiến cho gia tộc, gia tộc cũng tất nhiên lấy ra tương ứng phần thưởng, mà Cơ Trường Không, nhưng hoàn toàn không nhìn lão tổ tông đích quy củ, đối nội điên cuồng chèn ép, đối ngoại cấu kết hấn tộc, người như thế, tử có thừa cô!”

Buổi nói chuyện, nói năng có khí phách, đem một chúng Cơ gia đệ tử cả kinh trợn mắt hốc mồm, nhìn Cơ Tử Tiêu đích ánh mắt, giống như lần đầu tiên biết vị này Cơ gia đích ôn hòa gia chủ, chẳng ai ngờ rằng, luôn luôn ôn hòa đích Cơ Tử Tiêu bộc phát, thậm chí sẽ như thế uy lực.

Há miệng đem Cơ Trường Không nói xong không đáng giá một đồng!

“Đăng Phi cũng coi như ta Cơ gia bàng chi đệ tử, Cơ Trường Không nhưng như muốn bị phá hủy, kia tử Cơ Tử Bằng làm năm đó đích hung thủ giết người, không biết hối cải, nhưng nghĩ trăm thảo trừ căn, đối với phượng hoàng huyết mạch giác tỉnh người xuất thủ.

Người như thế, tử có thừa cô!” Cơ Tử Tiêu đồ nghèo chủ cách nhìn, ở đi lên Cơ gia vị trí gia chủ sau khi, lần đầu tiên

phát sáng ra bản thân hàn quang lóe ra đích nanh vuốt.

Hướng thể nhân tuyên cáo, Cơ gia gia chủ, tuyệt không phải bài biện!

Cơ Tử Tiêu một phen, giống như cho cả sự kiện định tính, Cơ Tử Vân mẫu tử cái gì sai lầm cũng không có, hơn nữa thành người bị hại.

Tử đích Cơ Trường Không cùng Cơ Tử Bằng, còn lại là tử cũng không còn rơi vào một cái tốt danh tiếng.

Cái gọi là tường cũng mọi người đẩy, ở Cơ gia cái này cổ xưa đích nhà giàu có bên trong, thật "" thực đích trình diễn một màn này.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 367: Cơ Tử Vân Sâu Không Lường Được

>

Hiện trường tất cả đích Cơ gia mọi người, tất cả đều trầm mặc không nói.

Cơ Tử Tiêu thiết rằng đồng nha, nhưng nói đích nhưng cũng là thật tình, nếu là có nửa điểm giả dối, tất nhiên sẽ có người ra mặt đâm xuyên.

Chỉ bất quá, cái này lời nói thật, đặt ở Cơ Trường Không còn sống lúc trước, tuyệt không có người nói ra miệng!

Cơ Tử Tiêu rèn sắt khi còn nóng, một đôi mắt nhìn mình đích bào muội, thanh âm trầm trọng đích nói: “Tử Vân, những năm này, ngươi chịu ủy khuất, gia tộc đối với ngươi đích không công chính, dừng ở đây, ngươi sẽ nhận được từ gia tộc đích bồi thường!”

Một chúng Cơ gia người mí mắt trực nhảy, còn nữa bồi thường? Gia chủ đại nhân ngươi kiểm chế điểm a, dưới mắt đây là vị kia không có ở đây, vị kia nếu là trở lại, biết được chuyện này, chỉ sợ sẽ không nhẹ ô gật đầu, đến lúc đó, bị gặp khó khăn, hay là đây đối với mẫu tử.

Đã từng đích gia chủ Cơ Trường Lễ tự nhiên cũng rõ ràng đạo lý này, lập tức thân nhiên nói: “Con gái của ta, nhận được lên ủy khuất, gả đi ra ngoài đích nữ nhi giới đi ra ngoài đích nước, Cơ Tử Vân, ngươi đã là Đẳng gia đích trò đùa, bởi vì một số nguyên nhân, mới bị bách ở lại Cơ gia nhiều năm, hôm nay trăm oan giải tội, ngươi cùng con của ngươi đi thôi, trở về Nam Vực đi thôi, nhìn trượng phu của ngươi, sau đó trở về Đẳng gia phụng dưỡng ngươi cha mẹ chồng đi tốt lắm.”
Ở đây tất cả đích người sáng suốt tất cả đều trong lòng thâm

khen, gùng càng già càng cay a!

Cơ Trường Lễ chiêu thức ấy nhìn như để con gái của mình gánh chịu một số ủy khuất, nhưng đem Cơ Tử Vân mẫu tử thật xa đẩy ra Trung Châu đây là không phải là vòng, Cơ Trường Không mặc dù đã chết, nhưng ngày sau có thể hay không có người cho ra mặt, này cũng khó khăn nói đích vô cùng.

Nếu là ở lại Trung Châu, rất có thể muốn thừa nhận khó có thể tưởng tượng đích lửa giận.

Đối với điểm này, Cơ Tử Vân trong lòng biết rõ ràng, nàng cảm kích đích nhìn thoáng qua cha của mình.

Năm đó nàng đã từng một lần oán hận quá phụ thân đích vô năng cùng không làm vì, đối mặt Đại trưởng lão đích cường thế, thậm chí một nhẫn nhịn nữa, hôm nay nàng đã làm mẹ người nhiều năm, rốt cục hiểu cái loại này chống đỡ độc tình, tuyệt không phải năm đó đích nàng có thể tưởng tượng.

Nếu không phải có phụ huynh đích che chở, những năm này nàng chỉ sợ sớm đã bị Cơ Trường Không nhóm người hại chết, nơi nào có chờ cho tới hôm nay cùng con đoàn tụ?

Cơ Tử Vân vành mắt ửng đỏ, hướng về phía phụ thân gật đầu, nói: “Nữ nhi.

.

.

Tuân lệnh!”

Vừa nói, lại hướng huynh trưởng Cơ Tử Tiêu gật đầu, huynh muội hai người tâm hữu linh tê, căn bản không cần nhiều lời.

Kéo Đằng Phi, quay đầu lại nhìn thoáng qua Cơ gia mọi người, Cơ Tử Vân xoay người rời đi.

Liễu Thiển Hà nhóm người còn lại là khiếp sợ không dứt, Liễu Thiển Hà cùng Cơ Tĩnh Huyền cũng coi như xuất thân nhà giàu có, đối với nhà giàu có bên trong đích ân ân oán oán cũng

không xa lạ gì, nhưng hôm nay chính mắt thấy Trung Châu gia tộc quyền thế Cơ gia trình diễn đích trận này mãnh liệt và chạm, Đại trưởng lão còn sống lúc những người đó đích thái độ cùng đã chết sau đích thái độ, cũng làm cho không người nào nói.

Quả nhiên ứng với Điền Quang đã nói đích câu nói kia: nhà giàu có đại tộc, đều là chó má!
Đằng Phi đại thù được báo, cậu Cơ Tử Tiêu cổ tay cao minh, nói ba xạo đem mẫu tử hai người đích trách nhiệm bỏ đi được sạch sẽ, ở trước mắt trước xem ra, chuyện này chiếm được cực kỳ viên mãn đích giải quyết.

Trở lại khách sạn, Liễu Thiên Hà, Hoàng cùng Cơ Tĩnh Huyền cuối cùng là tìm được cơ hội cùng Cơ Tử Vân làm lễ ra mắt.

Nói đến số tuổi, trừ Cơ Tĩnh Huyền ở ngoài, Liễu Thiên Hà cùng Hoàng tất cả đều so sánh với Cơ Tử Vân lớn không biết gấp bao nhiêu lần, nhưng hai người ở đối mặt Cơ Tử Vân, không hèn mà cùng dùng văn bồi chi lễ.

Hoàng là ma thú, ma thú nặng nhất hứa hẹn, nếu nói lạy Đằng Phi vì công tử, cũng sẽ không thay đổi.

Liễu Thiên Hà còn lại là trong lòng có chút chột dạ, tuy nói nàng nhận được Thánh thần truyền thừa, thay đổi vận mệnh, nhưng không lộ tuổi thọ chênh lệch, làm cho nàng ở Đằng Phi trước mặt cũng không dám biểu lộ ra nửa điểm, chớ nói chi là đối mặt bằng tuyết thông minh đích Cơ Tử Vân.

“Ngươi là Âm Nguyệt cầm địa đích Hỏa hoàng điều?” Cơ Tử Vân có chút giật mình đích nhìn Hoàng, nhưng ngay sau đó nhìn thoáng qua con của mình, trong lòng tự nhủ: Đứa nhỏ này phúc duyên cũng là rất thâm hậu, nếu như nói Đằng Phi nhận được Thánh thần Ma thần đích cùng chung truyền thừa, là bởi vì cha mẹ, như vậy, hẳn có thể được đến Âm Nguyệt cầm địa đích siêu giai ma thú đích tán thành, có thể cũng không phải là người bình thường có thể làm được đích.

Chớ nói chi là hẳn hôm nay đánh chết rụng Cơ Trường Không

dùng là một chiêu kia, thoát nhìn tựa hồ cùng đã từng đích Lôi Minh đại đế có chút liên hệ, nếu không, rất nhiều Cơ gia đích lớp người già nhân vật, hôm nay cũng chưa chắc sẽ dễ dàng bỏ qua cho hắn.

Hoàng gật đầu, đôi mắt công tử đích mẫu thân, kêu ngạo đích Hoàng giữ vững xứng đáng đích tôn trọng.

“Không sai không sai, ta có thể làm cho ngươi huyết mạch lần nữa thức tỉnh.” Cơ Tử Vân ngữ ra kinh người nói.

“Thật sự? Kia.

.

.

Ngài có cái gì yêu cầu?” Hoàng mừng rỡ, nàng truy tìm tổ tiên đích huyết mạch đi tới Trung Châu, vì cái gì, không phải là để huyết mạch lần nữa thức tỉnh, nhất cử đạt Thượng Đế đường sao.

Cơ Tử Vân lắc đầu, nói: “Không có yêu cầu, chỉ hy vọng ngươi thành đế sau khi, còn có thể tiếp tục đi theo con ta bên cạnh một trăm năm, ta biết yêu cầu này có chút làm người khác khó chịu, nhưng ngươi cũng thấy đấy, Đằng Phi hắn tương lai đích đường, sẽ không bình tĩnh, muốn đưa bóp chết ở đại đế cánh cửa này hạm trước đích người, chỉ biết càng ngày càng nhiều.

Ta rõ ràng đại đế có đại đế đích tôn nghiêm, tuyệt không sẽ vì ai sợ khu sử, nhưng ta còn là bằng một cái mẫu thân đích thân phận, thỉnh cầu ngươi có thể suy nghĩ xuống.”

Cơ Tử Vân vừa nói, lại nói: “Dĩ nhiên, cho dù ngươi cự tuyệt ta, ta cũng sẽ giúp ngươi, bởi vì ngươi trong thân thể, cũng chảy xuôi phượng hoàng huyết mạch, chứng minh ta và ngươi tổ tiên, tất có sâu xa.”

“Ta đáp ứng!” Hoàng căn bản không có do dự, trực tiếp đáp ứng.

“Ừ? Ngươi cứ như vậy đáp ứng, không lo lắng nữa hạ?” Cơ Tử Vân gặp Hoàng đáp ứng đích như thế thống khoái, hơi có chút ngoài ý muốn đích nhìn nàng.

“Ta rời đi Âm Nguyệt cấm địa, chính là vì tìm kiếm đột phá, công tử là người tốt, chính là trăm năm chưa đầy tiếc, cho dù không có phu nhân đích thỉnh cầu, ta cũng sẽ bảo vệ hấn, cho đến khi hấn trưởng thành làm một người mới đích đại đế!”
Hoàng thập phần trình trọng nói.

Cơ Tử Vân trên mặt lộ ra kích động vẻ, nàng hôm nay lớn nhất đích tâm nguyện, chính là con có thể an toàn trưởng thành, giết Cơ Trường Không, Cơ gia có ít người sẽ không từ bỏ ý đồ, nhiều nhất phân giúp đỡ, liền nhiều nhất phân an toàn.

“Tiểu nha đầu, ngươi cũng họ Cơ? Là Hắc Phượng Hoàng gia tộc đích?” Cơ Tử Vân biết được Cơ Tĩnh Huyền thân phận sau, lộ ra vẻ có chút giật mình: “Nói về, chúng ta là cùng tổ tiên đi!”

Cơ Tĩnh Huyền đối mặt Cơ Tử Vân, bao nhiêu có chút xấu hổ, nàng cùng Đẳng Phi tu luyện song tu công pháp chuyện tình, người khác còn không biết, đối mặt Cơ Tử Vân, Cơ Tĩnh Huyền có loại xấu vợ gặp bà bà đích cảm giác.

“Ngươi rất không sai, tư chất rất tốt, dưới sự nỗ lực đi, tương lai sẽ không sai đích thành tựu!” Cơ Tử Vân khen ngợi Cơ Tĩnh Huyền hai câu, sau đó ánh mắt rơi vào Liễu Thiên Hà trên người.

“Tên của ngươi.

.

.

Ta thật giống như nghe qua đi.” Cơ Tử Vân vì khẽ cau mày, cố gắng đích nhớ, lẩm bẩm nói “Liễu Thiên Hà.

.

.
 , họ Liễu, năm đó Tây thù đích nhà giàu có trong, tựa hồ Hắc Thủy Ma cung đích chủ mạch chính là họ Liễu, Liễu Thiên Hà.

.
 .
 Ừ? Người là năm đó Hắc Thủy tam long một trong đích hoa Long tiền bối?”

Liễu Thiên Hà ngượng ngùng không dứt, hai má bay lên mây đỏ, nhất là Cơ Tử Vân cuối cùng một câu tiền bối, gọi được nàng sợ hết hồn hết vía, nếu như có thể mà nói, nàng thật sự rất muốn thì ngược lại gọi Cơ Tử Vân một tiếng tiền bối.

Cũng may Cơ Tử Vân cũng đủ thông minh, gặp Liễu Thiên Hà phản ứng tựa hồ có chút có vấn đề, Liễu Thiên Hà đích danh tiếng, nàng năm đó đã sớm nghe qua, lẽ ra tuyệt không nên loại này biểu hiện, nhìn lại nàng ánh mắt lóe ra, trong lòng tựa hồ cất giấu cái gì tâm sự, liền ngay cả con mình cũng không biết.

Cơ Tử Vân nhưng ngay sau đó sửa lại khẩu, cười híp mắt nói: “Chúng ta có thể hay không một mình nói chuyện một chút?” Liễu Thiên Hà nhất thời thở dài một hơi, gật đầu, cùng Liễu Thiên Hà một mình đi khác một cái phòng.

Hai người sau khi rời đi, Cơ Tĩnh Huyền thở phào nhẹ nhõm, đối với Đằng Phi nói: “Mẹ của người đích khí tràng thật cường đại!”

Hoàng ở một bên thân nhiên nói: “Đâu chỉ là cường đại, quả thực chính là đáng sợ!” Hoàng vừa nói, thật sâu nhìn thoáng qua Đằng Phi, sau đó nói: “Công tử, mẹ của người đích tu vi rất đáng sợ!”

Nhưng thật ra cho dù Hoàng không nói, Đằng Phi mình cũng có điều phát hiện, đối mặt Cơ gia đích những người đó, Cơ Tử

Vận đích biểu hiện thái bình yên lặng, loại này bình tĩnh, ở Đẳng Phi xem ra, chỉ có một có thể, đó chính là: thực lực cường đại ở dưới khinh thường!

Lẽ ra Cơ Tử Vân bị phong ấn kinh mạch nhiều năm, chợt giải khai, nhất định phải khôi phục một thời gian ngắn, này trong lúc thân thể một lần nữa thích ứng đấu khí, nhất định sẽ có chút khó chịu, nhưng Đẳng Phi nhưng hoàn toàn không có ở mẫu thân trên người thấy loại này khó chịu.

Hơn nữa chính hấn tu luyện đích thiên đạo năm mươi đầu mạch đại pháp đều là đầu mẫu năm đó lưu lại, ai biết Cơ Tử Vân trong tay, có thể hay không có cái khác bảo vật? Đẳng Phi hôm nay đích cảnh giới cũng không thấp, mắt thấy sẽ phải bước vào Vương cấp, thật đánh nhau, có thể quét ngang hầu như tất cả Vương cấp cường giả, cho nên, ở tất cả Vương cấp tu vi đích võ giả trước mặt, Đẳng Phi đều có rất mạnh đích lòng tin.

Nhưng chỉ có ở đôi mắt Cơ Tử Vân thời điểm, Đẳng Phi không có chút nào lo lắng, này, tuyệt không chỉ có bởi vì nàng là Đẳng Phi đích mẫu thân.

“Các người nói rất đúng, bất quá, loại vấn đề này, ta sẽ không đi hỏi.” Đẳng Phi cười nói một câu.

Chỉ chốc lát sau, Liễu Thiên Hà cùng Cơ Tử Vân hai người trở lại, Liễu Thiên Hà khuôn mặt đỏ rực, như ánh nắng chiều tà thường.

Cơ Tử Vân trên mặt liền mang theo vài phần tươi cười quái dị.

“Tốt lắm, Đẳng Phi, Cơ gia đích tân tú đại tỷ, nhưng thật ra không có ý gì, bằng người thực lực bây giờ, Thiên Cương bọn họ cũng không phải là đối thủ của người, ý của ta, chúng ta mau rời khỏi Trung Châu tốt lắm, người cảm thấy thế nào?” Cơ Tử Vân trực tiếp đề nghị.

Đẳng Phi gật đầu, giết cơ dài yển phụ tử, đại thù được báo, lại làm thịt mấy người Thần Long gia tộc đích người, nói vậy bên kia cho dù nhận được Lục Bào Lão Tổ đích cảnh cáo cũng

giống nhau có giờ chân, bên ngoài không trả thù mình, nhưng nói lý ra ai dám cam đoan?

Cơ Tử Vân đích đề nghị cũng rất bình thường, Đằng Phi hôm nay cũng không muốn ở Trung Châu làm nhiều dừng lại, mũi nhọn lệ dãy núi bên trong vẫn có rất nhiều người đang chờ hấn trở về.

Lập tức gật đầu đáp ứng.

Cơ Tử Vân gặp con đồng ý, trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm, chỉ sợ Đằng Phi trẻ tuổi khí thịnh, cái gì cũng không cần, hôm nay xem ra, mình có chút quá lo lắng, hài tử thật sự đã trưởng thành.

Nghĩ đến đây, Cơ Tử Vân trong lòng lại là vui mừng lại là chua xót, trẻ nhỏ tử trưởng thành, nhưng mình nhưng không có chứng kiến kia là tối trọng yếu một thời gian ngắn.

“Chúng ta đi trước Vị Ương gia, cùng Minh Nguyệt nói câu từ biệt, sau đó trở về Nam Vực sao.” Cơ Tử Vân quyết định thật nhanh, làm ra quyết định.

Năm người rời đi Nguyệt Lượng thành, Cơ gia bên này vẫn không có động tĩnh gì, nhưng Đằng Phi mấy người cũng biết, âm thầm không biết có bao nhiêu ánh mắt ở nhìn bọn hấn chăm chăm, có lẽ, bọn họ rời đi, cũng làm cho rất nhiều người trong lòng âm thầm thở phào nhẹ nhõm sao.

Mấy người không có thừa lúc xe, lựa chọn đích đi bộ, mới vừa vừa rời đi Nguyệt Lượng thành không được trăm dặm, Cơ Tử Vân hai cái Nga Mi nhàn nhạt một chau, lạnh lùng nói: “Thật đúng là tà tâm không chết!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 368: Lão Nương Uy Vũ

>

Đằng Phi khẽ mỉm cười: “Nương, là Thần Long gia tộc đích người?”

Cơ Tử Vân gật đầu, đột nhiên nói ra một đoạn năm đó đích chuyện cũ: “Cơ Trường Không đích thê tử, chính là Thần Long gia tộc đích đích nữ.”

Đằng Phi bừng tỉnh đại ngộ, trong lòng tự nhủ không trách được Đại trưởng lão một hệ cùng thần long quan hệ của gia tộc như thế thân cận, cũng khó trách bọn hắn phụ tử đã chết Cơ gia đại đa số người biểu hiện rất lãnh đạm

Đại tộc ở giữa đám hỏi, rất lâu là một loại chánh trị phải, đây chỉ là một loại buộc chặt song phương quan hệ đích thủ đoạn mà thôi, bình thường mà nói, tại chính thức đích khổng lồ ích lợi trước mặt, loại này hôn nhân có lộ ra vẻ rất yếu ớt nhưng cái này cũng không bài trừ có chút đám hỏi có lẫn ảnh hưởng Cơ Trường Không đích thê tử, liền là một tương đối cố tình cơ cùng thủ đoạn đích nữ nhân, cùng Cơ Trường Không thành thân sau, mượn gia tộc đích thế lực, đến đỡ Cơ Trường Không tiến vào trưởng lão hội, sau lại lại trở thành Đại trưởng lão, trở thành Cơ gia có quyền thế nhất đích người kia

Quảng chi bằng mộc đào, báo chi bằng quỳnh tương, Cơ Trường Không trở thành Cơ gia Đại trưởng lão sau, tự nhiên sẽ không quên Thần Long gia tộc chỗ tốt, mặc dù sẽ không làm được quá phận, nhưng Cơ gia trên dưới ai cũng rõ ràng, Cơ Trường Không là nửa Thần Long gia tộc đích người nếu không phải Cơ Trường Không sau lưng người nọ ở Cơ gia địa vị rất cao, vị này đang ở Cơ gia lòng đang thần long đích Đại trưởng lão, chỉ sợ sớm đã bị đẩy ngã

Đằng Phi hiểu tầng này quan hệ sau, không khỏi cười lạnh nói: “Khó trách Thần Long gia tộc không muốn bỏ qua cho ta, ta

giết Đại trưởng lão, bằng chặt đứt Thần Long gia tộc một cánh tay a ”

Cơ Tử Vân gật đầu: “Mặc dù không có nghiêm trọng như vậy, nhưng là không sai biệt lắm, Cơ gia những năm này đối mặt Thần Long gia tộc từng bước thối lui, đã để rất nhiều Cơ gia người cảm thấy bất mãn, nhưng điều này hiển nhiên là Thần Long gia tộc nhất nguyện ý nhìn qua, hôm nay Cơ Trường Không bị giết, Cơ gia đích Đại trưởng lão, hiển nhiên sẽ không cho thêm Thần Long gia tộc nhiều như vậy đích tiện lợi ”

Vừa nói, Cơ Tử Vân cười nhạt một tiếng: “Đừng nói ta năm đó đích cử động, tương đương với ở Thần Long gia tộc đích trên mặt hung hăng rút một cái tát, vô luận là cái kia muốn cùng ta đám hỏi đích nam nhân, hay là cả Thần Long gia tộc trên dưới, cũng hận thấu ta ta kinh mạch bị phong ấn, cảm tức ở Bích Thủy Viên, Thần Long gia tộc có lẽ vẫn có thể dễ dàng tha thứ, nhưng ta hiện tại đi ra, bọn họ tự nhiên không muốn thấy ”

“Không muốn thấy kia thì thế nào?” Đằng Phi giọng nói lạnh lẽo, nhìn phương xa bay nhanh tới đích mấy đạo thân ảnh, nói: “Ai dám tới tìm ta nương đích phiền toái, ta sẽ giết ai ”

Cơ Tĩnh Huyền an tĩnh đích đứng ở Đằng Phi bên cạnh, một đôi mắt thấy người phương hướng, trên mặt không có chút nào vẻ sợ hãi

Liễu Thiển Hà ở cùng Cơ Tử Vân nói qua sau, tựa hồ giải khai khúc mắc tâm thường, vẫn phi thường vui vẻ, hôm nay gặp có người đến đây chặn lại, khuôn mặt bịt kín một tầng hàn khí, lạnh lùng nói: “Không biết sống chết đích người, luôn là rất nhiều, Thần Long gia tộc thì như thế nào? Trừ phi bọn họ không biết xấu hổ đích phá ra đại đế, nếu không.

.

”

Nếu không thế nào, Liễu Thiển Hà chưa nói, nhưng từ nét mặt của nàng thượng, cũng có thể thấy được tới, có người dám trêu chọc Cơ Tử Vân lời của, nàng nhất định sẽ xuất thủ

Hoàng đích một trong đôi mắt, cũng hiện ra sáng giọng quang mang, nàng hôm nay bằng Đằng Phi đích thị nữ tự cho mình

là, không chỉ có bởi vì Đằng Phi trong thân thể chảy xuôi
phượng hoàng huyết mạch, bởi vì Đằng Phi là đồng tán thành
địch

Đôi mắt người khác, Hoàng này cấp ma thú, nhưng là không
còn có nhiều như vậy đích kiên nhẫn

Sưu sưu sưu

Mấy đạo nhân ảnh phiêu nhiên rơi xuống, tới tổng cộng là bốn
người, nhìn qua đều là hơn ba mươi tuổi, mặc màu xanh thêu
long đích y phục, kéo búi tóc, thân hình nước chảy mây trôi
tầm thường, không mang theo một tia lửa khói hơi thở, bốn
người tướng mạo cũng rất trẻ tuổi anh tuấn, nhưng nếu cần
thận đánh giá, sẽ từ bốn người này trong mắt nhìn thấy năm
tháng lưu lại đích tang thương dấu vết, bọn họ đích số tuổi thật
sự, tuyệt đối nếu so với tướng mạo lão thái nhiều

“Thần Long tứ tổ? Chắc chắn.

.

.” Cơ Tử Vân nhìn thấy bốn người này thời điểm, hơi ngẩn ra,
nhưng ngay sau đó lãnh cười lên: “Các người Thần Long gia
tộc, thật đúng là để mắt chúng ta mẫu tử, lại cho các người bốn
vị tới, các người không cảm thấy có chút lấy lớn hiếp nhỏ
sao?”

“Tu hành trên đường không có già trẻ, Cơ công chúa phi phạm
người, để những bọn tiểu bối kia nhân vật đến đây, chẳng phải
là ở vũ nhục Cơ công chúa?” Một người trong đó nhìn Cơ Tử
Vân, ánh mắt theo sau rơi vào Đằng Phi trên người, cười nhạt:
“Nói thí dụ như Cơ công chúa đích vị này nhi tử, tuổi gần
mười tám, cũng đã danh tiếng hiển hách, thực lực không tầm
thường, không phải sao?”

“Ngạo Băng Vân tiền bối, nói ra người ý đồ đến, là tới giết ta
cử mẫu tử đích sao?” Cơ Tử Vân không có nhiều lời nói
nhảm, hai tròng mắt nhìn chăm chăm nói chuyện người này

“Cơ công chúa, năm đó đích ân ân oán oán, nhưng thật ra cho
Thần Long tứ tổ không có quan hệ gì, chúng ta cũng không
đáng vì gia tộc vẫn bối chuyện tình, tới làm khó dễ các người
mẫu tử” Ngạo Băng Vân sắc mặt bình tĩnh nhìn Cơ Tử Vân,
vươn ra tay phải ngón trỏ: “Chúng ta lại tới đây, mục đích chỉ
có một, con muốn mục đích này đạt tới, chúng ta quay đầu rời
đi, tuyệt sẽ không làm khó mẹ con các người ”

“Không sai, Cơ công chúa, người cùng Ngạo Thiên Kiếm trong lúc năm đó mặc dù dám hỏi không được, nhưng chuyện này cùng chúng ta không quan hệ, Ngạo Thiên Kiếm nghĩ trả thù, lợi dụng các người Cơ gia Đại trưởng lão che lại người kinh mạch đem người nhốt, kia là chuyện của hắn, cùng bọn ta không quan hệ, chúng ta hôm nay tới nơi này, chỉ cầu một đồ” một người khác nhìn Cơ Tử Vân, khẽ mỉm cười: “Đem năm đó người từ Nam Vực nhận được kia vật bảo vật, đưa cho chúng ta, chúng ta xoay người rời đi, tuyệt không làm khó dễ các người ”

“Không sai, huynh đệ chúng ta bốn người đích bồi phận, Cơ công chúa người nên rất rõ ràng, cho nên, không cần lo lắng cho bọn ta xuất nhĩ phản nhĩ” Ngạo Băng Vân khẽ cười nói: “Ngàn vạn đừng nói người không có, người mà tuổi liền có được có thể chém giết Cơ Trường Không phụ tử đích thực lực, này căn bản không thể nào, hơn nữa, bằng lão phu đích thực lực, cũng nhìn không thấu hắn, trên người hắn nhất định mang theo nào đó bảo vật, chúng ta không muốn vọng động can qua, chỉ cầu tài ”

“Khanh khách lạc, một ngàn hơn bảy trăm năm trước hoành hành Trung Châu đích Thần Long tứ tổ, lại hóa thân vào nhà cướp của đích cường đạo, ngay cả giang hồ nói đều nói đích như vậy có thứ tự, chỉ cầu tài.

.

.

Sách, xem ra loại chuyện này, các người bình thời không ít làm a” Cơ Tử Vân bỗng nhiên kiêu cười lên, giống như là nghe được một cái phi thường tốt cười đích chê cười

“Cơ công chúa, thể diện là người khác cho, cũng là mình cột, người muốn nghĩ lại” Ngạo Băng Vân đuôi lông mày nhảy lên, lạnh lùng nói

“Lão nương nghĩ lại cái rắm” Cơ Tử Vân mày liễu đứng đây, há mồm liền mắng: “Chỉ bằng các người bốn người? Các người thật cho là Thần Long gia tộc này khỏi chiêu bài không ai dám đụng có phải hay không? Lúc trước mấy người các người Thần Long gia tộc đích món lòng chạy đi Nguyệt

Lượng thành rầm rĩ đích hậu quả là cái gì, các ngươi không có nghe nói sao? Ngạo Băng Vân, lão nương hiện tại rất nghiêm túc nói cho ngươi biết, hiện tại lập tức rút cho ta, lão nương không với các ngươi so đo, nếu không, các ngươi bốn người, hôm nay sẽ phải hao tổn ở chỗ này ”

Cơ Tử Vân lần này kinh thiên địa quỷ thần khiếp đích quát mắng vừa ra khỏi miệng, Thần Long tứ tổ bên kia có phản ứng gì không nói trước, Đằng Phi bên này, bao gồm Đằng Phi ở bên trong, Liễu Thiển Hà, Hoàng cùng Cơ Tĩnh Huyền tất cả đều là trợn mắt hốc mồm, đối với mình lão nương đích cá tính, Đằng Phi mặc dù từ năm đó lá thư này thượng có thể nhìn ra một số, nhưng cuối cùng chung đụng đích ngày quá ngắn, thẳng đến lúc này, Đằng Phi mới rút cuộc biết của mình lão nương là như thế nào vạm vỡ đích nữ nhân

“Cơ Tử Vân, ngươi.

.

.

Ngươi dám như vậy cho nói chuyện?” Một cái thủy chung không có làm thanh đích Thần Long tứ tổ một trong giận tím mặt, sắc mặt xanh mét, dùng ngón tay Cơ Tử Vân: “Năm đó nếu là kia việc hôn sự thành, ta chính là ngươi tổ gia gia, Ngạo Thiên Kiếm là ta huyền tôn ”

“Không thể không thành sao” Cơ Tử Vân mí mắt một cái, lười biếng nói: “Ngạo Lôi Vân, vừa mới không là chính các ngươi nói, tu luyện đường không có già trẻ, hiện tại lại chạy tới cùng lão nương lên mặt cái gì đại bối? Các ngươi không mệt mỏi sao?”

“Tốt, tốt, tốt” Ngạo Lôi Vân liên tiếp nói ba người chữ tốt, nghiêng răng nghiêng lợi đích nhìn Cơ Tử Vân: “Đây là ngươi so với chúng ta động thủ đích ”

“Đi, đừng như vậy dối trá, các ngươi vốn là không phải là muốn động thủ đích sao? Nói nhảm nhiều như vậy để làm chi?” Cơ Tử Vân lắc đầu thở dài một tiếng, đi phía trước vừa đứng, hướng về phía nghĩ tiến lên đích Đằng Phi khoát tay chặn lại: “Bảo bảo ngoan nhi tử, ngươi ở chỗ này đứng hảo hảo nhìn, lão nương là thế nào dạy dỗ người đích ”

Đằng Phi một đầu hắc tuyến, thầm nghĩ: ngài là ta mẹ ruột a,

đối với người thế nào cảm giác, cảm thấy lời này của người giống như là ở chiêm ta tiện nghi?

Cơ Tử Vân đứng ở phía trước nhất, đối mặt với Thần Long tứ tổ, cười lạnh nói: “Ngạo Băng Vân, Ngạo Lôi Vân, kiêu ngạo điện vân còn nữa Ngạo Tuyết vân các người bốn người cho lão nương nghe kỹ, hôm nay tới đích ví như là lão đại của các người, không gì lạ được gọi là thần Long Ngũ tổ trở lui ra đích kiêu ngạo Tà Vân, lão nương có lẽ vẫn có vài phần kiêng kỵ, về phần các người bốn người.

.

.

Lão nương hoàn toàn không không coi vào đâu ”

“Oa nha nha, Xú nha đầu, người là muốn chết” Ngạo Băng Vân rống giận, thân hình chợt lóe, nhằm phía Cơ Tử Vân, song giơ tay lên, một đạo hình rồng đấu khí, hung hăng oanh tới

Cơ Tử Vân đứng tại nguyên chỗ động cũng không động, sắc mặt lạnh như băng, khóe miệng tràn đầy khinh thường: “Mau hai nghìn năm, các người trừ biến thành lão gia này, thực lực nhưng không có tiến thêm, muốn đối phó ta, liền điểm này thủ đoạn sao?”

Cơ Tử Vân vừa nói, thân hình bất động, cong ngón búng ra Ba đích một tiếng

Một cái chỉ có đậu tương lập lớn nhỏ đích kim hoàng sắc khối không khí bị bắn ra, cùng Ngạo Băng Vân trào ra đích hình rồng đấu khí đụng vào nhau, nhưng phát ra một trận âm âm nổ vang, giống như tiếng sấm liên tục tầm thường
Âm âm

Hư không vụn vụn, bị xé rách, hai cổ lực lượng chạm vào nhau, giống như hai tòa núi lớn hung hăng đụng vào cùng nhau, sinh ra đích dư vị, để phương viên vài trăm thước trong phạm vi đích tất cả cây Mộc Hoá làm bụi bay

Ngạo Băng Vân đích thân thể chợt lui về phía sau, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi, một đôi mắt bắn ra hoảng sợ quang mang, nhìn Cơ Tử Vân, thất thanh nói: “Cái này không thể nào, người bị phong ấn kinh mạch mười mấy năm, cho dù hôm

nay bị giải khai, cũng không thể nào có được thực lực mạnh mẽ như thế, người.

“Người chẳng lẽ thủy chung không có bị phong ấn kinh mạch?”
“Người cảm thấy, vậy cũng có thể sao? Có Cơ Trường Không cái kia ăn cây táo, rào cây sung đồ làm Cơ gia Đại trưởng lão, hấn có không che lại kinh mạch của ta?” Cơ Tử Vân cười lạnh nói: “Ngạo Băng Vân, lão nương đích cảnh giới, người không hiểu ”

“Tiện nhân, người muốn chết” Ngạo Băng Vân bị Cơ Tử Vân giận đến hầu như nổi điên, rít gào, lần nữa nhắm phía Cơ Tử Vân

Bên kia Ngạo Lôi Vân, Ngạo Tuyết vân cùng kêu ngạo điện vân ba người liếc mắt nhìn nhau, đều từ đối phương trong mắt thấy vẻ ngưng trọng, vốn cho là hôm nay bọn họ bốn người ra tay, có dễ như trở bàn tay, hiện tại mới phát hiện, chuyện theo chân bọn họ lường trước, hoàn toàn bất đồng

“Chúng ta có thể bị âm” kêu ngạo điện vân nhìn lần nữa bị Cơ Tử Vân nắm tay văng ra đích Ngạo Băng Vân, cắn răng nói “Là kêu ngạo Tà Vân.

.” Ngạo Lôi Vân vẻ mặt kinh sợ

“Cái này chết tiệt” Ngạo Tuyết vân đích sắc mặt cũng cực vi khó coi

Bên kia Cơ Tử Vân vẻ mặt đắc ý đích quay đầu lại nhìn Đằng Phi, kia ý tứ: lão nương như thế nào?

Đằng Phi tâm phục khẩu phục đích giơ ngón tay cái lên, lớn tiếng nói: “Lão nương uy vũ ”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiệt nết nết, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 369: Thần Long Tứ Tổ

>

Này thật đúng là không phải là Đằng Phi trái lương tâm thời phong, Cơ Tử Vân đích thực lực đúng là thật to đích ngoài Đằng Phi đích dự liệu, đừng xem Ngạo Băng Vân bị Cơ Tử Vân áp chế được tựa hồ rất thảm, mạnh mẽ đích hình rồng đấu khí thủy chung bị Cơ Tử Vân bắn ra đích vàng óng ánh sắc hẹp hòi đoàn oanh tán, nếu là đổi lại làm người bình thường, căn bản không phải Ngạo Băng Vân đối thủ!

Bởi vì ...! này Ngạo Băng Vân, là một đứng ở vương giả cảnh giới thứ mười tầng điên phong cường giả!

Nói cách khác, Ngạo Băng Vân, là một đại thành vương giả!

Mặc dù không có Hoàng đích cảnh giới cao, nhưng cùng Hoàng chống lại, tuyệt không có chật vật như vậy, thậm chí thắng thua đều ở ngũ ngũ trong lúc!

Cảnh giới cao thấp, rất lâu, cũng không thể hoàn toàn nói rõ một người đích thực lực, nếu không, Đằng Phi vẫn chưa tới Vương cấp, làm sao có thể quét ngang cả vương giả giai tầng? Hoàng tu luyện đích công pháp, xa không như Ngạo Băng Vân loại này siêu cấp nhà giàu có đích đệ tử.

Mà như vậy dạng một cái đại thành vương giả, cùng Cơ Tử Vân đích chiến đấu, thậm chí giống như là ba tuổi ngoan đồng đối phó một cái người trưởng thành, cách xa nhau quá mức cách xa!

“Người là chuẩn đế!” Ngạo Băng Vân liên tiếp tấn công hơn hai mươi chiêu, cảm giác được thể bên trong khí huyết cuộn cuộn, đấu khí tiêu hao cực kỳ kinh người, nữa như vậy đánh tiếp, không cần đối phương xuất thủ, chính hắn liền chống đỡ không nổi nữa.

Thẳng đến lúc này, Ngạo Băng Vân mới ý thức tới Cơ Tử Vân đích thực lực chân chính, sắc mặt không khỏi đại biến.

Bên kia Ngạo Lôi Vân, Ngạo Tuyết Vân cùng Ngạo Điện Vân lúc này nhất tề gom lại Ngạo Băng Vân bên cạnh, trong đó Ngạo Lôi Vân lớn tiếng nói: “Cơ Tử Vân, không nghĩ tới người kinh mạch bị phong ấn đều là giả, hơn không nghĩ tới người thiên tư cao như thế, còn nhỏ tuổi, thậm chí có được chuẩn để đích thực lực, tu hành đường không có già trẻ, cho nên, hôm nay chúng ta Tứ huynh đệ liên ~ tay, cùng người công bình đánh một trận, người dám đón hay không?” “Ta phi! Các người bốn người không biết xấu hổ đồ, bốn người lão bất tử đích khi dễ một nữ nhân, còn có mặt mũi nói gì công bình đánh một trận, các người thế nào không chết đi a?” Liễu Thiển Hà giận dữ, lên tiếng trào phúng.

Ngạo Băng Vân nhóm người sắc mặt khẽ biến, bắt quá da mặt của bọn hắn cũng tu luyện mấy ngàn năm · cũng không có quá để ý, mà là nhìn Cơ Tử Vân, đợi chờ trả lời thuyết phục của nàng.

“Cô cô không nên bị lừa, bọn họ biết rõ ngài là chuẩn để · còn dám hướng ngài khiêu chiến, còn muốn bốn đối với một, đối với loại này không biết xấu hổ đích người, chúng ta cũng tất cả đều đi tới chính là!” Cơ Tĩnh Huyền gọi Cơ Tử Vân vì cô cô, là căn cứ Cơ gia gia phổ tới, bồi phận đi lên nói, Cơ Tử Vân đích thật là Cơ Tĩnh Huyền đích cô Hoàng không có nói gì · chẳng qua là thân hình hơi hơi sáng ngời, đứng ở Cơ Tử Vân bên cạnh, lạnh lùng đích nhìn đối diện bốn người, một cổ lửa đỏ đích khí thể, theo Hoàng đích thân thể từ từ hướng ra phía ngoài lan tràn, nhìn qua giống như là cả người đốt thiêu cháy tầm thường.

Song phương nhất Thanh Nhân đích một cái, chỉ sợ sẽ là Đằng Phi, hắn vẫn đứng tại chỗ không động tới · rất vui vẻ bộ dạng.

Liễu Thiển Hà quay đầu lại, mắt liếc Đằng Phi: “Xem nào nhiệt thấy vậy rất thoải mái phải không? Còn chưa lên hỗ trợ?” “Ta?” Đằng Phi dùng ngón tay chỉ mình, bật cười nói: “Ta

muốn động thủ lời của · kia còn nữa phần của các người mà?”
“Tiểu tử thú, không nên quá kiêu ngạo, có tin hay không lão nương đánh người cái mông?” Cơ Tử Vân cũng không quay đầu lại, hào khí can vân đích nói một câu.

Cười khúc khích.

Cơ Tĩnh Huyền cùng Liễu Thiển Hà nhin không được cười ra tiếng, mà ngay cả luôn luôn lạnh như băng đích Hoàng đích trên mặt, cũng lộ ra một nụ cười.

Có thể nhìn thấy luôn luôn bình tĩnh đích Đằng Phi kinh ngạc, làm cho các nàng rất vui vẻ.

Thần long bốn tổ liền một chút cũng không vui, bọn họ phát hiện mình lại bị người cho không nhìn!

Hơn nữa Đằng Phi đích rầm rĩ nói nói, hoàn toàn đâm jì bốn người này, một cái mười tám tuổi đích ranh con · dĩ nhiên dám như thế khẩu xuất cuồng ngôn, quả thực rầm rĩ đến không có bên.

“Tiểu súc sinh, thực có can đảm nói mạnh miệng!” Ngạo Điện Vân quát mắng.

“Lão vương bát, không phục người tới đánh ta a?” Đằng Phi vẻ mặt khiêu khích.

“Tức chết ta, lão tổ ta hôm nay không lột da của người ra, lấy họ người!” Ngạo Điện Vân vừa nói · bay lên trời, hướng phía Đằng Phi đánh tới.

Đằng Phi vẻ mặt nụ cười: “Tốt, sau này người liền họ Đằng.”
Vừa nói, đưa tay chính là một quyền.

Hư Vô sinh hỗn độn!

Trong không khí trong giây lát bị một cỗ hùng hồn đích hỗn độn lực tràn ngập, trực tiếp đem hư không đánh ra một cái động lớn, hung hăng oanh hướng bổ nhào tới được Ngạo Điện Vân.

Oanh!

Hai cô kinh khủng đích lực lượng ở giữa không trung nổ tung, Ngạo Điện Vân đích thân thể giống như là một con rách không chịu nổi đích bao cát, trực tiếp bị đánh cao hơn không, máu tươi cuồng phun.

Một chiêu bị thua!

Một quyền này, chẳng những sợ ngay người cái khác thần long ba tổ, mà ngay cả Cơ Tử Vân mấy người trong mắt cũng là tia sáng kỳ dị liên tục, Cơ Tử Vân vỗ tay tỏ ý vui mừng: “Bảo bảo ngoan, đây mới là của ta hảo nhi tử, cho lão nương đánh chết hần!”

Đằng Phi bay lên trời đích thân hình hơi hơi bỗng nhiên, thiếu chút nữa một hơi không có đi lên té xuống, trong lòng tự nhủ điều này chẳng lẽ chính là ta mẹ kiếp thật là tính tình? Thiên, thật bội phục cha của ta đại nhân, năm đó ngươi là thể nào yêu nàng?

Bầu không khí dễ dàng, không có nghĩa là hạ thủ cũng dễ dàng, Đằng Phi đối với Thần Long gia tộc đích người không có có bất kỳ hảo cảm, hơn nữa này Thần Long tứ tổ hôm nay bất cố thân phận, đến đây chặn lại bọn họ, giống như là cản đường cường đạo tầm thường, càng làm cho Đằng Phi tức giận.

Nghĩ làm cường đạo, sẽ phải làm tốt bị giành đích chuẩn bị!
Rầm rầm rầm!

Đằng Phi trên không trung liên tiếp trọng quyền trào ra, Ngạo Điện Vân thậm chí không có có một tí sức phản kháng.

Vương giả, đến lớn đế, hoàn toàn là lưỡng trọng thiên, vô số thiên tư trác tuyệt đích võ giả, đến cuối cùng tất cả đều tụt ở vương giả nơi này, chết già không có thể đột phá.

Thần Long tứ tổ năm đó ở Trung Châu mặc dù danh tiếng hiển hách, nhưng đã nhiều năm như vậy, nhưng mới ● không có có thể đột phá đến lớn đế cảnh giới, chộc tới Đằng Phi, thật là khổ tám đời.

Ngạo Băng Vân, Ngạo Tuyết Vân cùng Ngạo Lôi Vân ba người mắt thấy huynh đệ mình tình thế nguy cấp, khẩn trương

dưới, sẽ phải thượng đi hỗ trợ, Cơ Tử Vân có thể nào cho phép tình huống như thế phát sinh, lập tức hừ lạnh một tiếng, ngang nhiên xuất thủ.

Hoàng cùng Liễu Thiên Hà cũng không có chút gì do dự, gia nhập chiến đoàn, ba người chia ra ngăn cản ba người · còn dư lại Cơ Tĩnh Huyền ở nơi đó, lớn tiếng đích cho mình người cố gắng lên trợ uy.

“Cô cô uy vũ!”

“Hoàng tử tử, đốt chết hắn!”

“Thiên hà tử, không cần cho ta lưu mặt mũi, trực tiếp một cái tát chụp chết hắn!”

“Đằng Phi ca ca, đánh như vậy hồi lâu, còn không có đánh chết sao?”

Thần Long tứ tổ bị tức được oa oa kêu to, bọn họ bốn người hoành hành Trung Châu nhiều năm, nơi nào gặp phải quá loại này tràng diện? Chẳng những bị áp chế đánh, hơn nữa còn muốn chịu được cái kia trong con mắt của bọn họ thực lực suy nhược đích tiêu cô nương đích om sòm, thật thật hận chết người.

Phanh!

Ngạo Lôi Vân bị Cơ Tử Vân một chưởng đánh bay, trong miệng phun máu tươi, trong mắt bắn ra vô cùng phần hận quang mang, nhưng không thể làm gì, hắn đối mặt, là một so sánh với đỉnh vương giả còn mạnh hơn lớn chuẩn đế!

Chỉ cần đột phá cuối cùng một cửa ải, Cơ Tử Vân là được tấn thân đại đế hàng ngũ, đây là bọn hắn trước khi đến hoàn toàn không nghĩ tới, nếu không phải Cơ Tử Vân hạ thủ lưu tình, Ngạo Lôi Vân sợ rằng sớm đã chết nhiều cái tới

Hoàng thân là đỉnh vương giả, mặc dù đang đấu kỹ thượng không như Ngạo Băng Vân, nhưng cảnh giới nhưng cao hơn hắn, hai người đánh lực lượng ngang nhau.

Liễu Thiên Hà đối thủ là Ngạo Tuyết Vân, cái tên này có chút nữ tính hóa đích Thần Long tứ tổ một trong, vô luận tướng mạo hay là chiến đấu một chút cũng không nữ tính hóa, mới vừa khí mười phần, chỉ tiếc Liễu Thiên Hà hôm nay đồng dạng có đại thành vương giả đích thực lực, kinh nghiệm chiến đấu

không thể so với Ngạo Tuyệt Vân ít nửa phần, hai người người tới ta đi, các loại tuyệt chiêu rồi rít hiện lên, đồng dạng đánh cho lực lượng ngang nhau.

Chỉ có Ngạo Điện Vân thảm nhất, một thân đại thành vương giả đích thực lực, lại bị một cái mười tám tuổi đích ranh con làm bao cát đánh, đánh chút nào không một chút sức hoàn thủ, này đã không chỉ là thể diện vấn đề, nữa tiếp tục như vậy, hấn này mạng già cũng phải ở lại chỗ này!

“Nhi tử ngoan, đừng giết hấn rồi, đánh cho gần chết nửa tàn và vân vân là được, mặc dù lão nương ta cũng nhìn Thần Long gia tộc khó chịu, nhưng này Thần Long tứ tổ cùng chúng ta không có thâm cừ đại hận, giáo huấn một chút là được.” Cơ Tử Vân cười híp mắt đích nhìn Đằng Phi ở giữa không trung hung hăng cuồng đánh Ngạo Điện Vân, lên tiếng nhắc nhở.

“Tiện nghi người, nếu không phải mẹ ta lên tiếng, lão già kia, hôm nay người sẽ phải hao tổn ở chỗ này!” Đằng Phi vừa nói, giờ lên một cước, hung hăng đạp ở Ngạo Điện Vân đích trên lồng ngực, cứ như vậy giẫm phải Ngạo Điện Vân, từ trên trời giáng xuống!

Ngạo Điện Vân tròn mắt muốn nứt, muốn phản kháng, nhưng căn bản phản kháng không được, chỉ có thể tùy ý Đằng Phi giẫm phải hấn, một đường từ giữa không trung hung hăng ngã trên mặt đất, mặc dù có đại thành vương giả đích cường đại thân thể, nhưng như cũ bị rơi tại chỗ học máu, ngất đi.

“Ngạo Băng Vân, còn đánh sao?” Cơ Tử Vân một đôi trông mắt lạnh lùng đích nhìn cùng Hoàng chiến đấu đích Ngạo Băng Vân, thu hồi cười đùa đích nét mặt, nghiêm túc nói:

“Các người căn bản là không nên ra hiện ở chỗ này, muốn đánh nhau con ta đích chủ ý, các người hoàn toàn không đủ nhìn, nếu không phải nhìn ở Ngạo Tà Vân đích trên mặt mũi, ta sẽ không tha nhẹ cho người của mấy người, không muốn đánh, liền mang theo huynh đệ của các người rút nhanh lên đản, bất phục khí lời của, lão nương sẽ không để ý đem chỗ này trở thành Thần Long tứ tổ đích Mai Cốt Chi Địa!”

Cơ Tử Vân một phen nói xong vô cùng không khách khí, Ngạo Băng Vân đích sắc mặt đỏ lên, giống như hỏa thiêu : lửa

đốt tâm thường, rốt cục nhìn không được, một ngụm máu tươi phun ra tới, bị Hoàng bắt cơ hội, một cái tát đánh bay.

Ngạo Băng Vân không để ý chà lau khóe miệng dính máu tươi, một đôi mắt lạnh lạnh nhìn Cơ Tử Vân, một lúc lâu, mới rũ xuống mí mắt, trầm giọng nói: “Lão hủ nhận thức rõ ràng!” “Hắc, ta nhìn mấy người các người lão bất tử, là bề quan đóng u mê, thật cho là đây là quá khứ đích thiên hạ, các người trẻ tuổi thời điểm, có Vương cấp tu vi, cảnh tượng vô hạn, nhưng hôm nay đã là người trẻ tuổi đích thiên hạ, các người đi ra đi theo thâu cái gì nhiệt cưu?” Cơ Tử Vân không chút lưu tình, dạy dỗ Thần Long tứ tổ: “Nếu là không cam lòng, liền gọi Ngạo Tà Vân tới, các người Thần Long gia tộc, đại để dưới, chỉ có hân xứng đánh với ta! Các người.

.

.

Không xứng với!”

Bên kia cùng Liễu Thiên Hà chiến đấu đích Ngạo Tuyết Vân cũng ngừng tay, đi đem Ngạo Điện Vân cứu về tới, cùng Ngạo Lôi Vân cùng nhau, cực độ tức giận cực độ bị đè nén đích đứng ở nơi đó, cảm tức Cơ Tử Vân.

Ngạo Băng Vân thở dài một tiếng, gật đầu, trong ánh mắt lộ ra mấy phần tiêu điều: “Là a, chúng ta thật sự là già rồi, không được để, không như chết đi, Cơ Tử Vân, có một cái vấn đề, ta rất khỏe kỳ, người có thể hay không vì ta giải thích nghi hoặc?”

Cơ Tử Vân thản nhiên nói: “Người là muốn hỏi, ta kinh mạch nếu bị phong ấn mười mấy năm, tại sao còn có thể có thực lực như vậy đúng không?”

Ngạo Băng Vân gật đầu.

Cơ Tử Vân than nhẹ một tiếng, nói: “Phu quân ta bị giết, lòng ở mười mấy năm trước tự tử, nếu không, các người cho là Cơ gia đích mấy người trưởng lão, có thể che lại kinh mạch của ta? Nói thiệt cho người biết, từ đầu đến cuối, kinh mạch của ta, cũng chưa có thật sự bị phong ấn ở qua! Dĩ nhiên, những thứ này, Cơ gia những trưởng lão kia, là vĩnh viễn sẽ không biết.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 370: Lại Đến Vị Ương Thành

>

“Nói như vậy, này mười mấy năm, chẳng qua là một mình người không muốn đi ra Bích Thủy Viên, không muốn ra Nguyệt Lượng thành đích?” Ngạo Băng Vân mang trên mặt khó có thể tin đích nét mặt hỏi.

“Xem như thế đi, ta không muốn làm cho của ta phụ huynh gặp khó khăn, lại càng không nghĩ liên lụy hải tử của ta.” Cơ Tử Vân ôn nhu đích nhìn thoáng qua Đằng Phi, sau đó nói: “Ta rất rõ ràng, các người một mực nhìn chăm chăm ta, ta vẫn chỉ nghĩ để hải tử của ta làm người bình thường, không tham dự tất cả thị phi.”

Cơ Tử Vân vừa nói, khề thở dài một tiếng, nhưng ngay sau đó ngưỡng nghiêm mặt, ngạo nghễ đích nói: “Nhưng ta Cơ Tử Vân đích nhi tử, như thế nào lại bình thường? Các người hôm nay cũng thấy, trở về giúp ta tiện thể nhắn cho Ngạo Thiên Kiếm, còn người nữa của Thần Long gia tộc đối với ta nhớ mãi không quên đích những người đó, đã ta Cơ Tử Vân cảm kích bọn họ những năm này đích lo lắng, ta sẽ sống rất tốt, con ta cũng sẽ, ai dám tới tìm phiền toái, mời tự chuẩn bị quan tài!”

Ngạo Băng Vân trên mặt đích da thịt kịch liệt đích co quắp mấy cái, thật sâu nhìn thoáng qua Cơ Tử Vân, chậm rãi nói: “Cơ công chúa lời của, lão hủ thì sẽ dẫn tới, nếu như không có chuyện gì khác, chúng ta liền cáo từ.”

Cơ Tử Vân khoát khoát tay, nói: “Đi thôi đi thôi.” Vừa nói thở dài một tiếng: “Ai, sớm biết như thế, cần gì ban đầu đi?”

Đang ở chậm rãi rời đi đích Thần Long tứ tổ dưới chân cũng là một cái lão đảo, hôm nay đánh một trận, Thần Long tứ tổ mặt mũi mất hết, mặc dù không có những người khác nhìn thấy,

nhưng này không trọng yếu, bởi vì ...! này trảng thất lợi, đem hoàn toàn bị mất Thần Long tứ tổ tấn chức đại đế đích hy vọng.

Cứ việc vốn là cũng rất xa vời, nhưng hôm nay Thần Long tứ tổ lòng tin mất hết, không tiếp tục một tia có thể tấn chức.

Nhìn bốn người lão đảo bóng lưng rời đi, tràn đầy thê lương cùng tiêu điều, Liễu Thiển Hà nhìn không được nói thêm một câu: “Đáng đời, nghĩ thành đế nghĩ điên rồi, ai đích chủ ý cũng dám đánh!”

Cơ Tĩnh Huyền bật cười, chăm chú gật đầu: “Không sai, ta một chút cũng không đồng tình bọn họ!”

Thật sự không đồng tình sao? Tuổi còn trẻ đích Cơ Tĩnh Huyền có lẽ là thật sự, nhưng Liễu Thiển Hà đích trông mắt chỗ sâu, làm sao không mang theo một tia tiếc nuối?

Thần Long tứ tổ có lẽ không đáng giá được đồng tình, nhưng đều là võ giả, đồng dạng đứng ở vương giả đỉnh rất nhiều năm, Liễu Thiển Hà làm sao chưa cái loại này muốn đột phá đích tâm tư?

Không có không muốn thành đế đích võ giả.

Đây là từng cái cao cấp võ giả đích cùng chung vẽ hình người.

“Đi thôi.” Đẳng bay tới vỗ vỗ Liễu Thiển Hà đích vai, hướng nàng cười cười: “Người sẽ thành đế đích!”

“Có thật không?” Liễu Thiển Hà giống như một cái ngây thơ đích tiểu cô nương, chăm chú nhìn Đẳng Phi: “Ta trong thân thể không có kinh mạch.”

“Ai quy định đại đế nhất định là tu luyện đấu khí?” Cơ Tử Vân ở một bên nhàn nhạt đích nói một câu: “Con ta đích trong thân thể, chẳng phải cũng không có đấu tuyến sao?”

Cơ Tĩnh Huyền thân thể khẽ run lên, có chút không dám tin đích nhìn Đẳng Phi, nàng mới biết được, Đẳng Phi đích trong thân thể, dĩ nhiên là không có đấu tuyến.

Đại đế dưới, gần như vô địch tuổi trẻ cường giả, lại là không có đấu tuyến đích?

Này.

Điều này sao có thể đi!

Đằng Phi khẽ mỉm cười, hướng về phía Cơ Tĩnh Huyền nói:
“Cái này chuyện cũ, nói rất dài dòng, nếu có hứng thú, sau này ta sẽ nói cho người nghe.”

Cơ Tĩnh Huyền liếc mạng gật đầu, nàng quá muốn nghe, nàng hiện tại thực lực đã không tính yếu đi, ít nhất ở bạn cùng lứa tuổi mà nói, xưng nàng thiên tài không quá đáng, nhưng cả ngày cùng Hoàng, Liễu Thiên Hà cùng Đằng Phi những người này chung một chỗ, Cơ Tĩnh Huyền thật sự có những thiếu hụt tự tin.

Hôm nay trong giây lát nghe nói Đằng Phi trong thân thể lại không có dấu tuyền, ở cảm thấy bất khả tư nghị đồng thời, đối với Đằng Phi đích kính ngưỡng tình, cũng như thao thao nước sông tầm thường, trùng điệp không dứt, đồng thời đối với lòng tin của mình, cũng càng chân một số.

Người ta ngay cả dấu tuyền cũng không có, lại có thể quét ngang Vương cấp cường giả, ta cái gì cũng không sai, trong thân thể vẫn chảy xuôi phượng hoàng huyết mạch, tại sao lại không được?

Ta, nhất định sẽ trở thành cường giả, một ngày nào đó, ta cũng sẽ trở thành một gã Nữ Đế!

Cơ Tĩnh Huyền trong lòng âm thầm thề.

Đoàn người mới vừa vào Vị Ương thành, Vị Ương gia tộc mọi người liền ở nhà chủ Vị Ương Vô Khuyết đích dưới sự hướng dẫn của, ra đón.

Đây chính là khó lường đích lễ ngộ, không biết chuyện, còn

tưởng rằng tới là Trung Châu người nhà giàu có đích gia chủ, bởi vì cho dù Thần Long gia tộc đích gia chủ tới chơi, cũng chỉ có loại này quy cách.

Hầu như tất cả Vị Ương thành đích người, cũng đang âm thầm suy đoán Đằng Phi chuyển đi này người đích thân phận, Cơ Tử Vân nhiều năm không có ở đây Trung Châu công khai lộ diện, cho nên hầu như không có ai nhận được vị này ngày xưa đích “Cơ công chúa”, Đằng Phi nhóm người lần trước đến đây, lại càng đề điều đích rất, cho nên cả Vị Ương thành, thậm chí không ai biết chuyển đi này người đích lai lịch.

“Thật là thật to đích phô trương, không biết đây là đâu đại tộc đích người, thậm chí để gia chủ cùng một chúng trưởng lão tự mình nghênh đón?”

“Là a, vài ngày trước Lục Bào Lão Tổ đến, gia chủ cùng một chúng trưởng lão chính là ra khỏi thành nghênh đón, chẳng lẽ thân phận của những người này, cùng Lục Bào Lão Tổ tương đương không được?”

“Ta xem không có đúng là người cổ tộc đích người đâu, Trung Châu nhà giàu có, trừ gia chủ tới chơi, còn có thể là ai cho chúng ta Vị Ương gia bày ra như thế phô trương đón chào?”

“Cổ tộc.

.

.

Không thể nào, nghe nói cổ tộc đều là không ra thế, thế nào sẽ dễ dàng đi ra đi lại?”

Mọi người nghị luận rồi rít, thế nào suy đoán đích đều có, nhưng những người này nghĩ phá da đầu cũng sẽ không đoán được Đằng Phi nhóm người đích thân phận chân thật.

“Tử Vân muội tử, từ biệt nhiều năm, ngươi hay là còn trẻ như vậy xinh đẹp, ta nhưng già rồi.” Rất xa, Vị Ương Vô Khuyết vẻ mặt nụ cười đích nghênh hướng Cơ Tử Vân nhóm người, người khác không biết, hẳn quá rõ ràng từ nhà nữ nhi một ít thân thực lực là thế nào tới, ví như không có Cơ Tử Vân, tuyệt

đôi không thể có thể có hôm nay đích thành tựu.

Tuy nói những năm trước đây Vị Ương Vô Khuyết trong lòng có chút oán giận Cơ Tử Vân dạy bảy nữ nhi của mình, khiến cho Vị Ương Minh Nguyệt đào hôn chạy đi Nam Vực, mấy năm sinh tử không rõ.

Nhưng hôm nay Vị Ương Vô Khuyết đối với Cơ Tử Vân chỉ còn lại có cảm tạ, bởi vì nếu là không có nữ nhi một ít tròng đào hôn, Vị Ương gia tộc thế nào sẽ cùng Lục Bào Lão Tổ nhắc lên quan hệ?

Chuyện này ngoài mặt thoát nhìn, Vị Ương gia cùng Vương gia quan hệ trong đó, sinh ra một số vết rách, nhưng trên thực tế, Vương gia căn bản là trách không được Vị Ương gia đích trên đầu, muốn trách, cũng chỉ có thể trách Vị Ương Minh Nguyệt năm đó đào hôn, càng nhiều là, nên trách Vương Thanh mình vô năng mới đúng!

Cho nên Vương gia hầu như không có có bất kỳ lý do khiến trách Vị Ương gia, Vị Ương gia đồng dạng đã bị Lục Bào Lão Tổ đích “Hiếp bức”, “Bị buộc” đem Vị Ương Minh Nguyệt gả cho Lục Bào Lão Tổ đích đệ tử Điền Quang, Vị Ương gia cũng là người bị hại.

.

.

Nhưng chân tướng thật sự là thế này phải không? Hiển nhiên không phải là, Lục Bào Lão Tổ ở Vị Ương gia ở mấy ngày, chỉ điểm Vị Ương gia tộc mấy người thọ nguyên không nhiều đích lão tổ, mấy cái lão tổ, tất cả đều là chuẩn đế, nhận được Lục Bào Lão Tổ đích chỉ điểm sau khi, lập tức đóng tử quan, có rất đại hy vọng xông phá tầng kia công cùm xiềng xích, trở thành chân chính đích đại đế!

Một khi lên cấp thành công, kia Vị Ương gia đích toàn thân thực lực, nhất thời sẽ bay lên đến một cái cực cao đích mặt đi tới, tốt như vậy chuyện, đây chính là cầu cũng cầu không được, hôm nay nhưng giống như trời sập tầm thường đích rơi vào trên đầu bọn họ, có thể nào để Vị Ương gia chẳng phải mừng rỡ như điên?

Muốn Vị Ương gia đích một chúng trưởng lão, lúc trước còn có chút câu oán hận lời của, cho tới bây giờ bọn họ cũng là ước gì chuyện tốt như thế nhiều hơn nữa điếm, càng nhiều điếm, càng nhiều càng tốt!

Cho nên, Điền Quang cái này may mắn tiểu tử, còn không cưới đến Vị Ương gia đích nữ nhi, liền nghiễm nhiên đã thành cả Vị Ương gia tộc chói mắt nhất đích một viên tân tinh!

Làm Điền Quang cùng Đẳng Phi quan hệ trong đó, để hầu như tuyệt đại đa số Vị Ương gia tộc người, đối với Đẳng Phi ôm lòng hảo cảm.

Chớ nói chi là Cơ Tử Vân hay là Vị Ương Minh Nguyệt đích sư phụ, đối với Vị Ương Minh Nguyệt có tái tạo chi dạ, cái thế giới này đích người cực kỳ chú trọng thầy trò luân lý.

Có này hai tầng quan hệ còn tại đó, Vị Ương Vô Khuyết suất lĩnh một chúng Vị Ương gia đích trưởng lão ra khỏi thành nghênh đón, cũng thật sự coi như là bình thường.

“Ha ha, Vô Khuyết huynh nói đùa, vừa nhìn cũng biết Vô Khuyết huynh đích thực lực cao hơn tầng lầu, đoán chừng dặm đại đế không xa đi?” Cơ Tử Vân khí chất cao quý, nụ cười thân hòa, rất khó cùng cái kia hai tay chống nạnh tự xưng lão nương đích bụng đen nữ nhân liên lạc với cùng nhau.

Vị Ương Vô Khuyết cười khở lắc đầu: “Tử Vân muội muội chớ có nói đùa, đại đế.

.

.

Đời này ta là không muốn, chỉ cần con gái đều có tiền đồ, ta cũng cũng không sao tiếc nuôi.”

Vừa nói, Vị Ương Vô Khuyết đem Vị Ương gia một chúng quyền cao chức trọng đích trưởng lão giới thiệu cho Cơ Tử Vân cùng Đẳng Phi mẫu tử nhóm người, song phương lần giới thiệu, thái độ cũng rất hữu hảo.

Theo sau, đoàn người vào Vị Ương gia.

Cơ Tử Vân lúc này mới hỏi nói: “Vô Khuyết huynh, tại sao không có nhìn thấy Minh Nguyệt nha đầu kia?”

Vị Ương Vô Khuyết cười cười, than nhẹ một tiếng, sau đó nói: “Cô nương lớn, không khỏi cha mẹ, mấy ngày hôm trước Lục Bào Lão Tổ tự mình đến cầu hôn, tộc của ta đích lão tổ tại chỗ đáp ứng, hơn nữa tiễn Lục Bào Lão Tổ một gốc cây cổ thụ, kia gốc cây cổ thụ vốn không ra kỳ, chẳng qua là đủ hi hữu, năm đủ lão, không nghĩ tới Lục Bào Lão Tổ đang ở khắp thế giới đích tìm kiếm vật này, lần này xuất quan, cũng là vì này cổ thụ, lập tức tâm tình thật tốt, chỉ điểm ta tộc mấy vị chuẩn để lão tổ, lại tại chỗ đem Minh Nguyệt nha đầu kia thu làm đệ tử, đang mang đi.”

Vị Ương Vô Khuyết vừa nói, cẩn thận đích nhìn thoáng qua Cơ Tử Vân đích sắc mặt: “Tử Vân muội muội, cái này, người sẽ không tức giận sao?”

Cơ Tử Vân bật cười, mắt liếc Vị Ương Vô Khuyết: “Vô Khuyết huynh vẫn giống như năm đó giống nhau, cũng làm gia chủ đích người, vẫn như vậy không có đang hình dạng, đây là chuyện tốt, Lục Bào Lão Tổ đây là cái gì người? Hẳn chịu thu Minh Nguyệt làm đệ tử, đó là Minh Nguyệt đời trước đã tu luyện đích phúc phận, ta đây là, có thể có may mắn cùng Lục Bào Lão Tổ dính vào điểm quan hệ, cao hứng vẫn không còn kịp nữa, nơi nào sẽ tức giận?”

“Hắc hắc, hiền muội không tức giận, ngu huynh an tâm!” Vị Ương Vô Khuyết nhẹ răng cười một tiếng, sau đó phân phó người mở yến khoản đãi Cơ Tử Vân đoàn người.

Trong bữa tiệc một số Vị Ương gia tuổi trẻ tuần ngạn cũng ra hiện ở chỗ này, đây đều là Vị Ương Vô Khuyết cùng đám kia trưởng lão đích một phen tâm ý, bất quá bọn hắn tựa hồ có chút nhớ nhung đích vô cùng đơn giản, Vị Ương gia tộc những thiên tài này, đối với Đằng Phi cũng không thế nào nhiệt tình, một mặt đến bọn họ trong xương đích kiêu ngạo, về mặt khác, Điền Quang hôm nay ở Vị Ương gia tộc quá mức chói mắt, thậm chí đưa bọn họ bọn này trẻ tuổi tuần ngạn quang mang toàn bộ che kín, điều này làm cho Vị Ương gia đích một chúng những thiên tài, rất khó chịu.

Cho nên, làm Điền Quang đích huynh đệ, Đằng Phi đã bị tuyệt

đại đa số Vị Ương gia người đích hoan nghênh, cũng không bao gồm những thứ này Vị Ương gia đích những thiên tài.

Đặng Phi an tĩnh đích ngồi ở chỗ đó, mặt mỉm cười, cũng không thèm để ý Vị Ương gia những năm này nhẹ tuấn ngạn đích khiêu khích ánh mắt, bất quá hấn càng như vậy, Vị Ương gia tuổi trẻ những thiên tài nhìn càng là khó chịu.

Rượu quá ba tuần, liền có một người Vị Ương gia tuổi trẻ tuấn ngạn, đi tới Đặng Phi này bàn, bưng một chén rượu, không che dấu chút nào trong mắt đích khiêu khích ánh mắt, vẻ mặt ngạo nghễ, hướng về phía Đặng Phi nói: “Nghe nói Đặng công tử ở Nam Vực thanh danh hiển hách, tại hạ Vị Ương Minh Tâm, muốn cùng Đặng công tử lãnh giáo một phen, chẳng biết có được không?”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 371: Vị Ương Tam Công Chúa

>

Vị này Vị Ương gia tuổi trẻ tuần ngạn trong miệng mặc dù nói lãnh giáo, nhưng này về mặt ngạo nghễ đích nét mặt, nói đó có nửa điểm lãnh giáo bộ dạng, nghĩ giáo huấn Đằng Phi cũng thật sự.

“Minh Phong, không cho vô lễ.” Vị Ương Vô Khuyết hơi khẽ cau mày, hấn đề gia tộc đích thanh niên tới đây, là muốn cho bọn họ cùng Đằng Phi thân cận hơn một chút, người khác không biết, Vị Ương Vô Khuyết ở nữ nhi nơi đó đối với Đằng Phi ở Nam Vực đích đủ loại sự tích biết đến nhưng rất rõ ràng, gia tộc những năm này nhẹ tuần ngạn mặc dù cũng không sai, ở cả Trung Châu nhà giàu có đích một đời tuổi trẻ tất cả cũng có thể xếp đích thượng hiệu, nhưng ở Đằng Phi trước mặt, nhưng là hoàn toàn không đủ nhìn.

Đừng nói những người tuổi trẻ này, cho dù Vị Ương Vô Khuyết chính hấn, đối mặt Đằng Phi, cũng không dám nói kết quả sẽ như thế nào.

Bất quá những thứ này, Vị Ương gia tuổi trẻ tuần ngạn cửa, cũng là không biết, ở trong mắt bọn họ, thế giới này cường đại nhất đích địa phương ở Trung Châu, Trung Châu mạnh nhất ở Vị Ương gia!

Người trẻ tuổi có người trẻ tuổi đích tâm thái cùng kiêu ngạo, đối với Vị Ương gia tuổi trẻ tuần ngạn cửa mà nói, coi như là Thần Long gia tộc, cũng không còn đáng sợ đến cỡ nào.

Thành thực, luôn là muốn giao ra một số trả giá cùng thời gian.

Nếu như chẳng phải trêu chọc đến Đằng Phi, Vị Ương Vô Khuyết cũng chẳng muốn đi trông nom, dù sao chính hấn đồng dạng cũng trẻ tuổi quá, hơn nữa hiện tại cũng một chút cũng không già.

Bất quá đối mặt Đằng Phi, Vị Ương gia đích một đời tuổi trẻ, thật không có ai là đối thủ.

“Thúc phụ lời ấy sai rồi, tất cả mọi người là người trẻ tuổi, người trẻ tuổi trong lúc lần trao đổi tỷ thí, rất bình thường a?” Vị Ương Minh Phong theo đề ý cố gắng, đồng thời một đôi mắt khiêu khích dường như nhìn Đằng Phi, rất có: người không đáp ứng, người chính là bọn hèn nhát ý tứ.

Đằng Phi cười cười, khoát tay áo, nói: “Minh Phong công tử đúng không? Người nói rất đúng, người trẻ tuổi trong lúc lần trao đổi tỷ thí, đúng là rất bình thường.”

Vị Ương Minh Phong vẻ mặt đắc ý, nhìn thoáng qua gia chủ, phảng phất đang nói: nhìn thấy sao? Đây có thể là chính bản thân hấn đáp ứng.

Vị Ương Vô Khuyết bất đắc dĩ đích cười khổ hạ, đối với Đằng Phi nói: “Đã như vậy, kính xin Đằng công tử hạ thủ lưu tình, những điều này là do ta Vị Ương gia tương lai đích hy vọng, đừng nên cho ta bị thương.”

Đằng Phi gật đầu: “Mời Vị Ương gia chủ yên tâm, Đằng Phi từ có chừng mực.”

Hai người nói chuyện cũng rất tùy ý, cũng không có đeo người khác, Vị Ương gia đích một đám trẻ tuổi tuổi tuần ngàn lỗ mũi thiếu chút nữa khí sai lệch, mọi người cảm tức Đằng Phi, trong lòng tự nhủ cho dù người thực lực không tệ, nhưng cũng thật ngông cuồng đi? Người số tuổi còn không có chúng ta đại, nhưng ở nơi đó làm ra vẻ đích cùng gia chủ nói chuyện, chẳng lẽ người dám cam đoan mình ổn thắng sao?

Vị Ương Minh Phong lại càng vẻ mặt vẻ lạnh lùng, nếu nói là lúc trước chỉ là bởi vì Điện Quang đích nguyên nhân, nhìn Đằng Phi không vừa mắt, nghĩ giáo huấn một chút hấn, như vậy giờ phút này, ở Vị Ương Minh Phong đích trong lòng,

Đằng Phi xa so sánh với Điền Quang càng thêm ghê tởm.

Tiểu tử, gọi cuồng, nhìn một hồi ta thế nào thu thập ngươi, ta sẽ không giết ngươi, nhưng cũng tuyệt đối để ngươi đem mặt mũi ở lại Vị Ương gia!

Vị Ương Minh Phong trong lòng nhớ, đứng lên, hướng diễn võ trường đi tới.

Liều Thiển Hà hơi có chút đồng tình đích nhìn thoáng qua hăng hái đích Vị Ương Minh Phong, trong lòng tự nhủ: hài tử đáng thương, ngươi nếu là biết Đằng Phi đích thực lực chân chính, sợ rằng ngay cả khiêu chiến dũng khí của hã cũng không có, thật là đáng con mới đẻ không sợ cạp a!
Cư Tĩnh Huyền mang trên mặt nụ cười, hoàn toàn không có vì Đằng Phi gánh, tâm.

Hoàng vẻ mặt lạnh như băng, nhưng hai đầu lông mày nhưng mơ hồ lộ ra một cỗ nhàn nhạt đích khinh thường: khiêu chiến Đằng Phi? Thật là ăn no rồi việc.

Cư Tử Vân mang trên mặt cười ôn hòa cho, thủy chung không nói gì, cùng ở phía sau mọi người, cùng nhau hướng diễn võ trường đi tới.

Bất kỳ một cái nào nhà giàu có đại tộc, khác có thể phân biệt đưng, nhưng diễn võ trường, nhưng hầu như cũng là giống nhau.

Vị Ương gia đích diễn võ trường rất lớn, cũng rất xa hoa, các loại nơi sân, vũ khí, cái gì cần có đều có.

Vị Ương Minh Phong đứng ở một mảnh trên đất trống, trong tay cầm một thanh trường kiếm, mặc dù hã không có “Lên đường thủy ấn” thế nào đem Đằng Phi để vào trong mắt, nhưng sư tử vô thỏ, cũng dùng toàn lực, đây là Vị Ương gia đích gia huấn.

Không nên xem thường ngươi bất kỳ một cái nào đối thủ, một khi ngươi phạm sai lầm, đợi chờ ngươi, thì có thể là tử mất!
Vị Ương Minh Phong một đôi mắt bình tĩnh nhìn Đằng Phi, cả

người tựa như nằm ở trong bụi cỏ đợi chờ con mồi tới cửa
đích con báo, vận sức chờ phát động, tinh khí thần mười phần.

“Không sai.” Đằng Phi nhàn nhạt đích tán dương một câu, sau
đó đối với Vị Ương Minh Phong nói: “Minh Phong công tử,
ngươi xuất thủ trước sao.

“Ngươi.

.

.

, trông không hai tay đánh với ta?” Vị Ương Minh Phong
trong mắt hiện lên vẻ tức giận, nhất là Đằng Phi một ít mặt
phong khinh vân đậm đích nét mặt, để hắn có loại đi tới một
quyền đem Đằng Phi đích mặt đánh nát đích vọng động.

Quả thực quá xem thường người!

“Ha ha, Minh Phong công tử không nên hiểu lầm, tại hạ tu
luyện đích công pháp, chủ yếu là quyền pháp.” Đằng Phi khẽ
cười nói.

“Tốt, ta đây liền không khách khí!” Vị Ương Minh Phong lười
nói nhảm, trường kiếm ngăn, thân hình chớp động, thân hình
thập phần quỷ dị đích nhanh chóng tới gần Đằng Phi, một
kiếm đâm về Đằng Phi đích mi tâm.

Một kiếm này, cũng không có đem hết toàn lực, dù sao đối với
phương tay không, mà hắn cầm lấy vũ khí, Vị Ương Minh
Phong rất kiêu ngạo, cũng không muốn chiếm người khác tiện
nghỉ.

Lại không nghĩ rằng, Đằng Phi đích thân thể hơi hơi sáng
ngời, trong nháy mắt mất đi bóng dáng, sau một khắc, Đằng
Phi thanh âm ở Vị Ương Minh Phong bên tai vang lên.

“Minh Phong công tử, nhớ kỹ, lần sau bất kể với ai tỷ thí cũng
tốt, đối địch cũng tốt, ngàn vạn không nên ngoài miệng vừa

nói không khách khí, xuất thủ nhưng cho đối phương lưu cơ hội.

Thời gian đã lâu, ở người khác xem ra, người rất có hiệp nghĩa làn gió, nhưng ở địch nhân trong mắt, người cử chỉ này, là cho mình tự tìm phiền phức, rất ngu xuẩn đích!”

“A!” Vị Ương Minh Phong nhận không được phát ra một tiếng thét kinh hãi, đồng thời cảm giác được mình hậu tâm thương dán một bàn tay, kia trên bàn tay truyền đến một cỗ tràn đầy hủy diệt hơi thở đích lực lượng, lúc ẩn lúc hiện, chỉ cần đối phương nhẹ nhàng đẩy, cỗ lực lượng kia có thể đưa xé rách được nát bấy!

Mồ hôi lạnh, từ Vị Ương Minh Phong đích trên trán chảy xuống, hắn đứng ở nơi đó, nét mặt cứng ngắc, động cũng không dám động!

Còn không có chuẩn bị cho tốt nhìn xem mãnh liệt chiến đấu đích Vị Ương gia tộc mọi người, này sẽ toàn bộ gốc ở nơi đó, trợn mắt hốc mồm nhìn trước mắt một màn này.

Một chiêu cũng chưa tới, nửa chiêu, chỉ có nửa chiêu!

Vị Ương gia một cái nổi tiếng tuổi trẻ tuần ngàn, cũng đã bại!

Tất cả lúc trước không có đem Đằng Phi không coi vào đâu đích người, này sẽ tất cả đều u mê, nhìn Đằng Phi đích ánh mắt, giống như đang nhìn một cái quái vật.

“Này...! Đây là người sao? Thiên nột, vẫn có để cho người sống hay không, hắn vẫn chưa tới hai mươi tuổi sao?”

“Một chiêu cũng không dùng, Minh Phong lại liền bị thua...!, Minh Phong hắn, đã là vương giả a!”

“Quả thực chính là khó có thể tin, Đằng Phi dùng là thân pháp gì? Thế nào nhanh như vậy?”

Một đám Vị Ương gia tộc tuổi trẻ tuần ngàn cửa cũng ngây người như phỗng đích đứng ở nơi đó, một lúc lâu mới phục hồi tinh thần lại, nghị luận rối rít.

Những thứ kia tiếng nghị luận truyền tới Vị Ương Minh Phong trong tai, để vị này Vị Ương gia tộc tuổi trẻ tuần ngàn đích sắc mặt đỏ lên, xấu hổ đến xấu hổ vô cùng, hầu như muốn tìm một cái kẽ đất chui vào.

“Nhớ kỹ, địch nhân vĩnh viễn sẽ không cho người cơ hội.”
Đằng Phi nhẹ giọng nói một câu, thu tay lại chưởng.

Người ăn quit! Người đánh lên! Người hèn hạ vô sỉ!
Những lời này, ngay khi Vị Ương Minh Phong đích khước miệng, hần thiếu chút nữa liền thốt ra, nhưng cuối cùng, Vị Ương Minh Phong nhưng cái gì cũng chưa nói, chẳng qua là hướng về phía Đằng Phi cúi người hành lễ, yên lặng đi ra ngoài.

Một cái Vị Ương Minh Phong bại, cũng không đủ để Vị Ương gia tộc tuổi trẻ tuần ngạn cửa tông phục, rất nhiều người cũng cùng Vị Ương Minh Phong trong lòng nghĩ đích giống nhau: Đằng Phi khiến trá, nếu không phải hần đột nhiên tập kích, Vị Ương Minh Phong không thể nào nhanh như vậy bị thua.

Cho nên, kế tiếp đích thời gian, lại có bốn người Vị Ương gia tộc tuổi trẻ tuần ngạn hướng Đằng Phi khiêu chiến, có Vị Ương Minh Phong này cái giáo huấn, phía sau này bốn vị, cũng rất cẩn thận, hầu như vừa lên tới, liền thi triển ra sở trường nhất đích tuyệt kỹ.

Nhưng rất đáng tiếc, những người này, không có một người nào, không có một cái nào là Đằng Phi đích hợp lại chi kẻ địch!

Bất kể đôi phương dùng cái chiêu gì kiêu, Đằng Phi chỉ dùng một chiêu, đó chính là mau!

Nhanh đến đôi phương hoàn toàn phản ứng không kịp, xuất thủ có thể chế địch.

Lần này, mà ngay cả rất nhiều chạy tới xem náo nhiệt đích Vị Ương gia tộc lớp người già nhân vật cũng cảm thấy kinh hãi, Đằng Phi sở biểu hiện ra đích thực lực, thật sự đã hoàn toàn siêu việt một đời tuổi trẻ đích trình độ, coi như là lớp người già nhân vật, chỉ sợ cũng không có mấy người dám cùng hần động thủ.

“Còn nữa muốn cùng ta tỷ thí đích sao?” Đằng Phi nhìn Vị Ương gia bên này đích người, nét mặt bình tĩnh hỏi, không

một chút bởi vì chính mình đánh bại năm người Vị Ương gia đích cao thủ trẻ tuổi mà sinh ra bất kỳ kiêu ngạo hoặc là hưng "" phản đích nét mặt, phảng phất đây là một việc nữa bình thường bất quá chuyện tình.

Vị Ương gia cả đám người nhìn ta, ta nhìn người, toàn bộ cũng không có lúc trước muốn đi tới cùng Đằng Phi đấu một phen đích vọng động, rõ ràng chênh lệch cách xa, đi tới cũng bất quá là từ thỉnh cầu không có gì vui.

Hơn nữa Đằng Phi thật là hạ thủ lưu tình, ngay cả đánh năm tràng, không có thương tổn hại bất kỳ một cái nào Vị Ương gia tuổi trẻ tuần nan.

Vị Ương Vô Khuyết nhìn một chúng có chút như đưa đám đích gia tộc trẻ tuổi những thiên tài, nhìn không được cười khổ thở dài, bọn này trong ngày thường kiêu ngạo tự mãn đích bọn nhỏ, hôm nay rốt cục nhận được dạy dỗ, chẳng qua là không biết này dạy “Lên đường thủy ấn” huấn có phải hay không có chút quá mức thâm thông điểm, có thể ngàn vạn đừng bởi vì ...! này sự kiện để gia tộc đích thanh niên chưa gượng dậy nổi.

Trong lòng đang nghĩ ngợi, một cái nhàn nhạt đích giọng nữ đột nhiên truyền đến: “Đằng Phi công tử đúng không? Để tiểu nữ tử tới lãnh giáo xuống.”

“Di, nàng thế nào tới?”

“Tam công chúa xuất quan! Thật tốt quá, Tam công chúa tới, rốt cục có người có thể chế hành cái tiểu tử này!”

“Ha ha, Tam công chúa xuất quan thật là đúng lúc, chúng ta cuối cùng có thể tìm về điểm mặt mũi.”

“Tam công chúa chịu ra tay, tiểu tử này nhất định không có bất cứ cơ hội nào đích!”

Một đám Vị Ương gia đích người, nghe thấy cái thanh âm này, tất cả đều đột nhiên trở nên hưng "" phản, mọi người mang trên mặt kích động vẻ, chờ đợi đích nhìn thanh âm truyền đến phương hướng.

Đằng Phi ngẩng đầu, nhìn về phía thanh âm truyền đến phương hướng, bên kia đi tới một người cung trang cô gái,

nhìn qua cũng chỉ có hai mươi tuổi chừng, da trắng nõn mảnh tron, một đôi mắt to cực kỳ linh động, lông mi thật dài, liễu lá lông mi cong, quỳnh tị môi đỏ, đủ thắt lưng địch tóc dài đen nhánh xinh đẹp, vóc người linh lung có hứng thú, là một thập phần dấu hiệu địch mỹ nữ.

Cô gái này cùng nhau đi tới, trên người không mang theo một tia lửa khói khí, bình tĩnh nhìn Đằng Phi, bỗng nhiên nhẹ nhàng chau một chút đôi mi thanh tú, nói: “Đằng công tử, nhàn nhạt tỷ thí, không có ý gì, có thể hay không thêm một điềm điềm có tiền?”
“Điềm có tiền? Cái gì điềm có tiền?” Đằng Phi có chút nghi hoặc nhìn cái này xinh đẹp địch cô bé.

“Ha hả, nếu là Minh Minh thua cuộc, tự nguyện làm công tử ba năm thị nữ, đi theo Đằng công tử bên cạnh phụng dưỡng, bưng trà rót nước, giặt quần áo nấu cơm, cho dù công tử muốn Minh Minh ẩm áp giường.

.

.

, cũng không thường không thể.” Cô gái nói ẩm áp giường hai chữ, sắc mặt có chút ửng đỏ, nhưng thập phần to gan nhìn thẳng Đằng Phi, mâu quang lóe ra, mang theo vài phần khiêu khích địch mùi vị.

Xôn xao!

Vị Ương gia bên này, một mảnh xôn xao.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 372: Đảo Truy

>

“Thiên nột, Tam công chúa làm sao có thể đưa ra loại này tiền đánh cuộc? Đây.

.

.

Đây cũng quá.

.

.

Quá cái kia đi!”

“Tam công chúa nghĩ như thế nào đích? Bể quan quá lâu, tình thần hoảng hốt sao?”

“Vạn nhất để Đằng Phi tiểu tử này thắng, chúng ta chẳng phải là thiếu đã chết?”

Một đám trẻ tuổi tuần ngạn sắc mặt cũng trở nên có chút khó coi, nghị luận rối rít, nhìn về phía Đằng Phi đích ánh mắt, cũng trở nên có chút bất thiện đứng lên

Cũng là một số lớn tuổi chính là Vị Ương gia tộc nhân, đầu tiên là nếu có điều dạ đích nhìn Vị Ương Minh Minh, nhưng ngay sau đó có mấy người lớp người già nhân vật trên mặt lộ ra nụ cười, có chút tán dương âm thầm gật đầu.

Vị Ương gia đích đích nữ, đi làm cho người ta làm thị nữ, thử hỏi: “Ai dám đem nàng trở thành thị nữ?”

Cho dù Đằng Phi to gan lớn mật, đem Vị Ương Minh Minh giữ ở bên người, nhưng này đối với Vị Ương gia tộc mà nói, hoàn toàn không có có bất kỳ chỗ xấu!

Cho dù ai cũng có thể nhìn ra Đằng Phi là một tiền đồ vô lượng đích thanh niên, Vị Ương Vô Khuyết suất lĩnh một chúng Vị Ương gia tộc đích trưởng lão, ở Vị Ương ngoài thành nghênh đón, lại là vì cái gì?

Còn không phải là vì cho người trẻ tuổi này lưu hạ một cái ấn tượng tốt?

Nếu như có thể dùng đám hỏi phương thức, tới buộc lại Đằng Phi như vậy đích một người tuổi còn trẻ, kia đừng nói một cái đích nữ, cho dù hai người ba người, Vị Ương gia cũng sẽ không tiếc!

Cơ gia không phải không muốn cho Đằng Phi đưa về Cơ gia gia tộc, là Đằng Phi cùng Cơ Trường Không có cừ oán, tuy vậy, Cơ gia trên dưới còn muốn để Đằng Phi gia nhập Cơ gia đi.

Vị Ương gia cùng Đằng Phi chẳng những không có bất kỳ cừ hận, còn nữa này thiên ti vạn lữ đích quan hệ.

Vị Ương Minh Minh đưa ra cái này tiền đánh cuộc, nhìn như đem mình đánh cuộc đi vào, nhưng sanh ở nhà giàu có, hầu như nhất định trở thành đám hỏi công cụ đích đích nữ, có thể tìm tới một cái Đằng Phi còn trẻ như vậy người làm bạn lữ, còn có cái gì không hài lòng đích đi?

Cho nên, chỉ cần Đằng Phi gật đầu đáp ứng, Vị Ương Minh Minh vô luận thắng thua, nhưng thật ra đều là thắng!

Vị Ương Vô Khuyết khóe miệng khẽ kéo ra, trong lòng hơi có chút không nở, hắn thích nhất đích hai nữ nhi, một cái là Vị Ương Minh Minh, một cái là Vị Ương Minh Nguyệt, kết quả tiểu nữ nhi đào hôn, cho mình tìm một cái Nam Vực tiểu tộc đích con rể trở lại, tốt ở nơi này con rể đích vận khí cũng đủ tốt, thậm chí trở thành Lục Bào Lão Tổ đích đệ tử.

Hôm nay Minh Minh thậm chí cũng dùng phương thức này, đem mình đưa ra đi.

.

.

’
Có người có lẽ sẽ hỏi, Vị Ương Minh Minh còn chưa nói nếu là nàng thắng sẽ như thế nào.

Rất hiểu rõ nữ nhi đích Vị Ương Vô Khuyết rõ ràng đích biết cái này to gan lớn mật đích nữ nhi hạ câu là cái gì.

“Nếu là Minh Minh thắng.

.

.” Vị Ương Minh Minh một đôi xinh đẹp đích con người rơi vào Cơ Tử Vân đích trên mặt, thân nhiên cười: “Cô cô, nếu là Minh Minh thắng, Minh Minh liền cho cô cô làm con dâu như thế nào?”

Vị Ương Vô Khuyết nhắm lại hai mắt, nhin không được thờ dài một tiếng” trong lòng tự nhủ: ta biết mà!

Cơ Tử Vân cùng Vị Ương Minh Minh quả thật có rất nhiều năm không thấy, nhưng từ Vị Ương Minh Nguyệt nơi đó, sớm biết như thế Vị Ương Minh Minh là một cái gì tính tình đích cô bé, nghe vậy nhin không được bật cười: “Người liền như vậy coi trọng con ta? Thua cuộc muốn thị nữ của hấn, thắng muốn gả cho hấn?”

Vị Ương Minh Minh trên mặt bịt kín một tầng thẹn thùng đích đỏ ửng, nhưng vẫn là rất chăm chú gật đầu, nói: “Không sai, ta thích hấn.”

Vị Ương gia một đám già trẻ nhin không được nhe răng nhếch miệng, tuy nói trong ngày thường vị này Tam công chúa liền bằng gan lớn nghe danh, nhưng không ai không nghĩ tới, lá gan của nàng, thậm chí lớn đến loại trình độ này.

Một cái không lấy chồng đích cô nương, làm trò một đám người trước mặt, đàm luận lên từ mình đích chung thân đại sự, lại một chút cũng không chứa.

.

.

Này, đây cũng quá, quá cái kia gì đi?

Liễu Thiến Hà buông xuống mí mắt, giống như là ngủ thiếp đi.

Hoàng mặt không chút thay đổi, vẻ mặt không liên quan gì tới ta bộ dạng.

Cơ Tĩnh Huyền đích trong miệng thì tại vụn vặt đọc đích lắm bầm: “Tiểu yêu tinh, hồ ly tinh, cũng biết câu dẫn người, hừ, không phải là ngực đại điểm sao? Có gì đặc biệt hơn người, rất cao như vậy để làm chi?”

Cơ Tử Vân nhận được Vị Ương Minh Minh nhất định đích trả lời chắc chắn, trong lúc nhất thời cũng không biết nói cái gì cho phải, không thể làm gì khác hơn là đưa ánh mắt quăng hướng Đằng Phi.

Nếu như Đằng Phi từ nhỏ ở bên người nàng, nàng kia cái này lão nương tự nhiên nói một không hai, có thể nhi tử những năm này một mình trưởng thành, sớm thói quen mình quyết định, chớ nói chi là nhi tử bên cạnh đích hồng nhan tri kỷ, tựa hồ một chút cũng không ít!

Xa đích có Thần Vực đảo bên kia đích Lục Tử Lăng, Lăng Thi Thi, đó cũng là Đằng Phi cho tới nay mới thôi, công khai thừa nhận trôi qua bạn gái, còn nữa cái kia quan hệ ám muội đích Đinh Tuyết Ninh.

Nam Vực bên kia còn nữa Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp hai tỷ muội, mặc dù vẫn bằng thị nữ tự cho mình là, nhưng đi theo nhi tử cũng đã rất nhiều năm.

Còn có một đôi với vũ nhân tộc đích công chúa, Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt, đối với Đằng Phi vẫn có sâu đậm hảo cảm.

Tựa hồ còn nữa gọi Minh U Vũ đích nha đầu, cùng nhi tử đích quan hệ cũng có chút không minh bạch, nếu không, tại sao đối với Đằng Phi tốt như vậy, vì Đằng Phi, có thể nói giao ra rất nhiều.

Gần đích vẫn có trước mắt hai vị này, Liễu Thiến Hà cùng Cơ Tĩnh Huyền, Cơ Tử Vân cùng Liễu Thiến Hà nói qua, biết một số ngay cả Đằng Phi cũng không biết chuyện tình, cho nên ở

trong lòng, đã đem Liễu Thiên Hà cái này số tuổi lớn hơn mình đích cô gái, trở thành là con dâu.

Này ở người bình thường đích trong thế giới, bao nhiêu có chút không thể dạ nghị, nhưng ở những thứ này người tu hành đích trong mắt, nhưng cũng không có cái gì cùng lắm thì.

Cơ Tĩnh Huyền liền càng không cần phải nói, cùng nhi tử cũng đã tu luyện lên song tu công pháp tới.

.

.

Không muốn hoàn hảo, này vừa nghĩ, Cơ Tử Vân mới kinh ngạc phát hiện, nhi tử bên cạnh đích nữ hài tử, thậm chí đã nhiều như vậy!

“Nhiều là nhiều điểm, bất quá cũng tốt, tương lai có thể nhiều ôm mấy người cháu!” Cơ Tử Vân nhin không được nhẹ giọng lâm lâm một câu.

Này nếu là đổi lại làm Đằng Vân Chí, Cơ Tử Vân sợ là đã sớm lửa giận ngút trời, muốn cùng người liều mạng, mà nay đổi lại ở nhi tử trên người, hiệu quả nhưng là hoàn toàn bất đồng, nữ nhân a.

.

.

Đằng Phi còn lại là ngọc đứng ở đó dậm, hẳn hoàn toàn không nghĩ tới, vị này cùng Vị Ương Minh Nguyệt lớn lên có chút tương tự chính là cô gái, thậm chí sẽ đưa ra như vậy một cái cổ quái đích tiền đánh cuộc.

Gặp Đằng Phi ngăn người không có lên tiếng, một đám Vị Ương gia tuổi trẻ tuần ngạn lại đều có chút nổi giận.

Mẹ kiếp, thật là quá đáng? Chúng ta Vị Ương gia trẻ tuổi bên trong thiên tư tốt nhất Tam công chúa coi trọng người, người nhưng một bộ gặp khó khăn bộ dạng? Có thể hay không không nên giả bộ như vậy bức?

Một lúc lâu, Đằng Phi mới lấy lại tinh thần, khòe miệng co quắp mấy cái, nói: “Vị Ương Minh Minh tiểu thư đúng không, người có biết hay không, bên cạnh ta có bao nhiêu nữ nhân?”

Vị Ương Minh Minh buông xuống mí mắt, thập phần bình thản gật đầu: “Muội muội của ta đã nói với ta.”

“Vậy người vẫn.

.

.” Đằng Phi cái này thật không biết nói cái gì cho phải, mặc dù hấn thừa nhận trôi qua nữ hài tử, chỉ có Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi hai người, có thể bên cạnh hấn vẫn không có thiếu quá nữ hài tử làm bạn, đây là không phải bàn cãi chuyện thực, nhưng vị này thân phận tôn quý đích Vị Ương gia công chúa, lại biểu thị nàng không cần.

.

.

, này còn nữa thiên lý sao?

Cối đời này có không ăn giấm đích nữ nhân?

Đằng Phi không tin, hấn hiện tại chỉ nghĩ ngựa mặt lên trời huyết sáo, tới biểu thị mình áp lực rất lớn.

“Thế nào, Đằng công tử nhìn không khá Minh Minh đích liễu yếu đào tơ?” Vị Ương Minh Minh tiến về phía trước một bước, thập phần to gan nhìn gần Đằng Phi, lộ ra một cái nụ cười quyền rũ: “Hoặc là, tiền đánh cuộc cũng có thể thay đổi xuống.

.

.

.”

“Tốt, hay là thay đổi một cái sao.” Đẳng Phi thở dài một cái.

“Người.

.

.” Vị Ương Minh Minh mặt như hỏa thiêu : lửa đốt, hai đầu lông mày toát ra mấy phần sát khí tới, nhìn Đẳng Phi, có chút xấu hổ đích nói: “Đẳng công tử liền như vậy đáng ghét ta đây tiểu nữ tử sao?”

Vị Ương gia bên này một nhóm người hận không thể tìm con kẻ đất chui vào, mà ngay cả Vị Ương Vô Khuyết đều có chút nhìn không được, ở một bên liên tục ho khan.

Đẳng Phi lắc đầu: “Tự nhiên không phải là, Minh Minh tiểu thư thiên tư quốc sắc, thân phận tôn quý, Đẳng Phi có thể nào xứng đôi?”

Một số Vị Ương gia tộc đích lớp người già nhân vật ánh mắt rồi rít nhìn về phía Vị Ương Vô Khuyết, ánh mắt bất thiện, mặc dù bọn họ rất đồng ý đem Đẳng Phi này xuất sắc đích thanh niên mượn hơi ở, nhưng hôm nay Vị Ương Minh Minh như thế tỏ thái độ, nhưng lại làm cho bọn họ trên mặt mũi thập phần không nhịn được, cũng ở trong lòng thầm mắng: Vị Ương Vô Khuyết, người chính là như vậy bồi dưỡng nữ nhi của người đích?

Vị Ương Vô Khuyết ho nhẹ hai tiếng, nhìn không được nói: “Cái kia, nữ nhi ngoan a, loại chuyện này đi, là muốn người tình ta nguyện, làm thị nữ cũng tốt, làm.

.

.

Khụ khụ, làm vợ cũng tốt, tổng yếu nhìn người nhà đích toan tính dạ, cường cầu không được.”

“Nhưng là.

.

Hắn có thể làm cho ta tấn chức vì đại đế!“Vị Ương Minh Minh khề cần hàm răng, thu hồi quyền rũ đích nét mặt, vẻ mặt nghiêm nghị, ánh mắt có chút phức tạp đích nhìn Đằng Phi: “Trực giác của ta, luôn luôn rất nhạy cảm, hắn có thể làm cho ta đột phá vương cấp công cùng xiềng xích, trở thành đại đế!” Vị Ương gia bên này rất nhiều lớp người già nhân vật trong giây lát trùng lớn hai mắt, hô hấp trở nên dồn dập lên, nhìn Đằng Phi, đều có chút không thể dạ nghị, nhưng không có người đi hoài nghi Vị Ương Minh Minh lời của.

Trong đó một cái lớp người già nhân vật nhện không được mở miệng nói: “Đằng công tử, lão hủ nơi này có vài cộng mười vạn năm trở lên đích linh dược, có thể luyện chế ra một số thánh cấp đan dược tới, ở thánh cấp đánh sâu vào Vương cấp thời điểm, thập phần có Hmm.

”

Đại đế a!

Ví như là có thể thành đế, cái gì mặt mũi, cái gì nữ đuổi theo nam.

, cũng không là vấn đề!

Vị Ương gia nếu là có thể nhiều ra một người tuổi còn trẻ đích Nữ Đế tới, toan tính muội cái gì? Lại thêm lúc trước Lục Bào Lão Tổ chỉ điểm cái kia những lão tổ của, Vị Ương gia đích toàn thân thực lực, đem nhảy trở thành Trung Châu nhất lưu nhà giàu có!

Cho dù so sánh với Thần Long gia tộc, cũng thật sự chẳng thiếu gì!

Lại một cái Vị Ương gia đích lớp người già nhân vật chịu không nổi loại này dụ mê hoặc, mở miệng nói: “Đằng công tử, lão hủ nơi đó, cũng có vài cọng mười vạn năm đích lão thuốc, vẫn có vài phân đan phương, nghe nói Đằng công tử gia tộc ở Nam Vực.

.

.

, là một tiểu tộc, nếu là được rồi những thứ này, lão hủ dám cam đoan trăm năm bên trong, Đằng công tử đích gia tộc, tất nhiên tấn thân vì Nam Vực đích nhất lưu nhà giàu có!”
“Đằng công tử, lão hủ nơi này có một số cực phẩm đấu tinh.”
“Lão hủ nơi này chỉ có vài món thánh khí, nhưng là thượng cổ đại sư chú quá.

.

.

”

“

.

.

.

”

Một đám Vị Ương gia đích lớp người già nhân vật, thất chủ bát thiệt, rồi rít báo nhượng lại người ngắm nghía động tâm đích bảo vật tới, mà ngay cả Cơ Tử Vân cùng Liễu Thiên Hà nhóm người, đều có chút trợn mắt hốc mồm.

Cơ Tĩnh Huyền nhin không được ở một bên thầm nói: “Các ngươi liền như vậy tin tưởng lời của nàng? Nàng nói đi theo Đằng Phi ca ca có thể thành đế, liền nhất định có thể thành sao?”

“Chúng ta tin tưởng!”

Ngoài dự đoán mọi người, hầu như tất cả Vị Ương gia đích

người, trăm miệng một lời nói.

Cơ Tử Vân cười khỏ đối với Đằng Phi nói: “Minh Minh đứa nhỏ này, từ nhỏ liền có được rất mạnh đích trực giác, thiết khẩu thẳng gãy, những năm này, tựa hồ không sai quá.”

Vị Ương Vô Khuyết một đôi mắt bắn ra cực nóng quang mang, nhìn Đằng Phi nói: “Không sai, Tử Vân nói rất đúng, bao gồm Minh Nguyệt đi Nam Vực, chúng ta Vị Ương gia sở dĩ không giống Cơ gia giống nhau, phái người đuổi theo, cũng không có ở Điền Quang đến hết sức, xuất thủ ám sát, cũng là bởi vì tiểu nữ Minh Minh đích đề nghị, bao gồm lần này.

.

.

, hiện chất ngươi đến, minh buổi sáng tại mấy tháng trước, cũng đã suy đoán ra.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 373: Thị Nữ Cao Quý

>

Đằng Phi lúc này quả thực là không lời nào để nói, hẳn những năm này cũng coi là kinh nghiệm phong phú, mặc dù đang chuyện nam nữ thượng không có gì kinh nghiệm, nhưng cũng không phải là cái loại này không biết gì cả đích tiểu thái điều, có thể dưới mắt tình huống như thế, hẳn thật sự không biết nên trả lời như thế nào.

Vị Ương Minh Minh lớn lên rất đẹp, làm rung động lòng người, dáng điệu không thể so với bất luận kẻ nào sai, nhưng vấn đề là, giữa hai người, chưa nói tới bất kỳ hiểu rõ, tự nhiên không thể nói thích không thích.

Cho nên, Đằng Phi hay là rất khó tiếp thu loại này thoát nhìn rất trò đùa đích tiền đánh cuộc.

Vị Ương Minh Minh một đôi tròn mắt dừng ở Đằng Phi, bỗng nhiên lộ ra một cái xin lỗi đích nụ cười, nói: “Đề Đằng công tử gặp khó khăn, cái này tiền đánh cuộc, liền như vậy thôi tốt lắm, bất quá Đằng công tử nếu là thắng Minh Minh, Minh Minh tự nguyện làm Đằng công tử bên cạnh một cái thị nữ, chỉ nghĩ đi theo Đằng công tử bên cạnh ba năm: nếu là Minh Minh thắng, chỉ cần Đằng công tử một câu hứa hẹn, không quan hệ tình yêu nam nữ, sẽ không để cho Đằng công tử làm ác, như thế nào?”

Đằng Phi thở dài ra một hơi, gật đầu: “Như thế, ta đáp ứng!”
Nữa không đáp ứng, đoán chừng Vị Ương Minh Minh trên mặt mũi cũng thật sự không qua được, Đằng Phi giờ phút này rất hối hận tại sao phải đi theo mẫu thân tới Vị Ương gia này một chuyến, hẳn không sợ thua, thật sự là có chút sợ cái này

khôn khéo đích nữ nhân.

Đặng Phi đích thông minh mặc dù không có như vậy yêu nghiệt, nhưng là không ngốc, hẳn tự nhiên rõ ràng vô luận thắng thua, Vị Ương Minh Minh cho tới cả Vị Ương gia đều là thắng.

Liễu Thiển Hà thật sâu đích nhìn Vị Ương Minh Nguyệt, nàng đã đang suy nghĩ, ngày sau phải như thế nào cùng cái này thân phận hiển hách đích “Thị nữ” giao thiệp với, rất hiển nhiên, Vị Ương Minh Minh, cũng không phải đơn giản nhân vật! Cơ Tĩnh Huyền liếc mắt trong lòng tự nhủ lặn qua lộn lại, hay là muốn cùng Đặng Phi chung một chỗ, thật là đáng ghét đã chết!

Hoàng liên mặt không chút thay đổi, lẳng lặng đứng ở nơi đó xem náo nhiệt.

Lúc này, những thứ kia vừa mới làm ra hứa hẹn đích Vị Ương gia lớp người già nhân vật rồi rít há mồm, biểu thị bọn họ mới vừa nói lời của tính sổ, một hồi liền đem đồ vật lấy ra nữa đưa cho Đặng Phi.

Sách.

.

.

Xem ra chuyện này, là thật đầy không xong, coi như mình nghĩ nhường đoán chừng Vị Ương Minh Minh cũng sẽ trực tiếp nhận thua.

Đặng Phi trên mặt lộ ra một nụ cười khổ.

Đối với Vị Ương Minh Minh nói: “Minh Minh tiểu thư, có thể bắt đầu.”

“Tốt.” Vị Ương Minh Minh vừa nói, cả người khí thế trong nháy mắt biến hóa, cả người phảng phất cùng vùng thiên địa này tan ra làm một thể, mặc dù liền đứng ở nơi đó, nhưng làm

cho người ta một loại ảo giác, phảng phất nơi này không có ai tầm thường!

Bàn tay trắng nõn nhẹ giơ lên, ở trong không khí tiện tay một trảo, một thanh đầu khí ngưng kết thành đích kiếm, đốt nóng màu trắng đích băng diễm tản ra rét lạnh chí cực đích hơi thở, kiếm chỉ Đằng Phi: “Đằng công tử, tiểu muội sẽ không hạ thủ lưu tình, xin cẩn thận!”

Vừa nói, thân hình vừa động, trong lúc bất chợt biến mất ở trong không khí, sau một khắc, ra hiện tại Đằng Phi trước mắt, giơ kiếm liền đâm!

Đây chính là Vị Ương Minh Minh, Vị Ương gia trẻ tuổi đích tuyệt thế thiên tài một khi xuất thủ liền toàn lực ứng phó tuyệt sẽ không làm nhường cái loại này cử động tới, bởi vì khinh thường, hơn nữa đó là đối với võ đạo đích một loại vũ nhục! Đằng Phi hư không vung quyền, một đạo kinh khủng đích hỗn độn lực, đánh ở Vị Ương Minh Minh đầu khí ngưng kết thành đích băng diễm trên thân kiếm, kinh khủng đích khí lãng hướng về bốn phương tám hướng đánh sâu vào đi.

Mà Vị Ương Minh Minh kia đem băng diễm kiếm liền chút nào không thay đổi, tiếp tục đâm về Đằng Phi!

Nữ nhân này không đơn giản!

Đằng Phi trong lòng rung mình, nhất thời thu hồi tất cả đích khinh thị, lúc trước quả thật bởi vì Vị Ương Minh Minh đích biểu hiện, đối với nàng sinh ra vài phần khinh thị trong lòng, hiện tại mới phát hiện, nữ nhân này đích thực lực, tuyệt đối là Đằng Phi sở đối mặt quá đối thủ bên trong, tương đối cường hãn đích một cái!

Vị Ương Minh Minh đích đầu tuyền bên trong đầu khí cực nhanh xoay tròn, toàn thân cao thấp mở ra ba mươi sáu con đầu mạch, mỗi một con đầu mạch bên trong cũng tồn trữ bàng bạc đích đầu khí, những đầu khí này chảy xuôi ở trong kinh mạch, tạo thành một cỗ kinh khủng đích nước lũ!

Vương cấp đỉnh!

Đây là một Vương cấp điên phong cường giả!

Hơn nữa cũng không phải cái loại này bình thường đích quên mất đỉnh, Vị Ương Minh Minh thi triển ra tới đầu kỹ, tinh diệu tuyệt luân, hầu như không có gì sơ hở, muốn hóa giải, chỉ có đón đỡ!

Băng diễm đích thuộc tính, cũng rất kinh khủng, băng diễm, là

cực hàn cực âm đích một loại kinh khủng ngọn lửa, dựa vào là gần một điểm, tiếp theo bị đông thành băng khối, nếu là dính vào, liền sẽ trực tiếp bị kia băng điểm âm hỏa thiêu thành kiếp hôi!

Vị Ương Minh Minh giống như một con tinh linh loại, quay chung quanh Đằng Phi, xuất thủ không chút lưu tình, nơi nào còn nữa nửa điểm lúc trước cũng đuổi theo Đằng Phi lúc đích bộ dáng, không biết, còn tưởng rằng nàng cùng Đằng Phi có thâm cừu đại hận đi.

Bất quá lúc này Vị Ương Minh Minh trong lòng xác thực rất là tức giận, quyết tâm cho Đằng Phi một điểm màu sắc nhìn, để hắn không nên nhìn nhẹ mình, cho là mình là cái loại này hạ tiện đích nữ nhân.

Đằng Phi thủy chung trống không hai tay, vô danh quyền pháp liên tục thi triển, trong lúc nhất thời, hai người thậm chí đánh cho thành thế hoà!

“Người trẻ tuổi kia, thật khó lường, Minh Minh nha đầu này kỳ ngộ rất nhiều, mới có được hôm nay đích thực lực, mà người trẻ tuổi kia, tựa hồ còn không Minh Minh đại đi sao?” Một cái Vị Ương gia đích lớp người già nhân vật, vỗ về chòm râu, nhẹ nói nói.

“Là a, Minh Minh hầu như đem hết toàn lực, nhưng người trẻ tuổi kia, nhưng không có đem hết toàn lực, nếu là hắn thật sự đem hết toàn lực, Minh Minh hẳn không phải là hắn ba chiêu chi kẻ địch.” Người Vị Ương gia đích lớp người già nhân vật, híp mắt, ánh mắt đuổi theo Đằng Phi đích thân ảnh, tràn đầy thương thức.

Xuyên bá chà!

Băng điểm kiếm sở trải qua nơi, mà ngay cả không khí cũng bị đốt thành hư vô, lộ ra một mảnh dài hẹp kinh khủng đích cái khe.

Đằng Phi vận khởi Già Lô La tâm kinh, thi triển vô danh quyền phát, trần trọc xê dịch, băng điểm mặc dù kinh khủng, nhưng đối với hắn không có có bất kỳ ảnh hưởng.

Hai người đánh ba mươi mấy người hiệp, Đằng Phi đích thân hình đột nhiên biến mất ở trong không khí, mà ngay cả Vị Ương gia một đám thực lực thâm hậu đích lớp người già nhân vật đều không thể tọa định ở Đằng Phi đích hơi thở.

Vị Ương Minh Minh một thời gian cũng là mất đi mục tiêu, nhưng nàng lại cũng không bối rối, vũ động trong tay băng diễm đấu khí ngưng kết thành đích kiếm, đem quanh thân bảo vệ, đối phương muốn đánh lén, căn bản là không thể nào.

“Cắt kiếm!” Trong không khí, đột nhiên truyền đến một tiếng chọt quát, phảng phất trăm lam thanh thiên thượng đột nhiên đánh một cái sét đánh, không ít người bị dọa đến một run run.

“Mơ tưởng!” Vị Ương Minh Minh nhưng giống như là hoàn toàn không có chịu ảnh hưởng, hừ lạnh một tiếng, băng diễm kiếm hung hăng đâm về trong hư không một cái phương hướng.

Một cái thanh âm ở sau lưng nàng vang lên: “Minh Minh tiểu thư, ngươi bị lừa.

.

.”

Bá!

Vị Ương Minh Minh tốc độ nhanh đến bất khả tư nghị, xoay người lại chính là một kiếm.

“Ta ở nơi này!”

Thanh âm kia lại đang Vị Ương Minh Minh bên người vang lên.

Chà!

Lại là một kiếm!

“Ta ở chỗ này.

.

.”

Lại một kiếm!

Đến cuối cùng, tất cả mọi người kinh hãi vô cùng đích phát hiện, Đằng Phi thanh âm, càng lúc càng nhanh, ra hiện tại Vị Ương Minh Minh đích bốn phương tám hướng!

Đừng nói trong chiến đấu đích Vị Ương Minh Minh, cho dù tràng ngoài đích mọi người, giờ phút này cũng hoàn toàn tìm không được Đằng Phi đích người thật, rốt cuộc ở phương nào! Đột nhiên, chỉ thấy Vị Ương Minh Minh đích cổ tay nơi, trong lúc bất chợt xuất hiện một cái tay, cong ngón búng ra.

.

.

Ba!

“Cắt kiếm sao!” Một cái ôn hòa mang theo vài phần nụ cười thanh âm đồng thời vang lên.

“Ai nha!” Vị Ương Minh Minh kinh hô một tiếng, cảm giác được một cổ quái dị đích lực lượng theo cổ tay tuôn ra vào mình kinh mạch, trong nháy mắt sinh ra cái kia loại đau đớn, làm cho nàng nhịn không được đem nhẹ buông tay, băng điểm đầu khí ngưng kết thành đích trường kiếm, tiêu tán ở trong gió.

Vị Ương Minh Minh hướng lui về phía sau mấy bước, một đôi xinh đẹp đích trong con ngươi bỗng nhiên chứa đầy hơi nước, thập phần ủy khuất đích kêu lên: “Người, người khi dễ người!”

Đằng Phi ở trong không khí hiện ra thân hình, nhìn Vị Ương Minh Minh giờ phút này đích bộ dáng, dở khóc dở cười đích nói: “Luận võ tỷ thí, thế nào liền khi dễ người?”

“Người vừa mới cổ lực lượng kia, là chuyện gì xảy ra? Nếu không phải ta mau buông tay, kinh mạch sẽ phải bị thương, hừ, dù sao, dù sao người chính là khi dễ người!” Vị Ương Minh Minh đập mạnh chân hờn dỗi, bộ dáng kia, mười phần đích một cái làm nũng tiểu cô nương.

Vị Ương gia một đám già trẻ cũng nhìn u mê, nếu không phải Vị Ương Minh Nguyệt cùng Lục Bào Lão Tổ đi, bọn họ nhất

định cho rằng cô bé này là Vị Ương Minh Nguyệt, tuyệt không tin này nét mặt động tác này, sẽ ra hiện tại Vị Ương Minh Minh trên người.

Đằng Phi miệng liệt liệt, nói: “Kia bây giờ không phải là không có chuyện gì?”

Vị Ương Minh Minh lấy tay xoa có chút đỏ lên đích cổ tay, mắt liếc Đằng Phi, nói: “Ta thua, từ hiện tại bắt đầu, ta sẽ là của người thị nữ, của ta công tử đại nhân!”

Theo sau, Vị Ương gia một chúng lớp người già nhân vật, quả nhiên không có nuốt lời, đem vừa mới đồng ý cái kia những bảo vật, phái người nhất nhất đưa tới, nhìn trong phòng chồng chất như núi cái kia những trân bảo, Đằng Phi có loại cảm giác dở khóc dở cười.

Nếu không phải rất rõ ràng những đồ này đích giá trị, Đằng Phi thậm chí sẽ cho rằng những thứ kia Vị Ương gia đích lớp người già nhân vật là ở rửa sạch rác rưởi, đồ đưa tới đây, ngay cả chân mày cũng sẽ không mặt nhăn một cái.

Tuy nói đối với Vị Ương gia loại này nhà giàu có mà nói, những thứ này bảo vật không tính trân quý nhất, có đúng không dưới mắt đích Đằng Phi mà nói, những đồ này, giá trị thật sự không cách nào lường được.

Những thứ này bảo vật gia chung một chỗ, ít nhất, giống như Vị Ương gia cái kia lớp người già nhân vật nói như vậy, trăm năm bên trong, Đằng gia trở thành Nam Vực nhất lưu nhà giàu có, là tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì.

“Nương, chuyện này người xem.

.

.

.” Đằng Phi nhìn trên mặt thủy chung mang theo nụ cười đích Cơ Tử Vân, nhìn không được thâm nói: “Vị Ương gia luôn luôn cũng là như vậy sao?”

“Nghĩ hay quá nhỉ, Vị Ương gia đích đích nữ, người thật cho là cải trắng, nói đùa sẽ đùa? Cho dù Vương gia cái loại này nhà giàu có, muốn đi Minh Nguyệt nha đầu kia, cũng đồng dạng là cầu nhiều lần, đến cuối cùng, còn bị bằng hữu của người cho nạy ra đi, này còn không nói, còn bị Lục Bào Lão Tổ uy hiếp vừa thông suốt, đoán chừng hiện tại Vương gia trên dưới, nhất định cũng không thoải mái đích vô cùng.”

Cơ Tử Vân nhìn thoáng qua Đằng Phi, nói tiếp: “Minh Minh cô nương này, ta tiếp xúc đích không nhiều lắm, bất quá là thiên tư trác tuyệt, lại chịu đựng công cốc gắng đích hải tử, ta rất thích, bên cạnh người nữ hải tử nhiều như vậy, cũng không kém nàng một cái, trước hết giữ ở bên người tốt lắm, chung đụng một thời gian ngắn, ví như thích, hãy thu, không thích, đến lúc đó tận lực giúp nàng đột phá, cũng coi như trả Vị Ương gia đích nhân tình.”

Đằng Phi vẻ mặt im lặng, tâm nói mình đích lão nương thật là thấy vậy mở a, nhin không được hỏi: “Nương, năm đó phụ thân của ta hẳn.

.

.

Khụ khụ, hỏi như thế sao, ta có còn hay không huynh đệ khác tỷ muội?”

“Tiểu tử, người tìm đánh!” Cơ Tử Vân trợn mắt nhìn Đằng Phi giống nhau, cười lạnh nói: “Hắn dám!”

Đằng Phi co lại cổ, trong lòng tự nhủ: quả thế, thật là đồng thời tiêu chuẩn a!

Lão nương cũng đã lên tiếng, Vị Ương gia lại như thế “Nhiệt tình! , đích đưa tới một đồng lớn bảo vật, lại thêm lúc trước hẳn cũng đã đáp ứng Vị Ương Minh Minh, chuyện này, cũng chỉ có thể như vậy.

Rời đi Vị Ương gia sau, trong đội ngũ, đứng rồi một cái Vị Ương Minh Minh.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 374: Đại Đế Cản Đường!

>

Liễu Thiên Hà kinh nghiệm chuyện tình nhiều lắm, sống hơn ngàn năm, coi như mình không có trải qua tình cảm, nhưng cũng gặp nhiều trong cuộc sống bi hoan ly hợp, cho nên đối với Vị Ương Minh Minh gia nhập mặc dù có chút không thoải mái, nhưng cũng không còn rõ ràng biểu lộ ra.

Hoàng thích Đăng Phi, đi theo Đăng Phi, cũng không phải là tình yêu nam nữ, càng nhiều là, là một loại đối cường giả tôn kính cùng lệ thuộc vào.

Cơ Tĩnh Huyền liền có chút không vui, dù sao nàng cùng Đăng Phi trong lúc mặc dù không có thực chất, nhưng lửa lò trình nhìn nhau, cùng chung song tu, ở trong lòng, tự nhiên đem mình trở thành là Đăng Phi nữ nhân.

Mặc dù nghe nói qua Lục Tử Lăng nhóm người, nhưng dù sao cũng là ở nàng lúc trước, hơn nữa cũng chưa có tiếp xúc qua, cho nên không có cảm giác gì, nhưng Vị Ương Minh Minh cũng là bản thân chủ động đưa tới cửa, hơn nữa nhìn bộ dáng trả lại chiếm được cả Vị Ương ủng hộ của gia tộc.

Xen lẫn trong trong đội ngũ, cả ngày bằng thị nữ tự cho mình là, nếu là Vị Ương Minh Minh là một bình thường cô bé cũng thì thôi, hết lần này tới lần khác thân 0 phân địa vị như thế tôn quý hiển hách, điều này làm cho đã không có gia tộc Cơ Tĩnh Huyền tình làm sao chịu nổi a.

Khoan hãy nói, Vị Ương Minh Minh kể từ khi đi theo Đăng Phi bên cạnh, sở tác sở vi, thật đúng là cùng một cái thị nữ

giống nhau, không một chút vượt qua nơi, không biết chuyện, nhất định cho là vị này trời sinh chính là thị nữ, mặc dù xinh đẹp có chút kỳ cục.

“Trung Châu nhà giàu có, công nhận mạnh nhất, làm Thần Long gia tộc, Thần Long huyết mạch, thế gian đệ nhất, Thần Long gia tộc ưu tú nhất thiên tài, có thể thiên nhiên mở ra bảy chỗ Đấu Mạch, thế gian duy nhất một bộ 42 Đấu Mạch Đại Pháp, đã ở Thần Long gia tộc trong lòng bàn tay, cho thiên nhiên mở ra bảy chỗ Đấu Mạch thiên tài tu luyện, cao nhất có thể tu luyện tới bốn mươi chín con Đấu Mạch.

Thiên đạo năm mươi, bốn chín số lượng, đã coi như là cực hạn, cho nên Thần Long gia tộc Ngạo gia, được gọi là Trung Châu đệ nhất gia tộc.”

Vị Ương Minh Minh ngồi ở Đằng Phi bên cạnh, thanh âm mềm nhẹ, cho Đằng Phi giảng thuật Trung Châu một ít chuyện.

Cho dù Cơ Tĩnh Huyền không thích Vị Ương Minh Minh, không thừa nhận cũng không được, nữ nhân này chẳng những gan lớn, thiên phú tốt, thực lực mạnh, trên người của nàng, còn có một cỗ thiên nhiên lực tương tác, cặp kia xinh đẹp con ngươi, phảng phất ăn mặc càng thời không, nhìn thấy tương lai giống như, có một cỗ thẳng vào người linh hồn lực lượng.

“Nói cách khác, Thần Long gia tộc người mạnh nhất, có thể tu luyện ra bốn mươi chín con Đấu Mạch, đúng không?” Đằng Phi gặp Vị Ương Minh Minh gật đầu, quay đầu nhìn Cơ Tử Vân cười nói: “Mẹ, nếu Thần Long gia tộc cường đại như vậy, năm đó ngươi tại sao phải cự tuyệt kia việc hôn sự?”

“Ta không cự tuyệt tuyệt, có thể có ngươi sao?” Cơ Tử Vân cũng không ngẩng đầu lên, sắc Đằng Phi một câu, theo rồi nói ra: “Ngạo Thiên Kiếm người nọ, nhìn như chính trực nho nhã, thực tế nhưng dối trá vô cùng, lòng dạ độc ác, phi thường ác độc, lúc trước chúng ta một đám người trẻ tuổi trong, mấy người thăm mền quá người của ta, tất cả đều bị hấn hại chết, người như thế, ai thích ai gả, ta sẽ không gả.”

Vị Ương Minh Minh thản nhiên cười, nói: “Cuối cùng vẫn là

Vương gia, chủ động cùng Thần Long gia tộc đám hỏi, đem năm đó Vương gia tiểu công chúa gả cho Ngao Thiên Kiếm, bất quá nghe nói giữa hai người cũng không hòa thuận, nói vậy kia Vương gia tiểu công chúa, hiện tại trong lòng cũng là hối hận muốn chết sao.”

Cơ Tử Vân thở dài một tiếng, ánh mắt nhu hòa nhìn thoáng qua Vị Ương Minh Minh: “Nhà giàu có đại tộc nữ nhi, nếu không đào hôn, cũng chỉ nghe theo mệnh trời, bề ngoài nhìn như cảnh tượng, trên thực tế bi ai vô cùng.”

“Là a, nếu không, ta cần gì phải chọn dùng phương thức này mà tránh ra.” Vị Ương Minh Minh thanh âm có chút thương cảm cùng xuống thấp, ngẩng đầu nhìn thoáng qua Cơ Tĩnh Huyền: “Tĩnh Huyền muội muội, người nhất định cho rằng ta rất tiện đúng không, ha ha, người cũng không cần phủ nhận, đến lượt ta ta cũng có nghĩ như vậy, chẳng qua là người nhưng không biết, ta nếu là không thể lợi dụng lần này cơ hội ly khai gia tộc, tám chín phần mười, có gả vào Vương gia.

Kia Vương Thanh cùng muội muội của ta đám hỏi không được , tuy nói bị Lục Bào Lão Tổ đã cảnh cáo, nhưng Vương gia mặt mũi lớn mất, lại có thể nào dễ dàng bỏ qua, ta mặc dù là được xưng Vị Ương gia trẻ tuổi trung ưu tú nhất đệ tử, nhưng, ta cuối cùng là nữ tử, chỉ là cô gái.”

Cơ Tĩnh Huyền nhìn Vị Ương Minh Minh bộ dạng, cũng thực tại nữa hận không đứng lên, chính nàng không phải là không đại tộc nữ nhi, nếu không phải gia tộc gặp biến đổi lớn, chỉ sợ cũng phải trở thành Nam Vực khác thượng cổ truyền thừa xuống tới cổ xưa gia tộc vợ.

Cho nên, nàng biết Vị Ương Minh Minh không có lừa gạt nàng.

“Coi như người sao.” Cơ Tĩnh Huyền bĩu môi, không có nói gì lời khó nghe.

“Vương gia, là thượng cổ kéo dài xuống tới Huyền Vũ huyết mạch, Vương gia mạnh nhất thiên tài, nghe nói có thể thiên nhiên mở ra sáu con Đấu Mạch, trong tay bọn họ có ba mươi sáu nơi Đấu Mạch đại pháp, Vương gia đồng dạng nhân tài đông đúc, gần đây một số năm mặc dù thực lực có điều trượt,

nhưng nói tóm lại, lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, kia nội tình cũng tuyệt không phải ai cũng có thể dễ dàng rung chuyển.” Vị Ương Minh Minh nhìn Đằng Phi, nhẹ nói nói: “Ta Vị Ương gia, là Băng Long huyết mạch, gia truyền băng diễm đầu khí, chính là huyết mạch oai, mặc dù đeo một cái Long chữ, nhưng so sánh với Thần Long huyết mạch phải kém rất nhiều, gia tộc có ba mươi tám nơi Đầu Mạch đại pháp, Thiên mới có thể mở ra bảy chỗ.”

“Vậy người mở ra mấy chỗ?” Cơ Tình Huyền xen mồm hỏi.

“Ta? Bảy chỗ.” Vị Ương Minh Minh khước miệng khẽ nhếch lên: “Ta coi như là gia tộc thiên tài sao, bất quá trừ thiên nhiên mở ra, ta chỉ đã thông hai mươi chín nơi Đầu Mạch, toàn bộ đã thông, có thể đạt tới bốn mươi lăm nơi, nếu là toàn bộ đã thông, đoán chừng ta liền có thể trở thành một gã Đại Đế!” Đằng Phi nghe được âm thầm kinh hãi, Vị Ương Minh Minh những phương diện khác như thế nào tạm không nói đến, nhưng ở võ đạo phương diện, chính xác là thiên tài, chỉ lớn hơn mình mấy tuổi mà thôi, nhưng cũng đã đã thông hai mươi chín nơi Đầu Mạch, gia hưởng thiên nhiên mở ra bảy chỗ Đầu Mạch, đã thông ba mươi sáu con, đây là một rất kinh người mấy chữ, đối với Vị Ương Minh Minh cái này số tuổi Vũ Giả mà nói, là một khó lường thành tích.

Đằng Phi đã thông Đầu Mạch tốc độ có thể nói độc bộ thiên hạ, nhưng đó là bởi vì hắn tu luyện công pháp cũng là trên cái thế giới này cao cấp nhất công pháp, nếu tu luyện chính là Vị Ương gia Đầu Mạch công pháp, tốc độ chưa chắc so sánh với Vị Ương Minh Minh nhanh bao nhiêu.

Chưa có tới Trung Châu lúc trước, Đằng Phi trả lại cảm giác mình đã thông Đầu Mạch tốc độ đã rất nhanh, có đôi khi bao nhiêu cũng sẽ có một số tự đắc trong lòng, nhưng hôm nay được chứng kiến Trung Châu một số thiên tài sau, Đằng Phi trong lòng sinh ra một loại cấp bách cảm, trong lòng nhớ: xem ra ta cũng muốn cố gắng, hôm nay ta đã thông Đầu Mạch, gia hưởng thiên nhiên mở ra, cũng bất quá ba mươi lăm con, Vị Ương Minh Minh cũng đã có ba mươi sáu con, hơn nữa Vị Ương Minh Minh còn không phải là Trung Châu một đời tuổi trẻ trung người mạnh nhất.

Thần Long gia tộc, Huyền Vũ huyết mạch Vương gia, bao gồm Cơ gia những thiên tài kia, nhưng thật ra cũng không kém, hơn nữa đối thủ của hắn, cũng không chỉ cực hạn tại một đời tuổi trẻ.

Theo thượng cổ thời đại một số di tích mở ra, một cái sau khi thượng cổ thời đại huy hoàng sẽ phải đến, đây là một lớn thời đại, nếu như không thể gắng sức đuổi theo, sẽ phải ngã vào vực sâu vạn trượng!

Vị Ương Minh Minh một đôi nước mâu dừng ở Đằng Phi, hỏi: “Công tử trên người nhất định cũng đã thông không ít Đấu Mạch, ta nhìn không thấu.”

Đằng Phi cười cười, nói: “Ta đã thông ba mươi lăm con, nhưng ta không có Đấu Tuyên.”

“Cái gì? Người không có Đấu Tuyên? Điều này sao có thể đi?”

Vị Ương Minh Minh che miệng kinh hô, nhìn về phía Đằng Phi trong ánh mắt, tràn đầy không thể tin được.

“Ha ha, này không có gì không thể nào.

Có phải hay không đối với bại bởi ta, không phục lắm?” Đằng Phi cười lên.

Vị Ương Minh Nguyệt hừ một tiếng, quay mặt qua chỗ khác, không để ý tới Đằng Phi, thầm nghĩ trong lòng: nếu là ta so sánh với người trước thành Đế, xem ta như thế nào hành hạ người, muốn chạy trốn ra lòng bàn tay của ta, môn cũng không có!

Đoàn người ngày đêm kiên trì, đến Trung Châu đi thông Nam Vực kia cái lối đi chạy tới, dọc theo đường đi, Vị Ương Minh Minh cùng mọi người chung đụng cũng khoái trá, xuất thân nhà giàu có, khí chất cao quý, nhưng không có cái loại này ngạo khí khinh người tư thế, nếu không phải bởi vì Đằng Phi, sợ là sẽ phải lại càng dễ bị tiếp thu.

“Qua nữa hơn một trăm trong , đi ra này cái lối đi, khoảng cách ta lần trước đi cái thông đạo này, đã qua mười lăm mười sáu năm.” Cơ Tử Vân than nhẹ, có chút cảm khái.

Vị Ương Minh Minh nhìn về phía trước, không có hơi nhú, nhẹ giọng nói: “Trực giác của ta nói cho ta biết, sẽ có người ở nơi đó chờ chúng ta.”

Vị Ương Minh Minh trực giác, đã trải qua cả Vị Ương gia tộc tán thành, hôm nay nàng nói ra miệng, mọi người tự nhiên không dám khinh thị, Cơ Tĩnh Huyền lạnh lùng nói: “Trừ Thần Long gia tộc, chính là Vương gia, chúng ta ở Trung Châu, cũng không có địch nhân khác.”

Vị Ương Minh Minh xì một tiếng bật cười.

“Người cười cái gì?” Tuy nói mào quan hệ đã tương đối hòa hợp, nhưng Cơ Tĩnh Huyền trả lại thì thích cùng Vị Ương Minh Minh thỉnh thoảng tranh một chuyện.

“Đối với người khác mà nói, này hai đại nhà giàu có, tùy tiện chọc tới một nhà.

.

.

Không, tùy tiện chọc tới một nhà chi nhánh trung chi nhánh, cũng đã cũng đủ nhức đầu, thậm chí sợ hãi đến ngủ không yên, người nhưng dùng như thế dễ dàng giọng nói nói ra, thật không biết nên bồi phục người có dũng khí hay là nên nói người không có kiến thức.” Vị Ương Minh Minh cười nói ra.

“Chọc cho cũng chọc, dũng khí cũng tốt, không có kiến thức cũng tốt, cũng vu sự vô bổ.” Cơ Tĩnh Huyền cũng không kém, liếc mắt, phản bác nói.

“Cũng là, chọc cho cũng chọc, chỉ cần không chọc cho đến Đại Đế đi ra, ta nghĩ chúng ta trả lại là có thể ứng phó.” Vị Ương Minh Minh cười nói.

Đang nói, một cổ khủng bố cực kỳ khí thế, ở trăm dặm có hơn, như sóng lớn ngập trời, phô thiên cái địa, hướng phía mọi người nơi này áp bách tới đây, vốn là trạm lam bầu trời, đột

nhiên sinh ra các loại dị tượng, này cổ kinh khủng áp lực, trong nháy mắt đám đông áp bách được gần như hít thở không thông!

“Vị Ương Minh Minh, người.

.

.

Này mở quạ đen!” Cơ Tĩnh Huyền sắc mặt tái nhợt, hết sức khó khăn nhìn chăm chăm Vị Ương Minh Minh.

“Ta liền nói sao, ta vẫn có loại dự cảm bất tường, không nghĩ tới, thậm chí thật sự kinh động Đại Đế.

.

.” Vị Ương Minh Minh trên mặt nụ cười biến mất không thấy gì nữa, cướp lấy địa vị, là trước nay chưa có nghiêm túc.

Cơ Tử Vân hừ lạnh một tiếng, một cỗ mạnh mẽ khí thế, từ trong cơ thể nàng gào thét ra, cùng kia phô thiên cái địa khí thế đối đụng vào nhau, không có bất kỳ tiếng động, nhưng trong thiên địa nhưng chợt tạo thành một đạo hơn trăm thước thô kinh khủng long quyền phong!

Một ngọn hai ba trăm thước cao núi nhỏ, bị này long quyền phong trong nháy mắt san thành bình địa, mọi người tất cả đều biến sắc.

Đại Đế oai, không tha xâm phạm!

Cơ Tử Vân lúc này vô cùng tỉnh táo nhìn Đằng Phi, nghiêm túc nói: “Một hồi người mang theo các nàng trở về, lập tức đi Vị Ương gia, nhớ kỹ, không cần quay đầu lại, không cần lo cho ta.”

Đằng Phi ánh mắt kiên nghị, hết sức kiên quyết lắc đầu: “Mẹ, ta sẽ không bỏ lại người bất kể.”

“Thúi lắm! Lão nương ta tháng mười hoài thai, chịu nhiều đau khổ, thật dễ dàng mới sinh hạ người, bị làm hại, cốt nhục chia lìa mười mấy năm, thật dễ dàng mới nhìn thấy bảo bối của ta, Đằng Phi, người cho lão nương nghe, người muốn hảo hảo còn

sống!” Cơ Tử Vân nhận thức dừng ở con của mình, dường như muốn đem bộ dáng của hắn chạm khắc ở sâu trong linh hồn, tiếp theo sâu kín nói: “Phía trước đó là chân chính Đại Đế, loại người như ngươi, đi tới sẽ chết!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 375: Tử Sắc Tượng Gỗ!

>

Đằng Phi cũng không so sánh với chăm chú nhìn Cơ Tử Vân, thanh âm rất nhẹ, nhưng thái độ nhưng vô cùng kiên quyết: “Mẹ, ngài cũng nói, chúng ta một nhà bị làm hại, phụ thân mất sớm, chúng ta mẫu tử cốt nhục chia lìa mười mấy năm, trải qua thiên tân vạn khổ, ta mới tìm được ngài, này trôi qua.

.

.

Nói là chín chết cả cũng không quá đáng, mẹ, ngài nói, ta sẽ bỏ lại ngài, một mình chạy trốn sao?”

Đằng Phi vừa nói, xoay người, ánh mắt từ Liễu Thiển Hà, Hoàng, Cơ Tĩnh Huyền cùng Vị Ương Minh Minh trên mặt..

Xẹt qua, cười nhạt, nói: “Thiển Hà, người cùng Hoàng, mang theo Tĩnh Huyền đi thôi, cả sự kiện nhưng thật ra với các người cũng không có quan hệ gì, những người đó muốn tìm là chúng ta mẫu tử, đã thành Đại Đế, sẽ không tìm các người phiền toái, đi nhanh đi.”

Nói xong, Đằng Phi chuyển hướng Vị Ương Minh Minh, rất nhận thức nói: “Minh Minh tiểu thư, nói về, việc này, cho tự hơn không có quan hệ gì, người là Vị Ương gia công chúa, tin tưởng đối phương cũng không muốn đắc tội Vị Ương gia tộc, cho nên, người hay là rời đi thôi.”

Hoàng trả lời rất đơn giản, chỉ có hai chữ: “Không đi.”

Liễu Thiển Hà trả lời hơn đơn giản, một chữ: “Không!”

Về phần Cơ Tĩnh Huyền, nha đầu này đang lúc mọi người trong mặc dù thực lực yếu nhất, nhưng dũng khí không chút

nào không sai, ngay cả nói cũng lười nói, trực tiếp lắc đầu, thâm tình dừng ở Đăng Phi.

Vị Ương Minh Minh hàm răng khê cắn môi dưới, trong con ngươi bắn ra phức tạp quang mang, nhìn Đăng Phi, một lúc lâu, mới nhẹ nói nói: “Xin lỗi khẩu ”

Đăng Phi cười cười: “Không có gì, chuyện này bản thân cũng cho không sao, ngươi không có cần thiết đem mình liên lụy tiến vào, Minh Minh tiểu thư, rất hân hạnh được biết ngươi, Chúc ngươi may mắn!”

Ngay khi mọi người cho là Vị Ương Minh Nguyệt nhất định sẽ lúc rời đi, Vị Ương Minh Nguyệt thần nhiên cười, nói: “Ta lời còn chưa nói hết, ta là nghĩ nói cho ngươi biết, xin lỗi, công tử, mặc dù ta là thị nữ của ngươi, lý nên nghe theo mệnh lệnh của ngươi nhưng chuyện này, ta muốn kháng cự, ta, không đi!”

“Ngươi hồ đồ!” Đăng Phi cau mày cả người sát khí thích phóng đi ra, liềm mạng chống cự lại này cổ kinh khủng Đại Đế oai, nếu không phải có Cơ Tử Vân che ở phía trước nhất, sợ rằng mấy người đã sớm nói không ra lời.

Cơ Tử Vân thật sâu nhìn thoáng qua Vị Ương Minh Minh, không nói thêm gì, chẳng qua là hướng về phía Đăng Phi cười một tiếng: “Nhi tử ngoan nhìn không ra, ngươi mị lực lớn như vậy, những nữ hài tử này đều mơ tưởng cho cùng sinh tất cả chết.”

Đăng Phi trên trán hiện đầy hắc tuyến đồng thời đối với mình gia lão mẹ cũng bội phục đến ngũ thể đầu địa, quả nhiên cường hãn, ngay tại lúc này, lại vẫn có thể lái được ra vui đùa.

“Tốt lắm , con trai bảo bối năm đó ngươi quá nhỏ, ở trong tã lót, không có có quyền lợi quyết định vận mệnh của mình hôm nay ngươi đã trưởng thành, thành làm một người chân chính nam tử hán ngươi có quyền lợi làm ra lựa chọn của mình, mẹ rất vui vẻ, hôm nay vô luận sinh chết, mẹ cũng rất vui vẻ khẩu ”

Cơ Tử Vân vừa nói, hướng về phía phương xa lạnh lùng cười một tiếng, quát lên: “Vị kia Đại Đế giá lâm, nếu tới, tự ra đi, cần gì dùng phương thức này khi dễ chúng ta những thứ này

hậu sinh văn bối, không cảm thấy dọa người sao?”
“Cơ công chúa.

.

.

, quả nhiên danh bất hư truyền, không hổ là được xưng Ngô Đồng Thụ thượng cái kia chỉ tiểu phượng hoàng.” Ngoài trăm dặm, một cái khàn giọng, tràn đầy kim khí khuynh hướng cảm xúc thanh âm chậm rãi truyền đến: “Bồn Đế lúc trước, thiếu chút nữa tự xem thường các ngươi, chỉ kém một chút như vậy điểm, nếu là phái ra mấy người Thần Vương đến đây, chỉ sợ là muốn tổn hại ở trong tay ngươi, Cơ công chúa, ngươi tu luyện nhanh như vậy, cho ở Nam Vực Thánh Thần lớn trong mộ lấy được bảo vật, có quan hệ sao.

Giao ra đây, bồn Đế tha các ngươi một con đường sống.

Thanh âm kia rõ ràng ở ngoài trăm dặm, nhưng đang lúc mọi người nghe tới, nhưng giống như có người ở bên tai nhẹ ngữ giống như.

Vẻ này đáng sợ uy áp, tùy theo rơi chậm lại, ngay sau đó, một đạo cực kỳ gây gò ”” thân ảnh, từ xa phương, bước trên mây mà đến.

Bước tiến của hắn thông dong, mỗi một bước cũng như cùng nước chảy mây trôi giống như, phảng phất cùng cả thiên địa cũng tan ra làm một thể, từ cực xa nơi đến Đằng Phi nhóm người trước mắt, một đạo cầu vòng đột nhiên xuất hiện ở không trung, người này dưới chân giẫm phải thất sắc cầu vòng, trong nháy mắt đi tới mọi người trước mắt.

Người này gây đến da bọc xương, hốc mắt hãm sâu, cơ hồ nhìn không thấy tới con ngươi, khuôn mặt hiện lên màu vàng, rộng rãi cái trán, dần dần cảm, trên gương mặt không có gì thịt, cả người nhìn qua, tựa giống như một bộ xương khô.

Bao gồm Đằng Phi ở bên trong, đều có loại hai đầu gối như

nhũn ra cảm giác, phảng phất có loại kim lòng không đậu muốn quỳ lạy người này vọng động.

Cơ Tử Vân thân sắc lạnh như băng, tròng mắt chỗ sâu, hiện lên vẻ kinh ngạc, cẩn thận hỏi: “Ngài lên.

.

.

, Hoàng Kim Đại Đế?”

Vị Ương Minh Minh mâu quang lưu chuyển, nhìn người vừa tới, cho Đằng Phi truyền âm nói: “Huyền Vũ huyết mạch, Vương gia, Hoàng Kim Đại Đế, thành danh tại hơn năm nghìn năm trước, thành Đế tại một ngàn hơn năm trăm năm trước, là gần đây một ngàn năm trung, Trung Châu tương đối sinh động Đại Đế một trong.”

Đằng Phi gật đầu, thầm nghĩ trong lòng: “Vương gia người quả nhiên hay là không cam lòng, xuất thủ, bất quá cũng may vị này Hoàng Kim Đại Đế cũng không có nói muốn đối với bọn họ chém tận giết tuyệt lời nói.”

Vương Cấp cùng Đại Đế, thoát nhìn chỉ kém cấp một, nhưng trên thực tế nhưng lại có thiên địa chi sai.

Vương Cấp Vũ Giả, chỉ cần gia thế cũng đủ cường đại, tu luyện các loại tuyệt thế công pháp, dùng vô số thiên tài địa bảo ngành sanh sanh đích xây, cũng có thể đồng ra một cái Vương giả.

Nhưng Đại Đế không được!

Mỗi một vị Đại Đế, đều là kinh tài tuyệt diệu hạng người, không khỏi là nhất thời chi tuyệt thế thiên tài, có thể khuấy thiên hạ nhân vật phong vân.

Diên phong Vương giả đã đủ mạnh, nhưng Đại Đế đưa tay đang lúc tự có thể đem tiêu diệt hết!

người vừa tới nhìn Cơ Tử Vân, này tờ khô lâu trên mặt lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn nụ cười: “Nữ trẻ nhỏ kiến thức rất quảng, lại nhận được ta.”

Vừa nói lại hướng về phía Vị Ương Minh Minh một nhe rằng, âm trầm đích đạo: “Tiểu cô nương, muốn nói tự quang minh chánh đại nói, lén lén lút lút truyền âm, chuyên tâm ta đem người bắt đi, đi cho Vương gia làm vợ!”

Vị Ương Minh Minh không sợ trời không sợ đất, nhưng giờ phút này như cũ nhin không được có chút sợ, tuy nói về này Đại Đế uy áp không có, có thể đối mặt Hoàng Kim Đại Đế, như cũ hai cổ chiến chiến, nhin không được trốn được Đằng Phi sau lưng.

Hoàng Kim Đại Đế nhìn thoáng qua Hoàng cùng Liễu Thiển Hà cùng với Cơ Tĩnh Huyền, ánh mắt ở Hoàng trên người hơi chút dừng lại một chút, có chút kinh ngạc đích đạo: “Hỏa Hoàng Điều? Có thật nhiều năm không có thấy, ta còn tưởng rằng tuyệt tích, không nghĩ tới lại vẫn tồn tại ở thế gian.” Đối mặt Đại Đế, mặc dù có loại muốn cúng bái cảm giác, nhưng Hoàng vẫn sắc mặt lạnh như băng, bất khuất nhìn đối phương, không nói một lời.

“Ha ha, rất có ý tứ mấy người tiểu oa nhi, trong lòng rõ ràng sợ hãi muốn chết, lại cứ càng muốn mở làm ra một bộ không sợ bọn Đế bộ dạng, có ý tứ a có ý tứ!”

Hoàng Kim Đại Đế vừa nói, ánh mắt định trụ Cơ Tử Vân, khi hắn xem ra, này mấy người trong, cũng chỉ có Cơ Tử Vân có tư cách cùng hắn nói chuyện mà thôi, tràn đầy kim khí khuynh hướng cảm xúc khàn khàn thanh âm lần nữa vang lên: “Cơ gia tiểu công chúa, người nghĩ kỹ chưa không có? Bọn Đế nói là làm, chỉ cần người giao ra ở Nam Vực lấy được bảo vật, bọn Đế tuyệt đối sẽ bỏ qua người của!”

Cơ Tử Vân thần sắc bình tĩnh, không một chút lộ ra vẻ sợ hãi, thản nhiên nói “Hoàng Kim Đại Đế, ngài là tiền bối, là thành Đế cao nhân, lại tới đây bức bách chúng ta những thứ này hậu sinh văn bối, không cảm thấy có chút quá đáng sao?”

“Thế tục pháp tắc, trong mắt ta, giống như hư vô, không đáng giá nhắc tới.” Tràn đầy kim khí khuynh hướng cảm xúc thanh âm trung, mang theo nhẹ nhẹ khinh thường: “Bọn Đế làm việc, cho tới bây giờ tùy tâm sở dục, Cơ gia tiểu công chúa, chớ để làm bọn Đế là một tốt tính tình, Đại Đế đích thủ đoạn, người bao nhiêu nên hiểu rõ một số, cho nên, không cần ném thủ khiêu chiến một cái Đại Đế giới hạn thấp nhất.”

Xi.

Đằng Phi nhin không được cười ra tiếng, nhìn thân hình như ẩn như hiện, phảng phất đi theo trong thiên địa muốn tan ra làm một thể Hoàng Kim Đại Đế, Đằng Phi chầm chọc nói: “Giới hạn thấp nhất? Loại người như ngươi người, cũng có giới hạn thấp nhất? Một cái Đại Đế để khi phụ một đám người trẻ tuổi, cả Trung Châu, sợ là cũng chỉ có ngươi Hoàng Kim Đại Đế mới có thể làm được đi ra.”

“Hừ!”

Hoàng Kim Đại Đế đột nhiên phát ra hừ lạnh một tiếng, kia giống như khô héo cây già cành giống như bàn tay, hướng phía Đằng Phi hư không một trảo, một cỗ không cách nào ngăn cản lực lượng cường đại, trong nháy mắt hướng Đằng Phi bao phủ đi qua.

Cơ Tử Vân hoảng hốt, giận dữ mắng mỗ một tiếng, nhắm phía Hoàng Kim Đại Đế.

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn, Cơ Tử Vân thân thể trong giây lát về phía sau vút bay ra ngoài, một chùm máu tươi, phun trên không trung, Lãnh Diễm dị thường.

“Mẹ!” Đằng Phi mẩu tử muốn nứt, đưa tay chính là một quyền.

Tam Sinh Vạn Vật!

Thiên sinh dị tượng, hỗn độn Sơ Thủy, vũ trụ sơ khai, các loại thủy tổ cấp dị thú trên dưới chìm nổi, vô số tiên thiên linh bảo nơi phi hành!

Vô Danh Quyền Pháp một chiêu mạnh nhất, theo Đằng Phi thực lực tăng lên, sở bày ra uy lực, cũng có sở bất đồng.

“Tiêu kỹ.” Hoàng Kim Đại Đế sắc mặt bình tĩnh, bỗng nhiên tích chữ như vàng, trở tay một chưởng, trong thiên địa sở có dị tượng toàn bộ biến mất, lang lạnh trời quang, vạn dặm không mây.

Vừa nói, Hoàng Kim Đại Đế vươn tay ra, chụp vào Cơ Tử

Vân, Cơ Tử Vân trong mắt vừa vừa lộ ra điên cuồng vẻ, Hoàng Kim Đại Đế kia tràn đầy kim khí khuynh hướng cảm xúc thanh âm tùy theo vang lên: ”” “Muốn người hài tử còn sống, cũng đừng có nhớ tôn thương ta, Cơ gia tiểu công chúa, người rất rõ ràng, người hợp lại chết, cũng bất quá để cho ta bị thương mà thôi, nhưng kết quả như vậy, là bọn Đế dưới con nóng giận, giết sạch những thứ này tiểu oa nhi!”

Đằng Phi trong giây lát phun ra một ngụm tiên huyết, hai tròng mắt lộ ra điên cuồng cùng vẻ tuyệt vọng , nhìn thoáng qua buông tha cho phản kháng, bị Hoàng Kim Đại Đế không chế được mẫu thân, trong lòng nhớ: như nếu như đối phương muốn đã biết những người này mạng, bất quá là trong nháy mắt chuyện tình.

Vương Cấp cùng Đại Đế chênh lệch, quả nhiên là thiên địa chi sai.

Chẳng lẽ hôm nay, chúng ta mẫu tử hai người, thật muốn chết ở chỗ này?

Một cỗ không lồ bị phản tỉnh, từ Đằng Phi trong lòng dâng lên, Đằng Phi lộ vẻ sâu thẳm cười một tiếng, lau lau rồi một cái khước miệng máu tươi, nhìn Hoàng Kim Đại Đế nói: “Thả mẹ ta, người nghĩ muốn cái gì, ta cho người!”

Cơ Tử Vân nhất thời lớn tiếng nói: ” thằng nhỏ ngốc, làm sao người hồ đồ như thế, người cho hắc, hắc hãy bỏ qua người? Hoàng Kim Đại Đế, ta phi! Ít ở chỗ này giả bộ làm người tốt, người năm đó thành Đế lúc trước cũng đã làm cái gì, người trong lòng mình so với ai khác cũng rõ ràng!”

“Cơ gia tiểu nha đầu, ta xem người là chán sống.” Hoàng Kim Đại Đế kia khàn khàn kim khí thanh âm tràn đầy lạnh như băng cùng chết mất, khoát tay, phách về phía Cơ Tử Vân đỉnh đầu.

“Dừng tay!” Đằng Phi trong giây lát phát ra một tiếng chột quát, trong tay nắm một cái tử sắc tượng gỗ, kia tượng gỗ dưới ánh mặt trời, lóe ra kỳ dị quang mang.

Hoàng Kim Đại Đế hai mắt đầu tiên là nhíu lại, ngay sau đó bạo bắn ra hai đạo quang mang, xuất tại kia tử sắc tượng gỗ phía, cũng là ngay cả đám điểm rung động cũng không có nổi

lên, nhin không được thất thanh nói: “Cho ta!”
“Thả mẹ ta, ta liền cho ngươi, nếu không, ta sẽ phá hủy nó!”
Đặng Phi lạnh lùng nói.

“Ngươi dám!” Hoàng Kim Đại Đế gầm lên.

“Ngươi có thể thử một chút, lão già kia, nhìn là động tác của ngươi nhanh, trả lại là của ta nhanh, ngươi có thể thử một chút.” Đặng Phi dùng cầm lấy hoàng kim tượng gỗ tay, sờ một chút khoe miệng máu tươi, ánh mắt trào phúng, nhìn chăm chăm Hoàng Kim Đại Đế, nhưng là không có chú ý tới, bản thân khoe miệng chảy xuôi ra tới máu, theo bàn tay, chậm rãi chảy xuôi ở tử sắc tượng gỗ trên người.

Dần dần, tử sắc tượng gỗ bắt đầu tản mát ra khác thường quang mang.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 376: Tượng Gỗ Giết Đại Đế!

>

“Thả mẹ ta, sau đó.

.

.

Lui về phía sau!” Đẳng Phi mâu quang lạnh như băng, thanh âm bén nhọn, gắt gao nắm màu tím tượng gỗ, lạnh lùng nói: “Lão già kia, ta đếm ba người đếm, người nếu là không làm theo, tiểu gia hãy cùng người cá chết lưới rách!” “Người.

.

.

Vật nhỏ, người dám uy hiếp Bồn đế?” Hoàng Kim Đại Đế một đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm Đẳng Phi, Đại Đế khí thế bay lên, xông thẳng trời cao, cả người nhìn qua giống như một pho tượng Thần chỉ.

Đẳng Phi căn bản không có để ý tới Hoàng Kim Đại Đế lời nói, mà là lạnh lùng nói: “Một!”

“Dám uy hiếp Bồn đế người, sớm cũng đã chết hết, vật nhỏ, người không nên từ làm!”

“Hai!”

“Vật nhỏ.

.

.”
“Ba.

.” Đẳng Phi Cương chỉ nói ra nửa chữ, nét mặt dữ tợn, sẽ phải bị phá huỷ trong tay màu tím tượng gỗ.

Hoàng Kim Đại Đế vẻ mặt khấn trương, quát lên một tiếng lớn: “Dừng tay, ta để!”

Vừa nói, bàn tay đẩy, đem Cơ Tử Vân đẩy tới Đẳng Phi phụ cận, Cơ Tử Vân trong mắt mang lệ, nhẹ giọng nói: “Đứa, vật này cho hấn, hấn cũng sẽ không bỏ qua người!”

Liễu Thiển Hà vừa mới cũng đã làm xong liễu mạng chuẩn bị, trên thân thể mơ hồ chảy xuôi ngũ sắc quang mang, đi tới đỡ lấy Cơ Tử Vân.

Vị Ương Minh Minh cùng Cơ Tình Huyền cùng với Hoàng tất cả đều tới đây, che ở Cơ Tử Vân bên cạnh.

“Vật nhỏ, ta đã đem người mẹ thả, đem đồ vật giao cho ta.”
Hoàng Kim Đại Đế bằng cường đại tu vi điều khiển mình bộ mặt da thịt, không muốn làm cho đối phương nhìn ra bản thân tâm tình kích động, trên thực tế, nội tâm của hấn chỗ sâu đã sớm lật lên cơn sóng gió động trời.

Là nó!
Nhất định là nó!
Chiến Tranh Ma Ngẫu!
Đây là Ma Thần Chiến Tranh Ma Ngẫu!
Chí bảo a!

“Lão gia này, người nhìn ta, giống như kẻ ngu sao?” Đẳng Phi vẻ mặt châm chọc nhìn Hoàng Kim Đại Đế, nhưng đột nhiên cảm giác được trong tay màu tím tượng gỗ cùng mình trong lúc, đột nhiên nhiều một loại huyết mạch ngay cả tâm cảm giác, Đẳng Phi trong lòng hơi kinh hãi, nhưng trên mặt nhưng không có biểu lộ ra chút nào khác thường.

“Vật nhỏ, ngươi dám đùa bỡn ta?” Hoàng Kim Đại Đế thanh âm chột lạnh như băng, trong thiên địa nhiệt độ trong nháy mắt xuống đến băng điểm.

“Lão gia này, ta cũng không dám đùa bỡn ngươi, ngươi nhưng là Đại Đế cấp bậc cường giả trộm, ta làm sao dám đùa bỡn ngươi sao?” Đổng Phi trong lời nói tràn đầy trào phúng mùi vị, nói tiếp: “Ở xác định mẹ ta các nàng cũng hoàn toàn an toàn lúc trước, ta sẽ không đem vật này nộp đưa cho ngươi.”

“Vậy ngươi muốn như thế nào?” Hoàng Kim Đại Đế mạnh mẽ khắc chế lửa giận trong lòng, giọng nói lạnh lạnh nói, nhưng trong lòng ở cười lạnh: hoàn toàn an toàn? Ngươi biết mặt ngươi đối với là ai sao? Ta là Đại Đế! Là Hoàng Kim Đại Đế! Trên trời dưới đất, nào có ta đi không được địa phương? Cho dù các nàng chạy trốn tới Nam Vực, ta cũng giống nhau có thể đem các nàng..

Giết hết!

“Rất đơn giản, thả các nàng, ta ở, ba ngày sau đó, đồ ta tự nhiên có giao cho ngươi.” Đổng Phi nhìn Hoàng Kim Đại Đế, lạnh lùng nói: “Hơn nữa, ngươi không nên vọng tưởng ở các nàng trên người lưu lại thần thức ấn ký một loại đồ, nếu không, ngươi vĩnh viễn cũng đừng dự đoán được vật này.” Vừa nói, Đổng Phi giương một tay lên trung màu tím tượng gỗ.

“Không!” Hoàng vĩnh viễn là như vậy lời ít mà ý nhiều.

“Ta không đồng ý!” Cơ Tử Vân vô cùng kiên định.

“Ta không đáp ứng!” Liễu Thiển Hà thần thái kiên quyết.

“Sinh cùng tồn tại, chết chung huyệt!” Cơ Tĩnh Huyền lời nói lớn nhất đảm, gần như biểu lộ cõi lòng.

Vị Ương Minh Minh khóe miệng kéo kéo, lộ ra một cái yếu ớt nụ cười: “Các ngươi nói chuyện thật là nhanh, ta cũng không đi!”

“Các ngươi.

.” Đẳng Phi vẻ mặt im lặng nhìn mọi người, trong lòng tự nhủ thật đúng là một lòng một dạ nghĩ chịu chết a, ta nhưng là không muốn chết, các người nếu là đi trước, ta có ít nhất ba bốn thành năm chắc có thể từ lão gia hỏa này trong tay chạy trốn, có thể các người hiện tại cũng không đi, đây chính là ngay cả nửa thành năm chắc cũng không có.

Dưới mắt loại tình huống này, Đẳng Phi lại không thể truyền âm, phải biết rằng, đối diện vị kia nhưng là Đại Đế, truyền âm loại vật này, đối với đồng cấp Võ Giả mà nói hoàn hảo, đối với cao hơn bọn họ rất nhiều tầng thứ Đại Đế mà nói, căn bản vô dụng.

“Tiểu tử, Bồn đế có thể bằng tâm ma thể, chỉ cần người đem giao cho ta, Bồn đế tuyệt không thương tổn các người!” Hoàng Kim Đại Đế lúc này cũng không kịp cái khác, một lòng muốn đem Chiến Tranh Ma Ngẫu cầm trong tay, về phần này mấy người tánh mạng, cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu so với, ở trong mắt của hắn, căn bản không đáng giá nhắc tới! Hơn nữa, hắn không giết bọn hắn, có thể làm cho người khác tới giết a!

“Nếu như người không giao ra, vậy hôm nay, các người ai cũng đừng nghĩ cuộc rời đi!” Hoàng Kim Đại Đế thanh âm vô cùng rét lạnh.

Đẳng Phi lúc này cảm giác được trong tay màu tím tượng gỗ thượng bồng nhiên truyền đến một loại khát cầu, cái loại cảm giác này, chỉ hiểu mà không diễn đạt được bằng lời, giống như là đối với máu của mình thập phần khát vọng giống như.

Đẳng Phi đột nhiên nhớ tới, mình vừa mới nắm nó thời điểm, từng lấy tay lau một chút khóe miệng máu.

Chẳng lẽ là máu tím lại màu tím tượng gỗ?
Đằng Phi trong lòng thập phần nghi ngờ, mình khi còn bé tựa hồ nếm thử quá trên lên lấy máu, nhưng lại nửa điểm phản ứng cũng không có, tại sao nhưng bây giờ đi?
Trong lòng nhớ, Đằng Phi cố ý buông ra đôi với thương thế áp chế, wow hạ xuống, phun ra một miệng lớn hiện ra Kim Hoàng Sắc sáng bóng máu, rất “Không cẩn thận” phun ở tại màu tím tượng gỗ phía.

Hoàng Kim Đại Đế thấy vậy một trận đau lòng, cả giận nói: “Vật nhỏ, ngươi dám dơ bảo bối của ta, ta không để yên cho ngươi!”

“Bảo bối của ngươi? Theo không xong?” Đằng Phi bộ mặt trào phúng nhìn Hoàng Kim Đại Đế: “Địt mẹ mày a!”

Không đợi Hoàng Kim Đại Đế nổi giận, Đằng Phi trong tay màu tím tượng gỗ đột nhiên bộc phát ra một cổ nhu hòa tia sáng màu trắng, mặc dù phát sáng vô cùng, nhưng nhưng không một chút chói mắt cảm giác, tiếp theo, màu tím tượng gỗ giống như là đột nhiên sống lại giống như, từ Đằng Phi trong tay một nhảy dựng lên, thẳng tới giữa không trung, chợt trở nên to lớn!

Vốn là dấu hiệu năm mươi nơi đầu mạch địa phương, sáng lên mắt sáng kim sắc quang mang, giống như là kinh mạch lưu động giống như, kim sắc quang mang nối thành một mảnh, cả màu tím tượng gỗ, trong nháy mắt bị kim sắc quang mang bao trùm.

Một cổ phảng phát tới từ viễn cổ uy áp, từ màu tím tượng gỗ trên thân thể chợt bộc phát ra, lộ ra muôn đời thê lương mùi vị, phát ra một cái tràn đầy uy nghiêm Cổ lão thanh âm: “Thiên Đạo Ngũ Thập Trảm, giết!”

Thực lực mạnh vượt qua không ai bì nổi Hoàng Kim Đại Đế ở màu tím tượng gỗ lên không trung trong nháy mắt, cả người giống như là u mê giống như, kia nét mặt giống như gặp quỷ, hai mắt bắn ra không thể tin được quang mang, lầm bầm nói: “Không sai, quả nhiên là Chiến Tranh Ma Ngẫu, thật là nó, nhất định là nó! Nhưng nó làm sao có thể ngay tại lúc này thức tỉnh? Một cái không được Vương cấp thực lực người, làm sao có thể để nó thức tỉnh?”

Màu tím tượng gỗ sẽ không giải thích cho hắn, biến thành

người bình thường lớn nhỏ màu tím tượng gỗ hư không một trảo, trong tay liền nhiều ra một thanh màu vàng đại kiếm, một tay giơ lên, hướng phía Hoàng Kim Đại Đế mạnh mẽ bổ tới.

Như viễn cổ cự Thần khai thiên tích địa!

Trong thiên địa xuất hiện một đạo khổng lồ vô cùng vết thương, dọc theo người ra mấy ngàn trượng!

Hoàng Kim Đại Đế tốc độ nhanh đến không thể tin được, đồng thời trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm, kiếm khí tung hoành trăm trượng, nghênh hướng màu tím tượng gỗ, trong miệng phát ra chột quát: “Người là của ta, người là của ta!” “Giết!” Màu tím tượng gỗ trong miệng, lại một lần nữa truyền đến tràn đầy uy nghiêm Cổ lão thanh âm, màu vàng đại kiếm, mở ra hư không, ở trong nháy mắt, chém ra năm mươi kiếm! Rầm rầm rầm phanh!

Một cổ không thể địch nổi lực lượng, oanh ở Hoàng Kim Đại Đế đỉnh đầu, vị này thực lực kinh khủng để vương đại năng, ở màu tím tượng gỗ trong tay màu vàng đại kiếm Thiên Đạo Ngũ Thập Trảm trước mặt, nhưng hoàn toàn không có có bất kỳ hoàn thủ cơ hội, ở không được ba mươi chém thời điểm, liền phát ra một tiếng kinh thiên động địa kêu thảm thiết, cả người bị màu vàng đại kiếm chém thành hai nửa, để máu phun phi!

Một đạo nguyên thần từ Hoàng Kim Đại Đế trong thân thể bay ra, nghĩ muốn chạy trốn, phát ra hoảng sợ kêu rên, lại bị màu tím tượng gỗ trong tay màu vàng đại kiếm cho chém bết nhè, hoàn toàn hồn phi phách tán!

Trung Châu Vương gia Hoàng Kim Đại Đế, trực tiếp ngã xuống!

Trên bầu trời màu tím tượng gỗ, lúc này nên gọi hoàng kim chiến thần càng thêm chuẩn xác một số, bởi vì nó toàn thân, cũng tản ra Kim Hoàng Sắc quang mang, đó là năm mươi nơi đầu mạch điểm sáng, nổi thành một mảnh phát ra quang mang.

Trong chớp mắt kiếm chém Đại Đế, tượng gỗ nhanh chóng nhỏ đi, nhưng ngay sau đó hóa thành một Đạo kim sắc quang mang, không có vào Đẳng Phi mi tâm, trong thiên địa chỉ để lại bị Thiên Đạo Ngũ Thập Trảm mở ra cái kia Đạo kinh khủng vết thương.

Đặng Phi khỏe miệng thập phần khó khăn co rúm hạ xuống, nhìn thoáng qua mọi người, tựa hồ muốn lộ ra một cái mỉm cười, cả người nhưng lưng lay hai sáng ngời, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

“Nhi tử!”

“Công tử!”

“Đặng Phi.

.

.”

Mọi người một trận kinh hô, đỡ lấy Đặng Phi, nhưng ngay sau đó hai mặt nhìn nhau, cơ hồ hoài nghi mình là đang nằm mơ.

Một cái Đại Đế, lại bị Đặng Phi trong tay một cái tượng gỗ cho chém, chém đứt khoát lưu loát, dễ dàng cực kỳ!

Cơ Tử Vân giống như là nhớ ra cái gì đó, sắc mặt khẽ biến, hướng về phía Vị Ương Minh Minh nói: “Chúng ta tạm thời đi không được nữa, nơi này người nên quen thuộc, tìm một người không ai biết đến địa phương .”

Vị Ương Minh Minh có chút mờ mịt gật đầu, cả người còn không có từ vừa mới trong rung động phục hồi tinh thần lại.

Giết Đại Đế.

.

.

Thiên nột, đây quả thực thật bất khả tư nghị.

.

.

Ngay khi màu tím tượng gỗ hóa thân hoàng kim chiến thần trong nháy mắt, Thần Vực Đảo, Trung Châu, Nam Vực, Đông

Hải, Tây Vực, Bắc Cương những chỗ này vô số quanh năm bế quan người đồng thời mở ra hai mắt, lộ ra không thể tin được ánh mắt, ánh mắt kia trung, cũng đều mang theo một cỗ lái đi không được vẻ sợ hãi.

Trong miệng không sai biệt lắm đồng thời lâm bảm tự nói, nói, cũng là cùng một chuyện: “Chiến Tranh Ma Ngẫu xuất thế, tuyệt thế bảo vật phải ra khỏi, thiên hạ muốn loạn !”

Thần Vực Đảo thượng, mấy vị không biết có bao nhiêu năm chưa có xuất thế lão tổ rồi rút đi ra bế quan động phủ, ngẩng đầu nhìn trời, mặt lộ vẻ suy tư , nhưng ngay sau đó một cái bồi phẫn già nhất thực lực mạnh nhất lão tổ thanh âm vang dội Thần Vực quần đảo.

“Thần Vực Đảo xuất thế, công phạt thiên hạ!”

Trung Châu, Phượng Hoàng huyết mạch Cơ gia, Huyền Vũ huyết mạch Vương gia, Thần Long huyết mạch Ngạo gia, Băng Long huyết mạch Vị Ương gia, Bạch Hổ huyết mạch Âu Dương gia, Chu Tước huyết mạch Tây Môn gia.

.

.

Cơ hồ sở hữu cao nhất nhà giàu có lão tổ tông, rồi rút xuất quan, hiệu lệnh gia tộc, triệu tập sở hữu đệ tử, chuẩn bị chiến đấu!

Cùng lúc, Đông Hải, Tây Vực cùng với Bắc Cương nhà giàu có đại tộc lão tổ tông, đồng thời xuất quan, truyền lệnh gia tộc, thiên hạ đại loạn, lối đi mở ra, thế giới đem Quy Nhất, một cuộc huyết chiến, ngay khi trước mắt, phân phó sở hữu gia tộc thành viên, làm tốt chiến đấu chuẩn bị!

Mà thông hướng các nơi trong thông đạo, sở hữu thượng cổ trận pháp, vô luận là hoàn hảo, hay là không trọn vẹn, rồi rút phát mở, đem phong ấn không biết bao nhiêu năm lối đi, tạc được nát bấy, cái này không lộ vô cùng thế giới, Trung Châu, Nam Vực, Tây Vực, Đông Hải, Bắc Cương trong lúc, không tiếp tục tắc!

Chuyện này người khởi xướng Đằng Phi, cũng đang một chỗ cực kỳ bí ẩn trong sơn động, hôn mê bất tỉnh.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 377: Thượng Cổ Đại Thế Giới!

>

“Kia liền lời tiên đoán, cánh thật sự.

.

.” Trong sơn động, Liễu Thiên Hà mặt lộ vẻ hoảng sợ, lẩm bẩm tự nói.

Cơ Tử Vân mặt sắc mặt ngưng trọng, lo lắng nhìn hôn mê bất tỉnh nhi tử, cũng nhẹ nói nói: “Lại thật sự ứng nghiệm, hắc còn không có thành Đế, làm sao bây giờ?”

Hoàng cùng Cơ Tĩnh Huyền cùng với Vị Ương Minh Minh tam nữ, liền đều là không hiểu ra sao, cho tới bây giờ, các nàng cũng không rõ ràng lắm rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

Cái chỗ này, là Vị Ương Minh Minh mấy năm trước rời nhà lịch lãm lúc phát hiện, thập phần bí ẩn, linh khí rất chân, là một chỗ bế quan nơi tốt, người bình thường rất khó tìm kiếm được chỗ này.

“Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?” Cơ Tĩnh Huyền nhin không được hỏi.

Cơ Tử Vân nhìn thoáng qua Liễu Thiên Hà: “Người cũng biết kia lời tiên đoán?” Vừa nói vừa chợt hiểu ra nói: “Ta hiểu được, người thật sự nên biết kia lời tiên đoán.”

Cơ Tử Vân nhìn thoáng qua Cơ Tĩnh Huyền, nói: “Căn cứ rất nhiều thượng cổ thời đại ghi lại, minh xác vạch, thượng cổ Thần chiến cho chúng ta thân ở cái thế giới này bị phân cách thành năm đồng đại lục, theo thứ tự là Trung Châu, Nam Vực,

Đông Hải, Tây Vực cùng Bắc Cương, này năm đồng đại lục bị sau khi tách ra, chỉ có một chút hiện đây thượng cổ trận pháp lồi đi, lẫn lộn và thông nhau, nhưng muốn thông qua những thông đạo này, muốn trải qua thiên tân vạn khổ, từng có vô số người nếm thử quá, cũng thất bại, đến hậu kỳ, những thông đạo này, cơ hồ cùng cấp Vu Cấm, năm đồng đại lục trong lúc, cũng gián đoạn liên lạc.”

“Nghe nói đây là Thánh Thần cùng Ma Thần liên thủ làm, mục đích, là vì phòng ngừa cái thế giới này lần nữa bộc phát cái loại này kinh khủng chiến tranh.” Cơ Tử Vân vừa nói, thở dài một tiếng: “Bất quá, bọn họ nhưng lưu lại một phần truyền thừa cùng thứ nhất lời tiên đoán, nói làm có một ngày, bọn họ truyền thừa tái hiện hậu thế, cái thế giới này, sẽ khôi phục đến thượng cổ thời đại bộ dáng, nói cách khác, cách trở năm đồng đại lục ở giữa chướng ngại, đem hóa thành hư vô.”

Vị Ương Minh Minh mâu quang chớp động, ở một bên nói:

“Ý tứ này nói đúng là, thế giới, có bởi vì Thánh Thần cùng Ma Thần người thừa kế xuất thế, mà một lần nữa biến thành thượng cổ thời đại cái kia đại thế giới, năm người đại lục trong lúc, ở không có có bất kỳ cách trở?”

Cơ Tử Vân gật đầu, nói: “Không sai, người cũng thấy đấy, Đằng Phi hấn.

.

.

Chính là người thừa kế, kia Chiến Tranh Ma Ngẫu, không biết sao, thậm chí ngay tại lúc này sống lại, mà ngay cả Đại Đế cũng làm trong tay của nó vong hồn.

Chiến Tranh Ma Ngẫu xuất thế, loạn thế phủ xuống, hết thảy mọi thứ trật tự, đều muốn bị đánh loạn, nặng hơn nữa mới phân phối.”

“Chuyện này, cho có quan hệ gì sao?” Cơ Tĩnh Huyền nhìn Cơ Tử Vân: “Cho dù Đằng Phi hấn là hết thảy sự kiện khơi mào, đối với chúng ta chỉ phải ẩn trốn, không phải không có chuyện gì sao?”

“Trốn?” Cơ Tử Vân lộ ra một cái bất đắc dĩ nụ cười: “Hướng

kia trốn? Người có biết hay không, loạn thế đã tới, cả đại thế giới sở hữu cường giả đem rồi rít xuất thế, bọn họ tương hội tìm kiếm Thánh Thần cùng Ma Thần truyền thừa, cũng như muốn làm của riêng, thiên hạ to lớn, khó có dung thân chỗ.” Liều Thiển Hà nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Không nghĩ tới này lời tiên đoán nhanh như vậy tựu ứng nghiệm, ta còn tưởng rằng, thế nào cũng muốn hấn trở thành Đại Đế sau.

.

.”

Cơ Tử Vân nói: “Chuyện đã phát sinh, lại đi nghĩ cũng không có gì ý nghĩa, hiện tại là tối trọng yếu, là muốn Đăng Phi tỉnh lại, chúng ta tốt mới quyết định.”

Vừa nói, Cơ Tử Vân nhìn Vị Ương Minh Minh: “Loạn thế phủ xuống, các người Vị Ương gia cũng nhất định phải triệu hồi sở hữu ở bên ngoài đệ tử, người là tính thế nào?”

“Ta? Ta bây giờ là công tử thị nữ, đương nhiên là công tử đi đâu ta ở đâu.” Vị Ương Minh Minh mang trên mặt nụ cười, nói: “Trước đó ta liền có dự cảm, công tử thân phận không đồng nhất, không nghĩ tới dĩ nhiên là Thánh Thần cùng Ma Thần người thừa kế.”

Cơ Tử Vân cười cười, không nói thêm gì, thầm nghĩ trong lòng: nói chuẩn xác, Đăng Phi là Vĩnh Hằng Chi Địa cao nhất huyền bí người thừa kế! Cho dù Thánh Thần cùng Ma Thần, cũng bất quá là Đăng Phi sư phụ huynh mà thôi.

Bởi vì vô luận là Thiên Đạo 50 Đầu Mạch Đại Pháp, hay là màu tím tượng gỗ, cũng không phải là Thánh Thần cùng Ma Thần sáng tạo ra, tạo ra tới, Thánh Thần cùng Ma Thần một thân thực lực, cũng đồng dạng nguyên đến từ hai thứ này đồ! Liều Thiển Hà lúc này đột nhiên nói: “Nhưng thật ra.

.

.

Cái này loạn thế đến, cũng không phải là một điểm chỗ tốt cũng không có.”

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn hướng Liều Thiển Hà, Liều

Thiên Hà khẽ mỉm cười, hướng về phía Cơ Tử Vân nói:
“Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch, cũng sẽ tùy theo xuất thế.”

Cơ Tử Vân đầu tiên là sửng sốt một chút, nhưng ngay sau đó kịp phản ứng, kinh hô: “Quả thật, bản thân ta là cho quên chuyện này, xem ra, chúng ta trong khoảng thời gian ngắn, không thể rời đi Trung Châu!”

Không đợi Cơ Tĩnh Huyền cùng Vị Ương Minh Minh đặt câu hỏi, Cơ Tử Vân nói: “Cái thế giới này vừa mới tạo thành chỉ sơ, các loại thiên tai không ngừng, nhưng ngày như vậy địa sơ khai lúc thiên tai trung, đồng dạng nương theo lấy khổng lồ cơ duyên hòa hảo nơi, tinh thuần vô cùng thiên địa tinh khí, có tạo thành một số cường đại vô cùng linh thạch.

Những thứ này linh thạch, căn cứ phẩm chất, chia làm Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch.

Những thứ này nghịch thiên chí bảo hơn phân nửa chôn dấu ở cổ, mấy mươi vạn năm không thấy mặt trời, hôm nay thiên địa đột biến, thế giới Đại Đồng, những thứ kia bảo vật, cũng có thể hiện thế.

Ai, này vừa đem khiến cho một cuộc gió tanh mưa máu tranh đoạt, bất quá chuyện này, người biết cũng không nhiều, chúng ta có lẽ.

.

.

Có lẽ còn có thể chiếm cứ một số ưu thế.”

“Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch, Thiên Đế Thạch?”

Vị Ương Minh Minh trong miệng lầm bầm tự nói, suy tư một hồi, nhưng ngay sau đó nói: “Ta thật giống như từng ở gia tộc Cổ lão ghi lại trong nhìn thấy vượt qua kiểm tra tại sự miêu tả của bọn nó, nghe nói được Thiên Thánh Thạch một khối, người bình thường có thể nhập thánh, được Thiên Vương Thạch một khối, có thể Thành vương người, được Thiên Đế Thạch một khối, có thể thành Đại Đế!”

“Cái gì? Còn nữa loại vật này? Đây.

.

.

Cái này không thể nào sao!” Cơ Tĩnh Huyền lên tiếng kinh hô, mà ngay cả không thích nói chuyện Hoàng trong mắt đều là tia sáng lóe ra.

Bất quá loại vật này thật sự quá nghịch thiên điếm , quả thực phá vỡ mọi người trong lòng đối với võ đạo nhận tri.

“Cõi đời này, tại sao có thể có loại vật này? Một khối linh thạch, có thể để một người bình thường thành thánh xưng vương thành Đế?” Cơ Tĩnh Huyền cảm giác khó có thể tin.

Cơ Tử Vân cười lắc đầu: “Mặc dù không có khoa trương như vậy, nhưng là không khác nhau lắm, mượn Thiên Thánh Thạch mà nói, hẳn đến không thể để cho một người bình thường thành thánh, bất quá để một cái Đấu Tôn trong nháy mắt thành thánh, hay là không thành vấn đề.

Thiên Vương Thạch lời nói, để một cái Đấu Thánh trong nháy mắt trở thành Vương giả, cũng là không thành vấn đề.”

“Nói cách khác, một khối Thiên Đế Thạch, có thể làm cho Vương giả, trực tiếp trở thành Đại Đế?” Cơ Tĩnh Huyền vẻ mặt không thể tin được, cơ hồ lên tiếng kinh hô.

Liễu Thiển Hà cùng Cơ Tử Vân đồng thời gật đầu, các nàng đều là nhận được quá Thánh Thần truyền thừa người, đối với loại này thuyết pháp, rất tin không nghi ngờ.

Vị Ương Minh Minh mắt lộ ra mong được quang mang, phàm là Võ Giả, ai không dự đoán được loại này nghịch thiên bảo vật? Lấy nàng hiện tại cảnh giới, nếu là nhận được một khối Thiên Đế Thạch, trong nháy mắt có thể thành Đế a!

Đừng nói là nàng, trong sơn động này mấy người, người không phải là?

“Cô cô cũng những đồ này phân bố?” Vị Ương Minh Minh

nhìn Cơ Tử Vân hỏi.

Cơ Tử Vân cười cười: “Loại vật này, ta thế nào sẽ biết, bất quá, có một người nhất định biết.”

“Ai?” Vị Ương Minh Minh trong mắt lóe ra cực nóng quang mang, ti không che dấu chút nào nàng khát vọng.

Cơ Tử Vân cười nói: “Người công tử, con ta.”

“Hắn?” Vị Ương Minh Minh nhìn trong hôn mê Đằng Phi, có chút khó có thể tin nói: “Hắn thế nào sẽ biết?”

“Bởi vì hắn là Chiến Tranh Ma Ngẫu người thừa kế, chỉ có hắn, mới có thể tìm được vài thứ kia, cho nên, người hiện tại đã biết rõ, tại sao sở hữu thế lực lớn, cũng sẽ tìm kiếm hắn sao?” Liễu Thiên Hà nói chuyện đồng thời, để ý quan sát Vị Ương Minh Minh nét mặt.

Mấy người này trong, chỉ có Vị Ương Minh Minh không thể nhận được toàn bộ tín nhiệm, dù sao nàng là Vị Ương gia thiên tài cô bé, đi theo Đằng Phi thời gian ngắn ngủi, ai biết nàng có thể hay không sinh ra một số ý niệm khác trong đầu.

Dù sao Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch loại này bảo vật không giống với cái khác, này là có thể trong nháy mắt tạo ra được một cái thế lực cường đại nghịch thiên nặng bảo a!

Vị Ương Minh Minh lập tức vẻ mặt nghiêm túc nói: “Chúng ta đây nhất định phải đem thân phận của hắn ẩn giấu đi, tự chúng ta, đồng dạng cũng muốn ẩn giấu đi, chuyện này nếu là một công khai bí mật, như vậy.

.

.

Coi như là gia tộc của ta, chỉ sợ cũng phải sinh ra một số không tốt ý niệm trong đầu.”

“Chẳng lẽ ngươi cũng chưa có động tâm quá sao?” Liễu Thiên Hà cười mà như không cười nhìn Vị Ương Minh Minh.

Vị Ương Minh Minh đầu tiên là sững sốt, nhưng ngay sau đó nhìn thoáng qua Cơ Tử Vân nhóm người, có chút xuống thấp cười khổ nói: “Ta hiểu được, nơi này, nhưng thật ra theo ta một cái là người ngoại, các ngươi là không tín nhiệm của ta.” Liễu Thiên Hà lắc đầu, nói: “Sự tình trọng đại, không phải không tín nhiệm ngươi, chuyện này quan hệ Đẳng Phi sinh tử, đồng dạng cũng quan hệ rất nhiều người sinh tử, ngươi có thể ở Hoàng Kim Đại Đế áp bách, kiên trì lưu lại, nhưng thật ra chúng ta đã tiếp thu ngươi, bất quá có một chút, Vị Ương Minh Minh tiểu thư, ngươi có thể bằng tâm ma thể, coi như là gia tộc của ngươi tìm tới ngươi, ngươi cũng sẽ đứng ở Đẳng Phi bên này sao?”

Vị Ương Minh Minh không chút do dự, phát ra lời thề.

Tâm ma lời thề, đối với Thánh cấp trở xuống Võ Giả mà nói, không có tác dụng gì, thậm chí rất nhiều Thánh cấp trở xuống Võ Giả, căn bản cũng không biết có tâm ma lời thề chuyện này.

Nhưng đối với Thánh cấp bằng người trên mà nói, tâm ma lời thề, đã coi như là nặng nhất lời thề.

Bởi vì một khi làm trái với lời thề, sẽ tạo thành một cái tâm ma, ở tương lai muốn đột phá thời điểm, cái này tâm ma, đem trở thành muốn chết đồ!

Không có ai có bằng tánh mạng của mình nói giỡn, cho nên, tâm ma lời thề, đối với những thứ kia cường giả mà nói, không phải là tùy tiện phát.

Gặp Vị Ương Minh Minh bằng tâm ma thể, Liễu Thiên Hà thở dài một hơi, đồng thời có chút áy náy nói: “Hy vọng ngươi không nên ghi hận ta, ta đó cũng là vì mọi người tốt.”

Vị Ương Minh Minh gật đầu: “Ta hiểu, ta nếu lựa chọn đi theo bên cạnh hấn, tựu tuyệt không xảy ra bán hấn.”

Cơ Tĩnh Huyền ngồi ở Đẳng Phi bên cạnh, có chút lo lắng nói: “Đã vài ngày, hấn thể nào còn không có tỉnh lại?”

Cơ Tử Vân lắc đầu, sờ sờ Cơ Tĩnh Huyền đầu, nói: “Yên tâm đi, không có chuyện gì, vận dụng Chiến Tranh Ma Ngẫu lực lượng, chém giết một người Đại Đế, đối với hấn mà nói, quá mức miễn cưỡng, hôn mê mấy ngày là rất bình thường, mấy

ngày nữa sẽ tốt.”

Rất cục, Đăng Phi ở hôn mê ngày thứ chín, rất cục tỉnh lại.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 378: Chiến Tranh Ma Ngẫu!

>

Cả người suy yếu được không còn nguyên vẹn, 35 xử đấu mạch giữa Đấu khí gần như biến mất, đấu hạch trở nên ảm đạm không ánh sáng, trong đan điền hỗn độn khí cũng biến thành mỏng manh rất nhiều, Đằng Phi lúc này trạng thái, xem như một cái Đấu Thánh, cũng có thể dễ dàng đánh bại hẳn.

e khán

Bất quá tất cả chuyện này, đều là tạm thời, chậm rãi có thể khôi phục lại đây, sở dĩ mọi người đều không có quá lo lắng.

Tại đã được biết đến phát sinh hết thảy chuyện sau, Đằng Phi cũng không có cảm thấy e ngại, hẳn từ tu luyện Thiên Đạo Ngũ Thập đấu mạch ngày đầu tiên lên, cũng đã dự liệu đến của mình cái này cả đời đường, sẽ không quá bằng phẳng.

Hiện giờ này loạn thế phủ xuống, với hắn mà nói, tựa như một khối đá mài đao đồng dạng, chỉ có trải qua ma luyện, mới có thể càng thêm phong mang!

“Đúng rồi, cái kia tử sắc rồi gỗ, đi đâu?” Đằng Phi đột nhiên nhớ tới cứu mình một mạng tử sắc rồi gỗ, nếu không có tử sắc rồi gỗ đột nhiên phát uy, chỉ sợ tất cả mọi người hội chịu khổ hoàng kim Đại Đế độc thủ.

“Ta nhìn thấy, nó bay vào ngươi mi tâm của.” Cơ Tĩnh Huyền nói.

“Ân? Bay vào ta mi tâm của?” Đằng Phi hơi khẽ cau mày, tiến vào đến tinh Thần Thức Hải ở bên trong, từ Thanh Long lão tổ rời đi thân thể hắn sau, Đằng Phi đã muốn thật lâu không có đi

vào của mình tinh Thần Thức Hải.

Vừa tiến vào tinh Thần Thức Hải, Đẳng Phi trực tiếp làm cho hoảng sợ một trận, của mình tinh Thần Thức Hải không biết từ lúc nào, trở nên rộng lớn vô ngân, liếc mắt một cái nhìn không tới cuối, nơi nơi lưu lại hấn tu luyện qua các loại công pháp ẩn ký, mấy cái bên kia ẩn ký, đằng bay qua chưa từng có thấy quá.

Ví như Thiên Đạo Ngũ Thập đầu mạch vận chuyển phương thức, tại tinh Thần Thức Hải ở bên trong, hình thành một đám ẩn ký, Đẳng Phi một đám nhìn qua, thế nhưng lại có mới lĩnh ngộ!

Lôi Sát đồng dạng cũng thế, một pho thấy không rõ thể diện Chiến thần, huy động chiến phủ Luyện Ngục, thi triển Lôi Sát, lưu lại một chuỗi dài thật dài ẩn ký, kéo dài xuất rất xa.

Bát Bộ Thiên Long quyết trong đó, ẩn ký dài nhất, thi Đẳng Phi tới tinh thông Già Lâu La Tâm Kinh!

Vô Danh quyền pháp, chiêu số mặc dù rất ít, nhưng ẩn ký lại thật dài, cơ hồ nhìn không thấy đầu, hư vô sinh hỗn độn, hỗn độn sử sinh nhất, cả đời 2,3 diễn vạn vật!

Nhất là tam diễn vạn vật ẩn ký, vô cùng phức tạp, nhìn xem Đẳng Phi có chút nhãn hoa liêu loạn, thậm chí không thể tin được, này là bản thân lĩnh ngộ Vô Danh quyền pháp.

Ngoại trừ như vậy ra, hoàn có rất nhiều người ẩn ký, từ nhỏ đến lớn, cơ hồ tất cả Đẳng Phi trông thấy hấn, ở trong này đều có thể tìm tới thân ảnh của bọn họ.

Có rất nhiều người Đẳng Phi thậm chí cũng sớm đã quên mất, tinh Thần Thức Hải ở bên trong, như trước lưu lại bọn họ lưu lại ẩn ký.

Thần kỳ hơn thi, Đẳng Phi đi đến bất kỳ một cái nào ẩn ký trước mặt, dung nhập vào này ẩn ký giữa đi, trong đầu lập tức sẽ xuất hiện cùng này ẩn ký có liên quan tất cả mọi chuyện!
“Này.

.
.
Đây rồi cuộc là chuyện gì xảy ra?” Đẳng Phi trong lòng vô cùng kinh ngạc, đồng thời cảm giác được từng đợt mừng như điên.

Tinh Thần Thức Hải phát sinh loại biến hóa này, hiển nhiên không phải chuyện xấu, ý vị này về sau Đẳng Phi vô luận là tu luyện vẫn là trải qua chuyện, toàn cũng sẽ ở tinh Thần Thức Hải trung lưu lại ấn ký, dù là hấn quên, chỉ cần đi vào đến tinh Thần Thức Hải trung tìm được này ấn ký, đầy đủ mọi thứ, lập tức sẽ nhớ tới!

Đẳng Phi đắm chìm tại tinh Thần Thức Hải ở bên trong, thấy Lục Tử Lăng lưu lại ấn ký, Đẳng Phi thử câu thông một chút kia ấn ký, trong đầu lập tức xuất hiện một bức tranh.

Đẳng Gia trấn, mang năng bờ sông, một gã bạch y nữ tử, im im lặng lặng nằm ở cạnh bờ sông trên bờ cát.

.
.

Đây đúng là Đẳng Phi mới quen Lục Tử Lăng hình ảnh!
“Thật tốt quá!” Đẳng Phi nhin không được tại tinh Thần Thức Hải trung cười ha hả.

Bất quá Đẳng Phi cũng không có tìm được tử sắc rồi gỗ tung tích, thử dụng tinh thần lực đi liên hệ, rốt cục được đến một tia đáp lại, kia trang nghiêm túc mục thanh âm, phảng phất từ Viễn Cổ truyền đến: “Chủ nhân tôn kính , người khỏe!”
“Ngươi, ngươi là cái kia tử sắc rồi gỗ?” Đẳng Phi rất giật mình, không ngờ kia tử sắc rồi gỗ thế nhưng thật là có ý thức.

Tuy nói hôn mê tiền hấn đã muốn thấy tận mắt biết đến tử sắc rồi gỗ uy lực, khả giờ phút này hấn là vẫn còn có chủng phi thường cảm giác.

“Tử sắc rồi gổ? Ha hả, ta xưng hô có rất nhiều, bất quá, gọi nhiều nhất, thị chiến tranh Ma Ngẫu.” Cổ lão thanh âm ở bên trong, mang theo một tia âm áp, cũng chỉ có đôi mắt chủ nhân thời điểm, chiến tranh Ma Ngẫu mới có thể lưu lộ xuất loại tâm tình này, đôi mắt địch nhân, nó là kinh khủng sát thần, trong mắt chỉ có chém giết.

“Kia, có thể cho ta nói một chút, về chuyện của ngươi sao?”
Đằng Phi hỏi, đồng thời hựu mọi nơi đánh giá: “Nghe nói ngươi bay đến ta tỉnh Thần Thức Hải ở bên trong, nhưng ta tại sao không thấy được ngươi?”

“Về chuyện của ta, không có gì đáng nói, núi sông bể tan tành, vạn cổ tang thương, thời gian có thể giết chết hết thảy, hiện tại tồn tại, là quá khứ chưa, bây giờ hư vô, là quá khứ tồn tại.”
Chiến tranh Ma Ngẫu nói vài câu nhượng Đằng Phi khó có thể hiểu thoại, sau đó lại nói: “Là ta, đem ngươi tỉnh Thần Thức Hải đổi thành cái dạng này, ngươi là vĩnh hằng chi chủ đời thứ chín người thừa kế.”

“Vĩnh hằng chi chủ? Đời thứ chín người thừa kế?” Đằng Phi bị hai người này từ cấp lộng mộng.

“Đúng vậy, vĩnh hằng chi chủ, chính là sáng lập Thiên Đạo Ngũ Thập đầu mạch cùng ta đại nhân, đại nhân pháp lực Thông Thiên Triệt Địa, đã tồn tại không biết nhiều ít cá kỷ nguyên, cuối cùng nhưng vẫn là bại bởi thời gian, không có thể chân chánh vĩnh hằng, nhưng hấn tan mất trước, đã từng đã thề, thuyết: cứu thế Luân Hồi, đánh bại thời gian.”

“Cứu thế Luân Hồi đánh bại thời gian?” Đằng Phi nhúc đầu, mặt chữ ý nghĩa bất khó lý giải, nhưng lại làm hấn càng thêm khôn hoặc.

“Pháp lực của đại nhân Thông Thiên Triệt Địa, mặc dù không địch lại thời gian, nhưng hai mắt hấn, có thể nhìn thấu vũ trụ, nhìn đến vô số năm sau đích tương lai, đại nhân cơ trí cùng thực lực, đều là chí cao vô thượng, chủ nhân ngươi, chính là đại nhân thứ chín thế Luân Hồi, thời gian, chắc chắn tại trên tay của ngươi chung kết.” Cổ lão thanh âm, mang theo một tia cuồng nhiệt.

“đợi một chút, vân vân, chiến tranh Ma Ngẫu tiên sinh, ta hoàn thị có chút không rõ, có mấy vấn đề muốn hỏi, thứ nhất, vĩnh hằng chi chủ, rốt cuộc là ai? Thứ hai, ta thể nào lại là hắc thứ chín thể Luân Hồi? Ta là ta, ta không thể nào là một người khác!” Đằng Phi giọng của thập phần nghiêm túc, mặc dù đến bây giờ hắc vẫn không hiểu tất cả chuyện này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, nhưng hắc vẫn có loại Vận Mệnh điều khiển tại trong tay người khác cảm giác, này, là hắc tuyệt không có thể dung nhẫn.

“Như ý mong muốn, chủ nhân của ta.” Thanh âm già nua không có một chút không kiên nhẫn, giải thích: “Vĩnh hằng chi chủ, quả thật là Vĩnh Hằng Chi Địa chủ nhân, bất quá bây giờ Vĩnh Hằng Chi Địa, đã muốn cùng tới hoàn toàn bất đồng, muốn trở thành Vĩnh Hằng Chi Địa chủ nhân, phải nhờ vào chủ nhân ngài cố gắng của mình.

Ở trong này, ta có một cái nho nhỏ đề nghị, chủ nhân ngài có thể đem bên cạnh mấy cái bên kia hồng nhan tri kỷ thực lực tăng lên, các nàng tại tương lai xa xôi, đều đều trở thành chủ nhân ngài phi tử, cũng đều trở thành ngài tấn công Vĩnh Hằng Chi Địa, lại lần nữa trở thành vĩnh hằng chi chủ trọng yếu giúp đỡ.”

“Ách.

.

.

Chuyện này tiên đề qua một bên, trước tiên nói một chút về, cái kia cửu thể Luân Hồi là chuyện gì xảy ra?” Đằng Phi lòng không yên khoát tay.

“Tốt, cửu thể Luân Hồi, mỗi một thể, mặc dù đều là linh hồn của đại nhân, nhưng mỗi một thể, kỳ thật đều là một hoàn toàn độc lập nhân cách, chủ nhân tôn kính, đại nhân từng có nói qua, này hoa phi bỉ hoa, trên đời không có hai mảnh hoàn toàn giống nhau Diệp Tử, sở dĩ, chủ nhân có thể yên tâm, chủ nhân thị chủ nhân, đại nhân thị đại nhân, đại nhân đã tan mất tại thời

gian trong tay, sẽ không lần nữa xuất hiện.

Chủ nhân phải làm, chính là thực hiện ý chí của đại nhân, đánh bại thời gian.” Thanh âm già nua, nghe vào thập phần nghiêm túc, mà nghiêm túc: “Này, thị chủ nhân ngài Vận Mệnh, không cách nào sửa đổi.”

“Vận Mệnh, không cách nào sửa đổi?” Đằng Phi ngữ khí có chút không tốt, hần hận nhất chính là Vận Mệnh hai chữ này! Vận Mệnh làm hần từ nhỏ mất đi phụ thân, đã không có mẫu ái; Vận Mệnh, làm hần trở thành một phế vật, không thể tu luyện, bị người trào phúng; Vận Mệnh, làm hần đi bước một giống như được tôn sùng đi về phía trước giống như, chiếm được rất nhiều, cũng mất đi rất nhiều.

Đằng Phi không tin số mệnh, càng không muốn trở thành vận mạng đầy tớ.

Thủy chung tin tưởng vững chắc, Vận Mệnh, yếu nắm giữ ở trong tay mình!

“Đúng vậy, không cách nào sửa đổi.” Thanh âm già nua, tượng là không có cảm giác được Đằng Phi không vui, thập phần kiên định trả lời Đằng Phi.

“Nếu như, ta cái gì cũng không tổ đâu?” Đằng Phi cười lạnh vắn.

“Ta giác tỉnh, ý nghĩa thế giới này trật tự đã xảy ra thay đổi, đã từng bị ngăn cản ngũ khối đại lục, đã muốn liên và thông nhau cùng một chỗ, hơn nữa mấy cái bên kia Ngụy Thánh Thần Ma thần hậu duệ, cũng chỉ là Thần Vực trên đảo những cư dân kia, đều cũng nơi nơi tìm kiếm chủ nhân, chủ nhân nếu muốn sống sót, nhất định phải phản kháng, phải không ngừng đề thăng.” Thanh âm già nua, kiên nhẫn giảng giải.

“Mẹ nó.” Đằng Phi nhin không được thấp giọng mắng một câu, theo sau nghi hỏi “Ngụy Thánh Thần Ma thần hậu duệ? Thần Vực đảo này đám người không phải tự xưng Thánh Thần hậu duệ sao? Chẳng lẽ không phải?”

“Thánh Thần cùng Ma thần, chỉ là vĩnh hằng chi chủ truyền

thừa thủ hộ nhân, bọn họ không có hậu duệ, bọn họ đi vào thế giới này, chính là vì cấp vĩnh hằng chi chủ thứ chín thể Luân Hồi đưa tới Thiên Đạo Ngũ Thập đầu mạch cùng ta.” Thanh âm già nua, đề cập Thánh Thần cùng Ma thần thời điểm, ngữ khí lạnh nhạt, không có một tia tôn kính, nói tiếp: “Thượng Cổ Thần Chiến, cũng là ta khởi xướng! Thần Vực trên đảo này đám người, cũng chỉ là Thần Chiến trung dư âm nghiệt.”

“Cái gì? Thần Chiến là người khởi xướng? Đây.

.

.

Đây cũng là vì cái gì?” Đẳng Phi cảm giác đầu óc của mình khoái dùng không đủ rồi, việc này, nếu như xuất ra đi thuyết cho người khác, nhất định sẽ cho rằng Đẳng Phi Phong Liễu, bởi vì này quá hoang đường!

“Thánh Thần cùng Ma thần, mang theo vĩnh hằng chi chủ truyền thừa, lại sinh ra không nên có ý nghĩ, bọn họ tu luyện Thiên Đạo Ngũ Thập đầu mạch, đồng thời liều mạng nuôi trồng thể lực, Thánh Thần xây dựng Đấu Tinh Cổ Điện, Ma thần xây dựng Ma Long ám điện, mưu toan đẳng đại nhân thứ chín thể Luân Hồi xuất thế hậu, giết chết đại nhân thứ chín thể Luân Hồi, đánh cấp vĩnh hằng chi chủ vị.

Này, phải không được cho phép, sở dĩ, bọn họ bị tàn phá.” Thanh âm già nua, không chút nào tình cảm ba động, tựa như đang nói nhất kiện cực kỳ bình thường chuyện tình.

“Mạt.

.

.

Mạt sát? Đây, điều đó không có khả năng đi? Căn cứ rất nhiều ghi lại, không phải nói Thánh Thần cùng Ma thần dừng tay ngưng chiến, phản hồi Vĩnh Hằng Chi Địa sao?” Đẳng Phi kinh ngạc hỏi, thậm chí nói này chiến tranh Ma Ngẫu, cũng quá có thể khoát lác đi?

“Mấy cái bên kia ghi lại, là ta lưu lại.” Thanh âm già nua rất bình thản: “Để mơ hồ những người khác, hiện giờ ta tiếp tục xuất thế, chẳng những thế giới này có thể cảm ứng được, Vĩnh Hằng Chi Địa nơi đó, cũng sẽ có nhân cảm ứng được, sở dĩ, để lại cho người thời gian, không nhiều lắm.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 379: Vĩnh Hằng Chi Chủ!

>

“Vĩnh Hằng Chi Địa.

.

.

Móa!” Đẳng Phi hung hăng lật nhào một cái liếc mắt, hiện tại hắn một thân thực lực liên vương cấp cũng chưa tới, tuy nói có thể quét ngang vương cấp, mà tại Đại Đế trước mặt, căn bản không cú khán.

Tùy tiện một cái Đại Đế, cũng có thể đưa tay gian tiêu diệt hắn.

Tựa như lần này, nếu như không phải chiến tranh Ma Ngẫu ra tay, bọn họ cũng đã bị tàn phá.

Không nghĩ tới bây giờ thậm chí ngay cả Vĩnh Hằng Chi Địa đều phải tham dự vào.

.

.

Điều này làm cho Đẳng Phi liên sợ hãi ý niệm đều không sinh ra, chỉ còn lại có bất đắc dĩ.

Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu xông lên đầu, Đẳng Phi

theo bản năng hỏi “Người nói ta là vĩnh hằng chi chủ thứ chín thế Luân Hồi, tiền tám thứ Luân Hồi vĩnh hằng chi chủ, đều là cái gì kết cục?”

Chiến tranh Ma Ngẫu rơi vào trầm mặc, tựa hồ đang suy tư trả lời thế nào Đằng Phi, điều này làm cho Đằng Phi sản sinh một ít không tốt lắm liên tưởng.

“Tiền tám thứ Luân Hồi, tất cả đều ngã vào Vĩnh Hằng Chi Địa trung đại năng vô đến lên, Vĩnh Hằng Chi Địa trung đám Đại Năng, đồng dạng có thể đoán đến lớn nhân chuyển thế linh hồn xuất thế thời gian.

.

.” Thanh âm già nua do dự thật lâu, vẫn là nói ra.

“Đây là người nói đại nhân cơ trí Chí Cao Vô Thượng? Bị người liên tiếp giết tám lần Luân Hồi,!” Đằng Phi thiếu chút nữa là nổi điên điên, thậm chí nói này vĩnh hằng chi chủ cũng quá giết điếm đi?

“Khục,khục.

.

.

Không phải như người nghĩ, chủ nhân tôn kính , đại nhân kỳ thật đã muốn dự liệu được, kia tám lần bị kịch, sở dĩ lần thứ chín, thì ở cái thế giới này, mà không phải tại Vĩnh Hằng Chi Địa.” Thanh âm già nua tựa hồ mang theo vài phần không biết làm sao, dù sao Đằng Phi nghi ngờ rất có đạo lý, kỳ thật nó cũng không có thể hoàn toàn giải vĩnh hằng chi chủ tính toán.

“Tiền tám thứ Luân Hồi, đều là tại Vĩnh Hằng Chi Địa?” Đằng Phi lạnh lùng hỏi một câu.

“Đúng vậy.” Chiến tranh Ma Ngẫu nhanh chóng hồi đáp:

“Hơn nữa là bị Vĩnh Hằng Chi Địa Tam Đại Thiên Vương trấn sát, nhanh nhất một lần, Luân Hồi giả chích lớn lên thành Đại Đế, chậm nhất một lần, Luân Hồi giả đã muốn trưởng thành là

chí tôn.”

Hô!

Đặng Phi thở phào một cái, lạnh lùng nói: “Lần này chỉ sợ vừa muốn xoát kỷ lục mới rồi, Lão Tử bây giờ còn không đến vương cấp.”

“Đại nhân cơ trí.

.

”

“Câm miệng!” Đặng Phi cắt đứt chiến tranh Ma Ngẫu thoại, cười lạnh nói: “Chó má cơ trí, bị người giết tám đời, hoàn mẹ nó cơ trí ni, Lão Tử ninh khả không phải là cái gì vĩnh hằng chi chủ Luân Hồi giả, cũng không nguyện đổi mặt cái loại này địch nhân!”

“Chủ nhân tôn kính, này là của ngài Vận Mệnh, không cách nào thay đổi.” Thanh âm già nua tịnh không tức giận, chậm rãi nói: “Chủ nhân thực lực trước mắt mặc dù không cao, nhưng người cả đời này Vận Đạo, lại là mạnh nhất, người hiện ở bên cạnh lực lượng, nhìn như nhỏ bé, nhưng cùng đại nhân năm đó phát triển rất tương tự, mà, theo chủ nhân quật khởi, chắc chắn có nhiều hơn cường giả, tụ tập tại chủ nhân bên người.

Vĩnh Hằng Chi Địa nhân tưởng tìm tới nơi này, cũng cần phải thời gian.”

“Thánh Thần cùng Ma thần đều có thể tìm tới nơi này, bọn họ liên tìm không được?” Đặng Phi lẩm bẩm liễu nhất cú, tùy rồi nói ra: “Còn có, Vĩnh Hằng Chi Địa nhân, tại sao phải liều mạng chém giết vĩnh hằng chi chủ Luân Hồi giả?”

“Bởi vì bọn họ đều muốn trở thành vĩnh hằng chi chủ, nếu là có thể liên sát vĩnh hằng chi chủ chín lần Luân Hồi giả, vĩnh hằng chi chủ sẽ hoàn toàn tử vong, khi đó, mới vĩnh hằng chi chủ, sẽ ra đời.” Chiến tranh Ma Ngẫu già nua mà thanh âm nghiêm túc, nghe vào thập phần bình tĩnh, nhưng nhượng Đặng Phi thập phần không nói gì.

“Được rồi, xem như người nói tất cả chuyện này, đều là sự thật.”

“Vốn là thật sự.

.”

“Người cầm miệng cho ta, hãy nghe ta nói.” Đẳng Phi hung tợn nói: “Hiện tại, phải làm sao, mới có thể để cho thực lực của ta, rất nhanh tăng lên!”

“Chủ nhân hiện tại muốn rất nhanh tăng lên, đầu tiên cần phải một khối Thiên Vương thạch, sau đó cần phải một khối Thiên Đế thạch.

Tìm được cái này hai chủng thứ này nọ, chủ nhân là được thành đế, vĩnh hằng chỉ chủ thành đế, khả Sát Hoàng!”

“Ta nhược thành đế, khả Sát Hoàng cấp?” Đẳng Phi có chút khó tin, mặc dù hắn hiện tại có thể chém giết vương cấp, nhưng Đế Cấp mạnh mẽ, đã muốn làm cho người ta không thở nổi, trong truyền thuyết Hoàng Cấp, được cường đại đến cảnh giới gì, Đẳng Phi trong lòng một chút khái niệm đều không có.

“Đúng vậy.” Chiến tranh Ma Ngẫu Cổ lão thanh âm, thập phần khẳng định.

“Xem như có thể Sát Hoàng cấp, thì tính sao đâu? Hoàng Cấp phía trên, hoàn có bất hủ Thần Hoàng, bất hủ Thần Hoàng phía trên, còn có chí tôn, chí tôn chi thượng, còn có Thiên Vương.

.

.” Đẳng Phi vẻ mặt buồn bực: “Kết quả là, còn không phải là chỉ còn đường chết?”

“Vĩnh Hằng Chi Địa nhân hoa tới nơi này, cần phải thời gian, trong khoảng thời gian này, cũng đủ chủ nhân trưởng thành là bất hủ Thần Hoàng.” Chiến tranh Ma Ngẫu rất khẳng định nói: “Còn có, ta sẽ trợ giúp chủ nhân.”

“Người?” Đẳng Phi hơi khẽ cau mày, lập tức nói: “Đúng rồi, thực lực của người vẫn là rất mạnh, người thị cảnh giới gì?”

“Ta so chủ nhân cao hai cấp.” Chiến tranh Ma Ngẫu hồi đáp.

“Đế Cấp?” Đẳng Phi lắc đầu: “Đế Cấp mặc dù đã muốn rất

mạnh, khả hoàn toàn không đủ khán a!”

“Bất, thị Hoàng Cấp, nhân là chủ nhân thực lực chân thật, đã đạt đến vương cấp đỉnh phong nhất cảnh giới, sở dĩ, ta hiện tại có thể phát huy ra tiếp cận Hoàng Cấp thực lực! Làm chủ nhân tới rồi Đế Cấp thời điểm, ta còn là so chủ nhân cao hai cấp.” Chiến tranh Ma Ngẫu không nhanh không chậm hồi đáp.

Đằng Phi liếc mắt, nhìn không được nói: “Người không thể một lần bả nói cho hết lời sao?”

“Có thể, ta sẽ thủy chung cao hơn chủ nhân hai cấp, kỳ thật năm đó ta bị đại nhân sáng tạo ra đến, có, thị chí tôn thực lực.”

Chiến tranh Ma Ngẫu chậm rãi nói: “Tại chủ nhân phát triển trong quá trình, ta sẽ thủy chung so chủ nhân cao hai cấp, cao nhất thời điểm, cũng chỉ là chủ nhân trở thành Hoàng Cấp, mà ta, tắc có thể đạt tới chí tôn cảnh giới.” Chiến tranh Ma Ngẫu nói xong, hựu giải thích: “Bất quá ta mỗi lần xuất hiện, chỉ có thể thể chủ nhân trăm giết một người cường địch, mà chủ nhân hội tùy theo suy yếu một khoảng thời gian, tựa như lần này.”

Đằng Phi yên lặng gật đầu, sau đó nói: “Là bởi vì ta thực lực không đủ?”

“Đúng vậy, chủ nhân khi nào thì trưởng thành là chí tôn, ta liền có thể cùng chủ người sóng vai chiến đấu!” Chiến tranh Ma Ngẫu kia Cổ lão thanh âm ở bên trong, mang theo một tia khát khao, lập tức còn nói thêm: “Ta có một đề nghị, chủ nhân lần này chưa trưởng thành đến bất hủ Thần Hoàng cảnh giới, liền không nên tiến vào đến Vĩnh Hằng Chi Địa.

Xem như đạt tới bất hủ Thần Hoàng cảnh giới, đi vào Vĩnh Hằng Chi Địa, cũng phải khiêm tốn.

.

.”

“Tiền tám thứ Luân Hồi giả, đều có người theo bên người sao?” Đằng Phi không đề ý chiến tranh Ma Ngẫu đề nghị, đột nhiên hỏi.

“Đúng vậy, chủ nhân, đây là Vận Mệnh, mệnh trung chú định.”

“Kia tiền tám lần Luân Hồi giả, đều rất kiêu ngạo?” Đằng Phi

hỏi.

“Bọn họ cũng không kiêu ngạo, này đồng dạng cũng là Vận Mệnh, đại nhân cơ trí.

.

.

Khục, khục, ta nhớ ra rồi, đại nhân tan mất tiền nói câu nào, nhuộm máu bát thế, cửu thế tận trời, chặt đứt thời gian, bước vào vĩnh hằng.” Cổ lão thanh âm, tốc độ rất chậm nói, cuối cùng còn nói thêm: “Đúng vậy, chính là như vậy, thuyết minh đại nhân sớm có đoán trước, đại nhân cơ trí.

.

.”

“Tốt lắm tốt lắm.” Đằng Phi cảm thấy có chút đau đầu, khoát tay nói: “Người lần sau thay ta xuất chiến, là lúc nào?”

“Chỉ cần chủ nhân có cần, tùy thời có thể.”

Đằng Phi cuối cùng nghe được một cái tin tức tốt, có chiến tranh Ma Ngẫu này cam đoan, xem như lại có Đại Đế muốn đối với hắn ra tay, hắn cũng không sợ, ít nhất sẽ không bị áp bách được không thở nổi.

Mà nói đến Ma Ngẫu xuất chiến hậu, Đằng Phi hội hôn mê hư yếu rất nhiều thiên, nhưng sống còn thời điểm, ai còn nhớ được này đó?

“Thiên Vương thạch ở nơi nào tìm kiếm?” Đằng Phi đã muốn thỉnh mẫu thân nói, chiến tranh Ma Ngẫu xuất thế, hội nương theo sau xuất hiện thiên thánh thạch, Thiên Vương thạch cùng Thiên Đế thạch.

Sở dĩ chuyện này hội hình thành ghi lại, bị hậu nhân biết, không chỉ là Thánh Thần Ma thần một ít ghi lại, mà là đang Thượng Cổ Thần Chiến thì, chiến tranh Ma Ngẫu xuất thế, tùy theo xuất hiện một đám thiên thánh thạch, Thiên Vương thạch cùng Thiên Đế thạch, tạo cho một đám Vô Thượng cường giả!

Chuyện này, bị mấy cái bên kia cường giả lúc ấy đều cấp ghi chép lại, truyền lưu cho tới hôm nay, bị rất nhiều hậu nhân biết.

“Thiên Vương Thạch Thiên thánh thạch cùng Thiên Đế thạch, mười vạn dặm trong phạm vi, ta sẽ cảm ứng được, đến lúc đó, ta sẽ nói cho chủ nhân.” Chiến tranh Ma Ngẫu nói xong, còn nói thêm: “Ta cũng muốn nhắc nhở chủ nhân, tuy nói ta có thể cảm ứng được, nhưng những thiên địa này chí bảo, một khi hiện thế, hội tản mát ra vô cùng khí tức cường đại, khoảng cách gần thoai, những võ giả khác cũng có thể tìm tới, sở dĩ, chủ nhân ngài hiện tại cần nhất làm, chính là lập tức hành động, tìm kiếm chúng nó, vì ngài cùng ngài người bên cạnh tăng thực lực lên!”

“Lời này đúng vậy.” Đằng Phi nói xong, cáo biệt chiến tranh Ma Ngẫu, từ Tinh Thần Thức Hải trung lui đi ra.

Mất lờm một cái, phát hiện tất cả mọi người mắt không chớp nhìn hắn, Đằng Phi có chút kỳ quái, hỏi “Các người đều xem ta làm gì?”

Cơ Tĩnh Huyền một đôi xinh đẹp con người nhìn chăm chăm Đằng Phi hai mắt, cảm thán nói: “Người hỏi một câu màu tím rói gỗ đi đâu, sau đó mà bắt đầu ngẩn người, hiện tại đã quá khứ gần nửa ngày!”

“Gần nửa ngày sao?” Đằng Phi vẽ mặt kinh ngạc, hắn cảm giác mình đi vào Tinh Thần Thức Hải cũng chỉ trong chớp lát, làm sao có thể quá khứ gần nửa ngày sao?

Hoàng cùng Liễu Thiên Hà cho đến Vị Ương rõ ràng đám người nhất tề gật đầu, đều có chút quái dị nhìn hắn.

Đằng Phi chợt nhớ tới mình mới vừa tiến vào Tinh Thần Thức Hải thời điểm, từng tại mấy cái bên kia ẩn ký nơi đó bồi hồi dừng lại thật lâu, tựa hồ hoàn ngộ hiểu một hồi, nói vậy thời gian hay là tại khi đó lãng phí, bất quá việc này, cũng không cần phải lấy ra nữa thuyết.

Cơ Tĩnh Huyền hỏi “Cuối cùng người là đang làm cái gì? Tìm được chiến tranh Ma Ngẫu sao?”

Đằng Phi gật gật đầu, nói: “Tìm được rồi, nó bị ta luyện hóa.” Đằng Phi cũng không tính nói ra chiến tranh Ma Ngẫu nói với

hắn lời nói kia, gần nhất này thái ly kỳ cũng quá hoang đường, làm cho người ta khó có thể tin; thứ hai chuyện này cũng sẽ cấp đại gia mang đến không đáng áp lực thật lớn, thậm chí sẽ ảnh hưởng tâm cảnh, ảnh hưởng cảnh giới tăng lên.

Dù sao bất là toàn bộ nhân, tâm cảnh đều kiên cố.

“Nương, chúng ta tạm thời không thể rời đi Trung Châu rồi, ta phải tìm thiên thánh thạch, Thiên Vương thạch cùng Thiên Đế thạch, ta muốn nhượng những người ở đây, đều nhanh tốc tăng thực lực lên.” Đằng Phi nhìn Cơ Tử Vân nói.

Cơ Tử Vân gật gật đầu, nói: “Vốn nên như thế, ta cũng đang có quyết định này.”

Hoàng đám người tự nhiên không có ý kiến, đi theo Đằng Phi, rời đi ngọn núi này động, bắt đầu đến Trung Châu bụng tiến đến.

Mà lúc này, đã bắt đầu có thiên thánh thạch bị lấy được tin tức truyền đến: Trung Châu Huyền Vũ huyết mạch Vương gia một cái Đấu Tôn, bên ngoài xuất lịch lãm thời điểm, vô cùng may mắn chiếm được một khối thiên thánh thạch, trong một đêm Thành Thánh!

Tin tức này vừa ra, toàn bộ Trung Châu, nhất thời sôi trào! Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyệnCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 380: Hỏa Long Hạp!

>

Nguyên bản hoàn có nhiều người cho rằng Thượng Cổ Thời Đại đồn đãi thị giả dối, dù sao quá khứ thái nhiều năm, cho rằng chỉ là tung tin vịt.

Hiện giờ nhưng không ai tái cho là như thế, Thiên Thánh thạch hiện thế, trong chần châu Vương gia Đẩu Tôn được đến, trong một đêm Thành Thánh.

.

.

Tin tức này, giống như đã mọc cánh giống như, cực kỳ nhanh chóng truyền khắp toàn bộ Trung Châu.

“Hương Đông Bắc, hơn tám vạn lý, có tam khối Thiên Thánh thạch, một khối Thiên Vương thạch!” Chiến tranh ma ngẫu nhiên phát hiện bảo vật vị trí phương hướng, chỉ điểm Đằng Phi.

Đằng Phi nhìn thoáng qua mọi người, cũng chỉ có Cơ Tĩnh Huyền thực lực còn không có chân chính đạt tới vương cấp, ở vào thánh cấp cái thứ 8 bậc thang lên, kia khối Thiên Vương thạch, được đến sau, sẽ dụng tại Cơ Tĩnh Huyền trên người.

Những ngày kia thánh thạch, Đằng Phi đồng dạng cũng là bắt buộc phải được, Nam Vực trong gia tộc thân nhân cùng bằng hữu, phần lớn đều đang tại thánh cấp dưới, bọn họ là cần nhất tăng thực lực lên một nhóm người, loạn thế mở ra, chỉ có tăng thực lực lên, mới có thể bảo toàn bản thân.

“Hương Đông Bắc, hơn tám vạn lý ở ngoài, có tam khối Thiên Thánh thạch, một khối Thiên Vương thạch, chúng ta đi trước đem những này được đến.” Đằng Phi nói xong, tròng Cơ Tĩnh Huyền cười nói: “Chích phải lấy được kia khối Thiên Vương thạch, người liền có thể vọt một cái trở thành vương giả!” “Thật vậy chẳng? Vậy thì tốt quá!” Cơ Tĩnh Huyền hoan hô một tiếng, mọi người tại đây trong đó, thực lực của nàng yếu nhất, y vào Phượng Hoàng huyết mạch, thực lực tổng hợp tiếp cận vương cấp, nhưng lại không phải thật sự đạt tới vương cấp.

Cơ Tĩnh Huyền vẻ mặt vui vẻ, lập tức bỗng nhiên tức một chút đôi mi thanh tú, nhìn Đằng Phi nói: “Người có phải hay không cũng không có đột phá đến vương cấp? Nếu như tìm được Thiên Vương thạch, hẳn là người sử dụng trước mới đúng!”

Đằng Phi mỉm cười, lắc lắc đầu, nói: “Ta đã đứng ở thánh cấp đỉnh phong, chỉ kém nửa bước, liền có thể đột phá đến vương cấp, không cần Thiên Vương thạch đề cao.”

Chiến tranh Ma Ngẫu tại Đằng Phi trong đầu xen vào nói: “Kỳ thật.

.

.

Người là cần phải.”

“Người cần miệng cho ta!” Đằng Phi ác ngoan ngoan trả lời một câu, trên thực tế, cho tới bây giờ, Đằng Phi đối với chiến tranh Ma Ngẫu thuyết chuyện này cũng chưa có thể hoàn toàn tiêu hóa hết.

Thái ly kỳ Thái Hoang đường cũng thật là quỷ dị!

Ta là Đằng Phi.

Ta chỉ là một cái bình thường tiểu gia tộc xuất thân đứa nhỏ, mặc dù thân thể ta giữa dòng chảy Phượng Hoàng huyết mạch, nhưng đó là bởi vì mẫu thân của ta.

Cái gì vĩnh hằng chi chủ, cái gì thiên hạ Thương Sinh, theo ta

có một chút quan hệ sao?

Đằng Phi cảm giác mình rất vô tội, như là có một cái tay vô hình, nắm trong tay vận mệnh của mình, đưa hắn đồ lên không thể nghịch chuyển lốc xoáy bên trong.

Loại cảm giác này, sẽ không ai thích.

Đằng Phi dám người một đường bay nhanh, hướng tới chiến tranh Ma Ngẫu thuyết phương hướng tiến đến.

Phát hiện Thiên Thánh thạch cùng Thiên Vương thạch địa phương, thị Vị Ương gia tộc và thần Long gia tộc biên cảnh mảnh đất, cái chỗ này cho tới bây giờ, hoàn vẫn duy trì Thượng Cổ địa mạo, là một phiến vừa nhìn vô tận đại hạp cốc.

Đại hạp cốc khe rãnh tung hoành, sâu không thấy đáy, chợt có mấy ngọn núi thẳng cắm Vân Tiêu, cơ hồ vuông góc vách núi nhan sắc đỏ ngầu, tản ra một luồng thể lương hơi thở, khoảng cách rất xa liền có thể cảm nhận được một luồng giống như lai từ viễn cổ mùi vị.

“Loại địa phương này, tại Viễn Cổ Thời Đại, đều là thiên tai tàn phá địa khu, sở dĩ nhất cho tới hôm nay, nhìn qua cũng không có thái biến hóa lớn, mảnh này khe sâu tên tuổi, kêu Hỏa Long hạp.

Xem như Trung Châu một chỗ cấm khu, ta lúc còn rất nhỏ, đã bị gia tộc báo cho biết, quyết không khả đến nơi này lai lịch luyện.” Vị Ương rõ ràng đứng ở Đằng Phi bên người, con mắt sáng dừng ở ngoài mấy trăm dặm cái kia phiến trông không đến cuối, khí thế rộng rãi đại hạp cốc.

“Chân đồ sộ, từ xa nhìn lại, tượng là một phiến thiêu đốt Hỏa Hải!” Cơ Tĩnh Huyền tự lẩm bẩm.

Cơ Tử Vân nói: “Đúng vậy, Hỏa Long hạp bên trong, nghe nói có Vô Thượng tồn tại, đều là Viễn Cổ Thời Đại lưu lại Cự Bá, bất quá từ không có người thấy bọn họ, nhưng có một chút, tiến vào đến mảnh này trong hạp cốc nhân, còn không có nghe nói có sống đi ra.”

Nói xong, Cơ Tử Vân nhìn thoáng qua Đằng Phi: “Con trai

bảo bối, người xác định, kia tam khối Thiên Thánh thạch cùng một khối Thiên Vương thạch, cứ ở chỗ này? Để này ít đồ đi vào phương diện này, tựa hồ.

.

.

Có điểm không đáng giá a!”

Nghe thấy Cơ Tử Vân cách nói, mà ngay cả Cơ Tĩnh Huyền đều có chút rút lui, nhìn Đằng Phi nói: “Quên đi, chúng ta vẫn là đôi chỗ khác tìm kiếm đi, nơi này quá nguy hiểm, cảm nhận được hơi thở của nó, ta cũng đã có điểm sợ hãi.”

Liễu Thiển Hà cũng gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, này Hỏa Long hấp trong hơi thở, liền lộ ra nhất cổ kinh khủng, tam khối Thiên Thánh thạch, một khối Thiên Vương thạch, thật sự không quá trị.”

Hoàng không nói gì, nhìn Hỏa Long hấp trong ánh mắt, mang theo vài phần khiêu khích ý vị, bản thể của nó, thị Hỏa Hoàng điều, thân mình chính là Hỏa Chúc siêu đẳng cấp ma thú, sở dĩ, hoàng một chút cũng không có cảm giác đến không khỏe, ngược lại có loại hồi cảm giác gia đình.

Đằng Phi đem tinh thần lực ngưng tụ tại trên hai mắt, hướng tới chiến tranh Ma Ngẫu nói có Thiên Thánh thạch Thiên Vương thạch địa phương dõi mắt nhìn lại, quả nhiên, mấy người ...!kia địa phương, Bảo Khí tận trời, hiển nhiên tồn tại Bất Phàm gì đó.

“Cứ như vậy buông tha cho, có chút đáng tiếc a!” Đằng Phi lẩm bẩm liễu nhất cú, sau đó nhìn mọi người nói: “Các người ở tại chỗ này, ta một người đi xem, nếu có nguy hiểm, ta sẽ trước tiên rời khỏi.”

“Không được!” Cơ Tử Vân kiên quyết phản đối.

Cơ Tĩnh Huyền cùng Liễu Thiển Hà cho đến Vị Ương rõ ràng cũng đều không tán thành, ngược lại hoàng, hơi có chút ý động bộ dạng, bất quá thấy mọi người đều phản đối, hoàng cũng không có lên tiếng.

Đằng Phi ánh mắt nhu hòa nhìn mẫu thân của mình, khẽ cười nói: “Nương, ta không phải tiểu hài tử rồi, ngài yên tâm đi, ta sẽ bảo vệ mình tốt.”

Đằng Phi thoai, nhượng Cơ Tử Vân nao nao, lập tức đôi mắt có chút ửng đỏ, thầm nói: Đúng vậy a, con ta mấy năm nay trải qua chuyện nhiều lắm, kỳ thật căn bản không cần phải ta đây đương nương đi đi theo quan tâm cái gì.

Mặc dù sự thật là như thế này, nhưng vẫn là có một cỗ chua xót cảm giác, từ Cơ Tử Vân trong lòng trào ra, làm cho nàng kinh ngạc nhìn Đằng Phi, sau một lúc lâu không có thể nói chuyện.

Đằng Phi lời vừa ra khỏi miệng, mình cũng cảm thấy được có chút quá đáng, bên cạnh Liễu Thiển Hà trắng Đằng Phi liếc mắt một cái, nói: “Làm sao ngươi có thể như vậy với ngươi nương nói chuyện ni, đại gia không phải đều thị quan tâm ngươi sao?”

“Ha hã, không có việc gì, ta không sao, ta chẳng qua là cảm thấy, ta không có thể làm được một cái mẫu thân ứng tẫn trách nhiệm cùng nghĩa vụ, này không trách hấn.” Cơ Tử Vân lấy lại tinh thần, gương cười một chút, sau đó nói: “Ngươi đã muốn đi, kia mọi người chúng ta cùng nhau đi vào tốt lắm.”

Thấy Đằng Phi muốn từ chối, Cơ Tử Vân Liễu Mi dựng lên, nói: “Ta là mẹ của ngươi đi?”

Đằng Phi vẻ mặt không nói gì gật đầu, thầm nói ngươi không phải ta nương ai là?

“Vậy ngươi phải thỉnh lão nương thoai!” Cơ Tử Vân nói xong, đầu tàu gương mẫu, hướng tới Hỏa Long hạp lẳng không bay đi.

Vị Ương rõ ràng nhẹ nhàng giậm chân một cái, bắt đắ dĩ đi theo, nàng thậm chí có chút kỳ quái, đây quả thực thái không giống chính cô ta bản tính rồi, xu lợi tị họa, đây là người bản năng, hơn nữa Vị Ương rõ ràng thiên tư thông minh, là cả Vị Ương gia tộc trẻ tuổi trung ưu tú nhất thiên tài.

Hiện giờ lại là biết rõ Hỏa Long hạp tồn tại nguy hiểm to lớn, nhưng như là không quản được của mình mông, kìm lòng

không đậu liền đi theo vào.

Quên đi, hãy theo thần tượng của mình, năm đó Cơ công chúa, phong một lần đi!

Vị Ương rõ ràng nghĩ thâm.

Liễu Thiên Hà cùng Cơ Tĩnh Huyền cũng không do dự, dồn dập đi theo lẳng không bay qua.

Hoàng chính là vẻ mặt hưng phấn, bay lên cao, nó vốn là Hỏa Hoàng điều, tốc độ phi hành cực nhanh, trong chớp mắt liền đuổi theo Cơ Tử Vân, hơn nữa siêu qua, hiện giờ khoảng cách gần, các nàng đều có thể rõ ràng cảm nhận được, Hỏa Long hấp trung kia phóng lên cao Bảo Khí, sở dĩ, không cần chỉ điểm, tự nhiên biết đến na phi.

Cuối cùng chỉ còn lại có một cái Đằng Phi, cười khổ một cái, vùn khỏi Già Lâu La Tâm Kinh, thân hình như điện, nháy mắt biến mất tại chỗ.

Đoàn người, hoàng tốc độ là nhanh nhất, trực tiếp nhắm phía kia khỏi Thiên Vương thạch chỗ ở phương vị, bởi vì địa phương kia Bảo Khí cường liệt nhất.

Cơ Tử Vân đám người, cũng là chạy về phía cái hướng kia, mắt thấy còn có hơn mười dặm sẽ tiếp cận kia phóng lên cao Bảo Khí, dị biến phát sinh!

Một luồng hơn trăm trượng thô nham thạch nóng chảy, hào không một chút dấu hiệu, trong giây lát phún phát ra tới, xông lên trời không, vọt lên thượng cao ngàn trượng, trực tiếp đem hoàng thân thể che hết!

“Hoàng!”

“Hoàng tử tử!”

“Trời ạ!”

Cơ Tử Vân mấy người ở giữa không trung dừng lại thân hình, sắc mặt toàn đều thay đổi.

Kia phóng lên cao nham thạch nóng chảy tản ra kinh người nhiệt lượng, cách Hộ Thể Cương Khí, tất cả mọi người có một loại cũng bị hòa tan cảm giác.

Đằng Phi một đôi tròng mắt bắn ra hai đạo lạnh như băng ánh sáng, nhìn phía nam thạch nóng chảy phun ra địa phương, nơi đó, là một khổng lồ miệng núi lửa.

Nhưng chuyện làm sao có thể trùng hợp như thế? Muốn nói không ai phá rối, Đằng Phi không tin.

Nham thạch nóng chảy phun trào, vẫn còn tiếp tục trong đó, không ai có thể tới gần, loại này nhiệt lượng, đủ để đem ở đây mỗi người, nháy mắt hóa thành tro tàn!

“Ninh!”

Một tiếng cực kỳ trong trẻo kêu to tiếng động, đột nhiên từ kia phun trào trong nham thạch truyền tới, thanh âm vô cùng cao vút to rõ, xé ra Vân Tiêu!

“Thị hoàng, nàng không có việc gì!” Liễu Thiển Hà kinh hô, kiểm trong nháy mắt lộ xuất mừng như điên chi sắc.

“Thật tốt quá, hoàng tử tử không có việc gì là tốt rồi.” Cơ Tĩnh Huyền kinh hồn chưa định.

“Này cũng chưa sự?” Vị Ương rõ ràng thật sự có chút nhớ nhung Bất Thông, này phun vọt lại kinh khủng nham thạch nóng chảy, liên Đại Thành vương giả cũng không dám anh nó phong mang, hoàng cũng không phải Đại Đế, làm sao sẽ không có việc gì?

Đằng Phi thở dài nhẹ nhõm một hơi, rõ ràng nhất hoàng thân phận, ngay từ đầu cũng không có lo lắng quá mức, hiện giờ nghe thấy hoàng thanh âm, hoàn toàn yên lòng.

“Ninh!”

Lại là một tiếng cao vút trong trẻo tiếng kêu to truyền đến, lúc này đây, thế nhưng tản ra một luồng vô tận uy nghiêm, giống như một cái Vô Thượng vương giả, cao cao tại thượng, không thể xâm phạm.

Bầu trời chẳng biết lúc nào, hội tụ khởi tầng lớn mây đen, bốc lên động dậy, bên trong điện thiểm, nhưng không thấy Lôi Minh, như là, đang nổi lên cái gì.

“Nó tại Độ Kiếp!” Đằng Phi đột nhiên nói.

“Cái gì? Độ Kiếp?” Cơ Tử Vân đám người tất cả đều sợ ngây người, nhìn phía này không ngừng hướng lên bầu trời phun trào nham thạch nóng chảy, đều nói không ra lời.

“Không tệ, nó thật sự là ở Độ Kiếp, hoàng một thân thực lực, bản liền đã đạt đến đỉnh vương giả cảnh giới, chỉ kém nửa bước, liền có thể thành đế, hiện giờ bất thành linh nham thạch nóng chảy, đối với chúng ta mà nói, tương đương hủy diệt, nhưng đối với hoàng mà nói, lại là tốt nhất mạch lạc tự thân đồ!” Đằng Phi trên khuôn mặt, rốt cục lộ xuất tươi cười.

Hoàng ngoài ý muốn Độ Kiếp, nhượng trong lòng hắn vô cùng vui sướng, Đại Đế.

.

.

Cùng vương giả ở giữa chênh lệch, thật sự là quá lớn, không có cần Thiên Đế thạch, bên người liền có hơn một cái Đại Đế.

Có lẽ, chuyện thật sự tượng chiến tranh Ma Ngẫu nói như vậy?
“YAA.A.A..!”

Một tiếng cô gái khế quát, xuyên qua nham thạch nóng chảy, xuyên thủng bầu trời, Ngay sau đó, một cái hơn trăm trượng dài, cả người thiêu đốt lên cuộn cuộn ngọn lửa khổng lồ Hỏa Hoàng điều, theo phun trào nham thạch nóng chảy, xông lên trời không.

Răng rắc!

Một đạo thô to tử sắc Lô Điện, hướng về khổng lồ Hỏa Hoàng điều, hung hăng bổ tới.

!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 381: Hoàng Thành Đế!

>

Cơ Tử Vân nhóm người cấp tốc lui về phía sau, trong chớp mắt thối lui đến vài chục dặm ở ngoài địa phương, nhìn trên bầu trời liên tiếp không ngừng đánh xuống tử sắc thiểm điện, tất cả đều kinh ngạc được hợp bất long chủ.

Độ kiếp, cái từ này đối với loài người võ giả mà nói, phi thường xa lạ, bởi vì tu luyện đấu khí võ giả, vẫn tu luyện tới Đại Đế, cũng sẽ không có độ kiếp loại chuyện này.

Nhập thánh sau, mỗi tăng lên một cái lớn cảnh giới, hiện tượng thiên văn có dị biến, căn cứ dị biến trình độ, có thể thôi thúc ra người này thực lực, cùng là Thánh Cấp đột phá Vương Cấp, mỗi người thực lực cũng có mạnh yếu chi phân.

Trong truyền thuyết loài người võ giả từ Đại Đế đột phá đến Hoàng cấp thời điểm, sẽ Thiên kiếp phủ xuống, nhưng trên cái thế giới này, không biết bao nhiêu năm không có Hoàng cấp đại năng xuất hiện, tuy là có, cũng tuyệt đối sẽ lựa chọn cái loại này chu vi trăm vạn trong không người nào khu vực độ kiếp, người bình thường sao có thể thấy loại cảnh tượng này.

Cũng chỉ có ma thú, phi thường không dễ, bọn họ từ tôn cấp đột phá đến Thánh Cấp thời điểm, lại bắt đầu có Thiên kiếp, từ Thánh Cấp đến Vương Cấp, Thiên kiếp uy lực có trở nên mạnh mẽ rất nhiều, mà từ Vương Cấp đến Đại Đế, cái loại này Thiên kiếp, có thể nói kinh khủng.

Năm đó Thanh Long Lão Tổ, độ nhưng thật ra chính là từ Vương Cấp đến Đại Đế kiếp, kết quả thất bại trong gang tấc,

thiếu chút nữa hồn phi phách tán.

Thiên Địa uy, thật không phải là người bình thường có thể tưởng tượng.

“Hoàng có không có việc gì?” Từ Nam Vực đến Trung Châu, cùng nhau đi tới, Liễu Thiên Hà cùng Hoàng giao tình không sai, cho nên nhất khẩn trương.

“Nên không thành vấn đề, Hoàng bằng nham tương luyện tự thân, hơn nữa nàng tích lũy quá nhiều năm, nội tình hùng hậu, thiên kiếp này đối với nó mà nói, vấn đề nên không lớn.” Đằng Phi cũng thật không dám xác định, nhìn trên bầu trời ngạnh kháng tử sắc thiểm điện Hoàng, cũng rất lo lắng.

“Nó có không có chuyện gì!” Cơ Tử Vân dù sao có Chuẩn Đế cảnh giới, kiến thức nếu so với những người khác cao rất nhiều, lắm bầm nói: “Không nghĩ tới, này đệ nhất cái cộc cơ duyên, thậm chí ứng với ở tại Hoàng trên người, xem ra, này Hỏa Long Hạp, đối với người khác mà nói là tử địa, đối với Hoàng mà nói, cũng là phúc địa!”

Đang lúc này, một đạo thùng nước thô tử sắc thiên lôi, đột nhiên bổ vào Hỏa Hoàng Điều trên người, khổng lồ Hỏa Hoàng Điều phát ra một tiếng gào thét, thân thể trực tiếp rơi xuống đến không ngừng phun trào ra nham tương trong.

“A!” Mọi người phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Đằng Phi cắn răng một cái, sẽ phải xông qua cứu người, Cơ Tử Vân một thanh ngăn cản Đằng Phi, trầm giọng nói: “Đừng động, nó không có chuyện gì!”

Quả nhiên, theo một tiếng trong trẻo kêu to, Hỏa Hoàng Điều ở nham tương trung lần nữa phóng lên cao, không cam lòng hơn nữa không sợ tiếp tục nghênh tiếp hướng tử sắc thiên lôi.

Răng rắc!

Lại là một đạo thùng nước thô Thiên Lôi giáng xuống, Hoàng lại một lần nữa bị phách trở lại nham tương trong.

Như thế phản phục bảy tám lần, mọi người thấy rõ ràng,
Hoàng trở nên càng ngày càng suy yếu, một ít thân thiêu đốt
ngọn lửa, cũng cơ hồ sắp dập tắt.

Liễu Thiên Hà cùng Cơ Tĩnh Huyền làm cho nhanh khóc lên,
Vị Ương Minh Minh cũng vẻ mặt khẩn trương.

Đằng Phi mặt trầm như nước, Cơ Tử Vân cũng là vẻ mặt tĩnh
táo.

Hô!

Lúc này kia khổng lồ vô cùng miệng núi lửa, đột nhiên lần nữa
phun trào ra một cỗ càng thêm mãnh liệt nham tương, phẳng
phất đối trên không trung bồi hồi không tiêu tan mây đen rất là
bất mãn, muốn dùng nham tương thống phá thiên!

Răng rắc!

Răng rắc!

Răng rắc!

Ba tiếng kinh thiên động địa nổ, khắp Hỏa Long Hạp cũng đi
theo run rẩy lên, tảng lớn sơn thể hé ra, âm âm rớt xuống.

Ba đạo vài chục trượng thô Thiên Lô, nhất tề bỏ về phía theo
này cỗ càng thêm mãnh liệt nham tương xông lên khổng lồ
Hỏa Hoàng Điều.

Kia khổng lồ vô cùng Hỏa Hoàng Điều thân thể, bị này ba đạo
kinh khủng tử sắc thiên lô, trong nháy mắt đánh cho bụi bay,
chia năm xẻ bảy, tiêu tán ở phóng lên cao nham tương trong.

“Không!” Liễu Thiên Hà một tiếng thét chói tai, cả người lung
lay hai sáng ngời, thiếu chút nữa bất tỉnh đi qua.

“Không cần!” Cơ Tĩnh Huyền cùng Vị Ương Minh Minh cơ
hồ đã ở đồng thời kêu lên âm thanh, trong hốc mắt nước mắt
cuồn cuộn, các nàng nhất không muốn nhìn qua một màn.

.

.

Xảy ra.

“Tại sao có thể như vậy?” Cơ Tử Vân vẻ kinh sợ đầy mặt, cau mày, giọng nói lộ ra vẻ không thể tin được đúng không.

Đằng Phi lúc này, cũng là đã vọt tới, một cỗ trùng thiên lửa giận ở trong lòng dâng lên, đưa tay chính là một quyền, oanh hướng trên bầu trời cuộn cuộn kiếp vân.

Tam Sinh Vạn Vật!

Vô Danh Quyền Pháp trung, mạnh nhất một kích!

Trong thiên địa, dị tượng lộn xộn lên, giống như sáng thế giống như, các loại thiên địa linh vật cùng đi ra hiện, trong nháy mắt đem trên bầu trời kia tám kiếp vân oanh được bét nhè.

Đằng Phi tại chỗ ngẩn người, đứng bất động ở giữa không trung, thở hổn hển, nghĩ thầm: làm sao có thể? Ta đây phát tiết đường như một quyền, cường thịnh trở lại cũng không thể nào đem này kiếp vân đánh tan a!

Mây đen tản đi, trên bầu trời dần dần chiếu ra hai người cổ xưa thượng cổ văn tự, Đằng Phi nhướng mày, đột nhiên lên tiếng kinh hô: “Niết bàn?”

Này hai người cổ xưa thượng cổ văn tự, chính là niết bàn!

Theo hai chữ này xuất hiện, Hoàng vừa mới tiêu tán địa phương, một chút, bắt đầu ngưng tụ ra một con vũ mao sáng rõ vô cùng, mỹ đến không cách nào dùng lời nói diễn tả được chim to.

Hỏa Hoàng Điều, niết bàn trọng sinh!

Một cỗ khủng bố Đế Uy, theo Hỏa Hoàng Điều thân thể, chậm rãi phát ra, thiên địa hơi bị biến sắc!

Đây cũng không phải là Hoàng cố ý huyền diệu, mà là vừa mới thành Đế, vẫn không thể hoàn toàn quen thuộc cùng điều khiển tự thân hơi thở tạo thành.

Chẳng biết lúc nào, mặt đất kia phún dũng ra nham tương, cũng dần dần nhỏ đi, ở Hỏa Hoàng Điều thân thể hoàn toàn xuất hiện ở Đằng Phi trước mắt thời điểm, nham tương hoàn

toàn ngưng phun trào, kia khổng lồ vô cùng miệng núi lửa, chỉ còn lại có một mảnh bay lên sóng nhiệt.

Một cái hoàn toàn mới Hỏa Hoàng Điều, xuất hiện ở Đằng Phi trước mắt, tới khổng lồ hình thể so sánh với, Đằng Phi lộ ra vẻ hết sức nhỏ bé.

Niết bàn trọng sinh, Hoàng phát ra một tiếng cao vút vô cùng kêu to, không có ở trước tiên để ý tới Đằng Phi, mà là triển khai hai cánh, hướng phía phía dưới kia khổng lồ vô cùng miệng núi lửa bay đi, vòng quanh kia khổng lồ vô cùng miệng núi lửa bay ba vòng, kêu to mấy tiếng, giống như là ở đang nói gì đó.

Tiếp theo, một cái cực kỳ cổ xưa thanh âm, từ kia khổng lồ miệng núi lửa hạ chậm rãi truyền đến: “Tiểu tử, không cần cảm ơn ta, bản thân mình thân tích lũy, cũng đã đạt đến, may mắn gặp dịp, ta chỉ là thuận tay giúp người hạ xuống, các người tới, là lấy Thiên Thánh Thạch Thiên Vương Thạch a? Cầm chạy mau, không nên ở chỗ này ở lâu.”

Từ đằng xa chạy tới Cơ Tử Vân nhóm người mọi người tất cả đều kinh ngạc đến ngây người ở nơi đó, không nghĩ tới này Hỏa Long Hạp trung, thật sự có vô thượng tồn tại, thậm chí sinh tồn ở núi lửa nham tương bên trong, Thiên.

.

.

Đây rốt cuộc là một cái như thế nào đại năng a! Đằng Phi cũng là trợn mắt hốc mồm, mặc dù hắn vừa bắt đầu tựu nhận định, lửa này Sơn trong nhất định là có cổ quái, nhưng lúc ban đầu Đằng Phi cũng là cho rằng đối phương muốn mưu hại Hoàng, cái vốn không nghĩ tới, đối phương là ở trợ giúp Hoàng độ kiếp thành Đế.

“Đa tạ tiền bối tương trợ.” Hoàng miệng phun tiếng người, thân thể trên không trung chậm rãi thu nhỏ lại, cuối cùng, hóa thành hình người, cùng lúc trước bộ dạng, chợt nhìn không có gì khác nhau, nhưng nhìn kỹ lại, nhưng có phát hiện, Hoàng

khí chất, đã hoàn toàn xảy ra thay đổi, vốn là tị cực đẹp khuôn mặt giờ phút này lại bằng thêm một cổ cao quý vô cùng khí chất!

Mặc dù không có toát ra một tia Đế Uy, nhưng chỉ bằng kia khí chất cao quý, tị đủ để cho Nhân không dám khinh thị.

Miệng núi lửa khôi phục lại bình tĩnh, không tiếp tục một tia thanh âm truyền đến.

Hoàng bay đến Đằng Phi phụ cận, một đôi cực đẹp Phượng mâu dừng ở Đằng Phi, bỗng nhiên thân nhiên cười, gần sát bay lên, vươn ra hai cánh tay, ôm Đằng Phi hạ xuống, này tị vô cùng mỉ hoặc mặt, dán Đằng Phi gương mặt, ở Đằng Phi bên tai nhẹ giọng nói một câu: “Công tử, cảm ơn ngươi!”
“Ách.

.

.” Đằng Phi cảm thụ được Hoàng này tị tinh xảo đến không có nửa điểm tị vết nào mặt mang tới nhấn nhụi trơn mềm, cùng chưa bao giờ có chủ động nhiệt tình, nhất thời có chút chân tay luống cuống.

Hoàng nhẹ giọng cười cười, buông ra Đằng Phi, sắc mặt có chút ửng đỏ nhìn đi tới Cơ Tử Vân nhóm người.

“Hoàng, chúc mừng ngươi!” Liễu Thiên Hà có chút hâm mộ nhìn Hoàng, trung thành chúc phúc.

“Chúc mừng!” Cơ Tử Vân mỉm cười nhìn vị này tân tấn Đại Đế, thập phần vui vẻ chúc phúc, nàng không có nửa điểm không nhanh, không đề cập tới Hoàng cùng con quan hệ trong đó, mọi người có mọi người duyên pháp, điểm này là mạnh cầu không được.

Vị Ương Minh Minh cùng Cơ Tĩnh Huyền cũng rồi rít tiến lên phía trước nói hạ.

Hoàng nét mặt, không hề nữa như đi qua như vậy lạnh như

băng, lộ ra một cái căng thẳng nụ cười, coi như là đáp lễ.

Ba khối Thiên Thánh Thạch, một khối Thiên Vương Thạch, theo sau bị mọi người lấy được, này một chuyến Hỏa Long Hạp, tới quá đáng giá, chẳng những dễ dàng thu hoạch tu luyện chí bảo, trả lại thành tựu Hoàng cái này ma thú trung đế vương!

Nhưng thật ra đến rồi Hoàng loại cảnh giới này, cùng nhân loại đã nhìn không ra khác nhau chút nào, trong cơ thể của nàng, đồng dạng có Đấu Tuyền cùng kinh mạch, chẳng qua là so sánh với loài người nhiều một cái biến thành Hỏa Hoàng Điều năng lực.

Cơ Tử Vân không khỏi phát ra cảm khái: “Nếu như không có Phi nhi kiên trì, Hoàng nghĩ muốn thành tựu Đại Đế, sợ rằng còn cần không ít thời gian.”

Liễu Thiên Hà nhóm người cũng rồi rít gật đầu, chính xác là như thế, Hoàng mặc dù rất muốn tiến vào Hỏa Long Hạp, nhưng nếu như Đằng Phi cũng phản đối lời nói, nàng chắc là không biết một người đi vào.

Hoàng một đôi đôi mắt - đẹp quét qua Đằng Phi khuôn mặt, không biết nghĩ đến điều gì sao, mặt có chút ửng đỏ, nhưng ngay sau đó chuyển hướng Cơ Tử Vân: “Nếu là có thể nhận được Thiên Đế Thạch, ngài cũng có thể nhảy thành Đế.”

Hoàng tuổi thọ, so sánh với Cơ Tử Vân lớn quá nhiều, nhưng bởi vì Đằng Phi nguyên nhân, đối với Cơ Tử Vân rất là khách khí.

“Thiên Đế Thạch a.

.

.

Cái này khó khăn quá lớn.” Cơ Tử Vân cảm khái nói: “Nếu không phải lần này Hỏa Long Hạp trung vô thượng tồn tại xem ngươi thuận mắt, thuận tay giúp ngươi một thanh, sợ là chúng ta muốn nhận được này ba khối Thiên Thánh Thạch một khối Thiên Vương Thạch, cũng không phải là dễ dàng

như vậy.”

Hoàng nhưng thần bí cười cười, nói: “Cho dù không có ta, vị kia cũng tuyệt đối sẽ làm cho các ngươi dễ dàng lấy đi Thiên Thánh Thạch cùng Thiên Vương Thạch.”

“Ân?” Cơ Tử Vân bọn người có chút ngoài ý muốn nhìn Hoàng, chưa rõ nàng tại sao phải nói như vậy.

“Ở trong đó, là hai cái viên cổ thần thú một con Phượng, một con Hoàng.” Hoàng trong giọng nói tràn đầy cảm kích cùng khó có thể tin: “Nếu như không phải là kia hai vị tiên bối thức tỉnh ta, ta thế nào có vào hôm nay độ kiếp?”

Phượng Hoàng, cũng không phải là một loại sinh vật, hùng làm Phượng, thư làm Hoàng, Phượng Hoàng trong lúc, tâm hữu linh tê, tê ở viên cổ thần thú ngô đồng bên trên, cả cả đời, làm bạn tùy tướng, vĩnh không xa rời nhau.

Cái này làm Phượng Hoàng huyết mạch hậu duệ Cơ Tử Vân Cơ Tĩnh Huyền cũng rất rõ ràng, mà ngay cả Vị Ương Minh Minh cùng Liễu Thiên Hà cũng là biết đến.

Cũng biết thuộc về biết, không có nghĩa là các nàng thật sự tin tưởng cõi đời này còn nữa Phượng Hoàng tồn tại.

Nghe Hoàng lời nói, không khỏi cũng mở to hai mắt nhìn, không dám tin nhìn Hoàng.

Cơ Tử Vân lên tiếng kinh hô, hỏi: “Thật sự? Kia miệng núi lửa ở dưới nham tương bên trong, ở một đôi Phượng Hoàng?”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 382: Tỉnh Huyền Đột Phá!

>

Hoàng gật đầu, nói: “Thiên chân vạn xác, ta bay đến miệng núi lửa phía trên thời điểm, một cỗ huyết mạch tương liên cảm giác bỗng nhiên truyền đến, đồng thời có một thanh âm ở tai ta bên cạnh nói cho ta biết, Tiểu tử, ngươi hôm nay độ kiếp, chúng ta giúp ngươi giúp một tay, ngay sau đó, kia miệng núi lửa trung nham tương trực tiếp phun trào đi ra, ở trong đó bao hàm vô cùng tinh thuần Phượng Hoàng lực, rèn luyện thân thể của ta, để cho ta nhất cử đạt đến đế vương cảnh giới!”

“Trời ơi, không nghĩ tới, chúng ta thậm chí gặp được loại này viễn cổ thần thú!” Liễu Thiên Hà vẻ mặt giật mình, nhưng ngay sau đó nói: “Đáng tiếc không thể một đồ hình dáng.”

Vị Ương Minh Minh cũng là kinh ngạc vạn phần, nếu không phải tự mình kinh nghiệm, thậm chí không thể tin được đây là thật.

Cơ Tử Vân lâm bảm nói: “Không trách được, ta cũng cảm thấy có loại huyết mạch tương liên cảm giác, thì ra là đúng là hai vị cùng tộc tiền bối!”

Đặng Phi khòe miệng co giật mấy cái, trong lòng tự nhủ: may mắn bản thân không có vọng động đến đi khiêu khích, nếu không nhất định phải chịu thiệt thòi lớn, đối phương nhìn ở bản thân đoàn người nhiều cái là Phượng Hoàng huyết mạch thể diện thượng không có so đo, nếu không, hôm nay sợ rằng khó có thể còn sống đi ra.

“Được, kia hai vị tiền bối nói cho ta biết, muốn ta thật tốt đi theo ngươi.” Hoàng bỗng nhiên nhìn Đặng Phi nói.

“Ân?” Đặng Phi có chút mờ mịt nhìn Hoàng.

“Bọn họ nói trên người của ngươi, có Ngô Đồng Thụ hơi thở.”
Hoàng một đôi đôi mắt - đẹp rơi vào Đằng Phi trên người, sâu kín nói: “Ta rốt cục hiểu, Âm Nguyệt Cầm Địa trung cái kia vị đại năng là ai.”

“Ngươi nói Đồng? Nàng rốt cuộc là thân phận gì?” Đằng Phi nhìn Hoàng, vẻ mặt vội vàng.

“Nếu nàng ban đầu không có nói cho ngươi biết, như vậy ta bây giờ cũng không thể nói ra được, một ngày nào đó, ngươi gặp được nàng.” Hoàng rất ít gặp bán cái nút.

Đằng Phi đảo cặp mắt trắng dã, bữu môi nói: “Không nói tinh táo.”

Cơ Tử Vân đầu tiên là sửng sốt một hồi, nhìn Đằng Phi trong ánh mắt mang theo vui mừng, bỗng nhiên nói: “Con, đem người trên cổ mang đồ, cho mẹ liếc mắt nhìn.”

“Đây là Đồng tiền đưa của ta.

.

.” Đằng Phi vừa nói, bỗng nhiên ngưng ngẩn, trong miệng lẩm bẩm nói: “Phượng Hoàng tiền bối nói trên người của ta có Ngô Đồng Thụ hơi thở, vật này là Đồng tặc, Đồng.

.

.

Ngô Đồng, chẳng lẽ.

.

.”

Đằng Phi vô ý thức đem trên cổ mang Ngô Đồng Chi Tâm gỡ xuống, đưa cho Cơ Tử Vân.

Cơ Tử Vân nhận lấy, trên mặt nét mặt trong nháy mắt động lại dừng, không chớp mắt nhìn này một tiết nhánh cây giống nhau

đồ, nhưng ngay sau đó nhin không được lộ ra vui mừng vạn phần nụ cười, lẩm bầm nói: “Quả nhiên, quả nhiên là nàng, quả nhiên là nàng! Con, người mạnh khỏe lớn tạo hóa a!”
Cư Tĩnh Huyền cùng Liễu Thiên Hà cùng với Vị Ương Minh Minh cũng thấy vậy đầu đầy mê hoặc.

Cư Tử Vân đem Ngô Đồng Chi Tâm trả lại cho Đằng Phi, theo sau vẻ mặt nghiêm túc nói: “Con, người biết đây là cái gì sao?”

Đằng Phi lắc đầu, hẳn có suy đoán, nhưng suy đoán cuối cùng là suy đoán.

“Đây là Ngô Đồng Chi Tâm!” Cư Tử Vân trong giọng nói mang theo kích động cùng cuồng nhiệt, trình trọng đem Ngô Đồng Chi Tâm giắt Đằng Phi trên cổ, thế hẳn sửa sang lại tốt, sau đó nói: “Giá trị của nó, không thể lường được, Thiên Đế Thạch ở nó trước mặt, cũng không đáng giá nhắc tới!”
Hoàng trên mặt lộ ra tự là như thế nét mặt.

“Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, mẹ, ta cũng hồ đồ, ngài nói cho ta nghe một chút đi sao.” Đằng Phi nhìn Cư Tử Vân, vẻ mặt không giải thích được.

“Người gặp phải tên gọi Đồng cô bé, là Ngô Đồng Thụ Linh, Ngô Đồng là viên cổ thần thụ, là Phượng Hoàng nhất tộc tốt nhất trên đất, viên cổ thần thụ đều có linh, tựa như Hoàng giống nhau, Hoàng trong thân thể, chảy xuôi Phượng Hoàng huyết mạch, mới ra đời liền mở ra linh trí, có thể hóa thành loài người, có được lớn tạo hóa.

Ngô Đồng Thụ cũng giống như vậy, mỗi một gốc cây viên cổ lưu truyền tới nay Ngô Đồng Thụ, đều có Thụ Linh, Thụ Linh đồng dạng có được linh trí, tu luyện đã lâu, có thể hóa thân thành loài người, con, người gặp phải Đồng, chính là Ngô Đồng Thụ Linh!”

Cư Tử Vân giọng nói tràn đầy kiêu ngạo, bởi vì gặp phải Ngô Đồng Thụ Linh là con hắn, hơn nữa chiếm được Ngô Đồng Thụ Linh tán thành, ngay cả Ngô Đồng Chi Tâm cũng cho hắn.

“Đồng tử tử.

.

.

Là Ngô Đồng Thụ Linh?” Đẳng Phi cảm thấy khó có thể tin, trong đầu hiện ra cái kia Phương Hoa tuyệt thế cô gái, nhin không được ở trong lòng nghĩ: Đồng tử tử, người thật sự là Ngô Đồng Thụ chi linh sao?

“Trên người của người mang theo, là Ngô Đồng Chi Tâm, một gốc cây viển cổ thần thụ Ngô Đồng bên trong, chỉ có một viên Ngô Đồng Chi Tâm, lòng đang người nơi này, vô luận chân trời góc biển, Ngô Đồng Chi Linh cũng có thể tìm được người, sớm muộn gì hội đi tới bên cạnh người.” Cơ Tử Vân cười nói: “Thời xa xưa thay mặt, thần thụ Ngô Đồng số lượng rất nhiều, khi đó, là Phương Hoàng lựa chọn Ngô Đồng Thụ, sau lại, thiên địa đột biến, rất nhiều Ngô Đồng Thụ mai một ở thời gian trường hà trung, còn sống sót Ngô Đồng Thụ, đã càng ngày càng ít, cho tới bây giờ cơ hồ không thấy được, có một gốc cây Ngô Đồng Thụ làm bạn Phương Hoàng nhất tộc, thực lực đem tăng lên gấp đôi! Con, người chẳng lẽ không có cảm thấy, người phải đến Ngô Đồng Chi Tâm sau khi, thực lực của người so với đi qua, cường đại rất nhiều sao?”

Đẳng Phi nhúc nhích đầu, nói: “Của ta chân thật thực lực, vẫn tự so sánh với cảnh giới cao hơn rất nhiều, cái này ta còn thật không có chú ý tới.”

Cơ Tử Vân bất đắc dĩ cười cười, sau đó nói: “Hôm nay thế đạo, Phương Hoàng nhất tộc nhưng thật ra cũng không có thiếu, tử như Trung Châu Cơ gia, tử như Hắc Phương Hoàng gia tộc, thậm chí giống như Hoàng loại này có Phương Hoàng huyết mạch người, nhưng Ngô Đồng Thụ số lượng, nhưng cực kỳ rất ít ỏi, thật không nghĩ tới, người thậm chí có lớn như thế tạo hóa, chẳng những gặp phải Ngô Đồng Thụ Linh, thậm chí có có thể được nàng tán thành, thì ngược lại lựa chọn người!” Cơ Tử Vân vỗ vỗ Đẳng Phi bả vai, nhìn Đẳng Phi này từ có chút ngu rưng mặt: “Con trai bảo bối, vì nương người cảm thấy kiêu ngạo!”

Cơ Tử Vân ánh mắt rất vui mừng, trong thanh âm nhưng mang

theo một tia bi thương, trong lòng nhớ: nếu như Vân Chí còn sống, thấy con như thế tiền đồ, nhất định như ta giống nhau cao hứng sao?

Hoàng gặp Cơ Tử Vân nói ra Đồng lai lịch, cũng chỉ có không dấu diếm nữa cái gì, gật đầu, nói: “Ban đầu chính là Đồng tiền bồi chi điểm ta tới Trung Châu tìm kiếm huyết mạch chi nguyên, sợ rằng khi đó, nàng cũng đã tiên đoán được hôm nay cảnh tượng, chỉ là của ta ban đầu không nghĩ tới, Đồng tiền bồi lại là viễn cổ thần thụ chi linh.”

Đằng Phi thân thủ sờ soạn một cái thiếp thân Ngô Đồng Chi Tâm, cảm thụ phía truyền đến một tia âm áp, thầm nghĩ trong lòng: Đồng tử tử, ngươi là lựa chọn ta sao? Vậy thì sớm một chút đi tới bên cạnh ta sao, ta nghĩ ngươi.

Mấy ngày kế tiếp trong thời gian, mọi người dừng lại ở khoảng cách Hỏa Long Hạp hơn hai ngàn trong một mảnh dãy núi trung, Cơ Tĩnh Huyền sử dụng Thiên Vương Thạch, sắp đột phá!

Thiên Vương Thạch, lớn cỡ bàn tay, màu vàng sáng, hơi mờ, tản ra dày hoàng sắc quang mang, một khi lấy ra, bảo chọc tức trùng thiên, kia cổ năng lượng cường đại ba động, làm cho người ta động dung.

Hoàng bàn tay trắng nõn huy động, ở thiên địa trong lúc bày kết giới, ngăn cản Thiên Vương Thạch bảo chọc tức tiết ra ngoài, để tránh ngoài chần người phát hiện, rước lấy phiền toái không cần thiết.

Đoàn người cho Cơ Tĩnh Huyền hộ pháp, chậm đợi nàng đột phá Thánh Cấp, trở thành Vương giả.

Kia khối Thiên Vương Thạch, treo ở Cơ Tĩnh Huyền trước mặt trước, nhàn nhạt hoàng sắc quang mang, bao phủ ở Cơ Tĩnh Huyền trên người, nhiều tia mắt thường ít có thể thấy được năng lượng lưu, đang từ Thiên Vương Thạch thượng, không ngừng hướng về Cơ Tĩnh Huyền trong thân thể chảy xuôi, Cơ Tĩnh Huyền kinh mạch trong, năng lượng tràn đầy, giống như Đại Hà chạy chồm, chính không ngừng đánh sâu vào quan khẩu.

Một ngày một đêm sau, trên bầu trời chợt xuất hiện các loại dị tượng, Kỳ Lân rít gào, Phượng Hoàng bay múa, Thanh Long quần quanh, Bạch Hổ bồn tẩu, các loại điềm lành viển vông thú rồi rít hiện lên, ở trong thiên địa sinh ra các loại dị tượng.

Loại này tình cảnh, xuất hiện ở một cái Thánh Cấp tấn chức Vương Cấp Vũ Giả trên người, cơ hồ là không thể tưởng tượng, cho dù giống như Vương Cấp tấn chức Đại Đế, cũng sẽ không xảy ra hiện như thế đồ sộ tràng diện.

Mọi người thấy hướng Cơ Tĩnh Huyền ánh mắt, cũng trở nên có chút bất đồng, cũng ở thâm nghĩ trong lòng: xem ra Cơ Tĩnh Huyền tương lai thành tựu, cũng tuyệt đối không có khả năng thấp!

Thiên dị tượng trên không trung vẫn tồn tại hơn nửa canh giờ, cho đến khi Cơ Tĩnh Huyền trước mặt kia khối Thiên Vương Thạch hoàn toàn biến mất, Cơ Tĩnh Huyền đột phá Thánh Cấp công cùm xiềng xiếc, mở ra hai tròng mắt, Thiên dị tượng trên không trung mới chậm rãi tản đi.

“Chúc mừng, Tĩnh Huyền, ngươi rốt cục thành nữ vương!”
Đằng Phi cười híp mắt nhìn Cơ Tĩnh Huyền, nửa trêu chọc chúc mừng một câu.

Cơ Tĩnh Huyền nước mũi nháy mắt động, đưa cho Đằng Phi một cái quyền rũ xem thường, sau đó hướng về phía Cơ Tử Vân nhóm người khom người đáp tạ, nếu như không phải là những người này, nàng muốn đột phá đến Vương Cấp, không biết phải chờ tới năm nào tháng nào.

“Đây đều là phần số của ngươi.” Cơ Tử Vân cố gắng một câu, nhưng ngay sau đó mũi quang chợt lóe, nhẹ giọng nói: “Nơi này động tĩnh, quả nhiên khiến cho không có người có lòng chú ý, cũng không biết tới là ai.”

Hoàng nhưng nói thẳng: “Tới người có sáu cái, bốn người điên phong Vương giả, hai người Đại Thành Vương Giả.”

Cơ Tử Vân nhìn thoáng qua Hoàng, tự đáy lòng bội phục nói: “Đại Đế cùng Chuẩn Đế, chỉ kém một đường, nhưng lại như cũ có chênh lệch thật lớn a.”

Hoàng nói: “Ngài đã đạt tới cái kia điểm tới hạn, nếu là muốn đột phá, tùy thời có thể.”

Đằng Phi nhìn thoáng qua mẫu thân của mình, trong lòng bao nhiêu có chút nghi ngờ, căn cứ hẳn biết đến tin tức, năm đó ở Tây Thủy thời điểm, mẫu thân một thân thực lực, nên cũng đã là Vương Cấp, phụ thân thực lực phải là Thánh Cấp, lúc ấy cha mẹ ở Thánh Thần lớn trong mộ nên chiếm được không ít chỗ tốt.

Hôm nay đã nhiều năm như vậy, mẫu thân kinh mạch bị phong ấn, hôm nay đã bị chứng thật, mấy người Cơ gia trưởng lão, căn bản phong không được Cơ Tử Vân kinh mạch, nói cách khác, Cơ Tử Vân trên thực tế ở Bích Thủy Viên bế quan tu luyện mười bốn mười lăm năm, dựa theo Đằng Phi bản thân tốc độ tu luyện mà nói, đúng là sớm thì được có thể đánh sâu vào Đại Đế cảnh giới, tại sao mẫu thân thủy chung dừng lại ở Chuẩn Đế?

Cơ Tử Vân cười cười, nói: “Ta tu luyện công pháp, cùng người bình thường có chút bất đồng, hơn nữa, những năm này ta tốc độ tu luyện rất chậm.”

Vừa nói, ôn nhu nhìn thoáng qua Đằng Phi, Đằng Phi nhất thời hiểu, mẫu thân tại sao mười bốn mười lăm năm chỉ tu luyện tới Chuẩn Đế, nguyên lai là trong lòng vẫn nhớ mong bản thân, không thể toàn tâm đầu nhập, cảm giác như vậy, thậm chí so sánh với tâm ma còn muốn đáng sợ.

Dưới tình huống như vậy, có thể tu luyện tới Chuẩn Đế, đã nói rõ Cơ Tử Vân thiên tư cực cao.

Đằng Phi trong lòng ám áp, thốt ra nói: “Mẹ, ngài yên tâm, chỉ cần nhận được Thiên Đế Thạch, con nhất định để cho người người đầu tiên đột phá, trở thành Đại Đế!”

Cơ Tử Vân vui mừng cười lên, lúc này, nơi xa kia mấy đạo thân ảnh, chia ra từ bốn phương tám hướng, hướng về Đằng Phi bọn họ, vòng vây tới đây.

Lúc này, Đằng Phi trong đầu, Chiến Tranh Ma Ngẫu đột nhiên nói chuyện: “Đằng Phi, trên người bọn họ, có hai khối Thiên Vương Thạch!”

Đằng Phi hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó lãnh cười lên.

“Người nào, ở chỗ này quỷ quý túy túy, hết thả đi ra!” Một cái vô cùng xác lảo thanh âm, ở giữa không trung vang lên, đồng thời, một cỗ bài sơn đảo hải lực lượng, từ thanh âm kia nơi, hướng về Đẳng Phi một nhóm người địa phương, trực tiếp oanh tới đây.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 383: Giết Liên Tục Hai Vương!

>

Đằng Phi mấy người hai mặt nhìn nhau, cho sợ hết hồn, cũng không phải nói đối phương có thật lợi hại, mà là loại này cậy mạnh không nói đạo lý làm phép, có chút ngoài dự tính của, mặt cũng không gặp đi, công kích cứ tới đây.

.

.

Liễu Thiển Hà tổ vung tay lên, một đạo ngũ sắc quang mang chà đi qua, này cổ bài sơn đảo hải giống như lực lượng, nhất thời biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Sưu sưu sưu sưu!

Sáu đạo thân ảnh, chia ra từ sáu cái phương vị, từ trên trời giáng xuống, đem Đằng Phi mấy người vây quanh ở trong.

Đằng Phi bên này, cũng là sáu người, một nam ngũ nữ, nam anh tuấn tiêu sái ngọc thụ lâm phong, nữ Phương Hoa tuyệt đại nghiêng nước nghiêng thành, nhất thời đem vây quanh bọn họ sáu người thấy vậy sửng sốt, nhưng ngay sau đó ánh mắt lóe ra, như có điều suy nghĩ.

“Ngạo Thiên Lãnh?” Cơ Tử Vân ánh mắt, rơi vào vừa mới cái thanh âm kia ngạo mạn ngạo nhân trên mặt, kêu lên tên của hắn.

“Ngươi là.

“Cơ Tử Vân?” Bị Cơ Tử Vân kêu lên tên trung niên nhân đuôi lông mày mỉm cười nói chọn, có chút ngoài ý muốn đích đạo: “Tại sao là ngươi?”

Ngạo Thiên Lãnh vừa nói, nhìn về phía những người khác, ánh mắt ở Vị Ương Minh Minh trên người dừng lại, có chút do dự đích đạo: “Ngươi là Vị Ương gia?”

Vị Ương Minh Minh nhẹ nhàng khẩu dư một tiếng, coi như là trả lời, tới sáu người này, là Thần Long gia tộc người, trong đó có hai người trẻ tuổi, Vị Ương Minh Minh cũng là biết, bất quá đối phương cậy mạnh bá đạo, để Vị Ương Minh Minh lười theo chân bọn họ nói chuyện.

Ngạo Thiên Lãnh ánh mắt quét qua Liễu Thiển Hà cùng Cơ Tĩnh Huyền cùng với Hoàng, trông mắt chỗ sâu, hiện lên vẻ kinh diễm, không nghĩ tới ở chỗ này thậm chí gặp phải nhiều như vậy cực phẩm mỹ nữ.

Cơ Tử Vân nhìn Ngạo Thiên Lãnh, nói: “Ngạo Thiên Lãnh, nhiều năm không thấy, ngươi hay là cuồng vọng như vậy.” “Hắc hắc, Cơ công chúa, vốn là đi, ngươi có trở thành chị dâu của ta, bất quá khi năm bản thân mình cam hạ tiện, theo một cái tiểu gia tộc rác rưởi, bị Cơ gia đóng nhiều năm như vậy, ngươi cũng không có nhiều tiến bộ a!” Ngạo Thiên Lãnh vẻ mặt châm chọc nụ cười, sau đó nói: “Các ngươi đột nhiên xuất hiện ở ta Thần Long gia tộc trên địa bàn, có phải hay không, có cái gì mưu đồ?”

“Ngươi nghĩ chết sao?” Không đợi Cơ Tử Vân nói chuyện, Đằng Phi tiến về phía trước một bước, che ở mẫu thân phía trước, một đôi mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Ngạo Thiên Lãnh, cả người sát ý tràn ngập, người này há mồm vũ nhục cha mẹ của mình, Đằng Phi không thể nhịn được nữa.

“Tiểu tử, ngươi là?” Ngạo Thiên Lãnh trước là có chút mờ mịt, nhưng ngay sau đó chợt nói: “Ta đã biết rồi, ngươi là cái kia

tạp.

”

Ngạo Thiên Lãnh lời còn chưa nói hết, đã nhìn thấy Đằng Phi trong lúc bất chợt động, Ngạo Thiên Lãnh nhưng ngay sau đó lãnh quát một tiếng: “Tạp chủng tìm chết!”

Thình thịch!

Đằng Phi một quyền, Ngạo Thiên Lãnh một chưởng.

Một cỗ hùng hồn cực lớn lực lượng, trong giây lát ở trong hai người đang lúc nổ tung, bốn phía chọc trời cỗ thụ phảng phát dương hoa và dương liễu như gặp gỡ cuồng phong tịch quyển giống như, trong nháy mắt bị nhô tận gốc, chung quanh quăng! Ngạo Thiên Lãnh trực tiếp bị oanh được bay rớt ra ngoài, sở trải qua nơi, sở hữu cỗ thụ cũng bị xuyên thủng, liên tiếp xuyên thủng mười mấy viên mấy người ôm hết cỗ thụ, để mới dừng lại, hung hăng ngã trên mặt đất, toàn thân cao thấp sở hữu xương, cũng đã vỡ vụn, thất khiếu chảy máu, một đôi mắt hướng về phía trước đảo, trong miệng ồ ồ toát ra máu tươi, thân thể vô ý thức co quắp, hiển nhiên cách chết không xa.

“A, tiểu súc sinh, ngươi dám tổn thương ta Thần Long nhà hữu người!” Những khác năm người kia thiếu chút nữa cũng điên mất, không nghĩ tới tiểu tử này xuất thủ nhanh như vậy, hơn không nghĩ tới thực lực của hắn thậm chí mạnh đến loại cảnh giới này, một quyền sinh sôi đem một cái Đại Thành Vương Giả bắt cho chết! Mảo

Mẹ kiếp, hắn là Đại Đế sao? Không, tuyệt đối không có khả năng! Đây nhỏ, tử trên người một tia Đế Uy cũng không có, tuyệt đối không có khả năng là Đại Đế, như vậy, cũng chỉ có thể là hắn tu luyện công pháp, quá mức bá đạo!

“Thần Long gia tộc, ta phi!” Đằng Phi hướng phía trên mặt đất hung hăng nhổ một bãi nước miếng nước bọt, tàn bạo nhìn còn dư lại năm người này, giọng nói lạnh lạnh đích đạo: “Còn có ai nghĩ chết?”” ”

“Ngươi.

.

.

.” Thần Long gia tộc bên này còn dư lại năm người nhất thời tụ chung một chỗ, nếu không dám giống như vừa mới như vậy ủy thác lớn, muốn đem đối phương một lưới bắt hết.

Đối mặt Đằng Phi này trắng ra trần truồng khiêu khích, Thần Long gia tộc bên này còn dư lại năm người râu tóc đều dựng, giận không kiềm được, nhưng thật không có dám ứng chiến.

Ngạo Thiên Lãnh thực lực mặc dù đang Thần Long gia tộc không tính cao nhất, nhưng dầu gì cũng là một cái Đại Thành Vương Giả, đừng động tới có phải hay không dùng thiên tài địa bảo xây ra tới, cảnh giới luôn là ở đây mở, bây giờ lại bị tiểu tử này một quyền đánh chết, kia tiểu tử này cho dù không phải là Đại Đế, ít nhất cũng là có Chuẩn Đế tu vi.

“Đây là người của Thần Long gia tộc địa bàn?” Đằng Phi tiến về phía trước một bước, thanh âm lạnh lẽo, hai mắt sát khí nồng nặc đến gần như thực chất.

“Dĩ nhiên!” Thua người không thể thua trận, Thần Long gia tộc một cái điên phong Vương giả căm tức Đằng Phi: “Người dám Sát Thần Long gia tộc người, tiểu tử, người chết định rồi!”

“Thần Long gia tộc người không thể giết được?” Đằng Phi vẻ mặt cười nhẹ: “Ồ Nguyệt Lượng Thành ta liền giết qua mấy người Thần Long gia tộc rác rưởi, nếu như Thần Long gia tộc cũng là các người loại này hàng, chỉ sợ sớm đã diệt vong đi?”

“Người.

.

.

Người làm thật không sợ Thần Long gia tộc trả thù?” Kia điên

phong Vương giả giận dữ, ánh mắt chuyển hướng Cơ Tử Vân: “Người Cơ gia chẳng lẽ đã cường đại đến không cần Thần Long gia tộc?”

Cơ Tử Vân lạnh lùng cười: “Ta bây giờ tên, gọi Đằng Cơ Tử Vân, người cũng có thể gọi Đằng Cơ thị, ta là Đằng gia vợ, không phải là Cơ gia người, nghe rõ sao? Ta cùng Cơ gia không sao.”

Vừa nói, sâu kín nói: “Hiện ở chỗ này, là con ta làm chủ, hẳn muốn giết các người tự giết, nghĩ tha các người để lại, nếu như ta là các người, sẽ lập tức quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

Người yên tâm, của ta độ lượng, so sánh với các người Ngạo gia lớn hơn nhiều lắm, ta tuyệt sẽ không cần cầu Ngạo gia che lại các người kinh mạch quan các người mười lăm năm.”

“Cơ Tử Vân, người, người càn rỡ!” Một cái điên phong Vương giả lão đầu cảm tức Cơ Tử Vân, quát khế nói: “Chúng ta năm người liên thủ lại, cũng có thể với các người hợp lại cá chết lưới phá, không muốn đem chuyện làm tuyệt!”

“Làm tuyệt?” Cơ Tử Vân nhìn không được cười lên, vẻ mặt hoang đường nhìn điên phong Vương giả thực lực lão đầu:

“Người đang ở đây Thần Long gia tộc bồi phạt nên không thấp, nếu bàn về đến chuyện làm tuyệt, ai có các người Thần Long gia tộc làm được tuyệt? Cùng các người so sánh với, chúng ta quả thực quá thiện lương!”

Lúc này, năm người Thần Long gia tộc trong một cái, đi qua kiểm tra một chút Ngạo Thiên Lãnh thương thế, sắc mặt xanh mét quay trở lại, nhẹ nói cú: “Thiên Lãnh bỏ mình.”

Hô!

Năm người Thần Long gia tộc người tất cả đều chết chết nhìn chăm chăm Đằng Phi, nếu như Ngạo Thiên Lãnh không có chết, chỉ sợ còn có một khẩu khí, bọn họ cũng không dám đối với Đằng Phi xuất thủ, nhưng bây giờ Ngạo Thiên Lãnh chết, bọn họ nếu là không ra tay, trở lại Thần Long gia tộc, nhất định sẽ đã bị nghiêm trị, đã như vậy, còn không bằng hợp lại một thanh.

Kia điên phong Vương giả thực lực lão đầu lạnh lùng nói: “Giết người thì thường mạng, tiểu tử, người nạp mạng đi!”

Vừa nói, thân hình đung đưa, bốn con rồng hình dạng Đấu Khí, theo này điên phong Vương giả thực lực lão trên đầu

người mạnh mẽ lao ra, trong nháy mắt đem hư không đục lỗ, xuất hiện ở Đằng Phi trước mặt.

Bang bang!

Bang bang!

Đằng Phi trong nháy mắt trào ra bốn quyền, đem này bốn đạo long hình Đấu Khí nổ nát, Vô Danh Quyền Pháp bị Đằng Phi tu luyện được đủ phát tinh tiến, vừa mới hai chiêu nhất sinh nhị, tốc độ nhanh đến làm cho không người nào có thể bắt.

Thân thể về phía trước một tung, lẳng không nhảy lên, tay trái nắm tay, trào ra một chiêu hỗn độn khiến sinh một, tay phải trong lúc bất chợt nhiều ra một thanh ánh sáng lạnh lóe ra huyết sắc chiến phủ, cán búa thượng màu vàng lợt ký hiệu trung bộc phát ra một cỗ thần bí hơi thở, chiến phủ cao cao vung, huyết sắc phủ trên nhận mặt, lôi điện quán quanh, thi triển ra một tha Kinh Lôi Hàng Thế!

Răng rắc!

Một đạo kim sắc tia chớp, từ trên trời giáng xuống, hung hăng bổ về phía địch nhân!

Này điên phong Vương Cấp thực lực lão đầu phát ra gầm lên giận dữ, trên người hộ thể cương khí trong giây lát trở nên đỏ ngầu, tạo thành thực chất, đồng thời hai tay đều xuất hiện, chín mươi chín Đạo long hình Đấu Khí ở trong nháy mắt oanh hướng Đằng Phi!

Đằng Phi trên cổ mang theo Ngô Đồng Chi Tâm đột nhiên bộc phát ra mãnh liệt lực sắc quang mang, tạo thành một đạo lực sắc phòng ngự tầng, ngăn trở long hình Đấu Khí.

Đồng thời, Đằng Phi tay trái một quyền hỗn độn khiến sinh một, phanh một cái oanh ở đối phương hộ thể cương khí phía, đem kia hộ thể cương khí đánh cho một trận kịch liệt rung động.

Ngay sau đó, trên bầu trời kia đạo kim sắc tia chớp, phách ở phía trên, vốn là lão đảo muốn ngã hộ thể cương khí trong nháy mắt tan vỡ.

Đằng Phi tay phải chiến phủ Luyện Ngục, lúc này cũng đã đến!

Cái này có được điên phong Vương giả thực lực lão đầu phát ra một tiếng kinh hãi tiếng hô: “Không nên!”

Răng rắc!

Bị Luyện Ngục một búa tử chém thành hai khúc, điên phong Vương Giả máu, chảy xuôi trên đất, một đạo Nguyên Thần, từ hân bên trong cơ thể lao ra, nghĩ muốn chạy trốn, bị tùy theo mà đến có một đạo thiểm điện bổ trúng, nhất thời hồn phi phách tán!

Trong chớp mắt, giết liên tục hai vị Vương giả, một cái Đại Thành Vương Giả, một cái điên phong Vương giả!

Đằng Phi cầm trong tay chiến phủ Luyện Ngục, vô số điện xà ở Luyện Ngục cùng Đằng Phi cánh tay trong lúc vờn quanh, giống như cái thể Sát Thần giống như, lạnh lùng nhìn về phía còn dư lại kia bốn vị Thần Long gia tộc người, đối phương thậm chí nhất tề sợ run cả người.

Này trách.

.

.

Rốt cuộc là từ đâu ra tới?

Ở Vương giả làm chủ lưu Trung Châu, đến lúc nào ”” xuất hiện như vậy một cái tà ác ma đầu, giết Vương giả giống như giết gà?

Điên phong Vương giả a, chỉ thiếu chút nữa, chính là Đại Đế, thậm chí thảm chết ở một cái để cho bọn họ nhìn không thấu thiếu niên trong tay, đây quả thực ngoài ý liệu, cũng quá khó có thể tin.

“Tiểu tử, ngươi thật là quá đáng, ngươi cảm thấy ngươi có rung chuyển Thần Long gia tộc thực lực sao?” Một cái điên phong Vương giả nhìn Đằng Phi, sắc lệ bên trong kính quát to nói.

“Không cách nào rung chuyển thực lực của các ngươi?” Đằng Phi có chút giật mình nhìn đối phương: “Ta tại sao phải đi rung chuyển các ngươi? Ta chỉ cần đem nhìn không vừa mắt

xác khô rụng là được!”

“Người.

.

.

Ít còn dư lại bốn người Thần Long gia tộc Vương giả trực tiếp thất thanh, không biết nói cái gì cho phải.

“Hôm nay thù này, chúng ta coi như là kết hạ, các người chờ, Thần Long gia tộc tuyệt sẽ không bỏ qua cho người cửa!” Còn sống một cái Đại Thành Vương Giả nhin không được lên tiếng uy hiếp.

Những khác ba cái điên phong Vương giả e sợ cho có mất, hung hăng trợn mắt nhìn một cái Đằng Phi, cắn răng nói:

“Đi!”

“Đi? Ta nói muốn các người đi rồi chưa?” Đằng Phi cười lạnh mấy tiếng: “Các người Thần Long gia tộc cũng không chuẩn bị bỏ qua cho chúng ta, chúng ta tại sao phải để cho chạy các người?”

“Người còn muốn như thế nào nữa? Chúng ta phải, ai có thể ngăn cản?” Một cái điên phong Vương giả nhin không được giận dữ hét, hôm nay đã đủ ghen khuất, bị một thiếu niên chém liên tục hai người Vương giả, giết bọn họ sợ, ngay cả liều mạng dũng khí cũng tiêu mất.

“Hoàng, bọn họ không nhìn người nga!” Đằng Phi vẻ mặt cười xấu xa, nhìn Hoàng.

Hoàng hừ lạnh một tiếng, hướng về phía bốn gã Thần Long gia tộc người , một cổ Đế Uy, phô thiên cái địa áp bách đi qua.

“A?”

“A!”

“Trời ơi!”

“Gặp quỷ!”

Bốn người này trong nháy mắt nét mặt đặc sắc vạn phần, cơ hồ không có nửa điểm do dự, quay đầu bỏ chạy!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 384: Nam Vực Đẳng Gia!

>

Đẳng Phi lúc này truyền âm cho Hoàng: “Khác đề cho chạy cái kia mặc áo xanh diên phong Vương giả, trên người hắn có hai khối Thiên Vương Thạch!”

Hoàng trả lời một câu: “Ta một cái cũng sẽ không bỏ qua!”

Đẳng Phi trên trán lộ ra mấy đạo hắc tuyến, trong lòng tự nhủ Hoàng thật là một phần tử hiếu chiến!

Không biết ở khác trong lòng người, Đẳng Phi lại càng phần tử hiếu chiến!

Phanh!

Một con hùng hực phùng phùng Hỏa Phượng, từ Hoàng trên người bay ra, trực tiếp đem thực lực kia yếu nhất Đại Thành Vương Giả đốt thành tro bụi!

Còn dư lại kia ba tên diên phong Vương giả hồn phi phách tán, bọn họ vốn tưởng rằng gặp phải mấy cái nhuyển quả hồng, có thể xoa bóp, lại không nghĩ rằng một cước đá đến sắc bén cương trên đao, cùng tìm tử không có khác nhau, giờ phút này cái gì tâm tư cũng không có, chỉ nghĩ chạy đi.

Hô!

Lại là một con phùng phùng Hỏa Phượng, xuyên người diên phong Vương giả thân thể, đem đánh gục.

Oanh!

Hoàng lần nữa xuất thủ, một đạo quang mang hiện lên, vừa một cái diên phong Vương giả đỉnh đầu bị chém xuống, chỉ còn lại có một cái thực lực mạnh nhất diên phong Vương giả, trên người đột nhiên tia sáng bùng lên, tốc độ đột nhiên nhanh hơn gấp đôi.

Hoàng khóe miệng thoáng ánh lên cười lạnh, thân thể trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ, sau một khắc, một cái tát phách về phía tên điên phong Vương giả phía sau lưng.

Ba !

Tên điên phong Vương giả cơ hồ không có có bất kỳ phản kháng động tác, trực tiếp bị lấy được miệng phun máu tươi, lao đảo ngã xuống đất.

Đại Đế uy vũ!

Cơ Tử Vân mấy người cũng thấy vậy hoa mắt thần mê, Đại Đế cùng điên phong Vương giả trong lúc, chỉ thiếu chút nữa, cùng Chuẩn Đế chỉ kém nửa bước, nhưng cảnh giới hoàn toàn không thể so sánh nổi!

Hoàng mặt không chút thay đổi tiêu sái trở lại, nhìn Đằng Phi nói: “Cũng giết.”

“Ách.

.

.” Đằng Phi khóe miệng kịch liệt kéo ra, hướng Hoàng chọn một chút ngón tay cái, nhưng ngay sau đó đi hướng Hoàng cuối cùng đánh chết tên kia điên phong Vương giả, từ trong tay của hắn hái một cái nhãn, chủ nhân đã tử, cái giới chỉ này thượng lưu lại tinh thần dấu vết cũng tùy theo tiêu tán, Đằng Phi ở trong giới chỉ lấy ra hai khối Thiên Vương Thạch, nhưng ngay sau đó, vừa lấy ra một phong thư.

Đằng Phi mở ra thư, nhìn thoáng qua, sắc mặt nhưng ngay sau đó khẽ biến, đem phong thư này đưa cho Cơ Tử Vân.

Cơ Tử Vân nhóm người truyền đọc một lần, sắc mặt cũng trở nên hết sức nghiêm túc.

Đằng Phi cười khỏ nói: “Vốn đang đang suy nghĩ, chúng ta giết chóc có phải hay không nặng một điểm, hiện tại mới biết được, những người này, tử có thừa cô a!”

Phong thư này, là Thần Long gia tộc chia sở hữu bên ngoài gia tộc thành viên.

Phong thư này, chính là nhằm vào Đảng Phi nhóm người!
Người, chính là Cơ Tử Vân, nhằm vào cái này để Thần Long
gia tộc hồ thẹn nữ nhân, Thần Long gia tộc ra lệnh phải.

.

Phải giết, sinh tử bất luận!
Người thứ hai, là Liễu Thiển Hà, trên thư rất kể lại nói rõ Liễu
Thiển Hà dung mạo, vạch đây là Đảng Phi bên cạnh hồng
nhân, gắng đạt tới bắt sống, dùng để uy hiếp Đảng Phi, thật sự
không được, có thể giết.

Người thứ ba, là Cơ Tĩnh Huyền, Thần Long gia tộc có kể lại
tình báo biểu hiện , Cơ Tĩnh Huyền là Đảng Phi nữ nhân, hai
người từng bí mật xuất hiện ở Cơ gia một chỗ tu luyện nơi,
quan hệ thân mật, nhằm vào Cơ Tĩnh Huyền, đồng dạng là
gắng đạt tới bắt sống, dùng để uy hiếp Đảng Phi, thật sự không
cách nào bắt sống, có thể giết.

Người thứ tư, là Hoàng, tình báo biểu hiện , nàng cũng là
Đảng Phi bên cạnh hồng nhân, yêu cầu cùng Liễu Thiển Hà
cùng Cơ Tĩnh Huyền giống nhau, gắng đạt tới bắt sống, nếu
không có thể bắt sống, có thể giết chi.

Cuối cùng một cái, là Đảng Phi, nhằm vào Đảng Phi, Thần
Long gia tộc ra lệnh là cần phải bắt sống, quyết không có thể
giết.

Bởi vì căn cứ Thần Long gia tộc mào sở hữu tình báo biểu
hiện , này Đảng Phi, chính là thượng cổ Thánh Thần người
thừa kế, hơn nữa hoài nghi Ma Thần Chiến Tranh Ma Ngẫu đã
ở Đảng Phi trong tay.

Nếu có Thần Long gia tộc đệ tử bắt Đảng Phi, phải đem Đảng
Phi trên người sở hữu bí mật nhận được, vì thế, cũng không
tiếc hết thấy thật nhiều.

Cuối cùng trong thư còn nói, Thần Long gia tộc, đã phái người
đi trước Nam Vực, cố gắng tìm Đảng Phi người nhà, dùng để

uy hiếp Đằng Phi, gắng đạt tới làm được không có sơ hở.

“Không có sơ hở, khá lắm không có sơ hở!” Đằng Phi căn rắng nói: “Thần Long gia tộc, đã suy đoán đến trên người của ta bí mật, bắt đầu động thủ.

Mẹ, xem ra chúng ta muốn dừng lại tìm kiếm Thiên Đế Thạch, phải mau sớm chạy về Nam Vực, hôm nay ngũ vực quy nhất, Trung Châu cùng Nam Vực trong lúc, nữa không có tới chướng ngại, Thần Long gia tộc đã phái người đi qua, chúng ta nhất định phải đuổi khi hãn cửa phía trước!”

Cơ Tử Vân gật đầu, mặc dù Đằng Phi đem Đằng gia mọi người toàn thân thiên vào đến Mang Năng quần sơn trung, nhìn như không có sơ hở, nhưng đây chỉ là nhắm vào Nam Vực những gia tộc kia, giống như Thần Long gia tộc loại này tồn tại, nếu là phái ra một đám điên phong Vương giả, một khi tìm được Đằng gia chỗ ở, hậu quả kia đem thiết tưởng không chịu nổi.

“Cũng tốt, Thiên Thánh Thạch Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch mặc dù đang Trung Châu số lượng tương đối nhiều, nhưng đó cũng không phải nói Nam Vực Tây Vực Đông Hải cùng Bắc Cương cũng chưa có, chúng ta trở về Nam Vực!” Cơ Tử Vân quyết định thật nhanh.

.

.

Nam Vực, Mang Năng quần sơn bên bờ, Đằng Gia Trấn trung.

Xông vào một đám thân phận người thần bí, đám người kia đầu tiên là nghe Đằng gia vị trí, đến rồi Đằng gia sau, mới phát hiện người ở đây Yên rất ít ỏi, đã trở nên có chút hoang vu, chỉ còn lại có số ít nô bộc ở bảo dưỡng giá tọa nhà cửa.

Đám người kia bắt mấy người nô bộc, nghiêm gia khảo vấn sau, mới biết được Đằng gia trên dưới, đã sớm thiên cách nơi này.

Đám người kia tâm tình nhất thời trở nên rất hồng hét, một người cầm đầu, nhìn qua cũng chỉ có hơn ba mươi tuổi, tướng mạo nho nhã, dáng vẻ đường đường, lúc này lại khóa chặt chân mày, sắc mặt khó coi.

Ở bên cạnh hắn, có một người nhìn qua mùa hoa thì giờ xinh đẹp thiếu phụ, thiếu phụ mọi nơi đánh giá Đẳng gia có chút hoang vu viện, nhìn không được bữu môi nói: “Cư Tử Vân năm đó tự lựa chọn như vậy một gia tộc đệ tử? Sách, Thiên Kiếm, người thật đúng là thất bại a! Lại thua ở như vậy một gia tộc đệ tử.”

“Câm miệng!” Ngạo Thiên Kiếm thấp giọng quát lạnh nói:

“Người bớt tranh cãi một tí có tử sao?”

“U, vẫn sinh khí ? Khanh khách, có phải hay không nhận được gia tộc đối với nàng tất sát lệnh sau, người tâm tình rất hồng hét a? Không nở sao? Người ta hôm nay hài tử cũng trưởng thành, người vẫn đối với nàng nhớ mãi không quên, thật là một si tình mằm móng.

.

.” Thiếu phụ trong mắt tràn đầy oán độc, khóe miệng thoáng ánh lên giọng mỉa mai cười lạnh.

Ngạo Thiên Kiếm không thể nhịn được nữa, đứng lên, một phát bắt được xinh đẹp thiếu phụ cổ, cắn răng nói: “Người có tin hay không, ta một thanh nắm tử người, sau đó trở về liền nói người bị ám toán tử!”

“Khụ khụ.

.

.” Xinh đẹp thiếu phụ không thở nổi, ho khan vài tiếng, mặt đỏ lên, nói chuyện thập phần khó khăn, nhưng trong mắt nhưng tràn đầy điên cuồng nụ cười: “Khanh khách.

.

.

Kiều ngạo.

.

.

Thiên Kiếm, ngươi cái này.

.

.

Chết nhất, ngươi sẽ.

.

.

Lấy ta trút, ta cũng.

.

Cũng sống đủ rồi, muốn là nam nhân, ngươi tự giết ta!”
Ngạo Thiên Kiếm tay khẽ dùng sức, xinh đẹp thiếu phụ nhưng không sợ hãi chút nào cùng hắn nhìn nhau, bên cạnh một nhóm người tất cả đều mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ, rồi rút tiến lên khuyên can.

Ngạo Thiên Kiếm dử tợn sắc mặt dần dần bình tĩnh trở lại, buông lỏng tay, đem thiếu phụ đẩy ra đi thật xa, một thí cổ ngồi dưới đất, lạnh lùng nói: “Cút cho ta, ta không muốn gặp lại ngươi!”

Thiếu phụ lúc này cũng có một số sợ, vừa mới nàng thật sự ở Ngạo Thiên Kiếm trong mắt thấy được vẻ điên cuồng sát cơ, nàng biết, nếu như mình nữa tiếp tục hồ nháo đi xuống, sợ rằng Ngạo Thiên Kiếm thật sự có tìm cơ hội giết nàng, chỉ sợ,

nàng từng là Huyền Vũ huyết mạch Vương gia công chúa.

Lấy tay xoa cổ của mình, thiếu phụ bỗng nhiên rơi lệ, nức nở nói: “Ngạo Thiên Kiếm, ta gả cho ngươi cũng có mười tám năm, cho ngươi sinh hai đứa con trai một nữ nhi, ta biết, trong mắt ngươi, chỉ có Cơ Tử Vân, ngươi cưới ta hoàn toàn là không tình nguyện, nhưng đã nhiều năm như vậy, ngươi chỉ nghĩ một mình ngươi, ngươi chưa từng nghĩ tới ta?” Ngạo Thiên Kiếm khước môi nhếch lên nụ cười chế nhạo, không.

Thiếu phụ tiếp tục nói: “Ngươi cảm thấy ta lần này cho đi ra, là cố tình gây sự, nhưng thật ra, ta chính là muốn nhìn một chút, người đàn bà kia, rốt cuộc có bản lĩnh gì, có thể làm cho ngươi nhiều năm như vậy như cũ làm nàng thần hồn điên đảo, vừa nghe nói muốn bắt nàng nhà chồng ngươi, ngươi tự chủ động xin đi giết giặc, đi tới Nam Vực, phảng phất nhà này người cho có huyết hải thâm cừ.

.
.

Nhưng trên thực tế, bọn họ cho nào có nửa điểm liên quan? Ngươi có từng nghĩ tới cảm thụ của ta, ta, ta mới là vợ của ngươi a!”

Ngạo Thiên Kiếm nhắm lại hai mắt, thở dài một cái, buồn bực thanh âm nói: “Ngươi nói đủ chưa? Nói đủ rồi, tự cầm miệng cho ta.

Không sai, ta là đối với nàng nhớ mãi không quên, nhưng đó là hận! Hận nàng mang đến cho ta nhục nhã! Hận nàng cho cả Thần Long gia tộc mang đến sỉ nhục! Nếu là nhìn thấy nàng, ta sẽ đích thân giết nàng, mà không phải như ngươi nghĩ, ngươi.

.
.

Hiếu không? Mãi ”

Xinh đẹp thiếu phụ ngần người, nước mắt ở hốc mắt đảo quanh, trong lòng vô cùng bị oán nhớ: người ngoài miệng nói thật dễ nghe, là ai ở ban đêm nằm mơ thời điểm, còn nói cái kia tiện nhân tên?

Dĩ nhiên, Ngao Thiên Kiếm có thể giữa mọi người nói với nàng ra lời nói này, đã đúng là không dễ , nếu là bị được độc ác, không chừng có làm ra chuyện gì chuyện.

Thiếu phụ lẩm bẩm nói: “Dù sao, ta là vợ của người, ai vậy cũng thay đổi không được sự thật, người biết mình ứng với nên làm cái gì là tốt rồi, ta sẽ không nhiều hơn can thiệp.” Ngao Thiên Kiếm mặt âm trầm, gật đầu, sau đó nói: “Toàn lực truy tra Đẳng gia người tung tích!”

Ở Đẳng Gia Trấn dừng lại ba ngày, rốt cục ở năm đó thanh bình phủ bát đại gia tộc còn sót lại nơi đó nhận được một tin tức, Đẳng gia người, có thể ở Mang Năng quần sơn trung.

Nhận được tin tức kia sau, Ngao Thiên Kiếm dẫn dắt một nhóm người, hướng phía Mang Năng quần sơn đi.

Cấm địa?

Ngao Thiên Kiếm căn bản là không cần, cấm địa cũng là tương đối , đối với Thần Long gia tộc mà nói, cõi đời này, tự không có chỗ nào là thật cấm địa!

.

.

Minh U Vũ mở ra hai tròng mắt, thở dài một cái, bệ quan đến nay, nàng đã đạt tới Thánh cấp người tiểu bạch thang, tiến nhập thánh cấp sau, tiến bộ của nàng có thể nói thần tốc, hôm nay đã thành cả Đẳng gia thực lực mạnh nhất người.

Đẳng Phi hai người thị nữ, Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp tỷ muội, toàn bộ muốn tu luyện đến cửu giai cấp mười, đạt tới Đẩu Tôn điên phong, Đẩu Tôn nhập thánh, là một cái bình cảnh, hai tỷ muội đến bây giờ còn đang bệ quan trong.

Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt tỷ muội, đồng dạng cũng đã đạt tới cửu giai cấp mười Đấu Tôn diên phong, này hết thấy, cũng là liêu mạng tu luyện kết quả, nhưng muốn nhập thánh, nhưng chuyện không phải dễ dàng như vậy chuyện.

Đằng Vũ cảnh giới, nếu so với Vũ Lan tỷ muội các nàng hơi mau một số, đạt tới Bán Thánh cảnh giới, chỉ kém nửa bước, liền có thể thực sự trở thành Đấu Thánh!

Bạo Long dứt rời một cánh tay, đối với thực lực tăng lên, bao nhiêu có chút ảnh hưởng, bất quá cũng đã tu luyện tới cửu giai cấp ba Đấu Tôn cao cấp Đấu Tôn cảnh giới.

Đằng Long cùng Đằng Lô nhóm người, tương đối phải kém không ít, nhưng là cũng tiến vào đến Đấu Tôn cảnh giới.

Đằng gia lão gia tử Đằng Văn Hiên, hôm nay cũng đạt tới thất giai Đấu Tôn cảnh giới, có thể nói càng già càng dẻo dai.

Đằng gia toàn thân thực lực, ở hôm nay thế tục mà nói, đã có thể nói đỉnh núi, cho dù cùng Lĩnh Nam Đông Phương gia cùng phạm dương lô nhà loại này nửa đời tục nửa lánh đời đại tộc so sánh với, cũng không kém bao nhiêu.

Tự nội tình mà nói, Đằng gia hơi tổn, nhưng tự tương lai phát triển mà nói, cho dù Liệt Dương Thánh Địa loại này Nam Vực nhà giàu có, cũng rất khó khăn cùng Đằng gia so sánh với!

Nam Vực, bắt đầu từ bây giờ, nhà giàu có trên danh sách, nhiều một cái Đằng gia.

Bởi vì, Đằng gia có Đằng Phi ở!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 385: Khói Thuộc Súng Nổi Lên Bốn Phía!

>

Đằng Long cùng Ngũ Đồng, đã tiến vào Mang Năng Quần Sơn bắt đầu tu luyện.

Hôm nay cả Đằng gia sở hữu làm ăn, tất cả đều từ mập mạp Cách Lâm cùng Thượng Quan Nam, cùng với Lưu Vân Tiêu nhóm người chịu trách nhiệm, những người này, trước mắt tất cả đều ở Đế đô.

Có Đằng Phi cùng trước mắt hoàng tộc Lăng gia tầng này quan hệ, Cách Lâm cùng Thượng Quan Nam cùng với Lưu Vân Tiêu bọn người ở tại Đế đô tự nhiên là phong sinh thủy khởi, Đằng gia làm ăn, hôm nay làm được rất lớn.

Lưu Vân Tiêu mỗi lần sẽ đem Đằng gia phải cần vật liệu chở về đi, sau đó lại từ Mang Năng Quần Sơn mang đi luyện chế đan dược cần có tài liệu.

Bọn họ chưa từng có nghĩ tới phản bội, đối với Lưu Vân Tiêu nhóm người mà nói, hôm nay Đằng gia, so sánh với hoàng thất Lăng gia còn cường đại hơn!

Chỉ có tám tựa Đằng gia loại gia tộc này, tương lai của bọn hắn, mới có thể càng thêm quang minh!

Không có nhìn từng không ai bì nổi Long gia, đều ở Đằng Phi trong tay hội phi yên diệt sao?

Những thứ này rắc rối quan hệ phức tạp, ngoại nhân rất khó biết được, từ Trung Châu đường xa mà đến Ngạo Thiên Kiếm nhóm người, dĩ nhiên là càng không thể có thể biết mình Giờ này khắc này, Ngạo Thiên Kiếm nhóm người, vẫn còn Mang Năng Quần Sơn trung, không ngừng tìm kiếm lấy Đằng

gia dấu vết.

Mấy ngày xuống tới, Đẳng gia không có tìm được, cũng là gặp phải không ít mạnh mẽ ma thú, trong đó không thiếu một số Thánh Cấp cường đại ma thú.

Cho Thần Long gia tộc chuyển đi này Nhân lung bắt hành động, mang đến không ít phiền toái.

Bất quá nói tóm lại coi như không sai, ở Ngạo Thiên Kiếm bộc phát ra Thần Long huyết mạch hơi thở sau, sở hữu ma thú, tất cả đều chạy không còn một mảnh, không còn có dám đi lên quấy rầy.

Năm đó Cơ Tử Vân bộc phát ra Phượng Hoàng huyết mạch hơi thở, cả Mang Năng Quần Sơn ma thú tụt toàn bộ nhượng bộ lui binh.

Thần Long huyết mạch hơi thở, nếu so với Phượng Hoàng huyết mạch hơi thở càng thêm cường hãn mấy phần, cho nên, lấy được hiệu quả là giống nhau.

“Nên chết, Đẳng gia Nhân rốt cuộc trốn ở kia?” Một ngày xuống tới, cơ hồ sở hữu Thần Long gia tộc người cũng mất đi ngày xưa bình tĩnh.

Bọn họ những người này, thực lực yếu nhất, đều là sơ cấp Vương giả phân lớn đều là Đại Thành Vương Giả hoặc là điên phong Vương giả.

Mà ngay cả Ngạo Thiên Kiếm thê tử, Huyền Vũ huyết mạch Vương gia công chúa, hôm nay cũng đã là điên phong Vương giả tu vi, mà Ngạo Thiên Kiếm bản thân một thân thực lực lại càng ở ba năm trước đây ở vô số thiên tài địa bảo phụ trợ phía dưới, thành công đột phá đến rồi đế vương cảnh giới! Chỉ là một thẳng giữ kín không nói ra, không bị ngoại giới biết thôi.

Ngạo Thiên Kiếm thần thức, có thể dọc theo người ra chu vi

hơn trăm trong , có thể Mang Năng Quần Sơn thật sự là quá lớn, núi non trùng điệp địa thế hiểm ác, rất nhiều địa phương chướng khí tràn ngập, ao đầm trải rộng còn có một chút địa phương quanh năm bao trùm ở trong sương mù, không thấy ánh mặt trời.

Dưới tình huống này, nghĩ phải tìm được một cái tiểu gia tộc cư trú chỗ, thật sự không dễ dàng.

“Mẹ kiếp , nếu là tìm được nhất định phải trước hết giết một số người cho hả giận!” Một cái Thần Long gia tộc Đại Thành Vương Giả nghiêng răng nghiêng lợi thề.

Những người khác tất cả cũng về mặt lệ khí gật đầu.

Thần Vực Đảo thượng, nơi tràn ngập khăn trương hơi thở, mất đi ngày xưa tường hòa cùng sự yên lặng.

Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi hai nàng ngồi cùng một chỗ Lục Tử Lăng Phương Hoa tuyệt đại, giống như tiên tử sắc mặt bình tĩnh, nhìn không ra có cái gì khác thường, Lăng Thi Thi cũng là rất an tĩnh ngồi ở đó, nghe đối diện một người chậm rãi mà nói.

Sư huynh của các nàng , cái kia yêu khoe khoang Thiên Tinh.

“Hôm nay tình huống chính là như vậy, các người không cần đi ra ngoài tham gia chiến đấu, sư huynh ta sẽ cho các người mang về tới Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch, đến lúc đó, chúng ta cùng nhau tấn chức Đại Đế!” Mỗ Thiên Tinh về mặt ngạo nghễ vừa nói.

Hắn có tư cách nói lời như thế, dõng mãnh thiên hạ, trả lại có chỗ nào thực lực so sánh với Thần Vực Đảo còn mạnh hơn? Lần này, sư phụ của hắn cũng muốn xuất quan, tham gia cướp đoạt Thiên Thánh Thạch Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch chuyện tình.

“Chiến Tranh Ma Ngẫu hiện thế, viễn cổ trân bảo khai quật, ngũ vực quy nhất, việc này, cũng chỉ hướng một chuyện, đó

chính là, Thánh Thần cùng ”” Ma Thần người thừa kế, rốt cục hiện thân!” Thiên Tinh vừa nói, nhìn thoáng qua Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi: “Các ngươi biết người còn lại là ai sao?” Lục Tử Lăng buông xuống mí mắt, không ra.

Lăng Thi Thi đồng dạng giữ vững trầm mặc, các nàng dĩ nhiên đoán được người nọ là ai, nhưng tại sao phải nói sao? “Người kia các ngươi biết, nói về, hay là Thi Thi bằng hữu của ngươi đi.” Thiên Tinh nói chuyện đồng thời, nhìn chằm chằm Lăng Thi Thi hai mắt, hấn phụng sự mệnh, quan sát này hai nữ tử cùng Đẳng Phi quan hệ trong đó.

Bởi vì sớm có lời đồn đãi, nói Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi hai nàng, cùng với một tòa khác trên đảo Đỉnh Tuyết Ninh, các nàng cùng Đẳng Phi quan hệ trong đó cũng không giống như.

Hôm nay có vô số chứng cứ, chỉ hướng Đẳng Phi, hoài nghi Đẳng Phi rất có thể chính là Thánh Thần cùng Ma Thần người thừa kế, nếu như ai có thể từ Đẳng Phi nơi đó nhận được những thứ này, như vậy, ai thì có thể trở thành loạn thế lớn nhất người thắng!

“Là sao? Chúng ta thế nào không biết, chúng ta còn nữa bằng hữu như thế.” Lăng Thi Thi nhàn nhạt nhìn thoáng qua Thiên Tinh: “Sư huynh muốn nói cái gì, cứ việc nói thẳng sao, không cần thừa nước đục thả câu được không?”

Nói về, Thiên Tinh sanh ở Thần Vực Đảo, chẳng bao giờ đi ra ngoài quá, nói các loại kinh nghiệm giang hồ, so sánh với Lăng Thi Thi kém tốt mấy cái ngã tư.

Tự nhiên không phải là cái này bụng đen công chúa đối thủ.

“Ách, được rồi, là như vậy, có khả năng nhất là Thánh Thần Ma Thần người thừa kế Nhân, là Đẳng Phi!” Thiên Tinh nhàn nhạt cười cười, nói: “Nếu như các ngươi cùng hấn quan hệ rất cao, quan tâm hấn lời nói, kia không ngại theo cùng đi ra Sơn, nhìn thấy thời điểm, giúp ta khuyên nhủ hấn, gia nhập Thần Vực đảo sao, nếu không, hấn thì không cách nào tránh được cả ngũ vực cường giả đuổi giết!”

“Ngũ vực?” Lăng Thi Thi đôi mắt sáng thiện lành, lông mi thật dài nhẹ nhàng rung động mấy cái, thản nhiên nói: “Trả lại bao gồm Thần Vực Đảo sao?”

“Ha ha.” Thiên Tinh cười cười xấu hổ, nói: “Như thế kinh thế trọng bảo, làm có có thể người ở chi, Đẳng Phi thực lực, ở trẻ tuổi, có lẽ coi như là xuất sắc, có thể tại chính thức đại năng trước mặt, tựa giống như con kiến hôi giống như, hèn như vậy, không thể nghi ngờ là đứa bé mang theo khoản tiền lớn, nguy hiểm vô cùng a!”

Lăng Thi Thi bất động thanh sắc, khóe mắt dư quang nhìn lướt qua Lục Tử Lăng, gặp Lục Tử Lăng nhẹ nhàng gật đầu, nhưng ngay sau đó nói: “Chúng ta cùng Đẳng Phi chính xác là bằng hữu quan hệ, bất quá hèn có thể hay không nghe lời của chúng ta, vậy thì không được biết rồi.

Thiên Tinh vui vẻ cười nói: “Như thế rất tốt, như thế rất tốt, lần này một tòa khác trên đảo Đỉnh Tuyết Ninh cùng Đỉnh Lãnh huynh muội, nên cũng có đi trước, cùng nhau khuyên nhủ Đẳng Phi, gia nhập Thần Vực đảo, chỉ cần có Thần Vực Đảo bảo vệ, hèn không có bất cứ vấn đề gì! Ta đây phải đi hỏi bẩm sư tôn!”

Thiên Tinh vừa nói, cười nhìn hai người một cái, đứng dậy rời đi.

Lăng Thi Thi nhìn Lục Tử Lăng: “Tỷ tỷ, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?”

“Nhưng thật ra hèn đã muốn biết chúng ta thân phận, vừa mới nói lời ngữ, bất quá là cố ý thử dò xét thôi, chúng ta rời đi Thần Vực Đảo, tìm cơ hội chạy đi, tìm Thiên Vương Thạch, Thiên Đế Thạch, tranh thủ đột phá.” Lục Tử Lăng nhàn nhạt vừa nói, hai đầu lông mày hiện lên vẻ sầu lo, trầm nghĩ trong lòng: Đẳng Phi, hôm nay sở hữu đầu mâu, toàn bộ chỉ hướng về phía ngươi, ngươi nhất định phải chịu đựng a!

Lăng Thi Thi nhẹ giọng nói: “Những người này ban đầu đem chúng ta thu Thần Vực Đảo, sợ là cũng đã tồn tại cái này tâm tư sao.”

Lục Tử Lăng gật đầu, không có nói nhiều, Thần Vực Đảo có mục đích gì không đi nói, nhưng tài nguyên chính xác là đương thời nhất đẳng.

Ở Thần Vực Đảo tu luyện mấy ngày này, nàng một thân thực lực, đã đạt tới Vương giả điên phong cảnh giới, Lăng Thi Thi cũng đã đứng ở thập giai người tiều trên bậc thang, thành một gã chân chính Thánh Giả.

Đình Tuyết Ninh cùng Đình Lãnh nhóm người, tất cả cũng các hữu gặp gỡ, tăng lên tốc độ sợ hãi chắc là không biết so với bọn hắn chậm bao nhiêu.

Đề Lục Tử Lăng có chút lo lắng, là Đăng Phi ở Tây Thùy làm chuyện này, đã truyền tới Thần Vực Đảo, ban đầu vào nhập Thần Vực trên đảo đám người này trong, có nhiều cái cùng Đăng Phi có huyết hải thâm cừu.

Cảnh Thiên Ma Cung toàn bộ diệt, Hắc Thủy Ma Cung toàn bộ diệt, hôm nay ở Thần Vực Đảo thượng Hắc Thủy Ma Cung Ma Nữ Liễu Như Nguyệt thề muốn là huynh trưởng cùng gia tộc báo thù, Liễu Như Nguyệt sử dụng thủ đoạn, câu dẫn một cái thập phần cường đại Thần Vực Đảo cao thủ, củ kết liễu một nhóm lớn Nhân, phát thề phải giết Đăng Phi.

Tuyết Sơn Thánh Địa cũng đồng dạng bị diệt, Tuyết Sơn Thánh Nữ Tướng Vũ Tình đồng dạng thề báo thù, Tướng Vũ Tình biết rõ tự mình một người không thể nào là Đăng Phi đối thủ, lúc ban đầu nghĩ liên lạc Hoàng Kim Sư Tử Đình Lãnh, nhưng bởi vì có Đình Tuyết Ninh cùng Đăng Phi tầng này quan hệ ở, bị Đình Lãnh cự tuyệt.

Tướng Vũ Tình làm ra một kiện làm cho người ta giật mình chuyện tình, nàng một phương diện xé bỏ cùng Đình Lãnh ở giữa hôn ước, làm Thần Vực quần đảo trung một ngọn đảo đảo chủ tiểu thiếp, kia đảo chủ nghe nói là Đại Đế, đã đáp ứng làm mả Tướng Vũ Tình báo thù.

Có Liễu Như Nguyệt cùng Tướng Vũ Tình hai người này ở, Thần Vực Đảo bên này đối với Đăng Phi thái độ, tuyệt đối không có khả năng tốt lắm.

Trước đó vài ngày, nghe nói Âm Nguyệt gia tộc Thiếu chủ Âm Nguyệt Thiên vào nhập Thần Vực đảo, Lục Tử Lăng cho là

Đằng Phi tới, nghĩ biện pháp đi gặp mặt một lần, mới phát hiện là Thanh Long Lão Tổ.

“Đoán chừng lần này hành động, Thanh Long Lão Tổ cũng có tham dự, đến lúc đó, chúng ta liên hiệp nó cùng nhau chạy đi.” Lục Tử Lăng mâu quang lóe ra, kiên định nói.

“Kia, Đinh Tuyệt Ninh cùng Đinh Lãnh huynh muội nơi đó, còn nữa Lô Vũ Kỳ,.

.” Lăng Thi Thi hơi hí mắt ra, nhẹ ”” vừa nói nói: “Nên lực lượng đoàn kết, chúng ta nhất định phải đoàn kết, hôm nay ngũ vực quy nhất, thiên hạ đại loạn, một cái lớn thời đại sắp xuất hiện, chúng ta chẳng những không thể tha Đằng Phi chân sau, còn muốn tìm trợ giúp hắn, cho nên, ba người này, ta cho rằng cũng là có thể đoàn kết.”

Lục Tử Lăng gật đầu, nói: “Người đi tìm Đinh Tuyệt Ninh, cùng nàng tiết lộ hạ xuống, Đinh Lãnh người nọ, ta xem không cho phép, mặc dù cùng Tưởng Vũ Tình phản mục, nhưng có thể hay không giận chó đánh mèo tại Đằng Phi, ai cũng không biết.”

“Cái này.

Có nên không sao?” Lăng Thi Thi cũng có một số lầy không cho phép, bất quá vẫn là quyết định đi trước cùng Đinh Tuyệt Ninh thương lượng một chút.

Khoảng cách Chiến Tranh Ma Ngẫu xuất thế, đã hơn nửa tháng, Đông Hải, Tây Vực, Bắc Cương cùng Trung Châu cùng với Nam Vực, bao gồm Thần Vực Đảo ở bên trong, sở hữu cường giả rồi rít xuất hiện, nơi cũng có thể nghe nói Thiên Thánh Thạch Thiên Vương Thạch tranh đoạt tin tức.

Cũng là mạnh nhất Thiên Đế Thạch, cho tới nay mới thôi, trả lại không có tin tức gì.

Chiến tranh nổi lên bốn phía, khói thuốc súng tràn ngập, này, chính là ngũ vực quy nhất lúc đầu giai đoạn hiện tượng.

Tất cả mọi người ở vội vàng tranh đoạt tài nguyên, đồng thời, về Thánh Thần Ma Thần người thừa kế chuyện tình, cũng dần dần truyền ra.

Đăng Phi cái tên này, cũng lần đầu tiên tiến vào vô số ngang ngược tâm mắt.

Đăng Phi đoàn người một đường từ Trung Châu xuyên qua trở về Nam Vực, bởi vì Chiến Tranh Ma Ngẫu chỉ điểm, lại tìm được rồi tám khối Thiên Thánh Thạch cùng một khối Thiên Vương Thạch.

Lại thêm ở Hỏa Long Hạp lấy được ba khối Thiên Thánh Thạch cùng một khối Thiên Vương Thạch, ở Thần Long gia tộc những người đó trên người lấy được hai khối Thiên Vương Thạch.

Hôm nay Đăng Phi trên tay, đã có bốn khối Thiên Vương Thạch, bị Cơ Tĩnh Huyền dùng xong một khối, trả lại còn dư lại ba khối, Thiên Thánh Thạch đã có mười một khối.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 386: Tuyệt Nơi Gặp Sinh!

>

Đây là một bút khổng lồ tài phú, đủ để tạo nên một cái cường đại gia tộc!

Đồng dạng, cũng bởi vì tìm kiếm những thứ này bảo vật, Đằng Phi bọn họ, bao nhiêu làm trễ nải một chút thời gian.

Một ngày kia, đoàn người rút cục tiến vào Mang Năng Quân Sơn, Đằng Phi một đôi mắt lộ ra tư niệm quang mang, nhìn phương xa, nhẹ giọng nói: “Ta đã trở về!”

Đột nhiên, Hoàng sắc mặt hơi đổi, nói: “Không tốt, có người ở công kích kết giới!”

Không còn kịp nữa nói thêm cái gì, Hoàng nổi bật thân thủ bỗng nhiên biến mất ở trong không khí, mất đi bóng dáng.

Đằng Phi nhưng ngay sau đó kịp phản ứng, mắt lộ ra hai đạo tia sáng lạnh lẽo, vận khởi Già Lâu La Tâm Kinh, mau chóng đuổi theo.

Vị Ương Minh Minh cùng Cơ Tử Vân cùng với Liễu Thiên Hà cùng Cơ Tĩnh Huyền nhóm người, rồi rít đi theo Đằng Phi sau lưng, hướng về Đằng gia chỗ ở phương hướng, cấp tốc chạy tới.

“Còn thật là khó khăn bằng tìm kiếm a, thậm chí trong một bí ẩn địa phương, để cho oanh mở kết giới, ta phải muốn giết người cho hả giận!” Một cái Thần Long gia tộc thành viên vẻ mặt lạnh lẽo nói.

“Không sai, một cái nho nhỏ, con kiến hôi giống như gia tộc, thậm chí cho chúng ta bồi hồi ở chỗ này lâu như thế, thật là

thật là quá đáng!” Một cái Thần Long gia tộc thành viên một bên oanh kích kết giới, một bên lạnh lùng nói.

Ngạo Thiên Kiếm trong mắt đều là lạnh lạnh sát ý, chấp tay đứng ngạo nghễ ở trên hư không, cũng không có tham dự đến công kích kết giới hành động trong, đối với hắn mà nói, cái này thượng cổ kết giới mặc dù không sai, nhưng muốn phá vỡ, bất quá là giờ tay trong lúc, nhưng hắn vẫn không muốn làm như vậy.

Này thượng cổ kết giới, một đám Đại Thành Vương Giả cùng điên phong Vương giả xuất thủ, nhiều nhất một canh giờ, có thể mạnh mẽ công phá, Ngạo Thiên Kiếm muốn cho Đằng gia những người này, ở nơi này trong vòng một canh giờ, thường tấn cái loại này sợ hãi cùng tuyệt vọng tư vị!

Hai mươi năm, Ngạo Thiên Kiếm đối với Đằng gia hận ý kéo dài hai mươi năm, chỉ sợ cái kia cướp đi Cơ Tử Vân trái tim nam nhân, đã bị Cơ gia Đại trưởng lão Cơ Trường Không cho hại chết, Ngạo Thiên Kiếm hận ý cũng không có vì vậy biến mất, ngược lại theo thời gian, càng ngày càng sâu.

Cho nên, hắn không muốn thoả cái phá vỡ kết giới, kia không tốt chơi, hắn muốn để cho bọn họ ở trong sự sợ hãi khẩn cầu trời cao, ở chờ đợi trung nhìn không thấy tới tương lai, cuối cùng tuyệt vọng!

Ngạo Thiên Kiếm cường đại Đại Đế thần thức, có thể dễ dàng xuyên thấu thượng cổ kết giới, cảm nhận được phía dưới đám kia trong mắt của hắn con kiến hôi cảm giác sợ hãi, khóe miệng của hắn khẽ hướng về phía trước nhếch lên, lộ ra vui vẻ nụ cười, trong ánh mắt của hắn, mang theo một cổ điên cuồng đắc ý vị.

Một luồng Đế Uy, chậm rãi phát ra, áp bách ở dưới mặt nay đã lão đảo muốn ngã kết giới phía, đồng thời, thanh âm của hắn đi theo vang lên.

“Phá vỡ kết giới, trừ đi Đằng gia dòng chính cùng Đằng Phi nữ nhân, còn dư lại, giết!”

“Tuân lệnh!” Một đám Đại Thành Vương Giả cùng điên phong

Vương giả cùng kêu lên trả lời, trên mặt cũng lộ ra nụ cười tàn nhẫn, thỉnh thoảng hành hạ đến chết một cái những thứ kia con kiến hôi, hay là rất có ý tứ!

“Các người rốt cuộc là ai? Ta Đẳng gia với các người có gì thù hận?” Một cái thanh âm già nua, xuyên thấu qua kết giới, truyền lại đi ra.

Là Đẳng Văn Hiên, lão gia tử rốt cục ra mặt, phía ngoài đám người kia quả thực cường đại đến làm người ta giật sợ, cường đại vô cùng thượng cổ kết giới khi hắn cử là không gây công kích phía dưới, lão đảo muốn ngã, tùy thời có thể hỏng mất.

Mất đi tầng này kết giới bảo vệ, Đẳng gia những người này giống như là trực diện sư tử cừu, căn bản vô lực tự bảo vệ mình.

Minh U Vũ, Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp, Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt đợi mọi người tất cả đều tụ tập ở trên quảng trường, mặt sắc mặt ngưng trọng nhìn trời cao kia tất cả kinh khủng công kích, ai cũng không nói gì.

Mọi người đều biết, Đẳng gia từ trước tới nay, lớn nhất nguy cơ tới!

Những thứ này mạnh đặc vô pháp người giống như đến tột cùng ai, nhưng thật ra đã không trọng yếu, quan trọng là ..., như thế nào thoát đi đi ra ngoài một nhóm người, ít nhất phải để Đẳng Phi biết, là ai công kích Đẳng gia!

“Lưu lại các loại đầu mối, cảnh bày ra Đẳng Phi, những người này, lai giả bất thiện.” Minh U Vũ trong con ngươi lộ ra vẻ lo lắng, đối với bên cạnh Vũ Lan tử muội nói: “Đợi lát nữa bọn họ tấn công đi vào, các người tử muội đi trước, các người năng lực phi hành, hay là rất mạnh, có thể chạy đi tự tận lực trốn, cũng so sánh với ở chỗ này chờ chết mạnh.”

Thực lực cách xa, để Vũ Lan tử muội hiểu đây không phải là cây mạnh thời điểm, Vũ Lan Thiên Nguyệt nghiêm túc gật đầu: “U Vũ tử, yên tâm đi, nếu như có thể chạy đi, vô luận thiên sơn vạn thủy, ta cũng sẽ đem tin tức này truyền lại cho công tử.”

Minh U Vũ lộ ra một cái réo rất thảm thiết nụ cười, nghĩ thầm: phải chết ở chỗ này sao? Nhưng là, ta còn không có thể gặp lại

được người một mặt, này, là ta lớn nhất tiếc nuối!
Đôi mắt Đằng Văn Hiên lão gia tử nghi vấn, trên bầu trời
những thứ kia Thần Long gia tộc Vương giả cửa căn bản
không để ý tới, chẳng qua là cười lạnh, không ngừng công
kích tới kết giới.

Đối với bọn họ mà nói, phía dưới mọi người, đều là con kiến
hôi, bọn họ trong ý một cái, cũng có thể dễ dàng quyết định
bọn này con kiến hôi vận mệnh.

Cao quý Thần Long huyết mạch, có dễ dàng cùng một đám
con kiến hôi câu thông sao?

Dĩ nhiên sẽ không!

Oanh!

Oanh long!

Đấu Khí tung hoành, thiên địa biến sắc, cả phiến thiên không
từ cực xa nơi là có thể nhìn ra dị thường, một cổ kinh khủng
loạn lưu, tại trong hư không tán loạn, Đằng gia kết giới bầu
trời bầu trời, trở nên vô cùng không ổn định.

“Muốn phá!” Một cái Thần Long gia tộc thành viên phát ra
một tiếng hưng phấn hoan hô.

Bao phủ ở Đằng gia trú trên mặt đất mạnh nhất cái kia tầng kết
giới, vô hình cái lồng năng lượng phía hiện đầy mạng nhện
giống như vết rách, lão đảo muốn ngã, sắp hỏng mất!

“Ai!” Đằng Văn Hiên thở dài một tiếng, nhìn tụ tập ở trên
quảng trường, không nói một lời mọi người, ánh mắt hạ xuống
Minh U Vũ bọn người trên thân, nói: “Liên lụy các người.”
Minh U Vũ mỉm cười lắc đầu: “Gia gia không nên tự trách,
cho dù chúng ta không ở chỗ này, những người đó cũng giống
nhau sẽ tới nơi tìm tìm chúng ta.”

Đằng lôi thật chắc nắm quả đấm, tâm tình khẩn trương đồng
thời, đã ở chờ đợi: Đằng Phi, huynh đệ của ta, người đến tột
cùng ở đâu? Người cũng đã biết, gia tộc của người, chính gặp
trước nay chưa có không lờ nguy cơ!

Hoắc mắt!

Một cổ khủng bố Đế Uy, từ mấy trăm dặm có hơn, giống như
đại dương mệnh mông biển rộng giống như, khôn cùng vô

ngần, mệnh mong tới!

Ngạo Thiên Kiếm sắc mặt đột nhiên biến đổi, một đôi mắt nổ bắn ra hai đạo tinh quang, xuyên thấu hư không, nhìn phía phương xa, đồng thời một đôi mắt lộ ra vẻ khiếp sợ, lắp bắp nói: “Cái này không thể nào!”

Còn lại mấy cái bên kia chính vui vẻ Thần Long gia tộc thành viên, tất cả đều vẻ mặt khiếp sợ, dừng lại đối với kết giới công kích, vẻ mặt khiếp sợ cùng khẩn trương nhìn truyền đến Đế Uy phương hướng.

Đối với phía dưới trong kết giới Đằng gia người đến nói, bọn họ là Thần, cao cao tại thượng, có thể đối với Đằng gia mọi người quyền sinh sát trong tay, một lời định chi.

Có thể đối mặt Đại Đế, bọn họ rồi lại thành con kiến hôi, Đại Đế đối với Thần Vương, đồng dạng là quyền sinh sát trong tay, một lời định chi!

Nghe rất châm chọc, nhưng sự thật chính là như vậy, vô luận là thế tục giới, hay là lánh đời gia tộc vòng, nhưng thật ra cũng là như thế một một nhược nhục cường thực, thực lực vì tôn! “Phía trước tới, là vị bằng hữu kia?” Ngạo Thiên Kiếm hắng giọng nói, tiếng gầm cuộn cuộn ra, xuyên thấu hư không, xuyên phá thiên cái địa mà đến Đế Uy, truyền tới đêm ngoài trăm dặm.

“Bằng hữu? Phi!”

Trả lời Ngạo Thiên Kiếm, chỉ có ba chữ.

Thanh âm này lạnh lùng đến giống như từ Vạn Niên Huyền Băng trung phát ra, nhất thời để Ngạo Thiên Kiếm trên mặt nét mặt cứng đờ.

Lại giả bất thiện!

Ngạo Thiên Kiếm từ nơi này thanh âm lạnh lùng trung, nghe ra đối phương đối với mình nồng đậm địch ý, một lòng nhất thời có chút treo lên, thầm nghĩ trong lòng: Đằng Phi bên cạnh, tuyệt đối không có khả năng có Đại Đế, tới rồi cuộc là ai?

Một đạo nổi bật thân thủ, từ trong hư không chậm rãi hiện ra thân hình, đây là một lớn lên cực đẹp cô gái, mặc một thân lửa

đỏ ống quần, hết lần này tới lần khác này tờ tuyết mỹ khuôn mặt thượng, lạnh như băng như sương.

Hồng, tượng trưng cho nhiệt tình, hoạt bát, sáng sủa.

Nhưng giờ phút này, mặc ở Hoàng cái này thiên lạnh như băng trên người cô gái, nhưng làm cho người ta một cổ cao quý Lãnh Diễm, cao không thể leo tới cảm giác.

“Tại hạ Thần Long gia tộc Ngạo Thiên Kiếm, xin hỏi tiên tử người là?” Ngạo Thiên Kiếm nhìn thấy Hoàng trong nháy mắt, con người mỉm cười nói lui, hiện lên vẻ tham lam, trong lòng tự nhủ: nữ nhân này đẹp quá!

“Đi thiên ngoại đánh!” Hoàng căn bản mặc kệ có Ngạo Thiên Kiếm, một câu nói nhảm cũng không nguyện cùng hắn nhiều lời.

“Giá họa? Không thành vấn đề, bất quá giá họa không có gì phần thưởng, tự không có ý nghĩa đi?” Ngạo Thiên Kiếm nhìn Hoàng, khẽ mỉm cười, nói: “Nếu không, chúng ta đánh cuộc chút gì đó?”

“Đánh cuộc mạng, ta thua, mạng thuộc về ngươi, ngươi thua, mạng thuộc về ta.” Hoàng lạnh lùng nhìn Ngạo Thiên Kiếm.

“Ha hả, kia quá máu tanh, ta người này, luôn luôn không thích máu tanh, ta là thích hòa bình người.” Ngạo Thiên Kiếm khẽ cười nói: “Nếu như tiên tử thắng, tại hạ không hỏi nguyên nhân, nguyện dẫn người rời đi nơi này, đồng thời nguyện đưa lên hai khối Thiên Vương Thạch, làm bồi tội, nếu là tại hạ thắng.

.

.

Ha hả, tại hạ cũng không phải là khó khăn tiên tử, chỉ hy vọng cùng tiên tử kết giao bằng hữu, uống trà luận đạo ba tháng, như thế nào?”

Ngạo Thiên Kiếm thê tử đứng ở cách đó không xa, sắc mặt hết

sức khó coi, trên mặt đẹp tràn đầy ủy khuất cùng tức giận, cắn răng, cố nén, không có lên tiếng.

Không có nữ nhân nào có thể chịu được loại chuyện này, nàng cũng không ngoại lệ, nếu như không phải là Hoàng trên người tản ra từng sợi kinh khủng Đế Uy, nàng sợ rằng sớm xông lên đi liều mạng.

Hoàng không do dự, một đôi trong trẻo lạnh lùng con người nhìn chằm chằm Ngạo Thiên Kiếm, gật đầu, đáp ứng: “Tốt.” Nếu là Đăng Phi giờ phút này ở chỗ này, nhất định hiểu Hoàng tâm ý, Hoàng là một tính tình cực kỳ cao ngạo nữ nhân, làm sao có thể đáp ứng Ngạo Thiên Kiếm loại này yêu cầu? Sợ rằng Hoàng căn bản là không có nghĩ tới thua.

Làm như thắng, làm như chết!

Này, chính là Hoàng này chỉ siêu giai ma thú tôn nghiêm! Ngạo Thiên Kiếm gặp Hoàng đáp ứng, trong mắt hiện lên vẻ nóng bỏng quang mang, khẽ mỉm cười, thân thể hướng phía trời cao bay đi.

Sưu sưu!

Hoàng cùng Ngạo Thiên Kiếm, trong nháy mắt biến mất ở trên không.

Đại Đế cuộc chiến, phần lớn cũng chọn thiên ngoại, nếu không, tương hội cho này tám đại địa, mang đến khó có thể tưởng tượng bị thương.

Phía dưới trong kết giới cả đám cũng ngăn người, trợn mắt hốc mồm nhìn phía ngoài biến hóa, từ Ngạo Thiên Kiếm cùng nàng kia đối thoại trung, tựa hồ có thể nghe được, nàng kia là vì cứu bọn họ mà đến.

Có thể sở hữu Đăng gia người, toàn bộ cũng không nhận ra nàng kia là ai, hơn nữa, lại có thể đi được thiên ngoại giá họa, này càng làm cho sở có kết giới trung Đăng gia người cảm thấy khiếp sợ.

Phải biết rằng, thiên ngoại ngay cả không khí cũng không có,

người bình thường đến rồi nơi đó, một giây đồng hồ cũng sống không nổi!

Vốn là tất cả mọi người đã tuyệt vọng, lại không nghĩ rằng, đột nhiên xảy ra chuyển cơ, một số trẻ tuổi Đảng gia đệ tử, nhin không được phát ra một trận sóng sót sau tai nạn hoan hô.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 387: Diên Cuồng Chém Giết!

>

Ngạo Thiên Kiếm thê tử, ngày xưa Vương gia công chúa, nghe thấy phía dưới truyền đến tiếng hoan hô, sắc mặt trong giây lát trở nên cực kỳ khó coi, hai tròng mắt dấy lên tức giận ngọn lửa, hướng về phía một đám Thần Long gia tộc thành viên quát lên: “Lo lắng làm gì? Tiếp theo công kích cho ta! Đánh vỡ kết giới, bên trong nữ nhân, cũng là của các ngươi!” Một đám Thần Long gia tộc thành viên lẫn liếc nhau một cái, cũng lộ ra vẻ khác thường thần sắc, lúc trước bọn họ tự đã muốn biết, trong kết giới có mấy người cô gái, Phương Hoa tuyệt đại, cho dù ở Trung Châu nhà giàu có trong gia tộc, cũng rất ít gặp.

Mà loại ra lệnh, Ngạo Thiên Kiếm nhất định là sẽ không ở dưới, Thần Long gia tộc có của mình kiêu ngạo cùng tôn nghiêm, bọn họ không phải là cái loại này tà ác giáo phái, có thể công khai đi đến làm một ít chuyện.

Nhưng cái này cũng không đại biểu Thần Long gia tộc thành viên không có cái loại này ý nghĩ, hôm nay nữ chủ nhân há mồm đồng ý, mọi người mâu quang lóe ra, tất cả đều động tâm tư.

Lúc trước mặc dù bị kia đột nhiên xuất hiện Đại Đế cho sợ hết hồn, có thể theo Ngạo Thiên Kiếm cùng đối phương tiến vào thiên ngoại, những thứ này Thần Long gia tộc thành viên, cũng đi theo thở dài một hơi.

Đối phương cường thịnh trở lại, cũng chỉ có một người, hai người Đại Đế ở giữa chiến đấu, không đánh tới thiên hôn địa

ám, nhật nguyệt vô quang, là rất khó phân ra thắng bại.

Bây giờ duy nhất vấn đề, chính là Ngạo Thiên Kiếm nếu như trở lại, đã biết rồi sau, có thể hay không tức giận.

Ngạo Thiên Kiếm thê tử khẽ mỉm cười, nói: “Các người không cần lo lắng, nhất định, ta cũng vậy từng là Vương gia công chúa, Đại Đế ở giữa chiến đấu, căn bản không phải nhất thời hồi lâu có thể giải quyết, chờ hần lúc trở lại, hết thấy đều đã kết thúc, những người đó chết đi sinh, nắm giữ ở trong tay các người, nói như thế nào, làm sao làm, các người chẳng lẽ còn dùng ta nộp sao?”
“Cần tuân phụ nhân.

.

.” Những thứ này Thần Long gia tộc thành viên mâu quang lóe ra, lẫn liếc nhau một cái, rốt cục làm ra cái này để cho bọn họ vạn kiếp bất phục quyết định.

Một đám Thần Long gia tộc thành viên làm ra sau khi quyết định, tinh khí thần trong nháy mắt tăng lên mấy lần nhất tề xuất thủ, các loại cường đại công kích ra hết, oanh tại nguyên bản tự lão đảo muốn ngã kết giới phía.

Rắc!

Một tiếng giòn vang, vốn là chắc chắn vô cùng kết giới rốt cục xuất hiện một đạo khổng lồ vết rách tiếp theo, nứt ra càng lúc càng lớn, rốt cục ầm ầm vỡ vụn!

Vừa mới vẫn còn hoan hô, vẫn còn may mắn sống sót sau tai nạn một chúng Đẳng gia đệ tử tất cả đều ngốc đứng ở đó trong, một hồi lâu nói không ra lời, một lúc lâu mới phục hồi tinh thần lại.

“Kết giới nghiền nát!”

“Chuẩn bị nghênh chiến!”

“Làm Đẳng gia quên mình phục vụ thời điểm đến rồi!”

“Chết cũng không thể để bọn này Ác Ma như nguyện!”

Kết giới nghiền nát cái kia một thoáng, sở hữu Đẳng gia đệ tử

tâm cũng đi theo nghiền nát, vừa mới bởi vì làm một người siêu cấp cường giả người đột nhiên xuất hiện tất cả mọi người cho rằng được cứu trợ, lại không nghĩ rằng, cái kia cường giả thậm chí lựa chọn đi thiên ngoại chiến đấu, buông tha cho bọn họ.

.

.

Đây là hãn phải chết kết quả, không ai có thể từ đó chạy trốn! Thay vì quỳ xuống đất cầu khẩn đôi phương bỏ qua cho bọn họ không bằng hợp lại đánh một trận tử chiến.

Chết, cũng muốn chết có cốt khí!
Này, là hôm nay Đằng gia gia huấn tinh túy!
Minh U Vũ Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp Vũ Lan Tử Huyền, Vũ Lan Thiên Nguyệt, Ngũ Đồng, Đằng Vũ, Đằng Long, Đằng Lôi, Đằng Văn Hiên, Bạo Long đợi cả đám tụ chung một chỗ, trong ánh mắt lộ ra vẻ xa nhau ý.

Minh U Vũ u lãnh thanh âm vang lên: “Bọn tử muội, nếu như chịu nhục, liền tự vận!”
Âu Lôi Lôi tử muội, Vũ Lan tử muội, Ngũ Đồng Đằng Vũ bọn người dùng sức một chút mào đầu, trong mắt xạ xuất cừu hận quang mang, nhìn từ trên trời giáng xuống bọn này Ác Ma.

“Đằng Phi, xin lỗi, ta thật sự vô lực thay đổi loại này cục diện.

.

.” Minh U Vũ nhắm lại hai mắt, thở dài một tiếng, lẩm bẩm nói: “Chỉ tiếc, sẽ không còn được gặp lại ngươi.”
Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp hai tử muội liếc mắt nhìn nhau, hai tử muội mặt người sắc bình tĩnh, Âu Lôi Lôi khẽ mỉm cười: “Muội muội, ngươi sợ hãi sao?”
Âu Lạp Lạp gật đầu, theo sau lại lắc đầu: “Tỷ, ta không sợ chết, nếu như không có công tử, chúng ta đã sớm chết! Nhưng ta nghĩ hãn.”
Nước mắt không chế không được từ Âu Lạp Lạp mặt chảy

xuôi xuống tới.

Bên kia Vũ Lan tỷ muội hai người nghe, tất cả đều thần sắc
âm nhiên, yên lặng rơi lệ.

“Oa, sanh đôi tỷ muội! Hay là hai đôi với!”

“Con mẹ nó, không nghĩ tới, loại này con kiến hôi giống như
tiểu trong gia tộc, thậm chí có như thể tuyệt sắc cô gái!”

“Ha ha ha, thật là thật bất khả tư nghị, người nhìn, cái kia vẻ
mặt lạnh như băng cô gái, sách sách, nàng ở nhìn chăm chăm
ta đi, nàng hình như là Thánh Cấp đại cao thủ a, ta phải sợ a!”

“Ha ha ha ha “

Một đám Thần Long gia tộc thành viên không chút kiêng kỵ
hip-hop cười to, cho rằng dưới mắt tình huống như thế, bọn họ
hoàn toàn có thể tùy tâm sở dục, không ai có thể ngăn cản bọn
họ.

Phía dưới đám người kia, mạnh nhất cũng bất quá chính là
Đầu Thánh, bọn họ trong, tùy tiện một người, có thể giết được
nơi này máu chảy thành sông, đem nơi này biến thành Tu La
Địa Ngục!

“Tốt lắm , đừng lãng phí thời gian, thời gian rất quý quý, trước
tiên đem tất cả mọi người khống chế lại, sau đó, cũng có thể đi
làm một số, các người chuyện muốn làm tình!” Ngạo phu nhân
khóe miệng chứa đựng vẻ cười lạnh, thầm nghĩ trong lòng: Cơ
Tử Vân, đây chính là người năm đó lựa chọn trượng phu gia
tộc? Quả thực tựa giống như con kiến hôi giống như!

“Hạ tiện đồ, người là đang tìm chết!” Một cái cực kỳ âm thanh
lạnh như băng, tựa như một thanh sắc bén mũi dao, mở ra hư
không, nhắm thẳng vào Ngạo Thiên Kiếm thể tử, ngày xưa
Vương gia công chúa!

Đồng thời, một tia Đế Uy, từ đằng xa truyền đến, sắc trời chợt
trở tối, bốc lên cồn động mây đen trông rùng rợn sinh ra, tiếng sấm
ầm ầm điếc tai, điện xà chợt hiện chói mắt.

Thần Long gia tộc đám người kia quá sợ hãi, vô cùng hoảng
sợ nhìn một màn này, cho dù vừa mới cái kia Nữ Đế đến, cũng
không còn khiến cho kinh khủng như thế thiên tượng, tới
người kia là ai?

Chẳng lẽ.

.

.

lại là một Đại Đế?

Ngạo phu nhân sắc mặt xanh mét, bị người mắng hạ tiện, là từ lúc chào đời tới nay lần đầu tiên!

Ngày xưa cao cao tại thượng Vương gia công chúa, chưa từng bị quá loại này khuấy nhục, nhưng nàng nhưng căn bản không dám trả lời, đơn giản là một ít lữ Đế Uy, hù dọa đến rồi nàng! Đây một luồng Đế Uy, làm cho nàng cảm thấy sợ hãi, thân thể mềm mại run rẩy lên.

Đằng Phi cầm trong tay Luyện Ngọc, giống như một pho tượng Chiến Thần, nhìn phía Ngạo Thiên Kiếm thê tử trong ánh mắt, tràn đầy điên cuồng sát ý.

Một nữ nhân, thậm chí có thể hạ đạt như thế hèn hạ ra lệnh, người như thế, giết bao nhiêu lần, Đằng Phi cũng sẽ không ngại nhiều.

Vung Luyện Ngọc, không chút do dự, trực tiếp chém về phía Ngạo Thiên Kiếm thê tử.

Chà!

Hư không trực tiếp bị chém ra, Đằng Phi ở giận dữ phía dưới, trực tiếp thi triển ra toàn bộ thực lực, thế cho nên Luyện Ngọc bên trên, trực tiếp tản mát ra một tia rất nhạt, nhưng cực kì khủng bố Đế Uy.

Ngạo phu nhân sắc mặt đại biến, thấy người tới không nói hai lời chém về phía bản thân, trong lòng nhất thời hoảng hốt, kêu lên: “Mau tới bảo vệ ta!”

Không cần nàng nói, những thứ kia Thần Long gia tộc thành viên tự nhiên không thể lấy mắt nhìn phu nhân lâm vào nguy hiểm tình cảnh, lập tức không kịp phía dưới Đằng gia mọi người, rồi rít lẳng không dừng lên, kiên trì, vây hướng Đằng Phi.

Chẳng qua là, bọn họ hay là chậm một bước, vận khởi Già Lâu La Tâm Kinh Đằng Phi, tốc độ nhanh đến không thể tin được! Thương!

Chiến phủ Luyện Ngục cùng Ngạo phu nhân trong tay một thanh trường kiếm trong giây lát đụng vào cùng nhau, phát ra một tiếng vang thật lớn, Ngạo phu nhân trong tay Thánh Khí trường kiếm lên tiếng mà gãy, người của nàng cũng bị trực tiếp đánh bay ra ngoài, miệng phun máu tươi, người bị thương nặng!

“A!”

Ngạo Thiên Kiếm thê tử, tôn quý Thần Long gia tộc Ngạo phu nhân, phát ra một tiếng thê lương bi thảm, kêu thảm thiết nói: “Không nên!”

Răng rắc!

Một đạo mềm mại loại quang mang hiện lên, sát khí tung hoành chín ngày, từ nam chí bắc trường không, chém xuống Ngạo phu nhân đỉnh đầu, máu tươi phun tung toé ra, chiếu vào trường không, thê lãnh và Diễm Lệ!

“Phu người đã chết!”

“Phu nhân bị giết!”

Bọn này Thần Long gia tộc thành viên vừa sợ vừa giận, điên cuồng tấn công hướng Đằng Phi.

Phía sau cách đó không xa trên bầu trời, nhanh như điện chớp giống như bay tới một nhóm người.

Cơ Tử Vân sắc mặt lạnh như băng, một cỗ khủng bố uy áp tịch cuốn tới, trong lòng đã là giận dữ!

Liễu Thiển Hà cầm trong tay Phượng Hoàng Kiếm, Thánh Khí uy lực, ở trong tay nàng phát huy đến mức tận cùng, một đạo kiếm khí, như một đạo sáng giọng cầu vòng, chém về phía Thần Long gia tộc một gã điên phong Vương giả!

Vị Ương Minh Minh cũng không cam chịu yếu thế, lấy ra một thanh U Lam loan đao, này, cũng là một việc Thánh Khí, Thánh uy tràn ngập, sát ý mười phần!

Cơ Tĩnh Huyền lấy ra một cây Thánh Khí trường thương, cùng làm Vị Ương Minh Minh cùng nhau, giết hướng một cái Thần Long gia tộc Đại Thành Vương Giả.

Huyết chiến, trong nháy mắt triển khai!

“Đăng Phi trở lại!” Minh U Vũ nước mắt, nhìn không được tràn mi ra, cao mào âm thanh kêu lên.

“Công tử, là công tử trở về tới cứu chúng ta!” Âu Lạp Lạp hoan hô tước được, chảy nước mắt hô lớn.

Sở hữu Đăng gia tử đệ tất cả đều sôi trào, nóng bỏng nhìn trên bầu trời chiến thành một đoàn song phương, điên cuồng gào thét, phát tiết của hân của sống sót sau tai nạn cảm xúc.

Đăng Phi tựa giống như một pho tượng Sát Thần, xuất thủ không có nửa điểm lưu tình, đối với Thần Long gia tộc những người này, đã là hận đến rồi cực hận.

Răng rắc!

Một cái Thần Long gia tộc Đại Thành Vương Giả, bị Luyện Ngục một búa tử chém tới đỉnh đầu, một luồng Nguyên Thần, theo đỉnh đầu muốn chạy thoát, lại bị Đăng Phi một cước đem đầu đá bạo, óc vỡ toang, hồn phi phách tán!

Phanh!

Cơ Tử Vân một chương đánh bay một cái nhằm phía nàng điên phong Vương giả, kinh khủng lực lượng, trực tiếp đem điều này điên phong Vương giả thân thể, lấy được chia năm xẻ bảy!

“Nàng là Chuẩn Đế!” Một cái Thần Long gia tộc điên phong Vương giả, thấy như vậy một màn sau khi, phát ra tuyệt vọng tiếng kêu.

Phốc!

Liễu Thiên Hà Phượng Hoàng Kiếm, xuyên thủng một cái luồng cuồng Thần Thần Long gia tộc điên phong Vương giả ngực phải, theo sau trong thân thể bộc phát ra một mảnh ngũ sắc quang mang, đem tên này điên phong Vương giả từ không trung đánh tiếp.

Oanh long một tiếng, tên này điên phong Vương giả từ trên trời giáng xuống, đem mặt đất ngạnh sanh sanh ném ra một vài mươi thước sâu rãnh to, cả người gân cốt thốn đoạn, ngum lớn

ho ra máu, mắt thấy không sống nổi.

Phanh!

Đăng Phi một quyền oanh ở một cái Đại Thành Vương Giả trên người, đem tên này Đại Thành Vương Giả bộ ngực đánh ra một cái cự đại lỗ thủng, đưa tay bắt đối phương đầu, dùng sức nhéo một cái.

Rắc!

Tên này Đại Thành Vương Giả đầu bị sinh sôi bể gãy! Trong nháy mắt, bảy tám Thần Long gia tộc thành viên bị đánh chết, cả phiến thiên không tràn ngập một cỗ điên cuồng sát ý!

Hữu thần Long gia tộc thành viên bị sợ phá đảm, nghĩ muốn chạy trốn, lại bị Cơ Tử Vân Chuẩn Đế uy áp gắt gao ngăn chặn, trực tiếp phong tỏa này một phiến thiên không, không cách nào chạy trốn, phát ra tuyệt vọng rống giận.

Nghĩ muốn phải liều mạng, nhưng căn bản không phải đối thủ, giờ này khắc này, bọn họ rốt cục cảm nhận được vừa mới trong kết giới đám người kia tâm tình, song, bọn họ không có vận khí tốt như vậy, trừ chết, bọn họ không có con đường thứ hai!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 388: Đại Đế Ngạo Thiên Kiếm!

>

Đằng Phi một đôi mắt cũng giết đỏ, toàn thân, bị Vương giả máu tươi nhuộm đỏ, ba mươi lăm nơi Đấu Mạch trong Đấu Khí xoay tròn tốc độ đạt đến cực hạn, hung hăng đến Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp trung thứ hai mươi chín nơi Đấu Mạch đánh sâu vào đi!

Mãnh liệt tức giận, để Đằng Phi thi triển ra toàn bộ thực lực, đồng thời, cảnh giới công cùm xiềng xiếc, cũng vào giờ khắc này, lặng lẽ buông lỏng!

Những thứ này, Đằng Phi nhưng giống như là hoàn toàn không có có cảm giác đến giống như, hai mắt gắt gao định trụ Thần Long gia tộc cường giả, xuất thủ chính là sát chiêu.

Cô gái kia nói ra lời nói, triệt để chọc giận Đằng Phi, thế phải những người này chém tận giết tuyệt.

.

.

Thiên ngoại, Ngạo Thiên Kiếm vẻ mặt ngạo nghễ đối mặt với Hoàng, thần nhiên nói: “Nguyên lai là tân tân trở thành Đại Đế, vừa mới tấn chức đến Đại Đế cảnh giới, cảnh giới của ngươi cũng không ổn định, chống lại ta, ngươi không có cơ hội gì.”

Hai người đã giao thủ mấy trăm chiêu, Ngạo Thiên Kiếm suy đoán ra Hoàng thực lực chân chính, trong lòng có lo lắng, lại khôi phục đến lúc trước cao ngạo trạng thái.

Hoàng lạnh lùng nhìn Ngạo Thiên Kiếm, cũng không nói lời nào, đồng thời không ngừng điều tức khôi phục.

“Ngươi nếu dám trở thành nữ nhân của ta, ta sẽ nhường ngươi trở thành trên đời cường đại nhất Đại Đế.” Ngạo Thiên Kiếm mỉm cười nhìn Hoàng: “Thần Long gia tộc nội tình cùng truyền thừa, đáng giá ngươi mạnh khỏe tốt suy nghĩ.”

“Ngươi người này nói nhảm thật nhiều.” Hoàng lạnh lùng trả lời.

“Ta bình thời ít nói chuyện.” Ngạo Thiên Kiếm ánh mắt cực nóng nhìn Hoàng: “Chỉ có gặp phải ta thích Nhân, mới có thể như vậy.”

“Chúng ta là địch nhân.” Hoàng vừa nói, lần nữa xuất thủ, thân hình hóa thành một đạo hồng quang, nhắm phía Ngạo Thiên Kiếm, kinh khủng Đế Uy, đem hai người chung quanh chu vi mấy trăm dặm đánh sâu vào được một mảnh rối loạn, vô số đạo năng lượng loạn lưu tạo thành kinh khủng nước xoáy, những thứ này nước xoáy có thể dễ dàng xé nát một ngọn không lồ núi cao!

“Cõi đời này, không có vĩnh viễn địch nhân.” Ngạo Thiên Kiếm tránh ra Hoàng kinh khủng một kích, nhưng ngay sau đó nói: “Thiên phú của ngươi thật sự rất cường đại, nhìn ra được, ngươi không phải là xuất thân nhà giàu có đại tộc, ngươi không có tu luyện những thứ kia viễn cổ truyền thừa tuyệt thế công pháp, nhưng ngươi thật sự rất ưu tú, thật tốt suy nghĩ hạ lời của ta, làm nữ nhân của ta, chúng ta vợ chồng song Đại Đế, hôm nay ngũ vực quy nhất, chúng ta vợ chồng tung hoành thế giới, chẳng phải thật vui sướng?”

Hoàng đối với Ngạo Thiên Kiếm chính là lời nói, mắt diếc tai ngơ, Đế Uy lưu chuyển, chiêu thức bén nhọn, mãnh liệt hỏa thuộc tính năng lượng, cơ hồ đem trọn thiên ngoại đốt hồng!

Ngạo Thiên Kiếm thật sâu nhìn Hoàng: “Xem ra, nếu là không đem ngươi bắt, ngươi chắc là không biết cam tâm tình nguyện làm nữ nhân của ta.”

Vừa nói, Ngạo Thiên Kiếm song giơ tay lên, một cái màu vàng lớn Long, theo Ngạo Thiên Kiếm đỉnh đầu phóng lên cao, phát ra một tiếng to rõ ràng ngâm, vang dội thiên ngoại!

Màu vàng lớn Long mang theo một cỗ vô thượng Đế Uy, bằng

không thể tin được tốc độ, hướng Hoàng vọt tới.

Hoàng trong mắt, lộ ra vẻ vẻ ngung trọng, thực lực của nàng, đúng là nếu so với Ngạo Thiên Kiếm thiếu chút nữa, Đại Đế ở giữa chiến đấu, khó phân Sinh Tử, đánh không lại, luôn là có thể chạy thoát.

Hoàng sợ dĩ đem Ngạo Thiên Kiếm một mình gọi vào thiên ngoại để chiến đấu, chính là đoán chắc còn dư lại những người đó, đối với Đằng Phi nhóm người mà nói, cũng không có uy hiếp.

Coi là coi là thời gian, đoán chừng Đằng Phi bọn họ cũng có thể sắp giải quyết chiến đấu, Hoàng trống rỗng sáng ngời một chiêu, căn bản không đi đón đỡ này màu vàng lớn Long, xoay người rời đi!

Trong lòng cười lạnh: nếu là dám cùng tới đây, sẽ làm cho Đằng Phi sử dụng Chiến Tranh Ma Ngẫu giết người! Chiến Tranh Ma Ngẫu, cơ hồ sở hữu đạt tới nhất định tầng thứ Vũ Giả cũng nghe nói qua, nhưng cụ thể hiệu dụng, người biết có thể bị không nhiều lắm.

Hoàng đoán chắc Ngạo Thiên Kiếm không biết Chiến Tranh Ma Ngẫu chính là ứng dụng phương thức, trực tiếp cho hấn hạ một cái bẫy.

Ngạo Thiên Kiếm vừa thấy Hoàng muốn chạy trốn cách, nhìn không được cười lên: “Thế nào, còn muốn chạy?”
Vừa nói, một đường đuôi theo xuống.

.

.

Cuối cùng một cái điên phong Vương giả, bị làm Vị Ương Minh Minh cùng Cơ Tĩnh Huyền hai người cho chém giết sạch, Vương máu cơ hồ nhuộm đỏ bầu trời, thê lương tiếng kêu thảm thiết truyền ra hơn trăm trọng xa!
Cả Thần Long gia tộc phái tới Nam Vực những người này, trừ

đi Ngạo Thiên Kiếm, toàn quân bị diệt ở chỗ này, đây là một tràng kinh thế đại kiếp!
Chết tất cả đều là Đại Thành Vương Giả cùng điên phong Vương giả, mà ngay cả ngày xưa Vương gia công chúa, thân phận tôn quý Ngạo phu nhân, cũng bị trực tiếp chém tới đỉnh đầu, chuyện này nếu là truyền ra ngoài, sợ rằng cả đại thế giới cũng sẽ hơi bị chấn động.

Chuyện này phát sinh lúc trước, nếu có người ta nói Thần Long gia tộc sẽ gặp gặp như thế kiếp nạn, căn bản không có Nhân tin tưởng, bằng vào Thần Long gia tộc cường thế cùng kinh khủng nội tình, ai dám hồ khẩu nhô ra cần phải?
Trận này kinh khủng chiến đấu, cũng làm cho phía dưới những người này mở rộng tầm mắt, mặc dù tuyệt đại đa số lúc, bọn họ thậm chí không cách nào thấy rõ song phương thân hình, nhưng không ngừng rơi Vương giả máu, xuyên thủng sơn lĩnh, đánh nát phòng ốc, để cho bọn họ hiểu, loại này cấp bậc chính là chiến đấu, là bọn hấn đi qua nghĩ đều không thể tưởng tượng!
Đối với Đẳng Phi hôm nay cảnh giới, Đẳng gia những thứ kia lão nhân, cũng chỉ có cảm khái phần.

Minh U Vũ nhóm người cũng là vô cùng hưng phấn, nhìn từ trên bầu trời chậm rãi hạ xuống tới Đẳng Phi, mọi người khó nén trên mặt vẻ kích động.

Đồng thời lại cũng cẩn thận nhìn Liễu Thiên Hà Cơ Tử Vân cùng Vị Ương Minh Minh nhóm người, không biết những người này cũng là thân phận gì.

Lão gia tử Đẳng Văn Hiên, chậm rãi đi tiến lên đây, một đôi lão mắt, bỗng nhiên rơi vào Cơ Tử Vân trên mặt, nhất thời sửng sốt, kinh nghi bất định.

Cơ Tử Vân vành mắt ửng đỏ, sâu thi lễ, mang theo vài phần nghẹn ngào kêu lên: “Tử Vân gặp qua phụ thân!”
“Tử.

Tử Vân, người là Tử Vân, người thật sự là Tử Vân?” Đẳng Văn Hiên lộ ra thần sắc kích động, thân thể đều có chút run nhè nhẹ, bỗng nhiên khóc lớn nói: “Vân Chí, vợ của người trở về, người nhìn thấy sao? Thiên không mất Đẳng gia, trời không quên ta Đẳng gia a!”

Cơ Tử Vân nhìn không được nước mắt chảy dài, nói: “Phụ thân yên tâm, chúng ta trở về, hết thảy cũng sẽ tốt!”

Đẳng Văn Hiên ánh mắt hạ xuống Đẳng Phi trên người, trên mặt dày tràn đầy vẻ vui mừng: “Phi nhi, người trưởng thành!”

Đẳng Phi quỳ rạp xuống đất, nước mắt nói: “Gia gia, hải nhi bất hiếu, liên lụy gia tộc.”

Đẳng Văn Hiên đi tới, đem Đẳng Phi đỡ, vỗ vỗ Đẳng Phi bả vai, cảm khái nói: “Hải tử, ngàn vạn đừng nói lời như thế, người là Đẳng gia Nhân, Đẳng gia bởi vì người mà quật khởi, người cho Đẳng gia mang tới tốt lắm nơi đã nhiều lắm, cõi đời này nào có chỉ lấy chỗ tốt, cũng không gánh chịu nguy hiểm đích đạo lý, không có ai có trách người, trở lại là tốt rồi!”

Minh U Vũ nhóm người lúc này đi tới, thật sâu dừng ở Đẳng Phi.

Đẳng Phi hướng về phía Minh U Vũ lộ ra cảm kích nụ cười: “U Vũ tỷ, cảm ơn người!”

“Đừng bảo là tạ ơn, những thứ này, đều là ta cam tâm tình nguyện.” Minh U Vũ si ngốc nhìn Đẳng Phi, trên mặt nóng lên, nhìn về phía Liễu Thiên Hà nhóm người thời điểm, trông mắt chỗ sâu, hiện lên vẻ nhàn nhạt tự ti về.

Vừa mới chiến đấu, làm cho nàng thấy được một cái hoàn toàn bất đồng thế giới, cái thế giới kia, là nàng từng ảo tưởng quá, nhưng nhưng lại chưa bao giờ tiếp xúc đến trôi qua.

Minh U Vũ ở Đế đô Chân Vũ Học Viện lần đầu tiên nhìn thấy Đẳng Phi thời điểm, tự đã muốn biết, Đẳng Phi không phải là vật trong ao, sớm muộn gì có một ngày có nhất phi trùng thiên, nhưng còn chưa có không có nghĩ tới, Đẳng Phi có thể bay được cao như vậy, cao đến làm cho nàng cảm giác mình cả đời này đều không thể nữa chạm đến.

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp nhìn thấy Đằng Phi một khắc kia, trong đầu chỉ có vui vẻ, các nàng là Đằng Phi thị nữ, Đằng Phi vô luận đạt tới cao bao nhiêu tầng thứ, các nàng cũng chỉ có vui vẻ.

Vũ Lan tỷ muội tâm tình cùng Minh U Vũ không sai biệt lắm, các nàng ra sức đuổi theo Đằng Phi bước tiến, cũng không nghĩ song phương ở giữa khoảng cách càng ngày càng xa, bất quá nói tóm lại, hai tỷ muội Nhân nhìn thấy Đằng Phi hôm nay cường đại như thế, hay là rất vui vẻ.

Đằng Phi cho Minh U Vũ nhóm người trước giới thiệu mẫu thân của mình, Minh U Vũ nhóm người rồi rút tiến lên làm lễ ra mắt.

Cơ Tử Vân trở lại chốn cũ, tâm tình mặc dù phức tạp, nhưng thấy đến con những thứ này hồng nhan tri kỷ, hay là rất vui vẻ, từ Minh U Vũ nhóm người trong mắt nhìn ra các nàng khăn trương cùng tự ti, Cơ Tử Vân không nói thêm gì, về mặt ôn hoà cùng các nàng chào hỏi, tăng lên các nàng tự tin chuyện tình, chuẩn bị nộp cho con của mình đi làm.

Theo sau, Đằng Phi lại giới thiệu Liễu Thiển Hà các nàng cùng Minh U Vũ nhóm người lần biết, Liễu Thiển Hà cùng Cơ Tĩnh Huyền đối với Minh U Vũ nhóm người, không có chút nào khinh thị, đừng nói Đằng Phi trong tay nắm số lượng không nhỏ Thiên Thánh Thạch cùng Thiên Vương Thạch, cho dù không có những thứ này, các nàng cũng sẽ không xem thường Minh U Vũ những người này.

Bởi vì Liễu Thiển Hà cũng tốt, Cơ Tĩnh Huyền cũng tốt, cũng rõ ràng Minh U Vũ những cô gái này ở Đằng Phi trong suy nghĩ địa vị, chỉ so với các nàng cao, tuyệt không có thể so với các nàng thấp!

Vì vậy Liễu Thiển Hà cũng tốt, Cơ Tĩnh Huyền cũng tốt, đối với Minh U Vũ nhóm người, cũng hết sức khách khí.

Như vậy là để trong lòng vẫn có chút khăn trương Minh U Vũ

nhóm người thờ phào nhẹ nhõm.

Lúc này, Minh U Vũ chợt nhớ tới xuất hiện trước nhất cô gái kia, đối với Đằng Phi nói: “Vừa mới ở trước ngươi, có một người cô gái, đem những người này một cái cho dẫn đi, người kia, cũng là cho cùng nhau a?”

Đằng Phi gật đầu, vừa định nói chuyện, thần sắc nhưng là hơi động một chút, nhưng ngay sau đó ngẩng đầu nhìn phía trời cao, đối với Minh U Vũ đám người nói: “Các ngươi ở chỗ này chờ ta hạ xuống, ta qua bên kia nhìn!”

Vừa nói, Đằng Phi lẳng không dựng lên, tốc độ cực nhanh đến cao thiên bay đi.

Minh U Vũ nhóm người hai mặt nhìn nhau, không biết xảy ra chuyện gì.

Cơ Tử Vân nhìn cao thiên, khẽ chau lên đôi mi thanh tú, lầm bầm nói: “Chẳng lẽ Ngạo Thiên Kiếm đã đột phá đến rồi để vương cảnh giới?”

Hoàng thân ảnh, xuất hiện ở Đằng Phi trong mắt, phía sau một đạo nhân ảnh, theo sát không nghỉ.

“Hắn là Đại Đế, cẩn thận!” Hoàng thanh âm, đột nhiên xuất hiện ở Đằng Phi trong tai.

Đằng Phi trong lòng vừa động, nhưng ngay sau đó liên lạc Chiến Tranh Ma Ngẫu: “Nên ngươi xuất thủ!”

Chiến Tranh Ma Ngẫu có chút kinh ngạc đích đạo: “Tiểu tử, ngươi cũng quá nhận người hận đi? Trong thời gian ngắn như vậy, ngươi thậm chí gặp được hai người Đại Đế, hơn nữa tất cả đều là hướng về phía ngươi tới?”

“Còn không phải là bởi vì ngươi!” Đằng Phi tức giận trả lời một câu.

Từ Trung Châu trở về Nam Vực dọc theo đường đi, Đằng Phi nghe được một số quan với mình lời đồn đãi.

Hắn thậm chí không biết có chút lời đồn đãi là thế nào tới, những thứ này lời đồn đãi, phần lớn là về tử sắc tượng gỗ xuất thế, Thánh Thần truyền thừa cùng ngũ vực hợp nhất, trong đó

tuyệt đại đa số, về tử sắc tượng gỗ cùng Thánh Thần truyền thừa lời đồn đãi, đều là chỉ hướng về phía hắn!

Đằng Phi cảm giác được, cha mẹ mình năm đó ở Tây Thù khiến cho cái kia lần phong ba, cho tới bây giờ cũng chưa có chân chính lắng xuống quá, không biết có bao nhiêu người ở trong bóng tối, vẫn chú ý chuyện này.

Hôm nay tử sắc tượng gỗ vừa ra thế gian, bên kia sở hữu lời đồn đãi, tựu tất cả đều chỉ hướng về phía hắn, muốn không ai đang âm thầm thêm dầu vào lửa, Đằng Phi tuyệt không tin.

“Thế nào, còn nói tới một cái trợ thủ? Ha ha, người làm như vậy, bất quá là đồ tăng thương vong mà thôi, không có có bất cứ ý nghĩa gì!” Ngạo Thiên Kiếm ngạo nghễ thanh âm, thật xa truyền đến.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 389: Truyền Cho Người Cơ Gia Bí Thuật!

>

“Cút cái thằng bố mày!”

Đằng Phi gầm lên giận dữ, kinh thiên động địa, như đất bằng phẳng một thanh âm vang lên lôi, tại chỗ đã ưu nhã cao quý, phong độ chỉ có Ngạo Thiên Kiếm cho rung động được nói không ra lời.

Hoàng này tở Phương Hoa tuyệt đại trên mặt, cũng là một mảnh đại ra, trên trán tràn đầy hắc tuyến, từ Âm Nguyệt Cầm Địa, đến ẩn tộc đại bí, từ Tây Thùy báo thù đường, rồi đến Trung Châu hành trình, thời gian dài như vậy chung đụng, để Hoàng cho là mình đã vậy là đủ rồi giải thích này người trẻ tuổi đầy hứa hẹn loài người.

Có thể cho tới bây giờ, nàng mới chánh thức hiểu khi còn bé đã nghe trong tộc tiên bối thường xuyên nói đến một câu nói: loài người, là này mịt mờ trong vũ trụ, phức tạp nhất sinh vật, người có thể dễ dàng nắm giữ một cái ma thú hỉ nộ ai nhạc, nhưng người nhưng vĩnh viễn không cách nào nhìn thấu một người nội tâm! Chỉ sợ.

.

.

Cả nhân loại này là ở vào tầng dưới chót nhất cái kia loại, người cũng giống nhau nhìn không thấu!

Hắn ưu nhã thời điểm, khí chất cao quý, phong nghi tuyệt không so sánh với bất kỳ một cái nào nhà giàu có đại tộc đệ tử chỗ thua kém; hắn tức giận, một thân lạnh thấu xương sát khí,

giống như hồn thể ma vương, nhiếp nhân tâm phách; hấn ở thân nhân bằng hữu trước mặt, vĩnh viễn giống như một cái ôn hòa nhà bên nam trẻ nhỏ, ánh mặt trời rực rỡ: hấn ở cừu nhân trước mặt.

.

.

, sách, Đằng Phi ở cừu nhân trước mặt, người vĩnh viễn cũng nghĩ không ra hấn có là một loại cái gì trạng thái mời rượu Trở lên, là Hoàng cái này Đại Đế cảnh giới ma thú, trong mắt Đằng Phi.

Ngạo Thiên Kiếm trợn mắt hốc mồm nhìn Đằng Phi, trong lúc nhất thời cánh không có có thể nói ra bất kỳ phản bác lời nói, hấn là Thần Long gia tộc con vợ cả huyết mạch! Hấn là bạn cùng lứa tuổi trong người nổi bật! Hấn thân phận vô cùng tôn quý, từ nhỏ đến lớn, thậm chí không người nào dám ở trước mặt hấn nói một câu lời khó nghe, chớ đừng nói chi là mắng chửi người, Thần Long gia tộc vị này Đại thiếu gia tinh thông tài nghệ nhiều không kể xiết, duy chỉ có không bao gồm mắng chửi người.

Biến, cái chữ này, Ngạo Thiên Kiếm tự nhiên rất rõ ràng, là mắng chửi người dùng là, hấn thỉnh thoảng tức giận thời điểm, cũng có dùng cái này chữ, đại gia người.

.

.

, ” đây là ý gì? Để cho ta đại gia cut? Ta đại gia trêu chọc người? Dựa vào cái gì mắng ta đại gia?

Vị này đáng thương Thần Long gia tộc con vợ cả huyết mạch, cau mày, đứng bất động ở hư không, trầm tư suy nghĩ đối diện người trẻ tuổi những lời này chân chính hàm nghĩa, thậm chí không có chú ý tới, thế tử của mình cùng hấn mang đến Thần Long gia tộc cường giả, tại sao tất cả đều không thấy bóng

dáng.

Nếu như Đằng Phi biết Ngạo Thiên Kiếm nội tâm ý nghĩ, nhất định còn muốn mắng một câu: “Hàng này luyện công đem đầu của mình cho luyện hư!”

Ngạo Thiên Kiếm thuở nhỏ thiên tư thông minh, thiên phú trác tuyệt, tu luyện Thần Long gia tộc 42 Đấu Mạch Đại Pháp, thiên nhiên mở ra Đệ ngũ môn, toàn bộ đả thông, hẳn có thể có được bốn mươi bảy con Đấu Mạch!

Mấy cái chữ này, đủ để cho hắn đứng ngạo nghễ ở đỉnh trên đỉnh, mắt nhìn xuống chúng sanh!

Song, ở nhân tình thế sự phương diện này, hắn thật sự không am hiểu, so sánh với từ nhỏ sinh tồn ở thế tục trung, chịu đủ các loại xem thường trào phúng Đằng Phi, kém không biết mấy cái ngã tư đi.

Vốn là lần này tiến vào Nam Vực, hắn là không nên tới, nhưng hắn chủ động xin đi giết giặc, Thần Long gia tộc gia chủ nghĩ hai mươi năm trước chuyện cũ, biết Ngạo Thiên Kiếm trong lòng thủy chung ghen một cỗ lửa giận, cho nên đáp ứng hắn.

Đằng gia loại này tiểu gia tộc, ở chỗ nào sẽ bị Ngạo Thiên Kiếm không coi vào đâu, chớ nói Đằng gia, cho dù Cơ gia, Vị Ương gia, Vương gia loại này Trung Châu nhà giàu có, cũng không có bị Ngạo Thiên Kiếm để vào trong mắt quá!

Có thể nói, Ngạo Thiên Kiếm, đưa dòng họ, phát huy được vô cùng nhuần nhuyễn, bởi vì hắn là Thần Long gia tộc đích mảo hệ, hắn, có tư cách này!

Suy nghĩ hồi lâu, Ngạo Thiên Kiếm mới nhận không được ngẩng đầu, một đôi mắt lạnh lùng nhìn chăm chú vào Đằng Phi, phô thiên cái địa Đế Uy, hướng phía Đằng Phi áp bách đi qua, nói: “Tiểu tử, ngươi vừa mới là ở mắng ta?”

Đằng Phi khóe miệng kịch liệt co quắp mấy cái, có chút không dám tin nhìn Ngạo Thiên Kiếm, bộ mặt kinh ngạc hỏi: “Ngươi ngu?” ” ”

Những lời này, Ngạo Thiên Kiếm lúc ấy đã nghe đã hiểu, nhúu mày, lạnh lẽo đích đạo: “Càn rỡ!”

“Ta càn rỡ?”

Đằng Phi bỗng nhiên cười lên, nước mắt thiếu chút nữa bật cười, dùng ngón tay Ngạo Thiên Kiếm: “Ngươi cái này ngu

ngốc, ha ha ha, cười chết ta, tình cảm vừa mới người phát hồi lâu ngốc, lại là đang suy nghĩ ta vừa mới có phải hay không đang chờ người.

Ngạo Thiên Kiếm đúng không, chỉ bằng loại người như người ngu ngốc, cũng muốn cười đến mẫu thân của ta? Thiếu gia ta nhiều năm như vậy, sẽ không gặp phải quá người ngu như vậy!”

“Người tìm chết!” Ngạo Thiên Kiếm bỗng nhiên hiểu được, trước mắt người kia là ai, lúc này giận tím mặt, bất quá hẳn cũng không có quên bản thân mục đích của chuyến này, điều khiến Đằng Phi người nhà, mục đích cuối cùng, cũng là Đằng Phi, hôm nay Đằng Phi thậm chí xuất hiện ở trước mắt hẳn, nhất thời để Ngạo Thiên Kiếm có loại mừng rỡ cảm giác, hẳn nhe răng cười nói: “Thật là đập phá thiết hài vô mịch xử, được tới toàn bộ không uống thời gian, vật nhỏ, hôm nay gặp phải ta, xem người còn có thể đến kia chạy!”

Đằng Phi vẻ mặt thương hại nhìn Ngạo Thiên Kiếm, thầm nghĩ trong lòng: người này quả thực chính là bi kịch a! Như vậy hồi lâu, hẳn thậm chí không có kịp phản ứng, hẳn mang đến những người đó tất cả đều chết cặn sạch?

Bất quá Đằng Phi cũng lười nhắc nhở hẳn, chỗ mi tâm, tử sắc tượng gỗ lao ra, trong nháy mắt tăng vọt Thành chân nhân lớn nhỏ, cả người tản ra một cỗ khủng bố đến mức tận cùng uy áp, trực tiếp đem Ngạo Thiên Kiếm tản mát ra Đế Uy phá vỡ, theo sau hư không một trảo, một thanh màu vàng đại kiếm, xuất hiện ở tử sắc tượng gỗ trong tay.

Cổ xưa và thê lương thanh âm từ tử sắc tượng gỗ trong miệng chậm rãi phát ra: “Thiên Đạo Ngũ Thập Trảm, giết!”

“A!” Ngạo Thiên Kiếm mạnh mẽ phát ra một tiếng thét kinh hãi, giống như gặp quỷ giống như nhìn tử sắc tượng gỗ, hầu kết thật nhanh trên dưới cồn động, phát ra ôi ôi tiếng vang, thân hình về phía sau lui nhanh, đồng thời cả kinh kêu lên: “Chiến.

.

.

Chiến Tranh Ma Ngẫu, nó, nó thậm chí thật là ở trong tay người!”

“Ngạo Thiên Kiếm, người cái này ngu ngốc, ta thật hoài nghi người là dùng phương pháp gì trở thành Đại Đế.

” Đẳng Phi trong ánh mắt, mang theo vô tận thương hại:

“Người chẳng lẽ sẽ không phát nghiên mực, người mang đến mọi người chết cạn sạch không ”

“Cái gì?” Ngạo Thiên Kiếm một đôi mắt nhưng ngay sau đó bắn thẳng như ẩn như hiện tầng mây, nhìn về phía Đẳng gia chỗ ở phương hướng, đột nhiên, phát ra một tiếng rung trời rống giận: “Các người dám giết Trung Châu Thần Long huyết mạch người, tiểu tử, ta muốn giết người!”

“Ai, người thật hết thuốc chữa.

.

.

, ” Đẳng Phi nháy nháy mắt kiếng, vẻ mặt bất đắc dĩ nói:

“Chiến Tranh Ma Ngẫu tiên sinh, khác quang nói chuyện, động thủ đi!”

“Tuân lệnh, chủ nhân của ta!” Thanh âm già nua, từ Chiến Tranh Ma Ngẫu trong miệng phát ra, mang theo vạn cỗ bi thương mùi vị.

“Chiến Tranh Ma Ngẫu.

.

.

Thật sự giác tỉnh.

.

.” Ngạo Thiên Kiếm con người co rút nhanh, bắn ra hai đạo tinh mang, nhìn thật sâu một cái giống như Chiến Thần giống như tử sắc tượng gỗ, đột nhiên làm ra một cái ai cũng không

tưởng được động tác, hấn lấy ra một khối trắn bàn, một mảnh hoàng quang lóe ra, trong nháy mắt biến mất tại trong hư không.

Theo sát tới một đạo kiếm khí, bỏ vào Ngạo Thiên Kiếm biến mất địa phương, đem hư không chém ra một đạo hơn vạn thước dài cái khe, dư lực oanh trên mặt đất, một đạo mắt thường có thể thấy được khí lẫm, trực tiếp đem mấy chục tòa núi lớn từ đó bỏ ra!

Trong hư không, vẻ máu đỏ tươi tùy theo xuất hiện, mà Ngạo Thiên Kiếm thân ảnh, nhưng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi!

Chạy tử!

Kiên ngạo Thần Long gia tộc con vợ cả huyết mạch, lại không đánh mà chạy!

Thậm chí ngay cả đám cú tràng diện nói, cũng không có để lại!

Chuyện này nếu là truyền ra ngoài, chỉ sợ sẽ không có mấy người tin tưởng đây là thật.

Đằng Phi trợn mắt hốc mồm đứng tại trong hư không, theo sau hướng về phía Chiến Tranh Ma Ngẫu cả giận nói: “Người không phải nói người là cơ hồ đạt tới Hoàng cấp cảnh giới sao? Người tên ngu ngốc này, thậm chí để hấn chạy!”

Chiến Tranh Ma Ngẫu chừng cũng cảm thấy thật mất mặt, hóa thành một đạo tử quang, chui vào Đằng Phi mi tâm, theo sau mặc cho Đằng Phi nói gì, chính là không nói một lời.

Mặt đối với Chiến Tranh Ma Ngẫu trầm mặc, Đằng Phi cũng không còn chiêu, có chút như đưa đám cùng Hoàng cùng nhau, đến Đằng gia trú địa chạy trở về.

Hoàng gặp Đằng Phi có chút xuống thấp, muốn an ủi hai câu, lại phát hiện không biết nói cái gì cho phải, trong lòng đột nhiên xông ra một cái ý niệm trong đầu tới: nếu là A Tử ở chỗ này, nhất định so với ta có thể nói.

Trở lại Đằng gia, Hoàng đơn giản nói một chút chuyện trải qua, Cơ Tử Vân trầm mặc một hồi, cười nhạt: “Không có gì, coi như hấn mạng không có đến tuyệt lộ, chạy bỏ chạy đi, một

cái Đại Đế, thật sự nghĩ muốn chạy trốn lời nói, cơ hồ không ai có thể ngăn cản hẳn.

Đừng nói Chiến Tranh Ma Ngẫu vẫn chưa tới Hoàng cấp thực lực, cho dù nó đạt đến Hoàng cấp, cũng rất khó khăn ngăn cản một cái một lòng chạy trốn Đại Đế.”

“Kia Hoàng Kim Đại Đế” Cơ Tĩnh Huyền nhin không được sắp mồm miệng.

“Hoàng Kim Đại Đế lần đó, là tuyệt đối đặc ý ngoài!” Cơ Tử Vân khoát khoát tay, nhận thức nói: “Hắn tuyệt đối không nghĩ tới, Phi nhi trên người, có Chiến Tranh Ma Ngẫu, hơn không nghĩ tới, Chiến Tranh Ma Ngẫu thậm chí có thể chém giết hẳn! Biết Chiến Tranh Ma Ngẫu người rất nhiều, nhưng hơn kẻ lại tin tức, người biết nhưng không có mấy người.

Cho nên Hoàng Kim Đại Đế mới có thể gặp nói.

Vì vậy các người ngàn vạn không cần tệ đại khinh thường, cho rằng Đại Đế là dễ dàng như vậy giết.”

Đằng Phi gật đầu, nói: “Ta đã biết rồi mẹ, là ta có chút khinh địch.”

Cơ Tử Vân nhìn Đằng Phi nói: ”” “Con, người khuấy ngũ vực phong vân, bây giờ khắp thiên hạ cũng đang đàm luận người, vô số người nghĩ phải bắt được người, vô số người muốn giết chết người, cường đại trở lại Vũ Giả, cũng sẽ có gặp phải đối thủ một ngày, cha người hẳn năm đó.

.

.

□

Cơ Tử Vân vừa nói, nhin không được thở dài, nhìn thoáng qua người chung quanh, hốc mắt có chút ướt át đích đạo: “Hắn năm đó nhưng thật ra đã đạt đến Thánh Cấp diên phong! Ở lúc ấy, cả Nam Vực chỉ có những thứ kia lánh đời trong gia tộc Lão Tổ cấp bậc đích nhân vật, mới có Vương giả tồn tại, có thể nói ở trẻ tuổi, cha người cơ hồ là vô địch, ở lúc ấy, chúng

ta cảm giác không phải là có chút khinh địch, mới bị Đại trưởng lão chui chỗ trống, nếu là năm đó chúng ta có thể nhiều một số cảnh giác, cha ngươi hẳn”.

.

.

Như thế nào lại chết?”

Cơ Tử Vân vừa nói, nhìn thật sâu một cái Đằng Phi: “Mẹ không hy vọng ngươi giẫm lên vết xe đổ.”

Đằng Phi yên lặng gật đầu.

Những thứ kia Đằng gia đệ tử, mọi người bỏ cũng nghe được nhiệt huyết sôi trào, không nghĩ tới, năm đó Tam gia dĩ nhiên là Thánh Cấp điên phong cường giả, đây quả thực quá ngoài dự liệu của bọn họ.

Nghe được cuối cùng, lại cũng nhin không được ảm nhiên, cũng ở trong lòng nhớ: nếu như Tam gia năm đó không có vãn lạc, như vậy, những năm này đi qua, lại đem trở thành như thế nào cường giả?

Cơ Tử Vân nói xong, lại tựa hồ có chút không đành lòng, vẻ mặt ôn nhu nhìn Đằng Phi: “Bất quá, ngươi bây giờ đã so sánh với cha ngươi năm đó mạnh nhiều lắm, trên đời này, không có mấy người có thể đạt tới người loại cảnh giới này, con, ngươi là mẹ lớn nhất kiêu ngạo!”

Đằng Phi yên lặng gật đầu, nhìn nhìn phía bản thân, lần lượt từng cái một tràn đầy ân cần mặt, trong lòng trở nên ấm áp cùng phong phú, ở trong lòng âm thầm thề: ta nhất định phải đem hết ta có thể, tới cho các người theo cùng nhau trưởng thành ! Làm như ta đứng ở thế giới này điên phong, ta không cần tự còn dư lại chính mình, ta muốn các người đều ở đây bên cạnh ta!

Cơ Tử Vân lúc này, tựa đầu chuyển hướng Hoàng, hỏi:

“Hoàng, ngươi cùng Ngạo Thiên Kiếm chiến đấu, có cái gì tâm đắc?”

Hoàng mặc dù có chút kỳ quái Cơ Tử Vân tại sao phải hỏi nàng cái vấn đề này, lẽ ra chiến đấu tâm đắc, cũng thuộc về bất truyền bí mật, bất quá nàng hay là nói: “Cảnh giới của hắn so với ta cao thâm, tu luyện công pháp cũng lợi hại một số, có thể

rất tốt đem thực lực phát huy ra, hẳn vô cùng nhiều bí thuật tất cả cũng rất lợi hại.

.

”

Cơ Tử Vân gật đầu, ngửa ra kinh người nói: “Hoàng, bắt đầu từ hôm nay, ta truyền cho ngươi Cơ gia bí thuật!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 390: Bài Bài Ngồi Ăn Quả Quả!

>

Cơ Tử Vân nói ra lời nói này, để Hoàng kinh ngạc đến ngay người ở nơi đó, không thể tin được nhìn Cơ Tử Vân, thậm chí hoài nghi mình có nghe lầm hay không.

Những người khác tất cả cũng vẻ mặt khiếp sợ nhìn Cơ Tử Vân, đại đa số Đẳng gia đệ tử mặc dù không hiểu Cơ gia bí thuật bốn chữ này hàm nghĩa, nhưng cũng hiểu được, công pháp vật này, sở dĩ trân quý, chính là bởi vì nó truyền lưu phương thức..

Trừ tộc nhân của mình, tuyệt không có truyền ra ngoài!
Cho dù Đẳng gia hôm nay đã không thiếu hụt các loại công pháp bí tịch, nhưng cũng sẽ không dễ dàng truyền ra ngoài.

Này, là lão tổ tông lưu truyền tới nay quy củ, nếu không, cũng bị người ta học đi, bản thân vẫn còn lấy cái gì tới hỗn?

Mỗi gia tộc, cũng là như thế.

Song, Cơ Tử Vân lại muốn đem Cơ gia bí thuật truyền cho Hoàng, đây quả thực thật bất khả tư nghị!

Trong lòng kinh hãi nhất, là Vị Ương Minh Minh, nàng tròn mắt hốc mồm nhìn Cơ Tử Vân, người khác không rõ ràng lắm Cơ gia bí thuật bốn chữ này đặc ý nghĩa, có lẽ sẽ cho rằng đây chỉ là Trung Châu Cơ gia một loại công pháp, có thể đối địch Cơ gia phi thường hiểu rõ Vị Ương Minh Minh, nhưng trong lòng là rõ ràng biết, Cơ gia bí thuật bốn chữ này sức nặng, đó là cả Trung Châu Cơ gia, thích hợp Phượng Hoàng huyết mạch công pháp trung, nhất tinh túy một phần!

Cơ gia bí thuật không là một loại công pháp, mà là hơn mười loại công pháp tập hợp chung một chỗ, gọi chung làm Cơ gia

bí thuật!

Ở gia tộc Phượng Hoàng nội bộ, Cơ gia bí thuật cũng là tương đối trân quý, thậm chí không là tất cả con vợ cả đệ tử cũng có thể đủ đem học toàn bộ.

Có chút chỉ có thể tu luyện trong đó hai ba loại mà thôi.

Chỉ có huyết thống thuần chánh nhất Cơ gia đệ tử, mới có thể tu luyện Cơ gia bí thuật trung sở hữu công pháp.

Vị Ương Minh Minh nhìn về phía Hoàng ánh mắt, không che dấu chút nào trong mắt hâm mộ.

Tuy nói Hoàng cũng là Phượng Hoàng huyết mạch, nhưng này trên đời này, trong thân thể chảy xuôi Phượng Hoàng huyết mạch nhiều người, nhưng có thể học được Cơ gia bí thuật, tuyệt đối là lông phượng và sừng lân, trăm vạn người có một! Hoàng mâu quang quét qua Vị Ương Minh Minh này tờ kinh ngạc mặt, sau đó nhìn Cơ Tử Vân có chút chân chờ đích đạo: “Này, có chút không thích hợp sao?”

Nếu là mới ra Âm Nguyệt Cẩm Địa na hội, đối mặt loại chuyện này, Hoàng sợ rằng có trước tiên hưng phấn đáp ứng nhưng ở trong trần thế một phen lịch lãm sau cực kỳ thông minh Hoàng hiểu được rất nhiều nhân loại xử sự phương thức, cũng học xong loài người suy tư vấn đề phương thức.

Nàng có thể nghĩ, Cơ Tử Vân nếu là đem Cơ gia bí thuật truyền cho mình, ngày sau truyền ra ngoài, chính nàng, đem gặp phải như thế nào áp lực cực lớn cái loại này áp lực, chỉ sợ coi như là Đại Đế, cũng không cách nào thừa nhận!

“Ha hả Hoàng, làm sao ngươi cũng học xong khách khí đi?”

Cơ Tử Vân không màng danh lợi cười cười, nhẹ nói nói:

“Công pháp thật là tốt phá hư, hoàn toàn có thể quyết định một cái Vũ Giả cuối cùng thực lực, ngươi bây giờ thậm chí không thể đem ngươi một thân tu vi phát huy ra bảy thành Hoàng, ta nói không sai chứ?”

Hoàng yên lặng gật đầu, Cơ Tử Vân dĩ nhiên không có nói sai thậm chí còn đánh giá cao!

Hoàng tấn chức đến Đại Đế cảnh giới sau, mặc dù thực lực

tăng lên vô số lần cùng đi qua điện phong Vương giả có bản chất khác nhau, nhưng mỗi lần xuất thủ, Hoàng cũng sẽ có loại.

.

.

Có lực không có nơi khiến cảm giác!
Đã bị công pháp hạn chế, Hoàng không cách nào đem của mình một thân thực lực, hoàn toàn phát huy ra.

Cảm giác như vậy, để Hoàng cực độ bị đè nén, hơn nữa hôm nay đối mặt Ngạo Thiên Kiếm thời điểm, nếu không phải Ngạo Thiên Kiếm vừa bắt đầu tựu tồn tại thu phục Hoàng tâm tư, Hoàng sợ rằng ngay cả trăm chiêu mao cũng sống không qua đi!

Lời như thế, Hoàng không có biện pháp cùng bất luận kẻ nào nói lời ra.

“Tốt lắm , chuyện này, tựu này mỗi nói định rồi.” Cơ Tử Vân phong khinh vân đạm cười cười, sau đó nhìn Đằng Văn Hiên nói: “Lão gia tử, chỗ này đã không an toàn, chúng ta nên rời đi nơi này, thay chỗ ở, người xem đi?”

Đằng Văn Hiên thở dài một tiếng, cười khổ nói: ” ”” từ vừa mới chiến đấu, tựu có thể cảm giác được này thế đạo thay đổi, thiên hạ to lớn, lại có chỗ nào, là của chúng ta dung thân chỗ đi? Tử Vân, các người đi thôi, không cần lo cho chúng ta những người này, chỉ là của ta có một điều thỉnh cầu, đem Đằng Long, Đằng Lô những thứ này trẻ tuổi vẫn bồi, nhất tịnh mang đi sao, ta già rồi, cũng đã thấy ra, không sao cả, bọn họ không giống với, Đằng gia tương lai, hay là muốn dựa vào bọn họ.”

“Gia gia!” Đằng Long cùng Đằng Lô Đằng Vũ nhóm người vành mắt cũng đỏ, nhìn Đằng Văn Hiên.

Đằng Văn Hiên vừa trừng mắt, lấy ra Đằng gia gia chủ uy phong, lớn tiếng nói: “Các người cũng đã trưởng thành, Đằng Lô, Đằng Long, các người đã là nam tử hán, khác lễ mễ, để lão tử chê cười!”

Cơ Tử Vân cười cười, nhìn thoáng qua con của mình, ý tứ đề Đẳng Phi mà nói.

Đẳng Phi đi tới, đỡ Đẳng Văn Hiên, nói: “Gia gia, lần này, chúng ta cả gia tộc cùng nhau rời đi nơi này, về phần chỗ đi, ta đã sắp xếp xong xuôi.

Đẳng Văn Hiên có chút hồ nghi nhìn Đẳng Phi, hỏi: “Sắp xếp xong xuôi? Tiểu tử ngươi cũng không đúng gạt ta!”

Đẳng Phi cười khỏ nói: “Gia gia, ta tại sao có thể lừa gạt ngài đi? Chỗ kia, tuyệt đối thích hợp gia tộc bọn ta sinh tồn, có lẽ có buồn bức, nhưng không dùng được mấy năm, mọi người tu vi, tất cả đều sẽ tăng lên đến các ngươi không dám tưởng tượng trình độ!”

Đẳng Văn Hiên bỗng nhiên sửng sốt, nhìn Đẳng Phi, giống như là nghĩ tới điều gì, lẩm bẩm nói: “Tăng lên tới không dám tưởng tượng trình độ, đây là cái gì cảnh giới?”

Trong đầu, hiện ra một bộ mấy năm trước hình ảnh, cái kia đã mất đi Đẳng gia huấn luyện viên Lý Mục, ở trước mặt mình đề nghị.

“Lão gia tử, Đẳng Phi đứa nhỏ này là một hảo hải tử, tu luyện đứng lên quả thực hay là tại liều mạng, nhưng, hẳn thật sự không thích hợp tu luyện con đường này, vô luận là chân khí Vũ Giả, hay là Đấu Khí Vũ Giả, hẳn.

.” Cũng không thích hợp, tìm lúc áp, lão gia tử ngài cùng hẳn thật tốt nói chuyện một chút, để hẳn đi thư viện, đi làm quan con đường này sao, ít nhất có thể bảo chúng cả đời vinh hoa phú quý □

Lý Mục lời nói, vẫn còn vẫn còn ở bên tai, một màn kia màn, phảng phất ngày hôm qua, nhưng giờ phút này nhìn mình trước mặt mỉm cười trung mang theo vô tận tự tin cháu, Đẳng Văn Hiên nhưng có loại hoảng nhược cách một thế hệ, cảnh còn người mất cảm giác!

Năm năm.

Chỉ có năm năm thời gian, cái kia bị mọi người kết luận không thể tu luyện thiếu niên, đã trưởng thành đến bọn họ những người này không cách nào tưởng tượng trình độ, đã có tư cách cùng cái thế giới này chỗ cao nhất những người đó, đi quyết tranh hơn thua!

Liễu Thiên Hà đã muốn biết Đằng Phi nói rất đúng địa phương nào, cho nên cười nói: “Lão gia tử, hần nói chỗ kia, chính xác là một chỗ nơi tốt, thế gian này, không ai có thể tìm tới đó, rất an toàn, cũng rất thích hợp tu luyện.”

Gặp cháu bên cạnh như hoa như ngọc cô gái cũng nói như vậy, Đằng Văn Hiên lộ ra vẻ vui vẻ nụ cười, dùng sức gật đầu:

“Tốt, lần này, gia gia nghe các người!”

Giờ khắc này, Liễu Thiên Hà sắc mặt ửng đỏ, thẹn thùng không dứt, tên tiểu bối này, nàng làm được vui vẻ chịu đựng! Đằng Phi trên mặt, cũng rốt cục lộ ra vui vẻ nụ cười, tán dương nhìn Liễu Thiên Hà một cái.

Theo sau hướng về phía Bạo Long ngoắc, nhìn chỉ còn lại có một cái cánh tay Bạo Long, nhớ tới những năm gần đây, Bạo Long đối với hần đối với Đằng gia trợ giúp, vành mắt ửng đỏ, kêu lên: “Đại ca!”

Bạo Long nhúc nhích đầu, cái này cánh tay chặt đứt chân mày cũng không mặt nhăn một cái hần tử, này có nhưng là có chút thẹn thùng dường như, dặt khóe miệng, do dự một hồi, cuối cùng nói: “Huynh đệ!”

Đằng Phi đã đi qua, thật chắc ôm Bạo Long hạ xuống, sau đó ở Bạo Long bên tai nhẹ nói nói: “Đại ca, tu luyện tới Đại Đế cảnh giới, cụt tay có thể sống lại!”

“A?” Bạo Long trên mặt đầu tiên là lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, nhưng ngay sau đó mặt suy sụp xuống, nói: “Mặc dù ta không biết Đại Đế là cái gì cảnh giới, nhưng nghe rất lợi hại bộ dạng, ta.

, không có hy vọng a, ta bây giờ mới cử giai cấp ba Đầu Tôn.”

“Cái gì? Người đã cử giai cấp ba?” Đổng Phi vẻ mặt kinh ngạc, đến lui về phía sau mấy bước, nhưng ngay sau đó cười lớn lên, nói: “Đại ca, ta đây sẽ làm cho người nhập thánh!” Đổng Phi một câu nói hù dọa ngàn tầng sóng, trừ Cơ Tử Vân mấy người cùng hắn đồng thời trở về người, những người khác đều là ánh mắt đại ra nhìn Đổng Phi.

Đổng Phi cười nhìn thoáng qua mọi người, nói: “Không chỉ là Bạo Long đại ca, còn người nữa của, trong các người, bây giờ là Đầu Tôn, ta cho các người nhập thánh, đã nhập thánh, ta cho các người xưng vương!”
Yên lặng.

Một mảnh chết tịch.

Tất cả mọi người ngây người như phỗng đứng ở nơi đó, giống như một pho tượng tôn pho tượng, nhìn phía Đổng Phi trong ánh mắt, tràn đầy không dám tin cùng.

.

.

Mừng như điên!

Không dám tin, là bởi vì bọn họ cho tới bây giờ cũng chưa có nghĩ tới loại chuyện này mãi, mừng như điên, là bởi vì làm bọn họ cũng đều biết, Đổng Phi, cho tới bây giờ chưa bao giờ nói láo!

“Thật tốt quá!” Vũ Lan Thiên Nguyệt hưng phấn được hai cái cánh đột nhiên triển khai, phóng lên cao, ở trên bầu trời giương cánh bay lượn, phát ra một lủi lủi tiếng cười như chuông bạc, lớn tiếng la lên nói: “Ta rốt cục có thể nhập thánh, ta rốt cục có thể báo thù!”

Vũ Lan Tử Huyền nhìn phía Đổng Phi trong ánh mắt, tràn đầy nhu tình, cái này thần kỳ nam nhân, cho các nàng tử muội, các nàng cả đời này cả đời, sợ rằng cũng không có cơ hội trả hết nợ.

Mười một khối Thiên Thánh Thạch, ba khối Thiên Vương Thạch, cứ như vậy ””, bị Đằng Phi trực tiếp lấy ra.

Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp, Bạo Long, Đằng Long, Đằng Vũ, Đằng Lôi, Đằng Văn Hiên, Vũ Lan Tử Huyền, Vũ Lan Thiên Nguyệt, Đằng gia Nhị gia Đằng Vân Lĩnh, Đằng Long thê tử Ngũ Đồng.

.

.

Không nhiều không ít, Đằng gia trước mắt Đấu Tôn cảnh giới Vũ Giả, vừa lúc mười một người!

Đằng Phi mình cũng cảm thấy kinh ngạc, khéo miệng vì không thể tra co quắp mấy cái, trong lòng tự nhủ may mắn trên tay mình có mười một khối Thiên Thánh Thạch, nếu không, sẽ phải có người để cho lần.

Đằng Phi đem mười một khối Thiên Thánh Thạch phân phát đi xuống, đồng thời vẻ mặt nghiêm túc hướng về phía bắt được Thiên Thánh Thạch, mừng rỡ như điên mọi người nói: “Vật này, là thiên địa Sơ Thủy nhất tinh túy năng lượng tạo thành, nó có thể trực tiếp cho các người từ Đấu Tôn, tấn chức đến Đấu Thánh, không có bất kỳ tác dụng phụ, nhưng là, ta còn là hy vọng các người có thể chờ mình tu luyện tới Đấu Tôn điên phong thời điểm, tái sử dụng nó, nói như vậy, có thể khiến cảnh giới của các người càng thêm bền chắc vững chắc.”

“Không sai, Phi nhi nói có đạo lý, đơn giản mà nói, thân thể của các người, giống như là thùng nước, năng lượng là nước, muốn đem thùng nước trang bị đầy đủ, là tối trọng yếu, là thùng muốn bền chắc.” Cơ Tử Vân lẳng lẳng nhìn mọi người, chậm rãi nói: “Nếu như vốn là giả bộ nửa thùng nước, tựu là cực hạn của các người, như vậy, tùy tiện giả bộ một thùng nước đi vào, kết quả chỉ có hai loại khả năng, loại thứ nhất, thùng bị nứt vỡ; loại thứ hai, chảy ra đi nửa thùng.

Dĩ nhiên, chuyện chưa chắc sẽ bết bát như vậy, coi như là người, Đằng Lôi, người hôm nay đại khái là lục giai, mới vừa

tiến vào Đấu Tôn, người sử dụng Thiên Thánh Thạch, cũng có thể trực tiếp thành Thánh, nhưng ta tin tưởng, người tuyệt đối là Thánh Cấp bên trong yếu nhất!”

“Tam thâm, ngài yên tâm, ta biết nên làm như thế nào, không tu luyện tới Đấu Tôn điên phong, ta tuyệt không làm cho dừng nó!” Đẳng Lôi vẻ mặt nghiêm nghị, đem Thiên Thánh Thạch cẩn thận thu lại.

Những người khác thấy thế, tất cả cũng bỏ đi lập tức thành Thánh dục vọng, đem Thiên Thánh Thạch thu lại.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 391: Lễ Vật!

>

Liễu Thiên Hà lúc này cười nói: “Các ngươi cũng không cần phải gấp, chỉ cần đi nhà mới nơi đó, dùng không được bao lâu, các ngươi cũng sẽ tu luyện tới Đấu Tôn điền phong cảnh giới.

.

Quả thật , mỗi ngày ngồi ở Đấu Tinh Cổ Điện bên trong tu luyện, cảnh giới nghĩ tăng lên chậm cũng khó khăn!
Cơ Tĩnh Huyền lúc này đột nhiên thản nhiên cười, giơng một tay lên, từ trong giới chỉ rầm nữa rơi xuống một đồng lớn tản ra cường đại hơi thở bình khí, chừng mười mấy món.

Tiện tay ở bình khí phía bày một tầng kết giới, tha cho là như thế, không ít khoảng cách gần Đẳng gia đệ tử cũng cảm giác được một cỗ áp lực cực lớn đánh tới, liên tiếp lui về phía sau, sắc mặt trở nên trắng bệch, thậm chí có mấy người thực lực kém, thiếu chút nữa bị ép tới ngất đi.

“Tĩnh Huyền, ngươi đây là muốn làm cái gì?” Đẳng Phi nhìn trên mặt đất một đồng Thánh Khí, kinh ngạc hỏi.

Mặc dù Đẳng Phi vẫn rất rõ ràng, Cơ Tĩnh Huyền làm Hắc Phượng Hoàng gia tộc con vợ cả huyết mạch, trên người có thể có một chút Thánh Khí, nhưng nhưng chưa từng có hỏi tới quá, Đẳng Phi không là một thích chiếm người mình tiện nghi người, lại càng không có bắt buộc người mình đi làm cái gì.

Cơ Tĩnh Huyền lơ đãng cười cười, nói: “Nhà ta tộc muốn mặt phần lớn Thánh Khí cùng Vương Khí, cũng bị những người đó cho chiếm lấy, bất quá, ta trốn ra được lúc trước, cũng tịch quyền mười mấy món Thánh Khí đi ra, nếu không, bọn họ để

làm chi theo sát không nghỉ.”

Vừa nói, Cơ Tĩnh Huyền cẩn thận nhìn thoáng qua Đằng Phi, gặp Đằng Phi không có bởi vì chính mình giấu diếm mà tức giận, mới nói tiếp: “Chúng ta là.

.

.

Người một nhà, ta cũng phải vì gia tộc này, công hiến một phần lực lượng, những thứ này, coi như là đưa cho bọn họ thành Thánh lễ vật tốt lắm .”

Tê!

Lão gia tử Đằng Văn Hiên mặc dù sinh ở thế tục, nhưng cả đời này, cũng là gặp qua sóng to gió lớn người, giờ này khắc này, nhưng nhin không được hít vào một hơi, nhìn một thân áo đen, lạnh như băng trung mang theo quyền rũ Cơ Tĩnh Huyền, thâm nghĩ trong lòng: cháu của ta bên cạnh đám người kia đều là những người nào a, Thiên, đây cũng quá làm cho người ta không thể tin được!

Đằng Phi từ Cơ Tĩnh Huyền trong con ngươi đọc lên tâm ý của hắn, từ Trung Châu trở lại Nam Vực dọc theo con đường này Cơ Tĩnh Huyền làm thực lực yếu nhất một cái, trong lòng nhưng thật ra vẫn làm không thể giúp Đằng Phi mà khổ sở, hôm nay có cơ hội làm Đằng Phi làm chút chuyện, đừng nói đây là mười mấy món Thánh Khí, cho dù mười mấy món Vương Khí, năng cũng có không chút do dự lấy ra nữa.

Cơ Tử Vân Liễu Thiến Hà cùng Hoàng nhóm người nhìn về phía Cơ Tĩnh Huyền trong ánh mắt cũng tràn đầy ý tán thưởng.

Đằng Phi cười cười, nói: “Đã như vậy, ta đây thế bọn họ cảm ơn người!”

Cơ Tĩnh Huyền cười ngọt ngào an tĩnh lui trở về phía sau, tựa như làm một kiện bé nhỏ không đáng kể chuyện tình.

Liễu Thiến Hà lúc này bước tới một bước, nói: “Chờ đến nơi đó, nếu như mọi người không chê, ta nhưng bằng truyền cho

mọi người một số.

.

.

Cao cấp công pháp.”

Đằng Phi khẽ mỉm cười hần tự nhiên biết, Liễu Thiển Hà cái kia những cao cấp công pháp, nhất định là Hắc Thủy Ma Cung trung cao nhất công pháp chẳng qua là nàng không muốn nói thẳng ra, dù sao Hắc Thủy Ma Cung cùng Đằng Phi trong lúc có không thể điều hòa cừu hận.

Vị Ương Minh Minh khẽ cắn hàm răng, có chút do dự, ở Cơ Tĩnh Huyền đứng lúc đi ra, nàng ngay khi do dự, bây giờ gặp Liễu Thiển Hà cũng đứng dậy, Vị Ương Minh Minh rất rõ ràng, thật sự nếu không làm điểm , cái gì, sợ rằng nàng ở Đằng Phi trong suy nghĩ địa vị, đem càng ngày càng yếu.

“Còn có ta.” Vị Ương Minh Minh khẽ mỉm cười, mắt ngọc mày ngài, để không ít Đằng gia trẻ tuổi đệ tử nhìn mãi được hai mắt đăm đăm.

Vị Ương Minh Minh hướng về phía Liễu Thiển Hà cười một tiếng: “Liễu tỷ tỷ, chúng ta cùng nhau khẩu ”

Liễu Thiển Hà hết sức rộng lượng mỉm cười nói: “Kia không còn gì tốt hơn !”

Minh U Vũ cùng Vũ Lan Tử Huyền hai người lần trao đổi một cái ánh mắt, đều từ đối phương trong mắt, thấy được vẻ lo lắng: Đằng Phi hiện bên người nữ hài tử, cũng quá mạnh mẽ, mạnh đến làm cho các nàng cảm thấy ”” không lờ cảm giác nguy cơ.

Minh U Vũ trong lòng cũng ít nhiều có chút không dễ chịu, mình đã là Thánh Cấp, còn muốn tăng lên, thiên nan vạn nan, kia Thiên Thánh Thạch, nàng đã muốn biết, chỉ có thể để Đấu Tôn tăng lên tới Đấu Thánh, nhưng mình, cũng đã là Đấu Thánh, cho dù cho mình, cũng không có bất cứ ý nghĩa gì.

Nàng cũng không ngại những khác vốn là không bằng người

của nàng trở thành Đẩu Thánh, có thể trong lòng mất mát, nhất thời hồi lâu cũng đồng dạng không cách nào bị xua tan.

Đằng Phi lúc này, cầm lấy một khối Thiên Vương Thạch, cười nói: “Ta nói rồi, muốn cho các người thành Thánh, xưng vương! U Vũ tử, cái này, gọi là Thiên Vương Thạch, so sánh với Thiên Thánh Thạch càng cao một tầng, có nó, người có thể dễ dàng bước vào Vương Cấp, đồng dạng, ta còn là câu nói kia, ta hy vọng người có thể ở thập giai cấp mười, đạt tới Thánh Cấp điên phong thời điểm, tái sử dụng nó.

Ngoại vật khá hơn nữa, cũng không như tự thân cảnh giới vững chắc trọng yếu.”

“A, cái này, cho ta?” Vừa mới còn có chút tiểu mất mát Minh U Vũ lúc này ngẩn người, trong mắt sáng chớp động vẻ trong suốt, dừng ở Đằng Phi.

“Đương nhiên là đưa cho người, U Vũ tử, ta cũng vậy sử dụng nó mới đột phá đến Vương Cấp, người ở thế tục, cũng có thể tu luyện được nhanh như vậy, chứng minh thiên tư của người không cần bất luận kẻ nào sai, người yên tâm, có Đằng Phi hỗ trợ, người rất nhanh có thể vượt qua mọi người!” Cơ Tĩnh Huyền băng tuyết thông minh, tự nhiên biết lúc này ứng với nên nói cái gì, từ Đằng Phi trong tay tiếp lấy kia khối Thiên Vương Thạch, giao cho Minh U Vũ trong tay, chưa dứt, trả lại cười hì hì nói: “Người là người của hần, cùng hần khách khí cái gì?”

Những lời này, để Minh U Vũ mặt như hỏa thiêu, đỏ bừng một mảnh, thàn nói: “Ai, ai là người của hần!”

“Hì hì.” Cơ Tĩnh Huyền đùa cười một tiếng, cũng không trong nhiều nói, mà là lôi kéo Minh U Vũ, muốn nàng vật này như thế nào sử dụng tốt nhất.

Một ngày qua, Đằng gia, cái này vốn là thế tục trung tiểu gia tộc, bởi vì làm một người người quật khởi, chiến run rẩy, một cái chân rảo bước tiến lên trên cái thế giới này cấp cao nhất nhà giàu có bước đầu tiên! Ở rất nhiều năm sau, một ngày qua, bị định vì Đằng gia gia tộc Nhật.

Ngạo Thiên Kiếm chạy đi ra ngoài, mặc dù hấn thân chịu trọng thương, ngum lớn ho ra máu, nhưng hấn hay là may mắn tìm được sống, có thể từ Chiến Tranh Ma Ngẫu trong tay chạy trốn, Ngạo Thiên Kiếm đủ để cảm thấy may mắn! Chẳng qua là trong lòng hấn đối với Đằng Phi oán hận, đối với cả Đằng gia, đối với Cơ Tử Vân oán hận, đã đạt tới tột đỉnh trình độ.

Chiến Tranh Ma Ngẫu xuất thế, chuyện này, hấn tự nhiên rất rõ ràng, làm Thần Long gia tộc con vợ cả đệ tử, bọn họ tự nhiên có truyền lại tin tức phương thức, Chiến Tranh Ma Ngẫu có thể có ở Đằng Phi trên tay, chuyện này, hấn cũng biết.

Thần Long gia tộc cổ xưa ghi lại bên trong, đề cập tới một số về Chiến Tranh Ma Ngẫu đồ, nói Chiến Tranh Ma Ngẫu vô cùng cường đại, một khi giác tỉnh, sẽ có được không thể địch nổi thực lực, ai nhận được Chiến Tranh Ma Ngẫu, ai là có thể nắm trong tay cái thế giới này!

Đối với người có dã tâm mà nói, này dụ hoặc, quả thực quá lớn! Lớn đến không cách nào cự tuyệt!

Nhưng ghi lại cuối cùng là ghi lại, thượng cổ Thần chiến, khoảng cách hôm nay, đã quá nhiều năm trôi qua, Chiến Tranh Ma Ngẫu cũng yên lặng một chút cũng không có mấy năm, hậu nhân chỉ có thể từ cổ điển thượng rất ít mấy lời trung thôi nhắc Chiến Tranh Ma Ngẫu uy lực, nhưng không cách nào tưởng tượng nó đến tột cùng mạnh bao nhiêu.

Hôm nay, Ngạo Thiên Kiếm coi như là kiến thức đến rồi, hấn rất may mắn, bản thân chạy nhanh, nếu như chậm một chút nữa, này mạng nhất định sẽ phải trôi ở nơi đó, tuyệt không có bất kỳ may mắn thoát khỏi có thể.

“Đằng Phi, Cơ Tử Vân, còn nữa Đằng gia.

.

.

Các ngươi, cũng chờ đó cho ta!” Ngạo Thiên Kiếm trong mắt chớp động điên cuồng cùng oán độc, cắn răng nói: “Ta nhất

định sẽ đem bọn người toàn bộ giết sạch, giết sạch, giết sạch!
A a a a a!”

Một mảnh không người nào thâm sơn lão Lâm trung, Ngao Thiên Kiếm điên cuồng reo hò, gào thét, phát tiết trong lòng oán khí.

Phát tiết sau khi, Ngao Thiên Kiếm từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một quả ngọc giản, dùng tinh thần lực ở phía trên viết một phen sau, phát động ngọc giản phía trên pháp, một đạo quang mang hiện lên, ngọc giản theo sau biến mất không thấy gì nữa.

Ngao Thiên Kiếm thở hổn hển, tựa vào một gốc cây cổ thụ thượng, vừa mới cho gia tộc truyền lại tin tức, cơ hồ dùng hết tất cả của hắn bộ lực lượng, giờ phút này hắn mặc dù phục dụng Thần Long gia tộc linh đan, nhưng bị Chiến Tranh Ma Ngẫu kiếm khí quét qua, hãy để cho hắn người bị thương nặng, mặc dù không tới chết, nhưng ít ra phải cần một khoảng thời gian tới nghỉ ngơi.

Bất quá giờ phút này, Ngao Thiên Kiếm khoe miệng, cũng là treo vẻ lạnh như băng cười, lầm bầm nói: “Đằng Phi, người chết kỳ ngay khi không xa, ta dùng cao cấp nhất khác huyết thế truyền lại về gia tộc, lần này, ít nhất sẽ năm tên Đại Đế Lão Tổ xuất quan, bọn họ.

.

.

Cũng không giống như ta đây loại.

.

.

, loại này vừa mới tấn chức Đại Đế không lâu, bọn họ trong, có chút đã đến gần vô hạn Hoàng cấp! Ta mãi xem người.

.

Còn có thể rầm rĩ đến bao lâu!”

Ngạo Thiên Kiếm vừa nói, nhin không được cười lên ha hả, đột nhiên, thần sắc của hắn hơi động một chút, cảm giác được tựa hồ có người chính đến hắn bên này đến gần, nếu là bình thời, Ngạo Thiên Kiếm nhất định xem thường, tuyệt không có đem những thứ này con kiến hôi để ở trong lòng, đột nhiên mà lúc này, cho dù mấy người Thánh Cấp Vũ Giả, cũng có thể cho hắn mang đến chết mất nguy cơ!

“Bên kia tựa hồ có người!”

“Ân, đất này trên có vết máu, mọi người tản ra , cẩn thận một chút!”

Mấy người thanh âm, rất xa truyền đến, Ngạo Thiên Kiếm tựa vào cổ thụ thượng, sắc mặt âm tình bất định, như ”” quả liều mạng, hắn có nắm chắc hợp lại rụng tới những thứ này con kiến hôi, có thể chính hắn, cũng tuyệt đối sẽ chết!

Chiến Tranh Ma Ngẫu kia một đạo kiếm khí, đã suy giảm tới hắn ngũ tạng lục phủ, bởi vì vì sợ hãi bị đuổi giết, hắn mất mạng chạy trốn, cho đến khi chạy ra đi đến mười vạn dặm, mới dám ăn vào linh đan, rồi sau đó lại tiếp theo một đường chạy như điên, chạy tới Nam Vực Tây Thùy, dừng lại sau, lại hao phí đại lượng tinh thần lực, dùng huyết thể cho gia tộc truyền lại tin tức, lúc này Ngạo Thiên Kiếm, là xứng đáng cái tên cường nỗ chi mạt!

Ta Ngạo Thiên Kiếm, là tôn quý Thần Long gia tộc huyết mạch, thế nào có thể cùng bọn này con kiến hôi đổi lại mạng? Trong lòng nhớ, cảm nhận được những người đó càng ngày càng gần, Ngạo Thiên Kiếm dứt khoát cai đầu dài nghiêng một cái, bế khí ngất đi.

“Ở chỗ này, là một nhân loại, té xỉu!” Có người la lớn.

“Nhìn bộ dáng, hình như là bị thương đi, trên người của hắn, có thể hay không có bảo vật gì?” Sau lại người lâm bẩm nói.

“Có muốn hay không cứu tỉnh hắn? Nhìn bộ dáng, người này tựa hồ thân phận không đồng nhất loại đi.” Có người đề nghị đến.

“Tốt, đem hắc trước mang trở về, giao cho Vương đi xử lý!”
Một cái thanh âm uy nghiêm, tựa hồ là thủ lĩnh, làm ra quyết đoán.

Ngạo Thiên Kiếm nghe vào trong tai, trong lòng lạnh lùng cười một tiếng, dứt khoát hôn mê bất tỉnh, chỉ có như vậy, mới có thể để cho linh đan phát huy hiệu dụng, điều dưỡng chịu trọng thương ngũ tạng lục phủ.

Cứu lên Ngạo Thiên Kiếm đám người kia, tất cả đều tướng mạo anh tuấn, lưng mọc hai cánh, đúng là một đám Vũ Nhân Tộc Vũ người!
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 392: Ngày Vào Đấu Tĩnh Cổ Điện!

>

Mang Nặng Quần Sơn đêm, bóng đêm lạnh như nước, ban ngày sát ý, đến rồi đêm khuya như cũ không có tan hết, chu vi trăm dặm trong phạm vi, cơ hồ không có bất kỳ động vật dám tới gần.

Đằng Phi lẳng lặng ngồi ở mặt thất trong, vận hành Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp, đánh sâu vào thứ hai mươi chín nơi Đấu Mạch.

Hắn có loại cảm giác, bản thân tựa hồ sẽ phải đột phá, ban ngày trong chiến đấu, Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp tự chủ vận hành, không ngừng đánh sâu vào thứ hai mươi chín nơi Đấu Mạch, bất quá khi đó Đằng Phi tâm tư tất cả đều ở giết chóc phía, cũng không có đi cô ý dẫn đạo năng lượng trong cơ thể, giải khai công cùm xiềng xiếc.

Hôm nay chuyện đã giải quyết, Vũ Lan Tử Huyền đợi một số thực lực đạt tới Đấu Tôn diên phong người bắt đầu sử dụng Thiên Thánh Thạch bế quan tu luyện, Đằng Phi cũng thừa dịp cơ hội này, chuẩn bị giải quyết tấn chức Vương giả vấn đề.

Ba mươi lăm nơi Đấu Mạch trong Đấu Hạch tia sáng lóe ra, giống như là ba mươi lăm viên trong suốt trong sáng bảo thạch, Đấu Khí quay chung quanh Đấu Hạch cấp tốc xoay tròn, từng cái Đấu Mạch trong, cũng xông ra bằng bạc năng lượng.

Ba mươi lăm nơi Đấu Mạch trong năng lượng tụ tập đến cùng nhau, giống như chạy chồm rít gào sông lớn giống như, diên

cuồng đánh sâu vào kia nơi mới Đấu Mạch.

Kia nơi Đấu Mạch gông cùm xiềng xiếc, giống như một ngọn chắc chắn đê đập, mặc cho kinh khủng năng lượng lưu không ngừng đánh sâu vào, lù lù bất động!

Đằng Phi cũng không cấp, tình huống như thế, hắn đã quá quen thuộc, bây giờ mỗi đả thông một cái Đấu Mạch, cũng cực kỳ khó khăn, đồng dạng , đả thông sau, lấy được chỗ tốt, cũng là khó có thể tưởng tượng!

Oanh!

Năng lượng lưu rít gào, vượt mới Đấu Mạch gông cùm xiềng xiếc, giống như là một đầu mãnh hổ xuống núi, đánh về phía của mình con mồi.

Hạ xuống, lại xuống.

.

.

Trăm ngàn hạ sau, Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp trung thứ hai mươi chín con Đấu Mạch gông cùm xiềng xiếc thượng, rốt cục sinh ra một tia mảnh không thể tra cái khe!

Vị ngàn dặm giang đê, Hội tại nghĩ huyết.

Này cái khe một khi sinh ra, cả tòa đập lớn sẽ không có thể giữ vững vốn là chắc chắn, bị mãnh liệt rít gào năng lượng nước lũ cọ rửa được càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn, đến cuối cùng, ầm ầm một tiếng, đập lớn hỏng mất!

Thứ hai mươi chín con Đấu Mạch gông cùm xiềng xiếc, hoàn toàn bị giải khai, Đằng Phi trong thân thể, tăng thêm một cái mới bị đả thông Đấu Mạch!

Cùng lúc đó, Đằng Phi đột nhiên cảm giác được cả đại não một mảnh không minh, thần thức lực lượng trong nháy mắt tăng vọt gấp mười lần còn nhiều, thế cho nên Đằng Phi ở không có phòng bị phía dưới, thần thức ầm ầm khuếch tán đi ra ngoài.

Một nghìn dặm, hai nghìn dặm, năm nghìn dặm, một vạn lý,

ba vạn trong.

.

.

Năm vạn trong !

Đặng Phi thần thức, trong nháy mắt tràn ngập chu vi năm vạn trong phạm vi!

Này, trả lại cũng không phải là Đặng Phi thần thức cực hạn chỗ ở, nếu là Đặng Phi đem thần thức buộc thành một cái tuyến, dọc theo một cái phương hướng dọc theo người đi ra ngoài, như vậy đạt tới tám vạn trong , cũng không phải là không thể nào!

Bang bang!

Bang bang!

Đặng Phi bên trong thị bản thân, cảm thụ được trong thân thể năng lượng lưu động phương thức, nghe bị lớn hơn vô số lần tiếng tim đập âm, Đặng Phi tâm, một trận mừng như điên!

Vương Cấp!

Trải qua thiên nan vạn nan, hắn rốt cục ở không có dựa vào bất kỳ ngoại lực dưới tình huống, bước vào đến Vương Cấp cái này toàn bộ cảnh giới mới!

Hôm nay Cơ Tử Vân đối với Hoàng nói lời, nhắc nhở Đặng Phi, để Đặng Phi rốt cục triệt để hiểu thực lực mình mạnh mẽ căn nguyên.

Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp!

Chính là loại này tuyệt thế công pháp, để Đặng Phi từ vừa mới bắt đầu, có thể đem trong thân thể toàn bộ thực lực phát huy ra!

Lại thêm Đặng Phi Đấu Khí xoay tròn tốc độ, bản thân tự so sánh với người khác nhanh gấp đôi, điều này làm cho thực lực của hắn, lại càng vượt xa đồng cấp, để hắn ở Thánh Cấp thời điểm, là có thể khiêu chiến Vương Cấp cường giả!

Hoàn toàn nhận rõ thực lực của mình, thậm chí nếu so với cảnh giới tăng lên trả lại trọng yếu.

Đến rồi nhất định tầng thứ, muốn lần tiếp theo tăng lên cảnh giới, có lẽ rất khó, nhưng cuối cùng có có biện pháp.

Nhưng muốn hoàn toàn thấy rõ ràng thực lực bản thân, quả thực so với lên trời còn khó hơn!
Coi như là Đại Đế, cũng không dám nói đúng thực lực bản thân hoàn toàn thấy rõ ràng, hơn không dám nói có thể đem tự thân thực lực toàn bộ phát huy ra.

Điểm này, Đằng Phi làm được!
Từ nào đó góc độ nhìn lại, có được Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp, là may mắn nhất một chuyện.

Bởi vì ở trên cái thế giới này, Đằng Phi tuyệt không dám nói thiên phú của mình là tốt nhất, hơn không dám nói mình là thông minh nhất, thiên tư trác tuyệt người như các diếc sang sông, nhiều không kể xiết.

Nhưng Đằng Phi tu luyện công pháp, cũng là trên đời này tốt nhất!

Chẳng những ở trên thế giới này, cho dù ở Vĩnh Hằng Chi Địa cái loại này được gọi là Thần Chi Lĩnh Vực địa phương, Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp, cũng là tốt nhất công pháp, độc nhất vô nhị!

Một thân thực lực, rốt cục đột phá đến rồi Vương Cấp, trong bóng tối, Đằng Phi thở dài một cái, mở ra hai tròng mắt, hai tròng mắt giếng nước yên tĩnh, bình tĩnh giống như đáy vực hồ sâu, tinh khiết giống như trẻ nít tròng mắt.

Ngay khi Đằng Phi đột phá trong nháy mắt, Hoàng nếu có điều cảm, từ tĩnh tu trung mở ra hai tròng mắt, này tờ lạnh như băng như sương trên mặt, lộ ra vẻ nhàn nhạt nụ cười.

Cơ Tử Vân cũng theo sát phía sau, mở ra hai tròng mắt, trong mắt tràn đầy vẻ vui mừng, lẩm bẩm nói: “Con ta, thật có tiền đồ, Vân Chí, người cũng nhất định thấy được, đã ở cho vui vẻ, không phải sao?”

Ngày thứ hai, Đằng Phi cùng Cơ Tử Vân hai người, ở Đằng Văn Hiên dưới sự hướng dẫn của, đi Đằng Vân Chí phần mộ trước tưởng nhớ.

Chỉ có ba người bọn họ, không có kêu lên những người khác, bởi vì Đặng Phi rất rõ ràng, những năm này đi qua, mẫu thân nhất định có nhiều chuyện, muốn cùng phụ thân nói.

Thế cho nên Đặng Phi cho phụ thân đập đầu sau, hãy cùng gia gia Đặng Văn Hiến rời đi nơi đó, Đặng Văn Hiến trở về Đặng Gia Trấn nhà cũ đi, hấn muốn ở trước khi rời đi, trở về đi xem một chút.

Đặng Phi, liền đi Mang Năng bờ sông, đứng ở đó tòa gầy nhai bên trên, lẳng lặng nhìn chạy chồm rít gào, vĩnh không ngừng tức Mang Năng nước sông, nhớ tới của mình đồng niên, nhớ tới mới gặp gỡ Lục Tử Lăng, từng bức họa, ở Đặng Phi trong đầu hiện lên.

“Tử Lăng, ngươi bây giờ có khỏe? Ngũ vực quy nhất, thế đạo đem loạn, ta bây giờ hy vọng nhất, là ngươi có thể theo ở bên cạnh ta.” Đặng Phi lâm lâm tự nói.

Đặng Phi thấy Cơ Tử Vân trở về thời điểm, phát hiện mẫu thân vành mắt đỏ bừng, trong con ngươi tràn đầy đau thương, Đặng Phi biết, mẫu thân nhất định ở phụ thân trước mặt khóc ròng một cuộc.

Như vậy cũng tốt, nhẫn nhịn nhiều năm như vậy, tổng yếu phát tiết ra tới.

Lão gia tử Đặng Văn Hiến lúc trở lại, trông mắt chỗ sâu, cũng mang theo nồng đậm bi thương cùng không thôi.

Đặng gia, ở rất nhiều nhà giàu có đại tộc trong mắt, tựa giống như con kiến hôi giống như, suy nhược đến một hơi cũng có thể thổi mệt rãi rồi, về điểm này cái gọi là nội tình cùng truyền thừa, lại càng không đáng giá nhắc tới.

Nhưng ở Đặng Văn Hiến trong mắt, Đặng Gia Trấn, nhưng là của hấn nhà, Đặng gia truyền thừa, là hấn có thể dùng tánh mạng đi bảo vệ, hôm nay, phải rời khỏi nơi này, chẳng khác nào là xa xứ, chỉ sợ tương lai nữa rộng lớn, nữa quang minh, đó cũng là rời khỏi nhà, rời đi sinh hấn sinh trưởng địa

phương.

“Tử Vân, không cần quá khó khăn qua, tin tưởng Vân Chí thấy mẹ con các người hôm nay, hẳn cũng có vui vẻ.” Đổng Văn Hiến chịu đựng trong lòng bi thống, an ủi Cơ Tử Vân.

Cơ Tử Vân gật đầu, nhoẻn miệng cười: “Yên tâm đi, phụ thân, ta không sao, ta vừa mới cũng nói với hắn, ta bây giờ có con, rất hạnh phúc đi!”

Kiều ngạo ngưỡng mặt lên, là vì không để cho người nhìn đến trong mắt ta bị thương, Vân Chí, nhưng thật ra ta thật sự rất nhớ người!

Cơ Tử Vân lộ quang chớp động, trước mắt phản phát xuất hiện Đổng Văn Chí này từ vĩnh viễn bình tĩnh khuôn mặt tươi cười, chỉ tiếc, này hết thấy, vĩnh viễn chỉ có thể tồn tại ở trong trí nhớ.

“Đi thôi.” Đổng Phi nhẹ nhàng thở dài, sau đó nói.

Hơn hai tháng sau, Tây Thù một mảnh hoang mạc trung, đột nhiên xuất hiện một đám người, tựa như từ trên trời giáng xuống giống như, lúc trước không có có bất kỳ dấu hiệu! Liễu Thiển Hà tiện tay đem mười mấy khối khổng lồ trận bàn hải cốt tiện tay thu lại, hướng về phía hết nhìn đông tới nhìn tây mọi nơi đánh giá mọi người cười một tiếng: “Tốt lắm , chúng ta đến rồi!”

“Tựu.

.

.

Nơi này?” Đổng Lôi khước miệng co giật mấy cái, nhìn bốn phương tám hướng hoang vu vùng quê, lẩm bẫm nói: “Phải ở chỗ này thành lập lên một gia tộc sao?”

Đổng Vũ nhóm người mặc dù trong lòng cũng có nghi ngờ, nhưng cũng không nói thêm gì, các nàng không phải là tin tưởng Liễu Thiển Hà, mà là tin tưởng Đổng Phi!

Mọi người đội ngũ trong, còn nhiều mấy từ mới mẻ khuôn

mặt, không phải là người khác, chính là hôm nay tên tảo đông phương Phi Long dong binh đoàn trung thủ tịch luyện được sư Lưu Vân Tiêu, chủ quản tài vụ mập mạp Cách Lâm cùng Cách Lâm vị hôn thê Thượng Quan Nam.

Cũng chính là vì đợi mấy người bọn họ, mới làm trễ nải một số thời gian.

Nhưng đối với Đằng Phi mà nói, này hết thảy đều là đáng giá, những người này cam tâm tình nguyện làm Đằng gia làm việc, nói trắng ra, chẳng khác gì là cho Đằng Phi làm việc, hôm nay loạn thế phủ xuống, Đằng Phi lại không thể có thể không suy nghĩ an nguy của bọn hắn.

Nếu như không phải là Lăng Tiêu Diêu đã thành đông phương mới đế quốc một một lăng thị hoàng triều Hoàng Đế, Đằng Phi thậm chí nghĩ khuyên Lăng Tiêu Diêu cùng Đông Phương Ngọc Lan vợ chồng cùng với Lăng Thiên Vũ nhóm người cùng bản thân cùng nhau rời đi.

Cũng không phải là sợ bọn họ bị bản thân dính líu lâm vào nguy hiểm, mà là muốn giúp giúp bọn họ cùng nhau tăng lên, bất kể nói như thế nào, bọn họ đều là Lăng Thi Thi cha mẹ cùng huynh trưởng, nhìn ở Lăng Thi Thi thể diện thượng, Đằng Phi cũng sẽ không bạc đãi bọn hắn.

Hôm nay ngũ vực quy nhất, những thứ kia rồi rít xuất thế tuyệt thế cường giả ánh mắt, chủ yếu cũng còn là tập trung ở Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch phía, đây mới thực sự là tuyệt thế bảo vật, là thật tư chất nguyên! Muốn tìm Đằng Phi xui, cũng sẽ không giống chó điên giống nhau nơi đi loạn căn, cho dù Thần Long gia tộc loại này, muốn uy hiếp Đằng Phi, cũng là chạy thẳng tới Đằng gia mà đến, cũng sẽ không đi tìm người khác phiền toái, bởi vì loại hành vi này, đối với những thứ kia tự cho mình rất cao người đến nói, căn bản là một loại sỉ nhục, là vô năng biểu hiện! Cho nên, Đằng Phi đem Lưu Vân Tiêu cùng mập mạp nhóm người đón trở lại, cũng cũng không phải là sợ bọn họ gặp chuyện không may, mà là muốn để cho bọn họ cùng nhau nhận được tăng lên!

Đây mới là Đẳng Phi chân thật nhất mục đích.

Bọn họ sử dụng chính là duy nhất truyền tông trận cái khay, loại vật này, căn bản vô dấu vết có thể tìm ra, bây giờ vô luận là ai, nghĩ muốn biết Đẳng Phi nhóm người tung tích, cũng không thể.

Đẳng Phi cùng Đẳng gia người, giống như là một luồng khói xanh, biến mất ở trong gió.

Làm Liễu Thiển Hà mở ra Đấu Tinh Cổ Điện môn hộ, một nhóm người tiến vào đến Đấu Tinh Cổ Điện trung sau khi, cái loại này kinh ngạc cùng rung động, quả thực không cách nào dùng lời nói mà hình dung được.

Tất cả đều triệt để ngu rớt!

Đấu Tinh, bọn họ trong tuyệt đại đa số người, nghe cũng chưa từng nghe qua, chớ nói chi là dùng Đấu Tinh kiến thành một ngọn khổng lồ vô cùng cung điện, trực tiếp bị đám người kia trở thành là thần điện!

Nhưng thật ra, nói Đấu Tinh Cổ Điện là thần điện, cũng không quá phận, đối với thế tục người bình thường mà nói, nơi này, có thể không phải là Thần Minh trụ sở sao?

Bốn phương tám hướng không ngừng vọt tới cái kia mệnh môn như hải năng lượng, để sở hữu Đẳng gia mọi người có loại lập tức ngồi xuống tu luyện vọng động.

Lão gia tử Đẳng Văn Hiên, nhìn về phía cháu ánh mắt, tràn đầy cảm khái cùng vui mừng.

Xa xứ đau thương, vào giờ khắc này, toàn bộ bị quẳng.

Bởi vì hắn biết, Đẳng gia thời đại huy hoàng, sắp đến, một cái siêu cấp hào môn vọng tộc, đem khi hắn nhìn soi mói, trưởng thành , hơn nữa quật khởi!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 393: Thoát Đi Thần Vực Đảo!

>

Đăng Phi biến mất.

Hoàn toàn biến mất ở mọi người giữa tầm mắt, không có ai biết Đăng Phi đi nơi nào, cũng không người nào biết ở địa phương nào có thể tìm được hắn.

Biến mất được hết sức triệt để, dứt khoát lưu loát.

Nửa năm thời gian đi qua, Đăng Phi kể từ khi ở Mang Năng Quần Sơn chém giết một đám Thần Long gia tộc người sau, tựu nữa cũng không có bất cứ động tĩnh gì.

Điều này làm cho Thần Long gia tộc bổ nhào trông không mấy người lão giả phi thường tức giận, dấu chân cơ hồ đạp biến cả đông phương, nhưng không có được bất kỳ hữu dụng đầu mối.

Mà Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch tin tức, cũng là ùn ùn, nương theo lấy những tin tức này, là kinh khủng và máu tanh giết chóc!

Tuyệt thế tài nguyên tranh đoạt, đã đạt đến gay cấn!

Ba tháng trước, Trung Châu xuất hiện một quả Thiên Đế Thạch!

Trước hết phát hiện này khỏi Thiên Đế Thạch, là Trung Châu Huyền Vũ huyết mạch Vương gia một cái Chuẩn Đế cường giả, phát hiện này cái Thiên Đế Thạch sau, mừng rỡ như điên, bởi vì hắn có thể bằng vào này cái Thiên Đế Thạch, nhất cử tấn chức trở thành Đại Đế, do đó có được tham dự này đã đã tới lớn thời đại tư cách.

Đúng vậy, không phải là Đại Đế, đều làm con kiến hôi, căn

bản không có tham dự đến này đã phủ xuống lớn thời đại tư cách!

Muốn ở nơi này mãnh liệt mệnh mông lớn thời đại Trung Cổ có một chỗ ngồi, muốn ở nơi này tròng Thao Thiết thịnh yên trung phân đến một chén canh, cho dù có Đại Đế thực lực, không có mạnh mẽ gia tộc bối cảnh, cũng rất khó thành chuyện!

Vị này Vương gia Chuẩn Đế cường giả, nhận được này cái Thiên Thánh Thạch sau, không dám ở tại chỗ đột phá, trời mới biết này cái Thiên Đế Thạch tàn mát ra mãnh liệt hơi thở có hấp dẫn đến bao nhiêu người, hắn chuẩn bị về đến gia tộc sau nữa bế quan.

Đáng tiếc, ông trời không cho người toại nguyện.

Trần thượng này cái Thiên Đế Thạch người, quả nhiên không phải hãn một người!

Ngay khi hắn đắc thủ nghĩ muốn lúc rời đi, xông tới một đám Vương Cấp điên phong cường giả, tất cả đều dùng cái khăn đen che mặt, mọi người xuất thủ cực kỳ tàn nhẫn, chẳng những muốn cướp đoạt Thiên Đế Thạch, còn nghĩ muốn giết Vương gia tên này Chuẩn Đế diệt khẩu!

Chuẩn Đế mặc dù mạnh mẽ, nhưng đối mặt một đám Vương Cấp điên phong cường giả, cũng khó mà ngăn cản, nguy nan hết sức, hai người mạo diệt lão giả phiêu nhiên tới, vừa ra tay, chính là tàn khốc máu tanh giết chóc!

Đem đám kia Vương Cấp điên phong cường giả trong nháy mắt xóa bỏ, theo sau, hai người lão giả lại đem dao mổ nhắm ngay Vương gia tên này Chuẩn Đế, kết quả, Chuẩn Đế chết, Thiên Đế Thạch bị đoạt đi!

Trận chiến này, chấn động cả Trung Châu.

Sau, tra ra đám kia điên phong Vương giả lai lịch, là Trung Châu Bạch Hồ huyết mạch Âu Dương gia, kia hai người mạo diệt lão giả thân phận, còn lại là một đoàn sương mù, không có ai biết được.

Huyền Vũ huyết mạch Vương gia giận dữ, thề cùng Âu Dương gia không chết không thôi, Âu Dương gia trộm gà không được

còn mất năm gạo, đuổi lý đồng thời, cũng rất tức giận, bởi vì bọn họ hao tổn một nhóm điền phong Vương giả, nhưng thật là làm không đến nhận được, trả lại cùng Vương gia kết thù, cho nên thề muốn tìm ra kia hai người mạo diệt lão giả, hơn nữa tới không chết không thôi.

Trận này giết chóc, chẳng qua là ngũ vực trung tương đối kinh người một cuộc, ở địa phương khác, cũng có vô số bởi vì Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch khiến cho tranh đoạt cùng giết chóc.

Đứng ở cái thế giới này tối cao cái này vòng tròn, triệt để rối loạn!

.

.

Lăng Thi Thi lau một thanh mồ hôi trên mặt, nhìn thoáng qua bên cạnh Lục Tử Lăng, nhẹ giọng nói: “Tử Lăng tử, chúng ta đến lúc nào rời đi?”

Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi cùng nhau, đi theo đại sư huynh Thiên Tinh cùng với một đám Thần Vực Đảo cường giả, đầu tiên là bước lên Nam Vực, ở Nam Vực mảo, bọn họ coi như là mạnh nhất một cỗ lực lượng, chiếm được đại lượng Thiên Thánh Thạch cùng chút ít Thiên Vương Thạch, về phần Thiên Đế Thạch, loại này chí bảo, liền phải vô cùng lớn cơ duyên cùng vận khởi.

Lăng Thi Thi may mắn nhận được một khối Thiên Vương Thạch, ở Lục Tử Lăng hộ pháp phía dưới, sử dụng này khối Thiên Vương Thạch, trực tiếp đột phá, trở thành Vương giả, lại dùng rụng bảy tám khối Thiên Thánh Thạch, đem một thân thực lực, tăng lên tới Đại Thành Vương Giả cảnh giới!

Thiên Thánh Thạch chẳng những có thể bằng để Đấu Tôn nhập thánh, đồng dạng cũng có thể để càng cao tầng thứ Vũ Giả tăng lên! Chỉ bất quá càng đi lên, phải cần lượng cũng lại càng lớn, đến rồi Đại Thành Vương Giả sau, tái sử dụng Thiên Thánh Thạch, hiệu quả cũng đã không rõ ràng.

Lục Tử Lăng tìm kiếm được ba khối Thiên Vương Thạch,

không có nộ lên, tất cả đều trực tiếp dùng xong, để thực lực của nàng, một hơi tăng lên tới đỉnh phong Vương giả cảnh giới.

Vốn là Thiên Tinh là không đồng ý Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi đi theo cùng đi ra tới, bất quá Thiên Tinh sợ phụ không biết tại sao, đồng ý Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi thỉnh cầu, mang các nàng cùng đi ra.

Hơn nữa đặc biệt cho phép Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi hai người lấy được Thiên Thánh Thạch cùng Thiên Vương Thạch không cần nộ lên.

Rất nhiều Thần Vực Đảo người đối với mệnh lệnh này hết sức không giải thích được, thậm chí trong lòng rất có phê bình kín đáo, bất quá Thiên Tinh sợ phụ ở Thần Vực Đảo thượng địa vị khá cao, chân chính đại nhân vật không có lên tiếng, bọn họ cũng không dám ngay mặt tìm Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi phiền toái.

Thần Vực Đảo Thất công chúa, ngồi ở một gian không lồ xa hoa trong trường bông, hướng về phía gương, lăng lẳng trang điểm trang phục, kia râm rĩ Tiểu Đồng, biết vâng lời đứng ở một bên, nhin không được hỏi: “Thất công chúa, ngài nói Thiên Khung đại sư tại sao phải hạ cái loại này ra lệnh? Kia Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi hai người mới vào đảo đệ tử, có có tài đức gì, hưởng thụ đãi ngộ như thế? Nghe nói hai người kia cũng lãng phí không ít Thiên Thánh Thạch cùng Thiên Vương Thạch, đây quả thực thật là quá đáng!” Thất công chúa lăng lẳng chải lấy đầu, trong gương, này tờ như hoa như ngọc trên mặt, mang theo vẻ trào phúng nụ cười, ở trong gương nhàn nhạt nhìn thoáng qua râm rĩ Tiểu Đồng, không nhanh không chậm nói: “Người có phải hay không ghen ghét?” “Ách.

.

.

Thuộc hạ không dám.” Rầm rĩ Tiểu Đồng biết vâng lời hồi đáp.

Kể từ khi Thất công chúa đáp ứng đem Lục Tử Lăng gả cho hần sau, rầm rĩ Tiểu Đồng tự triệt để cũng hướng về phía Thất công chúa, trở thành Thất công chúa môn hạ một gã chó săn.

“Không dám sao?” Thất công chúa trên mặt lộ ra vẻ kỳ dị nụ cười, sau đó thanh âm lạnh như băng đích đạo: “Thiên Khung đại sư mưu tính sâu xa, hần làm bất cứ chuyện gì, tự có hần lo nghĩ của mình, coi như là đảo chủ, làm chuyện gì, cũng có hỏi trước quá Thiên Khung đại sư - ý kiến, ta mặc dù nói quá, muốn đem Lục Tử Lăng nữ nhân kia gả cho ngươi, nhưng cũng phải nhìn lúc, nếu như Thiên Khung đại sư muốn lợi dụng nàng làm cái gì nói, vậy ngươi cũng đừng nghĩ, bỏ đi cái kia không nên có ý niệm trong đầu sao.”

Rầm rĩ Tiểu Đồng hàng phục cúi đầu, nói: “Dạ.” Vẻ vẻ oán hận, ở cúi đầu trong nháy mắt, từ rầm rĩ Tiểu Đồng trong mắt chợt lóe rồi biến mất, trong lòng mắng to: ban đầu là ngươi phải nữ nhân kia gả cho của ta, hôm nay nhưng muốn ta bỏ đi không nên có ý niệm trong đầu, ta trong mắt ngươi, thì ra là chính là một con chó, đến kêu đi hét, đánh chửi tùy tâm?

Thất công chúa thần nhiên nói: “Ngươi cũng không cần trong lòng cảm thấy bất mãn, lúc trước không ai có thể quá nghĩ, như vậy một cái hỗn loạn lớn thời đại có đột nhiên phủ xuống, nếu như không có chuyện này, ta làm chủ để cho ngươi cưới người đàn bà kia, cũng không có gì, nhưng chuyện này đột nhiên phát sinh, các loại tuyệt thế tài nguyên rồi rít khai quật, những đồ này, ai đoạt nhiều lắm, ai trong tương lai vài ngàn năm trong, sẽ chiếm cứ thượng phong, chút nào qua loa không được! Khác, Thánh Thần truyền thừa, Chiến Tranh Ma Ngẫu, tám chín phần mười đều ở kia Đằng Phi trong tay, mà Lục Tử Lăng, là Đằng Phi duy nhất thừa nhận trôi qua nữ nhân, ai đã không chế nàng, ai thì có thể nhận được Thánh Thần truyền thừa cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu! Đừng nói là Thiên Khung đại sư, coi như là đảo chủ, cũng đồng dạng đối với hai thứ này đồ tình thế bất buộc, loại khi này, ngươi còn dám sinh ra khác thường tâm tư, ngươi nói, ngươi có phải hay

không đang tìm chết?”

“A!” Rầm rĩ Tiểu Đồng nghe Thất công chúa một lời nói, nhất thời bị làm cho sợ đến hai chân như nhũn ra, quỳ trên mặt đất, nức nở nói: “Thất công chúa, nhỏ sai lầm rồi, nhỏ sai lầm rồi, kính xin Thất công chúa nhìn ở tiểu nhân trung thành cảnh cảnh phân thượng, cứu ta một mạng!”

“Đi, ta nếu muốn giết ngươi, đã sớm một cái tát kết quả ngươi, còn có thể nói cho ngươi những lời này sao?” Thất công chúa từ trong gương liếc rầm rĩ Tiểu Đồng một cái, thản nhiên nói: “Ta chỉ là muốn nói cho ngươi biết, muốn ở nơi này hỗn loạn lớn thời đại trung nhận được chút gì đó, đầu tiên, muốn tăng lên thực lực của mình, mà không phải đầy trong đầu cũng muốn thế nào nhận được nữ nhân!”

“Là, dạ, tiểu nhân hiểu, tiểu nhân hiểu !” Rầm rĩ Tiểu Đồng, đầu đầy mồ hôi lạnh, ở chỗ nào còn nửa nửa điểm ở lánh đời gia tộc trước mặt vênh mặt hất hàm sai khiến?

“Tốt lắm , ngươi đi xuống trước đi, đợi lát nữa, ta đi bãi phóng một cái Thiên Khung đại sư, nhìn có thể hay không bộ ra điểm hữu dụng tin tức, ta cũng có chút kỳ quái, muốn không chế được Lục Tử Lăng, có vô số loại biện pháp, loại này cố ý ân sủng, rốt cuộc là vì cái gì đi?” Thất công chúa lâm lâm tự nói, nhẹ giọng lâm lâm.

Lúc này mảo, đột nhiên có người lão đạo chạy vào, lớn tiếng kêu lên: “Thất công chúa, đã xảy ra chuyện!”

Rầm rĩ Tiểu Đồng lông mi dựng lên, lãnh quát lạnh nói: “Cần rồi! Ai bảo ngươi như vậy tiến vào? Vô cùng lớn chuyện cũng không thể nào quên quy củ, ngươi muốn chết phải không?”

Đừng xem rầm rĩ Tiểu Đồng ở Thất công chúa trước mặt giống như là một cái nghe lời cầu, nhưng ở địa vị không bằng người của hắn trước mặt, cũng là tương đối rầm rĩ.

“Xin lỗi, thuộc hạ đáng chết, thuộc hạ đáng chết.” Tên kia xông tới người lập tức quỳ rạp xuống đất, mặt như màu đất, dập đầu không chỉ.

“Tốt lắm , đứng lên nói đi, lần sau, khác như vậy vội vàng hấp tấp.” Thất công chúa nhàn nhạt nói một câu, sau đó tán dương nhìn thoáng qua rầm rĩ Tiểu Đồng, bên cạnh nàng, cần phải có một người như vậy, tới sẵn thác nàng anh minh.

Rầm rĩ Tiểu Đồng trong lòng giống như ăn mật giống như, lộ ra nụ cười, vẻ mặt lãnh ngạo nhìn quỳ trên mặt đất người:

“Thất công chúa để cho ngươi, còn không tạ ơn Thất công chúa?”

“Tạ ơn Thất công chúa.” Người này đứng lên, sau đó nói:

“Mới vừa tiến vào Thần Vực Đảo không lâu Âm Nguyệt Thiên, trong lúc bất chợt mang theo hơn một trăm khối Thiên Thánh Thạch, hơn mười khối Thiên Vương Thạch mất tích, đi theo hắn cùng nhau mất tích, còn nữa Thiên Khung đại sư môn hạ Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi, bây giờ, đảo chủ đã nổi giận, đem Thiên Khung đại sư kêu lên đi hỏi nói.”

Rầm rĩ Tiểu Đồng đuôi lông mày nhảy lên, quát lớn: “Chuyện này cùng Thất công chúa có quan hệ gì, ngươi vội vàng hấp tấp.

.

.”

Thất công chúa nhíu lại đôi mi thanh tú, khoát khoát tay, cắt đứt rầm rĩ Tiểu Đồng, lẩm bẩm nói: “Âm Nguyệt Thiên.

.

.

Lục Tử Lăng.

.

.

Lăng Thi Thi, bọn họ tất cả đều mất tích? Mang đi đại lượng Thiên Thánh Thạch cùng Thiên Vương Thạch? Ta lập tức đi gặp đảo chủ!”

Làm Thất công chúa nhìn thấy đảo chủ thời điểm, cái này nghị sự trong đại trưởng, đã tụ tập đại lượng Thần Vực Đảo cao tầng nhân vật, Thất công chúa len lén tiến vào, đứng ở một bên, những người khác liền giống như là không thấy được

nàng giống như, cũng vẻ mặt nghiêm túc, cúi thấp đầu.

Ngồi ở trên nhất thủ Thần Vực Đảo Đại Đảo chủ nhìn thoáng qua Thất công chúa, không nói thêm gì, bởi vì Thất công chúa là hân tương đối sủng ái một nữ nhi.

Lúc này, Thiên Khung đại sư bình tĩnh thanh âm, ở nghị sự trong đại trường vang lên: “Không sai, Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi kia hai người nha đầu, ta là cố ý muốn thả đi, bắt quá cái kia Âm Nguyệt Thiên.

.

.

Thậm chí cũng cùng các nàng quấy chung một chỗ, này bao nhiêu có chút ngoài dự liệu của ta, Đại Đảo chủ đừng lo, ta tự có diệu kế, lần này, sẽ làm cho Đại Đảo chủ nhận được Thánh Thần truyền thừa, cùng kia Chiến Tranh Ma Ngẫu! Tương lai thế giới, là chúng ta Thần Vực Đảo!”
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 394: Đuổi Giết!

>

Thần Vực Đảo đảo chủ ngồi ở chủ vị, hấn vóc người cao khuyển hàm mặc một thân màu đen trường bào, mang trên mặt một tờ màu vàng kim khí mặt nạ, vô tận uy nghiêm từ kia mặt nạ bên trong phát ra, tóc tung bay trên trên vai, thanh âm bình tĩnh, nghe không ra hỉ nộ ai nhạc, bởi vì mang theo mặt nạ, cũng không có ai có thể thấy rõ trên mặt hấn nét mặt.

Lúc này hấn một đôi mắt, nhìn Thiên Khung đại sư, thần nhiên nói: “Nga? Đây là người an bài?”

Thiên Khung đại sư xem ra bình tĩnh trên mặt, lộ ra nụ cười tự tin, gật đầu: “Không sai, ta đã sớm an bài người, giám thị kia hai người nha đầu, từ các nàng lên đảo cái kia trời lên, cũng đã bắt đầu.”

Thần Vực Đảo Chủ khẽ gật đầu, cặp kia không để bất cứ tia cảm tình nào sắc thái trong đôi mắt, hiện lên vẻ nhàn nhạt tán thành, nói: “Người đã có an bài, ta đây cũng yên lòng.”

“Đại Đảo Chủ, Âm Nguyệt Thiên tịch quyền đại lượng Thiên Thánh Thạch cùng Thiên Vương Thạch chạy trốn, tạo thành tổn thất khổng lồ, chuyện này.

.

.

.” Một cái Thần Vực đảo cao tầng đứng ra, đề khởi Âm Nguyệt Thiên chuyện tình, hơn nữa cố ý nhìn thoáng qua Thất công chúa.

Mọi người đều biết, Âm Nguyệt Thiên chính là Thất công chúa lần trước tiến vào thế tục thời điểm thu nhập Thần Vực đảo, hôm nay Âm Nguyệt Thiên tịch quyền đại lượng tài

nguyên chạy trốn, Thất công chúa cho dù không sẽ phải chịu trừng phạt, nhưng biết người không rõ bốn chữ này, nàng là không chạy thoát được đâu.

“Phụ thân, cái này Âm Nguyệt Thiên, nếu là ta gọi trở về tới, hơn nữa nữ nhi đối với hắn cũng có vài phần hiểu rõ, không như để nữ nhi dẫn người đuổi theo hắn tốt lắm.” Thất công chúa sắc mặt bình tĩnh, đứng dậy nói.

Thần Vực Đảo Chủ nhìn thoáng qua Thất công chúa, thanh âm nhẹ nhàng hỏi: “Người đối với hắn có chút hiểu rõ? Vậy người nói một chút.”

“Dạ.” Thất công chúa mâu quang lóe ra, nói: “Ở Nam Vực ẩn tộc đại bí thượng, Âm Nguyệt gia tộc ngang trời xuất thế, mặc dù tới người không nhiều lắm, nhưng từng cái thực lực cũng rất mạnh.

Âm Nguyệt Thiên là Âm Nguyệt gia tộc Thiếu chủ, nữ nhi từng một lần hoài nghi hắn chính là Đằng Phi hóa thân, bất quá sau lại trải qua chứng thật, Âm Nguyệt Thiên không phải là Đằng Phi, hơn nữa ở ẩn tộc đại bí trong trận đấu], Âm Nguyệt Thiên ở cùng Lục Tử Lăng tỷ thí trong quá trình tựa hồ tồn tại nhường dấu hiệu.

Điều tra của chúng ta kết quả, nói Lục Tử Lăng là Đằng Phi nữ nhân, nhưng căn cứ quan sát của ta, Lục Tử Lăng rất có thể cùng Âm Nguyệt Thiên đồng dạng quan hệ không phải là nông cạn!”

“Thất công chúa, nói cũng không thể nói lung tung Đằng Phi cùng Lục Tử Lăng quan hệ, cả Nam Vực mọi người đều biết, kia Đằng Phi ở Nam Vực Chân Vũ học viện thời điểm cùng Lăng Thi Thi quan hệ, cũng cũng không phải là một kiện bí mật.

Theo ta thấy, Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi, nhất định đều là Đằng Phi nữ nhân, mà kia Âm Nguyệt Thiên, có lẽ là Đằng Phi bằng hữu!” Một cái Thần Vực đảo cao tầng đứng ra phản bác Thất công chúa lời nói.

Thất công chúa nhìn người nọ không chút hoang mang nói:
“Ta cũng không có nói Âm Nguyệt Thiên cùng Lục Tử Lăng là tình lữ quan hệ, ý của ta là, Âm Nguyệt Thiên, cho tới cả Âm Nguyệt gia tộc, cùng Đằng Phi trong lúc tất nhiên có nào đó mật thiết liên lạc! Bởi vì căn cứ mới nhất tin tức, Đằng Phi ở Tây Thủy công kích những thứ kia nhà giàu có đại tộc, làm phụ thân của hắn báo thù thời điểm, Âm Nguyệt gia tộc một mực phối hợp hắn làm việc, vì vậy.

.

.

, ta cho rằng, chỉ phải tìm được Âm Nguyệt Thiên cũng đồng dạng có thể tìm đến Đằng Phi!”

Vừa mới mở miệng phản bác Thất công chúa người khề ngo ngác một chút gặp Thất công chúa cùng suy đoán của mình không sai biệt lắm, cũng chỉ có không nói thêm gì nữa.

“Tốt, nếu phán đoán của các người không sai biệt lắm kia cứ như vậy, ta đưa cho người mười người điên phong Vương giả, hiệp trợ Thiên Khung đại sư cùng nhau, đem chuyện này làm tốt.” Thần Vực Đảo Chủ vừa nói, nhìn thoáng qua Thiên Khung đại sư.

Thiên Khung đại sư tròn mắt chỗ sâu vẻ vẻ dăm chiêu chợt lóe lên, nhưng ngay sau đó nói: “Thuộc hạ không có ý kiến!”
“Kia cứ như vậy, mọi người tản đi sao.” Thần Vực Đảo Chủ khoát khoát tay, để tất cả mọi người tản đi, trong đại trường chỉ còn lại có hắn một người, xem ra màu vàng sau mặt nạ mặt truyền đến một tiếng than nhẹ: “Suy sụp a, nghĩ tới ta Thần Vực Đảo, năm xưa quân lâm thiên hạ, đến lúc nào lưu lạc đến phải dựa vào uy hiếp loại thủ đoạn này làm việc? Thật đi”,.

.

.”

Thiên Khung trở lại chúc tại doanh trường của mình, sắc mặt một mảnh âm trầm, đại đệ tử Thiên Tinh thấy thế, vội vàng tới đây, dò hỏi: “Sư tôn, xảy ra chuyện gì? Lục Tử Lăng cùng

Lăng Thi Thi, rốt cuộc đi nơi nào?”

Thiên Khung nhàn nhạt nhìn thoáng qua của mình người đệ tử này, bao nhiêu có chút thất vọng nói: “Thiên Tinh, bản thân mình ầu là cô nhi, bị ta thu dưỡng, ta thị người như hôn tử giống như, những năm gần đây, thực lực của người tăng lên cũng rất mau, vì sư cũng là vẫn đem người trở thành thành người nổi nghiệp tới bồi dưỡng, nhưng người.

.

.

.”

Thiên Khung đại sư nói đến chỗ này, khẽ lắc đầu, dừng lại lời nói.

Thiên Tinh trong con người hiện lên vẻ sợ hãi, vội vàng nói: “Sư tôn, Thiên Tinh bất hiếu, không có thể coi chừng các nàng hai người, mời sư tôn trách phạt!”

“Ai, tính , người hay là chưa người sai ở nơi đâu.” Thiên Khung đại sư có chút hứng thú rãi rãi nói: “Này hai người nữ búp bê, từ lên đảo ngày đó lên, ta liền phái người giám thị các nàng.

Lần này, các nàng vừa rời đi, phía sau đã có người đi theo các nàng, thông qua kia hai người nữ búp bê, lão phu có lòng tin có thể câu ra Đằng Phi này cá lớn!”

Vừa nói, nhìn thoáng qua bộ mặt sợ hãi Thiên Tinh, Thiên Khung đại sư thở dài nói: “Mà người, nhưng đem phần lớn tâm tư cũng đặt ở như thế nào để kia hai người nữ búp bê trở thành nữ nhân của người này thượng, thậm chí ngay cả tu luyện, đều có chút hoang phế.

.

.”

Thiên Tinh phịch một tiếng quỳ xuống đất thượng” sợ hãi nói: “Sư tôn, hài nhi sai lầm rồi, hài nhi sai lầm rồi!”

“Đứng lên đi, vừa mới Thất công chúa chặn ngang một cước, vì sư trong lòng rõ ràng, nàng nghĩ muốn làm cái gì, bất quá, vì sư sớm có chuẩn bị, người trong khoảng thời gian này, an tâm tu luyện cũng đủ, vì sư tận lực cho người tìm kiếm một khối Thiên Đế Thạch, để tấn chức thành Đế, kia hai cô bé, người cũng đừng có suy nghĩ, biết không?”

“Hài nhi biết.” Thiên Tinh cúi đầu, quỳ gối sư phụ trước mặt, trong mắt nhưng hiện lên vẻ oán độc quang mang, trong lòng vô cùng tức giận: Lục Tử Lăng, còn nữa Lăng Thi Thi, các người để cho ta ở sư phụ trước mặt mất thể diện, nếu ta có thể tấn chức thành Đế, tuyệt sẽ không tha đòi các người, đến kia ao.

.

.

, ta muốn cho các người quỳ ở trước mặt ta cầu ta!

“Con mẹ mày, bọn này đúng là âm hồn bất tán đồ, thật đáng chết!” Thanh Long Lão Tổ sắc mặt nghiêm túc, chân mày chen chúc chung một chỗ, mang theo Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi hai người ghé qua ở rừng rậm trong.

Thân là trong rừng ma thú, Thanh Long Lão Tổ đã tận lực che dấu ba người hành tung, nhưng phía sau đám kia truy binh, nhưng giống như xương mu bàn chân chi thư, thế nào cũng rút không xong.

Ba trên thân người, cũng mang theo bị thương, thương thế mặc dù cũng không nặng, nhưng đối với chạy trốn, bao nhiêu vẫn còn có chút ảnh hưởng.

Những thứ này đã thương, là theo Thần Vực Đảo truy binh kịch chiến thời điểm lưu lại, Lục Tử Lăng trên vai bị máu tươi nhuộm đỏ một mảng lớn, trắng noãn ống quần giống như là nhẹ nhàng một đóa đỏ thắm xài.

Lăng Thi Thi trên cánh tay trái, cũng để đâm một kiếm, máu tươi theo y phục chảy ra đọng lại ở trên quần áo.

Thanh Long Lão Tổ vết thương trên người nhiều nhất, bởi vì hắn muốn phải liều mạng che chở Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi hai người, bất quá bởi vì có được Đế Vương Thân Thể, thương thể của hắn, thì ngược lại nhẹ nhất đều là một số bị thương ngoài da.

Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi cũng là bởi vì đối phương muốn bắt sống các nàng, nếu không, thương thể nếu so với hiện tại nghiêm trọng rất nhiều.

Cánh rừng rậm này cực kỳ nồng đậm ít mỗi ngày ngày, dưới chân là dày dày một tầng cành khô lạn Diệp, ươn ướt hơi thở tràn ngập ở trong rừng.

Lục Tử Lăng bỗng nhiên nói: “Thanh Long, người mang theo Thi Thi đi, ta một người rời đi!”

“Không được!” Thanh Long Lão Tổ không chút nghĩ ngợi cự tuyệt, nói: “Người mang theo nàng đi ta đi đem những người đó dẫn dắt rời đi!”

“Dẫn không ra những người đó muốn bắt nhất, là ta cùng Thi Thi, bọn họ thực lực quá mạnh mẽ, chỉ có người có thể mang theo Thi Thi bình yên rời đi.” Lục Tử Lăng tỉnh táo nói:

“Người mang theo Thi Thi, trực tiếp đi Âm Nguyệt Cẩm Địa, tìm Thiên Lang cùng A Tử, nếu có Đằng Phi tin tức, đến lúc đó, các người phải đi tìm Đằng Phi, nếu không các người tự giấu ở Âm Nguyệt Cẩm Địa.”

“Tử Lăng tử kia làm sao người làm?” Lăng Thi Thi trong con người nổi lên một tầng hơi nước, nhìn Lục Tử Lăng.

“Yên tâm, ta có biện pháp chạy đi.” Lục Tử Lăng tự tin nói:

“Đừng quên ta cũng sinh trưởng ở trong núi rừng, từ nhỏ, đi ra nơi mạo hiểm.”

Thanh Long Lão Tổ hí mắt, trầm tư một chút, nó cũng rất rõ ràng, nếu như ba người chung một chỗ, sớm muộn sẽ bị Thần Vực Đảo đám kia truy binh vượt qua.

Muốn đan đả độc đấu, Thanh Long không sợ bất kỳ truy binh, thậm chí hai ba điên phong Vương giả cùng tiến lên, hắn cũng không sợ, đáng tiếc chính là, đối phương truy binh, chừng mười mấy!

Cho dù nó có được Đế Vương Thân Thể, có được diên phong Vương giả thực lực, nhưng muốn đồng thời đối mặt mười mấy kinh nghiệm phong phú, thực lực mạnh vượt qua diên phong Vương giả, cũng không có nửa phần phân thắng.

Chẳng qua là, nếu như tách ra chạy trốn, Lục Tử Lăng có thể hay không tránh thoát những thứ kia Thần Vực Đảo truy binh đi? Thanh Long Lão Tổ so sánh với bất luận kẻ nào cũng rõ ràng Lục Tử Lăng ở Đẳng Phi trong lòng địa vị, cho nên, nhìn không được do dự.

Đối với luôn luôn cuồng vọng rầm rĩ Thanh Long Lão Tổ mà nói, đó cũng là trước nay chưa có chuyện.

“Đừng do dự, quyết định như vậy, ta hướng bắc phương đi, các ngươi đi tây Phương đi!” Lục Tử Lăng thanh âm trong trẻo lạnh lùng, nhìn Lăng Thi Thi, mỉm cười một chút: “Muội muội, ngươi khá bảo trọng, nếu như ngươi trước nhìn thấy hắn, nói cho hắn biết, ta sẽ đi tìm hắn!” Vừa nói, Lục Tử Lăng thay đổi lộ tuyến, hướng bắc mau chóng đuổi theo, thân ảnh trong nháy mắt biến mất ở trong rừng rậm.

“Tử Lăng tử!” Lăng Thi Thi khẩn trương, nhìn không được lớn tiếng hô một câu.

Thanh Long Lão Tổ thở dài một tiếng, nhưng ngay sau đó kéo Lăng Thi Thi: “Khác hô, nàng làm như vậy, là chính xác nhất, chúng ta chạy mau!” Thân là siêu giai ma thú, năm đó từng theo đuổi quá tiếng sấm Đại Đế, Thanh Long Lão Tổ xa so sánh với cái khác ma thú thông minh, kéo Lăng Thi Thi, hướng phía Tây Phương mau chóng đuổi theo.

Không lâu lắm, có một nhóm người đuổi kịp ba người tách ra địa phương, trong đó một cái lỗ mũi khê cau, nhưng ngay sau đó cười lạnh nói: “Bọn họ tách ra, có một người hướng bắc, hai người hướng tây.” Người nhìn qua là thủ lĩnh người không chút do dự nói: “Bốn

người hướng bắc đuổi theo, tám người theo hướng tây!”
Vừa nói, hơn mười người tự động tách ra, người Hồi hướng bắc đuổi theo, tám người hướng về Thanh Long Lão Tổ bọn họ rời đi phương hướng đuổi theo.

Thần Vực Đảo người, ra cửa bên ngoài, cũng sẽ lưu lại chỉ có Thần Vực Đảo nhân tài có xem hiểu ký hiệu, cho nên, ở những người này rời đi ba canh giờ sau, Thất công chúa mang theo một nhóm người, dọc theo ký hiệu, đuổi theo đến nơi này.

“Ân? Bọn họ bình chia làm hai đường?” Rầm rĩ tiểu trẻ nhỏ cau mày, sau đó nhìn Thất công chúa, vẻ mặt nịnh nọt: “Thất công chúa, chúng ta cũng chia?”
“Không, chúng ta hướng bắc đuổi theo!” Thất công chúa nói một câu, dẫn dắt mọi người hướng phía bắc phương đuổi theo.

Thất công chúa rất thông minh, nàng rất rõ ràng, mình chỉ phải bắt được những người này trong một cái, bất kể là ai, cũng có thể uy hiếp được Đăng Phi.

Hướng tây người rõ ràng so sánh với hướng bắc nhiều người, mình coi như đi qua, chỉ sợ cũng đòi không được chỗ tốt gì.

Đừng xem nàng quý làm Thần Vực Đảo Thất công chúa, nhưng những người đó đều là Thiên Khung đại sư tâm phúc, căn bản sẽ không mua nàng trướng, hướng bắc ít người, chỉ có bốn người, như vậy, các nàng chuyển đi này hơn mười người, có thể giữ lấy tuyệt đối ưu thế!

Đến lúc đó, cho dù những người đó đắc thủ, cũng phải đem người cho nhường lại, nếu không, Thất công chúa không để ý làm một số tâm hắc thủ độc ác chuyện tình.

Lục Tử Lăng không biết mình chạy có xa lắm không, cả người xương giống như là muốn mệt rồi rời giống như đau đớn, bên trong cơ thể đấu khí, cũng cơ hồ tiêu hao hầu như không còn, nàng vẫn cắn răng chống, kiên trì, nhưng phía sau những người đó, nhưng thế nào đều không thể vứt bỏ.

“Chẳng lẽ, ta thật sự phải chết ở chỗ này?” Lục Tử Lăng chạy trốn tới một ngôi đỉnh núi cao, trước mặt, là một mảnh không

lồ khe sâu.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 395: Chẻ Củi Thề Ngoại Cao Nhân!

>

Vô luận rất cường đại Vũ Giả, đều có thể lực hao hết thời điểm, chỉ cần không phải Thần, tựu kháng pháp làm được bên trong cơ thể năng nguyên Sinh Sinh Bất Túc.

Lục Tử Lăng này tờ trắng nõn như ngọc trên mặt, giờ phút này cực kỳ tái nhợt, mâu quang ngưng tụ, nhìn phía phương tây, một lúc lâu, khóe miệng nổi lên vẻ cười khô, lâm lâm nói: “Đăng Phi, xin lỗi, ta vẫn không thể cùng ngươi đi tới cuối cùng.”

Vừa nói, Lục Tử Lăng khẽ nhắm lại hai mắt, hai hàng thanh lệ, theo khóe mắt chảy xuôi xuống tới, trong lòng đã bắt đầu sinh chết chí, nàng rất rõ ràng những người đó bắt mình là muốn làm cái gì, nàng không cách nào dễ dàng tha thứ bản thân trở thành Đăng Phi trôi buộc, hơn không cách nào dễ dàng tha thứ bị trở thành một cái lợi thế tới uy hiếp Đăng Phi.

Chết cũng không nguyện!

“Đăng Phi, gặp lại, kiếp sau ta làm tiếp vợ của ngươi!” Lục Tử Lăng trên mặt, lộ ra vẻ réo rắt thảm thiết nụ cười, hai cánh tay mở rộng, theo đỉnh núi cao, tung người nhảy, hướng về vô tận khe sâu Thâm Uyên, liền nhảy xuống.

“Không cần!” Phía sau trong giây lát truyền đến gầm lên giận dữ, Thần Vực Đảo truy binh rốt cục vượt qua, nhưng nhìn thấy như vậy một màn, lúc này lớn tiếng hô quát.

Nhưng cũng đã chậm, bọn họ chỉ nhìn thấy bạch y nữ tử kia, giống như tiên nữ giống như, tay áo phát phới, theo đỉnh núi cao nhảy xuống.

“Đáng chết! Nàng thậm chí tự sát!” Trước hết đi lên người nọ, nhìn dưới chân sương mù lượn lờ, không biết sâu đậm khe sâu Thâm Uyên, vẻ mặt hỗn hển.

“Loại này độ cao, đối với Vương giả mà nói, quãng không chết người.” Một người khác thanh âm lạnh lẽo đích đạo: “Chúng ta đi xuống, sống phải thấy người, chết phải thấy thi thể!”
“Nhưng là.

.

.

Nàng là bằng tự sát phương thức nhảy xuống đi a!”
“Người ngu sao? Làm sao người biết nàng không phải là ở mê hoặc người?” Người nọ thanh âm rét lạnh, sau đó nói: “Vô luận như thế nào, cũng muốn đi xuống!”
“Có thể bị nguy hiểm hay không?” Theo sau chạy tới người, nhìn dưới chân Vô Tận Thâm Uyên, khẽ nhíu mày.

Bọn họ mặc dù là điên phong Vương giả, có thể nói nhất phương cự đầu, này không giả, nhưng cái thế giới này bí mật vô cùng tận, coi như là Đại Đế cũng không dám nói bản thân vô địch thiên hạ, trời mới biết phía dưới này có thể hay không ẩn núp khác tuyệt thế đại năng?
“Tiểu quỷ nhất gan!” Dẫn đầu người nọ mắng một câu: “Loại địa phương này, có có nguy hiểm gì? Theo cùng nhau đi xuống, cho dù có nguy hiểm, có thể ngăn dừng bốn người điên phong Vương giả công kích sao?”
Vừa nói, tung người nhảy, xuống phía dưới nhảy xuống.

Những khác ba người kia lẫn liếc nhau một cái, cũng cảm thấy có chút đạo lý, nhớ bản thân đầu gì cũng là điên phong Vương giả tu vi, trừ phi Đại Đế, có thể uy hiếp được bản thân, những thứ khác thật đúng là không có gì đáng sợ.

Theo sau, ba người này cũng đi theo xuống phía dưới nhảy

xuống.

Không lâu lắm, Thất công chúa mang theo một nhóm người đuổi theo tới đây, cau mày, nhìn phía dưới vô tận Thâm Uyên, râm rĩ Tiểu Đồng khòe miệng co quắp quắt, nói: “Từ nơi này nhảy xuống? Bọn họ thật đúng là điên cuồng, trời mới biết phía dưới có đồ vật gì đó.”

“Chúng ta cũng nhảy!” Thất công chúa thanh âm bình thản, giống như là nói một kiện bé nhỏ không đáng kể chuyện nhỏ, nhìn thoáng qua sau lưng mọi người, thản nhiên nói: “Cho dù phía dưới có nguy hiểm gì, cũng có những người đó trước đây lấy!”

“Ha hả, không sai, hơn nữa loại địa phương này, có thể có nguy hiểm gì?” Trong đó một cái điên phong Vương giả khẽ mỉm cười, cũng không có đem chỗ này để vào trong mắt.

“Thật muốn nhảy a.

.

.” Râm rĩ Tiểu Đồng trong con ngươi hiện lên vẻ vẻ sợ hãi, hẳn có chút chỉ cao, nhìn dưới chân vô tận Thâm Uyên, bị Lưu Vân che mắt ngăn chặn, trong lòng không có đáy.

“Ngươi không nhảy, tự bản thân ở chỗ này chờ!” Thất công chúa vừa nói, tung người nhảy, những khác kia mười người điên phong Vương giả tất cả cũng đi theo nhảy xuống, có mấy người trả lại vẻ mặt hài hước nhìn râm rĩ Tiểu Đồng, trong ánh mắt tràn đầy khinh thường.

Đỉnh núi, chỉ còn lại có râm rĩ Tiểu Đồng một người, vẻ mặt cầu xin, kiên trì, cho mình đánh nửa can đảm, cũng đi theo nhảy xuống.

Lục Tử Lăng bắt đầu sinh chết chí, căn bản không có vận dụng bất kỳ Đấu Khí, trên thực tế, nàng bên trong cơ thể Đấu Khí cũng cơ hồ bị hao hết, cho nên, cho dù muốn từ cao như vậy địa phương bay xuống, cũng cũng không dễ dàng.

Nàng cảm giác được bản thân cấp tốc giảm xuống, xuyên

hiều lần tầng mây, tốc độ càng lúc càng nhanh.

Này khe sâu.

.

.

Thật sâu a!

Lục Tử Lăng trong lòng đột nhiên sinh ra như vậy một cái ý niệm trong đầu, tiếp theo, nàng xem gặp cách cách mình chỉ có ngàn trượng cao phía dưới, dài khắp các loại chóc trời cổ thụ, bốn phương tám hướng, một mảnh u ám, cái chỗ này, phẳng phát là một chỗ bị thế giới quên lãng góc.

Tảng thân hơn thế, cũng coi như không sai sao?

Lục Tử Lăng khoe miệng lộ ra vẻ nụ cười thần nhiên, sắc mặt vô cùng bình tĩnh, chẳng qua là trong đầu kia thân ảnh, lái đi không được.

Rống!

Lục Tử Lăng đột nhiên nghe thấy phía dưới truyền đến một tiếng kinh thiên động địa tiếng rống giận dữ, ngay sau đó, một cổ mạnh mẽ hơi thở ở đây tám chóc trời cổ thụ trong rừng rậm phóng lên cao, làm cho người ta có loại đáy lòng phát rét cảm giác.

Nàng vẻ sợ hãi cả kinh, trong lòng tự nhủ: chẳng lẽ chỗ này, còn có cái gì cường đại mãnh thú không được ?

Tiếp theo, kia tiếng rống giận dữ liên tiếp vang lên, nghe đi tới, thậm chí có một loại hoảng sợ không chịu nổi một ngày cảm giác, trong thanh âm lộ ra khổng lồ sợ hãi cùng bất đắc dĩ.

Thiên, rốt cuộc là cái gì tồn tại, thậm chí có thể làm cho cường đại như thế mãnh thú sợ hãi? Lục Tử Lăng kinh ngạc vạn phần.

Ngay sau đó, nàng xem gặp một cái bóng lẳng không dựng lên, cấp tốc giảm xuống, để Lục Tử Lăng đầu có chút ngất,

nhưng nàng hay là rõ ràng vô cùng nhìn thấy đó là một đầu hơn trăm trượng dài sắc sỡ mãnh hổ, cả người tản ra vô tận Vương giả uy nghiêm, trong lòng lúc này kết luận, đây là một đầu Vương giả cảnh giới ma thú!

Song, giờ này khắc này, này đầu Vương giả cảnh giới mãnh hổ, nhưng giống như là cùng đường giống như, rống giận liên tục, trong thanh âm tràn đầy sợ hãi.

Ngay sau đó, một Đạo tử sắc thân ảnh, từ trong rừng rậm phi thẳng dựng lên, tiện tay đánh ra một đạo đỏ ngầu quang mang, bắn về phía kia hơn trăm trượng dài sắc sỡ mãnh hổ.

Phốc!

Huyết quang hiện ra!

Tảng lớn máu tươi chảy xuôi đi ra, kia mãnh hổ ma thú phát ra một tiếng kêu rên, thậm chí một chút cũng không dám phản kháng!

Trời ơi!

Nơi này thậm chí có người, thực lực cư nhiên như thử kinh khủng, giết Vương giả cảnh giới ma thú, giết đối phương không dám phản kháng!

Mặc dù chỉ có mềm mại thoáng nhìn, nhưng Lục Tử Lăng nhưng phảng phất nhìn thấy kia tử y cô gái mặt, vô cùng kinh diễm!

Lục Tử Lăng cảm giác đầu óc của mình nhanh không đủ dùng, đột nhiên mà lúc này, nàng cách cách mặt đất, cũng càng ngày càng gần.

Nhìn không được ở trong lòng nhẹ nhàng thở dài: thôi, người khác nữa thế nào cường đại, theo có quan hệ gì đi?

Mà lúc này, đối phương tựa hồ phát hiện nàng, phát ra một tiếng nhẹ kêu, theo sau, kia Đạo tử sắc thân ảnh buông tha cho đầu kia khổng lồ sắc sỡ mãnh hổ, hóa thành một đạo tử quang, hướng Lục Tử Lăng nơi này bay tới.

Mà đầu kia Vương giả cảnh giới mãnh hổ ma thú, nguyên vốn đã nhắm mắt chờ chết, lại phát hiện đối phương bỗng nhiên buông tha nó, lập tức cup đuôi, mắt mạng hướng phía một cái phương hướng chạy trốn đi.

Tìm được đường sống trong chỗ chết, nói đúng là loại này, đoán chừng này đầu Vương giả cảnh giới mãnh hổ ma thú, đời này tuyệt không dám lần thứ hai bước vào đến cái chỗ này.

Lục Tử Lăng lúc này đã lâm vào trạng thái hôn mê, tinh thần Thức Hải một mảnh không minh, chừng cũng là một lần chết, định hoàn toàn buông ra.

“Di? Là tiểu cô nương?” Kia tử sắc thân ảnh lăm bằm một câu, theo sau đem Lục Tử Lăng kế tiếp, ôm vào trong ngực, cau mày nhìn đã bất tỉnh đi qua Lục Tử Lăng, chỉ nhìn thoáng qua, liền thầm nói: “Còn nhỏ tuổi, cũng đã có Vương giả điển phong cảnh giới, thế nào có thảm như vậy, bị truy sát?”

Thanh âm uyển nhược vô ích cốc vàng bằng, thanh thúy dễ nghe, nhưng ngay sau đó ngẩng đầu hướng về phía trước nhìn thoáng qua, khẽ nhíu mày, lạnh lùng nói: “Hôm nay thế nào náo nhiệt như thế, đầu tiên là một đầu súc sinh, sau đó lại có nhiều người như vậy đi vào? Hừ, đã bao nhiêu năm không người nào dám đặt chân Đế Bối Cốc từng bước, bản thân ta muốn nhìn, người nào lá gan lớn như vậy!”

Tử y cô gái vừa nói, có chút thương hại nhìn thoáng qua đã hôn mê Lục Tử Lăng, khóe miệng lộ ra vẻ nụ cười thần nhiên, nhẹ giọng nói: “Tiểu nha đầu, gặp ta, coi như người mạng tốt!” Vừa nói, ôm Lục Tử Lăng, thân hình chợt lóe, liền biến mất ở trong không khí.

Này tám đáy cốc chỗ sâu, có một nơi, hết sức u tĩnh, một ngọn không lớn nhà tranh tọa lạc tại nơi đó, một cái dòng suối từ trước cửa chảy qua, bốn phía trồng các loại kỳ hoa dị thảo, nếu là có hiểu được thảo dược người nhìn thấy, nhất định sẽ đổ con người nhào tới, bởi vì ...! này những kỳ hoa dị thảo, tất cả đều là trên cái thế giới này cao nhất dược liệu!

Nữa xa một chút, chính là tầng lớn chọc trời cổ thụ, vờn quanh cái chỗ này, kỳ quái chính là, nơi này cũng mãi không có bị âm u bao phủ, trời xanh mây trắng, tựa lên đỉnh đầu, nhưng nếu là từ phía trên bay qua, nhưng căn bản không cách nào phát hiện cái chỗ này, chỉ có đối với trận pháp cực kỳ tinh thông người, mới có thể nhìn ra, nơi này, tồn tại một ngọn cực kỳ cường đại hơn nữa cổ xưa đại trận!

Một người tướng mạo nho nhã, nhìn qua hơn năm mươi tuổi lão già, chính vì khép hờ lấy hai mắt, đứng ở nhà tranh trước cửa, Ngưng Thần tĩnh khí, một hít một thở trong lúc, thậm chí mơ hồ kéo chung quanh hoa cỏ cây cối, phảng phất cả Tiểu Thiên, cũng theo hô hấp của hắn mà động!

“Ăn cư thế gian hàng vạn hàng nghìn năm, bay trên trời xuống đất nếu bình thường.

Nếu được giai nhân thường làm bạn, trường sinh bất hủ không lưu luyến.” Lão già âm thanh nếu hoành chuông đại lỗ, chấn động được chung quanh trong thiên địa một mảnh mơ hồ.

Rất xa, tử y cô gái trong mắt hiện lên vẻ nhu tình, nhưng ngay sau đó quát lạnh nói: “Lão nương để cho người phách điếm củi, trong nhà đã không có củi nấu cơm, người đang ở đây kia quỷ kêu cái gì sức lực? Nhanh lên một chút cho ta làm việc!” Lão già hơi ngẩn ra, vừa mới nổi lên ra tới cái loại này không khí giống như là bị đâm rách nát bột khí, trong nháy mắt biến mất.

Khóe miệng co quắp quắt, này tờ nho nhã trên mặt, lộ ra vẻ cười khô, trong con ngươi nhưng tràn đầy sùng nịch vẻ, liên tục không ngừng đáp: “Bảo cụ, ta đây tự phách, cũng nên phách!”

Vừa nói, tiện tay cầm lên một con củ rách che đầu, đằng hoàng phách lên đầu gỗ, một cái hạ xuống, có bài bản hẳn hoi, nếu không biết chuyện, nhất định sẽ đem lão già này trở thành là một bình thường lão nông.

Một bên phách, một bên vẫn còn trong miệng lẩm bẩm: “Nghĩ tới ta đường đường thế ngoại cao nhân, tuyệt thế đại năng, thậm chí lưu lạc đến tình trạng như thế, ai, đầu gỗ a đầu gỗ, người nếu dám có linh, tự bản thân tách ra, để cho ta này lão cánh tay lão chân, tỉnh dùng ít sức chọc tức tốt không?”

“Phi! Thế ngoại cao nhân cũng không cần chẻ củi?”

Tử y cô gái ôm Lục Tử Lăng, từ bên ngoài đi tới, mắt liếc lão già, sau đó nói: “Quá người bình thường cuộc sống, là một mình người nói ra, bây giờ lại ngại phiền?”

“Hắc hắc, không có, không có, thế nào có đi, ta mừng rỡ trong đó đi!” Lão già khẽ cười nói, bỗng nhiên nhìn thấy tử y cô gái

trong ngực Lục Tử Lăng, đuôi lông mày mỉm cười nói chọn,
hỏi: “Đây là?”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 396: Kinh Khủng Cường Giả!

>

“Một cái đáng thương tiểu cô nương, bị đuổi giết, rơi xuống nơi này, vừa mới bị ta gặp thuận tay cứu lại.” Tử y cô gái nhìn trong hôn mê lục tử lẳng, trong mắt hiện lên vẻ thương tiếc, lắm bầm nói: “Nhiều tuần tú một tiểu cô nương, hài tử đáng thương, không biết người nào ác tâm như vậy, lại có đuổi giết loại này động lòng người mà.”

“Sách...” Lão giả khóe miệng co quắp rút, nhin không được nói: “Làm sao ngươi biết nàng chính là người tốt? Mà không phải cái loại này giang hồ nữ tặc các loại...”

“Ngươi câm miệng cho ta!” Tử y cô gái ngoan ngoan trừng mắt liếc lão giả, xem ra tuyệt mỹ trên mặt, lộ ra vẻ cười lạnh, nhìn còn muốn nói điều gì lão giả, hừ một tiếng: “Già mồm có phải hay không?”

“Ách” lão giả cười khổ lắc đầu, nói: “Được rồi, ngươi nói thể nào chính là thể nào, chúng ta ngươi lớn nhất!”

“Này còn kém không nhiều lắm!” Tử y cô gái ôm lục tử lẳng đi vào nhà tranh, sau đó nói: “Còn chờ cái gì? Vội vàng đem những thứ kia linh dược lấy ra, còn nữa, những thứ kia đuổi giết tiểu cô nương này người xấu cũng đi theo rơi xuống, ta không muốn những người đó đặt chân chúng ta nơi này, ngươi đi đem bọn họ cũng giết sao.”

Thanh âm thanh thúy, nói xong nhẹ miêu đạm, phảng phất không mang theo một tia sát khí.

Lão giả khẽ thở dài một tiếng, nhìn vẻ mặt bình tĩnh tử y cô gái, lắm bầm nói: “Nhiều năm như vậy, sát khí hay là nặng như vậy, ai.”

“Ngươi nói cái gì?” Tử y cô gái nhìn thoáng qua lão giả.

“Hắc hắc, ta nói bảo bối của ta, hay là như vậy ghét ác như cừu, hắc hắc hắc hắc.” Lão giả trên mặt lộ ra cười nịnh.

“Buồn nôn!” Tử y cô gái khuôn mặt đỏ ửng, liếc lão giả một cái, xoay người vào nhà.

Lão giả ân cần lấy ra mấy người bình ngọc, vào nhà đặt ở trên bàn, xoay người ra cửa, cười hì hì nói: “Tốt lắm, ta đi nhìn.” Xoay người ra cửa sau, lão giả trên mặt nụ cười thu lại, hai tròng mắt hiện lên vẻ lạnh như băng sát ý, thầm nói: “Dĩ nhiên không người nào dám tới để lấy cốc tìm phiền toái còn dám trêu chọc ta lão bà, thật là không biết sống chết!”
Sưu một tiếng, lão giả thân ảnh biến mất không thấy gì nữa.

“Mẹ kiếp, ta liền nói nữ nhân kia là giả chết! Gặp quỷ nàng đã cũng đèn cạn dầu, thế nào có không thấy?” Trước hết nhảy xuống kia Thần Vực đảo đỉnh phong vương giả vẻ mặt âm trầm lâm lâm, mọi nơi tìm kiếm.

“Vừa mới lại thời điểm, thật giống như nghe thấy mấy tiếng đã thú rít gào, sẽ không phải là được ăn đi?” Một người khác nói.

“Ta cũng nghe thấy, bất quá ta thế nào nghe thanh âm kia, giống như là muốn chạy trốn chết đi?”

“Địa phương quỷ quái này cho ta một loại cảm giác xấu.”
Cuối cùng người kia nói.

Lúc này, đỉnh đầu bầu trời, ra lại xuất hiện một đám thân ảnh, chính là Thất công chúa đám người kia.

“Ừ? Phía sau có người theo tới!”

“Thật giống như ..... là Thất công chúa? Gặp quỷ, các nàng thế nào tới?”

Phía dưới này bốn phía cái Thần Vực đảo người rồi rít ngắc đầu, lạnh lùng nhìn từ trên trời giáng xuống Thất công chúa nhóm người.

Thất công chúa lại sau, nhìn thấy bốn người này, đi tới sắc mặt bình tĩnh nói: “Ta phụng Đại Đảo chủ chỉ mệnh, đến đây hiệp

trợ các người.

“Hắc, hảo thuyết hảo thuyết.” Trước hết nhảy xuống kia đỉnh phong vương giả nhìn thoáng qua Thất công chúa, sau đó nói: “Chúng ta đuổi theo chính là lục tử lã, đáng tiếc nàng hiện tại không thấy.”

Nếu là lục tử lã bị bọn họ bắt được, tự nhiên không thể thiếu một phen cãi cọ, tuyệt sẽ không dễ dàng giao cho Thất công chúa.

Nhưng hôm nay lục tử lã biến mất không thấy gì nữa, bọn họ đều là Thần Vực đảo người, tự nhiên muốn trước đoàn kết lại.

“Không thấy? Thế nào có? Các người không phải là đi theo nàng nhảy xuống?” Thất công chúa có chút không tin, nhìn người này.

“Chúng ta cũng đang tìm kiếm, nhưng không có tìm được, Thất công chúa chẳng lẽ không tin tưởng lời của chúng ta?” Một cái lục tuần lão giả lạnh lùng nói.

“Khanh khách thế nào có đi, ta chỉ là điểm kỳ quái thôi, nếu không tìm được, chúng ta đây liền hảo hảo tìm xem, ta tin tưởng, tổng hội tìm được.” Thất công chúa khẽ cười nói.

“Các người đều là một những người nào? Chẳng lẽ không biết để lạy cốc không cho người ngoài đi vào sao?” Một cái lạnh như băng lạnh lạnh thanh âm, ở trong thiên địa chột vang lên, giống như một cái thanh thúy tiếng nổ, vang dội toàn bộ Thần Vực đảo người bên tai.

“Người nào?”

“Là ai, đi ra cho ta!”

Một đám Thần Vực đảo người bị sợ hết hồn, trong nháy mắt tụ chung một chỗ, cảnh giác nhìn bốn phương tám hướng, trên mặt tất cả đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bọn họ một đám người ở chỗ này, không sai biệt lắm đều là đỉnh phong vương giả, chẳng những lúc trước không có thể

phát hiện có người tới gần, ở đây người phát ra âm thanh sau, bọn họ lại vẫn như vậy không cách nào tìm được đối phương ẩn thân vị trí!

Vậy đối với phương rất đúng cái gì cảnh giới?

Những thứ này Thần Vực đảo lòng người trong giây lát xuống phía dưới trầm xuống, cũng cảm giác được tình huống tựa hồ có chút thoát lực điều khiển.

Đột nhiên, một cái Thần Vực đảo lão giả vẻ mặt hoảng sợ hô: “Đế lạp cốc? Nơi này là đế lạp cốc?”

Những người khác đều nhìn hẩn, không rõ đế lạp cốc ba chữ kia có cái gì chỗ đáng sợ, hơn nữa danh tự này lên, nghe rất không được tự nhiên, đế lạp cốc, chẳng lẽ đại đế tới cũng muốn lạp không được? Quả thực chính là chê cười.

“Hừ.” Trả lời Thần Vực đảo lão giả, chỉ có một tiếng không có bất cứ tia cảm tình nào hừ lạnh.

“Thiên nột, chúng ta ..... xong, xong, xong!” Tên Thần Vực đảo lão giả hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa co quắp ngồi dưới đất, hai mắt vô thần, liên tiếp nói ba người xong.

Những người khác tất cả đều không giải thích được - nhìn hẩn, không biết tại sao nghe được đế lạp cốc ba chữ kia, vị này đỉnh phong vương giả cảnh giới Thần Vực đảo cường giả dĩ nhiên có sinh ra như thế mãnh liệt phản ứng.

“Ừ? Thật là có nghe nói qua đế lạp cốc cái kia lạnh như băng lạnh lạnh thanh âm bên trong, mang theo một tia kinh ngạc, theo sau cười lạnh: “Đã như vậy, các ngươi liền tự vận sao, lưu các ngươi một cụ toàn thân cùng nguyên thần.”

“Ngươi, ngươi là ai? Ngươi dựa vào cái gì...” Một cái Thần Vực đảo cường giả không thể chịu đựng được đối phương rầm rĩ cùng cuồng vọng, nhin không được lớn tiếng quát lớn.

Phanh!

Thân thể của hẩn trong lúc bất chợt bạo mở, không có bất kỳ dấu hiệu, hoàn toàn bạo thành một mảnh huyết vụ!

“A!” Rầm rĩ tiểu trẻ nhỏ nhin không được phát ra một tiếng

hoảng sợ chí cực tiếng kêu.

Phốc!

Thân thể của hắn, cũng đi theo bạo mở, hóa thành một mảnh huyết vụ.

Trong nháy mắt, hai cái Thần Vực đảo người chết oan chết uổng, những người khác thậm chí không biết bọn họ là chết như thế nào.

Không khí khủng hoảng, trong nháy mắt tràn ngập ở lòng của mỗi người, bọn họ rốt cục hiểu tại sao bên cạnh lão giả kia như thế sợ hãi, mặc dù những người khác đều không có nghe đã nói để lạy cóc, nhưng rất hiển nhiên, này cũng không phải một chỗ thế ngoại đào nguyên, mà là một chỗ chân chính cấm địa!

“Trước ..... tiền bối, mời tha thứ vãn bối mọi người, chúng ta cũng không biết nơi này là để lạy cóc, kính xin tiền bối tha mạng a!” Cái kia biết để lạy cóc lão giả trong lúc bất chợt quỳ trên mặt đất run rẩy cầu xin tha thứ nói: “Vãn bối mọi người, chính là Thần Vực đảo đệ tử, bởi vì lòng bắt một gã Thần Vực đảo phản đồ, ngộ nhập nơi này tuyệt không quấy rầy tiền bối ý, kính xin tiền bối nhìn ở Thần Vực đảo đích diện tử thương, vòng qua vãn bối nhóm người không lòng dạ nào chỉ đi qua!” “Thần Vực đảo? Các ngươi là Thần Vực đảo đệ tử?” Thanh âm kia mang theo một tia nhàn nhạt kinh ngạc, nhưng ngay sau đó hỏi: “Thiên thông tử còn sống không?”

Những lời này, để cái khác tất cả không biết để lạy cóc Thần Vực đảo đệ tử tất cả đều ngây người như phỗng ngẩn người, Thất công chúa trong ánh mắt lộ ra vô tận hoảng sợ, lâm lâm nói: “Hắn hỏi ..... là của chúng ta lão tổ tông?”

Cái khác Thần Vực đảo đệ tử cũng tất cả đều là vẻ mặt đại ra trong lòng tràn đầy rung động, quả thực sắp ngất đi thôi.

Đối phương há miệng, hỏi đúng là Thần Vực đảo bối phận cao nhất cái kia vị lão tổ tông, như vậy vị này là như thế nào tồn tại? Không cần nói cũng biết!

“Thiên thông tử lão tổ bề quan đã vượt qua vạn năm, vãn bối.

... chưa từng ra mắt, cho nên không biết.” Kia cái Thần Vực đảo lão giả, quỳ trên mặt đất, đang hoảng trả lời.

“Ai vạn năm .....” trong thiên địa, truyền đến một tiếng thở dài, Uyển Nhược xuyên qua muôn đời bao hàm thương Thần Vực đảo đám người kia một mảnh tỉnh mạch, đại khí cũng không dám thở gấp hạ xuống, sợ quấy nhiễu vị này đại năng, trong nháy mắt đang lúc có thể đưa bọn họ hủy diệt rùng.

“Tính, các ngươi đã là của hần hậu nhân, ta đây liền tha các ngươi một con đường sống .....” thanh âm kia ở trong thiên địa U U vang lên.

Thất công chúa nhóm người trong giây lát thở dài một hơi, cảm giác hai chân như nhũn ra, nhìn không được tất cả đều quỳ rạp xuống đất, mặc dù đối với phương không có phóng xuất ra bất kỳ uy áp, nhưng này loại áp lực vô hình ép tới bọn này vương giả gần như hồng mắt.

Hôm nay nghe nói đối phương muốn thả bọn họ một con đường sống, trong lòng tất cả đều có loại sống sót sau tai nạn cảm giác.

“Bất quá, ta có vài món chuyện muốn hỏi các ngươi, các ngươi nếu là dám không nói lời nói thật, như vậy, ta còn là sẽ giết các ngươi.” Thanh âm kia lạnh như băng vô tình vang ở mọi người bên tai.

“Tiền bối xin hỏi, văn bối nhất định tri vô bất ngôn, ngôn vô bất tẫn!” Lão giả kia vẻ mặt cung kính nói.

“Các ngươi đuổi giết cái tiểu cô nương kia, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

Lời này vừa ra, Thần Vực đảo một nhóm người nhất thời hiểu, lực tử lăng cũng chưa chết, mà là bị lão giả này cấp cứu!

“Này...” Lão giả chẳng qua là khẽ do dự trong nháy mắt,

nhưng ngay sau đó nói: “Nữ hài tử kia, đích thật là ta Thần Vực đảo một gã đệ tử...”

Thần Vực đảo tên lão giả, không có nửa điểm giấu diếm, liền đem tất cả tiền căn hậu quả toàn bộ nói ra.

Cái khác Thần Vực đảo đệ tử, bao gồm Thất công chúa ở bên trong, nhưng trong lòng không có bất kỳ oán giận.

Vị này không có lộ diện đại năng, há mồm đã bảo xuất thần lãnh thổ đảo bồi phạt cao nhất lão tổ, nghe kia giọng nói, không có nửa điểm tôn kính, ít nhất là cùng thế hệ người trong, đối mặt loại này tồn tại, ai dám giấu diếm? Vừa mới từ cái kia hai cái Thần Vực đảo đệ tử, chính là tấm gương! “Ngũ vực Quy Nhất đến sao? Thiên thánh Thạch, Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch lại hiện thế...!Ai, lại là một cái luân hồi a!” Trong rừng rậm, truyền đến một tiếng nhẹ nhàng thở dài.

Nhưng ngay sau đó, trong rừng rậm liền vắng lặng không tiếng động, qua thật lâu, cũng không có nửa điểm động tĩnh.

Thất công chúa nhóm người quý ở nơi đó, căn bản không dám vọng động, cứ như vậy, quý túc túc hơn một canh giờ!

Cuối cùng, mọi người hai mặt nhìn nhau, lão giả kia run rẩy thanh âm dò hỏi: “Tiền bối, ngài vẫn còn sao?”

Lúc này, thanh âm kia chợt vang lên: “Tính, nhìn ở các người nhóm người này tiêu bồi như thế nghe lời phân thượng, các người đi thôi.”

Thần Vực đảo mọi người liếc mắt nhìn nhau, toàn bộ đều từ đối phương trong mắt thấy một ít bồi may mắn thần sắc, đều ở trong lòng may mắn: may mắn không có cái khác cử động, đàn hoàng quý ở nơi đó, nếu không, chỉ sợ cũng cùng kia hai vị giống nhau, trực tiếp hóa thành huyết vụ.

Đồng thời tất cả cũng ở trong lòng tức giận mắng: bồi phạt cao như thế, lại vẫn như vậy âm hiểm xảo trá, quả thực thật là quá đáng!

Chẳng qua là loại này ý niệm trong đầu, chỉ có thể ở sâu trong nội tâm ngấm lại, ai cũng không dám biểu lộ ra, một đám Thần Vực đảo người, cẩn thận, đi ra ngoài, bọn họ thậm chí ngay cả

bay ra ngoài cũng không dám!

U cốc chũ sâu, cỏ tranh ngoài phòng, nước suối róc rách, kia
nhỏ nhũ lão giả trên mặt lộ ra vẻ ngoạn vị nộ cười, khẽ lắc
đầu, vung búa, răng rắc một tiếng, bỏ ra một đoạn đầu gỗ.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nãi nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 397: Đế Bái Cốc!

>

Đế Bái Cốc ngoài, Thất công chúa một nhóm người đứng ở trên một ngọn núi cao, nhìn phía xa kia tám núp dưới tầng mây thâm cốc, sống sót sau tai nạn, sắc mặt cũng hết sức phức tạp.

Thất công chúa vô run rẩy bộ ngực, kinh hồn không định hỏi giải Đế Bái Cốc lão giả: “Đan sư thúc tổ, này Đế Bái Cốc bên trong người nọ, rốt cuộc cái gì lai lịch, thật sự tốt đáng sợ, hẳn là ai vậy?”

Bị Thất công chúa gọi Đan sư thúc người này, là Thần Vực Đảo Đại Đảo Chủ tâm phúc thủ hạ, là một sống rất nhiều năm lớp người già nhân vật, ở Thần Vực Đảo trung, bồi phận cũng là cực cao, thực lực của hắn, đã không có có hi vọng đột phá, nhưng hắn kiên thức, ở cả cái Thần Vực đảo, có rất ít người có thể kịp được với.

Nghe thấy Thất công chúa vấn đề, những khác Thần Vực Đảo người tất cả cũng đưa ánh mắt quăng hướng vị này Đan sư thúc tổ, cũng muốn biết này Đế Bái Cốc rốt cuộc là cái gì lai lịch, tại sao có thể có cường đại như thế người ở chỗ này.

“Ai, này Đế Bái Cốc, các ngươi không có nghe đã nói, chẳng có gì lạ, bởi vì ở ta lúc còn rất nhỏ, Đế Bái Cốc cơ hồ cũng đã biến mất ở mọi người giữa tầm mắt, chỉ có so với ta vẫn lão những người đó, đề khởi Đế Bái Cốc, mới sẽ minh bạch, chỗ này rốt cuộc đại biểu cho cái gì.”

Đan sư thúc tổ mâu quang ngưng tụ, nhìn phía bị tầng mây che kín thâm cốc, chậm rãi nói: “Vốn là này Đế Bái Cốc, chẳng qua là này đại thế giới trung một cái hết sức bình thường địa phương, không có gì xuất kỳ nơi, so sánh với nơi này kỳ tú địa phương còn nhiều mà.

Ước chừng là ở một vạn hơn năm nghìn năm trước, Đế Bái Cốc ở vào tới một đôi vợ chồng, nam tên là Lý Dật Phong, nữ yêu mặc tử y, được một số người xưng là tử y nương tử, có truyền thuyết xưng đây đôi với vợ chồng cũng không phải là cái thế giới này người, mà là đến từ một cái thế giới khác, thực lực của bọn họ rất mạnh, nhưng không có ai biết bọn họ cụ thể tu vi.”

“Thiên, ngài nói bọn họ đến từ một cái thế giới khác? Cường đại đến không có ai biết bọn họ cụ thể tu vi?” Thất công chúa có chút không dám tin nhìn lão giả.

Lão giả gật đầu, nói: “Bọn họ đến từ phương nào, ta cũng nói không rõ ràng, dù sao những thứ kia các tiền bối, đều là nói như vậy.

Đế Bái Cốc sở dĩ nổi danh, cũng là bởi vì đây đôi với vợ chồng, không biết bởi vì nguyên nhân gì, đắc tội một vị Đại Đế.

Vị kia Đại Đế biết được bọn họ ở tại Đế Bái Cốc, liền tìm tới cửa đi, kết quả lại là vị này Đại Đế thất bại thảm hại, bị Lý Dật Phong trực tiếp đánh đi ra, hơn nữa thân chịu trọng thương!”

“Cái gì? Đại Đế thậm chí thất bại thảm hại, bị đánh đi ra? Vẫn thân chịu trọng thương?”

“Này.

.

.

Điều này cũng thật bất khả tư nghị, đây chính là Đại Đế a!”

“Đại Đế thân thể bản thân cũng đã mạnh mẽ đến cảnh giới nhất định, có thể nói lì lợm, muốn nặng chế một cái Đại Đế, kia nhiều lắm mạnh bản lãnh?”

Những thứ này Thần Vực Đảo đệ tử không thể tin được, Đế Bái Cốc lão giả kia có mạnh mẽ như thế, lại ngay cả Đại Đế cũng có thể cho đánh ra ngoài cửa.

“Hơn không thể tin được, vẫn còn phía sau.” Lão giả mắt lộ ra

hồi ức về: “Ở một vạn hơn năm nghìn năm trước, vẫn có rất nhiều tương đối sinh động Đại Đế cường giả, nghe nói vị kia Đại Đế thảm bại, một người bằng hữu của hắn, cũng là một Đại Đế cảnh giới cường giả, trong lòng không cam lòng, muốn làm bằng hữu đòi công đạo, tiến vào Đế Bái Cốc, khiêu chiến Lý Dật Phong.

.

.

Kết quả, cũng thua ở Lý Dật Phong trên tay, Lý Dật Phong cũng bởi vì trận chiến ấy, danh tiếng lan truyền lớn.

Từ kia sau, trước sau cùng sở hữu mười ba Đại Đế, tiến vào Đế Bái Cốc, khiêu chiến vị kia đại năng, đều không ngoại lệ, tất cả đều là thất bại thảm hại.

Kia mao trung có một người Đại Đế, ở phía sau tới mỗi lần uống rượu thời điểm, không cẩn thận nói lỡ miệng, nói hắn ở Đế Bái Cốc vị kia đại năng trước mặt trước, ngay cả ba chiêu cũng không chịu đựng!”

“A? Đây.

.

.

Này thật bất khả tư nghị!” Mọi người trừng to mắt kính, cùng kêu lên kinh hô.

“Là a, từ đó về sau, Đế Bái Cốc danh tiếng lan truyền lớn, rất nhiều người đều nói, cái chỗ kia, quả thực là Đại Đế phân mộ, nhiều như vậy Đại Đế ở chỗ này thảm bại, cho nên bắt đầu có người gọi cái chỗ này làm Đế Bái Cốc, nữa càng về sau, mọi người tựu cũng gọi nơi đó làm Đế Bái Cốc, bởi vì coi như là Đại Đế đến rồi nơi đó, cũng muốn đàng hoàng tham bái một phen.”

Lão giả vừa nói, nhưng ngay sau đó cười khỏ nói: “Kể từ khi mười ba Đại Đế trước sau thua ở vị kia Đế Bái Cốc cốc chủ

thủ hạ sau, tự không còn có người dám đi vào trong đó khiêu khích.

Chuyện này đi qua quá nhiều năm, cũng cực ít có người biết Đế Bại Cốc cụ thể vị trí, không nghĩ tới chúng ta hôm nay thậm chí một đầu ghim ở trong này, may là cốc chủ đại nhân đại lượng, chưa cùng chúng ta không chấp nhận, nếu không, chúng ta hôm nay ai cũng đừng nghĩ cuộc rời đi nơi đó.”
“Xem ra, cái thế giới này chúng ta hiểu rõ hay là quá ít, đi qua cảm giác, cảm thấy, Thần Vực Đảo vô địch thiên hạ, sau lại mới phát hiện, thiên hạ năm lãnh thổ, cũng không phải là không có cường giả, Trung Châu cổ, nội tình hùng dày, cường giả như vân, những địa phương khác tất cả cũng có kinh tài tuyệt diệu hạng người.

Hôm nay có thể may mắn nhìn thấy cường giả loại này, cảm giác mình thật là rất không biết.” Một cái Thần Vực đảo lớp người già nhân vật lẫm lẫm tự nói, vẻ mặt vẻ mặt mát.

Thất công chúa cắn môi dưới, trong mắt sáng tia sáng lóe ra, một lúc lâu, thở dài một tiếng, nói: “Lục Tử Lăng vận khí.

.

.

Thật tốt quá điếm , muốn từ nàng nơi này mở ra lỗ hồng, cơ hồ là không thể nào, tính , chuyện này muốn lập tức hồi báo cho Đại Đảo Chủ, chúng ta đi thôi.”

Thiên Khung đại sư phái ra bốn người kia đã chết một cái, vẫn còn dư lại ba người, do dự một chút, cũng cảm thấy chuyện này không phải chuyện đùa.

Cảm giác bên kia tám người truy kích Âm Nguyệt Thiên cùng Lăng Thi Thi, có nên không nữa xảy ra vấn đề gì, cũng sẽ không xui xẻo như vậy, cũng gặp phải cái gì Đế Bái Cốc cốc chủ loại này đại năng sao?

Một đám Thần Vực Đảo người, đều có tâm tư, rời đi nơi này.

“Công tử, xa hơn đông hơn một ngàn trong , chính là chúng ta Vũ Nhân Tộc thời đại tề ở địa phương.” Vũ Lan Thiên Nguyệt kéo Đằng Phi cánh tay, giới thiệu với hắn đến.

Vũ Lan Tử Huyền ngưng mắt nhìn xa xôi Đông Phương, khẽ thở dài một tiếng, tâm tư bách chuyển thiên hồi, rất nhiều nỗi khổ trí nhớ nảy lên trong lòng, ánh mắt bịt kín một tầng hơi nước.

“Tỷ, ngươi làm sao vậy?” Vũ Lan Thiên Nguyệt tính cách tùy tiện, tương đối sáng sủa một số, trở lại chốn cũ, nhớ tới cha mẹ, mặc dù cũng rất thương tâm, nhưng có Đằng Phi theo bên người, cảm giác muốn tốt hơn nhiều, cũng không có Vũ Lan Tử Huyền như vậy đa sầu đa cảm.

“Không có chuyện gì, ta nhớ nhà.” Vũ Lan Tử Huyền khẽ mỉm cười, chịu đựng nước mắt nói.

Vũ Lan Thiên Nguyệt nụ cười trên mặt trong nháy mắt đọng lại ở, khóe miệng khẽ quất mào động hạ xuống, trong mắt sáng hiện lên vẻ đau thương, nhưng ngay sau đó cười nói: “Tốt lắm nữa, ta tin tưởng, ba ba cùng mẹ mẹ cũng sẽ làm chúng ta bây giờ bộ dạng cao hứng, chúng ta về nhà, nên vui vẻ mới là.” Vũ Lan Tử Huyền hơi ngẩn ra, quán thông phát hiện, cả ngày hỉ hả nhìn như không có đang làm được muối muối, cũng không phải là không có tim không có phổi tiểu cô nương, chẳng qua là đem tâm sự cũng giấu ở nụ cười sau lưng, không muốn bị phát hiện mà thôi.

“Tiểu Nguyệt.

Người trưởng thành.” Vũ Lan Tử Huyền khẽ mỉm cười:

“Không sai, về nhà, nên vui vẻ mới đúng!”

Đằng Phi mỉm cười nói: “Có người đoán chừng vui vẻ không đúng lên.”

Vũ Lan Thiên Nguyệt trong mắt nổi lên sáng giọng sát khí, cắn răng nói: “Ta tuyệt sẽ không bỏ qua những người đó, năm đó bọn họ là đối đãi ta như thế nào của, ta cũng còn cho bọn hắn!”

Đằng gia một nhóm người, ở Đấu Tinh Cổ Điện trung bế quan tu luyện, càng là thực lực kém, ở cái địa phương này tiến bộ càng là thần tốc, nửa năm sau, Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp, Bạo Long, Đằng Long, Đằng Vũ, Đằng Lôi, Đằng Văn Hiên, Vũ Lan Tử Huyền, Vũ Lan Thiên Nguyệt, Đằng gia Nhị gia Đằng vân lĩnh, Đằng Long thê tử ngũ Đồng này mười một người, ở Thiên Thánh Thạch dưới sự giúp đỡ của, tất cả đều đột phá đến rồi Thánh cấp!

Như nguyện bằng thường trở thành Thánh Giả, đứng ở thế tục Võ Giả điên phong thượng.

Lưu Vân Tiêu cùng mập mạp Cách Lâm cùng với Thượng Quan Nam ba người, tiến bộ cũng rất đại, tất cả đều đạt đến bát giai Đấu Tôn cảnh giới, Đằng Phi hứa hẹn cho bọn hắn, chỉ cần bọn họ đạt tới cửu giai Đấu Tôn điên phong cảnh giới, nhất định cũng cho bọn hắn tìm kiếm Thiên Thánh Thạch, để cho bọn họ nhập thánh.

Minh U Vũ như nguyện bằng thường tiến vào Vương cấp, thành một gã chân chính Vương giả, hôm nay đang cùng Cơ Tĩnh Huyền cùng nhau, đi theo Liễu Thiển Hà, Vị Ương Minh Minh cùng Cơ Tử Vân tu luyện cao cấp hơn đấu kỹ.

Đồng thời, Liễu Thiển Hà cũng gánh vác lên một cái nhiệm vụ mới một một thu thập các loại tình báo!

Đối với Đằng Phi mà nói, tình báo tầm quan trọng không cần nói cũng biết, chỉ có nắm giữ trực tiếp tình báo, mới có thể làm ra các loại tương ứng cử động, Liễu Thiển Hà là thích hợp nhất làm chuyện này người.

Đầu tiên nàng mới ra đời tại Tây Thùy, năm đó vì tìm kiếm

Thánh Thần người thừa kế, cơ hồ đi khắp cả Nam Vực, đối với Tây Thùy cho tới cả Nam Vực hiểu rõ trình độ mao, cơ hồ không ai bằng.

Tiếp theo Liễu Thiên Hà từng tắm tịa Hắc Thủy Ma Cung, những năm này dùng Hắc Thủy Ma Cung tư chất nguyên, thành lập chúc tại tự mình một người mạng lưới tình báo lạc, những điều này là do vì tìm kiếm Thánh Thần người thừa kế, nếu không, dựa vào năng một người, phải tìm được năm nào tháng nào?

Cho nên, Liễu Thiên Hà làm chuyện này, thích hợp nhất bất quá.

Minh U Vũ cùng Cơ Tĩnh Huyền cùng với một chúng Đẳng gia mọi người cho biết, có phối hợp Liễu Thiên Hà, cùng nhau công.

Hoàng ở Cơ Tử Vân bên cạnh học tập nửa năm, đem Cơ gia bí thuật toàn bộ học xong, còn dư lại đúng là thông qua không ngừng tu luyện, do đó đạt tới cang cao tầng thứ.

Gần đây một thời gian ngắn, Đẳng Phi gặp Vũ Lan Tử Huyền có chút buồn bực không vui, liền đưa ra mang theo các nàng tỷ muội hai người trở về Vũ Nhân Tộc, một lần nữa khôi phục Vũ Nhân Tộc, đó cũng là hai tỷ muội người cho tới nay tâm nguyện.

Vũ Nhân Tộc lực chiến đấu mặc dù cũng không cường đại, nhưng bọn hắn trời sanh tinh thông kiến trúc học, cơ hồ mỗi cái Vũ Nhân Tộc tộc nhân, đều là trời sanh kiến trúc sư, Đẳng Phi muốn thành lập một cái thế lực cường đại, các loại nhân tài cũng thiếu một thứ cũng không được.

Lại thêm Đẳng Phi vẫn nhớ thương Thần Vực Đảo bên kia mọi người, cho nên quyết định, đi ra nơi đi dạo.

Hoàng cùng Đẳng Phi cùng đi ra, phải về Âm Nguyệt Cẩm Địa một chuyến, đem Thiên Lang cùng A Tử kê đến, ở nơi này gió nổi mây phun đại thời đại, chỉ có đoàn kết, mới có thể sống còn.

Thiên Lang cùng A Tử thực lực cũng đã đến gần Chuẩn Đế, gặp phải cơ hội thích hợp, cũng sẽ đột phá, là hai người cường đại chiến lực.

Đằng Phi mặc dù cũng không có nói thẳng quá muốn xây dựng chúc tại thể lực của mình, nhưng Hoàng nhìn ra được, Đằng Phi cũng không phải là tình nguyện tịch mịch hòa bình dung người, hướng chi, thân là trận này Phong Bạo trung tâm, cho dù hắn muốn không đếm xỉa đến, cũng căn bản không thể nào!

Thay vì như vậy, không như sớm làm tính toán.

Những người khác mặc dù cũng muốn cùng Đằng Phi cùng đi ra, nhưng là cũng hiểu, thế giới bên ngoài đã hoàn toàn thay đổi, không có mạnh mẽ thực lực, căn bản không cách nào đi lại thế gian, cho nên tất cả đều đành hoàng ở lại Đấu Tinh Cổ Điện bên trong tu luyện tăng lên.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 398: Vũ Lan Tử Huyền Ngưỡng Mộ Người!

>

“Phía trước thật giống như có người.” Ba người chính đi tới, Đẳng Phi bỗng nhiên ngẩng đầu, ngắm về phía trước nói.

Vũ Lan tử muội đều là sủng sớt, này một đời đã thuộc về hoang tàn vắng vẻ khu, thế tục người bình thường ít có hoạt động đến khu vực này, hơn nữa, nơi này căn bản cũng không có đường, là một mảnh vừa nhìn vô tận núi lớn.

“Loại địa phương này nếu có người, như vậy có khả năng nhất, chính là Vũ Nhân Tộc tộc nhân.” Vũ Lan Tử Huyền trong con ngươi hiện lên vẻ phức tạp quang mang, nhẹ nói nói.

“Có phải hay không có loại rất phức tạp cảm giác?” Đẳng Phi mỉm cười nhìn thoáng qua Vũ Lan Tử Huyền.

Vũ Lan Tử Huyền gật đầu, năm đó các nàng tử muội bị Vũ Nhân Tộc Thân Vương, cũng là bọn hắn thúc thúc Vũ Lan Hiên Viên bán đứng, một đường lão đảo, chạy đi ra ngoài, nếu không phải gặp phải Đẳng Phi, sợ rằng hai tử muội người vận mệnh, đem không biết có là bực nào thâm trầm.

Cho nên Vũ Lan tử muội trong lòng, thông hận nhất người, cũng không phải là từng vẫn đuổi giết các nàng Hắc Thủy Ma Cung Lục công tử, mà là cái kia hại chết các nàng cha mẹ thân thúc thúc, Vũ Nhân Tộc Thân Vương, hôm nay soán vị thành công Vũ Nhân Vương.

.

, Vũ Lan Hiên Viên!

“Trông nom hắn là ai vậy, nếu như là Vũ Nhân Tộc, vậy thì thật là tốt, bắt khảo vấn một phen, có thể biết Vũ Nhân Tộc hôm nay trạng huống!” Vũ Lan Thiên Nguyệt mâu quang lóe sáng, nhìn Đằng Phi nói.

“Cũng tốt, mặc dù ta không cảm thấy Vũ Nhân Tộc có có nguy hiểm gì, phàm là chuyện biết người biết ta, luôn là tốt.” Đằng Phi vừa nói, mang theo Vũ Lan tử muội, đến cái hướng kia mau chóng đuổi theo.

“Đại vương lần này xem ra là động thật, phái chúng ta đi ra dò thăm Đằng Phi, Đại công chúa cùng Nhị công chúa tin tức, bản thân ta là hy vọng vĩnh viễn dò thăm không được hai vị công chúa tin tức đi.” Rất xa, truyền đến một tiếng thở dài.

Đằng Phi ba người lẫn liếc nhau một cái, tất cả đều ần núp dừng thân hình.

Lúc này, bên kia lại có thanh âm truyền đến: “Ai nói không phải là đi, mấy năm trước sự kiện kia, chân tướng mọi người trong lòng cũng hiểu, chỉ là không có người dám công khai nói ra thôi, Đại vương có chút quá độc ác chẳng những chiếm vương vị, còn muốn trăm thảo trừ căn, ngay tiếp theo đem cứu hai vị công chúa người cũng hận lên.

.

.

.”

“Đi, các ngươi bớt tranh cãi một tí sẽ chết sao?” Một cái âm thanh lạnh như băng cắt đứt người nói chuyện, sau đó nói: “Lời như thế, nếu để cho Đại vương người nghe thấy, chúng ta ai cũng khác nghĩ kỹ chưa, các ngươi muốn chết, khác đem ta cũng cho liên lụy đi vào.”

“Vũ Lan Vô Lệ ngươi cũng đừng nói chúng ta, ta cũng không

tin nói lý ra người cũng chưa có tả oán quá, chúng ta Vũ Nhân Tộc người nào không biết, người năm đó vẫn thâm mến Đại công chúa.

.

.

”

“Vũ Lan Vô Thương nhắm lại người miệng thú, không có ai đem người là cam điếc!” Kia âm thanh lạnh như băng lúc này càng thêm lạnh như băng, trả lại mang theo một tia xấu hổ.

“Hắc, chúng ta tất cả mọi người là huynh đệ, dư thừa nói nhảm tự không cần phải nói, lúc trước Đại vương soán vị, đuổi giết Đại công chúa Nhị công chúa, còn có thể nói đây là ta của Vũ Nhân Tộc nội bộ chuyện tình nhưng bây giờ khen ngược, mặc danh kỳ diệu ra tới một người gặp quỷ Đại Tế Ti đem trọn Vũ Nhân Tộc quyền to đem đặc biệt dừng, một cái đáng chết nhân loại, nhìn thấy hấn ta liền phiền!” Vũ Lan Vô Thương vừa nói, một bên quyết miệng, vươn ra cánh gãi gãi đầu: “Dù sao, ta không thích này rồi!”

Tướng mạo cực kỳ anh tuấn Vũ Lan Vô Lệ nhìn thoáng qua đồng bạn bên cạnh, có chút bất đắc dĩ nói: “Ta cũng không thích, có thể kia thì thế nào? Đại Tế Ti thực lực sâu không lường được, cho dù mãi đem chúng ta cả Vũ Nhân Tộc tất cả mọi người cũng tăng lên cũng không đủ hấn một cái tay.

“Vũ Lan Vô Lệ, lời này của người có chút vô cùng khoa trương đi? Người nọ thật có lợi hại như vậy?” Một bên Vũ lan vô danh vẻ mặt không tin nhìn Vũ Lan Vô Lệ.

“Khoa trương? Các người có biết hay không, người nọ là thế nào xuất hiện ở Vũ Nhân Tộc?” Vũ Lan Vô Lệ nhìn bên cạnh hai người huynh đệ, không chờ bọn họ nói chuyện, nói thẳng: “Người của chúng ta, ở một lần đi ra ngoài trung, gặp phải một cái người bị thương nặng lâm vào hôn mê loài người.

.

” ”

“Vũ Lan Vô Lệ, người nói cái này chúng ta cũng biết.

” Vũ lan vô danh chen miệng nói.

“Hừ, chuyện về sau các ngươi sợ rằng cũng không biết.” Vũ Lan Vô Lệ có chút bất mãn Vũ lan vô danh xen mồm, cười lạnh nói: “Người nọ sau khi tỉnh lại, chuyện thứ nhất, chính là muốn gặp Đại vương.

Đại vương không phải dễ dàng như vậy gặp, người của chúng ta lúc ấy không để ý đến hắn, người nọ lập tức phóng xuất ra kinh khủng uy áp, lúc ấy ở trong phòng mọi người bao gồm mấy người trưởng lão, tất cả đều trực tiếp bị áp bách được quỳ rạp xuống đất!”

“Cái gì? Liên trưởng lão cũng bị áp bách được quỳ rạp xuống đất?” Vũ lan vô danh cùng Vũ Lan Vô Thương hai người mắt lộ ra khiếp sợ quang mang nhìn Vũ Lan Vô Lệ, không dám tin hỏi.

“Lừa các ngươi làm cái gì theo sau Đại vương tự mình đi qua, đồng dạng bị kia trên thân người tản mát ra hơi thở áp bách được quỳ trên mặt đất, các ngươi biết không? Đại vương năm ngoái vừa mới đột phá Thánh Cấp, đạt tới Vương giả cảnh giới.

Nhưng ở người nọ trước mặt, nhưng không có chút nào sức phản kháng, các ngươi nói, người nọ được đến cỡ nào cường đại?” Vũ Lan Vô Lệ vừa nói, anh tuấn trên mặt nhin không được lộ ra một tia như đưa đám: “Lần này, chúng ta Vũ Nhân Tộc cho mình chộc cho tới một người vô cùng lớn phiền toái, người nọ tựa hồ cùng cứu Đại công chúa Nhị công chúa Đăng Phi có cừ oán, ai, thật không biết lúc ấy bọn họ tại sao phải đem cả nhân loại kia cứu về, quả thực là chiêu họa tới cửa a!” “Thiên, người nọ đã vậy còn quá mạnh khuyên.

.
.” Vũ Lan Vô Thương cùng Vũ Lan vô danh hai người ánh mắt tan rã, khóe miệng kịch liệt co quắp đứng lên
Đằng Phi cùng Vũ Lan tử muội ba người lần liếc nhau một cái, đều từ đối phương trong mắt thấy vẻ khiếp sợ, từ đối phương đối thoại trung, không khó nghe ra, Vũ Nhân Tộc xuất hiện một cái cực kỳ cường đại loài người, hơn nữa, người nọ cùng Đằng Phi phải là có cừu oán.

Có thể dễ dàng trấn áp Vũ Lan Hiên Viên loại này Vương giả, kia nói rõ đối phương ít nhất cũng là Đại Thành Vương Giả, hoặc là điên phong Vương giả, nếu không, thì không cách nào dễ dàng trấn áp một cái sơ cấp Vương giả.

Tin tức kia, thật sự rất trọng yếu.

Vũ Lan Tử Huyền nhin không được nói: “Xem ra làm sự tình cẩn thận một số, luôn là không sai, nếu chúng ta tùy tiện xông vào, không có đúng sẽ bị đối phương đánh trở tay không kịp.”
Đằng Phi sâu chấp nhận gật đầu.

Lúc này Vũ Lan Thiên Nguyệt ngẩng đầu, nhìn bên kia phương hướng, nhin không được nói: “Là bọn hắn mấy người.

.
.” Vừa nói, ánh mắt quăng hướng Vũ Lan Tử Huyền: “Tỷ, người ngưỡng mộ người đã ở nga!”

Vũ Lan Tử Huyền nụ cười hơi đỏ lên, sắc giọng: “Cô gái nhỏ, khác nói lung tung.”

“Hi hi, vốn là chính là nha, công tử cũng sẽ không để ý, đúng không?” Vũ Lan Thiên Nguyệt cười híp mắt khoác ở Đằng Phi một cái cánh tay, mềm mại ngực ở Đằng Phi trên cánh tay thặng lai thặng khứ, hết sức liêu nhân, Vũ Lan Thiên Nguyệt bản thân nhưng giống như là không có nhận thấy được dường như.

Đằng Phi kéo kéo khóe miệng, đem cánh tay từ Vũ Lan Thiên

Nguyệt trong ngực quát mồm đi ra, nhe răng cười một tiếng: “Đề ý, ta dĩ nhiên rất đề ý, hắc hắc, ta ta sẽ đi ngay bây giờ đem những người đó cũng giết sạch!”
“Không cần.

.” Vũ Lan Thiên Nguyệt quá sợ hãi, thốt ra, nói xong mới ý thức tới trên mình trở thành, không khỏi liếc Đẳng Phi một cái, phong tình vạn chủng đích đạo: “Sách, không có phát hiện công tử người cũng rất phá hư a, cũng biết khi dễ ta!”
“Tốt lắm , Thiên Nguyệt, đi đem bọn họ mấy người kêu đến sao, ngẫm lại cũng có mấy năm không có thấy bọn họ.” Vũ Lan Tử Huyền sùng nịnh nhìn muội muội, khẽ cười nói.

Theo sau nhìn về phía Đẳng Phi, chủ động cho Đẳng Phi giải thích: “Mấy người kia, là theo ta cùng Thiên Nguyệt cùng nhau lớn lên, ta theo chân bọn họ, đều là bạn tốt.”
Đẳng Phi mỉm cười gật đầu, nói: “Ta biết ” “, vừa mới là đang nói đùa.”

Lúc này, Vũ Lan Thiên Nguyệt dặt tiếng nói cao giọng nói: “Uy, mấy người các ngươi tiểu tử, cút nhanh lên tới đây, cho Bồn công chúa làm lễ ra mắt!”
“A?”

“Là ai?”

“Người nào?”

Bên kia Vũ Lan Vô Thương, Vũ Lan Vô Lệ cùng Vũ lan vô danh ba người hách liểu nhất đại khiêu, trong nháy mắt quát mồm xuất binh khí, vẻ mặt hoảng sợ nhìn phía Đẳng Phi mấy người chỗ ẩn thân, cảm giác phía sau lưng một mảnh lạnh như băng ra khỏi một thân mồ hôi lạnh.

Có người tịt giấu ở bọn họ bên cạnh không xa địa phương, bọn họ lại không có phát hiện, còn tại đằng kia hồ ngôn loạn ngữ nói một tràng Đại vương nói bậy, chợt bị gọi phá, cả đám đều thiếu chút nữa đem hồn hù dọa rụng.

Ba người theo sau đều có loại cảm giác: thanh âm này.

Thế nào quen như vậy tất đi?

“Uy, ta nói mấy người các người, còn đứng ngây đó làm gì? Không nhìn thấy Bồn công chúa sao? Có phải hay không mấy năm tịch thu thập mảo các người, các người cũng ngứa da dương, quên rồi Bồn công chúa lợi hại?” Vũ Lan Thiên Nguyệt tung người nhảy lên, nhảy ra, một tay chống nạnh, một tay chỉ vào Vũ Lan Vô Lệ ba người, vẻ mặt rầm rĩ nói.

“Là.

, là nhị công chúa điện hạ, trời ơi, ta không phải là đang nằm mơ sao?” Vũ Lan Vô Thương trợn mắt hốc mồm nhìn Vũ Lan Thiên Nguyệt, khóe miệng kịch liệt co quắp lâm bầm.

“Nhị công chúa, người tại sao lại ở chỗ này? Người, người còn dám trở lại, còn không chạy được bao nhiêu thì hay bấy nhiêu!” Vũ lan vô danh phục hồi tinh thần lại, lập tức để Vũ Lan Thiên Nguyệt chạy mau.

Bên kia Vũ Lan Vô Lệ nhìn này tờ mộng oanh hồn dất mặt, lâm bầm hỏi: “Là Nhị công chúa? Đại công chúa đi? Đại công chúa cũng trở về chưa?”

Đằng Phi cười hì hì nhìn thoáng qua bên cạnh Vũ Lan Tử Huyền, Vũ Lan Tử Huyền nụ cười đỏ ửng, cúi đầu, sau lưng một đôi cánh đem mặt che lại, rầu rĩ thanh âm đồng thời truyền đến: “Ta cùng hẳn thật là bằng hữu bình thường a.

”

Đằng Phi đưa qua tay, vỗ vỗ Vũ Lan Tử Huyền bả vai, cười nói: “Ta tin tưởng người, đi thôi, chúng ta cùng đi gặp gặp

bằng hữu của các ngươi.”

Vũ Lan Tử Huyền cánh hất một đường nhỏ, cẩn thận nhìn thoáng qua Đằng Phi, gặp Đằng Phi không có tức giận ý tứ , lúc này mới đem cánh thu nạp trở về, đỏ mặt, đi theo Đằng Phi bên cạnh, giống như một cái thẹn thùng tiểu tức phụ, từ ẩn thân nơi chậm rãi đi ra.

Vũ Lan Tử Huyền nhìn Vũ Lan Vô Lệ ba người, lộ ra một cái mỉm cười: “Này, các ngươi tốt.”

“Khuyến.

.

.

, Đại công chúa.

.

.” Vũ Lan Vô Lệ trường kiếm trong tay, “Trướng lang” một tiếng, rụng rơi trên mặt đất, cả người giống như là bị người dùng Định Thân Thuật định ở nơi đó giống như, ngây ngốc nhìn Vũ Lan Tử Huyền, giống như một cụ điêu khắc, cơ hồ mất đi suy tư năng lực.

“Thật là Đại công chúa, các ngươi trở về.

.

.” Vũ Lan Vô Thương lẩm bẩm lẩm bẩm, trong mắt tràn đầy không thể tin được.

“Trời ơi, các ngươi không nên trở lại a, hôm nay Vũ Nhân Tộc, đã không phải là từng Vũ Nhân Tộc, các ngươi chạy mau sao!” Vũ lan vô danh là ba người trong, nhất thanh tĩnh một cái, đứng ở đó khô khuyên.

“Ta lần này trở về, chính là vì báo thù rửa hận.” Vũ Lan Thiên Nguyệt vẻ mặt cao ngạo nhìn trước mặt ba cái cùng tộc, cười lạnh nói: “Ta cùng tỷ tỷ, cũng đã nhập thánh!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 399: Đại Tể Ti!

>

Convert by:

ZajMaster

“Các người.

.

.

Các người đều nhập thánh rồi hả?” Vũ Lan Vô Lệ ba người không dám tin nhìn xem Vũ Lan Thiên Nguyệt, trong miệng lẩm bẩm nói: “Cái này.

.

.

Điều này sao có thể đâu này? Mấy năm trước, các người lúc rời đi, liên Đấu Tôn cảnh giới cũng chưa tới.

.

.”

Thôi đi pa ơi..., Bồn công chúa hiem có lừa các người sao?” Vũ Lan Thiên Nguyệt cao ngạo ngưỡng mặt lên, khóe miệng có chút hướng lên nhếch lên, lộ ra một vòng che dấu được một chút cũng không sâu nụ cười đắc ý.

Rốt cục tại đồng tộc trước mặt, đã tìm được đã lâu tự tin, loại cảm giác này, chỉ có thể dùng một chữ để hình dung ——
thoải mái!

Tại Đấu Tinh cổ trong điện, cả ngày đối mặt Liễu Thiên Hà

a..., Vị Ương Minh Minh a..., loại này đỉnh phong vương giả
khủng bố nữ nhân, lại có Cơ Tử Vân loại này chỉ kém nửa
bước có thể trở thành Đại Đế chuẩn đế, mà ngay cả Cơ Tĩnh
Huyền cũng rõ ràng U Vũ, cái kia cũng đều là thật vương giả
cảnh giới.

Chớ nói chi là còn có Hoàng.

.

.

Cái vị này khủng bố Đại Đế, suốt ngày thường xuyên xuất
hiện ở trước mặt của người, ngẫu nhiên còn chỉ điểm hai câu.

.

.

Loại áp lực này, phảng phất một tòa núi lớn, đặt ở Vũ Lan
Thiên Nguyệt những người này trong lòng, càng là rõ ràng
cùng những người kia ở giữa chênh lệch, Vũ Lan Thiên
Nguyệt trong nội tâm càng là có gan không tự tin cảm giác.

Nàng cùng Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp cái kia hai cái cô nàng bất
đồng, cái kia hai cái cô nàng khi lá xanh khi được cam tâm
tình nguyện, khi được vui vẻ chịu đựng.

Toàn tâm toàn ý làm Đẳng Phi thị nữ.

Nhưng nàng Vũ Lan Thiên Nguyệt, là cao ngạo Vũ Nhân Tộc
công chúa, thiết tình chân ý thích Đẳng Phi, nàng muốn làm
Đẳng Phi nữ nhân!

Đi qua khá tốt, Đẳng Phi thực lực cùng các nàng chênh lệch
cũng không lớn, có thể theo thời gian trôi qua, Đẳng Phi tiến
bộ càng lúc càng nhanh, đến cuối cùng, Vũ Lan Thiên Nguyệt
chính là thúc ngựa đều không đuổi kịp.

.

Vì vậy, cô gái nhỏ đối với chính mình càng ngày càng không có có lòng tin, Thiên Hà, Vị Ương Minh Minh những thực lực này mạnh mẽ nữ nhân xuất hiện, càng làm cho Vũ Lan Thiên Nguyệt thâm thụ đả kích.

Nàng cảm giác mình rất không cần, tại Đẳng gia đã bị công kích thời điểm, nàng chỉ có thể trơ mắt nhìn, trừng mắt muốn nứt, lòng như đao cắt.

Thẳng đến lúc này giờ phút này, gặp được từ nhỏ cùng nhau lớn lên bạn chơi, cái loại này cảm giác quen thuộc, phẳng phát làm cho nàng lại trở lại quá khứ, từng tại Vũ Nhân Tộc vô lo vô nghĩ sinh hoạt.

Đối mặt với đã từng so nàng mạnh mẽ rất nhiều không bao lâu bạn chơi, Vũ Lan Thiên Nguyệt rốt cục minh bạch, không phải mình tăng lên quá chậm, mà là công tử bên người những người kia quá biến thái!

Tại đây chút ít đi qua Vũ Lan Thiên Nguyệt sùng bái đồng bọn trước mặt, nàng, Vũ Lan Thiên Nguyệt, đã trưởng thành là những người này trong mắt xa không thể chạm cao không thể chạm cường giả!

Không sai, chính là như vậy!

Vũ Lan Thiên Nguyệt trong nội tâm cái kia chút mất mát, rốt cục hoàn toàn biến mất mất, trên mặt lộ ra vui vẻ đáng tươi cười.

Không có ai biết, cái này biểu hiện ra tùy tiện không có tim không có phổi cô gái nhỏ, nội tâm thế giới vậy mà tinh tế tỉ mỉ phong phú đến tình trạng như thế.

“Vị này.

Chính là Đằng Phi công tử a?” Vũ Lan Vô Lệ cuối cùng từ ngốc trệ trong trạng thái giải thoát đi ra, ánh mắt phức tạp đánh giá Đằng Phi, sau đó nhìn Vũ Lan Tử Huyền hỏi.

“Ừ, đúng vậy, hẳn chính là Đằng Phi.” Vũ Lan Tử Huyền mình cũng không có ý thức được, nói ra Đằng Phi tên của, trên mặt của nàng, hiện ra cái chủng loại kia kiêu ngạo cùng tự hào, như là cùng người khác giới thiệu trượng phu của mình giống nhau.

Vũ Lan Vô Lệ trong nội tâm một hồi đắng chát, cứ việc: cho dù nhiều năm trước hẳn liền rõ ràng chính mình cùng công chúa tầm đó, là không thể nào có kết quả đây, bất quá người vốn là như vậy, không nhìn thấy cuối cùng kết cục lúc trước, tổng hội còn có một tia tưởng tượng.

Hiện tại cái kia một tia đáng thương tưởng tượng, cũng bị đá kích được phá thành mảnh nhỏ.

“Đại công chúa, nhị công chúa, các người tuy nhiên đã nhập thánh rồi, nhưng các người vẫn như cũ không phải đại vương đối thủ, đại vương đã đột phá trở thành vương giả rồi!” Vũ Lan Vô Danh tỉnh táo nhìn xem Vũ Lan Tử Huyền, lắc đầu nói ra: “Chớ nói chi là, Vũ Nhân Tộc hôm nay lại xuất hiện một cái sâu không lường được Đại Tế Tì, các người trở về, căn bản không có bất cứ cơ hội nào thắng đây!”

“Đúng vậy a, các người hay (vẫn) là mau chạy đi, chúng ta lần này đi ra, chính là phụng mệnh tìm hiểu các người tin tức.” Vũ Lan Vô Thương cũng ở một bên khích lệ nói qua.

Vũ Lan Vô Lệ, vị này ngày xưa toàn bộ Vũ Nhân Tộc trẻ tuổi thiên tài, hôm nay đã tu luyện tới thập giai Tam cấp cảnh giới, là một Thánh cấp võ giả, lúc này cũng không khỏi ngẩn đầu, hướng về phía Vũ Lan Tử Huyền lắc đầu: “Hai người bọn họ nói không sai, các người hay (vẫn) là càng xa càng tốt a,

chúng ta.

.

.

Chúng ta coi như chưa từng có bất kiến các người!”
Vũ Nhân Tộc, với tư cách Thú Nhân tộc trong tiếp cận nhất nhân loại chủng tộc, bọn hắn tự thành nhất mạch, có cùng nhân loại độc nhất vô nhị, thậm chí so nhân loại còn ưu tú bề ngoài, có Vũ Nhân Tộc chỉ có cánh, là trọng yếu hơn, bọn họ thực chất bên trong, tuân theo ma thú cái loại này thành thật! Đúng vậy, tuyệt đại đa số ma thú, chắc là sẽ không nói dối đấy, đương nhiên, Thanh Long lão tổ cái loại này tại thế giới loài người trong không biết pha trộn bao nhiêu năm khôn khiếp ngoại trừ.

Cho nên, Vũ Lan Vô Lệ hứa hẹn, đối với luôn luôn cao ngạo, khinh thường nói dối Vũ Nhân Tộc mà nói, là phi thường khó khăn đấy.

Đối mặt thâm mểm rất nhiều năm nữ tử, Vũ Lan Vô Lệ căn bản cũng không có chút nào giấu diếm cùng lừa gạt ý niệm trong đầu, Vũ Lan Vô Thương cùng Vũ Lan Vô Danh cũng thế, vừa thấy mặt, ba câu nói không đến, liền triệt để giống như đem bọn họ biết rõ đáy sự tình toàn bộ nói ra, cái này tại thế giới loài người ở bên trong, không thể nói không có, nhưng là rất khó nhìn thấy đấy.

Dù sao Vũ Lan Vô Lệ ba người này căn cơ cùng gia nhân, đều sinh hoạt tại đại vương cùng Đại Tế Ti thống trị xuống, bọn hắn có can đảm trực tiếp vi phạm đại vương cùng Đại Tế Ti mệnh lệnh, buông tha Vũ lan tử muội, đã là đỡ đòn rất nhiều áp lực!

Mà ngay cả Đăng Phi, trông thấy Vũ Lan Vô Lệ cử động, cũng nhìn không được có chút lộ vẻ xúc động.

Những năm này, hắn thấy quá nhiều lừa gạt, quá nhiều phản bội, thấy quá nhiều thủ túc tương tàn, anh em trong nhà cãi cọ nhau.

Thình lình chứng kiến Vũ Lan Vô Lệ, Vũ Lan Vô Thương cùng Vũ Lan Vô Danh loại này đơn thuần người trẻ tuổi, Đằng Phi trong nội tâm thôn thức không thôi.

Nghe được Vũ Lan Vô Lệ lời mà nói..., Vũ Lan Thiên Nguyệt vừa muốn nói gì, lại bị tỷ tỷ Vũ Lan Tử Huyền ngăn cản, Vũ Lan Tử Huyền cau lại lấy tú khí lông mày kẻ đen, nhìn xem Vũ Lan Vô Lệ hỏi: “Các người nói Đại Tế Ti, đến cùng là người nào? Vũ Nhân Tộc lúc nào nhiều hơn một cái Đại Tế Ti?”

Đằng Phi trong nội tâm cũng vô cùng nghi hoặc, nhìn xem Vũ Lan Vô Lệ mấy người.

Vũ Lan Vô Lệ nói ra: “Người nọ là hơn nửa năm lúc trước đến đây, khi đó hắn bản thân bị trọng thương, bị người của chúng ta cấp cứu trở về, ai từng muốn, vậy mà bởi vậy chọc rất nhiều tai họa, cái nhân loại này thực lực vô cùng cường đại, sâu không lường được, toàn bộ Vũ Nhân Tộc, không ai là đối thủ của hắn.”

“Nửa năm trước?” Đằng Phi nhíu mày, nhìn xem Vũ Lan Vô Lệ hỏi: “Người này lớn lên bộ dáng gì nữa?”

Vũ Lan Vô Lệ cũng không thích Đằng Phi, bắt quá đang mang hai vị công chúa an nguy, cũng không nên không đáp, tại là có chút không tình nguyện nói: “Nhìn qua cũng liền hơn ba mươi tuổi, tướng mạo nho nhã, rất anh tuấn một người.”

“Chẳng lẽ là người nọ?” Vũ Lan Tử Huyền nhìn xem Đằng Phi, đôi mắt ở chỗ sâu trong hiện lên một vòng vẻ sợ hãi, tuy nhiên sự tình đã qua hơn nửa năm, nhưng ở Mang Năng Quần Sơn trong một màn kia, Vũ Lan Tử Huyền đến bây giờ đều không thể quên.

Đằng Phi khóe miệng có chút co rúm vài cái, nhẹ gật đầu, cười lạnh nói: “Thoạt nhìn, phải là hắn, ngày đó lại để cho hắn may mắn chạy thoát, không nghĩ tới lại vẫn dừng lại tại nam vực bên này.”

“Có nắm chắc không?” Vũ Lan Tử Huyền ôn nhu hỏi: “Nếu không chúng ta các loại:đợi Hoàng trở về lại tới nơi này?”

Vũ Lan Tử Huyền tuy nhiên cũng biết ngày đó Ngạo Thiên Kiếm tại Đằng Phi trên tay ăn hết không nhỏ thiệt thòi, nhưng

trong nội tâm vẫn còn có chút không có ngọn nguồn, bất kể thế nào nói, cái kia Ngạo Thiên Kiếm đều là một pho tượng Đại Đế a...!

Nếu là có Hoàng ở chỗ này, Vũ Lan Tử Huyền trong nội tâm sẽ càng có lực lượng một điểm.

“Nắm chắc? Yên tâm đi.” Đằng Phi mỉm cười, hắn đang đột phá Vương cấp lúc trước, không cần Chiến Tranh Ma Ngẫu trợ giúp lời mà nói..., không phải có nắm chắc hay không vấn đề, mà là căn bản không phải một gã Đại Đế đối thủ.

Bất quá bây giờ.

.

.

Thực lực của hắn, đã đột phá đến Vương cấp, cho dù đối mặt Đại Đế, cũng có sức đánh một trận.

Hiện tại duy nhất lo lắng, chính là Ngạo Thiên Kiếm nhìn thấy hắn, có thể hay không trực tiếp bị sợ chạy!

Dù sao Ngạo Thiên Kiếm tại Chiến Tranh Ma Ngẫu trong tay ném qua giảm nhiều (thiệt thòi lớn), chính diện đối mặt lời nói, đoán chừng hắn tám chín phần mười muốn lựa chọn đào tẩu.

Mà một khi bị hắn chạy thoát, Đằng Phi ngược lại là không có gì, nhưng Vũ Nhân Tộc chỉ sợ cũng nguy hiểm, bởi vì Ngạo Thiên Kiếm cái loại này tính tình, tuyệt đối sẽ giận chó đánh mèo toàn bộ Vũ Nhân Tộc.

“Ngươi.

.

.

Các ngươi dám đi khiêu chiến Đại Tể Ti?” Vũ Lan Vô Lệ có

chút giât mình nhìn xem Đằng Phi, trong ánh mắt tràn đầy không tín nhiệm.

Đằng Phi niên kỷ nhìn qua còn không có hấn lớn đâu rồi, tuổi còn trẻ đấy, mà Đại Tế Ti tuy nhiên nhìn qua cũng rất tuổi trẻ, thể nhưng một thân thực lực, lại vô cùng khủng bố, Đằng Phi còn trẻ như vậy người, có thể là Đại Tế Ti đối thủ?

Cứ việc:cho dù Vũ Lan Vô Lệ tịnh không để ý Đằng Phi chết sống, nhưng hấn vẫn rất quan tâm hai vị công chúa!

Nhìn từ trên xuống dưới Đằng Phi, Vũ Lan Vô Lệ cười lạnh nói: “Bằng hữu, ta không biết ngươi có cái gì lực lượng, đều muốn đi khiêu chiến Đại Tế Ti, nhưng ta vẫn còn muốn khuyên ngươi một câu, Đại Tế Ti thủ đoạn cùng thực lực, không phải ngươi có thể tưởng tượng đấy, không muốn chịu chết lời mà nói..., ngươi hay (vẫn) là càng xa càng tốt a!”

Vũ Lan Vô Thương cùng Vũ Lan Vô Danh hai người cũng nhìn xem Đằng Phi, Vũ Lan Vô Thương mở miệng nói ra: “Hấn nói không sai, bằng hữu, ta khuyên ngươi hay (vẫn) là không nên đi chịu chết rồi, chớ để làm phiền hà chúng ta Công Chúa Điện Hạ.”

Vũ Lan Thiên Nguyệt đuôi lông mày nhảy lên, lập tức bất mãn nói: “Các ngươi biết rõ cái gì? Dám hoài nghi thực lực của hấn? Nói cho các ngươi biết cũng không sao, các ngươi trong miệng Đại Tế Ti, chính là hấn cho đánh thành trọng thương đấy!”

Hí!

Vũ Lan Vô Lệ, Vũ Lan Vô Thương cùng Vũ Lan Vô Danh ba người nhất thời hít sâu một hơi, bất khả tư nghị nhìn xem Đằng Phi, như là nhìn xem một con quái vật.

“Cái này có thật không vậy?” Vũ Lan Vô Thương nhin không được hỏi.

“Đương nhiên là thật sự, loại chuyện này, lừa ngươi có ý nghĩa sao?” Vũ Lan Thiên Nguyệt đối với bọn họ hoài nghi bất mãn hết sức, cười lạnh nói.

“Ông t...r...ờ...i..., cái kia, vậy thì tốt quá!” Vũ Lan Vô Thương lớn tiếng nói: “Ta đã nhận Đại Tế Ti thật lâu rồi, nếu là có người có thể đối phó hấn, quả thực chính là rất nhiều tin

vui a...!”

Vũ Lan Vô Lệ cùng Vũ Lan Vô Danh hai người cũng là ánh mắt lập loè, có kinh hỉ, còn có hoài nghi, tuy nhiên bọn hắn tin tưởng nhị công chúa sẽ không nói dối, nhưng điều này tựa hồ có chút thật bất khả tư nghị.

Cái mới nhìn qua này vẫn chưa tới hai mươi tuổi người trẻ tuổi, thật sự có thể đánh bại Đại Tế Ti sao?

“Chuyện này, chúng ta còn cần cụ thể nghiên cứu thoáng một phát, miễn cho lại bị hắn chạy thoát, cho các người Vũ Nhân Tộc mang đến mầm tai vạ.” Đẳng Phi nhìn xem Vũ Lan Tử Huyền nói ra.

“Miễn cho bị hắn chạy thoát.

.

.” Vũ Lan Vô Lệ trong miệng lầu bầu, nhìn về phía Đẳng Phi ánh mắt, rốt cục lộ ra một tia kính sợ.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 400: Bích Lạc Cung Ra!

>

“Điện hạ, cái này với các người cùng nhau loài người, rốt cuộc là cái gì lai lịch?”

Trở về Vũ Nhân Tộc trên đường, Vũ Lan Vô Lệ nhìn không được cùng Vũ Lan Tử Huyền dò thăm Đằng Phi lai lịch, nếu như nói lúc trước hắn là có chút ghen tỵ với Đằng Phi, không thích cái này đoạt đi hai vị công chúa loài người, như vậy bây giờ, hắn đối với Đằng Phi, chỉ còn lại có kính sợ cùng tò mò.

Bởi vì Đằng Phi ở theo chân bọn họ thương nghị như thế nào đánh chết Đại Tế Ti thời điểm, khế thả ra một điểm khí thể trên người, đi theo Hồn Vực trung lịch luyện ra được vô hạn sát khí hỗn chung một chỗ, thiếu chút nữa đem Vũ Lan Vô Lệ Vũ Lan Vô Thương cùng Vũ lan vô danh này ba cái Vũ Nhân Tộc cao thủ trẻ tuổi bị làm cho sợ đến hồn phi phách tán, cũng rất cục nhận rồi Đằng Phi kế hoạch.

“Có một số việc, người hay là không phải biết rằng thật là tốt.” Vũ Lan Tử Huyền nhìn Vũ Lan Vô Lệ, thần nhiên nói: “Đã biết rồi, đối với người không có chỗ tốt gì.”

Vũ Lan Vô Lệ đựng một cái mềm cái đỉnh, nhìn không được có chút ngượng ngùng, sau đó nói: “Kia lần này điện hạ cùng Nhị công chúa báo thù lời nói, có phải hay không tự không đi?”

Vừa nói, bộ mặt mong được nhìn Vũ Lan Tử Huyền.

Vũ Lan Tử Huyền trong mắt sáng hiện lên vẻ giãy dụa thần sắc, từ ý nguyện đi lên nói, nàng cùng muội muội cũng không muốn lưu ở Vũ Nhân Tộc, mà là hy vọng có thể đi theo Đằng Phi bên cạnh, nhưng cha mẹ nàng, từng Vũ Nhân Vương cùng

Vũ Nhân Vương sau khi, nhưng hy vọng các nàng một ngày kia có thể một lần nữa chấp chương Vũ Nhân Tộc quyền to, dẫn dắt Vũ Nhân Tộc đi hướng huy hoàng đường.

“Cái vấn đề này, muốn nhìn kỹ hẳn nói.” Vũ Lan Tử Huyền cũng không có cấp xuất cụ thể trả lời chắc chắn, thuận miệng ứng phó rồi xuống.

Vũ Lan Vô Lệ trong mắt hiện lên vẻ hưng phấn, bất kể nói như thế nào, công chúa điện hạ cũng không có trực tiếp cự tuyệt, đó chính là có lưu lại có thể.

Đến lúc đó, cả Vũ Nhân Tộc tộc nhân cùng nhau giữ lại, nói không chừng công chúa sẽ lưu lại.

Dựa theo cùng Đẳng Phi thương định kế hoạch, Vũ Lan Vô Lệ ba người làm bộ tình cờ phát hiện hai vị chuẩn bị trở về tới báo thù công chúa, cũng đem hai vị công chúa mang về, Vũ Nhân Tộc hôm nay Vương Vũ Lan Hiên Viên nhất định sẽ ở trước tiên đem các nàng hai giam lại, hơn nữa tìm từ hai trên thân người nhận được Vũ Nhân Tộc Thánh Khí Bích Lạc Cung cùng tượng trưng cho Vũ Nhân Tộc vương quyền ngọc tỷ.

Nhất là kia mai tượng trưng cho Vũ Nhân Tộc vương quyền ngọc tỷ, đối với Vũ Lan Hiên Viên mà nói trọng yếu nhất, bởi vì chỉ có nắm giữ này cái ngọc tỷ, vua của hắn vị mới thật sự là danh chánh ngôn thuận!

Mà Ngạo Thiên Kiếm, liền nhất định sẽ ở hai tỷ muội trong miệng khảo vấn Đẳng Phi tung tích, lúc này, Đẳng Phi nữa từ chỗ tối đi ra, đánh Ngạo Thiên Kiếm một cái xuất kỳ bất ý, nhất cử đưa đánh chết!

Cái kế hoạch này cũng không phức tạp, chẳng qua là lợi dụng Vũ Lan Hiên Viên cùng Ngạo Thiên Kiếm suy nghĩ chỗ nhầm lẫn, bởi vì dựa theo lẽ thường mà nói, Vũ Lan tỷ muội không thể nào biết Vũ Lan Hiên Viên đã đột phá đến Vương Cấp, càng không thể có thể biết Ngạo Thiên Kiếm ở Vũ Nhân Tộc chuyện tình.

Hơn nữa nhìn Vũ Lan Vô Lệ ba người đem Vũ Lan Tử Huyền tử muội mang về, Vũ Lan Hiên Viên nhất định sẽ vô ý thức cho rằng Vũ Lan Vô Lệ nhóm người không có bán đứng bản thân, nếu không, Vũ Lan tử muội thế nào trả lại có đảm lượng trở lại?

Căn bản là sẽ không nghĩ tới mình đã bị bán đứng.

Vũ Lan tử muội đột nhiên xuất hiện ở Vũ Nhân Tộc sống ở, nhất thời khiến cho oanh động cực lớn, cơ hồ sở hữu tộc nhân tất cả đều chạy đến, đồng thời cũng kinh động Vũ Nhân Tộc hôm nay Vương - - Vũ Lan Hiên Viên!

“Cái gì? Các người đem các nàng hai người mang trở về?” Vũ Lan Hiên Viên giật mình nhìn mặt mào trước Vũ Lan Vô Lệ, ánh mắt khẽ híp mắt, một thân Vương Cấp hơi thở phát ra, áp hướng Vũ Lan Vô Lệ, lạnh lùng nói: “VẬY ĐỐI VỚI TỬ MUỘI, VẪN ĐI THEO KIA ĐĂNG PHI BÊN NGƯỜI, MÀ KIA ĐĂNG PHI MỘT NGƯỜI ĐÃ CẢ TÂY THÙY SIÊU CẤP THỂ LỰC ĐÁNH CHO PHÁ THÀNH MẢNH NHỎ, CHÚNG TA VŨ NHÂN TỘC CĂN BẢN LÀ KHÔNG PHẢI LÀ ĐĂNG PHI ĐỐI THỦ, VŨ LAN VÔ LỆ, NGƯỜI RÓT CUỘC TỒN TẠI CÁI GÌ TÂM TƯ, CÒN KHÔNG TỪ THỰC KHAI RA ?”

Mãnh liệt Vương Cấp uy áp đem Vũ Lan Vô Lệ áp bách được trực tiếp quỳ trên mặt đất, trong mắt tràn đầy sợ hãi vẻ, run rẩy nói: “Vô Lệ không có tâm tư khác, Vô Lệ một lòng vì Vương suy nghĩ...”

“Cho suy nghĩ?” Vũ Lan Hiên Viên cười lạnh nhìn thoáng qua Vũ Lan Vô Lệ, thanh âm lạnh như băng đích đạo: “NGƯỜI TỐT NHẤT NÓI THẬT, NẾU KHÔNG...!NGƯỜI BIẾT KẾT QUẢ!”

Vũ Lan Vô Lệ trên trán mồ hôi lạnh chảy xuôi xuống tới, thân thể khẽ run run, nói: “Ngài không phải là vẫn muốn, muốn cầm lại thuộc về ngài ngọc tử, chúng ta hôm nay ra cửa, vừa lúc gặp phải các nàng hai người trở lại báo thù, hơn nữa đặc ý cùng thuộc hạ huyền diệu, nói các nàng đã đạt đến Thánh Cấp thực lực, hai người Thánh Cấp đối phó ngài nhất định không thành vấn đề...”

Vũ Lan Vô Lệ ngẩng đầu, nhìn Vũ Lan Hiên Viên: “Các nàng còn không biết vương thượng đã trở thành Vương giả, thuộc hạ tự nhiên sẽ không đem loại chuyện này nói ra, chớ nói chi là, Đại Tế Ti cũng muốn bắt Đăng Phi người bên cạnh...!Cho nên, thuộc hạ ba người tự giả vờ đầu phục các nàng hai người, đem các nàng mang về.”

“Ân, người nói những thứ này, cũng có thật không?” Vũ Lan Hiên Viên đôi gắt gao nhìn chăm chăm Vũ Lan Vô Lệ mặt, ánh mắt lợi hại, phảng phất ăn mặc thấu người tâm linh.

“Thuộc hạ...!Không dám nói láo, những câu là thật.” Vũ Lan Vô Lệ trên mặt nét mặt giãy dụa lầy, giống như là ở do dự mà cái gì, cuối cùng, mới quyết định tựa như nói: “Vương thượng nên biết, Vô Lệ vẫn thích Đại công chúa, nhưng Vô Lệ không dám phản bội vương thượng, chỉ cầu vương thượng...!Có thể ở thu hồi ngọc tử sau, để Đại công chúa một con đường sống...”

Vũ Lan Vô Lệ biểu hiện, để Vũ Lan Hiên Viên triệt để yên lòng, cười lạnh nói: “Tin rằng người cũng không dám phản bội Bôn vương, hừ, người muốn không nói ra lời trong lòng của người, Bôn vương sẽ không bỏ qua người.

Người làm rất tốt, rất tốt, ta rất vui mừng.

Bất quá, Vũ Lan Tử Huyền có thể hay không lưu lại một mạng, sẽ phải nhìn chính nàng có phải hay không thức thời.” Đang khi nói chuyện, phía ngoài truyền đến một trận tiếng động lớn tiếng ồn ào âm, một cái thanh thúy dễ nghe, nhưng tràn đầy tức giận cô gái thanh âm truyền đến: “Vũ Lan Hiên Viên, người cái này thí giết anh trai và chị dâu soán lấy vương vị súc sinh, còn không nhanh lên lăn ra đây nhận lấy cái chết!” “Nhị công chúa, ngài đi nhanh đi, vương thượng thực lực đã...”

“Công chúa điện hạ, các người hay là nhanh lên rời đi thôi...” Nương theo lấy thanh âm kia, còn có một trận âm ỹ lời khuyên thanh âm, phần lớn đều là Vũ Nhân Tộc tộc nhân, những người này mặc dù bị buộc tiếp nhận rồi Vũ Lan Hiên Viên thống trị, nhưng trong lòng đối với Vũ Lan Tử Huyền tỷ muội như cũ tràn đầy tôn kính cùng đồng tình.

Đồng thời còn có người tức giận mắng Vũ Lan Vô Lệ, Vũ Lan Vô Thương cùng Vũ lan vô danh ba người vong ân phụ nghĩa không phải là đồ.

Vũ Lan Vô Lệ sắc mặt từng đợt xanh trắng, bên cạnh Vũ Lan

Hiên Viên thấy thế, cười lạnh nói: “Vô Lệ, không cần đem những người đó lời nói để ở trong lòng, quay đầu lại ta nhất định trọng thưởng các ngươi ba cái!”

Vừa nói, Vũ Lan Hiên Viên cắn răng nói: “Xem ra, cũng không có thiếu người chưa rõ này Vũ Nhân Tộc, rốt cuộc ai định đoạt!” Trong con ngươi hiện lên vẻ kinh khủng lạnh như băng sát cơ.

Vũ Lan Hiên Viên đẩy môn, cất bước đi ra, vừa lúc nhìn thấy hai người tuyệt sắc nữ tử bị một đám người có được đám ở chính giữa, chính là rời đi Vũ Nhân Tộc đã đếm...!nhiều năm Vũ Lan Tử Huyền, Vũ Lan Thiên Nguyệt hai tỷ muội người.

Nhìn thấy Vũ Lan Hiên Viên, căn bản không cần ngại trang, nồng đậm cừu hận xuất hiện ở hai tỷ muội đáy mắt.

Vũ Lan Thiên Nguyệt dùng ngón tay Vũ Lan Hiên Viên, nổi giận nói: “Cầu tặc, hôm nay chúng ta trở lại, chính là tìm ngươi báo thù rửa hận!”

“Báo thù rửa hận? Ha ha ha, hai người các ngươi con nhóc, quả thực là ý nghĩ kỳ lạ.

Các ngươi sợ là không nghĩ tới, ta đã tấn chức trở thành Vương Cấp cường giả đi? Thật thật là Thiên Đường có đường các ngươi không đi, Địa Ngục không cửa bản thân tới quăng! Các ngươi hôm nay nếu dám về tới đây, kia cũng đừng nghĩ rời đi, nhanh lên biết điều một chút thúc thủ chịu trời đi!” Vũ Lan Hiên Viên lúc này triệt để tin Vũ Lan Vô Lệ lời nói, tâm tình cực kỳ sung sướng, sải bước về phía trước, bức hướng Vũ Lan Thiên Nguyệt cùng Vũ Lan Tử Huyền, đồng thời, một trong ánh mắt ánh mắt lạnh như băng, nhìn chăm chú vào những thứ kia có được đám ở Vũ Lan tỷ muội bên cạnh Vũ Nhân Tộc tộc nhân.

Những người đó mọi người toàn bộ cũng nhin không được lộ ra vẻ sợ hãi, kìm lòng không đậu hướng lui về phía sau đi.

“Ngươi, ngươi nói ngươi đã đột phá đến Vương Cấp? Không...!Cái này không thể nào!” Vũ Lan Thiên Nguyệt giống như là nhận lấy khổng lồ đả kích giống như, trên mặt tất

cả đều là không dám tin màu sắc.

Bên cạnh Vũ Lan Tử Huyền cũng là sắc mặt tái nhợt, lẩm bẩm nói: “Không thể nào, làm sao người có nhanh như vậy đã đột phá đến Vương Cấp, đây không phải là thật...”

“Ha ha ha ha.” Vũ Lan Hiên Viên ngửa mặt hướng lên trời, phát ra một trận đắc ý cuồng tiếu, sau đó vẻ mặt thương hại nhìn Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt mào: “Hai người các ngươi, nếu như biết điều một chút thúc thủ chịu trói, ta nhưng bằng bảo đảm không giết các ngươi, hơn nữa ở tương lai, cho các ngươi lựa chọn hai người như ý lang quân, cũng không phải là không thể được.”

“Lão tặc, ngươi đã chết này tâm sao, chúng ta thật sự là không nghĩ tới, người có thể nhanh như vậy tiến vào Vương Cấp, bất quá người cũng chớ đắc ý, có người có tới cứu chúng ta!” Vũ Lan Thiên Nguyệt tàn bạo nhìn Vũ Lan Hiên Viên, cắn răng nói: “Đến lúc đó, ngươi muốn khóc cũng không kịp!”

Vũ Lan Hiên Viên trong lòng hơi động một chút, nhưng ngay sau đó cuồng tiếu nói: “Ha ha ha ha, nói mạnh miệng ai không có? Có người tới cứu các ngươi, ai? Tới một tên ta giết một tên, tới hai người giết một đôi!”

“Lão tặc, ngươi có thể thổi mạnh sao, cứu chúng ta người nọ, bằng sức một mình, phá vỡ cả Tây Thùy siêu cấp thể lực, ngươi cho là ngươi so với cái kia siêu cấp thể lực còn lợi hại hơn sao?”

Vũ Lan Thiên Nguyệt vẻ mặt trào phúng nhìn Vũ Lan Hiên Viên: “Hắn rất nhanh sẽ...”

“Muội muội, đủ rồi!” Vũ Lan Tử Huyền lên tiếng quát bảo ngưng lại Vũ Lan Thiên Nguyệt.

Vũ Lan Tử Huyền cử động càng thêm ngòai thực Vũ Lan Hiên Viên trong lòng suy đoán, lần này, chính là chỗ này hai tỷ muội bản thân trở lại báo thù, kia Đằng Phi nên cũng không biết.

Ngẫm lại cũng là, hôm nay cơ hồ khắp thiên hạ Vũ Giả, cũng đang tìm kiếm Đằng Phi tung tích, hẳn dám ra đây mới là lạ! “Lão tặc, cho dù ngươi trở thành Vương giả, vậy thì như thế nào? Hôm nay, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!” Vũ

Lan Thiên Nguyệt đột nhiên từ trong không gian giới chỉ tay lấy ra xanh biếc ướm át tiểu cung, kiêu quát một tiếng, lấy tay kéo động dây cung, một đạo quang mang ngưng kết thành mũi tên, xuất hiện ở cung thượng, suu một tiếng, bắn về phía Vũ Lan Hiên Viên!

“Bích Lạc Cung!” Trong đám người một chúng Vũ Nhân Tộc tộc nhân nhất thời phát ra một trận kinh hô.

Vũ Lan Hiên Viên vẫn đề phòng các nàng hai người, lập tức chột lóe thân, khó khăn lắm tránh ra Bích Lạc Cung xạ xuất đạo này quang tiến.

Đụng!

Một tiếng vang thật lớn, Vũ Lan Hiên Viên sau lưng trụ sở của hắn, bị nổ lớn nổ tung, hóa thành phế tích!

“Trời ơi, Nhị công chúa quả nhiên cũng nhập thánh, đã có thể sử dụng Bích Lạc Cung!”

“Bích Lạc Cung, ta Vũ Nhân Tộc Thánh vật, quả nhiên danh bất hư truyền!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 401: Thành Ý!

>

Một đám Vũ Nhân Tộc tộc nhân nghị luận rồi rít, Vũ Lan Hiên Viên.

Sắc mặt trong nháy mắt trở nên cực vi khó coi, hắn không nghĩ tới, một cái Thánh Cấp Vũ Giả, cầm trong tay Thánh Khí, thậm chí có thể uy hiếp được chính hắn một Vương giả.

Bên kia Vũ Lan Tử Huyền cũng thay đổi quát mồm ra một thanh trường kiếm, chính là Cơ Tĩnh Huyền đưa cho nàng một kiện Thánh Khí trường kiếm!

Vũ Lan Tử Huyền cổ tay run lên, Thánh Khí trường kiếm phát ra một thanh âm vang lên phát sáng kêu âm, đồng thời bộc phát ra một cỗ cường đại hơi thở, trong nháy mắt ngưng tụ ở trên mũi kiếm, hóa thành một đạo quang mang, đâm về Vũ Lan Hiên Viên!

“Hai kiện Thánh Khí! Ồ, Vũ Lan Hiên Viên quá sợ hãi, lúc trước hắn nghe nói Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt tỷ muội tất cả đều đạt đến Thánh Cấp, mặc dù trong lòng kinh ngạc, nhưng cũng không thể nào đem hai người không coi vào đâu, khi hắn xem ra, này hai tỷ muội cho dù có thể tăng lên tới Thánh Cấp, cũng nhất định là cái loại này vừa mới nhập thánh không lâu, cảnh giới cũng không vững chắc.

Bản thân đường đường Vương giả cảnh giới, nghĩ muốn thu thập hai người mới vừa vào Thánh tiểu nha đầu, còn không phải là dễ như trở bàn tay?

Không nghĩ tới chính là, trừ Bích Lạc Cung, các nàng lại lại lấy ra nữa một kiện Thánh Khí.

.

, đánh Vũ Lan Hiên Viên một trở tay không kịp.

Lúc này thất kinh hướng lui về phía sau đi, lúc này, trong không khí truyền đến hừ lạnh một tiếng: “Phế vật! ,,

Một cỗ khổng lồ hơi thở phô thiên cái địa, hướng về Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt hai tỷ muội áp bách tới đây, nhất thời đem hai tỷ muội người áp bách được không thể động đây.

“Hắc hắc, có Đại Tể Ti ra tay giúp bận bịu, hai người tiểu nha đầu còn không phải là dễ như trở bàn tay? ,, bên kia Vũ Lan Hiên Viên mặc dù bị chửi làm phế vật, nhưng trên mặt cũng không dám biểu lộ ra không thể miễn, ở Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt hai tỷ muội bị chế trụ sau, lập tức liếm láp mặt, chiếu cười phách Ngạo Thiên Kiếm mã thí.

Ngạo Thiên Kiếm bất vi sở động, Vũ Lan Hiên Viên loại này cấp bậc người, căn bản là vào không được Ngạo Thiên Kiếm pháp nhãn, nói một cách khác, chính là phách hấn mã thí cũng không đủ cách!

Hấn Ngạo Thiên Kiếm là ai đường đường Thần Long gia tộc con vợ cả đệ tử, ở chỗ nào có đem Vũ Lan Hiên Viên loại này dị tộc không coi vào đâu?

Vừa mới hấn vẫn dấu kín không có đi ra, nhưng thật ra là sợ Đằng Phi theo tới.

Chiến Tranh Ma Ngẫu mang cho thương thế của hấn đau thật sự là quá lớn, cho tới bây giờ, Ngạo Thiên Kiếm nhưng thật ra cũng không có hoàn toàn khôi phục đến nhất diện phong trạng thái.

Đó cũng là hấn tại sao vẫn ở lại Nam Vực nguyên nhân một mặt tĩnh dưỡng , yên lặng chờ trở lại về mặt khác, muốn làm ra một số chiến công, tới triệt tiêu bản thân lúc trước suất đội toàn quân bị diệt đặc tội quá.

Vũ Lan tỷ muội lúc trước nhưng là vẫn cùng Đằng Phi chung

một chỗ, tùy tiện xuất hiện ở Vũ Nhân Tộc để Ngạo Thiên Kiếm, tràn đầy tình ngủ, thần thức thả ra tra xét thật lâu, sau đó lại đang âm thầm quan sát Vũ Lan tử muội, đồng thời cũng nghe đến Vũ Lan Hiên Viên cùng Vũ Lan Vô Lệ đối thoại.

Đối với Ngạo Thiên Kiếm loại cảnh giới này người đến nói, nghĩ muốn biết việc này, thật sự đơn giản bất quá.

Tuy vậy, Ngạo Thiên Kiếm cũng không có trước tiên đi ra hẳn chỉ cần cảm nhận được Đằng Phi tồn tại, lập tức sẽ viển độn nghìn vạn dặm, thà rằng về gia tộc bị phạt, cũng sẽ không chính diện đối mặt Đằng Phi.

Cho đến khi Vũ Lan tử muội lấy ra hai kiện Thánh Khí, vậy công Vũ Lan Hiên Viên, Ngạo Thiên Kiếm mới rốt cục xác định một chuyện: Đằng Phi không có tới! Đây đối với Vũ người tử muội nhất định cho rằng bằng vào hai người thực lực, lại thêm hai trong tay người Thánh Khí có thể ổn Doanh Vũ Lan Hiên Viên!

Trên thực tế, cũng chính xác là như thế.

Nếu như không có Ngạo Thiên Kiếm tồn tại lời nói.

Ngạo Thiên Kiếm cũng tin chắc Đằng Phi bọn họ những người này, căn bản không biết mình mả ở Vũ Nhân Tộc chuyện tình.

Cho nên ở Vũ Lan Hiên Viên trong lúc nguy cấp, Ngạo Thiên Kiếm trực tiếp xuất thủ.

Hắn lẳng không trống rỗng bước mặt không chút thay đổi đi tới Vũ Lan tử muội trước mặt, nhàn nhạt hỏi: “Các ngươi nhận được ta sao? ,,

“Ngươi...!Ngươi là ai? ,, Vũ Lan Thiên Nguyệt vẻ mặt mờ mịt nhìn hắn, nhíu lại đôi mi thanh tú: “Tại sao ngươi sẽ xuất hiện ở chúng ta Vũ Nhân Tộc? ,,

Vũ Lan Tử Huyền còn lại là như có điều suy nghĩ nhìn Ngạo Thiên Kiếm, nhẹ giọng nói: “Ta thật giống như ở đâu gặp qua ngươi? ,,

Ngạo Thiên Kiếm trong lòng lúc này cũng không tiếp tục hoài

nghi, triệt để yên lòng, hần cười nhạt một tiếng: “Có nhận biết hay không được ta, cũng không có quan hệ, bây giờ, chúng ta đi nói một số giao dịch, như thế nào? „

“Giao dịch? Giao dịch gì? „ Vũ Lan Thiên Nguyệt cùng tỷ tỷ Vũ Lan Tử Huyền tất cả đều về mặt nghi ngờ cùng cảnh giác nhìn Ngạo Thiên Kiếm.

“Các người trở về Vũ Nhân Tộc, là muốn thế cha mẹ báo thù, ta nói không sai sao? „ Ngạo Thiên Kiếm nhìn hai người, về mặt chắc chắn nói: “Chỉ cần các người chịu theo ta hợp tác, như vậy, ta bảo đảm các người có thực hiện điều tâm nguyện này! „

Ở Ngạo Thiên Kiếm xem ra, vì cho cha mẹ báo thù rửa hận, Vũ Lan tỷ muội nhất định sẽ cùng hợp tác với mình! Về phần nói các nàng là Đẳng Phi nữ nhân...!, điểm này Ngạo Thiên Kiếm căn bản là không tin, kia Đẳng Phi hôm nay là cái gì cảnh giới? Bên cạnh đi theo cũng là ai, này hai người Vũ Nhân Tộc công chúa mặc dù tướng mạo không thua tại bất kỳ cô gái, nhưng cảnh giới kém đến nhiều lắm!

Đẳng Phi căn bản là không thể nào quá nặng thị đây đối với tỷ muội!

Bên kia Vũ Lan Hiên Viên quá sợ hãi, khóe miệng kịch liệt co quắp, nhìn Ngạo Thiên Kiếm, nhìn không được hỏi: “Lớn...! Đại Tể Ti, ngài lời này, phải.

.

Là có ý gì? „

Ngạo Thiên Kiếm âm trầm cười, cũng không để ý tới Vũ Lan Hiên Viên, mà là không chớp mắt nhìn Vũ Lan tỷ muội.

“Người nghĩ cho giao dịch cái gì? Còn nữa...!Người, thật có thể giúp chúng ta báo thù? „ Vũ Lan Tử Huyền sâu kín mở miệng, ánh mắt ở Ngạo Thiên Kiếm cùng Vũ Lan Hiên Viên trong lúc quét tới quét lui: “Hơn nữa, ta làm sao biết người không là đang dối gạt ta? „

“Ta? Lừa người? Ha ha, làm sao có thể, nghĩ tới ta đường đường Thần Long gia tộc đệ tử.

Có hiềm lạ dùng lừa gạt đích thủ đoạn, để đối phó hai người các người tiểu cô nương sao? „
Ngạo Thiên Kiếm hai đầu lông mày hiện lên vẻ vẻ ngạo nhiên, hắn không có nói sai, Vũ Lan Hiên Viên cũng tốt, hay là cả Vũ Nhân Tộc cũng tốt, căn bản cũng không có bị hấn không coi vào đâu quá.

Nếu quả thật có thể có được Vũ Lan tử muội phối hợp, bắt được kia Đằng Phi, đừng nói một cái Vũ Nhân Tộc, chính là mười người, Ngạo Thiên Kiếm cũng có thể mí mắt cũng không nháy mắt một cái tiêu diệt!
“Ta nghĩ trước thấy thành ý của người.

„ Vũ Lan Thiên Nguyệt mặt lộ ra điên cuồng vẻ, nhìn Ngạo Thiên Kiếm nói.

“Thiên Nguyệt...!,,,

“Tỷ, người đừng cản ta, để cho ta nói xong, ta biết người này muốn cho giao dịch cái gì, hừ, không phải là về Đằng Phi tin tức sao? Tỷ, người cảm thấy, chúng ta có thể có trở thành Đằng Phi nữ nhân sao? Bên cạnh hấn sở hữu cô gái, tất cả đều vô cùng ưu tú, giống chúng ta loại này, bây giờ kia có tư cách cùng ở bên cạnh hấn? „

Vũ Lan Thiên Nguyệt cắn răng vừa nói: “Mà tỷ muội chúng ta kẻ thù, cũng là không thể không báo, lần này, cầu hấn giúp chúng ta báo thù, hấn cũng ra sức khước từ, không chịu hỗ trợ, nếu hấn bất nhân, không thể trách tỷ muội chúng ta bất nghĩa!

„
Ngạo Thiên Kiếm vừa nghe, trên mặt lộ ra vẻ không dễ dàng phát giác mỉm cười, thầm nghĩ: quả thế, ta liền nói, bằng Đằng Phi trước mắt giá thị trường, làm sao có thể coi trọng này hai người thực lực nhỏ yếu nha đầu?

Vũ Lan Tử Huyền vừa bắt đầu thật sự bị sợ hết hồn, nàng thật cho là muội muội điên rồi đi, nghe phía sau, mới hiểu được, không khỏi lộ ra vẻ do dự, nói quanh co nói: “Nhưng là” hấn cuối cùng đã cứu...!,,

“Tốt lắm , tỷ, kia đều là chuyện đã qua! Hấn cứu chúng ta, cũng bất quá là may mắn gặp dịp, hôm nay người tỷ muội ta nghĩ muốn báo thù, nhất định cần phải nhận được người này ủng hộ, nếu không, người cảm thấy, chúng ta có hi vọng báo

thù sao? ,, Vũ Lan Thiên Nguyệt nói như đinh chém sắt.

Vũ Lan Tử Huyền tựa hồ còn có chút do dự, vừa lúc xác minh Ngạo Thiên Kiếm suy đoán, lập tức nữa không nghi ngờ gì, cho nên ha hả cười, vẻ mặt nho nhã hỏi: “Vị cô nương này, người muốn nhìn đến ta cái gì thành ý đi? ,,

Vũ Lan Thiên Nguyệt một ngón tay Vũ Lan Hiên Viên, nghiêng rằng nghiêng lợi giọng căm hận nói: “Ta cũng không nhớ người bây giờ giết hấn rồi, ta chỉ muốn người chém tới hấn một đôi cánh! Đợi ta với người giao dịch xong, người phải đem người này giao cho chúng ta tử muội xử trí! ,,

“Tự này? Tốt, ta đáp ứng các người! ,, Ngạo Thiên Kiếm một lời đáp ứng xuống tới, cái bản tự không chút do dự.

“Đại Tể Ti...!Ngài không thể như vậy, ngài không thể như vậy a! ,, Vũ Lan Hiên Viên bị làm cho sợ đến hồn phi phách tán, thoáng cái quỳ gối Ngạo Thiên Kiếm trước mặt, nước mắt đủ, khóc cầu đạo: “Đại Tể Ti, mời nhìn ở nhỏ nửa năm qua này, đối với Đại Tể Ti nói gì nghe nấy, cẩn thận cung phụng phân thượng, để nhỏ một con đường sống sao -” -“,

Vũ Lan Tử Huyền vành mắt trong nháy mắt đỏ lên, nhin không được lắm bấm nức nở nói: “Phụ vương, mẫu hậu, các người chết tốt lắm oan, lại bị loại này vô mao sĩ tiểu nhân mao cho hãm hại, -.

.

.

””

Vũ Lan Thiên Nguyệt cũng là trong mắt tràn đầy cừu hận, nhìn Vũ Lan Hiên Viên, cười lạnh nói: “Người cũng có hôm nay! ,,

“Hai vị công chúa, ta sai lầm rồi, ta thật sự sai lầm rồi, cầu hai vị công chúa tha mạng, tha mạng a! ,, Vũ Lan Hiên Viên gặp Ngạo Thiên Kiếm không để ý tới hấn, cho nên cai đầu dài chuyển hướng Vũ Lan tử muội bên này, mạnh mẽ đập đầu, trong chốc lát, cái trán cũng đập đầu phá, máu tươi chảy xuôi đi ra, hấn nhưng hồn nhiên chưa phát giác ra, như cũ đập đầu không chỉ.

Đối với Vũ Lan Hiên Viên mà nói, cái gì Vũ Nhân Vương tôn nghiêm, cái gì giống đực kiêu ngạo, ở tánh mạng trước mặt, tất cả đều giống như mây trôi giống như, dập đầu mấy người đầu nếu như có thể đổi lấy một mạng lời nói, kia quả thực quá đáng giá.

Một chúng Vũ Nhân Tộc tộc nhân tất cả cũng tròn tròn mắt, Vũ người trời sanh cao ngạo, ưu nhã, ở chỗ nào gặp qua Vũ Lan Hiên Viên loại này vẻ mặt nô tài cùng, ham sống sợ chết tộc nhân, chớ nói chi là người này trả lại làm bọn hấn đã nhiều năm Vương giả.

Tất cả mọi người trầm mặc, mặt không chút thay đổi nhìn quý gồi kia biểu diễn Vũ Lan Hiên Viên.

Một lúc lâu, đột nhiên một tiếng lửa giận, đánh vỡ sở hữu yên lặng.

Vũ Lan Vô Lệ rút gào, quát um lên: “Đại Tể Tì, mời xuất thủ, chúng ta Vũ Nhân Tộc, không có bức này chết nhất! ,, “Đại Tể Tì, mời xuất thủ! ,, một đám Vũ Nhân Tộc tộc nhân rớt cục bộc phát, giận không kiềm được.

Đây chính là các người cầu của ta.

.

.

, - Ngạo Thiên Kiếm vẻ mặt đắc ý, hấn không có lý do gì không được ý, hấn hoàn toàn tin tưởng, giết Vũ Lan Hiên Viên, cùng Vũ Lan Tử Huyền tỷ muội hợp tác, hấn có thể không chế được Vũ Nhân Tộc!

Mâu quang l thiểm, Ngạo Thiên Kiếm khoát tay, một đạo quang mang, chém về phía Vũ Lan Hiên Viên sau lưng một đôi cánh.

Vũ Lan Hiên Viên mắt lộ ra vô tận vẻ hoảng sợ, nhưng nhưng

căn bản không thể động đậy.

Phốc!

Huyết quang hiện ra, hai cái trắng nõn cánh, bị máu tươi nhuộm đỏ, rụng rơi trên mặt đất!

Mất đi cánh Vũ người, đem vĩnh viễn mất đi được gọi là Vũ người tư cách, sẽ không nữa đã bị bất kỳ Vũ người tán thành, cùng cấp tại bị đuổi ra Vũ Nhân Tộc!

Vũ Lan Hiên Viên phát ra một tiếng thê lương kêu thảm thiết, hai mắt vừa lộn, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

“Hai vị cô nương, tại hạ thành ý, đã lấy ra nữa, các ngươi đi? ,, Ngạo Thiên Kiếm giống như là làm một kiện bé nhỏ không đáng kể chuyện tình, cười dài nhìn Vũ Lan tỷ muội.

“Thành ý của ta, ở chỗ này! ,, ...!“(

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 402: Đi Chết Đi Sao!

>

Trên bầu trời, trong giây lát truyền đến một tiếng kinh thiên động địa gầm lên, một mảnh tia chớp, đột ngột sinh ra, từ trên trời giáng xuống, đan vào thành điện võng, lòe ra quang mang, so sánh với ánh mặt trời mũi nhọn mắt vô số lần, đem Ngạo Thiên Kiếm trực tiếp bao phủ ở bên trong!

Đồng thời, ở một phương hướng khác, một cái màu tím chiến tướng, cầm trong tay kim hoàng sắc cự kiếm, mở ra hư không, che lại Ngạo Thiên Kiếm sở hữu đường lui!

Điện võng trong, truyền đến Ngạo Thiên Kiếm tràn đầy kinh hãi rống giận cùng rít gào.

Giờ này khắc này, Ngạo Thiên Kiếm cũng kịp phản ứng, trên mình trở thành!

Kia Đằng Phi, không biết dùng phương pháp gì, hoàn toàn che dấu ở khí tức trên thân, khiến hắc căn bản không có nhận thấy được Đằng Phi tồn tại.

Bên kia vậy đối với Vũ Nhân tử muội, biểu hiện cũng quá hoàn mỹ điểm, còn nữa Vũ Lan Hiên Viên cái kia ngu xuẩn, cũng đồng dạng bị chẳng hay biết gì.

Chết tiệt!

Ngạo Thiên Kiếm có loại muốn học máu vọng động, thân thể của hắc chung quanh, trong nháy mắt ngưng kết ra càng thêm kiên cố hộ thể cương khí, đếm không hết tia chớp đánh ở phía trên, hộ thể cương khí lao đảo muốn ngã.

Mẹ kiếp, cái này tiêu khốn kiếp, thực lực tại sao lại tăng lên? Ngạo Thiên Kiếm trong lòng tức giận mắng, nhưng căn bản không dám ở chỗ này dừng lại, Đằng bay xuất hiện, tự ý nghĩa Chiến Tranh Ma Ngẫu cũng sẽ xuất hiện, Ngạo Thiên

Kiểm cho dù nữa tự phụ, cũng sẽ không cho là mình so sánh với Chiến Tranh Ma Ngẫu còn lợi hại hơn.

Mới vừa muốn chạy trốn, Ngạo Thiên Kiếm cũng cảm giác được Chiến Tranh Ma Ngẫu tản mát ra cái kia cổ cường đại đến không thể địch nổi hơi thở, lập tức mào thân hình hơi chậm lại, lúc này, đã nghe gặp Chiến Tranh Ma Ngẫu kia Cổ lão thê lương thanh âm vang lên.

“Thiên Đạo Ngũ Thập Trảm.

.

.

Giết!”

Kia kim hoàng sắc cự kiếm, ở trong nháy mắt, bằng bất khả tư nghị tần số chém về phía Ngạo Thiên Kiếm, coi như là Đăng Phi nhãn lực, cũng chỉ có thể đếm tới mấy ngàn kiếm, mà trên thực tế, ở trong phút chốc, Chiến Tranh Ma Ngẫu chém ra lên trên vạn kiếm!

Ngạo Thiên Kiếm, vị này đấu khí Võ Giả trung đế vương, thậm chí ngay cả đám cú di ngôn cũng không kịp nói, đã bị Chiến Tranh Ma Ngẫu trực tiếp chém thành cặn!

Đó cũng là Chiến Tranh Ma Ngẫu tức giận, lần trước lại để hắn chạy mất, đối với Chiến Tranh Ma Ngẫu mà nói, đây quả thực là không thể tha thứ sai lầm.

Hôm nay cuối cùng tìm được hắn, tuyệt đối không có khả năng nữa bỏ qua cho.

Chiến Tranh Ma Ngẫu chém giết Ngạo Thiên Kiếm sau, hóa thành một đạo tử quang, bắn vào Đăng Phi mi tâm trong.

Cả quá trình, nhanh đến bất khả tư nghị, cũng chỉ có tu vi đạt tới Vương cấp, mới có thể miễn cưỡng nhìn thấy vẻ tử sắc quang mang, không được Vương cấp, căn bản không biết chuyện gì xảy ra.

Bởi vì vừa mới kia cơ hồ phải người ánh mắt chọc mù điện
võng, từa đủ để cho cơ hồ mọi người tìm lòng không đậu
nhắm lại hai mắt.

Đằng Phi cảm giác thân thể một trận suy yếu, vội vàng từ
không trung phiêu rơi xuống, trong lòng nhin không được cười
khô, nghĩ: lần này nếu như không phải sợ Ngạo Thiên Kiếm
chạy trốn, nói gì cũng sẽ không để Chiến Tranh Ma Ngẫu xuất
chiến.

Loại này hiện tượng, có vẫn nương theo lấy hấn, cho đến khi
tu vi của hấn cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu ngang hàng, loại này
suy yếu cảm mới có thể hoàn toàn biến mất.

Bên kia một chúng Vũ Nhân tộc tộc nhân này có tất cả đều sợ
cháng váng, ngây người như phỗng đứng ở nơi đó, cơ hồ mất
đi suy tư năng lực.

Ai có thể nghĩ, không ai bì nổi Đại Tế Ti, lại bị người một
chiêu từa cho chết ngay lập tức!

Còn muốn nghĩ Đại Tế Ti từng uy phong, cơ hồ sở hữu Vũ
Nhân tộc tộc nhân, nhất là những thứ kia chân chính được
chứng kiến Đại Tế Ti uy lực trường lão, lúc này đều có loại
muốn ngắt đi vọng động.

Đồng thời, không ít tâm tư lung lay Vũ Nhân tộc tộc nhân,
nhin về phía Vũ Lan tử muội mảo ánh mắt, đã hoàn toàn thay
đổi, trở nên tràn đầy kính sợ!

Vũ Lan Vô Lệ khẽ nhếch miệng, bất khả tư nghị nhin Đằng
Phi, bên kia Vũ Lan Vô Thương cùng Vũ Lan Vô Danh nhin
về phía Đằng Phi trong ánh mắt, cũng tràn đầy kính sợ cùng
rung động!

Quá mãnh liệt!

Quá cường đại!

Con mẹ nó quá lợi hại!

Đây là người sao?

Vũ Lan Vô Lệ có loại muốn chửi má nó vọng động, hấn hoàn
toàn bị rung động đến rồi, thậm chí không thể tin được Đại Tế
Ti đã chết, phảng phất có loại “Hạnh phúc tới quá đột nhiên”
cảm giác.

Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt hai người, nếu so với những người khác phản ứng được nhanh hơn một số, ở Đằng Phi đánh chết Đại Tế Ti trong nháy mắt, hai tỷ muội cũng đã vọt tới Vũ Lan Hiên Viên bên cạnh.

Quả bất kỳ nhiên, Vũ Lan Hiên Viên ở một đám tâm phúc chờ, nghĩ muốn chạy trốn!

Những thứ này tâm phúc, năm đó phần lớn tham dự quá đời với Vũ Lan tỷ muội đuổi giết, cừu nhân gặp nhau, hết sức ngấm nghĩa, song phương cũng không có gì hay nói, trực tiếp đánh.

Vũ Lan Hiên Viên bên cạnh tâm phúc, cũng có nhiều cái tiến nhập thánh cấp trình độ, tiếc rằng Vũ Lan tỷ muội trong tay kiềm giữ thánh khí, hơn nữa thi triển ra tới đấu kỹ, tất cả đều là Vị Ương Minh Minh, Liễu Thiên Hà cùng Cơ Tử Vân nhóm người chỉ điểm trôi qua, so sánh với Vũ Nhân tộc tộc nhân tu luyện đấu kỹ, không biết cao minh ra gấp bao nhiêu lần đi.

Song phương này một giao thủ, cao thấp lập phán!
Bên kia Vũ Lan Vô Lệ nhóm người lấy lại tinh thần, lớn tiếng chào hỏi Vũ Nhân tộc người, trợ giúp công chúa, lật đổ Vũ Lan Hiên Viên!

Lúc này Vũ Nhân tộc cái kia những tâm hướng Vũ Lan Tử Huyền tỷ muội tộc nhân mới biết được, Vũ Lan Vô Lệ Vũ Lan Vô Thương cùng Vũ Lan Vô Danh ba người cũng không có bán đứng công chúa, mà là phối hợp công chúa thiết kế Vũ Lan Hiên Viên cùng Đại Tế Ti!
“Chết!”

Theo Vũ Lan Thiên Nguyệt một tiếng quát, Vũ Lan Hiên Viên bên cạnh một cái thánh cấp Võ Giả cái trán bị Bích Lạc cung ngưng kết ra quang tiễn cho bắn thủng, bị mất mạng tại chỗ!
Bên kia Vũ Lan Tử Huyền trong tay thánh khí bảo kiếm quang tung hoành, đem một cái Vũ Lan Hiên Viên tâm phúc đỉnh đầu chém rụng, máu tươi ngất trời bay lên!

Vũ Lan Tử Huyền lớn tiếng quát: “Bọn người còn muốn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại đến kịp thời? Ném binh khí, quỳ xuống đất không giết!”

Chỉ trong chớp mắt, Vũ Lan Hiên Viên bên cạnh tâm phúc đã bị hai tử muội giết ba bốn, mắt thấy những thứ kia tâm hướng hai vị công chúa Vũ Nhân tộc tộc nhân rồi rít vây quanh, còn sống Vũ Lan Hiên Viên tâm phúc của hai mặt nhìn nhau, cũng biết đại thế đã mất.

Lúc này, Vũ Lan Tử Huyền lần nữa cao giọng quát lên: “Bọn ngươi Phóng Hạ binh khí, ta bảo đảm không giết các ngươi, sau cũng không truy cứu ngươi cùng người nhà ngươi trách nhiệm!”

“Công Chúa Điện Hạ, chúng ta nguyện ý đầu hàng!” Mấy người tâm trí không kiên định Vũ Nhân nhin không được ném binh khí trong tay, quỳ xuống đất đầu hàng.

Vũ Lan Hiên Viên mất máu rất nhiều, sắc mặt trắng bệch, cả người trở nên cực kỳ suy yếu, thấy thế nhin không được giận dữ hét: “Đem đầu hàng cũng giết cho ta! Ai dám đầu hàng, lão mẫu giết chết cả nhà của hắn!”

Vũ Lan Hiên Viên những năm này ở cả Vũ Nhân tộc xây dựng ảnh hưởng sâu hâu, hắn như vậy một rỗng, có chút chưa quyết định tâm phúc thủ hạ, nhất thời tinh thần chấn động, nhin về phía đã quỳ xuống đất cầu xin tha thứ cùng tộc, nhin không được dủ tợn, huy động trong tay binh khí chém giết đi qua.

Sưu sưu sưu!

Mấy đạo quang mang, trong nháy mắt xuyên những người này thân thể!

Vũ Lan Thiên Nguyệt mang theo Bích Lạc cung, lạnh lùng nói: “Không biết sống chết, còn dám phản kháng!”

Vũ Lan Hiên Viên nhin không được la lớn: “Ai giết các nàng tử muội, ta liền đem vương vị nhường ngôi cho hắn!”

Lời này vừa ra, vốn là tiếng động lớn rầm rĩ Vũ Nhân tộc nhân đàn nhất thời trở nên an tĩnh lại, mọi người hai mặt nhìn nhau, có mấy người quyền cao chức trọng trưởng lão, hô hấp trở nên dồn dập lên.

Vũ Lan Hiên Viên thấy thế, tiếp theo kích động nói: “Ta hai cánh đã bị chém rụng, đời này kiếp này, không bao giờ ...! nữa có thể trở thành Vũ Nhân tộc tộc nhân, nhưng của ta nội tình vẫn còn , các ngươi ai giúp ta giết này hai người tiểu **, ta

liền ủng hộ ai đi lên vương vị! Như có nuốt lời, linh hồn đòi đòi kiếp kiếp không được an bình!”

Đối với Vũ Nhân tộc mà nói, loại này lời thề, đã là rất nặng.

Mấy người Vũ Nhân tộc quyền cao chức trọng trưởng lão, lẫn trong lúc cũng ở nơi đó do dự mà, cũng có lão luyện thành thực, nhìn hai vị công chúa trong tay thánh khí, không dám sinh ra cái loại này ý niệm trong đầu.

Tham độc loại vật này, chỉ cần cả đi ra, sẽ càng trưởng thành càng lớn, rất khó giết chết.

Lúc này, đám người ngoài bỗng nhiên truyền đến xì một tiếng cười khế, sở hữu Vũ Nhân đều là sửng sốt, mấy cái vừa mới sinh ra tham độc trưởng lão tất cả đều mỉm cười nói run run, bọn họ chợt nhớ tới, còn nữa nhất tôn đại thần ở chỗ này, ngay cả Đại Tế Ti cũng không phải là đối thủ của hắn.

Mà tôn đại thần, là ủng hộ Vũ Lan tử muội!

“Hừ, Vũ Lan Hiên Viên, chết đã đến nơi, ngươi còn dám hồ ngôn loạn ngữ, ta Vũ Lan Hiên Quang nhất mạch, thời đại trung lương, làm sao có thể bị ngươi chọn lựa gậy, lên cho ta, đem phản tặc Vũ Lan Hiên Viên bắt lại!” Một cái trưởng lão dẫn đầu tỏ thái độ, đoạt ở tại mọi người phía trước.

Hắn mồm mẹ kiếp.

.

.

Cái này chết tiệt lão già kia!

Trong nháy mắt, có nhiều cái Vũ Nhân tộc trưởng lão trong lòng chửi ầm lên, bất quá trong lòng mắng thuộc về mắng, nhưng ngoài miệng tất cả đều lớn tiếng tỏ thái độ, cho biết tuyệt đối sẽ trung với công chúa, trung với Vũ Nhân tộc tiên vương.

Vũ Lan Hiên Viên lúc này đã muốn biết mồm, đại thế đã mất,

mắt lộ ra điên cuồng vẻ, sắc mặt dữ tợn hạ lệnh giết đi ra ngoài.

Loại khi này, giết một người đủ, giết hai người buôn bán một cái đi, Vũ Lan Hiên Viên không phải là cái loại này làm bọn thủ hạ suy nghĩ thật là tốt người, loại khi này, hắn đâu có lo lắng bọn họ chết sống?

Đằng Phi vẻ mặt trào phúng nhìn mấy cái Vũ Nhân tộc trưởng lão, trong lòng cười lạnh, nếu không phải nghĩ cho Vũ Lan tử muội một cái đầy đủ Vũ Nhân tộc, vừa mới tụt ra tay giết mấy cái sinh ra dị tâm lão già kia.

Hắn hiện tại mặc dù suy yếu, nhưng muốn giết mấy người thánh cấp trình độ vũ nhân tộc trưởng lão, hay là không có vấn đề gì.

Chỉ tiếc, hắn một tiếng cười khê, để những thứ này sinh ra tham vọng người nhất thời cảnh tỉnh lại, làm ra chính xác lựa chọn.

Đằng Phi dày ý ở trên tường, nhìn cùng Vũ Lan Hiên Viên nhóm người chém giết thành một đoàn Vũ Nhân tộc nhân, thầm nghĩ trong lòng: chỉ mong các người có thể vẫn như vậy, nếu không, ta không để ý thế Vũ Lan tử muội diệt trừ các người, thật sự không để ý!

Vũ Lan Hiên Viên bên cạnh tâm phúc mặc dù cũng rất cường hãn, nhưng quả bất địch chúng, cũng không lâu lắm, tụt rồi rít bị chém lật trên mặt đất, vũ mao bay loạn, máu tươi giàn giụa, chỉ còn lại có Vũ Lan Hiên Viên mình một cái quang can tư lệnh.

Vũ Lan Hiên Viên một trong ánh mắt bắn mao ra oán độc quang mang, thân thể tựa vào bị thánh khí Bích Lạc cung nổ nát tường đồ thượng, kịch liệt thở hào hển.

“Vũ Lan Hiên Viên, chuyện cho tới bây giờ, người còn có cái gì hảo thuyết?” Vũ Lan Tử Huyền một đôi mắt sáng, bắn mao ra trong trẻo lạnh lùng tia sáng, nhìn chăm chú vào Vũ Lan Hiên Viên.

“Hắc hắc, ta là các người thân thúc thúc, các người chẳng lẽ muốn thí giết thúc phụ không được ?” Vũ Lan Hiên Viên nhếch miệng cười, một bộ không cần bộ dạng, trong lòng nhưng thật ra khẩn trương được muốn chết, đây là cuối cùng đánh cược một lần, thắng, hắn có lẽ có thể nhặt cái mạng, thâu, kia tự chỉ có một con đường chết.

Vũ Lan Hiên Viên hay là tại đánh cuộc, đánh cuộc Vũ Lan Tử Huyền cái này thiện lương cháu gái, không đành lòng giết hắn!
“Lão tặc, vẫn muốn gạt người sao?” Ngay khi Vũ Lan Tử Huyền do dự thời điểm, Vũ Lan Thiên Nguyệt lãnh quát một tiếng, cắn răng một cái, đưa tay kéo ra Bích Lạc cung, cung kéo đầy tháng, một đạo quang mang ngưng kết thành một mũi tên mũi tên, mang theo vô tận hận ý, xuyên thủng hư không, bắn về phía Vũ Lan Hiên Viên: “Đi chết đi sao!”
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 403: Chạy Trốn!

>

Phốc!

Tia sáng xuyên thủng Vũ Lan Hiên Viên ót, kia bôi nụ cười, cương ở khóe miệng, một vòi máu tươi, chậm rãi chảy xuôi đi ra.

.

.

Vũ Lan Hiên Viên đôi, dần dần mất đi thần thái, phác thông một tiếng, té trên mặt đất.

Đằng Phi nhìn như cũ cầm Bích Lạc Cung, đứng ở nơi đó không nhúc nhích Vũ Lan Thiên Nguyệt, khóe miệng nhẹ nhàng kéo kéo, lộ ra vẻ mỉm cười.

“Vũ Lan Hiên Viên đền tội, Vũ Nhân Tộc không thể một ngày vô chủ, mời Đại công chúa lên ngôi!” Vũ Nhân Tộc trưởng lão Vũ lan hiên quang trong lúc bất chợt cao giọng hô to.

Những khác Vũ Nhân Tộc trưởng lão nhất tề liếc mắt, cũng ở trong lòng cuồng mắng: con mẹ nó, cái này lão bất tử, lại bị hấn cướp được phía trước đi, xem ra, cái này Vũ Nhân Tộc Đại trưởng lão vị trí, cũng là không phải là hấn mạc chúc, thật là thật là quá đáng!

“Mời Đại công chúa lên ngôi!”

“Mời Đại công chúa lên ngôi!”

Một chúng Vũ Nhân Tộc trưởng lão, cùng Vũ Nhân Tộc tộc nhân cùng nhau, cùng kêu lên hô to lên.

Vũ Lan Tử Huyền ngẩng đầu, sóng mắt lưu chuyển, ánh mắt

quảng hướng bên kia lười biếng tựa vào trên tường Đằng Phi.

Đằng Phi mỉm cười nhìn Vũ Lan Tử Huyền, nhẹ nhẹ gật gật đầu.

Vũ Lan Tử Huyền trong lòng chảy qua một tia dòng nước ấm, trong lòng âm thầm thề: công tử, vô luận tương lai sẽ như thế nào, Tử Huyền nhất định sẽ kiên trì như một đứng ở bên cạnh của ngươi, cho dù.

.

.

Ngươi đứng ở thế giới này nhất diện phong nơi, ở thế giới này một cái góc nhỏ, như cũ có có một người Vũ Nhân Tộc tiểu cô nương, ở yên lặng vì chúc phúc!

Nhớ, Vũ Lan Tử Huyền cao cao giơ tay lên, trong tay, là kia mai tượng trưng cho Vũ Nhân Tộc vương quyền ngọc tỷ.

Vũ Nhân Tộc sở hữu tộc nhân, bao gồm những trưởng lão kia, đang cảm thấy kia mai ngọc tỷ sau, rồi rít quỳ rạp xuống đất.

“Gặp qua vương thượng!”

.

.

“Ngươi.

.

.

Muốn đi sao?”

Hoang vu ruột dê trên đường nhỏ, Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt ngưng mắt nhìn chăm chú vào Đằng Phi, Vũ Lan Tử Huyền sâu kín nói: “Đến lúc nào có thể gặp lại

được người?”

Vũ Lan Thiên Nguyệt cũng mất đi ngày xưa hoạt bát, hàm răng cắn môi dưới, trong con ngươi hàm chứa tình ý dạt dào, không nói một lời nhìn Đẳng Phi.

“Ha hả, không cần như vậy thương cảm, ta cũng không phải là một không trở về.” Đẳng Phi cười nhẹ, đem Vũ Lan Tử Huyền thùy ở khuôn mặt nhất luật tóc rối bởi dùng nửa nàng tai sau khi.

Vũ Lan Tử Huyền trắng nõn như ngọc trên mặt, bay lên vẻ đỏ ửng.

“Vũ Nhân Tộc trải qua kiếp này khó khăn, mặc dù không có suy giảm tới căn bản, nhưng lòng người sẽ có di động, làm Vũ Nhân Tộc Vương, nhiệm vụ của người rất nặng.” Đẳng Phi vừa nói, quay đầu nhìn về phía Vũ Lan Thiên Nguyệt: “Tiểu Nguyệt, người cũng muốn hết sức giúp tỷ tỷ của người, ngày sau, ta nếu là thành lập thế lực, trả lại trông cậy vào các người hỗ trợ đi.”

“Thật sự? Người.

.

.

Muốn xây thế lực của chính mình?” Vũ Lan Thiên Nguyệt trên mặt lộ ra vui mừng, nhìn Đẳng Phi.

Vũ Lan Tử Huyền cũng là vẻ mặt mong được nhìn Đẳng Phi.

Đẳng Phi gật đầu, nói: “Là a, hôm nay ngũ vực quy nhất, hỗn loạn nổi lên bốn phía, muốn ở trong loạn thế sống còn, làm như đề điều đến đóng cửa không ra, làm như.

.

.

Chính là có được chúc tại sự cường đại của mình thế lực, đề

mọi người, cũng không dám tìm phiền toái của người!”
Đằng Phi vừa nói, than nhẹ một tiếng: “Ta liền coi là nghĩ đề điều còn sống, cũng sẽ có người không muốn, không chỉ như thế, bọn họ còn có thể trăm phương ngàn kế đánh bên cạnh ta người nhà bằng hữu chủ ý, có ngàn ngày làm tặc, nhưng không có ngàn ngày đề phòng cướp đích đạo lý, cho nên.

.

.

Ta chỉ có thành lập lên một cái thế lực cường đại, để mọi người, nghe được tên của chúng ta mao, cũng cảm giác được sợ hãi, dám giết bên cạnh ta một người, ta liền giết hẳn mười người!”
Đằng Phi một phen, nói xong như đinh chém sắt, cũng là qua nhiều năm như vậy, lần đầu tiên biểu hiện ra như thế mãnh liệt quyết tâm!
Anh hùng xuất hiện, làm như là thời thế tạo anh hùng, làm như là anh hùng tạo thời thế.

Đằng Phi trời sanh tính cách tương đối mệt mỏi, nếu như không phải là cái này loạn thế, nếu như Vĩnh Hằng Chi Chủ cửu thế luân hồi không có ứng với ở trên người hắn, nếu như không có Chiến Tranh Ma Ngẫu cùng Thiên Đạo 50 Đầu Mạch Đại Pháp.

.

.

Nếu như, không có những thứ này nếu như lời nói, Đằng Phi là tuyệt đối sẽ không sinh ra loại này ý niệm trong đầu.

Một bước này, chỉ cần bước ra, sẽ không có thể quay đầu lại, Đằng Phi cũng chắc chắn đi lên một cái cùng thiên hạ là địch đường.

“Thật tốt quá! Ta liền thích loại ngày này!” Vũ Lan Thiên Nguyệt nhảy dựng lên, giắt Đằng Phi trên cổ, dùng sức ở Đằng

Phi mặt thượng hôn một cái, sau đó đỏ mặt thật xa chạy đi, rất xa truyền đến một câu nói: “Ta sẽ cố gắng tu luyện, người cũng không cho quên ta!”

Đằng Phi cùng Vũ Lan Tử Huyền hai người nhìn nhau cười một tiếng, theo sau trầm mặc một hồi, Đằng Phi nói: “Tốt lắm, ta đi.”
“Là chuẩn bị đi trước tìm lục tiểu thư sao?” Vũ Lan Tử Huyền đột nhiên hỏi.

Đằng Phi sửng sốt một chút, nhưng ngay sau đó gật đầu: “Là a, các nàng ngày đó bị mang lên Thần Vực Đảo, ta lúc ấy cũng không đủ năng lực cùng Thần Vực Đảo chống lại, hôm nay thể đạo hỗn loạn, ta không yên lòng các nàng, gần đây một thời gian gần, cũng là có chút tâm thần không yên cảm giác, ta muốn đi tìm các nàng.”

“Kia, một mình người cẩn thận một chút.” Vũ Lan Tử Huyền vừa nói, lấy hết dũng khí, tiến tới Đằng Phi trước mặt, đỏ mặt, ở Đằng Phi trên môi nhẹ nhàng vừa hôn: “Ta sẽ vẫn ủng hộ người.”

Đằng Phi vươn tay, ôm lấy Vũ Lan Tử Huyền, ở nàng mềm mại vũ mao thượng nhẹ nhàng vuốt ve mấy cái, Vũ Lan Tử Huyền mặt như anh nhuộm.

Vỗ vỗ Vũ Lan Tử Huyền vác, Đằng Phi không nói thêm gì nữa, xoay người, một người lên đường.

Vũ Lan Tử Huyền nhìn Đằng Phi thân hình biến mất ở trong không khí, ngây người một lúc lâu, buồn bã nhược thất.

.

.

“Mẹ kiếp, Lão Tổ ta cho tới bây giờ cũng chưa có chạt vật như vậy quá! Chưa từng có! Bọn này chết tiệt thằng nhóc, các người cũng cho Lão Tổ ta đang chờ, một ngày nào đó, Lão Tổ ta sẽ đem bọn người rút gân nhổ ra cốt, nghiền xương thành tro!” Thanh Long Lão Tổ sau lưng đeo Lăng Thi Thi, trong

miệng toái Toái Niệm lằm bằm, hai cái lông mi cơ hồ nhanh tiến tới cùng nhau, nghiêng răng nghiêng lợi: “Đáng chết đáng chết đáng chết đáng chết!”

“Thanh Long, thả ta.

.

.

Thả ta đi xuống.

.

.

Khác, khác để ý đến, như vậy.

.

.

Chúng ta.

.

.

Chúng ta cũng sẽ chết.” Lăng Thi Thi cả người trạng thái cực kém, mạnh chống mới không có bất tỉnh đi qua, thân thể của nàng, bị Thanh Long Lão Tổ dùng bố trí mang trôi ở trên người của nó, nếu không, thời điểm đối địch, có Đằng không ra tay.

“Tiểu nha đầu, ngươi không cần nói nữa, ngủ đi, một giấc tỉnh tới sẽ tốt, thanh Long gia gia cho thề, ngươi tuyệt không có việc gì!” Thanh Long Lão Tổ lúc này đã khôi phục vốn là hình dạng, hai cái lông mày dài, đầu đầy tóc trắng, nhìn qua giống như là hiền lành lão gia gia.

Bởi vì nếu không phải khôi phục đến dạng như vậy, Lăng Thi

Thì nói gì cũng không chịu để nó đeo, Thanh Long thật sự bất đắc dĩ, mới khôi phục nó vốn là bộ dáng, sau đó nói cho Lăng Thi Thi, nó đã mấy ngàn tuổi, làm gia gia của nàng gia gia gia gia gia cũng vậy là đủ rồi, Lăng Thi Thi lúc này mới chịu để nó đeo.

Hai người đoạn đường này gặp phải đuổi giết phi thường hung ác, nếu không phải đối phương muốn sống Lăng Thi Thi, sợ rằng hai người cũng chống đỡ không được lúc này.

Bất quá gần đây hai ngày qua, đối phương tựa hồ đã mất đi kiên nhẫn, không muốn tại như vậy tiếp tục truy kích đi xuống, mỗi lần xuất thủ, cũng sẽ càng thêm tàn nhẫn, thoát nhìn, những thứ này Thần Vực Đảo các cường giả, đã không muốn muốn tiếp tục lưu người sống.

Có lẽ bọn họ xem ra, một ...!khác đường truy binh, nhất định có thể bắt dừng Lục Tử Lăng, chỉ cần có một cái người sống, sẽ không sợ dẫn không đến Đẳng Phi, Thanh Long Lão Tổ tron không nương tay, mỗi lần cũng sẽ để nó may mắn chạy trốn, hơn nữa còn sẽ một hai huynh đệ bị thương đến, mấy ngày trong thời gian, đối phương tám người đã có bốn người bị thương, không thể tiếp tục đuổi theo.

Vốn là tám cái Thần Vực đảo cường giả, chỉ còn lại có bốn người, cho nên, đối phương đã không chuẩn bị tiếp tục chơi mèo vờn chuột trò chơi, bắt đầu liên tiếp ra sát chiêu.

Nếu như Thanh Long Lão Tổ không có bị thương lời nói, căn bản sẽ không đem đối phương bốn người không coi vào đâu, cho dù không thể nói đối phương hoàn toàn tiêu diệt hết, nhưng ít ra, giết chết một hai hay là không thành vấn đề.

Đáng tiếc chính là, Thanh Long ở che chở Lăng Thi Thi chạy trốn trong quá trình, bị đối phương tám người điên phong Vương giả đuổi giết, trong đó có hai người liều mạng bản thân trọng thương, cũng muốn bị thương nặng Thanh Long, Thanh Long vì vậy bị thương, mặc dù không nguy hiểm đến tánh mạng, nhưng không còn nữa điên phong cảnh giới cường hãn, lại thêm mấy ngày liên tiếp chạy trốn, thể lực cũng tiêu hao

được không sai biệt lắm.

Cho tới bây giờ chỉ có thể miễn cưỡng chống, mang theo Lăng Thi Thi chạy trốn.

Lăng Thi Thi hỗn loạn, nghe thấy Thanh Long Lão Tổ lời nói, khóe mắt nhịn không được chảy xuống một giọt nước mắt, nàng rất rõ ràng, vị này siêu cấp ma thú lão gia gia nếu như không phải vì mang bản thân rời đi, căn bản sẽ không bị thương, cũng sẽ không chết vật như vậy.

Mặc dù biết Thanh Long làm những thứ này, mao chủ yếu là bởi vì Đẳng Phi, nhưng Lăng Thi Thi hay là cảm thấy rất đau lòng.

Thanh Long thần thức vô cùng nhạy cảm, tự nhiên biết sau lưng tiểu cô nương này khóc, nhịn không được một trận vò đầu, trong lòng tự nhủ: loài người tâm tư cũng đã đủ phức tạp, vĩ đại cơ trí thông minh uyên bác.

.

.

Lão Tổ ta, cũng khó khăn bằng nhìn thấu lòng của bọn họ, song, loài người cô gái tâm tư, càng thêm phức tạp.

.

.

Ngươi không biết rằng các nàng đến lúc nào có khóc, đến lúc nào có cười, cũng không biết các nàng tại sao khóc, thì tại sao cười.

.

.

“Đừng khóc a, tiểu cô nương, không phải sợ, cái kia, thanh Long gia gia nói cho người biết, chúng ta bây giờ, còn có một ngàn hơn dặm, đi ra Âm Nguyệt Cẩm Địa, cái kia, Âm Nguyệt Cẩm Địa người biết sao? Ở trong đó còn nữa Thiên Lang gia gia cùng A Tử.

.

.

Ách, a Tử tỷ tỷ.

Bọn họ có trợ giúp chúng ta!” Thanh Long Lão Tổ vốn là muốn nói A Tử nãi nãi tới, bất quá sợ cái kia con rắn nhỏ đã biết rồi cùng bản thân liều mạng, chỉ có thể tạm thời đổi lời nói.

Đối với một con ma thú mà nói, Thanh Long thông minh cùng lịch duyệt, đã tuyệt đối được xưng tụng.

.

.

Là một con yêu nghiệt.

“Ta, ta không sợ, thật sự không sợ!” Lăng Thi Thi ngưỡng mặt lên, lệ quang dịu dàng trung, lộ ra mấy phần nụ cười.

“Hôm nay nhất định phải đuổi theo bọn họ, chết tiệt! Cái kia Âm Nguyệt Thiên, trực tiếp giết, cái kia Lăng Thi Thi, tận lực không giết.” Một cái Thần Vực đảo điên phong Vương giả, trong rừng thâm nhất cước thiền nhất cước đuổi theo Thanh Long Lão Tổ lưu lại dấu chân, nghiêng răng nghiêng lợi thề thề.

Hắn một thân tu vi, đã đến gần vô hạn Chuẩn Đế, chỉ là không có hy vọng đột phá đến một ít tầng, nhưng một thân thực lực chi thâm hậu, cho dù cùng Cơ Tử Vân như vậy Chuẩn Đế chống lại, cũng sẽ không rơi quá nhiều hạ phong, cũng chính là bởi vì như thế, Thanh Long Lão Tổ mới có thể ăn nhiều như

vậy thiệt thòi.

“Không sai, cái kia Âm Nguyệt Thiên, quả thực quá giao hoạt, âm hiểm hèn hạ vô sỉ hạ lưu đồ, đuổi theo nhất định phải trực tiếp giết hắn rồi!” Một cái Thần Vực Đảo điên phong Vương giả đồng dạng đối với Thanh Long hận được hàm răng ngứa.

“Yên tâm, hôm nay, nhất định là có thể đuổi theo bọn họ! Cái này chết tiệt đồ, hắn muốn chạy trở lại Âm Nguyệt Cẩm Địa, chúng ta lại có thể nào như hắn nguyện?” Tu vi đến gần Chuẩn Đế Thần Vực Đảo điên phong Vương giả từ trong lòng ngực lấy ra một lọ đan dược, cẩn thận đổ ra bốn viên, mỗi người phân ra một viên, cắn răng nói: “Ăn đi, chúng ta hôm nay nhất định phải đạt tới mục đích!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 404: Như Trước Cường Hãn!

>

Convert by:

ZajMaster

“Ông t...r...ờ...i...! Cái này.

.

.

Đây là Bạo Khí Đan?” Thần Vực Đảo đi ra võ giả, từng cái kiến thức bất phàm, tại lão giả kia đổ ra đan dược thời điểm, nguyên một đám tất cả đều mở to hai mắt nhìn, lộ ra nóng bỏng hào quang.

Đổ ra đan dược lão giả cười nhạt một tiếng, trong mắt hiện lên một vòng vẻ ngạo nhiên, nhẹ gật đầu: “Đang không có Thiên Thánh Thạch Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch đích niên đại, Bạo Khí Đan.

.

.

Có lẽ xem như tốt nhất đan dược!”

“Coi như là hiện tại, Bạo Khí Đan cũng là tốt nhất đan dược!”

Một cái Thần Vực Đảo đỉnh phong vương giả trình trọng tiếp nhận viên thuốc này, nhìn xem đưa cho hắn lão giả, tự đáy lòng nói: “Lúc này đây, sau khi trở về, thiên bình (cân tiểu ly) tử sư huynh ứng với cư công đầu!”

Lão giả cười nhạt một tiếng, nói ra: “Đều phục dụng a, đan

được này ta giữ rất nhiều năm, một mực không nỡ bỏ dùng, không nghĩ tới bị hai cái thể tục đến người trẻ tuổi bức cho được lấy ra sử dụng, ai, coi như là xài cho đúng tác dụng.”

Nói qua, mấy người nhao nhao ăn vào Bạo Khí Đan, lập tức, từng sợi nhiệt khí, theo trên người mấy người phát ra, thương thể trên người cùng trên mặt vẻ mặt mỗi, đều bằng tốc độ kinh người tại hạ thấp.

Bạo Khí Đan, danh như ý nghĩa, chính là dùng bạo tạc nổ tung giống như trạng thái, tăng trưởng Đấu Khí, nhưng lại không có bất kỳ mặt trái tác dụng.

Bạo Khí Đan luyện chế cũng không phức tạp, nhưng cấu thành nó vài loại dược liệu, lại rất khó tìm kiếm, hơn nữa vài loại thuốc chủ yếu, đều cực kỳ trân quý, cho dù Thần Vực Đảo loại này thể lực cường đại, đều muốn dùng Đấu Tinh mua, đều cảm thấy đau đầu!

Bởi vậy, Bạo Khí Đan một mực liền được xưng là là võ giả điều thứ hai mệnh, lời này cũng không phải khoa trương, thử nghĩ thoáng một phát, hai người quyết chiến, tất cả đều chiến đấu đến sức cùng lực kiệt thời điểm, một cái trong đó móc ra một hạt Bạo Khí Đan, trong cơ thể Đấu Khí lập tức khôi phục lại đỉnh phong trạng thái, chẳng phải là muốn như thế nào hành hạ đối phương liền như thế nào hành hạ?

Bốn người tại trong thời gian ngắn, tất cả đều khôi phục lại đỉnh phong thời điểm trạng thái, liếc mắt nhìn nhau, lập tức biến mất tại nguyên chỗ, hướng phía Thanh Long đảo tẩu phương hướng, bay vút mà đi.

“Tiểu nha đầu, còn có ba trăm dặm, chúng ta rốt cục có thể thoát khỏi đám kia đúng là âm hồn bất tán khôn kiếp rồi!” Thanh Long lão tổ cắn răng, cùng Lăng Thi Thi nói ra.

“Ha ha ha ha, Âm Nguyệt Thiên, nhìn ngươi lúc này còn chạy chỗ nào!”

Ngoài mấy chục dặm trên bầu trời, đột nhiên truyền đến một tiếng cuồng tiếu, thanh âm kia trong tràn đầy nhìn có chút hả hê, như thế nào nghe đều giống như đang phát tiết.

Thanh Long lão tổ lúc này sững sờ, khóe miệng kịch liệt co quắp, nhin không được mắg: “Móa nó, làm sao có thể? Đám này khôn kiếp cùng ta giống nhau, mệt mỏi cùng một con chó tựa như, làm sao có thể trong lúc đó trở nên sinh khí dồi dào giống như?”

Lăng Thi Thi lúc này thời điểm nhin không được nói ra:

“Người đi nhanh đi, bọn hấn chủ yếu là muốn bắt ta, không sẽ trực tiếp giết ta đây, người bây giờ đi, còn kịp.

.

.”

“Tiểu cô nương, không kịp á.

.

.” Thanh Long lão tổ thở dài một tiếng, đứng tại nguyên chỗ, cời bỏ trên người cột Lăng Thi Thi vải bố mang, đem Lăng Thi Thi đặt ở dưới một thân cây, sau đó quay người lại, nhìn xem từ trên trời giáng xuống bốn cái Thần Vực Đảo đỉnh phong vương giả, Thanh Long lão tổ trên mặt, lộ ra một vòng ngạo nghễ đáng tươi cười.

Thời khắc sinh tử, lúc nầy lộ ra bản sắc, Thanh Long lão tổ theo sinh ra ngày đó trở đi, chính là một cái kiêu ngạo xà, chưa bao giờ trước bất kỳ ai hoặc là ma thú thấp quá mức, cho dù là năm đó nó từng đi theo:tùy từng qua Lôi Minh Đại Đế, ở đằng kia tôn đại năng trước mặt, Thanh Long đều chưa bao giờ thấp qua nó kiêu ngạo đầu lâu, chớ nói chi là, trước mắt cái này mấy cái Thần Vực Đảo đỉnh phong vương giả.

Tại Thanh Long lão tổ trong mắt, đối (với) mấy người này đánh giá, cũng chỉ có ba chữ: tính là cái đéch ấy!

Chẳng biết tại sao, cái này bốn cái trạng thái khôi phục lại tốt nhất Thần Vực Đảo cường giả, đối mặt Thanh Long lão tổ thời điểm, trong nội tâm đều bay lên một cỗ không hiểu thấu cảm giác sợ hãi, phảng phất bọn hấn đối mặt, không phải một cái sức cùng lực kiệt khí huyết suy bại người, mà là một pho tượng không cách nào chiến thắng Đại Đế!

Thanh Long lão tổ, năm đó từng độ kiếp, tuy nhiên thất bại,

nhưng trên thực tế, tâm cảnh của hắn, đã ban đầu dòm Đại Đế biên giới, trải qua nhiều năm như vậy không ngừng tu luyện, Thanh Long lão tổ thần hồn chi lực trở nên cường đại, cho tới bây giờ, đã sớm đạt tới Đại Đế cảnh giới.

Chớ nói chi là nhục thể của nó, chính là đế vương chồn tía thân thể, bản thân cũng đã đạt tới Đại Đế cảnh giới! Có thể nói, Thanh Long lão tổ chỉ cần Đấu Khí cảnh giới tích lũy đến Đại Đế cấp độ, như vậy, hắn đem không có bất kỳ bình cảnh đây, trở thành một tôn Đại Đế!

Thần Vực Đảo bên này bốn người chính giữa thực lực mạnh nhất thiên bình (cân tiểu ly) tử, cau mày nhìn xem Thanh Long lão tổ, lạnh lùng hỏi: “Ám Nguyệt Thiên, ngươi như thế nào đột nhiên biến thành cái dạng này rồi hả? Hay (vẫn) là nói, cái này.

.

.

Mới là của ngươi tướng mạo sẵn có?”

“Ám Nguyệt Thiên, ngươi muốn thông qua loại phương thức này đến đào thoát sao? Ha ha ha ha, ngươi uống phí tâm cơ!” Cái khác Thần Vực Đảo đỉnh phong vương giả chỉ vào Thanh Long lão tổ cười ha ha.

“Ngu ngốc.” Thanh Long lão tổ một bên âm thầm khôi phục trong cơ thể Đấu Khí, một bên mặt không biểu tình nhìn thoáng qua vừa mới cuồng tiếu người này.

“Ngươi, ngươi đều sắp chết đến nơi rồi, rõ ràng còn dám mắng ta?” Vừa mới cái kia cuồng tiếu Thần Vực Đảo cường giả giận tím mặt, vốn phục dụng Bạo Khí Đan về sau, một thân khôi phục thực lực đến đỉnh phong trạng thái, mà ngay cả tin tưởng, cũng đi theo bạo rap, căn cứ đánh chó mù đường tâm tính, muốn châm chọc Ám Nguyệt Thiên một phen, muốn nhìn gặp Ám Nguyệt Thiên nơm nớp lo sợ, quỳ xuống đất cầu xin tha thứ bộ dạng.

Lại không nghĩ rằng, tại đối phương trong mắt, chính mình cử động, giống như chỉ có thể thương vớ hài kịch, trực tiếp bị trở thành ngu ngốc rồi.

“Nói nhảm, ngươi không chỉ có là ngu ngốc, hơn nữa ngươi rất ngu ngốc! Ta rõ ràng liền là nói ngươi, ngươi cho rằng ta là nói người khác sao?” Thanh Long lão tổ cười lạnh, sau đó nhìn về phía thiên bình (cân tiểu ly) tử, cười hắc hắc: “Thiên bình (cân tiểu ly) tử tiểu nhi, nói nhiều như vậy nói nhảm làm cái gì? Muốn đánh liền đánh, sinh tử chuyện này, lão tử đem so với các ngươi ra nhiều hơn, đối mặt tử vong, sẽ không một chút nhú mày, đương nhiên, các ngươi chết lời mà nói..., lão tử sẽ rất vui vẻ Tiểu Tiểu.”

“Ngươi hơi quá đáng, Âm Nguyệt Thiên, bất kể thế nào nói, ngươi cũng đã từng là Thần Vực Đảo đệ tử, ta tuy nhiên không là sư phụ của ngươi, nhưng cuối cùng tính toán là trưởng bối của ngươi, ngươi bây giờ cái dạng này, cùng một chỗ du côn lưu manh không có gì khác nhau, bằng bạch ném đi võ giả thể diện.” Thiên bình (cân tiểu ly) tử vẻ mặt chính khí nhìn xem Thanh Long lão tổ, một bên thở dài.

“Ha ha, vốn là ta nghĩ đến ngươi thiên bình (cân tiểu ly) tử xem như nhân vật số má, hôm nay xem ra, ngươi cũng bất quá chỉ như vậy!” Thanh Long lão tổ cười lạnh hai tiếng, sau đó nói: “Các ngươi một đám người, vùng vẫy giành sự sống truy hai tiểu cô nương, chẳng những chưa bắt được, còn không ngừng tổn binh hao tướng, các ngươi đây đều không cảm thấy mất mặt, sau đó đuổi không kịp lão tử, liền khiến cho dùng khôi phục đan dược, được rồi, cái này là tự do của các ngươi, có tốt đan dược, cũng là thực lực một loại, nhưng ngươi ngàn không nên vạn không nên, không nên tại khôi phục thực lực về sau, tại lão tử trước mặt bày làm ra một bộ dáng vẻ đắc ý, phì, cùng ** giống nhau!”

Bên kia Lăng Thi Thi thấy là trợn mắt há hốc mồm đấy, hoàn toàn không nghĩ tới Thanh Long lão tổ còn có như vậy một mặt, ngoại trừ ngang ngược càn rỡ, cái này mồm miệng rõ

ràng cũng không thua cho bất luận kẻ nào, cái này.

.

.

Đây quả thật là một cái ma thú sao?

“Cạc cạc, người nói rất đúng, là ta dối trá rồi, hơn nữa rõ ràng cho người như vậy cả buổi khôi phục thời gian, hiện đang khôi phục như thế nào? Có muốn hay không, ta cho người thêm chút thời gian đâu này?” Thiên bình (cân tiểu ly) tử cười quái dị hai tiếng, sau đó mặt mũi tràn đầy trêu tức biểu lộ, nhìn xem Thanh Long lão tổ.

“Hắc, không cần, các người có can đảm kia cùng ý chí sao?” Thanh Long lão tổ cười lạnh nhìn lên trời bình tử đám người: “Biết rõ các người vì cái gì vĩnh viễn đều không thể tấn thăng đến Đại Đế sao? Bởi vì các người không có một viên Đại Đế chi tâm!”

Thiên bình (cân tiểu ly) tử các loại:đội thân thể người nhin không được khẽ run lên, thần kỳ ai cũng không có phản bác, mà là giữ vững trầm mặc, bởi vì Thanh Long lão tổ nói một điểm sai đều không có!

Chỉ tiếc, bọn hắn hiện tại hiểu được đạo lý này, đã quá muộn, rất nhiều thứ, một khi định hình, đều muốn cải biến, đó là ngàn vạn khó khăn.

“Cho dù người nói có đạo lý, người hôm nay cũng khó thoát khỏi một kiếp, vốn, ta không có ý định giết người đấy, nhưng biểu hiện của người, nói thật, để cho ta cảm nhận được sợ hãi, cho nên, Âm Nguyệt Thiên, người phải chết!” Thiên bình (cân tiểu ly) tử nói qua, toàn thân trong giây lát bộc phát ra một cỗ khí tức cường đại, một chương đánh ra, một cỗ mãnh liệt sóng khí hướng phía Thanh Long lão tổ trực tiếp oanh đi qua.

Phanh!

Thanh Long lão tổ khoát tay, một cỗ càng thêm lực lượng cường đại ngược lại cuốn trở về, trong không khí phát sinh kịch liệt va chạm, âm thanh như tiếng sấm liên tục, kinh thiên động địa.

Thiên bình (cân tiểu ly) tử thân hình không thay đổi, Thanh Long lão tổ lui về phía sau hai bước.

“Ha ha ha, Âm Nguyệt Thiên đã là nỗ lực hết sức, chúng ta không cần cùng hắn nói cái gì đạo nghĩa, cùng tiến lên, trực tiếp đem hắn đánh chết!” Mới vừa rồi bị Thanh Long lão tổ mắng làm ngu ngốc Thần Vực Đảo cường giả nhảy ra đề nghị.

Cái đề nghị này, đã chiếm được hai người khác đồng ý, thiên bình (cân tiểu ly) tử mặc dù không có nói chuyện, nhưng xem ra, cũng chẳng khác gì là ngầm đồng ý rồi.

“Các ngươi.

.

.

Là một đám hèn hạ vô sỉ tiểu nhân!” Lăng Thi Thi tựa ở trên đại thụ, mắt lạnh nhìn bốn cái trạng thái khôi phục lại tốt nhất Thần Vực Đảo cường giả chuẩn bị vây công Thanh Long lão tổ một cái, nhin không được giận dữ mắng mỏ.

“Con nhóc, ngươi biết cái gì, cái thế giới này, người thắng làm vua! Mọi thứ chỉ nhìn kết quả, ai xem qua trình?” Một cái Thần Vực Đảo cường giả nhin không được lên tiếng châm chọc.

“Nha đầu, đừng theo chân bọn họ nói chuyện, sẽ bị lây bệnh thành ngu ngốc.” Thanh Long lão tổ trong cơ thể khí huyết sôi trào, miệng nhưng như cũ vô cùng ác độc, không buông tha người nói.

“Sát!”

Bốn cái Thần Vực Đảo cường giả liếc mắt nhìn nhau, cùng kêu lên gào to, bọn hắn đối (với) Thanh Long lão tổ, đã triệt để động sát tâm, ác độc miệng, tăng thêm nhiều ngày như vậy cho bọn hắn tạo thành cự tổn thất lớn, để cho bọn họ trong

lòng ngực lửa giận thiêu đốt, cho dù có cơ hội bất sống, bọn hần cũng sẽ trực tiếp giết chết!

Rầm rầm rầm phanh!

Bốn đạo khủng bố Đấu Khí, phân biệt theo bốn cái Thần Vực Đảo cường giả trong tay oanh ra, bọn hần ai đều không có xuất ra vũ khí, xem ra, liền là muốn thông qua loại này bá đạo phương thức, đem Thanh Long lão tổ đuổi giết thành căn bã, mới có thể một phen giải mối hận trong lòng a.

Thanh Long lão tổ vui mừng không sợ, vận hành nẩy sinh Già Lâu La tâm kinh, tốc độ nhanh đến mức tận cùng, bốn đạo Đấu Khí, toàn bộ đều oanh tại tàn ảnh phía trên, đem cái này phiến hư không oanh đến độ than sục đổ xuống, trên mặt đất xuất hiện cái khác sâu vài chục thước hố to!

“Đây là cái gì thân pháp?” Thiên bình (cân tiểu ly) tử cảm thấy kinh dị, không nghĩ tới đã tiếp cận dầu hết đèn tắt Thanh Long lão tổ, lại vẫn có thể thi triển ra như thế tinh diệu thân pháp đến.

Nhiều ngày như vậy, còn là lần đầu tiên gặp!
Chẳng lẽ nói.

.

.

Người này, hần vẫn luôn là tại nguy trang? Trên người của hần, đến cùng còn có bao nhiêu bí mật?

Chẳng biết tại sao, nắm chắc thắng lợi trong tay thiên bình (cân tiểu ly) tử, ở sâu trong nội tâm, đột nhiên dâng lên một cỗ nhàn nhạt bất an.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 405: Con Chồn Nhỏ Điên Cuồng!

>

Đột nhiên, Thanh Long Lão Tổ bay lên thẳng lên, nhìn bộ dáng phảng phất nghĩ muốn chạy trốn giống như.

Phía dưới bốn cái Thần Vực đảo cường giả nhất thời nóng nảy, nếu như ở loại trạng thái này, còn có thể làm cho đối phương chạy, vậy bọn họ dứt khoát trực tiếp tìm cây xâu tử tính , không nên sống ở cõi đời này dọa người.

“Còn muốn đi? Cho ta lưu lại!”

“Đem mạng lưu lại!”

“Tiểu tử chạy đâu!”

Trừ Thiên Bình Tử không có lên tiếng, mà là trước tiên đuổi theo đi ở ngoài, những khác ba cái Thần Vực đảo cường giả, tất cả đều kinh sợ nảy ra lớn tiếng rống giận.

“Ha ha ha, lão tổ ta thế nào có trốn? Ăn lão tổ ta một quyền!”

Thanh Long Lão Tổ cuồng tiếu, vận hành Già Lâu La Tâm Kinh, thân hình nhanh đến không thể tin được, đầu dưới chân trên, từ cao xuống phía dưới, vùng không lồ quả đấm, hung hăng oanh hướng trong đó một cái Thần Vực đảo cường giả, cũng chính là bị Thanh Long Lão Tổ mắng làm là ngu ngốc cái kia vị.

“Ném thử lão tổ của ta long lực sao!”

Theo Thanh Long Lão Tổ một tiếng rít gào, hai người quả đấm hung hăng đụng vào cùng nhau!

Thanh Long Lão Tổ tốc độ thật sự là quá là nhanh, tên Thần Vực Đảo cường giả căn bản không thể tránh ra, thứ hai cũng là trong lòng bất phục khí, ai nấy đều thấy được, Thanh Long

Lão Tổ đã là khí huyết suy kiệt, mắt thấy lại không được.

Đối phương đã như vậy, hắn còn nghĩ muốn tránh né Thanh Long Lão Tổ một quyền này, chắc chắn ở trong lòng lưu lại một tấm không lồ bóng ma, thậm chí có tạo thành tâm ma! Võ Giả sợ nhất, không phải là tăng lên chậm, mà là xuất hiện khúc mắc.

Này khúc mắc, ở mấu chốt thời khắc, có tạo thành tâm ma, đây mới thực sự là muốn chết đồ!

Àm âm!

Kia một tiếng vang thật lớn, so sánh với tiếng sấm càng mạnh, hơn vang, thẳng chấn đắc người cơ hồ mất thông!

Răng rắc!

Một tiếng thanh thúy xương vỡ vụn thanh âm, bị bao phủ ở đây oanh long nổ trong, nhưng ngay sau đó, truyền đến cái kia thanh kêu thảm, lại làm cho những khác ba cái Thần Vực đảo cường giả một lòng trong nháy mắt nói cổ họng!

Bởi vì, “.

.

.

Phát ra kêu thảm là chính bọn hắn người!

Thanh Long Lão Tổ một quyền, trực tiếp đem tên Thần Vực

Đảo cường giả một cái cánh tay bắn cho được nát bấy!

Cũng là tên Thần Vực Đảo cường giả đáng đời xui xẻo, lại cùng Thanh Long Lão Tổ liều mạng nhục thân cường độ, diên phong Vương giả nhục thân, gặp phải Đại Đế nhục thân quả thực chính là dùng trứng gà đi đập tảng đá đây không phải là tìm tử là cái gì?

Đả thương nặng đối phương, Thanh Long Lão Tổ cũng không nên quá, wow một tiếng, phun ra một ngụm tiên huyết, bất quá trên tay động tác cũng là không một chút dừng lại, đã sớm ngơ tới tay của đối phương cánh tay sẽ bị phế bỏ Thanh Long Lão Tổ ở không cánh tay trái khuất khứu tay, thân thể ngắt một cái, nhưng ngay sau đó hung hăng đánh ở đối phương xương ngực phía.

Ông!

Như vậy khoảng cách ngắn Thanh Long Lão Tổ khuỷu tay lại phát ra một tiếng trầm muồn tiếng xé gió!

Rắc!

Tục nhân xương vỡ vụn thanh tùy theo vang lên, tên Thần Vực Đảo điên phong Vương giả, khắp xương ngực, trực tiếp bị đánh được sụp đổ đi vào, từng ngum từng ngum máu tươi không lấy tiền đường như ra bên ngoài phun.

Thanh Long Lão Tổ bị chấn động được cũng đồng dạng miệng phun máu tươi, bất quá tất cả đều thổ ở tại trên mặt của đối phương.

Tay phải năm ngón tay mở ra, ôm đồm ở đối phương cổ họng phía Thanh Long Lão Tổ khoe miệng chảy xuôi máu tươi, sắc mặt dữ tợn nói: “Lão tử nói ngươi là ngu ngốc ngươi vẫn không thích nghe, nhưng thật ra, nói ngươi là ngu ngốc, đó là ca ngợi ngươi!”

Nhìn đối phương hoảng sợ muốn ánh mắt, Thanh Long Lão Tổ nhẹ răng cười nói: “Cho ta đi tử!”

Mão “Dừng tay!”

“Không nên!”

“Ngươi dám giết hử”.

.

.”

Những khác ba cái Thần Vực đảo cường giả thấy vậy tròn mắt muốn nứt, nhin không được lên tiếng quát bảo ngưng lại.

Rắc!

Thanh Long Lão Tổ năm ngón tay mím cười nói dùng sức, trực tiếp bóp nát tên Thần Vực Đảo cường giả cổ họng, sau đó nhả ra một búng máu đậm, hướng về phía những khác ba cái Thần Vực đảo cường giả nhẹ răng vui lên: “** ”” 1, có cái gì không dám giết?”

“A! Ta muốn đem ngươi thiên đao vạn quả!” Một cái cùng tử người quan hệ phi thường thân cận Thần Vực Đảo cường giả, rít gào nhằm phía Thanh Long Lão Tổ, cơ hồ mất đi lý trí, cả

người khí thế trên người cường thịnh đến muốn phát mở đường như.

Thanh Long Lão Tổ khoe miệng nổi lên vẻ lạnh như băng nụ cười, nhìn nhắm phía của mình người nọ, nét mặt rất là vui vẻ.

Bên kia Thiên Bình Tử đột nhiên cảm thấy chuyện có chút không đúng, lớn tiếng quát: “Không nên, mau trở lại!”
Chẳng qua là nổi giận trung người này, đâu có còn có thể nghe lọt lời của người khác? Trong đôi mắt giờ phút này cũng chỉ còn lại có một chuyện, đó chính là, giết trước mắt người này, làm bằng hữu báo thù rửa hận!

Thanh Long Lão Tổ khoe miệng, lộ ra vẻ nụ cười quỷ dị, nhưng ngay sau đó trở nên dữ tợn, chột quát lên: “Lĩnh Vực.

.

.

Cho ta định trụ!”

Thanh Long rốt cục ở nhất thời khắc máu chốt, thi triển ra Bát Bộ Thiên Long Quyết Thiên Chúng Thiên, chẳng bao giờ công khai thi triển qua giữ nhà tuyệt kỹ! Cho dù là Đằng Phi, cũng cũng không biết, Thanh Long Lão Tổ, không chỉ là Long Chúng Thiên Tâm Kinh tu luyện gay gắt, Thiên Chúng Thiên, nhưng thật ra cũng đồng dạng tinh thông!

Thiên Chúng Thiên tu luyện tới cực hạn, có thể ở cực điều khiển thời gian cùng không gian, đạt tới có được tuyệt đối Lĩnh Vực tầng thứ, cái này Lĩnh Vực, cùng giống như đấu khí Võ Giả Lĩnh Vực, có bản chất khác nhau.

Thiên Chúng Thiên bên trong lĩnh vực, người thi triển, tựa là thật Thần!

Chỉ cần đi vào cái này Lĩnh Vực, coi như là Đại Đế.

.

.

Cũng muốn rụng một tầng da!
Chớ nói chi là một cái diện phong cảnh giới Vương giả, một
đầu ghim đến Thanh Long Lão Tổ Lĩnh Vực trong, trực tiếp bị
thời gian cùng không gian quy tắc cho điều khiển ở nơi đó.

Sau đó, “.

.

.

Thanh Long Lão Tổ ở Thiên Bình Tử cùng người Thần Vực
Đảo cường giả vừa sợ vừa giận trong ánh mắt, hung hăng một
cái tát, đem bị mình điều khiển ở trong lĩnh vực Thần Vực
Đảo cường giả đầu, đánh cho bét nhè, tựa như một cái lạn cây
hồng!

Máu tươi văng khắp nơi, óc bay ngang, trên bầu trời xuất hiện
một bức thê lương mắt lạnh bức họa!

“Không!”

Thiên Bình Tử bên cạnh Thần Vực Đảo cường giả phát ra một
tiếng thê lương tiếng gào, cả người cơ hồ hồng mắt rụng.

Thiên Bình Tử cũng là rung động đến cơ hồ nói không ra lời,
ngây người như phỗng nhìn khóe miệng không ngừng hướng
ra phía ngoài tràn ra máu tươi, trên mặt nhưng tràn đầy khinh
thường nụ cười Thanh Long Lão Tổ, trong lòng một mảnh rét
lạnh.

“Ha ha ha ha Hmm, như thế nào? Các ngươi loại này đồ bỏ đi,
nếu là gặp phải lão tổ ta khỏe hẳn thời kỳ, một cái tát là có thể
phách tử một đoàn!” Thanh Long Lão Tổ khinh thường nhìn
Thiên Bình Tử hai người: “Rồng bơi nước cạn bị tôm trêu, hổ
xuống đồng bằng bị chó khinh, các ngươi chính là một đồng
đồ bỏ đi, đến đây đi, cùng lão tổ thống thống khoái khoái đánh
một cuộc, lão tổ đưa các ngươi trực tiếp đi Địa Ngục!”
Đang khi nói chuyện, Thanh Long Lão Tổ thân hình mỉm cười
nói sáng ngời, sắc mặt trở nên tái nhợt mấy phần.

Thiên Bình Tử bên cạnh kia Thần Vực Đảo cường giả lớn
tiếng nói: “Thiên Bình Tử sư huynh, hẳn không được, giết hẳn

rồi!”

Thiên Bình Tử có chút kinh nghi bất định nhìn Thanh Long Lão Tổ, hẳn thật sự bị cái này cường hãn người cho hù dọa đến rồi, mặc dù hẳn một điểm, cũng không muốn thừa nhận điểm này, nhưng nhưng không phải không thừa nhận, đôi mắt như thể sinh mạnh mẽ địch nhân, thật sự của hẳn là khiếp đảm tử!

“Thiên Bình Tử sư huynh, còn do dự cái gì, chẳng lẽ thật muốn bị hẳn tiêu diệt từng bộ phận, chúng ta cũng đem mạng mất ở nơi này sao?” Kia cái Thần Vực đảo cường giả gặp Thiên Bình Tử do dự, lập tức cũng không kịp tôn ti có khác, nhin không được hướng về phía Thiên Bình Tử lớn tiếng gầm hét lên.

Thiên Bình Tử hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó phục hồi tinh thần lại, gật đầu, từ trong lòng ngực lấy ra một cây đầu rồng quải trượng, cắn răng nói: “Vốn là ta không muốn vận dụng này cường đại binh khí, nhưng người thời nay.

.

.

.” Nhất định phải dùng, Âm Nguyệt Thiên, người có thể bĩ đến ta sử dụng cái này vũ khí, người là người, cho dù tử, người cũng đáng được kêu ngao!”

“Người đâu tới nhiều như vậy nói nhảm?” Thanh Long Lão Tổ mắt liếc thấy Thiên Bình Tử, ánh mắt hạ xuống hẳn vũ khí trong tay thượng, con người mỉm cười nói lui, nhưng ngay sau đó giận tím mặt nói: “Người một cái súc sinh, người lại dùng Giao Long Cốt làm binh khí!”

“Di?” Thiên Bình Tử khẽ có chút giật mình nhìn Thanh Long Lão Tổ, thốt ra nói: “Không nghĩ tới người thậm chí sẽ như thế kiến thức, lại nhận được này Giao Long Cốt? Ha ha, không sai, đây chính là một đầu siêu cấp ma thú Giao Long xương luyện chế mà thành, đáng tiếc hôm nay Giao Long cơ hồ tuyệt tích, nếu không, bọn họ cả người đều là bảo

“Bảo cái đầu của người!” Thanh Long Lão Tổ giận tím mặt, giống như một đầu cuồng bạo sư tử, hướng phía Thiên Bình Tử trực tiếp phác qua.

Thiên Bình Tử trong tay quả trượng bọc phát ra một mảnh hào quang, trực tiếp đem Thanh Long Lão Tổ đánh bay ra ngoài, người Thần Vực Đảo cường giả theo sát phía sau, cầm trong tay một thanh thánh khí bảo kiếm, đâm về Thanh Long Lão Tổ.

Mà lúc này, Thanh Long Lão Tổ cũng thật là đến rồi đèn cạn dầu mảo trình độ, mắt nhìn đối phương một kiếm này đâm tới, muốn tránh né, có lòng không đủ lực.

Chỉ có thể ở mấu chốt nhất thời khắc, thân thể hơi động một chút, tránh ra trí mạng bộ vị, theo sau, thổi phù một tiếng, sắc bén vô cùng thánh khí trường kiếm từ Thanh Long Lão Tổ bộ ngực đâm vào, từ sau bối đâm ra!

Thanh Long Lão Tổ wow một tiếng, phun ra một ngụm tiên huyết, cả người tinh thần uể oải đến rồi cực hạn.

Tên Thần Vực Đảo cường giả cổ tay run lên, trường kiếm từ Thanh Long Lão Tổ trên người rút ra, cho dù Thanh Long Lão Tổ thân thể là đế vương cảnh giới nhục thân, nhưng giờ phút này, như cũ "" bị thương nặng, máu tươi không ngừng chảy xuôi đi ra, chiếu vào Trường Không, thê lương lãnh diễm.

“Wow ha ha ha ha ha ha, Âm Nguyệt Thiên, người chạy nữa a! Chạy a!” Tên Thần Vực Đảo cường giả ngửa mặt lên trời cuồng tiếu, giơ kiếm tự đâm!

Cười khúc khích !

Cười khúc khích !

Cười khúc khích !

Tảng lớn máu tươi, trong nháy mắt từ Thanh Long Lão Tổ trong thân thể chảy xuôi đi ra, cả người bị máu tươi nhuộm dần, cũng là nhìn được, một tiếng không có cổ họng!

“Gọi a, kêu thảm thiết a! Con mẹ nó, người cũng là gọi a, lão tử để kêu thảm thiết! Lão tử để rầm rĩ !” Thần Vực Đảo tên cường giả cũng như điên rồi giống như, trong nháy mắt đâm Thanh Long Lão Tổ mười mấy kiếm, cũng là cố ý, không có đâm về Thanh Long Lão Tổ trí mạng bộ vị.

Cánh tay, đôi chân, dưới xương sườn.

.

.

, Đế Vương Thân Thể, cũng làm theo bị đâm vào huyết nhục mơ hồ!

Mà ngay cả Thiên Bình Tử cũng thấy vậy có chút há hốc mồm, đứng ở trên hư không, không thể động đậy.

“Không!” Lăng Thi Thi từ trên mặt đất đứng lên, phát ra một tiếng thê lương thét chói tai, theo sau khóc rống lên, hô lớn: “Các người những thứ này súc sinh, tới giết ta a, tới a, giết ta a!”

Lúc này, Thanh Long Lão Tổ trên thân thể, đột nhiên toát ra một cái cự đại vô cùng cái bóng, chừng hơn trăm trượng cao, che khuất bầu trời, kia cái bóng đầu tiên là ngửa mặt lên trời gào thét, không tiếng động rít gào, theo sau, hướng về phía Thần Vực Đảo tên cường giả hung hăng đập xuống đi, nếu là Đằng Phi cùng Hoàng nhóm người nữa nơi này, một cái là có thể nhận ra, này khổng lồ vô cùng bóng ma, chính là thọ nguyên không nhiều Đế Vương Tử Điều!

Thượng cổ thời đại tột có được lòng lấy danh tiếng Đế Vương Tử Điều!

Tính tình dịu ngoan Đế Vương Tử Điều!

Cam tâm tình nguyện làm Thanh Long Lão Tổ hiện ra bản thân thân thể Đế Vương Tử Điều!

Ở Thanh Long gặp phải sinh tử nguy cơ khẩn yếu quan đầu, con chồn nhỏ xuyên,

.

.

Này chỉ có được đế vương nhục thân, nhưng cơ hồ cũng không có tức giận mạnh mẽ ma thú, rốt cục hoàn toàn nổi điên, nổi giận!

Khổng lồ Hư ảnh, giống như ngập trời sóng lớn, đại nhạc áp đỉnh giống như, nhô lên cao đê, đem kia gần như điên cuồng

Thần Vực Đảo cường giả, trực tiếp cho chôn vùi ở bóng ma trong.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 406: Phải Tin Tưởng Hấn!

>

Đầy trời trong bóng ma, có một đạo tia sáng, phốc hạ xuống, tiến vào kia điên cuồng Thần Vực Đảo cường giả đỉnh đầu trong!

Ngay sau đó, tên Thần Vực Đảo cường giả, phát ra phi nhân kêu thảm thiết, thê lương bi thảm thanh âm, mấy trăm dặm ngoài cũng có thể nghe thấy!

“A a a a, đau quá đau.

.

.

Đau chết mất, đau chết mất, đau mạng.

.

.

Ta rồi!” Thần Vực Đảo tên cường giả thê lương bi thảm, gào thét, đột nhiên thân thể không có chút nào dấu hiệu phát mở, dâng lên một cỗ cường đại khí lãng, đem Thanh Long Lão Tổ thân thể trực tiếp tạc bay ra ngoài, trên bầu trời chỉ còn lại có một mảnh huyết vụ.

Cả tứ không cúi đầu, tứ không đồ lệ Thanh Long Lão Tổ, ở đã bất tỉnh trong nháy mắt đó, nước mắt không có khống chế từ khóe mắt chảy ra, khàn cả giọng gào thét một tiếng: “Con chồn nhỏ.

.
.
, người con mẹ mày, người thằng ngốc này tử.

.
.
.”

Này biến cố quá đột ngột, thế cho nên làm cho người ta căn bản không còn kịp nữa suy tư xảy ra chuyện gì.

Thiên Bình Tử trực tiếp ngu ở nơi đó, giống như si ngốc, hẳn không cách nào hiểu, rốt cuộc xảy ra chuyện gì, đầu óc trống rỗng, chưa tại sao nguyên gốc bên cũng thế cục, thậm chí ở trong khoảnh khắc phản tới đây.

.
.
Rõ ràng bọn họ bên này có bốn người, tất cả đều khôi phục đến nhất diện phong trạng thái, mà đối phương cũng chỉ có hai người, nói chuẩn xác, chỉ là một, Lăng Thi Thi đối với bọn họ những người này mà nói, căn bản cũng không có bất cứ uy hiếp gì đáng nói, nhưng trong nháy mắt, nhưng chỉ còn lại có hắn một cái.

.
.
”
“Tại sao, đây rốt cuộc là tại sao? Xảy ra chuyện gì?”
Thiên Bình Tử hai con mắt sung huyết, mờ mịt nhìn trên bầu trời cái kia tấm chưa tản đi huyết vụ, điên cuồng rít gào nói:
“Ai có thể nói cho ta biết, này con mẹ mày.

.
.
, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, tại sao tại sao tại sao a!”
“Bởi vì.

.
.
Các người đáng chết!” Một cái lạnh như băng đến giống như từ Vạn Niên Huyền Băng trung phát ra thanh âm, đột nhiên vang dội trong thiên địa, một luồng vô thượng Đế Uy, theo xa xôi phía chân trời, hóa thành một đạo cầu vòng, chạy thẳng tới Thiên Bình Tử mà đến.

Thiên Bình Tử trong nháy mắt thanh tĩnh, như rơi vào hầm băng thấu xương lạnh lẽo, theo phía sau lưng phát ra toàn thân, trong lòng dâng lên một cỗ không lồ cảm giác sợ hãi, tử vong bóng ma, trong nháy mắt đưa bao phủ.

“Ai? Là ai? Đi ra, đi ra cho ta!”

Sưu!

Một đạo hồng sắc cái bóng, trong nháy mắt xuất hiện ở Thiên Bình Tử trước mặt, một đôi lạnh như băng không có bất kỳ tình cảm con người, nhìn người chết giống như nhìn Thiên Bình Tử.

Thiên Bình Tử khóe miệng kịch liệt co quắp đối phương trên người phát ra kinh khủng uy áp, ép tới hần cả người xương phát ra từng đợt tiếng vang, hai chân mềm nhũn, phác thông một tiếng quỳ gối người trước mặt, cả người bị kinh hãi được hồn phi phách tán, nhìn trước mắt này tuyệt sắc mao cô gái, khó khăn nói: “Người.

.
.

Người là ai? Đây là ta của.

.

.

, Thần Vực Đảo.

.

.

Nội bộ ân oán, kính xin.

.

.

Không nên nhúng tay.

.

.

.”

Thiên Bình Tử trước tiên đem Thần Vực Đảo nói ra, cố gắng dùng Thần Vực Đảo danh tiếng tới kinh sợ đối phương xuống.

Đại Đế mặc dù mạnh mẽ, nhưng Thần Vực Đảo cũng không phải là ngồi không, đặc tội Thần Vực Đảo, coi như là Đại Đế cũng phải thi cho thật giỏi lo xuống.

“U, Thần Vực Đảo thật là đáng sợ thật là đáng sợ nha, Hoàng, người ta vừa nghe thấy Thần Vực Đảo ba chữ kia, tự bị làm cho sợ đến cả người phát run, sắp đứng không vững, Thiên Lang, người có sợ hay không?” Một cái thanh thúy uyển chuyển, thập phần động thính thanh âm, từ đằng xa truyền đến.

Trước tiên đuổi tới đây hồng y nữ tử tự nhiên là Hoàng, phía sau cái thanh âm kia mãi, là A Tử.

“Sợ.” Hoàng khô cần nói một câu, nửa điểm thành ý cũng không có.

Coi như là kẻ ngu, cũng có thể nhìn ra Hoàng đối với Thần Vực Đảo ba chữ kia căn bản cũng không có nửa điểm kính sợ, hơn chưa nói tới sợ hãi, Thiên Bình Tử một chút cũng không ngốc, nhìn thấy Hoàng phản ứng, hấn một lòng dần dần xuống phía dưới chìm.

Sưu sưu!

Lại là hai đạo thân ảnh từ đằng xa bay nhanh tới, trong đó một cái tử y cô gái, lớn lên mềm mại quyến rũ, một đôi tròng mắt nhiếp nhân tâm phách, giầy dựa vòng eo, nhìn thấy một bên hôn mê Thanh Long Lão Tổ, cùng bảo vệ ở Thanh Long Lão Tổ bên cạnh Lăng Thi Thi tử y cô gái hai đầu lông mày hiện lên vẻ sắc mặt giận dữ, thanh âm thanh thúy hừ một tiếng nói: “Thần Vực Đảo thật là thật to danh tiếng, Thiên Lang Hoàng nói nàng sợ, người sao?”

“Dạ, ta cũng rất sợ hãi.” Cùng tử y cô gái cùng nhau râu quai nón anh tuấn nam tử đồng dạng khô cần trả lời một câu, nửa điểm thành ý cũng không.

“Các người.

.

.

, các người là Âm Nguyệt gia tộc?” Thiên Bình Tử lúc này cuối cùng nghĩ đối phương lai lịch, không khỏi trong lòng âm thầm kêu khổ, đối phương chẳng những có một cái Đại Đế, sau lại một nam một nữ này, cũng đồng dạng sâu không lường được.

Bình thời cho rằng làm kiêu ngạo Thần Vực Đảo chiêu bài, ở mấy người này trước mặt trước, vô dụng.

A Tử lúc này đi tới Thanh Long Lão Tổ trước mặt, nhìn về mặt bị thối Lãng Thi Thi, ôn nhu nói: “Tiểu cô nương, ngươi không cần thương tâm, hắn không có chết.

“Ngươi, ngươi là?” Lãng Thi Thi nhìn trước mắt A Tử, ánh mắt lại đang Hoàng cùng Thiên Lang trên người quét qua, do dự hỏi: “Các ngươi là Đẳng Phi bằng hữu?”

“Bằng hữu?” A Tử nhẹ nhàng cười một tiếng, gật đầu: “Là bằng hữu, Âm Nguyệt gia tộc, nói vậy ngươi nghe nói qua.”

“A, các ngươi.

.

.

, ta, ta đã biết rồi, tỷ tỷ, nhanh lên cứu cứu Thanh Long sao.” Lãng Thi Thi lo lắng nói.

“Yên tâm đi, có chúng ta ở chỗ này, hắn nhất định sẽ bình an vô sự.” A Tử mỉm cười, an ủi Lãng Thi Thi.

Thiên Bình Tử này có một lòng hoàn toàn chìm đến rồi đáy cốc, biết hôm nay chuyện tuyệt đối không có khả năng thiện, cho nên cuồng tiếu nói: “Các ngươi giết ta, Thần Vực Đảo tuyệt sẽ không bỏ qua cho ngươi của Âm Nguyệt gia tộc, ta ở dưới đường hoàng tuyên chờ các ngươi, đoán chừng dùng không được bao lâu, các ngươi sẽ một vừa đưa ra theo ta!” Hoàng hù lạnh một tiếng, đã nghĩ trực tiếp ra tay giết hắn, bên kia A Tử bỗng nhiên nói: “đợi một chút, Hoàng, hỏi hắc Lục Tử Lãng tin tức, nếu như hắc nói, tặc cho hắc một thống khoái, nếu không, chúng ta hành hạ người đích thủ đoạn, cũng làm cho hắc ném thử.” Vừa nói, vẫn thập phần Thị Huyết liếm liếm môi.

Đến nơi này có, Thiên Bình Tử cũng quang côn, rất bọn họ đề cập Lục Tử Lãng, cười lạnh nói: “Lục Tử Lãng kia tên phản đồ? Hừ, các ngươi cũng đừng nhớ thương, nhóm lớn Thần Vực Đảo cường giả truy tung nàng một cái, chết là nàng kết cục tốt nhất!”

“Người nói gì?” Thiên Lang giận dữ, bọn họ cũng rõ ràng Lục Tử Lăng ở Đằng Phi trong lòng địa vị, một khi Lục Tử Lăng thật sự gặp chuyện không may, Đằng Phi sợ là sẽ phải hoàn toàn nổi điên.

“Đừng nghe hắn nói hưu nói vượn, Thần Vực Đảo người, muốn dùng ta cùng Tử Lăng tỷ dẫn Đằng Phi mắc câu, dễ dàng tuyệt không có hạ sát thủ!” Lăng Thi Thi vẻ mặt bức tức nói.

“Không sai, nếu như bọn họ hạ sát thủ lời nói, người không thể nào trốn tới đây.” Hoàng nhàn nhạt nói một câu, sau đó nhìn Thiên Bình Tử, nói: “Đem người cũng biết chuyện, cũng nói ra, ta liền cho người một quả thống khoái.”

“Ta biết đến chuyện? Hôm nay thiên hạ đại loạn, ngũ vực quy nhất, Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch khai quật, dẫn phát kịch liệt tranh đoạt, ta Thần Vực Đảo làm cho này trên đời một người cường đại nhất thể lực, tự nhiên muốn đi theo phân một chén canh.” Thiên Bình Tử lúc này đã bình tĩnh trở lại, mặc dù bị Hoàng hơi thở áp bách được như cũ quỳ trên mặt đất, nhưng đã không giống vừa mới như vậy sợ hãi.

Mang trên mặt mấy phần ngạo nghễ: “Các người Âm Nguyệt gia tộc đúng là rất cường đại, ngoài dự liệu của ta, lại có Đại Đế tồn tại, bất quá, nếu như các người cho là mình vì vậy cũng rất mạnh, vậy thì mười phần sai, có thể dễ dàng tiêu diệt hết thể lực của các người, vẫn có rất nhiều! Mà chúng ta Thần Vực Đảo, chắc chắn là cuối cùng người thắng!”

“Xem ra, người vẫn còn có chút không thành thật.” Hoàng lạnh lùng nhìn Thiên Bình Tử, Đại Đế hơi thở áp hướng Thiên Bình Tử, giống như một ngọn khổng lồ vô cùng núi cao, Thiên Bình Tử bị ép tới phun ra một ngụm tiên huyết, trong mắt hiện lên vẻ vẻ oán độc, cắn răng nói: “Ta không biết các người Âm Nguyệt gia tộc, cùng Đằng Phi trong lúc, rốt cuộc có như thế nào quan hệ, nhưng ta nhưng bằng trực tiếp nói cho các người biết, Đằng Phi là thượng cổ thời đại Thánh Thần người thừa kế, hơn nữa Ma Thần chí bảo Chiến Tranh Ma Ngẫu, đã ở trong tay của hắn, hôm nay tin tức này đã truyền ra, trong thiên hạ, sở hữu người có dã tâm, đều muốn là địch nhân của

hắn, mà sở hữu cùng hắn có quan hệ mọi người, cũng sẽ đi theo xui xẻo!”

Lăng Thi Thi kinh ngạc nhìn Thiên Bình Tử, lúc trước mặc dù linh tinh nghe qua! Những về Đẳng Phi lời đồn đãi, nhưng không giống Thiên Bình Tử nói xong như vậy kể lại, vì vậy chợt nghe dưới, vốn là tự không có nhiều huyết sắc trên mặt, nhất thời càng thêm tái nhợt.

Một cái Thần Vực đảo, còn như một tòa núi lớn, ép tới bọn họ thở không được, như vậy, cùng cả thiên hạ là địch.

.

.

Vừa đem như mao gì?

“Tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy?” Lăng Thi Thi hai mắt có chút vô thần lắm bậm tự nói.

Bên kia Thiên Lang đột nhiên cất tiếng cười to, thanh âm vô cùng dũng cảm, xuyên thấu tận trời, đem tâm tình chịu ảnh hưởng Lăng Thi Thi nhất thời chấn đặc tỉnh táo lại.

“Ngươi, ngươi cười cái gì? Ta nói đều là lời nói thật, cười đã chưa?” Thiên Bình Tử nhìn Thiên Lang, đạm mạc nói.

Thiên Lang vẻ mặt thương hại nhìn Thiên Bình Tử, trong mắt tràn đầy không dị, nói: “Chúng ta có thể hay không xui xẻo, cái này không nói trước, nhưng ngươi.

.

.

Hiện tại sẽ phải xui xẻo!”

Thiên Lang vừa nói, hướng phía Thiên Bình Tử vung tay lên, một cái không lồ vô cùng móng vuốt sói hung hăng hướng Thiên Bình Tử phách đi!

Ông!

Ba !

Thiên Bình Tử thân thể trực tiếp bị phách bay ra ngoài, ở giữa không trung phát thành một đoàn huyết vụ.

Thiên Lang vô cùng bình tĩnh thu hồi móng vuốt sói, nhìn thoáng qua Lăng Thi Thi, thản nhiên nói: “Người sẽ đối hấn có lòng tin, nên tin tưởng, chỉ sợ cùng người trong thiên hạ là địch, cuối cùng người thắng, cũng là hấn!”

Thiên Lang lời nói, nói xong như đinh chém sắt.

Lăng Thi Thi mặt tái nhợt thượng, bắt đầu dần dần xuất hiện một tia huyết sắc, trong con ngươi cũng lộ ra mấy phần thần thái, dùng sức gật đầu, nói: “Không sai, hấn là có sáng tạo kỳ tích người!”

A Tử cùng Thiên Lang dùng sức gật đầu, phi thường nhận đồng Lăng Thi Thi lời nói, nếu như Đằng Phi không phải là am hiểu sáng tạo kỳ tích người, kia vốn là theo chân bọn họ cảnh giới không sai biệt lắm Hoàng, thế nào có trở thành Đại Đế?

“Là, phải tin tưởng hấn!” Hoàng nhìn thoáng qua mọi người, lạnh như băng trên mặt, lộ ra một tia nụ cười thản nhiên, sau đó nói: “Chúng ta trước mang theo Thanh Long trở về dưỡng thương sao.”

“Tử Lăng tử bên kia.

.

.

.” Lăng Thi Thi dùng thỉnh cầu ánh mắt nhìn Hoàng.

“Ta phán đoán không sai lời nói, Đằng Phi lập tức sẽ đến.”

Hoàng nhìn thoáng qua Lăng Thi Thi: “Thần Vực Đảo sở tác sở vi, tuyệt đối là va chạm vào hấn điểm máu chốt, cho nên.

.

.” Hoàng khoe miệng lộ ra vẻ lạnh như băng nụ cười: “Bọn họ muốn xui xẻo!”

“Hấn muốn tới, có thật không?” Lăng Thi Thi mắt lộ ra vẻ vui

mừng, nhìn không được rơi lệ nói: “Hắn muốn tới, thật tốt quá, thật tốt quá!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 407: Thanh Long Tĩnh Ngộ!

>

Đằng Phi một người ghé qua ở núi lớn đại xuyên trong lúc, vận hành Già Lâu La Tâm Kinh, đem tốc độ tăng lên tới cực hạn, lại đồng thời vận hành Dạ Xoa Thiên Tâm Kinh, cả người nhanh nhẹn đã hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng cực hạn, chẳng những mau đến mức tận cùng, hơn nữa không có có bất cứ dấu vết gì lưu lại!

Chớ nói người bình thường, coi như là Thánh cấp Vô Giả, đều không thể cảm ứng được sự hiện hữu của hắn.

Mỗi khi lực lượng trong cơ thể sắp hao hết thời điểm, Đằng Phi sẽ gặp vận hành lên ma hầu la già tâm kinh, từ trong tự nhiên hấp thu lực lượng cường đại, cả người theo hầu ở dưới thiên nhiên cơ hồ tan ra làm một thể, một hít một thở trong lúc, phảng phất nắm trong tay khắp cả vùng đất!

Đồng thời, ở cực nhanh người đi đường trong quá trình, Đằng Phi cũng không quên tu luyện Khản Na La thiên tâm kinh, để vốn là tự vô cùng cường đại lực lượng tinh thần trở nên càng cường đại hơn!

Nhiều năm như vậy, Đằng Phi vẫn kiên trì tu luyện Bát Bộ Thiên Long Quyết trung sở hữu tâm kinh, mãi cho đến hắn đột phá Thánh cấp công cù xiềng xiếc, thành công đột phá đến Vương cấp thời điểm, chỗ tốt mới vừa hoàn toàn thể hiện đi ra.

Hôm nay Đằng Phi, chỉ cần cước đạp cả vùng đất, lực lượng cũng sẽ không khô kiệt, hắn tựa như trông coi nhất phương sơn thủy núi Chủ giống như, cùng cả phiên thế giới liền cùng một chỗ, rãnh động cái vũ trụ này trung vĩ đại nhất lực lượng một một tự nhiên lực!

Tự do đặc tượng gió giống nhau!

Chính là đối với lần này lúc Đằng Phi hoàn mỹ nhất thuyết minh, thế cho nên Đằng Phi mặc dù tâm lo Lục Tử Lăng nhóm người an nguy, nhưng vẫn là nhịn không được phát ra trợn trợn thét dài.

Sở trải qua nơi, vạn vật khuất phục, không có có bất kỳ tồn tại, có can đảm che ở hăn đi tới trên đường.

Cảnh giới của hăn cùng thực lực, cũng ở đây loại tự do trong cảm giác, bay nhanh tăng lên.

Đằng Phi mục tiêu rất rõ ràng, đó chính là Âm Nguyệt Cẩm Địa, hăn muốn trước cùng Hoàng, Thiên Lang cùng A Tử ba người hội hợp đến cùng nhau.

Đằng Phi một thân nông nhênh, nhưng lại cũng không tự đại, Thần Vực Đảo có thể ảnh hưởng cả cái thế giới, hiển nhiên hăn bây giờ có thể chống lại đối thủ, mặc dù có Chiến Tranh Ma Ngẫu cái này đòn sát thủ, nhưng ai dám cam đoan phía trước vĩnh viễn cũng là một Đại Đế đang chờ hăn? Lần nữa đi tới Âm Nguyệt Sâm Lâm, Đằng Phi trong lòng tràn đầy cảm khái, lần trước, hay là tại này tám bị thế tục xưng là cấm địa Sâm Lâm, thực lực vẫn không cường đại hăn thiếu chút nữa bị hại chết, cũng chính bởi vì sự kiện kia, hăn may mắn, gặp được Đồng.

Mà nay, hăn lần nữa đi tới Âm Nguyệt Cẩm Địa, lại cái kia mỹ lệ thiên lương nhưng vô cùng cường đại cô gái, hay không còn có ở tại kia tám dài khắp bách hoa trong sơn cốc.

“Ân?” Đằng Phi khẽ cau mày, đã xem Kiền Đạt Bà Thiên Tâm Kinh tu luyện tới cực cao cảnh giới hăn đột nhiên nghe thấy được vài cổ rất tinh tường mùi vị.

“Thi Thi? Thanh Long? Còn nữa Hoàng cùng Thiên Lang A Tử.

.

.” Đẳng Phi đuôi lông mày nhảy lên, trong lòng đột nhiên dâng lên một cái không tốt lắm ý niệm trong đầu: xảy ra chuyện gì? Trong lòng nhớ, Đẳng Phi dưới chân phát lực, hướng phía Âm Nguyệt Sâm Lâm chỗ sâu mau chóng đuổi theo, đồng thời phát ra một tiếng trầm thấp thét dài.

Nhưng ngay sau đó, cực kỳ xa xôi Âm Nguyệt Sâm Lâm chỗ sâu, truyền đến mấy tiếng cao vút kêu to, thanh âm kia xuyên thấu tận trời, phảng phất đến từ vạn dặm ở ngoài!

Là Hoàng!

Đẳng Phi trực tiếp xác định chủ nhân của thanh âm kia, là Hoàng hóa thành bản thể Hỏa Hoàng Điều sau phát ra tiếng kêu to.

Đẳng Phi trong lòng không có vui sướng, càng nhiều là, là lo lắng, bởi vì hắn biết rõ, đã thành công tấn chức làm Đại Đế Hoàng, như vô chuyện khẩn yếu, tuyệt sẽ không dễ dàng hiện ra bản thể cho mình đưa tin.

Vạn dặm xa, đối với Đẳng Phi mà nói, mặc dù không tính quá xa, nhưng là không gần.

Đẳng Phi hí mắt, khẽ quát một tiếng, một cái màu vàng đại đạo, giống như thái hồng giống như, theo chân kéo dài xuống đi ra ngoài, ở trên bầu trời họa xuất một đạo đường vòng cung, thân hướng vô tận phương xa.

Cảnh này nếu là gọi nhìn thấy, nhất định sẽ cả kinh tột đỉnh, cho rằng có Tiên Nhân hàng thế.

Đó cũng là Đẳng Phi ở bất đắc dĩ, không kịp khác, thi triển Bát Bộ Thiên Long Quyết trung thần bí nhất, cũng là cường đại nhất Thiên Chúng Thiên!

Hắn vận dụng liễu không gian lực, một bước bước ra, chính là mấy trăm dặm xa, kia màu vàng đại đạo, theo Đẳng Phi thân hình đi xa, dần dần biến mất.

Đẳng Phi cơ hồ trong nháy mắt liền chạy tới Hoàng trước mặt trước, nhưng thật nhiều cũng không nhỏ, cơ hồ đã tiêu hao hết một nửa thể lực.

Nhìn thấy Hoàng xem ra vạn năm không thay đổi trong treo lạnh lùng nụ cười, Đằng Phi không có có bất kỳ hàn huyền, trực tiếp hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

“Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi cùng Thanh Long cùng nhau chạy trốn, gặp phải Thần Vực Đảo cường giả đuổi giết, vì thành công chạy ra, bọn họ bình chia làm hai đường, Thanh Long mang theo Lăng Thi Thi trốn hướng Âm Nguyệt Sâm Lâm, Lục Tử Lăng liền một mình một người trốn hướng một phương hướng khác.

Hôm nay Thanh Long trọng thương, Lăng Thi Thi an toàn, Lục Tử Lăng không có có tin tức, ta đang đợi người.” Hoàng nói ba xạo, thập phần ngắn gọn cho Đằng Phi giảng thuật một lần chuyện đã trải qua.

Nhưng Đằng Phi lại có thể cảm thụ Thanh Long bọn họ dọc theo đường đi sở kinh nghiệm nguy cơ, có thể làm cho Thanh Long trọng thương, có thể thấy được Thần Vực Đảo phái ra người đã cường đại đến cái tình trạng gì.

Hơn nữa.

.

.

Tử Lăng nàng.

.

.

Tin tức hoàn toàn không có!

Tin tức kia, đối với Đằng Phi đã kích vô cùng khổng lồ!

Giữa không trung, Đằng Phi thân thể khẽ lung lay hai sáng ngời, cảm nhận được Hoàng ánh mắt ân cần, Đằng Phi miễn cưỡng làm cho mình tỉnh táo lại, nói: “Trước xem Thanh Long!”

Hoàng trên mặt bất động thanh sắc, trong lòng đối với Đằng

Phi đánh giá, cũng là lần nữa tăng lên một tầng.

Ai cũng biết Lục Tử Lăng cùng Đẳng Phi quan hệ, cho dù Đẳng Phi biểu hiện rất thất thố, nổi giận dưới, trực tiếp yêu cầu đi tìm Lục Tử Lăng, Hoàng cũng sẽ không cảm thấy bất ngờ.

Song Đẳng Phi nhưng yêu cầu trước xem Thanh Long, điều này làm cho Hoàng rất là cảm khái.

Đi theo hắn, cùng cả thiên hạ là địch, tựa hồ.

.

.

Cũng không có gì lớn.

Hoàng đi ở phía trước, trong lòng nhớ.

“Đẳng Phi, người rốt cuộc đã tới!” Lăng Thi Thi vừa nhìn thấy Đẳng Phi, nhin không được rơi lệ đầy mặt, nhào tới Đẳng Phi trong ngực, lên tiếng khóc lớn nói: “Người nhất định phải đem Tử Lăng tỷ tỷ tìm trở về, nàng.

.

.

Nàng là vì ta, mới làm cho mình lâm vào hiểm cảnh.

.

.

Ô ô.”

Đẳng Phi ôm lấy Lăng Thi Thi thân thể mềm mại, cảm nhận được Lăng Thi Thi trong lòng bi thương, vỗ vỗ Lăng Thi Thi bổi, rất nhẹ, nhưng vô cùng kiên định nói: “Yên tâm đi, ta tới, tựu chuyện gì cũng không có, người chịu khổ, nghỉ ngơi thật

tốt hạ xuống, tương lai vẫn có rất nhiều chiến đấu, đang chờ người.”

Nhìn thấy Đằng Phi, tựa giống như nhìn thấy người tâm phúc giống như, ôm Đằng Phi, Lăng Thi Thi cảm giác vô cùng an toàn, phảng phất chỉ cần ở bên cạnh hắn, này trên đời này, tựa không có gì giải quyết không được chuyện.

A Tử ở một bên khẽ bĩu môi, quyến rũ trong con ngươi hiện lên vẻ không biết là hâm mộ hay là ghen tỵ với quang mang, nhẹ giọng lầm bầm nói: “Lâm vào bề tình loài người, quả nhiên đều là ngu xuẩn.”

Hoàng đứng ở A Tử bên người, nhàn nhạt nhìn nàng một cái, nói: “Người tâm thần không yên.”

“Người mới tâm thần không yên, ta không có!” A Tử lên tiếng phản bác, nhưng không có bao nhiêu lo lắng.

Lăng Thi Thi đoạn đường này kinh nghiệm quá nhiều nguy cơ cùng đau khổ, cho dù đến rồi Âm Nguyệt Cẩm Địa, ở không Đằng Phi lúc trước, cũng không cách nào làm cho mình bình tĩnh trở lại.

Vì vậy, ở Đằng Phi hoài bão trong , rất nhanh khóc đã ngủ.

Đằng Phi cẩn thận đem Lăng Thi Thi ôm đến trên giường, đắp chăn cho nàng, theo sau xoay người, nhìn Hoàng nói: “Thanh Long đi?”

“Ở bên trong.” Hoàng đem Đằng Phi dẫn tới bên trong, đây là một con thâm thúy sơn động, vốn là A Tử chỗ tu luyện, bởi vì năm xưa đi qua thế giới loài người , bên trong trang sức, cùng nhân loại gian phòng không có quá lớn khác nhau.

Thanh Long Lão Tổ đã tỉnh lại, chẳng qua là vẫn rất suy yếu, nhìn thấy Đằng Phi, thay đổi đi qua râm rĩ , thập phần mất mát nói: “Tiểu tử, thật xin lỗi, ta không có thể đem Lục Tử Lăng cùng nhau mang về, ta có chút.

.

.

Không mặt mũi gặp.”

Đặng Phi lắc đầu, lộ ra một cái nụ cười: “Thanh Long, này không giống như là người a, ta cũng biết, người đã tận lực, có thể đem Thi Thi gây nịt an toàn trở lại, ta cảm tạ người vẫn không còn kịp nữa, thế nào có trách người?”

“Không, chuyện này, đúng là là lỗi của ta, nếu như không là nguyên nhân của ta, các nàng hai người nhiều nhất bị Thần Vực Đảo khống chế lại, nhưng sẽ không phát sinh nguy hiểm.” Thanh Long rất là xuống thấp, vành mắt ửng đỏ: “Hơn nữa.

.

.

Con chồn nhỏ đã chết, thằng ngốc này đưa, vì cứu ta, hy sinh mình, con mẹ nó, nó cũng là ma thú a, ma thú nên thủ trước tiên nghĩ của mình, nó thế nào ngu như vậy đi?”

Đi theo tiến vào Hoàng cùng A Tử cùng với Thiên Lang lần liếc nhau một cái, trong mắt cũng hiện lên vẻ ảm nhiên, kia chỉ con chồn nhỏ, bọn họ tất cả đều là gặp qua, nguyên gốc thẳng theo ở đây vị đại năng bên người, mặc dù bản thân cũng không còn còn dư lại bao nhiêu thọ nguyên, nhưng vì Thanh Long Lão Tổ hy sinh tánh mạng, nhưng thì không cách nào che dấu đích sự thật.

Vô luận người vẫn là ma thú, có thể sống một ngày, ai có muốn đi chết?

Đặng Phi hơi ngẩn ra, nghĩ kia chỉ con chồn nhỏ đáng yêu bộ dạng, nghĩ bọn họ đi Trung Châu dọc theo đường đi, con chồn nhỏ vì tranh thủ thỉnh thoảng đi ra hóng mát quyền lực, cùng Thanh Long cãi nhau ầm ỉ tràng diện, thần sắc cũng không khỏi trở nên ảm đạm xuống tới.

Nhìn Thanh Long Lão Tổ lộ ra chưa bao giờ có xuống thấp cùng yếu ớt, Đặng Phi biết, chuyện này nếu như không có thể giải quyết rụng, chắc chắn trở thành Thanh Long một cái khúc mắc, thậm chí có phá Thanh Long tương lai.

Hít sâu một hơi, mới lên tiếng: “Con chồn nhỏ liệu chết cứu

ngươi, cũng không phải là muốn ngươi thấp như vậy Lạc, Thanh Long, nhưng thật ra con chồn nhỏ vẫn cùng cùng tồn tại, ngươi hiện tại cuộc, cũng không phải là chỉ vì một mình ngươi cuộc, ta tin tưởng, con chồn nhỏ làm như vậy, cũng là hy vọng ngươi có thể trở nên cường đại hơn, làm nó báo thù, sau đó dùng nó Đế Vương Thân Thể, đi hướng càng cao diên phong!”

“Dùng nó Đế Vương Thân Thể, đi hướng càng cao diên phong.

.

.” Thanh Long có chút mê ly ánh mắt dần dần lộ ra tia sáng, lẩm bẩm nói: “Là thể này phải không?”

“Là, nếu như ngươi tiếp tục thấp như vậy chìm xuống, chẳng khác nào cô phụ con chồn nhỏ một phen tâm tư.” Đằng Phi nói.

“Ta muốn làm con chồn nhỏ báo thù, ta muốn trở thành Đại Đế, ta muốn để Thần Vực Đảo đắm người kia tra, làm nó chôn cùng!”

Một lúc lâu, Thanh Long trong cổ họng, phát ra cuộn cuộn rít gào, nó từ trên giường nhảy xuống, chẳng bao giờ chảy qua nước mắt Thanh Long, rơi lệ đầy mặt, nắm quả đấm, khàn cả giọng rống giận.

Hoàng cùng Thiên Lang A Tử cũng bị Thanh Long nhận thấy nhuộm, đồng thời nhìn về phía Đằng Phi trong ánh mắt, tràn đầy kính nể.

Nhân loại, chính là so sánh với ma thú thông minh!

Thanh Long dọc theo con đường này diên cuồng chiến đấu, chém giết, mặc dù bởi vì con chồn nhỏ chết đi mà tâm tình xuống thấp, nhưng giải khai cái này khúc mắc sau, phen này ma luyện mang tới tốt lắm nơi, lập tức thể hiện đi ra, phát tiết ra lửa giận trong lòng sau, đã sớm nên xông phá Vương cấp công cùm xiềng xiếc Thanh Long, trực tiếp tiến vào tỉnh ngộ trạng thái.

Một ngày sau khi, trên bầu trời bắt đầu ngưng tụ ra tảng lớn

kiếp vân.

Kia sắc như mực, kia to như núi, bốc lên cồn động, nổi lên, tích lũy, cả Âm Nguyệt Sâm Lâm bầu trời, lâm vào một loại quỷ dị trong bình tĩnh.

Khắp Âm Nguyệt Sâm Lâm trung sở hữu hung cầm mãnh thú, tất cả đều cảm nhận được một cỗ không khỏi nguy cơ, ríu rít ngủ đông, không dám lên tiếng.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 408: Song Song Độ Kiếp!

>

Răng rắc!

Quay cuồng kiếp vân trung, truyền đến một tiếng kinh thiên động địa nổ.

.

.

Một đạo thùng nước thô tử sắc thiểm điện, giống như một cái vạn trượng lớn lên tử long, từ trên trời giáng xuống, hung hăng bổ về phía Âm Nguyệt Cẩm Địa chỗ sâu một mảnh đại hạp cốc.

Kia chu vi hơn vạn thước cự đại hạp cốc trung, cái khay một cái đỉnh đầu Trường Giác, người mặc màu xanh lân phiến cự giao, từng cái lân phiến cũng như thớt lớn nhỏ, tản ra sáng giọi quang mang, vô cùng làm cho người ta sợ hãi.

Cự giao cái khay thành co lại, cơ hồ đem trọn khe sâu nhồi, ngẩng đầu sọ, hai cái xích hồng sắc tròn mắt, lạnh lùng nhìn chăm chăm trên bầu trời giáng xuống này đạo thiểm điện, phát ra một tiếng gào thét!

Ầm ầm!

Tia chớp hung hăng bổ trúng cự giao thân thể, cự giao thân thể nhất thời kịch liệt run rẩy hạ xuống, bị tia chớp bổ trúng địa phương trở nên huyết nhục mơ hồ, vô số màu xanh lân phiến chung quanh bay tán loạn, máu tươi, theo cự giao thân thể chảy xuôi xuống tới, giống như là một cái huyết sắc nhỏ, sông.

Cự giao bị đau, há mồm ra, hướng phía hiện đầy kiếp vân bầu trời nhả ra màu đỏ tươi lười, là khiêu khích, cũng là ở cùng vận mệnh làm chống lại!

Răng rắc!

Lại là một đạo tử sắc thiểm điện đánh xuống, lại một lần nữa bỏ về phía cự giao!

Cự giao ngửa mặt lên trời phát ra tức giận gào thét, há to mồm đã, cánh nuốt hướng này Đạo tử sắc thiểm điện!

Bá!

Này Đạo tử sắc thiểm điện, hoàn toàn không có vào đến cự giao miệng trong, cự giao phát ra một tiếng thống khổ gào thét, thân thể cao lớn, kịch liệt giãy dụa, giống như là ở thừa nhận khổng lồ thống khổ.

Trên bầu trời kiếp vân giống như là đã bị khiêu khích giống như, cũng đi theo kịch liệt bốc lên cồn động, hơn nữa đã phát xuống phía dưới áp bách kinh khủng thiên uy, ép tới người cơ hồ không cách nào thở dốc.

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Đồng thời ba Đạo tử sắc thiểm điện bỏ về phía cự giao, tốc độ so sánh với trước nhanh chừng gấp đôi!

Chỉ thấy kia cự giao thân thể mặc dù kịch liệt giãy dụa, nhưng ngẩng cao đỉnh đầu, nhưng ổn như núi, há mồm ra, hướng phía kia ba đạo thiểm điện hung hăng nhả ra một cái cự đại vô cùng tử sắc quang cầu!

Oanh long!

Ba đạo thiểm điện giống như là bị hấp dẫn giống như thậm chí toàn bộ hướng về tử sắc quang cầu bỏ tới, trên bầu trời bộc phát ra một đoàn khổng lồ vô cùng tử sắc quang mang, cả phiến thế giới trong nháy mắt này cũng bị nhuộm thành màu tím, Hư Không trực tiếp bị này cổ kinh khủng năng lượng xé rách được phá thành mảnh nhỏ, đầy trời kiếp vân giống như là đã bị một cổ khủng bố lực lượng dẫn dắt, không bị khổng chế tạo thành một cái cự đại vô cùng mực sắc nước xoáy.

“Thiên nột Thanh Long rốt cuộc tích lũy bao nhiêu năm, ngày này kiếp uy thế thật không ngờ kinh khủng!” A Tử trợn mắt hốc mồm nhìn ở ngoài ngàn dặm cái kia phiến thiên không,

lầm bầm nói nói.

“Này uy thế, đúng là rất kinh khủng.” Hoàng một đôi mắt nhìn chăm chăm cái hướng kia, mặc dù nàng đã độ kiếp thành công, trở thành Đại Đế, nhưng nhìn xem người khác độ kiếp, cũng đồng dạng là một lần khó được thể nghiệm, hơn nữa nàng nhìn ra được Thanh Long độ kiếp, so sánh với nàng cường đại hơn mấy phần.

Lăng Thi Thi ở Hoàng dưới sự bảo vệ, nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn Thanh Long độ kiếp tràng diện đây là nàng lần đầu tiên nhìn thấy kinh khủng như thế thiên uy, thấy vậy sợ hết hồn hết vía.

Thiên Lang vẻ mặt hâm mộ, nói: “Đến lúc nào có thể đến phiên ta đi?”

A Tử nhìn thoáng qua trầm mặc xem lễ Thanh Long độ kiếp Đẳng Phi cười nhạt, không nói gì, trong lòng nhớ: chỉ cần cùng ở nơi này thần kỳ loài người thiếu niên bên cạnh, còn sợ không có độ kiếp cơ hội sao?

“Lần trước, chính là các ngươi những thứ này chết tiệt kiếp vận thiếu chút nữa đem lão tổ chém thành tra, lần này mao, lão tổ ta muốn báo thù, báo thù báo thù!”

Khổng lồ trong hấp cốc, Thanh Long Lão Tổ bản thể đầu kia cự giao, rít gào phát ra tuyên ngôn, ngay sau đó, bay lên, chừng hơn trăm trượng dài, giống như một cái Cự Long, nhằm phía trên bầu trời tạo thành cự Thiên mực sắc nước xoáy kiếp vân.

Ở đây trời kiếp vân trước mặt, Thanh Long Lão Tổ hơn trăm trượng dài bản thể, như cũ nhỏ giống như trong biển rộng một giọt nước, nhưng theo Thanh Long Lão Tổ bay lên, từng sợi đáng sợ Đế Uy phát ra, để vốn là tụt rung chuyển hỗn loạn kiếp vân càng thêm không chịu nổi gánh nặng, mơ hồ, thậm chí xuất hiện hồng mất dấu hiệu!

“Nó, nó điên rồi sao?” A Tử tròn mắt hốc mồm nhìn một màn này, bên cạnh Thiên Lang cũng giống như vậy, há to mồm, tròn tròn ánh mắt, không dám tin.

Mà ngay cả nét mặt cực ít sẽ phát sinh biến hóa Hoàng, cũng

khuôn mặt có chút động.

Cho tới bây giờ chỉ có bị động nghênh đón thiên kiếp, đâu có gặp qua loại này đã độ kiếp thành công, nhưng phản quá ...! Đi khiêu khích thiên kiếp?

Lăng Thi Thi mặc dù không hiểu những thứ này, nhưng như cũ bị sợ ngây người.

Chỉ có Đằng Phi, khoe miệng khê nhếch lên, lộ ra vẻ vui mừng nụ cười, trong lòng thầm nghĩ: này, mới thật sự là Thanh Long Lão Tổ!

Cái kia kiệt ngạo bất tuân, đối mặt thiên uy, vẫn không hãi sợ Xà!

“Cho lão tổ cút ngay!”

Theo Thanh Long Lão Tổ rít gào cùng rống giận, vô cùng kinh khủng Đế Uy không ngừng đánh sâu vào tạo thành mực sắc nước xoáy kiếp vân, kia kiếp vân nữa cũng không cách nào chống đỡ, bắt đầu hồng mất, tán loạn!

Thanh Long Lão Tổ tại kiếp vân trước mặt không chút nào thu hút thân thể, nhưng giống như là một cây Thần Thiết, đem đầy trời kiếp vân khuấy được phá thành mảnh nhỏ!

Kinh khủng kiếp vân rốt cục không cách nào ngăn cản này cỗ đáng sợ uy thế, ầm ầm tán loạn!

Màu vàng ánh mặt trời bỏ ra, cái kia quanh co quanh quẩn cự giao, đứng ngạo nghễ Cửu Thiên!

Phục hồi tinh thần lại Thiên Lang cảm giác được từng đợt tim đập nhanh, một cỗ trước nay chưa có cảm giác, tràn ngập lòng của nó.

Nhìn không được nhiệt huyết mênh mêng, hướng thiên phát ra một tiếng thanh khiếu, lúc này, dị biến phát sinh, Đằng Phi mọi người trên đỉnh đầu, nhanh chóng tụ tập lên tảng lớn kiếp vân.

Tất cả mọi người ngây dại, trợn mắt hốc mồm nhìn Thiên Lang.

Hoàng khoe miệng quát một cái, bằng tốc độ nhanh nhất, đã nắm Lăng Thi Thi cánh tay, thuận di ra mấy trăm dặm có hơn.

A Tử vẻ mặt kinh ngạc, nhìn Thiên Lang, lẩm bẩm nói: “Như vậy cũng được?”

Đằng Phi khóe miệng kịch liệt co quắp hai cái, một thanh kéo qua A Tử, triển khai Già Lâu La Tâm Kinh, trong nháy mắt thoát đi.

Răng rắc!

Một Đạo tử sắc thiên lôi, hung hăng bỏ về phía Thiên Lang! Bên kia trên trời cao, Thanh Long Lão Tổ còn không từ mình tấn chức làm Đại Đế trong vui sướng giải thoát đi ra, kết quả đã nhìn thấy tảng lớn kiếp vận lần nữa ngưng tụ, trong lồng ngực một cỗ lửa giận nhất thời sinh ra, tức giận nhớ: vẫn chưa xong? Lão tổ ta đã thành công lên cấp làm Đại Đế, còn tới phách ta?

Ngay sau đó, đã nhìn thấy Thiên Lang rít gào, hiện ra bản thể, nghênh hướng kia Đạo tử sắc thiên lôi.

Thanh Long Lão Tổ trên mặt cũng lộ ra một tia kinh ngạc, lẩm bẩm một câu: “Như vậy cũng được?”

Ám Nguyệt Cẩm Địa chỗ sâu nhất, kia tám dải khắp bách hoa trong sơn cốc.

Nhà gỗ nhỏ như cũ cô đơn đứng sừng ở nơi đó, giai nhân phương tung nhưng vô.

Đằng Phi có chút mất mát đứng ở nhà gỗ nhỏ cửa, lẳng lặng nhìn phương xa, Đồng quả nhiên đã rời đi, mặc dù đã nghĩ loại kết quả này, nhưng trong lòng vẫn còn có chút khổ sở.

Chẳng lẽ, thật sự từ đó khó có thể nữa gặp nhau sao?

Đằng Phi cảm nhận được trước ngực kia mai Ngô Đồng Chi Tâm truyền đến một cỗ lạnh như băng cảm giác, khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, nhẹ giọng nói: “Ta đã biết rồi, ngươi nhưng thật ra vẫn theo chung một chỗ.”

Cách đó không xa Thanh Long Lão Tổ cùng Thiên Lang thấu chung một chỗ, trao đổi độ kiếp tâm đắc nhận thức, A Tử rầu rĩ không vui cùng Hoàng cùng Lăng Thi Thi chung một chỗ, chưa tại sao tại cái loại này dưới tình huống, Thiên Lang có đột nhiên tỉnh ngộ, do đó theo sát Thanh Long sau, độ kiếp trở

thành Đại Đế.

Mà nàng, mặc dù xem lễ Thanh Long cùng Thiên Lang hai người đầy đủ độ kiếp quá trình, cũng từ đó cảm nhận được rất nhiều đồ, nhưng hết lần này tới lần khác không có cái loại cảm giác này.

Mắt nhìn bên cạnh mấy người bạn tốt, tất cả đều lên cấp trở thành Đại Đế, A Tử tâm, nữa cũng không cách nào giữ vững vốn có bình tĩnh.

“A Tử tỷ tỷ, ngươi không cần phải gấp gáp, ta tin tưởng ngươi rất nhanh cũng có thể độ kiếp.” Lăng Thi Thi ở một bên an ủi A Tử, nhưng tựa hồ không có gì dùng.

Hoàng lúc này nhàn nhạt nhìn thoáng qua A Tử, nói: “Ngươi động tình, mặc dù này vấn đề không lớn, nhưng nhất định sẽ ảnh hưởng tâm cảnh của ngươi.

“Ta”.

.

.

Ta không có!” A Tử cuống quýt phủ nhận, nhưng nhìn không được nhìn thoáng qua đứng ở nhà gỗ nhỏ cửa Đăng Phi.

Lăng Thi Thi hơi ngần ra, nhưng ngay sau đó kịp phản ứng, có chút giật mình nhìn A Tử.

Hôm nay Lăng Thi Thi cũng hoàn toàn rõ ràng A Tử bọn họ những người này thân phận, đều là cái loại này siêu giai ma thú, sống rất nhiều năm, thực lực phi thường cường đại.

Không phải là xem thường ma thú, dù sao Đăng Phi bên cạnh còn nữa Vũ Nhân Tộc hồng nhan tri kỷ, chẳng qua là ở Lăng Thi Thi nhận tri trọng, có thể Hóa Hình ma thú, luôn luôn là phi thường kiêu ngạo, bọn họ căn bản là xem thường loài người.

Vũ Lan tỷ muội nếu như không phải là nhiều lần bị Đằng Phi cứu, tin tưởng Đằng Phi nữa thế nào ưu tú, các nàng cũng sẽ không thích thượng mao Đằng Phi!

Đây là bất đồng chủng tộc trong lúc quan niệm là không cùng! Lăng Thi Thi đối với Đằng Phi bên cạnh có thể có nhiều như vậy siêu giai ma thú đã rất kinh ngạc, càng làm cho nàng không nghĩ tới chính là, A Tử lại sẽ thích Đằng Phi, này thật đúng là.

.

.

Ly kỳ a!

“Người có.” Hoàng nhẹ nhàng cười một tiếng, nhìn thoáng qua cách đó không xa Đằng Phi, nhẹ giọng nói: “Nhưng thật ra ta cũng rất thích hắc, chẳng qua là, của ta thích, là cái loại này thưởng thức, mà người.

.

”

“Được rồi được rồi, không nên hơn nữa!” A Tử sắc mặt ửng đỏ, chỗ sâu hai tay ngăn chặn lỗ tai, bối rối chạy mất.

Hoàng nhìn thoáng qua một bên trợn mắt hốc mồm Lăng Thi Thi, khẽ cười nói: “Người không cần phải lo lắng, chúng ta sẽ không cùng người đoạt, loài người là loài người, ma thú là ma thú, cho dù thích, cũng sẽ không có và vân vân.”

Vậy cũng nói không chính xác, Vũ Lan tỷ muội cũng không phải là loài người đi.

.

.

, Lăng Thi Thi trong lòng nhớ, trên mặt lại - lộ ra một cái không màng danh lợi nụ cười, nói: “Đây là chuyện của hắc, ta

không can thiệp.”

Đổi lại đã làm đi, Lăng Thi Thi có thể còn có thể nho nhỏ ở trong lòng ghen tỵ với hạ xuống, nhưng nhưng bây giờ chắc là không biết, kinh nghiệm nhiều chuyện như vậy sau, cái này ngày xưa để đô bụng đen Tiểu ma nữ, đã trở nên thành thực, hơn nữa kinh nghiệm đoạn đường này Sinh Tử chạy trốn, để Lăng Thi Thi hoàn toàn muốn lái: chỉ cần có thể chung một chỗ, chính là nhất chuyện hạnh phúc!

Chớ nói chi là Thần Vực Đảo phía, cũng có mấy vị đại năng vợ chồng, truyền thuyết chính là Hóa Hình cùng nhân loại tạo thành gia đình.

Bởi vì siêu giai ma thú đến rồi cảnh giới nhất định sau, Hóa Hình thành nhân, nếu là chính bọn hắn không nói, trừ phi so với bọn hắn cao hơn mấy người cảnh giới cường giả, nếu không căn bản nhìn không ra bất kỳ điểm đáng ngờ.

Các nàng rất đúng nói, Đằng Phi cũng nghe vào trong tai, cười nhạt, trong lòng không có quá nhiều ý nghĩ.

Vận mệnh đưa từng bước ép lên con đường này, không có lựa chọn, không thể lui về phía sau, chỉ có thể vẫn đi về phía trước đi xuống, tương lai sẽ như thế nào, Đằng Phi không biết.

Hắn bây giờ, chỉ có một ý niệm trong đầu: bảo vệ!
Hắn muốn bảo vệ ở bên cạnh mình mỗi người, muốn để cho bọn họ, cũng có thể nhận được hạnh phúc.

“Tốt lắm , chúng ta lên đường đi.” Đằng Phi nhìn thoáng qua mọi người, mở ra bước tiến, hướng phía bách hoa ngoài sơn cốc, cũng không quay đầu lại rời đi.

Tử, một ngày nào đó, chúng ta có tái kiến!
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 409: Nơi Đầu Sóng Ngọn Gió!

>

“Nghe nói sao, Thần Vực Đảo bên kia, ra khỏi phản đồ, mấy người kia tựa hồ cùng kia Đằng Phi có liên quan, Thần Vực Đảo bên kia, phái ra rất nhiều người đuổi giết phản đồ, có một người gọi Âm Nguyệt Thiên người cực kỳ cường đại, đuổi giết hấn Thần Vực Đảo cường giả toàn quân bị diệt!”

“Hắc hắc, Thần Vực Đảo lúc này coi như là tài liệu té ngã.”

“Không nên nhìn có chút hả hê, Thần Vực Đảo nội tình vô cùng cường đại, nếu là vì vậy tự xem thường bọn họ, tương lai tất thiết thời lớn!”

Lăng thị hoàng triều bên bờ, một cái thành nhỏ trong tửu quán, mấy người thân sắc ngạo mạn ngạo nhân ngồi ở trong tửu quán, thấp giọng bàn về.

Giống như bọn họ người như vậy, hôm nay ở loài người trong thành thị tùy ý có thể thấy được, Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch này ba loại tuyệt thế bảo vật, cũng không phải là tất cả đều xuất hiện ở hoang chỗ không có người ở, thế tục loài người tụ tập, khi rảnh rỗi có phát hiện.

Cũng vì vậy có một chút vốn là bình thường người, nhận được một khối Thiên Thánh Thạch, thực lực bạo tăng, mặc dù không thể thoát cái trở thành Đấu Thánh, nhưng từ một người bình thường tăng lên tới Đấu Tôn cảnh giới, vẫn là không có bất cứ vấn đề gì.

Còn có người may mắn nhận được Thiên Vương Thạch, tìm được rồi sử dụng pháp môn, nhảy thành là cao cấp Đấu Thánh, do đó ở thế tục giới Nhất Phi Trùng Thiên.

Việc này, đều là chân thực tồn tại, cũng không phải là truyền thuyết.

Vì vậy, những thứ này có thể làm cho người thay đổi vận mệnh bảo vật, đã không còn là những thứ kia tuyệt thế cường giả độc quyền, ở thế tục trung, cũng bắt đầu lưu truyền rộng rãi.

Cảnh này khiến vốn là tự hỗn loạn không chịu nổi năm lãnh thổ thế giới, càng thêm rung chuyển.

Đằng Phi thi triển A Tu La Thiên Tâm Kinh, đem mình dịch dung thành một cái hai mươi bảy hai mươi tám tuổi quý công tử, Lăng Thi Thi thay đổi đi qua giả dạng , đem mình trang phục được thập phần đẹp đẽ, chỉ sợ cũng coi là hôm nay lăng thị hoàng triều hoàng đế, Lăng Thi Thi lão tử Lăng Tiêu xa thấy, cũng không có thể nhận ra.

Thanh Long khôi phục hẳn vốn là hình dạng, một cái râu tóc bạc trắng, vẻ mặt uy nghiêm lão giả.

Thiên Lang nhưng hóa thành một cái mi thanh mục tú anh tuấn thanh niên, cái này thay đổi, để A Tử ở sau lưng oán thầm Thiên Lang là một khó chịu người, về phần có phải hay không ghen tỵ với Thiên Lang đột phá thành Đế tự khó mà nói.

A Tử đem mình hóa thành một cái bộ dáng thanh thuần thiếu nữ, nhìn qua chỉ có mười sáu mười bảy tuổi, đi theo Đằng Phi bên cạnh, thập phần biết điều, giống như một cái đáng yêu tiểu muội nhà bên muội.

Bất quá đáng sợ cùng đáng yêu còn kém một chữ, người không có mắt nếu là thật dám đi lên đùa giỡn hạ vị này đáng yêu tiểu muội nhà bên muội, nhất định sẽ chết vô cùng thảm.

Hoàng đem mình biến ảo thành một cái mỹ lệ ôn nhu cô gái, nhìn qua hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, nhìn qua tựa như thế tục trung học viện nữ giáo sư, tràn đầy tài trí mỹ.

Bọn họ chuyển đi này người, đi tới chỗ nào, cũng sẽ là tiêu điểm, nghĩ đề điều cũng khó khăn, bất quá hiện tại giống như bọn họ loại này tổ hợp cũng không ít cách nhìn, vì vậy những người khác mặc dù sẽ thêm nhìn vài lần, nhưng trong lòng cũng sẽ không cảm thấy quá kỳ quái.

Lúc trước Đằng Phi đoàn người tiến vào đến Lục Tử Lăng cùng Thanh Long Lăng Thi Thi tách ra cái kia tấm Sâm Lâm, Đằng Phi thi triển Kiền Đát Bà Thiên Tâm Kinh, nhưng không thu hoạch được gì, bởi vì trải qua nhiều ngày như vậy, sở hữu mùi vị, cũng đã tiêu tán ở trong không khí.

Mật mờ Lâm Hải, Thập Vạn Đại Sơn, nghĩ phải tìm được một người, cùng mò kim đáy biển không có gì khác nhau.

Đằng Phi chỉ có thể mang theo mọi người ảm nhiên rời đi, hướng loài người tụ tập địa phương khảo long, muốn nhận được càng nhiều là tin tức.

Mấy ngày đi qua, quả nhiên có điều thu hoạch, ít nhất đến bây giờ, cũng không có truyền đến Lục Tử Lăng gặp nạn tin tức, mao thì ngược lại rất nhiều tin tức đều ở nói Thần Vực Đảo bên này hao binh tổn tướng, thương vong thảm trọng.

Dĩ nhiên, những người này đối với Thần Vực Đảo, phần lớn tất cả cũng không có cảm tình gì, lúc nói đều là nhìn có chút hả hê.

Này không, Đằng Phi bọn họ vừa mới đi tới nơi này tiểu tửu quán, đã nghe gặp có người ở đàm luận chuyện này.

Tửu quán không lớn, bao gian cũng đã đầy, Đằng Phi bọn họ trực tiếp ngồi ở bên trong đại sảnh, vừa mới đàm luận Thần Vực Đảo cái kia bàn người, khoảng cách Đằng Phi nhóm người, cách mấy bàn lớn.

Cả trong tửu quán, bình thường thể tục người cơ hồ không có, tùy tiện kia bàn tửu khách, nhìn qua cũng không đơn giản.

“Mấy vị bằng hữu, Thần Vực Đảo như thế nào đặc tội các người ? Tựa hồ Thần Vực Đảo lừa dối, các người rất vui vẻ?” Quả nhiên, Đằng Phi bên cạnh một bàn tửu khách, trong một cái nhìn qua hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, người mặc bạch y anh tuấn nam tử hai mắt như điện, nhìn chăm chăm vừa mới nói chuyện mấy người, vẻ mặt lạnh lùng nói ra.

“Lão tử.

.

.” Bên kia một cái tính tình dữ dằn tửu khách mới vừa nói ra hai chữ, liền bị bên cạnh đồng bạn bịt, sau đó cười đối với người trẻ tuổi kia gật đầu nói: “Tiểu huynh đệ, thực xin lỗi, chúng ta chẳng qua là tán gẫu, không cần để ý chúng ta.” “Hừ, phải biết họa là từ ở miệng mà ra, sau này nói chuyện, tốt nhất cẩn thận một chút!” Người trẻ tuổi kia thần sắc càng thêm xác lảo, nhưng cũng không có níu lấy không tha, mâu quang lạnh như băng trừng mắt liếc cái kia bị che miệng lại người.

“Là, đúng vậy, lần sau chúng ta nhất định chú ý.” Người nọ vừa che đồng bạn miệng, không để cho hắn nói chuyện, vừa cười nịnh, nhìn bạch y nam tử.

Trong tửu quán những khác tửu khách, đại đa số cũng lộ ra nụ cười chế nhạo, thầm nghĩ trong lòng: không có bốn sự kia, cũng đừng có sau lưng tiếng người, bị bắt tại trận, còn muốn cúi đầu nhận sai, tội gì tới tai?

Bất quá những người này nhìn về phía bạch y nam tử này một bàn ánh mắt, tất cả cũng xảy ra một số thay đổi, bởi vì ...! này bạch y nam tử cho dù không phải là Thần Vực Đảo người, ít nhất cũng cùng Thần Vực Đảo có quan hệ, nếu không, cần gì bang nhân ra mặt?

Chỉ có số ít một số người, nhìn về phía cái kia hướng về phía bạch y nam tử cười lạnh người nói xin lỗi, trong ánh mắt không có châm chọc, ngược lại mang theo vài phần kính nể.

Có thể ở nhiều người như vậy trước mặt, cúi đầu nhận sai, bản thân tự đủ để nói rõ người này lòng dạ là sâu đậm.

Bạch y nam tử mặc dù cuồng ngạo, nhưng có câu nói không sai một một họa là từ ở miệng mà ra!

Hơn nữa, này rất ít người trung một phần, thực lực mạnh vượt qua hạng người, vẫn nhìn ra một chuyện, đó chính là, cái này về mặt nịnh nọt nụ cười, cúi đầu nhận sai người, thực lực muốn hơn xa quá cái kia thần sắc ngạo nghễ bạch y nam tử! Có thực lực cường đại, lại có thể ản nhẫn không phát, làm ra loại này làm cho người ta khinh thị tư thái, này người đã không chỉ là lòng dạ sâu đơn giản như vậy.

Bạch y nam tử tựa hồ cũng ý thức được đã biết một bàn thành tiêu điểm, chỉ chốc lát sau, vẫn ở trên bàn một khối bạc vụn, cùng mấy người khác đứng lên rời đi.

Lúc này, người nọ mới buông ra che bên cạnh đồng bạn miệng sao.

“Đại ca, ngươi ngăn ta làm gì? Chẳng lẽ chúng ta còn sợ bọn hắn không được?”

Vị này miệng mới vừa bị buông ra, nhất thời lớn tiếng ồn ào.

“Đủ rồi!” Vừa mới vẫn về mặt nịnh nọt nụ cười làm cho người ta chịu nhận lỗi người này nhất thời gằm nhẹ một tiếng, sau đó nói: “Nói cho người quá bao nhiêu lần, không nên gây chuyện thị phi!”

“Ta.

.

.” Người này về mặt ủy khuất, còn muốn nói điều gì, lại bị bên cạnh những khác đồng bạn ngăn cản.

“Tốt lắm lão Tam, đừng bảo là, đại ca cũng là vì muốn tốt cho ngươi, này mấy cái Thần Vực đảo đệ tử mặc dù không phải sợ, nhưng bọn hắn người sau lưng, là chúng ta trêu chọc không nổi.” Người nói chuyện, nhìn qua hơn 40 tuổi, da ngăm đen, vóc người nhỏ gầy, nhìn qua kia mạo xấu xí.

Lời này vừa ra, trong đại sảnh rất nhiều người cũng báo bằng

khinh bỉ ánh mắt, người này nhưng hồn nhiên chưa phát giác ra, nói tiếp: “Vì một điểm khí phách chi tranh, tự Sinh Tử tương bác, hoàn toàn không có ý nghĩa.”

Bị che miệng người nọ về mặt tức giận bất bình nét mặt, bất quá nhưng cũng không nói thêm gì nữa, chẳng qua là mắt lạnh nhìn những khác dùng khinh bỉ ánh mắt nhìn người của bọn họ hừ một tiếng.

Loại chuyện này, thập phần thường gặp, coi như là thể tục trung giang hồ, tương tự đặc ý khí chi tranh cũng không ít, cho nên một phòng tửu khách rất nhanh sẽ đem sự kiện ném tới sau đầu, chén lớn uống rượu, lớn tiếng nói cười lên.

Đằng Phi bọn họ đang ngồi yên lặng, lại từ những người này trong miệng nghe được không ít tin tức.

Tỷ như ngũ vực quy nhất sau, vốn là cách trở bị mở ra, hôm nay Nam Vực có đại lượng đến từ Trung Châu, Đông Hải, Tây Vực thậm chí Bắc Cương Võ Giả.

Đã hiện tại này tiêu trong tửu quán, thì đến từ Trung Châu cùng Tây Vực cùng với Đông Hải người.

Những người này, thực lực cũng không phải là đặc biệt mạnh, dùng “Mạo Hiểm Giả” ba chữ kia để hình dung bọn họ, tương đối chuẩn xác một số.

Thiên Thánh Thạch Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch xuất hiện, để vốn là năm lãnh thổ trung siêu cấp thế lực cũng bắt đầu điên cuồng cướp đoạt tài nguyên, những người này tại nguyên bốn địa phương, căn bản vô lực cùng những thứ kia siêu cấp thế lực tranh đoạt, cho nên liền đưa ánh mắt quăng hướng về phía những địa phương khác.

Ở vào trong thế giới này khu vực Trung Châu, dĩ nhiên là thành Bắc Cương, Tây Vực cùng Đông Hải những chỗ này Mạo Hiểm Giả chọn lựa đầu tiên.

Bất quá khi bọn họ đến mào Trung Châu sau, mới phát hiện,

nơi này siêu cấp thế lực, một chút cũng không so với bọn hắn bốn địa cái kia những siêu cấp thế lực sai, ở tài nguyên tranh đoạt trong chiến tranh, máu tanh trình độ thậm chí muốn vượt qua hắn cửa đến từ địa phương.

Cuối cùng, những người này chỉ có thể bất đắc dĩ hướng Nam Vực bên này tụ tập tới đây, đến rồi Nam Vực, bọn họ mới phát hiện, nơi này, mới là bọn hắn muốn nhất tìm kiếm cõi yên vui! Cả Nam Vực, cơ hồ không có gì giống như dạng siêu cấp thế lực, trước mắt đã biết, chỉ có Hàn Nguyệt Thánh Địa, Liệt Dương Thánh Địa, Hoàng Kim gia tộc cùng Phạm Dương Lô gia cùng với nam lĩnh Đông Phương gia tộc này mấy nhà, còn dư lại cái kia những, hơn phân nửa đều là một số cửa nhỏ tiểu phái, ngẫu có mấy cường giả, cũng không có ảnh hưởng quá lớn.

Cả Nam Vực lớn như thế ranh giới, tài nguyên phong dày, chỉ dựa vào mấy gia tộc, căn bản không cách nào đem sở hữu tư chất nguyên nuốt trọn, những thứ này tới trước, hơn phân nửa cũng ăn vào ngon ngọt, cho nên đem tin tức vừa truyền về riêng của mình chỗ ở, truyền lại cho những thứ kia thân nhân bằng hữu.

Đến cuối cùng, biết Nam Vực lai lịch người, càng ngày càng nhiều, Nam Vực trống không, thành công khai bí mật, cho nên, Nam Vực thổ địa thượng, người ngoại lai càng ngày càng nhiều!

Thế cho nên đến bây giờ cơ hồ ở mọi người loại thành trấn, cũng có thể thấy thân ảnh của bọn họ.

Những người này cũng dần dần đã biết rồi Nam Vực suy yếu như vậy nguyên nhân, là bởi vì một người, hoành tảo cả Nam Vực hơn phân nửa siêu cấp thế lực!

...!này siêu cấp thế lực mặc dù đang có ít người trong mắt không đáng giá nhắc tới, nhưng có thể bằng vào lực lượng một người, quét ngang như thế đông đảo siêu cấp thế lực, cũng không khỏi không làm cho người ta bội phục.

Cho nên, Đằng Phi cái tên này, cứ như vậy bị những thứ này đến từ năm lãnh thổ các nơi người nhớ kỹ.

Tiếp theo, người vốn là chỉ ở cao tầng lầu Võ Giả giữa dòng truyền tin tức, dần dần truyền tới, này Đằng Phi, là thượng cổ trong năm, cái kia năm lãnh thổ không có phong bế đích niên đại trung, cường đại nhất Thánh Thần người thừa kế!

Hơn nữa, Ma Thần chỉ bảo một một Chiến Tranh Ma Ngẫu, cũng ở trên tay hắn!

Tin tức kia vừa ra, cơ hồ tất cả mọi người điên cuồng, mà ngay cả những thứ kia các nơi siêu cấp thế lực, cũng xuân xuân dục động.

Thượng cổ thời đại, nguyên vốn là cực kỳ huy hoàng đích niên đại, Thánh Thần cùng Ma Thần, lại càng vô số người trong suy nghĩ cao không thể leo tới hai tòa núi lớn, có thể có được bọn họ truyền thừa, chẳng phải là tụt có cơ hội sánh vai Thánh Thần cùng Ma Thần?

Đằng Phi, cái này cơ hồ tuyệt đại đa số người chưa từng thấy đích thanh niên, bị một con nhìn không thấy tay, ở trong khoảng thời gian ngắn, dám cho đẩy lên nơi đầu sóng ngọn gió!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 410: Thiên Đế Thạch Thiếu Sốt!

>

Nghe trong tửu quán những người này, không ngừng nhắc đến lên tên của mình, Đằng Phi sắc mặt bình tĩnh, nhìn không ra bất kỳ khác thường, nhưng trong lòng đang suy nghĩ: rốt cuộc đều có ai, đem của mình việc này tản đi ra ngoài.

Lẽ ra những thứ kia biết mình siêu cấp thế lực, muốn từ trong tay mình nhận được Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu lời nói, có nên không dễ dàng đem những tin tức này thả ra, mà bây giờ nhưng huyền mọi người đều biết.

Nói cách khác, trắng trợn tản tin tức kia người, cùng bản thân phải là có cừ oán.

Đằng Phi trong lòng nhớ, nhưng ngay sau đó khóe miệng lộ ra vẻ cười khô, cừ gia của mình nhiều lắm, từ ban đầu Thanh Bình Phủ bát đại gia tộc, càng về sau Chân Vũ hoàng triều Thân Vương, nữa càng về sau Tây Thùy những thứ kia siêu cấp thế lực.

.

.

Những người này trong, tùy tiện người nào, cũng có thể là lời đồn tản người.

Cho nên, bây giờ quần quýt cái vấn đề này, đã không có bất cứ ý nghĩa gì, bây giờ phải làm, chỉ có một việc, đó chính là, đem

sở hữu muốn từ đã biết trong đạt được chỗ tốt người, giết sợ, giết bọn họ không dám nữa đánh bản thân chủ ý mới thôi! lại một lát sau, Đằng Phi đứng lên, mang theo Thanh Long nhóm người rời đi, cũng không có khiến cho bao nhiêu người chú ý.

Ra khỏi tửu quán sau, Thanh Long nhìn thoáng qua Đằng Phi, truyền âm nói: “Đuổi theo mấy cái Thần Vực Đảo món lòng?” Đằng Phi gật đầu, thầm nghĩ: hay là Thanh Long hiểu rõ ta nhất.

“Chúng ta đi.” Đằng Phi chưa cùng Hoàng nhóm người giải thích cái gì, trực tiếp theo đại đạo, đến một chỗ khách sạn đi tới.

Kiên Đạt Bà Thiên Tâm Kinh vận hành, Đằng Phi khúu giác trở nên vô cùng nhạy cảm, vừa mới cái kia bạch y nam tử mặc dù đã rời đi hồi lâu, nhưng Đằng Phi như cũ có thể dễ dàng tìm được hắn.

Khách sạn này rất lớn, ở nơi này thành nhỏ trung, nên coi như là tốt nhất, mấy người mới vừa vào, thì tiểu nhị khuôn mặt tươi cười chào đón.

“Mấy vị khách quan tốt, nhưng là phải ở trọ?” Tiểu nhị nhiệt tình chào hỏi.

Đằng Phi gật đầu, vừa muốn nói chuyện, đang lúc này, Hoàng cùng Thanh Long cùng với Thiên Lang ba người cơ hồ đồng thời xoay người, hướng phía cực xa nơi phương hướng nhìn lại, Đằng Phi đã ở cùng lúc, xoay người, nhìn về phía bên kia phương hướng.

Mấy người lẫn liếc nhau một cái, Đằng Phi từ trong lòng ngực móc ra một lớn khối bạc, ném cho tiểu nhị, nói: “Cho chúng ta theo như đầu người mở mấy gian phòng hảo hạng, bây giờ chúng ta có việc, trở lại hơn nữa!”

Vừa nói, lẳng không dựng lên, hướng phía cái hướng kia mau chóng đuổi theo.

Thiên Lang, Hoàng, Thanh Long, A Tử cùng Lăng Thi Thi mấy người, tất cả cũng phi thân lên, hướng phía Đằng Phi phương hướng đuổi theo tới.

“Phòng hảo hạng đã không có.

.

.” Tiểu nhị vừa mới nói một nửa, lại phát hiện trước mắt mấy người cũng đã biến mất không thấy gì nữa, nhất thời sợ hết hồn, trả lại cho là mình đụng quỷ, mờ mịt nhìn trong tay này khối rất lớn bạc, quay đầu lại đi, nhìn thấy ngòi ở bên trong lão bản đồng dạng trợn mắt hốc mồm bộ dạng, mới biết mình không phải là bắt gặp quỷ, mà là gặp phải cao nhân.

Cùng lúc đó, khách sạn này trong phòng, bảy tám đạo thân ảnh theo cửa sổ, lăng không dựng lên, rồi rít hướng phía Đằng Phi phương hướng của bọn hắn đuổi theo đi xuống.

Cả thành nhỏ, rất nhiều địa phương đều có người thỉnh thoảng bay lên giữa không trung, hướng phía cái hướng kia bay nhanh.

“Cường đại như thế hơi thở, nhất định là Thiên Đế Thạch! Nhất định là!” Có người kinh hô.

“Trời ơi, chúng ta lại có may mắn đủ nhìn thấy Thiên Đế Thạch xuất thế, thật là thật là làm cho người ta khó có thể tin!”
“Nhìn thấy có thể thế nào, người nào không có nhìn nhiều người như vậy cũng phát hiện, người nghĩ rằng chúng ta có có cơ hội?” Có người giội nước lã.

“Không đi thử một chút, tự một điểm cơ hội cũng không có, ai biết đi trước những người đó có thể hay không lần chém giết, đến cuối cùng bị chúng ta nhặt được tiện nghi?”
Thành nhỏ trung cao cấp Vũ Giả, cũng không có tất cả đều nhằm phía kia hơi thở trùng thiên phương hướng, rất nhiều người cũng mang: trước hết để cho những người đó lần chém giết, đến cuối cùng ta đi nhặt tiện nghi tâm tư.

Những người này thực lực hơn phân nửa không mạnh, biết mình bao nhiêu cân lượng, cho dù đi, cũng chưa chắc có thể chiếm được cái gì tiện nghi, còn không bằng muợn một chút đi qua, không có đúng kia rơi xuống là có thể rơi vào đầu mình thương.

Nói bọn họ si tâm vọng tưởng cũng tốt, làm mộng tưởng hảo huyền cũng tốt, cỏi đời này, nhưng thật ra thật là có loại chuyện này, cho nên, những người này biết rõ không có gì hy vọng, nhưng vẫn là ở chờ đợi.

Hoàng thân thủ ưu nhã Phi trên không trung, đối với bên cạnh A Tử khẽ cười nói: “Thiên Đế Thạch nga, A Tử, ngươi có thể đột phá!”

A Tử trong lòng ồn ào, miễn cưỡng mặt băng bó, nói: “Cái này.

.

.

Hay là muốn nhìn công tử ý tứ .”

“Ngươi yên tâm, này khối Thiên Đế Thạch, không phải của người thì còn của ai!” Phía trước Đằng Phi, nhàn nhạt nói một câu.

Lăng Thi Thi có chút hâm mộ nhìn A Tử nói: “Chúc mừng ngươi, A Tử tỷ tỷ!”

“Ngươi vừa mới đến Vương Cấp cảnh giới, không thích hợp sử dụng Thiên Đế Thạch, chờ ngươi đến rồi có thể sử dụng thời điểm, tỷ tỷ nhất định giúp ngươi!” A Tử nhận được Đằng Phi nhất định trả lời chắc chắn, lòng mang cực kỳ vui mừng, đối với Lăng Thi Thi nói.

Lăng Thi Thi khẽ mỉm cười, nàng rất rõ ràng mình bây giờ cũng không thích hợp sử dụng Thiên Đế Thạch, mặc dù Thiên Đế Thạch trung năng lượng vô cùng tinh thuần, không có có bất kỳ tác dụng phụ, nhưng một vị sử dụng ngoại vật tăng lên,

cũng không phải là lựa chọn tốt nhất.

Cho nên, cho dù không có A Tử, nàng cũng sẽ không tranh đoạt này khôi Thiên Đế Thạch.

Nếu như Tử Lăng tử ở, này khôi Thiên Đế Thạch, nên không thuộc về nàng thì thuộc về ai.

.

.

Lăng Thi Thi trong lòng, bỗng nhiên toát ra như vậy một cái ý niệm trong đầu, nhìn về phía trước Đằng Phi bay nhanh thân ảnh, trong lòng nhớ: nhất định phải sớm ngày tìm được Tử Lăng tử, mặc dù hắn ở che dấu bản thân, nhưng ta biết, hắn cũng không vui, trong lòng trả lại đốt nóng hừng hực lửa giận.

Vẻ này trùng thiên hơi thở, cách cách bọn họ, chừng mấy ngàn dặm xa, hơn nữa, Thanh Long mấy người cũng nhìn thấy, từ những khác phương hướng, cũng có rất nhiều đạo thân ảnh, đồng thời chạy về phía cái chỗ kia.

Mặc dù bọn họ đám người kia đội hình có thể nói xa hoa, ba cái Đại Đế, một cái điên phong Vương Cấp, một cái Đại Thành Vương Giả, còn nữa Đằng Phi cái này mặc dù vừa mới đột phá đến Vương Cấp cảnh giới, nhưng Đại Đế thấy cũng sẽ nhú quai thai, ở loại địa phương này, trên căn bản không gặp được bất kỳ địch thủ.

Nhưng cõi đời này, cũng sẽ xuất hiện các loại ngoài ý muốn, ai cũng không dám bảo đảm, ở loại địa phương này, tựu sẽ không xuất hiện một đám Đại Đế cảnh giới cường giả, vì vậy, mọi người mặc dù rất nhẹ nhàng, nhưng cũng không buông lỏng cảnh giác.

Đến rồi phụ cận, quả nhiên có người đã đến, hơn nữa còn không ít, chỉ bất quá những người này hôm nay giết làm một đoàn, thân ngã khắp nơi, máu chảy thành sông.

Tản mát ra trùng thiên hơi thở, là một mảnh lớn hồ, nói là lớn hồ, nhưng giống như đại dương mênh mông giống như, một cái nhìn không thấy tới cuối, chu vi chừng mấy ngàn dặm, ba quang đá lởm chởm, Bích Thủy trời xanh lam, bốn phía là một mảnh không lồ thảo nguyên.

Vẻ này không cách nào che dấu hơi thở, chính là từ trong hồ đang lúc phóng lên cao, đâm vào trời cao!
Đằng Phi đợi người sau khi tới, cũng không có nóng lòng bay về phía trong hồ, mà là đứng xa xa nhìn bọn này đang ở đánh nhau người.

Từ quần áo thượng nhìn, đám người kia nên đến từ hai người bất đồng thế lực, thế lực cũng không kém, kém cõi nhất cũng là Vương Cấp, song phương trận doanh trung, riêng của mình có hai người cũng không có xuất thủ, bó tay đứng ở riêng của mình phía sau, mắt lạnh nhìn xem cuộc chiến đấu này.

Đối với Đằng Phi nhóm người đến, bốn người này nhìn cũng không có nhiều liếc mắt nhìn, nét mặt lạnh lùng, cũng không biết nghĩ đến cái gì.

Thanh Long, Hoàng cùng Thiên Lang ba cái Đại Đế cảnh giới tất cả đều thu liễm tự thân hơi thở, trừ phi nơi này có Hoàng cấp đại năng, nếu không, không ai có thể nhìn ra cảnh giới của bọn hắn.

“Ta cũng biết không có dễ dàng như vậy nhận được, bốn người kia, hơn phân nửa là Đại Đế!” Thanh Long đứng xa xa nhìn bên kia không có xuất thủ bốn người, cau mày thầm nói.

“Nên không sai được, mặc dù bọn họ tất cả cũng đem tự thân hơi thở che giấu đi, bất quá.

.

.

Ta có thể cảm giác được, bọn họ khí huyết rất cường đại!”
Thiên Lang liếm lấy hạ môi, mắt lộ ra Thị Huyết háo chiến

quang mang.

Đằng Phi trong đầu lúc này vang lên một cái thanh âm, Chiến Tranh Ma Ngẫu cười lạnh nói: “Bốn người Đại Đế? Không sai, bất quá, là bốn người dựa vào Thiên Đế Thạch ngạnh sanh sanh nói đi tới Đại Đế, loại này.

.

.

Đúng là so sánh với Chuẩn Đế mạnh rất nhiều, nhưng gặp phải bên cạnh người kia ba vị tùy tiện một cái, không ra mười chiêu, cũng sẽ bị chém giết!”

“Chênh lệch sẽ lớn như vậy?” Đằng Phi có chút kinh ngạc, mặc dù hắn cũng không phải là đặc biệt đồng ý sử dụng ngoại vật tăng lên tự thân thực lực, nhưng là vẫn cho rằng điên phong Vương giả, sử dụng Thiên Đế Thạch đột phá đến Đại Đế cảnh giới, cũng sẽ không sai đi nơi nào, thế nào ở Chiến Tranh Ma Ngẫu trong miệng, những người đó tự thành gà đất ngồi câu?

“Người trả lại khác không tin, sử dụng Thiên Đế Thạch, đúng là có thể làm cho bọn họ trong thân thể năng lượng nhận được đại lượng tăng lên, do đó đạt đến Đại Đế cảnh giới, nhưng là.

.

.” Chiến Tranh Ma Ngẫu cười lạnh nói: “Thứ nhất cảnh giới của bọn hắn cũng không có chân chính đạt đến Đại Đế tầng thứ, thứ hai, khai phá tự thân đạt được lực lượng, cùng Thiên Đế Thạch đúc ra lực lượng, hoàn toàn chính là hai việc khác nhau!”

“Khai phá tự thân? Đúc?” Đằng Phi nhạy cảm bắt hai người máu chốt từ.

“Không sai, bình thường Vũ Giả tu luyện, một bước một cái dấu chân, đột phá nặng nề gân cốt xiềng xiết, bước vào càng cao cảnh giới, đây mới là chánh đạo!” Chiến Tranh Ma Ngẫu cười lạnh nói: “Dựa vào ngoại vật, cho dù là trong thiên

địa nhất tinh thuần đồ, cũng không cách nào đạt tới người trước hiệu quả, cái thế giới này, là rất công bình, phó xuất bao nhiêu, tự phải nhận được bao nhiêu.

Hơn nữa, là tôi trọng yếu một điểm.

.

.

Thiên Thánh Thạch cùng Thiên Vương Thạch, cũng thì thôi, nhưng nếu là sử dụng Thiên Đế Thạch, dùng để đột phá đến Đại Đế cảnh giới, hắc hắc, vậy người này thành tựu, cả đời cũng chỉ có dừng bước hơn thế!”

“Cái gì?” Đẳng Phi thiếu chút nữa phát ra một tiếng thét kinh hãi, tin tức kia, thật sự là quá kinh người, vốn là hắn còn muốn chuẩn bị nhiều hơn một chút Thiên Đế Thạch, để mẫu thân cùng Lục Tử Lăng Liễu Thiên Hà các nàng những người này nhanh chóng đột phá đi, lại không nghĩ rằng ngoại giới nhất trí cho rằng không có có bất kỳ tác dụng phụ Thiên Đế Thạch, lại tồn tại kinh người như thế thiếu sót!

Đẳng Phi rất khó không tin Chiến Tranh Ma Ngẫu lời nói, bởi vì người kiến thức, thật sự là quá phong phú điểm.

“Như vậy nói đến, vật này, là không thể dùng ở người mình trên người?” Đẳng Phi có chút như đưa đám.

“Người sai rồi, vật này, là có thể dùng là.” Chiến Tranh Ma Ngẫu nói: “Loại thứ nhất, là cho bên cạnh người này mấy người vừa mới tấn chức đến Đại Đế cảnh giới người sử dụng, có thể tăng lên bọn họ thể nội lực lượng tích lũy, gia tốc ổn định bọn họ Đại Đế cảnh giới; này loại thứ hai.

.

.

Chính là cho cái loại này thiên tư không có giới, cơ hồ không có có bất cứ hy vọng nào tăng lên tới Hoàng cấp người sử dụng.”

Khẽ bỗng nhiên một chút, Chiến Tranh Ma Ngẫu thanh âm mang theo vài phần hài hước: “Chẳng lẽ người cho là, cõi đời này, người nào cũng có thể đạt tới Hoàng cấp sao?”
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 411: Chống Lại Thần Vực Đảo!

>

Đằng Phi hơi ngẩn ra, trong lòng thâm nghĩ: Đúng là như vậy, cõi đời này Đại Đế có rất nhiều, nhưng Hoàng.

.

.

Mình ngay cả nghe cũng chưa nghe nói qua, có lẽ tồn tại, nhưng tuyệt đối sẽ không rất nhiều, nói cách khác, bên cạnh mình những người kia tuyệt đại đa số, nếu như không có Thiên Thánh Thạch cùng Thiên Vương Thạch ngày như vậy địa chí bảo lời nói, như vậy cả đời cao nhất thành tựu, có thể ngay cả Thánh cấp cũng không đạt được!

Đây không phải là xem thường người, mà là một không tranh đích sự thật.

“Ta hiểu được, nếu như có thể dựa vào tự thân cố gắng, đạt tới Đại Đế cảnh giới, như vậy tận lực vẫn là dựa vào mình, thật sự không được, mới có thể sử dụng loại vật này.” Đằng Phi rộng mở trong sáng.

“Không sai, thiên đạo thù cần, muốn nhận được, tự nhất định phải phó xuất!” Chiến Tranh Ma Ngẫu sâu kín nói: “Không chỉ như thế, hơn nữa cần phải có tuyệt thế thiên tư, chỉ có như vậy, mới có thể đi xa hơn!”

Đằng Phi nhìn vẻ mặt vui sướng khó có thể điều khiển tự động A Tử, trong lòng cười khổ: không biết một hồi nàng biết mình không nên sử dụng Thiên Đế Thạch sau khi, có là cái gì nét mặt.

Đồng thời Đằng Phi đã ở âm thầm tĩnh ngữ, vô luận người hay là siêu giai ma thú, đều có rất mạnh tính trợ, có thể đi tiếp kính, ai cũng không muốn ngu núc ních nhiều loạn.

Có thể vừa có bao nhiêu người biết, nhiều loạn cũng không phải là ở làm vô dụng công, mà là làm tương lai đánh rớt xuống kiên cố trụ cột, làm có thể bước lên càng cao ngọn núi trải đường!

Lúc này, từ bốn phương tám hướng, đi người nơi này càng ngày càng nhiều, chân ít cũng trăm người!

Những người này đến nơi này, toàn bộ cũng không có trước tiên nhằm phía giữa hồ, mà là rất có ăn ý lựa chọn rất xa vây xem đánh nhau song phương.

Tất cả mọi người rất rõ ràng, bảo vật tự còn tại đó, sẽ không chạy trốn, chỉ có người thắng sau cùng, mới có tư cách mang đi nó!

jī trong chiến đấu song phương, tự nhiên tất cả cũng hiểu đạo lý này, mắt thấy người càng ngày càng nhiều, nếu như còn như vậy đánh tiếp, sợ rằng đến cuối cùng, chỉ có thể tiện nghi những thứ kia người xem nào nhiệt.

Song phương trận doanh trung thủy chung không có xuất thủ bốn người lần liếc nhau một cái, đồng thời cao quát một tiếng: “Dừng tay!”

Trong khi giao chiến song phương cơ hồ cùng lúc ngưng chiến đấu, Phương Viên trăm dặm trong vòng chiến, thân ngã khắp nơi, máu tươi nhuộm đỏ tảng lớn thổ địa.

Mà song phương vẫn người sống, mặc dù dùng vô cùng cừu thị ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chú vào đối phương, nhưng hết sức ăn ý, không có ai la to, kỷ luật chi nghiêm minh, làm cho người ta xem thế là đủ rồi, không phải là siêu cấp thế lực, không thể có thể nuôi dưỡng được như thế tổ chất đội ngũ.

Đằng Phi bọn họ lúc trước ở tửu quán gặp phải hư hư thực thực Thần Vực Đảo Bạch y nhân cũng ở trong đám người, gặp giao chiến song phương ngưng chiến đấu, lập tức tiến lên, đi

hướng trong đó một phe cánh.

Đằng Phi ánh mắt khề híp mắt, lúc này, bên tai truyền đến Thanh Long truyền âm: “Những người đó, đích thật là Thần Vực Đảo, trong đó mấy người, ta là gặp qua!”

Lăng Thi Thi đã ở đồng thời truyền âm cho Đằng Phi: “Bạch y nam tử đi hướng cái kia trận doanh, chính là Thần Vực Đảo!”

Lúc này, chỉ thấy bạch y nam tử đi hướng cái kia trận doanh trong, không có xuất thủ hai người kia một trong, lạnh lùng nhìn đối diện, nói: “Trước tiên đem nhàn tạp nhân đằng rửa sạch sạch sẽ, chúng ta chỉ thấy trướng, sau đó nữa coi là, như thế nào?”

“Ta cũng đang có ý đó.” Đối diện kia hai người không có xuất thủ người trong một cái, mặt không chút thay đổi trả lời một câu.

Bốn phía chạy tới những người này nhất thời một trận xao động, có người tức giận hô: “Bảo vật trời giáng, có thể người ở chi, các người dựa vào cái gì như thế mao bá đạo?”

“Hắc, có thể người ở chi? Bốn tọa đó là có thể người! Bá đạo? Thật là chê cười, người ngày thứ nhất đi ra hỗn?” Bạch y nam tử cười lạnh nhìn nói chuyện người nọ: “Không muốn tử, tụt cút nhanh lên!”

“Chúng ta những người này, trăm vạn trong xa xôi, làm cái gì? Còn không phải là vì những thứ này bảo vật? Những thứ này siêu cấp thế lực bá đạo rầm rĩ, chúng ta phải liên hợp lại, đuổi đi bọn họ, mới có thể chân chánh từ từ!” Trong đám người có người kích động.

“Không sai, chúng ta phải liên hợp lại, mới có thể cùng những thứ này siêu cấp thế lực đối kháng, nếu không, bọn họ ăn thịt, chúng ta ngay cả Thang cũng uống không hơn, dựa vào cái gì?”

“Đối với, liên hợp lại, trước diệt bọn hắn, sau đó ở làm những khác tính toán!”

Bốn phía chạy tới những thứ này tiểu cổ, một mình người mạo hiểm, nhân số đã tăng trưởng tới năm sáu trăm người, mà Thần Vực Đảo cùng bọn họ đối địch đội ngũ, ở kinh nghiệm một phen huyết chiến sau, tăng lên nhân số cũng không cao hơn một trăm năm mươi người, từ số lượng thượng, thật to yếu

hơn, kém hơn những thứ này linh tán người mạo hiểm.

Vì vậy tuyệt đại đa số người mạo hiểm, tất cả đều động tâm.

Lúc này, Thanh Long Lão Tổ bỗng nhiên lớn tiếng nói:
“Những thứ này siêu cấp thể lực trên thân người, không chừng có bao nhiêu Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch! Diệt bọn hăn, chẳng những sau này có thể từ từ tìm kiếm bảo vật, hơn nữa lập tức có thể có đại lượng thu hàng!”

Thanh Long Lão Tổ chính là lời nói vừa ra, mọi người nhất thời hơi bị hơi chậm lại, tròng diện lâm vào kỳ dị an tĩnh trong, không ít vốn là do dự người, trong mắt đều lộ ra tham lam quang mang.

Cũng ở trong lòng đã khởi bàn tính, cảm thấy Thanh Long Lão Tổ lời nói rất có đạo lý, những thứ này siêu cấp thể lực, đi ra cướp đoạt tài nguyên đã không phải là một ngày hai ngày, trên người của bọn họ, nhất định sẽ có đại lượng Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch, đây là không thể nghi ngờ!

Hôm nay một khối Thiên Đế Thạch đột nhiên xuất thế, để vốn là sẽ chủ động tránh ra siêu cấp thể lực những thứ này linh tán các mạo hiểm giả, cùng những thứ này siêu cấp thể lực không thể tránh khỏi gặp nhau, hơn nữa, bọn họ chỉ có hai cái lựa chọn.

Làm như buông tha cho, lựa chọn rời đi; làm như, chính là liên hợp lại, đem những thứ này siêu cấp thể lực người cho tiêu diệt hết!

Tiêu diệt hết những thứ này siêu cấp thể lực đội ngũ, mặc dù có có thể vì vậy gặp phải vô tận đuổi giết, nhưng chỗ tốt đồng dạng cũng là rõ ràng.

Ở nơi này hỗn loạn không chịu nổi, sở hữu siêu cấp thể lực đều muốn đại lượng tinh lực dùng ở cướp đoạt tài nguyên đích niên đại, bọn họ chỉ cần tiêu diệt hết trước mắt này hai người siêu cấp thể lực đội ngũ, chẳng những có thể bằng lập tức đạt được đại lượng tư chất nguyên, hơn nữa còn có thể có hiệu

kinh sợ những thứ này siêu cấp thể lực!

Để cho bọn họ hiểu, linh tán người mạo hiểm, cũng không phải là dễ khi dễ như vậy!

“Liên hiệp ta không phản bội, ai có thể là chủ đạo? Chiếm được bảo vật thì như thế nào phân phối?” Người mạo hiểm trong đám người, đột nhiên toát ra một cái chất vấn thanh âm, để vốn đang có chút do dự người, nhất thời trở nên càng thêm lắc lư không chừng.

“Còn nữa, một khi phát sinh xung đột, nhất định sẽ có tử địa thương, tử làm sao bây giờ?” Vẫn là vừa mới cái thanh âm kia, thanh âm lộ ra vẻ có chút chua ngoa, mang theo một cỗ tử trào phúng mùi vị.

“Tử? Tử coi như người xui xẻo! Người con mẹ nó, thuần túy là một cái rác rưởi! gờu thì không như! Người đã như vậy không có loại, như thế sợ hãi tử, vẫn đi ra ngoài tìm cái gì bảo? Chạy trở về nhà đi đằng hoàng ngốc chẳng phải là càng tốt?” Thanh Long Lão Tổ miệng lưỡi, sợ hãi quá ai tới, cười lạnh nhìn phía người mạo hiểm đám người, vẻ mặt trào phúng:

“Sợ hãi tử, cũng đừng có đi tới cái chỗ này! Chỉ nghĩ chiếm tiện nghi, cái gì cũng không nghĩ phó xuất, đồ bỏ đi hai chữ này, chính là dùng để hình dung các người người như thế!”

“Mẹ ôi, phạm! Cùng lắm thì một tử, lão ”” tử bị đủ rồi những thứ này siêu cấp thể lực ức hiếp, trước đó vài ngày, lão ”” tử phát hiện một quả Thiên Thánh Thạch, chính là bị những thứ này siêu cấp thể lực trực tiếp cho cướp đi, lão ”” tử nhìn thấu, thế giới này, chính là nhược nhục cường thực thế giới, vị tiền bối này nói thật hay, nếu đi ra, cũng đừng sợ hãi tử!”

Trong đám người truyền tới một người tục tằng dững cảm thanh âm, nhất thời đem rất nhiều người trong thân thể nhiệt huyết dẫn đốt.

“Không sai, không có can đảm tử cũng đừng có đi ra hồn!”

“Chúng ta nhiều người, diệt những thứ này nên tử người tra!”

Đối diện này hai người siêu cấp thể lực trong đội ngũ người, nhất thời vừa sợ vừa giận, bọn họ rất mạnh, này không giả, nhưng đối diện kia mấy lần cho bọn hắn người mạo hiểm trong, cũng không tất cả đều là người yếu!

Trời mới biết những người đó trong có thể hay không cất dấu

mấy tôn Đại Đế?

Thần Vực Đảo bên này một cái Đại Đế cường giả mâu quang lạnh lùng nhìn phía Thanh Long Lão Tổ, quát lạnh nói:

“Ngươi, nên tử!”

Vừa nói, vung lên cánh tay, trên bầu trời trong nháy mắt xuất hiện một cái cự đại vô cùng màu vàng bàn tay, chừng trăm trượng Phương Viên, khí huyết vô cùng tràn đầy, tản ra kinh khủng Đế Uy, trực tiếp hướng Thanh Long Lão Tổ chụp được.

“Đại Đế!” Người mạo hiểm trong đám người có hơn phân nửa người phát ra sợ hãi kinh hô, bị cỗ khí thế này áp bách được quỳ rạp xuống đất, không thể động đậy.

“Hừ!” Thanh Long Lão Tổ phát ra hừ lạnh một tiếng, trên người trong nháy mắt bộc phát ra cường đại mao khí huyết uy năng, nhất thời đem Thần Vực Đảo tên Đại Đế cường giả tản mát ra Đế Uy ngăn trở, cười lạnh nói: “Muốn giết một người răn trăm người? Ngu ngốc, ngươi chọn làm người!”

Đang khi nói chuyện, vung lên quả đấm, phóng lên cao, hung hăng oanh hướng kia màu vàng Cự chưởng, một quyền đem đánh xuyên qua, tảng lớn máu tươi, theo bầu trời như mưa rơi, kia màu vàng Cự chưởng suu một cái thu trở về.

Thần Vực Đảo tên kia cường giả nhìn mình bị đánh mặc một cái hồ bàn tay, trên mặt rớt cục lộ ra vẻ vẻ ngung trọng, nhìn Thanh Long Lão Tổ: “Ngươi cũng là Đại Đế? Nói như vậy, ngươi cũng nhận được Thiên Đế Thạch?” Đang khi nói chuyện, hai đầu lông mày hiện lên vẻ dữ tợn cùng tham lam.

“Phi! Thì ra là ngươi là thực dụng Thiên Đế Thạch tấn chức Đại Đế cảnh giới, thật là một đồ bỏ đi!” Thanh Long Lão Tổ đuôi lông mày nháy lên, cười lạnh nói: “Ngươi làm lão tổ cho giống nhau? Ngu ngốc, lão tổ ta là hàng thật giá trị Đại Đế!” Vừa nói, Thanh Long Lão Tổ trực tiếp đánh về phía tên Thần Vực Đảo Đại Đế cường giả, bị Thần Vực Đảo cường giả đuổi giết một đường, bị buộc cùng Lục Tử Lăng binh chia làm hai đường, Lục Tử Lăng sinh tử không biết, chính hắn cũng người bị thương nặng, đối với Thanh Long Lão Tổ mà nói, phần này sỉ nhục, không phải là Thần Vực Đảo cường giả máu không

thể rửa sạch.

“Tìm chết!” Người Thần Vực Đảo Đại Đế cường giả, lãnh quát một tiếng, bay lên trời, hung hăng một cái tát phách về phía Thanh Long Lão Tổ, muốn hai người cùng nhau, đem Thanh Long đánh gục.

“Hai đánh một? Vậy không được!” Thiên Lang cười lạnh một tiếng, trong thân thể tản mát ra cường đại Đế Uy, mấy bước xông lên, nghênh hướng tên Thần Vực Đảo Đại Đế cường giả.

“Hai người Đại Đế?” Vốn là còn có chút nhìn có chút hả hê, đứng ở nơi đó xem náo nhiệt một người khác siêu cấp thể lực hai gã cường giả thủ lĩnh, trên mặt rốt cục lộ ra vẻ ngưng trọng.

“Không có nghĩ tới những thứ này người mạo hiểm trong, cũng là tàng long ngọa hổ.” Trong đó một cường giả thủ lĩnh híp mắt, lẩm bẩm nói.

Một người khác cười lạnh nói: “Như vậy vừa lúc, để cho bọn họ cùng Thần Vực Đảo kia hai người lão hàng hợp lại lưỡng bại câu thương, này đồng Thiên Đế Thạch, chính là chúng ta!” Đang khi nói chuyện, Thanh Long cùng Thiên Lang, đã chia ra chống lại Thần Vực Đảo hai gã Đại Đế cường giả, Đại Đế ở giữa chiến đấu, tương đối kinh khủng, phát ra hơi thở ba động, liên làm cho không người nào có thể thừa nhận, tất cả mọi người về phía sau thật xa thối lui.

Trong lúc nhất thời, bốn người chiến đấu địa phương, thiên địa không ánh sáng, không gian rối loạn, cả vùng đất vỡ ra ra vô số đạo sâu không thấy đáy cái khe, vốn là bình tĩnh đại hồ, hồ nước cũng đi theo kịch liệt sóng gió nổi lên, tạo thành tất cả cơn sóng gió động trời!

Cảnh này như ngày cuối cùng giống như, làm cho lòng người quý!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 412: Miếu Sát!

>

Bốn phương tám hướng mọi người điên cuồng hướng lui về phía sau đi, hiện trường bầu trời bị kinh khủng lực lượng xé rách ra vô số đạo đen nhánh không thấy đáy khổng lồ vết rách, vắt ngang ở trên trời cao, giống như tất cả không thể xóa nhòa vết thương.

Vốn là cùng Thần Vực Đảo giảng co nhất phương kia hai gã Đại Đế cảnh giới cường giả sắc mặt âm trầm, suất lĩnh một chúng thủ hạ rất xa thối lui, mâu quang lóe ra, nhìn chăm chăm chiến trường, nét mặt cực kỳ ngưng trọng.

Trước mắt tình thế, để cho bọn họ hiểu một chuyện: bọn họ lúc trước quá mức tại lạc quan, đánh giá thấp Nam Vực tính nguy hiểm.

Này hai người không biết từ chỗ nào đột nhiên chui ra tới Đại Đế giống như là một bầu nước lạnh, tưới vào đỉnh đầu của bọn hắn, đem những thứ này mắt cao hơn đầu ngoại lai cường giả rót thấu tâm lạnh.

Còn lại mấy cái bên kia Thần Vực Đảo mọi người liên đều là vẻ mặt ân cần nhìn trên bầu trời thế cục, mọi người trước mặt sắc cũng rất nghiêm trọng, bọn họ cũng hoàn toàn không nghĩ tới, ở chỗ này thậm chí gặp được như thế nguy cơ.

Trong hồ lớn phóng lên cao cường đại hơi thở cũng không có bởi vì bốn người Đại Đế chiến đấu mà yếu bớt nửa phần, thì ngược lại càng ngày càng mạnh, dường như muốn xuyên thủng trời cao!

Oanh long!

Trên bầu trời truyền đến một tiếng vang thật lớn, tảng lớn hư

không bạo mở, tạo thành thành tấm khổng lồ hắc động, phát ra kinh khủng hấp lực.

Thanh Long Lão Tổ giống như Ma Thần xuất thế, đem đối thủ buộc vô cùng chật vật, trong miệng rít gào rống giận liên tục, nhưng căn bản không làm nên chuyện gì, dựa vào Thiên Đế Thạch tăng lên tới Đại Đế cảnh giới, cùng Thanh Long Lão Tổ loại kinh nghiệm này hai lần Thiên kiếp đột phá đến đế vương cảnh giới cường giả, căn bản không có bất kỳ có thể sánh bằng tính!

Ma thú không bằng người loại thông minh, thắng ở tuổi thọ đủ trường, nhưng ma thú một khi đột phá tầng kia công cùm xiềng xiếc, sở bộc phát ra hùng hồn thực lực, cũng căn bản không phải loại này dựa vào Thiên Đế Thạch đột phá Thần Vực Đảo cường giả có thể bằng được.

A Tử hai tròng mắt phát ra tử sắc quang mang, ngưng mắt nhìn chăm chú vào trên bầu trời hỗn chiến, nhiệt huyết sôi trào, nhưng tâm nhưng cực kỳ sự yên lặng, nàng tiến vào đến rồi một loại cực kỳ huyền diệu cảnh giới.

Hoàng ở một bên thấy vậy rõ ràng, nhất thời hơi kinh hãi, nhưng ngay sau đó ý thức được, A Tử xem Đế chiến có cảm, đây là tiến vào lĩnh ngộ cảnh giới, có thể có muốn đột phá! Đẳng Phi cũng thấy A Tử tình trạng, lập tức cho Hoàng truyền âm nói: “Trông chừng tốt nàng, nhất định không thể để cho bất luận kẻ nào quấy rầy đến A Tử.” Hoàng gật đầu, cho biết bản thân hiểu.

Lăng Thi Thi mặc dù cảnh giới không đủ, nhưng mấy năm này kiến thức nhưng tăng không ít, cũng nhìn ra A Tử dị thường, lại không nghĩ rằng đây là đột phá điềm báo.

Đang lúc này, lớn hồ nước bỗng nhiên sôi trào lên, giống như là bị đốt lên giống như, vô số trong nước ma thú giống như điên rồi giống như, điên cuồng từ trong nước bay ra, bay về phía bầu trời, hốt hoảng vô cùng mọi nơi chạy trốn.

Ông!

Một tiếng kỳ dị vù vù, vang dội trong thiên địa, thực lực yếu một ít người, tại chỗ bị chấn đắc hôn mê bất tỉnh, cho dù rất nhiều Vương Cấp, tất cả cũng bị chấn đắc miệng mũi đổ máu, sắc mặt hoảng sợ hướng lui về phía sau đi.

Hô!

Một đạo đỏ ngầu quang mang, theo lớn hồ trung ương, trong lúc bất chợt phóng lên cao, cùng kia cổ cường đại hơi thở hỗn hợp chung một chỗ, tản ra kinh người uy áp, phảng phất có tánh mạng giống như, có một cỗ bề ngễ thiên hạ khí phách! “Kia trong hồ chẳng những có Thiên Đế Thạch, còn nữa chí bảo tồn tại!” Vừa mới cùng Thần Vực Đảo giằng co cái kia bên một gã Đại Đế đột nhiên mở ra hai mắt, trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, kinh hô.

“Chúng ta đây còn chờ cái gì?” Một gã khác Đại Đế vẻ mặt lãnh ngạo, nhìn thoáng qua mảo trên trời cao từng đôi chém giết bốn người Đại Đế, ngạo nghễ nói: “Trừ chúng ta, còn ai có tư cách nhận được bọn họ?”

“Vô sai, lần này thu hoạch, thực tại làm cho người ta mừng rỡ!” Tên kia Đại Đế cường giả trong con ngươi lóe ra sắc mặt vui mừng.

Hai người không coi ai ra gì nói chuyện, để đối diện những thứ kia Thần Vực Đảo trong lòng người rất không là tư vị, nhưng mình trận doanh trung hai người cường đại nhất người bây giờ còn đang trên bầu trời, bị đánh rất là chật vật, để cho bọn họ cũng mất đi duy ngã độc tôn lo lắng.

Thanh Long Lão Tổ cùng Thiên Lang cũng chú ý tới lớn hồ trung ương phát sinh dị thường, Thanh Long hướng về phía Thiên Lang cười quái dị một tiếng: “Tốt lắm, đừng đùa, nhanh lên kết thúc, nếu không, phía dưới kia hai người đưa ngọc còn tưởng rằng đồ là bọn hần!”

Thiên Lang cười lạnh: “Tốt, kết thúc sao!”

Hai gã dựa vào Thiên Đế Thạch tăng lên tới Đại Đế cảnh giới Thần Vực Đảo cường giả vừa thẹn vừa giận, tình cảm bị đối phương đè ép đánh hồi lâu, người ta còn không có đem hết toàn lực?

Đây quả thực không cách nào dễ dàng tha thứ!

Thiên Đế Thạch chế tạo ra tới Đại Đế, đồng dạng cũng là có tôn nghiêm!

“Đừng vội càn rỡ, hôm nay cho dù chết, cũng muốn kéo các ngươi xuống nước!” Một gã Thần Vực Đảo Đại Đế rống giận rít gào.

“Ngươi quá đề ý mình!” Thanh Long cười lạnh một tiếng, đưa tay một quyền, oanh hướng đối thủ.

Một quyền này nhìn qua bình thản không có gì lạ, không có một chút điểm năng lượng ngoài tiết, giống như thế tục nông phu giá họa giống như, tràn đầy nhục nhã đặc ý vị.

Nhưng làm Thanh Long đối thủ tên này Thần Vực Đảo Đại Đế, trong con ngươi liền lộ ra vô cùng kinh hãi quang mang, giống như là nhìn thấy trên đời đáng sợ nhất chuyện tình, khóe miệng kịch liệt co quắp, kinh hô: “Phản phác quy chân.

.

.

.”

Phanh!

Ở người khác trong mắt có thể dễ dàng tránh ra một quyền, tên này Thần Vực Đảo Đại Đế cường giả hết lần này tới lần khác không có có bất kỳ phản ứng nào, trực tiếp bị Thanh Long Lão Tổ hung hăng oanh ở trên đầu.

Phốc!

Tên này sử dụng Thiên Đế Thạch tấn chức đến Đại Đế cảnh giới Thần Vực Đảo cường giả, bên đầu trực tiếp bị đánh bạo, máu tươi hòa với óc, ở trên trời cao, tạo thành một bức máu tanh bức họa!

“A!”

Một gã khác Thần Vực Đảo cường giả phát ra kinh hãi cực kỳ tiếng kêu, lại bị Thiên Lang dùng sắc bén vô cùng móng vuốt sói hung hăng xẹt qua cổ, tiếng kinh hô đột nhiên ngừng lại, một chùm máu tươi suu Phi, chiếu vào trường không, thê lãnh

vô cùng!

Trong khoảnh khắc, hai gã Thần Vực Đảo Đại Đế cường giả chết tại bỏ mạng, một màn này, rung động mọi người.

Nhất là vừa mới trả lại bị vây kềm thế những thứ này linh tán Vũ Giả trung, trầm mặc trong nháy mắt sau khi, bộc phát ra một trận rung trời tiếng rống giận dữ!

Bọn họ lúc trước, bị những thứ này thế lực lớn lớn gia tộc người, đè bách quá độc ác.

Cần nếu như vậy một bức họa mặt đề cao tinh thần, trong lòng ngực tích úc bị đè nén cùng lửa giận theo rung trời rống giận cùng hoan hô hoàn toàn phát tiết ”” đi ra, ở khí thế thượng, trong nháy mắt đem khác hai gã Đại Đế dẫn đội nhất phương đè cũng.

Về phần Thần Vực Đảo những người này, tất cả đều thất hồn lạc phách, đứng ở nơi đó không có ai động, căn bản không thể tin được bọn họ nhìn thấy một màn này thật sự.

Uy chấn thiên hạ Thần Vực Đảo, thậm chí tao ngộ thảm như vậy nặng đả kích, hai gã Đại Đế cường giả, cứ như vậy không thể diện chết.

Lăng Thi Thi cũng thấy vậy nhiệt huyết mênh mông, nắm thật chặt Đằng Phi cánh tay, cắn răng nói: “Đáng đời!”

Thanh Long cùng Thiên Lang đánh chết hai gã lúc tay sau, cũng lộ ra vẻ rất hưng phấn, mặc dù đối với phương là sử dụng Thiên Đế Thạch mới đạt được tăng lên, nhưng bất kể nói như thế nào, tất cả đều là hàng thật giá thật Đại Đế a!

Đến rồi loại cảnh giới này, nếu như vừa bắt đầu tựu tồn tại bỏ chạy tâm tư, Thanh Long cùng trời lạnh cơ hồ không thể nào giết chết bọn họ.

Cho nên, phần này chiến tích, đủ để làm bọn hắn kiêu ngạo tử.

Mà vừa mới trả lại ăn nói tầm bậy cái kia hai gã Đại Đế, cũng tất cả đều ngu ở nơi đó, bọn họ xem ra, cho dù Thanh Long cùng Thiên Lang có thể thủ thắng, cũng là muốn phò xuất một số thật nhiều, ít nhất cũng là lưỡng bại câu thương.

Dù sao, Đại Đế không phải là giỏi giết!
Có thể thực tế nhưng cho bọn hắn hung hăng một cái bạt tai,
đánh cho bọn họ nhận mạo kim tinh, hai gã Thần Vực Đảo đế
vương cường giả, lại làm cho người ta trong nháy mắt cho
miêu sát!
“Này “.

.

.

Điều này sao có thể a!” Mặc dù tận mắt nhìn thấy, nhưng hai
gã Đại Đế trận doanh trong một cái điện phong Vương giả hay
là nhện không được lắm bầm bầm bầm, trong con ngươi tràn
đầy không dám tin quang mang.

Linh tán Vũ Giả bên này, cũng mặc kệ những thứ kia, bọn họ
vốn là ở riêng của mình đại lực trung tựu cũng không có gì thể
lực cùng bối cảnh, người thực lực mặc dù không kém, nhưng
căn bản không thể nào cùng những thứ kia siêu nhiên thể lực
đi chống lại, hôm nay tận mắt gặp có người có thể như thế
cường thế, những người này trong tuyệt đại đa số, cũng lệ
nóng doanh tròng, hai tay quơ, rống giận rít gào hoan hô,
ngheh đón Thanh Long cùng Thiên Lang.

Thanh Long cùng Thiên Lang bao nhiêu có chút ngoài ý
muốn, không có nghĩ tới những thứ này linh tán Vũ Giả đối
với siêu cấp thể lực như thế thống hận, vốn là bọn họ chỉ nghĩ
quạt gió thổi lửa, để những người này cùng Thần Vực Đảo
cùng một cái siêu cấp thể lực đối với đứng lên, sau đó đục
nước béo cò thôi, lại không nghĩ rằng nhận được càng tốt hiệu
quả.

“Tiểu lang, chúng ta tựa hồ.

.

.

Thành anh hùng?” Thanh Long cười toe toét quai hàm, mừng rỡ sau khi răng cấm đều nhanh lộ ra.

Thiên Lang bĩu môi, nhìn Thanh Long một cái: “Lão tử gọi Thiên Lang!”

Đang lúc này, trong hồ lớn dị biến tái khởi, kia hồng quang trong, một đạo long hình tia sáng xông lên trời dựng lên, quanh co khúc chiết, trong miệng trả lại ngậm lấy một quả tản ra chói mắt bạch mang Thiên Đế Thạch, dường như muốn chui vào trời cao rời đi!

“Bảo vật xuất thế!” Trong đám người, có người phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Cơ hồ mọi người, toàn bộ yên lặng vô ý thức bay lên trời, nhằm phía kia long hình tia sáng, ai cũng biết, kia đạo quang mang, nhất định là khó lường chí bảo!

Cơ hội như thế, vạn năm khó gặp gỡ, không người nào nguyện ý bỏ qua!

“Bảo vật này vật thuộc về ta Huyền Vũ huyết mạch Vương gia, ai dám cướp đoạt, giết không tha!” Rốt cục, lúc trước cùng Thần Vực Đảo giằng co cái kia trận doanh trong, một gã Đại Đế phát ra cảnh cáo, hơn nữa bằng tốc độ nhanh nhất, nhằm phía đạo kia đỏ ngầu long hình tia sáng.

Thanh Long cùng Thiên Lang lẫn liếc nhau một cái, khóe miệng lộ ra vẻ cười lạnh, cũng nhằm phía đạo kia muốn bay Thiên rời đi đỏ ngầu long hình tia sáng.

“Huyền Vũ huyết mạch, Vương gia?” Đằng Phi khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười quái dị, ở Trung Châu rời đi thời điểm, chết ở Chiến Tranh Ma Ngẫu dưới kiếm cái kia Hoàng Kim Đại Đế, cũng không phải Huyền Vũ huyết mạch Vương gia sao?

Ích lợi trước mắt, hết thảy cũng trở nên rất thực tế, mọi người điên cuồng hướng phía bên kia bay đi, các loại minh tranh ám đấu, cũng vào lúc này xuất hiện!

Không ngừng có người dừng trên không trung rơi xuống đến lớn hồ trong, máu tươi rất nhanh nhuộm đỏ tảng lớn hồ nước, tất cả mọi người đỏ ánh mắt, gào thét chém giết.

Đối mặt này hết thấy, A Tử không có có bất kỳ phản ứng nào, cả người chung quanh cũng tạo thành một cỗ hết sức huyền diệu khí tràng.

Hoàng thờ ơ nhìn lớn trên hồ trống không thăm thiết chém giết cảnh tượng, phảng phất kia tuyệt thế bảo vật cùng Thiên Đế Thạch đối với nàng không có có bất cứ ý nghĩa gì, chỉ là một tâm làm A Tử hộ pháp, phần này tâm tình, ít có người có thể kịp.

Lăng Thi Thi đồng dạng không có đã bị bên kia ảnh hưởng, ở A Tử bên người, cảm thụ được A Tử tản mát ra này cỗ thần kỳ khí tràng sở ẩn chứa vô thượng Diệu Pháp, lại cũng tiến vào lĩnh ngộ trạng thái.

Đăng Phi có chút kinh ngạc nhìn thoáng qua Lăng Thi Thi, trên mặt rốt cục lộ ra nụ cười.

Mặc dù sinh ở thế tục, khởi điểm thấp rất nhiều, nhưng Lăng Thi Thi thiên phú, cũng không so sánh với bất luận kẻ nào sai! Chỉ cần cho nàng thích hợp thổ nhượng, như vậy nàng đem bộc phát ra để mọi người hơi bị kinh ngạc tiềm lực, tương lai trên đường, không phải ít Lăng Thi Thi thân ảnh! Trong lòng nhớ, Đăng Phi trong lòng, dâng lên hào hùng vạn trượng!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 413: Vương Gia Rút Đi!

>

Đằng Phi không động tới, có Thanh Long cùng Thiên Lang hai người này ở, kia bảo vật cùng Thiên Đế Thạch không có khả năng bên cạnh rơi!

Chỉ sợ đối thủ là đến từ Trung Châu nhà giàu có đại tộc một một Huyền Vũ huyết mạch Vương gia.

Nghĩ mình cùng Vương gia ở giữa ân oán, Đằng Phi nhịn không được lộ ra một nụ cười khổ, thâm nghĩ trong lòng: chẳng lẽ thật không phải là oan gia không tụ đầu?

Cùng Vương gia mới kết thù kết oán, vẫn là bởi vì Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt hôn sự, chuyện này nói về, cạnh mình bao nhiêu có chút đuối lý, dù sao cũng là Điền Quang chặn ngang một đòn.

Về phần nói tình yêu Felicity và vân vân.

.

.

Đại gia tộc ở giữa đám hỏi, đề ý như thế nào lại là cái này? Nếu không phải bởi vì Lục Bào Lão Tổ tồn tại, bị Điền Quang cái này không có gì căn cơ đích thanh niên rơi xuống mặt mũi Huyền Vũ huyết mạch Vương gia tuyệt sẽ không ăn cái này ngậm bồ hòn.

Chuyện này Đằng Phi mặc dù có tham dự, nhưng nói về quan hệ cũng không tính lớn, vẫn không đến nỗi để Vương gia lớn như vậy một gia tộc cừu thị hấn, theo sau Hoàng Kim Đại Đế

đánh chặn đường không được phản vắn lạc tại Đằng Phi trước mặt, để Vương gia cùng Đằng Phi quan hệ trong đó, hoàn toàn đối với đứng lên.

Chống lại quái vật lớn giống như Vương gia, Đằng Phi cũng không có sợ hãi quá, nếu như lần đó không phải là Chiến Tranh Ma Ngẫu giác tỉnh, chém giết Hoàng Kim Đại Đế lời nói, như vậy Đằng Phi những người này, chỉ sợ sớm đã thành một luồng vong hồn.

Mà Hoàng Kim Đại Đế tử, cũng làm cho Đằng Phi cùng Vương gia, trực tiếp trở thành sinh tử địch nhân! Không sao cả thị phi đúng sai, ở Vương gia loại này siêu cấp thế lực trong mắt, cõi đời này chỉ có hai loại người: một loại là bằng hữu của bọn hắn; một loại khác, tựu là địch nhân! Cho nên, cho dù Đằng Phi cố tình muốn tránh ra Vương gia, Vương gia cũng sẽ không bỏ qua cho Đằng Phi! Thế giới này, lớn nhất pháp tắc chính là thực lực! Thanh Long Lão Tổ vận hành Già Lâu La Tâm Kinh, tốc độ nhanh đến không thể tin được, đuổi ở mọi người phía trước, người vọt tới màu đỏ hình rồng tia sáng trước mặt.

Kia màu đỏ long được tia sáng phản phát cảm nhận được uy hiếp giống như, phi thăng tốc độ nhanh hơn, cơ hồ sẽ phải phá không đi!

“Còn muốn chạy? Cho gia gia ta lưu lại!”

Thanh Long Lão Tổ trên người đột nhiên bộc phát ra vô cùng cường đại Đế Uy, ép tới vòm trời cơ hồ cũng phải băng sụp đổ xuống, đồng thời đưa tay đưa đến xích sắc quang mang trong, một phát bắt được này hình rồng quang mang, cả người đột nhiên run rẩy không dứt, trong miệng phát ra một tiếng kinh thiên động địa kêu thảm thiết: “Gào khóc gào khóc gào khóc, thế nào con mẹ nó như vậy nóng hâm hấp a? Nóng hâm hấp tử lão tử!”

Thanh Long Lão Tổ kêu thảm, trên không trung không ngừng quay cuồng, nhưng cái tay kia, nhưng tử nắm đạo kia đỏ ngầu hình rồng tia sáng không tha, trong miệng tiếng kêu thảm thiết không ngừng.

Đồng thời cũng có thể thấy, đạo kia đỏ ngầu hình rồng tia sáng, ở Thanh Long trong tay điên cuồng giãy dụa, nghĩ muốn tránh thoát, nhưng Thanh Long Lão Tổ ủng có khi là Đế Vương Tử Điều thân thể, lại thêm hắn cũng đã bước vào Đại Đế cảnh giới, cho nên, mặc cho đạo này đỏ ngầu hình rồng tia sáng như thế nào giãy dụa, cũng không cách nào tránh thoát! Những thứ kia theo sau xông lại mọi người nhìn u mê, trong lòng tất cả cũng kinh hãi vạn phần, Thanh Long Lão Tổ vừa mới cường thế chém giết Thần Vực Đảo một gã Đại Đế, mọi người đều thấy rõ, Đại Đế nhục thân, cho dù dưới đất nham tương đều không thể thương tổn, hôm nay lại bị đạo này xích hồng sắc hình rồng tia sáng cho nóng hâm hấp được chỉ wow kêu loạn, nếu là đổi lại làm bọn họ, vừa có như thế nào? Đừng nói những người này, mà ngay cả kia hai người Huyền Vũ huyết mạch Vương gia Đại Đế, tất cả cũng sắc mặt có mảo mảo những tái nhợt, do dự mà, thật không dám xông lên chém giết.

Thanh Long Lão Tổ cường thế, đã để cho bọn họ không có nắm chắc, hôm nay mà ngay cả Thanh Long Lão Tổ cũng bị uốn thành như vậy, bọn họ nhận được, đoán chừng cũng rơi không được bỏ đi.

Đang lúc này.

.

.

Phốc!

Hình rồng tia sáng trong miệng hàm chứa cái kia mai Thiên Đế Thạch, trực tiếp bị nhả ra đi, cường đại và tinh thuần vô cùng thiên địa năng lượng ba động, để ở tràng tất cả mọi người điên cuồng.

Thiên Đế Thạch!

Đối với hôm nay còn có thể đứng ở chỗ này mỗi người mà nói, nhận được cũng đủ thành Đế!

Loại này dụ hoặc, ai có thể cự tuyệt?

Lập tức tựu có vô số người nhắm phía kia mai Thiên Đế

Thạch!

Huyền Vũ huyết mạch Vương gia kia hai gã Đại Đế liếc mắt nhìn nhau, đồng thời làm ra quyết định, muốn cướp này đồng Thiên Đế Thạch!

Đạo kia hình rồng tia sáng mặc dù có thể là một kiện bảo vật, nhưng Thanh Long cường thế, để Vương gia này hai gã Đại Đế lòng vẫn còn sợ hãi, không muốn ngay tại lúc này cùng Thanh Long xung đột chính diện, cho nên, này đồng Thiên Đế Thạch, tựu thành bọn hắn tình thế bắt buộc.

“Các ngươi ngăn trở những người đó!” Vương gia một gã Đại Đế đối với thủ hạ phân phó một tiếng, hướng phía Thiên Khung trên Thiên Đế Thạch vọt tới.

Thiên Lang phát ra một tiếng thét dài, rãnh động thiên địa đại đạo, một cỗ hùng hồn vô cùng hơi thở từ phía trên lang trên người trong nháy mắt bộc phát ra, chung quanh khoảng cách Thiên Lang gần một điểm Vương giả rồi rít từ trên bầu trời xuống phía dưới rơi xuống, xa một chút những người đó mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ, không khỏi rồi rít dừng bước lại, không dám trở trước.

“Kia vật bảo vật các ngươi đã phải đi, chẳng lẽ, này đồng Thiên Đế Thạch, ngươi còn muốn cho đoạt không được?” Vương gia một gã Đại Đế hướng về phía Thiên Lang quát lạnh.

Thiên Lang mặt không chút thay đổi, một quyền đánh hướng Vương gia tên Đại Đế, một cỗ hàm chứa Thiên Đạo chí lý lực lượng, xuyên thủng Hư Không, đem Hư Không đánh ra một cái hắc động, trong nháy mắt đem nói chuyện tên Vương gia Đại Đế đánh bay ra mấy ngàn thước, một ngụm máu tươi phun ra, kinh hãi nhìn Thiên Lang.

“Với các ngươi, dùng được đoạt?” Thiên Lang không che dấu chút nào trong mắt bỉ di, phi lên trời cao, một tay lấy kia đồng Thiên Đế Thạch siết trong tay, sau đó khiêu khích dường như nhìn Vương gia một gã khác Đại Đế.

Vừa mới cái kia bị Thiên Lang một kích đánh bay Vương gia Đại Đế nhẹ nhàng lau đi trên khóe miệng vết máu, trông mắt chỗ sâu hiện lên vẻ khuất nhục vẻ, lạnh lùng nhìn Thiên Lang nói: “Các hạ tốt thân thủ, xem ra Trung Châu Huyền Vũ huyết mạch Vương gia này đồng chiêu bài, các hạ là không không coi vào đâu?”

Thiên Lang mặt không chút thay đổi, không nhìn thẳng rưng hai gã Vương gia Đại Đế, quay đầu, nhìn bên kia vẫn ở cùng màu đỏ hình rồng tia sáng phân cao thấp Thanh Long Lão Tổ.

Hai người Vương gia Đại Đế tức cơ hồ muốn học máu, nhưng cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, nguyên tưởng rằng dựa vào Thiên Đế Thạch tăng lên tới Đại Đế cảnh giới, có thể bề nghề thiên hạ, cũng không thành nghĩ, gặp được càng mạnh, hôm nay cái này thiếu, bọn họ là đoán chừng, tiếp tục ở, bắt quá là tự rước lấy nhục thôi.

“Bằng hữu xưng hô như thế nào?” Tên kia không có bị thương Vương gia Đại Đế vẻ mặt lạnh lùng âm hiểm nhìn Thiên Lang, chậm rãi mở miệng.

“Cút.” Thiên Lang trả lời thập phần dứt khoát, đầu cũng không trở về.

“Ngươi!” Liên tiếp chịu nhục, đề tên Vương gia Đại Đế giận không kềm được, nhìn thoáng qua bên cạnh đồng bạn, tự muốn ra tay.

“Tính, chúng ta đi.” Bị Thiên Lang một kích đánh bay Vương gia Đại Đế rầu rĩ nói một câu, kéo đồng bạn, xoay người rời đi.

Những thứ kia Vương gia Vương cấp Võ Giả mọi người tất cả cũng thở phào nhẹ nhõm, hôm nay này trường diện, thật sự là hung hiểm vô cùng, ai cũng không nghĩ tới, thế lực này rất yếu tán tu trung gian, cánh có cất dấu hai người cường đại như thế Đại Đế, tiếp tục chiến đi xuống, chỉ sợ bọn họ cũng phải thông báo ở chỗ này.

Vương gia đám người kia rời đi, để những thứ kia tạm thời tổ

chức tán tu cửa cũng là thở dài một hơi, nhất là những thứ kia đến từ Trung Châu Vô Giả, lại càng so với ai khác cũng rõ ràng Vương gia ở Trung Châu địa vị cùng nội tình mạnh bao nhiêu, mắt thấy Huyền Vũ huyết mạch Vương gia nhân kinh ngạc, bọn họ hay là rất hưng phấn.

“Gào khóc gào khóc.

.

.

Vật nhỏ, vẫn bất phục khí? Lão tổ ta cũng không tin hàng phục không được ngươi!” Thanh Long Lão Tổ thân hình ở trên bầu trời qua lại còn động, cả thân thể giống như là phùng phùng, đỏ bừng một mảnh, hoàn toàn bị kia màu đỏ hình rồng tia sáng cho bao trùm.

Vương gia một nhóm người rất xa quay đầu lại liếc mắt nhìn, cũng lòng có không cam lòng, nếu không phải này hai người trong lúc bất chợt nhô ra Đại Đế làm rồi, này hai kiện bảo vật chính là Vương gia.

Bị lôi đi cái kia tên Đại Đế oán giận bên cạnh một gã khác Đại Đế nói: “Ngươi tội gì kéo ta? Hai người chúng ta Đại Đế cảnh giới cường giả, chẳng lẽ còn đánh không lại hãn một cái?” Bị Thiên Lang một kích đánh bay tên Đại Đế mặt lộ vẻ cười khổ, muốn nói cái gì, nhưng wow hạ xuống, phun ra một miệng lớn máu tươi, máu tươi trung vẫn hỗn tạp ngưng kết lên máu đồng.

“Làm sao ngươi có bị nặng như vậy đã thương?” Một gã khác Đại Đế thấy thế, sắc mặt đại biến, lấy ra một đan dược nhét vào đồng bạn trong miệng.

Hắn nguyên tưởng rằng song phương chẳng qua là nộp một chút tay, đồng bạn ăn một cái tiểu thiếu, hiện tại mới biết được, đồng bạn ăn là một kết kết thật thật giảm nhiều! Học máu Đại Đế phục dụng đan dược sau, sắc mặt tái nhợt

tiệm mảo tiệm mảo hiện ra mấy tia huyết sắc, thở dốc nói:
“Làm như là chúng ta sử dụng Thiên Đế Thạch đột phá, tồn tại
thiếu sót; làm như, chính là đối phương mặc dù cũng là Đại
Đế, nhưng cảnh giới xa cao hơn chúng ta, vừa mới hấn một
quyền kia, thiếu chút nữa muốn mạng của ta!”
Bên cạnh đều là thân tín hộ vệ, những thứ này Vương cấp cao
thủ nhất tề hít sâu một hơi, có chút không dám tin nhìn bị
thương Đại Đế.

Một gã khác Đại Đế vươn tay, nắm đồng bạn đích cổ tay thăm
hỏi một phen, trên mặt đầu tiên là lộ ra kinh hãi, theo sau cười
khô nói: “Ta không nghĩ tới có nghiêm trọng như thế, xem ra
thế gian này tàng long ngọa hổ, cũng là chúng ta kiến thức
nông cạn.

.

.”

“Là a, ta hiện tại rốt cục hiểu, tại sao chúng ta muốn dễ dàng
tha thứ Lục Bào Lão Tổ rầm rĩ, đều là Đại Đế, nhưng cảnh
giới thượng đồng dạng tồn tại khổng lồ khác biệt, mẹ kiếp,
thật con mẹ nó xui xẻo!” Bị thương Đại Đế cuối cùng nhin
không được mắng một tiếng, quay đầu lại nhìn thoáng qua, đi
theo đồng bạn cùng nhau rời đi.

Sanh ở nhà giàu có đại tộc, có thể ưu tiên sử dụng Thiên Đế
Thạch, đủ để nhìn ra này hai gã Đại Đế ở Vương gia địa vị
cũng không thấp, người như thế, đầu óc bình thường cũng
không đàn, cũng biết dưới mắt loại này hình thức, rời đi là lựa
chọn tốt nhất.

Quân tử báo thù, mười năm không muộn.

Hôm nay này vùng trời, đã hoàn toàn thay đổi, Vương gia
những thứ kia bế quan vô số năm lão tổ tông cửa, cũng rồi rít
xuất thế, muốn ở nơi này hỗn loạn đại thế trung là vua nhà
kiếm lấy cũng đủ lợi ích, cho nên, một thành trên đất chi mất,
không có gì lớn.

Mặc dù Vương gia đám người kia như thế an ủi mình, nhưng
bọn hấn hay là không hén mà cùng làm một chuyện, đó chính

là, đem Thiên Lang cùng Thanh Long hai người hình tượng, vững vàng nhớ ở trong lòng.

Đạo kia xích hồng sắc hình rồng tia sáng, lúc này cũng giống như là ở làm cuối cùng giấy dựa, vốn là quanh co khúc chiết hình dáng, đột nhiên trở nên thẳng tắp, đỏ ngầu quang mang giống như là sắc bén vô cùng mũi tên, hướng về hai đầu điên cuồng tăng vọt, nhất thời, một đạo chói mắt đỏ ngầu tia sáng, xỏ xuyên qua ở trong thiên địa!

Vẻ này tuyệt thế phong mang hơi thở, tràn ngập cả trong thiên địa, cơ hồ tất cả mọi người cảm giác được một cỗ không khí lạnh lẽo.

Những thứ kia Vương cấp Võ Giả, không ngừng về phía sau rút lui, muốn tránh ra này cỗ tuyệt thế phong mang hơi thở.

Đằng Phi đem Lăng Thi Thi bảo vệ, hai tròng mắt dừng ở kia đạo quang mang, trong lòng cũng đang suy đoán, kia rốt cuộc là cái thứ gì.

“Trời ạ! Đây rốt cuộc là cái thứ gì?” Trong đám người có người nhin không được phát ra kinh hô.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 414: A Tử Độ Kiếp!

>

“Giống như là.

.

.

.

Một kiện vũ khí., có kiến thức uyên bác tiếng người âm trầm thấp, bổ sung một câu: “Có chút vũ khí, cũng không phải là bởi vì đúc ra, mà là ở thiên địa linh khí bổ dưỡng dưới, mình tạo thành, những vũ khí này trời sanh có chứa linh tính, bọn họ xuất thế thời điểm, sẽ có tương tự cảnh tượng, loại này tạo thành tại trong thiên địa vũ khí, kém cỏi nhất, cũng là Chuẩn Đế binh cấp bậc, cho nên, người bình thường căn bản hàng phục không được bọn họ.”

Chuẩn Đế binh? !

Mọi người đang nhìn bầu trời trung Thanh Long thân ảnh, cùng đạo kia xỏ xuyên qua thiên địa chói mắt đỏ ngầu tia sáng, mâu quang lóe ra, tràn đầy hâm mộ cùng ghen tỵ với.

Âm thầm thậm chí cũng có một chút trong lòng người ở một sát na, sinh ra một số không tốt ý niệm trong đầu, chỉ bất quá này ý niệm trong đầu tới cũng nhanh đi cũng nhanh, bầu trời người nọ cường thế, mọi người hữu mục cộng đồng, mà ngay cả Trung Châu Vương gia mạnh như vậy thế gia tộc, cũng bị bức lui đi, chớ đừng nói chỉ là kia tư còn nữa đồng bạn ở một bên nhìn.

Được, trên mặt đất vẫn có mấy người thủy chung không có xuất thủ người

Lúc này mới có người nhớ tới trên mặt đất Hoàng, A Tử Đằng Phi cùng Lăng Thi Thi này một nam ba nữ, làm ánh mắt của bọn họ rơi vào A Tử trên người thời điểm, không khỏi trở nên kinh nghi bất định.

Đến lúc này còn có thể ở, ít nhất cũng là một thực lực sâu dày Vương giả, sao có thể nhìn không ra cái kia tuyệt sắc tử y cô gái là ở tỉnh ngộ?

Nếu như nơi này là cái loại này chuông thiên địa linh tú tại một thân phong thủy bảo địa, mọi người cũng sẽ không cảm thấy quá kỳ quái, nhưng nơi này là chiến trường a!

Hơn nữa vừa mới một đám Đại Đế cảnh giới cường giả đem nơi này bầu trời đánh cho phá thành mảnh nhỏ.

.

.

Rất nhiều người nghĩ tới đây, trong con ngươi tất cả đều lộ ra kinh hãi quang mang, cũng ở thâm nghĩ trong lòng: Đúng rồi, cô gái này, đích thị là thấy những thứ này Đại Đế thời điểm chiến đấu, có điều ngộ ra, tiến vào tỉnh ngộ cảnh giới.

.

.

Có thể tu luyện tới Vương giả cảnh giới, ở những phương diện khác có thể sẽ có thiếu sót, nhưng ở võ học một đạo, đều có của mình một bộ, trong nháy mắt nghĩ thông suốt nơi này nguyên nhân sau, mọi người sắc mặt khó coi xoay người rời đi.

Chỗ này.

.

.

, không thể ngây người!

Trên bầu trời có hai người cường thế vô cùng, ngay cả Trung Châu trách võ huyết mạch Vương gia cũng bức cho đi Đại Đế, trên mặt đất còn có một tinh ngộ đến tựa hồ muốn đột phá.

Bởi vì ...! này lúc trên bầu trời đã bắt đầu có kiếp vân từ từ tụ tập lại, đem phá thành mảnh nhỏ cao thiên một chút cho che dấu ở, mặc dù rất nhiều nhân loại đấu khí Võ Giả nhìn trời kiếp cũng không biết, bất quá cảm nhận được trong thiên địa cái kia loại biến hóa, cũng để cho bọn họ có một loại cảm giác không thoải mái.

Nhìn lại cao quý vô cùng Hoàng, mặt không chút thay đổi đứng ở tử y cô gái thân bên cạnh hộ pháp, hiển nhiên cũng không phải là dễ trêu, huống chi trên mặt đất này mấy người cũng không còn trêu chọc quá bọn họ.

Cho nên, chỗ này nữa lưu lại đi, đã không có ý nghĩa gì, lập tức thì nhóm lớn sóng người thủy bàn rút đi.

Chỉ có số ít một số người, nhìn A Tử, nữa nhìn bầu trời một chút trung chậm rãi ngưng tụ lên kiếp vân, trong con ngươi hiện lên như có điều suy nghĩ quang mang.

“Nàng kia.

.

.

, là một con siêu cấp ma thú, nàng tựa hồ, muốn độ kiếp rồi.

” một cái mặc trường bào màu xám lão giả, híp mắt, nhìn A Tử, trong miệng lầm bầm tự nói.

“Sư phụ, người nói cái kia xinh đẹp nữ nhân là ma thú? Đây, điều này sao tai có thể đi?” Một người tướng mạo anh tuấn đích thanh niên vẻ mặt không dám tin nhìn lão giả.

“Là ma thú cũng tốt, không là ma thú cũng tốt, loại nữ nhân

này, cũng không phải là người mao có thể nhớ thương, hiểu không?” Lão giả nhìn thoáng qua người trẻ tuổi, từ đồ đệ trong ánh mắt, hần phảng phất thấy được lúc tuổi còn trẻ mình, khẽ lắc đầu, thở dài một tiếng.

Người trẻ tuổi nhìn A Tử xem ra tuyệt sắc khuynh thành mặt, có chút không cam lòng hỏi: “Tại sao?”

“Nhìn thấy kia tử y cô nương bên cạnh cách đó không xa hồng y nữ tử không có?” Lão giả không có ”” có trực tiếp trả lời đồ đệ, mà là đem đề tài dẫn hướng một bên.

Người trẻ tuổi gật đầu, nói: “Thấy được, nàng kia đáng điều so sánh với tử y cô gái càng tốt, khí chất cũng càng gia cao quý, bất quá nàng quá lạnh, ta không thích loại cô gái này.”

“.

.

.

.” Lão giả hơi có chút im lặng nhìn người trẻ tuổi, cười lạnh nói: “Người không thích? Người ta một đầu ngón tay là có thể nghiền chết người!”

“Ta không tin!” Người trẻ tuổi ngạnh cổ, lớn tiếng nói: “Sự phụ người luôn là đả kích ta, ta hiện tại đã đi.

.

.”

Nói còn chưa dứt lời, người trẻ tuổi miệng đã bị lão giả cho che lên, đồng thời hung hăng trừng mắt liếc hần một cái, thấp giọng quát lên: “Người không muốn sống nữa!”

Người trẻ tuổi bĩu môi, không có phản bác sự phụ của mình, nhưng trong mắt không tình nguyện, cũng là ai nấy đều thấy được.

“Ai, cái kia hồng y nữ tử, là chính tông Đại Đế!” Lão giả lúc này cũng mất đi dần dần dạy đồ đệ muốn mao ngấm, có chút hứng thú rãi rời nói: “Trên bầu trời kia hai người Đại Đế cũng

không cần nói, hồng y nữ tử bên cạnh người tuổi trẻ kia, ta có những nhìn không thấu, đoán chừng hắc ít nhất cũng có Chuẩn Đế tu vi, bên cạnh hắc cái kia tiểu nữ oa, cảnh giới cũng không phải cao, bất quá thậm chí cũng có thể ở chỗ này tĩnh ngộ, tạo thành của mình khí tràng, cũng là một đấu khí thiên tài!”

Người trẻ tuổi như cũ có chút không tin, mở to mắt: “Bọn họ thật sự mạnh như vậy?”

Lão giả không nói gì, nhìn thoáng qua bốn phía, cơ hồ không có người nào ở, vừa ngẩng đầu nhìn trên bầu trời càng tụ càng nhiều, mực năm giống như cồn động bốc lên mây đen, chậm rãi nói: “So sánh với trong tưởng tượng còn mạnh hơn!”

Vừa nói, lão giả có chút bất đắc dĩ, cũng có một số không cam lòng, lắc đầu thở dài nói: “Vốn tưởng rằng lần này có thể nhặt được một cái đại tiện nghi, hừ, chỉ bằng Thần Vực Đảo cùng Trung Châu Huyền Vũ huyết mạch Vương gia kia bốn người củi mục.

.

.

.

.

Nếu không phải hôm nay đám người kia, ai, Thiên không hữu ta a!”

Vừa nói, mang theo người trẻ tuổi, dưới chân nước chảy mây trôi, nhanh chóng biến mất ở chỗ này.

Cho đến khi thân hình của bọn hắc biến mất không thấy gì nữa, Hoàng mới như có điều suy nghĩ nhìn thoáng qua hai người biến mất phương hướng, hướng về phía Đằng Phi nói: “Vừa mới lão giả kia, rất mạnh!”

Đằng Phi gật đầu, hắc vừa mới cũng phát hiện tên kia lão giả trên người có một cỗ kỳ dị khí tràng, tựa hồ so sánh với Hoàng trên người khí tràng còn cường đại hơn, loại này khí tràng, cũng chỉ có cùng cảnh giới nhân tài có thể cảm nhận được.

Đằng Phi nghĩ thầm, khẽ thở dài nói: “Cõi đời này thật là tàng long ngọa hổ, rất khó tưởng tượng, ở nơi này đàn ròi rác đầu khí Võ Giả trong, thậm chí cũng sẽ có như thế cường giả.”
Đang khi nói chuyện, trong thiên địa đã đen lại, kia bốc lên cồn động mây đen, càng ngày càng thấp, hướng về mọi người đỉnh đầu đè xuống.

Chỉ có Thanh lão lão tổ trong tay một ít Đạo đồ ngẫu quang mang, như cũ xỏ xuyên qua thiên địa, không cam lòng chống lại, bất quá rất hiển nhiên, cái này tạo thành tại trong thiên địa, có linh tính vũ khí, sắp bị Thanh Long cho thu phục.

Bất quá Thanh Long cũng vì vậy phó xuất không trả giá thật nhỏ, cả người trên người áo rách tung toé, nửa người cơ hồ bị đốt trọi, có thể giết chết Vương giả máu tươi đọng lại ở miệng vết thương, nhìn qua nhìn thấy mà giật mình.

Oanh long!

Một tiếng vang thật lớn, cả vùng đất cũng đi theo run rẩy lên, một đạo thiểm điện, mang theo kinh thiên oai, hung hăng bổ về phía A Tử!

Đằng Phi tịch thu lên Lăng Thi Thi, vận khởi Già Lâu La Tâm Kinh, nhanh chóng rời đi chỗ này.

Tia chớp âm âm tới, Hoàng cũng là chột lóe thân, ưu nhã thông dong rời đi.

Đạo kia thô to tia chớp, đem A Tử cả người bao phủ, đem chu vi hơn mười dặm cả vùng đất hóa thành một mảnh đất khô cằn, kia đại hồ cũng nhấc lên cơn sóng gió động trời, không biết có bao nhiêu cá lớn đảo cái bụng chết oan chết uổng.

“Ha ha ha ha!” Cao thiên truyền đến Thanh Long Lão Tổ tiếng cuồng tiếu, đạo kia xỏ xuyên qua trong thiên địa đồ ngẫu tia sáng đã biến mất Thanh Long trong tay, xuất hiện một cây một trượng”” dài hơn huyết sắc long thương!

Cán thương hồng đến biến thành màu đen, đã gần như mực sắc, phía quanh quẩn một con huyết sắc long, quanh co khúc chiết, bốc lên, huyết sắc long thân thượng bao trùm lấy tinh

mịn Long Lân, ánh sáng màu sáng rõ, giống như dưới ánh mặt trời máu tươi, tản ra tia sáng yêu dị.

Quanh quần huyết sắc đầu rồng cùng cán thương trước nhất bùng dung hợp chung một chỗ, thương lưỡi dao theo long miệng phun ra, ba thước dài hơn huyết sắc thương trên nhận mặt hàn quang lóe ra, sắc bén vô cùng.

Thanh Long Lão Tổ ngửa mặt lên trời cuồng tiếu, gần như do dáng dạng hình, dương dương đắc ý run lên trong tay huyết sắc long thương, nhất thời hoa, ra một đạo máu sắc quang mang, đem trên bầu trời một mảnh kiếp vân mở ra, lập tức có vô số đạo thiểm điện bổ về phía Thanh Long dựng thân nơi.

Những thứ này tia chớp, có thể không giống với Thanh Long độ kiếp lúc tia chớp, mà là theo thực lực người tăng lên, tia chớp uy lực cũng sẽ gia.

Thanh Long vừa mới vì thu phục này can huyết sắc long thương, đã xem toàn thân lực lượng tiêu hao được không sai biệt lắm, nhìn thấy tảng lớn tia chớp đan vào thành điện vòng bổ về phía mình, nhất thời cả kinh hồn phi phách tán, phản ứng được kêu là một cái mau!

Lập tức lòng bàn chân mặt du, vận khởi Già Lâu La Tâm Kinh, trốn chi mỗi, thành tám thiên kiếp điện vòng không thuận theo không buông tha đuổi theo Thanh Long một đường phách đi qua, hỗn độn không chịu nổi bầu trời giống như là xuất hiện lấp kín tia chớp ngưng kết thành tường.

Nơi xa Đằng Phi cùng Hoàng nhìn thấy Thanh Long chật vật bộ dáng, nhin không được cười lên, đem Thiên Đế Thạch thu vào trong túi Thiên Lang cũng nhin không được nữa cười lên ha ha.

Chỉ có Lăng Thi Thi giống như là không có chú ý tới giống như, vẻ mặt ân cần nhìn đã bị tia chớp bao phủ A Tử.

“Yên tâm, A Tử không có việc gì.” Đằng Phi quay người lại, hướng về phía Lăng Thi Thi nói.

“Nhưng là, thoát nhìn thật là khủng khiếp a!” Lăng Thi Thi tiêu mảo mặt có chút tái nhợt: ” thiên kiếp này uy lực, thế nào thật giống như so sánh với Thanh Long cùng Thiên Lang độ kiếp lúc còn cường liệt hơn?”

Đằng Phi nhức đầu, cái này hẳn hoàn chân không thể nói, dù sao chính hắn cũng không còn trải qua việc này.

Cũng là Đằng Phi bên trong cơ thể Chiến Tranh Ma Ngẫu sâu kín nói: “Chuẩn Đế binh xuất thế, bản thân sẽ dẫn phát trong thiên địa dị thường cảnh tượng, hơn nữa một khối Thiên Đế Thạch, này con rắn nhỏ bản thân tích lũy đã đủ nhiều, cho nên, thiên kiếp uy lực, tự nhiên có lớn hơn một chút, bất quá không có quan hệ.”

Đằng Phi trong lòng dẹp yên, kéo Lăng Thi Thi tay, nói: “Yên tâm đi, A Tử không có nguy hiểm!”

Thanh Long cuối cùng trốn ra thiên kiếp truy kích, dù sao độ kiếp người không phải là nó, giờ phút này đang vui thích nghiên cứu trong tay này can huyết sắc long thương, Thiên Lang nhìn không được thấu đi qua cùng nhau đi theo nghiên cứu, về mặt hâm mộ.

Hoàng cũng là rất bình tĩnh, an tĩnh đứng ở nơi đó, xem lễ A Tử độ kiếp.

Giờ này khắc này, trong thiên địa đã là một mảnh đen nhánh, chỉ có không ngừng bổ về phía A Tử tia chớp, tản ra ánh sáng mãnh liệt mũi nhọn cùng hủy diệt hơi thở.

Một mình tối sầm lại, một cái khổng lồ vô cùng mãng xà, chịu đựng thiên kiếp là không Đoạn tẩy lễ, ở trong thiên địa chìm nổi, quanh co khúc chiết, giống như một cái Cự Long!

Mỗi một đạo thiểm điện bổ vào Cự Mãng trên người, đều là đối với A Tử một lần tẩy lễ, ma thú để đường khúc chiết khó đi, song một khi đột phá thành Đế, xuất hiện ở bọn họ trước mắt thiên địa, đem trở nên vô hạn rộng lớn!

Hoàng kia nhìn như bình tĩnh bề ngoài, nhưng trong lòng đang không ngừng cầu nguyện: chúng ta Âm Nguyệt tam cự đầu, ai cũng không muốn tụt lại phía sau, A Tử, nhất định phải thành công!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp

nhân, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 415: Thất Công Chúa Thỉnh Cầu!

>

Đại ven hồ một cuộc tuồng, rốt cục vẫn phải kết thúc, mặc dù đã qua hơn mười ngày, nhưng tương quan đồn đãi, cũng là càng ngày càng nhiều.

Một kiện truyền lại đời sau chi binh, tạo thành tại trong thiên địa, có được tự chủ linh tính vũ khí; một khối Thiên Đế Thạch, có thể làm cho Vương giả trong nháy mắt thành Đế thiên địa chí bảo!

Còn nữa đại chiến kết thúc sau khi thiên địa dị tượng, đủ loại suy đoán, để Nam Vực trong nháy mắt trở nên náo nhiệt lên.

Mà làm cho này lần lớn nhất người thắng, Đằng Phi bọn họ kia đoàn người thân phận, cũng nhận được thật lớn chú ý, tất cả mọi người đang suy đoán, có thể ở cường thế Thần Vực Đảo cùng Trung Châu Huyền Vũ huyết mạch Vương gia trong miệng đoạt thực mấy người kia, đến tột cùng là lai lịch gì.

Song chuyện này chủ giác, khiến cho khổng lồ sóng gió Đằng Phi đoàn người, nhưng biến mất ở mọi người trong tầm mắt, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, phảng phất từ không xuất hiện ở nơi này quá.

Cũng là những thứ kia linh tán đầu khí các vũ giả, trải qua đại ven hồ sự kiện sau khi, tự phát tạo thành một cái Tùng mà không tán thể lực cường đại, càng ngày càng nhiều linh tán đầu khí các vũ giả gia nhập vào, chỉ có hơn mười ngày công phu, tự tạo thành để những thứ kia siêu cấp thể lực cũng hơi bị ghé mắt một cổ cường đại thể lực!

Có mấy người dẫn đầu, cho cổ lực lượng này, nổi lên một cái

tên, gọi tán nhân liên minh!

Đây là bị bĩ bất đắc dĩ tạo thành một cái liên minh, ở nơi này hỗn loạn đại thời đại, nếu như không thể đoàn kết lại, chỉ bằng mượn người lực lượng, bọn họ ngay cả trong biển rộng một đóa bọt sóng cũng không tính là.

Liên minh chế độ cũng không nhiều, trọng yếu một cái, chính là không thể đối với mình người động thủ, nhận được bảo vật sau, dựa theo xuất lực bao nhiêu, thống nhất phân phối!

Dù sao không là tất cả mọi người có lớn như vậy dã tâm, cõi đời này, cũng không chỉ là Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch này ba loại tài nguyên.

Ai ngờ lưu lại, ai tự muốn xuất ra tương ứng bảo vật, phân cho những khác xuất lực người.

Này nhìn như đơn giản quy củ, nhưng chiếm được mọi người tán thành, liên minh trong cũng có người tài ba, cùng tán nhân liên minh đồng thời thành lập, còn có một phách mại hành! Đặc biệt đấu giá bọn họ lấy được các loại bảo vật, cứ như vậy, cái này liên minh, thì có tồn tại căn cơ!

Tán nhân liên minh thành lập sau, hướng các nơi phát ra thông báo, hoan nghênh năm lãnh thổ sở hữu không có tổ chức không có dựa vào huynh đệ tỷ muội gia nhập, trong lúc nhất thời đúng là có rất nhiều người, hướng phía Nam Vực bên này vọt tới.

Dĩ nhiên, cái này liên minh muốn nhất hấp thu, nhưng thật ra hay là Đằng Phi kia đoàn người, thậm chí liên minh tạm thời Minh Chủ Vương Đạo Lâm bắn tiếng, nói nếu như ngày đó đại ven hồ vị kia thu tuyệt thế vũ khí đại năng nếu là nguyện ý gia nhập, hẳn nguyện ý đem Minh Chủ vị trí chấp tay nhường cho!

Vương Đạo Lâm, chính là ngày đó đoán ra A Tử thân phận cái kia mang theo đệ tử trẻ tuổi lão giả, liên minh thành lập thời điểm, hẳn thoáng lộ ra một tia Đế Uy, nhất thời khuất phục sở hữu Võ Giả.

Chỉ tiếc, bọn họ mị nhãn, giống như là vút cho người mù,

những người đó biến mất được không có chút nào bóng dáng.

.

.

Ba !

Một tờ ngàn năm Thiết Mộc Tinh điều mà thành bàn, bị lấy được nát bấy, Thần Vực Đảo Đại Đảo Chủ sau mặt nạ kia ánh mắt bắn ra tức giận và lạnh như băng quang mang, Lạc ở dưới mặt một đám trên thân người, bên trong đại trướng yên lặng được châm rơi có thể nghe, tất cả mọi người là mắt xem mũi tỉ quan tâm, câm như hến.

“Thiên Khung, ngươi tới nói, này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Vì sao mỗ sao miệng ngươi trung không có sơ hở, đến bây giờ lại sẽ biến thành như vậy?” Đại Đảo Chủ thanh âm lạnh như băng, không còn nữa đi qua bình tĩnh, nghe tựa hồ có chút hỗn hên: “Chúng ta tổn thất thảm như vậy nặng, chẳng những không có có thể tìm tới Đằng Phi bóng dáng, mà ngay cả Lục Tử Lăng, Lăng Thi Thi cùng Âm Nguyệt Thiên ba người kia cũng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi!”

Thiên Khung đại sư trên mặt lộ ra vẻ cười khô, hẳn biết rõ Đại Đảo Chủ tức giận nguyên nhân, bất quá hẳn cũng thật bất ngờ, hoàn toàn không nghĩ tới chuyện có diễn biến thành như vậy, đã hoàn toàn vượt ra khỏi hẳn nắm trong tay.

Hắn nhìn thoáng qua đứng ở đối diện, yên lặng không nói Thất công chúa, thần nhiên nói: “Đại Đảo Chủ, chuyện này, là lỗi của ta, ta đánh giá thấp thực lực của đối phương, Lục Tử Lăng vận khí quá tốt, lại bị nàng đánh bại đánh bại, xông vào Đế Bái Cốc, càng thêm ly kỳ chính là, Đế Bái Cốc vị kia đại năng, vẫn tự hết lần này tới lần khác xuất thủ trông nom này cái cộc nhân sự, chuyện này, Thất công chúa cũng là tự mình kinh nghiệm.

.

.”

“Đế Bái Cốc chuyện tình, cũng đừng có nói, trừ phi trên đảo mấy vị lão tổ chịu xuất quan, nếu không, ai cũng đừng nghĩ đi vào trong đó trả thù.” Đại Đảo Chủ sau mặt nạ ánh mắt mang theo vài phần bất đắc dĩ, Đế Bái Cốc trung cái kia vị đại năng Lý Dật Phong, cùng Thần Vực Đảo lão tổ tông Thiên thông tử từng có duyên gặp mặt mấy lần, có thể để Thất công chúa các nàng trở lại, đã là cho thiên đại mặt mũi, về phần trả thù, Đại Đảo rễ chính bản không có nghĩ tới loại chuyện này.

“Lục Tử Lăng chuyện tình, tạm thời không đề cập tới, kia Âm Nguyệt Thiên cùng Lăng Thi Thi đi?” Đại Đảo Chủ thanh âm lạnh lẽo: “Âm Nguyệt Thiên cao nữa là là một Vương cấp điên phong, Lăng Thi Thi hay là xuất từ môn hạ của người, phục dụng Thiên Vương Thạch mới đột phá đến Vương cấp một nhước giả, lại cũng có thể từ nhân thủ của người trung chạy trốn, này, lại là tại sao?”

Thiên Khung đại sư vì khẽ cúi đầu, trong mắt vẻ nan kham chột lóe rồi biến mất, chuyện này đối với hắn quả kích động là rất lớn, lúc trước lòng tin tràn đầy, kết quả lại là hao binh tổn tướng, cho dù cả người là khẩu, hắn cũng không có biện pháp giải thích.

Nhất là ở Đại Đảo Chủ thịnh nộ thời điểm, giải thích, không thể nghi ngờ chẳng khác nào là ở che dấu.

“Thiên Khung.

.

.

Cam nguyện bị phạt!” Thiên Khung hít sâu một hơi, cuối cùng lựa chọn cúi đầu.

Đại Đảo Chủ màu vàng mặt nạ sau lưng khóe miệng vì hơi cong lên trên lên, trong lòng cũng là thở dài một hơi, này Thiên Khung đích tổ thượng, chính là Thần Vực Đảo lão tổ một trong, năm đó cũng là Đại Đảo Chủ có lực tranh đoạt

người, mặc dù cuối cùng thất bại, nhưng cả cái Thần Vực đảo nhất mạch, không người nào dám xem thường Thiên Khung.

Đại Đảo Chủ mặc dù trên danh nghĩa là Thần Vực Đảo thủ lĩnh, nhưng cho tới nay, cũng không khỏi không đối với Thiên Khung khách khí ba phần, lần này thật dễ dàng coi như là bắt được Thiên Khung chỗ yếu, bị được Thiên Khung cúi đầu nhận sai, đây đối với Đại Đảo Chủ có cực kỳ trọng yếu đặc ý nghĩa, không gặp trong đại trưởng còn lại mấy cái bên kia đảo chủ cửa, rất nhiều vốn là không quá tòng phục Đại Đảo Chủ mặt người thượng cũng lộ ra kính sợ nét mặt sao?

“Chuyện này, tuy nói chuyện ra có nguyên nhân, nhưng chúng ta Thần Vực Đảo thưởng phạt phân minh.” Đại Đảo Chủ trầm ngâm, nhìn Thiên Khung chậm rãi nói: “Phạt người một năm bổng lộc, người có thể tòng phục?”

“Thuộc hạ.

.

.

Tâm phục khẩu phục!” Thiên Khung đại sư cúi đầu, cung kính thanh âm, tròn mắt chỗ sâu, cũng là hiện lên vẻ không cam lòng cùng vẻ oán hận.

Thần Vực Đảo phúc lợi cực kỳ mê người, một năm bổng lộc, cũng không phải là một cái số lượng nhỏ, dĩ nhiên, đối với Thiên Khung bậc này thân phận người đến nói, nhưng cũng không coi vào đâu, chủ yếu vẫn bị lột da mặt, cảm thấy nan kham thôi.

Đại Đảo Chủ mâu quang lóe ra, đem phía dưới mọi người thần thái thu vào đáy mắt, thần nhiên nói: “Các người cũng đừng trách ta nghiêm khắc, hôm nay thiên hạ đại loạn, vừa mới chúng ta vừa tổn thất hai người Đại Đế, trên đảo mấy người lão tổ đã quyết định xuất quan, ngay khi ngày gần đây, nên sẽ đuổi tới đây, lúc trước, đã gửi thư nghiêm nghị trách cứ quá ta.

Nói về, cũng là ta đây đảo chủ làm không tốt.

.”

Phía dưới mọi người lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, khó trách Đại Đảo Chủ phát lớn như vậy hỏa, thì ra là trên đảo mấy cái quanh năm bế quan lão tổ tông phải ra khỏi thế.

Đây chính là nguy chuyện tình, phải biết rằng, Thần Vực Đảo đảo chủ vị trí, mặc dù cao nhất, nhưng nếu là mấy cái lão tổ tông cảm thấy hiện tại đảo chủ vô năng, có lẽ có thay đổi Đại Đảo Chủ!

“Ta bất kể các ngươi trong lòng nghĩ như thế nào, nhưng các ngươi muốn nhớ kỹ một điểm, Thần Vực Đảo.

.

.

Là một toàn thân, ta không tốt quá, các ngươi, cũng sẽ không có chỗ nào thoải mái!” Đại Đảo Chủ thanh âm lạnh như băng, nhìn phía dưới mọi người nói: “Mặc dù chúng ta tồn tại không nhỏ, nhưng cũng không chân chính đả thương gân động cốt, cũng coi như thăm dò sắc khoáng trước tình thế, cho nên, kế tiếp, trước quên mất Đăng Phi chuyện tình, quên mất mấy cái phản đồ chuyện tình, chúng ta muốn toàn lực tranh đoạt Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch này ba loại tài nguyên!”

“Kia Đăng Phi trên người Thánh Thần truyền thừa.

.

.” Phía dưới có người nói ra ý kiến của mình.

“Chúng ta ngay cả Đăng Phi cái bóng cũng tìm không được, mà Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch, cũng là mấy mươi vạn năm mới xuất thế một lần bảo vật, chúng ta ai có thể sống mấy mươi vạn năm? Điều là sống ở lập tức! Chỉ có những thứ này tài nguyên, mới có thể để cho Thần Vực Đảo trở nên càng cường đại hơn!” Đại Đảo Chủ

thanh âm khôi phục bình tĩnh, mảo nhìn mọi người: “Kia Đằng Phi hôm nay đã khiến cho năm lãnh thổ sở hữu cường giả chú ý, chỉ cần hấn xuất hiện, tự sẽ khiến mọi người vây công, cho nên, trừ phi mấy vị lão tổ xuất thủ, nếu không.

.

.

Khó khăn!”

Phía dưới mọi người nghe lời này, cũng đi theo trầm mặc, nghĩ thầm Đại Đảo Chủ nói lời cũng rất có đạo lý, mặc dù không có nói rõ, nhưng trên thực tế đã bằng nói cho mọi người, cho dù đi mấy người Đại Đế, ở tranh đấu Đằng Phi đấu tranh trung, cũng chưa chắc có thể chiếm được tiện nghi, còn nếu là chém giết đoạt Thiên Thánh Thạch Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch những thứ này tài nguyên, Đại Đế hay là rất có uy hiếp lực!

Lúc này, đứng ở dưới mặt Thất công chúa, bỗng nhiên đứng ra, mở miệng nói: “Đại Đảo Chủ, ta nguyện tiến vào Nam Vực, tìm kiếm Đằng Phi, vô luận dùng biện pháp gì, cũng tranh thủ đem Thánh Thần truyền thừa mang về!”

“Ân?” Đại Đảo Chủ nhìn cái này mình sủng ái nữ nhi, mâu quang lóe ra, nhìn chằm chằm Thất công chúa xem ra tuần mỹ mặt, do dự một chút, vẫn gật đầu, nói: “Như thế, cũng tốt!”

Trong lòng mặc dù có chút không nở, nhưng Đại Đảo Chủ hay là rất rõ ràng Đằng Phi giá trị, nếu có thể lời nói, dùng con gái của mình đi đổi lại, tuyệt đối là đáng giá! Chỉ là bao nhiêu có chút đáng tiếc, vốn là Đại Đảo Chủ còn muốn dùng Thất công chúa cùng Trung Châu khác thế lực lớn đàm hỏi đi.

Thất công chúa trong lòng thở dài một hơi, Đại Đảo Chủ muốn dùng nàng cùng Trung Châu khác siêu cấp thế lực đàm hỏi tin tức, nàng đã nghe nói, nếu không, nàng cũng sẽ không làm loại này lựa chọn.

Hơn nữa, để Thất công chúa làm ra cái này lựa chọn một cái trọng yếu nguyên nhân là, trong nội tâm nàng đối với Đằng Phi cũng là vô cùng thật là tốt kỳ, nàng một lòng nghĩ tận mắt nhìn, Đằng Phi đến tột cùng là sao người như vậy, xuất thân ở

thể tục một cái không ra gì tiểu gia tộc, thậm chí có thể ở gần
ngũn mười mấy năm trong thời gian, thì đến được vô số nhà
giàu có đại tộc thiên tài đệ tử cả đời đều không thể với tới độ
cao.

Thất công chúa gặp qua Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi, hơn
nửa tự mình đem các nàng mang về Thần Vực Đảo, tự nhận là
vô luận là dung mạo thông minh hay là võ công, cũng so với
kia hai nữ tử chỉ mạnh không kém, cho nên, chỉ cần cho nàng
cơ hội nhìn thấy Đằng Phi, tiếp xúc một thời gian ngắn, sử
xuất một số thủ đoạn, cũng không tin không cách nào bắt sống
cái kia tiểu gia tộc xuất thân nam nhân tâm!
Nhiều lý do tổng hợp chung một chỗ, thúc đẩy Thất công chúa
quyết định.

Giờ phút này Thất công chúa, hay là lòng tin tràn đầy.

Trên thực tế, xuất thân nhà giàu có, thiên tư thông minh ưu tú
cô gái, hơn phân nửa đều là cái dạng này, cường đại tự tin có
đôi khi có thành tựu các nàng, có đôi khi, cũng sẽ phá các
nàng.

Không biết Thất công chúa cái quyết định này, vừa sẽ làm
nàng đi lên một cái như thế nào đường.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 416: Tuyệt Ninh Chi Nguy!

>

“Chỉ phải tìm được ngày đó đuổi giết Tử Lăng tử những người đó, thì được có thể có được tung tích của nàng.” Lăng Thi Thi đứng ở Đằng Phi bên người, nhẹ nói nói.

Đằng Phi gật đầu, nhìn phương xa, nhẹ nhẹ thở ra một hơi, không nói thêm gì.

Gần đây một thời gian ngắn, Đằng Phi vẫn đều ở liều mạng tu luyện, cho dù Thanh Long Lão Tổ, cái này hiểu rõ nhất Đằng Phi người, cũng từ chưa từng thấy qua Đằng Phi liều mạng như vậy tu luyện quá.

Cho tới nay là không gây tích lũy, cũng rút cục ở Đằng Phi sử dụng mười khối Thanh Long mang về tới Thiên Vương Thạch sau khi, bởi vì liều mạng tu luyện, bày biện ra giếng phun kiểu bộc phát.

Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp trung Đấu Mạch, từ vốn là hai mươi chín nơi, một hơi lần nữa đã thông hai nơi, đến tận đây, Đằng Phi Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp trung Đấu Mạch đã đã thông ba mươi một nơi!

Gia hướng thiên nhiên mở ra bảy chỗ Đấu Mạch, đã có ba mươi tám nơi, một thân thực lực, trực tiếp tăng lên tới Đại Thành Vương Giả cảnh giới!

Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp, càng đến hậu kỳ, thể hiện ra tới uy lực càng là kinh khủng, Đằng Phi mang theo Ngô Đồng Chi Tâm, phát ra hơi thở, cũng bất quá chính là Đại Thành Vương Giả, nhưng đấu khí của hắn chuyển đêm, so với đồng cấp Đấu Khí Vũ Giả muốn nhiều ra suốt gấp đôi!

Chỉ dựa vào bản thân Đấu Khí tồn trữ, Đằng Phi ở đồng cấp trung đã có thể đứng ở thế bất bại!

Lại thêm Bát Bộ Thiên Long Quyết, Vô Danh Quyền Pháp cùng Lôi Sát những thứ này kỹ năng, cho dù chống lại Thanh Long hoặc là Hoàng loại này Đại Đế, Đằng Phi cũng có tất thắng lòng tin!

Đối với lần này, Thanh Long cùng Thiên Lang chỉ có thể ở hâm mộ Đằng Phi đồng thời, hô to Đằng Phi là một biến thái.

Hoàng mặc dù không có cái gì cho biết, nhưng mỗi lần nhìn về phía Đằng Phi ánh mắt, cũng hết sức quái dị, giống như là muốn đem cái này trẻ tuổi loài người nhìn thông thấu.

Đối mặt người bên cạnh hâm mộ hoặc là kinh ngạc, Đằng Phi nhưng không có quá nhiều cảm giác, hắn trở nên hết sức trầm mặc, cơ hồ đem sở hữu thời gian, tất cả đều dùng ở trên việc tu luyện, thậm chí có chút điên cuồng, mà ngay cả Thiên Lang A Tử những tu luyện này người điên thấy, cũng chắc lưỡi hít hà không dứt, cảm thấy người này quá điên cuồng.

Lăng Thi Thi đau lòng Đằng Phi, muốn an ủi lại không biết nên nói cái gì cho phải, nàng biết Đằng Phi đối với Lục Tử Lăng tình cảm, nếu như ngày đó không phải mình chủ động, bây giờ nhất định không thể nào đứng ở Đằng Phi bên cạnh.

Nữa vừa nghĩ muốn cùng dạng thích Đằng Phi Đinh Tuyết Ninh, Lăng Thi Thi cảm giác mình hay là rất may mắn, ít nhất, nàng bây giờ còn đang Đằng Phi bên người, mà Đinh Tuyết Ninh, cũng đang ngày đó Thanh Long mang theo nàng cùng Lục Tử Lăng thoát đi thời điểm, cũng đã cùng huynh trưởng Đinh Lãnh cùng nhau, bị các nàng cái kia trên đảo đảo chủ, phái đi ra tìm kiếm bảo vật, bây giờ không biết thân ở phương nào đi.

.

.

“Ca, ngươi có đi hay không?”

Đinh Tuyết Ninh mặc một thân màu lam trang phục, nhìn qua tư thế oai hùng hiên ngang, y sam hợp thể, đem linh lung có hứng thú vóc người hoàn toàn sấn thác đi ra, trên mặt như cũ mang theo này thờ tựa như khóc tựa như cười mặt quỷ mặt nạ, mặt nạ sau lưng một đôi linh động con người rơi ở bên cạnh một cái khí độ trầm ổn thanh niên trên người, thanh âm không lớn, nhưng rất kiên định đích đạo: “Tử Lăng tử cùng Thi Thi các nàng đã thoát đi Thần Vực Đảo, Tử Lăng tử bị cao nhân cứu, tin tức này Thần Vực Đảo bên này nhất định phong tỏa vô cùng chết, Đằng Phi không chừng cấp thành cái dạng gì, ta muốn đem tin tức kia nói cho hần biết!”

“Ồ nháo!” Đinh Lãnh trợn mắt nhìn muội muội một cái, trầm giọng nói: “Không nói trước chúng ta có thể hay không chạy đi, cho dù có thể chạy đi, ngươi lại đi đâu mà tìm Đằng Phi? Còn nữa, kia Đằng Phi là một đa tình mao mồm móng, cùng rất nhiều nữ nhân dây dưa không rõ, ngươi trả lại đi theo xem náo nhiệt gì? Là tối trọng yếu, ngươi có biết hay không, ngươi nhất thời tùy hứng, sẽ cho gia tộc mang đến nhiều nguy hại lớn!”

Đinh Lãnh câu nói sau cùng, giống như là một thanh sắc bén đao thứ ở Đinh Tuyết Ninh trong lòng.

Việc nàng cũng có thể không cần, duy chỉ có gia tộc, nàng không bỏ xuống được, nếu là bởi vì mình nhất thời tùy hứng, làm liên lụy tới cả gia tộc, đến thật là muôn lần chết khó khăn từ kia tội.

Đinh Lãnh nhìn muội muội mắt mắ ánh mắt, trong lòng cũng có một số không đành lòng, bất quá nghĩ cái kia lừa muội muội mình tình cảm người, hần chọc tức sẽ đánh một chỗ, lạnh lùng nói: “Tên kia gây thù hần quá nhiều, hôm nay hần người mang Thánh Thần truyền thừa, Ma Thần Chiến Tranh Ma Ngẫu cũng ở trên tay hần, toàn bộ người trong thiên hạ cũng muốn bắt hần, muốn giết người của hần cũng là đếm không hết, Ninh Ninh.

.

Có một số việc, muốn học sẽ buông tha.”
Xung hô thể này, để Đinh Tuyết Ninh thân thể khẽ run lên, nàng đã rất nhiều năm không có từ ca ca trong miệng nghe thấy hai chữ này, trong trí nhớ, nàng lúc còn rất nhỏ, ca ca vẫn như vậy xung hô nàng.

Chỉ bất quá, đã cách nhiều năm, lần nữa nghe được xung hô thể này thời điểm, Đinh Tuyết Ninh cũng rất cuộc tìm không được khi còn bé cái loại cảm giác này, trong lòng nhịn không được có chút bi thương nghĩ: Đến tận cùng ta thay đổi, hay là cả cái thế giới cũng thay đổi?
“Vậy người.

.

.

Buông tha cho sao?” Đinh Tuyết Ninh thanh âm có chút nghẹn ngào, cố nén, dùng sức hút không khí, không để cho nước mắt chảy xuống, ngẩng đầu, nhìn Đinh Lãnh hỏi.

Đinh Lãnh sắc mặt trở nên có chút cứng nhắc, cũng có một số lãnh, khóe miệng khẽ co quắp mấy cái, hung hăng thở ra một hơi, Tưởng Vũ Tình.

.

.

Cái tên này, ở trong lòng hắn, tựa như một cái gai, mỗi lần nghĩ cái tên này, cũng sẽ cảm thấy rất thống khổ.

Nhân tại giang hồ, thân bất do kỷ, rất nhiều chuyện khó phân thị phi.

Đằng Phi báo thù cho cha mẹ, diệt Tuyết Sơn Thánh Địa.

Tưởng Vũ Tình nghĩ vì sư môn báo thù, muốn trả thù Đằng

Phi, tựa hồ ai cũng không sai.

Nhưng Tưởng Vũ Tình sai tựa sai ở nàng dùng Đinh Lãnh nhất không thể tiếp thu phương thức một một vì báo thù, nàng đầu nhập vào Thần Vực Đảo trong đó một cái đảo chủ hoài bão.

.

.

Thành tên kia Đại Đế cảnh giới đảo chủ một cái trẻ tuổi nhất tiểu thiếp, so với kia Đại Đế vô cùng nhiều con gái còn nhỏ.

“Ta sẽ không buông tha cho.” Đinh Tuyết Ninh ánh mắt kiên định nhìn từ nhỏ nàng tựa phi thường sùng bái ca ca, một chữ một trận đích đạo: “Cho dù cùng Đằng Phi không quan hệ, ta cũng phải rời khỏi nơi này!”

“Tốt lắm , Ninh Ninh, chớ hồ nháo, hôm nay thiên hạ đại loạn, rời đi nơi này, ngươi có thể đi đến địa phương nào? Bằng vào chúng ta hai người lực lượng, chuyện gì cũng làm không được , về phần gia tộc.

.

.

Bây giờ lại càng trông cậy vào không hơn.” Đinh Lãnh nét mặt có chút ảm nhiên vừa nói.

Tùng Nam Vực thiên chi kiêu tử, lánh đời gia tộc trẻ tuổi trung nhân tài kiệt xuất, lưu lạc cho tới hôm nay tình trạng này, từng có trôi qua lý tưởng hào hùng, đã sớm dập tắt, hôm nay Đinh Lãnh, phảng phất một chiếc lạc hướng thuyền nhỏ, ở đại dương mênh mông trong biển rộng đảo quanh, tìm không được phương hướng.

“Kia theo như ý của ngươi là, tựa là chuyện gì cũng không làm, ở hỗn ăn chờ chết sao?” Đinh Tuyết Ninh giống như là

không biết mình ca ca giống như, kinh ngạc hỏi.

“Ít nhất, ở, là an toàn.” Đinh Lãnh cố gắng nghiêm mặt, muốn khôi phục ngày xưa ở muội muội trước mặt uy nghiêm, lại hẳn hôm nay bộ dáng, ở Đinh Tuyết Ninh trong mắt, hơn giống như là một nhát gan sợ phiền phức chết nhất.

“Ca, người thay đổi, người từng kiêu ngạo, cũng bị cẩu ăn chưa?” Đinh Tuyết Ninh có chút không dám tin tưởng nhìn huynh trưởng của mình, nàng rất khó tin tưởng, trước mặt người này, là nàng từng sùng bái rất nhiều năm, vẫn cho rằng làm kiêu ngạo ca ca.

Ba !

Này tờ tựa như khóc tựa như cười trước mặt cụ phát ra một tiếng thanh thúy tiếng vang, nhưng ngay sau đó hai người đứng yên địa phương một mảnh an tĩnh.

Đinh Tuyết Ninh trong mắt tràn đầy không dám tin, nàng không nghĩ tới, nàng thân nhất yêu nhất ca ca, thậm chí có động thủ đánh nàng!

Mặc dù một tát này cũng không có dùng sức, cũng không có thật sự đánh vào trên mặt của nàng, mà là đánh vào trên mặt nạ, nhưng để Đinh Tuyết Ninh phảng phất ở đây ba một thanh âm vang lên trong nháy mắt, nghe thấy mình tan nát cõi lòng thanh âm.

“Ta, ta.

.

.

Xin lỗi, Ninh Ninh, ta không phải là.

.

.

Không phải là cố ý muốn đánh người.” Đinh Lãnh khước miệng

kịch liệt co quắp, lấp bắp giải thích.

Đinh Tuyết Ninh khẽ lắc đầu, tinh mâu rung rung, nhìn trước mặt Đinh Lân, bi âm thanh nói: “Ca, người thật sự là thay đổi, nếu như.

.

.

Người đánh ta một cái tát sau, hung hăng khiến trách ta vừa thông suốt, sau đó nói cho ta biết, Hoàng Kim Sư Tử kiêu ngạo vĩnh viễn cũng sẽ không lần, bây giờ chẳng qua là ở ngũ đông.

.

.

Ta sẽ cảm thấy, người hay là ta đi qua đến bây giờ, vẫn tôn kính cùng sùng bái ca ca, nhưng là, người lại ở nói xin lỗi ta.

.

.”

Đinh Tuyết Ninh vừa nói, nước mắt rốt cục nhịn không được chảy xuống, mặt nạ sau lưng trên mặt, lộ ra một cái réo rất thảm thiết nụ cười: “Người đã thích ở, vậy người tự lưu lại sao, ta đi.”

Đinh Tuyết Ninh vừa nói, mũi chân chĩa xuống đất, tung người dựng lên, thân thể giống như một con mưa Yến loại, nhằm phía không trung, trong nháy mắt đi xa.

“Yên tĩnh.

.

.” Đinh Lân vẻ mặt ngạc nhiên, không nghĩ tới muội muội mảo thậm chí thật sự cứ như vậy đi, tại chỗ ngăn người, đầu óc

trống rỗng.

Huynh muội hai người là theo theo chỗ ở hòn đảo đảo chủ cùng đi ra tới tìm tìm Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch, hôm nay Đinh Tuyết Ninh lặng lẽ rời đi, hấn nếu là ở, nói vậy cũng sẽ không có cái gì kết quả tốt.

Nhớ tới Đinh Tuyết Ninh trước khi đi một phen, Đinh Lãnh mờ mịt trong hai tròng mắt, dần dần dấy lên ngọn lửa, lẩm bẩm nói: “Ninh Ninh, ta sẽ nhường ngươi nhìn cách nhìn, ca ca của ngươi.

.

.

Hấn sẽ không thay đổi! Hấn vĩnh viễn là kia chỉ Hoàng Kim Sư Tử!”

Vừa nói, Đinh Lãnh bay lên trời, hướng phía một phương hướng khác, mau chóng đuổi theo.

Đinh Tuyết Ninh hướng phía phương tây một đường bay nhanh, nàng cũng không biết mình đến tột cùng tại sao vậy, thế nào có trong lúc bất chợt trở nên như thế vụng động, cẩn thận ngẫm lại ca ca có mấy lời nói cũng không sai, cho dù rời đi Thần Vực Đảo tầm mắt phạm vi, bản thân lại đi nơi nào tìm kiếm Đằng Phi?

Đang nghĩ ngợi, Đinh Tuyết Ninh đột nhiên có loại bị rần độc cho thành thượng trực giác, làm nàng mao cốt tung nhiên, mọi nơi nhìn quanh, núi xanh trùng điệp, trời cao vân đạm, không có có bất cứ dị thường nào.

Nhiều năm tu luyện lại thêm hôm nay Vương giả cảnh giới, để Đinh Tuyết Ninh trực giác trở nên phi thường nhạy cảm, mặc dù không có cái gì phát hiện, nhưng nàng như cũ trong lòng rõ ràng: mình bị người cho theo dõi!

Đinh Tuyết Ninh không phải là cái loại này tự oán tự ngã tính tình, ở biết bị thành thượng sau, lập tức cắn chặt hàm răng, trong tay nắm một khối Thiên Vương Thạch, một bên bay

nhANH, một bên không ngừng hút thu lại.

Nơi đây chu vi đếm mười vạn dặm đều là trùng điệp phập phồng dãy núi, Đỉnh Tuyết Ninh giờ phút này phương hướng, là hướng về phía thì ra là Chân Vũ hoàng triều, hôm nay lãg thị hoàng triều đi, nhưng cũng là càng ngày càng đến trong núi sâu đi.

Mấy canh giờ sau, núp âm thầm người rút cục buông tha cho ản thân, nghênh ngang từ âm thầm xuất hiện, không nhanh không chậm ở Đỉnh Tuyết Ninh phía sau.

“Hắc hắc, cô nàng này có phải hay không đầu óc có vấn đề? Nàng chẳng lẽ không biết, nàng càng là đến này tám đàn trong núi đi, chúng ta càng là vui vẻ sao?”
“Nàng trả lại cầm lấy một khối.

.

.

Một khối Thiên Vương Thạch, từ kia năng lượng ba động nhìn lại, chính là Thiên Vương Thạch không sai, nàng muốn làm gì? Lâm trận đột phá sao? Ha ha ha, chết cười ta!”
“Chính là, thật lâu không có khai trai, đợi lát nữa các huynh đệ cùng nhau sung sướng, cái này bé con vừa nhìn tựa có cảm giác!”
“Ha ha ha, hay là lão đại rồi giải thích các huynh đệ khó khăn!”

Mười mấy truy tung người, giống như con mèo hí con chuột, không chút kiêng kỵ lớn tiếng trêu chọc, sợ phía trước Đỉnh Tuyết Ninh nghe không được, trả lại đặc biệt đem Đấu Khí quán chú ở trong thanh âm, mấy trăm dặm ngoài cũng nghe được rõ ràng sở.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhẵn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 417: Huyết Chiến Rốt Cuộc!

>

Đinh Tuyết Ninh trong lòng đau khổ, từ đôi phương không chút kiêng kỵ biểu hiện đến xem, bản thân hôm nay sợ rằng muốn bị té nhào.

Thế nào cứ như vậy mạng khổ, thật dễ dàng từ Thần Vực Đảo trong tầm mắt chạy ra, rồi lại bị một đám vô sỉ đồ bậy bạ cho tránh thượng, những người này thực lực tùy tiện người nào cũng so với mình không kém, chớ nói chi là như vậy một đám.

.

.

Chẳng lẽ, ta hôm nay muốn chết ở chỗ này?

Đinh Tuyết Ninh điên cuồng hấp thu Thiên Vương Thạch trung năng lượng, tròng mắt chỗ sâu yếu ớt cùng đau khổ đã sớm biến mất không thấy gì nữa, cướp lấy địa vị, là một loại gần như điên cuồng tĩnh táo.

Đây chính là Đinh Tuyết Ninh!

Đây chính là Đằng Phi lúc ban đầu biết cái kia có chút lạnh lùng, thích đem tâm sự giấu ở sau mặt nạ mặt quật cường thiếu nữ!

Nếu trốn không thoát, như vậy, tự liều mạng sao!

Ta chính là chết, cũng sẽ không cho các người sống khá giả!

Đinh Tuyết Ninh một đôi vút bay lấp lánh con người, bắn ra hai đạo thể lương quang mang, trong tay kia khối Thiên Đế Thạch không còn có năng lượng phát ra, bị Đinh Tuyết Ninh tiện tay ném xuống, quay lại thân, lạnh lùng nhìn chăm chăm

đuổi theo này mười mấy người.

“Di? Nàng lại không trốn, lại dừng lại!”

“Ha ha, thức thì vụ giả vi tuần kiệt, nhất định là nàng phát hiện mình chạy không thoát, cho nên muốn cầu chúng ta tha cho nàng một mạng sao?”

“Hắc hắc, chúng ta có tha cho nàng, vóc người như vậy gây cô nàng, lại không giống thế tục bình thường cô gái như vậy không chịu nổi lăn qua lăn lại, càng khó được, nàng này tò mò mặt nạ, để cho ta còn có loại vọng động.

.

.

Ha ha ha ha!”

Đám người kia mang trên mặt cười thâm đẳng, trong miệng học ô ngôn uế ngữ, không chút kiêng kỵ nhìn từ trên xuống dưới Đinh Tuyết Ninh.

“U, người nhìn, cô nàng này trong đôi mắt sát khí rất cao a!”
Một cái nhìn qua ba mươi mấy tuổi, vẻ mặt dữ tợn thanh niên ngữ điệu khoa trương, cười ha ha nói: “Thật là hù dọa chết ta, các huynh đệ, các người ai đi tới đem cái này con quỷ nhỏ cho ta hàng phục?”

“Ta!”

“Ta!”

“Của ta!”

“Mẹ kiếp, ai cũng khác cùng lão tử đoạt!”

“Nàng là lão tử, các người ai dám đoạt lão tử với các người ai tức giận!”

Một nhóm người hò hét loạn lên, nói nhao nhao ồn ào, cơ hồ muốn đánh nhau.

Một ít mặt dữ tợn tướng mạo hung ác thanh niên tựa hồ là đám người kia thủ lĩnh, thấy mình những thứ này thủ hạ như thế không có tiền đồ, không khỏi giận tím mặt: “Con bà nó, cũng cho lão tử yên tĩnh điểm! Ném không dọa người, a? Tám trăm năm chưa từng thấy nữ nhân sao?”

Một đám thủ hạ bị giáo huấn xích được không dám ngẩng đầu, tuy nhiên cũng ở trong lòng oán thầm: vừa mới gọi được nhất hăng say, tựa hồ chính là lão đại người sao?

“Tốt lắm, cũng mẹ hấn đừng cãi cò, này con quỷ nhỏ người người có phân! Dĩ nhiên, thứ nhất là lão đại, sau đó còn dư lại chúng ta rút thăm!” Về mặt dữ tợn thanh niên rất khí phách nói: “Lão Tứ, người đi, đem nàng bắt cho ta, quay đầu lại lão tử ở lão đại trước mặt cho người mời công!”

“Hắc hắc, Lưu Thủy Ca, ngài tự yên tâm đi, ta nhất định đem cô nàng này hoàn hảo vô khuyết bắt được.” Cái này gọi lão Tứ thanh niên nhìn bộ dáng cũng chỉ có ba mươi hai mươi ba tuổi, một tờ mặt ngựa, da có chút biến thành màu đen, một đôi lông mi xuất kỳ ngẫu nhiên, phảng phất hai người màu đen hạt đậu dán tại mí mắt phía.

“Mẹ kiếp, Đậu Tử Mi, nhanh lên đi thôi, đem nước miếng của người lau lau!” Có người hết sức khó chịu lớn tiếng mắng.

“Chết Thỏ, người còn dám gọi lão tử Đậu Tử Mi, lão tử tự làm thịt người!” Lão Tứ kia hai cái hạt đậu dường như lông mi dựng lên.

.

.

Người khác cũng nhìn không lớn đi ra, bởi vì lông mày của hấn giờ lên tới cùng không dựng thẳng không nhiều lắm khác nhau.

“Được rồi được rồi, nhanh lên a, bắt được cô nàng này, chúng ta còn muốn mau đi trở về đi, miễn bị lão đại dạy dỗ.” Lưu Thủy Ca hướng về phía Đậu Tử Mi phất tay một cái, không nhìn được nói.

Đậu Tử Mi quay lại thân, đi tới Đinh Tuyết Ninh phụ cận, lên tiếng, lộ ra miệng đầy đại hoàng nha, nhe răng cười nói: “Cô nàng, người là bản thân quăng.

.

.”

Đầu hàng rơi xuống chữ không đợi nói ra miệng, bên này Đinh Tuyết Ninh mang kiếm liền đâm!

Một đạo Lưu Quang, cơ hồ đem hư không đâm rách, trong nháy mắt đến nơi này Đâu Tử Mi phụ cận, Đâu Tử Mi nói nửa đoạn, cũng không nghĩ tới cô gái này thật không ngờ gan lớn, làm trò nhiều người như vậy, lại vẫn dám chủ động đoạt tấn công, kiếm của đối phương mũi nhọn cực kỳ bén nhọn, Đâu Tử Mi cảm giác mi tâm mơ hồ làm đau.

Lập tức về phía sau lui nhanh, tha cho là như thế, chỗ mi tâm như cũ xuất hiện một đạo vết máu, chậm rãi chảy xuôi ra một dãy máu tươi.

Đâu Tử Mi bị kinh ra một thân mồ hôi lạnh, hoảng sợ nhìn Đinh Tuyết Ninh.

Phía sau hắc ám kia vốn là hỉ hả Nhân tất cả cũng thu hồi nụ cười, sắc mặt trở nên ngưng trọng lên.

Đâu Tử Mi sờ soạng một cái trên trán máu tươi, đặt ở dưới mũi mặt nghe nghe, một đôi mắt híp mắt, nhìn đối diện kia tựa như khóc tựa như cười mặt quỷ mặt nạ sau lưng cặp kia con ngươi băng lãnh, lộ ra vẻ nhe răng cười: “Hắc, con quỷ nhỏ, tính tình trả lại rất liệt, ông tự thích người loại này!”

Chà!

Một đạo kim hoàng sắc kiếm khí, vô cùng bén nhọn vượt qua quét tới, Đâu Tử Mi trong tay bỗng nhiên nhiều một cái đoản côn, xoay tròn hung hăng đánh tới hướng đạo này vàng óng ánh kiếm khí.

Ầm ầm!

Trên bầu trời nhất thời phát ra một tiếng bạo vang, một cỗ mãnh liệt khí lãng mọi nơi tán ra, Đâu Tử Mi về phía sau liền lùi lại bảy tám bước, Đinh Tuyết Ninh không lùi mà tiến tới, một thân màu lam trang phục bay phát phới, cực nhanh giống như, nâng kiếm đâm về Đâu Tử Mi vai trái.

“Lão Tứ cẩn thận!” Lưu Thủy Ca trên mặt dữ tợn hung hăng co quắp một chút, lớn tiếng nhắc nhở thủ hạ của mình.

Phốc!

Vừa đụng lấp lánh huyết hoa, ở Đậu Tử Mi vai trái bạo mở, bèn nhón Hoàng Kim Đấu Khí tàn sát bừa bãi loại chạy ào Đậu Tử Mi thân thể trong.

“Chết!” Đinh Tuyết Ninh bật hơi mở thanh âm, uống ra một cái tràn đầy sát ý chữ.

Bên này Đậu Tử Mi nửa người âm âm nổ tung, phát ra một tiếng thê lương tiếng kêu, thân thể hướng về mặt đất rơi xuống đi xuống, Đinh Tuyết Ninh cái bỗng không có chút gì do dự, giải quyết Đậu Tử Mi sau, lợi dụng đối phương mọi người ngây người trong nháy mắt, quay đầu bỏ chạy!

“Ta ””” cảo, nàng giết Đậu Tử Mi, nên chết!”

“Lão Tứ!”

“Thiên Sát, tại sao có thể như vậy?”

“Lão Thất lão Bát, nhanh đi cứu lão Tứ, những người còn lại theo đuôi theo!” Về mặt dữ tợn Lưu Thủy Ca lửa giận ngập trời, nguyên tưởng rằng gặp phải một cái nơi ở cô gái, có thể tùy ý bọn họ đùa giỡn, lại không nghĩ rằng cô gái này không chỉ là một đóa hoa hồng có gai, quả thực chính là một con mẹ hằn dãi quá một thân cương thứ con nhím a!

Hôm nay nếu là không thể đem nữ nhân này bắt lại, sau này cũng không cần lăn lộn.

Chiến Tranh Ma Ngẫu hiện thế, ngũ vực quy nhất, Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch, Thiên Đế Thạch xuất thế, ngũ vực đại loạn.

Những thứ kia siêu cấp thế lực vội vàng cướp đoạt tài nguyên, những khác tiểu thế lực cùng không có tổ chức Đấu Khí Vũ Giả tất cả cũng không có nhân rồi, ai cũng nghĩ ở nơi này gió nổi mây phun lớn thời đại vớt một số chỗ tốt.

Này bọn người nguyên vốn là một người cường đạo, đến từ Trung Châu.

Ở Trung Châu thời điểm, cái này tên là Hắc Sát cường đạo đoàn cũng đã rất có danh tiếng, người bình thường nghe Hắc Sát hai chữ này bắt chân tự như nhũn ra, mà ngay cả Trung Châu những thứ kia cổ xưa siêu cấp thế gia, cũng không nguyện đi trêu chọc bọn hắn.

Cho nên bọn này tội phạm cho tới nay, đều là như vậy không chút kiêng kỵ, mặc dù Đinh Tuyết Ninh trên người màu lam trang phục vừa nhìn chính là khác thế lực lớn chế kiểu trang phục, nhưng bọn hắn căn bản là không cần, không phải là thế lực lớn nữ đệ tử, bọn họ trả lại không gì lạ chơi đi!

Hôm nay đám người kia, chẳng qua là Hắc Sát phía dưới một cái đoàn, đoàn trưởng chính là Lưu Thủy Ca trong miệng lão đại, bị phái đến Nam Vực bên này cướp đoạt tài nguyên, bọn họ ít đi tìm, mà là lựa chọn từ trên thân người khác cướp đoạt! Bọn này vô pháp vô thiên quen tội phạm, hôm nay ở một tiểu cô nương trên tay ăn lớn như vậy một cái thiếu, tuyệt đối không có khả năng nuốt xuống khẩu khí này.

Cho nên, một đám người đỏ con người đuổi theo ở Đinh Tuyết Ninh sau lưng, khoảng cách của song phương, càng ngày càng gần!

Đây đã là Đinh Tuyết Ninh vận khí tốt, nếu là Lưu Thủy Ca trong miệng cái kia đoàn trưởng lão đại ở chỗ này, căn bản không cần đánh, Đại Đế cảnh giới đoàn trưởng lão đại, chỉ dựa vào khí thế là có thể đem Đinh Tuyết Ninh đè bách đắc vô pháp nhúc nhích.

“Tiểu **, ngươi dám giết huynh đệ chúng ta, mặc cho ngươi chạy trốn tới chân trời góc biển, lão tử cũng muốn đem ngươi bắt dừng, đến lúc đó, tuyệt đối để cho ngươi cầu sinh không thể cầu chết không được!” Lưu Thủy Ca trên mặt dữ tợn thậm chí trở nên có chút vặn vẹo, cắn răng nói: “Lão tử.

.

.

Tuyệt đối sẽ làm cho ngươi dục tiên muốn chết!”

Lúc này, mao Lưu Thủy Ca bên cạnh một người, bỗng nhiên từ phía sau lưng cưỡi xuống một cây cung, giương cung lấp tên, nhắm vào Đinh Tuyết Ninh chân, dây cung kéo căng, ngón tay buông lỏng, một mũi tên nhọn phát ra âm thanh tiếng xé gió, bắn về phía Đinh Tuyết Ninh.

Đinh Tuyết Ninh trên người đột nhiên nổi lên một mảng lớn kim hoàng sắc Đẩu Khí, tạo thành một cái phòng hộ trảo, cấp nếu sao rơi loại về phía trước bay nhanh.

Phanh!

Hoàng Kim Đẩu Khí ngưng kết ra hộ thể cương khí, bị này mũi tên trực tiếp bắn phá.

Ngay sau đó, thứ hai mũi, thứ ba mũi, thứ tư mũi tên tạo thành một đạo thẳng tắp, nổi gót tới!

Đồng thời truyền đến kia xạ thủ âm lãnh thanh âm: “Lão tử cái cung này là Thánh Khí! Đặc biệt phá các loại hộ thể cương khí, con quỷ nhỏ, ngươi cho là ngươi có thể ngoại lệ sao?”

Đinh Tuyết Ninh bất đắc dĩ, quay lại thân, đem mấy mũi tên chém giáng trên ai, cứ như vậy, tốc độ trực tiếp chậm lại, đối phương cùng nàng khoảng cách, đã không được một dặm! Khoảng cách này, đối với Vương giả mà nói, không đáng kể chút nào, chẳng qua là một cái hô hấp trong lúc, có thể chạy tới, Đinh Tuyết Ninh đôi mi thanh tú cau lại, thầm nghĩ trong lòng: xem ra hôm nay, thật sự muốn chết ở chỗ này, chỉ hận không có cơ hội nhìn thấy Đằng Phi, chính miệng nói cho hắn biết, bản thân rất thích cùng hắn chung một chỗ.

.

.

Sưu! Sưu sưu!

Bảy tám đạo thân ảnh, trong nháy mắt đem Đinh Tuyết Ninh bao bọc vây quanh, Lưu Thủy Ca cười lạnh nhìn Đinh Tuyết Ninh: “Tiểu **, ngươi cũng là chạy a?”

Đinh Tuyết Ninh lạnh lùng nhìn vây quanh mình đám người kia, trong lòng quyết định, cùng đám người kia tra, muốn chiến đến cuối cùng một khắc, sau đó dùng cuối cùng một

điểm lực lượng tự bạo mà chết!
Đến rồi loại khi này, Đinh Tuyết Ninh đã không hề nữa hy vọng xa vời có thể từ nơi này chạy trốn đi ra ngoài, có thể đánh giết một người địch nhân đã đúng là may mắn, nếu không phải đối phương khinh địch khinh thường, bản thân căn bản không có có thể có thể giết người kia tra.

“Lưu Thủy Ca, khác cùng này ** nói nhảm, trực tiếp đem nàng bắt lại, Đậu Tử Mi chết thật là tốt lắm.” Một cái hai mươi tám hai mươi chín tuổi thanh niên con người đỏ lên, thanh âm có chút nghẹn ngào vừa nói.

Bọn họ những thứ này tội phạm chuyện xấu làm tẩn, nhưng lần đang lúc giao tình cũng là rất chân thực.

Nhớ tới Đậu Tử Mi thảm chết bộ dạng, Lưu Thủy Ca trong lòng cũng là một đoàn lửa giận, đều là chung một chỗ mười mấy năm lão huynh đệ, nói không đau lòng đó là không có khả năng, lập tức cắn răng một cái, quát: “Cùng tiến lên, bắt lại này tiểu **!”

Oanh!

Vừa dứt lời, này bảy tám người tự riêng của mình xuất thủ, tấn công hướng Đinh Tuyết Ninh.

Đinh Tuyết Ninh mày liễu nhảy lên, nghiêng chắc hàm răng, tựa như khóc tựa như cười mặt quỷ mặt nạ sau lưng, này tở trong treo lạnh lùng trên mặt đẹp toàn bộ không đổi sắc, thề cùng những người này huyết chiến rất cuộc!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 418: Hoàng Kim Đại Bằng Điều!

>

Đinh Tuyết Ninh động tác nhanh nhẹn kiếm Nhược lưu quang, đang lúc mọi người vây công dưới, như cũ biểu hiện ra cực kỳ cường đại tính công kích.

Đoạt!

Đinh Tuyết Ninh một kiếm đâm vào một người sọ, sắc bén mũi kiếm trong nháy mắt xuyên thủng này đồng thân thể con người cứng rắn nhất xương, hùng hồn hoàng kim đầu khí chợt bộc phát, đem người này óc trực tiếp quấy được bét nhè!

Tên Đại Thành Vương Giả cảnh giới Võ Giả ngay cả hét thảm một tiếng cũng chưa kịp phát ra, liền thảm tử tại chỗ!

“A, **!”

“Lão Lục, ngươi tử thật là tốt thảm!”

“Tiểu **, ngươi cho ta đi tử sao!”

Lưu Thủy Ca lúc này cũng đỏ ánh mắt, liên tiếp đá kích, để cái này về mặt dữ tợn người rốt cục hoàn toàn nổi giận, rống lớn nói: “Đừng cho ta chuẩn bị tử là được, con mẹ nó, lão tử muốn cho nàng thường tấn nhân gian cực hình, muốn cho này tiểu ** hiểu, rất lâu, tử cũng là một loại hy vọng xa vời!”

Gọi!

Một đạo huyết hoa, ở Đinh Tuyết Ninh trên vai nổi lên, đối phương mạnh mẽ đầu khí tùy theo đánh sâu vào đi vào, đem Đinh Tuyết Ninh trên vai kinh mạch phá đi một mảng lớn, cả con cánh tay nhất thời mất đi năng lực, nếu không phải nàng thuở nhỏ tu luyện hoàng kim đầu khí có thể hóa giải rụng một số đối phương đầu khí, tựa lần này, cơ hồ là có thể muốn Đinh Tuyết Ninh nửa cái mạng!

Nàng có thể ở kẻ địch chúng ta quả tình thể trọng xuống giết đối phương hai người, đã là cũng đủ mạnh mẽ, nhưng bọn này

tội phạm cũng không phải là người yếu, nếu không phải vừa mới đối phương muốn bắt đến hoàn hảo không tổn hao gì Đinh Tuyết Ninh, nàng đã sớm chống đỡ không nổi.

Đinh Tuyết Ninh cắn răng một cái, kiếm trong tay hóa thành một đạo thiểm điện, vút bay ra ngoài, bắn về phía vừa mới tên kia cảm thánh khí cung tập kích nàng tên kia xạ thủ, đồng thời run lên tay, hơn mười đạo ô quang thiên nữ tán hoa giống như, bắn về phía đối phương mọi người.

Đồng thời một tung người, hướng trời cao bay lên, muốn chạy ra cái này vòng vây.

Vây bắt nàng mọi người nhất thời bị sợ hết hồn, luống cuống tay chân đem những thứ này ám khí đánh bay, đồng thời phát hiện Đinh Tuyết Ninh động tác, rồi rút chửi ầm lên, lần nữa đem Đinh Tuyết Ninh cho vây quanh.

Nước chảy trên mặt dữ tợn kịch liệt co quắp, đã là tức giận đến mức tận cùng, bọn họ vẫn cho tới bây giờ không giống hôm nay như vậy mất thể diện quá, nếu là lại bị Đinh Tuyết Ninh cho chạy, kia mặt cũng thật là quăng đến bà ngoại nhà đi, mình cũng không có biện pháp tha thứ mình.

“Giết” một cái bốn mươi tuổi chừng, tướng mạo bình thường trung niên nhân trong miệng bỗng nhiên phát ra quát to một tiếng, một kiếm đâm về Đinh Tuyết Ninh nhỏ, chân, cường đại Vương giả hơi thở giống như sóng lớn giống như, tùy theo tịch quyền tới.

“Đi tử sao!” Người ba mươi hai mươi ba tuổi thanh niên cái chột lên một cây đại thiết côn, mang theo ô ô tiếng gió, đánh tới hướng Đinh Tuyết Ninh sau khi thất lưng.

Những người khác cũng đồng thời thi triển ra tuyệt kỹ, chuẩn bị một kích xây công!

Thời khắc mấu chốt, Đinh Tuyết Ninh chẳng những không có bất kỳ sợ hãi, một lòng ngược lại chưa bao giờ có bình tĩnh, phảng phất tiến vào một loại cực kỳ huyền diệu cảnh giới, đối

phương những người này thanh âm, khí thế, đã hoàn toàn ảnh hưởng không được nòng, thời gian, phẳng phất cũng vào giờ khắc này, lặng lẽ dừng lại.

Những người đó động tác, ở Đình Tuyết Ninh trong mắt, thoáng cái trở nên rất chậm rất chậm, tùy tiện liếc mắt nhìn, tự có thể tìm tới mỗi người trên người rất nhiều nơi sơ hở.

Tĩnh ngộ!

Đây là đột phá trước tĩnh ngộ cảnh giới!

Thân là hoàng kim đấu khí gia tộc dòng chính đệ tử, lại đang Thần Vực Đảo đợi lâu như vậy, Đình Tuyết Ninh thoáng cái biết mình bây giờ là một loại cái gì trạng thái.

Tĩnh ngộ cảnh mao giới, tương đối khó khăn, A Tử xem Đại Đế chiến đấu, tiến vào tĩnh ngộ cảnh giới, đột phá Vương cấp, tấn chức làm đế; Thanh Long Lão Tổ cũng là bởi vì tĩnh ngộ, đột phá Vương cấp cảnh giới, trở thành một gã Đại Đế; Thiên Lang đồng dạng cũng là bởi vì tĩnh ngộ cảnh giới, mới tấn thăng Đại Đế”.

.

.

Cơ hồ sở hữu cao cấp Võ Giả, muốn đột phá công cùm xiềng xiềng thời điểm, cũng phải ít nhất một lần tĩnh ngộ, mới có thể thành công chạm đến càng cao một tầng cảnh giới cánh cửa.

Đình Tuyết Ninh không nghĩ tới mình ngay tại lúc này, thậm chí có tiến vào tĩnh ngộ cảnh giới, lập tức cố nén vui sướng trong lòng, tiện tay phát một cái, động tác nhìn như Kinh Nhu vô cùng, một luồng hoàng kim đấu khí, trong nháy mắt ngưng kết ra một thanh sắc bén vô cùng đấu khí trường kiếm, đâm về đâm người kia thủ lĩnh, cái kia vẻ mặt dữ tợn nước chảy lộ ra sơ hở.

Đồng thời lại là vài đấu khí, ngưng kết thành đấu khí trường kiếm, đâm về mấy người khác lộ ra sơ hở.

Này hết thấy, nhìn như thông thả , nhưng trên thực tế cũng là nhanh đến không thể tin được trình độ, ở Lưu Thủy Ca trong mắt của bọn hắn, cô gái này đã đến đèn cạn dầu trình độ, căn bản không có bất kỳ có thể từ trong tay bọn họ chạy trốn.

Mà ở vừa mới trong nháy mắt đó, lòng tin tràn đầy Lưu Thủy Ca trong lúc bất chợt sinh ra một cổ sởn gai ốc cảm giác, phảng phất không nguy hiểm đến tánh mạng chỗ tối tăm, có một người cường đại vô cùng tồn tại, đang theo dõi hắn lộ ra sơ hở, tử tử nhìn hắn, tùy thời có thể có công kích hắn! Lưu Thủy Ca cau mày, thậm chí không còn kịp nữa đi thi lo, cũng cảm giác được bụng của hắn mỉm cười nói tê dại, hắn vô ý thức cúi đầu nhìn thoáng qua, nhưng nhìn thấy bụng của hắn lộ ra một cái quyền đầu lớn lỗ thủng, mới mẻ máu, đang ồ ồ hướng ra phía ngoài chảy xuôi đi ra, “.

.

.

Tại sao có thể như vậy?

Lưu Thủy Ca miệng há to, phát ra một tiếng phi nhân kêu thảm thiết, từ không trung rơi xuống đi xuống.

Những khác mấy người kia tất cả đều là trước sau phát hiện trên người của mình xuất hiện tất cả trí mạng vết thương, rồi rít kêu thảm, từ trên cao nơi rơi xuống đi xuống, một tia đầu khí cũng không thể nhắc tới, ném tới trên mặt đất, trực tiếp tự thành bánh thịt.

Cuối cùng còn dư lại hạ một động tác chậm một chút Vương giả, chỉ có hắn một người không có đã bị công kích, giờ phút này giống như tượng gỗ giống như đứng ở trên không, một đôi mắt lộ ra không dám tin quang mang, ngây ngốc nhìn Đinh Tuyết Ninh.

Wow!

Đinh Tuyết Ninh trong miệng phun ra một miệng lớn máu tươi, vừa mới một phen công kích, đã hoàn toàn vượt ra khỏi nàng xứng đáng năng lực, ở một khắc kia, cảnh giới của nàng

tăng lên tới Đại Đế cảnh giới, nhưng trên thực tế nàng thật ”” thực thực lực, nhưng như cũ dừng lại ở Vương giả giai đoạn, cho nên, mặc dù bộc phát ra toàn bộ tiềm lực, đem đối phương cơ hồ giết không còn một mảnh, nhưng cũng cho chính nàng tạo thành không lồ cản trở, không có tại chỗ phun máu mà chết, đã là lão Thiên chiếu cố.

“Trời ạ, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Tại sao có thể như vậy, tại sao có thể như vậy?”

Ngay khi Đinh Tuyệt Ninh cho là mình tất tử không thể nghi ngờ thời điểm, đối phương còn sống cái này Vương giả đột nhiên phát ra một trận khàn khàn gào thét, sau đó xoay người.

.

.

Giống như chó nhà có tang giống như, điên cuồng đào tẩu.

Vị này”.

.

.

Là bị Đinh Tuyệt Ninh ngạnh sanh sanh đích cho hù dọa phá mật!

“Ngu ngốc.

.

.” Đinh Tuyệt Ninh lăm bằm nhả ra hai người chữ, cũng nhin không được nữa không lồ cản trở lực, hôn mê bất tỉnh, từ trên cao xuống phía dưới ngã rơi xuống.

Lúc này từ trong rừng rậm, đột nhiên hỏi bay ra một con không lồ vô cùng Đại Điều, triển khai hai cánh, chừng hơn trăm thước chiều rộng, này điều toàn thân chảy xuôi kim hoàng sắc lưu quang, Quang Mang Vạn Trọng, phát ra một

tiếng cao vút kêu to, đem ngất đi xuống phía dưới rơi xuống Đỉnh Tuyết Ninh đón ở trên lưng, hai cánh rung lên, trong nháy mắt, liền biến mất ở nơi này.

Qua không biết có nhiều lâu, làm Đỉnh Tuyết Ninh mở mắt thời điểm, cơ hồ bị trước mắt cảnh tượng cho sợ ngây người.

“Ta, đây là đang đâu có? Ta tử đến sao? Đây chính là tử, sau khi thế giới?” Đỉnh Tuyết Ninh lẩm bẩm tự nói, nàng dựng thân đất, phảng phất là ở trên trời cao, dỗi mắt nhìn lại, đem ở ngoài ngàn dặm cảnh tượng cũng bị nàng thu vào đáy mắt, trước mắt thế giới, tử khí dày, khí thế rộng lớn vô cùng.

Đỉnh Tuyết Ninh vô ý thức đứng lên, đánh giá bốn phía cảnh tượng, nàng giống như là ở một cái cự đại trong sào huyết, chẳng qua là cái này sào huyết, có chút quá lớn, chân ít cũng trăm thước vuông tròn, bảy tám chục mét sâu, nàng vừa mới tựa nằm ở nơi này sào huyết chỗ cao nhất, một cái đang dễ dàng dung nạp nàng thân thể vững.

“Này đi.

.

.

Một cái điều sào?” Đỉnh Tuyết Ninh có chút khó tin nhẹ giọng lẩm bẩm một câu.

“Không sai.” Một cái nhu hòa thanh âm đột nhiên ở Đỉnh Tuyết Ninh sau lưng vang lên, đồng thời, một cái cự đại vô cùng bóng ma, đem Đỉnh Tuyết Ninh đỉnh đầu sáng rõ cho bao phủ ở.

Đỉnh Tuyết Ninh vẻ mặt mờ mịt quay đầu lại, trước mắt phảng phất xuất hiện một ngọn Kim Sơn, sáng rõ nàng cơ hồ có chút mắt mở không ra, một hồi lâu, Đỉnh Tuyết Ninh mới nhìn ra, xuất hiện ở trước mắt mình, dĩ nhiên là một con hình thể không lồ kim hoàng sắc Đại Điều!

“A.

Ách, “.

Ngài.

Là?” Đinh Tuyết Ninh khoe miệng kịch liệt co quắp, vị này Hoàng Kim gia tộc đại tiểu thư, từ nhỏ đến lớn, cũng coi như kiến thức rộng rãi, giờ phút này nhưng ngay cả một câu đầy đủ lời nói cũng không có biện pháp nói ra, tình cảnh trước mắt, thật sự là thật là làm cho người ta cảm thấy rung động.

“Ta là Hoàng Kim Đại Bằng Điều, trước ngươi ngất đi thôi, ta đem ngươi mang tới đây.” Kim hoàng sắc Đại Điều đứng ở điều sào bên bờ, ngăn trở sau lưng phóng tới sáng rõ, nhìn qua vô cùng thần thánh.

“Ngài là siêu giai ma thú?” Đinh Tuyết Ninh rất cục ỏn định hạ tâm thần, giật mình cánh tay, kinh ngạc phát hiện mình nguyên lai là bị thương địa phương , đã khôi phục như thường.

“Dựa theo các người loài người thuyết pháp, nên là như vậy.”
Hoàng Kim Đại Bằng Điều thanh âm thập phần ôn hòa, làm
cho người ta một loại rất hiền lành cảm giác.

Đinh Tuyết Ninh dịu dàng hạ bái: “Cảm Tạ tiền bối ân cứu mạng!”

“Không có gì, vừa lúc bị ta vượt qua.” Hoàng Kim Đại Bằng

Điều trong con người lộ ra vẻ ôn hòa vẻ, đột nhiên hỏi:

“Người là hoàng kim đầu khí gia tộc truyền nhân sao?”

“Tiền bối làm sao biết?” Đinh Tuyết Ninh có chút kinh ngạc, hoàng kim đầu khí gia tộc cũng không phải là cái gì siêu cấp thế lực, truyền thừa đích niên đại cũng là cũng đủ rất xưa, nhưng nơi này khoảng cách hoàng kim đầu khí gia tộc, không dưới trăm vạn trong xa, cái này Hoàng Kim Đại Bằng Điều thế nào sẽ biết hoàng kim đầu khí gia tộc? Chẳng lẽ nói nó cùng gia tộc của mình, còn có cái gì sâu xa không được ?

“Ta biết các người hoàng kim đầu khí gia tộc một cái tổ tiên, hần năm đó vẫn đã cứu mạng của ta.” Hoàng Kim Đại Bằng Điều thanh âm nghe tràn đầy hoài niệm: “Khi đó, ta vẫn chỉ là một con Cương vừa rời đi cha mẹ ấu trĩ, bị một đám cao cấp ma thú vây công, nếu không phải người vị kia tổ tiên, ta căn bản sống không cho tới hôm nay.

“Trời ạ.

.

.” Đinh Tuyết Ninh lấy tay đỡ trán, cảm giác chuyện trên đời này chuyện, thật là quá thần kỳ.

“Cho nên, gặp phải hoàng kim đầu khí gia tộc hậu nhân, ta là không thể nào ngồi yên không lý đến.” Kim Sí Đại Bằng điều cười nói, sau đó nói: “Nếu không phải người trong lúc bất chợt tiến vào tỉnh ngộ cảnh giới, phóng xuất ra một luồng Đại Đế hơi thở, ta vẫn không thể đủ cảm ứng được sự tồn tại của người, người vậy cũng là nhân họa đắc phúc.”

Đinh Tuyết Ninh nhớ lại lúc trước đích tình cảnh, cũng nhận không được nữa cảm thán, tâm nói vận khí của mình thật sự quá tốt, nếu là không có kia thần trí một số Bàn tỉnh ngộ, kết quả của mình nhất định sẽ vô cùng bi thảm.

“Nếu có thể ở chỗ này gặp phải hoàng kim đầu khí gia tộc truyền nhân, cũng là có duyên, chỗ này của ta có một chút đồ cho người, người phục dụng sau, tự bế quan tu luyện sao, đến lúc nào đột phá đến Đại Đế cảnh giới, đến lúc nào sẽ rời đi cũng không muộn.” Hoàng Kim Đại Bằng Điều ôn hòa nói: “Hôm nay thế giới này thay đổi bất ngờ, không có Đại Đế

cảnh giới, khó có thể đặt chân.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 419: Mới Tổ Hợp!

>

“Lớn.

.

.

Đại Đế?” Đinh Tuyệt Ninh kinh ngạc nhìn Hoàng Kim Đại Bằng Điều, cảm thấy khó có thể tin, cho dù nàng mới vừa tiến vào tỉnh ngộ cảnh giới, nhưng nàng dù sao mới vừa tiến vào Vương giả cảnh giới thời gian cũng không bao lâu, mặc dù lúc trước dựa vào Thiên Vương Thạch tích lũy, nàng đã đạt đến Đại Thành Vương Giả cảnh giới, nhưng khoảng cách điên phong Vương giả còn có khoảng cách, chớ nói chi là Đại Đế cảnh giới kia, Đinh Tuyệt Ninh lại càng cho tới bây giờ cũng không có nghĩ tới.

“Không sai, Đại Đế cảnh giới!” Hoàng Kim Đại Bằng Điều nhìn Đinh Tuyệt Ninh: “Trước ngươi ở sống chết trước mắt tiến vào tỉnh ngộ cảnh giới, đã là nửa chỉ chân bước chân vào Đại Đế cảnh giới, sách sách, vận khí của ngươi thật là quá mạnh mẽ, không biết có nhiều điên phong Vương giả cuối cùng cả đời, cũng không cách nào chạm đến Đại Đế cánh cửa, mà ngươi, nhưng thành công! Hôm nay ngươi, chỉ cần không ngừng tích lũy Đấu Khí, khai thác trong thân thể kinh mạch, chỉ cần tích lũy đến rồi Đại Đế Đấu Khí, ngươi có thể nước chảy thành sông trở thành một gã trẻ tuổi Đại Đế!”

“Có thật không? Ta.

.

.

Ta có thể trở thành Đại Đế?” Đinh Tuyết Ninh kinh ngạc đến ngây người ở nơi đó, lâm lâm tự nói: “Ta thật sự có thể trở thành Đại Đế?”

“Ai, loài người được gọi là thiên chi kiêu tử, thật không phải là không có nguyên nhân.” Hoàng Kim Đại Bằng Điều ở một bên có chút hâm mộ thở dài: “Loài người mãi cho đến Đại Đế cảnh giới, cũng sẽ không có bất kỳ Thiên kiếp gia thân, loài người thiên tài tu luyện vài thập niên, tự có cơ hội đột phá đến Đại Đế cảnh giới.

.

”

Còn muốn nghĩ chính nó, làm một con có được viễn cổ thần diệu đại bàng huyết mạch hậu duệ, ở Hoàng Kim Đại Bằng Điều nhất tộc trong coi như là tuyệt thế thiên tài, như cũ tu luyện vài ngàn năm, mới đột phá đến Đại Đế cảnh giới.

Hơn nữa, ma thú từ Thánh Cấp bắt đầu, mỗi đột phá một cái lớn cảnh giới, cũng sẽ gặp gỡ kinh khủng Thiên kiếp, hơn nữa một lần so sánh với một lần hung mãnh, Vương Cấp đến Đế cấp Thiên kiếp, tự tương đối kinh khủng, Hoàng Kim Đại Bằng Điều thậm chí không biết mình tương lai nếu có cơ hội đột phá đến Hoàng cấp lời nói, sẽ gặp gỡ phải như thế nào đáng sợ Thiên kiếp, ngẫm lại cũng cảm thấy rất kinh khủng.

“Vẫn bồi lần nữa cảm Tạ tiền bối ân cứu mạng, tương lai nếu có cơ hội, chắc chắn hồi báo tiền bối!” Qua thật lâu, Đinh Tuyết Ninh rốt cục bình tĩnh trở lại, hướng về phía Hoàng Kim Đại Bằng Điều khom người thi lễ.

“Không cần như thế, ta vốn là thiếu người tổ tiên Thiên đại nhân tình, lần này, rốt cục có cơ hội làm Hoàng Kim Gia Tộc làm chút gì đó, ta rất vui vẻ.” Hoàng Kim Đại Bằng Điều thanh âm ôn hòa, lời nói rất trực tiếp, cũng rất thẳng thắn.

Nếu như, ta thật sự có thể trở thành một gã Đại Đế, như vậy, ta nên có thể giúp hẳn rất nhiều bạn bực! Đinh Tuyết Ninh trong

đầu hiện ra Đẳng Phi thân ảnh, ước mơ nhớ.

Một đạo trời chiều, đem mấy đạo thân ảnh kéo rất trường.

Một nam một nữ sóng vai đi ở một cái hoang vu trên đường nhỏ, cô gái trên vai dùng một con cựa người lưu động cháy hồng quang mũi nhọn chim nhỏ, nhìn qua cực kỳ đáng yêu.

Nam tử hai cái trên cánh tay, quần quanh lấy hai cái rắn, một thanh một tím, an tĩnh địa bàn ở nơi đó, không nhúc nhích.

Phía sau trả lại đi theo một đầu hình thể to lớn bạch lang, mao ánh sáng màu phát sáng, không có một tí tạp chất, nhìn qua uy mãnh thần tuấn.

Như vậy một tên kỳ quái tổ hợp, đi cùng một chỗ, nhưng làm cho người ta một loại sự yên lặng cùng tường hòa cảm giác, nhưng nếu là có người biết cái này tổ hợp gần đây một thời gian ngắn đã làm chuyện tình, nhất định sẽ cả kinh miệng có thể nuốt vào trứng gà.

Cái này tổ hợp, chính là Đẳng Phi, Lăng Thi Thi, cái kia thanh rắn là Thanh Long, cái kia tử xà là A Tử, Lăng Thi Thi trên vai lửa đỏ sắc mao điều là Hoàng, phía sau đầu kia bạch lang là Thiên Lang.

Sở dĩ Thanh Long mấy người cũng hóa thành ma thú hình tượng, trả lại là bởi vì lúc trước ở lớn hồ nơi đó bọn họ gây ra động tĩnh thật sự có chút quá lớn, đến từ ngũ vực vô cùng nhiều siêu cấp thế lực, cũng đang tìm kiếm bọn họ, muốn cướp đoạt Chuẩn Đế Binh, càng muốn chiêu dụ bọn họ.

Ngắn ngủn trong hai tháng, đã trải qua lớn nhỏ tràng diện chiến đấu không dưới mấy chục tràng, bằng bọn họ cái này tổ

hợp cường hãn, bốn người siêu giai ma thú Đại Đế, một cái không kém hơn bình thường Đại Đế Đăng Phi, còn có một diên phong Vương giả Lăng Thi Thi, như cũ có chút ăn không tiêu.

Cuối cùng thương lượng sau, quyết định để bốn người siêu giai ma thú biến trở về bản thể, lại đem hình thể rút nhỏ vô số lần, thành hiện ở cái dạng này.

Đăng Phi lại thay đổi dung mạo của mình, nhìn qua mười bảy mười tám tuổi, một bức đại gia tộc công tử ca hình tượng, Lăng Thi Thi thiên tư quốc sắc, hơi chút trang phục một chút, cùng đi qua cũng có rất lớn là không cùng, coi như là Thần Vực Đảo thượng đồng môn nhìn thấy, sợ là cũng không cách nào nhận ra nàng.

Hai tháng này luân phiên chiến đấu, mặc dù mọi người đều có quái thải thời điểm, cảm giác có chút ăn không tiêu, nhưng lấy được chỗ tốt, cũng là khó có thể tưởng tượng, lấy được bảo vật tạm thời không đề cập tới, chỉ nói đối với mình thân lịch lãm, chính là một số khó có thể lường được khổng lồ tài phú! Nguyên vốn có chút nhu nhược Lăng Thi Thi, ở chiến hỏa trung trưởng thành, hôm nay diên phong Vương giả thực lực, cảnh giới thượng đã tiến vào Chuẩn Đế tầng thứ, cần có, chính là như vậy không ngừng tích lũy, trở thành một gã chân chính Đại Đế, đã có phải hay không ảo tưởng.

Đăng Phi lại càng không cần phải nói, ở đầm máu trong chiến đấu, lần nữa đã thông hai cái Đấu Mạch, Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp trung Đấu Mạch, đã đã thông ba mươi ba nơi, tạo thành Đấu Mạch tam thập tam trọng Thiên, tự thân lớn cảnh giới đã tăng lên tới Chuẩn Đế, cùng đi qua so sánh với, tổng hợp thực lực đạt đến một cái toàn bộ độ cao mới, Thanh Long cùng Hoàng bọn họ, đan đã độc đấu, đã không có ai là Đăng Phi đối thủ.

Gia hướng thiên nhiên mở ra bảy chỗ Đấu Mạch, Đăng Phi thân thể trong, đã có được bốn mươi nơi Đấu Mạch, cho dù những thứ kia cổ xưa nhà giàu có đại tộc, bạn cùng lứa tuổi trong, có thể vượt qua Đăng Phi người, cũng đã là lông

phượng và sừng lân, cực kỳ rất hiếm.

Đằng Phi trong đan điền hỗn độn năng lượng, theo thời gian tích lũy, càng là càng ngày càng nhiều, càng ngày càng tinh thuần, điều này có thể lượng là Đằng Phi có thể vượt cấp khiêu chiến chỗ căn bản, giống như thần lực, tỷ đấu chọc tức càng thêm mạnh mẽ.

Nhất là Đằng Phi ở sử dụng Vô Danh Quyền Pháp thời điểm, vận khởi trong đan điền năng lượng, cả người giống như Chiến Thần hàng thế, mạnh mẽ đến để địch nhân run rẩy.

Hai tháng này kinh nghiệm trong chiến đấu, phạm là không có gì thù hận, chỉ cần đối phương không có tồn tại giết người tâm tư, Đằng Phi bọn họ cũng tận lực không giết người, nếu là gặp phải đối phương còn có giết người cướp của tâm tư, kia không có gì hay nói, tựu một câu nói: huyết chiến rốt cuộc!

Xui xẻo nhất, chính là những Thần Vực Đảo người, một khi bị Đằng Phi bọn họ những người này gặp phải, kia cơ hồ cũng không sao may mắn thoát khỏi có thể, cho dù chạy đi mấy vạn trong , cũng sẽ bị Đằng Phi đuổi giết.

“Phán đoán của ta không sai, Thần Vực Đảo vốn là ngay khi Nam Vực chi nam biển rộng thượng, bọn họ lên đất liền sau khi, hoạt động phạm vi, cũng là Nam Vực phía đông nam hướng, gần đây một thời gian gần chúng ta gặp phải Thần Vực Đảo người càng ngày càng nhiều, cũng đủ để chứng minh, nơi này, đã đến phạm vi thế lực của bọn hắn.” Cái khay ở Đằng Phi trên cánh tay trái Thanh Long lười biếng vừa nói.

Đằng Phi cánh tay phải A Tử nói: “Từ chúng ta lần gần đây nhất ở Thần Vực Đảo đệ tử trong miệng khảo vấn ra trên tình báo nhìn, Lục Tử Lăng cô nương nên còn sống, chỉ tiếc chúng ta gặp phải nhân cấp khác cũng không đủ cao, nếu không, mới có thể đủ khảo sát đến hơn kể lại đồ.”

“Gần đây một thời gian gần, các phương thế lực đấu tranh càng ngày càng hung, chỉ sợ sẽ có một số không xuất thế lão gia này cũng có đi ra tham gia náo nhiệt, ta cuối cùng có loại dự cảm, Thần Vực Đảo bên này, nên có có một chút chân chính cường đại lớp người già nhân vật xuất hiện, cho nên

chúng ta không thể sơ suất quá.” Đối với Thần Vực Đảo có một chút hiểu rõ Thanh Long lắm lắm, sau đó nói: “Cho nên, vì phòng ngừa thật sự đến lúc nào gặp phải một cái vượt qua Đế cấp đại năng, chúng ta nên sớm làm một số chuẩn bị, nói thí dụ như, gặp phải cái loại này đại năng thời điểm, muốn như thế nào mới có thể chạy trốn.”

Luôn luôn ngang ngược càn rỡ Thanh Long nói ra lời như thế, cũng không dọa người, vượt qua Đế cấp.

.

.

Đó là Hoàng cấp, là thật đại năng!

Đến rồi cái loại này cảnh giới, đã không phải là người bình thường có thể tưởng tượng, Hoàng cấp đại năng nếu là nghĩ muốn giết người, thậm chí không cần động thủ, chỉ một cái ý niệm trong đầu sinh ra dị tượng, có thể đem một cái Đại Đế trực tiếp xóa bỏ!

“Nếu thật sự gặp phải loại này đại năng, cái gì cũng không muốn nói, quay đầu bỏ chạy, hơn nữa, còn muốn tách ra chạy.”

A Tử mềm mại thanh âm vang lên, sâu kín nói: “Bất quá, ta đời này, chưa từng thấy qua Hoàng cấp đại năng, có đôi khi ta thậm chí hoài nghi, cõi đời này, thật có Hoàng cấp đại năng tồn tại có ở đây không?”

“Có lẽ.

.

.

Có sao.” Thanh Long cũng không phải là rất dám xác định, xà nhãn trung ánh sáng lạnh lóe ra, trong lòng nhớ: Lôi Minh Đại Đế nếu là còn sống, nói vậy, cũng đã tiến vào Hoàng cấp đi?

“Không có kiến thức, mao Hoàng cấp coi là cái gì? Trưởng thành hoàn cảnh bất đồng, thành tựu cũng không giống với, tựa như thế tục trung người bình thường, cho dù thiên phú khá hơn nữa Đấu Khí Vũ Giả, cuối cùng cả đời, có thể đạt tới Thánh Cấp, cũng đã là rất giỏi thành tựu.” Đằng Phi trong đầu,

vang lên Chiến Tranh Ma Ngẫu kia thể lương phong cách cổ xưa thanh âm.

“Những thứ kia cái gọi là lánh đời gia tộc đệ tử, vận khí cơ duyên cũng tốt nói, đạt đến đại thành Vương giả thậm chí điên phong Vương giả, cũng không phải là cái gì mơ ước.

Mà trên cái thế giới này cái kia những nhà giàu có đại tộc, bọn họ đệ tử, chỉ cần thiên phú cú hảo, vận khí cơ duyên và vận chỉ cần không sai, lại chịu cố gắng lời nói, đột phá Vương Cấp trở thành Đại Đế, thật sự chưa nói tới có nhiều khó khăn.

Như vậy, ở Vĩnh Hằng Chi Địa nơi đó, đồng dạng khởi điểm, nơi đó người có thể đạt tới càng cao tầng thứ! Giống như người cái này số tuổi đạt tới Hoàng cấp, cũng có rất nhiều!” Chiến Tranh Ma Ngẫu vừa nói, sau đó tổng kết nói: “Cho nên, trưởng thành hoàn cảnh, tài nguyên, quyết định hậu thiên thành tựu, lời này, cũng không phải là tùy ý nói một chút.

Nếu không, người cho là những thứ kia siêu cấp thể lực bây giờ tại sao điên cuồng cướp đoạt Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch? Đây tựa như là một cuộc Thao Thiết thịnh yển, ai lấy được tài nguyên càng nhiều, ai trong tương lai mấy vạn năm thậm chí mấy mươi vạn năm trung, tựa giữ lấy tiên cơ, ai có thể càng cường đại hơn!” Đẳng Phi yên lặng gật đầu, Chiến Tranh Ma Ngẫu nói vô cùng có đạo lý, bất phục khí cũng không được, tựa như Đẳng Phi từng mơ ước, chính là có thể trở thành một gã Vương giả, báo thù cho cha mẹ.

Khi hắn thật sự tiêu diệt hết những thứ kia lánh đời gia tộc, báo thù cho cha mẹ tuyệt hận sau, lại phát hiện trước mắt thế giới, trở nên càng thêm trống trải, một cái hoàn toàn mới đại môn hướng hắn mở rộng, khi đó, Đẳng Phi mới biết được, thế giới này, xa so với mình nghĩ hơn thần bí càng đặc sắc, lúc trước bản thân, chỉ là không có tư cách tiến nhập cánh cửa kia.

Năm đó lựa chọn, hôm nay xem ra, mặc dù Đẳng Phi không muốn thừa nhận, nhưng thấy thế nào cũng giống như là một con vô hình tay, ở nắm trong tay Đẳng Phi vận mệnh, từng

bước đưa đẩy cho tới hôm nay trình độ, cho dù nghĩ lùi bước, cũng đã là không thể nào.

Nhưng thật ra, ta chỉ muốn cho ta quan tâm người, sống hơn khá hơn một chút, không hơn.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 420: Tử Bào Nhân!

>

Trong lòng suy nghĩ, Đằng hi đối với Chiến Tranh Ma Ngẫu nói: “Dựa theo người thuyết pháp, Vĩnh Hằng chi địa nơi đó, Hoàng cấp đại năng..., cũng không coi vào đâu?”

“Ha ha, dĩ nhiên vậy không phải như vậy, cho dù ở Vĩnh Hằng chi địa, vậy giống như trước tồn tại tài nguyên vẫn đề, ở nơi đâu, chỉ có chân chính nhà giàu có trong đại tộc dòng chính đệ tử, mới có loại này đãi ngộ, chỉ bất quá đám bọn hắc khởi điểm cao hơn, Vương cấp cùng Đế cấp ở Vĩnh Hằng chi địa, số lượng xa quá nhiều cái thế giới này.

” Chiến Tranh Ma Ngẫu tựa hồ không muốn nói thêm nữa, sợ đả kích Đằng Phi đích tính tích cực, nói tiếp: “Bất quá bọn hắc những người này, dù thế nào trưởng thành, cũng sẽ không giống người như vậy, tiềm lực vô cùng, người không cần vì thế lưng đeo áp lực quá lớn, luôn luôn một ngày, người gặp vượt xa bọn họ, trở thành cường đại hơn tồn tại!”

Đằng Phi cười khò: “Chỉ hy vọng như thế.”

Con đường phía trước sẽ không rất bằng phẳng, sẽ không thuận buồm xuôi gió, cái này Đằng phi sớm đã biết rồi, trên thực tế, cho tới nay, Đằng phi dưới chân con đường cũng không coi là bằng phẳng, hắc những năm này kinh nghiệm, rất nhiều người đừng nói cả đời, cho dù mấy bồi tử cộng dồn lại, cũng sẽ không như thế ánh sáng.

Lúc này, Đằng Phi bỗng nhiên rất tưởng niệm ở lại Đẩu Tinh cổ điện tu luyện những người đó, không biết bọn họ hôm nay cũng ra sao, nói vậy vậy nhất định sẽ đi ra ngoài tham dự đến các loại tài nguyên tranh đoạt trong.

Hi vọng bọn họ cũng có thể hảo hảo .

Trước mắt là một mảnh mê mông vô bờ hoang dã, cỏ hoang

thê thê, khôn cùng vô ngần, dưới chân này hoang vu cổ đường, cũng không biết tồn tại bao nhiêu năm, không biết là người nào, ở năm nào tháng nào, xây dựng như vậy một cái cổ đường.

Có lẽ, ở vô số năm trước, cái chỗ này đã từng phồn hoa quá.

Đã từng tràn đầy nhân khí, thời gian mới là cõi đời này cường đại nhất tồn tại, nó vô tình xóa đi vô số tánh mạng tồn tại trôi qua ần ký.

Nhuộm máu tám thế, cửu thế ngắt trời, chặt đứt thời gian, bước vào vĩnh hằng...!Đằng phi nhớ tới chiến tranh ma ngẫu đã nói.

Trên mặt không nhìn được lộ ra một nụ cười khổ, chặt đứt thời gian? Thời gian thật có thể đủ bị chém đứt sao?

Có lẽ...!Có thể sao?

Đằng phi không biết, cũng không nguyện đi suy nghĩ nhiều, mặt trời chiều ngã về tây, cuối cùng chìm vào đến đường chân trời dưới.

Sắc trời bắt đầu tối xuống.

Đang lúc này, phía trước không biết rất địa phương, một cỗ cường đại hơi thở, phóng lên cao!

“Thiên đế thạch!” Đằng Phi mấy người cơ hồ trăm miệng một lời, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, lúc này dưới chân như bay, hướng cái hướng kia mau chóng đuổi theo.

Làm năm vực Quy Nhất sau có giá trị nhất tư chất nguyên.

Thiên đế thạch số lượng, vẫn tự vô cùng thừa thớt, hai tháng này tới, Đằng phi bọn họ đánh nhiều trường như vậy chiến đấu, thiên thánh thạch cùng Thiên vương thạch đều được đến rất nhiều, mỗi dạng cũng chừng mấy trăm đồng, nhưng Thiên đế thạch, vẫn như cũ chỉ có lúc trước Thiên Lang lấy được một ít đồng!

Dựa theo Thiên Lang cùng Thanh Long bọn họ ý kiến, tự

nhiên là hi vọng Đẳng Phi Năng dùng Thiên đế thạch tiến hành đột phá, chiến tranh ma ngẫu cũng là sao cũng được thái độ.

Bởi vì Đẳng Phi đích cảnh giới thật ra thì đã sớm đạt tới Đại Đế tầng thứ, cho nên đối với Đẳng bay tới nói, Thiên đế thạch thiếu sót cũng không có quá nhiều ảnh hưởng.

Nhưng Đẳng phi hay là cự tuyệt Thiên Lang bọn họ cái này rất có hấp dẫn đề nghị, hẳn hay là nghĩ dựa vào của mình tích lũy tới đột phá, tim của hắn ở cao hơn chỗ xa hơn, không muốn ngay tại lúc này lưu lại bất kỳ nhược điểm.

Hôm nay toàn thân hắn bốn mươi nơi đầu mạch cùng nhau hấp thu, tiến cảnh cũng là tiến triển cực nhanh.

Cộng thêm không ngừng dùng chiến đấu tới tôi luyện tự thân, tiến bộ có thể dùng thần tốc để hình dung.

Cho nên, này đồng Thiên đế thạch, Đẳng phi cuối cùng vẫn là quyết định ở lại trong tay, cho chân chính cần nó người giữ lại.

Chiến tranh ma ngẫu nói đúng.

Cối đời này cũng không phải người người đều có hi vọng trở thành Hoàng cấp Đại năng...!.

Đang ở Đẳng phi bọn họ xông về kia đồng Thiên đế thạch khai quật phương hướng đồng thời, còn có một nhóm người, vậy chạy về phía cái chỗ kia, chỉ bất quá đám bọn hắn tốc độ, so sánh với Đẳng phi bọn họ muốn chậm một chút.

Cho nên khi những người này chạy tới lúc, kia đồng Thiên đế thạch, đã bị Đẳng phi cầm trong tay, lãng Thi Thi Chính về mặt tò mò cùng vui mừng quan sát này đồng mới mẻ khai quật tuyệt thế trân bảo.

“Thi Thi, sử dụng Thiên đế thạch đột phá đến đế vương cảnh giới, sẽ có nhất định thiếu sót, bởi vì người cảnh giới cũng

không có chân chính đạt tới Đại Đế tầng thứ, nhưng đầu khí của người lại đạt đến Đại Đế tích lũy, nếu như người nghĩ cả đời này tựu dừng bước ở Đại Đế cảnh giới, như vậy sử dụng Thiên đế thạch đột phá thành đế, cũng là có thể, cảnh giới cũng là có thể từ từ lĩnh ngộ đi tới, nhưng nếu như người nghĩ đạt tới so sánh với Đại Đế cao hơn tầng thứ, nói thí dụ như Hoàng cấp...!” Đẳng phi cười nhìn về mặt si mê nhìn Thiên đế thạch lắng Thi Thi: “Như vậy, ta đề nghị, người hay là không nên sử dụng nó.”

Lắng Thi Thi thở dài: “Ta biết đến, lúc trước ở hồ lớn nơi đó, kia bốn Thần Vực đảo cùng Trung Châu Huyền Vũ huyết mạch Vương gia Đại Đế, không phải là sử dụng Thiên đế thạch đột phá thành đế đấy sao, bọn họ so sánh với đúng đế mạnh, nhưng ở Thanh Long cùng Thiên Lang loại này chân chính Đại Đế trước mặt, lại không chịu được như thế một kích...! Cho nên, ta sẽ không sử dụng nó tới đột phá, ta muốn dựa vào của mình tích lũy, đột phá thành đế!”

Đẳng phi cười lên: “Đây mới là vương đạo!”

Lúc này, nơi xa bảy tám đạo thân ảnh điện xạ tới, song phương vừa thấy mặt, lắng Thi Thi nhất thời nhẹ kêu một tiếng, lập tức truyền âm cho Đẳng phi: “Những thứ này là Thần Vực đảo, cầm đầu cái kia mặc trường bào màu tím đích thanh niên, là trong đó một cái đảo chủ, tuổi thật đã mấy ngàn tuổi, hơn một nghìn năm trước cũng đã thành đế rồi, hẳn nhất định biết về Tử lăng tử chuyện tình!”

Đẳng phi nhất thời tinh thần chấn động, một đôi mắt, rơi vào cái kia tử bào trẻ tuổi trên thân người.

Người này dài quá một đôi hoa đào mắt, lông mày bay vào tóc mai, tướng mạo hết sức anh tuấn, da trắng nõn, hai mắt Thủy Nhuận, nếu không phải lắng Thi Thi truyền âm, Đẳng phi căn bản không tin tưởng đây là một mấy ngàn tuổi lão gia này, nhất định sẽ theo bản năng đem hắn làm thành là một cái công tử trẻ tuổi ca.

Song phương lần đánh giá một phen, tử bào người trẻ tuổi cũng không có nhận ra lắng Thi Thi tới, thứ nhất lắng Thi Thi ban đầu ở Thần Vực trên đảo, chỉ là một tiểu đệ tử, lâu dài bế quan tu luyện, thân là một cái đảo đảo chủ, chính mình trên đảo tiểu đệ tử đều chưa hẳn có thể nhận thức toàn bộ rồi, chớ

nói chi là Lăng Thi Thi chỗ ở cũng từ, đi theo tử bào người cũng từ cách xa nhau khá xa.

Thứ hai chính là Lăng Thi Thi hôm nay trang phục phong cách đại biến, cho dù nàng từng sư huynh thiên tình đứng ở trước mặt nàng, đều chưa hẳn có thể nhận ra nàng tới, chớ nói chi là này tử bào người.

Một nam một nữ hai người trẻ tuổi, nữ Vương cấp diện phong, nam có chút nhìn không thấu, bất quá nhìn dáng dấp còn trẻ như vậy, hẳn là cũng sẽ không mạnh đi nơi nào, lại mang theo mấy cái sủng vật, thấy thế nào làm sao giống như đi ra ngoài giao du thế gia đệ tử, chỉ bất quá tử bào người không thể nào ngây thơ như vậy, chỗ này phương viên vài chục vạn nơi cũng là hoang sơn dã lĩnh, những thứ kia tự phụ thế gia đệ tử, đánh chết cũng sẽ không tới chỗ như thế du ngoạn.

Chớ nói chi là kia đồng Thiên đế thạch, hôm nay tự giữ tại ở người trẻ tuổi kia trong tay.

Bất quá đối với tử bào người mà nói, những thứ này cũng không trọng yếu, trọng yếu, là phải đem này đồng Thiên đế thạch bắt được trong tay mình.

“Nơi này là Thần Vực đảo phạm vi thế lực, các người mò quá giới rồi, thả ra trong tay đồ, sau đó lui về phía sau ba trăm dặm, ta có thể tha các người rồi đi!” tử bào người một đôi con người bắn ra trong trời lạnh lùng quang mang, lạnh lùng nhìn Đằng bay, nhưng ngay sau đó tản mát ra một luồng Đế Uy, hướng Đằng phi áp bách tới đây.

“Mẹ kiếp, loại này ngu ngốc làm sao khắp nơi đều là? Ta nói, những ngày qua, chúng ta giết bao nhiêu như vậy tự cho là đúng ngu ngốc?” Đằng phi trên cổ tay Thanh Long giọng nói cuồng vọng, lười biếng nói.

“Khanh khách, nhân gia nhưng là Đại Đế đâu rồi, hơn nữa không phải là cái loại này dùng Thiên đế làm bằng đá làm ra Đại Đế, tự nhiên sẽ còn có lo lắng một chút, này Đa bình thường a?” a Tử ở Đằng Phi đích một ...!khác điều trên cánh

tay, thở khẽ xà tín, kiêu cười nói.

“Quản nó thứ gì, một cái tát chụp chết là được.” Đi theo Đằng phi thân sau Thiên Lang cười toe toét lang miệng, lang trong mắt tràn đầy khinh thường.

“Mẹ kiếp , mấy con sâu nhỏ tử giống nhau ma thú, cũng dám khẩu xuất cuồng ngôn, thật là sống không nhin được, lão tử đợi lát nữa tự bói các ngươi da, chung canh rắn nường lang chân!”

Thần Vực đảo bên này một cái bề ngoài nhìn qua hai mươi tuổi thanh niên lúc này giận dữ, khẩu xuất cuồng ngôn.

Bên cạnh hẳn một người khác kiêu diễm cô gái nũng nịu cười nói: “Nhân gia có chút sợ rắn, thịt sói thật giống như cũng không nên ăn đâu rồi, bắt quá, nhân gia rất thích kia con màu đỏ chim nhỏ, lấy ra làm sủng vật nhất định không tệ, ta sẽ dùng một cái vàng ròng chế tạo lồng tre tới Dưỡng nó!”
Đằng phi cùng Lăng Thi Thi lẫn liếc nhau một cái, khoe miệng cũng co quắp thành lợi hại, sau đó không nhin được cất tiếng cười to.

Lăng Thi Thi nghiêng đầu đối trên vai hoàng nói: “Tỷ tỷ, có người nghĩ bao nuôi người đâu!”

Hóa thành một con màu đỏ chim nhỏ hoàng trên người trong nháy mắt nổi lên thao Thiên đế uy, giận tím mặt, thanh âm vô cùng trong trẻo lạnh lùng nói một câu: “Không biết sống chết!”

Hí!

Thần Vực đảo bên này bao gồm tử bào người đang bên trong, mọi người đều thất kinh, hoảng sợ nhìn dừng lại ở đây xinh đẹp cô gái trên vai lửa đỏ chim nhỏ, trong ánh mắt tràn đầy khó có thể tin quang mang, rất khó tin tưởng này con lửa đỏ chim nhỏ lại gặp có đế vương cảnh giới.

Mới vừa cái kia kiêu diễm Thần Vực đảo cô gái tức thì bị cái này Đại Đế hơi thở áp bách được hai chân như nhũn ra, quỳ trên mặt đất, trên dưới hàm răng chạm vào nhau, thiếu chút nữa bị sợ chết.

Bất quá tiếp theo, tử bào người liền phục hồi tinh thần lại, trên người thả ra Đại Đế uy áp, hướng chống đỡ hoàng thả ra Đế Uy, cười nhạt: “Cũng là nhìn trông nhầm rồi, vị này lại là một cái Đại Đế cường giả, bất quá, cho dù ngươi là Đại Đế, kia thì phải làm thế nào đây? Nơi này...! Là Thần Vực đảo địa bàn!”
Kia kiêu diễm cô gái mới vừa bị áp bách được thiếu chút nữa đại tiểu tiện không khống chế, cảm thấy ném thiên đại trước mặt tử, giờ phút này đứng dậy, vẻ mặt oán độc nhìn dừng lại ở lăng Thi Thi trên vai hoàng, cắn răng nói: “Không sai, nơi này là Thần Vực đảo địa bàn, cũng không phải ngươi gương oai, chỉ cần chúng ta nói một tiếng, rất nhanh sẽ có nhiều hơn cường giả tới trợ giúp chúng ta!”

Tử bào người bình tĩnh nhìn hoàng: “Lưu lại Thiên đế thạch, ta không giết các ngươi!”

Đằng phi không nhìn được thở dài một tiếng, vỗ vỗ ót, trong tay vuốt vuốt kia đồng Thiên đế thạch, nhàn nhạt nói: “Trừ cái này tử bào người, giết.”

Oanh!

Cũng sớm đã kèm nén không được Thiên Lang trực tiếp người Lập dựng lên, vung không lồ móng vuốt sói, hung hăng rút ra hướng mới vừa khiêu hiêu trứ muốn nướng hấn lang chân chính là cái kia hai mươi tuổi thanh niên, đồng thời một cổ hùng hồn Đế Uy theo Thiên Lang thân thể bộc phát ra.

Đằng phi trên cánh tay, nhất thanh nhất tử hai đạo bóng dáng, hóa thành hai đạo tia chớp, tốc độ nhanh đến bất khả tư nghị, trực tiếp xông về người của đối phương bây, hai cổ kinh khủng Đế Uy, đồng thời từ Thanh Long cùng a Tử trên người bộc phát ra!

Hoàng còn lại là trực tiếp xông về kia tử bào người, nó vô cùng chán ghét tử bào người tự cho là đúng bộ dạng, cho nên biết rõ không địch lại, vậy nghĩa vô phản cố xông tới.

“Của ta thiên nột...!Bôn...!Bôn Đại Đế...!” Thần Vực đảo bên này có người rên rỉ, lâm bầm một câu, trong ánh mắt tràn đầy rung động.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 421: Cường Giả Đối Chiến!

>

Cái kia đối mặt với Thiên Lang thanh niên, ở Đế Uy áp bách dưới, huy động trường đao trong tay, chém ra một đạo ba trường dài hơn ánh sáng ngọc đao mang, cả người tiến vào một loại huyền diệu cảnh giới.

Tốc độ, kỹ năng, tinh thần vào giờ khắc này, kỳ diệu dung hợp nhất thể, chém ra hấn cả đời này cường đại nhất một đao, cái loại này thống khoái lâm ly cảm giác, để hấn kim lòng không đậu phát ra một tiếng Trường Khiếu.

Đại Đế thì như thế nào?

Ta một đao chém chi!

Tĩnh ngộ!

Đây chính là trong truyền thuyết tĩnh ngộ cảnh giới!

Thanh niên này trên mặt lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, thế giới của hấn trong nháy mắt này, trở nên rộng lớn vô cùng, hấn đã vô cùng chân thực va chạm vào Đại Đế kia cấp độ tinh tú chỗ ở!

Ba !

Thiên Lang kia không hề vô cùng móng vuốt sói tử hung hăng quất ở người thanh niên này trên mặt, một trận làm cho lòng người quý xương vỡ vụn thanh tùy theo vang lên, người thanh niên này nửa bên mặt bị quất được bét nhè!

“Sảy lang chân? A? Con mẹ mày, ngươi dám sảy lang chân?

Bồn tọa quất chết ngươi một cái đồ bỏ đi loài người! Tĩnh ngộ? Tĩnh khí thần hợp nhất, va chạm vào Đại Đế cánh cửa?

Ngủ ngốc, kia vô dụng! Bồn tọa mới thật sự là Đại Đế! Cho bồn tọa đi tìm chết sao!” Thiên Lang rút gào, mở ra bồn máu đại khẩu, nước miếng bay ngang.

Đáng thương Thần Vực Đảo cường giả, nguyên nay đã đạt tới Chuẩn Đế tu vi người thanh niên này, ở nặng áp dưới tỉnh ngộ, vừa mới chạm đến mào đến Đại Đế cánh cửa, lại bị Thiên Lang một móng vuốt cho rút về nguyên hình, trực tiếp một móng vuốt quất chết, đoán chừng cõi đời này không còn có người thứ hai giống như hắn xui xẻo như vậy người.

Thanh Long chống lại, nhưng là một Đại Đế cảnh giới cường giả, cái này Đại Đế, cũng không phải là sử dụng Thiên Đế Thạch đột phá thành Đại Đế cái kia loại nguy hiểm mà là một chân chính có sâu dày nội tình Đại Đế, cả người đồng dạng tản ra cường đại vô cùng Đại Đế uy áp, cùng Thanh Long vô cùng kịch liệt đánh cho thành một đoàn.

Thanh Long gào thét, hóa thành một cái mấy trăm trượng lớn lên Cự Mãng, đỉnh đầu Long Giác cao chót vót, trên người Long Lân lóe ra, một cái chân trước nắm kia can Chuẩn Đế binh Huyết Sắc Long Thương, quanh co dựng lên, giống như là một cái tức giận Cự Long phải này thiên địa xé nát.

“Kia kiện chuẩn đế binh? Các ngươi là đại ven hồ đám người kia!” Đối phương lúc này nhận ra Thanh Long thân phận, trong miệng phát ra kinh hô, ánh mắt nhìn chăm chăm Huyết Sắc Long Thương, lộ ra tham lam quang mang.

Thanh Long khinh thường cười lạnh: “Muốn từ lão tổ trong tay đoạt đồ? Đời sau sao!” Huyết Sắc Long Thương đâm rách Hư Không, trong thiên địa tràn ngập kinh người sát ý, cùng đối phương tên Đại Đế đánh khó phân thắng bại.

A Tử chống lại một gã Chuẩn Đế, cơ hồ không có gì huyền niệm, màu tím quang mang xuyên tên Chuẩn Đế lồng ngực, ở xuyên thủng tên Thần Vực Đảo Chuẩn Đế lồng ngực trong nháy mắt, A Tử thân thể đột nhiên trở nên to lớn biến thành hơn trăm trượng dài một cái màu tím Cự Mãng, tên bi thức đục Chuẩn Đế nhất thời thân thể phát nổ, thân hình đều diệt! Hoàng đối thủ, là bọn này Thần Vực Đảo cường giả thủ lĩnh,

cái kia tử bào người, vô cùng cường đại, cơ hồ là đè ép Hoàng ở đánh, có thể dưới mắt tình thế, đối với bọn họ tương đối bất lợi, nhất là hai gã Chuẩn Đế cảnh giới cường giả cơ hồ vừa thấy mặt đã bị chém giết điều này làm cho tử bào người kinh sợ nảy ra nguyên tưởng rằng gặp phải chính là một đám cá nạm nhưng không muốn làm đối phương mở ra nanh thời điểm, thật không ngờ hung mãnh.

Vẫn có mấy người Thần Vực Đảo cường giả hướng phía Đăng Phi cùng Lăng Thi Thi vây quanh tới đây, trong chuyện này, đồng dạng có hai gã Đại Đế cảnh giới cường giả, còn nữa ba người Chuẩn Đế!

Cũng chỉ có nói, Thần Vực Đảo bên này thực lực nhưng thật ra cũng là mao tương đối cường hãn, nếu không vừa mới kia tử bào người cũng không thể nào như thế bình tĩnh.

A Tử cùng Thiên Lang giải quyết xong kia hai gã Chuẩn Đế, thật nhanh xông lại, chặn lại khác hai gã Đại Đế, kịch liệt chiến chung một chỗ.

Chiến đấu, từ vừa mới bắt đầu, hãy tiến vào đến cao trào!
Kia ba người Chuẩn Đế cắn răng, nhắm phía Đăng Phi cùng Lăng Thi Thi.

Đăng Phi nhìn một hận Lăng Thi Thi, nói: “Ta đối phó hai người, ngươi kéo một cái.

.

”

Lăng Thi Thi ôn nhu cười: “Ta sẽ thắng!”

“Cuồng vọng!” Đối phương đem hai người nói chuyện với nhau nghe được rõ ràng, lúc này giận dữ.

Mặc dù bọn họ chẳng qua là Chuẩn Đế, nhưng ở Thần Vực Đảo thượng địa vị, nhưng là một chút cũng không thấp, chưa từng bị như thế xem nhẹ quá? Chớ nói chi là xem nhẹ người của bọn họ, thoát nhìn cũng là trẻ tuổi như vậy, cái kia nói mình nhất định có thể thắng cô gái, trên người đấu khí ba động, bất quá là Vương cấp diên phong.

Người một cái Vương cấp diên phong, dựa vào cái gì như thế cuồng vọng?

Cuồng vọng như vậy sao?

Đằng Phi khẽ mỉm cười, đưa tay chính là một quyền, đánh hướng trong đó một gã Chuẩn Đế.

Nhất Sinh Nhị!

Tên kia Chuẩn Đế vừa mới vung lên trường đao trong tay, Đằng Phi quả đấm tạt đã đến phụ cận, này Chuẩn Đế vô ý thức giơ đao đón chào, đem một thân hùng hồn đầu khí quán chú ở trong tay thánh khí Trường Đao thượng, đao thanh nứt nở, kêu kêu rung động, giống như là có được linh tính, muốn uống máu giống như!

Tên Chuẩn Đế khoe miệng lộ ra vẻ khinh thường cười lạnh, thầm nghĩ trong lòng: **, cho dù người là Đại Đế, dụng quyền đầu đối với đao của ta, người cũng sẽ bị thương, chớ nói chi là, người còn không phải là Đại Đế!

Bang bang!

Ở nơi này tên Thần Vực Đảo Chuẩn Đế cường giả cười lạnh trung, Đằng Phi quả đấm, hung hăng nện ở tên Chuẩn Đế thánh khí trường trên đao, một quyền hóa thành hai quyền, kinh khủng lực lượng trực tiếp oanh vào cái thanh này thánh khí Trường Đao.

Ông!

Trường Đao phát ra một tiếng không cam lòng vù vù, từng khúc vỡ vụn!

Nhưng ngay sau đó, Đằng Phi lại là một cái Vô Danh quyền pháp trung chiêu thức, Hư Vô Sinh Hỗn Độn!

Ở nơi này tên Chuẩn Đế trước mặt trước, không gian một trận mơ hồ, hóa thành một mảnh hư vô, một đoàn hỗn độn khí ở bên trong pháp phòng pháp phòng, thời gian ở nơi này đoàn hư vô hỗn độn trung phảng phất bị vặn vẹo, kỳ dị dừng lại ở nơi đó.

Phanh!

Kia đoàn hỗn độn trung, trong giây lát vờn ra chỉ một quyền đầu, oanh ở nơi này tên Chuẩn Đế lồng ngực.

Giống như là một con bị đánh lạn bao cát, tên Thần Vực Đảo Chuẩn Đế cường giả xương ngực đầu tiên là phát ra một trận thấm người vỡ vụn thanh âm, ngay sau đó, hấn toàn thân cao thấp xương, đồng thời bị chấn nát, kinh khủng hỗn độn lực đem tên Chuẩn Đế toàn thân kinh mạch trong nháy mắt phá hủy!

Tên Thần Vực Đảo Chuẩn Đế từ không trung rơi xuống đến mặt đất, đã thành một bãi bùn lầy!

Dứt khoát, lưu loát!

Đây chính là hôm nay Đằng Phi, chém giết Chuẩn Đế cảnh giới cường giả, không cần tốn nhiều sức!

Vận khởi Già Lâu La Tâm Kinh, Đằng Phi nhắm phía một gã khác Chuẩn Đế cảnh giới Thần Vực Đảo cường giả, tên Chuẩn Đế thấy cùng thực lực mình phảng phất đồng bạn bị Đằng Phi hai quyền đánh chết, trong lòng đã là sinh ra ý sợ hãi, gặp Đằng Phi xông lại, cơ hồ không có chút gì do dự, xoay người bỏ chạy!

Muốn chạy?

Đằng Phi khước miệng lộ ra vẻ lạnh như băng cười, trong tay đột nhiên nhiều một thanh ánh sáng lạnh ánh sáng ngọc song lưỡi dao huyết sắc chiến phủ, hướng phía tên Chuẩn Đế trực tiếp vút đi ra ngoài!

Răng rắc!

Chiến phủ Luyện Ngục, hung hăng bổ vào tên Chuẩn Đế trên lưng, trực tiếp đem tên Chuẩn Đế cột sống mở ra, song mặt phủ lưỡi dao hoàn toàn không có vào đi vào, từ đối phương trước ngực lộ ra.

Cường giả máu tươi rơi trời cao!

Tên Thần Vực Đảo Chuẩn Đế cường giả một chiêu không có ra, trực tiếp bị Đằng Phi phi phủ đánh chết!

Đằng Phi giống như là phát tiết trong lòng tức giận dường như nổi giận gầm lên một tiếng: “Chết nhất! Loại người như ngươi đồ bỏ đi, dơ bẩn vũ khí của ta! Cho dù ngươi có thể tấn chức đến Hoàng cấp, ngươi cũng là một đồng đờ không hơn tằm bùn lầy!”

Trong khoảnh khắc, Thần Vực Đảo bên này đã chết bốn người Chuẩn Đế!

Cái kia chống lại Lăng Thi Thi Thần Vực Đảo Chuẩn Đế, vốn

là thực lực muốn cao hơn Lãng Thi Thi một số, bình thường đánh nhau, cho dù không thể thắng, cũng tuyệt đối sẽ không thua, dễ thân mắt đồ cạnh mình bốn người Chuẩn Đế cường giả bị đối phương chém dưa sắc thức ăn giống như chém giết, trong lòng đã là sợ, căn bản sinh không ra cái loại này Vô Địch chiến ý, cũng là bị Lãng Thi Thi thì ngược lại đè đánh! Loại này hình thức, không thể không làm cho người ta cảm thấy thốn thức.

Lãng Thi Thi vẫn sợ Đẳng Phi tới hỗ trợ, la lớn: “Người không nên tới đây, nhìn là được rồi!”

Lãng Thi Thi chống lại tên Chuẩn Đế xấu hổ và giận dữ muốn chết, chẳng bao lâu sau, mình cũng là một phát chân cả vùng đất chiến ba chiến đại nhân vật, hôm nay lại bị một cái quốc sắc thiên hương xài quý thiếu nữ cho khinh bỉ, lúc này rít gào một tiếng, cả người bộc phát ra cùng lúc trước hoàn toàn không tương xứng thực lực.

Cũng là bị Lãng Thi Thi hành động này, cho hoàn toàn bạo nộ, cũng tỉnh lại này viên kiêu ngạo cường giả lòng!

Lãng Thi Thi bình tĩnh tĩnh táo, đối mặt với đối phương đột nhiên bộc phát, không có chút nào ý sợ hãi.

Đẳng Phi cũng là vẻ mặt mừng rỡ, ở một bên lớn tiếng nói: “Cái này tốt lắm, cuối cùng có chút nhìn đầu, chỉ có dưới loại tình huống này đối thủ theo luyện, tiến bộ của người mới có thể nhanh hơn một số, đến đây đi, trợn to hai mắt, chăm chú nhận thức cuộc chiến đấu này tâm đắc, người như thế, cũng chỉ có thể mãnh liệt một hồi, một lát nữa sẽ kinh sợ, cho nên người mao nhất định phải nắm chắc thời gian nha.

.

.

□

“Wow nha nha nha, tức chết ta!” Tên Chuẩn Đế bị tức được cơ hồ muốn học máu, công kích trở nên càng thêm hung mãnh.

Đằng Phi muốn, nhưng thật ra chính là hiệu quả như vậy, chỉ có đang không ngừng Sinh Tử tương tác trong chiến đấu, mới có thể nhanh chóng trưởng thành, hơn nữa, tên Thần Vực Đảo Chuẩn Đế, cũng cũng không phải là thật sự dễ dàng như vậy bị bạo nộ.

Có thể tu luyện tới Chuẩn Đế cảnh giới cường giả, chắc chắn sẽ không là người ngu, cho dù hẳn biểu hiện được luống cuống dễ dàng giận, đó cũng là hẳn muốn cho người tin tưởng: nhìn, ta thật sự rất dễ dàng bị bạo nộ!

Nếu là thật sự tin tưởng, vậy thì rút lui!

Lăng Thi Thi trong khoảng thời gian này cùng Đằng Phi Thanh Long A Tử những thứ này tương đối bụng đen người chung một chỗ, kinh nghiệm đã sớm trở nên thập phần phong phú, căn bản không thêm để ý công kích của đối phương là hung mãnh cuồng bạo hay là ôn hòa như gió, hoàn toàn dựa theo của mình tiết tấu.

Thanh Phong phát liễu liễu theo gió, Thủy nhu lại không thể bị đao phong sở Đoạn, Lăng Thi Thi hôm nay chính là loại cảnh giới này, nhìn như nhu nhược, phảng phất rơi vào hạ phong, nhưng mỗi một chiêu đều ở dẫn dắt đối phương, làm cho đối phương có lực không chỗ khiến.

Người sáng suốt một cái là có thể nhìn ra, Thần Vực Đảo tên Chuẩn Đế cảnh giới cường giả, thất bại chẳng qua là sớm muộn gì chuyện tình.

Chân chính kịch liệt chiến đấu, vẫn là đến từ tại Hoàng, A Tử, Thanh Long cùng Thiên Lang bọn họ bốn người, chống lại bốn gã Thần Vực Đảo Thiên Đế, đều là cái loại này chân chính theo dựa vào chính mình tu luyện, đạt tới Đại Đế cảnh giới cường giả, thực lực chân thật đáng tin.

Tám người này đánh cho núi lớn sụp đổ, cả vùng đất đất rung, thiên địa không ánh sáng, mây trắng dậm Phương Viên hóa thành một mảnh đất khô cằn, khe rãnh tung hoành, cảnh hoàng tàn khắp nơi!

Đằng Phi không có tiến lên hỗ trợ ý tứ, đó cũng là bọn họ cái này đoàn đội một cái chung nhận thức, mỗi người cũng phải

loại này chiến đấu, cũng phải thông qua chiến đấu liên miên tới hiểu được, đề cao mình.

Cho nên, trừ phi đến rồi sống còn trình độ, Đằng Phi, là tuyệt sẽ không xuất thủ can thiệp bất luận kẻ nào.

Đang lúc này, Thiên Lang phát ra một tiếng kinh thiên động địa tiếng rống giận dữ, thân thể cao lớn trực tiếp bay rớt ra ngoài, trong miệng phun ra một ngụm tiên huyết, Thiên Lang cái kia tên đối thủ, Thần Vực Đảo Đại Đế cường giả, cũng là huyết nhục bay ngang, cả người đầm máu, phát ra thê lương thống khổ tiếng gầm gừ.

Thiên Lang khoe môi nhếch lên máu tươi, cười toe toét miệng cười to, lộ ra lạnh lạnh trắng noãn sau khi răng cắn: “Ha ha ha, đau sắp chết, ngươi lang đại gia hầu hạ cho ngươi sướng hay không??”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyệnCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 422: Hoa Cùng Cỏ Đại!

>

Phốc!

Đang ở đang xem cuộc chiến Đằng Phi trực tiếp cười văng, Thiên Lang người này cùng Thanh Long chung một chỗ thời gian đã lâu, trở nên càng ngày càng không biết xấu hổ, trước kia Thiên Lang, là một con cở nào uy mãnh chính trực ma thú lang a.

Gân đỏ thì đỏ, gân mực thì đen, lời này xem ra thật là một chút cũng không giả a!

Bị Thiên Lang đánh bay Thần Vực Đảo Đại Đế hận muốn điên, ngưỡng thiên trường khiếu, trực tiếp bốc cháy lên linh hồn lực, toàn thân thương thế ở trong nháy mắt khép lại, cả người tinh khí thần trong nháy mắt tăng lên tới một cái cực cao tầng thứ, đứng thẳng Hư Không, lạnh lùng nhìn trời lang: “Súc sinh, ta muốn để hiểu, loài người tôn nghiêm, không tha chửi bới!”

Tên Thần Vực Đảo Đại Đế một thân khí độ uy nghiêm, trong nháy mắt này, đạt đến một cái diện phong, đắm chìm trong tia sáng trong, giống như một pho tượng Thần chỉ!

Thiên Lang khoe miệng khinh thường héch lên, nhưng nét mặt nhưng trở nên nghiêm túc lên, một đôi lang mắt lóe ra sâu thẳm trong trẻo lạnh lùng quang mang, nhìn chăm chăm tên Thần Vực Đảo Đại Đế, phảng phất nhìn chăm chăm một đầu con mồi: “Loài người tôn nghiêm? Người làm mình là ai? Loại người như người người, vẫn đại biểu không được cả nhân loại! Bất quá, thân là Đại Đế, nhưng có thiêu đốt linh hồn lực dừng khí, từ điểm này, ta thừa nhận ngươi có tư cách làm đối thủ của ta, ngươi nên vì thế cảm thấy vinh hạnh, hoan hô sao!”
Thần Vực Đảo tên Đại Đế ngất trời khí thế tùy theo hơi chậm

lại, đối thủ quả thực quá cuồng vọng, cũng quá vô sỉ, tất cả mọi người là Đại Đế cảnh giới cường giả, ai cũng không thể so với ai kém bao nhiêu, nhưng ở đây đầu siêu giai ma thú trong miệng, nhưng giống như là mình ở khiêu chiến nó giống nhau, quả thực quá làm giận.

“Nhiều lời vô ích, hay là xem ai kỹ lớp mười trù!”
“Đương nhiên là ta!” Thiên Lang cười toe toét miệng, mặt ngẩng cao, giọng nói theo lý thường phải làm.

“Đi tìm chết! Lang không biết mặt trường!”
Thần Vực Đảo tên Đại Đế rút cục lửa giận hùng đột nhiên, mượn này cổ bay lên lửa giận, cả người bộc phát ra vô cùng kinh khủng hơi thở, để quanh mình không khí cũng trở nên đọng lại, làm cho người ta có dừng khí cảm giác hít thở không thông.

Thiên Lang nhưng hồn nhiên không hãi sợ, thân là ma thú, một đường đi tới Đại Đế, sở kinh nghiệm các loại gian khổ xa không phải là loài người đầu khí Võ Giả có thể tưởng tượng, chiến đấu, đối với ma thú mà nói, căn bản là cơm thường.

Thậm chí đối với tử vong sợ hãi, cũng xa không có nhân loại mãnh liệt như vậy!

Ông!

Thần Vực Đảo tên Đại Đế cường giả cầm trong tay Trường Dao, chém ra một đạo dài chừng mười trượng rực rỡ đao mang, chém về phía Thiên Lang đỉnh đầu.

Đao mang tại trong hư không chỉ là một thiểm, trong phút chốc liền giết Thiên Lang phụ cận!

Thiên Lang dùng xong toàn bộ không phù hợp nó kia thân hình khổng lồ bèn nhảy lách mình tránh ra một đao kia đao mang, phát ra một tiếng kinh thiên động địa rít gào, nhanh như thiểm điện nhằm phía đối phương!

Oanh long!

Một trận kinh thiên động địa tiếng vang, cũng là Thanh Long Huyết Sắc Long Thương, nhất thương xuyên thủng đối phương Đại Đế lồng ngực, để máu vãi đầy trời, tên kia Đại Đế một kích cũng đem Thanh Long khổng lồ vô cùng thân thể

đánh ra một cái cự đại vô cùng lỗ thủng, để máu như mưa, the lương lãnh diễm!

Đây là một cục diện lưỡng bại câu thương.

Duy nhất là không cùng, cũng là Thanh Long một lần nữa hóa thành hình người, nửa người bị oanh được bét nhè, giữa lông mày nhưng tràn đầy nụ cười, nhìn đối diện trong mắt dần dần mất đi ánh mạng màu sắc cái kia tên Đại Đế, cầm trong tay Huyết Sắc Long Thương, ngửa mặt lên trời cuồng tiếu: “Ha ha ha ha , tiểu bối, cùng lão tổ ta gọi là bản kết quả, chính là chỗ này sao.

.

.

Khụ khụ.

.

.

Thê thảm! Khụ khụ.

.

”

Đang khi nói chuyện, ho ra đại lượng máu tươi, cả người lão đảo muốn ngã, bị thương thân thể ở nhanh chóng khép lại, sống lại, đối với Đại Đế cảnh giới cường giả mà nói, không tính khó khăn, chẳng qua là nguyên khí tổn thương, nhưng phải dùng thời gian rất lâu tới tu dưỡng.

Nhưng đối với tại Thanh Long loại này hay là một cái con rắn nhỏ thời điểm, tựu mỗi ngày đối mặt Sinh Tử đấu tranh lão gia này mà nói, điểm này đã thương căn bản là không coi vào đâu.

So sánh với dưới, trọng thương mang đến thống khổ, xa không có sống sờ sờ hợp lại chết một người cùng giai đối thủ mang

đến sung sướng nhiều.

Thanh Long dặt tiếng nói, hướng về phía lâm vào khổ Thiên Lang hét lớn: “Tiểu lang lang, muốn cố gắng nga!”

“Cút!”

Nơi xa phía chân trời hỗn loạn trong hư không, truyền đến Thiên Lang một tiếng kinh thiên động địa rít gào.

Thanh Long đi tới Đằng Phi bên cạnh thời điểm, rốt cục nhìn không được nhe răng nhếch miệng lắm bầm nói: “Con mẹ nó, đau.

.

.

Đau chết Lão Tử, hí.

.

.

Chết tiệt, trước khi chết một kích, lại ác như vậy độc.

.

.”

Đằng Phi nhìn không được liếc mắt, lấy ra một số đan dược, ném cho Thanh Long, khinh bỉ nói: “Vậy ngươi vừa mới vẫn kiêu ngạo như vậy?”

“Ngươi đây sẽ đã hiểu sao, khí thế! Nếu khí thế! Ở địch nhân trước mặt trước, thế nào có thể yếu đi khí thế.

.

.

Hí.

.

Tính , lão tổ ta đi nghỉ ngơi.

Gào khóc ngao!” Thanh Long vừa nói, mang theo một chuỗi bi thảm , nhanh như chớp tựa như biến mất ở Đằng Phi trước mắt.

Đằng Phi cười nhạt, quay đầu trở lại, tiếp tục chú ý Lăng Thi Thi cùng tên kia Thần Vực Đảo Chuẩn Đế ở giữa chiến đấu.

Nếu như nói Thiên Lang, Hoàng cùng A Tử đôi mắt đôi thủ, là thế lực ngang nhau lời nói, Lăng Thi Thi tài nghệ thật sự, liền so với kia tên Thần Vực Đảo Chuẩn Đế kém không ít.

Không gì hơn cái này cường đại đội hình, lúc trước tranh đoạt tài nguyên trong chiến đấu mọi việc đều thuận lợi, hôm nay nhưng trở mắt nhìn đồng bạn rồi rít ngã xuống, để máu rơi Trường Không, đối với tên Chuẩn Đế mà nói giống như tai hoạ ngập đầu, quả thực chính là tương đối trầm trọng đả kích.

Cho nên mặc dù bị Đằng Phi một phen ngôn ngữ trêu chọc ra cường đại lòng hiếu thắng, nhưng theo thời gian đích dờ dãi, tên đến từ Thần Vực Đảo Chuẩn Đế cảnh giới cường giả, càng đánh lòng tin lại càng ít.

Nhất là cái kia lớn lên cùng Giao Long dường như siêu cấp ma thú dùng trọng thương sống sờ sờ liền chết Đại Đế cảnh giới đối thủ, những khác ba tên Thần Vực Đảo Đại Đế rồi rít lâm vào khổ, chớ đừng nói chi là nơi đó vẫn Lập một vị trong nháy mắt chết ngay lập tức hai gã Chuẩn Đế, tai bơi tai xem nào nhiệt kinh khủng người trẻ tuổi.

“A!” Thần Vực Đảo tên Chuẩn Đế cảnh giới cường giả, trong lúc bất chợt phát ra gầm lên giận dữ, cả người khí thể tăng lên tới cực hạn.

Lăng Thi Thi bằng làm đối thủ đây là muốn liều mạng, nhất thời bày ra phòng ngự tư thế, ngưng mắt nhìn chăm chăm đối thủ.

Đằng Phi hai mắt híp, hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó khỏe miệng nổi lên vẻ lạnh như băng tràn đầy khinh thường nụ cười.

Muốn chạy trốn?

Thân hình chợt lóe, cả người trong nháy mắt biến mất ở trong không khí, đi theo thiên địa dung vi liễu nhất thể!

Đằng Phi đã xem Già Lâu La Tâm Kinh tu luyện tới một cái cực cao tầng thứ, tự thân thực lực vừa đạt tới Chuẩn Đế cảnh, vốn là lần trong lúc không có quá nhiều liên lạc Bát Bộ Thiên Long Quyết, đã bắt đầu bày biện ra một loại dung hợp đặc ý vị.

Nói thí dụ như hiện tại, Đằng Phi vận dụng, chính là Bát Bộ Thiên Long Quyết trung Thiên Chúng Thiên Tâm Kinh cùng Già Lâu La Thiên Tâm Kinh dung hợp được, đem không gian lực cùng tốc độ dung hợp chung một chỗ, đạt tới một loại gần như là thuần di năng lực.

Loại này hoàn toàn mới năng lực, nếu như dùng để ám sát, tương đối lạnh lẽ, thậm chí có thể dễ dàng chết ngay lập tức cùng giai đối thủ!

Quả nhiên, kia cái Thần Vực đảo Chuẩn Đế quát to một tiếng, đem tự thân Tinh Khí Thần tăng lên tới một cái điên phong trạng thái sau khi, trong nháy mắt biến mất ở Lăng Thi Thi trong tầm mắt, trong nháy mắt, đã Hư Không qua sông ra hơn mười dặm xa!

Ở nơi này tên Thần Vực Đảo Chuẩn Đế thở dài một hơi, cho là chạy ra sinh Thiên thời điểm, nhưng bỗng nhiên sinh ra một cổ

sờn gai ốc cảm giác sợ hãi, phảng phất thành một con bị rắn độc trành thượng con ếch, cảm giác như vậy, đã không biết bao nhiêu năm chưa từng có.

“Ai? Đi ra cho ta!” Tên Chuân Đế thanh âm đều có chút run rẩy, tử vong uy hiếp, để hắn hoàn toàn mất đi trấn định.

Trên thực tế, khi hắn làm ra chạy trốn quyết định một khắc kia, hắn Võ Giả lòng, cũng đã chết mất, cho dù hắn có thể thành công chạy trốn, cả đời này, cũng đừng nghĩ nữa có bất kỳ tăng lên.

Một tờ thanh tú mặt, xuất hiện ở tên Thần Vực Đảo Chuân Đế trước mặt trước, trên mặt vẫn mang theo một tia như có như không trào phúng.

Phanh!

Đăng Phi giờ lên chân, hung hăng một cước, đá vào tên Thần Vực Đảo Chuân Đế trên bụng, phát ra nhất thanh muện hưởng, đưa trực tiếp cho đá ra vài trăm thước.

Rầm rầm rầm phanh.

.

.

!

Chưa cho tên Thần Vực Đảo Chuân Đế bất cứ cơ hội phản kháng nào, Đăng Phi liên tục ra chân, đem đối phương vừa cho đá trở lại Lăng Thi Thi trước mặt trước!

Này hết thấy, cũng chỉ là phát sinh ở trong chớp mắt, Lăng Thi Thi mới vừa phục hồi tinh thần lại, ý thức được đối phương chạy, sau đó tên bị thảm đối thủ, đã bị Đăng Phi dùng loại này tràn đầy vũ nhục phương thức, cho ngạnh sanh sanh đích đá trở lại.

“A a a a!” Thần Vực Đảo tên Chuân Đế phát ra một trận tràn đầy khuất nhục rít gào.

Ba !

Đặng Phi đưa tay chính là một cái tát, quất ở nơi này tên Chuẩn Đế trên mặt, cực kỳ cạy mạnh nói: “Gọi cái rắm a? Câm miệng cho ta!”

“Ách.

.

.” Tên Thần Vực Đảo Chuẩn Đế cường giả, hai mắt vừa lộn, lại bị giận đến hôn mê bất tỉnh, quả thực đáng thương tới cực điểm.

Lăng Thi Thi vẻ mặt im lặng nhìn Đặng Phi, không nghĩ tới như vậy cũng được.

Đặng Phi dẫn tên Chuẩn Đế cổ áo, cười hắc hắc: “Giữ lại người này, còn có chút tác dụng, trực tiếp giết có chút đáng tiếc.”

Lăng Thi Thi kịp phản ứng, truyền âm cho Đặng Phi nói: “Là muốn hỏi về Tử Lăng tử chuyện tình?”

Đặng Phi gật đầu, nhìn như cũ chiến làm một đoàn Hoàng, Thiên Lang cùng A Tử bên kia, nói: “Bên kia chiến đấu, phân ra thắng bại, chính là Sinh Tử.”

Lăng Thi Thi than nhẹ một tiếng: “Là a, loại này cấp bậc chính là chiến đấu, thật làm cho người sợ hãi.”

Đặng Phi khẽ mỉm cười: “Yên tâm, chúng ta sẽ thắng!”

Lăng Thi Thi dùng sức gật đầu, nàng nhìn không ra, nhưng nàng tin tưởng Đặng Phi, hẳn nói có thể thắng, tự nhất định có thể thắng!

Đang khi nói chuyện, Hoàng bên kia, cũng phân ra thắng bại! Âm âm một trận kinh thiên động địa tiếng oanh minh trung, tảng lớn bầu trời sụp đổ xuống tới, Hoàng cả người đầm máu, máu tươi bốc cháy lên, phóng xuất ra vô cùng cường đại sát cơ, phượng hoàng đầm máu!

Huyết mạch lực lượng, vào giờ khắc này hoàn toàn hiển lộ ra.

Tên kia Thần Vực Đảo Đại Đế, một cái cánh tay trái, lay dính phượng hoàng máu, trong nháy mắt bốc cháy lên, không cách nào dập tắt, một cánh tay hóa thành than cốc, phát ra tức giận

và thể lương tiếng gầm gừ, cả người hóa thành một đạo khói xanh, biến mất ở tại trời cao.

Rốt cục chịu không được này chỉ điên cuồng Hỏa Hoàng Điều, bỏ chạy!

Hoàng giương động hai cánh, cả người thiêu đốt hùng hực hoá diễm, hướng trên trời cao đuổi theo.

Phượng hoàng giận dữ, nàng không muốn bỏ qua cho đối thủ, muốn đem đối phương hoàn toàn đánh chết!

Thiên Lang cùng đối thủ của hắn, giờ phút này đã đánh tới cao thiên ở ngoài, A Tử cùng tên kia Đại Đế trên chiến trường, bốn phía tràn ngập kịch liệt độc tố, đối mặt cùng cấp bậc chính là đối thủ, A Tử đã đem hết toàn lực.

Tên kia Đại Đế, đã chỉ có chống đỡ công, không có sức hoàn thủ.

Đại Đế cùng dụng độc cao thủ kết hợp chung một chỗ, sinh ra uy lực, càng thêm kinh khủng, làm cho người ta sợ hãi cùng run rẩy, từ vừa mới bắt đầu, A Tử tự chiếm cứ chủ đạo, nắm trong tay kết thúc mặt, đột nhiên mà thực lực của đối phương so sánh với A Tử cao hơn ra một tầng, mặc dù bị vây hoàn cảnh xấu, nhưng như cũ ương ngạnh kiên trì tới hiện tại.

Chẳng qua là ở A Tử kia đầy trời độc tố xâm nhập, bại vong, tựa hồ cũng chỉ là vấn đề thời gian.

“Tại sao Thần Vực Đảo những thứ này Đại Đế rõ ràng trên thực lực chiếm ưu, nhưng rơi vào như thế cục diện?” Lăng Thi Thi lúc này cũng nhìn thấu đoạn nghệ, nhìn không được lên tiếng hỏi thăm.

Đằng Phi thân nhiên nói: “Ma thú sinh tồn hoàn cảnh vô cùng ác liệt, gọng gàng đứt khoát nhược nhục cường thực, muốn đánh sâu vào Đại Đế cảnh giới, so sánh với loài người khó khăn đâu chỉ gấp mười lần, từ nhỏ đến lớn, trải qua chiến đấu đếm không hết, có thể đến Hoàng bọn họ loại này tầng thứ, đã có thể nói kỳ tích.

So sánh với dưới, Thần Vực Đảo những thứ này cường giả, mặc dù cảnh giới cũng không kém, nhưng bọn hắn trưởng thành hoàn cảnh quá ưu việt, thế cho nên ở gặp phải Sinh Tử nguy cơ thời điểm, vô luận như thế nào, tất cả cũng làm không được giống ma thú như vậy siêu thoát cùng bình tĩnh.”

Đằng Phi nhàn nhạt cười: “Bọn họ giống như là chậu hoa trong xài, mà Hoàng bọn họ, là phía ngoài cỏ dại.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 423: Liều Chết Chém Giết!

>

“Ta đây cũng muốn làm cỏ dại, cũng không nên làm chấu hoa trong xài!” Lăng Thi Thi mâu quang lóe ra, vẻ mặt thành thật.

“Chúng ta từ nhỏ chính là thảo, bởi vì chúng ta gốc rễ, đều là thảo gốc rễ a.” Đằng Phi cười cười, nhớ tới mình sinh trưởng hoàn cảnh, cùng những thứ kia truyền thừa nhiều năm nhà giàu có đại tộc so sánh với, có thể không phải là chân chính thảo gốc rễ sao?

Lăng Thi Thi gật đầu, chăm chú nhìn người nam nhân trước mắt này, tướng mạo của hắn mặc dù phát sanh biến hóa, nhưng tính cách của hắn, nhưng như cũ như thế, thích Đằng Phi đã có thật lâu thật lâu, người nam nhân này trên người phảng phất có vô cùng ma lực, hấp dẫn nàng, làm cho nàng mê muội, biết rõ Đằng Phi trong lòng chỉ có một mặc bạch y cái bóng, nhưng vẫn là giống như con bướm bướm giống như nhào lên, cũng không từng hối hận quá.

“Hừ!”

Lúc này, cái kia ngất đi sau, bị Đằng Phi chế trụ toàn thân kinh mạch Thần Vực Đảo Chuẩn Đế, nhện không được phát ra một tiếng khinh thường hừ lạnh, vẻ mặt thương hại nhìn Lăng Thi Thi: “Các ngươi cũng muốn chết, Thần Vực Đảo là tuyệt sẽ không bỏ qua cho ngươi cửa!”

“Câm miệng!” Lăng Thi Thi lạnh lùng nhìn thoáng qua tên đứng đế, dùng đồng dạng thương hại giọng nói đối với hắn nói: “Ngươi hay là trước tiên nghĩ hạ chúng ta có sẽ không bỏ qua cho ngươi sao!”

“Không buông tha ta? Ha ha, tài nghệ không bằng người, ta không lời nào để nói, bị các ngươi chế trụ, ta cũng không còn

nghĩ tới các người sẽ bỏ qua ta.”

Tên Thần Vực Đảo Chuẩn Đế phảng phất bị Đằng Phi vừa mới lời nói cho bạo phát, giờ phút này mặc dù bị chế trụ, nhưng toàn thân nhiệt huyết nhưng sôi trào lên, vẻ mặt cao ngạo nhìn Lăng Thi Thi cùng Đằng Phi: “Các người muốn hỏi cái gì, hỏi chính là, ta tri vô bất ngôn, đừng xem hôm nay chúng ta thua bởi trên tay của các người, nhưng Thần Vực Đảo cường đại nội tình, cũng không phải các người có thể tưởng tượng! Cho nên, cho dù ta nói cho các người biết về Thần Vực Đảo chuyện tình, nhưng là.

.

.

, cùng Thần Vực Đảo làm đối với , các người đừng nghĩ có kết quả tốt!”

“Sách, vẫn rất có cốt khí, chỉ tiếc người vừa mới tiết tháo cũng không cao thượng như vậy.” Đằng Phi nhàn nhạt nói một câu, bình tĩnh nhìn tên Thần Vực Đảo Chuẩn Đế cường giả: “Cho nên, hiện tại người vô luận biểu hiện ra như thế nào khí tiết, cũng bởi không đi người ham sống sợ chết chỗ bản.”

Héo bỗng nhiên trên mặt đất tên Thần Vực Đảo Chuẩn Đế trầm mặc một hồi lâu, xuất kỳ không có phản bác hoặc là chửi ầm lên, mà là nhận thức gật đầu: “Ta thừa nhận, người nói rất đúng, ta thuở nhỏ mới ra đời ở Thần Vực Đảo thượng, từ nhỏ đã bị quán thâu chúng ta là Thánh Thần hậu duệ tư tưởng, ha ha ha, ngẫm lại sao, Thánh Thần.

.

.

, từng Thần giống như tồn tại, nếu có người nói cho người biết, người là Thánh Thần hậu duệ, người có thể hay không cũng giống nhau trở nên tính tình cao ngạo trong mắt không có người?”

Lăng Thi Thi suy nghĩ một chút, gật đầu, nói: “Ta sinh ở thế tục, phụ thân từng là Chân Vũ hoàng triều Đại nguyên soái, ở

đế quốc rất có quyền thế, cho nên ta từ nhỏ.

.

.

, đúng là rất cao ngạo, năm đó rất nhiều người đều ở sau lưng gọi là đế đô Tiểu ma nữ.

.

.

.”

“Là a, sau đó tự thân thiên phú, lại thêm cường đại tư chất nguyên cung ứng, chúng ta tăng thực lực lên tốc độ, xa không phải là những người khác có thể tưởng tượng.

.

.” Thần Vực Đảo tên Chuẩn Đế cường giả nhìn thoáng qua Đăng Phi: “Cho nên người nói rất đúng, chúng ta từ nhỏ, hay là tại ôn trong phòng lớn lên đóa hoa, mặc dù nhìn qua rất rực rỡ, rất tiên diễm, nhưng trên thực tế, cũng là trải qua thông minh gió táp mưa sa, cho nên, hôm nay thất bại, bị bại không oan!”

“Người cũng là thấy vậy thông thấu.” Đăng Phi cười nhạt, không biết là châm chọc hay là tán thưởng nói.

“Vừa bắt đầu thật sự ta là sợ, sợ hãi, ta muốn chạy đi, thật sự muốn chạy trốn, thực lực của các người thật đáng sợ, làm cho người ta run rẩy.

.

.” Thần Vực Đảo tên Chuẩn Đế lẩm bẩm vừa nói, sau đó ngẩng đầu, nhìn Đăng Phi cùng Lăng Thi Thi, nhận thức nói: “Xem các người tư thế, cùng Thần Vực Đảo là cừu, bất quá ta thật sự không đề nghị các người cùng Thần Vực Đảo là địch, các người là thật sự không biết Thần Vực Đảo đến cỡ nào chỉ

hồi hận.

.

.

Tính , ta nói tần hơn thế, có cái gì muốn hỏi, các người cứ hỏi đi, hỏi xong, mời cho lão phu một thống khoái!”
Lăng Thi Thi lúc này trên mặt đến là nổi lên vẻ thần sắc không đành lòng, nữ hài tử nhà, cũng là có chút thiện lương, bọn họ cùng Thần Vực Đảo có cừ oán này ”” không giả, nhưng không có nghĩa là Thần Vực Đảo tất cả mọi người đáng chết.

Bất quá Lăng Thi Thi cũng không nói thêm gì, mà là đưa ánh mắt chuyển hướng Đằng Phi.

Đằng Phi mặt không chút thay đổi gật đầu, không, trực tiếp hỏi: “Lục Tử Lăng còn sống sao?”

“Lục Tử Lăng?” Thần Vực Đảo tên Chuẩn Đế cường giả khê nhúu mày, giống như là đang suy tư, nhưng ngay sau đó ngạc nhiên ngẩng đầu, nhìn Đằng Phi, trong mắt có không che dấu được kinh ngạc: “Người.

.

.

, người là Đằng Phi?”

Chuyện cho tới bây giờ, Đằng Phi cũng không còn cần thiết đi phủ nhận cái gì, khê gật đầu: “Không sai.”

“Thật không nghĩ tới, người thậm chí đã có được như thế thực lực cường đại, người thật là Đằng Phi?” Thần Vực Đảo tên Chuẩn Đế không dám tin nhìn Đằng Phi, nhưng ngay sau đó khê lắc đầu, tự giễu nói: “Làm Thánh Thần cùng Ma Thần người thừa kế, có được như thế thực lực cường đại, cũng chẳng có gì lạ, cũng là ta hiếm thấy vô cùng.”

Vừa nói, Thần Vực Đảo tên Chuẩn Đế nói: “Lục Tử Lăng cái tiểu cô nương kia, nghe nói còn sống, ta nghe nói nàng chiếm được lớn lao cơ duyên, bị một vị kỳ nhân nhìn trúng, thế cho

nên Thần Vực Đảo bên này, cũng không có dũng khí tiếp tục tìm phiền phức của nàng.

.

.

”

“Còn sống.

.

.

, thật là, thật tốt quá!” Lăng Thi Thi nhin không được rơi lệ, là hỉ cực nhi khắp.

Đằng Phi trong lòng cũng là thật dài thở dài một hơi, nhìn thật sâu một cái tên Thần Vực Đảo Chuẩn Đế, tiếp tục hỏi: “Các ngươi ban đầu phái người truy sát ta, cũng là bởi vì trên người của ta có Thánh Thần truyền thừa?”

“Chuyện này, lúc ban đầu ta cũng không rõ ràng lắm, bởi vì khi đó, Thần Vực Đảo bên này, đối với người ước định, cũng không coi là cao.”

Đằng Phi gật đầu, nhận rồi lời của đối phương, đúng là, khi đó thực lực của mình chỉ ở Thánh cấp trình độ, Thần Vực Đảo căn bản là không có đem mình để vào trong mắt.

“Cho nên, mãi cho đến Lục Tử Lăng thoát đi Thần Vực Đảo, chúng ta những thứ này Chuẩn Đế bằng người trên mới rõ ràng chuyện này từ đầu đến cuối, đuổi theo giết nguyên nhân của ngươi, tự nhiên là muốn cướp lấy Thánh Thần truyền thừa.” Thần Vực Đảo tên Chuẩn Đế rất thản nhiên nói: “Phải biết rằng, Thần Vực Đảo vẫn bằng Thánh Thần hậu duệ tự cho mình là, nhưng Thánh Thần truyền thừa, lại bị người cùng Thần Vực Đảo chút nào không thể làm chung người nhận được, này rất châm chọc.”

“Một chút cũng không châm chọc.” Đằng Phi lẩm bẩm một câu, thầm nghĩ: Thánh Thần cũng tốt, Ma Thần cũng tốt, cũng chẳng qua là Thiên Đạo 50 Đầu Mạch Đại Pháp người thủ hộ

thôi, ngươi như đã biết rồi thật tình, không biết có thể hay không cảm thấy rất châm chọc? Dĩ nhiên loại chuyện này, Đằng Phi là sẽ không nói ra đi.

“Đây là của ngươi mà ý nghĩ, nhưng đối với chúng ta mà nói, lại là một loại khác cảm xúc.

” Thần Vực Đảo tên Chuẩn Đế cường giả có chút cô đơn nói.

“Có lẽ sao.” Đằng Phi vừa nói, lại hỏi: “Cho tới bây giờ, các ngươi cũng không có tuyệt tìm kiếm tâm tư của ta?”

“Dĩ nhiên, Thần Vực Đảo tuyệt không buông tha nhận được Thánh Thần truyền thừa.” Thần Vực Đảo Chuẩn Đế có chút cảm khái nói một câu, nhưng ngay sau đó nhìn thoáng qua Đằng Phi, nói: “Hôm nay thiên hạ ngũ vực quy nhất, cơ hồ sở hữu thế lực lớn người, cũng biết ngươi là Thánh Thần cùng Ma Thần người thừa kế, chỉ cần ngươi lộ ra nửa điểm chân ti mã dấu vết, bọn họ tự cũng sẽ giống như nghe thấy được máu tanh dã thú giống nhau, tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi!”

“Ngươi như vậy nói với ta, chẳng phải là đang ép ta giết ngươi diệt khẩu?” Đằng Phi cười mà như không cười nhìn thoáng qua tên đột nhiên trở nên rất thẳng thắn Thần Vực Đảo Chuẩn Đế.

“Giết ta ”” ? Không, ngươi giết không được của ta.” Tên Thần Vực Đảo Chuẩn Đế trên mặt hốt nhiên đột nhiên lộ ra vẻ tràn đầy nụ cười tự tin: “Có biết hay không tại sao ta đã nói với ngươi nhiều như vậy?”

Đằng Phi cũng là khẽ mỉm cười: “Dĩ nhiên, ngươi đang ở đây chờ viện binh sao.”

Thần Vực Đảo Chuẩn Đế trên mặt tự tin nụ cười không giảm, thản nhiên nói: “Là a, thật sự ta là đang đợi viện binh, bất quá này viện binh thực lực, ta đoán, ngươi nằm mộng cũng muốn không được!”

Ông!

Ngay vào lúc này, trên trời cao, trong lúc bất chợt phát ra một trận kỳ dị tiếng vang, ngay sau đó, cả vùng đất cũng đi theo kịch liệt run rẩy lên, không gian trở nên vặn vẹo.

Một đạo lửa đỏ thân ảnh, giống như giống như sao băng, hoa, hôm khác tế, ở phía sau của nàng, một cỗ tịch quyền thiên địa kinh khủng hơi thở, gào thét tới!

“Trôn!” Hoàng âm thanh lạnh như băng, vang dội thiên địa, chỉ có một chữ.

“Hoàng giả!” Đằng Phi trong đầu, trong lúc bắt chợt vang lên Chiến Tranh Ma Ngẫu hơi hưng phấn thanh âm, cảm khái nói: “Đã có quá nhiều năm, không có cảm thụ quá hoàng giả hơi thở, thật đi.

.

.” Tưởng niệm a!”

“Mẹ kiếp!” Đằng Phi nhin không được mắg một câu, cũng không biết là đang chửi đột nhiên xuất hiện hoàng giả đại năng, hay là đang mắg Chiến Tranh Ma Ngẫu.

Cơ hồ ở đồng thời, Thiên Lang cùng A Tử bên kia, tất cả cũng phân ra thắng bại!

Hiển nhiên, kia hai gã Thần Vực Đảo Đại Đế, cũng biết cường viện đến, tinh thần đại chấn, trở nên phấn khởi, xuất thủ mở rộng ra đại dập đầu, dũng mãnh vô cùng.

Chỉ tiếc A Tử cái kia tên đối thủ, lúc trước bị A Tử kịch độc cho độc được cơ hồ đã tiêu hao hết nguyên khí, mặc dù bởi vì biết được cường viện đến mà tinh thần đại chấn, nhưng thấy thế nào cũng giống như là hồi quang phản chiếu.

Ở A Tử tĩnh táo phản kích trung, rốt cục bị xuyên thủng lồng ngực, phát ra một tiếng không cam lòng rống giận, ngã xuống bụi bậm.

Thiên Lang bên kia liền rất nguy hiểm, tên kia Đại Đế điên cuồng vô đến, cho Thiên Lang mang đến thật lớn phiền toái, bất quá tựa như Đằng Phi nói như vậy, làm một con siêu cấp ma thú, có thể trưởng thành cho tới hôm nay loại tình trạng này, tuyệt không phải may mắn, hơn nữa lang thiên hung mãnh, tránh đúng con mồi, không đạt đan quyết không bỏ qua.

Cho nên, mặc dù tên Thần Vực Đảo cường giả trong lúc bất chợt cùng đánh kê máu đường như dũng mãnh vô cùng, nhưng lang tính nổi Thiên Lang liền thà rằng lưỡng bại câu thương, cũng quyết không lui về phía sau nửa bước!

Rốt cục, ở đây cổ tích quyền phía chân trời hơi thở triều dâng đến trước khi đến, Thiên Lang móng vuốt, xẹt qua cổ của đối thủ, tên kia Thần Vực Đảo Đại Đế cường giả, nửa viên đỉnh đầu cũng bị hoa, mở, nhất thời máu tươi như rót, phún dũng ra, để máu rơi ở Trường Không, tảng lớn không gian sụp đổ, giống như ngày cuối cùng giống như!

Thiên Lang cũng rất thảm, đầu bị tên kia Đại Đế cường giả một đao lột bỏ non nửa, lồng ngực bị đánh mặc một cái cự đại lỗ thủng, hai người cơ hồ đồng thời từ không trung xuống phía dưới rơi xuống.

“Thiên Lang!” Đằng Phi kinh hô một tiếng, cùng bên kia chém giết đối thủ sau khi, phát hiện Thiên Lang bên này nguy cơ A Tử cùng nhau, nhằm phía Thiên Lang rơi xuống phương hướng.

Phương xa kia đạo hồng sắc thân ảnh, cũng trong nháy mắt này, nghĩa vô phản cố nhằm phía Thiên Lang bên này.

Khác, từ mấy trăm dặm ngoài một tòa núi lớn thượng, một đạo thanh sắc hình rồng thân ảnh, cũng đồng thời nhằm phía Thiên Lang bên này.

Là vừa mới chạy đi dưỡng thương Thanh Long!
Ở nơi này thời khắc máu chốt, nghĩa vô phản cố động thân ra.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 424: Hoàng Cấp Đại Năng!

>

Biển cổ bất thành linh, đem trên mặt đất tên kia Thần Vực Đảo Chuẩn Đế cường giả thấy vậy hoa cả mắt, rồi sau đó trợn mắt hốc mồm, hắc hắc mồm cũng muốn không được, bên kia phía chân trời kia mãnh liệt triều dâng hoàng giả hơi thở đã truyền đến, bên này người lại vẫn còn điên cuồng chém giết, hơn nữa còn tự thật sự đem Thần Vực Đảo bên này sở hữu Đại Đế, tất cả đều cho liêu chết! Đây quả thực.

.

.

, quả thực hắc hắc” mẹ kiếp , quá điên cuồng!
Thần Vực Đảo Chuẩn Đế cường giả trợn to hai mắt, lâm lâm nói: “Điên rồi, các người cũng điên rồi, các người cũng điên rồi! Hoàng cấp lão tổ tới, các người lại.

.

.

, lại còn dám như vậy?”
Lăng Thi Thi hai mắt hồng hồng, ân cần nhìn trên trời cao, cũng không quay đầu lại nói: “Cho nên, cho dù người cho là mình hết thấy cũng nhìn thấu, nhưng trên thực tế, người vậy thì người.”
Thanh âm thanh thúy, uyển nhược vàng bằng, động thính vô cùng, nhưng nghe ở nơi này tên Thần Vực Đảo Chuẩn Đế

trong tai, nhưng giống như một cái búa tạ, hung hăng đập trong lòng của hắn, hắn ngơ ngác nhìn Lăng Thi Thi tinh tế thon thả, thậm chí có chút gầy yếu thân ảnh, khẽ nhếch miệng, cũng rút cuộc nói không ra lời.

Đằng Phi bốn người đem Thiên Lang cho tiếp được, vô số linh đan diên rồi giống như hương Thiên Lang trong miệng lấp đầy, vô số cực phẩm dược liệu diên cuồng rơi tại Thiên Lang bộ ngực.

Đằng Phi nhiếp ở Thiên Lang khổng lồ vô cùng thân thể, nhìn bên đỉnh đầu cũng bị lột bỏ Thiên Lang, hít một hơi thật sâu, nhìn thoáng qua đồng thời chạy tới A Tử, Hoàng cùng Thanh Long, ba vị này trên người cũng là vết thương buồn thiu, sức cùng lực kiệt, nhưng giờ phút này tất cả đều không để ý mình, liều mạng muốn cứu vãn Thiên Lang.

Hí!

Thiên Lang phát ra một tiếng nhẹ nhàng thân ””” ngậm, suy yếu nói: “Không nên.

.

.

, Quân ta, các ngươi bọn này.

.

.

, kẻ ngu, tách ra.

.

.

, chạy, tới.

.
.
, là Hoàng cấp, hấn.

.
.
Hấn "" mẹ kiếp , lão "" tử sinh thời, lại.

.
.
, có thể nhìn thấy Hoàng cấp, khụ khụ.

.
.
, không uổng công cuộc đời này!”
“Cho lão "" tử câm miệng! Ngươi không chết được!” Thanh Long rống giận, rít gào một tiếng, khổng lồ màu xanh thân thể quần lầy Thiên Lang, xuống phía dưới bay đi, đồng thời rống lên một câu: “Tiểu tử, nhìn của ngươi!”
Hoàng cùng A Tử hơi ngẩn ra, các nàng mặc dù cũng cũng biết Chiến Tranh Ma Ngẫu tồn tại, nhưng lại cũng không rõ ràng Chiến Tranh Ma Ngẫu đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu, cho nên lúc này, cũng tràn đầy sầu lo nhìn Đằng Phi.

“Các ngươi, ai cũng đừng nghĩ đi.” Nhàn nhạt một câu nói, cũng không biết rất phía chân trời truyền đến, không có có bất cứ uy hiếp gì mùi vị, nhưng khí phách vô cùng, cường đại hơi thở, đem Hư Không đánh sâu vào được một mảnh rối loạn.

“Yên tâm.” Đằng Phi vẻ mặt bình tĩnh nhìn Hoàng cùng A Tử, nói: “Ta không có việc gì!”
Hoàng ngưng mắt nhìn Đằng Phi, gật đầu, thanh âm ào lãnh

nói: “Bảo trọng!”

A Tử cũng là trực tiếp tiến tới Đẳng Phi trước mặt trước, ở Đẳng Phi trên hai gò má nhẹ nhàng vừa hôn, còn có một ti vết máu lây dính ở Đẳng Phi trên mặt.

A Tử trên mặt lộ ra vẻ ánh sáng ngọc nụ cười: “Dù sao ngươi chết, chúng ta mọi người tất cả cũng không sống được, ta liền ở dưới mặt nhìn ngươi, ngươi như chết, ta sẽ trước tiên tự sát, phụng bồi ngươi, cùng tiến lên đường!”

Đẳng Phi khẽ mỉm cười, vươn tay, khẽ vuốt A Tử nhuộm máu sau khi bằng thêm mấy phần yêu dị kiều diễm nụ cười: “Chớ bi quan như vậy, hôm nay tựu cho các ngươi nhìn vừa ra, tàn sát Hoàng tông!”

A Tử trong lòng tự nhiên không tin, nhưng ngoài miệng lại nói: “Loại người tiểu nam nhân, ngươi là ta dài dòng sinh mệnh, vui vẻ duy nhất trôi qua khác phái, cho nên, ta tin tưởng ngươi!”

Vừa nói, A Tử cuối cùng thật sâu nhìn thoáng qua Đẳng Phi, đuổi theo Hoàng thân ảnh, hướng về Lăng Thi Thi chỗ ở phương hướng bay đi.

Tên kia Thần Vực Đảo Chuẩn Đế lúc này đã sớm vô cùng xóc xệch, nằm trên mặt đất, ngẩng ngốc nhìn trên bầu trời đạo kia cơ hồ thấy thân hình, lẩm bẩm nói: “Các ngươi này đám người điên, dám cùng Hoàng cấp đại năng đối trận.

.

.

, điên rồi, cũng điên rồi!”

“Cút!” Từ trên trời giáng xuống Thanh Long trong miệng phát ra một tiếng rít gào, khổng lồ vô cùng đuôi rắn từ trên trời giáng xuống, ầm ầm nện xuống, đem tên ngán người trung Chuẩn Đế nhất thời đập được huyết nhục bay ngang, đập bét nhè!

Đợi được Lăng Thi Thi quay lại thân muốn ngăn cản thời điểm, đã thập ”” sao cũng chậm, nhìn thoáng qua nơi xa phía chân trời vẻ này cuộn cuộn mà đến tạo thành thực chất kinh

khủng hơi thở, nhẹ nhàng thở dài, trầm nghĩ: tính , dù sao đều phải chết, hoàng giả.

.

.

, cho dù Lăng Thi Thi không có Đại Đế như vậy nhạy cảm thần thức, nhưng cũng rõ ràng người tới đối với bọn họ này cái đoàn thể ý vị như thế nào.

Cho nên, nguyên vốn định giữ Chuẩn Đế một mạng Lăng Thi Thi, lúc này cũng không còn bất kỳ tâm tư.

“Nga ha hã ha hã, tới là một Hoàng cấp sơ giai, thật sự rất không dễ dàng, a, quá nhiều năm không có cảm nhận được quá loại này hơi thở, mặc dù so với từng ta, còn kém vô số cảnh giới, bất quá, này đã không sai nữa, có thể hấp thu rụng một gã Hoàng cấp Võ Giả linh hồn lực, ở trước mắt trước loại khi này mà nói, coi như là đại bổ!”

Từ trước đến giờ nói chuyện phong cách cổ xưa giản lược Chiến Tranh Ma Ngẫu, giờ phút này lại có những hưng phấn, để Đằng Phi có chút giật mình, nhin không được hỏi: “Hấp thu linh hồn lực? Đây là cái gì?”

“Hắc, cái này.

.

.

, vốn đang tính toán sau này nữa nói cho ngươi, bất quá nếu gặp được.

.

.

, như vậy, chờ làm thịt cái này Hoàng cấp Võ Giả, ta nữa cho giải thích.” Chiến Tranh Ma Ngẫu vừa nói, vui vẻ cười nói: “Thức ăn ngon a, đại bổ a, thật tốt quá!”

Chẳng biết tại sao, Đằng Phi trong đầu, trong lúc bất chợt xuất hiện một cái hèn mọn trung niên đại thúc hình tượng, xoa xoa tay, chảy nước miếng bộ dạng.

Người, trừ phi hẳn là Bất Hủ Thần Hoàng.

Đề tên chân chính đại năng, đứng ngạo nghễ cái thế giới này điên phong tuyệt thế cường giả trăm triệu không nghĩ tới chính là, đối phương rõ ràng cảm ứng được cái kia Hoàng cấp kinh khủng hơi thở, lại vẫn coi như không thấy, điên cuồng chém giết đối thủ.

Nhất là kia chỉ Hỏa Hoàng Điều Đại Đế ma thú, lại đuổi theo tên kia Thần Vực Đảo Đại Đế mấy ngàn dặm, liều mạng trọng thương, ngành sanh sanh đem tên kia Đại Đế cho chém Lạc Trần ai.

Thần Vực Đảo tên Hoàng cấp đại năng có thể rõ ràng cảm nhận được tên kia Đại Đế trước khi chết là không cam cùng ủy khuất, rõ ràng của mình tiền bối lão tổ tới, nhưng này dám người điên! Bọn họ thậm chí như cũ dám đầu hạ sát thủ! Chẳng lẽ bọn họ sẽ không sợ bị Hoàng cấp đại năng hành hạ đến Sinh Tử không thể sao?

Rất hiển nhiên, những thứ này tên điên cuồng, căn bản là không sợ!

Thậm chí ngay cả hẳn cái này Hoàng cấp đại năng, cũng không không coi vào đâu!

Cho nên ở tức giận đồng thời, tên đến từ Thần Vực Đảo, mấy vạn năm cũng không có xuất thế trôi qua Hoàng cấp đại năng, đối với bọn này dám điên cuồng đồ sát Thần Vực Đảo cường giả người, thậm chí sinh ra một tia hứng thú, cũng không có vừa thấy mặt, tụt tụt tiếp xuất thủ.

Mấy mươi vạn dặm xa, đối với người bình thường mà nói, cuối cùng cả đời, có thể cũng không cách nào đi đến, đối với Đằng Phi bọn họ những người này mà nói, toàn lực lên đường, qua sông Hư Không, cũng cần ban ngày thời gian, có đúng không tên Hoàng cấp đại năng mà nói, bất quá chính là nửa canh giờ.

Khi hắn nhìn thấy trong hư không trẻ tuổi thân ảnh, hay là nhin không được hơi ngẩn ra, híp mắt hỏi: “Tại hạ Thần Vực Đảo Hoàng cấp lão tổ Diệp Hoàng, xin hỏi đối diện vị này, vừa là vị nào lão tổ?”

Ở Diệp Hoàng nghĩ đến, dám đứng ở chỗ này mặt đối với mình, hơn nữa có thể thừa nhận ở Hoàng cấp khí thể rồi biến mất có hồng mất, nhất định là cùng mình cùng thể hệ phân lão tổ, trong lòng cũng rất cực sáng tỏ tại sao đối phương rõ ràng cảm nhận được Hoàng cấp khí thể, nhưng như cũ dám đau hạ sát thủ.

Nhưng nhưng trong lòng là cực kỳ tức giận, Thần Vực Đảo cho tới nay, tự cho mình là Thánh Thần người thừa kế, có được hiệu lệnh năm lãnh thổ quyền ”” lực, mặc dù trừ Nam Vực ở ngoài, cũng đã sớm không nhận có thể Thần Vực Đảo địa vị, nhưng dám như thế giờ được cầm gậy, chém giết Thần Vực Đảo cường giả thể lực cũng không có bao nhiêu.

Diệp Hoàng từ cho là mình nửa Đoạn không có sai, chẳng qua là trong lòng bao nhiêu vẫn có chút kỳ quái, tại sao này người khí tức trên thân mình nửa điểm cũng cảm ứng không được? Tại sao hắn rõ ràng đứng ở chỗ này, nhưng mình nhưng hoàn toàn nhìn không thấu hắn?

Chẳng lẽ?

Diệp Hoàng viên này không biết bao nhiêu năm không có sợ hãi trôi qua trái tim, lúc này trong lúc bất chợt mỉm cười nói chắc, ngay cả chính hắn cũng cảm thấy có chút khó tin.

Ta sẽ?

Ta là Hoàng cấp Thiên có thể!

Là đứng ở trên thế giới này nhất diện phong cường giả!

Ta làm sao có thể sẽ “Sợ hãi” loại này tâm tình sinh ra?

Tại sao?

Diệp Hoàng trăm mối vẫn không có cách giải.

Những ý nghĩ này, nói rất dài dòng, nhưng thực chỉ ở điện quang Thạch hỏa trong nháy mắt, Diệp Hoàng trong lòng bách chuyển ngàn gãy, đối diện Đẳng Phi nhưng nhin không được nhẹ cười lên.

“Ta năm nay niên kỉ kỷ.

.

.

Khụ khụ, vẫn chưa tới hai mươi tuổi, nhà ai lão tổ.

.

.

, mặc dù ta cũng rất nghĩ, nhưng không có biện pháp, ta ngay cả nhi tử cũng không có, càng không thể có thể có cháu, cũng không thể nào có chất trai tử, cho nên, mặc dù ta rất muốn làm ai lão tổ tông, chỉ tiếc, bây giờ còn chưa được.”

Đằng Phi trên mặt, hiện lên nụ cười, thái độ rất là thành khẩn.

“Ngươi.

.

.” Diệp Hoàng hơi khẽ cau mày, nhưng ngay sau đó không nhanh nói: “Ta và ngươi đồng chúc cùng thế hệ nhân vật, chớ cho rằng các hạ bộ dáng trẻ tuổi, ta liền nhìn chưa ra, đến rồi Đại Đế này cấp độ, dung mạo có thể phản lão hoàn đồng, chớ đừng nói chi là đến rồi Hoàng cấp, cho dù muốn thay đổi dung mạo, cũng không là không thể nào, đi theo ta bộ này, có ý tứ sao?”

“Ai, này năm tháng, nói điểm lời thật cũng khó như vậy!”

Đằng Phi nhin không được thở dài, sau đó nói: “Lão gia này, ngươi mở mắt ra nhìn cẩn thận, tiểu gia ta da mịn thịt mềm(trời gà không chặt), đâu có cho này lão bang tử rất giống? Ngươi này sớm nên trở thành hoá thạch lão già kia, thật là không biết xấu hổ, luôn mồm ta và ngươi cùng thế hệ, đầu óc ngươi trong giả là cứt chó sao? Tiểu gia ta đáng giá lừa gạt ngươi một cái lão mà không chết là vì tặc người?”

“Wow nha nha!” Diệp Hoàng giận tím mặt, dùng ngón tay

Đằng Phi: “Ngươi.

Người cánh dấm như thế nhục ta?”

“Phúc họa không của người từ chiêu, lão gia này, người cũng sống lớn như vậy mấy tuổi, một thanh tuổi cũng sống đến cầu thân lên rồi? Hảo hảo ở người trong huyết động mang theo bề quan tu luyện không tốt? Không nên ra cửa chỗ mồm vào biểu hiện sự tồn tại của người, ta chỉ hỏi người một câu, hôm nay người như chết ở chỗ này, người hồi hận sao?” Đằng Phi trong lúc bất chợt quát to một tiếng, thanh âm ù ù, như Cửu Thiên ở ngoài truyền đến, nhiếp nhân tâm phách!

“Ha ha ha ha, không biết! Thậm chí dùng loại này cấp thấp thủ đoạn mê hoặc lòng ta Thần, lão tổ ta bắt kẻ người là vị nào đại năng, ở chỗ này giả thần giả quỷ, lão tổ cả đời này sát phạt chinh chiến mấy ngàn lần, không sợ hãi bất kỳ khiêu chiến! Hôm nay lão tổ rất rõ ràng nói cho người biết một câu, người muốn có bản lãnh giết lão tổ, lão tổ tuyệt không nửa điểm câu oán hận!”

Diệp Hoàng đã là có chút ra cách nổi giận, thật sự nổi giận, người này quả thực không thể nói lý, một chút điểm đại năng phong phạm cũng không có, sinh miệng lưỡi lợi hại, vừa người gây sự, quả thực là khinh người quá đáng!

“Ha ha ha ha, vậy thì tốt quá!” Những lời này.

, thanh âm đã trở nên thâm lương phong cách cổ xưa, cũng là Chiến Tranh Ma Ngẫu, đã kiềm chế không được trong lòng hưng phấn tình, khẩn cấp cùng Đằng Phi muốn tới thân thể quyền không chế, mở miệng nói chuyện.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 425: Cẩn Nuốt!

>

Chiến Tranh Ma Ngẫu rót một mở.

Cũng không lo , Diệp Hoàng sắc mặt nhất thời thay đổi, trở nên cực vi khó coi, một đôi mắt bắn mào ra hai đạo tinh mang, kinh nghi bất định nhìn Đằng Phi: “Người đến tột cùng là ai?”

Hoàng cấp đại năng, thần thức cảm giác lực cường đại đến khó có thể tưởng tượng cảnh giới, như thế nào không cảm giác được trước mắt này trên thân người biến hóa, nhưng ngay sau đó, hần hai tròng mắt ngưng tụ, hoảng sợ nói: “Người.

.

.

Người là.

.

.

Người là chiến.

.

.

Chiến Tranh Ma Ngẫu?”

Một câu nói, ngắn ngủn sáu cái chữ, lại nói e rằng so sánh với khó khăn, một lòng, cũng trong nháy mắt này, chiến động.

Làm đương thời đứng đầu cường giả, hẳn xa so sánh với những người khác càng thêm rõ ràng Chiến Tranh Ma Ngẫu uy lực, đây chính là Ma Thần năm đó trong tay tuyệt đỉnh lợi khí!

Làm Thần Vực Đảo người, Thánh Thần hậu duệ, Diệp Hoàng ở Thần Vực Đảo sách cổ trong từng xem về Chiến Tranh Ma Ngẫu ghi lại, nghe nói Chiến Tranh Ma Ngẫu đến cuối cùng, tựa hồ đã thoát khỏi Ma Thần năm đó trong tay, Thánh Thần cùng Ma Thần thật giống như đều ở Chiến Tranh Ma Ngẫu trên tay ăn xong giảm nhiều!

Này đoạn ghi lại, nói không tỉ mỉ, dùng là cũng là suy đoán giọng, nhưng cõi đời này, vị không có lửa làm sao có khói, một điểm căn cứ cũng không có, năm đó ghi lại người, cũng sẽ không nói hư nói vượn!

Phải biết rằng, năm đó ghi lại chuyện này cái kia người, cũng là một vị hoàng cấp đại năng!

Đến rồi Hoàng cấp loại cảnh giới này, đã là vô cùng cường thế, còn nữa cần thiết đi nói hư nói vượn sao?

“Ha hả ha hả, lại bị ngươi đã nhìn ra.” Đằng Phi trên mặt, hiện ra vẻ tươi cười quái dị, nhưng ngay sau đó nói: “Ngươi vừa mới nhưng là nói, ta muốn có bản lãnh giết ngươi, ngươi nửa điểm câu oán hận cũng sẽ không có, đúng không?”

“Này” .” lên.

.

.” A!” Diệp Hoàng mắt lộ ra vẻ kinh hãi trong lúc bất chợt phát ra một tiếng rít gào, dưới loại tình huống này áp lực vô hình dưới, rốt cục nhìn không được xuất thủ!

Hư Không sụp xuống, không gian nứt vỡ!

Hoàng cấp đại năng xuất thủ, đánh vỡ một mảnh thiên địa, cơ hồ có thể diệt thế!

Đằng Phi thân hình, trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ, ngay sau đó, ở nơi này tám hồng mất không gian trong xuất hiện một đạo khổng lồ vô cùng Hư ảnh, đỉnh thiên lập địa, giống như một pho tượng cự Thần, giơ tay lên, không có có bất kỳ sức tưởng tượng động tác, lật chuyển hướng về Diệp Hoàng đứng mào đè xuống!

Diệp Hoàng trên người bộc phát ra hoàng giả uy áp, bị đạo này

khổng lồ vô cùng Hư ảnh một chương này, hoàn toàn cho theo như trở về bên trong cơ thể, tiếp theo, đã nghe gặp một trận không gian sụp đổ thanh âm!

Nguyên vốn đã hồng mất Hư Không lần nữa xuất hiện sụp xuống, chu vi mấy vạn dặm cả vùng đất cũng đi theo kịch liệt run rẩy, núi lớn rồi rít sụp đổ, cả vùng đất hé ra cự khe hở, vài toà khổng lồ núi lửa, ầm ầm phun trào, dưới đất nóng bỏng vô cùng nham tương phun hướng bầu trời mấy ngàn thước cao, giống như tận thế giống như!

Phía dưới Thanh Long, Hoàng cùng A Tử cùng với Lăng Thi Thi, bao gồm trọng thương Thiên Lang, tất cả đều ngây ngốc nhìn trên trời cao kia tâm hồn loạn Hư Không cảm thụ được dưới chân cả vùng đất chấn động mọi người cơ hồ cũng mất đi suy tư năng lực.

Diệp Hoàng cảm giác vô cùng bị đè nén, trong lồng ngực giống như là có một đoàn cực nóng hỏa đốt cháy, nhưng không cách nào phát tiết mả đi ra ngoài, đối phương hoàn toàn nếu không có bất kỳ đạo lý đứng mả áp!

Này tựa như một cái người trưởng thành, vươn ra một cái tay, đặt ở một đũa con nít trên thân thể chỉ sợ này trẻ nít nữa thể nào cường tráng, cũng tuyệt đối không có khả năng là người trưởng thành đối thủ.

Răng rắc!

Răng rắc!

Một trận vỡ vụn thanh âm vang lên cũng là Diệp Hoàng vị này hoàng cấp đại năng thân thể, bắt đầu xuất hiện vết rách!

Thiên Đế thân thể, mả cũng đã là mạnh mẽ vô cùng, đến rồi Hoàng cấp, thịt mả thân cơ hồ đạt tới kim cương bất hoại cảnh giới, cũng đang đạo này đỉnh thiên lập địa Hư ảnh một dưới lòng bàn tay, bắt đầu tan vỡ!

“A a a a!” Diệp Hoàng phát ra không cam lòng rít gào, thanh âm kia, mang theo một cỗ khôn cùng tức giận cùng khuất nhục, truyền ra mấy mươi vạn dặm, sở hữu nghe thấy thanh âm này người hoặc là dã thú, toàn bộ cũng nhin không được run rẩy thân thể quỳ sát đi xuống, không người nào có thể làm một gã hoàng cấp đại năng tức giận!

Chỉ có này tâm chiến trường đang phía dưới, Thanh Long mấy người bình yên vô sự, tất cả đều mở to hai mắt nhìn, mầu

quang đại ra nhìn.

Kia chỉ không lồ vô cùng bàn tay Hư ảnh, đứng mảo đề ép Diệp Hoàng vị này hoàng cấp đại năng, sau đó từ từ, từ từ khép lại năm ngón tay, siết thành quả đấm, đem Diệp Hoàng nắm ở lòng bàn tay!

Phanh!

Kia chỉ Hư ảnh quả đấm bên trong, phát ra một tiếng không lồ muộn hưởng, kia nơi không gian trong nháy mắt tạo thành một đạo không lồ vô cùng hắc động!

Không lồ vô cùng quả đấm Hư ảnh, nhất thời bị này cổ mạnh mẽ vô cùng lực lượng tác được chia năm xẻ bảy, ở trên trời cao, tạo thành một đạo vừa một đạo kinh khủng khí lẫm.

Diệp Hoàng thân ảnh, vô cùng chặt vật từ hắc động kia trung nhảy ra, cơ hồ không có có bất kỳ dư thừa động tác, hướng phía một cái phương hướng, hóa thành một đạo lưu quang, cực nhanh rời đi!

Ba !

Ngay khi Diệp Hoàng đang phía trước, lại là một đạo không lồ vô cùng Hư ảnh bàn tay, hung hăng một tị chương, quát con sâu nhỏ tử giống như, đem Diệp Hoàng một tị chương tự cho rút trở lại.

Phía dưới Thanh Long mấy người, đều là kim lòng không đậu cả người một run run, phảng phất cái kia bị rút trúng người là mình, rồi lại cũng cảm giác được, nếu là mình, sợ rằng một tát này, tự quát thành cạn.

.

.

Không, là ngay cả căn cũng còn dư lại không dưới, trực tiếp tự mai một!

“Còn muốn chạy? Vừa mới ngươi là nói như thế nào?” Kia thê lương cổ không phải là thanh âm, mang theo một cổ tử hải hước mùi vị, phảng phất con mèo hí Lão Thử giống như.

“Người là tuyệt đỉnh đại năng, ta với người cảnh giới tồn tại không hề chênh lệch, nhưng như thế nhục ta, ta không phục!”
Diệp Hoàng tiếng gầm gừ âm, vang dội trong thiên địa.

“Không phục cũng vô dụng.” Chiến Tranh Ma Ngẫu thanh âm trở nên lãnh khốc vô tình: “Người nhất định phải chết!”
Ông!

Một cổ dung hợp đại đạo hơi thở, theo Đằng Phi thân thể, trong giây lát bộc phát ra, giống như là một tờ phô thiên cái địa đại tri chu lưới, đem Diệp Hoàng thân thể vững vàng dính vào lưới.

Diệp Hoàng trên thân thể không ngừng bộc phát ra kinh khủng vô cùng lực lượng, cố gắng tránh ra này trương lưới, nhưng giống như là dính vào mạng nhện phía con sâu nhỏ tử, càng là giãy dụa, bị trói càng chết!

“Chết!” Đằng Phi trong miệng, phát ra chiến tranh Đường ngẫu vô cùng cường thế gầm lên giận dữ.

Diệp Hoàng thân thể, áy náy phát mở!

Hoàn toàn hóa thành bụi bậm, mai một trong hư không, đem trọn phiến hư không tác được một mảnh hư vô, từ xa nhìn lại, nơi này trên trời cao, xuất hiện một cái chu vi mấy ngàn dặm khổng lồ hắc động, trong hắc động, một mảnh hư vô, ngay cả quang còn không thể nào vào được!

Một cổ tinh thuần vô cùng linh hồn năng lượng, ở nơi này tắm trong hắc động tả xung hữu đột, mưu toan thoát đi ra ngoài.

Này, chính là Diệp Hoàng nguyên thần!

Tu luyện tới hoàng giả cảnh giới, có được không thể tin được huyền diệu năng lực, chỉ cần có thể tìm được thích hợp thịt mao thân, hoàng cấp đại năng cơ hồ là Bất Tử Chi Thân!

Bất quá cường đại trở lại người, tất cả cũng có ngã xuống thời điểm, có thể dung nạp hoàng cấp đại năng thịt mao thân, ít nhất cũng là Hoàng cấp, dựa vào nguyên thần giết chết người hoàng cấp đại năng, khả năng này cơ hồ cùng cấp bằng không.

Nhưng coi như là nguyên thần, cũng có thể ở thiên địa tồn tại rất nhiều năm, điều kiện nếu là thích hợp, thậm chí có thể tu luyện thành Bất Tử âm linh, trở thành kinh khủng sát thủ!

Chỉ tiếc, Chiến Tranh Ma Ngẫu chờ đúng là Diệp Hoàng nguyên thân, kia tinh thuần vô cùng linh hồn lực, đã sớm để Chiến Tranh Ma Ngẫu nước miếng giàn giụa.

Theo một trận lỗ tai nguyên pháp nghe được, nhưng linh hồn có thể khiến cho cộng minh thể lương bị thảm, Diệp Hoàng nguyên thân, bị Chiến Tranh Ma Ngẫu hoàn toàn khống chế được, không hề Hư ảnh há miệng, đã Diệp Hoàng nguyên thân cho nuốt đi vào!

Một màn này, trừ Đằng Phi ở ngoài, nhưng không người nào có thể biết.

Cường đại Thiên Đạo pháp tắc lực, chậm rãi tu bổ tan vỡ Hư Không, Đằng Phi thân hình, từ trên không trung chậm rãi hạ cánh, đến rồi Thanh Long nhóm người trước mặt trước, nỗ lực cười một tiếng, nhưng ngay sau đó đã hôn mê.

.

.

Lăng Thi Thi cơ hồ là chết lặng đem Đằng Phi ôm lấy, sau đó Thanh Long nhóm người càng thêm chết lặng mang theo Thiên Lang, cùng Hoàng cùng A Tử cùng nhau rời đi, dưới chân một mảnh đất khô cằn, đất chết vạn dặm!
Cảnh còn người mất, trong nháy mắt biến thiên, không biết muốn bao nhiêu năm mới có thể khôi phục như cũ.

Ba tháng sau khi, Nam Vực chi nam, ven biển một mảnh núi lớn trong, cao nhất một cái ngọn núi thượng, đứng hai người trẻ tuổi.

Nam anh tuấn tiêu sái, ngọc thụ lâm phong, mặc một thân màu lam nhạt áo, tay áo theo gió phất phới, đầu đội bó buộc phát kim quan, một đầu đen bóng tóc dài bị vãn, hai đạo Trường Mi, một đôi tròng mắt đen nhánh sáng ngời, giống như tinh thần ánh sáng ngọc.

Nữ cực kỳ xinh đẹp, một thân mỏng hoàng sắc ống quần, tóc

dài xoa vai, sáng mềm thuận trơn, hai tròng mắt ánh sáng ngọc, rạng rỡ sinh huy, hai đạo Nga Mi đậm quét, da thịt như tuyết, rúc vào nam nhân bên cạnh, bình tĩnh thần thái trung, có thể thấy được kia phân ần sâu mảo ngọt ngào.

“Chỗ này thật đẹp, hơn nữa mỗi ngày mặt trời mọc, quả thực là nhân gian thắng cảnh, làm cho người ta thế nào cũng nhìn không chán.

” cô gái thanh âm uyển nhược vàng bằng, thanh thúy động thính, hai đầu lông mày mang theo nụ cười thản nhiên.

“Ở chỗ này tu luyện cũng rất tốt, không thể không nói, Thần Vực Đảo thật sự rất sẽ chọn địa phương , nơi này ngăn cách, là tuyệt hảo chỗ tu luyện, ở trong hoàn cảnh này tu luyện, nghĩ chậm cũng không dễ dàng.” Nam tử mở miệng nói, thanh âm ôn hòa, thập phần chiều rộng dày.

Lúc này, phía dưới rất xa, phiêu tới một người màu tím thân ảnh, một cái dung mạo không thua gì váy màu vàng cô gái giai nhân chỉ có tới, rất xa, động thính thanh âm liền truyền tới:

“Đằng Phi, Thi Thi muội tử, không có quấy rầy đến các người nói chuyện yêu đương sao?”

Mặc vàng đàn nhúc nhích người cô gái, chính là Lăng Thi Thi, nghe vậy không khỏi thối một tiếng, nói: “Người nếu là nghĩ đến phân một cái bả vai, nói thẳng chính là, cần gì giấu cợt ta đi?”

“Khanh khách, ta cũng không dám, hử cái kia chỉ bả vai, là Tử Lăng tiểu thư, giống như tỷ tỷ loại này, có thể phân đến một sợi tóc, cũng đã cảm thấy mỹ mãn rồi sao!” Tử y cô gái cười duyên, cặp kia phảng phất có thể phác thảo mảo hồn nhiếp phách trong con người, nhưng hiện lên vẻ không dễ dàng phát giác u oán.

“Ai nha, ta nghe cũng đau lòng, mau mau mau, Tử Lăng tỷ không có ở đây, phân người một cái cánh tay!” Lăng Thi Thi cười hì hì xé quá A Tử, nắm nằng một cái cánh tay, hướng Đằng Phi trong khuỷu tay nhét.

Đằng Phi còn lại là đứng ở đó tinh cười, cùng nhau đã trải qua

nhieu như vậy chuyện tình, nữa kể một ít thể tục quy tắc, tựa hồ đã không có bất cứ ý nghĩa gì, đến rồi loại cảnh giới này, bất cứ chuyện gì nhưng thật ra cũng đã là có thể tùy tâm.

Thể tục nói nhân sinh khổ ngắn, đầu khí Võ Giả đạt tới Đẳng Phi bọn họ loại cảnh giới này sau, cũng là muốn cảm thán đường dài từ từ.

Ở nơi này con càng đi lên đi càng chật vật trên đường, có thể thủy chung phụng bồi người thật sự không nhiều lắm, cho nên Đẳng Phi hôm nay cũng không kiêng kỵ cái đề tài này, này mấy người phụ nhân đi theo mình vào sanh ra tử, đồ chính là cái gì? Chẳng lẽ mình ngay cả một người hồng nhan tri kỉ thân phận, cũng phải tiếc rẻ?

“Thiên Lang cùng Thanh Long thế nào?” Đẳng Phi quay đầu đi, nhìn xinh đẹp mang trên mặt vẻ thẹn thùng, trong mắt sáng cất giấu một phần vui sướng A Tử, ôn nhu hỏi nói.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 426: Linh Hồn Lực!

>

“Thanh Long trên căn bản khôi phục như cũ, Thiên Lang.

.

.

Còn cần thời gian, hơn nữa, nó cho dù khôi phục như cũ, sợ rằng ở một đoạn thời gian rất dài, cũng không thể xuất thủ.”

Nhắc tới Thiên Lang, A Tử có chút khổ sở nói: “Nó tổn thương thật sự quá nặng, nói thật, tại cái loại này dưới tình huống, hẳn có thể sống sót, cũng đã là một kỳ tích.”

Đằng Phi gật đầu, nói: “Có thể sống sót, tự là một loại thắng lợi, chớ nói chi là nó liều mạng đã chết một cái cảnh giới so sánh với nó mạnh đối thủ, ta tin tưởng, Thiên Lang ở khôi phục sau, tiến bộ nhất định sẽ trở nên nhanh hơn!”

A Tử cùng Lăng Thi Thi cũng gật đầu, đừng nói Thiên Lang, cho dù ở đây cuộc chiến đấu trung trên tay nhẹ nhất A Tử, chiến hậu trong khoảng thời gian này cũng là cảm ngộ rất nhiều, tiến bộ cực nhanh.

Lăng Thi Thi có chút hâm mộ nhìn A Tử, ở trong lòng âm thầm thề: nhất định phải hãy mau đem thực lực tăng lên đi tới, kiên quyết không thể tha Đằng Phi chân sau.

Hơn nữa ngày đó Đằng Phi chém giết Thần Vực Đảo Hoàng cấp đại năng sau, Lăng Thi Thi lại càng ở làm người yêu cao hứng đồng thời, cảm thấy nhẹ nhõm sợ hãi.

Mặc dù Đằng Phi là tán thành nàng, mặc dù đến rồi nàng loại cảnh giới này, tuổi thọ đã rất dài, có thể tưởng tượng muốn đuổi kịp Đằng Phi cước bộ, vẫn đi xuống đi, nhưng trở nên

như thế khó khăn.

Lăng Thi Thi tuyệt không nghĩ đã biết cuộc đời chỉ có thể phụng bồi người yêu đi một nửa thậm chí một nửa cũng chưa tới đường, tâm nguyện của nàng, là vô luận Đằng Phi đứng ở một cái như thế nào độ cao thượng, bên cạnh theo hẩn ngắm phong cảnh người trong, đều có nàng một cái!

“A Tử tỷ tỷ, các người hàn huyên, ta trở về tu luyện.” Lăng Thi Thi nhìn thoáng qua Đằng Phi, sau đó cùng A Tử đánh cái bắt chuyện, liền thật nhanh rời đi.

“Khanh khách, cô gái nhỏ này bị kích thích.” Nhìn Lăng Thi Thi bóng lưng, A Tử buông ra kéo Đằng Phi cánh tay, nhảy đến một khối đứng vững vàng ở đỉnh núi trên đá lớn, ngồi ở chỗ đó, cười nói: “Nàng sợ hãi theo không kịp bước tiến của người đi.”

“Vậy còn người?” Đằng Phi cười hỏi một câu.

“Ta? Hừ, người bây giờ đúng là rất cường đại, bất quá, muốn là không có Chiến Tranh Ma Ngẫu trợ giúp, người tối đa cũng tự thắng ta một bậc, ta sẽ không tụt lại phía sau!” A Tử ngưỡng xinh đẹp tuyệt trần nụ cười, hết sức tự tin.

“Đây chính là người nói, muốn theo sát nha.” Đằng Phi cười híp mắt nhìn A Tử, trong lòng một mảnh ấm áp.

Lúc ban đầu chỉ nghĩ muốn thành lập chức tại thế lực của mình ý nghĩ, đến trước mắt căn bản thành viên tổ chức đã hoàn thành, hơn nữa ở luân phiên Sinh Tử khảo nghiệm trung, hẩn lấy được thu hoạch, muốn thật xa lớn hơn ban đầu kỳ vọng.

Từ lúc ban đầu những thứ này siêu cấp ma thú đi theo hẩn là vì đạt được tăng lên, cho tới bây giờ mọi người đã thành chân chính Sinh Tử đồng bọn, Đằng Phi ở trưởng thành , tất cả mọi người ở trưởng thành , này, mới là Đằng Phi nhất vui mừng một chuyện.

“Tốt lắm , tiểu nam nhân, ta cũng muốn tu luyện, người tiến bộ tốc độ quá yêu nghiệt, nói thật, ta còn thật sợ bị người cho

nhanh chóng vượt qua, sau đó vút rất xa.” Kể từ khi này Sinh Tử đại chiến sau khi kết thúc, A Tử ở một mình đối mặt Đẳng Phi thời điểm, thường xuyên có gọi hắc tiểu nam nhân, lặng lẽ thay đổi, cũng là tâm tình một loại biến hóa.

Dùng Thanh Long lời nói, chính là “Này tiểu tử xà, động xuân tâm, càng ngày càng giống như một con người”.

A Tử vừa nói, từ trên đá lớn nhảy xuống đi, nhanh như chớp dường như không thấy.

Đẳng Phi cười cười, nhưng ngay sau đó ngồi xuống, cùng trong đầu Chiến Tranh Ma Ngẫu câu thông nói: “Ta nói, bây giờ ngươi nên nói cho ta biết, hấp thu linh hồn lực, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra đi?”

Trận chiến này, Chiến Tranh Ma Ngẫu mặc dù dễ dàng chém giết Diệp Hoàng tên này đến từ Thần Vực Đảo Hoàng cấp đại năng, nhưng Đẳng Phi nhưng như cũ nằm suốt nửa tháng.

Sau khi tỉnh lại lại bắt đầu cảm ngộ trận chiến này trong thu hoạch, mặc dù lúc ấy điều khiển thân thể của hắc, là Chiến Tranh Ma Ngẫu, nhưng Đẳng Phi làm trực tiếp nhất những người đứng xem, vô cùng rõ ràng cảm thụ được ngay lúc đó sở hữu chi tiết, cho nên ở sau khi tỉnh lại, liền bắt đầu bế quan, cảm ngộ trận chiến này thu hoạch.

Hoàng cấp đại năng, nếu như không có Chiến Tranh Ma Ngẫu cái này biến số, đủ để cho Đẳng Phi tan xương nát thịt, chỉ sợ hắc có Bát Bộ Thiên Long Quyết, có tốc độ độc bộ thiên hạ Già Lâu La Tâm Kinh, có ẩn chứa Đại Đạo chi để ý Vô Danh Quyền Pháp, có Chuẩn Đế Binh Luyện Ngục.

.

.

Nhưng ở Hoàng cấp đại năng trước mặt trước, này hết thảy, tuy nhiên cũng trở nên như vậy tái nhợt vô lực, thậm chí ngay cả Hoàng cấp uy áp hắc đều không thể thừa nhận! Đây mới thực là cảnh giới chênh lệch, mặc cho ngươi có muôn

vàn kỹ xảo, cũng không làm nên chuyện gì!
Cảm giác này, nhưng thật ra cùng Diệp Hoàng ở mặt đối với
Chiến Tranh Ma Ngẫu lúc cảm giác là giống nhau.

Chiến Tranh Ma Ngẫu có vượt qua Đăng Phi hai người lớn
cảnh giới thực lực, hôm nay Đăng Phi đã đạt tới Chuẩn Đế
cảnh giới, Chiến Tranh Ma Ngẫu, tự nhiên cũng đã siêu việt
Hoàng cấp đại năng, trở thành nửa bước Bất Hủ Thần Hoàng.

Là trọng yếu hơn dạ, Chiến Tranh Ma Ngẫu thực lực tăng lên,
là theo Đăng Phi tăng lên, tự động tăng lên, không có bất
kỳ bình cảnh, hoàn toàn không cần đột phá cái gì công cùm
xiềng xiếc, cuối cùng điểm cuối, thậm chí là hoàn toàn không
thuộc về cái thế giới này Chí Tôn!

Hơn hai tháng cảm ngộ, để Đăng Phi thu hoạch thật lớn, ở
khác đột, hẳn thậm thậm chí đã siêu việt Đại Đế, tiến vào
Hoàng cấp Linh Vực!

Dù sao hẳn có chính là cõi đời này tất cả mọi người theo
không kịp điều kiện, trừ hẳn ra, còn có người nào, có thể bằng
không đến Đại Đế cảnh giới, như thế trực quan cảm thụ một
gã hoàng giả uy lực?

Thậm chí chém giết cái này hoàng giả chính là thi hành người,
đều là Đăng Phi bản thân!

Bởi vì muốn cảm ngộ lúc trước thu hoạch, Đăng Phi vẫn
không hỏi quá Chiến Tranh Ma Ngẫu lúc trước vấn đề kia, kéo
dài tới hôm nay, mới rốt cục hỏi ra khẩu.

“Hấp thu linh hồn lực, cũng không thuộc về cái thế giới này,
mà là Vĩnh Hằng Chi Địa mới có công pháp, cũng không phải
là cái gì người cũng có thể làm như vậy, chỉ có cảnh giới đạt
tới Chí Tôn, mới có thể sử dụng.” Chiến Tranh Ma Ngẫu dùng
đơn giản nhất trực tiếp lời nói, cho Đăng Phi giải thích.

“Cảnh giới đạt tới Chí Tôn? Người chỉ cao hai ta cấp, người
bây giờ nên chỉ có nửa bước Bất Hủ Thần Hoàng thực lực
sao?” Đăng Phi có chút nghi ngờ.

“Ta thật sự chỉ có Bất Hủ Thần Hoàng thực lực, đó là bởi vì đã
bị thực lực người hạn chế!” Chiến Tranh Ma Ngẫu tựa hồ có

chút bất mãn lắm bầm một câu, sau đó nhàn nhạt nói: “Cảnh giới của ta, là Chí Tôn, Chí Tôn! Ngươi hiểu chưa? Muốn hấp thu hần một cái Hoàng cấp Đấu Khí Vũ Giả linh hồn lực, quả thực là dễ dàng! Nhớ năm đó, đại nhân Duệ Trí.

”

“Câm miệng!” Đằng Phi nghe răng nhếch miệng rống lên một câu, mới cắt đứt Chiến Tranh Ma Ngẫu nhớ lại, sau đó hỏi: “Làm như vậy, có chỗ tốt gì? Ta thế nào cảm giác này cùng ăn thịt người không có gì khác nhau đi?”

“Nói hưu nói vượn! Cái gì cùng ăn thịt người không có khác nhau? Khác nhau lớn đi!” Chiến Tranh Ma Ngẫu tựa hồ rất tức giận, nghiêm túc sửa đúng Đằng Phi sai lầm: “Không nói đến vì các loại ân oán cùng ích lợi giết tới giết lui cùng ăn thịt người có cái gì chia ra, ta chỉ nói cho ngươi một điểm, hấp thu linh hồn lực, đây chẳng qua là một loại trong thiên địa thần kỳ nhất năng lượng! Linh hồn lực trung không có có bất cứ trí nhớ gì, cũng không có bất kỳ tâm tình.

”

“đợi một chút, ngươi nói linh hồn là không có trí nhớ không có tâm tình?” Đằng Phi cau mày: “Không phải nói Nguyên Thần có thể tu luyện thành Bất Tử Âm Linh sao?”

“Đó là Nguyên Thần!” Chiến Tranh Ma Ngẫu thản nhiên nói: “Ta nói, là linh hồn lực, cường đại Đấu Khí Vũ Giả chết trận lời nói, Nguyên Thần nếu có thể chạy trốn, có thể mang theo trí nhớ sống sót, hoặc là nữa cướp đoạt chiếm cứ một cái thân thể, hoặc là tu luyện thành Bất Tử Âm Linh, nhưng trên thực tế, Bất Tử Âm Linh cũng là sẽ chết, hơn nữa thành Bất Tử Âm Linh sau, có tiêu mất rất lớn một phần trí nhớ, biến thành một cái chỉ biết là giết chóc quái vật, thực lực xa không bằng khi còn sống; một loại khác, là tự nhiên già yếu mà chết, loại này Nguyên Thần, hơn phân nửa mềm yếu vô lực, dùng không được bao lâu, làm như hóa thành tinh khiết linh hồn lực, làm như Luân Hồi chuyển thế, kiếp trước đủ loại, đã thành nhất thời, tự động tiêu tán.”

“Luân Hồi.

.

.

Thật sự có Luân Hồi sao?” Đẳng Phi lẩm bẩm tự nói.

“Dĩ nhiên, chủ nhân ngài chính là Duệ Trí đại nhân thứ chín thế gian Luân Hồi a!” Chiến Tranh Ma Ngẫu rất nhận thức sữa đúng Đẳng Phi hướng về phía thế giới sai lầm biết.

“Được rồi, cho dù có Luân Hồi, có thể dựa theo người nói, giống như Diệp Hoàng loại này chết trận Hoàng cấp đại năng, Nguyên Thần nhất định không là linh hồn lực, như vậy, người lại là làm sao làm đến để nó trở thành linh hồn lực? Còn nữa, người vẫn không trả lời ta, hấp thu linh hồn lực, đến tốt cùng có chỗ tốt gì?”

“Vấn đề thứ nhất, làm nhất Duệ Trí đại nhân người hầu, tự nhiên là có biện pháp giải quyết Nguyên Thần hóa thành tinh khiết linh hồn lực năng lực, điểm này, người không cần hoài nghi; vấn đề thứ hai, hấp thu linh hồn lực, có thể lớn mạnh tự thân thần hồn, đến rồi Chí Tôn cảnh giới kia, thân thể cơ hồ đã luyện không thể luyện, nhưng linh hồn tu luyện, cũng là vĩnh viễn không dừng lại tẩn!” Chiến Tranh Ma Ngẫu thê lương phong cách cổ xưa thanh âm, mang theo một tia cuồng nhiệt ý:

“Duệ Trí đại nhân năm đó tự từng nói qua, cường đại thần hồn, có thể xuyên qua hết thấy không gian, tới bất kỳ muốn đi địa phương! Theo ta được biết, cho dù Vĩnh Hằng Chi Địa tam đại Thiên Vương, cũng không có cái loại này bản lãnh!”

“Ai, người kia Duệ Trí đại nhân, cuối cùng còn không phải là bại bởi thời gian?” Đẳng Phi hơi trào phúng nói: “Mà Vĩnh Hằng Chi Địa, hôm nay là tam đại Thiên Vương thiên hạ.”

“Chủ nhân ngài không thể làm như vậy tiền bản thân.” Chiến Tranh Ma Ngẫu phảng phất u lãnh lặng yên giống như nói:

“Duệ Trí đại nhân, nhưng thật ra chính là chủ nhân ngài kiếp trước a!”

“Ta với người kia Duệ Trí đại nhân, một điểm quan hệ cũng không có! Sau này cũng đừng đem chúng ta đến cùng nhau xé!” Đẳng Phi hừ lạnh một tiếng.

“Đây là số mệnh.

.

.”

“Câm miệng!”

“Được rồi, Duệ Trí đại nhân năm đó từng nói qua, hoa này không phải là kia hoa.

.

.” Chiến Tranh Ma Ngẫu lăm bắm một câu, sau đó nói: “Mặc dù chủ nhân ngài thực lực bây giờ trả lại rất yếu, không thể thật sự hấp thu linh hồn lực, nhưng làm ngài nhất chân thành người hầu, nhưng là có thể đem loại này kỹ năng truyền thụ cho ngài, Ân.

.

.

Nhưng thật ra là trả lại cho ngài, bởi vì ...! này vốn là chính là chủ nhân ngài đồ đạc của mình, mà ta, bất quá là một cái bảo đảm người.”

Đối với Chiến Tranh Ma Ngẫu cứng rắn muốn đem mình đến Vĩnh Hằng Chi Chủ trên người xé cử động, Đằng Phi lúc này trừ xem thường cũng không có cái gì những khác càng tốt biện pháp, hơn nữa ở trước mắt trước, Chiến Tranh Ma Ngẫu quả thực tựu là một siêu cấp lớn sát khí, mặc dù có chút di chứng, nhưng chính là bởi vì sự hiện hữu của nó, Đằng Phi mới có cường đại như thế lo lắng, đối mặt Hoàng cấp đại năng, như cũ mặt không đổi sắc.

“Được rồi, mặc dù ta là người chánh trực, tự giác chống cự hết thảy tà ác đồ, nhưng ta nói với người loại này kỹ năng, vẫn còn có chút cảm thấy hứng thú, ta sẽ bằng một loại phê phán tâm thái đi biết xuống.

.

”

.

“

.

.

.” Chiến Tranh Ma Ngẫu thật lâu im lặng, trong lòng ai thán:
“Duệ Trí đại nhân năm đó có thể không phải như thế.

.

.

Chẳng lẽ Luân Hồi cửu thế, mọi người đi theo trở nên vô sỉ?”
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 427: Tao Lão Đầu!

>

Lại nói Thần Vực Đảo bên này, một cuộc chiến đấu, hao tổn năm tên Chuẩn Đế, bốn gã Đại Đế, một gã hoàng cấp đại năng!

Như thế tổn thất thật lớn, cơ hồ làm cho cả Thần Vực Đảo tất cả mọi người cũng sợ ngây người, Thần Vực Đảo trận doanh trung, tiếng kêu than dậy khắp trời đất.

Nếu không phải những người này vốn tên là bài vị toàn bộ phát vỡ, cơ hồ không ai dám tin tưởng đây là thật.

Chuẩn Đế cùng Đại Đế hội chiến chết, mặc dù làm cho người ta cảm thấy không thể tin được, nhưng dưới loại tình huống này loạn thế, cường giả rồi rít xuất thế thời đại, mọi người vẫn cũng có thể tiếp thu.

Có thể hoàng cấp đại năng.

.

.

Làm sao có thể sẽ chết?

Cả ngũ vực Hoàng cấp cường giả, sợ rằng cũng sẽ không vượt qua một trăm!

Hôm nay cứ như vậy lặng yên không một tiếng động không có một cái, làm cho người ta không tin đây là thật.

Hoàng cấp đại năng, thủ đoạn Thông Thiên, cùng Đại Đế có không cách nào vượt qua hồng cầu, có mạnh mẽ hơn nữa Đại Đế, cũng tuyệt không có khả năng giết chết hoàng giả!

Lui một vạn bước nói, cho dù đánh không lại, trong nháy mắt

viễn độn vạn dặm, đối với hoàng cấp đại năng mà nói, cũng đúng là bình thường, có thể đem hoàng cấp đại năng lặng yên không một tiếng động giết chết, vậy đối với Phương được cái gì thực lực?

Bất Hủ Thần Hoàng sao?

Chỉ là như vậy một cái suy đoán, cũng đã để Thần Vực Đảo lòng người lạnh ngắt không dứt, thậm chí bọn họ cũng không nguyện hướng chỗ sâu suy nghĩ.

Nếu là Thần Vực Đảo thật sự đắc tội một gã Bất Hủ Thần Hoàng, vậy thì coi là Thần Vực Đảo có vô cùng thâm hậu nội tình, cũng sẽ cảm thấy sợ hãi.

Tựa như Đại Đế vĩnh viễn không cách nào giết chết Hoàng cấp giống nhau, hoàng cấp đại năng, cùng Bất Hủ Thần Hoàng khoảng cách, đó cũng là trên trời dưới đất! Hoàng cấp đại năng cái thể vô song, nhưng ở Bất Hủ Thần Hoàng trước mặt, nhưng là không có bất kỳ sức hoàn thủ!

“Chuyện này, các người thấy thế nào?” Màu vàng trước mặt cụ sau lưng, Thần Vực Đảo Đại Đảo Chủ thanh âm trầm trọng , giống như là già rồi mười mấy tuổi.

Tuy nói Thần Vực Đảo liên tiếp xuất hiện tổn thất, cùng vị này Đại Đảo Chủ quan hệ cũng không phải là lớn như vậy, có thể vấn đề ở chỗ trên danh nghĩa, hẳn là Thần Vực Đảo cao nhất người thống trị, coi như là hoàng cấp đại năng, nhìn thấy hẳn cũng muốn khách khí tôn xưng một tiếng Đại Đảo Chủ.

Này, là quy củ!

Là Thần Vực Đảo từ thượng cổ thời đại truyền lưu đến nay quy củ.

Đại Đảo Chủ nhìn như cảnh tượng vô hạn, nhưng hôm nay Đại Đảo Chủ, nhưng có loại bị gác ở hỏa thượng sảy cảm giác.

Hắn mặc cho thượng, lại đã chết một gã hoàng cấp đại năng.

.

Chỉ một kiện sự này, tự đủ để cho sau khi hấn chết không cách nào đối với liệt tổ liệt tông thông báo.

Chớ nói chi là Chuẩn Đế cùng Đại Đế liên tiếp ngã xuống, hơn như tuyết thượng gia sương giống như, để vị này Thần Vực Đảo Đại Đảo chủ tâm lực tiêu tụy, thậm chí sinh ra quá bỏ gánh không làm ý nghĩ.

Chẳng qua là Đại Đảo Chủ ba chữ kia, đại biểu cho vinh quang, đồng dạng cũng đại biểu cho trách nhiệm! Trừ phi hấn chết, hoặc là bị Thần Vực Đảo trưởng lão đoàn bãi miễn, nếu không, cái này Đại Đảo Chủ, hấn phải vẫn lập tức đi.

Cho đến khi hấn chết ngày đó mới thôi.

Hiện tại mở ở trước mặt hấn vấn đề, là trưởng lão đoàn những người đó đều là thành tinh chính là nhân vật, ai có ngay tại lúc này tìm tra? Cho nên, bất kể muốn đối mặt như thế nào khó khăn, hấn này Đại Đảo Chủ, đều là bụng làm dạ chịu!

“Chúng ta Thần Vực Đảo tại thượng cổ thời đại, từng chiếm cứ hiệu lệnh thiên hạ bá chủ địa vị, vô mấy năm qua, không biết đắc tội quá nhiều ít nhà giàu có đại tộc, sau lại ngũ vực lần phong bế, Thần Vực Đảo lực ảnh hưởng dần dần càng ngày càng yếu, đến gần đây mấy vạn năm, Thần Vực Đảo lực ảnh hưởng, cũng giới hạn tại Nam Vực trên đất.” Một cái nhìn qua chỉ có hơn 40 tuổi, tướng mạo đường đường trung niên nhân mở miệng, chậm rãi mà nói: “Từng bị chúng ta Thần Vực Đảo trấn áp quá hoặc là đả kích trôi qua nhà giàu có đại tộc, hôm nay có lẽ đã có được không kém gì chúng ta Thần Vực Đảo thực lực, hiện tại ngũ vực quy nhất, tổ tiên từng thù hận, cho tới bây giờ tuy nói đã sớm trở thành nhạt, nhưng thế lực này có biết dùng hay không lấy cớ này, đả kích chúng ta Thần Vực Đảo, ai đều không thể chắc chắn.”

Trung niên nhân nhìn quanh một cái bốn phía, cuối cùng tổng kết nói: “Cho nên, ta tương đối có khuynh hướng Trung Châu hoặc là những địa phương khác những thứ kia nhà giàu có trong đại tộc lão tổ cấp bậc đại năng, làm chuyện này.”

“Ta không ủng hộ cái này thuyết pháp.” Một cái mặc vải thô áo lão giả, trong miệng ngậm một cái lớn tẩu hút thuốc, thấp kém mùi thuốc lá tản mát ra sắc người Yên vị, vì vậy ở chung quanh hắn, có rất lớn trống rỗng khu vực.

Lão giả trên mặt nếp nhăn khe rãnh tung hoành, mỗi một con nếp nhăn, phảng phất đều ở không tiếng động nói với năm tháng tang thương.

“Ta cảm thấy được, Diệp Hoàng chết ở Chiến Tranh Ma Ngẫu trên tay.” Lão giả cúi suy nghĩ da, tựa hồ rất không có tinh thần bộ dạng, nhưng ở tràng rất nhiều người, cũng dùng kính sợ ánh mắt nhìn lão giả này.

Chỉ có số ít một số không nhận ra lão giả người, cau mày, có chút chán ghét nhìn lão giả này, không biết tại sao loại này hạng thượng đẳng hội nghị thượng, sẽ loại này thế tục lão nông người bình thường xuất hiện.

“Cái gì? Ngài nói là Đằng Phi.

.

.

A không, là Chiến Tranh Ma Ngẫu, giết Diệp Hoàng lão tổ? Đây.

.

.

Điều này sao có thể? Nếu là Chiến Tranh Ma Ngẫu thật là ở Đằng Phi trên tay, như vậy hắn căn bản là không cách nào phát huy ra Chiến Tranh Ma Ngẫu lực lượng, vừa làm sao có thể giết Diệp Hoàng lão tổ đi?” Đại Đảo Chủ màu vàng mặt nạ sau lưng, truyền đến vội vàng thanh âm.

“Trừ vật kia, cõi đời này, còn có người nào có thể lặng yên

không một tiếng động giết chết một gã hoàng giả? Chớ nói chi là còn nữa nhiều cái Đại Đế, nhiều cái Chuẩn Đế, phần này thực lực, trừ Chiến Tranh Ma Ngẫu, ta nghĩ không ra còn nữa người khác.” Lão giả xoạch một tiếng, khóa một ngum thuốc phiện túi, như cũ cúi suy nghĩ da vừa nói.

Ở đây rất nhiều người được nghe lời ấy, nhất thời đều là hít vào một hơi, mọi người nhưng ngay sau đó nhin không được nghị luận lên.

“Này Thổ bỏ đi lão đầu là ai? Tại sao có thể tham gia loại này cấp bậc chính là hội nghị? Nhìn bộ dáng Đại Đảo Chủ tựa hồ vẫn rất kính trọng hần?” Một cái thoát nhìn rất trẻ tuổi, nhưng có được thân phận trưởng lão Thần Vực Đảo thanh niên nhìn lướt qua mặc vải thô áo lão giả, trong mắt hiện lên vẻ nhàn nhạt bỏ đi về.

“Ha hả, có lẽ là trên đảo khác lớp người già nhân vật sao? Người cũng biết, chúng ta Thần Vực Đảo rất lớn, nhân khẩu số đếm thậm chí giống như một cái thế tục nước nhỏ, tổng hội có một chút sống lâu dài lớp người già nhân vật tồn tại, người ta bối phận cao, đã bị Đại Đảo Chủ tôn kính, cũng đúng là bình thường.” Thanh niên trưởng lão thân bên cạnh có người chưa ở một bên nói.

“Ai, ai nói không phải là đi, nói gì không tốt, không nên xé đến Chiến Tranh Ma Ngẫu kia đi, ta xem cái này căn bản là nói hư nói vượn!”

“Hắc, dù sao ta cũng không nhận ra hần.

.

.”

Những người này tiếng nghị luận, kia mặc vải thô áo lão giả tựa hồ hoàn toàn nghe không được, ngồi ở chỗ đó, cúi suy nghĩ da, quát nhìn qua hơn giống như là một việc lỗi thời thuốc phiện túi, trầm mặc.

Lão giả cử động, càng thêm thâm rất nhiều không nhận ra người của hần đối với hần bỏ đi, không phản bác kết quả chỉ có

hai người, làm như là nghe không được, làm như chính là tính tình mềm yếu.

Người khả năng không lớn, hôm nay có thể ngồi ở chỗ này, ít nhất cũng là Đại Thành Vương Giả tu vi, có thể ngồi vào trung gian những người này, người không phải là Chuẩn Đế trở lên cảnh giới?

Như vậy, tựu chỉ có thể là điểm thứ hai, này kia mạo xấu xí lão gia này bồi phận rất cao, cho dù Đại Đảo Chủ, cũng muốn cho hắn mấy phần mặt mũi, nhưng thực lực sao.

.

.

Nhìn bộ dáng kia, tựu không giống như là rất mạnh.

Không biết là một loại như thế nào tâm thái khu sử, thanh niên kia trưởng lão trực tiếp đứng dậy, nhìn thoáng qua mặc vải thô áo lão giả, lớn tiếng nói: “Vị tiên bối này lời nói, vẫn bồi không dám gât bừa.

.

.”

“Không dám gât bừa, trước hết ngậm miệng lại!” Ngoài dự đoán mọi người chính là, quát lớn thanh âm, thậm chí từ Đại Đảo Chủ trong miệng truyền ra, màu vàng sau mặt nạ mặt, kia ánh mắt còn có thể nhìn thấy nồng đậm giận dữ.

Thanh niên trưởng lão đang chuẩn bị khẳng khái Trần từ, muốn hung hăng nhóm này thế tục lão nông giống như lão giả, lại bị Đại Đảo Chủ một câu nói, thiếu chút nữa cho ể được ngắt đi, một tờ trắng nõn mặt, trưởng được đỏ bừng, đầu óc nóng lên, lớn tiếng nói: “Đại Đảo Chủ, ta không phục! Dựa vào cái gì không để cho người ta nói nói? Chẳng lẽ hôm nay này trưởng lão hội, là không bán hai giá sao?”

“Phạm tiểu nhị, đầu óc ngươi có bệnh sao? Còn không nhanh lên ngồi xuống!” Một cái thanh âm trầm thấp, từ trong đám người vang lên, trong thanh âm xen lẫn khó có thể che dấu tức

giận, vẫn mang theo nhè nhẹ sợ hãi.

Thanh niên trưởng lão tên gọi Phạm Song Song, trong nhà đứng hàng thứ hai, bên cạnh người quen, cũng thích gọi hần Phạm Nhị, năm nay chỉ có một trăm hơn tám mươi tuổi, nhưng một thân thực lực, cũng đã đạt tới Chuẩn Đế điên phong cảnh giới, chỉ kém nửa bước, có thể trở thành một gã Đại Đế! Loại thiên tài này, cho dù ở Thần Vực Đảo thượng, cũng là ít có, cho nên, Phạm Nhị thành Thần Vực Đảo thượng trẻ tuổi nhất một vị thực Quyền trưởng lão.

Tuổi còn trẻ, thực lực mạnh sức lực, vừa quyền cao chức trọng, dần dà, Phạm Song Song tính cách cũng xảy ra một số thay đổi, trở nên có chút cao ngạo, có chút trong mắt không có người.

Lên tiếng quát lớn Phạm Song Song, không phải là người khác, chính là Phạm Song Song gia gia, Phạm Tu! Đều là Thần Vực Đảo một gã trưởng lão, Đại Đế cảnh giới Phạm Tu ở kiến thức thượng vượt qua xa cháu Phạm Song Song có thể so sánh, người khác không biết kia thế tục lão nông giống như lão giả là ai, nhưng hần là biết được rõ ràng.

Vừa mới Phạm Song Song cùng một đám tương đối trẻ tuổi Thần Vực Đảo trưởng lão ở đây nghị luận thời điểm, Phạm Tu đã nghĩ ngăn cản, nhưng sợ làm cho phản tác dụng, dù sao vị kia lão tổ tông cũng không quá để ý người khác thế nào nghị luận hần, lại không nghĩ rằng cháu của mình không biết kia gốc rễ gân rút, lén nghị luận còn không coi là, lại làm trò Đại Đảo Chủ, làm trò cơ hồ sở hữu Thần Vực Đảo thân phận trưởng lão trở lên cao tầng ngay mặt chất vấn vị kia lão tổ tông, bị quát bảo ngưng lại sau như cũ không biết hối cải, còn dám tiếp tục chất vấn đảo chủ.

.

.

Đây quả thực chính là ông cụ ăn thạch tín ngại mạng trưởng a!

Dưới cơn nóng giận, Phạm Tu thậm chí kêu lên Phạm Song Song nhử danh.

.

.

Phạm tiểu nhị, cái tên này, đã không biết bao nhiêu năm, không có ai ở Phạm Song Song trước mặt kêu lên.

Thế cho nên trong lúc nhất thời, Phạm Song Song thậm chí có chút không có kịp phản ứng là ở gọi mình.

“Ai, ta đây tao lão đầu tử mấy vạn năm không lộ diện, xem ra trên đảo này, đã có rất nhiều người, không nhận ra ta lâu!”
Mặc vải thô áo, tuổi già sức yếu lão đầu lắc đầu thở dài, chậm rãi đứng dậy, nhìn bộ dáng giống như là ở cảm khái năm tháng không buông tha người bình thường lão đầu giống như.

Ai ngờ hần hành động này, lập tức đã bảo ở đây rất nhiều người sắc mặt đại biến!

Đại Đảo Chủ thanh âm run rẩy nói: “Lữ lão tổ.

.

.

Mong rằng ngài hạ thủ lưu tình, khác cùng tiểu bối không chấp nhặt.

.

.”

Bên kia Phạm Tu càng thêm trực tiếp, phác thông một tiếng quỳ trên mặt đất, lão lệ tung hoành, nức nở nói: “Lữ lão tổ, cầu ngài bỏ qua cho ta Tôn nhi, vẫn bồi nguyện dốc hết sở hữu, đổi lại vẫn bồi Tôn nhi một cái tánh mạng!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 428: Nhân Đồ Lữ Trường Dạ!

>

Bên kia vừa mới tham dự nghị luận vị này Lữ lão tổ người tất cả đều ngu ở nơi đó, nhất là Phạm Song Song, lại càng ngây người như phỗng đứng ở đó, hoàn toàn u mê.

Lão giả cũng là cười hắc hắc, cũng không đáp lời, đột nhiên thân thể biến mất tại nguyên chỗ, có thể chỉ một sát na công phu, hần tự vừa đứng ở nơi đó, rất nhiều Đại Đế cảnh giới mọi người là cảm thấy thấy hoa mắt, những thứ kia Vương giả cùng Chuẩn Đế cảnh giới, căn bản là không có nhìn ra lão giả từng động đậy!

Lão giả nhìn vừa mới đàm luận quá của mình mấy người phương hướng, cười hắc hắc, lộ ra một miệng bị hun khói vàng nha: “Nhỏ, chết bầm cửa, lúc này.

.

.

, các người biết ta?”

Hình dạng của hắn, thập phần ôn hòa , cười híp mắt, thoát nhìn thập phần hòa ái, kia nét mặt, phảng phất là nhìn tinh nghịch cháu gia gia.

“A!”

Đang lúc này, trong đám người truyền đến một tiếng trầm trầm kinh hô, trong thanh âm mang theo không lồ sợ hãi.

Rầm rầm rầm phanh!

Liên tiếp tứ thanh ngã xuống đất thanh âm đồng thời vang lên,

cương mới vừa bốn người trào phúng lão giả Thần Vực Đảo trưởng lão, từng cái trên trán cũng có một người đốt trội sọc, nõ điều hình dáng, ồ ồ máu tươi, hòa với màu trắng óc, theo cái kia đốt trội vết sọc chảy xuôi đi ra
Bao gồm Phạm Song Song ở bên trong bốn người, mãi cho đến chết, cũng tựa hồ không có làm ra bất kỳ phản ứng nào, thần sắc trong mắt, như cũ là lúc trước đại ra cùng sợ hãi, dần dần tản đi thần thái.

Bên kia Phạm Song Song gia gia Phạm Tu lúc này đã hôn mê, đứa cháu này là hắc tử tôn trong xuất sắc nhất một cái, vốn là rất có hi vọng trong tương lai mấy năm bên trong, không dựa vào Thiên Đế Thạch, xông lên Đại Đế cảnh giới, ngày sau tiền đồ bất khả hạn lượng!

Thật không nghĩ đến, cư nhiên như thử xui xẻo đắc tội Thần Vực Đảo thượng số một hung nhân, Nhân Đồ – Lữ Trường Dạ!

Một vị hoàng cấp đại năng!

Trừ Nhân Đồ ở ngoài, Lữ Trường Dạ còn có một ngoại hiệu, gọi là Bất Cách Dạ.

Toan tính dạ chính là Lữ lão tổ cừu, từ trước đến giờ là tại chỗ tụ tập, từ Bất Cách Dạ.

Kinh khủng như thế đại năng, từng ở vài ngàn năm trước ngũ vực trung nhắc lên quá gió tanh mưa máu, lúc ấy thậm chí có một chút không nghe từ Thần Vực Đảo hiệu lệnh nhà giàu có đại tộc, trong một đêm bị Lữ Trường Dạ tàn sát hầu như không còn, vì vậy bị quan bằng Nhân Đồ cái này ngoại hiệu.

Sau lại hay là Trung Châu một cái thần bí hoàng cấp đại năng nhìn bất quá mắt, xuất thủ đem Lữ Trường Dạ cho chạy về Thần Vực Đảo, nhưng cũng không có giết hắc.

Từ kia sau, Lữ Trường Dạ tựu không còn có xuất hiện ở trước mắt người đời quá, một mực bế quan, thế cho nên rất nhiều Thần Vực Đảo vẫn bối, cũng không biết Thần Vực Đảo “Nội tình” trong, vẫn tồn tại như vậy một vị đáng sợ đại năng.

Nhân Đồ Lữ Trường Dạ cường đại nhất địa phương ngay khi tại, hắn không chỉ có đồ sát ngoại nhân thời điểm không nhú, giết lên người mình thời điểm, hắn đồng dạng là mặt không đổi sắc!

Phạm Tu sở dĩ lớn như vậy phản ứng, trực tiếp quỳ xuống cầu xin tha thứ, cũng là bởi vì biết vị này Bất Cách Dạ lão tổ tông, năm đó từng đích thân giết qua mấy trăm tên hắn trực hệ hậu thế, cuối cùng nếu không phải đương đại Đại Đảo Chủ kịp thời chạy tới, khuyên can vị này Nhân Đồ lão tổ, chỉ sợ hắn sẽ đem mình gốc rễ cho hoàn toàn giết tuyệt!

Mà tạo thành Lữ Trường Dạ đối với mình dòng chính đại khai sát giới nguyên nhân, truyền thuyết thậm chí nguyên nhân gây ra tại một cái không biết là hắn bao nhiêu đời thứ năm người bảy tuổi ngoan đồng, nhìn thấy hắn thời điểm, chỉ vào hắn nói một câu: “Đây là nơi nào chạy tới hạ nhân, thế nào như vậy bản? Mau đưa hắn đuổi ra đi!”

Tựa một câu nói kia, chọc cho mao vị này Nhân Đồ lão tổ, mao đối với mình hậu thế, đại khai sát giới, loại này suy nghĩ, quả thực làm cho không người nào có thể hiểu.

Dĩ nhiên, chuyện này nguyên nhân thực sự, mọi thuyết xôn xao cái này chẳng qua là trong đó nhất khảo phổ một cái, bởi vì là xuất từ những thứ kia người may mắn còn sống sót trong miệng.

Chính là bởi vì Lữ Trường Dạ hung danh từ trong tới ngoài, cho nên bất kể đi tới chỗ nào, chỉ cần biết rằng người của hắn, tất nhiên có đối với hắn cung kính, không dám có chút đắc tội.

Lòng dạ nhỏ đến có thể bởi vì một câu hài tử lời nói thiếu chút nữa giết sạch mình trực hệ đời sau gia tộc loại tình trạng này, không nói là hậu vô lai giả, ít nhất cũng là chưa từng có ai.

Ở nghiêm túc nhất trưởng lão trên đại hội công nhiên đánh chết người mình, Bất Cách Dạ lão tổ lúc cách mấy vạn năm sau, lại một lần nữa để Thần Vực Đảo người lãnh hội uy phong của hắn, thậm chí mà ngay cả Đại Đảo Chủ, cũng chỉ là thở dài một tiếng, làm cho người ta thu liễm người chết thi thể, nhưng không có nhiều nói một câu!

Vị này sống tổ tông, chọc không nổi a!

“Một đám tự cho là đúng, nhưng không chịu nổi một kích tiểu oa nhi, các người quá Thái Bình ngày quá lâu, loại ngày này, đã đem bọn người ý chí chiến đấu cơ hồ mài mòn, tỉnh sao! Các người bọn này tự cho là đúng đồ bỏ đi, trong mắt ta, các người chó má cũng không phải là!”

Lữ Trường Dạ cúi mí mắt, rốt cục mở ra, một đôi khăn khăn lão mắt, thoát nhìn gần đất xa trời giống như, nhưng không nữa người, dám đối với cái này kia mạo xấu xí lão giả sinh ra cái gì lòng khinh thị.

“Diệp Hoàng.

.

.

, hừ hừ, các người biết hắc năm đó tên gọi là gì sao?” Lão giả nhìn thoáng qua không lồ phòng hội nghị bên trong mọi người, đột nhiên cười lạnh nói: “Hắc năm đó tên, gọi Diệp Tiểu Bàn!”

Mặc dù hiện tại đại đa số người bị vừa mới một màn này kinh sợ được có chút tâm thần không yên, nhưng vẫn có rất nhiều người bị những lời này làm vui vẻ.

“Không tin? Lão đầu tử nói là sự thật.” Lữ Trường Dạ nhàn nhạt nhìn thoáng qua bốn phía, những thứ kia cười người, thu liễm nụ cười, trở nên nghiêm túc lên, nhưng vẫn là có một chút người khóe miệng nhin không được vừa kéo vừa kéo.

Lữ Trường Dạ lúc này cũng là không có làm so đo, mà là thản nhiên nói: “Diệp Tiểu Bàn cái tên này, tự nhiên là không dễ nghe, bất quá tên nữa khó nghe, đó cũng là cha mẹ cho, hơn nữa tên vật này, bất quá tự là một danh hiệu, tên gì cũng không trọng yếu, quan trọng là ...!Người lớn lên sau làm cái gì! Diệp Tiểu Bàn năm đó đột phá đến Vương cấp, tên của hắc, gọi Diệp Vương, đến Đế cấp, gọi Diệp Đế, thật dễ dàng đột phá đến Hoàng cấp, làm chuyện thứ nhất, lại hay là đổi tên chữ, bất quá lần này hắc rốt cục muốn mặt một điểm, không có trực tiếp gọi Diệp Hoàng, mà gọi là Diệp Hoàng.

”
“Biết ta tại sao nói chuyện này sao?” Lữ Trường Dạ thanh âm bình thản, lớn như thể phòng hội nghị bên trong yên lặng được dọa người, chỉ quanh quẩn hắt một người thanh âm, trừ số ít mấy người đề điều lão giả sắc mặt bình tĩnh ở ngoài, những người khác đại khí cũng không dám nhiều thở gấp hạ xuống, dù sao loại này liên quan đến đến hoàng cấp đại năng lão tổ chủ đề, cả trong đại sảnh, bao gồm Đại Đảo Chủ ở bên trong, thật không có mấy người có tư cách đi thảo luận.

“Ta nói hắt, là bởi vì hắt đáng chết!” Lữ Trường Dạ thanh âm nói năng có khí phách, trong đại sảnh tất cả mọi người là hai mặt nhìn nhau, không ít người thậm chí thiếu chút nữa bị hắt những lời này bị làm cho sợ đến bồi quá khí đi.

“Các người có thể cho là ta cùng hắt có cái gì mâu thuẫn, trên thực tế, cái này không biết xấu hổ lão bất tử, là ta bằng hữu tốt nhất.”

Lữ Trường Dạ thanh âm trung lộ ra một tia nhàn nhạt đau thương, than nhẹ một tiếng: “Các người chừng có cảm thấy, ta đây loại ngay cả mình trực hệ tử tôn cũng giết đồ tể, tại sao có thể có tình cảm, thế nào xứng có bằng hữu? Hắt, cái này cũng không trách người cửa, ta lão bất tử kia, tuy nói đầy tay máu tanh, nhưng có ít người càng thêm đáng chết! Tính , cái vấn đề này, sẽ nói với các người, nếu có hứng thú, hỏi một chút một số lớp người già nhân vật, bọn họ chừng có cho các người nói một nói.”

Lữ Trường Dạ dùng sức hít một hơi trong tay nỗ điều sau đó nói: “Diệp Hoàng hắt đột phá đến Hoàng cấp sau, bế quan quá nhiều năm, đã hoàn toàn không biết thế giới bên ngoài, trở nên coi trời bằng vung, không ai bì nổi.

Hắt cho là, cho dù gặp phải so với hắt mạnh đối thủ, đánh không lại, hắt cũng có thể chạy trốn, hắt nhưng đã, cõi đời này, còn có một Thánh Thần cùng Ma Thần người thừa kế,

người kia, có thể được hai tôn thượng cổ đại thần lựa, các người thật sự cho là, bằng vào một cái Thần Vực đảo, có thể bắt hấn, đoạt lại Thánh Thần truyền thừa?”

“Ngây thơ!” Lữ Trường Dạ giận quát một tiếng: “Ngây thơ đến ngu ngốc! Chính là ta, đối mặt Thánh Thần cùng Ma Thần người thừa kế, chỉ sợ hấn chỉ là một Thánh cấp tiểu hài tử, ta cũng không dám xem thường hấn! Các người dựa vào cái gì xem thường hấn? Vậy thì người của cảm thấy, chúng ta tổ tiên, Thánh Thần lão nhân gia ông ta ánh mắt tựa kém như vậy?” Buổi nói chuyện, giống như chuông báo động, gõ vang ở trong lòng mọi người, bao gồm Thần Vực Đảo Đại Đảo Chủ ở bên trong, tất cả mọi người cảm giác được da mặt nóng lên, có dũng khí xấu hổ vô cùng cảm giác.

Nhưng thật ra cho dù cho tới hôm nay, rất nhiều người mặc dù cũng ở trong lòng hoài nghi, Diệp Hoàng có thể chết ở Thánh Thần người thừa kế trong tay, nhưng cơ hồ mọi người trong lòng, như cũ không có quá đem Đằng Phi làm chuyện.

Hấn quá trẻ tuổi, vừa ra mao thân thể tục, như vậy một cái tuổi chưa đầy hai mươi tiểu oa nhi, càng lợi hại, có thể lợi hại đi nơi nào?

quán tính tư duy cả con người, rất dễ dàng lẩn lùa gạt mình, Thần Vực Đảo những người này, cũng đồng dạng là như thế! “Lữ lão tổ, kia dựa vào ý của ngài.

.

.

.” Lúc này, Thần Vực Đảo Đại Đảo Chủ biết, mình phải nói chút gì đó.

“Người muốn thật nghe ta tao lão đầu tử, như vậy, liền lập tức để xuống sở hữu cừu hận, sau đó.

.

.

, liên hiệp ngũ vực sở hữu siêu cấp thể lực, lợi dụng những thứ kia siêu cấp thể lực, đuổi giết Thánh Thần cùng Ma Thần người thừa kế Đằng Phi! Nhớ kỹ, là đuổi giết, không phải là bắt! Các ngươi ít có thể bắt được hắn!” Lữ Trường Dạ nói.

“Kia.

.

.

Thánh Thần truyền thừa” Đại Đảo Chủ vẫn còn có chút chần chờ, nếu là liên hiệp những khác siêu cấp thể lực, thật sự giết Đằng Phi sau, Thần Vực Đảo vẫn có thể thuận lợi nhận được Thánh Thần truyền thừa sao?

“Hồ đồ!” Lữ Trường Dạ nhin không được khiến trách một câu, nói: “Các ngươi thật sự cho là, Thánh Thần truyền thừa, là ai cũng có thể tu luyện? Kia công pháp, cho dù đến rồi trên tay của các ngươi, một trăm năm cũng nghiên cứu không ra cái rắm! Đó là Chiến Thần công pháp! Hiểu không? Nếu như không giết người này, không ra mười năm, hắn sẽ trở thành cả cái thế giới người mạnh nhất! Đến lúc đó, nói cái gì nữa cũng chậm.

.

.

” ” ”

,

Đại Đảo Chủ trầm mặc, híp mắt, trong đại sảnh tất cả mọi người trầm mặc, muốn để cho bọn họ buông tha cho Thánh Thần truyền thừa, thật sự rất khó rất khó.

Thánh Thần truyền thừa, bốn chữ này hàm chứa đặc ý nghĩa, không chỉ là Thánh Thần truyền thừa độc bộ thiên hạ đơn giản như vậy, là trọng yếu hơn, chỉ có nhận được Thánh Thần truyền thừa, Thần Vực Đảo, mới có thể coi là là thật danh chánh ngôn thuận Thánh Thần truyền nhân a!

“Tốt lắm , ta đây tao lão đầu tử, nói tần hơn thế, cái kia gọi

Đằng Phi tiểu tử, ta sẽ tìm thời gian đi gặp có hấn, nhưng ta tuyệt không có động thủ giết hấn, các người cũng nhớ kỹ cho ta, muốn giết hấn, tựu nhất định phải lợi dụng ngũ vực cái kia những siêu cấp thế lực, tốt nhất động thủ cũng là những người đó! Chúng ta Thần Vực Đảo, tận lực không nên tham dự vào quá sâu, nếu không, một khi để hấn khôn long thăng thiên, đến lúc đó, người xui xẻo, chính là chúng ta Thần Vực Đảo!”

“Được rồi, ta quyết định, tựu theo như Lữ lão tổ - ý kiến đi làm!” Đại Đảo Chủ nhìn thoáng qua đại sảnh góc trong mấy cái đề điều lão giả cũng không có bất kỳ phản ứng nào, rốt cục làm ra quyết định, điều chỉnh Thần Vực Đảo tương lai hào phóng hướng, còn cần làm rất nhiều cẩn thận công tác.

Bao gồm cùng ngũ vực cái kia những siêu cấp thế lực kết minh.

Thế giới này, cũng nên khôi phục bình thường.

Đại Đảo Chủ mâu quang lóe ra, trong lòng nhớ.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 429: Ba Năm!

>

Thời gian trôi mau mà qua, ba năm thời gian, nói dài cũng không dài lắm đối với những thứ kia cường đại đấu khí Võ Giả mà nói, bất quá là một lần ngán ngủi bế quan: nói ngắn cũng không ngắn, đối với cái thế giới này mà nói, ba năm thời gian cũng đủ phát sinh rất nhiều biến hóa.

Tây Thùy.

Đấu Tinh Cổ Điện.

“Cũng chăm chú điếm ! Hôm nay nhiều chảy mồ hôi, là vì tương lai ít đổ máu! Chính các người hảo hảo ngấm lại, nếu như không có công tử, các người có thể có hôm nay thành tựu sao? Hắc, Đấu Tôn, đó là nằm mơ! Đấu Thánh? Các người ngay cả nghĩ cũng không dám suy nghĩ! Về phần Vương giả.

.

.

Các người đi qua biết đạo đấu khí Võ Giả còn nữa cấp bậc này sao? Vương cấp trên Đại Đế, đối với từng các người tới nói, lại càng giống như trên chín tầng trời ánh sao tinh, hoàn toàn không thể chạm đến!”

Một cái hơi khàn khàn sáng lãng thanh âm, ở Đấu Tinh Cổ Điện phía ngoài lớn tiếng hét lớn.

Dưới ánh nắng chói chan, một đám mười sáu mười bảy tuổi áo đen thiếu niên, mặt bị Thái Dương phơi nắng được đỏ bừng, to như hạt đậu mồ hôi hột theo cái trán sinh ra kẽ hở không ngừng xuống phía dưới chảy xuôi, nhưng nhưng không có một người phát ra âm thanh, ánh mắt kiên nghị, nhìn về phía trước

cái kia về mặt Lạc Tai Hồ cụt một tay thanh niên huấn luyện viên.

“Nhưng là hiện tại, các người đã cự ly này xa không thể thành mơ ước, càng ngày càng gần! Nhập thánh, bất quá là đơn giản nhất một cánh cửa hạm, xưng vương, cũng không nói chơi, tương lai.

.

.” Cụt một tay Lạc Tai Hồ huấn luyện viên nói đến đây, giọng nói mỉm cười nói bỗng nhiên, nhìn trước mắt bọn này thiếu niên trong mắt dâng lên cuồng nhiệt, khẽ mỉm cười: “Tương lai trong các người ưu tú nhất, ta, Bạo Long huấn luyện viên, có cho các người thành Đế! Trở thành chân chính quan sát Thương Sinh tuyệt thể cường giả!”

“Nga nga nha.

.

.

, huấn luyện viên vạn tuế! Công tử vạn tuế!” Bọn này mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên, nhất thời nhiệt huyết sôi trào, cuồng nhiệt hoan hô lên.

Bạo Long trên mặt, lộ ra vẻ nụ cười thần nhiên, mang theo vài phần vui mừng, lớn tiếng nói: “Tốt lắm , vì tương lai, mọi người cố gắng!”

“Cố gắng!”

“Cố gắng!”

“Cố gắng!”

Năm mươi mấy người áo đen thiếu niên, phát ra cùng kêu lên hồng khiêu, thanh âm rung trời.

Lúc này, nơi xa một cái Xinh đẹp nhúc nhích người cô gái đi tới, Bạo Long khoát khoát tay, để bọn này thiếu niên mình tu luyện, sau đó đi hướng kia Xinh đẹp nhúc nhích người cô gái, đến rồi phụ cận, Bạo Long gật đầu thăm hỏi: “Minh Minh cô

nuơng, người tại sao cũng tới?”

Cô gái đôi mắt sáng thiện lành, lộ ra một cái nụ cười, nói: “Công tử lại có thư tới đây, nói tháng sau, có đưa tới một nhóm lớn Thiên Thánh Thạch, ta tới đây nói cho người biết một tiếng, người cảm thấy đến lúc nào thích hợp, tự cho bọn này tiểu tử của một kinh hỉ.”

“A? Công tử lại tới tin? Kia thật sự là quá tốt!” Bạo Long vươn tay, ở trên miệng sờ soạng hai cái, cười hắc hắc đứng lên. Vị Ương Minh Minh nhìn Bạo Long cái kia trống rỗng cánh tay trái, hơi có vài phần không giải thích được hỏi: “Bạo Long, người hôm nay đã là diện phong Vương giả, dựa theo thực lực của người, phải là có thể sống lại một cái cánh tay đi ra, tại sao.”

.

.

.”

“Cái này a, ha ha, chỉ có thể nói, thói quen sao.” Bạo Long cười cười, nhớ lại năm đó cùng Đằng Phi cùng nhau xông Liệt Dương Thánh Địa ngày , trong lòng nhin không được cảm thán: công tử thực lực tăng lên quả thực quá yêu nghiệt, không biết muốn như thế nào mới có thể đuổi kịp công tử cước bộ, “.

.

.

“Thói quen? Cái thói quen này cũng không tốt.

.

.” Vị Ương Minh Minh lắc đầu, vẻ mặt không giải thích được.

“Là a, bất quá công tử đã nói, trở thành Đại Đế sau, tái sinh chi thể, xa so sánh với Vương cấp thời điểm hơn hoàn mỹ, cho nên.

.

.

Mão.

.

.

.” Bạo Long nhúc đầu, nói: “Ta chuẩn bị trở thành Đại Đế sau, lại sinh ra này cánh tay.”

Vị Ương Minh Minh ánh mắt có chút phức tạp, nhin không được lắm bầm nói: “Thật không biết người này đâu tới lớn như vậy nhân cách mị lực, ai.

.

.

.”

Bạo Long cười cười: “Minh Minh tiểu thư ở, không cũng là bởi vì công tử sao?”

“Ta? Ta cũng không phải là!” Vị Ương Minh Minh lên tiếng phủ nhận, bữu môi nói: “Ta sớm tựu không phải của hấn thị nữ, ở, chẳng qua là thích nơi này không khí thôi.”

Nói xong mình cũng cảm thấy có chút chột dạ, thổ thổ cái lưỡi thơm tho, quay đầu rời đi, trong miệng vẫn lẩm bầm lẩm bầm:

“Hừ, tên đáng chết, đi nhiều năm như vậy, trừ thư cùng đồ, tựu chưa từng thấy người khác ảnh, đại khái là đã sớm đã cái nhà này.

.

.”

Bạo Long nhìn Vị Ương Minh Minh yếu điệu bóng lưng, nhin không được âm thầm lắc đầu, ở trong lòng thở dài: công tử loại nào cũng tốt, chính là chỗ này hồng nhan tri kỷ, tựa hồ có chút nhiều điểm.

Đấu Tinh Cổ Điện bên trong, Cơ Tĩnh Huyền cùng Liễu Thiển Hà thấu chung một chỗ, tựa hồ ở nghiên cứu cái gì, cách đó không xa Cơ Tử Vân bên cạnh vây quanh một nhóm người, nhận thức nghe Cơ Tử Vân ở nơi đó giảng giải đấu kỹ.

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp hai tỷ muội khoanh chân ngồi ở Đấu Tinh Cổ Điện trung gian, đang ở hấp thu bắt tay vào làm trung Thiên Vương Thạch, các nàng hai tỷ muội người, ở Cơ Tử Vân cùng Vị Ương Minh Minh cùng với Liễu Thiển Hà điều giáo, tiến bộ cực nhanh, dựa vào thực lực bản thân, đột phá đến rồi Vương cấp, đang ở sử dụng Thiên Vương Thạch tăng lên thân bên trong cơ thể đấu khí tích lũy.

Mấy năm thời gian, Đấu Tinh Cổ Điện cùng đi qua có bất đồng thật lớn, mọi người thực lực đều có rõ rệt tăng lên, Bao Long còn tại thể tục trung tìm kiếm mấy trăm tên thiên phú thật tốt thiếu niên, chia làm mấy cấp độ, làm Đẳng Phi bồi dưỡng thành viên tổ chức.

Mập mạp Cách Lâm cùng Thượng Quan Nam cùng với Lưu Vân Tiêu những người đó, cũng đã đạt đến Vương cấp cảnh giới, hôm nay cũng tại phía xa lăng thị hoàng triều bên kia, kinh doanh hoàng gia làm ăn, thứ nhất làm Đẳng Phi kiếm lấy đại lượng kim tiền, dù sao duy trì một cái thể lực dựa hết vào Thiên Thánh Thạch Thiên Vương Thạch những thứ này tài nguyên là không đủ.

Mà bọn họ tất cả cũng không cho là mình có thể đột phá đến Hoàng cấp, cho nên tất cả đều là dùng Thiên Thánh Thạch Thiên Vương Thạch tới tiến hành đột phá, tương lai tích lũy đến Vương cấp diên phong cảnh giới thời điểm, sẽ chỉ dùng để Thiên Đế Thạch, đột phá thành Đế.

Mặc dù sử dụng Thiên Đế Thạch đột phá Đại Đế có có rất nhiều thiếu sót, nhưng đối với bọn họ mà nói, có thể có được thực lực như vậy, có thể có có được Đại Đế thọ nguyên, tự tị trải qua cũng đủ.

Trên thực tế hôm nay Đẳng gia, đã chia làm hai phe cánh, trong đó một phe cánh, bằng lão gia tử Đẳng Văn Hiên, Nhị

gia Đẳng Vân Lĩnh, Đẳng Long, Đẳng Lôi cùng mập mạp Cách Lâm bọn họ những người này làm đại biểu, những người này, hôm nay đều là cao cấp Vương giả, đều là sử dụng Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch, một đường đột phá tới được.

Bọn họ cũng rất rõ ràng tự thân tư chất chất, muốn đột phá đến trong truyền thuyết Hoàng cấp đại năng, cơ hồ không có có bất kỳ có thể, như vậy, có thể thông qua Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch loại này tuyệt thể tài nguyên, đột phá thành là cao cấp đấu khí Võ Giả, tự thành lựa chọn tốt nhất.

Khác một phe cánh, cũng là bằng Cơ Tử Vân cầm đầu, Cơ Tĩnh Huyền, Liễu Thiển Hà, Vị Ương Minh Minh, Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp, Đẳng Vũ, Bạo Long những người này, tất cả đều lựa chọn sử dụng Thiên Thánh Thạch cùng Thiên Vương Thạch tích lũy bên trong cơ thể đấu khí số lượng dự trữ, nhưng tuyệt không dùng những thứ này tài nguyên tiến hành đột phá! Những năm này vẫn cố gắng xây dựng Vũ Nhân Tộc Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt hai nàng, tất cả đều là cùng Cơ Tĩnh Huyền nhóm người giống nhau lựa chọn, bởi vì Đẳng Phi phái người đuổi tới Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch những thứ này tài nguyên, cũng vẫn đều có các nàng một phần.

Những năm này Vũ Nhân Tộc phát triển phi thường tốt, Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt hai nàng cũng vẫn đều có nhượng xuất vương vị, trở về Đấu Tinh Cổ Điện tu luyện ý niệm trong đầu, chẳng qua là Vũ Nhân Tộc bên này tộc nhân vẫn đau khổ cầu khẩn, lại thêm Đẳng Phi vẫn chưa nhớ các nàng, lúc này mới để Vũ Lan tử muội tạm thời bỏ đi rời đi ý niệm trong đầu.

Trong ba năm này, Thiên Lang dưỡng thương nuôi suốt hai năm, trong chuyện này Đẳng Phi nhóm người chung quanh phóng, tìm kiếm Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch, cho đến khi Thiên Lang thương thể tốt lên không sai biệt lắm.

Còn dư lại đúng là nguyên khí tổn thương, cái này nếu như không có Thiên Đế Thạch lời nói, ít nhất phải trăm năm thời gian mới có thể khôi phục, bất quá hôm nay Đằng Phi trong tay bọn họ Thiên Đế Thạch tị trải qua vượt qua mười đồng, Thiên Lang đã thương, tự nhiên cũng tự không là vấn đề.

Trong ba năm này, Đằng Phi vừa trước sau mấy lần ở Thần Vực Đảo người trong miệng nhận được xác nhận, Lục Tử Lăng đúng là không có chết, hơn nữa còn đã biết rồi một số về Đế Bái Cốc chuyện tình, chỉ tiếc Đằng Phi tìm kiếm mấy lần, cũng không có tìm được Đế Bái Cốc chuẩn xác vị trí.

Cuối cùng vẫn là Chiến Tranh Ma Ngẫu nhắc nhở Đằng Phi, Hoàng cấp hoặc là Hoàng cấp trở lên đại năng, có thể căn cứ thiên thời địa lợi, bố trí ra một số cường đại ảo trận, đối phương nếu như không muốn muốn người khác quấy rầy lời nói, chỉ cần bố trí một cái chu vi vài dặm mô hình nhỏ ảo trận, tự đủ để che dấu sự hiện hữu của mình, coi như là đồng cấp đại năng, muốn tìm đến loại này ảo trận cũng là phi thường khó khăn.

Đối với lần này, Đằng Phi trừ cảm thấy tiếc nuối ở ngoài, không có những khác biện pháp gì, trong lòng cũng tin chắc, sớm muộn gì có một ngày, mình có gặp lại được mao trong lòng kia Đạo thân ảnh màu trắng.

Thiên Lang đã thương càng sau, Âm Nguyệt tam cự đầu, lại thêm Thanh Long, này bốn người siêu cấp ma thú mỗi lần phóng, cũng sẽ đoàn, cùng Thần Vực Đảo một cuộc đại chiến, để bọn họ cũng hiểu một cái đạo lý, đan đã độc đấu cường đại trở lại, cũng không có đoàn đội lực lượng đại!

Bốn người mạnh mẽ Đại Đế, đủ để làm đại đa số thế lực phục nhuyển, bất quá này bốn người siêu cấp ma thú mấy năm này vẫn đều là bằng loài người trước mặt con mắt kỳ nhân, cũng không tái sử dụng bản thể bộ dáng công kích.

Một để che dấu chân thực thân phận, thứ hai ma thú tu luyện tới cuối cùng cảnh giới, hay là muốn thông qua hình người tới hiểu được Thiên Đạo, đạt được tăng lên.

Đặng Phi còn lại là mang theo Lăng Thi Thi, chung quanh phóng, trong ba năm, Đặng Phi lần nữa đã thông chung quanh đấu mạch, Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp trung đấu mạch, tị trải qua đã thông ba mươi bảy nơi, gia hướng thiên nhiên mở ra bảy chỗ đấu mạch, Đặng Phi hôm nay thân thể trong đã có được bốn mươi bốn nơi đấu mạch!

Trong đan điền hỗn độn lực, cũng là dữ phát hùng hồn sâu dày, mặc dù còn không có có thể thành công đột phá đến Đại Đế cảnh giới, nhưng Đặng Phi giờ tay nhắc chân trong lúc, một thân khí chất không kém gì chút nào bất kỳ một gã Đại Đế! Cảnh giới thượng, Đặng Phi thần thức cơ hồ đạt đến nửa bước Hoàng cấp trình độ, một thân thực lực, trên thực tế đã siêu việt đại đa số trung giai Đại Đế, chẳng qua là bốn mươi bốn nơi đấu mạch trong đấu khí tích lũy, còn không đạt tới Đại Đế tầng thứ.

Bất quá tấn chức Đại Đế, đối với Đặng Phi mà nói, đã hoàn toàn không có có bất kỳ huyền niệm.

Lăng Thi Thi một thân thực lực, cũng thuận lợi tăng lên tới Chuẩn Đế tu vi, cảnh giới thượng tị trải qua đạt tới Đại Đế tầng thứ, đồng dạng là đấu khí tích lũy, còn không bằng chân chính Đại Đế.

Ba năm qua, ngũ vực các thế lực lớn trong lúc, từ lúc ban đầu thô bạo đối kháng, càng về sau lẫn hợp tác, nữa cho tới bây giờ tạo thành mấy cái liên minh, riêng của mình có được địa bàn của mình, cùng chung đối với trận này hiểm thế tài nguyên Thao Thiết thịnh yển, tiến hành chia cắt.

Những thứ này liên minh trong lúc lẫn cũng có đấu tranh, thỉnh thoảng cũng sẽ càn quét đầu bể đầu chảy máu không thể tách rời ra, nhưng bọn hắn trong lúc nhưng có được một phần cùng chung ăn ý, đó chính là đối với “Thánh Thần truyền nhân” Đặng Phi.

.

.

, tất sát lệnh!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 430: Thần Hồn Vực!

>

Trung Châu Thần Thánh Liên Minh, Đông Hải Long Cung Liên Minh, Tây Vực Võ Thần Liên Minh, Bắc Cương Hàn Băng Nữ Thần Liên Minh, tứ đại địa vực cái kia những siêu cấp thể lực, riêng của mình tạo thành mạnh mẽ vô cùng siêu cấp thể lực.

Trong liên minh bộ cũng không phải là bền chắc như thép, tựa như Trung Châu Thần Thánh Liên Minh, tạo thành cái này liên minh cái kia những nhà giàu có đại tộc, ở đi qua vô số giữa năm lần trong lúc có hợp tác có đám hỏi, cũng có đổ máu xung đột sinh tử cừ hận cũng có đủ loại ân oán.

Nếu như hình dung một cái những thứ này cùng trong khu vực các thể lực lớn quan hệ trong đó, giống như là rất nhiều đoàn loạn tê đại hỗn chung một chỗ, lần đang lúc gút mắt sâu nói thượng mấy ngày mấy đêm cũng nói không xong.

Cho nên cho dù hợp thành liên minh, bọn họ lần trong lúc cũng sẽ không quá bình tĩnh, đấu tranh đấu đá và vân vân, đều bất quá là khai vị chút thức ăn thôi, thật sự không đáng giá nhắc tới.

Cùng trong liên minh sở hữu thành viên, trước một khắc có thể vẫn làm một đồng Thiên Vương Thạch một gốc cây ngàn năm lão thuốc dây dưa cãi cọ lần giận dữ mắng mỏ mặt đỏ cổ thô, làm một đồng Thiên Đế Thạch đánh sinh đánh chết kết tám đời thù hận sẽ không tiếc, nhưng một khi chuyện liên quan đến đến liên minh cùng liên minh ở giữa chuyện, sau khi một khắc sẽ gặp lập tức Phóng Hạ sở có ân oán, đoàn kết lại, nhất trí đối ngoại.

Trong một phức tạp tình thế, tứ đại siêu cấp liên minh lần đang lúc ít có thể có bất kỳ hợp tác có thể, trừ một chuyện.

Đó chính là Đằng Phi!

Cái này những năm gần đây nhất hoảng nhược biến mất mất tích đích thanh niên, trừ số ít một số người cùng thế lực, cơ hồ không ai gặp qua hắn, có thể hết lần này tới lần khác, như vậy một cái có thể nói là đề điều tới cực điểm đích thanh niên, nhưng trở thành cả đấu khí Võ Giả giới công địch.

.

.

Nói cho cùng, vẫn là bởi vì Đằng Phi là trong truyền thuyết —
— Thánh Thần truyền nhân!

Tất Sát Lệnh, ba người đơn giản chữ, tổ hợp chung một chỗ, lại thêm phát ra Tất Sát Lệnh...! này tổ chức, đủ để cho trên thế giới này bất kỳ một cái nào đấu khí Võ Giả hơi bị cảm thấy sợ, đối lại người bình thường, sợ rằng không bị áp lực này bức tự sát, cũng sẽ tìm một chỗ thâm sơn cùng cốc giả dạng thành người bình thường đang hoảng trốn cả đời.

Cùng cả cái thế giới là địch? Nói đùa gì vậy!

Phải giết hai từ hai năm trước đi ra, Đằng Phi cái tên này cũng theo Tất Sát Lệnh trong một đêm tên táo thiên hạ, chỉ bất quá loại này danh khí, người bình thường tuyệt đối không có can đảm từ tiếp nhận.

Coi như là Đằng Phi, ở biết được châm đối với mình Tất Sát Lệnh sau, cũng suốt trăm mặc một ngày một đêm, sau cũng không có cùng kêu gào phải sở hữu hạ phát Tất Sát Lệnh những người đó giết chết Thanh Long Thiên Lang nhóm người nói thêm cái gì, chẳng qua là thi triển Bát Bộ Thiên Long Quyết trung A Tu La Thiên Tâm Kinh thay đổi dung mạo của mình, cùng Thanh Long bọn họ chia nhau tìm kiếm trời sanh Thạch Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch, thông qua mập mập Cách Lâm những năm này cấu trúc lên cường đại vòng lạc, đuổi đến tại phía xa Tây Thùy Đấu Tinh Cổ Điện

trung đi.

Ở cơ hồ khắp thế giới đủ tư cách đấu khí cường giả cũng điên cuồng tìm kiếm Đăng Phi tung tích thời điểm, không có không ai biết, bọn họ nghĩ phải tìm người như cũ ở Nam Vực, cơ hồ ngay khi mất của bọn hắn da dưới, làm thân nhân của mình bằng hữu không ngừng nhắc đến cung đủ để để cho bọn họ trở nên càng mạnh tư chất nguyên, làm cảnh giới của mình tăng lên yên lặng nỗ lực.

Tứ đại liên minh nhưng thật ra cũng không tự chém giết Đăng Phi chuyện này đạt thành văn bản thượng hoặc là trên đầu lưỡi hiệp nghị, dù sao nơi này liên quan đến đến rất nhiều vấn đề, nói thí dụ như: Đăng Phi trên người Thánh Thần truyền thừa, cùng với các loại tuyệt học nên thuộc về ai các loại.

Nhưng có một chút, đó chính là...! này siêu cấp trong thế lực các đại nhân vật, cũng không nghĩ cái này tất cả đều là sư tử con cọp trong vòng luân quần, trong lúc bất chợt nhiều ra tới hàng dài.

Đúng vậy, ở trong mắt bọn hắn, có được Thánh Thần truyền thừa Đăng Phi, chính là con đề cho bọn họ những thứ này sư tử con cọp sợ hãi long.

Đăng Phi sở dĩ không trở về Tây Thùy, không đi Đấu Tinh Cô Điện, nhưng thật ra cũng chính bởi vì phần này lệnh truy sát, hắn không muốn cho người nhà của mình cửa mang đến phiền toái, bọn họ cũng đều cần muốn trưởng thành, phải thời gian.

May là, ba năm đề điều ần nhẫn, rốt cục đề chuyện xuất hiện chuyển cơ.

Hai tháng trước phát sinh một chuyện, đề ngũ vực trung tứ đại siêu cấp liên minh cùng Thần Vực Đảo những người này, cuối cùng đem tầm mắt chuyển hướng nơi khác.

Một kiện kinh thiên động địa, đủ để thay đổi cái thế giới này cách cục cùng mọi người nhận tri đại sự.

Thời gian trở lại hai tháng trước, Đằng Phi vừa mới nghe nói chuyện này lúc phản ứng.

“Thần Hồn Vực? Đây là cái gì địa phương ? Thế nào nghe, cùng Hồn Vực có chút quan hệ đi?” Đằng Phi trong miệng ngâm một cọng cỏ, mặc một bộ áo đen, không có gì hình tượng tựa vào một gốc cây cỏ thụ thượng, nhìn trước mắt Thanh Long Lão Tổ.

Thanh Long Lão Tổ như cũ, có chút thẹn thùng nói: “Cái này Thần Hồn Vực nói về, hoàn toàn cùng Hồn Vực có chút giống như.

.

.”

Đằng Phi ánh mắt có chút bất thiện nhìn Thanh Long Lão Tổ, sau đó bắt chước Thanh Long Lão Tổ giọng nói cười lạnh trào phúng: “Là, Hồn Vực, nếu như ngươi có thể tu luyện tới lão tổ ta đây loại.

.

.

Chỉ cao cảnh giới, ngươi cũng có thể có được của mình Hồn Vực! Ở người Hồn Vực bên trong, ngươi chính là Thần, có thể bắt chước ra hết thấy mọi thứ, đáng tiếc lão tổ ta độ kiếp thất bại, nếu không, của ta Hồn Vực, đã trở thành chân chính Thần Vực.

.

.”

“Chuyện này a.

.

.

Khụ khụ, lúc trước ta không phải là nói cho ngươi quá, ta đó là thư khẩu chuyện phiếm sao.

Hồn Vực là một việc thượng cổ pháp bảo, là năm đó Lôi Minh Đại Đế từ Thần Vực Đảo một tên trong tay được, nhưng lúc ấy kiện pháp bảo kia đã bị vây hư hao bên bờ, cho nên ngươi dùng qua sau, tự mất đi tác dụng.”

Thanh Long Lão Tổ da mặt dày vô cùng, ở phải tiết tháo thời điểm nó là người hình dạng Thanh Long Lão Tổ, ở không cần thời điểm, hẳn tự biến thành Thanh Xà Vương.

.

.

Hiện tại nên gọi Thanh Giao Vương, là động vật máu lạnh.

Thanh Long vừa nói, nhìn một chút Đằng Phi sắc mặt không có gì biến hóa, len lén thở dài một hơi, thở dài nói: “Nhưng thật ra thì ra là ta vẫn cho là trên thế giới này chỉ có số ít Hồn Vực pháp bảo, nhưng hoàn toàn không nghĩ tới, bây giờ lại xuất hiện cái này Thần Hồn Vực, có thể đem trọn cái thế giới cũng có thể bao phủ đi vào.

Về phần nói Thần Vực, cái kia thật không nói ta nói hư nói vượn, năm đó Lôi Minh Đại Đế nhận được Hồn Vực thời điểm, từng tra tìm quá không ít Cổ lão điển tịch, nói còn nữa so sánh với Hồn Vực càng cường đại hơn Thần Vực, bất quá đã sớm không thể thi, cho nên khi đó ta cũng không có đem chuyện này để ở trong lòng, sau lại gặp ngươi, tự thuận mồm vừa nói như vậy.

.

”

“Hừ, là khi đó ngươi không nghĩ tới ta có thể nhanh như vậy tu luyện tới hôm nay cảnh giới mới dám nói hư nói vượn a.” Đằng Phi trong lòng nói thầm một câu, theo rồi nói ra: “Này

Thần Hồn Vực có thể bao phủ cả cái thế giới? Có lợi hại như thế?”

Đằng Phi bao nhiêu có chút không tin, cho dù Chiến Tranh Ma Ngẫu nói hắn là Vĩnh Hằng đứng đầu chuyển thế, ở Đằng Phi xem ra, cũng so sánh với này cái gì Thần Hồn Vực khá phổ những.

“Dĩ nhiên, về Thần Hồn Vực một số truyền thuyết, nếu như là thật sự, vậy nó nhưng thật ra đã hoàn toàn vượt ra khỏi chúng ta có thể hiểu được phạm vi, rất có thể, chính là Lôi Minh Đại Đế năm đó nói Thần Vực, rất có thể, là một không gian khác Vị Diện!” Thanh Long dùng ít có nghiêm túc giọng nói, tán thán nói: “Trên thực tế ban đầu nghe nói chuyện này thời điểm, ta so sánh với người còn muốn kinh ngạc, hơn khó có thể tin đây là thật.”

“Nói một chút đi, này Thần Hồn Vực, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.” Đằng Phi ngồi xuống, thực lực càng mạnh, càng là phát giác cái thế giới này thần bí, vốn cho là ở cường giả trong mắt, thế giới này là không có bí mật, hôm nay xem ra nhưng căn bản không phải có chuyện như vậy.

Tỷ như Hỏa Long hấp dẫn đạo Hoàng tinh ngộ đột phá thành Đế thần bí cường đại tồn tại, tỷ như chứa chấp Lục Tử Lăng Đế Bái Cốc đại năng, tỷ như theo Chiến Tranh Ma Ngẫu thức tỉnh ra thế trời sanh Thạch Thiên Vương Thạch Thiên Đế Thạch vân vân.

.

.

Hôm nay vừa xuất hiện cái này Thần Hồn Vực, đổi lại mấy năm trước Đằng Phi, căn bản là không cách nào tưởng tượng, cái thế giới này thậm chí có tồn tại nhiều như vậy bí ẩn.

Thậm chí bị Chiến Tranh Ma Ngẫu cắn nuốt rụng cái kia Hoàng cấp đại năng, đối với từng Đằng Phi mà nói, đều là không thể tin được tồn tại.

“Hai tháng trước, tán nhân liên minh mấy người may mắn

người, phát hiện một chỗ viển cổ di tích, Ân, nghe nói so sánh với Thánh Thần cùng Ma Thần thời đại còn muốn Cổ lão hơn.

Mấy tên kia lúc ấy cho rằng bọn họ nhận được kỳ ngộ, cũng vô cùng hưng phấn, nhất cổ tác khí xâm nhập đến kia nơi viển cổ di tích bên trong, đáng tiếc chính là, mặc dù ở trong đó không có nguy hiểm gì, nhưng bọn hắn tỉ mỉ tìm một cái, nhưng không có cái gì phát hiện.

Ở lúc đi ra, một người trong đó ở trong lúc vô tình không biết đụng phải địa phương nào, gây ra này Thần Hồn Vực mở ra, cho nên cả chi đội ngũ cùng nhau tiến vào đến nơi này chỗ thần bí, phát hiện đây là một nơi hoàn toàn không thể tin được địa phương.

Bất quá không đợi bọn họ thăm dò, tựa tào ngộ công kích mãnh liệt, là vài loại bọn họ chưa từng thấy qua ma thú, kia mạnh mẽ trình độ, làm người ta khó có thể tưởng tượng.

Cho nên, chi kia người mạnh nhất làm Thiên Đế Thạch tạo ra được nguy để đội ngũ, trực tiếp toàn quân bị diệt.” Thanh Long cười xấu xa, tựa hồ ở nhìn có chút hả hê.

“Bọn họ gây ra Thần Hồn Vực mở ra cơ quan, đi vào Thần Hồn Vực bên trong bị giết chết, ở trên thực tế vừa sống lại?”
Từng có Hồn Vực kinh nghiệm Đằng Phi, tự nhiên rất rõ ràng đó là như thế nào một loại cảm giác.

Nói thật, kia tư vị không dễ chịu, thừa nhận năng lực thiếu chút nữa người, cũng sẽ hỏng mất rụng.

Hắn có thể có được hôm nay thành tựu, có thể nhiều lần sáng tạo kỳ tích, có dũng khí đối mặt ít có thể giải quyết khó khăn, có dũng khí vượt cấp khiêu chiến những thứ kia cường giả, cùng năm đó ở Hồn Vực trung lịch lãm là phân không ra quan hệ.

Thanh Long gật đầu, nói: “Không sai, những thứ này thoát nhìn cùng Hồn Vực cũng rất giống, chỉ bất quá bất đồng chính

là, Thần Hồn Vực đồ vật bên trong.

.

.

Có thể mang ra!”

“Điều này sao có thể?” Đằng Phi vẻ mặt hoảng sợ, nhìn Thanh Long Lão Tổ, muốn nhìn cái này không quá kháo phổ người có phải hay không đang nói giỡn.

Thanh Long liếc mắt phần nộ nói: “Ta mặc dù có điểm không kháo phổ, bất quá loại chuyện này, làm sao có thể lừa người? Máy người kia đi vào thời điểm lập tức gặp phải công kích không giả, nhưng ngay khi bọn họ bên cạnh, sinh trưởng tảng lớn linh dược, vạn năm Dược Vương tùy ý có thể thấy được, trong đó một người thấy cái mình thích là thèm, thuận tay đào một gốc cây, để vào trong ngực, kết quả bị ở trong đó mãnh thú giết chết sau khi, ở cái thế giới này một lần nữa sống lại, sau đó phát hiện kia gốc cây vạn năm lão thuốc bị mang đi ra.” “Này không thực tế a.

.

.

Chẳng lẽ nói, kia Thần Hồn Vực thật là người Vị Diện không được ? Có thể nếu như là như vậy, vậy tại sao ở nơi này đã chết ở chỗ này nhưng có thể sống lại? Tại sao người thân thể vào không được nhưng nhưng có thể mang ra đồ tới ?” Đằng Phi lẩm bẩm tự nói.

“Này có lẽ liên quan đến đến một loại cường đại pháp tắc, chúng ta không cách nào hiểu, nhưng nó nhưng là chân thật tồn tại.

.

.” Thanh Long có chút không tin chắc vừa nói, sau đó sách sách than thở: “Đừng nói, này Thần Hồn Vực vừa ra, mà ngay

cả ta đều có chút động tâm, Hồn Vực cùng nó so với, hoàn toàn không đáng giá nhắc tới a!”

Hôm nay hai hơn.

Các huynh đệ tỷ muội, thật lâu không có nói chuyện phiếm, các ngươi cũng khỏe sao?

Cảm tạ vẫn vẫn còn ủng hộ tiểu đạo cũng dễ dàng tha thứ ta mỗi ngày chương một con rùa nhanh chóng đổi mới người, vẫn không có giải thích quá nguyên nhân, đến bây giờ cũng không muốn giải thích, tháng mười bắt đầu, khôi phục mỗi ngày hai hơn.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 431: Thần Long Huyết Mạch Độ Nhất Nhân!

>

“Quả thật , nếu có thể đem đồ vật bên trong mang ra.

Kia này Thần Hồn Vực giá trị, tựu hoàn toàn không cách nào lường được.” Đằng Phi nói.

Thanh Long cười nói: “Năm xưa ta từng nghe Lôi Minh Đại Đế đã nói, Hồn Vực pháp bảo, không phải là Thánh Thần cùng Ma Thần thời đại kết quả, mà là có thể ngược dòng đến càng lâu xa là không có thể thi thời đại, lúc ấy ta còn có chút không tin, hôm nay xem ra, hẳn đúng.”

Đằng Phi trầm mặc, hẳn đang tự hỏi bất thành linh xuất hiện ở thể nhân mắt trung thần Hồn Vực, đến tốt cùng sẽ cho cái này vốn là lung tung không chịu nổi đã thay đổi quá nhiều thế giới mang đến như thế nào khó có thể tưởng tượng không lồ đánh sâu vào?

Ngũ vực tuy lớn, nhưng đã bị những thứ này siêu cấp liên minh cho chia cắt rụn, các loại tài nguyên tuy nhiều, nhưng là cũng bị những người đó nắm trong tay.

Cho dù hôm nay Đằng Phi thực lực đã rất mạnh, có Chiến Tranh Ma Ngẫu, còn nữa Thanh Long Thiên Lang Hoàng cùng A Tử bọn họ những thứ này cường đại Đại Đế, nhưng vẫn không đủ, cùng những thứ kia siêu cấp lớn thế lực so với, kém đến quá xa, thậm chí cùng những thứ kia cường đại nhà giàu có đại tộc cũng không cách nào so sánh được.

Không đem mấy đại liên minh không coi vào đâu, không phải là người không biết không sợ, mà là ngu ngốc.

Thần Hồn Vực cái này đột nhiên xuất hiện ở thế gian chỗ ở, lại có thể đem đồ vật bên trong dẫn tới trong thế giới này, dựa theo Thanh Long lời nói nói, bên trong vạn năm trở lên linh được nhiều không kể xiết, loại này tài nguyên, tuyệt đối có thể làm thế gian bất luận kẻ nào hận hồng!

Là bất luận kẻ nào!

Tử ở bên trong, còn có thể ở bên ngoài sống lại, không có có bất kỳ người có thể kháng cự loại này dụ hoặc.

“Thần Hồn Vực bao nhiêu, thế nào tiến vào?” Suy tư một lúc lâu, Đằng Phi ngẩng đầu, nhìn Thanh Long Lão Tổ, chăm chú hỏi.

Thanh Long Lão Tổ nhúc nhúc đầu: “Chuyện này, ta cũng vậy cũ mới vừa nhận được tin tức, chỉ biết là bên trong rất lớn rất lớn, vẫn không ai có thể dòm kia toàn cảnh, đại khái suy đoán, không so với chúng ta cái thế giới này tiểu.

Nhưng cụ thể như thế nào tiến vào, ta liền không rõ ràng lắm, dù sao cùng Hồn Vực không quá giống nhau.

Bất quá theo ta được biết tứ đại siêu cấp liên minh cùng Thần Vực Đảo người, cũng đã bắt đầu đem trọng tâm từ ngũ vực chuyển hướng Thần Hồn Vực trong.

“Như vậy.

.

.

Chúng ta đây chuẩn bị chuẩn bị, đi có bốn ngày liên minh đệ tử địa phương.” Đằng Phi đứng lên, thổ rớt trong miệng cái kia gốc rễ thảo hai đầu lông mày mang theo một tia hưng phấn, ba năm này mặc dù trôi qua bình tĩnh, nhưng trên thực tế nhưng vẫn không thể bộc lộ ra của mình chân thực thân phận, Đằng Phi trong lòng vẫn ghen một hơi.

“đợi một chút.

.

.

□ Thanh Long đưa tay lau một thanh trên trán đổ mồ hôi, nhìn Đẳng Phi nói: “Thần Hồn Vực bên trong tử rặng mặc dù không có quá lớn quan hệ, nhưng đối với tinh thần thương tổn cũng là tương đối lớn ta nghe nói mấy người kia tử sau khi đi ra, cảnh giới tất cả đều rút một tầng, cái kia nguy đề.

.

.

Trực tiếp rặng trở lại Vương giả điên phong cảnh trà.

.

.

□
“.

.

.

, ” Đẳng Phi vẻ mặt im lặng nhìn Thanh Long: “Người vừa mới tại sao chưa nói?”

“Này không còn chưa kịp sao.

.

.” Thanh Long nhìn như giải thích nhưng hai đầu lông mày cười trộm nét mặt bán đứng nó, người này thuần túy chính là nghĩ cho Đẳng Phi thêm chút chắn.

“Quả nhiên là có được cường đại pháp tắc lực địa phương .”

Đặng Phi không có để ý tới Thanh Long trêu, lẩm bẩm tự nói, nhưng ngay sau đó lộ ra vẻ kiên định thần sắc, nhận thức nói: “Thần Hồn Vực xuất hiện đối với chúng ta mà nói, đồng dạng là một cơ hội, một cái có thể làm cho đội ngũ của chúng ta trở nên càng mạnh mẽ cơ hội! Cho nên chúng ta muốn trong thời gian ngắn nhất, có được tiến vào Thần Hồn Vực năng lực.” Thanh vô cũng thu hồi vui đùa gật đầu.

Xa xôi Trung Châu, ! phong cảnh như bức tranh u tĩnh sơn cốc, tọa lạc một mảng lớn phong cách cổ xưa đại khí kiến trúc đàn, nơi này linh khí dư thừa, là tu luyện đấu khí tuyệt hảo đất.

Sơn cốc cửa vào, đứng sừng sững khí thế rộng rãi một ngọn không lồ sơn môn, núi trên cửa trên tấm bảng, viết bốn người cổ sơ cứng cáp chữ to một Thần Long gia tộc!

Nhìn kỹ lại, này bốn chữ to thậm chí tràn đầy sát ý nghiêm nghị Kiếm Ý, dường như muốn phá vỡ này không lồ Thạch biển bay ra, trừ có được Thần Long huyết mạch người, ngoại nhân nếu là tâm không thiện nhìn này bốn chữ to, liền sẽ phải chịu trong đó cường đại Kiếm Ý trực tiếp công kích! Nơi này, chính là Thần Long huyết mạch Ngạo gia trọng yếu đệ tử chỗ ở.

Lúc này chính là tối đêm, Hoàng Hôn trời chiều chiếu xạ tiến gian phòng trong , mang theo một tia cô đơn ấm áp, làm cho lòng người trung một mảnh thoải mái bình tĩnh.

Gian phòng bài biện rất đơn giản, một tờ trên bàn nhỏ mở một con hoàng sắc bình trà, bình trà chuôi bị vuốt phẳng được tranh minh ngói phát sáng, cơ hồ quang chứng giám người, một luồng trà hương, phiêu tán ở trong không khí, phối hợp này tối đêm trời chiều, làm người ta tâm thần sáng khoái.

Một con bàn tay trắng nõn, trắng nõn thon dài, nắm bình trà chuôi, thập phần ưu nhã cho hai người cái chén thêm vào nước trà, một cái dịu dàng động thính thanh âm đồng thời vang lên: “Thần Hồn Vực, rất thú vị đi, nhất là bên trong cái kia thần kỳ lôi đài rất có ý tứ, được, còn nữa kia hai tờ bảng.”

Nói chuyện, là một Phương Hoa tuyệt đại thiếu nữ, nhìn qua cũng chỉ có mười bảy mười tám tuổi, cử chỉ thông dong, khí chất ưu nhã cao quý, hai đầu lông mày mang theo nhợt nhạt nụ

cười, mặc một bộ bạch y, bởi vì nói vui vẻ nơi, một đôi cực đẹp con ngươi vi híp lại, hai cái lông mày kẻ đen như núi xa.

Thiếu nữ nhìn tiểu bàn trà đối diện lẳng lặng ngồi chồm hồm một người tuổi còn trẻ nam tử, điềm tĩnh cười nói.

Này nam tử trẻ tuổi ngày thường cực đẹp, xem ra mặt cơ hồ không có có bất kỳ tỳ vết nào, mà ngay cả nữ nhân thấy cũng sẽ cảm thấy ghen tỵ với, năm đó Nam Vực Liệt Dương thế gia thế tử Liệt Dương húc thực đã coi như là ít có mỹ nam tử, nhưng cùng này trẻ tuổi nam nhân so với, nhưng giống như ánh nến cùng Thái Dương tranh nhau phát sáng, không có nửa điểm, có thể sánh bằng tính.

Nam tử gật đầu, không nói gì, nâng chung trà lên khẽ nhắm mắt lại nhẹ ngủi một chút, sau đó chậm rãi mở mắt ra, nhìn thiếu nữ mỉm cười nói nói: “Thần Hồn Vực, ha hả, thời xa xưa đời tựa tồn tại một cá vị diện, về nó ghi lại, cơ hồ là trống rỗng, này quả nhiên là một cái gió nổi mây phun đại thời đại, Chiến Tranh Ma Ngẫu hiện thế, trời sanh Thạch Thiên Vương Thạch Thiên Đế Thạch khai quật, hôm nay mà ngay cả trong truyền thuyết đều là truyền thuyết Thần Hồn Vực, lại cũng xuất hiện ở thời đại này, Tích Trúc, ta cũng có một số động tâm đi.”

“Ha hả, ca, nói về, này tựa hồ là ngươi lần đầu tiên đối với chuyện bên ngoài cảm thấy hứng thú đi, lúc trước Cơ gia công chúa Cơ Tử Vân nhi tử từ Nam Vực tới đây tìm mẫu, gây ra một phen phong ba, sau lại mà ngay cả Thiên Kiếm tộc thúc cũng vẫn lạc, rất nhiều người muốn ngươi này Thần Long gia tộc mười vạn năm trung độc nhất vô nhị thiên tài xuất thủ, ngươi cho cực tuyệt rụng, nói không có cao hứng.

.

.

□

Thiếu nữ thanh âm dịu dàng ngọt, cười yếu ớt tự thuật: “Sau lại Thiên Đế Thạch ra, ngươi nghe nói sau, cũng chỉ là toát ra một điểm, điểm hứng thú, ở gặp qua một lần bên trong tộc đệ

tử sử dụng Thiên Đế Thạch thành Đế sau khi, người chỉ nói một câu nói một Thiên Đế Thạch sao? Dùng để bồi dưỡng tử sĩ sao.

Khanh khách, thiếu chút nữa đem mấy cái sử dụng Thiên Đế Thạch tấn chức thành Đế đang không ai bì nổi tộc nhân khí đến học máu.”

Thiếu nữ khí chất cao nhã, nói đến vui vẻ nơi, lấy tay che nhỏ, miệng, vui bộ dáng, đoán chừng cũng chỉ có ở huynh trưởng trước mặt, mới có thể như vậy hơi chút càn rỡ xuống.

Uông nhập, nói tiếp: “Nữa sau lại tứ đại liên minh thành lập, Thần Vực Đảo bên kia bộc ra Đằng Phi chân thực thân phận, nói hắn là Thánh Thần người thừa kế, trên người vẫn có được Ma Thần Chiến Tranh Ma Ngẫu, được thứ nhất là được Vô Địch thiên hạ, rất nhiều người cũng động tâm, muốn tìm kia Đằng Phi, có người tới hỏi người, người lại như cũ lắc đầu.

Hôm nay này Thần Hồn Vực, rốt cục có thể khiến cho ca ca ngài hứng thú đến sao?”

Nam tử trẻ tuổi cười cười, trong mắt mang theo vài phần sùng nịnh nhìn thiếu nữ, khẽ lắc đầu, nói: “Tích Trúc, người sai lầm rồi, ta đối với Đằng Phi hứng thú, thật xa quá cái khác, nhưng lần trước hắn tới Trung Châu, ta sợ dĩ không có xuất hiện, là bởi vì ta tôn kính hắn.”

Thiếu nữ một đôi linh động con ngươi nhìn nam tử trẻ tuổi, có chút kinh ngạc nói: “Nga? Người tôn kính hắn? Ta không có nghe sai? Người này, “.

.

.

Hình như là gia tộc bọn ta cừu nhân đi.”

“Trong gia tộc có người cảm thấy bị hấn lộ mặt mũi, đâu có chuyện gì liên quan tới ta mà?” Nam tử trẻ tuổi vẻ mặt bại hoại, bĩu môi, lãnh cười nói: “Những người đó tử có thừa cô, hai mươi năm trước Ngạo Thiên Kiếm nên tử.”

“Khụ khụ” ”” thiếu nữ ho nhẹ hai tiếng, che dấu lúc này tâm

tình, cái này huynh trưởng, có thể nói Thần Long gia tộc từ cổ chí kim đệ nhất thiên tài, nhưng này tính tình bản tính, lại làm cho sở hữu Thần Long gia tộc cao tăng nhưc đầu.

Không từ mà biệt, tựa nhìn mới vừa mảo mới vừa nói ra câu nói kia, có thể gặp đóm.

“Ca, lạc đề.” Thiếu nữ hay là nhin không được nhắc nhở một câu.

“Ha hả ha hả.” Nam tử trẻ tuổi bất trí khả phủ cười lạnh mấy tiếng, nhưng ngay sau đó nói: “Người này vì mẫu thân, không hải sợ đường xá gian nguy, đặt chân trăm vạn trong núi sông, tới tìm mẫu thân, phần này hiếu tâm, tựa đủ để cho ta cảm thấy kính nể, phải biết rằng na hội ngũ vực phong bế, hần phải đi qua một đoạn thật dài tràn đầy nguy hiểm trận pháp lối đi mới có thể tới Trung Châu.

Bất quá khi đó, thực lực của hần vẫn quá yếu, ta mặc dù đối với hần có vài phần hứng thú, nhưng khi đó Đằng Phi, không đáng giá được ta xuất thủ.”

Thiếu nữ đương nhiên gật đầu, lẳng lẳng nhìn huynh trưởng.

“Sau lại hần rời đi Trung Châu, Chiến Tranh Ma Ngẫu hiện thế, Thần Vực Đảo thả ra gió, đem hần thân phận cho hấp thụ ánh sáng, hai mươi năm trước một ít chuyện, cũng dần dần nổi mặt nước, từ khi đó, ta đối với hứng thú của hần cũng đã đậm!” Nam tử trẻ tuổi vừa nói, đuôi lông mày mỉm cười nói chọn, giọng nói thập phần bình tĩnh nói: “Ba năm ngũ đông, như Tiềm Long Tại Uyên, hần hôm nay, nên đã có tư cách theo đánh một trận, đối với lần này, ta rất mong đợi.”

“Ca ca rốt cục muốn xuất thủ sao?” Thiếu nữ Tích Trúc trong con ngươi lộ ra vẻ không cách nào che dấu cuồng nhiệt, sùng bái nhìn huynh trưởng: “Tích Trúc cũng rất mong đợi nhìn thấy ca ca xuất thủ đi!”

Nam tử cười nhạt, nhìn phía ngoài cửa sổ, mặt trời chiều ngã về tây, cuối cùng chiếu vào cửa sổ về ánh chiều tà biến mất không thấy gì nữa, gian phòng trở nên có chút tối lên, nam tử khẽ thở dài một tiếng: “Trời chiều thật tốt , đáng tiếc thật ngắn.”

“Tốt lắm nữa, khác cũng như vậy ông cụ non, đừng quên, người chỉ so với ta đại như vậy một hồi mà thôi.” Thiếu nữ mặt nhắn lỗ mũi, có chút đào khí thổ liêu thổ cái lưỡi thơm tho.

“Đi Thần Hồn Vực vui đùa một chút sao.

” thiếu nữ Tích Trúc phát ra muốn mời , híp mắt nói: “Trong gia tộc rất nhiều người cũng tiến vào đi, nói muốn ở Thần Hồn Vực trung chiếm lĩnh tiên cơ, như vậy ở Thần Thánh Liên Minh trung chính là lời nói quyền có nặng hơn một số.”

Nam tử trẻ tuổi cười, đứng lên, duỗi cái lưng mệt mỏi, nhàn nhạt nói: “Trong gia tộc đám kia ngu xuẩn, đi qua tự cho là bọn họ đệ nhất thiên hạ, hôm nay như cũ như vậy cho là, Thần Thánh Liên Minh? Nhàm chán.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 432: Thần Thành!

>

Này nam tử trẻ tuổi là ai? Như thế kiêu ngạo, lại làm cho người từ trên người hắn tìm không được nửa điểm cuồng ngạo tư thái, phảng phất lời của hắn nói, tựa là chân lý!

Hắn gọi Ngạo Tích Quân, cùng vừa mới cái kia tuyệt sắc thiếu nữ Ngạo Tích Trúc, là sanh đôi huynh muội, Ngạo Tà Vân cháu ruột, Thần Long huyết mạch Ngạo gia muôn đời đệ nhất nhân!

Thiên nhiên mở ra bảy chỗ đấu mạch, Ngạo gia bốn mươi hai đấu mạch đại pháp, hắn ở ba năm trước đây toàn bộ đả thông, toàn thân cao thấp, mở ra bốn mươi chín con đấu mạch, một năm kia, hắn mười bảy tuổi.

Ngạo Tích Quân bảy tuổi Đại Đấu Sư, tám tuổi Đấu Tôn, mười tuổi nhập thánh, mười ba tuổi Vương giả, mười sáu tuổi xưng đế, mười bảy tuổi đả thông bốn mươi chín con đấu mạch, bế quan ba năm, hai mươi tuổi Thành Hoàng!

Một thân Thần Long khí huyết bộc phát ra, một giọt máu có thể giết Vương giả, mười lăm tuổi Vương giả điên phong thời điểm, lực chiến gia gia Chuẩn Đế Ngạo Tà Vân, một ngàn bảy trăm chiêu sau khi, bằng một chiêu chiến thắng.

Như vậy một cái kinh thể tuyệt diệu đại thiên tài, lại bị Ngạo gia ướp lạnh đến nay, coi như là Ngạo gia nội bộ con vợ cả đệ tử, cũng không có bao nhiêu người biết thực lực chân chính của hắn.

Có tư cách biết đến, duy số ít mấy người.

Hắn, mặc dù vẫn chưa tính là cả Thần Long gia tộc cường đại nhất người kia, nhưng hắn đại biểu cho cả Thần Long huyết mạch Ngạo gia tương lai.

Hắn là thật thiên tài, Thiên chi kiêu tử!

Hắn họ Ngao, nhưng người lại cũng không kiêu ngạo, bởi vì cơ hồ không có ai, đáng giá hắn đi kiêu ngạo, chính hắn, tự là một chân chính Truyền Kỳ!

Ngao Tích Trúc, thiên nhiên mở ra bảy chỗ đấu mạch, Ngao gia bốn mươi hai đấu mạch đại pháp, năng đả thông ba mươi ba nơi, toàn thân cao thấp, thông bốn mươi nơi đấu mạch.

Ngao Tích Trúc năm nay hai mươi tuổi, cũng đã là Đại Đế tu vi.

Cái thế giới này, cát dấu vô số bí mật, cũng tồn tại rất nhiều kinh thể tuyệt diệu thiên tài, người như thế không bị ngoại nhân sở biết rõ, lớn nhất một cái nguyên nhân, chính là chỗ này trên đời, có rất ít người đáng giá bọn họ xuất thủ.

Nếu không phải vượt qua cái này gió nổi mây phun quần hùng cũng lên đại thời đại, người bình thường cả đời sẽ không biết sự hiện hữu của bọn hắn.

Thần Hồn Vực bên trong, cái kia thần kỳ lôi đài, còn nữa kia hai tờ bảng, hấp dẫn, tuyệt không cũng chỉ có Ngao Tích Quân cùng Ngao Tích Trúc huynh muội hai người, còn nữa cho phép rất nhiều nhiều kinh thể tuyệt diệu đại thiên tài, đồng dạng đối với kia ngòi lôi đài, kia hai tờ bảng, sinh ra nùng dầy hứng thú.

Kia ngòi lôi đài, lớn nhất thần kỳ nơi, ở chỗ nó có thể hoàn mỹ che dấu người thân phận, nếu là không muốn bị người biết, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, có thể che dấu lên thân thể của mình mao phân.

Kia hai tờ bảng, trong đó một tờ, là căn cứ lôi đài đối chiến thắng tỷ số sinh ra ra tới, ở đây ngòi Cổ lão và thần kỳ trên lôi đài, bất luận kẻ nào, đều là người mới, cho nên, xem ra bảng, gọi mạnh nhất người mới bảng.

Đăng Phi loại này bị tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo hạ Tất Sát Lệnh người ngoại trừ, tuyệt đại đa số người, ở Thần

Hồn Vực cái kia ngồi trên lôi đài, cũng sẽ không che dấu thân thể của mình mao phân, mặc dù chỉ mở ra hơn hai tháng, nhưng đã có quá nhiều cường giả, đi lên quá kia ngồi lôi đài.

Thần Hồn Vực Thần trong thành, hôm nay quần tinh ánh sáng ngọc, có quá nhiều trong truyền thuyết thiên tài cùng các đại gia tộc lão tổ cấp bậc cường giả, trên đường cái tùy tiện đã nắm tới một người, có thể đều là một pho tượng Đại Đế.

Một ...!khác dán thông báo, còn lại là tứ đại liên minh trong lúc hòa hoãn quan hệ sau khi kết quả, có người hiểu chuyện, đem tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo trung vừa nổi danh ngấm địa vị, vừa trẻ tuổi dung mạo xinh đẹp cô gái cho làm một cái xếp hạng.

Này dán thông báo, gọi Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng.

Mão

Từ lúc ban đầu nhằm chán kết quả, cho tới bây giờ Thần Hồn Vực mở ra, cả cái thế giới tinh anh toàn bộ tụ hướng Thần Hồn Vực trung thần thành, thiên tài ở giữa kịch liệt va chạm, không chỉ có có chiến đấu, còn có mỹ nữ ở giữa ganh đua sắc đẹp.

Cho nên, Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng, hấp dẫn càng ngày càng nhiều người chú ý.

Những cô gái kia, không khỏi bằng đi lên Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng vẻ vang.

Muốn bằng trên, vô luận là mạnh nhất người mới bằng, hay là Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng, trực tiếp nhất biện pháp, chính là nổi danh, để mọi người trước biết sự hiện hữu của mình, mà muốn nổi danh, nhất định phải có tương ứng thực lực cường đại làm bảo đảm.

Nếu không, rất có thể chưa kịp nổi danh, đã bị chém ra Thần Hồn Vực, cảnh giới ngã xuống, võ đạo lòng không yên, đó mới là thật sự cái được không bù đắp đủ cái mất.

Cho nên không có điểm lo lắng cùng lòng tin người, cũng cần

bản không dám đi lên kia ngồi lôi đài.

Thần Hồn Vực vừa mới mở ra không lâu, rất nhiều đồ cũng là vừa mới được một số người lục lợi ra, nhưng đã có người bắt đầu khẩn cấp hướng mình trong tưởng tượng đối thủ khởi xướng khiêu chiến.

Mà trong đó nhận được khiêu chiến nhất nhiều người, lại là tuyệt đại đa số mọi người chưa từng thấy chân diện mục.

.

.

Đằng Phi!

“Tại hạ Đông Hải Long Cung trong liên minh Thủy Gia Thủy Thanh Bình, hướng Đằng Phi khởi xướng khiêu chiến, tiền đánh cuộc một khối Thiên Đế Thạch!”

“Tại hạ Trung Châu Bạch Hồ huyết mạch Âu Dương gia Thiếu chủ Âu Dương đào hải, hướng Đằng Phi khởi xướng khiêu chiến, Thần Hồn Vực lôi đài Sinh Tử chiến, ngươi không dám tới ta xem thường ngươi!”

“Tại hạ Bắc Cương a khổ, khiêu chiến Đằng Phi, ta muốn đem ngươi này Thánh Thần truyền nhân giết thành một bậc Đầu Sư.

.

”

.

“Tại hạ.

.

”

.

Tương tự bố cáo, chừng bảy tám chục con, tự treo ở Thần Hồn Vực Thần trong thành, kia đồng không lò bố cáo bài thượng.

Thần Hồn Vực rất kỳ lạ, nơi đó giống như là một Huyền Giới,

bởi vì người cho dù chết ở nơi này, ở chỗ này thế giới cũng sẽ sống lại, chẳng qua là cảnh giới có ngã xuống, cho nên mới phải có người phát ngôn bừa bãi phải Đẳng Phi giết thành Đấu Sư.

Những thứ này khiêu chiến, đại đa số đều là gần đây hơn mười ngày xuất hiện, ngũ vực người cũng là gần đây một thời gian ngắn, mới thăm dò ra Thần Hồn Vực trung vài chỗ, còn nữa tầng lớn khu vực, không người nào dám đặt chân.

Bởi vì ngắn ngủn hai tháng, đã có mười mấy Đại Đế cảnh giới cường giả chết ở Thần Hồn Vực bên trong, đi ra sau khi tất cả đều đều không ngoại lệ rớt xuống Chuẩn Đế cảnh giới, nghe nói thậm chí có một người Hoàng cấp đại năng, cũng ở bên trong trọng thương, thiếu chút nữa chết mất.

Trong lúc nhất thời ngũ vực người cũng không dám quá mức liều lĩnh, cũng là giá tọa Thần Hồn Vực trung thần thành, là một khu vực an toàn, những thứ kia mãnh thú chưa bao giờ có tiếp cận thần thành nơi này, mà Thần trong thành lại có kia ngòi thần kỳ lôi đài, nhất thời thành Thần Hồn Vực trung một cái chỗ vui chơi.

Đẳng Phi biết việc này thời điểm, thời gian đã vừa đi qua hơn một tháng, tiến vào Thần Hồn Vực phương pháp, cũng từ một cái Thần Thánh Liên Minh đệ tử trong miệng biết được.

“Dùng tinh thần lực cộng hưởng tiến vào Thần Hồn Vực.

.

.

Cái này, quả thật rất cường đại!” Lăng Thi Thi nhin không được than thở, nhìn Đẳng Phi cùng Thanh Long đám người nói: “Ta thế nào cảm giác này Thần Hồn Vực, giống như là một siêu cấp Hồn Vực đi?”

Thanh Long gật đầu nói: “Đúng là rất giống, khó có thể, này Thần Hồn Vực, là thời xa xưa đời những thứ kia đại năng của dùng để lịch lãm địa phương ?”

Lăng Thi Thi cùng Âm Nguyệt tam cự đầu lúc trước ngay cả Hồn Vực cũng không biết, hay là Đằng Phi cho bọn hắn nói một chút Hồn Vực chuyện tình, Lăng Thi Thi cùng Hoàng bọn người mới biết.

“Không lại cho dù Thần Hồn Vực là thời xa xưa đời Võ Giả lịch lãm nơi, cũng tuyệt không phải là người yếu chỗ vui chơi, Đại Đế đi vào cũng không thể nguyên lành đi ra, chớ nói chi là giống như Vương giả, Đấu Thánh đi vào đoán chừng ngay cả đám đóa bọt sóng cũng lật không ra.” Lăng Thi Thi cười nói.

Tất cả mọi người gật đầu, Thần Hồn Vực trung trừ trước mắt đã biết cái kia ngòi Thần thành ở ngoài, những địa phương khác thật là nguy cơ tứ phía, quả thực quá nguy hiểm.

Hoàn hảo Thần thành bị phát hiện sau, giống như là một chỗ bị jì sống Truyện Tổng Trận, mọi người nữa tiến vào Thần Hồn Vực, sẽ trực tiếp xuất hiện ở Thần trong thành, tránh khỏi ban đầu phát hiện Thần Hồn Vực mấy tên kia bị kịch.

“Ở trong đó, có thể nhận được chân chính lịch lãm.” Thiên Lang vẻ mặt hưng phấn, cái này Thị Huyết người, một ngày bất chiến đấu, cả người cũng sẽ ngứa, cùng Thanh Long có thể nói đồ đệ tiện tổ hai người, cũng không phải là lương thiện hạng người, mấy ngày trước hai người đã lặng lẽ tiến vào đi, ở Thần thành trên lôi đài che dấu thân phận, rất là thống khoái đánh mấy chiếc.

Hoàng cùng A Tử đối với Thần Hồn Vực cũng rất có hứng thú, đồng thời các nàng tất cả cũng hiểu Thần Hồn Vực xuất hiện, đối với cái thế giới này, đối với bọn họ cái này đoàn đội, ý vị như thế nào.

“Ở trong đó có rất nhiều nghĩ khiêu chiến công tử đi.” A Tử cũng tiến vào, nàng không có đi lôi đài chiến đấu, đi theo Lăng Thi Thi cùng Hoàng trước đem cả Thần thành đi dạo một lần, chuẩn bị hiểu rất nhiều chuyện, đối với nhiều người như vậy khiêu chiến Đằng Phi, cảm thấy càng khó chịu.

Chẳng qua là tất cả mọi người có chút kỳ quái, tại sao cho tới bây giờ, Đằng Phi cũng không chịu tiến vào Thần Hồn Vực, bọn họ cũng hiểu rõ Đằng Phi, biết hẳn căn bản không phải nhất gan sợ phiền phức người, như vậy tại sao sẽ đi vào đi? Đằng Phi cười nhạt, nhìn thoáng qua A Tử, nói: “Vẫn không phải lúc, sớm muộn gì ta sẽ đi vào, những thứ kia khiêu chiến của ta, ta sẽ một mả một cái bái phỏng đi qua, có thỏa mãn bọn họ.”

Đằng Phi sở dĩ vẫn không có tiến vào đến Thần Hồn Vực trung, là bởi vì mấy ngày nay hẳn một mực suy tư về một việc, một kiện thậm chí có thể quan hệ đến hẳn tương lai chuyển tình, đang suy nghĩ thông lúc trước, Đằng Phi không muốn tiến vào Thần Hồn Vực.

Ngày đó Đằng Phi quyết định tìm kiếm tứ đại liên minh đệ tử, biết rõ ràng Thần Hồn Vực một ít chuyện thời điểm, hẳn đồng thời cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu trao đổi một phen.

“Tượng gỗ, đi ra, ngươi biết Thần Hồn Vực sao?” Đằng Phi có chút kỳ quái, lẽ ra Thần Hồn Vực loại địa phương này, người khác không biết rất bình thường, nhưng tượng gỗ là Chiến Tranh Ma Ngẫu, là trong truyền thuyết Vĩnh Hằng đứng đầu trung thực người hầu, nó làm sao có thể không biết Thần Hồn Vực tồn tại?

“Thần Hồn Vực.

.

.

Không nghĩ tới truyền thuyết kia thật sự, nó lại thật sự xuất hiện ở cõi đời này, chủ nhân, thuộc về người thời đại, đã mở ra, vận mệnh Chuyển Luân bắt đầu chuyển động, ai cũng không thể dừng lại.

.

”

“Dừng!” Đằng Phi phiên trứ bạch nhãn, nhanh lên gọi dừng, trong lòng tự nhủ người này quả thực quá ác tâm quá không

biết xấu hổ, vẫn vận mệnh Chuyển Luân, còn dám hơn khoa trương một điểm sao?

“Nói thẳng chánh đề, có thể không?” Đằng Phi giọng nói bất thiện, mỗi lần cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu trao đổi, cũng làm cho hắn có dũng khí nghĩ hủy đi này tượng gỗ vọng động, nếu như có thể đánh trôi qua nói.

“Đại nhân năm xưa tự truy tìm quá Thần Hồn Vực tung tích, nhưng là không có tìm được.” Chiến Tranh Ma Ngẫu nói xong câu này sau, liền ngậm miệng không nói.

Đằng Phi đợi hồi lâu, cũng không có đợi được hạ văn, không khỏi cả giận nói: “Nói tiếp đi nha!”

“Nói xong a, chủ nhân không phải là để cho ta nói chánh đề, hỏi ta có biết hay không Thần Hồn Vực, ta đã nói nha.” Thê lương Cổ lão thanh âm, mang theo vài phần vô tội: “Chủ nhân còn có cái gì muốn hỏi?”

Mẹ kiếp, nếu không phải lão tử đánh người không lại, không phải là hủy đi người nhóm lửa! Đằng Phi trong lòng chửi ầm lên, chẳng qua là phải tiếp tục hỏi thăm: “Người nói Vĩnh Hằng đứng đầu, năm đó đã từng truy tìm quá Thần Hồn Vực tung tích, vẫn không tìm được? Chiến Tranh Ma Ngẫu tiên sinh, người cảm thấy, ta sẽ tin tưởng lời của người sao? Thần Hồn Vực tự ở trên thế giới này, mấy người bình thường đấu khí Võ Giả cũng có thể tìm tới, miệng người trung kia siêu việt Chí Tôn, so sánh với Thiên Vương còn mạnh hơn Vĩnh Hằng đứng đầu, hắn có tìm không được?”

“Vĩnh Hằng đứng đầu chính là chính ngài, chủ nhân của ta.” Chiến Tranh Ma Ngẫu kia thê lương Cổ lão thanh âm trung, vẫn mang theo vài phần nhìn có chút hả hê, phảng phất nhìn thấy Đằng Phi biếm chê mình, là vật rất thoải mái chuyện tình.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 433: Thần Hồn Vực Mang Đến Ảnh Hưởng!

>

“Có thể không nên hơn nữa loại này nhiều lời sao?” Đằng Phi cười lạnh nói: “Đã sớm nói qua cho ngươi, cõi đời này không có hai mảnh giống nhau lá cây, cho dù ta thật là miệng người trung vị kia cửu thế luân hồi, cũng cùng đi qua hắc không có mặc cho quan hệ như thế nào, ta chính là ta.”

“Đội được người ủng có đầy đủ lực lượng cái kia trời, người có giác tỉnh đi lên trí nhớ, cho nên, người chính là hắc, hắc cũng là người.” Chiến Tranh Ma Ngẫu thê lương thanh âm trung, mang theo vài phần nhớ lại, giọng nói nhưng thập phần chăm chú.

Đằng Phi một trận trầm mặc, chẳng biết tại sao, Chiến Tranh Ma Ngẫu lời nói, để hắc đột nhiên ở bên trong tâm chỗ sâu nhất, dâng lên một cỗ sợ hãi thật sâu cảm, chính hắc cũng không rõ ràng lắm mình ở sợ hãi cái gì, hoặc nói là ở kháng cự cái gì.

Giác tỉnh từng trí nhớ? Những thứ kia trí nhớ, cùng mình bây giờ, có một chút điểm quan hệ sao?

Đằng Phi không biết, cũng không muốn đi biết.

Thực lực càng mạnh, lại càng là không tin một số truyền vô số năm thuyết pháp.

Nói thí dụ như luân hồi, ở Đằng Phi trong mắt, cho dù thật sự có luân hồi loại chuyện này, động lòng người đều là sống ở đương thời, có ai có nhớ kỹ đời trước phát sinh quá chuyện tình? Lại có ai biết mình sau khi đem thuộc về hướng nơi nào? Cuộc, tồn tại, đã chết, biến mất rụng.

Cho dù Vĩnh Hằng đứng đầu từng là cả Vĩnh Hằng Chi Địa chúa tể, kia có thể như thế nào đây? Đằng Phi mặc dù chẳng bao giờ đi qua ngay cả mộng cũng không mơ tới quá Vĩnh Hằng Chi Địa, nhưng cũng rõ ràng một chuyện, có một ngày đến rồi Vĩnh Hằng Chi Địa, tuyệt không có ở nơi đó phát hiện nửa điểm Vĩnh Hằng đứng đầu tồn tại trôi qua dấu vết! Vĩnh Hằng Chi Địa kia ba tôn đại Thiên Vương, làm sao có thể cho phép Vĩnh Hằng đứng đầu dấu vết bảo tồn? Cho nên, người sống đương thời, chớ nói khi còn sống thân hậu sự.

Chiến Tranh Ma Ngẫu cũng phụng bồi Đằng Phi trầm mặc một hồi, sau đó mới lên tiếng: “Thần Hồn Vực sở dĩ có thể bị cái thế giới này người bình thường phát hiện, đó là bởi vì các loại cơ hội tổng hợp chung một chỗ, đạt đến nó mở ra yêu cầu, cho nên cũng không phải là nó bị tìm được, mà là nó muốn lái đề cho cái thế giới này!”

“Không phải nói những người đó va chạm vào cái gì cơ quan, sau đó mới mở ra Thần Hồn Vực sao?” Đằng Phi hỏi ngược lại.

“Đây chẳng qua là một cơ hội, chẳng qua là nó mở ra phải cần một cơ hội, đối với Thần Hồn Vực, mặc dù ta không có tiến vào quá, nhưng ta biết đến, nên so sánh với người nhiều.”

Chiến Tranh Ma Ngẫu giọng nói bình tĩnh nói: “Người nếu như hiện tại đi đâu ngồi jī sống Thần Hồn Vực viễn cổ di tích, người tự sẽ minh bạch ta nói, chỗ kia tuyệt không có tồn tại bất kỳ cơ quan.”

“Thật sự là thế này phải không?” Đằng Phi lẩm bẩm tự nói.

“Chính là như vậy, nếu không, chủ nhân cho là như thế nào một kiện pháp bảo, có thể đem cái thế giới này cũng bao phủ, vô luận ở mặc cho địa phương nào, chỉ cần tinh thần lực cùng Thần Hồn Vực ba động cộng hưởng, có thể tiến vào đi vào?”

Chiến Tranh Ma Ngẫu hơi tự giễu nói: “Ta đã coi như là trên cái thế giới này, thậm chí bao gồm Vĩnh Hằng Chi Địa ở bên trong cường đại nhất một kiện pháp bảo, ta từng có được Chí Tôn thực lực, ta có được suy nghĩ của mình, ta sống một chút

cũng không có mấy năm, hơn nữa sau này cũng có thể như vậy sống sót.

.

.

Từ khác góc độ nhìn lại, là chủ nhân sáng tạo ta, chính hắn không có thể Vĩnh Sinh, ta nhưng đạt được Vĩnh Sinh.

.

”

Đặng Phi nhất thời ngẩn ra, hắn không có ở toan tính Chiến Tranh Ma Ngẫu phía sau một câu nói, mà là làm nó lúc trước nói câu nói kia cảm thấy giật mình, trong đầu giống như là có một đạo thiểm điện phát sáng quá, trong phút chốc Đặng Phi phảng phất bắt được một điểm gì đó.

Chiến Tranh Ma Ngẫu, đã coi như là trên cái thế giới này cường đại nhất pháp bảo, lời này thật sự không sai, trừ Vĩnh Hằng đứng đầu cái loại này nghịch thiên tồn tại, còn có ai có thể chế tạo ra có được mình suy nghĩ, có được Chí Tôn thực lực món đồ chơi?

Đúng vậy, Chiến Tranh Ma Ngẫu nhưng thật ra chính là Vĩnh Hằng đứng đầu chế tạo ra tới một kiện món đồ chơi!

Đã như vậy, như vậy Thần Hồn Vực, tựu tuyệt đối không có khả năng là một việc bảo vật, càng không thể có thể bị ai điều khiển ở trong tay!

Lúc trước Đặng Phi còn nhiều ít có chút bận tâm, lo lắng tứ đại liên minh có thể hay không nhân cơ hội đem Thần Hồn Vực không chế lại, mượn lần này điều khiển cả cái thế giới.

Bây giờ nghĩ lại, lo lắng của mình có chút dư thừa.

Lúc này, Đặng Phi chợt nhớ tới Chiến Tranh Ma Ngẫu lúc trước lời nói, nghi ngờ hỏi: “Vĩnh Hằng đứng đầu tìm kiếm Thần Hồn Vực làm cái gì? Đối với hắn kia cấp độ người đến nói, Thần Hồn Vực cũng không có gì rất giỏi a?”

“Thần Hồn Vực rất rất giỏi, nó liên quan đến đến rồi một số về

thời gian cùng không gian huyền bí, đại nhân năm đó mấy lần tìm kiếm Thần Hồn Vực cửa vào, nhưng thủy chung không có tìm được, mỗi lần nói kịp, trong giọng nói có nhiều tiếc nuối.” Chiến Tranh Ma Ngẫu trong giọng nói cũng tràn đầy tiếc nuối: “Nếu là năm đó này Thần Hồn Vực có thể lái được khai, đại nhân có lẽ tự không cần kinh nghiệm này cứu thế luân hồi nổi khổ.

.

.”

“Tượng gỗ, ý của ngươi là không phải nói, này Thần Hồn Vực bên trong một số bí mật, mà ngay cả Vĩnh Hằng đứng đầu cũng muốn biết?” Đằng Phi hỏi.

“Là, đại nhân năm đó vẫn hoài nghi Thần Hồn Vực không thuộc về cái này không gian, là đến từ một không gian khác kết quả, hẳn cần muốn đi vào đến Thần Hồn Vực trung, mới có thể giải khai một số bí mật.”

“Vậy hẳn lại là làm sao biết Thần Hồn Vực tồn tại?”

“Không biết.”

“Làm sao ngươi có không biết?”

“Bởi vì ta chẳng qua là chủ nhân một kiện món đồ chơi, ngươi có thấy cùng món đồ chơi nói quá nhiều chuyện người sao?”

“Nhọc, lão tử khinh bỉ ngươi, chết tượng gỗ!”

“Chủ nhân có được loại này quyền lợi.”

“Ngày nào đó không phải là đem ngươi hủy đi nhóm lửa!”

“Thế gian này trừ Thiên Thanh Hỏa có thể đả thương ta, những thứ khác hỏa đều không thể thiêu hủy của ta.”

“Cút! Ta không muốn nói chuyện với ngươi.”

“Tuân lệnh, chủ nhân của ta.”

“.

.

.”

Trở lên đây là Đằng Phi cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu ở giữa nói chuyện với nhau, đến cuối cùng, Đằng Phi quát lên như sấm bộc phát, nhưng thật ra hẳn biết mình nổi giận nguyên

nhân, Chiến Tranh Ma Ngẫu cũng là biết đến.

Đằng Phi nổi giận, nguyên tại sâu trong nội tâm sợ hãi, mặc dù hắn cũng không muốn như vậy, nhưng này loại phảng phất nguyên tại linh hồn bốn nguyên cảm giác sợ hãi, là ý chí sở không có thể không chế.

Vốn là, hắn cho là Thần Hồn Vực, tựa như một cái lớn hơn vô số lần Hồn Vực, chẳng qua là cao cấp hơn, bên trong bảo vật thậm chí có thể mang ra, mặc dù chết ở bên trong có rùng cảnh giới, nhưng Đằng Phi cũng không sợ cái này, hắn đem Thần Hồn Vực, trở thành một chỗ tuyệt hảo tu luyện tràng sở.

Cho đến khi cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu trao đổi sau khi, Đằng Phi mới biết được, Thần Hồn Vực xa không như mình nghĩ đơn giản như vậy, kia thần bí cùng nguy hiểm trình độ, thật xa vượt ra khỏi Đằng Phi tưởng tượng, bên trong thậm chí cất dấu Vĩnh Hằng đứng đầu cũng cảm thấy hứng thú bí mật, này đối với hiện tại Đằng Phi mà nói, thật sự chưa chắc là một chuyện tốt.

Tùng Vĩnh Hằng đứng đầu, đây là cái gì tầng thứ? Siêu việt Chí Tôn cùng Thiên Vương, là cả cái thế giới thức ăn liên đỉnh cao nhất! Có thể làm cho hắn cảm thấy hứng thú chuyện tình, có là chuyện nhỏ sao? Có thể Vĩnh Hằng đứng đầu trong mắt rất bình thản một chuyện, thả vào Đằng Phi trước mặt, tựa là một không cách nào giải khai chết đi ván! Đây là cảnh giới hạn chế, Đằng Phi không có cách nào, Chiến Tranh Ma Ngẫu cũng không có.

Cho nên trải qua mấy ngày nay, Đằng Phi vẫn ở suy nghĩ chuyện này, lúc trước đặc biệt tưởng nhớ tiến vào Thần Hồn Vực ý niệm trong đầu, ở cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu trao đổi sau khi, cũng trở nên đậm xuống.

Có thể sáng tạo ra, tạo ra Thần Hồn Vực người, cường đại đến không cách nào tưởng tượng, bên trong sinh vật ngay cả Đại Đế cũng có thể giết chết, ngay cả Hoàng cấp cũng phải bị thương, mình tùy tiện xông vào, sợ rằng cũng sẽ không có thật tốt kết quả.

Hiện tại rất cực tốt lắm, Thần Thành bị phát hiện, Đằng Phi nhất lo lắng chuyện tình, đã bị dừng cảm người mở đường cửa cho giải quyết hết.

Cho nên hôm nay A Tử đề khởi, Đằng Phi đưa cho chính diện trả lời.

“Vẫn có một việc, chúng ta tiến vào Thần Hồn Vực thời điểm, thân thể là lưu tại cái vị diện này trung, như vậy ở tiến vào Thần Hồn Vực lúc trước, sẽ phải tìm một chỗ tuyệt đối chỗ an toàn.” Lăng Thi Thi nhìn mọi người, cười nói: “Vạn nhất chúng ta cũng tiến vào Thần Hồn Vực, phía ngoài tới cừu gia, đến lúc đó một đao một cái, ngay cả phản kháng cơ hội cũng không có.”

Đằng Phi gật đầu, Lăng Thi Thi nói cái vấn đề này, hẳn đã sớm nghĩ tới, cho nên nói: “Chúng ta hay là về trước mấy năm này chỗ ở, nơi đó ít ai lui tới, vẫn tương đối an toàn.”

Lăng Thi Thi nhìn thoáng qua Đằng Phi, cười nói: “Ta còn tưởng rằng ngươi có đưa ra phải về Đấu Tinh Cổ Điện đi.”

“Nơi đó cũng không an toàn, tứ đại liên minh người chưa chắc tự thật sự không có phát hiện bên kia dị thường, chỉ là của ta không xuất hiện, bọn họ cũng sẽ không dễ dàng xuất thủ thôi.” Đằng Phi thản nhiên nói: “Dù sao bây giờ không phải là mấy năm trước.”

Đừng xem tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo đối với Đằng Phi Tất Sát Lệnh truyền được sôi sục, bọn họ cũng mãi nghĩ nhằm vào Đằng Phi không giả, nhưng đối với Đằng Phi người nhà cùng bằng hữu, cũng không nữa như đi qua như vậy đối đãi.

Hành động thiếu suy nghĩ, có đả thảo kinh xà, hơn nữa Thần Vực Đảo ở Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi trốn tránh sau gặp gỡ Đằng Phi điên cuồng trả thù, tử thương vô số, chuyện này truyền lưu ra sau, cũng làm cho tứ đại liên minh rất nhiều người sinh lòng cảnh giác.

Đối đãi Đằng Phi, làm như phủ định toàn bộ, làm như tự không dễ dàng đi động, nếu không, hẳn có giống như một đầu tiểu ác lang giống nhau, đuổi theo ngươi không tha, sau đó

từng miếng từng miếng từ trên người của người xé rách hạ tiên máu chảy đầm đìa thịt, cho đến khi đem người cắn chết mới thôi.

“Ta tin tưởng các nàng tất cả cũng sẽ biết Thần Hồn Vực chuyện tình, không có đúng mọi người ở Thần Thành mặt trong vẫn có thể gặp mặt đi.” A Tử ở một bên chen vào một câu.

Lăng Thi Thi vỗ ót, nói: “Đúng nha, ta thế nào không nghĩ tới cái này, đến lúc đó nói không chừng Tử Lăng tỷ tỷ cũng sẽ xuất hiện đi!”

Đúng vậy, đã ba năm, Tử Lăng có khỏe? Đăng Phi trong lòng mềm mại nhất địa phương, nhẹ nhàng giật mình.

.

.

Nam Vực, Tây Thủy, Đại Hoang mạc trung Đấu Tinh Cổ Điện bên trong.

Như nhau vắng thường, tất cả mọi người ở cố gắng tu luyện, nhưng nhưng không thấy Vị Ương Minh Minh thân ảnh.

Năm đó thị nữ nói đến, không có ai có thật không, Vị Ương Minh Minh cuối cùng là Vị Ương gia trẻ tuổi tinh anh đệ tử, Thần Hồn Vực xuất hiện, để Vị Ương gia cái này có được Cổ lão truyền thừa gia tộc, trên dưới cũng hơi bị chấn động, đều cho rằng đây là một tuyệt hảo cơ hội.

Lúc trước không có bởi vì Thiên Đế Thạch khai quật mà quấy rầy bên ngoài lịch lãm gia tộc đệ tử, hôm nay nhưng lại không thể không sử dụng gia tộc bí pháp, triệu hồi sở hữu Vị Ương gia gia tộc con vợ cả đệ tử, chuẩn bị chinh hợp lực lượng, khai phá Thần Hồn Vực.

Vị Ương Minh Minh ở Đấu Tinh Cổ Điện bên này đợi ba năm,

đúng là vẫn còn không có thể đợi được Đằng Phi trở về, trước khi rời đi, Vị Ương Minh Minh cầm lên Vương cấp diên phong đột phá, tấn chức trở thành một gã Đại Đế, một thân thực lực, ở trẻ tuổi, đã có thể nói nổi tiếng.

Nhưng nàng cũng không có quá nhiều vui vẻ, bởi vì nàng muốn nhất đưa cho người kia nhìn, nhưng người kia, nhưng thủy chung chưa có trở về.

Mang theo vài phần tiếc nuối cùng thất vọng rời đi Đâu Tinh Cổ Điện trở về Trung Châu Vị Ương Minh Minh, cũng chỉ có thể chờ đợi, ở Thần Hồn Vực Thần Thành mặt trong, có thể nhìn thấy cái kia vừa đi chính là ba năm không chịu trách nhiệm người.

.

.

Mặc dù tên kia không có đối với nàng đã làm cái gì, nhưng đem nàng một người ném ở Đâu Tinh Cổ Điện, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, để Vị Ương Minh Minh từ đáy lòng cảm thấy khó chịu.

Từ nhỏ đến lớn, vẫn từ không có người như vậy đối đãi quá nàng đi, chỉ có cái này tên đáng chết!

Vị Ương Minh Minh quyết định ngày sau nhìn thấy Đằng Phi, nhất định phải hảo hảo cùng hắn coi là khoản này trưởng.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 434: Pháp Tắc Lực!

>

Vị Ương đi, Đấu Tinh Cổ Điện hôm nay bằng Cơ Tử Vân cầm đầu, Thần Hồn Vực mở ra sau, Đấu Tinh Cổ Điện bên này đã ở trước tiên được biết chuyện này, hơn nữa so sánh với Đăng Phi bọn họ biết tiến vào phương pháp thời gian còn muốn sớm, trải qua những năm này kiên trì không ngừng cố gắng, Đấu Tinh Cổ Điện ở các loại tình báo phương diện mặc dù cùng những thứ kia nhà giàu có đại tộc còn không có pháp đánh đồng, nhưng cũng đã đơn giản hình thức ban đầu, ở rất nhiều tin tức thượng, cũng sẽ không rơi ở phía sau rất nhiều.

“Cô cô, làm sao người nhìn này Thần Hồn Vực?” Cơ Tĩnh Huyền mặt hướng lên trời, dung nhan thanh tú, lông mày kẻ đen như liễu, một đầu mềm mại mái tóc đơn giản ghim một cái đuôi ngựa, buộc ở sau ót, ngồi chồm hổm ở Cơ Tử Vân đối diện, trong con người mang theo vài phần ý động.

Cơ Tử Vân lấy tay nhẹ nhẹ xoa trán, có chút sầu lo nói: “Cuối cùng là một cái xa lạ địa phương, chúng ta đối với nơi đó vừa không quen, nghe nói mà ngay cả Hoàng cấp đại năng ở Thần Hồn Vực bên trong cũng muốn tiêu tâm cẩn thận, trừ Thần Thành ở ngoài, cả Thần Hồn Vực cơ hồ không có có bất kỳ chỗ an toàn.”

“Nhưng thật ra ở Thần Thành mặt trong tựa rất tốt, cái kia lôi đài.

.

.” Cơ Tĩnh Huyền con người chuyên, mâu quang lóe ra: “Cái kia lôi đài chúng ta có thể hay không?”

“Không được!” Cơ Tử Vân trực tiếp hủy bỏ Cơ Tĩnh Huyền cái kia điểm cẩn thận tư, thần nhiên nói: “Người hôm nay

không được Đại Đế cảnh giới, thượng kia lôi đài, căn bản không có bất cứ ý nghĩa gì, chẳng lẽ ngươi đối với kia Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng có hứng thú?”

Cơ Tĩnh Huyền lắc đầu, hơi có thất vọng nói: “Ta chỉ nghĩ mau sớm tăng lên thực lực của mình, mà bình thời chúng ta chiến đấu cơ hội quá ít, Đấu Tinh Cổ Điện bên trong những người này lẫn tỷ thí, ngay cả hỏa khí cũng đánh không ra, chớ nói chi là Sinh Tử nguy cơ, cô cô, ta biết ngươi là lo lắng chúng ta ở nơi này lỗ lã, có thể hải tử luôn luôn trưởng thành một ngày, Đằng Phi cũng không hàng năm ở bên ngoài sao? Đây lấy tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo Tất Sát Lệnh, đã nhiều năm như vậy, cũng không không có chuyện gì?”

Cơ Tử Vân than nhẹ một tiếng, nhìn Cơ Tĩnh Huyền nói:

“Nhưng thật ra ta hiểu tâm tư của ngươi, nhưng ta thật sự sợ hãi, sợ các ngươi ở Thần Thành trên lôi đài lỗ lã, hơn nữa các ngươi đều là Đằng Phi người bên cạnh, nhận thức được người của các ngươi cũng không ít, một khi các ngươi tiến vào Thần Thành, rất có thể ở trước tiên đã bị theo dõi, không sợ công bình chiến đấu, chỉ sợ có người muốn hại các ngươi!”

Cơ Tĩnh Huyền khẽ gật đầu: “Cô cô nói, ta cũng hiểu, không lại Thần Thành mặt trong có một loại pháp tắc, cô cô có từng biết?”

“Pháp tắc?” Cơ Tử Vân nhìn Cơ Tĩnh Huyền hỏi: “Cái gì pháp tắc?”

“Thần Thành trong trừ lôi đài ở ngoài, địa phương khác, là không cho phép chiến đấu.” Cơ Tĩnh Huyền nói.

“Cái gì? Đây ai định quy củ? Quy củ cũng là rất tốt, nhưng vấn đề là, có bao nhiêu người có thể đi tuân thủ? Tứ đại liên minh sao? Chẳng lẽ bọn họ đem Thần Thành cho giữ lấy không được?” Cơ Tử Vân có chút kinh ngạc hỏi liên tiếp vấn đề.

“Đây quy củ, là Thần Hồn Vực bên trong pháp tắc, không phải ai định ra, tứ đại liên minh cũng là có muốn chiếm cứ Thần Thành ý nghĩ, không lại đây ích lợi phân phối, là một vấn đề lớn, trong bọn họ bộ cũng không có cùng thanh âm, chuyện này nhất thời hồi lâu, căn bản định không dưới.” Cơ Tĩnh Huyền thần nhiên nói: “Lúc trước có người ở Thần Thành mặt

trong đánh nhau, trực tiếp bị một cỗ đột nhiên xuất hiện kinh khủng lực lượng cho trấn áp, không thể động đậy, vừa bắt đầu còn tưởng rằng là có đại năng xuất thủ trấn áp, sau lại trải qua mấy lần sau mới phát hiện không phải như vậy, mà mao là Thần Thành mặt trong, trừ trên lôi đài, những địa phương khác, căn bản là không thể đánh đấu, rất nhiều người cũng suy đoán, đó là Thần Thành tự thân pháp tắc lực.”

“Còn nữa chuyện như vậy?” Cơ Tử Vân bao nhiêu có chút kinh ngạc, nhìn Cơ Tĩnh Huyền, sau đó nói: “Nếu là như vậy, ta đây an tâm.”

Vừa nói, cười mà như không cười nhìn thoáng qua Cơ Tĩnh Huyền, nói: “Người cũng muốn ở nơi này nhìn thấy Đằng Phi sao?”

“Ách.

.

.

Cô cô!” Cơ Tĩnh Huyền vì giận một câu, ửng hồng hai gò má.

Đấu Tinh Cổ Điện trong một cái phòng, Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp hai tỷ muội người đang ở kia bàn luận xôn xao thương lượng cái gì.

“Tỷ, dù sao bất kể như thế nào, ta cũng phải vào Thần Hồn Vực, ta tin tưởng công tử nhất định sẽ đi, ở nơi đó chúng ta có thể cùng công tử gặp nhau không nói, còn có thể thượng trên lôi đài tiến hành khiêu chiến, đến lúc đó chúng ta đem mặt một đoán mò, ai nhận được chúng ta?” Âu Lạp Lạp vẻ mặt kiên quyết nhìn tỷ tỷ, khuyên: “Hơn nữa người nhìn, Tĩnh Huyền tỷ nói tất cả, Thần Thành mặt trong có pháp tắc lực, trừ lôi đài, những địa phương khác căn bản không cho phép chiến đấu, người còn sợ gì đi?”

Âu Lôi Lôi cau lại đôi mi thanh tú, nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ nói: “Nhưng là, công tử bị tứ đại liên minh người đuổi giết, chúng ta đi vào, có thể hay không cho công tử thêm phiền toái đi?”

“Chúng ta như vậy cái gì cũng không làm, mới là tha công tử chân sau đi.” Âu Lạp Lạp nháy mắt to, nhận thức đếm trên đầu

ngón tay nói: “Đệ nhất, công tử hôm nay thân phận địa vị đã hoàn toàn không giống với lúc trước, chúng ta mặc dù là công tử thị nữ, nhưng cũng không có thể rơi xuống quá nhiều sao? Đừng xem hấn bị tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo người đuổi giết, nhưng đã nhiều năm như vậy, công tử như cũ bình yên vô sự, này đã nói lên công tử cường đại, hơn nữa người phải biết rằng, không phải là cái gì mọi người có tư cách bị nhiều như vậy siêu cấp thế lực không coi vào đâu.”

Âu Lôi Lôi sâu chấp nhận gật đầu.

Âu Lạp Lạp nói tiếp: “Thứ hai, công tử mặc dù nhiều năm như vậy cũng không có lộ diện, nhưng người nhìn Đẩu Tinh Cổ Điện bên này thế lực, là có thể nhìn ra công tử một mực âm thầm bố cục, vô luận là Lưu Vân Tiêu cùng Cách Lâm Thượng Quan Nam bọn họ, hay là dữ dội Long đại ca cùng Liễu Thiên Hà Cơ Tinh Huyền tỷ tỷ bọn họ, đều ở làm tráng đại công tử thế lực nỗ lực, mặc dù chúng ta đây rất bó, nhưng những năm này đã mới gặp gỡ thành quả.”

Âu Lôi Lôi ngẩng đầu, nhìn thật sâu một cái muối muối, từng cái kia một ngum một cái Đằng Phi, kiêu ngạo hoạt bát tiểu cô nương, hôm nay đã trưởng thành.

“Người nhìn a, mà ngay cả Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt các nàng hai người, cũng lợi dụng Vũ Nhân Tộc tốc độ phi hành nhanh đến đặc điểm, đặc biệt thành lập một chi ngành tình báo, yên lặng làm công tử thu thập tình báo.” Vũ Lan Thiên Nguyệt nhìn tỷ tỷ, có chút mất mát nói: “Các nàng cũng có chuyện làm, các nàng đều ở cho công, chỉ có chúng ta.

.

.

Một mực ngây ngốc tu luyện, tiếp tục như vậy, qua nữa mấy năm, ta sợ công tử bên cạnh, ngay cả vị trí của chúng ta cũng không có!”

“Ha hả, không có người nghĩ nghiêm trọng như vậy, công tử không phải là lạnh lùng người.” Vũ Lan Tử Huyền đưa tay xoa bóp muối muối tóc, cười nói.

“Ta biết công tử sẽ không ghét bỏ chúng ta, nhưng người khác đi?” Vũ Lan Thiên Nguyệt méo mó đầu, né tránh tỷ tỷ tay, vẻ mặt nghiêm nghị nói: “Người khác cũng sẽ không ghét bỏ chúng ta sao?”

Vũ Lan Tử Huyền trầm mặc một hồi, sâu kín nói: “Chúng ta cùng công tử khoảng cách, vốn là càng ngày càng xa, chúng ta là công tử thị nữ, mạng đều là công tử cho, không nên có quá nhiều yêu cầu xa vời.”

“Ta không có gì yêu cầu xa vời.” Vũ Lan Thiên Nguyệt cười cười, trong cười mang theo vài phần nhàn nhạt mất mát, nói: “Ta chỉ là muốn làm công tử làm chút chuyện.”

“Vậy người có cái gì ý kiến hay sao?” Vũ Lan Tử Huyền hỏi.

“Ta tính toán tiến vào Thần Hồn Vực, ở Thần Thành mặt trong, làm công tử thu thập một số tình báo, người biết, muốn đối phó công tử người rất nhiều, chúng ta nếu không cách nào ở vũ lực thượng ủng hộ công tử, nên nghĩ điểm biện pháp khác.” Vũ Lan Thiên Nguyệt vẻ mặt thành thật nói.

Vũ Lan Tử Huyền suy nghĩ một chút, trên mặt lộ ra nụ cười, vui mừng nói: “Người trưởng thành.”

.

.

Thần Thành, rộng rãi đồ sộ, hơn trăm thước chiều rộng ở ngã tư đường, tiếng người ồn ào, thập phần náo nhiệt, nếu như từ ngoài thành nhìn lại, có thể thấy cả Thần Thành bầu trời tràn ngập cường đại khí huyết.

Đây không phải là một ngọn nhân loại bình thường thành thị, nơi này đi lại, đều là Võ Giả, các loại cảnh giới Võ Giả, yếu nhất, đều là Đấu Tôn.

Mà Đấu Tôn ở tòa thành thị này bên trong, cơ hồ không có có bất kỳ địa vị, bị vây tầng dưới chót nhất.

Thần Thành pháp tắc là không cho phép vận dụng bên trong cơ thể năng lượng đi chiến đấu, nhưng nếu là giống như người

bình thường giống nhau sử dụng thịt mảo thân lực lượng đi giá họa, cũng sẽ không bị pháp tắc lực cho trấn áp, cho nên, ở chỗ này, cường giả như cũ là cường giả, Đại Đế cảnh giới đấu khí Vô Giả thịt mảo thân mạnh mẽ tới cực điểm, không cần đấu khí, một cái tát cũng có thể quất chết một người Đấu Thánh.

Cho nên, Thần Thành mặt trong, như cũ là người mạnh là vua! Thần Thành rất Cổ lão, rất nhiều kiến trúc phong cách cũng không phải là cái thế giới này phong cách, hơn nữa Thần Hồn Vực ở mở ra lúc trước, Thần Thành mặt trong trống trơn, không có một mảo người, những thứ kia các loại trong kiến trúc, đồng dạng là trống không, không có có bất cứ dấu vết gì lưu lại, thậm chí rất nhiều người cũng hoài nghi, giá tọa Thần Thành mặt trong, nên cho tới bây giờ cũng chưa có hơn người loại.

Nhưng cái này cũng không làm trở ngại giá tọa Cổ lão Đại Thành hôm nay náo nhiệt, thậm chí có rất nhiều người lựa chọn tiến vào Thần Thành mặt trong kinh doanh nổi lên các loại làm ăn.

Bởi vì trải qua lục lợi sau, mọi người phát hiện, từ ngũ vực mang vào Thần Vực Đảo đồ, ở Thần Thành mặt trong, có thể sử dụng, những thứ kia thức ăn, ăn xong sau, đi theo ngũ vực bên này không có gì khác nhau.

Cường đại pháp tắc lực, để mọi người hơi bị sợ hãi than, rất nhiều người thậm chí có chút phân không rõ Thần Hồn Vực rốt cuộc là một cái Huyền Giới vẫn là một chân thực thế giới.

Những thứ này cũng không trọng yếu, loài người tiếp thu năng lực rất mạnh, tựa như người cho tới bây giờ cũng không biết mình đến tốt cùng là từ đâu, vừa đem đi nơi nào, nhưng điểm này cũng không ngại loài người không ngừng sinh sôi nảy nở sinh lợi.

Làm chưa chuyện tình, tựa không thêm nghĩ nữa, tồn tại tức là hợp lý, đây là tuyệt đại đa số người xử sự nguyên tắc.

Đằng Phi trước kia cũng là như thế, chuẩn bị chưa chuyện tình, cũng sẽ không đi suy nghĩ nhiều, nhưng khi hắn đứng ở Thần Thành ở ngã tư đường, nhìn bên cạnh qua lại không dứt đám người, cùng với bên cạnh những thứ kia bị tứ đại liên minh chiếm ở dưới cửa hàng bên trong kinh doanh các loại đồ, Đằng Phi cảm thấy nghi ngờ, hắn hỏi Chiến Tranh Ma Ngẫu: “Đây là một chân thực thế giới? Tại sao ở trong này chết mất, ở bên ngoài nhưng có thể sống lại? Chẳng lẽ cõi đời này, thật có loại này cường đại pháp tắc sao?” “Có lẽ sao, nếu không đại nhân tại sao phải đối với Thần Hồn Vực sinh ra hứng thú?” Chiến Tranh Ma Ngẫu nói.

Đằng Phi vượt vượt đầu, nơi này cho hắn rung động, xa so với hắn năm đó lần đầu tiên tiến vào Hồn Vực lúc muốn lớn hơn nhiều lắm, Hồn Vực là chân thực ảo cảnh, chết ở Hồn Vực bên trong, đối với tinh thần cũng sẽ có sở đánh sâu vào, nhưng tuyệt không có rung cảnh giới.

Nhưng Thần Hồn Vực liên bất đồng, ở trong này đã chết, cho dù ở bên ngoài có thể sống lại, nhưng cảnh giới rơi xuống, tin tưởng tuyệt đối là những thứ kia cao cấp Vô Giả khó có thể tiếp thu.

Cho nên, này Thần Hồn Vực, sợ rằng xa so sánh với trong tưởng tượng, còn muốn thần bí nhiều lắm.

Hơn nữa Đằng Phi vẫn đang suy nghĩ một cái vấn đề, Thần Hồn Vực ngay tại lúc này đột nhiên xuất hiện, có là một loại tình cờ sao?

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyệnCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 435: Mới Vào Thần Thành!

>

“Mau đến xem a, vừa mới khai quật Thiên Vương Thạch, sử dụng sau, cũng đủ trở thành Vương giả, Đấu Thánh cử, các người vẫn còn chờ cái gì đi? Thiên Vương Thạch, Vương giả phẩm chất, Trung Châu Thần Thánh Liên Minh xuất phẩm!”
“Bán các loại thánh khí! Dao thương kiếm kích búa rìu phác thảo xuyên.

.

.

Mười tám món binh khí mọi thứ đều toàn bộ, các người có được Vương giả cảnh giới sau khi, có nhớ nữa ủa có một chuyện vừa lòng đẹp ý binh khí đi? Đông Hải Long Cung liên minh xuất phẩm, phẩm chất bảo đảm, tuyệt đối là ở nhà lữ hành giết người cướp của chi chuẩn bị!”
“Xuân Sắc Lâu.

.

.

Khụ khụ, cường đại Võ Giả các bằng hữu, đem người của một nhọc một ngày, cả người mỗi một thời điểm, có phải hay không nghĩ ủa có một người ám áp hoài bão? Xuân Sắc Lâu bên trong, có các loại loại cô gái, cao thấp béo gầy, mặc cho ngài chọn lựa.

”

“Thuần Dương Đan! Một khi có được, không bao giờ ...!nữa sợ hãi nữ nhân nói cho ngươi Ta còn muốn ! Có nó, ngươi chính là Vương!”

“Nhọc!” Đẳng Phi khoe miệng kịch liệt co quắp, rốt cục nhìn không được lắm bấm máng một câu, lúc này mới bao lâu a! Giá tọa khí thế rộng rãi Cổ lão Đại Thành, dĩ nhiên cũng làm trở nên như thế ô yên chướng khí, ngay cả thanh lâu cũng tiến vào chiếm giữ tới đây, làm cho người ta phải sinh lòng cảm khái, loài người năng lực, quả nhiên là vô cùng vô tận.

“Huynh đệ chừng là lần đầu tiên tới Thần Thành sao?” Đẳng Phi bên cạnh một cái nhìn qua hơn ba mươi tuổi, lớn lên cũng là cao lớn uy mãnh, nhưng nụ cười trên mặt, nhưng làm cho người ta một loại hèn mọn cảm giác.

Đẳng Phi nhìn thoáng qua nói chuyện người này, đầu lông mày gật gật: “Là đang nói chuyện với ta sao?”

“Ha ha, tự nhiên là cùng huynh đệ nói chuyện với ngươi, tại hạ tên là Điền Hành Kiện, là Bắc Cương Băng Tuyết Nữ Thần trong liên minh Điền gia đệ tử, đặc biệt chịu trách nhiệm bán ra các loại tình báo, hắc, vừa nhìn huynh đệ ngươi tựa khí huyết tràn đầy, thiên tư bất phàm, đối với này Thần Thành còn không tính giải sao? Thế nào? Có muốn hay không mua một phần kẻ lại đích tình báo nhìn?”

“Tình báo? Cũng có cái gì?” Đẳng Phi nghiêng qua một cái cái này gọi Điền Hành Kiện người, trong lòng nói thầm một câu: người này thế nào vừa nhìn sẽ giống như người tốt đi?

Đẳng Phi đối với người này cũng là không có gì địch ý, mặc dù tứ đại liên minh cũng đối với hắn phát ra Tất Sát Lệnh, nhưng Đẳng Phi vẫn không đến nỗi ngu xuẩn cùng hẹp hòi đến cho rằng tứ đại trong liên minh tất cả mọi người là địch nhân của mình.

“Hắc, ta đích tình báo, đây chính là xóc xết, cái gì cần có đều có, tương đối đầy đủ hết!” Điền Hành Kiện vừa nhìn Đẳng Phi bộ dáng, nhìn không được ở trong lòng cười trộm: vừa nhìn chính là không có gì kinh nghiệm, mới ra đời tiểu tử ngốc,

người như thế là tốt nhất lừa gạt, chỉ cần hơi chút lừa dối, bó lớn tinh thạch đã tới rồi.

Nhớ, hắn lấy ra một quyển sách nhỏ, hướng về phía Đằng Phi sáng ngời một chút, vẻ mặt thần bí nói: “Vật này nếu như không phải là nhìn thuận mắt người, xài bao nhiêu tiền ta cũng không bán cho hắn!”

Đằng Phi trong lòng cười lạnh: Dem ông làm tiểu tử ngốc đi? Trên mặt cũng là lộ ra vẻ không cách nào che dấu ngạo nghễ, ra vẻ căng thẳng nói: “Người còn nhiều ít có những nhãn lực.” “Đó là, chúng ta người như thế, khác không được, tựa ánh mắt tốt khiến.” Diên Hành Kiện cười hắc hắc, trong lòng vẫn đang suy nghĩ: ánh mắt tốt khiến, nhìn tiểu tử ngốc vừa nhìn một cái đúng.

“Vậy người nói nhanh lên, tình báo của người trong cũng có cái gì sao.” Đằng Phi làm làm ra một bộ không nhìn được bộ dạng, ngạo nghễ nói: “Chỉ cần đồ tốt, giá tiền không là vấn đề, vô luận người muốn hoàng kim bạc trắng, hay là Đấu Tinh, cũng không có vấn đề gì!”

Diên Hành Kiện cúi đầu khom lưng, thái độ dữ phát kính cẩn, sau đó nhận thức nói: “Đầu tiên, tôi dẫn người chú ý, dĩ nhiên là là này Thần Thành mặt trong các loại pháp tắc, huynh đệ người mặc dù lần đầu tiên tới, nhưng cũng có thể nghe nói, Thần Thành mặt trong, là không cho phép đánh nhau, chỉ bất quá, này pháp tắc cũng đồng dạng có chỗ sơ hở có thể chui.

.

.”

Đằng Phi nghe thế, trong lòng hơi động một chút, trên mặt lộ ra vẻ vẻ hoài nghi, lãnh cười nói: “Làm sao có thể? Người cho ta là mới ra đời ngu ngốc sao? Này Thần Thành mặt trong, cho dù Đại Đế cảnh giới cường giả động thủ, cũng sẽ trực tiếp bị trấn áp, có thể có cái gì chỗ sơ hở có thể chui?”

Diên Hành Kiện ở trong lòng mắng một câu: mẹ kiếp người chính là mới ra đời ngu ngốc! Trên mặt lộ ra vẻ bí hiểm nụ cười, cũng không nữa trả lời Đằng Phi.

Đằng Phi cười lạnh, trực tiếp lấy ra một khối phẩm chất thật

tốt Đẩu Tinh, ném cho Điền Hành Kiện, nhàn nhạt nói: “Tốt lắm, người này tình báo sách nhỏ ta mua hạ, không lại, ta lười nhìn, người đại khái nói cho ta nghe một chút đi là được.”
Điền Hành Kiện tốc độ cực nhanh tiếp được Đẩu Tinh, nhưng ngay sau đó này đồng Đẩu Tinh liền biến mất ở trong tay của hắn.

Đằng Phi nhìn Điền Hành Kiện đích thủ pháp, ánh mắt khẽ híp mắt híp mắt, Thần Thành mặt trong không cho phép vận dụng đấu khí, người bình thường nếu là thu liễm hơi thở, chỉ bằng khí huyết trên người, rất khó chuẩn xác phán đoán một người đích thực cảnh thật giới.

Cũng là Điền Hành Kiện này thu Đẩu Tinh một cái Vô Ý động tác, để Đằng Phi nhìn ra, người này thực lực không kém.

“Hắc, vừa nhìn huynh đệ người chính là người sáng khoái, chúng ta tìm quán trà, vừa uống trà bên hàn huyên, như thế nào?” Điền Hành Kiện vẻ mặt thân mật lôi kéo Đằng Phi cánh tay, đi hướng một gian quán trà, vừa đi một vừa hỏi: “Còn không biết huynh đệ tên của người đi.”
“Đằng Phi.” Đằng Phi khoe miệng mang theo vẻ nụ cười thản nhiên, khoe mắt dư quang đánh giá Điền Hành Kiện sắc mặt.

Quả nhiên, nghe được cái tên này, Điền Hành Kiện nụ cười trên mặt nhất thời cứng đờ, khoe miệng kịch liệt co quắp, quay đầu đi, cực kỳ nhận thức nhìn từ trên xuống dưới Đằng Phi, nói: “Huynh đệ chẳng lẽ là đang nói đùa?”

“Ha hã, tên là cha mẹ cho, đại trượng phu đi không đổi danh ngồi không đổi họ, này có cái gì có thể nói giỡn?” Đằng Phi làm làm ra một bộ kinh ngạc bộ dạng, nhìn Điền Hành Kiện, hỏi: “Điền huynh chẳng lẽ nghe nói qua tên của ta?”

Vừa nói, trong con ngươi vẫn hiện lên một tia đắc ý vẻ, tựa hồ ở đắc ý mình rất có danh tiếng, mà ngay cả người xa lạ cũng nghe nói qua giống như.

“Khụ khụ.

.

.” Điền Hành Kiện trong lòng nhin không được tức giận mắg: con mẹ nó, cả ngũ vực, có không biết Đằng Phi cái tên này Võ Giả sao?

Không lại Đằng Phi trông mắt chỗ sâu chợt lóe lên cái kia một tia đắc ý vẻ cũng không có giấu diếm được Điền Hành Kiện hai mắt, hấn ở chỗ này, nhìn như buôn bán tình báo, nhưng trên thực tế, đây chẳng qua là hấn một cái yêu thích thôi, Điền Hành Kiện ở Bắc Cương Băng Tuyết Nữ Thần trong liên minh mặc dù không có quá lớn danh khí, có thể hấn ở Điền gia nội bộ mấy người còn sống lão tổ tông trong mắt, tựa giống như Trung Châu Thần Long gia tộc Ngạo Tích Quân giống như, đại biểu cho cả Điền gia tương lai!

Chẳng lẽ là cùng tên? Nếu quả thật chính là cái kia Đằng Phi, hấn tại sao có thể có lá gan lớn như vậy, quang minh chánh đại bộc lộ ra thân phận của mình?

Không thể nào, tuyệt đối không thể nào!

Cho dù Thần Thành không cho phép đánh nhau, có thể bị giống như hấn vừa mới nói như vậy, này nhìn như bá đạo pháp tắc, nhưng không phải là không có chỗ sơ hở có thể chui!

Điền Hành Kiện càng nghĩ càng là cảm thấy người này không thể nào là cái kia bị tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo phát ra Tất Sát Lệnh đuổi giết Đằng Phi, cho nên hấn cười cười, nhãn châu - xoay động, nói: “Ha hả, cái tên này, Đằng huynh đệ chẳng lẽ chưa từng nghe qua sao? Cũng không phải là giống như nổi danh, là tương đối nổi danh a!”

Đằng Phi bĩu môi: “Cái gì chưa từng nghe qua, ta cũng nghe hơn hai mươi năm!”

Lão Tử nói là không là người! Thật là một ngu ngốc a! Điền Hành Kiện trong lòng đã nhin không được chửi ầm lên, hấn hiện tại rốt cục xác định, trước mắt người này, thuần túy tựa là một sồ, căn bản là chưa từng thấy bất kỳ bộ mặt thành phố.

Hấn không khỏi có chút thất vọng, nhìn Đằng Phi đầu tiên nhìn thời điểm, hấn phát hiện người trẻ tuổi kia một thân khí huyết cực kỳ tràn đầy, thật không đơn giản, hiện tại mới biết được, cái này căn bản là một cái không có có bất kỳ kinh nghiệm giang hồ sinh dưa viên, phạm là đối với cái thế giới này hiểu rõ một điểm, cũng tuyệt không dám ở Thần Thành nói ra bản thân gọi là cái tên này, nhất định sẽ thuận miệng

thêu dệt một cái tên giả.

Hắn Điền Hành Kiện sở dĩ không thay đổi tên, đó là bởi vì không có cần thiết, tên của hắn không có như vậy nhận người hận.

Xem ra này Thần Hồn Vực pháp tắc lực, thật là quá cường đại, trước mắt này chỉ ngây ngô sồ, đoán chừng hay là tại người thâm sơn lão Lâm ẩn cư gia tộc đệ tử, thật không biết gia tộc hắn trưởng bối cũng dạy hắn một những thứ gì.

Điền Hành Kiện trong lòng nị oai, ngoài miệng lại nói nói: “Đăng huynh đệ, ta dạy cho ngươi một cái ngoan, sau này đối với người khác, ngàn vạn đừng bảo là người gọi Đăng Phi, trừ cái tên này, người nói người tên gì đã thành, cái gì Nam Phách Thiên a..., nhiều uy mãnh tên cũng không sợ, tự danh tự này, người gọi không được!”

“Di? Dựa vào cái gì a, Điền huynh, ta mời ngươi là người tốt, sẽ không chửi, có thể ngươi phải đem nói cho ta nói rõ, dựa vào cái gì ta gọi không được cái tên này? Ta tên gì, cùng Điền huynh có quan hệ?” Đăng Phi vượt qua lông mày, sắc mặt lạnh như băng, tràn đầy không cam lòng.

“Thiên, Lão Tử đây là gặp được một cái chân chính cực phẩm a!” Điền Hành Kiện nhìn không được ai oán lắm bầm một câu, sau đó nói: “Cái tên này, cũng là tình báo của ta một trong, ai, tính , ta liền đơn giản nói với người nói, người cũng nơi ôn ào.”

Điền Hành Kiện bị buồn bực đến rồi, quán trà cũng không đi, lôi kéo Đăng Phi, đến rồi một cái hẻm lách địa phương , sau đó nói: “Nam Vực có một gọi Đăng Phi đích thanh niên, hắn rất mạnh.

.

”

“Ta cũng rất mạnh!” Đăng Phi nhìn Điền Hành Kiện, vẻ mặt thành thật nói.

“Người câm miệng, ta nói, người nghe là được!” Điền Hành Kiện thô bạo cắt đứt Đằng Phi, hung hăng trừng mắt liếc hắt một cái, nếu như không phải là người trẻ tuổi kia ánh mắt quá đơn thuần, Điền Hành Kiện cũng muốn một quyền đập đi qua.

“Được rồi, vậy người nói.” Đằng Phi vẻ mặt ủy khuất đứng ở bên tường, nhặt góc rễ nhánh cây bức tranh vòng.

Mẹ kiếp, bức tranh quyền quyền nguyên rửa Lão Tử đúng không? Lớn như vậy người, lại vẫn chơi cái này, thật là.

.

.

Làm cho người ta không nói được lời nào a!
Điền Hành Kiện liếc mắt, nhìn Đằng Phi bộ dáng, khí sẽ đánh một chỗ.

Chính hắn nhưng không có phát hiện, cảnh giới của hắn, đã cao đến không thể tin được trình độ, mặt ngoài nhìn qua hèn mọn khéo đưa đẩy, trong xương nhưng cao ngạo được kỳ cục.

Nhưng chẳng biết tại sao, hôm nay nhìn thấy Đằng Phi thời điểm, nhưng có loại kìm lòng không đậu muốn cùng người trẻ tuổi kia làm quen ý nghĩ, khí cũng tốt, giận cũng được, đều là lưu tại mặt ngoài cảm xúc, sâu trong nội tâm nhưng là có chút thích cái này đơn thuần người.

“Cái kia Đằng Phi, kinh nghiệm có chút Truyền Kỳ, nhưng là tối trọng yếu một điểm, hắn là thượng cổ thời đại Thánh Thần người thừa kế, trên người còn có Ma Thần Chiến Tranh Ma Ngẫu, ngũ vực quy nhất, chuyện này người cũng biết chưa?”
Nhìn Đằng Phi gật đầu, Điền Hành Kiện nói: “Ngũ vực quy nhất, nhưng thật ra chính là Đằng Phi khiến cho, trong tay của hắn Chiến Tranh Ma Ngẫu thức tỉnh, thiên hạ cách cục phát sinh thay đổi, ngũ vực thống nhất, trời sanh Thạch Thiên Vương Thạch Thiên Đế Thạch xuất thế, đều là do hắn mà ra! Tiểu huynh đệ, hiện tại người biết, cho cùng tên người kia, có thật lợi hại đi?”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 436: Có Dũng Khí Người Cho Lão Nương Đứng Lại!

>

Nghe người khác như vậy đàm luận mình, Đằng Phi cảm thấy rất mới mẻ, hắn nhận thức gặt đầu: “Người nói rất đúng, người nọ là rất lợi hại!”

Hồi lâu sau, Điền Hành Kiện mỗi khi nhớ tới chuyện này, cũng nhin không được chửi mình vài câu ngu ngốc, người ta rõ ràng nói mình là Đằng Phi, mình lại cứ thiên đem chân nhân trở thành giả người.

.

.

Người này cột nổi.

Chẳng qua là lúc này, Điền Hành Kiện vẫn một lòng vì trước mắt cái này đơn thuần trẻ con tiểu tử suy nghĩ, lời nói thâm thía nói: “Không chỉ có như thế, người ngấm lại xem, trên người hắn đã có như thế bảo vật, kia có sẽ không khiến cho người khác mơ ước?”

Đằng Phi đang hoảng gặt đầu, trong lòng tự nhủ khởi dừng lại là mơ ước a, muốn cướp kiếp người của ta, đoán chừng cũng có thể nhiều cái thế giới này một vòng.

.

.

“Hôm nay thiên hạ có tứ đại liên minh, tứ đại liên minh ở ngoài, có Thần Vực Đảo, mặc dù Thần Vực Đảo đám người kia, phần lớn đều là ngu ngốc.

.

.” Diên Hành Kiện nhắc tới Thần Vực Đảo ba chữ kia thời điểm, thần sắc trên mặt rất là xem thường, lãnh cười nói: “Đám người kia cũng không phải là cái gì lương thiện hạng người, mình bị kia Đằng Phi giết được sợ, sẽ đem Đằng Phi một số tin tức đem thả đi ra ngoài, tứ đại trong liên minh cũng nhiều là một số đoan thị người, động tâm kia Đằng Phi trên người bảo vật cùng Thánh Thần truyền thừa, một lòng một dạ muốn cướp đoạt, thậm chí còn phát ra một cái ác độc Tất Sát Lệnh, chẳng những muốn cướp cái kia Đằng Phi trên người bảo vật, thậm chí còn muốn hấn trực tiếp cho bóp chết ở không quật khởi lúc.”

“Ách, muốn cướp người nhà đồ đã rất quá mức, tại sao còn nghĩ muốn giết người?” Đằng Phi vẽ mặt đơn thuần hỏi.

Nếu như gọi Thanh Long bọn họ nhìn thấy Đằng Phi lúc này bộ dáng, nhất định sẽ cười lật cái bụng, tuyệt đối diễn kỹ phái a, đã rất nhiều năm không có ở Đằng Phi trên người thấy được.

“Này vẫn không đơn giản, kia Đằng Phi nếu có được Thánh Thần truyền thừa, còn nữa Ma Thần chí bảo, một khi lớn lên, chắc chắn trở thành đương thời đứng đầu cường giả, ngạo thị chúng sanh, điều này làm cho những thứ kia trong ngày thường cao cao tại thượng quen người thế nào tiếp thu? Phải biết rằng, thượng cổ thời đại, Thánh Thần cùng Ma Thần chính là Vô Địch đại danh từ! Ai, người mang nặng bảo chính là tội a!” Diên Hành Kiện thở dài nói nói.

“Cũng bởi vì này, tự nhất định phải giết người?”

“Ai, người quá trẻ tuổi, hiểu chuyện tình quá ít, cái thế giới này chính là như vậy, tài nguyên là hạn, một khi kia Đằng Phi quật khởi, chắc chắn trên thế giới này chiếm cứ một chỗ ngồi, bính tự lớn như vậy, ai muốn toan tính bị phân đi một khối?” Diên Hành Kiện cười lạnh nói: “Huống chi, chuồng gà bên

trong trong lúc bất chợt nhiều ra một cái tiểu chó dữ, bọn họ đều sợ vô cùng.”
Sách.

.

.

Ông thành tiểu chó dữ, các người đều là kê! Đằng Phi vẻ mặt im lặng nhìn Điền Hành Kiện.

Điền Hành Kiện nhưng cho là Đằng Phi sợ, hấn nhe răng cười một tiếng: “May mắn người gặp phải ta, nếu là gặp phải người khác, trông nom người có phải thật vậy hay không, nhất định là trước bắt hơn nữa.

Không lại người cũng không cần sợ hãi, kia Đằng Phi cho dù thật đi tới này Thần Hồn Vực bên trong, cũng sẽ không bằng chân diện mục thật tên họ kỳ nhân, chỉ cần người sau này chú ý một chút, sẽ không có chuyện gì.”

“Kia đa tạ Điền huynh chỉ điểm, nghe Điền huynh buổi nói chuyện, để cho ta cảm thấy, thế giới này thật sự rất đáng sợ.”
Đằng Phi ôm quyền nói tạ ơn.

“Này không coi vào đâu.” Điền Hành Kiện khoát khoát tay, sau đó nói: “Nếu gặp phải, chính là có duyên, ta đi, xem người tương đối thuận mắt, hãy cùng người nhiều kẻ một ít.”
“Kính xin Điền huynh chỉ giáo.” Đằng Phi lần nữa nói cảm ơn mãi.

“Chỉ giáo đến là chưa nói tới, bất quá ta bên này đích tình báo, người bình thường hoàn chân không có như vậy toàn bộ.”

Điền Hành Kiện thân nhiên nói, trong giọng nói tràn đầy tự tin: “Đầu tiên, là Thần Hồn Vực bên trong, có rất nhiều bảng xếp hạng, trong đó nổi danh nhất hai người, theo thứ tự là Tối Cường Tân Nhân Bảng, cùng Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng!”

“Này hai tờ bảng xếp hạng, coi như là ngũ vực quy nhất, tứ đại liên minh thành lập sau khi kết quả, trong đó Tối Cường Tân Nhân Bảng, lúc trước thì hình thức ban đầu, tứ đại trong liên minh một số rất mạnh tuổi trẻ đấu khí võ giả, căn cứ trong

ngày thường chiến tích, có một người đại khái đứng hàng thứ.

Mà ở có Thần Hồn Vực sau, cái này bảng xếp hạng, tự trở nên rõ ràng, này Thần Thành mặt trong, có một ngôi lôi đài, sở hữu võ giả, cũng có thể đến trên lôi đài tiến hành chiến đấu, sau đó căn cứ thắng tỷ số, sửa sang lại ra này Tới Cường Tân Nhân Bảng.

Ta đưa cho ngươi sách nhỏ phía, có xếp hạng trước một trăm tên cường giả, những người này tên, cũng đáng giá ngươi dụng tâm nhớ kỹ, ngày sau gặp phải, muốn cẩn thận một chút.”
Đằng Phi mở ra sách nhỏ, nhìn thấy phía quả nhiên viết có “Tới Cường Tân Nhân Bảng” mấy chữ, phía dưới là chi chút tên, cho nên gật đầu.

“Tới Cường Tân Nhân Bảng cái này, tùy thời cũng sẽ đổi mới, có người có đi tới, có người có té.” Điền Hành Kiện giải thích: “Phần của ta đây, coi như là mới nhất, trong đó tiền tam mươi tên, thay đổi cũng rất nhỏ, đều là tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo trung kinh thể tuyệt đỉnh trẻ tuổi cường giả.”

Nói câu nói sau cùng thời điểm, Điền Hành Kiện trong mắt rõ ràng mang theo vài phần ngạo vị.

Đằng Phi ngẩng đầu, nhìn Điền Hành Kiện hỏi: “Kia Điền huynh ngươi, có hay không ở nơi này trên bảng?”
“Hắc, ta miễn cưỡng lẫn lộn một trăm tên.” Điền Hành Kiện nói xong thập phần tự nhiên, không có toát ra nửa điểm khác thường.

Đằng Phi gật đầu, nói: “Thiên hạ võ giả sao mà nhiều, Điền huynh có thể bài ở phía trên, đã là tương đối rất giỏi, tiểu đệ bội phục!”

“Hắc, không nói cái này, không có gì quá lớn ý tứ, một số hư danh mà thôi.” Điền Hành Kiện vừa nói, bỗng nhiên mi phi sắc vũ, hưng phấn nói: “Chân chính đáng giá người chú ý, nhưng thật ra hay là kia Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng a!”
“Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng?” Đằng Phi vẻ mặt không giải thích được nhìn Điền Hành Kiện.

“Là a, này phía, đều là những thứ kia tuyệt sắc khuynh thành đại mỹ nữ!” Điền Hành Kiện hưng phấn nói: “Hơn nữa những nữ nhân này, một cái cuộc thi một cái lợi hại, các nàng cũng không phải là bình hoa, chẳng những một thân thực lực cực kỳ kinh người, hơn nữa cũng đa tài đa nghệ, hắc hắc, huynh đệ người nếu có thể lấy về nhà một cái, vậy cũng tự hạnh phúc đã chết!”

Đằng Phi nhìn vẻ mặt hèn mọn Điền Hành Kiện, kéo ra khoe miệng, sau đó nói: “Ta nào có cái kia phúc khí, cũng là Điền huynh, nếu ở Tối Cường Tân Nhân Bảng trên có một chỗ ngồi, nói vậy nhất định sẽ nhận được Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng thượng cô gái ưu ái.”

“Ta?” Điền Hành Kiện đầu dao động được trống bỏi giống như, luôn miệng nói: “Ta không được, khụ khụ.

.

.

Ý của ta là nói, ta là có nhà người, lời này của người sau này cũng không thể nói lung tung, nếu không ta sẽ có phiền toái.” Đằng Phi có chút đồng tình nhìn thoáng qua Điền Hành Kiện, gật đầu: “Ta hiểu.”

Ta thế nào cảm giác mình còn không bằng không giải thích đi? Điền Hành Kiện nhìn Đằng Phi trong ánh mắt đồng tình, đột nhiên cảm thấy rất buồn bực, cho nên dùng sức phất tay một cái, nói: “Không nói cái này, Tối Cường Tân Nhân Bảng cùng Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng thượng tên, cũng ghi tạc kia tập bên trong.

Trừ lần đó ra, còn nữa tứ đại liên minh thế lực phân bố, cái này người nhất định phải nhớ sở, khác không có chuyện gì xông đến người ta trên địa bàn giương oai, nếu là Bắc Cương Bảng Tuyệt Nữ Thần liên minh còn dễ nói, đó là ca ca địa bàn của ta, nhưng nếu là nhà khác, ta liền không có biện pháp, cho nên người hay là mình cẩn thận thì tốt hơn.”

Đằng Phi lần nữa gật đầu, nhưng trong lòng có chút cảm giác ám áp, ngũ vực quy nhất, Thần Hồn Vực mở ra, thiên hạ cường giả cũng tụ tập ở chỗ này, những người này tốt xấu lẫn lộn, nhưng ở chỗ này, nhưng cũng đồng dạng có thể tìm kiếm

được đã lâu hữu tình.

Trong lòng nhớ, Đằng Phi đột nhiên hỏi: “Được Diên huynh, vừa mới người nhắc tới cái kia Đằng Phi, người đối với người này, vậy là cái gì thái độ đi?”

Diên Hành Kiện cười cười, nói: “Ta đối với người này không có địch ý, chỉ là có chút tò mò, nếu như có thể nói, bản thân ta là muốn cùng hắn kết giao bằng hữu.”

“Trên người hắn bảo vật người không muốn có muốn không?”

Đằng Phi chăm chú hỏi: “Đây chính là Thánh Thần truyền thừa a!”

“Cái rắc, tiểu tử, ta nhưng cảnh cáo ngươi, ngươi đừng lung tung động tâm tư, ngươi tuyệt đối không có khả năng là kia Đằng Phi đối thủ, căn cứ tình báo của chúng ta, ba năm trước đây, Thần Vực Đảo một vị Hoàng cấp đại năng, xuất quan muốn giết Đằng Phi, nhưng lặng yên không một tiếng động chết đi rụng, cùng chết, còn nữa bốn năm vị Chuẩn Đế, bốn năm Đại Đế! Loại này xa hoa đội hình, cũng có thể toàn quân bị diệt, mặc dù không ai có thể nhất định chuyện này là Đằng Phi làm, nhưng ít ra có thể nói mình một điểm, kia Đằng Phi bản thân, hoặc là sau lưng của hắn, nhất định tồn tại cực kỳ làm cho người ta sợ hãi mạnh mẽ thế lực.

Ngươi này tiểu thân thể, còn chưa đủ làm cho người ta nhà nhét hàm răng!”

Diên Hành Kiện vẽ mặt thành thật cảnh cáo Đằng Phi, sau đó nói: “Hơn nữa, mỗi người đều có của mình mao duyên pháp, Thánh Thần truyền thừa, không cần thiết thích hợp mọi người, hôm nay cái thế giới này, đã không phải là thượng cổ thời đại, cũng không phải là thời xa xưa đời, nếu như không có thể kiên trì đi con đường của mình, ngay cả võ đạo lòng cũng không Đoạn dao động, người như thế.

.

.

Cho dù bắt được Thánh Thần truyền thừa, tự nhất định có thể trở thành tuyệt thế cường giả?”

Điền Hành Kiện cười lạnh lắc đầu: “Ta xem chưa chắc!”
“Điền huynh cao kiến, ta thụ giáo.” Đẳng Phi đứng lên, hướng về phía Điền Hành Kiện lần nữa nói cảm ơn.

“Không cần khách khí như thế, tất cả mọi người là người trẻ tuổi, hợp ý liền làm người bằng hữu, không hợp ý tự các đi các đường, thế gian chuyện bốn chỉ đơn giản như vậy, hết lần này tới lần khác rất nhiều người tự dung sanh sự, làm người ta chán.” Điền Hành Kiện mang theo một số cảm khái vừa nói, bỗng nhiên ánh mắt quăng hướng trên đường một cái phương hướng, khóe miệng co quắp mồm ra khỏi mấy cái, ngữ nhanh chóng thật nhanh rất đúng Đẳng Phi nói: “Huynh đệ hôm nay biết ngươi rất vui về ta kia tình báo sách nhỏ ngươi muốn lưu tốt ta ở Thần Thành phòng ốc là ở thành đông Thanh Long hạng thứ ba mươi chín hiệu sau này không có chuyện gì nhất định đi tìm ta chơi ta trước loáng!”

Sau khi nói xong, Điền Hành Kiện lòng bàn chân sinh gió, thật nhanh biến mất ở Đẳng Phi giữa tầm mắt, Đẳng Phi còn lại là trợn mắt hốc mồm nhìn Điền Hành Kiện biến mất phương hướng, nhớ lại hồi lâu, mới đem Điền Hành Kiện cuối cùng nói một phen cho sửa sang lại đi ra, trong lòng còn lại là nhịn không được nói thêm một câu: quả nhiên là cường giả, khí mạch trầm sâu, nói một hơi dài như vậy một chuỗi, lại một điểm dừng lại cũng không có.

Không lại người này tại sao phải chạy?

Đang nghĩ ngợi, từ phố dài đầu kia đột nhiên truyền đến một tiếng kinh thiên động địa rống giận, thanh âm kia, giống như tình thiên phích lịch, chính xác là kinh thiên động địa, cả con tiếng động lớn rầm rĩ phố dài, theo người này một tiếng nói, trong phút chốc yên lặng được châm rơi có thể nghe.

“Điền Hành Kiện! Ngươi tên khốn kiếp này, có dũng khí ngươi cho lão nương đứng lại!”

Thần Hồn Vực Thiên, hồi mộng mộng, không có Thái Dương, nhưng rất sáng ngời, cũng không cảm thấy bị đè nén.

Đẳng Phi thậm chí có dũng khí ảo giác, vừa mới này một tiếng nói chột vang lên thời điểm, phảng phất đỉnh đầu hồi mộng mộng bầu trời cũng bị đánh văng ra một đạo khe hở.

Ngay sau đó, chính là một trận oanh long rung động đề tiếng vang lên, một đầu bộ dáng cực kỳ hung mãnh ác thú, trên người đoan tọa trứ một vị hai tám giai nhân, tướng mạo ngày thường cực đẹp, lông mày kẻ đen như liễu Diệp, da thịt như tuyết, đôi mắt sáng thiện lành, lóe ra đàng lúc như sao quang ánh sáng ngọc, khoác một kiện đồ thẩm áo choàng, cứ như vậy hùng củ củ khí phách hiên ngang, hướng về phía Đằng Phi xông thẳng lại.

Trong nháy mắt, Đằng Phi trong đầu hỗn loạn không chịu nổi.

Vừa mới kia tình thiên phách lịch găm lên giận dữ, là trước mắt cô nương này la ra tới?

Lão nương?

Ông trời của ta nột!

Giờ khắc này, Đảng Phi vô cùng hoài niệm bên cạnh mình những nữ nhân kia.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nãi nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 437: Chuyên Tình Nam Nhân Tốt

>

Hung mãnh ác thú mang theo một cỗ kinh phong, vọt tới Đằng Phi trước mặt, ác thú người đứng thẳng dựng lên, hai cái vó trước vung lên để xuống, nặng nề dẫm ở phổ dài đá phiến mặt đường thượng, mặt đất một trận rung động.

Đằng Phi đứng ở đó vừa động không động tới, tựa hồ bị sợ cháng váng, khoe miệng khẽ co quắp nói nói: “Anh hùng.

.

.

A không, anh thư, ngài cỡi ngựa tốt uy mãnh!”
Cô gái mày liễu dựng lên, lạnh lùng nói: “Miệng lưỡi trơn tru, cùng hần chung một chỗ, quả nhiên không có một cái là thứ tốt!”
Sách, ta chiêu người chọc giận người.

.

.

Đằng Phi im lặng nhìn ngời ngay ngắn ở ác thú trên người cô gái, trong lòng nhin không được oán thâm: này sẽ không phải là kia hèn mọn người vị hôn thê sao?
“Tiểu tử ta hỏi người, vừa mới cho chung một chỗ tên kia đã chạy đi đâu?” Cô gái thanh âm lạnh như băng, phảng phất để chung quanh nhiệt độ cũng rơi xuống vài phần.

Trên đường dài rất nhiều người cũng nhìn cô gái này, sau đó ánh mắt đồng tình nhìn Đăng Phi.

Đăng Phi trong lòng rất không thoải mái, trong lòng tự nhủ liên quan gì ta, nhìn làm cái gì? Lắc đầu, vẻ mặt mờ mịt nói: “Kia cái tên? Người là nói Điền Hành Kiện Điền huynh sao?” “Điền huynh? Phi! Kia hạ lưu bại hoại cũng xứng!” Cô gái cười lạnh một tiếng, trên dưới đánh giá Đăng Phi vài lần, sau đó nói: “Xem người tuổi còn trẻ, bộ dáng cũng rất đoan chính, sau này ít cùng cái loại này cuồn cuộn cùng đi hướng , khác học xấu!”

Đăng Phi nhin không được liếc mắt, trong lòng tự nhủ người ai a, ta với người rất thuộc? Ta biết người sao? Ta với ai lui tới quan người đánh rắm a, hoàn chân làm mình là lão nương a! Lúc này hầu phía sau phần phật nữa theo kịp một đám người, thoạt nhìn giống như là cô gái này tùy tùng, đi tới phụ cận, cũng không dám nói lời nào, chỉ là một mặt đồng tình gia khẩn cầu nhìn Đăng Phi, mặc dù cũng không nói chuyện, nhưng trong ánh mắt xin lỗi cũng rất rõ ràng, phảng phất là ở khẩn cầu Đăng Phi, ngàn vạn khác cùng cô bé này không chấp nhận.

Đăng Phi tâm tính, sớm trong mấy năm nay lịch luyện ra, thế nào có cùng loại này cô bé không chấp nhận, cười nhạt nói: “Đã biết rồi.”

Ác thú thượng cô gái hơi ngần ra, chùng không nghĩ tới trước mắt người này có trả lời như vậy, không khỏi cười lạnh một tiếng: “Không có cốt khí.” Vỗ ngồi xuống ác thú, kia ác thú cũng dùng khinh bỉ ánh mắt nhìn thoáng qua Đăng Phi, sau đó ngẩng lên đầu, hùng củ củ khí phách hiên ngang cất bước rời đi.

Cô gái phía sau đám kia tùy tùng cả đám đều hướng về phía Đăng Phi lộ ra thiện ý nụ cười, có mấy người vẫn cúi đầu khom lưng, giống như là tự cấp Đăng Phi chịu nhận lỗi, sau đó yên lặng đuôi kịp nàng kia cưỡi ngựa, biến mất ở phố dài cuối.

Thật bối, bị một cái tiểu bì nương cho khinh bỉ nhìn! Đăng Phi nhớ tới đây là mình tiến vào Thần Hồn Vực ngày thứ nhất, lại tự xảy ra như vậy việc hay, nhìn nàng kia bóng

lung, nhin không được lắ đầu mắ cười.

Đặng Phi thuở nhỏ gian khổ, ở khốn cảnh trung từng bước trưởng thành, sóng to gió lớn kinh nghiệm quá nhiều, mặc dù trẻ tuổi, nhưng một lòng nhưng hiện đầy tang thương, hôm nay tiến vào Thần Hồn Vực, đã trải qua việc này, lại đột nhiên có dừng khí cảm giác, tựa hồ cuộc sống vốn là nên là như vậy, đây mới là cái thế giới này chân thật nhất một mặt.

Cô gái thân ảnh biến mất ở phố dài cuối thật lâu, Điền Hành Kiện mới quý quý túy túy xuất hiện, cũng không biết hán vừa mới là giấu đi đâu rồi, phản đang có chút hơi đầu thổ kiềm, vẻ mặt xin lỗi nụ cười, nhìn Đặng Phi nói: “Huynh đệ, thật thật xin lỗi, ta thay nhà của ta vị kia cộp mẹ, xin lỗi ngươi.”

“A? Nàng thật là vị hôn thê của ngươi?” Đặng Phi kinh ngạc nhìn Điền Hành Kiện, theo sau ánh mắt tràn đầy đồng tình, vỗ vỗ Điền Hành Kiện bả vai: “Điền huynh, ngươi thật lợi hại!”

“Khụ khụ.

.

.” Điền Hành Kiện vẻ mặt buồn bực nhìn Đặng Phi, nhe răng nhếch miệng nói: “Lợi hại cái rắm! Còn nữa, nàng không là vị hôn thê của ta, nàng là thê tử!”

“Ách.

.

.” Đặng Phi lúc này thật sự có những kinh ngạc, nhìn sắc mặt tái nhợt tràn ngập buồn bực Điền Hành Kiện, Đặng Phi cố nén cười, nói: “Nguyên lai là bà chị, vừa mới có chút thất lễ.”

“Nào có thất lễ, ngươi có thể ở trước mặt nàng giữ vững bình tĩnh, đã rất ngoài dự đoán mọi người!” Điền Hành Kiện có chút bội phục nhìn Đặng Phi: “Quả nhiên là người không biết không sợ a!”

Vừa nói, lại đang kia nhẹ giọng nói thầm: “Này phụ nữ có chồng tại sao không có gả cho ngươi đi, tại sao hết lần này tới lần khác là ta?”

“Cái gì?”

“Àn, không có gì!” Điền Hành Kiện vẻ mặt suy dạng, nói: “Đi,

theo ta đi uống rượu!”

.

.

“Nàng gọi Mộ Dung Uyển, nhà cũng là Bắc Cương nhà giàu có Cổ Tộc, từ nhỏ hãy cùng ta đặt hôn, là cái loại này con mẹ nó.

.

.

Chết tiệt.

.

.

Hèn hạ vô sỉ.

.

.

Chỉ phúc vi hôn!” Điền Hành Kiện mắt say lờ đờ mê ly, giống như là phát tiết hơn giống như là làm bầm lẫu bầu cho Đăng Phi nói đến trong nhà hấn vị kia cộp mẹ lão bà.

“Lúc nhỏ, nhưng thật ra cũng khỏe, nàng khi đó tựa như tên của nàng giống nhau, người rất dịu dàng, cảm kỳ thư họa, mọi thứ tinh thông, bộ dáng xinh đẹp hơn, ta khi đó đã từng ảo tưởng quá, cưới như vậy một cái lão bà, coi như là một người đàn ông cả đời lớn nhất vui mừng, có thể kia nghĩ.

.

.

Ta sai lầm rồi, sai không hợp lẽ thường wow!”

“Người ta nói nữ đại mười tám lần, sách, nàng trực tiếp từ nhỏ con mèo lẫn con cọp.

.

”

“Năm ngoái lúc này, chúng ta rốt cục thành thân, lão tử đã nghĩ, đầu gì cũng là lão bà của mình, nữa thế nào hung, đến rồi trên giường.

.

.

Khụ khụ, cũng không đến nỗi vẫn giống nhau sao? Đối với người vừa sai lầm rồi.

.

.

Sai không hợp lẽ thường wow, này tiểu bì nương căn bản là không để cho ta đụng nàng.

Nói nàng đang tu luyện cái gì cái gì Băng Tuyết Nữ Thần công pháp, là chí âm chí nhu công pháp, không đạt đến đại thành, không thể hư thân, ta phi! Chí âm ta tin, chí nhu? Huynh đệ, người nhìn nàng điểm nào nhất nhu?”

Điền Hành Kiện vừa uống, vừa hướng Đằng Phi đại kể khổ, khiến cho Đằng Phi không biết nói cái gì cho phải, không lại loại khi này, hắn cũng không cần muốn nói gì, nghe là được, bởi vì đối diện người này, căn bản không cần người khác an ủi, hắn chỉ cần một cái những người nghe mà thôi.

“Na hội ta còn rất ngây thơ hỏi nàng, nói lão bà kia người chừng mới có thể đạt đến đại thành đi? Kết quả nàng nói cho ta biết, Bất Hủ Thần Hoàng cảnh, nên tự đạt đến đại thành.

.

.
** , ta lúc ấy liền muốn cho mình mấy người bạt tai, con mẹ nó ta.

.
Thế nào ngu như vậy a? Ta tại sao phải hỏi ngu xuẩn như vậy vấn đề? Nữ nhân này.

.
Rõ ràng là không thích ta, mới có thể tìm loại này gặp quý lấy cớ để cự tuyệt ta, thiếu ta còn trẻ thanh thuần thời điểm, làm mộng xuân cũng chỉ mơ tới nàng, huynh đệ, người nói ta nhiều khổ a!”

Đằng Phi khoe miệng cũng nhin không được nữa kịch liệt co quắp, mí mắt vẫn nhảy, ngấm lại bên cạnh mình nữ hài tử, Lăng Thi Thi hoạt bát, Cơ Tĩnh Huyền sáng sủa, hai nàng mặc dù đều có điểm bụng đen, nhưng ở đối mặt hân thời điểm, tuy nhiên cũng ôn nhu biết điều.

Lục Tử Lăng trong treo lạnh lùng, nhưng ở Đằng Phi trước mặt, cũng là một tiểu nữ nhân, Đinh Tuyết Ninh tính tình có chút sai, không lại chung đụng đã lâu, sẽ phát hiện, Đinh Tuyết Ninh là một rất biết thân thể to lớn nữ hài tử, ít nhất sẽ không giống Mộ Dung Uyển như vậy, ở trên đường dài hô to có dũng khí người cho lão nương đứng lại.

Còn muốn nghĩ Liễu Thiển Hà, kinh nghiệm của nàng đủ để cho nàng thành làm một người chân chính Đại tỷ, cùng nàng chung một chỗ thời điểm, cơ hồ cái gì cũng không dùng suy nghĩ, bọn ta sẽ vì người chuẩn bị cho tốt.

Về phần nói Âu Lô Lô, Âu Lạp Lạp tỷ muội, Vũ Lan Tử

Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt tử muội, tựa lại càng không cần phải nói, mặc dù đều có tính cách của mình tính tình, nhưng đối với Đằng Phi, nhưng đều là muốn gì được đó.

Coi như là Hoàng cùng A Tử, này hai cái siêu giai ma thú, một cái lãnh đặc tượng một khối băng, một cái âm hiểm xảo trá, nhưng cùng Đằng Phi chung một chỗ thời điểm, nhưng hoàn toàn không có có bất kỳ quá đáng địa phương.

Như vậy vừa nghĩ, Đằng Phi đột nhiên cảm giác được mình thật sự rất hạnh phúc, bên cạnh những cô gái này, cùng này Mộ Dung Uyển tính tình so với, cũng quả thực tốt đến không cách nào dùng nói năng để hình dung.

“Cái này, chung đụng đã lâu, có lẽ sẽ thay đổi sao?” Đằng Phi hay là quyết định khuyên một khuyên, dù sao ban ngày hẳn tiếp xúc Mộ Dung Uyển thời điểm, nghe nàng nói kia nói mấy câu, cảm giác cô gái này tựa hồ cũng không có Điền Hành Kiện nói cái kia sao không chịu nổi.

“Chung đụng đã lâu?” Điền Hành Kiện mắt nhấp nhem mắt say lơ đãng, nhìn Đằng Phi, cười lạnh nói: “Chúng ta từ nhỏ coi như là thanh mai trúc mã, trừ thành thân trước này năm năm nàng thần bí mất tích, sau nói là bá tử học nghệ ở ngoài, cơ hồ hàng năm đều có đại nửa năm thời gian chung một chỗ, chính là gần đây này năm năm, chúng ta không có chung một chỗ, sau đó nàng tựa biến thành như vậy.

.

.

Ta cũng nhìn thấu, nàng căn bản là không thích ta!”
Điền Hành Kiện nói xong vẻ mặt nhất định.

Đằng Phi lắc đầu, nhin không được nói: “Sau đó ngươi lại bắt đầu tìm nữ nhân khác, đúng không?”
“Đi? Làm sao ngươi biết?” Điền Hành Kiện có chút kinh ngạc nhìn Đằng Phi: “Không nghĩ tới ngươi cũng không phải là đơn

thuần như vậy trẻ con sao!” Nhưng ngay sau đó lãnh cười nói: “Nàng không để cho ta đựng, ta vẫn không thể tìm nữ nhân khác, kia nhu cầu của ta giải quyết như thế nào?” “Ách, người thật trực tiếp.” Đổng Phi ở phương diện này, đúng là trẻ con vô cùng, trừ cùng Cơ Tĩnh Huyền tinh thần song tu ở ngoài, hẳn không có có bất kỳ phương diện này kinh nghiệm, đúng là coi là là đơn thuần ấu trĩ.

“Nói nhảm, tất cả mọi người là nam nhân, có lời gì tự nói thẳng, cất giấu dịch, đó là nương môn tài cán chuyện tình!” Điền Hành Kiện một ngụm uống rượu trong chén, sau đó nói: “Nhưng thật ra ta cũng chỉ là nói một chút mà thôi, ta cũng không có tìm cái gì nữ nhân, đều bất quá là ở khí nàng, con mẹ nó, ta từ nhỏ cũng biết muốn kết hôn nữ nhân này làm vợ, từ nhỏ hãy cùng nàng chung một chỗ, căn bản là chịu không được nữ nhân khác, ta cũng muốn giống như cùng tộc huynh đệ như vậy, thê thiếp một đoàn, bên cạnh đàn mỹ vờn quanh, nhưng vấn đề là, ta quá thích Tiểu Uyển, ta.

.

.

Ta liền không có biện pháp tiếp thu nữ nhân khác! Huynh đệ người nói, ta có phải hay không rất không có tiền đồ? Rất cho nam nhân mất thể diện đúng không? Sách, người không nói lời nào, ta cũng biết, con mẹ nó, thích một cái không thích nữ nhân của mình, quả thật rất mất thể diện!” Điền Hành Kiện có chút uống nhiều quá, đầu lưỡi đều có chút đại, rung đùi đắc ý vừa nói, sau đó lẩm bẩm nói: “Ta hôm nay thật là có những.

.

.

Ân, uống nhiều quá, không biết tại sao, nhìn thấy người, đã cảm thấy rất hợp duyên, ta đã nói với người những thứ này, người.

Người sẽ không chê cười ta đi?”

“Thế nào có đi, Điền huynh chí tình chí nghĩa, ta bội phục vẫn không còn kịp nữa.” Đằng Phi vẻ mặt bội phục nói.

Bất kể thiệt giả, ít nhất Điền Hành Kiện có thể nói ra những lời như vậy, tự chứng minh hẳn quả thật rất yêu thể tử của hắn.

Nhìn nhìn lại mình, bên cạnh nữ hài tử đó, người hắn cũng không nổi bật, lòng tham cũng tốt, nam nhân thói hư tật xấu cũng tốt, tóm lại, Đằng Phi cho là mình ở chuyện nam nữ thượng, là một đa tình người, rất khó làm được cái loại này từ một ...!mà ...!Cuối cùng chuyên tình, cũng chính bởi vì cái nguyên nhân này, cho tới hôm nay, Đằng Phi cũng không có thật sự cùng bên cạnh bất kỳ một cái nào cô gái phát sinh quan hệ.

Đằng Phi cũng không còn uống ít rượu, không lại thần thức của hắn cực kỳ cường đại, đã đạt tới nửa bước Hoàng cấp cảnh giới, tự nhiên rất rõ ràng cảm giác được, ngay khi cách một cái bình phong cái kia bên, một cái khoác đồ thẩm áo choàng cô gái, tự ngồi ở chỗ đó, lẳng lặng nghe.

Chẳng qua là hắn không biết đối diện người này, thật sự chuyên tình, hay là trong lòng cũng rất rõ ràng bên cạnh có người ở nghe.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyệnCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 438: Thực Lực Diễn Kỹ Phái!

>

Cô gái trên mặt nét mặt, đầu tiên là khiếp sợ, sau đó là tức giận, thiếu chút nữa tự khống chế không được đứng lên xông qua, không lại nhìn được, tiếp tục nghe, sau đó là có chút mờ mịt, nghe được cuối cùng, cô gái trên mặt nét mặt, biến thành cảm động, sau đó nàng rơi lệ tràn đầy, nhẹ giọng lầm bầm một câu: “Làm sao ngươi tự dám khẳng định người khác không thích ngươi? Kẻ ngu, ngu ngốc!”

Tửu quán lúc này có chút ồn ào, dù sao ở Thần Hồn Vực trung uống rượu, đi theo ngũ vực thực tế trong thế giới uống rượu cảm giác có chút bất đồng, rất nhiều người hay là nguyện ý thưởng thử một chút cảm giác như vậy.

Cô gái tiếng nói cũng cũng không lớn, nhưng hai vị này là ai? Đừng nói này tiếng nói, cho dù vài dặm ở ngoài bay qua một con muỗi, hai người nếu như nghĩ lời nói, cũng có thể nói chuẩn xác ra kia chỉ con muỗi trong chớp mắt chấn động bao nhiêu lần cánh!

Đằng Phi ngẩng đầu nhìn thẳng Diên Hành Kiện, mắt lộ ra vẻ ý vị thâm trường nụ cười.

Diên Hành Kiện kia mê ly hai mắt đột nhiên hiện lên vẻ tinh quang, thở dài một cái, thâm nghĩ trong lòng: cuối cùng ứng phó, con mẹ nó, thật mạo hiểm a, vừa bắt đầu lại không có nhận thấy được, kém một ít a, họa là từ ở miệng mà ra, lời này quả nhiên quá có đạo lý, may mắn Diên đại gia thông minh tuyệt đỉnh, nếu không hôm nay tự thật sự chết chắc rồi! Vận Nhi Phương Phương, các ngươi an toàn!

Đằng Phi nhìn không được liếc mắt, trong lòng tự nhủ ta cũng biết này khôn kiếp cũng là giả, thiếu mình vừa mới còn có

chút bị lời của hắn cho cảm động đến.

Người này, cũng là một rất có thực lực diễn kỹ phái a!
Đang lúc này, bình phong được tôn sùng mở, kia hồng y nữ tử
hai mắt hồng hồng đứng ở đó, không chớp mắt nhìn Điền
Hành Kiện.

Điền Hành Kiện mê ly mắt say lơ dờ, nhìn cô gái, đột nhiên
cười lên, chĩa về phía nàng nói: “Cô nương, ngươi lớn lên.

.

.

Lớn lên có chút giống như, nhà ta cái kia mẫu.

.

.

Mẫu.

.

.”

“Mẫu cái gì?” Cô gái vừa trừng mắt, lông mi nhất thời dựng
thẳng.

“Khụ khụ.

.

.

Mẫu thân con dâu, cũng chính là lão bà của ta, Ân? A? Thật là
ngươi? Trời ạ!” Điền Hành Kiện vừa nói, mạnh mẽ đứng lên,
há mồm ra, giống như là gặp được kẻ xấu đập cửa xinh đẹp
tiểu quả phụ, sẽ phải hô lên thanh.

“Người cho lão.

.

.

Câm miệng cho ta!” Cô gái hung hăng trừng mắt liếc Điền Hành Kiện, sau đó nhìn thoáng qua Đằng Phi, ánh mắt so với trước đó lần đó, muốn nhu hòa nhiều lắm.

“Lời của người, ta cũng nghe thấy được, là ta đối với người không đúng, người phía ngoài kia hai nữ nhân, ta bất kể, trên thực tế từ vừa mới bắt đầu ta liền không có nghĩ tới muốn xen vào, ta bởi vì tu luyện công pháp vấn đề, không thể cùng người, tự nhiên sẽ không như vậy ích kỷ đi đến ngăn cản người tìm nữ nhân khác, ta chỉ là sinh khí người không nói với ta, ta cảm thấy cho người không tin được ta, không tôn trọng ta!” Cô gái vừa nói, nước mắt theo khóe mắt chảy ra, nhìn có chút ngu ở nơi đó Điền Hành Kiện, cô gái nói: “Che dấu, đó là nương môn tài cán chuyện tình, lời này là người mới vừa mới vừa nói trôi qua, có thể người là thế nào đối với ta? Ta gả cho người, lại không thể cho cùng phòng, bản thân đã cảm thấy trong lòng có thẹn, cảm thấy thật xin lỗi người, sau đó người vừa gạt ta, ở bên ngoài có nữ nhân khác, tự người nói, ta đã biết rồi việc này sau khi, trong lòng có thể dễ chịu sao?”

“Ta.

.

.

Ta.

.

.” Điền Hành Kiện cúi cái đầu, chỉ á hồi lâu, cũng không còn nói ra.

“Người hôm nay nói, ta rất thích, thích tự thì thích, ta sẽ

không che dấu.” Xem ra là thói quen, cô gái cho tới bây giờ cũng không còn quên mất mâm chộc nhà mình phu quân hai câu, nói tiếp: “Người nếu như sớm nói với ta hôm nay lời nói này, ta và người trong lúc, gì về phần lần này?”

“Cái này, lão bà, ta sai lầm rồi.” Điền Hành Kiện rút cục vẫn phải ngẩng đầu, nhìn thê tử của mình, vẻ mặt xin lỗi, sau đó nhẹ nhàng đi lên trước, đem cô gái ôm lấy.

Cô gái lúc này tựa hồ cũng đã nơi này vẫn có một ngoại nhân ở, trở tay ôm mình phu quân thất lưng, thất thanh khóc rống lên, giống như là muốn đem trong lòng ủy khuất oán giận một lần phát tiết đi ra.

Một lúc lâu, hai người tài trí mở, Điền Hành Kiện khỏe mắt cũng có một số ướm át.

“Tốt lắm, làm trò bằng hữu của người đi, làm cho người ta chế giễu.” Cô gái trên mặt, rút cục lộ ra vẻ e lệ, theo sau hướng về phía Đằng Phi khẽ quỳ gối thi lễ: “Lúc trước có nhiều đắc tội, mong rằng người nhiều hơn bao dung, không nên theo này tiểu nữ nhân không chấp nhặt.”

Đằng Phi khẽ mỉm cười, nói: “Bà chị cùng Điền huynh phu thê tình thâm, làm cho người ta hâm mộ, lúc trước chuyện tình, ta không có để ý.”

“Như thế, đa tạ thúc thúc khoan hồng độ lượng, ngày khác Nhược có cơ hội, tới Bắc Cương Điền gia, thiết thân tự mình xuống bếp, cho người thêm bụng rượu bồi tội!”

Ai nói Mộ Dung Uyên là cộc mẹ tới? Chỉ trước mắt một màn này, tựa là một khí chất cao quý cử chỉ ưu nhã đại gia khuê tú! Điền Hành Kiện cũng ở một bên, bộ mặt tươi cười: “Là a đúng vậy, huynh đệ, hôm nay nếu không phải nhận thức người, ta cùng Uyên Nhi ở giữa khúc mắc, còn không biết muốn tới khi nào mới có thể giải khai, làm phiền người a, có cơ hội, nhất định phải tới Bắc Cương, ta nhất định chiêu đãi tốt người!”

“Nhưng thật ra các người chẳng qua là cách một tầng hiệu làm, ai cũng không muốn giải thích thôi, theo không có quan hệ gì.” Đằng Phi cười nói, trong lòng nhớ: ta đi Bắc Cương? Thật đi lời nói, ta đến tin tưởng người sẽ không hại ta, có thể gia tộc của người, bao gồm cả Băng Tuyết Nữ Thần liên minh, sợ rằng cũng sẽ không nghĩ như vậy, đến lúc đó ngược lại làm

liên lụy tới người.

Mộ Dung Uyển lúc này nhìn Điền Hành Kiện, nhàn nhạt nói: “Có thời gian sẽ đem kia hai người muối muối đón trở lại sao, đường đường Điền gia Thiếu chủ nữ nhân, nuôi dưỡng ở bên ngoài coi là chuyện gì xảy ra? Nói ra hình như là ta ghen tị chuyên cung chịu, còn chưa đủ dọa người.”

Vừa nói lần nữa hướng Đăng Phi làm thị lễ, sau đó nói: “Các người tiếp tục, ta đi trước một bước.”

Đợi được Mộ Dung Uyển sau khi rời đi, Điền Hành Kiện mới xoa ánh mắt, vẻ mặt kích động nhìn Đăng Phi nói: “Ta vừa mới nghe được cái gì? Huynh đệ, người, người cho thêm ta nói một lần.”

Đăng Phi cười khỏ nhìn Điền Hành Kiện: “Chị dâu nói để có thời gian đem người phía ngoài kia hai nữ nhân đón về nhà đi, nằng ngại dọa người.

.

.”

Đăng Phi cũng rất bụng đen, Mộ Dung Uyển mặc dù cách mở ra, nhưng nói vậy những lời này vẫn có thể nghe được, ác tâm nàng hạ xuống, bất quá là đem lúc trước nàng nói mình kia lời nói cho trả lại thôi.

Điền Hành Kiện nhưng giống như là không có nghe ra Đăng Phi trong giọng nói cười nhạo giống như, nhịn không được ngửa mặt lên trời thổn thức, sau đó một thanh kéo Đăng Phi tay, lệ nóng doanh tròn nói: “Huynh đệ, người thật là của ta quý nhân a! Ta đây rốt cục.

.

.

Rốt cục coi như là vệt mây đen gặp chuyện ngày, ha ha ha, Lão Tử thật là quá hạnh phúc!”

“.

.

.”

“Được rồi, huynh đệ, nhưng thật ra hôm nay chúng ta ở Nam Vực, nếu như rời đi không xa, có cơ hội chúng ta trông thấy sao!” Điền Hành Kiện nhìn Đằng Phi nói: “Này Thần Hồn Vực, mặc dù cũng không so sánh với đích thực thực, nhưng cảm giác, cảm thấy này không phải chúng ta nhà.”

Đằng Phi gật đầu, trong lòng hấn bao nhiêu cũng có một số cảm giác như thế, không lại nói gặp mặt, hay là thôi đi, Đằng Phi đối với Điền Hành Kiện ấn tượng cũng phi thường tốt, quyết định hay là không để cho hấn tìm phiền toái, cho nên cười nói: “Đáng tiếc ta cách Nam Vực cũng là có chút xa, không quá dễ dàng, tin tưởng sau này cũng có cơ hội gặp mặt.”

Điền Hành Kiện hiểu gật đầu, sau đó nói: “Cũng không sao, ở nơi này Thần Thành mặt trong gặp mặt nhưng thật ra cũng giống nhau, người này bằng hữu ta nộp định rồi, sau này có chuyện gì, mặc dù trước tới tìm ta.” Vừa nói, từ trong tay trong trữ vật giới chỉ lấy ra một cái so sánh với lớn cỡ bàn tay một số cái hộp, đưa cho Đằng Phi, nói: “Ta không biết cảnh giới của ngươi, vật này ngươi cầm lấy, nhưng nếu như ngươi không được Đại Đế cảnh giới, ta không đề nghị ngươi sử dụng nó, dùng vật này tới đột phá, đối với tương lai không có chỗ tốt gì.”

“Đây là?” Đằng Phi phát hiện thần trí của mình thậm chí không cách nào xuyên thấu qua này cái hộp cảm giác đồ vật bên trong, không khỏi có chút kinh ngạc, nhìn cái này nhìn như bình thường cái hộp, thậm nghĩ không nói trước bên trong là cái gì, đã này cái hộp, nên cũng là vật bảo vật a!

“Ha ha, là một khối Thiên Đế Thạch!” Điền Hành Kiện rất tùy ý nói, tựa như ở trong đó chứa , là một vô cùng bình thường đồ vật dường như.

Mặc dù trong lòng đã có sở suy đoán, nhưng thật nghe Điền Hành Kiện nói lúc đi ra, Đằng Phi vẫn còn có chút giật mình, nhưng ngay sau đó cự tuyệt nói: “Không được, cái này ta không thể thu, quá quý trọng!”

Thiên Đế Thạch, mặc dù nó có thiếu sót, nhưng không ai có thể hay không định giá trị của nó, chỉ nhìn tứ đại liên minh

cùng Thần Vực Đảo điên cuồng khắp thế giới tranh đoạt loại vật này, tựu đủ để chứng minh giá trị của nó.

Trong ba năm, Đằng Phi cùng Thanh Long nhóm người đem hết toàn lực, vô số lần đâm máu chiến đấu hăng hái, hiểm tượng hoàn sinh, trong tay hôm nay cũng bắt quá mười hai mười ba đồng, đối mặt Thiên Đế Thạch, Đằng Phi đều không thể giữ vững bình tĩnh, mà trước mắt người này, nhận biết mình vừa mới hồi lâu không được, dĩ nhiên cũng làm tiện tay đưa ra một khối Thiên Đế Thạch.

.

.

Mặc dù nói mình giúp hắn và hắn lão bà một điểm nhỏ vội vàng, nhưng điểm này chuyện nhỏ, cùng Thiên Đế Thạch giá trị so sánh với, bất luận kẻ nào cũng sẽ cho rằng Điền Hành Kiện đầu óc xảy ra vấn đề.

“Thế nào? Huynh đệ xem thường ta?” Điền Hành Kiện gặp Đằng Phi là thật tâm cự tuyệt, tròng mắt chỗ sâu vẻ tán thưởng chột lóe rồi biến mất, nhưng ngay sau đó không nể mặt, không vui nhìn Đằng Phi: “Hay là nói, huynh đệ cho rằng ta cùng lão bà của ta quan hệ, không đáng giá này đồng vật chết?”

Vật chết? Huynh đệ, người cũng đã biết cõi đời này có bao nhiêu người nguyện ý vì này đồng vật chết đi tìm chết? Đằng Phi trong lòng cảm thán, lắc đầu nói: “Nói cũng không thể nói như vậy, ta cùng Điền huynh nhất kiến như cố, từ thân phận địa vị đi lên nói, chỉ có Điền huynh xem thường ta, ta làm sao có thể nhìn Điền huynh thông minh? Về phần người cùng bà chị quan hệ trong đó, cho dù không có ta, sớm muộn gì có một ngày cũng sẽ giải khai, chỉ bất quá các người trong lòng đều có thuộc về mình kiêu ngạo, ai cũng không chịu cúi đầu trước nhận sai thôi.

Cho nên nói, này đồng Thiên Đế Thạch, ta thật sự không thể thu, vật này quá quý trọng, hơn nữa tựa như người nói, người mang nặng bảo chính là tội a!”

“Đi đi đi, đồ chơi này cùng kia có thể so sánh sao? Người nếu

không muốn, ta lập tức đem cái hộp mở ra, sau đó đem nó ném xuống, nhìn có người hay không không để ý Thần Thành pháp tắc, giết bể đầu chảy máu, người huynh đệ của ta quen biết một cuộc, coi như dùng nó nhìn tròng não nhiệt, như thế nào?”
Điền Hành Kiện nhận nhặt vừa nói ách, sẽ phải đưa tay đi mở này cái hộp.

Đằng Phi bất đắc dĩ, chỉ đành phải tiếp lấy cái hộp, sau đó thật sâu nhìn thoáng qua Điền Hành Kiện, nhận thức nói: “Điền huynh phần nhân tình này, ta nhớ kỹ.”

“Nam tử hán đại trượng phu, lễ mễ hơn không thú vị, được, mấy ngày qua, chúng ta chuẩn bị xây dựng một chi đội ngũ, thăm dò một cái này Thần Hồn Vực, bên trong vô cùng nhiều cực phẩm dược liệu, làm cho người ta chảy nước miếng a, đây quả thực chính là trời cao ban thưởng cho chúng ta lễ vật, không lấy thật xin lỗi mình, thế nào, huynh đệ người có hứng thú không có? Đến lúc đó, coi là người một cái?” Điền Hành Kiện nhìn Đằng Phi hỏi.

“Àn? Cái này, nghe không sai.” Đằng Phi cười gật đầu đáp ứng, thuận miệng hỏi: “Được, lúc trước gặp chị dâu ký cái kia đầu hung thú, tựa hồ không phải là ngũ vực ma thú a?”
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 439: Bằng Hữu Vô Giá!

>

“Hắc hắc, cái kia, là ta bắt, Chuân Đế mãnh thú!” Điền Hành Kiện vẻ mặt rầm thú khoe khoang nói: “Chính là chỗ này Thần Hồn Vực đặc biệt mãnh thú, cả Thần Thành độc nhất vô nhị, tựu này một con, thế nào? Ca ca ta lợi hại sao?”

Đằng Phi có chút giật mình, nhìn Điền Hành Kiện nói: “Lợi hại, quả thật rất lợi hại!”

Đằng Phi giật mình không phải là giả vờ, phải biết rằng, đối với Đằng Phi mà nói, giết tử Chuân Đế cảnh giới mãnh thú cũng không khó, cần phải bắt hàng phục loại cảnh giới này mãnh thú, cũng không phải là ai cũng có thể làm đến, bình thường Đại Đế nhất định không có bản lĩnh này, coi như là diên phong Đại Đế, đoán chừng cũng rất khó khăn bắt hàng phục, dù sao đến rồi loại cảnh giới này, đều cũng có thông minh có linh tính, cho dù không như Thiên Lang cùng A Tử bọn họ loại này, ít nhất cũng sẽ không quá đàn, muốn bắt hàng phục loại người này, không có cực kỳ mạnh mẽ thực lực, căn bản làm không được.

Ám Nguyệt tam cự đầu nguyên ý đi theo Đằng Phi, đó là bởi vì đi theo Đằng Phi bên cạnh, có thể đạt được càng tốt tăng lên, khác thấy bọn nó xưng Đằng Phi làm công tử, đem Đằng Phi tôn sùng là thủ lĩnh, nhưng bọn họ cũng không phải là Đằng Phi tôi tớ, mà là đồng bọn!

Về phần Thanh Long tựu càng không cần phải nói, cùng Đằng Phi trong lúc mặc dù không có thầy trò danh phận, nhưng có thầy trò chi thực, ở Đằng Phi lúc ban đầu Võ Giả đường thượng, cho Đằng Phi khó có thể tưởng tượng cự trợ giúp lớn! “Nhưng thật ra cũng không có gì, nó đánh không lại ta, vừa không cam lòng tự sát, không có lẽ căo một tên, cũng chỉ có

thể quăng hướng lạc.” Điền Hành Kiện nói xong dễ dàng, tựa như tiện tay đưa ra một khối Thiên Đế Thạch giống nhau, thật sự không có làm chuyện, mà không phải cố ý đang giả bộ.

Đằng Phi nhìn thoáng qua Điền Hành Kiện, thầm nghĩ trong lòng: loại người này, chẳng lẽ thật sự chỉ có thể ở Tối Cường Tân Nhân Bảng phía bài một trăm tên? Ta mới không tin! Quả nhiên trong xương tủy là một hèn mọn âm hiểm người, may mắn cùng mình thành bằng hữu, người như thế nếu là trở thành địch nhân, sợ rằng cuộc sống của mình sẽ không quá tốt quá.

Đằng Phi khi còn bé, dân gian tuyền truyền lưu một câu nói: không tới đế đô, không biết mình quan hơi nhỏ.

Những lời này lấy cho tới bây giờ đầu khí Võ Giả vòng tròn, cũng hoàn toàn áp dụng, lúc ban đầu Đằng Phi đi ra xông xáo thời điểm, ở thế tục giới, hay là Chân Vũ hoàng triều thời đại đế đô trong học viện, Đấu Tôn cũng đã rất lợi hại, Thánh cấp cơ hồ đại biểu cho cả quốc gia nhất lực lưỡng cường đại.

Đến rồi Tây Thù sau, tiếp xúc đến những thứ kia ẩn sĩ môn phái, mới biết được Thánh cấp trên Vương giả, là chân thực tồn tại, nữa càng về sau tiếp xúc đến Chuẩn Đế, tiếp xúc đến Đại Đế, Đằng Phi mới chợt phát hiện, cõi đời này không phải là không có cường giả, mà là trước kia mình, vẫn không có tư cách tiếp xúc đến bọn họ.

Tựa như trong giếng con cóc, nhìn thấy Thiên, vĩnh viễn chỉ có miệng giếng lớn như vậy, chỉ có nhảy ra này miệng giếng, mới có thể phát hiện, thì ra là ngày này so với mình trong tưởng tượng to đến quá nhiều.

Gặp Đằng Phi trầm mặc không nói, Điền Hành Kiện cười hắc hắc, vươn tay vỗ vỗ Đằng Phi bả vai, an ủi: “Huynh đệ, người cũng không cần cấp, người mới bao nhiêu a, còn trẻ như vậy, hôm nay thế giới này đã thay đổi, thiên địa đều ở lần, đi qua hoàn toàn không dám nghĩ cảnh giới, hiện tại cũng dám đi hy vọng xa vời một cái, tựa như nhà ta kia phụ nữ có chồng, lại

đang ngắm Bất Hủ Thần Hoàng cái kia không thể tin được cảnh giới, nhưng không thử thử lời nói, cũng không ai biết có sẽ không thành công, đúng không, tựa như hiện tại nếu như ngươi nghĩ đột phá đến Đại Đế cảnh giới, rất đơn giản a, dùng này trong hộp đồ, trực tiếp có thể lên cấp.

Không mao quá nói trở lại, ta thật sự không đề nghị ngươi dùng vật này, dùng sau, sau này còn muốn hơn tiến thêm một bước, có rất khó khăn.”

Đằng Phi lấy lại tinh thần, nhìn Điền Hành Kiện cười cười, sau đó nói: “Yên tâm đi, ta đối với mình có lòng tin!”

Thật là một đơn thuần hảo hảo tử, không lại cõi đời này, không phải phải loại này có dũng khí đích thanh niên sao? Điền Hành Kiện nhìn Đằng Phi, phảng phất nhìn thấy từng mình, trên mặt lộ ra vui mừng nụ cười.

“Tốt lắm , ta rời đi trước Thần Hồn Vực, theo nhà vị kia thật dễ dàng đem hiểu lầm giải khai, ta muốn đi nữa củng cố một phen!” Điền Hành Kiện vừa nói, hèn mọn nụ cười lần nữa hiện lên ở trên mặt.

Đằng Phi mặc dù đang nam nữ phương diện còn là một sò, nhưng hẳn cuối cùng là nam nhân, tự nhiên biết Điền Hành Kiện muốn đi làm cái gì, cho dù không thể chính xác mất hồn, nhưng luôn luôn biện pháp khác có thể làm cho giữa phu thê tràn đầy tình thú không phải là?

Lắc đầu cười cười, nói: “Ngươi có thể kiểm chế điểm , còn nữa, ngươi đừng thật sự ngu núc ních phải đi đem ngươi kia hai nữ nhân đón trở lại, chuyện này, hay là muốn chị dâu ra mặt cho phải.”

Điền Hành Kiện có chút khác thường nhìn thoáng qua Đằng Phi, đến lúc này hẳn mới trong lúc bất chợt có dũng khí cảm giác, trước mắt người này, tựa hồ cũng không có mình nghĩ đơn thuần như vậy trẻ con a!

Không lại.

.

.

Hắn là bằng hữu của ta, hắn thông minh điểm , ta cao hứng vẫn không còn kịp nữa đi.

Điền Hành Kiện trong lòng nhớ, cùng Đẳng Phi vẫy tay từ biệt.

Đẳng Phi thở dài một cái, lần đầu tiên tiến vào Thần Hồn Vực, mặc dù không có hảo hảo đi dạo một chút giá tọa thần kỳ Đại Thành, nhưng thu hoạch nhưng có thể nói là tương đối khổng lồ.

Kia đồng Thiên Đế Thạch, mặc dù giá trị vô cùng cao quý, nhưng ở Đẳng Phi trong mắt, cũng không như kết giao Điền Hành Kiện như vậy một người bạn, đừng xem Đẳng Phi mang theo Lăng Thi Thi đoạt lên Thiên Đế Thạch không chút nào nương tay, giết được huyết nhục bay ngang cũng sẽ không tiếc, nhưng bằng hữu bên cạnh chỉ cần có phải, hắn sẽ cùng Điền Hành Kiện giống nhau, không chút do dự lấy ra nữa, cho bằng hữu sử dụng.

Đoán chừng đó cũng là Âm Nguyệt tam cự đầu cho tới bây giờ đối với Đẳng Phi bất ly bất khí, ngược lại quan hệ dữ phát thân mật nguyên nhân căn bản!

Đẳng Phi là nguyện ý phó xuất người, hôm nay hắn giao cho một cái đồng dạng nguyện ý phó xuất bằng hữu, hắn rất vui vẻ.

Rời đi Thần Hồn Vực, trở lại ngũ vực, Đẳng Phi chậm rãi mở ra hai mắt, vuốt vuốt cái trán, ở Thần Hồn Vực đã lâu, nữa trở lại ngũ vực, bao nhiêu có chút không thích ứng, hơn nữa ngũ vực không khí không như Thần Hồn Vực bên kia tinh khiết , hơn nữa đối với cảnh giới cao người đến nói, cảm giác như vậy càng thêm rõ ràng.

Chừng cũng chính bởi vì cái nguyên nhân này, Thần Thành mới có thể ở ngắn ngủn mấy tháng trong thời gian, trở nên như thế bốc lửa sao.

Lăng Thi Thi đang bế quan tu luyện, nàng gần đây một thời

gian ngắn, thông qua chiến đấu tích lũy xuống tới không ít hiểu được, đang thử đánh sâu vào Đại Đế cảnh giới.

Ngũ vực quy nhất sau khi, này vùng trời địa đúng là xảy ra biến hóa không nhỏ, rất rõ ràng một điểm chính là Võ Giả đột phá cảnh giới so sánh với từ trước muốn dễ dàng, đây không phải là suy đoán, đây là không tranh đích sự thật.

Nếu không, cho dù Lăng Thi Thi thiên tư trác tuyệt, muốn đột phá đến Chuẩn Đế cảnh giới, không có hơn ngàn năm cũng không thể nào làm được, hôm nay nhưng chỉ dùng ngắn ngủn mấy năm, thì đến được loại trình độ này, tuy nói có Thiên Vương Thạch Thiên sinh Thạch những thứ này cực phẩm tài nguyên, nhưng thiên địa quy tắc thay đổi, mới là nàng có thể nhanh chóng tăng lên căn nguyên.

Thanh Long cùng Âm Nguyệt tam cự đầu phân tán ở nơi này tám núi lớn trong, thứ nhất làm Đăng Phi hộ pháp, thứ hai cũng là ở dò xét, hôm nay này tám núi lớn, tựa là địa bàn của bọn họ, là mấy năm qua này mọi người sống yên phận chỗ.

Thanh Long bọn họ mặc dù thu phục này tám núi lớn những khác ma thú, nhưng dò xét loại chuyện này, đại đa số thời gian, hay là hôn lực hôn làm.

Đăng Phi thử, từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra Điền Hành Kiện bán cho mình cái kia sách nhỏ, bỗng nhiên nghĩ lúc ấy cái kia tham tiền bộ dáng, cùng sau tiện tay ném ra một khối Thiên Đế Thạch cử động tương đối hạ xuống, liền không khó cho ra một cái kết luận, người này thuần túy chính là ăn no rồi việc không có chuyện làm, mới có thể nhớ tới ở Thần Thành trên đường cái bán tình báo, Đăng Phi đoán chừng hẳn cũng chỉ có bán cho mình này một phần, bởi vì người bình thường, nghĩ vào Điền Hành Kiện mất, thật sự có chút khó khăn.

Đăng Phi vừa muốn, vừa mở ra này bốn sách nhỏ, từ Tội Cường Tân Nhân Bảng thượng đứng hàng thứ nhìn lên, Cương nhìn đệ nhất được, Đăng Phi đầu lông mày tựa nhẹ nhàng vừa động.

Bởi vì xếp hạng đệ nhất, là đến từ Trung Châu Thần Thánh Liên Minh trung thần long huyết mạch Ngạo gia, một người tên là Ngạo Tích Quân đích thanh niên.

Là tối trọng yếu, là Ngạo Tích Quân tên phía sau chú thích, nhìn ra được, Điện Hành Kiện làm cái này sách nhỏ, tuyệt đối là dụng tâm, cùng giống như chỉ có một tên cái loại này lạn đường cái đích tình báo hoàn toàn bất đồng chính là, Điện Hành Kiện này tình báo sách nhỏ phía, ghi chép có thể nói tương đối kể lại, đoán chừng coi như là Thần Long huyết mạch Ngạo gia nội bộ người, biết đến cũng không thấy được so sánh với này sách nhỏ thượng hơn toàn bộ! Bởi vậy Đăng Phi hoàn toàn xác định, Điện Hành Kiện này sách nhỏ, giá trị cho dù so ra kém kia đồng Thiên Đế Thạch, đoán chừng cũng thấp không được quá nhiều! Loại tin tình báo này, cả Thần Thành mặt trong, nên cũng không có bao nhiêu người có được.

“Ngạo Tích Quân, Thần Hồn Vực lôi đài chiến tích mười chiến mười thắng, hai mươi tuổi, nam, thực lực ít nhất ở Đại Đế điện phong cảnh, Ngạo gia mao thiên tài dòng chính Ngạo Tà Vân cháu trai, cơ hồ chẳng bao giờ ở trước mặt công chúng xuất hiện, thậm chí Ngạo gia nội bộ, biết hắn lai lịch người cũng không nhiều, đoán chừng là làm Ngạo gia không tới tiếp nhận người bồi dưỡng, nguy hiểm trình độ, Thất Tinh!”
Xếp hạng vị thứ hai, tên là Tiểu Côn, đến từ Tây Vực Võ Thần Liên Minh trung Tiểu gia, Điện Hành Kiện sách nhỏ thượng, đối với người này ghi chép là như vậy.

“Tiểu Côn, Thần Hồn Vực lôi đài chiến tích chín chiến chín thắng, không cao hơn ba mươi tuổi, nam, thực lực ít nhất Đại Đế điện phong cảnh, Tây Vực Võ Thần Liên Minh trung Tiểu gia Thiếu chủ đích thân đệ đệ, lúc trước đồng dạng không bị người sở biết rõ, Thần Hồn Vực mở ra sau, mới bắt đầu bộc lộ tài năng, cùng Ngạo Tích Quân tình huống không sai biệt lắm, đây là một cực độ nguy hiểm người, mặc dù chín chiến chín thắng tạm thời xếp hạng thứ hai, nhưng cũng không ai biết, hắn tiếp theo tràng có thể hay không đi khiêu chiến Ngạo Tích Quân, ta rất kỳ vọng bọn hắn va chạm, đoán chừng có rất xinh

đẹp! Tiểu Côn nguy hiểm trình độ, Thất Tinh!”

Đằng Phi nhìn cười cười, giữa những hàng chữ trong lúc, cũng lộ ra một cổ hèn mọn mùi vị, Đằng Phi phảng phất có thể nghĩ Diên Hành Kiện ở viết những tài liệu này lúc nét mặt.

“Binh Trung Sinh, Thần Hồn Vực lôi đài chiến bảy thắng hai cha, hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, nam, thực lực nên ở Đại Đế cao cấp đến lớn đế diên phong trong lúc, Đông Hải Long Cung trong liên minh Binh gia Thiếu chủ, sở dĩ cha hai trường còn có thể xếp hạng vị thứ ba, là bởi vì này hai trường thất lợi, theo thứ tự là thua ở Ngạo Tích Quân cùng Tiểu Côn trong tay.

Mà trước đây, bằng vào ở ngũ vực quy nhất lúc đầu, tranh đoạt trời sanh Thạch Thiên Vương Thạch Thiên Đế Thạch trong chiến đấu biểu hiện, Binh Trung Sinh vẫn được gọi là trẻ tuổi một đời đệ nhất nhân! Tối Cường Tân Nhân Bảng sớm nhất xuất hiện thời điểm, hẳn chính là xếp hạng vị thứ nhất! Binh Trung Sinh, nguy hiểm trình độ năm sao.”

“Người biên tập đánh giá: Binh Trung Sinh không phải là Tiểu Côn cùng Ngạo Tích Quân đối thủ, đoán chừng sau này trẻ tuổi thiên tài cường giả càng ngày càng nhiều thời điểm, hẳn cũng đem không phải là càng nhiều người đối thủ, hơn nữa, hai liên tiếp đánh bại, không biết đối với này hài tử đáng thương có hay không tạo thành hủy diệt tính đả kích, nguyện Thần phù hộ hẳn bị đánh đánh trúng chán ngán thất vọng bất thành nhân dạng không nghĩ tiếp tục tu luyện đi, như vậy đối thủ của ta sẽ ít đi một cái.

.

”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 440: Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng!

>
Người này.

.

.

Quả thực quá ác liệt!
Đăng Phi nhìn sách nhỏ thượng chữ viết dở khóc dở cười, nếu như này sách nhỏ lưu truyền ra đi, cái kia gọi bình trung sinh tuổi trẻ cường giả tuyệt đối sẽ hận chết Điền Hành Kiện.

Lúc trước Đăng Phi là suy đoán loại này tập Điền Hành Kiện chỉ làm như vậy một quyển, nhưng bây giờ là có thể nhất định, loại này có thể có thể đem cừu hận trị giá kéo mãi đồ, tuyệt không có thứ hai bốn !
Nhưng như thế vật trân quý, hấn nhưng khinh địch như vậy sẽ đưa cho mình, hấn nhìn bản thân.

.

.

Thật sự tự như vậy thuận mắt? Tự như vậy tín nhiệm bản thân sao?
lại có lẽ thân phận của mình.

.

Đã bị hấn cho đoán được? Nay khả năng có, nhưng cũng không lớn, Đằng Phi điểm này tự tin vẫn phải có, có lẽ Điện Hành Kiện người này, căn bản cũng không có đem này xếp hạng mạnh nhất người mới bảng tên thứ ba bình trung sinh không coi vào đâu.

Đằng Phi trong lòng nhanh như tia chớp hiện lên mấy người ý niệm trong đầu, có thể đến cuối cùng xuất hiện, cũng là này tờ thu đi hèn mọn nét mặt sau khi tràn đầy chân thành nụ cười mặt, cùng cái hộp nhỏ trong kia khối dùng làm môi quá mức cao quý quá cái được không bù đắp đủ cái mất Thiên Đế Thạch.

Thôi, trông nom hấn ước nguyện ban đầu là cái gì, chỉ cần hấn không chịu ta, đem ta làm bằng hữu, ta cũng định không chịu hấn!

Đằng Phi trong lòng không hề nửa quán quýt chuyện này, tiếp tục đi xuống nhìn, xếp hạng thứ tư đến thứ mười, tất cả đều là tứ đại liên minh người, những người này đi qua hơn phân nửa bừa bãi vô danh, phần lớn là ở ngũ vực quy nhất sau khi mới bắt đầu đi lại thiên hạ.

Đối với trước mười tên không có thấy Thần Vực Đảo người, Đằng Phi ít nhiều có chút kỳ quái, bất quá nhưng cũng hiểu, phần này một bảng thời gian ngắn ngủi, không cần thiết sở hữu tuổi trẻ cường giả cũng sẽ xuất hiện ở nơi này phía.

Tiếp tục đi xuống nhìn, Thần Vực Đảo một người tuổi còn trẻ cường giả, xếp hạng thứ mười một vị, mà người trẻ tuổi cường giả tên, cũng là để Đằng Phi con người khẽ chặt lại một chút.

Liệt Dương Húc!

Cái kia ở ân tộc đại bi, người bị thương nặng, trực tiếp bị mang đến Thần Vực Đảo sau khi tin tức hoàn toàn không có Liệt Dương Thánh Địa thế tử, ngăn ngừa mấy năm thời gian, thậm chí có lớn như thế tiến bộ, thật làm cho người kinh ngạc.

Phải biết rằng, có thể xếp phía trước một trăm tên, đoán chừng

yếu nhất cũng phải có Chuẩn Đế tu vi, Vương giả điên phong, sợ là rất khó đi lên cái này bảng xếp hạng, nếu không, này bảng xếp hạng cũng không thể nào như vậy làm cho người chú ý, mà Liệt Dương Húc, lại xếp hạng thứ mười một vị! Đằng Phi suy đoán Liệt Dương Húc lên Thần Vực Đảo sau, đoán chừng là có kỳ ngộ, nếu không, hẳn không thể nào thực lực tăng lên nhanh như vậy.

Phía đối với hắn ghi lại, là như vậy.

“Liệt Dương Húc, Thần Hồn Vực lôi đài chiến năm chiến năm thắng, nam, ba mươi tuổi chừng, thực lực phải là ở Đại Đế trung kỳ đến Đại Đế cao cấp trong lúc, nguyên Nam Vực Liệt Dương Thánh Địa thế tử thân phận, cùng Đằng Phi trong lúc, có thật lớn thù hận, vẫn ẩn nhẫn không phát.

Ở ngũ vực quy nhất lúc đầu, người này viễn chinh Đông hải, ở bên kia xông hạ lớn như thế danh tiếng, cho nên tiến vào mạnh nhất người mới bảng, Thần Hồn Vực mở ra sau khi, năm chiến năm thắng.

Người này am hiểu khiêu chiến so sánh với thực lực mình mạnh đối thủ, mặc dù không có tuyên bố muốn khiêu chiến Đằng Phi, nhưng ai cũng biết, chỉ cần hai người cũng sống ở cõi đời này, bọn họ ở giữa một cuộc chiến đấu, không thể tránh khỏi! Liệt Dương Húc, đây là một lòng dạ độc ác lại hiểu được ẩn nhẫn người, nguy hiểm trình độ, sáu sao!”

Nhìn ra được, Điện Hành Kiện đối với Liệt Dương Húc đánh giá cực cao, một cái lánh đời gia tộc thế tử, có thể đưa thân nhà giàu có đại tộc đệ tử mới có thể chiếm cứ bảng xếp hạng, coi như là một cái không lớn không nhỏ kỳ tích.

Có người nói đầu thai là môn cao thâm học vấn, ngày thường dễ dàng thiếu phần đấu rất nhiều năm, Liệt Dương Húc người như thế, nếu như sanh ở tương tự Thần Long huyết mạch Ngạo gia loại này đại tộc lời nói, thành tựu của hắn, có lẽ chưa chắc tựu so sánh với có Ngạo gia vạn cổ đệ nhất nhân danh xưng là Ngạo Tích Quân sai đi nơi nào.

Huyết mạch là nhất định, nhưng thiên phú vật này, nhưng thật

ra cho dù thế tục thế giới người bình thường nhà hải tử bên trong, cũng giống nhau sẽ xuất hiện thiên phú trác tuyệt hải tử, chỉ tiếc trưởng thành hoàn cảnh, quyết định bọn hắn tương lai thành tựu.

Đặng Phi ở phía sau còn chứng kiến mấy người tuyên bố muốn khiêu chiến người của mình tên.

Đến từ Đông Hải long cung trong liên minh Thủy gia đệ tử Thủy Thanh Bình, xếp hạng bảy mươi tám vị, Trung Châu bạch hổ huyết mạch Âu Dương gia Thiếu chủ Âu Dương Đào Hải, xếp hạng hai mươi bảy vị, Bắc Cương tán nhân đầu khí võ giả A Khô, xếp hạng sáu mươi năm vị.

Thủy Thanh Bình cùng Âu Dương Đào Hải, rõ ràng cho thấy đầu thai quả thực là tốt điển hình ví dụ, sinh tại chính thức nhà giàu có đại tộc, gia tộc nội tình vô cùng hùng hậu, đại lượng tư chất nguyên vẹn ở trên người của bọn họ, không sai biệt lắm từ vừa ra sinh ra vốn tiếp thu trên cái thế giới này tốt nhất bồi dưỡng, dưới loại tình huống này dưới điều kiện, cho dù nghĩ không ra sắc, đều là vật rất chuyện khó khăn.

Cái này đến từ Bắc Cương tán nhân, còn lại là để Đặng Phi có chút ngoài ý muốn, không có có bất kỳ thế lực bối cảnh, lại có thể xếp hạng sáu mươi năm vị, này đã có thể nói rõ người này ưu tú.

Mà để Đặng Phi ngoài ý muốn cùng không giải thích được cũng là, bản thân không nhận ra người này, cùng hắn không thù không oán, người này cũng không giống như những thứ kia tứ đại liên minh trận doanh cùng Thần Vực Đảo trận doanh đệ tử, dựa lưng vào cường đại vô cùng núi dựa, khiêu chiến Đặng Phi, không có quá lớn áp lực không nói, thắng còn có thể đạt được khó có thể tưởng tượng chỗ tốt.

Mà A Khô từ tài liệu thượng nhìn, không có có bất kỳ bối cảnh, như vậy hắn khiêu chiến mình làm cái gì? Chỉ vì nổi danh? Thoạt nhìn không lớn giống như, bởi vì ...! này người giọng nói quả thực rậm rĩ đến không có bên, muốn đem Đặng

Phi giết thành một bậc Đẩu Sư, này được lớn bọc nào cừu hận, mới có thể để cho hắn như thế điên cuồng?

Bất quá, nghĩ muốn giết ta? Ta như thế nào giỏi giết?

Đằng Phi khước miệng lộ ra vẻ lạnh như băng cười, đem sách nhỏ lật đến Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng một ít tờ, ánh mắt của hắn, bỗng nhiên dừng lại Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng tờ thứ nhất trong một cái tên phía, nhất thời trở nên ngây dại ra.

“Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng tên thứ sáu, Lục Tử Lăng, nữ, hai mươi tuổi chừng, thực lực không rõ, suy đoán là ở Đại Đế trung kỳ đến Đại Đế cao cấp trong lúc, thiên tư quốc sắc, tính cách trong trẻo lạnh lùng, tin tưởng nếu như nàng nếu như có thể cười một cái, xếp hạng Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng tiền tam danh không có bất cứ vấn đề gì.

Nàng là thánh thần truyền nhân Đằng Phi chính quy bạn gái, xuất thân từ Nam Vực tông sư lĩnh Hàn Nguyệt thánh địa, từng là Thần Vực Đảo đệ tử, sau khi bởi vì Thần Vực Đảo nhằm vào Đằng Phi mà chạy cách, nghe nói năm đó lạy nhập thần bí Đế Bái Cốc cốc chủ môn hạ, không người nào biết hành tung của nàng.

Nửa tháng trước xuất hiện ở Thần Hồn Vực, bị giật nảy mình, không có tham gia quá một cuộc Thần Hồn Vực lôi đài chiến đấu, nhưng nàng mỗi lần xuất hiện ở Thần Thành, cũng sẽ ở trước tiên đi ra khỏi thành, có loại này đảm phách cô gái, tuyệt không phải là hời hợt hạng người, nếu nàng chịu tham gia lôi đài chiến, tin tưởng ở mạnh nhất người mới bảng trước năm mươi tên trong , nhất định có nàng một chỗ ngồi! Lục Tử Lăng, bởi vì dung mạo của nàng cùng cùng thánh thần truyền nhân Đằng Phi quan hệ trong đó, đã bị chú ý chỉ số, thất tình !”

Thứ sáu!

Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng thứ sáu vị!

Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng phía, lại có Lục Tử Lăng tên!

Điều này sao có thể đi?

Cũng không phải nói Lục Tử Lăng không có tư cách đi lên Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng, ở Đằng Phi trong suy nghĩ, cho dù Lục Tử Lăng xếp hạng vị thứ nhất, hắn cũng sẽ cảm thấy này là chuyện đương nhiên chuyện.

Nhưng vấn đề ở chỗ, này mấy năm qua, Đằng Phi vẫn không có buông tha cho dò thăm Lục Tử Lăng tung tích, đều nói nàng là bị Đế Bái Cốc cóc chủ cho thu làm truyền nhân, có thể ai cũng không dám hoàn toàn xác định tin tức kia, lại không nghĩ rằng nàng thậm chí cũng tới đến này Thần Hồn Vực bên trong, thậm chí còn nhận lấy thật lớn chú ý.

.

.

Diễn Hành Kiện đối với nàng đánh giá, cũng là không thể lên ca ngợi chi từ, nói nàng nếu là chịu tham gia Thần Thành lôi đài chiến, có thể dễ dàng tiến vào đến mạnh nhất người mới bảng trước năm mươi tên, đây đã là làm người ta khó có thể tin thừa nhận! Một cái lánh đời gia tộc cô gái, có đi lên song bảng thực lực, tuyệt đối cũng đủ làm người khác chú ý, Lục Tử Lăng lực ảnh hưởng, thậm chí nếu so với xếp hạng mạnh nhất người mới trên bảng Liệt Dương Húc còn lớn hơn! Bởi vì thấy được Lục Tử Lăng tên, Đằng Phi thậm chí không có tâm tư đi xem còn lại mấy cái bên kia xếp hạng Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng người trên là ai, đối với hắn mà nói, những ngừng người kia ai, cùng hắn cũng không có bất cứ quan hệ nào.

Bây giờ hắn chỉ muốn biết về Lục Tử Lăng tin tức, chỉ nghĩ nhìn thấy nàng!
Nhìn thấy cái này, để hắn mộng oanh hồn đất mấy năm cô gái.

“Đằng Phi, ta nghe được Tử Lăng tử tin tức!” Phía ngoài bỗng nhiên truyền đến Lăng Thi Thi tràn đầy hưng phấn thanh âm, tiểu nha đầu hấp tấp xông tới, lại thấy đến Đằng Phi trong tay cầm một quyển sách nhỏ, chính ngồi ở chỗ đó ngẩn người.

“Uy!” Lăng Thi Thi vươn ngọc thủ, ở Đằng Phi trước mặt trước nhẹ nhàng quơ quơ, gắt giọng: “Ta đang nói với người nói đi!”

“A? Ta đang nghe.” Đằng Phi lấy lại tinh thần, nhìn Lăng Thi

Thi khẽ mỉm cười, kéo qua tay nàng, làm cho nàng ngồi ở bên thân bên cạnh, theo sau hỏi: “Người vừa mới đang nói cái gì?” “Còn nói người đang ở đây nghe, ứng phó ta!” Lăng Thi Thi liếc Đẳng Phi một cái, theo rồi nói ra: “Ta mới vừa tiến vào Thần Hồn Vực, ở Thần Thành trong nghe được có người nghị luận Tử Lăng tử, ha ha, người nhất định không nghĩ tới, Tử Lăng tử ở Thần Thành bên trong danh khí tương đối lớn!” Đẳng Phi giương một tay lên trung sách nhỏ, cười cười nói: “Người nhìn nhìn cái này.” “Àn? Đây là cái gì?” Lăng Thi Thi có chút không giải thích được tiếp lấy sách nhỏ, chỉ nhìn thoáng qua, liền kinh ngạc đích đạo: “Đây là đầu tới đồ? Lợi hại như thế, ngay cả mỗi người kẻ lại tài liệu đều có a!” “Ha ha, ở Thần Thành bên trong gặp được một người, Bắc Cương Băng Tuyết nữ thần trong liên minh Điền gia đệ tử, rất có ý tứ một người, là hân cho ta.” Đẳng Phi không có giấu diếm Lăng Thi Thi cái gì, cười nói.

“Oa, vận khí của người thế nào tốt như vậy? Thần Thành bên trong, cũng là có buôn bán các loại tình báo, chỉ bất quá đều là một số lưu tại mặt ngoài đồ, hơi chút dùng điểm tâm, mình cũng có thể hỏi thăm ra, cũng là trên tay người cái này, nhất định không phải là người bình thường có thể nhìn thấy, này phía đồ, quá kẻ lại nha!”

Lăng Thi Thi một bên lật xem, một bên ở đây ngạc nhiên vừa nói, sau đó đem đầu tựa vào Đẳng Phi trên vai, có chút buồn bực nói: “Còn tưởng rằng có thể cho người một quả vui mừng, không nghĩ tới người đã sớm biết.”

“Người có thể trước tiên tới nói cho ta biết, ta cũng rất vui vẻ nột.” Không biết làm tại sao, Đẳng Phi đột nhiên nhớ tới Mộ Dung Uyển kia chỉ cạp mẹ, mặc dù đang trong tửu quán Mộ Dung Uyển cử chỉ trở nên bình thường nhiều, có thể như cũ khó sửa đổi mới gặp gỡ lúc cho Đẳng Phi lưu lại ấn tượng.

“Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng đệ nhất danh, Mộ Dung Phương Phi, nữ, mười tám tuổi, thực lực lớn đồn ở Đại Đế cao cấp đến Đại Đế điên phong trong lúc.

Bắc Cương Băng Tuyết nữ thần liên minh Mộ Dung gia bàng chi thiếu nữ.

Thuở nhỏ thiên tư thông minh, huyết mạch thuần khiết, bị một thần bí đại năng ôm đi, mười bảy tuổi thời điểm đưa về Mộ Dung gia, ở tứ đại liên minh thời đại tư chất nguyên tranh đoạt trong chiến đấu, biểu hiện tương đối xuất sắc, đây là một nguy hiểm nữ nhân, nàng lớn nhất vũ khí cũng không phải này tờ nghiêng nước nghiêng thành gương mặt, mà là trong tay nàng kia đem Chuẩn Đế binh cấp bậc chính là kiếm! Nàng Thần Hồn Vực lôi đài chiến tích làm sáu chiến sáu thắng, xếp hạng tên thứ năm, đây là một chân chính thiên chi kiêu nữ.

Chỉ tiếc bởi vì biểu hiện quá mức đoạt mắt, thủy chung bị Mộ Dung gia một số đoản thị cao tăng bài xích, tuy có Mộ Dung gia lão tổ che chở, nhưng ở Mộ Dung gia trôi qua cũng không vui, hy vọng có thể có một người xứng đôi nam nhân của nàng đem nàng mang đi, miễn cả ngày đối mặt những thứ kia làm cho người ta sinh ghét người.

Mộ Dung Phương Phi, bị chú ý chỉ số, mười sao!”
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 441: Lời Hứa Của Người Rốt Cuộc Đã Tới !

>

Lăng Thi Thi vừa nhớ tới, vừa nhìn chăm chăm một đôi xinh đẹp con người, không cách nào che dấu nội tâm kinh ngạc nói: “Cái này Mộ Dung Phương Phi, thật là lợi hại a! Không lại nàng nếu ưu tú như thế, tại sao trong gia tộc còn có người muốn xếp hạng xích nàng đi?”

“Ân? Mộ Dung Phương Phi?” Đằng Phi hơi ngẩn ra, vừa mới nàng chỉ nhìn chăm chăm Lục Tử Lăng tên đang nhìn, đúng là không có chú ý tới Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng đệ nhất danh là ai, nghe Lăng Thi Thi vừa nói như thế, Đằng Phi nhất thời nhớ lại vừa mới ở Tối Cường Tân Nhân Bảng thượng từng đã từng gặp cái tên này, lúc ấy Đằng Phi trong lòng còn muốn: cái này Mộ Dung Phương Phi phải là Điện Hành Kiện lão bà thân thích, có lẽ còn có thể là tỷ muội đi.

Chẳng qua là không nghĩ tới nữ nhân này thậm chí xếp hạng Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng đệ nhất danh, xem ra nàng khắp mọi mặt nhất định cũng biểu hiện được tương đối xuất sắc.

“Thế nào, người biết người này?” Lăng Thi Thi cau lại đôi mi thanh tú, có chút lo lắng nhìn Đằng Phi, nam nhân này loại nào cũng tốt, chính là quá có nữ nhân duyên.

“Người cũng không phải là không rõ ràng lắm những năm này chúng ta thủy chung chung một chỗ, trên căn bản đều là rời xa người ở tụ tập đất, thỉnh thoảng gặp phải người khác, cũng là chiến đấu chiếm đa số, nào có tâm tư dò thăm tứ đại trong liên minh cái kia những ưu tú trẻ tuổi cường giả?” Đằng Phi cười nhìn thoáng qua Lăng Thi Thi, sau đó nói: “Lúc trước chưa từng nghe qua người này, chỉ bất quá hôm nay cho ta này sách

nhỏ người, phải là biết nàng.

“Cho người tập? Là nữ nhân?” Lăng Thi Thi căn bản không có ở toan tính khác, mà là vẻ mặt nhìn chăm chăm nhìn Đằng Phi, vừa mới tựa hồ vẫn nghe Đằng Phi nói cho hắn tập người là một có ý tứ người, na hội còn tưởng rằng là nam nhân, không lại bây giờ nghĩ lại, có lẽ là nữ nhân đi!

“Nghĩ gì thế.” Đằng Phi vuốt vuốt Lăng Thi Thi như bực mái tóc, sau đó cười nói: “Là nam nhân, chẳng qua là này buổi trưa nam nhân lão bà, cũng họ Mộ Dung, gọi Mộ Dung Uyển.

.

.

Đằng Phi tiếp theo đem hôm nay chuyện đã xảy ra cho Lăng Thi Thi nói một lần, Lăng Thi Thi nghe được trợn mắt hốc mồm, không nghĩ tới ngắn như vậy ngắn nửa ngày thời gian, Đằng Phi lại ở Thần Thành mặt trong đã trải qua nhiều như vậy chuyện tình, thật làm cho người cảm thấy khó có thể tin.

“Hừ đàn ông các người cũng là như vậy!” Lăng Thi Thi nghe được Đằng Phi nói đến Điền Hành Kiện phía ngoài còn nữa hai người tiểu thiếp thời điểm, hung hăng liếc Đằng Phi một cái.

Đằng Phi cười khô, trong lòng tự nhủ này theo có quan hệ gì? Bất quá hắn hay là lựa chọn sáng suốt câm miệng.

“Mộ Dung Uyển, Mộ Dung Uyển, di, thứ mười vị nga!” Lăng Thi Thi nhìn trong tay Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng, chắc lưỡi hít hà nói: “Như vậy hung hãn nữ nhân, lại cũng có thể xếp hạng Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng phía, nếu không phải Tử Lăng tỷ xếp hạng theo nghe nói không sai ta thậm chí cho là đây là người này làm bộ, đặc biệt lấy lòng mình thôi.”

Lăng Thi Thi vừa nói, tiếp tục lật xem, dần dần bị này sách nhỏ thượng những vật khác cho hấp dẫn ở một lúc lâu, mới khép lại trong tay sách nhỏ, sau đó nhìn phía Đằng Phi nói:

“Đưa người sách nhỏ cái kia Điền Hành Kiện, làm như là đoán ra người thân phận, làm như.

.

.

, chính là thuần túy nghĩ nộ người này người bằng hữu, loại này tường tận tư chất lương trước, bằng vào chúng ta hiện tại, sợ rằng mấy năm đều không thể thu thập toàn bộ, người nộ này người bằng hữu, thật sự rất tốt!”

Đặng Phi cười gật đầu sau đó đối với Lăng Thi Thi nói: “Hắn hẹn ta mấy ngày nữa cùng đi Thần Hồn Vực trung mạo hiểm, ta đã đáp ứng hắn, đến lúc đó, người có muốn hay không đi theo cùng nhau?”

“Ta? Ta coi như xong, Thần Hồn Vực bên trong nguy cơ bốn phía, trừ Thần Thành, những địa phương khác cũng không an toàn, có thời gian lời nói, ta còn là cùng Thanh Long bọn họ ở Thần Thành mặt trong chiếm cứ một số sản nghiệp tốt lắm.

” Lăng Thi Thi vừa nói thở phì phì nói: “Tứ đại liên minh thật là vô sỉ, Thần Thành mặt trong khá hơn một chút địa phương, trên căn bản cũng bị bọn họ cho chiếm cứ, mà ngay cả những thứ kia dân chỗ ở, bọn họ cũng không nghĩ bỏ qua cho, thật là tham lam lại không có sỉ!”

“Có cơ hội như thế, không có ai sẽ bỏ qua, Thần Hồn Vực xuất hiện thời gian mặc dù không dài, nhưng trên căn bản đã thành mọi người vùng giao tranh có thấy xa người, tự nhiên có muốn chiếm cứ nơi đó, bản thân ta là cảm thấy, nơi đó rất có trở thành ngũ vực tập 1 thị tiềm chất.”

“Chợ?” Lăng Thi Thi mâu quang lóe ra, giống như là nghĩ tới điều gì, sau đó lẩm bẩm nói: “Có đạo lý a, ngũ vực quá lớn mọi người trong lúc muốn lẫn trao đổi cũng không phải là chuyện dễ dàng, nhưng Thần Thành tự không giống với lúc trước ngũ vực trung bất kỳ một cái nào góc, chỉ phải hiểu được tiến vào Thần Hồn Vực phương pháp có thể trực tiếp đi vào, ở nơi đó giao dịch xong, trực tiếp có thể mang về đến ngũ vực bên này.

.

”

Lăng Thi Thi vừa nói, nhin không được hít vào một hơi, nói: “Thiên, theo như ngươi vừa nói như thế, này Thần Thành giá trị, thật xa không chỉ hiện tại đám đông nhìn thấy, quả thực chính là vùng giao tranh a!”

“Là a, ta có thể nghĩ tới những thứ này, người khác tự nhiên cũng có thể nghĩ, hơn nữa Thần Thành bây giờ còn thuộc về nơi vô chủ, tứ đại liên minh làm sao có thể không nắm chắc thời gian chiếm cứ bên kia địa bàn, thậm chí ta cũng hoài nghi, hiện tại đã bắt đầu có người thường trú Thần Thành.” Đẳng Phi nhẹ nói nói.

“Có lẽ là thay phiên chế độ.” Lăng Thi Thi vừa nói, ngừng đầu, nhìn Đẳng Phi, muốn nói lại thôi.

“Muốn nói cái gì? Nói thẳng chính là, ta và ngươi trong lúc, còn có cái gì không thể nói sao?” Đẳng Phi cười đối với Lục Tử Lăng nói.

“Là như vậy, ta nghĩ trở về Đấu Tinh Cổ Điện.” Lăng Thi Thi khẽ cắn hàm răng, trong con ngươi mang theo vài phần không thôi, nhưng thần sắc nhưng thập phần kiên định, không đợi Đẳng Phi hỏi, Lăng Thi Thi trực tiếp giải thích: “Thế lực của chúng ta, cao quả nhiên lực lượng ở chúng ta bên này, nhưng trụ cột cũng là ở Đấu Tinh Cổ Điện nơi đó, ta muốn trở về, chinh hợp một cái bên kia thế lực, sau đó đem việc buôn bán của chúng ta, đem đến Thần Thành đi, ta tin tưởng, ở nơi đó, chúng ta phải nhận được nhanh hơn phát triển!”

Đẳng Phi thoáng suy tư một hồi, sau đó nói: “Chủ ý này là không sai, nhưng phải ngươi tự mình trở về sao?”

Lăng Thi Thi trong lòng ngọt ngào, nhìn Đẳng Phi cười một tiếng: “Đấu Tinh Cổ Điện bên kia, hôm nay lời nói chuyện người là bá mẫu, có thể bá mẫu cũng không phải là cái loại này thích thu xếp tính tình, rất nhiều chuyện không muốn ra

mặt, vốn là Vị Ương Minh Minh là rất thích hợp, chỉ tiếc nàng là Vị Ương gia đệ tử, người vừa không để ý tới người ta, khanh khách, Liễu Thiển Hà tỷ tỷ phần lớn thời gian dùng đang tu luyện cùng chỉ điểm người trẻ tuổi trên người, Bạo Long không thích hợp, Cách Lâm trấn không được những người đó, Đằng Vũ Đường tỷ một lòng tu luyện.

”

Lăng Thi Thi êm tai nói tới, nàng mặc dù không có thể nào cùng bên kia tiếp xúc, nhưng những năm gần đây, đã sớm đem tình huống bên kia mò vô cùng rõ ràng, nàng có cần thiết đem những tình huống này nắm trong lòng bàn tay.

Tương lai gả cho Đằng Phi, cũng có thể trực tiếp cánh trên đi quản lý chuyện này.

Dù sao Lục Tử Lăng tính tình, căn bản không thể nào đi để ý tới chuyện này.

“Cư Tĩnh Huyền cũng là một không sai chọn người, đến lúc đó sẽ làm cho nàng theo cùng nhau làm việc này tốt lắm.” Lăng Thi Thi nhìn Đằng Phi: “Ta đây sao an bài, người có ý kiến gì không?”

Lăng Thi Thi nhìn phía Đằng Phi trong ánh mắt, mang theo vài phần khẩn trương, đây là nàng lần đầu tiên làm trò Đằng Phi, bằng Đằng gia tương lai nữ chủ nhân thân phận, mà nói việc này, mặc dù tin tưởng Đằng Phi có đồng ý đề nghị của nàng, nhưng nhưng trong lòng vẫn có chút thấp thỏm.

Đằng Phi đối với việc này, cũng không phải là đặc biệt để ý, nhưng nhưng cũng biết, duy trì một cái khổng lồ gia tộc, cũng không phải là chỉ có vũ lực cùng Đấu Tinh những đồ này tự đủ, không có cường đại tài lực chống đỡ, một đại gia tộc căn bản là vận chuyển không đi xuống.

Những năm này, cũng vẫn đều là gia tộc người bên kia ở yên lặng quan tâm những chuyện này, chưa từng có bởi vì việc này để hấn phiền lòng quá, hôm nay nghĩ đến, cũng quả thật làm

khó những người đó.

“Người là ta tương lai thế tử, Đẳng gia tương lai nữ chủ nhân, việc này, người xem rồi làm là tốt rồi.” Đẳng Phi không do dự, nhìn Lăng Thi Thi cười tươi như hoa mặt, nói: “Hiện tại tứ đại liên minh đối với ta chú ý mặc dù không giống đi qua nhiều như vậy, nhưng như cũ không ít, chờ qua nửa một thời gian ngắn, chỉ cần ta đột phá thành Đế, ta sẽ nhường những thứ kia đối với ta phát ra Tất Sát Lệnh người hối hận bọn họ năm đó làm, cho nên Thi Thi, trong thời gian ngắn bên trong, chỉ có thể ủy khuất người, đợi được ta nhưng bằng quang minh chính đại đứng ở trước mắt người đời thời điểm, ta liền cưới người.” Lăng Thi Thi trong con người hơi nước nhanh chóng lan tràn, hai gò má sinh hà, ồm một tiếng vui đầu vào Đẳng Phi trong ngực, gắt gao ồm, nhẹ giọng nước mắt rùng rùng.

Nàng chờ Đẳng Phi nói những lời này, đã đợi quá lâu, một lần ở trong lòng tức giận Đẳng Phi là một cái chốt mộc ngật đáp không ra khiêu, không nghĩ tới mình hôm nay nói phải về Đấu Tinh Cổ Điện, cái này đầu gối ngật đáp rốt cục thông suốt.

Giờ khắc này, Lăng Thi Thi cảm thấy nàng mãi chính là trên thế giới này người hạnh phúc nhất.

Hai ngày sau, Lăng Thi Thi ở A Tử đồng hành, rời đi này tám diện tích núi lớn, dịch dung cải trang, đề điều hướng lăng thị hoàng triều phương hướng chạy tới.

Lăng Thi Thi đã mấy năm không có nhìn thấy cha mẹ của mình, phi thường tưởng niệm bọn họ, cho nên chuẩn bị trước lễ trở về một chuyến nhà, sau đó lại đi Đấu Tinh Cổ Điện.

A Tử cùng Lăng Thi Thi cùng nhau, vẫn là bởi vì Đẳng Phi không yên lòng Lăng Thi Thi cùng đi, để A Tử phụng bồi nàng cùng nhau trở về, A Tử thực lực cường đại, hơn nữa quý kẻ đa đoan, người bình thường muốn ở A Tử kia chiếm tiện nghi, ít có thể.

Hơn nữa A Tử tính tình tương đối sáng sủa, cũng thích hợp trợ

giúp Lăng Thi Thi khai sáng Thần Hồn Vực trung làm ăn.

A Tử đối với Đằng Phi thỉnh cầu, không có nửa điểm từ chối, rất khoái trá đáp ứng, bởi vì nàng đối với Thần Hồn Vực cũng hết sức tò mò, lại thêm hôm nay cảnh giới đã vững chắc, muốn trong khoảng thời gian ngắn đột phá, là vật phi thường chuyện khó khăn, như vậy tiến vào loài người tụ tập địa phương, cảm thụ một cái hồng trần thế giới, cũng là không sai lựa chọn.

Hơn nữa Thần Hồn Vực bên trong tụ tập, cũng không phải là người bình thường, kia cũng là đến từ thiên hạ ngũ vực trung tinh anh Võ Giả, mỗi ngày cùng những người này tiếp xúc, nói vậy cũng sẽ có sở thu hoạch.

Cứ như vậy, Lăng Thi Thi cùng A Tử cáo biệt rời đi, Hoàng cùng Thiên Lang cùng với Thanh Long ở, phụng bồi Đằng Phi, bọn họ một mực chờ Đằng Phi đột phá Vương cấp diên phong trở thành Đại Đế một khắc kia, bởi vì đến lúc đó, Đằng Phi liền có được khiêu chiến Hoàng cấp thực lực tứ đại liên minh còn muốn dùng hiện tại phương pháp khi dễ Đằng Phi lời nói, sợ rằng lỗ lã, có là chính bọn hắn!

Đến rồi cùng Điện Hành Kiện ước định ngày, Đằng Phi thật sớm tiến vào đến Thần Thành trong, Thần Thành chiếm diện tích cực kỳ khổng lồ, cũng không biết năm đó là ai xây dựng nơi này, cho dù tràn vào tới thượng nghìn vạn người, cũng sẽ không lộ ra vẻ chật chội.

Cũng chính là cái nguyên nhân này, ở nơi này ngồi trong thành, nếu như không phải là trước đó hẹn rồi, muốn vô tình gặp được lời nói, thật là quá khó khăn.

Không lại chuyện luôn là trùng hợp như thế, Đằng Phi mới vừa vào vào đến Thần Thành, liền thấy hai đạo thập phần thân ảnh quen thuộc, Đằng Phi khẽ nhếch miệng, lẩm bẩm nói: “Sẽ không trùng hợp như thế sao?”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyệnCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 442: Vị Ương Minh Minh Tức Giận!

>

Trên đường dòng người như dật, đến từ thiên hạ ngũ vực các màu Võ Giả, đi lại ở Thần Thành trên đường, trên mặt phần lớn mang theo mới lạ vẻ, nói vậy trong đó đại đa số người, cũng là cùng Đăng Phi giống nhau, đối với giá tọa Thần Thành rất là xa lạ.

Đăng Phi vốn định trước tiên đi tới cùng hai người kia chào hỏi, không lại thoáng do dự một chút, hay là nhịn xuống, lựa chọn đi theo phía sau của bọn hắn, dù sao người ở đây quá nhiều, ở chỗ này chào hỏi lời nói, rất dễ dàng bộc lộ ra mình, mặc dù Thần Thành trung không thể chiến đấu, nhưng nếu là thân phận bộc lộ, sau này chuyện phiền toái chuyện có rất nhiều.

Hai người kia, không phải là người khác, chính là hồi lâu không thấy Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt! Năm đó ở Trung Châu Điền Quang bị Lục Bào Lão Tổ thu dưới cửa, sau đó không lâu Vị Ương Minh Nguyệt cũng theo Lục Bào Lão Tổ cùng nhau rời đi, coi là coi là đã có mấy năm chưa từng thấy qua.

Điền Quang coi như là Đăng Phi từ nhỏ đến lớn giao cho đệ một người bạn, giữa hai người giao tình tự nhiên không có nói.

Cũng chính là bởi vì rất nhiều người cũng biết điểm này, cho nên khi Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt xuất hiện ở Thần Thành trên đường cái, nhìn bọn hắn chằm chằm người, cũng không chỉ có là Đăng Phi một cái! Đăng Phi theo chân bọn họ không bao lâu, liền phát hiện trong

đám người có vài nhóm người ở đi theo Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt, trong lòng không khỏi một trận tức giận, rất hiển nhiên, những người đó đi theo Điền Quang đôi, tuyệt không phải là muốn đi tìm phiền phức của bọn hắn.

Lục Bào Lão Tổ tính tình quái đản, thực lực mạnh hung hãn, người bình thường thấy trốn cũng không kịp, nào dám đi tới tìm phiền toái? Vị Ương Minh Nguyệt thân là Trung Châu Vị Ương gia công chúa, thân phận địa vị cũng không giống như, hơn nữa hiện tại Trung Châu Thần Thánh Liên Minh cũng rất cường thế, Vị Ương gia ở Thần Thánh Liên Minh trung mặc dù không phải là cường đại nhất, nhưng là cũng không phải người bình thường có thể trêu chọc được rất tốt.

Cho nên, những người đó đi theo hai người bọn họ, nói vậy đều là hướng về phía Đằng Phi tới.

Đằng Phi ở trong đám người, rất xa đi theo hẩn cửa, nhìn thấy Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt đi vào một nhà quán trà, những thứ kia người theo dõi, tự cũng không có nữa đi theo, mà là lựa chọn ở lại giữ ở quán trà ngoài, nhìn qua tựa như những thứ kia lần đầu tiên vào Thần Thành người giống như, tùy ý mọi nơi đánh giá, vẻ mặt mới mẻ.

Nếu không phải phát hiện những người này tồn tại, chột nhìn đi, mà ngay cả Đằng Phi cũng sẽ không đem bọn họ để ở trong lòng.

Trong lòng nhin không được cười lạnh: mặc dù không biết bọn họ thân phận, nhưng nói vậy phải là tứ đại liên minh hoặc là Thần Vực Đảo trung chịu trách nhiệm tình báo tinh anh nhân vật, đoán chừng trừ Điền Quang, Lục Tử Lăng mỗi lần tiến vào Thần Thành, theo dõi người của nàng cũng sẽ không ít sao?

Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt tiến vào quán trà sau khi, hai người đồng thời nhíu mày, liếc mắt nhìn nhau, trên mặt cũng lộ ra phiền chán thần sắc.

“Những người đó, thật là chán đã chết, chúng ta mỗi lần xuất

hiện ở Thần Thành, đều có vài nhóm người đi theo, thật muốn hỏi quá thân khư quá bọn họ một trận!” Vị Ương Minh Nguyệt tức giận nói nói.

Điền Quang lôi kéo Vị Ương Minh Nguyệt tay, tìm một chỗ vị trí gần cửa sổ ngồi xuống, khước mắt dư quang hướng trên đường nhìn lướt qua, nhàn nhạt nói: “Những người đó tựa như con ruồi giống nhau, bọn họ muốn từ chúng ta nơi này tìm được ta huynh đệ kia tung tích, không lại làm sao có thể? Ta cũng đã nhiều năm không có nhìn thấy hấn.”

“Ai, nói về, thật là tạo hóa trên người, ai có thể nghĩ, tiểu sư đệ trên người bí mật lại có bộc lộ ra đi, đều do Thần Vực Đảo đám kia chết tiết đồ, nếu không phải bọn họ, tiểu sư đệ chuyện tình thế nào có nháo đến loại tình trạng này?” Vị Ương Minh Nguyệt tức giận bất bình vừa nói mảo, sau đó nói: “Lúc ấy Trung Châu Thần Thánh Liên Minh đối với Đằng Phi phát ra Tất Sát Lệnh, chúng ta Vị Ương gia cùng Cơ gia đều là cố gắng phản đối, chỉ tiếc chiếm cứ chủ đạo địa vị Ngao gia cùng Vương gia chờ đông đảo gia tộc cũng tán thành chuyện này, hừ, chờ đến lúc nào tiểu sư đệ có được thực lực cường đại, đem bọn họ cũng giết sạch, xem bọn hấn có sẽ không hối hận mình ban đầu lựa chọn!”

Điền Quang liền cười lên, nhìn Vị Ương Minh Nguyệt tiểu nữ nhân một mặt, cảm giác mình rất hạnh phúc, hấn nhức đầu, nói: “Minh Nguyệt, nói về chúng ta hôn sự sang năm tựu cử hành, nhưng thật ra không chỉ có những người đó muốn tìm Đằng Phi, ta cũng muốn tìm được ta huynh đệ kia, đến lúc đó, ta còn muốn mời hấn tới chúng ta tiệc cưới thượng làm khách quý đi!”

“Người muốn chết a!” Vị Ương Minh Nguyệt hung hăng mắt liếc Điền Quang, nói: “Tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo người nơi tìm tiểu sư đệ vẫn tìm không được đi, người nhưng muốn cho hấn cho hấp thụ ánh sáng tại dưới ban ngày ban mặt, người đây không phải là hại hấn đó sao?”

“Người gấp cái gì, thật giống như hấn chính là người tiểu sư đệ, không phải là huynh đệ của ta dường như.” Điền Quang thần nhiên nói: “Ta huynh đệ kia thuật dịch dung độc bộ thiên hạ, hấn không muốn bị người phát hiện, này trên đời này, lại có ai có thể tìm ra hấn tới ? Tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo phát ra Tất Sát Lệnh cũng có ba năm đi, thiên hạ này có

từng có một người phát hiện ta huynh đệ kia hành tung?”
“Di, người khoan hãy nói, thật đúng là như vậy, hì hì, vậy thì người thông minh!” Vị Ương Minh Nguyệt hì hì cười một tiếng, sau đó đem tay chỉ ở trên bàn, nâng cái má , lẩm bẩm nói: “Tỷ tỷ thế nào còn chưa? Từ nhỏ đến lớn, mỗi lần đều là ta chờ nàng, thật là, một điểm tỷ tỷ bộ dạng cũng không có.”
“Tiểu nha đầu, lần sau ở sau lưng tiếng người thời điểm, trước chung quanh nhìn sang.” Một cái dễ nghe thanh âm, mang theo vài phần hài hước, từ bình phong phía ngoài truyền đến, theo sau một trận làn gió thơm bàn tiệc, đi tới một người mắt ngọc mày ngài cao gầy cô gái, vóc người cân xứng, Linh Lung có hứng thú, lông mày kẻ đen như liễu Diệp, da thịt trắng tuyết, một đầu như bịch mái tóc, an tĩnh phi trên vai, mặc một thân màu lam nhạt không có tay ống quần, lộ ra hai cái củ sen Bàn trắng nõn mảnh tron cánh tay ngọc, đi tới Vị Ương Minh Nguyệt trước mặt, đưa tay nhẹ nhẹ gật gật Vị Ương Minh Nguyệt ót.

Sau đó hướng về phía Điền Quang cười một tiếng: “Điền Quang, người mạnh khỏe.”
“Gặp qua tỷ tỷ.” Nhìn thấy vợ tỷ, Điền Quang cũng không thể giống như Vị Ương Minh Nguyệt giống nhau tùy ý, mỉm cười đứng dậy làm lễ ra mắt.

Vị Ương Minh Minh trả thi lễ sau khi, ngồi ở muội muội bên cạnh, ánh mắt nhìn lướt qua phía ngoài ngã tư đường, có chút chán ghét nói: “Thế nào tuyển một cái vị trí gần cửa sổ? Ta thấy có ít người tự phiền, cùng con ruồi giống nhau, không có chuyện gì tự thích đi theo thân thể của ta sau khi, muốn tìm Đằng Phi theo làm cái gì? Ta vẫn còn muốn tìm hắn đi!”

Điền Quang khước miệng khẽ kéo ra, thầm nghĩ trong lòng: Đã biết vị vợ tỷ đối với Đằng Phi huynh đệ oán khí không nhỏ a, thoạt nhìn trong gia tộc lời đồn đãi nói nàng thích Đằng Phi, thật không phải là không có lửa sao có khói.

Mình huynh đệ kia phương diện khác không nói, nữ nhân duyên là thật không sai , nhiều như vậy ưu tú nữ hài tử thích hắn.

“Cũng có người theo dõi tử tử? Ta cùng Điền Quang phía sau, cũng giống nhau có một đàn con ruồi đi.” Vị Ương Minh Nguyệt cau mày lắm lắm một câu, sau đó nói: “Có muốn hay không ta cửa đi ra ngoài, cho những người đó một chút giáo huấn?”

Vị Ương Minh Minh thở dài một tiếng: “Thần Thành không cho phép vận dụng đấu khí, cũng không cho phép vận dụng bất kỳ hình thức năng lượng, thế nào dạy dỗ bọn họ? Quyền đâm cước đá sao? Những người đó cũng đáng chết, chỉ là quyền đâm cước đá có ý gì.”

“Ai nói quyền đâm cước đá tự đánh không chết người?” Một cái thập phần mờ ảo thanh âm, đột nhiên ở ba người trong đầu vang lên.

“Ân?”

Điền Quang ba người nhất thời hơi kinh hãi, nhưng ngay sau đó lẫn nhìn nhau, cũng phát hiện đối phương khác thường, hiển nhiên, thanh âm này, ba người bọn hắn cũng nghe thấy được!

Truyền âm, đối với bọn hắn mà nói cũng không xa lạ gì, nhưng ở loại địa phương này, có người đồng thời đem thanh âm đưa đến ba người bọn hắn tinh thần trong thức hải, tự phải làm cho người ta cảm thấy kinh ngạc.

Điền Quang cơ hồ là phản ứng đầu tiên tới được, cái kia quen thuộc tên, hắn thiếu chút nữa tự thốt ra, không lại mạnh mẽ nhìn xuống, Vị Ương Minh Minh trắng nõn Như Ngọc trên mặt, trước là hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó lộ ra vẻ vui mừng đỏ ửng, tiếp theo tự khôi phục bình tĩnh nét mặt.

Cũng là Vị Ương Minh Nguyệt, trên mặt bao nhiêu có chút mờ mịt, nhìn thấy hai người nét mặt sau khi mới kịp phản ứng, trên mặt nhất thời vui vẻ.

“Điền Quang, đã lâu không gặp, sự tử tốt, rõ ràng, thật xin lỗi, không có thể vượt qua đưa người trở về.”

Mờ ảo thanh âm, lần nữa truyền vào ba người trong tai, song để ba người này cũng rất giật mình chính là, bọn họ thậm chí không cách nào đem thanh âm truyền lại trở về, bởi vì bọn họ cũng không có cách nào xác định Đằng Phi phương vị, thậm

chỉ không biết Đằng Phi lúc này đến tột cùng có ở đó hay không nhà này trong quán trà!

“Tốt lắm, ta bởi vì cùng người khác ước định tốt, phải ra khỏi thành thăm dò Thần Hồn Vực, cho nên lần này trước hết không với các người gặp mặt, Điền Quang, đem người ở Thần Hồn Vực trung địa chỉ cho ta, sau khi trở về, ta sẽ đi tìm các người.”

Điền Quang đang không biết như thế nào cùng Đằng Phi câu thông thời điểm, bỗng nhiên cảm giác mình trong đầu giống như là nhiều ra một cái tuyến, này tuyến, tựa như mao một ngọn cầu, hẳn nhất thời cảm ứng được Đằng Phi tồn tại, vội vàng truyền âm cho Đằng Phi nói: “Ta nói huynh đệ, người nghĩ nhin chết ta a, ngay cả cơ hội nói chuyện cũng không cho!”

Điền Quang nói xong, tinh thần trong thức hải truyền đến Đằng Phi cười khổ: “Người cũng biết, loại khi này, ta muốn là xuất hiện ở trước mặt nàng, nàng có dễ dàng bỏ qua cho ta sao?”

“Người như vậy, đoán chừng nàng có hơn tức giận.” Điền Quang truyền âm cho Đằng Phi, khéo mắt dư quang nhìn lướt qua Vị Ương Minh Minh, phát hiện mình vị này vợ tử sắc mặt lạnh như băng, mâu quang hung ác, hiển nhiên đã là ở bộc phát bên bờ.

“Vậy thì mặc kệ, xui xẻo cũng là phía ngoài những thứ kia con ruồi xui xẻo.” Đằng Phi cười hắc hắc, sau đó truyền âm nói: “Nhanh lên một chút, đem ở Thần Hồn Vực trung liên lạc chỗ của người nói cho ta biết, ta quay đầu lại nhất định đi tìm các người.”

Điền Quang thật nhanh nói ra một cái địa chỉ, theo sau bên kia truyền đến đã biết rồi ba chữ sau, liền vắng lặng không tiếng động.

Điền Quang khéo miệng khẽ co quắp một chút, ngẩng đầu nhìn ngòai đối diện hai tử muội, Vị Ương Minh Nguyệt hoàn hảo, Vị Ương Minh Minh còn lại là nét mặt đầy vẻ giận dữ.

“Hắn đi?”

“Dạ.”

“Chết tiệt!” Vị Ương Minh Minh vừa nói liền đứng dậy, hướng về phía ngoài đi tới.

“Tỷ, ngươi đi làm cái gì?” Vị Ương Minh Nguyệt vội vàng đứng lên, nàng sợ hãi tỷ tỷ nhện không được đi tìm Đằng Phi, như vậy chẳng phải là đem tiểu sư đệ cho bộc quang sao.

Vị Ương Minh Minh thanh âm lạnh như băng, giống như là ở trong kẽ răng chen chúc ra tới: “Ta đi tìm những thứ kia mắt không mở con ruồi xì!”

Diên Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt hai người liếc mắt nhìn nhau, cũng cố nén cười, Vị Ương Minh Nguyệt la lớn: “Tỷ, chờ ta một chút!”

Vị Ương Minh Minh cũng không để ý tới, đi ra quán trà, không nói một lời, thẳng hướng phía mấy người đứng ở ngã tư đường bên cạnh, thật giống như ở nghiên cứu con kiến dọn nhà người đi tới.

Mấy người kia đầu tiên là ngẩn ra, nhưng ngay sau đó phát hiện mình bị phát hiện, rồi rít đứng lên, trong đó một cái ỷ vào lá gan hỏi: “Ngươi muốn làm gì?”

Trả lời hắn, là một cái phi cước, phịch một tiếng, người này trực tiếp bị đá bay ra hơn mười thước xa, hung hăng té ở đá phiến mặt đường thượng, sau đó vừa cút ra khỏi hơn mười thước xa, toàn thân cao thấp y phục bị mài được rách tung toé, lộ ở bên ngoài da cũng bị mài phá, máu tươi lâm ly, cũng ở nơi đó thân mao ngâm, trong lúc nhất thời thậm chí không có thể đứng dậy.

Trên đường nhất thời giống như là nổ tung oa, mọi người ầm ầm tản ra , theo sau vây quanh ở bốn phía xem náo nhiệt.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 443: Người Cũng Muốn Chết Một Lần

>

Kể từ khi mấy người dám ở Thần Thành trung động thủ tư giết người bị trấn áp sau, tựu không còn có người dám ở chỗ này xuất thủ, bị pháp tắc lực trấn áp tuy nói sẽ không bị thương, nhưng ở một nén nhang trong thời gian, ti không thể động đậy chút nào, mặc cho người tham quan, mặt cũng sẽ bị mất hết.

Hơn nữa ai cũng không dám bảo đảm mình ở bị trấn áp trong thời gian, có thể hay không có người cầm lấy một thanh chủ mẫu thủ, dùng cây mạnh cắt xuống đầu óc của mình.

Chuyện này mặc dù còn không có phát sinh quá, nhưng không có nghĩa là sẽ không phát sinh.

“Làm sao người dám ở Thần Thành.

.

.” Một người khác giận dữ mắng mỏ Vị Ương Minh Minh, còn chưa nói hết, trên mặt tựu gặp phải nặng nề một kích, cảm giác tựa như có một tòa núi lớn âm âm đùng vào, người này tại chỗ bị lấy được cơ hồ ngất đi, thân thể không bị khống chế bay lên trời, hung hăng té rơi trên mặt đất.

“Lão Thiên, nữ nhân này điên rồi sao? Đây rõ ràng là muốn giết người a! Nàng chẳng lẽ không sợ Thần Thành pháp tắc sao?” Vây xem trung, có người kinh hô.

“Ta biết nữ nhân này, nàng là Thần Thánh Liên Minh trung Vị Ương gia công chúa Vị Ương Minh Minh, nghe nói nàng từng

đi theo quá kia Thánh Thần truyền nhân Đằng Phi có một thời gian ngắn, rất nhiều thế lực cũng đang âm thầm theo dõi hẳn, đoán chừng những người này, là chọc giận tới vị này Vị Ương gia công chúa.” Trong đám người có cảm kích người phân tích nói.

Phanh!

Phanh!

Lại là hai chân, đem hai người trốn tránh không kịp người đập bay ra ngoài, không có vận dụng một tia bên trong cơ thể đấu khí năng lượng, hoàn toàn bằng vào xuất sắc võ kỹ cùng mạnh mẽ thân thể, đem này mấy người truy tung người đánh cho không có chút nào sức hoàn thủ.

Đội được Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt lúc đi ra, này mấy người theo dõi Vị Ương Minh Nguyệt người, đã toàn bộ bị đánh bay ra hơn mười thước xa, té trên mặt đất thống khổ thân mao ngâm, có hai người thậm chí mắt thấy sẽ sống.

Điền Quang lui lui cái cổ, cẩn thận từng li từng tí nhìn thoáng qua bên cạnh Vị Ương Minh Nguyệt, trong lòng tự nhủ may mắn Minh Nguyệt không có như vậy bạo lực, nữ nhân này thật là đáng sợ, cũng chỉ có lão đại đánh bại phục nàng sao.

Vị Ương Minh Nguyệt xuất thủ như điện, trong nháy mắt đem mấy người theo dõi người của nàng hành hung một trận, bên kia còn có một chút rời đi xa hơn một chút người theo dõi bị làm cho sợ đến hồn phi phách tán, ngay cả trốn ở trong đám người xem náo nhiệt dũng khí cũng tiêu mất rụng, hoảng sợ chạy trốn đi.

Mà theo dõi Vị Ương Minh Nguyệt cùng Điền Quang những người đó, tất cả cũng về mặt hết hoảng rời đi, loại khi này, còn ai dám ở, sờ hai vị này Vị Ương gia công chúa rủi ro?

“Người.

.

.

Người chờ đó cho ta, đừng xem người là Vị Ương gia công chúa, dám vô cớ đánh ta, ta không dễ yên cho người!” Một cái bị Vị Ương Minh Minh một cước đạp gãy đui cột thanh niên nam tử bộ mặt oán độc nhìn Vị Ương Minh Minh, để độc ác nói nói: “Đến lúc đó, coi như là người Vị Ương gia, cũng bảo vệ không được!”

Vị Ương Minh Minh một đôi mắt sáng khê híp mắt, không nói gì, mà là đi hướng nói chuyện người này.

“Người muốn làm cái gì? Người dám giữa mọi người giết người không được ? Người giết ta đây loại tiện mạng một cái người, bồi thượng chính là người mình, người muốn cảm thấy đáng giá, người sẽ giết ta!” Người này mắt thấy Vị Ương Minh Minh từng bước đi hướng hắn, thần sắc nhất thời hoảng loạn lên, bởi vì hắn ở nữ nhân này trong ánh mắt, thấy được không che dấu chút nào sát cơ!

“Cắt, vừa mới để độc ác nói, nhưng bây giờ vừa biến tướng xin khoan dung, cũng không biết người nọ là kia cái thế lực, làm ra này cử động, cũng bất quá là cho sau lưng thế lực hỗ thẹn thôi!”

“Chính là, rõ ràng là theo dõi người ta, đem người ta chọc cho náo, nhưng bây giờ phản quá ...!Tới làm bộ không nhận ra người ta, này cốt khí, sách sách, cũng mao chỉ có thể kiên theo dõi loại chuyện này.”

“Lộ vẻ một số bỉ ổi thủ đoạn, mặc dù ta cũng vậy tứ đại trong liên minh người, nhưng ta không cảm thấy dùng loại phương pháp này tìm kiếm Đằng Phi là một việc cỡ nào quang thái chuyện tình.”

Trong đám người nghị luận rối rít, đứng nói chuyện không đau thất lưng người còn nhiều, rất nhiều, hơn nữa cũng có người đang nói lời công đạo.

Tứ đại liên minh đại biểu cho bốn người siêu cấp thế lực, nhưng cũng không có thể đại biểu mọi người tâm.

Ở đối với Đằng Phi như vậy một người tuổi còn trẻ phát ra Tất Sát Lệnh trong chuyện này, vốn là tồn tại rất lớn khác nhau, cũng không phải là tất cả mọi người cảm thấy đuổi giết Đằng Phi là một việc chính xác chuyện tình.

Tỷ như Trung Châu Thần Thánh Liên Minh bên trong, Vị Ương gia cùng Cơ gia, thái độ cực kỳ tiên minh phản đối với chuyện này, ở những khác tam đại liên minh trong, cũng đồng dạng tồn tại dưới loại tình huống này thanh âm.

Tựa như Điền Hành Kiện nói như vậy, Thánh Thần truyền thừa mặc dù tốt, nhưng không cần thiết thích hợp mọi người, chỉ vì trong lòng tham lam, liên đuổi theo giết một cái không thù không oán người, chuyện như vậy, tồn tại ở âm u góc báo đáp ân tình có thể nguyên, nhưng như vậy quang minh chánh đại lấy ra nữa, sẽ làm cho người cảm thấy bất xĩ.

Vị Ương Minh Minh đi tới người nọ trước mặt, trên cao nhìn xuống nhìn cái này đuôi cốt bị mình đập Đoạn nam tử, trong tròng mắt tràn đầy khinh miệt ánh mắt, lạnh lùng nói: “Giết người cũng ngại ô uế tay của ta!”

“Hắc, người nói gì chính là cái gì, Vị Ương tiểu thư, hôm nay tại hạ nhận thức tài liệu, ngày sau không thể thiếu muốn với các người Trung Châu Thần Thánh Liên Minh đòi thuyết pháp, vô duyên vô cớ.

.

.

A!”

Người này cho là Vị Ương Minh Minh sẽ bỏ qua nàng, cho nên trạng thái cố định nãy mầm, nhịn không được miệng tiện nói vài câu uy hiếp lời nói, lại không nghĩ rằng, nói không đợi nói xong, đã nhìn thấy Vị Ương Minh Nguyệt giờ chân lên, hướng phía lồng ngực của hắn, hung hăng một cước thái xuống tới.

Ở đây liên tục trong nháy mắt, người này phảng phát thấy được Vị Ương Minh Minh dưới quần cảnh tượng, vừa phảng phát không có cái gì thấy, ngay sau đó, xương ngực vỡ vụn thanh âm truyền đến, vẻ này sâu tận xương tủy đau đớn, để hắn phát ra một tiếng thê lương cực kỳ kêu thảm thiết, ngậm

lớn máu tươi từ thất khiếu chảy xuôi đi ra.

Trong đám người nhìn không được phát ra một trận kinh hô, người này xương ngực hoàn toàn bị Vị Ương Minh Minh cho đập vỡ, ao hăm đi xuống một mảng lớn, lúc này là hoàn toàn không sống nổi.

“Giết người có ô uế tay của ta, cho nên, ta chỉ dùng tốt chân.”
Vị Ương Minh Minh nhàn nhạt nói một câu, quay đầu trở lại, nhìn mấy cái té trên mặt đất thân mao ngâm người theo dõi, lạnh lùng hỏi: “Còn có ai nghĩ tử?”

Những người kia cảm như hèn, đâu có còn dám lên tiếng, nhìn về phía Vị Ương Minh Minh trong ánh mắt, cũng tràn đầy khẩn cầu, một người trong đó về mặt cầu xin nói: “Vị Ương công chúa cần gì gặp khó khăn chúng ta những lũ tiểu nhân này vật, chúng ta cũng là không dễ dàng, bên trên có lệnh, chúng ta phải thi hành, nếu không, người cho chúng ta nguyện ý làm loại này nhận không ra người hoạt động?”

Một câu nói, hoàn toàn thừa nhận bọn hắn theo dõi Vị Ương Minh Minh đích sự thật.

Trên thực tế chung quanh người vây xem cũng không phải người ngu, cho dù bọn họ không thừa nhận, người ta tất cả cũng trong lòng biết rõ ràng, nếu như thế, ai cũng như dứt khoát điếm thừa nhận, ít nhất không cần giống như vừa mới vị kia giống nhau, bị sống sờ sờ thải tử.

“Di? Thần Thành không phải là có pháp tắc lực sao? Chẳng lẽ nói.

.

.

Chỉ cần bất động dùng bên trong cơ thể đấu khí cùng năng lượng, búng vào thịt mao thân có thể giết người?”

“Là a, người nhìn Vị Ương công chúa tựa hồ chuyện gì cũng không có, đây chẳng lẽ là một cái chỗ sơ hở không được?”

“Thật không nghĩ tới, Thần Thành pháp tắc dưới, lại cũng có chỗ sơ hở có thể chui, xem ra sau này ở Thần Thành cũng cần

cẩn thận một chút, không thể vận dụng đầu khí cùng năng lượng, không có nghĩa là không thể giết người a!”
Đám đông một trận nghị luận, nhìn Vị Ương Minh Minh trong ánh mắt, cũng phần lớn tràn đầy sợ hãi.

Mấy cái truy tung người, mặc dù nhìn không ra cảnh giới, nhưng lệ thuộc tứ đại liên minh, vừa am hiểu cách truy tung, tự thân thực lực có nên không quá yếu mới là, ở Vị Ương Minh Minh trước mặt nhưng giống như gà đất ngồi gõu, quả thực không chịu nổi một kích.

Có thể thấy được vị này Vị Ương gia công chúa, một thân thực lực mạnh bao nhiêu hung hãn.

“Lớn mật! Vị Ương gia cô gái, ngươi dám bên đường giết người, ngươi trong mắt còn nữa tứ đại liên minh tồn tại có ở đây không?” Đang lúc này, trên đường dài vang lên gầm lên giận dữ, tiếp theo đám người tự động phân ra một con đường, hai mươi mấy người người hùng hổ hướng bên này chạy tới.

Mọi người vừa nhìn những người này trang phục, trong lòng nhất thời hiểu rõ, những người này, đều là Đông Hải Long Cung liên minh.

Bọn họ y phục trên người, vô luận màu gì, cũng sẽ thêu long đồ đằng.

Nhìn lại trên mặt đất cái kia bị Vị Ương Minh Minh dùng chân đạp vỡ xương ngực giết chết truy tung người, trong lòng mọi người cũng hiểu chuyện nguyên do.

Này hơn hai mươi người cũng không có kiêng kỵ, trực tiếp phân ra mấy người, đi tới bị giết tử người này trước mặt, cẩn thận kiểm tra một phen, sau đó đứng dậy trở về, báo cáo nhanh cho vừa mới lên tiếng quát lớn Vị Ương Minh Minh người nọ.

“Ngươi là ai? Lời của ngươi, có thể đại biểu tứ đại liên minh sao?” Vị Ương Minh Minh trên mặt không hề sợ hãi, lạnh lùng nhìn nói chuyện người nọ, sau đó nói: “Người như thế tra, các

ngươi không nỡ giết, ta tới giúp ngươi cửa, sau này có nữa loại này, tới một người giết một người.”

Một phen nói năng có khí phách, sát ý run sợ mảo liệt, vừa mới lên tiếng quát lớn Vị Ương Minh Minh người này sắc mặt nhin không được thay đổi mấy lần, sau đó mới cười lạnh nói: “Vị Ương gia công chúa, thật to khí thế, hừ, hôm nay không để cho ta một cái công đạo, ta liền tự mình dẫn người đi ngươi Vị Ương gia đòi hỏi!”

“Phi, ngươi coi là cái thứ gì? ! Đi Vị Ương gia đòi thuyết pháp, ngươi xứng sao?” Vị Ương Minh Nguyệt ở một bên cười lạnh nhìn nói chuyện người này, sau đó nói: “Hơn nữa, đầu óc ngươi có vấn đề sao? Người này thật sự tử sao?”

Vị Ương Minh Nguyệt lời này vừa ra, trong đám người lúc này có không ít người cũng ngẩn người, không có kịp phản ứng, trong lòng tự nhủ ”” trên mặt đất người này cũng đã tử là không có thể nữa tử, Vị Ương gia vị này Tiểu công chúa lời nói là có ý gì?

Cũng là có càng nhiều người thoáng cái kịp phản ứng, nhất thời có người nói nói: “Ha ha, không sai, người này đúng là không thể coi như là tử, bởi vì nơi này là Thần Hồn Vực a! Ở chỗ này tử rụng, ở bên ngoài bất quá là rụng một cái cảnh giới, đoán chừng người này vốn là cảnh giới cũng không cao, rụng tự rớt sao.”

“Cũng không phải là, hơn nữa nghe nói Đông Hải Long Cung liên minh rất có tiền, tùy tiện lấy ra nữa một khối Thiên Vương Thạch, có thể đem người này cảnh giới bổ trở lại.”

“Chẳng qua là sử dụng Thiên Vương Thạch, đoán chừng ngày sau muốn đột phá đến Hoàng cấp, sẽ không hi vọng.”

Lúc này trời sanh Thạch Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch xuất thế đã có ba năm, không ít người cũng biết những đồ này thiếu sót.

Không lại trong đám người nhưng ngay sau đó tự vang lên một tiếng cười lạnh: “Tự loại này chỉ có thể theo dõi đồ bỏ đi, tu luyện tới Hoàng cấp? Bằng hữu, ngươi không nên trêu chọc ta cười có được hay không?”

Trong đám người nhất thời truyền đến một trận hồng tiếu, mà lúc trước lên tiếng chỉ trích Vị Ương Minh Minh người nọ, sắc mặt còn lại là một trận xanh mét, hẳn thật sự đã này tra, vốn là nhớ thừa dịp cơ hội này, hung hăng đả kích Trung Châu Thần

Thánh Liên Minh một lần, cũng không nghĩ Thần Hồn Vực trung người tử sau khi, ở ngũ vực là có thể sống lại, gây ra một cái đại ô long.

Không lại cứ như vậy tính , người này trước mặt tử cũng không nhìn được, nữa nói ra không có thay quần áo, mọi người cũng nhận ra bọn họ là Đông Hải Long Cung liên minh người, muốn cứ như vậy xám xịt trở về, dọa người tự không chỉ là bọn họ những người này, cả Đông Hải Long Cung liên minh cũng sẽ đi theo hổ thẹn.

“Hừ, cho dù hắn sẽ ở ngũ vực bên kia sống lại, nhưng một thân thực lực nhưng cơ hồ bị người phế bỏ, người này lòng dạ độc ác nữ nhân, chẳng lẽ cũng chưa có một điểm áy náy sao?” Vị Ương Minh Minh bốn cũng bởi vì những người này theo dõi phiến nào không dứt, Đằng Phi xuất hiện vừa rồi không có cho nàng nói chuyện câu thông cơ hội, tâm tình lại càng ác liệt, mới vừa hung hăng dạy dỗ một trận những thứ này người theo dõi, tâm tình bao nhiêu thư sướng một điểm, ý niệm trong đầu cũng hiểu rõ một số, lại không nghĩ rằng người này lại vẫn dám trêu chọc nàng, lập tức lông mi giờ lên, nhìn đối phương lạnh lùng nói: “Người cũng muốn tử một lần?” Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 444: Thần Thành Giống Nhau Có Thể Giết Người!

>
“Người.

.

.

Người, lớn mật!” Vị này Đông Hải long cung liên minh người khác khái không nghĩ tới, trước mắt Vị Ương gia này vị công chúa thật không ngờ cường thế, trong lòng không khỏi giận tím mặt, chỉ vào Vị Ương Minh Minh quát lạnh nói: “**, người cùng gia Đằng Phi quan hệ trong đó, thật bằng vì người khác không biết? Không nghĩ tới người thật không ngờ không rõ lí lẽ, kia hôm nay không thể thiếu, bốn tọa muốn thay thế Vị Ương gia, thật tốt giáo dục người một phen, để cho người hiểu, cõi đời này có một số việc làm được, có một số việc làm không được!”

Người này vừa nói, hướng về phía bên cạnh những người này phân phó nói: “Đem này ** bắt cho ta !”

Bên cạnh hẳn một nhóm người nhất thời đi ra mười mấy, thần sắc lạnh như băng vây hướng Vị Ương Minh Minh, mặc dù cũng không có nhúc nhích dùng đấu khí, nhưng những người này khí huyết trên người cũng cực kỳ tràn đầy, hiển nhiên thực lực cũng không kém.

“Thế nào? Nghĩ kéo bè kéo lũ đánh nhau?” Điền Quang trên mặt treo cười lạnh, che ở Vị Ương Minh Minh cùng Vị Ương Minh Nguyệt tỷ muội trước người, khinh thường nhìn vây

quanh đám người kia, trong tay mảnh kiếm ra khỏi vỏ, hàn quang lóe ra, dẫn kiếm, nhàn nhạt nói: “Nhà của người Điền gia không sợ nhất, chính là cùng người giá họa chuyện này, không sợ chết rụng cảnh giới, vậy thì đến đây đi.”

Điền Quang vừa nói, đồng thời truyền âm cho Vị Ương Minh Nguyệt, làm cho nàng chuẩn bị cho tốt, vạn nhất đối phương thật động thủ lời nói, tựu trực tiếp mở ra Nhật Luân Thủ Hộ, cái này vốn là thuộc về Liệt Dương Thánh Địa Vương khí năm đó Đẳng Phi đưa cho Điền Quang, Điền Quang bắt nó cho rằng tín vật đính ước, cho vị hôn thê của mình Vị Ương Minh Nguyệt.

Vị Ương Minh Nguyệt cũng không phải là một cái nhát gan sợ phiền phức người, từ nàng năm đó đào hôn đám một mình xuyên qua cái kia hiện đầy kinh khủng trận pháp chết mất trước thông đạo đến Nam Vực tìm kiếm Đẳng Phi, tựu đủ để nhìn ra lá gan của nàng, tuyệt không bại bởi bất kỳ một cái nào nam nhân.

Vị Ương Minh Nguyệt từ nhỏ đến lớn chính là đấu khí võ giả trung thiên tài, Vị Ương gia công chúa, tự nhiên có thuộc về chính nàng kiêu ngạo, lạnh lùng nhìn vậy thượng đám người kia, đã đã làm xong chiến đấu chuẩn bị.

Trên đường dài người càng tụ càng nhiều, cả đám đều rướn cổ lên nhìn, đến loại khi này, đã không phải là đơn giản mâu thuẫn xung đột, mà là mơ hồ thăng cấp đến hai người lớn liên minh ở giữa đối kháng, loại khi này, ai cũng không thể trước cúi đầu, thà rằng chết ở chỗ này, cũng sẽ không thối lui nửa bước.

Không khí khẩn trương đến gần như đọng lại, vậy tới đây mười mấy người này, sắc mặt mặc dù đều là lạnh như băng, trên thực tế trong lòng tất cả cũng như mười lăm chỉ thùng treo mức nước, thất thượng bát hạ, bọn họ bây giờ muốn công kích người, có thể không phải là cái gì người bình thường, Vị Ương gia ở thần thánh trong liên minh mặc dù không phải là mạnh nhất thế gia tộc, nhưng là tuyệt không phải người người có thể lấn nhân vật.

Vị Ương Minh Minh chỉ có tiến vào Thần Hồn Vực mấy ngày, tựa ứng với lên Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng, mặc dù chỉ xếp hạng hơn hai mươi tên, nhưng đó là bởi vì nàng biểu hiện ra đồ còn thiếu, rất nhiều người cũng tin tưởng, theo thời gian đích dời đổi, Vị Ương Minh Minh ở Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng trước mười tên trung, nên có có một vị trí.

Người như thế, há lại muốn giết cứ giết?

“Đông Hải long cung liên minh người, uy phong thật to, chẳng qua là không biết bằng hữu ngươi có hay không có thể đại biểu Đông Hải long cung liên minh nói chuyện đi?” Ngay vào lúc này, trong đám người đột nhiên vang lên một cái lười biếng giọng đàn ông, tựa hồ chưa ăn no cơm giống như, thanh âm nghe đi tới hữu khí vô lực.

Nhưng hết lần này tới lần khác, cả con phố dài, chừng mấy vạn người, thanh âm này thậm chí vô cùng thần kỳ truyền vào mỗi người trong tai.

Nơi này không phải là thế tục, nơi này là Thần Thành!
Hiện mã ở có thể xuất hiện ở Thần Thành trung người, đều cũng có nhất định thực lực đấu khí võ giả, làm cái thanh âm này vang lên, cơ hồ mọi người trong lòng cũng hơi hơi rung mình.

Nói chuyện người này, không đơn giản a!

“Người nào? Trốn đang âm thầm quỷ quỷ túy túy, chẳng lẽ không dám ra đây nói chuyện sao?” Đông Hải long cung liên minh bên này kia người thủ lĩnh kinh nghi bất định chung quanh nhìn lại, hắn mặc dù đang Long Cung liên minh trung có được có một chút địa vị, nhưng hắn tuyệt không dám nói mình có thể đủ đại biểu cả Long Cung liên minh, đừng nói là hắn, cho dù hắn chủ tử sau lưng, cũng không có dũng khí đó.

“Nghe nói các người đều ở đây nơi tìm ta, phái người theo dõi bằng hữu của ta, bị phát hiện sau không một chút bất kỳ xin lỗi cùng áy náy, ngược lại then quá thành giận nghĩ trả đũa, ha ha, chúng mày những đại nhân vật, nói lên không biết xấu hổ, ai là đối thủ của các người?”

Thanh âm bình thản và mờ ảo, nhưng giống như ở Long Cung liên minh người này trên mặt hung hăng rút một cái tát, bất quá người này thân phận, để hấn mí mắt một trận kinh hoàng, khóe miệng nhin không được kịch liệt co quắp.

Không chỉ là hấn, cho dù chung quanh những thứ kia xem nào nhiệt, mọi người tất cả cũng mở to hai mắt nhìn, nhìn mình thân thể chung quanh phương hướng, một số thực lực cường đại hạng người đã bắt đầu thả ra thần thức, suru tầm thanh âm này nơi phát ra.

Diên Quang cùng Vị Ương Minh Minh Vị Ương Minh Nguyệt tỷ muội cũng là ngẩn ra, không nghĩ tới Đẳng Phi dưới tình huống như vậy, thậm chí có hiện thân đi ra.

“Ngu ngốc, chẳng lẽ không biết loại khi này đi ra, đối với người không có chỗ tốt gì sao?” Lúc trước cũng bởi vì Đẳng Phi không lộ diện mà tức giận, lúc này Đẳng Phi xuất hiện ở trong đám người, Vị Ương Minh Minh nhưng nhin không được ở trong lòng cho lo lắng, đồng thời Vị Ương Minh Minh trong lòng trả lại mơ hồ có mấy phần mừng rỡ, bất kể nói như thế nào, Đẳng Phi không có mắt thấy các nàng bị khi dễ, điều này làm cho nàng cảm thấy rất vui vẻ.

Diên Quang liền có chút gấp gáp, hấn là thật không muốn làm cho Đẳng Phi loại khi này đi ra, một khi bị người vây công, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi, phải biết rằng, chết ở Thần Hồn Vực nơi này, không chỉ có riêng là cảnh giới có rụng đơn giản như vậy, đối với võ đạo lòng tạo thành bị thương, cơ hồ không có cách nào khép lại.

Vì vậy, rất nhiều thực lực cường đại võ giả, ở Thần Thành nơi này, cũng lộ ra vẻ hết sức đề điều.

“Cái gì gọi là nơi tìm người? Người ai a người, người chẳng lẽ là Đẳng Phi?” Long Cung liên minh vị này giọng nói mang theo mãnh liệt chất vấn, thần sắc cũng có vài phần khản trương.

Vô luận tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo đến cỡ nào muốn cướp đoạt Đằng Phi thứ ở trên thân, đến cỡ nào muốn giết chết người trẻ tuổi này, nhưng chân chính gặp phải Đằng Phi, còn có thể giữ vững một viên bình tĩnh tâm người, nhưng thật ra cũng không nhiều.

“Thế nào, ta còn có lừa gạt người loại lũ tiểu nhân này vật không được ? Lừa người có phần thưởng sao? Hay là nói, ta cái tên này vô cùng bình thường, gọi người quá nhiều?” Kia dày thanh âm tựa ở trong đám người, nhưng mờ ảo vô cùng, căn bản không cách nào bắt.

Này trên đường dài, không phải là không có người tài ba, nhưng hết lần này tới lần khác không có có bất cứ người nào có thể phát hiện Đằng Phi tồn tại, trong đám người ẩn núp mấy người Hoàng cấp đại năng cũng vẻ mặt buồn bực nét mặt, bọn họ không nghĩ tới, bằng mượn bọn họ Hoàng cấp cảnh giới, lại còn là không cách nào tọa định thanh âm kia nơi phát ra.

Nếu như gọi Đằng Phi nghe gặp lòng của bọn họ thanh âm, nhất định vẻ mặt khinh thường, nói đùa gì vậy, nửa bước Bất Hủ Thần Hoàng Chiến Tranh Ma Ngẫu tự mình xuất thủ, trừ phi nơi này có Bất Hủ Thần Hoàng tồn tại, nếu không, ai có thể đem Đằng Phi cho bắt được tới ?

“Đằng Phi, ta là tiểu nhân vật không sai, đối với người nghe nói người còn trẻ anh hùng, tính tình rầm rĩ bá đạo, cũng không muốn dĩ nhiên là một cái giấu đầu lòi đuôi hạng người, ngay cả mặt mũi cũng không dám lộ, người có tư cách gì cười nhạo ta?” Long Cung liên minh vị này lúc này ý nghĩ cực kỳ rõ ràng, tựa nghĩ thông qua hết thấy thủ đoạn, đem Đằng Phi cho 遁 đi ra, chỉ cần hắn có thể hiện thân đi ra, có thể hay không giết hắn, bao gồm Vị Ương Minh Minh chuyện tình, nhưng thật ra cũng không sao cả.

Trọng yếu đúng là tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo ba năm thời gian, cũng không có thể tìm ra người này, đây đã là rất mất thể diện một chuyện, nhưng Đằng Phi cũng đang hấn bức bách hạ lộ diện, Long Cung liên minh vị này quân sự phảng phất đã thấy sau này trong liên minh hoặc là trong gia tộc những người đó nhìn về phía của mình kính sợ ánh mắt,

sâu trong nội tâm vô cùng đặc ý.

“Ta bá đạo rầm rĩ? Ha hả, đối với những người khác mà nói, có lẽ là như vậy, bất quá, người không đủ tư cách.” Dày thanh âm, mang theo vài phần đùa cợt: “Nếu là người của Long Cung liên minh Đại minh chủ tới, có lẽ ta sẽ cho hắn mặt mũi, đi ra trông thấy, người nhất định không được, mang lên thủ hạ của người, rút nhanh lên đản sao, nếu không chọc giận ta, các người sau một khắc sẽ phát hiện mình cảnh giới lớn ngã!” “Người bốc phét, ta không tin, Đằng Phi, có loại người sẽ tới!” Long Cung liên minh vị này quản sự này có thật sự nổi giận, người này quả thật như nghe nói năm đó giống nhau, bá đạo rầm rĩ, thậm chí chút nào đường sống cũng không cho người khác lưu.

Hắn nhưng không ngấm lại, tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo, làm sao cho Đằng Phi lưu quá cái gì đường sống? “Không tin đúng không? Vậy thì đi chết sao!” Thanh âm kia không có có bất kỳ biến hóa, tựa như bằng hữu trong lúc đùa giỡn vui đùa giống như, tùy ý vô cùng.

Có thể sau một khắc, trên bầu trời xuất hiện vô mao đếm thật nhỏ điểm, giống như thiên quân vạn mã bắn một lượt mũi tên giống như, trong nháy mắt lớn hơn, đúng là đếm không hết tử sắc phi đao, trên đao không có lóe ra bất kỳ tia sáng, nhưng lưỡi đao vô cùng mỏng, sắc bén vô cùng, hơn làm cho người ta sợ hãi chính là, trên đường dài mọi người, cơ hồ tuyệt đại đa số, thậm chí cũng hoàn toàn không có nhận thấy được này tám phi đao là từ đâu tới, càng không biết đây là thế nào tới!

Đợi mọi người hồi phục lại tinh thần thời điểm, nhưng ngay người như phỏng phát hiện Long Cung liên minh vị này quản sự cùng hắn một đám thủ hạ, một cái cũng không chạy, trên người chỉ chít, tất cả đều vây quanh đầy loại này tử sắc phi đao, đưa bọn họ những người này ghim được giống như con nhím giống như!

Ông!

Cho đến lúc này, trên bầu trời mới vang lên một trận phảng phát ngàn vạn chỉ ong mật bay múa lúc phát ra vù vù thanh âm.

Này phi đao, thậm chí so sánh với thanh âm nhanh nhiều như vậy!

Hơn nữa Thần Thành pháp tắc, không có có bất kỳ phát tác dấu hiệu!

cũng nên đủ để nói rõ, đối phương thi triển này đếm không hết phi đao giết người, căn bản không có vận dụng bất kỳ năng lượng!

Thần Thành trên đường dài, mấy vạn người tròng diện, giờ phút này thậm chí yên lặng đến rồi châm rơi có thể nghe trình độ, những thứ kia vốn là đối với Đẳng Phi trên người bảo vật có mấy phần tham lam chi niệm mọi người lúc này trong lòng một mảnh rét lạnh.

Này được cần muốn cảnh giới nào, mới có thể có được thủ đoạn như thế? Đây là có cường đại pháp tắc lực Thần Thành a! Người ta giết người so với giết gà còn muốn đơn giản, buồn cười bản thân nhưng không biết tự lượng sức mình, lại vọng tưởng quá đi tìm Đẳng Phi, cướp đoạt thánh thần truyền thừa, phạm là có những thứ này ý niệm trong đầu người, không sai biệt lắm đều là một thân mồ hôi lạnh.

Đầu tiên là Vị Ương gia công chúa Vị Ương Minh Minh, sau đó là thiên hạ nổi tiếng đã lâu, nhưng nhưng có rất ít người gặp qua Đẳng Phi, hai người hôm nay ở Thần Thành trên đường cái quang minh chánh đại giết người, nhưng không có bị Thần Hồn Vực pháp tắc sở trấn áp.

Thần Thành giống nhau có thể giết người

Thật là đáng sợ!

Trừ bốn chữ này, ở không có những khác từ ngữ có thể hình dung những người này giờ phút này cảm tưởng.

Mà ngay cả ẩn thân tại trong đám người mấy cái Hoàng cấp đại năng, này có tất cả đều là vẻ mặt khiếp sợ, bởi vì mà ngay cả bọn họ, cũng nhìn không ra kia đếm không hết tử sắc phi đao là từ đâu tới, phảng phất trống rỗng sinh ra.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 445: Pháp Tắc Ở Ngoài!

>

“Tất cả mọi người nghe được, các người cấp cho ta làm chứng, là người này mình tìm chết, hắc không tin ta, ta chỉ có làm cho hắc nhìn.” Kia lười biếng thanh âm, chợt vang lên, nhưng lúc này, cả con phố dài, lại không có cái gì người, dám đối với chủ nhân của thanh âm này sinh ra lòng khinh thị.

“Còn nữa, ta người này trên người nhược điểm có rất nhiều, rõ ràng nhất một điểm, chính là ta rất coi trọng bằng hữu của ta, gia nhân của ta, từng cái ta người bên cạnh, ta cũng rất coi trọng, nếu ai dám tìm phiền phức của bọn hắc, ta liền tìm ai phiền toái.

Các người dám động một cái người của ta, ta liền dám giết các người mười người, không tin lời nói, các người có thể hỏi hỏi Thần Vực Đảo bằng hữu, nói vậy bọn họ có có rất nhiều tâm đắc nhận thức cùng các người nói.

Lời ta muốn nói, tựu những thứ này, nói tắt hơn thế, về phần chư vị có hay không như cũ lựa chọn cùng ta Đằng Phi là địch, chính các người đi thi lo.

Cuối cùng, qua một thời gian ngắn, ta sẽ bước lên Thần Thành lôi đài ”

Lời nói này nếu như lúc trước bị mọi người nghe được, những người này nhất định sẽ cười đến rụng răng sau đó mắng nói lời này người là **1, nào có đem trên người mình nhược điểm chủ động bộc lộ cho người khác? Người nói như vậy, không phải là rõ ràng nói cho những người đó, thông qua điều khiển người của người, có thể ảnh hưởng đến người sao?

Có thể ở phát sinh dưới mắt việc này sau khi, ở nghe thế lời nói, những người này cảm nhận được, cũng chỉ có kia dày thanh âm sau lưng cắt đứt lạnh thấu xương lạnh ý.

Nhất là trong đám người có không ít đến từ Thần Vực Đảo võ giả, giờ phút này đều là vẻ mặt tức giận, nhưng cũng xuất kỳ giữ vững trầm mặc, Hoàng cấp đại năng Diệp Hoàng cùng những thứ kia Chuẩn Đế Đại Đế ngã xuống, là Thần Vực Đảo mọi người trong lòng một đạo vĩnh viễn đều không thể bình phục vết sẹo.

Nhân Đồ Lữ Trường Dạ ba năm trước đây chế định hạ cái kia họa thủy đông dẫn, mượn ngũ vực những khác siêu cấp thế lực tiêu diệt hết Đăng Phi kế hoạch, càng làm cho rất nhiều thông minh Thần Vực Đảo võ giả xuyên thấu qua mặt ngoài nhìn hiểu một chuyện, đó chính là: Thần Vực Đảo đã có điểm trừ chọc không nổi Đăng Phi cái này sống tổ tông! Cho nên Đăng Phi hôm nay ở chỗ này cười nhạo Thần Vực Đảo, đòi lại làm dĩ vãng, Thần Vực Đảo đệ tử cửa đã sớm kiềm chế không được dữ dội lên đánh trả, nhưng hôm nay sở hữu ở trên đường dài Thần Vực Đảo đệ tử, tuy nhiên cũng xuất kỳ giữ vững trầm mặc.

Trầm mặc có chút lúc tự đại biểu cam chịu.

Hơn nữa ai cũng biết Thần Vực Đảo cùng Đăng Phi ở giữa ân oán gút mắt, thật sự là không nên quá nhiều.

Ngay tại lúc này Thần Vực Đảo một chúng đệ tử trầm mặc, hoàn toàn để vốn là trong lòng phát rét cả người mồ hôi lạnh những người đó cảm thấy càng thêm sợ hãi, một lòng cơ hồ cũng phải chìm vào đáy cốc.

Long Cung Liên Minh những thứ kia bị ghim thành con nhím nhân thân hình dạng bắt đầu dần dần trở thành nhạt, rất hiển nhiên, bọn họ cũng đã rời đi Thần Hồn Vực, về phần đang ngũ vực bên kia phục sống lại, sẽ như thế nào tâm tình, vậy thì không ai đã biết rồi.

Trừ những người đó bên người người, cũng sẽ không có nữa người đi chú ý bọn họ tử sống.

Bởi vì có so với bọn hắn hơn đáng giá chú ý người, thiên hạ kia nổi tiếng Thánh Thần truyền nhân, rốt cục xuất hiện! Chuyện này đoán chừng dùng không được bao lâu, sẽ oanh động cả ngũ vực, cái gì Tối Cường Tân Nhân Bảng, cái gì Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng, giờ này khắc này, ở nơi này ngay cả mặt mũi cũng lười lộ một cái nhân diện trước, tất cả đều kém phát nổ!

Trên mặt đất những thứ kia bị giết tử Long Cung Liên Minh thành viên thân hình biến mất mất tích, màu tím phi đao cánh cũng đi theo đang biến mất, không ít người như có điều suy nghĩ nhìn kia nơi ngay cả vết máu cũng không thấy mặt đất, nhưng lại lộ ra đăm chiêu nét mặt.

Trong đám người dần dần sinh ra một mao trợn trợn tiếng nghị luận, mà kia dày thanh âm, nhưng không còn có xuất hiện, đoán chừng đã đi.

Vị Ương Minh Minh thở dài một hơi, mâu quang lóe ra, sắc mặt có chút phức tạp, Đằng Phi rốt cục vẫn phải xuất hiện, nhưng nhưng như cũ không có cho nàng cơ hội nói chuyện.

Chẳng lẽ, hắn là ở ẩn núp ta?

Cái này suy đoán để Vị Ương Minh Minh có chút mất mát, nhưng ngay sau đó tự giễu cười, làm cho người ta gia sản mấy năm thị nữ, đem một viên kiêu ngạo tâm cũng cho đã đánh mất sao? Người ta thật giống như không thể nào hiếm lạ người sao! Ta đây cũng có thể không gì lạ hắn mới là, nhưng vì cái gì, ta sẽ cảm thấy có chút mất mát đi?

Vị Ương Minh Minh thần sắc biến ảo, trong đầu suy nghĩ miên man, mà ngay cả muội muội gọi nàng cũng không có nghe được, cuối cùng vẫn là đưa tay ở trước mặt nàng quơ quơ, Vị Ương Minh Minh mới phục hồi tinh thần lại.

“Tỷ, người nghĩ gì thế, nhập thần như thế?” Vị Ương Minh Nguyệt vẽ mặt hồ nghi nhìn tỷ tỷ.

“Không có, không có nghĩ cái gì, chúng ta đi thôi, hôm nay

chuyện đã xảy ra, trở về hay là muốn giải thích một cái.” Vị Ương Minh Nguyệt nhàn nhạt nói một câu, sau đó ở trong lòng yên lặng báo cho mình: Vị Ương Minh Minh, ngươi là Vị Ương gia công chúa, ngươi là Đại Đế cường giả! Trên người của ngươi gánh vác rất nhiều trách nhiệm, ngươi không thể suy nghĩ miên man!

Trên đường dài mọi người trầm mặc nhìn Vị Ương tử muội cùng Điền Quang ba người chậm rãi rời đi, nhìn bóng lưng của bọn hắn, nhớ tới Đẳng Phi cuối cùng cái kia lời nói, rất nhiều người trong mắt cũng toát ra vẻ vẻ hâm mộ, ở trong lòng nhớ: xem ra, làm kia Đẳng Phi bằng hữu, tựa hồ là một chuyện rất hạnh phúc chuyện a!

.

.

Giữa trưa, thành đông, Thanh Long Hạng, ba mươi chín hiệu.

Cả con Thanh Long Hạng, cũng thuộc về Bắc Cương Băng Tuyết Nữ Thần liên minh sản nghiệp, nơi này ở lại, cũng phần lớn là Băng Tuyết Nữ Thần trong liên minh địa vị tương đối cao người.

Dĩ nhiên, bây giờ còn rất ít có đại nhân vật lựa chọn cư ngụ ở Thần Thành trong, đối với cao cao tại thượng đại nhân vật mà nói, Thần Hồn Vực, chỉ là bọn hắn tranh đoạt tài nguyên vừa một khối chiến trường thôi.

Đẳng Phi gõ vang kẻ đập cửa, bên trong không có ai, Đẳng Phi đầu lông mày mím cười nói chau, nhưng ngay sau đó nghĩ Điền Hành Kiện rất có thể cũng chạy đi cái kia phố dài xem náo nhiệt, này có nên vẫn chưa về đi.

Trên mặt lộ ra vẻ cổ quái nụ cười, Đẳng Phi tùy tiện ngồi ở cửa trên mặt ghế đá, trong lòng lung tung nhớ: này nếu là ở thế tục, gõ vang kẻ đập cửa, đoán chừng sẽ có người sai vật đến đây mở cửa, nhưng ở này Thần Thành mặt trong, cũng là không người nào ứng với.

Này Thần Thành bề ngoài thoát nhìn phồn hoa vô cùng, nhưng cuối cùng không thể nào trở thành ngũ vực người chân chính gia viên.

Cũng chỉ có thể làm một cái chợ.

Thanh Long Hạng bên này có chút vắng lạnh, nhai người trên không nhiều lắm, không lại chợ có trải qua, hay là có đối với Đẳng Phi quảng thượng vài lần ánh mắt tò mò, đại khái là đang kỳ quái cái này mặt mũi thanh tú anh tuấn xa lạ thiếu niên ở chỗ này làm cái gì.

Đẳng Phi từ chắc là không biết đề ý tới những người đó, lúc này hắn đang ở cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu không tiếng động trao đổi.

“Tượng gỗ, người nói chúng ta có thể hay không bị đại năng trành thượng?”

“Chủ nhân, ngài nói đại năng, là chỉ cái gì cảnh giới?” Chiến Tranh Ma Ngẫu thê lương thanh âm trung, mang theo một tia cao ngạo, không đợi Đẳng Phi trả lời, liền nói tiếp: “Nếu như ngài chỉ chính là Hoàng cấp võ giả, vậy coi như xong, trong mắt ta, bọn họ không coi là cái gì đại năng, nhiều nhất là một cường đại đấu khí võ giả thôi.”

Đẳng Phi nhin không được liếc mắt, cười lạnh nói: “Nhìn đem người cho cuồng, ta muốn là không tăng lên tới Chuẩn Đế cảnh giới, người làm sao có thể trở thành nửa bước Bất Hủ Thần Hoàng? Thế nào, hiện tại tự xem thường Hoàng cấp võ giả? Cũng không biết là ai làm lúc thấy một cái Hoàng cấp võ giả mừng rỡ hấp tấp.”

“Đó là thức ăn.” Chiến Tranh Ma Ngẫu bình tĩnh trả lời, sau đó thản nhiên nói: “Còn nữa, người nếu như bây giờ là Đại Đế cảnh giới, như vậy cảnh giới của ta phía trước, tự không cần gia nửa bước kia hai chữ, ta chán bất kỳ không hoàn mỹ.”

“Sách, tượng gỗ, ta phát hiện người càng ngày càng có tâm tình của mình rồi sao.” Đẳng Phi cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu chuyện phiếm, chợt nhớ tới cái gì đích hỏi: “Được, người giết tử những người đó phi đao, tại sao theo những người đó thì thể cùng nhau biến mất rồi?”

“Những thứ kia đều là ta trong thân thể tinh túy chỗ ở, dùng qua tự nhiên muốn thu hồi lại.”

“Được, ngươi đánh chết những người đó thời điểm, thật sự một điểm năng lượng cũng không có nhúc nhích dùn? Ta thể nào cảm thấy này có chút không thể nào đi?” Đằng Phi nghi vấn nói.

Chiến Tranh Ma Ngẫu trầm mặc một hồi, sau đó thừa nhận nói: “Thần Thành pháp tắc lực, quả thật rất cường đại, ta xuất hiện ở tay trước đối mười mấy loại năng lượng, cũng không có thể nhảy qua Thần Thành pháp tắc ước thúc, chỉ bất quá ta là đại nhân sáng tạo ra, tạo ra tới, ta trong thân thể tinh túy, cũng chính là của ta bốn nguyên lực lượng, không thuộc về thế gian này đã biết năng lượng.

Sáng tạo Thần Hồn Vực cuối cùng là người, mà không phải toàn trí toàn năng Thần, cho nên, Thần Thành pháp tắc, đối với ta trong thân thể bốn nguyên lực lượng, là không có tác dụng.”

Hí!

Đằng Phi nhin không được hít sâu một hơi, nhưng ngay sau đó lại có những hưng phấn, vui vẻ nói: “Này chẳng phải là nói đúng là, ngày sau ở nơi này Thần Thành mặt trong, ta muốn xem ai không vừa mắt, chỉ cần trực tiếp tới một câu Tượng gỗ mảo, đi tới căn hần! ngươi có thể dễ dàng chém giết đối phương?”

“Ta là tượng gỗ, không phải là chó, ta sẽ không cắn người, chỉ biết giết người.” Chiến Tranh Ma Ngẫu thanh âm lộ ra mấy phần khó chịu, tiếp theo giải thích: “Giết người có thể, không lại phải vận dụng của ta bốn nguyên lực lượng, mà bốn nguyên lực lượng khôi phục, là cực kỳ thông thả, vừa mới đánh chết những người đó, tựu trực tiếp tiêu hao hết mấy trăm năm tích lũy.”

“Cái gì? Mấy trăm năm? Làm sao ngươi không nói sớm?”

Đằng Phi giống như là một con bị dẫm vào đuôi mèo giống nhau, trực tiếp từ trên mặt ghế đá nhảy dựng lên, tinh thần trong thức hải đã là cuồng phong gào thét, vẻ mặt thối đầu, giận không kiềm được: “Tượng gỗ, ngươi cái này bại gia tử, bốn nguyên lực lượng là như vậy lãng phí sao? Quá đáng, quá thực thật là quá đáng!”

Chiến Tranh Ma Ngẫu không có để ý tới Đằng Phi quát lên

như sấm bộ dạng, thần nhiên nói: “Chủ nhân, vừa mới là người để cho ta đánh chết những người đó.

Còn nữa, mấy trăm năm tích lũy, nghe đi tới rất khủng phở, nhưng ta đã tồn tại mấy mươi vạn năm.”

“Nói cách khác người rất giàu có lạc?” Đẳng Phi bỗng nhiên trở nên bình tĩnh trở lại, giọng nói bình thản, nghe không ra hi vọng ai nhạc, trong lòng cũng đang cười thầm: cũng biết người là một con kiêu ngạo tượng gỗ, chịu không được người khác nghi vấn.

Trong thức hải Chiến Tranh Ma Ngẫu cảm giác mình tựa hồ bị tính toán, nhưng đến tột cùng kia bị tính toán, nó nhất thời vẫn nghĩ mãi mà không rõ, tuy nói nó có được gần như suốt đời tuổi thọ, nhưng nó lớn nhất tác dụng, nhưng là một Sát Lục cơ khí, cũng không phải là một cái tràn đầy trí tuệ tượng gỗ.

“Dựa theo vừa mới cái loại này cấp bậc chính là tiêu chuẩn, quả thật giàu có.” Chiến Tranh Ma Ngẫu theo Đẳng Phi lời nói, đưa cho nhất định trả lời chắc chắn.

“Nếu là như vậy, vậy người còn có cái gì tốt từ chối đi? Không lại chính là mấy trăm năm bốn nguyên lực lượng sao? Đối với người mà nói, quả thực chính là hạt cát trong sa mạc a! Cho nên sau này ta nhìn lại ai không vừa mắt, người ngay khi Thần Hồn Vực trung bắt hấn cho ta giết! Muốn đem ông giết một bậc Đấu Sư? Ông trước thu thập các người!” Có Chiến Tranh Ma Ngẫu cái này tự do tại Thần Thành pháp tắc ở ngoài đại sát khí, Đẳng Phi nhất thời trở nên lo lắng mười phần.

Trong đầu Chiến Tranh Ma Ngẫu hồi lâu không có động tĩnh, một lúc lâu, thanh âm già nua mới sâu kín nói: “Ta vốn định tiết kiệm điểm bốn nguyên lực lượng, lại không nghĩ rằng, vẫn bị chủ nhân ngài cho tính toán.”

Đẳng Phi trong lòng cười lạnh: người một cái chân chính đầu gỗ ngật đáp, cũng dám cùng ông chơi tâm nhãn?

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 446: Chết Vắn!

>

“Ha ha ha, huynh đệ, người tới sớm? Thật xin lỗi thật xin lỗi, để đợi lâu, thật là thất lễ a.” Bên kia Điền Hành Kiện cách thật xa, đã nhìn thấy Đằng Phi ngồi ở từ cửa nhà, trên mặt đồng nụ cười, luôn miệng nói xin lỗi.

Đằng Phi cười lắc đầu: “Ta cũng vậy vừa tới một hồi.”

“Hắc, ta đã nói với người a huynh đệ, người là không biết, vừa mới này Thần Thành mất trong, nhưng là xảy ra một kiện kinh thiên động địa đại sự! Người không có thể đủ thấy náo nhiệt, thật là tiếc nuối a.”

Điền Hành Kiện trên mặt dương dương đắc ý nét mặt phi thường cần ăn đòn, làm cho người ta có dũng khí một quyền nện ở trên mặt hấn vọng động.

“Đại sự? Đại sự gì?” Đằng Phi vẻ mặt mờ mịt nhìn Điền Hành Kiện.

“Người đoán đoán nhìn?” Điền Hành Kiện nhe răng nhìn Đằng Phi cười.

“Có liên quan tới ta?” Đằng Phi vẻ mặt thản nhiên nhìn Điền Hành Kiện hỏi.

“Cắt, da mặt của người cũng rất dày a, không lại người cũng là rất thông minh, đúng là cho cùng tên người nọ, thật là cường hãn vô cùng a, nổi danh dưới vô Hư sĩ, ha ha, hôm nay thấy vậy khoái chết!” Điền Hành Kiện vẻ mặt hưng phấn, nước bọt chấm nhỏ bay ngang.

Đằng Phi khloe miệng khẽ kéo kéo, rất chăm chú nhìn Điền Hành Kiện nói: “Nhưng thật ra, ta chính là cái kia Đằng Phi.”

Đang ở hưng phấn trung Điền Hành Kiện nhất thời cười đến ngửa tới ngửa lui, vui chỉ vào Đằng Phi nói: “Ha ha ha ha, huynh đệ, ngươi không sai a, thậm chí học xong nói giỡn, có tiền đồ, có tiền đồ a!”

Đằng Phi bắt đắc dĩ lắc đầu, trong lòng tự nhủ sau này ngươi biết chân tướng thời điểm, ngàn vạn đừng trách ta, ta thật không phải là cố ý muốn lừa gạt ngươi.

“Tốt lắm , đi vào ngôi, đợi lát nữa bọn họ những người đó sẽ tới đây.” Điền Hành Kiện mở cửa, mang theo Đằng Phi đi vào bên trong, bộ này nhà cửa không tính quá lớn, nhưng rất tinh xảo, bên trong đình đài nhà thủy tạ núi giả hồ nhỏ đầy đủ mọi thứ, Đằng Phi thậm chí ở trong nước vẫn nhìn thấy không ít xinh đẹp cá nhân nhả đi chơi tự tại bơi qua bơi lại.

Trong lòng không khỏi cảm thán: Đối với Thần Hồn Vực bên trong sinh vật mà nói, đây chính là một cái chân thực thế giới a!

“Được, đợi lát nữa những người đó tới đây sau khi, trong bọn họ nếu như có người nói chuyện khó nghe hơn nữa nhằm vào ngươi, huynh đệ ngươi ngàn vạn không nên để vào trong lòng, có ít người chính là dạng, tự cho là đúng.” Điền Hành Kiện bỗng nhiên nhìn Đằng Phi nói.

Xem thường người? Đằng Phi nhàn nhạt gật đầu cười, người như thế hẳn gặp nhiều, từ nhỏ bên cạnh tự lộ vẻ người như thế, không lại nói về, gần đây một số năm, bên cạnh hẳn loại người này càng ngày càng ít.

Bành bạch ba !

Phía ngoài đại môn bị gõ vang, Điền Hành Kiện hướng về phía Đằng Phi nói một câu: “Huynh đệ ngươi ngồi, ta đi một chút sẽ trở lại.”

Chỉ chốc lát thời gian, phía ngoài vang lên một trận tiếng bước chân, nghe nhân số vẫn rất nhiều, cửa bị mở ra, một nhóm người nối đuôi nhau mà vào.

Tới người có ba nữ nhân, bốn nam nhân, lại thêm Điền Hành Kiện, tổng cộng là tám người, này đang lúc coi như rộng rãi

phòng khách nhất thời lộ ra vẻ có chút chật chội.

Tới những người này chừng cũng không nghĩ tới trong phòng khách đã có một người, trừ theo chân bọn họ cùng đi đến Mộ Dung Uyển ở ngoài, những người khác đều chưa từng thấy qua Đằng Phi, gặp tùy ý ngồi ở phòng khách trên ghế, thì nhiều cái người tại chỗ nhú mày.

Có người thậm chí trực tiếp đưa ánh mắt quăng hướng Điền Hành Kiện, thầm nghĩ người này ai a? Chúng ta cũng đã tới, hắn lại còn tại đằng kia ngồi không nhúc nhích, quá không đem chúng ta để vào trong mắt đi?

Cũng là Mộ Dung Uyển, nhìn Đằng Phi có mao những vui mừng nói: “Di? Làm sao người sớm như vậy cứ tới đây, vừa mới Thần Thành trong não nhiệt người không thấy được sao? Vậy thì thật là đáng tiếc đã chết!”

Đằng Phi khước miệng co giật một chút, trong lòng tự nhủ này vợ chồng hai người thật đúng là một nhà, vừa thấy mặt đều là loại này nhìn có chút hả hê phương thức mở màn.

“Vừa mới Thần Thành não nhiệt? Là nói ta sao?” Đằng Phi cười híp mắt nhìn Mộ Dung Uyển.

Cũng là còn lại mấy cái bên kia người nhất thời cả kinh, nhìn về phía Đằng Phi ánh mắt đều có chút thay đổi.

Điền Hành Kiện nhin không được cười khô, tiến lên nói: “Di, vừa mới hay là ta nói với hắn lên chuyện này, ta đây huynh đệ thích nhất nói giỡn, được, hắn gọi Đằng Phi, cùng cái kia Thánh Thần truyền nhân tên giống nhau, các người đừng có hiểu lầm a.”

Tới mấy người lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, nhưng ngay sau đó có mấy người mơ hồ dùng khinh bỉ ánh mắt nhìn thoáng qua Đằng Phi, trong lòng tự nhủ người giả bộ cái gì giả bộ, tự người như vậy, cũng sẽ là cái gì Thánh Thần truyền nhân sao? Cũng là trong đó một cái cực đẹp cô gái, có chút ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Điền Hành Kiện, giống như là rất tùy ý hỏi: “Người nói hắn là huynh đệ người?”

Mấy người khác này kịp phản ứng, nhìn về phía Điền Hành Kiện ánh mắt cũng trở nên có chút quái dị, người khác có thể

không rõ ràng lắm cái kia thường xuyên có rất hèn mọn xuất hiện ở trên đường cái nhìn mỹ nữ trắng như tuyết bấp chân người là ai, bọn họ những người này đều trong lòng biết rõ ràng.

Đường đường Bắc Cương Điền gia Thiếu chủ, mặc dù nhìn như không điều, nhưng trên thực tế một thân thực lực tương đối kinh người, vô luận là ngũ vực sơ khai hay là tứ đại liên minh thời đại, một cho tới hôm nay Thần Hồn Vực mở ra, vị này Điền gia Thiếu chủ cũng cực kỳ đề điều.

Rất nhiều không biết người của hắn thậm chí cho là hắn bị đứng vào Tối Cường Tân Nhân Bảng cuối cùng một gã, thuần túy là vì chiếu cố hắn cái này Điền gia Thiếu chủ thân phận.

Có thể những người này mặc dù không là hoàn toàn rõ ràng Điền Hành Kiện thực lực chân chính, nhưng cũng cũng biết, Điền Hành Kiện là không quá để ý Tối Cường Tân Nhân Bảng vật kia, nếu không, tên của hắn lần, nhất định phải phía trước ba mươi dặm mặt!

Người như vậy, vô luận thoát nhìn nữa thế nào không điều, trong xương kiêu ngạo, cũng là tương đối nồng đậm, nhiều năm như vậy, bằng hữu của hắn có rất nhiều, tỷ như hôm nay tới đám người kia, có thể bị hắn làm Thành huynh đệ người, tựa hồ chỉ có trước mắt này một vị!

Cho nên, làm này tuyệt sắc mao cô gái nhìn như tùy ý hỏi này một câu, những người này toàn bộ đều có chút tròn tròn mắt.

“Hắc hắc, đúng vậy, cái kia, Phương Phi a, ta với người Uyển Nhi tỷ ở giữa hiểu lầm, còn may mà ta vị huynh đệ kia mới giải khai đi.” Điền Hành Kiện trả lời cũng rất tùy ý, giọng nói nghe cũng rất bình thường, nhưng những người trước mắt này, cái nào không phải là người tinh, nhìn về phía Đằng Phi ánh mắt, nhất thời trở nên có chút ngưng trọng lên.

Mộ Dung Uyển mắt liếc Điền Hành Kiện, nói: “Ít nói hươu nói vượn, ai cho sai lầm có?”

“Ừ, cũng là lỗi của ta.” Điền Hành Kiện nghe rồi cười một tiếng, cũng không phản bác đã biết vị cộp mẹ thê tử, sau đó

nhìn Đằng Phi nói: “Ta giới thiệu cho ngươi , những điều này là do bạn tốt của ta.

Vị này.

.

.” Một ngón tay vừa mới nói chuyện cái này tuyệt sắc mao cô gái: “Nàng là Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng xếp hạng đệ nhất Mộ Dung Phương Phi, cùng Uyển Nhi là Đường tử muội, Tồi Cường Tân Nhân Bảng thượng xếp hạng thứ năm siêu cấp cường giả người nga!”

Mộ Dung Phương Phi nhận nhậ rất đúng Đằng Phi gật đầu, tại ngươi xem ra, vô luận như thế nào, có thể bị Điền gia Thiếu chủ làm Thành huynh đệ người, cũng sẽ không quá đơn giản, cho nên cần thiết tôn trọng hay là phải cần.

Điền Hành Kiện nhìn về phía một nữ nhân khác, nhìn qua cũng chỉ có mười sáu mười bảy tuổi, trường một tờ giấy đáng yêu mặt oa oa thiếu nữ, đối với Đằng Phi nói: “Vị này, cũng là Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng thượng mỹ nữ, gọi Hạ Tiểu Nhã, Tồi Cường Tân Nhân Bảng thượng cũng trên bảng nổi danh nha.”

Hạ Tiểu Nhã tựa hồ có chút xấu hổ, đỏ mặt đối với Đằng Phi khẽ quỳ gối: “Tiểu Nhã gặp qua Đằng công tử.”

Đằng Phi hoàn lễ mỉm cười, Hạ Tiểu Nhã tựa hồ mặt càng đỏ hơn, vội vàng cúi đầu, nhìn mình mép váy.

“Tiểu Nhã muội muội tương đối xấu hổ, sau này mọi người quen thuộc là tốt.” Mộ Dung Uyển tựa hồ rất che chở tiểu cô nương này, hướng về phía Đằng Phi giải thích một câu.

Điền Hành Kiện đưa ánh mắt quăng hướng bốn nam nhân trung một cái nhìn qua hai mươi tám hai mươi chín tuổi thanh niên, nói: “Vị này đi, là Tồi Cường Tân Nhân Bảng thượng xếp hạng thứ bảy, Thường Chí, Ân, cũng là chúng ta Bắc Cương Thường gia Thiếu chủ.”

Thường Chí có chút xác lảo nhìn Đằng Phi, khẽ gật đầu, Bắc Cương Thường gia, ở cả Bắc Cương thế lực trong, tương đối cường hãn, cùng Điền Hành Kiện gia tộc không phân cao thấp,

cho nên, mặc dù trước mắt vị này cùng kia Thánh Thần truyền nhân cùng tên, lại bị Điền Hành Kiện làm như huynh đệ, nhưng Thường Chí vẫn có thuộc về mình kiêu ngạo cùng căng thẳng, không muốn cùng Đằng Phi quá mức thân cận.

Dù sao, hẳn là Điền Hành Kiện huynh đệ, không phải của hắn huynh đệ.

“Người mạnh khỏe.” Đằng Phi đối với Thường Chí căng thẳng cũng không thêm đề ý, cười đánh cái bắt chuyện.

“Vị này, là Bắc Cương Lý gia Nhị thiếu gia Lý Chính Siêu, Tồi Cường Tân Nhân Bảng thượng thứ mười ba tên.” Điền Hành Kiện hướng về phía một cái ba mươi ra mặt vóc người cường tráng thanh niên cười cười, sau đó nhìn Đằng Phi nói.

Vị Nhị thiếu gia, chính là con vợ cả thiếu gia thân đệ đệ, ở trong đại tộc, có thể không phải là cái gì mọi người có mao tư cách được gọi là Nhị thiếu gia.

Thậm chí nếu như Đại thiếu gia tư chất bình thường, Nhị thiếu gia là có thể trực tiếp thừa kế gia nghiệp!

Lý Chính Siêu thoát nhìn liền có chút kiêu ngạo, hướng về phía Điền Hành Kiện nhàn nhạt hỏi: “Điền huynh có phải hay không cũng cho chúng ta giới thiệu vị bằng hữu kia đi?”

Điền Hành Kiện đuôi lông mày mím cười nói chọn, trông mặt chỗ sâu vẻ bất mãn chợt lóe rồi biến mất, không ai phát giác vẻ, hắn ha hả cười một tiếng, nhìn Đằng Phi nói: “Huynh đệ, một mình người giới thiệu sao.”

Nhưng thật ra Đằng Phi trong lòng rất rõ ràng, Điền Hành Kiện căn bản tựu không biết mình chuyện tình, nhưng đem mình trở thành huynh đệ, tựu hướng hôm nay những người này phản ứng, Đằng Phi trong lòng đã quyết định: Điền Hành Kiện này người bằng hữu, hẳn nộp!

“Ta gọi là Đằng Phi, đến từ Nam Vực, một mực trong núi tu luyện, chưa từng thấy cái gì đại quen mặt, kính xin các vị sau này nhiều hơn trợ giúp.” Đằng Phi hướng về phía những người này liền ôm quyền, bất ti bất kháng nói.

“Đăng Phi, Nam Vực.

.

.

Người chính là cái kia Thánh Thần truyền nhân?” Lý Chính Siêu trên mặt cười mà như không cười, trong mắt mang theo vài phần giọng mỉa mai nhìn Đăng Phi.

Đăng Phi vẻ mặt bình tĩnh lắc đầu nói: “Không phải là.”
Hắn cũng không có nói láo, dùng Chiến Tranh Ma Ngẫu lời nói nói chính là: Thánh Thần coi là cái gì? Ma Thần vừa coi là cái gì? Bất quá là hai người từ Vĩnh Hằng Chi Địa tới được người thủ hộ thôi, Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp cũng không phải là bọn họ, mình nếu thật là Vĩnh Hằng đứng đầu cửu thể chuyển thể lời nói, mình dám làm đệ tử của bọn họ, bọn họ cảm dĩ lão sư tự cho mình là sao?

“Ha ha, nhìn tự tin của ngươi, ta còn tưởng rằng ngươi chính là đi.” Lý Chính Siêu cũng không có cho Điện Hành Kiện lưu mặt mũi, nhàn nhạt châm chọc nói: “Ngươi cũng đã biết, chúng ta lần này là muốn đi làm cái gì? Ngươi cảm thấy, thực lực của ngươi, có thể không?”

Bên kia còn nữa hai người Điện Hành Kiện không có giới thiệu đến đích nam tử trẻ tuổi, trong đó một cái cũng cau mày, nhìn Điện Hành Kiện nói: “Điện huynh, không phải là ta chất vấn ánh mắt của ngươi a, chúng ta lần này nhưng là phải thăm dò Thần Hồn Vực, ngươi cũng biết, Đại Đế ở Thần Hồn Vực trung cũng khó khăn bằng bảo toàn mình, chúng ta muốn chính là đại sự, con chồng trước và vân vân.

.

.

Có phải hay không, cũng đừng có đeo?”

Điện Hành Kiện sắc mặt, nhất thời trở nên có chút khó coi.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 447: Khai Hoang Người!

>

Lúc trước hắn đã nghĩ qua, những người này chừng sẽ nói nói gở, lại không nghĩ rằng bọn họ có công nhiên chất vấn ánh mắt của mình.

Bên kia Mộ Dung Uyển sắc mặt cũng không lớn đẹp mắt, những người này chất vấn mình trượng phu ánh mắt, chẳng phải là ngay cả nàng cũng cho giả bộ đi vào? Ánh mắt không tốt mới cười nàng sao? Mặc dù nghĩ như vậy có chút thiên jĩ, có thể lúc trước Mộ Dung Uyển dù sao cũng là “Danh tiếng bên ngoài.” Trời mới biết người này trong lời nói có hay không nhân tiện đem nàng sao thượng?

Bên kia Mộ Dung Phương Phi thần sắc bình tĩnh, giống như là không có nghe đến mấy cái này người lời nói giống như, nhìn không ra trong lòng nghĩ đến cái gì.

Điền Hành Kiện nhìn thoáng qua nói chuyện vị này, sau đó nhàn nhạt nói: “Có phải hay không con chồng trước, còn muốn ra khỏi này Thần Thành sau mới có thể biết, Tiễn huynh chẳng lẽ ngay cả điểm này kiên nhẫn cũng không có sao?”

Nói chuyện người này cười mấy tiếng, hắn cũng không muốn cùng Điền Hành Kiện quan hệ trong đó khiến cho quá cương, cho nên nhìn Đằng Phi nói: “Ngươi chớ trách ta, cái thế giới này thực lực vi tôn, chỉ cần ngươi có thực lực, ta liền có tôn kính ngươi, ngươi nếu là thực lực không đồng đẳng, ta liền xem thường ngươi, chỉ sợ ngươi là Điền huynh bằng hữu.”

Đằng Phi cười cười, không nói gì, nhưng trong lòng đối với cái này Điền Hành Kiện còn chưa kịp giới thiệu Tiễn công tử hạ một cái định nghĩa: Đây là một chân tiểu nhân.

Bên kia Thường Chí tới đây đả viên tràng nói: “Tốt lắm, cũng không có gì lớn, không nên như vậy khấn trương như thế.”

Sau đó nhìn thoáng qua Đằng Phi, nói: “Chúng ta lần này hành động đúng là rất nguy hiểm, ta nghĩ Lý huynh cũng không có gì ác ý, mọi người cũng là vì cùng một cái mục đích.”

Đằng Phi gật đầu nói: “Ta hiểu.”

Bên kia Lý gia nhị thiếu nhân nhật nhìn thoáng qua Đằng Phi, lạnh mặt nói: “Người hiểu là tốt rồi.”

Đằng Phi khẽ nhăn đầu lông mày, ngẩng đầu nhìn thoáng qua vị này Lý gia nhị thiếu, người này tựa hồ đối với mình rất có địch ý, cũng không biết là bởi vì sao.

Điền Hành Kiện nhìn thoáng qua Lý gia nhị thiếu, bỗng nhiên nhân nhật nói: “Lý nhị thiếu, ta đây huynh đệ mặc dù tên gọi Đằng Phi, có thể hấn cũng không phải là vị kia Thánh Thần truyền nhân, A Khổ mặc dù là hảo huynh đệ của ngươi, nhưng ta nghĩ ngươi không có cần thiết đem sở hữu gọi Đằng Phi mọi người hận thượng.”

Lý Chính Siêu nhìn thoáng qua Điền Hành Kiện, nhưng ngay sau đó mặt lạnh nói: “A Khổ là A Khổ, ta là ta, ta cũng không có người nghĩ cái kia sao không chịu nổi, ta chỉ là không muốn đội ngũ của chúng ta trong xuất hiện một cái không ổn định biến số, không hơn.”

Đây là Đằng Phi lại một lần nữa nghe được A Khổ tên, đến từ Bắc Cương, Tối Cường Tân Nhân Bảng thượng xếp hạng sáu mươi lăm vị, thân phận bối cảnh tương đối thần bí, lại không nghĩ rằng cùng trước mắt này Lý gia nhị thiếu lại là bằng hữu, không trách được Lý nhị thiếu vừa nghe mình tên gọi Đằng Phi, liền lập tức đối với mình gương mặt lạnh lùng.

Không lại Đằng Phi trong lòng nghi ngờ hoàn toàn không có giải khai, ngược lại càng sâu, lúc trước Đằng Phi tựa vẫn nghĩ mãi mà không rõ tại sao cái kia gọi A Khổ người có hận mình, hôm nay nhìn này Lý gia nhị thiếu biểu hiện, Đằng Phi càng thêm nổi lên nghi ngờ, không lại bây giờ không phải là truy cứu cái vấn đề này thời điểm, dù sao vô luận là Điền Hành Kiện, hay là những người trước mắt này, bọn họ cũng không cho là mình cùng cái kia Thánh Thần truyền nhân có quan hệ gì, tùy tiện nghe chuyện này, chỉ có thể đồ chọc cho hoài nghi.

Điền Hành Kiện lúc này chỉ vào vừa mới đi theo Lý gia nhị thiếu cùng nhau chắt vắn Đăng Phi người ta nói nói: “Vị này là Bắc Cương Tiễn gia công tử, Tiễn Vũ Đình, Tồi Cường Tân Nhân Bảng thượng mười bảy tên cường giả.”

Tiến Vũ Đình vẻ mặt ngạo nghễ nhìn thoáng qua Đăng Phi, nói thật, như mào quả trước mắt người này không phải là Điền Hành Kiện bằng hữu, hẳn chắc chắn sẽ không dùng con mắt liếc mắt nhìn Đăng Phi.

Đăng Phi tự nhiên cũng lười lấy nhiệt mặt đi dán người ta lãnh cái mông, nhàn nhạt gật đầu, coi như là đã biết rồi.

Điền Hành Kiện lúc này vừa cho Đăng Phi giới thiệu người cuối cùng, vẫn không nói gì một người tuổi còn trẻ, người này nhìn qua hơn hai mươi tuổi, mặt như quan ngọc, vóc người cao to, mặc một thân màu xanh ngọc trường sam, trong tay kia cầm lấy một thanh chiết phiến, nhìn qua phong độ chỉ có, mang trên mặt nhàn nhạt nụ cười, cho dù ai thấy cũng sẽ cảm thấy người này cao quý trung không mất thân thiết.

Vừa mới này trong phòng khách khăn trương không khí, cũng không còn có thể làm cho người này nụ cười giảm bớt nửa phần, nhìn qua thập phần bình tĩnh.

“Vị này, là Bắc Cương đệ nhất gia tộc Cố gia Thất thiếu gia, Cố Thiếu Phong, mặc dù Tồi Cường Tân Nhân Bảng thượng không có tên của hắn, nhưng ta nghĩ, Cố huynh nếu là chịu triển lộ một cái người chân tài thực học, trước mười tên bên trong, sẽ vị trí của ngươi.” Điền Hành Kiện nhàn nhạt cho Đăng Phi giới thiệu, nói lời cũng là ý hữu sở chỉ, Thường Chí Lý Chính Siêu cùng Tiến Vũ Đình mấy người trên mặt đều có chút ngượng ngùng, không lại hơn nữa là xem thường.

Rất hiển nhiên, bọn họ cũng không tin Điền Hành Kiện lời nói, trước mười tên? Người cảm thấy người nào cũng có thể tiến vào đến trước mười tên sao?

Không nói đến đứng hàng thứ tiền tam Ngạo Tích Quân, Tiểu Côn cùng Bình Trung Sinh, đã hiện tại đứng ở trong phòng Mộ Dung Phương Phi, Cố Thiếu Phong đánh thắng được nàng

sao?

Cố Thiếu Phong nghe vậy lộ ra một nụ cười khổ, có chút oán giận nhìn Điền Hành Kiện một cái, sau đó đối với Đằng Phi ôn hòa nói: “Điền huynh người này thích nhất nói giỡn, người không nên tưởng thiệt, ta cũng không có mạnh như vậy.” Đằng Phi đối với người này ấn tượng cũng không tệ lắm, ít nhất hẳn không giống mấy vị khác giống nhau lãnh suy nghĩ vẻ mặt cao ngạo đối với hắn.

“Tốt lắm, mọi người hiện tại coi như là cũng lần nhận thức, ta đây nói rằng, chúng ta lần này thăm dò khu vực.” Điền Hành Kiện vừa nói, tay lấy ra bản đồ, bản đồ này đại khu vực, đều là trống không, trung gian một ngọn Đại Thành, tất cả mọi người biết, giá tọa thành chính là Thần Thành, Thần Thành bốn phía, chỉ có rất nhỏ một phần khu vực chùng dấu hiệu.

“Thần Hồn Vực bên trong quá nguy hiểm, nếu không phải Thần Thành bị phát hiện, thành làm một người tọa tiêu điểm, tiến vào Thần Hồn Vực người tự động truyền tống đến Thần Thành lời nói, sợ rằng đến bây giờ cũng không có bao nhiêu người dám tiến vào Thần Hồn Vực.

Mà Thần Thành bốn phía, mãi cho đến hôm nay, cũng không có bị khai phá ra bao nhiêu địa phương, Phương Viên ở ngoài ngàn dặm, trên căn bản đều là trống rỗng, nói về, này đang là cơ hội của chúng ta.”

Điền Hành Kiện chậm rãi mà nói, mọi người tất cả cũng thu hồi tâm tư khác, vẻ mặt thành thật nghe.

Đằng Phi đang âm thầm quan sát, Thường Chí Lý Chính Siêu cùng Tiễn Vũ Đình nhóm người mặc dù cũng rất kiêu ngạo, thậm chí là rất rầm rĩ, có đôi khi ngay cả Điền Hành Kiện trước mặt tử cũng không cho, nhưng ở liên quan đến đến hành động phương diện chuyện tình, bọn họ hay là rất nể trọng Điền Hành Kiện.

“Thần Hồn Vực đến tốt cùng có bao nhiêu, cuối cùng là một cái thế giới như thế nào, cho tới bây giờ, không có ai nói xong thanh, ta từng ở rất Cổ lão trên điển tịch, đã từng gặp về Hồn

Vực một số ghi lại, nói kia là một loại Cổ lão pháp bảo, nhưng quan tại Thần Hồn Vực, cũng là một chút cũng không có, cho nên, cái thế giới này, cần muốn chúng ta mở ra phát.” Điền Hành Kiện vừa nói, mâu quang lóe ra hưng phấn quang mang: “Khai hoang là khó khăn nhất, nhưng khai hoang mang đến tiền lời, cũng là lớn nhất!”

Mộ Dung Phương Phi khẽ gạt đầu, nhìn về phía Điền Hành Kiện trong ánh mắt, mang theo một tia tán thưởng.

Đừng xem nàng hôm nay danh tiếng rất sức lực, nhưng trên thực tế ở cả Mộ Dung gia, địa vị của nàng cũng không cao, này hết thấy, cũng bởi vì nàng thân phận, nàng chỉ là một bà con chi thiếu nữ, hơn nữa mẫu thân của nàng vẫn là một tỳ nữ, nàng tu luyện công pháp, cũng không phải là Mộ Dung gia công pháp.

Có thể nói, Mộ Dung gia tuyệt đại đa số người, cũng không thích cái này cường thế thiên tài thiếu nữ, mà Mộ Dung Phương Phi, đối với Mộ Dung gia, cũng không có bao nhiêu lòng trung thành.

Mộ Dung Uyển nên coi như là cả Mộ Dung gia, cùng Mộ Dung Phương Phi quan hệ người tốt nhất, nàng trở lại Mộ Dung gia sau, chỉ có Mộ Dung Uyển cùng nàng đi gần đây.

Cho nên, Mộ Dung Phương Phi mặc dù cũng không thích Mộ Dung gia, nhưng cùng Mộ Dung Uyển quan hệ, vẫn là phi thường không sai, gặp tỷ muội của mình tìm được như thế ưu tú quý tộc, nàng từ trong đáy lòng cảm thấy cao hứng.

“Không sai, Thần Hồn Vực thế giới, đối với chúng ta mà nói quá mức tại xa lạ, hơn nữa cái thế giới này pháp tắc cùng ngũ vực có rất lớn khác nhau, ta vẫn hoài nghi, Thần Hồn Vực trung, có thể hay không có dân bản xứ võ giả tồn tại.” Điền Hành Kiện ngữ không sợ hãi người chết không nghĩ nói.

“Cái gì? Dân bản xứ võ giả? Người chỉ là loài người?”

Thường Chí nhóm người phi thường kinh ngạc, nhìn Điền Hành Kiện hỏi.

“Dĩ nhiên, Thần Thành là ai xây dựng? Những thứ này kiến trúc phong cách mặc dù khác hẳn với ngũ vực, có thể có một chút là có thể nhất định, đây là làm cho người ta ở.” Điền Hành Kiện thập phần nhất định nói: “Nhưng vì cái gì Thần Thành mất trong tìm không được nửa điểm có thể giải khai Thần Hồn Vực bí mật đồ? Ta thậm chí có chút hoài nghi, là có người cố ý xóa đi vài thứ kia, chỉ để lại một ngọn thành trống không, về phần nguyên nhân.

.

.

Ta bây giờ còn không nghĩ tới.”
“Người nói.

.

.

Cũng mãi thật là có mấy phần đạo lý, trên thực tế, ta cũng như vậy phỏng đoán quá, bởi vì Thần Hồn Vực thật sự thật là quý dị, nó tựa hồ là một không gian khác Vị Diện, vừa tựa hồ là một cái ảo cảnh, hơn thần kỳ, nơi này lại sẽ như vậy một ngọn có thể che chở loài người thành trống không, như vậy, có thể hay không còn nữa thứ hai ngôi, thứ ba ngôi, thậm chí càng nhiều đi?” Cố Thiệu Phong thanh âm ôn hòa, mâu quang ngưng tụ ở trong tay chiết phiến thượng, phỏng đoán nói nói.

“Nếu quả thật còn giống các người nói như vậy, kia nếu như có thể bị chúng ta phát hiện, chúng ta.

.

.

Tự phát!” Tiễn Vũ Đình trong mắt mang theo nồng đậm hưng phấn, phảng phất thấy được mình danh lợi song thu tràng diện.

“Những thứ này cũng đều là suy đoán của ta mà thôi, chúng ta bây giờ muốn gặp phải, nhưng thật ra càng nhiều là không biết nguy hiểm.” Điền Hành Kiện nhìn hưng phấn mọi người, nhìn không được giới nước lũ nói: “Chúng ta nhất định phải làm tốt vạn toàn chuẩn bị, là trọng yếu hơn, giống chúng ta loại này đội ngũ, cũng không chỉ có là chúng ta một nhà, cho nên, chúng ta chẳng những muốn phòng bị Thần Hồn Vực trung mãnh thú, hơn muốn phòng bị những người đó.”

“Cắt, tụt những người đó, không phải là ta xem thường bọn họ, ai có chúng ta đội hình xa hoa?” Lý Chính Siêu cười lạnh nói: “Chúng ta có Tối Cường Tân Nhân Bảng xếp hạng thứ năm, thứ bảy, thứ mười ba, thứ mười bảy cường giả, Mộ Dung Uyển cùng hạ tiểu nhĩ tự nhiên đều không cần nói, gia đình có tiếng là học giỏi sâu xa, thực lực để đến chỗ nào đều nói xong đi qua, Điền huynh lại càng không cần phải nói, có thể ở Thần Thành ngoài bắt hàng phục Thần Hồn Vực mãnh thú mãnh nhân, Cố huynh cũng không kém, chúng ta loại này tổ hợp, thả vào kia, cũng chỉ có người khác hại sợ hãi phân, chúng ta loại này khai hoang người đội ngũ, phải sợ hãi người khác sao?” Lý gia nhị thiếu cố ý không có đem Đăng Phi coi là đi vào, giống như là quên lãng Đăng Phi tồn tại, vẻ mặt ngạo nghễ ở kia vừa nói, hăng hái, bề ngưỡn thiên hạ.

Đăng Phi nhìn vị này Lý gia nhị thiếu, trên mặt không có gì nét mặt, trong lòng.

.

.

Cũng không có gì tâm tình!

Người như vậy, nhưng thật ra căn bản không đáng giá được hấn quá mức để ý, tự cho là đúng, ngang ngược kiêu ngạo ương ngạnh, tuy nói thực lực không sai, nhưng này loại lòng dạ cùng ánh mắt cũng cực kỳ hẹp người, đoán chừng đời này, vĩnh viễn cũng chỉ có thể là Nhị thiếu gia, tuyệt đối làm không Thành gia Chủ!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 448: Mâu Thuẫn!

>

□ “Đừng quên, Thần Hồn Vực bên trong, không chỉ có có trẻ tuổi bệ người, còn nữa mạnh mẽ lớp người già nhân vật.” Điền Hành Kiện vì khẽ cau mày, nhìn thoáng qua bộ mặt rằm rĩ Lý gia nhị thiếu, cùng vẻ mặt bình tĩnh không nói Đằng Phi, Điền Hành Kiện bao nhiêu có chút hối hận, hẳn sớm biết như thế Lý gia nhị thiếu những người này kiêu ngạo, nhưng lại không nghĩ rằng bọn họ cánh có kiêu ngạo đến loại trình độ này.

“Coi như là trẻ tuổi, cũng không phải là tất cả mọi người ở Tội Cường Tân Nhân Bảng phía.” Có chút để người bất ngờ chính là, Mộ Dung Phương Phi đột nhiên há mồm, thanh âm trong treo lạnh lùng, thản nhiên nói.

Mặc dù không có chỉ, nhưng mọi người tại đây cũng có thể nghe ra, Mộ Dung Phương Phi những lời này, bao nhiêu có chút nghiêng về Đằng Phi bên này.

Lý Chính Siêu cùng Tiễn Vũ Đình nhóm người âm thầm bĩu môi, nhưng cũng không có mở miệng phản bác, mỹ nữ trước mặt tử, luôn là muốn chiếu cố ở dưới.

Mộ Dung Uyển lúc này cười cười, nói: “Tốt lắm , mọi người nếu như cũng chuẩn bị xong, chúng ta tựu lên đường đi, hôm nay mọi người quan tâm nhất, hay là này Thần Hồn Vực trung hết thấy, những chuyện khác, tự chúng ta cẩn thận một chút chính là.”

Điền Hành Kiện trong mắt mang theo vài phần xin lỗi nhìn thoáng qua Đằng Phi, nhưng nhìn thấy Đằng Phi sắc mặt coi như bình tĩnh, trong lòng thầm than: Đằng Phi huynh đệ mặc dù không phải là xuất thân nhà giàu có đại tộc, nhưng khí này độ nhưng so với Lý nhị công tử cùng Tiễn Vũ Đình bọn họ

những người này mạnh quá nhiều.

Trong lòng nhớ, Diên Hành Kiện đại vung tay lên: “Lên đường!”

Oanh!

Một tiếng điếc tai nhức óc nổ vang sau khi, bụi mù nổi lên bốn phía, trên mặt đất lưu lại một mấy chục thước đường kính hố sâu, hãm hại sâu chừng hơn mười thước, bốn phía chu vi trăm mét cây cối toàn bộ hồi phi yên diệt.

Thường Chí mâu quang bình tĩnh nhìn một cái kiếm trong tay, trong thần sắc hiện lên một tia đắc ý.

“Thường huynh không hổ là TỐI CƯỜNG TÂN NHÂN BẢNG thượng trước mười cường giả, một kiếm này thật là quá bén nhọn!” Lý Chính Siêu đứng ở một bên, vỗ tay lớn tiếng khen ngợi.

Rãnh to chỗ sâu, nằm một đầu mãnh thú, chừng ba thước dài hơn, bộ dáng giống như là một đầu Cự Hồ, nhưng sinh một thân đỏ ngầu như máu lòe lòe tỏa sáng lân phiến, này cự thú nhìn qua cực kỳ mạnh mẽ tứ chi lúc này lại đập một cái đập một cái, ồ ồ máu tươi theo cổ nơi đó chảy xuôi đi ra, phát ra yếu ớt kêu rên, hiển nhiên là đã muốn chết.

Đây là Diên Hành Kiện chi đội ngũ này, gặp gỡ đệ nhất đầu Thần Hồn Vực trung mãnh thú, nơi này khoảng cách Thần Thành, thực đã có hơn bảy trăm trong.

Dọc theo con đường này cũng là gặp phải không ít theo chân bọn họ tương tự đội ngũ, thoát nhìn hôm nay ngũ vực trung mọi người tất cả cũng ý thức được Thần Hồn Vực giá trị, cùng Diên Hành Kiện bọn họ những người này ôm có giống nhau mục đích là người, không có ở đây số ít.

Cho nên vẫn đẩy mạnh đến khoảng cách Thần Thành bảy trăm dặm địa phương , mới gặp phải đệ nhất đầu mãnh thú.

Thường Chí tỷ số xuất thủ trước, vô dụng những người khác

hỗ trợ, một người bằng vào mạnh mẽ thực lực, liền dễ dàng kết quả này đầu Vương cấp mãnh thú.

“Cái kia ai, Đằng Phi, người đi xuống, đem chúng ta con mồi thu đi lên.” Lý Chính Siêu nhân nhật nhìn thoáng qua Đằng Phi, sau đó nói: “Ta cũng không trông cậy vào người có thể làm khác, chỉ cần người đem chiến lợi phẩm cũng cất kỹ, trở về tự nhiên không thể thiếu người một ít phân.”

“Lý huynh, người như vậy, có chút quá mức sao?”

Điền Hành Kiện nhú mày, nhìn Lý Chính Siêu, bất kể nói như thế nào, bay lên cũng là bằng hữu của hắn, là hắn mang đến, Lý gia nhị thiếu nhưng giống như là sai sử người giúp việc giống như sai sử Đằng Phi, điều này làm cho Điền Hành Kiện trong lòng rất là nổi giận.

“Ta cũng không phải cảm thấy Lý huynh kia quá phận, chúng ta đây là một chi đoàn đội, chuyện luôn là cần phải có người đi làm.” Tiễn Vũ Đình chậm rãi vừa nói, thần thái thập phần xác lảo.

Mộ Dung Phương Phi chân mày khẽ mặt nhăn một chút, Lý Chính Siêu cùng Tiễn Vũ Đình biểu hiện, nàng phi thường không thích, thậm chí có thể nói là thống hận!

Lúc trước sở dĩ giúp Đằng Phi nói chuyện, cũng không phải là Mộ Dung Phương Phi đối với Đằng Phi có bao nhiêu hảo cảm, mà là nàng không thích Lý nhị thiếu cũng Tiễn Vũ Đình bọn họ cái loại này cao cao tại thượng tư thái!

Chính nàng, có thể nói là thâm thù kia hại, rất lâu, Mộ Dung Phương Phi đều ở nghĩ, mình nếu không phải mới ra đời ở Mộ Dung gia loại này đại tộc, mà là sanh ở một cái tiểu trong gia tộc, có được thực lực hôm nay, sợ sớm đã bị trở thành bảo giống nhau cung, nếu không tể cũng sẽ không giống ở Mộ Dung gia như vậy, trên dưới cùng nhau xa lánh nàng.

Hạ Tiểu Nhã sợ hãi, có chút thật xin lỗi len lén đánh giá một cái Đằng Phi, nàng trời sanh tính thiện lương, mặc dù sanh ở đại tộc, nhưng không có cái loại này vênh váo hung hăng tư thái, thì ngược lại thay Đằng Phi cảm thấy nan kham, phảng phất này nan kham là mình tạo thành.

Thường Chí vẻ mặt lạnh nhạt, con thứ nhất mãnh thú là hấn giết, tuy nói bất quá là Vương cấp mãnh thú, nhưng coi như là khởi đầu tốt đẹp, cũng không đến nỗi quét dọn chiến lợi phẩm loại chuyện này, còn cần hấn đi làm.

Cô Thiếu Phong nhẹ lay động chiết phiến, ánh mắt có chút thâm thúy đánh giá Đằng Phi, nhìn không ra trong lòng đang suy nghĩ gì.

Mộ Dung Uyên đuôi lông mày nhảy lên, vừa muốn nói chuyện, nhưng nhìn thấy Đằng Phi nhẹ nhàng cười một tiếng, gật đầu nói: “Tốt.”

Vừa nói, tung người vừa nhảy, nhảy đến kia hố sâu trong, tiện tay cầm lên còn chưa có chết thẩu mãnh thú một nhảy dựng lên, nhảy ra hố sâu, sau đó nhìn mọi người nói: “Chúng ta là toàn bộ mang đi, hay là?”

“Toàn bộ mang đi sao, vật này lúc trước cũng chưa từng thấy qua, chung quy là hiếm lạ đồ vật, hơn nữa nhất định là Vương cấp mãnh thú, thịt cũng đáng ít tiền.” Điền Hành Kiện gấp tào phi mình cũng không có đem này làm chuyện, trong lòng cũng thờ dài một hơi.

Đối với Đằng Phi ấn tượng dữ phát tốt.

Dù sao chi đội ngũ này, là hấn xây dựng lên, nếu là từ vừa mới bắt đầu tựu mâu thuẫn không ngừng, kia cuộc sống sau này thật là sẽ không pháp qua.

Mọi người theo sau vừa thẳng tắp đẩy về phía trước vào hơn ba trăm trong, thu hoạch vài loại linh dược cùng năm sáu chỉ mãnh thú, lúc này, bọn họ thực đã đến rồi ngũ vực Võ Giả đối với Thần Hồn Vực thăm dò cực hạn khu, nơi này, là thật nguy cơ tứ phía khu, vừa mới cuối cùng giết chết kia chỉ mãnh thú, hay là tại Mộ Dung Phương Phi, Thường Chí, Lý Chính Siêu cùng Tiễn Vũ Đình bốn người cùng đánh dưới, mới khó khăn giết chết, một đầu chừng Đại Đế cảnh giới mãnh thú!

Đến rồi lúc này, mà ngay cả lúc trước vẫn nhìn Đằng Phi khó chịu Lý Chính Siêu cùng Tiễn Vũ Đình, cũng lần phải cẩn thận cùng trầm mặc.

“Nơi này thật sự rất kinh khủng!” Hạ Tiểu Nhã ngồi ở Mộ Dung Uyển bên người, vừa mới chiến đấu, để vị này Thiên Tu Tuyệt Sắc Bảng thượng cô gái xinh đẹp còn có chút kinh hồn không định.

“Ha ha, Tiểu Nhã muội muội không cần sợ, có chúng ta ở, ai cũng khi dễ không được ngươi!” Một bên Lý Chính Siêu vẻ mặt tươi cười hướng về phía Hạ Tiểu Nhã nói.

Đằng Phi đưa bọn họ đánh chết này đầu Đại Đế cảnh giới mãnh thú từ đằng xa kéo trở về, đây là một đầu nhìn qua giống như sư tử các người, hàng thật giá thật quái vật lớn, chừng bảy tám thước trường, ba thước cao bao nhiêu, cả người mao đều là tiên điểm như lửa, người đứng ở nó trước mặt, lộ ra vẻ cực kỳ nhỏ bé.

Vừa mới chính là chỗ này quái vật lớn, cả người đốt kinh khủng hỏa điểm, tản ra kinh người Đại Đế uy áp, thiếu chút nữa để mọi người ăn giảm nhiều, hoàn hảo bọn họ chi đội ngũ này thực lực quả thật đủ mạnh, bốn người hợp lực, cuối cùng là cho bắt lại.

Không lại mọi người tất cả cũng thứ cảm giác đến Thần Hồn Vực kinh khủng, này mới ra tới một nghìn dặm mà thôi, cũng đã gặp gỡ loại này Đại Đế cảnh giới mãnh thú, sâu hơn vào đi vào, sợ rằng gặp được càng thêm kinh khủng tồn tại.

“Điền huynh, chúng ta còn muốn tiếp tục xâm nhập sao?”
Đằng Phi nhìn Điền Hành Kiện, nhàn nhạt hỏi.

Điền Hành Kiện không đợi nói chuyện, bên kia nghỉ ngơi không sai biệt lắm Lý Chính Siêu khinh miệt nhìn thoáng qua Đằng Phi, lãnh cười nói: “Thế nào? Ngươi sợ sao? Đã sớm nói cho ngươi, Thần Hồn Vực rất nguy hiểm, thực lực không đồng đẳng cũng đừng có theo tới, hiện tại hối hận?”

Tiền Vũ Đình cũng nhìn thoáng qua Đằng Phi, nói: “Chúng ta đi ra không phải là trò đùa, là khai hoang, là thăm dò cả Thần Hồn Vực, này vừa đi ra rất? Sớm biết như vậy, ngươi không nên theo tới!”

Thường Chí cùng Mộ Dung Phương Phi cùng với Cố Thiếu Phong nhóm người liền cũng trầm mặc không nói, vừa mới cuộc chiến đấu này, Thường Chí cùng Mộ Dung Phương Phi xuất lực nhiều nhất, bọn họ trong lòng cũng rất rõ ràng này đầu Đại Đế cảnh giới mãnh thú có nhiều đáng sợ, đây chỉ là một, tựu phải bọn họ bốn người hợp lực mới có thể chém giết, nếu là hai người,, ba người, thậm chí càng nhiều đi? Kia vừa nên như thế nào?

Mọi người trong, trừ Mộ Dung Phương Phi cùng Thường Chí, cùng với Lý Chính Siêu cùng Tiễn Vũ Đình ở ngoài, cũng chỉ có Điện Hành Kiện cùng Cố Thiếu Phong thực lực có thể được đến mọi người tán thành, Mộ Dung Uyên cùng Hạ Tiểu Nhã mặc dù thực lực cũng không kém, nhưng sẽ đối giao loại này Đại Đế cảnh giới mãnh thú, liền lộ ra vẻ có chút kém.

Về phần nói Đằng Phi.

.

.

, một cái chỉ có thể quét dọn chiến trường thu thập chiến lợi phẩm người, căn bản là không có bị Thường Chí những người này để ở trong lòng.

Mà ngay cả Mục mao cho Phương Phi, mặc dù không có xem thường Đằng Phi, nhưng là không có cảm thấy bay lên thực lực toàn bộ mạnh bao nhiêu.

Cho nên nói, kế tiếp đường, nhất định phải so sánh với mọi người lúc trước tưởng tượng, càng thêm khó khăn.

“Ta không phải sợ, ta cũng không có hối hận, sự thật mở ở chỗ này, Thần Hồn Vực, không có các người nghĩ đơn giản như vậy.” Đằng Phi vẫn không nhúc nhích giận, vẻ mặt bình tĩnh nhìn Lý Chính Siêu cùng Tiễn Vũ Đình, nhàn nhạt nói: “Các người ở vừa mới trong chiến đấu, chẳng lẽ sẽ không cảm thấy có chút cố hết sức sao? Nơi này đạt tới Đại Đế cấp bậc chính là mãnh thú, thậm chí so với chúng ta ngũ vực trung chân

chính Đại Đế càng thêm khó dây dưa, này chỉ là một con, chúng ta tựu lộ ra về có chút chật vật, nếu là hai cái ba chỉ, trừ quay đầu bỏ chạy, ta nghĩ không ra có khác phương thức giải quyết.”

Lời nói này nếu là xuất từ Thường Chí trong miệng, Lý Chính Siêu cùng Tiễn Vũ Đình sẽ không nói cái gì, có thể xuất từ bọn họ vẫn xem thường Đăng Phi trong miệng, tựu để cho bọn họ cảm giác khó có thể tiếp nhận rồi.

“Ha hả, thật là đừng nói chuyện không đau thắt lưng, bay lên, lúc trước không có nhìn ra a, người vẫn rất có một bộ, nói thật xinh đẹp.” Lý Chính Siêu cười lạnh nhìn Đăng Phi: “Nghe ý của người là, thật giống như người so với chúng ta cũng mạnh rất nhiều dường như, như vậy, phía dưới gặp lại đến mãnh thú, người đi giải quyết.

.

”

“Tốt lắm , khác âm ỉ.

” Điền Hành Kiện khoát khoát tay, nói: “Đăng Phi nói có chút đạo lý, không lại trong mắt của ta, những thứ này mãnh thú cùng ngũ vực trung những thứ kia ma thú giống nhau, đều có chúc tại lãnh địa của mình, thành quần kết đội vô cùng ít, cho nên chỉ cần chúng ta cẩn thận một chút, có nên không có quá lớn nguy hiểm.”

Mộ Dung Phương Phi nhìn thoáng qua Điền Hành Kiện, khẽ nhíu mày, trong lòng nghĩ đến: Điền Hành Kiện cũng có một số tham công liệu lĩnh, không có quá lớn nguy hiểm, những thứ kia Đại Đế đều là thế nào rớt xuống Chuẩn Đế cảnh giới? Không có quá lớn nguy hiểm, cái kia Hoàng cấp đại năng như thế nào lại người bị thương nặng?

Không lại lời này, lúc này nói ra, cũng có chút lỗi thời, dù sao trước khi lên đường, tất cả mọi người là nhất trí đồng ý, hơn nữa lòng tin tràn đầy.

Lúc này, Đăng Phi nhưng cười mà như không cười nhìn thoáng qua Lý Chính Siêu, sau đó gật đầu nói: “Tốt, phía dưới nếu như gặp lại đến mãnh thú, ta xuất thủ chính là, không lại đến lúc đó, thu thập chiến lợi phẩm chuyện tình, sẽ phải phiền

toái Lý nhị thiếu người.”.

.

.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 449: Phan Vô Song!

>

“Người.

.

.” Lý Chính Siêu biết vậy nên tức giận, không lại nhưng ngay sau đó, hắn vừa lãnh cười lên, gật đầu nói: “Tốt, chỉ cần người có thể giải quyết rặng nơi này mãnh thú, ta cho người thu thập chiến lợi phẩm, lại có ngại gì?”

“Ha ha, thật đúng là người không biết không sợ đi, muốn chết cũng đừng liên lụy người khác có được hay không? Đây là cái gì địa phương ? Đây là Thần Hồn Vực người trong loại Võ Giả thăm dò cực hạn khu, càng là xâm nhập, bên trong mãnh thú tự càng cường đại, người hoàn toàn đem mình trở thành cái kia Thánh Thần truyền nhân?” Tiễn Vũ Đình lên tiếng châm chọc, nhưng nói lời nhưng cũng coi là nói chi có vật, ít nhất không có Lý nhị thiếu như vậy hiểm ác dụng tâm, muốn nhìn Đằng Phi đi chịu chết.

“Tiễn huynh, người ta tự nhận là thực lực Thiên Hạ Vô Song, chính là Đại Đế mãnh thú còn không dễ như trở bàn tay?” Lý Chính Siêu vẻ mặt cười lạnh, chê cười nói.

Đang lúc này, nơi xa bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng nói, mọi người đầu tiên là một trận trầm mặc, nhưng ngay sau đó cảnh giác lên, có thể tới khu vực này, cơ hồ không thể nào là người yếu.

“Di? Bên này lại cũng có một chi đội ngũ?” Nơi xa truyền tới một người hơi kinh ngạc cô gái thanh âm.

Nhưng ngay sau đó nghe thấy có người nói nói: “Đoán chừng

cũng là từ Thần Thành đẩy mạnh tới đây, nhìn này chiến đấu dẫu vết cùng lưu lại hơi thở, phải là một đầu Đại Đế cảnh giới mãnh thú, những người này không tầm thường.”

Lý Chính Siêu được nghe lời ấy, trên mặt lộ ra vẻ nhàn nhạt tốt sắc.

Cũng là Thường Chí cùng Mộ Dung Phương Phỉ nhóm người, mặt không chút thay đổi, tựa hồ theo lý thường phải làm giống như.

Lúc này, đối phương một nhóm người đã xuất hiện ở chúng tầm mắt của người trong, ước chừng mười mấy người, trừ ba người trẻ tuổi ở ngoài, còn lại mấy cái bên kia thoạt nhìn số tuổi cũng không nhỏ.

Đám người kia mặc thống nhất màu xanh trang phục, trên quần áo tất cả đều thêu đủ tợn quanh quần long.

“Là Đông Hải Long Cung người.” Diên Hành Kiện nhóm người lẫn liếc nhau một cái, biết được đối phương lai lịch.

Đằng Phi ánh mắt bình tĩnh nhìn tới đám người kia, trong lòng thầm suy nghĩ, không biết những người này, cùng mình lúc trước giết mấy cái Đông Hải Long Cung người có quan hệ hay không.

“Vị này chính là Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng thượng xếp hạng đệ nhất Mộ Dung tiểu thư? Quả nhiên là thiên tử tuyệt sắc, tại hạ Long Cung Liên Minh Phan gia Thiếu chủ Phan Vô Song, gặp qua Mộ Dung tiểu thư.” Một cái vóc người cao to tướng mạo anh tuấn nam tử ánh mắt nóng bỏng nhìn Mộ Dung Phương Phỉ, không che dấu chút nào trong mắt ái mộ ý.

Thường Chí đuôi lông mày nhảy lên, nhìn Phan Vô Song nói: “Phan công tử? Chẳng lẽ chính là hôm nay buổi sáng, ở Thần Thành trung đại xuất danh tiếng gia tộc kia đệ tử?”

Thường Chí thích Mộ Dung Phương Phỉ, chuyện này không ít người cũng biết, Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng thượng xếp hạng đệ nhất, vừa có mấy người thanh niên tài tuấn không nhớ

thương.

Gặp vị này Phan gia Thiếu chủ đi lên tụt chạy thẳng tới Mộ Dung Phương Phi, trong lòng phi thường khó chịu.

Lý Chính Siêu cùng Tiễn Vũ Đình liếc mắt nhìn nhau, trên mặt cũng lộ ra vẻ châm chọc nụ cười, cũng biết Thường Chí nói, chính là hôm nay buổi sáng, ở Thần Thành trung phát sinh chuyện kia.

Theo dõi Vị Ương gia hai vị công chúa, kết quả bị phát hiện, Vị Ương gia công chúa Vị Ương Minh Nguyệt giận dữ, bằng vào mạnh mẽ võ kỹ, không có sử dụng đấu khí, đem đôi phương hung hăng dạy dỗ vừa thông suốt.

Theo sau vừa đưa tới Thánh Thần truyền nhân Đằng Phi, đem theo sau chạy tới Đông Hải Long Cung trong liên minh một vị quân sự cùng hãn một đám thủ hạ cho bắn thành con nhím, đâm máu đầu đường.

Người bình thường không biết vị kia quân sự thân phận, Thường Chí bọn họ những người này làm sao có thể không biết, cho nên, nhìn thấy chánh chủ chạy tới đối với Mộ Dung Phương Phi bày ra tốt, tự nhiên không thể thiếu muốn kích thích hãn xuống.

Quả nhiên, Thường Chí lời này vừa ra, đối diện Phan gia Thiếu chủ Phan Vô Song nhất thời mặt đen, phía sau hãn đám người kia sắc mặt tất cả cũng trở nên khó nhìn lên.

Tứ đại liên minh đối với Đằng Phi phát ra Tất Sát Lệnh, chuyện này thiên hạ đều biết.

Tứ đại trong liên minh bộ có phản đối, tự nhiên cũng có ủng hộ, Long Cung Liên Minh trung mạnh nhất thế Phan gia, chính là cố gắng muốn mạt sát Đằng Phi gia tộc.

Làm Phan gia Thiếu chủ, Phan Vô Song đối với vị kia danh tiếng hiển hách làm mất đi không lộ diện Thánh Thần truyền nhân Đằng Phi có nồng đậm hãm mộ cùng ghen ghét, một

lòng muốn từ Đẳng Phi trên người cướp đoạt Thánh Thần truyền thừa cùng Ma Thần Chiến Tranh Ma Ngẫu.

Hôm nay ở Thần Thành mặt trong ăn giảm nhiều, nay đã thật mất mặt, lại không nghĩ rằng bị ngay mặt vạch trần vết sẹo, trong lòng lại càng một trận căm tức.

Lúc này, Phan Vô Song bên cạnh một vị lão giả nhìn Thường Chí, vừa nhìn Lý Chính Siêu cùng Tiễn Vũ Đình, nhàn nhạt nói: “Thường thiếu chủ nói quá lời, đối với Đẳng Phi Tất Sát Lệnh, người Thường gia, Lý gia cùng Tiễn gia, cũng không phải tích cực hưởng ứng sao?”

Thường Chí ha hả cười một tiếng, gật đầu thừa nhận, sau đó nói: “Tích cực hưởng ứng thật sự, Thánh Thần truyền thừa nha, ai không muốn? Bất quá chúng ta coi như có tự mình hiểu lấy, sẽ không rầm rĩ đến các người cái loại này trình độ, kết quả ăn một lỗ mũi hôi, ha ha ha ha.”

“Thường Chí, người thân là Thường gia Thiếu chủ, nói lời như thế, có thể có điểm quá mức.” Lão giả kia nhăn tình nhất mị, đánh giá một cái những người khác, ánh mắt hạ xuống Điện Hành Kiện trên người, sau đó cười lạnh mấy tiếng, nhìn Phan Vô Song nói: “Thiếu chủ, người ta không hoan nghênh chúng ta, chúng ta rời đi chính là.”

Phan Vô Song oán hận nhìn thoáng qua Thường Chí, sau đó nhìn về mặt trong treo lạnh lòng không nói gì Mộ Dung Phương Phi, lãnh cười nói: “Tốt, Thường gia Thiếu chủ, nhiệt tình của người, ta nhớ lấy, còn nhiều thời gian!”

Vừa nói, xoay người, hừ lạnh một tiếng rời đi.

Còn lại mấy cái bên kia mọi người mâu quang lạnh như băng nhìn lướt qua bên này mọi người, đang rời đi.

Đợi được những người này đi xa sau, Lý Chính Siêu mới hướng phía trên mặt đất hứ một ngụm, lớn tiếng nói: “Nơi đều là tiểu nhân, thật phiền đã chết!”

Tiến Vũ Đình sắc mặt cũng không lớn đẹp mắt, đôi phương tuy nói nhằm vào chẳng qua là Thường Chí, nhưng rõ ràng cũng không còn thể nào đem những người khác để vào trong mắt.

Hơn nữa kia Phan gia Thiếu chủ, thứ nhất tự tránh thượng Mộ Dung Phương Phi, điều này làm cho Tiền Vũ Đình trong lòng cực kỳ khó chịu.

Nói lý ra hẳn có thể khó chịu Thường Chí theo đuổi Mộ Dung Phương Phi, nhưng đối mặt Long Cung Liên Minh những thứ này ngoại nhân, tự nhiên muốn nhất trí đối ngoại.

Mộ Dung Phương Phi là chúng ta Bắc Cương thanh niên tuấn ngạn, với các người Đông Hải có quan hệ gì? Đẳng Phi nhìn đối phương bóng lưng như có điều suy nghĩ, thì ra là thật cùng mình hôm nay chém giết những thứ kia Long Cung Liên Minh người có quan hệ, xem ra này Phan gia ở Đông Hải Long Cung trong liên minh, thật là cường thế vô cùng.

Hôm nay ở chỗ này gặp gỡ, chẳng lẽ đối phương chỉ là muốn muốn lên tới đối với Mộ Dung Phương Phi biểu đạt một cái quý? Đẳng Phi cảm thấy chuyện không cần thiết có đơn giản như vậy, nhưng cũng không có nói thêm cái gì.

Mộ Dung Uyển lôi kéo Mộ Dung Phương Phi tay nói: “Không cần cùng những người đó không chấp nhận, Long Cung Liên Minh Phan gia thì như thế nào? Người không muốn, ai cũng không có thể lấy làm sao người dạng!”

Mọi người làm mất đi Mộ Dung Uyển trong miệng nghe ra một tầng ý tứ gì khác, không khỏi cũng đưa ánh mắt quăng hướng Mộ Dung Phương Phi, nhất là Thường Chí, mâu quang lóe ra, nhìn Mộ Dung Uyển nói: “Ân? Uyển Nhi tiểu thư, nghe ý trong lời nói người, các người Mộ Dung gia, muốn cùng Phan gia kết thân?”

Liên minh mặc dù đoàn kết, nhưng ngũ vực quy nhất,...! này cường đại gia tộc trong lúc nói lý ra có một chút động tác, cũng đúng là bình thường, loại này đám hỏi có thể làm cho gia tộc lợi ích nhận được càng tốt bảo đảm, ở đây những người này cũng hiểu đạo lý này.

Mộ Dung Uyển nói lộ ra miệng, không khỏi có chút ảo não, có

chút không thoải mái nói: “Phan gia tới cửa cầu hôn, gia chủ còn không đáp ứng, chuyện này, các người không nên ra bên ngoài nói.”

Điền Hành Kiện liếc mắt, trong lòng tự nhủ: sách, dưới mắt những người này cũng đã là nhiều cái gia tộc người, Thường gia, Lý gia, Tiền gia, Hạ gia, Cố gia, Bắc Cương mấy người đại gia tộc người không sai biệt lắm đều ở nơi này, còn không muốn ra bên ngoài nói.

.

.

Đằng Phi cũng không khỏi thấy buồn cười, trong lòng tự nhủ vị này Mộ Dung gia con vợ cả tiểu thư thật đúng là chân chất đáng yêu.

Thường Chí sắc mặt âm trầm, nhìn Mộ Dung Phương Phi nói: “Phương Phi, người không cần lo lắng, người nếu là không muốn gả, ai cũng miễn cưỡng không được người!”

Mộ Dung Phương Phi nhận nhặt nhìn thoáng qua Thường Chí, nhẹ giọng nói: “Những điều này là do Phương Phi chuyện nhà, cảm ơn Thường thiếu gia quan tâm.”

Ngụ ý, nhưng thật ra là “Không nhọc người quan tâm.”, mọi người tại đây cũng hiểu.

Lý Chính Siêu cùng Tiền Vũ Đình trông mắt chỗ sâu hiện lên vẻ cười nhạo, bọn họ đối với Mộ Dung Phương Phi tất cả cũng tồn tại tâm tư, gặp Thường Chí kinh ngạc, tự nhiên vui vẻ.

Hạ Tiểu Nhã lúc này ở một bên nhẹ nói nói: “Thân nữ nhi sanh ở đại tộc vốn là một loại bi ai, rất xinh đẹp, sanh ở đại tộc, tự là một loại lỗi.”

Mộ Dung Uyên than nhẹ một tiếng, con người nhìn lướt qua Điền Hành Kiện, thâm nghĩ trong lòng: cùng Phương Phi so sánh với, bản thân ta là may mắn, ít nhất ta gả chính là người mình thích, hơn nữa hẳn cũng yêu thích ta.

Trong lòng nhớ, Mộ Dung Uyên bỗng nhiên nhìn thoáng qua

ngồi ở chỗ đó trầm mặc không nói Đăng Phi, trong lòng bỗng nhiên hiện lên một cái cổ quái ý niệm trong đầu: không biết phu quân này bằng hữu rốt cuộc cái gì lai lịch, người nhìn rất nặng nề, Phương Phi loại này tâm cao khí ngạo cô gái, chắc là không muốn gả vào đến những thứ kia đại tộc, nếu là này Đăng Phi thật sự có bản lãnh, gả hẳn nên cũng không phải sai lựa chọn.

Mộ Dung Uyển trong lòng nghĩ như vậy, chủ yếu vẫn là bởi vì Đăng Phi mở ra hai người bọn họ lỗ hổng ở giữa tầng kia ngăn cách, trong tiềm thức, Mộ Dung Uyển đối với Đăng Phi ấn tượng phi thường không sai.

“Tốt lắm , không nói những thứ này làm người ta mất hứng chủ đề, chúng ta hôm nay một ngày thu hoạch, đã cực kỳ làm người vừa lòng.” Điền Hành Kiện ho nhẹ một tiếng, sau đó nói: “Hôm nay tựu đóng ở chỗ này sao, nghỉ ngơi một đêm, chúng ta ngày mai xa hơn trước đây mạnh!”

Mọi người không có phản đối, dù sao đi ra một lần, hiện tại trở về đi lời nói, trong lòng bao nhiêu đều có chút không cam lòng.

Gió đêm thoáng lạnh, Mộ Dung Phương Phi ngồi ở giường bươm cách đó không xa một khối trên tảng đá, ngắm nhìn phương xa đêm đen nhánh sắc, tâm tình có chút xuống thấp.

Tiến vào Thần Hồn Vực, cùng Điền Hành Kiện Mộ Dung Uyển bọn họ cùng nhau khai hoang thăm dò, trong lòng bao nhiêu cũng tồn tại vài phần tránh né thực tế ý niệm trong đầu, lại không nghĩ rằng ở chỗ này thậm chí cũng sẽ gặp gỡ Phan gia vị kia Thiếu chủ, thật là làm cho người mất hứng.

“Đã trễ thế này, không chuẩn bị đi ngủ?” Đăng Phi từ đằng xa đi trở về, nhìn thấy Mộ Dung Phương Phi ngốc ngồi ở chỗ đó, có chút kỳ quái hỏi.

Ở loại địa phương này đóng, tự nhiên cần phải có người gác đêm, mà Đăng Phi, chính là khuya hôm nay gác đêm người.

“Ngủ không được.” Mộ Dung Phương Phi không có ngại

đầu, thanh âm trong trẻo lạnh lùng trả lời một câu, tiếp theo sau đó cúi đầu, ngồi ở chỗ đó trầm tư.

“Ha hả, kia tâm sự sao.” Đằng Phi cười cười, tùy ý ngồi ở Mộ Dung Phương Phi bên cạnh.

Một cổ mãnh liệt dương cương khí đập vào mặt mà đến, Mộ Dung Phương Phi chân mày mím cười nói chau , chẳng biết tại sao, nhưng cũng không có cho biết phản đối, sâu kín nói: “Ta với ngươi vừa không quen, có cái gì nói chuyện?”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nãi nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 450: Mộ Dung Phương Phi!

>

“Khá hơn nữa bằng hữu, đều là cũng không quen thuộc bắt đầu.” Đẳng Phi tùy ý ngồi xuống, trong lỗ mũi truyền đến một trận thắm người thơm, hít sâu một hơi, tùy ý dựa vào ở sau lưng trên cây, nói: “Thật là thoải mái!”

“Ngươi người này thật.

.

.

.” Mộ Dung Phương Phi nụ cười ửng đỏ, liếc Đẳng Phi một cái hơi sắc giọng, nói một nửa, vừa ngậm miệng lại tị, ở trong lòng bổ sung một nửa khác: thật là một lưu manh!

Không lại xuất kỳ, có lẽ là đã thấy nhiều những thứ kia đại tộc đệ tử ở trước mặt nàng ra vẻ đạo mạo, trên thực tế tâm tư xấu xa không chịu nổi sắc mặt, Mộ Dung Phương Phi trong lòng cũng không có bởi vì Đẳng Phi cử động mà sinh ra ghét.

“Ta người này rất thật sự.” Đẳng Phi cười nhìn thoáng qua Mộ Dung Phương Phi, không phải không thừa nhận, nữ tử này đúng là ngày thường rất đẹp, ngũ quan tinh xảo, da thịt Trắng Tuyết, khuôn mặt đàn giống như lột xác trứng gà, trắng nõn nhẵn nhụi, mang theo nhân nhật đỏ ửng, vì giận giữa lông mày mang theo vẻ quỵến rũ phong tình.

“Ai quản ngươi thật sự không thật ở.” Mộ Dung Phương Phi bốn bất thiện lời nói, tính tình cũng trong treo lạnh lùng, đại khái là ban ngày chuyện chọc ngoáy đến rồi nàng, cho nên này sẽ ở Đẳng Phi trước mặt nói cũng là nhiều một số.

“Ngươi là Nam Vực người?” Mộ Dung Phương Phi bình phục một chút tâm tư, nhàn nhạt hỏi.

Đằng Phi gật đầu, khẽ thở dài: “Là a, Nam Vực, ta từ nhỏ tự ra sanh ở Nam Vực thế tục trung một cái tiểu trong gia tộc, trong trí nhớ chưa từng có quá cha mẹ mình ấn tượng.

“Ngươi.

.

.

Là cô nhi?” Mộ Dung Phương Phi có chút ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Đằng Phi, nhưng ngay sau đó khẽ nhăn đầu lông mày, nói: “Thật giống như trong truyền thuyết cái kia Thánh Thần truyền nhân Đằng Phi, cũng là sanh ở Nam Vực thế tục một cái tiểu gia tộc đi.” Vừa nói, nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn Đằng Phi.

Đằng Phi thập phần thản nhiên nói: “Đó chính là ta a.

.

.”

“Ngươi người này, da thật dày.” Mộ Dung Phương Phi nhìn lướt qua Đằng Phi: “Nghe nói Thánh Thần truyền nhân cực kỳ cao ngạo, cùng Trung Châu Vị Ương gia công chúa Vị Ương Minh Nguyệt quan hệ thân mật, hôm nay ở Thần trong thành, vẫn cho ra mặt, giận giết Long Cung Liên Minh hơn mười người, một thân thực lực, rung động Thần Thành.”

Mộ Dung Phương Phi vừa nói, cười mà như không cười nhìn Đằng Phi: “Người ta cũng sẽ không giống như ngươi vậy, cam nguyện quét dọn chiến lợi phẩm.”

“Nói cũng đúng.” Đằng Phi nhúc nhích đầu, cười nói: “Không lại nghe, Phương Phi tiểu thư tựa hồ đối với cái kia Thánh Thần truyền nhân rất có hứng thú?”

“Là a, ngươi ghen ghét?”

Mộ Dung Phương Phi thập phần ngoài dự đoán mọi người cấp ra một cái nhất định trả lời chắc chắn, cũng là để Đẳng Phi ở giật mình đồng thời trong lòng cười thầm.

“Nào có, ta tại sao có thể cùng người nọ so sánh với đi, ai, thật là cùng tên bất đồng mạng a!” Đẳng Phi dựa lưng vào đại thụ, thở dài nói nói.

“Nhưng thật ra ngươi cũng không kém, cũng không cần vọng tự phi bạc.” Mộ Dung Phương Phi nhìn thoáng qua Đẳng Phi, chậm rãi nói: “Ngươi cố ý giấu dốt, đừng tưởng rằng người khác cũng nhìn không ra.”

“Ta nào có cố ý giấu dốt?” Đẳng Phi đại uy oan uổng, nhìn Mộ Dung Phương Phi nói: “Ta ước gì ở Mộ Dung tiểu thư trước mặt triển lộ mình, như thế nào lại giấu dốt?”

“Ngươi nói ngươi, vừa nhắc lên ta làm cái gì?” Mộ Dung Phương Phi bị Đẳng Phi cặp kia tinh khiết trung mang theo vẻ cuồng nhiệt ánh mắt thấy vậy hai gò má sinh ngất, không khỏi xấu hổ nói.

“Ngươi nhìn Thường Chí, còn nữa Lý gia vị kia nhị thiếu, Tiễn gia kia vị thiếu gia, ở trước mặt ngươi, không cũng giống như là cần lao tiểu ong mật giống nhau sao, cố gắng biểu hiện mình sao?” Đẳng Phi cười híp mắt nhìn Mộ Dung Phương Phi, sau đó nói: “Mà ngay cả Cố gia vị công tử kia, ngoài mặt nhìn qua phong khinh vân đạm, trên thực tế cũng không phải ở yên lặng thích ngươi sao?”

“Ngươi.

.

.

Ngươi cũng nói hưu nói vượn những thứ gì? Ngươi người này thật đáng ghét!” Mộ Dung Phương Phi rốt cục chịu không nổi Đẳng Phi trực tiếp, đỏ mặt đứng lên, hung hăng mắt liếc Đẳng Phi, sau đó rời đi.

Trong lúc bối rối, Mộ Dung Phương Phi cũng không có can thận nghĩ tới một cái vấn đề, hai người nói chuyện phiếm địa

phương khoảng cách doanh địa mấy người giương buồm cũng không xa, nhưng hai người nói như vậy hồi lâu lời nói, bên kia nhưng một điểm động tĩnh cũng không có, lẽ ra giữa hai người nói chuyện lời như thế đề, đừng nói là Lý gia vị kia nhị thiếu, coi như là Thường Chí, sợ là cũng chịu không được.

Đằng Phi nhìn Mộ Dung Phương Phi bóng lưng, nhàn nhạt cười cười, nhưng ngay sau đó mâu quang quăng hướng tối đen như mực trong bóng đêm, rơi vào trầm tư.

.

.

Đằng Phi cũng không phải là ăn no rồi việc cố ý đi đón gần Mộ Dung Phương Phi, bên cạnh hắc hồng nhan tri kỷ cũng không ít, trong ngày thường trốn vẫn không còn kịp nữa, thế nào sẽ chủ động đi trêu chọc Mộ Dung Phương Phi? Chủ yếu hay là Đằng Phi ở biết Mộ Dung Phương Phi ở Mộ Dung gia trôi qua cũng không vui sau, động nổi lên tâm tư, cùng tứ đại liên minh so sánh với, mình quá mức nhỏ yếu, Tiên Thiên là không chân, không phải là trong thời gian ngắn có thể đền bù đi lên.

Điền Hành Kiện là một tương đối khá bằng hữu, nhưng cũng chỉ có thể là bằng hữu, dù sao, Điền Hành Kiện là Bắc Cương Điền gia Thiếu chủ.

Mà Mộ Dung Phương Phi liền bất đồng, nàng ở Mộ Dung gia bị người xa lánh, thậm chí có thể có bị trở thành đại gia tộc trong lúc đám hỏi vật hy sinh cho hy sinh rưng.

Nàng dáng điệu dung mạo, tự nhiên không có nói, nhưng đây không phải là Đằng Phi chân chính coi trọng, vô luận Lục Tử Lăng hay là Lăng Thi Thi, cùng với Liễu Thiên Hà cùng Cơ Tử Vân thậm chí Đinh Tuyệt Ninh, những cô gái này dáng điệu, trên thực tế bọn chúng đều là thiên tư quốc sắc.

Đằng Phi chân chính coi trọng, là Mộ Dung Phương Phi thực

lực!

Ở ban ngày trong chiến đấu, Đằng Phi cũng đã phát hiện, Mộ Dung Phương Phi mặc dù đã thể hiện ra Đại Đế thực lực, nhưng không có biểu diễn ra tất cả của nàng bộ thực lực! Nói cách khác, nàng còn nữa rất cường đại lá bài tẩy không dùng được đi ra!

Nếu không, cuối cùng sẵn giết này đầu Đại Đế cảnh giới mãnh thú, nàng một người có thể một mình đem đánh chết!

Cái này phát hiện kinh người, để Đằng Phi rất là giật mình, đồng thời cũng dữ phát xem thường Bắc Cương Mộ Dung gia, thậm chí Mộ Dung gia cao tầng đều là một đám ngòi không ăn bám đồ, loại này ưu tú gia tộc đệ tử, cho dù không phải là con vợ cả, thì phải làm thế nào đây? Không trọng thị cũng thì thôi, vẫn muốn phải liều mạng bài xích, thậm chí không tiếc đem nàng trở thành đám hỏa vật hy sinh, vứt bỏ chi tiết lý giống như cho vứt bỏ.

Quả thực chính là đầu óc hỏng mất!

Mà Thường Chí cũng tốt, hay là Lý gia nhị thiếu cũng tốt, bao gồm ôn văn nhã chú ý gia công tử Cố Thiếu Phong, chân chính coi trọng, nhưng đều là Mộ Dung Phương Phi sắc đẹp, mà cũng không phải là thực lực của nàng.

Có lẽ, đối với mấy cái này đại tộc đệ tử mà nói, Mộ Dung Phương Phi cho dù nữa thế nào cường đại, cũng sẽ không bị bọn họ để vào trong mắt, bởi vì bọn họ riêng của mình gia tộc trong, đều có cường đại hơn tồn tại.

Có đúng không Đằng Phi mà nói, Mộ Dung Phương Phi nếu như có thể gia nhập của mình trận doanh, tựu ý nghĩa thực lực của hắn, ở trong nháy mắt có thể trở nên càng cường đại hơn rất nhiều.

Chính là xuất vu những thứ này suy nghĩ, Đằng Phi mới có thể tới nay chủ động đến gần Mộ Dung Phương Phi, hơn nữa cho Mộ Dung Phương Phi để lại một điều bí ẩn đoàn, chờ nàng đầu óc trở nên thanh lúc tỉnh, nàng tự nhiên sẽ nghĩ tới.

Trên thực tế Mộ Dung Phương Phi trở lại trong trường phòng thời điểm, cũng đã nghĩ đến, nàng đứng ở trong trường phòng,

sắc mặt bỗng nhiên trở nên thập phần cổ quái, một đôi cực đẹp con ngươi lóe ra ánh sáng ngọc quang mang, đôi mi thanh tú cau lại, trong lòng kinh ngạc nghĩ: mình cùng kia người xấu hân huyên như vậy hồi lâu, kia người xấu tiếng nói cũng không nhỏ, thế nào bên này một điểm phản ứng cũng không có?

Nghĩ cái vấn đề này, Mộ Dung Phương Phi đầu lông mày cau lại, trong lòng sinh ra một cái chính nằng cũng không lớn tin tưởng ý nghĩ tới : chẳng lẽ nói, kia Đằng Phi ở cùng mình lúc nói chuyện, triển khai một cái cường đại kết giới? Đây.

.

.

Điều này sao có thể?

Trong trường bỗng những thứ kia cũng là cái gì cảnh giới? Mình vậy là cái gì cảnh giới? Được rồi.

.

.

Mình lúc ấy lòng có những loạn , không có phát giác là bình thường, có thể trong trường bỗng những người đó, Thường Chí bọn họ, chẳng lẽ cũng không còn phát hiện bất cứ dị thường nào?

Mộ Dung Phương Phi mới không tin Thường Chí Lý Chính Siêu những người đó có như vậy tin tưởng Đằng Phi gát đêm, một điểm thần thức cũng không lưu ở bên ngoài, như vậy đáp án tự rõ ràng, Đằng Phi thực lực chân chính, xa so với mình cùng Thường Chí những người này suy đoán càng cao!

Thậm chí, hẳn có thể có chính là truyền thuyết kia trung Thánh Thần truyền nhân Đằng Phi!

Cái kia để Thần Vực Đảo cảm thấy nhức đầu thậm chí cảm thấy sợ hãi Đằng Phi!

Nhưng này.

.

.
Có thể sao?

Mộ Dung Phương Phi có chút lâm vào mê mang trong, hồi tưởng lại cùng Đổng Phi nói chuyện phiếm lúc, xem ra bình tĩnh mặt, bình tĩnh ánh mắt, cùng trong giọng nói nhàn nhạt tự tin.

Mộ cho Phương Phi bị suy đoán của mình cho hù dọa đến rồi, thiếu chút nữa lên tiếng kinh hô, thâm nghĩ trong lòng: cái này xấu xa người, nếu quả thật chính là Đổng Phi lời nói, lá gan của hắn, cũng quá lớn điểm sao mao? Hắn chẳng lẽ một chút cũng không sợ chết sao? Hơn nữa.

.
Ai nha.

.
Mình vẫn làm trò hăn trước mặt, nói đúng hăn có hứng thú! Thứ đáng chết này, buổi sáng cùng Vị Ương gia công chúa ám muội, buổi tối lại tới trêu chọc mình, vẫn làm hại mình ra khỏi lớn như vậy một cái xấu, thật đi.

.
, muốn chết!

Mộ Dung Phương Phi sờ sờ mặt mình, một mảnh nóng hổi, nhịn không được nhẹ nhàng thân mao ngâm một tiếng, ngã vào trên giường, nắm lên chăn Mông ở trên mặt, trong lòng tất cả đều là xấu hổ.

Khoảng cách Đẳng Phi cái này doanh địa ước chừng ba trăm dặm có hơn, Long Cung Liên Minh trung một đám Phan gia cường giả cắm trại ở chỗ này, đồng lửa hùng đột nhiên, bọn họ vẫn cũng không có nghỉ ngơi.

Phan gia Thiếu chủ Phan Vô Song sắc mặt âm trầm, hai đầu lông mày mang theo một cỗ tử sát khí, đối với bên cạnh một cái lão giả nói: “Lục thúc, ban ngày ngươi sẽ nên ngăn cản ta, cái kia chết tiết Bắc Cương Thường gia Thiếu chủ như thế nhục ta, ta há có thể cho phép hẳn?”

“Thiếu chủ cần gì cùng những người đó không chấp nhận? Kia Mộ Dung gia cô gái, sớm muộn gì là người trên giường người, nàng nếu là có tự mình hiểu lấy, nên chủ động tìm đến Thiếu chủ giải thích, nếu không, nàng tái mỹ, cuối cùng là Mộ Dung gia một cái không có thân phận không có địa vị bàng chi, muốn gả vào Phan gia, đều là nàng với cao, không đem Thiếu chủ hầu hạ tốt lắm, nàng ngay cả danh phận cũng không chiếm được!” Một cái cực đẹp cô gái, ở một bên có chút ghen tỵ với nói.

“Thanh Sương, không nên nói lung tung, nàng coi như là Mộ Dung gia bàng chi, đến Phan gia, cũng tất nhiên là bình thê thân phận.” Một cái lão giả nhàn nhạt nhìn thoáng qua nói chuyện cô gái, sau đó nói: “Cũng là người, nên rõ ràng bản phận của mình, không nên người nói, không nên đi nói lung tung, Thiếu chủ tâm tư, cũng là người có thể đi được ảnh hưởng?”

Gọi Thanh Sương cô gái sắc mặt nhất thời một mảnh trắng bệch, nhanh lên quỳ xuống, rung giọng nói: “Thiếu chủ, Lục gia, Thanh Sương sai lầm rồi, cũng không dám nữa.

Phan Vô Song không sao cả khoát tay áo, nói: “Tốt lắm, ngươi đứng lên đi, sau này khác lung tung ghen tỵ với người khác, ngươi theo ta nhiều năm như vậy, ta biết ngươi tốt.”

Thanh Sương trong con ngươi Mông lên một tầng hơi nước, hơi để ghen ngào nói: “Thanh Sương nguyện ý làm Thiếu chủ làm bất cứ chuyện gì.”

Lão giả kia cười nhạt, nhìn Phan Vô Song trong ánh mắt hiện lên vẻ ý vị thâm trường nụ cười, thầm nghĩ trong lòng: Thiếu

chủ rất cục bắt đầu thành thực, hiểu được lợi dụng lòng người làm việc.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 451: Tính Toán!

>

“Bất quá lại nói, Lục thúc, người nói chúng ta chuyện lần này có thể thành sao? Cái kia chết tiết Điền Hành Kiện, trong đội ngũ của hắn cư nhiên không sai biệt lắm bao hàm Băng Tuyết nữ thần trong liên minh hơn một nửa cường thế con em của gia tộc, chúng ta chuyện này nếu làm thành, có thể hay không bảo toàn bộ Băng Tuyết nữ thần liên minh đều đắc tội?” Phan Vô Song hơi khẽ cau mày nói

“Ha hả, ngoại trừ nhà Mộ Dung cái tiểu nha đầu kia ở ngoài, những người khác đều sẽ chết, mà bọn họ là chết vào thần hồn vực mãnh thú trong miệng, theo chúng ta có quan hệ gì?” Lão giả kia ảm đạm cười, sau đó nói: “Nói sau, chết ở chỗ này, tại ngũ vực trung còn có thể sống lại, cũng chỉ là cảnh giới ngã xuống, như vậy có thể trách ai được? Nếu như bọn họ không có đi vào này thần hồn vực, không có tự đại đi ra khai hoang, bất liên không có bất kỳ nguy hiểm nào sao?”

Mặt khác lão giả thâm nhiên cười lạnh nói: “Không tệ, chúng ta phải làm, chính là đem các loại cái gọi là thiên tài trẻ tuổi, vừa mới đánh rớt cát bụi, quân hắn khi gió nhà ai, đến cuối cùng, chính có chúng ta Đông Hải long cung liên minh, chính có chúng ta Phan gia, mới là mạnh nhất ”

Lão giả nói xong, hắc hắc quái tiểu, thanh âm thâm nhân, giống như cú đêm

“Vạn nhất ngoại trừ cái kia Mộ Dung Phương Phi, bọn họ còn có người may mắn còn tồn tại xuống dưới, có thể hay không hoài nghi đến trên người chúng ta?” Lánh một người tuổi còn trẻ nam tử có chút nghi ngờ hỏi

“Hoài nghi đến trên người chúng ta? Ai dám” vừa mới cười quái dị lão giả lạnh lùng nói: “Chúng ta hôm nay gặp được bọn họ, thị xảo ngộ, ngày mai cứu tiếp theo Mộ Dung Phương Phi, cũng là xảo ngộ, người hiểu không?”

Người trẻ tuổi vẻ mặt mờ mịt, không có thể hiểu được lão giả

thoại

Phan Vô Song cười nói: “Này rất đơn giản, hiện giờ Thần Thành trung đi ra khai hoang đội ngũ có rất nhiều chúng ta hôm nay đi cùng bọn họ thấy một mặt, chỉ là cho phép hậu tố một cái chặn đệm, tỏ vẻ chúng ta không thẹn với lương tâm thôi ngày mai chúng ta đi vẫn, thật đáng tiếc không có thể cứu đại đa số nhân ai dám trách tội chúng ta?”

“Hóa ra là như vậy, kia.

.

.

Có thể hay không.

.

.” Người trẻ tuổi nói xong, sắc mặt có chút đỏ lên, cuối cùng rốt cục lấy can đảm nói: “Có thể hay không bả Hạ Tiểu Nhã cũng cùng nhau cứu được? Nàng thực lực giống như, đối với chúng ta đại kế, không có ảnh hưởng gì.

.

.”

“Ha ha ha, nếu đệ đệ ngươi há mồm, mặt mũi này tự nhiên là cấp cho ” Phan Vô Song vỗ vỗ bả vai của người tuổi trẻ thập phần sảng khoái đáp ứng

Những lão giả khác nhìn này huynh hữu đệ cung một màn, trên mặt đều lộ ra vẻ hài lòng

Phan Vô Song trong con ngươi, hiện lên một chút hào quang khác thường, trong lòng cười lạnh: cực mạnh Nhân Bảng? Vậy coi như chó thí

Thần hồn vực trung dạ lương như nước lúc nửa đêm Điền Hành Kiện đi ra, yếu tiếp nhận Đăng Phi, lại bị Đăng Phi cấp cự tuyệt, Điền Hành Kiện lập tức ngồi ở Đăng Phi bên cạnh, nhẹ giọng nói: “Huynh đệ chuyện ban ngày, không nên quá đề vào trong lòng, những người đó chính là như vậy, bọn họ kiêu ngạo đã thành thói quen ai ”

Đặng Phi lắc đầu, cười nói: “Ta tại sao sẽ ở ý việc này đúng rồi Diên huynh, người có cảm giác hay không đến có chỗ không đúng?”

“Không thích hợp?” Diên Hành Kiện hỏi ngược một câu, lập tức buông ra thần thức, bắt đầu tham tra ra

Bọn họ những người này thần thức đều cực kỳ cường đại, nhưng không có khả năng vô thì vô khắc đem toàn bộ thần thức đều khuếch tán ra, như vậy đối lực lượng tinh thần tiêu hao quá lớn, Hoàng Cấp đại năng cũng tiêu hao không nổi Diên Hành Kiện thần thức giống như nước gợn sóng, không ngừng hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán ra, mười dặm, trăm dặm, ba trăm dặm,.

.

.

Theo sau, Diên Hành Kiện thần thức giống như là bị một bức dây cột nặng nề tường ngăn cản trụ, tùy ý hấn cố gắng thế nào, đều không thể tái tiến về phía trước một bước

Bốn phương tám hướng, đều là như vậy

“Này không đúng” Diên Hành Kiện há hốc mồm nhìn Đặng Phi, hấn quả thực không thể tin được đây là thật, xem như nơi này là thần hồn vực, xem như nơi này cùng ngũ vực có rất lớn bất đồng, mà tại ngũ vực ở bên trong, Diên Hành Kiện quyền lực thi triển dưới, thần thức có thể khoách tán ra mười vạn dặm ở ngoài

Tại thần hồn vực trung mặc dù chưa thử qua, nhưng như thế nào cũng không có khả năng chỉ có ba trăm dặm phạm vi, đây quả thực là thái không bình thường một chuyện

“Diên huynh cảm giác được?” Đặng Phi cười nhìn Diên Hành Kiện hỏi

Diên Hành Kiện theo bản năng gật gật đầu, sau đó lẩm bẩm nói: “Đây là có chuyện gì? Này không nên a ”

“Hấn là trận pháp” Đặng Phi thản nhiên nói

“Trận pháp?” Diên Hành Kiện ánh mắt của đột nhiên nheo lại, trong con ngươi hiện lên một chút tinh mang, nhìn Đặng Phi nói : “Huynh đệ, người nói đây là có nhân cố ý?”

Đặng Phi gật đầu nói: “Ngoại trừ như vậy ra, ta nghĩ tượng không ra, có đồ vật gì đó, có thể cách trở Diên huynh này

Hoàng Cấp đại năng thần thức ”

Điền Hành Kiện mâu Quang Thiểm thước, lại là vui cười nói:

“Ha ha ha, cánh bị người xem thấu, nhìn ra ta là một Hoàng Cấp đại năng rồi, huynh đệ quả nhiên người có ánh mắt a.

.

.” Vừa nói, hoàn liễu mạng cấp Đằng Phi đệ suy nghĩ sắc, ác ngoan ngoan trừng mắt Đằng Phi

Đằng Phi tùy ý nhún nhún vai, thầm nói người này Điền Gia Thiếu chủ nhưng thật ra cú khiêm tốn, chỉ sợ trên đời này, ngoại trừ Điền Gia số ít vài người ở ngoài, cũng sẽ không còn có người biết Điền Hành Kiện chân chính cảnh giới nếu như Đằng Phi thân thể trong đó, không có một cái biến thái chiến tranh Ma Ngẫu thoại, cũng chắc chắn sẽ không tin tưởng, trước mắt này cá đáng khinh gia hỏa, dĩ nhiên là cá thâm tàng bất lộ Hoàng Cấp đại năng

Lúc này lều trại bên kia truyền đến Lý Chính không nhìn được oán giận thanh âm: “Thâm nửa đêm, các người yếu khoác lác có thể hay không đi xa một chút? Hoàng Cấp đại năng.

.

.

Ta còn bắt hủ Thần Hoàng ni.

.

.”

Điền Hành Kiện cười hắc hắc vài tiếng, không có phản bác, đôi mắt ở chỗ sâu trong, lại là hiện lên một chút nồng đậm không đáng

Bắt hủ Thần Hoàng? Người Lý gia Nhị thiếu đời này liên ngưỡng cửa cũng đừng nghĩ vượt

Hai người đi ra đỉnh viễn, Điền Hành Kiện phát tay bỏ hạ một đạo kết giới, sau đó ác ngoan ngoan đối Đằng Phi nói: “Kháo, người muốn hại chết ta sao?”

“Không đến mức, xem như bọn họ biết, nhiều nhất cũng chỉ có

thể hâm mộ cùng kính sợ, chẳng lẽ còn thực có can đảm tại trước mặt người sinh ra tâm tư gì hay sao?” Đẳng Phi tùy ý đạo

“Ai, huynh đệ, người không xuất thân tại đại gia tộc, người thật sự là không rõ” Diên Hành Kiện thở dài, nhưng cũng chấp nhận mình là Hoàng Cáp đại năng sự thực, bất quá hấn lập tức về mặt kỳ quái nhìn Đẳng Phi: “Cảnh giới của ta hơi thờ bị hoàn toàn yểm giấu đi, người làm sao có thể phát hiện?”

“Ha ha, ta đoán “

Diên Hành Kiện liếc mắt, lâu bầu nói: “Không nói cũng không nói, thậm chí như vậy ứng phó sao?” Lập tức thần sắc của hấn nghiêm túc lên, nhìn Đẳng Phi nói: “Giống như có người muốn đối phó chúng ta ”

“Chính là ban ngày này đám người” Đẳng Phi tùy miệng nói “Long cung trong liên minh Phan gia?”

“Ân ”

“Làm sao người kết luận?”

“Đoán a ”

“

.

.

.

”

Diên Hành Kiện có chút buồn bực nhìn Đẳng Phi, rất muốn đối với cái khuôn mặt kia không có tinh thần, đòi kiểm hung hăng tạp mấy quyền quá khứ

“Này thần hồn trong khu vực, tử vong chỉ là điều cảnh giới, cũng sẽ không thật sự chết đi, cũng sẽ không đánh mất trí nhớ, bọn họ làm như vậy, chẳng lẽ không sợ sự trả thù của chúng ta?” Diên Hành Kiện cau mày, hấn rất khó tưởng tượng đối phương được điên cuồng tới trình độ nào, thế nhưng nghĩ tại thần hồn trong khu vực mật giết bọn hấn cái này tuổi trẻ Tuấn Ngạn

“Bọn họ làm sao sẽ tự mình động thủ ni, nếu như ta không đoán sai, ngay tại cách chúng ta chỗ không xa, khẳng định có quần cư mãnh thú” Đẳng Phi hí mắt, thần nhiên nói

Diên Hành Kiện lập tức nhớ tới Đẳng Phi ban ngày nói lời nói kia, sắc mặt đột nhiên trở nên khó coi, lạnh lùng nói: “Bọn họ tưởng dẫn quần cư mãnh thú lai công kích chúng ta?”

Đặng Phi gật gật đầu, nói: “Chỉ mong là ta đã đoán sai, nhân vì hôm nay chính ta tại Phan gia đám kia trên thân người, người được một loại hết sức quen thuộc mùi vị, bắt đầu ta không chú ý, hậu lai đến buổi tối, ta mới nhớ tới, đó là một loại thường xuyên cùng các loại dã thú giao tiếp trên người mùi đặc thù, nói cách khác, người nọ, phải là một Tuần Thú sư”

Đặng Phi nói tại Bàn gia trên người người được một luồng mùi vị thời điểm, Điền Hành Kiện ánh mắt quái dị nhìn Đặng Phi, thầm nghĩ trong lòng: người này thị là chó sao? Cái mũi lại có thể biết linh như vậy?

Dương Đặng Phi nói đến phần sau thời điểm, Điền Hành Kiện rốt cuộc không còn có trêu đùa tâm tư, trầm giọng nói: “Tuần Thú sư.

.

.

Người xác định?”

Đặng Phi gật gật đầu: “Ta có thể xác định, người nọ nhất định là cá Tuần Thú sư, mà thực lực của hắn không kém”

Đặng Phi trong miệng Tuần Thú sư, cũng không phải thế tục bên trong trong chốn giang hồ mấy cái bên kia khát động vật làm xiếc kiếm tiền nhân, mà là Thượng Cổ cái kia trăm nhà đua tiếng thời đại huy hoàng lý, một cái tịnh không thấy được, nhưng rất cường đại nhà nghề

Tuần Thú sư thực lực bản thân cũng không tính quá mạnh mẽ, nhưng bọn hắn đều có một loại rất cường đại thiên phú, đó chính là trời sanh có thể cùng cường đại ma thú câu thông Cũng không phải tất cả ma thú đều cũng tượng Âm Nguyệt Tam Cự Đầu như vậy Hóa Hình thành người, hơn nữa cụ Có nhân tính đại đa số ma thú, đều cũng bảo trì dã thú hình thái, trong tính tình tràn ngập huyết tinh cùng bạo lực, tính công kích đều rất mạnh

Chỉ riêng Tuần Thú sư, có thể cùng này đó mạnh mẽ dã thú đi câu thông, hơn nữa khống chế chúng nó, vì mình làm việc Trong truyền thuyết tại thượng cổ cái kia trăm nhà đua tiếng thời đại huy hoàng, cường đại nhất Tuần Thú sư mà ngay cả Hoàng Cáp đại năng thấy đều phải nhượng bộ lui binh Chẳng qua nghề nghiệp này, cùng rất nhiều chủng nhà nghề

đồng dạng, theo Thượng Cổ kia cuộc chiến tranh bùng nổ, sớm đã biến mất tại trong dòng chảy lịch sử, không còn tồn tại. Nếu không có Điền Hành Kiện loại thân phận này nhân, hơn phân nửa hội bả nghề nghiệp này cùng trong thế tục tuần thú làm xiếc những người đó liên lạc cùng một chỗ.

“Chúng ta cùng bọn họ không oán không cừ, hay là cũng bởi vì hôm nay Thường Chí phúng thứ Phan Vô Song vài câu, sẽ tiêu diệt mọi người chúng ta?” Điền Hành Kiện thanh âm trở nên lạnh như băng, trong lòng một cái hả giận khó có thể áp chế.

“Có lẽ, bọn họ đã sớm muốn làm như vậy” Đằng Phi cười nói: “Chết ở thần hồn vực, sẽ không thật sự tử vong, cũng chỉ là cảnh giới ngã xuống, lại là tại một đám mảnh thú dưới công kích tử, nói ra không ai sẽ cảm thấy kỳ quái, dù sao phía trước có Hoàng Cấp đại năng tại thần hồn vực trung đô bản thân bị trọng thương cứ như vậy, các người này đó thanh niên Tuấn Ngạn con đường phía trước bị chém đứt, như vậy, bọn họ dĩ nhiên là thành hoạch ích giả.”

“Thật là ác độc tính toán” Điền Hành Kiện từ trong kẽ răng bài trừ câu này, mâu quang lạnh như băng, sau đó nói: “Gọi dậy bọn họ, chúng ta rời khỏi nơi này, không cho ta sống khá giả nhân, ta cũng sẽ không làm cho bọn họ thoải mái.”

Đằng Phi cười lắc lắc đầu, sau đó nói: “Điền huynh tính toán như thế nào cùng Thường Chí bọn họ nói đi?”

“Đương nhiên ăn ngay nói thật, Long cung liên minh Phan gia muốn đối phó chúng ta, chúng ta không chạy chờ chết sao?”

Điền Hành Kiện thở phì phò nói

“Điền huynh có thể có chứng cứ? Không chứng cứ mà nói, kia nhưng chỉ có nói xấu” Đằng Phi thật sâu nhìn thoáng qua Điền Hành Kiện: “Điền huynh có thể bảo đảm, một hồi nếu như chuyện gì cũng không phát sinh thoại, không có nhân đem người bán đi?”

Điền Hành Kiện lặng đi một chút, lập tức giơ chân mắng: “Ta chỉ con mẹ nó chứ, này đám vương bát đần, liên mẹ nó không có một cái là đồ tốt.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 452: Họa Thủy Đông Dẫn!

>

Điền Hành Kiện cũng là lửa giận công tâm, có điểm mất đi tỉnh táo, nếu không mà nói, loại chuyện này, hẳn tự nhiên sẽ nghĩ tới.

Ngẩng đầu, trong con ngươi lóe ra tức giận ánh sáng, nhìn Đằng Phi nói : “Huynh đệ, vậy ngươi nói, phải làm gì?”
Đằng Phi tiêu tiêu, nói: “Vậy phải xem Điền huynh thị nghĩ như thế nào rồi, vốn định hiện tại thì cho Phan gia những người đó một cái khắc sâu giáo huấn ni, vẫn là muốn lợi dụng nơi này thật tốt ma luyện một chút thân mình, ha hả, loại này chiến đấu cơ hội, lại nói, cũng không lớn dễ dàng tìm.”
Điền Hành Kiện nao nao, lập tức nhìn về phía Đằng Phi ánh mắt đều có chút thay đổi, lâu bầu mặ một câu: “Ngươi này kẻ điên!”

Theo sau hít sâu một hơi, bắt buộc bản thân tỉnh táo lại mâu Quang Trung một luồng nhân nhậ chiến ý, dần dần trở nên nồng nặc lên.

Trầm giọng nói: “Có biện pháp nào không, tức cấp Phan gia một cái khắc sâu giáo huấn, lại làm cho tự chúng ta được đến lịch lãm cơ hội?”

Điền Hành Kiện mình cũng không có phát giác được, hẳn dĩ nhiên là như thế tín nhiệm cùng ỷ lại trước mắt này chỉ tại thần hồn vực trung làm quen rất trong thời gian ngắn người trẻ tuổi, này trong quá khứ, thị tuyệt chuyện không thể nào.

Đằng Phi nghĩ nghĩ, nói: “Phương pháp không phải là không có, chẳng qua, sẽ có chút nguy hiểm.”

Điền Hành Kiện một chút cũng không ngu ngốc, mặc dù Đằng

Phi không có nói thị phương pháp gì, nhưng chỉ nói nguy hiểm hai chữ, như vậy đủ rồi, Điền Hành Kiện cười hắc hắc, nhẹ nhàng nói: “Này đám người đối ta còn không có đầy đủ hiểu rõ, con mẹ nó, từ trước đến nay đều là ta âm người khác, khi dễ người khác, khi nào thì đến phiên bọn họ lai âm ta khi dễ ta? Chờ ta bố hạ một đạo kết giới, sau đó chúng ta cứ làm như vậy!”

Nói xong, Điền Hành Kiện thoáng do dự một chút, nhìn Đằng Phi: “Huynh đệ, ngươi được không?”

Đằng Phi cũng là cười hắc hắc: “Nam nhân làm sao để có thể nói mình không được chứ?”

Điền Hành Kiện phát tay bày ra kết giới, đem phía sau doanh địa vài toà lều trại cùng ngoại giới hoàn toàn ngăn cách đến, sau đó cười ha ha, hào khí ngất trời nói: “Đi!”

Đằng Phi vận khởi Già Lâu La Tâm Kinh, hướng tới một cái đông bắc phương hướng mau chóng chạy đi.

Điền Hành Kiện nhìn Đằng Phi chợt lóe rồi biến mất bóng dáng, miệng nhất thời mở to, khóe miệng co giật mẫn: “Ta chửi con mẹ nó chứ, đây là cái gì thân pháp?”

Nói xong, thân mình cũng hóa thành một đạo khói nhẹ, theo sát Đằng Phi mà đi.

Điền Hành Kiện không thể không thừa nhận, của mình cái này vị kết bạn không lâu huynh đệ, đích xác rất cường đại, hẳn lại có thể tại đối phương bày ra trận pháp giữa nhận thấy được đám kia mãnh thú vị trí chính xác, điểm này, Điền Hành Kiện bản thân liền cảm thấy không bằng ....!

Hai người bay nhanh xuất ngoài ba trăm dặm, Đằng Phi trong tay mang theo Chiến Phủ Địa Ngục, một búa vỡ tới, một luồng ánh sáng giống như tia chớp, cắt qua đêm đen nhánh không, hung hăng trăm tại đối phương trận pháp bày ra kết giới phía trên.

Ông!

Tựa như trăm tại nhất cái cự đại bọt biển phía trên, kia Hoàng Cấp đại năng thần thức đều không thể xuyên thấu kết giới nháy mắt dập nát, hóa thành vô số năng lượng điểm sáng, Tùy Phong tiêu tán.

Điền Hành Kiện mặt sau nhìn xem trọn mắt há mồm, khi thấy Đẳng Phi trong tay bên kia huyết sắc chiến phủ thời điểm, ánh mắt của hắn trở nên quái dị.

“Phía trước ba mươi dặm.” Đẳng Phi quay người lại, nhìn thoáng qua Điền Hành Kiện, giờ giờ lên trong tay Chiến Phủ Địa Ngục: “Nhận thức nó?”

Điền Hành Kiện ngây ngốc gật gật đầu, lập tức lầu bầu nói: “Ta thật sự ngốc, thật sự.” Nếu không nói nhiều, trong tay nhiều ra một bả tạo hình khoa trương bá đạo Trảm mã đao, Trảm mã đao tản mát ra một luồng nhàn nhạt Đế Uy, đi theo Đẳng Phi bên cạnh, hướng tới phía trước không có bất kỳ che dấu nào, mãnh phác qua!

Ngao!

Ngay tại hai người tiếp cận kia phiên địa phương nháy mắt, mạnh mẽ vang lên một tiếng giống như Lang Hào tựa như gào thét, lập tức như mọc thành phiên tiếng gào thét vang lên theo.

Gào khóc ngao giảo.

.

.

!

Trong sắc đêm đen nhánh, Điền Hành Kiện cùng Đẳng Phi sắc mặt đều có chút tái nhợt, trước mắt là một cái vài trăm mét chiều rộng sơn cốc, bên trong lại có bất trên dưới ngàn chích hình thể to lớn, bộ dáng như lang mãnh thú, trong sắc đêm đen nhánh, kia từng đôi xanh mượt ánh mắt của, tản ra vô cùng thâm nhân quang mang.

Mà ở bọn này mãnh thú phía trước nhất, một người mặc áo đen loài người, chính là ngây người như phỗng nhìn hai người bỏ nhào qua phương hướng, như là bị sợ choáng váng một loại.

“Đây quả thực là tướng muốn mưu sát!” Điền Hành Kiện thấy hắc y nhân kia đầu tiên mắt, cũng đã hiểu được Đẳng Phi nói

một chút cũng đứng vậy trong lòng nhất cổ lửa giận thốt nhiên phát ra, vung lên trong tay Chuần Đế binh cấp bậc Trảm mã đao, hướng tới hắc y nhân kia liền bổ tới.

Xuyên!

Vốn nên Thế Đại Lực Trảm một đao kia, lại nhanh như chớp giật, nhẹ như lông hồng, trong không khí chích xẹt qua một mảnh ánh sáng chói mắt, gật lia lia thanh âm đều không có!

Ngao!

Một đầu to lớn vô cùng Lang Hình mãnh thú phản ứng vô cùng mau lẹ hướng tới Điện Hành Kiện phác lại đây, mang theo một luồng gay mũi gió tanh, đồng thời tản mát ra nhất cổ kinh khủng Đế Uy!

Này đầu Lang Hình mãnh thú, thậm chí có Đại Đế cảnh giới! Điện Hành Kiện khoe miệng vì hơi cong lên trên lên, lộ ra một chút khinh thường tiểu, tốc độ không giảm chút nào, Trảm mã đao dĩ uy mãnh tuyệt luân tư thái, đem này đầu Đại Đế cảnh giới Lang Hình mãnh thú từ ót bổ ra, chia làm hai nửa.

Tất cả chuyện này đều phát sinh ở bất khả tư nghị trong nháy mắt, trong nháy mắt, Điện Hành Kiện đã muốn trở về đến Đẳng Phi bên cạnh, đầu kia Đại Đế cảnh giới Lang Hình mãnh thú vồ hụt, từ giữa không trung rơi xuống đất, hắc y nhân kia như trước ngây ngốc đứng ở nơi đó.

“Các ngươi.

.

.” Hắc y nhân vừa mới nói ra hai chữ đến, một đạo nhàn nhạt màu hồng dây nhỏ, liền xuất hiện tại ót của hắn lên, theo ót, chớp mũi, chủ.

.

.

Vẫn xuống phía dưới.

“Thật nhanh.

.

.” Hắc y nhân chỉ kịp nói ra bốn chữ này, thân thể phần phật hạ xuống, chia làm hai mảnh, hướng về nghiêng ngã đi, lục phủ ngũ tạng, chảy đầy đất, máu tươi như Khê Thủy, huyết tinh tận trời.

Lập tức, đầu kia Đại Đế cảnh giới Lang Hình mãnh thú, cũng từ trung gian tách ra, vô thanh vô tức hướng nghiêng ngã đi.

“Đao thật là nhanh.” Đằng Phi híp mắt, than thở nói.

“Nhanh như vậy đao, cùng Đằng huynh đệ ví như hà?” Điền Hành Kiện buông xuống mí mắt, si ngốc nhìn trong tay không lồ Trảm mã đao, phảng phất lầm bầm lầu bầu nói.

“Người đánh không lại ta.” Đằng Phi ngữ khí bình thản, giống như đang nói nhất kiện vi bất túc đạo việc nhỏ.

“Con mẹ nó, ta thật sự ngốc.” Điền Hành Kiện liếc mắt, lập tức hướng về phía trong sơn cốc bắt đầu sôi trào rít gào bầy sói há mồm ra, phát ra một tiếng rống giận trầm thấp!

Oanh!

Này gầm lên giận dữ, giống như dẫn đốt chính cái sơn cốc, hơn một ngàn con sói hình mãnh thú tất cả đều phát ra điên cuồng tiếng gào thét, không có nửa điểm, do dự, hướng tới hai người đánh tới, như kinh đào phách ngàn.

“Lúc này xem người rồi!” Điền Hành Kiện nhìn! Nhãn Đằng Phi nói.

Đằng Phi gật gật đầu, thu hồi Chiến Phủ Địa Ngục, hướng tới một cái phương hướng mau chóng chạy đi, Điền Hành Kiện theo sát tại Đằng Phi phía sau, cơ hồ dùng hết bản thân toàn bộ khí lực, lại phát hiện như trước không cách nào đuổi lên trước trước mặt thân ảnh, càng làm cho hắn có chút tiết khí thị, hắn nhìn ra được, Đằng Phi không dùng toàn lực.

“Thánh Thần truyền nhân, thật sự lại lợi hại như vậy?” Điền Hành Kiện nhìn không được lâu bầu một câu.

“Ta không phải.” Phía trước Đằng Phi nhàn nhạt trả lời một câu.

Điền Hành Kiện có chút nghi ngờ, Đằng Phi bên kia huyết sắc hai lưỡi chiến phủ, mặc dù biết rằng cũng không có nhiều người, nhưng là tuyệt đối không ít chân chính là muốn đuổi giết Đằng Phi nhân, không đến nỗi ngay cả này đều không biết.

Hắn nếu ở trước mặt mình lộ ra thân phận thật sự, là một hà vừa muốn che dấu hắn là Thánh Thần truyền nhân sự thật này đâu?

“Mọi người đều nói ngươi là.” Điền Hành Kiện phát hiện Đằng Phi tốc độ mạn hơi có chút, vì thế phát lực vượt qua, cùng Đằng Phi cùng nhau tịnh tiến, mặt sau một đoàn Lang Hình mãnh thú tại chạy chồm đuổi theo, tản mát ra khí tràng kinh người, giống như trăm vạn chiến mã tề chạy chồm.

Phía trước hai người tuy nhiên cũng không sao cả để ý, Điền Hành Kiện một thân thực lực dĩ đạt Hoàng Cấp, Đằng Phi Già Lô La Tâm Kinh dĩ đạt Hóa Cảnh, xem như phía sau Lang Hình mãnh thú tốc độ mau nữa, cũng không có khả năng đuổi theo hai người.

“Người khác nói thị là được? Người khác còn nói ngươi Điền thiếu gia thị phế vật ni, ngươi là sao?”

“Với ngươi so, ta thật sự cảm thấy chính mình thị phế vật, mà rất ngu.”

“.

.

.

.”

Lúc này, phía trước ngoài mấy trăm dặm trong giây lát truyền

đến một tiếng kinh thiên nô hống: “Người điên rồi sao? Cho người đem những này súc sinh dẫn tới mấy cái bên kia tiểu súc sinh nơi nào đây, làm sao người cấp dẫn tới chúng ta cạnh mình đến đây?”

Đằng Phi cùng Điền Hành Kiện hai người lẫn nhau liếc nhau một cái, Điền Hành Kiện trên khuôn mặt lộ ra đã lâu đáng khinh tươi cười, Đằng Phi đồng dạng cười đến rất vui vẻ.

“Trời ạ, xảy ra chuyện gì?”

“Phan Vô Úy điên rồi, hắc hắc bọn này mãnh thú dẫn tới chúng ta cạnh mình đến rồi!”

“Chạy mau!”

Phan gia bên này doanh địa một trận đại loạn, những người ở đây cơ hồ đều sợ ngây người, bọn họ nghĩ vỡ đầu bị đều nghĩ không ra, tất cả chuyện này rốt cuộc là vì cái gì.

“Không tốt, không phải không sợ hơi thở, bị phát hiện rồi!”
Một tiếng già nua giận gầm vang lên.

“Đi!” Lánh một người tuổi còn trẻ thanh âm không hề do dự vang lên theo.

“Đi?” Điền Hành Kiện cười lạnh một tiếng, một luồng Hoàng Cấp hơi thở nháy mắt bạo phát đi ra, như Trường Hồng Quán Nhật, hướng tới bên kia phương hướng trong giây lát trấn đê tới.

Đằng Phi chính là quay lại thân hình, hướng tới phía sau bọn sói này hình mãnh thú tiến lên, đã bị thứ kích được nổi giận Lang Hình mãnh thú trực tiếp đánh về phía Đằng Phi, lại là toàn bộ vồ hụt, sau đó, bị Đằng Phi mang theo, hướng tới một phương hướng khác nhiều đi.

“Làm sao có thể có Hoàng Cấp đại năng?” Phan gia trận doanh bên này phát ra bất khả tư nghị kinh hô, lập tức, từ Phan gia bên này, cũng truyền đến một luồng giống nhau hơi thở, không kém chút nào bên này.

Oanh!

Hai cổ đáng sợ hơi thở trên bầu trời va chạm, giống như lưỡng

tòa núi lớn đụng vào nhau, phát ra một tiếng kinh khủng nổ, bầu trời nhất thời một trận vận vẹo, mặt đất bắt đầu kịch liệt run rẩy, như là đã xảy ra kịch liệt động đất.

Tất cả Phan gia trận doanh trung Đại Đế cảnh giới cho đến Đại Đế cảnh giới xuống nhân thần sắc kịch biến, không có chút gì do dự, xoay người bỏ chạy.

Mà lúc này, mang theo bọn sói này hình mãnh thú Đằng Phi, đã muốn từ bên cạnh trùng lại đây.

Phan gia trận doanh bên này những người ở đây, tất cả đều giống như gặp quỷ giống như, tất cả đều liều mạng hướng về phía trước chạy tới, dường như là hoảng hốt chạy bừa!

Lang Hình mãnh thú gót sắt bước qua, mặt đất đến liệt chấn động, trên bầu trời Điện Hành Kiện cùng Phan gia kia Hoàng Cấp đại năng riêng rẽ nhằm phía đối phương, ai đều không có né tránh, riêng rẽ tri xuất vũ khí, hung hăng đụng vào nhau!

“A? Là ngươi!” Phan gia bên này Hoàng Cấp đại năng hiển nhiên nhận ra Điện Hành Kiện, nhìn không được kinh hô:

“Ngươi tại sao có thể là Hoàng Cấp?”

Điện Hành Kiện cười lạnh, cũng không nói chuyện, trầm trọng khổng lồ Trảm mã đao nhanh đến bất khả tư nghị, không ngừng chém về phía đối phương.

Đằng Phi chính là mang theo bọn sói này hình mãnh thú xông vào trước nhất, người không biết, còn tưởng rằng hắn là này đó Lang Hình mãnh thú thủ lĩnh, tượng là một thanh đao nhọn, hung hăng đâm hướng Phan gia trốn chết mọi người.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 453: Chiến Hoàng Cấp!

>

Mấy người Chuần Đế cảnh giới Phan hàn võ giả, mắt thấy phía sau lang hình mãnh thú càng đuổi càng gần, tất cả đều phát ra sợ hãi tiếng gào, cơ hồ bị giật mình được hồn phi phách tán, nào dám quay đầu lại, chỉ có thể liều mạng chạy.

Ầm ầm!

Đăng Phi một cái Vô Danh Quyền Pháp, oanh hướng một gã Phan gia rơi vào phía sau cùng Chuần Đế võ giả.

Khoảng cách hơn mười dặm xa, tên kia Chuần Đế võ giả trực tiếp bị đánh trúng, một cái lão đảo, phun ra một ngụm tiên huyết, bổ nhào ngã xuống đất.

Đăng Phi cũng không thèm nhìn tới người này một cái, mang theo bọn này lang hình mãnh thú tiếp tục hướng!

Bị đánh bại Phan gia Chuần Đế không đợi bò dậy, đã bị tùy theo xông lại hơn ngàn đầu lang hình mãnh thú dưới chân gót sắt hung hăng bước qua, trong khoảnh khắc, kia Chuần Đế cảnh giới mạnh mẽ thịt mao thân bị đập được bét nhè!

Đăng Phi đưa tay, lại là hai quyền.

Kinh khủng hỗn độn lực, xuyên thủng Hư Không, đánh vào một gã Đại Đế cùng một gã Chuần Đế trên người, Chuần Đế bị đánh bay ra ngoài, Đại Đế cảnh giới cũng đồng dạng phun ra một ngụm tiên huyết, nhưng cước bộ nhưng không có dừng, cũng không dám dừng, điên cuồng Hướng Tiên chạy đi.

“A!” Tên kia trên bầu trời cùng Điện Hành Kiện chống lại Phan gia Hoàng cấp đại năng phát ra một tiếng Chấn Thiên Nộ Hống: “Tiểu tử, thù này không đội trời chung!”

Diễn Hành Kiện vẻ mặt lạnh như băng, lãnh cười nói: “Không sai.”

Oanh!

Hai người lần nữa đụng vào cùng nhau.

Phan gia những người này lúc này tất cả đều lảng không mà đi, nhưng không chịu nổi phía sau có Đằng Phi như vậy một cái kinh khủng sát thân, không ngừng trào ra kinh khủng kia quả đấm, vẻ này hùng hồn hỗn độn lực, để cho bọn họ cơ hồ không có có bất kỳ hoàn thủ dư âm.

“Bảo vệ Thiếu chủ, tách ra trốn!” Một cái lão giả trầm giọng quát lên.

Còn dư lại tám chín Phan gia người trong nháy mắt chia làm bốn gậy, hướng phía bốn phương tám hướng phân tán mà chạy.

Đằng Phi mâu quang chăm chú vào người tuổi trẻ kia thân ảnh phía, cười lạnh một tiếng, hướng phía thân ảnh kia theo sát không nghỉ.

Phía sau bọn này lang hình mãnh thú lúc này như cũ vẫn duy trì một cái phương hướng, gắt gao đi theo Đằng Phi phía sau, phảng phất chỉ muốn đi theo Đằng Phi, tựa có thịt ăn giống như.

Phan Vô Song cắn chặt hàm răng, lời kéo bên cạnh cô gái kia, không nói một tiếng bay nhanh.

“Thiếu gia, buông sao, đã chết không lại rụng cảnh.

.

.” Nàng kia lên tiếng cầu khẩn.

“Câm miệng!” Phan Vô Song gầm nhẹ một tiếng: “Lão tử không có buông tha cho mình nữ nhân thói quen!”

Vừa nói, Phan Vô Song trong giây lát đứng lại, xoay người lại gắt gao nhìn chăm chăm Đằng Phi, cắn răng nói: “Người chạy

mau, thoát khỏi này khu vực, tìm một chỗ an toàn địa phương , lập tức rời đi Thần Hồn Vực!”

“Không, muốn chết cùng chết!” Cô gái kiên trì.

“Cút!” Phan Vô Song nổi giận gầm lên một tiếng, sau đó phân phó nói: “Đem nàng mang đi!”

“Nhưng là Thiếu chủ.

.

.” Một cái mặt mũi trầm ổn lão giả khẽ nhú mảy, nhưng bộ dáng nhưng không giống như là có lo lắng nhiều.

“Ta không chết được!” Phan Vô Song vừa nói, bên kia Đằng Phi đã vọt lên.

Lão giả suy nghĩ một chút, nhưng ngay sau đó ôm đồm lên cô gái, thân hình chợt lóe, động tác mau lẹ trong lúc, biến mất ở trong không khí.

Phan Vô Song thân hình lên không trung, trên cao nhìn xuống, nhìn xong lại Đằng Phi, híp mắt: “Ta lúc trước gặp qua người, người là ai?”

Đằng Phi cười cười, nếu như nói vừa bắt đầu Đằng Phi chán Long Cung Liên Minh làm những sự tình kia, chán Phan Vô Song lời của người này, như vậy vừa mới đang nhìn Phan Vô Song cử động sau khi, Đằng Phi đối với người này ấn tượng, nhiều ít phát sinh một số đổi cái nhìn.

Cừu hận, chỉ vì song phương đứng ở bất đồng trên lập trường, không hơn.

“Ta là ai mao, không trọng yếu, quan trọng là ..., Phan công tử, người cảm thấy người ở, có thể tạo được tác dụng gì sao?” Đằng Phi cười híp mắt nhìn Phan Vô Song.

Phía dưới đám kia lang hình mãnh thú tuyệt đại đa số hướng phía những người đó đuổi theo, trong đó cũng có mười mấy chỉ lang hình mãnh thú, nhìn thấy trên bầu trời Đằng Phi cùng Phan Vô Song, ở dưới mặt hướng hai người khởi xướng công

kích.

Phan Vô Song lãnh ngạo cười, trên thân thể đột nhiên bộc phát ra một cỗ vô cùng kinh khủng uy áp, hướng phía phía dưới đám kia lang hình mãnh thú hung hăng áp bách đi xuống!

Oanh!

Một cỗ mắt thường không thể nhận ra khí lẫm, đem phía dưới này mười mấy chỉ lang hình mãnh thú trong nháy mắt áp bách được quỳ trên mặt đất, màu xanh biếc bên trong đôi mắt tất cả đều lộ ra vẻ hoảng sợ!

Bọn này lang hình mãnh thú thông minh cũng không thấp, cảm nhận được Phan Vô Song trên người kia cỗ kinh khủng uy áp, lớn nhất một cái ý niệm trong đầu, chính là chạy trốn chết! “Nhìn thấy sao? Đây, chính là ta tác dụng, hơn ngàn đầu Đại Đế cảnh giới mãnh thú ta không địch lại, nhưng mười mấy đầu, ta không sợ hãi.” Phan Vô Song một đôi mắt bắn mào ra lạnh như băng quang mang, oán hận nhìn Đằng Phi, đồng thời trong lòng cũng là khiếp sợ không dứt, mình bộc phát ra Hoàng cấp uy áp, trước mắt người này, thậm chí hồn nhiên chưa tỉnh giống như, hẳn rốt cuộc là ai? Chẳng lẽ cũng là một không xuất thế tuổi trẻ Hoàng cấp đại năng?

“Trẻ tuổi Hoàng cấp đại năng, thật sự rất tốt!” Đằng Phi tự đáy lòng than thở, tâm nói mình ngay cả Đại Đế cảnh giới cũng chưa tới, mà trước mắt người này, bao gồm Điện Hành Kiện, bao gồm rất nhiều Thần Hồn Vực mở ra mới xuất hiện tuổi trẻ tuần ngàn cửa, thậm chí cũng đã đạt tới Hoàng cấp cảnh giới.

.

.

Xem ra trên cái thế giới này, thật là có thể vô số người.

“Như vậy.

.

.

“Người sao?” Phan Vô Song kiểm chỉ Đằng Phi: “Người vậy là cái gì cảnh giới? Còn nữa, người rốt cuộc là ai?”

“Cảnh giới của ta.

.

.

Ha hả, cảnh giới của ta người hiểu không được.” Đằng Phi cười nhạt, nhìn Phan Vô Song nói: “Người thật không có cần thiết dây dưa ở ta là ai vấn đề thượng, ta chỉ là một cái bình thường người, tên của ta, gọi Đằng Phi!”

“Đằng Phi? !” Phan Vô Song xem ra lãnh ngạo mặt rất cục động dung, kìm lòng không đậu hướng lui về phía sau một bước, giật mình nói: “Thánh Thần truyền nhân Đằng Phi?” Ừ
“Không phải là cái gì Thánh Thần truyền nhân, nhưng ta tên trắc, gọi Đằng Phi.” Đằng Phi vẻ mặt bình tĩnh nhìn Phan Vô Song.

“Người không phải là Thánh Thần truyền nhân?” Phan Vô Song trong mắt lộ ra vẻ nghi hoặc, đến rồi Đại Đế, Hoàng cấp loại cảnh giới này, đối với khí cơ nhạy cảm, đã đạt đến một loại huyền diệu cảnh giới, Phan Vô Song có thể cảm giác được, trước mắt Đằng Phi cũng không có nói láo, có thể hẳn nếu không phải cái kia Thánh Thần truyền nhân, hẳn làm sao có thể giống như lần này thực lực?

Cái này căn bản là chuyện không thể nào a!

Cùng tên nặng họ, này bạn chuyện cũng không kỳ quái, dù sao ngũ vực to lớn, lớn đến khó có thể tưởng tượng.

Có thể nếu là hai người giống nhau tên người, cũng có thể có được thực lực khủng bố, vậy thì thật là thật trùng hợp, vạn ngàn năm qua, mọi người cũng không còn gặp phải quá một lần loại chuyện này!

Nhất là đến rồi loại cảnh giới này.

.

.

Hoàng cấp a, hoàng cấp đại năng, cả ngũ vực vừa có bao nhiêu?

Thật không có bao nhiêu!

Cho dù ngũ vực quy nhất, bởi vì Thiên Đế Thạch nguyên nhân, thành tựu một ngày nhóm đấu khí võ giả, khiến cho Đại Đế cảnh giới cường giả rồi rít hiện lên, có thể hoàng cấp đại năng, thật không phải là dựa vào Thiên Đế Thạch tăng lên đi tới!

Kia phải đạt tới đấu khí võ giả điên phong cảnh giới, đạt tới một loại bằng võ nhập đạo cảnh giới!

Cho nên nói, Phan Vô Song cảm giác khó có thể tin.

“Người cùng Điện Hành Kiện, hư đại sự của ta!” Phan Vô Song nhìn Đằng Phi, lạnh lùng nói: “Nếu không phải hai người các người, những thứ kia củi mục giờ phút này cũng đã táng thân trong bụng sói.”

Đằng Phi nhìn Phan Vô Song, cảm thấy người này quả thực buồn cười quá, lắc đầu nói: “Chúng ta hư đại sự của người? Nếu như chúng ta thực lực không đông đảo, sợ là cũng đi theo cùng nhau táng thân trong bụng sói đi?”

“Thực lực không đông đảo, đáng đời xui xẻo!” Phan Vô Song theo lý thường phải làm nói.

“Ha ha ha, vậy người tự đừng trách chúng ta hư chuyện của người, ta từ chưa từng thấy loại người như người chỉ cho phép người hại người khác, không cho người khác hoàn thủ người, nói về, bản thân ta là điểm không muốn giết người.” Đằng Phi lắc đầu, khẽ cười nói.

“Người? Giết ta? Chê cười!” Phan Vô Song run lên kiếm trong tay, lạnh lùng nói: “Vậy hãy để cho ta lĩnh hội hạ xuống, bản lĩnh của người!”

Một đạo mềm mại, đâm về Đằng Phi!

Đằng Phi đưa tay chính là một quyền, hướng phía Phan Vô Song kiếm nghênh đón.

“Người muốn chết!” Phan Vô Song trong mắt nổi lên điên cuồng sát cơ, gặp Đằng Phi dám dụng quyền đầu nghênh hướng kiếm của mình, nhất thời cảm thấy có một loại bị nhục nhã cảm giác.

Thình thịch!
Kiếm vỡ, quyền không chỉ!

Phan Vô Song vội vàng thối lui, tốc độ nhanh đến không thể tin được!

Đằng Phi vận hành Già Lâu La Tâm Kinh, tốc độ đồng dạng nhanh đến không thể tin được!

Toàn thân cao thấp bốn mươi bốn nơi đầu mạch trung đầu hạch cực nhanh vận chuyển lại, đầu khí chuyển đếm cơ hồ đột phá cực hạn, trong đan điền hỗn độn lực thốt nhiên bắn ra, theo toàn thân kinh lạc, cuối cùng hội tụ đến Đằng Phi huơ ra trên năm tay!

Đằng Phi vào, Phan Vô Song lui!

Phan Vô Song trong tròng mắt phát ra vẻ kinh hãi, hắn không cách nào tưởng tượng, trước mắt người này đến tột cùng đến rồi một loại cảnh giới nào, không sợ hãi hắn Hoàng cấp uy mao áp, tốc độ so với hắn nhanh hơn, kia chỉ thiết quyền, thậm chí dễ dàng nát bấy trong tay của hắn một kiện thánh binh!

Quan trọng nhất là, này trên thân người, không có toát ra nửa điểm Hoàng cấp hơi thở!

Hắn rốt cuộc là ai? !

Liên tục, Đằng Phi cũng là đang hỏi Chiến Tranh Ma Ngẫu vấn đề.

“Ở nơi này Thần Hồn Vực bên trong, người có thể hấp thu linh hồn chi lực của hắn sao?” Đằng Phi hỏi.

“Dĩ nhiên không thể, bọn họ chết ở chỗ này, nhưng có thể ở ngũ vực trung sống lại, bọn họ chỉ biết rơi xuống cảnh giới cùng tinh thần lực, nhưng linh hồn cũng sẽ không có cái gì tổn thương.” Chiến Tranh Ma Ngẫu thanh âm nghe cũng có một số tiếc nuối.

“Kia đáng tiếc, hôm nay gặp phải hai người Hoàng cấp đại năng.” Đằng Phi có chút thất vọng nói.

“Ba người!” Chiến Tranh Ma Ngẫu thê lương phong cách cổ xưa thanh âm, mang theo tiếc nuối: “Trừ người ra cái kia người bằng hữu ở ngoài, vừa mới mang theo cái cô bé kia

chạy trốn lão giả, cũng là Hoàng cấp đại năng!”

“

.

.

”

Đằng Phi cuối cùng quyết định, hay là bất động dùng Chiến Tranh Ma Ngẫu năng lực, dù sao giết chết một cái Hoàng cấp đại năng, chính hắn cũng muốn đi theo suy yếu thật lâu, ở loại địa phương này, làm ra loại này cử động, cũng không sáng suốt.

Phanh!

Đằng Phi tốc độ nhanh đến không gì sánh kịp, một quyền oanh ở Phan Vô Song trên lồng ngực, đem Phan Vô Song trực tiếp đánh bay ra đêm ngoài ngàn mét.

Phan Vô Song khóe miệng tràn ra một tia vết máu, trong con ngươi nhưng dâng lên điên cuồng chiến ý, cười ha ha nói:

“Thống khoái, thật là đau sắp chết! Thật lâu không có lấy chồng đánh như vậy đã nghiền,, Quân ngươi là ai, hôm nay chúng ta thống thống khoái khoái đánh một cuộc!”

Rầm rầm rầm!

Hoàng cấp đại năng, quơ mang chân, khuấy thiên địa linh khí, nếu như là ở ngũ vực trung, hai người như vậy đánh, chỉ sợ sớm đã đánh cho Sơn Hà Phá Toái nhật nguyệt ảm đạm, nhưng ở này Thần Hồn Vực trong, nhưng chẳng biết tại sao, như thế cường thế lực lượng, chỉ làm cho Hư Không có chút vụn vặt, phía dưới những thứ kia sơn xuyên đại địa rồi rít sụp đổ, cũng không có ở ngũ vực trung cái loại này giống như tận thế giống như cảnh tượng.

Nhưng hai người căn bản không có tâm tư đi bận tâm khác, rồi rít thi triển ra tuyệt kỹ của mình.

Đằng Phi Vô Danh Quyền Pháp thi triển ra.

“Hư Vô Sinh Hồn Độn” “Hồn Độn Sinh Nhất” “Nhất Sinh Nhị” “Tam Diễn Vạn Vật” lúc này liên tiếp thi triển ra, rốt cục

đánh nát Thần Hồn Vực trung bầu trời, kia hôi mông mông hư vô trực tiếp bị đánh tán, lộ ra bên trong vô tận Hư Không, đen nhánh một mảnh.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 454: Cùng Thiên Tranh Đạo!

>

“Người đây là cái gì quyền pháp?” Phan Vô Song lúc này chặt vật không chịu nổi, toàn thân cao thấp y phục không có một chỗ là tốt, rách tung toé, đồng thời cũng là sưng mắt sưng mũi, ánh mắt, lỗ mũi, khóe miệng, lỗ tai rồi rít hướng ra phía ngoài đổ máu, nhìn qua thập phần thê thảm.

“Vô Danh Quyền Pháp.” Đằng Phi híp mắt, nhìn Phan Vô Song, nhưng trong lòng không thừa nhận cũng không được, Hoàng cấp đại năng, thực tại cường hãn, đừng xem Phan Vô Song hiện tại bộ dạng thê thảm vô cùng, nhưng trên thực tế, hắn cũng không có suy giảm tới bốn nguyên.

Phan Vô Song kiếm thuật đồng dạng xuất thần nhập hóa, phối hợp với Hoàng cấp cảnh giới, công kích đứng lên như sóng như nước thủy triều, như loạn thạch mặc vô ích, như kinh đào phách ngạn, rất mạnh cường thế, hung hãn vô cùng.

Đằng Phi hôm nay chân chính cảnh giới, ở vào Chuẩn Đế đỉnh, chỉ thiếu chút nữa, tựa có thể rảo bước tiến lên Đại Đế cảnh giới, chiến Phan Vô Song loại này sơ cấp Hoàng cấp đại năng, ở bất động dùng chiến phủ Luyện Ngục thi triển phủ pháp Lôi Sát tình hình, cũng chỉ có thể cùng đối phương đánh cho thế lực ngang nhau.

Nhưng nếu Đằng Phi đem hết toàn lực thi triển, đồng thời vận dụng Bát Bộ Thiên Long Quyết trung Thiên Chúng Thiên Tâm Kinh, sử dụng không gian lực lời nói, Phan Vô Song không phải là Đằng Phi đối thủ.

Không lại cứ như vậy, Đằng Phi thân phận, cũng chỉ có hoàn toàn bộc lộ ra đi, trong khoảng thời gian ngắn, Đằng Phi còn không nghĩ bộc lộ mình.

Tuy nói hấn cố ý đem thân phận tiết lộ cho Điền Hành Kiện, nhưng Đằng Phi nhưng tin tưởng Điền Hành Kiện sẽ không đem chuyện này nói ra, có thể Phan Vô Song tự không giống với lúc trước, sau lưng của hấn Phan gia cùng cả Đông Hải Long Cung liên minh, đều là một lòng muốn trị hấn vào chỗ chết, Đằng Phi trong lòng sớm liền quyết định, không tới Đại Đế cảnh giới, sẽ không bộc lộ thân phận của mình.

Tha cho là như thế, Phan Vô Song cũng đều đã cảm giác ăn không tiêu, đối thủ này quá quái dị, cũng quá mạnh mẽ.

Trên người của hấn, không có quá năng lượng cường đại ba động, đánh như vậy hồi lâu, tựa hồ ngay cả Đại Đế hơi thở cũng không có lộ ra một điểm, chớ nói chi là Hoàng cấp.

Nhưng này quyền pháp nhưng vô cùng mạnh mẽ, đánh ra tới lực lượng cũng hùng hồn vô cùng, hơn nữa Phan Vô Song có thể nhất định, kia cũng không phải đấu khí! Phát hiện này, để trong lòng hấn kinh nghi bất định, giống như nhắc lên Kinh Đào Hải Lăng giống như.

Cái thế giới này, trừ đấu khí, còn nữa loại thứ hai lực lượng, có thể đạt tới cường đại như thế? Trên bầu trời, kiếm khí tung hoành, hiện đầy sát cơ.

Hai người người tới ta đi, đã đánh chừng hơn một ngàn ba trăm chiêu, mùa đông bầu trời, đã bắt đầu nổi lên vẻ vi phát sáng.

Thần Hồn Vực thế giới sẽ không xuất hiện Thái Dương, nhưng đồng dạng có ban ngày đêm tối.

Phan Vô Song trên người dĩ phát chát vật, nhưng một trong ánh mắt chiến ý không tiêu.

Đăng Phi trên người cũng hiện đầy tất cả lớn nhỏ mấy chục đạo vết kiếm, đồng dạng, chiến ý dạt dào.

Phan Vô Song kiếm đã toái hơn ba mươi đem, mỗi một đem, đều là thánh binh, coi như là ngũ vực quy nhất hôm nay, thánh binh, như cũ giá trị không rẻ, nhưng hắn không cần, Phan gia không thiếu hụt thánh binh, Phan Vô Song chỉ thiếu hụt một cái có thể làm cho hắn linh hồn run sợ, dấy lên điên cuồng chiến ý đối thủ!

Vốn là, hắn bằng làm đối thủ này, phải Bắc Cương Điện Hành Kiện, phải Trung Châu Ngạo Tích Quân, phải Tây Vực Tiểu Côn, phải cái kia Thánh Thần truyền nhân Đăng Phi; vốn là, hắn bằng làm cái thế giới này hôm nay mạnh nhất lực lượng, chính là đấu khí, thượng cổ trăm nhà đua tiếng thời đại, đã sớm trở thành nhất thời.

Có thể hắn hiện tại mới phát hiện, trên cái thế giới này cường giả, xa so với hắn trong tưởng tượng muốn nhiều, thế giới này võ đạo, cũng so với hắn trong tưởng tượng càng thêm phong phú!

“Đăng Phi, bất kể ngươi đến tốt cùng là không phải là cái kia Thánh Thần truyền nhân, hôm nay.

.

.

Ta cũng đánh thắng được có vẻ, ta không như ngươi, không lại.

.

.” Phan Vô Song trong mắt chiến ý dạt dào: “Lần sau tái kiến, ta tuyệt đối sẽ đánh bại ngươi!”

Đăng Phi cũng cười lên, gật gật đầu nói: “Tốt, ta mong đợi cho lần sau chiến đấu.”

Phan Vô Song nhìn thật sâu một cái Đăng Phi, nhưng ngay sau đó truyền âm cho người cùng Điện Hành Kiện đánh đến bây giờ Hoàng cấp đại năng, bên kia nhưng ngay sau đó dừng tay, Điện Hành Kiện bay đến Đăng Phi bên người, thoạt nhìn cũng

thập phần chặt vật, toàn thân tràn đầy vết thương.

Mà cùng Điền Hành Kiện chiến đấu cái kia Hoàng cấp đại năng, đồng dạng cũng không còn tốt đi nơi nào, toàn thân áo rách nát, máu tươi cơ hồ cũng đã đọng lại ở phía trên.

“Mẹ kiếp , đối phương quá mạnh mẽ, đánh không thắng.”
Điền Hành Kiện nhả ra một ngụm máu nước bọt, khiêu khích nhìn thoáng qua đối phương Hoàng cấp đại năng: “Lão gia này, lần sau nhất định đem ngươi một đao chém thành hai nửa!”

Phan Vô Song bên cạnh Hoàng cấp đại năng cười lạnh nói:
“Lần sau hay là giống nhau, đè ép ngươi đánh!”
“Tốt lắm , chúng ta đi thôi.” Phan Vô Song cùng bên cạnh hoàng giả nhẹ giọng nói một câu, nhưng ngay sau đó hai người hướng phía Thần Thành phương hướng bay đi.

“Tiện nghi bọn họ!” Điền Hành Kiện hung hăng nhìn thoáng qua bọn họ biến mất phương hướng, thở hắt ra nói: “Không nghĩ tới Long Cung Liên Minh Phan gia mạnh như vậy, hôm nay nếu không phải ngươi, sợ là chúng ta sẽ phải thiệt thòi lớn!”

Đằng Phi khẽ lắc đầu, híp mắt nói: “Long Cung Liên Minh, toan tính không nhỏ a!”

Điền Hành Kiện gật đầu: “Là a, nghĩ ở Thần Hồn Vực bên trong đem chúng ta những người này toàn bộ hãm hại giết, mặc dù sẽ không chân chính tử vong, nhưng rơi xuống cảnh giới không thể tránh được, mẹ kiếp , hơn một ngàn đầu Đại Đế cảnh giới mãnh thú, bọn họ thật ác độc!”

Vừa nói, vừa cười lên: “May là bọn họ cái kia Tuần Thú Sư bị chúng ta giết chết, rút một cái cảnh giới, không biết vẫn có thể hay không khu sử những thứ kia Đại Đế mãnh thú.”

Đằng Phi nói: “Ta nghĩ khả năng không lớn, hơn nữa trải qua lần này chuyện tình sau, bọn họ trong khoảng thời gian ngắn, nên không dám làm tiếp ra loại chuyện này.”

Điền Hành Kiện lúc này nhìn Đằng Phi, bỗng nhiên mở miệng hỏi: “Ngươi chính là cái kia Đằng Phi?”

Đằng Phi cười nói: “Nếu như ngươi hỏi chính là bị các người tứ đại liên minh phát ra Tất Sát Lệnh cái kia Đằng Phi, kia ta

chính là, nhưng ta không phải là Thánh Thần truyền nhân.”
Điền Hành Kiện vẻ mặt im lặng nhìn Đằng Phi, thầm nói: “Ta
* ngu, sớm nên nghĩ.

Không lại, bọn họ đều nói ngươi chiếm được Thánh Thần
truyền thừa.”

“Thánh Thần truyền thừa? Ha ha, hắc không xứng với.” Đằng
Phi tùy ý cười cười, sau đó nói: “Ta là Chuẩn Đế.”
“.

.” Điền Hành Kiện nhất thời tròn mắt hốc mồm nhìn Đằng Phi,
một lúc lâu, mới hung hăng thổ một búng máu nước bọt, nói:
“Không trách được, ta hiểu được!”
“Điền huynh vẫn nhận thức ta đây người bằng hữu sao?” Đằng
Phi nhàn nhạt hỏi.

Đằng Phi chịu đem thân phận của mình tiết lộ cho Điền Hành
Kiện, trên thực tế cũng đã làm ra vạn toàn chuẩn bị, cho dù
Điền Hành Kiện bách tại Băng Tuyết Nữ Thần liên minh áp
lực, rời đi mình, Đằng Phi cũng không có chút nào câu oán
hận.

Bởi vì Điền Hành Kiện là hắc nhận định bằng hữu, nếu đối với
bằng hữu, tự nhiên không nên có điều giấu diếm, đây chính là Đằng
Phi nguyên tắc làm người.

“Nói nhảm! Thế nào không nhận? Ngươi cho ta Điền Hành
Kiện là ai?” Điền Hành Kiện có chút căm tức nhìn Đằng Phi:
“Biết trước ngươi, ta đối với ngươi cũng đã ngưỡng mộ thật
lâu, hắc, trên cái thế giới này, có thể làm được loại người như
ngươi để khắp thiên hạ Võ Giả cũng muốn ngươi truy sát thật
không nhiều.

Hơn nữa ở khắp thiên hạ cường giả đều ở đuổi theo giết chính
là ngươi lúc, ngươi vẫn sống vô cùng dễ chịu, ta quả thực quá
bội phục ngươi!”

“Tứ đại liên minh đối với ta phát ra Tất Sát Lệnh, các ngươi
Điền gia cũng không đồng ý?” Đằng Phi nhìn Điền Hành Kiện

ánh mắt: “Ồ gia tộc cùng bằng hữu trong lúc, người chẳng lẽ muốn lựa chọn người sau?”

“Ta chọn gia tộc!” Diên Hành Kiện chăm chú nhìn Đằng Phi, chậm rãi nói: “Nhưng ta hơn coi trọng bằng hữu!”

“Còn nữa.

.

.” Diên Hành Kiện cười hắc hắc: “Ban đầu ở quyết định đối với người phát ra Tất Sát Lệnh thời điểm, ta, Diên gia Thiếu chủ.

.

.

Là quăng phiếu chống!”

“Người lúc ấy tự đại biểu Diên gia?” Đằng Phi nhìn Diên Hành Kiện, nhin không được hỏi: “Người ẩn núp sâu như vậy, các người Diên gia nội bộ, cũng không có bao nhiêu người biết thực lực của người sao?”

“Lúc ấy đại biểu Diên gia, là Diên gia gia chủ, bất quá ta phiếu chống, là quăng cho lão tổ tông!” Diên Hành Kiện thần nhiên nói: “Lão tổ tông tự nhiên là tôn trọng ý kiến của ta, Diên gia gia chủ, hẳn là muốn tôn trọng lão tổ tông - ý kiến.”

“Ta hiểu được, ta không nhìn lầm người.” Đằng Phi cười vươn tay.

Diên Hành Kiện cũng đưa tay ra, hai người lẫn vỗ tay, nhưng ngay sau đó cười lên ha ha.

“Nói thật, người quá mạnh mẽ, có thể tại cái loại này tiểu gia tộc từng bước lớn lên, người cũng không biết có bao nhiêu người trẻ tuổi bằng người làm thần tượng cùng mục tiêu.” Trên đường trở về, Diên Hành Kiện đối với Đằng Phi nói.

“Thần tượng cùng mục tiêu? Không cũng muốn giết ta đoạt trên người của ta Thánh Thần truyền thừa cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu sao?” Đằng Phi cười điều侃.

“Cái rắm, cái loại này ngu ngốc mặc dù không ít, nhưng là tuyệt không có thể đại biểu toàn bộ!” Diên Hành Kiện cười lạnh nói: “Thánh Thần truyền thừa thì thế nào? Chiến Tranh Ma Ngẫu thì thế nào? Thiên hạ lợi khí, cũng phải nhìn ở ai trên tay, không có năng lực kia, cho dù nhận được có thể thế nào? Có năng lực kia, phải loại vật này sao?”

Đằng Phi suy nghĩ một chút, cười gật đầu, đúng là, Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp, cũng đúng là không phải là cái gì mọi người có thể tu luyện, cõi đời này sợ rằng trừ năm đó Thánh Thần cùng Ma Thần tu luyện quá Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp ở ngoài, không tiếp tục người thứ ba tu luyện quá loại này cái thế công pháp.

Trong lòng nhớ, Đằng Phi đột nhiên hỏi Chiến Tranh Ma Ngẫu nói: “Năm đó Thánh Thần cùng Ma Thần, cũng là cái gì cảnh giới? Bọn họ đem Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp, vừa tu luyện tới cái gì tầng thứ?”

Chiến Tranh Ma Ngẫu thê lương phong cách cổ xưa thanh âm, ở Đằng Phi trong đầu vang lên: “Chủ nhân, năm đó Thánh Thần cùng Ma Thần, đều là Bất Hủ Thần Hoàng cao cấp cảnh giới, về phần Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp, bọn họ nhiều nhất, chỉ có thể đã thông bốn mươi hai nơi đấu mạch.”

“Cái gì? Bọn họ nhiều nhất chỉ có thể đã thông bốn mươi hai con đấu mạch?” Đằng Phi trong lòng kinh ngạc không phải chuyện đùa, rất nhiều năm trước, đã nghe Lục Tử Lăng đã nói, cõi đời này cường đại nhất đấu mạch công pháp, chính là bốn mươi hai nơi đấu mạch đại pháp, cõi đời này thiên phú tốt nhất đấu khí Võ Giả, có thể thiên nhiên mở ra bảy chỗ, tăng lên, cũng bất quá chính là bốn chín đấu mạch.

Cái thế giới này đấu khí Võ Giả trong vòng luân quần, truyền lưu một câu cực kỳ Cổ lão lời nói, gọi “Thiên Đạo năm mươi, nhân diện bốn chín”, nói cách khác, Thiên Đạo có năm mươi, người cực hạn, chỉ có thể đạt tới bốn chín số lượng.

Mà trên thực tế, ở người bình thường thế giới trong, còn có một cú cùng này hoàn toàn ngược lại lời nói, gọi “Thiên Đạo năm mươi, Thiên diện bốn chín, người chạy trốn thứ nhất.” Hai câu này hoàn toàn bất đồng lời nói, nhưng thật ra rất tốt

giải thích người bình thường bồ nhào khí Võ Giả ở giữa khác nhau.

Người bình thường, chỉ có không tới trăm năm tuổi thọ, cuối cùng cả đời, bọn họ cũng rất khó khăn vượt qua cái kia “Một”.

Mà đấu khí Võ Giả, trên thực tế đã chẳng khác gì là đang cùng Thiên tranh đạo, những thứ kia mở ra đấu mạch người, cũng là thật cùng Thiên tranh đạo người, bọn họ chẳng những chưa đủ vượt qua cái kia một, thậm chí tìm làm cho mình nhận được càng nhiều là “Nói”, không lại nữa thế nào tranh, người cuối cùng khó có thể thắng được Thiên.

Coi như là từng chúa tể cái thế giới này Thánh Thần cùng Ma Thần, cũng không được, cho dù là bọn họ tu luyện Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp, bọn họ nhiều nhất, cũng chỉ có thể nhận được bốn chín số lượng!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 455: Ai Giấu Tài Giỏi Hơn!

>

Cõi đời này, chỉ có Đằng Phi, cũng chỉ có Đằng Phi, cái này Vĩnh Hằng Chi Chủ cửu thể Luân Hồi Giả, mới có thể chân chánh đem Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp trung năm mươi con đấu mạch toàn bộ đả thông, hơn nữa gia hưởng thiên nhiên mở ra bảy con đấu mạch, hoàn toàn vượt qua Thiên Đạo!

Có thể sự thật, thật sự có là thế này phải không?

Chiến Tranh Ma Ngẫu sâu kín nói: “Vô cùng cơ trí đại nhân, năm đó đả thông Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp trung sở hữu đấu mạch, bên trong cơ thể từ thành vũ trụ, Thiên Đạo tuần hoàn, sinh sôi không ngừng, có thể cuối cùng chạy không khỏi thời gian pháp tắc, cho nên nói, chỉ có nắm giữ Thiên Đạo, là không có dùng là, bởi vì THIÊN Đạo này, cũng chỉ có thể là người đỉnh đầu này vùng trời! Chỉ có nắm giữ thời gian pháp tắc, không gian pháp tắc, người mới có thể trở thành chân chính Thần, giỏi hơn chúng sanh trên, trở thành Vĩnh Hằng bất diệt tồn tại.”

Đằng Phi trầm mặc, hấp thu Chiến Tranh Ma Ngẫu nói những lời này, từ lúc ban đầu là không thư, khinh thường, càng về sau bán tín bán nghi, nữa cho tới bây giờ hoàn toàn tin tưởng, Đằng Phi dùng mấy năm thời gian.

Mà đã tin tưởng sau khi, nhưng chỉ còn lại có trầm mặc.

Nắm giữ thời gian cùng không gian pháp tắc, có thể sao?

“Thần Hồn Vực bên trong, nhưng thật ra tựu cát dấu thời gian nhất định cùng không gian pháp tắc, nếu không, cơ trí đại nhân, năm đó cũng không thể nào đối với nó cảm thấy hứng thú.” Chiến Tranh Ma Ngẫu có chút cảm khái vừa nói, sau đó

thở dài nói: “Sáng tạo Thần Hồn Vực cái kia vị đại năng, đối với thời gian cùng không gian pháp tắc nhất định biết quá tường tận, thậm chí, có thể có là Thần.”

Nhớ Thần Hồn Vực bên trong chỗ quái dị, cơ hồ từ thành thế giới, hơn nữa pháp tắc cùng ngũ vực hoàn toàn bất đồng, Đăng Phi cũng chỉ có thể tán thành Chiến Tranh Ma Ngẫu lời nói.

Điền Hành Kiện gặp Đăng Phi trầm mặc hồi lâu, cho nên cười nói: “Huynh đệ, người thả tâm chính là, ta Điền Hành Kiện mặc dù không dám nói mình là người tốt, nhưng cũng không xảy ra bán bằng hữu của mình.

Người thân phận, trừ phi người có ngày nghĩ mình vạch trần, nếu không, ta tuyệt không sẽ cho người tiết lộ ra ngoài.”

Đăng Phi cười gật đầu, nhưng không có nhiều lời, hôm nay cùng Phan Vô Song một phen chiến đấu, Đăng Phi được chỗ ích không nhỏ, để hắn đã chân chính đứng ở Đại Đế cánh cửa kia trước, chỉ cần đưa tay nhẹ nhàng đẩy, có thể chân chính mở ra cánh cửa kia!

Như thành Đế, có thể Sát Hoàng!

Đây chính là Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp điểm mạnh, cõi đời này hôm nay người mạnh nhất, cũng không không phải là chính là trong truyền thuyết Bất Hủ Thần Hoàng, Đăng Phi thành Đế, Chiến Tranh Ma Ngẫu cảnh giới có thể trực tiếp đạt tới Bất Hủ Thần Hoàng, cho nên, vô luận đối mặt như thế nào khó khăn, Đăng Phi cũng tuyệt không có lui nửa lui nửa bước! Nhiều năm như vậy đề điều ẩn nhẫn, đã đủ rồi.

Hai người trở lại doanh địa thời điểm, bên này tất cả mọi người đã thức dậy, đồng thời cũng phát hiện đạo kia cường đại hoàng giả kết giới, này kết giới chẳng qua là ngăn cách thanh âm, nhưng cũng không có thể ngăn cách những người này hành động.

Không lại bởi vì Đăng Phi cùng Điền Hành Kiện hai người biến mất không thấy gì nữa, những người này cũng không có hành động thiếu suy nghĩ.

Giờ phút này gặp hai người trở lại, mặc dù hai người cũng đã

đôi y phục, nhưng riêng của mình cũng cùng đối thủ cường đại chiến đấu suốt cả đêm, mỗi một tự nhiên khỏi cần nói, vết thương trên người cũng không phải là nhanh như vậy là có thể tốt.

“Xảy ra chuyện gì? Các người.

.

.

Đây là tại sao vậy?” Mộ Dung Uyển bước nhanh đi tới Điện Hành Kiện phụ cận, bộ mặt lo lắng nhìn phu quân của mình.

Hạ Tiểu Nhã cùng Mộ Dung Phương Phi cũng là giật mình nhìn Đằng Phi cùng Điện Hành Kiện, một đêm này các nàng ngủ được mao thập phần an ổn, không có có cảm giác đến bất cứ dị thường nào, cũng không nghĩ sáng sớm, phát hiện lại xảy ra nhiều chuyện như vậy, hơn nữa nhìn đứng lên trừ Đằng Phi cùng Điện Hành Kiện ở ngoài, những người khác căn bản là không biết chuyện!

Cố Thiếu Phong như có điều suy nghĩ nhìn Đằng Phi cùng Điện Hành Kiện, ánh mắt thâm thúy, không nói gì.

Thường Chí trong mắt mang theo thật sâu nghi ngờ, từ hai trên thân người, hẳn như cũ có thể cảm giác được kia chưa xong toàn bộ tấn đi chiến ý, rất rõ ràng, hai người này đi ra ngoài đánh nhau, nhưng vấn đề là, bọn họ với ai đánh? Mãnh thú.

.

.

Hay là người? Vẫn là chính bọn hắn?

Lý Chính Siêu cùng Tiễn Vũ Đình hai người sắc mặt liền cũng có chút khó coi, ngày hôm qua bọn họ đối với Đằng Phi trào phúng vẫn rõ ràng ở tai, mà trong một đêm, tựa hồ xảy ra rất nhiều thay đổi, nhưng bọn hắn nhưng giống như cái kẻ ngu giống nhau, cái gì cũng không biết, này để cho bọn họ khó có thể tiếp thu.

“Điền huynh, ngươi thật sự đem chúng ta trở thành là của ngươi đồng đội sao?” Tiền Vũ Đình bộ mặt không vui nhìn Điền Hành Kiện, chất vấn nói: “Rất cuộc chuyện gì đã xảy ra, tại sao chúng ta không biết gì cả?”

Lý Chính Siêu liền lạnh lùng nhìn Đằng Phi, trong lòng hấn nghĩ, cũng là hai người kia có thể hay không lợi dụng ban đêm thời gian, đi ra ngoài chém giết một đầu cường đại mãnh thú, cũng không coi là ở đoàn đội cùng chung tài sản bên trong.

“Ha hã, không có gì, tối ngày hôm qua đi ra ngoài đánh một trận.” Điền Hành Kiện cười cười, nói: “Bởi vì không có đại sự gì, cho nên không có gọi các ngươi.”

“Tàng kia kết giới, là chuyện gì xảy ra?” Lý Chính Siêu giọng nói bất thiện hỏi.

Điền Hành Kiện cười cười, tùy ý nói: “Ta bày!”

“Thập.

.

.

Cái gì? Ngươi, ngươi bày? Cái này không thể nào!” Điền Hành Kiện như thế dễ dàng trả lời, để Lý Chính Siêu nhất thời nhảy dựng lên, bộ mặt không tin lớn tiếng nói: “Này kết giới.

.

.

Rõ ràng chỉ có đến rồi Hoàng cấp, mới có thể bố trí được như thế hoàn mỹ, ngươi, ngươi làm sao có thể bố trí ra như thế hoàn mỹ kết giới?”

Tiền Vũ Đình cũng là bộ mặt nghi hoặc nhìn Điền Hành Kiện, con ngươi chỗ sâu lóe ra không tin quang mang.

“Ha hã, chỉ có Hoàng cấp sao?” Điền Hành Kiện nhàn nhạt cười cười, nhưng ngay sau đó trên người chậm rãi, tản mát ra

một cỗ không thể địch nổi hơi thở, nhất thời đem Lý Chính Siêu cùng Tiền Vũ Đình nhóm người áp bách được về phía sau liên tục thối lui, đây là Điền Hành Kiện bận tâm mặt mũi của bọn hắn, nếu không, uy thế như thế, có thể trực tiếp đem Lý nhị thiếu những người này áp bách được quỳ rạp xuống đất, thẳng thông minh thất lung!

Hoàng cấp hơi thở, chợt lóe mà thu.

Những người này lần nữa nhìn về phía Điền Hành Kiện trong ánh mắt, trở nên vô cùng phức tạp.

Mộ Dung Uyên khoe miệng hiện ra cười khế, nhìn về phía Điền Hành Kiện trong ánh mắt, tràn đầy vui mừng, tuy nói nàng vẫn cũng biết nhà mình phu quân thực lực không tầm thường, nhưng lại cũng không nghĩ tới, thậm chí không tầm thường đến nước này.

Còn muốn nghĩ mình lúc trước ở Thần Thành sở tác sở vi, như thế nào lại không rõ ràng lắm đó là phu quân lúc trước ở để nàng?

So sánh với Mộ Dung Uyên lòng tràn đầy vui mừng, Thường Chí những người này trong lòng càng nhiều là còn lại là giật mình hâm mộ cùng nhàn nhạt.

.

.

Ghen tỵ với.

Mà ngay cả Cố Thiếu Phong, nhìn Điền Hành Kiện ánh mắt, cũng trở nên có chút phức tạp, ngũ vực thế giới đấu khí Vô Giả, danh vọng cùng địa vị, đều dựa vào thực lực chống đỡ lên.

Nếu không, Tội Cường Tân Nhân Bảng cũng sẽ không như vậy bị người chú ý, chỉ cần người biểu hiện ra tương ứng thực lực, như vậy, người có thể đạt được tới tương ứng địa vị.

Thường Chí tại sao kiêu ngạo, bởi vì hắn là Tội Cường Tân

Nhân Bảng đệ thất danh!

Lý gia nhị thiếu tại sao rầm rĩ , bởi vì hần là Tồi Cường Tân Nhân Bảng thứ mười ba tên!

Tiền Vũ Đình tại sao lãnh ngạo, bởi vì hần là Tồi Cường Tân Nhân Bảng thứ mười bảy tên!

Bọn họ đều là thời đại này Thiên chi kiêu tử, bọn họ trời sanh cũng rất mạnh, bọn họ có vô số kiêu ngạo lý do, nếu như bọn họ không kiêu ngạo, đó mới là không bình thường chuyện tình.

Mộ Dung Phương Phi chỉ sợ xếp hạng Tồi Cường Tân Nhân Bảng tên thứ năm, mọi người càng nhiều chú ý, hay là nàng ở Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng xếp hạng đệ nhất chuyện tình.

Điền Hành Kiện lúc trước ở cả Bắc Cương danh tiếng không hiện, Thường Chí những người này sở dĩ nguyện ý cùng hần chung một chỗ, đem hần làm bằng hữu, càng nhiều là, hay là Điền Hành Kiện trí tuệ cùng lòng dạ.

Trong xương, nhưng vẫn là không có thể nào đem Điền Hành Kiện không coi vào đâu, bao gồm Điền gia những thứ khác rất nhiều đệ tử, nhưng thật ra cũng không thể nào đem Điền Hành Kiện để vào trong mắt, này hết thấy, vẫn là bởi vì thực lực.

Người nếu như không có mạnh mẽ đến đủ để đưa người trấn áp thực lực, như vậy, cho dù người có tái mỹ dung nhan, cao tới đâu thông minh, người khác cũng sẽ không quá đem người trở thành chuyện.

Bởi vì ngũ vực đấu khí Võ Giả, cũng thờ phụng một câu nói: ở thực lực tuyệt đối trước mặt, hết thấy âm mưu quỷ kế đều là tái nhọt vô lực.

Hiện tại, Điền Hành Kiện biểu hiện ra loại này để cho bọn họ hâm mộ ghen tỵ với thậm chí có chút sợ hãi thực lực, bọn họ đột nhiên cũng phát hiện, mình tựa hồ cho tới bây giờ cũng chưa có chân chính thấy rõ ràng quá vị này Điền gia Thiếu chủ.

Thường Chí là một chân chính Đại Đế, không sử dụng chỉ sợ

một khối trời sanh Thạch Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch, hấn rất ưu tú, cũng rất kiêu ngạo, hấn cái này tuổi, hấn phần này thực lực, hấn không có không kiêu ngạo lý do!
Có thể ở Điện Hành Kiện triển lộ ra thực lực chân chánh sau, Thường Chí bỗng nhiên có dũng khí cảm giác mạo, ở Điện Hành Kiện trước mặt trước, hấn giống như là một cái không có lớn lên hải tử, thường xuyên có cùng đại nhân huyền diệu những thứ kia tự cho là đúng đồ, trên thực tế, ở đại nhân trong mắt, những thứ kia.

.

.

Chính là chê cười.

Lý Chính Siêu cùng Tiễn Vũ Đình lại càng cảm nhận được rung động, không sai, chính là rung động, rung động sau khi, là thật sâu sợ hãi!
Điện gia Thiếu chủ.

.

.

Ăn núp quá sâu!
Mộ Dung Phương Phi nhàn nhạt nhìn những người này, trong treo lạnh lùng trên mặt nhìn không ra bất kỳ nét mặt, nhưng này song cực đẹp con người chỗ sâu, cũng là lóe ra vẻ gọi là châm chọc nụ cười, chẳng biết tại sao, trong nội tâm nàng bỗng nhiên không thể ngăn chặn hiện ra năm chữ tới : chó mất thấy người thấp!
Cái gì gọi là bỗng nhiên nổi tiếng? Có thể chứ.

Nếu không phải đêm qua trận chiến này để Điện Hành Kiện đem mình một thân thực lực phát huy được nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, nếu không phải biết Đằng Phi bằng Chuẩn Đế cảnh giới lực chọn Hoàng cấp Phan Vô Song, Điện Hành Kiện sợ là vẫn còn không đem thực lực của mình bộc lộ ra.

Trải qua việc này sau, hấn không muốn nữa che dấu cái gì, hấn muốn dùng thực lực chân chính của mình nói cho thế nhân, ta, Bắc Cương Điền gia Thiếu chủ Điền Hành Kiện, chính là chỗ này sao mạnh!

Ta, không hãi sợ bất kỳ khiêu chiến!

“Chúc mừng Điền huynh, Điền huynh đem chúng ta dấu điểm được thật khổ, nếu là sớm biết như thế thực lực của ngươi, chúng ta cũng không trở thành nữa lo lắng cái gì.” Trước hết phục hồi tinh thần lại, là Cố Thiếu Phong, vị này Bắc Cương đệ nhất gia tộc công tử, hoặc là gặp nhiều trong gia tộc cường đại Võ Giả, hay là tâm thái tương đối khá, cho nên rất nhanh tiếp nhận rồi Điền Hành Kiện là Hoàng cấp đại năng đích sự thật.

Hấn vùng này đầu, Thường Chí nhóm người tất cả cũng hướng Điền Hành Kiện chúc, không lại tiếp theo, những người này sẽ đem nghi ánh mắt mê hoặc, chuyên hướng Đằng Phi.

Điền Hành Kiện là thâm tàng bất lộ Hoàng cấp đại năng, chẳng lẽ cái này bị phân phó thu thập chiến lợi phẩm cũng không có chút nào câu oán hận người, cũng là thâm tàng bất lộ cao thủ?

Muốn là như vậy, vậy cũng quá vô danh đi?

Đằng Phi vẻ mặt vô tội, hướng về phía mọi người nhún nhún vai, mở ra hai tay, rất thành khẩn nói: “Đừng xem ta, ta cũng không phải là Điền huynh loại này biến thái, ta chỉ có Chuẩn Đế tu vi.”

Thường Chí nhóm người nhất thời thở phào nhẹ nhõm, nếu là này Đằng Phi cũng là thâm tàng bất lộ Hoàng cấp đại năng, vậy bọn họ thật sự muốn tìm con kẻ đất chui vào, không có cách nào sống.

Mộ Dung Phương Phi đôi mi thanh tú cau lại, nhìn về phía Đằng Phi mâu quang trung, như có điều suy nghĩ.

Điền Hành Kiện liền âm thầm bĩu môi, trong lòng thầm mắng: người mới là biến thái, ngươi là siêu cấp đại biến thái!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 456: Đạo Bất Đồng Bất Tương Vi Mưu!

>

Trải qua chuyện này, Thường Chí đám người đối Diên Hành Kiện thái độ ngay tức khắc đã xảy ra biến hóa cực lớn, chỉ lúc trước cái loại này hết sức lông bông tùy ý, hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa, hiển nhiên, này đó kiêu ngạo đại tộc các đệ tử một chút cũng không ngốc, bọn họ rất rõ ràng nên dùng cái dạng gì thái độ đối đãi bất đồng tăng thứ nhân.

So sánh dưới, Đằng Phi đãi ngộ cũng không có thay đổi được tốt, nguyên nhân rất đơn giản, hấn chỉ là Chuẩn Đế.

“Diên huynh, người đêm khuya bày ra kết giới, cùng Đằng Phi hai cái, rốt cuộc là làm cái gì đi?” Tiễn Vũ Đình nhiều ít có chút ghen tỵ nhìn lướt qua Đằng Phi, thầm nói mạng người thật tốt, có một Hoàng Cấp đại năng cho người chỗ dựa, mà lại như vậy trẻ tuổi Hoàng Cấp đại năng.

Diên Hành Kiện lãnh cười nói: “Ngày hôm qua chúng ta gặp được đám kia Đông Hải long cung trong liên minh Phan gia trong đám người, có một rất mạnh Tuần Thú sư, không biết dụng phương pháp gì, tại cách chúng ta hơn 300 lý có hơn địa phương, tập kết hơn ngàn con Đại Đế cảnh giới mãnh thú, muốn thừa dịp ban đêm tập kích chúng ta.”

“Cái gì?” Thường Chí sắc mặt nháy mắt thay đổi, trắng bệch một mảnh.

“Tại sao có thể như vậy?” Hạ Tiểu Nhã hoa dung thất sắc, tự lẩm bầm.

“Bọn họ điên rồi sao?” Cố Thiệu Phong nhíu mày, đích lẩm

bầm một câu.

“Hơn ngàn con Đại Đế cảnh giới mãnh thú? Đây.

.

.

Thật không thể tin được!” Lý Chính siêu hít một hơi lạnh, mặt không tin nhìn Diên Hành Kiện cùng Đằng Phi.

“Phan gia Tuần Thú sư có loại năng lực này?” Tiễn Vũ Đình ngược lại có điều tương đối dứt khoát bày tỏ không tin.

“Tuần Thú sư? Chính là Thượng Cổ trăm nhà đua tiếng thời đại Tuần Thú sư?” Mộ Dung uyển nhú lại đôi mi thanh tú, nhìn mọi người, nhẹ giọng nói ra: “Nếu là Thượng Cổ trăm nhà đua tiếng thời đại Tuần Thú sư, vậy hẳn có thể không chế Đại Đế cảnh giới mãnh thú, chẳng có gì lạ.”

Mộ Dung Phương Phi một đôi trong trẻo nhưng lạnh lùng trung lộ ra quyến rũ con người, dừng ở Đằng Phi trên người, trong ánh mắt mang theo mấy vẻ kinh ngạc cùng ngoài ý muốn, nhưng không có lên tiếng.

Diên Hành Kiện gật gật đầu, nói: “Phải là Thượng Cổ trăm nhà đua tiếng thời đại Tuần Thú sư.”

Hí!

Mọi người cái này cũng nhìn không được hít một hơi lạnh, đồng thời một luồng lạnh lẽo từ phía sau lưng hướng về phía trên bò đi.

Hơn ngàn con Đại Đế cảnh giới mãnh thú, đó là cái khái niệm gì? Xem như Hoàng Cấp đại năng cũng đều không thể đỡ đáng loại đáng sợ này công kích!

“Các người là như thế nào phát hiện?” Lý Chính siêu không dám tin mà hỏi.

“Ta đêm qua dùng thần thức tra xét bốn phía thời điểm, phát hiện ngoài ba trăm dặm bị kết giới che lại, cảm giác được có

chút không đúng, đã kêu thượng Đằng huynh đệ, hai người chúng ta chung quanh tra xét một phen, kết quả, ra kết giới kia sau, tại một chỗ trong sơn cốc, gặp được chính đang chuẩn bị trung Phan gia Tuần Thú sư.” Điền Hành Kiện thân nhiên nói, đây là hắc cùng Đằng Phi hai người hồi trên đường tới liền thương lượng tốt lắm lý do thoái thác.

Đằng Phi cũng không tưởng hiện tại đã đem thân phận chân thật của mình bại lộ đi ra ngoài, Điền Hành Kiện sẽ không nhằm vào hắc, không có nghĩa là Thường Chí những người này cũng sẽ không nhằm vào hắc.

Nói sau Tất Sát Lệnh thị tứ đại liên minh phát ra ngoài, khả tứ đại liên minh, cũng là những gia tộc này cộng đồng tạo thành! “Sau đó thì sao?” Luôn luôn biểu hiện được có chút ngưng ngừng Hạ Tiểu Nhã giống như là một cái tò mò tiểu cô nương, nhất hai mắt to vụt sáng vụt sáng, nhìn Điền Hành Kiện hỏi “Các ngươi làm như thế nào?”

“Hắc, cái kia Tuần Thú sư bị ta một đao chém thành hai khúc, sau đó chúng ta mà bắt đầu bào.” Điền Hành Kiện cười cười, nói: “Ít nhiều Đằng huynh đệ thân pháp tinh diệu, giúp ta cùng nhau, đem kia chút mãnh thú đưa Phan gia trận doanh trong đó, theo sau, chúng ta cùng Phan gia nhân đánh một hồi.”

Nhìn hai người bây giờ còn có chút bộ dáng chật vật, Thường Chí đám người tuy nói trong lòng nhiều ít còn có một chút hoài nghi, nhưng là tin bảy tám phần, dù sao lấy Điền Hành Kiện thân phận bây giờ địa vị, bây giờ không có tất muốn cùng bọn hắc khai loại này nhằm chán vui đùa, nói sau, nói đối thoại, luôn luôn vạch trần một ngày, đến lúc đó đại gia hoàn như thế nào gặp lại?

“Đông Hải Long cung liên minh, bọn họ muốn làm cái gì? Phan gia điên rồi sao?” Tiễn Vũ Đình cau mày, vẻ mặt khó hiểu.

“Tứ đại liên minh trong vòng mặc dù vẫn duy trì một loại kỳ diệu cân bằng, nhưng trong tương hồ tuyệt đối không thể có vẫn như vậy Thái Bình đi xuống, tổng hội có người muốn thế lực của mình, thành vi trên cái thế giới này thế lực cường đại nhất.

Tại thần hồn vực phương diện này hại nhân, tự nhiên rất dễ dàng, chỉ cần không có chứng cứ, đến lúc đó ai dám chỉ ra và xác nhận bọn họ?” Cố Thiệu Phong sắc mặt có chút khó coi phân tích, nhâm ai biết mình cùng Tử Thần gặp thoáng qua, tâm tình đều sẽ không quá tốt.

Mộ Dung uyển đầu lông mày nhướng lên, nói: “Nói như vậy, bọn họ tổ loại chuyện này, rất có thể đã muốn không phải là lần đầu tiên! Các ngươi còn nhớ rõ phía trước trọng thương vị kia Hoàng Cấp đại năng sao? Hiện giờ nghĩ đến, vị kia trọng thương, rất có thể cũng không phải ngẫu nhiên!”

“Đúng vậy, đường đường Hoàng Cấp cảnh giới, nếu như đánh không lại muốn trốn đi, nên cũng không phải rất khó, trừ phi bị một đoàn kinh khủng mãnh thú vây, căn bản là không có biện pháp chạy trốn!” Thường Chí cau mày, sau đó nhìn Điện Hành Kiện hỏi “Trọng thương vị kia Hoàng Cấp đại năng, nếu như ta không có nhớ lầm, hình như là Tây Vực a?”

Điện Hành Kiện gật gù đầu, nói: “Đúng vậy, kia là đền từ Tây Vực một vị đại năng, xem ra này Long cung liên minh, đã tâm đúng là rất lớn, sau khi trở về nhất định phải điều tra thêm, khán còn có bao nhiêu chết ở thần hồn vực trung người là bị nhóm lớn mãnh thú công kích.”

“Thượng Cổ Thời Đại sớm đã bao phủ tại dòng chảy vô tận của lịch sử trong đó, từng có qua rất nhiều chủng mạnh mẽ nhà nghề, đều mất đi truyền thừa, cuối cùng cùng theo một lúc biến mất, xem ra, rất có thể hoàn có rất nhiều chúng ta người không biết nhà nghề, cũng chưa hoàn toàn biến mất.” Cố Thiệu Phong nhàn nhạt nói xong, sau đó nhìn Điện Hành Kiện nói: “Điện huynh, chúng ta tiếp tục xâm nhập đi, ta đối với này thần hồn vực, đột nhiên có hứng thú hơn.”

Đoàn người tiếp tục xâm nhập, ba ngày sau, mọi người đã xâm nhập đến khoảng cách Thần Thành 2500 dặm hơn ở ngoài địa phương.

Đây là một phiến to lớn vô cùng thảo nguyên, liếc mắt một cái trông không đến cuối, trên thảo nguyên tinh la kỳ bố sinh trưởng một ít cô linh linh che trời cỏ thụ, trên thảo nguyên thảo cũng rất cao, nhân đi ở bên trong, cơ hồ nhìn không thấy phía trước.

Ba ngày nay mọi người đã trải qua lớn nhỏ hơn mười cuộc chiến đấu, bất quá gặp phải cường đại nhất mãnh thú, cũng chỉ là Đại Đế cảnh giới, nguy hiểm nhất một lần, bất quá cũng chỉ là gặp một đứa 8 con Đại Đế cảnh giới mãnh thú tạo thành bày thú, cũng không có gặp trong tưởng tượng Hoàng Cấp mãnh thú hoặc là càng cao.

Này càng sâu hơn mọi người trong lòng đối phía trước vị kia Hoàng Cấp đại năng trọng thương nguyên nhân hoài nghi, phải biết rằng, lúc đầu thời điểm, thần hồn vực bị thăm dò khu vực, cũng bất quá chính là phương viên một ngàn dặm phạm vi mà thôi.

Bọn họ đã muốn đi ra suốt bốn ngày rồi, này bốn ngày thu hoạch không thể bảo là không lớn, Đại Đế cảnh giới mãnh thú, đã muốn sẵn bắt đến hơn mười đầu, các loại mọi người đã biết không biết Linh Dược, cũng thu hoạch hơn trăm gốc, này tại ngũ vực trung quả thực chuyện không thể nào.

Thần hồn trong khu vực cố nhiên tràn ngập hung hiểm, nhưng thu hoạch này, cũng đồng dạng làm cho người ta cảm thấy vui mừng.

“Di, đây là một gốc Linh Dược đi?” Chính đi tới, Hạ Tiểu Nhã bỗng nhiên chỉ vào một gốc cây cao hơn nửa người, cả vật thể U Lam đích thực thực vật nói.

Mọi người giương mắt nhìn lên, chỉ thấy cây này cả vật thể U Lam thực vật chạc cây giống như Lam Ngọc tạo hình, trơn bóng nhẵn nhụi, phía trên lam quang lưu chuyển, tản ra một luồng thâm người tâm phủ mùi thơm.

Phía trên không có Diệp Tử, lẻ tẻ thanh toán mười mấy ngư nhân lớn màu lam trái cây, trái cây thượng quang mang lóe lên, vừa thấy liền không phải là phàm vật.

“Nhất định là Linh Dược!” Mộ Dung uyển vẻ mặt hưng phấn vây quanh cây này màu lam thực vật chuyển, chặc chặc tán thưởng, lập tức thở dài nói: “Lại nói, Thượng Cổ trăm nhà đua

tiếng thời đại suy bại, là chúng ta ngũ vực nhất cá tồn thất thật lớn, nghe nói khi đó luyện đan sư, thậm chí có thể luyện được không kém hơn Thiên Đế thạch cực phẩm đan dược, thậm chí còn có tốt hơn, đáng tiếc hiện tại cũng đã muốn không thấy được.”

“Đúng vậy a, nếu có một cái luyện đan sư thoai, chúng ta thái những linh dược này, nhất định có thể luyện được rất nhiều linh đan.” Cổ Thiệu Phong ở một bên nói.

“Lại nói, tiểu Nhã muội muội ở phương diện này thiên phú đảo thật là tốt, chỉ tiếc, bây giờ toa thuốc quá ít, mà Thượng Cổ Thời Đại thủ pháp luyện đan, cũng hơn nửa thất truyền, nếu không mà nói, đảo thật sự có thể bản thân thử xem.” Mộ Dung uyển cười nói.

“Ta, ta cũng chỉ là thích luyện đan mà thôi.” Hạ Tiểu Nhã có chút e lệ nói, sau đó động thủ đem cây này cả vật thể xanh biếc Linh Dược đào móc đi ra, đưa cho Đằng Phi nói : “Đằng Phi ca ca, người thu lại đi.”

Bên kia Tiền Vũ Đình có chút ghen tỵ nhìn thoáng qua Đằng Phi, âm dương quái khí nói : “Chắc chắc, nhiều như vậy thứ tốt, Đằng Phi người muốn thị trở lại Thần Thành hậu đột nhiên biến mất, vậy cũng liền phát tài a!”

Vấn đề này, phía trước đại gia thật đúng là chưa từng nghĩ, gọi hần vừa nói như thế, mọi người nhất thời đều cảm thấy được có chút không được tự nhiên.

Nhất là Lý Chính siêu, một đôi nhãn chăm chú vào Đằng Phi trên người, trong lòng cũng không khỏi cảm thấy hối hận, phía trước vì cái gì làm hần thu thập chiến lợi phẩm, này nếu chạy, đại gia nhiều ngày như vậy chẳng phải là toi công bận rộn sao? Nhất thời một luồng có chút lúng túng hơi thở, đang lúc mọi người trong vòng dâng lên.

Điền Hành Kiện nhíu mày nói: “Nói cái gì thoai ni, Đằng huynh đệ bất có thể như vậy tố, nói sau, ta Điền Hành Kiện nhân phẩm hay là cứ như vậy không bao nhiêu tiền?”

Nhược là trước kia, Điền Hành Kiện thuyết loại lời nói này, Tiền Vũ Đình dám người khả năng còn có thể phản bác hai

câu, nhưng từ Điện Hành Kiện lộ ra Hoàng Cáp hơi thở sau, bọn họ sẽ thấy cũng mất dũng khí này.

Tiền Vũ Đình cười gượng hai tiếng, nói: “Ta chỉ là chỉ đùa một chút, sinh động một chút bầu không khí mà thôi.

.

.”

Đằng Phi mấy ngày nay luôn luôn tại tiêu hóa phía trước cùng Phan gia Thiếu chủ Phan Vô Song kia cuộc chiến đấu đoạt được, hiểu được thâm hậu, cảm giác mình liên muốn đẩy ra cánh cửa kia rồi, luôn luôn tưởng tìm một chỗ yên lặng lĩnh ngộ một phen, nhưng không nghĩ cô phụ Điện Hành Kiện có hảo ý, sở dĩ vẫn cũng không nói ra.

Hôm nay tiếp tục bị Tiền Vũ Đình giáp mặt nghi ngờ, Đằng Phi tính tình cho dù có tốt hơn, cũng tuyệt không nghĩ tại cùng người như thế một đường.

Đằng Phi nhìn Tiền Vũ Đình, thản nhiên nói: “Người có đại tộc đệ tử kiêu ngạo, khinh thường ta đây người thường, có thể; người làm cho ta cho các người thu thập chiến lợi phẩm, cũng có thể; người dọc theo đường đi dụng các loại phương pháp cười nhạo ta xa lánh ta, cũng có thể; này đó, ta cũng có thể không cần, không đi so đo.

Khả người cư nhiên gia tăng thêm, dùng loại phương pháp này lai vũ nhục ta? Người cho là người toán cái thứ gì? Người rồi lại nghĩ đến người trong mắt này đó cực phẩm bảo vật, trong mắt ta, thực sự lớn như vậy lực hấp dẫn?”

Đằng Phi giương một tay lên, một đám mảnh thú thi thể, kể cả các tròng linh dược, lách ca lách cách, tất cả đều đổ ra, đảo đầy đất.

“Đạo Bất Đồng, Bất Tương Vi Mưu, từ giờ trở đi, đường người người đi, ta đi ta.” Đằng Phi nói xong, hướng về phía Điện Hành Kiện lộ ra một cái áy náy tươi cười, xoay người muốn đi.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 457: Hiện Tại Người Hải Lòng

>

Người khác không rõ ràng lắm Đẳng phi lai lịch, Điền Hành Kiện như thế nào lại không biết? Đẳng phi thực lực chân chính, cùng hắn không phân cao thấp, chính hắn mặc dù còn nữa lá bài tẩy không có ra, có thể Điền Hành Kiện rất rõ ràng, Đẳng phi đồng dạng có lớn hơn nữa lá bài tẩy không có ra! Nếu không, năm đó Thần Vực đảo cái kia Hoàng cấp đại năng là chết như thế nào? Đẳng phi có thể nói là cái này đoàn đội nơi mạnh nhất cao thủ, nếu hắn rời đi, đoàn đội lực lượng đại đa chiết khấu không nói, Đẳng Phi Tâm bên trong cũng sẽ vì vậy sinh ra ngăn cách, tương lai hối hận, tuyệt không phải Đẳng phi

“Đẳng huynh đệ, ngươi không thể đi a, ngươi đi chúng ta làm sao bây giờ?” Điền Hành Kiện lúc này cũng bất chấp gì khác người có thấy thế nào, lập tức vẻ mặt cười khổ nhìn Đẳng phi: “Chẳng lẽ nói Đẳng huynh đệ điếm này mặt mũi cũng không nghĩ cho huynh đệ lưu lại sao?”

Điền Hành Kiện vừa nói, vừa cầu khẩn dường như nhìn Đẳng phi.

Mộ Dung Uyên đã ở một bên nói: “Tất cả mọi người ở một cái đoàn đội, Đẳng phi, chúng ta là tín nhiệm ngươi!”
Hạ Tiểu Nhã ở một bên len lén gật đầu.

Tiền Vũ Đình cũng không còn nghĩ tới đây từ thần thành đi ra liền vẫn vẫn duy trì trầm mặc đề điều nam nhân thậm chí có như thế huyết tính, phải biết rằng, đây cũng không phải là thần thành kia khu vực an toàn, nơi này, đã là cực độ nguy hiểm khu vực, đại để cảnh giới mãnh thú tùy thời thường lui tới, càng mạnh mãnh thú mọi người mặc dù không có ra mắt,

nhưng không ai dám nói không có.

Bất quá làm Tiền gia công tử, Tiền Vũ Đình đồng dạng cũng là có thuộc về mình ngạo khí, thân là nhà giàu có đại tộc đệ tử, hấn từ trước đến giờ chích cùng có thể xứng đôi thân phận mình địa vị người đang cùng nhau! Những người khác, cho dù nữa thế nào cường đại, nữa thế nào ưu tú, cũng tuyệt đối sẽ không bị hấn không coi vào đâu.

Không chỉ là Tiền Vũ Đình, Thường Chí.

Lý Chính Siêu, thậm chí bao gồm Cố Thiếu Phong, đều là như thế!

Đừng xem Cố Thiếu Phong cử chỉ nho nhã, thái độ ôn hòa.

Nhưng này ôn hòa bên trong hàm chứa nhàn nhạt xa cách cảm, Đằng Phi Tâm biết rõ ràng!

Cũng chỉ có Điện Hành Kiện người này, là nhà giàu có trong đại tộc ngoại tộc, có thể lộ ra một bộ hèn mọn nụ cười bên đường rao hàng tình báo, có thể cùng Đằng phi như vậy “Người bình thường” nộp thành bằng hữu.

Tiền Vũ Đình những người này liền hoàn toàn bất đồng, chỉ sợ Điện Hành Kiện đem Đằng phi trở thành huynh đệ, cho dù là bọn họ biết rõ ngày hôm qua ban đêm phát sinh chuyện kia trong Đằng bay lên đến rồi mấu chốt tác dụng, bọn họ hay là sẽ không đem Đằng phi chân chính để vào trong mắt.

Nguyên nhân rất đơn giản.

hấn không xứng với!

Cho nên, đương sự tình nháo đến hiện tại cái này cục diện sau khi, Tiền Vũ Đình tuy nói trong lòng bao nhiêu có chút hối hận sự lỗ mẫn của mình, nhưng tuyệt không có mở miệng nói xin lỗi.

Hấn vẫn duy trì trầm mặc.

Lãnh ngạo nhìn Đằng phi, ta chính là hoài nghi ngươi, thế

nào? Dừng rời khỏi đơn vị tới uy hiếp ta, vô dụng!
Thường chí cũng giữ vững trầm mặc, không nói một lời.

Hắn là tuyệt không có mở miệng giữ lại cái này không có gì tồn tại cảm người, hắn là thân phận gì địa vị? Tồi Cường Tân Nhân Bảng đệ thất danh, Bắc cương Thường gia Thiếu chủ! Bảng Tuyệt nữ thần trong liên minh, cũng có hắn một cái chỗ ngồi! Hắn loại này chân chính thiên chi kiêu tử.

Làm sao có thể cùng Đảng phi người như thế xen lẫn trong cùng nhau? Nếu như không phải là Điện Hành Kiện kiên quyết Đảng phi kéo vào, hắn căn bản sẽ không nhìn nhiều Đảng phi một cái.

Lý Chính Siêu lại càng không cần phải nói.

Làm Bắc cương Lý gia con vợ cả Nhị thiếu gia, hắn bằng hữu bên cạnh đều là cái gì cấp bậc? Mà đến nam lãnh thổ một cái tiểu gia tộc.

Chỉ có đúng để thực lực Đảng phi, dựa vào cái gì theo chân bọn họ đi cùng một chỗ? Nếu như bị kia những bằng hữu kia của hắn thấy, thậm chí có chê cười bọn họ!

Cố Thiếu Phong nét mặt như cũ rất ôn hòa, nhìn không ra bất cứ dị thường nào, nhưng trên thực tế, làm không có gì thân phận địa vị Đảng phi, cùng cùng hắn địa vị tầng thứ giống nhau Tiên Vũ Đình nhóm người nháo lúc thức dậy, Cố Thiếu Phong tuyệt không có đứng ở Đảng phi bên này!

Này, chính là vòng tròn!

Cho dù là bọn họ của mình trong vòng luẩn quẩn nửa thế nào hục hặc với nhau, nửa thế nào người tranh ta giành, thậm chí đầu bể đầu chảy máu không chết không thôi! Kia...! Cũng là thuộc về bọn họ trong hội này bộ chuyện tình!

Làm có ngoại lực giới nhập thời điểm, cái này vòng tròn mọi người, cũng sẽ đem đầu mâu, nhắm ngay cái kia người ngoài! Này, là bất thành văn quy tắc ngầm.

Vương Tử cùng cô bé lọ lem chuyện cũ sở dĩ rung động lòng người, nhưng thật ra chính là bởi vì đó là chuyện cũ, là tốt đẹp chính là ảo tưởng.

Mộ Dung Phương Phi đứng ở một bên, mắt lạnh nhìn mọi người trên mặt nét mặt, biểu hiện trên mặt tựa như trào phúng, không nói một lời.

Mở miệng giữ lại Đằng phi, ngoại trừ Điền Hành Kiện, cũng chỉ có Mộ Dung Uyển cùng hạ Tiểu Nhã, những người khác, mặc dù không có ra lại nói châm chọc, nhưng cũng giữ vững trầm mặc!

“Các người đến là lời nói nói a, chẳng lẽ ở trong mắt các người, thân phận địa vị liên trọng yếu như vậy sao?” Mộ Dung Uyển làm nữ nhân, làm một cái dám làm dám chịu hơn dám nói nữ nhân, nhìn Tiên Vũ Đình nhóm người trầm mặc, giờ phút này rốt cục nhìn không được nổi dóa vọng động.

Vẫn không có người nào nói chuyện, không khí trở nên quý dị và có chút khó xử.

Điền Hành Kiện hít sâu một hơi, cho tới hôm nay, hẳn coi như là hoàn toàn phát hiện, bên cạnh mình những người bạn này, cũng là ai, bọn họ...! Vĩnh viễn cũng sẽ không chân chính tiếp thu một vòng tròn tử người ở phía ngoài.

Các người những thứ này lòng dạ hẹp ánh mắt thiên cận khôn kiếp! Một ngày nào đó, các người sẽ hối hận! Điền Hành Kiện trong lòng bất luận tức giận, trong ngày thường thông tuệ đầu óc, này có nhưng trở nên trống không Bạch Khởi.

Lúc này, Điền Hành Kiện trong tai đột nhiên truyền đến Đằng phi nhàn nhạt thanh âm: “Điền huynh không cần gặp khó khăn, Điền huynh đích tình toan tính, ta nhớ kỹ, ngày sau vô luận là địch là bạn, ta đối với Điền huynh cùng Mộ Dung tiểu thư còn nữa Tiểu Nhã cô nương, vĩnh viễn sẽ không xuất thủ!” “Đằng phi huynh đệ, người yên tâm, Điền Hành Kiện cùng Điền Gia, vĩnh viễn không phải là địch nhân của người!” Đến rồi loại khi này, Điền Hành Kiện cũng không còn biện pháp nữa nói thêm cái gì, mâu thuẫn rốt cục trở nên gay gắt, nếu như Điền Hành Kiện không biết Đằng phi thân phận chân thật, có thể còn có thể cố gắng giữ lại, nhưng trước mắt này người, là bị cả ngũ vực trở thành công địch tuổi trẻ cường giả! Người như thế trong xương cái kia phân kiêu ngạo cùng chấp

nhất, mà ngay cả Điền Hành Kiện cũng chỉ có bội phục phân, cho nên Điền Hành Kiện rất rõ ràng, Đằng Phi Năng vẫn trầm mặc cho tới hôm nay mới bộc phát ra, đã là cho chân mặt mũi của mình.

Đằng phi hướng về phía hạ Tiểu Nhã mỉm cười gật đầu, vị này ngượng ngùng Hạ gia tiểu thư mặt đỏ tía tai, một đôi nước nhuận trong con ngươi cũng là khẽ nổi lên một tầng hơi nước, không có hấn, nàng chẳng qua là cảm thấy thẹn với Đằng phi ca ca, mặc dù nàng một điểm sai lầm cũng không có đi qua.

Dám làm dám chịu Mộ Dung Uyển lúc này chỉ cảm thấy bộ ngực trần trần bị đè nén, muốn phát tiết, lại nên với ai phát tiết.

Lúc này, một cái lớn tay, cầm Mộ Dung Uyển có chút lạnh như băng ngọc thủ, Mộ Dung Uyển quay đầu nhìn lại, nhìn thấy phu quân đối với mình nhẹ nhàng lắc đầu.

“Như vậy.

Gập lại sau, các vị.” Đằng phi cười nhạt, hướng về phía Điền Hành Kiện Mộ Dung Uyển cùng hạ Tiểu Nhã nói, thường chỉ nhóm người không muốn nhìn.

Hấn cảm giác ra sao nguyên ý xem bọn hấn?

Đằng Phi đi qua thân, đi tới Mộ Dung Phương Phi bên cạnh, cười nói: “Cùng nhau?”

Mộ Dung Phương Phi mặt không chút thay đổi gật đầu, đi theo Đằng phi thân bên cạnh, không có chút nào nửa điểm do dự đứng dậy rời đi.

“Phương Phi...” Mộ Dung Uyển ngăn người.

“Phương Phi tỷ tỷ...” Hạ Tiểu Nhã cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, trên mặt tràn đầy bất khả tư nghị nét mặt.

“Này, này coi là chuyện gì xảy ra?” Tiền Vũ Đình khoe miệng co giật, không giải thích được nhìn Mộ Dung Phương Phi

bóng lưng.

“Mẹ kiếp!” Thường chí rớt cục nhện không được trong lòng bay lên lửa giận.

Ngoan ngoan mắng một câu.

Cố Thiếu Phong ngăn người, Lý gia nhị thiếu Lý Chính Siêu cũng ngăn người, mọi người tất cả đều sững sốt, ngoại trừ đứng ở nơi đó.

Mang trên mặt nhàn nhạt châm chọc nụ cười Điền Hành Kiện.

“Các người ở bài xích Đẳng phi thời điểm, tựa hồ quên, Mộ Dung Phương Phi thân phận.” Điền Hành Kiện nói xong câu này sau, nhẹ nhàng thở dài một tiếng, nói: “Thân phận của nàng địa vị.

Ở các người trong mắt, cùng Đẳng phi là giống nhau.”
“Thế nào có? Đẳng phi xem là cá cái gì? Tại sao có thể cùng phương Phi?” Lý Chính Siêu người đứng ra phản bác.

“Không sai, Đẳng phi cái loại này thân phận địa vị, cũng có thể cùng Phương Phi tiểu thư so sánh với sao?” Tiền Vũ Đình cũng nhảy ra.

Thường chí khóe miệng co quắp rút.

Thật sâu nhìn thoáng qua Mộ Dung Phương Phi cùng Đẳng bay xa đi bóng lưng, trông mất chỗ sâu.

Hiện lên vẻ ghen ghét, Điền Hành Kiện nói nhưng thật ra một điểm sai cũng không có.

Đừng xem bọn họ những người này đều ở theo đuổi Mộ Dung Phương Phi, nhưng này cũng chỉ là bởi vì Mộ Dung Phương Phi dung mạo quá mức hấp dẫn người, nói thân phận địa vị, Mộ Dung Phương Phi cho dù đáp ứng bọn họ theo đuổi, cũng tuyệt đối không thể có thể trở thành bọn họ chánh thê! Nhưng cái này cũng không làm trở ngại bọn họ đối với sắc đẹp

theo đuổi, hôm nay trơ mắt nhìn Mộ Dung Phương Phi cái này dung nhan Tuyệt Sắc Bảng thượng xếp hạng đệ nhất mỹ nữ nghĩa vô phản cố đi theo cái kia thân phận địa vị ở trong mắt bọn hắn giống như tra tâm thường Đẳng bay đi, trong lòng có thể nào không ghen ghét?

Đẳng phi, ta phải giết ngươi!

Thường chí trong lòng âm thầm thề.

Lý Chính Siêu cùng Tiền Vũ Đình mâu quang bên trong, tất cả cũng hung mũi nhọn lóe ra.

Này hết thấy, Điền Hành Kiện cũng nhìn ở tại trong mắt, nhưng không có nhiều lời một câu, chỉ ở trong lòng cười lạnh: các ngươi nhanh đi giết hắn, nhìn cuối cùng xui xẻo chính là ai!

Hít sâu một hơi, Điền Hành Kiện thản nhiên nói: “Chúng ta tiếp tục?”

Thường chí nghiêng răng nghiêng lợi: “Tiếp tục! Tại sao không tiếp tục? Thiếu hắn một cái trói buộc, thiếu nàng Mộ Dung Phương Phi, chúng ta vẫn như vậy không cách nào thăm dò này thần hồn lãnh thổ?”

Tiền Vũ Đình cười lạnh: “Thiếu một cái trói buộc mà thôi.”

Lý Chính Siêu ở một bên phụ họa nói: “Lúc này tiến độ nên có nhanh hơn.”

Cố Thiếu Phong ôn hòa cười: “Tiếp tục.”

...

“Đi theo ta, sẽ không hối hận sao?” Đã đi ra rất xa, Đẳng phi cười hỏi Mộ Dung Phương Phi.

“Lời này hiện tại hỏi, không lộ vẻ có chút dối trá sao?” Mộ Dung Phương Phi thanh âm trong trẻo lạnh lùng, mặt không chút thay đổi nói.

“Hmm.” Đẳng phi đánh cái ha ha, nói: “Có thể từ trong tay bọn họ đào tới ngươi như vậy một người cao thủ, là vinh hạnh của ta.”

“Ngươi chính là cái kia Đẳng phi?” Mộ Dung Phương Phi không có đón Đẳng phi lời nói, mà là dời đi đề tài.

Đẳng phi đứng lại, cười híp mắt nhìn Mộ Dung Phương Phi:

“Là lời nói, người sẽ hối hận sao?”

“Người đang ở đây ngũ vực bên trong nơi nào, ta đi tìm người.” Mộ Dung Phương Phi một đôi trong trẻo lạnh lùng con người, dừng ở Đăng phi.

Sách, thật đúng là có tính cách a! Đăng phi miệng liệt liệt, cười nói: “Nam lãnh thổ, tây thù hoang mạc, đến rồi vào thần hồn lãnh thổ liên lạc ta, ta sẽ nhường người đi đón người.”

“Ta hỏi chính là, người ở đâu nơi? Thế nào, không dám nói, sợ ta bán đứng người?” Mộ Dung Phương Phi có chút khiêu khích nhìn Đăng phi.

“Tại sao nhất định phải tìm ta?” Đăng phi hỏi.

“Người đem ta từ trong tay bọn họ đoạt lấy, không tìm người, chẳng lẽ tới tìm người đích đám kia hồng nhan?”

“Ách...!Xem ra người đối với ta hiểu rõ rất nhiều.” Đăng phi nhúc nhích, nhìn không được cười khổ.

“Tứ đại liên minh, đối với người hiểu rõ cũng rất sâu.” Mộ Dung Phương Phi nhàn nhạt vừa nói, tiếp tục đi thẳng về phía trước.

“Tốt lắm, ta ở nam lãnh thổ Đông Phương vô tận biển rừng trong.” Đăng phi thở dài một tiếng: “Như vậy rồi đi nhà Mộ Dung, thật sự sẽ không hối hận?”

“Người rất dài dòng, còn nữa, bọn họ ước gì ta rời đi.” Mộ Dung Phương Phi nghiêng qua một cái Đăng phi: “Hiện tại, người hài lòng?” ()

.

)

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 458: Kẻ Ngủ Mới Xem Hẳn Là Địch!

>
“
.
.

.” Đẳng Phi vẻ mặt im lặng nhìn Mộ Dung Phương Phi, quả thật không phản đối.

Mộ Dung Phương Phi nhìn Đẳng Phi đi ở phía trước bóng lưng, này tờ trong treo lạnh lùng tuyệt sắc trên mặt, khóe miệng khẽ hướng về phía trước nhếch lên.

Nàng thích Đẳng Phi sao? Không, nàng thích khiêu chiến! Nhiều năm như vậy, trừ năm đó mang đi sự phụ của nàng, cũng chỉ có Đẳng Phi, có thể nhìn ra nàng trong xương cái kia phân kiêu ngạo, kia phân thuộc về chính nàng kiêu ngạo.

Cũng chỉ có Đẳng Phi, nhìn thấu nàng Mộ Dung Phương Phi sâu trong nội tâm, viên này không cam lòng tại thực tế, xao động tâm!

Thuở nhỏ bị mang đi, báai sư học nghệ, nhiều năm sau khi trở về nhà, lại phát hiện mẫu thân đã ở mấy năm trước qua đời, gia tộc kia bằai chi phụ thân , chẳng bao giờ đem mẫu thân của nàng trở thành là bản thân nữ nhân đối đắai giống nhau, đối với nàng này nữ nhi, cũng không có bất kỳ tình cảm đáng nói, thấy nàng hôm nay trở mắai được như thế xinh đẹp, ngược lại một lòng muốn đem nàng gắai vào những khác đắai tộc nhà giàu có, đổi lấy hẳn mình muốn lợi ích.

Mẫu thân của nàng, là thân phận thấp kém tỳ nữ, cuộc đời của

nàng, là đáng thương khi còn sống; phụ thân của nàng, là một lợi thế tiêu nhân, đi qua chẳng bao giờ chú ý quá nàng, bây giờ chỉ nghĩ dùng nàng để đổi lấy lớn nhất lợi ích.

Nàng không cam lòng! Cuộc đời của nàng, có thể càng thêm đặc sắc!

Dựa vào cái gì chỉ có những thứ kia nhà giàu có đại tộc đệ tử, mới có thể đứng ở chính giữa trên võ đài, để ánh mắt của mọi người cũng tập trung ở trên người bọn họ? Dựa vào cái gì nàng lại không được?

Cho nên, Mộ Dung Phương Phi về đến gia tộc sau, bằng vào trong tay một thanh Chuẩn Đế binh cấp bậc chính là kiếm, dựa vào bản thân mạnh mẽ thực lực, chỉ dùng ngắn ngủi một năm thời gian, liền xông ra lớn như thế danh khí.

Chỉ tiếc, nàng biểu hiện xuất sắc, khiến cho Mộ Dung gia trẻ tuổi một đời thật sâu ghen tỵ với, bao gồm trẻ tuổi một đời bậc cha chú, tổ tông.

.

.

Cũng đối với Mộ Dung Phương Phi cho biết ra khỏi thật sâu kiêng kỵ.

Cả Mộ Dung gia, trừ Mộ Dung Uyển, cùng một cái quanh năm cơ hồ cũng đang bế quan lão tổ ở ngoài, cũng chưa có người thứ ba là đứng ở nàng bên này!

Nàng không phục, cũng không cam chịu, nàng không phải là tranh cường hào thắng, nàng chỉ dự đoán được kia phân nên thuộc về nàng vinh quang của mình!

Chẳng lẽ yêu cầu này, cũng rất quá đáng sao?

Thần Hồn Vực, là nàng thực phát hiện mình mơ ước một cái trọng yếu địa phương, Tối Cường Tân Nhân Bảng xuất hiện, Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng xuất hiện, cũng cho Mộ Dung Phương Phi tuyệt hảo cơ hội.

Nàng thành công!

Tôi Cường Tân Nhân Bảng tên thứ năm, Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng đệ nhất danh!

Chỉ có mười tám tuổi, trong xương trả lại rất đơn thuần Mộ Dung Phương Phi nguyên bằng làm biểu hiện của mình, có thể làm cho Mộ Dung gia một số người thay đổi đối với ý kiến của mình, ít nhất, bọn họ nên càng trọng thị bản thân một số, mà không phải chỉ nghĩ xa lánh bản thân, đem mình trở thành đám hỏi công cụ cùng vật hy sinh.

Nhưng nàng phát hiện, bản thân hay là sai lầm rồi, sai ở nàng đối với nhà giàu có đại tộc bản chất không biết, sai ở nàng biểu hiện quá xông ra, sai ở nàng người này quá mạnh hơn cũng quá ưu tú thượng!

Biểu hiện của nàng, chẳng những không có đổi lấy nàng muốn, ngược lại khiến cho cả Mộ Dung gia trên dưới càng mạnh nghi kỵ cùng bài xích.

Cái nhà này, nàng thật sự không muốn tiếp tục ngốc đi xuống, cũng không có biện pháp tiếp tục ngốc đi xuống.

Lần đầu nghe được Đăng Phi cái tên này, hay là tứ đại liên minh đối với Đăng Phi khởi xướng sát lệnh thời điểm, khi đó, Mộ Dung Phương Phi đối với Đăng Phi người này không có quá nhiều khái niệm, chỉ biết là hắn rất trẻ tuổi, là Thánh Thần người thừa kế, trên người còn có một kiện đủ để làm cõi đời này mọi người điên cuồng Chiến Tranh Ma Ngẫu.

Mộ Dung Phương Phi vẫn rất đồng tình Đăng Phi, cảm giác hắn cùng mình ở rất nhiều địa phương, đều có chỗ tương tự, so sánh với, Đăng Phi so với mình thậm chí hơn, bản thân bất quá là đã bị gia tộc lạnh nhạt cùng xa lánh, mà Đăng Phi, nhưng mỗi ngày cũng phải sống ở người khác đuổi giết trong.

Hắn làm sai cái gì? Hắn cùng tứ đại liên minh có cái gì thâm cừu đại hận? Hắn đã làm bao nhiêu chuyện xấu? Dựa vào cái gì tứ đại liên minh có quyền lợi có tư cách đối với một cái cái gì chuyện sai cũng không có đã làm người, phát ra sát lệnh? Sau lại Mộ Dung Phương Phi mới hiểu được, Đăng Phi lỗi, chỉ là bởi vì hắn không nên nhận được Thánh Thần truyền thừa, không nên có được Chiến Tranh Ma Ngẫu.

Không hơn.

Tứ đại liên minh chỉ sờ dĩ như vậy rầm rĩ cường thế, chỉ bởi vì làm quả đấm của bọn hắn cứng hơn.

Cái này đơn thuần lại có tốt hơn thắng thiếu nữ, rốt cục hiểu, cái thế giới này, không nói ôn tình, chỉ nhận thức thực lực.

Nàng cũng không biết tại sao, Đằng Phi chỉ gọi nàng một tiếng, nàng sẽ như thế nghĩa vô phản cố đi theo hắn đi, không có có do dự chút nào, tốt như mình sớm liền quyết định giống nhau, trời mới biết nàng ở Đằng Phi xoay người rồi đi trong nháy mắt, trong lòng trả lại không có ý kiến gì đi!

Nhưng Đằng Phi chẳng qua là cười nhìn nàng, hỏi cú: “Cùng nhau?”

Nàng sâu trong nội tâm sở hữu phòng ngự, ngay một khắc này, hoàn toàn bị công phá.

Nàng không có thích Đằng Phi, nhưng nàng như cũ rơi vào tay giặc.

Có lẽ, cùng ở người nam nhân này phía sau, có thấy càng đặc sắc phong cảnh.

.

.

Trung Châu, Thần Long gia tộc Ngạo gia.

Ngạo Tích Quân cùng Ngạo Tích Trúc huynh muội hai người, lẳng lặng quỳ ngồi ở một bên, một ...!khác trắc, liền là một hai gò má gầy, giữ lại một luồng râu dài Hôi bào lão giả.

Lão giả ánh mắt ôn hòa , nhìn huynh muội này hai người, biểu hiện trên mặt cực kỳ hài lòng.

Thiếu nữ lẳng lặng pha trà, giở tay nhắc chân, không dính

nhuộm nửa điểm nhân gian lửa khói, yên tĩnh hơi thở từ trên người nàng phát ra, nhìn nàng, thì loại an lòng cảm giác.

“Hai người các ngươi, cũng rất tốt, không có cho các ngươi cha mẹ hôn mất thể diện, chẳng qua là ủy khuất ngươi của, ai.

Tích Quân, cho dù tương lai ngươi có thể hoàn toàn đã không chế cả Thần Long gia tộc, thân phận của ngươi, cũng không có thể công khai, cha mẹ của ngươi, cũng không có biện pháp chính danh, nếu không tương hội đưa tới ngập trời đại họa.” Lão giả trên mặt nét mặt nhìn qua tràn đầy đau thương, chậm rãi nói.

Ngạo Tích Quân này từ gần như hoàn mỹ trên mặt, nhìn không ra bao nhiêu nét mặt, nhưng một đôi tay, nhưng gắt gao siết thành quả đấm, cũng không lớn lên móng tay thật sâu khảm vào lòng bàn tay, trên năm tay nổi gân xanh, run nhè nhẹ.

Một bên thiếu nữ lúc này nâng chung trà lên hồ, cho lão nhân cùng ca ca mỗi người rót một chén, ngẩng đầu, nhìn thoáng qua ca ca của mình, lấp lánh ánh sao trong mắt, mang theo vài phần lo lắng, nhưng không có nói nhiều.

“Tích Trúc, lúc không có chuyện gì làm, khuyên nhiều khuyên Tích Quân.” Lão giả nhìn không nói gì đích nam tử trẻ tuổi, chỉ có thể than nhẹ một tiếng, đối với thiếu nữ nói.

“Kính xin ca ca yên tâm, ta sẽ khuyên hắn.” Ngạo Tích Trúc thanh âm mềm nhẹ, chậm rãi nói: “Những năm này, nhưng thật ra chân chính ủy khuất, cũng là ca ca, nếu không phải ngươi không tiếc dùng loại này người khác khó có thể tượng tượng phương thức bảo vệ chúng ta, sợ là chúng ta huynh muội cũng sống không cho tới hôm nay, chớ nói chi là trở thành cả Ngạo gia kiêu ngạo, chúng ta huynh muội, đều thiếu nợ ca ca.”

Nếu là bị ngoại nhân thấy như vậy một màn, nhất định sẽ cả kinh tột đỉnh.

Nam nữ trẻ tuổi, là Ngạo gia trẻ tuổi thần tượng, Ngạo Tích Quân cùng Ngạo Tích Trúc, mà lão giả này, cũng là Ngạo Tà

Vân!

Ngạo gia năm đó thiên tài!

Ở những khác Thần Long gia tộc người trong mắt Ngạo Tích

Quân cùng Ngạo Tích Trúc thân gia gia!

Có thể ở nơi này đang lúc trong tỉnh thất, cực đẹp thiếu nữ

Ngạo Tích Trúc, lại gọi hân ca ca!

Đừng nói ngoại giới, coi như là Thần Long gia tộc nội bộ, biết chuyện này, sợ rằng cũng sẽ khiến sóng to gió lớn.

Ngạo Tà Vân khẽ lắc đầu, cười khỏ nói: “Các ngươi là ta tôn kính nhất tiểu thúc thúc con gái, là ta thân nhất đường huynh muội, ta không bảo vệ các ngươi, ai bảo vệ các ngươi? Chỉ là chuyện này, gần đây đã có những người này tại hoài nghi, ai, hy vọng có thể ép tới dừng, Tích Quân, ta biết ngươi không cam lòng, nhưng này thực tế chính là chỗ này sao tàn khốc, chỉ sợ ngươi tất nhiên là Hoàng cấp, trừ phi.

.

”

“Trừ phi cái gì?” Gần như hoàn mỹ mỹ nam tử Ngạo Tích Quân ngẩng đầu, nhìn Ngạo Tà Vân, nhàn nhạt hỏi.

“Trừ phi ngươi có thể đạt tới Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, khi đó, cho dù Ngạo gia lão tổ tông, cũng không có biện pháp nữa đè ép ngươi, cho dù ngươi nên vì phụ thân của ngươi lật lại bản án, cũng không ai dám nói thêm cái gì.” Ngạo Tà Vân thở dài nói nói, sau đó cười khỏ nói: “Nhưng là Bất Hủ Thần Hoàng.

.

.

lại nào có dễ dàng như vậy?”

“Bất Hủ Thần Hoàng sao? Ta sẽ cố gắng!” Ngạo Tích Quân ánh mắt kiên định, cắn răng nói: “Một ngày nào đó, ta muốn để phụ thân của ta tên, xuất hiện ở Ngạo gia tổ tông từ đường bên trong, ta thề!”

“Ca.

.

.” Thiếu nữ thanh âm run rẩy, trong con ngươi, che một tầng hơi nước.

“Thần Hồn Vực bên trong bí ẩn rất nhiều, Tích Quân Tích Trúc, hai người các ngươi, phải được thường mang theo trong gia tộc trẻ tuổi đi vào thăm dò cùng thí luyện, ở thăm dò Thần Hồn Vực đồng thời, tăng lên các ngươi ở trong gia tộc uy vọng, nghe nói còn nữa ba năm, ngũ vực muốn triệu khai một lần thiên hạ đại hội, kia, phải Tích Quân ngươi nắm trong tay Ngạo gia một cái tuyệt hảo cơ hội! Cho nên, ba năm này trong, ngươi nhất định phải đem hết toàn lực tăng lên thực lực của mình, đồng thời cũng muốn tăng lên ngươi đang ở đây Ngạo gia người danh vọng, ngươi, hiểu chưa?”

Ngạo Tích Quân gật đầu, nhưng ngay sau đó hỏi: “Thiên hạ đại hội?”

Một bên thiếu nữ Ngạo Tích Trúc cũng là nhìn Ngạo Tà Vân, đôi mi thanh tú cau lại, hỏi: “Chẳng lẽ là muốn xác định đệ nhất thiên hạ gia tộc?”

Ngạo Tà Vân gật đầu, tán dương nhìn thoáng qua thiếu nữ, nói: “Hôm nay ngũ vực quy nhất, Thần Hồn Vực mở ra, cái thế giới này, xảy ra thật lớn thay đổi, đây là một lớn thời đại, cũng là một tân thế giới.

Có thực lực người có dã tâm, tuyệt không có tình nguyện bình tĩnh.

Thiên hạ đại hội, cũng là bởi vì lần này mà sinh ra.

Trên danh nghĩa, thiên hạ đại hội, là ngũ vực võ giả cùng chung trao đổi một lần thịnh hội, nhưng trên thực tế mọi người trong lòng cũng hiểu, này nhưng thật ra chính là ngũ vực trung sở hữu thế lực lớn, một lần chính diện và trực tiếp đấu, không có ai có lùi bước, cũng không thể nào lùi bước.

Người cũng tốt, toàn thân thế lực cũng tốt, hay là liên minh trong lúc cũng tốt, cũng muốn phân ra cao thấp.”

Ngạo Tích Trúc lãnh cười nói: “Là a, thiên hạ này đại hội, cùng Thần Hồn Vực trung Tối Cường Tân Nhân Bảng sao mà tương tự, chỉ bất quá Tối Cường Tân Nhân Bảng thượng, những thứ kia lớp người già nhân vật không tốt xuất hiện, nhưng thiên hạ đại hội, có thể lại bất đồng, đây là một lần chân chính có thể chứng minh thực lực mình cơ hội, ta tin tưởng, sở hữu có dã tâm cường giả, cũng sẽ không bỏ qua.”
“Ba năm.

.” Ngạo Tích Quân lâm bầm nói thẳm một câu, sau đó ngẩng đầu, nhìn Ngạo Tà Vân nói: “Huynh trưởng, ta muốn dẫn đội, tiến vào Thần Hồn Vực, khai hoang thí luyện!”
Ngạo Tà Vân hài lòng gật đầu, nói: “Tốt, ta ta sẽ đi ngay bây giờ chuẩn bị!” Vừa nói, đứng lên rời đi.

Trong phòng, chỉ còn lại có Ngạo Tích Quân Ngạo Tích Trúc huynh muội hai người, Ngạo Tích Trúc có chút lo lắng nhìn ca ca, nhẹ nói nói: “Không cần quá liều mạng.”
“Tất cả mọi người xét ở, ta không hợp lại, sao được?” Ngạo Tích Quân hípmắt: “Ta nghe nói, Đằng Phi đã xuất hiện ở Thần Hồn Vực trung, ta nghĩ gặp gỡ hắn.”
“Người muốn tìm hắn giá họa?” Ngạo Tích Trúc nhìn ca ca.

“Không, ta nghĩ cùng hắn kết giao bằng hữu.” Ngạo Tích Quân cười nhạt, sau đó nói: “Kẻ ngu mới muốn cùng hắn là địch.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 459: Ta Là Lục Tử Lăng!

>

“Người đã nói, hấn hiện tại đáng giá người xuất thủ.” Ngạo Tích Trúc bỗng nhiên cười nhìn ca ca của mình: “Hiện đang thay đổi chủ ý?”

“Không có thay đổi, hấn thật sự đáng giá ta xuất thủ.

.

.

Kết giao!” Ngạo Tích Quân cũng cười lên, thản nhiên nói: “Dám ở Thần Hồn Vực công nhiên đánh chết Long Cung Liên Minh trung Phan gia người, có tư cách làm bằng hữu của ta!” “Ca ca, người kiêu ngạo.” Ngạo Tích Trúc cười trêu ghẹo ca ca của mình một câu, sau đó nói: “Không có đúng người ta vẫn không gì lạ cho làm bằng hữu đi.” “Hắc, hấn có hiếm lạ.” Ngạo Tích Quân ngắc đầu, nhìn muội muội nhận thức nói: “Hấn có.”

.

.

Thần Hồn Vực, Thần Thành, thành tây một mảnh đại nhà cửa trước cửa.

“Này tám địa phương , là chúng ta Tây Vực Võ Thần Liên Minh, cô nàng, các người mò quá giỏi.” Một người tướng mạo anh tuấn, nụ cười lỗ mãng tuổi trẻ công tử, tay cầm chiết phiến, cười hì hì nhìn đối diện một cái cực đẹp cô gái, dương dương đắc ý nói: “Dĩ nhiên, nếu như.

Người cùng cho bốn công tử cười một cái, sau đó van cầu bốn công tử lời nói, bốn công tử một cao hứng, nói không chừng, sẽ đem này tấm địa phương thưởng cho người đi!”

“Ha ha ha, đúng vậy, cho chúng ta công tử gia vui mừng một cái, chúng ta công tử gia vui vẻ, sẽ đem nơi này thưởng cho người.”

“Không sai, cô nàng, mau cho chúng ta công tử gia vui mừng một cái!”

“Ha ha ha ha!”

Này trẻ tuổi công tử phía sau một đám thủ hạ càn rỡ cười lớn, không thể đem đối diện cô gái không coi vào đâu.

Đối diện tuổi trẻ cô gái, nhìn qua mười tám mười chín tuổi, mang theo một tầng màu trắng trước mặt sa, nhưng này yếu điệu tư thái, đầy đặn bộ ngực cùng mảnh khảnh vòng eo, hai cái thon dài chân ngọc nhưng không cách nào che dấu, cho dù ai nhìn, đều có loại cảm giác kinh diễm.

Cô gái lạnh lùng nhìn thoáng qua đối diện những người này, tiếng nói cực kỳ động thính, như đại châu Tiểu Châu va vào nhau: “Các người nói hưu nói vượn, chỗ này căn bản là nơi vô chủ, Thần Thành cũng không phải là các người Võ Thần Liên Minh sản nghiệp, dựa vào cái gì nói là của các người?”

“U, còn dám già mồm, ha ha, bốn công tử tự thích điều giáo người nhỏ như vậy bé con.” Trẻ tuổi công tử vui nhìn thiếu nữ này, sau đó cười lạnh nói: “Thần Thành là nơi vô chủ? Hắc, lúc trước có lẽ là, nhưng hiện tại, nhất định không phải là! Bốn công tử nói nơi này là bốn công tử, đó chính là!”

“Muội muội, trở lại, đừng để ý tới có người này.” Lúc này, nhà cửa mở ra, một cái bình tĩnh dịu dàng thanh âm vang lên, tiếp theo, đi ra một vị cùng cửa thiếu nữ lớn lên giống nhau như đúc cô gái.

“Di? Bốn công tử mạng tốt như vậy? Sanh đôi nga! Ha ha ha,

hôm nay thật là kiếm được rồi!” Trẻ tuổi công tử nhìn thấy trong cửa đi ra cô gái kia, đầu tiên là sững sốt một chút, nhưng ngay sau đó cười lớn lên, trong con ngươi lóe ra nồng đậm dục vọng, gắt gao chăm chú vào này hai thiếu nữ trên người.

Trẻ tuổi công tử bên cạnh một chúng tùy tùng cũng đều có chút nhìn ngây người, giống như xinh đẹp như vậy sinh đôi, thật là thập phần hiếm thấy.

“Vô sỉ!” Lúc trước thiếu nữ lạnh lùng nói một câu, không hề nửa để ý tới cửa những người này, xoay người sẽ phải trở về đi.

“Người đứng lại đó cho ta!” Trẻ tuổi công tử bỗng nhiên lạnh xuống mặt, phát ra một tiếng gào to, sau đó lạnh lùng nói: “Các người cũng biết, không để cho bản công tử mặt mũi hậu quả là cái gì?” “Là cái gì?” Một cái cực kỳ thanh âm lạnh lùng, từ cửa truyền ra, theo thanh âm, đi ra một cái thiên tử tuyệt sắc cô gái, tóc đen như bọ, mi mục như vẽ, da thịt như tuyết, giống như trên tiên tử giống như, xinh đẹp làm cho người ta hít thở không thông.

Liễu Thiển Hà lạnh lùng nhìn cửa những người này, trong lòng dâng lên nồng đậm chán ghét, này trẻ tuổi công tử quả thực tựa như một khối thuốc cao bôi trên da chó, kể từ khi hai ngày trước nhìn gặp một lần Âu Lạp Lạp, lại bắt đầu dây dưa thượng, nếu không phải bên cạnh hắn hộ vệ trong có cường giả, Liễu Thiển Hà đã sớm nhin không được xuất thủ dạy dỗ hắn.

Thần Thành trung mặc dù không cho phép sử dụng đấu khí, cũng không dùng đấu khí vũ kỹ, nhưng không có vấn đề gì.

Đằng Phi ở trên đường dài đánh chết Đông Hải Long Cung liên minh người sự kiện kia, đã sớm truyền lưu ra.

Tiếp theo, Cơ Tĩnh Huyền cũng từ bên trong đi ra, đứng ở Liễu Thiển Hà bên cạnh, lạnh lùng nhìn đối diện người trẻ tuổi kia, trong con ngươi lóe ra chán ghét quang mang.

Bốn người tuyệt sắc cô gái, nhất thời đem này trẻ tuổi công tử ánh mắt sáng ngời hoa, hần nhin không được cất tiếng cười to đứng lên: “Bốn công tử mạng thật tốt , ha ha ha, không nghĩ tới, nơi này thậm chí cất dấu nhiều như vậy tuyệt sắc mỹ nữ, các người cũng là của ta!”

“Ngu ngốc.” Cơ Tĩnh Huyền lạnh lùng nhìn thoáng qua người trẻ tuổi kia, sau đó đối với Liễu Thiển Hà, Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp nói: “Không nên để ý đến hần, chúng ta trở về.”

Các nàng tiến vào Thần Hồn Vực, vì cái gì, chính là cho Đằng Phi ở nơi này Thần Thành trong thành lập một cái chúc tại thể lực của mình, Thần Thành trúng gió vân bắt đầu khởi động, khắp nơi cường giả vô số, nghĩ phải ở chỗ này dừng bước cùng, không có mạnh mẽ thực lực chống đỡ, chỉ có thể giữ vững đề điều.

Các nàng đã cũng đủ đề điều, cũng không nghĩ phiền toái hay là chọc tới cửa.

“Thượng, đem các nàng, cũng bắt cho ta !” Trẻ tuổi công tử cười lạnh một tiếng, sau đó nhìn Liễu Thiển Hà nhóm người nói: “Thức thời lời nói, hãy theo bốn công tử hảo hảo vui mừng a vui mừng a, các người cũng biết bốn công tử là ai? Hừ, nói ra hừ chết các người, bốn công tử là Tới Cường Tân Nhân Bảng thượng xếp hạng thứ hai Tiểu Côn.

.

.

thân đệ đệ! Chọc tới bốn công tử, các người ở nơi này Thần Thành trong còn muốn đặt chân?”

Theo người trẻ tuổi lời nói, bên cạnh hần một nhóm người bắt đầu chậm rãi hướng Liễu Thiển Hà nhóm người ép tới.

Xoảng một tiếng, Liễu Thiển Hà trường kiếm ra khỏi vỏ, hàn mang lóe ra kiếm phong chỉ vào đối phương, lạnh lùng nói: “Trông nom người là ai, muốn khi dễ tỷ muội chúng ta, cũng phải trả giá thật nhiều!”

“Hắc, còn là một hoa hồng có gai?” Trẻ tuổi công tử trên mặt lộ ra lỗ mắng nộ cười, nhưng ngay sau đó lạnh lùng nói: “Còn đứng ngây đó làm gì? Bắt cho ta !”

Bảy tám người nhất thời hướng phía Liễu Thiên Hà nhóm người đánh tới, cũng không có sử dụng đấu khí, nhưng những người này thực lực cũng cực kỳ mạnh mẽ, chỉ dựa vào thân thể cùng võ kỹ, cũng đủ làm cho đối thủ sợ.

Liễu Thiên Hà bốn người lưng tựa lưng đứng chung một chỗ, trên mặt lộ ra bất khuất vẻ, liều chết chống cự, nhưng muốn đánh bại những người trước mắt này, đoán chừng không có gì hy vọng.

Bốn người trong mắt cũng lộ ra kiên quyết vẻ, các nàng đều là thà rằng ngọc nát không thể ngói lành tính tình, thế nào có làm thỏa mãn người như thế tra nguyện?

Vây công người của các nàng , cũng không nóng nảy, một chút áp súc các nàng hoạt động không gian, mục đích rất rõ ràng, chính là muốn bắt sống các nàng, làm cho các nàng liền lùi lại ra Thần Hồn Vực cơ hội cũng không có!

Sưu!

Một đạo bạch sắc cái bóng, giống như tia chớp giống như từ đằng xa đánh tới, bịch một tiếng, đem một cái đánh về phía Âu Lạp Lạp Võ Giả đá bay ra ngoài, hung hăng té ra mười mấy thước xa, một trận xương vỡ vụn thanh âm theo vang lên, theo sau truyền đến người nọ thê thảm tiếng kêu.

Ngay sau đó, lại có ba đạo thân ảnh, bên kia xông lại, nhất thời đem mấy người trẻ tuổi công tử chính là thủ hạ cho hung hăng đá bay ra ngoài, trong một người tuổi còn trẻ nam tử nhắm phía này trẻ tuổi công tử, trong tay một thanh mảnh kiếm, trực tiếp đâm về này trẻ tuổi công tử ánh mắt.

“A!” Tự xưng là Tiểu Côn thân đệ đệ người trẻ tuổi này bị trước mắt một màn này bị làm cho sợ đến kêu to, bên cạnh hắn một cái lão giả trong nháy mắt ngăn chặn ở trước mặt hắn, một chương bài hướng đâm tới mảnh kiếm.

Đinh!

Mảnh kiếm giống như đâm vào kim trên đá, phát ra một tiếng

chói tai tiếng vang.

“Muốn chết!” Che ở Tiểu Côn đệ đệ trước người lão giả phát ra một tiếng gầm lên, nhưng ngay sau đó hung hăng bài hướng đối phương.

Cầm mảnh Kiếm Giả, chính là Điền Quang, gặp đối phương thậm chí lấy tay ngăn trở đã biết một kiếm, lập tức cũng có một số kinh hãi, nhìn không được hướng lui về phía sau đi.

Nhưng lão giả này tốc độ nhanh hơn, ba một chương, vỗ vào Điền Quang trên người, Điền Quang trong miệng nhất thời phun ra một cổ máu tươi, thân thể về phía sau chạy đến bay ra ngoài, hung hăng đụng vào đá xanh xây thành trên tường, phát ra một tiếng nổ lớn nổ.

“Điền Quang!” Bên kia Vị Ương Minh Nguyệt phát ra một tiếng lo lắng kêu gọi, đồng thời giận tím mặt, một kiếm bức mở trước người đối thủ, nhắm phía Điền Quang bên kia.

Lúc trước xông lại bạch y nữ tử kia lạnh lùng nhìn thoáng qua lão giả kia, không nói hai lời, phi thân tới đây, um tùm tổ giờ tay lên, một đạo ô quang, bắn về phía lão giả.

Lão giả khoe miệng nổi lên vẻ cười lạnh, khinh thường nói: “Muốn học kia Đằng Phi? Người còn kém điểm !” Vừa nói, đưa tay tụ phách về phía về điểm này ô quang, lúc này, hấn cái tay kia, hoàn toàn biến thành màu vàng, giống như hoàng kim tạo hình mà thành!

Phốc!

Ô quang trực tiếp xuyên thủng lão giả này bàn tay, thậm chí thế đi không giảm, vừa xuyên lão giả một lỗ tai, nhưng ngay sau đó biến mất không thấy gì nữa.

“A!” Lão giả phát ra một tiếng kinh sợ nẩy ra kêu thảm thiết, trong mắt tràn đầy không dám tin quang mang.

Bạch y nữ tử lại không cho hấn bất cứ cơ hội nào, thân hình giống như quỷ mỵ giống như, trong nháy mắt đi tới nơi này

lão giả phụ cận, một chưởng vỗ vào lão giả bộ ngực, lão giả này hai mắt hướng ra phía ngoài lồi ra, phun ra một ngụm tiên huyết, nhưng ngay sau đó ngã xuống đất mà chết.

Tiểu Côn đệ đệ bị làm cho sợ đến hồn phi phách tán, không nghĩ tới chuyện trong nháy mắt thậm chí sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, vốn là đứng trên ưu thế bọn họ, theo tam nữ một nam đột nhiên xuất hiện, lại bị đánh không hề có lực hoàn thủ!

“Ngươi, ngươi là ai? Ngươi dám trông nom chúng ta Võ Thần Liên Minh chuyện tình? Ca ca của ta đã biết rồi, nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!” Tiểu Côn đệ đệ vừa lui về phía sau, vừa ngoài miệng trong yếu đối với bạch y nữ tử quát lên.

Này bạch y nữ tử trên người mang theo một cỗ xuất trần thoát tục mùi vị, thật sự giống như tiên tử giống như, nhưng này công phu, Tiểu Côn đệ đệ, vị này công tử trẻ tuổi ông đâu có còn nữa thưởng thức sắc đẹp tâm tư, chết ở Thần Hồn Vực tuy nói không thật sự tử vong, nhưng cảnh giới có rơi xuống không nói, trên tinh thần cũng sẽ phải chịu thật lớn kích thích.

Bạch y nữ tử không nói một lời, dưới chân như nước chảy mây trôi giống như, trong nháy mắt đi tới người trẻ tuổi kia trước người, đưa tay chính là một cái tát, nhất thời đem người trẻ tuổi kia quát bay ra ngoài, nhưng ngay sau đó, một điểm ô quang, xuyên thủng người trẻ tuổi kia phi ở giữa không trung đỉnh đầu, rơi vào trên mặt đất dạ, đã là một cỗ thi thể.

Nhưng ngay sau đó không nói một lời, quay lại thân, mấy đạo ô quang bắn ra, những khác mấy cái đến từ Tây Vực Võ Thần Liên Minh Tiểu gia người rồi rít chết.

Bạch y nữ tử nhìn thoáng qua Liễu Thiên Hà nhóm người, vừa nhìn một chút Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt những người này, trong trẻo lạnh lùng thanh âm trung, mang theo vài phân nhu hòa: “Ta là Lục Tử Lăng!”

Vị Ương Minh Minh nhìn trước mắt này che mặt bạch y nữ tử, ngây người tại chỗ, nàng từng nghĩ tới, có thể đem Đằng Phi một lòng hoàn toàn bắt sống cô gái, có là một người như thế nào, thậm chí ở sâu trong nội tâm, đã từng âm thầm bắt phục

khí quá, cho rằng Lục Tử Lăng chẳng qua là gặp phải Đẳng Phi thời gian sớm mà thôi.

Nhưng khi nàng tận mắt gặp vị này không dính nhuộm nửa phần lửa khói hơi thở, giống như cửu thiên tiên tử cô gái, mới rốt cục hiểu, trong lòng nhịn không được sâu kín thở dài: ta không như nàng.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 460: Đế Binh!

>

Liễu Thiên Hà cùng Cơ Tĩnh Huyền cùng với Âu Lô Lô Âu Lạp Lạp nhóm người, đối với cái tên này, tất cả đều quen thuộc đến không thể nữa quen thuộc, các nàng cũng rất rõ ràng Đẳng Phi những năm này vẫn không có trở về nguyên nhân là cái gì, tiến vào đến Thần Hồn Vực sau, các nàng cũng nghe nói Lục Tử Lăng tên, nhưng đồng thời cũng biết, Lục Tử Lăng hành tung mờ ảo, thần long thấy đầu không thấy đuôi, muốn tận mắt thấy nàng, thật sự là thiên nan vạn nan.

Cũng không nghĩ tới, thậm chí có tại như vậy một loại dưới tình hình, thấy cái này ở Đẳng Phi trong lòng địa vị tối cao cô gái.

“Đa tạ Tử Lăng cô nương xuất thủ cứu giúp, nếu không, hôm nay thật sự nguy hiểm.” Liễu Thiên Hà cuối cùng kiến thức rộng rãi, rất nhanh điều chỉnh quá tới tâm tình của mình, lên tiếng nói cảm ơn, chẳng qua là trông mắt chỗ sâu, lóe một số phức tạp quang mang.

“Không cần cảm ơn, các người cũng là người của hắn.” Lục Tử Lăng thanh âm không hề nữa trong trẻo lạnh lùng, cũng lộ ra vẻ có vài phần nhu nhược, hiển nhiên, nhìn thấy nhiều như vậy tuyệt sắc cô gái xuất hiện ở trước mặt mình, tâm tình của nàng, cũng không có như vậy bình tĩnh.

“Người chính là Tử Lăng tỷ tỷ sao? Thật tốt quá, rốt cục nhìn thấy người, công tử nếu là biết người trở về, nhất định sẽ rất vui vẻ.” Âu Lạp Lạp một đôi xinh đẹp trong con người tia sáng lóe ra, rất là vui vẻ đi tới lôi kéo Lục Tử Lăng tay nói.

Cơ Tĩnh Huyền tuy nói trong lòng có chút không phải là tư vị,

nhưng cũng rất rõ ràng Lục Tử Lăng ở Đằng Phi cảm nhận trong địa vị, đi tới cười nói: “Gặp qua Lục tử tử.”

Lục Tử Lăng gật đầu, sau đó nói: “Thần Thành trong mặc dù không thể sử dụng đầu khí, nhưng đồng dạng tràn đầy nguy hiểm, các người muốn cẩn thận một chút.”

“Tử Lăng tử, người còn muốn đi sao? Công tử có thể rất nhanh tựu sẽ trở lại.” Âu Lôi Lôi lúc này cũng đi tới, đối với trước mắt này tuyệt sắc mỹ nữ, Âu Lôi Lôi trong lòng không có có bất kỳ ghen tỵ với, nàng rất rõ ràng của mình định vị, tuyệt sẽ không theo người khác đi tranh cái gì.

Lục Tử Lăng nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Ta còn có chuyện, hiện tại không thể với các người chung một chỗ, chờ hần trở lại nói cho hần biết, ta vẫn khỏe.”

Vừa nói, hướng về phía Vị Ương Minh Minh nhóm người gật đầu, sau đó nhẹ nhàng nói: “Ta đi.”

Một bộ bạch y, bước tiến nước chảy mây trôi, rất nhanh biến mất đang lúc mọi người giữa tầm mắt.

Lưu lại phía sau một nhóm người hai mặt nhìn nhau, Âu Lạp Lạp nhỏ giọng hỏi tử tử nói: “Tử Lăng tử là sinh khí sao?”

Âu Lôi Lôi có chút mê mang lắc đầu: “Ta cũng không biết, có lẽ, nàng có chuyện rất trọng yếu muốn sao.”

Vị Ương Minh Minh lúc này đi tới, nàng cùng những người này cũng đã rất quen, cười nói: “Nàng nhất định không có tức giận, các người nhìn không ra, bản thân ta là thấy rõ ràng, người này mặc dù bề ngoài lạnh lùng, nhìn như bất cận nhân tình, nhưng trên thực tế, nàng đối với Đằng Phi, cực chịu vô cùng đi, nếu không nàng tại sao đột nhiên ra tay giúp các người? Như thế nào lại trùng hợp như thế xuất hiện ở các người có thời điểm khó khăn?”

“A? Người là nói nàng vẫn cũng đang âm thầm chú ý chúng ta?” Cơ Tĩnh Huyền có chút không dám tin kinh hô.

Liễu Thiên Hà trầm mặc một hồi, nhìn Lục Tử Lăng rời đi phương hướng, nhẹ nói nói: “Rõ ràng nói rất đúng, nàng nhưng thật ra vẫn đều ở chú ý chúng ta, thật là một trong nóng ngoài lạnh người đâu.”

Điền Quang lúc này bị Vị Ương Minh Nguyệt đỡ, chậm rãi đi

tới, mọi người nhanh lên vây tiến lên, Liễu Thiên Hà vẻ mặt xin lỗi nhìn Điền Quang nói: “Thật thật xin lỗi, chúng ta liên lụy người.”

Điền Quang cười lắc đầu, sau đó nói: “Không sao, ta cùng Đằng Phi là huynh đệ, tất cả mọi người là người mình, cũng là cái này chết tiết Võ Thần Liên Minh, chúng ta hôm nay giết bọn họ người, bọn họ nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ, các người có thể có ứng đối kế sách?”

Chúng nữ cũng nhin không được nhất tề thở dài một tiếng, thần sắc có chút ảm nhiên, Cơ Tĩnh Huyền nhẹ giọng nói:

“Muốn ở cái thế giới này phát triển, thật sự rất khó.”

Liễu Thiên Hà nhưng khẽ lắc đầu, sau đó sắc mặt bình tĩnh nói: “Người cho là, cái này ăn chơi trác táng, chẳng qua là nhìn trúng sắc đẹp mới đi lên dây dưa sao?”

“Chẳng lẽ còn có việc?” Mọi người không giải thích được.

Liễu Thiên Hà than nhẹ một tiếng: “Chúng ta là Đằng Phi người bên cạnh, chuyện này, sợ rằng đã không phải là bí mật.”

“Thế nào có?” Âu Lạp Lạp mở to mắt nói: “Chúng ta không có lộ ra nửa điểm dị thường, tứ đại liên minh người cơ hồ cũng chưa từng thấy chúng ta, bọn họ thế nào sẽ biết?”

Vị Ương Minh Nguyệt ở một bên nói: “Tứ đại liên minh nhân tuyên vô số, muốn tra rõ Đằng Phi bên cạnh cũng có người nào đó, chuyện này, nhưng thật ra cũng không khó, các người có lẽ mình không cảm thấy, nhưng trên thực tế, tứ đại liên minh người, đã sớm thâm thấu đến cả Nam Vực.”

Vị Ương Minh Minh ở một bên gật đầu, nói: “Từ ta có thể tiếp xúc đến trên tình báo nhìn, thân phận của các người, ở thật lâu lúc trước, cũng không phải là bí mật.”

“Tại sao có thể như vậy.

.

.” Cơ Tĩnh Huyền vẻ mặt mất mát, nhưng ngay sau đó cả giận nói: “Chẳng lẽ những người này, thật sự muốn chém tận giết tuyệt sao? Chúng ta vừa có chỗ nào trêu chọc quá bọn họ?

Đằng Phi vừa có chỗ nào trêu chọc quá bọn họ?”

Điền Quang ở một bên cười khổ nói: “Đáng hận nhất, là Thần Vực Đảo đám người kia, nếu không phải bọn họ, Đằng Phi huynh đệ như thế nào lại bị tứ đại liên minh phát ra Tất Sát

Lệnh? Tứ đại trong liên minh những thứ kia thế lực cường đại, bọn họ còn lại là tham lam, bọn họ cũng đều biết ngũ vực quy nhất nguyên nhân, cho nên, bọn họ cũng dự đoán được Đằng Phi huynh đệ thứ ở trên thân.

Cho nên, bọn họ mặc dù sẽ không công nhiên ở Thần Thành mặt trong giết các người, nhưng ức hiếp cùng quấy rầy, tuyệt không phải ít, mục đích của bọn họ, chính là muốn đem huynh đệ của ta đưa ra.”

Vị Ương Minh Nguyệt gật đầu nói: “Cho nên, các người gần đây một thời gian ngắn, nhất định phải chú ý, vô luận là ở ngũ vực, hay là đang Thần Thành, cũng phải cẩn thận, ngàn vạn không làm cho những người đó tìm được các người chỗ ẩn thân.”

Liễu Thiển Hà gật đầu, nói: “Ta hiểu được, các người yên tâm đi, chúng ta có từ Thần Hồn Vực trung thối lui khỏi, một lòng tu luyện.”

“Cái gì? Tỷ tỷ, chúng ta muốn từ Thần Hồn Vực trung lui ra ngoài sao? Kia lúc trước chúng ta làm sở hữu cố gắng, chẳng phải là toàn bộ uổng phí?” Cơ Tĩnh Huyền nhìn không được vẻ mặt lo lắng nhìn Liễu Thiển Hà.

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp trên mặt, cũng tràn đầy ảm nhiên, các nàng là thật sự muốn giúp giúp Đằng Phi đi làm một ít chuyện, cũng không nghĩ, ở ngũ vực các nàng không dám hiện thân, đến rồi Thần Hồn Vực, như cũ có vô số người muốn hại các nàng.

Vị Ương Minh Minh trầm mặc một hồi, bỗng nhiên nói: “Như vậy, các người đem những thứ kia làm ăn, giao cho ta làm sao, nếu như, các người tin được lời của ta.”

“Chúng ta chung một chỗ nhiều năm như vậy, chuyện như tỷ muội, có cái gì không tin được.” Liễu Thiển Hà nhìn Vị Ương Minh Minh, nhẹ nhàng nói: “Như thế, tựu phiền toái rõ ràng người.”

Vị Ương Minh Minh cười cười nói: “Cũng không phiền toái, cái kia chán người mặc dù không thích ta, nhưng là các người theo quan hệ tốt như vậy, ta thế nào nhẫn tâm gặp một phen tâm huyết của các người uổng phí, yên tâm đi, ta sẽ đem việc

này cũng xử lý tốt.

Hơn nữa, các ngươi cũng không cần phải gấp, tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo khi dễ chúng ta nhiều năm như vậy, đoán chừng rất nhanh, sẽ phải đã bị trừng phạt.”

“Hừ, chờ công tử thực lực trở nên càng mạnh , nhất định sẽ không bỏ qua những thứ kia người đáng chết!” Âu Lạp Lạp nắm quả đấm nhỏ, ở một bên thở phì phì nói.

Vị Ương Minh Minh cười nhìn thoáng qua Âu Lạp Lạp, sờ sờ đầu của nàng, sau đó nói: “Một ngày qua, sẽ không quá lâu.”

.

.

Răng rắc!

Đằng Phi trong tay chiến phủ Luyện Ngục hung hăng bổ vào một đầu khổng lồ mãnh thú trên đầu, đem này mãnh thú đầu lâu nghiền nát , mãnh thú phát ra một tiếng kinh thiên động địa bi thảm , trong thiên địa một mảnh rung động, nhưng ngay sau đó, này đầu hình thể khổng lồ mãnh thú há mồm ra, nhả ra một viên đầu người lớn nhỏ lam sắc quang cầu, hung hăng oanh hướng Đằng Phi.

Kia quang cầu tốc độ nhanh đến không thể tin được, lại thêm Đằng Phi thân thể gần trong gang tấc, cơ hồ không cách nào né tránh!

“Mau tránh ra!” Mộ Dung Phương Phi ở một ...!khác trắc, nhìn thấy một màn này, không khỏi phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Này viên màu lam quang cầu, tản ra một cỗ khủng bố Lôi Điện lực, vừa xuất hiện ở trong không khí, nhất thời để chung quanh không gian trở nên vặn vẹo , cường đại và kinh khủng lực lượng, cơ hồ phải mảnh không gian này xé rách được phá thành mảnh nhỏ!

Khuấy trên bầu trời kia hơi mông mông sương mù, tảng lớn tia chớp, ở đây trong sương mù tạo, lóe ra trong lúc, giống như ngày cuối cùng cảnh tượng.

Đặng Phi cắn răng một cái, trong tay chiến phủ Luyện Ngục một vượt qua, kia lam sắc quang cầu âm âm đánh ở Luyện Ngục kia huyết sắc phủ trên nhận mặt, Đặng Phi thân thể giống như là bị cuồng phong cuồn cuộn nổi lên lá cây giống như, vượt qua tự bay đi ra ngoài, ở giữa không trung nhìn không được phun ra một ngụm tiên huyết.

“Đặng Phi!” Mộ Dung Phương Phi trong tay Chuẩn Đế Bình trường kiếm hung hăng chém ở nơi này đầu không lồ mãnh thú trên cổ, trường kiếm mang theo một mảnh u lam máu, nhưng chỉ chém ra không sâu một đạo vết thương, này đỉnh đầu cốt bị phá vỡ mãnh thú, phát ra kinh khủng rít gào, tất cả Hoàng cấp uy áp hướng về bốn phương tám hướng đánh sâu vào đi.

Mộ Dung Phương Phi liên tục học máu, thân thể bị áp bách được gần như vỡ vụn.

Không biết nên nói là may mắn hay là xui xẻo, Đặng Phi cùng Mộ Dung Phương Phi gặp được một đầu mang theo Lôi Điện thuộc tính Hoàng cấp mãnh thú!

Một phen khổ sau, này đầu Hoàng cấp mãnh thú mặc dù chịu trọng thương, nhưng dưới tình thế cấp bách liều mạng cử động, lại làm cho Đặng Phi cùng Mộ Dung Phương Phi hai người hoàn toàn không cách nào thừa nhận.

“Mau vận hành Lôi Sát tâm pháp!” Ngay khi Đặng Phi bị lam sắc quang cầu đánh trúng trong nháy mắt, trong đầu trong lúc bất chợt truyền đến Chiến Tranh Ma Ngẫu tiếng hô.

Trong ấn tượng, Chiến Tranh Ma Ngẫu chưa từng có thất thố như vậy quá.

Đặng Phi vô ý thức vận hành Lôi Sát tâm pháp, ngay sau đó, cả người cơ hồ tự mất đi ý thức.

Mà lúc này hậu, Luyện Ngục huyết sắc phủ trên nhận mặt, chợt sáng lên một đạo cực kỳ chói mắt máu sắc quang mang,

tia sáng xỏ xuyên qua thiên địa, tản ra không gì sánh kịp cường đại hơi thở, đem kia đoàn lam sắc quang cầu, gắt gao bao vây ở bên trong!

Lúc này, đầu kia hình thể không lồ mãnh thú, liền phát ra kinh thiên động địa bi thảm, thân thể từ trên cao xuống phía dưới rơi xuống đi, ầm ầm ngã trên mặt đất, tứ chi co quắp, điên cuồng rít gào, run rẩy, sau đó há to mồm, hướng về phía trên bầu trời đạo kia huyết sắc quang mang, liều mạng muốn đem kia đoàn lam sắc quang cầu thu hồi lại.

“Chủ nhân, chịu đựng, ngàn không được bằng ngắt đi, vận hành Lô Sát tâm pháp, thu này đoàn năng lượng, vũ khí của ngươi, chính là Đế Binh!” Chiến Tranh Ma Ngẫu thanh âm nghe đi tới tràn đầy hưng phấn, ngữ nhanh chóng cũng trở nên mau dậy đi: “Thật sự không nghĩ tới, Thần Hồn Vực nơi này, thậm chí sẽ loại này thứ tốt, chịu đựng a, chủ nhân của ta!”

“Ta.

.

.

Ta.

.

.” Đẳng Phi muốn nói cái gì, nhưng cảm giác Luyện Ngục phía truyền đến vô cùng vô tận không lồ hấp lực, dường như muốn đem trong cơ thể hắn sở hữu đấu khí sở hữu hỗn độn lực toàn bộ hút khô giống như, hơn nữa, hắn không có nửa điểm phản kháng dư âm địa!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TryuenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 461: Vạn Vật Sinh!

>

“Đừng bảo là nói, chịu đựng!” Chiến Tranh Ma Ngẫu hưng phấn thanh âm không ngừng ở Đăng Phi trong đầu vang lên, khích lệ Đăng Phi.

Bản thân ta là muốn kiên trì, nhưng vấn đề là, kiên trì không được a! Đăng Phi cảm giác mình giống như là sóng lớn trung một cái nhỏ thuyền, hoàn toàn thân bất do kỷ.

“Không nên kháng cự cỗ lực lượng này, Đế Binh tạo thành, cũng phải trải qua giai đoạn này, Đế Binh từ trước đến giờ chỉ có một chủ nhân, người bên ngoài nhận được, căn bản không cách nào phát huy ra Đế Binh uy lực, đang là bởi vì Đế Binh ở tạo thành giai đoạn, hấp thu hoàn toàn là chủ nhân trong thân thể lực lượng.” Chiến Tranh Ma Ngẫu nói nhỏ ở Đăng Phi trong đầu giải thích, sau đó lại nói: “Tình huống của người có chút đặc thù, bởi vì cảnh giới của người, vẫn chưa tới Đại Đế.

.

.

”

.

“

.

.

.

.” Đăng Phi này có đã hoàn toàn không có nói chuyện khí lực, thậm chí ngay cả tức giận khí lực cũng không có, cũng biết chuyện này không trách được Chiến Tranh Ma Ngẫu, nếu

không phải mình trong tay Chuẩn Đế Binh Luyện Ngục là Lôi Điện thuộc tính, nếu không phải mình tu luyện phủ pháp Lôi Sát cũng là Lôi Điện thuộc tính, sợ rằng hôm nay này đoàn hàm chứa kinh khủng Lôi Điện lực lượng lam sắc quang cầu, đủ để đem mình đánh cho phá thành mảnh nhỏ, chết ở Thần Hồn Vực!

Mộ cho Phương Phi kinh ngạc nhìn trước mắt một màn này, trên bầu trời Đẳng Phi, bị đạo kia thẳng xâu trời cao máu sắc quang mang bao phủ ở bên trong, giống như là đang ở phát sinh nào đó biến hóa, mà kia hồng quang tản mát ra cường đại hơi thở, tràn đầy bạo ngược sát ý, đánh sâu vào được Mộ Dung Phương Phi một viên đạo tâm ít ổn.

Mộ cho Phương Phi giúp không được gì, chỉ có thể ở phía xa nhìn, đồng thời ở trong lòng làm Đẳng Phi yên lặng cầu nguyện.

Đầu kia hình thể khổng lồ mãnh thú còn lại là trên mặt đất điên cuồng co quắp, mất đi kia đoàn lam sắc quang cầu phẳng phát mất đi tánh mạng bốn nguyên giống như mặc dù còn chưa có chết, nhưng nhìn qua, cũng sống không bao lâu.

Ong ong!

Đẳng Phi toàn thân cao thấp mở ra bốn mươi bốn nơi đầu mạch trong đầu khí cực nhanh xoay tròn, điên cuồng hướng phía nắm Luyện Ngục trên tay hồi đi, trong đan điền hỗn độn lực cũng giống như vậy, như nước chảy giống như, hướng phía cái tay kia chảy tới.

Luyện Ngục thượng vô cùng khổng lồ hấp lực, cơ hồ chỉ chớp lát thời gian, đã Đẳng Phi toàn thân cao thấp tất cả lực lượng hút được sạch sẽ!

Đẳng Phi cắn chặt hàm răng vận khởi Bát Bộ Thiên Long Quyết trong Ma Hầu La Già Thiên Tâm Kinh.

.

.

Cho nên, Mộ Dung Phương Phi thấy nàng từ mới ra đời đến bây giờ, nhất rung động một màn!

Bằng đạo kia thẳng xâu trời cao máu sắc quang mang làm trung tâm, chu vi hơn năm trăm trong sở hữu thực vật, cơ hồ ngay khi trong khoảnh khắc héo rũ, hư thối, bằng sét đánh không kịp bưng tai tốc độ, hóa thành cặn, tiêu tán ở không khí trung, sau đó một cỗ tinh khiết được làm cho lòng người say tự nhiên lực theo bốn phương tám hướng, hướng phía Đằng Phi nơi đó, điên cuồng dũng mãnh lao tới!

Oanh!

Cơ hồ trong nháy mắt, đã Đằng Phi thân thể trong sở hữu mất đi lực lượng toàn bộ nhồi, sau đó lại đang trước tiên, hướng phía Luyện Ngục phía dũng mãnh lao tới.

Hùng hồn năng lượng, liên tục không ngừng từ bốn phương tám hướng bị Đằng Phi hút vào, sau đó lại bị Luyện Ngục hấp thu.

Đem Luyện Ngục bao trùm cái kia đoàn lam sắc quang mang lúc này cơ hồ hoàn toàn dung nhập vào đến Luyện Ngục huyết sắc phủ lưỡi dao trong đi, chỉ còn lại có một chút vẫn lưu ở bên ngoài.

Mà nhìn lại trên mặt đất nơi xa đầu kia không lồ mãnh thú, liền đã là miệng sùi bọt mép, vô lực thân mao ngâm, khổng lồ tứ chi thượng co quắp biên độ càng ngày càng nhỏ.

Rầm rầm rầm!

Bốn phương tám hướng vẻ này khổng lồ vô cùng tự nhiên lực quá mức mạnh mẽ, ở Đằng Phi liều mạng mao vận mệnh được ma hầu la già tâm kinh dưới tình huống, cho dù là muốn tạo thành Đế Binh Luyện Ngục, cũng hoàn toàn không cách nào hấp thu như thế rộng lượng tự nhiên lực.

Vì vậy, làm Luyện Ngục kia huyết sắc phủ trên nhận mặt lam quang cuối cùng biến mất trong nháy mắt, bão hòa Luyện Ngục liền ở trước tiên, ngưng đối với Đằng Phi hấp thu.

“Ta mệt mỏi!” Thần trí coi như thanh tĩnh Đằng Phi nhin

không được thân mao ngâm, hung hăng mắng một câu.

Không chỗ có thể bâng thiên nhiên lực, ở Đằng Phi thân thể kinh mạch trong điên cuồng tàn sát bừa bãi, máu sắc quang mang bao phủ xuống Đằng Phi, trên thân thể khua lên một cái cự đại bao lớn, hơn nữa này bao lớn ở điên cuồng đến nơi loạn chuôi, nếu là không thể ở trong khoảng thời gian ngắn tìm được giải quyết phương pháp, Đằng Phi sẽ phải bị này cỗ kinh khủng tự nhiên lực cho chống đỡ bạo thể mà chết!

“Đánh sâu vào đầu mạch!” Thời khắc máu chót, Chiến Tranh Ma Ngẫu thanh âm lần nữa vang lên.

Đằng Phi cắn răng, dẫn dắt đến này cỗ đáng sợ tự nhiên lực hung hăng nhằm phía Thiên Đạo 50 Đầu Mạch Đại Pháp trong không có mở ra đầu mạch.

Oanh long!

Như sấm thanh quá cảnh, vừa như thiên quân vạn mã chạy chồm, hùng hồn vô cùng lực lượng thiên nhiên lực hung hăng đánh sâu vào ở một chỗ không mở ra đầu mạch thượng, kia phong bế được giống như Thiên Môn giống như đầu mạch gông cùm xiềng xiếc, bị trong nháy mắt đánh sâu vào được phá thành mảnh nhỏ!

Thứ ba mươi tám nơi đầu mạch mở ra!

Đánh sâu vào mở ra một chỗ đầu mạch sau, như mãnh liệt sông lớn giống như lực lượng thiên nhiên lực không ngừng nghỉ chút nào, thẳng nhằm phía tiếp theo nơi đầu mạch gông cùm xiềng xiếc.

Oanh long!

Kia nơi càng thêm chắc chắn đầu mạch giống như bị hướng hội đập lớn, ầm ầm mở ra.

Thứ ba mươi chín nơi đầu mạch mở ra!

Thứ bốn mươi nơi đầu mạch mở ra!

Thứ bốn mươi một nơi đầu mạch mở ra!

Thứ bốn mươi hai nơi đầu mạch mở ra!

Suốt Đệ ngũ môn đầu mạch, bị này cỗ đáng sợ tự nhiên lực ngành sanh sanh đích, không có có mấy may dừng lại cho

hoàn toàn đánh sâu vào mở.

Cái loại này dường như muốn đem thân thể xé rách tư vị, cũng làm cho sớm đã quen các loại thống khổ Đằng Phi có dũng khí muốn chết vọng động.

Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp, càng về sau mặt đấu mạch càng khó có thể mở ra, mỗi một con đấu mạch, cũng phải tích lũy tương đối dài thời gian, mới có thể phá vỡ kia nơi đấu mạch gông cùm xiềng xích, hoàn toàn đả thông.

Giống như vậy một lần trong nháy mắt ngạnh sanh sanh giải khai Độ ngũ môn đấu mạch, đối với Đằng Phi mà nói, vui mừng trung mang theo vô tận thống khổ.

Đấu mạch gông cùm xiềng xích bị phá mở lúc thống khổ, phảng phất là đem người ngạnh sanh sanh đích xé thành mảnh nhỏ, đổi lại người bình thường, sợ rằng một lần tụt hồn phi phách tán, mà Đằng Phi, còn lại là ngạnh sanh sanh đích thừa nhận rồi năm lần thống khổ như thế!

Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp, mở ra bốn mươi hai nơi, gia hướng thiên nhiên mở ra bảy chỗ đấu mạch, Đằng Phi thân thể trong, đã mở ra bốn mươi chín con đấu mạch!

Đạt đến này buổi trưa trên thế giới đấu khí Võ Giả cực hạn cảnh giới!

Khổ tần cam lai, ở đánh sâu vào mở Độ ngũ môn đấu mạch gông cùm xiềng xích sau, kia cổ mãnh liệt tự nhiên lực, rốt cuộc tìm được chỗ ẩn thân, bắt đầu bình tĩnh trở lại, chậm rãi lưu động, chữa trị Đằng Phi thân thể kinh mạch vừa mới tạo thành bị thương.

Đồng thời, một cổ kỳ lạ cảm giác, từ Đằng Phi đáy lòng dâng lên, Đằng Phi trong nháy mắt tiến vào một loại cực kỳ huyền diệu cảnh giới, phảng phất khắp Thiên, khắp cả vùng đất, trong nháy mắt này, cũng cùng thân thể của hắn dung vi liễu nhất thể!

Hắn chính là Thiên!

Hắn chính là địa!

Vạn vật tất cả đều khi hắn nắm trong tay trong!

Huyền diệu cảnh giới trong, Đằng Phi “Nhìn” đến vẻ mặt ân

cần nhìn mình Mộ Dung Phương Phi, “Nhìn” đến thân thể của mình chung quanh chu vi năm trăm dặm đất khô cằn, “Nhìn” đến đầu kia quái vật lớn té trên mặt đất đã mất đi sinh cơ.

Đằng Phi nhìn Mộ Dung Phương Phi mỉm cười một chút, sau đó, hắn đem thân thể trong vế này tinh khiết lực lượng thiên nhiên lượng, theo thần trí của mình, bắt đầu hướng về bốn phương tám hướng lan tràn mở ra.

“Ân?” Mộ Dung Phương Phi ở vừa mới trong nháy mắt đó, cảm giác được phảng phất có người ở mỉm cười nhìn mình, người nọ tựa hồ chính là Đằng Phi!

Mộ Dung Phương Phi không khỏi đầy mặt hoảng sợ, cảm giác như vậy quá mức chân thực, nếu như nhắm mắt lại, phảng phất có thể nhìn thấy Đằng Phi mỉm cười bộ dạng, có thể Đằng Phi rõ ràng ngay khi khoảng cách nàng chừng hơn mười dặm ở ngoài cái kia Đạo thẳng xâu trời cao máu sắc quang mang trung a!

Đây là chuyện gì xảy ra?

Ngay khi Mộ Dung Phương Phi vẫn còn nghi ngờ vừa mới xảy ra chuyện gì thời điểm, ánh mắt của nàng, trong giây lát trọn to, vô cùng giật mình nhìn dưới chân của mình, hóa thành một mảnh đất khô cằn cả vùng đất, thậm chí.

.

.

, bắt đầu có màu xanh biếc chồi nhô ra, hơn nữa, tốc độ này.

.

.

, nhanh đến không thể tin được!

Lục nghìn không ngừng hướng ra phía ngoài nhô ra, cố gắng sinh trưởng, sau đó, biến thành lớn cỡ bàn tay cây nhỏ Miêu, nữa sau đó, trưởng thành một thước cao bao nhiêu cây nhỏ Miêu, tiếp tục trưởng, tiếp tục trưởng.

.
.
, trong chớp mắt thậm chí trường thành chọc trời đại thụ!
Này không thể tin được hết thấy, ngay khi Mộ Dung Phương
Phi mí mắt dưới, vô cùng quỷ dị xảy ra!
Nếu như không phải là chính mắt thấy như vậy một màn, Mộ
Dung Phương Phi là tuyệt sẽ không tin tưởng cõi đời này lại
vẫn có thần kỳ như thế như thế quỷ dị như thế mộng ảo
chuyện tình.

” lên.

.
.
Này rốt cuộc, là chuyện gì xảy ra?” Mộ Dung Phương Phi bay
lên trời, sau đó nhìn bốn phương tám hướng, tất cả đều giống
như mình trước người giống như, thành tám Sâm Lâm, ngay
khi trước mắt của nàng, bằng không thể tư mao nghị tốc độ
sinh dài ra!

“Trong nháy mắt diệt vạn vật, trong nháy mắt sinh vạn vật.

.
.
Này, đây là người đích thủ đoạn sao?” Mộ Dung Phương Phi
hai mắt thất thần, lâm bầm tịt nói.

Đằng Phi bất động không nói một lời không nghĩ không ăn
không uống, ở nơi này Đạo thẳng xâu trời cao huyết sắc hồng
quang trong, suốt bề quan mười ba ngày thời gian!
Mộ Dung Phương Phi một lần cho là Đằng Phi đã xảy ra
chuyện, muốn đến gần đạo kia tràn đầy bạo ngược sát ý huyết
sắc hồng quang, nhưng đi vào mười dặm sau mới kinh ngạc
phát hiện, nàng căn bản là không cách nào nữa tiến thêm một

bước!

Phía trước giống như là bị bày một tầng không thể phá vỡ kết giới giống như, sẽ không đả thương đến nàng, nhưng là đừng nghĩ đi phía trước nhiều đi một bước!

Mộ Dung Phương Phi rất bị thương, cùng Đằng Phi chung một chỗ những ngày qua, nàng đã muốn biết Đằng Phi rất mạnh, ít nhất, so sánh với nàng cái này có Đại Đế cao cấp người mạnh hơn rất nhiều, nhưng vấn đề là, Đằng Phi cho dù cường thịnh trở lại, cũng không thể nào bày như thế hung hãn kết giới a!

Thoạt nhìn, này nhất định là đạo kia thẳng xâu trời cao máu sắc quang mang giờ trò quỷ.

.

.

,

Mộ Dung Phương Phi đứng ở đó nhìn, lúc này, đột nhiên nàng đầu lông mày nhảy lên, nhìn phương xa, đôi mi thanh tú khẽ chau , nàng cảm giác được, đêm ngoài trăm dặm, có người đang thật nhanh chạy tới.

Thoạt nhìn, là đạo này dễ coi máu sắc quang mang khiến cho người khác chú ý.

Màn cho Phương Phi không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp bay đến đầu kia hình thể khổng lồ Hoàng cấp mãnh thú phụ cận, vẫy tay một cái, đem này đầu Hoàng cấp mãnh thú thi thể hút vào đến không gian giới chỉ trong, sau đó lãnh mất thấy đêm ngoài trăm dặm trên bầu trời, kia bảy tám càng lúc càng lớn điểm đen nhỏ.

“Lão đại, vật kia rốt cuộc là cái gì? Có thể hay không là một việc bảo bối?”

“Nhất định là bảo vật xuất thế, này còn dùng nghĩ sao? Trừ bảo vật xuất thế, vẫn có đồ vật gì đó có thể khiến cho ngày như vậy địa chi giống?”

Một cái hơn ba mươi tuổi thanh niên, bị bảy người chúng tinh phủng nguyệt - sao quanh trăng sáng giống như ủng đám ở chính giữa, không nói một lời, trên không trung bay nhanh, hai

mắt gắt gao nhìn chăm chăm đạo kia thông thiên nhập địa máu sắc quang mang.

“Vô luận đây là cái gì, cũng là của ta!” Thanh niên lâm bẫm tự nói, bỗng nhiên, ánh mắt của hắn, rơi vào cự ly này đạo huyết sắc quang mang trong vòng hơn mười dặm ở ngoài trên mặt đất, lạnh lùng nói: “Nơi đó có người!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 462: Tiểu Côn!

>

Sưu sưu sưu!

Tám đạo thân ảnh, từ trên trời giáng xuống, rơi vào Mộ Dung Phương Phi trước mặt trước, tám người, khí thế ngất trời, mỗi người khí huyết trên người cũng cực kỳ tràn đầy.

Cầm đầu người nọ, ánh mắt rơi vào Mộ Dung Phương Phi trên mặt, khẽ ngẩn người, hai đạo mày kiếm, trong nháy mắt chau đến cùng nhau, nghi ngờ nói: “Mộ Dung Phương Phi?”
“Tiểu Côn, là người?” Mộ Dung Phương Phi cũng cơ hồ đồng thời lên tiếng kinh hô, không nghĩ tới, tới người, lại là Tối Cường Tân Nhân Bảng thượng xếp hạng thứ hai, vị kia đến từ Tây Vực Võ Thần Liên Minh trẻ tuổi cường giả Tiểu Côn.

“Người tại sao lại ở chỗ này?” Tiểu Côn vẻ mặt nghi hoặc nhìn Mộ Dung Phương Phi, Điện Hành Kiện chỉ kia đội ngũ, hẳn là biết đến, cho nên ở chỗ này thấy Mộ Dung Phương Phi một người, Tiểu Côn cảm thấy rất nghi ngờ: “Người đồng đội đi?”

“Tách ra.” Mộ Dung Phương Phi giọng nói trong trẻo lạnh lùng, nhàn nhạt nói.

Nàng cùng Tiểu Côn chẳng qua là biết, lần đang lúc chưa nói tới quen thuộc, cho nên, nàng cũng không có ý định cùng Tiểu Côn trò chuyện gì.

“Tách ra?” Tiểu Côn trên mặt lộ ra vẻ ngoạ vị nụ cười: “Lá gan của người không nhỏ a, ở loại địa phương này, lại dám cùng đồng đội tách ra, thật là bội phục.”

Mộ Dung Phương Phi cũng không đáp nói, chẳng qua là ánh mắt bình tĩnh nhìn Tiểu Côn, nhàn nhạt nói: “Nếu như không có chuyện gì lời nói, các người tự rời đi sao.”

“Rời đi? Ha hả, Mộ Dung Phương Phi, chúng ta tại sao phải rời đi? Đây cũng không phải là nhà của người địa phương.” Tiểu Côn bên cạnh một thủ hạ cười lạnh nhìn Mộ Dung Phương Phi nói.

“Chính là, người có cái gì quyền lợi cho chúng ta rời đi?”
“Ta nói các người không nên như vậy hung có được hay không? Người ta đầu gối cũng là Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng thượng xếp hạng đệ nhất mỹ nữ nga, đối đãi mỹ nữ, muốn ôn nhu một điểm.” Người đi theo Tiểu Côn bên cạnh tuổi trẻ nho nhã nam tử cười híp mắt vừa nói, những người này một phen hồng tiếu.

Cầm đầu Tiểu Côn, cũng là trên mặt treo nụ cười thản nhiên, cũng không nhiều nói.

“Các người không đi, ta đi là được.” Mộ Dung Phương Phi lạnh lùng nói, xoay người rời đi.

Này đạo kết giới, nàng là phá không ra, nếu như Tiểu Côn có phá vỡ kết giới năng lực, nàng cũng ngăn không được, đã như vậy, vẫn ở lại trước mặt bọn họ làm cái gì, không như cách bọn họ xa một chút.

Mộ Dung Phương Phi mặc dù trẻ tuổi, tâm tư cũng rất đơn thuần, nhưng cuối cùng ở Mộ Dung gia loại này đại trong gia tộc sinh sống một năm thời gian, nhân tình lạnh ấm, tình đời hiểm ác, nàng cũng coi như được chứng kiến, dưới loại tình huống này rừng núi hoang vắng địa phương, nàng không cho là cùng Tiểu Côn đám người kia tiếp xúc có chỗ tốt gì.

“Mộ Dung tiểu thư vội vã như vậy rời đi làm cái gì, tất cả mọi người là tứ đại liên minh đích thanh niên, nếu ở loại địa phương này gặp gỡ, coi như là hữu duyên, sao không chung một chỗ tâm sự đi.” Tiểu Côn thanh âm không lớn, nghe đi tới cũng rất bình tĩnh, nhưng mang theo một cỗ không tha kháng cự mùi vị.

Đạo kia huyết sắc quang mang, ngay khi trước mắt, huyết sắc

quang mang trong tựa hồ có người, Tiểu Côn cũng nhìn ở trong mắt, hắn không tin Mộ Dung Phương Phi cái gì cũng không biết, nếu không nàng thủ tại chỗ này làm cái gì? Cho nên, Tiểu Côn cũng không có vội vả muốn vọt tới đạo kia huyết sắc quang mang trước mặt, mà là muốn từ vị này Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng xếp hạng đệ nhất mỹ nữ trong miệng, biết một số hắn muốn biết tin tức.

“Ta với ngươi không quen, không có gì có thể nói chuyện.” Mộ Dung Phương Phi cước bộ không ngừng, tiếp tục hướng nơi xa đi tới.

Tiểu Côn ánh mắt mím cười nói híp mắt, bên cạnh hắn mấy tên thủ hạ vừa định đi tới ngăn cản Mộ Dung Phương Phi, lại bị Tiểu Côn mảo ngăn lại ở.

“Trước không nên đi bắt kẻ nàng.” Tiểu Côn nhàn nhạt vừa nói, sau đó nhắc chân đi về phía trước đi, đi ra mấy bước, sau đó từ từ vươn tay ra, nhẹ nhàng chạm đến một chút, cười lạnh nói: “Quả thế.” Những thứ khác bảy người tất cả cũng rồi rít đi tiến lên đây, vươn tay, chạm đến kết giới kia, trên mặt cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Lão đại, này kết giới tựa hồ rất mạnh a?” Một cái đầy mặt râu quai nón đại hán vừa nói, giơ lên cánh tay, hung hăng một quyền oanh hướng kia đạo kết giới.

Ông!

Một tiếng nhẹ nhàng vù vù có tiếng, cái này râu quai nón đại hán phát ra một tiếng tiếng kêu thảm thiết, một trận xương vỡ vụn thanh âm tùy theo vang lên, người của hắn cũng hung hăng hướng về phía sau vút bay ra ngoài, bay ngược ra hơn mười thước xa, đụng gãy vài viên đại thụ, sau đó đặt mông ngồi dưới đất, ôm quả đấm kêu thảm đứng lên: “Con mẹ nó, tay phải của ta phế đi!”

“Tiểu Liệt, chuyện gì xảy ra?”

“Không có sao chứ?”

“Thiệt hay giả? Tay phế đi?”

Những người khác nhất thời lên tiếng kinh hô, thật nhanh đi

tới râu quai nón đại hán bên cạnh, Tiểu Côn đi tới phụ cận, nắm lên Tiểu Liệt tay phải nhìn thoáng qua, sau đó nhú mày nói: “Đích thật là phế bỏ, ảnh hưởng đến kinh mạch, hoàn hảo, nơi này là Thần Hồn Vực.

Tiểu Trung Tiểu Dũng, hai người các người, phụng bồi Tiểu Liệt, nhanh lên trở lại Thần Thành, sau đó trở lại ngũ vực, lập tức cho hần trị liệu.”

“Hí.

.

.

Lão đại, ta không sao, không cần trở về, dù sao Thần Hồn Vực bên trong đã thương, vừa mang không tới ngũ vực trung đi.” Tiểu Liệt vừa nhe răng nhếch miệng hít vào khí lạnh, vừa nói.

“Ngu ngốc, ai nói cho người Thần Hồn Vực bị thương mang không tới ngũ vực?” Tiểu Côn hung hăng trừng mắt liếc Tiểu Liệt, sau đó nói: “Trở lại ngũ vực người tự hiểu, tay của người nhìn qua không có cái gì biến hóa, nhưng bên trong bị hao tổn kinh mạch, là thật! Người cho là chỉ là tử ở Thần Hồn Vực mới có trừng phạt sao?”

“Mẹ kiếp, lão tử thật là xui xẻo!” Nghe Tiểu Côn lời nói, Tiểu Liệt mới cảm thấy sợ, nhanh lên đứng lên, vừa nhe răng nhếch miệng, vừa biết vâng lời nhìn Tiểu Côn nói: “Lão đại, thật xin lỗi, cho lão đại thêm phiền toái.”

“Nói cái gì nói.” Tiểu Côn trừng mắt liếc Tiểu Liệt, sau đó đối với khác hai người nói: “Tiểu Trung Tiểu Dũng, coi trọng hần, trên đường trở về, khác cùng người khác lên xung đột, coi chừng thiệt thòi lớn.”

Kia hai người trẻ tuổi cùng nhau gật đầu: “Đã biết rồi, lão đại.”

Ba người rời đi sau, Tiểu Côn như có điều suy nghĩ nhìn chằm chằm đạo kia huyết sắc quang mang, sau đó có chút buồn bực rất đúng bên cạnh mấy người nói: “Kia huyết sắc quang mang bên trong, nên có người ở đột phá, ta có thể cảm giác được, kia cổ hơi thở đang ở một chút trở nên mạnh mẽ.”

“Người nào, có thể ở Thần Hồn Vực bên trong đột phá?” Tiểu Côn bên cạnh một người tướng mạo nho nhã đích thanh niên nói: “Hơn nữa còn là ở loại địa phương này.”

“Bắc Cương Điền gia cái kia Điền Hành Kiện, lúc ấy trong đội ngũ của bọn họ đều có ai?” Tiểu Côn nhìn vừa mới nói chuyện tên người trẻ tuổi hỏi.

“Cầm đầu chính là Điền Hành Kiện, còn nữa vợ hắn, cái kia Bá Vương Hoa Mộ Dung Uyển, Mộ Dung Phương Phi, còn nữa Bắc Cương Hạ gia Tiểu công chúa Hạ Tiểu Nhã, Bắc Cương Thường gia Thiếu chủ Thường Chí, tiền gia công tử Tiễn Vũ Đình, Lý gia nhị thiếu Lý Chính Siêu, Cố gia thất thiếu Cố Thiếu Phong, trừ bọn họ ra những người này, tựa hồ vẫn có một người, là Điền Hành Kiện mang đi vào, cụ thể tên gọi là gì, không có tra được.”

Nói chuyện người trẻ tuổi kia, tên là Tiểu Huyền, là Tiểu Côn bên cạnh người nhiều mưu trí hình nhân vật, đặc biệt chịu trách nhiệm các loại tình báo thu thập, không lại nếu là cho rằng đây là một văn nhược người, vậy thì mười phần sai, Tiểu Huyền một thân thực lực cũng cực kỳ kinh người, hơn nữa trừ người thân cận nhất ở ngoài, không có ai biết thực lực chân chính của hắn.

“Mộ Dung Phương Phi, tám chín phần mười, chính là cùng cái kia người lai lịch không rõ chung một chỗ.” Tiểu Côn sau khi nghe, hai mắt nhìn chăm chăm đạo kia huyết sắc quang mang, thần nhiên nói.

“Ân? Lão đại tại sao phải có loại này suy đoán?” Tiểu Huyền có chút không giải thích được hỏi, chỉ sợ hắn là Tiểu Côn bên cạnh người nhiều mưu trí, có rất lâu, hắn không thừa nhận cũng không được, suy tư của hắn theo không kịp lão đại.

“Thường Chí, Tồi Cường Tân Nhân Bảng đệ thất danh, tính tình cao ngạo, coi trời bằng vung; Cố Thiếu Phong mặt ngoài thoát nhìn ôn văn nhã nhĩ, trong xương cũng là kiêu ngạo vô cùng; Tiễn Vũ Đình cùng Lý Chính Siêu, hai người điển hình cái chần làm hư tiểu hài tử; Hạ Tiểu Nhã, đó là một không có lớn lên tiểu cô nương; Điền Hành Kiện cùng Mộ Dung Uyển là đôi, Tiểu Huyền, người mạnh khỏe nhớ quá nghĩ, nếu như

ngươi là Mộ Dung Phương Phi lời nói, ngươi có theo chân bọn họ trong cái nào đi cùng một chỗ?” Tiểu Côn cười nhìn Tiểu Huyền hỏi: “Ngươi mới hảo hảo suy nghĩ một chút, Mộ Dung Phương Phi thân phận.”

Tiểu Huyền nhúc nhích đầu, sau đó lẩm bẩm nói: “Ta có những minh bạch lão đại ý tứ của ngươi, ngươi là nói, Điền Hành Kiện cái kia người bằng hữu, phải là bị Thường Chí những người đó cho xa lánh đi ra ngoài, mà Mộ Dung Phương Phi thân phận, cùng Điền Hành Kiện kia người bằng hữu, nhưng thật ra là đồng bệnh tương liên, cho nên khi người kia bị xa lánh sau khi ra ngoài, Mục mao cho Phương Phi rất có thể trong cơn tức giận, cũng đi theo rồi đi?”

Tiểu Côn gật đầu, sau đó lãnh cười nói: “...! này nhà giàu có đại tộc đệ tử, cả đám đều là tâm cao khí ngạo, lần này, bọn họ sợ là nhìn sai rồi, có thể làm ra như thế động tĩnh người, vừa làm sao có thể phải người bình thường?”

Nếu như Mộ Dung Phương Phi cùng Đằng Phi giờ phút này nghe thấy Tiểu Côn những lời này, nhất định sẽ khiếp sợ không dứt, rất khó tưởng tượng, trẻ tuổi trong, thậm chí sẽ như thế thông minh người.

Hơn nữa, người này thực lực, vẫn rất mạnh vượt qua, vị ở Tối Cường Tân Nhân Bảng vị thứ hai.

Quan trọng nhất là, Tiểu Côn cùng xếp hạng đệ nhất Ngạo Tích Quân trong lúc, cũng không có chạm qua mặt, mặc dù rất nhiều tài liệu thượng cũng biểu hiện, Tiểu Côn cảnh giới ở Đại Đế điên phong chừng, nhưng nhưng không thấy rất đúng hẳn nhất chân thực trình độ, cho nên, cũng không ai dám nói hai người này rốt cuộc ai cường đại hơn một số.

“Kia chúng ta bây giờ?” Tiểu Huyền nhìn Tiểu Côn hỏi.

“Chờ.” Tiểu Côn ngẩng đầu nhìn thoáng qua huyết sắc quang mang, sau đó khẽ nhắm mắt lại, nói: “Kia cổ hơi thở, càng ngày càng lớn mạnh, người như thế, nếu như có thể cho sử dụng.

.”

Tiểu Huyền trong ánh mắt, lộ ra kính nể vẻ, nhìn Tiểu Côn cười nói: “Lão đại chính là lão đại, nếu như người này bị chúng ta thu phục, sợ rằng Bắc Cương những người đó, sẽ phải giơ chân.”

Vừa nói, Tiểu Huyền lại hỏi: “Cái kia Mộ Dung Phương Phi làm sao bây giờ?”

Tiểu Côn cười mà như không cười nhìn thoáng qua Tiểu Huyền: “Thế nào? Người thật sự thích nàng?”

Tiểu Huyền sắc mặt đỏ lên, ấp úng nói: “Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng xếp hạng đệ nhất, lão đại người tự một chút cũng không động tâm sao?”

“Loại nữ nhân này, kiêu ngạo vô cùng, đừng xem nàng thân phận chẳng qua là Mộ Dung gia một cái bàng chi, nhưng muốn bắt hàng phục nàng, rất không cho phép dễ dàng.” Tiểu Côn nhàn nhạt nói: “Vừa mới người tự động tâm tư, ta nhìn ra được, không lại, chỉ sợ người phải thất vọng.”

Tiểu Huyền khẽ cúi đầu, nhẹ nói nói: “Không thử thử, thế nào sẽ biết?”

Tiểu Côn lãnh cười lên: “Người thật đúng là đầu gỗ, người cũng không muốn nghĩ, Mộ Dung Phương Phi nếu chịu cùng người này một mình đi ra, chẳng lẽ chỉ là đồng bệnh tương liên đơn giản như vậy sao?”

Tiểu Huyền lúc này sững sốt, tròn mắt chỗ sâu, hiện lên vẻ tàn khốc, nhàn nhạt nói: “Nếu người này có thể vì lão đại sử dụng, Tiểu Huyền từ không nói nhiều, nếu là không thể, hừ.

.

.”

Đang lúc này, đạo kia thẳng xâu trời cao huyết sắc quang mang bỗng nhiên quang hoa đại tác phẩm, một cổ hùng hồn vô cùng cường đại hơi thở, từ kia thượng phát ra, đem Tiểu Huyền lời nói trực tiếp cắt đứt, tiếp theo, chỉ thấy một đạo thân ảnh, từ kia huyết sắc quang mang chỗ sâu, phóng lên cao! Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 463: Tấn Chức Đại Đế!

>

Huyết sắc quang mang tùy theo nút vỡ, ầm ầm bạo mở, hóa thành đầy trời sát ý, hướng về bốn phương tám hướng kích xạ đi!

Này cỗ sát ý vô cùng mạnh mẽ, mang theo một cỗ cực đoan bá đạo khí thế, trong nháy mắt sẽ đem cả phiến thiên không đánh sâu vào được phá thành mảnh nhỏ!

“Lui!” Tiểu Côn phản ứng cực nhanh, lập tức một tiếng chột quát, kéo bên cạnh Tiểu Huyền, hướng phía phía sau vội vàng thối lui đi, ba người khác cũng là vẻ mặt hoảng sợ hướng lui về phía sau đi.

Một mực thối lui ra chừng hơn ba trăm trọng, vẻ này đầy trời sát ý mới trở nên mỏng manh.

Tiểu Côn mặt sắc mặt ngưng trọng, nhìn bên kia phương hướng, có chút không dám tin nói: “Lại có người có thể đem sát ý như thế hoàn mỹ bộc phát đi ra, người này đến tột cùng ai?”

Tiểu Huyền có chút vô cùng giật mình nói: “Bất kể là ai, người như thế nếu là không thể thu phục, nhất định phải nhanh chóng trừ đi, nếu không sớm muộn gì tất thành họa lớn!”

Tiểu Lang vì hơi hí mắt ra, đánh giá mấy trăm dặm ngoài trên bầu trời đạo thân ảnh kia, nhẹ giọng nói: “Người như thế, có thể không cùng hắn là địch, tự tận lực không cần là địch, thật đáng sợ!”

Tiểu Huyền tròn mắt chỗ sâu, hiện lên vẻ dữ tợn sắc, không có nói cái gì nữa.

Mộ Dung Phương Phi ở huyết sắc quang mang bạo mở trong

nháy mắt, cũng cảm ứng được nguy hiểm phủ xuống, bất quá không đợi nàng có điều động tác, một cái bình thần thanh âm ở Mộ Dung Phương Phi trong đầu vang lên: “Không cần lui, sẽ không đả thương đến ngươi.”

Mộ Dung Phương Phi nhưng ngay sau đó đứng lại, một chút cũng không do dự, tùy ý kia đầy trời sát ý hướng phía bản thân gào thét tới, nói cũng kỳ quái, lạnh thấu xương sát ý ở xẹt qua Mộ Dung Phương Phi thân thể thời điểm, một cách tự nhiên hướng về hai bên phân đi.

Mộ Dung Phương Phi thở dài một cái, cảm nhận được dán nàng thân thể gào thét mà qua đầy trời sát ý vô cùng bén nhọn, coi như là Hoàng cấp đại năng, sợ rằng cũng không dám đi dễ dàng anh kia phong mang.

“Ngươi, ngươi đột phá?” Mộ cho Phương Phi cảm nhận được trên trời cao Đẳng Phi trên người tản mát ra cái kia cổ cường đại hơi thở, không khỏi lộ ra vẻ vui mừng.

“Là, đột phá.” Đẳng Phi cũng không có che dấu bản thân vui sướng tâm tình.

Đứng ở trên không, Đẳng Phi nhìn phía cực xa nơi kia năm đạo thân ảnh, lạnh lùng cười một tiếng, trên thực tế cái kia Tiểu Liệt bị kết giới phản chấn bị thương thời điểm, Đẳng Phi tự đã muốn biết.

Chẳng qua là khi đó vừa lúc bị vây đột phá máu chốt thời kỳ, phân không ra tinh thần tới để ý tới bọn họ thôi.

Tiểu Côn những người đó đối thoại, một điểm không rơi tất cả đều bị Đẳng Phi nghe vào trong tai.

Thân bên trong cơ thể đã thông 49 đầu đầu mạch, đã đạt đến cái này thế gian đầu khí võ giả có thể đạt tới điên phong cảnh giới, về này mệnh môn hùng hồn và tinh khiết vô cùng lực lượng thiên nhiên lượng, để Đẳng Phi chẳng những đột phá đến rồi Đại Đế cảnh giới, hơn nữa một hơi hướng đến Đại Đế điên phong tầng thứ, thậm chí có như vậy một sát na, Đẳng

Phi cảm giác mình chạm đến Hoàng cấp cánh cửa!
Còn kém một chút như vậy điểm , có lẽ, nếu như Tiểu Côn
những người này cũng không đến lời nói, Đằng Phi là có cơ
hội chạm đến cánh cửa kia.

Mặc dù như thế, Đằng Phi trong lòng đã là rất hài lòng, cõi đời
này sợ rằng không có mấy người, có thể giống như hắn như
vậy, một lần liền từ Chuẩn Đế đột phá đến Đại Đế cảnh giới
đỉnh cao.

Chớ đừng nói chi là trong thân thể của hắn đấu khí chuyển
đেম, so sánh với đồng cấp đấu khí võ giả phải nhanh suốt gấp
đôi, đến rồi Đại Đế loại cảnh giới này sau, mấy cái chữ này, là
cực kỳ kinh người.

Đột phá đến Đại Đế cảnh giới sau, Đằng Phi mới hiểu được
Chiến Tranh Ma Ngẫu nói hắn thành Đế có thể sát Hoàng là có
ý gì, trong thân thể cái kia cỗ kinh khủng lực lượng, mệnh
mông như hải, thâm hậu cường đại! 49 đầu đầu mạch, uyển
nhuợc một cái tiểu vũ trụ, lại thêm hắn tu luyện Bát Bộ Thiên
Long Quyết trung Ma Hồn La Già Tâm Kinh, tự nhiên lực sinh
sôi không ngừng.

Hoàng cấp đấu khí võ giả, ở Đằng Phi trước mặt, tuyệt đối
không có mặc cho nhiệm ưu thế đáng nói!
Càng làm cho Đằng Phi trong lòng cảm thấy vui mừng chính
là, theo thực lực của hắn tăng lên, Chiến Tranh Ma Ngẫu thực
lực, cũng đi theo đạt được không lồ tăng lên.

Hôm nay Chiến Tranh Ma Ngẫu, đã đạt đến Bát Hủ Thần
Hoàng điên phong trình độ, suốt so sánh với Đằng Phi thực
lực, cao hơn hai cái đại cảnh giới!
Ngũ vực thế giới, sợ rằng không nữa ai, có thể giống như lúc
trước như vậy uy hiếp được Đằng Phi.

Mạnh mẽ thực lực, lại thêm Già Lâu La Tâm Kinh ở tốc độ
thượng độc bộ thiên hạ, để Đằng Phi có lòng tin đi đối mặt bất
 kỳ siêu cấp thế lực.

“Bị áp bách ngày , rốt cục muốn thành làm đi qua!” Đằng Phi

lúc này có một loại nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly cảm giác, ý niệm trong đầu vô cùng hiểu rõ.

Mộ Dung Phương Phi ở Đằng Phi trên người cảm nhận được vẻ này mãnh liệt tự tin, tâm tình đột nhiên cũng trở nên tốt.

“Vừa mới Tây Vực Võ Thần Liên Minh trung Tiểu gia người đến quá, bây giờ đang ở không xa địa phương nhìn.” Mộ Dung Phương Phi nhìn Đằng Phi, nhẹ nói nói.

“Không cần để ý tới bọn họ.” Đằng Phi nhàn nhạt nói một câu.

“Người không muốn để ý tới bọn họ, bọn họ tựa hồ rất muốn cho biết biết đi.” Mộ Dung Phương Phi nhìn bên kia lẳng không bay tới Tiểu Côn nhóm người, thản nhiên nói.

“Tại hạ Tây Vực Tiểu Côn, này mái hiên hữu lễ.”
Rất xa, Tiểu Côn thanh âm vang lên, nghe hết sức sáng lãng nhiệt tình.

Thế gia đệ tử đích cổ tay, cũng tương đối cao minh, trừ phi bọn họ không muốn để ý tới người, nếu không, có vô số loại phương pháp có thể làm cho tâm tình của người sung sướng.

Tiểu Huyền đi theo Tiểu Côn bên người, ánh mắt phảng phát lơ đãng dường như từ Mộ Dung Phương Phi trên mặt xẹt qua, trông mắt chỗ sâu, hiện lên vẻ ẩn núp được vô cùng tốt muốn mao ngấm.

Bất quá này ở thần thức đã đạt tới tử hoàng vô cùng diên phong Đằng Phi trước mặt, giống như không có tác dụng giống như.

“Tại hạ Đằng Phi, gặp qua trách công tử.” Đằng Phi cười nhạt, hướng về phía Tiểu Côn liền ôm quyền.

“Ha hả, biết Đằng huynh đệ.

.

.
, Ân? Ách.

.
Đằng Phi? Ngươi là Đằng Phi?” Tiểu nương bắt đầu còn không có kịp phản ứng, nói một nửa, mới đột nhiên đang lúc ý thức được khóc tên lao đại biểu cho cái gì, một đôi mắt tròn thật lớn, lộ ra vẻ kinh hãi, khóe miệng co giật hỏi: “Thánh Thần truyền nhân Đằng Phi?”
Bên kia Tiểu Huyền nhóm người tất cả đều vẻ mặt đề phòng nhìn Đằng Phi, mơ hồ, đem Tiểu Côn che ở trong.

Mặc dù Tiểu Lang thực lực rất cường đại, nhưng bọn hắn làm Tiểu Côn chính là thủ hạ, vô luận đến lúc nào, bảo vệ chủ nhân, đều là đệ nhất chuyện trọng yếu.

“Thánh Thần truyền nhân?” Đằng Phi nét mặt bình thản lắc đầu: “Ta không phải là.”
“Ngươi.

.
Không phải là?” Tiểu Côn đầu lông mày chau lên, thật sâu nhìn Đằng Phi, chậm rãi nói: “Chẳng lẽ nói cõi đời này, lại có cường đại như thế trùng tên trùng họ người?”
“Có lẽ sao, thế giới to lớn không thiếu cái lạ, hơn nữa ngũ vực lớn như vậy, nhiều người như vậy, trùng tên trùng họ bình thường vô cùng.” Đằng Phi cười cười, sau đó nói: “Không biết Tiểu công tử, còn có chuyện gì không có? Nếu không đúng sự thật, ta cùng Phương Phi tự cáo từ.”
Phương Phi! Hắn thậm chí gọi nàng Phương Phi! Chết tiệt, hắn có tư cách gì gọi nàng Phương Phi? Tiểu Huyền trong lòng giờ phút này tràn đầy ghen tỵ với, nếu là thực lực của hắn

cũng đủ, thậm chí có một đao bổ Đằng Phi vọng động.

Hơn nữa người này tên, cùng Thánh Thần truyền nhân giống nhau như đúc, lại có như thế thực lực cường đại Tiểu Huyền cơ hồ ở trong lòng nhận định, trước mắt người này, nhất định chính là Thánh Thần truyền nhân!

Tiểu Côn cười nhạt: “Cũng là không có chuyện gì, chỉ là muốn cho kết giao bằng hữu mà thôi, ở loại địa phương này có thể gặp nhau, chính là có duyên, Đằng huynh đệ nếu không chê, chúng ta kết bạn mà đi như thế nào?”

Mộ Dung Phương Phi đôi mi thanh tú cau lại, nhìn thoáng qua Đằng Phi, nhưng không có nói gì.

Đằng Phi lắc đầu cười nói: “Tiểu công tử thật là tốt ý, tại hạ tâm lĩnh, bất quá tại hạ độc lai độc vãng quen, hơn nữa chúng ta rất nhanh nên phải trở về Thần Thành đi, hay là từ bỏ.”

“Ha ha, Đằng huynh đệ cần gì nhanh như vậy tụt cụt tuyệt đi.”

Tiểu Côn bắt ôn bắt hỏa, nhìn Đằng Phi nói: “Nếu Đằng huynh đệ không phải là cái kia Thánh Thần truyền nhân, kia tại hạ có một người yêu cầu quá đáng, không biết Đằng huynh đệ có thể hay không suy nghĩ một cái?”

Đằng Phi khẽ cười nói: “Nếu là yêu cầu quá đáng, hay là đừng bảo là đi ta cùng Tiểu công tử thật không có như vậy quen thuộc.”

“Cần rồi!” Tiểu Huyền một đôi mắt xạ xuất tia sáng lạnh lẽo nhìn Đằng Phi lạnh lùng nói: “Người cũng đã biết, ngươi là ở với ai nói chuyện?”

Những khác kia ba cái Tiểu Côn chính là thủ hạ tất cả cũng căm tức Đằng Phi, giống như là đã bị thật lớn vũ nhục.

Tiểu Côn khẽ mặt nhăn một chút chân mày, bất quá cũng là hướng về phía bên cạnh Tiểu Huyền, hẳn biết Tiểu Huyền thích Mộ Dung Phương Phi, nhưng lại không nghĩ rằng si mê đến rồi loại trình độ này bình thời Tiểu Huyền, tuyệt sẽ không nói ra nói như vậy cũng không thể nào làm ra loại này cử động.

“Tiểu Huyền.

□ Tiểu Côn nhàn nhạt nhìn thoáng qua Tiểu Huyền, sau đó hướng về phía Đằng Phi lộ ra một cái xin lỗi nụ cười, nói: mao “Thủ hạ không hiểu chuyện, để Đằng huynh đệ chê cười.” Đằng Phi cười nhạt: “Không sao, ta sẽ không để ở trong lòng.

Tiểu công tử tâm tư, tại hạ hiểu, bất quá, tại hạ là tự do quen người, vô ý gia nhập bất kỳ thế lực.

Cho nên, xin lỗi, cáo từ.”

Đằng Phi hướng về phía Tiểu Côn liền ôm quyền, sau đó vươn tay ra, nhẹ nhàng cầm Mộ Dung Phương Phi ngọc thủ, cười nói: “Phương Phi, chúng ta đi sao.”

Mộ Dung Phương Phi không nghĩ tới Đằng Phi to gan như vậy, trước mặt nhiều người như vậy tự dám trực tiếp kéo tay nàng, kia chỉ bàn tay to thượng truyền đến ấm áp cảm giác, làm cho nàng thân thể mím cười nói cương, nhưng không có tránh thoát, mà là hàng phục xoay người, cùng Đằng Phi cùng nhau rời đi.

“Ngươi, ” “, cho ta, ” “, đứng lại!” Tiểu Huyền một đôi mắt trong nháy mắt trở nên hồng, nghiêng răng nghiêng lợi, một chữ một trận đích đạo: “Buông nàng ra!”

“Tiểu Huyền!” Tiểu Côn lúc này thật sự có chút nổi giận, trong tim của hắn đối với Đằng Phi tự nhiên cũng là chứa nhiều bất mãn, nhưng hắn vẫn không phải là cái loại này không có đầu óc ăn chơi trác táng, vô luận cái này Đằng Phi có phải hay không Thánh Thần truyền nhân, chỉ từ hắn vừa mới đột phá lúc tản mát ra bén nhọn sát ý tự có thể biết, đây không phải là một cái có thể dễ dàng trêu chọc người.

Mà Tiểu Huyền nhưng là vì một nữ nhân, lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu khích Đằng Phi, loại hành vi này, ở Tiểu Côn trong mắt, cùng ngu ngốc không khác.

Thật sự muốn đối phó một người, ở không có sách lược vẹn toàn thời điểm, cũng đừng có dễ dàng lộ ra người nanh, không

làm cho người cảm nhận được người ác ý!

Một khi phát động, như vậy sẽ phải đem hết toàn lực, tuyệt không làm cho đối phương có nửa điểm lật cái khay cơ hội!

Này, chính là Tiểu Côn lý niệm.

Đằng Phi cùng Mộ Dung Phương Phỉ hai người đậu ở chỗ này, nhưng là không quay đầu lại, Đằng Phi thanh âm bình tĩnh như trước, thản nhiên nói: “Tiểu Huyền tiên sinh, nghĩ muốn giết ta?”

Tiểu Huyền bị Tiểu Côn một tiếng gào to cũng cho bừng tỉnh, nghe thấy Đằng Phi những lời này, sắc mặt trướng được đỏ bừng, trong đôi mắt tràn ngập nồng đậm sát cơ, cũng là nén giận nói: “Xin lỗi, ta thăm mền Phương Phỉ tiểu thư hồi lâu, vừa mới.

.

.

Có chút thất thố, kính xin Đằng công tử bao dung.”

“Ha ha ha ha.” Đằng Phi phát ra một trận tràn đầy trào phúng tiếng cười, chậm rãi xoay người, nhìn trên mặt lúc trắng lúc xanh Tiểu Huyền, cười híp mắt nói: “Ta người này, ghét nhất chuyện tình, ngay cả có người trăm phương ngàn kế nghĩ muốn hại ta.

Phàm là người như thế, ta cũng sẽ ở trước tiên giải quyết xong, Tiểu Huyền tiên sinh, người nghĩ muốn giết ta, cho nên.

.

.

Xin lỗi rồi, người đi chết sao.”

Vừa nói, Đằng Phi hướng về phía Tiểu Huyền vung tay lên, phảng phất chào hỏi giống như.

Một điểm huyết sắc quang mang, như điện hiện lên!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 464: Đánh Bại Tối Cường Tân Nhân Bảng Thứ Ba!

>

“Dừng tay!” Tiểu Côn trước tiên kịp phản ứng, phát ra quát to một tiếng, thân thể giữa hừng hờn vô cùng Đấu khí nháy mắt phóng ra ngoài, hình thành một đạo cực kỳ chắc chắn kết giới, đồng thời trong tay nhiều ra một bả hàn quang lóe lên trường kiếm, cơ hồ không có bất kỳ đình trệ đâm về phía Đằng Phi! Phốc!

Tiểu Huyền trên trán, xuất hiện một cái cực kỳ thật nhỏ điểm đỏ, nếu không cẩn thận, thậm chí đều thấy không rõ lắm.

Đ-A-N-G...G!

Tiểu Côn kiếm trong tay đâm vào Đằng Phi Chiến Phủ Địa Ngục lên, phát ra một tiếng thanh thúy kim thiết đan xen minh hưởng, lập tức kiếm vỡ thành vô số phiến, Đằng Phi hoành phủ, cũng không có nhân cơ hội đuổi giết.

“Tiểu Huyền, ngươi không sao chứ?” Tiểu Côn trên mặt lộ ra vẻ khẩn trương, nhìn đứng ở nơi đó động cũng không động Tiểu Huyền.

Tiểu Huyền miệng hơi hơi há hốc, trong một đôi tròng mắt, tràn ngập rung động sợ hãi cùng bất khả tư nghị, nỗ lực đem đầu chuyển hướng Tiểu Côn, gian nan nói: “Cho ta.

.

.

Báo thù!”

Nói xong, thân thể mềm nhũn, triều trên mặt đất ngã xuống.

“Tiểu Huyền! Tiểu Huyền!” Tiểu Côn một bả đỡ lấy Tiểu Huyền, la lớn: “Ngươi mở to mắt, chịu đựng!”

Mặt khác ba người kia Tiểu Côn kẻ dưới tay cũng đều giống như điên, riêng rẽ trì xuất vũ khí, hướng tới Đằng Phi nhào lên.

“Tiểu tử, nạp mạng đi!”

“Đi chết đi!”

“Đi chết đi !”

Trong miệng ba người phát ra rống giận, trên người Đại Đế hơi thở triển lộ không bỏ sót, kia cố làm cho người ta sợ hãi khí thế của, nhượng Mộ Dung Phương Phi thân thể cơ hồ đều có chút đứng không vững.

Đằng Phi sắc mặt bình tĩnh như trước, tùy ý vung tay lên, thần nhiên nói: “Giám cầm!”

Hô!

Này ba cái đánh về phía Đằng Phi nhân, thân thể nháy mắt dừng lại ở giữa không trung, như là bị cố định ở nơi đó giống như, thái độ dữ tợn tàn nhẫn, trong mắt lửa giận hùng nhiên, nhưng giống như pho tượng một loại, vừa động cũng không có thể động!

Đại Đế đỉnh cảnh giới, lại thi triển Bát Bộ Thiên Long Quyết chi Thiên Chúng Thiên Tâm Kinh, so với quá khứ, hoàn toàn không thể so sánh nổi!

Ba cái Đại Đế cảnh giới Đấu khí võ giả, hoàn toàn bị giám cầm ở nơi đó, nếu như lúc này Đằng Phi động thủ, ba người này không còn chút may mắn nào!

“Chết ở thần hồn vực ở bên trong, rơi xuống một cái Đại Cảnh Giới, này.

.

.

Chỉ là đối với hãn cần trừng phạt nhẹ thôi, lần sau còn dám đối

với ta lộ ra sát ý, ta cũng không phải là tại thần hồn vực trung giết người.” Đẳng Phi mâu quang lạnh như băng, thần sắc hờ hững nói.

“Đẳng Phi, không thể tưởng được ngươi thật không ngờ tàn nhẫn, ta Tiểu Côn hảo ý chiêu nạp ngươi, ngươi không đáp ứng còn chưa tính, thế nhưng ra tay chém giết huynh đệ của ta, thù này không báo, thế không làm người!” Tiểu Côn nói xong, đem Tiểu Huyền thi thể để ở một bên, chậm rãi đứng dậy, từ không gian giới chỉ giữa lấy ra một cây kim sắc trường thương, trường thương này vừa lấy ra, một luồng lạnh như băng xơ xác tiêu điều hơi thở, nhất thời hướng tới bốn phương tám hướng tán đi.

Đây là một kiện Chuẩn Đế binh!

Đẳng Phi liếc mắt một cái nhìn ra Tiểu Côn trường thương trong tay uy lực, nhàn nhạt nói: “Bất kể là ai, nếu muốn giết ta, ta đều tuyệt sẽ không bỏ qua.”

“Nhiều lời vô ích, Đẳng Phi, ra tay đi!”

Tiểu Côn trong con ngươi lóe ra tức giận ánh sáng, hấn vô luận như thế nào đều không ngờ, đang hấn, Đẳng Phi thật sự dám giết người.

Nhưng lại là Nhất Kích Tắt Sát, chưa cho Tiểu Huyền lưu lại bất kỳ phản ứng nào dư âm.

“Ngươi muốn chiến, vậy thì chiến!” Đẳng Phi nhìn thoáng qua Tiểu Côn, nhàn nhạt nói, quay đầu lại, nhìn Mộ Dung Phương Phi: “Chú ý bảo vệ mình tốt.”

Mộ Dung Phương Phi yên lặng gật gật đầu, nàng cũng muốn nhìn một chút sau khi đột phá Đẳng Phi, mạnh như thế nào.

Ông!

Tiểu Côn trong tay kim sắc trường thương đâm thẳng Đẳng Phi mặt, trường thương đâm ra, trực tiếp đem mũi thương không khí chung quanh thứ thành trạng thái chân không, tốc độ tạt như thiểm điện.

Một thương này ẩn chứa vô cùng cường đại Hoàng Cấp lực lượng, thế không thể đỡ!

Đằng Phi không tránh không thể so, trong tay Chiến Phủ Địa Ngục huyết sắc phủ nhận hung hăng bỏ về phía đâm tới kim sắc trường thương.

Tiểu Côn mặt lộ vẻ cười lạnh, cổ tay nhẹ nhàng run lên, kia vốn là một cái mũi thương nháy mắt hóa thành ngàn vạn, đâm hướng Đằng Phi toàn thân cao thấp tất cả yếu hại! Đằng Phi khoe miệng nổi lên nhất tia cười lạnh đến, trong tay Luyện Ngục vung lên, hướng tới kia nổi thành một mảnh kim sắc quang mang trung hung hăng bỏ đi vào.

Đình!

Một tiếng chói tai cực kỳ kim thiết đan xen thanh âm vang lên, Luyện Ngục vô cùng sắc bén phủ nhận vừa vụn bỏ vào kim sắc trường thương trên mũi thương!

Một chút cũng không soa!

Kia tản ra rất mạnh hơi thở kim sắc trường thương, toàn bộ đầu thương, bị Luyện Ngục này một búa cấp từ trung gian bỏ ra, Đằng Phi thân thể không có nửa điểm đình trệ, Luyện Ngục lại đem kim sắc cán thương chém ra, dường như là trong nháy mắt, sắc bén kia đến làm cho nhân sợ phủ nhận cũng đã triệt để bỏ ra kim sắc trường thương, sắp phải đến Tiểu Côn thủ nơi đó!

Tiểu Côn phát ra gầm lên giận dữ, không thể không khí trong tay này can hấn ái như sinh mạng Chuẩn Đế bình trường thương, đồng thời một chương vỗ hướng Đằng Phi, hùng hồn Đấu khí, thiêu đốt lên U Lam ngọn lửa, phảng phất muốn đem hôm nay đốt thành hư vô, cực kỳ bá đạo.

Đằng Phi vận khởi Già Lâu La Tâm Kinh, mau tránh ra Tiểu Côn một chương này, lập tức thân mình không lùi mà tiến tới, trực tiếp nhằm phía Tiểu Côn, tại hai người thân thể lần lượt thay đổi trong nháy mắt, Luyện Ngục kia vô cùng sắc bén phủ nhận, hung hăng chém về phía Tiểu Côn phần eo!

“Đế binh!” Tiểu Côn phát ra một tiếng thét kinh hãi, thân hình chột lui, nháy mắt liền thối lui đến sổ ngoài mười dặm, sau đó đưa tay tại bên hông mặc một chút, một luồng sênh sênh cảm giác truyền đến, làm ngã trước mắt nhìn thoáng qua, trên tay dính đầy máu tươi, Tiểu Côn một đôi nhãn, nhất thời bắn ra

cuồng bạo ánh sáng, giận dữ hét: “Người dám làm tổn thương ta?”

“Đao thương không có mắt, người muốn giết ta, chẳng lẽ muốn ta đứng ở chỗ này chờ người giết?” Đằng Phi trong con người lóe ra lạnh như băng ánh sáng, nhìn Tiểu Côn, thần nhiên nói: “Tiểu công tử thực lực rất mạnh, thì đã đạt tới Hoàng Cấp cảnh giới, người là ta đã thấy Tối Cường giả một trong.”

Đằng Phi thần thái thập phần tự nhiên, nghe vào giống như là tại ca ngọ, nhưng vấn đề là, Tiểu Côn vừa mới tại Đằng Phi trên tay ăn một cái muện khuy, nghe nữa Đằng Phi thuyết loại lời nói này, Tiểu Côn cảm giác khuôn mặt thượng nóng hừng hực, có loại xấu hổ vô cùng cảm giác.

Tiểu Côn cắn răng, từ trong lòng ngực lấy ra một mảnh đan dược nuốt vào trong bụng, cũng không thèm nhìn tới trên mặt bị chém thành hai khúc Chuẩn Đế bình kim sắc trường thương thương liếc mắt một cái, ngửa mặt lên trời rít gào một tiếng, xích thủ không quyền, hướng tới Đằng Phi đánh tới, dũng mãnh vô cùng.

“Ý vào để binh uy nghiêm toán bản lãnh gì, có đảm lượng theo ta đối quyền!”

“Như người mong muốn!” Đằng Phi lạnh lùng cười, thu hồi Chiến Phủ Địa Ngục, cả người khí huyết như rồng, đưa tay chính là một cái Vô Danh quyền pháp, hướng tới Tiểu Côn nắm tay hung hăng đối oanh đi lên.

Oanh oanh oanh!

Trong một sát na, hai người đối oanh hơn trăm quyền, hai người giao chiến bốn phía không gian nứt vụn sụp xuống, đất rung núi chuyển.

Vừa mới bị Đằng Phi cầm giữ ba người kia người của Tiểu gia dồn dập bay ngược hướng về xa xa rơi xuống, Mộ Dung Phương Phi cũng không ngừng hướng lui về phía sau lại.

Hai cái vô cùng cường thế người chiến đấu, khuấy động khởi hơi thở, làm cho nàng có loại yếu lâm vào cảm giác hít thở không thông, sắc mặt tái nhợt, nhìn đã chia tay không rõ thân

hình hai người, Mộ Dung Phương Phi trong lòng kinh hãi vô cùng.

Nàng không ngờ Đằng Phi sau khi đột phá, sẽ trở nên cường đại như thế, cả người khí huyết tràn đầy được giống như đầu Man Long, lại có thể cú đê nặng Hoàng Cấp cảnh giới Tiểu Côn đang đánh.

Tiểu Côn rống giận, tuyệt kỹ ra hết, Tây Vực Vũ Thần liên minh Tiểu gia, chính là cả Tây Vực cực mạnh gia tộc, các loại đấu kỹ bí pháp nhiều đếm không xuể, hiện giờ bị Tiểu Côn thi triển đi ra, kinh thiên động địa, uy lực làm cho người ta sợ hãi.

Đằng Phi dĩ ”Dĩ bất biến ứng vạn biến”, chân đạp Già Lô La Tâm Kinh bộ pháp, thi triển Vô Danh quyền pháp, mỗi một quyền lực lượng đều đủ để đánh bại một tòa núi lớn.

Vô Danh quyền pháp mặc dù tổng cộng chỉ có tứ chiêu, nhưng thi triển đi ra thiên biến vạn hóa, giai uy lực vô cùng!
Phanh phanh phanh!

Hai người dụng nhân loại nguyên thủy nhất phương thức gần người triển đấu, trầm muộn va chạm thanh âm không ngừng vang lên, hiện trường chỉ có thể nhìn thấy hai luồng bóng dáng, đã chia tay không rõ ai là ai.

Đứng ở đằng xa Mộ Dung Phương Phi thậm chí có chút ảo giác, giống như là lưỡng tòa núi lớn tại dĩ một loại tốc độ cực nhanh không ngừng va chạm, bạo phát đi ra cái loại kia hơi thở làm cho người ta tâm kinh đảm hàn.

Tiểu Côn cái kia ba gã kẻ dưới tay lúc này cũng đều đã sợ đến mất mật, bọn họ chưa từng có nghĩ tới, cánh có người có thể bảo tự gia lão đại bức thành như vậy, liên Chuẩn Đế binh cấp bậc vũ khí, đều bị nhân trực tiếp bỏ ra hủy diệt.

Người này rốt cuộc là ai?

Phía trước bọn họ đối Tiểu Côn tin tưởng cường đại vô cùng, thậm chí cho rằng Tối Cường tân nhân bảng phía trên xếp hàng thứ nhất Ngạo Tích Quân bất quá cũng chỉ thế thôi, hoàn

toàn chưa từng nghĩ một ngày kia, Tiểu Côn sẽ bị một cái không có danh tiếng gì người trẻ tuổi bức cho thành như vậy.

Hắn, phải là cái kia Thánh Thần truyền nhân a!
Tới rồi thời điểm như thế này, Tiểu Côn này ba gã kẻ dưới tay, đều cơ hồ ở trong lòng đã cho rằng Đằng Phi thân phận chân thật.

Ngoại trừ Thánh Thần truyền nhân, trên đời này làm sao có thể có cường đại như thế lại không có danh khí gì, cũng không thuộc về bất kỳ nhà giàu có đại tộc tuổi trẻ võ giả?
Đằng Phi một trận chiến này đánh cho nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa, thậm chí so với lúc trước cùng Phan Vô Song kia cuộc chiến đấu càng thêm thống khoái.

Vừa mới tấn thăng đến Đại Đế cảnh giới đỉnh cao, chính cần phải thông qua chiến đấu lai nghiệm chứng thu hoạch của mình, Tiểu Côn liền đưa tới cửa.

Nếu như Đằng Phi muốn giết Tiểu Côn thoại, toàn lực thi triển, Tiểu Côn sớm đã bị đánh chết đương trường.

Bất quá gần nhất Đằng Phi cùng này Tiểu Côn ở giữa, không có gì thâm cừ đại hận, mặc dù Tiểu Huyền đối Đằng Phi sinh ra sát tâm, nhưng Đằng Phi từ trước đến nay thị ân oán rõ ràng, sẽ không mạnh mẽ giận chó đánh mèo đến Tiểu Côn trên người.

Thứ hai Đằng Phi cần phải thông qua Tiểu Côn này người trẻ tuổi Hoàng Cấp đại năng cường giả, lai ma luyện thân mình.

Thông qua cơ hội này, hảo hảo nghiệm chứng một chút thực lực chân thật của mình.

Tiểu Côn khí huyết trên người cũng là cực kỳ tràn đầy, Đằng Phi đối thủ như vậy, với hắn mà nói, cũng là cực kỳ khó được, mặc dù Chuẩn Đế bình bị hủy hắn rất đau lòng, nhưng đối với Đằng Phi, lại cũng không có sinh ra đặc biệt oán hận cảm giác.

Trái ngược, Tiểu Côn ở sâu trong nội tâm, đôi Đẳng Phi vẫn còn có một loại mơ hồ kính nể.

Ai có thể tại tứ đại liên minh hơn nữa thần hồn vực loại này cơ hồ trải rộng toàn bộ ngũ vực siêu cấp thế lực dưới sự đuổi giết, bình yên vô sự sinh tồn mấy niên, ngành thị không ai có thể phát hiện hành tung của hắn.

Không chỉ như thế, hắn hoàn một chút cũng không chậm trễ thực lực tăng lên.

Này có thể cho tất cả tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo nhân xấu hổ vô cùng kết quả.

Oanh!

Tiểu Côn một quyền đánh vào Đẳng Phi trên vai trái, đồng thời, Đẳng Phi một cái Vô Danh quyền pháp, hung hăng đánh vào Tiểu Côn trên bụng của diện.

Đẳng Phi hướng lui về sau mấy bước, Tiểu Côn lại lui về phía sau hơn hai mươi bộ.

Lập tức đứng ở nơi đó, một đôi mắt lộ xuất vẻ phức tạp, nhìn Đẳng Phi trầm Thanh Thuyết đạo: “Đẳng Phi, ngươi thật sự rất mạnh, ta thừa nhận không phải là đối thủ của ngươi, sở dĩ, hôm nay này một trận, trước hết đánh tới này đi.

Về phần ngươi đánh chết huynh đệ của ta Tiểu Huyền cừu, ta nhất định sẽ báo, nhưng ngươi yên tâm, ta tuyệt đối sẽ quang minh chánh đại khiêu chiến ngươi, ta, Tiểu Côn, nhất định phải dụng thực lực chân chính của mình, ngay mặt đánh bại ngươi!”

Đẳng Phi âm đạm cười: “Hảo, ta sẽ chờ xem ngày nào đó!”
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 465: Người Sẽ Giúp Ta Sao

>

Tiểu Côn mang theo hai tên ngọ hạ ảm đạm rời đi, Mộ Dung Phương Phi đứng ở Đằng Phi bên cạnh, nhìn tiểu hồn đám người bóng lưng, nghe giọng hỏi: “Vì cái gì buông tha bọn họ? Đây cùng về người rất nhiều đồn đãi có chút không hợp a.”

“Nga? Về ta một ít đồn đãi?” Đằng Phi quay đầu lại, đuôi lông mày nhướng lên: “Cái gì đồn đãi?”

“Nói người thủ hắc.” Mộ Dung Phương Phi ảm đạm cười, sau đó nói: “Người ở Nam Vực chuyện này, ta cơ hồ cũng biết, lúc trước theo các người Đằng gia là địch những gia tộc kia, diệt diệt tàn tàn, năm đó tham dự đuổi giết cha mẹ người mấy cái kia Nam Vực thế lực, cũng đều bị người diệt cá sạch sẽ.”

Thần Vực Đảo gặp phải người, coi như là xui xẻo, liên Hoàng Cấp võ giả đều chết, Đại Đế cùng Chuẩn Đế đã chết một đám.

.

.

”

Đằng Phi có chút im lặng nhìn Mộ Dung Phương Phi, cười khổ nói: “Những người đó muốn tiêu diệt ta, muốn tiêu diệt gia tộc của ta, ta chẳng lẽ còn muốn thả quá bọn họ hay sao? Năm đó tham dự truy sát ta cha mẹ mấy thế lực kia, chẳng những tại năm đó đuổi giết phụ mẫu ta, Trên thực tế qua nhiều năm như vậy, luôn luôn không có buông tha cho quá muốn có được cái gọi là Thánh Thần truyền thừa, thù giết cha, không đội trời chung.”

“Bản thân ta là không có cảm thấy được người làm sai.” Mộ

Dung Phương Phi thanh lệ trên mặt lãnh diễm lộ ra một chút nụ cười thần nhiên: “Ta chỉ là có chút kỳ quái, vô luận là Long cung liên minh Phan gia, vẫn là Vũ Thần liên minh Tiểu gia, đều là tích cực tham dự truy sát gia tộc của ngươi, trước ngươi buông tha Phan Vô Song, hiện tại rồi lại buông tha tiểu hồn, đây là tại sao vậy chứ?”

Nói xong, Mộ Dung Phương Phi trong đôi mắt đẹp quang mang lóe lên, nhìn Đằng Phi: “Ngươi ngàn vạn đừng nói cho ta, ngươi không có trăm sát năng lực của bọn hắn, nếu không mà nói, Thần Vực Đảo chính là cái kia Hoàng Cấp đại năng thị chết như thế nào? Mặc dù Thần Vực Đảo vẫn lén gạt đi chuyện này, khả tứ đại liên minh không phải người ngu, nếu không ngươi cho là, tứ đại liên minh sẽ không đánh người nhà ngươi chủ ý sao? Ngươi căn cơ tại Nam Vực Tây Thùy, chuyện này, rất nhiều người kỳ thật cũng biết.”

“Nga?” Đằng Phi nhìn Mộ Dung Phương Phi, lộ ra hỏi thăm biểu tình.

“Tứ đại liên minh mấy cái kia cao tầng cũng không ngốc, vô luận Thần Vực Đảo như thế nào che dấu thực lực chân chính của ngươi, tứ đại liên minh bên này đều sẽ không thật sự bị người trở thành thương sử.

Nhất là đương Thần Vực Đảo một gã Hoàng Cấp đại năng, 4,5 cá Đại Đế, 4,5 cá Chuẩn Đế rơi xuống sau, nguyên bản là bởi vì là có nên hay không đối với ngươi phát ra Tất Sát Lệnh phạt ý; bức tức, một vấn đề gây ra nhiều cuộc tranh luận tứ đại liên minh nội bộ, càng là xuất hiện rất nhiều thanh âm phản đối.”

Mộ Dung Phương Phi nhìn Đằng Phi, nhàn nhạt nói: “Dù sao, Thánh Thần công pháp cho dù có tốt hơn, Ma thần chiến tranh Ma Ngẫu cường đại hơn nữa, cũng đều không cần phải bởi vậy đắc tội một cái che dấu được sâu đậm, sau đó thiên phú trác tuyệt, tốc độ tiến bộ nhanh đến làm cho người ta lú lủi tuổi trẻ cường giả.”

“Hiện tại, ngươi nên hiểu được, vì cái gì rất nhiều tứ đại liên minh nội bộ đệ tử, đều đối với ngươi không có bao nhiêu địch ý nguyên nhân đi?” Mộ Dung Phương Phi than nhẹ một tiếng: “Ích lợi có thể mờ mịt người hai mắt nhất thời, nhưng bất hội mờ mịt cả đời, theo ngươi càng ngày càng mạnh, mấy cái bên

kia vốn là muốn yếu nhằm vào người của người, sẽ rất khoái thay đổi thái độ của bọn hắn.”

“Có lẽ vậy, ta chưa từng có nghĩ tới đi giết ai hại ai, ta chỉ muốn cho người bên cạnh mình, đều có thể sống càng tốt hơn một chút.” Đằng Phi nói xong, trong đầu hiện lên từng trương khuôn mặt quen thuộc.

Từ tối thay đổi hắn vận mạng Lục Tử Lăng, đến tại Tây Thùy kết giao Điền Quang, nhận lấy Bạo Long, Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp, kết bạn Vũ Lan tử muội, rồi đến trở lại Đông Phương thời điểm Minh U Vũ, Lăng Thi Thi, Chân Vũ học viện trung tên béo Cách Lâm, Thượng Quan Nam, niên trưởng Lưu Vân Tiêu.

.

.

, tái cang về sau Liễu Thiên Hà, Đinh Tuyết Ninh, Cơ Tĩnh Huyền, Vị Ương rõ ràng, còn có mấy cái bên kia gia tộc của chính mình trung các thân nhân, gia gia Đằng Văn Hiên, huynh đệ Đằng Long cùng Đằng Lôi, Đường tử Đằng Vũ.

Dưới cơ duyên xảo hợp Vận Mệnh kết hợp với nhau nhiều năm như vậy Thanh Long lão tổ, sau lại Âm Nguyệt Tam Cự Đầu, rồi đến đã cứu hắn nhưng bây giờ lại biến mất không thấy gì nữa đồng.

Còn có thiệt nhiều thiệt nhiều cái khuôn mặt, có chút tại Đằng Phi trong đầu, ấn tượng thậm chí đã mơ hồ, ví như năm đó Thanh Bình Phủ không ai bì nổi bát con em đại gia tộc, ví như Tây Thùy mấy cái bên kia siêu cấp trong thế lực các cường giả.

Hiện giờ Lục Tử Lăng không biết thân ở phương nào, Bạo Long cùng Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp đều đang tại Đấu Tinh Cổ Điện, Vũ Lan tử muội vẫn ở chỗ cũ quản lý Vũ Nhân Tộc.

Minh U Vũ thăng lên vương cấp sau, đã muốn về tới Chân Vũ học viện, nàng có một lý tưởng, chính là nhượng Chân Vũ học

viện học sinh, đều có thể trở thành là mạnh hơn Đấu khí võ giả, sở dĩ, tại thế tục trong mắt võ giả, đã là thần tiên tựa như Minh U Vũ, về tới Chân Vũ học viện, đồng thời cũng đã trở thành hiện giờ hoàng đế Lăng Tiêu Diêu cung phụng một trong nhất.

Lăng Thi Thi cùng hoàng cùng A Tử các nàng, lúc này nên cũng mau trở lại Đấu Tinh Cổ Điện rồi, tên béo Cách Lâm cùng Thượng Quan Nam cho đến Lưu Vân Tiêu những người này, cũng còn ở lại Đông Phương, vì Đẳng Phi thế lực trụ cột, yên lặng nỗ lực.

Tuyết Ninh nghe nói cũng thoát đi Thần Vực Đảo, mấy năm nay đồng dạng không biết tung tích, Liễu Thiển Hà Cơ Tĩnh Huyền các nàng đều đang cố gắng tu luyện, hơn nữa một lòng tưởng trợ giúp bản thân.

Vị Ương rõ ràng đúng là vẫn còn về tới Vị Ương gia, nàng dù sao cũng là Vị Ương gia đệ tử, trở về cũng là việc nên làm chuyện.

Trong lòng suy nghĩ, Đẳng Phi đột nhiên phát hiện, mình nguyên lai là đã tại chút bất tri bất giác, có nhiều như vậy vướng bận.

Tái cũng không trở về được mới vào Tây Thùy lúc, cái loại này không hề ràng buộc ngày.

Nhìn lâm vào trong suy tư Đẳng Phi, Mộ Dung Phương Phi cũng không có đánh Utah, mà là ngồi ở một bên, lặng lẽ nhìn.

Thật lâu sau, Đẳng Phi mới từ trong ký ức lấy lại tinh thần, có chút áy náy nhìn Mộ Dung Phương Phi cười cười, sau đó nói: “Nhân cuối cùng thân bất do kỷ, liên tượng ta trong hiện tại, cũng không có khả năng trở lại lúc ban đầu, trên người của ta, có rất nhiều yếu đi hoàn thành nhiệm vụ, có rất nhiều yếu đi truy tầm nghi vấn, bất quá, cho người môn những người này cùng, ta sẽ không sợ hãi.”

Mộ Dung Phương Phi sắc mặt có chút ửng đỏ, Đằng Phi trong lời nói mặc dù không có gì nghĩa khác, khả nghe vẫn còn có chút là lạ, hẳn đem mình làm người một nhà sao?

Nghĩ đến người một nhà ba chữ kia, Mộ Dung Phương Phi cảm thấy được trong lòng truyền đến một loại cảm giác âm áp.

“Nếu có một ngày, ta muốn thi ở trong gia tộc trốn không thoát đến, bị buộc gả cho Phan gia Phan Vô Song thoát, người sẽ đến cứu ta sao?” Mộ Dung Phương Phi đột nhiên nhìn Đằng Phi hỏi.

“Ân? Người nếu như muốn trốn ra khỏi, làm sao sẽ trốn không thoát?” Đằng Phi có chút không hiểu nhìn thoáng qua lại dung Phương Phi: “Người không phải là bị hạn chế tự do thân thể đi?”

Mộ dung Phương Phi lắc đầu, sâu kín nói: “Kia thật không có, bất quá, nhà Mộ Dung rất nhiều người đều đang ngó chừng nhất cử nhất động của ta, ta lần này với người một mình rời đi, tin tưởng không bao lâu, chỉ cần Thường Chí này dám người trở về, chuyện này sẽ truyền ra, ta sợ.

.

.

, đến lúc đó, bên trong gia tộc, sẽ có người bởi vậy vội vả bả ta giá đi ra ngoài.”

“Bọn họ cứ như vậy sợ người?” Đằng Phi hơi hơi nhăn đầu lông mày, hẳn bỗng nhiên nghĩ đến năm đó bản thân, khi hẳn tại Đằng Gia trấn thượng biểu lộ ra một chút thực lực thời điểm, gia gia đối với hẳn hơi chút hảo hơi có chút, đại bá Đằng Vân Tráng những người đó liền ghen tỵ phải chết, hận không thể đem bản thân đưa vào chỗ chết.

Nghĩ vậy, Đằng Phi nhin không được thờ dài một tiếng, bản thân năm đó tiêu gia tộc hưởng hồ như thế, thân là Bắc cương Trung Siêu cấp thể lực một trong nhà Mộ Dung, có năng lực hảo đi nơi nào?

“Sợ?” Mộ Dung Phương Phi có chút ngoài ý muốn Đằng Phi sẽ dùng này vũ để hình dung nhà Mộ Dung những người đó

đối với mình cảm quan, nghĩ nghĩ, sau đó gật gật đầu nói: “Có lẽ vậy, ta chỉ soa nửa bước, liền có thể bước vào Hoàng Cáp, có lẽ vài năm trong vòng, ta liền trở thành chân chính hoàng cấp cường giả, đến lúc đó, gia tộc tưởng không thừa nhận địa vị của ta cũng không được.

Bởi vì nhà Mộ Dung có tổ huấn, một khi hậu thế đột phá đến Hoàng Cáp cảnh giới, như vậy, vô luận là bằng chi vẫn là Thứ Tử, chỉ cần trong thân thể có nhà Mộ Dung huyết mạch đệ tử, đều muốn lập tức hưởng thụ đến nhà Mộ Dung con vợ cả đãi ngộ, sau khi chết bài vị, là có thể tiến vào đến gia tộc Từ Đường.”

“Sở dĩ, rất nhiều người đều muốn thừa dịp ta vẫn chưa đạt tới Hoàng Cáp cảnh giới thời điểm, bả ta đuổi ra nhà Mộ Dung, bởi vì những năm gần đây, nhà Mộ Dung vận mệnh đã muốn hình thành, nếu như ta ngang trời sát xuất, như vậy, này vận mệnh, đã đem nhân ta mà thay đổi.” Dương dung Phương Phi đạm mạc cười: “Nói vậy, đồng đẳng với tại trên thân thể của bọn hắn cắt thịt đồng dạng.

Chớ nói chi là ta còn trẻ như vậy, vạn nhất mấy trăm năm hoặc là thượng ngàn năm sau, thật sự bước vào đến bất hủ Thần Hoàng cảnh giới kia, khi đó, thân phận của ta, nhưng chỉ có Mộ Dung gia tộc lão tổ một trong.

.

.

, bọn họ như là đã nhắm vào ta làm công việc bề bọn như vậy, nếu không phải có thể hoàn toàn bả ta đáp khỏi nhà Mộ Dung, một khi ngày sau ta tiếp tục đột phá, nghĩ trả thù thoạt, bọn họ thừa nhận không đến.”

Đằng Phi nhìn này trong treo nhưng lạnh lùng cô gái tuyệt sắc, lần đầu tiên nghe nàng thổ lộ nội tâm thuyết nhiều như vậy thoạt, lại là nhìn xem vô cùng thấu triệt (rõ ràng), cái gọi là đơn thuần, thật lâu sau này, chỉ là không muốn đối mặt, cũng không không hiểu!

Bất quá Đằng Phi từ Mộ Dung Phương Phi trong lời nói, nghe được một cái làm hắn tâm hơi hơi giật mình tin tức, nhà Mộ

Dung.

.

.

, có bắt hủ Thần Hoàng lão tổ? Bởi vì Mộ Dung Phương Phi vừa mới nói, nàng nếu là tấn thăng đến bắt hủ Thần Hoàng cảnh giới, liền trở thành nhà Mộ Dung lão tổ.

.

.

, “Một trong!

Đúng vậy, chính là một trong, đây chẳng phải là nói nhà Mộ Dung, ngoại trừ nàng Mộ Dung Phương Phi ở ngoài, còn có khác lão tổ tồn tại?

Đằng Phi nhìn mộ dung Phương Phi, nhìn không được hỏi “Phương Phi, mộ dung gia lão tổ tông, có bắt hủ Thần Hoàng?”

Mộ Dung Phương Phi khẽ gật đầu: “Ta biết bắt hủ Thần Hoàng lão tổ, có hai cái, trong đó một vị, đối với ta còn rất chiếu cố, chẳng qua lão tổ tông quanh năm bế quan, căn bản không vấn thế sự.

Với hấn mà nói, ta nếu không phải có thể đứng vững nhà Mộ Dung những người đó xa lánh, vậy cũng là chính ta mệnh, là chính ta không bản lãnh, hấn sẽ không quản loại chuyện như vậy.”

Đằng Phi nhìn Mộ Dung Phương Phi hỏi “Vậy là ngươi nghĩ như thế nào? Thị tuyển chọn rồi đi nhà Mộ Dung, hoàn đi.

.

.

Cùng bọn họ kiên rớt cuộc?”

“Tại gặp được trước ngươi, ta quả thật nghĩ phải rời khỏi nhà

Mộ Dung, một lòng một dạ muốn rời khỏi, ta đổi gia tộc này, không có bất kỳ lòng trung thành cùng chào lại cảm, ta không thích nơi đó.” Mộ Dung Phương Phi nhìn Đằng Phi nói: “Bất quá tại gặp được người sau, ta nghĩ, ta thay đổi chủ ý rồi, người làm niên có thể từ cái loại này trong hoàn cảnh đi bước một đi ra, ta, Mộ Dung Phương Phi, vì cái gì không thể?” Nói xong, Mộ Dung Phương Phi một đôi tuyệt mỹ con người dừng ở Đằng Phi, chậm rãi hỏi “Người, sẽ giúp ta sao?” Nhìn Mộ Dung Phương Phi trong con người chớp động ngọn lửa, Đằng Phi bỗng nhiên cười rộ lên, khẽ gật đầu, nói: “Nhất định sẽ!” Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 466: Vĩnh Hằng Chi Địa!

>

Vĩnh Hằng Chi Địa Vô Hồi Lộ!

Ở một mảnh không lồ vô cùng tinh vực trong , từng ngọn to lớn khổng lồ cổ thành, huyền phù ở mệnh mông không có vũ trụ trong hư không, gắn bó một cái tuyến, khí thể rộng rãi, cổ thành tường gạch tú tích loang lổ, tràn đầy cổ vận, này, chính là Vĩnh Hằng Chi Địa!

Từ đệ nhất tòa thành, đến cuối cùng một ngọn thành, tổng cộng có 99 tòa, mỗi tòa cổ thành ở giữa khoảng cách cũng không có so sánh với xa xôi, nghĩ muốn đạt tới tiếp theo tòa thành, chỉ có thể thông qua truyền tống trận, cho dù là Chí Tôn cảnh giới tuyệt thế đại năng, cũng rất khó khăn thông qua thân thể qua sông Hư Không tới tiếp theo tòa thành.

Nói là một ngọn thành, nhưng thực cùng một cái đại lục cũng không sai biệt lắm đại, trong thành có núi cao, thượng chống đỡ hỗn độn, hạ đạt Cửu U, nếu không phải mỗi một tòa thành bên bờ giải đất đều là cao vạn trượng cổ thành tường, mới gặp gỡ người nhất định sẽ cho rằng đây là một tinh cầu, mà sẽ không đem loại địa phương này trở thành là một ngọn thành.

Không có vũ trụ trong hư không, xuất hiện như vậy một mảnh chỗ thần kỳ, không thể không nói là một kỳ tích.

Vĩnh Hằng Chi Địa tồn tại đích niên đại quá mức tại rất xưa, cho dù là từng Vĩnh Hằng Chi Chủ, cũng không biết nghiên cứu rốt cuộc là ai sáng tạo Vĩnh Hằng Chi Địa.

Ở chỗ này, người tuổi thọ cũng thật dài, cho dù là bị vây Vĩnh Hằng Chi Địa tầng dưới chót nhất cái kia những người bình

thường, tất cả cũng có được hơn ngàn năm tuổi thọ.

Nơi này, đối với ngũ vực mà nói, tựa giống như tiên vực.

Người ở bên trong, cũng như cùng Tiên Nhân.

“Ngày hôm trước đón Thập Thiên Tôn pháp chỉ, Hồn Thác Tinh thượng hư hư thực thực xuất hiện Vĩnh Hằng Chi Chủ Luân Hồi Giả, muốn chúng ta trước đi xử lý.”

Vĩnh Hằng Chi Địa 99 thành, cũng chính là ở vào dưới nhất Phương một tòa cổ thành trong thành chủ phủ, một cái nhìn qua hơn ba mươi tuổi thanh niên, ngồi ngay ngắn ở giữa trên ghế, chọn đuôi lông mày, đối với hạ thủ ngồi một đũa tuần lão giả nhàn nhạt nói.

“Vĩnh Hằng Chi Chủ Luân Hồi Giả? Hồn Thác Tinh? Cái này không thể nào sao?” Lão giả đầu tiên là mặt nhăn một chút chân mày, sau đó nói: “Vĩnh Hằng Chi Chủ trước tám thế Luân Hồi, đều ở Vĩnh Hằng Chi Địa xuất hiện, Hồn Thác Tinh.

.

.

Đó là một cái gì lạ địa phương, hử làm sao có thể lựa chọn kia loại địa phương?”

“Đây là thật, nghe nói, là Quảng Việt Thiên Vương tiêu hao một ngàn năm tâm huyết, dùng Càn Khôn quả đếm đầy tính ra.” Thanh niên trên mặt nét mặt không biết là bội phục vẫn là cười nhạo, cười toe toét khoe miệng nói: “Đây là Thập Thiên Tôn nguyên nói, cho chúng ta phái người, tiến vào Hồn Thác Tinh, tìm được người nọ, sau đó giết chết.”

Hí!

Lão giả hít vào một hơi, theo sau có chút tức giận lắm bầm nói: “Loại chuyện này, chính bọn hử thế nào không đi làm? Khổ như thế tôi, không ai có thể nguyện ý kiên.”

Thanh niên bất đắc dĩ lắc đầu, thở dài nói: “Chính là, ở 99 thành ngốc thật là tốt tốt, ai sẽ thích tiến vào cái loại này linh

khí mỏng manh địa phương , chớ đừng nói chi là nghĩ muốn đi vào Hỗn Thác Tinh, đường xá cực kỳ hung hiểm, phải mặc càng tốt mấy chỗ vũ trụ Phong Bạo tàn sát bừa bãi khu vực, không lại chuyện này, là Thập Thiên Tôn tự mình thông báo xuống tới, nếu là không làm, sợ rằng có đắc tội Thập Thiên Tôn.”

Lão giả mâu quang lóe ra, cười lạnh nói: “Những người đó cũng thật là đủ cẩn thận, năm xưa Vĩnh Hằng Chi Chủ huy hoàng thời điểm, bọn họ cũng ngoan giống như ba cháu giống nhau, Vĩnh Hằng Chi Chủ mới vừa vừa biến mất, bọn họ lập tức triển khai tranh đoạt, đánh chết Vĩnh Hằng Chi Chủ sở hữu cơ thiếp, vừa chia cắt Vĩnh Hằng Chi Địa, nhưng ngay sau đó Vĩnh Hằng Chi Chủ có kinh nghiệm Luân Hồi lần nữa trở lại tin tức truyền đến, những người đó vừa vội vàng đuổi giết Vĩnh Hằng Chi Chủ Luân Hồi Giả, này vô mấy năm qua, lại bị bọn họ thành công đánh chết tám lần.

.

”

“Lời này cũng chỉ có ở trước mặt ta nói một chút, đi ra ngoài cũng không dám nói lung tung.” Thanh niên nhìn thoáng qua lão giả, lời nói thâm thía nói: “Người coi như là ta đắc lực nhất chính là thủ hạ, người nếu như bị thu thập, ta thượng kia tìm người giúp ta quản lý 99 thành đi?”

Lão giả cười hắc hắc, sau đó nói: “Ta cũng chỉ có ở trước mặt người phát câu nhàu mà thôi, ở trước mặt người khác, ta thế nào sẽ nói lời như thế?”

Thanh niên gật đầu, sau đó nói: “Lần này, chuyện trước mặt tám lần khác nhau rất lớn, nghe nói Vĩnh Hằng Chi Chủ năm đó cái kia những cơ thiếp, hôm nay tất cả đều chuyển thể đến rồi Hỗn Thác Tinh thượng, chẳng qua là hiện tại bọn họ cũng còn thập phần nhỏ yếu, Thập Thiên Tôn ý tứ , là không thể tùy ý bọn họ trưởng thành.”

Thanh niên vừa nói, bỗng nhiên cười lạnh mấy tiếng: “Nói đến đây, người chỉ từ bọn họ đối phó Vĩnh Hằng Chi Chủ Luân Hồi Giả đích thủ đoạn thượng, cũng có thể thấy được một chuyện, người biết không? Cho dù cho tới hôm nay, cả Vĩnh Hằng Chi Địa cao nhất cái kia ba vị tồn tại, đối với từng Vĩnh Hằng Chi Chủ, ở sâu trong nội tâm, như cũ tràn đầy sợ hãi!”

Lão giả điểm gậy đầu nói: “Cái này ta cũng biết, không sợ lời nói, bọn họ đại có thể tùy ý Vĩnh Hằng Chi Chủ Luân Hồi Giả lớn lên a.”

Thanh niên cười lạnh nói: “Tùy ý Luân Hồi Giả lớn lên? Hắc, bọn họ thật không có lá gan này, người có nhớ hay không, hình như là thứ ba, muốn không phải là lần thứ tư xuất hiện cái kia Luân Hồi Giả, bị phát hiện thời điểm, đã trưởng thành làm Chí Tôn.

Năm đó người nọ bằng vào một đôi thiết quyền, giết chết bao nhiêu Tam Đại Thiên Vương chính là thủ hạ? Ngay lúc đó Thập Đại Thiên Tôn, chết chết đi tàn tàn, cuối cùng cũng chỉ có còn dư lại hai ba, cường đại chiến lực để Tam Đại Thiên Vương đều không thể không tự mình ra mặt, cuối cùng vẫn là Nguyên Linh Thiên Vương ra tay giết này Luân Hồi Giả.

Cho nên nói, chỉ cần Vĩnh Hằng Chi Chủ Luân Hồi Giả một ngày tồn tại ở trên đời này, Tam Đại Thiên Vương tự một ngày không cách nào chân chính kiên định xuống tới.

Muốn đột phá Thiên Vương cảnh, đạt tới từng Vĩnh Hằng Chi Chủ cái loại này tầng thứ, quả thực tự là một việc không thể nào hoàn thành chuyện tình.”

Thanh niên nói đến Vĩnh Hằng Chi Chủ thời điểm, trên mặt nét mặt cùng nói chuyện giọng nói rất là tôn trọng, theo sau giọng nói tràn đầy tiếc hận ý: “Đáng tiếc một đời thần nhân sau khi cánh lưu lạc đến loại tình trạng này, thật làm cho người thốn thức, nếu là hắn biết ở sau khi hắn chết không lâu, từng trung thành cảnh cảnh Tam Đại Thiên Vương lập tức tạo phản, hơn nữa chém giết hắn cái kia những thê thiếp, không biết có thể hay không ở trước khi chết xuất thủ diệt Tam Đại Thiên Vương đi?”

Lão giả thở dài nói nói: “Có lẽ có sao, có lẽ Vĩnh Hằng Chi Chủ đã sớm dự liệu được cái kết quả này, cho nên hắn mới có cử thể Luân Hồi tính toán, trước tám lần Luân Hồi, cũng không có thể chạy ra Tam Đại Thiên Vương đuổi giết, thật sự ứng với câu nói kia —— ngã tám đời xui xẻo.”

Thanh niên đang nâng chung trà lên uống một ngụm trà, nghe thấy lão giả lắm bầm những lời này, một ngụm trà nhịn không được tất cả đều phun ra, sau đó nhìn lão giả bất đắc dĩ lắc đầu

cười khở: “Người a người, nói chuyện quá thất đức, bất kể nói như thế nào, Vĩnh Hằng Chi Chủ đều là ta người bội phục nhất, không ai.”

Lão giả cười hắc hắc cười, sau đó nói: “Chúng ta đây làm sao bây giờ? Nếu không.

.

.

Ta tự mình đi một chuyến?”

Thanh niên lập tức cái đầu dài lay động giống như trống bỏi giống nhau, dùng sức khoát tay: “Không được không được không được, đây tuyệt đối không được, người đi, ai tới thay ta quản lý này thứ chín mươi chín thành? Người là tuyệt đối không thể rời đi 99 thành.

Ta xem nhìn.

.

.

Nếu không, ta liền tự mình đi một chuyến tốt lắm , vậy cũng là.

.

.

Yên lặng vô cùng tư động? Dù sao ta rất muốn gặp, Vĩnh Hằng Chi Chủ đã trải qua chín lần Luân Hồi sau, sẽ biến thành cái dạng gì.”

“Không được, người càng không thể đi!” Lão giả được nghe lời ấy, nhất thời hoảng hốt, nhìn thanh niên nói: “Của ta đại nhân, ngài là này thứ chín mươi chín thành thành chủ, chẳng lẽ Tam Đại Thiên Vương ra lệnh quên người sao? Thành chủ không phải là Tam Đại Thiên Vương gọi về, không được rời đi chỗ ở thành nửa bước, người nếu là rời đi, mấy cái vẫn chưa từ

bỏ ý định phó thành chủ, căn bản sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy, tuyệt đối sẽ trỗi lên tay tới buộc ngươi!”

Thanh niên cau mày, vẻ mặt không nhanh, trầm mặc một hồi, cuối cùng khoát tay áo, nhắm nửa con mắt tựa vào trên ghế, sâu kín thở dài nói: “Tính , mục nội nó, năm đó sẽ nên ngồi vào trên vị trí này, khi đó bị ma quỷ ám ảnh a! Kia, Lão Long, ngươi nói chúng ta cai phái ai đi Hỗn Thác Tinh?”

Lão giả hí mắt, do dự một chút, nhẹ giọng hỏi: “Kia muốn xem lão đại ngươi, rốt cuộc là nghĩ bảo vệ người nọ, hay là nghĩ mạt sát người kia.

.

.”

Thanh niên hơi ngần ra, nhưng ngay sau đó, dùng kia chỉ trắng nõn thon dài tay, không được xao kích trừ cái ghế tay vịn, lẩm bẩm nói: “Từng hấn, là ta thích nhất cũng người bội phục nhất, là ta đi tới động lực cùng mục tiêu cuối cùng nhất, người như thế, chỉ sợ hấn kinh nghiệm vô số lần Luân Hồi, cũng sẽ không là người yếu, ta tại sao có thể có giết hấn lòng đi.

.

.”

Vừa nói, một đôi mắt trong giây lát bắn ra hai đạo tinh quang, nhìn lão giả, giọng nói tham lam nói: “Lão Long, nếu là giết hấn rồi, ta lập tức có thể đạt được khó có thể tưởng tượng chỗ tốt, danh vọng cùng địa vị những đồ này không đi nói, đan nói Tam Đại Thiên Vương cùng Thập Đại Thiên Tôn những người đó, cũng sẽ đối với ta vô cùng cảm kích, đúng không?”

Lão giả trầm mặc gật đầu, nhưng không có nói gì.

Thanh niên cười nhạt, vẻ mặt phong khinh vân đạm, nói: “Đối với ngươi Hiểu Phong, như thế nào người như thế? Chỉ sợ có thiên đại chỗ tốt, ta cũng cũng sẽ không động tâm! Cho nên, Lão Long, ta quyết định, ta phải bảo vệ hấn!”

“Đại nhân ngài là nhận thức sao?” Lão Long một đôi lão mắt, tràn đầy hồ nghi đánh giá trước mắt chủ tử.

“Sách, Lão Long, người lại hoài nghi ta.

.

.” Thanh niên Hiểu Phong tựa hồ rất bị thương bộ dạng, gặp lão giả bất vi sở động nhìn mình, nhưng ngay sau đó mới nhún nhún vai, bày ra hai tay nói: “Được rồi, ta thừa nhận, ta không có rất nhận thức đối đãi chuyện này.”

Lão giả liếc mắt, khẽ bữu môi, là hẳn biết, của mình vị đại nhân này tính tình rất nhanh nhẹn, càng là đại sự, lại càng là cho người một loại không chăm chú đối đãi cảm giác, dĩ nhiên, hẳn cũng Giải đại nhân, biết chuyện này, để đại nhân gặp khó khăn.

Hiểu Phong nháy nháy ánh mắt, suy nghĩ một hồi, sau đó nói: “Tốt như vậy, Lão Long, người để Long Nhất đi một chuyến sao.”

“Ân? Long Nhất? Hẳn.

.

.

Thích hợp sao?” Lão giả vi khẽ cau mày, nhìn Hiểu Phong.

Long Nhất tên mặc dù gọi là nhất, nhưng là hẳn con thứ hai, từ nhỏ chính là mê võ nghệ, trác tuyệt thiên tư lại thêm đối với võ đạo si mê, chỉ có dùng ba mươi năm không tới thời gian, cũng đã đột phá đến Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới.

Ở Vĩnh Hằng Chi Địa trẻ tuổi trong được hưởng nổi danh.

Có thể Long Nhất là một mê võ nghệ, trừ tu luyện ở ngoài bất cứ chuyện gì, hẳn cũng sẽ không để ở trong lòng.

Mặc dù không phải là ngu ngốc, chuyện thương lượng cũng không có tưởng tượng trung yếu như vậy, nhưng muốn hẳn đi hoàn thành Thập Thiên Tôn thông báo xuống tới chém giết Vĩnh Hằng Chi Chủ cửu thế Luân Hồi Giả nhiệm vụ, làm Long Nhất phụ thân của, Lão Long thế nào cũng cảm thấy

chuyện này không khó phở.

“Hắc, ta quyết định, sẽ làm cho Long Nhất đi, chuyện này, trừ người ra ta, cũng cũng chỉ có hắc, mới có thể chân chánh xuất sắc hoàn thành!” Vĩnh Hằng Chi Địa thứ chín mươi chín thành thành chủ Hiểu Phong, giờ phút này tựa như tình nghịch hài tử giống nhau, vẻ mặt cười xấu xa, hưng phấn nói.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 467: Thứ Chín Mười Chín Thành Thành Chủ!

>
“Này.

.

.

Này thật sự được?” Lão Long nhìn nhà mình đại nhân, vẻ mặt bất đắc dĩ hỏi.

Hắn cũng không phải đối với Long Nhất thực lực không tin rằng, sợ hắn ở tiến vào Hỗn Thác Tinh giữa đường xá ngoài ý, trên thực tế, con đường kia mặc dù không dễ đi, nhưng thật đúng là khó khăn không được Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới Long Nhất.

Hắn chủ yếu là sợ hãi Long Nhất tiến vào Hỗn Thác Tinh sau, đem chuyện này cho triệt để làm đập , đến lúc đó Long Nhất bản thân như thế nào không nói, chân chính bị liên lụy, nhưng là Hiểu Phong vị này thứ chín mười chín thành thành chủ đại nhân!

“Được, dĩ nhiên được, người tới ta cho người biết nguyên do.” Hiểu Phong đem lão Long chào hỏi bản thân trước người, nhẹ nhàng rỉ tai vài câu, lão Long trên mặt đầu tiên là không giải thích được, chân mày thật chặt nhíu lại, thần sắc trong mắt cũng là càng ngày càng khiếp sợ, theo sau chân mày dần dần giãn ra mở, trên mặt là không giải thích, cũng hoàn toàn đổi thành vẻ sợ hãi.

Nhìn Hiểu Phong nhẹ giọng hỏi: “Như vậy thật sự được?”

Hiểu Phong vỗ bộ ngực nói: “Dám chắc được, người tự yên tâm đi.”

Lão Long gật đầu, bắt quả này tờ trên mặt, nhưng không có nửa điểm yên tâm bộ dáng, thật sự là nhà mình đại nhân đề nghị quá kinh người, chỉ nghĩ nghĩ, lão Long cũng cảm thấy sống lưng phát rét, chuyện này nếu thật sự bị Thập Thiên Tôn những người đó biết, sợ rằng vô luận là đại nhân, hay là nhà mình, đều muốn rơi chết không có chỗ chôn.

Lão Long trong lòng nhớ, nhin không được nói: “Đại nhân, người đã quyết định, lão Long ta cũng không nói thêm cái gì, bắt quả đại nhân có thể hay không nghĩ tới, Thập Thiên Tôn có thể hay không nữa phái những người khác, đi làm chuyện này?”

Hiểu Phong cười nhạt, nói: “Chính là bởi vì nhận thức nghĩ tới cái vấn đề này, cho nên, ta mới sẽ làm Long Nhất đi.”

Lão Long híp mắt suy nghĩ một chút, nhưng ngay sau đó thở dài nói: “Được rồi, ai bảo ta là thủ hạ của người, người đã quyết định muốn làm như vậy, kia lão Long hãy theo đại nhân điên một thanh!”

“Ai ai, lão Long, ta nói người đừng làm cho như vậy bị quan có được hay không? Thật giống như chúng ta tự nhất định sẽ thua đường như, phải tin tưởng ta.” Hiểu Phong nhẹ răng cười, lộ ra miệng đầy trắng nõn như ngọc răng cửa, nhìn qua vẻ mặt hòa thiện, cả người lẫn vật vô hại.

Có thể trong đầu vẫn còn quanh quẩn Hiểu Phong khi hắn bên tai nói cái kia lời nói lão Long, nhưng đánh chết cũng sẽ không thừa nhận đại nhân là một ôn hòa thiện lương hạng người.

“Người đề Long Nhất đi, trước tìm được hắn, thử một chút hắn bây giờ tăng thứ, sau đó đem hắn đánh cho gần chết, mấy tháng xuất hiện ở bên cạnh hắn một lần, làm hắn đá mài đao, tha thượng ba năm, nếu là ba năm sau hắn có thể trở thành Hổn Thác Tinh người mạnh nhất, như vậy, sẽ làm cho Long Nhất đem chuyện nói cho hắn biết, sau đó theo đuổi hắn, ngay

khi Hồn Thác Tinh, kia cũng không muốn đi.

Chờ hần tu luyện tới Chí Tôn cảnh giới sau, nữa phá vỡ hư không, tới chúng ta chín mươi chín thành, đến lúc đó chúng ta nghiêng chín mươi chín thành toàn thành lực, để hần trở thành Thiên Vương! Đi triệt để ném đi kia ba cái cao cao tại thượng phảng phất tựa như không thực nhân đang lúc lửa khói nhưng một bụng ý nghĩ xấu phá hư đến lưu nùng lão gia này.

.

.

Nếu là người nọ thực lực thường thường, mà không có gì tiến tới lòng, như vậy, ba năm sau, sẽ làm cho Long Nhất giết hần rồi, sau đó trở lại phục mệnh sao, chết ở Long Nhất trên tay, cũng so sánh với tương lai chết ở trên tay người khác mạnh.

Đường đường Vĩnh Hằng Chi Chủ, cho dù là chỉ còn lại linh hồn ấn ký Luân Hồi Giả, cũng không ứng với chết ở bọn đạo chích trong tay.”

Lão Long vừa mới nghe được Hiểu Phong lời nói, trong lòng chỉ có một ý niệm trong đầu: Đại nhân điên rồi!

Đúng là điên rồi, từng Vĩnh Hằng Chi Chủ là đệ nhất thiên hạ, này không giả, nhưng vấn đề là, đã trải qua cửu thế luân hồi sau, chỉ còn lại có một cái linh hồn ấn ký Luân Hồi Giả, cùng từng Vĩnh Hằng Chi Chủ, căn bản mà nói, đã là hoàn toàn bất đồng hai người.

Mà Tam Đại Thiên Vương hôm nay chánh trị năm đó, một thân thực lực đều ở điên phong trạng thái, giờ tay có thể trích tinh, trong nháy mắt có thể diệt thế, đem tiền đánh cuộc đều để ở đó Luân Hồi Giả trên người, quả thực quá mức trò đùa.

Này cùng muốn chết không có gì khác nhau!

Bất quá lão Long cũng rõ ràng một chuyện, đó chính là: vô luận đại nhân làm ra như thế nào quyết định, mình cũng chỉ có thể phục tùng, mà không nên có bất kỳ phản đối.

Bởi vì chính mình mạng, đã biết một nhà mạng, tất cả đều là

đại nhân cứu.

Nếu không phải đại nhân, lão Long ngay từ lúc rất nhiều năm trước sẽ chết ở Thập Thiên Tôn trung Ngũ Thiên Tôn trên tay, có thể sống tới ngày nay, hơn nữa ở chín mươi chín thành đứng vững gót chân, trở thành thành chủ phụ tá đắc lực, tất cả đều là trước mắt thanh niên này công lao.

Cho nên, từ nhân quả đi lên nói, thành chủ làm như vậy, khó không có muốn vì mình báo thù ý tứ.

Bởi vì Hiều Phong thành chủ bản thân, cùng Tam Đại Thiên Vương cũng tốt, hay là Tam Đại Thiên Vương tọa hạ Thập Đại Thiên Tôn cũng tốt, chẳng những không có cừu hận gì, ngược lại trả lại thuộc về Thập Thiên Tôn tương đối coi trọng người.

.

.

Lão Long mang theo đầy bụng tâm sự, rời đi phủ thành chủ, sau đó không lâu, lão Long trong phủ đệ, một cái vóc người khô ngô đầy mặt râu quai nón đại hán, nhìn một thanh khổng lồ hắc thiết kiếm, rời đi chín mươi chín thành.

Không có ai biết Long Nhất đi nơi nào, vị này Vĩnh Hằng Chi Địa trẻ tuổi trung được hưởng nổi danh phận tử hiếu chiên, cứ như vậy lặng yên không một tiếng động biến mất ở tại Vĩnh Hằng Chi Địa.

.

.

Thần Hồn Vực, Thần Thành ngoài bảy ngàn hơn ba trăm trong , trước mắt là một mảnh vừa nhìn vô tận hoang nguyên.

Đây là Đằng Phi cùng Mộ Dung Phương Phi cùng Điền Hành

Kiện những người đó sau khi tách ra ngày thứ năm, hai người một đường hướng về rồi bỏ Thần Thành phương hướng xâm nhập đi vào.

Theo hai người không ngừng xâm nhập thăm dò, dần dần phát hiện mãnh thú số lượng dần dần trở nên ít, tựa hồ ngay khi khoảng cách Thần Thành ba nghìn dặm chừng địa phương, mãnh thú số lượng rất nhiều, đến rồi bốn năm nghìn dặm sau, thường thường hơn ngàn dặm mới gặp được một đầu mãnh thú.

Cho tới bây giờ, hai người đã có hai ngày không có gặp phải một con mãnh thú.

Các loại cực phẩm vạn năm linh dược, cũng là hái rất nhiều, chủng loại chi phong phú, chất lượng cao, mà ngay cả luôn luôn đối với tu luyện ở ngoài thờ ơ Mộ Dung Phương Phi cũng nhìn không được động dung, đồng thời đối với Đằng Phi có thể tìm kiếm được nhiều như vậy linh dược bản lãnh, cũng cho biết bội phục.

Đằng Phi cũng không tham công, nói thẳng đây là Bát Bộ Thiên Long Quyết trung Càn Đát Bà Thiên Tâm Kinh đặc biệt công hiệu.

Mộ Dung Phương Phi theo sau đối với Bát Bộ Thiên Long Quyết sinh ra nùng hậu hứng thú, Đằng Phi không có thể nào do dự, sẽ đem Bát Bộ Thiên Long Quyết truyền cho Mộ Dung Phương Phi.

Đây là Đằng Phi lần đầu tiên, đem tuyệt học của mình truyền cho người khác.

Mộ Dung Phương Phi cũng rõ ràng này thiên tuyệt học giá trị, cũng không có cùng Đằng Phi nói cảm ơn, mà là quyết định để mà sau khi hành động, để diễn tả tâm ý của hắn.

Mộ Dung Phương Phi thiên phú rất cao, so với Đằng Phi, cũng không thua kém bao nhiêu, chỉ có hồi lâu công phu, sẽ đem Bát Bộ Thiên Long Quyết trung Già Lô La Thiên Tâm Kinh

tu luyện được hữu mô hữu dạng, mặc dù không bằng Đẳng Phi thuần thực, nhưng tin tưởng đây chỉ là vấn đề thời gian, dùng không được bao lâu, Mộ Dung Phương Phi trong người pháp thượng, sẽ có trọng đại đột phá.

“Khó trách ngươi lá gan lớn như vậy, bị tứ đại liên minh truy sát nhiều năm như vậy còn có thể sống như thế tiêu dao.” Mộ Dung Phương Phi ở tại khó hiểu Bát Bộ Thiên Long Quyết trung tâm thiên tâm kinh cụ thể công hiệu sau, rất là cảm khái hướng Đẳng Phi nói một câu như vậy.

Bát Bộ Thiên Long Quyết trung Thiên Chúng Thiên Tâm Kinh, tu chính là không gian lực, lực lượng lĩnh vực, đây đối với một cường giả mà nói, ý vị như thế nào không cần nói cũng biết.

Long Chúng Thiên Tâm Kinh tu chính là hậu thổ lực, ở lực lượng cùng phòng ngự phương diện riêng một ngọn cờ, ít nhất, Mộ Dung Phương Phi bản thân sở tiếp xúc qua sở hữu tu luyện lực lượng cùng phòng ngự công pháp, không có có bất kỳ một vốn có thể cùng Long Chúng Thiên Tâm Kinh đánh đồng.

Già Lâu La Thiên Tâm Kinh chủ tu tốc độ, tu luyện tới cực hạn thậm chí có thể nắm trong tay thời gian huyền bí, phối hợp chuyên tu nhanh nhẹn Dạ Xoa Thiên Tâm Kinh, nếu là có thể đủ toàn bộ tu luyện tới cực hạn, tin tưởng cõi đời này, không nữa ai có thể gần người thương tổn được Bát Bộ Thiên Long Quyết tu luyện giả.

Ma Hầu La Già Thiên Tâm Kinh chủ tu tự nhiên lực, từ tự nhiên vạn vật trung hấp thu năng lượng, tu luyện tới chí cao cảnh giới, có thể một ý niệm hủy diệt núi sông vạn dặm, cũng có thể một ý niệm sáng tạo hoàn mỹ giang sơn!

A Tu La Thiên Tâm Kinh tu luyện chính là dịch dung lực, tu luyện tới cao cấp, có thể tùy tâm sở dục thay đổi dung mạo của mình.

Mộ Dung Phương Phi tin tưởng, Đẳng Phi có thể ở tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo dưới áp lực tiêu dao nhiều năm như

vậy, cùng hẩn tu luyện A Tu La Thiên Tâm Kinh, có thể tùy ý thay đổi dung mạo của mình tuyệt đối có không thể phân cách quan hệ.

Khẩn Na La Thiên Tâm Kinh, tu luyện chính là tinh thần lực, có thể làm cho tinh thần lực của mình trở nên càng cường đại hơn, không sợ hãi bất kỳ tinh thần uy áp, tu luyện tới chí cao cảnh giới, thậm chí có thể nguy trang những khác cường giả tinh thần ba động tiến hành lừa gạt!

Càn Đạt Bà Thiên Tâm Kinh, càng không cần phải nói, tu luyện chính là vị giác, Đẳng Phi những ngày qua có thể tìm được như thế đông đảo mao vạn năm linh dược, chính là dựa vào Càn Đạt Bà Thiên Tâm Kinh, cũng chính bởi vì Càn Đạt Bà Thiên Tâm Kinh, Mộ Dung Phương Phi mới đúng Đẳng Phi năng lực sinh ra hoài nghi, khiến cho Đẳng Phi rất lớn phương thừa nhận, hơn nữa đem Bát Bộ Thiên Long Quyết vô tư tiến đưa cho mình.

Hẩn tại sao phải đối với mình tốt như vậy? Mộ Dung Phương Phi mặc dù ngoài miệng không có nói cảm ơn, cũng không nói gì ngày sau báo đáp lời nói, nhưng trong lòng lại là không chế không được đến này đi tới nghĩ.

“Là a, những năm gần đây, dựa vào Già Lâu La Thiên Tâm Kinh độc bộ thiên hạ thân pháp, dựa vào A Tu La Thiên Tâm Kinh thuật dịch dung, ta mới lần lượt tránh được những người đó đuổi giết.” Đẳng Phi có chút cảm khái vừa nói: “Nếu như không có Bát Bộ Thiên Long Quyết, chỉ sợ cũng không có ta Đẳng Phi hôm nay.”

“Vậy người lần này đột phá thời điểm, sinh ra thiên địa dị tượng, có phải hay không cùng Bát Bộ Thiên Long Quyết trung Ma Hầu La Già Tâm Kinh có liên quan?” Mộ Dung Phương Phi cúi đầu, sâu kín hỏi.

“Là a, lúc ấy thật là quá mạo hiểm, đầu kia Hoàng cấp mãnh thú, vận dụng bốn nguyên năng lượng tới công kích ta, lại không nghĩ rằng, nó lôi điện thuộc tính, vừa mới kịch sống trong tay ta cái thanh này chiến phủ Luyện Ngục, Luyện Ngục lúc ấy điên cuồng hấp thu đầu kia Hoàng cấp mãnh thú bốn

nguyên lực, nhưng không cách nào đem hoàn toàn trấn áp
dừng, cho nên, không thể làm gì khác hơn là từ trong thân thể
của ta không ngừng lấy ra lực lượng.” Đẳng Phi vừa nói, trong
đầu vang lên ngày đó một màn, cũng không khỏi được có chút
nghĩ mà sợ.

“Lúc ấy ta đã hoàn toàn thân bất do kỷ, một kiện Đế Binh bị
kịch sống, phải cần lực lượng mệnh mông như hải, mà ta lúc
ấy chân thực cảnh giới, bất quá là Chuẩn Đế điền phong, cũng
không phải là Đại Đế.

.

.” Đẳng Phi vừa nói, trên mặt lộ ra vẻ nụ cười thản nhiên:
“Lúc ấy ta chẳng quan tâm nhiều như vậy, chỉ có thể điên
cuồng vận hành Ma Hào La Già Thiên Tâm Kinh, hấp thu tự
nhiên lực, bởi vì không có kinh nghiệm, thoáng cái hấp thu
quá nhiều năng lượng, kết quả.

.

.

Luyện Ngục dùng không xong, những lực lượng kia, cũng
chạy ào trong thân thể của ta.

.

.”

.

Mồ hôi, nguyệt phiếu tốt ít a.

.

.

Quả nhiên a, nghĩ bộc phát hạ cũng không dễ dàng, mọi người
nếu là cho lực điểm , sau này thường xuyên bộc phát!
Kiếm cầu phiếu đề cử , cái này mọi người cũng đều có a?
Phiếu đề cử nếu là cao, ta giống nhau có bộc phát nhiệt tình,

chỉ sợ gì cũng không có, mọi người nói sao?
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 468: Hung Thú Cuộc Chiến!

>
“Trời ạ.

.

.

Thật là đáng sợ!” Mộ Dung Phương Phi lúc này mới biết được, ngày đó Đẳng Phi đã trải qua như thế nào khó có thể tưởng tượng nguy cơ, mặc dù Đẳng Phi hoàn hảo không tổn hao gì đứng ở trước mặt mình, nhưng trái tim của nàng, hay là nhịn không được một trận run rẩy, nàng thậm chí có chút không dám nghĩ ngay lúc đó tình huống, chỉ nghĩ lúc ấy nếu là đổi lại làm mình, thật có thể gắng gượng qua đi không? “Là a, quả thật rất đáng sợ, chuyện như vậy, kinh nghiệm một lần là đủ rồi, ta cũng không muốn nữa kinh nghiệm lần thứ hai.” Đẳng Phi cười nói, nụ cười trên mặt nhìn qua thập phần rục rỡ, ánh mặt trời vô cùng.

Mộ Dung Phương Phi khẽ vuốt bộ ngực, nhưng ngay sau đó bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn Đẳng Phi hỏi: “Vậy người hiện tại bộ dạng, là người vốn là hình dạng sao?” Đẳng Phi cười cười, xem ra anh tuần mặt bỗng nhiên trở nên có chút bắt đầu mơ hồ, Mộ Dung Phương Phi một đôi mắt dừng ở Đẳng Phi mặt, nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn, trong lòng cánh dâng lên một cỗ mong đợi tình, ngay cả chính nàng cũng không có phát giác, nàng cặp kia không thực nhân đang lúc lửa khói trong treo lạnh lùng trông mắt, đang trong lúc vô tình lặng lẽ hòa tan.

Chỉ chốc lát sau, Mộ Dung Phương Phỉ trước mặt trước, hoàn toàn biến thành một người khác, đồng dạng anh tuấn, nhưng là bất đồng mùi vị, lúc trước Đằng Phi, anh tuấn cố nhiên anh tuấn, nhưng này khuôn mặt nhưng ít vài phần dương cương khí, trên người khí chất cũng không xuất chúng.

Này cũng chính là Tiền Vũ Đình cùng Lý Chính Siêu nhóm người ban đầu xem thường Đằng Phi nguyên nhân chủ yếu một trong, những thứ kia nhà giàu có đại tộc đệ tử, từng đoàn ánh mắt cũng độc rất, có phải hay không đồng loại của bọn hắn, bọn họ cơ hồ một cái là có thể nhìn ra.

Mà lộ ra diện mục thật sự Đằng Phi, còn lại là để Mộ Dung Phương Phỉ một đôi Phượng mâu trợn thật lớn, si ngốc nhìn, hồi lâu không có phục hồi tinh thần lại.

Đằng Phi kia ánh mắt chợt nhìn lại tinh khiết trong suốt, nhìn nhiều vài lần, sẽ phát hiện cặp kia mắt thể sự xoay vần, hoàn toàn không giống như là một người tuổi còn trẻ ánh mắt, nhìn kỹ lại, tang thương trung nhưng không có nửa điểm nghèo túng, ngược lại tràn đầy tích cực hướng về phía trước mùi vị, nữa nhìn kỹ, có phát hiện núp chỗ sâu nhất cái kia vẻ cường đại vô cùng tự tin!

Bể ngễ thiên hạ, Duy Ngã Độc Tôn!
Chẳng biết tại sao, Mộ Dung Phương Phỉ nhìn Đằng Phi ánh mắt, đột nhiên tự nghĩ tới đây câu.

Như thế phức tạp đôi, Mộ Dung Phương Phỉ vẫn là lần đầu tiên gặp.

Nhìn lại Đằng Phi cái kia khuôn mặt, góc cạnh rõ ràng, da mặt dù trắng nõn nhưng dương cương khí nhưng một chút cũng không ít, hai đạo mày kiếm bay vào thái dương, khóe miệng khẽ hướng về phía trước vung lên, mang theo vẻ hơi tà mị nụ cười.

Đây là một tờ khiến người liếc mắt nhìn, tự cả đời cũng không thể quên được mặt.

Mộ Dung Phương Phi lúc trước coi như là kiến thức rộng rãi, tuy nói ở Mộ Dung gia cuộc sống thời gian cũng không dài, nhưng tuần nam mỹ nhân gặp cũng không ít, nhất là Thần Hồn Vực mở ra sau, cơ hồ cả ngũ vực trung sở hữu tuổi trẻ tuần ngạn, cũng tập trung ở khổng lồ Thần Thành trong, vô số đời tốt đẹp sinh sôi nảy nở dưới, đại tộc đệ tử cơ hồ không có xấu.

Vô luận là Bắc Cương Thường Chí, Tiễn Vũ Đình, Lý Chính Siêu, Cổ Thiếu Phong, hay là Đông Hải Phan Vô Song, Tây Vực Tiểu Côn, Trung Châu cái kia được xưng hoàn mỹ, xếp hạng Tối Cường Tân Nhân Bảng đệ nhất Ngạo Tích Quân, Mộ Dung Phương Phi đối với mấy cái này người, cũng không có cảm giác nhiều lắm, chỉ có hôm nay nhìn thấy Đằng Phi chân thực một mặt, Mộ Dung Phương Phi trái tim đó, lơ đãng giật mình.

Đằng Phi trên người khí chất, cùng những thứ kia đại tộc đệ tử khí chất có bản chất là không cùng, Mộ Dung Phương Phi có thể ở Đằng Phi trên người, cảm nhận được cùng từ mao mình thập phần tương cận hơi thở, đồng thời, Đằng Phi còn có những người khác không sở hữu một loại khác khí chất, không phải là anh hùng, cũng không phải là kiêu hùng, là một loại rất khó dùng ngôn ngữ biểu đạt ra cao quý khí chất.

Loại khí chất này, cũng không phải là hậu thiên sinh trưởng hoàn cảnh bồi dưỡng được, mà là bẩm sinh 1 loại huyền diệu khí chất!

“Khụ khụ.

.

.” Đằng Phi nhìn Mộ Dung Phương Phi si ngốc nhìn mình, giống như là mất hồn giống như, trong lòng bao nhiêu có chút đắc ý, Tiểu Tiểu lòng hư vinh, hẳn Đằng Phi cũng là có, nữa nói như thế nào, trước mắt này tuyệt sắc mao cô gái, cũng là Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng phía, xếp hạng đệ nhất tuyệt thế giai nhân.

Nói tương mạo, cùng Đằng Phi yêu nhất Lục Tử Lăng khó phân sà sà như nhau.

Mộ Dung Phương Phi phục hồi tinh thần lại, mặt đỏ ửng tai, cúi đầu không dám nhìn nhiều Đằng Phi, nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ nói: “Người, người hay là biến trở về lúc trước bộ dạng sao, nếu để cho người khác thấy diện mục thật của người, có, có không tốt.”

Đằng Phi nghe rồi cười một tiếng, biết Mộ Dung Phương Phi mặt mũi thấp, cũng không vạch trần nàng, cười khôi phục lúc trước bộ dáng.

Mộ Dung Phương Phi lúc này mới cảm giác tự tại một số, đồng thời trong lòng đối với Đằng Phi cảm giác, cũng trở nên càng thêm thân cận vài phần.

Hắn đem mình tu luyện tuyệt thế công pháp đưa cho mình, hắn đem mình chân thực dung mạo hiện ra cho mình, thân phận của hắn, ở trước mặt nàng, cho tới bây giờ cũng chưa có che giấu quá”.

.

.

Mộ Dung Phương Phi đột nhiên phát hiện, Đằng Phi tại người trong suy nghĩ, bất tri bất giác đã chiếm cứ một cái cực kỳ vị trí trọng yếu, hơn nữa, vị trí này, không người nào có thể bằng thay thế!

Thiên, ta thích hắn sao? Đây” điều này sao có thể? Mộ Dung Phương Phi trong lòng nhin không được kinh ngạc vạn phần, khuôn mặt hồng được nóng lên, trong lòng một mảnh quần quýt, một mặt, nàng phát hiện mình tựa hồ thật sự thích người trẻ tuổi trước mắt kia, về mặt khác, nhưng cảm thấy này có chút dọa người.

Dù sao, tính toán đâu ra đấy, biết Đằng Phi ngày , cũng không đến nửa tháng, hơn nữa, hay là đang Thần Hồn Vực trong , ở ngũ vực trung, giữa hai người cách muôn sông nghìn núi đi.

Mộ Dung Phương Phi trầm mặc, Đằng Phi cũng không nên vào lúc này nói thêm cái gì, giữa hai người không khí, trở nên

có chút ám muội.

.

.

Ngao rống!

Lúc này, phương xa truyền đến một tiếng khí thể mùi phân thú rống, đánh vỡ giữa hai người ám muội hơi thở.

Đăng Phi cùng Mộ Dung Phương Phi tất cả đều ngẩng đầu, hướng về phương xa nhìn lại.

Này tấm không lồ vô cùng hoang nguyên, một cái ngấm không tới cuối, Đăng Phi cùng Mộ Dung Phương Phi lúc này Cương vừa bước vào này tấm hoang nguyên bên bờ giải đất mà thôi.

Kia thanh thú rống, cùng giữa hai người khoảng cách, ít nhất còn có ba năm trăm dặm.

“Đi xem một chút sao.” Đăng Phi nhìn Mộ Dung Phương Phi nói.

Mộ Dung Phương Phi xem ra tinh xảo tuyệt mỹ khuôn mặt thượng như cũ đỏ bừng, giống như là một chín hồng trái táo, làm cho người ta hữu thần xông lên đi cắn một ngụm vọng động, khẽ gật đầu, đi theo Đăng Phi bên cạnh, hướng phía phát ra thú rống phương hướng thẳng tắp đi tới.

Đây chính là điển hình tài cao mật lớn, đối lại người bình thường, nghe thể thanh làm cho người ta sợ hãi hồng khiếu, còn không chạy được bao nhiêu thì hay bấy nhiêu, kia còn nữa lá gan đi phía trước thâu?

Oanh long!

Ngay khi hai người bay qua một ngọn không lớn núi nhỏ, tới đỉnh núi chí cực, phương xa truyền đến một tiếng âm âm nổ vang, giống như tình thiên phích lịch giống như, chấn đặc dưới chân đại theo sát một trận run rẩy.

Sau đó Đằng Phi cùng Mộ Dung Phương Phỉ hai người đồng thời nhìn thấy, một đầu quái vật lớn, đầu rắn điều thân, toàn thân tối đen như mực, dài khắp lân phiến, trên lưng một đôi cánh, giương cánh ra chừng thước dài ngàn trượng! Phi ở trên bầu trời, che khuất bầu trời, không ngừng phát phát ra khí thể mười phần hồng khiêu, mỗi một lần hồng khiêu sau khi, cũng sẽ hướng xuống đất tiến tới được một lần công kích.

Dùng cặp kia không lồ cánh mang theo kinh khủng cơn lốc quạt, dùng một đôi sắc bén vô cùng móng vuốt đi bắt, thậm chí trong miệng còn có thể không ngừng nhả ra năng lượng đoàn.

Kia oanh long nổ, đó là có thể lượng đoàn oanh kích trên mặt đất phát ra thanh âm.

Kỳ quái chính là, Đằng Phi cùng Mộ Dung Phương Phỉ hai người, nhưng không có thấy này đầu kinh khủng cự thú đối thủ!

“Nó đang làm gì đó?” Mộ Dung Phương Phỉ giật mình nhìn này đầu phi trên không trung cự thú, hỏi bên cạnh Đằng Phi.

“Đương nhiên là ở chiến đấu.” Đằng Phi nghiêm trang hỏi đáp.

“Ta dĩ nhiên biết nó ở chiến đấu, nhưng vấn đề là, đối thủ của nó ở nơi đâu?” Mộ Dung Phương Phỉ nhìn không được mắt liếc Đằng Phi, vì giận nói nói.

Nói xong sắc mặt nàng ửng đỏ, bực này ánh mắt, bực này giọng nói, nàng tựa hồ chẳng bao giờ dùng ở bất kỳ trên thân người, cho dù là ở sủng ái sư tôn của nàng trước mặt, nàng tựa hồ cũng không có quá bất kỳ làm nũng cử động.

Mà ở người nam nhân này trước mặt, nàng nhưng nhìn không được làm nũng.

.

.

Ta muốn rơi vào tay giặc sao?

Mộ Dung Phương Phi Tinh Mâu nửa khép, sắc mặt ửng đỏ nhớ.

“Đối thủ của nó, ở trong đất.” Đằng Phi vận khởi mình cường đại vô cùng tinh thần lực, đột phá phía trước trên chiến trường tạo thành cái kia Đạo khí tràng kết giới, cảm nhận được đang ở đó đầu phi hành cự thủ phía dưới sâu trong lòng đất, có một cổ đồng dạng cường đại vô cùng năng lượng ba động, không kém gì chút nào trên bầu trời quái vật lớn, thậm chí từng có chỉ! Ngao rống!

Trên bầu trời phi hành cự thủ lần nữa phát ra một tiếng hồng khiếu, từ thanh âm kia xuôi tai mào cho ra nó vừa vội vừa giận, nhưng ngay sau đó há mồm ra, nhả ra một đoàn khổng lồ năng lượng, hướng xuống đất hung hăng bắn tới.

Ầm ầm!

Một trận kinh thiên động địa nổ, núi dao động, bụi mù nổi lên bốn phía, nơi đó bị sinh sôi tạc ra một cái hơn ngàn trượng phạm vi, gần trăm trượng sâu rãnh to!

Sru!

Một đạo bạch sắc cái bóng, giống như quỷ mỵ giống như, theo kia hố sâu phóng lên cao, nhắm phía đầu kia phi ở trên bầu trời quái vật lớn, tốc độ nhanh đến không thể tin được, Đằng Phi vận đủ mục lực, mới có thể đuổi kịp kia cái bóng quỷ tích.

Phốc!

Phốc!

Phốc!

Phốc!

Một sát na, kia cái bóng thậm chí ở đây quái vật lớn trên thân thể đối với mặc bốn lần!

Nếu như đem màu trắng cái bóng tốc độ thả chậm vô số lần, có thể nhìn thấy, đó là một con lớn lên cùng con mèo không sai biệt lắm, toàn thân thuần trắng sinh vật, từ hố sâu phi sau khi đi ra, một đôi chân trước trước thân, hai cái chân sau sau khi thân, cùng thân thể tạo thành cùng con thẳng tắp, sau đó ở hai cái chân trước thượng tạo thành một đạo vô cùng sắc bén vô cùng bén nhọn hơi thở, cơ hồ chút nào không một chút trở

ngại xuyên thủng trên bầu trời phi hành cự thú thân thể, hơn nữa lao ra, xông lên trời cao.

Sau đó lại đang khác một chỗ rơi xuống, xuyên thủng, xuyên sau, từ phía dưới nữa đổi lại một chỗ, xuyên thủng, bay đến trên trời cao, lần nữa rơi xuống, ” .”

Đây chỉ là ngăn ngừa một trong chớp mắt chuyện đã xảy ra, cho dù là Mộ Dung Phương Phi, cũng căn bản không có thấy rõ ràng rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

Chỉ nghe này đầu phi hành ở trên bầu trời, sinh đầu rắn điều thân cự thú bộc phát ra một tiếng kinh thiên động địa kêu thảm thiết, nhưng ngay sau đó, đại lượng máu tươi, theo thân thể hấn thượng bốn người lỗ thủng phún dũng ra, từ trên trời giáng xuống, giống như hạ nổi lên huyết vũ giống như.

Chịu trọng thương, đầu rắn điều thân cự thú trên người bộc phát ra càng thêm nguy hiểm kinh khủng hơi thở, một luồng sóng, giống như nước gợn giống như hương về bốn phía đánh sâu vào đi, trong nháy mắt đến rồi Đẳng Phi cùng Mộ Dung Phương Phi phụ cận.

Mộ Dung Phương Phi muộn hanh nhất thanh, sắc mặt nhất thời trở nên có chút tái nhợt, song mao chân cũng có một số mềm, này còn không phải là nhằm vào nàng, nếu là nhằm vào nàng tới nói, Mộ Dung Phương Phi thậm chí không cách nào đứng vững ở chỗ này!

Đẳng Phi quơ bày một đạo kết giới, ngăn trở này cổ kinh khủng hơi thở, nhưng ngay sau đó nhìn về phía kia đạo bạch sắc cái bóng trong ánh mắt, tràn đầy ngạc nhiên.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 469: Muốn Nhận Chủ

>

Quá đẹp!

Đăng Phi lúc trước không thể không tiếp xúc qua ma thú, vô luận là Thanh Long, hay là Âm Nguyệt tam cự đầu, cũng coi là là ma thú trung siêu cấp tồn tại.

Thanh Long bản thể, ở độ kiếp thành Đế sau, là một cái màu xanh cự giao, thân dài hơn vạn trượng, đỉnh đầu trường long giác, trên người Thanh Lân lóe ra, nhìn qua vô cùng dữ tợn kinh khủng.

Hoàng chính là bản thể, cũng không so sánh với trước mắt này đầu đầu rắn điều thân cự thú tiểu bao nhiêu, hai cánh triển khai, che khuất bầu trời, toàn thân lửa đỏ, giống như thiêu đốt Phượng Hoàng giống như, cực kỳ cao quý mỹ lệ.

A Tử độ kiếp thành Đế sau, bản thể là một cái tử sắc cự mãng, thân dài cũng có hơn vạn trượng, cái khay đứng lên giống như một tòa núi nhỏ, liếc mắt nhìn sẽ chỉ làm người khắp cả người phát rét.

Thiên Lang bản thể cũng không nhỏ, hoàn toàn bùng ra, cùng một tòa núi nhỏ dường như, toàn thân thuần trắng, bộ lông trong suốt như ngọc, là một đầu uy vũ hùng tráng lang.

Mà trước mắt cái này trong khoảnh khắc bị thương nặng đầu rắn điều thân cự thú tiểu tử, lớn lên cùng con mèo cơ hồ không có khác nhau, hai lỗ tai đây, một đôi mắt xanh lam như rửa, hình thể cân xứng, coi trọng đáng yêu được rồi tinh rồi mù, chân chính để Đăng Phi cảm thấy ngạc nhiên, cũng là nó kia

thuần trắng như ngọc trên thân thể, ở phần ngực xuyên thủng đầu rắn điều thân cự thú bốn lần sau, cánh không có lấy dính nửa điểm vết máu!

Mỗi một cọng lông tóc tựa hồ cũng tản ra yếu ớt quang mang, vô cùng mềm mại dán tại trên thân thể, giờ phút này chính hư không đứng bất động ở giữa không trung, cặp kia xanh lam như rửa trong đôi mắt, lộ ra hung ác bén nhọn quang mang, lạnh lùng nhìn kêu rên rít gào đối thủ, hoàn toàn bất vi sở động.

Ngao rống! Đầu rắn điều thân cự thú lần nữa phát ra một tiếng kinh thiên động địa rống giận, hướng phía tiểu bạch miêu bộ dáng thú bỏ nhào tới đây.

Tiểu bạch miêu tốc độ quá là nhanh chợt lóe lên, đầu rắn điều thân cự thú căn bản là không cách nào bắt địch nhân tung tích, thì ngược lại trên người lần nữa bị xuyên thủng mấy người trong suốt lỗ thủng, không ngừng phát ra kêu thảm thiết.

“Đây là con mèo? Thế nào lợi hại như thế?” Mộ Dung Phương Phi rút cục thấy rõ ràng đầu rắn điều thân cự thú đối thủ là vật gì, nhưng trong lòng là càng thêm kinh ngạc.

“Mặc dù khó có thể tin, nhưng vật này.

.

.” Hả chính là vẫn con mèo.” Đằng Phi đắm vào miệng, không chớp mắt nhìn chằm chằm kia thân ảnh màu trắng nói.

Tiếp theo, Đằng Phi lần nữa thấy được tiểu bạch miêu cường hãn, cùng không trung đầu rắn điều thân cự thú so với giống như con kiến hôi giống như thân thể tản mát ra hơi thở, cũng là không thể kém, tiểu bạch miêu người đứng thẳng dựng lên, trên không trung hai cái chân sau đạp trên kỳ dị bước tiến, vọt tới đầu rắn điều thân dưới đầu phương, ước chừng là rắn loại sinh vật bảy tác chỗ yếu hại, vùng hai cái chân trước, làm nhiều việc cùng lúc, rầm rầm rầm rầm phanh,.

Chính là một trận quả đấm.

Đằng Phi thấy vậy trợn mắt hốc mồm, khoe miệng co giật ít biết nên nói cái gì cho phải.

Bởi vì ...! này tiểu bạch miêu tốc độ nhanh đến không gì sánh kịp, thế cho nên đầu rắn điều thân cự thú căn bản là không có biện pháp kịp phản ứng, bị giã địa phương giống như bị một tòa núi lớn đánh giống như, trực tiếp bị đánh xuyên, máu đỏ tươi, giống như hoan khoái dòng suối nhỏ, ồ ồ chảy xuôi đi ra, rơi không trung, lại là một mảnh Huyết Vũ.

Ngao rống! Đầu rắn điều thân cự thú tao ngộ đã kích trí mệnh, cuối cùng phát ra một tiếng không cam lòng rống giận cuối cùng từ trên bầu trời rớt xuống hung hăng đập trên mặt đất phát ra một tiếng ầm ầm nổ vang, đập lên đầy trời bụi mù.

Tiểu bạch miêu bộ dáng mãnh thú hóa thành một đạo bóng trắng, đuôi theo, trực tiếp nhảy vào đến con rắn kia trước mặt, ôm ra một viên đầu người lớn nhỏ lửa đỏ mao hạt châu, hạt châu kia tản ra một cỗ hùng hồn cực nóng năng lượng mà ngay cả bên này Đằng Phi cùng Mộ Dung Phương Phi hai người cũng có thể rõ ràng cảm giác được kia thượng nhiệt lượng.

Lúc này, tiểu bạch miêu làm ra một cái để người bất ngờ động tác nó hé miệng, hướng phía lửa này hồng hạt châu nuốt tới, cảm giác như vậy, tựa như là một người hé miệng, muốn đi nuốt so sánh với đầu mình hơn gấp viên cầu giống như, nhìn qua cực kỳ thấy tức cười có thể khương
Có thể theo tiểu bạch miêu miệng gần tới, viên này lửa đỏ hạt châu, bằng một loại không thể tin được tốc độ ở thu nhỏ lại, đến cuối cùng, thu nhỏ lại thành nhân mắt lớn nhỏ, bị tiểu bạch miêu một ngụm nuốt vào.

Meo meo ô!

Tiểu bạch miêu ở nuốt vào này viên lửa đỏ hạt châu trong

nháy mắt, phát ra một tiếng thê lương mèo kêu, giống như là bị đập vĩ tì giống như, suru một cái bật lên, nhưng ngay sau đó lại âm âm rơi vào trên mặt đất, cả người lông trắng toàn bộ tạc, một cái cái đuôi giống như là cột cờ giống nhau dựng thẳng, sở hữu mao cũng đứng thẳng, bắt đầu liều mạng lăn qua lăn lại.

“Nó.

.

.

Đây là đang làm gì đó?” Mộ Dung Phương Phi bị một màn này cũng là khiến cho trợn mắt hốc mồm, nhìn không được hỏi Đằng Phi nói: “Nó nuốt chửng đồ, là đầu kia mảnh thú bốn nguyên năng lượng sao?”

Đằng Phi gật đầu, có chút đau lòng nói: “Là a, đây chính là thứ tốt a! Đáng tiếc, người này xem ra chính là hướng về phía vật kia tới, nãi nãi , phí của trời a!”

Mộ Dung Phương Phi liếc mắt, trong lòng tự nhủ bị người phải đến sẽ phí của trời? Để cho người Đế Bình giác tỉnh cái kia đầu Hoàng cấp mảnh thú bốn nguyên lực, ở rất nhiều người trong mắt, bị người phải đến cũng là phí của trời sao? Meo meo ô!

Tiểu bạch miêu tựa hồ có chút không cách nào thừa nhận về này không lồ lực lượng ở nó bên trong cơ thể thiêu đốt, thượng chuôi hạ nhảy, không ngừng phát ra thê lương tiếng kêu.

“Nó không có việc gì sao?” Mộ cho Phương Phi cũng chẳng biết tại sao, đối với này đầu bộ đáng đáng yêu tiểu bạch miêu có loại rất thích cảm giác, gặp nó bị hành hạ, không khỏi có chút bận tâm.

“Nên không chết được, bắt quá, đồng cấp mảnh thú bốn nguyên năng lượng, cũng đủ nó bị.” Đằng Phi nhìn ở trong thiên địa hóa thành một đạo bóng trắng, thượng chuôi hạ nhảy tiểu bạch miêu, bữu môi cười nói, có chút nhìn có chút hả hê cảm giác.

“Ta thế nào cảm giác người rất vui vẻ?” Mộ Dung Phương Phi nhìn chăm chăm Đằng Phi nói.

“Ách? Ta không cho vui vẻ sao?” Đằng Phi vẻ mặt vô tội nhìn Mộ Dung Phương Phi, nhưng ngay sau đó nói: “Nhờ cậy, Mộ Dung muội muội, người mở mắt thật tốt nhìn, vật này mặc dù lớn lên đáng yêu, nhưng tính tình cũng đáng yêu tuyệt đối đáng không hơn một điểm bên! Hung ác giao hoạt mới là bản tính của nó!”

Mộ Dung Phương Phi cũng biết Đằng Phi nói rất đúng lời nói thật, bất quá nữ hài tử nha, nhìn thấy đáng yêu đồ, tổng hội vô ý thức ở trong lòng đi điểm tô cho đẹp nó.

“Hừ, mới không giống như người nói vậy, nó nhiều đáng yêu a, rõ ràng là đầu kia xấu xí cự thú muốn giết nó, nó chẳng qua là đang lúc phòng vệ mà thôi nha!”

Được rồi, lớn lên xấu không ai quyền, không, là không có thú quyền.

Đằng Phi liếc mắt, ở trong lòng oán thầm.

“Người nói, chúng ta nếu là thừa dịp lúc này xuất thủ, có thể hay không đem này vật nhỏ cho giết chết?” Đằng Phi híp mắt, nhẹ nói nói.

“A? Không cần, đáng yêu như thế vật nhỏ, người cũng nhẫn tâm!” Mộ Dung Phương Phi không chút nghĩ ngợi cự tuyệt.

Mà đầu kia tiểu bạch miêu thần thức vô cùng cường đại, mặc dù cách thật xa, nhưng sớm cũng biết bên kia còn nữa hai người sinh vật, vừa mới Đằng Phi hỏi Mộ Dung Phương Phi có muốn hay không giết chết nó thời điểm, chẳng qua là tản mát ra một chút sát cơ, lại bị này tiểu bạch miêu cho bỏ nhào bắt được.

Cho nên, này đầu lớn lên xinh đẹp đáng yêu, trên thực tế nhưng hung ác giao hoạt hung thú, ở trước tiên, hướng phía Đằng Phi cùng mộ cho Phương Phi bên này tự mãnh liệt bỏ nhào tới đây.

Kia tốc độ, quả nhiên là nhanh như thiểm điện, gần trăm trong khoảng cách, cơ hồ là trong chớp mắt tựu đã đến.

Mộ Dung Phương Phi phản ứng đã coi như là nhanh đến, có thể Đẳng Phi tốc độ xa so sánh với Mộ Dung Phương Phi nhanh hơn!

Bởi vì ở thần thức thượng, theo thực lực đột phá, Đẳng Phi thần thức đã vô hạn tiếp cận Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, tự nhiên so sánh với chỉ có Đại Đế điên phong thần thức Mộ Dung Phương Phi phản ứng nhanh hơn.

Làm này chỉ bạch sắc con mèo nhỏ bỏ nhào tới được trong nháy mắt, Đẳng Phi trong tay Đế Bình Luyện Ngục quang hoa đại phóng, phía lóe ra đêm không hết điện xà, so với đi qua hoàn toàn không thể so sánh nổi!

Đây là một kiện chân chính Đế Bình!

Chống lại hoàng giả hơi thở cũng không thể kém!

Đẳng Phi trên thân thể, cũng tản ra một cỗ kinh khí tức con người, nhưng hoàn mỹ điều khiển ở thân thể của mình chung quanh ba thước trong phạm vi, thuộc về tu luyện tới cảnh giới nhất định mới có nội liễm.

Vung lên trong tay Luyện Ngục, sẽ phải hướng bỏ nhào tới được tiểu bạch miêu bỏ tới.

Ai ngờ kia tiểu bạch miêu cảm nhận được Đẳng Phi khí tức trên thân cùng nhìn thấy kia đem huyết sắc chiến phủ phía lôi điện sau, đột nhiên thân thể vừa chuyển, rất xa lui ra ngoài, thối lui đến hơn mười trượng có hơn một cây đại thụ ngọn cây thượng, ngồi ở chỗ đó, một đôi u lam con người, tản ra lạnh lạnh quang mang, lạnh lùng nhìn chăm chăm Đẳng Phi, giống như là nhìn mình chăm chăm con mèo giống như, hầu mão lung trong phát ra một tiếng tức giận tiếng kêu.

Lao kê!

Vật này, thông minh rất cao a, mão hơn nữa phản ứng thực vui vẻ!

Đẳng Phi quát mão động mấy cái khóe miệng, biểu hiện trên

mặt hơi có vài phần tiếc nuối, hẳn thật sự rất muốn thử xem, ở đây chỉ có Hoàng cấp trình độ, tốc độ lại độc bộ thiên hạ bạch sắc con mèo nhỏ trước mặt, mình có thể không thể đem nó đánh bại.

Đáng tiếc đối phương cảm nhận được nguy hiểm, không để cho hắn cơ hội này.

Con mèo nhỏ con mèo, người rất đáng yêu nga!” Mộ Dung Phương Phi si ngốc nhìn ngọn cây ngồi tư ưu nhã tiểu bạch miêu nói.

Xin.

.

.” Đẳng Phi vẻ mặt im lặng, khóe mắt dư quang nhìn lướt qua mê gái hình dáng Mộ Dung Phương Phi, trong lòng tự nhủ chẳng lẽ đây mới là nàng chân thực một mặt? Thiên, hay là khôi phục đến lạnh như băng bộ dạng lại càng dễ làm cho người ta tiếp thu.

Tiểu bạch miêu phảng phất cảm nhận được Mộ Dung Phương Phi đối với thiện ý của nó, nhìn chăm chăm Đẳng Phi ánh mắt chuyển đến Mộ Dung Phương Phi trên người, từ từ trở nên nhu hòa.

Meo meo!

Sách.

.

.

Xem ra vị này chính là một con con mèo, chẳng qua là không biết là Miêu tiên sinh hay là con mèo tiểu thư, tính tình chưa ra hình dáng gì, hung rất, thực lực cũng là thật mạnh.

Đẳng Phi trong lòng nhớ, lúc này lại phát hiện Mộ Dung Phương Phi chính hướng phía cây đại thụ kia chậm rãi đã đi

qua, lập tức vội la lên: “Người nghĩ chịu chết sao? Hai người người cũng không phải là đối thủ của nó, nhanh lên trở lại! Nó đối với người không có ác ý, không có nghĩa là nó sẽ không công kích người!”

Mộ Dung Phương Phi nhưng ngay sau đó tỉnh ngộ lại, trong lòng nhất thời lấy làm kinh ngạc, quả thật, bản thân thật không phải là này chỉ bạch sắc con mèo nhỏ đối thủ, đây không phải là bình thường con mèo nhỏ, đây là một chỉ có Hoàng cấp tu vi hung thú a!

Không biết có phải hay không là bị Đằng Phi lời nói đâm vào kích, ngọn cây thượng bạch sắc con mèo nhỏ đột nhiên miệng phun tiếng người, thanh âm thanh thúy uyển nhược vàng bằng, giống như một cái mười bảy mười tám tuổi thiếu nữ.

“Loài người, cảm miệng của người lại ba, ít ở nơi đó nói hưu nói vượn, người cho là người khác cũng cho giống nhau sao? Trẻ con !” Tiểu bạch miêu vừa nói, suu hạ xuống, từ trên cây nhảy xuống, tốc độ cũng không nhanh cái loại này, bình thường tầm mắt của người cũng có thể đuổi kịp tốc độ của nó.

Bước đi thông thả ưu nhã cước bộ, chậm rãi đi tới Mộ Dung Phương Phi đối diện, ngẩng đầu lên, nhìn Mộ Dung Phương Phi, tiểu bạch miêu nói: “Người là ta đã thấy xinh đẹp nhất loài người nữ nhân, làm ta chủ nhân có được hay không?” Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyệnCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 470: Tiểu Bạch!

>

Đằng Phi:.

.

”

Mộ Dung Phương Phi: “.

.

.

”

Hai người tất cả đều tròn mắt hốc mồm đứng ở nơi đó, cơ hồ ngu chấp

Ai cũng không nghĩ tới, Thần Hồn Vực trung mãnh thú, thậm chí có nói nhân loại tiếng nói, lúc trước chém giết trôi qua mãnh thú số lượng đã không ít, Hoàng cấp mãnh thú cũng giết quá một con, nhưng này những Thần Hồn Vực trung mãnh thú, cũng sẽ không nói nhân loại tiếng nói.

Duy chỉ có trước mắt này chỉ đồ thừa di Tiểu Bạch con mèo, chẳng những hiểu được loài người tiếng nói, hơn nữa nói năng chi sắc bén, thông minh cao, cũng làm cho người chắc lưỡi hít hà.

Nếu như nói nơi này là ngũ vực, như vậy Đằng Phi cũng tốt, Mộ Dung Phương Phi cũng tốt, cũng sẽ không cảm thấy quá mức ngạc nhiên, dù sao ngũ vực trung ma thú, đều cũng có rất nhiều cơ hội tiếp xúc đến loài người, nhưng nơi này, là Thần Hồn Vực a!

Chẳng lẽ nói, này Thần Hồn Vực trung, thật sự có loài người

tồn tại?

Hai người cơ hồ đồng thời nghĩ này khả năng, liếc mắt nhìn nhau, đều từ đối phương trong mắt thấy vẻ hoảng sợ.

“Meo meo, meo meo đang hỏi người nói đi, mau trả lời ta a!”

Tiểu Bạch đuôi mèo ba dựng thẳng, lúc ẩn lúc hiện, vòng quanh Mộ Dung Phương Phi chân đi tới đi lui, vẫn đi tới cọ hai cái, cùng ngũ vực thể tục trung người bình thường nuôi trong nhà con mèo cơ hồ không có gì khác nhau.

Nếu là chưa từng thấy này vật nhỏ vừa mới phát uy người, thấy tuyệt đối sẽ bị mê hoặc ở.

“Người, người thật sự muốn ta.

.

.

, làm, làm chủ nhân của người?” Bởi vì quá ngoài ý muốn, cũng quá kích động, Mộ Dung Phương Phi nói chuyện đều có chút bất lợi Lạc, nhưng ngay sau đó vừa nhin không được hỏi: “Làm sao người có nói nhân loại tiếng nói?”

“Loài người tiếng nói, rất khó khăn sao? Ta cảm thấy được so với chúng ta meo meo ngữ đơn giản nhiều đi!” Tiểu Bạch con mèo vẻ mặt kiêu ngạo kiêu nhìn Mộ Dung Phương Phi, sau đó nói: “Là a, ta rất thích người nha, muốn người làm chủ nhân của ta, người có nguyện ý hay không nha meo meo.

.

.

”

“

.

.

.

.”

Mộ Dung Phương Phi cùng Đằng Phi cho tới bây giờ tự chưa từng thấy như vậy chủ động cấp cho người làm sủng vật siêu giai ma thú, nhờ cậy, người đầu gì cũng là Hoàng cấp đại năng a, có chút đại năng nên có phong độ có thể hay không đi? Không lại loại chuyện này, không đáp ứng mới là người ngu, đây chính là Hoàng cấp sủng vật a! Bình thời ôm vào trong ngực vượt qua mạnh, lấy chồng giá họa thời điểm vượt qua mãnh liệt.

.

.

, đây tuyệt đối là mọi người tha thiết ước mơ, Mộ Dung Phương Phi như thể lạnh nhạt tâm tính, lúc này cũng có một loại bị trên té rơi xuống đập trúng cảm giác.

“Dĩ nhiên nguyện ý, không lại, muốn như thế nào mới có thể thu người làm sủng vật đi?” Đằng Phi con người đi lòng vòng, ở một bên nói.

“Người có thể thay thay nàng đáp ứng ta sao? Meo meo!” Tiểu Bạch con mèo dùng cặp kia ngọc bích giống như tinh khiết mỹ lệ ánh mắt khinh bỉ từ Đằng Phi một cái nói.

Sách.

.

.

, chết con mèo!

Đằng Phi trong lòng nhin không được mắng một câu.

Mộ Dung Phương Phi vội vàng gạt đầu, nói: “Hắn có thể thay thế ta đáp ứng người, người muốn như thế nào mới có thể làm sủng vật của ta đi?”

“Meo meo, ta đi theo người là được rồi a!” Tiểu Bạch con mèo

đương nhiên nói.

“Nhưng là.

.

.

Chúng ta không phải là cái thế giới này người, đến lúc đó, muốn như thế nào mới có thể mang đi người sao?” Mộ Dung Phương Phi vẻ mặt gặp khó khăn nói, không gian giới chỉ có thể giả chết vật, nhưng nhưng không cách nào giả bộ vật còn sống, xinh đẹp như vậy sủng vật, hơn nữa vừa mạnh như vậy, Mộ Dung Phương Phi tự nhiên muốn mang nó tiến vào ngũ vực.

Nói xa một chút, nàng muốn ở Mộ Dung gia giữ lấy một chỗ ngồi, cạnh tranh tự nhiên không phải ít, nhưng ngược lại ứng với các loại thủ đoạn, cũng sẽ dùng đến trên người của nàng, tương lai nếu là có Tiểu Bạch con mèo mào bên người bảo vệ, hệ số an toàn cũng sẽ cao hơn rất nhiều.

“Cái vấn đề này rất dễ dàng.” Tiểu Bạch con mèo giương lên Miêu Trảo, không biết từ đâu biến ra một cái hình thức phong cách cổ xưa Linh Đang, ném cho Mộ Dung Phương Phi, nói: “Đây là ta di động tòa thành, đối với ta mà nói rất trọng yếu, ngàn vạn không nên chuẩn bị đã đánh mất, người đem dẫn tới trên người, đem người lúc rời đi, ta liền có tiền vào tới đây mặt, hiểu chưa chủ nhân của ta, meo meo.”

Mộ Dung Phương Phi vô ý thức gạt đầu, sau đó nhìn thoáng qua trong tay này phong cách cổ xưa Linh Đang, phía loang lổ tú tích thượng lộ ra phong cách cổ, cổ hoàng sắc, nhẹ nhàng thoáng một cái, phát ra thanh thúy dễ nghe thanh âm, lại là cái gì tài chất chế thành.

Một cây tiên diễm dây đỏ, mặc Linh Đang, này dây đỏ vừa nhìn tự không phải là phàm vật, không biết qua bao nhiêu năm, dây đỏ lại một chút cũng không có bẩn, cũng không có phai màu, tiên diễm như trước.

Lúc này, cách đó không xa không gian đột nhiên một trận đất rung núi chuyển, không gian cũng trở nên có chút vặn vẹo , đã nghe Tiểu Bạch con mèo ở dưới mặt nói: “Chủ nhân, không nên dễ dàng dùng đưa cái này Linh Đàng, đây là một kiện binh khí, là binh khí của ta, nó rất cường đại, ở trong tay của ta, kinh hoàng hạ xuống, có thể tương địch người chấn đắc ngát đi đi! Chẳng qua là bình thường ta sẽ không dễ dàng vận dụng nó meo meo!”

Mộ Dung Phương Phi vẻ mặt đại ra, Đẳng Phi cũng tốt không đi nơi nào, dùng ánh mắt quái dị nhìn trên mặt đất kêu ngạo kêu Tiểu Bạch con mèo, thâm nghĩ trong lòng: ở nơi này là một con ma thú con mèo, rõ ràng là một cái thành tinh tinh quái!

Tiểu Bạch con mèo rốt cục xác định xuống tới đi theo Mộ Dung Phương Phi sau, nuốt chửng đầu kia đầu rắn điều thân mãnh thú bốn nguyên lực di chứng lần nữa hiển hiện ra, bắt đầu trở nên có chút xao động, vừa mới là mạnh mẽ áp chế đi xuống, giờ phút này nhưng có chút không chế không được.

Tiểu Bạch con mèo ý vị hướng Mộ Dung Phương Phi bên cạnh tới gần, mạnh nhin đau khổ, xanh lam sắc trong con ngươi, tràn đầy giãy dụa cùng không tình nguyện, nói: “Meo meo, chủ nhân, ta muốn cho ký kết linh hồn khế ước, sau đó.

.

.

Người muốn toàn lực thi triển ra người hàn băng thuộc tính kỹ năng tới công kích ta.

.

.

”

.

“Này.

.

.” Mộ Dung Phương Phi mặc dù chưa từng có quá IQ cao ma thú sủng vật, nhưng cũng hiểu linh hồn khế ước là chuyện gì xảy ra, này hoàn toàn là một phương diện, nô lệ tính chất khế ước, ma thú một khi lấy chồng ký kết linh hồn khế ước, như vậy sinh tử của nó, đem hoàn toàn bị chủ nhân điều khiển ở trong tay, loại này khế ước, cơ hồ sở hữu ma thú đều là cầm thù đến tận xương tuỷ, bọn họ tôn nghiêm, cũng không cho phép bọn họ ký kết loại này khế ước.

Trừ phi, người kia đối với chúng có ân cứu mạng.

Không lại loài người cùng ma thú cơ hồ trời sanh đối lập, ân cứu mạng loại chuyện này, thật sự quá ít.

Hơn nữa coi như là ân cứu mạng, rất nhiều ma thú cũng sẽ không thông qua phương thức này báo đáp.

Cho nên mặc dù Mộ Dung Phương Phi biết linh hồn khế ước chuyện này, nhưng nhưng chưa từng có nghĩ tới, như vậy một đầu Hoàng cấp cảnh giới mãnh thú, lại sẽ chủ động cùng mình ký kết linh hồn khế ước.

Cái thế giới này thác loạn sao?

Mộ Dung Phương Phi chân tay luống cuống nhìn Tiểu Bạch con mèo.

“Đáp ứng nó, người không cùng nó ký kết linh hồn khế ước, nó sẽ chết.” Đẳng Phi mặt lộ vẻ dị sắc, nhưng là bởi vì mới vừa nghe được trong đầu Chiến Tranh Ma Ngẫu chỉ điểm, hẳn chẳng qua là đem Chiến Tranh Ma Ngẫu lời nói, tái diễn cho Mộ Dung Phương Phi nghe mà thôi.

“Kia, vậy cũng tốt.” Gặp qua Đẳng Phi trên người phát sinh kỳ tích, Mộ Dung Phương Phi đối với Đẳng Phi tín nhiệm, cũng gần như mù quáng theo, thuận miệng tự đáp ứng.

Gặp Mộ Dung Phương Phi đáp ứng, Tiểu Bạch con mèo lập

tức phiêu, bay tới Mộ Dung Phương Phi phụ cận, khẽ nhắm mắt lại, một giọt nước mắt, theo khóe mắt lăn xuống, đồng thời, một cổ ôn hòa nhưng đục dày tinh thần lực, chậm rãi bay tới Mộ Dung Phương Phi mi tâm nơi đó.

Mộ Dung Phương Phi chưa làm qua chuyện như vậy, không biết làm sao nhìn Đằng Phi.

Đằng Phi chậm rãi nói: “Không nên chống cự, dùng ý niệm của ngươi, hấp thu kia đoàn lực lượng tinh thần.

.

.

.”

Mộ cho Phương Phi chiếu vào Đằng Phi lời nói làm, đem mi tâm ngoài cái kia đoàn tinh thần lực chậm rãi hấp thu vào tinh thần trong thức hải, trong nháy mắt có một loại cùng Tiểu Bạch con mèo huyết mạch ngay cả tâm cảm giác, thậm chí Tiểu Bạch con mèo hiện tại trạng thái rất hồngбет cũng trực tiếp bị Mộ Dung Phương Phi nhận thấy được.

“Chủ nhân, ta sau này có thể bị thật là sủng vật của ngươi, ngươi nhất định phải rất tốt với ta nga, meo meo!” Trong đầu, truyền đến Tiểu Bạch con mèo thê thê thăm thăm ủy ủy khuất khuất thanh âm.

“Yên tâm, ta rất thích ngươi, ta nhất định sẽ đối với ngươi tốt.” Mộ Dung Phương Phi đáp lại nói: “Sau này, ta gọi ngươi Tiểu Bạch có được hay không?”

“Meo meo, tốt.

.

.” Tiểu Bạch con mèo thuận miệng đáp, phảng phất đối với tên đục không thêm để ý, trong lòng nghĩ cũng là nhiều một chữ: tốt tục!

“Ta đây hiện tại ứng với làm như thế nào giúp ngươi?” Mộ

Dung Phương Phi có thể cảm nhận được Tiểu Bạch xét ở mạng áp chế cái kia tràn đầy hỏa thuộc tính lực lượng màu đỏ hạt châu, vừa mới có thể an ổn lâu như vậy, đã tất bất khả tư nghị nghị.

“Chủ nhân, người hiện tại tự thi triển ra người toàn bộ hàn băng thuộc tính kỹ năng, hướng trên người của ta chào hỏi, ngàn vạn không nên hạ thủ lưu tình, người không thể gây thương tổn được của ta meo meo!”

Mộ Dung Phương Phi khoe miệng khê co quắp mấy cái, Tiểu Bạch lời nói có chút quá đả kích người, nhất định nàng coi như là năm mao lãnh thổ trẻ tuổi trung nhân tài kiệt xuất hạng người a!

Không lại khoe mắt dư quang nhìn lướt qua bên cạnh xem nào nhiệt Đặng Phi, Mộ Dung Phương Phi vừa bình tĩnh, cường giả chân chính, là không cần để ý Tối Cường Tân Nhân Bảng loại vật này.

Mộ Dung Phương Phi Ngưng Thần tĩnh khí, hướng về phía Tiểu Bạch con mèo một chưởng phách đi qua, trong thiên địa đột nhiên trở nên một mảnh lạnh như băng, một cổ thấu xương lạnh lẽo, trong nháy mắt đánh tới, Đặng Phi nhìn không được hướng lui về phía sau mấy bước, nhìn Mộ Dung Phương Phi thâm nghĩ trong lòng: nàng tu luyện hàn băng thuộc tính đấu kỹ, thoát nhìn đã đến đại thành cảnh giới.

Chẳng qua là không biết Tử Lăng nàng hôm nay vừa có đạt tới cảnh giới nào, căn cứ Điện Hành Kiện cho mình kia phân Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng phía tư chất lường trước, nói Lục Tử Lăng cũng đã đạt tới Đại Đế trung kỳ hoặc là Đại Đế cao cấp cảnh giới, nếu như đây là thật, kia thật là một cái phụ vui mừng!

Phải biết rằng, Lục Tử Lăng mặc dù thiên phú trác tuyệt, nhưng cuối cùng sinh trưởng ở Nam Vực, cùng những địa phương khác những thứ kia nhà giàu có đại tộc so với, có Tiên Thiên là không chân, có thể sử dụng mấy năm thời gian, tăng lên tới loại cảnh giới này, nhìn ra được, nàng vị kia sư phụ, đối với nàng nhất định rất dụng tâm.

Đặng Phi bên này khê có chút chuồn mắt công phu, bên kia

màn cho Phương Phi đã liên tiếp xuất thủ, mặc dù đã cố gắng điều khiển, nhưng Phương Viên hơn mười trượng trong phạm vi, hay là biến thành một cái ngân trang tổ bao lấy thế giới.

Vừa mới bắt đầu Mộ Dung Phương Phi cũng không dám đem hết toàn lực, sợ hãi thương tổn được Tiểu Bạch, không lại phát hiện Tiểu Bạch thờ ơ sau, trong lòng có chút bất phục khí Mộ Dung Phương Phi rút cục lấy ra mình toàn bộ thực lực, đem này Phương Viên hơn mười trượng trong phạm vi hoàn toàn cho đóng băng ở!

Xuất hiện một cái cao hơn mười trượng, chu trường hơn mười trượng khổng lồ băng trụ, Tiểu Bạch đã bị phong ở nhất trung tâm địa phương, nhưng như cũ không ngừng dùng truyền âm phương thức, để Mộ Dung Phương Phi đừng có ngừng, tiếp tục đóng băng nơi này.

Đằng Phi lấy lại tinh thần, nhìn bị đóng băng lên Tiểu Bạch con mèo, nhìn không được hồi tưởng Chiến Tranh Ma Ngẫu vừa mới đã nói lời nói.

“Xem ra này Thần Hồn Vực trung, quả nhiên tràn đầy không biết cùng thần bí, này chỉ bạch miêu lai lịch thật không đơn giản, nó trên người nhất định có chuyện cũ, nó trên người mang theo so sánh với chế thành ta sử dụng tài chất cao hơn cấp vô số lần bảo vật, ngươi để nữ nhân của ngươi nhanh lên đáp ứng thỉnh cầu của nó, linh hồn khế.

.

.” Đây là một cơ hội ngàn năm một thuở! Có nó, tin tưởng chủ nhân ngươi đối với Thần Hồn Vực hiểu rõ, có vượt xa mọi người!”

“Ngươi không là nữ nhân của ta.”

“Sau này phải.”

“.

.

.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp

nhân, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 471: Hồn Thác Tinh!

>

Nhận lấy này chích yêu nghiệt tâm thường Tiểu Bạch Miêu sau, Đằng phi cùng Mộ Dung Phương Phi hai người tiếp tục đi về phía trước.

Dựa theo Tiểu Bạch Miêu thuyết pháp, nó từ tỉnh lại ngay khi thần hồn lãnh thổ bên trong, trực tiếp sẽ nói nhân loại tiếng nói, cái kia phong cách cổ xưa Linh Đàng, cũng vẫn chính là giắt trên cổ của nó, những chuyện khác, tất cả đều không nhớ rõ.

Tiểu Bạch Miêu còn nói một Đằng phi cùng Mộ Dung Phương Phi cũng rất cảm thấy hứng thú chuyện tình, thần hồn lãnh thổ bên trong, ngoại trừ kia ngôi thần thành ở ngoài, còn nữa bốn tòa cổ xưa thành lớn, Tiểu Bạch Miêu tổng cộng đi qua hai tòa cổ thành, một ngọn chính là ngũ vực phát hiện thần thành.

Một tòa khác cổ thành, khoảng cách Đằng phi bọn họ hiện tại địa phương, còn nữa bảy vạn Dặm lộ trình.

“Thiên nột, bảy vạn Dặm, kia phải bao lâu?” Mộ Dung Phương Phi rất giật mình, nhìn Tiểu Bạch Miêu nói: “Tiểu Bạch, ngươi đi trôi qua kia tòa cổ thành, cũng là một ngọn thành trông không sao?”

Tiểu Bạch Miêu gật đầu, nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ nói: “Meo meo, đúng vậy chủ nhân, kia ngôi cổ xưa thành lớn, cũng là trống không, bên trong không có ai, cũng là ở mấy người cường đại ma thú, bọn họ chiếm cứ này nơi, Tiểu Bạch đi vào trong đó thời điểm, thiếu chút nữa liền không về được, bọn họ cũng tốt hung, muốn Tiểu Bạch đầu nhập vào bọn họ, Tiểu

Bạch mắt thật to sức lực mới thoát ra tới, meo meo!”
Tiểu Bạch Miêu cong lên cái đuôi, vòng quanh Mộ Dung Phương Phỉ chân đi tới đi lui nói.

“Năm tòa cổ thành, phải là làm cho người ta loại ở, nhưng không có bất luận kẻ nào khói, này nghe đi tới có chút là lạ.”
Đằng phi khẽ nhú lại đầu lông mày nói.

“Là a, đúng là làm cho người ta cảm thấy kỳ quái, nhất là này thần hồn lãnh thổ đến tột cùng là địa phương nào, tại sao chúng ta từ ngũ vực bên trong có thể đi vào tới đây, hơn nữa ở trong này tử vong sau khi ở ngũ vực bên trong còn có thể sống lại, cảm giác nơi này...! Tựa hồ giống như là một cái hư ảo thế giới.” Mộ Dung Phương Phỉ nhàn nhạt vừa nói.

Nhú lại đôi mi thanh tú lại nói: “Nhưng nơi này từng cọng cây ngọn cỏ, bao gồm những sinh vật này.

Cũng không có so sánh với đích thực thật, thật là làm cho người nghĩ không ra a.”

Tiểu Bạch Miêu ở một bên nói: “Ta biết một chỗ, có thể giải khai nghi ngờ của các ngươi, chẳng qua là cái chỗ kia rất nguy hiểm, ta thậm chí không cách nào tới gần tới đó.”
“Địa phương nào?” Mộ Dung Phương Phỉ hỏi.

“Thần miếu!” Tiểu Bạch Miêu nói đến hai chữ này thời điểm, giọng nói tràn đầy kích động: “Bởi vì cái chỗ kia, tựa hồ cũng có thể vạch trần thân thể của ta.

Ta cuối cùng cảm giác mình cũng không thuộc về cái thế giới này, meo meo!”

“Thần miếu?” Mộ Dung Phương Phỉ nhẹ giọng lẩm bẩm một câu, ngẩng đầu, cùng Đằng phi hai người hai mặt nhìn nhau.

“Cách nơi này rất?” Đằng phi nhìn Tiểu Bạch Miêu hỏi.

“Khoảng cách nơi này rất xa!” Tiểu Bạch Miêu suy nghĩ một chút, nói: “Mười mấy vạn dặm sao.”

“Muốn đi sao?” Đằng phi nhìn Mộ Dung Phương Phỉ, nhẹ

giọng hỏi.

Mộ Dung Phương Phi dùng sức gật đầu.

Nàng đối với thân hồn lãnh thổ cái này thân kỳ thể giới phi thường tò mò.

Nàng tin tưởng, Đẳng phi nên cũng rất tò mò.

Cho nên, hai người một Miêu, hướng về Tiểu Bạch nói thần miếu phương hướng bước đi.

...

“Không được, chúng ta không thể tiếp tục về phía trước, mẹ kiếp, này gặp quỷ địa phương.

Nguy cơ tứ phía, Hoàng cấp mãnh thú chẳng lẽ cũng bắt đầu tràn lan sao?” Lý Chính Siêu hùng hùng hổ hổ lẩm bẩm, lau một thanh mồ hôi lạnh trên trán.

Thường Chí yên lặng ngồi ở một bên, tùy ý hạ Tiểu Nhã cho hấn băng bó trên cánh tay vết thương, bọn họ vừa mới hợp lực để lật ra một đầu thực lực đến gần vô hạn Hoàng cấp mãnh thú, mọi người cùng nhau động thủ, mà ngay cả hạ Tiểu Nhã cùng Mộ Dung Uyển cũng xuất thủ.

Diễn Hành Kiện mặc dù là Hoàng cấp đại năng, cần phải dễ dàng giết chết một đầu Chuẩn Hoàng cấp mãnh thú.

Cũng là không thể nào, hơn nữa này đầu mãnh thú là thổ thuộc tính.

Nắm trong tay thổ thuộc tính pháp tắc, có thể tùy thời trốn vào dưới đất.

Sau đó trong lúc bất chợt phát động tập kích.

Lực lượng bất luận khổng lồ lại liên tục không ngừng, một thân thực lực thậm chí so sánh với rất nhiều Hoàng cấp mãnh thú còn mạnh hơn, cho mọi người mang đến phiền toái cực

lớn.

Trong khi giấy chết, bọn họ vừa mới để lật ra này đầu Chuẩn Hoàng cấp mãnh thú, không biết từ chỗ nào, nhô ra tam đầu tẩn ra vô tận Hoàng cấp uy áp thú dữ, trực tiếp chiếm lấy bọn hấn con mồi, hơn nữa muốn đem Điền Hành Kiện đám người kia cũng cho một chúc quái, mọi người liều mạng, thật dễ dàng mới thoát ra.

Bất quá bọn hấn thăm dò hành trình, đoán chừng cũng chỉ tới mới thôi, không có biện pháp tiếp tục, chỗ này quả thực quá nguy hiểm, cho dù có Điền Hành Kiện cái này Hoàng cấp đại năng trấn giữ, cũng một chút cũng không cảm thấy an toàn.

“Trở về đi thôi, thu hoạch của chúng ta đã cũng đủ.” Cổ Thiệu Phong lúc này bộ dáng có chút chật vật, nhìn Điền Hành Kiện nghiêm túc nói.

Tiền Vũ Đình ở một bên nhe răng nhếch miệng, trên người hấn đã thương cũng không ít, vị này từ nhỏ sẽ không ăn nhiều cái gì thiếu nhà giàu có đệ tử, lần này chân chính cảm nhận được tử vong uy hiếp.

Nghe thấy Cổ Thiệu Phong lời nói, cũng gật đầu đồng ý: “Là a, Điền huynh, chúng ta hoàn hồn thành sao, linh dược cùng mãnh thú, chúng ta đều có thu hoạch, trở về thần thành lấy ra nữa, đoán chừng có thể khiến cho oanh động.”

Hạ Tiểu Nhã lúc này giúp đỡ Thường Chí băng bó hoàn toàn vết thương, thanh tú trên khuôn mặt nhỏ nhắn, mang theo vẻ lo lắng, nhẹ nói nói: “Nhưng là Phương Phi tỷ tỷ cùng Đằng phi ca ca bọn họ có thể bị nguy hiểm hay không đi?”

“Hừ, chính bọn hấn nguyện ý đi, chân ở bọn họ trên người, lại không phải chúng ta đem bọn họ đuổi ra đi.” Tiền Vũ Đình cười lạnh nói.

Lý Chính Siêu cũng là vẻ mặt cười lạnh: “Người ta cũng lợi hại rất, kia dùng được chúng ta quan tâm?”

Thường Chí sắc mặt âm hiểm, có chút khó coi, hấn vẫn yêu thích Mộ Dung Phương Phi, sao nại hoa rơi hữu ý nước chảy

vô tình, Mộ Dung Phương Phỉ tâm tư căn bản là không có ở đây trên người của hắn.

Lý Chính Siêu cười hắc hắc, nhìn Thường Chí nói: “Thường huynh cần gì đối với một nữ nhân như thế để ý, có lẽ đi qua không được bao lâu, Mộ Dung Phương Phỉ sẽ phải gả cho Đông hải Long cung trong liên minh cường thế gia tộc Phan gia, Uyển Nhi tiểu thư, ta nói không sai sao?”

Mộ Dung Uyển nhìn thoáng qua Lý Chính Siêu, thản nhiên nói: “Loại chuyện này, ai còn nói được đúng đi?”

Tiền Vũ Đình ở một bên nói: “Đại gia tộc nữ nhi hôn sự, kia cho được chính nàng làm chủ? Các người nhà Mộ Dung cùng Đông hải Phan gia đám hỏi tâm tư rõ ràng rành, chuyện này, theo ta thấy là không có bất kỳ đường sống.”

Điền Hành Kiện vì khẽ cau mày, khoát tay áo, nói: “Tốt lắm, chúng ta trở về đi thôi!”

Mộ Dung Uyển ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Điền Hành Kiện, trong nội tâm nàng không yên lòng Mộ Dung Phương Phỉ cùng Đẳng phi hai người, một cái là tỷ muội của nàng, người là phu quân bằng hữu, Mộ Dung Uyển trong lòng có chút nghi ngờ, nàng giải phu quân của mình, biết Điền Hành Kiện không phải là cái loại này người có máu lạnh, nhưng vì cái gì tựa hồ một chút cũng không quan tâm Đẳng phi cùng Mộ Dung Phương Phỉ an nguy đi?

Lúc này, trong đầu truyền đến Điền Hành Kiện truyền âm:

“Không cần vì bọn họ lo lắng, Đẳng phi thực lực sâu không lường được, ta cũng không bằng.”

Mộ Dung Uyển mặc dù tính tình có chút tùy tiện, nhưng tâm tư nhưng cực kỳ nhẫn nại, từ Điền Hành Kiện trong lời nói, nàng trực tiếp liên tưởng đến Đẳng phi thân phận chân thật, một đôi mắt, không khỏi lộ ra mấy phần hoảng sợ quang mang.

“Bình tĩnh, bình tĩnh một điểm, mẹ kiếp, ta đã mắng đi qua chính mình u mê, người liên không cần phải nữa tái diễn một lần.” Điền Hành Kiện ảo não thanh âm, ở Mộ Dung Uyển trong đầu vang lên.

Mộ Dung Uyển khước miệng khẽ kéo ra, trong lòng kinh hãi cũng không có ít đi bao nhiêu, rất khó tưởng tượng, Đẳng phi

lá gan thậm chí lớn đến loại trình độ này, mình mục trương đảm theo chân bọn họ đi một đường, hơn nữa ngay cả tên cũng chẳng muốn đi đổi.

Nhưng cũng chính bởi vì cái nguyên nhân này, mới không có người sẽ tin tưởng, cái kia bị tứ đại liên minh cùng Thần Vực đảo đồng thời phát ra Tất Sát Lệnh Đăng phi, có quang minh chánh đại ra hiện tại bên cạnh mình.

Người này, thật không phải là người bình thường!

Mộ Dung Uyển trong lòng nhớ.

Lúc này, Điện Hành Kiện trầm ngâm nói nói: “Chỗ này đúng là càng ngày càng nguy hiểm, chúng ta một lần chỉ có thể ứng phó một con Hoàng cấp thú dữ, tới hai cái chúng ta cũng không phải là đối thủ, chết ở chỗ này mặc dù sẽ không thật sự tử vong, nhưng cảnh giới rơi xuống, cũng là chúng ta không cách nào thừa nhận.

Nếu tất cả mọi người nghĩ như vậy, như vậy, chúng ta trở về đi tốt lắm.”

Vốn là Điện Hành Kiện chính là chỗ này đám người thủ lĩnh, chỉ bất quá ở Điện Hành Kiện không có triển lộ ra Hoàng cấp thực lực lúc trước, Thường Chí nhóm người chỉ đem Điện Hành Kiện trở thành là kinh nghiệm phong phú dẫn đầu, nhưng không có quá nhiều tôn trọng.

Khi bọn hắn biết Điện Hành Kiện thực lực chân chính sau khi, thái độ lập tức xảy ra biến chuyển cực lớn, mặc dù Đăng phi cùng Mộ Dung Phương Phi rời đi đội ngũ, nhưng bọn hắn đối với Điện Hành Kiện thái độ, nhưng không có bất kỳ thay đổi.

Lý Chính Siêu cùng Tiền Vũ Đình nhóm người nhất tề thở phào nhẹ nhõm, bọn họ một chút cũng không muốn ở nơi này địa phương quỷ quái tiếp tục nán lại đi xuống, hơn nữa sau này cũng tuyệt không nghĩ đến nơi này lần thứ hai.

Này một chuyến thu hoạch, đã cũng đủ để bất kỳ một cái nào thế lực ngầm nghĩa, cũng cũng đủ bọn họ nổi đứng thẳng vạm, không cần tiếp tục mạo hiểm.

...

Mặt mờ vũ trụ, đen nhánh lạnh như băng, không có một tia chân động.

Nơi này căn bản không phải loài người có thể tiếp xúc địa phương, chỉ sợ trong nháy mắt, cũng sẽ lập tức hít thở không thông mà chết.

Nhưng giờ phút này, nhưng có một cái đầy mặt Cầu Nhiễm đại hán, vai khiêng một thanh khổng lồ hắc thiết kiếm, ra hiện tại chỗ này, mâu quang thâm thúy, nhìn phương xa.

Hắn là Long Nhất.

Đến vĩnh hằng đất thứ chín mươi chín thành Long Nhất.

Long Nhất một đôi chuông đồng dường như con người dừng ở phương xa viên này khổng lồ màu xanh biếc tinh cầu, trong miệng lầm bầm nói: “Này...! Chính là hỗn thác tinh sao? Thật là một cái chỗ thật xa a, khó có thể tưởng tượng, vĩnh hằng chỉ chủ thể nào chọn ở loại địa phương này tiến hành chuyển thế?”

Vừa nói, đại hán nện bước sai bước, tại trong hư không hướng phía viên này màu xanh biếc đại tinh chậm rãi đi tới, nhìn như thông thả, nhưng trong chớp mắt, thân hình cũng đã ra hiện tại đêm ở ngoài ngàn dặm địa phương.

Không có ai biết, Long Nhất cái này mê võ nghệ, từ nhỏ sùng bái nhất người, chính là vĩnh hằng đất cái kia từng người mạnh nhất —— vĩnh hằng chi chủ!

Hắn Lão Tử lão Long không biết, chín mươi chín thành thành chủ Hiểu Phong, cũng không biết.

Cho nên, vô luận như thế nào, Long Nhất cũng tuyệt không có đối với vĩnh hằng chi chủ luân hồi người việc binh đao cùng hướng, chỉ sợ ba năm sau người kia không thể trở thành hỗn thác tinh người mạnh nhất, Long Nhất cũng sẽ không đối với hắn xuất thủ.

Mặc dù ra lệnh người, là hắn tôn kính nhất thành chủ, nhưng

Long Nhất là một tử đầu óc người, hấn mạng của lão tử làm cũng không được, chớ nói chi là là thành chủ.

Nhưng là, muốn như thế nào mới có thể tìm được người kia đi? Phải biết rằng, vĩnh hằng đất bên kia, cũng chỉ là suy tính đến rồi vĩnh hằng chi chủ cửu thế luân hồi người, xảy ra hiện tại hỗn thác tinh thượng, nhưng này người lớn lên hình dáng ra sao, tên gọi là gì, am hiểu cái gì, nhưng không có ai biết.

Muốn ở một viên không lồ ánh sao cầu thượng tìm một người, so sánh với mò kim đáy biển còn muốn khó khăn.

Long Nhất là mê võ nghệ, có thể hấn không phải là ngu ngốc, cho nên, Long Nhất lựa chọn hỗn thác tinh trên đại lục trung tâm khu vực, Trung Châu.

Nhân khẩu tại đây nhiều nhất, tin tức cũng có thể nhất linh thông, nên có cơ hội tìm đến người kia hạ lạc sao?

Long Nhất nghĩ như vậy, hấn tin tưởng người kia nếu là vĩnh hằng chi chủ cửu thế luân hồi người, như vậy nhất định sẽ có chỗ bất phạm, hơn nữa số tuổi hấn không phải là rất lớn, như vậy, liền từ trên cái thế giới này tuổi trẻ cường giả bắt đầu tìm kiếm, nhất định sẽ tìm được người kia! ()

.

)

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 472: Long Nhất!

>

Hỗn Thác Tinh thượng ngũ vực Võ Giả không rõ ràng lắm
Vĩnh Hằng ngôi sao Luân Hồi Giả chuyện này, có thể ở Vĩnh
Hằng Chi Địa, đó cũng không phải bí mật.

Vĩnh Hằng Chi Chủ từng cái Luân Hồi Giả, am hiểu đồ cũng
không lớn giống nhau, nhưng có một việc, là vĩnh viễn sẽ
không thay đổi, đó chính là..

Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp!

Long Nhất nghe nói mà ngay cả Tam Đại Thiên Vương, cũng
đối với bộ công pháp kia thêm thường ba thước, vẫn muốn
nhận được, nhưng vô luận bọn họ thế nào cố gắng, chỉ sợ giết
Vĩnh Hằng Chi Chủ tám thế Luân Hồi, cũng không còn có thể
có được bộ công pháp kia.

“Hừ, ba người phản bội chủ tử tiểu nhân, kia sợ các ngươi
thành đại Thiên Vương, cũng hay là tiểu nhân!” Long Nhất
trong miệng nhẹ giọng lẩm bẩm, đánh giá trên đường lui tới
đám người.

Giá tọa Đại Thành, gọi Nguyệt Lượng Thành, là Trung Châu
Cơ gia chủ thành, cơ hồ sở hữu Cơ gia nhân vật trọng yếu,
cũng ở tại nơi này tòa thành trung.

Long Nhất bộ mặt dữ tợn, râu quai nón, mắt như chuông đồng,
hai thước nhiều thân cao, để hấn đi ở trên đường có dũng khí
hạc giữa bầy gà cảm giác, cho nên khi hấn đánh giá trên
đường người đi đường thời điểm, những người đó, đã ở len lén
đánh giá hấn.

Long Nhất trên vai khiêng cái kia chuỗi vô sao màu đen cự

kiếm, hấp dẫn vô số người chú ý.

Đây là một đem không có mở mũi nhọn kiếm, mũi kiếm cơ hồ có vẻ nít đầu ngón tay như vậy đây, cả đem một khối, tối đen như mực, tản ra một cỗ âm lãnh hơi thở.

Mặc dù không có mở lưỡi dao nhưng cơ hồ không có ai hoài nghi, thanh kiếm này ở nơi này hắc thiết tháp dường như đại hán trong tay, cũng không phải một kiện bài biện!

Chỉ có dùng sức nặng chỉ sợ cũng có thể đem một người bình thường đè chết, chớ nói chi là dùng sức nói, một kiếm đều đi, đoán chừng ngay cả xương mang thịt, cái gì cũng còn dư lại không dưới.

Cho nên mặc dù nơi này là Nguyệt Lượng Thành, là cả Cơ gia hạch tâm chỗ ở, đi ở trên đường cái người khác nhiều thân phận hiển hách, nhưng như cũ không có ai đi lên tìm Long Nhất phiên toái.

“Thật đúng là kém a.

.

.

..

.

.” Long Nhất đánh giá một hồi trên đường người đi đường, mới có hơi hứng thú rồi lẩm bẩm một câu, theo sau chậm rãi đi hướng ven đường một một tử lâu.

Mới vừa vào, tựu cảm nhận được trong tử lâu náo nhiệt hơi thở, các loại tiếng động lớn tiếng ồn ào không dứt bên tai.

“Khách quan bên trong mời, hoan nghênh đi tới Nguyệt Lượng tử lâu!” Một cái tiểu nhị trang phục người nhiệt tình tiến lên chào hỏi Long Nhất.

Vĩnh Hằng Chi Địa cùng Hồn Thác Tinh ở không ít phong tục phương diện cũng không có bao nhiêu khác nhau đồng dạng cũng là loài người tụ tập địa phương , cho nên Long Nhất cũng không có quá nhiều xa lạ cảm giác.

Tìm một cái trung gian vị trí ngồi xuống, Long Nhất há mồm muốn năm cân thịt cùng ba mươi bánh mì loại lớn còn nữa hai cái bình rượu ngon.

Điểm tiểu nhị âm thầm chắc lưỡi hít hà một chút, không lại nhưng cũng không có biểu hiện ra quá nhiều kinh ngạc, Nguyệt Lượng Thành bên trong quái dị nhiều người, tuy nói loại này thân hình cao lớn giống như (giống như) người khổng lồ người không nhiều lắm cách nhìn, nhưng cũng không phải là không có.

Tiểu nhị xoay người đi chuẩn bị, Long Nhất lẳng lặng ngồi ở chỗ đó, đối với bốn phía quăng tới ánh mắt làm như không thấy khẽ nhắm lại hai mắt dưỡng thần.

Trên thực tế hẳn nhưng đang dùng tâm nghe những rượu kia khách cửa đàm luận.

Lúc trước đã nói, Long Nhất là mê võ nghệ, nhưng hẳn không phải là ngu ngốc, ở trong tửu lâu có thể thám thính đến các loại hữu dụng tin tức.

Loại này cơ bản nhất kinh nghiệm giang hồ hẳn vẫn phải có.

“Nghe nói sao, kia Đằng Phi thật sự xuất hiện ở Thần Hồn Vực trủng, hắc, mấy năm trước Đằng Phi còn tới quá chúng ta Nguyệt Lượng Thành, đón đi mẫu thân hẳn, không nghĩ tới hẳn thậm chí phải Thánh Thần truyền nhân!”

“Cũng không , người nói lá gan của hẳn thế nào lớn như vậy a mỗ, thậm chí thật sự dám xuất hiện ở Thần Hồn Vực trung, hẳn sẽ không sợ tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo đuổi giết sao?”

“Hừ, này có cái gì đáng sợ? Thần Hồn Vực bên trong đã chết cũng sẽ không thật sự tử vong đảo mắt có thể sống lại.

.”

“Thúi lắm, Thần Hồn Vực bên trong tử vong ở ngũ vực trung sống lại sau khi, sẽ trực tiếp rơi xuống một cái đại cảnh giới! Cũng chỉ có người thực lực như vậy kém người không cảm thấy có cái gì, đối với những thứ kia Đại Đế cùng Đại Đế trở lên cảnh giới người đến nói, rơi xuống một cái đại cảnh giới, quả thực sống không bằng chết!”

“Sống không bằng chết cũng thật sự chết mạnh, 11..

.” Người nọ yếu ớt phản bác nói.

Long Nhất thần sắc không thay đổi, nhưng trong lòng là nổi lên vi lan, có chút kỳ quái nhớ: Thần Hồn Vực? Đây là cái gì địa phương ? Thế nào nghe đi tới, có chút giống như Huyền Giới đi?

Vĩnh Hằng Chi Địa trung tồn tại tất cả lớn nhỏ rất nhiều Huyền Giới những thứ này Huyền Giới không biết thế nào tạo thành, bên trong có các loại mãnh thú cùng linh dược, thậm chí có chút Huyền Giới bên trong, vẫn tồn tại tiên bối đại năng lưu lại động phủ, những thứ kia trong động phủ, đại đa số cũng bảo tồn không ít đan dược cùng công pháp, cực kỳ có nhất giá trị, hay là những thứ kia động phủ chủ nhân lưu lại tu luyện tâm đắc.

Mỗi một lần Huyền Giới động phủ bị phát hiện, cũng sẽ ở Vĩnh Hằng Chi Địa khiến cho một phen oanh động.

Vĩnh Hằng Chi Địa Huyền Giới bên trong tử vong sau khi ở Vĩnh Hằng Chi Địa còn có thể sống lại, nhưng cảnh giới sẽ có rơi xuống, không cần thiết là một đại cảnh giới, nhưng thực lực yếu bớt là nhất định.

Lúc này, có chạy đường cho Long Nhất bùng lên rượu thịt, đã sớm cảm thấy đói bụng Long Nhất mở ra bánh mì loại lớn, đem quen thuộc nấu như thịt cuốn ở bánh mì loại lớn trong

chén lớn uống rượu, ngậm lớn ăn thịt.

Lúc này một người tướng mạo tuấn lãng ôn nhuận Như Ngọc đích thanh niên bỗng nhiên xuất hiện ở Long Nhất trước mặt trước, mỉm cười chào hỏi nói: “Vị đại ca này ta nhưng bằng ngồi ở người nơi này sao?”

Long Nhất ngẩng đầu, mặt không chút thay đổi đánh giá một cái người trẻ tuổi kia, vừa mọi nơi trương nhìn một cái, phát hiện tử lâu trong đại sảnh cơ hồ bị ngồi đầy, không có có phòng trống, khê gập đầu, nhưng không có lên tiếng.

Người trẻ tuổi cũng không tức giận, tiểu a a ngồi xuống, sau đó vẫy tay một cái, nói: “Tiểu nhị, quy củ cũ.”

Kia điểm tiểu nhị nhìn thấy người trẻ tuổi kia, đầu tiên là ngăn ra, nhưng ngay sau đó gập đầu, chạy đi chuẩn bị, nhưng trong lòng đang kỳ quái: Thiên Văn công tử chưa bao giờ có ngồi ở trong đại sảnh dùng cơm, thế nào lần này thay đổi?

Long Nhất ăn cái gì tốc độ rất nhanh, tướng ăn cũng không tốt nhìn, trên thực tế hắn tướng ăn có chút giống quỷ chết đói đầu thai.

.
. .
.

Đến rồi Long Nhất loại cảnh giới này, chỉ sợ mấy trăm năm không ăn không uống, cũng sẽ không cảm thấy đói bụng, Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới người, có thể dễ dàng hóa thiên địa tinh khí cường tráng bản thân.

Đừng nói Bất Hủ Thần Hoàng, nhưng thật ra chỉ cần qua Thánh cấp Võ Giả, đều cơ hồ không cần thể nào ăn cái gì.

Không lại cho dù Vĩnh Hằng Chi Địa Tam Đại Thiên Vương, đối mặt ăn loại chuyện này, cũng tuyệt không tùy ý, ngược lại bọn họ hơn dạy ăn, chỉ bất quá hấn cửa ăn đồ, người bình thường cả đời cũng chưa từng thấy, hơn không cách nào tưởng

tượng.

Long Nhất cũng không kén ăn, hắn chỉ có một tình khiết thích ăn đồ cảm giác mà thôi.

Không lại nữa thế nào thích ăn, nếu như ở người ăn cái gì thời điểm, đối diện có người không ngừng đánh giá người, người nhất định sẽ cảm thấy rất khó chịu.

Long Nhất cũng cảm thấy có chút không được tự nhiên, hắn cảm giác người trẻ tuổi trước mắt kia, tựa hồ là hướng về phía mình tới, bất quá hắn như cũ không để ý đến đối phương tính toán.

Một cái Chuẩn Đế cảnh giới đích thanh niên mà thôi, ở Hỗn Thác Tinh thượng có thể coi như là ưu tú, nhưng ở Long Nhất trong mắt, giống như con kiến hôi giống như, hắn không có hứng thú cùng đối phương nói chuyện với nhau.

Gió cuốn mây tan giống như ăn hết cuối cùng một tờ bánh, cuối cùng một miếng thịt, vừa đem cuối cùng một chén rượu ngã vào trong miệng, Long Nhất vỗ vỗ tay, cảm giác rất sảng khoái, đứng lên, hướng về phía điểm tiểu nhị hô: “Tính tiền!” Vừa nói, Long Nhất tay tựa hướng trong ngực chọn đi, không lại nhưng ngay sau đó, khóe miệng của hắn mỉm cười nói quái, sắc mặt trở nên có chút khó xử, ở thứ chín mươi chín thành, ai không nhận ra Long gia nhị thiếu? Long Nhất cũng không ăn Bá Vương bữa ăn, nhưng hắn ăn cái gì cũng đúng là chưa từng có giao sang số.

Mỗi một lần, đều là sau khi ăn xong, chủ quán ký số, sau đó mỗi tháng đầy, đều có Long phủ người ai nhà đi kết toán.

Cho nên Long Nhất cho tới bây giờ sẽ không nghĩ tới, mình một ngày kia, cũng sẽ có không có tiền đài thọ thời điểm.

Bên kia điểm tiểu nhị nụ cười trên mặt không thay đổi, trên thực tế, có thể dưới loại tình huống này từ lâu làm thiếp hai, đầu óc cũng rất cơ trí, hắn mặc dù không rõ ràng lắm Thiên Văn thiếu gia tại sao ngồi ở đây đen đại hán một bàn, nhưng

cũng hiểu được, Thiên Văn thiếu gia nhất định là có mưu đồ.

Mà đen đại hán biểu hiện, nhưng rõ ràng không muốn cùng Thiên Văn thiếu gia có cái gì liên quan, dưới mắt tình huống như thế, quả thực chính là trời ban cơ hội a!

Điểm tiểu nhị mỉm cười nhìn Long Nhất nói: “Khách quan, ngài điểm năm cân thịt chín ba mươi mở lớn bính cùng hai cái bình năm mươi năm Trần ủ, tổng cộng phải bạc ròng mười hai.

.

.

”

”Ách.

.

.” Long Nhất nhức đầu, trong lòng tự nhủ mười lượng bạc.

.

.

Thật là tiện nghi a, Vĩnh Hằng Chi Địa bên kia, đều là dùng Đấu Tinh kết toán.

Không lại đan đề dạ, trên người của hắn, trừ cái thanh này hắc thiết kiếm ở ngoài, mà ngay cả tắm rửa y phục cũng không có, vàng bạc những thứ kia tục vật, tự nhiên là miễn phải nói, tự nhiên là miễn không có.

“Khách quan, nếu là ngài là Tu Luyện Giả, không có Kim Ngân những đồ này, Đấu Tinh.

.

.

Khụ khụ, Đấu Tinh cũng được.” Điềm tiểu nhị nhe răng nhếch miệng vừa nói, mình cũng cảm thấy có chút đỏ mặt, Đấu Tinh giá trị so sánh với Kim Ngân cao không biết gấp bao nhiêu lần, không phải là không có dùng Đấu Tinh đãi thọ, không lại cái loại này hào khách quá hiếm có, một trăm năm đều chưa chắc có thể gặp được đến một cái.

Đấu Tinh.

.

.

Tựa hồ ta rất nhỏ lúc còn rất nhỏ, dùng nó tu luyện quá, sau lại sẽ thấy cũng chưa xài qua, bình thời tất cả đều là quản gia dùng Đấu Tinh đi tính tiền.

Long Nhất rất là khó xử vò đầu.

Điềm tiểu nhị sắc mặt lúc này trở nên có chút khó coi, trong lòng bao nhiêu có chút thấp thỏm, không biết Thiên Văn thiếu gia có thể hay không nhìn ra bản thân một phen khổ tâm a!
“Khách quan, tổng cộng mười lượng bạc, người xem.

.

.

, ?” Điềm tiểu nhị cố ý lờ một cái trường âm.

“Ha hả, tiểu nhị, vị đại ca này trưởng, nhớ ở chỗ này của ta chính là, ra cửa bên ngoài, ai không có gặp khó khăn thời điểm?” Cùng Long Nhất ngồi ở một bàn đích thanh niên bỗng nhiên nhàn nhạt há mồm, sau đó hướng về phía tiểu nhị nói: “Sau này vị đại ca này ăn ở, chỉ phải ở chỗ này, tựa cũng ghi tạc trưng mục của ta sao.”

Long Nhất cảm kích nhìn thoáng qua người trẻ tuổi kia, nhận thức nói: “Cám ơn người, bất quá ta Long Nhất cũng không thiếu người nhân tình, hôm nay ta thiếu người một cái nhân tình, yên tâm, ta sẽ rất nhanh kiếm được tiền trả lại người.”

Người trẻ tuổi cười lên: “Mọi người đều là giang hồ con gái, ta xem đại ca cũng là một không câu chấp người, sao nói loại này tiểu gia đình lời nói, không lại một trận cơm rau dưa, nói nó làm chi.”

“Ha ha, nhìn không ra người lớn lên tuần tú, công cũng là rất nam nhân, là một gia môn, ta Long Nhất thích!” Long Nhất tính tình hào sảng, gặp người trẻ tuổi kia rất hợp khẩu vị, cũng chỉ có không tốt xoay người rời đi, xoay người lại ngồi xuống, nhìn người trẻ tuổi nói: “Ta gọi là Long Nhất, người xứ khác.” “Ha hả, ta gọi là Cơ Thiên Văn, Cơ gia đệ tử.

” người trẻ tuổi tiêu a a nhìn Long Nhất nói.

Thật xin lỗi, đôi mới chậm, hài tử tôi hôm qua đột nhiên sốt cao co quắp, đưa vào bệnh viện cấp cứu, vẫn lăn qua lăn lại đến bây giờ, cuối cùng không có chuyện gì, cùng mọi người báo bình an, hy vọng mọi người hiểu.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 473: Nói Tội Cường Tân Nhân!

>

Long Nhất lúc này cũng phát giác đến bốn phía tửu khách nhìn về phía Cơ Thiên Văn trong ánh mắt, cũng mang theo vài phần kính sợ, nửa vừa nghĩ bản thân lúc trước hiểu rõ trôi qua giá tọa thành bối cảnh, bưng tỉnh đại ngộ nói: “Thì ra là người là Cơ gia công tử, thất kính.”

“Ha ha, đại ca cần gì khách khí, nói thật, ta thấy đại ca đầu tiên nhìn, đã cảm thấy thân thiết, cho nên không mời mà tới, mong rằng đại ca không lấy làm phiền lòng cho phải.” Cơ Thiên Văn ôn nhuận như ngọc, thẳng thẳng mình ngồi ở nơi này mục đích, làm cho người ta rất khó sinh ra ghét.

Long Nhất nhếch miệng cười cười, nói: “Ta liền nói nha, người ngồi ở chỗ này, cảm giác cùng chung quanh không hợp nhau, hắc, bình thời người nhất định không phải là ở chỗ này dùng cơm sao?”

Cơ Thiên Văn có chút không tốt cười cười, gật gật đầu nói: “Bị đại ca xem thấu, xấu hổ.” Cơ Thiên Văn vừa nói, lại nói: “Nếu gặp nhau, ta đây mời đại ca đi trong rạp, ném thử này Nguyệt Lượng Thành đặc sắc như thế nào?”

Long Nhất cũng muốn đối với Hồn Thác Tinh thật nhiều hiểu rõ, gặp Cơ Thiên Văn cũng thuận mắt, cho nên đáp ứng.

Hai người sau khi rời đi, trong đại sảnh là không ít tửu khách nhìn về phía Long Nhất bóng lưng cũng tràn đầy hâm mộ, không biết này thoát nhìn hung ba ba bộ mặt dữ tợn đại hán ở chỗ nào xuất sắc, thậm chí khiến cho Cơ gia con vợ cả đệ tử Cơ Thiên Văn coi trọng.

Trong rạp, Cơ Thiên Văn rốt cục nói ra đến gần Long Nhất

mục đích.

“Ta xem đại ca bắt phàm, không biết đại ca có thể có gia nhập trận doanh tính toán ?” Cơ Thiên Văn tự mình làm Long Nhất rót đầy một chén trăm năm rượu ngon, mùi rượu bốn phía trung, đi thẳng vào vấn đề nói.

Long Nhất trả lại hàng ngày ăn này một bộ, nếu là Cơ Thiên Văn cùng hắc quanh co lòng vòng, đoán chừng hắc có xoay người rời đi, kiếm được tiền sau khi gấp mười gấp trăm lần trả lại cho Cơ Thiên Văn, sau đó từ đó cùng đối phương không có chút nào quan hệ.

“Gia nhập trận doanh? Có ý gì?” Long Nhất nhìn Cơ Thiên Văn hỏi.

“Ha hã, ta biết đại ca tính tình nhất định là không thích bị trói buộc, ta đây trận doanh, chỉ chính là Cơ gia trận doanh, bình thời lúc không có chuyện gì làm, đại ca có thể tùy ý an bài thời gian, nhưng có hai kiện chuyện, phải đại ca hỗ trợ, chuyện thứ nhất, về Thần Hồn Vực, đại ca nên nghe nói đi, Thần Hồn Vực bên trong, linh dược mãnh thú đếm không hết, đã có rất nhiều người ở bên trong phát tài.

Chúng ta Cơ gia tự nhiên không thể rơi ở phía sau, cho nên cũng cần tổ chức nhân thủ, khai phá Thần Hồn Vực.” Cơ Thiên Văn vừa nói, nhận thức nói: “Nhưng Thần Hồn Vực bên trong rất nguy hiểm, coi như là Hoàng cấp đại năng, cũng không dám nói ở Thần Hồn Vực trung đi ngang, có chút khu vực nguy hiểm, thậm chí thành công đàn Đại Đế cảnh giới mãnh thú.”

Long Nhất đối với Thần Hồn Vực chưa nói tới hiểu rõ, bất quá vừa mới nghe nói cái kia những, để hắc bao nhiêu có chút hiểu, Thần Hồn Vực đoán chừng cùng Vĩnh Hằng Chi Địa Huyền Giới không sai biệt lắm.

Huyền Giới bên trong mặc dù có vô số bảo vật, khả đồng dạng cũng là nguy cơ tứ phía, cho dù hắc Long Nhất tiến vào Huyền Giới, cũng muốn cẩn thận.

“Chuyện thứ hai.

.

.” Cơ Thiên Văn nhìn Long Nhất nói: “Là về ba năm sau, nói chuẩn xác, là còn nữa hai năm nữa nhiều thời giờ, tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo, muốn cùng chung cử hành một lần thiên hạ đại hội, dưới trời trên đại hội, đem chọn lựa đệ nhất thiên hạ gia tộc!”

“Cái này tựa hồ.

.

.

Có chút ý tứ.” Long Nhất nhẹ giọng lẩm bẩm một câu.

Cơ Thiên Văn lúc này ngẩng đầu, ánh mắt sáng quắc nhìn Long Nhất: “Ta hy vọng đại ca có thể giúp ta, giúp Cơ gia cùng nhau, đánh sâu vào đệ nhất thiên hạ gia tộc!”

Nếu như là một cái bình thường người, lúc này nhất định sẽ hỏi hai vấn đề, đệ nhất chính là giúp người ta có chỗ tốt gì? Thiên hạ rộn ràng đều làm lợi, thiên hạ nhốn nháo đều làm lợi đến, đây là người chi thường tình.

Thứ nhì là tại sao phải tìm tới ta? Dù sao lấy Cơ Thiên Văn thực lực, căn bản nhìn không thấu Long Nhất cảnh giới, như vậy, Cơ Thiên Văn dựa vào cái gì nhận định Long Nhất rất mạnh, muốn mượn hơi hấn đi?

Bất quá Long Nhất có chút toàn cơ bắp, hấn không ngóc, nhưng rất nhiều đồ, hấn căn bản là chẳng muốn đi suy nghĩ.

Đối với hấn mà nói, này nhưng thật ra cũng bình thường, cả Hồn Thác Tinh, lại có mấy người Bất Hủ Thần Hoàng cường giả tồn tại? Bằng hấn một người, cơ hồ có thể ở cả ngũ vực đi ngang, bất kỳ âm mưu quỷ kế, ở Long Nhất người như thế trước mặt trước, cũng yếu ớt vô cùng, một kiếm đi qua, cũng an tĩnh.

Cho nên, Long Nhất cái này toàn cơ bắp người, chỉ hỏi một câu nói: “Có chiếc đánh sao?”

Cơ Thiên Văn nhăn tình sáng lên, dùng sức gật đầu: “Chỉ cần người nghĩ, mỗi đều có!”

“Ha ha, ta đây đáp ứng!” Long Nhất cười lớn hồi đáp.

Long Nhất sáng khoái trình độ, để Cơ Thiên Văn cơ hồ đều có chút ăn không tiêu, hấn chăm chú nhìn Long Nhất hỏi: “Long Nhất đại ca không có nói đùa sao?”

“Ta tại sao phải nói giỡn? Chỉ cần có chiếc đánh, ta liền gia nhập người trận doanh!” Long Nhất nhếch miệng cười nói, nhưng ngay sau đó lại nói: “Bất quá, ta muốn tìm một người, một khi tìm được người kia, ta sẽ lập tức rời đi, này, coi là là điều kiện của ta sao.”

“Không biết Long Nhất đại ca muốn tìm là ai? Chúng ta Cơ gia trong này châu, cũng coi như có chút danh tiếng, nói không chính xác, có thể giúp người cùng nhau tìm một cái đi.” Cơ Thiên Văn hỏi dò.

Hấn tìm tới Long Nhất, cũng không phải tâm huyết dâng trào, cũng cũng không phải là nhìn ra Long Nhất đến cỡ nào cường đại, cái loại này miệng cộp gan thỏ đại hán hấn gặp qua đếm không hết.

Sở dĩ tìm được Long Nhất, hơn nữa cố gắng mượn hơi, là bởi vì Cơ Thiên Văn nhận ra Long Nhất trên vai nhìn kia đem Hắc Thiết Kiếm chất liệu gỗ!

Thật xa liếc mắt nhìn, Cơ Thiên Văn cơ hồ cho là mình là nhìn lầm rồi, bởi vì làm trên cái thế giới này, làm sao có thể có lớn như thế khối Hắc Văn Kim?

Về này trong lòng trong giây lát dâng lên tham lam, thiếu chút nữa để Cơ Thiên Văn lập tức phát động cả Nguyệt Lượng Thành lực lượng chém giết đoạt đen đại hán trên vai thanh kiếm kia!

Cần biết Hắc Văn Kim loại tài liệu này, ngón út giáp lớn như vậy một khối, cũng đã là giá trị liên thành, luyện khí thời điểm gia nhập vào binh khí trong, sẽ làm binh khí trực tiếp vượt qua thánh binh, sắc bén cùng trình độ chắc chắn khó có thể tương tượng.

Nếu là có quả đấm lớn như vậy một khối, thậm chí có thể trực tiếp chế thành Chuẩn Đế binh!

Mà giống như này đen đại hán trên vai lớn như vậy một thanh kiếm, lại là một khối đầy đủ Hắc Văn Kim, cũng không biết người nào chú thanh kiếm này, như thế phí của trời, nhìn bộ dáng kia, phỏng phát là từ hơn một khối to Hắc Văn Kim phía, trực tiếp kéo kiệt ra khỏi như vậy một thanh thô ráp kiếm!

Đây là Đế Binh? Cơ Thiên Văn không dám lại đi suy nghĩ nhiều, bởi vì hắn mặc dù chưa từng thấy Đế Binh, nhưng nói vậy coi như là Đế Binh, cũng sẽ không như thế xa xỉ!

Cơ Thiên Văn lúc ấy trong lòng phiến giang đảo hải, đem cả Nguyệt Lượng Thành bán, cũng mua không nổi thanh kiếm này, không.

.

.

Cho dù đem cả Cơ gia, cả Trung Châu sở hữu gia tộc tài lực tập hợp đến cùng nhau, cũng mua không nổi thanh kiếm này! Cơ Thiên Văn sở dĩ biết Hắc Văn Kim, bởi vì Cơ gia có một chuyện Chuẩn Đế binh, kiếm phong bộ phận, chính là Hắc Văn Kim! Cơ gia một cái lão tổ tông nói cho Cơ Thiên Văn, Hắc Văn Kim, không thuộc về cái thế giới này, nguyên tại thiên ngoại, số lượng cực kỳ ít ỏi, một khi bị phát hiện, tất nhiên sẽ khiến bể đầu chảy máu liền chết tranh đoạt.

Cơ Thiên Văn ở trở thành Chuẩn Đế sau khi, từng dùng qua một thời gian ngắn kia đem Chuẩn Đế binh trường kiếm, đối với Hắc Văn Kim hơi thở rất tinh tường, vừa mới ngồi vào Long Nhất đối diện sau, rốt cục xác định Long Nhất thanh kiếm kia, chính là Hắc Văn Kim luyện chế thành!

Cho nên hắn mới có thể cố gắng mượn hơi Long Nhất, trong lòng kia phân tham niệm, cũng bị mạnh mẽ chế trụ, nếu không, chỉ sợ có nửa điểm toát ra, cũng sẽ bị Long Nhất sở phát hiện.

Long Nhất lắc đầu, nói: “Người kia, ta cũng không biết muốn như thế nào mới có thể tìm được, không có đầu mối, từ từ tìm

đi.”

Vĩnh Hằng Chi Chủ cửu thể Luân Hồi Giả chuyện tình sự tình trọng đại, Long Nhất nhất định không thể đối với Cơ Thiên Văn nói ra được.

“Như vậy, kia Long đại ca sau này phải hỗ trợ lời nói, mặc dù há mồm!” Cơ Thiên Văn cười nói.

Long Nhất gật đầu, nói: “Có một việc, người cũng là có thể giúp ta, ta nghĩ muốn hiểu rõ một cái ngũ vực trung tuổi trẻ cường giả.”

Cơ Thiên Văn có chút nghi ngờ nhìn thoáng qua Long Nhất, thầm nghĩ trong lòng: vị này rốt cuộc cái gì lai lịch? Khiêng một thanh Hắc Văn Kim kiếm rêu rao khắp nơi, nhưng đối với thiên hạ tình thế hoàn toàn không biết?

Đè trong lòng nghi ngờ, Cơ Thiên Văn sửa sang lại một cái ý nghĩ, chậm rãi nói: “Nếu là ở Thần Hồn Vực mở ra lúc trước, Long đại ca hỏi những lời này, sợ là ta đều không thể trả lời, bất quá bây giờ, theo Thần Hồn Vực mở ra, Tội Cường Tân Nhân Bảng xuất hiện, ngũ vực trung tuổi trẻ cường giả, cũng bắt đầu nổi mặt nước.

.

.”

Long Nhất gật đầu, trong lòng thầm nghĩ: xem ra này Thần Hồn Vực, thật đúng là cùng Vĩnh Hằng Chi Địa Huyền Giới không sai biệt lắm, chỉ bất quá, cái này Thần Hồn Vực thật giống như so sánh với Huyền Giới muốn lớn hơn nhiều.

“Tội Cường Tân Nhân Bảng, mặc dù không thể hoàn toàn thể hiện ngũ vực sở hữu trẻ tuổi cường giả, nhưng ít ra chiêu mộ được trong đó phần lớn.” Cơ Thiên Văn khẽ cười nói: “Hôm nay mới nhất Tội Cường Tân Nhân Bảng phía, xếp hạng đệ nhất, là Trung Châu Thần Long huyết mạch Ngạo gia thiên tài Ngạo Tích Quân, hoàn toàn xứng đáng tuyệt thế thiên tài, trẻ tuổi Hoàng cấp đại năng, ha ha, nói về, mấy năm trước ta cùng Ngạo Tích Quân còn nữa quá gặp mặt một lần, chẳng qua là không nghĩ tới, hửn chẳng những thiên phú trác tuyệt, tốc độ tu

luyện cũng cho ta bồi theo không kịp a.”
Trung Châu.

.

.

Thần Long huyết mạch Ngạo gia? Phải người kia sao? Long Nhất ở trong lòng nói thầm, sau đó ý bảo Cơ Thiên Văn tiếp tục đi xuống nói.

Cơ Thiên Văn nói tiếp: “Tối Cường Tân Nhân Bảng thượng xếp hạng thứ hai, làm Tây Vực Võ Thần Liên Minh trung Tiểu gia Tiểu Côn, nghe nói người này, cũng đã có được Hoàng cấp tu vi, gặp qua hắn xuất thủ người, đều nói thực lực của hắn so sánh với rất nhiều lớp người già cường giả còn cường đại hơn, cũng là một thiên tài nhân vật.”

Cơ Thiên Văn dừng một chút, lại nói tiếp: “Xếp hạng thứ ba, vốn là ở ngũ vực quy nhất lúc đầu, biểu hiện được kinh tài tuyệt diệu, được gọi là trẻ tuổi đệ nhất nhân, người này gọi Bình Trung Sinh, là Đông Hải long cung trong liên minh Bình gia Thiếu chủ, thực lực của hắn, chừng ở Đại Đế điên phong chừng.

Bất quá kể từ khi Thần Hồn Vực mở ra, Thần Thành bị phát hiện, Thần Thành trong lời đài cũng tùy theo bị ứng dụng sau, Bình Trung Sinh liên tiếp thua ở Ngạo Tích Quân cùng Tiểu Côn trên tay, chỉ có thể đành phải tên thứ ba.”

Long Nhất gật đầu, nghĩ thầm: Hồn Thác Tinh cũng là có thiên tài tồn tại, ta cũng không phải có thể quá mức tại khinh thị nơi này cường giả, những năm này nhẹ thiên tài, nếu để cho bọn họ như ta giống nhau tu luyện hoàn cảnh, đoán chừng không cần thiết có thể so với ta sai.

Cơ Thiên Văn uống một hớp rượu, tiếp tục nói: “Tối Cường Tân Nhân Bảng thượng tên thứ ba sau, đến trước hai mươi tên ở giữa thực lực, hơn phân nửa đều ở Đại Đế cao cấp đến Đại Đế điên phong trong lúc, xếp hạng chẳng qua là tạm thời, rất khó nói ai so với ai khác mạnh rất nhiều.

Cũng là có mấy người chưa đi đến vào Tối Cường Tân Nhân Bảng người, thực lực tất cả cũng rất cường đại.”

“Nga? Người cũng là nói một chút.” Long Nhất trong lòng thầm nghĩ: không biết Vĩnh Hằng Chi Chủ cứu thế Luân Hồi Giả trước mắt có hay không giác tỉnh, nếu là đã giác tỉnh, như vậy hẳn nhất định khinh thường tại cái gì Tối Cường Tân Nhân Bảng một loại đồ, cho dù người khác cứng rắn muốn đem hắn đứng hàng đi, hẳn sợ là cũng có cự tuyệt.

“Muốn không có ở đây Tối Cường Tân Nhân Bảng thượng, trả lại nhất bị chú ý, vậy thì phải nhắc tới một cái gần như yêu nghiệt đích thanh niên, hẳn gọi Đằng Phi.” Cơ Thiên Văn mâu chỉ có những phức tạp, chậm rãi nói.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 474: Hắc Văn Kim!

>

“Người trẻ tuổi này, theo Cơ gia có rất sâu sâu xa, mẫu thân hẳn là ta cô cô, hẳn là biểu đệ của ta, ta cô cô năm đó.

.

.” Nói tới cái này khuấy thiên hạ phong vân đích thanh niên, Cơ Thiên Văn lời nói trở nên nhiều một số.

“Hắn chiếm được Thánh Thần truyền thừa, lại có Ma Thần Chiến Tranh Ma Ngẫu, ha hả, đang là bởi vì Chiến Tranh Ma Ngẫu giác tỉnh, thiên hạ ngũ vực ở giữa bình chương mới nứt vỡ, ngũ vực quy nhất, nói về, hoàn toàn là bởi vì hắn, ở trong lòng ta, Đẳng Phi mới thật sự là trẻ tuổi đệ nhất nhân!”
“đợi một chút, ngươi vừa mới nói, Chiến Tranh Ma Ngẫu ở người này trên tay?” Long Nhất nhãn tình sáng lên, hắn chợt nhớ tới thứ nhất truyền thuyết.

Vĩnh Hằng Chi Chủ, thực lực Thông Thiên, trong truyền thuyết từng Vĩnh Hằng Chi Chủ, một thân thực lực đã siêu việt Thiên Vương cấp, mà khi năm Vĩnh Hằng Chi Chủ bên cạnh, trừ những thực lực kia mạnh mẽ chiến tướng cùng một chúng phương hoa tuyệt đại phi tử, còn có một thân mộc chế thành tượng gỗ, thực lực thậm chí cũng đạt tới Chí Tôn cảnh giới.

Kia tượng gỗ bị Vĩnh Hằng Chi Chủ giao cho tánh mạng, ở ngay lúc đó Vĩnh Hằng Chi Địa cũng có thể nói thần tích, tựa hồ.

.

.

Kia chỉ tượng gỗ, năm đó có một người ngoại hiệu, tự gọi Chiến Tranh Ma Ngẫu!

Bởi vì kia chỉ tượng gỗ là một phần tử hiệu chiến, hôm nay Vĩnh Hằng Chi Địa cao cao tại thượng Tam Đại Thiên Vương, năm đó tựa hồ cũng ở đây chỉ tượng gỗ tay thượng cật ăn khuy.

Đó là một con tính tình cao ngạo tượng gỗ, trừ Vĩnh Hằng Chi Chủ, nó tuyệt không có tán thành bất luận kẻ nào! Hôm nay, nó cũng đang cái kia Đằng Phi trên tay! Chẳng lẽ nói.

.

.

Long Nhất mạnh mẽ chế trụ trong lòng rung động, hắn không nghĩ tới, hắn người muốn tìm, thật không ngờ dễ dàng tự xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn.

Mặc dù bây giờ còn không dám hạ chắc chắn, nhưng đoán chừng tám chín phần mười, Vĩnh Hằng Chi Chủ cửu thế Luân Hồi Giả, chính là Đằng Phi!

“Chuyện này ngươi cũng không biết?” Cơ Thiên Văn tựa hồ có chút ngoài ý muốn, kinh ngạc nhìn Long Nhất.

Long Nhất nhúc nhích đầu, nói: “Ta người này một lòng tu luyện, đối với những chuyện khác thờ ơ, để chê cười.”

“Ai, có thể đạt tới Long đại ca loại này vật ngã lưỡng vong cảnh giới người, thế giới này vừa có mấy người?” Cơ Thiên Văn tự đáy lòng tán thưởng, sau đó nói: “Không sai, tin tức kia, hay là nên tử Thần Vực Đảo thả ra, cũng chính bởi vì cái nguyên nhân này, tứ đại liên minh mới có thể đối với hắn phát ra Tất Sát Lệnh, muốn bóp chết thiên tài, đồng thời cũng muốn cướp đoạt Thánh Thần cùng Ma Thần tạo hóa.”

“Thánh Thần cùng Ma Thần?” Long Nhất khẽ nhíu mày, trong lòng ít nhiều có chút khinh thường, Hỗn Thác Tinh thượng cũng có người dám tự xưng là Thần?

“Ách, Long đại ca, ngươi sẽ không ngay cả Thánh Thần cùng

Ma Thần cũng không biết sao?” Cơ Thiên Văn có chút há hốc mồm, hắn như thế nào lại nghĩ, trước mắt người này, căn bản là không thuộc về cái thế giới này, không biết Thánh Thần cùng Ma Thần, đúng là bình thường.

“Ai, người không biết Chiến Tranh Ma Ngẫu ở Đằng Phi trên tay, như vậy không rõ ràng lắm Thánh Thần cùng Ma Thần chuyện tình, cũng không có nhiều kỳ quái.” Cơ Thiên Văn giúp Long Nhất tìm một cái lý do, sau đó cho Long Nhất giải thích một lần hắn sở biết đến Thánh Thần cùng Ma Thần chuyện tình, bao gồm thượng cổ thời đại kia trảng Thần chiến.

Long Nhất sau khi nghe, nhưng trong lòng là một ...!khác lần so đo, âm thầm nghĩ tới: Thánh Thần cùng Ma Thần, hắn chính là Vĩnh Hằng Chi Chủ Luân Hồi Giả người thủ hộ, bọn họ trong lúc chỉ có thể là vinh nhục cùng bằng hữu, tuyệt đối không có khả năng trở thành đối đầu! Kia trên trận Cổ Thần chiến, nhất định là có cổ quái!

Long Nhất ở Vĩnh Hằng Chi Địa 99 thành, sở biểu hiện ra, hoàn toàn là một cái trong đầu chỉ có tu luyện, toàn cơ bắp vũ phu, nhưng trên thực tế, hắn thông minh một chút cũng không sai!

Rất nhiều chuyện, chẳng qua là chẳng muốn đi nghĩ, một cái có thể ở võ đạo thượng có được thành tựu như thế người, tại sao có thể là ngu ngốc?

Không lại việc này, đối với Long Nhất mà nói, cũng không trọng yếu, quan trọng là ...!Hắn dễ dàng tìm được rồi Vĩnh Hằng Chi Chủ cửu thế Luân Hồi Giả, chuyện còn lại, chính là nhìn thấy người kia.

Trong lòng nhớ, Long Nhất đối với Cơ Thiên Văn nói: “Còn nữa những thứ khác trẻ tuổi cường giả đi? Người hơn nữa nói.”

Cơ Thiên Văn suy nghĩ một chút, nói: “Theo ta được biết, Đông Hải Long Cung trong liên minh, vẫn có một người tuổi còn trẻ thực lực rất mạnh, hắn gọi Phan Vô Song, là Phan gia Thiếu chủ, nhưng người này rất bề bộn, ta cũng chỉ là nghe Long Cung Liên Minh nội bộ người đề khởi quá, nói thực lực của hắn, tựa hồ không thể so với Tối Cường Tân Nhân Bảng thượng xếp hạng thứ hai Tiểu Côn sai, chẳng qua là người này

rất ít ở trước mặt mọi người triển lộ quá chân thực thực lực.”
Vừa nói, Cơ Thiên Văn lại nói: “Bắc Cương bên kia, cũng có không ít cường giả, trong đó Điền gia Thiếu chủ Điền Hành Kiện, làm cho người ta có chút nhìn không thấu, có chút lời đồn đãi nói người này thực lực sâu không lường được, nhưng không ai gặp xuất thủ quá.

Thần Vực Đảo bên này, không có nghe nói có kia người trẻ tuổi đặc biệt xuất chúng, dĩ nhiên, đề điều người rất nhiều, bao gồm ta Cơ gia.

.

.

Ha hả, cũng đồng dạng có không xuất thế trẻ tuổi cường giả, tin tưởng ba năm sau thiên hạ trên đại hội, những thứ kia cường giả chân chính, vô luận là thế hệ trước, hay là trẻ tuổi, mới có thể chân chính hiện thân sao?”

Long Nhất khẽ gật đầu, nhưng trong lòng nhớ: những thứ này cái gọi là cường giả, sợ là đều muốn trở thành người nọ đá mài dao sao!

Cơ Thiên Văn lúc này, ánh mắt quăng hướng Long Nhất không rời thân cái kia đem đại hắc kiếm, thật sự nhìn không được trong lòng tò mò, Văn Đạo: “Long đại ca thanh kiếm này, tài liệu tựa hồ rất đặc thù a.

.

”

“Nga?” Long Nhất có chút hăng hái nhìn Cơ Thiên Văn, hào sảng cười, đem kiếm đưa cho Cơ Thiên Văn, nói: “Ngươi lại có thể nhìn ra thanh kiếm này là không phạm, ngươi rất lợi hại a!”

Cơ Thiên Văn đưa tay tiếp lấy, vào tay mạnh mẽ xuống phía dưới rơi đi, vận hành đấu khí mới miễn cưỡng bắt được, trong lòng không khỏi lật lên cơn sóng gió động trời, kinh hô: “Nặng nề!”

“Hắc, quá nhẹ vũ khí, giống như tiểu hài tử món đồ chơi, ta

dùng không quen, chỉ có cái này các người, dùng tương đối tiện tay.” Long Nhất tùy tiện tùy ý nói.

Dùng tương đối tiện tay? Mẹ kiếp , vật trân quý như thế, lại chỉ là tương đối tiện tay, người còn dám hơn **ī một số sao? Cơ Thiên Văn trong lòng nhin không được chửi ầm lên, nhìn thanh kiếm này thềm thường ba thước, nếu không phải bận tâm trước mắt này đại hán thực lực sâu không lường được, tùy tiện xuất thủ có thể sẽ cho gia tộc mang đến tai hoạ, Cơ Thiên Văn thậm chí nhin không được muốn sinh ra giết người đoạt bảo tâm tư.

Long Nhất cũng là có chút hăng hái nhìn Cơ Thiên Văn, hẳn hiện tại mới biết được người trẻ tuổi kia đến gần mục đích của mình, tình cảm là nhận ra thanh kiếm này tài chất.

Long Nhất cũng không có tức giận, có thể nhận ra cái thanh này đại hắc kiếm giá trị, còn có thể giữ vững như thế trấn định, người này cũng coi như có thể.

Phải biết rằng, cho dù ở Vĩnh Hằng Chi Địa, thềm thường hẳn thanh kiếm này người, cũng không biết có bao nhiêu, trong đó tuyệt đại đa số, cũng tử ở thanh kiếm này, đối mặt Hắc Văn Kim chủ thành kiếm, chỉ có số ít một số người, có thể khắc chế trong lòng tham niệm.

“Cho biết, cũng coi như hữu duyên, người chẳng những giúp ta giải vây, hơn nữa người hôm nay nói đồ, cũng giúp ta đại ân, tương lai nếu có cơ hội đến nhà ta, ta đưa người một khối Hắc Văn Kim, làm như tạ lễ.” Long Nhất là một rất ít sẽ cho người hứa hẹn người, nhưng chỉ muốn nói ra khỏi miệng chuyện, tựu nhất định sẽ làm được, điều kiện tiên quyết là trước mắt này có chút kém đích thanh niên, có thể theo hẳn cùng nhau tiến vào Vĩnh Hằng Chi Địa.

“Thật sự?” Cơ Thiên Văn cũng là vui mừng quá đôi, không nghĩ tới này đại hán lớn như thế phương, nếu là không biết Hắc Văn Kim giá trị cũng thì thôi, hình như người ta rõ ràng rất rõ ràng, nhưng như cũ nói ra lời như thế.

.

.

Cơ Thiên Văn tuyệt sẽ không nghĩ tới, Long Nhất nhà căn bản là không ở trên thế giới này, hắn nghĩ muốn đi vào Vĩnh Hằng Chi Địa, sợ là cuộc đời này cũng khó khăn bằng có được năng lực kia.

Cho nên, cái này tạ ơn, cơ hồ chú định rồi là lấy không được.

Nhưng bất kể nói như thế nào, hai người cũng rất vui vẻ, cũng chiếm được mình muốn.

.

.

Răng rắc!

Một đạo sáng giọng lam quang hiện lên, nương theo lấy một mảnh kinh khủng điện xà, Đằng Phi cầm trong tay Luyện Ngục, đem một con hung mãnh cự thú đỉnh đầu chém xuống, máu tươi phun tung toé ra, thẳng phun ra vài trăm thước xa, phun đến giữa không trung, nhìn qua vô cùng thê lương diễm lệ.

Một đạo bóng trắng, so sánh với tia chớp còn nhanh, tiến vào kia mãnh thú đỉnh đầu trong, theo sau vừa thật nhanh lui về, trên người thậm chí không có lay dấn nửa điểm vết máu.

“Hi hi, Tiểu Bạch, ngươi thật giỏi!” Mộ Dung Phương Phi ở một bên vỗ tay cố gắng lên.

Tiểu Bạch Miêu Miêu trên mặt tràn đầy vẻ đắc ý, cái đuôi nhô lên cùng cột cờ dường như, nện bước ưu nhã bước tiến, vênh vào tự đắc tiêu sái trở lại Mộ Dung Phương Phi bên cạnh, đem trong miệng ngậm một khối lớn cỡ bàn tay lửa đỏ lát cắt phun ra, treo trên không trung, đưa cho Mộ Dung Phương Phi.

Này tử con mèo, rõ ràng là ta giết chết, nó nhưng có làm lấy lòng!

Đằng Phi trong lòng âm thầm oán thầm vài câu, nhưng không nói thêm gì, dọc theo con đường này, vẫn đều là tình huống như thế, cơ hồ tuyệt đại đa số chiến lợi phẩm, cũng gọi Tiểu Bạch làm như lễ vật đưa cho chủ nhân của nó, dùng để lấy lòng Mộ Dung Phương Phi.

Đằng Phi cũng không có đi tranh, hẳn biết Mộ Dung so với mình càng cần phải vài thứ kia, Mộ Dung đã quyết định muốn thành làm cả Mộ Dung gia mạnh nhất trẻ tuổi, hơn nữa đem vận mệnh vững vàng nắm giữ ở trong tay mình, như vậy những thứ này Ngũ Hành thuộc tính ma hạch, đang dễ dàng trở thành trong tay nàng lợi thế, phải biết rằng, những thứ này ma hạch, kém cỏi nhất đều là Đại Đế cảnh giới ma hạch! Vô luận vây quanh ở chiến giáp thượng, hay là dùng để hấp thu bên trong tinh túy Ngũ Hành thuộc tính, đều là giá trị có thể so với Thiên Đế Thạch trân bảo.

“Tiểu Bạch, chúng ta còn có bao nhiêu lâu có thể đạt thần miếu đi?” Mộ Dung Phương Phi những ngày qua rất vui vẻ, nói chuẩn xác, đây là nàng từ mới ra đời đến bây giờ, vui vẻ nhất một đoạn ngày.

Có thai hoan người phụng bồi, có cường đại sủng vật che chở, mỗi ngày thực lực đều ở vững bước nhanh chóng tăng trưởng, không buồn không lo, hôm nay nàng đã chạm đến Hoàng cấp cánh cửa kia hạm, cõi đời này, còn có chuyện gì, so sánh với những thứ này càng làm cho người vui vẻ sao?

“Có nữa hai ngày, chúng ta nên có thể đến thần miếu bên ngoài, meo meo.” Tiểu Bạch lay động hai cái cái đuôi, sau đó một nhảy dựng lên, nhảy đến Mộ Dung Phương Phi trong ngực, ở Mộ Dung căng đầy trên bộ ngực sữa nhẹ nhàng cọ hai cái, thoải mái được phát ra một tiếng mèo kêu, khẽ nhắm lại màu xanh ngọc ánh mắt, bắt đầu ngủ gật.

Mộ Dung Phương Phi sắc mặt ửng đỏ, trộm nhìn lướt qua Đằng Phi, gặp đối phương tựa hồ không có chú ý tới, trong bụng an tâm một chút, trong lòng mắng vài câu tiểu sắc nữ con

mèo, sau đó hỏi Đằng Phi: “Người nói nếu như chúng ta ở chỗ này thôi lui khỏi Thần Hồn Vực, sau đó lại từ ngũ vực tiến vào nói, là ở chỗ này đây, hay là sẽ xuất hiện ở Thần Thành?”
“Cái này.

.

.

Hoàn chân chưa thử qua, nghe Điền Hành Kiện đã nói, kể từ khi Thần Thành bị phát hiện sau khi, tựa hồ có một loại thần kỳ tinh thần ẩn ký bị jī sống, Thần Thành bị phát hiện lúc trước, tiến vào Thần Hồn Vực người, là nhưng ngay sau đó truyền tống, mà ở Thần Thành bị phát hiện sau, nữa tiến vào Thần Hồn Vực người, cũng sẽ trực tiếp bị truyền tống đến Thần Thành.

Bất quá chúng ta đã ở Thần Hồn Vực trung, lui ra ngoài nữa tiến vào nói, ta nghĩ nên hay là đang nơi này.” Đằng Phi có chút không xác định vừa nói.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 475: Thanh Long Rung Động!

>
“Nếu không.

.

.

Chúng ta thử một chút?” Mộ Dung Phương Phỉ khẽ mỉm cười, có chút tinh nghịch bộ dạng, rất là đáng yêu.

Này bức bộ dáng, nếu là gọi biết người của nàng thấy, nhất định sẽ thất kinh, không phải nói Mộ Dung Phương Phỉ chưa bao giờ cười, mà là nàng chưa từng đối với nam nhân cười quá.

“Thế nào? Ngũ vực bên kia có vấn đề?” Đằng Phi Vấn Đạo, bởi vì Điện Hành Kiện đã nói, bọn họ tinh thần tiến vào Thần Hồn Vực, thân thể ở lại ngũ vực trung, nếu như bên kia xảy ra vấn đề, như vậy người đang Thần Hồn Vực bên này là có cảm giác.

Ở tiến vào Thần Hồn Vực lúc trước, cũng sẽ lưu lại một lũ thần thức ở ngũ vực bên kia, có thể kịp thời tiếp thu đến ngũ vực bên kia tin tức.

Cái gọi là vấn đề, chỉ cũng là thiện ý, nói thí dụ như có người truyền lời các loại.

Nếu như người đến là ác ý lời nói, trực tiếp rút đao chém chết, một ít lũ phát chỉ căn bản không có nửa điểm năng lực phản

ứng, người này ở Thần Hồn Vực trung cũng chỉ có biến mất, vì vậy ở tiến vào Thần Hồn Vực lúc trước, phải tìm tốt chỗ ẩn thân.

Giống như Mộ Dung Phương Phi lớn như vậy tộc đệ tử, nhất định đều là tại cái loại này nặng nề bảo vệ trong, an toàn phương diện, trên căn bản không cần đi thi lo.

Mộ Dung Phương Phi khẽ gật đầu, sau đó nói: “Tựa hồ có người ở gọi, nếu như không có đoán sai, có phải là vì hôn sự của ta.” Mộ Dung Phương Phi vừa nói, một đôi đôi mắt - đẹp rơi vào Đằng Phi trên người.

Đằng Phi cười cười, chỉ chỉ Tiểu Bạch, nói: “Người mang theo Tiểu Bạch trở về đi xem một chút cũng tốt, thật có chuyện gì, để Tiểu Bạch xuất thủ chính là.”

Tiểu Bạch xuất kỳ không có phản đối Đằng Phi lời nói, mà là nhận thức gật đầu, nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ nói: “Meo meo, nếu có người dám khi dễ chủ nhân lời nói Tiểu Bạch sẽ giết hắn!”

Không có thể ở Đằng Phi nơi này nhận được nàng muốn nhất nghe đáp án, Mộ Dung Phương Phi bao nhiêu có chút thất vọng, không lại nàng rất nhanh điều chỉnh tốt tâm tình của mình, cười nói: “Đã đi vào nhiều ngày như vậy, người cũng cần nghỉ ngơi hạ xuống, như vậy đi, hai ngày sau, chúng ta vẫn còn ở nơi này hội hợp.

Nếu là ta cửa nữa lúc tiến vào phát hiện mình ở Thần Thành, vậy thì Thần Thành chuyển biến tốt.”

Đằng Phi gật đầu đáp ứng, sau đó đưa mắt nhìn Mộ Dung Phương Phi thân ảnh dần dần trở thành nhạt, từ Thần Hồn Vực trở lại ngũ vực, phải một cái quá trình, cũng không thể một ý niệm lập tức biến mất tại chỗ, lúc tiến vào cũng giống như vậy, thân hình là một chút hiển lộ ra tới.

Cho nên, tiến vào ngũ vực người, bình thường cũng chọn một cái chỗ an toàn, giống như loại này không cảm quyền ngoài tự dám rời đi đoán chừng cũng chỉ có Đằng Phi cùng Mộ Dung Phương Phi bọn họ những thứ này tài cao mật lớn nhân

tài có đảm lược tử làm như vậy, những người khác hơn phân nửa không dám như vậy mạo hiểm.

Tiểu Bạch tiến vào cái kia phong cách cổ xưa Linh Đang, đi theo Mộ Dung Phương Phi cùng nhau rời đi, Đằng Phi ở cất bước Mộ Dung Phương Phi sau, suy nghĩ một chút, từ trong lòng ngực lấy ra chiến phủ Luyện Ngục.

Hôm nay Luyện Ngục, đã tấn chức trở thành một kiện Đế Binh, bộ dáng xảy ra không nhỏ thay đổi, hơn nữa binh khí thượng kia cổ mãnh liệt ba động, mang theo một cỗ đục dày sát ý như thực chất cách mười mấy hơn trăm trong cũng có thể cảm giác được.

Đằng Phi từ từ bay trên trời đứng ở trên trời cao, huy động Luyện Ngục, nhất thời khuấy phong vân, tất cả kinh khủng sát cơ hướng phía bốn phương tám hướng khuếch tán đi ra ngoài, thậm chí trực tiếp trên không trung, bằng Đế Binh làm cơ sở bằng bén nhọn sát cơ làm phụ, trên không trung chạm khắc ra một cái tràn đầy sát ý trận pháp! Vô luận người hay là thú cách cách nơi này ở ngoài ngàn dặm cũng sẽ cảm giác được kia cỗ kinh khủng sát cơ, do đó sinh lòng ý sợ hãi không dám tới gần mãi.

Cho dù thực sự có người tới gần nơi này, trừ trên bầu trời đáng sợ kia sát trận ở ngoài, cũng sẽ không có bất kỳ thu hoạch.

Cho nên, Đằng Phi cũng không lo lắng sẽ có người theo sát trận tìm tới nơi này.

Làm xong này hết thấy sau, Đằng Phi mới an tâm rời đi Thần Hồn Vực.

Ngũ vực, Thập Vạn Đại Sơn trong rừng rậm một ngọn nhà gỗ nhỏ trong , Đằng Phi chậm rãi mở ra hai mắt, đứng lên, hoạt động! Thân thể khê động, sau đó đẩy cửa đi ra.

Thiên Lang cùng Thanh Long hai người trước tiên xuất hiện ở nơi này, Hoàng thân ảnh theo sau chạy tới.

Đằng Phi hướng về phía ba người bọn hắn gật đầu, sau đó hỏi Hoàng nói: “Dọc theo đường đi còn thuận lợi?”

Thì ra là ở Lăng Thi Thi cùng A Tử đi rồi, Đằng Phi có chút yên lòng không dưới, liền gọi Hoàng đang âm thầm đi theo hộ tống, một mình tối sầm lại, cho dù có địch nhân chặn lại, ít nhất cũng có một người viện thủ.

Hoàng gật đầu, thanh âm trong trẻo lạnh lùng nói: “Cũng còn thuận lợi, Đấu Tinh Cổ Điện bên kia hết thầy cũng không tệ, các nàng gọi yên tâm, bên kia không ít người tiến vào Thần Thành, không lại ở Thần Thành phát triển không tính thuận lợi, tứ đại trong liên minh không ít thế lực cũng đi quấy rối quá.

Được, Lục Tử Lăng trước đó vài ngày ở Thần Thành xuất hiện, còn giúp Đấu Tinh Cổ Điện bên kia một cái vôi vàng xuyên □

“Cái gì?” Đằng Phi thất thanh kêu lên: “Tử Lăng nàng, , nàng xuất hiện? Nàng hiện tại ở đâu?”

“Nàng đi, trước khi đi lưu lại nói, nói nàng có việc, tạm thời không thể với các người chung một chỗ, sau đó để những người đó nói cho người biết, nàng rất tốt, để yên tâm.” Hoàng thanh âm nhàn nhạt, nghe không ra cái gì tâm tình.

Đằng Phi có chút thất hồn lạc phách đứng ở nơi đó, một hồi lâu không có lên tiếng, theo sau ngẩng đầu, nhìn Hoàng Vấn Đạo: “Tự những thứ này?”

Hoàng gật đầu: “Tự những thứ này.”

“Nàng chưa nói khác? Nói thí dụ như, nàng hiện tại ở nơi đâu? Năm nay nàng là thế nào tới được? Rốt cuộc có chuyện gì, không thể tới tìm ta?” Đằng Phi giống như là hỏi Hoàng, hoặc như là làm bầm lầy bầu, vẻ mặt lo được lo mất bộ dạng.

Hoàng vẫn là lần đầu tiên ở Đằng Phi trên người cảm nhận được loại này tâm tình, trong lòng không khỏi có chút kỳ quái, trong lòng nhớ: Đây chính là loài người trong miệng tình yêu sao?

Những vấn đề này, Hoàng tự nhiên là trả lời không ra, bởi vì Hoàng lúc ấy cũng không có ở đây, đều là nghe Đấu Tinh Cổ Điện người bên kia thuật lại đồ.

Qua thật lâu, Đằng Phi mới lấy lại tinh thần, lẩm bẩm nói:
“Chỉ cần người nàg không có chuyện gì là tốt rồi, những chuyện khác, cũng không trọng yếu.

.

.”

Thanh Long cùng Thiên Lang vẫn đứng ở một bên không có lên tiếng, ánh mắt hai người cũng thật quái dị, có vui mừng, có nghi ngờ, có hưng phấn, cũng có như đưa đám, cứ như vậy thẳng ngoắc ngoắc, nhìn chăm chăm vào Đằng Phi nhìn, giống như là ở nghiên cứu một kiện hiếm thế trân bảo.

“Các ngươi để làm chi như vậy nhìn?” Phục hồi tinh thần lại Đằng Phi nhìn Thanh Long cùng Thiên Lang nói.

“Tiêu tử, thực lực của ngươi tăng lên thế nào nhanh như vậy? Lão tổ ta hiện tại.

.

.

Lại nhìn không thấu thực lực chân chính của ngươi?” Thanh Long vẻ mặt nghi hoặc nhìn Đằng Phi.

Đằng Phi cười híp mắt từ trên cổ xé ra Ngô Đồng Chi Tâm, nói: “Ta mang theo nó đi.”

Thanh Long cùng Thiên Lang cùng nhau lay động đầu, Thanh Long cười lạnh nói: “Ít giả bộ ngớ ngẩn để lừa đảo, lúc trước cho dù ngươi mang theo Ngô Đồng Chi Tâm, chúng ta cũng ít nhiều có thể cảm nhận được thực lực của ngươi đại khái trình độ, hôm nay nhưng hoàn toàn cảm thụ không tới, hơn nữa có dũng khí sâu không lường được cảm giác, nói mau, ngươi làm như thế nào? Hay là nói.

.

.

Người tiến vào Thần Hồn Vực trong khoảng thời gian này, có kỳ ngộ?”

Hoàng ở một bên cũng là có chút hăng hái nhìn Đằng Phi, nàng đối với loại chuyện này cũng rất cảm thấy hứng thú.

“Ta nói Thanh Long, một thời gian ngắn không thấy, ta phát hiện lòng hiếu kỳ của ngươi ”” xuyên tạc hồ vừa so sánh với trước kia mạnh đi?” Đằng Phi cười nói.

“Nói nhảm, lão tổ lòng hiếu kỳ của ta vẫn cũng rất mạnh!” Thanh Long giống như là không có nghe ra Đằng Phi trong lời nói châm chọc mùi vị, cười híp mắt thừa nhận.

Đằng Phi liền đem tiến vào Thần Hồn Vực sau chuyện đã xảy ra, cho Thanh Long Thiên Lang cùng Hoàng đại khái giảng thuật một lần.

Ba người nghe xong, tất cả đều ánh mắt đại ra đứng ở nơi đó, tượng gỗ giống như, phảng phất mất đi suy tư năng lực.

Qua không biết có nhiều lâu, Thanh Long mới nghẹn họng nhìn trần trời nhìn Đằng Phi Vấn Đạo: “Người chỉ đơn giản như vậy, từ Chuẩn Đế.

.

.

Nhảy mà thành, Đại Đế.

.

.

Diên phong?”

Đằng Phi bất mãn nói: “Thế nào chính là đơn giản? Ma Hầu La Già Thiên Tâm Kinh ngươi cũng tu luyện mấy ngàn năm,

chẳng lẽ ngươi không biết toàn lực vận chuyển lên nó, có thể hấp thu đến bao nhiêu năng lượng sao?”

“Toàn bộ, toàn lực vận chuyển?” Thanh Long nói chuyện cũng trở nên có chút bất lợi Lạc, lắp bắp: “Ngươi, ngươi quả thực chính là người điên!”

Vừa nói nhin không được mắng một câu: “Con mẹ mày, lão tổ ta tu luyện Bát Bộ Thiên Long Quyết mấy ngàn năm, cũng không dám toàn lực vận hành Ma Hầu La Già Thiên Tâm Kinh, ngươi tiểu tử này quả thực chính là tiểu người điên, lá gan quá lớn, thế nào sẽ không đem thân thể của ngươi chống đỡ phát?”

“Hắc, vận khí của ta tốt, hơn phân nửa lực lượng dùng để đả thông trong thân thể đầu mạch, còn có một phần lớn dùng để tấn chức vũ khí của ta, còn dư lại những thứ kia, mới bị ta hấp thu, nhất cử đột phá đến lớn để điên phong cảnh giới.” Đằng Phi giận điên người không đền mạng vừa nói, tự nhiên là cố ý chọc giận Thanh Long.

Mão

“Này này này , quả thực không có thiên lý a!” Thanh Long vẽ mặt ai oán nhìn Thiên Lang, vừa nhìn Hoàng, người sau cũng sâu chấp nhận dùng sức gật đầu.

Mà ngay cả luôn luôn bình tĩnh Hoàng, nghe nói những thứ này sau, cũng trở nên không bình tĩnh.

Thử nghĩ, hai tháng trước hay là Chuẩn Đế một người, hai tháng sau, trong lúc bất chợt trở thành Đại Đế điên phong, đôi lại làm ai ở trong khoảng thời gian ngắn cũng rất khó tiếp thu, Thanh Long Thiên Lang cùng Hoàng này ba chỉ siêu giai ma thú phản ứng, đã coi như là rất nhạt định rồi.

Thanh Long trong miệng nói nhỏ lắm bầm một hồi, nhưng ngay sau đó ngẩng đầu, ánh mắt sáng quắc nhìn Đằng Phi, nói: “Tiểu tử, ngươi chờ đợi ngày này, đã đợi thật lâu sao? Hiện tại rốt cục đột phá, có phải hay không cũng nên tìm những người đó hảo hảo tính toán sổ sách? Những năm này chúng ta vô cùng chật vật, đông đoá tây tàng, hôm nay thực lực ngươi đột phá, chúng ta sau này có phải hay không rốt cuộc không cần tránh ra những thứ kia khốn kiếp?”

Thiên Lang cũng là vẻ mặt hưng phấn đứng ở một bên ma quyền sát chương, làm siêu giai ma thú, chiến đấu quả thực là một loại bản năng, không có chiến đấu ngày , Thiên Lang cảm giác mình toàn thân đều nhanh gở sét.

Mà ngay cả Hoàng giờ phút này cũng là vẻ mặt mong đợi nhìn Đằng Phi, cường giả đều là kiêu ngạo, cường giả tôn nghiêm không tha xâm phạm, làm siêu giai ma thú, Thanh Long Thiên Lang cùng Hoàng trong xương kiêu ngạo, thậm chí so sánh với đồng cấp loài người càng mạnh !

Mấy năm này mặc dù nhìn như đề điều ẩn nhẫn, nhưng trên thực tế hay là tại ẩn núp, đang trốn tránh, nếu thật sự có được bề ngỗ thiên hạ mạnh mẽ thể lực, tới một người giết một người, tới hai người giết một đôi, khi đó còn có ai dám đối với Đằng Phi phát ra Tất Sát Lệnh? Còn có ai dám như thế mình mục trương đảm muốn đối phó Đằng Phi?

Đằng Phi nhàn nhạt gật đầu, nhẹ nói nói: “Chúng ta có đứng ở Quang Minh địa phương , đi đối mặt những người đó, không lại.

.

.” Xuyên trước đây, ta trước đưa các người điểm lễ vật sao.

Vừa nói giơ tay lên, một đồng lớn mãnh thú thi thể trong lúc bất chợt xuất hiện ở Thanh Long trước mắt của bọn hắn, chồng chất như núi!

Mặc dù cũng đã sớm chết đi, nhưng này trên người tản ra cường đại hơi thở, như cũ hoàn toàn đem Thanh Long Thiên Lang cùng Hoàng cho kinh ngạc đến ngây người.

Xếp thành một ngọn hơn ngàn thước cao núi lớn mãnh thú thi thể, yếu nhất, thậm chí đều là Đại Đế cấp bậc! Hoàng cấp mãnh thú thi thể tùy ý có thể thấy được.

Bên kia, Đằng Phi lần nữa giương một tay lên, vô số năm vạn năm tám vạn năm thậm chí mười vạn năm hai mươi vạn năm linh dược giống như là đồ bỏ đi giống như đổ xuống mà ra, trong nháy mắt chồng chất thành một tòa núi nhỏ.

Thanh Long tròn mắt hốc mồm nhìn Đằng Phi: “Ta thao, người đem Thần cho đánh cướp?”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 476: Bắc Cương Mộ Dung Gia!

>

Thiên Lang biểu hiện được vô cùng trực tiếp, thừa dịp Thanh Long nói chuyện công phu, đã muốn trực tiếp nhào đi lên rồi, tại siêu đẳng cấp ma thú trong mắt, này đó mãnh thú giá trị, thậm chí so với Thiên Đế thạch và vân vân trân quý hơn! Bên kia hoàng nhìn qua bình tĩnh, nhưng Trên thực tế cũng đang hướng theo một đầu Hoàng Cấp mãnh thú lặng lẽ di chuyển.

“Ai, ta nói, tiết tháo! Chú ý tiết tháo a!” Thanh Long trừng to mắt, lớn tiếng la hét, sau đó động tác nhanh hơn đánh về phía một đầu Hoàng Cấp mãnh thú, trong miệng lầu bầu: “Đây là của ta, ai cũng chó cùng ta thưởng!” Cao” xuyên”

Đăng Phi im lặng nhìn bọn họ ba cái, tha sự tiên nghi tới những thứ này mãnh thú thân thể đối siêu đẳng cấp ma thú có thể có thể bang trợ lớn hơn nữa, nhưng không ngờ liên hoàng đều có chút thất thố, phải biết rằng, phía trước cho dù là được đến Thiên Đế thạch thời điểm, hoàng nhiều nhất chỉ là lộ ra một cái thỏa mãn biểu tình mà thôi.

Chân chính chồng chất thành một ngọn núi mãnh thú thân thể, mấy chỉ trong nháy mắt đã bị tam cái tên cấp phân chia, trừ bỏ bị đè cho bằng một mảng lớn rừng rậm, cơ hồ ngay cả cộng lông đều không có còn lại.

Mà ở một bên chồng chất như núi Linh Dược, cũng theo sau bị ba người chia đều.

Thiên Lang vẻ mặt hạnh phúc ôm một cái Hoàng Cấp Cự Mãng thân thể, hiện ra bản thể, đầu lưỡi đỏ thắm đều vươn ra,

say mê ở Hoàng Cáp Cự Mãng thân thể thượng ngữ tới ngữ lui.

bộ dạng, mà ngay cả Thanh Long đều có chút chịu không nổi, nhin không được mắg: “Ta nói Đại Lang cầu, ngươi cho ta chú ý một chút a, tốt xấu đó là ta đồng loại, ngươi có thể hay không tiên thu lại, biệt chống đỡ mặt của ta khắg xương cốt?”

Thiên Lang cười lạnh nói: “Đừng tìm ta mà xạo khi, vừa mới ta rõ ràng thấy ngươi đoạt đi rồi hai cái Đại Đế cấp bậc Cự Mắg, ngươi muốn đồng loại làm cái gì? Cậg sao?” “Hừ, ngươi nhìn hoa mắt, không thể nào nhi!” Thanh Long thề thốt phủ nhận, sau đó lấy ra một gốc cây vạn năm Linh Dược, ngữ ngữ Linh Dược phát ra thắg người tâm phủ mùi thuốc, say mê nói: “Thậg sự là quá hạnh phúc, ta chưa từng có như hôm nay như vậy hạnh phúc quá!” Hoàng tág đi đến một bên, lắg lẽ kiểm điểm chiến lợi phẩm của mình, căn bản mặc kệ hội Thanh Long cùng Thiên Lang hai người này đồ đệ tiện dầu vô mồm, có thời gian này, còn không bằng tính toán một chút thu hoạch.

Đắg Phi bị lượg ở một bên không người để ý hội, nhin không được mở ra hai tay, nhún vai, bất đắc dĩ nói: “Được rồi, thoát nhin các ngươi đối nhữg lẽ vật này rất hài lòng, vừa vắg, ta đoạn thời gian gần nhất cũng còn có chuyện phải làm, đắg xong xuôi chuyện này, chúng ta liền rời đi này Thậg Vạn Đại Sơn.”

“Tốt tốt, ngươi nhanh đi mang chuyện của ngươi, không cần phải xen vào chúng ta, chúng ta tiếp tục cho ngươi hộ pháp!” Thanh Long liên tục gắg đầu khắg Thiên Lang cũng ở một bên nói: “Ta công tử, ngươi nhanh đi mau lên , không cần để ý tới của chúng ta!” Hoàng căn bản là không có ngắg đầu, tinh xảo trên khuôn mặt cư nhiên mang theo một chút ngắg cười, như là không nghe Đắg Phi thoại một loại.

Đắg Phi im lắg nhin ba tên này liếc mắt một cái, cũng lườg lại đi nói thêm cái gì xoay người vào nhà gỗ nhỏ, theo sau tiến nhập thần Hồn Vực.

Mở hai mắt ra, quả nhiên hoàn là xuất hiện ở tại chỗ, đợi cho

hoàn toàn tiến nhập thần Hồn Vực sau, Đằng Phi cảm thụ một chút trên bầu trời kia sát trận, cũng không có bị phát tác dấu vết.

Hiện tại có thể đến nơi đây ngũ vực võ giả không vài cái, mà thần hồn vực trung mãnh thú, cảm nhận được này cỗ sát khí sau, hơn phân nửa đều chọn xa xa tránh đi.

Cùng Mộ Dung Phương Phi ước định hai ngày sau ở trong này gặp lại, mà bây giờ cận quá khứ không đến nửa canh giờ, Đằng Phi chẳng khác gì là đi ra ngoài sẽ trở lại rồi, mộ dung còn có hai ngày mới có thể lại đây, cái này hai ngày, Đằng Phi tự nhiên không thể ở trong này ngốc chờ đợi, thần hồn vực trung nhiều nhất, hay là các trồng linh dược, Đằng Phi quyết định sản cái này hai ngày, chọn thêm tập một ít Linh Dược trở về.

, Xuyên Xuyên, Bắc cương.

Thả tầm mắt nhìn ra, toàn bộ Bắc cương, cơ hồ khắp nơi đều là băng thiên tuyết địa cảnh tượng, gió lạnh gào thét, mang theo cứng rắn tuyết hạt, đánh vào nhân trên khuôn mặt có loại làm đau cảm giác, Hàn Phong lạnh thấu xương mà đến xương, người thường tại hoàn cảnh này cơ hồ không cách nào sinh tồn.

Nhưng chính là như vậy một mảnh cả vùng đất, lại trải rộng lớn nhỏ mấy trăm cá bốn mùa ấm áp như xuân địa phương, giống như là trong sa mạc ốc đảo, những chỗ này có núi cao có bình nguyên có đầm lầy cũng có sơn cốc, đều không ngoại lệ, đều là cực kỳ thích hợp cuộc sống tồn ở nơi.

Những chỗ này, bị Bắc cương đám người xưng là “Phúc địa”.

Không ai biết tạo thành loại hiện tượng này nguyên nhân, vạn nghìn năm qua, vẫn luôn là như thế, mọi người cũng sớm đã quen, không ai sẽ cảm thấy này không hợp với lẽ thường.

Mộ Dung gia, chiếm cứ một mảnh phương viên hơn ngàn dặm phúc địa, nơi này chẳng những có Mộ Dung gia chỗ hạch tâm,

hoàn kể cả tất cả gia tộc thành viên vòng ngoài, mấy cái bên kia tôi tớ gia tộc, cũng nhiều thế hệ ở tại nơi này lý, tiếp nhận Mộ Dung gia quản chế, vì Mộ Dung gia phục vụ.

Này trong vòng ngàn dặm phúc địa, liền giống như một cái vương quốc độc lập, Mộ Dung gia tại nơi này chính là hoàn toàn xứng đáng hoàng thất! Mộ Dung Phương Phỉ ra khỏi phòng đi vào phòng khách thời điểm, bên ngoài sớm đã chuẩn bị tốt mười mấy nha hoàn cùng bà tử, bọn họ đều là hầu hạ Mộ Dung Phương Phỉ nhân, chuẩn bị cấp Mộ Dung Phương Phỉ tắm rửa thay quần áo rửa mặt chải đầu cách ăn mặc. “Quần áo lưu lại, thủy chuẩn bị tốt, các người đi ra ngoài đi.” Mộ Dung Phương Phỉ thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng, không ngẩng đầu nói. “Tiểu thư, chúng ta phụng gia chủ mệnh lệnh, hầu hạ tiểu thư mặc quần áo cách ăn mặc, xin mời tiểu thư không nên làm khó chúng ta.” Một cái bộ dáng tuấn tú nha hoàn đánh bạo nói.

“Gia chủ mệnh lệnh thị ra lệnh, ta.

.

.

Cũng không phải là sao?” Mộ Dung Phương Phỉ nhàn nhạt nhìn thoáng qua nói chuyện này nha hoàn, nàng biết này nha hoàn, hóa ra là gia chủ bên cạnh một cái đương hồng nha đầu, từ nàng học nghệ trở về hậu, đã bị phái đến bên người nàng.

Chẳng qua Mộ Dung Phương Phỉ vẫn đã bị Mộ Dung gia trẻ tuổi xa lánh, này nha hoàn đại khái cũng hiểu được Mộ Dung Phương Phỉ không có gì tiền đồ, ngôn ngữ trong vòng mặc dù không có bất kính, nhưng này chủng xa cách lại là ai cũng có thể cảm giác được. “Tiểu thư nói quá lời, chúng ta bất quá chỉ một ít người làm, tiểu thư làm gì khó xử chúng ta.” Tuấn tú nha hoàn thanh âm bình tĩnh, không mạn không nhạt nói.

“Ta không có thói quen người khác hầu hạ, nói một lần chót, buông thứ này nọ, các người đi ra ngoài chờ đợi.” Mộ Dung

Phương Phi vốn định trực tiếp phát tác, nhưng nghĩ tới sau này mình còn muốn tại gia tộc này sống yên mọc rể, liền áp chế trong lòng kia cổ hỏa khí, nhìn thoáng qua tuần tú nha hoàn, thần nhiên nói: “Xem như gia tộc muốn đem ta giá đi ra ngoài, nhưng ít ra hiện tại, ta là tiểu thư, mà người.

.

.

Mộ Dung Mẫu Đan, người hoàn chỉ là một nha hoàn mà thôi, chớ cùng ta tranh luận, bằng không ta đánh người, người cũng chưa xử khốc đi, đi ra ngoài đi.

” Mộ Dung Phương Phi trong lời nói thính không ra nửa điểm khói lửa khí, trên người cũng không có bất kỳ Đấu khí toát ra đến, nhưng trong phòng khách bầu không khí, lại không có so áp lực, còn lại mấy cái bên kia nha hoàn bà tử, liền cũng không dám thở mạnh xuống.

Mộ Dung Mẫu Đan thật sâu nhìn thoáng qua Mộ Dung Phương Phi, không nói thêm gì nữa, vung tay lên, mọi người buông ra trong tay sự vật, lặng yên lui ra ngoài.

Đại quy củ của gia tộc, hay là rất nghiêm khắc, Mộ Dung Mẫu Đan cũng sẽ không ở phương diện này bị Mộ Dung Phương Phi dẫn đo.

Sau khi ra ngoài, đám người kia tài như là sống lại giống như, thất chủ bất thiết thảo luận. “Thần tức cái gì nha? Thật là, nàng không biết nàng có bao nhiêu không được hoan nghênh sao?” “Đúng đấy, Phan gia nhân chính là tới cửa cầu thân đến đây, ta xem lần này, gia chủ tám chín phần mười là phải đem nàng cấp giá đi ra ngoài.”

“Ta có chút bận tâm, nàng giá đi ra ngoài đừng lo, chúng ta có thể hay không bị cho rằng của hồi môn cùng nhau đi theo vu đây? Mỗi ngày nhìn một cái mặt lạnh, khả nan nhận lấy cái chết!”

“Người liền chịu chết đi, gia chủ đem chúng ta phái đến bên người nàng khoảnh khắc đó lên, chúng ta nha, cùng gia tộc

này, trên cơ bản rất cuộc vô duyên, rồi đi cũng tốt, người không thấy mấy cái bên kia con trai trưởng Đích Nữ người bên cạnh hiện giờ thấy chúng ta đều là cái gì tính tình sao?”
“Ai, những người đó xa lánh nàng, lại đem chúng ta cũng cấp làm phiền hà.

.

.

□ “Nghe nói Đông Hải bên kia khí hậu hợp lòng người, bên kia cô gái da đều rất trắng rất tốt ni!”
“Ân, ta cũng nghe nói, bên kia thủy thổ càng dưỡng nhân, Xuyên Xuyên, ” cách vài đạo tường, thanh âm bên ngoài toàn bộ rơi vào tay Mộ Dung Phương Phi trong tai, nàng lại thờ ơ, đứng ở nóng hôi hổi cạnh thùng gỗ, chậm rãi rút đi quần áo, lộ ra một khối hoàn mỹ không tỳ vết thân thể, da thịt trắng nõn khi sương trắng tuyết, vô cùng mịn màng, cao ngất trên bộ ngực sữa hai điểm đỏ hồng, tản ra mê người sáng bóng.

Mộ Dung Phương Phi nhẹ nhàng thở dài một tiếng, nâng lên thon dài thẳng tắp mượt mà đùi ngọc, nhảy vào thùng gỗ trong đó, phủ kín đóa hoa nước tắm độ ẩm thích hợp, cương đi vào thời điểm sẽ có chút nóng(bỏng), nhưng chỉ cần ngồi ở bên trong, liền hội trở nên lười biếng, có loại bất nhớ tới cảm giác.

Dụng cái muỗng múc mang theo đóa hoa nước ấm, tưới ở trên người, Mộ Dung Phương Phi thoải mái phát ra một tiếng ngâm khê, lập tức nghĩ đến cái gì, mặt đỏ tía tai, bản thân khê gât một tiếng, sau đó đem đầu kháo hướng dũng bích, chậm rãi nhắm lại hai tròng mắt, tự hỏi.

Mộ Dung gia hiện giờ tại toàn bộ Bắc cương Băng Tuyết nữ thần trong liên minh địa vị rất cao, ngoại trừ Bắc cương đệ nhất gia tộc Cố gia ở ngoài, phải là Mộ Dung gia cùng Điền Gia rồi, tượng Tồi Cường tân nhân bảng xếp hạng thứ bảy Thường Chí chỗ ở Thường gia, Tồi Cường tân nhân bảng thượng tên thứ mười ba Lý gia Nhị thiếu Lý Chính Siêu sau lưng Lý gia, Tồi Cường tân nhân bảng thượng tên thứ mười

bảy Tiễn Vũ Đình sau lưng Tiễn gia, từ thế lực lên, nếu so với Mộ Dung gia kém hơn một chút.

Đây là một quần hùng tịnh khởi Đại Thời Đại, có thể tự mình trải qua thời đại này, có thể thấy tận mắt chứng một sự tình phát sinh, này đối với mỗi người mà nói, đều là một loại may mắn.

Nhưng đồng thời, đó cũng là một cái tràn ngập khiêu chiến Đại Thời Đại, đã tồn tại mấy vạn năm thậm chí vài chục vạn năm gia tộc cổ xưa, rất có thể tại trong một đêm biến mất tại tầm mắt của mọi người trung.

Sở dĩ, tăng cường gia tộc thực lực, liên hiệp càng nhiều là đồng minh, thành tuyệt đại đa số sự lựa chọn của gia tộc.

Quan hệ thông gia, tự nhiên cũng đã thành đơn giản nhất, cũng hữu hiệu nhất nhất cái biện pháp.

Đối với Mộ Dung gia mà nói, bọn họ tịnh không thiếu hụt thiên tài, truyền thừa nhiều năm như vậy, Mộ Dung gia nội tình thâm hậu đến khó dĩ đánh giá, sở dĩ, đối toàn cả gia tộc mà nói, xem như Mộ Dung Phương Phi thị thiên tài tuyệt thế, nhưng nếu như không thể bị gia tộc này tuyệt đại đa số nhân sở nhận khả, như vậy, tên thiên tài này, cũng là có thể bỏ qua! Mộ Dung Phương Phi hiện giờ liền xử dưới loại này lúng túng hoàn cảnh, bởi vì từ tiểu sẽ không ở gia tộc lớn lên, bởi vì nàng mẫu thân hèn mọn thân phận, cũng bởi vì nàng kia nghiêng nước nghiêng thành dung mạo cùng tuyệt thế thiên tư thiên phú, nàng từ trở lại Mộ Dung gia, liền đã bị đến từ khắp nơi xa lánh.

Ghen tị người của nàng, xa xa không chỉ trẻ tuổi, kể cả các tuổi trẻ đồng lứa bậc cha chú thậm chí Tổ Tông trong đó, đều có rất nhiều người buông lời đi ra: Mộ Dung Phương Phi, không có khả năng ở lại Mộ Dung gia! Sở dĩ, bà nữ nhân này giá đi ra ngoài, tại Mộ Dung gia, sớm đã đạt thành chung nhận thức.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp

nhân, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 477: Sớm Thay Ta Ăn Mừng Sao

>

Đội được Mộ Dung Phương Phi tắm rửa thay quần áo tông tất sau, tị đã là hơn một canh giờ sau, vốn là tự cực đẹp, hôm nay tắm rửa thay quần áo rửa mặt trang phục sau, cả người lại càng mỹ đến không cách nào hình dung khẩu toàn thân phẳng phát đều ở tản ra một loại thánh khiết mờ ảo hơi thở, thế cho nên vốn là ở bên ngoài đội được có chút không nhìn được màn cho mẫu đơn nhóm người nhìn thấy Mộ Dung Phương Phi sau khi, một câu câu oán hận bức tức cũng không dám phát, biết điều một chút ở phía trước mang mào đường.

Đến rồi Mộ Dung gia Chủ phòng tiếp khách, thượng cúi đầu ngồi một cái bạch diện không cần trung niên nhân, mặc một thân màu lam nhạt trường bào, tóc tán nhóm trên vai, tướng mạo anh tuấn, cử chỉ ưu nhã khí độ cao quý, một đôi mắt ôn nhuận bình thản, nhìn không ra nửa điểm phong mang.

Nhưng này bình thản trung phẳng phát mang theo một cỗ ma lực, làm cho người ta ở đối mặt hắn thời điểm, có kim lòng không dậu cúi đầu, không dám đi nhìn thẳng ánh mắt của hắn.

Người này chính là Mộ Dung gia đích đương đại gia chủ, Mộ Dung Uyển phụ thân Mộ Dung Vô Ky.

Mộ Dung Vô Ky tay trái ngồi một cái thanh bào lão giả, thanh bào thượng thêu một cái gương nanh múa vuốt địa bàn long, đó cũng là Đông hải bên kia thế lực có một dấu hiệu, trừ Đông hải thế lực này, trên căn bản cũng chỉ có thế tục những thứ kia đế vương có xuyên long bào.

Lão giả bên cạnh, đứng một người tướng mạo cực kỳ tuấn lãng đích thanh niên, cũng là một thân thanh bào, thêu bàn long.

Người trẻ tuổi vừa thấy Mộ Dung Phương Phi đi vào, trên mặt nhất thời lộ ra sắc mặt vui mừng, không che dấu chút nào trong ánh mắt ái mộ ý.

“Phương Phi, tới đây gặp qua Long Cung liên minh Phan gia trưởng lão.” Mộ Dung Vô Kỵ ánh mắt ôn hòa nhìn thoáng qua Mộ Dung Phương Phi, sau đó thản nhiên nói.

Mộ Dung Phương Phi đi lên trước, đầu tiên là hướng về phía gia chủ Mộ Dung Vô Kỵ thi lễ, sau đó hướng về phía Phan gia trưởng lão khom lưng thi lễ, cả quá trình, nàng không có nhìn người tuổi trẻ kia một cái, nàng tự nhiên biết người tuổi trẻ kia là ai, chính là Đông Hải long cung trong liên minh Phan gia Thiếu chủ, một đời tuổi trẻ trung nhân tài kiệt xuất nhân vật, Hoàng cấp đại năng Phan Vô Song!

Nàng một chút cũng không thích Phan Vô Song, cho dù không có Đăng Phi xuất hiện, Mộ Dung Phương Phi cũng sẽ không đáp ứng gả cho đối phương, nàng đã sớm nghĩ kỹ, một khi gia tộc làm cho quá ác, nàng tự tìm cơ hội chạy trốn.

Hôm nay nàng thực lực có điều tăng lên, bên cạnh còn nữa Tiểu Bạch hỗ trợ, Tiểu Bạch không giống với giống như Hoàng cấp mãnh thú, nó ở hấp thu rất nhiều Hoàng cấp mãnh thú ma hạch sau, thực lực tăng vọt, hôm nay đến cái gì cảnh giới, Mộ Dung Phương Phi cũng nói không ra lời, nhưng có một chút có thể nhất định, tuyệt đại đa số Hoàng cấp đại năng, ở Tiểu Bạch trước mặt, cũng không là đối thủ.

Cho nên Mộ Dung Phương Phi lo lắng so với đi qua, muốn chân độc ác nhiều.

Mộ Dung Phương Phi không nói gì phản kháng, gia chủ Mộ Dung Vô Kỵ đều thấy rõ, thản nhiên nói: “Vị này trẻ tuổi tuấn ngạn, là Phan gia Thiếu chủ Phan Vô Song, cũng là ta cho người tuyển tương lai phu quân, nhân phẩm học thức võ công đều giai, làm đầu thượng lương xứng.

Phương Phi, ta biết ngươi là thông minh có hiểu biết hài tử , tính tình còn có chút quật cường, nhưng ta cũng tin tưởng, ngươi sau này nhất định có thể cùng Phan thiếu chủ ở chung hòa thuận, cử án tề mi, đúng không?”

Mộ Dung Vô Ky thanh âm ôn hòa hơn nữa bình tĩnh, nhưng trong giọng nói cũng là mang theo một cỗ không tha kháng cự mùi vị, nhìn như đang thương lượng, nhưng trên thực tế cường thế đến mức tận cùng, làm cho người ta căn bản không cách nào kháng cự.

“Vô Ky thế thúc trả lại xin yên tâm, ta nhất định sẽ đối với Phương Phi tốt, tuyệt không cô phụ nàng.” Phan Vô Song nhìn chằm chằm Mộ Dung Phương Phi, hết sức nhận thức nói.

Lời này cũng không phải là trò đùa, thân là Phan gia Thiếu chủ, nói ra thổ mao bọt cũng là một cây đinh, nói ra được nói nếu là không thể làm đến lời nói, ngày sau ở nhà mình đều không thể đặt chân.

Mộ Dung Vô Ky khẽ mỉm cười: “Vô song Thiếu chủ nói quá lời, các ngươi người trẻ tuổi trong lúc, nhiều câu thông là tốt rồi, nào có đầu lưỡi không gặp được răng cửa? Hơn nữa nam nhân sao, thành đại sự người không câu nệ tiểu tiết, các ngươi Phan gia, nói vậy cũng không hy vọng người chỉ có một thê tử.

.

.

”

Mộ Dung Vô Ky một phen, giống như một chậu nước lạnh tưới vào mộ cho Phương Phi trên đầu, nàng nguyên tưởng rằng, làm trò ngoại nhân trước mặt, gia chủ cho dù không đứng ở nàng bên này, nhưng thế nào cũng muốn duy trì một cái nàng mặt mũi, thẳng đến lúc này, nàng mới chánh thức thấy rõ đại gia tộc tàn khốc bản chất: ngươi nếu như không có năng lực phản kháng, kia ngươi chỉ có thể làm một quả mắc cho người định đoạt con cờ!

Ta, Mộ Dung Phương Phi, tuyệt không muốn tiếp thu cuộc

sống như thế, tuyệt không phải trở thành con cò, ta muốn làm cái kia người đánh cò !

Trong lòng nhớ, Mộ Dung Phương Phi ngẩng đầu, lần đầu tiên cùng Phan Vô Song ánh mắt nhìn nhau, nhưng không có một chút điểm tình cảm ở bên trong, lạnh lùng nói: “Phan công tử phải nhớ cưới ta, cần đáp ứng ta một cái điều kiện.”

“Hừ.

.

.

.” Mộ Dung Vô Kỵ hừ nhẹ một tiếng, kéo dài giọng mũi, chân mày khẽ chau lên, Mộ Dung Phương Phi phản ứng, để hấn không thích.

Trong gia tộc thiên phú tốt đích thanh niên hấn gặp nhiều, người nào ở trước mặt hấn không phải là cung kính? Mộ Dung Vô Kỵ trong lòng thầm nghĩ: quả nhiên là xuất thân bàng chi, từ nhỏ vừa rồi không có đã bị quá gia tộc giáo dục, lễ nghi phương diện như thế chi sai, xem ra, quay đầu lại còn muốn cho người tốt tốt điều giáo nàng một phen.

Phan Vô Song nghe thấy Mộ Dung Phương Phi lời nói, vẻ mặt tự tin ngẩng đầu, đầu tiên là đối với Mộ Dung Vô Kỵ cười cười, ý bảo hấn cũng không ngại, sau đó đối với Mộ Dung Phương Phi khẽ cười nói: “Không biết điều kiện của ngươi là cái gì?”

“Chúng ta đánh một cuộc, nếu như ngươi thắng, ta gả cho ngươi, nếu như ngươi thua, như vậy, mời cự tuyệt cửa này hôn sự, ta sẽ không gả cho một cái không bằng nam nhân của ta.” Mộ Dung Phương Phi mâu quang trong trẻo lạnh lùng, nhìn Phan Vô Song nói.

“Ha ha.” Lúc này ngồi ở chỗ đó Phan gia trưởng lão có chút nổi giận, hấn không nhẹ không nặng cười lạnh hai tiếng, sau đó ánh mắt chuyển hướng Mộ Dung Vô Kỵ, mặc dù không có nói chuyện, nhưng ý tứ rất rõ ràng: các ngươi Mộ Dung gia cô gái, chính là chỗ này loại gia giáo sao?

Mộ Dung Vô Kỵ cũng cảm thấy nét mặt không ánh sáng, lúc

này nhíu mày, sẽ phải mở miệng khiển trách Mộ Dung Phương Phỉ, bất kể thế nào, nàng ngay mặt đưa ra yêu cầu này, đều là rất thất lễ cử động.

“Trưởng lão, không sao, ta Phan Vô Song thích nữ nhân, làm sao có thể một điểm tính cách cũng không có? Điều kiện của nàng, ta đáp ứng!” Phan Vô Song vẻ mặt tự tin nói.

“Thiếu chủ.

.

.

.” Phan gia trưởng lão tựa hồ có chút do dự, Mộ Dung Phương Phỉ nữ tử này, cũng không phải là dong chi tục phấn, nàng là Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng xếp hạng đệ nhất tuyệt sắc giai lệ, đồng thời cũng là Tội Cường Tân Nhân Bảng xếp hạng thứ năm tuổi trẻ cường giả.

Phan gia trưởng lão không tin như vậy một nữ tử phải cái loại này không có đầu óc vọng động hạng người, nàng đã có lá gan đưa ra yêu cầu này, vậy thì nhất định là có điều dựa, tùy tiện đáp ứng, sợ rằng trong hội nàng bấy rập.

Dĩ nhiên lời như thế hẳn không có cách nào ngay mặt nói, chỉ có thể mịt mờ dùng ánh mắt ý bảo Phan Vô Song.

Phan Vô Song thông minh tự nhiên không sai, ở chỗ nào không biết nhà mình ý tứ của trưởng lão bất quá hẳn có thuộc về niềm kiêu ngạo của hắn hơn nữa hôm nay Mộ Dung Phương Phỉ đưa ra cái điều kiện này, hắn nếu là không chấp nhận, như vậy ngày sau truyền đi, tự sẽ biến thành “Phan gia Thiếu chủ không dám nhận bị khiêu chiến” “Phan gia Thiếu chủ vô năng, “Ngay cả nữ nhân đều không bằng” mọi việc như thế rất đả thương người lời đồn đãi.

Hơn nữa này lời đồn đãi có cái có theo, hắn nghĩ giải thích cũng giải thích không được!

Đừng nói ngoại giới có thấy thế nào hấn, Phan gia nội bộ trẻ tuổi, cũng sẽ xem thường hấn, hấn mặc dù quý làm Phan gia Thiếu chủ nhưng có được thừa kế Thiếu chủ tư cách người, cũng không phải là hấn một cái, trả lại có rất nhiều huynh đệ, ngoài mặt đối với hấn tôn kính vô cùng, nội tâm nhưng vô cùng mong đợi hấn phạm sai lầm.

Chớ nói chi là Phan Vô Song một thân tu vi đã đạt Hoàng cấp, thực lực so với rất nhiều lớp người già nhân vật cũng không kém chút nào, tuyệt đối cường đại, hấn tin tưởng: hết thảy âm mưu quỷ kế ở thực lực tuyệt đối trước mặt đều là tái nhọt vô lực.

Cho nên, Phan Vô Song không sợ hãi Mộ Dung Phương Phi có thể cho mình ở dưới bấy rập, trực tiếp đáp ứng.

“Tốt nếu như vậy, xin mời Phan công tử nhớ kỹ người vừa mới đã nói lời nói!” Mộ Dung Phương Phi thanh âm lạnh như băng, làm cho người ta có thể cảm nhận được quyết tâm của nàng, biết nàng cũng không phải cái loại này nghĩ cho mình tìm dưới bậc thang, cố ý dùng phương thức này bại bởi Phan Vô Song người.

Làm Bắc Cương số một số hai gia tộc cự phách, diễn võ trường cùng lôi đài là ắt không thể thiếu, lần này tỷ thí, ở Phan gia trưởng lão cùng mộ cho Vô Kỳ xem ra, căn bản không có huyền niệm Phan Vô Song có dễ dàng thắng được.

Nếu như vậy, cũng không bằng đem cuộc chiến đấu này kết quả truyền đi, đến lúc đó miễn Mộ Dung Phương Phi lại sinh ra chuyện gì khác bung.

Cho nên hai người bên này còn chưa mở đánh, bên kia Mộ Dung gia hạch tâm dòng chính đệ tử, đã tụ mấy trăm người, ngồi ở lôi đài bốn phía, chuẩn bị nhìn xem nào đó cho nhà trẻ tuổi thiên tài cô gái Mộ Dung Phương Phi cùng trong truyền thuyết thần bí cường đại Đông hải Phan gia Thiếu chủ Phan Vô Song chiến đấu.

Mộ Dung Phương Phi mao đứng ở trên lôi đài, lòng yên tĩnh

như nước, bốn phía tiếng ầm ỹ nàng mắt điếc tai ngơ, ở Phan Vô Song cũng lên lời đài sau Mộ Dung Phương Phỉ nhẹ nhàng vuốt ve một chút trong túi áo cái kia phong cách cổ xưa chuông, một nói thân ảnh màu trắng, xuất hiện ở mọi người trước mắt.

“Di? Kia thế nào có con mèo?” Có người ngạc nhiên nói.

“Thật sự có con mèo cũng! Nó thật đáng yêu!” Khác Mộ Dung gia nữ hài tử vẻ mặt mê gái nhìn Tiểu Bạch sợ hãi than.

“Tại sao Mộ Dung Phương Phỉ có mang theo một con con mèo thượng lời đài đi?”

“Có lẽ nàng cho rằng con mèo có thể cho nàng mang đến may mắn sao?”

“Các người cũng nói sai rồi, nhưng thật ra kia con mèo, là sủng vật của nàng! Am hiểu siêu cấp vô địch con mèo hầu quyền, ha ha ha!”

Khán đài bốn phía truyền đến một trận hồng tiếu, những điều này là do bình thời tự nhìn Mộ Dung Phương Phỉ không vừa mắt người, hôm nay nói về nói, cũng là không chút kiêng kỵ.

Phan Vô Song cũng không có cười, một đôi mắt rơi vào Tiểu Bạch trên người, mắt lộ ra hồ nghi vẻ, nói: “Này.

.

.

Là sủng vật của người?”

Mộ Dung Phương Phỉ nhàn nhạt gật đầu: “Không có có bất kỳ quy định, nói trong chiến đấu không thể sử dụng sủng vật.

Phan Vô Song gật đầu, sau đó khẽ cười nói: “Tự nhiên là không có loại này quy định, hơn nữa, coi như là có quy định không cho mang sủng vật, ta cũng có cho phép người mang, nếu muốn đánh thắng người, như vậy, ta liền muốn toàn diện triệt để chế trụ người! Ta sẽ nhường người thua được tâm phục khẩu phục! Ta muốn để cho người, cam tâm tình nguyện.

, gả cho ta!”

Phan Vô Song những lời này thanh âm sảng lảng, truyền khắp bốn phía, tại chỗ tựu có không ít người trầm trồ khen ngợi.

Nam nhân sao, có chút lúc giả bộ cũng muốn giả dạng làm như vậy, cường thế nam nhân, mới có thể làm cho người ta cảm giác an toàn.

Phan Vô Song nhìn quanh sinh tử, hướng phía bốn phía khán đài chấp tay, sau đó hướng về phía Mộ Dung Phương Phi mỉm cười nói: “Phương Phi tiểu thư, mời ra tay đi.”

“Tiểu Bạch, đi tới công hấn!” Mộ Dung Phương Phi trong đầu nhủ một đạo ý niệm cho Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch lúc này hóa thành một nói bạch sắc quang mang, kia tốc độ so sánh với tia chớp còn muốn nhanh, không có có bất kỳ sức tưởng tượng động tác, giơ lên con mèo trảo chính là một trảo, trực tiếp chụp vào Phan Vô Song gương mặt!

Con mèo trảo cắt không khí, phát ra thê lương gào thét, trên lôi đài vô ích, tràn đầy xơ xác tiêu điều khí!

Lần này nếu để cho bắt thực, Phan Vô Song trên mặt sẽ nhiều ra năm con máu chảy đầm đìa lỗ hồng.

Phan Vô Song trong lòng hơi kinh hãi” trong lòng tự nhủ: này vật nhỏ tốc độ thật nhanh! Nhưng động tác thượng nhưng không có chút nào biến dạng, thân thể mỉm cười nói thiểm, liền mau tránh ra Tiểu Bạch một kích kia.

Bất quá trong lòng của hấn đối với Tiểu Bạch cảnh giác, đã bay lên đến một cái rất đến độ cao, biết này chỉ bạch sắc con mèo nhỏ, không có hấn nghĩ đơn giản như vậy!

Có thể đang lúc này, Phan Vô Song đột nhiên nghe thấy bốn phía truyền đến một trận không thể áp chế tiếng kinh hô, hấn khẽ nhíu mày, trong lòng còn đang suy nghĩ: bọn họ ở kinh hô cái gì? Chẳng lẽ Mộ Dung gia mọi người nhiệt tình như vậy

háo khách? Ta còn không có đánh bại Mộ Dung Phương Phi, bọn họ tự sớm bắt đầu thay ta ăn mừng?

Đang nghĩ ngợi, Phan Vô Song đột nhiên cảm giác được bản thân tả bụng dưới vị trí, truyền đến một cỗ ôn nức ních, còn có chút tê dại tê dại cảm giác, hắn vô ý thức cúi đầu nhìn thoáng qua, lúc này quá sợ hãi.

Ân, đây là chương thứ hai, vừa mới chương thứ nhất sắp chữ có chút vấn đề, sửa đổi một chút, lúc trước thấy không rõ lắm, có thể trở về đầu nhìn một chút.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 478: Mộ Dung Vô Kỵ Lửa Giận!

>

Vị trí kia, là thanh bào thượng thù dử tợn bàn long bụng, giờ này khắc này lại bị bắt được bét nhè, vốn là uy vũ địa bàn long trở nên hết sức thấy tức cười.

Ồ ồ máu tươi, chính theo thanh bào thượng kia rách nát long bụng chảy xuôi đi ra, trong nháy mắt nhuộm đỏ một mảng lớn áo.

“Tại sao có thể như vậy.

.

.

, tại sao có thể như vậy? Ta thế nào sẽ bị thương tổn được? Ta làm sao có thể sẽ bị thương tổn được?” Phan Vô Song hai mắt xạ xuất kinh hãi quang mang, trợn mắt hốc mồm nhìn mình tả bụng dưới vết thương, không thể nào tin nổi sự thật này.

Nhưng ngay sau đó hần ngẩng đầu, nhìn kia chỉ đã đứng ở Mộ Dung Phương Phi trên vai tiểu bạch miêu non trắng chính giương móng vuốt, sắc bén vô cùng đầu ngón tay thượng, một giọt máu đỏ tươi, ở ánh mặt trời chiếu xuống tản ra yêu dị lấp lánh quang mang, giống như một viên tiểu ru-bi loại, chậm rãi xuống phía dưới tích lạc đi.

Phan Vô Song từ kia chỉ tiểu bạch miêu một đôi giống như ngọc bích loại lấp lánh trong mắt, thấy nồng đậm là không mảnh cùng khinh bỉ, tả bụng dưới miệng vết thương truyền

đến một chỗ không cách nào chống đỡ tê dại, để Phan Vô Song cảm giác cả người khí huyết, nhất tề hướng về trái tim công tói, cả người thẳng tắp về phía sau cũng đi.

Phanh!

Phan Vô Song thân thể hành tại trên lôi đài, khán đài bốn phía, một mảnh tĩnh mịch!

Tất cả mọi người biến thành tượng gỗ, nhất là vừa mới vẫn còn lên tiếng châm chọc Mộ Dung Phương Phi cái kia một ít Mộ Dung gia đệ tử, giờ phút này tất cả đều ngơ ngác nhìn trên lôi đài này kinh người một màn, trong mắt tất cả đều là khó có thể tin quang mang.

Mộ Dung Phương Phi trên mặt bình tĩnh như cũ, thản nhiên nói: “Phan công tử, người thua, hy vọng người có thể tuân thủ nghiêm ngặt lời hứa của người.” Nói xong, xoay người nhảy xuống lôi đài, cũng không quay đầu lại rời đi.

“Có âm mưu, người đây là trần truồng hãm hại!” Tên kia Phan gia trưởng lão rốt cục không cách nào trong không chế tâm kinh hãi cùng tức giận nhìn không được thiên âm thanh gầm hét lên.

Mộ Dung gia bên này gia chủ Mộ Dung Vô Kỵ cũng đồng dạng là trợn mắt hốc mồm, chuyện này phát triển, hoàn toàn ngoài ngoài dự liệu của hắn, bất quá hắn thân là gia chủ, dưới loại tình huống này đột phát sự kiện trước mặt, phản ứng cực nhanh, lập tức đứng ra theo cười nói: “Phan trưởng lão, trả lại xin bớt giận, bây giờ quan trọng nhất là Phan thiếu chủ an nguy trước cứu Phan thiếu chủ, sau đó lại nói những khác.” Phan Quả trưởng lão đột nhiên cảnh tỉnh lại, lúc này hừ lạnh một tiếng, cũng không để ý tới Mộ Dung Vô Kỵ, bay người lên trên lôi đài, đã đi qua xem xét Phan Vô Song thương thế.

Tiểu Bạch một trái nẩy tử, đối với Phan Vô Song tạo thành thương tổn cũng không coi là quá lớn, chỉ ở Phan Vô Song tả bụng dưới mở ra một đạo lỗ hồng lớn, máu tươi lưu nhìn như dọa người, nhưng cũng không có suy giảm tới nội tạng.

Nhưng Tiểu Bạch móng vuốt thượng mang theo mãnh liệt tê đại lư độc tố, Phan Vô Song không phải là người bị thương nặng, mà là bị tê đại được mất đi hành động năng lực, lại thêm khí huyết công tâm, xấu hổ đến hôn mê bất tỉnh.

Phát hiện Thiếu chủ không có đáng ngại, Phan gia trưởng lão rốt cục yên tâm trung lo lắng, nhưng trong lòng tức giận, nhưng một chút cũng không có ít.

Hôm nay người này ném lớn, đường đường Đông hải Phan gia Thiếu chủ ở Bắc Cương Mộ Dung gia, bị một con sủng vật một chiêu dễ cũng.

Hiện trường nhiều người như vậy thấy, chuyện này căn bản là không cách nào giấu diếm, đợi được truyền ra ngoài, đối với Phan Vô Song người danh vọng quả thực là đả kích trí mệnh.

Người khác mới sẽ không trông nom kia chỉ sủng vật móng vuốt có phải hay không mang theo mãnh liệt tê đại thuộc tính, cũng sẽ không đi để ý kia chỉ tiểu bạch miêu là cái gì cấp bậc chính là.

Bọn họ chỉ biết bắt một sự thật: Phan Vô Song bị Mộ Dung Phương Phỉ sủng vật một chiêu đánh bại, hơn nữa rất dọa người đánh mất hành động năng lực, đột nhiên mao sau khi ngất đi thôi.

Này nếu là cuộc chiến sinh tử, đường đường ngũ vực trẻ tuổi một đời nhân tài kiệt xuất, Hoàng cấp đại năng Phan Vô Song giờ phút này đã là một cỗ thi thể!

“Tốt, tốt, tốt!” Phan gia trưởng lão ôm lấy Phan Vô Song, nói liên tục ba cái chữ tốt, sau đó quay đầu lại, ánh mắt oán độc nhìn Mộ Dung Vô Kỳ, lớn tiếng nói: “Mộ Dung gia am hiểu sâu đạo đãi khách, Phan mỗ lĩnh hội tới.

Chuyện này, Phan gia có nhớ ở trong lòng, ngày sau nhất định hậu báo!”

Vừa nói, ôm Phan Vô Song sai bước đi ra ngoài.

Mộ cho Vô Kỳ chân mày khẽ chau lên, hấn mặc dù tức giận

Mộ Dung Phương Phi không hiểu chuyện, để Phan Vô Song ở Mộ Dung gia giữa mọi người ra khỏi lớn như vậy xấu, đã đánh mất thiên đại mặt mũi, nhưng đối với Phan trưởng lão cử động, đồng dạng cảm thấy cực kỳ bất mãn.

Phan gia cùng Mộ Dung gia, thế lực không kém bao nhiêu, tự nhiên là ngang hàng luận giao.

Hắn quý làm Mộ Dung gia gia chủ, nếu tới là Phan gia gia chủ, hướng về phía hắn phát hỏa, như vậy Mộ Dung Vô Kỳ chỉ có thể cười theo mặt an ủi đối phương.

Mà bây giờ đối phương tới chỉ là một trưởng lão, lại nói ra loại này bất cố thân mao phân lời nói, để Mộ Dung Vô Kỳ trong lòng tức giận: người coi là cái thứ gì? Theo thái độ như thế nói chuyện?

Vì vậy, hắn cũng không có lên tiếng an ủi hoặc là ngăn trở, cứ như vậy trơ mắt nhìn Phan gia trưởng lão ôm Phan Vô Song rời đi, theo sau vung tay áo, xoay người cũng rời đi nơi này.

Lưu lại một nhóm lớn Mộ Dung gia người, như cũ ngây người tại chỗ, bọn họ thậm chí đến bây giờ cũng còn không hiểu rõ ràng, chiến đấu lúc trước tràn đầy tự tin Phan Vô Song, thế nào có nhanh như vậy tự bại hạ trận, hơn nữa còn là phi thường mất thể diện thua ở một con sủng vật móng vuốt thượng, chẳng lẽ vị này Phan gia Thiếu chủ, là một ngân dạng sắp đầu thương?

Bất quá mang loại này suy đoán người, cuối cùng là số ít, ở đây tuyệt đại đa số người này hiểu ý trong cũng rõ ràng một chuyện: Mộ Dung Phương Phi không biết từ đâu mang về tới này chỉ sủng vật, tương đối cường đại!

Cụ thể đến cái gì cảnh giới, bởi vì vừa mới chiến đấu kết thúc quá nhanh, những người này ở trong khoảng thời gian ngắn không thể phân biệt, nhưng có một chút bọn họ cũng rất rõ ràng, nếu là đối thành chính bọn hắn đi tới lời nói, có thể ngay cả kia chỉ tiểu bạch miêu đệ nhất móng vuốt cũng thêm không ra!

Xem ra, sau này đối với Mộ Dung Phương Phi nữ nhân kia thái độ, muốn thay đổi một chút a! Rất nhiều người trong lòng đồng thời dâng lên như vậy một cái ý niệm trong đầu.

Những người này nhớ, đồng thời ngẩng đầu, đánh giá người bên cạnh, những thứ này Mộ Dung gia con vợ cả, lần đang lúc lộ ra một nụ cười khô, biết mọi người trong lòng nghĩ cũng không sai biệt lắm.

Những thứ này Mộ Dung gia con vợ cả đệ tử cửa cả đám đều cùng người tinh dường như, tuy có quần áo lụa là hạng người, nhưng xuất thân đại tộc, nhân giới đều là nhất đẳng cao.

Bọn họ cũng hiểu, nếu như nói lúc trước Mộ Dung Phương Phi bởi vì quá mạnh mẽ thế cùng lạnh lùng được trong gia tộc rất nhiều người bài xích lời nói, như vậy bây giờ, những thứ kia vốn là cố gắng bài xích Mộ Dung Phương Phi người, tuyệt đối không dám nữa nhảy ra nói cái gì đó.

Không là bởi vì Mộ Dung Phương Phi bây giờ so với trước đó lợi hại rất nhiều, càng nhiều là, là bởi vì mộ cho Phương Phi đánh bại Đông hải Phan gia Thiếu chủ!

Nhà giàu có đại tộc lần đang lúc đám hỏi, từ xưa có chi, nhưng cũng không phải là tất cả mọi người nguyện ý tiếp thu phương thức này.

Chẳng qua là gia chủ quyết định chuyện tình, không cách nào sửa đổi, cũng sẽ không có người loạn nói huyền thuyên.

Có thể Mộ Dung Phương Phi hết lần này tới lần khác phản kháng, chẳng những phản kháng, hơn nữa phản kháng vô cùng thành công, mình cũng không có động thủ, chỉ dùng sủng vật, trong chớp mắt đánh bại Đông hải Phan gia Thiếu chủ Phan Vô Song.

.

.

Đối với Phan Vô Song mà nói, là đã đánh mất vô cùng lớn mặt mũi, nhưng đối với Mộ Dung gia vô cùng nhiều người trẻ tuổi mà nói, đây quả thực quá dài mặt!

Khác tiểu xem chuyện này mang đến ảnh hưởng, thông minh không làm mọi người có thể tưởng tượng đến, chuyện này hoàn toàn khuếch tán sau khi ra ngoài, mộ cho nhà những thứ kia trẻ tuổi của đối với Mộ Dung Phương Phi sẽ như thế nào một loại sùng bái.

Bởi vì bọn họ cũng họ Mộ Dung, bởi vì đối ngoại thời điểm, bọn họ là người một nhà!
chớ nếu nói đến ai khác, cho dù hôm nay ở đây lúc trước chửi bới Mộ Dung Phương Phi nhất hoan đàm người kia, mặc dù sẽ không bởi vì Mộ Dung Phương Phi chiến thắng mà đại triển nụ cười, nhưng cũng sẽ không lại đi giúp Phan Vô Song nói chuyện, nếu là như vậy, bọn họ ở Mộ Dung gia danh tiếng sẽ xuống dốc không phanh!
Lúc trước giúp Phan Vô Song nói chuyện, đó là bởi vì bọn họ nhận định Phan Vô Song muốn thành làm Mộ Dung gia con rể, mới không chút kiêng kỵ, hôm nay Phan Vô Song bại, hơn nữa bại thật thê thảm, từ kia Phan gia trường lão trước khi đi cử động nhìn, lai cho nhà cùng Phan gia kết thân, coi như là triệt để thất bại, cho nên những người này, giờ phút này đều là yên lặng im lặng đứng ở đó, trầm mặc một lúc lâu sau, mới cũng lặng lẽ rời đi.

“Thật là quá đáng!”

Mộ Dung Vô Ky mặt âm trầm, ngồi ở gia chủ vị trí, bốn phía ngồi một đám lão giả, cả trong phòng nghị sự, quanh quần Mộ Dung Vô Ky tràn đầy thanh âm tức giận.

Một cái không rõ lắm chuyện tiền căn hậu quả cao cấp chấp sự luôn luôn thích phách Mộ Dung Vô Ky mã thí, lúc này cau mày nói: “Gia chủ, Mộ Dung Phương Phi nha đầu này chính xác là rất quá đáng, từ nhỏ, sẽ không ở chúng ta mộ cho gia trưởng lớn, gia giáo rất kém, trở lại mới một năm, tự nhắm trúng gia tộc trên dưới rất nhiều người bất mãn, hôm nay lại vẫn dám sử dụng gian kế hãm hại Phan gia Thiếu chủ, quả nhiên không thể tha thứ, thuộc hạ cho rằng, phải làm lập tức.

.

.

Mão.

.

.

”

“Đủ rồi!” Mộ Dung Vô Kỵ một tiếng gầm lên, cắt đứt vị này chấp sự lời nói, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn thoáng qua cái này coi như là bản thân tâm phúc người, sau đó nói:

“Ta nói đúng là Phan gia cái kia lão già kia!”

Phách đến chân ngựa tốt nhất vị này chấp sự lúc này co rút lại cổ, ngồi đằng hoàng ở nơi đó, cảm thụ được bốn phía truyền đến chầm chọc ánh mắt, như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than giống như.

“Hắn bắt quá là Phan gia một cái trưởng lão, nhưng ở trước mặt ta bày ra gia chủ giống như cái giá, âm mưu? Trả lại con mẹ nó âm mao đi! Nhọc!”

Bốn phía một mảnh tĩnh mịch, không ít người thậm chí đề khởi đầu, ánh mắt đại ra nhìn Mộ Dung Vô Kỵ, những điều này là do Mộ Dung gia đương kim tuyệt đối cao tầng nhân vật, quản lý Mộ Dung gia trên dưới hết thấy, là Mộ Dung Vô Kỵ thành viên tổ chức, trong đó tuyệt đại đa số, đều là Mộ Dung Vô Kỵ hoàn toàn xứng đáng tâm phúc thủ hạ.

Có thể qua nhiều năm như vậy, những người này có một người coi là một cái, cơ hồ cũng không người gặp qua Mộ Dung Vô Kỵ lớn tiếng nói chuyện, chớ nói chi là phát hỏa.

Mà hôm nay bởi vì Mộ Dung gia cùng Phan gia sự tình, Mộ Dung Vô Kỵ chẳng những phát hỏa, hơn nữa thậm chí phát nổ nói tục.

.

.

, này được phải bao nhiêu hỏa, mới có thể đem vị này bằng ôn

văn nhĩ nhĩ, tỵ lý càn khôn trứ danh Mộ Dung gia Chủ chọc tặc thành như vậy?

Chẳng lẽ chỉ là bởi vì chưa cùng Phan gia thành công kết minh sao? Tựa hồ không đến nỗi.

.

.

Mặc dù kết minh sau khi chỗ tốt nhiều hơn, có thể Phan gia ở Đông hải, Mộ Dung gia ở Bắc Cương, cho dù phi liên kết, cũng thật chưa nói tới có nhiều tổn thất lớn.

Về phần nói vì vậy đắc tội Phan gia, đắc tội phải tội ách, Phan gia còn có thể vì vậy cùng Mộ Dung gia chết đập đầu không được ?

Phan Vô Song là quang minh chánh đại trong chiến đấu thất bại, Phan gia chẳng lẽ còn thật có mặt tới đòi thuyết pháp? Những người này cũng theo Mộ Dung Vô Kỵ rất nhiều năm, đối với vị này gia chủ hiểu rõ, không dám nói thấu triệt, nhưng là tuyệt đối cũng coi là biết rõ, ở đây không ít người lẫn đang lúc trao đổi một cái ánh mắt, cũng biết gia chủ lừa gạt nguyên tại phương nào.

Mộ Dung Phương Phi!

Chính văn quá ba nghìn, phía dưới nói mấy chuyện.

Chuyện thứ nhất: là nhỏ dao chuyện của mình mà, thật là không dễ dàng, ánh mắt có chút tiêu sùng lên, bất quá vẫn là có chút đau , hài tử chừng ngày mai là có thể xuất viện, làm người cha mẹ, thật là không dễ.

Chuyện thứ hai: Đây là thứ ba hơn, mọi người xem cho điểm , phiếu đề cử nguyệt phiếu gì a, ngày mai phải ra khỏi môn, Tiểu Dao chỉ có thể tận lực giữ vững đôi mắt không ngừng, đợi sau khi trở về, hy vọng có thể bộc phát hạ xuống, mọi người cho nhiều điểm động lực sao!

Chuyện thứ ba: nửa đề cử một quyển sách, phi thăng sau, Đại Chu Hoàng Tộc tác giả Hoàng Phủ Kỳ sách mới 《Thần Tọa

»

Truyền văn trong trời đất có một trượng Thần Tọa, ai có được nó, tựu có được vô cùng vô tận tuổi thọ cùng trong thiên địa nhất cao nhất quyền thế, nó là trong thiên địa sở hữu cường giả chinh chiến cuối cùng số mệnh.

Đi thông Thần Tọa trên đường, bạch cốt buồn thiu, máu tươi thành dương.

Thần Tọa vô chủ, đột nhiên mà chỉ có cường đại nhất tồn tại, mới có thể bước lên chí cao Thần Tọa!
Thiếu niên học sinh trung học Lâm Hi, ở mười bảy tuổi gia tộc thí luyện trung, vô ý gặp gỡ lũ bất ngờ bộc phát, linh hồn xuyên qua, tiến vào một cái thế giới khác, thành làm một người chán chường thiếu chương môn.

Thân thể tàn phế, không cách nào luyện võ: phụ thân chết, núi dựa sụp đổ: trưởng lão quốc hội, liên danh buộc.

Vừa mới thức tỉnh Lâm Hi, đối mặt với nặng nề khôn cảnh.

Người hiền lành bị coi thường, ngựa hiền bị cưỡi, mà nhìn thiếu niên Lâm Hi như thế nào nghịch cảnh quật khởi, khoái ý ân cừ.

Cuối cùng bước lên chinh chiến Thần Tọa đường.

Sách hiệu là 247-08-66

Mọi người có thể đi cát dầu nuôi dưỡng mập, Hoàng Phủ Kỳ đại thần sách, trả lại là phi thường đặc sắc!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 479: Hưng Cùng Suy!

>

Bởi vì ...! này những người này, so sánh với lúc ấy ở hiện trường những thứ kia Mộ Dung gia trẻ tuổi đệ tử rõ ràng hơn trận chiến này sẽ cho Mộ Dung gia cách cục mang đến như thế nào ảnh hưởng.

Mộ Dung Phương Phi sở dĩ sẽ bị bài xích, căn bản là hôm nay ngồi ở chỗ này đám người kia tạo thành!

Thuật bói toán, tựa hồ từ có người loại bắt đầu cái kia Thiên, cũng đã tồn tại, lại càng tại thượng cổ trăm nhà đua tiếng thời đại đạt đến điên phong, những thứ kia quẻ bói đại sư các cũng như cùng thần nhân giống như, phong thủy Ngũ Hành, biết thiên mệnh, hiểu nhân sinh, còn có cường đại quẻ bói đại sư có thể dùng thiên địa linh khí, thông qua thay đổi phong thủy cách cục tới thay đổi một gia tộc vận mệnh!

Ở thời đại kia, không người nào dám đi đắc tội quẻ bói đại sư, ở thời đại kia, chân chính quẻ bói đại sư, được một số người tôn xưng làm “Thần Sư.” Bởi vậy có thể thấy được địa vị cao.

Chẳng qua là tại thượng cổ kia tròng đại chiến sau, như Chư Thần Hoàng Hôn giống như, quẻ bói cũng cùng những khác rất nhiều loại nghề nghiệp giống nhau, một chút suy sụp, cho tới bây giờ cơ hồ chỉ còn lại có đấu khí Võ Giả, kia nghề nghiệp của hắn, cơ hồ cũng biến mất ở tại lịch sử Trường Hà trung.

Nhưng tổng hội có một chút truyền thừa lưu truyền tới nay, Mộ Dung gia, đồng dạng cũng có ở thuật bói toán thượng tu vì rất sâu người, người này ở hai mươi năm trước tử đi, tử trước trong nháy mắt, đột nhiên giống như là phúc chí tâm linh

giống như, đột phá tự thân cảnh giới, làm cả Mộ Dung gia tương lai đại vận quẻ bói một đeo.

Kết quả, quẻ giống biểu hiện , hai mươi năm sau khi, Mộ Dung gia sẽ một viên minh châu, giống như trên nhất phát sáng tinh thần giống như, bằng không cách nào ngăn cản tư thái mềm rũ xuống dâng lên, cuối cùng có trông coi cả Mộ Dung gia!

Lẽ ra loại chuyện này, cũng không có gì lớn, ở Mộ Dung gia trong lịch sử, từng có đếm rõ số lượng cả đời chưa gả cô gái gia chủ, bọn chúng đều là hùng tài đại lược hạng người, để bực mảy râu cúi đầu.

Nhưng vấn đề ở chỗ, vị này Mộ Dung gia tiền bối tọa hóa trước lấy được cái này quẻ giống biểu hiện , tương lai tiếp quản Mộ Dung gia cô gái, có thành vì người khác nữ nhân, càng làm cho Mộ Dung gia những thứ này cao tầng không cách nào dễ dàng tha thứ chính là, nữ nhân này, tương lai sẽ vì nam nhân của nàng sinh người không họ Mộ Dung hài tử , sau đó, hài tử kia có trong tương lai, tiếp quản cả Mộ Dung gia! Nhạ đại gia tộc, một ngày kia cánh có bên cạnh Lạc, chuyện như vậy.

.

.

Tin tưởng bất kỳ một cái nào Mộ Dung gia người, cũng tuyệt không có muốn đi thấy.

Từ vị kia gia tộc tiền bối tọa hóa sau, cả Mộ Dung gia lại bắt đầu đề phòng, bọn họ lúc ban đầu suy nghĩ điếm , cũng không có đặt ở bồng chi trên người, bởi vì ai cũng biết, bồng chi tuy nói cũng có thừa kế gia chủ tư chất cách, nhưng này loại tỷ lệ, quả thực nhỏ đến có thể không đáng kể!

Bởi vì gia tộc con vợ cả đệ tử sẽ hạ mấy ngàn người, chẳng lẽ này mấy ngàn con vợ cả đệ tử cũng có thể tử tuyệt không được ? Trừ phi cái kia bồng chi hùng tài đại lược, có được người bên ngoài tuyệt đối không cách nào địch nổi thực lực, nhưng Mộ

Dung gia vạn tiền năm truyền thừa không phải là bài biện, bâng chi là không có tư cách học tập những thứ kia hạch tâm đấu kỹ!

Cho nên lúc ban đầu thời điểm, gia tộc cao tầng, chẳng qua là đưa ánh mắt chăm chú vào con vợ cả những cô gái kia trên người, phạm là có thiên tư khá hơn một chút, tất cả đều thật sớm quy định sẵn hôn sự, vừa đến mười sáu mười bảy tuổi, lập tức cho xuất giá đi!

Thậm chí có đang ngồi mọi người một số hậu nhân, có thể bọn họ không ai nói ra cái gì phản đối - ý kiến, bởi vì chuyện này quan cả Mộ Dung gia tương lai, không người nào dám ở loại chuyện này thượng làm văn.

Vì vậy những năm gần đây, Mộ Dung gia những thứ này cao tầng cửa, dần dần bắt đầu làm nhạt năm đó sự kiện kia lưu lại ảnh hưởng, mao khi hần cửa nghĩ đến, vị kia gia tộc tiền bối tới tử trước nhìn thấy chuyện tình, có lẽ là hồi quang phản chiếu mang đến ảo giác, coi như là thật sự, có thể bọn họ qua nhiều năm như vậy đủ loại cử động, cũng tuyệt đối sẽ đem sự kiện kia hoàn toàn bóp chết trong trứng nước.

Cho đến khi Mộ Dung Phương Phi trở về Mộ Dung gia.

Vị này trẻ tuổi Nữ Đế, bằng một loại tươi đẹp phương thức, trở về Mộ Dung gia.

Mộ Dung Phương Phi tướng mạo khuynh thành, thực lực mạnh vượt qua, so với Mộ Dung gia trẻ tuổi nhân tài kiệt xuất chẳng những không thể sai, thậm chí còn mạnh hơn ra rất nhiều!

Trong khi giã chết, một vị Mộ Dung gia không xuất thế lão tổ, Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế đại năng, lại ở Mộ Dung Phương Phi trở về Mộ Dung gia sau khi, từ bế quan nơi truyền đến một câu nói, nói hần rất thích đứa bé này.

.

.

Kết hợp hai mươi năm trước Mộ Dung gia vị kia thuật bói toán

rất cao minh tiền bối tọa hóa trước lưu lại cuối cùng một đeo, này Mộ Dung Phương Phi ở cả Mộ Dung gia, nhất thời thành Hồng Thủy Mãnh Thú, cơ hồ sở hữu biết hai mươi năm trước sự kiện kia người, cũng lập tức nhận thức đúng một chuyện: Mộ Dung Phương Phi, chính là ứng nghiệm quả giống người đàn bà kia!

Này còn phải, Mộ Dung gia những thứ này cao tăng nhất thời các loại thủ đoạn ra hết, Mộ Dung Phương Phi vừa mới trở về, tự nhận lấy khó có thể tưởng tượng xa lánh, cho nên, cái này vốn là đối với Mộ Dung gia không có bao nhiêu lòng trung thành thiếu nữ, về đến gia tộc sau đó không lâu tự sinh ra nghĩ phải rời khỏi Mộ Dung gia ý niệm trong đầu.

Mộ Dung gia những thứ này người biết chuyện, cũng ước gì nàng cắt nhanh lên đàn, nếu không thật sự ứng với sáng khoái năm kia tiền bối lưu lại cuối cùng một đeo, cả Mộ Dung gia đại vận cho dù chấm dứt.

Cùng Đông Hải Phan gia đàm hỏi, cũng là bởi vậy dựng lên.

Ở Mộ Dung Vô Kỵ nghĩ đến, Đông Hải cùng Bắc Cương, cách xa muôn sông nghìn núi, Mộ Dung Phương Phi đến bên kia sau, cả đời cũng sẽ không rời trở về, tự nhiên cũng lại không thể có thể trở thành quả giống thượng ứng nghiệm người.

Nhất là hần ở khảo sát Phan Vô Song nhân phẩm cùng thực lực sau, dĩ phát cảm thấy đây là một ý kiến hay, cho rằng Mộ Dung Phương Phi cũng có thể có hải lòng trận này hôn sự.

Dù sao Phan Vô Song nhân phẩm có thể, tướng mạo anh tuấn, hơn nữa thực lực vẫn siêu cường, lại là người trẻ tuổi Hoàng cấp đại năng! Có thể nói, cả Mộ Dung gia trẻ tuổi trung, trừ bị vị kia Bất Hủ Thần Hoàng lão tổ tông mang đi hơn ba mươi năm vẫn không có lộ diện người ở ngoài, không có ai kịp được với Phan Vô Song ưu tú.

Có thể người định không bằng trời định, chuyện này, đúng là vẫn còn trở lại ban đầu nguyên do, đáng sợ hơn chính là, vốn là đại bị xa lánh Mộ Dung Phương Phi, bởi vì đánh bại ngoại

nhân, hơn nữa còn là một cái rất có tên ngoại nhân, nàng ở Mộ Dung gia nhân khí, đem ở trong nháy mắt đạt tới một cái khó có thể tưởng tượng độ cao.

Vốn là bởi vì từ chúng mà bài xích nàng những người tuổi trẻ kia, có lập tức chút nào vô điều kiện quay đầu trở lại ủng hộ nàng.

“Chuyện này, đại giảm!” Bình tĩnh trở lại gia chủ Mộ Dung Vô Kỵ thật sâu thở dài, cả người giống như là ở trong nháy mắt già rồi mười mấy tuổi, chán nản ngồi ở chỗ đó, hai mắt vô thần lâm lâm bậm tịt nói.

“Gia chủ, đến rồi loại tình trạng này, chúng ta dứt khoát không như.

.

.” Một cái trưởng lão nhẹ nói, vẻ mặt tàn khóc.

“Hồ đồ!” Người trưởng lão lớn tiếng quát dừng lại, sau đó trầm giọng nói: “Chúng ta Mộ Dung gia sở dĩ có thể đứng vững vàng Bắc Cương hàng vạn hàng nghìn năm không ngã, dựa vào là đoàn kết! Mà không phải tự giết lẫn nhau! Hơn nữa người đừng tưởng rằng trong gia tộc những thứ kia bành chi cũng là người ngu, hai mươi năm trước sự kiện kia, người biết mặc dù không nhiều lắm, nhưng luôn luôn như vậy hai ba bành chi là cảm kích, hôm nay Mộ Dung Phương Phi chính là những bành chi hoàn toàn xứng đáng người phát ngôn, người nếu dám làm như vậy, ta dám cam đoan, ngày mai gia tộc này tự sẽ phát sinh kịch liệt rung chuyển!”

Vừa mới đề nghị muốn làm rụng Mộ Dung Phương Phi vị trưởng lão kia mặt đỏ tới mang tai, nhưng thì không cách nào mở miệng phản bác, đúng là, Mộ Dung gia có thể ngật đứng không ngã, dựa vào là chính là đối ngoại lúc cái kia loại điên cuồng đoàn kết.

Đừng xem những thứ kia trẻ tuổi con vợ cả bài xích Mộ Dung Phương Phi, ước gì nàng nhanh lên lập gia đình rút ra khỏi Mộ Dung gia, thậm chí có người ước gì nàng ở bên ngoài gặp gỡ

tai họa bất ngờ, có thể nếu là muốn chính bọn hấn xuất thủ chém giết Mộ Dung Phương Phi, bọn họ là tuyệt sẽ không đáp ứng.

Này, chính là Bắc Cương Mộ Dung gia có thể cường đại đến hôm nay căn bản!

Chỉ sợ Mộ Dung Phương Phi làm thật xin lỗi gia tộc chuyện tình, phạm vào gia pháp, kia cũng cần dùng gia pháp tới xử trí, mà không thể nào tùy ý một giết chi.

Lớn như vậy một gia tộc, nếu là không có một bộ hoàn thiện gia pháp cùng quy củ, chẳng phải là đã sớm rồi loạn bộ?

“Cái gì cũng không được, chúng ta đến tột cùng muốn làm sao bây giờ đi?” Một cái trưởng lão buồn rầu tả oán, sau đó nhún châu - xoay động, nói: “Có muốn hay không tìm một cơ hội, đem nàng phái đi ra, sau đó.

.

.

Đem tin tức của nàng, tiết lộ cho Đông Hải Phan gia? Ta tin tưởng, Phan gia nhất định có người không cam lòng bọn họ Thiếu chủ bị một nữ nhân sủng vật cho đánh bại.

.

”

“Chủ ý thôi hoắc!” Vị trưởng lão này vừa dứt lời, bên kia lập tức có người phản bác: “Đem gia tộc của chính mình người bán đứng cho ngoại nhân, thiếu người nghĩ đến ra, này cùng tự chúng ta giết nàng có cái gì khác nhau?”

“Không sai, hai mươi năm trước cái kia quả giống, mặc dù cho chúng ta khôn nhiều thậm chí sợ hãi, có thể nếu là bằng vào thứ nhất lời tiên đoán, đã một cái có thể mao trở thành gia tộc trụ cột vững vàng thiên tài bóp chết rụng, chẳng những sẽ bị ngoại giới chê cười, cho dù bên trong gia tộc, cũng sẽ có người không hiểu.” Ngồi ở Mộ Dung Vô Kỵ bên cạnh một cái gậy lão giả chậm rãi nói, hấn vừa ra khỏi miệng, trong phòng nghị

sự tất cả mọi người ngậm miệng lại, vẻ mặt cung kính nhìn vị lão giả này.

Nói chuyện vị lão giả này, chính là Mộ Dung gia Đại trưởng lão, Mộ Dung Thiên Tứ, từ bồi phận đi lên nói, gia chủ Mộ Dung Vô Kỵ còn muốn gọi hắn một tiếng thúc gia, lão giả làm chính trực, thực lực sâu dày, ở Mộ Dung gia có được uy vọng cực cao, ít so sánh với gia chủ kém bao nhiêu.

“Đại trưởng lão, ngài vẫn là không tin hai mươi năm trước kia quẻ giống sao?” Mộ Dung Vô Kỵ thanh âm có chút khổ sở, nhìn Mộ Dung Thiên Tứ nói.

Mộ Dung Thiên Tứ trầm tư hạ xuống, sau đó ngẩng đầu, thản nhiên nói: “Coi như là thật sự, vậy thì như thế nào?”
Lời này vừa ra, lớn như thế trong thính đường, một mảnh tử tịch, tất cả mọi người cũng vẻ mặt không thể tin được nhìn vị này đức cao vọng trọng Đại trưởng lão, khó mà tin được, Đại trưởng lão lại sẽ nói ra những lời như vậy.

“Đại trưởng lão, ngài đây là.

.

.

?” Mộ Dung Vô Kỵ chần chờ, nhìn Đại trưởng lão Mộ Dung Thiên Tứ, hắn cũng là không có giống như mao đầu tiểu tử giống nhau vội vàng xao động nóng nảy chỉ trích Đại trưởng lão cái gì, nhưng nhưng trong lòng là tràn đầy nghi ngờ, trong lòng tự nhủ: chẳng lẽ Đại trưởng lão có thể tiếp thu Mộ Dung gia cơ nghiệp hủy hoại chỉ trong chốc lát? Không, cái này không thể nào!

Nhìn mọi người kinh ngạc nét mặt, Đại trưởng lão cũng không có quá nhiều giật mình, giống như là sớm đoán được mọi người sẽ loại này phản ứng, ánh mắt của hắn bình thản, thản nhiên nói: “Ta hỏi các ngươi, có thể có trọn đời Bất Hủ gia tộc?”

“Trở về Đại trưởng lão nói, trọn đời Bất Hủ gia tộc, tự nhiên là không tồn tại, có thể nghĩ biện pháp để gia tộc tồn tại càng lâu

xa một số, nhưng là có thể.” Một cái ở Mộ Dung gia địa vị đồng dạng rất cao trưởng lão, bao nhiêu có chút bất mãn trả lời một câu.

Đại trưởng lão không vội không nóng nảy, tiếp tục Vấn Đạo: “Ta nữa hỏi các ngươi, ai có thể làm cho Thủy đảo lưu? Ai có thể làm cho núi vô lăng? Ai có thể làm cho hạ mưa tuyết?” Đây, đây là quy luật tự nhiên a, này cùng hôm nay chuyện này có quan hệ gì? Trong lòng mọi người tất cả đều dâng lên nghi ngờ, nếu không phải lời này là Đại trưởng lão nói ra được, đổi lại giống như trưởng lão hoặc là chấp sự, sợ là sớm đã bị mọi người nước miếng cho yếm tử.

“Hắc, các ngươi cảm thấy đây là quy luật tự nhiên đúng không? Có thể gia tộc hưng suy, đồng dạng cũng là quy luật tự nhiên!” Đại trưởng lão thanh âm đột nhiên lớn hơn, như Hoàng Chung đại lữ, chấn đặc xà nhà rung động, chấn đặc nhân tâm rung động, hắc hai mắt bắn ra hai đạo tinh quang, nói tiếp: “Hưng suy hưng suy, có hưng, dĩ nhiên là sẽ suy!” “Lời tuy như thế, có thể vấn đề ở chỗ, không người nào nguyện ý thấy gia tộc, ở trong tay mình suy sụp a!” Gia chủ Mộ Dung Vô Kỵ lẩm bẩm nói, mọi người nhất tề gật đầu, vừa cùng nhau nhìn về phía Đại trưởng lão.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 480: Bất Hủ Thần Hoàng Lão Tổ Tông!

>

Đại trưởng lão gật đầu, thản nhiên nói: “Ai nói gia tộc rơi vào cô gái trong tay, tự nhất định sẽ suy sụp?”

Gia chủ Mộ Dung Vô Kỳ nói: “Đại trưởng lão, năm đó kia quẻ hiện tượng cũng đã có nói, nàng kia có vì người khác sanh con, hơn nữa, đứa bé kia tuyệt không có họ Mộ Dung, hơn nữa trong tương lai tương hội trở thành Mộ Dung gia gia chủ!”

Phòng nghị sự mọi người cùng nhau gật đầu, ở trong chuyện này, bọn họ tuy có tư tâm, nhưng càng nhiều là, chính xác là sợ gia tộc rơi vào đến bên cạnh trong tay người.

Thật sự phát sinh cái loại này chuyện, ở đây những người này, sau khi chết cũng không có nhan đi gặp gia tộc liệt tổ liệt tông! Đại trưởng lão cười nhạt, sau đó nói: “Phản ứng của các người có chút quá kịch, từ hai mươi năm trước kia quẻ hiện tượng xuất hiện bắt đầu, cho tới hôm nay, các người sở tác sở vi, ta cũng nhìn ở trong mắt, nhưng thật ra các người đều quên một chuyện.”

“Chuyện gì?” Mộ Dung Vô Kỳ nghi hoặc nhìn Đại trưởng lão.

“Các người quên, trong gia tộc, còn nữa hai vị còn sống lão tổ!” Mộ Dung Thiên Tứ nét mặt cung kính, nhẹ nói nói: “Hai vị lão tổ tông mặc dù quanh năm không xuất quan, bao gồm chúng ta ở bên trong mọi người, cơ hồ cũng chưa từng thấy hai vị lão tổ mấy lần, có thể các người thật tốt ngấm lại, cả gia tộc những năm gần đây phát sinh mỗi một chuyện, có thể né ra hai vị lão tổ tông ánh mắt cùng lỗ tai?”

Rất nhiều người nghe lời này, thân thể cũng là khẽ run lên, có ít người sắc mặt liền là có chút tái nhợt khó coi, đại khái là nhớ tới bản thân từng nói qua cùng đã làm là không tốt chuyện

tình.

Gia chủ Mộ Dung Vô Kỵ như có điều suy nghĩ.

Thiên trưởng lão đám đông phản ứng thu vào đáy mắt, nhàn nhạt nói: “Trong các người có ít người, cũng không tất sợ, đến từ hai vị lão tổ tông cái loại này tầng thứ, các người làm chuyện này, ngay cả ta cũng chẳng muốn đi hỏi nhiều nhiều trông nom, chớ nói chi là lão tổ tông, bọn họ làm sao có thời giờ để ý tới các người làm về điểm này giòn châm chuyện?” Đại trưởng lão lời nói để ở tràng không ít người mặt đỏ tới mang tai, xấu hổ đến hận không thể tìm con kẻ đất chui vào, cúi đầu không dám lên tiếng.

“Trừ phi gia tộc đến rồi sống chết tồn vong trong lúc nguy cấp, hai vị lão tổ tông mới có thể ra mặt, nếu không, vẫn muốn đánh sâu vào càng cao cảnh giới, đột phá Bất Hủ Thần Hoàng hai vị lão tổ tông, là sẽ không xuất hiện.” Đại trưởng lão nhàn nhạt vừa nói, sau đó nói: “Có thể Mộ Dung Phương Phi trở về gia tộc thời điểm, trong đó một vị lão tổ tông thanh âm, chúng ta tất cả mọi người nghe được, các người chẳng lẽ thật sự cho là, đây chẳng qua là lão tổ tông đối với văn bối quan tâm sao?” “Khó khăn.

.

.

Chẳng lẽ không đúng?” Một cái trưởng lão thanh âm có chút run rẩy, hoảng sợ hỏi, con hắc, chính là Mộ Dung gia vẫn dấu kín cho tới hôm nay tuyệt thế thiên tài, bị trong đó một cái lão tổ tông mang đi, ba mươi mấy năm qua vẫn chưa từng lộ diện.

Mộ Dung gia những thứ này cao tầng cũng tin tưởng, vị kia bị mang đi thiên tài, hắc chính là tiếp theo mặc cho gia chủ.

Bởi vì đương kim gia chủ Mộ Dung Vô Kỵ, con vợ cả đời sau, chỉ có một nữ nhi Mộ Dung Uyển, thứ xuất đích nữ tử cũng là có rất nhiều, đáng tiếc cũng không có trực tiếp thừa kế quyền

lợi.

Hơn nữa Mộ Dung gia thừa hành cũng không phải là đích trưởng chế, nói cách khác, cho dù Mộ Dung Vô Kỵ có con vợ cả đích nhi tử, cũng không có nghĩa là hắn tự nhất định có tư cách thừa kế gia chủ vị trí.

Mộ Dung gia gia chủ, từ trước đến giờ là chọn mới phân công! Đó cũng là tại sao Mộ Dung gia tổ tiên từng xuất quá vài vị nữ tính gia chủ, đổi lại giống như gia tộc, đây quả thực là không dám tưởng tượng, bởi vì nữ tính ở ngũ vực đại lục mao địa vị cũng không cao.

Mà giống như Mộ Dung gia loại này nhà giàu có đại tộc, nếu như gia tộc là nữ tính lời nói, hãy cùng thế tục trung trong lúc bất chợt xuất hiện một cái nữ hoàng để kinh người như vậy! Cho nên vị trưởng lão này nghe Đại trưởng lão ý tứ trong lời nói, tựa hồ một cái lão tổ tông, ủng hộ người là Mộ Dung Phương Phi, hắn một lòng nhất thời tự treo lên, vạn nhất đây là thật, vậy đối với Mộ Dung gia mà nói, quả thực chính là một cuộc tai nạn.

Vừa là không lờ hoán khó khăn!

“Theo ta thấy, Kinh Hồng lão tổ tông, hắn chính là có bồi dưỡng Mộ Dung Phương Phi trở thành tiếp theo theo nhâm gia chủ tính toán!” Đại trưởng lão ngữ ra kinh người, rốt cục nói ra tất cả mọi người không muốn nghe đến đáp án kia.

“Tại sao có thể như vậy? Đây không phải là thật sự, Kinh Hồng lão tổ tông không thể nào không biết hai mươi năm trước chuyện đã xảy ra.

.

.

.” Vị trưởng lão kia lâm bảm tự nói, mắt lộ ra sợ hãi vẻ.

Gia chủ Mộ Dung Vô Kỵ trên mặt huyết sắc cũng biến mất

được không còn một mảnh, nữa cẩn thận ngấm lại, tựa hồ thật sự cùng Đại trưởng lão nói như vậy, vị kia Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới lão tổ tông Mộ Dung Kinh Hồng, là ý tưởng bồi dưỡng Mộ Dung Phương Phi trở thành tiếp theo mặc cho gia chủ, nhưng này không nên a!

Mộ Dung Kinh Hồng là cả Mộ Dung gia còn sống hai vị sống tổ tông một trong, hấn làm sao có thể có làm ra tự hủy gia tộc căn cơ chuyện tình?

Đang lúc này, trong phòng nghị sự bỗng nhiên truyền đến một cổ gió lạnh, ở đây vô luận cái gì tu vi người tất cả đều nhất tề sợ run cả người, không đợi bọn họ kịp phản ứng, đại sảnh khung đỉnh ở trung tâm, đột nhiên nhiều ra một người tuổi còn trẻ bạch y nam tử, nam tử này nhìn qua cũng chỉ có hơn hai mươi tuổi, phong thần như ngọc, cả người trên người phảng phất tản ra một tầng thánh khiết quang mang, làm cho người ta không dám khinh bỉ.

Hơn nữa, hấn cứ như vậy huyền phù ở phòng nghị sự khung đỉnh nơi, nhưng mọi người tại đây, nhưng căn bản cảm ứng không được sự hiện hữu của hấn!

“Người là ai?”

“Người nào?”

“Lớn mật!”

Trong phòng nghị sự lúc này vang lên một trận âm ỹ thanh âm.

“Om sòm!” Khung đỉnh nơi kia bạch y nam tử nhàn nhạt nói hai chữ, vừa mới nói chuyện những người đó nhất thời cảm giác bộ ngực giống như là đè ép một tòa núi lớn, hấn không tốt phun ra một ngụm tiên huyết, tinh thần uể oải co quắp ngồi dưới đất, nữa cũng không cách nào nói ra một câu nói.

Lúc này Đại trưởng lão Mộ Dung Thiên Tứ cùng gia chủ Mộ Dung Vô Kỵ mới phục hồi tinh thần lại, lúc này ngũ thể đầu địa quỳ trên mặt đất, cao giọng hô: “Gặp qua Kinh Hồng lão tổ tông!”

Những thứ kia từ chưa từng thấy vị này sống tổ tông Mộ Dung gia đương kim cao tăng lúc này mới cũng kịp phản ứng, mọi người liên tục không ngừng ngũ thể đầu địa quỳ ở nơi đó, cùng kêu lên hô to: “Gặp qua Kinh Hồng lão tổ tông! ! , Bạch y nam tử huyền phù ở khung dưới đỉnh, không nói không

rằng, trong phòng nghị sự thoáng chốc trở nên một mảnh tĩnh mịch, quỳ trên mặt đất những người này cơ hồ ngay cả hô hấp cũng đóng chặt, sợ chọc giận vị này sống tổ tông, nếu không bị một cái tát chụp chết, cũng không ai dám nói nửa chữ!

“Các người cơ hồ hư chuyện của ta.” Mộ Dung gia hai vị lão tổ tông một trong Mộ Dung Kinh Hồng lời vừa ra khỏi miệng, rất nhiều người bị làm cho sợ đến thiếu chút nữa tại chỗ ngất đi, hơn nữa những thứ kia lúc trước đề nghị nhằm vào Mộ Dung Phương Phi trưởng lão chấp sự cửa, kháng si giống như, run rẩy, nhưng một điểm thanh âm cũng không dám phát ra.

“Thiên Tứ, ta nhớ kỹ, ngươi khi còn bé, ta triệu kiến quá ngươi một lần.” Mộ Dung Kinh Hồng này từ hoàn mỹ trên mặt không có có bất kỳ nét mặt, nhìn quỳ ở nơi đó Đại trưởng lão, thản nhiên nói.

Đại trưởng lão quỳ ở nơi đó, cúi đầu, ứng tiếng nói: “Thiên Tứ may mắn, còn nhỏ từng gặp qua một lần lão tổ tông.”

“Ngươi để cho ta rất thất vọng.” Mộ Dung Kinh Hồng thanh âm bình tĩnh, giống như là tự thuật một kiện chuyện rất bình thường tình: “Mặc dù ngươi ngăn cản bọn họ đối phó Phương Phi, đúng, nhưng ngươi lĩnh hội sai lầm rồi ý của ta.”

Mộ Dung Thiên Tứ hơi ngẩn ra, trong tim của hắn rất nghi ngờ, chưa rõ lão tổ tông lời này có ý gì.

Lúc này, Mộ Dung Kinh Hồng thanh âm bình tĩnh nói: “Các người cũng rất tốt, ta tuyển cô gái này oa, cũng không phải là muốn nàng làm gia chủ, mà là ta tu luyện một môn công pháp, phải nàng hiến thân làm đỉnh lô! Ta muốn làm cho nàng trở thành Hoàng cấp điên phong đấu khí võ giả, khi đó, chính là nàng hiến thân lúc, các người, hiểu chưa?”

Hô!

Cả trong phòng nghị sự, những thứ này Mộ Dung gia đương đại cao tăng, chấn kinh trên đất ánh mắt!

Lão tổ tông muốn Mộ Dung Phương Phi hiến thân làm đỉnh lô? !

Thiên, này có thật không?

Mà ngay cả gia chủ Mộ Dung Vô Kỵ, cũng hoàn toàn ngẩn người, hắn nhìn không được ngẩng đầu, đánh giá giống như vị thần giống như, lẳng không huyền phù ở đại sảnh khung đỉnh

nơi lão tổ tông, đem trong lòng kinh ngọc hoàn bỏ viết ở trên mặt.

“Thế nào, Mộ Dung Vô Kỵ, ngươi có ý kiến?” Mộ Dung Kinh Hồng thanh âm bình tĩnh, nhàn nhạt nói.

“Ta, ta, ta.

.

.

.” Mộ Dung Vô Kỵ liên tiếp nói ba cái ta chữ, cuối cùng vẫn là cúi đầu, nhẹ giọng nói: “Lão tổ tông, vẫn bối không có ý kiến.”

Hắn mặc dù quý làm gia chủ, dựa theo Mộ Dung gia tổ huấn, gia chủ có được cao nhất quyền lợi, có thể ở nơi này vị lão tổ tông trước mặt, Mộ Dung Vô Kỵ nào dám khoe khoang của mình khí tràng? Căn bản không dám cùng lão tổ tông tranh lời nói quyền!

Tổ huấn là tổ huấn, có thể tổ huấn cũng là lão tổ tông định ra!

“Hừ, nếu không phải nha đầu kia coi như có chút bản lãnh mảo, bản thân cự tuyệt tràng hôn sự này, ta cũng vậy muốn ngăn cản.” Mộ Dung Kinh Hồng thanh âm có chút lãnh, nói tiếp: “Nàng trở về gia tộc thời điểm, ta liền đã nói, ta xem tốt nàng, các ngươi nhưng như cũ làm ra loại này quyết định, các ngươi để cho ta cảm thấy rất thất vọng.”

“Mời lão tổ tông trách phạt, vẫn bối tội đáng chết vạn lần!”

Mộ Dung Vô Kỵ lúc này ở chỗ nào còn dám có bất kỳ phản kháng, đành hoàng cúi đầu nhận sai, trong lòng cũng hiểu, cái gì luân lý, cái gì đạo đức, ở Mộ Dung Kinh Hồng loại này Bất Hủ Thần Hoàng trước mặt, quả thực tái nhợt được không có chút nào tác dụng.

“Trách phạt coi như xong, nhớ kỹ lời của ta, không cho đem chuyện này truyền đi, sau đó phải nên làm như thế nào, các ngươi trong lòng cũng hữu sở liễu sao?” Mộ Dung Kinh Hồng thanh âm bình tĩnh, thân thể bắt đầu chậm rãi phân giải, hóa thành một mảnh bạch sắc quang điểm, biến mất ở nghị sự đại

sảnh khung đình nơi, cuối cùng truyền đến một câu nói: “Năm đó người mang nàng đi, cũng là ta, chẳng qua là nàng không biết.”

Xuất hiện ở trong phòng nghị sự, thì ra là cũng không phải là lão tổ tông Mộ Dung Kinh Hồng chân thân, chỉ là một đạo thần thức mà thôi.

Qua một lúc lâu, trong đại sảnh mọi người mới dám ngẩng đầu, cung kính dập đầu mấy người đầu, sau đó cùng kêu lên nói: “Cung tiễn lão tổ tông!”

Mộ Dung Vô Kỵ đứng lên, một lần nữa ngồi về đến nhà Chủ vị trí, đầu tiên là nhắm mắt lại, than nhẹ một tiếng, nói: “Bắt đầu từ bây giờ, nghiêng gia tộc tài nguyên, bồi dưỡng Mộ Dung Phương Phi, phân phó đi xuống, nếu có người dám can đảm nữa trêu chọc Mộ Dung Phương Phi, đám lung phản bội gia tộc xử lý!”

Vừa nói, lại chậm rãi nói: “Còn nữa, hôm nay nơi này phát sinh hết thảy, phải có ai nói ra, hậu quả, chính các ngươi trong lòng rõ ràng.”

Trên thực tế kia nhiệm Mộ Dung Vô Kỵ nhắc nhở, ở đây mọi người, cơ hồ cũng bị hù dọa phá lá gan, loại chuyện này, ai dám truyền đi?

Song, mọi người tại đây nhưng không có một người nào, không có một cái nào phát hiện, ở lão tổ chữ Mộ Dung Kinh Hồng thần thức tiêu tán sau khi, tại gia chủ Mộ Dung Vô Kỵ nói xong câu nói kia sau, nghị sự đại sảnh trong góc, thiếu một đạo thần thức.

Ra cửa bên ngoài, chỉ có thể tận lực bảo đảm không ngừng, các huynh đệ tỷ muội thứ a!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 481: Kỳ Di Đất!

>

Mà ngay cả lão tổ tông Mộ Dung Kinh Hồng, cũng không có thể phát hiện, hắc thần thức phủ xuống thời điểm, ở nơi này trong đại sảnh, còn có một nói hoàn toàn không thuộc về trong phòng nghị sự mọi người thần thức tồn tại.

Có lẽ, Mộ Dung Kinh Hồng căn bản là không nghĩ tới, ở tinh thần của hắc phong tỏa phía dưới, còn nữa phía ngoài thần thức, có thể ở.

Vẫn lẳng lặng gục ở Mộ Dung Phương Phi trong ngực Tiểu Bạch trong lúc bất chợt phun ra một ngụm tiên huyết, ngọc bích loại lấp lánh đôi đã ở trong nháy mắt trở nên mờ mờ không ánh sáng.

“A? Tiểu Bạch, người, người làm sao?” Mộ Dung Phương Phi thất kinh, nhẹn không được lên tiếng kinh hô.

Bởi vì Mộ Dung Phương Phi nói một câu gia tộc hội nghị là nhằm vào xử lý như thế nào nàng, Tiểu Bạch liền vỗ ngực bảo đảm, nói thần trí của nó vô cùng cường đại, xung phong nhận việc muốn đi nghe lén.

Mộ Dung Phương Phi cân nhắc một cái trong gia tộc những thứ kia cao tầng thực lực, sau đó cũng cảm thấy dựa theo Tiểu Bạch thực lực, có nên không có vấn đề gì, sẽ làm cho nó đi làm, lại không nghĩ rằng ra khỏi ngoài ý muốn, Tiểu Bạch thực lực cường đại như vậy, lại có bị thương.

“Chủ nhân, Tiểu Bạch, Tiểu Bạch không có chuyện gì, chẳng qua là ra khỏi điểm ngoài ý muốn, một cái Tiểu Bạch hoàn toàn không cách nào chống lại cường giả xuất hiện ở nơi đó,

Tiểu Bạch mạnh mẽ đem thần thức ở lại kia, vị kia cường giả không có thể phát hiện Tiểu Bạch, nhưng Tiểu Bạch cũng không thể tránh khỏi bị thương.” Tiểu Bạch vung lên con mèo mặt, uể oải mệt mỏi trong thần sắc trả lại mang theo vài phần đắc ý: “Nói cho chủ nhân một bạn chuyện, sau khi nói xong, Tiểu Bạch phải trở về đến di động tòa thành nghỉ tay tức, có thể một đoạn thời gian rất dài cũng sẽ không đi ra, cho nên chủ nhân bản thân muốn cẩn thận một chút.”

Tiểu Bạch thanh âm ở Mộ Dung Phương Phi trong đầu vang lên, theo sau, Tiểu Bạch đối với Mộ Dung Phương Phi nói vừa mới nó ở phòng nghị sự nghe được cái kia bạn kinh thiên bí ẩn.

Mộ Dung Phương Phi sau khi nghe, khuôn mặt trở nên không có chút huyết sắc nào, nàng căn bản sẽ không nghĩ tới, ở nàng khi còn bé đem nàng mang đi, dốc lòng dạy nàng nhiều năm như vậy, ở nàng trong suy nghĩ chiếm cứ vô cùng trọng yếu vị trí thụ nghiệp ân sư, dĩ nhiên là gia tộc của chính mình lão tổ tông Mộ Dung Kinh Hồng.

Hơn nữa lão tổ tông như thế dụng tâm dạy nàng bồi dưỡng mục đích của nàng, đúng là đem nàng trở thành tu luyện đỉnh lô, muốn nàng hiến thân!

Nếu không phải Tiểu Bạch cùng nàng tâm linh tương thông, không thể nào nói láo lừa gạt nàng, Mộ Dung Phương Phi thậm chí có cho là Tiểu Bạch đang nói láo!

“Thế nào có thể như vậy? Hắn thế nào có thể như vậy!” Tiểu Bạch đã trở lại nó di động tòa thành trung chữa thương tu dưỡng đi, Mộ Dung Phương Phi thất hồn lạc phách ngồi ở chỗ đó, sắc mặt tái nhợt đến không có một tí huyết sắc, trong lòng giống như ở lấy máu giống như, nhớ: hắn là của ta lão tổ tông a, là tổ tiên của ta tiền bối a, hắn thế nào có thể làm ra chuyện như vậy đi? Thế nào có thể, thế nào có thể?

Không biết qua bao lâu, Mộ Dung Phương Phi mới phục hồi tinh thần lại, một đôi tràn đầy bi thương cùng mê mang con ngươi, dần dần xuất hiện về ánh mắt kiên định, càng ngày càng mạnh.

Gia tộc này, đối đãi với ta như thế, cùng thế hệ huynh đệ tỷ

muội xa lánh ta, gia tộc cao tăng tính toán ta, bây giờ mà ngay cả lão tổ tông, cũng có thể làm ra như thế không bằng cầm thú tuyền mạng.

.

.

Là các người cha ta ở phía trước, vô luận ta Mộ Dung Phương Phi làm ra như thế nào lựa chọn, cũng là các người bức! Mộ Dung Phương Phi ở trong lòng âm thầm thì, nhưng ngay sau đó, này tờ tuyệt sắc trên mặt, lộ ra vẻ tràn đầy nụ cười chế nhạo, trong lòng nghĩ: muốn toàn lực bồi dưỡng ta sao? Tốt, ta đây tựa như người cửa đặc ý!

“Này một gốc cây linh dược, sợ là ít nhất cũng sinh trưởng bảy vạn năm, mao thật là khó có thể tưởng tượng, cái chỗ này, lại có như thế phong phú linh dược tài nguyên, nếu như ta có thể có được chế thuốc bản lĩnh, như vậy ta người bên cạnh, có thể rất nhanh lớn lên, ứng đối cái này quần hùng quật khởi lớn thời đại!” Đẳng Phi cầm trên tay một gốc cây tản ra nồng nặc mùi thuốc linh dược, trong miệng lầm bầm tự nói, ngẩng đầu nhìn đỉnh đầu hôi mông mông bầu trời, đối với Thần Hồn Vực cái này kỳ dị thế giới, dù phát tò mò.

Kể từ khi toàn thân cao thấp Đấu Mạch thông 49 đầu sau, Đẳng Phi toàn thân thực lực, tăng lên tới một cái tiệm cảnh giới mới, lại thêm trong thân thể còn có một cái yêu nghiệt giống như Chiến Tranh Ma Ngẫu, tìm kiếm lên linh dược tới, quả thực chính là làm ít công to.

Một ngày công phu, năm vạn năm trở lên linh dược, Đẳng Phi đã tìm được mười mấy gốc cây, một vạn đến năm vạn năm ở giữa linh dược, chiếm được mười mấy gốc cây, về phần một vạn năm phía dưới cái kia một ít linh dược, Đẳng Phi căn bản không có đi động.

Này phải thay đổi làm ở ngũ vực thế giới, quả thực là không dám tưởng tượng một chuyện, đừng nói mấy ngàn năm, coi như là mấy trăm năm linh dược, kia đều là bảo bối, ngàn năm linh dược, cũng đã là cực kỳ hiếm thấy, về phần ba năm ngàn

năm cái kia một ít, thậm chí có thể làm cho hai người siêu cấp thể lực lớn đánh tới bể đầu chảy máu!

Một cái bằng đấu khí võ giả làm chủ thể lực lớn căn bản nhất dựa vào là cái gì? Một là Đấu Tinh, một là đan dược!

Đấu Tinh đối với thực lực qua Vương cấp võ giả mà nói, tác dụng cũng đã chẳng phải lớn, đối với Đại Đế trở lên cảnh giới võ giả, cơ hồ không có hiệu dụng.

Đó cũng là tại sao trời sanh Thạch Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch xuất thế sau khi, sẽ khiến các thể lực lớn điên cuồng tranh đoạt nguyên nhân căn bản.

Đan dược phương diện, vấn đề các thể lực lớn cũng cảm thấy nhúc nhích, bọn họ không phải là không có tốt Luyện Đan Sư, bọn họ thiếu hụt chính là đủ năm linh dược, cũng nên ứng với này cú cách ngôn: không bột đổ gột nên hồ.

Một điểm nữa, năm đó ngũ vực kia tròng đại chiến hủy diệt tính quá kinh, không biết bao nhiêu cổ xưa chế thuốc thủ pháp cùng đan phương biến mất ở lịch sử sông dài trung.

Cho nên hôm nay các thể lực lớn, một mặt thuyền Thần Hồn Vực bên trong điên cuồng thu thập linh dược, về mặt khác, còn lại là khổ tâm vơ vét cổ xưa chế thuốc thủ pháp cùng khai căn.

Đồng thời các thể lực lớn trung cái kia một ít Luyện Đan Sư cửa, tất cả cũng ở hết ngày dài lại đêm thâm nghiên cứu mới đan phương, bằng ứng đối linh dược càng ngày càng nhiều, càng ngày càng tốt tròng diện.

Lúc trước những thứ kia được xưng luyện đan đại sư chế thuốc đại sư mọi người, đã có điểm theo không kịp sản từ Thần Hồn Vực trung càng ngày càng ưu tú linh dược.

Hôm nay Đấu Tinh Cổ Điện trong, có một nhóm năm đó Đẳng gia ưu tú nhất luyện dược sư, có thể Đẳng gia khởi điểm quá thấp, so với những thứ kia siêu cấp thể lực, có chênh lệch thật lớn.

Tùng ở Chân Vũ Học Viện lúc tự lựa chọn đi theo Đằng Phi Lưu Vân Tiêu, ở nhận được một số cổ xưa đan phương sau, ở phương diện này, cũng là biểu hiện ra không thua gì những thứ kia thể lực lớn trình độ.

Nhưng cũng chỉ là không thua gì mà thôi, muốn vượt qua những thứ kia siêu cấp thể lực, còn xa xa không đủ.

“Này thật đúng là, không có linh dược thời điểm buồn, linh dược quá tốt, cũng buồn!” Đằng Phi thuận miệng lẩm bẩm một câu, sau đó về phía trước đi tới.

Đinh, đinh, đinh.

.

.

’
Một trận rất nhỏ giọt nước thanh âm, truyền tới Đằng Phi trong tai.

Bất quá Đằng Phi trong lòng nhưng ít nhiều có chút kỳ quái, bình thường giọt nước thanh âm, hẳn không phải là loại này, hiện dưới loại tình huống này, hình như là giọt nước ở nào đó kỳ quái vật thể thượng vọng lại.

Đằng Phi trong lòng có chút ngạc nhiên, cho nên liền đến nước này âm thanh nơi đi tới.

Xuyên một mảnh nồng đậm lùm cây, trong bụi cỏ bụi gai từng sinh, hết sức khó đi, hơn nữa chỗ này đối với đấu khí võ giả áp chế hết sức rõ ràng, Đằng Phi thậm chí cảm giác mình đi vào một cái trận pháp trong.

Nhưng hẳn có thể xác định, chỗ này không có có bất kỳ bởi vì bày trận dấu vết, bởi vì cho dù Đằng Phi cảnh giới của mình không đủ, có thể trong thân thể còn có Chiến Tranh Ma Ngẫu này yêu nghiệt đi, nếu là nơi này bị bày trận pháp, Chiến

Tranh Ma Ngẫu sẽ không phát hiện không được.

Đã từng kia tròng thay đổi ngũ vực cách cục hủy diệt cuộc chiến, được một số người xưng là chư thần hoàng hôn cái kia cuộc chiến đầu, chính là Chiến Tranh Ma Ngẫu tự mình khởi xướng, hơn nữa, phong ấn ngũ vực đại lục, đợi chờ Vĩnh Hằng Chi Chủ cửu thế Luân Hồi sau khi xuất hiện nặng hơn nữa mới đánh vỡ phong ấn, cũng là Chiến Tranh Ma Ngẫu.

Có thể nói, Chiến Tranh Ma Ngẫu chẳng những có không gì sánh kịp thực lực cường đại, ở trận pháp phương diện, cũng tuyệt đối là thần giống như thành tựu.

“Chỗ này, có chút kỳ quái.” Chiến Tranh Ma Ngẫu thanh âm ở Đằng Phi trong đầu vang lên, sau đó nói: “Nơi này tựa hồ có một tòa trận pháp thần kỳ đi.”

“Ta vừa mới cũng có cảm giác như thế, chẳng lẽ nơi này thật sự có người bày ra trận pháp?” Đằng Phi có chút buồn bực hỏi.

“Ta cảm giác không ra, cho dù có, ít nhất cũng là mấy mươi vạn năm thậm chí mấy trăm vạn năm trước chuyện tình.” Chiến Tranh Ma Ngẫu thuận miệng hồi đáp.

“Cái này tựa rất kỳ quái, này Thần Hồn Vực rốt cuộc là địa phương nào? lại có người nào đó từng ở chỗ này cuộc sống quá đi?” Đằng Phi nói thăm, trăm mối vẫn không có cách giải.

“Tiếp tục đi về phía trước, phía trước có lẽ có thứ tốt.” Chiến Tranh Ma Ngẫu trầm mặc chỉ chốc lát, bỗng nhiên mở miệng nói.

Nghe được phía trước có thể có thứ tốt, Đằng mao bay nhất thời tinh thần rất nhiều, theo tiếng nước chảy, tiếp tục đi thẳng về phía trước, lại đi ước chừng nửa canh giờ, lúc này, mà ngay cả Đằng Phi cũng cũng có thể xác nhận một bạn chuyện: chỗ này đúng là tồn tại một cái cổ xưa hơn nữa cường đại trận pháp.

Bởi vì dựa theo Đằng Phi nghe thấy tiếng nước chảy khoảng

cách, ở chỗ nào cần dùng đến nửa canh giờ? Sợ rằng một hồi công phu có thể tìm được, nhưng bây giờ đã đi hơn nửa canh giờ, Đằng Phi cũng có thể xác thực tin chính mình không có đi đường quanh co, nhưng này tiếng nước chảy như cũ leng keng đình vang, nhưng hoàn toàn tiếp xúc không được.

“đợi một chút.” Đã trầm mặc hồi lâu Chiến Tranh Ma Ngẫu bỗng nhiên gọi lại Đằng Phi, sau đó nói: “Hướng về bên phải đi mười bước.”

Đằng Phi thả ra hộ thể cương khí, xuyên qua bụi gai trải rộng lùm cây, hướng về bên phải đi mười bước, cả người phảng phất hãm thân ở bụi gai bụi rậm trung, chung quanh đều không đường.

“Nửa đi về phía trước mười bước.” Chiến Tranh Ma Ngẫu tiếp tục chỉ huy.

Như cũ là bụi gai trải rộng lùm cây, như cũ là không đường.

“Nửa hướng tả đi mười bước.”

“Nửa hướng về bên phải đi mười bước.”

“.

.

.

.”

Như thế giằng co chừng nửa canh giờ, thiếu chút nữa đem Đằng Phi loại này tâm tính kiên nghị hạng người lăn qua lăn lại đến hồng mắt, trước mắt mới trong lúc bất chợt sáng ngời, Đằng Phi có loại rộng mở trong sáng cảm giác.

Nhưng ngay sau đó ngẩng đầu, đánh giá cảnh sắc trước mắt, Đằng Phi ánh mắt trừng được rất lớn, miệng khẽ giương, hẳn quả thực không thể tin được trước mắt một màn này là chân thực.

Một ngọn vạn trượng cao màu xanh vách đá, đứng sừng ở

Đằng Phi trước mặt không được hai trăm thước xa địa phương, nhìn kỹ lại, kia sâu màu xanh màu sắc, nguyên lai là hậu hậu một tầng rêu xanh.

Chùng sinh trưởng vô số che khuất bầu trời chọc trời đại thụ, có chút thậm chí có hơn trăm trượng cao, cắm rễ ở vách đá sơn thể hai bên, mà Đằng Phi trước mắt này hơn hai trăm thước khoảng cách, liền là một khổng lồ đầm nước.

Trong đầm nước nước, là kỳ dị nhũ bạch sắc, giống như là sữa tươi giống như, tản ra nồng nặc hương thơm, thấm lòng người phủ!

Đằng Phi kinh ngạc ngửa đầu, tứ đại đánh giá một vòng, sau đó ánh mắt của hắn, rơi vào này nhũ bạch sắc đầm nước thượng, thanh âm run rẩy hỏi Chiến Tranh Ma Ngẫu nói: “Người biết.

.

.

Đây là cái gì sao?”

Có thể giữ vững không ngừng hơn, là ta cố gắng lớn nhất, thật sự, mời mọi người nhất định phải tin tưởng ta.

Chùng 23 hiệu có thể trở về đi, nghỉ ngơi tới đây sau nhất định sẽ có bộc phát!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 482: Huyền Linh Tiên Dịch!

>

Chiến Tranh Ma Ngẫu hồi lâu không Đăng Phi, phảng phất cũng bị trước mắt một màn sợ ngây người, nhưng ngay sau đó, Đăng Phi chỗ mi tâm một đạo tử quang hiện lên, hồi lâu chưa từng lộ diện Chiến Tranh Ma Ngẫu, thậm chí từ Đăng Phi thân thể trong thoát khỏi đi ra, huyền phù ở nhũ bạch sắc phía trên thủy đầm.

Một đôi đờ dẫn con người, gắt gao nhìn chăm chăm trước mắt này kỳ dị địa phương.

“Đây là.

.

.

Huyền.

.

.

Huyền Linh Tiên Dịch!” Một lúc lâu, Chiến Tranh Ma Ngẫu mới chậm rãi nói, ngắn ngủn sáu cái chữ, nhưng giống như là mất rất lớn sức lực mới nói ra được giống như, thê lương Cổ lão thanh âm trung mang theo nhè nhẹ run rẩy, giống như là phát hiện cái gì chuyện bất khả tư nghị chuyện giống như.

Đăng Phi chưa từng thấy qua Chiến Tranh Ma Ngẫu như vậy

quá, khi hắn xem ra, cõi đời này không có chuyện gì, là Chiến Tranh Ma Ngẫu cái này chân chính hoá thạch không biết, nữa thể nào truyền thuyết lâu đời, ở Chiến Tranh Ma Ngẫu trong mắt, cũng không gì hơn cái này, bởi vì cơ hồ không có gì truyền thuyết là so sánh với nó vẫn Cổ lão.

Nó tồn tại thời gian, ở loài người xem ra, quả thực chính là không thể tin được, thậm chí có thể không khoa trương nói: nếu như lịch ương là một cái Trường Hà lời nói, kia Chiến Tranh Ma Ngẫu chính là trên sông một chiếc thuyền, xuôi dòng xuống, dọc đường gặp qua rất nhiều phong cảnh.

Như vậy một cái hoá thạch cấp bậc chính là đồ cổ, ở nhìn thấy này nhũ bạch sắc đầm nước sau, thậm chí lộ ra trước nay chưa có phức tạp nét mặt, hơn nữa còn thanh âm run rẩy, hô lên “Huyền Linh Tiên Dịch” cái này Đằng Phi chưa từng nghe qua, nhưng là có thể rõ ràng cảm giác được đây là thứ tốt tên.

“Huyền Linh Tiên Dịch là cái gì?” Đằng Phi Vấn Đạo.

Chiến Tranh Ma Ngẫu trầm mặc chỉ chốc lát, sau đó bỗng nhiên quay đầu trở lại, ánh mắt quái dị nhìn thoáng qua Đằng Phi, sâu kín nói: “Đại nhân cơ trí quả nhiên không ai bằng có thể chiếu sáng này bóng tối sâu thẳm vũ trụ, có thể xỏ xuyên qua cổ kim.

.

”

.

“

.

.

.

Đằng Phi vẻ mặt im lặng nhìn Chiến Tranh Ma Ngẫu dùng già nua cổ sơ giọng vuốt mông ngựa, ngay cả cắt đứt tâm tư của nó cũng bị mất, gật đầu nói: “Được rồi, người đại nhân rất cơ trí!”

“Ha hả” Chiến Tranh Ma Ngẫu rất ít có cười, Đằng Phi cùng nó tiếp xúc thời gian dài như vậy, nghe được Chiến Tranh Ma Ngẫu phát ra tiếng cười có thể đếm được trên đầu ngón tay.

“Cõi đời này mặc dù không có hai mảnh giống nhau lá cây, Luân Hồi cửu thế sau, đại nhân linh hồn cũng trở thành toàn bộ chủ nhân mới ngài.

Không lại, ngài cũng biết, năm đó đại nhân, là bằng cái gì, ở ngắn ngủn mấy ngàn năm, thì đến được làm người không thể với tới độ cao, trở thành Vĩnh Hằng Chi Địa đệ nhất nhân sao?”

Chiến Tranh Ma Ngẫu thanh âm trung tràn đầy nhớ lại, biểu hiện trên mặt tựa như hoài niệm tựa như bi thương, phảng phất nhớ tới vãng tích cao chót vót năm tháng.

Đây chính là một cái tương đối vấn đề trọng yếu, ít nhất ở đi qua Chiến Tranh Ma Ngẫu cho tới bây giờ không có cùng Đằng Phi đàm luận quá tương quan chuyện tình, Đằng Phi cũng chỉ biết là Vĩnh Hằng Chi Chủ là từng Vĩnh Hằng Chi Địa người mạnh nhất.

Đằng Phi đối với Vĩnh Hằng Chi Chủ một ít chuyện, cũng rất nghĩ muốn hiểu rõ, bởi vì vô luận hấn nguyện hoặc là không muốn, vận mạng của hấn, tựa hồ cũng cùng cái kia Quang Mang Vạn Trọng Vĩnh Hằng Chi Chủ liên lạc chung một chỗ.

Đằng Phi mỉm cười nói nhíu mày tiêm, chỉ vào trước mắt này nhũ bạch sắc đầm nước nói: “Chẳng lẽ chỉ bằng nó?”
Leng keng đình.

.

.

Phía trên thủy đầm, từ bao trùm lấy dày dày rêu xanh vạn trọng vách đá phía không ngừng có nhũ bạch sắc giọt nước thấp xuống, rơi vào trong đầm nước, nổi lên một luồng sóng nhẹ nhàng rung động.

Chiến Tranh Ma Ngẫu thập phần chăm chú gật đầu sau đó nói:
“Không sai chính là loại vật này đại nhân gọi nó Huyền Linh
Tiên Dịch mao.

Không có ai biết nó là từ đâu tới, nói thí dụ như hiện tại, thoát
nhìn nó hình như là từ nơi này vách núi trung chảy ra, có thể
ngươi cho dù đem này tấm vách núi đào rỗng, cũng mơ tưởng
tìm được nó nửa điểm dấu vết.

Hơn nữa, Huyền Linh Tiên Dịch là một loại vô cùng Thần tính
linh vật, nếu như nó không muốn ngươi tìm được như vậy
ngươi vĩnh viễn đều không thể tìm được nó!”
“Vật này.

.
.

Có linh tính?” Đẳng Phi có chút khó có thể tin nhìn trước mắt
mặt nước rất lớn nhũ bạch sắc đầm nước.

“Dĩ nhiên, chủ nhân ngài biết của ta linh tính, là như thế nào
mở ra sao?” Chiến Tranh Ma Ngẫu không đợi Đẳng Phi trả lời,
liền sâu kín nói: “Ta năm đó bị đại nhân chế luyện sau khi đi
ra, ở nơi này Huyền Linh Tiên Dịch bên trong, rót suốt một
ngàn năm.

Một ngàn năm sau, ta sinh ra linh trí.

Nếu như nói đại nhân đem ta chế tạo ra, dẫn tới trên cái thế
giới này, là cha của ta lời nói, như vậy, Huyền Linh Tiên Dịch
tự là mẫu thân của ta, nó cho ta tánh mạng cùng linh trí.”
“.

.

.” Đẳng Phi khước miệng khẽ co quắp, sau đó đi tới nhũ bạch
sắc đầm nước bên cạnh, dụng tâm cảm thụ được này nhũ bạch
sắc chất lỏng, trừ nồng nặc đến làm cho người ta không dám

tin linh khí ở ngoài, Đằng Phi cũng không có cảm giác nhiều lắm.

Đằng Phi thử vươn tay, đưa vào đến đầm nước trong, cũng không có tưởng tượng trung lạnh như băng, ngược lại có một loại ôn nhuận nhẵn nhụi cảm giác, Đằng Phi sâu trong nội tâm, chẳng biết tại sao, đột nhiên cảm thấy một trận rất nhỏ rung động.

“Đây mới thật là một loại Luân Hồi a! Đại nhân năm đó nhất định đã nhìn thấy hôm nay cảnh tượng, mới có thể làm ra lúc ấy cái loại này lựa chọn.

Hôm nay chủ nhân ngài có thể gặp lại đến Huyền Linh Tiên Dịch, đang nói rõ đại nhân năm đó cơ trí, đúng là có một không hai cổ kim!” Chiến Tranh Ma Ngẫu sâu kín nói.

Lần này, Đằng Phi cũng không có cảm thấy Chiến Tranh Ma Ngẫu là ở phách vụng về mã thí, ngược lại sờ dường như biết được suy nghĩ Vân Đạo: “Người là nói, Vĩnh Hằng Chi Chủ ở năm đó tự tiên đoán được hôm nay một màn này?”

“Dĩ nhiên, nếu không, trên cái thế giới này, có ai có thể gặp được đại trên thân người một mảnh chéo áo?” Chiến Tranh Ma Ngẫu đầu gối đầu giường, ngạo nghễ nói: “Nếu như không phải là đại nhân năm đó lựa chọn thân thể hóa đạo, linh hồn chuyển thể lời nói, cho dù cho tới hôm nay, cũng giống nhau có thể sống được hảo hảo! Vĩnh Hằng Chi Địa những người đó, lại có cái nào, có đảm lược tử dám ở đại nhân trước mặt càn rỡ?” Chiến Tranh Ma Ngẫu thanh âm lộ ra một cổ tử chua xót cùng ủy khuất, vào hôm nay lúc trước, nó vẫn khó có thể hiểu năm đó như mặt trời ban trưa đại nhân, tại sao phải đột nhiên lựa chọn hóa đạo, sau đó linh hồn tiến hành chuyển thể Luân Hồi.

Trước tám lần Luân Hồi, Chiến Tranh Ma Ngẫu đều là tro mắt nhìn từng ở đại nhân trước mặt ngay cả đại khí cũng không dám thở gấp một ngụm những người đó, mang trên mặt hung ác dữ tợn nụ cười, điên cuồng vây công.

Giết chết đại nhân Luân Hồi Giả sau, những thứ kia vô sỉ tiêu nhân của một người làm quan cả họ được nhờ bộ dạng, thật

sâu chạm khắc ở Chiến Tranh Ma Ngẫu sâu trong linh hồn, nó vĩnh viễn đều không thể quên mất cái loại này cừu hận đốt cháy linh hồn cảm giác.

Nhưng đồng dạng, nó phải tuân hoàn Vĩnh Hằng Chi Chủ cho nó lưu lại nhiệm vụ, đó chính là: vĩnh viễn chỉ có thể bằng phụ tá Luân Hồi Giả, nhưng Luân Hồi Giả nếu là ngoài ý tứ vong lời nói, nó phải lập tức ẩn giấu đi, quyết không cho phép nó báo thù.

Sau đó đợi được tiếp theo Vĩnh Hằng Chi Chủ Luân Hồi Giả xuất hiện, Chiến Tranh Ma Ngẫu mới có thể tùy theo xuất hiện, sau đó ở Luân Hồi Giả ừng có một chút thực lực thời điểm, tiến hành giác tỉnh, lần nữa tiến hành phụ tá cùng trợ giúp.

Thẳng cho tới hôm nay, Chiến Tranh Ma Ngẫu nhìn thấy cái này hoàn toàn từ Huyền Linh Tiên Dịch tích đầy đầm nước sau khi, mới rộng mở trong sáng, thì ra là đại nhân năm đó có thể đã sớm nhìn đến chuyện ngày hôm nay.

Mặc dù Chiến Tranh Ma Ngẫu không thể nào suy đoán đại nhân đến tột cùng là nghĩ như thế nào, nhưng nó suy đoán, trước tám lần thất bại Luân Hồi, có lẽ chính là vì này thứ chín lần Luân Hồi làm chần độn, nếu không, bọn họ thế nào sẽ ở Thần Hồn Vực nơi này, trùng hợp như thế gặp phải Huyền Linh Tiên Dịch loại này có được linh tính thần kỳ bảo vật?
“Cái này nên.

.

.

Như thế nào sử dụng?” Đẳng Phi nhìn Chiến Tranh Ma Ngẫu thuận miệng Vấn Đạo.

“Dựa theo chủ nhân trước mắt trạng huống, trực tiếp dùng để uống cũng đủ, dĩ nhiên, tốt nhất là có một người tuyệt đỉnh luyện đan đại sư, đem Huyền Linh Tiên Dịch luyện thành

Huyền Linh Tiên Đan, mỗi một ngàn cân Huyền Linh Tiên Dịch, có thể luyện thành một viên Huyền Linh Tiên Đan, một viên Huyền Linh Tiên Đan, có thể làm cho chủ nhân tăng trưởng một trăm năm đấu khí tu vi.” Chiến Tranh Ma Ngẫu thê lương Cổ lão thanh âm trung, mang theo một tia kích động.

Có lẽ, này vô mấy năm qua, cái này hoá thạch giống như tượng gỗ, đợi chờ chủ nhân của hắn có thể một lần nữa quân lâm thiên hạ Vương giả trở về, đã đợi chờ quá lâu, quá cực khổ.

“Cái gì? Một viên Huyền Linh Tiên Đan, có thể tăng trưởng ta một trăm năm đấu khí tu vi?” Đẳng Phi chắc lưỡi hít hà, trong lòng tự nhủ ta tu luyện một trăm năm tích lũy đấu khí, kia được đến cỡ nào nhiều a!

“Không sai, bằng người hiện tại tốc độ tu luyện, tu luyện một trăm năm, cùng một viên Huyền Linh Tiên Đan công hiệu không sai biệt lắm.” Chiến Tranh Ma Ngẫu nhàn nhạt nói:

“Điều kiện tiên quyết là, người nhất định phải có thể đem Huyền Linh Tiên Dịch luyện chế thành đan, nếu không nghe lời, người cho dù uống một vạn cân Huyền Linh Tiên Dịch, cũng tăng trưởng không được một trăm năm đấu khí tích lũy.”

“A? Tại sao có thể như vậy?” Đẳng Phi vẻ mặt đau khổ, trong lòng tự nhủ người biết rõ ta luyện đan tay mào pháp vụng về vô cùng, lại cứ thiên ném ra một cái làm cho không người nào có thể kháng cự mỗi cho ta, này rắc tâm, quả thực rất xấu rồi!

“Huyền Linh Tiên Dịch sở dĩ thần kỳ, chính là bởi vì nó ở luyện chế trong quá trình, có thể không ngừng hấp thu thiên địa linh khí, ngàn cân Huyền Linh Tiên Dịch, luyện chế thành một viên đan dược, có thể đem sở hữu tinh hoa hoàn toàn giữ lại ở đan dược trung.

Mà nếu như dùng để uống Huyền Linh Tiên Dịch lời nói, loại này thần kỳ linh vật, có tâm bổ thân thể của người, cải thiện người kinh lạc, tinh lọc máu của người, gia cố người cốt nói.

.

.

, này hết thấy mọi thứ, cũng sẽ tiêu hao hết rất nhiều năng lượng, đến cuối cùng tích lũy trở thành đầu khí, đúng là rất ít một phần.”

Chiến Tranh Ma Ngẫu giải thích, sau đó nói: “Mà Huyền Linh Tiên Đan, phục dụng sau, sẽ trực tiếp tiến vào đến thân thể các con trong kinh mạch, trực tiếp hóa thành đầu khí, tích lũy, hai người mặc dù cùng nguyên, nhưng bất đồng phương pháp sử dụng, mang đến hiệu quả, là hoàn toàn bất đồng!”

“Vật này thật sự rất thần kỳ, cũng rất thuần túy a!” Đằng Phi nhin không được khen một câu, sau đó nói: “Dựa theo người thuyết pháp, phục dụng Huyền Linh Tiên Dịch chỗ tốt cũng là tương đối không lỗ sao.”

“Ân, chủ yếu là chủ nhân người hiện tại quá yếu, phục dụng đứng lên hiệu quả nên vẫn là rất lớn!”

“Ta dựa vào người không thể hàm súc một điểm nói chuyện sao? Không đả kích ta sẽ chết?” Đằng Phi tức giận trắng mặt nhìn một cái Chiến Tranh Ma Ngẫu, sau đó một đôi mắt rơi vào đầm nước thượng, trong lòng suy nghĩ, muốn như thế nào mới có thể đem giá tọa đầm nước cho toàn bộ mang đi!

Tham lam sao?

Có lẽ có một điểm, tin tưởng bất luận kẻ nào, nhìn thấy này Huyền Linh Tiên Dịch, biết nó công hiệu lời nói, cũng sẽ sinh ra ý nghĩ như vậy, này nhưng thật ra chính là trí tuệ sinh vật một loại bản năng: thứ tốt cũng muốn phải đi đến trong túi tiền của mình.

Lúc này, Chiến Tranh Ma Ngẫu ở một bên sâu kín nói: “Có phải hay không trong lòng nghĩ đến như thế nào mới có thể đem này đầm thủy toàn bộ mang đi? Chủ nhân, khuyên người đã chết này tâm sao, không gian của người chiếc nhẫn, cho dù có thể dung nạp xuống giá tọa đầm nước, có thể Huyền Linh Tiên Dịch không giống phàm vật, người bên này đem cất vào không gian giới chỉ, nó bên kia sẽ lập tức biến mất, không tin, người có thể thử một chút?”

Như vậy làm cho người ta nhìn tâm nhanh-mạnh mẽ thử thực tế Đằng Phi làm sao có thể dễ dàng tin tưởng, hắn lập tức bắt đầu ném thử, một lần, hai lần, ba lần.

.

Ngày mai nên có thể về nhà, như Vô Ý ngoài, hậu thiên bộc
phát! ! !

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 483: Cải Tạo!

>

Đằng Phi vẫn không tin tà ném thử hơn mười lần, mỗi một lần Huyền Linh Tiên Dịch cất vào không gian giới chỉ sau khi, cũng sẽ biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, biến mất phi thường triệt để, tựa như chưa từng có quá giống nhau.

Đến cuối cùng, Đằng Phi rút cục vẽ mặt chán nản buông tha cho cố gắng, liếm liếm hơi khô sấp môi, buồn bực nói: “Vào tới bảo sơn, nhưng muốn tay không mà quay về, chẳng lẽ còn muốn cho ta ở chỗ này dùng thượng vài thập niên không được?”

Nếu như nơi này là ngũ vực một chỗ, kia Đằng Phi nói không chính xác thật sự chọn ở chỗ này dùng thượng vài thập niên, nhưng nơi này là Thần Hồn Vực, hẳn không thể nào ở chỗ này lâu dài ở lại.

Lúc này, Đằng Phi cảm giác được một bên Chiến Tranh Ma Ngẫu tựa hồ rất nhạt định bộ dạng, cho nên nhin không được trừng tử nó một cái, nói: “Uy, trơ mắt nhìn những thứ này bảo vật nhưng không cách nào mang đi, người chẳng lẽ tự không muốn nói chút gì đó sao?”

“Nói gì? Huyền Linh Tiên Dịch tuy là nhân gian chí bảo, có thể đối với ta mà nói, cũng không có tác dụng quá lớn, cho nên cho dù không cách nào mang đi, cũng đúng là bình thường.”

Chiến Tranh Ma Ngẫu không nhanh không chậm nói, sau đó nhìn cơ hồ muốn lâm vào dữ dội đi Đằng Phi, lại bổ sung nói: “Được, ta chợt nhớ tới, cõi đời này còn có một loại gọi là Không Gian Hồ Lô đồ, tựa hồ có thể giả bộ này Huyền Linh Tiên Dịch đi.”

“Không Gian Hồ Lô là vật gì?” Đằng Phi đối với cái tên này cảm thấy hết sức xa lạ, bất quá bởi vì có không gian hai chữ, lại là nở rộ Huyền Linh Tiên Dịch, Đằng Phi tự nhiên sẽ nghĩ

tới này Không Gian Hồ Lô đoán chừng cùng của mình trữ vật giới chỉ giống nhau, cũng là một loại không gian dung khí.

Nhưng vấn đề là cõi đời này trữ vật giới chỉ số lượng cũng không nhiều, cái này từ chưa nghe nói qua Không Gian Hồ Lô, lại muốn đi đâu tìm đi? Dựa theo Chiến Tranh Ma Ngẫu thuyết pháp, Huyền Linh Tiên Dịch là linh tính bảo vật, trời mới biết tiếp theo đi tới đây, trả lại có thể hay không gặp lại được đi.

Người như thế đang lúc chí bảo không công bỏ qua, quả thực là một loại vô cùng lớn lỗi.

Cho dù hẳn không có có năng lực đem Huyền Linh Tiên Dịch luyện chế thành Huyền Linh Tiên Đan, có thể phục dụng Huyền Linh Tiên Dịch thay đổi bản thân toàn thân cao thấp, để thân thể lần nữa thoát thai hoán cốt, chuyện như vậy Đằng Phi tại sao có thể đủ bỏ qua?

“Không Gian Hồ Lô, là theo Huyền Linh Tiên Dịch xen ra một loại thần kỳ thực vật, chỉ cần có Huyền Linh Tiên Dịch địa phương, tựu cũng sẽ xen có Không Gian Hồ Lô, hơn nữa Không Gian Hồ Lô đồng dạng có linh tính, không phải là dễ dàng như vậy có thể tìm được.” Chiến Tranh Ma Ngẫu không nhanh không chậm vừa nói, để Đằng Phi có chút phát điên.

“Vừa mới ngươi tại sao không nói cho ta?”

“Chủ nhân, vừa mới ngài không hỏi quá ta, tựu trực tiếp bắt đầu ném thử dùng của mình trữ vật giới chỉ thu.” Chiến Tranh Ma Ngẫu một bộ ta không sao tâm bộ dạng nhắc nhở Đằng Phi.

“Được rồi, ngươi thắng.” Nhanh lên tìm được Không Gian Hồ Lô, thu Huyền Linh Tiên Dịch trọng yếu, Đằng Phi chỉ có thể nghiêng răng nghiêng lợi tạm thời nhẫn xuống.

Bất quá cho dù hẳn không muốn nhẫn, dưới mắt cũng không phải là Chiến Tranh Ma Ngẫu đối thủ.

.
Đằng Phi nhưng ngay sau đó bắt đầu mọi nơi tìm tìm ra được, quả nhiên tựa như Chiến Tranh Ma Ngẫu nói như vậy, mọi nơi tất cả đều tìm lần, cũng không còn có thể phát hiện Không Gian Hồ Lô bóng dáng.

“Ta nói, vật này rốt cuộc ở địa phương nào sinh trưởng?”
Đằng Phi lần này học thông minh, không có có thể tìm tới Không Gian Hồ Lô bóng dáng, bắt đầu hỏi thăm về Chiến Tranh Ma Ngẫu, hẳn sợ lần này Chiến Tranh Ma Ngẫu cho thêm hẳn tới một câu “Người không hỏi quá ta.

.
.”

Chẳng qua là lần này Chiến Tranh Ma Ngẫu chưa cho Đằng Phi bất kỳ vui mừng, nói: “Ta không biết.”
Đằng Phi mảo liếc mắt, ngẩng đầu đánh giá đỉnh đầu vạn trượng vách đá, hậu hậu một tầng rêu xanh giống như một tờ khổng lồ vô cùng màu xanh biếc thắm, từ phía trên thượng đối chiều xuống tới.

Thầm nghĩ trong lòng, chẳng lẽ cái này cái gì Không Gian Hồ Lô, còn có thể sinh trưởng ở này vạn trượng trên vách núi không được ?

Trong lòng nghĩ như vậy, Đằng Phi khẽ đang lúc thượng hai mắt, thần thức thủy ngân chảy giống như theo Đằng Phi thân thể hướng về bốn phía lan tràn đi ra ngoài.

Song, để Đằng Phi có chút kinh ngạc chính là, luôn luôn mọi việc đều thuận lợi thần thức, chẳng những không cách nào xuyên thấu Huyền Linh Tiên Dịch ngưng tụ mà thành sâu thẳm đầm nước, mà ngay cả trên vách núi kia thoát nhìn cực kỳ bình thường rêu xanh cũng không cách nào xuyên thấu!
Lúc này, Chiến Tranh Ma Ngẫu ở một bên bỗng nhiên nói: “Không Gian Hồ Lô nên ở trong đầm nước.”
“Người cảm ứng được cái gì?” Đằng Phi hỏi, hẳn biết Chiến Tranh Ma Ngẫu lực lượng tinh thần so với mình cường đại quá

nhiều, diên phong cảnh giới Bất Hủ Thần Hoàng, cũng không phải bây giờ Đẳng Phi có thể bằng được.

“Thần trí của ta, cũng không cách nào xuyên nước này đầm, bất quá, bởi vì ta mới ra đời ở Huyền Linh Tiên Dịch trong, cho nên ta cùng Huyền Linh Tiên Dịch có một loại kỳ diệu cộng minh.” Chiến Tranh Ma Ngẫu chậm rãi nói: “Là nó nói cho ta biết, Không Gian Hồ Lô trong nước.”

Đẳng Phi cười lạnh: “Không Gian Hồ Lô có thể đem Huyền Linh Tiên Dịch giả bộ, người nói nó sinh trưởng trong nước?”

Chiến Tranh Ma Ngẫu bình tĩnh trả lời Đẳng Phi: “Chủ nhân, trong nước không nhất định đều là nước.”

“Trong nước không nhất định đều là nước?” Đẳng Phi lẩm bẩm lẩm bẩm một câu, nhưng ngay sau đó khẽ nhíu lại đầu lông mày ngẩng đầu, nhìn Chiến Tranh Ma Ngẫu: “Lời này là có ý gì?”

Chiến Tranh Ma Ngẫu nói: “Nó nói cho ta biết, này trong nước, khác có huyền cơ, cụ thể, muốn chủ nhân ngài tự mình đi xuống xem một chút.”

“Được rồi.” Đẳng Phi cũng quyết định xuống nước dò! Dò, này Huyền Linh Tiên Dịch bên trong, đến tột cùng có cái gì thần kỳ nơi, thậm chí ngay cả thần trí của mình đều không thể xuyên thấu, còn nữa vạn trượng vách đá thượng này tám rêu xanh.

.

.

Đẳng Phi ngẩng đầu, nhìn một chút đỉnh đầu thanh màn.

Sau đó vận khởi hộ thể cương khí, tung người nhảy, nhảy vào Huyền Linh Tiên Dịch đầm thủy trong.

Huyền Linh Tiên Dịch ôn nhuận nhẵn nhụi, một đột nhiên cũng không lạnh như băng, ngược lại có chút cảm giác ấm áp, giống như là.

.

.
Ở âm áp cơ thể mẹ trung.

Ở trong này, thần thức căn bản khuếch tán không ra đi, Đẳng Phi thử mở ra hai mắt, có chút kinh ngạc phát hiện bản thân thậm chí có thể nhìn thấy phía trước chỗ rất xa.

Huyền Linh Tiên Dịch.

.
.

Không phải là nhũ bạch sắc sao? Thế nào ở nó bên trong nhìn nơi xa, nhưng giống như là so sánh với ở nước trong trong được được còn muốn rõ ràng?

Đẳng Phi trong lòng có chút kinh ngạc, sau đó bắt đầu xuống phía dưới kín đáo đi tới.

Nơi này không có giống như hồ sâu cái kia loại càng sâu càng hàn định luật, từ đầu tới cuối, đều là cố định nhiệt độ, cũng không có trong nước càng sâu áp lực càng lớn cảm giác.

Đẳng Phi giống như con cá giống nhau tự tại, ánh mắt chùng có thể nhìn ra bảy tám chục thước ngoài đồ.

Huyền Linh Tiên Dịch hết sức thuần túy, bên trong không có có bất cứ sinh vật nào, cũng không có bất kỳ tạp chất, cho nên Đẳng Phi dõi mắt nhìn lại, cũng không còn có thể thấy bất cứ dị thường nào cảnh tượng.

Đẳng Phi vẫn lặn xuống hơn một trăm mét sâu, ở kinh ngạc Huyền Linh Tiên Dịch số lượng dự trữ nhiều đồng thời, Đẳng Phi thật là làm không đến có thể phát hiện.

Đang lúc này, cả Huyền Linh Tiên Dịch tích lũy ra hồ sâu đột nhiên phát sinh một trận kịch liệt run rẩy, một cỗ cường đại chí cực ba động, từ từ, giống như thiên thạch hạ cánh giống như,

phát ra một cỗ không cách nào ngăn cản lực đánh vào, đem Đẳng Phi hung hăng hướng phía càng sâu địa phương đẩy đi.

Cùng lúc đó, cả đằm Huyền Linh Tiên Dịch giống như là đột nhiên sống lại giống như, ở Đẳng Phi thân thể chung quanh, tạo thành một cái rõ ràng cùng cái khác Huyền Linh Tiên Dịch tách ra không lồ thủy cầu!

Kia cỗ mãnh liệt lực lượng cường đại, oanh kích ở thủy cầu thượng, chỉ có thể để thủy cầu phát ra trợn trợn rung động, nhưng hoàn toàn không cách nào suy giảm tới đến cầu bên trong Đẳng Phi.

Hơn nữa, để Đẳng Phi vô cùng kinh ngạc, cũng là thủy cầu nội bộ chuyện đã xảy ra!

Đẳng Phi kia chắc chắn vô cùng hộ thể cương khí, cho dù đứng ở nơi đó bất động bắn ra, để điền phong Hoàng cấp cường giả phát ra một kích toàn lực, cũng khó mà nổ nát.

Nhưng hôm nay thủy cầu nội bộ một cỗ thần kỳ lực lượng, nhưng giống như băng tuyết tan rã giống như ở hòa tan Đẳng Phi hộ thể cương khí!

Đẳng Phi trong lòng nhớ muốn chống cự, có thể ở linh hồn của hắn chỗ sâu, nhưng phảng phất có một cái thanh âm đang không ngừng nói cho hắn biết: không cần chống cự, không cần chống cự, không cần chống cự.

.

.

Không cần.

.

.

Không cần.

.

.

Không cần.

.

.

Thanh âm kia ở Đẳng Phi sâu trong linh hồn không ngừng tái diễn, càng ngày càng rõ ràng, tạo thành Đẳng Phi tâm linh cộng hưởng, trong lúc bất tri bất giác buông tha cho chống cự.

Tùy ý thủy cầu nội bộ cái kia cổ thần kỳ lực lượng xâm nhập thân thể của mình, Đẳng Phi cảm giác mình phảng phất là ở thoát thai hoán cốt, đạt được sống lại giống như.

Đầu tiên là da, Đẳng Phi thậm chí có thể cảm giác được da của mình ở đọng lại, ở kết si, sau đó rút đi, trực tiếp hóa thành bụi bặm; sau đó là máu, bị cổ lực lượng này chậm rãi chảy xuôi qua sau khi, Đẳng Phi bản thân cũng có thể cảm giác được, trong thân thể máu so với quá khứ tinh khiết rất nhiều.

Huyết mạch, là trong truyền thừa cơ bản nhất, cũng là là tối trọng yếu hạng nhất, huyết mạch tinh khiết cùng hay không, trực tiếp quyết định đời sau có sẽ không xuất hiện cường giả! Đẳng Phi thân thể trong mao máu bị tinh lọc sau, chính là xương, cổ lực lượng kia giống như mẫn thiện tinh đấu, sao lờ lờ, hóa thành thật nhỏ đến mức tận cùng năng lượng điểm sáng, rót vào đến Đẳng Phi xương cốt trong.

Chỉ chốc lát sau, Đẳng Phi xương liền trong suốt như ngọc thạch, tản ra quang mang nhàn nhạt.

Chắc chắn đến làm cho người ta khó có thể tưởng tượng trình độ.

Sau đó là kinh mạch, này cổ thần kỳ lực lượng, không ngừng cải tạo đã bị thiên đạo năm mươi Đấu Mạch đại pháp luyện được rất hoàn mỹ kinh mạch, 49 đầu đã mở ra Đấu Mạch, trải

qua này cổ thần kỳ lực lượng cải tạo sau, bắt đầu mơ hồ tản mát ra một cổ đạm quang mang màu vàng!

Theo cải tạo là không gãy tiến hành, này cổ quang mang màu vàng càng ngày càng mãnh liệt, đến cuối cùng, Đằng Phi trong thân thể 49 đầu đã đả thông Đẩu Mạch, tựa giống như mặt trời chói chan giống như, tản ra lấp lánh hoa mỹ kim sắc quang mang, trong suốt trong sáng!

Kinh mạch khắp toàn thân, cho nên này lấp lánh hoa mỹ kim sắc quang mang, dần dần từ bên trong cơ thể phát ra đến bên ngoài cơ thể, Đằng Phi cả người giống như một pho tượng thần chỉ, làm cho người ta không dám nhìn gần!

Cuối cùng bị cải tạo, là Đằng Phi trong thân thể ngũ tạng lục phủ, ở hấp thu loại này thần kỳ năng lượng sau, Đằng Phi ngũ tạng lục phủ cũng trở nên trong suốt trong sáng, tia sáng lấp lánh.

Tâm Chủ hỏa,, thận Chủ nước, tỳ Chủ đất, phế Chủ kim, can Chủ mộc, thủy cầu nội bộ thần kỳ lực lượng ở cải tạo Đằng Phi ngũ tạng lục phủ đồng thời, năm loại Đằng Phi chẳng bao giờ gặp quá cũng chưa từng cảm thụ trôi qua ngũ hành năng lượng, đồng thời rót vào Đằng Phi tâm thận tỳ phế can trong, ngũ hành hợp nhất, hôm nay Đằng Phi, đã là một cái toàn bộ thuộc tính đầu khí võ giả!

” thủy cầu này bên trong năng lượng, quá cường đại, đến tột cùng ai, cho ta như thế khó có thể tưởng tượng chỗ tốt?” Đằng Phi vi khép hờ lấy hai mắt, trong lòng nhớ.

Vạn trượng vách đá đỉnh, tử sắc Chiến Tranh Ma Ngẫu, đang ở cùng một đầu bạch sắc lão vượn giằng co, Chiến Tranh Ma Ngẫu chờ dẫn trên mặt nhìn không ra nét mặt, một đôi con ngươi cũng cùng cá chết con ngươi dường như, Đằng Phi giờ phút này nếu là ở nó bên cạnh, lập tức có cảm nhận được nó lúc này trong lòng ngưng trọng.

Bạch sắc lão Viên Nhất mặt hung ác dữ tợn nét mặt, một đôi mắt cực kỳ nhân tính hóa lộ ra oán độc cùng tức giận, nó phát ra trầm thấp tiếng hô, uy hiếp Chiến Tranh Ma Ngẫu, sau đó rít gào nói nói: “Người thứ đáng chết này, dám trộm lấy của ta Huyền Linh Ngũ Hành Cầu.

.
.
Các ngươi cũng đáng chết!”

Chiến Tranh Ma Ngẫu tới đột nhiên con ngươi xạ xuất lạnh
như băng quang mang, thê lương và cổ xưa thanh âm đồng
thời vang lên: “Lựa chọn đầu hàng, hoặc là chết!”

Cầu một tờ phiếu đề cử !

Về nhà nhất định tìm thời gian bộc phát! ! !

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 484: Lựa Chọn Đầu Hàng Hoặc Là Chết!

>

Bạch sắc lão vợ nghe Chiến Tranh Ma Ngẫu lời nói, nhất thời phát ra một tiếng tức giận gào thét, miệng đầy dử tợn nanh hàn quang lóe ra, cả giận nói: “Người này chết tiệt tượng gỗ, dám cùng vĩ đại vợ tướng quân nói lời như thế, ta muốn xé nát ngươi!”

Bạch sắc lão vợ lời còn chưa dứt, thân thể đã hóa thành một nói bạch sắc quang mang, biến mất ngay tại chỗ, sau một khắc, hoắc mắt xuất hiện ở Chiến Tranh Ma Ngẫu trước mặt trước, hung hăng một móng vuốt chụp vào Chiến Tranh Ma Ngẫu đầu.

Ông!

Cả phiên không gian phảng phất cũng sợ hãi, run rẩy trung phát ra một trận ong ong tiếng vang.

Chiến Tranh Ma Ngẫu cùng bạch sắc lão vợ dưới chân vạn trượng vách đá một trận đung đưa, nhìn qua lại có một ít cảm giác hư ảo, phảng phất này hết thấy cảnh tượng cũng không thành thật giống như.

Chiến Tranh Ma Ngẫu giơ cánh tay lên, che ở bạch sắc lão vợ móng vuốt trước.

Bạch sắc lão vợ này từ hung lệ tàn bạo trên mặt lộ ra vẻ nhe răng cười: “Một cái đầu gỗ cánh tay, đã nghĩ ngăn trở ta một móng vuốt? Quá ngây thơ rồi!”

Kéo kẹt!

Bạch sắc lão vợ kia cứng rắn vô cùng móng vuốt ôm đồm ở Chiến Tranh Ma Ngẫu trên cánh tay, phát ra một tiếng cực

đoan bén nhọn cực đoạn chói tai tiếng vang, giống như là con mèo móng vuốt hung hăng chộp vào thủy tinh thượng phát ra thanh âm giống nhau.

Chiến Tranh Ma Ngẫu một ...! khác con cánh tay cao cao giơ lên, một thanh hư ảo năng lượng ngưng kết thành đại kiếm hướng phía bạch sắc lão vượn hung hăng chém xuống.

“Thiên Đạo Ngũ Thập Trảm!”
Rầm rầm rầm rầm rầm rầm bang bang.

.

.

!

Tốc độ nhanh đến không thể tin được, lực lượng cường đại đến không thể tin được, hư không trực tiếp bị chém phá, cắt kim loại mở, cuối cùng kiếm chém địa phương tạo thành một mảng lớn vô tận hư vô!

Bạch sắc lão vượn trong con người lộ ra vẻ thật sâu kiêu kỳ, hét lớn một tiếng, cả người ở trong nháy mắt cơ hồ trở nên trong suốt, giống như là thành một pho tượng bạch sắc trong suốt lão vượn pho tượng.

Năm mươi kiếm toàn bộ chém ở bạch sắc lão vượn trên đầu, sinh ra ra đại lượng vết rách, giống như chu vồng giống như hướng phía toàn thân khuếch tán mở ra.

Cho đến khi Chiến Tranh Ma Ngẫu cuối cùng một kiếm chém xuống, bạch sắc lão vượn thân thể rốt cục đạt tới hồng mất điểm tới hạn, rầm một tiếng, hóa thành vô số mảnh nhỏ, chia năm xẻ bảy, nhưng ngay sau đó hóa thành điểm sáng tiêu tán ở trong không khí.

Chiến Tranh Ma Ngẫu dờ dẫm trên mặt cũng không có lộ ra vui sướng tình, ngược lại thần sắc dữ phát ngưng trọng lên, nhìn bạch sắc lão vượn biến mất địa phương, vừa động cũng không có nhúc nhích.

“Ngươi này chết tiệt tượng gỗ, lại giết chết ta.

.

.

Chân thân, ngươi.

.

.

Đáng chết, đáng chết, đáng chết! A a a a a!” Trong không khí, đột nhiên truyền đến bạch sắc lão vượn tràn đầy oán hận thanh âm, răng cửa cắn được cả băng đạn cả băng đạn vang.

Nếu có người khác ở đây, nhất định sẽ bị sợ đến, bị chém giết chân thân, lại vẫn có thể sống lại, đây quả thực thật là quỷ dị điểm.

Trong hư không, bạch sắc lão vượn thân hình dần dần hiển lộ ra, nhìn qua cùng lúc trước không có có bất kỳ biến hóa, bất quá ở Chiến Tranh Ma Ngẫu trong mắt, bây giờ bạch sắc lão vượn ở khí huyết thượng, xa không bằng vừa mới cái kia đầu.

Cho nên bạch sắc lão vượn cũng không phải là không có bị thương tổn, ngược lại nó tổn thương vô cùng nặng! Chẳng qua là không biết dùng cái gì bí pháp, ở chân thân bị giết sau, thậm chí có thể trong thời gian ngắn như vậy, lần nữa ngưng kết ra một cụ thân thể.

“Lựa chọn đầu hàng, hoặc là chết!” Chiến Tranh Ma Ngẫu như cũ hay là này một câu, bất quá bây giờ nói đi ra, độ mạnh yếu so với vừa mới, lại muốn lớn rất nhiều.

Đừng xem bạch sắc lão vượn hận Chiến Tranh Ma Ngẫu hận đến hàm răng ngứa, hận không thể đem Chiến Tranh Ma Ngẫu xé thành mảnh nhỏ, nhưng trên thực lực chênh lệch mở ở chỗ này, cường đại nhất chân thân đã bị giết, bây giờ cho dù nữa

xông lên đi, cũng sẽ không có cái gì kết quả tốt.

Bạch sắc lão vượn nổi giận đồng thời, trong lòng cũng cảm thấy vô hạn ủy khuất: nó ở chỗ này sinh sống vô số năm, này nhũ bạch sắc đầm nước, đem thân thể của nó cơ hồ luyện thành kim cương bất hoại thân, đã đột phá đến Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới bạch sắc lão vượn chưa từng nghĩ tới có một ngày nó có thua ở người khác trên tay, hơn nữa bị bại làm như vậy giòn triệt để, thậm chí nó ngay cả đám điểm phản kích năng lực cũng không có!

Ở gặp phải cái này chết tiết tọng gỗ lúc trước, nơi này hết thảy hết thảy, cũng bị bạch sắc lão vượn coi là độc chiếm, căn bản không tha trừ chính nó ở ngoài bất cứ sinh vật nào nhúng chân nửa điểm!

Nhưng này hết thảy, cũng bị cái này chết tiết tọng gỗ cho đánh vỡ, mà ngay cả nó luôn luôn cực kì cho rằng nhất làm kiêu ngạo thân thể, cũng bị đối phương thô bạo không nói đạo lý ngạnh sanh sanh cho giết chết, nếu không phải nó này nhất tộc tu luyện có song mạng lớn pháp, hôm nay cũng đã triệt để vẫn lạc tại nơi này.

“Người là ai, từ đâu tới ?” Bạch sắc lão vượn khắc chế lửa giận trong lòng cùng sợ hãi, đứng ở nó cho rằng khoảng cách an toàn, lạnh lùng hỏi Chiến Tranh Ma Ngẫu.

“Người không có tư cách hỏi, lựa chọn đầu hàng, hoặc là chết!” Chiến Tranh Ma Ngẫu vừa nói, chậm rãi giơ tay lên trung năng lượng ngưng kết thành đại kiếm, một đôi đờ đẫn con người, nhìn chăm chăm bạch sắc lão vượn đầu, tựa hồ là ở nghiên cứu lần này chém sao có thể hơn dùng ít sức một số.

Bạch sắc lão vượn bị tránh được trong lòng sợ hãi, kim lòng không đậu hướng lui về phía sau đi, nghĩ muốn chạy trốn.

Sưu!

Chiến Tranh Ma Ngẫu giống như là u linh loại chợt xuất hiện ở bạch sắc lão vượn trước mặt trước, giơ tay lên trung đại kiếm không chút do dự xuống phía dưới chém tới.

“Thiên đạo.

.

.”

“Dừng, ta đầu hàng!” Bạch sắc lão vượn vùng vẫy giành sự sống giống như phát ra sợ quát to, năng lượng ngưng kết thành đại kiếm, ở nó da đầu nơi khó khăn lắm dừng lại, bạch sắc lão vượn thậm chí cảm giác được kia trên đại kiếm truyền đến điên cuồng sát ý, bị làm cho sợ đến thiếu chút nữa hồn phi phách tán, lần này rồi hãy chết, nhưng chỉ là chết thật.

Trong lòng thâm mắng này tượng gỗ biến thái, trong lòng tự nhủ: cuối cùng là cái gì đồ chơi? Thế nào kinh khủng như thế? Chiến Tranh Ma Ngẫu chờ dẫn hai mắt nhìn chăm chăm bạch sắc lão vượn, nói: “Linh hồn khế ước.”

“Ta.

.

.

Ta.

.

.” Có thể tu luyện tới Bất Hủ Thần Hoàng cảnh cảnh giới, bạch sắc lão vượn cũng tuyệt đối cũng coi là một con thiên tư trác tuyệt linh thú, hung tàn thô bạo tính tình cùng Bất Hủ Thần Hoàng tôn nghiêm, để nó cũng rất muốn hung hăng một ngụm thối ở trước mắt này tượng gỗ trên mặt, sau đó vẽ mặt ngạo nghễ nói cho nó biết: lão tử chính là chết, cũng sẽ không dâng ra linh hồn.

Chỉ tiếc nó thật sự bị này tượng gỗ cho hù dọa đến rồi, cơ hồ không có có bất kỳ một câu nói nhảm, không đầu hàng thì phải chết.

.

.

Nó đã vừa mới chết qua một lần, cái loại này thân thể chia năm xẻ bảy, linh hồn phảng phất cũng đi theo chia năm xẻ bảy tư vị, nó tuyệt không nghĩ ném thử một lần nữa.

“Được rồi.” Cuối cùng, bạch sắc lão vượn vô cùng chán nản nói một câu, sau đó đưa ra của mình một tia linh hồn, trôi lơ lửng ở Chiến Tranh Ma Ngẫu trước mặt trước.

“Không phải là cho ta, là cho chủ nhân của ta.” Chiến Tranh Ma Ngẫu thanh âm bình thản, không có nhiều liếc mắt nhìn bạch sắc lão vượn hiển tế ra tới linh hồn.

“Ngươi.

.

.

Chủ nhân?” Bạch sắc lão vượn khoe miệng kịch liệt co quắp, giống như nhìn một con quái vật loại nhìn Chiến Tranh Ma Ngẫu, nó lúc này là hoàn toàn bị hù dọa đến rồi, cái này tượng gỗ đã cường đại như thế, chủ nhân của nó được là cái gì cảnh giới? Sợ hãi là một ngón tay là có thể đem bản thân cho theo như chết!

“Là, ngươi có trở thành ta chủ nhân tôi tớ, như ta giống nhau.” Chiến Tranh Ma Ngẫu chờ đợi con người khế chuyển giết mình, ở nó xem ra, bạch sắc lão vượn có thể may mắn thành vì chủ nhân tôi tớ, là nó không biết bao nhiêu bối tử đã tu luyện phúc phận, nếu như không phải là chủ nhân bên cạnh bây giờ thiếu hụt trợ thủ, Chiến Tranh Ma Ngẫu mới chẳng muốn đi làm loại chuyện này.

Đối với nó mà nói, chủ nhân ý chí cao hơn hết thảy! Chủ nhân của nó, trong tương lai tất nhiên có một lần nữa đứng ở thế giới đỉnh, trở thành mạnh nhất người kia.

“Cùng.

.

.

Cho giống nhau?” Bạch sắc lão vờn mắt mác cảm xúc nhất thời giảm bớt rất nhiều, thậm chí có một loại dễ dàng xuống tới cảm giác, cái này tượng gỗ cho áp lực của nó, thật sự là quá lớn.

“Là, như ta giống nhau, đều là chủ nhân tôi tớ.” Chiến Tranh Ma Ngẫu đi tới bên vách núi, hướng về phía dưới Huyền Linh Tiên Dịch hồ sâu nhìn lại.

Bạch sắc lão vờn cực kỳ thông minh, nhất thời hiểu kia Huyền Linh Ngũ Hành Cầu bị người nào phải đi, nhưng ngay sau đó, nó có chút nhìn có chút hả hê ở một bên nói: “Huyền Linh Ngũ Hành Cầu, là phía dưới này đầm Huyền Linh Tiên Dịch tinh hoa, trừ phi.

.

.

Người nọ linh hồn bốn nguyên lực lượng, siêu việt Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, nếu không nghe lời, căn bản không cách nào thừa nhận cái loại này lực lượng, sẽ bị biến thành ngu ngốc!”

Chiến Tranh Ma Ngẫu thấy bạch sắc lão vờn trong mắt nhìn có chút hả hê, biết này chỉ lão vờn cũng sẽ không cam tâm tình nguyện chưa bị thu phục, cũng không đi điểm phá, thần nhiên nói: “Cái này, tự không cần người đi quan tâm, chủ nhân cảnh giới, không phải là người có thể tưởng tượng.”

Bạch sắc lão vờn cũng không muốn đi qua nhiều chốc giận cái này kinh khủng tượng gỗ, định không nói thêm gì nữa, tự đứng ở Chiến Tranh Ma Ngẫu bên cạnh, lẳng lặng nhìn phía dưới kia nhũ bạch sắc đầm nước.

Không phải là nó không muốn chạy trốn, nếu quả thật có thể chạy trốn lời nói, nó đã sớm chạy, tuyệt không có ở chậm đợi

thành vì người khác người hầu, chỉ sợ người kia nữa thể nào cường đại, nó cũng không muốn!

Chỉ tiếc, bên cạnh cái này đầu gỗ cọc quá kinh khủng, đừng xem này tượng gỗ tựa hồ tâm tư toàn bộ không có ở đây nó trên người, nhưng nó chỉ cần hơi chút toát ra nửa điểm nghĩ muốn chạy trốn ý tứ, sau một khắc, kia đem năng lượng đại kiếm, tuyệt đối sẽ rơi vào nó trên đầu!

Cho nên, bạch sắc lão vợ chỉ có thể nhận mệnh chờ ở chỗ này, thành vì người khác tôi tớ mặc dù mất thể diện, nhưng cũng so sánh với đã đánh mất mạng mạnh hơn quá nhiều.

Hơn nữa cái này kinh khủng tượng gỗ cũng là người nợ tôi tớ, bạch sắc lão vợ trong lòng thăng bằng rất nhiều.

.

.

Đằng Phi có thể rõ ràng cảm giác được tự thân biến hóa, đồng thời cũng cảm nhận được thủy cầu này trung ngũ hành năng lượng có như thế nào kinh khủng lực lượng, chỉ cần một ít giọt, có thể để hấn hơi phi yên diệt, nhưng lũ lụt cầu đối với hấn phản phát cực kỳ thân cận, mặc dù nó ẩn chứa năng lượng là có tính chất hủy diệt, nhưng ở cải tạo Đằng Phi thân thể trong quá trình, lại có vẻ để ý như vậy cẩn thận, như có linh tính giống như!

“Chẳng lẽ Chiến Tranh Ma Ngẫu nói cũng thật sự? Ta đây linh hồn ở vô số năm trước, thật là Vĩnh Hằng Chi Chủ, cũng thật là dựa vào này Huyền Linh Tiên Dịch mới được làm tuyệt thế cường giả?” Đằng Phi cả người hiện lên hình chữ đại - hình người nằm dang tay chân lẳng lẳng nằm ở lũ lụt cầu trong, vì nhắm mắt lại, tiếp thu biến lớn thủy cầu trung ngũ hành năng lượng đối với thân thể cải tạo, đồng thời đã ở yên lặng suy tư về.

Đằng Phi lúc trước cũng không phải là không tin Chiến Tranh Ma Ngẫu, thật sự là này hết thảy có chút quá mức hư ảo, thực lực tu luyện tới hấn loại cảnh giới này, có được cực kỳ dài dòng tuổi thọ, có được hô phong hoán vũ năng lực, ở thể tục

trong mắt người bình thường, nhưng thật ra đã chính là thần giống như tồn tại.

Cũng chính bởi vì, Đằng Phi mới không muốn tiếp thu linh hồn chuyển thể Luân Hồi loại này thuyết pháp, bởi vì chết ở trong tay hắc cường giả đại năng, cũng đã rất nhiều.

Đến bọn hắc loại cảnh giới này, mặc dù cường đại vô cùng, nhưng đồng dạng là người, đồng dạng sẽ chết!
Mà nhân sinh cả đời, có ai có nhớ kỹ bản thân kiếp trước? Có ai sẽ biết kiếp sau?

Cho nên đối với Đằng Phi mà nói, hắc không muốn kiếp trước, không đã tu luyện thể gian, chỉ sống ở lập tức!
Nhưng hôm nay một màn này, đối với Đằng Phi mà nói, lực đánh vào quả thật rất lớn, có được linh tính Huyền Linh Tiên Dịch, bản thân sâu trong linh hồn đối với Huyền Linh Tiên Dịch thân cận, này chỉ cần một giọt có thể làm cho mình hơi phi yên diệt năng lượng khổng lồ đối với hắc thân cận.

Này hết thấy.

.

.

Thật sự, chẳng qua là tình cờ sao?

—

Xin lỗi, ngày hôm qua mệt mỏi u mê, cất bước bằng hữu sau vừa cảm giác ngủ thẳng nửa đêm, tỉnh lại vừa nhìn hơn một giờ.

Không cần nói nhảm nhiều lời, đây là hôm nay chương thứ nhất, sau còn nữa.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 485: Thân Hợp Thiên Đạo!

>

Nghĩ Chiến Tranh Ma Ngẫu đã nói một ít lời, quan kiền Vĩnh Hằng Chi Địa đủ loại, Đẳng Phi một lòng, chậm rãi sôi trào lên, hai mắt mở ra, vào giờ khắc này, linh hồn của hắn đột nhiên bộc phát ra một cỗ rất mạnh hấp lực, đem này lũ lụt cầu trung còn lại lực lượng, toàn bộ hút vào đến linh hồn trong.

Chỉ trong nháy mắt, Đẳng Phi tự cảm giác mình giống như là vượt qua mấy mươi vạn năm thậm chí hơn trăm vạn năm giống nhau, cái loại này đến từ sâu trong linh hồn tràn đầy lực lượng, để Đẳng Phi vào giờ khắc này, phảng phất hóa thành Bất Hủ thần chỉ giống như, trong thân thể một cái thuộc về Thiên Đạo 50 Đầu Mạch Đại Pháp trung Đầu Mạch, hoặc mắt bị mở ra!

Một cỗ không cách nào tưởng tượng lực lượng cường đại, như tiết hồng đập lớn, trong nháy mắt lao ra kia đường kinh mạch, cùng toàn thân cao thấp đã thông mở 49 đầu cùng nhau, thông hiểu đạo lý!

Một cỗ kinh người uy áp, từ Đẳng Phi trong thân thể phát ra, xuyên thấu qua Huyền Linh Tiên Dịch ngưng tụ ra hồ sâu, hướng về ngoại giới khuếch tán đi ra ngoài.

Đứng ở vạn trượng vách đá đỉnh phong Chiến Tranh Ma Ngẫu thân thể khẽ run lên, cặp kia đờ đẫn con ngươi trong giây lát xạ xuất hai đạo xuyên thủng hư không tinh mang, thanh âm già nua tràn đầy vui sướng, hét lớn: “Thành!” Đang khi nói chuyện, Chiến Tranh Ma Ngẫu hốc mắt nơi, tựa hồ có chút ướt át.

Mà đứng ở nó bên cạnh bạch sắc lão vượn liền hai chân mềm

nhũn, trực tiếp quỳ trên mặt đất, sinh mẫn lông trắng thân thể run rẩy, đầu cũng không dám ngẩng lên, linh hồn đều ở rung động, giờ này khắc này, bạch sắc lão vượn rốt cục hiểu tại sao mạnh như này tượng gỗ người, cũng sẽ có chủ nhân.

Thật sự đi”.

.

.

Thật là đáng sợ!
Năm mươi.

.

.

, Thiên Đạo!

Không có ai sẽ nghĩ tới, Đẳng Phi thậm chí ở chỗ này, dễ dàng như thế lĩnh ngộ hoàn toàn thuộc về của hắn Thiên Đạo!

Thân thể thông năm mươi con Đấu Mạch, không bàn mà hợp ý nhau Thiên Đạo số lượng.

Hôm nay Đẳng Phi trong thân thể giống như là một cái độc lập tiểu vũ trụ giống nhau, cùng Đại Đạo tương hợp, giờ tay nhắc chân, cũng có chứa tuyệt không thể tả đích đạo vận!

Thiên Đạo thất thường, cõi đời này từ không có người chân chính lĩnh ngộ quá thiên đạo, cũng từ không có người có thể nắm giữ Thiên Đạo đủ loại pháp tắc, Đẳng Phi cũng không có thể.

Nhưng ở dưới cơ duyên xảo hợp, hoặc nói là vị kia Vĩnh Hằng Chi Chủ đại trí tuệ phía dưới, cửu thế Luân Hồi sau khi, cái này tên là Đẳng Phi đích thanh niên, thân thể thành công cùng Đại Đạo tương hợp, này quá trình thậm chí ngay cả hữu kinh vô hiểm cũng không tính là, quả thực thuận lợi làm cho người khác giật sột!

Đẳng Phi cảnh giới, lần nữa tăng lên, từ Đại Đế diên phong,

trong nháy mắt đột phá đến Hoàng cấp diên phong!

Đây chính là thân hợp thiên đạo uy lực!

Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp tự động vận hành, Đằng Phi thân thể từ thành một cái tiểu vũ trụ, sinh sôi không ngừng lực lượng ở bên trong cơ thể chảy xuôi, mà Đằng Phi linh hồn cảnh giới, liền đã hoàn toàn siêu việt mọi người nhận tri, đạt đến không thể tin được Chí Tôn cảnh giới!

Huyền Linh Ngũ Hành Cầu, cũng trực tiếp biến mất mất tích, Đằng Phi cuối cùng ở Huyền Linh Ngũ Hành Cầu thượng cảm nhận được cảm xúc, không phải là bi thương sợ hãi, mà là vui vẻ cùng vui sướng!

Nó, hy sinh chính ta, thành toàn người khác, rất vui vẻ!

Đây chính là Đằng Phi ở Huyền Linh Ngũ Hành Cầu thượng cảm nhận được cuối cùng tâm tình.

Đứng ở vạn trượng vách đá thượng Chiến Tranh Ma Ngẫu hai mắt ngưng tụ, một cổ trầm trọng uy áp, chậm rãi từ thân thể hần trung phát ra, chỉ trong nháy mắt, liền bị thu liễm trở về.

Mà quỳ gối nó bên người bạch sắc lão vượn, còn lại là phát ra một tiếng hoảng sợ kêu to, trực tiếp ngất đi.

Bởi vì ở vừa mới này một cái chớp mắt, Chiến Tranh Ma Ngẫu trên người tản mát ra hơi thở, đã hoàn toàn siêu việt Bất Hủ Thần Hoàng, đó là Chí Tôn hơi thở!

“Ta, Chiến Tranh Ma Ngẫu, rốt cục lại khôi phục đến năm đó cảnh giới!” Thê lương cổ xưa thanh âm chậm rãi vang lên, nhẹ giọng nỉ non: “Thời gian đã qua trăm vạn năm, ta như cũ là ta, chủ nhân hay là đi qua thiên nhân sao?”

Đang lúc này, một cổ đều là Chí Tôn cảnh giới hơi thở ở trong đầm nước phát ra, bị vạn trượng vách đá đỉnh phong Chiến Tranh Ma Ngẫu cảm ứng cảm thấy, cái này tử sắc tượng gỗ trên mặt, hiem có lộ ra một nụ cười, nó nhẹ giọng nói: “Chủ nhân chính là đại nhân, đại nhân chính là chủ nhân, hết thảy.

.

.

, cũng không có thay đổi!”

Đằng Phi lúc này toàn thân trần truồng, lẳng lẳng đứng ở Huyền Linh Tiên Dịch tích lũy hồ sâu trung, hắc quần áo sớm lúc trước Huyền Linh Ngũ Hành Cầu đối với thân thể của hắn tiến hành cải tạo thời điểm cũng đã hơi phi yên diệt, giờ này khắc này, hắn giống như là hoàn toàn cùng Huyền Linh Tiên Dịch dung vi liễu nhất thể, cả thân thể con người thuần túy được không có chút nào tỳ vết nào!

Qua hồi lâu, Đằng Phi bỗng nhiên vươn tay, hướng phía trước mặt Huyền Linh Tiên Dịch nhẹ nhàng một trảo, một cái lớn cỡ bàn tay màu bạc hồ lô, cứ như vậy xuất hiện ở Đằng Phi trong tay.

Tinh xảo nhỏ, đúng dịp, tinh hoa nội liễm, hồ lô trên có ngân quang chậm rãi lưu động, giống như trong vũ trụ lấp lánh tinh hà.

“Không Gian Hồ Lô, nguyên lai là cái dạng này.” Đằng Phi lẩm bẩm tự nói, nhưng ngay sau đó trong đầu xuất hiện Không Gian Hồ Lô sử dụng phương pháp, ý niệm vừa động, cả đằm Huyền Linh Tiên Dịch ở trong khoảnh khắc, đều bị thu Không Gian Hồ Lô trong.

Một kiện màu xanh ngọc áo choàng, đem Đằng Phi thân thể bao trùm, Đằng Phi nhìn dưới chân trả lại ít cũng trăm thước hồ sâu, nhìn nhìn lại trong tay màu bạc hồ lô, không khỏi mừng rỡ trong lòng, biết mình có được một kiện khó lường bảo bối.

Này một cái đằm Huyền Linh Tiên Dịch, đâu chỉ hàng trăm nghìn cân, lại bị này nho nhỏ hồ lô toàn bộ giả bộ lên, hơn nữa Đằng Phi dụng thần thức xem xét đến nhiều như vậy Huyền Linh Tiên Dịch, cũng bất quá mới khó khăn lắm khắp quá màu bạc hồ lô dưới đáy mà thôi!

Không Gian Hồ Lô, tuyệt đối là một kiện trước nay chưa có không gian chí bảo!

Theo Đằng Phi đem Huyền Linh Tiên Dịch toàn bộ lấy đi, hoàn cảnh chung quanh bắt đầu phát sinh lên biến hóa.

Đầu tiên là đỉnh đầu vạn trượng vách đá, giống như là bị

nghiêm trọng phong hoá giống nhau, ở trong không khí nhanh chóng tiêu tán, sau đó chính là bốn phía chọc trời thiên cây cùng các loại thực vật, cũng tất cả đều hóa thành tro bụi, nhanh chóng tiêu tán.

“Đây là có chuyện gì?” Đằng Phi trong lòng có chút kinh ngạc, nhìn Chiến Tranh Ma Ngẫu trong tay mang theo một đầu bạch sắc lão vượn, không khỏi có chút giật mình hỏi.

“Ngươi là hỏi nó? Hay là hỏi nơi này biến hóa?” Chiến Tranh Ma Ngẫu giương một tay lên trung bạch sắc lão vượn, cảm lại gập đã biến mất rụng một nửa vạn trượng vách đá.

“Đều có.” Đằng Phi hồi đáp.

“Nó là ta bang chủ người nhận lấy nô bộc, nó có Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, đã có thể miễn cưỡng đem linh hồn hiến tế đi ra, thành vi chủ nhân tôi tớ.” Chiến Tranh Ma Ngẫu giọng nói bình thản, phảng phất để bạch sắc lão vượn trở thành Đằng Phi tôi tớ, là một loại thiên đại ân tứ.

Chỉ xuyên”, Đằng Phi có chút im lặng nhìn thoáng qua chiến tranh tịch ngẫu, đột nhiên nghĩ một chuyện, lập tức hỏi: “Ta trong thân thể Đấu Mạch ứng với Thiên Đạo, đạt tới năm mươi số lượng, thực lực của ta đột phá đến Hoàng cấp diên phong, như vậy ngươi.

.

.”

Chiến Tranh Ma Ngẫu bình tĩnh gập đầu, hết sức lạnh nhạt đích đạo: “Không sai, theo chủ nhân ngài thực lực tăng trưởng, trên người của ta cái kia tầng phong ấn, đã hoàn toàn bị giải khai, bây giờ ta, đã khôi phục đến năm đó Chí Tôn cảnh giới.”

Đằng Phi trong lòng cảm giác này tượng gỗ giờ phút này bộ dạng rất cần ăn đòn, rõ ràng là rất thoải mái một chuyện, đến nó trong miệng tựa hồ là đương nhiên giống như.

Bất quá sau một khắc, Đằng Phi tự không kịp đi trông nom Chiến Tranh Ma Ngẫu có hay không trang bức vấn đề, hấn về mặt vui sướng nhìn Chiến Tranh Ma Ngẫu nói: “Sau này giúp

ta giá họa, có phải hay không cũng không sao hạn chế?”

Đằng Phi vấn đề quan tâm nhất!

Chí Tôn a!

Ở cái thế giới này, này hoàn toàn là vô địch tồn tại a!

Coi như là Bất Hủ Thần Hoàng, cũng đã có thể xưng là vô địch tồn tại, chớ nói chi là hoàn toàn vượt qua Bất Hủ Thần Hoàng Chí Tôn, ít nhất ở ngũ vực thế giới, quả thực chính là trên trời dưới đất, duy ngã độc tôn!

“Có hạn chế.” Chiến Tranh Ma Ngẫu nói giản ý tang, theo sau nhìn thoáng qua có chút thất vọng Đằng Phi: “Ta không phải là cùng chủ nhân đã nói, chỉ có chủ nhân đạt tới Chí Tôn cảnh giới, ta mới có thể cùng chủ nhân sống vai chiến đấu.”

“Linh hồn của ta lực lượng.

.

.” Đã là Chí Tôn cảnh giới.” Đằng Phi nhìn Chiến Tranh Ma Ngẫu nói: “Mỗi một lần người giúp ta xuất thủ sau, ta cũng sẽ trở nên cực độ suy yếu, nhưng loại này suy yếu, phải là lực lượng tinh thần thượng thiết thời vô ích, mà nay linh hồn của ta lực, đã đạt tới Chí Tôn cảnh giới, cho ngang bằng, người lại ra tay, ta chẳng lẽ như cũ có trở nên suy yếu sao?”

Chiến Tranh Ma Ngẫu suy nghĩ một chút, sau đó gật đầu nói:

“Là chủ nhân, bây giờ cùng đi qua, không có gì bất đồng.”

Đằng Phi có chút thất vọng mấp máy miệng, nhưng ngay sau đó lại lạc quan, chỉ vào Chiến Tranh Ma Ngẫu trong tay bạch sắc lão vượn nói: “Người nói người này muốn thành cho tôi tớ? Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới? Hắc, đây là chuyện tốt, rất cực nhiều một cái cường ngạch tay chân!”

Chiến Tranh Ma Ngẫu có chút im lặng nhìn một cái vui vẻ Đằng Phi, thầm nghĩ trong lòng: xin lỗi, chủ nhân của ta, ta lần đầu tiên lừa ngài.

Nhưng hôm nay ta, đã có được Chí Tôn lực lượng, tùy tiện ở trên thế giới này xuất thủ, chẳng những có đánh vỡ cái thế giới này thăng bằng, trả lại rất có thể khiến cho Vĩnh Hằng Chi Địa bên kia cảnh giác, đối với ngài trưởng thành cũng không có chỗ tốt gì, đã có được Hoàng cấp diên phong thực lực ngài, chống lại Bất Hủ Thần Hoàng cũng không thấy được ăn thiệt thòi.

Mặc dù nơi này là ngũ vực thế giới, nhưng Vĩnh Hằng Chi Địa chưa chắc tựu suy tính không được ngài tồn tại, cho nên chúng ta còn cần tiếp tục đề điều, ít nhất bây giờ”.

.

.

Trả lại không phải chúng ta cao điệu thời khắc, cho nên, chủ nhân của ta, xin lỗi rồi, sau này ta sẽ cho ngài nói xin lỗi.

Này có bạch sắc lão vượn đã tỉnh táo lại, dựng thẳng lỗ tai nghe giữa hai người nói chuyện với nhau, nghe cái này thần bí và cường đại chủ nhân, lại chỉ có Hoàng cấp diên phong thực lực, nhưng có được Chí Tôn linh hồn lực lượng, trong lòng kinh ngạc không lời nào có thể diễn tả được.

Mà bên cạnh này tượng gỗ, lại đã có được Chí Tôn thực lực.

.

.

, thật là, quá nghịch thiên!

Chí Tôn a!

Cho dù ở Thần Hồn Vực trung, tựa hồ cũng không có như vậy biến thái a!

Bạch sắc lão vượn đã từng xuất quá chỗ này phong ấn chi địa, chung quanh đi bộ quá, cũng gặp phải quá một số cường giả, hơn nữa phát sinh quá không ít chiến đấu, có thể nó chẳng bao giờ gặp phải quá vượt qua Bất Hủ Thần Hoàng tồn tại.

Hôm nay, nó rốt cục thêm kiến thức.

Duy chỉ có đối với này trẻ tuổi loài người chỉ có Hoàng cấp diên phong thực lực, lại bị Chí Tôn cảnh giới tượng gỗ trở thành chủ nhân có chút không giải thích được, nhưng bạch sắc lão vượn đã học thông minh, ở Chiến Tranh Ma Ngẫu cấp kia đờ dẫn con người nhìn soi mói, nó đang hoàng dang ra của

mình một tia linh hồn, cùng Đăng Phi kết thành linh hồn khế ước, trở thành Đăng Phi một gã tôi tớ.

“Sau này, đã bảo ngươi lão Bạch tốt lắm .” Đăng Phi nghĩ Mộ Dung Phương Phi bên cạnh kia chỉ tiểu bạch miêu gọi Tiểu Bạch, mà đã biết tôi tớ gọi lão Bạch, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ nụ cười.

Khách” bạch sắc lão vượn đối với cái tên này hiển nhiên không thể nào cảm mạo, nó đường đường Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới đại năng, lại bị gọi như vậy ác tức một cái tên, thật là thật là quá đáng a.

Bất quá ở tượng gỗ trước mặt, bạch sắc lão vượn không dám có nửa điểm vượt qua, chớ nói chi là nó cùng Đăng Phi đã ký kết linh hồn khế ước, đối phương chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, là được để nó vạn kiếp bất phục.

Cho nên, lão Bạch tự lão Bạch sao, bạch sắc lão vượn cam chịu nhớ.

Thứ hai hơn, buổi tối còn có thể có.

Cầu một tờ phiếu đề cử.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 486: Bạch Sắc Lão Viên!

>

Nhớ cùng Mộ Dung Phương Phi thời gian ước định cũng nhanh đến rồi, Đằng Phi cũng chuẩn bị rời đi nơi này, Chiến Tranh Ma Ngẫu hóa thành một đạo tử quang bay vào Đằng Phi mi tâm, để bạch sắc lão viên thấy vậy thẳng vò đầu, làm không rõ cái này đáng sợ Mộc Đầu Nhân rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Đằng Phi một bước bước ra, như thời gian lưu chuyển, sau lưng cảnh tượng trở nên một trận mơ hồ, nhưng ngay sau đó biến mất không thấy gì nữa, Thần Hồn Vực trung phong cảnh, lần nữa xuất hiện ở trước mắt.

Bạch sắc lão viên đi theo Đằng Phi bên cạnh, vô luận nó có nguyện ý hay không, mà nay cũng đã thành Đằng Phi tôi tớ, tự nhiên muốn bằng Đằng Phi thủ lĩnh.

“Lão Bạch, ngươi có thể nghe nói qua Thần Miếu?” Đi hướng cùng Mộ Dung Phương Phi ước định địa phương, Đằng Phi tùy ý hỏi bạch sắc lão viên.

“Thần Miếu?” Bạch sắc lão viên mâu quang một trận lóe ra, không có trực tiếp trả lời Đằng Phi, mà là có chút đau răng dường như nhìn lãnh khí hỏi ngược lại: “Ngài không là đến từ ngoại vực đích nhân tộc sao? Thế nào sẽ biết cái chỗ này?” “Ta cần muốn ta và ngươi là làm sao mà biết được sao?” Đằng Phi nghiêng qua một cái bạch sắc lão viên, biết người này mặc dù cùng mình ký kết linh hồn khế ước, mình một cái ý niệm trong đầu có thể để nó hôi phi yện diệt, nhưng trong lòng cuối cùng là có chút không cam lòng.

Bạch sắc lão viên đảo cặp mắt trắng dã, có chút không tình nguyện nói: “Đó là một chỗ tuyệt địa, vào người hẳn phải chết không thể nghi ngờ!”

Gặp bạch sắc lão viên nói vô cùng nhất định bộ dạng, Đằng Phi cười khẩy nói: “Nói khẳng định như vậy, thật giống như người đi vào.”

“Không, ta không có đi vào, ta nhiều nhất thời điểm, chỉ tới quá Thần Miếu bên ngoài, khoảng cách chân chính Thần Miếu, chừng vẫn ít cũng trăm trong .” Bạch sắc lão viên giống như là không có nghe ra Đằng Phi châm chọc giống như, rất nhận thức nói: “Có một cỗ khủng bố uy áp, ẩn chứa không có sát ý, lan tràn ở Thần Miếu chung quanh thượng ngàn dặm phạm vi bên trong, vô luận bất kỳ sinh linh, một khi tiếp cận thần miếu, cũng sẽ bị này cỗ kinh khủng uy áp trấn trụ, bị không có sát ý tru diệt.”

“Ngay cả người cũng không thể chống cự?” Đằng Phi bao nhiêu có chút giật mình, nhớ tới Tiểu Bạch con mèo cũng nói nó không dám nhận gần Thần Miếu, xem ra bạch sắc lão viên cũng không có nói láo, không lại bạch sắc lão viên đầu gì cũng là Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt đỉnh cường giả, quơ có thể dễ một tòa núi lớn hôi phi yện diệt chủ nhân, lại nhiều nhất chỉ có thể đến gần đến Thần Miếu đếm ngoài trăm dặm, sẽ không có thể tồn tại vào.

“Là, ta cũng không có thể chống cự.” Bạch sắc lão viên trong mắt, hiện lên vẻ nồng đậm vẻ sợ hãi, nó nhẹ giọng nói: “Cái chỗ kia, đáng sợ nhất, còn không phải là đầy trời uy áp cùng sát ý, mà là một loại phảng phất là năm tháng trôi qua lực lượng, càng đến gần kia tòa Thần Miếu, thời gian ở trên người mình chảy xuôi phảng phất lại càng mau.

.

.

.”

Bạch sắc lão viên lẩm bẩm nói ra bản thân năm đó tiếp cận thần miếu lúc phát sinh chuyện kinh khủng, khi đó bạch sắc

lão viên, so sánh với hiện tại trẻ tuổi rất nhiều, là một con tráng niên khỉ trắng.

Cầm lên Hoàng cấp diên phong đột phá, trở thành Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế đại năng, chính là tâm cao khí ngạo không ai bì nổi thời điểm, cố gắng mang theo Bất Hủ Thần Hoàng oai, xông vào Thần Miếu, muốn theo dõi trong thần miếu ẩn núp bí mật.

Làm nó đến gần đến Thần Miếu một ở ngoài ngàn dặm, cũng đã cảm giác được vẻ này đáng sợ uy áp cùng uy lịch trung ẩn chứa cái thế sát cơ, nhưng nó cũng không cần, bằng vào gần như không xấu nhục thân cùng tràn đầy khí huyết, cứng rắn đi đến bên trong mặt xông, nhất cổ tác khí đi tới mấy trăm dặm, khoảng cách Thần Miếu hơn bảy trăm trong , bắt đầu cảm giác được mình bên trong cơ thể khí huyết giống như là bị quất đi giống như, ti mao ti tiết ra ngoài, ngay lúc đó khỉ trắng trong lòng đã có sợ hãi, hiểu tình huống nguy cấp.

Nhưng khi lúc nó nếu là rút lui bước, sợ rằng có ảnh hưởng đến tâm cảnh của nó, khi đó khỉ trắng, cũng chưa đủ cùng Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, nó còn muốn đột phá đến càng cao! Cho đến khi nó khoảng cách Thần Miếu chỉ có ba trăm dặm không tới thời điểm, năm tháng lực lượng bắt đầu trở nên vô cùng cường đại, hơn nữa ở nó trên người hiển hiện ra, bạch sắc lão viên nhanh chóng trở nên già nua, thiếu chút nữa tự hóa đạo ở nơi đó.

Nó bức ra một giọt trong lòng máu huyết, mới thành công rút lui, trở lại Huyền Linh Tiên Dịch trong đàm nghỉ ngơi mấy trăm năm, mới khôi phục cho tới hôm nay loại trạng thái này.

Bạch sắc lão viên nói đến này cái cọc núp nó trong lòng mấy trăm năm tâm bí, trở nên có chút kích động, nói Thiên Đạo tuần hoàn, nhân quả có báo ứng, nếu không phải nó năm đó cố gắng theo dõi Thần Miếu bí mật, cũng sẽ không vào hôm nay dễ dàng như thế thua ở Chiến Tranh Ma Ngẫu trên tay.

Bởi vì một ít tráng đấu với nó mà nói kiếp nạn, chẳng những

già yếu thân thể của nó cùng khí huyết, cũng đồng dạng ảnh hưởng tới tâm cảnh của nó, thế cho nên tuy có Bất Hủ Thần Hoàng chí cao cảnh giới, nhưng không có viên này Vô Dịch tâm!

“Thế gian này pháp tắc vô số, làm như ta bồi cho là hiểu thấu đạo đại đạo, hiểu rõ pháp tắc lúc, chân chính đại đạo chân chính pháp tắc có nói cho chúng ta biết, chúng ta sai rất lợi hại!” Bạch sắc lão viên cuối cùng thở dài, thần sắc cô đơn, thanh âm thâm lương.

Nghe lão Bạch lời nói, Đằng Phi mới rốt cục đối với kia Thần Miếu nhìn thẳng, biết đây không phải là một chỗ bình thường đất, mà vận khí của mình khá hơn nữa, cũng không thấy được mỗi lần cũng như thu Huyền Linh Tiên Dịch như vậy thuận lợi.

“Không lại chủ nhân ngài có lẽ có thể tiến vào tới đó.

” bạch sắc lão viên có chút hâm mộ nhìn thoáng qua Đằng Phi, sau đó nói: “Huyền Linh Tiên Dịch ngày như vậy địa đang lúc thần bí nhất chí bảo, vô mấy năm qua, ta cũng chỉ có thể đủ sử dụng, nhưng chẳng bao giờ bị nó chân chính tán thành, Huyền Linh Ngũ Hành Cầu lại càng ta không cách nào đến gần đó, mà ngài nhưng dễ dàng tìm được không gian hồ lô, sau đó đem Huyền Linh Tiên Dịch thu, mà ngay cả Huyền Linh Ngũ Hành Cầu cũng chủ động xuất hiện, làm ngài cải tạo thân thể, cho nên, cõi đời này nếu như còn có người có thể tiếp cận thần miếu lời nói, có lẽ chính là chủ nhân ngài.”

Bạch sắc lão viên khen ngợi, cũng không có để Đằng Phi lảng lảng, chính hấn rõ ràng là chuyện gì xảy ra, đây là vị kia Vĩnh Hằng Chi Chủ lưu lại phúc trạch, mình sâu trong linh hồn chạm khắc về Huyền Linh Tiên Dịch ấn ký, nếu không, Đằng Phi không cho là mình có nghịch thiên đến để Huyền Linh Tiên Dịch ngày như vậy địa chí bảo chủ động tán thành.

Không lại bạch sắc lão viên trong lời nói nhưng lộ ra khác một cái tin tức, để Đằng Phi có chút kỳ quái, liền hỏi: “Làm sao người sẽ biết vật kia gọi Huyền Linh Tiên Dịch?”

Bạch sắc lão viên nhìn thoáng qua Đằng Phi, sau đó nói:

“Chúng ta Bạch Viên nhất tộc truyền thừa, là thông qua linh hồn ấn ký tới truyền thừa, cho nên rất nhiều chuyện, từ ta tiếp thu truyền thừa một khắc kia lên, ta tự đã muốn biết.

Đằng Phi từng nghe nói qua ma thú có loại này truyền thừa, nghe vậy gật đầu, Vấn Đạo: “Kia về Huyền Linh Tiên Dịch cùng này Thần Hồn Vực, người giải bao nhiêu?”

Bạch sắc lão viên lộ ra vẻ suy tư, theo rồi nói ra: “Huyền Linh Tiên Dịch, ta biết đến không nhiều lắm, chỉ biết là đây là một loại trong thiên địa thần bí nhất bảo vật, tổ tiên của ta từng có đại khí vận người, ở một vị cái thể đại năng trên tay, nhận được quá một số Huyền Linh Tiên Dịch, phục dụng qua sau khi, thực lực đại trưởng, nhục thân gần như đạt tới kim cương bất hoại trình độ, ở đương đại được gọi là Đấu Chiến Thánh Viên!”

Bạch sắc lão viên nói đến vị kia tổ tiên thời điểm, mắt lộ ra nồng đậm tôn kính vẻ, nói tiếp: “Về Thần Hồn Vực, ta giải cũng không nhiều, ta chỉ nghe nói qua Thần Thành trung có năm tòa Đại Thành, chia ra tọa lạc tại Thần Hồn Vực đông tây nam bắc trung năm cái địa phương, trung gian cái kia tòa Đại Thành, được gọi là Thần.

.

”

Đằng Phi gật đầu, thầm nghĩ trong lòng: thoát nhìn Thần Thành ở Thần Hồn Vực trung địa vị vẫn rất cao, chẳng qua là không biết cái khác bốn tòa Đại Thành, có hay không tất cả cũng cùng Thần Thành giống nhau đi? Dựa theo Tiểu Bạch thuyết pháp, một tòa khác Đại Thành tựa hồ bị một số Thần Hồn Vực trung cường đại tồn tại cho chiếm cứ, như vậy này Thần Hồn Vực trung, rốt cuộc có hay không dân bản xứ loài người tồn tại?

Bạch sắc lão viên lúc này lại nói: “Căn cứ ta trong trí nhớ lấy được tổ tiên truyền thừa, chúng ta Bạch Viên nhất tộc, tựa hồ cũng không phải là nguyên đến từ Thần Hồn Vực trung, chẳng qua là kia đoạn trí nhớ thập phần mơ hồ, không lại có một chút, sở có thần hồn lãnh thổ trung sinh linh, đối ngoại lãnh thổ người hơi thờ cũng rất nhạy cảm, cho dù là nữa cấp thấp một con ma thú, cũng sẽ một cái nửa Đoạn ra đối phương đến

từ nước ngoài!”

Đằng Phi than nhẹ một tiếng, biết ở bạch sắc lão viên nơi này, cũng chỉ có thể nhận được những tin tức này, muốn từ lão Bạch nơi này giải khai Thần Hồn Vực bí mật, là không thể nào.

Bất quá hẳn lúc này đối với cất dấu Thần Hồn Vực nhất đại bí mật Thần Miếu, cũng là càng thêm hướng tới.

Đến rồi cùng Mộ Dung Phương Phi ước định địa phương , Đằng Phi nhưng có chút kinh ngạc phát hiện, Mộ Dung Phương Phi cùng Tiểu Bạch một người một con mèo, đã chờ chực ở nơi đó.

Đằng Phi có chút áy náy nói: “Thật xin lỗi, ta trở lại hơi trễ.” Mộ Dung Phương Phi xinh đẹp con người ở lão Bạch trên người xẹt qua, nhưng ngay sau đó rơi vào Đằng Phi trên người, mồm mỉm cười nói: “Không, người không có muộn, là ta đến sớm.”

Vốn là thích ý gục ở Mộ Dung Phương Phi đầu vai Tiểu Bạch nhìn thấy bạch sắc lão viên cái kia một thoáng, nhất thời toàn thân con mèo cũng tặc, cái đuôi giống như là cột cờ giống nhau dựng thẳng, trở nên quē mùa, hầu mồm lung trong phát ra trầm thấp gào thét: “Cô ô!”

“Tiểu Bạch, người làm sao vậy?” Mộ Dung làm phiền phi vội vàng trấn an tặc mao Tiểu Bạch, sau đó nhìn đầu kia bạch sắc lão viên, trên mặt tràn đầy hồ nghi, bằng cảnh giới của nàng, chỉ có thể cảm nhận được bạch sắc lão viên tựa hồ bất phàm, nhưng căn bản nhìn không ra lão Bạch chính là cảnh giới.

Mà Tiểu Bạch liền bất đồng, đều là ma thú, nó rất rõ ràng cảm nhận được bạch sắc lão viên trên người kinh khủng kia khí cơ cùng ngập trời khí huyết, phảng phất ở nơi này đầu bạch sắc lão viên trước mặt, nó ngay cả ản núp cơ hội cũng sẽ không có, chỉ cần đối phương nguyện ý, một cái tát có thể đem nó phách thành tra!

“Lão Bạch, không cho hù dọa nó!” Đằng Phi sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, khiển trách bạch sắc lão viên một câu.

Lão Bạch vẻ mặt suy dạng, ủy khuất nói: “Ta, ta đến lúc nào hù dọa nó? Bồn Viên tướng quân dùng được hù dọa như vậy một cái nhỏ con mèo nhỏ?”

“Cô! Người hù dọa bồn miệng! Người một ít thân khí huyết giống như trong đêm tối đèn sáng, cường đại như vậy khủng bố như vậy, người không thể thu liễm đứng lên sao? Hơn nữa, bồn cô gọi Tiểu Bạch, người dựa vào cái gì có thể gọi lão Bạch, người đang ở đây chiếm bồn miệng tiện nghi! Cô!” Tiểu Bạch thông minh rất cao, nó nhìn ra bạch sắc lão viên đối với Đằng Phi thái độ, trong lòng sợ hãi nhất thời ít vài phần, đứng ở Mộ Dung Phương Phi đầu vai nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ quở trách lên lão Bạch.

Bạch sắc lão viên co quắp khóe miệng, trên mặt suy dạng càng đậm, nếu như không phải sợ bị chết tiết...nó Mộc Đầu Nhân thu thập, nó thật muốn rống to một câu: lão tử đến lúc nào muốn gọi này lạn tục tên? Lão tử là Viên tướng quân! Là Viên tướng quân là Viên tướng quân! Không phải là con mẹ mày lão Bạch!

Chỉ tiếc, hôm nay nó đã thành người khác tôi tớ, chỉ có thể thẹn lông mày đập mắt đi theo Đằng Phi phía sau, đành hoàng thu liễm khí huyết trên người.

Tiểu Bạch nhất thời giống như là đắc thắng giống như, mặc dù không dám vọt tới lão Bạch trước mặt đi huyền diệu, nhưng từ Mộ Dung Phương Phi trên vai nhảy xuống, cong lên cột cờ dường như cái đuôi, kiêu ngạo vòng quanh Mộ Dung Phương Phi chân đi tới đi lui.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 487: Năm Tháng Lực Lượng!

>

Đằng Phi cho Mộ Dung Phương Phi giới thiệu một cái bạch sắc lão viên lai lịch, Mộ Dung Phương Phi mặt lộ vẻ vẻ kinh dị, không nghĩ tới ngắn ngủn hai ngày thời gian, Đằng Phi thậm chí vừa sẽ như thế kỳ ngộ, loại này số mệnh, thật không phải là ai cũng có thể so sánh.

Mặc dù không rõ ràng lắm Đằng Phi là thể nào để một cái Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế cường giả trở thành hắc tặc, nhưng Mộ Dung Phương Phi cũng không có hỏi nhiều, mỗi người đều có chúc tại bí mật của mình, nếu như hắc tặc lúc nói, tự nhiên sẽ nói, hắc tặc nếu là không muốn nói, cưỡng cầu ngược lại sẽ khiến không tốt hậu quả.

Nghĩ mình ở gia tộc gặp gỡ, Mộ Dung Phương Phi lộ ra vẻ mặt mất thần sắc.

“Người làm sao vậy? Có phải hay không ở trong gia tộc trôi qua không quá khoái trá?” Đằng Phi nhìn ra Mộ Dung Phương Phi sắc mặt khác thường, mỉm cười Vấn Đạo.

“Một lời khó nói hết.

.

.” Mộ Dung Phương Phi thở dài một tiếng, đối với Đằng Phi cũng là không có gì giấu diếm ý, chuyện này muốn chân chính giải quyết xong, xem ra còn cần Đằng Phi trợ giúp, nếu không bằng vào chính nàng, sợ rằng rất khó chạy ra vị kia Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới lão tổ tông lòng bàn tay.

“Lại vẫn có chuyện như vậy?” Đằng Phi nghe được giận tím mặt, mà ngay cả bên cạnh lão Bạch cũng phát ra một trận rít gào, khí huyết tiết ra ngoài, để Tiểu Bạch con mèo vừa tạc mao một hồi, đồng thời cũng làm cho Mộ Dung Phương Phi kinh hãi, biết đối phương cảnh giới là một chuyện, nhưng tự mình cảm nhận được đối phương tràn đầy khí huyết lại là một chuyện khác.

“Này đáng chết là lão súc sinh, quả thực tự là muốn chết!” Đằng Phi cắn răng nói: “Người cũng không cần lo lắng, kia lão súc sinh nghĩ bắt người làm đỉnh lô, không phải đã nói, phải đợi người trở thành Hoàng cấp sau sao, chờ người sắp đột phá thời điểm, ta sẽ đích thân đi trước Bắc Cương một nhóm!”

“Có thể là của người thân mạng.

.

” Mộ Dung Phương Phi có chút lo lắng nhìn Đằng Phi, nói: “Bằng không, ta còn là nghĩ biện pháp từ gia tộc trốn ra được sao, thiên hạ to lớn, cũng sẽ không không có ta dung thân đất.” Đằng Phi lắc đầu, khẽ cười nói: “Yên tâm, hôm nay ta, đã không cần e sợ người kia Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới lão tổ tông, hơn nữa, công pháp của ta, có thể thay đổi dung mạo hơi thở, nếu như ta không muốn, cõi đời này không ai có thể nhận ra ta.

.

”

Mộ Dung Phương Phi chăm chú nhìn một chút Đằng Phi, có chút nghi ngờ nói: “Chẳng lẽ thực lực của người lại có đột phá?”

Đằng Phi mỉm cười nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Hoàng cấp diên phong.”

Hí!

Mộ Dung Phương Phi hít sâu một hơi, giống như nhìn quái vật giống như nhìn Đằng Phi, một lúc lâu, mới lắc đầu, khẽ mở

môi son, nhả ra hai chữ tới : “Biến thái!”

Đích thật là đủ biến thái, nàng thấy tận mắt chứng Đăng Phi từ Vương giả điên phong đột phá đến Đại Đế điên phong, mấy ngày không thấy, người này lại từ Đại Đế điên phong vọt tới Hoàng cấp điên phong.

Cối đời này đấu khí Võ Giả pháp tắc, ở nơi này trên thân người hoàn toàn không thích hợp, nàng gặp qua kinh tài tuyệt diễm thiên tài, gặp qua mười mấy tuổi đạt tới Đấu Thánh kỳ tài, làm mất đi chưa từng thấy Vương cấp sau, đột phá như ăn cơm uống nước bình thường người, đối với Đăng Phi, nàng chỉ có thể dùng biến thái hai chữ này để hình dung.

Đăng Phi đối với Mộ Dung Phương Phi nói một chút Thần Miếu tình huống bên kia, Mộ Dung Phương Phi có chút giật mình, có chút lo lắng nói: “Đã như vậy, chúng ta tựa hồ không có cần thiết đi xông vào, quá nguy hiểm, có chút tính không ra.”

Tiểu Bạch con mèo cũng có một số mất mát, nó chỉ đến gần quá Thần Miếu ở ngoài ngàn dặm địa phương , cũng không biết Thần Miếu chung quanh thậm chí cát bụi khổng lồ như thế nguy cơ, nếu như không có người có thể đến gần chỗ đó, kia thân thể của nó đoán chừng vĩnh viễn đều không thể mở ra.

“Nếu cũng tới, cũng mau chân đến xem, nếu như không được, chúng ta rút đi cũng tới kịp.” Đăng Phi không muốn buông tha cho vạch trần Thần Hồn Vực bí mật cơ hội.

“Vậy thì đi xem một chút sao.” Mộ Dung Phương Phi đồng dạng cũng chưa từ bỏ ý định, Tiểu Bạch lập tức cao hứng trở lại, hưng phấn được phát ra mấy tiếng mèo kêu.

Bạch sắc lão viên khinh bỉ nhìn mấy lần Tiểu Bạch, cười lạnh nói: “Con mèo nhỏ, đừng cao hứng quá sớm, chỗ kia không phải là dễ dàng như vậy có thể đi vào.”

“Hầu tử , ta gọi là Tiểu Bạch, không gọi con mèo nhỏ!” Tiểu Bạch con mèo trận chiến người thế, biết nói bạch sắc lão viên là Đăng Phi tới tứ sau, khí thế nhất thời không giống với lúc trước.

Bạch sắc lão viên liếc mắt, hướng về phía Tiểu Bạch cười lạnh thừ nhe răng, sau đó quay đầu đi không để ý tới nó.

Dựa theo lão Bạch cùng Tiểu Bạch chỉ dẫn, khoảng cách Thần Miếu còn có một ngàn hơn năm trăm trong thời điểm, Đằng Phi cùng Mộ Dung Phương Phi cũng đã cảm giác được vẻ này kinh người uy áp, giống như cuộn sóng giống như, từng đợt từng đợt đập vào mặt mà đến.

“Nơi đây quả nhiên bất phàm.” Đằng Phi nhẹ giọng tự nói.

Mọi người cước bộ không dừng, hướng phía bên kia tiếp tục đi về phía trước.

Vừa đi hơn năm trăm trong , tiếp cận thần miếu ở ngoài ngàn dặm, vẻ này kinh người uy áp, rốt cục lộ ra nó bộ mặt thực sự, như cơn sóng gió động trời, quang minh chánh đại mặt tiền cửa hiệu đánh tới.

Tựa như Tiểu Bạch nói lão Bạch khí huyết trên người tràn đầy như trong đêm tối đèn sáng giống nhau, này cỗ kinh khủng uy áp, không có có bất kỳ che dấu, phàm là đến gần nơi này sinh linh, cũng sẽ rõ ràng cảm giác được nó đáng sợ.

“Chúng ta.

.

.

Thật sự muốn tiếp tục đi về phía trước?” Lão Bạch đối với chỗ này trí nhớ khắc sâu, cảm thụ được mặt tiền cửa hiệu mà đến uy áp, nhất thời nhớ tới năm đó thảm nhất đau trí nhớ, trở nên có chút co vùi.

Tiểu Bạch con mèo khinh bỉ nhìn thoáng qua bạch sắc lão viên, nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ nói: “Lão hầu tử, người nếu là sợ hãi, có thể ở a!”

Bạch sắc lão viên cũng không có bị bạo nộ, mà là cười lạnh

nhìn thoáng qua Tiểu Bạch con mèo nói: “Con mèo nhỏ, nếu như ngươi không muốn trở thành Lão Miêu meo lời nói, cũng đừng có đi vào, còn nữa, đừng tưởng rằng ngươi chủ nhân là ta chủ nhân nữ nhân, ngươi có thể muốn làm gì thì làm, chọc giận bốn Viên tướng quân, ta sẽ nhường ngươi biết Hoa nhi tại sao hồng như vậy!”

Mộ Dung Phương Phi sắc mặt đỏ lên, trừng mắt liếc bạch sắc lão viên.

Tiểu Bạch đối với lão Bạch đúng là vẫn còn có chút sợ hãi, cảnh giới thượng không hề khác biệt bày ở kia, bạch sắc lão viên một khi tuôn ra tràn đầy như rồng khí huyết, nó cũng chỉ có tác mao phản.

“Hoa nhi hồng không hồng, cùng chọc cho não ngươi có quan hệ gì?” Tiểu Bạch lẩm bẩm một câu, theo sau nhảy đến Mộ Dung Phương Phi trên vai, không để ý tới có bạch sắc lão viên.

Đằng Phi quay đầu lại nhìn thoáng qua bạch sắc lão viên, nhàn nhạt nói: “Lão Bạch, ngươi nếu là sợ hãi, tự ở chờ chúng ta.” “Ta đây tự ở chờ các ngươi tốt lắm .” Bạch sắc lão viên trả lời thật nhanh, nó mới không cần cái gì tiết tháo...!Đồ đi.

“Ha ha, ngươi nếu là ở, kia tràng đại kiếp bóng ma, sẽ vĩnh viễn bảo tồn trong lòng của ngươi, ngươi vĩnh viễn cũng đừng nghĩ trở thành Chí Tôn!” Đằng Phi mỉm cười đối với bạch sắc lão viên nói một câu, theo sau đó xoay người vào bên trong đi tới.

Mộ Dung Phương Phi Tử đi theo Đằng Phi, không chút do dự đi thẳng về phía trước.

“jĩ đem ta? Viên tướng quân cho tới bây giờ không để mình bị đẩy vòng vòng!” Bạch sắc lão viên hướng về phía Đằng Phi bóng lưng la lớn, tiếp theo trong ánh mắt của nó hiện ra giãy dụa thần sắc, mắt thấy hai người một con mèo bóng lưng càng ngày càng xa, nó rốt cục nhìn không được, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Người điên, đều là người điên, bốn Viên tướng quân

cũng điên rồi!”

Tung người nhảy, hướng phía phía trước Đằng Phi đuổi theo:
“Chủ nhân, chờ ta một chút.

.

.

□

Chín trăm dặm.

.

.

, tám trăm dặm.

.

.

, bảy trăm dặm.

.

.

, sáu trăm dặm!

Khoảng cách Thần Miếu vị trí càng ngày càng gần, Đằng Phi cũng rốt cục hiểu lão Bạch tại sao đối với cái chỗ này sợ hãi như thế, mặc dù khoảng cách Thần Miếu còn nữa hơn sáu trăm trong , nhưng Đằng Phi đã có thể rõ ràng cảm giác được có một cỗ thần kỳ lực lượng, ở ăn mòn bản thân, năm tháng lực lượng, bắt đầu hiển hiện ra.

Vẫn đi theo Đằng Phi phía sau Mộ Dung Phương Phỉ hô hấp rõ ràng trở nên có chút dồn dập lên, chỉ có Đại Đế điên phong cảnh giới nàng, đã rất khó nữa chống đỡ đi xuống.

Gục ở Mộ Dung Phương Phỉ đầu vai Tiểu Bạch cũng trở nên

cực độ trầm mặc, ngọc bích con người trở nên có chút tối đậm, nó chẳng những ở toàn lực chống cự các loại lực lượng công kích, vẫn phân ra một phần lực lượng cho chủ nhân Mộ Dung Phương Phi, nếu không, Mộ Dung Phương Phi căn bản không cách nào chống đỡ tới đây.

Cũng là lão Bạch, làm duy nhất đã tới nơi này sinh linh, mặc dù đang toàn lực vận công chống cự năm tháng ăn mòn cùng sát cơ công phạt, nhưng muốn trầm ổn nhiều lắm, chẳng qua là xem ra sinh mẩn lông trắng Viên Hầu trên mặt, tràn đầy vẻ ngưng trọng.

“Mộ Dung, nếu không để lão Bạch mang bọn người trước lui ra ngoài sao, chỗ này quả thật có cổ quái.” So sánh với dưới, Đằng Phi tựa hồ là mọi người trong nhẹ nhàng nhất một cái, cảnh giới cao nhất lão Bạch, cũng không có Đằng Phi như vậy dễ dàng.

Có lẽ là Huyền Linh Ngũ Hành Cầu đối với thân thể của hắn cải tạo nguyên nhân, có lẽ là khác nguyên nhân gì, tóm lại Đằng Phi mặc dù cũng cảm nhận được các loại lực lượng đối với mình không ngừng tấn công mao chật, nhưng cũng không có áp lực quá lớn.

Mộ Dung Phương Phi hàm răng khê cắn môi dưới, do dự mà, nàng thật sự không cam lòng như vậy rút đi, nhưng nàng cũng rõ ràng, tiếp tục đi tới, đối với nàng mà nói, chỉ sợ không phải một cái tốt lựa chọn.

Cuối cùng, nàng gật đầu, nhìn thoáng qua bạch sắc lão viên, xoay người trở về đi tới.

Tiểu Bạch con mèo ở Mộ Dung Phương Phi trên vai hữu khí vô lực nói: “Nhất định phải giúp ta vạch trần Thần Miếu bí mật a.

.

”

.

Bạch sắc lão viên mâu chỉ có những phức tạp nhìn Đằng Phi, chậm rãi nói: “Chủ nhân, bảo trọng.”

Đằng Phi trịnh trọng gật đầu, tiếp theo sau đó hướng phía trước đi tới.

Bạch sắc lão viên nhìn Đằng Phi bóng lưng, nhìn hồi lâu, mới quay lại thân, từng bước rời đi.

Lần này, nó không có đi đến lần trước xa như vậy, nhưng chẳng biết tại sao, trong lòng cái kia ảnh hưởng tâm tình kết, cũng đang lặng lẽ đang lúc hé ra một đạo khe hở, thật nhỏ đến lão bạch mình cũng có chút không có ý thức được, cho đến khi thật lâu sau này, nó mới nghĩ thông suốt, lần thứ hai tiếp cận thần miếu, đối với nó có như thế nào không hề ảnh hưởng.

Năm trăm dặm.

.

.

, bốn trăm dặm.

.

.

, ba trăm dặm!

Đằng Phi trước mặt cho, bắt đầu chậm rãi xuất hiện biến hóa, hấn trở nên thành thực, mâu quang trung, cũng lộ ra mấy phần tang thương vẻ, đầy trời kinh khủng uy áp, để hấn nửa bước khó đi; không có cái thể sát cơ, hóa thành đếm không hết xóc xếch sát khí, đối với hấn tiến hành điên cuồng công kích; năm tháng trôi qua, ở chỗ này trở nên càng lúc càng nhanh, từ lúc trước thập bộ một năm, cho tới bây giờ một bước một năm, sợ rằng xa hơn trước, chính là một bước mười năm.

.

.

Một bước trăm năm!

Đây đối với một cái tuổi thọ cuối cùng có hạn sinh linh mà nói, quả thực là đáng sợ nhất hành hạ, sống hay chết, là trí tuệ sinh linh vĩnh viễn đều không thể khám rách nát một đạo câu đố.

Không có có bất kỳ sinh linh nguyện ý đổi mặt.

Nhưng ở chỗ này, vô luận ngươi nguyện hay là không muốn, chỉ cần ngươi muốn tiếp tục đi về phía trước, tìm kiếm trong lòng không biết, như vậy, tựu phải đi đổi mặt lúc này quang cùng năm tháng trôi qua sở mang đến khổng lồ uy lực.

Đằng Phi trước mặt cho, đã bắt đầu trở nên cực độ già nua, đầu đầy phát ra sáng bóng tóc đen, trở nên Bạch như tuyết: một thân tràn đầy như rồng khí huyết, bắt đầu suy bại; mà ngay cả Bạch Huyền Linh Ngũ Hành Cầu cải tạo trôi qua thân thể, tựa hồ cũng như rỉ sắt giống như, bắt đầu trở nên chậm chạp.

Này, chính là năm tháng lực lượng!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 488: Đi Đường Khó Khăn!

>

Mạnh như Đẳng Phi loại này linh hồn lực lượng đã đạt tới Chí Tôn cảnh giới người, ở năm tháng trước mặt, như cũ không được!

Chỉ sợ, Đẳng Phi là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn thứ chín lần chuyển thế, như cũ không cách nào chống cự năm tháng ăn mòn.

Khoảng cách tản mát ra mãnh liệt năng lượng ba động Thần Miếu phương hướng còn có một hơn trăm trong , Đẳng Phi đã trở nên già nua không chịu nổi, mỗi tiến về phía trước một bước, cũng sẽ mang đi hẳn đại lượng khí huyết cùng thọ nguyên.

Cho tới bây giờ, mà ngay cả Đẳng Phi mình, cũng chưa hẳn tiếp tục kiên trì đi xuống nguyên nhân là cái gì.

Phảng phất sâu trong linh hồn có một loại rung động, nói cho hẳn biết nhất định phải về phía trước.

Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp bắt đầu vận hành, thân hợp thiên đạo cũng không cách nào ngăn cản năm tháng xâm nhập cùng hủ thực, Đẳng Phi không khỏi nhớ tới Chiến Tranh Ma Ngẫu vừa mới giác tỉnh lúc nói cái kia lời nói: Vĩnh Hằng Chi Chủ, chính là sáng tạo Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp cùng của ta đại nhân, đại nhân pháp lực Thông Thiên triệt địa, tồn tại không biết bao nhiêu kỷ nguyên, cuối cùng nhưng vẫn là bại bởi thời gian, không có có thể chân chánh Vĩnh Hằng, nhưng hẳn mai một trước, từng phát quá thề, nói: cứu thế Luân Hồi, đánh bại thời gian.

“Đánh bại thời gian sao?” Đẳng Phi trên mặt lộ ra vẻ tự giễu cười khỏ, lẩm bẩm nói: “Nói đùa gì vậy, chỉ sợ coi như là Thần, cũng không có thể đánh bại thời gian, huống chi ta bồi tục nhân?”

“Không, chủ nhân, thời gian là có thể bị đánh bại.” Ân thân ở Đẳng Phi tinh thần trong thức hải, nhìn Đẳng Phi một chút trở nên già yếu nhưng vẫn không có nói nói Chiến Tranh Ma Ngẫu thanh âm ở Đẳng Phi trong đầu vang lên.

“Người có thể? Hay là ta có thể?” Đẳng Phi chân hạ một cái lão đảo, lần đầu tiên ngã nhào, hẳn rõ ràng cảm giác được trên người mình khí huyết suy bại ôn tồn âm già nua.

Này chết tiết địa phương nghĩ vận chuyển Ma Hầu La Già Thiên Tâm Kinh hấp thu tự nhiên lực cũng làm không được, hết thấy mọi thứ pháp tắc, ở chỗ này cũng mất đi hiệu ứng, nơi này chỉ có một loại pháp tắc, đó chính là Thần Miếu thời gian pháp tắc!

“Đương nhiên là chủ nhân ngài.” Chiến Tranh Ma Ngẫu ở Đẳng Phi trong đầu nói: “Hơn nữa ta có một loại dự cảm, năm đó cơ trí có thể thấp sáng cả vũ trụ đại nhân, vẫn chính là nghĩ phải tìm cái chỗ này, chỉ có nơi này, mới có thể phá giải rụng thời gian huyền bí, cũng chỉ có nơi này, mới có thể tìm đến chiến thắng thời gian phương pháp.”

“Xé, nơi này chỉ biết bị thời gian ma diệt, hóa thành bụi bậm.

” Đẳng Phi giãy dụa lấy bò dậy, nhưng không quay đầu lại, tiếp tục về phía trước đi vào.

Vị kiên trì, ở lúc ban đầu giai đoạn, phần lớn thoát nhìn là không có ý nghĩa.

Chỉ có kiên trì đến cuối cùng, mới có thể thấy chân chính phong cảnh.

“Được trăm dặm người nửa chín mươi, kế tiếp mỗi một bước, cũng sẽ vô cùng khó khăn, nhưng chỉ muốn người va chạm vào Thần Miếu, sở hữu khôn nhiều, đã tan thành mây khói!”

Chiến Tranh Ma Ngẫu không biết là biết chút ít cái gì, vẫn là đơn thuần chính là ở khích lệ Đằng Phi.

“Chỉ sợ ta đợi không được một khắc kia.” Đằng Phi lâm lâm tự nói, hắn biết rõ, nếu không phải hắn tu luyện có Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp, trong thân thể đã thông năm mươi con đấu mạch, thân hợp thiên đạo lời nói, hắn hôm nay, sợ rằng đã bị này kinh khủng năm tháng lực lượng ma diệt.

“Nhất định sẽ.” Chiến Tranh Ma Ngẫu vừa nói, một cổ hùng hồn lực lượng, theo Đằng Phi mi tâm chậm rãi chảy xuôi đi ra, từ từ bao trùm đến Đằng Phi toàn thân là trên dưới.

Đằng Phi tinh thần đột nhiên chấn động, hắn biết, đây là Chiến Tranh Ma Ngẫu đem nó cường đại vô cùng Chí Tôn lực lượng, gia trì đến rồi trên người mình!

Khí huyết trên người đột nhiên tràn đầy, cả người mao bộ đáng mặc dù không có thay đổi, nhưng nhiều một cổ bén nhọn đánh đá chua ngoa mùi vị, bắt đầu sải bước về phía trước.

Chín mươi dặm, tám mươi dặm, bảy mươi dặm.

.

.

, ba mươi dặm!

Khoảng cách phát ra các loại năng lượng ba động ngọn nguồn, chỉ còn lại có ba mươi dặm!

Đằng Phi ngẩng đầu, đã cơ hồ có thể thấy cái chỗ kia, bị thất thải sương mù bao phủ ở trong đó, một tòa nhìn như bình thường, nhưng phảng phất đỉnh thiên lập địa kiến trúc tự núp kia thất thải sương mù trong, như ẩn như hiện.

Uy áp đến nơi này, đã biến mất không thấy gì nữa, không có cái thể sát cơ, cũng biến mất không thấy gì nữa, duy chỉ có còn dư lại năm tháng lực lượng ở bay nhanh chảy xuôi, ma diệt Đằng Phi trên người thuộc về Chí Tôn lực lượng!

Giờ phút này Đằng Phi, trên người bị Chiến Tranh Ma Ngẫu gia trì trôi qua Chí Tôn lực lượng, cũng đã còn thừa lại không

có mấy.

Cho dù là Chí Tôn, đôi mắt nhanh chóng biến mất năm tháng, cũng đồng dạng vô năng ra sức.

Đại đầu khổ sau có đại tạo hóa!
Đằng Phi trong lòng chỉ còn lại có này một cái tín niệm, chống đỡ của hắn không ngừng về phía trước.

Có lẽ, đến rồi nơi đó, có không thu hoạch được gì, phát hiện hết thấy bất quá là Kính Hoa Thủy Nguyệt, nhưng hắn đã không có đường lui, chỉ còn lại có đi tới này một con đường.

Chiến Tranh Ma Ngẫu thanh âm ở Đằng Phi trong đầu chậm rãi vang lên: “Người biết trân châu từ đâu tới sao?”
“Dĩ nhiên.” Đằng Phi đồng dạng dùng thanh âm già nua trả lời, hắn nói: “Trân châu là con trai nội sinh ra.”
Đang khi nói chuyện, về phía trước mai mấy bước, mỗi một bước, năm tháng lực lượng cũng sẽ hung hăng tác dụng ở trên người của hắn, để hắn trở nên càng thêm già nua, toàn thân cao thấp, cũng như đao cắt đau đớn, chỉ có phần này đau đớn, tựa cũng đủ để người bình thường tinh thần hồng mất, trải qua Hồn Vực ma luyện Đằng Phi, đối với lần này cũng không có quá nhiều cảm giác, dùng sức ngậm miệng, không ngừng đi về phía trước.

“Con trai bên trong súc tích châu, đầu tiên là bao dung: sau đó là tích lũy: là ma luyện: cuối cùng, mới là trán phóng!” Chiến Tranh Ma Ngẫu cũng không có dùng thao thao bất tuyệt tới trình bày, mà là dùng rất đơn giản một câu nói, tới khích lệ Đằng Phi.

“Bao quý.

.

.” Tích lũy.

.

Ma luyện, cuối cùng, là trán phóng?” Đẳng Phi trong mắt mang theo nụ cười, mang theo thờ đốc cười nói: “Lúc trước không có phát hiện, người này Mộc Đầu Nhân, hiểu vẫn rất nhiều.

Đúng vậy, nếu là không thể bao dung, không có tích lũy, không có ma luyện, làm sao tới trán phóng đi?”

“Còn nữa cuối cùng mười dặm!” Chiến Tranh Ma Ngẫu thanh âm trở nên có chút kích động đứng lên: “Cuối cùng mười dặm, kiên trì đi qua, đem người vạch trần thời gian huyền bí!”

“Yên tâm, Mộc Đầu Nhân, ta liền coi là dùng ba, cũng sẽ ba tới đó.” Đẳng Phi lúc này nói liên tục nói khí lực cơ hồ cũng tiêu mất rụng, hữu khí vô lực trả lời một câu, sau đó đi lại tập tễnh đi thẳng về phía trước.

Mười dặm, đối với một người tu luyện Già Lâu La Tâm Kinh Hoàng vô cùng điên phong đại năng mà nói, quả thực là dễ dàng được không thể nữa dễ dàng khoảng cách.

Một bước bước ra, nhật nguyệt lưu chuyển, chính là vài chục dặm có hơn, cho dù vạn dặm xa, đối với Đẳng Phi mà nói, cũng là rất dễ dàng.

Mà nay, này ngắn ngủn mười dặm, nhưng trở thành Đẳng Phi cả đời này đi qua dài nhất một đoạn đường.

Một canh giờ, hai người lúc lên.

.” Năm canh giờ!

Cho dù là một cái thể tục người bình thường, mười dặm khoảng cách chậm nhất cũng bất quá chính là nửa canh giờ.

Mà làm làm một người bình thường trong mắt Thần giống như tồn tại Hoàng cấp đại năng Đẳng Phi đi này mười dặm đường, dùng đi năm canh giờ, nhưng chỉ đi ra ngoài ba dặm!

Giờ phút này Đằng Phi khí huyết suy kiệt, câu lũ thân thể, đi lại tập tễnh, bạch đầu tóc bạc như tuyết, đã là già nua không chịu nổi, cho dù điệt điệt lão giả nhìn thấy, cũng sẽ chấp tay ôm quyền hỏi một câu: lão huynh thọ?

“Viên tướng quân đã ba ngày, hắc có không có việc gì?” Thần Miếu ba động hai nghìn dặm ngoài, Mộ Dung Phương Phi cái này duyên dáng yêu kiều đẹp như tiên nữ người giờ phút này vẻ mặt khuôn mặt u sầu, nhíu chặt đôi mi thanh tú, đây đã là nàng đệ hơn mười lần hỏi bạch sắc lão viên đồng dạng vấn đề.

“Ta cũng không biết.” Bạch sắc lão viên một đôi màu vàng con ngươi nhìn chăm chăm Thần Miếu phương hướng, giọng nói thập phần không xác định nói: “Ta có một loại trực giác, thế gian này duy nhất có thể va chạm vào Thần Miếu người, chỉ có hắc, trừ lần đó ra, nữa không ai có thể đến gần nơi đó.” “Các người đều nói nơi đó là Thần Miếu có thể các người gặp qua Thần Miếu chính là bộ dáng sao? Các người làm sao biết, cái chỗ kia chính là Thần Miếu?” Mộ Dung Phương Phi trong lòng phiền não, lo lắng Đằng Phi, giọng nói không khỏi trở nên có chút bèn nhọn, loại này thất thố bộ dạng, là nàng trước đó chưa từng có trôi qua.

Chỉ sợ biết dốc lòng dạy mình rất nhiều năm ân sư là lão tổ tông, hơn nữa đối với nàng bụng dạ khó lường, Mộ Dung Phương Phi cũng không có như thế thất thố quá.

“Thật xin lỗi a, chủ nhân đều là Tiểu Bạch không tốt, để chủ nhân lo lắng.” Tiểu Bạch con mèo ở Mộ Dung Phương Phi dưới chân thặng lai thặng khứ, nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ kêu.

Bạch sắc lão viên một đôi màu vàng trong mắt hiện lên vẻ nhàn nhạt ba động, giống như là hiểu Mộ Dung Phương Phi tại sao phải thất thố, giải thích: “Chúng ta sở dĩ biết cái chỗ kia là Thần Miếu, là bởi vì mỗi cách một số năm, Thần Miếu sẽ lộ ra một lần chân diện mục, chỉ sợ khoảng cách vạn dặm ở ngoài, cũng có thể nhìn thấy.”

“Thật sự?” Mộ Dung Phương Phi nhìn về phía dưới chân Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch dùng sức gật đầu, nói: “Là chủ nhân không sai biệt

lắm sở có Thần Hồn Vực trung sinh linh, đều là biết Thần Miếu tồn tại, bởi vì mỗi khi Thần Miếu hiện ra chân diện mục thời điểm, tuyệt đại đa số biết được tin tức Thần Hồn Vực sinh linh, cũng sẽ chạy tới tham bái.”

“Nguyên lai là như vậy, đó là ta sai trách các ngươi.” Mộ Dung Phương Phi gật đầu, hướng Tiểu Bạch cùng lão Bạch chân thành nói xin lỗi.

Lão Bạch nhìn Thần Miếu bên kia phương hướng, trong ánh mắt cũng đồng dạng tràn đầy sầu lo, nó cùng Đằng Phi ký kết là linh hồn khế ước, nó nếu so với mỗi cho phương cùng cùng Tiểu Bạch càng thêm rõ ràng Đằng Phi hôm nay tình trạng.

rất không ổn!

Nói như vậy, đã là nó có thể nghĩ tốt nhất tân trang, chân chính tình huống dạ, hôm nay Đằng Phi, đã khí huyết khô kiệt, cách cái chết không xa.

Hắn từng bước hướng về Thần Miếu phương hướng bò đi, gần như không xấu thân thể, ở năm tháng lực lượng dưới tác dụng, cũng mất đi chắc chắn, hai tay cùng đầu gối vết máu loang lổ.

Vốn là xem ra anh tuấn tiêu sái tràn đầy ánh mặt trời tinh thần phần chân mặt, hôm nay sớm đã là khe rãnh tung hoành hiện đầy lưu lại năm tháng dấu vết nếp nhăn, đầu đầy tóc trắng giống như trong gió lạnh khô héo cở đại, khô cằn, không có có một tí dinh dưỡng.

Khụ khụ.

.

.

’ Hai tiếng ho nhẹ, một tia đậm màu đỏ nhạt máu theo Đằng Phi khóe miệng chảy xuôi đi ra.

Muốn chết sao?

Đằng Phi trong lòng xuất kỳ không có có bất kỳ sợ hãi cùng đau thương, thậm chí ngay cả bên cạnh mình thân cận nhất những người đó, đều có chút nghĩ không ra bộ dáng của bọn họ.

Đem!

Một tiếng nhẹ nhàng vù vù, giắt Đằng Phi bên hông Không Gian Hồ Lô đột nhiên tránh thoát ra, treo ở Đằng Phi đỉnh đầu, hồ lô khẩu tự động mở ra, bên trong Huyền Linh Tiên Dịch, như một đeo Thiên Hà, trút xuống xuống, trong nháy mắt đem Đằng Phi thân thể gói lại.

Không Gian Hồ Lô thuộc về có linh tính bảo vật, gặp chủ nhân gặp nạn, tự động đỡ cho chủ.

Chẳng qua là thân là thiên địa chí bảo Huyền Linh Tiên Dịch, vào giờ khắc này, cũng không có sinh ra phần lớn hiệu quả, chỉ là để Đằng Phi bị thương ngoài da nhanh chóng khép lại.

Chiến Tranh Ma Ngẫu Chí Tôn lực lượng, từ lâu hao hết, nếu không, Đằng Phi cũng kiên trì không đến bây giờ.

“Còn nữa ba trăm mét, chủ nhân, chịu đựng!” Chiến Tranh Ma Ngẫu thanh âm già nua, ở Đằng Phi trong đầu vang lên, hết sức yếu ớt, giống như gần đất xa trời.

Ông!

Vừa một tiếng vang nhỏ, Đế Binh Luyện Ngục từ Đằng Phi trong không gian giới chỉ tránh thoát ra, linh vật đỡ cho chủ, tản mát ra bằng bạc sát cơ, muốn cùng năm tháng chống lại! Chương 03:., được, ta đây không bao giờ ...!nữa hứa hẹn có thể hơn bao nhiêu, tóm lại ngay cả có bao nhiêu khí lực viết bao nhiêu chữ sao.

Cũng không phải thành tâm lớn hơn bồ câu nhà tử, thật xin lỗi thật xin lỗi thật xin lỗi, cúi người chào nói xin lỗi.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 489: Thần Miếu!

>

Có bàng bạc khí cơ theo Luyện Ngục trút xuống xuống, vừa bảo vệ phía dưới Đẳng Phi, vừa tản mát ra đi, chống lại năm tháng lực lượng xâm nhập.

Đẳng Phi cảm giác thân thể tựa hồ nhẹ một số, giãy dụa lấy, về phía trước bò đi, dụng cả tay chân, mặc dù nhìn qua hết sức chật vật, nhưng bởi vì Không Gian Hồ Lô cùng Đế Binh Luyện Ngục đồng thời bảo vệ, so với vừa mới muốn khá hơn một chút, trong nháy mắt, liền trước đi 150m xa.

Lúc này, kia ẩn núp tại dày khối không khí trung thần miếu đã như ẩn như hiện, cơ hồ có thể nhìn thấy toàn cảnh.

Đây là một tòa nhìn qua bình thường và Cổ lão kiến trúc, nó cũng không cao lớn, nhưng làm cho người ta một loại đỉnh thiên lập địa cảm giác, một cổ bàng bạc hơi thở theo kia loang lổ Cổ lão tường gạch phát ra, cổ hơi thở này, thuộc về năm tháng lực lượng.

Ông!

Không Gian Hồ Lô một trận kịch liệt run rẩy, phát ra liên tiếp nước nổ dường như rên rỉ, hóa thành một đạo ngân quang, trở lại Đẳng Phi trên người, cũng là trải qua chịu không nổi Thần Miếu phát ra năm tháng lực lượng, bị áp chế trở về.

Đế Binh Luyện Ngục chủ công chặt, sát khí rất chân, cảm nhận được năm tháng lực lượng tăng cường, Luyện Ngục không ngừng phát ra boong boong có tiếng, hướng ra phía ngoài tản ra khổng lồ sát cơ, không cam lòng khuất phục.

Này trong quá trình, Đẳng Phi vừa về phía trước đi vào hơn

50m, khoảng cách Thần Miếu, chỉ còn lại có 100m khoảng cách!

Kia Cổ lão trên tường lưu động năm tháng lực lượng giống như bắt đầu khởi động mạch nước ngầm, đồng thời hướng ra phía ngoài tản ra một cổ Cổ lão thánh khiết hơi thở, cùng năm tháng lực lượng hỗn tạp chung một chỗ, làm cho người ta cảm nhận được một cổ tràn đầy tang thương bi thương cảm giác.

Mà tại lúc này, dị biến sống lại, phản phát cảm nhận được có ngoại vật tới gần, quay chung quanh Thần Miếu vách tường lưu động năm tháng lực lượng trong giây lát tăng vọt, hóa thành một đạo mãnh liệt sóng lớn, phách về phía Đằng Phi.

Luyện Ngục cũng bộc phát ra khổng lồ sát phạt khí, cùng này cổ năm tháng lực lượng đối với oanh chung một chỗ, một cổ mất thường không cách nào nhìn thấy năng lượng đụng nhau ở giữa không trung tạo thành, cổ lực lượng này đủ để hủy diệt Phương Viên ngàn dặm đầy đủ mọi thứ, song, ở chỗ này, trừ liễu không gian phát ra một trận rất nhỏ ba động ở ngoài, không có tạo thành bất kỳ phá hư.

Đế Binh Luyện Ngục phát ra một tiếng gào thét, rốt cục ngăn cản không nổi này cổ năm tháng lực lượng, hóa thành một đạo huyết quang, bay trở về đến Đằng Phi không gian giới chỉ trong.

Không có bảo vệ lực lượng, thế không thể đỡ năm tháng lực lượng hướng phía Đằng Phi vào đầu chụp xuống.

.

.

Phốc!

Đằng Phi một ngụm máu tươi phun ra, cả người lão đảo muốn ngã, cơ hồ sẽ phải bị này cổ năm tháng lực lượng cho mạnh mẽ lau đi.

Chỉ còn lại không tới 100m khoảng cách, nhưng vào thời khắc

này Đẳng Phi trong mắt, nhưng lại như là lần này xa không thể thành, so sánh với Thiên Nhai Hải Giác còn muốn xa xôi.

Đẳng Phi trên mặt lộ ra vẻ có chút thê lương nụ cười, thanh âm già nua lâm bẩm tự nói: “Chẳng lẽ.

.

.

Thật sự nếu như vậy kết thúc sao? Ta.

.

.

Không cam lòng a!”

Thiên Đạo 50 Đẩu Mạch Đại Pháp như cũ đang không ngừng vận hành, thân hợp thiên đạo chí cao cảnh giới, ở năm tháng trước mặt trước, lại có vẻ như vậy tái nhợt vô lực.

Đến rồi hôm nay, Đẳng Phi trong lòng rất rõ ràng, này trong thần miếu, nhất định cất dấu kinh thể bí mật, thế gian này làm sao có thể sẽ loại địa phương này? Hết thấy pháp tắc ở chỗ này, cũng mất đi tác dụng, chỉ còn lại có kia vô khổng bất nhập năm tháng lực lượng.

Chẳng lẽ nói thế gian này thật có Bất Hủ Thần? Nếu không, trước mắt này Thần Miếu, cùng giống như trận pháp giống như che chở Thần Miếu năm tháng lực lượng, vừa là từ đâu tới?

Khụ khụ!

Đẳng Phi hiện tại ngay cả ba lực lượng cơ hồ cũng mất đi, cả người tựa như một cây trong gió đập chờn cây nền, tùy thời đều có đập tắt có thể.

Đẳng Phi chiến run rẩy, đem trong giới chỉ tốt nhất kia vài cộng linh dược đổ ra, năm vạn năm, bảy vạn năm, thậm chí là mười vạn năm.

.
.
Những ngày qua hẩn ở Thần Hồn Vực trung hái đại lượng linh dược, vẫn không có lấy ra nữa, chính là nghĩ chờ mình đèn cạn dầu thời điểm làm bảo vệ tánh mạng dùng là.

Nắm Không Gian Hồ Lô, hồ đập tự động mở ra, đại lượng Huyền Linh Tiên Dịch ngã vào trong miệng, Đằng Phi có một chút tinh thần, nhưng ngay sau đó, những thứ kia linh dược bị Đằng Phi trực tiếp nhét vào trong miệng, ngưu nhai Mẫu Đan giống như, không hề do dự nuốt vào bụng tử.

Một cỗ lửa nóng khí lưu, theo Đằng Phi đan điền hướng phía tứ chi bách hài phát ra tới đây, mặc dù rất nhỏ vi, nhưng đối với tại cơ hồ đèn cạn dầu Đằng Phi mà nói, đã là cũng đủ.

Đằng Phi chậm rãi, đứng lên, nhìn dày trong sương mù như ẩn như hiện Thần Miếu, phi một tiếng, nhả ra một búng máu đàm.

Trong lúc lơ đãng, Đằng Phi trở thành trăm triệu năm, người thứ nhất có đảm lược tử hướng Thần Miếu thổ đàm người.

Lung lay lắc lư, mặc cho năm tháng lực lượng tác dụng ở trên người, Đằng Phi khóe môi nhếch lên vẻ mỉm cười thản nhiên, mâu quang kiên nghị, đi thẳng về phía trước.

Nếu như nói vừa bắt đầu Đằng Phi đối với Thần Miếu chẳng qua là tò mò, muốn tìm tòi đến tột cùng, như vậy hôm nay Đằng Phi, cũng là bị này kinh khủng Thần Miếu hoàn toàn khơi dậy hẩn bất khuất tính tình.

Hiện tại Đằng Phi chỉ có một ý nghĩ, đó chính là: chinh phục trước mắt giá tọa Thần Miếu!

70m.
.

.
60m.

.
50m!

Đặng Phi đứng ở nơi đó thở hào hển, hẳn đã có thể nhìn thấy Thần Miếu chừng đường viên.

Thần Miếu cũng không lớn, bộ dáng cũng không ra kỳ, an tĩnh tọa lạc tại nơi đó, năm tháng lực lượng chảy xuôi ở nó bốn phía.

Đặng Phi tót ở tiền vào năm trong phạm vi mười thước bắt đầu rớt xuống, đi tới bốn mươi gao thời điểm, hàm răng của hắn cũng đi theo hướng rơi xuống, đến rồi ba mươi gao thời điểm, Đặng Phi khí huyết trên người cơ hồ toàn bộ hao hết, khô quắt da thịt dán tại xương cốt thượng, hốc mắt hãm sâu, hai gò má vô thịt, cả người nhìn qua, chính là một cụ còn sống Khô Lâu.

Lúc này, Thần Miếu bên trong, đột nhiên truyền đến một tiếng nhẹ nhàng thở dài, này thanh thở dài bao hàm quá nhiều cảm xúc, giống như muôn đời thê lương giống như, xuyên năm tháng lực lượng, truyền tới Đặng Phi trong tai.

Đặng Phi mắt thật to khí lực, mới chậm rãi ngẩng đầu lên, một đôi lò mờ không ánh sáng con ngươi gắt gao nhìn chăm chăm Thần Miếu, trong lòng lật lên cơn sóng gió động trời Bàn rung động.

Trong thần miếu.
.
.

Lại có người!
Này.

.

.

Điều này sao có thể? Chẳng lẽ nói cõi đời này, thậm chí thật sự có Thần tồn tại? Có thể nắm trong tay năm tháng lực lượng, có thể không nhìn thời gian xâm nhập?

Đằng Phi không muốn tin tưởng đây là thật, có thể Nhược này hết thầy không thật sự, như vậy này một tiếng thở dài, lại là từ đâu mà đến? Chẳng lẽ mình xuất hiện nghe nhầm đến sao?

“Người như thế chấp nhất, gây nên gì?” Sau một khắc, Đằng Phi tự biết mình không phải là xuất hiện nghe nhầm, bởi vì làm một người thanh âm già nua, ở trong thần miếu nhân nhật vang lên.

Theo cái thanh âm này vang lên, vừa mới vẫn còn điên cuồng công phạt Đằng Phi cái kia cổ năm tháng lực lượng, chợt dừng lại, như có linh tính giống như, mặc dù bao quanh Đằng Phi, nhưng cũng không có nữa tiếp tục công kích.

Đằng Phi đạt được một tia thở dốc cơ hội, hắn cũng không có nhân cơ hội tiếp tục đi về phía trước, bởi vì trong lòng hắn rõ ràng, đây là đối phương cho hắn một cái cơ hội nói chuyện mà thôi, cũng không phải muốn để hắn tiến vào Thần Miếu.

Là nói thật ra, hoặc nói? Đằng Phi hơi chút suy tư một chút, tự buông tha cho nói láo, bởi vì đối phương có thể cư ngụ ở này trong thần miếu, có thể làm cho năm tháng lực lượng tạm dừng đối với công kích của mình, vậy thì tuyệt đối không có khả năng là một có thể bị lừa gạt tồn tại.

“Lúc ban đầu, chẳng qua là tò mò, sau lại, là muốn chinh phục.” Mặc dù không có nói láo, nhưng Đằng Phi rất thông minh cũng không nói đến là muốn muốn chinh phục Thần Miếu nói như vậy, dù sao đối phương sẽ ngụ ở trong thần miếu, mình muốn chinh phục Thần Miếu, chẳng phải là chẳng khác nào muốn chinh phục đối phương, loại khi này khiến cho

hiểu lắm, hậu quả nhưng là rất nghiêm trọng.

“Chinh phục? Không sai, ngươi là trăm triệu năm, người thứ nhất sinh ra chinh phục Thần Miếu ý niệm trong đầu sinh linh.” Thanh âm già nua thoáng cái xem thấu Đằng Phi đắc ý đồ, nhưng thanh âm thập phần bình tĩnh, tựa hồ cũng không có bất kỳ là không mau: “Ngươi cũng là người thứ nhất dám hướng Thần Miếu biểu đạt khinh thường tâm tình sinh linh.

Khác sinh linh, chỉ dám rất xa cúng bái Thần Miếu, mà ngươi, cũng là một lòng một dạ muốn chinh phục, ngươi rất tốt!”

Đằng Phi da không tẻ, không lại này có cũng cảm thấy trên mặt có những rát, hắn như bây giờ tử chỉ so với người chết nhiều thở ra một hơi, ở năm tháng lực lượng dưới, hắn không có nửa điểm phản kích dư âm, vị chinh phục, trong lòng mình ngấm lại còn có thể, bị người ta lấy ra nữa nói, để Đằng Phi cảm giác mình rất dọa người, tựa như tên hề giống nhau.

“Trăm triệu năm, chưa từng có bất kỳ sinh linh, có thể như ngươi như vậy tới gần ta, cũng chẳng bao giờ có bất kỳ sinh linh như ngươi như vậy cả gan làm loạn, ngươi giá nhân loại tiểu tử, ngã là có chút ý tứ.” Thanh âm già nua mang theo mỉm cười, nói tiếp: “Cho nên, ngươi cái này người thú vị loại tiểu tử, rất may mắn, đạt được của ta tán thành, ngươi hiện tại đã có thể tiến vào đến nơi này của ta.”

Theo cái thanh âm này rơi xuống, chu vi vòng quanh Đằng Phi năm tháng lực lượng, đột nhiên biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, tựa như cho tới bây giờ cũng không có xuất hiện quá, mảy may dấu vết cũng không có để lại.

Theo sau có một cỗ gió chợt thổi qua, đem Đằng Phi thân thể cuộn cuộn nổi lên, sau một khắc, Đằng Phi thân thể, biến mất ngay tại chỗ.

Đằng Phi còn chưa kịp suy tư này thanh âm già nua nói ra lời nói là có ý gì, cũng cảm giác được trước mắt tối sầm, một cỗ Khinh Nhu chí cực, nhưng hàm chứa kinh khủng lực lượng gió cuốn thân thể của hắn, đưa cuốn vào đến một chỗ.

Giờ phút này Đẳng Phi đã gần đến đèn cạn dầu, cho nên hấn dùng hồi lâu thời gian, mới thích ứng tới đây trước mắt cảnh tượng, chỉ một cái, đem hấn cho chân đắc há to miệng ba, già nua trên mặt khóe miệng kịch liệt co quắp, hoàn toàn không thể tin được trước mắt này hết thấy.

Ở nơi này là cái gì trong thần miếu bộ, đây rõ ràng là mệnh mộng không có vũ trụ Hư Không a!

Đỉnh đầu đầy trời tinh thần, một viên viên cũng không có so sánh với khổng lồ, phảng phất khoảng cách hấn rất gần rất gần, một viên hằng tinh tản ra vô cùng chói mắt quang mang, chiếu sáng những thứ kia đại tinh, có khi là màu lam, có khi là màu xanh biếc, có khi là màu trắng.

Hùng hồn kinh khủng sâu không lường được đích tinh lực theo những thứ này đại tinh phát ra, Đẳng Phi trong thân thể Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp tự động vận hành, sau đó.

.

.

Những thứ kia đại tinh phát ra đích tinh lực, giống như là đã bị dẫn dắt giống như, cánh cùng nhau hướng phía đối với chúng mà nói ngay cả đám viên bụi bậm cũng không tính là Đẳng Phi nơi này.

.

.

Mãnh liệt tới!

Đẳng Phi dưới chân là không có Hư Không, thân thể suy yếu được tùy thời có thể chết đi, cho dù có tâm muốn tách rời khỏi, cũng căn bản không cách nào tránh né.

Oanh!

Vô số đích tinh lực, giống như mở áp hồng thủy giống như, chạy ào Đẳng Phi thân thể trong.

Đăng Phi cơ hồ ở trước tiên tự ngắt đi, trước khi hôn mê cuối cùng một cái ý niệm trong đầu cũng là: Lão Tử không có bị năm tháng lực lượng ma diệt rụng, nhưng chết tại đây kinh khủng đích tinh lực dưới.

.

.

Cõi đời này còn có ai gặp gỡ, so với mình hơn ly kỳ sao?
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 490: Khí Linh!

>

Thần Miếu bên ngoài Mộ Dung Phương Phi ngã ngồi dưới đất, hai mắt vô thần nhìn Thần Miếu phương hướng, thất hồn lạc phách, một câu nói cũng nói không ra lời.

Bạch sắc lão viên híp mắt, trong mắt tràn đầy không giải thích được, vò đầu bứt tai, con khí cùng hiển thị rõ.

Vừa mới Thần Miếu biến mất trong nháy mắt đó, nó cùng Đằng Phi ở giữa cái loại này liên lạc, cũng chợt gián đoạn, nhưng nó nhưng hảo hảo còn sống!

Lẽ ra ký kết linh hồn khế ước, tôi tớ không như chủ nhân dưới tình huống, chủ nhân thân vẫn, tôi tớ cũng sẽ chết đi, tôi tớ thực lực nếu là mạnh hơn chủ nhân, cũng sẽ phải chịu linh hồn cản trở, có bị thương nặng.

Mà dưới mắt, nó nhưng hoàn hảo không tổn hao gì đứng ở chỗ này.

Này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Bạch sắc lão viên không cách nào hiểu này hết thảy.

Tiểu Bạch con mèo meo meo ô meo meo ô kêu, đại viên đại viên nước mắt theo khóe mắt không ngừng chảy xuôi xuống tới.

“Chủ nhân, thật xin lỗi, đều do Tiểu Bạch không tốt, không nên tò mò thân thể của mình, hiện tại, hắc đã chết, ô ô.

.

.” Tiểu Bạch khóc vô cùng thương tâm.

Mộ Dung Phương Phi ngơ ngác nhìn Thần Miếu biến mất địa phương, cũng không nói nói, cả người giống như là ngu si.

“Không, hắn không có chết!” Bạch sắc lão viên bỗng nhiên rất nhất định nói.

“Hắn.

.

.

Không có chết?” Mộ Dung Phương Phi một đôi cực đẹp con người bộc phát ra kinh người thần thái, nhìn bạch sắc lão viên, đột nhiên nhớ tới và vân vân nói: “Đối với, hắn sẽ không chết, hắn tuyệt sẽ không chết, người cùng hắn ký kết là linh hồn khế ước, hắn nếu có chuyện, người sẽ không không việc gì!”

Bạch sắc lão viên gật đầu, nói: “Không sai, nhưng hắn vẫn biến mất, ta cũng nữa cảm ứng không tới sự hiện hữu của hắn, hắn và Thần Miếu, cùng nhau biến mất!”

Bạch sắc lão viên vừa nói, vừa nhin không được kích động lên, nói: “Ta lúc trước đã quá, cõi đời này nếu như còn có người có thể tiếp cận thần miếu, vậy nhất định có phải hắn! Quả nhiên, hắn thành công, nhưng là, Thần Miếu tại sao đột nhiên biến mất?”

Đúng vậy, Thần Miếu tại sao đột nhiên biến mất? Cái vấn đề này, sợ rằng trừ Đăng Phi, không ai có thể trả lời đi ra.

.

.

Đăng Phi dằng dặc tỉnh lại, hắn thập phần kinh ngạc phát hiện, mình lại còn sống!

Hơn nữa, thân thể của hắn, chẳng những khôi phục lúc trước không có bị thương lúc trạng thái, hơn nữa một thân khí huyết, muốn hơn xa qua trước!

Thiên Đạo 50 Đẩu Mạch Đại Pháp tự chủ vận chuyển, toàn thân cao thấp Ứng Hoà Thiên Đạo năm mươi nơi đầu mạch trung tràn đầy khó có thể tưởng tượng lực lượng, Đằng Phi thậm chí có dũng khí cảm giác, mình một kích toàn lực, có thể đánh phát đỉnh đầu một viên đại tinh!

Đưa tay sờ một cái đầu, vốn là rơi sạch tóc, chẳng biết lúc nào, vừa sinh đi ra, đã nắm một luồng nhìn thoáng qua, đen nhánh tranh phát sáng, mỗi một sợi tóc thượng cũng hàm chứa lực lượng cường đại!

Đằng Phi vừa sờ sờ mặt mình, tràn đầy co dãn, thập phần bóng loáng, như nhau lúc trước.

Bên hông màu bạc Không Gian Hồ Lô thượng truyền đến từng đợt năng lượng ba động, vươn tay ra, triệu hồi ra Đế Binh Luyện Ngục, phía bắt đầu khởi động khổng lồ năng lượng, một tia nhàn nhạt vui sướng tình, từ Luyện Ngục thượng truyền đến, cùng Đằng Phi có dũng khí tâm linh tương thông cảm giác.

“Này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ lúc trước ta kinh nghiệm, là một giấc mộng?” Đằng Phi lẩm bẩm tự nói, hắn thậm chí có chút không dám tin tưởng trước mắt này hết thảy là chân thật.

Mặc dù lúc trước kia ngắn ngủn 1000m khoảng cách, để lại cho hắn một chút cũng không có so sánh với ấn tượng khắc sâu, thậm chí thật sâu chạm khắc khi hắn linh hồn thượng, vĩnh viễn không cách nào quên mất.

Nhưng trước mắt này hết thảy, quá mức huyền bí, quá mức không thể tin được, để hắn không cách nào hiểu, tại sao có như vậy.

Chẳng lẽ nói kia Thần Miếu là một cái không gian truyền tống trận pháp không được? Đằng Phi trong lòng nhớ, hắn rõ ràng nhớ kỹ mình khoảng cách Thần Miếu chỉ còn lại có ba mươi gao thời điểm, nghe được trong thần miếu truyền đến kia thanh âm già nua, nói mình đạt được hắn tán thành, người nọ đến tột cùng là ai?

“Có phải hay không cảm thấy kỳ quái? Trong lòng có rất nhiều

nghe ngò khó có thể tìm được đáp án?” Ngay khi Đằng Phi trầm tư thời điểm, một cái thanh âm già nua, ở Đằng Phi trước mặt vang lên.

Một cái nhìn không ra bao nhiêu năm tuổi áo xám lão giả, cứ như vậy xuất hiện ở Đằng Phi trước mặt trước, không có có bất kỳ dấu hiệu.

Đằng Phi kinh hãi, bằng hần hiện tại cảnh giới, lại không có thể phát hiện có người tới gần nơi này, hơn nữa, Đằng Phi thần thức cũng căn bản không cách nào tỏa định lão giả này, mặc dù hần cứ như vậy đứng ở trước mặt mình, nhưng Đằng Phi nhưng có loại trước mắt không có một bóng người cảm giác! Chớ đừng nói chi là tìm kiếm đối phương cảnh giới, Đằng Phi căn bản là làm không được!

Mà ẩn thân tại Đằng Phi tinh thần trong thức hải Chiến Tranh Ma Ngẫu, cũng không có bất cứ động tĩnh gì, tựa hồ ở hao hết lực lượng sau, lâm vào ngủ say.

“Người là ai?” Đằng Phi rất nhanh thu hồi kinh ngạc nét mặt, bình tĩnh nhìn lão giả này hỏi.

“Người nhìn gặp ta không kinh hãi? Còn nữa, người không sợ ta sao?” Lão giả cười đùa hỏi, nhìn qua rất không có đang hình dạng bộ dạng.

” thật có chút giật mình, không lại, ta cũng không sợ người.” Đằng Phi cười nhạt hồi đáp: “Giật mình là bởi vì ta nhìn không thấu cảnh giới của người, mà linh hồn của ta lực lượng, đã đạt tới Chí Tôn cảnh giới, nhưng ta nhìn không thấu người, trừ ăn ra kinh, ta không biết dùng cái gì biểu đạt tâm tình của ta.

Về phần nói không sợ người, vậy thì hơn đơn giản.”

“Nga? Người nói một chút.” Lão giả có chút hăng hái nhìn Đằng Phi.

“Ta hoàn toàn nhìn không thấu người, nói rõ cảnh giới của người so với ta cao hơn quá nhiều, người có thể đem ta bắt đến

nơi đây, ta trừ bị động tiếp thu, không có có bất kỳ phản kháng dư âm.

Nói cách khác, ở trước mặt ngươi, ta ngay cả điểm bọt sóng cũng vén không đứng lên, hoàn toàn không phải là đối thủ của ngươi, đã như vậy, như vậy, ta cần gì phải sợ ngươi?” Đổng Phi thản nhiên nói.

“Ha ha, có ý tứ, ngươi giả nhân loại tiểu tử, quả nhiên rất thú vị!” Lão giả vui nhìn Đổng Phi nói: “Đã bao nhiêu năm không có gặp phải ngươi như vậy có ý tứ loài người? Tám trăm vạn năm hay là một ngàn vạn năm? Ai, già rồi, không nhớ gì cả, tóm lại, ngươi rất đúng khẩu vị của ta a!” Đổng Phi khước miệng nhẹ nhàng co quắp, trong lòng đã là nhắc lên sóng to gió lớn: tám trăm vạn năm.

.

.

Một ngàn vạn năm? Lão gia hỏa này là yêu quái sao? Thế nào như vậy có thể sống?

“Hắc, ta chính là Thần Miếu.” Lão giả cũng không có cố ý cùng Đổng Phi thừa nước đục thả câu, mà là nói thẳng ra khỏi thân phận của mình.

“Cái gì? Ngươi là Thần Miếu?” Đổng Phi nhíu lại đầu lông mày, có chút khó tin nhìn trước mắt lão giả, hần phát hiện đầu óc của mình có chút không đủ dùng, lại không có biện pháp rất tốt hiểu lão giả những lời này.

“Không sai, Thần Hồn Vực, là một kiện đại khí!” Lão giả cười híp mắt nhìn Đổng Phi, tựa hồ rất thích nhìn Đổng Phi loại này kinh ngạc bộ dạng, theo sau vừa ngửa ra kinh người nói: “Mà Thần Miếu, cũng chính là ta, chính là chỗ này vật đại khí khí linh!”

“Thần Hồn Vực.

.

.
Là một kiện đại khí?” Tin tức kia, quả thực quá kinh người, Thần Hồn Vực như vậy một cái không lồ vô cùng thế giới, chẳng lẽ chỉ là một tông pháp khí không được ? Đằng Phi khó có thể tin nhìn lão giả.

Lão giả nói: “Thần Hồn Vực vốn là làm Thần Giới cao nhất bảo vật, một cái kỷ nguyên lúc trước, Thần Giới phát sinh một cuộc đại kiếp, Thần Giới hủy diệt, duy có một chút Thần Giới con dân, trốn ở Thần Hồn Vực trung vẫn còn tồn tại, sau lại kia tràng đại kiếp dư âm uy tan hết, trốn ở Thần Hồn Vực trung các chủng tộc liền rời đi Thần Hồn Vực này tông đại khí, riêng của mình lại có mới lãnh địa cùng cuộc sống mới.

Nhưng bởi vì Thần Giới kia tràng đại kiếp tới quá mức đột nhiên, thế cho nên rất nhiều Thần Giới truyền thừa toàn bộ bị hủy tiêu diệt hết, cho nên từ Thần Hồn Vực trung sống sót Thần Giới con dân rời đi Thần Hồn Vực sau khi, nữa cũng khó mà tái hiện năm đó Thần Giới vinh quang.”
“Một cái kỷ nguyên lúc trước.

.” Chẳng biết tại sao, Đằng Phi có dũng khí muốn cười cảm giác, một cái kỷ nguyên là bao lâu, hắn từ nhỏ ở trên điện tịch xem, loại này điện tịch, hơn phân nửa ghi lại hư vô mờ mịt Thần Thoại truyền thuyết, mà một cái kỷ nguyên, dựa theo những thứ kia trên điện tịch thuyết pháp, còn lại là một vạn ức năm!

Một vạn ức năm a!

Dựa theo trước mắt lão giả này thuyết pháp, thân là Thần Hồn Vực này tông đại khí khí linh hấn, chẳng phải là sống một vạn ức năm? Đây cũng quá hoang đường điếm sao?

“Này rất khó làm cho người ta tin tưởng, nhưng ta không có cần thiết lừa gạt người.” Lão giả bình tĩnh nhìn Đằng Phi, sau đó mỉm cười nói: “Thần Hồn Vực trung vài toà Đại Thành tại sao đều là trống không? Tại sao phải có nhiều như vậy linh dược cùng mãnh thú? Những đồ này, nhưng thật ra đều là từng

những thứ kia tiến vào tị nạn Thần Giới con dân lưu lại.”

“Được rồi, cho dù ngài không có lừa gạt ta, nói cũng thật sự, nhưng vì cái gì những thứ kia linh dược, ta thấy được, tối đa cũng chỉ có mười mấy vạn năm niên kỉ phân, nếu là dựa theo ngài nói, chẳng phải là sẽ xuất hiện trăm triệu năm Dược Vương?” Đằng Phi nhìn lão giả hỏi.

Lão giả cười hắc hắc: “Đó là bởi vì mỗi cách hai mươi vạn năm, ta liền có đem trọn Thần Hồn Vực trung đủ năm linh dược thu thập, đề luyện bọn họ trung ẩn chứa năng lượng, dùng để thăng bằng cả Thần Hồn Vực linh khí!”
Đằng Phi lắc đầu, cho biết không hiểu.

“Thần Hồn Vực là nhất tông đại khí, nếu là khí, như vậy chỉ sợ nó nhìn qua từ thành một cái thế giới, nhưng cùng chân chính thế giới, cũng là có sở bất đồng.

Nếu như tùy ý những thứ kia linh dược sinh trưởng, không dùng được một trăm vạn năm, cả Thần Hồn Vực linh khí cũng sẽ bị những thứ này linh dược toàn bộ trừu không, đến lúc đó, những thứ này linh dược có bởi vì không có linh khí có thể hấp thu, mà bắt đầu hấp thu Thần Hồn Vực trong thế giới tự nhiên năng lượng.”

Lão giả vừa nói, có chút quái dị nhìn thoáng qua Đằng Phi:
“Tựa như trước người lần đó thoáng cái hấp thu đại lượng tự nhiên năng lượng giống nhau.

Không lại người giả nhân loại tiểu tử biết đem năng lượng phụng dưỡng cha mẹ trở lại, coi như có lương tâm, có thể những thứ kia linh dược liền bắt đồng, bọn họ chỉ biết năm độ tác thủ, tuyệt không có bất kỳ phụng dưỡng cha mẹ cử động.

Hiện tại, người hiểu chưa?”

Đằng Phi gật đầu, hắc quả thật hiểu, nếu như tùy ý những thứ kia linh dược sinh trưởng, kết quả cuối cùng tự nhiên là cả Thần Hồn Vực thế giới năng lượng khô kiệt, biến thành một mảnh tử địa.

“Trước người nói Thần Giới vừa là chuyện gì xảy ra? Cõi đời này, chẳng lẽ thật sự tồn tại Trường Sinh Bất Hủ Thần?” Đằng

Phi nhìn lão giả, vừa hỏi tiếp: “Lúc trước ta tiếp cận thần miếu đi qua một ít đoạn tràn đầy năm tháng lực lượng đường, là ngươi cố ý bày sao? Ngươi có thể thao túng thời gian cùng năm tháng lực lượng?”

“Ta trước tiên có thể trả lời phía sau ngươi vấn đề.” Lão giả cười nói: “Kia giai đoạn, đúng là ta cố ý bày, thời gian cùng năm tháng, cõi đời này không ai có thể thao túng bọn họ, mà ta, cũng chẳng qua là thông qua một số thủ đoạn, ở một cái rất trong phạm vi nhỏ, có thể mượn lực lượng của bọn nó thôi, thật xa không đạt được thao túng trình độ.”

Đằng Phi khổ sở cười, trong lòng nghĩ: cõi đời này, quả nhiên là không ai có thể đánh bại thời gian.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 491: Truyền Pháp!

>

Lão giả không có đi nhìn Đằng Phi nét mặt, sâu kín nói:
“Trong thần giới chúng sanh, trường tồn tại vũ trụ, nhưng cũng không phải là Trường Sinh Bất Hủ, vũ trụ pháp tắc cũng không cho phép có Trường Sinh Bất Hủ thần tồn tại, bởi vì Trường Sinh Bất Hủ, bản thân chính là đối với pháp tắc lớn nhất phá hư, cho nên, cõi đời này, là không có thật chân chính cả đời Bất Hủ.”

Đằng Phi yên lặng gật đầu, đạo lý này, hắn cũng hiểu, cho dù là một khối cứng rắn vô cùng Ngoan Thạch, có thể tồn tại trăm triệu năm, nhưng thế sự xoay vần lực lượng phía dưới, một ngày nào đó, nó không khí hội nghị hóa, hóa thành vũ trụ nhất bốn nguyên năng lượng, quy về hư không.

Lão giả nói tiếp: “Trên thực tế, coi như là trong thần giới cường đại nhất, được xưng thọ cùng trời đất Thần Vương, tuổi thọ của hắn, chỉ có thể cũng coi là dài đằng đặc, cũng sẽ không là cả đời Bất Hủ.

Lớn trong vũ trụ có vô số tiểu vũ trụ, tiểu vũ trụ trung có vô số vị diện, từng cái vị diện Thiên Đạo pháp tắc đều là bất đồng.”

Lão giả lời nói, làm Đằng Phi mở ra khác một cánh cửa, để Đằng Phi có loại rộng mở trong sáng cảm giác.

Đến tận đây, Đằng Phi rốt cục hiểu tại sao bản thân thân hợp thiên đạo, nhưng không cách nào ngăn cản thần miếu bốn phía vẻ này năm tháng lực lượng, đó là bởi vì, hai loại pháp tắc hoàn toàn bất đồng, mà thần miếu pháp tắc, là muốn cao tại chính hắn một không gian pháp tắc.

“Cho nên cho dù là Thần Vương, hắn được xưng thọ cùng trời đất, cũng chỉ có thể ở tại thần giới cùng thiên đẩu, mà khi Thần

Giới gặp gỡ một cái kỷ nguyên một lần đại kiếp lúc, mạnh như Thần Vương, cũng không cách nào thay đổi vận mạng của hần.” Lão giả thở dài: “Hơn nữa, làm Thần Giới chúng sanh suy nghĩ, hần thậm chí không cách nào tiến vào đến Thần Hồn Vực cái này đại khí trung ẩn núp, bởi vì Thần Hồn Vực này tông đại khí, không cách nào dung nạp Thần Vương chi thân thể, cuối cùng kết quả, là Thần Vương dùng hết cuối cùng thần lực, đem Thần Hồn Vực này tông đại khí đưa ra chúng ta cái kia tiểu vũ trụ, bảo toàn Thần Giới cuối cùng một điểm huyết mạch.

.”

Đằng Phi giật mình, hần khó có thể tưởng tượng, này đột nhiên xuất hiện ở ngũ vực thế giới Thần Hồn Vực, lại có lần này lai lịch, lão giả lời nói, làm cho người ta rất khó đi hoài nghi, nếu như này hết thảy cũng thật sự, như vậy hần chỗ ở ngũ vực thế giới, bao gồm Chiến Tranh Ma Ngẫu nói Vĩnh Hằng Chi Địa, chẳng phải đã thành lão giả trong miệng cái kia Thần Giới hậu duệ?

“Năm đó tiến vào đến Thần Hồn Vực trung tị nạn Thần Giới các tộc, ở tiến vào đến cái này không gian sau khi, liền riêng của mình rời đi, tìm kiếm thích hợp sinh tồn sống ở đất, mà nay, thời gian đã qua một cái kỷ nguyên, không có ai biết, cái loại này hủy diệt hết thảy đại kiếp, có thể hay không phủ xuống đến cái này không gian.” Lão giả ánh mắt có chút mê ly, lần nữa nói ra một kiện kinh người chuyện tình.

“Ý của ngươi là nói, mỗi cách một cái kỷ nguyên, vô luận người nào không gian vũ trụ, cũng có thể xuất hiện cái loại này hủy diệt hết thảy kiếp nạn?” Đằng Phi có chút khó có thể tin, dù sao loại chuyện này cách hần quá mức xa xôi, xa xôi đến dùng sức suy nghĩ, đều không thể tưởng tượng cả không gian vũ trụ bị hủy tiêu diệt hết, có là một loại như thế nào cảnh tượng.

Lão giả gật đầu, nhận thức nói: “Loại này đại kiếp, có lẽ sẽ xuất hiện, có lẽ sẽ không, ai cũng nói không chính xác, năm

đó những thứ kia cường đại Thần Tộc, rời đi Thần Hồn Vực lúc trước, phong ấn ta, ở một cái kỷ nguyên sau, ta sẽ tỉnh lại, sau đó có mở ra Thần Hồn Vực.

Hôm nay, ta đã tỉnh, kia đã nói lên, thời gian, đã qua một cái kỷ nguyên.”

“Bọn họ phong ấn ngươi, mục đích là vì phòng ngừa lần nữa xuất hiện vũ trụ đại kiếp?” Đằng Phi nhìn lão giả, có chút kinh hãi hỏi: “Cho nên khi Thần Hồn Vực lần nữa mở ra thời điểm, chính là vì sắp tới sắp xuất hiện hiện đại kiếp lúc, tiến vào tới đây mặt tới tị nạn?”

Lão giả gật đầu, nói: “Ta biết, này rất khó làm cho người ta tiếp thu, nhưng sự thật, tựu là như thế, hôm nay nhân tộc đã có thể tiến vào đến Thần Hồn Vực trung, tin tưởng dùng không được bao lâu, cái khác những thứ kia Thần Tộc hậu duệ, tất cả cũng sẽ tìm được cái chỗ này.

Có lẽ, đến lúc đó tương hội có một tràng đại chiến, ở đại kiếp đã tới lúc trước có bộc phát ra.”

“Là tranh đoạt địa bàn sao?” Đằng Phi hỏi.

Lão giả gật đầu, thần sắc bình tĩnh nói: “Năm đó đại kiếp phủ xuống đến Thần Giới không gian lúc, Thần Giới các tộc đã từng bộc phát quá một cuộc chiến đấu kịch liệt, chỉ có cuối cùng người thắng trận, mới có thể ở Thần Hồn Vực trung giữ lấy một chỗ ngồi.”

Đằng Phi nhin không được thở dài một tiếng, nhưng ngay sau đó nhìn lão giả hỏi: “Đã như vậy, ngươi làm Thần Hồn Vực này tông đại khí khí linh, nên có đứng ở trung lập lập trường, tựa hồ không nên đem những này cũng nói cho ta biết, kể từ đó, ta tất có chuẩn bị, đối với ta như vậy đương nhiên tốt nơi vô hạn, nhưng đối với người khác mà nói, có lẽ.

.

.

Là có chút không công bình.”

Lão giả trên mặt, đột nhiên lộ ra vui mừng nụ cười, nhìn Đằng Phi, như có một ít cảm khái giống như, thở dài nói: “Ngươi

hay là như cũ, mặc dù trải qua một chút cũng không có đêm Luân Hồi, nhưng ngươi, đúng là vẫn còn ngươi, ta vĩ đại Chiến Thần!”

Đằng Phi nhíu lại đầu lông mày, vẻ mặt không giải thích được nhìn lão giả, nghi ngờ nói: “Lời này của ngươi là có ý gì, ngươi biết ta sao?”

Lão giả cười lắc đầu, sau đó nói: “Hoa này không phải là kia hoa, mặc dù thay đổi bề ngoài, sửa lại tính tình, nhưng linh hồn bản nguyên nhưng không thay đổi chút nào, bây giờ nói với ngươi quá nhiều, ngược lại không có lợi.

Hôm nay ngươi có thể tiến vào thần miếu, nhìn thấy ta đây khí linh, đã nói lên ngươi như cũ là ngươi, người khác làm không được, nhưng ngươi nhưng có thể.”

Đằng Phi đem lão giả lời nói nhớ ở trong lòng, mặc dù hẳn như cũ có chút không hiểu, nhưng cảm giác lão giả này tựa hồ cùng bản thân có chút sâu xa giống như.

Lão giả mỉm cười nhìn Đằng Phi nói: “Ngươi vẫn còn trưởng thành trung, ta đây vô dụng khí linh, có thể giúp chuyện của ngươi cũng không nhiều, ta liền truyền cho ngươi một đoạn pháp quyết tốt lắm, có thể hoàn thiện ngươi Vô Địch Quyền Pháp, có thể làm cho phủ pháp của ngươi đạt tới hoàn mỹ cảnh giới, còn có thể để cho ngươi, đem Huyền Linh Tiên Dịch, luyện hóa thành Huyền Linh Tiên Đan, thế nào, cũng không tệ lắm phải không?”

Cũng không tệ lắm? Đây khởi dừng lại là không tệ? Quả thực chính là thiên thượng té một tờ không lồ vô cùng rơi xuống, đem Đằng Phi đập được đều có chút thất điên bát đảo tìm không được bắc.

“đợi một chút.

.

.” Đằng Phi đột nhiên nghĩ đến thứ gì, nhìn lão giả hỏi: “Vô Địch Quyền Pháp là cái gì? Ta tựa hồ.

.

Chỉ tu luyện qua một bộ Vô Danh Quyền Pháp, cũng không có tu luyện quả Vô Dịch Quyền Pháp.”

“Nga?” Lão giả hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó cười lắc đầu, nhẹ giọng nói: “Đổi tên, áo nghĩa lại không biến, kia vốn là thuộc về công pháp của người.”

Vừa nói, lão giả đột nhiên vươn ra một ngón tay, chậm rãi điểm hướng Đằng Phi cái trán.

Đằng Phi có lòng muốn tránh ra, cũng không phải nói không tin được lão giả, mà là một loại bản năng.

Nhưng để Đằng Phi có chút hoảng sợ chính là, hần giờ phút này toàn thân thậm chí không thể động!

Lão giả ngón tay thân tới được tốc độ cũng không nhanh, ngược lại trả lại rất chậm, thậm chí nhìn qua còn có chút cố hết sức dường như.

Ba !

Này một ngón tay, nhẹ nhàng điểm ở Đằng Phi cái trán, nhất thời có một đoạn huyền ảo vô cùng vẫn tự, xuất hiện ở Đằng Phi tinh thần thức hải trong.

Hư vô sinh hỗn độn, hỗn độn khiến sinh một, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật.

.

.

Vũ trụ vốn là giả vô, không biết bao nhiêu kỷ nguyên, hư vô trung trở nên cuộn cuộn độn độn, là vì Vô Cực; lại không biết bao nhiêu kỷ nguyên đi qua, thanh khí bay lên, trọc khí trầm xuống, hỗn độn khiến sinh một, vũ trụ thanh minh, lần này viết Thái Cực; rồi sau đó lại một lại sinh hai, vừa là thiên, vừa là, thiên địa mới bắt đầu, đây là thái cực sanh lưỡng nghi, vừa là âm, vừa là dương; rồi sau đó lưỡng nghi sinh tứ tượng số lượng, vũ trụ sơ thành, diễn bát quái vị, bát quái hóa sáu mươi

bốn quẻ; rồi sau đó diễn biến vũ trụ vạn vật, làm tam sinh vạn vật.

Vô Dịch Quyền Pháp, diễn biến đúng là chưa từng đã có Đại Đạo phương pháp, ẩn chứa vô thượng Đại Đạo chân ý, một khi thi triển, Pháp Tướng thiên địa!

Lôi Sát, lôi làm vũ trụ chí dương chí cương thuộc tính, thiên chủ sát chặt, bằng lôi làm nguyên, diễn biến lôi đình áo nghĩa làm công phạt thủ đoạn, bén nhọn vô cùng, làm Sát Đạo đại pháp!

Ngưng Đan Thuật, vũ trụ thành, thiên địa mở, vạn vật chúng sanh đều có linh, linh gốc rễ nguyên làm gốc bản, Ngưng Đan Thuật có thể đem hết thấy linh vật linh gốc rễ nguyên nói luyện ra.

.

.

Đằng Phi lẳng lẳng khoanh chân ngồi ở hư vô không gian vũ trụ, hai mắt nhắm nghiền, không ngừng nghiên tu trong đầu này đoạn đại thuật, hẳn chưa từng nghĩ tới, Vô Danh Quyền Pháp thậm chí có thể diễn biến đến loại trình độ này.

Nhưng thật ra đến rồi Đằng Phi loại cảnh giới này, vị chiêu thức, đã không có quá nhiều dạy, giờ tay mang chân đều chiêu thức, tơ bông cây cỏ có thể đã thương người.

Nhưng ở lão giả truyền hắc này đoạn đại thuật sau, Đằng Phi mới đột nhiên phát hiện, thì ra là công phạt thuật, lại vẫn có thể như thế vận dụng.

Lúc này Vô Danh Quyền Pháp, từ thuộc về đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, nếu không là đi qua cái loại này hẹp sát chiêu, mà là thực sự trở thành chất chứa lớn vũ trụ Thiên Đạo pháp tắc áo nghĩa đại thuật!

Mà phủ pháp Lôi Sát, chân chính áo nghĩa không có ở đây cái kia giết chữ thượng, mà là ở đây lôi chữ thượng!

Đi qua Đằng Phi càng nhiều lúc, là đem Lôi Sát trung lôi làm

như phụ trợ tới dùng, bây giờ mới biết được sai vô cùng không hợp thói thường, cho tới nay, hấn gặp qua lỗi, bao gồm những ngày kia kiếp trung lỗi, cũng không phải là mạnh nhất lỗi, mà mạnh nhất tinh khiết nhất lỗi, mà ngay cả thần thấy, cũng phải tránh lui!

Lão giả truyền hấn này đoạn đại thuật, một khi tu luyện thành công, như vậy, Lỗi Sát trung lỗi, sẽ đem vô hạn đến gần chân chính bốn nguyên lỗi!

Lỗi ra, tứ hải thái bình!

Ngưng Đan Thuật tự hơn biến thái, vị luyện đan cũng tốt, chế thuốc cũng tốt, đều là muốn linh dược trung tinh hoa thuộc tính nói lấy ra, nhưng trên thực tế, coi như là tốt nhất Luyện Đan Sư, cũng không dám nói có thể đem một gốc cây lão dược trung sở hữu tinh hoa nói luyện ra, chớ nói chi là đề luyện linh gốc rễ nguyên, kia lại càng nghĩ cũng không dám nghĩ, cũng vĩnh viễn không nghĩ tới đích thủ đoạn!

Vị linh gốc rễ nguyên, đó là vũ trụ vạn vật đều có linh, có linh cũng đủ đề luyện!

Tuyệt không chỉ có giới hạn trong những thứ kia cực phẩm dược liệu thượng!

Lời nói ác độc một điểm lời nói, chỉ cần hấn Ngưng Đan Thuật tu thành, kia sợ rằng muốn đề luyện một người linh gốc rễ nguyên, cũng không phải là không thể được!

Loại này công pháp, thật sự là quá mức tại nghịch thiên cùng biến thái, thậm chí không nên tồn tại ở trên cái thế giới này, cho nên, này đã không thể xưng là công pháp, chỉ có thể gọi là nó lớn thuật!

Không biết qua có nhiều lâu, Đằng Phi chậm rãi mở ra hai mắt, nhìn thấy lão giả như cũ đứng ở trước mặt mình, Đằng Phi đứng lên, trịnh trọng cho lão giả làm thi lễ, nói: “Đại ân không dám nói cảm ơn, chỉ có ghi khắc phế phủ!”

Lão giả bình tĩnh bị Đằng Phi nhất bái, nhưng ngay sau đó nói: “Người ra tới thời gian đã đủ đã lâu, người vị bằng hữu kia cũng đợi được nóng nảy, này liền trở về đi thôi.”

Đằng Phi vội vàng hỏi: “Ta đây khi nào còn có thể gặp lại được ngài?”

Lão giả khẽ mỉm cười, nói: “Nên gặp mặt lúc tự nhiên hội kiến, đi thôi!” Vung tay lên, một cỗ không cách nào ngăn cản lực lượng, đem Đằng Phi cuốn lại, sau một khắc, Đằng Phi trước mắt tối sầm, mất đi tri giác.

Lão giả đứng thẳng hư không, nhẹ nhàng thở dài: “Chiến Thần, mặc dù này bản sẽ là của ngươi đồ, bất quá ta hôm nay sẽ đem nó truyền cho ngươi, bị ngươi nhất bái, cũng theo lý thường phải làm.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 492: Quán Quýt Lão Bạch

>

“Mau nhìn, Thần Miếu, Thần Miếu lại xuất hiện! Meo meo! Vẫn chú ý Thần Miếu phương hướng tiểu bạch miêu trong lúc bất chợt ồn ào gọi quát lên, lạnh lạnh thanh âm, truyền đi khoảng cách thật xa.

Mộ Dung Phương Phi bỗng nhiên ngẩng đầu, có chút không dám tin nhìn cái hướng kia, quả nhiên, dày khí thể trung, một tòa nhìn như bình thường, nhưng làm cho người ta một loại đỉnh thiên lập địa cảm giác cổ kiến trúc, lần nữa xuất hiện ở nơi đó, tựa như nó trong lúc bất chợt biến mất giống nhau, hôm nay lại đột nhiên đang lúc xuất hiện ở kia, cũng không làm cho người ta một loại đột ngột cảm giác, phảng phất vô luận nó ở, hoặc là không có ở đây, đều là theo lý thường phải làm chuyện tình.

Bạch sắc lão viên cùng Đằng Phi ở giữa cái loại này cảm ứng, lần nữa xuất hiện, nó ở có chút mất mát đồng thời, lại có một ít may mắn, ngay cả chính nó cũng không rõ ràng lắm, bản thân hôm nay phải là một loại như thế nào tâm thái.

Bị Chiến Tranh Ma Ngẫu cường thế áp bách nhận chủ, dâng lên linh hồn, nó một điểm không cam lòng, chẳng qua là tình thế so sánh với người mạnh, nó thật sự không có biện pháp mới đáp ứng.

Hơn nữa nó dâng lên linh hồn đích đối tượng, cũng không phải là cái kia cường đại kinh khủng tượng gỗ, mà là một linh hồn cảnh giới đạt tới Chí Tôn, đấu khí tích lũy cũng chỉ có hoàng vô cùng điền phong đích thanh niên loại, đối với bạch sắc lão

viên mà nói, nó thủy chung cho là mình mặc dù đánh không lại kia tượng gỗ, nhưng so sánh với chủ nhân cường đại hơn rất nhiều.

Có thể ở nó trong lòng còn có một loại tiềm thức, đó chính là, chẳng biết tại sao, nó gần như mù quáng đích nhận thức vì chủ nhân có thể đến gần, thậm chí là có thể tiến vào Thần Miếu, làm Thần Hồn Vực trung sinh linh, nó mặc dù không có tiểu bạch miêu biểu hiện cái kia sao rõ ràng, nhưng nó đồng dạng khát vọng biết về Thần Hồn Vực, về nó lai lịch của mình.

Hơn nữa bạch sắc lão viên rõ ràng, khoảng cách Thần Miếu càng gần đã bị năm tháng lực lượng ăn mòn càng nghiêm trọng, vô luận bất kỳ sinh linh, cũng sẽ nhanh chóng trở nên già nua, thực lực hơi yếu, sẽ bị năm tháng lực lượng trực tiếp lau đi, ngay cả xoay người cơ hội đào tẩu cũng không có.

Linh hồn khế ước, bạch sắc lão viên cũng hiểu một số.

Ở rất nhiều năm trước, nó từng gặp qua Thần Hồn Vực trung một ngọn lớn trong thành Chúa Tể Giả tọa hóa, ở đây Chúa Tể Giả tọa hóa lúc trước, cùng nó ký kết linh hồn khế ước những thứ kia mãnh thú tất cả đều thấp thỏm lo âu cho rằng bọn họ mình cũng có theo chủ nhân cùng chết đi.

Nhưng này Chúa Tể Giả tọa hóa sau, nó cái kia một ít linh hồn khế ước thú cũng không có chết đi mặc dù lực lượng đã bị nhất định ảnh hưởng, bị cắt giảm không ít, nhưng các cũng còn sống.

Từ đó về sau, bạch sắc lão viên tự rõ ràng linh hồn khế ước pháp tắc, cho nên nó giựt giây chủ nhân tiến vào Thần Miếu, một mặt nó hy vọng Đăng Phi có thể giải khai Thần Hồn Vực bí mật; còn bên kia mặt, nó trong lòng cũng mơ hồ hy vọng Đăng Phi bị năm tháng lực lượng ma diệt rụng, nói như vậy lực lượng của nó mặc dù có chịu ảnh hưởng, thậm chí cảnh giới cũng có thể rơi xuống, nhưng nó cũng không chết! Cho nên Thần Miếu biến mất, nó cùng Đăng Phi trong lúc liên lạc đứt rời một khắc kia, bạch sắc lão viên trong lòng là tiếp

xúc mắt mắt lại may mắn, mắt mắt chính là Thần Hồn Vực bí mật, Thần Miếu bí mật không người nào có thể giải thích, may mắn chính là nó tự do, hơn nữa lực lượng tựa hồ cũng không có đã bị bất kỳ ảnh hưởng.

Đến tốt cùng mắt mắt lớn hơn một chút hay là may mắn nhiều một số, chính nó cũng nói không rõ ràng.

Mà nay Thần Miếu lại lần nữa xuất hiện ở nơi này, nó cùng Đằng Phi ở giữa liên lạc, lại lần nữa độ xuất hiện, nó hay là tiếp xúc mắt mắt lại may mắn, chỉ bất quá lý do là trái ngược.

Thần Miếu bí mật, Thần Hồn Vực lai lịch, có thể có lúc đó vạch trần, mà hần, đường đường Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới vượn mao tướng quân, nhưng như cũ là người kia tội tở.

Về phần tiêu bạch miêu cùng Mộ Dung Phương Phi tâm tình, liên hoàn toàn có thể nói là từ địa ngục đến thiên đường, các nàng cũng không có bạch sắc lão viên phức tạp như thế tâm tư, các nàng chỉ có một tinh khiết hy vọng Đằng Phi có thể hoàn hảo không tổn hao gì trở lại, kia, chính là lớn nhất thắng lợi! Về phần nói Thần Miếu bí mật, Thần Hồn Vực lai lịch, cho dù không ”” có thể vạch trần, kia lại có ảnh hưởng gì đi? Chỉ phải sống, tựu so sánh với cái gì cũng mạnh.

Đằng Phi thân ảnh, chậm rãi từ Thần Miếu phương hướng đi ra, thoát nhìn rất chậm, nhưng trên thực tế Đằng Phi mỗi một bước cũng sẽ xuất hiện ở chỗ rất xa, mấy người trong nháy mắt, Đằng Phi thân ảnh, cũng đã xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Bộ dáng của hần lại không có đổi! Bạch sắc lão viên nhìn thấy Đằng Phi, trong giây lát mở to mắt, không dám tin há to mồm, lẩm bầm nói: “Điều này sao có thể? Chẳng lẽ nói hần đã cường đại đến ngay cả năm tháng lực lượng cũng đối với hần không có hiệu quả sao?”

Ở bạch sắc lão viên xem ra, coi như là có thể từ trong thần miếu tìm được đường sống trong chỗ chết, cả người cũng tất nhiên sẽ phải chịu khổng lồ ảnh hưởng, ít nhất, già nua là không thể tránh né!

Ai có thể ở vô tận năm tháng lực lượng trước mặt giữ vững một tờ vĩnh cửu trẻ tuổi dung nhan? Trừ phi là thần!

Không, hãn hay là thay đổi!

Bạch sắc lão viên một đôi kim hoàng sắc con người gắt gao nhìn chăm chăm Đằng Phi, thậm chí có chút vô lễ, có thể nó đã chẳng quan tâm nhiều như vậy, bởi vì nó phát hiện, Đằng Phi khí huyết trên người, so với trước đó cường đại không biết gấp bao nhiêu lần!

Hãn từng bước đi tới, phảng phất trong thân thể có một con ngủ đông lớn long, tùy thời cũng có thể tránh thoát ra!

Bạch sắc lão viên trong lúc bất chợt ở Đằng Phi trên người, cảm nhận được áp lực cực lớn! Loại này áp lực, là đôi mắt thực lực kia kinh khủng tượng gỗ lúc không sở hữu!

“Này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Bạch sắc lão viên lâm bầm.

Mộ Dung Phương Phi cùng Tiểu Bạch liền tất cả đều vui mừng vạn phần đi tới Đằng Phi trước mặt, nhìn từ trên xuống dưới, nhìn có phải hay không có cái gì biến hóa.

Đánh giá hồi lâu, Mộ Dung Phương Phi mới đứng mỉm cười nhìn nàng Đằng Phi có chút chần chờ nói: .

Người hình như là.

.

.

Có chút không giống với lúc trước đi?”

Tiểu Bạch cong lên cái đuôi, vòng quanh Đằng Phi đi tới đi lui, cũng đi theo nói: “Là a, meo meo, thật giống như đúng là trở nên rất không giống với lúc trước, tại sao Tiểu Bạch trận đánh lúc trước người thời điểm không có gì áp lực, nhưng nhưng bây giờ có áp lực rồi sao?”

Bạch sắc lão viên cười lạnh ở một bên nói: “Con mèo nhỏ, người vừa mới cái gì cảnh giới, ta đều có áp lực, làm sao người có không có?”

“Meo meo, lão hầu tử, một ngày nào đó, ta nhất định sẽ vượt

qua người!” Tiểu Bạch miêu hướng về phía Bạch Sắc Lão Viên phát sáng ra móng vuốt, chỉ chỉ trên cổ kia phong cách cổ xưa chuông: “Hơn nữa, ta có pháp bảo, người không có!”
“Bất quá là một con con mèo chuông.

.

.

.” Bạch sắc lão viên liếc mắt, nét mặt khinh thường quay đầu đi, trong lòng cũng đang thầm nghĩ: cái kia con mèo chuông chính xác là bảo bối, như thế nào mới có thể từ kia chỉ con mèo nhỏ trong tay lừa gạt tới đây chứ?
Gặp Mộ Dung Phương Phi chân tình lộ ra, Đằng Phi cũng có một số cảm khái, khẽ cười nói: “Một lời khó nói hết, ta lần này, coi là thật tìm được đường sống trong chỗ chết.”
Tiếp theo, Đằng Phi đem mình ở trong thần miếu kiến thức, cùng Mộ Dung Phương Phi, lão Bạch cùng Tiểu Bạch nói một lần, biến mất khí linh xung hô bản thân làm Chiến Thần cái kia một đoạn, bởi vì Đằng Phi mình cũng không có suy nghĩ cẩn thận, tại sao khí linh có xung hô bản thân làm Chiến Thần.

“Cái gì? Đây.

.

.

Lớn như vậy một cái thế giới, lại là nhất tông đại khí?” Mộ Dung Phương Phi giật mình nhìn Đằng Phi, nếu như lời này là từ khác trong dân cư nói ra, Mộ Dung Phương Phi phản ứng đầu tiên chỉ sợ là thối một ngụm đột nhiên sau đó xoay người rời đi, điều này sao có thể, cho dù thêu dệt chuyện cũ, cũng không có thể thêu dệt như vậy không đáng tin a.

Nhưng Đằng Phi sẽ không lừa gạt nàng, là thứ nhất, thứ hai là Đằng Phi chân chính tiến vào đến trong thần miếu đi, hơn nữa Thần Miếu biến mất đêm canh giờ lâu!
Đằng Phi gật đầu, nói: “Là, Thần Miếu chính là cả Thần Hồn Vực hạch tâm, ta gặp phải lão giả kia, tự xưng là Thần Hồn

Vực này tông đại khí khí linh, hẳn nên không có gạt ta.”
Nào đó cho Phương Phi thất thần lắm lắm nói: “Thần Giới.

.

.

, một cái kỷ nguyên, trời ơi, nghe đi tới thật là quá xa xôi, chẳng lẽ nói chúng ta đều là cái kia Thần Giới hậu duệ?”
Bạch sắc lão viên kể từ khi nghe Đằng Phi lời nói, tựa một mực trầm mặc, trong mắt kim sắc quang mang chớp động, do dự thật lâu, mới ngẩng đầu, nhìn Đằng Phi nói: “Chủ nhân nói, dĩ nhiên cũng là chân, cái kia tự xưng là khí linh lão giả, nên không có gạt người.”
“Meo meo, làm sao ngươi biết?” Tiểu bạch miêu thói quen cùng lão Bạch đối nghịch.

Bất quá lần này, lão Bạch nhưng không để ý đến tiểu bạch miêu, mà là vẻ mặt nghiêm nghị nói: “Của ta trong truyền thừa, có một đoạn rất mơ hồ trí nhớ, tựa hồ đề cập tới Thần Tộc tự nhãn, bất quá kia đoạn trí nhớ quá mức mơ hồ, nếu như không là vừa mới chủ nhân đề khởi, ta thậm chí không cách nào tìm được kia đoạn trí nhớ.”

Mộ Dung Phương Phi có chút giật mình nói nói: “Nếu như nói kia khí linh nói cũng thật sự, chúng ta đây cái thế giới này chẳng phải là cũng gặp nguy hiểm?”

Đằng Phi lắc đầu, nói: “Khí linh cũng không rõ ràng lắm, nó chỉ mãi là ở một cái kỷ nguyên lúc trước bị phong ấn, đến rồi một cái kỷ nguyên sau tự động giải khai, lần nữa để Thần Hồn Vực xuất hiện ở thế gian.

Về phần nói có thể hay không có cái loại này một cái kỷ nguyên một lần đại kiếp, cái này ai cũng nói không chính xác, nhưng năm đó trong thần giới những thứ kia Thần Tộc hậu duệ, cũng có thể tiến vào đến Thần Hồn Vực trung, này có nên không làm lỗi.

Có lẽ, thật sự có giống như khí linh nói như vậy, không lâu sau này, Thần Hồn Vực trung có bộc phát một cuộc thảm thiết

chiến đấu.”

Mộ cho Phương Phi gật đầu, nói: “Nếu quả thật giống như khí linh nói, Thần Hồn Vực là nhất tông đại khí, mà trong thần giới các tộc ”” hậu duệ bây giờ lại cũng có thể tiến vào lời nói, như vậy chiến đấu, có lẽ thật sự không thể tránh né, chỉ sợ không có gì đại kiếp, nhưng lý niệm là không cùng, chủng tộc là không cùng, tài nguyên tranh đoạt, cũng có thể xưng là chiến tranh lý do.”

Tiểu bạch miêu có chút sợ hãi chà chà Mộ Dung làm phiền phi chân, nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ đích đạo: “Kia quả thực thật là đáng sợ a!”

Đằng Phi khẽ cười nói: “Tĩnh táo, bây giờ còn là không cần suy nghĩ những vấn đề này, chúng ta lần này đi ra, đã thu hoạch cự đại rồi, quay đầu lại chờ ta nắm giữ Ngung Đan Thuật, chúng ta mọi người thực lực, tự cũng có thể có một người con tin tăng lên!”

Bạch sắc lão viên trong con ngươi kim quang lóe ra, hâm mộ nhìn Đằng Phi: “Chủ nhân thật là vận khí tốt, lại chiếm được Thần Miếu tán thành, kia khí linh truyền cho chủ nhân công pháp, nhất định cái thế vô song!”

Đằng Phi nhìn thoáng qua bạch sắc lão viên, nhàn nhạt nói: “Kia công pháp, ngươi không thể tu luyện, đằng hoàng đi theo ta, đến lúc đó ta luyện ra Huyền Linh Tiên Đan, sẽ phần của ngươi.”

Bạch sắc lão viên bị nhìn thấu tâm tư, cũng không cảm thấy thẹn thùng, lộ ra miệng đầy nanh, lặng lẽ cười một tiếng, sau đó không nói thêm gì nữa.

Để Đằng Phi có chút kỳ quái chính là, bọn họ đã rời đi Thần Miếu nơi đó hai ngày thời gian, nhưng tinh thần trong thức hải Chiến Tranh Ma Ngẫu, nhưng vẫn không có tỉnh lại, xem ra vì để cho hắn có thể thành công tiến vào Thần Miếu, Chiến Tranh Ma Ngẫu phó xuất, xa so sánh với Đằng Phi trong tưởng tượng càng nhiều.

Cuối tháng, cầu một tờ nguyệt phiếu cùng một tờ phiếu đề cử !
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 493: Viên Tướng Quân!

>

Có cái đối với Chiến Tranh Ma Ngẫu lợi dụng nhiều tình cảm Đằng Phi, cho tới bây giờ không thừa nhận cũng không được một điểm, Chiến Tranh Ma Ngẫu đối với mình phó xuất nhiều lắm, hơn nữa cho tới bây giờ không có muốn quá bất kỳ bất kỳ hồi báo, mình tựa hồ cũng chưa từng có nghĩ tới muốn thế nào hồi báo nó.

Chiến Tranh Ma Ngẫu vì mình làm bất cứ chuyện gì, vô luận mình hay là nó, cũng cảm thấy kia là chuyện đương nhiên.

Có thể sự thật thật là như vậy?

Coi như mình là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn thứ chín thế Luân Hồi, cho dù Chiến Tranh Ma Ngẫu là từng mình chế tạo ra tới, có thể nhiều như vậy Luân Hồi đi qua, có bao nhiêu chuyện, cũng cũng có thể vẫn lên.

Nó nhận thức Vĩnh Hằng Chi Chủ là cha, ở Vĩnh Hằng Chi Chủ còn sống thời điểm, thân là Vĩnh Hằng Chi Chủ phụ tá đắc lực, làm Vĩnh Hằng Chi Chủ đấu tranh anh dũng, đầm máu chiến đấu hăng hái; ở Vĩnh Hằng Chi Chủ chết đi sau, linh hồn bắt đầu Luân Hồi lúc, vừa một tia không tuân tuân theo Vĩnh Hằng Chi Chủ ra lệnh, yên lặng bảo vệ linh hồn của hắn, cả đời vừa cả đời.

Cõi đời này chỉ có phụ thân làm nhi tử có thể làm bất cứ chuyện gì không cầu hồi báo bất kể thật nhiều, kia có mấy người nhi tử có thể đối với phụ thân làm được điểm này? Đằng Phi tâm, bỗng nhiên trở nên có chút trầm trọng, hắn quyết định, đợi được Chiến Tranh Ma Ngẫu tỉnh lại, nhất định

phải cùng nó hảo hảo nói chuyện rồi.

“Đăng Phi, kể tiếp người có tính toán gì không?” Mộ Dung Phương Phi một đôi quỳn rũ con người dừng ở Đăng Phi, nhẹ giọng hỏi.

“Về trước đến Thần Thành, lặng lẽ đi liếc mắt nhìn gia nhân của ta, nếu như các nàng hết thấy bình an, ta đây muốn tạm thời rời đi Thần Hồn Vực, lần này ta ở trong thần miếu thu hoạch, cũng phải cần một khoảng thời gian tới hảo hảo cảm ngộ xuống.” Đăng Phi nhàn nhạt vừa nói.

Mộ Dung Phương Phi nhìn Đăng Phi muốn nói lại thôi.

Đăng Phi mỉm cười nhìn Mộ Dung Phương Phi nói: “Hai tháng sau, ta sẽ tiến vào Thần Thành một lần, người đang ở đây Thần Thành chờ ta, ta tận lực ở hai tháng này thời gian, đem Huyền Linh Tiên Dịch ngưng luyện thành đan, nếu như ta thành công, tin tưởng người rất nhanh có thể tiến vào Hoàng cấp.”

Mộ Dung Phương Phi có chút kinh ngạc nhìn Đăng Phi, hỏi: “Huyền Linh Tiên Đan? Huyền Linh Tiên Dịch? Đây cũng là vật gì? Tại sao có thể có như thế kỳ hiệu?”

Đăng Phi có chút áy náy cười nói: “Huyền Linh Tiên Dịch, là ta ở gặp đến lão bạch thời điểm lấy được một loại thần kỳ linh dược phục dụng lời nói, có thể từ trong tới ngoài thay đổi thể chất, liên tục phục dụng một thời gian ngắn, thân thể cơ hồ có thể đạt tới kim cương bất hoại cảnh giới.

Nhưng hơn thần kỳ chính là Huyền Linh Tiên Dịch luyện chế thành Huyền Linh Tiên Đan, có thể làm cho Đại Đế trở lên cảnh giới cường giả thực lực trong khoảng thời gian ngắn tăng vọt, hơn nữa không có bất kỳ tác dụng phụ.”

“Đây.

.

.

Điều này sao có thể đi?” Mộ Dung Phương Phi nghiêm nghị nhìn Đằng Phi, vẻ mặt lo lắng nói: “Không mượn giúp ngoại vật tăng thực lực lên lời nói vậy thì người nói, làm sao người tự quên rồi đi? Thiên Thánh Thạch Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch cũng có thể nói trong thiên địa linh vật, nhưng nếu là sử dụng bọn họ tới đột phá cảnh giới lời nói, giống nhau có lưu lại vô cùng tai họa ngầm.”

Đằng Phi cười cười, lắc đầu nói: “Trước khác nay khác, tin tưởng người lúc nhỏ đã từng mượn quá đan dược tới đột phá cảnh giới sao?”

Mộ Dung Phương Phi nói: “Cái kia không đồng dạng như vậy, khi đó cảnh giới vẫn thấp, mượn đan dược tăng lên, căn bản không có ảnh hưởng gì.”

Đằng Phi gật đầu, cười nói: “Đối với Huyền Linh Tiên Dịch mà nói cảnh giới của chúng ta.

.

.

, cũng quá thấp!”

Hí!

Cái này, không chỉ có Mộ Dung Phương Phi vẻ mặt kinh ngạc, mà ngay cả lão Bạch cùng Tiểu Bạch tất cả cũng mở to hai mắt nhìn, nhất là biết Huyền Linh Tiên Dịch tốt lão Bạch lại càng khó có thể tin nhìn Đằng Phi, nhin không được hỏi: “Chủ.

.

.

Chủ nhân người nói Huyền Linh Tiên Dịch luyện chế thành Huyền Linh Tiên Đan sau, có thể tăng thực lực lên? Còn nữa chuyện tốt như thế?”

“Ta cũng muốn ta cũng muốn!” Tiểu Bạch ở một bên lớn tiếng cho biết sự hiện hữu của mình.

Đằng Phi gật đầu, nói: “Không sai Huyền Linh Tiên Đan tăng

thứ, muốn xa cao hơn chúng ta biết hết thấy đan được, hơn nữa, thế gian này hiểu được đem Huyền Linh Tiên Dịch ngưng luyện thành đan người, ta nghĩ, không có bao nhiêu, mà may mắn có thể tìm được người của nó, tự hơn thiếu.”

Mộ Dung Phương Phi thật lâu mới miễn cưỡng tiếp thu này làm cho lòng người bang bang nhảy dích sự thật, ngẩng đầu, nhìn Đằng Phi, lộ ra sáng lạn nụ cười: “Tốt lắm, hai tháng sau, ta chờ ngươi.”

Lão Bạch ”” lúc này bỗng nhiên nói: “Ta nói chủ nhân, các ngươi cũng rời đi Thần Hồn Vực, ta muốn như thế nào mới có thể rời đi?”

Tiểu Bạch lúc này rốt cuộc đã tới khả năng, ở một bên vênh váo tự đắc đắc ý nói: “Chết thú cất vào trong không gian giới chỉ, có thể bị mang đi ra ngoài, meo meo!”

“Con mèo nhỏ, ngươi chán sống sao?” Lão Bạch hướng về phía Tiểu Bạch một nhẹ răng, màu vàng con ngươi lộ ra hung quang, bị làm cho sợ đến Tiểu Bạch tặc mao chạy trốn tới Mộ Dung Phương Phi sau lưng.

Đằng Phi cười nói: “Lão Bạch, ngươi nếu là muốn rời đi Thần Hồn Vực, hoàn toàn được cầu Tiểu Bạch đi.”

Mộ Dung Phương Phi nghe lời này, trước là có chút ngoài ý muốn, nhưng ngay sau đó ánh mắt trở nên cực kỳ nhu hòa, một đôi tròng mắt như trắng rằm, cười híp mắt nhìn Đằng Phi.

Lão Bạch liền là có chút ngoài ý muốn, khiết một cái Tiểu Bạch, sau đó hồ nghi nhìn Đằng Phi: “Có ý gì? Cầu nó?” Trong giọng nói rất nhiều khinh thường.

Tiểu Bạch con mèo trên mặt liền lộ ra càng thêm khinh thường cười lạnh, nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ nói: “Người ta di động thành bảo mới không cần giả bộ này vừa xấu vừa thối chết đi hầu tử đi!”

“Di động thành bảo?” Lão Bạch híp mắt, nhìn thấy Tiểu Bạch trên cổ kia phong cách cổ xưa con mèo Linh Đang, có chút thèm thuồng ba thước nghĩ: chẳng lẽ nói chính là kiện bảo bối này? Thật là tốt bảo bối a, thật muốn đem cho thu vào tay!

“.

Hanh meo meo! Chỉ có ta đây di động thành bảo, mới có thể

để cho còn sống Thần Hồn Vực sinh linh rời đi, tiến vào đến thế giới khác!” Tiểu Bạch vẻ mặt đắc ý, cao ngạo nhìn lão Bạch: “Không lại, ta là tuyệt không sẽ đồng ý người tiến vào của ta di động thành bảo!”

Nói đùa gì vậy, nó so với mình mạnh nhiều như vậy, nhìn mình chằm chằm di động thành bảo ánh mắt tham lam trần truồng, đánh còn đánh nữa thôi quá nó, tuyệt không có thể đáp ứng để nó tiến vào đến bốn meo meo di động thành bảo trung! Tiểu Bạch vẻ mặt đề phòng nhìn lão Bạch, quyết định đánh chết không đáp ứng.

Nếu không phải kiêng kỵ Đẳng Phi này người chủ nhân, lão Bạch sợ rằng đã hạ thủ mở đoạt, một con nhược tiểu con mèo nhỏ mà thôi, lão Bạch một đầu ngón tay cũng có thể đem đè chết!

Đẳng Phi có chút cảnh cáo nhìn thoáng qua lão Bạch, thản nhiên nói: “Lão Bạch, không cho khi dễ nó, lại càng không cho phép đánh cái kia Linh Đẳng chủ ý, để cho ta biết, sẽ không dễ dãi như thế đâu người!”

Lão Bạch khóe miệng kịch liệt co quắp mấy cái, thử miệng đầy nanh, hướng về phía Tiểu Bạch phát ra mấy tiếng bắt mẫn gào thét, cuối cùng là bình tĩnh trở lại, đứng ở một bên, không nói được lời nào, nói rõ mình chọc không nổi lẫn mất lên thái độ, đừng nói Tiểu Bạch không muốn làm cho nó đi vào, hiện tại cho dù mời nó, nó cũng chẳng muốn đi!

Ở Thần Hồn Vực trung không có gì không tốt, cho dù đến rồi kia tòa từ mãnh thú điều khiển Đại Thành, nó cũng giống nhau có thể cùng nơi đó thành chủ ngồi ngang hàng, không người nào dám cho nó sắc mặt nhìn!

Đẳng Phi lại không thể bày đặt tốt như vậy một cái tay chân ở lại Thần Hồn Vực nơi này, Mộ Dung Phương Phi đột phá Hoàng cấp sau, sẽ có nguy hiểm, Mộ Dung gia lão tổ tông nếu đã làm trò gia tộc văn bối nói ra cái loại này nói, tự tuyệt không phải là đang nói đùa, hơn nữa không có ai biết cái kia lão tổ tông có thể hay không trong lúc bất chợt tặc lần chủ ý, không đợi Mộ Dung Phương Phi đột phá đến Hoàng cấp tự động thủ, nếu nói như vậy, Mộ Dung Phương Phi tự thật sự nguy hiểm, Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế đại năng, tuyệt không phải Mộ Dung Phương Phi cùng Tiểu Bạch có thể chống lại.

Nhưng nếu như bên cạnh có nữa lão Bạch như vậy một người cao thủ ở, kia sẽ không sợ, lão Bạch tiến vào Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới đã không biết đã bao nhiêu năm, ít nhất so sánh với Mộ Dung gia cái kia lão tổ tông Mộ Dung Kinh Hồng tiến vào Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới thời gian muốn rất xưa nhiều lắm.

Tuy nói thực lực không thể dùng số tuổi cùng thời gian tới cân nhắc, nhưng cả ngày ở Huyền Linh Tiên Dịch đầm nước bên cạnh tu luyện lão Bạch, nói như thế nào, cũng sẽ không so sánh với Mộ Dung gia lão tổ tông sai!

Có nó ở Mộ Dung Phương Phi bên cạnh, Mộ Dung Phương Phi an toàn thì có bảo đảm, chỉ sợ vì vậy trêu chọc ra Mộ Dung gia cái kia Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới lão tổ tông, cũng không là không có lực đánh một trận, ít nhất có làm cho đối phương cảm thấy kiêng kỵ.

“Tiểu Bạch, ngươi không hy vọng chủ nhân của ngươi, thật sự bị gia tộc của nàng lão tổ tông cầm đi làm đỉnh lô cho giết chết sao?” Đằng Phi cười híp mắt nhìn Tiểu Bạch, thái độ cực kỳ ôn hòa.

Tiểu Bạch vẻ mặt cảnh giác nhìn Đằng Phi, ánh mắt tràn đầy hồ nghi, tuy nói cho tới nay Đằng Phi cũng không có hung quá nó, nhưng giống như hiện ở thái độ như thế ôn hòa thời điểm, cũng là hiếm có.

“Ngươi muốn làm gì?” Tiểu Bạch hướng Mộ Dung Phương Phi bên cạnh nhích lại gần, cảm thấy có dựa vào nắm chắc khí sau, mới dùng một đôi xanh ngọc ánh mắt nhìn Đằng Phi nói: “Ta dĩ nhiên không hy vọng chủ nhân của ta xuất hiện bất kỳ ngoài ý muốn.”

“Vậy ngươi cảm thấy bằng thực lực của ngươi, là Mộ Dung gia cái kia lão tổ tông đối thủ sao? Nghe nói ngươi vì nghe lén người ta rất đúng nói, mình vẫn bị thương?” Đằng Phi hướng dẫn từng bước, chỉ chỉ đứng ở một bên lão Bạch: “Nó nhưng là Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế đại năng, có nó ở, chủ nhân của ngươi cũng sẽ không gặp nguy hiểm, hơn nữa,

nó sẽ không cùng người tranh thủ tình cảm, bởi vì nó là của ta thôi tớ.”

“Meo meo, lời của người, tựa hồ có chút đạo lý, nhưng là, nó muốn cướp Tiểu Bạch đi động thành bảo làm sao bây giờ?”
Tiểu Bạch có chút dao động, nó một mình ở Thần Hồn Vực cuộc sống vô số năm, cho tới nay cùng cái khác sinh linh quan hệ trong đó, chính là giết cùng bị giết.

Cho đến khi gặp Mộ Dung Phương Phi, nó mới cảm nhận được cái gì gọi là ôn tình, cái gì gọi là tình cảm, cho nên, nó tự nhiên không hy vọng chủ nhân của mình xuất hiện bất kỳ ngoài ý muốn.

Bởi vì nói như vậy, không chỉ là nó cũng muốn đi theo chết đi, là trọng yếu hơn, nó đã thích Mộ Dung Phương Phi này người chủ nhân, một khắc cũng không nghĩ chia lìa.

“Nó sẽ không đoạt người.” Đằng Phi cười híp mắt vừa nói, sau đó dùng ánh mắt uy hiếp nhìn lão Bạch: “Người cứ nói đi? Lão Bạch!”

Lão Bạch vô cùng không tình nguyện gật đầu, sau đó nhìn Tiểu Bạch con mèo lạnh lùng nói: “Con mèo nhỏ, người nhớ kỹ, lão tử có thể không gì lạ người cái gì đi động thành bảo, chẳng qua là đem cho rằng một cái truyền tống đứng mà thôi, ta cũng không phải là xem người cho chủ nhân trước mặt tử, mà là nhìn ở ta chủ nhân trên mặt mũi, mới quyết định giúp các người.”

Tiểu Bạch có chút không cam lòng, nhưng lý trí giữ vững trầm mặc.

Mộ Dung Phương Phi liền hướng về phía lão Bạch làm thi lễ, ôn nhu nói: “Cám ơn Viên tướng quân!”

Mộ Dung Phương Phi cảm tạ, để lão Bạch trong lòng thư thái rất nhiều, nhất là câu kia Viên tướng quân, rất hợp lão Bạch tâm tư, cho nên nói: “Người yên tâm đi, có ta ở đây, không ai có thể gây tổn thương cho đến người!”

Lúc này, Đằng Phi ở một bên nhắc nhở: “Lão Bạch, trước đừng nói mạnh miệng, Mộ Dung gia bên trong, có hai vị Bất Hủ Thần Hoàng lão tổ tông, người muốn cũng cho chiêu gây ra, đối với người cũng không có chỗ tốt gì.”

Lão Bạch vẻ mặt khinh thường cười lạnh nói: “Kia làm sao phương? Bọn họ nếu dám trêu chọc ta, ta sẽ nhường bọn họ biết Viên tướng quân lợi hại!”

Theo sau, Đằng Phi mang theo lão Bạch, Mộ Dung Phương Phỉ mang theo nhỏ, Bạch, một đường hướng Thần Thành chạy tới.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 494: Vị Ương Gia Song Hỉ!

>

Thần Thành gần đây trở nên có chút vắng lạnh, tạo thành tình huống như thế, chủ yếu có hai nguyên nhân.

Đệ một cái nguyên nhân, là phần lớn thế lực cũng đã bắt đầu phái đội ngũ, bắt đầu chung quanh khai hoang, ở lại Thần Thành mặc dù an toàn, nhưng cũng sẽ không có thu hoạch.

Thần Hồn Vực trung mãnh thú cùng linh dược tài nguyên, nhiều làm cho người ta ngấm ngấm, bất luận kẻ nào cũng muốn từ đó phân một chén canh, chớ nói chi là những thứ kia thế lực cường đại.

Cái nguyên nhân thứ hai, cũng là Trung Châu Vị Ương gia, gần đây song hỷ lâm môn!

Hai vị công chúa, đồng thời xuất giá!

Trong đó tôi dẫn người chú mục chính là, là Vị Ương gia chói mắt nhất cái kia viên minh châu, Vị Ương Minh Minh, vốn là, mấy năm trước vị này Vị Ương gia minh châu cùng Đằng Phi cùng nhau tiến vào Trung Châu, lúc ấy rất nhiều Vị Ương gia mọi người cho là Vị Ương Minh Minh có ở lại Đằng Phi bên cạnh, trở thành Đằng Phi hồng nhan một trong.

Nhưng sau lại ngũ vực quy nhất, thiên hạ phân tranh thời đại, Vị Ương Minh Minh trở lại gia tộc, trợ giúp gia tộc xuất lực, mà nàng cùng Đằng Phi ở giữa đủ loại đồn đãi, vẫn dẫn tới Thần Hồn Vực mở ra thời đại, có rất nhiều mọi người cố gắng thông qua theo dõi nàng tới tra tìm Đằng Phi tung tích.

Trước một thời gian ngắn, ở Thần Thành mặt trong, cũng quả

thật thông qua nàng đưa ra Đằng Phi, chỉ bất quá lúc ấy Đông Hải Long Cung trong liên minh Phan gia tổn thất thảm trọng, bị Đằng Phi giết không ít người, kết quả những người này ngay cả Đằng Phi một cọng lông cũng không nhìn thấy khâu lúc ấy Đông Hải Long Cung Phan gia có thể nói dọa người quảng đến nhà.

Lúc ấy mặc dù còn nữa Đằng Phi huynh đệ Điền khương cùng với Điền Quang vị hôn thê Vị Ương Minh Nguyệt ở đây, nhưng rất nhiều người cũng lần nữa đem ánh mắt quảng đến Vị Ương Minh Minh trên người, nói nếu như không phải là Vị Ương Minh Minh tức giận, Đằng Phi tuyệt sẽ không xuất hiện.

Những điều này là do phía ngoài lời đồn đãi, Vị Ương gia nội bộ, cũng có rất nhiều bất đồng thanh âm, lúc ấy Đằng Phi sớm nhất xuất hiện ở Vị Ương gia thời điểm, khi đó Đằng Phi còn không bộc lộ ra vị Thánh Thần truyền nhân thân phận, Vị Ương gia gia chủ Vị Ương Vô Khuyết đối với Đằng Phi ấn tượng vẫn là phi thường không sai.

Dù sao hẳn là Cơ Tử Vân nhi tử, coi như là nửa Trung Châu Cơ gia người, mặc dù lúc ấy đại náo Cơ gia, đem Cơ gia không ít cao tầng khiến cho hơi đầu thổ kiểm, nhưng Vị Ương Vô Khuyết hay là rất thích người trẻ tuổi này.

Nhưng sau lại để Vị Ương Vô Khuyết có chút cảm tức chính là, con gái của mình, đường đường Vị Ương gia minh châu, tự hạ thân phận đi theo Đằng Phi, suốt ba năm, nhưng không có đợi được một câu hứa hẹn một cái kết quả, tuy nói ở Nam Vực đột phá đến rồi Đại Đế cảnh giới, coi như là có điều thu hoạch, nhưng này thu hoạch cũng không phải là Vị Ương Vô Khuyết muốn.

Ba năm thời gian, cho dù ở lại Vị Ương gia, tiền cảnh cũng không thấy được sẽ chậm bao nhiêu.

Từ nay về sau Vị Ương Minh Minh trở về Quy gia tộc, biểu hiện xông ra, nguyên vốn là có rất nhiều Trung Châu tuổi trẻ tuần ngạn ái mộ nàng, lại thêm hôm nay Thần Hồn Vực mở ra,

Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng xuất hiện, càng làm cho ngũ vực tuổi trẻ tuần ngạn nhận thức rất nhiều xuất sắc cô gái, Vị Ương Minh Minh tự nhiên cũng là rất nhiều người truy đuổi rất đúng giống.

Đối với lần này, Vị Ương Minh Minh bản thân tự nhiên cũng không giả bằng sắc thái, nhưng phụ thân của nàng Vị Ương Vô Khuyết, cũng sẽ không nghĩ như vậy.

Làm Vị Ương gia gia chủ, Vị Ương Vô Khuyết nên vì cả gia tộc suy nghĩ, mắt thấy nữ nhi cùng Đằng Phi trong lúc hoa rơi hữu ý nước chảy vô tình quan hệ, hẳn một mặt trong lòng tức giận Đằng Phi không tán thưởng, về mặt khác, nhưng cũng ở may mắn.

Hôm nay ngũ vực những thứ này thế lực tuy nói tất cả đều bận rộn tranh đoạt các loại tài nguyên, ngoài mặt thoát nhìn buông lỏng đối với Đằng Phi tìm kiếm, nhưng trên thực tế, từ ở Thần Thành trung phát sinh mao một màn kia, tựu đủ để nhìn ra, rất nhiều thế lực đối với Thánh Thần truyền thừa cũng chưa chết tâm, chỉ là có chút thế lực ẩn núp được càng sâu thôi.

Cho nên đến rồi hôm nay loại khi này, cho dù Đằng Phi muốn kết hôn Vị Ương Minh Minh, Vị Ương Vô Khuyết cũng không muốn đem nữ nhi gả cho hắn.

Tuy nói bởi vì làm một người nữ nhi, những thứ kia thế lực lớn không cần thiết sẽ đem đầu mâu nhắm ngay cả Vị Ương gia, nhưng thế gian chuyện, ai nói được đúng đi.

Ở Vị Ương gia nơi này đã đánh mất mặt mũi Trung Châu Huyền Vũ huyết mạch Vương gia, chỉ sợ cũng có làm người thứ nhất bỏ đá xuống giếng, vẫn có thật nhiều trong ngày thường cùng Vị Ương gia không đúng lắm giao gia tộc, cũng sẽ một loạt mà lên, đến lúc đó, cho dù có những trung lập thế lực, sợ là cũng cự tuyệt không được chia cắt Vị Ương gia dụ hoặc.

Vị Ương Vô Khuyết thực lực mặc dù không phải là rất mạnh, nhưng thông minh nhưng cực cao, nhìn chuyện tình tự nhiên

muốn lâu xa một số.

Vì vậy, ở tiểu nữ nhi Vị Ương Minh Nguyệt cùng Điền Quang đám cưới lúc trước, hẳn cơ hồ dùng một loại rất bá đạo thái độ, đã định Vị Ương Minh Minh hôn sự, không tha bất luận kẻ nào phản đối.

Trên thực tế, cả Vị Ương gia, trừ Vị Ương Minh Nguyệt cùng Vị Ương Minh Minh hai tỷ muội ở ngoài, cũng không còn người phản đối việc hôn sự này.

Bởi vì cùng Vị Ương gia đám hỏi, là Trung Châu Bạch Hồ huyết mạch Âu Dương gia, một người tuổi còn trẻ không xuất thế thiên tài!

Nếu như không phải là ngũ vực quy nhất, Thần Hồn Vực mở ra, Âu Dương gia này thiên tài căn bản là sẽ không nổi mặt nước, đây là một tuổi gần ba mươi tuổi, cũng đã đạt tới Hoàng cấp tuổi trẻ đại năng!

Cả Vị Ương gia, cũng không có một người nào, không có một cái nào còn trẻ như vậy cường giả!

Làm Âu Dương gia tới cửa cầu hôn lúc, Vị Ương Vô Khuyết còn có chút không tin, bởi vì làm người trẻ tuổi này, cho dù là Thần Hồn Vực mở ra, Tới Cường Tân Nhân Bảng xuất hiện, hẳn cũng không có công khai lộ quá mặt.

So sánh với Trung Châu đệ nhất gia tộc, Thần Long huyết mạch Ngạo gia kia trẻ tuổi đệ nhất nhân Ngạo Tích Quân ẩn núp vẫn sâu!

Vị Ương gia mặc dù không có trẻ tuổi Hoàng cấp đại năng, nhưng thế hệ trước trong, cũng là có quanh năm bế quan Hoàng cấp lão tổ tông.

Vì thế, vẫn đặc biệt kinh động trong đó một vị, vị này Vị Ương gia lão tổ tông cùng Âu Dương gia tuổi trẻ thiên tài tỷ thí hơn trăm chiêu, song phương đúng là bất phân thắng phụ! Tại chỗ kinh hãi Vị Ương gia trên dưới mọi người, bọn họ khó có thể tin, Bạch Hồ huyết mạch Âu Dương gia lại sẽ như thế thiên tài, nguyên tưởng rằng Thần Long huyết mạch Ngạo gia ra một cái, cũng đã là rất khó lường chuyện tình, lại không

nghĩ rằng, những thứ này truyền thừa vô số năm đại gia tộc, lại đều có ẩn giấu đi một mặt.

Cho nên gia chủ Vị Ương Vô Khuyết tại chỗ đánh nhịp, quyết định hai nữ nhi, đồng thời xuất giá!

Về phần Vị Ương Minh Minh có phải hay không nguyện ý, Vị Ương Vô Khuyết đã hoàn toàn đành phải vậy, phải mấy người Đại Đế cảnh giới gia tộc cao thủ, đem Vị Ương Minh Minh trông giữ, không tới đám cưới sau, tuyệt không thả ra.

Đây chính là đại gia tộc cô gái bi ai, bất kỳ một cái nào trong đại tộc, loại chuyện này cũng chỗ nào cũng có, đại gia tộc nữ nhi, ít có có thể chân chính nắm giữ mình vận mệnh.

Vô luận năm đó Nam Vực Lục Tử Lãng, hay là Đằng Phi mẫu thân Cơ Tử Vân, hoặc là Bắc Cương Mộ Dung gia thiên chi kiều nữ Mộ Dung Phương Phi, cũng là như vậy, các nàng cũng giống nhau thân bất do kỷ, gặp gỡ đến loại chuyện này thời điểm, cũng nhất định sẽ phản kháng, nhưng không phải là mỗi người, cũng có thể phản kháng thành công.

Lục Tử Lãng thành công, đó là bởi vì có Đằng Phi cái này yêu nghiệt giống như đích thanh niên ở, đem trọn Nam Vực như vậy long trời lở đất, cũng đồng dạng là bởi vì cả Nam Vực, trừ Thần Vực Đảo ở ngoài thế lực cũng không có đặc biệt cường đại, nếu như Nam Vực những gia tộc kia giống như Trung Châu Bắc Cương Tây Thùy Đông Hải giống nhau, vậy thì coi là Đằng Phi năm đó nữa thế nào yêu nghiệt, cũng đều không thể ngăn cản Lục Tử Lãng bị gả cho người khác!

Năm đó Cơ Tử Vân thành công, chạy ra Trung Châu, cùng thế tục tiểu gia tộc đệ tử Đằng Vân Chí lập gia đình, nhưng kết quả lại là như thế nào? Đằng Vân Chí bỏ mình, Cơ Tử Vân ngạnh sanh sanh bị giam lỏng mười mấy năm!

Chuyện như vậy, không phải là lệ, bất kỳ một cái nào gia tộc cũng tồn tại, vô luận thế tục, hay là những thứ này siêu nhiên đại tộc, đều không thể thoát khỏi sự phát hiện này giống.

Hôm nay đến phiên Vị Ương gia mình cháu Vị Ương Minh Minh, cũng sẽ không có người cảm thấy kỳ quái, có tới đa người âm thầm thở dài mấy tiếng, làm Vị Ương Minh Minh

cảm thấy tiếc hận.

Nhưng càng nhiều là người, tuy nhiên cũng sẽ cho rằng đây là một cái cọc không sai hôn sự.

Trung Châu Thần Thánh Liên Minh hai đại gia tộc đám hỏi, có thể khiến cho hai bên quan hệ càng thêm thân mật, có thể làm cho song phương hợp tác càng thêm chắc chắn, này, là một kiện song thắng chuyện tình.

Nếu như là ngũ vực không thống nhất đích niên đại, việc hôn sự này sẽ không như thế oanh động, nhưng hôm nay ngũ vực quy nhất, Thần Hồn Vực mở ra, thiên hạ Vô Giả trong lúc lẫn câu thông so với quá khứ muốn rất được nhiều.

Lại thêm Vị Ương Vô Khuyết cố ý thông qua trắng trợn tuyên dương tràng hôn sự này tới làm nhật Vị Ương gia cùng Đẳng Phi quan hệ trong đó, vì vậy quảng phát thiệp mời, cơ hồ đem trọn bốn ngày liên minh cùng Thần Vực Đảo những thứ này sở hữu cao bung thể lực muốn mời một cái.

Cho dù là sau lưng càng đấu nữa hung, nhưng cái này mặt mũi, hay là muốn cho, hơn nữa hiện tại khoảng cách thiên hạ đại hội thời gian, đã chưa đầy một năm, ngũ vực trung những thứ này thế lực lớn, cho Vị Ương gia mặt mũi tham gia Vị Ương gia hai vị công chúa hôn lễ đồng thời, cũng có thể nói tới trước Trung Châu, làm thiên hạ mào đại hội làm chuẩn bị.

Vì thế, vốn là sớm nên cử hành hôn lễ Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt, đã đem hôn kỳ từ chối đã hơn một năm.

Làm Đẳng Phi sử dụng A Tu La Thiên Tâm Kinh thay đổi dung mạo của mình, một mình một người tiến vào Thần Thành sau khi không bao lâu, đã nghe nói chuyện này, vì thế, Đẳng Phi rất là trầm mặc một trận.

Trong đầu hiện ra Vị Ương Minh Nguyệt giọng nói và dáng điệu nụ cười, thật lâu khu chi không đi.

Màn cho Phương Phi tiến vào Thần Thành sau, không có làm nhiều dừng lại, mà là mang theo Tiêu Bạch cùng lão Bạch cùng nhau, rời đi Thần Thành, trở lại Bắc Cương Mộ Dung gia, nói vậy không dừng được nhiều thiếu, Mộ Dung Phương Phi sẽ nhận được gia tộc tin tức, cùng nhau đi Trung Châu.

Vị Ương Minh Minh đối với mình tình ý, Đẳng Phi trong lòng rất rõ ràng, đoạn thời gian trước ở Thần Thành, Đẳng Phi cũng đã rõ ràng cảm nhận được, có lẽ, Vị Ương gia gia chủ, cũng chính bởi vì cái nguyên nhân này, mới nhanh chóng quyết định đem Vị Ương Minh Minh xuất giá đi a?

Bạch Hồ huyết mạch Âu Dương gia không xuất thế tuổi trẻ thiên tài, ba mươi tuổi Hoàng cấp đại năng? Đẳng Phi khỏe miệng, lộ ra vẻ cười khở, nếu như Vị Ương Minh Minh là cam tâm tình nguyện gả cho người này, hắn tự nhiên sẽ không nói thêm cái gì, nhưng nếu như không phải là.

.

.

Nếu như không phải nói, ta nên làm cái gì bây giờ?
Đẳng Phi ở trong lòng tự hỏi mình, chẳng lẽ Vị Ương Minh Minh không phải là cam tâm tình nguyện gả cho hắn, mình tự nhất định phải đi phá đi này cái cọc nhân duyên sao?
Bên cạnh mình, đã có Lục Tử Lăng cái này chính quy bạn gái, có Lăng Thi Thi cái này Nhị Hào bạn gái, có Liễu Thiên Hà cái này như tỷ tỷ Bàn một mực yên lặng yên quan tâm hắn, cho lo liệu chuyện nhà hồng nhan, có Cơ Tĩnh Huyền, có xinh đẹp đáng yêu hai người tiểu thị nữ Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp, có mị lực kiều diễm Vũ Nhân Tộc tỷ muội Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt, có Minh U Vũ cái này đối với hắn mỗi tình thâm thiết sư phụ tỷ, thậm chí còn có hồi lâu không thấy Nhất Hào lâu chủ, một cách tinh quái Đinh Tuyết Ninh.

.

.

’
Bên cạnh mình nữ hài tử, đã đủ nhiều, cần gì lại đi trêu chọc
Vị Ương Minh Minh?

Đang lúc này, bên cạnh hai người rất đúng nói, khiến cho
Đằng Phi chú ý, nhưng ngay sau đó, khơi gợi lên Đằng Phi
trong lòng đặng đặng lửa giận, trong mắt hàn mang chột lóe,
trong lòng cười lạnh nói: như thế, chuyện này, ta còn không
phải là không thể can thiệp!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 495: Lửa Giận!

>

“Nghe nói Trung Châu Vị Ương gia cái kia viên minh châu, bị đều là Trung Châu đại tộc Âu Dương gia đệ tử hái đi, thật đúng là làm cho người ta có chút ngoài ý muốn a, lúc trước ta nhưng là nghe nói, Vị Ương gia viên này minh châu, cùng cái kia tên táo thiên hạ Đằng Phi trong lúc, quan hệ rất là ám muội a.” Một cái nhìn qua hơn ba mươi tuổi, lớn lên có chút hèn mọn thanh niên đối với bên cạnh người ta nói.

“Hắc, này có cái gì, đại gia tộc tiểu thư, không lấy chồng lúc trước, tổng hội có mấy người của mình quan hệ cá nhân bạn tốt, về phần tương lai gả cho ai, vậy thì khó mà nói.

Những thứ kia đại tộc đệ tử tất cả cũng rõ ràng chuyện này, cho nên, gia tộc dám hỏi, không lại chính là mách lới thôi.

Hai người muốn tình đầu ý hợp, kia coi như là hoàn mỹ hôn nhân, nếu là lần cũng nhìn không quá thuận mắt, kia mọi người tự các chơi các, duy trì vợ chồng danh tiếng, làm cho người khác nhìn thôi.

Hèn mọn thanh niên bên cạnh người này tựa hồ xuất thân đại tộc, khí độ bất phàm, đôi câu vài lời, đem đại tộc dám hỏi bản chất cho nói ra

“Kể từ đó, Vị Ương gia viên này minh châu thật đúng là đáng tiếc a, lời đồn đãi mặc dù chưa chắc lộ vẻ là thật, có thể không có lửa làm sao có khói, cũng không biết kia Đằng Phi có thể hay không đi nháo thượng nhất nháo?”

“Ha hã, chỉ sợ hắc không có lá gan kia đi đi, ngươi là không biết, lần này ngũ vực tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo những thứ này thế lực lớn cũng sẽ đi trước Trung Châu, đây cũng không phải Vị Ương gia trước mặt tử thật có lớn như

vậy, mà là thiên hạ đại hội còn nữa chưa đầy một năm sẽ phải bắt đầu.

Những thứ này thế lực lớn, luôn là muốn chuẩn bị một phen.” Hèn mọn thanh niên đồng bạn thân nhiên nói: “Những thứ này thế lực lớn tề tụ Trung Châu, kia Đằng Phi muốn đi lời nói còn nữa hẳn thật là tốt? Dù sao đổi lại làm là ta, tuyệt không có lúc này tiến vào Trung Châu, làm một nữ nhân, không đáng giá được.”

Giữa hai người rất đúng nói, đến giờ phút này coi như bình thường, nhiều nhất chỉ có thể cũng coi là một số không thể làm chung người ở sau lưng nói chuyện tào lao, nghị luận một phen thôi, nhưng kế tiếp lời nói, lại làm cho Đằng Phi trong cơn giận dữ quả thực là nổi trận lôi đình!

Hèn mọn thanh niên nhưng lắc đầu nói: “Ta lại nghe nói, kia Đằng Phi là một có tình có nghĩa người năm đó làm báo thù cha, đem trọn Nam Vực quấy được long trời lở đất, Nam Vực gia tộc vẫn bị Thần Vực Đảo áp chế, thế cho nên càng ngày càng yếu có thể Đằng Phi có thể bằng sức một mình, thay đổi cả Nam Vực cách cục, tiêu diệt nhiều như vậy gia tộc, cũng đúng là có vài phần bản lãnh.

Hơn nữa nghe nói người này am hiểu thuật dịch dung, ta nghe một số Thần Vực Đảo người ta nói quá, năm đó ở Nam Vực ản tộc đại bi thương, hẳn hóa thân Âm Nguyệt Thiên, phá đi Hàn Nguyệt Thánh Địa Thánh Nữ Lục Tử Lăng cùng Liệt Dương Thánh Địa Thánh Tử Liệt Dương Húc ở giữa đám hỏi, qua hồi lâu cũng không có người nghĩ trên người hẳn thắng càng về sau vừa xảy ra rất nhiều chuyện, Thần Vực Đảo nhân tài suy đoán người nọ vô cùng có khả năng chính là Đằng Phi.”

“Hắc, này coi là cái gì, ngươi cũng đã biết một chuyện?”

Hèn mọn thanh niên bằng hữu tựa hồ cũng nổi lên mại lộng lòng, căn bản không nghĩ tới sẽ có người trộm nghe lời của bọn hắn nhẹ cười nói: “Năm đó Đằng Phi bên cạnh từng có một người hồng nhan tri kỉ, tên là Đinh Tuyết Ninh, là Nam Vực hoàng kim đầu khí gia tộc tộc trưởng đích nữ.

Ngay khi trước đó vài ngày, ở Nam Vực một chỗ trong núi

sâu, bị một đám tìm kiếm Thiên Đế Thạch Trung Châu Âu Dương hàn người gặp gỡ kia trong, thì cùng Vị Ương gia công khuê Vị Ương Minh Minh kết thân cái kia cá tử đệ.

Trước đó bọn họ cũng không biết cô bé này lai lịch, gặp cô bé một thân một mình vừa xinh đẹp như hoa, liền sinh ra đùa giỡn lòng, song phương ngôn ngữ không cùng, đánh nhau, nàng kia thi triển ra hoàng kim đấu khí, vừa lúc Âu Dương gia những người này cũng điều tra quá Đăng Phi người bên cạnh, nhận ra hoàng kim đấu khí, tại chỗ đem cô bé kia bắt lại.

.

”

“Ân? Đây coi là chuyện gì xảy ra? Âu Dương gia những người đó, chẳng lẽ nghĩ thông qua cô bé này được biết Đăng Phi tung tích không được?” Hèn mọn thanh niên vẻ mặt không giải thích được, sau đó lại hỏi: “Chuyện này cùng Vị Ương gia minh châu hôn sự có quan hệ gì?”

“Quan hệ lớn đi!” Người này nổi lên mại lộng tâm dạ, cười hắc hắc nói: “Âu Dương gia ở Trung Châu Thần Thánh Liên Minh vẫn không thể hiện ra ngoài, lần này nhưng là lạng lẽ phạm vật đại sự, bọn họ.

.

.

”

Người này đang khi nói chuyện, chung quanh nhìn quanh, trên đường cái người cách bọn họ cũng rất xa, cũng không còn người chú ý bọn họ, Đăng Phi sử dụng A Tu La Thiên Tâm Kinh dịch dung sau, hóa thành một cái bình thường không có gì lạ ”” người trẻ tuổi, không có ai có chú ý tới hắn.

Cho nên người này lạng lẽ nói: “Bọn họ bắt được hoàng kim đấu khí gia tộc Đình Tuyết Ninh sau khi, cánh trực tiếp tìm kiếm được hoàng kim đấu khí gia tộc, tới cửa cầu hôn!”

“A? Là Âu Dương gia khác đệ tử muốn kết hôn hoàng kim đấu khí gia tộc công chúa?” Hèn mọn thanh niên có chút giật

mình, hẳn quả thật chưa nghe nói qua chuyện này: “Hơn nữa ở nơi này là cầu hôn, này rõ ràng chính là bức bách a!”

“Dĩ nhiên không phải là khác Âu Dương gia đệ tử, cầu thân nhân, chính là muốn kết hôn Vị Ương gia minh châu vị kia!” Người này cười đắc ý cười, sau đó nói: “Người nói rất đúng, đây không phải là cầu hôn, đây chính là bức bách, hoàng kim đầu khí gia tộc cùng Trung Châu cự ma Âu Dương gia nhất định không cách nào so sánh được, vạn bất đắc dĩ đáp ứng.

Kết quả quay đầu trở lại, cũng không lâu lắm, liền truyền đến Âu Dương gia vị này trẻ tuổi tuần ngạn muốn cùng Vị Ương gia kết thân tin tức, người nói, nếu là Đằng Phi biết chuyện này sau, có thể hay không bị tức nổ phổi? Ai, chuyện này nhìn qua, là Âu Dương gia nọ vậy thiên tài đệ tử tham hoa háo sắc, nhưng trên thực tế, này hai nữ tử cũng cùng Đằng Phi có liên quan, muốn nói đối phương không phải là hướng về phía Đằng Phi đi, ta mới không tin.

Cho nên, ta muốn là Đằng Phi, ta tuyệt sẽ không đi, như vậy chẳng phải là trực tiếp rơi đối phương bẫy rập?”

Hèn mọn thanh niên liền có chút tức giận bất bình nói: “Âu Dương gia làm như vậy, có chút quá mức sao?”

“Quá đáng? Huynh đệ, cái thế giới này tự là như thế, nắm tay người nào lớn, ai tự có đạo lý, cái gì quá đáng không quá phận.”

Người này cười lạnh hai tiếng, sau đó nói: “Kia Đinh Tuyết Ninh có một đầu Kim Sí Đại Bàng đồng bạn, chạy tới cứu, lại bị Âu Dương gia trẻ tuổi tuần ngạn một chiêu đánh gục, sách, một đầu có được thượng cổ Thần Điều Đại Bàng huyết mạch siêu giai ma thú, nghe nói ở Đại Đế diên phong tu vi, lại bị người một chiêu đánh gục, Âu Dương gia vị kia trẻ tuổi tuần ngạn, ần núp rất sâu a.

Vào lúc ban đêm, Âu Dương gia đám người kia coi như Đinh Tuyết Ninh trước mặt, trực tiếp đem đầu kia Hoàng Kim Đại Bàng Điều ngay cả thiêu nướng mang chưng Thang cho ăn.

”

Đằng Phi linh hồn lực đã đạt tới Chí Tôn cảnh giới, dưỡng khí công phu không thể bảo là không sâu dày, nhưng nghe đến mấy cái này, như cũ cảm giác được trong lòng dâng lên một cỗ không cách nào ngăn chặn lửa giận.

Khá lắm Âu Dương gia, khá lắm Âu Dương gia tuổi trẻ tuấn ngạn!

“Cái này.

.

.

, quả thật có chút qua, ai, không lại thể gian chuyện tự là như thế, chuyện này nhiều nhất chỉ có thể nói mình Âu Dương gia trẻ tuổi tuấn ngạn bá đạo rầm rĩ mà thôi, nghe ý của ngươi là, Âu Dương gia là hướng về phía Đằng Phi đi?” Hèn mọn thanh niên không ngại học hỏi kẻ dưới.

Hắn ty bạn cười hắc hắc, gật đầu, sau đó nói: “Chỗ này của ta có một người tuyệt đối có thể nói tin tức tin tức, nghe nói Âu Dương gia trẻ tuổi tuấn ngạn có một lần lén bắn tiếng, nói phải sở hữu cùng Đằng Phi có liên quan nữ nhân thu vào trong túi, hẳn trước mạnh mẽ mang đi Đình Tuyết Ninh, sau đó vừa hướng Vị Ương gia cầu hôn, nhưng thật ra cũng không phải là Âu Dương gia không nên cùng Vị Ương gia kết thân không thể, mà là có cái nguyên nhân này ở bên trong.

Hắn mục tiêu kế tiếp, phải là Đằng Phi chính quy bạn gái, Lục Tử Lăng!”

Hí!

Hèn mọn thanh niên nhin không được hít vào một hơi, nhẹ giọng kinh hô: “Người này lá gan thật con mẹ nó đại, Đằng Phi như thế nào dễ trêu? Không lại cái này Âu Dương gia trẻ tuổi tuấn ngạn, ở Âu Dương gia nội bộ, sợ là địa vị cũng sẽ không thấp.”

Hắn đồng bạn cười lạnh nói: “Thấp? Ngươi mạnh khỏe nhớ

quá nghĩ, Đại Đế điên phong cảnh giới siêu giai ma thú, tự ””
coi là gặp phải tầm thường Hoàng cấp đại năng, cũng có sức
đánh một trận, hơn nữa hoàng kim đại kê điều tốc độ cực
nhanh, cho dù đánh không lại, luôn là có thể chạy mất, nhưng
lại bị đối phương một chiêu đánh gục, này nói rõ cái gì?”

Hèn mọn thanh niên ánh mắt có chút đại ra lắm bầm nói:

“Chẳng lẽ vừa là một như Trung Châu Thần Long huyết mạch
Ngạo gia trẻ tuổi tuấn ngạn Ngạo Tích Quân như vậy không
xuất thế cường giả?”

Bên cạnh hắn đồng bạn gật đầu, nói: “Tự là như thế!”

Hèn mọn thanh niên lúc này vẻ mặt sùng bái nhìn bên cạnh
đồng bạn, khen tặng nói: “Vương huynh người cũng biết thật
nhiều, không hổ đi.

.

.

□

“Chớ có lên tiếng!” Hèn mọn thanh niên bên cạnh đồng bạn
đột nhiên thay đổi sắc mặt, hung hăng trợn mắt nhìn đối
phương vài lần sau khi, thấp giọng quát lên: “Nói qua cho
người, không cho tùy tiện nói ra ta thân phận!”

Hèn mọn thanh niên vẻ mặt kính sợ gật đầu, nhỏ giọng nói:
“Vương huynh chớ trách, là tiểu đệ lỡ lời.”

Người nọ nhàn nhạt gật đầu, sau đó nói: “Tóm lại thiên hạ đại
hội lúc trước, Vị Ương gia cùng Âu Dương gia trận này hôn
lễ, đại hàng rào, có rất nóng nháo, kia Đằng Phi nếu là sáng
suốt, tự không nên đi.

Bất quá hắn nếu là dám đi, bản thân ta cao hơn nhìn người này
vài lần.”

Đằng Phi không tâm tư nữa nghe hai người này còn dư lại lời
nói, mà là thần sắc bình tĩnh hướng phía theo như đồn đãi,
mình nữ nhân ở Thần Thành trung nơi ở phương hướng đi tới.

Đi tới kia phụ cận, Đằng Phi mới phát hiện, nơi này có chút
lạnh thanh, cơ hồ không có người nào ở tại.

Đặng Phi tùy tiện gọi lại một cái người đi đường, nghe được: “Huynh đệ, người cũng này mấy đồng trong kiến trúc mọi người đi nơi nào?”

Đường này người có chút quái dị nhìn mấy lần Đặng Phi, sau đó nói: “Người không biết? Ta đây khuyên người cách đây xa một chút, miễn một hồi chộc tới chộc không nổi tồn tại, không duyên cớ cho mình tìm phiền toái.” Nói xong liền vội vã tiêu sái.

Đặng Phi sắc mặt dần dần âm trầm xuống, tha sự trước biết Cơ Tĩnh Huyền cùng Liễu Thiển Hà nhóm người nghĩ tiến vào Thần Hồn Vực vì mình khuếch trương thế lực lớn, bây giờ nhìn lại, cũng là bị mình cho liên lụy đến rồi, biết người của các nàng mặc dù không nhiều lắm, nhưng là tuyệt không phải là không có.

Đang lúc này, Đặng Phi đột nhiên cảm giác được có mấy người âm thầm định trụ mình, trong lòng nhất thời lạnh lùng cười một tiếng, xoay người, hướng phía một cái hẻm lách ngõ hẻm đi tới.

Phía sau kia mấy đạo hơi thở, vẫn tập trung vào Đặng Phi, đi theo hắn tiến vào cái kia sâu thẳm cái hẻm nhỏ.

Đi tới trong ngõ nhỏ, Đặng Phi quay lại thân, hướng về phía trong không khí vẽ mặt đậm mạc nói: “Mấy vị giấu đầu lòi đuôi, đi theo thân thể của ta sau khi, muốn làm cái gì?”

Trong không khí, hiện ra mấy đạo nhàn nhạt thân ảnh, một chút, chân thật, theo sau xuất hiện mấy tờ bình thường bình thường khuôn mặt.

Nhưng Đặng Phi nhưng cảm ứng được, này mấy người thực lực tuy nhiên cũng không tầm thường, kém cỏi nhất một cái, đều ở Đại Đế sơ cấp cảnh giới, những khác hai người, đều là Đại Đế cao cấp cường giả!

“Người không có chuyện gì dò thăm vừa mới kia mấy nhà cửa viện làm cái gì?” Trong đó một vị Đại Đế cao cấp cảnh giới cường giả nhìn Đặng Phi lạnh lùng hỏi.

“Với các người có quan hệ?” Đặng Phi nhàn nhạt hỏi ngược

lại, đáy lòng nhưng dâng lên một cổ lửa giận, mình bất quá là thuận miệng dò thăm vài câu kia mấy đồng phòng ốc chủ nhân đi đâu mà thôi, dĩ nhiên cũng làm bị tránh thượng, có thể nghĩ, Liễu Thiên Hà cùng Cơ Tĩnh Huyền các nàng ban đầu ở này, bị bao nhiêu ủy khuất.

Chân chính cuối tháng, cầu một tờ nguyệt phiếu, cầu một tờ phiếu đề cử !

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 496: Vấn Tâm!

>

“Nói, hoặc là chết” người này nhìn lướt qua Đằng Phi.

Không có thể từ Đằng Phi trên người cảm nhận được bất cứ uy hiếp gì hơi thở, nhất thời tới lo lắng.

Đằng Phi trên mặt đột nhiên lộ ra vẻ tà mị nụ cười, nhàn nhạt hỏi: “Bản thân ta là muốn hỏi các người, kia mấy đồng trong phòng người, cũng đi đâu?”

Vừa mới câu hỏi người nọ nhất thời âm hiểm cười một tiếng, nhìn Đằng Phi nói: “Người nói kia mấy đồng trong phòng ở mấy mỹ nữ sao? Người muốn biết, tự quỳ xuống để van cầu cầu ông, ông sẽ nói cho người biết!”

Đằng Phi sắc mặt bình tĩnh, nhìn trước mắt mấy người này, thản nhiên nói: “Có phải hay không các người cho là, Thần Hồn Vực trung không thể thật sự giết chết người? Cho dù thật sự chết ở chỗ này, ra trừ đi cảnh giới, dùng Thiên Đế Thạch cũng có thể bỏ trở lại, cho nên, tự không có sợ hãi?”

“Chết? Chỉ bằng người?” Nói chuyện người nọ nhìn Đằng Phi, vẻ mặt khinh thường, cười lạnh nói: “Đừng cho là ta cửa không biết người là Đằng Phi phái tới người, không sợ đem nói thiệt cho người biết, trở về nói cho người biết chủ tử, hần những nữ nhân kia nghĩ ở Thần Hồn Vực đặt chân, căn bản là không thể nào! Hơn nữa, nữ nhân của hần, sớm muộn gì cũng sẽ thành vì người khác nữ nhân! Mà hần Đằng Phi, vô luận ở ngũ vực, hay là đang Thần Hồn Vực, cũng chỉ có thể làm một cái đông đoá tây tàng chó nhà có tang!”

Đằng Phi híp mắt, mỉm cười nhìn lúc Phương, nói: “Các người, là Âu Dương gia người?”

“Người đang nói cái gì, chúng ta nghe không hiểu.” Nói chuyện người này trong mắt vẻ vẻ kinh ngạc chợt lóe rồi biến mất, lại bị Đằng Phi nhìn ở trong mắt, không lại loại khi này,

Đặng Phi đã lười cùng loại lũ tiểu nhân này vật nói thêm cái gì.

Tinh thần trong thức hải thuộc về Chí Tôn cảnh giới tinh thần lực âm âm ra, khổng lồ vô cùng lực lượng tinh thần giống như cuồng như gió, hướng phía đối diện ba người bao phủ mà ném.

Mệnh mông như hải, như trời sập giống như, căn bản không thể tránh khỏi!

Đối diện ba người này lúc này mới nhận thấy được nguy hiểm” Trần vội vàng trung nghĩ muốn chạy trốn, nhưng trốn chỗ nào được rụng? Điều này cũng không trách được bọn họ, cảnh giới ăn ảnh sai quá nhiều, bằng bọn họ làm sao có thể nhìn ra được Đặng Phi thực lực tới ?

Ba người này trong giây lát nhớ tới vừa mới đối diện người này nói câu nói kia, nhất thời sắc mặt như tro tàn, vừa mới cùng Đặng Phi nói chuyện cái kia, kinh hãi chỉ vào Đặng Phi kêu to: “Người là.

.

”

Nói còn chưa dứt lời, liền cảm giác được mình cả tinh thần thức hải trong nháy mắt bị chống đỡ phát, cả người nhất thời ngã xuống đất.

Khác hai người tất cả cũng giống nhau như đúc, tinh thần thức hải bị mạnh mẽ chống đỡ phát, co quắp té trên mặt đất.

Đặng Phi nhìn cũng không có nhiều liếc mắt nhìn trên mặt đất ba người này, xoay người, lặng lẽ rời đi, nhưng ngay sau đó thối lui khỏi Thần Hồn Vực.

Tại phía xa Trung Châu Bạch Hồ huyết mạch Âu Dương gia, có ba chỗ bế quan đất, trong lúc bất chợt phát sinh sụp xuống, khiến cho một trận rất nhỏ bồi rồi, nhưng ngay sau đó có đệ tử đào mở sụp xuống động phủ, phát hiện bên trong có ba người Âu Dương gia Đại Đế chết ở bên trong, đầu hoàn toàn phát mở, khổng lồ lực đánh vào lượng đem chắc chắn vô cùng động

phủ cũng đánh sâu vào được than sục đổ xuống.

Ở hiện trường không có tìm được bất cứ địch nhân nào tập kích căn cứ chính xác theo, chuyện này để Âu Dương gia trên dưới hiện lên vẻ kinh sợ.

Theo sau tra được này ba tên gia tộc Đại Đế trước khi chết cuối cùng bị nhìn thấy, là ở Thần Hồn Vực Thần Thành trung, tựa hồ ở hư hư thực thực Đằng Phi gia quyền nơi ở phụ cận biến mất không thấy gì nữa.

“Đằng Phi, là người xuất thủ sao?” Một cái ngọc thụ lâm phong thanh niên, nhìn qua ba mươi tuổi chừng, đứng ở một cái hồ nước bên cạnh, nhìn trong hồ nước tự tại cá lội, xem ra anh tuấn trên mặt, mang theo vẻ lạnh như băng cười mồm cho: “Ta rất mong đợi, cùng gặp mặt!”

Nam tặc, Thập Vạn Đại Sơn trung.

“Thanh Long, Thiên Lang, Hoàng, chúng ta đi, trở về Tây Thùy Đâu Tinh Cổ Điện.” Đằng Phi bình tĩnh hướng về phía biết được hẩn từ Thần Hồn Vực đi ra mà chạy tới ba người siêu giai ma thú nói.

Thanh Long đối với Đằng Phi hiểu rõ sâu nhất, có chút hồ nghi nhìn Đằng Phi vài lần, theo sau nheo mắt lại, nghi ngờ nói: “Tiểu tử, ta phát hiện thực lực của ngươi, thế nào thật giống như vừa tăng lên đi? Hơn nữa.

.

.

, người có tâm sự?”

Thiên Lang kể từ khi nhận được Đằng Phi từ Thần Hồn Vực trung mang ra tới những thứ kia cực phẩm dược liệu sau, thực lực tăng lên vô cùng mau, hôm nay đã đạt tới Đại Đế trung kỳ cảnh giới, đây đối với ma thú mà nói, quả thực là không dám tưởng tượng tăng lên tốc độ, cho nên đắm chìm ở tăng lên trong vui sướng Thiên Lang nghe Thanh Long lời nói sau, mới có hơi ngạc nhiên nhìn Đằng Phi, hỏi: “Công tử, xảy ra chuyện gì mà?”

Hoàng một đôi mắt đẹp quét Đẳng Phi một cái, thản nhiên nói: “Người thoát nhìn rất tức giận.”

Đẳng Phi khoát khoát tay nói: “Không có chuyện gì, về trước Đầu Tinh Cổ Điện, chúng ta đã thật lâu cũng không có đi trở về, nên trở về đi xem một chút.”

Đẳng Phi không muốn nhiều lời, Thanh Long cùng Thiên Lang cùng Hoàng cũng không nên hỏi nhiều, ba chỉ siêu giai ma thú, phụng bồi Đẳng Phi cùng nhau, bước lên trở lại Tây Thùy đường.

Đẳng Phi nội tâm, giờ phút này cũng là chịu đựng thật lớn hành hạ, nghe nói Đỉnh Tuyết Ninh cũng là ở Thập Vạn Đại Sơn trung bị Âu Dương gia người gặp gỡ cho chộp tới, Đẳng Phi vô cùng thống hận mình, trong lòng bốc lên.

Đỉnh Tuyết Ninh bị nắm, chuyện này nhìn như đơn giản, nhưng cũng đã là chạm đến Đẳng Phi giới hạn thấp nhất, hẳn đang hỏi tâm, hỏi lòng: Đã biết những năm, trừ diên cuồng tu luyện ở ngoài, đến tốt cùng cũng phạm những thứ gì?

Đối với bên cạnh thân nhân các bằng hữu, mình, thật sự làm được không thẹn với lương tâm sao?

Vô luận là Âm Nguyệt tam cự đầu hay là Thanh Long, những năm này đi theo mình, mặc dù đạt được chỗ tốt, chiếm được tăng lên, nhưng mình đối với chúng, thật sự có thể làm được không thẹn với lương tâm sao?

Gia tộc những người đó, theo mình cảnh giới càng ngày càng cao, cùng từ chỉ là khoảng cách phảng phất cũng càng ngày càng xa, mấy năm trước gia tộc đệ tử nhìn ánh mắt của mình cũng đã tràn đầy kính sợ, thậm chí gia gia Đẳng Văn Hiên cùng hẳn trong lúc tựa hồ cũng có một tầng khó có thể nhìn thấy không hiểu nhau.

Người đối diện người, mình thật sự có thể nói là không thẹn với lương tâm sao?

Lưu Vân Tiêu, mập mạp Cách Lâm, Thượng Quan Nam.

.

.

, những thứ này mình ban đầu ở Chân Vũ học viện kết giao bằng hữu, những năm này vì mình tận tâm tận lực, phó xuất rất nhiều, mặc dù bọn họ bây giờ nhìn lại trôi qua cũng cũng không tệ nhưng mình.

.

.

, thật sự làm được một cái đồng hữu phải làm? Mình thật sự có thể không thẹn với lương tâm sao?

Những thứ kia hồng nhan tri kỷ cửa, từ sớm nhất gặp nhau Lục Tử Lăng, càng về sau Vũ Lan tử muội, Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp tử muội, Lăng Thi Thi, Đinh Tuyết Ninh, Minh U Vũ, nữa sau lại Liễu Thiển Hà, Cơ Tĩnh Huyền, Vị Ương Minh Minh.

.

.

’
Lần lượt từng cái một tuyệt sắc Kari mặt, phảng phất ở Đẳng Phi trước mắt hiện lên, những cô gái này hoặc trong trẻo lạnh lùng, hoặc diêm dúa, hoặc ngây thơ, hoặc ngây thơ, hoặc tinh nghịch, hoặc an tĩnh, hoặc ôn nhu, hoặc nghịch ngợm.

.

.

Từng cái đều có tiên minh tính cách, nhưng giống nhau, cũng là các nàng đối với tình cảm của mình, cũng là giống nhau chân thành tha thiết, không có nửa điểm dối trá.

Chỉ sợ đã biết những năm cơ hồ thành cả ngũ vực đại lục công địch, gặp phải vô số người đuổi giết, bên cạnh những thứ này hồng nhan tri kỷ cũng không có một câu câu oán hận, không có một người nào, không có một cái nào rời đi mình, cho dù là khổ hậu mình không tới Vị Ương Minh Minh, ở Thần Thành

trung biểu hiện, cũng đủ làm cho Đằng Phi hiểu tâm ý của hắn.

Mà mình, đối với các nàng, thật sự tựa không thẹn với lương tâm sao?

Sở hữu đề ý mình quan tâm người của mình, mình thật sự không làm ...!thất vọng bọn họ sao?

Đằng Phi trong đầu như có đại lôi ầm ầm lăn qua, chấn đắc đầu óc ông ông tác hưởng, sắc mặt dữ phát trở nên tái nhợt.

Thiên Lang Hoàng cùng Thanh Long phụng bồi Đằng Phi trên không trung cấp lướt mà qua, đột nhiên ba người bọn hắn cũng phát hiện Đằng Phi tựa hồ có chút dị thường, tuy nói đi theo hắn cửa cùng nhau trên không trung phi hành, nhưng cả người tựa hồ thất thần đi rất lợi hại.

“Ta nói, tiểu tử, ngươi đang suy nghĩ gì đấy?” Thanh Long nhìn Đằng Phi bộ dáng, có chút lo lắng lớn tiếng hỏi.

“Công tử, ngươi thất thần!” Thiên Lang la lớn.

Hoàng một đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm Đằng Phi, chau lên đôi mi thanh tú, thanh âm trong trẻo lạnh lùng nói: “Công tử tựa hồ.

.

.

, tẩu hỏa nhập ma!”

“Cái gì tẩu hỏa nhập ma, tiểu hỏa điều, ngươi không nên nói lung tung!” Thanh Long vội vàng dưới, thuận miệng gọi vào.

“Ngươi gọi cái gì?” Tuy nói Đằng Phi bên này có thể có thể có chút nguy hiểm, nhưng Hoàng hay là giờ lên lông mi nhìn chằm chằm Thanh Long.

“Được rồi được rồi, tôn quý mỹ lệ Hỏa Hoàng Điều, là ta nói sai rồi.” Thanh Long giờ tay đầu hàng sau đó lo lắng nói: “Hắn sẽ không tẩu hỏa nhập ma, nhất định là có nguyên nhân khác.”

“Có thể công tử hiện tại bộ dạng, tựa hồ chính là lâm vào ma

chương trong a!” Thiên Lang cũng không phải là cái loại này không có kiến thức, vừa nhìn Đăng Phi bộ dáng, cũng cảm giác được không tốt.

“Có thể như bây giờ tử, muốn làm thế nào mới tốt?” Thanh Long Quan tâm sẽ bị loạn, nó cùng Đăng Phi tình cảm rất sâu dày, hai người mặc dù không có danh thầy trò, nhưng có thể mao nói Thanh Long mới là Đăng Phi chân chính người dẫn đường, điểm này, Lục Tử Lăng cũng không so được.

“Thanh Long, ngươi cũng đừng cấp, làm nay chi kế, chính là công tử hắc có thể mình đi ra.” Thiên Lang vẻ mặt nghiêm túc nói: “Hơn nữa chúng ta ngàn vạn không thể quấy nhiễu hắc!” “Công tử hắc, đại khái là bị đè nén thời gian quá lâu, hắc lần này vội vã phải về Đấu Tinh Cổ Điện, sợ là bên kia xảy ra điều gì ngoài ý muốn, công tử đã bị chọc ngoáy, mới có thể như thế.” Hoàng là giống cái, tâm tư cuối cùng muốn nhả nhui một số.

Phốc!

Đang lúc này, cực nhanh phi hành trung Đăng Phi trong lúc bất chợt phun ra một ngụm tiên huyết, thân thể trên không trung lão đảo muốn ngã, thiếu chút nữa tụt rơi xuống.

“Tiểu tử!”

“Công tử, ngươi không sao chứ?”

“Nãi nãi, tại sao có thể như vậy?”

Thanh Long Hoàng cùng Thiên Lang trong miệng cũng kinh hô, nhanh lên tiến lên đỡ lấy Đăng Phi.

Giòn phi hai mắt như cũ nhắm, nhưng đã ngưng phi hành, cả người sắc mặt trắng bệch, không có một tia huyết sắc, nhìn qua thập phần dọa người.

Thanh Long vươn tay ở Đăng Phi tâm mạch nơi thử thử, phát hiện Đăng Phi thân thể không có xuất hiện bất kỳ ngoài ý muốn, hỏi như vậy đề làm như ra tại tâm ma thượng, làm như ra ở lực lượng tinh thần phương diện.

Loại này đa thương, người khác cũng tốt, ngoại vật cũng tốt, cũng không thể giúp gấp cái gì, chỉ có thể để chính hắn đi ra.

“Tiểu tử, chúng ta đông đóa tây tàng, đề điều ẩn nhẫn nhiều năm như vậy, hôm nay rốt cục muốn đi ra tới đại giết tứ phương, ngươi cũng không thể rút xuống, muốn chịu đựng, cõi đời này không có gì không qua được khảm!” Thanh Long thanh âm trầm thấp, chân tình lộ ra, lúc nói chuyện vành mắt đều có chút đỏ.

Thiên Lang cùng Hoàng tất cả cũng riêng của mình làm Đằng Phi ở trong lòng yên lặng chúc phúc, bọn họ đồng dạng không muốn thấy Đằng Phi xuất hiện bất kỳ đặc ý ngoài.

“Ngươi thật sự không làm ...!thất vọng bọn họ sao? Nhân sinh của ngươi thật sự vô khiên vô quả sao? Ngươi thật có thể đủ tro mắt nhìn đối với ngươi mới tình thâm thiết các nữ nhân đầu nhập người khác trong ngực sao? Ngươi thật sự nhẫn tâm người nhà của ngươi thân thuộc từng đoàn ở trước mặt ngươi già đi sau đó biến mất ở trên thế giới này sao? Ngươi thật sự.

.

.

.”

Vô số thanh âm, tạo thành một cái nguyên nguyên rửa, ở Đằng Phi trong lòng không ngừng quanh quẩn vang lên.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 497: Trời Giáng Điềm Lành!

>

Đằng Phi cảm giác mình rất mờ mịt, trái tim vang lên...! này thanh âm, giống như một cái nhor búa tạ, hung hăng đánh khi hấn trong lòng mềm mại nhất địa phương , để hấn có dũng khí cảm giác đau đến không muốn sống.

Hấn không biết mình đây là tại sao vậy, lúc trước cũng từ không có người đã nói với hấn, tình huống như thế là chuyện gì xảy ra, cho nên Đằng Phi lúc này phi thường mê mang.

Phía ngoài Thanh Long Thiên Lang cùng Hoàng gọi về cùng với lo lắng, Đằng Phi cũng rõ ràng “Nhìn ở trong mắt.” Nhưng hấn vẫn không có cách nào đi đáp lại.

Bởi vì lúc này giờ phút này, Đằng Phi sở hữu tâm thần, cũng bị đáy lòng cái này ma chú giống như thanh âm, cho chiếm cứ! “Là, thật sự ta thật xin lỗi bọn họ, những năm này, ta chỉ chú ý mình, nhưng không để mắt đến bọn họ, sơ sót cảm thụ của bọn hấn, thậm chí ngay cả rất nhiều người bộ dạng, ta đều nhanh quên, ta không đúng, là ta không tốt.

.

.

”

.

”

.

Đặng Phi ở trong lòng lẩm bẩm tự nói, phía ngoài Thanh Long nhóm người, cũng là trơ mắt nhìn Đặng Phi trong miệng lần nữa nhả ra máu tươi, mà lần này, máu tươi trung môn mông ra một cổ cường đại và kinh khủng hơi thở, cánh ẩn chứa trong lòng máu huyết!

“Không tốt, hắc nguy hiểm!” Thanh Long Thiên Lang cùng Hoàng cơ hồ đồng thời Thiên rống lên tiếng, ánh mắt hoảng sợ, giống như gặp phải thế gian này đáng sợ nhất chuyện tình.

Nếu như nói chẳng qua là bình thường học máu, như vậy Thanh Long Thiên Lang cùng Hoàng cũng sẽ không quá làm chuyện, vừa ý đầu máu huyết không giống với, đó là người trong thân thể là tối trọng yếu máu, không sai biệt lắm coi như là bốn nguyên máu!

Ngay cả trong lòng máu huyết cũng bắt đầu lưu thất, kia Đặng Phi này Tâm Ma được thật lợi hại?

“Tiếp tục như vậy, hắc sợ rằng có tử, nhất định phải nghĩ biện pháp.” Thanh Long nôn nóng trên mặt đất đi tới đi lui.

Bởi vì Đặng Phi bị thương, bọn họ phải dừng ở đây là lăng thị hoàng triều cảnh nội một mảnh trên thảo nguyên, chu vi mấy ngàn dặm, đỉnh đầu trời xanh lam bạc phơ, dưới chân khắp nơi mịt mờ.

Thanh Long Thiên Lang cùng Hoàng ba chỉ siêu giai ma thú thúc thủ vô sách, chỉ có thể trơ mắt nhìn Đặng Phi thương thế càng ngày càng nặng.

“Ta lúc ban đầu mơ ước là cái gì?” Đặng Phi ở trong lòng tự hỏi từ đáp: “Từ ta có trí nhớ một khắc kia lên, ta tự biết mình, là một không thể tu người, ta hỏi đồng bạn, tại sao bọn họ cũng có thể tu luyện, ta lại không được, đồng bạn cười nhạo trả lời ta: bởi vì ngươi là một cái phế vật: ta từ nhỏ chưa từng thấy cha mẹ, ta hỏi người khác, tại sao người ta hài tử đều có phụ thân mẫu thân, ta nhưng không có? Gia gia luôn là trầm mặc không nói, những người khác luôn là lạnh lùng trả lời ta: cha mẹ của ngươi tử.

”

“Khi đó, không có ai biết thương thể của ta bị, ta thích đem mình ẩn núp ở trong góc, ta không hy vọng người khác nhìn thấy của ta mềm yếu, ta bắt đầu liều mạng cố gắng, liều mạng dụng công, ta không hy vọng người khác đem ta trở thành là một phế nhân.

Ta nghĩ muốn biết cha mẹ của ta rốt cuộc đi đâu, cho dù bọn họ thật sự đã tử, ta cũng phải biết rằng, cừ nhân của ta là ai.

Khi đó, giấc mộng của ta, phải đi.

.

.

Xuyên, phải đổi mạnh!”

“Khi đó, duy nhất có thể làm cho ta thổ lộ tiếng lòng, cũng chỉ có lúc ấy chưa giặc tỉnh Chiến Tranh Ma Ngẫu, bởi vì ta biết, đó là cha mẹ để lại cho ta món đồ chơi.

Sau lại, ta gặp được sư phụ, khi đó, sư phụ người bị thương nặng, nằm ở Mang Năng Hà bên cạnh trên bờ cát, nhìn qua rất dọa người, trong lòng ta cũng có một số sợ, nhưng ta còn là đi qua cứu sư phụ, mạng vận của ta, cũng chính là ở một khắc kia, bắt đầu thay đổi, mãi”.

.

”

“Sư phụ cho một đêm trộm tám đại quả tộc, thay đổi thể chất của ta, Thanh Long cũng là ở khi đó tiến vào thân thể của ta.

Khi đó, giấc mộng của ta, là có thể nhanh lên một chút trở nên mạnh mẽ, tìm ra cha mẹ cừ nhân, vì bọn họ báo thù! Bởi vì khi đó, ta đã muốn biết, cha mẹ của ta, thật sự mất!”

Thanh Long Thiên Lang cùng Hoàng nhìn Đằng Phi khóe mắt

một hồi chảy xuôi ra nước mắt, khoe miệng một hồi vừa lộ ra nụ cười, sắc mặt lúc sáng lúc tối, mặc dù không rõ ràng lắm Đẳng Phi trên người đến tột cùng chuyện gì xảy ra, nhưng cũng hiểu, phải là Tâm Ma tác quái.

“Ai, đứa nhỏ này không dễ dàng.” Thanh Long thở dài một tiếng, ngồi ở Đẳng Phi bên cạnh, có chút xuống thấp nhẹ nói.

Hoàng nhìn Đẳng Phi ánh mắt trở nên rất nhu hòa, nhẹ nói nói: “Thanh Long, cho ta cùng Thiên Lang, nói một nói công tử đi qua đi.

.

”

“Quá khứ của hấn a.

.

.

, “Rất khổ.” Thanh Long thay đổi ngày xưa nhanh nhẹn hình tượng, trở nên thâm trầm, sâu kín giảng thuật lên Đẳng Phi đi qua.

Thiên Lang cùng Hoàng mặc dù đối với Đẳng Phi có điều hiểu rõ, nhưng xa không như Thanh Long, bọn họ những thứ này vừa ra sinh phải có được cùng tộc trưởng bồi truyền thừa siêu cấp ma thú không cách nào tưởng tượng, một cái mới ra đời ở thế tục tiểu gia tộc đệ tử, trời sinh vẫn không thể tu luyện, muốn như thế nào mới có thể từng bước được cho tới hôm nay loại này thành tựu.

“Sau lại, sư phụ trộm lấy bát đại gia tộc chuyện tình bộc lộ, sư phụ bằng sức một mình, cơ hồ diệt cạn sạch bát đại gia tộc tinh anh lực lượng, mà ta, ” cũng không khỏi không đi xa Tây Thùy, khi đó, ta bằng là sư phụ tử, ta rất thương tâm, rất khó quá, trong lòng ngực bị cừu hận nhồi.

Đi xa tha hương, đến rồi Tây Thù sau khi, nhưng nhìn thấy cha mẹ lưu lại sản nghiệp bị người khác chiếm cứ, cái này cũng chưa tính, những thứ kia vốn nên là thân nhân người, nhưng nghĩ ngay cả ta cùng nhau giết chết, ta không muốn giết bọn hắn, nhưng lại không thể không động thủ.”

“Năm đó cha mẹ tiến vào Thánh Thần đại mộ di chúng còn đang tiếp tục, có rất nhiều người âm thầm giám thị ta, muốn từ trên người của ta tìm được đầu mối, may là vận khí của ta cũng không tệ lắm, ở Tây Thù nhận được kỳ ngộ, được chiến phủ Luyện Ngục, được phủ pháp Lôi Sát, còn nữa đầy đủ Bát Bộ Thiên Long Quyết.

Ta từ Tây Thù trở về, là sư phụ báo thù, làm gia tộc tảo thanh chướng ngại, làm tiêu diệt hết bát đại gia tộc một khắc kia, lòng trống rỗng, ta thà rằng này hết thảy cũng không có phát sinh quá, thà rằng sư phụ vẫn lưu ở bên cạnh ta,.

.

.”

“Năm sau lại, ta tiến vào Chân Vũ học viện, ở đây nhận thức rất nhiều bằng hữu, gặp được Lăng Thi Thi, thực lực của ta ngày từng ngày tăng lên, tăng lên tốc độ thậm chí rất nhanh, ta bắt đầu muốn báo thù cho cha mẹ, cho nên, ta lần nữa trở lại Tây Thù, ta nhắc lên cả Nam Vực gió tanh mưa máu!”

“Báo thù khoái cảm, cũng không có ta trong tưởng tượng mãnh liệt như vậy, ta không là một người tốt, trên tay của ta, cũng lây dính quá không ít vô tội máu tươi, khi đó, ta cũng không có suy nghĩ nhiều như vậy, giang hồ máu tanh, không phải là người tử, chính là ta mất, tựa hồ cũng không cần đau lòng cùng tự trách cái gì.

Từ kia sau, ta tựa hồ cũng có chút bị lạc, một lòng muốn trở nên càng mạnh , nhưng có chút quên trở nên mạnh mẽ ước nguyện ban đầu là cái gì.

.

.

.”
Đằng Phi trong thân thể Thiên Đạo 50 Đẩu Mạch Đại Pháp tự động vận hành, thân hợp thiên đạo dưới, cả người nhìn qua phiêu dật xuất trần, giống như thần tiên người trong giấc như.

Nhưng sâu trong nội tâm, nhưng đang không ngừng tự hỏi mình.

“Ta bị cho rằng là Thánh Thần truyền nhân, có được Thánh Thần truyền thừa, ta bắt đầu gặp gỡ đũa diệt, mạng vận của ta, bị thân bất do kỷ thôi động đi về phía trước, Thần Vực Đảo đối với ta đũa diệt, càng về sau Chiến Tranh Ma Ngẫu giác tỉnh, ngũ vực quy nhất, trời sanh Thạch Thiên Vương Thạch Thiên Đế Thạch khai quật, tứ đại liên minh xuất hiện, Thần Hồn Vực mở ra, ta chỉ có thể bị bách đem mình trở nên càng mạnh , chỉ có thể từng bước như vậy đi về phía trước.

Thậm chí ngay cả suy nghĩ một chút ta như vậy đông đoá tây tàng còn sống có phải hay không rất nghẹn khuất thời gian cũng không có!”

Đằng Phi ở trong lòng hét lớn: “Đằng Phi, người muốn, rốt cuộc là cái gì?”

Oanh!

Một cỗ hùng hồn không lồ mênh mông như hải hoàng giả hơi thở, theo Đằng Phi thân thể trong giây lát bộc phát ra!

Đang ở giảng thuật Đằng Phi trước kia Thanh Long cùng nghe được mê mẩn Thiên Lang cùng Hoàng tất cả đều hách liểu nhất đại khiêu, may là, cỗ hơi thở này, cũng không có thương tổn ý của bọn nó, mà là vượt qua bọn họ ba người, nhằm phía bốn phương tám hướng.

Chu vi mấy ngàn dặm trên thảo nguyên, đột nhiên cạo lên một trận kinh khủng Phong Bạo, trên thảo nguyên sở hữu sinh vật tất cả đều trong nháy mắt ngắt đi, hoàng giả hơi thở dưới, không khỏi khuất phục!

“Tự do!” Đằng Phi sâu trong linh hồn, trong giây lát truyền đến một tiếng rít gào Bàn reo hò.

Đằng Phi thân thể mạnh mẽ run lên, Thanh Long Thiên Lang cùng Hoàng cũng ngậm miệng, khẩn trương nhìn Đằng Phi, biết hẳn lúc này, nhất định là đến rồi khẩn yếu quan đầu.

“Tự do tự tại! Tự do tự tại! Tự do tự tại!” Đằng Phi sâu trong linh hồn tiếng reo hò càng ngày càng mạnh, càng lúc càng lớn.

“Cái gì mới gọi tự do tự tại?” Đằng Phi có chút mê mang hỏi.

“Đại thế giới, qua tự nhiên.
Mật mờ vòm trời, mặc cho người ngao du.

Nhất niệm sáng thế mảo, nhất niệm diệt thế khẩu Thiên Địa
Huyền Hoàng, Vũ Trụ Hồng Hoàng.

Cùng Thiên cùng thọ, cùng năm tháng trôi lên, nhảy ra thời gian dài sông, vĩnh không đọa Luân Hồi.” Sâu trong linh hồn gào thét cùng reo hò, giống như là ở trả lời Đằng Phi.

“Này”.

.

.

Chính là chôn sâu ở ta sâu trong linh hồn thanh âm sao? lên.

.

.” Chính là ta chân chính muốn sao?” Đằng Phi lẩm bẩm tự nói, nhớ tới Thần Hồn Vực khí linh lão nhân đã nói lời nói: “Coi như là được xưng thọ cùng trời đất Thần Vương, tuổi thọ của hắn, chỉ có thể cũng coi là dài đằng dặc, cũng sẽ không là Vĩnh Sinh Bất Hủ.

Đại trong vũ trụ có vô số tiểu vũ trụ, tiểu vũ trụ trung có vô số Vị Diện, từng cái Vị Diện Thiên Đạo pháp tắc đều là bất đồng.

.

.
Là thế này phải không? Ta sâu trong linh hồn thanh âm, đã tâm cánh so sánh với từng trong thần giới cường đại nhất Thần Vương còn muốn lớn hơn?”

“Không, đây không phải là lòng thanh âm, ta, nhớ ra rồi, ta là Đằng Phi, tâm nguyện lớn nhất của ta cùng mơ ước, không có vĩ đại như vậy, ta chỉ muốn cho người bên cạnh, cũng có thể bởi vì ta tồn tại mà kiêu ngạo, cũng có thể bởi vì tồn tại mà hạnh phúc!” Đằng Phi một viên xao động vô cùng tâm, vào giờ khắc này, cánh kỳ tích Bàn bắt đầu bình phục lại.

.
.

“Là, đây mới là ta chân chính tâm nguyện!” Đằng Phi dứt phát kiên định, hắt hai tròng mắt, trong giây lát mở ra, hai đạo quang mang, xuyên thủng Hư Không, thẳng vào Thương Khung, mở to miệng, nhả ra Đạo âm: “Để người bên cạnh bởi vì ta tồn tại mà kiêu ngạo, bởi vì ta tồn tại mà hạnh phúc, chính là ta tâm, chính là ta nguyện!”

Thanh Long Thiên Lang cùng Hoàng gặp Đằng Phi tỉnh lại, tất cả đều vui mừng không khỏi, vừa muốn mở miệng nói chuyện, nhưng đột nhiên bị trong thiên địa xuất hiện dị tượng cho kinh ngạc đến ngây người ở nơi đó.

Theo Đằng Phi này một câu tràn đầy Đạo âm lời nói, trong thiên địa bắt đầu hiện lên ra các loại diễm lành chi giống, bay nhanh Thiên Mã, xanh lam trên bầu trời ẩn uy nghiêm tượng thần, một mảnh dài hẹp đại long quanh co quanh quần chui nhập hư không, khổng lồ liên hoa chìm chìm nổi nổi, sáng mờ vạn đạo, màu ngọc bích ngàn con!

Vô số thần thú Thần Điều xuất hiện tại trong hư không, tự do xuyên qua, ném ra tất cả đẹp mắt sáng mờ, nhìn qua vô cùng chân thực, há mồm kêu to, phát ra đại đạo chi âm, ẩn chứa thiên địa chí lý!

Cả ngũ vực thế giới, vào giờ khắc này, hoàn toàn an tĩnh.

Cuối cùng mấy giờ, còn nữa nguyệt phiêu không biết quăng cho ai, tụt quăng tới đây sao.

Nữa cầu một tờ phiêu đề cử !

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 498: Hóa Rồng!

>

Cầm lên Thần Hồn Vực trung khai hoang đi ra, đang ở Trung Châu Cơ gia đại miếng ăn thịt, chén lớn uống rượu Long Nhất, trong giây lát để xuống chén rượu, kinh ngạc đứng dậy, nhìn bầu trời dị tượng, cảm thụ được đại đạo chi âm, vẻ mặt rung động, lẩm bẩm nói: “Đây là người nào mở ngộ? Lại có thể sinh ra như thế dị tượng?” Nhưng trong lòng càng thêm rung động nhớ: cho dù trong truyền thuyết, Vĩnh Hằng Chi Địa Tam Đại Thiên Vương mở ngộ thời điểm, cũng không có như thế dị tượng a.

Tựa hồ” chỉ có Vĩnh Hằng Chi Chủ, chỉ có hắn một người, ở mở ngộ thời điểm, cả cái thế giới cũng giáng xuống điềm lành, có thể làm cho bệnh người càng , để tu giả ngộ, để người bình thường trường thọ, để người già trẻ tuổi, để hài tử khỏe mạnh khỏe mạnh, để nữ nhân đẹp hơn, làm cho nam nhân càng mạnh , “.

.

.

Chẳng lẽ là?

Long Nhất trong lòng mạnh vừa nhảy , hắn thiếu chút nữa hưng phấn được nhảy dựng lên, là hắn, nhất định là hắn! Vĩnh Hằng Chi Chủ! Vĩnh Hằng Chi Chủ rốt cục mở ngộ!

“Sự lựa chọn của ta không có sai, ta đúng!” Long Nhất bỗng nhiên nắm chặt quả đấm, ánh mắt trở nên càng thêm kiên nghị.

Cùng lúc đó, cùng tồn tại Trung Châu, Bạch Hổ huyết mạch Âu Dương gia một gian tĩnh thất trong , một cái giống như vạn năm băng sơn giống như tuyệt sắc nữ tử, đồng dạng vẻ mặt

rung động tiêu sái ra khỏi cửa phòng, ngẩng đầu nhìn lên trên bầu trời đủ loại dị tượng, trong con ngươi nhưng hiện lên vẻ nồng đậm sát cơ.

Nàng xem thấy Âu Dương gia trên dưới mọi người, bao gồm những thứ kia mấy vạn năm không xuất thế lão tổ tông, cũng bị bầu trời dị tượng chấn đi ra, quỳ trên mặt đất lễ bái, khoe miệng nổi lên vẻ lạnh như băng khinh thường nụ cười, xoay người, trở lại gian phòng.

Nàng lẩm bẩm lẩm bẩm: “Vĩnh Hằng Chi Chủ sao, ngươi quả nhiên ở chỗ này, để cho ta tìm được ngươi, giết ngươi, nhiệm vụ của ta, tựu hoàn thành.

Một ngày kia, ở phía sau tới ngũ vực Đại Lục Thông Sử thượng, xưng là Thần tinh ngày, ý nghĩa Thần ở một ngày qua giấc tỉnh.

Hàng năm một ngày qua, đều là cả ngũ vực mọi người cùng khánh ngày khấu vô luận thế tục trung, hay là tu luyện giới, cũng không ngoại lệ.

Ngũ vực thế giới trên bầu trời xuất hiện loại này dị tượng, cơ hồ kinh động sở hữu ngũ vực người trong vô luận là những thứ kia mấy vạn năm không xuất thế Tu Luyện Giả, hay là thế tục trung những thứ kia người bình thường, bọn họ không khỏi bị Thiên dị tượng trên không trung hoàn toàn rung động đến.

Người bình thường cho rằng đây là Thiên cát đại lợi dấu hiệu, mà Tu Luyện Giả còn lại là từ trên bầu trời truyền đến đại đạo chi âm trong có điều lĩnh ngộ rất nhiều mấy vạn năm cũng không thể nữa tiến thêm một bước lớp người già đầu khí Vô Giả, đang nghe này đại đạo chi âm sau khi, phần lớn người gông cùm xiềng xích thậm chí cũng xuất hiện cái khe, mơ hồ có đột phá chi giống!

Thanh Long Thiên Lang cùng Hoàng ba người, khoảng cách phát ra này hết thấy hạch tâm gần đây, bọn họ ba người được ích cũng là nhiều nhất, cơ hồ ở trước tiên, tựu toàn bộ tiến vào trạng thái nhập định.

Cho nên cho đến khi Đằng Phi mở ra hai mắt thanh lúc tỉnh lại, bọn họ ba người cũng đều ở trạng thái nhập định trung tĩnh ngộ.

Thanh Long Thiên Lang cùng Hoàng tĩnh ngộ, một cái chính là nửa tháng, Đằng Phi bởi vì lúc trước trong lòng máu tổn thất người nhìn qua có chút bệnh âm ức, nhưng trên thực tế hẳn bây giờ là tốt không thể tốt hơn.

Đừng nói là trong tu luyện người, coi như là người bình thường một khi có khúc mắc, cũng sẽ tâm thần không yên ngày đêm bất an, cả người trạng thái cũng sẽ trở nên vô cùng không ổn định; mà khi khúc mắc giải khai, lập tức sẽ có vết mây đen gặp chuyện ngày khoái cảm, cái loại này thống khoái lâm ly tâm tình, không có trải qua người không thể cảm nhận được.

Cho nên hôm nay Đằng Phi ý niệm trong đầu hiểu rõ, thừa dịp mảo Thanh Long Thiên Lang cùng Hoàng bế quan nhập định mấy ngày nay, hẳn yên lặng ở trong lòng không ngừng diễn biến Vô Dịch Quyền Pháp, Lôi Sát cùng Ngưng Đan Thuật này ba loại đại thuật, mặc dù mới chẳng qua là sơ dòm con đường, nhưng này một thân công phạt thuật, trong thiên hạ, đã là ít có người có thể kẻ địch.

Đồng thời, ý niệm trong đầu hoàn toàn trôi chảy sau, không có Tâm Ma Đằng Phi cùng đi qua so sánh với, cũng xảy ra thật lớn thay đổi, toàn thân thực lực cánh lần nữa có điều tăng lên, đạt đến Hoàng cấp diên phong đỉnh, nửa chỉ chân đã bước chân vào Bất Hủ Thần Hoàng tầng kia cảnh giới!

Duy nhất để Đằng Phi cảm thấy có chút tiếc nuối, là tinh thần trong thức hải Chiến Tranh Ma Ngẫu, nhưng như cũ ở ngủ say, trên bầu trời đủ loại dị tượng, nhưng thật ra đều ở Đằng Phi tinh thần trong thức hải hiển hiện ra, Chiến Tranh Ma Ngẫu được Thiên tự mình dày, một cái tiểu thế giới đại đạo chi âm chính nó tự mình hưởng.

Đằng Phi quan sát quá, nó chẳng qua là ở ngủ say, tin tưởng dùng không được bao lâu, sẽ lần nữa tỉnh lại.

Nửa tháng sau, Đằng Phi chợt phát hiện hạng nhất bầu trời kiếp vùn vụt, hắn có chút kinh ngạc nhìn thoáng qua hiện lên hình tam giác đem mình vây quanh ở trong Thanh Long, Thiên Lang cùng Hoàng, thầm nghĩ trong lòng: chẳng lẽ bọn họ ba người phen này nhập định, thậm chí có lần nữa đột phá? Loại này hiện tượng, tuyệt không hợp với lẽ thường, bởi vì ma thú tuổi thọ cũng không có so sánh với dài đằng dặc, bọn họ cấp bậc tăng lên, mỗi một bước cũng tương đối khó khăn, coi là coi là Thanh Long bọn họ đột phá đến Đại Đế cảnh giới mới mấy năm công phu? Chẳng lẽ cái này nếu lần đột phá? Hay là nói, đi theo của mình, đều là biến thái? Đằng Phi nhớ tới Mộ Dung Phương Phi đối với mình đánh giá, khoe miệng khê kéo ra, trực là rất xa tránh ra, làm bọn họ ba người hộ pháp.

Răng rắc!

Một đạo thùng nước thô tử sắc thiên lôi, hung hăng bổ vào Hoàng trên người, trong nháy mắt đem hóa thành hình người nhìn như gãy yếu Hoàng cho bao phủ ở màu tím lôi hải trong.

Ngay sau đó, lại là hai Đạo tử sắc thiên lôi, bổ về phía Thanh Long cùng Thiên Lang.

Mịt mờ đại trên thảo nguyên, trong nháy mắt bị một mảnh màu tím lôi hải cho bao phủ.

Đằng Phi tham quan học tập này tám lôi hải, từ đó lĩnh ngộ Lôi Điện trung ẩn chứa chí dương chí cương áo nghĩa, đồng thời yên lặng nghiên tập phủ pháp Lôi Sát, rất có thu hoạch.

Kêu!

Theo một tiếng cao vút to rõ phượng minh chi âm, một đầu thượng dài ngàn trượng lửa đỏ màu Hoàng, đón tử sắc thiên lôi, phóng lên cao!

Tình cảnh này, như mộng ảo mỹ, vẫn mang theo một cỗ xơ xác tiêu điều cùng bạo lực hơi thở, hướng về Thương Khung, tràn ngập mở ra.

Hoàng bản thể vô cùng khổng lồ, triển khai hai cánh, che

khuất bầu trời, đếm không hết tử sắc thiên lôi bổ vào trên người của nó, Hoàng kêu to dữ phát cao vút sáng ngời, tiếp thu thiên kiếp tẩy lễ, Hoàng phải đổi Hoàng!

Ngao ô!

Một tiếng kinh khủng Lang Hào, thượng đài ngàn trượng khổng lồ bạch lang xuất hiện ở trong thiên địa, khí độ uy nghiêm, giống như thần thú giống như, trầm ổn vô cùng đứng ở trong thiên địa, giống như là một ngọn đại nhạc!

Vô thanh vô tức, một cái màu xanh cự giao, dài ngàn trượng, như rồng quanh co, hướng về Thương Khung quanh quẩn mà Thổ, ở tử sắc thiểm điện trung tự do đi lại, cự giao thân thể, ở tử sắc quang màn giống như tia chớp trung như ẩn như hiện.

Đăng Phi kinh ngạc vô cùng phát hiện, Thanh Long bản thể thậm chí từ từ dài ra bốn chỉ móng vuốt!

Nửa người trên hai cái, nửa người dưới hai cái, bốn người mới vừa sinh ra tới móng vuốt cũng không coi là nhỏ, nhưng cùng Thanh Long kia thân thể cao lớn so với, lại có vẻ vô cùng không phối hợp, nhưng Đăng Phi trên mặt vẻ kinh hãi, nhưng một chút cũng không ít.

Hóa rồng!

Người này, thậm chí ở hóa rồng!

Nó vừa mới đột phá đến Hoàng cấp a!

Cối đời này có long truyền thuyết, nhưng nhưng lại chưa bao giờ có người thật sự gặp qua long bộ dạng chỉ có một chút có chứa long huyết mạch ma thú tồn tại ở thể gian.

Thanh Long mặc dù cùng Đăng Phi quen biết một khắc kia, lợi dụng long tự cho mình là, thường xuyên nói phét không biết ngượng, có thể nó lúc ban đầu bản thể cũng là một đầu điển hình Cự Mãng sau lại thành Đế sau, mới hóa mãng làm giao, đây đối với ma thú mà nói, đã là vô cùng khó được một chuyện.

A Tử bản thể đồng dạng là Cự Mãng, có thể nài thành Đế thời điểm, cũng không có hóa mãng làm giao chỉ có thể nói nài bên trong cơ thể long duệ huyết mạch, không có Thanh Long hơn.

Nhưng Đằng Phi hoàn toàn không nghĩ tới, Thanh Long ở phá để Thành Hoàng thời điểm lại có sinh ra bốn người long trảo, mơ hồ có hóa rồng chi giống!

Không, không phải là mơ hồ, mà là người này, hiểu rõ xác thực xác thực hay là tại hóa rồng a!

Mặc dù nhìn qua kia bốn chỉ long trảo vẫn non nớt vô cùng, đầu cũng chỉ có một con Long Giác, hừ không đúng.

.

.

, ” Đằng Phi hướng phía Thanh Long trên đầu nhìn lại, nhất thời im lặng đứng bất động ở nơi đó vốn là Thanh Long trên đầu kia chỉ Độc Giác, đã biến mất không thấy gì nữa, thủ nhi đại chi, là hai cái đồng dạng cùng thân thể vô cùng không phối hợp, nhưng điển hình là long mới có thể sinh ra giác!

“Nhà này lên.

.

.

Nghịch thiên!” Đằng Phi vẻ mặt rung động lắm bậm tịt nói.

“Ha ha ha ha ha ha ha ha!” Tử sắc thiểm điện tạo thành thiên kiếp màn sáng trung, truyền đến Thanh Long đã lâu, rầm rĩ vô cùng tiếng cuồng tiếu âm: “Lão tử hóa rồng! Lão tử rốt cục hóa rồng!”

“Gào khóc gào khóc gào khóc!” Bên kia, là bạch lang hâm mộ tru lên.

Hoàng không lồ vô cùng bản thể, vòng quanh thanh mao long vòng vo vài vòng, mang theo tảng lớn tử sắc thiểm điện đi qua, nhất thời đem Thanh Long rầm rĩ cuồng tiếu cho bao phủ rùng.

“Tiếu hỏa điều.

.
.
Người người người.

.
.” Người đây là ao ước mộ ghen ty với bốn quý.
.
.

A a a a, mau cắt mở xuyên, “, ” màn sáng trung, truyền đến Thanh Long tiếng kêu thảm thiết.

Đằng Phi lên tiếng, không tiếng động cười.

Bốn đạo thân tô, tại trong hư không tạt tốc bay về phía Nam Vực đại lục Tây Thùy phương hướng.

Thanh Long bóng lưng đạo cốt tiên phong, toàn thân, tản ra một cỗ cường đại hoàng giả hơi thở.

Nhìn chính diện, xem ra hóa thành trung niên nhân trên mặt, cũng là Thanh Nhất miếng Tử một khối, thỉnh thoảng nhe răng nhếch miệng.

“Hai người các người, là đúng bốn long trần truồng ghen ty với!” Thanh Long trong miệng lầm bầm, cảnh giác nhìn bên cạnh râu quai nón đại hán cùng tuyệt sắc trong trẻo lạnh lùng mỹ nữ.

“Hừ!” Hoàng trong miệng phát ra hừ lạnh một tiếng.

“Nửa rằm rồi còn đánh người!” Thiên Lang cười lạnh.

“Có dũng khí đấu đơn!” Thanh Long không phục kêu to.

“Tốt, hai người chúng ta đấu đơn người một cái!” Thiên Lang dương dương đắc ý cười lạnh.

“.

.

.” Đẳng Phi im lặng nhìn này ba người kẻ dở hơi.

Bởi vì Thanh Long thành công hóa rồng, biểu hiện quá mức rầm rĩ, ở độ kiếp sau, bị Thiên Lang cùng Hoàng liên hợp lại một trận mãnh liệt đánh, đánh cho súng mất súng mũi, chạt vật không chịu nổi.

Cho dù thành công hóa rồng, Thanh Long cũng là một đầu Hoàng cấp tiểu long mà thôi, hơn nữa cũng không có tiến hóa hoàn toàn, muốn chân chính trở thành trong truyền thuyết cái loại này Cự Long, còn cần tiếp tục cố gắng.

Bị hai người đều là Hoàng cấp siêu giai ma thú liên hợp lại đánh, tự nhiên là không có sức hoàn thủ, chỉ có thể tức giận bất bình kêu la khác nhân đồ kị nó.

Cũng khó trách Thiên Lang cùng Hoàng đánh nó, người này ở thành công hóa rồng vượt qua thiên kiếp sau, được ý vị được quả thực không có bên, một hồi hiện ra bản thể, học long bộ dạng quanh co lên không trung, một hồi vừa hóa thành bản thể, đem long khí tuôn ra bên ngoài cơ thể.

Vẫn còn Thiên Lang cùng Hoàng trước mặt trước đối tới đối lui, thỉnh thoảng thở dài, như là ở Thiên Lang trước mặt nhắc tới: “Long làm vạn thú đứng đầu, sau này ngươi muốn của ta.” Vừa chạy đến Hoàng trước mặt trước lăm bầm cái gì “Long phượng hiện lên tường, chúng ta có muốn hay không song tu một cái”...!Nói, không bị đánh tự gặp quỷ.

Cũng may Thiên Lang cùng Hoàng hạ thủ cũng rất có chừng mực, mỗi lần đều là đem Thanh Long đánh súng mất súng mũi, cũng không chân chính ra tay độc ác, Đẳng Phi cũng mặc

kệ có, coi như bọn họ ba người phá đế Thành Hoàng sau khi vững chắc cảnh giới tỷ thí, chẳng qua là này tỷ thí kết quả mỗi lần đều là Thanh Long thảm bại, sau đó thê thê thảm thảm lắm lắm không công bình.

Vừa mấy ngày nữa, Tây Thùy đại lục xa xa đang nhìn , đã có thể nhìn thấy chỗ xa xa kia tám khổng lồ hoang mạc trung, gió cuốn lên đầy trời cát vàng, Đẳng Phi tâm, trở nên có chút kích động.

Cầu một tờ nguyệt phiêu, cầu một tờ phiêu đề cử !
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 499: Hắc Thủy Ma Cung Dư Nghiệt!

>

Cuối cùng tay về nhà!

Nhà, cái chữ này mắt, đã thật lâu không có xuất hiện ở Đằng Phi trong lòng.

Trong nhà có thân nhân, có bằng hữu, có tri kỷ, còn nữa mục mục.

Nhưng ngay sau đó, Đằng Phi ánh mắt mỉm cười nói híp mắt, bắn ra hai đạo sáng giọng vô cùng quang mang, bởi vì hắn thấy, đồng dạng có một nhóm người, đang ở kia đầy trời cát vàng trung, suu tầm cái gì.

Bên cạnh Thanh Long Thiên Lang cùng Hoàng, cũng theo sau phát hiện đám người kia, Thanh Long cười lạnh nói: “Là Thần Vực Đảo người, bọn này con kiến hôi thật là không biết tử sống a!”

Kể từ khi hóa muỗi thành long hậu, con kiến hôi hai chữ này, tàn hiện Thanh Long trong miệng, cũng là khiến cho Thiên Lang cùng Hoàng khó chịu một trong những lý do, bất quá lần này, Thiên Lang cùng Hoàng cũng không có nhằm vào Thanh Long, mà là đồng dạng lãnh mắt thấy hoang mạc trung đám người kia, bởi vì những thứ kia địch nhân.

“Mẹ kiếp, Đằng Phi cái kia những người nhà, còn nữa nữ nhân của hắn, nên tự giấu ở này tám trọng sa mạc rộng lớn, nhưng bây giờ đã vòng vo nhiều ngày như vậy, lại ngay cả một bóng người cũng không có nhìn thấy, thật mục nội nó.” Một cái bộ mặt dữ tợn đại hán hùng hùng hổ hổ tả oán.

Ở bên cạnh hắn, có một người cung trang cô gái, xinh đẹp như hoa, duyên dáng yêu kiều, nghe vậy nhẹ nhàng cười một tiếng: “Phu quân cần gì tức giận, nếu là dễ dàng như vậy đã bị tìm được, sợ là sớm đã bị người diệt, cũng sẽ không đến phiên chúng ta tới đây trong.”

Đại hán tát chặc lưỡi, nói: “Người nói cũng có một số đạo lý, bất quá hắn nãi nãi, cứ như vậy vòng quanh, nhưng tìm không được người, thật là nóng lòng!”

Cung trang cô gái cười nhạt, nói: “Phu quân chớ vội, cho dù ở chỗ này tìm không được tung tích của bọn họ, ta cũng có biện pháp để Đằng Phi kia chó tặc hiện thân!”

“Hử? Như Nguyệt, người nói nhanh lên, tại sao có thể bĩ Đằng Phi kia tiểu súc sinh hiện thân?” Bộ mặt dữ tợn đại hán lòng tin tràn đầy, vỗ bộ ngực nói: “Chỉ cần hắn dám dám xuất hiện, lão tử sẽ làm cho hắn chỉ có tới chớ không có lui!”

Đại hán vừa nói, quay đầu lại đi, nhìn phía sau mọi người hỏi: “Các người nói có đúng hay không?”

“Dĩ nhiên, Đằng Phi kia tiểu súc sinh theo Thần Vực Đảo thù sâu như biển chúng ta cũng đề điều ẩn nhẫn nhiều năm như vậy, lần này có Ngô lão ra mặt, chỉ cần tiểu tử kia dám thò đầu ra, tặc nhất định đưa bầm thây vạn đoạn!” Đại hán bên cạnh một người vẻ mặt cung kính nhìn trong đám người một cái không ra gì gầy lão giả vuốt mõng ngựa nói.

Lão giả nghe vậy trên mặt lộ ra vẻ nhàn nhạt căng thẳng nụ cười cũng không nói lời nào.

Đại hán cười nói: “Không sai, Ngô lão ra mặt, một trăm Đằng Phi cũng không là đối thủ!” Vừa nói, lại nhìn về phía bên cạnh cung trang cô gái: “Như Nguyệt, người vừa mới nói có biện pháp để kia tiểu súc sinh hiện thân, là biện pháp gì?”

Cung trang cô gái trong mắt hiện lên vẻ vẻ oán độc cắn răng nói: “Đằng Phi tiểu tặc kia cùng hôm nay Đông Phương thế tục hoàng đế Lăng Tiêu Diêu chi nữ Lăng Thi Thi, là tình lữ quan hệ, Lăng Thi Thi kể từ khi thoát đi Thần Vực Đảo sau khi tung tích hoàn toàn không có, chúng ta lúc trước tra quá lăng thị hoàng triều, phát hiện Lăng Thi Thi cũng không trở về nhà, phải là cùng Đằng Phi những nữ nhân khác chung một

chỗ.”

Đại hán cau mày nói: “Là a, chuyện này chúng ta cũng biết cho nên cho dù ngươi đi lăng thị hoàng triều, tìm được vị hoàng đế kia Lăng Tiêu Diêu, cũng không có gì ý nghĩa a?”
Cung trang cô gái cười lạnh nói: “Thế nào không có ý nghĩa? Chúng ta đem kia người của hoàng thất cũng giết sạch! Chỉ để lại Lăng Tiêu Diêu cùng thê tử của hắn thì tử sau đó để nói đi ra ngoài, tháng ba bên trong không thấy được Đằng Phi, sẽ đem Lăng Tiêu Diêu cùng hắn thê nhi cũng đã giết! Ngươi nhìn kia Đằng Phi có gan hay không tiếp tục trốn ở đó, hắn không ra mão, chúng ta tự giết người, đến lúc đó, kia Lăng Thi Thi hận chúng ta đồng thời, cũng đồng dạng không có cách nào cùng Đằng Phi nữa chung đụng đi xuống.

Cho dù nhất thời giết không được ca phi, ta cũng sẽ không để hắn sống khá giả!”

Cô gái lời này nói ra miệng sau khi, trừ cái kia Ngô lão, những người khác nhất tề rung mình một cái, nhìn về phía cung trang cô gái ánh mắt, cũng trở nên có chút mất tự nhiên.

Nữ nhân này quá độc ác, cánh muốn giết sạch kia lăng thị hoàng triều cả hoàng thất, “.

.

.

Tục ngữ nói độc là lòng dạ đàn bànhhắt, hôm nay bọn họ những người này coi như là hoàn toàn kiến thức đến rồi.

Thần Vực Đảo những người này tự nhiên không phải là cái gì người tốt, tịch thu tài sản và giết cả nhà chuyện tình bọn họ không thể không trải qua, hơn nữa từ thượng cổ Thần chiến sau, ngũ vực phong bế thời đại đó lên, Thần Vực Đảo tự vẫn liều mạng áp chế Nam Vực cái kia có chút lớn tộc.

Nếu không, Nam Vực không đến nỗi chỉ có Thần Vực Đảo này một cái siêu cấp thế lực, ít nhất cũng sẽ giống như Đông Hải Bắc Cương như vậy, xuất hiện một số siêu cấp lớn tộc.

Có thể bị coi là những người này nữa thế nào độc ác, tất cả cũng hiểu rõ một chút, Tu Luyện Giả thế giới, cùng thế tục người thế giới, là hoàn toàn bất đồng, không phải là quan tâm cái gì thế tục đạo đức, mà là không có cái kia cần thiết! Có mục đích là giết người, còn có thể tiếp thu, có thể đơn thuần vì cho hả giận, vì bị một người xuất hiện mà giết nhất tộc trong con mắt của bọn họ con kiến hôi người bình thường, này cũng có chút qua.

Cho dù là con kiến hôi, đó cũng là theo chân bọn họ một người như vậy a!

Không thật sự con kiến hôi!

Trên căn bản tuyệt đại đa số Tu Luyện Giả, cũng sẽ tuân thủ này không ai giám thị quy tắc, có rất ít người đi đụng vào, nếu không, có bao nhiêu người bình thường đủ những tu luyện này người giết?

Tùy tiện đến Vương cấp đấu khí Võ Giả, cũng có thể dễ dàng tàn sát rụng một thành!

Chớ nói chi là những thứ này Đại Đế cho tới càn cao đấu khí Võ Giả, muốn giết người bình thường, so sánh với ăn cơm uống nước còn muốn đơn giản.

“A? Cũng giết? Cái này.

.

.

, cái này.

.

.

, ” bộ mặt dữ tợn đại hán co quắp khóe miệng, vò đầu nói:

“Cái này có chút không tốt lắm đâu?”

“Ha ha ha ha Hmm.” Cung trang cô gái đột nhiên cười lớn lên, bộ mặt trào phúng nhìn đại hán, lại nhìn đại hán phía sau đám người kia, lớn tiếng cười nói: “Không tốt? TỰ các ngươi.

, cũng xứng nói nhân nghĩa đạo đức sao?”

Cái kia gây Ngô lão nghe vậy hơi khẽ cau mày đầu, thản nhiên nói: “Tiểu nữ oa, mọi việc cuối cùng có một người độ, qua, sẽ không tốt.

Tiêu diệt hết gia tộc ngươi, là Đằng Phi, ngươi có thể giết Đằng Phi bên cạnh thân nhân cho hả giận, nhưng đối với người vô tội xuất thủ, nhất là một đám hoàn toàn không có chống cự người xuất thủ, có thể cũng có chút qua khẩu này, cùng nhân nghĩa đạo đức không quan hệ.”

Cung trang cô gái, chính là năm đó gia tộc bị diệt Hắc Thủy Ma Cung Ma Nữ Liễu Như Nguyệt, Hắc Thủy Ma Cung tiêu diệt, Liễu Như Nguyệt thành không có rể người, trong lòng đối với Đằng Phi hận ý ngập trời, chủ động cầu kết ở Thần Vực Đảo trung thân phận địa vị rất cao một cái đảo chủ, chính là trước mắt này bộ mặt dữ tợn tướng mạo hung ác đại hán, Ngô Trường Thiên.

Ngô Trường Thiên thực lực, trước mắt là Đại Đế điên phong, bên cạnh hẳn đám người kia, tất cả cũng ở Đại Đế cảnh giới, mà kia Ngô lão, nhưng là một khó lường cường giả, là Ngô Trường Thiên một cái tổ tông, không lại thân phận là bàng chi, cho nên Ngô Trường Thiên đối mặt Ngô lão thời điểm, mặc dù rất khách khí, nhưng không có quá mức nịnh nọt biểu hiện.

Trên dưới tôn ti, điểm này ở bất kỳ một cái nào đại tộc cũng rất nghiêm khắc.

Ngô lão ở hơn hai vạn năm trước, cũng đã đột phá đến hoàng giả, trước đó vài ngày ngũ vực trời sanh dị tượng, xuất hiện các loại điềm lành đem điều này hoá thạch giống như lớp người già nhân vật cho kinh đi ra, đã đạt tới hoàng giả điên phong cảnh giới, nửa chỉ chân bước vào đến Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới Ngô lão yên lặng vô cùng tư động, tính toán đi ra đi một chút.

Vừa mới Liễu Như Nguyệt vẫn tự nghĩ báo thù rửa hận năn nỉ phu quân Ngô Trường Thiên để hắn mời Ngô lão đi ra hỗ trợ.

Ngô Trường Thiên thân là Thần Vực Đảo Ngô gia này đồng lứa chủ nhân, mặt mũi của hắn, Ngô lão tự nhiên sẽ không không để cho, cho nên đoàn người rời đi Thần Vực Đảo, tiến vào Tây Thùy, nghĩ phải tìm Đằng Phi người nhà tung tích.

Ngô lão tồn tại chủ yếu là cho những người này hành động một cái người tâm phúc, không phải vạn bất đắc dĩ, hắn là tuyệt sẽ không dễ dàng xuất thủ.

Cho nên khi nghe nói Liễu Như Nguyệt mọc ra muốn tiêu diệt trạo một cái thế tục hoàng thất chỉ vì bị ra Đằng Phi thời điểm, Ngô lão cảm thấy có chút không ổn, cho nên dạy dỗ Liễu Như Nguyệt vài câu.

Mặc dù biết phu quân thân phận so sánh với Ngô lão cao, nhưng trước mắt này vị cuối cùng là lão tổ tông cấp bậc đích thân vật, thân phận nữa thế nào không như nàng phu quân đó cũng là Hoàng cấp diên phong tuyệt thế đại năng! Liễu Như Nguyệt quệt mồm, ủy khuất nhìn phu quân Ngô Trường Thiên, rất có: người không đáp ứng ta liền vừa khóc hai nháo ba thất cổ tư thế.

Đang lúc này trong đám người Ngô lão đột nhiên ngẩng đầu, hai mắt như điện bắn về phía Đông Phương, lạnh lùng nói: “Kia đường đồng hữu ở nơi đó, vì sao trốn trốn tránh tránh, sao không hiện thân vừa thấy?”

Liễu Như Nguyệt cùng Ngô Trường Thiên nhóm người nhất thời cả kinh, nhìn sắc mặt nghiêm nghị Ngô lão, chẳng biết tại sao, hai người trong lòng cũng hơi hơi căng thẳng.

Nửa bước Bất Hủ Thần Hoàng a, cõi đời này có bao nhiêu người có thể làm cho cường giả loại này khản trương cùng chăm chú lên?

Nơi xa phía chân trời truyền đến một tiếng cười lạnh: “Mấy

cái mắt mặt xấu hổ tôm tép nhãi nhép, lòng dạ độc ác ác độc phụ nhân, còn người nữa này mao khô cần lùn tịt tiêu lão đầu tử, không sớm làm tìm một chỗ núp đi, vẫn nghĩ ra được tìm người phiền toái? Thật là không biết tử sống!”

Ngô lão sắc mặt trong nháy mắt trở nên có chút khó coi, hần kiêng kỵ nhất người khác nói hần lùn tịt...!Nói, trên thực tế, cũng không ai dám làm trò hần trước mặt nói như vậy.

Vừa định lên tiếng quát lớn, đối phương bên kia lần nữa vang lên một cái âm thanh lạnh như băng, giống như là một chậu thẩu xương nước lạnh, vào đầu dội xuống, đem Ngô lão lửa giận trong lòng tưới lạnh như băng.

“Hoàng cấp điền phong sao? Lão đầu, vừa mới nghe người nói chuyện, người còn nhiều nghiêm có ít người tính, còn nữa một ít mặt dữ tợn người, người mặc dù bị sắc đẹp sở mê, nhưng cuối cùng không có mặt nhân tính, hai người các người, còn người nữa của bên cạnh những thứ này nanh vuốt, riêng của mình Đoạn đi cánh tay phải, ta liền không hề nữa làm khó dễ các người.

Về phần người, Liễu Như Nguyệt, người cái này Hắc Thủy Ma Cung dư âm nghiệt, ta không tìm người là phúc phần của người, người hôm nay dám tìm tới cửa, còn muốn ra như thế ác độc đích thủ đoạn đối phó ta, ta lười hành hạ người, bản thân mình tấn sao!”

Ngô lão trong mắt, chớp động tức giận quang mang, nhưng đồng thời, nội tâm của hần chỗ sâu, cũng thừa nhận không lộ sợ hãi.

Bởi vì đối phương chẳng những một cái xem thẩu tu vi của hần, hơn nữa người ta trốn đang âm thầm nghe hồi lâu, hần đến bây giờ mới phát hiện.

Không chỉ như thế, vừa mới nói chuyện chính là hai người, mà hai người kia trong, chỉ có một, Ngô lão có thể phát hiện đối phương hơi thở, cái kia.

, rõ ràng tịt ở trong không khí cất dấu thân hình, nhưng Ngô lão nhưng tử sống tìm không được đối phương bất cứ dấu vết gì!

Liễu Như Nguyệt nụ cười trắng bệch, sắc mặt cực vì khó coi, mặc dù không người, nhưng không cần nghĩ, tới nhất định là nàng “Ngày nhớ đêm mong.” Chờ đợi đã lâu Đằng Phi!

Tại người hoàn toàn không nghĩ tới thời gian cùng địa điểm, Đằng Phi lại thật sự xuất hiện, Liễu Như Nguyệt từng vô số lần nghĩ tới, mình nhìn thấy Đằng Phi thời điểm, muốn như thế nào nói, mới có thể jì lên đối phương lớn nhất sợ hãi, muốn làm như thế nào, mới có thể để cho đối phương nhận hành hạ, tuyệt không có thể dễ dàng để Đằng Phi tử đi, đến lúc nào mình ra khỏi trong lòng ác khí, đến lúc nào mới có thể “Ân tứ” hất tử mất kết cục.

Có thể nàng đoán trúng mở đầu, nhưng không nghĩ tới phần cuối, mà ngay cả các nàng chuyển đi này nhất dựa vào Ngô lão, lúc này cũng sắc mặt kiêng kỵ, vẻ mặt ngưng trọng nhìn chăm chăm Đông Phương trong hư không.

Hiển nhiên Đằng Phi không có bọn họ trong tưởng tượng yếu như vậy!

Tại sao ta sẽ cảm thấy phi thường hoảng hốt? Liễu Như Nguyệt một đôi cực đẹp trong con người lộ ra bất an quang mang, nhưng ngay sau đó, nàng nhìn không được cắn răng nói: “Đằng Phi, người này diệt tuyệt nhân tính tiểu tặc, người diệt ta Hắc Thủy Ma Cung nhất mạch, ta muốn giết người báo thù, thiên kinh địa nghĩa, hôm nay người vẫn dám xuất hiện ở chỗ này, còn dám nói phét không biết ngượng, là nam nhân lời nói, người tịt đứng ra, quang minh chánh đại đánh với ta một cuộc!”

Sách, năm trăm chương nữa!

Đầu tháng, cầu một tờ giữ gốc nguyệt phiếu, cầu một tờ phiếu đề cử !

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 500: Miếu Sát!

>

“Hắc Thủy Ma Cung năm đó bị diệt, chỉ do gieo gió gặt bão, lý do ta lười cho loại người như ngươi người giải thích, nếu như ngươi muốn báo thù, ta sẽ thỏa mãn nguyện vọng của ngươi.”

Đằng Phi thanh âm cực độ lạnh như băng, không nhìn Liễu Như Nguyệt tràn đầy ánh mắt oán độc cùng tràn đầy phần hận chính là lời nói, rồi hướng Ngô lão cùng Ngô Trường Thiên nói: “Ta bản ý là muốn đem bọn ngươi Thần Vực Đảo đồ sát hầu như không còn, các ngươi năm đó cố ý đem tin tức của ta thả ra, dẫn đến tứ đại liên minh đồng thời đối với ta phát ra Tất Sát Lệnh, người khởi xướng, chính là các ngươi Thần Vực Đảo.

Không lại đọc ở vừa mới hai người các ngươi còn nhiều ít có ít người tính phân thượng, ta không giết các ngươi, lập tức tự đoạn cánh tay phải, sau đó cho ta thật xa cút đi!”

“Đằng Phi, ngươi thật là quá đáng!” Liễu Như Nguyệt lớn tiếng thét to: “Ngươi giấu đầu lòi đuôi, lòng dạ độc ác, ta Hắc Thủy Ma Cung chưa từng trêu chọc quá ngươi, lại bị ngươi tự xưng ám sát.

.

.”

Sưu!

Một đạo xích sắc quang mang cắt phía chân trời, bắn về phía Liễu Như Nguyệt mi tâm, tốc độ nhanh đến không thể tin được.

“Tặc tử ngươi dám!” Ngô lão hét lớn một tiếng, một cái tát hướng phía kia xích sắc quang mang phách đi.

“Lão già kia, ngươi cho là mình rất lợi hại phải không?” Phía chân trời đám mây, truyền đến một tiếng lạnh như băng gầm lên, một Đạo bạch sắc quang mang, tốc độ như điện, nhắm phía Ngô lão.

Tại chỗ đem Ngô lão cho chặn lại, song phương nhất thời triển khai kịch liệt cuộc chiến sinh tử!

Ngô lão bị ngăn cản, bắt được xích sắc quang mang đảo mắt liền bắn tới Liễu Như Nguyệt trước mặt, Liễu Như Nguyệt một câu lời còn chưa nói hết, đã nghe phốc địa một tiếng, đạo kia xích sắc quang mang trực tiếp xuyên thủng Liễu Như Nguyệt mi tâm, đem Liễu Như Nguyệt câu nói kế tiếp trực tiếp cắt đứt trở về.

Một cây hơn một xích lửa đỏ vũ mao, ở Liễu Như Nguyệt trên trán run rẩy, phát ra một trận dễ nghe động thính thanh âm.

Cho đến lúc này, xa xôi phía chân trời mới truyền đến một tiếng lạnh như băng nữ nhân hừ lạnh: “Om sòm!”

Bằng Ngô Trường Thiên cảm đầu đám người kia, tất cả đều trợn mắt hốc mồm đứng ở nơi đó, bọn họ vừa mới thậm chí không có thể kịp phản ứng, này hết thảy phát sinh quá là nhanh.

Mặc dù bọn họ đều là Đại Đế cảnh giới đích mưu thế cường giả, có thể đối mặt Hoàng cấp đại năng đánh bất ngờ, căn bản cũng không có bất kỳ cơ hội phản ứng.

Chẳng biết tại sao, nhìn Liễu Như Nguyệt trên trán kia gốc rễ một thước dài hơn lửa đỏ vũ mao, Thần Vực Đảo đám người kia trong đầu thậm chí chỉ có một ý niệm trong đầu.

Khí phách!

Quá con mẹ mày khí phách!

Một cây vũ mao, hoa, xé trời tể, xuyên thủng Hư Không, trong nháy mắt đánh chết một gã Đại Đế cảnh giới đấu khí Võ Giả!

Trừ khí phách, bọn họ thật không nghĩ tới khác từ dễ hình dung.

Ngô Trường Thiên u mê giống như, hấn đối với Liễu Như Nguyệt là thật tâm thích, Thần Vực Đảo thượng không phải là không có mỹ nữ, nhưng đều là từ nhỏ bị hải lòng giáo dục đại gia khuê tú, chợt có nhanh nhẹn, đến rồi lập gia đình sau, cũng nhiều nửa trở nên biết điều.

Mà Hắc Thủy Ma Cung là địa phương nào? Môn hạ rất nhiều cấp thấp đệ tử, căn bản là thể tục trúng gió bụi nơi đích mưu hồng tên đứng đầu bảng! Lấy lòng nam nhân đích thủ đoạn am hiểu nhất, mà làm Hắc Thủy Ma Cung Ma Nữ, Liễu Như Nguyệt ở mị thuật phương diện này, lại càng cực kỳ cao minh.

Bách luyện cương cũng sợ nhiều chỉ nhu, anh chàng lỗ mãng Ngô Trường Thiên gặp phải Liễu Như Nguyệt loại nữ nhân này, quỳ gối ở cây lựu dưới váy, cũng thật sự không kỳ quái.

Nếu không, dựa vào cái gì Liễu Như Nguyệt một câu nói, là có thể sai sử Ngô Trường Thiên mang theo một các cao thủ, vạn dặm xa xôi từ Thần Vực Đảo đi tới Nam Vực Tây Thùy? Chỉ tiếc, ở thực lực tuyệt đối trước mặt, hết thấy âm mưu quỷ kế, cũng yếu ớt được giống như giấy trắng một tờ, đâm một cái tịt phá!

Liễu Như Nguyệt chỉ sợ có vạn kiến mị hoặc thuật, giờ phút này cũng không còn tác dụng, một đôi mềm mại quyền rũ con ngươi, dần dần mất đi thần thái, phác thông một tiếng, té trên mặt đất, khí tuyệt bỏ mình.

“A! Như Nguyệt!” Ngô Trường Thiên phát ra một tiếng bi phẫn rống giận, nhào tới Liễu Như Nguyệt trên người, đáng tiếc giai nhân đã qua đời, cũng nữa không có biện pháp đối với hấn lộ ra kiêu mảo mỹ nộ cười.

Ngô Trường Thiên khóc lớn, đứng lên, hướng phía Hư Không giận dữ hét: “Là ai giết của ta ái thể, lăn ra đây! Có dũng khí mà ngay cả ta một khối giết chết!”

“Thỏa mãn ngươi.” Cũng chính là lạnh như băng chí cực giọng nữ, như cũ là một đạo xích sắc quang mang, Ngô Trường Thiên lời nói, kiết nhiên nhĩ chỉ, thì thể phác thông một tiếng, ngã xuống ở Liễu Như Nguyệt bên cạnh, cũng là

làm một đôi bỏ mạng uyên ương.

Đằng Phi đứng ở Hoàng bên người, kéo ra khóe miệng, thầm nghĩ trong lòng: giết Liễu Như Nguyệt nếu là một người loại cô gái, có lẽ sẽ bị người cảm động, sẽ không giết người, có thể Hoàng là ai? Nàng sẽ bị loại người như người người cảm động? Tự đoạn một cánh tay thật tốt,.

.

.

Hôm nay nhưng chết oan chết uổng, tội gì tới tai?
Lúc này, trên bầu trời cùng Ngô lão đại chiến Thiên Lang phát ra một tiếng rít gào: “Thanh Long người một cái khốn kiếp, vẫn còn xem náo nhiệt? Nhanh lên rút cho ta tới đây hỗ trợ, lão tử đánh không lại này tiểu lão đầu!”
“Ha ha ha ha, lúc này mới nhớ tới người Thanh Long đại gia thật là tốt sao?” Phía chân trời Hư Không, truyền đến Thanh Long rầm rĩ vô cùng cuồng tiếu: “Tiểu lão đầu, nhà của người Thanh Long đại gia tới!”
Đang khi nói chuyện, một cái hình thể vô cùng khổng lồ màu xanh cự quý”,.

.

.

Ách, coi như nó là Cự Long tốt lắm , mặc dù đầu cùng trên đầu giác, cùng với bốn chỉ long trảo đều có chút bất luân bất loại, nhưng đúng là đã đơn giản hình rồng, hướng phía Ngô lão nhào tới.

Ngô lão một thân thực lực, quả thật đủ mạnh, nửa bước Bất Hủ Thần Vương cảnh giới, hoàn chân không là mới vừa tiến vào Hoàng cấp không lâu Thanh Long Thiên Lang có thể ngăn cản, chỉ chốc lát thời gian, Hoàng lại gia nhập đi vào, Ngô lão lấy một địch ba, có thể không lạc hạ phong.

“Ngô lão, giết bọn họ, làm đảo chủ cùng phu nhân báo thù a!”
Phía dưới có Ngô Trường Thiên chính là thủ hạ, nhìn ra Ngô lão lấy một địch ba tựa hồ còn chiếm thượng phong, nhin không được phát ra bi phần rống giận.

“Là a, mời Ngô lão tru diệt những thứ này cừu địch, đem Đằng Phi một nhà chém tận giết tuyệt, làm đảo chủ báo thù!”
“Mời Ngô lão giết vào Đằng gia người, làm đảo chủ báo thù!”
“Bề ngoài trung thành? Một đám cho mặt đồ không cần, không ngừng một cánh tay, vậy thì lưu mạng ở nơi này sao!”
Đằng Phi hừ lạnh một tiếng, một cổ khùng bốc khí cơ hướng phía phía dưới bọn này Thân Vực Đảo người áp bách tới đây, sở trải qua nơi, như ngập trời hồng thủy, cuộn cuộn nổi lên này hoang mạc thượng đầy trời cát vàng, trực tiếp đem bọn này Thân Vực Đảo Đại Đế cường giả hoàn toàn tịch cuốn lại.

Đầy trời cát vàng trung, chỉ có thể nghe thấy đám người kia trước khi chết thê lương kêu thảm thiết, đường đường Đại Đế cảnh giới nhục thân, lại bị những thứ kia cát vàng đem thân thể xuyên thủng, mỗi người thân thể đều là thiên sang bách không!
Trên bầu trời lấy một địch ba Ngô lão kinh hãi đến tột đỉnh, lúc trước hắn lấy một địch ba cũng không cảm thấy dễ dàng, đang là bởi vì núp âm thầm Đằng Phi để hắn thủy chung không cách nào tọa định, điều này làm cho hắn rất không yên tĩnh.

Hiện tại hắn là không yên tĩnh rốt cục trở thành thực tế, thực lực của đối phương thậm chí đã hoàn toàn vượt ra khỏi của mình hiểu phạm vi, xa trên mình!

Lão mà không chết là vì tặc, cái này sống không biết bao nhiêu đầu năm Thân Vực Đảo lão tổ tông ra sức oanh mở Thanh Long Thiên Lang cùng Hoàng công kích, xoay người bỏ chạy!

Hết thảy mọi thứ chuyện, cũng phát sinh chỉ trong một thời gian ngắn, phát hiện chuyện không tốt, trực tiếp liều mạng chạy trốn, cũng nói sáng tỏ Ngô lão kinh nghiệm là tương đối phong phú.

Đáng tiếc hắn hôm nay gặp gỡ chính là Đằng Phi!

Một cái ở tốc độ thượng có một không hai thiên hạ tuổi trẻ tuyệt thế đại năng!

“Ta lúc trước đã nói, để tự đoạn cánh tay phải, sau đó cút đi người không nghe, như vậy hiện tại.

.

.

Đằng Phi âm thanh lạnh như băng, ngay khi Ngô lão vang lên bên tai.

“A a a!” Ngô lão phát ra mấy tiếng hoảng sợ tiếng kêu, cắt đứt Đằng Phi lời nói: “Ta Đoạn ta Đoạn, ta hiện tại tự Đoạn!”

Vừa nói, không mang theo bất cứ chút do dự nào vươn tay trái, một chương cắt xuống mình cánh tay phải, máu tươi giống như chảy ra, Ngô lão đau đến sắc mặt trắng bệch, nhưng không có phát ra một tiếng quát to.

Dừng ở trên hư không, chậm rãi nói: “Đủ chưa?”

“Chậm.” Đằng Phi hiện ra thân hình trong ánh mắt mang theo vài phần thương hại, nhìn Ngô lão nói: “Tu luyện tới người loại cảnh giới này, rất là không dễ, người không có ở đây Thần Vực Đảo đằng hoàng bế quan tu luyện đánh sâu vào Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, cần gì chạy đến lây dính này cái cộc nhân quả?”

“Người trẻ tuổi, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, cần biết làm người lưu một đường, ngày sau tốt gặp mặt, người chẳng lẽ thật sự muốn chém tận giết tuyệt không được?” Ngô lão tùy ý cánh tay phải máu tươi chảy dài, sắc mặt đã là trắng bệch thân thể cũng lão đảo muốn ngã.

Đằng Phi nhìn ở trong mắt, bất vi sở động, nhàn nhạt nói:

“Nghĩ thông qua phương thức này tới tranh thủ của ta đồng tình sao? Nếu như là Tất Sát Lệnh lúc trước, có lẽ ta hãy bỏ qua người, nhưng hiện tại.

.

.

Các người Thần Vực Đảo, từng cái đều là ta Sinh Tử đại địch ta cho lúc trước quá người cơ hội, nhưng người không có nắm chắc ở, cho nên, người có thể lên đường !”
“Người”.

.

.

Lão phu cho dù chết, cũng muốn cho hợp lại đồng quy vu tận!” Ngô lão hoàn toàn nổi giận hấn không nghĩ tới, người trẻ tuổi kia quả thực chính là yêu nghiệt lòng dạ độc ác, hoàn toàn không giống như là một cái xuất đạo không mấy năm nhỏ trẻ tuổi, chuyện như vậy, bình thường cũng chỉ có bọn họ loại lão gia hỏa này mới làm được.

Ngô lão trong lòng mắng to: ta đây loại lùn tịt lão gia này nói ra lời như thế làm ra chuyện như vậy coi như bình thường, có thể người này ngọc thụ lâm phong anh tuấn tiêu sái đích thanh niên, thế nào cũng như thế tâm hắc thủ độc ác cộng thêm không biết xấu hổ đi?

Ngô lão vai phải thượng vết máu trong nháy mắt ngừng, một cổ khổng lồ kinh khủng hơi thở theo Ngô lão thân thể bộc phát ra, xem ra trắng bệch mặt, trong nháy mắt bị tràn đầy khí huyết bao trùm, đâu có còn nửa nửa điểm bộ dáng yếu ớt? Thì ngược lại Đằng Phi, bởi vì lúc trước trong lòng máu huyết tổn thất, nhìn qua ngã có vài phần ốm yếu bộ dáng, Ngô lão dưới tình thế cấp bách, nghĩ muốn phải liều mạng, bộc phát ra năng lượng, tự nhiên làm cho người ta kiêng kỵ.

“Đồng quy vu tận? Ngài lão nhân gia thật là suy nghĩ nhiều.”
Đằng Phi nhàn nhạt nói một câu, hướng về phía Ngô lão cười cười: “Người đi chết sao.”

Oanh!

Bài sơn đảo hải lực lượng tinh thần áp bách tới đây, Ngô lão giống như là một con bị sóng lớn cuốn đi con sâu nhỏ tử, trước khi chết nét mặt kinh ngạc đến tột đỉnh, cả người trong nháy mắt phát rúng, trên bầu trời phiêu khởi một đoàn huyết vụ.

Nhìn trước mắt này đoàn huyết vụ, Đằng Phi chau nhú mày sao, nhưng ngay sau đó lấy tay khẽ vuốt cái trán, cảm giác tinh thần có chút tiêu hao, cả người cũng trở nên phi thường mệt mỏi.

Mặc dù Đằng Phi linh hồn lực lượng đã đạt tới Chí Tôn cảnh giới, nhưng bởi vì đấu khí thực lực không đủ, ngành sanh sanh đích miểu sát một cái cùng mình giai vị giống nhau cường giả, hay là sẽ làm hắn cảm thấy mệt mỏi.

Nếu quyết định mở sát giới, dĩ nhiên là càng nhanh càng tốt, Đằng Phi không muốn lưu cho đối phương một cái tự bạo cơ hội, Hoàng cấp diên phong đại năng xả thân tự bạo, sợ rằng này khắp hoang mạc cũng sẽ không còn tồn tại, Thanh Long Thiên Lang cùng Hoàng nhất định sẽ đã bị nghiêm trọng lan đến, Bất Tử chỉ sợ cũng muốn lột một tầng da đi xuống.

Đấu Tinh Cổ Điện mặc dù rất bền chắc, hơn nữa chôn sâu dưới đất, nhưng chỉ sợ cũng tránh không được sẽ phải chịu liên lụy, Đằng Phi không muốn đi đánh cược.

Vì vậy Đằng Phi mới có thể dùng Chí Tôn cảnh giới linh hồn lực lượng, dung hợp vào khổng lồ tinh thần thức hải, trào ra Vô Địch Chí Tôn lực lượng, trong nháy mắt miểu sát đối phương.

Này Ngô lão chết cũng rất oan, hắn vô luận như thế nào cũng sẽ không nghĩ tới, đến rồi hắn loại cảnh giới này đại năng, lại bị người cho trong nháy mắt miểu sát rụng.

Nếu như gọi hắn trước đó cũng biết Đằng Phi hôm nay cảnh giới, cho dù Ngô Trường Thiên quỳ xuống đất muốn nhờ, hắn cũng chỉ có một cước đem Ngô Trường Thiên đá bay, tuyệt không sẽ tìm đến Đằng Phi phiền toái.

Lúc này, mịt mờ hoang mạc trung lưu sa bồng nhiên hướng về bốn phía phân đi, một tòa khổng lồ vô cùng kiến trúc, tách ra lưu sa, chậm rãi dâng lên, mấy chục đạo bóng người, theo vẫn chưa hết toàn bộ lộ ra kiến trúc lao ra, nhằm phía trên bầu trời

Đăng Phi.

Đăng Phi có chút mỏi mệt trên mặt, nhất thời lộ ra vui vẻ nụ cười.

Cầu một tờ phiếu đề cử !

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 501: Một Năm Cho Các Người Thành Hoàng!

>

Bởi vì xông lên chạy về phía hấn, cũng là người nhà của hấn! Lăng Thi Thi, Liễu Thiển Hà, Cơ Tĩnh Huyền, Âu Lô Lô cùng Âu Lạp Lạp, Bạo Long, A Tử.

.

.

Phía trước nhất, còn lại là Đằng Phi mẫu thân, Cơ Tử Vân! Lần lượt từng cái một đã lâu quen thuộc khuôn mặt, để Đằng Phi tâm tình, trong nháy mắt trở nên tốt.

“Mẹ.” Đằng Phi nhìn bộ mặt nước mắt nhắm phía của mình tuyệt sắc mao cô gái, trong lòng mềm mại nhất địa phương trong nháy mắt bị xúc động.

Cõi đời này cái gì đều có thể là giả, chỉ có cốt nhục thân tình làm không được nửa điểm giả, cho dù là bọn họ mẫu tử chung một chỗ chung đụng ngày cũng không lâu, nhưng là không thể làm trở ngại bọn họ ở giữa thân tình.

“Con trai bảo bối của ta, muốn chết nướng nướng!” Cơ Tử Vân cười rơi lệ, đi lên ôm chặt lấy Đằng Phi, hận không thể đem nhi tử dung nhập vào đến trong ngực của mình.

Đằng Phi đứng ở đó, nhìn dung nhan không đổi nhưng trong mắt có chút tiêu tụy bộ mặt từ ái mẫu thân, trong lòng cực kỳ ấm áp.

Cơ Tử Vân ôm Đằng Phi một hồi lâu, sau đó mới lưu luyến không rời buông ra, hướng về phía phía sau chúng nữ cười nói: “Thật xin lỗi a, làm trễ nải các ngươi người trẻ tuổi thân mật.

.

.”

Lăng Thi Thi nhóm người sắc mặt ửng đỏ, sóng mắt lưu chuyển, có chút ngượng ngùng, nhưng cũng ngưng mắt nhìn Đằng Phi, hy vọng Đằng Phi có thể đã gặp các nàng trong mắt tư niệm.

A Tử ánh mắt đặt ở Đằng Phi trên người một hồi, tựa chuyển hướng Hoàng Thiên Lang cùng Thanh Long trên người, trước là hơi ngần ra, nhưng ngay sau đó sắc mặt khẽ biến, bước nhanh đi tới Hoàng trước mặt, trên dưới đánh giá một hồi, nhin không được kinh hô: “Ngươi, ngươi đột phá?” Không đợi Hoàng có điều phản ứng, A Tử lại chạy đến Thanh Long cùng Thiên Lang trước mặt, nói: “Các ngươi.

.

.

Các ngươi thế nào tất cả đều đột phá? Trời ạ.

Ta, ta bỏ lỡ cái gì?”

Hoàng trong trẻo lạnh lùng trên mặt, lộ ra một tia khó được nụ cười.

Nói: “Không sao, theo sát công tử, ngươi rất nhanh cũng sẽ đột phá.”

“Công tử.

.

.” A Tử trên mặt lộ ra vẻ sát khí, tàn bạo nhìn Đằng Phi.

Đặng Phi lấy tay đỡ trán, có chút nhức đầu nói: “Cái kia, ngày gần đây liên tục lên đường, ta hơi mệt chút.

Nơi này bão cát khá lớn, chúng ta về nhà đi nói?”

“Không được, ngươi phải đem chuyện này nói rõ ràng cho ta!”

A Tử về mặt u oán nhìn Đặng Phi: “Người ta chịu mệt nhọc che đậy tiểu tình nhân của ngươi trở lại, kết quả ngươi nhưng.

.

.

Ai, thương tâm đã chết!”

Thiên Lang đắc ý cười hắc hắc mấy tiếng, năm đó Âm Nguyệt tam cự đầu, lần đang lúc mặc dù có chút giao tình, nhưng chân chính thân cận lên nguyên nhân, cũng là mấy năm này bọn họ đi theo Đặng Phi.

“A Tử.

Ngươi cũng đừng tả oán.

Cơ duyên vật này, là muốn nhìn vận khí!” Thiên Lang về mặt rầm thúi nhìn A Tử nói.

“Ngươi câm miệng cho ta!” A Tử nghiêng răng nghiêng lợi nhìn dương dương đắc ý Thiên Lang, cười lạnh nói: “Có phải hay không nghĩ đến ngươi đến rồi Hoàng cấp.

Lão nương có thể bị ngươi dẫm ở dưới chân?”

“Hoàng.

.

.

Hoàng cấp?” Cơ Tử Vân cùng Lăng Thi Thi Liễu Thiển Hà nhóm người tất cả đều về mặt đại ra nhìn Thanh Long Thiên Lang cùng Hoàng, có chút không dám tin tưởng đây là thật.

Tuy nói mấy năm này theo Thiên Thánh Thạch Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch xuất hiện, ngũ vực đấu khí Võ Giả tăng lên tốc độ so với quá khứ nhanh rất nhiều gấp.

Cũng thành tựu vô số người cường giả mộng, có thể ngắn ngủn mấy năm thời gian, năm xưa Âm Nguyệt tam cự đầu, thậm chí một đường tiêu thăng, từ Vương cấp tăng lên tới Hoàng cấp.

.

.

Đây quả thực thật là làm cho người ta khó có thể tin.

Mặc dù A Tử hôm nay vẫn còn Đại Đế cao cấp cảnh giới, nhưng không có ai sẽ cho rằng mỗ nàng không cách nào tiến vào đến Hoàng cấp cảnh giới.

Mấy năm này theo Đằng Phi bọn họ đuổi tới tài nguyên càng ngày càng nhiều.

Mà ngay cả lão gia tử Đằng Văn Hiên, cũng sử dụng trời sanh Thạch Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch một đường mãnh liệt thăng.

Đạt đến Đại Đế cảnh giới.

Tuy nói sau này cũng nữa khó có tiến thêm, nhưng khi năm ngay cả Đấu Tôn cũng không dám hy vọng xa vời lão gia tử Đằng Văn Hiên, hôm nay từ Đấu Tôn đến Thánh cấp rồi đến Vương giả rồi đến Đại Đế, coi như là sử dụng bảo vật tăng lên đi lên ngụy đế.

.

.

Có thể không nói thân thể cơ năng hay là thọ nguyên, cũng đạt

đến một cái đi qua hoàn toàn không dám nghĩ cảnh giới, đã có thể thỏa mãn!

Đằng gia bên này có rất nhiều thiên phú không có mạnh như vậy người, cũng lựa chọn đi đường này, cho nên, hôm nay Đấu Tinh Cổ Điện so với cái kia siêu cấp lớn thế lực có thể phân biệt cách, nhưng ở Nam Vực, trừ đi Thần Vực Đảo ngoài, Đằng gia đã là hoàn toàn xứng đáng đệ nhất gia tộc!

Thanh Long mặc dù bá đạo rầm rĩ, trước mắt những thứ này không phải là Đằng Phi hồng nhan tri kỷ chính là Đằng Phi trưởng bối thân thuộc, bị nhiều người như vậy vẻ mặt rung động nét mặt nhìn chăm chú vào, này cho tới bây giờ cũng không biết thẹn thùng là cái gì Xà.

.

.

Hừ, là long, lại có những nét mặt già nua đỏ lên.

Thiên Lang cũng là vẻ mặt căng thẳng, nhưng hữu ý vô ý phóng xuất ra một luồng hoàng cấp hơi thở.

Hoàng coi như là nhất bình tĩnh, cũng bị A Tử vẻ mặt vẻ mặt u oán thấy vậy có chút mất tự nhiên.

“Thật tốt, chúng ta cũng có Hoàng cấp cao thủ, sau này cũng không cần nữa bị những thứ kia khốn kiếp tức giận!” Bạo Long ở một bên vui vẻ cười nói.

Không lại nghe Bạo Long những lời này, Đấu Tinh Cổ Điện bên này tất cả mọi người là một trận trầm mặc.

Đằng Phi cũng dần dần trầm mặc.

Bạo Long ý thức được không khí có điều, vò đầu nói: “Ta có phải hay không nói sai nói cái gì?”

Cơ Tử Vân ở một bên đá viên tràng nói: “Không trách người, hôm nay Đằng Phi trở về, chúng ta không nói những thứ kia làm cho người ta mất hứng chủ đề.”

“Không sai, hôm nay chúng ta không nói những thứ kia làm cho người ta không vui chuyện tình.” Liễu Thiên Hà ôn nhu

như nước dừng ở Đẳng Phi, mỉm cười nói.

Đẳng Phi khoát khoát tay, sau đó nói: “Thật xin lỗi, những năm này, cho các người chịu ủy khuất.”

“Không có ủy khuất, chúng ta cũng cam tâm tình nguyện.”

Lăng Thi Thi trong con người tràn đầy ý nghĩ - yêu thương nhìn Đẳng Phi, ngữ khí kiên định nói.

“Là, cũng là chúng ta cam tâm tình nguyện, công tử chuyện tình, tựa là chuyện của chúng ta.” Âu Lạp Lạp vô cùng vui vẻ nhìn Đẳng Phi nói.

Đẳng Phi gật đầu, sau đó nói: “Chuyện ta đại khái cũng biết một số, ta trở về trước khi đến, ở Thần Thành trung giết ba người Âu Dương gia Đại Đế, là hoàn toàn giết chết.”

“Hoàn toàn giết chết?” Mọi người vẻ mặt nghi hoặc nhìn Đẳng Phi, Cơ Tĩnh Huyền ở một bên Vấn Đạo: “Không phải nói Thần Thành mất trong tử vong, ngũ vực trung có thể sống lại sao?”

Đẳng Phi khẽ mỉm cười, chẳng qua là nụ cười kia trung tràn đầy lạnh như băng đặc ý vị: “Bọn họ vĩnh viễn cũng không sống nổi.”

Hí!

Mọi người hít sâu một hơi, mà ngay cả Thanh Long Thiên Lang cùng Hoàng bọn họ ba người, cũng không biết chuyện này, giờ phút này tất cả đều giống như nhìn quái vật giống như nhìn Đẳng Phi.

Đẳng Phi cười cười, nói: “Ta dùng lực lượng tinh thần đánh sâu vào tinh thần của bọn họ thức hải, trực tiếp dẫn bạo liễu bọn họ ở ngũ vực trung nhục thân.”

“Vậy thì người độc ác!” Thiên Lang đâm vào miệng nói, nó bản thân tựa đủ Thị Huyết ngoan độc lạt, có thể như cũ bị Đẳng Phi đích thủ đoạn sở rung động.

“Giết được tốt!” Một hồi lâu, Cơ Tĩnh Huyền mới oán hận nói: “Trung Châu Bạch Hồ huyết mạch Âu Dương gia đám người kia, tất cả đều đáng chết!”

Cơ Tử Vân ho nhẹ một tiếng, cắt đứt Cơ Tĩnh Huyền lời nói, nói: “Chúng ta hay là đi về trước nói đi.”

Đằng Phi nhìn thoáng qua Cơ Tĩnh Huyền cùng Liễu Thiên Hà cùng với Lăng Thi Thi nhóm người nét mặt, liền biết các nàng ở Thần Thành trung gặp gỡ, sợ là so với mình nghĩ còn muốn khổ sở một số.

Đằng Phi mâu quang trở nên lạnh như băng, khẽ gật đầu, đi theo mẫu thân, đoàn người trở lại Đấu Tinh Cổ Điện trung.

Gia gia Đằng Văn Hiên cùng một số Đằng gia đệ tử cũng đang bế quan tu luyện, không có đi ra, Đằng Lô Đằng Vũ cùng Đằng Long Thượng Quan Nam Lưu Vân Tiêu cùng với mập mạp Cách Lâm nhóm người lúc này cũng đi lăng thị hoàng triều đế đô, Đằng gia thế lực càng lúc càng lớn, nhất định phải có tương ứng tư chất kim cung ứng.

Những người này hôm nay đều ở làm Đằng gia trở nên càng mạnh mà nỗ lực.

Minh U Vũ trở lại Chân Vũ học viện, trở thành Chân Vũ học viện sử thượng trẻ tuổi nhất một cái viện trưởng, lão viện trưởng Minh Huy đã về hưu, nghe nói cũng sử dụng Minh U Vũ mang về Thiên Đế Thạch, đang đang bế quan tu luyện trong.

Cơ Tử Vân không muốn để nhi tử một hồi tới đã nghe đến Đấu Tinh Cổ Điện những người này ở Thần Thành trung gặp gỡ, cho nên đem đề tài dẫn dắt rời đi, đàm luận những năm này Đấu Tinh Cổ Điện bên này biến hóa.

Đằng Phi cũng đơn giản nói một chút đã biết mấy năm trải qua, có nên nói hay không đến thực lực của hắn đã đạt tới Hoàng cấp diên phong, chỉ kém nửa bước có thể bước vào Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới thời điểm, cả Đấu Tinh Cổ Điện mọi người, lại một lần nữa bị hoàn toàn rung động đến rồi.

Mọi người nhìn phía Đằng Phi ánh mắt, đã không phải là nóng bỏng, quả thực vừa muốn đem hắn cho ăn!

Mà ngay cả Cơ Tử Vân đều có chút không bình tĩnh, giật mình nhìn nhi tử: “Con trai bảo bối, làm sao ngươi.

Sẽ tăng lên nhanh như vậy?”

Đằng Phi cười cười nói: “Này mao, mà cho ta bán cái nút, cho ta một chút thời gian, ta làm điểm đồ đi ra, ta muốn cho các ngươi mọi người, ở trong vòng một năm, tất cả đều tăng lên tới Hoàng cấp cảnh giới! Cho dù sử dụng Thiên Đế Thạch tiến hành đột phá, cũng giống như vậy!”

Đằng Phi những lời này vừa ra, cả Đấu Tinh Cổ Điện trong đại điện chợt an tĩnh lại, có thể rõ ràng nghe thấy mỗi người ồ ồ tiếng thở dốc.

Một năm, Hoàng cấp!

Ai còn có thể giữ vững bình tĩnh?

Từ Cơ Tử Vân này làm mẹ ôi, đến Lăng Thi Thi Liễu Thiên Hà những thứ này hồng nhan tri kỷ, rồi đến Bạo Long A Tử những thứ này đồng bọn, tất cả đều ánh mắt sáng quắc nhìn Đằng Phi.

Một lúc lâu, theo dựa vào thực lực mình đột phá đến Đại Đế cảnh giới Cơ Tử Vân mới phục hồi tinh thần lại, nhin không được thở dài một tiếng, vành mắt có chút ửng đỏ, nhẹ giọng nói: “Con trai bảo bối của ta trưởng thành, có tiền đồ!”

Đằng Phi biết mẫu thân nhất định là nghĩ phụ thân, nếu không phải phụ thân chết quá sớm, thấy mình hôm nay phần này thành tựu, nhất định là vui vẻ nhất người kia.

Đằng Phi trong lòng cũng có một số âm nhiên, không muốn để mẫu thân nhiều bi thương, Đằng Phi nhìn Liễu Thiên Hà, có chút áy náy nói: “Mới vừa vừa trở về nơi này, thấy Liễu Như Nguyệt mang theo một đám Thần Vực Đảo người nghĩ phải tìm các ngươi, nghĩ bằng các ngươi uy hiếp ta, cũng bị ta giết.” Cơ Tử Vân nhóm người lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, các nàng lúc trước cũng biết có một nhóm người ở hoang mạc trung không ngừng sưu tầm, phỏng đoán hẳn chính là tìm bọn hắn, nhưng lại không nghĩ rằng là Hắc Thủy Ma Cung dư âm nghiệt mang theo Thần Vực Đảo người đến báo thù.

Liều Thiển Hà hơi ngần ra, nhưng ngay sau đó thở dài một tiếng, nhẹ giọng nói: “Thì ra là vừa mới phía ngoài động tĩnh lớn như vậy, dĩ nhiên là bọn họ, năm xưa Hắc Thủy Ma Cung, đã hoàn toàn không tồn tại, như vậy cũng tốt.

.

.”

Bất kể nói như thế nào, Liều Thiển Hà đều là từ Hắc Thủy Ma Cung ra tới người, mặc dù cùng Hắc Thủy Ma Cung thù sâu như biển, nhưng cuối cùng ở nơi đó cuộc sống nhiều năm như vậy, đối với Hắc Thủy Ma Cung bốn chữ này, bao nhiêu vẫn còn có chút tình cảm, cho nên khó tránh khỏi sẽ những thương cảm cảm xúc.

Không lại vừa nghĩ tới Đằng Phi vừa mới hứa hẹn, một năm thời gian, thành Hoàng.

.

.

Liều Thiển Hà viên này có chút thương cảm tâm, nhất thời một đoàn lửa nóng, nhìn phía Đằng Phi ánh mắt, cũng là một đoàn lửa nóng.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 502: Huyền Linh Tiên Đan!

>

Thời gian đảo mắt đi qua một tháng, Đằng Phi kể từ khi trở về ngày ấy cùng mọi người gặp nhau, không có vận công bức rượu mà phải say một cuộc sau khi, đã bế quan suốt một tháng.

Lúc trước hắn đã nói, muốn cho những thứ này đi theo người của hắn, trong vòng một năm, toàn bộ trở thành Hoàng cấp đại năng!

Người không có lòng tin thì không được, nói đến sẽ phải làm được.

Đằng Phi mặc dù không cảm giác mình là người tốt, nhưng ít ra, mặt đối với mình người thời điểm, hắn tuyệt đối là một cái người nói là làm.

Lúc trước sở dĩ dám nói như vậy, là bởi vì Đằng Phi trong đầu thôi diễn Ngưng Đan Thuật cửa này nghịch thiên đại thuật, đã sơ dòm con đường, không thể hoàn toàn nắm giữ cửa này áo nghĩa, nhưng ít ra, sử dụng Ngưng Đan Thuật tới cô đọng Huyền Linh Tiên Dịch, đã không thành vấn đề.

Một tháng này thời gian, Đằng Phi mặc dù bế quan không thấy bất luận kẻ nào, nhưng hắn vẫn một chút cũng không có nhàn rồi, cả người ngay khi điên cuồng cô đọng Huyền Linh Tiên Đan trung vượt qua!

Ngày đó hắn từ Thần Hồn Vực Trung tướng sở hữu Huyền Linh Tiên Dịch một giọt không dư thừa toàn bộ mang đi, kia vạn trượng vách đá ở mất đi Huyền Linh Ngũ Hành Cầu sau, cũng từ căn bản thượng mất đi tích lạc Huyền Linh Tiên Dịch

có thể, cho nên, cõi đời này trước mắt đã biết Huyền Linh Tiên Dịch, tất cả Đăng Phi trong tay.

Loại này một giọt là được từ căn bản thượng thay đổi một người thể chất tiên dịch, ở Đăng Phi nơi này, làm hồ bơi lội cũng ngại đại...!

Đăng Phi thân thể, đã bị Huyền Linh Tiên Dịch trung tinh hoa nhất Huyền Linh Ngũ Hành Cầu sở thay đổi, cho nên, hôm nay đối với hắn mà nói, cũng chỉ có Huyền Linh Tiên Đan là dùng là.

Ngưng Đan Thuật của này đại thuật biến thái đến làm cho người ta khó có thể tưởng tượng, làm nắm giữ Ngưng Đan Thuật Đăng Phi lần đầu tiên dùng Huyền Linh Tiên Dịch cô đọng ra Huyền Linh Tiên Đan lúc chính hắn cũng bị loại này tàn sát ra như mệnh mông vũ trụ Bàn thâm thúy năng lượng đan được hù dọa đến rồi.

Hơn nữa, dựa theo Chiến Tranh Ma Ngẫu ban đầu đối với Đăng Phi nói: một ngàn cân Huyền Linh Tiên Dịch, có thể luyện ra một viên Huyền Linh Tiên Đan.

Đó cũng là năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ luyện chế Huyền Linh Tiên Đan lúc tỷ lệ chi tiết.

Có thể Đăng Phi dùng Ngưng Đan Thuật luyện chế thời điểm, lại phát hiện hắn chỉ dùng một trăm cân cũng chưa tới Huyền Linh Tiên Dịch, liền cô đọng ra một viên gạo lớn nhỏ Huyền Linh Tiên Đan.

Không thể nào là Chiến Tranh Ma Ngẫu cái này hoá thạch đồ cổ nhớ lắm, như vậy, cũng chỉ có thể nói rõ một điểm, Thần Hồn Vực khí linh, truyền cho mình cái kia đoạn bao hàm Vô Địch Quyền Pháp Lô Sát cùng Ngưng Đan Thuật này ba loại đại thuật, đã hoàn toàn siêu việt năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ đích thủ đoạn!

Này rất khó lường.

Chỉ sợ khi đó Vĩnh Hằng Chi Chủ còn không phải là Vĩnh

Hằng Chi Địa người mạnh nhất, có thể một thân bản lĩnh, đã có thể nói vô cùng mạnh mẽ, hơn nữa kiến thức uyên bác, vượt qua xa hôm nay Đằng Phi có thể sánh bằng.

Cứ như vậy, tạo thành như thế rõ ràng chênh lệch nguyên nhân, cũng chỉ còn lại có một cái, Thần Hồn Vực khí linh trong miệng theo lời Thần Giới, ở ở phương diện khác cao hơn ra cái thế giới này rất nhiều!
Cũng chỉ có loại này đáp án, là tương đối hợp lý.

Bởi vì dựa theo Thần Hồn Vực khí linh thuyết pháp, vô luận là cái thế giới này, hay là càng cao một tầng Vĩnh Hằng Chi Địa, đều là do năm Thần Giới hậu duệ.

Trăm cân Huyền Linh Tiên Dịch cô đọng một viên Huyền Linh Tiên Đan, Đằng Phi Không Gian Hồ Lô trung Huyền Linh Tiên Dịch, đâu chỉ vài tỷ nghìn cân nhiều?
Đằng Phi liền bắt đầu điên cuồng luyện đan, Ngưng Đan Thuật không giống với cái khác luyện đan thủ đoạn, căn bản khác nhau ngay khi tại Ngưng Đan Thuật không cần bất kỳ lò luyện đan, này hơn giống như là một loại Thần Thuật!
Đang không ngừng luyện chế ra Huyền Linh Tiên Đan trong quá trình Đằng Phi Ngưng Đan Thuật cũng dần phát triển thực từ lúc ban đầu một ngày cô đọng mao ra mười viên Huyền Linh Tiên Đan, đến một tháng sau hẳn một ngày có thể cô đọng ra một trăm viên Huyền Linh Tiên Đan!
Chia đều xuống tới, một tháng này, Đằng Phi cánh luyện ra một ngàn hơn sáu trăm viên Huyền Linh Tiên Đan!
Đằng Phi hôm nay cảnh giới, bị vây Hoàng cấp điên phong, nửa chỉ cước đạp vào Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới nếu như đổi lại làm trước kia, Đằng Phi sợ là sẽ phải trước tiên phục dụng Huyền Linh Tiên Đan để cảnh giới của mình lần nữa đột phá, ta làm cái thế giới này chân chính người mạnh nhất Bất Hủ Thần Hoàng!
Nhưng ở năm giữ Thần Hồn Vực khí linh truyền thụ đại thuật sau, Đằng Phi thay đổi loại ý nghĩ này, đấu khí Vô Giả cảnh giới, càng nhiều là, là một loại trên lực lượng tích lũy cùng đối với lực lượng nắm giữ trình độ.

Nói thí dụ như hoàng cấp đại năng, hẳn một chiêu có mười ức

cân lực lượng, nhưng tuyệt đại đa số Hoàng cấp đại năng, có thể phát huy ra bảy trăm ngàn cân đến tám trăm ngàn cân lực lượng, đã là rất rất giỏi Thiên có thể.

Căn cứ Đẳng Phi những năm này đôi trận trôi qua Hoàng cấp đại năng, bọn họ bình thường chỉ có thể phát huy ra một nửa chừng tự thân lực lượng.

Nói cách khác, chính là cái thế giới này Võ Giả, càng nhiều là, chẳng qua là chú trọng như thế nào làm cho mình ứng có nhiều hơn lực lượng, cũng không phải như thế nào đem có được lực lượng phát huy đến lớn nhất hóa.

Mà Thần Hồn Vực khí linh truyền thụ Vô Địch Quyền Pháp cùng Lôi Sát cùng với Ngưng Đan Thuật, sở dĩ gọi là đại thuật, đang là bởi vì bọn họ có thể gần như hoàn mỹ phát huy ra một cái Võ Giả trong thân thể tất cả lực lượng!

Như có lúc này có Hoàng cấp diên phong đại năng cùng Đẳng Phi đối chiến, song phương đều là một chiêu trào ra, Đẳng Phi phát huy ra lực lượng, không sai biệt lắm có thể so sánh đối phương nhiều ra một phần ba!

Lại thêm Đẳng Phi trong thân thể đấu khí xoay tròn tốc độ, so sánh với cùng giai Võ Giả phải nhanh ra suốt gấp đôi, cho nên Đẳng Phi một chiêu trào ra đi, tổng hợp lực lượng muốn nhiều ra đối phương còn hơn một nửa!

Cùng giai Vô Địch, cũng không phải nói một chút!

Đến rồi Đại Đế cảnh giới này, mỗi người tự cũng đã có hoàn toàn bất đồng tại người khác nói, loại này nói, chỉ chúc tại tự mình một người.

Ngộ phương hướng bất đồng, tương lai thành tựu cũng hoàn toàn bất đồng.

Đẳng Phi muốn ngộ ra thuộc về mình Vô Địch nói, cho nên, hắn cũng không vội đột phá đến càng cao cảnh giới kia trung đi.

Hắn muốn đầm của mình trụ cột, một bước một cái dấu chân, ánh mắt của hắn, đặt ở càng cao cái kia cấp độ, Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, chẳng qua là hắn đấu khí Võ Giả đi chung

đường trung dọc đường phong cảnh thôi.

Huyền Linh Tiên Đan, mỗi một viên cũng tinh khiết đến mức tận cùng, hàm chứa vô cùng kinh khủng lực lượng, Đằng Phi cũng không rõ ràng lắm như vậy một viên gạo lớn nhỏ đan được, có thể làm cho người đột phá đến cảnh giới nào trung đi.

Cho nên, hẳn xuất quan chuyện thứ nhất, là tìm tới A Tử, muốn cho nàng thí nghiệm hạ xuống, một viên Huyền Linh Tiên Đan, đến tột cùng có thể tăng trưởng bao nhiêu tu vi.

Tìm được A Tử, tự nhiên là có nguyên nhân.

Xà bản thân tự bằng có thể cắn nuốt tự thân mấy lần vật thể tăng trưởng, mà A Tử thân là siêu giai ma thú, ở phương diện này tự nhiên càng cường đại hơn.

Hơn nữa bởi vì Thanh Long Thiên Lang cùng Hoàng đã thành công đột phá đến Hoàng cấp cảnh giới, từng theo bọn họ chạy song song với A Tử tự nhiên vô cùng lo lắng.

Cùng Đằng Phi cũng coi là ăn nhip với nhau.

Đằng Phi lựa chọn địa phương , là này tám hoang mạc trung tâm khu vực, chu vi mấy mươi vạn dặm cũng hoang tàn vắng vẻ, thành tám sa mạc, quanh năm tàn sát bừa bãi Phong Bạo, để này tám hoang mạc trung tâm khu vực trở thành một mảnh tuyệt địa, cơ hồ không có có bất kỳ tánh mạng tồn tại.

Đấu Tinh Cổ Điện trung sở hữu nhân vật trọng yếu, cơ hồ tất cả đều chạy đến xem lễ.

Mặc dù cũng rất tin mặc cho Đằng Phi, có thể bọn họ đối với một năm thành Hoàng câu này hứa hẹn, bao nhiêu vẫn đều là có chút hoài nghi.

Hoàng cấp a.

.

Đây là bọn hăn đi qua nghe cũng chưa nghe nói qua một cái cảnh giới, chỉ sợ sau lại bởi vì ngũ vực quy nhất, Thiên Đế Thạch ra, những người này trong tuyệt đại đa số, cũng chưa từng nghĩ tới, có một ngày mình có thể trở thành Hoàng cấp đại năng!

“Công tử, ta chuẩn bị xong.” A Tử một thân tử y, da thịt như tuyết, duyên dáng yêu kiều đứng ở Đằng Phi trước mặt, vẻ mặt nghiêm nghị nhìn Đằng Phi nói.

“Tốt, vậy ngươi trước phục dụng một viên thử một chút.” Đằng Phi vừa nói, lấy ra một viên Huyền Linh Tiên Đan, đặt ở A Tử trong tay.

Gạo lớn nhỏ, nhũ bạch sắc Huyền Linh Tiên Đan, bởi vì Đằng Phi cũng không có cố ý đi đến đem nó luyện chế được rất đẹp, hình dáng có chút bất quy tắc, chột nhìn, hoàn chân tựa như một hột cơm, nhìn không ra có bất kỳ xuất kỳ nơi.

Trừ Đằng Phi, người khác thậm chí không cách nào từ Huyền Linh Tiên Đan thượng cảm ứng được chỉ sợ một tia linh khí! Cũng chỉ có linh hồn lực lượng đạt tới Chí Tôn cảnh giới Đằng Phi, mới có thể từ đó cảm nhận được vẻ này thâm thúy mênh mông như vũ trụ Tinh Không, vô cùng vô tận lực lượng cường đại!

A Tử lúc trước cũng chưa từng thấy qua Huyền Linh Tiên Đan, hơn chưa từng nghe qua, gặp Đằng Phi lấy ra “Một hột cơm.” Ánh mắt của nàng hơi chậm lại, xinh đẹp khéo miệng nhẹ nhàng quất mào giạt mình, đưa tay tiếp lấy Huyền Linh Tiên Đan, nhìn không được Vấn Đạo: “Tự cái này?”

“Thế nào, nhìn không khá nó?” Đằng Phi cười mà như không cười nhìn A Tử, sau đó nói: “Nếu là không thích, có thể trả lại cho ta, ta nghĩ Âu Lạp Lạp nhất định rất nguyện ý làm người thứ nhất ném thử sử dụng người của nó.” Vừa nói vươn tay ra.

Bên kia đứng ở chúng nữ trong đồng Âu Lạp Lạp liêu mạng gật đầu, vẻ mặt mong được nhìn A Tử trong tay Huyền Linh Tiên Đan.

So sánh với A Tử mảo, Âu Lạp Lạp đối với Đằng Phi sùng bái, ở rất nhiều năm trước, cũng đã là mù quáng đích.

Chỉ sợ công tử nói hăn tự tay có thể đem đỉnh đầu tinh thần hái xuống, Âu Lạp Lạp cũng sẽ không chút do dự lựa chọn tin tưởng.

“Không nên!” A Tử một thanh nắm lấy trong tay Huyền Linh Tiên Đan, sau đó hướng phía phía trước đi tới, nhưng trong lòng bao nhiêu vẫn còn có chút xem thường, trong lòng nghĩ: này gạo giống nhau đồ, một điểm năng lượng ba động cũng không có, thật sự sẽ thần kỳ như vậy? Công tử người này tuy nói không xấu, nhưng nhưng có chút bụng đen, người thứ nhất lấy ta làm thí nghiệm, đã nói lên hăn trong lòng mình cũng có một số không có yên lòng.

Chính hăn nếu cũng không phổ, thật sự có dùng?

Phía sau truyền đến Đằng Phi thanh âm: “A Tử, nếu như ta là người, ta sẽ hóa thành bản thể nữa phục dụng.”

“Không cần, nghĩ tới ta A Tử...!Ô wow!” A Tử vừa nói, vừa cực kỳ tùy ý đem Huyền Linh Tiên Đan ném vào trong miệng, vẻ này giống như Thiên Hà chảy ngược giống như mãnh liệt vô cùng kinh khủng lực lượng, trong nháy mắt đem A Tử lời nói cho cắt đứt.

Oanh!

A Tử thân thể trong nháy mắt bị chống đỡ đại vô số lần, ở không có có bất kỳ chủ quan ý thức dưới sự khống chế, A Tử bị cỗ lực lượng này trực tiếp trào ra bản thể!

Một cái hơn ngàn gấp lớn lên màu tím Cự Mãng, xuất hiện ở mọi người trước mắt.

“A, trời ạ, đây là a Tử tỷ tỷ bản thể sao? Tốt dọa người a!” Âu Lạp Lạp vừa dùng tinh xảo tay nhỏ bé che ánh mắt, vừa nhin không được lên tiếng kinh hô.

Liễu Thiển Hà cùng Cơ Tĩnh Huyền nhóm người cũng là lần đầu tiên nhìn thấy A Tử bản thể, toàn bộ cũng nhin không

được mở to hai mắt nhìn, nhìn cách đó không xa cái kia màu tím Cự Mãng, vẻ mặt đại ra.

Nếu như A Tử vẫn bằng bản thể bộ dáng cùng các nàng chung đụng, sợ rằng các nàng đã sớm cho hù dọa chạy.

Lăng Thi Thi rúc vào Đằng Phi bên cạnh, nhin không được nhẹ giọng oán giận nói: “Người có phải hay không biết rõ này đần được đáng sợ như thế, cố ý phá hư A Tử?”

Đằng Phi vẻ mặt oan uổng nói: “Cũng là bởi vì không biết, mới lấy nàng thí nghiệm ở dưới sao!”

“Tê tê tê hí!”

Màu tím Cự Mãng học thật dài lưỡi, một cổ khủng bố lực lượng đem thân thể của nó chống giống như viên cầu giống như, hơn nữa này viên cầu ở A Tử trong thân thể nơi loạn chuỗi.

Một bờ phía cổ, một hồi phía dưới có cổ, hiện ra bản thể A Tử chỉ có thể thân bất do kỷ theo cổ lực lượng này bốc lên cồn động, nhìn qua chật vật chí cực.

Nhất là nàng mặc dù thân bất do kỷ, nhưng thân là Đại Đế điên phong cảnh giới, lỗ tai cực kỳ bén nhạy, đem Đằng Phi lời nói nghe vào trong tai, nhin không được cả giận nói: “Công tử, người này bại hoại, ta, ta nhớ kỹ người!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 503: Giảng Đạo!

>

Mọi người kinh hãi, cũng không nghĩ tới, A Tử ở loại trạng thái này, lại vẫn có thể nói chuyện? Điều này sao có thể đi? Đây chính là nàng đột phá máu chốt thời kỳ a!

“Huyền Linh Tiên Đan, ưu điểm lớn nhất, chính là nó ẩn chứa năng lượng mặc dù khổng lồ, nhưng cực kỳ tinh khiết, cho nên, bạo thể mà chết loại chuyện này, cùng Huyền Linh Tiên Đan không có quan hệ gì.

” Đẳng Phi cười nhìn mọi người, bỏ đi bọn họ trong lòng cuối cùng một tia nghi ngờ.

Cơ Tử Vân vì hơi hí mắt ra, sau đó nhìn con của mình, trong lòng cực kỳ vui mừng, cho dù ai có như vậy một cái xuất sắc ưu tú nhi tử, sợ rằng cũng sẽ cùng Cơ Tử Vân giống nhau, trong lòng tràn đầy kiêu ngạo.

“Công tử, ta cũng muốn Huyền Linh Tiên Đan!” Âu Lạp Lạp to gan tiến tới Đẳng Phi bên cạnh, lôi kéo Đẳng Phi cánh tay ngoe nguẩy làm nũng, sau đó rồi hướng Đẳng Phi bên cạnh Lăng Thi Thi thổ lộ thổ cái lưỡi thơm tho: “Thi Thi tỷ, người sẽ không tức giận sao?”

Lăng Thi Thi đỡ khóc đỡ cười nhìn Âu Lạp Lạp, cười mắng:

“Xú nha đầu, ta sinh cái gì khí?”

“Người là tỷ tỷ sao.” Âu Lạp Lạp cười hắc hắc, sau đó tiếp theo đối với Đẳng Phi làm nũng.

Mọi người tất cả đều mỉm cười, loại này tràng diện, đã thật lâu thật lâu cũng không có xuất hiện qua.

Đẳng Phi tựa như những người này linh hồn giống nhau, Đẳng Phi những năm này bị áp chế, những người này cũng cũng

không có chân chính vui vẻ quá.

Hôm nay Đằng Phi cường thể quật khởi, mọi người tâm tình, tất cả đều theo chuyển biến tốt đẹp.

“Không nên cấp, tất cả mọi người có phân, bằng người hiện tại trạng thái, trực tiếp phục dụng Huyền Linh Tiên Đan, sợ rằng có chút không ổn.” Đằng Phi đưa tay vuốt vuốt Âu Lạp Lạp đầu, vẻ mặt sùng nịnh vừa nói.

Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp tỷ muội, coi như là sớm nhất đi theo người bên cạnh mình, làm mất đi không xác lảo, vẫn bằng thị nữ tự cho mình là, nhưng cho dù Lăng Thi Thi, đối mặt nàng của tỷ muội, tất cả cũng khách khí vô cùng, không thể nào thật sự đem các nàng làm như hạ nhân đi xem đợi.

Âu Lạp Lạp khẽ vênh lên cái miệng nhỏ nhắn, sau đó lại quay đầu lại nhìn thoáng qua như cũ ở cổ găng bắt hàng phục cổ lực lượng này A Tử, mới có chút buồn bực nói: “Công tử nói rất hay giống như có đạo lý, ngay cả a Tử tỷ tỷ muốn bắt hàng phục cổ lực lượng này cũng như lần này lao lực, đổi lại làm ta, có thể căn bản không cách nào bắt hàng phục.”

“Ha ha, yên tâm đi, đã nói cho các người một năm thành Hoàng, tựu một năm!” Đằng Phi tràn đầy tự tin nói.

Cơ Tử Vân nghe vậy quay đầu trở lại, có chút nghi hoặc nhìn Đằng Phi hỏi: “Con trai bảo bối, dựa theo A Tử loại trạng thái này, Huyền Linh Tiên Đan loại này thần đan, muốn phục dụng ít nhất cũng phải ở Đại Đế điên phong trạng thái, có thể trước mắt chúng ta nơi này, có thể phục dụng người, cũng không nhiều a!”

Mọi người tất cả đều sâu chấp nhận nhìn Đằng Phi, mặc dù Đấu Tinh Cổ Điện hôm nay Đại Đế cảnh giới không ít người, có thể có một phần là sử dụng trời sanh Thạch Thiên Vương Thạch Thiên Đế Thạch một đường ngạnh sanh sanh nhỏ ra lên, có nuông chiều cho hư hiềm nghi, những người này, cũng có thể phục dụng Huyền Linh Tiên Đan?

Đằng Phi cười nói: “Huyền Linh Tiên Đan trung tính thuần lực lượng, có thể hóa giải rụng sử dụng Thiên Đế Thạch đột phá

lúc lưu lại tại hoạ ngầm, cho nên, bắt đầu từ bây giờ, các người có thể không hạn chế sử dụng trời sanh Thạch Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch tiến hành đột phá! Nhưng chỉ có một chút, các người tất cả mọi người phải nhớ kỹ, cảnh giới thượng đột phá, không chỉ là lực lượng tăng trưởng cùng tích lũy, còn nữa đối với Đạo, lĩnh ngộ, các người mỗi người, cũng phải tìm được thuộc về mình Đạo, ! Cũng chỉ có như vậy, mới có thể để cho các người ở trên con đường này, đi xa hơn.” Nhìn mọi người, Đằng Phi mồm nói tiếp: “Hôm nay A Tử sau khi đột phá, ta sẽ ở Đầu Tinh Cổ Điện giảng đạo ba ngày, ta đem ta đối với Đạo lĩnh ngộ, chia xẻ cho các người, có thể lĩnh ngộ bao nhiêu, có thể hay không mượn lần này khai sáng ra thuộc về chính các người nói, tự nhìn chính các người!” Đằng Phi có khả năng làm, cũng chỉ có những thứ này, hắn hiện tại nhân vật, giống như là một cái dẫn đường người, dẫn theo những người này đi lên chính xác nhất con đường kia, về phần có thể ở trên con đường này đi ra bao xa, cái này muốn xem mỗi người thiên tư.

Căn cứ Đằng Phi đối với đấu khí võ giả cảnh giới lĩnh ngộ, Đại Đế đến Hoàng cấp, Hoàng cấp đến Bất Hủ Thần Hoàng, từng cái Thiên cảnh giới, cũng là một đại quan! Mỗi đột phá một cái đại quan, cũng đại biểu cho đối với võ đạo một loại hoàn toàn mới hiểu, này không chỉ là lực lượng tích lũy cùng nắm giữ, vẫn là một loại đối thiên phú khảo nghiệm.

Đi qua Đằng Phi chưa từng dám nghĩ tới, bên cạnh rất nhiều thiên tư người bình thường, có thể đi cho tới hôm nay một bước này.

Cho dù là trời sanh Thạch Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch xuất thế sau, Đằng Phi cũng không còn nghĩ tới, của mình số mệnh thật không ngờ mạnh, chẳng những phải đến rồi Huyền Linh Tiên Dịch loại này vốn không nên tồn tại ở cái này thế gian chí bảo, hơn nữa còn chiếm được Thần Hồn Vực khí linh tán thành, truyền mình một đoạn đại thuật! Thế cho nên vốn là trong cái thế giới này võ giả trong mắt căn bản không thể nào giải quyết vấn đề, ở Ngưng Đan Thuật trước mặt, ở Huyền Linh Tiên Đan trước mặt, cũng trở nên

không là vấn đề.

Này, chính là nhân giới cùng tầng thứ nguyên nhân a!
Thần Giới tầng thứ, thật là cao hơn cái thế giới này rất nhiều,
mà ngay cả đối với Đạo lĩnh ngộ điểm này, cũng có thể dùng
Huyền Linh Tiên Đan trực tiếp lừa gạt đi qua.

Đây không phải là ở nghịch thiên, cái này căn bản là ở lần trời
ạ!

Những thứ khác ngũ vực võ giả, có cái nào có thể không thông
quá lễ năm Thiên đến, từ Đại Đế thành Hoàng? Lại có cái nào,
có thể không lĩnh ngộ Thiên Đạo, từ Hoàng cấp đột phá đến
Bất Hủ Thần Hoàng?

Không có, cho tới bây giờ cũng không có quá!

Này buổi trưa kỳ tích, hôm nay, đã ở Đẳng Phi trong tay thực
hiện!

Lúc này, trên bầu trời đột nhiên kiếp vân giăng đầy, bốc lên
cồn động mây đen, làm cho cả thế giới ở trong khoảng thời
gian ngắn trở nên một mảnh bóng tối.

Thanh Long la lớn: “Mau lui về, A Tử muốn độ kiếp rồi!”

Mọi người không dám có nửa điểm do dự, ở Thiên Lang cùng
Hoàng cùng với Thanh Long dưới sự giúp đỡ của, tán bột
hướng phía Đẩu Tinh Cổ Điện phương hướng thối lui.

Đẳng Phi đứng tại nguyên chỗ, nhìn cái kia màu tím Cự Mãng,
quanh co hướng Thiên, trên không trung không sợ hãi chút
nào đón kiếp vân, trên mặt rốt cục lộ ra vẻ vui vẻ nụ cười.

Răng rắc!

Theo một Đạo tử sắc thiên lôi phủ xuống, Âm Nguyệt tam cự
đầu trung cuối cùng một cái Đại Đế A Tử, rốt cục nghênh đón
nó Hoàng cấp thiên kiếp!

“Có chiêu vô chiêu, tồn tại tại một lòng.

Đạo chi diễn biến, làm Vô Cực, làm Thái Cực, làm Lưỡng
Nghị, làm Tứ Tượng, làm bát quái.

.”

Đầu Tinh Cổ Điện trung, chỉ có Đằng Phi một cái thanh âm, Đằng gia mọi người, bao gồm lúc trước bế quan lão gia tử Đằng Văn Hiên chờ ở bên trong, Cơ Tử Vân, Lăng Thi Thi, Liễu Thiển Hà, Cơ Tĩnh Huyền, Âu Lô Lô, Âu Lạp Lạp, nhận được Đằng Phi tin tức chạy tới Vũ Lan tử muội, chỗ cắt tay sinh ra tay mới cánh tay Bạo Long.

.

.

Mọi người, cũng ngồi vây quanh ở Đằng Phi bốn phía, lắng lắng nghe Đằng Phi những năm này tu luyện tâm đắc.

Loại này tràng diện, ở bất kỳ một cái nào gia tộc, sợ rằng cũng không thể nào thấy được, không phải là gia tộc khác lão tổ coi trọng ...!của mình, thật sự là bọn họ không có bản lãnh này, vì tất cả người giảng đạo.

Trong lòng mỗi người Đạo cũng không cùng, nói không tốt, có làm người một đời.

Cả ngũ vực thế giới, cơ hồ không có Đằng Phi loại này cơ duyên số mệnh tập tại một thân người, cho nên, cũng chỉ có Đằng Phi, dám ở chỗ này, cứ thế tôn mạnh phu tinh thần cảnh giới, dùng thanh âm, dùng tu luyện của mình tâm đắc, tới ảnh hưởng sở có bên cạnh thân nhân bằng hữu.

Này một nói, chính là ba ngày.

Ba ngày sau, Đằng Phi ngưng giảng đạo, thần sắc nhìn qua có chút mệt mỏi, hắc mặc dù không ngừng ở nói các loại tâm đắc, nhưng đối với mọi người ảnh hưởng càng sâu, còn lại là cái kia Chí Tôn cảnh giới lực lượng tinh thần diễn biến ra ánh mắt nhìn không thấy Đạo ! Cái kia mới là trọng yếu nhất! Mọi người, cũng nhắm mắt lại, ở trong lòng lĩnh hội Đằng Phi Đã nói nói, sau đó một chút diễn biến thuộc về mình nói.

Bao gồm sử dụng Thiên Đế Thạch tăng lên đi lên, cảnh giới

không yên lão gia tử Đằng Văn Hiên, lúc này nhìn qua, một thân khí tràng, cánh cũng bắt đầu mơ hồ tản mát ra Đại Đế uy nghiêm!

Đằng Phi vui mừng cười cười, này, chính là hấn muốn nhất nhìn thấy hình ảnh.

Hấn chẳng những muốn mình mạnh, còn muốn người nhà mạnh!

Hấn muốn sở hữu cùng ở bên cạnh hấn người, cũng có được những người khác không cách nào tưởng tượng thiên đại tạo hóa!

Đằng Phi đứng lên, yên lặng lưu lại sở hữu Huyền Linh Tiên Đan, lưu cho mẫu thân Cơ Tử Vân, từ nàng tới an bài, những thứ này Huyền Linh Tiên Đan như thế nào phân phối.

Tin tưởng cảnh giới cực kỳ trát thật vững chắc Cơ Tử Vân, có hoàn mỹ xử lý tốt chuyện này, một năm sau Đấu Tinh Cổ Điện, đem hoàng giả như vân!

“Người muốn đi?” “Ngay khi Đằng Phi lưu lại Huyền Linh Tiên Đan, chuẩn bị lặng lẽ lúc rời đi, Lăng Thi Thi mở ra hai tròng mắt, trong con ngươi không thôi ý chợt lóe rồi biến mất, thật sâu ngắm nhìn Đằng Phi, nhẹ nhàng nói: ” là muốn đi Trung Châu sao, người cẩn thận một chút, muốn đem Tuyết Ninh cùng Minh Minh mao hoàn hảo không tổn hao gì mang về.” Đằng Phi nhìn thâm tình đưa mắt nhìn của mình Lăng Thi Thi, trong lòng có chút xấu hổ, thì ra là các nàng cái gì cũng biết, nhưng cũng là sợ hãi mình nghĩ nhiều, vẫn cũng không nói.

Khoát khoát tay, Lăng Thi Thi đi theo Đằng Phi cùng đi ra Đấu Tinh Cổ Điện, không có nữa kinh động những người khác.

Lại, hai người bọn họ chân trước rời đi, phía sau Liễu Thiên Hà Cơ Tĩnh Huyền bọn người lần lượt mở ra hai mắt, một lát sau mới lại nhắm lại, tiếp tục ở trong lòng diễn biến của mình nói.

“Những năm này, khổ người, chờ Tử Lăng trở lại, chúng ta tựu thành hôn.” Đằng Phi nhẹ nhàng ôm lấy Lăng Thi Thi, tại

ngươi bên tai nhỏ giọng nói.

“Ngươi như vậy hoa tâm, ai nói muốn gả cho ngươi?” Lăng Thi Thi dùng sức ôm Đằng Phi, khẩu thị tâm phi vừa nói.

“Ha hả, hiện tại ngươi hồi hận cũng đã chậm, vô luận ngươi chạy đến đâu, ta cũng sẽ đem ngươi đoạt về tới!” Đằng Phi nhẹ nhàng ở Lăng Thi Thi cái trán vừa hôn.

“Thật sự sao? Nếu có một ngày ta đã đánh mất, ngươi thật sự sẽ đem ta tìm trở về?” Lăng Thi Thi ngẩng đầu, một đôi sáng ngời trong con ngươi, lóe ra trong suốt hơi nước.

“Nghiêng trời lệch đất, ta cũng sẽ đem ngươi tìm trở về.” Đằng Phi nói.

Lăng Thi Thi si ngốc nhìn Đằng Phi, nhưng ngay sau đó, khẽ nhắm lại hai mắt, khẽ ngưỡng tinh xảo khuôn mặt, giống như là đang đợi cái gì.

Đằng Phi ôm lấy Lăng Thi Thi, cúi đầu vẫn tới.

Lăng Thi Thi ưm một tiếng, mềm ở Đằng Phi trong ngực.

Không biết qua có nhiều lâu, Lăng Thi Thi mới ngẩng đầu, sắc mặt kiều diễm ướt át, sợi tóc hơi lộ vẻ xốc xếch, hô hấp cũng có một số dồn dập, u oán nhìn Đằng Phi nhẹ nói nói: “Còn tưởng rằng ngươi là không hiểu phong tình tượng gỗ.”

Đằng Phi nghe vậy, nhẹ nhàng cười một tiếng, nhiều năm chua xót, không cần nhắc lại, hẳn hiểu được, Lăng Thi Thi cũng hiểu, vừa mới bắt quá là nữ nhi gia vì che dấu khó xử, thuận miệng vừa nói như vậy, phải chăm chỉ tị tị.

“Ta đi rồi, các ngươi lại bắt đầu bế quan tu luyện sao, ta hy vọng thiên hạ đại hội thời điểm, chúng ta Đằng gia, đã là này tám trên đời này, mạnh nhất gia tộc kia!”

Lăng Thi Thi gật đầu, tựa đầu tựa vào Đằng Phi trong ngực, nhẹ giọng nói: “Chỉ cần có ngươi, hết thảy cũng có thể thực hiện!”

Chết tiệt xem khí! Sắp chữ sai lầm, mời lúc trước đọc không

thông thuận bằng hữu một lần nữa mở ra trở xuống, lần này nên tốt lắm.

Hôm nay chỉ có một chương này, xé chiều muốn đi xa nhà, mấy ngày qua ta tận lực giữ vững không ngừng hơn.

.

.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 504: Đại Đế Ma Thú Làm Nhân Bánh Bao Thịt!

>

Trung Châu, Băng Long huyết mạch Vị Ương gia, giảng đèn kết hoa, khách đông, tốt không náo nhiệt.

Cả Vị Ương gia từ trên xuống dưới, thậm chí mà ngay cả đẳng cấp thấp nhất gia đình, đi lên đường, đều là ngẩng đầu ưỡn ngực.

Này chẳng những là Vị Ương gia việc trọng đại, lại càng cả Trung Châu một cuộc xa hoa thịnh yến khai đoan!
Mà khai đoan, muốn từ Vị Ương gia bắt đầu!
Trung Châu đại tộc kết thân, nhà mẹ đẻ bên này việc vui, muốn trước vu bà nhà bên kia, mà tất cả mọi người rất rõ ràng, có nữa hơn nửa năm, thiên hạ đại hội sắp bắt đầu.

Cho nên nói tràng hôn sự này, đem trở thành cả Trung Châu một cuộc hoa lệ thịnh yến khai đoan thuyết pháp, cũng không quá phận.

Tất cả mọi người cho rằng đây là một tràng có thể nói hoàn mỹ hôn sự, Vị Ương gia song muội xuất giá, một cái gả cho danh khí thật lớn, thực lực mạnh vượt qua Lục Bào Lão Tổ đệ tử.

Lục Bào Lão Tổ uy danh, ở rất nhiều năm trước cũng đã chứng minh.

Mặc dù bởi vì ngũ vực quy nhất chờ đủ loại nhân tố, có một nhóm Đại Đế thậm chí Hoàng cấp cường giả xuất quan, nhưng cái này cũng không có thể ảnh hưởng Lục Bào Lão Tổ ở cả

Trung Châu tồn tại cảm.

Hắn, như cũ là một cái làm cho người ta sợ hãi cường đại tồn tại.

cái kia Vị Ương gia công chúa, sắp gả cho Trung Châu Bạch Hồ huyết mạch Âu Dương gia thiên tài đệ tử Âu Dương Quan.

Lại càng một cuộc làm người khác chú ý long trọng hôn lễ.

Âu Dương Quan kỳ nhân, ở đi qua danh tiếng không hiện, ở danh khí phương diện này, cùng Âu Dương gia còn lại mấy cái bên kia thành danh đã lâu tuổi trẻ tuổi ngạo không cách nào đánh đồng.

Nhưng ở gần đây, nhưng cơ hồ là ở trong một đêm danh tiếng lên cao, nguyên nhân rất đơn giản.

Vị này Âu Dương gia thiên tài đệ tử, đầu tiên là bắt được Đằng Phi trước kia hảo hữu Đinh Tuyết Ninh, bức bách hoàng kim đầu khí gia tộc, đem nữ nhi hạ gả cho hắn.

Theo sau lại hướng Trung Châu Vị Ương gia cầu hôn, mục tiêu là từng theo Đằng Phi trong lúc từng có âm mưu quan hệ Vị Ương gia minh châu Vị Ương Minh Minh.

Theo từ Vị Ương gia để lộ ra tới thuyết pháp, là Âu Dương Quan đi Vị Ương gia cầu hôn thời điểm, biểu hiện ra cường đại vô cùng khí thế, tại chỗ kinh sợ Vị Ương gia trên dưới mọi người, cơ hồ bị giật nảy mình.

Cho nên trận này rất không có khả năng hôn sự, thậm chí không có gì khó khăn tựu thành công.

Lại thêm thiên hạ đại hội nguyên nhân, cơ hồ cả ngũ vực trung sở hữu thế lực cường đại, tất cả đều hội đi tới Trung Châu, trước tham gia trận này hôn lễ, sau đó lại tham gia thiên hạ đại hội.

Đối với ngũ vực những thứ này siêu cấp thế lực mà nói, tham gia Vị Ương gia cùng Âu Dương gia hôn lễ, là bọn hắn hiểu rõ Trung Châu, hiểu rõ thiên hạ anh hùng một cơ hội.

Nhưng đối với Vị Ương gia cùng Âu Dương gia mà nói, này ắt là một đề cho bọn họ mặt mũi tăng nhiều tuyệt hảo cơ hội, cơ hội như thế, ở đi qua mà nói, là căn bản không dám tưởng tượng.

Trong lúc nhất thời, ánh mắt của mọi người, tất cả đều tập trung ở Trung Châu, tập trung ở Trung Châu Vị Ương gia cùng Âu Dương gia nơi này, nói chuẩn xác, càng nhiều là ánh mắt, là tập trung ở Vị Ương Minh Minh cùng Âu Dương Quan trên người, nhất là Âu Dương Quan, tất cả mọi người đang đợi, muốn nhìn một chút Âu Dương Quan này nghiêm trọng khiêu khích Đằng Phi cử chỉ, đến tột cùng có thể hay không đem cái kia danh chấn thiên hạ yêu nghiệt người trẻ tuổi cho đưa ra.

.

.

Nếu như có thể mà nói, kia trận này thịnh yến, mới có thể được gọi là chân chính thịnh yến, đến lúc đó, đem đặc sắc vạn phần a!

“Tỷ, nếu không chúng ta giúp người chạy đi sao.” Vị Ương Minh Nguyệt ngồi ở Vị Ương Minh Minh đối diện, có chút đau lòng nhìn ngày càng tiêu tụy tỷ tỷ, có chút tả oán nói: “Phụ thân thiệt là, hắn biết rõ người thích người là Đằng Phi, lại cứ thiên đồng ý như vậy cười mồm chuyện, cũng không biết hắn là nghĩ như thế nào, gia tộc gia tộc, gia tộc chẳng lẽ thật sự so với mình thân sinh nữ nhi còn muốn trọng yếu sao?” Vị Ương Minh Minh sắc mặt bình tĩnh, nghe lời của muội muội, trong con ngươi hiện lên vẻ nhàn nhạt rêu rắt thảm thiết, cười khổ nói: “Chạy đi đâu? Thiên hạ to lớn, đã mất ta dung thân đất.

Người cũng đừng trách phụ thân, Âu Dương Quan người nọ, là một đáng sợ tuổi trẻ Hoàng cấp đại năng, chúng ta Vị Ương

gia, cả gia tộc, cũng không có mấy người Hoàng cấp đại năng, giống như Âu Dương Quan còn trẻ như vậy đại năng, lại càng hiếm có.

Cho nên, cho dù phụ thân trong lòng không muốn, hắn cũng không có biện pháp, chúng ta đã trở mặt Vương gia, không thể nữa đắc tội Âu Dương gia, nói như vậy chúng ta Vị Ương gia, khoảng cách tiêu diệt, thật sự sẽ xa.”

“Hừ, chẳng lẽ gia tộc ở giữa ân oán, ích lợi phân tranh, thật sự cho loại này nhược nữ tử có quá lớn quan hệ sao? Đơn giản là những người đó lấy có thôi.

Chuyện gì cũng muốn chúng ta đi vì người khác suy nghĩ, ai lại từng cho chúng ta suy nghĩ quá?” Vị Ương Minh Nguyệt vừa nghĩ tới tỷ tỷ sắp gả cho một cái nàng hoàn toàn không thích nam nhân, trong lòng đã cảm thấy thập phần ủy khuất.

Bỗng nhiên nói: “Tỷ, nếu không người đem về Đấu Tinh Cổ Điện nơi nào đây sao, chỉ đã tới rồi nơi đó, này trên đời này, sẽ không người có thể làm cho người chịu ủy khuất!”

Vị Ương Minh Nguyệt nét mặt nhìn qua bao nhiêu có chút hoảng hốt, trong con ngươi hiện lên vẻ ý động, có thể tùy cơ, tự cười khổ nói: “Như vậy thì không được, người không biết hiện tại ở có bao nhiêu người nhìn chăm chăm ta, ta muốn thật sự đi Đấu Tinh Cổ Điện, tương hội cho nơi đó mang đến tai họa ngập đầu!”

“Cái gì cũng không được, chẳng lẽ còn thật sự sẽ phải gả cho cái kia người đáng ghét sao?” Vị Ương Minh Nguyệt lẩm bẩm, sau đó nhẹ giọng thầm nói: “Cũng không biết Đằng Phi kia không có lương tâm tiểu tử đã chạy đi đâu, Thần Thành trung mềm mại vừa hiện, nhưng ngay sau đó tự lặng yên không một tiếng động, ta mới không tin hắn có không có nghe nói người phải lập gia đình.”

Vị Ương Minh Nguyệt thần sắc ảm đạm, lẩm bẩm nói: “Bản thân ta là tình nguyện hắn cho tới bây giờ sẽ không nghe nói chuyện này.

.”

“Bánh bao, nóng hổi bánh bao thịt! Một trăm lượng vàng một cái, sản từ Thần Hồn Vực trung Đại Đế cảnh giới ma thú thịt làm thành bánh bao thịt, Đại Đế cảnh giới a, có ai ăn xong khuyến để cảnh giới cường giả thịt đi? Mau tới nếm thử sao, bảo đảm trẻ nhỏ dễ bị gạt, giá cả vừa phải! Đại Đế cảnh giới ma thú thịt làm được bánh bao thịt, người bảo lãnh đang lúc mỹ vị, bỏ qua ta đây nhà, nhưng là không còn có có lần sau lạc!”

Không lẽ Vị Ương Thành ở ngã tư đường, mấy ngày gần đây trong lúc bất chợt xuất hiện một cái đem người kinh đến trợn mắt hốc mồm tiểu tiểu thương.

Một cái bán bánh bao đích thanh niên, người như thế vốn có trăm vạn nhân khẩu Vị Ương Thành trung nhiều không kể xiết.

Bọn họ đi khắp hang cùng ngõ hẻm, đối với mỗi một người khách nhân khuôn mặt tươi cười đón chào, làm bình thường nhất công tác , trải qua bình thường nhất cuộc sống, bình thường đến không thể nữa bình thường.

Nhưng có thể làm được giống như cái này tiểu tiểu thương giống nhau, khoảng chừng Vị Ương Thành bán ba ngày bánh bao, tựu khiến cho cả thành đều biết, thật có thể nói là không tiền khoáng hậu.

Nguyên nhân vô nó, khác tiểu tiểu thương bán bánh bao thịt, tất cả đều là trên cái thế giới này bình thường nhất gia cầm gia súc trên người thịt, nhưng này tiểu tiểu thương, lại được xưng thịt của hân bánh bao dùng là sản từ Thần Hồn Vực trung Đại Đế cảnh giới ma thú thịt.

.

.

Không chỉ như thế, hơn nữa còn vô cùng điên cuồng hô lên một trăm lượng vàng một cái túi tử giá tiền.

Cái này da trâu xuy có chút quá lớn! Hơn nữa, cái này bán bánh bao người là người điên!

Đầu có bệnh!

Vừa bắt đầu, cơ hồ sở hữu nghe được kia vang dội thét to người, cũng sẽ đem này tiểu tiểu thương trở thành một cái thiên đại chê cười, cảm thấy người này tuyên truyền thật là quá cường đại, muốn nổi bật đến làm cho người ta ghen hòng nhìn trần trời.

Rất nhiều đồng hành, tất cả cũng đem cái này cừ trắng đàn trung toát ra đen dương trở thành lớn nhất trong mắt đỉnh, có thể ba ngày qua, không biết bao nhiêu ba chạy đi tìm phiền toái người, cũng bị kia bán bánh bao người bán hàng rong đánh sung mặt sung mũi, chật vật chạy trốn, đến rồi ngày thứ ba, cơ hồ cũng chưa có người còn dám đi tìm này bán bánh bao thanh niên phiền toái.

Song, chân chính làm cho người ta kinh ngạc, cũng là có một người chân chính ăn xong ma thú thịt người, vì vạch trần cái này không biết xấu hổ tiểu tiểu thương vô sỉ tuyên truyền thủ đoạn, hoa một trăm lượng vàng, mua một cái túi tử, sau đó cười lạnh đối với bán bánh bao thanh niên nói: nếu như người này bán bánh bao thịt, không phải là Đại Đế cảnh giới ma thú thịt, người phải bồi ta một vạn lượng vàng.

Bán bánh bao khờ dầy thanh niên miệng đầy đáp ứng, vị này giữa mọi người cắn một cái sau khi, tại chỗ ngẩn người, kia thịt chất ngon đến để hần không cách nào diễn tả bằng ngôn từ, hần chẳng bao giờ ăn xong loại này mỹ vị đồ, thiếu chút nữa đem đầu lưỡi của mình cùng nhau đi theo nuốt vào.

Vốn là sở hữu chuẩn bị cho tốt nhục nhả châm chọc này tiểu tiểu thương lời nói, cũng là thế nào cũng nói không nên lời, chỉ có thể ôm quyền chấp tay, đối với vẻ mặt cười ngây ngô bán bánh bao thanh niên nói một câu: “Bằng hữu đại tài, mổ nhà bội phục, này Đại Đế cảnh giới ma thú thịt làm bánh bao, quả nhiên là nhân gian mỹ vị!” Sau khi nói xong, móc ra một tờ một ngàn lượng hoàng kim kim phiếu, đóng gói mười người bánh bao cáo từ đi.

Người này ở Vị Ương Thành, vẫn là một có chút thân phận địa vị người, rất nhiều người đều biết hắn, là Vị Ương gia một cái quản sự.

Người này từ trước đến giờ bằng tâm nhãn nhỏ, tật xấu nhiều trứ danh, một khi xem ai không vừa mắt, vậy thì chờ của hắn tới tìm phiền toái sao.

Nhưng hôm nay lại bị một cái bán bánh bao người cho khuất phục, chẳng những vô cùng khó được mở miệng tán dương, hơn nữa còn đành hoàng móc ra một ngàn lượng vàng mua mười người bánh bao đóng gói cầm đi.

.

.

Này không có có đạo lý a!

Vị Ương gia quy củ thâm nghiêm, gia pháp nghiêm nghị, ngã là sẽ không xuất hiện cái loại này chân chính ác bá lần nam phách nữ, tái sinh làm ở cả Vị Ương Thành cũng có chút danh tiếng Vị Ương gia quản sự mà nói, như thế nào như vậy dễ nói chuyện?

Một ngàn một trăm lượng vàng, mua mười một người bánh bao, đây là nói giỡn sao?

Thế gian này, vô luận bất cứ chuyện gì, chỉ cần có người thứ nhất mở đầu ném thử, kế tiếp tựu nhất định sẽ có lương gió.

Một trăm lượng vàng, cũng không phải một cái số lượng nhỏ, một người bình thường gia đình, cả đời đều không thể tích góp từng tí một nhiều tiền như vậy.

Có đúng không chân chính người có tiền mà nói, một trăm lượng vàng rồi lại không coi là cái gì.

Ở đây Vị Ương gia quản sự đi rồi, lại xuất hiện một cái Vị Ương Thành phú hào, hoa một trăm lượng vàng, mua một cái túi tử.

Cương thường một ngụm, nhưng ngay sau đó tụt hô to ăn ngon, lang thôn hổ yết đem điều này bánh bao cho ăn đi, sau đó đại vung tay lên, vô cùng hào sảng hướng về phía vẻ mặt khờ dầy bán bánh bao thanh niên nói: “Còn dư lại cũng cho ông đánh gói lại, có bao nhiêu, ông muốn bao nhiêu!” Đám đông lúc này mới hoàn toàn kinh hãi, mặc dù từ trong tâm mà nói, hay là cảm thấy khó có thể tin, có thể sự thật mở ở chỗ này.

Vô luận là Vị Ương gia cái kia vị quân sự, hay là vị này Vị Ương Thành trong phú hào, cũng là có chút danh tiếng khí người, tuyệt đối không có khả năng cho một cái bán bánh bao thanh niên đi làm bày.

Như vậy, nói cách khác, cái này vẻ mặt khờ dầy nhìn như có bệnh thanh niên, hẳn bán.

.

.

Lại thật là Đại Đế cảnh giới ma thú thịt, làm thành bánh bao? ! Ai ngờ nghe kia phú hào lời nói, khờ dầy thanh niên lộ ra vẻ mặt khờ ngu nụ cười, lắc đầu nói: “Thật xin lỗi, vị này lão gia, Đại Đế cảnh giới ma thú thịt, ăn nhiều cũng không có lợi, hơn nữa, cũng bị ngài mua đi, những người khác còn muốn mua tụt mua không được, cho nên, nhiều nhất, ta chỉ có thể bán cho ngài mười người.

.

.

Vừa tới nhà, ở trên phi cơ viết chương một, hiện tại khôn đồn mệt mỗi lần nhau vô cùng, ngày mai khôi phục đôi mới, ta sẽ mau sớm bổ sung hai ngày qua đôi mới.

.

.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 505: Vị Ương Minh Minh Vui Mừng!

>

Vị này Vị Ương Thành phú hào sau khi nghe, trên mặt nhất thời lộ ra vẻ giận sắc, lạnh lùng nói: “Người trẻ tuổi, ngươi là ở đùa bỡn ta, hay là cho rằng ta ăn chặn đồ của ngươi?” Đôn hậu thanh niên lắc đầu, ánh mắt chân thành, vẻ mặt thành thật giải thích: “Dĩ nhiên không phải là, ta nói đều là lời nói thật, Đại Đế cảnh giới ma thú, ăn đối với người nhất định là có chỗ tốt, kiện thể cường thân, thậm chí có thể trừ bỏ bệnh duyên thọ tăng cường tu vi, có thể ăn nhiều, sẽ tạo thành thân thể vô cùng gánh nặng, thậm chí có mang đến tác dụng phụ.

Hơn nữa, ta có quy củ, bọc của ta tử, mỗi người nhiều nhất chỉ có thể bán mười miếng.”

“Quy củ của ngươi?”

Phú hào nghe giải thích, cũng không có tin tưởng, cười lạnh một tiếng, vì hít lại trong mắt hiện lên vẻ tức giận, lạnh lùng nói: “Kia vừa mới ngươi nọ, tại sao hắn có thể từ ngươi nơi này bán đi mười một người? Chẳng lẽ trong mắt ngươi, ta không như hắn?”

Vừa mới bán bánh bao vị kia Vị Ương gia quản sự, mặc dù đang Vị Ương Thành có chút địa vị, nhưng ở vị này Vị Ương Thành nổi danh phú hào trong mắt, cũng không gì hơn cái này, tất cả mọi người họ Vị Ương, đều là Vị Ương gia tộc xa qīn cùng bàng chi, thật sự chưa nói tới ai sợ ai vấn đề, cho nên hắn thẳng thắn.

“Bởi vì hắn là người thứ nhất chiếu cố ta làm ăn người, cho nên, ta để hắn nhiều bán một cái.

Ngài là người thứ hai, cho nên...!” Đôn hậu thanh niên có

chút thật xin lỗi nhúc đầu, nhưng không có một tia quay về đường sống kiên quyết nói: “Cho nên ta nhiều nhất chỉ có thể nữa bán cho ngài chín miếng.”

“Cái gì? Người vừa mới không phải là còn nói mười cái?” “Phú hào quát lạnh, nhìn bộ dáng, lại có muốn tức giận dấu hiệu.

Điều này làm cho chung quanh người xem náo nhiệt cũng thập phần không giải thích được, khá hơn nữa ăn cũng bất quá chính là bánh bao vẫn một trăm lượng vàng một cái, so sánh với cướp bóc cũng độc ác, này giá tiền quả thực là ở shā người a! Bán không muốn nhiều bán, bán lại vẫn nóng nảy...!, cuối cùng là ở nháo loại nào a?

“Vừa mới, ngài không phải là ăn một cái...” “Đôn hậu thanh niên có chút đồng tình nhìn cái này phú hào, ánh mắt kia, thậm chí giống như là ở đồng tình đối phương như vậy có tiền một cái đại nhân vật, lại ngay cả hàng đơn vị đếm tính sổ cũng sẽ không.

.

.

Phú gia mâu quang lóe ra, do dự chỉ chốc lát mới có hơi không tình nguyện gật đầu nói: “Tốt, chín cái tự chín cái, người cho ta trang hảo, ta lập tức lấy đi.

Còn nữa, người mỗi ngày cũng sẽ tới bán bánh bao sao? Nếu như là lời nói, ta cho người biết ta quý phủ địa chỉ, người mỗi ngày cho ta đưa mười cái đi qua, mỗi cái, ta cho người gia mười lượng vàng!”

Oanh!

Bốn phía người xem náo nhiệt, thoáng cái bào.

Này đây rốt cuộc là tại sao vậy? Bán bánh bao nghèo điên rồi, dùng shā người giá tiền, một cái túi tử bán một trăm lượng vàng, này cũng đã đủ làm cho người ta cảm thấy không thể tin được, nhưng bây giờ này bán bánh bao chẳng lẽ cũng điên rồi sao? Như thế cao quý thức ăn, lại để cho mỗi tới bán, đưa đến

quý phủ mỗi cái vẫn gia mười lượng vàng, cái thế giới này chẳng lẽ thác loạn sao?

“Điên rồi, thật là là điên rồi người có tiền cảnh giới, là chúng ta những thứ này người nghèo vĩnh viễn cũng vô cùng hiểu...”

“Bán bánh bao, người kia bánh bao thật sự ăn ngon như vậy sao? Cho đại yé ta cũng tới một người ném thử!”

Bốn phía người trong lúc nhất thời hò hét loạn lên, thất chủ bát thiết, nói gì đều có.

Nhưng này phú hào, cũng là ánh mắt sáng quắc nhìn bán bánh bao đôn hậu thanh niên.

Đôn hậu thanh niên khẽ sửng sốt một chút, lắc đầu nói:

“Không, ta mỗi ngày chỉ biết đi khắp hang cùng ngõ hẻm bán, không làm đưa hàng tới cửa bán bán, cho nên vị này yé xin lỗi rồi, ta không thể cho ngài đưa đi.”

“Người...” Này phú hào bị đôn hậu thanh niên cứng mềm không ăn có chút cho khí đến, nhưng có thể trở thành một gã thành công thương nhân, vô luận thông minh hay là chuyện thương lượng cũng sẽ không quá kém, có thể buôn bán bán Thiên Đế cảnh giới ma thú thịt làm thành bánh bao người, vô luận như thế nào, tất cả cũng không phải là có thể tùy ý lãng nhục giác sắc, cho nên hắn đem khẩu khí này trực tiếp đè ép trở về.

“Hắc hắc, tốt, người trẻ tuổi có một tính, rất tốt, chỉ cần người mỗi ngày cũng đi ra bán bánh bao, ta liền nhất định sẽ phái người tới bán!”

Vị này phú hào nói xong, mang theo đầu đầy mê hoặc bộ mặt không giải thích được mấy tên tùy tùng, xoay người rời đi.

Đi xa sau khi, trong đó một cái tùy tùng đánh bạo hỏi: “Lão gia...!, này bánh bao, thật sự ăn ngon như vậy?”

cái kia hộ vệ cũng mở miệng nói: “Ma thú thịt, ta cũng không phải là không ném qua, cho dù khá hơn nữa ăn, cũng không đáng đồng tiền sao?”

Tên này phú hào khẽ dừng bước, quay đầu lại ánh mắt phức tạp nhìn thoáng qua đã bị mọi người bao bọc vây quanh bán bánh bao thanh niên, thản nhiên nói: “Các người biết cái gì,

thật làm lão gia ta chỉ là tân miệng sao? Này Đại Đế cảnh giới ma thú thịt làm thành bánh bao, bên trong có chứa nguyên tố năng lượng!”

“Có chứa nguyên tố năng lượng?” Lão gia lời nói để mấy tên tùy tùng đầu tiên là thử một chút, theo sau, này mấy tên thực lực không tính kém tùy tùng thân thể như bị sét đánh giống như, sái ở nơi đó, sau đó đều từ đối phương trong mắt thấy được một ít bồi khiếp sợ.

Có chứa thuộc tính năng lượng...!Bánh bao thịt?

Ở nơi này là bánh bao thịt? Rõ ràng chính là cực kỳ hiếm thấy thuộc tính đan yào!

Đừng nói một trăm lượng vàng một cái bánh bao thịt, coi như là một ngàn lượng, ở vô số người trong mắt, cũng là trị giá!

Đây là bán Đại Đế cảnh giới ma thú bánh bao thịt thanh niên xuất hiện ở Vị Ương Thành ngày thứ ba xế chiều, bọc của hắn tử, chưa từng người hỏi thăm, đến trong nháy mắt tha tiêu, chỉ có dùng không tới ba ngày thời gian.

Cõi đời này kỳ nhân có rất nhiều, bán Đại Đế cảnh giới ma thú bánh bao thịt thanh niên có lẽ cũng là trong đó một cái, bất kể nói như thế nào, cái này đột nhiên nhô ra người, đã trở thành cả Vị Ương Thành bánh bao giới nhân vật truyện kỳ, kia kinh nghiệm để sở hữu bán bánh bao đều có loại núi cao ngưỡng dừng lại cảm giác.

Cái này truyện kỳ giống như bán bánh bao người bán hàng rong, trong tương lai rất nhiều năm, đã thành làm Vị Ương Thành bánh bao giới nhân sĩ trong miệng nói chuyện say sưa chính là nhân vật, hơn muốn lời đồn đãi, nói cái kia bán bánh bao người bán hàng rong, là ngũ vực đại lục cái kia nhân vật truyện kỳ Đằng Phi giả dạng thành.

Dĩ nhiên, loại này nói fã, gặp phải vô số người phỉ nhổ.

Cái kia làm cho cả ngũ vực mọi người ngưỡng mộ tồn tại, làm sao có thể sẽ đi bán bánh bao?

“Tỷ tỷ tỷ tỷ, ta nói với người chê cười, chúng ta Vị Ương Thành, ra khỏi một cái bán bánh bao người, được xưng bọc của hắn tử là Đại Đế cảnh giới ma thú thịt làm được, lại bán

một trăm lượng vàng một cái, đây là điên rồi, hơn điên cuồng chính là, lại còn có người đi bán, chẳng những có nhà chúng ta quản sự, còn nữa trong thành đại phú hào, cũng tranh nhau cướp bán...!Ha ha, người nói này buồn cười không tốt cười?” Vị Ương Minh Nguyệt đi tới tử tử gian phòng, đem vừa mới nghe nói chuyện tình nói cho tử tử nghe, cố gắng để tâm tình không tốt tử tử có thể giải buồn.

Ai ngờ Vị Ương Minh Minh sau khi nghe, kích chao thân thể như gặp sét đánh, cũng là chấn động mạnh, nhưng ngay sau đó nhìn phía muội muội của mình, có chút khó tin nói: “Người, người vừa mới nói rất đúng cái gì? Người lặp lại lần nữa?” “Àn? Tử tử, người đây là...!Tại sao vậy?” Vị Ương Minh Nguyệt có chút không giải thích được nhìn kích động tử tử, hoàn toàn chưa luôn luôn tỉnh táo tử tử đây là tại sao vậy, cho dù cùng Âu Dương gia hôn sự định ra, nàng cũng chỉ là Thần sắc trung lộ ra một tia thương cảm, nhàn nhạt hứ một tiếng, không hơn a...!Hôm nay, bởi vì chính mình thuận miệng nói một cái cộc tin đồn thú vị, phản ứng của nàng cánh to lớn như thế, chẳng lẽ nói, cái này chê cười...!, thật sự giỏi cười?

Vị Ương Minh Nguyệt khoe miệng khẽ kéo ra, nàng mặc dù cảm thấy chuyện này rất có ý tứ, có thể cũng không trở thành làm cho người ta đến thất thố trình độ, chẳng lẽ nói, tử tử cười điểm , cùng người bình thường không giống với? Đi qua thế nào sẽ không phát hiện đi?

Ngay khi Vị Ương Minh Nguyệt trầm tư suy nghĩ thời điểm, Vị Ương Minh Minh nhưng trực tiếp đi tới, một thanh kéo muội muội tay, vội vàng nói: “Đi, mau mang ta đi tìm cái kia bán bánh bao tiên sinh!”

“Àn? Tử tử, người, người không sao chứ?”Vị Ương Minh Nguyệt vươn tay, để ngã tử tử trơn bóng Như Ngọc trên trán, vẻ mặt hồ nghi nói: “Người cũng không còn nóng lên a?”

“Đi!”Vị Ương Minh Minh một thanh xoa sạch muội muội tay, sau đó vẻ mặt trịnh trọng nói: “Ta là nhận thức!”

“Có thể...”Vị Ương Minh Nguyệt vẻ mặt im lặng nhìn tử tử của mình, trong lòng rất là kinh ngạc, tử tử đều viết trong mặc dù không đến nỗi coi trời bằng vung, có thể cũng không có như vậy chiêu hiền đãi sĩ đến gọi một cái mỹ bánh bao người bán hàng rong làm tiên sinh quá a?

“Không có nhưng là, muội muội, người mau mang ta đi tìm người kia!” Vị Ương Minh Minh lúc này cơ hồ dùng một loại khẩn quí giọng nói, ở cùng muội muội mình nói chuyện.

“Tỷ tỷ, như vậy đi ra ngoài tìm, chớ nói có thể hay không tìm được người nọ, cho dù tìm được rồi, tỷ tỷ người muốn làm cái gì? Người chẳng lẽ không biết, người hiện tại nhất cử nhất động, cũng có vô số người đang nhìn chăm chăm? Đến lúc đó, kia vô tội người bán hàng rong sẽ bị người liên lụy!” Vị Ương Minh Nguyệt một zhēn gặp xuè vạch vấn đề lớn nhất, cố gắng bỏ đi tỷ tỷ vọng động.

“Vô tội người bán hàng rong?” Vị Ương Minh Minh tự giễu cười, cũng ý thức được mình quá mức vọng động, tỉnh táo lại, xem ra không biết bao lâu không có lộ ra quá nụ cười sáng rỡ kích chào trên mặt, hiện ra vẻ nụ cười sáng lạn: “Người dám gọi hấn vô tội người bán hàng rong? Khanh khách, muội muội của ta, xem ra người nhất định không biết, hấn chính là Đằng Phi!” “Cái gì? Cái này không thể nào!” Vị Ương Minh Nguyệt mặt sắc đại biến, kinh hãi nhìn tỷ tỷ của mình, nhưng ngay sau đó cười khỏ nói: “Tỷ, ta biết, thời gian dài như vậy, người thừa nhận áp lực quá lớn, gia tộc ngàn không nên vạn không nên, bắt người một đời Felicity đi làm giao dịch, có thể tình thế so sánh với người mạnh, chúng ta đã được zuì Vương gia, nếu là lần nữa zuì Âu Dương gia, chúng ta đây ở Trung Châu, tự cơ hồ không có đất đặt chân a!”

Nhìn tận tình khuyên bảo khuyên muội muội của mình, Vị Ương Minh Minh nhin không được vui vẻ cười lên, trong lòng không không có chút tiểu đắc ý, bởi vì ...! này sự kiện, là nàng cùng Đằng Phi ở giữa một cái tiểu bí mật, cho dù là hôm nay mọi người đều biết Lục Tử Lăng, cái kia Đằng Phi bên cạnh là tối trọng yếu nữ nhân, sợ rằng cũng không biết chuyện này.

Nhất là ở hiện tại lúc này, chính là Vị Ương Minh Minh bất lực nhất cũng là lúc yếu ớt nhất, nàng hy vọng nhất nhìn thấy cái kia người, rốt cục xuất hiện, này, để Vị Ương Minh Minh trong lòng, vô cùng ngọt ngào!

“Năm đó, chúng ta mới quen thời điểm, ta theo hấn dọc theo đường đi từ đó châu trở lại Nam Vực...!, “Vị Ương Minh Minh không có để ý tới ở một bên khuyên muội muội của

mình, phối hợp lắm lắm tự nói, Vị Ương Minh Minh, cũng
dừng lại miệng, nhiều nghe tỷ tỷ chính là lời nói.

“shā cấp thấp ma thú nhiều, hắc đã nói, cấp thấp ma thú shā
đứng lên không có sức lực, có ý hướng nhất viết, muốn shā
Đại Đế cảnh giới ma thú, dùng thịt của nó làm bánh bao thịt,
sau đó một trăm lượng vàng một cái túi tử...!, lúc ấy ta chê
cười hắc điên rồi, Đại Đế cảnh giới, đó là ta của cũng không
dám nghĩ cảnh giới, chớ đừng nói chi là đi shā...!, ”

Hơn vô cùng muộn, xin lỗi xin lỗi, ta tiếp tục viết...!Tiếp tục
cố gắng...!, cố gắng!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 506: Tiến Vào Vị Ương Gia!

>

“Sau lại, hắn rời đi Đâu Tinh Cổ Điện, từ nay về sau ba năm.

Hắn vẫn chưa có trở về, trông mòn con mắt, không chỉ là ta, còn nữa hắc cái kia những hồng nhan tri kỷ, chuyện này, ta cũng chưa từng cùng những người khác đã nói, coi như là ta lương hắc ở giữa một cái tiểu bí mật. “Vị Ương Minh Minh trên mặt, hiện ra vui vẻ nụ cười, lẩm bầm nói: ” đoạn thời gian trước, ở Thần Thành trung, hắc đột nhiên hiện thân, giết Đông Hải Long Cung trong liên minh Phan gia người, ta còn nghĩ tới, hắc lúc này, sợ là đã có được chém giết Đại Đế cảnh giới ma thú thực lực, chẳng qua là không biết vẫn có nhớ hay không, ở Trung Châu trở về Nam Vực trên đường, hắc từng đối với một cái cô bé đã nói lời nói.

.

.

, xuyên ”

Nhìn thoáng qua ánh mắt đại ra muối muối, Vị Ương Minh Minh vẻ mặt hạnh phúc, khẽ cười nói: “Hắc hay là nhớ kỹ đi.” “Như vậy cũng được...” “Vị Ương Minh Nguyệt khóe miệng khẽ co quắp, im lặng đang nhìn mình tỷ tỷ, không biết nói cái gì cho phải.

“Cho nên, nhất định là hắc tới, cố ý làm ra loại này động tĩnh, cũng là vì muốn ta, để cho ta an tâm.” “Vị Ương Minh Minh trên mặt tràn đầy nụ cười hạnh phúc, lúc trước đủ loại vẻ lo

lặng, đồng đều quên.

“Tỷ tỷ, người có từng nghĩ tới, cho dù hấn tới, thật có thể ngăn cản chuyện này sao?” Vị Ương Minh Nguyệt nhìn tỷ tỷ vẻ mặt bộ dáng hạnh phúc, phải giới nước lã, nói: ” không nói đến tiểu sư đệ hấn bị tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo người coi là cái đinh trong mắt, cho dù không có ai nhằm vào hấn, có thể bằng hấn một người, muốn đối phó Bạch Hổ huyết mạch Âu Dương gia loại này quái vật lớn, có thể sao?”

Vị Ương Minh Nguyệt lời nói, cũng không có đả kích tỷ tỷ theo tâm, nàng thần nhiên nhìn một cái muội muội mình, nói: “Mặc dù người gọi hấn tiểu sư đệ, nhưng, người không như ta giải hấn.

Ta tin tưởng, hấn nếu xuất hiện ở nơi này, tự nhất định có thể đem ta mang đi!”

Được rồi...!Người thắng!

Vị Ương Minh Nguyệt im lặng nhìn thoáng qua tỷ tỷ, bị tỷ tỷ đối với Đằng Phi loại này không giải thích được lòng tin không lời nào để nói.

Thầm nghĩ trong lòng: tiểu sư đệ có thể hay không mang đi người của người ta không biết, nhưng lòng của người, cũng là đã sớm bị hấn mang đi.

Vị Ương gia nhất phái vui sướng cảnh tượng, mặc dù khoảng cách Âu Dương gia tới đón hôn ngày , còn nữa hơn mười ngày, nhưng từ hiện vào lúc này lên, đến từ ngũ vực các nơi tân khách cũng đã rời rít phóng mạnh về Vị Ương gia, trận này hoa lệ thịnh yến khai đoạn, đem mới tại nơi này.

Loại này thịnh hội, không có ai muốn bỏ qua.

Cùng lúc đó, Bạch Hổ huyết mạch Âu Dương gia, đồng dạng cũng là từ trong ra ngoài tràn đầy hi khí, trong nhà cực kỳ có nhất thiên phú tuổi trẻ tuần ngạn sắp đám cưới, hơn nữa một cưới chính là hai người tuyệt sắc “Lên đường thủy ấn” cô gái, đây quả thực quá cho Âu Dương gia khuôn mặt.

Âu Dương Quan lặng lặng ngồi ở trong phòng, đối diện với

của hắn, ngồi một đũa tuần lão nhân, lão nhân tinh thần cánh sát, vẻ mặt cơ trí, tóc lông mi hay là đen, toàn thân khí huyết tràn đầy, nhìn qua một chút cũng không giống lớn như vậy mấy tuổi người.

Giờ phút này, lão nhân cười híp mắt nhìn ngồi ở mình đối diện, khí định thần nhàn Âu Dương Quan, thấy thế nào thế nào hài lòng, hắn cười nói: “Quan nhi, lần này, ngươi làm rất tốt, kia hoàng kim đầu khí gia tộc, mặc dù chẳng qua là Nam Vực một cái tiểu tộc, trong gia tộc cũng không có gì giống như dạng cao thủ, nhưng bọn hắn hoàng kim đầu khí công pháp, nhưng là một loại tuyệt hảo công pháp, chỉ tiếc kia hoàng kim đầu khí trong gia tộc đã mất đi có thể đem loại này công pháp phát dương quang đại người mà thôi.

Loại này công pháp, nếu là đến rồi ta Âu Dương gia, không ra mười năm, tất nhiên hội diễn hóa ra một loại cường đại công pháp thuật!”

Âu Dương Quan khẽ mỉm cười, không một chút xác láo nét mặt, hắn nhàn nhạt nói: “Gia gia, chuyện này nói ra thật xấu hổ, Tôn nhi bắt đầu chẳng qua là nhìn trúng nữ nhân này xinh đẹp, sau lại phát hiện nàng chính là cùng Đẳng Phi có quan hệ nữ nhân, Tôn nhi đã nghĩ để kia Đẳng Phi nan kham cùng khó chịu, muốn đem hắn bĩ đi ra mà thôi, nhưng không có nghĩ tới quá nhiều.

”

“Ha ha, ta Âu Dương gia đệ tử, có thể âm hiểm, có thể tà ác, nhưng không thể nói láo, Quan nhi, ngươi để cho ta rất hài lòng!“Lão giả vui vẻ cười to, sau đó nói: ” nam tử hán làm như thế, nhìn trúng đối phương xinh đẹp, đoạt tới chính là, về phần kia Đẳng Phi, bất quá là mọi người nghe sai đồn bậy, nói quá sự thật thôi, nếu không, hắn hai người hồng nhan tri kỷ cũng phải thành vì người khác nữ nhân, hắn nhưng ngay cả cái bóng cũng không cách nhìn, người như thế, chỉ sợ thật sự thực lực rất mạnh, cũng không có gì đáng sợ, chưa đầy lo!”

“Là, Tôn nhi cũng là như thế ý nghĩ, nếu kia Đẳng Phi là một không có đảm đương người, Tôn nhi quyết định, ngày sau phải sở hữu cùng hắn có liên quan nữ nhân, đồng bộ thu vào hậu cung, đến lúc đó, ta muốn để thế nhân nhìn, cái gì Thánh Nhân

truyền nhân, cái gì Ma Thần Chiến Tranh Ma Ngẫu có được người, tuy nhiên đều là vô căn cứ, ngũ vực thế giới, chỉ có ta Âu Dương Quan, mới là một đời tuổi trẻ đệ nhất nhân!“Âu Dương Quan hai đầu lông mày, tản ra cường đại tự tin, không phải là rầm rĩ, cũng không phải là cuồng vọng, mà là cái loại này chân chính thuộc về cường giả tự tin!

Lão giả tán thành gật đầu, Bạch Hổ huyết mạch, sẽ phải có loại này khí phách, nếu không, cũng không phải là Bạch Hổ huyết mạch hậu nhân!

“Tuy nhiên Quan nhi, đón dâu thời điểm, ngươi cũng phải cẩn thận kia Đăng Phi đang âm thầm xuất thủ, người này thuật dịch dung độc bộ thiên hạ, không nên khinh thường gặp hấn nói.”

“Gia gia, ngài yên tâm đi, chỉ sợ hấn không dám tới, hấn nếu dám tới, ta sẽ làm cho hấn chỉ có tới chớ không có lui!“Âu Dương Quan cười lạnh một tiếng, tự tin nói.

“Bánh bao...!Mới ra oa nóng hôi bánh bao, Đại Đế cảnh giới ma thú thịt hăm mà bánh bao tiện nghi lạc, một trăm lượng vàng một cái, qua này thôn mà không có này phòng trọ mà lạc!”

Rao hàng thanh âm, ở Vị Ương Thành trung lần nữa vang lên, chỉ bất quá, lần này, cái này đôn hậu thanh niên lựa chọn bán bánh bao địa phương, lại là Vị Ương Thành trung trọng yếu nhất khu vực...!Nơi này, là Vị Ương gia trong tộc dòng chính chỗ ở!

Tuy nhiên hôm nay, hấn tựa hồ có chút chọn sai địa phương, mặc dù mấy ngày gần đây, cái này bán bánh bao thanh niên cho giá tọa có được trăm vạn nhân khẩu Đại Thành mang đến rất nhiều đề tài, khiến cho rất nhiều người chú ý, nhưng chỗ này, hiển nhiên không phải là hấn người như thế có thể tùy tiện đi vào.

“Đứng lại, ngươi là ai? Nơi này là Vị Ương gia trọng địa, chưa cho phép, không được tùy ý xuất nhập!“Một người thị vệ giả dạng đích nam tử trẻ tuổi ngăn cản Đăng Phi, giọng nói lại cũng không thập phần nghiêm nghị, hiển nhiên, hấn cũng nghe nói gần đây danh tiếng lên cao bán bánh bao thanh niên.

“Nơi này không cho phép bán bánh bao sao? Ta lập tức đi ngay.” Thanh niên nhúc nhúc, lộ ra một cái đôn hậu nụ cười.

“Người chờ một chút...” “Thị vệ gọi lại thanh niên, trên dưới đánh giá vài lần, sau đó nói: “Bọc của người tử, thật là Đại Đế cảnh giới ma thú thật làm?”

Nguyên gốc mặt đôn hậu thanh niên khẽ chau lên hai đạo thô lông mày, có chút không vui nói: “Cái này tự nhiên là thật, chúng ta việc buôn bán, từ trước đến giờ trẻ nhỏ dễ bị gạt, làm sao người có thể hoài nghi ta danh dự đi?”

Người thị vệ này có chút thật xin lỗi cười cười, sau đó nói: “Ta không phải là hoài nghi người, chính là tò mò mà thôi, mấy ngày qua về chuyện của người truyền sôi sùng sục, nếu không phải chức vụ trong người, ta đã sớm đi xem náo nhiệt, muốn đi...! Người cho huynh đệ chúng ta mấy người mỗi người một cái túi tử ném thử, chúng ta sẽ làm cho người ở đây bán một hồi.”

Thanh niên cái đầu dài dao động được trống bỏi giống nhau, nhìn trước mắt này bốn năm thị vệ, nói: “Các người những người này, một người một cái, sẽ phải ăn hết ta bốn năm trăm lượng hoàng kim, như vậy ta không phải là thiếu tử? Ta còn là đi thôi.”

.

.

”

.

”

Vị Ương gia mấy người thị vệ cũng miệng liệt liệt, vốn là bọn họ cũng không còn cho rằng thanh niên này có tặng không bọn họ Đại Đế cảnh giới ma thú thật làm thành bánh bao, gặp thanh niên không đáp ứng, cũng sẽ không có hứng thú, vừa mới nói chuyện thị vệ kia khoát khoát tay, nói: “Vậy thì không có biện pháp, người chỉ có thể rời đi.”

Lúc này, cách đó không xa truyền tới một người trong treo lạnh lùng thanh âm: “Bán bánh bao, người tới đây.”

Này mấy người thị vệ nghe thấy thanh âm này, thân thể cũng khẽ run lên, sau đó trên mặt lộ ra cười nịnh, xoay người nhất tề đối với chủ nhân của thanh âm kia hành lễ nói: “Gặp qua Minh Nguyệt tiểu thư.”

Vị Ương Minh Nguyệt không để ý đến này mấy người thị vệ, một đôi đôi mắt - đẹp rơi vào bán bánh bao thanh niên trên người, trong lòng âm thầm lăm bằm: mày rậm mắt to, vóc người khôi ngô, nhìn qua còn có chút ngậy ngốc, điều này sao có thể là ta cái kia ngọc thụ lâm phong tiểu sư đệ? Tỷ tỷ nhất định là đã đoán sai, bất quá vẫn là muốn cho nàng tử tâm cho phải, đem người này mang đi qua làm cho nàng nhìn, nàng tự không phản đối.

Trong lòng nhớ, Vị Ương Minh Nguyệt hướng về phía bán bánh bao thanh niên kiêu ngạo giương lên cằm: “Nói người đi, không nghe thấy sao?”

Bán bánh bao thanh niên vẻ mặt gặp khó khăn nói: “Vị cô nương này, không là tại hạ không muốn đi qua, mà là này mấy vị đại gia, không cho phép tiểu nhân ở nơi này bán bánh bao, người nhìn...”

“Ta nhường người tới đây người cứ tới đây, bọn họ cũng phải nghe ta!” Vị Ương Minh Nguyệt lạnh lùng nhìn thoáng qua mấy cái thị vệ, cười lạnh nói: ” vừa mới mấy người các người người nói lời, ta nhưng là tất cả đều nghe vào trong tai!”

“Ách...” “Mấy người thị vệ lẫn liếc nhau một cái, trên mặt cũng lộ ra cười khỏ, cho dù không có nghe đến, bọn họ cũng không dám ngỗ nghịch vị này Thiên tiểu thư a.

“Tốt lắm , hiện tại không có chuyện gì, người tới đây, cùng ta rời đi.” Vị Ương Minh Nguyệt thản nhiên nói.

“Đại tiểu thư, cái này...!Ngài ở chính là bên trong thành, mang ngoại nhân đi vào...!Thật giống như có chút không hợp quy củ a!” Một người thị vệ đánh bạo nói.

Đề này bán bánh bao ở chỗ này đi dạo không có gì lớn, gần đây một thời gian gần Vị Ương gia khách đông đảo, phòng vệ lực lượng chưa từng có cường đại, cho nên cũng không lo lắng một cái bán bánh bao sẽ cho Vị Ương gia mang đến nguy

hiểm gì, nếu là ngay cả điểm này tự tin cũng không có, kia Vị Ương gia cũng không cân xứng làm đứng vững vàng Trung Châu vô số năm nhà giàu có đại tộc.

Có thể nếu là theo đuổi hần tiến vào nữ quyền ở lại khu vực, kia vạn nhất ra chút gì đó ngoài ý muốn, tra được này mấy người thị vệ trên đầu, bọn họ sẽ phải chịu không nổi, trách nhiệm quá lớn, bọn họ không dám làm Chủ.

“Cắt, ta cũng không sợ, các người sợ cái gì?” Vị Ương Minh Nguyệt bĩu môi nhìn thoáng qua mấy người thị vệ, sau đó nói: ” hôm nay vô luận là ta, hay là hần, “Một ngón tay bán bánh bao thanh niên, “Cũng chưa từng thấy các người!” Nói xong, cũng không để ý tới hai mặt nhìn nhau mấy người thị vệ, xoay người rời đi.

Bán bánh bao thanh niên do dự một chút, cẩn thận từng li từng tí nhìn thoáng qua mấy người thị vệ, thúc giục bộ bánh bao xe đẩy, hấp tấp đi theo Vị Ương Minh Nguyệt phía sau, hướng Vị Ương gia nữ quyền ở lại bên trong thành nội lãnh thổ đi.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 507: Sẽ Không Để Cho Người Lại Chịu Ủy Khuất!

>

Không người nào có thể đáng qua khu vực, Vị Ương Minh Nguyệt cẩn thận nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó truyền âm cấp phụ giúp xe đẩy về mặt hàm hồn thanh niên truyền âm nói: “Tiểu sư đệ, người thật to gan tử, lại dám tới nơi này? Người sẽ không sợ bị phát hiện sao?”

Thanh niên nhúc nhích đầu, nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó về mặt chân chất nhìn Vị Ương Minh Nguyệt nói: “Vị tiểu thư này, người là đang nói chuyện với ta?”

Vị Ương Minh Nguyệt vừa trừng mắt: “Bất nói cho người biết thoai, chính ta tại cùng quý nói sao? Nơi này bốn bề vắng lặng, người còn muốn man ta đến khi nào?”

Thanh niên về mặt vô tội: “Ta không có gạt tiểu thư ngài, ta thật không biết ngài đang nói cái gì a?”

“Người thật không phải?”

“Ta không rõ người đang nói cái gì.”

“Thật sự thật không phải là?”

“Ta không hiểu người đang nói cái gì!”

“Được rồi, đi theo ta.” Vị Ương Minh Nguyệt đảo cặp mắt trắng dã, bất đắc dĩ nhất nhún vai, như là quả cầu da xì hơi, hữu khí vô lực đi ở phía trước.

Trên đường gặp được một số người, đối với này vị thân kỳ bán bánh bao thanh niên đều đầu cúi ánh mắt tò mò, bất quá ngược lại không ai dám đi lên đề ra nghi vấn, đừng nói đều nhìn ra Vị Ương Minh Nguyệt tâm tình không tốt, xem như bình thường, cũng không ai dám xúc vị đại tiểu thư này rủi ro.

Lúc trước vì kháng cự gia tộc an bài hôn nhân, cảm lẻ loi một mình trốn đi về phía nam vực.

Phải biết rằng, khi đó ngũ vực ở giữa hàng rào khả thị không có mở ra, tưởng muốn đạt tới Nam Vực, liền phải xuyên qua cái kia tử vong lối đi, bất thị tất cả mọi người dừng khí này.

Vị Ương rõ ràng chỗ ở, là một đơn độc tiểu viện, trong viện trồng đầy các loại hoa cỏ cây cối, hoa nở chính điểm, mùi thơm bốn phía, trong ao Tiểu Ngư bơi qua bơi lại, được không nhàn nhã.

Trong viện yên tĩnh, người làm đều nhìn không thấy vài cái.

Vị này Vị Ương gia thiên chi kiều nữ tính tình yêu thích yên tĩnh không thích động, cùng Vị Ương Minh Nguyệt vừa vặn trái ngược, hơn nữa gần nhất ai cũng biết nàng cảm xúc không cao, tiểu tử này viện cũng lạnh lùng xuống dưới.

Cùng toàn bộ Vị Ương gia náo nhiệt ồn ào náo động, hình thành đối lập rõ rệt.

“Tả, bán bánh bao vị này ta tìm tới cho ngươi rồi, ngươi không phải vẫn muốn cắt Đại Đế cảnh giới thịt ma thú hãm bánh bao sao?” Vị Ương Minh Nguyệt vừa xong sân cửa vào, liền lớn tiếng kêu lên.

Xa xa không ít người nghe thấy, đều bưng tỉnh đại ngộ, tình cảm không phải Minh Nguyệt tiểu thư muốn ăn bánh bao, mà là rõ ràng tiểu thư đối với này truyền đi thần hồ kỳ thần Đại Đế cảnh giới thịt ma thú hãm bánh bao sản sinh hứng thú.

Này cũng không tính có cái gì mà không được chuyện, mấy ngày gần đây, sợ là cả Vị Ương thành những người ở đây, đều đối người thanh niên này cùng hấn Đại Đế thịt ma thú bánh bao có hứng thú, bởi vậy mấy cái bên kia phụ trách giám thị Vị Ương rõ ràng nhân, căn bản là không để trong lòng.

Chích đương vị này tiểu thư đài các muốn tìm một ít chuyện

giải buồn rồi, nhưng không ai nghĩ đến, một hồi oanh động toàn bộ Trung Châu đại sự kiện, đúng là từ lúc này, lặng yên bắt đầu.

“Kéo kẹt!” Môn bị mở ra, lộ ra Vị Ương rõ ràng xem ra có chút tiêu tụy mặt cười, ánh mắt dừng ở đi theo Vị Ương Minh Nguyệt mặt sau, vẻ mặt hàm hồ mọi nơi đánh giá thanh niên trên người, Vị Ương rõ ràng đầu tiên là lặng đi một chút, lập tức trên mặt lộ ra như hoa bách hợp bàn nụ cười xinh đẹp đến, chợt lóe lướt qua, sau đó thản nhiên nói: “Tốt lắm, Minh Nguyệt (*trăng sáng), ngươi bắt là muốn đi hoa Điền Quang thương lượng hôn sự của các ngươi sao? Ngươi trước tiên đi mau lên.”

“Ngươi.

.

.

Ta.

.

.” Vị Ương Minh Nguyệt đầu đầy mờ mịt, thập phần không hiểu nhìn tỷ tỷ, thậm chí nói ta khi nào thì muốn tìm cái tên kia thương lượng hôn sự sao? Điều là đã sớm định hảo chuyện tình, còn có cái gì khả thương lượng?

Bất quá nhìn tỷ tỷ vẻ mặt kiên quyết bộ dáng, Vị Ương Minh Nguyệt biết, chuyện này một chút thương lượng đường sống đều không có, không khỏi lại đang bán bánh bao thanh niên trên mặt quét vài vòng, lại không có thể phát ra hiện bất cứ dị thường nào, cuối cùng chỉ có thể nản lòng rồi đi, cảm thấy được tỷ tỷ thật sự là quá nhớ thấy Đằng Phi rồi, thế cho nên đầu óc đều có chút không rõ ràng lắm.

Cảm thấy thở dài một tiếng, dù sao cũng không bao nhiêu ngày rồi, khiến cho tỷ tỷ vui vẻ lên chút đi, bất kể nàng làm cái gì đấy.

Vị Ương Minh Nguyệt cũng không sợ thanh niên này dám đối

với tỷ tỷ bất lợi, nơi này là Vị Ương gia chỗ hạch tâm, xem như Hoàng Cáp đại năng, muốn ở chỗ này giương oai, cũng đều là hành động tìm chết.

Vị Ương Minh Nguyệt rời đi sau, Vị Ương rõ ràng nhìn thoáng qua bán bánh bao thanh niên, không nói chuyện, vặn vẹo vòng eo, xoay người liền vào phòng.

Bán bánh bao thanh niên đứng ở nơi đó không nhúc nhích, trong phòng truyền tới một hơi vài phần xấu hổ thanh âm: “Như thế nào, chờ ngươi ba năm còn chưa đủ, không nên ta mời ngươi vào đây sao?”

Bán bánh bao trách niên nhúc nhích đầu, lầu bầu nói: “Ta không hiểu ngươi đang nói cái gì.” Dưới chân lại hướng tới phòng đi đến.

Mới vừa vào cửa, một khối ấm áp thân thể liền nhào vào thanh niên trong lòng ngực, Vị Ương rõ ràng hai tay gắt gao ôm lấy thanh niên eo, sau đó hé miệng, tại thanh niên trên vai hung hăng cắn một cái.

“A, ngươi chúc cậu a!” Thanh niên kêu một tiếng, lại là không có giấy dựa.

“Ngươi là tên không có lương tâm, ô ô, nhân gia đợi ngươi ba năm, ngươi ngay cả mặt cũng không lộ một lần, nhân gia cứ như vậy nhập không được mắt của ngươi? Bây giờ người ta phải lập gia đình rồi, muốn trở thành người khác nữ nhân, ngươi còn tới làm gì? Ô ô ô, ngươi có phải hay không không nên nhìn ta xấu mặt, không nên nghe được tiếng lòng ta, ngươi tài vừa lòng?” Vị Ương rõ ràng đã cho rằng thanh niên này chính là Đằng Phi, không quan tâm, ngay tại đối phương trong lòng (ngực) khóc lớn lên.

Thanh niên khóe miệng hơi run rẩy, tùy tay bỏ hạ một đạo kết giới, như vậy trong phòng phát sinh bất cứ chuyện gì, bên ngoài nhân đều không thể đã được biết đến.

Thở dài một tiếng, thanh niên mở miệng nói: “Làm sao ngươi

liền cảm nhận định là ta?” “Hừ, liền biết nhất định là người này tên không có lương tâm!” Vị Ương rõ ràng tại Đằng Phi trong lòng (ngực) ngẩng đầu, lê hoa đài vũ bộ dáng, có khác một phen phong tình, trắng thanh niên liếc mắt một cái: “Người xem như hóa thành tro, ta đều có thể nhận ra người!” Thanh niên sờ sờ cái mũi, cười khỏ nói: “Lời này ta làm sao nghe được như vậy không được tự nhiên đâu?” “Bên ngoài hiện tại nguy hiểm như vậy, thời điểm như thế này, người lại chạy đến nơi đây đến, người không muốn sống nữa sao? Người có biết hay không hiện ở ngoài mặt mấy cái bên kia thế lực lớn đã không nhắc tới người, nhưng sau lưng lại một chút cũng không có buông tha cho quá đối với người tìm kiếm!” Khóc một trận, phát tiết xong bất mãn trong lòng bất an không thoải mái sau, Vị Ương rõ ràng lại bắt đầu vì Đằng Phi lo lắng.

“Ha hả, ta nếu cảm đến đây, dĩ nhiên là có năng lực đem người mang đi, nhìn người, khóc đến lương nhất con mèo hoa nhỏ tựa như, không sợ người khác chê cười sao?” Bán bánh bao thanh niên, dĩ nhiên chính là Đằng Phi.

Hắn từ Đấu Tinh Cổ Điện sau khi rời khỏi, đi vào Trung Châu, vốn là muốn xông vào tới cửa đến, đem Vị Ương rõ ràng mang đi, tin tưởng toàn bộ Vị Ương gia, cũng không còn nhân có thể ngăn được hắn.

Bất quá sau lại nghĩ đến Đinh Tuyết Ninh còn tại Âu Dương gia trên tay, một khi bên này gây ra thái Đại Động Tĩnh, còn muốn bả Tuyết Ninh cứu đi, khả năng cũng có chút khó khăn.

Bởi vậy, Đằng Phi hóa thành một cái bán bánh bao thanh niên, thần không biết quỷ không hay tiến vào Vị Ương gia chỗ hạch tâm, muốn cùng Vị Ương rõ ràng tiên gặp mặt một lần, sau khi thương lượng, làm tiếp định đoạt.

“Ta mới không sợ!” Vị Ương rõ ràng đem mặt vui đầu vào Đằng Phi trong lòng (ngực), dùng sức cọ xát vài cái, thặng làm nước mắt trên mặt, sau đó ngẩng đầu, sáng giọng: “Trừ người ra, còn có ai có thể đem ta nhạ khóc? Sợ ta khóc cho người bề mặt, về sau cũng đừng có chọc ta!”

Đằng Phi đảo cặp mắt trắng dã, thầm nói cũng không phải ta đem người nhạ khóc, bất quá loại lời nói này Đằng Phi hiện giờ đã không hội ngộ đến nói ra khỏi miệng.

“Đúng rồi, người vừa mới thuyết, người có năng lực đem ta mang đi, vậy người nghĩ tới Đinh Tuyết Ninh không vậy? Nàng bị giam tại Âu Dương gia, người phải biết rằng, Âu Dương gia cũng không phải là Vị Ương gia, gia tộc bọn họ bên trong, có mấy cái Hoàng Cáp đại năng, nghe nói còn có một bất hủ Thần Hoàng cảnh giới lão tổ tông!” Vị Ương rõ ràng mâu Quang Thiểm thước, dừng ở Đằng Phi: “Mà muốn đổi phỏ người, xa không chỉ Âu Dương gia một nhà, sở dĩ xem như người không sợ Âu Dương gia, cũng muốn tưởng cứu con người toàn vẹn sau, người có thể hay không an toàn rời đi Trung Châu!”

“Ta tại sao phải rời đi Trung Châu?” Đằng Phi ảm đạm cười, nụ cười kia sau lưng, lại cất dấu vô tận sát cơ, hắc lãnh Thanh Thuyết đạo: “Bị buộc trốn nhiều năm như vậy, đã muốn đủ rồi, ta đã hoàn toàn bất muốn tiếp tục đóa giấu đi, những người đó sở dĩ dám đối với ta nói đánh là đánh, nói giết là giết, sở dĩ dám đối với ta phát ra Tất Sát Lệnh, là tội trọng yếu một nguyên nhân, chính là ta giết bọn họ nhân không đủ nhiều, thủ đoạn của ta.

.

.

Còn chưa đủ ác!”

Vị Ương rõ ràng thân thể khẽ run lên, ngẩng đầu, có chút bảu nhìn Đằng Phi, do dự một chút, hay là nói: “Bằng người sức một người.

.

.

”
“Vậy là đủ rồi.” Đằng Phi sắc mặt bình tĩnh cắt đứt Vị Ương

rõ ràng thoải, nhẹ giọng nói ra: “Ta sẽ cho những người đó hiểu được, có chút người bọn họ có thể trêu chọc, nhưng có chút người một khi trêu chọc, liền sẽ khiến cho bọn họ không cách nào thừa nhận hậu quả!”

Vị Ương rõ ràng có chút si mê nhìn Đằng Phi, lời này yếu thị người khác nói ra đến, nàng chỉ sợ hội cau mày rất là ghét, cảm thấy được đây là đồng dạng không biết Thiên Cao địa hèn.

Mà tại Đằng Phi trong miệng nói xuất, nàng lại cảm thấy được thị như vậy là chuyện phải làm, dù là Đằng Phi thuyết hấn tự tay có thể trích tinh, Vị Ương rõ ràng cũng sẽ nghiêm túc xem một cái bầu trời, sau đó khiêu một cái tưởng trích na vì sao, mà tuyệt sẽ không nghĩ Đằng Phi có phải hay không đang khoác lác.

Trong mắt tình nhân mọi cách hảo, tình nhân nói cái gì đều là đúng, nói cái gì đều là chân lý.

Thứ cảm tình này, có đôi khi, quả thật là không có đạo lý.

“Kia Vị Ương gia.

.

.” Vị Ương rõ ràng có chút sợ Đằng Phi giận chó đánh mèo Vị Ương gia, dù sao cửa hôn sự này, thị cha của nàng chính mồm định xuống.

“Ha hả, về sau phụ thân của ngươi, vốn là ta phụ thân, ta làm sao sẽ đi trách hấn?” Đằng Phi ảm đạm cười, thuận miệng nói ra nhượng Vị Ương rõ ràng mặt đỏ tới mang tai thoải.

“Phi, cái gì phụ thân của ta sẽ là của ngươi phụ thân, nói hưu nói vượn!” Ngoài miệng nói như thế, nhưng trong lòng thì vô cùng ngọt ngào cùng thỏa mãn, này nhiều năm Mộc Đầu Nhân, bản thân nhiều năm kiên trì, rốt cục đợi đến kết quả, phía trước sở có trả giá sở có tâm toan sở có ủy khuất, vào giờ khắc này, tất cả đều đáng giá!

“Mà ta biết, Âu Dương gia kia người trẻ tuổi Tuấn Ngạn Âu Dương quan, liền là hướng về phía ta tới, ha hả, muốn thông

qua giẫm phải ta, đề cao hấn tên của mình vọng, ta sẽ cho hấn rất nổi danh!” Đẳng Phi cười nói, nhưng nụ cười kia, lại là lãnh cực tử.

“Vậy ngươi có hay không có cụ thể tính toán? Chuyện này, cuối cùng ngươi là tưởng phải làm sao đâu?” Vị Ương rõ ràng ngắc đầu, Tinh Mâu rục rịch, dừng ở Đẳng Phi, một bộ ta toàn bằng phu quân làm chủ bộ dáng.

Đẳng Phi vươn tay, khinh khẽ vuốt vuốt Vị Ương rõ ràng trơn bóng Như Ngọc gương mặt của, nhìn nàng tượng miêu đồng dạng dụng khuôn mặt dán tay của mình, khép hờ lấy Tinh Mâu, vẽ mặt thoải mái thoải mái bộ dáng, Đẳng Phi tâm hơi chút thông.

Các nàng vì mình, thật sự trả giá nhiều lắm!

Mỉm cười, sau đó nói: “Không thể nào bạn, từ hôm nay trở đi, ta sẽ không nếu để cho ngươi thụ bất kỳ ủy khuất!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 508: Ngày Đại Hôn!

>

Vị Ương Minh Nguyệt lại đến thời điểm, cái kia bán bánh bao thanh niên đã muốn biến mất không thấy gì nữa, trong phòng, chỉ còn lại có tỷ tỷ một người tại kia ngẩn người, nguyên bản tiêu tụy trên khuôn mặt lúc này lại tản ra động nhân sáng bóng, khi thì nhú mi, khi thì ngây ngô cười, toàn bộ nhiên không lưu ý đến chính hắn một người sống sờ sờ đi vào gian phòng.

Vị Ương Minh Nguyệt trên gáy, xuất hiện vô số dấu chấm hỏi, nhìn cảnh xuân đầy mặt tỷ tỷ, một cái có chút không tốt lắm ý niệm, tại Vị Ương Minh Nguyệt trong lòng đột nhiên dâng lên: tỷ tỷ có thể hay không đợi không được Đằng Phi, nếu không muốn gả cho Bạch Hồ huyết mạch Âu Dương gia thiên tài đệ tử Âu Dương quan, sẽ theo liền đem thân mình giao cho một cái người xa lạ?

Ý nghĩ này, nhượng Vị Ương Minh Nguyệt cảm thấy vô cùng hoảng sợ, nàng không tin chuyện có thể như vậy, khả ý niệm này lại tượng là một Ma Chú giống như, một khi xuất hiện, liền lái đi không được.

Nếu như chuyện này là sự thật, kia đừng nói cái kia bán bánh bao thanh niên Vận Mệnh, xem như toàn bộ Vị Ương gia Vận Mệnh, chỉ sợ đều muốn không cách nào điều khiển tại trong tay mình!

Tỷ tỷ a tỷ tỷ, làm sao ngươi có thể như thế hồ đồ? Tại sao có thể làm loại chuyện này đâu? Vị Ương Minh Nguyệt càng nghĩ càng cảm thấy chính mình nghĩ rất đúng.

Trong lòng càng nghĩ càng nóng lòng, nhìn tỷ tỷ như trước ngồi ở trước gương, nhận uỷ thác cái má tại kia ngây ngô cười, giận không chỗ phát tiết Vị Ương Minh Nguyệt tức giận kêu

lên: “Tả!”

“A.

.

.

Trời ạ, làm ta sợ nhảy dựng. “Vị Ương rõ ràng nhẹ nhàng kinh hô một tiếng, lập tức lấy tay nhẹ vỗ về ngực, có chút oán trách nhìn Vị Ương Minh Nguyệt, nói: “Làm sao người cùng quý tựa như, một chút thanh âm đều không có? Hoàn đột nhiên ra tiếng lai làm ta sợ, làm ta giật cả mình, thật là!” “Tả, người, làm sao người có thể biến thành như vậy?”

“Ân? Ta sao? Ta biến thành dạng gì? Rất xấu sao?” Vị Ương rõ ràng có chút lo lắng, khuôn mặt vội vàng nhìn gương, trong kính người đẹp diễm Khuynh Thành, da trắng như tuyết, giữa trán mang theo một chút nhàn nhạt phong tình, thấy thế nào cũng là một cái dung nhan tuyệt sắc đại mỹ nữ.

“Người, người đứng lên cho ta!” “Vị Ương Minh Nguyệt thở gấp, đi tới một tay đem tý tý mình kéo lên, sau đó về mặt nghiêm túc hỏi: “Người cho ta nói thật, vừa mới người cùng cái kia bán bánh bao gia hỏa, rốt cuộc đều ta đã làm gì?”

Vị Ương rõ ràng tiên thị nao nao, lập tức nhin không được cười rộ lên, “Bán bánh bao gia hỏa” ? Đây danh hiệu rất tốt, quay đầu lại nhất định muốn nói cho hần biết, xem hần hội thị biểu tình gì.

“Người hoàn tiểu, Vị Ương rõ ràng, người còn có ...! hay không diễm cảm thấy thẹn tâm? Xem như người không thích cái kia Âu Dương quan, nhưng cái này của người dạng, người không làm ...! thất vọng ta tiểu sư đệ sao? Chẳng lẽ này chính là người trong miệng thích?” Vị Ương Minh Nguyệt giận dữ công tâm, lớn tiếng quát lớn khỏi tý tý của mình, này thị từ nhỏ đến lớn, chuyện chưa từng có.

Vị Ương rõ ràng lại là một chút cũng bất cấp, cũng không để ý, cười híp mắt nhìn muội muội của mình, sau đó nhẹ giọng nói: “Ta cũng không có gấp gáp, người gấp cái gì? Ta không

phải cũng đã nói với người, hẳn chính là Đằng Phi.”

Vị Ương Minh Nguyệt đương trường sừng sốt, sau đó cả giận nói: “Điều đó không có khả năng! Lúc chiều, ta rõ ràng cũng đã thử quá hẳn, nếu là hẳn tiêu sư đệ, làm sao có thể không cùng ta quen biết nhau? Làm sao có thể vẫn nói hẳn cái gì cũng không biết? Vị Ương rõ ràng, ta xem người hiện tại đã hôn tử đầu, người có biết hay không chính người đang làm cái gì?”

“Tốt lắm, bảo bối của ta muội muội, người ngồi xuống trước, hãy nghe ta nói hết, người tiếp tục quyết định có phải hay không theo ta phát hỏa cũng không muộn, người cứ nói đi?” Vị Ương rõ ràng tâm tình thật tốt, lôi kéo bàn tay của em gái, hai tử muội nhân ngồi vào trên giường.

Vị Ương Minh Nguyệt tảo thấy trên giường cái chăn có chút hỗn độn, thoát nhìn tựa hồ có người ở phía trên lăn qua, một viên vừa mới thở bình thường lại tâm rồi lại nén không được lửa giận trung thiêu cháy, cắn răng nói: “Tốt, các người cũng đã cùng nhau cút giường lớn!”

“Người cô gái nhỏ này, người nói nhăng gì đấy?” Vị Ương rõ ràng sắc mặt Phi Hồng, tâm tình mặc dù tốt, nhưng cũng có chút không thể chịu được kính rồi, cô muội muội này nổi giận lên, rất quật cường, không đem năng thuyết phục, năng sẽ không dứt.

“Này sàng là chính ta vừa mới rất cao hứng, ở trước mặt lộn mấy vòng, tài biến thành dạng này.” Vị Ương rõ ràng đỏ mặt nói khê: “Người thật sự thị Đằng Phi, người buổi chiều cái loại này thử, mặc dù là truyền âm, nhưng tất cả đều dừng ở hữu tâm nhân trong mắt, chính người suy nghĩ thật kỹ, vạn nhất lúc hẳn tràng thừa nhận, người sẽ phản ứng như thế nào?”

“Đương nhiên là một cái cao nhảy dựng lên, sau đó tỉnh táo lại làm hẳn chạy nhanh □.

.

.

Ách.

.” Vị Ương rõ ràng nói xong, bỗng nhiên sừng sốt, sau đó khoe miệng nhẹ nhàng rút rút, đưa ánh mắt chuyên hướng tỷ tỷ, chậm chạp nói: “Hắn đúng là tiểu sư đệ?”

“Loại chuyện này, ta làm sao sẽ lừa gạt người? Người cũng không thể tưởng, người bình thường, ta làm sao có thể để mắt? Người đem tỷ tỷ người muốn trở thành người nào? Bất muốn gả cho Âu Dương quan, sẽ theo liền tìm một người thay thế sao?” Thấy muội muội rốt cục tỉnh táo lại, Vị Ương rõ ràng cũng yên lòng, nhin không được oán giận muội muội hai câu.

“Tiểu tử thú vị này, người đẳng lần sau gặp được hắn, xem ta như thế nào thu thập hắn, ta tuyệt sẽ không bỏ qua hắn!” Vị Ương Minh Nguyệt này sẽ rút cuộc minh bạch vì cái gì tỷ tỷ sẽ có loại phản ứng này, chính cô ta tỉnh táo lại sau, cũng biết mình là quan tâm sẽ bị loạn.

Vị Ương rõ ràng là ai? Đã từng Vị Ương gia nhân tài trẻ tuổi kiệt xuất nhân vật, chân chính thiên chi kiêu nữ, nàng chung tình vu Đằng Phi, liên Âu Dương quan cái loại này tuổi trẻ Tuấn Ngạn đều không để vào mắt, trong mắt như thế nào lại có một bán bánh bao chân chất thanh niên?

“Thực xin lỗi, ta, là ta lỗ mãng.” Vị Ương Minh Nguyệt nghĩ thông suốt này đó sau, cấp tỷ tỷ xin lỗi, nhưng ở trong lòng, lại là nảo nổi lên Đằng Phi này tiểu sư đệ, ở trong lòng tính toán lần sau gặp diện, yếu như thế nào mới có thể bả này ném khuôn mặt cấp tìm trở về.

Vị Ương rõ ràng ở một bên khẽ cười nói: “Ta khuyên người, hoàn bị gầy trả thù tâm tư của hắn đi, hiện giờ chúng ta toàn bộ Vị Ương gia, cũng chưa người có thể ngăn được hắn, nhược không phải bởi vì đánh hắn chủ ý quá nhiều người, xem như Âu Dương gia, trong mắt hắn, cũng là muốn tới thì tới, muốn đi thì đi.”

“Thật vậy chăng? Điều đó không có khả năng đi? Ba năm trước đây hắn mới cảnh giới gì.

.
 , làm sao có thể tăng lên nhanh như vậy?” Vị Ương Minh Nguyệt có chút khó tin nói.

Vị Ương rõ ràng vẻ mặt kiêu ngạo gật đầu, nói: “Hắn chính là một giới về sáng lập kỳ tích nhân, muội muội, ngươi phải tin tưởng hắn!”

“Ách.

.
 , tả, nhĩ hảo buồn nôn!” Vị Ương Minh Nguyệt thổ liểu thổ cái lưỡi thom tho, né ra tỷ tỷ trả thù ma quỷ, sau đó cười duyên nói: “Các người đã đều đã có đối sách, ta vẫn còn ở nơi này đàm cái gì tâm đầu? Quên đi, chính người tại kia chậm rãi dư vị đi, ta đi nha.”

Nói xong, Vị Ương Minh Nguyệt lắc mình chạy ra ngoài, đi lại nhẹ nhàng.

Vị Ương rõ ràng hướng tới cửa vào gắt một cái, ửng đỏ gương mặt của lên, chớp động, lại là ngượng ngùng vui sướng quang mang.

Đằng Phi mặc vào quần áo Thanh Y, tựa vào khoảng cách Vị Ương gia cửa lớn mấy trăm mét xử một chỗ trên tường rào, hít thở phoi nấng, nhìn qua thập phần biếng nhác.

Tại chung quanh hắn, cũng không có thiếu Vị Ương thành dân chúng đứng ở nơi đó, kiển chân ngóng trông đón dâu đội ngũ.

Hôm nay, thị Vị Ương gia phu hỉ ngày, hai vị tiểu thư, đồng thời lấy chồng!

Tiên tới đón dâu, thị Lục Bào Lão Tổ đệ tử Điền Quang.

Điền Quang hôm nay mặc một thân vui mừng màu đỏ chót áo bào, kỳ ngồi ở một đầu cao lớn Long Lân thân hổ lên, mặt

không khí vui mừng.

Long Lân Hồ Nhất thân Mặc Sắc vậy, từng cái đều có miệng chén thiên tiểu, dưới ánh mặt trời tản ra U Lân chói mắt quang trạch, một đôi màu đỏ con mắt, lộ ra hung lịch quang mang, người bình thường thấy liếc mắt một cái đều sẽ cảm giác được cả người rét run.

Đây là một nhức đầu để cảnh giới ma thú!
Thị Lục Bào Lão Tổ cố ý tiến nhập thần Hồn Vực, vì đệ tử yêu mến tuyên định cõi ngựa.

Long Lân hồ khí tráng thập phần cường đại, nhưng lúc này lại hoàn toàn bị cười ở trên người nó Điền Quang chế trụ, thực lực mạnh nhân, tự nhiên liếc mắt một cái liền có thể nhìn ra đến, này Vị Ương gia con rể, một thân thực lực, đã muốn đạt tới cảnh giới cực cao.

Mà ngay cả Long Lân hồ loại thú dữ này, đều ngoan ngoãn mặc hấn cười.

Điền Quang rất vui vẻ, vui vẻ nguyên nhân chẳng những là rốt cục cưới lấy một cái thích hấn mà hấn cũng thích nữ nhân, quan trọng hơn là, huynh đệ của hấn, rốt cục xuất hiện!
So sánh dưới, Đằng Phi có thể xuất hiện tại nơi này, càng làm cho hấn cảm thấy hưng phấn!
Huynh đệ chúng ta quen biết nhiều năm, rốt cục lại có thể kề vai chiến đấu.

Điền Quang Nhất điểm đều không ngại Đằng Phi hôm nay đem quấy rầy của mình đám cưới, với hấn mà nói, có thể cùng Đằng Phi lại một lần nữa sống vai chiến đấu, viễn so ngày hôm nay đám cưới quan trọng hơn.

Bởi vì Điền Quang rất rõ ràng, tự mình có thể cưới lấy Vị Ương Minh Nguyệt này Vị Ương gia minh châu, so công chúa hoàn tôn quý thiếu nữ, càng nhiều là nguyên nhân, là bởi vì hấn có một hảo sư phụ!
Cực ít người biết được, Lục Bào Lão Tổ tại hơn tám nghìn

năm trước, liền đã tiến nhập đến Hoàng Cáp, hôm nay Lục Bào Lão Tổ, càng là đã đạt đến Hoàng Cáp đỉnh cảnh giới, một thân tu vị, đã muốn bước một chân vào tới rồi thế giới này võ giả có khả năng đạt tới cực hạn nhất nhất bất hủ Thần Hoàng cảnh giới!

Điền Quang ánh mắt của, tại bên đường trong đám người đảo qua, khi nhìn thấy Đằng Phi thời điểm, Điền Quang vui vẻ cười lộ lên, hướng về phía Đằng Phi trừng mắt nhìn.

Bên kia Đằng Phi trả một cái nhưng đích tươi cười.

Vị Ương gia không lộ xa hoa trong sảnh tiệc diện, ngồi một cái lão giả râu tóc bạc trắng, khuôn mặt giống như trẻ con, bóng loáng non mịn, không có một tia nếp nhăn.

Lão giả vóc dáng không cao, đầu rất lớn, nhưng thân mình cũng rất nhỏ gầy, mặc vào một thân thập phần sức sống sắc áo choàng, nhìn qua thập phần quái dị.

Hắn, chính là Lục Bào Lão Tổ, hình tượng của hắn, áo của hắn, tựa hồ trước nay chưa từng biến quá, vị này tính tình cô quái đầy người tà khí chính là tuyệt thế đại năng, thế nhưng lúc này hoà hợp êm thấm, nụ cười trên mặt chưa từng có giảm bớt quá, so với hắn ai cũng rõ ràng đồ đệ của mình đến tốt cùng có như thế nào trác tuyệt thiên phú.

Sở dĩ, chuyện hắn vui vẻ nhất, không phải hắn chuẩn bị bước vào đến bất hủ Thần Hoàng cái kia tầng cảnh giới, mà là hắn thu một cái có thể thừa kế hắn y bát đệ tử!

Lục Bào Lão Tổ ngồi ở đây trác chủ vị, Vị Ương gia gia chủ Vị Ương Vô Khuyết, đều bồi ngồi ở một bên, cẩn thận cười theo kiểm, nhưng trong lòng rung động không thôi.

Hôm nay tới chỗ này, xa không chỉ Lục Bào Lão Tổ một cái quái vật.

Gần năm vạn năm đến, danh chấn Trung Châu tán tu lão quái vật, hôm nay cư nhiên nhất tề xuất hiện!

Có năm vạn năm trước được xưng đã biến thiên hạ vô địch thủ Ma Thiên cao, tại năm vạn năm trước, lão quái này cũng đã là

Đại Đế cảnh giới, tại cùng thời đại được xưng vô địch!
Có hơn bốn vạn năm trước Trung Châu nổi danh nhất tán tu
Đỗ Vũ, không có bất kỳ gia thế bồi cảnh, không biết được kỳ
ngộ gì, hơn 70 tuổi cũng đã tu luyện tới Chuẩn Đế cảnh giới,
tại cùng thời đại nhân vật ở bên trong, khó gặp địch thủ.

Còn có một kiếm trong treo nhưng lạnh lùng ngồi ở chỗ kia
một cái cô gái tuyệt sắc, khán tượng mạo như 16 giai nhân,
nhưng Trên thực tế, nàng lại thị hơn hai vạn năm trước liên
hoành hành Trung Châu một đời hiệp nữ Đông Phương Ngọc
Liên, tại năm đó từng có cá ngoại hiệu, kêu Đông Phương Bất
Bại!

Bàn này thượng hoàn ngồi vài cái Vị Ương Vô Khuyết đều gọi
không ra tên nhân, Lục Bào Lão Tổ tựa hồ cũng không có giới
thiệu ý tứ của bọn hắn, Vị Ương Vô Khuyết cũng không tốt
tùy tiện đến hỏi.

Dĩ ánh mắt của hắn đến xem, những người này, liền không có
một cái thị người thường!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 509: Đăng Phi Tới!

>

Nhắc tới những người này, là nhìn Vị Ương gia trước mặt tử tới tham gia nữ nhi của hắn đám cưới, Vị Ương Vô Khuyết mình cũng không tin.

Giờ này khắc này, Vị Ương Vô Khuyết chỉ có thể âm thầm may mắn hắn ban đầu lựa chọn coi như sáng suốt, không có quét Lục Bào Lão Tổ trước mặt tử.

Nếu như mình năm đó không đáp ứng việc hôn sự này, muốn chia rẽ Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt hai người lời nói, sợ rằng Vị Ương gia cũng sớm đã bị những thứ này lão quái vật cho huyền long trời lỗ đất.

Nghĩ tới đây, Vị Ương Vô Khuyết chẳng biết tại sao, trong lòng có chút mơ hồ là không yên tĩnh.

Loại này bất an, nhưng là đến từ cho hắn cái kia nữ nhi, Vị Ương Minh Minh.

Lúc trước việc hôn sự này định ra tới thời điểm, Vị Ương Minh Minh tự vẫn rất bình tĩnh, nhưng không ai có thể nhìn ra nàng tiêu tụy cùng trong lòng không cam lòng, tuy nhiên này lại có biện pháp gì đi? Cái thế giới này cũng là như vậy, không thể nào mọi chuyện cần thiết cũng dựa theo tâm nguyện của mình tới

Có thể mấy ngày gần đây, chẳng biết tại sao, Vị Ương Minh Minh cũng là thoát nhìn vui vẻ rất nhiều, trên mặt cũng thường xuyên nổi lên thẹn thùng đỏ ửng, kia vẫn giống như là một bị gia tộc cho hy sinh rụng đám hỏi cô gái? Rõ ràng tự là một đờm gả xấu hổ thiếu nữ.

Vị Ương Vô Khuyết hiểu rõ con gái của mình, biết Vị Ương Minh Minh tuyệt đối không có khả năng trong thời gian ngắn như vậy nghĩ thông suốt hết thấy, sau đó cam tâm tình nguyện gả cho Âu Dương Quan.

Như vậy, nàng tại sao phải có loại biến hóa này? Nghe trong nhà hạ nhân nói, vài ngày trước cái kia danh chấn Vị Ương Thành bán bánh bao thanh niên từng tiến vào quá Vị Ương gia.

Nhưng Vị Ương Vô Khuyết cũng không có đi suy nghĩ nhiều, hắn một ngày chuyện tình nhiều lắm, nào có thời gian rồi giao trái tim tư đặt ở một người bình thường trên người? Chỉ sợ cái này người bình thường bán chính là Đại Đế cảnh giới ma thú thịt làm được bánh bao, chỉ sợ thịt của hắn bánh bao ăn có thể tăng cường Võ Giả trong thân thể nguyên tố thuộc tính lực lượng.

Ở Vị Ương Vô Khuyết trong mắt, bán bánh bao đúng là bán bánh bao, vĩnh viễn cũng lên không được mặt bàn.

Đại Đế cảnh giới ma thú, Vị Ương gia cũng không phải là sẵn bắt không tới, cho nên đối với Vị Ương Vô Khuyết mà nói, người khác mới mẻ hiếm lạ đồ vật, khi hắn nơi này, thật sự không coi vào đâu.

Có thể tựa hồ hay là tại người thanh niên kia sau khi rời đi, nữ nhi tâm tình tự không khỏi thật là tốt lên, Vị Ương Vô Khuyết cũng hoài nghi quá, người nọ là Đằng Phi giả trang.

Tuy nhiên căn cứ giám thị Vị Ương Minh Minh nơi ở những người đó nói, ngày đó là Minh Nguyệt tiểu thư mang người nọ quá khứ, nếu như người nọ là Đằng Phi, không thể nào không nói cho Minh Nguyệt tiểu thư thân phận của mình, mà hỉ giận hiện ra sắc Vị Ương Minh Nguyệt, tuyệt đối không có khả năng một điểm sơ hở cũng không lộ ra.

Rốt cuộc là tại sao vậy chứ? Bất kể tại sao, có thể ngàn vạn không nên xuất hiện loạn tử cho phải, ta Vị Ương gia, đã trải

qua thông minh giăng co.

Vị Ương Vô Khuyết trong lòng thở dài cầu nguyện hôm nay có thể hết thấy thuận lợi.

Điền Quang ở Trung Châu không có đặt mua bất động sản, cho nên, hễ tiệc cưới nằm ở tại Vị Ương gia, Lục Bào Lão Tổ không nề mặt da, gọi tới một chúng bạn tốt, cũng là vì cho đồ đệ chống đỡ mặt mũi, không để cho người khác xem thường đồ đệ tử của mình.

Đồng dạng vào hôm nay, Vị Ương Minh Minh cũng sắp xuất hiện các, nhưng là sẽ bị Âu Dương gia đón dâu đội ngũ cho đón đi, Vị Ương gia song hỷ lâm môn, đến lúc đó còn nghĩ có rất nhiều người đi theo đón dâu đội ngũ cùng nhau rời đi, đi trước Âu Dương gia bên kia đi ăn mừng.

Giờ phút này giờ lành buông xuống, Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt, cũng đã làm tốt bài đường thành thân chuẩn bị, che hồng đầu đắp Vị Ương Minh Nguyệt, bị hai người hỉ nường dắt díu lấy, mềm mại tiêu sái ở bố mẹ, đầu đắp mào ở dưới mặt, đã sớm hồng giống như đầu đắp màu sắc không sai biệt lắm.

“Cái nha đầu này, rất không sai!” Ngồi ở chủ trên bàn Đông Phương Ngọc Liên, một đôi trong trẻo lạnh lùng con người quăng ở che hồng khăn voan Vị Ương Minh Nguyệt trên người, nhàn nhạt tán thành một câu.

“Đó là, đồ đệ của ta, ánh mắt có thể kém?” Lục Bào Lão Tổ ngoe nguẩy lão đại, trách cười nói.

“Lục Bào lão quỷ, xem người hiện tại bộ dạng, không biết, còn tưởng rằng hôm nay kết hôn chính là người đi!” Ngồi ở Lục Bào Lão Tổ bên cạnh Ma Thiên Cao nhếch miệng cười một tiếng, tiếng nói nghe có chút khàn giọng.

“Lão Ma, người này đại ma đầu không có đồ đệ, người đây chính là ở hâm mộ ta có hảo đồ đệ.” Lục Bào Lão Tổ cũng không giận, cười híp mắt nhìn Ma Thiên Cao: “Tương lai của

ta nhưng là có đồ tôn người!”

“Hừ.” Ma Thiên Cao bữu môi, khinh thường hừ một tiếng, lắm bầm nói: “Kia có gì đặc biệt hơn người? Ta Lão Ma một người, tự do tự tại, vô khiên vô quái!”

“Các người hai lão này, nhiều năm như vậy không thấy mặt, gặp mặt tựu hướng cùng nhau bầm, cũng không sợ gọi vãn bối nhìn chê cười.” Đỗ Vũ bộ dạng nhìn qua chỉ có hơn 40 tuổi, có chút xấu xí, cảm thượng giữ lại nhất luật chòm râu dê, lúc nói chuyện, ánh mắt nhú lại, làm cho người ta một loại gian trá giảo hoạt cảm giác.

Nhưng hiểu rõ Đỗ Vũ người cũng biết, cái này sống mấy vạn năm lão quái, làm nhất trượng nghĩa, tốt bệnh vực kẻ yếu, tính tình còn có chút bốc lửa.

Quả nhiên là người không thể xem bề ngoài.

“Đỗ lão quý, nhiều năm như vậy không gặp, cũng không biết bản lãnh của người có hay không điễm tiến bộ, muốn chỉ chốc lát này tiệc cưới kết thúc, chúng ta luận bàn một chút?” Ma Thiên Cao cười híp mắt nhìn Đỗ Vũ, lại nói: “Ta nhưng là thật nhiều năm không có lấy chồng động đậy tay.”

Đỗ Vũ mỉm cười nói: “Lão Ma, người nhưng là so với ta lớn tuổi hơn hơn một vạn tuổi, cũng không biết xấu hổ nói muốn theo tỷ thi? Ta nhưng không đánh với người, đánh thắng người nói ta trẻ tuổi huyết khí tràn đầy, đánh thua người cũng nói ta trẻ tuổi huyết khí tràn đầy lại cũng không phải là đối thủ của người, .” Cho nên, kiên quyết không đánh!”

Đông Phương Ngọc Liên ở một bên bật cười, nhìn Ma Thiên Cao nói: “Ma tiên bối đức cao vọng trọng, sao như thế nào như thế vô lại? Đỗ tiên bối, nhất định là người bố trí mọi người.”

Ma Thiên Cao cùng Đỗ Vũ nhất tề liếc mắt, Ma Thiên Cao cười khở nói: “Ta nói Liên nha đầu, chúng ta cũng có mấy ngàn năm chưa từng thấy, người cần gì làm vậy gặp mặt tựu chen nhau đối tiền mặt ta đi?”

Đông Phương Ngọc Liên bữu môi: “Là ai làm năm nói đưa ta một khối Thâm Hải Hàn Ngọc, quay đầu tựu đem quên đi sao?”

Ma Thiên Cao hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó vỗ ót, hướng về

phía Đông Phương Ngọc Liên áy náy nói: “Ai nha, thật xin lỗi thật xin lỗi, chuyện này, đích thật là ta đem quên đi, quay đầu lại lần này tiệc cưới kết thúc, ta liền lập tức đi cho người đưa đi!”

Đông Phương Ngọc Liên hừ một tiếng, quay đầu đi chỗ khác, giống như là một tiểu cô nương đang làm nũng.

Những người khác nhất thời một trận hồng tiếu, có mấy người vẫn điều khiển lên Ma Thiên Cao không tin dùng để.

Vị Ương Vô Khuyết ngồi ở cái bàn này thượng, cảm giác toàn thân đều có chút không thoải mái, những người trước mắt này tùy tiện cái nào, bối phận đều là cực cao, bọn họ chung một chỗ nói đùa, mình thậm chí chen miệng vào không lọt.

Hơn nữa những thứ này lão quái vật từng đoàn đều là mắt cao hơn đầu, đầu có sẽ đem mình cái này Vị Ương gia gia chủ không coi vào đâu.

Vị Ương Vô Khuyết lúc này không khỏi có chút hối hận ngồi vào cái bàn này thượng.

Đang lúc này, có chủ cầm hôm nay hôn lễ người điều khiển chương trình hô lớn một tiếng: “Giờ lành đến, người mới chuẩn bị, bái đường thành thân!”

Vị Ương Vô Khuyết lúc này mới cùng các vị lão quái vật cáo lỗi một tiếng, đến rồi trên đài, chuẩn bị nghênh đón một đôi người mới bái đường.

Khổng lồ xa hoa yến hội trong phòng, xanh vàng rực rỡ, đầu người toàn động, ánh mắt của mọi người, cũng tập trung ở đứng ở trên đài cái kia đối với người mới.

“Một lay linh khí của thiên địa, cảm tạ trời cao ban thưởng nhân duyên, khom người chào!” Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt hai người cúi người xuống, thật sâu cúi người chào, lúc này hai người trong lòng, là nhất kích động, cũng là hạnh phúc nhất.

“Hai lạy cha mẹ song thân, cảm tạ cha mẹ dưỡng dục dạ, hai cúi người chào!” Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt đầu tiên là cho Vị Ương Vô Khuyết cúi người chào, nhưng ngay sau đó lại cho Lục Bào Lão Tổ cúi người chào.

Vị Ương Vô Khuyết trong mắt ắt có nước mắt chớp động, trong lòng nghĩ cũng là Minh Nguyệt có một cái tốt quy chúc, có thể rõ ràng nài nỉ.

.

.

Lục Bào Lão Tổ cười đến miệng đều có chút không thể chọn, vị này danh chấn Trung Châu vài ngàn năm lão quái vật, giờ phút này lại trở nên có chút câu nệ.

Dưới đài Ma Thiên Cao Đồ Vũ chờ một chúng lão quái vật nhìn không được hắc hắc cười nhạo lên hắc, Lục Bào lão quái cũng không thêm để ý, vẻ mặt hỉ khí.

Điền Quang nhìn kia mạo xấu xí sư phụ, tâm tình đồng dạng cảm khái hàng vạn hàng nghìn, hắc quá khứ từng cho là mình là cõi đời này nhất bất hạnh người, ở trong gia tộc gặp gỡ, đã kích được hắc nản lòng thoái chí.

Hiện tại hắc mới phát hiện, mình nguyên lai là là cõi đời này nhất may mắn người, nhảy ra thì ra là công cùm xiềng xiếc, mới có thể phát hiện rộng lớn thiên địa.

“Phu thê giao bá, có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu, bạc đầu giai lão, sớm sinh quý tử lâu!” Theo người điều khiển chương trình đục dày vang dội thanh âm, Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt hai người lần cúi người xuống, như tâm hữu linh tê Bàn, đồng thời đang suy nghĩ: mao từ sau này, chúng ta tựu là vợ chồng!

“Kết thúc buổi lễ, đưa vào động phòng!” Người điều khiển chương trình hô lớn một tiếng, có thai mẹ tới đây dìu lấy Vị Ương Minh Nguyệt, hướng động phòng đi.

Điền Quang có chút không thôi đưa mắt nhìn thể tử của mình bị hỉ nường sam đi, nhưng trong lòng hơi hơi khấn trương lên, hẩn biết, Âu Dương gia người, nên lập tức tới ngay, hoặc là nói, có thể có là đã đến!

Chẳng qua là Âu Dương gia hôm nay thể lực cường đại, cái kia kiêu ngạo Âu Dương Quan, cho dù đến sớm, chỉ sợ cũng sẽ không sớm đi vào xem lễ.

Tựa như Âu Dương Quan không có đem Điền Quang không coi vào đâu giống nhau, Điền Quang cũng không thích Âu Dương Quan “Lên đường phi nhĩ” cái kia mặt trắng nhỏ.

Lúc này, có người ở Vị Ương Vô Khuyết bên tai nhẹ ngữ vài câu, Vị Ương Vô Khuyết khẽ nhíu mày, bởi vì có người nói cho hẩn biết, Âu Dương gia rước dâu đội ngũ, vừa mới tựa đã đến Vị Ương gia cửa lớn, nhưng không có đi vào, mà là yêu cầu đem Vị Ương Minh Minh trực tiếp đưa ra đi.

Vị Ương Vô Khuyết trong lòng thập phần không thoải mái, trong lòng tức giận nghĩ: cho dù người Âu Dương Quan là không xuất thế tuyệt thế thiên tài, có thể người nếu cưới nữ nhi của ta, kia người chính là con rể của ta, hôm nay cũng là một điểm lễ số cũng không nói, còn muốn ta đem nữ nhi cho người đưa ra đi? Quả thực chính là buồn cười!

Vị Ương Vô Khuyết bản năng muốn phân phó đi xuống: Để chính hẩn đi vào đón, có thể suy nghĩ một chút, rồi lại dè trong lòng đích này cổ hỏa khí.

Nếu như Vị Ương gia có phần này lo lắng, ban đầu cũng sẽ không đáp ứng đem rõ ràng gả cho Âu Dương Quan.

“Được rồi, phân phó đi xuống, làm cho người ta.

.

.

Đem rõ ràng, đưa ra đại môn.” Một câu nói, Vị Ương Vô Khuyết lại nói được thập phần khó khăn.

“Bất hảo bất hảo, phía ngoài đã xảy ra chuyện!” Ngay khi Vị Ương Vô Khuyết vừa mới nói xong câu đó thời điểm, có Vị Ương gia người vội vàng hấp tấp xông tới, lớn tiếng kêu la.

Tâm tình đang khó chịu Vị Ương Vô Khuyết nhất thời khẽ quát một tiếng: “Kêu la cái gì, có còn hay không điểm quy củ?”

Cái kia dọa người xông tới mới phát hiện cả yến hội trong đại sảnh im ắng, tất cả mọi người đem ánh mắt quăng hướng hắn, nhìn nhìn lại gia chủ kia bất thiện ánh mắt, biết mình nếu là không thể cho một cái giải thích hợp lý đi ra, hôm nay sẽ phải xui xẻo.

“Cái kia, dạ, phải.

.

Là Đăng Phi tới!” Cái này hạ nhân run rẩy, liên tục nuốt nước miếng, nói ra một câu thách phá thiên kinh lời nói.

Đăng Phi, tới!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 510: Xuất Thủ!

>

“Người nói gì? Người lặp lại lần nữa?” Vị Ương Vô Khuyết trong lòng nhất thời chính là căng thẳng, hắn rất cục hiểu mình vẫn bất an căn nguyên là cái gì, không phải là nữ nhi Vị Ương Minh Minh, mà là cái kia tên táo ngũ vực tuổi trẻ yêu nghiệt Đằng Phi a!

“Đằng Phi tới, ngay khi cửa lớn, đem Âu Dương gia rước dâu đội ngũ chặn ở nơi đó, hiện tại song phương, song phương đang ở trong lúc giằng co.” Hạ nhân lúc này cũng ít nhiều trở lại một số thần trí, run run nói một chút tình huống.

Vốn là yên tĩnh không tiếng động châm rơi có thể nghe yên hội trong đại sảnh, nhất thời vang lên một trận ong ong thanh âm, mọi người sắc mặt khác nhau, giao đầu tiếp nhĩ.

“Thiệt hay giả? Kia Đằng Phi thật sự có can đảm xuất hiện ở Trung Châu?”

“Đoán chừng là thật sự, lần này Âu Dương gia thiên tài đệ tử Âu Dương Quan sợ là chạm đến Đằng Phi giới hạn thấp nhất, đụng phải nghịch lân.”

“Rất cuộc là người trẻ tuổi, quá xúc động, hiện tại thiên hạ này không biết có bao nhiêu người đang chờ hắn xuất hiện đi, lần này, đoán chừng hắn nếu đại nạn!”

Bên kia Lục Bào Lão Tổ một ít bàn, mấy người lão quái lẫn liếc nhau một cái, Đông Phương Ngọc Liên cười duyên nói:

“Tên tiểu tử này quả nhiên có chút can đảm, không uổng công chúng ta lão gia hỏa này chạy đến một chuyến.”

Đỗ Vũ thần nhiên nói: “Nếu là hắn trơ mắt nhìn nữ nhân của mình bị người khác cướp đi, ta đây mới xem thường hắn.”

“Không sai, nam nhi làm như thế!” Một người tên là không ra tên mạo diệt lão giả bình tĩnh nói.

Ma Thiên Cao cười hắc hắc, nói: “Mặc dù nghìn vạn người ta hướng vậy, tiểu tử này, ta thích!”

Người khác có thể dùng một loại xem náo nhiệt tâm thái đến xem đợi chuyện này, Vị Ương Vô Khuyết cũng là làm cho không được, hẳn thậm chí không có hướng về phía trong đại sảnh những người này cáo lỗi một tiếng, cấp vội vàng đi ra ngoài.

Yến hội trong đại sảnh những người này tất cả cũng hướng phía ngoài dừng mãnh lao tới.

Đằng Phi tên, đã sớm được một số người sở biết rõ, có thể người này đến tột cùng lớn lên hình dáng ra sao, có bao nhiêu bản lĩnh, cơ hồ ít có người biết.

Cái này bị truyền được yêu nghiệt giống như thần hồ kỳ thần đích thanh niên, vẫn đề điều và thần bí.

Đôi mắt tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo phát ra Tất Sát Lệnh, cứng rắn là chuyện gì cũng không có, không thể không nói, chỉ nhìn từ điểm này, Đằng Phi coi như được rất tốt yêu nghiệt hai chữ này.

Vị Ương gia cửa lớn, hạo hạo đặng đặng một đại đội nhân mã, đội ngũ trùng điệp đến hơn mười dặm ở ngoài, một cái ngắm không tới cuối.

Một người tuổi còn trẻ thân ảnh, tựa đứng ở khoảng cách Vị Ương gia đại môn vẫn ít cũng trăm gao ở ngoài con đường trung ương, đem đối phương đường trực tiếp ngăn ngừa.

Từ kia trong đội ngũ, đi ra một cái ba mươi tuổi chừng, cực kỳ anh tuấn thanh niên, mặc một thân vui mừng màu đỏ áo bào, hai đạo mày kiếm bay xéo vào tóc mai, một trong ánh mắt mâu quang lạnh như băng, nhìn ngăn chặn ở phía trước đích thanh niên.

“Đằng Phi?” Thanh niên khóe miệng lộ ra vẻ ngoạn vị nụ cười, thân nhiên nói: “Không nghĩ tới ngươi hay là xuất hiện,

ta không biết là nên bội phục đảm lượng của ngươi, hay là nên nói ngươi ngu xuẩn.”

Đằng Phi ánh mắt, chỉ ở thanh niên này trên người hơi làm dừng lại, liền quăng hướng thanh niên phía sau một cái trầm mặc không nói trung niên nhân trên người, thân nhiên nói: “Luôn luôn đề điều trầm mặc Bạch Hồ huyết mạch Âu Dương gia, trong lúc bất chợt như thế càn rỡ như thế nắm chắc khí, cũng là đến từ tại các hạ sao?”

Âu Dương Quan thấy mình bị không để ý tới, trong lòng khẽ có chút náo, tuy nhiên nhưng không có lên tiếng, chỉ là một mặt lạnh cười nhìn Đằng Phi, giống như là đang nhìn một người chết.

“Ngươi chính là Đằng Phi?” Âu Dương Quan phía sau trung niên mao người Hướng Tiền mai một bước, một đôi có chút chờ dẫn con ngươi nhìn chăm chăm Đằng Phi, sau đó đột nhiên lãnh cười lên: “Ta là tới giết ngươi.”

Đằng Phi gật đầu, cười mà như không cười nói: “Ta biết.”

“Ngươi biết?” Trung niên nhân tựa hồ có chút ngoài ý muốn, sau đó nói: “Ta không phải là bốn ngày liên minh ngươi, cũng không phải là Thần Vực Đảo người, ta giết ngươi, cùng lý do của bọn hắn không quan hệ.”

“Ta biết.” Đằng Phi như cũ cười mà như không cười nhìn trung niên nhân này, sau đó nói: “Ta tới nơi này, nhưng thật ra cũng là vì muốn gặp gặp, tựa giống như ngươi đối với ta cảm thấy tò mò giống nhau, ta đối với ngươi, cũng rất tốt kỳ.”

Trung niên nhân ánh mắt trong giây lát híp mắt, gắt gao nhìn chăm chăm Đằng Phi, thanh âm trở nên thâm trầm đứng lên: “Ngươi, biết ta là ai ”

Đằng Phi lắc đầu, cười nói: “Không biết, bất quá ta biết ngươi tới làm cái gì.”

Một thân thực lực, đã khôi phục đến Chí Tôn cảnh giới Chiến Tranh Ma Ngẫu, kể từ khi Đằng Phi ở trong thần miếu đi ra sau khi, tựa một mực trong lúc ngủ say, mấy ngày hôm trước, Chiến Tranh Ma Ngẫu cuối cùng từ trong lúc ngủ say tỉnh lại, nhưng nói cho Đằng Phi một cái tin tức kinh người.

“Chủ nhân, ta cảm giác được có ba cổ đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa hơi thở, trong đó hai cổ chung một chỗ, ngay khi Trung Châu, bọn họ đối với ngươi ác ý mười phần, hơn nữa từ hơi

thở thượng để phán đoán, cũng đã đạt tới Bất Hủ Thần Hoàng cao cấp cảnh giới.

Tuy nói hôm nay ta đối phó lên bọn họ, cũng không khó khăn, có thể mỗi lần ta chỉ có thể trợ giúp người đánh giết một người, hơn nữa chỉ sợ người hôm nay đã đạt tới Hoàng cấp điền phong cảnh giới, nhưng như cũ có suy yếu một đoạn thời gian rất dài, này đối với người mà nói, là tương đối nguy hiểm một chuyện.”

“Kia nếu như hai người bọn họ một mực cùng nhau, ta nên làm cái gì bây giờ?” Đằng Phi lúc ấy giống như là đang hỏi Chiến Tranh Ma Ngẫu, cũng giống như là ở tự hỏi mình.

“Tiếp tục trốn, trốn được bọn họ tách ra mới thôi.” Chiến Tranh Ma Ngẫu cấp xuất một cái rất tàn khốc rất bất đắc dĩ trả lời chắc chắn.

Tuy nhiên mấy ngày sau khi, Chiến Tranh Ma Ngẫu rốt cục cho Đằng Phi một kinh hỉ tin tức: “Kia hai cổ sát khí tách ra, trong đó một cổ, hướng phía Trung Châu Vị Ương Thành phương hướng đi, một ...!khác cổ sát khí, cũng là lưu tại nguyên chỗ không động tới quá.”

Đằng Phi nghe xong, trầm mặc không nói, cho nên, Đằng Phi lẻ loi một mình, đi tới Trung Châu Vị Ương Thành, trở thành một cái bán bánh bao người bán hàng rong.

Thẳng cho tới hôm nay, quang minh chánh đại đứng ra, ngăn ở Vị Ương gia ngoài cửa lớn, ngăn ngừa đến đây rước dâu Âu Dương gia đường đi.

Trung niên nhân tướng mạo, bình thản không có gì lạ, xem một cái sau khi, cơ hồ nghĩ không ra bộ dáng của hắn, thuộc về cái loại này để ở trong đám người rất khó tìm ra tới loại khẩu giờ phút này một đôi mắt cũng là bắn ra hai đạo chói mắt Thần Quang, giống như Thái Dương giống như chói mắt, không ít từ Vị Ương gia đuổi ra tới mọi người bị trung niên nhân trong mắt quang mang cho sáng rõ trong nháy mắt nhắm mắt lại.

Đằng Phi vẻ mặt bình tĩnh nhìn trung niên nhân, ánh mắt không có chút nào né tránh, đạm cười nhạt nói: “Thế nào, người sợ? Hay là hồi hận?”

“Hồi hận?” Trung niên nhân khinh thường lạnh lùng cười một tiếng: “Chỉ bằng người, cũng xứng để cho ta hồi hận?”

Vừa nói, trung niên nhân thân thể đột nhiên bộc phát ra một cỗ hùng hồn bàng bạc hơi thở, trong giây lát hướng phía Đằng Phi áp bách tới.

Trong đám người trong giây lát bộc phát ra một trận tiếng kinh hô, không là bởi vì trung niên nhân muốn giết Đằng Phi cử động, ngũ vực muốn giết Đằng Phi cướp lấy Thánh Thần truyền thừa người còn nhiều mà.

Mà là bởi vì trung niên nhân trên người bộc phát ra này cỗ kinh khủng hơi thở, mặc dù không phải là hướng về phía bọn họ tới, nhưng áp bách được một số thực lực kém một chút người trực tiếp xụi lơ trên mặt đất, một số Đại Đế cùng Hoàng cấp cảnh giới đại năng, cũng hai chân như nhũn ra, Đại Đế cảnh giới đứt khoát chống đỡ không nổi, quỳ trên mặt đất! Hoàng cấp tất cả đều ở đau khổ chống đỡ, mặt như màu đất! Trung niên nhân này, rốt cuộc cái gì lai lịch, thậm chí sẽ cường đại như thế hơi thở, cảnh giới của hắn, sợ rằng cũng không chỉ là Hoàng cấp điên phong!

Chẳng lẽ là Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế đại năng? Vô số người đem kinh hãi ánh mắt quăng hướng đứng mũi chịu sào Đằng Phi.

Hắn, được thừa nhận bao nhiêu áp lực?

Khổng lồ áp lực, giống như một tòa núi lớn, hướng về Đằng Phi áp bách tới đây, Đằng Phi có chút gầy gò thân thể, ở nơi này cỗ kinh khủng dưới áp lực, ổn như núi, vận hành lên Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp, thân hợp thiên đạo dưới, trung niên nhân cỗ hơi thở này, đối với Đằng Phi tạo thành ảnh hưởng, cũng không có tưởng tượng trung lớn như vậy.

Tuy nhiên Đằng Phi như cũ ngậm miệng, nhìn qua giống như là ở mạnh chống giống như.

“Hắc, Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả, quả nhiên

bất phàm, người Chiến Tranh Ma Ngẫu đi? Nó không phải là người trợ thủ tốt nhất sao? Thế nào không thấy nó?” Trung niên nhân cũng không có vội vả động thủ, mà là dùng một loại đùa cợt ánh mắt nhìn Đằng Phi.

Trên thực tế, tim của hắn, cũng vẫn là ở treo lầy, hắn đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa, hắn không thể nào chưa nghe nói qua năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ bên cạnh kia cụ có chứa linh tính Mộc Đầu Nhân.

Kia là một Chí Tôn!

Chẳng qua là không biết hôm nay Chiến Tranh Ma Ngẫu, kinh nghiệm vô số năm sau, hay không còn có năm đó cái kia phân thực lực.

Trung niên nhân vẫn đối với lần này giữ vững thái độ hoài nghi, bởi vì nếu như Chiến Tranh Ma Ngẫu thật sự còn nữa Chí Tôn thực lực lời nói, kia những năm này Hỗn Thác Tinh thượng những thứ này thế lực mao đầu đối với Đằng Phi áp bách, Đằng Phi thật có thể đủ ẩn nhẫn đến nay? Đối lại vị suy tư, trung niên nhân cảm thấy nếu như là lời của hắn, tuyệt không có dễ dàng tha thứ loại chuyện này.

Hỗn Thác Tinh thượng tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo trầm lên tay, đối với Đằng Phi áp bách, quả thực là không có đạo lý, nếu như bên cạnh thật sự có một cái cường đại vô cùng trợ thủ, như vậy Đằng Phi nên đã sớm phản khởi phản kích, đem trọn Hỗn Thác Tinh thế lực cũng đánh bét nhè.

Có thể mãi cho đến hôm nay, cũng chỉ nghe nói Đằng Phi tên, nhưng cực ít có người gặp qua hắn xuất thủ, hơn chưa nghe nói qua bên cạnh hắn Chiến Tranh Ma Ngẫu, có cái gì kinh người cử động.

Vì vậy, trung niên nhân cho ra một cái kết luận: hôm nay Chiến Tranh Ma Ngẫu, đã không phải là năm đó cái kia cường đại Chí Tôn, tựa giống như hôm nay Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả, cũng sớm đã không phải là năm đó cái kia Vĩnh Hằng Chi Địa chúa tể giống nhau.

“Người sợ hãi nó?” Đằng Phi trên trán, chảy ra mồ hôi, ánh mắt cũng là đồng dạng đùa cợt, nhìn trung niên nhân nói:
“Cho nên người không dám đối với ta xuất thủ.”
“Ha ha ha, ta sẽ sợ hãi nó? Người làm nó hay là năm đó Chiến Tranh Ma Ngẫu sao? Hiện tại nó, có thể có đảm lượng theo đánh một trận?” Trung niên nhân cười lạnh cái lại, nhưng như cũ cẩn thận không có xuất thủ, mà chỉ dùng của mình mạnh mẽ vô cùng Bất Hủ Thần Hoàng điên phong khí thế, tiếp tục áp bách Đằng Phi.

Người chung quanh tất cả đều nghe được không hiểu ra sao, cái gì Vĩnh Hằng Chi Chủ? Cái gì linh hồn Luân Hồi Giả, cái gì năm đó Chiến Tranh Ma Ngẫu? Bọn họ hết thảy nghe không hiểu.

Lục Bào Lão Tổ cùng Ma Thiên Cao Đồ Vũ cùng với Đông Phương Ngọc Liên nhóm người đứng ở khá xa địa phương, bọn họ tựa hồ cũng không có bị trung niên nhân hơi thở ảnh hưởng giống như, tuy nhiên tất cả đều là vẻ mặt nghiêm nghị.

Trung niên nhân cường đại ngoài bọn họ dự liệu, Đằng Phi thực lực, bọn họ đồng dạng trước đó cũng không nghĩ tới!
“Chuyện này.

.

.

, sợ rằng thật là cùng cái chỗ kia có liên quan rồi.” Lục Bào Lão Tổ bỗng nhiên thở dài một tiếng, nhẹ nói nói.

“Vĩnh Hằng Chi Địa.

.

.

, quả thế!” Ma Thiên Cao mâu quang thâm thúy, nhìn cái kia trên người tản ra cường đại vô cùng khí thế trung niên nhân,

chậm rãi nói: “Chẳng qua là không rõ ràng lắm, này Đăng Phi rốt cuộc là cái gì thân phận, thế nào có đưa tới Vĩnh Hằng Chi Địa đuổi giết?”

Lúc này, Đăng Phi chợt mỉm cười nói: “Ngươi coi là cái thứ gì? Cũng xứng để nó động thủ?”

Đang khi nói chuyện, đặt ở Đăng Phi trên người mạnh mẽ hơi thở, đột nhiên sụp đổ, mà Đăng Phi vùng vạc đứng, cả người khí huyết như rồng, hướng phía trung niên nhân, một quyền oanh khứ.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 511: Thiên Ngoại Kịch Chiến!

>

Vô Dịch Quyền Pháp!

Đánh ra một đạo hỗn độn lực, Đằng Phi quả đấm giống như một viên đại tinh, thế không thể đỡ đánh tới hướng trung niên nhân trước mặt cửa!

Trung niên nhân sắc mặt nghiêm nghị, giơ tay lên chưởng, đánh ra một đạo kinh khủng lực lượng, ngăn trở hỗn độn lực, bốn phương tám hướng nhất thời truyền đến một trận tiếng kinh hô.

Hai cổ đối với đụng vào nhau lực lượng, chỉ tản mát ra đi một chút như vậy điểm, cũng đã lan đến gần bốn phía, không ít người tại chỗ hộc máu.

Đằng Phi khẽ cau mày, nơi này, là Vị Ương gia, hôm nay, là hần huynh đệ ngày đại hỉ, Đằng Phi không muốn làm cho chỗ này lây dính máu tanh.

Nhớ, nhìn thoáng qua trung niên nhân nói: “Đi thiên ngoại!” Vừa nói, Đằng Phi bay lên trời, thân thể trong nháy mắt biến mất ở tại trong hư không.

Trung niên nhân cũng không thêm để ý những người này Sinh Tử, nhưng cũng không muốn tự dựng nhiều tạo Sát Lực, hừ lạnh một tiếng, thân thể sơ hạ xuống, đồng dạng biến mất ở tại Hư Không.

Lưu lại bốn phía vô số khiếp sợ được nói không ra lời mọi người, nhất là hôm nay lại tới đây rước dâu Âu Dương gia thiên tài thanh niên tuần ngạn Âu Dương Quan, nguyên tưởng

rằng thần bí trung niên nhân xuất thủ, nhất định sẽ đem Đẳng Phi trong nháy mắt đánh chết trong tay, lại không nghĩ rằng, Đẳng Phi thực lực, lại mạnh đến tình trạng như thế, cùng trung niên nhân không phân cao thấp!

Còn muốn nghĩ lúc trước hấn cố ý nhằm vào Đẳng Phi cử động, quả thực giống như một cái cự đại chê cười, mà nay, cũng chỉ có thể mong đợi tại trung niên nhân có thể chém giết Đẳng Phi, nếu không, hôm nay ở chỗ này, hấn đem trồng một cái cự đại té ngã.

Âu Dương Quan sắc mặt xanh mét, dùng sức ngậm miệng, hướng phía Vị Ương gia bên này lạnh lùng nhìn thoáng qua, đối phương không có một người đi lên cùng hấn chào hỏi, có lẽ là bị vừa mới một màn rung động đến, nhưng càng nhiều là, sợ là chính ở chỗ này ngắm nhìn sao?

Đông Phương Ngọc Liên, Lục Bào Lão Tổ, Ma Thiên Cao cùng Đồ Vũ mấy người lẫn liếc nhau một cái, cùng những khác mấy lão quái vật cùng nhau, hoắc mắt biến mất ngay tại chỗ.

Loại này khó gặp kinh thế đại chiến, bọn họ cũng không nghĩ bỏ qua.

Vị Ương Minh Minh trong tiểu viện, Vị Ương Minh Minh đứng ở nơi đó, nhìn lên Hư Không, một đôi quyền rũ xinh đẹp trong con ngươi, mang theo vài phần vẻ lo lắng, trong lòng cầu nguyện Đẳng Phi có thể bình an trở về.

Thiên ngoại.

“Xem ra ngươi đã thức tỉnh, biết được kiếp trước của mình, tuy nhiên, vô dụng, ngươi, đã không phải là năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ, vận mệnh của ngươi, từ ngươi niết bàn ngày nào đó lên, cũng đã chú định rồi!” Trung niên nhân lạnh lùng nhìn Đẳng Phi nói.

“Ngươi nói nhảm thật nhiều!” Đẳng Phi lười ứng phó hấn, đưa tay chính là một quyền, Vô Định Quyền Pháp, cả người khí huyết như rồng, một cái Nhất Sinh Nhị, đánh ra hai đạo đủ để xuyên thủng một viên đại tinh lực lượng, oanh hướng đối diện

trung niên nhân.

“Thiếp lực mà thôi.

” trung niên nhân lạnh lùng trả lời một câu, mang vung tay lên, một đạo vô hình năng lượng cắt Hư Không, cùng Đằng Phi một quyền này ẩn chứa lực lượng đối với đụng vào nhau.

Phanh!

Một mảnh tĩnh mịch thiên ngoại, trong giây lát phát sinh kịch liệt nổ tung, kinh khủng lực lượng đem thiên ngoại Hư Không trực tiếp trào ra một mảnh hơn vạn dặm hư vô, bộc phát ra chói mắt quang mang, so sánh với ánh mặt trời mũi nhọn càng tăng lên!

Mới vừa vừa đuổi tới Lục Bào Lão Tổ nhóm người, đều là vẻ mặt hoảng sợ nhìn một màn này, khó có thể tưởng tượng, này công kích là hai người đánh ra tới.

Không biết, còn tưởng rằng là hai khóa sao nhỏ cầu chạm vào nhau.

“Đi tìm chết sao!” Trung niên nhân nổi giận gầm lên một tiếng, cả người mở ra hai cánh tay, làm ôm hình dáng, hùng hồn vô cùng Bất Hủ Thần Hoàng lực lượng, theo thân thể của hắn đổ xuống mà ra.

Như đại dương mênh mông biển rộng giống như, phô thiên cái địa hướng về Đằng Phi vọt tới.

Đến rồi loại cảnh giới này, đã không muốn nữa ở chiêu thức trên dưới công phu, chính là đơn giản nhất trực tiếp nhất trên lực lượng đấu đá!

Hỏi thế gian, có bao nhiêu người có thể ngăn trở Bất Hủ Thần Hoàng một kích toàn lực? Một kích kia, thậm chí có thể đánh phát một viên khổng lồ vô cùng tinh cầu!

Đằng Phi thân hợp thiên đạo, trong cơ thể Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp vận hành, cũng là nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân cao thấp năm mươi con đấu mạch trung lực lượng trong nháy mắt bị trừu không, ngưng tụ bên phải quyền phía.

“Tam Sinh Vạn Vật!”

Oanh!

Cả cái thế giới, đột nhiên trở nên vô cùng an tĩnh, thời gian phẳng phất cũng vào giờ khắc này lâm vào dừng lại, Lục Bào Lão Tổ nhóm người thấy vậy trợn mắt hốc mồm, cũng ngu ở nơi đó.

Đây là một loại như thế nào lực lượng?

Cho dù nhiều năm sau này, bọn họ mỗi lần hồi tưởng lại, cũng sẽ tim đập nhanh không dứt, Đằng Phi một kích kia, để cho bọn họ nhìn thấy gì nghiêm túc đang Chiến Thần!

Dem kỹ xảo cùng lực lượng, kết hợp hoàn mỹ, đánh ra một quyền kia, không người nào có thể vượt qua!

Một quyền này lực lượng, trực tiếp vạch tìm tòi trung niên nhân oanh tới được Bất Hủ Thần Hoàng lực lượng, sau đó đụng vào trung niên nhân trên thân thể, đem lồng ngực của hắn trực tiếp đụng phải ao hãm đi vào một mảng lớn.

Trung niên nhân lúc này chính là một ngụm máu tươi phun ra khẩu, theo sau thân thể giống như là như điều đứt dây giống như, bay ngược ra hơn vạn mét!

Rầm!

Trung niên nhân vẻ này Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới khổng lồ lực lượng, bởi vì mất đi căn nguyên chống đỡ, trong nháy mắt tiêu tán ở vũ trụ trong hư không, mang theo vô số năng lượng Phong Bạo, thổi lên bốn phương tám hướng ánh sao chữ.

Cũng không biết đem người lần này cho những thứ kia đại tinh mang đến bao nhiêu tai họa.

Đằng Phi không có thừa thắng xông lên, mà là lẳng lặng đứng bất động ở vũ trụ trong hư không, giống như là ở trở về chỗ cũ vừa mới một quyền này trung được mất.

“Ta hiểu được, chính là cảm giác như vậy, Vô Dịch Quyền Pháp, phải cần là một viên Vô Dịch tâm! Chỉ có tâm Vô Dịch, mới có thể đánh ra Vô Dịch Quyền Ý.” Đằng Phi lẩm bẩm tự nói, theo sau ngẩng đầu, nhìn về phía trung niên nhân phương hướng.

“Khụ khụ...!”. Trung niên nhân từng ngậm từng ngậm hướng ra phía ngoài giới máu, trong ánh mắt của hắn, mang theo khó có thể tin quang mang, bộ dáng thập phần thê thảm, lạnh lùng nói: “Cái này không thể nào! Người”.

.

.

Rõ ràng chỉ có Hoàng cấp điên phong thực lực, làm sao có thể đánh bại ta đây Bất Hủ Thần Hoàng điên phong cảnh giới cường giả?”

Đằng Phi có chút thương hại nhìn thoáng qua trung niên nhân này, thần nhiên nói: “Nếu như cảnh giới cao tột nhất định có thể áp quá cảnh giới thấp, cõi đời này, cũng sẽ không có nữa phân tranh, có trở nên an tĩnh rất nhiều.”

“Ta không rõ.” Trung niên nhân một đôi mắt hướng ra phía ngoài trôi máu, vừa mới một kích kia, đưa đánh tới thất khiếu chảy máu, nếu không phải hắn cao hơn Đằng Phi một cái đại cảnh giới, hiện tại hắn đã là một cỗ thi thể.

“Người cũng không cần hiểu, người tới nơi này, bản thân tự là một sai lầm.” Đằng Phi nhìn thoáng qua trung niên nhân này, giơ tay lên, Hư Không một ngón tay, cách xa nhau vạn gao, nhưng một cỗ không thể địch nổi lực lượng, cũng là theo Đằng Phi ngón tay âm âm ra, hóa thành một đạo thiểm điện, nhanh đến không thể tin được bắn về phía đối phương!

Tia chớp tốc độ, thế gian cơ hồ không người nào có thể tránh ra, chớ nói chi là đã là người bị thương nặng trung niên nhân.

Xuy lập!

Không có tiếng sấm, sau điện mang, trong phút chốc bắn trúng trung niên nhân thân thể, trung niên nhân y phục trên người trong nháy mắt hóa thành tro bụi, cả người, cũng bị cháy sạch khét lẹt, tóc lông mi và vân vân, trong nháy mắt toàn bộ đốt rụi.

Đứng ở trên hư không nơi xa đang xem cuộc chiến Lục Bào Lão Tổ cùng Ma Thiên Cao nhóm người, đều là thấy vậy hít

vào một hơi, Ma Thiên Cao lẩm bẩm nói: “Lúc trước nghe người nói đồ đệ của người có một yêu nghiệt giống như huynh đệ, ta còn không tin, bây giờ nhìn lại, cũng là nổi tiếng không như gặp mặt a, quá mạnh mẽ!”

“Các người lúc trước có không có nghe được người kia nói hần là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả, Vĩnh Hằng Chi Chủ là ai? Là Vĩnh Hằng Chi Địa chủ nhân sao? Nếu là lời nói, ta nghĩ, chúng ta nhưng là tìm được bảo!” Đông Phương Ngọc Liên cười duyên, mâu quang lóe ra.

Đỗ Vũ gật đầu, ở một bên nói: “Năm đó chúng ta rất nhiều người chung một chỗ, chỉ có Lôi Minh hần một người rời đi, cũng không biết hần có thành công hay không tiến vào Vĩnh Hằng Chi Địa, cái này Đằng Phi, cùng Lôi Minh trong lúc, còn có chút nhân quả, tin tưởng, hần sẽ không ghét bỏ chúng ta bọn này lão quái vật.”

Lục Bào Lão Tổ ngoe nguẩy lão đại, cười nói: “Yên tâm, có ta kia đồ đệ ở, hần sẽ không không nề tình!”

cái kia mạo mạo lão giả ở một bên trầm giọng nói: “Tu luyện tới chúng ta loại cảnh giới này, ở ngũ vực thế giới đã coi như là đến rồi cuối, thật muốn đi đâu Vĩnh Hằng Chi Địa nhìn một cái.”

Lục Bào Lão Tổ gật đầu: “Cơ hội sẽ có đấy!”

Đằng Phi ở trên hư không hướng về trung niên nhân kia đi tới, nhìn qua thập phần thông thả, nhưng trong chớp mắt, đi ra trọng thương trung niên nhân trước người, nhàn nhạt nhìn hần, không đợi đối phương có bất kỳ phản ứng nào, đưa tay chính là một quyền.

Hư Vô Sinh Hồn Độn!

Phanh!

Ần chứa cường đại vô cùng hồn độn lực một quyền hung hăng, trực tiếp oanh ở trung niên nhân trên thân thể, đem trung niên nhân thân thể lần nữa đánh bay ra mây vạn gao.

Trung niên nhân thân thể thiếu chút nữa bị một quyền này đánh phát, ngụm lớn ho ra máu, vô cùng oán độc nhìn Đằng Phi.

Lục Bào Lão Tổ nhóm người liền cũng âm thầm chắc lưỡi hít hà, cái này yêu nghiệt người trẻ tuổi quả thực quá ác liệt quá sát phạt quyết đoán, căn bản không có cái gì dư thừa lời nói, được thể không buông tha người, đây là muốn đem đôi phương sống sờ sờ cho đánh chết a!

“A!” Bên kia trung niên nhân đột nhiên phát ra một tiếng kinh thiên động địa rít gào, thân thể trong giây lát bộc phát ra một đoàn so sánh với Thái Dương vẫn tia sáng chói mắt, tiếp theo, hắc Hư Không một trảo, một cây hơn ngàn gạo năng lượng trường thương, ở trong tay hắc tạo thành.

Trung niên nhân đứng tại trong hư không, vừa mới xu hướng suy tàn hể quét là sạch, cánh hoàn toàn nhìn không ra có nửa điểm bị thương dấu hiệu.

Nhưng hắc nhìn về phía Đằng Phi ánh mắt, nhưng giống như muốn ăn thịt người giống như, trung niên nhân kiệt kiệt cười quái dị mấy tiếng, lạnh lạnh nói: “Rất tốt, không hổ là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả, thứ chín thế đi, quả thật rất cường đại, ngươi thậm chí có thể làm cho ta lãng phí một lần niết tập cơ hội, ta sẽ nhường ngươi chết...!Rất không thoải mái!”

“Hmm!”

Trung niên nhân quát to một tiếng, giống như Thần chỉ giống như, trên người bộc phát ra không có tia sáng, mang theo chưa từng có từ trước đến nay nhưng thật ra, hơn ngàn gạo trường thương chợt đâm về Đằng Phi.

“Đi chết đi !”

Đằng Phi mâu quang trong trẻo lạnh lùng, trong tay đột nhiên nhiều ra một thanh màu vàng lơ lửng tay chuôi, màu đỏ sậm phủ lưỡi dao song mặt chiến phủ, hỗn độn lực rót vào, trong tay Đế Bình Luyện Ngục phát ra một tiếng như rỗng ngâm thanh âm, tự động thoát khỏi ra Đằng Phi tay, nghênh hướng kia can thượng dài ngàn mét năng lượng trường thương.

Đế Bình oai, không tha xâm phạm!

Đông!

Năng lượng trường thương cùng chiến phủ Luyện Ngục trực tiếp đối với oanh chung một chỗ, Luyện Ngục thượng bộc phát

ra không có huyết quang cùng cái thể sát cơ, đem tạo thành trường thương năng lượng quấy được nát bấy.

Nhưng ngay sau đó, bắn ra ra kinh thiên uy áp, đón gió trở nên to lớn, hóa thành một mặt thương dài ngàn mét không lồ chiến phủ, trực tiếp hướng về trung niên nhân hung hăng chém tới.

“Hỗn Thác Tinh thương, lại có thể dụng dục Đế Binh?” Trung niên ánh mắt của người trung rốt cục lộ ra vẻ hoảng sợ, lúc trước bị Đằng Phi đánh tới hộc máu, hắn không có kinh ngạc, bị Đằng Phi buộc dùng một lần niết bàn sống lại cơ hội, hắn cũng không có kinh ngạc, song, đang cảm thấy Đế Binh Luyện Ngục sau khi, trên mặt của hắn, rốt cục có chút biến sắc.

Trung niên nhân khẽ cắn môi, lạnh lùng nói: “Cho dù ngươi có Đế Binh, nhưng đại cảnh giới chênh lệch là thay đổi không được, ngươi, đúng là vẫn còn muốn chết!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 512: Hoàn Mỹ Đánh Chết!

>

Trong hư không, giống như tách ra vô số sáng lạn pháo hoa, sắc thái rực rỡ, mỹ đến làm cho người ta hít thở không thông, cũng kinh khủng đến làm cho người ta hít thở không thông, mỗi một đóa sáng lạn vô cùng quang mang, cũng có thể dễ dàng cắn nát một cái Đại Đế, cũng có thể dễ dàng cấp đại năng đâm máu!

Hai tốc độ của con người nhanh đến không thể tin được, mà ngay cả Lục Bào Lão Tổ nhóm người, cũng chỉ có thể nhìn thấy tất cả quang ảnh, ở mệnh môn vũ trụ hoa xuất ra đạo đạo tia sáng, hai đạo quang mang tương giao cái kia một thoáng, sẽ gặp sinh ra một mảnh vô cùng sáng lạn quang mang.

Hư Không cũng sinh ra nhẹ nhẹ rung động, một số nhỏ vụn vẫn thạch trực tiếp bị cỗ lực lượng này khuấy được nát bấy, kinh khủng lực lượng tại trong hư không xé rách ra vô số hắc động.

Loại trình độ này chiến đấu, nếu là trên mặt đất, tương hội sinh ra tai nạn khổng lồ, coi như là ở nơi này thiên ngoại trong hư không, sở sinh ra lực lượng dư ba, cũng cho chung quanh tinh cầu mang đến không nhỏ tai họa.

“Này thật là đáng sợ, không nghĩ tới cảnh giới này chiến đấu, cánh sẽ lớn như thế uy lực.” Đông Phương Ngọc Liên nhìn xa xôi Hư Không hai người chiến đấu, nhìn không được lắm bấm tự nói.

Bọn họ những người này, mặc dù cũng đột phá Hoàng cấp công cùm xiềng xiếc, bước chân vào Bất Hủ Thần Hoàng cảnh

giới, có thể nhưng lại chưa bao giờ chân chính xuất thủ quá, chớ đừng nói chi là toàn lực thi triển, hôm nay nhìn thấy Đằng Phi cùng trung niên nhân này chiến đấu, tất cả đều đánh trong đáy lòng cảm giác được thấy lạnh cả người.

“Đằng Phi hửn, chẳng lẽ cũng tiến vào Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới không được ?” Lục Bào Lão Tổ vẻ mặt khôn hoặc nhẹ giọng nói, hửn đối với Đằng Phi hiểu rõ, tuyệt đại đa số đến từ chính Điền Quang, vì vậy hửn biết rõ, Đằng Phi ở cùng mình đồ nhi quen biết thời điểm, vẫn là một thực lực rất yếu Võ Giả.

Sau lưng không có cường đại tư chất nguyên cung ứng, hửn đến tột cùng là thế nào ở ngắn ngủn mấy năm thời gian, tăng lên tới loại này kinh khủng cảnh giới?

“Cảnh giới của hửn, cũng không có đạt tới Bất Hủ Thần Hoàng, có thể vũ kỹ của hửn, cũng đã siêu việt Bất Hủ Thần Hoàng cảnh tầng thứ, chiêu thức của hửn gần như hoàn mỹ, ta cho tới bây giờ cũng chưa có nghe nói qua như vậy quái dị chuyện tình.

Hơn nữa, nhìn đấu khí của hửn ba động, mặc dù không có đến Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới.

Có thể kia lực lượng nhưng một chút cũng không thể so với Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới lực lượng tiểu.

.

.” Đỗ Vũ nhìn trong hư không như cũ ở kịch đấu hai người, vì hơi hí mắt ra, thềm nói: “Ta cuối cùng cảm giác Đằng Phi tựa hồ có thể càng tốt phát huy ra lực lượng của hửn giống nhau.”

“Không sai, ta cũng đồng dạng có cảm giác như thế.

Giống nhau chiêu thức, chiêu thức của hửn nhìn qua, chính là hoàn mỹ, có thể gần như hoàn mỹ phát huy ra hửn một kích kia sở hữu lực lượng, đây là rất khó lường thành tựu.” Ma Thiên Cao nghiêm nghị nói.

Đông Phương Ngọc Liên nhìn Lục Bào Lão Tổ hỏi: “Hắn thật sự mười mấy năm trước vẫn là một không thể tu luyện thể tục tiểu gia tộc đệ tử?”

Lục Bào Lão Tổ cười khỏ nói: “Ta cũng không muốn tin tưởng đây là thật, cùng hắn so sánh với, chúng ta này một xấp đầy tuổi.

Thật giống như cũng sống đến cầu thân lên rồi.”
Một chúng lão quái vật cũng sâu chấp nhận gật đầu.

.

.

Đông!

Giữa hai người năng lượng công kích, như hồng chung đại lữ giống như, nổ vang không dứt, đem chu vi mấy vạn dặm bên trong Hư Không đánh cho phá thành mảnh nhỏ.

Đằng Phi khỏe miệng, cũng bắt đầu tràn ra máu tươi, cả người sát khí bốn phía, mênh mông hỗn độn lực tại thân thể bốn phía tạo thành một đạo phòng hộ, ngăn cản đối phương kinh khủng sát chiêu.

Trung niên nhân không hổ là đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa cường giả.

Lúc trước bị Đằng Phi Vô Dịch Quyền Pháp đánh tới hộc máu trọng thương, cùng hắn xem thường Đằng Phi có lớn lao quan hệ, ở vận dụng một lần niết bàn cơ hội sau.

Rốt cục hoàn toàn thể hiện ra hắn Bất Hủ Thần Hoàng mạnh mẽ thực lực.

Bất quá hắn cũng không còn chiếm được cái gì tiện nghi, trung niên nhân khỏe miệng, đồng dạng có vết máu, hắn một đôi mắt, bắn ra lạnh lẽo chói mắt quang mang, trong ánh mắt mang theo vài phần không giải thích được.

Trong lòng nghĩ: hắn rõ ràng chỉ có Hoàng cấp cảnh giới đỉnh cao, là một gì có thể đánh với ta đến không phân cao thấp? Thậm chí.

.

.

Vừa bắt đầu bởi vì khinh địch, ta ở trên người hắn, vẫn ăn không nhỏ thiệt thòi.

Trung niên nhân mâu quang lóe ra, nghĩ mình trước khi đi.

Đồng bạn cảnh cáo.

“Trên người của hắn, có Chiến Tranh Ma Ngẫu, người không nên chưa nghe nói qua Chiến Tranh Ma Ngẫu uy lực.”

“Đều là trắng vụn năm trước truyền thuyết, Chiến Tranh Ma Ngẫu muốn thật sự lợi hại như vậy, Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả, gì tới bị ngay cả giết tám lần?”

“Người tốt nhất không nên khinh địch.

Chờ ở chỗ này, hắn nhất định sẽ, tập hợp ta hai người lực, cho dù hắn có Chiến Tranh Ma Ngẫu, chúng ta muốn giết hắn cũng dễ như trở bàn tay.”

“Nguyên ý chờ người tự mình chờ tốt lắm, ta muốn chủ động đi tìm đến hắn, giết hắn rồi, Hỗn Thác Tinh loại địa phương này, linh khí rất ít ỏi, ở chỗ này nán lại lâu một khắc, đều là đối với của ta hành hạ!”

“Tốt lắm, người đi đi, nếu như không thể kẻ địch, người tốt nhất còn sống trở lại, ta không phải là quan tâm người, ta là sợ người đã chết, ta một người không đối phó được hắn!”

Nghĩ cái kia tuyệt sắc cô gái lạnh như băng lời nói, trung niên nam nhân trong lòng không khỏi sau một lúc hồi hận, hắn thật sự xem thường Đằng Phi, hoàn toàn không nghĩ tới, một cái tiếp xúc đầu khí tuy nhiên hơn mười năm đích thanh niên, thậm chí có thể đạt tới loại cảnh giới này.

Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả, quả nhiên bất phàm!
Tuy nhiên.

.

.

Như vậy thì như thế nào? Hôm nay, người hay là có chết ở chỗ này!

Trung niên nhân màu quang lạnh như băng, nhìn Đằng Phi, hắn cùng người đàn bà kia cũng không thể nào thích hợp, nếu không, hắn cũng sẽ không phiết hạ nữ nhân kia một mình một người tới đến bên này muốn ở nữ nhân kia lúc trước chém giết Đằng Phi.

Một người giết chết, cùng hai người giết chết, công lao là tuyệt đối không đồng dạng như vậy.

Chẳng qua là để trung niên nhân trong lòng thâm hận chính là, đối với tính toán của hắn, nữ nhân kia biết rất rõ ràng, nhưng thờ ơ, tùy ý hắn làm ra loại này đoạt công lao chuyện tình.

Đến bây giờ hắn mới biết được, người đàn bà kia đối với Đằng Phi hiểu rõ, so với mình nhiều.

“Hồn Thiên Nguyên Khí Trảm!” Trung niên nhân trong tay bỗng nhiên nhiều ra một thanh trường kiếm, quát lên một tiếng lớn, một đạo kiếm quang mở ra Hư Không, chém về phía Đằng Phi.

Này kiếm quang tản mát ra cái kia cổ bén nhọn ý, mà ngay cả cực xa nơi đang xem cuộc chiến Lục Bào Lão Tổ bọn người cảm giác được, trên mặt cũng lộ ra vẻ ngưng trọng.

“Chúng ta có muốn hay không.

.

.” Đông Phương Ngọc Liên nhìn phương xa chiến đấu hai

người, hơi có chút ý động.

“Không nên, chúng ta tiếp tục ngắm nhìn.” Ma Thiên Cao trầm giọng nói.

Đằng Phi cầm Luyện Ngục trên cánh tay, đột nhiên nổi lên tảng lớn điện xà, Luyện Ngục thượng cũng là tạo thành đại lượng tia chớp.

“Lôi Sát chi Nộ Lôi Bào Hao!”

Theo Đằng Phi một tiếng gào to, một đạo thô to tử sắc thiểm điện, từ trời cao mà rơi xuống, cùng Luyện Ngục thượng tia chớp xa cùng hô ứng, hung hăng bổ về phía trung niên nhân chém tới đạo kiếm khí kia.

Phốc!

Đạo kiếm khí kia bị tử sắc thiểm điện lúc này phách được nát bấy, tử sắc thiểm điện nhưng ngay sau đó xen lẫn kinh khủng Lôi Đình lực, bổ về phía đối diện trung niên nhân.

Trung niên nhân mâu quang lóe ra, con ngươi chỗ sâu, hiện lên vẻ ý sợ hãi, này đạo thiểm điện, từ trời cao phủ xuống, tản ra chân chính Lôi Đình oai, mà ngay cả hắn, cũng không dám đón đỡ.

Lui!

Trung niên nhân thân hình về phía sau lui nhanh, ở vũ trụ trong hư không vừa lui chính là hơn ngàn dặm!

Tử sắc thiểm điện cũng là nhanh hơn, như bóng với hình đuổi theo đi, nguy cấp thời khắc, trung niên nhân sai mở thân thể, bằng vai trái ngạnh kháng hạ này đạo thiểm điện.

Phốc!

“A!” Trung niên nhân phát ra một tiếng ngắn ngủi kêu thảm thiết, cả con làm bậy hóa thành than cốt, da cục xương thịt liên đới máu, ở trong nháy mắt bị này Đạo tử sắc thiểm điện cho phách được khét lẹt!

Đằng Phi vận khởi Già Lâu La Tâm Kinh, lúc này biến mất ngay tại chỗ, trong phút chốc xuất hiện ở trung niên nhân trước người, giơ tay lên trung Luyện Ngục, răng rắc một búa

tử, đem trung niên nhân cái kia bị phách được khét lẹt cánh tay cho chém xuống.

Trung niên nhân lần nữa phát ra một tiếng thê lương kêu thảm thiết, nhưng cũng đồng thời dùng hữu chưởng hung hăng đánh ở Đẳng Phi bộ ngực.

Đẳng Phi thân thể bị Huyền Linh Tiên Dịch tinh hoa, Huyền Linh Ngũ Hành Cầu cải tạo sau, đã gần đến kim cương bất hoại thân thể, một kích kia, chỉ làm cho hắn ngã ra một ngụm máu tươi, nhưng ngay sau đó, Đẳng Phi khóe miệng, lộ ra vẻ đùa cợt nụ cười.

Trung niên nhân trong lòng máy động, một cỗ cảm giác bất an chợt đánh tới, hắn giơ tay lên, cầm thành quyền, mạnh mẽ đè trong lòng bất an, nhẹ răng cười nói: “Không chỉ quyền pháp của ngươi lợi hại, đi chết đi !”

Oanh!

Một cỗ khủng bố lực lượng tinh thần, giống như Thiên Hà sóng dữ, oanh hướng trung niên nhân tinh thần thức hải.

Phanh!

Trung niên nhân con ngươi trong nháy mắt lớn hơn, mắt lộ ra kinh ngạc đến tột đỉnh trình độ, khẽ nhíu miệng, muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng cái gì cũng không kịp nói ra miệng.

Kia đã ngưng tụ ở quyền thượng kinh khủng lực lượng, cũng giống như là dưới ánh mặt trời bông tuyết, trong nháy mắt hòa tan.

Tinh thần thức hải bị trực tiếp chống đỡ phát, cường đại Bát Hủ Thần Hoàng thân thể giống như chu võng giống như, xuất hiện vô số đạo da nứt.

Rắc một tiếng!

Hoàn toàn vỡ vụn, hóa thành vô số cường giả mảnh nhỏ, ngay sau đó, một cỗ không thể địch nổi lực lượng theo trung niên nhân thân thể phát mở, đem gần trong gang tấc Đẳng Phi trực tiếp trào ra đi.

Trung niên nhân chết không toàn thân, hóa thành bụi vũ trụ ai, Đẳng Phi đồng dạng bị trung niên nhân thân thể phát mở trong nháy mắt sinh ra lực đánh vào chân đả thương.

Wow một tiếng, phun ra một ngụm máu, Đẳng Phi con người trở nên có chút tối đậm xuống tới.

Cầm ra một thanh Huyền Linh Tiên Đan lung tung nhét vào trong miệng, cường đại dược lực theo Đẳng Phi thân thể kinh mạch khuếch tán toàn thân, dễ thương thể của hắn giảm bớt xuống tới.

Bởi vì Đẳng Phi sớm biết như thế nơi xa có người ở đang xem cuộc chiến, cũng biết một người trong đó là Điện Quang sư phụ Lục Bào Lão Tổ.

Đối với cái kia hỉ nộ vô thường lão quái, Đẳng Phi trong lòng bao nhiêu cũng có một số không có đấy, trời mới biết bọn họ có thể hay không nhân cơ hội đột nhiên đối với mình xuất thủ.

Có thể một mình đánh chết rụng cái này cường đại trung niên nhân, Đẳng Phi có thể nói nhọc lòng.

Trung niên nhân kia có niết bàn lá bài tẩy, Đẳng Phi đồng dạng có Chí Tôn tinh thần lực lá bài tẩy, đến cuối cùng, xuất kỳ bất ý, kinh khủng tinh thần lực oanh vào đối phương tinh thần thức hải, nhất cử đem đối phương tinh thần thức hải chống đỡ phát, do đó dẫn đến thân thể của đối phương tùy theo hồng mắt rụng.

Nhưng nếu trong thời gian này hơi chút xuất hiện một chút như vậy điểm đào ngũ sai, cho trung niên nhân tự bạo cơ hội, như vậy ngay cả có thể giết chết đối phương, Đẳng Phi mình cũng đem chết không toàn thân.

Loại cảnh giới này cường giả chiến đấu, thắng bại dễ dàng, nhưng Sinh Tử khó phân, dù sao rất ít sẽ có người nguyện ý cùng đối phương đồng quy vu tận.

Nơi xa trong hư không đang xem cuộc chiến Lục Bào Lão Tổ nhóm người, lúc này tất cả đều giống như tượng gỗ giống như đứng ở nơi đó, khẽ nhếch miệng, không thể tin được nhìn Đằng Phi, giống như đang nhìn cõi đời này kinh khủng nhất nhất ly kỳ quái vật giống như.

“Làm sao có thể? Hẳn dùng phương pháp gì, thậm chí trong nháy mắt đem đối phương cho phát rớt?” Đông Phương Ngọc Liên kinh hồn không định lắm bầm nói, ở vừa mới trung niên nhân phát rúng trong nháy mắt, nàng kim lòng không đậu rùng mình một cái, phảng phát phát rúng người kia là chính nàng giống nhau.

“Tinh thần lực!” Ma Thiên Cao thở dài ra một hơi, mặt sắc mặt ngưng trọng nhìn nhìn sang Đằng Phi, mặc dù khoảng cách cần phải muốn xa, cái này năm vạn năm trước cũng đã thành danh lão quái, hay là nhịn không được na khai mục quang, không muốn đi cùng kia người trẻ tuổi yêu nghiệt nhìn nhau, lại càng không nghĩ khiến cho đối phương hiểu lầm.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 513: Đám Lão Quái Vật Kỳ Quái Cử Động!

>

Đằng Phi mạnh mẽ chế trụ trong thân thể vẻ này giống như thủy triều lui bước giống như suy yếu cảm, tận lực điều chỉnh khí tức của mình.

Này đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa trung niên nhân ở trên thực lực, nếu so với ngày đó bị Đằng Phi dùng tinh thần lực oanh giết Ngô lão cao hơn quá nhiều, có thể nói Đằng Phi từ mới ra đời đến bây giờ gặp phải lớn nhất kinh địch.

Đằng Phi rất rõ ràng, nếu như mình hôm nay không thể đem trung niên nhân này đánh chết, như vậy mình ở cái thế giới này, đem đừng nghĩ có nữa chỉ chốc lát an bình!

Tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo muốn giết mình, chủ yếu nhất là đến từ tại Thần Vực Đảo xúi giục, trừ cùng Thần Vực Đảo có cừu oán ở ngoài, Đằng Phi cùng tứ đại liên minh các cái thế lực trong lúc cũng không có gì cừu hận, bọn họ hơn nữa là muốn từ trên người mình nhận được cái gọi là Thánh Thần truyền thừa, đồng thời cũng tồn tại này loại âm u tâm tư, muốn ách giết một thiên tài mà thôi.

Một khi phát hiện không cách nào bóp chết rụng Đằng Phi, tứ đại liên minh tuyệt đại đa số thế lực có lui bước, dù sao không người nào nguyện ý trên chọc thương một cái có vô hạn tiền đồ trẻ tuổi cường giả, cho nên Đằng Phi cho tới nay, cũng chưa có quá đem tứ đại liên minh lệnh truy sát làm chuyện.

Nhưng trung niên nhân này không giống với, hắn từ Vĩnh Hằng Chi Địa tới đây, mục đích rất đơn thuần, chính là muốn giết mình!

Phải Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả hoàn toàn bóp chết rụng, cho nên Đẳng Phi cùng trung niên nhân này trong lúc, căn bản không tồn tại bất kỳ giải hòa có thể.

Không phải là người chết, chính là ta mất!

Hoàn hảo, bất kể nói như thế nào, mình không có dựa vào Chiến Tranh Ma Ngẫu, kiên cường sống sót, hiện tại, chỉ còn lại có Trung Châu Âu Dương gia nơi đó cái kia đối với mình tràn đầy sát ý người.

Nghĩ tới đây, Đẳng Phi trong đầu hiện lên Chiến Tranh Ma Ngẫu đã nói người thứ ba, đồng dạng đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa nhưng đối với mình cũng không có bất kỳ sát cơ.

Này, lại là chuyện gì xảy ra đi?
Đẳng Phi đầu dần độn, tinh thần trong thức hải trống trơn, phẳng phất bị hoàn toàn trừ không giống như, nhúc nhúc muốn nứt, trong thân thể cái kia loại suy yếu, để hắc cơ hồ có dũng khí muốn chống đỡ không được cảm giác.

Vừa mới nuốt trọn một thanh Huyền Linh Tiên Đan, chỉ có thể để trong thân thể của hắc thương thể nhận được giảm bớt, nhưng đối với tinh thần lực thiệt thòi vô ích cũng là vô năng ra sức.

Tuy nhiên càng là loại khi này, mình lại càng là không thể lộ ra suy yếu một mặt, thậm chí hiện ngay tại lúc này, mà ngay cả vận hành Ma Hầu La Già Thiên Tâm Kinh cùng Khẩn Na La Thiên Tâm Kinh khôi phục thực lực cũng không được!
Bởi vì, còn có một chút người ở nhìn mình, mà những người này là kẻ địch là hữu, hiện tại, vẫn rất khó nói.

Đẳng Phi trong lòng nhớ, vận khởi Già Lô La Tâm Kinh, thân thể ở vũ trụ trong hư không lôi ra một đạo cầu vòng tốc độ cực nhanh, đi tới Lục Bào Lão Tổ nhóm người phụ cận.

Bên này Lục Bào Lão Tổ nhóm người gặp Đẳng Phi hướng bọn họ chạy tới, từng đoàn nhất thời thà thần giới bị, vẻ mặt khẩn trương nhìn Đẳng Phi, hiển nhiên, không chỉ có là Đẳng

Phi ở phòng bị bọn họ, bọn họ đồng dạng đã ở phòng bị Đằng Phi.

Không đợi Đằng Phi nói chuyện, Lục Bào Lão Tổ tựa ngoe nguẩy lão đại, xem ra giống như trẻ nít trơn bóng trơn mềm trên mặt lộ ra một cái thập phần hòa thiện nụ cười này ở Lục Bào Lão Tổ trên người, là cực kỳ hiếm thấy một việc, hắc tiểu a a nhìn Đằng Phi: “Đằng Phi tiểu hữu, ta là Điền Quang sư phụ, ngươi nên nghe nói qua ta đi?”

Một bên Ma Thiên Cao Đỗ Vũ Đông Phương Ngọc Liên bọn người cẩn thận từng li từng tí nhìn Đằng Phi, không thể nói những thứ này lão quái ham sống sợ chết, thật sự là vừa mới một màn kia, quá mức tại dao động người tâm!

Cho dù là bọn họ những người này đồng dạng đã bước qua Hoàng cấp cánh cửa kia hạm, tiến vào đến rồi Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, như cũ tự hỏi không thể nào là Đằng Phi cùng trung niên nhân kia đối thủ.

Đằng Phi sắc mặt có chút tái nhợt nhìn qua mang theo vài phần mệt mỏi, hướng về phía Lục Bào Lão Tổ nhóm người vừa chấp tay: “Tiểu tử Đằng Phi, gặp qua Lục Bào tiên bối, gặp qua chư vị tiên bối.”

Gặp Đằng Phi thái độ ôn hòa, có người lúc này mới thở dài ra một hơi, tu hành giới trung vô già trẻ, đến bọn hắc loại cảnh giới này, tự nhiên không thể nào lại đi dùng số tuổi tới cân nhắc một người mạnh yếu.

Một chúng lão quái cũng khách khách khí khí đích cùng Đằng Phi chấp tay làm lễ ra mắt, Lục Bào Lão Tổ cười nói: “Tiểu hữu thực lực kinh người, chớ nói trẻ tuổi, sợ rằng cả ngũ vực, cũng nữa khó gặp gỡ địch thủ a!”

Đằng Phi khẽ mỉm cười, khiêm nhường nói: “Chư vị đều là tiên bối cao nhân, cũng đừng có nữa lấy tiểu tử nói giỡn, tiểu tử may mắn, thắng được đối thủ, mình cũng là thân chịu trọng thương a.”

Một chúng lão quái nhất tề liếc mắt, trong lòng tự nhủ: phi, tựa người này tinh thần chấn hưng bộ dáng vẫn thân chịu trọng thương? Lừa gạt quỷ đi? Người đem mặt mình sắc khiến cho rất yếu ớt nhìn qua có chút mệt mỏi chúng ta tựa sẽ tin tưởng người thân chịu trọng thương? Tuổi còn trẻ, làm người

có thể hay không không nên như thế vô si?

Lục Bào Lão Tô nhìn Đằng Phi cười khan hai tiếng, trong lòng tự nhủ: tên tiểu tử này không dày nói a, có chút không tin được chúng ta, muốn câu dẫn chúng ta xuất thủ sao? Chúng ta u mê hay là ăn no rồi việc rất đúng loại người như người yêu nghiệt xuất thủ? Người làm ai cũng cùng tử đại liên minh cùng Thần Vực Đảo những thứ kia đưa ngốc giống nhau nghĩ đoạt trên người của người Thánh Thần truyền thừa sao?

“Cái kia, phía dưới còn nữa Âu Dương gia tiểu tử muốn đón nữ nhân của người đi đi, Đằng Phi tiểu hữu, có muốn hay không ta cử ra tay giúp vội vàng?” Ma Thiên Cao vẻ mặt hòa thiện nụ cười nhìn Đằng Phi.

Đằng Phi khẽ lắc đầu, trông mắt chỗ sâu hiện lên vẻ nhàn nhạt vẻ ngạo nhiên, nói: “Nho nhỏ một cái Âu Dương Quan, cần gì làm phiền chư vị tiên bối, tiểu tử mình tự có thể giải quyết.” Vừa nói, đầu tàu gương mẫu xuống phía dưới bay đi.

Ma Thiên Cao nhìn Đằng Phi bóng lưng, sau đó cùng mọi người liếc nhau một cái, mọi người ăn ý cười, cũng ở trong lòng thầm nghĩ: khá lắm giao hoạt tiểu tử, tuy nhiên cũng cuối cùng là lộ ra một điểm chân ngựa, vẫn không biết xấu hổ nói mình thân chịu trọng thương, người muốn thật sự người bị thương nặng, cho dù chuyện này liên quan đến đến nam nhân tôn nghiêm, người cũng sẽ không mình đi đối phó một người tuổi còn trẻ Hoàng cấp đại năng sao?

Đằng Phi vừa xuống phía dưới phi hành, vừa tùy tiện vận hành lên Ma Hầu La Già Thiên Tâm Kinh, trong hư không có không có tự nhiên lực, theo Đằng Phi vận hành lên Ma Hầu La Già Thiên Tâm Kinh, những thứ này tung tại trong hư không tự nhiên lực, tất cả đều giống như vạn lưu vào hải giống như, phóng mạnh về Đằng Phi.

Theo Đằng Phi trong thân thể năm mươi con đã đả thông đầu mạch mà vào, thật nhanh nhắm phía Đằng Phi mỗi một chỗ đầu ban, cuối cùng hướng về đan điền hội tụ đi.

Đồng thời Đằng Phi lại vận hành lên Khẩn Na La Thiên Tâm Kinh, tinh thần lực cũng đang bay nhanh khôi phục trong.

Giờ này khắc này, Đằng Phi như thể quang minh chánh đại khôi phục thực lực, phía sau những người đó cũng sẽ không lại sinh ra bất kỳ đánh lén ý niệm trong đầu.

Đúng là, làm Đằng Phi vận hành lên này hai loại công pháp thời điểm, bốn phương tám hướng chen chúc tới kinh khủng lực lượng, để phía sau đi theo Lục Bào Lão Tổ nhóm người tất cả đều kim lòng không đậu co rúm khòe miệng, trong lòng mắng to yêu nghiệt.

Chẳng những thực lực kinh người, mà ngay cả này tu luyện phương thức, cũng là như thể cùng người khác bất đồng, may mắn người như thể chỉ có một, nếu là nhiều mấy người lời nói, bọn họ lão gia hỏa này, thật sự chỉ có thể núp đi bế quan chờ chết.

Đông Phương Ngọc Liên cho Ma Thiên Cao truyền âm nói:

“Lão Ma, người nói, chúng ta một hồi có muốn hay không đoạt ở tiểu tử này phía trước xuất thủ, thu thập Âu Dương gia tiểu tử kia vừa thông suốt?”

Ma Thiên Cao khẽ lắc đầu, truyền âm cho Đông Phương Ngọc Liên nói: “Nha đầu, ta cảm thấy được dẹt hoa trên gáy, không như đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi a!”

Đông Phương Ngọc Liên hơi ngẩn ra, có chút không rõ cho nên nhìn Ma Thiên Cao.

Ma Thiên Cao khẽ mỉm cười, nói: “Đằng Phi vẫn có một người hồng nhan tri kỷ, hiện tại nhưng là vẫn còn Âu Dương gia đang đóng đi, nếu như chúng ta có thể đuổi ở Đằng Phi lúc trước, đem nha đầu kia cứu ra lời nói, tiểu tử này, coi như là thiếu chúng ta một cái nhân tình.”

Đông Phương Ngọc Liên cúi đầu ngẫm lại, cảm thấy Ma Thiên Cao nói có chút đạo lý, bỗng nhiên nàng nghĩ đến điều gì sao, nói: “Chúng ta mấy người.

.

.

, muốn xông vào Âu Dương gia sao?”

Ma Thiên Cao cười nhạt: “Cần gì xông vào? Bằng vào chúng ta những người này danh tiếng, tin tưởng kia Âu Dương gia, nên sẽ cho một cái bó mặt sao?”

Đông Phương Ngọc Liên nhớ, gật đầu, không là bọn hăn bày đại, mà là bọn hăn những người này danh tiếng, gia chung một chỗ, đúng là có thể làm một cái nhà giàu có đại tộc khế cúi đầu.

Đây cũng không phải đối phương đến cỡ nào sợ bọn họ, nhưng cũng không ai nguyện ý đắc tội bọn họ những người này.

Lúc này, Ma Thiên Cao hướng về phía Đằng Phi hắng giọng nói: “Đằng Phi tiểu hữu, chúng ta còn có một ít chuyện chưa xong, nếu tiểu hữu không cần bọn ta hỗ trợ, ta đây chờ trước hết được rồi đi.”

Đằng Phi nghe vậy, hơi ngần ra, dừng ở trên hư không, nhìn thoáng qua Ma Thiên Cao nhóm người, gật đầu, nói: “Kia chư vị tiền bối đi thông thả, văn bối này sẽ không tiến.

Ma Thiên Cao chờ canh ngày lẫn nhau gật đầu, nhưng ngay sau đó hóa thành tất cả lưu quang, biến mất ở không khí trong.

Đằng Phi nhìn mấy người lão quái biến mất phương hướng, trong lòng bao nhiêu có chút không giải thích được, những thứ này vạn năm không xuất thế lão quái vật, trong lúc bất chợt cũng chạy đến, chẳng lẽ không chỉ là vì tham gia Điện Quang hôn sự? Như vậy trong lúc bất chợt cùng đi rùng, có là tại sao vậy chứ?

Đằng Phi có chút nhớ nhưng không thông những thứ này lão quái vật cử động có hàm nghĩa gì, định cũng không thêm nghĩ nữa, lúc này một thân thực lực, cũng đã khôi phục ít nửa, mà nay hăn rốt cục có thể quang minh chánh đại đứng ở trên thế giới này, phát sáng ra thực lực chân chính của mình, cho dù là đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa tuyệt thế đại năng, cũng không pháp tướng hăn trấn áp.

Nhớ vừa mới vẫn ở trước mặt mình vênh vào tự đắc Âu Dương Quan, Đằng Phi khước miệng, nổi lên vẻ lạnh như băng

cười, thân thể hóa thành một đạo lưu quang, biến mất tại chỗ.

“Vị Ương gia Chủ, người vẫn còn chờ cái gì? Cô gia đã tới cửa, người còn không mau mau nghênh đón chúng ta đi vào?” Một cái đứng ở Âu Dương Quan bên cạnh, quản sự bộ dáng trung niên nhân, vẻ mặt xắc lảo nhìn Vị Ương Vô Khuyết, lạnh lùng nói: “Người chẳng lẽ là đang đợi kia Đằng Phi trở về? Nói thiệt cho người biết, hắn nữa cũng không về được! Ta khuyên người hay là nhận rõ tình thế, đã chết này tâm sao!” Vị Ương Vô Khuyết bên cạnh một cái Vị Ương gia trưởng lão nghe vậy giận tím mặt, chỉ vào kia Âu Dương gia trung niên quản sự quát lên: “Người coi là cái thứ gì? Người là Âu Dương gia gia chủ sao? Cánh dám như thế can rờ! Nơi này là Vị Ương Thành, đây là Vị Ương gia, không phải là người Âu Dương gia!” “Ha ha, Vị Ương gia tại sao vậy? Các hạ có thể nghe nói qua xưa đâu bằng nay bốn chữ này?” Âu Dương gia quản sự vẻ mặt cười lạnh, mang theo vài phần ánh mắt thương hại, nhìn Vị Ương Vô Khuyết cùng bên cạnh hắn cả đám, nhàn nhạt nói: “Chuyện cho tới bây giờ, cũng không sợ nói thiệt cho các người biết, Đằng Phi hôm nay, là tuyệt không có khả năng còn sống trở lại.

Ở không lâu tương lai, Âu Dương gia, đem trở thành cả Trung Châu, cho tới cả ngũ vực thế giới chúa tể!”

“Người này điên rồi sao?”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 514: Tái Chiến!

>

“Ai biết được, Âu Dương gia cho tới nay, đều là thập phần đề điều, lần này thế nào đột nhiên như thế Trương Dương? Chẳng lẽ cũng bởi vì gia tộc ra khỏi một người tuổi còn trẻ thiên tài?”

“Có lẽ là có thần bí và cường đại trợ thủ đi, vừa mới trung niên nhân kia, không phải rất mạnh sao? Hắn tản mát ra khí thế thời điểm, ta ngay cả đứng cũng không vững.

Trời ạ, kia khí thế còn không phải là hướng về phía ta tới đi, nếu là hướng về phía ta tới, chỉ sợ ta trực tiếp tự tử.

.

.

.”

“Coi như là như vậy, Âu Dương gia người cũng có chút quá mức sao, hắn là thân phận gì, Vị Ương gia Chủ lại là thân phận gì, nào có nói như vậy đạo lý?”

Mọi người xung quanh nghị luận rối rít, hôm nay lại tới đây tân khách, cũng có không ít là đến từ tứ đại trong liên minh Đông Hải Bắc Cương cùng Tây Vực, nghe thấy Âu Dương gia vị này quân sự nói ầu nói tả, những người này trên mặt, cũng đều có chút không nhịn được.

Âu Dương Quan cười nhạt, hướng về phía bên cạnh người này khoát khoát tay, vẻ mặt mỉm cười nhìn Vị Ương Vô Khuyết nói: “Nhạc phụ đại nhân, hạ nhân vô lễ, tiểu tể cho ngài bồi lễ, quay đầu lại ta nhất định dạy dỗ hắn.

Tuy nhiên nhạc phụ đại nhân, tiểu tể vạn dặm xa xôi, mang theo đại lượng lễ hỏi tới đây, một đường đi chung đường mệt

nhạc, nhạc phụ đại nhân có phải hay không, trước đón chúng ta đi vào nói chuyện?”

Âu Dương Quan yêu cầu, vốn cũng không thể dầy không phải là, chỉ bất quá hôm nay Đằng Phi cùng trung niên nhân kia ở giữa chiến đấu thượng chưa kết thúc, vạn nhất trở lại người là Đằng Phi.

.

.

, vậy hôm nay trận này hỉ yên, chỉ sợ cũng phải đổi mùi vị.

Vị Ương Vô Khuyết lúc này trong lòng cũng độc ác tức giận, một mặt đối với Âu Dương gia rầm rĩ vô lễ, về mặt khác, cũng là bởi vì Đằng Phi đột nhiên xuất hiện, đánh hấn một trở tay không kịp.

Năm đó Đằng Phi bởi vì làm huynh đệ Điền Quang chuyện tình, trèo lên quá một lần Vị Ương gia cửa Vị Ương Minh Minh đối với Đằng Phi vừa thấy đã yêu thà rằng làm hấn thị nữ, cũng muốn cùng ở bên cạnh hấn.

Vị Ương Vô Khuyết lúc ấy cũng không có quá mức ngăn trở, bởi vì hấn lúc ấy cũng nhận định Đằng Phi không phải vật trong ao, nữ nhi nếu là theo hấn, cũng không coi là mai một thân phận.

Nhưng có người dường như không biết tri thức chuyện phát triển quá mức ngoài dự đoán mọi người, vốn là chỉ là một cái bình thường, có chút tiền đồ thanh niên, trong một đêm, lại trở thành Thánh Thần truyền nhân, nắm giữ mê muội Thần Chiến Tranh Ma Ngẫu thượng cổ Thần chiến chói mắt nhất hai người kia, lại cũng cùng hấn nhắc lên quan hệ.

Năm tặc Quy Nhất, Thần Vực Đảo bên kia thả ra tin tức kia, theo trời sanh Thạch Thiên Vương Thạch Thiên Đế Thạch khai quật, tứ đại liên minh đứng thời cơ mà sinh, nhằm vào Đằng Phi Tất Sát Lệnh, cũng bị người thôi động sinh ra.

Dưới tình huống này, cho dù Vị Ương Vô Khuyết nữa thấy thế nào tốt Đằng Phi, cũng không dám nhắc lại đem nữ nhi gả cho chuyện của hắn.

Vị Ương Minh Minh rời nhà đi tộc ba năm sau trở về, trở về lúc đã đột phá thành Đế nhưng Vị Ương Vô Khuyết phát hiện, nữ nhi người mặc dù trở về, vừa ý, cũng là lưu tại Đằng Phi bên kia.

Hắn nguyên tưởng rằng theo thời gian trôi qua, nữ nhi có dần dần quên mất Đằng Phi, có thể lại không nghĩ rằng, trước một đoạn lúc Thần Thành phát sinh sự kiện kia, để Vị Ương Vô Khuyết hoàn toàn hiểu tâm tư của con gái.

Nếu như Đằng Phi không phải là bị tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo cùng chung đuổi giết rất đúng giống, kia Vị Ương Vô Khuyết thà rằng đẩy lấy gia tộc cao tầng áp lực cũng sẽ để nữ nhi đi theo Đằng Phi.

Có thể sự thật cũng là tàn khốc, Đằng Phi thân phận, thành vấn đề lớn nhất!

Cõi đời này không có bất kỳ phụ thân, hy vọng nữ nhi đi theo một cái ăn bữa hôm lo bữa mai nam nhân.

Đúng lúc lúc này đều là Trung Châu nhà giàu có đại tộc Bạch Hồ huyết mạch Âu Dương gia đến đây cầu hôn, cái kia Âu Dương gia thanh niên tuần ngạn Âu Dương Quan, làm trò Vị Ương gia mọi người phóng xuất ra Hoàng cấp Thiên có thể hơi thở, tại chỗ rung động mọi người.

Cho nên, trận này hôn sự, cứ như vậy định rơi xuống.

Vốn là vẫn cũng không thập ném vấn đề, nữ nhi mặc dù có chút tâm tình nhưng nhất định cũng không có cãi lộn, nếu như không phải là hôm nay Đằng Phi đột nhiên xuất hiện ở nơi này lời nói.

, hết thầy, chính là hoàn mỹ!

Vị Ương Vô Khuyết lừa mình dối người nhớ, sau đó ngẩng đầu, ánh mắt có chút phức tạp nhìn Âu Dương Quan, sau đó nhàn nhạt nói: “Người chẳng lẽ tự không quan tâm hạ cho cùng nhau người an nguy sao? Hôn sự của các người nếu đã định ra, người cần gì làm vậy nóng lòng nhất thời, không phải là ta đây làm trưởng bối dạy dỗ người, đừng làm cho người có cơ hội nói người chỉ lo sắc đẹp mà không chú ý thuộc hạ, nói như vậy, có thể sẽ không tốt.”

Âu Dương Quan trên mặt ngọc nổi lên vẻ nhàn nhạt ửng hồng, ai cũng biết Vị Ương Vô Khuyết ở nói hưu nói vượn trì hoãn thời gian, có thể gồng càng già càng cay, một câu nói, đem hấn sở hữu lời nói cho chặn đi trở về, nếu như kiên trì muốn lúc này đi vào, hoặc là làm cho đối phương đem Vị Ương Minh Minh đưa ra, vậy thì thật lộ ra vẻ hấn bất cận nhân tình.

“Được rồi, cũng không nóng lòng nhất thời, có ít người nếu muốn nhìn, vậy hãy để cho các người hoàn toàn hết hy vọng tốt lắm.” Âu Dương Quan đối với trung niên nhân thực lực lòng tin tràn đầy, cũng lười nói cái gì nữa đi ứng phó Vị Ương Vô Khuyết.

Trong lòng cười lạnh: chờ trận này đám cưới kết thúc, thiên hạ đại hội triệu khai, ta Âu Dương gia bỗng nhiên nổi tiếng, trở thành đệ nhất thiên hạ gia tộc, tin tưởng khi đó, người tự sẽ minh bạch, người đem nữ nhi gả cho ta, là một kiện cỡ nào chính xác chuyện tình.

Âu Dương Quan bên cạnh cái kia quản sự bộ dáng trung niên nhân, còn muốn nói cái gì nữa, bị Âu Dương Quan cho ngăn lại, không dám nói như thế nào, Vị Ương Vô Khuyết coi như là Âu Dương Quan nhạc phụ, mặt ngoài công phu, luôn là muốn một cái.

Người xung quanh cửa nghị luận rồi rít, cũng đang suy đoán cuộc chiến đấu này kết quả.

Trong đó tuyệt đại đa số người, cũng không coi trọng Đằng

Phi, mặc dù Đẳng Phi vừa mới ở trung niên nhân kia kinh khủng uy áp dưới chịu đựng, có thể rõ ràng bị vây hoàn cảnh xấu.

Mà trung niên nhân kia trên người phát ra hơi thở, mà ngay cả Hoàng cấp đại năng đều có chút đứng không vững, không ít người tị có phần đến trung niên nhân thực lực, đối với Đẳng Phi đã không ôm bất cứ hy vọng nào.

Ngoài chín tầng mây không ngừng truyền đến tình thiên phích lịch giống như tiếng oanh minh, thỉnh thoảng sẽ vài tia ba động theo cao thiên truyền đến, một số thực lực cường đại người tất cả đều sắc mặt khế biến.

Nhìn tình hình này, song phương tựa hồ chiến đấu được thập phần kịch liệt, mà không phải bọn họ trong tưởng tượng nghiêng về - một bên a.

.

.

Theo thời gian đích dòi dòi, nguyên gốc mặt tự tin Âu Dương Quan cùng một chúng Âu Dương gia người, con người chỗ sâu bắt đầu dần dần ra vẻ lo âu.

Bọn họ không muốn thừa nhận cũng không xa đi tin tưởng, nhưng sự thật nhưng theo chân bọn họ chờ đợi có chút không giống với.

Đẳng Phi.

.

.

, tựa hồ không có bọn họ trong tưởng tượng dễ đối phó như vậy a!

Lại qua thật lâu, thiên ngoại truyền đến mấy tiếng kịch liệt tiếng oanh minh, rung động trời cao.

Nhưng ngay sau đó quy về bình tĩnh.

Phía dưới mọi người, tất cả đều đột nhiên khản trương lên, ai thắng ai thua, tựa hồ rất nhanh, có thể thấy rõ ràng!
Một đạo lưu quang, từ trên trời bay tới, kia là một người tuổi còn trẻ thân hình, ở trên bầu trời giống như bước chậm giống như, đi lại thông dong, trên người tản ra một cỗ cao quý và ưu nhã hơi thở, cứ như vậy, hướng về mọi người đi tới.

Là Đằng Phi!

Phía dưới cơ hồ mọi người, tất cả đều ánh mắt đại ra nhìn giữa không trung trẻ tuổi thân ảnh, cơ hồ đánh mất suy tư năng lực.

Nhất là Âu Dương gia một nhóm người, từ trên xuống dưới, tất cả đều ngu ở nơi đó, ngây người như phỗng.

“Cái này không thể nào!” Âu Dương Quan trong lúc bất chợt phát ra rống to một tiếng, vươn người đứng dậy, trong tay xuất hiện một cây trường thương màu bạc, tản ra cường đại ba động, hóa thành một đạo lưu quang, trực tiếp đâm về từ trên trời giáng xuống Đằng Phi.

“Thiếu chủ!” Âu Dương gia bên này lại có ba người đồng thời nhắm phía trời cao, rất sợ Âu Dương Quan lỗ lả.

Âu Dương Quan xuất thủ quá mức đột nhiên, không ai nghĩ, bởi vì mà ngay cả trung niên nhân kia cũng thua ở Đằng Phi trên tay, chỉ có Hoàng cấp thực lực Âu Dương Quan, tại sao có thể là Đằng Phi đối thủ?

Sau đó Âu Dương Quan giống như là mất đi lý trí giống như, ngang nhiên xuất thủ!

Kia can trường thương màu bạc phía, trong giây lát xuy ra một đạo sắc bén vô cùng quang mang, so sánh với tia chớp còn nhanh, đâm về Đằng Phi!

Đồng thời, kia trường thương phía phát ra kịch liệt ba động, cũng làm cho mọi người hơi bị biến sắc.

“Đế Binh!”

Trong đám người có người phát ra một tiếng thét kinh hãi, vẻ này bằng bạc hùng hồn, có thể đem thiên địa xé rách hơi thở, cũng chỉ có Đế Binh mới có thể phát ra!

Không trách được Âu Dương Quan dám hướng phía Đằng Phi ngang nhiên xuất thủ, có thể tu luyện tới loại cảnh giới này, hẳn tuyệt đối không ngốc, tự nhiên rất rõ ràng Đằng Phi trở về ý vị như thế nào, nhưng hắn đồng dạng tính toán đến, cùng trung niên nhân một cuộc đại chiến, Đằng Phi không thể nào một điểm tổn thương cũng không có, nếu như không thể thừa dịp lúc này đưa đánh chết, như vậy, đợi được Đằng Phi khôi phục thực lực, bọn họ hiện ở chỗ này mọi người, đều muốn không cách nào ngăn cản Đằng Phi!

Bởi vậy một điểm, cũng đủ để chứng minh Âu Dương Quan là một sát phạt quyết đoán người, cũng coi là ngũ vực trẻ tuổi nhân tài kiệt xuất nhân vật.

Đằng Phi lãnh mắt thấy đối với mình xuất thủ Âu Dương Quan, vận khởi Già Lâu La Tâm Kinh, bước tiến xê dịch, mau tránh ra kia can màu bạc Đế Binh trường thương bắn ra đạo này đủ để xuyên thủng Hư Không xé rách thiên địa quang mang, nhưng ngay sau đó giờ lên chân to, hướng phía Âu Dương Quan, trên cao nhìn xuống, cứ như vậy thái đập xuống tới!

“Wow nha nha!” Âu Dương Quan một tờ ngọc diện giận đến phát tím, đối phương quả thực quá mức trong mắt không có người, thậm chí muốn dùng phương thức này đưa dẫm ở dưới chân!

“Mãnh Hổ Bào Hao Quyền!”

Âu Dương Quan phát ra gầm lên giận dữ, tay phải cầm thương, tay trái nắm tay, một quyền oanh hướng Đằng Phi lòng bàn chân, một đầu đầu khí tạo thành khổng lồ Bạch Hổ, rất sống động, phảng phất vật còn sống giống như, há mồm phát ra rít gào, hướng về phía Đằng Phi chân há mồm cắn tới! Phan!

Đằng Phi chân to, hung hăng dẫm ở kia khổng lồ Bạch Hổ trên người, Bạch Hổ nhất thời chia năm xẻ bảy, hóa thành đầu khí năng lượng, tiêu tán tại trong gió.

Đồng thời Đằng Phi không có bất kỳ dừng lại, một cái lớn chân tiếp tục hướng về Âu Dương Quan thả đập xuống tới.

Âu Dương Quan tròn mắt muốn nứt, tay phải nắm màu bạc Đế Bình trường thương hung hăng quát hướng Đằng Phi, tay trái lần nữa trào ra một quyền.

“Mãnh Hổ Bào Hao.

.

.

.”

Không đợi Âu Dương quang quyền trái ngưng kết thành hổ, Đằng Phi chân to đã đập đến, kia can màu bạc Đế Bình trường thương, lại bị một mặt đột nhiên xuất hiện ở Đằng Phi trước người huyết sắc chiến phủ cho ngăn cản, phát ra leng keng một tiếng vang thật lớn.

Răng rắc!

Truyền tới một trận xương vỡ vụn thanh âm, Âu Dương Quan tùy theo phát ra một tiếng thê lương kêu thảm thiết, một cái cánh tay trái, bị Đằng Phi sinh sôi đập Đoạn!

Huyết sắc chiến phủ ngăn trở màu bạc Đế Bình trường thương sau khi, trong giây lát tự động kén, hướng phía kia can trường thương màu bạc cán thương hung hăng bổ tới.

Làm!

Một tiếng vang thật lớn kinh thiên động địa, tia lửa văng khắp nơi!

Màu bạc Đế Bình trường thương thậm chí phát ra một tiếng gào thét, suru một tiếng, phóng lên cao, Đế Bình có linh tính, thậm chí nghĩ muốn chạy trốn!

“Trở lại cho ta!” Đằng Phi vươn tay, một phát bắt được trường thương màu bạc phần đuôi, kia trường thương màu bạc phát ra không cam lòng đua tiếng, kịch liệt lay động, nghĩ muốn tránh thoát.

Lúc này, khác kia ba người đã vọt tới phụ cận, cùng kêu lên

gầm lên, riêng của mình triển khai tuyệt học, tấn công hướng
Đằng Phi.

Đằng Phi trên mặt, lộ ra vẻ lạnh như băng cười, nắm trường
thương màu bạc phần đuôi, nhất thức hoành tảo thiên quân,
quét về phía tiến công của mình ba người.

Rầm rầm rầm!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 515: Mãnh Liệt Rung Động!

>

Ba tiếng muện hưởng, xông lại này ba tên Đại Đế điên phong cảnh giới Võ Giả, bị Đằng Phi một kích kia toàn bộ oanh được bay rớt ra ngoài, toàn thân xương tất cả đều vỡ vụn, phát ra the lương vô cùng bi thảm thanh âm bay về phía phương xa.

Chiến phủ Luyện Ngục treo trên bầu trời, Đằng Phi cầm trong tay màu bạc Đế Binh trường thương, âm âm xuống, đập trên Âu Dương Quan đầu, từ trên trời giáng xuống, sinh sôi đem Âu Dương Quan cho thải đập đến trên mặt đất, kia không biết có mấy ngàn năm lịch sử, mãi được tranh minh ngói phát sáng đá phiến mặt đường trực tiếp hóa thành phấn vụn, Âu Dương Quan cả người, cũng bị thải vào đến mặt đường hạ xuống, không thể động dậy.

Thoáng chốc, cả Vị Ương gia cửa lớn, một mảnh tĩnh mịch! Mọi người ngay cả há mồm thở dốc cũng không dám, ánh mắt tràn đầy kinh hãi nhìn một màn này.

Đằng Phi trở về, là ngoài ý muốn, Âu Dương Quan chợt xuất thủ, cũng là ngoài ý muốn, Âu Dương Quan lại có Đế Binh, càng làm cho người bất ngờ.

Song, để cho người bất ngờ, cũng là Đằng Phi cũng có Đế Binh, không chỉ như thế, vị này danh chấn ngũ vực đích thanh niên, thậm chí chỉ dùng một chiêu không tới, đã Âu Dương gia vị này không xuất thế thanh niên thiên tài cho thải đập ở dưới chân!

Tất cả mọi người biết, Âu Dương Quan cho dù Bất Tử, đời này cũng tuyệt đối là phế đi!

Không có ai dưới loại tình huống này đả kích dưới, còn có thể một lần nữa đứng lên trở lại diên phong.

Đằng Phi phương thức đơn giản trực tiếp thậm chí có chút thô bạo, song, trừ Âu Dương gia hòa thân gần Âu Dương gia những người đó ở ngoài, mọi người trong lòng, cũng chỉ còn lại có một câu nói: quá bá đạo!

Đây chính là cái kia bị tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo truy sát mấy năm Thánh Thần truyền nhân sao? Quả thực thật là đáng sợ!

Tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo đầu óc có bệnh sao? Lại sẽ đi đối với loại này kinh khủng đích thanh niên phát ra Tất Sát Lệnh, bọn họ thật là không sợ chết a!

Kia can màu bạc Đế Bình trường thương, như cũ ở Đằng Phi trên tay, nhưng giấy dựa độ mạnh yếu cũng đã nhỏ đi rất nhiều.

Đằng Phi cười lạnh nói: “Thân là Đế Bình, đi theo như vậy uất ức chủ nhân, ngươi không cảm thấy rất mất mặt sao? Sau này, hãy cùng ta đi!”

Vừa nói, Đằng Phi tinh thần trong thức hải dâng lên một cỗ khủng bố tinh thần lực, trực tiếp oanh hướng trong tay màu bạc Đế Bình trường thương, giống như nộ hải sóng lớn giống như, vốn là vẫn còn giấy dựa màu bạc Đế Bình trường thương trong nháy mắt ngưng giấy dựa, cũng không nhúc nhích cái chần Đằng Phi cầm ở trong tay giống như là nhận mệnh giống như.

“Lúc này mới ngoan.” Đằng Phi hài lòng gật đầu, tiện tay đem màu bạc Đế Bình trường thương thu hồi đến trong không gian giới chỉ đi, sau đó ngẩng đầu, nhìn thoáng qua bốn phía mọi người.

Cơ hồ sở hữu đụng phải Đằng Phi ánh mắt người tất cả đều thần sắc mất tự nhiên tránh thoát, đúng là không dám cùng người trẻ tuổi kia nhìn nhau.

“Công tử!” Một tiếng duyên dáng gọi to, một đạo bóng hình xinh đẹp, theo Vị Ương gia đại môn trực tiếp chạy vội đi ra,

một đầu vào Đẳng Phi trong ngực, ầm áp thân thể mềm mại còn có chút lạnh run, đây là Vị Ương Minh Minh đời này đã làm nhất khác người một chuyện, nhưng nàng nhưng nghĩa vô phản cố.

Vì người nam nhân này, đáng giá nàng như vậy đi làm!
Oanh!

Bốn phía truyền tới một trận tiếng kinh hô, phàm là biết Vị Ương Minh Minh người, không khỏi bị vị này Vị Ương gia công chúa cử động cho kinh đến.

Lại càng có rất nhiều người, đem ánh mắt quăng hướng về phía đứng ở nơi đó Vị Ương Vô Khuyết.

Vẫn có rất nhiều ánh mắt của người, còn lại là nhìn về phía bị Đẳng Phi dẫm ở dưới chân...!, Âu Dương Quan.

Âu Dương Quan lúc này vừa lúc ngẩng đầu, mở mắt ra phi phi thổ rưng trong miệng máu bọt cùng dính vào trên mặt Thạch phần.

Đúng lúc nhìn thấy Vị Ương Minh Minh nhào vào Đẳng Phi trong ngực một màn này Âu Dương Quan phát ra một tiếng không cam lòng kêu to, hai mắt vừa lộn, phun ra một ngụm tiên huyết, tại chỗ hôn mê bất tỉnh.

Đẳng Phi vươn ra một cái tay nắm cả Vị Ương Minh Minh phảng phất không có xương mềm mại eo nhỏ nhắn, đem thân thể của nàng dán chặt mình sau đó một đôi mắt, rơi vào Vị Ương Vô Khuyết trên người, thản nhiên nói: “Vị Ương gia chủ, nữ nhân của ta, ngươi cũng dám gả người khác?”

Vị Ương Vô Khuyết một cổ khí huyết xông thẳng ót, thiếu chút nữa giận đến chửi ầm lên, có thể nhưng ngay sau đó, hắn nhìn thấy Đẳng Phi cặp kia trong suốt con ngươi, trong nháy mắt tỉnh táo lại, nhất thời hiểu Đẳng Phi dụng ý.

Tiểu tử này...!, hắn là ở hướng trên người mình kéo cừu hận a!

Hôm nay Đẳng Phi làm trò mọi người nói ra lời như thế, như vậy trận này trò khôi hài, tựu sẽ biến thành Đẳng Phi cướp cô

dâu, Vị Ương gia, cũng liền trở thành người bị hại.

Nếu không, trước có Vương gia, có nữa Âu Dương gia, hai kiện chuyện xuống tới, chỉ sợ Vương gia cùng Âu Dương gia sẽ không đến đây trả thù, nhưng Vị Ương gia danh dự cũng sẽ xuống dốc không phanh!

Nhớ, Vị Ương Vô Khuyết chỉ vào Đằng Phi mắng to: “Đằng Phi, người mạnh khỏe không có đạo lý, con gái của ta rõ ràng cùng Âu Dương gia đính hôn, người thậm chí chạy đến quấy rối, còn không mau mau buông ra con rể của ta?”

Vậy xem mọi người nhất thời đủ mặt tròn trĩnh, trong lòng tự nhủ này lão hàng thì ra là cũng như vậy không biết xấu hổ, Âu Dương Quan bị Đằng Phi cho dẫm ở dưới chân, người một ngum một con rể gọi có thứ tự, vừa mới người ta muốn đón đi con gái của người thời điểm, cũng không gặp hào phóng như vậy.

Đằng Phi ha ha cười một tiếng, nói: “Người con rể không phải là ta sao? Người sẽ không đem ta dưới chân cái này đồ bỏ đi, trở thành là con rể của người đi? Vị Ương gia chủ, không phải là ta nói người, ánh mắt của người cũng quá kém! Người đã không chọn con rể, ta đây hôm nay sẽ thành toàn cho người, con gái của người, ta mang đi, ta sẽ hảo hảo đợi nàng! Về phần cái này đồ bỏ đi...”

Đằng Phi cúi đầu nhìn thoáng qua ngất đi còn không có tỉnh Âu Dương Quan, giơ chân lên, cười lạnh nói: “Hắn còn sống vẫn có ý gì? Dứt khoát đi tìm chết tốt lắm!”

Vừa nói, một cước đem Âu Dương Quan đá bay, vừa lúc bay về phía Âu Dương gia kia thật dài đoàn xe, bịch một tiếng, đập vỡ một chiếc xe ngựa xa hoa, mảnh nhỏ văng khắp nơi trung, Âu Dương Quan trực tiếp ngã vào kia chiếc xe ngựa trung.

“Đằng Phi, người khinh người quá đáng, ta Âu Dương gia, tuyệt sẽ không bỏ qua cho người!”

“Ta Âu Dương gia cho thế bất lưỡng lập!”

“Người dám đả thương Thiếu chủ của chúng ta, chúng ta liều mạng với người!”

Âu Dương gia bên này một nhóm người sắc lệ từ trong góc lớn tiếng ồn ào, nhưng là không có một người dám dựa vào tiến

lên đây, này tôn sát thần quả thực quá có thể sợ, bị Âu Dương gia coi là thiên nhân trung niên cung phụng không có thể trở lại, cầm Đế Binh Thiếu chủ bị đánh cho tàn phế, Đế Binh bị cướp đi, bọn họ những người này đi lên, trừ chết, không có loại thứ hai có thể.

Âu Dương gia những người đó ba chân bốn cẳng đem Âu Dương Quan đoạt cứu ra, lại phát hiện vị này trong gia tộc lớn nhất kiêu ngạo, vài ngàn năm mới có thể ra hiện một cái tuyệt thế thiên tài, lúc này chỉ có vào khí không có trút, trọng thương đem chết!

Vị Ương Minh Minh ngất ngất nức ních, thân thể mềm mại dính sát vào nhau Đằng Phi thân thể, cảm thụ được Đằng Phi trên người dương cương khí, hạnh phúc cơ hồ muốn ngất đi, thậm chí ngay cả phía ngoài chuyện gì xảy ra, Vị Ương Minh Minh lúc này đều có chút mơ hồ.

Nàng chỉ biết mình nhìn thấy Đằng Phi trở về, cũng nhìn không được nữa trong lòng ủy khuất khổ sở kích động hưng phấn, một lòng một dạ, chỉ nghĩ nhào vào Đằng Phi trong ngực tìm kiếm an ủi.

Âu Dương gia bên này một nhóm người rất là cực kỳ bi ai, không nghĩ tới lúc trước cho rằng là hoàn mỹ tội rước dẫu hành trình, không có thể nghênh đón mỹ thiếu nữ xinh đẹp không nói, nhưng nghênh đón vô tình chết đi Thần.

Trung niên cung phụng mất tích, còn sống khả năng cực thấp, Thiếu chủ trọng thương đem chết, cho dù miễn cưỡng cứu giúp trở lại, vị này Âu Dương gia không xuất thế thiên tài, cũng là hoàn toàn phế đi, lúc này hoàn toàn không cần xuất thế.

Đằng Phi một cước đá bay Âu Dương Quan, ánh mắt rơi vào Vị Ương Vô Khuyết trên người, thần nhiên nói: “Vị Ương gia chủ, như vậy, ngươi có thể hài lòng?”

“Ngươi...! Ngươi, thật là tức chết ta, Đằng Phi, ta Vị Ương gia không để yên cho ngươi!” Vị Ương Vô Khuyết mặc dù đang phối hợp Đằng Phi diễn trò, nhưng này trong lòng, cũng quá thật như mười lăm chỉ thùng treo mức nước, thất thượng bát

hạ.

Đằng Phi tàn nhẫn cùng quả quyết, hoàn toàn ngoài dự liệu của hắn ở ngoài, không nghĩ tới một cái bị tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo đuổi giết nhiều năm như vậy đích thanh niên, dĩ nhiên là một pho tượng sát thần!

Lúc này, có mấy người Vị Ương gia trưởng lão, nguyên vốn là chủ trương hai nhà đàm hởi, hiện tại gặp gia chủ nghĩa phần điền ưng bộ đáng, không khỏi đi tiến lên đây, trong đó một gã trưởng lão dò hỏi: “Gia chủ, có muốn hay không mời lão tổ tông rời núi, trấn áp Đằng Phi này tiểu món lòng?”

Trấn áp mẹ ngươi a!

Vị Ương Vô Khuyết thiếu chút nữa giận đến mắng ra thanh, trong lòng tự nhủ thế nào còn nữa loại này thiếu tâm nhãn?

Lão Tử nếu là thật nghĩ trấn áp Đằng Phi, còn dùng được các ngươi đi lên đề nghị? Hơn nữa, mời lão tổ tông rời núi, là có thể trấn áp hắn?

“Khụ khụ.” Vị Ương Vô Khuyết ho nhẹ hai tiếng, vẻ mặt nghiêm nghị nói: “Lão tổ tông đang ở đánh sâu vào đại cảnh giới mấu chốt thời kỳ, sao tốt bởi vì loại chuyện này quấy nhiễu? Các ngươi đi xuống trước đi, chuyện này ta tự có định đoạt!”

“Nhưng là gia chủ...” Trong đó một cái đầu não có chút không quá phát đạt trưởng lão còn muốn cãi cọ cái gì, lại bị bên cạnh cái kia trưởng lão một thanh lời đi.

Bốn phía không ít trung lập thái độ mọi người là vẻ mặt cười quái dị, nhìn mấy người hồi đầu thổ kiềm Vị Ương gia trưởng lão, đều là cố nén không có cười ra tiếng, có thể làm được trưởng lão, lại vẫn ngu xuẩn như vậy, coi như là hoa tuyết thế.

Đằng Phi nhìn thoáng qua bốn phía mọi người, từ một số người phục sức phía, Đằng Phi nhìn ra thân phận của đối phương, khẽ mỉm cười, nói: “Nơi này cũng không có thiếu tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo bằng hữu, các ngươi phát ra Tất Sát Lệnh, muốn truy sát ta, đã truy sát mấy năm, các ngươi không có buồn thiu, ta cũng đã làm liên lụy, hôm nay, ta liền đứng ở chỗ này, các ngươi ai ngờ giết ta?”

Mâu quang quét qua, cơ hồ mọi người, tất cả đều kim lòng

không đậu cúi đầu, mọi người tại đây trong, có một chút thân phận rất cao, hơn nữa từng đối với đuổi giết Đằng Phi nhận được Thánh Thần truyền thừa thập phần mưu cầu danh lợi người, giờ phút này nhưng tất cả đều tập thể thất thanh.

Muốn sớm biết như thế bọn họ phát ra Tất Sát Lệnh muốn đuổi giết là như vậy một pho tượng yêu nghiệt sát thần, mượn cho hai người bọn hắn lá gan, bọn họ cũng không dám làm ra loại này quyết định tới a.

Đang lúc này, từ trong đám người bỗng nhiên đi ra một nữ tử, đang mặc màu lam nhạt ống quần, nhẹ nhàng bước liên tục, hướng phía Đằng Phi chậm rãi đi tới.

.

.

Cô gái này dung nhan tuyệt sắc, da thịt như tuyết, lông mày kẻ đen như núi xa, một đôi sáng ngời con ngươi ánh sáng ngọc giống như tinh thần, ống quần đai lưng, dịu dàng nắm chặt, đi tới Đằng Phi trước mặt, nhìn phía Đằng Phi trong ánh mắt, tràn đầy phức tạp tâm tình, dùng sức mím môi, chậm rãi quỳ gối, quỳ xuống.

“Tiện thiếp Thiên Tuyết Phi, làm Thần Vực Đảo Chủ thứ bảy nữ, nguyện ở công tử bên cạnh làm nô tỳ, chỉ cầu công tử có thể đại nhân đại lượng, bỏ qua cho Thần Vực Đảo trên dưới...!”

Ông!

Mọi người lần nữa kinh ngạc đến ngây người, hôm nay một ngày qua, quả thực quá nhiều làm cho người ta rung động chuyện tình xảy ra, ai cũng không nghĩ tới, hai người Trung Châu Thần Thánh Liên Minh nội bộ gia tộc đám hỏi, lại có sinh ra nhiều như vậy chính là không phải là.

Hiện tại lại đem Thần Vực Đảo Thất công chúa, cũng cho giật đi vào.

Hơn nữa phen này rõ ràng cho thấy nhận sai xin khoan dung

chính là lời nói, đến tột cùng là Thất công chúa ý của mình,
hay là chiếm được Thần Vực Đảo bày mưu đặt kế?
Những thứ kia vốn là chủ trương đuổi giết Đẳng Phi tứ đại
trong liên minh thành viên, từng đoàn mâu quang lóe ra, nhìn
quỳ gối Đẳng Phi trước mặt tuyệt sắc cô gái, sắc mặt phức tạp
và đặc sắc.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 516: Vĩnh Viễn Sẽ Không Hối Hận!

>

Đằng Phi nhận được Thất công chúa, xa nhớ năm đó Nam Vực ản tộc đại bỉ thượng, cái kia ổn thỏa trong xe ngựa, chỉ nghe kia thanh không thấy kỳ nhân, cao cao tại thượng Thất công chúa, là bức nào cảnh tượng, một chúng Nam Vực gia tộc đại nhân vật ở trước mặt nàng cúi đầu nghe theo, vô cùng hàng phục.

Lại có ai có thể nghĩ, ngắn ngủn mấy năm thời gian, ngày xưa thiên chi kiêu nữ, hôm nay nhưng quỳ gối ở trước mặt mình? Đằng Phi mặt không chút thay đổi, thản nhiên nói: “Bảy Công Chúa Điện Hạ, sợ là ngươi lầm, cho tới bây giờ không phải ta nghĩ như thế nào, mà là Thần Vực Đảo không chịu bỏ qua cho tại hạ, cho nên, ngươi tới cầu ta, sợ là hoàn toàn ngược lại.” “Không, công tử, Tuyết Phi liễu yếu đào tơ, mặc dù không vào công tử pháp nhãn, nhưng cam tâm làm nô tỳ, phụng dưỡng công tử chừng, như công tử đối với Tuyết Phi không tín nhiệm, Tuyết Phi có thể lương công tử ký kết linh hồn khế ước!” Thất công chúa pháp đột nhiên muốn khóc một đôi đôi mắt đẹp, dừng ở Đằng Phi, kiên quyết nói.

Bốn phía những thứ này bị rung động được nói không ra lời mọi người đều nhanh điên mất rồi, không thể tin được bọn họ hôm nay nhìn qua này hết thấy thật sự.

“Thần Vực Đảo cũng coi như năm lay thế lực lớn nhất, kia nội tình cực kỳ hùng dày, nghe nói cũng có không xuất thế Bất Hủ Thần Hoàng lão tổ tông trấn giữ, lẽ ra nên không có tất nếu như vậy lấy lòng Đằng Phi sao?”

“Đằng Phi nữa thế nào mạnh, cũng bất quá là một người, hần

làm sao có thể cùng thiên hạ ngũ vực sở hữu thế lực đối kháng? Hôm nay uy phong của hần, chẳng qua là không có gặp phải ngũ vực cường giả chân chính, nếu không nghe lời, như thế nào lại là loại kết quả này?”

“Bản thân ta là cảm thấy, giòn phi thực lực, thật sự rất cường đại, những thứ kia siêu cấp trong thế lực thiên tài, người không phải là dùng vô số tài nguyên xây lên? Mặc dù những thiên tài kia thiên phú thật tốt, nhưng nếu là không có phía sau khổng lồ thế lực chống đỡ lại có mấy người có thể đạt tới Đẳng Phi loại cảnh giới này?”

“Không sai Đẳng Phi bằng vào lực lượng một người, ngăn ngừa mấy năm thời gian, từ một cái thế tục tiểu gia tộc đệ tử, đạt cho tới bây giờ địa vị, có thể nói đương thời đệ nhất nhân!” Đám đông phục hồi tinh thần sau, nóng bỏng nghị luận, rất nhiều giữ vững trung lập thái độ người đối với mình hôm nay có thể thấy như thế đặc sắc một màn vui vẻ không dứt.

Những thứ kia cùng Đẳng Phi có đối địch quan hệ ngũ vực người trong, nhưng là không còn có tâm tình tốt như vậy.

Đẳng Phi một đôi mắt, nhàn nhạt nhìn quỳ gối mình trước người diễm đam đáng yêu Thất công chúa, muốn đem mục đích của đối phương nhìn thấu, nhưng Đẳng Phi nhìn qua, chỉ có một đôi vầng hơi nước, diễm đam đáng yêu con người.

“Người đi đi, ta sẽ không lưu người bên người.” Đẳng Phi một tay nắm cả Vị Ương Minh Minh, hướng về phía Thất công chúa Thiên Tuyết Phi nhàn nhạt nói: “Không nói trước ta cùng Thần Vực Đảo trong lúc đủ loại ân oán, ta đối với người, nhưng là không có gì oán hận, mặc dù năm đó là người mang đi vị hôn thê của ta tử nhưng người cũng không có gia hại quá các nàng, các người Thần Vực Đảo cái kia gọi Thiên Khung người, hần phải chết, còn có một, gọi Liệt Dương Húc, cũng phải chết.

Trừ lần đó ra, ta nhưng bằng không cho Thần Vực Đảo không chấp nhận, điều kiện tiên quyết là, khác rồi hãy tới tìm ta phiên toái.”

Đẳng Phi nói xong không hề nữa để ý tới Thiên Tuyết Phi, lời

kéo Vị Ương Minh Minh tay, đi hướng Vị Ương Vô Khuyết, Đẳng Phi khẽ mỉm cười: “Tiểu tể gặp qua nhạc phụ đại nhân!” “Người so sánh với như vậy gọi, lão phu tha thứ thông minh!” Vị Ương Vô Khuyết người lão thành tinh, diễn trò làm được ngay cả nữ nhi của mình cũng nhìn không ra.

Vị Ương Minh Minh trong mắt rung rung kêu một tiếng: “Cha!”

Vị Ương Vô Khuyết trong lòng khẽ run lên, thấy Đẳng Phi tựa như cười không phải là mảo cười ánh mắt, nhưng cũng chỉ có thể kiên trì nói: “Các người đều cũng có người có bản lĩnh, Đẳng Phi, hôm nay người cướp đi nữ nhi của ta Vị Ương gia không phải là đối thủ của người, khẩu khí này chúng ta nhận, nhưng ta tuyệt sẽ không thừa nhận người là con rể của ta.

Con rể của ta, là Âu Dương gia Âu Dương Quan!”

Bốn phía rất nhiều người lúc này đã sớm kịp phản ứng, không khỏi đối với Vị Ương Vô Khuyết vô sỉ cảm thấy trợn mắt hốc mồm.

Rất nhiều còn không rời đi Âu Dương gia trong lòng người ghen khuất được không được, trong lòng tự nhủ: nữ nhi cũng bị đoạt, khẩu khí này người cũng có thể nhận? mẹ, người là điều con rùa sao? Người ta một cước giẫm qua, người chỉ có thể đem đầu lúi về đi chịu đựng?

Đẳng Phi khước miệng khẽ hướng về phía trước nhếch lên, nói: “Nếu như thế, ta liền mang theo rõ ràng đi trước rời đi, chờ nhạc phụ đại nhân đến lúc nào hết giận, chúng ta rồi trở về bái hội!”

Vừa nói, Đẳng Phi ngắt Vị Ương Minh Minh tay, xoay người đi ra ngoài.

Sau đó cất cao giọng nói: “Điền Quang ta huynh, hôm nay không cách nào cho thoải mái nâng ly, đợi ngày sau gặp nhau, không say không về!”

Vị Ương gia viện chỗ sâu truyền đến một tiếng cười sang sảng: “Huynh đệ, ca ca tùy thời chờ người!”

Theo Đẳng Phi cước bộ, những ánh mắt kia phức tạp người rồi rít tránh ra một cái đường đi, Đẳng Phi phía sau, Vị Ương gia cửa lớn, Thần Vực Đảo Thất công chúa Thiên Tuyết Phi vẫn

ngây ngốc quỳ ở nơi đó, vẻ mặt thất hồn lạc phách.

Thiên Tuyết Phi trong lòng lẩm bẩm tự nói: ta đây coi như là thành công? Vẫn bị thất bại? Thần Vực Đảo đối với hắc như vậy, hắc lại chỉ muốn giết hai người, trong đó một cái, hay là đang vào nhập Thần Vực đảo lúc trước, chính là của hắc cừu nhân.

Từ nơi này nhìn, ta là thành công sao? Nhưng vì cái gì, hắc nhưng ngay cả nhìn nhiều ta một cái, cũng không chịu? Ta thật sự kém như vậy sao?

Vị Ương Minh Minh một lòng hoàn toàn thất ở Đằng Phi trên người, cho đến khi đi ra rất xa rất xa, mới đột nhiên đang lúc phục hồi tinh thần lại, vẻ mặt kinh ngạc hỏi: “Chúng ta này là muốn đi đâu?”

“Thế nào? Người vẫn muốn trở về?” Đằng Phi mang trên mặt nhàn nhạt hài hước nụ cười, nhìn Vị Ương Minh Minh nói.

Vị Ương Minh Minh mặt bay lên rặng mây đỏ, liếc Đằng Phi một cái, sắc giọng: “Người ta cũng bị người đoạt đi, là người của người, người nói đi đâu tự đi đâu.” Vừa nói, lại nghĩ tới phụ thân đối với thái độ của bọn hắc, thần sắc có chút ảm nhiên, nói: “Đáng tiếc cha không chịu tha thứ chúng ta, lại không chịu nhận thức người, chờ thêm trận, hắc xin bớt giận, ta nhất định đi khuyên hắc, người đừng cùng hắc tức giận khỏe?”

“Ha ha.” Đằng Phi vui vẻ cười lên, sau đó vỗ vỗ Vị Ương Minh Minh mang, cười nói: “Người chẳng lẽ sẽ không nhìn ra, cha người là cố ý?”

“Cái gì? Cố ý?” Vị Ương Minh Minh có chút giật mình nhìn Đằng Phi, sau đó hỏi: “Tại sao có thể là cố ý?”

“Đây bất quá là ta với người cha giữa hai người diễn một tuồng kịch, sợ rằng kia hiện trường trừ người ra, người khác cũng đã nhìn ra.” Đằng Phi cười nói: “Các người Vị Ương gia, trước bởi vì người muội muội, cùng Vương gia huyền rất không vui, lúc ấy Vương gia kiêng kỵ Lục Bào Lão Tổ, sự kiện kia không giải quyết được gì, hôm nay lại bởi vì người, cùng Âu Dương gia đàm hỏi cũng không còn có thể thành công, nếu là ta không nói như vậy, cha người chẳng nhiều

dạng biểu hiện, người cho là Âu Dương gia có không tìm gia tộc của các người phiên toái?”

Vị Ương Minh Minh bản thân vì cái gì thông minh chỉ là bởi vì đang mang mình lại thêm Đằng Phi hôm nay đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng, làm cho nàng tâm thần có chút không yên, mới nhất thời không nghĩ tới cái này, Đằng Phi vừa nói như thế, Vị Ương Minh Minh nhất thời kịp phản ứng, không khỏi then thùng không dứt.

Đồng thời trong lòng ngọt ngào, Đằng Phi có thể nghĩ tới những thứ này, cùng phụ thân diễn trò, chẳng khác gì là đem áp lực đặt ở hắn trên người mình đem Vị Ương gia cho hái được đi ra ngoài, như thế có đảm đương nam nhân, thế sở hiếm thấy, mà mình lại có thể may mắn có được nam nhân như vậy.

“Thật xin lỗi, là ta cho người thêm phiên toái.” Vị Ương Minh Minh không phải là cái loại này hồ nháo tính tình, suy nghĩ cẩn thận tiền căn hậu quả sau, nhất thời cảm thấy rất thật xin lỗi Đằng Phi.

“Ha ha, làm nữ nhân của mình gánh chịu điểm áp lực, là nên.” Đằng Phi khẽ mỉm cười, sau đó trong con ngươi hiện lên vẻ hàn quang lạnh giọng nói: “Cho dù ta không nhằm vào Âu Dương gia, người khi bọn hấn tự sẽ bỏ qua ta? Nếu đã vạch mặt, định tự hoàn toàn một điểm.”

“Được, hôm nay trung niên nhân kia rốt cuộc là ai? Ta nghe bọn hấn nói, hấn là Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế đại năng, có thật không?” Vị Ương Minh Minh nghĩ lúc trước kết thúc trận này long tranh hổ đấu, trong lòng còn nhiều ít có những nghĩ mà sợ.

Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới a.

.

.

Trên cái thế giới này cường đại nhất người! Cùng thực lực như vậy bởi vì kẻ địch, áp lực quá lớn.

Đằng Phi gật đầu, nói: “Là Bất Hủ Thần Hoàng điên phong cảnh giới tuyệt thế cường giả hẳn không thuộc về cái thế giới này.”

“Là đến từ cái kia cái gì Vĩnh Hằng Chi Địa?” Vị Ương Minh Minh cau lại đôi mi thanh tú, nghi ngờ nói: “Bọn họ tại sao phải tìm tới người? Chẳng lẽ cũng là bởi vì cái kia cái gì Thánh Thần truyền thừa sao?”

“Ha ha, Thánh Thần truyền thừa? Đây chỉ là ngũ vực người trong thuyết pháp thôi, chân chính Thánh Thần cùng Ma Thần, bất quá là hai người sau khi Vĩnh Hằng Chi Chủ thời đại người thủ hộ thôi, bọn họ mưu toan đánh cắp Vĩnh Hằng Chi Chủ truyền thừa, kết quả bị Chiến Tranh Ma Ngẫu phát mào động một cuộc Thần chiến cho diệt sát.” Đằng Phi nhìn Vị Ương Minh Minh: “Mà ta, là trong truyền thuyết, Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn thứ chín thế Luân Hồi.

“Trời ạ, tại sao có thể có loại chuyện này? Thật sự hoặc? Người sau khi thật đều có Luân Hồi sao?” Ngũ vực đại lục Tu Luyện Giả, hơn phân nửa không tin Luân Hồi nói đến, bởi vì bọn họ tuổi thọ bản thân cũng đã là cực kỳ dài đằng đặc, ở thế tục trong mắt người bình thường, bọn họ cùng Thần đã không có gì khác nhau.

Cho nên những người này hơn phân nửa không tin người sau khi chết, sẽ Luân Hồi nói đến.

Nếu không, tại sao người chưa bao giờ nhớ kỹ mình kiếp trước? Cho nên, cho dù thật sự có Luân Hồi, đó cũng là không có gì ý nghĩa.

Có thể Đằng Phi hôm nay nói ra được đồ, ở Vị Ương Minh Minh nghe tới, tựa thật là Thái Huyền ảo, chẳng lẽ nói Đằng Phi từng là Vĩnh Hằng Chi Chủ không được ? Chỉ cần ngẫm lại Đằng Phi trưởng thành quá trình, Vị Ương Minh Minh kinh ngạc phát hiện, tựa hồ thật là có một chút như vậy số mệnh Luân Hồi cái bóng.

Cái thế giới này, thiên tài có rất nhiều, giỏi hơn thế tục trên

nhà giàu có đại tộc cũng có vô số, cấp bậc tương đối thâm nghiêm, người bình thường cuối cùng cả đời, có thể ngay cả Thánh cấp cảnh giới đều không thể đạt tới.

Trăm triệu năm, đều là như thế.

Cho dù là Lục Bào Lão Tổ bọn họ những thứ này tán tu lão quái, nếu là thật sự đào một đào bọn họ gốc rễ lời nói, nhất định sẽ phát hiện, bọn họ tổ tiên, cũng nhất định là trong tu luyện người, tuyệt đối không có khả năng là cái loại này thế tục người bình thường!

Mà cái quy củ này, ở Đằng Phi trên người, nhưng hoàn toàn không có nổi chút tác dụng nào.

Sống ở tiểu tộc, mẫu thân mặc dù là Trung Châu nhà giàu có, có thể Đằng Phi trưởng thành trong quá trình, cũng không có được Trung Châu Cơ gia chỉ sợ nửa điểm trợ giúp, hoàn toàn là dựa vào chính mình, từng bước đi cho tới hôm nay.

Hôm nay quay đầu lại nhìn, nếu như nói nơi này không có kinh thiên số mệnh, là tuyệt đối không có khả năng.

Đằng Phi cười cười, mâu quang thâm thúy, nhìn phía phương xa, nhẹ nói nói: “Có lẽ có sao, vận mệnh lực lượng rất thần kỳ, cũng rất làm cho không người nào nại, ta cùng kia Vĩnh Hằng Chi Chủ trong lúc, có lẽ thật là nhân quả quá sâu, cho nên ta ở nhận được khác người không thể so sánh với số mệnh đồng thời, cũng muốn thừa nhận núp phần này số mệnh sau lưng cái kia những sát cơ.

Hôm nay trung niên nhân này là như vậy, Âu Dương gia bên kia còn có một kinh địch, sau này, có thể có càng nhiều !”

Vừa nói, Đằng Phi nhìn Vị Ương Minh Minh xem ra tuyệt sắc mặt, cười hỏi: “Người có sẽ không hối hận lựa chọn ta?”

Vị Ương Minh Minh lộ ra một cái xinh đẹp nụ cười, thanh âm rất nhẹ, nhưng rất kiên định lắc đầu: “Vĩnh viễn sẽ không hối hận.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 517: Lại Xảy Ra Chuyện Lớn

>

Phát cam ở Trung Châu Vị Ương gia cuộc chiến đấu này, cùng chiến đấu sau khi đủ loại đặc sắc, bằng không thể tin được tốc độ, truyền lại đến ngũ vực thế giới mỗi một cái góc nhỏ.

Cơ hồ mọi người, nghe đến mấy cái này đồn đãi phản ứng đầu tiên, đều là đại dao động đầu của nó, gọi thẳng “Không thể nào” !

Chuyện này đúng là làm cho người ta khó có thể tin, trước đó có thể có rất nhiều người có cũng từng nghĩ quá, Đằng Phi có lẽ sẽ xuất hiện khẩu làm như là xuất hiện ở Vị Ương gia nơi đó, làm như, là xuất hiện ở Âu Dương gia đám cưới hiện trường thượng.

Nhưng tuyệt đối không có có bất cứ người nào nghĩ quá chuyện phải loại kết cục này.

Âu Dương gia không xuất thế thiên tài cường giả, trẻ tuổi Hoàng cấp đại năng, Thiếu chủ Âu Dương Quan, ở Đằng Phi trước mặt, lại ngay cả đám chiêu cũng không sống quá, chẳng những bị chiếm Đế Binh, hơn nữa còn bằng một loại cực kỳ vũ nhục phương thức, giẫm phải đầu của hắn, từ phía trên vô ích, sinh sôi cho đâm lên dưới đất!

Vị này Âu Dương gia Thiếu chủ, đường đường Thiên chi kiêu tử, trẻ tuổi Hoàng cấp đại năng, trực tiếp bị đánh đến phát! Mà hết thầy này, hay là đang Đằng Phi lực bính một gã lai lịch cực kỳ thần bí, có thể có là Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế đại năng sau phát sinh.

Nói cách khác, Âu Dương Quan bị Đằng Phi một chiêu đánh

bại, còn có một điều kiện tiên quyết, đó chính là: Đằng Phi khi đó, cũng không phải là toàn thắng trạng thái!
Còn muốn nghĩ Âu Dương Quan lúc trước từng đã nói cái kia những lời nói hùng hồn, làm cho người ta không khỏi cảm thấy một trận thổn thức.

“Không sợ Đằng Phi tới tìm ta, chỉ sợ hắn không dám xuất hiện, ta sẽ nắm quyền thực nói cho hắn biết, cái gì mới thật sự là thiên tài!”

“Đằng Phi nữ nhân? Không không, cái kia chỉ biết đông đoá tây tàng con rùa đen rút đầu, không xứng với có được loại này nữ nhân ưu tú.”

“Của ta mục tiêu kế tiếp? Ha hả, nếu kia Đằng Phi vô năng ta liền thay hắn làm tốt hơn chuyện của ta mục tiêu kế tiếp, là Lục Tử Lăng, ta tin tưởng, Hàn Nguyệt tiên tử có làm ra thuộc về nàng trọng yếu nhất cũng chính xác nhất lựa chọn.”

“Trung Châu trẻ tuổi? Duy ta cùng Ngạo gia tiếc.

Người khác? Không có người khác!”

Những thứ này Âu Dương Quan từng giữa mọi người đã nói lời nói, hôm nay nhưng biến thành một cái nhớ vang dội bạt tai, má trái quất xong quất má phải, bị lấy ra nữa phản nhiều lần phục quất!

Đừng nói hôm nay Âu Dương Quan cơ hồ thành một một phế nhân, cho dù hắn hoàn hảo không tổn hao gì, nghe được tự trôi qua lời nói hùng hồn nữa từ khác trong dân cư nói ra cũng sẽ bị tức chết đi được.

“Kia Đằng Phi mới là yên lặng mấy năm, không lên tiếng thì thôi, bỗng nhiên nổi tiếng!”

“Thánh Thần người thừa kế, có thể kém sao? Đáng tiếc quá nhiều người cũng xem thường vị này Thánh Thần truyền nhân a!”

“Cái gì Thánh Thần truyền nhân, ngươi chừng còn không có nghe nói sao? Kia Đằng Phi ở bị đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa người đuổi giết thời điểm, từng đề cập tới một câu, nói Đằng Phi là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả! Cùng Thánh Thần Ma Thần một điểm quan hệ cũng không có!”

“Cõi đời này thật có Luân Hồi? Ta cũng không thư.”

Trung Châu các thành đầu đường cuối ngõ, tửu quán thanh lâu, nơi cũng là như vậy nghị luận.

Thậm chí còn có ở đây tửu quán trong thanh lâu bằng thuyết thư mà sống tiên sinh, đều muốn Đẳng Phi chuyện đầu vết thêu dệt ra khỏi tiết mục ngắn ở đại nói đặc biệt nói.

“Chỉ thấy kia Đẳng Phi một quyền trào ra, trực tiếp oanh ở đối phương bộ ngực, đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa Bất Hủ Thần Hoàng đại năng a hét thảm một tiếng, thân thể bay rớt ra ngoài, giống như là như điều đứt dây, bay ra mây vạn gạo, tại chỗ hộc máu mà chết!”

“Một quyền thật có thể đem người đánh ra xa như vậy? Hơn nữa...!, người ta là Bất Hủ Thần Hoàng a!” Có người ồn ào.

Kia thuyết thư tiên sinh cười lạnh nói: “Ở Vĩnh Hằng Chi Chủ trước mặt, Bất Hủ Thần Hoàng xem là cá điều? Mà hãy nghe ta nói, đánh bại kia đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa Bất Hủ Thần Hoàng sau Âu Dương gia trẻ tuổi thiên tài tuần ngàn, Hoàng cấp đại năng Âu Dương Quan cầm trong tay Đế Binh, ngang nhiên xuất thủ, kia Đế Binh tản mát ra uy áp, mà ngay cả Hoàng cấp đại năng thấy cũng phải tránh lui, bọn ta người bình thường, trực tiếp cũng sẽ bị đè chết! Nhìn lại kia Đẳng Phi, một tay tóm lấy Âu Dương Quan trong tay Đế Binh trường thương, một cước dẫm ở Âu Dương Quan trên đầu, hét lớn một tiếng Đi chết đi , ! Âu Dương gia không xuất thế tuổi trẻ Hoàng cấp đại năng bị thái cái đầu, từ không trung dẫm lên mặt đất, nát bấy Thạch đường, ngành sanh sanh bị thái dưới mặt đất!”

“Ồng!” Trong tửu lâu phát ra một trận tiếng thán phục.

Thuyết thư tiên sinh cười nhạt, lại nói: “Đẳng Phi cầm lấy hồ lô rượu, dừng cảm uống một hớp rượu, lấy tay ôm quá Vị Ương gia mình châu, hướng về phía Vị Ương gia chủ nói: con gái của ngươi thuộc về ta!” Kia Vị Ương gia chủ sắc mặt thay đổi mấy lần, dám không dám nói tiếp.

Thần Vực Đảo Thất công chúa, màu tím Vô Song, quý gồi Đẳng Phi trước mặt...!”

Tửu lâu trong góc, ngồi hai người đề điều thanh niên nam nữ,

nàng kia che miệng cười khẽ, nhỏ giọng nói: “Thế nào, không nghĩ tới sao, người hiện tại đã thành làm một người Truyền Kỳ.”

Đối diện anh tuấn thanh niên lộ ra vẻ cười khô, nói: “Những người này cũng là thực có can đảm nói, bọn họ chẳng lẽ sẽ không sợ bị trả thù sao?”

Cô gái khẽ cười nói: “Vừa nhìn người chính là không biết Trung Châu, Trung Châu dân chúng, lá gan cũng quá lớn, bọn họ mỗi tiếp xúc các loại cường giả, đã sớm mất đi vốn là cái loại này kính sợ tâm, hơn nữa Tu Luyện Giả cùng thế tục người trong là hai cái thế giới, rất ít có sinh ra giao tập.

Người nói một đầu con cọp, có bởi vì bên cạnh trên cây mấy cái kỷ tra con chim tức giận sao?”

Thanh niên lắc đầu cười cười: “Quả thật sẽ không.”

Cô gái cười hỏi: “Thần Vực Đảo Thất công chúa, danh khí thật to, ở Thiên Tư Tuyệt Sắc Bảng thượng đều có một chỗ ngồi, người ta thà rằng cho ký kết linh hồn khế ước cũng muốn làm người nô tỳ, người tự không động tâm sao?”

Thanh niên cười nói: “Bên cạnh ta không có vị trí của nàng.”

Cô gái liếc mắt, giận một câu: “Người còn có chút tự mình hiểu lấy, biết người nữ nhân bên cạnh đã rất nhiều.

“Nhưng là.

.

.

, ta thật là làm không đến đã làm được rồi?” Thanh niên có chút vô tội vung buông tay.

“Người, người này vô sỉ người, người còn muốn làm chút gì đó?” Cô gái then thùng, sắc mặt ứng đỏ nhìn chằm chằm người đối diện.

“Tổng yếu tên nói nhưng thật ra cho phải.” Thanh niên lẩm bẩm một câu.

Cô gái dày dẫu cái lưng mệt mỏi, lộ ra mê người đường cong, mềm mại đáng yêu nhìn hẳn nói: “Vậy người tới a.”
Khách.

.” Thanh niên nhất thời im lặng.

Thanh niên này nam nữ, dĩ nhiên là là Đằng Phi cùng Vị Ương Minh Minh, hôm nay hai người, đã là ở Trung Châu Bạch Hồ huyết mạch Âu Dương gia trong phạm vi thể lực, khoảng cách Âu Dương gia chủ thành, còn nữa hai ngày lộ trình.

Trung Châu dân gian phong khí, đúng là rất mở ra, ngôn luận phi thường liberdade, người bình thường thậm chí khó có thể tưởng tượng, ngay khi Âu Dương gia trong phạm vi thể lực, thuyết thư tiên sinh tự dám trắng trợn chửi bới Âu Dương gia chân chính Thiếu chủ.

Đằng Phi cùng Vị Ương Minh Minh hôm nay mới vừa vừa đuổi tới nơi này, tùy tiện vào một nhà tửu lâu, đã nghe đến như thể sức lực phát đồ, tin tưởng những khác tửu lâu, tất cả cũng không sai biệt lắm ít.

Vị Ương Minh Minh một lòng ở Đằng Phi trên người, lại là bị hẳn “Đoạt” đi, tự nhiên không để ý cùng Đằng Phi thân thiết hơn mật một số, tuy nhiên Đằng Phi đáy lòng chỗ sâu nhất, thủy chung bị một đạo khác thân ảnh vững vàng chiếm cứ, ở chưa cùng nàng chung một chỗ lúc trước, Đằng Phi không muốn thu bắt kỳ bên cạnh cô gái.

Này có lẽ có những không công bình, tuy nhiên thế gian này chuyện tình, lại có bao nhiêu là thật công bình?

Nhìn Vị Ương Minh Minh có chút thất vọng con người, Đằng Phi gượng cười nói sang chuyện khác: “Ta nếu như nhớ không lầm lời nói, Âu Dương gia Thiếu chủ, phải là xếp hạng Tối Cường Tân Nhân Bảng thượng hai mươi bảy tên Âu Dương Đào Hải, đến lúc nào biến thành Âu Dương Quan?”

Vị Ương Minh Minh cười nhạt, nói: “Người cái này có điều

không biết, vô luận Trung Châu, hay là Đông Hải, Tây Vực cho tới Bắc Cương nhà giàu có đại tộc, cũng là như thế, bọn họ bình thường có đẩy ra một người tuổi còn trẻ thiên tài đến trước đài, người này nhất định là trong gia tộc ưu tú nhất đệ tử một trong, nếu như không có ngoại ý muốn, tương lai gia tộc, cũng đích thật là từ những người này chấp chương.

Đồng thời, bọn họ còn có thể ở trong bóng tối, bồi dưỡng một số đồng dạng thiên tài, những người này sẽ không bị bất cứ chuyện gì quấy rầy đến, không cần tham gia bất kỳ xã giao, nhiệm vụ của bọn họ, chỉ có tu luyện! Làm những người này thực lực, siêu việt gia tộc đẩy ra cái kia vị, gia tộc có thể lựa chọn, từ cái này không xuất thế thiên tài, tới thay cái kia bị đẩy ra làm bia ngắm thiên tài.

Dĩ nhiên, cũng có ngoại lệ, nơi này chuyện tình rất phức tạp, nhưng cũng rất đơn giản, chính là bên trong gia tộc, đồng dạng tồn tại đào thải làm bằng máy, bằng bảo đảm gia tộc này có thể trường tồn đi xuống.”

Đằng Phi gật đầu, hiểu Vị Ương Minh Minh ý tứ , thờ dài nói: “Đại tộc có thể mãi mãi trường tồn, quả nhiên tự có đạo lý của nó.”

Vị Ương Minh Minh gật đầu, vừa định nói chuyện, nhưng đột nhiên nghe thấy phía ngoài một trận tiếng ầm ỹ ầm, nhưng ngay sau đó, có một người tuổi còn trẻ chạy vào tử lâu, la lớn: ” lại xảy ra chuyện lớn!”

Trong tử lâu thuyết thư tiên sinh đang nước bọt bay ngang nói xong hưng phấn, những rượu kia khách từng đoàn nghe được si mê, thành linh bị này một tiếng nói cũng cho đã giật mình, không khỏi rớt rớt từng thu hút con người, cảm tức xông tới tên này người trẻ tuổi.

Có người nhận ra người trẻ tuổi kia, không khỏi cười lạnh nói: “Lý Quan Ngư, người cũng trưởng thành, nhưng cả ngày không có chánh sự, trộm đạo đùa giỡn thiếu nữ, vẫn thường xuyên nói chuyện giật gân hù dọa người khác, người khác sợ người này tên còn đồ các kếp, Lão Tử cũng là không sợ, hôm nay người muốn không thể nói ra đại sự, Lão Tử bóp vỡ người đàn!”

Xông tới thanh niên này sắc mặt trắng nhợt, cái chày cái cối

nói: “Ta đến là ai, nguyên lai là Tứ ca, nay Thiên tiểu đệ có thể là thật không có nói chuyện giạt gân, Âu Dương gia chủ thành nơi đó, thật sự xảy ra chuyện lớn!”

“Chuyện gì, người ngã nói nghe một chút.” Kia được gọi là Tứ ca người lạnh lùng cười một tiếng, nhìn chăm chăm người trẻ tuổi.

Người trẻ tuổi nuốt nước miếng một cái, trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn, sau đó nói: “Trẻ tuổi đại năng Đăng Phi chuyện tình, mấy ngày qua tất cả mọi người nghe đủ, ta vừa mới nghe nói chuyện này mà, không thể so với Đăng Phi chuyện dấu vết sai.”

“Nói mau nói mau, thế này nói nhảm nhiều!”

“Mẹ ôi, có lời gì nói mau có rắm mau thả, ở thừa nước đục thả câu, sẽ đem người đàn đàn cắt đi thải phát!”

“Chư vị đừng nóng vội, mà nghe ta chậm rãi nói.” Người trẻ tuổi kia vẻ mặt láu cá, ngồi vào một tờ rượu và thức ăn thịnh soạn trên bàn, tiện tay đã nắm một cái đùi gà, nhét vào trong miệng, vẻ mặt say mê, đại nhai, lẩm bẩm nói: “Chết đói ta, vì dò thăm tin tức này, ta thiếu chút nữa chạy chặt đứt chân!”

Này rượu trên bàn khách mắt liếc người trẻ tuổi, nhưng không có cùng hấn không chấp nhận, thật sự là tất cả mọi người thật tò mò người này trong miệng đại sự, bởi vì cũng biết cái này trong thành nổi danh cường hào ác bá, là nổi danh nhất gan, muốn hấn ở đám người kia trước mặt nói hư nói vượn, hấn còn không có kia lá gan.

Gặm một cái đùi gà, lại uống một chén rượu, Lý Quan Ngư sắc mặt đỏ bừng, nhìn bốn phía ánh mắt cơ hồ có thể giết người một chúng tửu khách, hấn mới cảm thấy mỹ mãn đánh trọn vẹn cách, vỗ về bụng nói: “Âu Dương gia chủ thành, bị đại náo một phen, các người cũng biết Đăng Phi khác một người hồng nhan tri kỷ, bị Âu Dương Quan bắt giam lại Đình Tuyết Ninh sao? Thiếu chút nữa đã bị người cướp đi! Âu Dương gia lần này, coi như là hoàn toàn tài liệu đại té ngã a!” Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 518: Giận Tím Mặt!

>

Đằng Phi hai mắt ngưng tụ, ngồi ở đối diện Vị Ương Minh Minh vươn ra nhỏ và dài ngọc thủ, đặt ở Đằng Phi có chút khẽ run run trên tay, dùng ánh mắt ý bảo Đằng Phi không nên kích động.

Trong tửu lâu những rượu kia khách liền phát ra một trận tiếng kinh hô âm.

“Cái gì? Có người dám đi Âu Dương gia chủ thành gây chuyện? Lý Quan Ngư, tiểu tử người nói có phải thật vậy hay không? Chẳng lẽ là Đằng Phi sao? Trừ hắn ra, còn ai có loại này tám ngày lá gan?”

“Tứ ca, ta nói đều thật sự, đây chính là vừa mới có được tin tức, đại náo Âu Dương gia chủ thành người, cũng không phải là Đằng Phi, mà là một đám mây vạn năm trước tự tên tảo Trung Châu lão tiên bối!” Lý Quan Ngư rung đùi đắc ý, vừa ngoan độc ác tưới một ngụm rượu, đánh trúng rượu cách nói: “Này mấy vị lớp người già nhân vật, vừa bắt đầu đến rồi Âu Dương gia chủ thành, cũng không có động võ, mà là lễ phép cầu kiến Âu Dương gia gia chủ.

Âu Dương gia gia chủ tự nhiên không dám chậm trễ, sau khi đi ra cùng này mấy người lớp người già nhân vật làm lễ ra mắt.

Sau đó này mấy người lớp người già nhân vật đưa ra muốn Âu Dương gia thả Đằng Phi cái kia hồng nhan tri kỷ, Ân, chính là gọi Đinh Tuyệt Ninh cô gái, Âu Dương gia gia chủ cũng không có làm tròng cự tuyệt, tựa hồ đang suy nghĩ bên trong.

Có thể bị lúc này, các người đoán dù thế nào?”

” mẹ nói mau!”

“Nữa thừa nước đục thả câu tặc tử nguoi!”

Trong tử lâu một chúng tử khách nhất thời tình cảm quần chúng jĩ phần, nhất là cùng Lý Quan Ngư ngồi cùng bàn mấy người, lại càng sắc mặt bất thiện nhìn hần.

Trong đó một cái râu quai nón đại hán cười lạnh nói: “Ăn của ta uống của ta, còn dám thừa nước đục thả câu, nguoi tìm đánh là không?”

Lý Quan Ngư hắc hắc cười khan hai tiếng, hướng về phía bốn phía liên tục chấp tay, theo cười nói: “Hắc hắc, thói quen, kia Âu Dương gia gia chủ, đột nhiên thu một phong Thiểm Điện Chuẩn truyền tin, cái kia, Thiểm Điện Chuẩn...!, các nguoi cũng nghe nói qua sao?”

Trong tử lâu một chúng tử khách phát ra một trận hư thanh âm, có người gọi to: ” mẹ chúng ta cũng biết, kia đồ chơi một ngày một đêm có thể phi hành trăm vạn trong xa, được xưng cùng tia chớp giống nhau tốc độ, nguoi đừng dài dòng, mau đi xuống nói, thế nào lên xung đột?”

Lý Quan Ngư sờ sờ lỗ mũi, cũng không thấy được khó xử, rất sống động học, phảng phất lúc ấy hần ngay khi trăng giống như.

“Âu Dương gia gia chủ, chỉ nhìn thoáng qua Thiểm Điện Chuẩn trên người lá thư này, tại chỗ tặc làm lộ, nghiêng răng nghiêng lợi cự tuyệt mấy cái lớp người già nhân vật, hơn nữa châm chọc mấy người lớp người già nhân vật cùng Đằng Phi nguyên dới một mạch, nói để cho bọn họ đã chết này tâm.

Hơn nữa đợi được Âu Dương gia đón dâu đội ngũ trở lại, sẽ phải đem Đinh Tuyết Ninh lôi ra thành, lột sạch sau, thiên đao vạn quả, cấp cho Âu Dương gia tuổi trẻ thiên tài Âu Dương Quan ra này khẩu ác khí !”

Hí!

Trong tử lâu cả đám lúc này cũng nhin không được hít vào một hơi, bộ mặt vẻ kinh ngạc, trong lòng tự nhủ Âu Dương gia gia chủ chẳng lẽ là điên rồi sao? Hủy diệt nguoi Âu Dương gia trẻ tuổi thiên tài nguoi là Đằng Phi, nguoi lấy một nữ nhân tát tức giận cái gì a? Đây quả thực...!, có chút quá có Tồn đại tộc

phong phạm.

Tuy nhiên nghĩ lại, những người này cũng là có thể hiểu Âu Dương gia Chủ nổi giận, vốn là vô cùng cảnh tượng một cuộc việc vui, thậm chí có thể làm cho Âu Dương gia thuận thể trở thành cả ngũ vực tiêu điểm.

Lại bị Đằng Phi một người, cho quấy bết nhè!
Âu Dương gia vợ bị đoạt, trong gia tộc cực kỳ có nhất tiền đồ tuổi trẻ thiên tài bị đánh tàn, hôm nay mấy người vài ngàn năm trước tự văn minh Trung Châu lớp người già nhân vật, lại lại tới cửa thảo nhân, thật là lót bên trong áo hay chần mặt mũi cũng đã đánh mất tần, không mao giận mới là lạ.

Đứng ở Âu Dương gia trên lập trường nhìn, có thể không chính là như vậy? Bọn họ thể lực khổng lồ, nội tình hùng dày, lại có thần bí cao thủ trợ trận, tuyệt sẽ không đi suy nghĩ Đằng Phi hoặc là Đinh Tuyết Ninh Vị Ương Minh Minh những người này cảm thụ.

Bọn họ chỉ biết là, hiện tại bọn họ mặt mũi quét sân, chịu thiệt thòi lớn!

Lý Quan Ngư thấy mọi người phản ứng, vẻ mặt đắc ý, nói tiếp: “Mấy cái lớp người già nhân vật đều là tính tình quái đản cổ quái lão quái vật, gặp Âu Dương gia Chủ phản ứng, nhất thời tất cả cũng nổi giận, cho nên, bắt đầu xông vào Âu Dương gia, một cuộc huyết chiến, lúc đó triển khai!”

“Người nói mấy cái lớp người già nhân vật, chẳng lẽ là ngày đó xuất hiện ở Vị Ương gia tiệc cưới thượng Lục Bào Lão Tổ, Ma Thiên Cao, Đỗ Vũ cùng Đông Phương Ngọc Liên chờ lão tiền bối?”

Trong tửu lâu, một cái nhìn qua có chút thực lực lão giả chậm rãi hỏi.

“Không sai, chính là chỗ này những người này, vẫn có mấy người gọi không ra tên lớp người già nhân vật, cũng là giống nhau mạnh mẽ, những người này xông vào Âu Dương gia, lại có bao nhiêu người có thể ngăn cản?” Lý Quan Ngư uống một hớp rượu, sau đó lớn tiếng nói: “Thật không nghĩ đến chính là, này Âu Dương gia nội tình, cũng quả thật hùng dày, Lục Bào

Lão Tổ nhóm người Cương xông vào thời điểm, không người nào có thể ngăn, cả Âu Dương gia tổn thất thảm trọng, có thể bị khi hấn cửa đến gần quan áp Đình Tuyết Ninh giờ địa phương, xuất hiện một cái tuyệt thế kinh khủng tuổi trẻ cô gái, nữ nhân kia vừa ra tay, đã một người tên là không ra tên lớp người già nhân vật cho đánh chết, tiếp theo lại trong nháy mắt liên tiếp đánh chết rụng khác hai người.

Còn dư lại Lục Bào Lão Tổ, Ma Thiên Cao, Đỗ Vũ cùng Đông Phương Ngọc Liên bốn vị tiên bối phát hiện không tốt, nghĩ muốn chạy trốn, nữ nhân kia liên tục xuất thủ, đem bốn người này cũng đánh cho thành trọng thương, tuy nhiên hoàn hảo, này bốn người lão tiên bối cũng may mắn chạy đi ra ngoài.” Lý Quan Ngư những người này, tựa hồ đối với Âu Dương gia ấn tượng cũng không coi là quá tốt, cho nên nói lên nói, cũng có rất ít khuynh hướng Âu Dương gia bên này.

Nói cũng khó trách, bọn họ thân ở Âu Dương gia phạm vi thế lực, chẳng khác gì là ở Âu Dương gia hơi thở hạ kiếm ăn, khó như vậy thoát sẽ phải chịu Âu Dương gia một số ảnh hưởng.

Nhà giàu có đại tộc, như thế nào lại đem bọn họ những thứ này bình thường người giang hồ không coi vào đâu đi?

Vị Ương Minh Minh cảm giác được Đằng Phi tay ở run nhẹ, nàng dùng sức cầm Đằng Phi tay, nhẹ giọng nói: “Đằng Phi, ngươi đừng vội, ngàn vạn khác vọng động, vẫn tới kịp.” Âu Dương gia...!, !

Các người nếu là dám dả thương hại Tuyết Ninh trên người một sợi tóc, ta tất huyết tẩy người cả gia tộc!

Đằng Phi cắn răng, chậm rãi lắng xuống tình hình bên dưới tự, nhớ tới mình đánh bại kia Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới trung niên nhân sau, Lục Bào Lão Tổ nhóm người vội vã rời đi, cũng không nghĩ là muốn giúp mình cứu ra Đình Tuyết Ninh, kết quả thậm chí bị gặp được ở lại Âu Dương gia cái kia Vĩnh Hằng Chi Địa tới sát thủ.

Đằng Phi trong lòng tràn đầy hối hận, nếu như mình sớm biết như thế bọn họ muốn đi làm cái gì, nhất định sẽ sớm nhắc nhở Lục Bào Lão Tổ nhóm người cẩn thận Âu Dương gia cái kia

cường giả, kết quả rơi vào việc này đất đai, bất kể nói như thế nào, Lục Bào Lão Tổ nhóm người nhân tình này, Đằng Phi coi như là thiếu hạ, bọn họ cùng Âu Dương gia cái này sống núi, hẳn Đằng Phi cũng muốn cho nhận lấy.

Âu Dương gia, chúng ta thù này, coi như là kết lớn! Đằng Phi ở trong lòng cắn răng thề, nên vì Lục Bào Lão Tổ nhóm người báo thù, tính tình của hắn, vốn là tương đối chiều rộng dày, mà ngay cả cùng Thần Vực Đảo ở giữa cái loại này cừu hận, cũng có thể tạm thời Phóng Hạ, nhưng lần này Âu Dương gia cử động, quả thật đã hoàn toàn chạm đến Đằng Phi điểm mâu chốt.

Lúc trước cảnh Thần Vực Đảo ở giữa cừu hận càng nhiều đến từ chính Lục Tử Lăng Sinh Tử không rõ, sau lại biết Lục Tử Lăng còn sống sau khi, Đằng Phi đối với Thần Vực Đảo đã không có như vậy oán hận, cho dù là Thần Vực Đảo đem tin tức của mình tiết lộ cho tứ đại liên minh làm ra tới một người nhằm vào hắn Tất Sát Lệnh Đằng Phi như cũ không có đặc biệt thông hận Thần Vực Đảo.

Dù sao Thần Vực Đảo cũng không có cho hắn cùng người nhà của hắn, mang đến chân chính thực chất tính thương tổn, có muốn thương tổn hắn cái kia những Thần Vực Đảo Vô Giả, cũng bị bị giết sạch sẽ.

Vì vậy Đằng Phi mới có thể ở Thần Vực Đảo Thất công chúa Thiên Tuyệt Phi quý xuống đất khẩn cầu thời điểm, đáp ứng chỉ cần Thần Vực Đảo không hề nữa tìm đến hắn phiên toái, hắn sẽ đuổi theo nghiên cứu Thần Vực Đảo thượng trừ Thiên Khung đại sư cùng Liệt Dương Húc ở ngoài những người khác.

Nhưng này Âu Dương gia chẳng những đem giết chết mấy người lớp người già nhân vật, còn nghĩ mình hảo huynh đệ sư phụ đánh cho thành trọng thương, cái này dụng chạm là do hắn Đằng Phi dựng lên, hắn tuyệt không thể ngồi thị bất kể.

Chớ nói chi là Âu Dương gia gia chủ, lại dám nói ra phải Đinh Tuyệt Ninh lôi ra ngoài thành, trong lấy hết sau thiên đao vạn

quả như vậy nhục nhã cùng tàn nhẫn đến mức tận cùng lời nói.

Tựu hướng hai điểm này, Đằng Phi cùng Âu Dương gia trong lúc đã là thâm cừ đại hận!

Trong tửu lâu những rượu này khách một trận hưng phấn tiếng động lớn sao, ai chết ai sống, theo chân bọn họ cũng không có quan hệ gì bọn họ ước gì chuyện nữa lớn một chút, náo nhiệt nữa nhiều một chút như vậy bọn họ cho phải có nhắm rượu đề tài câu chuyện.

“Lý Quan Ngư, theo như ngươi nói, kia Âu Dương gia cũng không còn ăn cái gì giảm nhiều a, thì ngược lại những thứ kia lão tiên bồi cửa lỗ là ăn độc ác.” Tửu khách trung có người lớn tiếng nói.

Lý Quan Ngư cười lạnh nói: “Ngươi làm Âu Dương gia sống khá giả sao? Kia mấy vị lão tiên bồi cửa xông vào thời điểm, Âu Dương mỗ nhà trào ra mười mấy tên Đại Đế cảnh giới còn nữa ba bốn Hoàng cấp đại năng, cũng bị mấy cái lão tiên bồi tiêu diệt, Âu Dương gia hạch tâm khu vực, bị ném đi một ngày rưỡi, phá hư được không được bộ dáng.

Hơn nữa chuyện này, đối với Âu Dương gia danh vọng quả thực là có tính chất huỷ diệt đả kích.

Âu Dương gia muốn mượn lần này cơ hội, dưới trời đại hội triệu khai lúc trước, trở thành ngũ vực nhất đề coi gia tộc, kết quả không như mong muốn, chẳng khác gì là tài liệu thiên đại té ngã!”

Trong tửu lâu có giải ngũ vực đại thế tửu khách, cũng âm thầm điểm , đầu, quả thật , Âu Dương gia lần này trộm gà không được còn mất nắm gạo, không then quá thành giận mới là lạ.

Đằng Phi cùng Vị Ương Minh Minh lúc này đứng lên, lưu lại tiền thưởng, lặng lẽ rời đi.

Giờ phút này đầu đường cuối ngõ những người kia, lại thêm một phần mới đề tài câu chuyện, từng đoàn hăng hái bùng bùng, làm cho nước bọt bay ngang.

Vị Ương Minh Minh thấy, đối với Đằng Phi nói: “Xem ra này Âu Dương gia những năm này mặc dù rất bề bộn, nhưng bọn hần trong phạm vi thể lực người, tựa hồ cũng không thể nào thích bọn họ a.”

Đằng Phi gật đầu, nói: “Bất kỳ một đại gia tộc, muốn phát triển, tựa tất nhiên sẽ đi lũng đoạn cùng cướp đoạt các loại tài nguyên, cùng dân tranh lợi, người khác có thể thích bọn họ mới là quái sự.”

Vị Ương Minh Minh mâu chỉ có những âm đạm, gật đầu, nói: “Cho tới nay, ta Vị Ương gia đối đãi trong lãnh địa con dân, coi như thân thiện, danh tiếng cũng còn có thể, nhưng cũng chính bởi vì cướp đoạt không nhiều đủ, mới khiến cho Vị Ương gia phát triển, xa không như Âu Dương gia loại gia tộc này.”

Đằng Phi nói: “Có điều đạt được tất có sở mất, từ trong thời gian ngắn xem các người Vị Ương gia tựa hồ không có được lợi, có lẽ lâu dài đi xem, cười đáp cuối cùng, tất nhiên là các người loại này trung lập gia tộc!”

Vị Ương Minh Minh một đôi đôi mắt đẹp rơi vào Đằng Phi trên người, không nói gì, trong lòng nghĩ: hần rốt cục muốn đứng ra, đối với những thứ kia vẫn nhắm vào thể lực của hần tiến hành phản kháng sao?

Mấy ngày sau khi, Trung Châu Âu Dương gia chủ thành ngoài thành, không lồ trên đất trống, dựng lên một ngọn Bạch trường cao mộc tháp, cách vài chục dặm, cũng có thể đủ nhìn thấy.

Giờ phút này giá tọa mộc tháp trên, cũng không có người, nhưng tất cả mọi người biết, giá tọa mộc tháp chỉ dùng để tới làm cái gì.

Đằng Phi cùng Vị Ương Minh Minh trải qua giá tọa mộc tháp, Đằng Phi trong mắt có hàn quang lạnh như băng hiện lên, ngẩng đầu, nhìn Âu Dương gia khí thế hùng hồn, tản ra rộng lớn hơi thở chủ thành thành tường, Đằng Phi trên mặt, lộ ra vẻ lạnh như băng tràn đầy sát cơ nụ cười.

“Âu Dương gia, ta tới.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 519: Âu Dương Chấn Thiên!

>

Âu Dương gia chủ thành ở ngã tư đường, tràn ngập mấy phần khăn trương cùng xơ xác tiêu điều hơi thở, mọi người trên mặt dễ dàng nụ cười bị ngưng trọng sở thay thế được, lẫn đang lúc giao đầu tiếp nhĩ, phảng phất có đại sự gì sắp phát sinh.

Rất nhiều người cũng bắt đầu hướng về ngoài thành dừng mãnh lao tới, một số không rõ cho nên người đang hỏi người chung quanh sau, tất cả đều hai mắt tỏa sáng, đi theo sóng người, cùng nhau hướng ngoài thành dừng mãnh lao tới.

Đằng Phi cùng Vị Ương Minh Minh hai người mấy ngày qua cũng không có vội vã đi cứu Đinh Tuyết Ninh, bởi vì Âu Dương gia ăn xong một lần thiếu sau, nhất định sẽ trường trí nhớ, bày thiên la địa võng chờ địch nhân nữa đưa tới cửa đi.

Hơn nữa không tới Âu Dương Quan những người đó trở lại, Đinh Tuyết Ninh chắc là không biết có lo lắng tính mạng.

Đằng Phi cùng Đinh Tuyết Ninh mấy ngày qua vẫn đều ở cố gắng tìm kiếm Lục Bào Lão Tổ nhóm người tung tích, mặc dù trước đó song phương chưa từng có câu thông, nhưng Lục Bào Lão Tổ nhóm người người bị thương nặng, vẫn tổn thất mấy người lão hữu, vì cái gì cũng là Đằng Phi chuyện tình.

Đằng Phi tự nhiên không thể một điểm cho biết cũng không có.

Chẳng những Đằng Phi đang tìm, Âu Dương gia người, cũng đang khắp nơi tìm tìm tung tích của bọn hắn.

Đối với Âu Dương gia mà nói, bọn họ thống hận Lục Bào Lão Tổ nhóm người thậm chí muốn thậm tại Đằng Phi.

Thứ nhất bọn họ lúc trước cùng Lục Bào Lão Tổ nhóm người cũng không thù hận, Lục Bào Lão Tổ nhóm người cử động, ở Âu Dương gia người xem ra, thuần túy là ăn no rồi việc không có chuyện làm.

Thứ hai Đằng Phi mặc dù đem Âu Dương gia tương lai hy vọng cho đánh phế bỏ, có thể kia dù sao cũng là ở xa xôi Vị Ương gia, mặt Lục Bào Lão Tổ nhóm người lần này gây chuyện địa phương, đó là Âu Dương gia chủ thành! Nơi này ở lại, đều là Âu Dương gia nhân vật trọng yếu, chớ nói gia tộc trọng địa bị chế, cho dù ở nơi này tòa thành trong khắp ngõ ngách gây chuyện, kia đều là không để cho Âu Dương gia mặt mũi!

Lục Bào Lão Tổ nhóm người cử động, há lại là không nề tình, quả thực chính là liều mạng ở quất Âu Dương gia bạt tai a! Hôm nay bọn họ thân chịu trọng thương, Âu Dương gia làm sao có thể bỏ qua cho cơ hội như thế? Chẳng qua là vô luận Đằng Phi hay là Âu Dương gia người, cũng không có thể tìm đến Lục Bào Lão Tổ nhóm người tung tích, bốn người thân chịu trọng thương lớp người già nhân vật, tựa giống như nhân gian chung phát rồi giống như, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Đằng Phi cùng Vị Ương Minh Minh hai người đồng thời cũng điều tra một cái núp Âu Dương gia cái kia đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa cường giả.

Cô gái kia phi thường đề điều, kể từ khi đi tới Âu Dương gia sau, vẫn ru rú trong nhà, không bị ngoại giới biết, lần này bởi vì Lục Bào Lão Tổ nhóm người xông vào, cái này nữ tử thần bí rốt cục nổi mặt nước.

Một thân thực lực mạnh đến làm cho người ta run rẩy, bởi vì căn cứ Đằng Phi điều tra đến tin tức, ngày đó bị giết kia ba người lớp người già nhân vật, tất cả đều có được Hoàng cấp

diên phong thực lực cường đại, hơn nữa trải qua hơn vạn năm tu luyện, cho dù bình thời rất ít đi chiến đấu, đó cũng là không thể khinh thường cường giả.

Kết quả chỉ có một cái chiếu điện, đã bị nữ nhân kia đánh chết, Lục Bào Lão Tổ, Ma Thiên Cao, Đồ Vũ cùng Đông Phương Ngọc Liên bốn người này, bỏ cũng đã đột phá Hoàng cấp cảnh giới, đạt tới Bất Hủ Thần Hoàng sơ cấp thực lực, người Hồi hợp lực, nhưng như cũ trọng thương thảm bại.

Đăng Phi từ giao có thể đánh bại Lục Bào Lão Tổ bốn người cùng đánh, nhưng tuyệt đối sẽ không quá dễ dàng, cũng không thể nào đem bốn người này toàn bộ đánh cho thành trọng thương.

Bởi vậy có thể thấy được cái này đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa nữ nhân, một thân thực lực, tuyệt đối đã là siêu phàm nhập thánh, không phải là trước mắt Đăng Phi có thể kẻ địch.

“Nữ nhân này quá cường đại, chúng ta không phải là của nàng đối thủ, hơn nữa, lần này Âu Dương gia tất nhiên có bày thiên la địa võng, chờ ngươi tới mao quăng.

Không chỉ là Âu Dương gia, tứ đại trong liên minh, đối với ngươi có mang địch ý vẫn có khối người, Đăng Phi, lần này chúng ta muốn cứu ra Tuyết Ninh, sợ hãi là có chút khó khăn.” Mặc dù sự thật này nói ra làm cho người ta như đưa đám, nhưng Vị Ương Minh Minh hay là nói ra, nàng không muốn tro mắt nhìn Đăng Phi đi chịu chết.

Đăng Phi nghe vậy, nhàn nhạt nói: “Vô luận như thế nào, ta cũng không thể lấy mắt nhìn Tuyết Ninh chịu nhục, chỉ sợ liều mạng này mạng, ta cũng phải đem nàng hoàn hảo không tổn hao gì mang đi.”

Vị Ương Minh Minh thở dài một tiếng, nàng cùng Đinh Tuyết Ninh trách không quen biết, cho nên chưa nói tới có bất kỳ giao tình đáng nói.

Có thể đặt mình vào hoàn cảnh người khác ngẫm lại, Đăng Phi có thể làm nàng, không tiếc từ Nam Vực chạy tới Trung Châu,

giữa mọi người đánh tan Âu Dương gia một chúng cường người, đem nàng mang đi, lại làm sao có thể ném cùng hẳn làm quen sớm hơn hồng nhan tri kỷ Đinh Tuyết Ninh bất kể? Nhớ, Vị Ương Minh Minh tựa vào Đằng Phi trong ngực, nhẹ giọng nỉ non nói: “Vô luận như thế nào, ta cũng không hy vọng nhìn thấy người gặp chuyện không may, đáp ứng ta, khỏe?”

Đằng Phi đưa tay ôm quá Vị Ương Minh Minh tinh tế mềm mại thắt lưng, đem nàng ôm vào trong ngực, nhẹ cười nói:

“Yên tâm đi, ta không có việc gì.”

“Ân, Đằng Phi, muốn ta khỏe?” Vị Ương Minh Minh bị sự can đảm của mình cho hù dọa đến, sau khi nói xong, sắc mặt giống như anh nhuộm, hiện đầy rặng mây đỏ, thanh Nhược muối nột nói: “Ta, ta sợ người gặp chuyện không may, nghĩ cho người lưu lại một con máu.

.

.”

Vị Ương Minh Minh rất rõ ràng, dưới mắt Đằng Phi nhìn dễ dàng, nhưng trên thực tế thừa nhận áp lực, so sánh với bất kỳ lúc cũng phải lớn hơn.

Có thể dễ dàng đem bốn người Bất Hủ Thần Hoàng sơ cấp cảnh giới tuyệt thế đại năng đánh cho thành trọng thương cường giả, nào có dễ đối phó như vậy? Chớ nói chi là còn nữa đối với Đằng Phi tràn đầy hận ý Âu Dương gia cùng thế lực nào khác.

Đằng Phi thấy buồn cười, vươn tay, khẽ vuốt Vị Ương Minh Minh trơn bóng Như Ngọc tinh xảo khuôn mặt, cười nói: “Ta nói rồi người là nữ nhân của ta, kia người chính là, sớm muộn gì có một ngày, ta sẽ ngủ người, nhưng, không phải là hiện tại.”

“Ta không nên nghe!” Vị Ương Minh Minh thẹn thùng không dứt, giận dữ nhìn chằm chằm một đôi đôi mắt đẹp liếc mắt, nhưng trong lòng ngọt ngào nghĩ: nhưng thật ra ta rất thích nghe!

Đằng Phi cười cười, ở Vị Ương Minh Minh trên mặt nhẹ nhàng vừa hôn, sau đó một đôi mắt lộ ra lạnh như băng hàn

quang, thản nhiên nói: “Người một hồi tìm chỗ trốn, đoán chừng ta đây bên, sẽ một phen ác chiến, Nhược ta có thể mang theo Đinh Tuyết Ninh bình yên rời đi, sẽ đi tìm người hội hợp, nếu là thật sự có một tam trường lưỡng đoan.

.

.

”

Vị Ương Minh Minh đưa tay che Đẳng Phi miệng, Tinh Mâu trung nổi lên một tầng hơi nước, thanh âm run nhẹ nhẹ nói: “Không cho người nói lung tung, người chuyện gì cũng sẽ không có, người đem ta từ Vị Ương gia giữa mọi người mang ra, người sẽ vì ta chịu trách nhiệm!”

“Được rồi, đừng khóc, tin tưởng ta, tổng hội có kỳ tích phát sinh!” Đẳng Phi không đành lòng gặp Vị Ương Minh Minh khổ sở, cười nói: “Người quên rồi không, trên người của ta, còn nữa Chiến Tranh Ma Ngẫu.”

“Thật sự không có việc gì?” Vị Ương Minh Minh nghe được Chiến Tranh Ma Ngẫu, trong đôi mắt đẹp dấy lên mong được hoả diễm, dừng ở Đẳng Phi.

“Thật sự không có việc gì, người nên biết ta, chưa bao giờ đánh không có chuẩn bị trận chiến.” Đẳng Phi cười an ủi.

Vừa nói, Đẳng Phi ôm lấy Vị Ương Minh Minh, xoay người rời đi, không xa làm cho nàng thấy mình dễ dàng sau lưng áp lực thật lớn.

“Nhưng là lần này.

.

.

, cùng dĩ vãng không giống với a.” Nhìn Đẳng Phi bóng lưng biến mất, Vị Ương Minh Minh trong miệng nhẹ giọng lầm bầm.

Thông hướng Âu Dương gia chủ thành trên cổ lộ mặt, rất xa nổi lên một trận bụi mù, một hàng đội ngũ thật dài, xuất hiện ở mọi người trong tầm mắt.

Mà lúc này Âu Dương gia chủ thành ngoài, kia trăm trượng cao mọc tháp bốn phía, đã là người ta tập nập, mọc tháp bên cạnh, là một tạm thời dựng lên đài cao, trên đài cao giờ phút này ngồi đầy Âu Dương gia cao tăng.

Chính giữa ngồi, chính là Bạch Hổ huyết mạch Âu Dương gia chủ, Âu Dương Chấn Thiên!

Âu Dương Chấn Thiên nhìn qua cũng chỉ có hơn năm mươi tuổi, bạch diện không cần, mặt chữ quốc, nhìn qua vẻ mặt chánh khí, người mặc màu đen áo choàng, ngồi ở chỗ đó, không giận từ uy.

Âu Dương Chấn Thiên vẫn an tĩnh ngồi ở chỗ đó, trên mặt không có chút nào nét mặt, chỉ có nơi xa kia đội ngũ thật dài xuất hiện ở mọi người trong tầm mắt một sát na, Âu Dương Chấn Thiên đặt ở cái ghế trên lan can tay, run nhè nhẹ một chút, con ngươi co rút nhanh, hai đầu lông mày, hiện lên vẻ nồng đậm sát khí.

“Đem kia tiện tỳ, cho ta dẫn tới!”

Âu Dương Chấn Thiên khẽ quát một tiếng, sớm có thủ hạ đem bị phong ở toàn thân kinh mạch, đồng thời lại trối gô Đinh Tuyết Ninh dẫn tới.

Đinh Tuyết Ninh lạnh lùng nhìn chăm chú vào Âu Dương Chấn Thiên, bộ dáng có chút tiêu tụy, một đôi đôi mắt đẹp trong, tràn đầy khinh thường.

“Tiện tỳ, ngươi không cần nhìn ta, hại chết người của ngươi, tên gọi Đằng Phi! Ngươi chết sau khi không cam lòng, nghĩ muốn trả thù, phải đi tìm kia Đằng Phi tính sổ!” Âu Dương Chấn Thiên lạnh lùng vừa nói, sau đó khoát tay chặn lại, phân phó nói: “Đem nàng mang lên mọc tháp, ta muốn để tất cả mọi người thấy, theo Âu Dương gia đối nghịch kết quả!”

Ngồi ở Âu Dương Chấn Thiên phía sau trong góc một cái bạch

y nữ tử, cái khăn che mặt phía sau lông mi khẽ chau một chút, tựa hồ có chút không thích trường hợp như vậy.

Âu Dương Chấn Thiên linh giác rất mạnh, mảo quay đầu lại đi, hướng về phía bạch y nữ tử kia khẽ mỉm cười, trong tươi cười, thậm chí mang theo vài phần cẩn thận lấy lòng mùi vị: “Kính xin tiên tử chớ trách, thật sự là kia Đằng Phi khinh người quá đáng, ta vạn bất đắc dĩ.

.

.

”

Lời còn chưa dứt, liền bị bạch y nữ tử sở cắt đứt, âm thanh lạnh như băng trung, rõ ràng mang theo vài phần không kiên nhẫn: “Tốt lắm, Âu Dương gia Chủ, đây đều là người Âu Dương gia chuyện tình, cùng ta không quan hệ, ta nghĩ nhìn thấy ta muốn gặp người, sau đó giết hẳn rồi.

Những chuyện khác, người nghĩ xử lý thế nào đây tự xử lý thế nào đây, đừng tới phiền ta liền tốt.”

“Hết thấy tự theo tiên tử nói.” Âu Dương Chấn Thiên lúc này mới yên lòng lại, biết mình như nói thế nào vũ nhục hành hạ đến chết Đinh Tuyết Ninh, cái này kinh khủng sát thần cũng sẽ không làm dự.

Nếu không vô luận mình có muôn vàn lý do, nhưng này sát thần cũng là nữ nhân.

.

.

, chỉ này một lý do, tự đủ để cho này tôn sát thần đối với mình, đối với Âu Dương gia sinh ra không tốt ý nghĩ.

Vạn nhất đối phương một đời khí, hậu quả kia, có thể bị thật sự nghiêm trọng.

Ở Âu Dương Chấn Thiên xem ra, đừng nói là hấn Âu Dương gia, cho dù cả ngũ vực, cũng tuyệt đối không ai có thể địch nổi cái này kinh khủng nữ nhân!

Chỉ cần kia Đằng Phi dám xuất hiện ở chỗ này, hấn tự tuyệt không có khả năng còn sống rời đi!

Đến lúc đó, chỉ sợ nữ nhân này giết hết Đằng Phi đã, nhưng chỉ muốn nàng không nói mặc, như vậy mọi người, tự cũng sẽ đối với Âu Dương gia kiêng kỵ vô cùng, lúc trước bị Đằng Phi, bị Lục Bào Lão Tổ nhóm người cho Âu Dương gia mang đến tổn thất, tất cả đều có thể quét là sạch!

“Cho nên, Đằng Phi, ngươi nhất định phải, nhất định không để cho ta.

.

.

Thất vọng!” Âu Dương Chấn Thiên bộ mặt dữ tợn, thấp giọng tự nói.

“Mau nhìn mau nhìn, người đàn bà kia, bị dẫn tới tháp cao lên!”

Trong đám người, chợt truyền tới một trận tiếng kinh hô âm.

Nơi xa đội ngũ, càng ngày càng gần, cơ hồ có thể thấy rõ ràng những người đó cùng mã.

Âu Dương Chấn Thiên đứng dậy, tức giận gào thét: “Quan nhi, ngươi mở mắt ra, hảo hảo nhìn, cha báo thù cho ngươi tuyết hận!”

Vừa nói, hướng về phía một tháp người trên lớn tiếng quát:

“Đem này tiện tỳ, cho ta lột sạch!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 520: Thần Bí Cường Giả

>

Bốn phương tám hướng mọi người hoắc mắt ngừng thở, vô số chạy nhanh ánh mắt tất cả đều nháy mắt cũng không nháy mắt hướng phía kia trăm trượng cao mọc đỉnh tháp bùng nhìn lại.

Hôm nay tình lã không gió, nhưng cao trăm trượng không lồ mọc đỉnh tháp bùng, vẫn còn có chút rất nhỏ đung đưa.

Khoảng cách này, người bình thường ánh mắt, đã rất khó coi rõ ràng, nhưng đối với tại Đâu Tôn trở lên thực lực Võ Giả mà nói, nhưng cũng không coi vào đâu.

Mọc đỉnh tháp quả nhiên trung ương, dựng thẳng một cây cọc gỗ, Đỉnh Tuyệt Ninh đã bị cột vào kia trên mặt cọc gỗ, trên người lúc trước bị trói dây thừng, đã giải khai, chung quanh đứng bốn người Đại Đế cảnh giới trẻ tuổi cường giả, giờ phút này đều là vẻ mặt nhe răng cười nhìn Đỉnh Tuyệt Ninh.

Đỉnh Tuyệt Ninh xem ra trong treo lạnh lùng trên mặt, tràn đầy kiên quyết vẻ, khóe mắt hai hàng thanh lệ lã lã chảy xuống.

“Đằng Phi, khác!”

Nhận được phía dưới gia chủ ra lệnh, này bốn người Đại Đế cảnh giới trẻ tuổi cường giả nhất thời đi hướng Đỉnh Tuyệt Ninh, trong mắt lóe ra bỉ ổi quang mang, trong đó một cái cười dâm nói: “Vốn là ngươi là có hi vọng trở thành ta Âu Dương gia Thiếu chủ phu nhân, thật là đáng tiếc nha, đợi từ ta hành hình, nhớ kỹ tên của ta, Âu Dương Đào Lãng, ta sẽ nhường ngươi rất thoải mái! Ha ha ha ha!”

Nơi xa kia hiện ra nồng đậm bụi mù thật dài đội ngũ, chậm rãi dừng lại, một đạo thân ảnh, bị hai người dắt díu lấy, chậm rãi đi ra xe ngựa, ngẩng đầu, nhìn nơi xa tháp cao trên Đỉnh Tuyết Ninh, trên mặt lộ ra vô cùng dữ tợn vẻ oán độc, quát um lên: “Tiện nhân, thấy hình dạng của ngươi, ta thậm vui mừng!” Người này chính là bị Đăng Phi thiếu chút nữa tươi sống giết chết Âu Dương gia không xuất thế tuổi trẻ Hoàng cấp đại năng, Âu Dương Quan.

Giờ phút này hãn suy yếu tới cực điểm, cả người đã hoàn toàn phế bỏ, có thể nhặt trở về một mạng, đúng là may mắn, nhưng đời này cũng chỉ có thể như vậy.

Thành một cái triệt triệt để để phế vật.

Không ít người đưa ánh mắt nhìn phía Âu Dương Quan, ánh mắt kia trung, có đồng tình có trào phúng có nhìn có chút hả hê, cả Âu Dương gia chủ thành ngoài, chừng mấy chục vạn người nhiều, giờ phút này nhưng lâm vào một loại quỷ dị yên tĩnh bên trong.

Không có có người nói chuyện, tất cả mọi người khản trương nhìn một tháp trên, kia bốn người chậm rãi đi hướng Đỉnh Tuyết Ninh tuổi trẻ Đại Đế.

Rầm rầm rầm phanh!

Ngay khi tháp cao trên bốn người kia khoảng cách Đỉnh Tuyết Ninh còn nữa vài chục bước thời điểm, trong lúc bất chợt dị biến nổi lên, bốn người cường đại tuổi trẻ Đại Đế, thân thể không có chút nào dấu hiệu phát mở!

Phát ra tứ thanh trầm muộn tiếng vang, đồng thời giống như là có một tầng vô hình phòng ngự che ở Đỉnh Tuyết Ninh bốn phía, kia bốn người trẻ tuổi Đại Đế bạo thể sau khi sinh ra đây trời huyết nhục khôi vụn, lại không có một chút điểm dính vào Đỉnh Tuyết Ninh trên người!

Oanh!

Phía dưới bốn phía này mười mấy vạn người trong giây lát phát ra một trận kinh hô, đồng thời khoảng cách tháp cao tương đối gần những người đó, cũng chen chúc hướng lui về

phía sau đi, muốn tránh né kia từ trên trời giáng xuống giống như huyết vũ giống như huyết nhục khối vụn.

Hiện trường, nhất thời xuất hiện tao loạn.

Mộc tháp bên cạnh trên đài cao, gia chủ Âu Dương Chấn Thiên hoắc mắt đứng dậy, không thể tin được ngẩng đầu nhìn lên trời cao, đến bây giờ, hắn cũng một chút điểm ba động cũng không có cảm ứng được, căn bản không biết là nguyên nhân gì, để bốn người trẻ tuổi Đại Đế cường giả bạo thể mà chết.

Ngồi ở trong góc cái kia bạch y nữ tử, trong giây lát mở ra hai tròng mắt, xuyên thấu qua cái khăn che mặt, bắn ra hai đạo lạnh như băng chí cực quang mang, khóe miệng của nàng, khẽ hướng về phía trước nhếch lên, lạnh lùng nói: “Người quả nhiên, hay là tới, người nếu không, ta mới thật sự xem người thông minh!”

Vừa nói, cô gái này đứng lên, chậm rãi đi ra, khẽ mở môi son, nhàn nhạt nói: “Đặng Phi, đi ra cùng ta đánh một trận, người như thắng, nữ nhân này người có thể trực tiếp mang đi, người như bại, sẽ chết.

Ta nhưng bằng bảo đảm, ở người theo ta quá trình chiến đấu trung, không có người lại đi thương tổn nàng.”

Bạch y nữ tử tiếng nói cũng không lớn, nhưng rõ ràng truyền lại đến hiện trường mười mấy vạn người mỗi người trong tai, kia trong trẻo lạnh lùng thanh âm, phảng phất khi hắn cửa đáy lòng vang lên giống như, vốn là xao động vô cùng biến người, lại bởi vì ...! này câu, trở nên bình tĩnh trở lại

Âu Dương Chấn Thiên trong lòng vô cùng tức giận, hắn biết rõ, vừa mới bốn người kia đã bị công kích lúc trước, nữ nhân này nhất định là biết đến, nhưng nàng, nhưng không có xuất thủ ngăn trở.

Hiển nhiên, nàng đối với mình như vậy lảng nhứt tàn bạo giết một người cô gái, hay là có ý kiến!

Có ý kiến người cũng là sớm nói a! Cần gì để cho ta Âu Dương gia phó xuất bốn người trẻ tuổi Đại Đế tánh mạng? Âu Dương Chấn Thiên trong lòng vừa đau lòng lại tức giận,

nhưng không có biện pháp gì, hắn không có có bất kỳ can đảm đi theo này bạch y nữ tử giao thiệp.

Trong hư không, truyền tới một người lạnh như băng và bình tĩnh thanh âm: “Người theo chân bọn họ, cũng không có cái gì bất đồng, không cần nhiều như vậy nói nhảm, muốn chiến tự cút đi lên chiến!”

Bạch y nữ tử cái khăn che mặt sau lưng, một đôi trong trẻo lạnh lùng đôi mắt đẹp chợt bắn ra hai đạo lạnh như băng chỉ cực quang mang, tràn đầy sát ý, hừ lạnh một tiếng, thân hình bay lên trời, chậm rãi nói: “Người đã vội vã như vậy muốn chết, ta đây, tự thỏa mãn người!”

Vừa nói, thân thể hóa thành một đạo lưu quang, hướng thiên ngoại bay đi, hiển nhiên, loại này cấp bậc chính là chiến đấu, là không thể nào ở ngũ vực trong phạm vi tiến hành, nếu không, cái thế giới này cũng sẽ phải chịu liên lụy.

Theo bạch y nữ tử biến mất, trong hư không thanh âm kia, cũng yên lặng xuống tới, phải là đi theo bạch y nữ tử đi thiên ngoại.

Một tháp trên, Đinh Tuyết Ninh rơi lệ đầy mặt, trên mặt, cũng là lộ ra vui vẻ nụ cười, lầm bầm nói: “Ta cũng biết, người sẽ đến!”

Nơi xa bị hai người dắt díu lấy Âu Dương Quan vừa mới nghe thấy trong hư không kia trong trẻo lạnh lùng thanh âm trong nháy mắt, thân thể mạnh mẽ run lên, con người chỗ sâu hiện lên vẻ nồng đậm vẻ sợ hãi.

Hắn chết đều không thể quên mất, tay hắn cầm Đế Binh, ngang nhiên xuất thủ, kết quả lại bị Đằng Phi một cước từ trên cao dẫm lên trên mặt đất một màn.

Đây là hắn từ nhỏ đến lớn, duy nhất bị bại đánh một trận, nhưng cũng thành hắn cuối cùng đánh một trận.

Hắn mặc dù còn sống, nhưng một viên Vô Giả lòng, đã ở trận chiến ấy, bị Đằng Phi hoàn toàn đánh phát, sâu trong nội tâm, đã lưu lại rồi không thể xóa nhòa rụng bóng ma.

Cho nên, vừa nghe thấy cái thanh âm kia, Âu Dương Quan tự bị dọa đến hồn phi phách tán, theo sau, hắn phát hiện cái thanh âm kia biến mất, sau đó lại nhìn tháp cao trên cái kia bị trời nữ nhân, một cỗ không có oán độc tâm tình từ trong lòng hắn xông ra.

Âu Dương Quan gào thét hô lớn nói: “Cha, mời làm hài nhi ở làm cuối cùng một chuyện, giết tiện nhân này! Nếu không hài nhi, chết không nhắm mắt wow!”

Một tháp bên cạnh trên đài cao Âu Dương Chấn Thiên, nghe thấy nhi tử tiếng la, thân thể mạnh mẽ run lên, trong lòng tràn đầy thống khổ: tốt như vậy một cái mầm, cứ như vậy...! Bị hủy diệt! Tạo thành này hết thảy, chính là Đằng Phi!

” người vừa tới, đem kia tiện tỳ, giết cho ta!” Âu Dương Chấn Thiên con người trong nháy mắt trở nên đỏ bừng, tâm tình cơ hồ không khống chế được, hướng về phía người bên cạnh rít gào phân phó nói.

“Nhưng là gia chủ, vừa mới tiên tử không phải nói.

.

.

.” Âu Dương Chấn Thiên người bên cạnh muốn nhắc nhở Âu Dương Chấn Thiên.

Có thể lúc này Âu Dương Chấn Thiên lý trí đã hoàn toàn bị tức giận ngăn chặn, hắn đại vung tay lên: “Đây là ta Âu Dương gia chuyện nhà, coi như là tiên tử, cũng sẽ hiểu, giết cho ta nàng!”

Mấy tên thủ hạ một chút chần chờ, cuối cùng vẫn là nhận rồi gia chủ lời nói, đắc tội tiên tử kia có thể sẽ chết, nhưng kháng cự gia chủ ra lệnh, lập tức sẽ chết.

Một cái Hoàng cấp cảnh giới trưởng lão yên lặng vọt yên dưng lên, bay về phía một thai đỉnh đoạn Đỉnh Tuyết Ninh, trong mắt hiện lên vẻ giãy dụa, theo sau lộ ra vẻ dữ tợn, hung hăng nói: “Đừng trách ta, muốn trách thì trách người số mệnh

không tốt sao!”

Vừa nói, vị này Hoàng cấp đại năng giơ tay lên, một cỗ đáng sợ Hoàng cấp hơi thở nhập vào cơ thể ra, tạo thành một con chừng mười trượng lớn nhỏ khổng lồ bàn tay, hung hăng phách về phía mộc tháp đỉnh Đinh Tuyết Ninh.

Đinh Tuyết Ninh trước là hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó lộ ra vẻ ráo rắt thảm thiết nụ cười, trong lòng tự nhủ: Đúng là vẫn còn khó thoát khỏi cái chết, Đằng Phi, người có thể nhất định phải sống sót!

Sưu!

Ở đây trong hư không, trong giây lát vang lên một tiếng vô cùng thâm lương thanh âm xé gió, mà khi Âu Dương gia vị này Hoàng cấp đại năng nghe thấy thanh âm kia thời điểm, một điểm hàn mang, đã bắn tới trước mặt của hắn.

“Người dám!”

Âu Dương gia vị này Hoàng cấp đại năng phát ra một tiếng chột quát, kia vốn là phách về phía Đinh Tuyết Ninh khổng lồ bàn tay, phách về phía điểm này hàn mang.

Nhé!

Ần chứa cường đại vô cùng Hoàng cấp năng lượng Cự chưởng, giống như bị đâm bọt khí giống như, trong nháy mắt hồng mất, về điểm này hàn mang như cũ bắn về phía Âu Dương gia vị này Hoàng cấp đại năng!

Người sau này mới cảm giác được không đúng, trong mắt bắn ra vẻ hoảng sợ, thân thể về phía sau phát lui đi.

Chỉ tiếc, điểm này hàn mang tốc độ quá nhanh, căn bản chịu không được hắn chạy trốn.

Phốc!

Hàn mang trực tiếp đánh vào Âu Dương gia vị này Hoàng cấp đại năng mi tâm, trong nháy mắt phá hủy tinh thần của hắn thức hải, cắn nát nguyên thần của hắn, đường đường Hoàng cấp cảnh giới đại năng, lại ngay cả cỗ họng cũng không có thể cỗ họng một tiếng, theo trời cao xuống phía dưới rơi xuống.

Cũng là bị một kích bị mất mạng!

Bốn phương tám hướng tất cả mọi người cũng nhìn u mê, Hoàng cấp đại năng a! Lại ngay cả địch nhân đều không nhìn thấy, trực tiếp bị đánh chết!

Chẳng lẽ kia Đằng Phi còn nữa những khác trợ thủ không được ?

Mọi người trong lòng, cũng xuất hiện nghi vấn như vậy.

Âu Dương Chấn Thiên cũng bị sợ ngây người, hấn rất nhanh kịp phản ứng, giận dữ hét: “Âu Dương gia Hoàng cấp trở lên cung phụng, lập tức cho ta đem tiện nhân kia giết, trốn đang âm thầm không dám gặp người đồ, ngươi nghĩ khiêu chiến cả Âu Dương gia tôn nghiêm sao?”

“Âu Dương gia? Ha ha ha ha.” Không có trong hư không, đột nhiên truyền đến một tiếng cười khẽ, tiếng cười kia không cách nào bắt ngọn nguồn, phảng phất từ bốn phương tám hướng đồng thời vang lên.

Thanh âm này, nghe giống như là một hai tám thiếu nữ phát ra giống như, thập phần dễ nghe, như đại châu Tiểu Châu va vào nhau.

“Âu Dương gia thật là uy phong thật to, hừ, các ngươi Âu Dương gia từ Âu Dương Hướng Tá bắt đầu, tự tâm thuật bất chánh, nhìn qua đề điều vô cùng, nhưng trên thực tế chuyện xấu cũng bị các ngươi làm tẩn, đến rồi các ngươi những thứ này đòi đòi con cháu, này tâm địa cũng đủ phát phá hư lên.” Cô gái thanh âm thanh thúy, nhưng không chút lưu tình mặt, tại chỗ châm chọc Âu Dương gia cả gia tộc.

Song, Âu Dương Chấn Thiên trên mặt, nhưng không có gì vẻ phẫn nộ, mà là tràn đầy kinh hãi cùng không thể tin được, thanh âm của hấn khẽ có chút run rẩy: “Xin hỏi là vị tiên bối nào, vãn bối Âu Dương gia đương đại gia chủ Âu Dương Chấn Thiên, cho tiên bối vãn an...”

“Miễn, ta nhưng không dám đương nổi ngươi Âu Dương gia ân cần thăm hỏi, hơn nữa hôm nay ta lại tới đây, cũng không phải là tìm ngươi Âu Dương gia phiền toái, ngươi Âu Dương gia phiền toái, tự nhiên sẽ có người tìm, cái tiểu cô nương kia, ta mang đi, ngươi như không phục sao, có thể đi đem Âu

Dương Hương Tá gọi tới, nhìn có ý kiến gì hay không.

” cô gái thanh âm tràn đầy đùa cợt, từ bốn phương tám hướng không ngừng vang lên.

Tiếp theo mọi người lại nghe gặp trong không khí truyền đến một tiếng nói thầm: “Người nhìn trung tiểu tử có cái gì tốt? Trêu hoa ghẹo nguyệt không nói, vẫn như thế qua loa, chẳng lẽ người khác một câu bảo đảm, hắn tự phải tin tưởng sao? Hừ, quả thực là ngu xuẩn!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 521: Kích Đấu Bạch Y Nữ Tử!

>

“Sư phụ...” Trong không khí, lần nữa truyền tới một người trong veo lạnh lùng, nhưng mang theo vài phần làm nũng mùi vị cô gái thanh âm, cực kỳ động thính.

“Tốt lắm tốt lắm, sư phụ không nói...”

Nhưng ngay sau đó, chỉ thấy buộc chặt Đinh Tuyết Ninh dây thừng, từng khúc băng mở, hóa thành tro bụi, Đinh Tuyết Ninh thân thể giống như là bị người nâng lên giống như, bay lên, hướng phía một cái phương hướng chậm rãi bay qua.

Tay áo bông bành, giống như tiên tử giống như!

Phía sau kia trăm trượng cao mộc tháp, vô thanh vô tức trong lúc, đột nhiên hóa thành phân vụn, hiện trường mười mấy vạn người đại tràng diện, chiêm rơi có thể nghe, mọi người, cũng ngây người như phỗng.

Nếu nói là Đinh Tuyết Ninh không có bị phong ở kinh mạch lời nói, như vậy như vậy lảng không phi hành, tự nhiên không nói chơi.

Nhưng vấn đề là, Đinh Tuyết Ninh hôm nay toàn thân kinh mạch bị phong chết, đối phương ngay cả bóng người cũng không cách nhìn, lại còn có thể làm cho nàng như vậy thân thủ nổi bật phi hành, phần này thực lực, thật sự là làm cho người ta xem thế là đủ rồi.

Hơn kinh người vẫn còn phía sau, Đinh Tuyết Ninh phi phi, kia thân hình lại bắt đầu chậm rãi trở thành nhạt, vừa bắt đầu mọi người còn tưởng rằng là mình hoa mắt, có thể tiếp theo,

Đinh Tuyệt Ninh thân thể chậm rãi biến mất tại trong hư không thời điểm, mọi người mới xác định mình không có nhìn lầm.

Cả hiện trường, lâm vào một mảnh tĩnh mịch, hiện trường tuyệt đại đa số người, tuy nói cuộc sống ở Trung Châu Đại Thành trong , gặp nhiều các màu cường giả, nhưng này loại hiện tượng, đừng nói là cách nhìn, mà ngay cả nghĩ cũng không có nghĩ tới.

Những người này căn bản là không cách nào hiểu, một màn này đến tột cùng ý vị như thế nào.

Nhưng đối với Âu Dương gia những người này mà nói, dưới mắt một màn, rất đơn giản, chính là lực lượng lĩnh vực, chỉ có đến rồi Hoàng cấp cảnh giới đại năng, mới có thể thi triển ra tới Lĩnh Vực lực lượng!

Tuy nói đến rồi Hoàng cấp là được lĩnh ngộ Lĩnh Vực ảo nghĩa, có thể không cần thiết mỗi cái Hoàng cấp, cũng có thể đem lực lượng lĩnh vực phát huy đến như thế hoàn mỹ, giống như bây giờ, người khác cho dù biết rõ nơi đó có một cường giả đang thi triển Lĩnh Vực lực lượng, nhưng cứng rắn thì không cách nào nhìn ra nửa điểm sơ hở, loại thủ đoạn này, cả Âu Dương gia không người nào có thể đạt tới!

Âu Dương Chấn Thiên đứng ở trên đài cao, ánh mắt có chút đại ra, làm làm một người nhà giàu có đại tộc gia chủ, hần gặp trôi qua sóng to gió lớn quá nhiều, nhưng giờ phút này, nhưng như cũ có dũng khí lực bất tòng tâm cảm giác.

Từ lời nói của đối phương thượng, là được đoán được, đối phương lai lịch thật lớn, thậm chí ngay cả Âu Dương gia lão tổ tông Âu Dương Hưởng Tá cũng không không coi vào đâu khẩu mặc dù có thể có là đối phương ở dọa người nhưng loại khả năng này tính, thật sự quá thấp.

Bởi vì nơi này là Âu Dương gia chủ thành, là cả Âu Dương gia gia tộc hạch tâm chỗ ở, cho dù đối phương muốn dọa người, cũng sẽ không lựa chọn ở chỗ này.

Âu Dương Chấn Thiên mâu quang lóe ra, nội tâm tràn đầy rung động, muốn nói điểm gì nhưng chán nản phát hiện mình cái gì cũng nói không nên lời, nội tâm tràn đầy sợ hãi nghĩ: chẳng lẽ Thiên muốn mất ta Âu Dương gia không được ? Hiện tại...! Cũng chỉ có thể mong đợi tại tiên tử có thể đem kia Đằng Phi chém giết, chỉ cần Đằng Phi đã chết, hết thảy mọi thứ tự cũng còn có thể vẫn hồi!

Trong lòng nhớ, Âu Dương Chấn Thiên ngẩng đầu, nhìn đỉnh đầu Hư Không, ánh mắt âm lãnh trung, tràn đầy vẻ chờ đợi.

“Vĩnh Hằng Chi Chủ cửu thể linh hồn Luân Hồi Giả quả nhiên bất phạm, Trang Thành tị trải qua là Bất Hủ Thần Hoàng cao cấp cảnh giới, nhưng như cũ chết ở trên tay của người xem ra, thủ đoạn của người vượt qua xa trước người biểu hiện ra cái kia những.”

Bạch y nữ tử mâu quang trong trẻo lạnh lùng, hai đầu lông mày mang theo vẻ vẻ ngạo nhiên, nhìn Đằng Phi, nhàn nhạt nói: “Đánh chết Trang Thành, người vận dụng chiến tranh mao Ma Ngẫu sao, ta hiện tại, đồng dạng cho người cơ hội này, người có thể đem nó thả ra, ta muốn để chết rất rõ ràng!”

Đằng Phi nhìn bạch y nữ tử, khẽ mỉm cười, nói: “Trang Thành? Người nói rất đúng bị ta đánh chết người trung niên nhân kia? Hắn là bằng hữu của người?”

“Bị người đánh chết? A...! Chỉ bằng người sao?” Cô gái trong mắt hiện lên vẻ khinh thường, thần nhiên nói: “Thực lực của người, vẹn vẹn ở Hoàng cấp diên phong, coi là thượng trong tay người Đế Binh, coi là thượng người kế thừa Vĩnh Hằng Chi Chủ tuyệt học, thực lực chân chính của người, cũng bất quá ở Bất Hủ Thần Hoàng trung cấp cảnh giới, người không thể nào giết chết Trang Thành.

Thực lực của người mặc dù không sai, có thể vượt cấp khiêu chiến, nhưng ở trước mặt ta, người hoàn toàn không đủ nhìn, ta niệm tình người là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả, cuối cùng cho người một lần cơ hội, lấy ra Chiến Tranh Ma Ngẫu, cùng nhau tấn công hướng ta, nếu không, chờ ta động thủ, người có ngay cả lấy ra Chiến Tranh Ma Ngẫu cơ hội cũng không có.”

“Kia không có gì hay nói, người đã như vậy có bản lãnh, tự tới giết ta sao.” Đằng Phi đuôi lông mày nhảy lên, nhàn nhạt

nói.

“Tốt, là một mình ngươi không quý trọng cơ hội, đừng trách ta.” Bạch y nữ tử mâu quang trở nên vô cùng lạnh như băng, một cỗ cái thể sát cơ, theo đường cong lá lướt thân thể mềm mại phát ra, tràn ngập cả vũ trụ Hư Không, phảng phất cả trong thiên địa cũng nữa khó chứa hạ thân thể của nàng, về này cái thể khí cơ, đỉnh thiên lập địa!

Đăng Phi trong lòng cũng là kinh hãi vô cùng, nữ nhân này thực lực quá cường đại, trung thực như đối phương nói, hẳn thật sự không là đối thủ, nhưng này thì sao? Cùng cường giả loại này giao thủ cơ hội, thật sự quá ít, Đăng Phi cũng cần thông qua nữ nhân này, để phán đoán Vĩnh Hằng Chi Địa những thứ kia cường giả cảnh giới.

Cự tuyệt Chiến Tranh Ma Ngẫu yêu cầu xuất chiến yêu cầu, Đăng Phi trên người, đồng dạng cũng tản mát ra một cỗ cường đại hơi thở, cỗ hơi thở này, không bàn mà hợp ý nhau Thiên Đạo, mặc dù không cách nào hoàn toàn ngăn cản được cô gái này phát ra uy áp, nhưng cũng sẽ không bị áp bách đến tiêu mất động thủ dũng khí!

Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp tự động vận hành, hùng hồn và bàng bạc năng lượng tràn ngập ở Đăng Phi thân thể mỗi một chỗ.

Ông!

Một tiếng nhẹ kêu, chiến phủ Luyện Ngục xuất hiện, hóa thành một thanh hơn ngàn trượng khổng lồ huyết sắc chiến phủ, màu vàng lợt cán búa Thổ mặt ký hiệu chớp động, tản ra Vô Địch hơi thở, phảng phất tựa như muốn áp loan Thiên Khung!

Ông!

lại một tiếng ngao, một cây trường thương màu bạc, xuất hiện ở Đăng Phi trong tay, đầu thương tuyệt thể sắc bén, nhắm thẳng vào bạch y nữ tử.

Chiến phủ Luyện Ngục trấn áp chu thiên hơi thở, mạnh đánh bạch y nữ tử trên người khí cơ, Đăng Phi thừa cơ cầm trong tay Đế Binh trường thương, thân thể hóa thành một đạo quang

mang, đâm về bạch y nữ tử.

“Hừ, thủ đoạn nhỏ mà tì.” Bạch y nữ tử hừ lạnh một tiếng, cong ngón búng ra, một cỗ ám kinh phá vỡ Thương Khung, bắn về phía trần áp nàng hơi thở Đế Bình Luyện Ngục.

Bình!

Này cỗ ám kinh đánh vào Luyện Ngục trên, phát ra một tiếng kinh thiên động địa nổ, thanh âm kia thậm chí từ cơ hồ trạng thái chân không ở dưới ngoài không gian truyền tới, tản mát ra cường đại ba động, đem bốn phía vô số lớn nhỏ vẫn thạch đánh sâu vào được nát bấy, sau đó giống như rung động giống như, hướng về vũ trụ chỗ sâu khuếch tán đi.

Luyện Ngục phát ra một trận kịch liệt run rẩy, hướng về vũ trụ chỗ sâu vút bay ra ngoài, lại bị bạch y nữ tử một ngón tay bắn bay!

Tức thì, bị cầm màu bạc Đế Bình trường thương Đằng Phi đã vọt tới bạch y nữ tử phụ cận, trường thương thượng kia tuyệt thế sắc bén mũi thương tản ra bén nhọn vô cùng sát ý đã có thể tạo nên bạch y nữ tử trên mặt sa.

Bạch y nữ tử bình tĩnh, thân thể mỉm cười nói trác, kia sắc bén vô cùng mũi thương xoa bạch y nữ tử gương mặt mà qua, đem nàng cái khăn che mặt mang theo một góc, lộ ra hé mở khuynh thành khuôn mặt.

Đằng Phi trông không cái tay kia vận khởi Vô Dịch Quyền Pháp, không chút lưu tình một quyền oanh hướng cô gái lồng ngực.

Bạch y nữ tử đôi mắt đẹp hiện lên vẻ giận dữ, khá lắm lòng dạ độc ác người, thật xuống tay a!

Giơ lên ngọc chuông, nhìn lên Kinh Nhu, nhưng tốc độ vô cùng rất mạnh phách về phía Đằng Phi quả đấm.

Phanh!

Đằng Phi thân thể trực tiếp bay ngược ra mấy trăm bước, bạch y nữ tử, thậm chí cũng hướng lui về phía sau vài chục bước xa, trong mắt hiện lên vẻ vẻ kinh dị.

Lâm bầm nói: “Kỳ quái lực lượng, ta lại có loại không cách nào ngăn cản cảm giác, lúc này mới Hoàng cấp điên phong cảnh giới, nếu để cho người đột phá đến Bất Hủ Thần Hoàng cảnh, kia trả được? Đăng Phi, người hôm nay hẳn phải chết!” “Cô nàng, ít nói nhảm, muốn giết tiểu gia ta, mượn ra điểm, bản lãnh thật sự!” Đăng Phi khòe miệng tràn ra một tia vết máu, trên mặt hiện lên vẻ vẻ dữ tợn, nữ nhân này thực lực đích thật là quá cường đại, hơn nữa rất rõ ràng, đối phương cũng không có đem hết toàn lực, nếu không, mình nên càng thêm khó có thể ngăn cản.

“Miệng ba hoa đồ, đi chết đi !” Bạch y nữ tử trong con người hiện lên nồng nặc sát cơ, khoát tay, một đạo lửa đỏ phượng hoàng đột nhiên từ trong tay nàng bay ra, trong nháy mắt trở nên to lớn, hóa thành một con vô cùng tiên sáng, chừng mấy ngàn trượng lớn nhỏ Hỏa Phượng, giống như là một mảnh đốt cháy biển lửa, trực tiếp đem Đăng Phi bao phủ ở bên trong.

Đăng Phi về phía sau lui nhanh, đồng thời đưa tay triệu hồi Luyện Ngục, đem Luyện Ngục thu hồi đến trong không gian giới chỉ, cảm thụ được bốn phương tám hướng vẻ này có thể trực tiếp đem linh hồn đốt cực nóng, Đăng Phi mao thần sắc trở nên vô cùng nghiêm trọng.

Nữ nhân này, lại thi triển ra đại thuật! Cùng Thân Hồn Vực trung khí linh lão nhân truyền cho mình đại thuật giống nhau, chỉ bất quá, mình tu luyện đại thuật thời gian ngắn ngủi, chỉ có thể nói mới vừa mới nhập môn, mà cô gái này thi triển ra đại thuật, cũng đã là cực kỳ thuần thực.

Tuy nhiên Đăng Phi cũng không lúc đó nhận thua, trong thân thể hùng hồn vô cùng hồn độn lực phát ra, lãnh quát một tiếng: “Vạn Lôi Tuyệt Sát!”

Đồng dạng là một môn đại thuật, từ Đăng Phi trong tay thi triển ra, không có trong hư không nhất thời tràn đầy cuồng táo Thuần Dương hơi thở, tất cả sấm sét, phảng phất từ trời cao phủ xuống, trong nháy mắt tạo thành một mảnh lôi hải, hung hăng oanh kích ở đây khổng lồ vô cùng Hỏa Phượng phía.

Bạch y nữ tử trong mắt dị sắc càng đậm, hai tay không ngừng kết ấn, kia như vật sống Hỏa Phượng phát ra chấn động Thương Khung to rõ kêu ngâm, trên người hỏa diễm càng thêm mãnh liệt!

Ầm ầm!

Đan vào thành lưới lôi hải đem không lồ Hỏa Phượng oanh kích thành vô số mảnh nhỏ, bốn Bản tới.

Đằng Phi mạnh mẽ phun ra một ngụm tiên huyết, thân thể thối lui khỏi hơn trăm dặm xa, xa nghiêng nhìn bên kia bạch y nữ tử, trong lòng nghĩ: của ta đại thuật chưa thuần thực, nếu là cùng nàng bằng đại thuật liều mạng, sợ là khó có thể thủ thắng.

Bạch y nữ tử trong mắt cũng là lộ ra nồng đậm kinh ngạc, nàng quát lạnh nói: “Không nghĩ tới ngươi thậm chí cũng nắm giữ một loại đại thuật, tuy nhiên so với ta, ngươi còn kém được quá xa, bản thân mình tấn sao, ta lưu ngươi toàn thân!” “Thúi lắm! Cô nàng, ngươi có phải hay không cảm thấy muốn giết chết ông, ngươi cũng phải thân chịu trọng thương? Ha ha ha!” Đằng Phi ầm ỉ cười to, đột nhiên vận khởi Bát Bộ Thiên Long Quyết, thân thể hóa thành một đạo lưu quang, Già Lâu La Tâm Kinh tốc độ độc bộ thiên hạ, mà ngay cả bạch y nữ tử, cũng có vẻ không bằng.

Thiên Chúng Thiên Tâm Kinh không gian lực, Long Chúng Thiên Tâm Kinh dày thổ lực, Ma Hầu La Già Thiên Tâm Kinh tự nhiên lực, Khẩn Na La Thiên Tâm Kinh tinh thần lực, cùng nhau bị Đằng Phi thi triển ra, khắp vũ trụ Hư Không, trong nháy mắt bị Đằng Phi hóa thành hắc lĩnh vực của mình, trong nháy mắt vọt tới bạch y nữ tử phụ cận, vận khởi Vô Địch Quyền Pháp, quyền thượng kim quang lóe ra, hung hăng oanh hướng đối phương!

“Một loại đại thuật? Thử lại lần nữa ông Vô Địch Quyền Pháp!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyệnCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 522: Rút Đi!

>

Phanh!

Bạch y nữ tử bị Đằng Phi tốc độ cả kinh hơi ngẩn ra, trong mắt hiện lên vẻ vẻ kinh dị, tuy nhiên phản ứng của nàng cũng là cực nhanh, giơ lên ngọc thủ, ba hạ xuống, vồ vào Đằng Phi quyền Thổ.

Một cổ vô cùng kinh khủng lực lượng, theo bạch y nữ tử bàn tay, chọt xông ra!

Nhưng nàng hay là xem thường Đằng Phi Vô Địch Quyền Pháp, một cổ cực kỳ quý dị lực lượng theo bạch y nữ tử bàn tay âm âm tới, đem nàng đánh ra cổ lực lượng này trực tiếp đánh tan, cánh đột phá phòng ngự của nàng, theo cánh tay của nàng vọt lên, bạch y nữ tử hoảng sợ thu tay lại.

Nhưng nàng cả con cánh tay, bị cổ lực lượng này đánh sâu vào được một trận chết lặng, ngay sau đó, đau nhức tùy theo tới! May mắn phản ứng của nàng rất nhanh, nếu không, chỉ sợ bằng cảnh giới của nàng, này cánh tay, sợ là cũng muốn phế bỏ!

r ti máu tươi, theo bạch y nữ tử khóe miệng tràn ra, xem ra tinh sảo không rảnh trên mặt, kinh sợ nảy ra, mâu quang lạnh như băng, bắn ra vô hạn sát cơ, gắt gao nhìn chăm chăm Đằng Phi.

Oanh!

Một cổ vô cùng mệnh mông hơi thở, cuối cùng từ bạch y nữ tử trên thân thể bộc phát ra, trong nháy mắt đã Đằng Phi thân thể đánh sâu vào được bay ngược ra hơn mười dặm xa.

Đằng Phi wow một tiếng, lần nữa nhả ra một ngụm máu tươi, bị Huyền Linh Ngũ Hành Cầu cô đọng sau lục phủ ngũ tạng,

như cũ có dũng khí lệch vị trí cảm giác.

Bạch y nữ tử, rốt cục bộc phát ra năng toàn bộ thực lực.

Vừa mới nàng cùng Đằng Phi giao chiến, trong xương kiêu ngạo cho phép, làm cho nàng đem cảnh giới của mình, cũng điều khiển ở Hoàng cấp điền phong tầng thứ, muốn dùng sức mạnh đại vô cùng chiến lực cùng kinh khủng đại thuật đem Đằng Phi trực tiếp mật sát.

Lại không nghĩ rằng, Đằng Phi chẳng những cũng nắm giữ đồng dạng mạnh mẽ vô cùng đại thuật, hơn nữa còn là hai môn!

Đằng Phi mặc dù bị thương, nhưng một đôi tròng mắt, cũng là cực kỳ sáng ngời, nhìn chăm chăm bạch y nữ tử cười hắc hắc nói: “Cô nàng, biết ông lợi hại? Vẫn có dám hay không đè ép thực lực của mình đánh với ta?”

“Ngươi muốn chết!” Bạch y nữ tử lạnh lùng nói một câu, đưa tay chính là một chưởng đại thuật trào ra, một chưởng này đồng dạng ẩn chứa Thiên Đạo ảo nghĩa, cùng pháp tắc đan vào chung một chỗ, không lồ chưởng ảnh, tràn ngập vũ trụ Hư Không, ép tới Thiên Khung tựa hồ cũng loan xuống!

Đằng Phi tinh thần trong thức hải Chiến Tranh Ma Ngẫu nói: “Chủ nhân, ngươi không phải là của nàng đối thủ, ta đến đây đi!”

“Chờ một chút!”

Đằng Phi cũng không phải là cây mạnh hiếu thắng, thật sự là loại này đối chiến cơ hội, quá mức khó được, hẳn có thể dựa vào Chiến Tranh Ma Ngẫu nhất thời, nhưng lại không thể dựa vào Chiến Tranh Ma Ngẫu cả đời.

Vĩnh Hằng Chi Địa đã phái ra hai người tới đuổi giết mình, hiển nhiên đã là phát hiện mình ở ngũ vực thế giới, coi như mình lần này có thể may mắn chạy trốn, nhưng tương lai trong cuộc sống, loại này đuổi giết, chỉ biết càng ngày càng nhiều! Muốn tránh cho tình huống như thế, muốn để người nhà của mình bình an, chỉ còn lại có một cái biện pháp, đó chính là..

Trở nên càng mạnh !

Chỉ có trở nên càng mạnh, mới có thể ở nơi này trong loạn thế tồn tại sống sót, mới có thể làm cho mình cùng mọi người trong nhà an toàn nhận được bảo đảm.

Này, là một hoàng kim đại thế, là một quần hùng cũng lên thời đại, nước chảy bèo trôi, sẽ chỉ làm mình biến thành thời đại này một đóa Tiểu Lăng xài, bị vô tình cuốn đi.

“Vô Địch Quyền Pháp chi Tam Sinh Vạn Vật!” Đăng Phi một tiếng gầm nhẹ, trực tiếp thi triển ra Vô Địch Quyền Pháp trung cường đại nhất một chiêu đại thuật.

Mênh mông không có vũ trụ trong hư không, các loại dị tượng rực rỡ sinh ra, một cỗ sinh hơi thở, tràn ngập cả không gian vũ trụ, ở đây khổng lồ vô cùng chương ảnh áp bách dưới, giống như bờ ruộng cỏ dại, bất khuất hướng về phía trước sinh trưởng!

“Nhìn phá ngươi đại thuật!” Bạch y nữ tử kiêu quát một tiếng, trên người kia cỗ kinh khủng khí cơ dữ phát mãnh liệt, cả người giống như một vòng mặt trời, tản ra không có tia sáng, phát sáng như hằng tinh!

Oanh!

Hai loại đại thuật đối với đụng vào nhau, khổng lồ chương ảnh sinh sôi đè ép các loại dị tượng, mặc dù bị Đăng Phi thi triển ra Tam Sinh Vạn Vật đại thuật đánh sâu vào được hiện đầy vết rách, nhưng như cũ ngạnh sanh sanh đích trấn áp xuống tới.

Bạch y nữ tử tức giận, muốn bằng vào một kích kia, trực tiếp đem Đăng Phi trấn áp đến chết!

Đăng Phi không ngừng vận hành Bát Bộ Thiên Long Quyết, thi triển Già Lâu La Tâm Kinh, theo Cự chương bên bờ, bị đánh sâu vào máu tươi chảy lên lóng, nhưng này một đôi mắt, cũng là vô cùng sáng ngời, cơ hồ trong nháy mắt, lần nữa vọt tới bạch y nữ tử trước người.

Ca ca!

Đăng Phi mạnh mẽ vô cùng thân thể, rốt cục bị bạch y nữ tử này cỗ không thể địch nổi lực lượng, trấn áp cho ra hiện vết rách, máu tươi, theo kia vết rách không ngừng xông ra, vọt tới bạch y nữ tử trước người Đăng Phi, toàn thân tràn đầy máu

tươi, đã giống như một cái huyết nhân.

“Người còn dám chủ động đưa tới cửa, cũng được, ta đây sẽ đưa người quy thiên!” Bạch y nữ tử lạnh như băng vô tình khẽ quát một tiếng, giờ lên nhỏ và dài ngọc thủ, một ngón tay điểm hướng Đằng Phi mi tâm, một cổ tràn đầy mất đi lực lượng hơi thở, trực tiếp oanh hướng Đằng Phi tinh thần thức hải!

Bạch y nữ tử lạnh lùng nói: “Ta còn có này một môn tinh thần lực đại thuật, nhìn người như thế nào chạy thoát!”

Oanh!

Kinh khủng vô cùng lực lượng tinh thần trực tiếp oanh vào Đằng Phi tinh thần thức hải, bạch y nữ tử khóe miệng, nổi lên vẻ nụ cười lạnh như băng, thầm nghĩ trong lòng: kết thúc!

Có thể nhưng ngay sau đó, bạch y nữ tử khóe miệng nụ cười cứng đờ, nàng mở to hai mắt nhìn, không thể tin được nhìn cách cách mình hết sức Đằng Phi, nhìn không được lên tiếng kinh hô: “Trúng tinh thần của ta đại thuật, làm sao người có không có chết?”

Cả người là máu Đằng Phi trên mặt hốt nhiên đột nhiên đang lúc lộ ra vẻ nụ cười quỷ dị, bạch y nữ tử bản năng nhận thấy được chuyện không đúng, thân hình sẽ phải về phía sau lui nhanh đi.

“Chậm!” Đằng Phi trong miệng, lẩm bẩm một câu, nhưng ngay sau đó, một cổ càng thêm kinh khủng lực lượng tinh thần theo Đằng Phi tinh thần sí hải gào thét ra!

Chạy chồm sóng lớn giống như, trong nháy mắt đem bạch y nữ tử cho bao phủ, đồng thời, truyền đến Đằng Phi kia lạnh như băng chí cực thanh âm: “Tinh thần lực, ta so sánh với người trải qua!”

Bạch y nữ tử tinh thần thức hải bị quấy được loạn thất bát tao, đồng thời nàng kinh hãi vô cùng phát hiện, mình tinh thần trong thức hải bằng bạc tinh thần lực, đang lấy một loại tốc độ kinh người trôi qua.

“Người dám can nuốt tinh thần lực của ta?” Bạch y nữ tử vừa sợ vừa giận, quả thực không thể tin được trước mắt một màn này thật sự.

Một cái Hoàng cấp điên phong cảnh giới người, lại có can đảm cắn nuốt tinh thần lực của mình.

Có thể sự thật ngay khi trước mắt, cũng không phải nàng không tin.

Tinh thần lực khổng lồ thiếu hụt, để bạch y nữ tử thân hình lung lay hai sáng ngời, sau đó cắn chót lưỡi, phun ra một ngụm máu, kia máu huyết có thể trực tiếp miêu sát Hoàng cấp đại năng, đến không khí trung, hóa thành một cái máu Phượng, hung hăng đánh về phía Đằng Phi.

Phanh!

Đằng Phi thân thể lại một lần nữa bị đánh bay, lần này Đằng Phi thân thể cơ hồ xuất hiện đại quy mô da nẻ, lục phủ ngũ tạng cơ hồ toàn bộ lệch vị trí.

Bạch y nữ tử đồng dạng không dễ chịu, nàng về phía sau lui nhanh đi, cả tinh thần trong thức hải tinh thần lực, ở nơi này ngăn ngụt trong nháy mắt, cơ hồ bị hút vô ích!

Tay nàng phủ cái trán, như cầu muốn nứt, cảm giác như vậy, là nàng cho tới bây giờ cũng không có ném thử trôi qua, một đôi mắt bắn ra âm lãnh vô cùng quang mang, tàn bạo nhìn chằm chằm bị nàng đánh bay, toàn thân tràn đầy máu tươi Đằng Phi.

Cẩn rằng nói: “Ta vẫn cảm thấy mình đã đủ coi trọng ngươi, nhưng đi không nghĩ tới, ta còn là xem thường ngươi, Đằng Phi, ngươi rất mạnh, thật sự rất mạnh! Nếu như, ngươi không phải là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả, ta nghĩ...!, ta sẽ sinh ra làm ngươi nữ nhân dục vọng, nhưng bây giờ, rất đáng tiếc, ngươi phải chết!”

Đằng Phi ho ra máu, ngửa mặt lên trời cười to: “Cô nàng, ngươi cũng quá để ý mình, làm nữ nhân của ta? Ngươi, còn chưa đủ tư cách!”

“Miệng lưỡi lợi hại, ta không muốn nữa nói thêm cái gì, cái này đưa ngươi lên đường!” Bạch y nữ tử ở tinh thần lực thượng chịu thiệt thòi lớn, quyết định dùng công phạt đại thuật, mạt sát Đằng Phi.

Đang lúc này, trong hư không đột nhiên truyền đến một cỗ ba động, một cỗ cường đại đến làm cho người ta kinh hãi sinh mệnh khí tức, tỳ đang lúc đem Đẳng Phi bao phủ, Đẳng Phi thương thế trên người, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ ở khôi phục.

“Người nào? Dám can đảm ngăn trở Bản cung làm việc?”
Bạch y nữ tử rất là căm tức, lớn tiếng quát lên.

“Hắn cùng với người, không thù không oán, cô nương, người cần gì làm vậy đau hạ sát thủ?” Trong hư không, chậm rãi đi ra một cái hồng y nữ tử, phương hoa tuyệt đại, mỹ đến làm cho người ta hít thở không thông.

Đi tới Đẳng Phi bên cạnh, vẽ mặt đau lòng cùng thương tiếc, ôn nhu nói: “Thật xin lỗi, ta đã tới chậm.”
“Đồng...!, tại sao là ngươi?” Đẳng Phi ngơ ngác nhìn trước mắt này hồng y nữ tử, đúng là mấy năm không thấy Đồng.

“Ngươi gặp nguy hiểm, ta dĩ nhiên muốn tới.” Đồng hướng về phía Đẳng Phi lộ ra một cái dịu dàng nụ cười, sau đó xoay người, mâu quang trong trẻo lạnh lùng nhìn bạch y nữ tử:
“Ngươi đã bị thương, còn muốn đánh tiếp sao?”
Bạch y nữ tử cười lạnh nói: “Không sai, ta là bị thương, có thể hắn đã không có chiến lực, mà ngươi, không là đối thủ của ta.”
“Như vậy, lại thêm ta đi?” Một cái đục dày giọng đàn ông, đồng dạng từ vũ trụ trong hư không truyền đến.

Bạch y nữ tử con ngươi chợt co rút nhanh, trong lòng nghĩ: thế nào có lại tới một người? Hai người này thực lực cũng rất cường đại, bọn họ lúc trước ẩn thân tại Hư Không, ta thậm chí không có thể phát giác.

Một cái thân hình cao lớn râu quai nón nam tử, vai khiêng một thanh khổng lồ hắc thiết kiếm, từ kia trong hư không chậm rãi đi ra, bình tĩnh nhìn bạch y nữ tử: “Lại thêm ta, có đủ hay không?”
“Ngươi là.

, Long Nhất?” Bạch y nữ tử có chút khó tin nhìn cái này râu quai nón đại hán, cả giận nói: “Long Nhất, ngươi biết không biết mình đang làm cái gì vậy?”

“Ha ha ha, Quảng Hàn Tuyết, ngươi nhìn ta Long Nhất giống như kẻ ngu sao? Ngươi có người theo đuổi, ta, đồng dạng có ta theo đuổi, nhìn ở chúng ta đồng dạng đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa phân thượng, Quảng Hàn Tuyết, ta không làm khó dễ ngươi, trở về đi thôi!” Long Nhất nhìn thoáng qua suy yếu Đằng Phi, nhếch miệng cười một tiếng: “Thật là tốt lắm, các nàng này nếu như không bị thương, ta ở trên tay nàng cũng đòi không tới tốt, ngươi lại có thể làm cho nàng ăn lớn như vậy thiếu, lợi hại wow!”

Bạch y nữ tử mâu quang lóe ra, cho tới bây giờ nàng thế nào có không rõ, vị này đồng dạng là Vĩnh Hằng Chi Địa phái tới đuổi giết Đằng Phi người, thay đổi chủ ý, nhưng nàng nhưng có chút không hiểu, nhìn không được nhìn Long Nhất hỏi: “Ngươi không giết hắn, hơn nữa muốn đi theo hắn, ngươi cũng đã biết ngươi làm như vậy hậu quả?”

“Hậu quả? Hắc, hậu quả chính là các ngươi Vĩnh Hằng Chi Địa đám kia cao cao tại thượng mọi người, tất cả đều bị ném đi! Ha ha ha ha!” Long Nhất cười ha ha.

Bạch y nữ tử sắc mặt trở nên cực vi khó coi, nàng bỗng nhiên cắn răng nói: “Long Nhất, ngươi chẳng lẽ là cho là, bằng vào hai người các ngươi, là có thể ngăn cản ta giết hắn?”

“Cô nương, chuyện không thể làm, lui một bước trời cao biển rộng.” Trong hư không, lần nữa truyền đến người thứ ba xa lạ thanh âm, mà cái thanh âm này, để bạch y nữ tử căn bản không thể nào tọa định!

“Rất tốt, rất tốt, ta xem thường Hỗn Thác Tinh, loại này rơi ở phía sau địa phương, lại tàng long ngọa hổ, hôm nay, ta nhận thua!” Bạch y nữ tử mâu quang lạnh như băng, nhìn Đằng Phi lộ ra vẻ tràn đầy lạnh lẽo nụ cười: “Lần sau tái kiến, ta tất lấy tính mạng ngươi!”

Đằng Phi buông tay ra, nói: “Ta đang chờ.”

Bạch y nữ tử một căn ngân nha, chợt lóe thân, biến mất ở mặt

mờ trong hư không, đi thập phần dứt khoát.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 523: Long Nhất Theo Đuổi!

>

Theo bạch y nữ tử rút đi, trong hư không truyền đến một tiếng già nua thờ dài, dần dần không thể nghe thấy.

“Kia không có lộ diện người, là ai?” Đẳng Phi suy yếu ngẩng đầu, nhìn về phía Đồng hỉ.

Đồng nhưng khẽ lắc đầu, ôn nhu nói: “Ta không rõ ràng lắm, lúc trước ta cũng không còn nhận thấy được sự hiện hữu của hắc, nhưng nghĩ đến là bạn không phải địch.”

Đẳng Phi gật đầu, nhưng trong lòng là nghi ngờ không giải thích được, mình nên không có cường đại như thế bằng hữu mới đúng.

Bên kia Long Nhất đi tới Đẳng Phi phụ cận, trên dưới đánh giá Đẳng Phi vài lần, sau đó lớn tiếng nói: “Ta gọi là Long Nhất!” Đẳng Phi tựa vào Đồng trong ngực, có chút khó khăn cười cười, mở miệng nói: “Người cũng là, đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa sao?”

Long Nhất lộ ra nụ cười, gật đầu, cũng không nghi những khác, cười nói: “Người vừa mới cũng nghe gặp ta cùng kia bà nương rất đúng nói, ta đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa thứ chín mươi chín thành, từ đi tới cái thế giới này, sẽ không nghĩ tới muốn đi giết người.”

Đẳng Phi gật đầu, nói: “Ta hiểu.” Hắc quả thật rất rõ ràng, bởi vì Chiến Tranh Ma Ngẫu đã nói cho hắc biết, ba đạo đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa hơi thờ trong, có hai đạo đối với hắc địch ý rõ ràng, nhưng còn có một nói, đối với hắc cũng là mang theo vài phần thiện ý.

Long Nhất nghe ra Đằng Phi trả lời không giống như là ở có lệ, cho nên lại nhận thức nói: “Cho dù ở Vĩnh Hằng Chi Địa, như cũ hoài niệm cùng tôn kính Vĩnh Hằng Chi Chủ, tất cả cũng vẫn có rất nhiều, cũng không phải là mọi người, cũng đối với ngài ôm có địch ý.”

Đồng nghe hai người rất đúng nói, trong con ngươi tràn đầy ôn nhu quang mang, trong lòng nghĩ: trước kia chỉ cảm thấy hắn là một không cam chịu tầm thường thiếu niên, nhưng chưa từng nghĩ, hắn thậm chí có to lớn như thế lai lịch.

Đằng Phi khẽ mỉm cười, vỗ nhẹ nhẹ phách đờ của mình Đồng mu bàn tay, muốn nàng buông ra mình.

Người sau cẩn thận buông ra đất dúi lấy Đằng Phi tay.

Đằng Phi thân thể khẽ quơ quơ, nhưng ở trên hư không đứng lại.

Đằng Phi nhìn Long Nhất nói: “Ngươi sẽ không sợ người nhà vì vậy đã bị liên lụy sao?”

Long Nhất nghe ha ha cười một tiếng, nói: “Yên tâm đi, kia bà nương mặc dù nhìn qua lạnh như băng vô tình, nhưng cũng không đem ta bán đứng.”

Nàng trong xương kiêu ngạo rất, lần này trở lại, nhất định nhớ như thế nào lần nữa đột phá, tăng lên mình, sau đó trở về tới tìm người tính sổ.”

Vừa nói.

Long Nhất lại có những ngạo nghễ cười: “Hơn nữa, Vĩnh Hằng Chi Địa thứ chín mươi chín thành, cũng không phải là Tam Đại Thiên Vương trực hệ thế lực, vẫn không tới phiên người khác đi giương oai!”

Lúc này, Chiến Tranh Ma Ngẫu ở Đằng Phi trong đầu lặng lẽ nói: “Hắn nói rất đúng, Vĩnh Hằng Chi Địa mỗi một tòa thành, đều là nhất tông đại khí.

Tự giống như kia Thần Hồn Vực giống nhau, thành chủ nắm trong tay này tông đại khí, nếu là phong thành, coi như là

Thiên Vương muốn tấn công, cũng muốn phí một phen tâm tư.

Dễ dàng sẽ không phát động chiến sự.

Chớ nói chi là này Long Nhất chỉ là đến từ 99 thành, những thứ kia Thiên Vương cùng Thiên Tôn của, vẫn còn không bởi vì hắn như vậy một tiểu nhân vật mà trực tiếp giận chó đánh mèo khắp cả 99 thành.

Trừ phi, hiện tại kia 99 thành thành chủ, tự đứng ra tuyên bố công khai ủng hộ người, chuyện.

lại có khác làm khác nói.”

Đằng Phi gật đầu, hướng về phía Long Nhất cười một tiếng: “Vô luận như thế nào, lần này.

Đa tạ người, phần ân tình này, Đằng Phi nhớ ở trong lòng, ngày sau tất có báo đáp!”

“Hắc, chúng ta lúc này đi ra, cũng không phải là cầu người báo đáp.” Long Nhất vừa nói.

Bỗng nhiên hướng về phía Đằng Phi quì một gối, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Vĩnh Hằng Chi Địa thứ chín mươi chín thành Long Nhất.

Thề từ nay lên theo đuổi Đằng Phi tiên sinh, trọn đời bất ly bất khí, nếu có làm trái với lời thề, chịu khổ loạn lưỡi dao phân thân chết yếu!”

“A!” Đứng ở Đằng Phi bên cạnh Đồng phát ra một tiếng nhỏ kinh hô, nhẹ che miệng, có chút khó tin nhìn Long Nhất.

Đằng Phi cũng có một số ngơ ngẩn, nhìn Long Nhất hỏi:

“Người, muốn theo đuổi ta?”

Long Nhất trịnh trọng gật đầu, nói: “Mong rằng tiên sinh có thể đáp ứng Long Nhất thỉnh cầu, từ sau này, Long Nhất chính là tiên sinh bên cạnh một cái tôi tớ.”

Đằng Phi cũng không có lập tức đáp ứng, mà là ánh mắt thâm thúy nhìn Long Nhất nói: “Cho ta một lý do.”

Long Nhất khẽ mỉm cười, nói: “Nếu là tiên sinh lập tức vui mừng quá đổi đáp ứng, Long Nhất ngược lại trong lòng có

ngghi ngờ.”

Đặng Phi đảo cặp mắt trắng dã, trong lòng tự nhủ: này bất hữu tật xấu sao? Là người đột nhiên đưa ra muốn theo đuổi của ta, ta thông khoái đáp ứng người ngược lại không muốn?

Trong lòng nhớ, ngoài miệng nhưng không có lên tiếng, mà là nhìn Long Nhất, chờ giải thích của hắn.

Long Nhất nhìn Đặng Phi, trong mắt dần dần lộ ra vẻ cuồng nhiệt, nói: “Long Nhất từ nhỏ, tựu bằng tiên sinh kiếp trước.

.

.

Vĩnh Hằng Chi Chủ làm thần tượng, lập chí muốn thành làm cường giả như vậy.

Phụ thân đã nói với ta, ta không thích hợp trở thành cái loại này thống lĩnh toàn cục đại nhân vật, nhưng nhưng có thể làm một thành viên đấu tranh anh dũng Đại tướng, mà trên đời này, đáng giá ta Long Nhất sẵn sàng góp sức người, chỉ có tiên sinh ngài.

Ta tới Hồn Thác Tinh, đã thời gian rất lâu, là ở hoàn toàn hiểu rõ ngài kinh nghiệm sau, mới hạ cái quyết định này.”

Long Nhất nhìn qua tục tăng không có gì tâm cơ bộ dáng, nhưng nói chuyện cũng là mạch lạc rõ ràng, cho thấy tốt đẹp chính là gia giáo.

Đặng Phi nhưng như cũ lắc đầu nói: “Những thứ này ta tin, nhưng, còn chưa đủ!”

Long Nhất khẽ do dự một chút, trong ánh mắt hiện ra vẻ vẻ giãy dụa, một lúc lâu, mới nhả ra một ngụm trọc khí, chậm rãi nói: “Của ta một nhà, bị Vĩnh Hằng Chi Địa Tam Đại Thiên Vương tòa trước Đệ Ngũ Thiên Tôn giết chết, chỉ có ta cùng phụ thân còn nữa ca ca ba người trốn ra được, trong gia tộc người, trừ chúng ta ba người, cũng chết sạch.

Phụ thân mang theo ta cùng ca ca, một đường bỏ mạng, chạy

trốn tới thứ chín mươi chín thành, gặp phải thành chủ Hiếu Phong, lúc này mới an định lại, mai danh ẩn tích, nhưng vô luận là ta, hay là ca ca cùng phụ thân, không có có một ngày không muốn tìm Đệ Ngũ Thiên Tôn báo thù, chỉ là lực lượng của chúng ta quá nhỏ bé, đối phương thế lực quá mức cường đại, nghĩ theo dựa vào chính mình báo thù, cơ hồ vô vọng.

Cho nên.

.

.

Ta muốn đánh cuộc một lần, ta cá là tiên sinh, có thể chân chính lớn lên, có thể hoàn toàn ném đi Vĩnh Hằng Chi Địa Tam Đại Thiên Vương cùng Thập Đại Thiên Tôn!”
Đằng Phi lúc này mới gật đầu, lúc trước hắn tự nhận thấy được, Long Nhất đối với mình mặc dù không có địch ý, nhưng trong lòng cất giấu một cỗ sâu đậm cừu hận tâm tình, nếu không phải tinh thần lực của hắn đã đạt tới Chí Tôn cảnh giới, căn bản phát hiện không tới.

Có người sẵn sàng góp sức, tự nhiên là chuyện tốt, nhưng Đằng Phi cũng không nghĩ vô duyên vô cớ thành trong tay người khác một cái thương, bị người khác sở lợi dụng.

Cho đến khi Long Nhất nói ra chôn dấu ở trong lòng hắn lớn nhất bí mật sau khi, Đằng Phi mới hoàn toàn yên tâm, tinh thần lực của hắn lượng, đủ để phân biệt ra được Long Nhất có phải hay không đang nói láo.

Đằng Phi chậm rãi đi tới Long Nhất trước người, vươn ra một cái tay, thản nhiên nói: “Ta Đằng Phi, chỉ có đồng bọn cùng huynh đệ, không có thủ hạ, Long Nhất, ngươi nếu là muốn cùng theo ta, như vậy từ giờ trở đi, ngươi, tự là đồng bọn của ta, ngươi cùng Vĩnh Hằng Chi Địa Đệ Ngũ Thiên Tôn có cừu oán, mà ta, theo chân bọn họ tất cả mọi người có cừu oán, ngươi đã không sợ chết, như vậy, tự cho chúng ta cùng nhau, cố gắng đi ném đi những thứ kia lão già kia sao!”
Long Nhất nặng nề gật đầu, vươn tay, cùng Đằng Phi cầm một

chút, sau đó đứng lên, hướng về phía Đằng Phi phía sau Đồng khẽ mỉm cười, nói: “Trên người của người sinh mệnh khí tức thật cường đại, ta chưa từng ở bất luận kẻ nào trên người nhìn thấy mãnh liệt như vậy sinh mệnh khí tức.”

Đồng ôn nhu cười, nói: “Ta là Ngô Đồng Thụ.”

Long Nhất sau khi nghe đột nhiên ngẩn ra, nhưng ngay sau đó có chút kinh hãi nhìn Đồng nói: “Người là trong truyền thuyết Sinh Mệnh Cổ Thụ chi linh?”

Đồng gật đầu, nhẹ nói nói: “Người biết Sinh Mệnh Cổ Thụ?”

Long Nhất tròn mắt chỗ sâu hiện lên vẻ kinh hãi, lẩm bẩm nói: “Hồn độn trung sinh ra một gốc cây cổ thụ, có được cường đại tánh mạng năng lượng, trong truyền thuyết chỉ cần còn có một khẩu khí người, nhận được Sinh Mệnh Cổ Thụ chúc phúc, cũng sẽ một lần nữa sống lại, trên người sở hữu bất lương bệnh trạng cũng có thể tiêu trừ.

Ta vẫn cho là đây chỉ là truyền thuyết, lại không nghĩ rằng lại là thật sự.

.

.”

Đồng nhàn nhạt cười, nói: “Tốt lắm , chúng ta đi thôi, phía dưới Lục cô nương các nàng có lẽ nên sốt ruột chờ.”

Đằng Phi vỗ trán một cái, lẩm bẩm nói: “Ta thật đáng chết, lại quên rồi nhanh lên đi giải cứu Tuyết Ninh.

.

.” Vừa nói, hắn đột nhiên ngẩng đầu nhìn Đồng, trong con ngươi tràn đầy vẻ kinh ngạc, hỏi: “Đồng, người vừa mới nói.

.

.

Là ai?”

Đồng khẽ mỉm cười, nói: “Là Lục Tử Lăng cô nương a, ta vừa mới chạy tới, chuẩn bị đi cứu Tuyết Ninh cô nương thời điểm,

phát hiện các nàng đã trước một bước đem Tuyết Ninh cứu đi, Lục cô nương cùng một cái tử y cô gái chung một chỗ, thật giống như gọi cô gái kia sư phụ, các nàng ở dưới mặt chờ chúng ta đi.”

Hô!

Đằng Phi thở dài một cái, cố gắng làm cho mình bình tĩnh trở lại, sau đó mới hỏi nói: “Ý của người là nói, vừa mới người cũng đã chạy tới Âu Dương gia chủ thành nơi này, nghĩ phải giúp ta cứu Tuyết Ninh, kết quả gặp phải Tử Lăng cùng sư phụ nàng?”

Đồng gật đầu, nói: “Không sai, ta nghe Lục cô nương chính là như vậy gọi cái kia tử y cô gái.”

Đằng Phi mạnh mẽ chế trụ trong lòng đích kích động, bỗng nhiên nói: “Ta đây nghĩ, ta biết vừa mới không có hiện thân người nọ là ai.”

“Là ai?” Long Nhất ở một bên nhin không được chen vào một câu, hắc hắc cười hắc hắc nói: “Người kia rất mạnh, ta thậm chí ngay cả hơi thở của hắn đều không thể bắt, cho nên ta đối với hắn rất tốt kỳ.”

Đằng Phi nói: “Hắn chính là Tử Lăng cái kia sư phụ, Đê Bái Cốc cốc chủ, Lý Dật Phong! Chẳng qua là không nghĩ tới, người này thật không ngờ cường đại, xem ra cõi đời này, thật là có quá nhiều ẩn giấu đi cường giả!”

Ba người đang khi nói chuyện, hướng về Hỗn Thác Tinh tốc độ cao bay đi, Đằng Phi thương thế vốn là rất nặng, nhưng bị Đồng dùng tánh mạng lực trị liệu sau khi, đã giảm bớt rất nhiều, chẳng qua là cả người còn có chút suy yếu.

Bị Đồng đỡ, bay về phía phía dưới.

Đồng mang theo Đằng Phi, trực tiếp bay về phía Lục Tử Lăng chỗ ở phương vị, Đằng Phi nhìn Âu Dương gia chủ thành phương hướng, chậm rãi nói: “Chờ ta trì hoãn tới đây, trước tiên, ta muốn huyết tẩy Âu Dương gia!”

Đồng than nhẹ một tiếng, không nói gì, Long Nhất nhưng về mặt hưng phấn, nói: “Đến lúc đó nhất định phải mang theo ta!”

Rất xa, Đằng Phi nhìn thấy một cái đang mặc trắng noãn ồng quần thân ảnh, đứng ở nơi đó, dáng điệu nghiêng thế, phương hoa tuyệt đại, lẳng lặng đứng ở nơi đó, phảng phất cùng trong

thiên địa tan ra làm một thể, ngưng mắt nhìn quanh Đẳng Phi, kia như nước trong con người, tràn ngập Tương Tư.

Nếu không phải sư phụ mạnh mẽ lưu lại nàng, nói nàng đi sẽ làm Đẳng Phi phân tâm, Lục Tử Lăng tuyệt không có đàng hoàng ở.

Hiện tại, nàng rốt cục nhìn thấy, cõi đời này duy nhất có thể làm cho nàng tiếng lòng rung động người nam nhân kia, bình an trở về, kia gương mặt lãnh diễm thượng, lộ ra vẻ đăm chiêu kỳ lạ cười, nàng vẫn treo lấy một lòng, rốt cục dễ xuống.

Đồng vô ý thức buông ra đỡ Đẳng Phi tay, sau đó cùng Long Nhất yên lặng hướng về một phương hướng khác đi tới, đem nơi này không gian, lưu cho đây đối với đường tình gian khổ tràn đầy nhấp nhô đích tình lữ.

Hai hơn nữa, cầu phiếu cầu phiếu! ! !

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nãi nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 524: Tỷ Ta Sai Lầm Rồi!

>

Lục Tử Lăng chậm rãi tiêu sái gần Đằng Phi, chuyên chú nhìn cái này, duy nhất đi vào nội tâm của nàng nam nhân, tông thủy chí chung, nàng thậm chí không có nhìn phía cùng Đằng Phi cùng nhau trở về Đồng cùng Long Nhất một cái, không phải là vô lễ, thật sự là vào lúc này, trong mắt nàng trong , đã hoàn toàn không cách nào dung hạ một người khác.

Lạnh như băng mà tinh xảo nhỏ và dài ngọc thủ, nhẹ vỗ về Đằng Phi có chút gầy gò gương mặt: “Người gầy.”
Nhẹ nhàng một câu nói, thiếu chút nữa để Đằng Phi lã chã rơi lệ, hẩn nhìn thấy cô gái trước mắt, cặp kia trong trẻo lạnh lùng tuyệt mỹ trong con ngươi, ngưng hơi nước, vô thanh vô tức tích lạc vài giọt nước mắt.

Lạnh như băng môi, tới gần Đằng Phi mặt, khẽ hôn một cái.

Vẻ đỏ ửng, nhanh chóng bò lên xem ra tuyệt sắc trong trẻo lạnh lùng gương mặt, giống như trời chiều rặng mây đỏ.

Đằng Phi hưng hăng đem Lục Tử Lăng ôm vào trong ngực, cảm thụ được trong ngực giai nhân thân thể rất nhỏ run rẩy, hai tay nâng lên Lục Tử Lăng mặt, nhìn trong con ngươi như cũ hiện ra hơi nước giai nhân, Đằng Phi hưng hăng hôn lên Lục Tử Lăng môi.

Lục Tử Lăng trong đôi mắt đẹp hiện lên vẻ e lệ, nhưng không có một tia né tránh, thâm tình ngưng nhìn một cái Đằng Phi, sau đó khẽ nhắm lại hai tròng mắt, một đôi tay, nhẹ nhàng hoàn ở Đằng Phi thắt lưng, thật chắc rúc vào với nhau.

Một lúc lâu, rời môi.

Lục Tử Lăng trong con người, lóe ra một tia mê ly quang mang, thân thể mềm mại có chút vô lực tựa vào Đằng Phi trên người, trong lòng đã hoàn toàn bị cái loại này khác thường ngọt ngào cho tràn đầy, nàng cái kia tiểu nam nhân, rốt cục, trưởng thành!

“Tử Lăng, ta yêu ngươi, gả cho ta, trở thành thê tử của ta sao!” Đằng Phi ôm lấy Lục Tử Lăng, cùng nàng thâm tình rất đúng thì, giọng nói kiên quyết nói: “Chúng ta không bao giờ ...!nữa muốn tách ra!”

Lục Tử Lăng xem ra trong trẻo lạnh lùng tuyệt mỹ khuôn mặt thượng, hiện lên vẻ then thùng, nhẹ nhẹ gật gật đầu.

“Ha ha ha ha!” Đằng Phi ngửa mặt lên trời cười to, cặp kia mang theo vài phần tang thương trong con người, có nước mắt chớp động, đem Lục Tử Lăng một thanh ôm, tại chỗ vòng vo vài vòng, cái loại này hài đồng vui mừng cùng hồn nhiên, để Lục Tử Lăng cũng trong nháy mắt này mê say.

“Tiểu tử, muốn cưới đồ đệ của ta, đã hỏi ta đây làm sư phụ sao?” Ngay khi Đằng Phi ôm Lục Tử Lăng, nội tâm vui mừng là không biết thế nào biểu đạt thời điểm, đột nhiên một cái mang theo vài phần hài hước cô gái thanh âm vang lên.

Đằng Phi hơi ngẩn ra, Lục Tử Lăng nhân cơ hội từ Đằng Phi trong ngực kiếm ra, then thùng vô hạn sửa sang lại có chút xốc xếch mái tóc cùng vạt áo, sau đó mới hướng về phía trong rừng cây đi ra một cái tử y cô gái mỉm cười nói lễ: “Sư phụ.” Đây dung mạo đoan trang xinh đẹp tuyệt trần tử y cô gái đứng ở Lục Tử Lăng bên cạnh, giống như là một đôi hoa tử muội, đang cười mà như không cười nhìn Đằng Phi: “Tiểu tử, không có nghe gặp lời của ta?”

Tử y cô gái bên cạnh, là một tướng mạo nho nhã lão giả, toàn thân, nhìn không ra nửa điểm ba động, người như thế làm như là một không có bất kỳ thực lực người bình thường, làm như, chính là cảnh giới rất cao, làm cho không người nào từ phán đoán.

Rất hiển nhiên, lão giả này là người sau.

Đằng Phi hướng về phía tử y cô gái cùng lão giả chấp tay, thái độ cung kính nói: “Hai vị này nhất định chính là Đế Bái Cốc cốc chủ Lý tiên bối, cùng tử y nương tử tiên bối, văn bối Đằng Phi, cho hai vị tiên bối lễ ra mắt, đa tạ hai vị tiên bối những năm này thay mặt văn bối chiếu cố vợ, văn bối cảm kích vô cùng!”

Lão giả kia nghe nói Đằng Phi lời nói, trước là hơi ngần ra, nhưng ngay sau đó nhin không được cười một tiếng, nhìn thoáng qua thê tử của mình, trong lòng tự nhủ: tên tiểu tử này miệng lưỡi cũng không phải là cho không, người ta chẳng những không chảnh diện trả lời vấn đề của ta, ngược lại còn nghĩ người một quân, cảm tạ người chiếu cố thê tử của hắn, ha ha ha, cái tiểu tử này ta thích!

“Hừ! Khá lắm điệu vật nhỏ, theo như ý của ngươi là, ngươi muốn đem đồ đệ của ta cười đi chuyện này, theo không có quan hệ đúng không? Còn nữa, ngươi tại sao gọi tiên bối? Ta nhìn qua rất già sao?” Tử y cô gái mảy liễu dựng lên, vẻ mặt khiêu khích nhìn Đằng Phi, bộ dáng kia...!, cũng đúng là không có gì tiên bối bộ dạng, ngà hơn giống như là hoạt bát nhà bên cô bé.

“Ách...!, trước...!, tỷ tỷ trẻ tuổi tướng mạo đẹp, nhìn qua ngay cả hai mươi tuổi cũng chưa tới!” Đằng Phi cẩn thận nhìn thoáng qua Lục Tử Lăng, thấy nàng ở một bên mỉm cười không nói, định cũng chỉ có kiên trì, không tính quá trái lương tâm vỗ tử y nương tử một cái mã thí.

Bởi vì không người quen biết thấy, cũng đúng là sẽ cho rằng tử y nương tử là một hai tám giai nhân, căn bản sẽ không nghĩ tới tuổi của nàng đã rất lớn.

“Coi như ngươi thức thời, tuy nhiên, ngươi cùng Tử Lăng ở giữa chuyện, tỷ tỷ cần phải cho rất so đo một phen.” Tử y nương tử nhìn Đằng Phi, cười lạnh nói.

“Ách.

.

.
.” Đẳng Phi hơi có vài phần nhức đầu nhìn tử y nương tử, lại nhìn thoáng qua bên người nàng Đế Bái Cốc cốc chủ Lý Dật Phong, người ta sư phụ quan tâm đệ tử hôn nhân đại sự, bình thường vô cùng, mà nhìn vị này tử y nương tử ý tứ, tựa hồ là cảm giác mình nữ nhân bên cạnh quá nhiều?

Tử y nương tử bên cạnh Lý Dật Phong nhìn qua vẻ mặt nghiêm nghị, chẳng qua là ở Đẳng Phi nhìn về phía hắc thời điểm, vị này Đế Bái Cốc cốc chủ, thần bí tuyệt thế cường giả, cho Đẳng Phi một cái bản thân mình cầu nhiều phúc ánh mắt.

Đẳng Phi đảo cặp mắt trắng dã, sau đó dùng đồng tình ánh mắt nhìn thoáng qua Lý Dật Phong.

Nói: “Có thể dưới mắt ở chỗ này, trừ đồ nhi ta, cũng đã có một người nhìn qua không phải là người không lấy chồng nữ nhân, còn có một gốc cây Sinh Mệnh Cổ Thụ Thụ Linh, tựa hồ cũng chỉ muốn làm một mình người Ngô Đồng Thụ...! Cho nên tiêu tử, người có chút hoa tâm a! Nếu như, ta nhường người chỉ có thể chọn một, người chọn ai?”

Lúc này, Đinh Tuyết Ninh cùng Đồng cùng với Long Nhất tất cả cũng đi ra, nghe tử y nương tử lời nói, Đinh Tuyết Ninh một đôi đôi mắt đẹp rơi vào Đẳng Phi trên mặt, thật sâu ngưng nhìn một cái, sau đó cười nói: “Tử y tiên bối cũng không nên loạn nói giỡn, ta cùng Đẳng Phi trong lúc, chẳng qua là bằng hữu quan hệ, Tử Lăng tỷ mới là Đẳng Phi duy nhất yêu nữ nhân, loại vấn đề này, tiên bối nhưng thật ra không có cần thiết hỏi.”

Đinh Tuyết Ninh nói ra lời nói này thời điểm, trên mặt là nụ cười, nhưng trong lòng đao cắt giống như khổ sở, nhưng muốn nàng Đinh Tuyết Ninh đi theo nữ nhân khác tranh nam nhân, nàng làm không được! Nàng tông thủy chí chung, đều là cái kia kiêu ngạo số một lâu chủ, đều là cái kia thích mang theo tựa như khóc tựa như cười mặt quý mặt nạ, không thích đem tâm sự lộ lộ cho người khác quật cường cô bé!

Hơn nữa, nàng giải Lục Tử Lăng là một cái dạng gì cô gái, cho nên, nếu như Đẳng Phi chỉ có thể lựa chọn một nữ nhân lời

nói, nàng cam nguyện buông tha cho, cũng sẽ không nhẫn tâm đi thương tổn Lục Tử Lăng kia bằng sơn tuyết liên giống như thuần khiết cô gái.

Đồng còn lại là ôn nhu cười cười, tựa hồ đối với tử y nương tử có thể nhìn ra thân phận của mình cũng không kinh ngạc, thân nhiên nói: “Ta chỉ là một Đạo Linh thể mà thôi, Đằng Phi trên người có Phượng Hoàng huyết mạch, hơn nữa, hẳn là ta lựa người, ta tự nhiên có đi theo hẳn, nhưng ta sẽ không đi cầu cái gì danh phận...!Ồ, bởi vì, ta không phải là loài người.”

Tử y nương tử mâu chỉ từ Đỉnh Tuyết Ninh cùng Đồng trên mặt quét qua, không tỏ rõ ý kiến khế hờ một tiếng, sau đó ánh mắt sáng quắc nhìn Đằng Phi, nói: “Tiểu tử, nên người lựa chọn, còn nữa hiện tại ở gia tộc người trung cái kia những nữ nhân, phải nhớ cưới của ta đồ nhi, tự tất cả đều làm cho các nàng riêng của mình rời đi thôi, nếu không, người mơ tưởng từ bên cạnh ta mang đi Tử Lăng!”

Đằng Phi trước là hơi ngẩn ra, trong lòng bao nhiêu có chút tức giận, nhưng ngay sau đó hẳn thấy buồn cười, lắc đầu nói: “Tiền bối lời nói, ta không biết rõ, nhưng ta nhưng bằng minh xác nói cho tiền bối, cái gọi là lựa chọn, đó là tiền bối ngài một bên tình nguyện ý nghĩ, có lẽ...!Ngài không lớn hiểu rõ chúng ta những người tuổi trẻ này trong lòng, tuy nhiên này không có quan hệ gì, việc này, vẫn bởi mình có xử lý tốt.

Hai vị tiền bối hôm nay đối với Đằng Phi trợ giúp, Đằng Phi khắc trong tâm khảm, ngày sau nhất định sẽ có báo đáp.

Nếu như không có chuyện gì khác chuyện lời nói, chúng ta trước hết được rời đi.”

Đằng Phi vừa nói, nhìn Lục Tử Lăng cười nói: “Tử Lăng, chúng ta đi thôi.”

“Tốt.” Lục Tử Lăng Thanh Thanh lạnh lùng, nhìn như vô tình, nhưng trên thực tế nàng người như thế một khi động tình, cho dù núi không lăng thiên địa hợp, cũng sẽ không dao động nàng nửa điểm tâm ý!

Lục Tử Lăng cơ hồ không hề do dự, đã đến Đằng Phi bên cạnh, thái độ kiên quyết được rồi tình rồi mù.

Tử y nương tử cười giận dữ, nàng lạnh lùng nói: “Tốt, Đằng

Phi, người thật là có điểm bản lĩnh a, cũng không biết Tử Lăng bị người rót cái gì mê hồn thuốc, lại như vậy khăng khăng một mực đi theo người, không cần bên cạnh người có bao nhiêu nữ nhân, thậm chí ngay cả ta này sư phụ cũng không muốn, tốt, thật tốt ! Đằng Phi, người hôm nay nếu là không để cho ta thông báo, dám rời đi nơi này một bước, ta nhất định sẽ làm cho người hối hận!”

Đằng Phi hơi khẽ cau mày, nhưng ngay sau đó đứng lại cước bộ, xoay người nhìn tử y nương tử, nhàn nhạt nói: “Tử y tiên bối nghĩ muốn cái gì thông báo?” Đằng Phi bỗng nhiên nhìn thấy đứng ở tử y nương tử bên cạnh Lý Dật Phong khéo miệng liều mạng co quắp, tựa hồ xét ở mạng chịu đựng cười.

Đằng Phi trong lòng rất là nghi ngờ, trong lòng tự nhủ: vợ của người như vậy cố tình gây sự, người chẳng những một điểm khuyên can cũng không có, lại còn ở bên cạnh nhìn có chút hả hê?

“Vừa mới người đã rất thức thời gọi ta tử tử, tại sao quay đầu tự trở mặt gọi tiên bối? Dựa vào cái gì dựa vào cái gì dựa vào cái gì nha!”

Lý Dật Phong hai mắt thẳng lật, rốt cục nhin không được xoay người sang chỗ khác, bả vai liều mạng nhún, nhưng cũng không dám phát ra âm thanh.

“Lão bất tử, muốn cười thì cứ việc cười đi, không sợ ghen ra nội thương sao?” Tử y nương tử cũng không quay đầu lại, lạnh lùng nói.

Mà bên Đằng Phi nhóm người, cũng đã trợn mắt hốc mồm ngu ở nơi đó, giờ này khắc này, mấy trong lòng người chỉ có một loại cảm giác, đó chính là: Đỉnh đầu Thiên Lô trợn trợn.

Duy nhất có thể bảo chứng mặt không đổi sắc, cũng cũng chỉ có Lục Tử Lăng một cái, nhưng này trong đôi mắt đẹp, đồng dạng mang theo vẻ thật sâu bất đắc dĩ.

Mấy năm chung đụng, nàng đối với chính hần một sư phụ, quả thực chính là hiểu rất rõ.

Nếu không, vừa mới cũng không thể nào không chút do dự trực tiếp đứng ở Đằng Phi bên người.

Cho dù nàng nữa thế nào thích Đằng Phi, cũng không trở thành làm như vậy giòn, bởi vì nàng cũng biết, sư phụ kia tính nghịch tặc xấu lại tái phát, là ở hồ nháo trên cột người đâu.

Lục Tử Lăng loại này trong trời lạnh lòng tính tình, những năm này đã bị tử y nương tử cho ma diệt mất không ít, cũng là bởi vì bên cạnh có cái này không biết sống mấy vạn năm, nhưng tính cách nhưng như cũ giống như nghịch ngợm thiếu nữ giống như sư phụ.

“Tỷ, ta sai lầm rồi.” Trong lúc bất chợt nghĩ thông suốt Đằng Phi, thái độ cơ hồ trong nháy mắt đến đại queo sang, vẻ mặt chân thành, nhìn được kêu là một cái chân thật.

Xin lỗi, ban ngày có việc, đổi mới chậm, ta tiếp theo viết, chương sau chừng hơn một giờ sau này, mọi người không kịp đợi tự nghỉ ngơi trước sao, ngày mai đứng lên nhìn.

!.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 525: Tử Y Nương Tử

>

Convert by:

Apologize

“Lúc này mới ngoan nha, gian đệ đệ, tử tử kỳ thực vẫn đô rất thương thức của ngươi rồi, vừa rồi ngươi nếu như dám nói để Tử Lăng buông tha cái khác chuyên tâm theo của ngươi hồng nhan tri kỷ, này tử tử mới thật sẽ sinh khí đây.” Tử y nương tử cười hì hì, vẻ mặt nghịch ngợm nhìn Đằng Phi nói ra: “Tốt nam nhân nên có tình có nghĩa có đảm đương, nói cách khác, ngươi cho dù lại ưu tú, tử tử đều lười nhìn ngươi liếc mắt!” “Năm đó đối ta thế nào cũng không nói gì qua loại này nói đây?” Lý Dật Phong ở một bên thì thảo tự nói.

“Lão già kia, ngươi vai cánh cứng rồi sao? Nhớ ngươi năm đó những... này hồng nhan tri kỷ? Có bản lĩnh ngươi trở lại tìm đi a? Sợ là đều sớm hóa thành hoàng thổ một đồng!” Tử y nương tử mày liễu ngược lại dựng thẳng, lạnh lùng nhìn chăm chăm bản thân phu quân nói ra.

Lý Dật Phong vội vã nhe răng cười làm lành, biểu thị bản thân vô tội.

Tử y nương tử hừ một tiếng, sau đó mới đi tới, kéo Đằng Phi thủ, đi tới Lý Dật Phong trước mặt, nói ra: “Đệ đệ, gọi tử phu!”

Đằng Phi: “.

.

.

”
Long Nhất: “.

”
Đồng: “.

”
Lý Dật Phong cùng Lục Tử Lăng còn lại là đầu đầy hắc tuyến.

Lục Tử Lăng rốt cục nhìn không được, đi tới kéo sư phụ cánh tay, oán hận đạo: “Sư phụ, đừng náo loạn!”

Đoán ra cũng kỳ quái, Tử y nương tử thích nộ nháo, hết lần này tới lần khác thu Lục Tử Lăng như vậy một cái trong treo lạnh lùng rất ít nói đệ tử, sau đó còn thích muốn chết.

Vừa thấy đồ đệ náo loạn, Tử y nương tử lập tức nhắc tay đầu hàng, trong miệng lại nhỏ giọng nói thầm đạo: “Người ta chỉ bất quá là muốn tuổi còn trẻ điểm, nha, các người sao cứ, các người những ...! này người thật không thú vị.”
Đằng Phi bọn người là vẻ mặt không nói gì.

Lúc này Lý Dật Phong đi tới, nhìn Đằng Phi chậm rãi nói ra: “Vĩnh Hằng Chi Địa bên kia người, hẳn là sẽ không như vậy đơn giản để lại khí đối với người truy sát, tiếp nhận xuống, người có tính toán gì không?”

Tử y nương tử ở một bên hừ lạnh một tiếng, nói ra: “Đám kia vô sỉ gì đó, hết thầy chết tiệt!”

Đằng Phi nao nao, mâu quang lóe ra nhìn Tử y nương tử, thâm nghĩ trong lòng: Lý Dật Phong cùng Tử y nương tử lại lịch thần bí, Lý Dật Phong thực lực lại như vậy cường hãn, chẳng

lẽ bọn họ cũng là đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa phải không? Lý Dật Phong ho nhẹ hai tiếng, nói ra: “Vĩnh Hằng Chi Địa bên kia người muốn qua đây, cũng không phải dễ dàng như vậy một việc, chí ít, thế giới này, thì dung không dưới Chí Tôn cái loại này cường giả, cho nên, cho dù thật có Chí Tôn qua đây, thực lực cũng nhất định sẽ bị áp chế tại Bất Hủ Thần Hoàng đỉnh phong cảnh giới trên.”

Đằng Phi con mắt hơi chớp, có chút kinh ngạc đạo: “Lý tiên bối ý tứ, chẳng lẽ là nói vừa rồi truy sát ta này nữ nhân, là Chí Tôn?”

“Cho dù điều không phải, sợ rằng, cũng chỉ kém nửa bước.”

Lý Dật Phong hơi híp mắt, chậm rãi nói ra: “Chí ít, nếu như tại công bình trong hoàn cảnh, ta điều không phải của nàng đối thủ.”

Tử y nương tử có chút ngoài ý muốn, ở một bên hỏi: “Cái kia nữ nhân.

.

.

, có như thế cường?”

Lý Dật Phong cười khổ gật đầu: “Nàng so với chúng ta trong tưởng tượng còn muốn cường rất nhiều!”

Lục Tử Lăng tại Đằng Phi bên tai nhẹ giọng đạo: “Su công hấn là Bất Hủ Thần Hoàng đỉnh phong cảnh giới!”

Đằng Phi có chút giật mình, nghĩ không ra Lý Dật Phong thực lực dĩ nhiên như vậy mạnh, sợ rằng toàn bộ ngũ vực thế giới, cũng khó gặp địch thủ, khó trách hấn ở lại địa phương, sẽ bị mọi người xưng là Đế Bái Cốc.

Đừng nói là Đại Đế, coi như là Hoàng cấp đi vào, sợ là cũng muốn lão lão thật thật được dường như trẻ em đi học a!

mà ở Lý Dật Phong trong miệng, muốn truy sát hấn tên kia nữ tử, thực lực so với hấn trước phán đoán còn cường đại hơn, có thể vì sao tại thiên ngoại trong chiến đấu, nàng cũng không có hoàn toàn biểu hiện ra ngoài đây?

Nếu là nữ nhân này thật xuất ra nửa bước Chí Tôn lực lượng, cho dù có Long Nhất, Đồng cùng Lý Dật Phong ba người hỗ trợ, sợ có phải thế không của nàng đối thủ.

Ngoại trừ làm cho Chiến Tranh Ma Ngẫu hỗ trợ ở ngoài, không còn hấn đường.

Như là nhìn ra Đằng Phi trong lòng nghi hoặc, Lý Dật Phong chủ động giải thích đạo: “Các người chiến đấu địa phương, tuy là thiên ngoại, nhưng như trước tiếp giáp Hỗn Thác Tinh.

.

.

Cũng chính là chúng ta dưới chân ngũ vực thế giới, cho nên, nàng nếu là thi triển ra toàn bộ thực lực, như vậy như trước sẽ lan đến gần toàn bộ Hỗn Thác Tinh, sẽ tạo thành thật lớn tai nạn.

Loại này tai nạn, cũng không phải là chỉ nhằm vào Hỗn Thác Tinh người trên, đối chính cô ta ảnh hưởng, cũng tương đối to lớn, cái loại này gạt bỏ một cái tinh cầu trăm nghìn ức người nhân quả, nàng gánh chịu không dậy nổi, trực tiếp sẽ bị thiên đạo quy tắc cho xóa đi.

Cho nên, điều không phải nàng có bao nhiêu thiện lương, mà là nàng không dám!”

Tử y nương tử cũng ở một bên gật đầu nói ra: “Không sai, này cũng vậy vì sao Vĩnh Hằng Chi Địa bên kia Chí Tôn cường giả, sẽ không đơn giản xuất hiện ở chỗ này một cái nguyên nhân căn bản, Hỗn Thác Tinh chu vi không gian, vô pháp dung nạp như vậy cường giả, nếu là mạnh mẽ thi triển thực lực của bọn họ, sẽ trực tiếp bị thiên đạo quy tắc cho đồng hóa hết, hóa thành quy tắc nhất bộ phận, này, tuyệt không sẽ là những... này Chí Tôn muốn kết quả.”

Long Nhất cũng ở một bên gật đầu, đối với cái này quy tắc, hấn đồng dạng rất rõ ràng.

Đinh Tuyết Ninh tại một bên cẩn cẩn dục dục nói ra: “Như vậy chẳng phải là nói, chúng ta tạm thời hay là an toàn?”

Long Nhất gật đầu nói: “Lý luận trên trong khoảng thời gian

ngắn, chúng ta là an toàn, bởi vì Quảng Hàn Tuyết là cái tâm cao khí ngạo nữ nhân, nàng không quá khả năng trở lại viện binh, lớn nhất khả năng, là trở lại bế quan tu luyện, sau đó trở lại tìm kiếm chủ nhân trả thù.”

Lý Dật Phong hí mắt nhìn thoáng qua Long Nhất, mâu quang thâm thúy hỏi: “Quảng Hàn Tuyết? Nàng là Quảng Việt nữ nhi?”

Long Nhất nao nao, nhưng hay là gạt đầu.

Lý Dật Phong than nhẹ một tiếng, như là nhớ tới cái gì, không có lại nói thêm cái gì.

Tử y nương tử nhìn thoáng qua Đinh Tuyết Ninh, bỗng nhiên khẽ cười nói: “Tiểu cô nương, vừa rồi tử tử tại với người khai cười, người có thể nghìn vạn lần không nên hướng trong lòng đi nha.

Người cùng Đẳng Phi đệ đệ, hay là rất xứng đây.”

Đinh Tuyết Ninh đỏ mặt, cúi đầu không nói.

Đẳng Phi ở một bên mỉm cười, nhìn Đinh Tuyết Ninh đạo:

“Trước cho người thụ ủy khuất, người yên tâm, ta lập tức thì cho người hết giận đi!”

Đinh Tuyết Ninh len lén nhìn thoáng qua Lục Tử Lăng, gặp người sau không có gì không hờn giận biểu tình, lúc này mới nhẹ nhàng ừ một tiếng.

Tử y nương tử nhất thời ở một bên vỗ tay đạo: “Tốt tốt, cái này nhất định phải mang cho ta, ta thích nhất làm chuyện loại này tình!”

Lý Dật Phong cái đầu dài dừng đi tới, làm bộ không thấy xấu bản thân lão bà biểu hiện.

Đẳng Phi đám người tất cả đều không nói gì.

Lục Tử Lăng than nhẹ một tiếng, vừa muốn mở miệng, Tử y nương tử cũng nhịn không được thở dài, buông tay đạo:

“Được rồi được rồi, thật là, các người những ...! này cũ kỹ người a, lúc nào có thể trở nên thú vị một ít đây? Người sống không chính là vì hài lòng sao? Tìm được làm cho bản thân hài lòng lý do, nhớ làm như thế nào thì làm như thế nào được

rồi, tỷ như nói người.

.

.

”

Tử y nương tử vươn tay, vuốt ve Lục Tử Lăng trơn bóng nhẵn nhụi không có một tia tỷ vết nào khuôn mặt, cười tủm tỉm nói ra: “Người rõ ràng thích với người tiểu tình nhân Đằng Phi mình mình ta ta, lại hết lần này tới lần khác muốn giả giả ở trước mặt hãnh biểu hiện ra đoan trang một mặt, không biết người càng là nhiệt tình như lửa, này tiểu tử lại càng hài lòng đây.

.

”

“Sư phụ!” Lục Tử Lăng vừa then vừa giận, bị người vạch trần tâm tư, hết lần này tới lần khác còn làm trò Đằng Phi mặt, điều này làm cho nàng cảm giác rất là lúng túng.

“Được rồi được rồi, ta không nói lời nào chính là, các người những ...! này người như thế sống không chê mệt sao?” Tử y nương tử nói thầm, sau đó lại về mặt hưng phấn kéo Đằng Phi: “Đi, tỷ tỷ giúp người cùng đi tìm Âu Dương gia những ... này Vương bát đản tính sổ đi!”

“

.

.

”

Âu Dương gia chủ ngoài thành, nguyên bản đứng sừng sững ở nơi nào cao to mộc tháp, đã tiêu thất không gặp, vây xem tại này đoàn người, từ lâu tán đi, chỉ lưu lại một cô linh linh đài cao, như trước tại này, như là không tiếng động tại kể ra cái gì.

Âu Dương gia chủ trong thành tối hạch tâm khu vực, ở lại đều

là Âu Dương gia toàn bộ gia tộc tuyệt đối cao tăng nhân vật, ở đây tùy tiện người nào người đi ra ngoài, đều là giậm chân một cái đại địa cũng muốn theo run rẩy tầng tầng chủ nhân.

Thường ngày muốn nơi này khí tức thì tràn ngập nghiêm nghị, như thế mà nay ngày, này nghiêm nghị khí tức giữa, lại còn mang theo vài phần hoảng sợ như thế.

Thì ngay cả những... này bình thường ngẩng đầu uốn ngực về mặt kiều ngạo Âu Dương gia thị vệ, cũng không biết vì sao, đôi mắt giữa bình thường sẽ lóe ra bất an quang mang.

Âu Dương Chấn Thiên đem bản thân một người nhốt tại trong phòng, không có suất đồ vật phát tiết, thì như vậy lẳng lẳng ngồi ở chỉ có gia chủ tọa vị trí trên, tại này chờ ra.

Âu Dương gia lúc này đây, xem như là triệt để ngã xuống, nguyên bản tất cả hùng tâm tráng chí, bị một chậu bồn nước lạnh cho kiều được lương thấu, tâm.

Đầu tiên là đi trước Vị Ương gia đón dâu đội ngũ, bị Đằng Phi lấy một người lực, đánh chết cái kia đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa tuyệt thế vô cùng ..., sau đó lại tại Âu Dương Quan trong tay đoạt đi toàn bộ Âu Dương gia trấn tộc chi bảo, này cây Đế Binh trường thương.

Không chỉ như thế, nguyên bản xem như Âu Dương gia bất xuất thế cái thế thiên tài, cũng có vô tận huy hoàng tiền cảnh thiếu chủ Âu Dương Quan, bị Đằng Phi dùng một loại tràn ngập nhục nhã phương thức, cho triệt để đánh thành phế nhân.

Tuy rằng bây giờ còn sống, nhưng tại rất nhiều người trong mắt, vị này Âu Dương gia đã từng bất xuất thế thiên tài, đã cùng cái người chết không có gì khác nhau.

Âu Dương gia con dâu, bị Đằng Phi không gì sánh được cường thế cho mang đi, làm cả Âu Dương gia đều bộ mặt mất hết.

Sau đó, lớn hơn nữa đả kích liền nổi gót tới.

Cấp cho nhi tử cho toàn bộ Âu Dương gia ra một ngụm ác tức giận Âu Dương Chấn Thiên, chuẩn bị dùng càng thêm nhục nhã phương thức hành hạ đến chết Đằng Phi hồng nhan tri kỷ Đinh Tuyết Ninh, muốn thông qua phương thức này, vẫn hỏi Âu Dương gia mắt bộ mặt.

Nguyên bản Âu Dương Quan lòng tin tràn đầy, cho rằng bằng vào này địa vị cực đại thần bí nữ tử, chỉ cần Đằng Phi dám xuất hiện, thì nhất định là khó thoát vừa chết.

Hắn không đến cũng không quan hệ, hắn hồng nhan tri kỷ, sẽ bị hết sức nhục nhã lúc, thiên đạo vạn quả.

Làm cho những... này cho rằng Âu Dương gia không được người minh bạch, trêu chọc Âu Dương gia hạ tràng là cái gì.

Song song thế nhân đối Đằng Phi ấn tượng, cũng sẽ xuống dốc không phanh, ngay cả bản thân nữ nhân đều có lẽ nhất nam nhân, cường thịnh trở lại đại có thể làm sao đây?

Về phần Âu Dương gia có thể hay không bởi vậy hạ xuống bêu danh, Âu Dương Chấn Thiên nhưng là tịnh không quan tâm, tại tuyệt đối thực lực trước mặt, đạo đức chính là một tờ giấy chùi dĩa, quy củ bất quá là trong tay đồ chơi!

Có thể không nghĩ tới chính là, Đằng Phi tới, cũng xuất thủ, cùng vẫn ở tại Âu Dương gia này không gì sánh được cường đại thần bí nữ tử đi trước thiên ngoại chiến đấu.

Những ...! này Âu Dương Chấn Thiên trước đó đều đã ngờ tới, nhưng hắn sai được rồi mới phát sinh, lại không có thể đoán được đối phần cuối.

Âu Dương gia muốn dùng để trút giận đối tượng bị người dễ dàng mang đi, này cổ kinh khủng khí tức, áp bách được toàn bộ Âu Dương gia trên dưới đại khí cũng không dám suyễn trên một ngụm!

Nguyên bản những... này bố trí, tại hơn mười vạn người trước mặt, tái nhợt yếu đuối được dường như một cái vui đùa!

Càng kinh khủng, là bị toàn bộ Âu Dương gia kính như thần

minh bạch y nữ tử, vừa đi không quay lại, tuy rằng này Đằng Phi cũng không có tái xuất hiện, có thể Âu Dương Chấn Thiên trong lòng, lại cảm thấy cực đại bất an.

Hắn, thật sợ!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 526: Liệt Dương Húc Không Cam Lòng!

>

Convert by:

ZajMaster

Tuy nói Âu Dương gia cũng không phải là cái loại này không nắm chắc, không biết trước bao hàm gia tộc, không là cái gì a miêu a cầu ai cũng có thể tùy tiện qua để khi phụ thoáng một phát, nhưng vấn đề là, sự tình hôm nay, có chút thật là quý dị.

Dựa theo Âu Dương Chấn Thiên ý tưởng, thần bí kia và cường đại bạch y nữ tử, là tuyệt đối không có khả năng thất thủ đấy.

Về phần nói nàng không phải Đằng Phi đối thủ vấn đề này, Âu Dương Chấn Thiên căn bản sẽ không cân nhắc qua.

Âu Dương Chấn Thiên chính mình tuy nhiên thực lực cũng không tính đặc biệt cường đại, thân là gia chủ, hắc thời gian tu luyện cũng không nhiều, hôm nay cũng chỉ có Đại Đế cảnh giới.

Nhưng nhãn giới của hắn lại một chút cũng không kém, khi hắn xem ra, toàn bộ năm vực thế giới, cũng không có ai là cái này nữ tử thần bí đối thủ!

Đằng Phi tuy nhiên rất mạnh, so với hắn trong tưởng tượng còn mạnh hơn, nhưng ở nữ tử thần bí trước mặt, nhưng như cũ chưa đủ nhìn!

Ba tuổi hài đồng dù thế nào lợi hại, cũng không phải một người trưởng thành đối thủ.

Khi hắn xem ra, Đằng Phi cùng nữ tử thần bí ở giữa chênh lệch, chính là chỗ này sao rõ ràng!

Có thể tàn khốc sự thật cũng tại nói cho hần biết, bạch y nữ tử, rất có thể sẽ không trở về nữa rồi!

Mà Đằng Phi, lại rất có thể sẽ tìm đến hần! Cho dù Đằng Phi không đến, hôm nay cướp đi Đinh Tuyệt Ninh những người kia, sợ là cũng sẽ không bỏ qua Âu Dương gia.

Không biết trong phòng đã ngồi bao lâu, Âu Dương Chấn Thiên rốt cục thanh âm trầm thấp phát ra một đạo mệnh lệnh: “Cầm nhà của ta chủ tín ấn, đi cầu lão tổ tông xuất quan, phù hộ gia tộc!”

“Gia chủ, cái này.

.

.

Thích hợp sao?” Trong không khí, truyền tới một hơi vài phần do dự thanh âm.

“Gia tộc đã đến sinh tử tồn vong trong lúc nguy cấp, lão tổ tông nếu nếu không ra, Âu Dương gia, chỉ sợ cũng sẽ không có.” Âu Dương Chấn Thiên hứng thú hết thời vẫy vẫy tay, không có tiếp qua giải thích thêm, chẳng qua là thở dài một tiếng, liền không có động tĩnh.

Một lát sau, trong không khí mới truyền tới một trầm thấp thanh âm: “Vâng.”

Âu Dương gia chủ trong thành, hôm nay ở lại lấy đại lượng đến từ năm vực mặt khác các nơi thế lực cường đại.

Những thứ này đến từ năm vực bất đồng thế lực, vốn là cũng là muốn tới tham gia Âu Dương gia cùng Vị Ương gia quan hệ thông gia đấy.

Hôm nay quan hệ thông gia bị quấy nhiễu những người này cũng không có tại trước tiên ly khai Âu Dương gia chủ thành, bọn hần đều đang đợi một tin tức.

Liền muốn biết Đằng Phi cùng cái kia nữ tử thần bí tầm đó,

đến cùng ai, mới có thể còn sống trở về!
Những thứ này đến từ năm vực bất đồng siêu cấp thể lực bắt đầu vốn cũng là muốn tới Trung Châu bởi vì tiếp qua một thời gian ngắn, chính là thiên hạ đại hội triệu khai thời gian.

Âu Dương gia đang xác định cùng Vị Ương gia quan hệ thông gia về sau, phát động cường đại nhân mạch, cố gắng hết sức mời năm vực mạnh mẽ thể lực, sớm đi vào Trung Châu, là vì mượn này dương danh.

Mà những thứ này Trung Châu bên ngoài siêu cấp thể lực đồng dạng cần ở trên trời hạ đại hội tổ chức lúc trước hiểu rõ đối thủ của bọn hắn.

Bởi vậy, hai bên ăn nhip với nhau.

Nhìn qua, đây là một việc cả hai cùng có lợi sự tình.

Nhưng mà tới được lúc này cả hai cùng có lợi có lẽ đã đã trở thành một truyện cười, Âu Dương gia bị Đằng Phi một người cho quấy đến rối loạn: trong gia tộc ưu tú nhất tuổi trẻ thiên tài bị phế sạch, thần bí cường đại ngoại viện cũng đã biến mất bóng dáng, tuy nhiên còn không có tin tức, nhưng xem tình hình không quá lạc quan.

Âu Dương gia tổn thất vô cùng nghiêm trọng nhất là Âu Dương quan, vị này được xưng Âu Dương gia không xuất ra thể tuyệt thể thiên tài, thật sự không đợi đến xuất thể liên thân trước tử rồi, hầu như trở thành toàn bộ năm vực tất cả cường giả trong miệng trò cười.

Nhưng những người kia đang cười nhạo Âu Dương quan đồng thời đối (với) cái kia yêu nghiệt bình thường tuổi trẻ loại người hung ác, cũng đều vô cùng kiêng kỵ mao đứng lên, nhớ tới tên, trên người đều có hàn ý sinh ra.

Đổi lại lúc trước, đây quả thực là không thể nào một sự kiện.

Dù là đi qua những năm này Đằng Phi thanh danh một mực rất vang dội, thế nhưng loại vang dội, thêm nữa...! Là bởi vì hắn

có thể ở Tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo cộng đồng đuổi giết hạ ngoan cường còn sống, mà không phải hấn đến cỡ nào thực lực cường đại ngoài chần giới biết.

Nhưng hiện tại có thể cứu toàn bộ bất đồng, Âu Dương quan tuy nhiên bị phế sạch, nhưng lúc trước cái kia Hoàng cấp cảnh giới, thế nhưng là một chút cũng làm không phải giả vờ.

Hơn nữa Âu Dương quan lúc trước đã thả ra rất nhiều lời nói đến, coi trời bằng vung, cho rằng Trung Châu có thể cùng hấn so sánh trẻ tuổi, cũng chỉ có ngạo gia tiếc quân! Lúc kia Âu Dương quan, hăng hái, thoả thuê mãn nguyện, nhận thức vì mình tuyệt đối có nói loại này khoác lác tư cách!

Mà như vậy tốt một cái kiêu ngạo cao cao tại thượng tuổi trẻ Hoàng cấp đại năng, lại bị vừa hoàn thành một hồi kịch chiến Đằng Phi, một tay tóm lấy đế binh, một cước giẫm cái đầu, từ phía trên không dẫm lên dưới mặt đất, dùng một loại hết sức nhục nhã, thậm chí gần như tại hung tàn thủ đoạn, đem vị này Âu Dương gia thiên tài cho phế bỏ.

Đằng Phi thực lực, mạnh như thế nào?

Hôm nay toàn bộ năm vực tất cả thế lực, hầu như đều đang bàn luận vấn đề này.

Cuối cùng lấy được cái kia suy luận, nhưng lại làm cho bọn họ mình cũng không thể tin được.

Đằng Phi thực lực chân chính, rất có thể, đã có thể khí lực va chạm Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế đại năng rồi! Những cái...kia vốn là đối (với) Đằng Phi phát ra tất sát lệnh thế lực, cũng rốt cục cũng giống như Âu Dương Chấn Thiên giống nhau, bắt đầu cảm thấy bất an cùng sợ hãi.

Loại này bất an cùng sợ hãi, theo nữ tử thần bí một mực chưa về, Đằng Phi một mực không lộ diện, mà trở nên trở nên mãnh liệt đứng lên.

Đương nhiên, ngoại trừ bất an cùng sợ hãi cái này hai loại tâm tình, còn có một chút người thì là nghiêng răng nghiêng lợi ở sau

lưng nguyên rửa Đằng Phi, trong chuyện này, rõ ràng nhất hai vị, tự nhiên là Thần Vực Đảo vòm trời đại sư cùng một lòng đều muốn chém giết Đằng Phi báo thù rửa hận ngày xưa Liệt Dương Thánh tử Liệt Dương Húc!

Thất công chúa đều muốn ở lại Đằng Phi bên người làm một cái tỳ nữ, thậm chí ngay cả linh hồn khế ước điều kiện đều nói ra, như trước bị Đằng Phi cự tuyệt, chỉ có thể âm thầm trở về Thần Vực Đảo, mà nàng mang về tin tức, tại Thần Vực Đảo bên này, nhưng là nhắc lên sóng to gió lớn!

Ai cũng không nghĩ tới, Đằng Phi rõ ràng thật sự sẽ bỏ qua Thần Vực Đảo, đúng vậy, tại rất nhiều Thần Vực Đảo võ giả trong mắt, Đằng Phi rõ ràng chỉ (cái) đưa ra muốn giết vòm trời đại sư cùng Liệt Dương Húc, đã là hậu đạo được không thể càng hậu nói!

Nhưng ở vòm trời đại sư cái kia nhất mạch, cùng thân cận Liệt Dương Húc những người kia, tự nhiên không sẽ cho rằng như vậy, bọn hắn đã phần nộ lại sợ hãi, tuy nhiên cái kia yêu nghiệt bình thường người trẻ tuổi không ở chỗ này, nhưng hiện tại chỉ nghe được tên, bọn hắn đều sẽ cảm giác được áp lực cực lớn.

Nhất là vòm trời đại sư, hắn ở đây Thần Vực Đảo địa vị không thấp, tại sau lưng của hắn, còn có mấy vị lão tổ đang ủng hộ hắn, nghe nói Đằng Phi rõ ràng chỉ tên chút:điểm họ muốn giết hắn, vòm trời đại sư lập tức kinh sợ nảy ra.

Hắn trước tiên chạy tới đại đảo chủ chỗ đó, một bên tố khổ, một bên ám chỉ đại đảo chủ nhất định là Thất công chúa dùng thủ đoạn gì, mới có thể là loại kết quả này, nói cách khác, Thần Vực Đảo muốn giết Đằng Phi nhiều người, vì cái gì cái kia Đằng Phi hết lần này tới lần khác đã nhìn chằm chằm hắn? Mà này sẽ Thần Vực Đảo đại đảo chủ, chưa kịp con gái mang về tin tức cảm thấy vui vẻ đâu rồi, nghe xong vòm trời đại sư ý đồ đến, khuôn mặt lập tức suy sụp xuống.

Sự tình ồn ào cho tới hôm nay loại này cục diện, chính là bởi vì năm đó Thần Vực Đảo trước hết nhất chọn khởi sự đoạn.

Nếu như nói Đằng Phi còn là trước kia chính là cái kia Đằng Phi, đưa ra yêu cầu như vậy, đại đảo chủ nhất định sẽ sấm sét tức giận, cảm thấy đã bị rất nhiều vũ nhục.

Có thể Đằng Phi sớm đã không phải ngày xưa cái kia mặc người vuốt ve mềm như trái hồng, đã trưởng thành là một phương cự thí, bởi vì cái gọi là trước khác nay khác, hôm nay nghe thấy Đằng Phi yêu cầu, đại đảo chủ trong nội tâm, cũng chỉ có may mắn phần.

Chứng kiến vom trời đại sư lại tới đây phàn nàn tố khổ, đại đảo chủ tâm trung khí sẽ không đánh một chỗ đến, mặt nạ sau lưng khoe miệng nổi lên một vòng nụ cười lạnh như băng, thầm nghĩ trong lòng: Đằng Phi muốn giết người nguyên nhân căn bản, là vì năm đó đuổi giết Lục Tử Lăng cùng Đinh Tuyết Ninh thời điểm người là tích cực nhất đấy!

Đinh Tuyết Ninh thân chịu trọng thương, là người của người làm!

Mà Lục Tử Lăng bị bị nhảy núi tự vận, đồng dạng là người phải đi ra người bị đấy!

Nói cách khác, cái kia Đằng Phi ăn no rồi việc hay sao?

Chuyên môn chỉ tên chút:điểm họ muốn giết người?

Trong nội tâm tuy nhiên nghĩ như vậy, nhưng đại đảo chủ cuối cùng là Thần Vực Đảo trên danh nghĩa đương gia người, lúc này thời điểm tự nhiên là tốt nói an ủi vom trời đại sư một trận, lại để cho hắn an tâm, nói nhất định sẽ thay hòa giải chuyện này, Thần Vực Đảo tuyệt đối không thể có thể bán đứng người trong nhà.

Vom trời đại sư cũng là bất đắc dĩ, hắn cũng không có biện pháp cùng đại đảo chủ nổi giận, càng không thể đi tìm Thất công chúa một cô nương gia đi tính sổ, đành phải về mặt hậm hực ly khai.

Muốn nói bởi vì Thất công chúa mang về tin tức, rất phẫn nộ, rất thấp thỏm lo âu người, phải là Liệt Dương Húc rồi.

Vị này đem Đằng Phi trở thành sinh tử đại địch ngày xưa Liệt Dương Thánh Địa Thánh tử, từ khi tiến nhập Thần Vực đảo về sau, năm gai nếm mật, dốc lòng tu luyện, lại đang Thiên Đế Thạch xuất hiện về sau, tìm kiếm nghĩ cách đã chiếm được hơn mười khối Thiên đế mã thạch, cứng rắn đem chính mình một thân thực lực, tăng lên tới Đại Đế đỉnh phong!

Sơ kỳ hấn cũng không rõ ràng lắm sử dụng Thiên Đế Thạch chỗ thiếu hụt, một lòng đã nghĩ muốn phải liều mạng tăng lên chính mình, sau đó tìm Đằng Phi báo thù.

Khi Liệt Dương Húc biết rõ sử dụng Thiên Đế Thạch khuyết điểm về sau, dứt khoát vò đã mẻ lại sứ, dứt khoát cái gì cũng không để ý, bất kể là thiên thánh Thạch Thiên Vương Thạch hay (vẫn) là Thiên Đế Thạch, chỉ cần đạt được, lập tức liền trước tiên hấp thu hết.

Cái này thường xuyên qua lại, rõ ràng lại để cho hấn một thân thực lực, cứng rắn tăng lên tới Đại Đế tuyệt đỉnh cảnh giới, chỉ nửa bước bước vào Hoàng cấp cảnh cửa!

Nếu không có sử dụng Thiên Đế Thạch sẽ mang đến cực lớn công cùm xiềng xích, Liệt Dương Húc thậm chí đã bước vào Hoàng cấp cảnh giới, trở thành một chính thức tuổi trẻ Hoàng cấp đại năng rồi!

Nghiêm chỉnh mà nói, đây là một cái tương đối rất giỏi thành tựu, đủ để nói rõ Liệt Dương Húc thiên tư đến cỡ nào xuất sắc.

Nếu như hấn như là ngạo tiếu quân như vậy, sanh ra ở hào phú đại tộc, sợ là một thân thành tựu, cũng không thấy được sẽ so ngạo tiếu kém.

Liệt Dương Húc vốn là thoả thuê mãn nguyện, cho là mình như thế điên cuồng tăng lên, nhất định có thể đem Đằng Phi dẫm nát dưới chân.

Hấn thậm chí ngay cả đánh bại Đằng Phi về sau, muốn dùng như thế nào biểu lộ, như thế nào phương thức, nói cái gì lời nói, dùng như thế nào ngữ khí đi nhục nhã Đằng Phi, cũng đã nghĩ kỹ.

Nhưng mà.

.

.

, mấy năm sau, Đẳng Phi biến hóa, nhưng là lại để cho vị này ngày xưa Liệt Dương Thánh tử, cảm thấy vô cùng tuyệt vọng! Nhất là Đẳng Phi đoạn thời gian gần nhất đủ loại với tư cách, rơi vào tay Liệt Dương Húc trong tai, quả thực giống như là một chậu lạnh như băng rét thấu xương nước, hung hăng tưới vào Liệt Dương Húc trên đầu, lại để cho hắn theo ở bên trong mát ra ngoài.

Khi Đẳng Phi tại Trung Châu Âu Dương gia bên này sự tích rơi vào tay Liệt Dương Húc trong tai thời điểm, vị này từng đã là thiên chi kiêu tử, thật sự cảm thấy tuyệt vọng tư vị.

Nhưng hắn không cam lòng, cực độ không cam lòng.

Đã thân ở Trung Châu, chuẩn bị theo Thần Vực Đảo cùng một chỗ tham gia thiên hạ đại hội, hơn nữa chuẩn bị có chỗ với tư cách Liệt Dương Húc, sắp bị cái này liên tiếp đả kích bắn cho đến hồng mắt.

Đêm khuya, Liệt Dương Húc một người chạy ra đi, đứng ở một tòa vạn trượng vách núi chỉ đỉnh, ngửa mặt lên trời gào thét: “Trời cao sao mà bất công! Ta Liệt Dương Húc xuất thân so với hắn cao quý, từ nhỏ có tài nguyên so với hắn nhiều vô số lần! Ta tu luyện công pháp so với hắn tốt vô số lần! Hắn còn không thể lúc tu luyện, ta Liệt Dương Húc, cũng đã là cao cấp Đấu Tôn, hắn vừa vừa bước vào tu luyện chi môn, ta Liệt Dương Húc cũng đã là đường đường Đấu Thánh! Hắn là xã hội tầng dưới chót một cây cỏ dại, mà ta lại là chân chính thiên chi kiêu tử! Nhưng vì cái gì, ngăn ngụt vài năm trong thời gian, là hắn có thể đạt được thật lớn như thế tăng lên? Ta tăng lên tốc độ đã rất nhanh, nhưng như trước không cách nào vượt qua hắn, đây là dựa vào cái gì, ta không cam lòng a...!” Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 527: Giết Âu Dương Gia Chủ Thành!

>

Convert by:

ZajMaster

“Như ngươi loại này phế vật, hỗn [lăn lộn] thác sao bên trên còn nhiều, rất nhiều, từng cái đều tâm cao ngất, nhưng bốn sự liền như vậy một chút xiu, đều cảm thấy không cam lòng, có thể phế vật chính là phế vật, ha ha ha! Cho dù không cam lòng, lại có thể thế nào?”

Không phải bốn tọa cười nhạo ngươi, ngươi liền từ nơi này vách núi nhảy xuống tự vận dũng khí đều không có, hắc hắc, hơn nữa liền loại người như ngươi đồ bỏ đi, thậm chí đánh không lại cái kia Đằng Phi một ngón tay, chẳng lẽ ngươi ở nơi này rống hai cuống họng, nói hai câu ngươi không cam lòng, liền có thể giải quyết vấn đề?”

Một cái lạnh như băng, tràn ngập trào phúng mùi vị âm lãnh thanh âm, trong lúc đó tại Liệt Dương Húc bên tai vang lên.

Chưa xong, âm lãnh kia thanh âm lại lạnh cười nói ra hai chữ đến: “Ngây thơ!”

Là (vâng, đúng) ai? Đi ra cho ta!” Liệt Dương Húc lắp bắp kinh hãi, những năm này đủ loại trải qua, lại để cho vị này ngày xưa tâm cao khí ngạo Liệt Dương Thánh tử sớm trở nên cẩn thận đa nghi, hắn dám một mình tại đêm khuya lại tới đây phát tiết tâm tình tâm tình, tự nhiên sẽ đối (với) hoàn cảnh chung quanh tiến hành dò xét, nhưng hắn vẫn không có phát hiện bất cứ dị thường nào.

Coi như là hiện tại, cái thanh âm này nghe giống như là khi hắn bên tai, nhưng Liệt Dương Húc như trước cái gì đều cảm giác không thấy.

“Phế vật chính là phế vật, cho dù bốn tọa đứng ở trước mặt của ngươi, ngươi cũng khó có thể phát hiện!” Cái kia âm trầm đùa cợt ngữ khí, ngay tại Liệt Dương Húc trước mặt vang lên.

Liệt Dương Húc hai mắt như điện, bắn mảo ra hai đạo quang mang, trong đêm tối như là hai đạo thiểm điện bình thường, nhưng không có trông thấy trước mặt có bất kỳ người.

“Các hạ rốt cuộc là ai? Ta với ngươi không oán không cừ, ngươi tội gì trêu cợt ta?” Liệt Dương Húc dùng sức ngậm miệng, lời của đối phương giống như đem sắc bén đao nhọn, đâm vào nội tâm của hắn ở chỗ sâu trong.

Liệt Dương Húc trước mắt, vô cùng đột ngột xuất hiện một đạo màu đen bóng dáng, rõ ràng có rõ ràng ngũ quan, nhưng làm cho người ta thấy không rõ hắn cụ thể tướng mạo, thậm chí nháy mắt, sẽ hoàn toàn quên mất.

Người này liền đứng ở Liệt Dương Húc trước mặt, phát ra cười lạnh: “Trêu cợt ngươi? Ngươi loại phế vật này, cũng muốn lại để cho bốn tọa đến chọc ghẹo? Ngươi thật là quá đề cao chính ngươi.

Ngươi có thể gặp được coi trọng ta, là ngươi rất nhiều tạo hóa cùng cơ duyên, hắc hắc, ngươi không phải phản nản cái kia Đằng Phi vì cái gì tăng lên nhanh như vậy sao? Ta đến nói cho ngươi biết, hắn xuất thân, so ngươi cao quý được quá nhiều, ngươi lại dám nói hắn là một cây cỏ dại? Cùng hắn so sánh với, loại người như ngươi thân mao phần, cho hắn xách giày cũng không xứng!”

Liệt Dương Húc ông tay áo trong một đôi tay, gắt gao nắm thành quả đấm, hắn mắt lạnh nhìn trước mặt đạo này thấy không rõ tướng mạo bóng dáng, không nói một lời.

“Như thế nào? Cảm thấy đã bị vũ nhục? Ta đây lời nói, còn thật không phải là vũ nhục ngươi, chắc hẳn các ngươi cũng đều nghe liền, cái kia Đằng Phi, là vĩnh hằng chi chủ linh hồn thứ chín thế luân hồi ngươi, đừng nói là ngươi, cho dù cái này

hồn [lăn lộn] thác sao bên trên cường đại nhất người, muốn cùng Đằng Phi so xuất thân lời nói, đều là tự làm mất mặt..” Liệt Dương Húc lúc này thời điểm rốt cục tỉnh táo lại, hắc lạnh lùng xem lên trước mặt đạo này bóng dáng, khàn giọng lấy tiếng nói nói ra: “Tiền bối xuất hiện ở trước mặt ta, nói với ta những thứ này, chẳng lẽ liền chỉ là vì đả kích ta một phen?” “Hừ, coi như ngươi còn không có ngốc đến gia, tuy nhiên phế vật điểm, nhưng viên này tràn ngập cừu hận tâm, nhưng vẫn là bao nhiêu có thể lợi dụng một chút đấy.” Bóng dáng đùa cợt nói, sau đó hỏi: “Ngươi muốn tìm Đằng Phi báo thù sao?” “Năm mộng cũng muốn!” Liệt Dương Húc cắn răng, trong ánh mắt hiện lên một vòng nồng đậm oán độc.

“Vậy là tốt rồi, ta hỏi ngươi, nếu như ta muốn ngươi đem linh hồn hiến cho ta, nhưng mãi sau ta sẽ ban cho ngươi vô cùng cường đại thực lực, ngươi, nguyện ý sao?” Bóng dáng âm lãnh thanh âm không mang theo một tia dụ dỗ hoặc, bình thản như nước, phảng phất hắc hỉ chính là ăn cơm uống nước đơn giản như vậy vấn đề.

Liệt Dương Húc có chút màu đỏ tươi con ngươi chăm chú vào đạo này bóng dáng trên người, cũng không có trước tiên tiếp nhận hoặc là cự tuyệt, mà là lạnh lùng hỏi: “Ngươi có thể giao phó ta thực lực như thế nào?”

“Thực lực ngươi bây giờ, đều muốn đột phá đến Hoàng cấp, cũng không có so khó khăn, nếu như dựa vào ngươi lời của mình, đời này ngươi đều có thể không cách nào đột phá tầng kia gông cùm xiềng xích.

Mà ta, nhưng có thể cho ngươi tại trong thời gian rất ngắn, chẳng những đột phá đến Hoàng cấp, thậm chí có thể đạt tới Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới!” Bóng dáng thanh âm như trước âm lãnh bình tĩnh.

Liệt Dương Húc con ngươi ở chỗ sâu trong hiện lên một vòng vẻ cuồng nhiệt, lập tức hắc cười lạnh nói: “Ngoài miệng nói hay lắm nghe, ai biết ngươi có ...! hay không có năng lực như thế? Ta sử dụng Thiên Đế Thạch mới cưỡng ép đạt đến bây giờ loại cảnh giới này, đều muốn đột phá Hoàng cấp đã là ngàn vạn khó khăn, Bất Hủ Thần Hoàng.

.
.
Người đưa bốn ta a? Còn có chính là, cái kia Đằng Phi đã có được khí lực va chạm Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới thực lực, cho dù ta đã đến Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, chẳng lẽ liền thật có thể giết hắn đi sao?”

“Hừ, người khác làm không được, không có nghĩa là bốn tọa làm không được! Người loại phế vật này, làm sao sẽ lý giải bốn tọa năng lực? Còn có, nếu như bốn tọa thu linh hồn của người, như vậy, liền nhất định sẽ có biện pháp cho người giết chết Đằng Phi, về phần nói cam đoan.

.
.

, người, còn chưa đủ tư cách!” Bóng dáng âm lãnh nói, sau đó lại nói: “Con người khi còn sống chính là các loại đánh bạc, người nếu là một cái phế vật, sao không đánh bạc một lần thử xem, có lẽ, liền sẽ thành công đâu.”

Liệt Dương Húc trong ánh mắt hiện ra một vòng giãy dụa, hắn kỳ thật trong nội tâm rất rõ ràng, trước mắt đạo này bóng dáng nói rất đúng tình hình thực tế, chỉ bằng cái này bóng dáng có thể vô thanh vô tức tiếp cận chính mình, đứng ở trước mặt mình đều làm cho mình cảm giác không thấy sự hiện hữu của hắn, cái kia đối phương cảnh giới, hoàn toàn chính xác không phải hắn chỗ có thể hiểu được đấy.

Chẳng qua là làm làm một cái bình thường nhân loại, hắn bản năng không muốn đáp ứng đối phương yêu cầu, ai nguyện ý đem linh hồn của mình giao cho người khác?

Nhưng bây giờ, thật sự là hắn không có lựa chọn.

Không thể trở nên càng mạnh hơn nữa, liền chỉ có một con đường chết, Liệt Dương Húc thậm chí không cho là mình buông tha cho cừu hận mai danh ẩn tích có thể tránh thoát Đằng Phi.

Do dự thật lâu, Liệt Dương Húc mới rũ xuống trọng điểm đầu, cắn răng nói: “Đã như vậy, ta nguyện ý đánh bạc một lần!”
“Ha ha ha ha.” Bóng dáng phát ra vài tiếng lạnh như băng tiếng cười, sau đó nói: “Rất tốt, người về sau liền sẽ minh bạch, lựa chọn của người, là cỡ nào chính xác! Như vậy, từ giờ trở đi, người liền ở tại chỗ này bế quan a, đợi đến lúc thiên hạ lớn sẽ mở ra thời điểm, người có thể trở thành một tên cường giả chân chính! Lại để cho tất cả mọi người muốn ngưỡng mộ cái chủng loại kia cường giả!”
Âu Dương gia chủ thành, ngoài cửa thành chậm rãi đi tới một đám người.

Trên đường có chứng kiến đám người kia đấy, không không lộ ra kinh hãi ánh mắt, sau đó chỉ thấy có vô số người ra roi thúc ngựa, phóng tới Âu Dương gia chủ thành tiến đến báo tin.

Đằng Phi xuất hiện!
Chẳng những hắn xuất hiện, bên cạnh của hắn, còn đi theo một cái khiên màu đen lớn thiết kiếm râu quai nón Đại Hán.

Lúc trước bị cướp đi Đình Tuyệt Ninh, vốn là thiếu chút nữa trở thành Âu Dương gia con dâu Vị Ương Minh Minh, một người mặc quần trắng trong treo nhưng lạnh lùng tuyệt mỹ nữ tử, rất có thể chính là trong truyền thuyết Lục Tử Lăng!
Trừ lần đó ra, còn có một cái một thân áo đỏ cô gái xinh đẹp, dung nhan xinh đẹp, dáng tươi cười ôn nhu, không biết là người phương nào.

Một cái áo tím đoan trang nữ tử, cùng một người tướng mạo nho nhã lão giả đi ở mặt sau cùng, hai người nhìn qua tuổi chênh lệch cực lớn, nhưng đi cùng một chỗ, lại làm cho người ta một loại vô cùng hài hòa cảm giác.

“Gia chủ, không xong, Đằng Phi mang theo một đám người đến rồi!”

“Đằng Phi đến chủ thành rồi!”

“Đằng Phi mang theo một đám người xuất hiện ở ngoài thành ba mươi dặm!”

“Đăng Phi mang theo một đám người, xuất hiện ở ngoài thành mười dặm!”

“Ngoài thành năm dặm, xuất hiện Đăng Phi một đoàn người tung tích!”

“

.

.

”

Toàn bộ Âu Dương gia chủ thành bên trong, lập tức bay lên không mấy đạo nhân ảnh, các loại tin tức không ngừng truyền đến.

Không ngừng có ăn mặc khác nhau cường giả theo chỗ ở đi ra, hoặc là đứng ở trong thành cao kiến trúc phía trên, hoặc là hướng ngoài thành dũng mãnh lao tới.

Ai cũng biết, Đăng Phi loại này thời điểm, đi vào Âu Dương gia chủ thành, là làm gì đến đây.

Khi Đăng Phi đi vào Âu Dương gia chủ thành ngoài thành, khoảng cách chủ thành còn có không đến 1000m thời điểm, bị một đám người, chặn đường đi.

Đám người kia liền đứng ở đó cái lẻ loi lơ lửng đài cao bên cạnh, tất cả mọi người nhìn về phía Đăng Phi bên này ánh mắt, tất cả đều tràn đầy phần nộ cùng bất an.

Âu Dương Chấn Thiên đứng ở phía trước nhất, hắc khuôn mặt lạnh như băng được rơi một giọt trên nước đi có thể kết băng, trong cặp mắt lộ ra oán độc hào quang, nhìn xem chậm rãi đi tới người trẻ tuổi kia, hắc quát lạnh nói: “Đăng Phi, ngươi tới ta Âu Dương gia chủ thành, muốn?”

Đăng Phi nhin không được một tiếng cười nhạt, như là nhìn xem bạch mã si bình thường nhìn xem Âu Dương Chấn Thiên: “Ta tự nhiên là đến báo thù đây, Âu Dương gia chủ, ngươi sẽ không phải là bạch mã si đến loại tình trạng này, cho là ta sẽ bỏ qua ngươi Âu Dương gia a? Ta lúc trước liền

qua, muốn huyết tẩy mao người Âu Dương gia, ta là người ưu điểm lớn nhất, chính là nói lời giữ lời.”

“Đăng Phi, ngươi không nên quá phận, làm người lưu một đường, ngày sau tốt gặp mặt, ta Âu Dương gia với người Đăng Phi tâm đó, cũng không thâm cừ đại hận, chẳng lẽ ngươi không nên chém tận giết tuyệt sao?” Một cái Âu Dương gia trưởng lão sắc lệ từ trong góc nhìn xem Đăng Phi quát.

“Ta Âu Dương gia thực lực nội tình vô cùng hùng hậu, chẳng lẽ ngươi cho rằng bằng vào một mình ngươi, có thể rung chuyển ta Âu Dương gia sao?” Cái khác Âu Dương gia trưởng lão lớn tiếng trách cứ Đăng Phi.

“Không cách nào rung chuyển thực lực của các ngươi?” Đăng Phi có chút giật mình nhìn xem nói chuyện người này, trên mặt lộ ra một vòng nồng đậm vẻ trào phúng: “Ta tại sao phải rung chuyển các ngươi? Ta chỉ cần đem nhìn xem không vừa mắt người khô mắt là được rồi.”

“Ngươi.

.

.

, Đăng Phi, ngươi không nên khinh người quá đáng!” Âu Dương Chân Thiên mặt đỏ lên, tức giận nói ra: “Chẳng lẽ ngươi thực đã cho ta Âu Dương gia sẽ sợ ngươi?”

Đăng Phi cười nhạt một tiếng: “Tốt rồi, Âu Dương gia chủ, đừng có lại cái kia đóng kịch, ta nói rồi, muốn huyết tẩy người Âu Dương gia, có cái gì bài, đều sáng xuất hiện đi, nói cách khác, có lẽ, liền không có cơ hội rồi.”

“Tiểu tạp chủng, như thế kiêu ngạo cuồng vọng, cũng không sợ gió lớn nhanh đầu lưỡi của ngươi!” Một cái lạnh lẽo thanh âm bỗng nhiên vang lên, thanh âm kia phảng phất từ bốn phương tám hướng truyền đến bình thường, đón lấy, một cỗ phong phú khủng bố áp lực, hướng phía Đăng Phi bên này áp bách tới đây.

Bốn phía vốn là không ít người xem náo nhiệt, tất cả đều sắc

mặt hoảng sợ không ngừng hướng lui về phía sau đi, có ít người trực tiếp đứng không vững, quỳ trên mặt đất, bị ép tới hầu như không cách nào hô hấp.

“Hừ!” Đẳng Phi bên người râu quai nón Đại Hán hừ lạnh một tiếng, trên bờ vai cực lớn hắc thiết trọng kiếm hướng phía bầu trời vẽ một cái, phát ra một tiếng nặng nề tiếng vang.

Gửi!

Ngay sau đó, vẻ này cực lớn vô cùng áp lực, lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Đón lấy, trong hư không truyền đến một tiếng kêu đau đớn, một đạo thân ảnh có chút chật vật hiện ra thân hình, là một thất tuần lão giả, khoe miệng tràn ra một tia máu tươi, hai mắt hoảng sợ nhìn chằm chằm Đẳng Phi bên người râu quai nón Đại Hán.

“Ngươi là người phương nào?” Lão giả nhìn xem long nhất, vẻ mặt kinh hãi mà hỏi.

“Ngươi một cái sẽ chết chi nhân, hà tất nói nhảm?” Long nhất khinh thường nhìn thoáng qua lão giả này, trong tay hắc kiếm lần nữa hướng phía lão giả hư không vẽ một cái.

Vẻ này không thể địch nổi lăng lệ ác liệt chấn động, lập tức phong kín lão giả này tất cả đường lui, lão giả phát ra một tiếng hoảng sợ kêu to, một cái đầu lâu cao cao bay lên, đầy ngập nhiệt huyết phóng lên trời, trên không trung bỏ ra một mảnh lãnh diễm thê lương huyết vũ.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 528: Máu Chảy Thành Sông!

>

Convert by:

ZajMaster

Trên mặt đất đám người lập tức phát ra một hồi kinh hô, trợn mắt há hốc mồm nhìn lên trời không trung cái kia thành mảnh rơi cường giả máu tươi.

Trong giây lát, có người phát ra một tiếng thét kinh hãi: “Chạy mau, đừng cho cái này máu tươi tung tóe đến trên người, gặp người chết đấy!”

Mọi người cái này mới giật mình, vừa mới bị một đạo kiếm khí chém tới đầu lâu vị kia, là một cái chỉ dựa vào khí tức liền ép tới bọn hắn quỳ rạp xuống đất đại năng, bị lớn như vậy có thể máu tươi cho đụng phải, khẳng định tại chỗ sẽ trí mạng! Rất nhiều người thất kinh nhao nhao hướng lui về phía sau đi, bất quá thực sự có lá gan lớn đấy, có người trực tiếp bay lên không trung, tới gần cái kia mảnh rơi máu tươi, dùng bình ngọc đi đón từ trên trời giáng xuống đại năng máu tươi.

Phía dưới chính giữa có người không hiểu, phát ra nghi vấn: “Người nọ điên rồi sao? Hắn chạy tới tiếp cái kia máu tươi làm cái gì?”

“Ngu ngốc, đó là Hoàng cấp đại năng máu tươi, dùng để luyện dược hiệu quả so vạn năm linh dược còn cường đại hơn!”

“Ông t...r...ờ...i..., cái kia đại năng máu tươi chẳng phải là bảo vật?”

“Nói nhảm, đương nhiên là bảo vật, chỉ tiếc loại bảo vật này không phải ai đều có thể lấy được, người nếu là dám đi đụng, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!”

Người phía dưới bây giờ trong không ngừng phát ra các loại kinh

hồ cùng tiếng nghị luận.

Âu Dương gia bên này người tức thì nguyên một đám toàn bộ đều giận đến sắc mặt tái nhợt, phiên muộn đến đều muốn thổ huyết, nhà mình một cái Hoàng cấp đại năng bị người một kiếm chém tới đầu lâu, rõ ràng còn có người đến đoạt đại năng máu tươi, đây quả thực quá không đem Âu Dương gia để vào mắt rồi.

“Khinh người quá đáng!” Âu Dương gia một cái trưởng lão nổi giận dựng lên, chỗ xung yếu hướng cái kia đám đi tiếp Hoàng cấp đại năng bảo huyết gia hỏa.

Bị người bên cạnh ngăn lại, khổ khuyên nhủ: “Chính chủ là Đằng Phi, người còn muốn gây bao nhiêu cừu gia đi ra?” Vị trưởng lão này vẻ mặt chán nản, kinh ngạc đứng ở nơi đó, lẩm bẩm nói: “Chẳng lẽ nói ta Âu Dương gia, thật sự muốn hủy ở cái này trong tay người hay sao?” Hắn mà nói, không ai trả lời, tất cả mọi người là vẻ mặt kinh sợ nhìn xem cái kia đứng khi bọn hắn đối diện thân ảnh.

Âu Dương Chấn Thiên phát ra một tiếng bi thương: “Thúc tổ, người chết rất thảm a...! Cầu lão tổ tông ra tay, phù hộ tử tôn của ngài hậu đại!”

Âu Dương thanh âm rung trời khàn giọng, khóe mắt chảy ra huyết lệ: “Ngài lại không ra tay, Âu Dương gia muốn đã xong a...!”

Oanh!

Một cỗ vô cùng khí tức cường đại, trong nháy mắt từ trời xanh hàng lâm xuống, những cái...kia bốn phía người xem nào nhiệt có không ít tại chỗ thổ huyết, cho dù một ít thực lực rất mạnh, cũng cũng nhìn không được hai chân như nhũn ra, trên linh hồn truyền đến mãnh liệt rung động, có gan đều muốn quỳ rạp xuống đất đi thăm viếng xúc động.

“Bất Hủ Thần Hoàng!” Trong đám người có tiếng người âm run rẩy hoảng sợ nói.

“Ông t...r...ờ...i...! Âu Dương gia lão tổ tông đi ra, thật là Bất

Hủ Thần Hoàng, hơi thở này quá cường đại!”

“Ha ha cái này nhìn thật là náo nhiệt.”

Trong đám người đều nghị luận, chỉ có rất ít người có thể mặt không đổi sắc đứng ở nơi đó chuyện trò vui vẻ.

Đón lấy, trong đám người có đến từ năm vực địa phương khác cường giả giận dữ hét: “Âu Dương gia tiền bối, các người Âu Dương gia, muốn cùng toàn bộ năm vực là địch sao?”

“Còn không mau mau thu khí tức của ngươi! Ngươi muốn giết chúng ta sao?” Trong đám người lại có tiếng rống giận dữ truyền đến.

Long nhất đứng ở Đằng Phi bên người, hai mắt lạnh lùng nhìn xem đỉnh đầu hư không một chỗ, nhàn nhạt nói ra: là (vâng, đúng) một cái Bất Hủ Thần Hoàng trung cấp cảnh giới cường giả, ta khả năng không phải là đối thủ.”

Đằng Phi có chút gật gật đầu, tinh thần lực của hắn, từ lâu trải qua tập trung cái hướng kia đối phương trên người truyền đến chân động, hoàn toàn chính xác thập phần cường đại, cùng lúc trước bị hắn dùng Tinh Thần lực trực tiếp đuổi giết mất cái kia đến từ vĩnh hằng chi địa trung niên sát thủ không sai biệt lắm.

Âu Dương Chấn Thiên nước mắt tuôn đầy mặt, bi phần khàn giọng hô: “Lão tổ tông, xin ngài ra tay, giết xâm phạm chi nhân, phù hộ tử tôn của ngài hậu đại!”

Phía chân trời tầng mây bên trong truyền tới một âm thanh lạnh như băng: “Người phương nào lớn mật, dám đến Âu Dương gia giương oai, lão phu mấy vạn năm không xuất ra thế cái gì tạp chủng cũng dám chạy tới nháo sự?”

“Lão tạp mao, nhiều như vậy nói nhằm làm gì? Hôm nay ta tới đây, dĩ nhiên là muốn huyết tẩy ngươi Âu Dương gia!”

Đằng Phi quát lạnh một tiếng, vờn người đứng dậy, bay về phía hư không, trong tay nhiều ra một cây tản ra không lồ uy thế để bình trường thương.

“Tiểu tạp chủng ngươi trong tay cầm đây, là ta Âu Dương gia để binh! Lão phu muốn đem ngươi băm thây vạn đoạn!” Trên bầu trời thanh âm kia tràn ngập phần nộ.

“Ha ha ha chính là muốn dùng ngươi Âu Dương gia để binh

tới giết người!” Đẳng Phi cười to, đồng thời truyền âm cho long nhất nói: “Đem phía dưới những cái...kia Âu Dương gia người, đều giải quyết hết! Âu Dương Chấn Thiên nhất định phải chết, những người khác, phế bỏ là được!” Long nhất cười một tiếng dài, bàn về trong tay hắc kiếm, giống như tôn Sát Thần, đột nhiên xông vào Âu Dương gia giữa đám người, tay nâng kiếm rơi, một cái Âu Dương gia Đại Đế cường giả đầu người rơi xuống đất.

Ngay sau đó, Đinh Tuyệt Ninh, Vị Ương Minh Minh, Lục Tử Lăng, đồng cái này tứ nữ nhao nhao bộc phát ra khí tức cường đại, xông vào Âu Dương gia bên này trận doanh.

“Đợi một chút ta!” Áo tím nương tử lo lắng hô một tiếng, liền muốn đi theo xông đi lên.

Lại bị bên cạnh Lý Dật Phong kéo lại.

“Âu Dương gia còn có người không có đi ra, vừa mới Đẳng Phi cho ta truyền âm, còn có hai cái giấu ở âm thầm, sợ là muốn ra tay tập kích đấy, ta và người chuẩn bị ngăn lại hai người kia.” Lý Dật Phong cho áo tím nương tử truyền âm nói.

Áo tím nương tử có chút kinh ngạc truyền âm cho mình phụ quân: “Còn có hai cái? Đẳng Phi phát hiện hay sao? Tiểu tử này thần thức sao sẽ cường đại như thế?”

Quả nhiên, áo tím nương tử vừa dứt lời, theo trong hư không bỗng nhiên xuất hiện hai đạo thân ảnh, tản ra khí tức kinh khủng, hướng phía Đẳng Phi cái hướng kia trực tiếp đánh tới, lại là muốn trước giải quyết hết Đẳng Phi cái này họa lớn.

Áo tím nương tử cùng Lý Dật Phong hai người nhìn nhau, thân hình bỗng nhiên biến mất, lập tức, xuất hiện ở trên bầu trời, đem hai đạo thân ảnh kia ngăn lại.

Một người trong đó trông thấy áo tím nương tử cùng Lý Dật Phong hai người, lập tức chính là khế giạt mình, mang theo vài phần tức giận quát: “Ta nói là ai, lá gan lớn như vậy, dám đến Âu Dương gia tìm sự tình, nguyên lai là Lý tiên bối cùng áo

tím nương tử, hai người các ngươi không tại để bái cốc đợi, đến ta Âu Dương gia làm cái gì? Ta Âu Dương gia có thể có đắc tội nhị vị chỗ?”

Áo tím nương tử lạnh lùng cười cười: “Âu Dương Hường Tá, năm đó một cuộc chiến đấu, bắt phân thắng bại, hôm nay tới tìm ngươi giải quyết xong năm đó ân oán!”

Đạo thân ảnh kia lạnh lùng cười cười: “Áo tím nương tử, các ngươi vợ chồng hai người theo vĩnh hằng chi địa bị người đuổi giết đi ra, đến ta năm vực thế giới, nên hảo hảo ẩn cư đứng lên, hôm nay vậy mà đi theo tham dự đến năm vực chính là không phải trong đến, các ngươi chẳng lẽ thực cho rằng, năm vực trong sẽ không người trị được các ngươi sao?”

Áo tím nương tử xì một tiếng khinh miệt, lạnh lùng nói:

“Ngươi không cần phải ở chỗ này châm ngòi, Âu Dương Hường Tá, ta lúc trước cũng đã nói, các ngươi Âu Dương gia theo người bắt đầu, liền phần lớn là cái loại này tâm thuật bất chánh thể hệ, chuyện xấu đều gọi các ngươi cho làm cố gắng hết sức, hôm nay ngay ở chỗ này chấm dứt các ngươi tất cả tội ác a!”

“Ha ha ha ha, nói khoác mà không biết ngượng, chỉ bằng các ngươi?” Âu Dương Hường Tá cười lạnh một tiếng, trên người trong lúc đó bộc phát ra một cỗ hùng hồn Đấu Khí, cái kia Đấu Khí ngưng kết thành một đầu hơn một ngàn trượng dài cực lớn Bạch Hổ, hướng về vũ trụ hư không, phát ra hổ bào, cái kia cỗ kinh khủng chân động, làm cho lòng người sinh run rẩy.

“Áo tím nương tử, đôi đũa:đợi lão phu bắt giữ ngươi, muốn cho ngươi ăn Xích Huyết uyên ương giao long huyết, cho ngươi biến thành một cái **, ha ha ha ha!” Âu Dương Hường Tá hướng phía vũ trụ hư không cực nhanh bay đi, muốn đi Thiên Ngoại, mở đường chiến trường.

Một đạo khác thân ảnh cuồng tiếu nói: “Lý Dật Phong, để cho ta tới thử xem ngươi đã nhiều năm như vậy, có hay không chút:điểm tiến bộ!”

“Âu Dương Hường Hữu, huynh đệ các ngươi đều là cận bã trong cận bã, bại hoại trong bại hoại, hôm nay khiến cho lão phu để chấm dứt ngươi rồi!” Lý Dật Phong lạnh lùng quát, trên người đột nhiên bộc phát ra vô cùng khí tức cường đại đến, trực tiếp áp hướng đối diện cái này đạo thân ảnh.

Vèo!

Âu Dương Hưởng Hữu thân hình đột nhiên biến mất tại nguyên chỗ, phóng tới càng sâu vũ trụ hư không.

Lý Dật Phong tản ra không khí uy áp, theo sát phía sau.

Trên mặt đất, tiếng kêu rung trời, Âu Dương gia bên này tinh nhuệ cường giả hầu như dốc toàn bộ lực lượng, trong đó Hoàng cấp cảnh giới đại năng, thì có mười cái, Đại Đế cảnh giới vô số kẻ.

Loại này đội hình, cho thấy một cái uy tín lâu năm gia tộc cường đại nội tình, đủ để nhưng bất kỳ một cái nào thế lực đối địch cảm thấy run rẩy.

Nhưng mà hôm nay, bọn hắn cuối cùng đã tới rất đối thủ mạnh mẽ, toàn bộ Âu Dương gia cũng lâm vào trước đó chưa từng có cực lớn nguy cơ chính giữa.

Long nhất một thân thực lực, cường hãn đến tột đỉnh, đồng dạng là Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, nhưng long nhất vũ khí trong tay, so để bình càng mạnh hơn nữa, sở học võ học, cũng là giết người lớn thuật, xông vào Âu Dương gia trận doanh chính giữa, quả thực thế không thể đỡ!

Một thân áo đỏ đồng nhìn qua cũng không thể nào cường đại, hơn nữa giờ tay nhắc chân tầm đó, thông dong cao nhã, không mang theo một tia sát khí, nhưng nàng bàn tay trắng nõn chỗ trải qua chỗ, nhưng là một mảnh tử khí!

Tánh mạng cổ thụ có được vô tận sinh cơ, đồng dạng, cũng có thể rút đi đối phương sinh cơ!

Lục Tử Lăng trường kiếm trong tay kiếm khí tung hoành, chỗ trải qua chỗ, hầu như không một hợp chi địch!

Vị Ương Minh Minh cùng Đình Tuyết Ninh hai người tuy nhiên hơi kém một chút, nhưng có đồng cùng Lục Tử Lăng trung tâm lai ứng với, hai người sát khí người đến, cũng là chút nào không nương tay.

Toàn bộ Âu Dương gia chủ thành bên ngoài, tiếng giết rung

trời, máu chảy thành sông, ngày hôm nay, đem trở thành Trung Châu Bạch Hồ huyết mạch hắc ám nhất một ngày!

Tuy nhiên Đằng Phi nói cho long nhất chỉ (cái) tru sát Âu Dương Chấn Thiên, còn lại mấy cái bên kia người phế bỏ chính là, có thể long nhất thực chất bên trong chảy xuôi đúng là hiệu chiến huyết dịch, nếu là đúng lúc này tất cả đều buông tha cho chống cự, hẳn khả năng còn không hạ thủ.

Nhưng bây giờ vấn đề là, Âu Dương gia bên này một mực ở liều chết chống cự lại, căn bản không có nửa điểm muốn đầu hàng ý tứ buông tha.

Đối (với) Âu Dương gia mà nói, một khi buông tha cho, kia không lờ và cổ xưa gia tộc, đem tại lập tức tan vỡ, cây ngược lại hồ chén tán, tựu đợi đến người khác tới chia cắt a.

Chống cự, còn có mấy phần thành công khả năng.

Đối (với) long nhất mà nói, Âu Dương gia càng là chống cự, bị hắn giết càng thoải mái, trong tay cái kia miệng hắc kiếm đã không biết chém bao nhiêu Âu Dương gia cường giả.

Âu Dương Chấn Thiên bị mấy người bảo hộ lấy, nhìn xem một màn này, nhin không được ngửa mặt lên trời thở dài, nếu như sự tình có thể cho tới bây giờ, hẳn nói cái gì cũng sẽ không tại làm ra trêu chọc Đằng Phi quyết định.

Vẫn cho là Đằng Phi dù thế nào mạnh mẽ, cũng không quá đáng là người cô đơn, hiện tại mới phát hiện, chút bất tri bất giác, Đằng Phi bên người đã ngưng tụ lại một cái không kém cõi bất luận cái gì hào phú đại tộc thế lực cường đại!

Nhân số bên trên tuy nhiên không nhiều lắm, nhưng từng cái tất cả đều là chính thức tinh anh, cùng loại người này là địch, căn bản chính là ông cụ thất cổ, ngại mệnh dài a!

Âu Dương Chấn Thiên hôm nay chỉ có thể đem chỉ vện vện có một điểm hy vọng, ký thác vào gia tộc ba cái lão tổ tông trên người.

Chẳng qua là liên hắn trong lòng của mình, đều rất khó tin tưởng, có thể ở vĩnh hằng chi địa hai cái tuyệt thế đại năng thủ

hạ thông dong đào tẩu Đằng Phi, sẽ bị nhà mình ba cái lão tổ
tông cho trấn áp.

“Chẳng lẽ, trời cao thật sự.

.

.

Muốn vong ta Âu Dương gia sao?” !.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 529: Một Ngụm Nuốt Mất!

>

Convert by:

ZajMaster

Hư không Thiên Ngoại, Âu Dương gia lão tổ tông trong mắt tràn ngập lạnh như băng hào quang, toàn thân sát cơ như là mặt trời bình thường bạo phát đi ra.

Sau lưng dâng lên một đầu hơn một ngàn năm trăm trượng dài cực lớn màu trắng mãnh hổ, như vật sống, gầm thét, tản ra động trời chi uy, thế không thể đỡ hướng phía Đằng Phi mãnh liệt nhào đầu về phía trước.

Phanh!

Đằng Phi trong tay tản ra khủng bố Đế Uy để binh trường thương hướng lên nhảy lên, một đạo vô cùng lăng lệ ác liệt sát ý theo trường thương Xùy~~ ra, hóa thành một đạo thẳng tắp tia chớp, đánh vào cực lớn màu trắng Cự Hổ trên người.

Bao la mờ mịt vũ trụ mênh mông ở chỗ sâu trong, bộc phát ra một đoàn cực lớn năng lượng khói lửa, như là lớn sao bạo tạc nổ tung bình thường, lóe lên hào quang đem hắc ám vũ trụ chiếu lên tươi sáng chói sáng!

Cực lớn màu trắng Cự Hổ bị đánh nát, đồng thời Đằng Phi thân hình cũng hướng (về) sau bay ngược ra mấy ngàn thước.

Âu Dương gia lão tổ tông cũng hướng lui về phía sau ra mấy ngàn thước, một đôi mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Tiêu tạt chủng, thực lực của ngươi để cho ta cảm thấy kinh ngạc, khó trách ngươi có thể đem ta Âu Dương gia bức đến

nước này, quả thật có vài phần bổn sự, cũng không uổng công ta xuất quan tới giết người!” Âu Dương gia lão tổ tông lạnh lùng nói qua, sau đó phát ra gầm lên giận dữ: “Bạch Hổ Tiểu Thiên chừng!”

Một chuông đánh ra, một đầu năng lượng ngưng kết mà thành Bạch Hổ phát ra một tiếng rung trời gào thét, bốn phương tám hướng hư không đều bị chấn động được đọng lại.

Cái này đạo năng lượng ngưng kết thành Bạch Hổ tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, lập tức đánh về phía Đằng Phi, mở ra miệng lớn dính máu, muốn đem Đằng Phi một ngụm nuốt mất.

Đằng Phi sắc mặt lạnh lùng, một chiêu Vô Địch quyền pháp trong Hư Vô Sinh Hồn Độn đánh ra đi.

Oanh!

Đáng sợ Hồn Độn lực lượng trực tiếp lưng (vác) cái này đầu năng lượng ngưng kết thành Bạch Hổ đánh thành mảnh vỡ, về này kịch liệt chấn động, lại để cho Đằng Phi một cái cánh tay đều trở nên có chút run lên đứng lên.

Nhìn xem bên kia Âu Dương gia lão tổ tông, Đằng Phi trong nội tâm nghĩ đến: lão gia hỏa này thực lực xác thực đủ mạnh mẽ, mặc dù không có cái loại này sát phạt lớn thuật, nhưng vô số năm tích lũy, lại để cho hắn thể nội Đấu Khí trở nên hùng hồn vô cùng, đối (với) thiên địa pháp tắc linh ngộ, cũng không kém hơn chính mình, là một kinh địch!

“Lại nhìn ta đây đạo bạch hổ kiếm khí!” Âu Dương gia lão tổ tông liên tục gào thét, bàn tay hướng hư không vẽ một cái, lập tức một đạo lăng lệ ác liệt kiếm khí xuất hiện ở trời xanh bên trong.

Như trường hồng quán nhật, đem hư không đều cho mở ra đến, lập tức tràn đến Đằng Phi phụ cận.

Kinh khủng hơn đây, là kiếm này khí phía trên, rõ ràng bám vào lấy Thiên Đạo pháp tắc cùng trật tự đan vào ra Thần Quang, bất luận cái gì chiêu thức, chỉ cần dính vào pháp tắc

cùng trật tự, đều trở nên khủng bố vô cùng.

Bởi vì này tốt chiêu thức, đã không chỉ là bình thường đấu kỹ, mà có thể xưng là “Thuật” rồi, pháp tắc cùng trật tự lực lượng nhiệm càng nhiều, cái này “Thuật” cũng liền càng cường đại.

Muốn Đăng Phi Vô Dịch quyền pháp, bạch y nữ tử Hỏa Phượng, đều thuộc về lớn thuật phạm trù.

Mà Âu Dương gia lão tổ tông cái này năm vực sinh trưởng ở địa phương võ giả, không có chính thức cường đại đấu kỹ truyền thừa, rõ ràng dựa vào chính mình, có thể ngộ đến “Thuật” phạm trù, đã là tương đối khó lường thành tựu.

“Người tuy nhiên ngộ ra thuật đến, nhưng ở trước mặt ta, như trước chưa đủ nhìn, xem ta một quyền phá người!” Đăng Phi quát lớn, đưa tay chính là một quyền.

Vô Dịch quyền pháp, sát phạt lớn thuật, cứ việc:cho dù Đăng Phi đối (với) cái này lớn thuật lĩnh ngộ cũng không cao thâm, nhưng lớn thuật chính là lớn thuật, phía trên đan vào pháp tắc cùng trật tự lực lượng, không thể thắng được Âu Dương gia lão tổ tông kiếm khí.

Ba!

Đạo kiếm khí kia lập tức bị đánh tan, bất quá đạo thứ hai đạo thứ ba.

.

.

Sông cùng với càng thêm nhiều pháp tắc cùng trật tự lực lượng kiếm khí hầu như trong nháy mắt, ngay tại Âu Dương gia lão tổ tông trong tay chém ra.

Âu Dương gia lão tổ tông đặc ý cuồng tiếu: “Tiểu tạp chủng, võ học của người thiên phú quả nhiên cường hãn, có thể người cuối cùng là thối thiết thối tại tuổi lên, người tuổi còn nhỏ, loại này tiêu hao thật lớn chiêu thức, người có thể thi triển ra bao

nhiều đưa tới? Còn không đi chết đi!”

Hơn một trăm tám mươi đạo có thể nói là “Thuật” kiếm khí tạo thành một mảnh kiếm khí hải dương, tại đây mảnh trong hải dương, hết thấy tất cả đều muốn bị vô tình thất cổ: xoắn giết, thậm chí nhiễm bên trên một điểm, đều bản thân bị trọng thương!

Đằng Phi vận khởi Già Lâu La tâm kinh, tại đây “Thuật” kiếm khí ở giữa hải dương tránh trái tránh phải, thoát nhìn có chút chật vật.

Âu Dương gia lão tổ tông cười ha ha: “Tiểu tạp chủng, xem lão ác tử hôm nay phanh thây xé xác ngươi rồi!”

“Các ngươi Âu Dương gia người, tựa hồ cũng rất ưa thích phanh thây xé xác người khác?” Đằng Phi âm thanh lạnh như băng, đột nhiên vang lên.

Âu Dương gia lão tổ tông lập tức mặt lộ vẻ vẻ kinh ngạc, bởi vì không biết lúc nào, Đằng Phi rõ ràng theo luồng kiếm khí này trong hải dương giải thoát đi ra, không biết vận hành thân pháp gì, hầu như trong nháy mắt, liền đã đi tới trước mặt của hắn!

“Không có khả năng! Ngươi là thế nào đi ra hay sao?” Âu Dương gia lão tổ tông kinh hãi nhìn xem Đằng Phi hỏi.

“Chuyện này, ta tựa hồ không có nghĩa vụ với ngươi cái này lão già kia đi giải thích!” Đằng Phi nói qua, biến tinh thần thức trong khuôn bố tinh thần lực như lũ quét bộc phát bình thường oanh ra đến, trực tiếp oanh hướng Âu Dương gia lão tổ tông.

Phanh!

Âu Dương gia lão tổ tông thân thể giống như chỉ (cái) bị cuồng phong thổi điều bị đứt dây, tại đây mệnh môn vũ trụ mệnh môn hư không, bay tứ tung ra trên trăm dặm xa!

Nhưng mà, lại để cho Đằng Phi cảm thấy ngoài ý muốn chính là, Âu Dương gia lão tổ tông vậy mà không có chết!

Đằng Phi đầu lông mày khẽ nhướng mày, trong nội tâm lập tức hiểu được, Âu Dương gia lão tổ tông trên người, khẳng định có thể chống cự Tinh Thần lực tổ khí.

Nói cách khác, chỉ bằng chính mình thành linh lần này, hẳn cho dù không chết, cũng tuyệt đối sẽ người bị thương nặng.

Chí Tôn cảnh giới lực lượng tinh thần, chống lại Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới lực lượng tinh thần, nhất định là ưu thế áp đảo.

Quả nhiên, Âu Dương gia lão tổ tông phun một tiếng phun ra một ngụm máu tươi, trong cặp mắt chớp động lên sóng sót sau tai nạn sợ hãi lẫn vui mừng, sau đó cười ha ha nói: “Tiểu tạp chủng, không thể tưởng được tinh thần lực của ngươi số lượng khủng bố như thế, rõ ràng để cho ta bị thương.

Bất quá, chỉ sợ ngươi càng không nghĩ tới là, lão tổ trên người của ta, sẽ mang theo một kiện chuyên môn phòng bị tinh thần công kích tổ khí a? Ha ha ha ha, hôm nay mạng ngươi nên tuyệt, mấy ngày liền cũng đang giúp lấy ta!”

Rắc!

Không đợi Âu Dương gia lão tổ tông nói cho hết lời, một cái rất nhỏ tiếng vỡ vụn, rơi vào tay trong tai của hắn, hắn sắc mặt hơi động một chút, lập tức theo không gian giới chỉ chính giữa lấy ra một vật, đó là một kiện vỡ vụn ra mặt nạ.

Mặt nạ không biết cái gì tài liệu chế thành, đen sì đầy, bắt đầu vốn hắn nên trơn bóng trong như gương, nhưng hiện tại toàn bộ trên mặt nạ lại hiện đầy mạng nhện bình thường vết rạn.

“Tổ khí vậy mà.

.

.” Phế bỏ, ta Âu Dương gia tổ khí, vậy mà phế bỏ!” Âu Dương gia lão tổ tông run rẩy thanh âm, phảng phất không thể tin được chính mình nhìn thấy là sự thật.

“Tiểu tạp chủng, ta muốn đem ngươi băm thây vạn đoạn!” Âu Dương gia lão tổ tông lại một lần nữa nghiêng răng nghiêng lợi thề.

“Chiến Tranh Ma Ngẫu, đi ra nuốt hắn!” Đằng Phi có chút thờ

hồn hển, đối (với) Chiến Tranh Ma Ngẫu nói ra: “Ta tối đa chỉ có thể cùng hấn đánh ngang, muốn giết hấn quá khó khăn!”
Dùng Tinh Thần lực một kích toàn lực về sau Đằng Phi biến tinh thần thức trở nên trống rỗng, không tiếp tục tác phẩm tâm huyết ra kích thứ hai đến.

Còn đối với lúc này tuy nhiên bị thương, nhưng không chết, trong thân thể còn có hầu như vô cùng vô tận Đấu Khí chèo chống Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới đại năng, đều muốn chém giết, quả thực quá khó khăn rồi.

Cho nên, Đằng Phi không chút lựa chọn hướng Chiến Tranh Ma Ngẫu xin giúp đỡ.

Cùng cường giả chiến đấu, hoàn toàn chính xác có thể cho hấn rất nhanh phát triển, nhưng dưới mắt tình huống tiếp tục đánh tiếp, bất quá là tiêu hao cuộc chiến đối (với) Đằng Phi mà nói, học tập ý nghĩa đã không có.

Lúc này thời điểm, Âu Dương gia lão tổ tông lần nữa giận dữ hét: “Tiểu tạp chủng, xem ta Bạch Hổ nuốt long quyền.

.

.”

Lời còn chưa dứt, trong lúc đó một cái già nua nhưng cực độ âm thanh lạnh như băng, khi hấn bên tai vang lên: “Người có thể an tâm đi chết rồi.”

“Ai.

.

.

A...!” Âu Dương gia lão tổ tông vừa hỏi ra một chữ trong giây lát phát ra một tiếng kinh thiên động địa kêu thảm thiết.

Vừa mới ngưng kết thành hình một đầu cự lớn Bạch Hổ, cũng ở đây trong khoảnh khắc tan vỡ.

Trên người đan xen pháp tắc cùng trật tự Thần Quang lập tức trở nên ảm đạm xuống một đạo Nguyên Thần, theo thân thể của hắn, cưỡng ép phá thể mà ra sau đó không bị không chế bay về phía một đạo thân ảnh màu tím.

“Không nên, ta có thể trở thành đầy tớ của ngươi, không, ta toàn bộ Âu Dương gia, cũng có thể trở thành đầy tớ của ngươi lưu ta một mạng!” Âu Dương gia lão tổ tông rốt cục cảm nhận được chính thức tử vong uy hiếp, đôi mắt đạo này màu tím thân ảnh, hắn thậm chí ngay cả chút nào phản kháng chỗ trống đều không có toàn bộ Nguyên Thần lập tức bị câu cấm mà ra, mà đối phương ý tứ tựa hồ là đều muốn đem nguyên thần của hắn nuốt mất!

Theo Đằng Phi biến tinh thần thức trong đi ra Chiến Tranh Ma Ngẫu quay đầu lại nhìn một cái Đằng Phi, lại nghe thấy Đằng Phi lạnh lùng nói ra: “Bên cạnh của ta, không cần nuôi dưỡng một cái tùy thời sẽ cắn ngược lại chủ nhân một ngụm con chó.

Chiến Tranh Ma Ngẫu, nhìn ngươi rồi!”

“Không, không!” Âu Dương gia lão tổ tông phát ra hoảng sợ gào thét, làm cho khàn cả giọng, nhưng nhưng như cũ không cách nào cải biến Nguyên Thần bị cắn nuốt kết cục.

Chiến Tranh Ma Ngẫu nuốt mất Âu Dương gia lão tổ tông Nguyên Thần về sau, đứng tại nguyên chỗ lẳng lẳng đứng yên một hồi, sau đó mới khôi phục hành động, nghĩ đến Âu Dương gia lão tổ tông không cam lòng bị cắn nuốt, vẫn làm một ít chống cự đấy.

Nhưng hắn tại sao có thể là có được Chí Tôn cảnh giới Chiến Tranh Ma Ngẫu đối thủ?

Đằng Phi thấy hoa mắt thần mê, trong nội tâm nghĩ đến: chính mình dùng Hoàng cấp tuyệt đỉnh thực lực, có thể đánh chết Bất Hủ Thần Hoàng trung cấp phía dưới cảnh giới tuyệt thế đại năng, cái kia là bởi vì chính mình nắm giữ lấy vài loại sát phạt lớn thuật, càng bởi vì chính mình tu luyện có Bát Bộ Thiên Long Quyết trong Già Lâu La tâm kinh, tốc độ vượt bậc thiên hạ, là trọng yếu hơn, là mình Chí Tôn cảnh giới lực lượng tinh thần.

Cần phải muốn đi đối phó Chí Tôn, căn bản chính là muốn chết hành vi.

Lại nhìn Âu Dương gia vị lão tổ tông này, chính mình dùng Chí Tôn cảnh giới tinh thần lực một kích toàn lực, lại bị hắn dùng nát bấy một kiện tổ khí làm đại giá cho ngăn trở.

Sau đó chính mình sẽ không có biện pháp gì.

Mà tại chính thức Chí Tôn Chiến Tranh Ma Ngẫu trước mặt, Âu Dương gia vị này Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế đại năng, tựa như một quả trứng gà, Chiến Tranh Ma Ngẫu, thì là tảng đá kia!

“Đã xong?” Đằng Phi nhìn xem Chiến Tranh Ma Ngẫu hỏi.

“Thật hoài niệm cái này hương vị, thôn phệ đại pháp vô cùng cường đại, nếu như ta có thể đủ lại thôn phệ càng nhiều nữa cường giả Nguyên Thần, có lẽ..

.

.

Có một ngày ta có cơ hội có thể đột phá đến Thiên vương cảnh giới!” Chiến Tranh Ma Ngẫu thanh âm già nua ở bên trong, cũng nhin không được mang theo vẻ run rẩy cùng ước mơ.

“Nếu là có thể trở thành Thiên vương, cái kia, cho dù chống lại vĩnh hằng chi địa ba đại cự đầu, chúng ta cũng có thể có được lực lượng nữa à!”

Đằng Phi sâu chấp nhận gật đầu, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì đó, một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm Chiến Tranh Ma Ngẫu, cười lạnh hỏi: “Tốt, ngươi rõ ràng gạt ta, ngươi không phải nói, ta không đến Chí Tôn cảnh giới, ngươi mỗi lần thi triển lực lượng của ngươi, ta như trước sẽ suy yếu sao? Nhưng vì cái gì lần này, ta lại không có bất kỳ suy yếu cảm giác? Chiến Tranh Ma Ngẫu tiên sinh, ngươi có thể hay không, giải thích cho ta xuống, đây là tại sao vậy chứ?”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp

nhân, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 530: Nửa Nuốt Hai Người!

>

Chiến Tranh Ma Ngẫu một trận chột dạ, cặp kia dờ dẩn ánh mắt, thậm chí có chút không dám đi xem Đằng Phi ánh mắt.

Trên thực tế, làm Đằng Phi đột phá đến Hoàng cấp thời điểm, cái kia Chỉ cần Chiến Tranh Ma Ngẫu xuất thủ, Đằng Phi tất nhiên trở nên cực độ suy yếu gông cùm xiềng xích, cũng đã không tồn tại.

Hơn nữa làm Đằng Phi lực lượng tinh thần đạt tới Chí Tôn cảnh giới sau, tự hơn không tồn tại.

Đằng Phi sở cảm nhận được mấy lần suy yếu, đều là Chiến Tranh Ma Ngẫu cố ý chuẩn bị ra tới kết quả.

Người này thực lực vô cùng cường hãn, lại cư ngụ ở Đằng Phi tinh thần trong thức hải, muốn làm chút gì đó tay chân, quả thực rất dễ dàng.

Này hết thảy nguyên nhân căn bản, là Chiến Tranh Ma Ngẫu sợ hãi Đằng Phi biết mình xuất thủ không có cấm kỵ sau khi, quá mức tại lệ thuộc vào nó, mà buông tha cho người thực lực tăng lên, cho nên mới dùng như vậy một cái nói dối lừa Đằng Phi xuống.

Hôm nay bởi vì hấp thu một cái Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới nguyên thần, có chút đắc ý vênh váo, không cẩn thận quên mất đề chủ nhân trở nên suy yếu điểm.

Kết quả bị nhảy cảm chủ nhân cho đoán được.

Chiến Tranh Ma Ngẫu xem ra dờ dẫm đầu gối trên mặt, hiềm có lộ ra vẻ khó xử, có chút trầm ngâm nói: “Mảnh không gian này, trải qua thông minh Chí Tôn cảnh giới cường giả toàn lực thi triển, nếu không, không gian sẽ tan vỡ, sở sinh ra nhân quả, đều muốn tác dụng ở trên người chủ nhân.”

Đằng Phi mặt không chút thay đổi, đứng thẳng hư không, nhàn nhạt nhìn Chiến Tranh Ma Ngẫu.

“Được rồi được rồi, chủ nhân, chuyện này, là ta sai lầm rồi, ta sợ chủ nhân quá mức lệ thuộc vào ta, mà sơ tại tự thân thực lực tăng lên, nhưng hiện tại xem ra, đích thật là ta sai lầm rồi, chủ nhân chính là chủ nhân, vĩnh viễn cũng sẽ không buông tha cho tăng lên tự thân thực lực.” Chiến Tranh Ma Ngẫu thanh âm già nua trung tràn đầy thành khẩn.

Đằng Phi đột nhiên ha ha cười một tiếng, sau đó chỉ vào nơi xa hư không nói: “Đã như vậy, bên kia còn nữa hai người Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới nguyên thần, đại bổ ưm! Người vẫn còn chờ cái gì?”

Chiến Tranh Ma Ngẫu hơi ngẩn ra, ngẩng đầu, dờ dẫm con người nhìn Đằng Phi: “Chủ nhân không có trách ta?”

“Trách người muốn gì sao? Người làm không sai! Nếu như lúc trước người thật sớm nói cho ta biết, nói không chính xác, ta còn thật sự có đối với người cái này siêu cấp tay chân sinh ra lệ thuộc vào, tuy nhiên.

.” Đằng Phi cười nhạt một tiếng. “Hiện tại nha, cũng là tuyệt đối sẽ không tái xuất hiện tình huống như thế!”

Chiến Tranh Ma Ngẫu dờ dẫm con người lộ ra vẻ vui mừng, dùng sức gật đầu, sau đó phát ra một tiếng gào thét.

Thanh âm đột phá xé rách trời cao, già nua và bi thương thanh

âm trung mang theo không có vui mừng: “Chủ nhân của ta, rốt cục cảm giác ”” tỉnh, thế giới, chắc chắn từ đó mà thay đổi!” Chiến Tranh Ma Ngẫu vừa nói, thân thể chợt xé rách không gian, cường đại hơi thở tràn ngập mở ra.

Trực tiếp nhắm phía cùng Tử Y Nương Tử đối chiến cái kia Âu Dương gia lão tổ tông Âu Dương Hường Tả.

Âu Dương Hường Tả đang theo Tử Y Nương Tử đánh khó phân thắng bại, đột nhiên cảm nhận được một cổ để hấn linh hồn cũng hơi bị run rẩy hơi thở, một đôi mắt con người chợt co rút nhanh, nhìn đạo kia cực nhanh nhắm phía hấn màu tím cái bóng, nhin không được hoảng sợ nói: “Người là ai?”
Phanh!

Tử Y Nương Tử giơ lên bàn tay trắng nõn, một đạo lưu quang oanh hướng Âu Dương Hường Tả, cười lạnh nói: “Thế nào, Âu Dương Hường Tả.

Người sợ?”

Âu Dương Hường Tả thi triển ra một đạo Bạch Hổ đấu khí, cùng Tử Y Nương Tử oanh tới được đạo này lưu quang đụng vào cùng nhau, vũ trụ trong hư không bộc phát ra một đạo ánh sáng ngọc quang mang.

Âu Dương Hường Tả thân thể.

Mượn cổ lực lượng này, hướng về phía sau cực nhanh thối lui, cơ hồ ở trong nháy mắt tựu xé rách hư không, đến hấn loại cảnh giới này, nhân giới kinh nghiệm cũng cực kỳ phong phú, mặc dù không biết kia Đạo tử sắc thân ảnh là ai, nhưng từ đối phương hơi thở thượng tựu đủ để đoán được mình không phải là đối phương đối thủ.

Chớ đừng nói chi là, còn có một Tử Y Nương Tử ở chỗ này, hai người kia liên thủ lời nói, mình hôm nay chuẩn bị không tốt sẽ phải vẫn lạc tại nơi này.” ”

“Muốn chạy trốn?” Một đạo thanh âm già nua trung mang theo vài phần đùa cợt mùi vị.

Một cái lớn tay, ở Âu Dương Hường Tả đỉnh đầu trong nháy

mắt tạo thành, trực tiếp chụp vào Âu Dương Hường Tả cái kia đã xé rách hư không, sẽ phải biến mất tại trong hư không thân thể.

Phanh!

Âu Dương Hường Tả ngưng tụ lên toàn thân tất cả lực lượng, oanh hướng này chỉ nhiếp hướng bàn tay to của mình.

Một tiếng âm âm nổ vang, đỉnh đầu này chỉ đại trên tay xuất hiện vô số đạo da nẻ dầu vết.

Giống như chu vồng giống như lan tràn mở ra.

Âu Dương Hường Tả trên mặt mới vừa vừa lộ ra vẻ vui mừng, có thể tiếp theo, này vẻ sắc mặt vui mừng, liền hoàn toàn cứng đờ.

Kia chỉ bàn tay to mặc dù bị hấn một kích toàn lực đánh ra rất nhiều đạo liệt ngân, có thể như cũ tốc độ không giảm, mang theo làm cho người ta tuyệt vọng cường đại hơi thở, hướng hấn chớp tới.

Thình thịch!

Âu Dương Hường Tả thân thể, bị này chỉ bàn tay to một thanh nắm lấy, sau đó một cỗ lực lượng cường đại theo thân thể của hấn, hướng phía hấn sở hữu kinh mạch thẩm thấu đi vào, cơ hồ trong nháy mắt, đã Âu Dương Hường Tả hoàn toàn cho chế trụ.

“Người rút cuộc là ai? Ta với người có gì thù hận?” Âu Dương Hường Tả thanh âm bén nhọn, phát ra hoảng sợ rống giận.

Bằng cảnh giới của hấn, ở nơi này ngũ vực trong thế giới, không nói là Vô Địch, nhưng ít ra cũng sẽ không bị bĩ được chặt vật như vậy, cho nên Âu Dương Hường Tả trước tiên, tự nghĩ tới Vĩnh Hằng Chi Địa cái kia những biến thái.

Kia chỉ nắm Âu Dương Hường Tả bàn tay to, phía lực lượng liên tục không ngừng, đem Âu Dương Hường Tả chế trụ sau, nắm của hấn, liền hướng kia Đạo tử sắc thân ảnh bay đi.

Âu Dương Hường Tả la lớn: “Tiền bối có thể có chỗ hiểu lầm, ta Âu Dương gia đối với Vĩnh Hằng Chi Địa khách quý, luôn luôn vô cùng tôn kính.

.

.”

“Om sòm.” Trần đầy lạnh như băng sát cơ thanh âm già nua, ở Âu Dương Hường Tả đỉnh đầu vang lên.

Âu Dương Hường Tả đột nhiên cảm giác được nguyên thần của mình đang ở không tự chủ được cỡi thể ra, lập tức giật mình được mặt không còn chút máu, điên cuồng giãy dụa, muốn vận khởi toàn thân cao thấp đầu khí, nổ tung trong đan điền đầu tuyền.

Âu Dương Hường Tả phát ra cực kỳ bi thảm thê lương kêu thảm thiết: “Ta liền coi là một tử, cũng sẽ không tiện nghi người!”

Đáng tiếc chính là, cảnh giới của hắn so sánh với Chiến Tranh Ma Ngẫu kém đến quá nhiều, tựa giống như một cái nhảy lên bờ cá, là thế nào cũng chạy không thoát ung lợi trảo.

Âu Dương Hường Tả nguyên thần bị Chiến Tranh Ma Ngẫu cho bĩ đi ra, một cái ba tấc lớn nhỏ Bạch Hồ theo Âu Dương Hường Tả đỉnh đầu tránh thoát ra, phát ra rít gào chi âm, trong nháy mắt xé rách hư không, sẽ phải bỏ chạy.

Ba !

Một cái cự đại cái tát hung hăng quất tới đây, quất ở đây Tiểu Tiểu Bạch Hồ nguyên thần trên người, thiếu chút nữa sẽ đem chỉ Tiểu Bạch Hồ cho quất được hồn phi phách tán.

Phát ra từng đợt thê lương tiếng kêu thảm thiết âm.

Theo sau, bị kia chỉ bàn tay to cho nắm lấy, một cái ném vào trong miệng, tử quang chợt lóe, này Đạo tử sắc thân ảnh trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ.

Tử Y Nương Tử trợn mắt hốc mồm nhìn trước mắt một màn này, cơ hồ muốn đánh mất suy tư năng lực, vừa mới vẫn cùng nàng chiến đấu đến vô cùng kịch liệt Âu Dương Hường Tả, lại ở trong nháy mắt, đã bị này màu tím cái bóng cho quất ”” ra khỏi nguyên thần.

Sau đó.

.

.

Cho ăn?

Ăn? ! !

Tử Y Nương Tử phát hiện mình này không mấy năm qua tánh mạng tựa hồ cũng sống vô dụng rồi, nàng cùng phu quân hai người từ Vĩnh Hằng Chi Địa mà đến, ẩn cư ở Hỗn Thác Tinh thượng nhiều năm, có thể vô luận là quá khứ.

Hay là hiện tại, nàng cho tới bây giờ cũng chưa có nghe nói qua còn nữa loại này sinh mệnh mẽ đại năng, lại có thể nuốt ăn người khác nguyên thần!

Thấy lạnh cả người, chợt đánh tới, Tử Y Nương Tử kim lòng không đậu sợ run cả người.

Mặc dù tông thủy chí chung, kia đạo tử sắc cái bóng cũng không có hướng nàng bên này nhìn lên một cái, có thể Tử Y Nương Tử như cũ có dũng khí lạnh lẽo thấu xương cảm giác.

Thật sự thật là đáng sợ!

May là người này thoát nhìn.

Là bạn không phải địch, Tử Y Nương Tử vẻ mặt may mắn nghĩ.

Đang lúc này, Tử Y Nương Tử nhìn thấy cực xa nơi hư không bỗng nhiên dữ dội lên một đoàn khổng lồ ánh lửa, ngay sau đó, một đạo thể lương vô cùng tiếng gào thét âm hưởng triệt vũ trụ hư không.

Sau đó, một đạo thân ảnh, hướng phía nàng bên này cực nhanh lướt.

Tử Y Nương Tử tập trung nhìn vào, nhưng là trượng phu của mình Lý Dật Phong.

Giờ này khắc này, Lý Dật Phong vẻ mặt kinh hồn không định, cho đến khi nhìn thấy Tử Y Nương Tử.

Mới thở dài một cái, vẻ mặt hoảng sợ nói: “Bảo bối, người đoán không được ta vừa mới nhìn thấy cái gì!”

“Là kia Đạo tử sắc thân ảnh, cắn nuốt Âu Dương Hương Hữu nguyên thần sao?” Tử Y Nương Tử sâu kín nói.

“A? Người biết? Chẳng lẽ nói.

.

.” Lý Dật Phong kinh ngạc nhìn thê tử của mình.

Tử Y Nương Tử gật đầu, nói: “Ta còn là lần đầu tiên nghe nói loại chuyện này, lại có người có thể cắn nuốt rụng cái kia tuyệt thế đại năng nguyên thần, người này thật sự quá kinh khủng.” Lý Dật Phong nhìn Tử Y Nương Tử nói: “Bảo bối không biết kia màu tím cái bóng là ai sao?”

Tử Y Nương Tử lắc đầu, nói: “Cảm giác là bạn không phải địch, nếu không, tại sao không có tìm phiền phức của chúng ta?”

“Ai.

Đó là Chiến Tranh Ma Ngẫu a!” Lý Dật Phong thở dài một tiếng, sau đó mới chậm rãi nói: “Xem ra Đằng Phi tiểu tử này, là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả tin tức, nên là sự thật.”

“Cái gì? Nó chính là Chiến Tranh Ma Ngẫu?” Tử Y Nương Tử lấy làm kinh hãi, sau đó nói: “Kia thực lực của nó cũng quá kinh khủng điếm sao? Âu Dương gia hai người lão tổ tông, đều ở Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới này thượng tích lũy nhiều

năm.

Ở ” ” nó trước mặt, cũng là ngay cả phản kháng cơ hội cũng không có.”

“Là a, nếu như ta đoán không lầm lời nói, Chiến Tranh Ma Ngẫu, đã khôi phục đến rồi năm đó điên phong trạng thái, là một Chí Tôn!” Lý Dật Phong than nhẹ một tiếng, khẽ lắc đầu, thở dài nói nói: “Xem ra, chúng ta bình tĩnh ngày , lại muốn kết thúc.”

Tử Y Nương Tử đi tới, nhẹ nhàng cầm trượng phu tay, ôn nhu nói: “Tốt lắm, không nên suy nghĩ nhiều như vậy, chúng ta có thể từ Vĩnh Hằng Chi Địa thoát đi, ở chỗ này qua nhiều năm như vậy bình tĩnh cuộc sống, đã là trời cao đối với chúng ta ân tứ.

Lần này cho dù không bị cuốn vào đến này cái cọc thị phi trung, sợ hãi là chúng ta cũng rất mau sẽ bộc lộ ra.”

Lý Dật Phong nghe, ha ha cười một tiếng, sau đó đem thê tử kéo, hào khí Vân Thiên nói: “Vĩnh Hằng Chi Địa bên kia thế lực mặc dù vô cùng cường đại, nhưng lúc này đây, chúng ta chưa chắc tựu một điểm cơ hội cũng không có!” Vừa nói, nhìn thoáng qua vũ trụ chỗ sâu phương hướng, chậm rãi nói: “Ít nhất, ở nơi này Hỗn Thác Tinh thượng, đã không người nào có thể nài sao chúng ta.

Nếu có một ngày, Đằng Phi muốn đi hướng Vĩnh Hằng Chi Địa, chúng ta không ngại cùng ở bên cạnh hắn, như có thể chứng kiến một cái kỳ tích, người hai vợ chồng ta đại thù cũng có thể báo, nếu như không thể, như vậy, ngay khi rục rỉ lửa khói trung tử đi, cũng không uổng cuộc đời này!”

Tử Y Nương Tử mâu chỉ có những mê ly nhìn trượng phu của mình, chậm rãi nói: “Đây mới là ta yêu cái kia đại anh hùng!”

•

•

Chiến Tranh Ma Ngẫu hóa thành một đạo tử quang, bay trở về đến Đằng Phi tinh thần trong thức hải, thanh âm già nua trung, mang theo một tia hưng ””” phân: “Chủ nhân, ta nhưng có thể muốn bế quan một đoạn thời gian rất dài, dùng để tiêu hóa này

ba người nguyên thần, cho nên đoạn thời gian này, hết thầy sẽ phải dựa vào chính người.”

Đằng Phi gật đầu, nói: “Yên tâm đi, trải qua trận chiến này, tin tưởng cũng không có bao nhiêu người, dám rồi hãy tới tìm ta phiên toái.”

Đang khi nói chuyện, Đằng Phi nhìn thấy Lý Dật Phong cùng Tử Y Nương Tử hai người cặp tay tới.

Tử Y Nương Tử nhìn Đằng Phi ánh mắt, cũng trở nên có chút bất đồng, trong bình tĩnh, ẩn cất dấu một tia kính sợ.

Khó chịu tử, ngày hôm qua một ngày chưa ăn cơm, buổi tối trực tiếp đi uống rượu, sau đó uống đặc biệt cấp, kết quả trực tiếp uống treo, có thể bò lên mời giả, đã rất thần kỳ!

Hôm nay một ngày vẫn còn khó chịu trung, xem ra thật là lão nữa.

.

.

Mọi người quăng mấy phiếu an ủi xuống.

Hôm nay tranh thủ đem ngày hôm qua bổ sung.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 531: Chia Cắt!

>

Vĩnh Hằng Chi Chủ a!

Vĩnh Hằng Chi Địa thượng người người không biết cái tên này?

Chỉ sợ Vĩnh Hằng Chi Chủ đã tử đi thật nhiều năm, Vĩnh Hằng Chi Địa người trên cửa đề khởi cái tên này, cũng tất cả đều là vẻ mặt kính sợ, không dám có chút bất kính.

Hơn nữa Vĩnh Hằng Chi Địa như cũ sùng bái Vĩnh Hằng Chi Chủ người, vẫn có rất nhiều rất nhiều.

Mặc dù đang Tam Đại Thiên Vương cùng Thập Thiên Tôn áp bách dưới, đề khởi Vĩnh Hằng Chi Chủ người đã càng ngày càng ít, có thể ở sâu trong nội tâm, như cũ có vô số người, ở chờ đợi Vĩnh Hằng Chi Chủ một ngày kia, có thể lần nữa Vương giả trở về.

“Ha hả, tỷ tỷ đây là tại sao vậy?” Đặng Phi nhìn Tử Y Nương Tử khẽ mỉm cười, trong lòng biết nàng phải là bị Chiến Tranh Ma Ngẫu cắn nuốt Âu Dương gia lão tổ tông nguyên thần một màn này cho hù dọa đến rồi.

Do đó đối với mình cũng sinh ra vài phần kính sợ.

“Ai, đệ đệ thật là thâm tàng bất lộ, tỷ tỷ hiện tại cũng có chút sợ ngươi rồi sao.” Tử Y Nương Tử ha hả cười một tiếng, nửa thật nửa giả nói.

“Tỷ tỷ yên tâm đi, vô luận tới khi nào, chúng ta cũng là người mình.

Mà ta, tuyệt không có đối với mình người có bất kỳ ác niệm.”

Đằng Phi cũng đồng dạng nửa thật nửa giả vừa nói.

Lý Dật Phong lúc này ho nhẹ một tiếng, chậm rãi nói: “Ta cùng Tử Y, cũng đến từ chính Vĩnh Hằng Chi Địa, chúng ta vốn là Vĩnh Hằng Chi Địa thứ bảy thành người, bởi vì đắc tội Tam Thiên Tôn nhà một cái thân thuộc, gặp phải đuổi giết, bắt đắc dĩ thoát đi Vĩnh Hằng Chi Địa, ẩn cư ở Hỗn Thác Tinh thượng nhiều năm như vậy.

Hôm nay có thể nhìn thấy Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả, thật là phúc đức ba đời!”

Đằng Phi khẽ mỉm cười, nói: “Hai vị là Tử Lăng đích sư tôn, tự nhiên cũng là của ta tiền bối.

Về Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi chuyện này, ta nhưng thật ra cũng không coi là đặc biệt rõ ràng, hai vị tiền bối nếu là không chê, hay là gọi Đằng Phi sao.

Đem hẳn trở thành Tử Lăng phu quân đối đãi là tốt rồi.”

Tử Y Nương Tử cùng Lý Dật Phong hai người cơ hồ đồng thời thở phào nhẹ nhõm, chân chính Vĩnh Hằng Chi Chủ, không cần bất kỳ hơi thở, chỉ dựa vào cái tên này, tự đủ để ép tới người không thở nổi.

Mà một khi Đằng Phi chân chính giác tỉnh.

Có được Vĩnh Hằng Chi Chủ trí nhớ sau khi, như vậy ở trước mặt hẳn, bọn họ còn có thể giữ vững quá khứ thông dong sao? May là, Đằng Phi đối diện đi đâu từng vô cùng hiền hách thân ”” phân.

Nhìn qua cũng không có quá mức để ý bộ dạng, nếu không, Lý Dật Phong cùng Tử Y Nương Tử thật không biết phải như thế nào cùng Đằng Phi tương xử.

“Tốt lắm , chúng ta đi xuống đi, đoán chừng Âu Dương gia bên kia, cũng mau kết thúc.” Đằng Phi đuôi lông mày nhảy lên, nhàn nhạt nói.

Lời nói bình tĩnh.

Nhưng Lý Dật Phong cùng Tử Y Nương Tử như cũ có thể từ Đằng Phi trong lời nói nghe được một tia sát khí lạnh như băng.

Hai người nhin không được ở trong lòng thở dài: Âu Dương gia các người đắc tội ai không tốt? Hết lần này tới lần khác chủ động đi treu chọc Đằng Phi.

Hơn nữa còn đem hấn đắc tội ác như vậy, trực tiếp đem trọn gia tộc cũng lôi đi vào, lâm vào vạn kiếp bất phục vực sâu.

Làm Đằng Phi ba người từ trên bầu trời phủ xuống thời điểm, cả Âu Dương gia đã bị hoàn toàn đánh xuyên qua, nếu không gặp một cái dăm xông lên chặn lại người.

Long Nhất nhóm người cũng không có đối với lão kém phụ nữ và trẻ em động thủ, buông tha những người đó, nhưng cả Âu Dương gia, từ đó chưa gượng dậy nổi.

Đã là không thể tránh khỏi.

Ba người Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới lão tổ tông chịu khổ vượt qua tử, Âu Dương gia máu chảy thành sông, cơ hồ sở hữu cường đại chiến lực cũng bị phá hủy rớt.

Trận chiến này mặc dù nhằm vào chính là Âu Dương gia.

Nhưng lại để thân ở Âu Dương gia chủ thành còn lại mấy cái bên kia ngũ vực các cường giả cả người ứa ra hàn khí.

Ai cũng không nghĩ tới Đằng Phi bên cạnh cường giả đã vậy còn quá nhiều, hơn không nghĩ tới Đằng Phi không động thủ liền đã, vừa động thủ chính là lôi đình vạn quân.

Một cái nội tình hùng dày uy tín lâu năm nhà giàu có, nói diệt tận tiêu diệt, cả Âu Dương gia thậm chí không có thể tổ chức lên giống như dạng vô đến, ở đối thủ cường đại trước mặt ” “, bọn họ yếu ớt được giống như một tờ cửa sổ giấy — — đâm

một cái tiếp xúc phá!

Khi thấy trên bầu trời kia ba đạo chậm rãi phủ xuống thân ảnh, cơ hồ mọi người trong lòng, cũng nảy lên một cái đồng dạng ý niệm trong đầu: Âu Dương gia, hoàn toàn xong! Long Nhất chiến đấu đến nhiệt huyết sôi trào.

Tử ở trên tay hấn Âu Dương gia cường giả, không dưới mấy trăm, trên người của hấn nhưng lấy máu chưa thấm, nhưng tràn ngập ra tới kia cổ kinh khủng sát khí, cũng là làm cho người ta sợ không dứt.

Trong đám người có gặp qua Long Nhất người, ở đây nhỏ giọng nghị luận.

“Cái kia sử dụng đen kiếm râu quái nón đại hán.

Ta hình như là đã gặp nhau ở nơi nào?”

“Ta cũng giống như gặp qua người này, được, ta nhớ ra rồi, ở Thần Hồn Vực trung, người này.

.

.

Tựa hồ là cùng Trung Châu Cơ gia người chung một chỗ, hiện tại thế nào cùng Đằng Phi?”

“Hmm, cái vấn đề này rất đơn giản, các người cũng biết, kia Đằng Phi mẫu thân, chính là từng Cơ gia công chúa đi!”

“Nói như vậy, Trung Châu Cơ gia, đã sớm cùng Đằng Phi cấu kết chung một chỗ?”

“Bằng vào Đằng Phi thực lực hôm nay, Cơ gia chủ động đầu nhập vào Đằng Phi vẫn không sai biệt lắm.

.

.”

Trong đám người các loại tiếng nghị luận, Đằng Phi chẳng qua là đưa một trong cười, tâm tình thượng cũng không có bất cứ ba động gì.

Cùng Long Nhất nhóm người hội hợp đến cùng nhau sau, Long Nhất nhìn Đằng Phi nói: “Chủ nhân, Âu Dương gia hôm nay đã bị chúng ta tiêu diệt hết, bọn họ tàng bảo khổ vị trí, thuộc hạ đã phát hiện.

Còn nữa Âu Dương gia đếm không hết sản nghiệp, chủ nhân đều là như thế nào tính toán ?”

Đằng Phi hơi ngần ra, lúc này mới nghĩ: Đã biết một lần, đùa có chút đại a, lại tiêu diệt một cái cường đại gia tộc! Âu Dương gia cùng lúc trước ở Nam Vực tiêu diệt hết những gia tộc kia trong lúc, có thiên địa chi sai, vô số thay mặt tích lũy xuống tới tài phú, đủ để cho bất kỳ thế lực ngầm nghĩa thậm chí động đao tử liệu mạng.

Hôm nay, những thứ này tài phú, tựu ở trước mặt mình, dễ như trở bàn tay!

Vô luận là ai, cũng sẽ động tâm.

Đằng Phi hướng về bốn phía nhìn một vòng, phát hiện có không ít người trong mắt đều là tia sáng lóe ra, Đằng Phi trong lòng hiểu rõ, hiểu đánh Âu Dương gia những thứ này tài sản chủ ý người, nhất định không phải ít.

Suy nghĩ một chút, Đằng Phi chậm rãi nói: “Tàng bảo khổ đồ, tựu từ Long Nhất người cùng Minh Minh Tuyết Ninh nhóm người thu hồi, sở hữu có thể mang đi, toàn bộ mang đi.”
“Về phần những thứ kia bất động sản nghiệp.

.

.” Đằng Phi than nhẹ một tiếng, lúc này hắn phát hiện, của mình nội tình quả nhiên hay là sai rất nhiều a! Chỉ bằng Đấu Tinh Cổ Điện người bên kia, căn bản không cách nào đem khổng lồ Âu Dương gia cả nuốt vào.

Nhưng này là mình đánh rớt xuống tới đồ, nếu như vô duyên vô cớ tiện nghi người khác, Đằng Phi cũng không phải là rất cam tâm.

Đang lúc này, trong đám người bỗng nhiên đi ra một cái lớn

lên cao lớn uy mãnh, nhưng trên mặt nhưng treo vẻ tiện tiện nụ cười thanh niên.

Đằng Phi nhìn thấy thanh niên này, nhất thời chính là ngẩn ra, trước mắt vị này không phải là người khác, chính là Đằng Phi ở Thần Hồn Vực trung kết giao đệ một người bạn, Bắc Cương Điền gia Thiếu chủ Điền Hành Kiện!

“Đằng huynh đệ ngày đó từ biệt, hồi lâu không thấy, đã lâu không gặp a!” Điền Hành Kiện tựa hồ một chút cũng không có kiêng kỵ, cười hì hì đi tới chấp tay làm lễ ra mắt.

Đằng Phi cũng chấp tay cười nói: “Điền huynh cũng là đã lâu không gặp, tại sao không có thấy Uyển Nhi tỷ?”

“Nàng cũng không đến nơi này, ta cũng vậy mới vừa vừa đuổi tới, lúc trước nghe nói Đằng huynh đệ ở Vị Ương Thành bên kia đại triển thần uy, ngu huynh nghe được cảm xúc mê mông, đã nghĩ có thể chạy tới bên này, nhìn có thể hay không giúp người chút gì đó vội vàng.” Điền Hành Kiện vẻ mặt chân thành cười nói.

Bất kể Điền Hành Kiện lời này là thật hay giả, hắn nếu dám đảm đương mọi người nói ra, Đằng Phi sẽ phải dẫn hắn cái này chuyện.

“Điền huynh quá khách khí.” Đằng Phi chấp tay cười nói.

Điền Hành Kiện khẽ mỉm cười, sau đó từ không gian giới chỉ trong bỗng nhiên lấy ra mười mấy chỉ đại rương gỗ, đóng trên mặt đất, đối với Đằng Phi nói: “Bởi vì biết Đằng huynh đệ nhất định có thể đem Âu Dương gia ném đi, nơi này chúng ta không thể giúp gấp cái gì, ta cùng Uyển Nhi tự phái người đi Âu Dương gia các đại phân bộ dạo qua một vòng, ha ha, hôm nay, cơ hồ Âu Dương gia sở hữu có thể lấy cho ra tay là không động tư sản, khế ước đều ở đây những bên trong rương.

Làm bằng hữu, vì huynh cũng chỉ có thể giúp người điểm này chuyện nhỏ.”

Chu vi xem đám người nhất thời một trận ồ lên, không ít người trong mắt tinh quang lóe ra, trên mặt đất kia mười mấy miệng rương phía.

Ở trong đó chứa , nhưng là cả Âu Dương gia không lồ vô cùng tài phú a!

Cho dù là cao cao tại thượng trong tu luyện người, đôi mắt này có thể nói kinh khủng tài phú, cũng đồng dạng có động tâm.

Dù sao muốn lớn mạnh một cái thế lực, là không - ly khai cường đại tài lực chống đỡ.

Âu Dương gia như vậy một cái nội tình hùng dày uy tín lâu năm gia tộc quyền thế, không mấy năm qua tích lũy xuống tới tài phú, ngấm lại cũng sẽ làm cho người ta chảy nước miếng.

Càng nhiều người còn lại là vẻ mặt khiếp sợ nhìn Điền Hành Kiện, trong lòng kinh hô người này khí phách quá cường đại, đây không phải là một chút tiểu tài phú, đây là một nhà giàu có đại tộc tích lũy vô số thay mặt khổng lồ tài phú!

Bên trong ẩn chứa tư chất nguyên, đủ để ở trong khoảng thời gian ngắn, tạo ra được một cái mới nhà giàu có!

Người khác cũng muốn đi tới cắn một ngụm, mà đến từ Bắc Cương Điền gia Thiếu chủ, cư nhiên như thử dễ dàng tụt cho tặng đi ra ngoài.

.

.

Chẳng lẽ nói Bắc Cương Điền gia, đối với lần này tụt một điểm ý kiến cũng không có sao?

Hay là nói, này Điền Hành Kiện cùng Đằng Phi trong lúc, có người khác đều không thể biết đến quan hệ cá nhân?

Đằng Phi ánh mắt, cũng rơi vào ” ” trên mặt đất kia mười mấy miệng rương phía, bỗng nhiên cười nhạt, nói: “Điền huynh đây là ý gì? Ta cùng Âu Dương gia ở giữa xung đột, là bởi vì bọn họ lần nữa khiêu khích, hơn nữa đối với người nhà của ta hạ thủ, lúc này mới không xuất thủ không được phản kích, về phần nói Âu Dương gia tài phú.

.

Nếu Điền huynh đã nắm bắt tới tay trung, như vậy, tự quy điền huynh xử trí tốt lắm.”

Hí!

Người xung quanh toàn bộ cũng là bất khả tư nghị nhìn hai người này, nhin không được hít vào khí lạnh.

mẹ, đây là một nhà giàu có đại tộc sở hữu tài phú, không phải là một chút có cũng được mà không có cũng không sao tư chất sản.

Hai người kia đầu óc có vấn đề sao? Một cái cấp cho, một cái không nên?

Không nên cho ta a!

Hiện trường không biết có bao nhiêu người, đồng thời phát ra loại này tiếng lòng.

Điền Hành Kiện tựa hồ sớm đoán được Đằng Phi cử động, cười nói: “Đã như vậy, ta liền không cùng Đằng huynh đệ khách khí.

Không nói gạt người, ta làm ra cái quyết định này, bên trong gia tộc, cũng là có một số tiếng phản đối âm.

Nhưng ta lúc ấy đã quá, Đằng huynh đệ cũng không phải cái loại này thấy lợi quên nghĩa người, sự thật chứng minh, ta nói không sai, các người còn có cái gì nói?”

Điền Hành Kiện nửa câu đầu nói là theo Đằng Phi nói, nửa câu sau, cũng là hướng về phía trong đám người một cái phương hướng nói.

Bên kia, có mấy người nhìn như địa vị rất cao lão giả, sắc mặt đều có chút san đột nhiên.

Điền Hành Kiện nói tiếp: “Ta thắng, cho nên, ta có quyền lợi xử trí những thứ này sản nghiệp!”

Xoay người, nhìn Đằng Phi, Điền Hành Kiện cười nói:

“Những thứ này Âu Dương gia sản nghiệp, ta Điền gia muốn

ba thành, còn dư lại kia bảy thành, như cũ là Đổng huynh đệ người.

Nhưng nhân thủ của người có thể có thể có chút chưa đầy, cho nên, nếu như Đổng huynh đệ tín nhiệm ta Điền Hành Kiện lời nói, tự từ ta tạm thời thay quản lý, Đổng huynh đệ nhân thủ có thể từng bước tiếp quản!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 532: Bắc Cương A Khô!

>

Điền Hành Kiện vừa nói như thế, mọi người tự cũng hiểu, tình cảm vị này là cùng gia tộc người đánh cuộc, nói Đằng Phi sẽ không nhận bị hấn tặc cùng, kết quả hấn thắng.

Sau đó lưu lại ba thành, coi như là người đối diện tộc có một thông báo, dù sao lớn như vậy một số tài phú, đổi lại làm ai cũng có động tâm.

Còn dư lại bảy thành giao cho Đằng Phi, ở biết Đằng Phi nhân thủ không đủ dưới tình huống, trực tiếp đưa ra giúp đỡ Đằng Phi trước quản lý, để Đằng Phi từng bước tiếp nhận.

Cái này vội vàng giúp, có thể bị có chút lớn, lớn đến để rất nhiều người ngắm nghía, thậm chí cảm giác không thể tin được!

Đồng thời, cũng có rất nhiều người đang giậm chân đấm ngực, trong lòng thầm mắng Điền Hành Kiện người này quá vô sỉ cũng quá to gan.

Nếu như sớm biết như thế là loại kết quả này, sợ là sẽ phải có rất nhiều người làm ra cùng Điền Hành Kiện giống nhau lựa chọn.

Nhưng vấn đề là, lúc trước lại có bao nhiêu người có thể nghĩ loại kết quả này?

Một cái nội tình hùng dày quái vật lớn, lại bị Đằng Phi một người cho trực tiếp ném đi, cho nên nói cơ hội vật này, là tùy thời đều có, tự nhìn có thể hay không nắm chắc.

Chỉ sợ chỉ đành phải đến Âu Dương gia ba thành sản nghiệp, Bắc Cương Điền gia cũng là buôn bán lớn a!

Lúc này, trong đám người bỗng nhiên truyền tới một người âm thanh lạnh như băng: “Các người đánh tốt bàn tính, Âu Dương gia lớn như vậy một khối thịt béo, các người nói phân tợ cho phân ra, có thể đã từng hỏi qua ý kiến của chúng ta?”

Người xung quanh cửa nhất thời hướng phát ra âm thanh phương hướng nhìn lại, cũng ở trong lòng nghi ngờ, người kia là ai a? Tuy nói hô lên rất nhiều người cùng chung tiếng lòng, nhưng vấn đề là, bây giờ còn có ai, có thể ngăn cản Đằng Phi cùng Bắc Cương Điền gia liên thủ?

Trong đám người, một cái gậy thanh niên chậm rãi đi ra.

Khảng khái hiên ngang nói: “Tại hạ Bắc Cương A Khổ, một cái không ra tên tán tu, tính tình có chút thẳng, không thể gặp hèn hạ chuyện tình.

Chuyện thiên hạ người trong thiên hạ trông nom, các người diệt người ta tộc, đã là rất quá mức.

Hôm nay lại đương trú thiên hạ anh hùng đích diện.

Muốn phân người ta sản, các người có từng còn một điều đạo đức điểm máu chót đáng nói?”

Đạo đức điểm máu chót? Bốn phía người vây xem thiếu chút nữa bởi vì ...! này câu phun ra.

mẹ người đang ở đây một cường giả vi tôn trong thế giới, giảng đạo đức điểm máu chót vật này? Âu Dương gia bức bách hoàng kim đầu khí gia tộc thời điểm, có từng từng có đạo đức điểm máu chót? Bức bách Vị Ương gia thời điểm, có từng từng có đạo đức điểm máu chót? Những năm này Âu Dương gia mình trong ngăm đã làm không có đạo đức điểm máu chót chuyện tình nhiều sở bất thắng sở.

Cũng không thấy có một người chạy tới chỉ trích, còn không phải là bởi vì Âu Dương gia thế lực cường đại?

Không nghĩ tới người đi cùng người ta đem đạo đức điểm máu chót vật này, trả lời người, rất có thể chính là

hung hăng một cái tát!

Cho nên khi cái này tên là A Khổ người ta nói ra lời nói này sau.

Vốn là đối với hắn còn có chút mong đợi người, nhất thời cũng bị mất hứng thú, cả chính là nóng lên máu tiểu thanh niên, đầu óc không tỉnh táo a.

Tuy nhiên Đằng Phi nghe thấy cái tên này thời điểm, cũng là đuôi lông mày mỉm cười nói chọn, cái tên này, hắn mới vào Thần Hồn Vực thời điểm, cũng đã nghe nói.

Ở Tối Cường Tân Nhân Bảng phía.

Tựa hồ xếp hạng hơn sáu mươi vị, tuyên bố phải mình ở Thần Hồn Vực trung giết thành một bậc Đấu Sư.

Hôm nay Đằng Phi nhìn trước mắt thanh niên này, cảm thấy phi thường xa lạ, hơn nữa Bắc Cương khoảng cách Nam Vực thật sự là quá xa, trung gian vẫn cách một cái Trung Châu đi.

Đằng Phi thật sự rất khó suy nghĩ cẩn thận.

Người này tại sao như thế cừu thị mình.

“A Khổ? Nếu như ta nhớ không lầm lời nói, ban đầu người cũng đã có nói, muốn khiêu chiến ta Đằng huynh đệ, phải bị giết thành một bậc Đấu Sư tới? Ha ha, ta không rõ lắm, ta Đằng huynh đệ thế nào trêu chọc đến người.

Hay là nói, các người trong lúc, không thù không oán, người chính là hâm mộ ghen tỵ với ta Đằng huynh đệ, sau đó vì nổi, mới làm ra loại này không có đạo đức điểm mấu chốt chuyện tình?” Điền Hành Kiện há miệng cũng không thể làm cho người ta, nhìn A Khổ cười lạnh tố khổ nói.

“Người.

.

Diễn Hành Kiện, người khác sợ người là Bắc Cương Diễn gia Thiếu chủ, ta A Khổ cũng không sợ người, ta cùng Đằng Phi trong lúc, tự nhiên có cừ oán.

Nhưng hôm nay ta muốn nói chuyện tình, cùng giữa chúng ta tư oán không quan hệ!” A Khổ cười lạnh nói: “Các người việc làm, muốn ngăn ngừa người trong thiên hạ dằng dặc chỉ khâu, nhưng là không dễ dàng! Thị phi khúc trực, mọi người đều thấy rõ.”

Đằng Phi lúc này ngẩng đầu, lên tiếng cắt đứt đang ở hiện ngang Trần từ A Khổ, nhân nhạ nói: “Chờ một chút, trước đem chuyện giữa chúng ta chuyện nói hiểu, người nói ta với người có tư oán, nhưng ta không nhớ rõ người, cũng không cho là ta một cái Nam Vực người, làm sao có thể đủ chọc tới người này Bắc Cương đại năng.

Cho nên, ta nghĩ người hay là trước tiên đem chuyện này nói rõ, sau đó, chúng ta đầu lại nói chuyện một chút, người muốn đem ta giết thành một bậc Đâu Sư chuyện tình.”

“Không có có cừ oán? Hắc hắc, Đằng Phi, người còn từng nhớ kỹ, Trung Châu Cơ gia Cơ Trường Không?” A Khổ về mặt oán độc nhìn Đằng Phi, lạnh lạnh nói: “Tên của ta, gọi cơ A Khổ, Cơ Trường Không, là ông nội của ta, Cơ Tử Bằng, là phụ thân của ta! Người nói, ta với người là cừ hay là không có cừ?”

Đằng Phi nghe vậy, nhất thời ngăn người, khoe miệng khê co quắp mấy cái, hấn nghĩ tới vô số loại đáp án, nhưng cũng không nghĩ tới quá Cơ gia trên thân người đi.

Để hấn cảm giác có chút khó tin chính là, này A Khổ rõ ràng là Bắc Cương một kẻ tán tu, tại sao có thể là Cơ Tử Bằng nhi tử? Nghiêm khắc nói về, người này.

Cùng mình hay là anh em bà con?

“Người nói láo! Người căn bản không phải ta Cơ gia người, người rốt cuộc là ai? Giả mạo ta Cơ gia người khiêu khích Đằng Phi, người muốn làm cái gì?” Một cái trong trẻo lạnh lùng thanh âm đột nhiên vang lên, tiếp theo, một đạo nổi bật thân ảnh tách ra mọi người, đi ra.

“Là Trung Châu Cơ gia trẻ tuổi thiên chi kiều nữ Cơ Tú Tú!” Trong đám người có người nhận ra này thân phận của cô gái.

“Cái này có ý tứ, Cơ gia người đi ra hủy bỏ hấn, nhìn còn có cái gì nói?”

“Người này rắp tâm bắt lương a, lại giả mạo Cơ gia người, muốn xúi giục Đằng Phi cùng Cơ gia quan hệ trong đó, người như thế lại vẫn miệng đầy đạo đức nhân nghĩa, thật là buồn cười!”

Trong đám người nhất thời nghị luận rối rít, không ít người đều muốn ánh mắt hoài nghi quăng hướng kia gây thanh niên A Khổ.

“Người là Cơ Tú Tú là? Các người Cơ Gia Tứ Thiếu đi?”

Ngoài dự đoán mọi người chính là, A Khổ cũng không có vội vã đi phản bác, mà là trên mặt lộ ra vẻ phức tạp nụ cười, trong con người có bi thương, cũng có oán độc.

Cơ Tú Tú lạnh lùng nhìn hấn: “Ta Cơ gia, cho tới bây giờ cũng chưa có người này nhân vật số một, cho nên, theo trẻo quan hệ, là không có dùng là.”

“Là a, các người Cơ gia, nhà cao cửa rộng đại phiệt, tại sao có thể có ta đây số một tiểu nhân vật? Có thể ta chính là Cơ gia huyết mạch! Các người làm như ta nguyện ý sao? Người kia, hấn chưa từng có nuôi dưỡng quá ta một ngày.

Nhưng ta, nhưng nên vì hấn báo thù rửa hận! Đơn giản là.

.

.

Hấn là cha của ta, đơn giản là, trong thân thể của ta, chảy xuôi

Cơ gia Phượng Hoàng huyết mạch!” A Khổ bỗng nhiên kích động, gầm lên, nhưng ngay sau đó, một cổ hùng hồn hơi thở từ trên người hắn bộc phát ra, một tiếng to rõ cao vút phượng minh, chợt vang lên, một con khổng lồ Hỏa Phượng, theo A Khổ thân thể bay lên, ở thân thể của hắn sau lưng, tạo thành một đạo hư ảnh.

“Không sai, hắn là Phượng Hoàng huyết mạch.” Đứng ở Đằng Phi bên cạnh Đồng cho Đằng Phi truyền âm nói.

Bên kia Cơ Tú Tú cũng là sửng sờ, đôi phương đích thật là Phượng Hoàng huyết mạch không thể nghi ngờ, nhưng vấn đề là, ở Cơ gia, nàng thật là chưa nghe nói qua nhân vật này.

Hơn nữa hôm nay Đại trưởng lão Cơ Trường Không cùng Cơ Tử Bằng đã sớm chết đi nhiều năm, cũng không thể nào đem bọn họ giao ra đây đối chứng.

A Khổ lúc này, từ trong lòng ngực móc ra một khối đen nhánh lệnh bài, ném cho Cơ Tú Tú, lạnh lùng nói: “Người nhìn tốt lắm, này có phải hay không người Cơ gia thân phận tín vật?” Cơ Tú Tú nhận lấy, nhìn thoáng qua, kia lệnh bài chính diện là một con đốt cháy điểm phượng hoàng, phản diện, còn lại là khắc lại một cái “Bằng” chữ, chính là Cơ Tử Bằng thân phận lệnh bài.

Năm đó Cơ Tử Bằng sau khi, Cơ gia từng tìm thật lâu, cũng không còn có thể tìm tới thân phận của hắn lệnh bài, lại không nghĩ rằng, lại là ở trong tay người khác.

“Người tại sao có thể có Cơ gia thân phận lệnh bài?” Cơ Tú Tú lúc này cũng có một số tin tưởng trước mắt người nọ là Cơ gia huyết mạch.

A Khổ ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, nói: “Mẫu thân của ta, vốn là bình thường thế tục cô gái, sanh ở Bắc Cương cái loại này lạnh khủng khiếp đất, nhưng có dung nhan tuyệt sắc, ba hơn mười năm trước, một người thanh niên người bị thương nặng, ngã vào mẫu thân của ta nhà trước cửa.

.”

Theo A Khô nói với, một thân phận thấp kém nữ nhân, cùng một cái nhà giàu có đại tộc thanh niên trong lúc, không thể nào sinh ra kết quả tình yêu, bị hắn nói ra.

“Sau lại, thương thế của hắn tốt lắm , lưu lại một đồng lớn các loại vật liệu, cùng một khối thân phận lệnh bài, xa cách ta mẫu thân, nói nếu như sinh chính là nam trẻ nhỏ, có thể ở mười tám tuổi sau này, cầm lệnh bài đi Trung Châu Cơ gia tìm hắn nhận tổ quy tông, nếu như là cô bé, coi như xong.

Hắn đi sau khi, mẫu thân cả ngày lấy nước mắt rửa mặt, mười tháng sau khi sanh ra ta.

Ta lúc còn rất nhỏ, mẫu thân cũng bởi vì tư niệm quá độ, rời đi nhân thế.

Ta dựa vào cửa hắn năm đó lưu lại vật liệu, liều mạng tu luyện, đã nghĩ có một ngày, có thể tự mình đứng ở trước mặt hắn hỏi một chút hắn, tại sao năm đó nhẫn tâm như vậy?”

A Khô vừa nói, trong mắt có nước mắt lóe ra, sau đó vẻ mặt oán độc nhìn Đằng Phi: “Có thể không đợi ta có năng lực vượt qua Bắc Cương cùng Trung Châu ở giữa bình chương, ta kia không chịu trách nhiệm phụ thân của, cũng đã chết thảm ở trên tay ngươi! Đợi được ngũ vực quy nhất, Thần Hồn Vực mở ra, ta rốt cục có thể đi tìm kiếm người nợ thời điểm, cũng đang Thần Hồn Vực xuôi tai đến người nợ sớm đã chết ở Đằng Phi trong tay tin tức.

Người kia nữa thế nào không chịu trách nhiệm, cũng là cha của ta, thù giết cha, làm sao có thể không báo?”

Người xung quanh một trận thở dài, không nghĩ tới bởi vì chia cắt Âu Dương gia sản nghiệp, lại có sinh ra như vậy một đoạn khúc chiết, dặt ra một cái cọc năm xưa bản án cũ.

“Đằng Phi người nói, ta có phải hay không nên hận người, đáng chết người làm phụ thân của ta báo thù rửa hận? Người này lãnh huyết vô tình đao phủ thủ, phụ thân ta là người cậu, người lại có thể hạ thủ được, người người này còn một điều điểm đạo đức liêm sỉ sao?” A Khổ hướng về phía Đằng Phi giận dữ hét.

“Phi! Người cũng xứng giảng đạo đức liêm sỉ? Người nếu biết phụ thân người bị Đằng Phi chém giết, vậy người có biết hay không nguyên nhân là cái gì? Nếu như người biết nguyên nhân, như vậy người hôm nay nói những lời này, chỉ có thể chứng minh người dối trá! Nếu như người không biết nguyên nhân, ở chỗ này nói ầu nói tả, như vậy thật xin lỗi, ta chỉ có thể nói người là một ngốc nghếch kẻ ngu! Bị người lợi dụng, còn không biết!” Đinh Tuyết Ninh đứng ở Đằng Phi bên cạnh, lạnh lùng nhìn A Khổ quát lên.

A Khổ hơi ngẩn ra, mâu quang lóe ra nói: “Nguyên nhân? Nguyên nhân gì? Không phải là phụ thân của ta cùng gia gia đóng mẫu thân hấn mười mấy năm sao? Cái này có thể làm cho hấn đau hạ sát thủ?”

Thứ ba hơn, còn kém một ít chương, có lẽ có tới nay.

.
. .
. .
. .

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 533: Tàn Nhẫn Lý Nhị Thiếu!

>

“Khá lắm cường từ đoạt lý chó đồ, ngươi còn dám nói ngươi không biết năm đó Đằng Phi động thủ nguyên nhân?” Đinh Tuyết Ninh lạnh lùng nói: “Đằng Phi phụ thân của năm đó cùng Cơ Tử Bằng không thù không oán, Cơ Tử Bằng nhưng hèn hạ xuất thủ đưa đánh cho thành trọng thương, sau đó không lâu qua đời, giết người thì thường mạng, thiếu nợ thì trả tiền, Đằng Phi giết hãn báo thù thiên kinh địa nghĩa! Cơ A Khổ, ngươi nếu là muốn vì phụ thân ngươi báo thù, tựa như nam nhân giống nhau, trực tiếp động thủ chính là.

Đầu tiên là đại nghĩa lâm nhiên đứng ra ngang ngược chỉ trích, sau đó lại giống như nữ nhân giống nhau, cùng người khác nói người đến cỡ nào ủy khuất, phi, ta xem thường ngươi!”

Bành bạch ba !

Lúc này, ở trong đám người, bỗng nhiên truyền đến mấy tiếng tiếng vỗ tay.

Có người ha ha cười nói: “Đặc sắc, thật là đặc sắc, lại có thể vượt qua như vậy đặc sắc một màn, có ý tứ, quá có ý tứ!”

Nhìn đi ra người này, Điền Hành Kiện cùng Đằng Phi chân mày toàn bộ cũng nhin không được cau lại.

Đi ra người này, không phải là người khác, chính là Bắc Cương Lý gia nhị thiếu, Tồi Cường Tân Nhân Bảng thượng xếp hạng thứ mười ba Lý Chính Siêu!

Lý Chính Siêu cùng A Khổ trong lúc quan hệ cá nhân thậm độc, ban đầu cùng Đằng Phi lần đầu tiên tiếp xúc thời điểm, tựa từng bởi vì Đằng Phi cái tên này ra nói lãnh trào.

Lý Chính Siêu đi tới Điền Hành Kiện trước mặt, đầu tiên là thật sâu nhìn thoáng qua Đằng Phi, sau đó mới hướng về phía Điền Hành Kiện khẽ mỉm cười: “Điền huynh thật sự tốt tính toán, thật sâu lòng dạ a, ban đầu đem chúng ta tất cả mọi người cho giấu diếm được, không có nghĩ đến lúc đó Điền huynh hãy cùng Đằng Phi có điều tiếp xúc, cao, thật sự là cao!”

Điền Hành Kiện vì khẽ cau mày, bình tĩnh nhìn Lý Chính Siêu nói: “Hôm nay người tới nói những thứ này, có cái gì ý nghĩa sao? Hay là nói.

Đằng Phi hại quá người.

Tồn hại quá ích lợi của người?”

Lý Chính Siêu nhất thời cứng họng, quả thật , cho dù ban đầu là Điền Hành Kiện lừa gạt bọn hắn, không có điểm danh Đằng Phi chân thực thân phận, có thể Đằng Phi cũng quả thật không có đã làm bất kỳ có tổn hại bọn họ cái kia đoàn đội ích lợi chuyện tình.

Ngược lại vẫn cùng Điền Hành Kiện cùng nhau, phá vỡ Đông Hải Phan gia một cái cọc âm mưu.

Bằng gián tiếp cứu Lý Chính Siêu nhóm người một mạng.

Lý Chính Siêu tìm không được lý do để phản bác Điền Hành Kiện, cho nên suy nghĩ một chút, lãnh cười nói: “Người nói cái này không có gì ý nghĩa, không sai, A Khô là bằng hữu của ta.

Hôm nay ta lại tới đây, chính là muốn cho bằng hữu của ta chỗ dựa! Vừa mới Đinh Tuyết Ninh tiểu thư cũng không nói sao, muốn báo thù, đánh chính là.

Vừa lúc, ta cũng vậy nghĩ như vậy, cũng không biết, Đằng Phi người có dám hay không đón đi?”

Điền Hành Kiện nhin không được cười giận dữ, nhìn Lý Chính Siêu nói: “Người cuối cùng là đem A Khô trở thành bằng hữu, vẫn là muốn cho hắn đưa tử? Để hắn cùng Đằng Phi đối

chiến?”

Lý Chính Siêu nghiêm nghị gật đầu, nhàn nhạt nói: “Ta Lý Nhị mặc dù không coi vào đâu người tốt, nhưng cũng sẽ không đi làm ra cái loại này để bằng hữu đưa tử chuyện tình, chuyện này, hoàn toàn là A Khổ quyết định của mình.

Không tin các ngươi có thể hỏi hỏi chính hần?”

Bên kia A Khổ dùng sức gật đầu.

Đằng Phi nhìn thoáng qua A Khổ, sau đó bỗng nhiên nhìn Lý Chính Siêu mỉm cười hỏi: “Lý nhị thiếu, ngươi nói ngươi là tới cho A Khổ chỗ dựa, kia xin hỏi này đây ngươi Lý nhị thiếu người có tên nghĩa đi, hay là bằng ngươi Bắc Cương Lý gia danh nghĩa đi?”

Lý nhị thiếu con ngươi mỉm cười nói lui, ánh mắt có chút lóe ra, Đằng Phi những lời này, hỏi được phi thường độc ác.

Nếu như hần nói là bằng người danh nghĩa, kia Đằng Phi động lên mào tay, đem hoàn toàn không chỗ nào cố kỵ.

Hần Lý nhị thiếu trước mặt tử, còn không để Đằng Phi chân tay có cớ lý do.

Nếu như hần nói bằng Lý gia danh nghĩa, kia nơi này vấn đề cũng rất nghiêm trọng, dù sao hôm nay đều là Bắc Cương nhà giàu có Điền gia đứng ở Đằng Phi bên này, Lý gia nếu là ủng hộ A Khổ lời nói.

Vậy thì chờ cho nên cùng Điền gia đứng ở phía đối lập thượng.

Từ gia tộc thực lực ”” đi lên nói, Lý gia vốn là so sánh với Điền gia kém một chút như vậy.

Hôm nay hơn nữa Đằng Phi này tôn sát thân, Lý gia hơn đòi không tới nửa điểm chỗ tốt.

Bên kia A Khổ cười lạnh lạnh nói: “Đằng Phi, ngươi cũng không cần ở chỗ này chen nhau đối tiền mặt Lý nhị thiếu, ta A Khổ một người làm việc một người làm, chuyện này cùng Lý nhị thiếu không có bất cứ quan hệ nào, mời không muốn đem

hắn dính dấp đi vào.

Hiện tại, ta ở chỗ này, công khai hướng ngươi khiêu chiến!”
“Ta tiếp theo.” Đằng Phi nhàn nhạt nói.

“Tốt, mọi người đều nghe thấy được, Đằng Phi tiếp khiêu chiến của ta!” A Khổ hướng về phía bốn phương tám hướng mọi người lớn tiếng kêu lên, sau đó nữa quay đầu lại, vẻ mặt oán độc nhìn Đằng Phi, cười lạnh nói: “Ngươi có dám đi với ta ngoài thành đánh một trận?”

“Coi chừng có trá! Hắn biết rõ không phải là đối thủ của ngươi, nhưng có đảm lược tử quang minh chánh đại khiêu chiến ngươi, ta hoài nghi nơi này có vấn đề.

Đinh Tuyết Ninh ở một bên cho Đằng Phi truyền âm.

“Cẩn thận một chút.” Lục Tử Lăng mặc dù cũng muốn đến có thể có trá, nhưng nàng cho Đằng Phi, còn lại là nguyên vẹn tín nhiệm, chẳng qua là nhắc nhở Đằng Phi phải chú ý.

Đồng liên cho Đằng Phi truyền âm nói: “Trên thân người này tử mất hơi thở rất nặng, ta không rõ ràng lắm là bởi vì sao, nhưng có lẽ, hắn tu luyện có một loại kỳ lạ hơn nữa âm độc công pháp, ngươi muốn để ý.”

Vị Ương Minh Minh liền hơi hơi nhíu lại đôi mi thanh tú, đang suy nghĩ A Khổ có thể có dùng cái gì âm mưu quỷ kế.

Long Nhất không sao cả khiêng màu đen đại kiếm, đối với hắn mà nói, sở hữu âm mưu quỷ kế, cũng không sao cả, một kiếm san bằng chính là.

Tử Y Nương Tử cùng Lý Dật Phong kể từ khi biết Đằng Phi chân thực thân phận, nhất là biết Đằng Phi bên cạnh kia tôn kinh khủng Chiến Tranh Ma Ngẫu chân thực thực lực sau, đối với Đằng Phi cơ hồ tựa không còn có bất kỳ hoài nghi.

Đừng nói một cái không có danh tiếng gì Bắc Cương A Khổ, coi như là Bắc Cương Cổ gia lão tổ tông xuất hiện ở nơi này, Lý Dật Phong cùng Tử Y Nương Tử cũng sẽ không làm Đằng

Phi lo lắng cái gì.

Đằng Phi đối với chúng nữ lộ ra một cái làm cho các nàng an tâm mỉm cười, sau đó cười nói: “Đâu có hoàng thổ không chôn người? Nghĩ chôn cất ở đâu, người mình lựa chọn.”

“Đằng Phi, người rất cuồng vọng, nhưng rất nhanh người tự sẽ biết, người hôm nay lựa chọn, tương hội là cỡ nào ngu xuẩn!” A Khổ oán độc ánh mắt nhìn chăm chú vào Đằng Phi, trong lòng nghiền răng nghiền lợi nhớ.

Theo A Khổ cùng Đằng Phi hướng ngoài thành đi, người xung quanh một dụ dỗ mà lên, loại này náo nhiệt, không có ai muốn bỏ qua.

Nhưng làm cho người ta có chút kinh ngạc chính là, vẫn tuyên bố ủng hộ huynh đệ Lý gia nhị thiếu, cũng là dừng tại nguyên chỗ, chưa cùng dòng người cùng đi ra thành.

Điền Hành Kiện mâu quang lóe ra, ngoài cười nhưng trong không cười nhìn Lý Chính Siêu nói: “Lý huynh cùng A Khổ không phải là hảo huynh đệ sao, ngay cả hãn cuối cùng một mặt cũng không đưa tiễn?”

Lý Chính Siêu cười lạnh nói: “Ta có lòng tin, A Khổ có thể còn sống trở về, cho nên, ta liền chờ ở chỗ này, chờ cho hãn mở khánh công yến! Cho hãn đón gió tây trần!”

“Nói thật hay nghe, Lý Chính Siêu, các người Lý gia Oanh Thiên Lôi gần đây có phải hay không lại bước phát triển mới giống?” Điền Hành Kiện cười mà như không cười nhìn Lý Chính Siêu.

Lý Chính Siêu con người mỉm cười nói lui, nhưng ngay sau đó cười nhạo nói: “Oanh Thiên Lôi ngay cả Đại Đế cũng tạc không tử, người sẽ không hoài nghi ta dùng Oanh Thiên Lôi đi tạc Đằng Phi sao? Người cũng quá coi thường ta!”

“Ha ha, ta cũng cảm thấy người phải là không có ngu xuẩn như vậy mới là, nếu không, vạn nhất tạc không tử Đằng Phi, các người Lý gia.

Ha ha ha ha.” Điền Hành Kiện vừa nói, quay người lại, hướng phía ngoài thành đi tới.

Chẳng qua là trong lòng, nhưng không có kết nối với như vậy dễ dàng.

Bắc Cương Lý gia, sở dĩ có thể ở Bắc Cương đặt chân, cũng không phải là bởi vì Lý gia cường giả đến cỡ nào hơn, mà là Lý gia kế thừa thượng cổ trăm nhà đua tiếng thời đại một môn kỹ năng đặc biệt!

Đó chính là “Oanh Thiên Lôi.” Loại vật này chỉ có ngư nhân lớn nhỏ, nhưng nổ tung sinh ra uy lực, nhưng tương đương với một cái Vương cấp cường giả tự bạo!

Lý Chính Siêu nói Oanh Thiên Lôi ngay cả Đại Đế cũng tác không tử, chỉ do nói hư nói vượn, một viên Oanh Thiên Lôi đúng là rất khó tác tử Đại Đế, có thể nếu là mười viên thậm chí trăm viên đi?

Chớ nói chi là Lý gia Oanh Thiên Lôi, một đời so sánh với một đời tiên tiến, cho tới bây giờ Lý gia tiên tiến nhất Oanh Thiên Lôi đến tốt cùng có được như thế nào uy lực, nhưng là một cơ mật.

Mà ngay cả Lý gia nội bộ rất nhiều người, cũng không rõ ràng lắm chuyện này.

Cũng chính là bởi vì như thế, Điền Hành Kiện mới có hơi lo lắng, sợ Đăng Phi lỗ lả.

Lý Chính Siêu nhìn Điền Hành Kiện vội vã bóng lưng rời đi, nhin không được cười lạnh mấy tiếng, hướng phía trên mặt đất hung hăng nhổ một bãi nước miếng nước bọt, thấp giọng mắng: “Ngươi tử cũng không nghĩ tới, lão tử đem kia khắp rừng rậm, phía dưới cũng hiện đầy mới nhất hình Oanh Thiên Lôi sao? Đến lúc đó đừng nói cái gì Hoàng cấp đại năng, coi như là Bất Hủ Thần Hoàng, mao cũng phải cho lão tử tan xương nát thịt! Về phần những thứ kia xem nào nhiệt, các ngươi là mình đi đưa tử, có thể chẳng trách nhị thiếu ta, rõ

ràng chuyện tình, nhị thiếu ta đều không đi, các ngươi còn dám đi phía trước thâu, không phải là tìm chết là cái gì?” Trong miệng lầm bầm, Lý gia nhị thiếu khoát tay chặn lại, trầm giọng quát lên: “Lập tức lên đường, rời đi nơi này!” “Dạ!” Một nhóm người thanh âm trầm thấp đáp lại.

Nhưng ngay sau đó, tới Bắc Cương Lý gia tham dự Âu Dương gia cùng Vị Ương gia đám hỏi cái kia chi đội ngũ, hướng phía Đằng Phi cùng A Khổ chiến đấu phương hướng ngược nhau, mau chóng đuổi theo.

Lý nhị thiếu cuối cùng trở về ”” đầu nhìn thoáng qua A Khổ bên kia phương hướng, lầm bầm nói: “Huynh đệ, ngươi thả tâm, hy sinh ngươi một cái, mẹ của ngươi thân tộc, ta tất bảo vệ bọn họ cả đời vinh hoa phú quý!” “Thật là tốt tính toán đi, chỉ sợ ngươi giữ không được a!” Một đạo hài hước thanh âm, đột nhiên ở Lý nhị thiếu bên tai vang lên.

“Là ai?” Lý Chính Siêu sắc mặt đại biến, lớn tiếng phản nộ quát: “Lăn ra đây cho ta!” Một chúng Lý gia cao thủ, trước tiên đem Lý Chính Siêu che ở trong, về mặt cảnh giác nhìn bốn phía phương hướng.

Trong không khí, chậm rãi hiện ra một cái thân hình cao lớn Cầu Nhiễm đại hán, vai khiêng một thanh khổng lồ đen kiếm, đang cười mà như không cười nhìn Lý Chính Siêu, nhàn nhạt nói: “Chủ nhân nói không sai, ngươi người này, tựa là một âm hiểm tiểu nhân a, chôn nhiều như vậy Oanh Thiên Lô, chẳng những muốn chủ nhân hãm hại tử, mà ngay cả những thứ kia xem nào nhiệt cũng không nghĩ bỏ qua cho, hắc, đừng nói, tiểu tử ngươi phần này ác độc tâm tư, ta thật là có điểm thương thức rồi sao!”

“Ngươi, ngươi nói hưu nói vượn, nào có chuyện tình, ngươi không nên vu oan người!” Chợt bị vạch trần trong lòng lớn nhất bí mật, Lý Chính Siêu trong lúc nhất thời lại có những lời nói không có mạch lạc, hắc chỉ vào Long Nhất nói: “Ta nhận được ngươi, ở Thần Hồn Vực trung gặp qua ngươi, ngươi rõ ràng là Cơ gia một cái cung phụng, thế nào có cùng Đằng Phi cái loại người này liên lụy đến cùng nhau? Kia Đằng Phi cho

ngươi chỗ tốt gì? Chúng ta Bắc Cương Lý gia, cho ngươi song phân!”

Không thể không nói, làm làm một đại gia tộc đệ tử, Lý Chính Siêu biểu hiện là hợp cách.

Tiểu lý tàng đao, lòng dạ độc ác, sát phạt quyết đoán, những thứ này đại tộc đệ tử nên cụ bị tố chất, hẳn tất cả đều có.

Chỉ tiếc, Đằng Phi có thể cho Long Nhất đồ, đừng nói Lý gia, cho dù Vĩnh Hằng Chi Địa Tam Đại Thiên Vương, cũng cho không được!

Cho nên, Long Nhất cười hắc hắc, giờ giờ lên trong tay đại hắc kiếm: “Chuyện này, đi hỏi nhà của ngươi tổ tiên đi thôi!” Phốc!

Lý gia nhị thiếu, đầu người bay lên, máu tươi ngát trời!

Tốt lắm , hôm nay thứ tư hơn, thiếu trưởng vẫn lên, bội cảm dễ dàng.

Mọi người quăng mấy phiếu phần thưởng hạ sao! Chúng ta nguyệt phiếu tựa hồ mau vào vào trước một trăm tên ưm ==!
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 534: Điên Cuồng!

>

Lý Chính Siêu kia cao cao bay lên đỉnh đầu thượng, khẽ nhếch miệng, vẻ mặt tái nhợt, một đôi mắt như cũ trợn thật lớn, trong con ngươi thần sắc vô cùng phức tạp, có sợ hãi có mờ mịt, càng nhiều là.

.

.

Liên là một loại không thể tin được thần sắc.

Hắn chết cũng nghĩ mãi mà không rõ, kia Đằng Phi là như thế nào nhanh như vậy tự phát giác đến âm mưu của hắn, hơn nữa còn có thể tính toán đến của mình rồi đi lộ tuyến, trước đó tự phái người thủ tại chỗ này.

Hơn không nghĩ tới đối phương chẳng những không bị hắn lợi dụng, thậm chí căn bản ngay cả cơ hội nói chuyện cũng không lưu cho hắn, một kiếm đã đầu của hắn chém xuống, hơn nữa kiếm kia thượng sát cơ, trực tiếp đem nguyên thần của hắn nát bấy rụng, nửa điểm sinh cơ cũng không cho hắn lưu!

“Trời ạ, nhị thiếu bị giết!”

“Bất hảo, nhị thiếu đã chết!”

“Cho nhị thiếu báo thù!”

Trong lúc nhất thời, Lý gia hộ vệ đội ầm ầm hồng, tất cả mọi người bị một màn này sợ ngây người, bọn họ cùng Lý Chính Siêu giống nhau, cũng hoàn toàn không nghĩ tới, đối phương lại không nói hai lời, trực tiếp tự động thủ, gật liên tục nói chuyện dư âm địa cũng không cho bọn họ lưu.

Một đoàn Lý gia cường giả hộ vệ hướng về Long Nhất xúm lại

tới đây, cho dù biết rõ không địch lại, bọn họ cũng không thể nào lùi bước.

Bởi vì chiến chết ở chỗ này, ít nhất người nhà không sẽ phải chịu liên lụy.

Nếu là nhị thiếu đã chết, bọn họ còn sống trở về, đây mới thực sự là ngày cuối cùng.

“Liều chết cũng muốn giết người này , cho nhị thiếu báo thù!”

“Đối với , mọi người bất cứ giá nào vừa chết, tự bạo nổ chết tên khốn kiếp này!”

“Dùng Oanh Thiên Lôị tạc hấn!”

Oanh! Oanh! Oanh!

Bên này mới vừa có người hô lên, bên kia cũng đã có nhanh tay trực tiếp ném Oanh Thiên Lôị.

Mỗi một viên Oanh Thiên Lôị vang lên, cũng như cùng tình thiên phích lịch giống như, bầu trời đều ở chấn động, cả vùng đất cũng đang không ngừng run rẩy.

Giống như kịch liệt động đất giống như.

Long Nhất đem hộ thể cương khí hiện đầy thân thể, sau đó thử đón đỡ một viên Oanh Thiên Lôị, chấn đắc tay hấn cánh tay có chút tê dại.

Ngũ tạng lục phủ mơ hồ làm đau.

Sau đó nhìn như mưa bay tới Oanh Thiên Lôị, Long Nhất cũng không khỏi không có chút da đầu tê dại.

Tưởng tượng thấy nếu như Lý nhị thiếu chôn ở bên kia dưới rừng rậm Oanh Thiên Lôị cùng nhau nổ tung lời nói, đem sẽ là như thế nào đích tình cảnh.

Đừng nói người bên kia, sợ rằng khoảng cách đếm ngoài trăm dặm Âu Dương gia chủ thành cũng sẽ bị hủy diệt, khó trách Lý nhị thiếu đoàn người muốn vội vàng rời đi.

Tuy nhiên ở Long Nhất có phòng bị sau, những thứ này Oanh Thiên Lôì còn muốn muốn tạc đến hấn, cũng có chút khó khăn.

Trên căn bản đánh tới Oanh Thiên Lôì, tất cả đều bị Long Nhất ở trước tiên bắn cho trở về.

Kết quả Lý gia bọn này hộ vệ gặp ương, bọn họ bị mình đánh ra đi Oanh Thiên Lôì sống sờ sờ nổ thành mảnh nhỏ.

Thảm hại hơn chính là nhất thời không có nổ chết.

Thân thể bị nổ thành hai khúc, ngũ tạng lục phủ cùng ruột máu tươi chảy xuôi trên đất, sau đó trên mặt đất bò qua bò lại kêu rên, bộ dáng gần như khủng bố làm cho người ta sợ hãi.

“Ác tâm!”

Mà ngay cả Long Nhất loại này thần kinh thô to mọi người cảm giác được ác tâm, chớ nói chi là những người khác, Long Nhất trong tay đen Kiếm Vũ động, cơ hồ chỉ chớp lát thời gian, đã Lý gia đám người kia giết sạch sẽ.

Sau đó chưa từng đỉnh đầu Lý nhị thiếu trên thi thể sờ hạ không gian giới chỉ.

Dùng tinh thần lực xóa đi phía ấn ký, Long Nhất vào trong nhìn thoáng qua, nhất thời chắc lưỡi hít hà không dứt.

Trong giới chỉ, cơ hồ không có những vật khác, thuần một sắc ngưu nhãn lớn nhỏ.

Tối đen như mực Oanh Thiên Lôì, thô sơ giản lược nhìn qua, thậm chí có mấy vụn mai!

” mẹ, đây quả thực là tùy thân mang theo một cái tử vong chi khí a! May mắn chưa cho hấn cơ hội ném ra.” Long Nhất nhin không được lắm bầm mắng một câu.

Sau đó lấy ra một quả, hướng về phía trên mặt đất một mảnh thi thể bắn ra đi.

Ầm ầm!

Một tiếng kinh thiên động địa nổ, kia cổ mãnh liệt khí lẫm, thậm chí đem Long Nhất thân thể cho đẩy được rút lui ra mấy ngàn thước xa.

Sau đó Long Nhất có chút trợn mắt hốc mồm nhìn này một quả Oanh Thiên Lô tạo thành phá hư, Phương Viên hơn ngàn gạo bên trong, là một khổng lồ hình tròn hố sâu, này hãm hại chừng sáu bảy mươi mét sâu, lúc trước đất bằng phẳng, tựa như cho tới bây giờ cũng không có quá.

Hố sâu nhất dưới đáy có nước nhanh chóng lan tràn đi lên, đoán chừng không lâu sau, chỗ này tự sẽ xuất hiện một ngọn hồ nhỏ.

Về phần Lý gia đám người kia thi thể, liền đã sớm biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, căn cũng không có thể còn dư lại.

Lý nhị thiếu trong giới chỉ Oanh Thiên Lô, uy lực muốn so với trước đó Lý gia hộ vệ bắn ra Oanh Thiên Lô, lớn không biết có bao nhiêu gấp!

Long Nhất lòng vẫn còn sợ hãi nhìn thoáng qua tay mình tâm này cái không gian giới chỉ, kéo ra khóe miệng, trong lòng tự nhủ: vật này có thể thật là phụ nữ thật là tốt bảo bối a! Cũng thiếu Lý gia vì che dấu bí mật của bọn họ không có đại quy mô sử dụng vật này.

Nếu không, cả ngũ vực, thật sự khó mà nói ai là đệ nhất gia tộc.

.

.

Khoảng cách Âu Dương gia chủ thành ở ngoài hơn một trăm trong , nơi này là một mảnh có chút thừa thớt cỏ thụ rừng cây

nhỏ, trong rừng cây im ắng, luôn miệng chim hót cũng nghe không được.

A Khô cúi đầu, một lòng một dạ muốn hướng rừng cây chỗ sâu bay đi.

Đằng Phi trong con người vẻ lãnh mang hiện lên, đột nhiên nói: “A Khô, kia Lý nhị thiếu cho phép người chỗ tốt gì? Lại có thể làm cho người nghĩa vô phản cổ đi chịu chết?”
Đằng Phi đang khi nói chuyện, tự nhiên dừng lại thân hình, những thứ kia theo kịp xem náo nhiệt cả đám đều dừng lại, có chút kỳ quái nhìn Đằng Phi.

A Khô nhưng giống như là không có nghe gặp giống như, tiếp tục đi đến bên trong bay đi.

Đằng Phi thản nhiên nói: “Người thật sự nếu không đứng lại, có tin ta hay không tự đứng ở chỗ này, cũng có thể một kích chém người đỉnh đầu?”

A Khô thân hình chậm rãi dừng lại, nhìn Đằng Phi lạnh lùng trào phúng nói: “Ta không biết người đang nói cái gì, Đằng Phi, chẳng lẽ người sợ sao? Không dám đánh với ta?”

Đối mặt A Khô trào phúng, bốn phía những thứ kia theo kịp người xem náo nhiệt, nhìn về phía Đằng Phi trong ánh mắt, cũng mang theo vài phần chất vấn.

Nói thật, Đằng Phi hôm nay danh tiếng, có thể nói cả ngũ vực không người nào không biết.

Nhưng thật sự xem Đằng Phi xuất thủ người, lại cũng không nhiều, Đằng Phi cùng Bất Hủ Thần Hoàng mấy lần chiến đấu, đều là trực tiếp đi trước thiên ngoại, mặc dù cuối cùng trở lại đều là Đằng Phi, nhưng lại cực ít có người gặp qua Đằng Phi xuất thủ đánh bại đối thủ tràng diện.

Vì vậy rất nhiều người trong lòng, cũng không phải là một điểm hoài nghi cũng không có, cho rằng có lẽ có người ở âm thầm giúp đỡ Đằng Phi.

Loại nghĩ gì này người, cũng không phải là số ít.

Cho nên những người này gặp Đằng Phi đối mặt Bắc Cương A Khô khiêu khích như cũ thờ ơ, nhất thời đều có loại bị lừa gạt cảm giác.

“Vốn là còn tưởng rằng là thiếu niên anh hào, cũng không nghĩ thì ra là cũng là một ngân dạng sáp đầu thương.

Trông được không còn dùng được hóa sắc!”

“Chính là, ai biết trước kia thắng trận đều là thế nào đánh ra tới? Có lẽ có người âm thầm hỗ trợ đi.”

“Này A Khô ở Tối Cường Tân Nhân Bảng phía, cũng chỉ có xếp hạng hơn sáu mươi vị, đối mặt loại này cấp bậc người khiêu chiến.

Lại đều có chút co vùi, thật là quá mất mặt nữa!”

Đối mặt đủ loại chất vấn thanh âm, Đằng Phi hoàn toàn thờ ơ.

Chẳng qua là bình tĩnh nhìn A Khô, thản nhiên nói: “Người có phải hay không cảm thấy.

Ở chỗ này nếu như nổ tung phía dưới Oanh Thiên Lô lời nói, ta có thể sẽ không bị nổ chết, những thứ này vậy xem người xem nào nhiệt, cũng sẽ có không ít may mắn còn sống sót xuống tới, người nghĩ để cho bọn họ cũng phụng bồi người cùng chết, không muốn bỏ qua cho bất kỳ một người, ta nói không sai sao?”

Oanh!

Đằng Phi lời này, giống như đem một thùng du tước vào thiêu đốt đang vượng hoả điểm phía.

Nhất thời khiến cho một mảnh xôn xao.

Cơ hồ mọi người phản ứng đầu tiên, đều là cực nhanh hướng lui về phía sau đi, sau đó nhìn thân hình không động Đằng Phi, nữa tất cả đều chân chờ dừng bước lại, bộ mặt hoảng sợ nhìn Đằng Phi cùng A Khô.

Bắc Cương Lý gia Oanh Thiên Lô, tuy nói người biết cũng không coi là đặc biệt nhiều, nhưng dưới mắt có thể đứng ở chỗ

này những người này, cơ hồ không có không biết.

Hơn nữa những người này phần lớn cũng biết.

Lý gia Oanh Thiên Lô, một đời so sánh với một đời cường đại, cho tới bây giờ này một đời, Oanh Thiên Lô uy lực đạt tới trình độ nào, đã không người nào biết.

Nhưng tuyệt đối sẽ không kém.

Này là tất cả mọi người nhận đồng một chuyện.

Hôm nay Đằng Phi đột nhiên nói Lý gia ở phía dưới này chôn một mảng lớn Oanh Thiên Lô, muốn đưa bọn họ này tất cả mọi người bộ nổ chết, bọn họ tại sao có thể đủ không sợ? Tại sao có thể đủ không giận?

Lúc này có người chợt nhớ tới vừa mới Lý gia nhị thiếu cũng không có đi theo cùng đi đến chuyện, nhất thời nhin không được chửi ầm lên.

“** , Lý nhị thiếu tên súc sinh này, tên khốn kiếp này có phải hay không được rồi thất tâm phong? Lại muốn chúng ta này tất cả mọi người hãm hại chết ở chỗ này?”

“Ta nói hử tại sao không có cùng tới đây, thì ra là ở chỗ này đào lớn như vậy một cái hố chờ chúng ta? mẹ, Bắc Cương Lý gia nghĩ bị diệt tộc đúng không?”

“Các ngươi thế nào cũng biết Đằng Phi nói nhất định là thật sự? Không có đúng hử cố ý dời đi tầm mắt!” Trong đám người hay là không có cùng thanh âm.

Tuy nhiên thanh âm này rất nhanh đã bị tiếng mắng cho bao phủ, chứng minh quần chúng ánh mắt vĩnh viễn là sáng như tuyết, phần lớn người vĩnh viễn là thông minh.

“* ngu sao? Người nhìn không nhìn thấy A Khổ này nét mặt, vẻ mặt đã chết cha bộ dạng, bất chánh nói rõ hử bị Đằng Phi nói trúng tâm sự sao?”

“Không sai, Đằng Phi nhưng là có được đối kháng Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế đại năng thực lực, này A Khổ

một cái ngay cả Hoàng cấp cũng chưa tới người, tại sao có thể là Đằng Phi đối thủ? Hấn khiêu chiến Đằng Phi, là không biết sống chết hay là có khác âm mưu? Có đầu óc người cũng có thể nghĩ ra được!”

“* A Khô, * Bắc Cương Lý gia, ông nhớ kỹ các người!”

Theo bốn phía càng ngày càng nhiều người ý thức được không đúng, đã có người bắt đầu hướng bốn phương tám hướng triệt hồi, cho dù chuyện này là giả, cũng không người nào nguyện ý mạo hiểm như vậy.

Vì nhìn một cuộc náo nhiệt, đem mình mạng đáp đi vào, này quá không đáng giá được.

“Ha ha ha ha ha ha!” Trong lúc bất chợt, cơ A Khô ngửa mặt lên trời cuồng tiếu, hấn trong cặp mắt, bắn ra điên cuồng quang mang, cuồng tiếu nói: “Đằng Phi, mặc dù ta không biết người là như thế nào nhìn ra, đối với người phải bội phục người, ánh mắt của người, thật sự rất độc đáo, bản lãnh của người, quả thật làm cho ta cảm thấy không bằng ....! Nhưng là, chỉ sợ người chết cũng không nghĩ tới, dưới mắt này Phương Viên trăm dặm, vẫn trùng điệp đến Âu Dương gia chủ thành, toàn bộ cũng đã hiện đầy Bắc Cương Lý gia mới nhất một đời Oanh Thiên Lô! Hiện tại, chỉ cần trong tay ta này viên Oanh Thiên Lô, hướng trên mặt đất, nhẹ như vậy nhẹ ném.

.

.

Các người những thứ này mọi người, tự muốn đi theo ta cùng nhau, hết thầy hóa thành tro! Ha ha ha ha ha ha ha!”

Thẳng đến lúc này, lúc trước còn có chút không tin người, lúc này mới cũng như cha mẹ chết giống như phát ra hoảng sợ tiếng kêu, từng đoàn điên cuồng tứ tán bỏ chạy.

Hưu! Hưu! Hưu.

.

.

!

Tất cả thân ảnh, có xé mở hư không, có lảng không phi bước, cũng có xông thẳng Cửu Thiên.

.

.

Hiện tại mọi người cơ hồ ngay cả mắg chữ người tâm tư cũng đã hoàn toàn không có, nhìn hình dáng ba hoa đoán bậy A Khô, bọn họ chỉ có một ý niệm trong đầu, đó chính là: nhất định phải còn sống chạy đi! Sau đó.

.

.

Tìm Bắc Cương Lý gia tính số!

Đằng Phi nhìn điên cuồng A Khô, than nhẹ một tiếng: “Không thể không nói, người rất điên cuồng, cũng không sợ chết, kế hoạch của người, kém một ít, tự thành công, người không tiếc bỏ mình, cũng muốn kéo tới ta cùng nhiều người như vậy chôn cùng, nói vậy Lý gia cho người lái không cách nào cự tuyệt điều kiện, nếu như không có đoán sai, phải là mẹ của người thân tộc sao?”

A Khô trên mặt điên cuồng nét mặt, trong nháy mắt ngưng lại.

Thứ hai, cầu một tờ phiếu đề cử ! Mọi người xem sách thời điểm, thuận tay tự quăng cho tiểu đạo sao!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 535: Danh Vọng Như Cầu Vòng!

>

“Tuy nhiên ngươi cũng đã biết, hôm nay chỉ cần trong tay ngươi này cái Oanh Thiên Lô ném, những thứ kia người may mắn còn sống sót, đem đi tới Bắc Cương, sẽ như thế nào đối đãi Lý gia, cái này khó mà nói, Lý gia dù sao có Oanh Thiên Lô bàng thân.

Nhưng là, mẹ của ngươi thân tộc...!Bọn họ cũng không có Oanh Thiên Lô này đại sát khí phòng thân.” Đẳng Phi nhìn về mặt hồ hững, trong con ngươi lóe ra điên cuồng tia sáng A Khổ nói.

A Khổ con ngươi chột chặt lại, trong đôi mắt bắn ra oán độc quang mang, lạnh lùng nhìn chăm chú vào Đẳng Phi: “Ngươi đang ở đây uy hiếp ta?”

“Ngươi cảm thấy ngươi bây giờ, đáng giá ta đi uy hiếp sao?” Đẳng Phi cười nhạt, ánh mắt nhìn thẳng A Khổ ánh mắt nói: “Phóng Hạ trong tay ngươi này cái Oanh Thiên Lô, ta cho ngươi một lần có tôn nghiêm chết đi cơ hội, mẹ của ngươi thân tộc, ta nhưng bằng bảo đảm, không ai dám động đến hãn cửa, động đến hãn cửa, chính là đụng đến ta Đẳng Phi!” Nhìn A Khổ hoàn toàn không tín nhiệm ánh mắt, Đẳng Phi lạnh nhạt nói: “Sở dĩ nguyện ý cho ngươi một cái cơ hội như vậy, là bởi vì ngươi kết thân chuyện chấp nhất đã động ta.

Trên người của ngươi, có theo tương tự chính là phẩm chất, chỉ tiếc, ngươi vận khí không có ta tốt.

Ta có cõi đời này thương yêu nhất cha của ta, mà phụ thân của ngươi, cũng là cõi đời này nhất lãnh huyết vô tình một cái đại

biểu.

Người có thể vì một ngày cũng không dưng dục quá phụ thân của người tìm ta báo thù, đủ để chứng minh, người người này bản chất thượng cũng không có phá hư thâu.

Nhưng người hôm nay cử động, chẳng những là đem một mình người đẩy vào vực sâu vạn trượng, mà ngay cả mẹ của người thân tộc, cũng sẽ bị người liên lụy.

Cho nên, cho dù hiện tại ta nguyện ý bỏ qua người, nhưng sợ rằng hôm nay cùng nhau đi theo bị đến tử vong uy hiếp những người này, sẽ không bỏ qua cho người.”

“Người tự như vậy có nắm chắc, ở ta 3 phút này sở hữu Oanh Thiên Lôi lúc trước giết ta?” A Khô lạnh lùng nhìn Đằng Phi: “Hơn nữa, làm sao người tự dám xác định, ta không có bố trí những thứ khác tử sĩ giúp ta cùng nhau nổ tung?”

Đằng Phi cười nói: “Người bố trí cái kia mười tám tên tử sĩ, hiện tại đã là mười tám cụ tử thi.”

A Khô sắc mặt trong nháy mắt đại biến, hắn không nghĩ tới, Đằng Phi thậm chí ngay cả hắn bày nhân thủ chuẩn xác mấy chữ cũng báo xuất, điều này hiển nhiên không thể nào là lừa gạt hắn.

Nhưng hiện tại, hắn còn nữa cuối cùng một lá bài tẩy, đó chính là, trong tay của hắn này cái Oanh Thiên Lôi.

Hắn có rất lớn nắm chắc, ở Đằng Phi giết mình lúc trước, đem này cái Oanh Thiên Lôi trực tiếp 3 phút!

Chỉ cần trực tiếp nổ tung này cường đại ba động, đủ để rãnh động dưới đất kia đại lượng Oanh Thiên Lôi đi theo ngay cả phút.

Đến lúc đó, này Phương Viên mấy ngàn dặm trong phạm vi, đầy đủ mọi thứ đều muốn hóa thành hư vô!

Đến lúc đó, còn có ai biết nơi này đến tận cùng chuyện gì xảy ra? Một cái Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế đại năng tự bạo, đồng dạng có thể tạo thành loại này hủy diệt hậu quả! Hơn nữa, cho dù có người nghĩ cùng Bắc Cương Lý gia Oanh

Thiên Lô có quan hệ, nhưng cũng sẽ không nghĩ mẫu thân mình thân tộc đi tới!

Bởi vì chỉ cần Đằng Phi vừa chết, mẫu thân mình cái kia những thân tộc lập tức sẽ cao bay xa chạy, mang theo Lý gia cho đại lượng tài phú phân tán đến thế tục trung đi!

A Khổ do dự mà, mâu quang lóe ra, hắn không sợ chết, nhưng giờ phút này, hắn quả thật có chút do dự.

Lúc này, đối diện Đằng Phi tiếp tục nói: “Người nếu như trông cậy vào Lý gia loại gia tộc này phù hộ mẹ của người dòng họ, như vậy, ta chỉ có thể nói người quá ngây thơ rồi đại tộc đấu đá ngay cả huynh đệ tỷ muội cũng có thể giết, huống chi người một ngoại nhân thân tộc? Hắc, người có tin hay không, hôm nay bên này nếu như gặp chuyện không may Lý gia nào vì lắng xuống nhiều người tức giận, nhất định sẽ ở trước tiên đem mẹ của người thân tộc cho đẩy ra hy sinh rụng!”

“Người gạt ta!” A Khổ trong con người hiện lên vẻ vẻ thống khổ, hắn cũng không ngu, cái này hoài nghi, hắn sớm đã có, có thể hắn sâu trong nội tâm, càng muốn giết Đằng Phi vì phụ thân cùng gia gia báo thù rửa hận!

Hơn nữa hôm nay nếu không phải Đằng Phi thật sớm đoán được kế hoạch của hắn, như vậy hôm nay cùng tới được mọi người, toàn bộ đều phải chết!

Chỉ cần tất cả mọi người đã chết, như vậy chính là chết không có đối chứng!

Có thể nữa thế nào cực kì hoàn hảo kế hoạch, cũng có bị đoán được có thể, nhưng A Khổ vô luận như thế nào cũng không nguyện tin tưởng, Đằng Phi cánh so với mình nghĩ hơn thông minh, cũng đáng sợ hơn!

Lại từ vừa mới bắt đầu, cũng đã đoán được kế hoạch của mình, như vậy hiện tại, Lý nhị thiếu có hay không an toàn cách * lên đường ·-· ơ định ·0-= cung cấp * mở ra?

A Khổ trong lòng nhớ, ánh mắt không khỏi từ trước đến giờ lúc phương hướng ngược nhau nhìn lại.

“Ta lừa người? Nói thiệt cho người biết, Lý nhị thiếu này có, nên đã chết, Lý gia trận này kinh thiên âm mưu, cũng đã bị vạch trần, người này cái con cờ, trên thực tế cho tới bây giờ, đã có cũng được mà không có cũng không sao.” Đằng Phi vẻ mặt bình tĩnh nhìn A Khổ: “Người hiện tại còn dư lại duy nhất

lựa chọn, chính là buông tha cho, sau đó tự vận tạ tội, bảo toàn mẹ của người một ít tộc.

Nếu như người nghĩ thử điên cuồng một lần, ha ha, người mặc dù!”

Không nghĩ tới người mặc dù!

Bốn chữ, Đạo tẫn Đằng Phi trong lòng không có khí phách!

Hôm nay còn dám dừng lại ở người xung quanh, không có chỗ nào mà không phải là ngũ vực trung các cái thể lực tinh anh cường giả, cho dù là bọn họ, đối mặt một cái điên cuồng A Khổ, cũng không có bất kỳ lo lắng dám nói ra những lời như vậy.

Bọn họ bây giờ còn dừng ở, càng nhiều là nguyên nhân, là không muốn bởi vì ...! này sự kiện, ảnh hưởng đến bọn họ võ đạo tiến thủ lòng!

Biết rõ không thể làm làm chi, là không khôn ngoan.

Nhưng ở võ đạo một đường, có chút lúc biết rõ không thể làm, nhưng cũng nhất định phải đi làm!

Tựa như hiện tại, nhưng thật ra ở những người này, bọn họ cũng đã tin Đằng Phi lời nói, cũng biết rõ, một khi A Khổ trong tay kia mai Oanh Thiên Lô 3 phát phía dưới chôn tảng lớn Oanh Thiên Lô lời nói, bọn họ căn bản không có cơ hội chạy trốn.

Nhưng bọn hắn như cũ lựa chọn ở, xoay người bỏ chạy, có lẽ có thể còn sống, nhưng còn muốn muốn tiếp tục hướng về phía trước tăng lên, tiếp tục tiến bộ, tiếp tục bước lên võ đạo càng cao ngọn núi, như vậy, hôm nay bọn họ xoay người chạy trốn, đã trở thành lớn nhất Tâm Ma, vắt ngang khi hắn cửa đi tới trên đường!

Cho nên, bọn họ thà rằng bị tạc chết ở chỗ này, cũng tuyệt không chịu dễ dàng rời đi!

Bốn phía như cũ dừng ở những người này, nhìn phía Đằng Phi ánh mắt, tất cả đều hết sức phức tạp, bất kể như thế nào, hôm nay trận chiến này sau khi, Đằng Phi ở cả ngũ vực thể giới trẻ tuổi trong , cơ hồ sẽ trở thành Vô Địch đại danh từ.

Coi như là thế hệ trước, dám hướng hấn xuất thủ người, chỉ sợ cũng không có mấy người.

A Khô nhìn bốn phía người như có như không trào phúng ánh mắt, đột nhiên cắn răng một cái, giận dữ hét: “Người cho ta không dám sao? Đằng Phi, hôm nay ta bất cứ giá nào sở hữu, cũng phải đem người kéo xuống mã!”

Vừa nói, cao cao vung lên trong tay kia mai Oanh Thiên Lô, cuồng tiếu nói: “Chỉ cần ta dùng sức sờ, các người tự cũng đi theo ta chôn cùng sao!”

Huu! Huu!

Có mấy người rốt cục không chịu nổi loại này không lồ chết đi mất uy hiếp, ở A Khô làm ra động tác trong nháy mắt, trực tiếp xé mở Hư Không đào tẩu.

Chỉ sợ sau này có tạo thành Tâm Ma, cả đời không cách nào tiến tới, cũng so sánh với tan xương nát thịt chết ở chỗ này mạnh!

Đằng Phi đã sớm ở A Khô chung quanh bố trí tốt kinh khủng lực lượng tinh thần trong nháy mắt oanh quá khứ, vận khởi Bát Bộ Thiên Long Quyết, không gian, lực lượng, tốc độ, tinh thần lực...! Sở hữu năng lực trong nháy mắt đạt đến một cái cảnh giới đỉnh cao.

Thời gian trong nháy mắt này, phảng phất bị đọng lại ở, bốn phía mọi người sợ hãi nét mặt, tất cả đều cương ở trên mặt, có chút nhớ nhung muốn xé mở Hư Không chạy trốn người, cũng tất cả đều vẫn duy trì chạy trốn động tác, đọng lại ở nơi đó.

A Khô dùng sức muốn đi bóp nát trong tay Oanh Thiên Lô động tác, đồng dạng dừng lại ở nơi đó, cả cái thế giới, trong nháy mắt này, dừng lại!

Đằng Phi tốc độ nhanh đến không thể tin được, Già Lô La Tâm Kinh cùng Thiên Chúng Thiên Tâm Kinh dung hợp chung một chỗ, chạm đến mào đến thời gian Linh Vực.

Đi tới A Khô trước mặt trước, Đằng Phi khóe miệng lộ ra vẻ nhàn nhạt cười trào phúng cho, sau đó vươn tay ra, nhẹ nhàng đem A Khô trong tay này cái Oanh Thiên Lô bắt lại, lại đang A Khô trên người, nhảy ra mười mấy mai Oanh Thiên Lô.

Làm xong này hết thấy, Đằng Phi lạnh lùng nhìn thoáng qua A Khổ, che lại toàn thân của hắn kinh mạch, sau đó hung hăng một tị chưởng, đưa cho quất bay ra ngoài.

Oanh!

Theo A Khổ thân thể bị * lên đường ·-· ơ định ·0-· cung cấp * Đằng Phi một cái tát quất phi, cái thế giới này thời gian phảng phất trong nháy mắt khôi phục như cũ.

Sưu sưu sưu!

Những thứ kia vừa mới đang ở xé rách không gian chạy trốn người, tất cả đều chạy.

Còn dư lại những người đó, nhưng tất cả đều đem vừa mới kia vô cùng quý dị vô cùng thần kỳ một màn nhìn ở trong mắt, mặc dù chẳng qua là ngăn ngừa một sát na, có thể cũng không có một lần nháy mắt một phần vạn dài như vậy, nhưng những người này, nhưng tất cả đều là ra khỏi một thân mào mồ hôi lạnh, kia ngăn ngừa một sát na, đối với bọn họ mà nói, giống như cả đời dài như vậy!

Wow!

A Khổ ở trên bầu trời, phun ra một ngụm tiên huyết, thân thể vừa lúc rơi vào một cái người vây quanh dưới chân.

Người này đầu tiên là vô ý thức về phía sau trốn một chút, rất sợ A Khổ trên người còn nữa Oanh Thiên Lôi vật này.

Có thể nhưng ngay sau đó kịp phản ứng, người này trên người Oanh Thiên Lôi, nên tất cả đều bị Đằng Phi lấy mất, nhất thời rống giận giơ chân lên, hung hăng đá vào A Khổ trên người, đem A Khổ đá bóng giống như cho trực tiếp đá bay ra ngoài.

Chửi ầm lên nói: “Người tên khốn kiếp này, thiếu chút nữa hại chết nhà của người thiếu gia!”

Một tiếng này tức giận mắng, phảng phất đem sở hữu kinh hồn không định người cho mắng được phục hồi tinh thần lại.

Nhất thời, bốn phía như cũ lưu người ở chỗ này, tình cảm quần

chúng jī phần.

Có bảy tám đạo thân ảnh, cơ hồ ở cùng lúc, nhắm phía bị đá bay A Khô.

Rầm rầm rầm!

Vị này điên cuồng thanh niên, muốn để vô số cường giả vì mình chôn cùng nguyện vọng thất bại, mình cũng lâm vào vạn kiếp bất phục vực sâu.

Đặng Phi thân hình, lúc này nhưng chậm rãi xuống phía dưới rơi đi, có không ít người nhìn thấy Đặng Phi cử động, nhất thời cũng theo kịp.

Đặng Phi quay đầu lại nhìn thoáng qua mọi người, cười nói: “Chuyện ngày hôm nay, xin lỗi mọi người, là Đặng Phi làm liên lụy tới các vị bằng hữu.”

“Đâu có đâu có, Đặng huynh quá khách khí, chúng ta những người này ân oán rõ ràng, chuyện này cùng Đặng huynh một điểm quan hệ cũng không có!”

“Không sai, này thuần túy chính là Lý gia âm mưu quỷ kế! Nghĩ đem chúng ta tất cả mọi người hãm hại chết!”

“Đối với , có thể coi là sổ sách, cũng là đi tìm Lý gia tính sổ!”

“Hôm nay nếu không phải Đặng huynh đệ, chúng ta những người này hiện tại đã hóa thành tro, cho nên thật nhắc tới sự kiện, là chúng ta nên cảm tạ Đặng huynh đệ mới là.” Điền Hành Kiện kia kinh hồn không định trên mặt lộ ra vẻ nụ cười, loại khi này, hắn tự nhiên muốn làm huynh đệ nói chuyện.

“Không sai, hôm nay nếu như không phải là Đặng Phi, chúng ta cũng sẽ chết ở chỗ này.” Một trung niên nhân xoa mồ hôi lạnh trên trán, vẻ mặt cảm kích nhìn Đặng Phi nói: “Lúc trước đối với ngươi không biết, vẫn đi theo rất nhiều người làm ra trẻ con lựa chọn, hôm nay trở về, ta lập tức báo cáo gia tộc, có công khai hướng ngươi nói xin lỗi!”

“Không sai, kia Tất Sát Lệnh, là bị Thần Vực Đảo che giấu, bọn ta sau khi trở về, chắc chắn hướng gia tộc báo cáo, sau đó hướng Đặng huynh đệ công khai nói xin lỗi!”

Một đám đến từ ngũ vực các thế lực lớn tinh anh cường giả, hướng về Đặng Phi áp sát tới đây, biểu đạt thiện ý của mình.

Thứ hai hơn đưa đến, !!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 536: Uy Hiếp!

>

Đằng Phi cười nhạt, nhìn bốn phía hướng mình bày ra tốt mọi người, trong lòng cũng có vài phần cảm khái.

Cái gọi là vị, tôn nghiêm, mặt mũi cùng quyền lợi...!Này hết thảy mọi thứ, muốn nhận được, chỉ có thể theo dựa vào thực lực của mình, dựa vào một đôi quả đấm ngạnh sanh sanh đích đánh ra, hợp lại đi ra, giết đi ra!

Cũng chỉ có thông qua phương thức này, mới có thể để cho người khác chân chính tán thành người.

Tựa như hiện tại, những người này rồi rít tới đây bày ra tốt, chẳng lẽ thật là bởi vì Đằng Phi cứu bọn hắn một mạng đơn giản như vậy sao?

Có lẽ có phương diện này nhân tố, nhưng tuyệt đối sẽ không rất lớn, càng nhiều là, là Đằng Phi biểu hiện ra mạnh mẽ đến không gì sánh kịp thực lực cùng khí phách!

Ở đây những người này, cái nào không phải là gian xảo vô cùng.

Đằng Phi loại này yêu nghiệt giống như đích thanh niên, làm như thừa dịp hắn không xong toàn bộ quật khởi thời điểm trực tiếp một cước giết chết; làm như cũng chỉ có thể khi hắn quật khởi sau đi toàn lực giao hảo, cho dù không đi giao hảo, cũng tuyệt không thể đi đắc tội.

Nếu không, Âu Dương gia đó là sống sinh sôi ví dụ!

Bắc Cương Lý gia hao tổn tâm cơ, muốn lợi dụng A Khổ này cái con cờ hãm hại giết Đằng Phi cũng thất bại, còn có người nào có thể trấn áp hắn?

“Dưới đất này...!Thật sự chôn đại lượng Oanh Thiên Lôi?”

Lúc này, một cái đến từ Đông Hải Long Cung liên minh tuổi

trẻ Võ Giả, nhìn tựa hồ không có có bất kỳ thay đổi mặt đất, có chút nghi ngờ hỏi.

“Là a, đất này mặt nhìn qua, tựa hồ không có có bất kỳ biến hóa, phía dưới này thật sự có đại lượng Oanh Thiên Lô?” Lại có người biểu đạt ra trong lòng nghi ngờ.

Nguy cơ quá khứ, những người này bắt đầu tò mò, những người khác mặc dù không có há mồm hỏi thăm, nhưng nhìn phía Đằng Phi ánh mắt, tuy nhiên cũng mang theo vài phần hỏi thăm.

“Có hay không, thử một lần chẳng phải sẽ biết?” Đằng Phi cười mà như không cười cầm trong tay kia mai Oanh Thiên Lô muốn hướng trên mặt đất quăng đi.

“Vân vân...” Đằng Phi bên cạnh Điền Hành Kiện một thanh kéo Đằng Phi, sau đó sờ soạng một cái mồ hôi lạnh trên trán, lòng vẫn còn sợ hãi nói: “Huynh đệ, ngươi cũng đừng làm chúng ta.

Đồ chơi này thật sự thật là đáng sợ.

Không có xem chúng ta chân cũng không dám dính địa sao?” Không ít người cũng một đầu mồ hôi lạnh nhìn Đằng Phi.

Trong lòng thầm mắng người này cũng quá điên cuồng, khó trách trẻ tuổi như vậy là có thể chế hạ bức này uy danh, cũng thật là một cái không sợ chết người a.

Lúc này Lý Dật Phong cùng Tử Y Nương Tử từ đằng xa đi tới.

Tử Y Nương Tử hướng về phía Đằng Phi cười duyên nói: “Hoàn chân Thần, làm sao ngươi trước đó cũng biết bọn họ ở chỗ này mai phục? Chúng ta cuối cùng không có nhục sứ mạng, đem những thứ kia thậm cái cộc tử sĩ cũng giết chết.

Nếu không nơi này thật sự nổ tung, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi!”

“A, đây không phải là Đế Bái Cốc chủ hòa Tử Y Nương Tử sao?”

“Ngay cả Tử Y Nương Tử cũng nói như vậy, xem ra là thật sự, mù mù, chúng ta vừa mới thiếu chút nữa đã bị nhảy lên trời!”

“Nhảy trời cao? Thiếu chút nữa tụt tan xương nát thịt được rồi?”

Trong đám người có không ít nhận ra Lý Dật Phong cùng Tử Y Nương Tử người, tất cả đều lòng vẫn còn sợ hãi ở một bên nghĩ mà sợ.

Đằng Phi lúc này, thân thể chậm rãi rơi vào mặt đất, những người khác tất cả đều về mặt khẩn trương nhìn.

Điền Hành Kiện lâm bảm nói: “Huynh đệ.

Người có thể cẩn thận một chút, nhiều như vậy cái mạng cũng ở trong tay người nắm giữ rất...”

Đằng Phi cười cười, sau đó nói: “Không sao.

Oanh Thiên Lô mặc dù đáng sợ.

Nhưng vẫn là cần phải có gây ra mới có thể nổ tung.”

Vừa nói, Đằng Phi khẽ nhắm lại hai mắt.

Một cỗ hùng hồn không lộ lực lượng tinh thần, giống như thủy ngân chảy giống như lan tràn đi ra ngoài.

Phương Viên mấy trăm dặm bên trong, mặt đất trở xuống đây đủ mọi thứ, tất cả đều rõ ràng xuất hiện ở Đằng Phi tinh thần thức hải trong.

Cảm nhận được dưới mặt đất kia chi chít, giống như mẫn thiên tinh đấu giống như Oanh Thiên Lô, Đằng Phi cũng không khỏi được cảm giác da đầu một trận tê dại.

Thật là quá kinh khủng!

Không thể không nói, Bắc Cương Lý gia dã tâm cùng lòng dạ độc ác trình độ, cũng làm cho người xem thế là đủ rồi.

Nếu không phải lúc trước Đằng Phi dùng tinh thần lực thám thính đến Lý gia nhị thiếu cùng A Khổ ở giữa truyền âm, Đằng Phi cũng rất khó khăn nghĩ Lý gia lại có làm ra lớn như thế số lượng cử động.

“Ta nói huynh đệ, đồ chơi này dùng tinh thần lực đi cảm ứng có thể hay không nổ tung a?” Điền Hành Kiện trong lòng run sợ nhìn Đằng Phi hỏi.

Những người khác tất cả cũng rồi rít nhìn về phía Đằng Phi, sở dĩ những người này không dám xác nhận phía dưới này rốt cuộc có hay không Oanh Thiên Lô, đang bởi vì bọn họ ngay cả tinh thần lực cũng không dám Phóng Hạ đi!

Trời mới biết Lý gia Oanh Thiên Lô, có biết dùng hay không tinh thần lực cũng có thể nổ tung?

“Tinh thần lực a, có nên không sao?” Đằng Phi cho một cái lập lòe nước đôi trả lời chắc chắn.

Điền Hành Kiện nhìn không được liếc mắt, lẩm bẩm nói: “Lão Tử nhưng là không dám đi ném thử, cũng không muốn đi ném thử, các ngươi ai không sợ chết, có thể thử một chút!”

Những người khác đều đi theo lật lên xem thường, người Điền thiếu gia sợ chết, chúng ta sẽ không sợ chết sao? Ai ăn no rồi việc muốn đi thí nghiệm cái này?

Trong chuyện này cũng không phải là không có người đối với này trên mặt đất thành tám Oanh Thiên Lô không động tâm, vấn đề mấu chốt ngay khi tại, bọn họ ai cũng không dám động!

Đằng Phi lúc này, hai cánh tay chậm rãi mở rộng ra, một cỗ khủng bố lực lượng, theo Đằng Phi thân thể, dung hợp mạnh mẽ lực lượng tinh thần, chậm rãi hướng về bốn phương tám hướng lan tràn đi ra ngoài.

Tất cả mọi người không biết Đằng Phi rốt cuộc muốn làm cái gì, theo cỗ lực lượng này lan tràn đi ra ngoài, dao động người tâm một màn...!Xuất hiện!

Tất cả mọi người cũng trợn mắt hốc mồm nhìn, từ bọn họ bên cạnh thổ địa trung, trong rừng cây, trong bụi cỏ, trong bụi hoa...!Chậm rãi dâng lên một ít viên viên đen nhánh, ngu nhân lớn nhỏ viên cầu.

Trong nháy mắt, những thứ này đen nhánh viên cầu, tụ tất cả đều dâng lên đến trên bầu trời, phô thiên cái địa chỉ chít, thấy vậy mọi người trong lòng cũng kìm lòng không đậu dâng lên một cỗ khổng lồ lạnh lẽo!

Những người này thậm chí ngay cả lớn tiếng nói chuyện dừng khí cũng đánh mất, nếu như không phải là tận mắt gặp một màn này, bọn họ thật sự rất khó tin tưởng, Bắc Cương Lý gia có làm ra như thế phát rồ cử động.

Đây quả thực là muốn cùng thiên hạ mọi người là địch a! Cho dù người có đếm không hết Oanh Thiên Lôi làm uy hiếp, người khác không dám dễ dàng đem các người như thế nào, có thể lòng dạ độc ác như vậy, cũng quả thật có chút ra ngoài tưởng tượng.

Lý Dật Phong cùng Tử Y Nương Tử vừa mới mặc dù tự mình xuất thủ nhờ này những thâm cái cọc tử sĩ, nhưng cũng cũng không nghĩ tới, ngay khi bọn họ dưới chân, lại ẩn tàng nhiều như vậy Oanh Thiên Lôi.

Này nếu là khi hấn cửa lúc giết người bị nổ tung...!Hai người liếc mắt nhìn nhau, đều từ đối phương trong mắt thấy một ít bồi về sợ hãi.

So sánh với những người này đại khí không dám thở gấp một ngụm bộ dạng, Đằng Phi thoát nhìn thập phần dễ dàng, hấn cười nói: “Bắc Cương Lý gia cũng thật là hào phóng, tặng ta nhiều như vậy thứ tốt, ta liền từ chối thì bất kính.”

“Được rồi được rồi, huynh đệ, những đồ này ca ca mặc dù nhìn cũng rất trông mà thèm, nhưng tuyệt đối không cho đoạt, người mau thu hồi!” Điền Hành Kiện hướng về phía Đằng Phi liên tục vỗ tay, vẻ mặt cười khở.

Hấn cảm giác ra sao không biết Đằng Phi cử động lần này ý vị như thế nào?

Nói trắng ra điếm, chính là uy hiếp!

Chỉ có những thứ này đến từ ngũ vực các tộc tinh anh cường giả bày ra tốt, là không đủ, có lẽ bọn họ đối với Đằng Phi thực lực, đã hoàn toàn hiểu rõ, có thể bọn họ sau lưng gia tộc và thế

lực, thật sự có khinh địch như vậy rất đúng Đẳng Phi như vậy một cái không có gì căn cơ thế lực đích thanh niên nói xin lỗi sao?

Hiển nhiên là không lớn thực tế, để từng đôi với Đẳng Phi phát ra quá Tất Sát Lệnh thế lực thu hồi Tất Sát Lệnh, cũng không phải là nhất kiện đơn giản sự tình, chớ nói chi là để cho bọn họ nói xin lỗi.

Cho nên, Đẳng Phi nhất định phải chọn dùng càng thêm mãnh liệt đích thủ đoạn, muốn cho mọi người không chỉ là tôn kính hắn, hơn muốn sợ hãi hắn!

Này phô thiên cái địa Oanh Thiên Lôi, đã đủ để cho rất nhiều người ngủ không yên, vô luận quảng đến đâu thế lực lớn trung đi, cũng đủ để đem cái này thế lực hạch tâm khu vực trực tiếp oanh thành tra!

Sợ rằng đó cũng là Bắc Cương Lý gia tại sao phải không chút kiêng kỵ nguyên nhân căn bản, chuyện này thành tựu thành, không được ...!Bọn họ cũng không có sợ hãi!

Bất luận kẻ nào, muốn đi tấn công Bắc Cương Lý gia, cũng muốn giỏi hơn nhớ quá nghĩ có thể vì vậy mang đến hậu quả.

Bởi vì Lý gia chỉ sợ chỉ còn một người, chỉ cần hắn mang theo đại lượng Oanh Thiên Lôi, cũng có thể dễ dàng để một cái siêu cấp thế lực trong nháy mắt hôi phi yên diệt!

Chớ đừng nói chi là Lý gia bố trí Oanh Thiên Lôi loại thủ đoạn này, quả thực chính là xuất thần nhập hóa, lại giấu diếm được mọi người tai mắt.

Đẳng Phi nhẹ nhàng cười một tiếng, bốn phương tám hướng phô thiên cái địa chỉ chút Oanh Thiên Lôi hóa thành mấy đạo nước lũ, trực tiếp bị thu vào không gian giới chỉ trong.

Cho đến lúc này, bốn phía những người này, mới cũng thở dài một cái, nhìn phía Đẳng Phi ánh mắt, tràn đầy rung động, giống như đang nhìn một cái quái vật.

Diễn Hành Kiện khoe miệng co quắp quắt, bỗng nhiên cười hắc hắc nói: “Cái kia, huynh đệ, ca ca ta có yêu cầu quá đáng...”

“Nếu là yêu cầu quá đáng...! Cũng đừng có nói sao.” Đẳng Phi cười hắc hắc, sau đó nói: “Những thứ này Oanh Thiên Lô, ta một cái cũng sẽ không nhường lại.”

Điền Hành Kiện liếc mắt, nói: “Ta liền như vậy không hiểu quy củ? Ý của ta là, người có thể hay không lấy một viên đi ra, ném trên mặt đất, để mọi người khai mở nhãn giới, nhìn đồ chơi này uy lực mạnh như thế nào?”

“Là a, cho chúng ta kiến thức kiến thức, khai mở nhãn giới sao!”

“Lý gia đề ở chỗ này Oanh Thiên Lô, cho dù không phải là mới nhất mạnh nhất, uy lực cũng sẽ không kém, Đẳng huynh tự cho chúng ta khai mở nhãn giới sao.”

“Đúng vậy, lần này cần đi Lý gia đòi một cách nói, trước đó, hay là trước hiểu rõ hạ bọn họ Oanh Thiên Lô uy lực cho phải.”

Người xung quanh tất cả đều vẻ mặt chờ đợi nhìn Đẳng Phi.

Đẳng Phi thấy buồn cười, Điền Hành Kiện cử động lần này là vì giúp đỡ lẫn nhau uy hiếp ngũ vực quân hùng, cũng không nghĩ những người này như thế phối hợp, tất cả đều chủ động muốn giải Oanh Thiên Lô uy lực.

Không phải là những người này không nghĩ tới, mà là so sánh với, bọn họ hơn muốn biết Lý gia rốt cuộc có nhiều kinh khủng!

“Vậy cũng tốt, ta liền lấy một viên thử một lần!” Đẳng Phi vừa nói, bay lên trời, bay lên giữa không trung.

Những người khác cũng tất cả đều đi theo cùng nhau bay lên, vây quanh ở Đẳng Phi chung quanh.

Đẳng Phi cầm lấy vừa mới A Khổ cầm lấy cái kia mai Oanh Thiên Lô, hướng xuống đất thượng trực tiếp ném tới.

Ầm ầm!

Một tiếng kinh thiên động địa nổ, ầm ầm vang lên, thanh âm kia dường như muốn đem trọn vùng trời địa cũng cho xé rách, trên mặt đất đầu tiên là một trận kịch liệt đung đưa, tiếp theo đó là một cổ khổng lồ ma cô hình dáng bụi mù nổi lên.

Một đạo mắt thường có thể thấy được khí lãg, đem Phương Viên hơn hai mươi trong mặt đất hung hăng nhấc lên, đầy trời bùn đất, khổng lồ hòn đá trực tiếp hóa thành phấn vụn, ngăn chặn ở phía trước đầy đủ mọi thứ, trong nháy mắt bị bồi đều! Đồng thời, cũng có kinh khủng khí lãg, hướng về bầu trời đánh sâu vào mà đến, không ít người tất cả đều sắc mặt hoảng sợ hướng về càng cao bay đi.

Diên Hành Kiện đứng tại nguyên chỗ, tùy ý khí lãg đánh sâu vào của mình hộ thể cương khí, khóe miệng kịch liệt co quắp, lầm bầm nói: “Ta nhọc!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 537: Ngũ Vực Trẻ Tuổi Đệ Nhất Nhân!

>

Sở hữu người ở chỗ này, cũng bị này một quả Oanh Thiên Lôi nổ tung sở sinh ra uy lực cho sợ ngây người.

Một quả!

Chỉ là một quả Oanh Thiên Lôi, nổ tung sở sinh ra uy lực, tựa như thế kinh thiên động địa, như vậy giống như vừa mới chôn ở dưới mặt những thứ kia chỉ chút phô thiên cái địa Oanh Thiên Lôi đồng thời nổ tung, lại đúng là một bộ như thế nào cảnh tượng?

Chớ nói này Âu Dương gia chủ thành, sợ là cả Trung Châu, cũng sẽ được mà sinh ra khổng lồ chấn động!

Về phần đang tràng những người này, không có một người nào, không có một cái nào có thể còn sống chạy đi!

Loại này uy lực nổ tung, quản người cái gì Đại Đế hay là Hoàng cấp, coi như là Bất Hủ Thần Hoàng cũng đỡ a!

Đằng Phi khóe miệng cũng khẽ co quắp mấy cái, nhưng ngay sau đó trong lòng dâng lên liễu vô cùng lửa giận.

Bắc Cương Lý gia!

Tiểu gia nhớ kỹ các người!

Ta và các người Bắc Cương Lý gia, có bao nhiêu thâm cừ đại hận? Trị giá được các người dùng phương thức này để đổi phó ta?

Đằng Phi sắc mặt lạnh lùng nhớ: có lẽ, mình ở Lý gia trong mắt, chỉ là một lời dẫn thôi, Lý gia mục đích thực sự, cũng là những thứ này đến từ ngũ vực các thế lực lớn tinh anh cường giả.

Muốn đưa bọn họ toàn bộ hãm hại giết ở chỗ này, sau đó thuận

tiện gài tang vật đến trên người mình.

Dù sao khi đó, mình đã đã chết, nghĩ thế nào giới nước bản, tự thế nào giới.

Kia sợ hãi mục đích của các người, không chỉ là nhằm vào ta, đối với người như cũ rất giận!

Đằng Phi trong mắt, hiện lên vẻ sáng giọng quang mang.

Điền Hành Kiện nhóm người cũng rất mau suy nghĩ cẩn thận cả sự kiện tiền căn hậu quả, từng đoàn sắc mặt cũng trở nên vô cùng khó coi.

Lúc này, có không ít người bay đến Đằng Phi trước người, ôm quyền chấp tay, sâu thi lễ, sau đó không nói hai lời, xoay người rời đi.

Chỉ chốc lát thời gian, cơ hồ tất cả mọi người cũng đi không còn một mảnh, bọn họ phải lập tức trở về, hướng riêng của mình gia tộc hồi báo chuyện này.

Điền Hành Kiện đi tương đối trẻ, hắc cười khỏ nhìn Đằng Phi nói: “Huynh đệ.

Không thể không nói, người này gây chuyện năng lực, thiên hạ ít có, mà ngay cả đi theo người gần một điểm.

Đều có nguy hiểm tánh mạng a.”

Đằng Phi cũng cười lên, nói: “Ta cũng không nghĩ tới, mình lại như vậy bị coi trọng.”

Điền Hành Kiện khoát khoát tay, nói: “Chuyện này nhưng thật ra cho quan hệ không lớn, mà là Lý gia đã tâm quá lớn, ta cũng không nhiều nói, muốn nhanh đi về.

Thương lượng hạ chuyện này cần muốn xử lý như thế nào.

Bất kể nói như thế nào, lần này, sẽ không dễ dàng bỏ qua cho Lý gia!”

Đằng Phi gật đầu, không nói thêm gì.

Lý gia chiêu thức ấy, đối với mình mà nói, có lẽ là vật chuyện tốt.

Bởi vì bọn họ hoàn toàn chọc giận những thứ này ngũ vực trung bất đồng thể lực cường đại.

Cho dù tạm thời không ai đi tìm Lý gia xui, nhưng chuyện này tuyệt đối không có khả năng dễ dàng không giải quyết được gì!

Lý Dật Phong, Tử Y Nương Tử, Long Nhất, Đồng, Lục Tử Lăng, Vị Ương Minh Minh, Đinh Tuyệt Ninh nhóm người giờ phút này tất cả đều tụ ở Đằng Phi bên người, Lục Tử Lăng nhẹ giọng hỏi: “Kế tiếp.

Chúng ta muốn đi làm cái gì?”

Lý Dật Phong nhóm người, cũng tất cả đều đem ánh mắt quảng hướng Đằng Phi, mơ hồ.

Lại có bằng Đằng Phi cầm đầu tư thế.

Đằng Phi mỉm cười nhìn thoáng qua Lục Tử Lăng, sau đó đối với Lý Dật Phong nói: “Không biết tiền bối có tính toán gì không?”

Lý Dật Phong thoáng suy tư một chút, ngẩng đầu, nhìn Đằng Phi nói: “Ta cùng Tử Y ẩn cư nhiều năm, vốn là chỉ nghĩ yên lặng vượt qua còn sống, tuy nhiên bây giờ nhìn lại, chúng ta nguyện vọng này, cũng rất khó khăn thực hiện.

Vĩnh Hằng Chi Địa lần này đối với người đuổi giết thất lợi, tiếp theo bọn họ nhất định vẫn sẽ phái người tới đây, hai người chúng ta năng lực có hạn.

Mặc dù không thể giúp quá lớn chiếu cố, nhưng theo ở bên cạnh người, vì người giải quyết một số chuyện nhỏ, vẫn là có thể.”

Tử Y Nương Tử cũng gật đầu, sùng nịnh nhìn thoáng qua Lục Tử Lăng, nói: “Chúng ta tựa Tử Lăng như vậy một cái bảo bối đồ đệ.

Người nếu là Tử Lăng nhìn trúng người, cũng là nhân trung long phượng, chúng ta chùng vô sự, trước hết đi theo người đã khỏe, chỉ cần người đừng cảm thấy tỷ tỷ chán là tốt rồi.”

Đằng Phi cười nói: “Có hai vị hỗ trợ, ta cầu cũng không được, như thế nào lại chán?”

Lục Tử Lăng lẳng lặng đứng ở Đằng Phi bên cạnh, không nói gì, nhưng nhìn về phía Tử Y Nương Tử trong ánh mắt, cũng là tràn đầy cảm kích.

Long Nhất ở một bên nói: “Nếu đi lên con đường này, tự nhiên liền vô oán vô hối, ta Long Nhất thề đi theo chủ nhân!”

Đồng nói: “Ta là Ngô Đồng Thụ linh, lòng nói cho ta biết, lựa chọn Đằng Phi không có sai.”

Vị Ương Minh Minh lộ ra một cái nụ cười ưu nhã, nói: “Ta đã bị người đoạt đi...”

Đinh Tuyết Ninh ở một bên mấp máy miệng: “Ta nghĩ về gia tộc...”

Tất cả mọi người có chút ngoài ý muốn nhìn Đinh Tuyết Ninh.

Đinh Tuyết Ninh trong con người hiện lên vẻ không thôi , nhưng vẫn là nhẹ nói nói: “Lúc trước gia tộc bị Âu Dương gia bức bách, ta không trách bọn họ, ta muốn trở về nhìn, hy vọng bọn họ cũng có thể bình an.

Nếu như có thể mà nói, ta nghĩ mang theo gia tộc, tham gia thiên hạ đại hội!”

Đinh Tuyết Ninh đang khi nói chuyện, trong con người hiện lên vẻ kiên nghị cùng bất khuất.

Gia tộc sở dĩ sẽ bị Âu Dương gia bức bách, đang là bởi vì nội tình quá yếu, thực lực chưa đầy, nếu như hoàng kim đầu khí gia tộc nội tình cùng Âu Dương gia giống nhau lời nói, mượn Âu Dương gia mấy người lá gan, cũng không dám kiêu ngạo như vậy.

Cho nên Đinh Tuyết Ninh hy vọng gia tộc của mình, có thể chân chính quật khởi, không nói đi tranh cái gì đệ nhất thiên hạ, nhưng ít ra, cũng muốn để gia tộc của mình, trong tương lai sẽ không tùy tiện bị khi dễ!

Lục Tử Lăng nhìn Đinh Tuyết Ninh, trong mắt vẻ ánh sáng nhu hòa hiện lên, nhẹ nói cú: “Như vậy là nên, đến lúc nào làm liên lụy, sẽ trở lại sao.”

Đinh Tuyết Ninh trong mắt hiện lên vẻ dị sắc, nhìn Lục Tử Lăng trong ánh mắt, tràn đầy cảm kích, dùng sức gật đầu, sau đó hướng về phía Đằng Phi ôn nhu cười, nói: “Nếu như thế, ta đây đã đi!”

“Chờ một chút!” Đằng Phi gọi lại xoay người muốn đi Đinh Tuyết Ninh, sau đó lấy ra một quả không gian giới chỉ, đưa cho Đinh Tuyết Ninh nói: “Nơi này, có chừng ba nghìn mai Oanh Thiên Lô, còn có một chút Thiên Thánh Thạch, Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch, trừ lần đó ra, còn có một bộ phận Huyền Linh Tiên Đan, người đã nghĩ chán hưng hoàng kim đấu khí gia tộc, tự nhiên không thể không có chuẩn bị.

Kia đi thôi, ta chờ người trở lại!”

Đinh Tuyết Ninh chưa từng có nhiều đi đến từ chối, tiếp lấy Đằng Phi trong tay này cái không gian giới chỉ, khẽ cắn môi dưới, do dự một chút, mới kiễng chân, ôn nhu môi ở Đằng Phi trên mặt nhẹ nhàng vừa hôn, nhưng ngay sau đó hai gò má sinh hà, xoay người, lăng không dựng lên, xé rách Hư Không nhanh chóng rời đi.

Đằng Phi lúc này nhìn Lục Tử Lăng, cười hỏi: “Tử Lăng, Hàn Nguyệt Thánh Địa bên kia...”

Lục Tử Lăng nhàn nhạt lắc đầu, nói: “Hàn Nguyệt Thánh Địa, sẽ không tham gia lần này thiên hạ đại hội, trừ cha của ta, ta đối với nơi đó, không có bất kỳ lưu luyến.”

Đằng Phi hiểu Lục Tử Lăng cùng Hàn Nguyệt Thánh Địa quan hệ trong đó, cũng không còn nói thêm cái gì, khẽ gật đầu, sau này có cơ hội, giúp đỡ Lục Tử Lăng phụ thân của tăng lên sau người thực lực chính là.

Theo sau mấy ngày thời gian, phát sinh ở Âu Dương gia chủ thành việc này, bắt đầu lan tràn đi ra ngoài.

Bắc Cương Lý gia muốn hãm hại giết ngũ vực các thế lực lớn tinh anh cường giả tàn nhẫn cử động, bị cả ngũ vực những khác sở hữu siêu cấp thế lực rồi rít khiển trách.

Bắc Cương Lý gia rất nhanh làm ra phản ứng, tuyên bố chuyện này, là nhị thiếu Lý Chính Siêu người cử chỉ, Lý gia đã xem Lý Chính Siêu trực xuất gia tộc, hơn nữa từ gia phải trung san đi Lý Chính Siêu tên, bằng bày ra trong sạch.

Lý gia nhị thiếu chết đi hỏi, đã ở Lý gia làm ra phản ứng đồng thời truyền đi.

Vô số người làm Lý gia làm phép cảm thấy cười chê, đem loại chuyện này đẩy tới một người chết trên người đi, mặc dù là hành động bất đắc dĩ, nhưng là làm cho người ta cảm thấy không thoải mái.

Không từ mà biết, cho dù Lý Chính Siêu là Lý gia con vợ cả Nhị thiếu gia, cũng không thể nào có quyền lợi vận dụng mấy vạn mai Oanh Thiên Lô.

Hơn nữa hẳn được rồi thất tâm phong sao, muốn một người hãm hại giết ngũ vực nhiều như vậy thế lực cường đại tinh anh cường giả?

Chỉ sợ tất cả mọi người trong lòng biết rõ ràng, chuyện này sau lưng, nhất định là Lý gia gia tộc ở ủng hộ, nhưng cuối cùng không có thiết thực căn cứ chính xác theo, hơn nữa Lý gia lại đem sở có trách nhiệm đẩy tới đã chết đi Lý Chính Siêu trên người.

Thiên hạ đại hội triệu khai sắp tới, chỉ sợ mọi người trong lòng cũng đối với Lý gia cực kỳ bất mãn, nhưng cũng lựa chọn trầm mặc, không muốn dưới trời đại hội triệu khai lúc trước tự nhiên đâm ngang.

Khác một kiện oanh động ngũ vực đại sự, chính là tứ đại liên minh cơ hồ ở cùng lúc, tuyên bố giải thể.

Chuyện này, cũng là cùng Đẳng Phi có quan hệ trực tiếp! Tiến vào Vị Ương Thành, mang đi muốn cùng Âu Dương gia đàm hỏi Vị Ương gia minh châu Vị Ương Minh Minh, kịch chiến Âu Dương gia thần bí cung phụng trung niên nam tử,

cước đạp Âu Dương gia không xuất thế thiên tài Âu Dương Quan; Âu Dương gia chủ thành ngoài kịch chiến Âu Dương gia thần bí cung phụng bạch y nữ tử, thiên ngoại đánh một trận, một mình trở về, trong nháy mắt đang lúc tiêu diệt hết Âu Dương gia cái này nội tình hùng hậu quái vật lớn; đã bị Bắc Cương A Khổ khiêu khích, bị dẫn vào hiện đầy Oanh Thiên Lôi Sâm Lâm, nhưng ngăn cơn sóng dữ, cứu đến từ ngũ vực các thế lực lớn vô số tinh anh cường giả.

Cái kia bị tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo truy sát mấy năm thời gian đích thanh niên, ở trong khoảng thời gian ngắn, bằng yêu nghiệt giống như biểu hiện, kinh sợ mọi người! Mạnh mẽ đến mức tận cùng biểu hiện, để những thứ kia lúc trước không có đem Đẳng Phi không coi vào đâu thế lực cường đại, rốt cục cảm nhận được không hề uy hiếp.

Năm đó Tất Sát Lệnh, hôm nay xem ra, giống như vui đùa giống như!

Cho nên, tứ đại trong liên minh bộ, xuất hiện thật lớn khác nhau.

Chuyện cho tới bây giờ, như cũ còn có một chút thế lực cường đại, chủ trương không thể bỏ qua cho Đẳng Phi, nhưng càng nhiều là gia tộc, cũng đã không muốn nữa lần này giao du với kẻ xấu!

Bọn họ đủ rồi, cũng sợ!

Tại là bởi vì ngũ vực quy nhất thiên hạ dung hợp mà sinh ra tứ đại liên minh, rốt cục ở ngắn ngủn mấy năm sau, âm âm sục đổ.

Nơi này, vẫn có một cái nguyên nhân, đó chính là thiên hạ đại hội triệu khai, cơ hồ sở hữu đủ tư cách gia tộc, toàn bộ đều muốn trở thành đệ nhất thiên hạ gia tộc!

Ở loại tình thế này, tứ đại liên minh, cũng quả thật không có tồn tại cần thiết.

Nửa tháng sau, rất nhiều gia tộc, đã công khai cho biết đối với Đẳng Phi xin lỗi, cũng cho biết vĩnh viễn sẽ không nữa cùng Đẳng Phi là địch.

Còn có một chút gia tộc, cùng Đăng Phi sinh ra quá xung đột, tỷ như Trung Châu Ngạo gia, tỷ như Thần Vực Đảo, tỷ như Đông Hải Phan gia, Tây Vực Tiểu gia, tuy nhiên cũng thủy chung vẫn duy trì trầm mặc.

Nhưng vẫn đối với Đăng Phi có mang địch ý gia tộc, cũng đã là càng ngày càng ít.

Đăng Phi dùng thực lực của mình, hoàn toàn kinh sợ ngũ vực trung tuyệt đại đa số mạnh mẽ thế lực.

Mà gần đây truyền lưu về tin tức của hắn, đã đem Đăng Phi tôn làm ngũ vực thế giới, trẻ tuổi đệ nhất nhân!

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, trên đời chú mục chính là thiên hạ đại hội, cũng sắp triệu khai!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 538: Quảng Hàn Tuyệt!

>

Vĩnh Hằng Chi Địa thứ ba thành trung ương, tọa lạc một tòa cổ lầu đích kiến trúc, tản ra tang thương phong cách cổ, hai miếng cao lớn màu đen cửa gỗ vô cùng cực nhiều, chừng hơn mười thước cao, người đứng ở cửa, lộ ra vẻ cực kỳ nhỏ bé.

Bên trong là một ngọn chơn trổng không đại diện, ý nhị Cổ lầu nhưng không lộ vẻ cũ rách, đại diện trong bùng, cao lớn Vương Tọa phía, ngồi một cái nhìn qua hơn hai mươi tuổi đích nam tử trẻ tuổi, ngày thường cực kỳ anh tuấn, lông mày bay vào tóc mai, mặt như quan ngọc, mặc một thân màu vàng sáng trường bào, đầu đội bó buộc phát kim quan, có chút dày tựa vào Vương Tọa phía.

Người trẻ tuổi kia toàn thân cao thấp, không cảm giác được một chút điểm năng lượng ba động, hai mắt tinh khiết như nước, trong trẻo lạnh lùng không mất nhu hòa.

Trong đại diện, quỳ một cái tuyệt sắc bạch y nữ tử, mi mục như vẽ, da thịt Trắng Tuyết, tóc dài xõa vai, khuôn mặt tinh xảo tuyệt luân, hai đầu lông mày mang theo vẻ nhàn nhạt anh khí.

“Hàn Tuyệt không thể hoàn thành nhiệm vụ, mời phụ thân trách phạt!” Bạch y nữ tử thanh âm thanh thúy dễ nghe, như châu va vào nhau giống như.

Vương Tọa thượng đích nam tử trẻ tuổi nhú lông mày, cười mà như không cười nhìn phía dưới bạch y nữ tử, một lúc lâu, mới khẽ lắc đầu, cười nhạt: “Như thế nào?”

“Hắn rất mạnh, nhưng cũng không phải là đối thủ của ta, tuy nhiên, Hồn Thác Tinh nơi đó cường giả, so với ta tưởng tượng nhiều hơn một chút.” Bạch y nữ tử trông mắt chỗ sâu hiện lên vẻ không cam lòng.

“Hồn Thác Tinh, ha hả, thật biết điều, ban đầu ta hao phí ngàn năm tâm huyết, thôi diễn đến cái này bỏ nhào giống thời điểm, ta cơ hồ cũng có chút không dám tin tưởng.” Thanh niên khoe miệng lộ ra một tia đùa cợt: “Không nghĩ tới từng Vĩnh Hằng Chi Chủ, thậm chí lưu lạc đến ẩn núp ở Hồn Thác Tinh tuân kéo dài hơi tàn trình độ, thật đúng là làm cho người ta cảm thấy thốn thức.”

“Phụ thân, người không trách ta?” Bạch y nữ tử Yên trì hoãn ngẩng đầu, nhìn nam tử trẻ tuổi hỏi.

Nam tử trẻ tuổi đuôi lông mày một đào, thản nhiên nói: “Nếu như ở trong chiến đấu, đem người tất cả của người cảnh giới bày ra, ta không tin mấy người Bất Hủ Thần Hoàng là có thể dọa lùi người.”

Bạch y nữ tử hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó có chút khó tin nói: “Ngài nói để cho ta ở nơi đó triển khai toàn bộ cảnh giới?”

“Là a, này có vấn đề gì sao?” Người trẻ tuổi xem ra anh tuấn trên mặt, lộ ra vẻ tà mị nụ cười, nhìn phía dưới bạch y nữ tử” hanh một tiếng, nói: “Hồn Thác Tinh cái loại này hoang vu rơi ở phía sau địa phương , cho dù phé đi có thể như thế nào? Kia người trên, tánh mạng giống như con kiến hôi, đều giết chết có thể như thế nào? Người sợ hãi sẽ được sinh ra nhân quả? Ha ha ha ha, xem ra người thật sự trưởng thành a.

Hàn Tuyết, ta sẽ không trách cứ người, nhưng ta đối với người.

.

.

Nhưng đi.

.
.
Có chút.

.
.
, thất vọng.”

Anh tuần đích thanh niên nói xong lời cuối cùng một câu, ngữ
nhanh chóng càng ngày càng chậm, chỉ thấy quỳ ở dưới mặt
bạch y nữ tử Quảng Hàn Tuyết trong mắt đầu tiên là lộ ra vô
cùng hoảng sợ quang mang, nhưng ngay sau đó thất khiếu bắt
đầu chảy xuôi ra máu tươi, làm người trẻ tuổi kia nói ra cuối
cùng hai chữ thời điểm, Quảng Hàn Tuyết rốt cục wow một
tiếng, phun ra một miệng lớn máu tươi, cả người tinh thần trở
nên cực độ uể oải.

Quái dị chính là, Quảng Hàn Tuyết chảy xuôi ra tới những thứ
này bảo máu, cũng không rơi vào trên mặt đất, mà là kỳ dị tụ
tập ở không khí trung, tính năng phun ra này khẩu máu tươi, ở
trong không khí giống như sôi trào giống như, phát ra hung
phản tiếng vang.

Cuối cùng, bị luyện hóa thành một giọt hạt gạo lớn nhỏ màu
vàng máu huyết!

Này giọt màu vàng máu huyết, chậm rãi bay về phía ngôi ở
Vương Tọa phía đích thanh niên, người trẻ tuổi khép hờ hai
mắt, há mồm ra, này giọt màu vàng máu huyết, liền bay vào
đến trong miệng của hắn.

Một lúc lâu, anh tuần đích thanh niên mới thở dài một cái,
giương đôi mắt, nhìn tinh thần uể oải bạch y nữ tử chậm rãi
nói: “Trong lòng ngươi, đối với ta có thể có oán hận?”

Bạch y nữ tử thanh âm trở nên hữu khí vô lực, nhàn nhạt nói:
“Nữ nhi sao dám oán hận phụ thân?”

“Sao dám?” Anh tuần đích thanh niên cười lạnh mấy tiếng:

“Hai chữ này dùng là rất tốt, là không dám, mà không phải

không muốn, Ân, người quả nhiên là trưởng thành, này rất tốt, người luôn luôn lớn lên một ngày, không dám so sánh với không muốn muốn tốt hơn nhiều, ít nhất, người còn nữa mạng ở, đi xuống đi.”

“Dạ!” Bạch y nữ tử có chút khó khăn đứng lên, hướng về phía Vương Tọa thượng đích thanh niên khom người thi lễ, sau đó chậm rãi rời đi.

Người trẻ tuổi dày ngồi ở Vương Tọa thượng, nhìn cô gái bóng lưng rời đi, trong mắt mâu quang lóe ra, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

“Người là của hắc thứ một trăm bốn mươi hai nữ nhi.” Năm đó, ở Đoạn Phong Nhai tận cùng bên trong, cái kia suy yếu được phảng phất tùy thời cũng có thể tiêu tán thanh âm truyền vào Quảng Hàn Tuyết trong lòng lúc, Quảng Hàn Tuyết căn bản cũng không tin, nàng ruột thịt phụ thân, thậm chí có là như vậy một không bằng cầm thú đồ.

“Người là phụ thân người chế tạo ra tới công cụ, kiệt kiệt khắc, người khi còn bé hỏi mẫu thân của người đi đâu, mọi người nhất định cũng sẽ nói cho người biết, mẫu thân của người sinh người thời điểm khó sanh, chết, ta nói không sai sao?”

Lúc ấy tuổi gần bảy tám tuổi Quảng Hàn Tuyết nhìn chăm chăm thiên chân vô tà ánh mắt, thanh âm nhưng thập phần sáng giọng: “Người rốt cuộc là ai? Ta không tin người nói lời! Người là ở xúi giục chúng ta phụ nữ quan hệ trong đó! Ta sẽ không tin tưởng!”

Kia suy yếu thanh âm phát ra vô cùng oán độc cuồng tiếu:

“Wow Hmm cấp cấp cấp, tiểu cô nương, người có biết hay không, nói như vậy, ta đã nghe thấy vô số lần, ở người phía trước một ít trăm bốn mươi một nữ trẻ nhỏ, cũng là như vậy nói với ta.

Quảng Việt Thiên Vương, quả thật là hảo thủ đoạn, lại mỗi một lần, cũng có thể làm ra tính cách giống nhau như đúc nữ nhi, hơn nữa cho dù nhận được nhắc nhở của ta, tất cả đều là như đúc dạng kết cục....! Một Quảng Việt a Quảng Việt, mặc

dù ta hận không thể đem người bầm thây vạn đoạn, nhưng lại phải bội phục người, người thật sự rất lợi hại, không hổ là Tam Đại Thiên Vương trung tối hắc ám Thiên Vương! Năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ bị người tính toán, đã ở hợp tình lý.” Quảng Hàn Tuyết mâu quang sáng giọng nhìn chăm chăm bốn phía trống trải bóng tối không khí, lạnh lùng nói: “Ta không hiểu người đang nói cái gì!”

“Người có hiểu.” Trong bóng tối kia suy yếu thanh âm trở nên thấp trầm xuống, rồi sau đó, tựa không còn có phát ra quá bất kỳ thanh âm gì.

Quảng Hàn Tuyết ngày từng ngày lớn lên, nàng thiên phú trắc tuyệt, dung mạo khuynh thành, có được Vô Địch huyết mạch, thực lực rất nhanh trở nên rất mạnh.

Nàng phần lớn thời gian, đều là ở nơi này Đoạn Phong Nhai chỗ sâu nhất vượt qua, nơi này linh khí, là cả Vĩnh Hằng Chi Địa, nồng nặc nhất địa phương một trong, ở chỗ này tu luyện, tốc độ xa so sánh với phía ngoài mau được quá nhiều.

Trong lúc nàng ngày từng ngày lớn lên, trở nên càng ngày càng thành thực thời điểm, đồng niên thời đại cái thanh âm kia, nhưng vẫn bảo tồn ở trong lòng của nàng.

Nàng không tin cái thanh âm kia nói, cho đến khi nàng đột phá đến Chí Tôn cảnh giới ngày nào đó.

.

.

,

“Phụ thân, ta thành công đột phá đến Chí Tôn!” Dung mạo tuyệt luân thiếu nữ vẻ mặt hưng phấn chạy ào kia đang lúc đại diện, hướng về phía cơ hồ quanh năm bằng một bộ dày tư thế ngồi ở Vương Tọa thượng đích thanh niên nói.

“Chí Tôn sao? Rất tốt! Người rất ưu tú!” Nhận được phụ thân nhất định Quảng Hàn Tuyết vô cùng hưng phấn, nàng tựa như một con ở trong sào huyết lớn lên ấu

điều, có chút cấp khó dần nổi muốn bay ra ngoài, nhìn thế giới bên ngoài.

Cho nên nàng chiêm được một cái nhiệm vụ, đi Vũ Trụ Hắc Sâm Lâm săn bắt một loại Song Đầu Độc Văn.

Song Đầu Độc Văn máu huyết, có thể dùng tới luyện chế một loại cực phẩm đan dược, loại đan dược này người bình thường nhận được một quả, có thể trực tiếp trong đan điền mở đầu tuyên, đả thông kinh mạch, đột phá thành thánh! Là tối trọng yếu, là có thể trực hạ chắc chắn trụ cột, ngày sau ít nhất có thể đột phá đến Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới!

Song Đầu Độc Văn gân cốt, có thể luyện chế không kém gì Đế Binh cường đại vũ khí, da các của nó, có thể chế tạo chiến quần áo.

Kia chiến quần áo có thể làm Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới cường giả một kích toàn lực!

Cho nên toàn thân đều là bảo Song Đầu Độc Văn, ở cả Vĩnh Hằng Chi Địa, đã bị mọi người thích.

Chẳng qua là loại sinh vật này, chỉ có ở tràn đầy không có nguy hiểm Vũ Trụ Hắc Sâm Lâm mới sẽ xuất hiện, hơn nữa số lượng cực kỳ rất ít ỏi.

Mà Vũ Trụ Hắc Sâm Lâm, khoảng cách Vĩnh Hằng Chi Địa cũng tương đối xa xôi, Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế đại năng, cũng phải bay lên mấy năm thời gian mới có thể tới.

Nơi đó bị bóng tối bao phủ, nguy cơ tứ phía, không quách Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế đại năng đi vào bên trong, ngay cả đóa bọ sóng cũng lật không ra, nơi đó có vô số loại sinh vật, có thể dễ dàng đem Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới cường giả xé nát.

Chỉ có đến rồi Chí Tôn cảnh giới, mới có thể ở nơi đó săn giết một số sinh vật, nhưng là cũng không phải là Vô Địch.

Trẻ tuổi Quảng Hàn Tuyết, vì chứng minh thực lực của mình,

lẻ loi một mình, xông vào Vũ Trụ Hắc Sâm Lâm, nhưng nàng lại không có thể có vận khí tốt như vậy, tìm được Song Đầu Độc Văn, mà là gặp được một đầu Chí Tôn trung kỳ cảnh giới cường đại mãnh thú, trọng thương mà quay về.

Nguyên tưởng rằng phải nhận được phụ thân an ủi Quảng Hàn Tuyết, thế nào cũng không nghĩ tới, cái kia quanh năm dày ngồi ở Vương Tọa phía đích thanh niên, phụ thân của nàng, thậm chí đem trên người nàng máu huyết quất đi một phần trăm!

Hơn nữa nói cho nàng biết: Đây là đối với ngươi trừng phạt! Thật sự chẳng qua là trừng phạt sao?

Hắn là cha của ta, tại sao phải hấp thực máu tươi của ta? Lúc này, đồng niên thời đại, Đoạn Phong Nhai chỗ sâu nhất kia suy yếu thanh âm, lại một lần nữa quanh quẩn ở Quảng Hàn Tuyết trong lòng, nàng khẩn cấp tiến vào Đoạn Phong Nhai chữa thương tu luyện, hy vọng có thể lần nữa nghe được cái thanh âm kia.

Nhưng làm cho nàng thất vọng chính là, cái thanh âm kia, nhưng không còn có vang lên quá.

Mất đi một phần trăm máu huyết Quảng Hàn Tuyết, dùng ba năm thời gian, mới đưa thương thể của mình nuôi dưỡng tốt, sau đó, Quảng Việt Thiên Vương lại giao cho nàng người thứ hai nhiệm vụ.

Làm cho nàng đi trước Hồn Thác Tinh, chém giết Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn thứ chín thể Luân Hồi Giả.

Lần này, nàng lại thất bại, trong cơ thể nàng máu huyết, lại một lần nữa bị quất đi một phần trăm.

Suy yếu Quảng Hàn Tuyết trong lòng bí ẩn càng lúc càng lớn, nàng bắt đầu hoài nghi, bắt đầu sợ hãi, bắt đầu nhận thức suy tư, năm đó cái kia suy yếu thanh âm, nói có phải thật vậy hay không!

Chẳng qua là nàng không rõ, này hết thảy rốt cuộc là bởi vì sao? Chẳng lẽ thật sự giống như thanh âm kia nói như vậy, Quảng Việt Thiên Vương đem nàng tạo ra, chính là vì hấp

thực máu tươi của nàng, đem nàng trở thành công cụ sao?
Chẳng lẽ trước mặt của nàng, thật sự có một trăm bốn mươi
mốt “Tỷ tỷ” ?

Năm đó thanh âm kia nói nếu là thật sự, kia cái thanh âm này
rốt cuộc là ai? Quảng Hàn Tuyết không tin bằng phụ thân năng
lực, không cảm giác được thanh âm này tồn tại, đã như vậy, thì
tại sao mặc cho hấn tồn tại ở chỗ này?

“Uy, người vẫn có ở đây không?” Rất nhiều năm sau, làm
Quảng Hàn Tuyết lần thứ hai bị hấp thực máu huyết sau, đi tới
Đoạn Phong Nhai chỗ sâu nhất, rốt cục nhìn không được,
hướng về phía bốn phía trống trải và bóng tối không gian, phát
ra thanh âm.

Ngày hôm qua có chuyện trì hoãn ở, hôm nay tranh thủ cũng
bổ trở lại, tiểu phát xuống.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 539: Hình Thiên!

>

“Người đã hiểu?”

Đề Quảng Hàn Tuyết kinh ngạc chính là, tại người phát ra nghi vấn trong nháy mắt, kia suy yếu được tùy thời có thể tiêu tán thanh âm, thậm chí trực tiếp trong lòng hấn vang lên, như nhau năm đó, suy yếu trung tràn đầy oán hận, lại mang theo vài phần hài hước mùi vị.

“Không, ta còn là không hiểu, tuy nhiên, có thể nói cho ta biết, người rút cuộc là ai sao?” Quảng Hàn Tuyết cũng đồng dạng dụng tâm linh cùng đối phương trao đổi.

“Ta là ai...!Ta rút cuộc là ai đó? Ta tựa hồ...!Mình cũng có chút, không nhớ gì cả.”

“...” Quảng Hàn Tuyết nhất thời im lặng, tuy nhiên nàng nhưng ngay sau đó cùng đối phương câu thông nói: “Như vậy người ở chỗ này, phụ thân của ta chẳng lẽ không biết sự tồn tại của người sao?”

“Hấn? Kiệt kiệt khặc, hấn dĩ nhiên biết ta, hấn thế nào có không biết sự tồn tại của ta đi?” Suy yếu thanh âm trở nên tràn đầy oán độc, ở trong nháy mắt thậm chí đem Quảng Hàn Tuyết tâm thần đánh sâu vào được có chút không ổn định, bất quá đối phương tựa hồ kịp thời phát hiện, thu liễm một số.

Quảng Hàn Tuyết lúc này mới sắc mặt tái nhợt lấy tay nhẹ nhẹ xoa bộ ngực, trong mắt tràn đầy sợ hãi.

“Hấn chính là muốn để cho ta trơ mắt nhìn này hết thủy, để cho ta nhắc nhở các người, sau đó...!Cũng không thay đổi bất kỳ kết quả, hấn đây là đang trả thù, hấn là ở trả thù!” Suy yếu thanh âm vô cùng tức giận ở Quảng Hàn Tuyết sâu trong nội tâm rống giận.

“Như vậy, nói cho ta biết, người rút cuộc là ai?” Quảng Hàn Tuyết đột nhiên trở nên bình tĩnh, lại nói: “Còn nữa, này hết thấy, rút cuộc là tại sao?”

“Ta là ai? Ta là ai đi? Để cho ta hảo hảo ngẫm lại.

.

.

, ”” suy yếu thanh âm trầm mặc hồi lâu.

Trong bóng tối, Quảng Hàn Tuyết cứ như vậy lẳng lặng đứng ở nơi đó, cũng không nhúc nhích, trong con ngươi lóe ra đau thương quang mang, nàng hay là không muốn tin tưởng, nàng là phụ thân chế tạo ra tới một cái dùng để hút ** máu công cụ.

“Ta thật giống như.

.

.

, có chút nghĩ tới, ta...! Là Vĩnh Hằng Chi Chủ tòa trước, tứ đại thần tướng một trong, tên của ta.

Gọi Hình Thiên, đối với , không sai, ta là Hình Thiên, Hình Nhân.

.

.” Chính là ta!” Nhớ lại tên của mình cùng thân thể sau, này suy yếu thanh âm tựa hồ trở nên bình tĩnh, không hề nữa giống như lúc trước giống nhau tràn đầy oán độc cùng tức giận.

“Hình Thiên? Kỳ quái tên, người nói người là Vĩnh Hằng Chi Chủ tòa trước tứ đại thần tướng một trong?” Quảng Hàn Tuyết đầu tiên là đối với Hình Thiên cái tên này tò mò một chút, nhưng ngay sau đó bị đối phương nói ra thân thể cho sợ ngây

người.

Vĩnh Hằng Chi Chủ...!Cái tên này, đã biến mất ở Vĩnh Hằng Chi Địa sắp có hơn trăm vạn năm đi? Ở Hỗn Thác Tinh nhìn thấy cái kia gọi Đằng Phi bạn cùng lứa tuổi, Quảng Hàn Tuyết tự từng hoài nghi quá, Đằng Phi cùng Vĩnh Hằng Chi Chủ trong lúc, rốt cuộc có quan hệ hay không.

Sau lại Đằng Phi kia mạnh mẽ thực lực, kinh khủng lực lượng tinh thần, còn nữa kia không tới Chí Tôn, nhưng không thua cho tới tôn khí tràng, cũng làm cho Quảng Hàn Tuyết động dung.

Sâu trong nội tâm, cũng thật có chút tin Đằng Phi là Vĩnh Hằng Chi Chủ thứ chín thế linh hồn Luân Hồi Giả thuyết pháp.

Nếu không, bằng vào Hỗn Thác Tinh cái loại này linh khí giống như Man Hoang tinh cầu, làm sao có thể có sinh ra Đằng Phi như vậy một cái yêu nghiệt giống như quái thai tới? Phải biết rằng, nàng Quảng Hàn Tuyết có được Thiên Vương huyết mạch, lại đang Vĩnh Hằng Chi Địa linh khí nhất đầy đủ địa phương quanh năm bế quan tu luyện, tu luyện lại là phụ thân Quảng Việt Thiên Vương truyền cho nàng “Hỏa ngục” đại thuật.

Bằng vào nhiều như vậy không gì sánh kịp điều kiện, nàng mới có thể trở thành Vĩnh Hằng Chi Địa trẻ tuổi nhân tài kiệt xuất.

Có thể sinh trưởng ở Hỗn Thác Tinh Đằng Phi, bằng lại mãi là cái gì?

Cho nên, hẳn nhất định chính là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả.

Quảng Hàn Tuyết trong lòng suy nghĩ miên man, đủ loại ý niệm trong đầu nhanh như tia chớp xẹt qua, lúc này, kia suy yếu thanh âm lần nữa vang lên.

“Trắc tích, ta cùng phụ thân của ngươi, cũng từng là Vĩnh Hằng Chi Chủ thuộc hạ.

Ta tên Hình Thiên, trông coi Vĩnh Hằng Chi Địa hình phạt, cha ngươi Quảng Việt, Tam Đại Thiên Vương một trong, thôi diễn thủ đoạn thiên hạ vô song, thông minh trác tuyệt.” Hình Thiên thanh âm chậm rãi vang lên, nói ra một kiện yên lặng trăm vạn năm bí ẩn.

Vĩnh Hằng Chi Chủ, Vĩnh Hằng Chi Địa duy nhất chủ nhân, hắn ở đích niên đại, cả Vĩnh Hằng Chi Địa, không nữa người thứ hai thanh âm!

Hắn tự là một Truyền Kỳ.

Hắn tòa trước có Tam Đại Thiên Vương, tứ đại thần tướng, Thập Đại Thiên Tôn, những thứ này, đều là từ Vĩnh Hằng Chi Chủ năm đó quật khởi thời đại, tự một đường theo sau bộ hạ của hắn.

Vĩnh Hằng Chi Chủ đối với những bộ hạ này vô cùng tín nhiệm, những bộ hạ này của hắn, cũng nguyện ý thề tùy tướng.

Trừ Tam Đại Thiên Vương tứ đại thần tướng cùng Thập Đại Thiên Tôn ở ngoài, Vĩnh Hằng Chi Chủ bên cạnh mỹ nữ như vân, bọn chúng đều là nghiêng thể giai nhân, thực lực của các nàng tất cả cũng không kém, yêu Vĩnh Hằng Chi Chủ.

Chuyện phát sinh biến hóa, còn muốn từ Vĩnh Hằng Chi Chủ trên người mình nói đến.

Năm xưa một ngày, Vĩnh Hằng Chi Chủ đột nhiên tâm huyết dâng trào, nói đến thời gian cùng không gian ở giữa huyền bí, sau đó bắt đầu thôi diễn.

Này đây diễn, chính là một vạn năm!

Quảng Việt Thiên Vương thôi diễn thiên hạ vô song, nhưng ở Vĩnh Hằng Chi Chủ trước mặt, nhưng như cũ có chút không đủ nhìn.

Bất quá khi Vĩnh Hằng Chi Chủ thôi diễn vạn năm nhưng như cũ sai như vậy một đường thời điểm, Quảng Việt Thiên Vương

xung phong nhận việc đi theo Vĩnh Hằng Chi Chủ cùng nhau thôi diễn.

Đã thôi diễn một vạn năm, tiêu hao hết vạn năm tâm huyết Vĩnh Hằng Chi Chủ, khi đó trở nên có chút suy yếu, hấn tin tưởng bộ hạ của hấn, cho nên mới phải phóng khai tâm thần, cùng Quảng Việt Thiên Vương cùng nhau thôi diễn thời gian cùng không gian huyền bí.

Nhưng lại không nghĩ rằng, hấn trung thành nhất bộ hạ, cũng là Vĩnh Hằng Chi Chủ khi còn nhỏ đồng bọn, tốt nhất huynh đệ, bằng hữu, Quảng Việt Thiên Vương, thậm chí khi hấn suy yếu nhất thời điểm, toàn lực hướng tâm Thần đối với hấn mở ra Vĩnh Hằng Chi Chủ oanh khứ!

Vĩnh Hằng Chi Chủ trọng thương, nhưng hấn cuối cùng nếu so với quảng cang cường đại quá nhiều, Hình Thiên nói: “Lúc ấy chủ nhân có thực lực tuyệt đối diệt sát Quảng Việt Thiên Vương, nhưng không có giết hấn, chẳng qua là ở kinh ngạc, nói ra một đoạn lời tiên đoán.

“Cái gì lời tiên đoán?” Quảng Hàn Tuyết nghe được tâm tình chập chờn, nhin không được hỏi.

“Cửu thế Luân Hồi, đánh bại thời gian.” Hình Thiên chậm rãi nói: “Đại nhân cơ trí, trong thiên hạ không người nào có thể so sánh, Quảng Việt Thiên Vương, kém đến quá xa.”

“Cửu thế Luân Hồi, đánh bại thời gian?” Quảng Hàn Tuyết tại trong lòng lẩm bầm tự nói, sau đó hỏi: “Đây cũng chính là Vĩnh Hằng Chi Địa bắt đầu diệt sát lên Vĩnh Hằng Chi Chủ Luân Hồi Giả từ đâu tới, vậy sao?”

“Không sai, năm đó Quảng Việt Thiên Vương xuất kỳ bất ý đánh lén chủ nhân sau khi thành công, khác hai đại Thiên Vương, cũng đánh bất ngờ chúng ta bốn thần tướng cùng Thập Thiên Tôn, thực lực của chúng ta, so sánh với Tam Đại Thiên Vương phải kém thượng một đường, lại thêm bọn họ đã có tính nhảm không lòng dạ nào, cho nên, tứ đại thần tướng tại chỗ chết mất ba người, còn dư lại người Trí Tuệ Thần Tướng không biết tung tích, Thập Thiên Tôn liền toàn bộ gặp nạn.”

“đợi một chút.” Quảng Hàn Tuyết cắt đứt Hình Thiên, nghi vấn nói: “Thập Thiên Tôn, không phải là cũng đều hảo hảo

còn sống đó sao?”

“Hảo hảo còn sống? Người nói hiện tại Thập Thiên Tôn? Ha ha ha!” Hình Thiên nhin không được cười lên, chẳng qua là tiếng cười kia trung, tràn đầy tang thương bị thương.

“Người cười cái gì, chẳng lẽ ta nói là không đối với?” Quảng Hàn Tuyết nhin không được nói.

“Hiện tại Thập Thiên Tôn, là ở đâu ra món lòng, bất quá là Tam Đại Thiên Vương vì ổn định hình thức, bồi dưỡng lên mười cái khôi lỗi thôi.” Hình Thiên khinh thường nói.

“Thậm chí có loại chuyện này?” Quảng Hàn Tuyết hay là cảm thấy có chút khó có thể tiếp thu, nàng nhin không được nói: “Người nói phụ thân của ta cùng Vĩnh Hằng Chi Chủ là từ nhỏ cùng nhau lớn lên đồng bọn, là bằng hữu tốt nhất cùng huynh đệ, kia phụ thân của ta tại sao phải làm loại chuyện này?” “Nha đầu, đây chính là lòng người! Chỉ sợ thành Thiên Vương miệng ăn tâm là trên đời này thứ phức tạp nhất.” Hình Thiên thở dài một tiếng, sâu kín nói: “Vĩnh Hằng Chi Địa chỉ có một thanh âm, chỉ thuộc về Vĩnh Hằng Chi Chủ, phụ thân người mặc dù quý làm Thiên Vương, nhưng như cũ muốn ở Vĩnh Hằng Chi Chủ dưới.

Năm đó Tam Đại Thiên Vương, cho rằng bọn họ cũng không so sánh với Vĩnh Hằng Chi Chủ sai quá nhiều, thời gian quá lâu, lòng người, luôn là có biến thành.”

“Là như vậy sao.” Quảng Hàn Tuyết trong con người quang mang trở nên mờ, ở trong lòng đối với Hình Thiên nói: “Đối với người cuối cùng là nữ nhi của hắc, hắc tại sao phải đối với ta như vậy?”

“Nữ nhi? Ha hả, từ ý nào đó mà nói, người thật sự là con gái của nàng, bởi vì người là máu tươi của hắc sở tạo, có thể người nhưng không có mẫu thân.” Hình Thiên nói: “Quảng Việt năm đó ở công kích chủ nhân đồng thời, mình cũng đã bị cường đại cản trở, mặc dù chủ nhân không có giết hắc, nhưng hắc như cũ bị cản trở bị thương nặng, thiếu chút nữa sẽ chết rụng.

Cho nên, hắn nhất định phải khôi phục máu huyết, mới có thể khôi phục năm đó điên phong thực lực!”

Hình Thiên cười lạnh mấy tiếng, nói tiếp: “Nhưng Thiên Vương cảnh giới, mao quá cường đại, cho dù là ở linh khí dư thừa Vĩnh Hằng Chi Địa, muốn khôi phục toàn bộ máu huyết, cũng không phải là thời gian có thể bỏ túc.

Cho nên, hắn nghĩ ra một loại biện pháp, hắn dùng máu tươi của mình, chế tạo ra một nữ tử, sau đó, đem hết toàn lực bồi dưỡng nữ tử này, làm nữ tử này trở thành Bất Hủ Thần Hoàng thời điểm, hắn có thể hấp thực rưng cô gái này máu huyết, đánh cho đơn giản cách khác...!”

“Hắn chế tạo một nữ nhi, dùng một giọt máu huyết, nhưng làm nữ nhi của hắn sau khi lớn lên, hắn ít nhất có thể ở trên người nữ nhi nhận được một ngàn giọt máu huyết!” Hình Thiên nhàn nhạt nói: “Lúc trước một ít trăm bốn mươi một, đều là ở nơi này Đoạn Phong Nhai chỗ sâu nhất, tu luyện mấy trăm năm thậm chí thượng ngàn năm sau, trở thành Chí Tôn, sau đó...! Bị hắn hấp thực rưng.

Mà ngươi, là thứ một trăm bốn mươi hai, đồng thời, ngươi là hắn chế tạo ra sở hữu nữ nhi trong, ưu tú nhất một cái, cho nên ta nghĩ, hắn nên không chỉ là muốn muốn hấp thực máu tươi của ngươi đơn giản như vậy.”

Quảng Hàn Tuyết nghe được trợn mắt hốc mồm, lâm lâm hỏi: “Vậy hắn còn muốn như thế nào nữa?”

“Cùng giao hợp.” Hình Thiên lời nói, giống như một đạo tình thiên phích lịch, âm âm vang ở Quảng Hàn Tuyết trong lòng.

Quảng Hàn Tuyết cơ hồ đứng không vững, thân thể của nàng khẽ run run, mắt lộ ra không thể tin được quang mang, xem ra tuyết mỹ khuôn mặt, trở nên không có chút huyết sắc nào.

“Cái này không thể nào!” Nàng tại trong lòng kêu to: “Ta là nữ nhi của hắn!”

“Đến rồi hắn loại cảnh giới này, sao lại sinh ra thân tình loại vật này?” Hình Thiên khinh thường cười lạnh nói: “Hơn nữa, ngươi chỉ là của hắn một giọt máu huyết, vô luận hắn đối với ngươi muốn gì sao, khi hắn xem ra, đều là theo lý thường phải làm.

Người có đôi với trên người của người chảy xuôi ra một giọt máu, sinh ra tội gì ác cảm sao?”

Hình Thiên lời nói, hỏi được Quảng Hàn Tuyết á khẩu không trả lời được.

Có thể nàng hay là cảm thấy không đúng chỗ nào, nàng phản bác nói: “Cho dù người nói cũng thật sự, có thể một giọt máu huyết, cùng ta như vậy một cái tiên sống tánh mạng có thể giống nhau sao?”

“Ồ Thần trong mắt, là giống nhau.” Hình Thiên nói: “Hiện tại trong thế giới này, hần, chính là Thần!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 540: Xích Huyết Ma Kiếm!

>

Quảng Hàn Tuyết hai mắt thất thần đứng ở nơi đó, nội tâm bị Hình Thiên lời nói quấy được một mảnh hỗn loạn.

“Người thật sự rất ưu tú, khi hấn sáng tạo ra, tạo ra một trăm bốn mươi hai nữ nhi trong, thiên phú của người, là tốt nhất, thậm chí trong mắt của ta, huyết mạch của người, nhưng thật ra so sánh với Quảng Việt còn muốn ưu tú! Đây, có lẽ chính là chủ nhân năm đó đã nói sự lại giống.”

“Sự lại giống?” Quảng Hàn Tuyết nội tâm hỗn loạn, nhưng như cũ đối với hai chữ này sinh ra tò mò.

“Là, chính là người jī sống trong huyết mạch xưa nhất tổ tiên huyết mạch, siêu việt Quảng Việt huyết mạch, loại này hiện tượng, chủ nhân năm đó xưng là sự lại giống.” Hình Thiên nói.

“Người nói hấn biết sự tồn tại của người, như vậy hấn tất nhiên sẽ biết người có nói cho ta biết việc này, hấn sẽ không sợ người nói với ta sau, ta sẽ chạy đi sao?” Quảng Hàn Tuyết nhẹ giọng ở trong lòng hỏi.

“Người cũng đã biết, hấn tại sao hàng năm ngồi ở đó Vương Tọa trên?” Hình Thiên thanh âm trung, mang theo vài phần trào phúng: “Hấn năm đó thí giết chủ nhân đã bị cản trở, không chỉ là máu huyết đại lượng tổn thất, đồng thời cả người cũng nhận được thật lớn nguyên rửa.

Chủ nhân năm đó đã va chạm vào thời gian cùng không gian huyền bí, ở những phương diện khác, cũng có không gì sánh kịp thiên phú.

Chủ nhân không có giết hấn, đã là đối với hấn lớn nhất ân tứ, như thế nào lại để hấn tiêu dao sung sướng? Chẳng những là hấn, những khác kia hai đại Thiên Vương, tất cả cũng giống nhau, riêng của mình có bất đồng thống khổ, bọn họ muốn đánh vỡ này nguyên rửa, duy nhất phương pháp, chính là hoàn toàn diệt sát rưng chủ nhân.

Nhưng này, lại làm sao có thể? Ha ha ha ha!”

Hình Thiên vừa nói, nhin không được cất tiếng cười to, trong tiếng cười, nhưng tràn đầy bi thương: “Quảng Việt đã bị cản trở cùng nguyên rửa vô cùng tàn nhẫn, cho nên, hấn phải hàng năm ngồi ở đó trưng Thiên Tinh Thạch tạo hình mà thành trên ghế, dùng để trấn áp trên người hấn nguyên rửa, hấn mặc dù đánh vỡ nhục thân của ta, nhưng hấn không cách nào hủy diệt linh hồn của ta, này Đoạn Phong Nhai chỗ sâu nhất, có thể hoàn toàn kích phát hấn nguyên rửa khổng lồ linh lực, cho nên, ngươi có thể đi vào, người khác cũng có thể đi vào, duy chỉ có hấn, cũng không dám đi vào nơi này nửa bước! Trừ phi, hấn không muốn sống nữa.”

Hình Thiên vừa nói, lớn tiếng lãnh cười lên.

Quảng Hàn Tuyết tại trong lòng lẩm bẩm tự nói: “Ta rốt cục hiểu, Tam Đại Thiên Vương tại sao nghĩ như vậy muốn hoàn toàn giết chết Vĩnh Hằng Chi Chủ, cũng hiểu ta phụ thân của ta tại sao phải quanh năm ngồi ở đó trưng vương tọa thượng mặt.

Thì ra là này hết thấy, dĩ nhiên là như vậy.

Hình Thiên, chúng ta bây giờ nơi này trao đổi, hấn sẽ biết sao?”

“Hấn có đoán được, nhưng hấn nghe không được.” Hình Thiên cười lạnh nói: “Ngàn vạn không nên xem thường hấn thông minh, nếu không ngươi có thiệt thòi lớn, hôm nay ta đã nói với ngươi này hết thấy, hấn mặc dù nghe không được, nhưng hấn tuyệt đối sẽ đoán được, hấn sợ dĩ còn dám để đến nơi đây bé quan khôi phục, ta nghĩ, chỉ có một nguyên nhân.”

Quảng Hàn Tuyết thân thể mềm mại khẽ run lên, một loại khả

năng lướt lên trong lòng, nàng khó có thể tin nói: “Người là nói?”

“Không sai, chính là như ngươi nghĩ.” Hình Thiên lạnh như băng chính là lời nói, đánh vỡ Quảng Hàn Tuyết trong lòng cuối cùng một tia ảo tưởng.

“Hắn sẽ không sợ.

.

.

Ta tự sát sao?” Quảng Hàn Tuyết con ngươi chỗ sâu, hiện lên vẻ bất khuất vẻ.

Không sai, cho dù ta là của ngươi một giọt máu huyết sở tạo, đối với ngươi bây giờ có được tư tưởng của mình, có được linh hồn của mình, có được độc lập nhân cách!

Ta, không là công cụ của ngươi, hơn không thể nào là ngươi chơi mao vật!

Ngươi muốn như thế nào tự như thế nào? Ta mạn phép không nhớ ngươi như nguyện!

Trong xương, Quảng Hàn Tuyết, cũng là một quật cường nữ hài tử, từ nhỏ không có mẫu thân, tính tình lạnh lùng, cả ngày chỉ biết là không ngừng cố gắng tu luyện, chỉ là vì đạt được phụ thân một câu tán thành chính là lời nói.

Nàng có thể vì phụ thân đi tìm chết, nhưng làm không được ở biết nhiều chuyện như vậy sau, lại vì người nam nhân kia đi hy sinh.

Hơn nữa trong lúc nàng nghe Hình Thiên nói, bởi vì tư chất của nàng ưu tú nhất, là người nợ chế tạo ra một trăm bốn mươi hai nữ nhi trong xuất sắc nhất một cái, cho nên người nợ muốn cùng mình giao hợp, do đó đem thân thể của mình trong sở hữu máu huyết toàn bộ quật đi.

.

.

Cái kia mặc dù lạnh lùng nhưng vô cùng cường đại, làm cho nàng từ nhỏ tự cực độ kính nể phụ thân của hình tượng, ở Quảng Hàn Tuyết trong lòng, vào giờ khắc này, âm âm sụp đổ.

Cho nên, nàng thà rằng tự sát, cũng không muốn để tên cầm thú kia không như đồ được như ý.

“Tự sát?” Hình Thiên cười khở nói: “Người có thể thử một chút.”

“Làm như ta không dám?” Quảng Hàn Tuyết tính tình lạnh lùng, đối với người khác độc ác, đối với mình cũng có thể độc ác, nàng còn tưởng rằng Hình Thiên là ở chằm chọc nàng không dám tự sát, hừ lạnh một tiếng sau, vươn tay không chút do dự phách về phía của mình ót.

Ba !

Một tiếng thanh thúy tiếng vang sau khi, Quảng Hàn Tuyết ngẩn người, hai mắt bắn ra không thể tin được quang mang, trong lòng lâm lâm nói: “Tại sao có thể như vậy?”

“Người cho là, hắc có tính toán không tới cái này? Ha ha, mặc dù hắc là phụ thân của người, là hắc sáng tạo người, nhưng người đối với hắc hiểu rõ, quả thực quá ít.” Hình Thiên thần nhiên nói: “Tùng Vĩnh Hằng Chi Chủ tòa trước thông minh nhất trác tuyệt Quảng Việt Thiên Vương, tâm tư của hắc kín đáo trình độ, là người không cách nào tưởng tượng!”

Quảng Hàn Tuyết thân hình lão đảo một chút, nhin không được quỳ rạp xuống đất, hai tay bụm mặt, nước mắt, theo khe hở chảy xuôi đi ra.

Lúc trước chỉ sợ nàng biết Hình Thiên nói chuyện tình cũng thật sự, cũng không có tuyệt vọng quá, bởi vì nàng còn có thể chết!

Chết, đối với cái này từ nhỏ tự không có được quá ôn tình nữ nhân mà nói, cũng không phải là một kiện đáng sợ cỡ nào chuyện tình.

Thì ngược lại hiện dưới loại tình huống này, ngay cả chết cũng chết không được cục diện, mới thật sự là làm cho nàng cảm

nhận được tuyệt vọng.

“Rất tuyệt vọng, đúng không? Ở người phía trước một trăm bốn mươi một đứa bé, cũng cũng đã có loại này tâm tình.”
Hình Thiên thở dài một tiếng: “Chẳng qua là tới một mức độ nào đó mà nói, các nàng so sánh với người may mắn, bởi vì các nàng không cần.

.

.”

“Đừng nói nữa!” Quảng Hàn Tuyết đột nhiên thét chói tai lấy, phát ra âm thanh, cắt đứt Hình Thiên lời nói, sau đó khóc rống nói: “Cầu người, đừng nói nữa.

.

.”

Quảng Hàn Tuyết không có chú ý tới, ngay khi nàng phát ra âm thanh lúc trước trong phút chốc, một đạo vô hình tinh thần vòng bảo hộ, đem thanh âm của nàng hoàn toàn cho bao phủ đi vào, không có một chút điểm khuếch tán đi ra ngoài.

Trong bóng tối, chỉ còn lại có linh hồn Hình Thiên trong lòng nghĩ: cho dù người có thể tính toán đến những thứ này, ta cũng sẽ không thể đoán được càng nhiều , Quảng Việt, có lẽ ta hôm nay cử động, có đưa người một cái khổng lồ vui mừng đi!

“Có nhớ rời đi nơi này?”

Hình Thiên bình tĩnh thanh âm, lại một lần nữa truyền vào Quảng Hàn Tuyết trong lòng.

“Rời đi? Ta ngay cả tự sát cũng tự sát không được , làm sao có thể rời đi?” Quảng Hàn Tuyết cười khổ, con người chỗ sâu, hiện lên vẻ đau thương.

Ngẫm lại mình lúc trước ở Hỗn Thác Tinh thượng cử động, quả thực trẻ con đến làm cho người gây cười, nếu như nàng có thể sớm một chút biết này hết thảy, nàng là tuyệt đối không có khả năng hướng Đằng Phi động thủ, càng không thể có thể từ Hỗn Thác Tinh rời đi!

Chỉ sợ tan hết sở hữu công lực, làm một người bình thường, chỉ sống ngắn ngủn vài thập niên, cũng tốt hơn hiện tại! Nàng bỗng nhiên nghĩ Hình Thiên vừa mới đã nói lời nói, Quảng Việt Thiên Vương trí kế vô song, hắn lại làm sao có thể làm cho mình trước khi đến Hồn Thác Tinh lúc trước biết này hết thấy đi?

Hôm nay hắn không chút kiêng kỵ làm cho mình tiến vào Đoạn Phong Nhai bế quan tu luyện, chính là đã hoàn toàn nắm trong tay ở nàng sao?

“Ha ha, sự tồn tại của ta, Quảng Việt hắn mặc dù biết, nhưng hắn vẫn đối với mình rất có lòng tin, cho rằng năm đó hắn đã đem ta đánh tới hồn phi phách tán, sở dĩ còn có một lũ tàn hồn, là bởi vì.

.

.”

Quảng Hàn Tuyết đột nhiên phát hiện mình trước mặt, nhiều ra một thanh đồ ngẫu như máu trường kiếm, kiếm dài ba thước, chiều rộng bốn chỉ, chuôi kiếm trường một thước, quanh co vặn vẹo, cũng là một cái điêu long.

Đỏ ngẫu như máu trên thân kiếm, không có có bất kỳ khí cơ phóng ra ngoài, nhưng đã đạt tới Chí Tôn cảnh giới Quảng Hàn Tuyết nhưng phảng phất có thể ở này trên thân kiếm cảm nhận được một cổ khôn cùng sát ý, phảng phất chỉ cần này sát ý một khi khuếch tán mở, là có thể tràn ngập cả vũ trụ Hư Không giống như!

“Đây là?” Nàng nhìn không được vươn tay, giữ tại ở hình rồng trên chuôi kiếm, kiếm kia chuôi khế ngọa nguyệt mấy cái, theo sau, Quảng Hàn Tuyết liền mở to hai mắt nhìn.

Thanh kiếm này giờ phút này ở trong tay nàng kín hợp khe hở, nắm trong tay, cánh có một loại cùng này kiếm tâm linh tương thông cảm giác!

Càng làm cho nàng kinh ngạc, là này chuôi kiếm giống như vật còn sống, vừa bắt đầu nàng nắm trong tay, cũng không thích hợp, từ nơi này kiếm dài ngắn rộng hẹp bao gồm trên chuôi kiếm đến xem, cũng phải là nam nhân vũ khí, có thể hết lần này tới lần khác, nàng nắm trong tay, này kiếm.

Minh tự thay đổi!

“Đây là ta năm đó vũ khí, Xích Huyết Ma Kiếm, bởi vì ta chủ quản hình phạt, này kiếm ở trăm vạn trong năm, không biết uống bao nhiêu ác nhân ma đầu máu tươi, những người đó rất mạnh, thanh kiếm này vốn là làm Tinh Không Bạch Kim chú thành, nhưng bởi vì uống máu quá nhiều, thân kiếm từ từ biến thành màu đỏ.

Về phần này chuôi kiếm, ha hả, chuôi kiếm là một con rồng!”
Hình Thiên lơ đãng vừa nói, nhưng vẫn là có thể từ ngữ khí của hắn trung, nghe ra một tia ngạo nghễ mùi vị.

Một con rồng!

Xích Huyết Ma Kiếm chuôi kiếm, lại là một con rồng!
Quảng Hàn Tuyết mở to mắt, lộ ra không thể tin được quang mang, long a.

Bọn ta chưa từng thấy! Loại này chỉ tồn tại trong truyền thuyết sinh vật, có người nói nó cũng bất quá là một loại ma thú, chẳng qua là vô cùng hãn hữu, nhưng trên thực tế cũng không coi là quá mạnh mẽ.

Cũng có người nói long trên thực tế là trong vũ trụ mạnh nhất sinh vật một trong, cho dù là Chí Tôn, cũng không nói đối thủ của nó.

Cũng mặc kệ nói như thế nào, long, loại sinh vật này, cơ hồ chẳng qua là tồn tại ở trong truyền thuyết, có được long huyết mạch ma thú cũng là có rất nhiều, tuy nhiên chân chính long, nhưng cơ hồ không có bao nhiêu người gặp qua.

“Ta nằm đó trước khi chết, một luồng tàn hồn, tiến vào Xích Huyết Ma Kiếm trong, cùng Kiếm Linh tan ra làm một thể, theo sau phá không bay đi, vẫn ẩn thân tại này Đoạn Phong Nhai trung.

Làm Quảng Việt biết ta liền giấu ở hắc mí mắt dưới thời điểm, hắc đã không dám tiến vào này Đoạn Phong Nhai trong.” Hình Thiên bình tĩnh tự thuật trung, năm đó gió tanh mưa máu phảng phất đập vào mặt mà đến.

Quảng Hàn Tuyết phát hồi lâu ngốc, sau đó mới cười khổ nói: “Nhưng là Hình Thiên tiền bối, cho dù ngài đem thanh kiếm này giao cho ta, cho dù nó là nhất tông tuyệt thể đại khí, có thể kia lại có ích lợi gì? Ta hiện tại muốn chết cũng chết không được, càng không thể có khả năng mở nơi này.”

“Không, người có thể rời đi nơi này.” Hình Thiên nhẹ cười nói: “Này không mấy năm qua, của ta một luồng tàn hồn mặc dù không thể tu luyện, nhưng Xích Huyết Ma Kiếm nhưng ngày đêm hấp thu Đoạn Phong Nhai chỗ sâu nhất linh khí, hôm nay, nó tích góp từng tí một năng lượng, đã có thể khắc ra một ngọn truyền tông trận.

Ta nhưng bằng đưa người rời đi, nhưng ta, có một cái yêu cầu.”

Thứ ba hơn, tới hơi trễ.

Khác, cảm tạ rồng ngâm tháng trở thành Chiến Thần biến thành chương môn, cảm ơn!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 541: Quảng Việt Thiên Vương Con Giận

>

“Cái gì? Ta.

.

.

Ta nhưng bằng rồi đi nơi này? Đây có thật không?” Chợt nghe được tin tức kia, Quảng Hàn Tuyết thậm chí có dừng khí không thể tin được cảm giác, thân thể về phía sau rút lui hai bước, nắm Xích Huyết Ma Kiếm ngọc thủ đều có chút run nhẹ.

Quảng Hàn Tuyết hít sâu một hơi, ở trong lòng chậm rãi hỏi: “Hình Thiên tiên bối, ngài nói đi, là cái gì yêu cầu?”
“Ta muốn ngươi, ở nhìn thấy chủ nhân sau này, đi theo bên cạnh hắn, nếu như có thể mà nói, ta hy vọng, ngươi cùng chủ nhân quan hệ có thể hơn vào một tầng.” Hình Thiên thanh âm rất bình tĩnh, nhưng lộ ra một cỗ nhàn nhạt khẩn cầu ý.

Quảng Hàn Tuyết không nghĩ tới, Hình Thiên trợ giúp nàng thoát đi Vĩnh Hằng Chi Địa thứ ba thành điều kiện dĩ nhiên là cái này.

Trong đầu nhớ tới đạo kia trẻ tuổi anh tuấn cái bóng, Quảng Hàn Tuyết khẽ có chút ngẩn người.

Một lúc lâu, nàng mới cười khổ nói: “Tiền bối yêu cầu mặc dù không tính làm người ta khoái trá, nhưng cùng dưới mắt hình thức so với, nhưng tốt hơn hơn ngàn vạn gấp, ta còn có lý do

cự tuyệt sao?”

Hình Thiên trầm giọng nói: “Tốt lắm, hy vọng người nhớ kỹ lời của mình đã nói, cũng không uổng phí ta Hình Thiên hao hết cuối cùng này một tia linh hồn lực!”

Vừa nói, Hình Thiên lâm bảm tự nói: “Chủ nhân, đây là Hình Thiên làm ngài làm cuối cùng một chuyện!”

“Tiền bối, Hình Thiên tiền bối, ngài đây là ý gì?” Quảng Hàn Tuyết cảm giác được Hình Thiên trong giọng nói xa nhau ý, nhất thời hơi kinh hãi.

Tuy nói cùng Hình Thiên trước sau chỉ tiếp xúc qua hai lần, nhưng Hình Thiên nhưng cho Quảng Hàn Tuyết một loại năng vô cùng hy vọng xa vời thân tình cảm giác.

Cho nên, ở dự cảm đến Hình Thiên là hy sinh mình tới thành toàn nàng sau, Quảng Hàn Tuyết nội tâm, nhất thời bị một cỗ nhiệt lưu cùng không cách nào dùng ngôn ngữ biểu đạt cảm động sở nhồi.

Hình Thiên, vị này Vĩnh Hằng Chi Chủ thời đại tứ đại thần tướng một trong, nhưng không có bất kỳ ướm át bản thủ cử động, một khi sau khi quyết định, liền toàn lực phát động, không chút do dự!

Đoạn Phong Nhai dưới đáy, bỗng nhiên xuất hiện một đạo đỏ ngẫu như máu quang mang, đem Quảng Hàn Tuyết vòng vây ở, đạo tia sáng này xông phá cả vùng đất.

Tốc hành phía chân trời!

Đang ngồi ngay ngắn ở đại điện Vương Tọa phía anh tuấn người trẻ tuổi, hai mắt trong giây lát ngưng tụ, một cỗ khủng bố hơi thở, từ trên người hắn bộc phát ra.

Trong nháy mắt tạo thành một con khổng lồ bàn tay to, hướng phía đạo kia huyết sắc quang mang mạnh mẽ phách xuống.

“Muốn từ trong tay của ta chạy trốn, nằm mơ đi thôi!” Anh tuấn đích thân trên mặt lộ ra vẻ tà mị nụ cười, có thể nhưng ngay sau đó, nụ cười của hắn, trực tiếp đọng lại ở trên mặt.

Đôi mắt trong hư không đột ngột xuất hiện cái kia chỉ sở đáng sợ bàn tay to, đạo này huyết sắc quang mang bỗng nhiên bộc phát ra một cỗ kinh thiên động địa sát ý!

Phốc!

Kia không lồ tản ra kinh khủng hơi thở bàn tay.

Vừa mới tiếp xúc đạo kia huyết sắc quang mang, trong nháy mắt liền bị tia sáng sở xuyên thủng!

Lóe ra kim sắc quang mang khổng lồ bàn tay, bị sinh sôi xuyên thủng ra một cái lỗ thủng, huyết sắc quang mang, theo cái này lỗ thủng, không chút kiêng kỵ bay thẳng đến chân trời! Phanh!

Vĩnh Hằng Chi Địa thứ ba thành trung ương khu vực, đạo kia bắn về phía Thương Khung huyết sắc quang mang mạnh mẽ bùng lên này sao hạ xuống, nhưng ngay sau đó liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Hình Thiên? !” Ngồi ở Vương Tọa phía anh tuấn người trẻ tuổi.

Vẻ lạnh như băng khinh thường nụ cười, vẫn cương ở trên mặt, hai mắt bắn ra vô cùng khiếp sợ quang mang.

Thất thanh nói: “Ngươi không phải là đã sớm chết đến sao?” Trả lời hắn, cũng là không có trầm mặc, không có có bất kỳ thanh âm gì.

“Xích Huyết Ma Kiếm.

.

.

Ta hiểu được, cũng là xem thường ngươi.” Trong mắt vẻ khiếp sợ dần dần tản đi, Quảng Việt Thiên Vương xem ra trẻ tuổi anh tuấn trên mặt, trở nên bình tĩnh, ánh mắt của hắn trở nên vô cùng thâm thúy, lâm lâm nói: “Chân chính Thiên Cơ, quả nhiên là rất khó hoàn toàn thôi diễn ra tới, Hình Thiên.

Nhiều năm sau, rốt cục để hòa nhau một ván, người rất đặc ý sao?”

“Vương thượng!”

“Thiên Vương, đã xảy ra chuyện gì?”

“Đạo kia huyết sắc quang mang.

.

.”

Lúc này, có rất nhiều xóc xếch thanh âm, từ bốn phương tám hướng hướng về giá tọa đại điện chạy tới.

Quảng Việt Thiên Vương xem ra hơi mấy phần mặt tái nhợt thượng.

Nhất thời lộ ra vẻ tràn đầy tà mị nụ cười, hắc khoác lên trên lan can ngón tay, bàn tay, thậm chí cánh tay, đều ở nhẹ nhàng run rẩy, khước miệng hắc hướng về phía trước loan, lẩm bẩm nói: “Các người những thứ này phế vật, giữ lại các người làm gì?”

Hô!

Bàng bạc mệnh mông sát ý theo thân thể của hắc, hướng về bốn phương tám hướng lan tràn đi ra ngoài.

Những thứ kia vẻ mặt lo lắng đến gần đại điện người trong lúc bất chợt vô cùng hoảng sợ phát hiện, phảng phất có vô số đạo không thể địch nổi bén nhọn kiếm khí ở chém về phía bọn họ.

Mà khi bọn hắc cảm giác được điểm này thời điểm, thân thể của bọn họ, đã bị kinh khủng sát ý, trực tiếp thất cổ thành đầy trời huyết vũ!

Rầm rầm rầm phanh!

Cả Vĩnh Hằng Chi Địa thứ ba trong thành, không biết có bao nhiêu người ở nơi này một sát na, thân thể phát nổ, hóa thành huyết vụ, chết oan chết uổng.

“A a a!” Đại điện trong, theo sau liền truyền tới một trận thê lương giống như tiếng than thở quỳên tiếng rống giận dữ âm:

“Người cái này vốn nên chết đi vô số năm đồ, tại sao còn muốn theo không qua được, tại sao? Tại sao tại sao tại sao!”

Quảng Hàn Tuyết ở đây đạo hồng quang chợt bộc phát trong nháy mắt, liền bị đánh sâu vào được nhìn không được hôn mê bất tỉnh, nàng ở ngất đi trước trong nháy mắt, có chút hoảng sợ nghĩ một cái vấn đề: mình đã là Chí Tôn, nhưng ở Hình Thiên một luồng tàn hồn trước mặt, lại có vẻ loại này yếu ớt.

Như vậy năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ, cùng hắn tọa trước Tam Đại Thiên Vương tứ đại thần tướng Thập Đại Thiên Tôn, ở khỏe hắn thời kỳ, đem có như thế nào kinh khủng lực lượng?

Nhớ, Quảng Hàn Tuyết trước mắt tối sầm, liền mất đi ý thức.

.

.

Trung Châu, Thần Long gia tộc Ngạo gia.
Ngạo Tích Trúc đối mặt Ngạo Tích Quân ngồi, tổ tay mang theo phong cách cổ xưa tử sa hồ, tự cấp Ngạo Tích Quân ngâm vào nước trà uống.

“Gia tộc cái kia những lão già kia cửa, lại một lần toàn bộ phương vị biểu hiện ra bọn hắn kia không có hạn cuối thông minh.” Ngạo Tích Quân đem chung trà trung trà uống một hơi cạn sạch, khoe miệng lộ ra vẻ khinh thường nụ cười.

“Là a, ngay tại lúc này, ngược gió mà lên, lại đưa ra cấp cho Ngạo Thiên Kiếm những người đó báo thù rửa hận, còn nói cử động lần này chỉ có một tinh khiết ân oán cá nhân, ta đều có chút hồ đồ, bọn họ rốt cuộc muốn làm cái gì?”

Ngạo Tích Trúc vừa nhàn nhạt vừa nói, vừa cho Ngạo Tích Quân rót đầy nước trà, sau đó sâu kín nói: “Những người này mình ngu xuẩn cũng không lo , nhưng cử động của bọn họ, rất có thể cho cả Ngạo gia mang đến vô cùng vô tận hậu họa.

Hiện tại sợ rằng hơi có chút thông minh người, cũng sẽ đoán được Đằng Phi thực lực chân chính, bao gồm Đằng Phi bên cạnh, cái kia từng ở Cơ gia đợi quá một thời gian ngắn Long

Nhất, hôm nay lại thêm Đế Bái Cốc chủ hòa Tử Y Nương Tử.

Ha hả, sở hữu xem thường Đằng Phi người, ở phát hiện Đằng Phi chính là lực lượng sau, sợ rằng cũng sẽ kinh ngạc tại sao mình có như thế ngu xuẩn sao?”

“Người thông minh đều có riêng của mình thông minh nơi, nhưng ngu xuẩn người liền đều là xấp xỉ.” Ngạo Tích Quân trong tươi cười mang theo nhàn nhạt là không mảnh, “Ngạo mạn, tự cho là đúng.

Trong mắt không có người, cuồng vọng tự đại.

.

.

Để cho bọn họ đụng đi thôi, cho đến khi đụng bể đầu chảy máu, bọn họ cũng sẽ biết đau .”

Ngạo Tích Trúc khẽ mỉm cười.

Sau đó nói: “Như vậy, ca ca của ta, người có thể nào lựa chọn?”

“Lựa chọn? Ta tại sao phải lựa chọn?” Ngạo Tích Quân nhìn thoáng qua muội muội của mình, sau đó nói: “Ngạo gia là Ngạo gia, ta là ta, trước kia ta còn có chút nghĩ không ra, mấy năm này nhìn Đằng Phi từng bước trưởng thành.

Ta rốt cục hiểu một cái đạo lý, Tích Trúc, người hiểu chưa?”

Ngạo Tích Quân ánh mắt lóe ra, nhìn thân muội muội của mình.

Ngạo Tích Trúc một đôi đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm ca ca ánh mắt, khẽ lắc đầu.

Ngạo Tích Quân cười nói: “Chân chính tôn trọng, dựa vào là thực lực của mình.

Đằng Phi dùng thực lực của hắn, dùng hắn một đôi thiết quyền, ngạnh sanh sanh đích đánh ra một mảnh thiên địa.

Thắng được cơ hồ tôn trọng của mọi người.

Chân chính nội tình, là Đẳng Phi bên cạnh những người đó, vô luận là hồng nhan tri kỷ của hắn.

Vẫn là người theo đuổi của hắn cửa, những người đó trung thành độ, cùng đoàn kết trình độ, muốn hơn xa quá bất kỳ một cái nào cường đại thế gia môn phiệt!”

“Cho nên.

.

.” Ngạo Tích Trúc nhìn ca ca của mình.

“Cho nên, ta tính toán rời đi Ngạo gia!” Ngạo Tích Quân thở dài một cái, nhẹ nói nói: “Lúc trước cùng Ngạo Tà Vân đại ca thương định ở dưới những thứ kia kể sách, bây giờ nhìn lại, chung quy vẫn còn có chút không phóng khoáng, không thể đi lên mặt bàn, cùng kia Đẳng Phi đại khí so sánh với.

Ta có loại mặc cảm cảm giác.”

Ngạo Tích Trúc nghĩ cái kia danh chấn ngũ vực đích thanh niên, cùng với cái kia yêu nghiệt giống như biểu hiện, khẽ có chút thất thần.

Ngạo Tích Quân không có phát hiện muội muội dị thường, như cũ nói: “Cha mẹ của chúng ta, vốn là gia tộc thiên tài, nhưng chịu khổ đương đại gia chủ những người này làm hại.

Ngạo Tà Vân đại ca đẩy lấy khổng lồ nguy hiểm, bảo vệ chúng ta huynh muội trưởng thành, thẳng cho tới hôm nay, chúng ta lớn nhất tâm nguyện, chính là báo thù cho cha mẹ, sau đó nắm trong tay cả Ngạo gia.

Có thể người nhìn nhìn Đẳng Phi, ở chúng ta trầm tư suy nghĩ như thế nào báo thù cho cha mẹ thời điểm, hắn đang làm cái gì vậy?”

Không đợi muội muội trả lời, Ngạo Tích Quân thở dài nói:

“Hắn ở kiếm chỉ thiên hạ a!”

...

Đoạn thời gian này, ở Âu Dương gia chuyện tình kết thúc sau, về Đằng Phi đủ loại tin tức, cũng không có gián đoạn, ngược lại càng ngày càng nghiêm trọng khuynh hướng.

Đây là bởi vì Đằng Phi bọn họ cũng không có nhân rồi, đi trước gánh vác thiên hạ đại hội Ngạo gia trên đường, Đằng Phi những người này đi một đường, giết một đường!

Giết được quần hùng táng đảm, giết được thiên địa biến sắc, giết máu chảy thành sông!

Lục Tử Lăng, Đinh Tuyệt Ninh, Vị Ương Minh Minh, Đồng, thậm chí bao gồm Tử Y Nương Tử, những ngày qua tư tuyệt sắc cô gái, rất tốt thuyết minh cái gì gọi ” hồng nhan họa thủy”.

Dọc theo con đường này chiến đấu, tuyệt đại đa số, vẫn thật không phải là ai nhận ra Đằng Phi, muốn giống như quá khứ như vậy từ trên người hấn cướp lấy Thánh Thần truyền thừa.

Mà là đơn thuần bởi vì ...! này mấy nữ nhân tử, thật sự là thật đẹp!

Ngũ vực thế giới rất lớn, hình hình sắc sắc gia tộc đếm không hết, chỉ nghe ngửi qua Đằng Phi danh tiếng, nhưng căn bản không nhận ra Đằng Phi bọn họ người nhiều không kể xiết.

Cho nên, đến cuối cùng mà ngay cả vô cùng háo chiến Long Nhất đều có chút phiền, cảm thán trên thế giới này không biết nặng nhẹ không biết sống chết đồ bỏ đi thế nào có nhiều như vậy?

Một ngày qua, Đằng Phi đoàn người, tiến vào đến rồi Trung Châu Thần Long huyết mạch Ngạo gia phạm vi thế lực, cùng khác một đội nhân mã, không hẹn mà gặp.

Kia đội nhân mã chừng hơn một ngàn người, mỗi người khí huyết trên người cũng cực kỳ tràn đầy, đấu khí ba động vô cùng mãnh liệt.

Người trẻ tuổi chiếm đa số, đại đa số trên mặt cũng mang theo vẻ vẻ ngạo nhiên.

Khổng chế nước cờ trăm đầu dị thú, từ Đằng Phi phía sau của bọn họ, ầm ầm tới, người phía trước vô cùng phách lối lớn tiếng quát: “Không muốn chết nhanh lên tránh ra! Đông Hải Phan gia đội ngũ trải qua, mau né tránh!”

“Đông Hải Phan gia?” Đằng Phi đầu tiên là sửng sốt, nhưng ngay sau đó trên mặt lộ ra cười mà như không cười nét mặt, đối với Long Nhất nhẹ giọng phân phó một câu.

Long Nhất gạt đầu, xoay người, vung đen kiếm, hướng phía phía sau mãnh liệt tới dị thú đội ngũ trực tiếp vỗ xuống.

Một đạo tối đen như mực kiếm khí, mở ra Hư Không, giống như một đạo hắc sắc cầu vòng, phạm là bị kiếm khí chém trúng người hoặc là dị thú, toàn bộ chia ra làm hai.

Kia làm người ta chán thanh âm, kiệt nhiên nhi chí.

—

Ngủ một ngày, đứng lên tựa đã muộn, mồ hôi.

Ta tiếp tục cố gắng.

.

.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 542: Ba Số Một Quyền!

>

Đông Hải Phan gia bên này đội ngũ nhất thời một trận người ngã ngựa đổ, mặc dù những người này đều là thực lực mạnh vượt qua tinh anh, có thể như cũ bị bất thành linh đả kích cho khiến cho đầu óc say xe, cho đến khi một số địa vị cực cao lớp người già nhân vật lớn tiếng quát lớn, mới dần dần ổn định Liễu Tình tự.

Phan gia bên này trước tiên thống kê vừa mới đối phương một kiếm này cho bọn hắn mang đến tổn thất, ba mươi hai người! Ba mươi hai tinh anh cường giả, bị Long Nhất một kiếm chém giết!

Long Nhất chém ra một kiếm này sau, cũng không lần nữa xuất thủ, mà là khòe miệng lộ ra vẻ cười lạnh sau, xoay người, đi theo Đằng Phi nhóm người cùng nhau, bình tĩnh đi thẳng về phía trước.

Đằng Phi nhóm người thậm chí không nhiều liếc mắt nhìn phía sau một mảnh hỗn loạn Phan gia đội ngũ.

Này trên cổ lộ mặt, không phải là chỉ có Đằng Phi cùng Phan gia mọi người, vẫn có rất nhiều những khác cường giả, có thể những người này giờ phút này tất cả đều trợn mắt hốc mồm, cơ hồ đánh mất suy tư năng lực.

“Đằng Phi, người thật là quá đáng sao?” Một tiếng trong trẻo lạnh lùng gào to, từ Phan gia trong đội ngũ vang lên, Phan Vô Song kia gần như hoàn mỹ mặt giờ phút này băng bó quá chặt chẽ, hai mắt phóng hỏa, trong lòng đã là giận dữ.

“Quá đáng? Phan Vô Song, nếu như ta không có nhớ lắm, lần trước ở Thần Hồn Vực trung, tựa hồ chính là người Phan gia Tuần Thú Sư, xua đuổi nhóm lớn Đại Đế cảnh giới mãnh thú, muốn tiêu diệt giết ta chờ sao? Ở Thần Thành trung, tựa hồ cũng là người Phan gia người, đối với bằng hữu của ta xuất thủ, hơn nữa tuyên bố muốn tuyệt sát ta Đăng Phi.

Ha hả, ta thật không biết kia đắc tội quá người Đông Hải Phan gia, đối với ta Đăng Phi như thế thống hận, đã như vậy, ta cần gì phải đối với các người khách khí?”

Đăng Phi bình tĩnh đạm mạc thanh âm, chậm rãi vang lên:

“Lần trước ta và người giao thủ, ta không có giết người, là cảm thấy người Phan Vô Song không buông bỏ nữ nhân của mình, là một có tình có nghĩa người.

Cho nên, Phan gia là Phan gia, người là người.

Nhưng lần này, Phan Vô Song, người muốn tìm ta đòi công đạo sao?”

“Đăng Phi, hiện tại cũng truyền cho người đã có được lực bính Bất Hủ Thần Hoàng tuyệt thế đại năng thực lực.

Ta Phan Vô Song bất tài, đang muốn lãnh giáo một phen!”
Phan Vô Song hai hàng lông mày ôm theo, vẻ mặt là không khuất.

“Người xác định?” Đăng Phi cười mà như không cười nhìn Phan Vô Song, nhàn nhạt nói: “Lần này.

Người không tiếp tục có lần trước cơ hội.”

“Đăng Phi, người khinh người quá đáng!”

“Không sai, bọn ta lại không thấy trêu chọc người, lại cùng người không thậm thù hận, người nhưng xuất thủ như thế tàn nhẫn!”

“Ta Phan gia ba mươi hai con anh linh, sẽ không bỏ qua người!”

“Ý thế hiếp người, ta Phan gia sao lại sợ người?”

Phan gia bên này mọi người tình cảm quần chúng xúc động.

Rồi rít lên tiếng phê phán Đằng Phi.

“Tốt một đám không biết xấu hổ đồ, các người chính là chỗ này sao đổi trắng thay đen sao?” Đằng Phi bên này tính tình táo bạo nhất lại là Tử Y Nương Tử, người khác không đợi nói chuyện, nàng trước nỏ, chỉ vào Phan gia bên này người cả giận nói: “Ỗ thế hiệp người phải là các người mới là, các người ngồi xuống mãnh thú, người không có Vương cấp diên phong thực lực? Đại đa số đều là Đại Đế cảnh giới mãnh thú, nếu là thực lực hơi thiếu chút nữa.

Căn bản không còn kịp nữa né tránh, bị đụng phải cốt Đoạn gân gãy đều là nhẹ, chuẩn bị không tốt mạng cũng phải ném.

Chỉ cho phép các người kiêu ngạo như vậy ương ngạnh thảo gian nhân mạng.

Chẳng lẽ người khác đánh trả chính là khi dễ người?” Lý Dật Phong cũng là chau mày, hắn cùng Tử Y Nương Tử hai vợ chồng tuy nói ngụ lại ở yếu nhất Nam Vực, muốn cầu một cái an tĩnh, nhưng bọn hắn năm đó tiến vào Hỗn Thác Tinh thời điểm, khiến cho mãnh liệt ba động, hay là kinh động một số người.

Vì vậy đối với ngũ vực một số mạnh đại gia tộc trung tuyệt đỉnh cao thủ, bao nhiêu có chút hiểu rõ, tỷ như lúc trước Âu Dương gia.

Có thể giống như Phan gia như vậy, có được hùng hậu nội tình cùng thực lực cường đại uy tín lâu năm gia tộc, ở bên ngoài đi lại lại cũng sẽ biểu hiện được như thế phách lối ương ngạnh.

Lý Dật Phong trong lòng quả thật rất là căm tức.

Xem ra những thứ này thế lực, tất cả đều là ở mình một ít mẫu ba phần trên mặt đất vượt qua quen, đi ra cũng như vậy, đủ để tưởng tượng bọn họ ở nhà mình trên địa bàn, có là cái gì đức hạnh.

Lục Tử Lăng, Đinh Tuyết Ninh cùng Đồng đều là không thích

giao tế cùng nói chuyện, tất cả đều băng gương mặt lạnh lùng.

Nhìn chăm chú vào Phan gia bên này động tĩnh.

Gần đây một thời gian ngắn, ở Đằng Phi đại lượng Huyền Linh Tiên Đan cung ứng, những người này thực lực tất cả đều tăng lên một mảng lớn, thậm chí ngay cả Lý Dật Phong cùng Tử Y Nương Tử loại này nhiều năm không có gì tăng lên người, tất cả cũng có một số rõ ràng tiến bộ.

Vì vậy, những người này trước mắt trạng thái, cũng có ít nhiều phấn khởi, khát vọng dùng một cuộc nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly chiến đấu, tới xác minh trước mắt thực lực của mình.

Phan gia thật bất hạnh, vừa lúc đụng vào.

Phan Vô Song một tờ anh tuấn tuyệt luân trên mặt, âm tình bất định, hẳn biết rõ Đằng Phi nói đều là lời nói thật, lần trước ở Thần Hồn Vực trung, hẳn mặc dù có sở giữ lại, nhưng đồng dạng , hẳn biết Đằng Phi cũng là có sở giữ lại.

Đoạn thời gian này Âu Dương gia bị thảm gặp gỡ, tuy nói rất có thể là bởi vì Đằng Phi bên cạnh mấy cái cường đại trợ thủ nguyên nhân, nhưng Đằng Phi người thực lực, cũng tuyệt đối không thể khinh thường.

Nhưng hôm nay đã là cỗi hồ khó xuống, nếu như hẳn không ra tay, kia Phan gia danh vọng đem đã bị trọng đại đả kích.

Lần này Phan gia xuất động nhiều như vậy tinh anh cường giả trước tới tham gia thiên hạ đại hội, đã tâm rõ ràng, nếu là ngay cả đám Đằng Phi cũng không qua được, bọn họ vẫn có tư cách gì tham gia thiên hạ đại hội?

Trong lòng nhớ, Phan Vô Song lạnh lùng nói: “Cõi đời này người mạnh là vua, nhiều lời vô ích, Đằng Phi, động thủ đi!” Đằng Phi cười mà như không cười nhìn Phan Vô Song: “Ở chỗ này?”

Phan Vô Song sắc mặt hơi đỏ lên, nhưng ngay sau đó cười lạnh hỏi ngược lại: “Thế nào? Không dám ở trước mặt mọi

người triển lộ một cái thân thủ của người?”

Lúc trước rất nhiều người sợ hãi đối với Đằng Phi thực lực có điều hoài nghi, chính là bởi vì Đằng Phi hôn tự động thủ mấy cuộc chiến đấu, trên căn bản đều là ở rời xa Hồn Thác Tinh thiên ngoại, kia loại địa phương, Đại Đế ngã là có thể đi.

Nhưng vấn đề ở chỗ, Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới cường giả ở giữa chiến đấu, một chút ba động, tựu đủ để miêu sát rung một gã Đại Đế.

Vì xem náo nhiệt, đã đánh mất mạng không đáng giá, đừng nói Đại Đế, giống như Hoàng cấp cũng không dám đi! Nếu là trên mặt đất chiến đấu, như vậy nhiều nhất, cũng chỉ có thể vận dụng đến Hoàng cấp cảnh giới thực lực, cho dù vận dụng, cũng là cẩn thận từng li từng tí đem hơi thở gói lại, bởi vì một khi bộc phát ra hoàng cấp hơi thở, như vậy Phương Viên mấy ngàn mấy vạn dặm cũng sẽ phải chịu không nổi lan đến.

Hoàng cấp đại năng chiến đấu, sở sinh ra uy lực, sở mang đến phá hư, là tìm người thường không cách nào tưởng tượng.

“Ha hả, người đã nói như vậy, kia cứ như vậy đi.” Đằng Phi cười nhạt, sau đó nói: “Phan thiếu chủ, người chuẩn bị xong, ta đếm một hai ba, sau đó sẽ động thủ, người có thể đếm tới bốn, bởi vì khi đó, người đã bại! Dĩ nhiên, người có thể ở ta đếm một thời điểm, tựu động thủ.”

“Một!” Đằng Phi cười híp mắt nhìn Phan Vô Song, vươn ra ngón trỏ.

Phan Vô Song gốc rễ bản không có chút gì do dự, bởi vì hắn biết, mình quả thật chỉ có một cơ hội này!

Xoảng!

Kiểm ra khỏi vỏ, hàn quang bắn ra bốn phía!

Kiểm chỉ Đằng Phi, một đạo kiếm khí đâm rách Hư Không, đâm về Đằng Phi!

Từ kiếm kia khí tán mát ra ba động thượng, cũng làm cho chung quanh khoảng cách rất xa người cảm thấy trận trận tim đập nhanh.

“Phan gia vị này Thiếu chủ, thực lực rất mạnh a!”

“Là a, lúc trước ngẫm trộm nghe đến qua một số lời đồn đãi, tựa hồ cùng Trung Châu Ngạo gia vị kia Tối Cường Tân Nhân Bảng thượng xếp hạng đệ nhất Ngạo Tích Quân không phân cao thấp đi!”

“Quả nhiên là trẻ tuổi tuần ngàn, chẳng qua là không biết, hửn ở Đằng Phi trước mặt, có thể chống đỡ bất bại sao?”

“Bất bại? Hmm, người nên hỏi mấy chiêu!”

Nơi xa không ít người nghị luận rồi rít, không chớp mắt nhìn trận này ngũ vực trung mạnh nhất người trẻ tuổi ở giữa chiến đấu.

Đằng Phi vận khởi Già Lâu La Tâm Kinh, bốn độ nhanh đến không cách nào tưởng tượng, chốc lát tránh ra này đạo kiếm khí, sau đó vươn ra ngón giữa, thản nhiên nói: “Hai!”

Phan Vô Song xem ra anh tuấn vô cùng mặt trở nên có chút vặn vẹo, hửn quát lạnh nói: “Ta nói rồi, gặp mặt lại, ta nhất định sẽ đánh bại ngươi, Thiên Cương Toái Hồn Trảm!”

Theo hửn một tiếng gầm lên, một cổ vô cùng kinh khủng ba động, trong nháy mắt hướng về bốn phương tám hướng gột rửa đi ra ngoài, nơi xa không ít người xem náo nhiệt, rồi rít thay đổi sắc mặt, về phía sau vội vàng thối lui.

Lý Dật Phong mỉm cười nói nhíu mày, muốn bày một đạo kết giới, có thể nhìn bên cạnh mọi người nét mặt, tựa hồ không có gì cần thiết, không khỏi khẽ cười một tiếng, thả tay xuống cánh tay.

Thương Khung thượng, phong vân bắt đầu khởi động, một đạo vô cùng bén nhọn kiếm khí, thậm chí mang theo một cổ khủng bố tinh thần chi lực, theo Phan không trong hai tay kiếm, đầu tiên là xông thẳng trời cao, theo sau lại như sao sông đổi chiều, hướng phía Đằng Phi âm âm vọt tới!

Đằng Phi lúc này, giơ lên đệ ba ngón tay, hướng lên trời một ngón tay, nói: “Ba!”

Ba ngón tay thượng, bắn ra ba đạo quang mang, cùng Phan Vô Song Thiên Cương Toái Hồn Trảm hung hăng đụng vào cùng nhau.

Oanh!

Một đoàn ánh sáng ngọc chói mắt quang mang, từ trong hư không phát mở, cả phiến hư không bị xé rách ra một đạo hơn trăm gao chiều rộng cái khe, không gian cũng đi theo một trận vận vẹo.

Đăng Phi thân hình, lù lù bất động, Phan Vô Song nhưng về phía sau liền lùi lại mấy bước, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi, một đôi mắt, bắn ra không dám tin quang mang.

“Tới phiên ta.” Đăng Phi nhàn nhạt nói một câu, chân đạp Già Lâu La Tâm Kinh, thân hình biến mất tại nguyên chỗ, sau một khắc, hoắc mắt xuất hiện ở Phan Vô Song trước người.

Giơ cánh tay lên, một quyền đánh ra, một cỗ ngập trời hỗn độn lực lượng, ầm ầm ra!

“Nghỉ ngơi đã thương ta Thiếu chủ!” Một tiếng gầm lên, từ Phan Vô Song phía sau truyền đến, nhưng ngay sau đó, một cái lão giả, đoạt ở Phan Vô Song trước người, hai tay nắm tay, hai cái cẳng tay giao nhau, muốn ngạnh kháng hạ Đăng Phi một quyền này.

“A!” Một tiếng thê lương tiếng kêu thảm thiết, ở lão giả này trong miệng vang lên, tiếp theo, chính là một trận thanh thúy xương vỡ vụn thanh âm.

Răng rắc!

Vị này Hoàng cấp cảnh giới đại năng, hai cái cẳng tay bị Đăng Phi một quyền cắt đứt, nhưng, còn không kết thúc.

Thình thịch!

Đăng Phi quả đấm, đánh ở nơi này tên che ở Phan Vô Song trước người lão giả dưới cổ mặt, nhất cứng rắn mảnh xương ngực phía.

Rắc.

.

.

!

Xương ngực toái, lão giả thân thể, thậm chí không còn kịp nữa lướt ngang một bước, liền hung hăng đụng vào Phan Vô Song trên thân thể.

Sau ót của hắn chước, hung hăng dập đầu ở Phan Vô Song xem ra gần như hoàn mỹ khuôn mặt anh tuấn thượng.

Phốc!

Phan Vô Song khuôn mặt, nhất thời huyết nhục mơ hồ, nhưng ngay sau đó, kinh khủng hỗn độn lực, đem hai người cùng nhau oanh được bay ra mấy ngàn thước xa.

Làm Phan Vô Song cảm một quyền lão giả, tại chỗ khí tuyệt, mà vẻ mặt huyết nhục mơ hồ Phan Vô Song, còn lại là người bị thương nặng, bị hắn trước người lão giả hung hăng đánh kia hạ xuống, dẫn đến thân thể nhiều chỗ xương gãy lìa.

Song, này đối với hắn mà nói, đã là kết quả tốt nhất.

Nếu không phải lão giả kia liều chết che ở trước người hắn, giờ phút này Phan Vô Song, đã là một cỗ thi thể!
Ba số, một quyền, uy lực như vậy!

-

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 543: Tây Môn Khánh!

>

Bốn phương tám hướng, yên lặng như tờ.

Lúc trước sở hữu đối với Đằng Phi thực lực có điều chất vấn người, tất cả đều thật chắc nắm lại miệng của mình, tượng gỗ giống như đứng ở nơi đó.

Đằng Phi là như thế nhẹ nhàng thoải mái, ba số, một quyền.

Hai người hoàng cấp đại năng, vừa chết một đả thương!
Cơ hồ mọi người, đều là trơ mắt đang nhìn, nhưng cứng rắn là không có nhìn thấy Đằng Phi là thế nào xuất thủ!
Phan Vô Song âm âm rơi xuống đất, nhin không được lại phun ra một ngụm tiên huyết, hai mắt vừa lộn, đã hôn mê.

Phan gia bên này tất cả mọi người cũng u mê giống như đứng ở nơi đó, vừa mới vẫn mảo sức chân khí cùng Tử Y Nương Tử nhóm người cãi nhau cái kia những Phan gia cường giả, giờ phút này tất cả đều tập thể im bật.

Phan gia trận doanh trong, còn có một chút lớp người già nhân vật mâu quang lóe ra, lửa giận dâng lên, có thể ánh mắt của bọn họ rơi vào cái kia vẻ mặt dễ dàng bình tĩnh đích thanh niên trên người, cái loại này lửa giận phảng phất là mới vừa dấy lên ngọn lửa nhỏ gặp phải một chậu nước lạnh, trực tiếp bị hoàn toàn dập tắt.

Đối mặt loại này mạnh mẽ đối thủ, còn dám kêu gào sao?

Dám sao?

Đằng Phi nhìn thoáng qua đã đã hôn mê Phan Vô Song, nhàn

nhật nói một câu: “Người Phan gia mặc dù từ trên xuống dưới cũng chưa ra hình dáng gì, nhưng rất đoàn kết, Phan Vô Song, người nên may mắn, có người thay người cản một quyền.”

Vừa nói, xoay người rời đi.

Phan gia bên này hơn một ngàn người, ngay người như phỗng đứng ở nơi đó, cứng rắn là không có một người có dũng khí đứng ra ngăn trở.

Cho đến khi Đẳng Phi một nhóm người thân ảnh biến mất trong tầm mắt, những thứ kia xem nào nhiệt cũng tự giác không thú vị dần dần tản đi sau.

Phan gia bên này mới có bất mãn thanh âm phát ra: “Lão tổ tông, ngài tự nhẫn tâm, như vậy trơ mắt nhìn Vô Song bị thương nặng? Xem chúng ta người chết thảm?”

Phan gia đội ngũ trong, truyền tới một người âm thanh lạnh như băng: “Túng thú cuồng chạy, đem một số thực lực kém võ giả đánh bay đụng đả thương đụng thời điểm, các người có từng nhớ kỹ ta đây lão tổ tông? Có từng nhớ kỹ muốn khiêu tổn một chút? Bất kể bất cứ chuyện gì, người nếu muốn, sẽ phải có gánh chịu tương ứng trách nhiệm chuẩn bị.

Các người là như vậy, Vô Song cũng là như vậy.

Hôm nay nếu như hắn có thể nhịn hạ một cục tức.

Không đúng Đẳng Phi xuất thủ, như vậy hắn cũng sẽ không giống như bây giờ, người bị thương nặng, thậm chí có thể có từ đó phế bỏ.

Chỉ sợ lúc trước hắn là Phan gia tương lai hy vọng.

Là tuyệt đối thiên tài, nhưng từ giờ khắc này, hắn, đã không còn là.

Đối với một cái phế vật mà nói, ta cứu hắn cùng không cứu hắn, có phần khác sao?”

“Nhưng này.

.

.

Đây cũng quá, quá.

.

.” Vừa mới phát ra chất vấn thanh âm Phan gia cao tăng trở nên cứng họng.

Lại nói không ra lời.

Kia đậm mạc âm thanh lạnh như băng, lần nữa vang lên: “Các người nhớ kỹ, chúng ta lần này tới tham gia thiên hạ đại hội, là vì cả gia tộc có thể tiến vào ngũ vực thế giới sở hữu thế lực trước mười tên, chúng ta là vì cái mục tiêu này tới.

Mà không là vì cái gì tư oán, thù riêng.

Hôm nay chuyện này, coi như là cho các người một cái giáo huấn sao.”

Đạo lý mặc dù bày ở này, nhưng này nói cũng thật sự là quá mức vô tình điểm.

Phan gia trận doanh trung không ít người trên mặt cũng lộ ra khuất nhục vẻ.

Lúc này, một thanh âm khác vang lên: “Các người không cần suy nghĩ nhiều, hôm nay chúng ta mấy người lão tổ nếu là thật sự xuất thủ.

Hậu quả kia tất nhiên thiết tưởng không chịu nổi, Đằng Phi người bên cạnh, cũng không đơn giản, ngấm lại Âu Dương gia sao.

Lần này thiên hạ đại hội, vốn là rất nhiều thế lực cường đại đều là thoả thuê mãn nguyện, nhưng hiện tại xem ra, ha ha.

.

.” Thanh âm này nói đến đây, cười lạnh hai tiếng: “Có lẽ là làm Đẳng Phi chuẩn bị.”

“Cái gì? Điều này sao có thể?”

“Chính là, Đẳng Phi cường thịnh trở lại, hấn nội tình cũng không cách nào cho những thứ này thể lực đánh đồng!”

“Đối với nội tình hùng hậu gia tộc mà nói.

Cho dù dùng chiến thuật biến người, cũng có thể đem Đẳng Phi lôi chết!”

Phan gia một nhóm người phát ra không cam lòng tiếng nghị luận.

Thanh âm kia cười nhạt: “Ta mới vừa vẫn còn nói Âu Dương gia, chẳng lẽ các người cũng tu luyện u mê sao? Âu Dương gia nội tình thật sự tụt kém như vậy? Ba người Bất Hủ Thần Hoàng lão tổ tông, có thể có một người còn sống trở về?”
Này một câu, Phan gia sở hữu tiếng nghị luận, nhất thời ngừng.

.

.

“Có thể hay không cảm thấy ta xuất thủ quá ác?” Đẳng Phi nhìn Lục Tử Lăng nhóm người cười hỏi.

“Quá ác? Có sao? Ta không có cảm thấy.” Vị Ương Minh Minh mặt không chút thay đổi nói.

Lục Tử Lăng khước miệng khẽ hướng về phía trước vênh lên.

Không nói chuyện.

Đinh Tuyết Ninh liếc mắt, nàng nhưng thật ra rất hiểu rõ Đẳng Phi, biết người này nói rất đúng nói mát, ý tứ chân chính là muốn hỏi một chút mọi người, bỏ qua cho Phan Vô Song một con đường sống, có phải hay không tiện nghi Phan gia.

Tử Y Nương Tử không có nghĩ nhiều như vậy, lạnh lùng nói: “Giống như bọn họ người như vậy, cũng rất đáng chết!”

Lý Dật Phong khoe miệng co quắp quắt, đưa tay sờ một thanh trên trán không tồn tại mồ hôi lạnh, lão bà của hắn loại nào cũng tốt, chính là chỗ này tính tình, được kêu là một cái bốc lửa.

Đừng nói là này Hồn Thác Tinh thượng võ giả, cho dù năm đó ở Vĩnh Hằng Chi Địa thượng, đối mặt những thứ kia cường đại đến làm cho người ta run rẩy địch nhân, nàng cũng chưa bao giờ mềm yếu quá.

Long Nhất bữu môi, nói: “Chủ nhân hạ thủ nhẹ, hắn nếu dám hướng chủ nhân khiêu chiến, sẽ phải gánh chịu sở hữu hậu quả.”

Đằng Phi nhìn một chút an tĩnh Đồng, Đồng ôn nhu cười: “Là a, bọn họ vẫn là chúng ta cướp lấy đệ nhất thiên hạ gia tộc đối thủ đi, vừa mới không như cũng giết sạch.”

Đằng Phi đầu đầy hắc tuyến xoay người, nghĩ thầm: Được rồi, vẫn cho là bọn họ là một đám thiên nam tín nữ đi, thì ra là chân chính mềm lòng người kia, tình cảm là mình.

Nhưng thật ra làm Đằng Phi một quyền oanh ở đây che ở Phan Vô Song trước người lão giả xương ngực thượng, Đằng Phi đúng là muốn Phan Vô Song cùng nhau cho đánh chết!

Bất quá khi lúc Đằng Phi cũng cảm giác được, Phan gia đội ngũ trong có mấy đạo ẩn núp được sâu đậm hơi thở, tựa hồ cũng không ở Âu Dương gia lão tổ tông dưới.

Nếu như ngay cả Phan Vô Song cùng nhau giết, này mấy người lão gia này có sẽ không xuất thủ sẽ rất khó nói, dù sao trên danh nghĩa, Phan Vô Song là Phan gia Thiếu chủ, là Đông Hải Phan gia tương lai hy vọng.

Đằng Phi cũng không sợ chiến đấu, nhất là hắn hôm nay, lại càng không e ngại đối kháng Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế đại năng.

Hắn Đằng Phi, đơn giản là tu luyện Thiên Đạo năm mươi đầu

mạch **, bị vô số siêu cấp thể lực đuổi giết nhiều năm như vậy, đông đóa tây tàng, có nhà không dám trở về, hồng nhan tri kỷ của hắn đi theo hắn cùng nhau yên lặng chịu đựng nhiều năm như vậy, mỗi ngày lo lắng hãi hùng, đồng dạng ẩn núp ở Nam Vực Tây Thùy kia tấm hoang mạc bên trong.

Mỹ kỳ danh viết là bế quan tu luyện, trên thực tế không phải là không dám xuất hiện ở công chúng phạm vi nhìn trong sao? Đây khẩu ác khí , chỉ có thông qua chiến đấu liên miên, nợ máu cần dùng trả bằng máu!
Nhưng Đằng Phi làm sở có chuyện, như cũ là tính trước làm sau.

Tiêu diệt hết Âu Dương gia sau, Đằng Phi từng tiến vào quá Thần Hồn Vực, báo cho bảo vệ ở Đấu Tinh Cổ Điện bên kia Thanh Long, A Tử, Hoàng cùng Thiên Lang nhóm người, muốn bảo vệ tốt Đấu Tinh Cổ Điện, ngàn vạn không nên tể đại khinh thường.

Một mặt Âu Dương gia dư âm nghiệt, sẽ không như vậy cam tâm tiếp thu thực tế.

Nhất định sẽ tìm Đằng Phi người thân cận nhất báo thù.

Về mặt khác, mặc dù thiên hạ đại hội ở Trung Châu triệu khai, hấp dẫn ngũ vực sở hữu thể lực rồi rút đi trước.

Nhưng lại có ai biết, có thể hay không có người thừa dịp cơ hội này.

Đem chủ ý đánh tới Đằng Phi người nhà trên đầu?
Cũng chính bởi vì cái nguyên nhân này, Đằng Phi mới không có mang Thanh Long bọn họ cùng nhau tiến vào Trung Châu.

Về phần nói Đấu Tinh Cổ Điện bên kia mọi người, các nàng còn lại là phải thời gian tới tiến hành đột phá, cho dù một năm có thể thành Hoàng, đó cũng là phải cố gắng tu luyện.

Đằng Phi giữ Phan Vô Song một mạng, chẳng khác gì là không có đem chuyện làm được tuyệt, núp Phan gia trong đội

ngũ mấy cái lão gia này.

Cũng sẽ không dễ dàng động thủ.

Đội được thiên hạ đại hội thời điểm, gặp lại các người sao!
Đặng Phi nhớ, mắt lộ ra vẻ nhàn nhạt vẻ chờ mong, thầm nghĩ trong lòng: thiên hạ đại hội, thật sự rất tốt, ta muốn để lần này thiên hạ đại hội, trở thành của ta võ đài!
Cùng nhau đi tới, hôm nay Trung Châu.

Cùng ngũ vực quy nhất lúc trước, đã xảy ra quá lớn thay đổi.

Bất kỳ một ngọn đại trong thành, đến từ ngũ vực các nơi thương nhân cùng võ giả.

Đều là tùy ý có thể thấy được.

Đặng Phi cùng Phan gia trong lúc phát sinh xung đột tin tức, cũng giống như là một trận gió truyền lại đi ra ngoài, rất nhiều người cũng vì vậy kinh hô, cái thế giới này, còn có người nào có thể ngăn trở Đặng Phi?
Có lẽ có thể làm được điểm này, cũng chỉ có những thứ kia mấy vạn năm không xuất thế lớp người già nhân vật, một số cảm hận Đặng Phi người, đều muốn hy vọng ký thác tại các thế lực lớn lớp người già nhân vật trên người.

Mà những thứ kia đối với Đặng Phi ấn tượng người rất tốt, còn lại là hy vọng Đặng Phi có thể sáng tạo ra, tạo ra càng nhiều là kỳ tích, hoàn toàn từ “Ngũ vực trẻ tuổi đệ nhất nhân”.

Biến thành “Ngũ vực đệ nhất nhân” !

Bất kể thế nào, Đặng Phi hôm nay danh tiếng, đã hoàn toàn vang dội ngũ vực, cơ hồ có rất ít người chưa nghe nói qua cái tên này.

Làm cho này lần thiên hạ đại hội cử hành Phương, hôm nay Ngạo gia giá thị trường bốc lửa, cho dù là Ngạo gia thấp nhất chờ một cái người hầu.

Đi ở bên ngoài, cũng là ngẩng đầu ưỡn ngực, được không đắc ý.

Đánh trúng tính toán Vị Ương gia đã đánh mất mặt mũi, Âu Dương gia chịu khổ tiêu diệt, lột bên trong áo hay chặn mặt mũi cũng bị mất.

Cho nên từ vừa mới bắt đầu tựu tương đối đề điều Ngạo gia, ngược lại thành lớn nhất người thắng.

Chỉ bất quá từ trong xương, Ngạo gia từ trên xuống dưới, cũng không cho là Đằng Phi đáng sợ đến cỡ nào, bọn họ thừa nhận Đằng Phi thực lực rất mạnh, bên cạnh trợ thủ cũng rất lợi hại.

Có thể Ngạo gia cũng không phải là ngồi không.

Làm Trung Châu xưa nhất cũng cường đại nhất gia tộc, bọn họ đồng dạng có thuộc về mình kiêu ngạo.

Muôn bọn họ đi về phía Đằng Phi cúi đầu, kia quả thực là không thể nào một chuyện.

Đồng thời, Trung Châu Huyền Vũ huyết mạch Vương gia, nhìn Đằng Phi cũng rất không vừa mắt, ngay khi ngày trước, Vương gia một cái con vợ cả đệ tử, ở uống nhiều thời điểm không cẩn thận nói lộ ra miệng, nói Vương gia đối với Đằng Phi ôm có địch ý người xa quá nhiều nhìn Đằng Phi thuận mắt người.

Hôm nay Trung Châu các thế lực lớn, cũng chỉ có Vị Ương gia cùng Cơ gia, nhìn qua đối với Đằng Phi tương đối thân cận, trong đó Vị Ương gia vẫn còn so sánh so sánh khó xử, ít nhất không thể bên ngoài ủng hộ Đằng Phi.

Mà Cơ gia, nghe nói nội bộ - ý kiến cũng không phải là như vậy thống nhất.

Đối với Đằng Phi địch ý rõ ràng, là Bạch Hổ huyết mạch Vương gia cùng Thần Long huyết mạch Ngạo gia.

Còn có một thần bí và đề điều Chu Tước huyết mạch Tây Môn gia, liền vẫn duy trì trung lập thái độ.

Cho dù là năm đó tứ đại liên minh thời đại, đối với Đăng Phi phát ra Tất Sát Lệnh thời điểm, này Chu Tước huyết mạch Tây Môn gia, cũng quăng phiếu chống.

Biết được tin tức kia sau khi, Đăng Phi bao nhiêu có chút ngoài ý muốn.

Nhưng cũng không có suy nghĩ nhiều, chẳng qua là làm Đăng Phi đoàn người, bước vào lần này thiên hạ đại hội gánh vác địa điểm, Ngao gia chủ thành Thần Long thành sau vào lúc ban đêm, Chu Tước huyết mạch Tây Môn gia Thiếu chủ, liền tìm tới cửa tới bãi phóng Đăng Phi.

“Tiểu đệ Tây Môn Khánh, làm Tây Môn gia Thiếu chủ, riêng tới bãi phóng Đăng Phi huynh.” Một cái ngày thường thập phần anh tuấn thanh niên, tay cầm vẽ lấy tinh mỹ đông cung chiết phiến, phong độ chỉ có hướng về phía Đăng Phi lộ ra tuấn lãng mỉm cười.

Đăng Phi hơi ngần ra: “Không biết Tây Môn huynh tìm đến Đăng Phi, cần làm?”

Tây Môn Khánh cười cười, nói: “Tây Môn gia nguyện bằng giờ tộc lực, trợ giúp Đăng Phi huynh trở thành ngũ vực đệ nhất cường giả!”

“Ân?” Đăng Phi đuôi lông mày nhảy lên, vẻ mặt nghi hoặc nhìn Tây Môn Khánh: “Tây Môn huynh, chẳng lẽ là đang nói giỡn?”

Tiếp theo hơn nên có rất trễ , ta tận lực viết ra a.

Cầu mấy tờ phiếu đề cử khích lệ xuống.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 544: Trần Đầy Ngụy Cơ Chu Tước Gia Tộc!

>

Tây Môn Khánh ba một cái khép lại chiết phiên, vẻ mặt nghiêm nghị lắc đầu nói: “Ta là nhận thức, tại hạ đến đây, là đại biểu cả Tây Môn gia tộc, mang theo chúng ta Chu Tước huyết mạch thành ý, tới cùng Đằng Phi huynh nói.

Đằng Phi cười một tiếng, nhìn Tây Môn Khánh, nhưng không có lên tiếng.

Tây Môn Khánh nói: “Tiểu đệ mạo muội tìm tới cửa, thân thiết với người quen sơ, quả thật có chút mạo muội, tuy nhiên Tây Môn gia thành ý mười phần, mong rằng Đằng huynh có thể suy nghĩ xuống.”

“Các người Tây Môn gia, chẳng lẽ là chọc tới phiền toái gì?” Đằng Phi nhìn Tây Môn Khánh, nhàn nhạt hỏi.

Tây Môn Khánh hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó cười khỏ nói: “Được rồi, Đằng huynh quả nhiên thông minh, chuyện gì cũng dấu diếm không được người.

Tây Môn gia, đích thật là gặp được một điểm nhỏ phiền toái.” Đằng Phi khẽ mỉm cười, nói: “Chu Tước huyết mạch Tây Môn gia mặc dù luôn luôn đề điều, nhưng nội tình cũng không thua tại bất kỳ Trung Châu nhà giàu có, có chút phiền toái nhỏ, nói vậy dễ dàng là có thể giải quyết, cần gì xá cận cầu viễn, tới tìm ta đi?”

Tây Môn Khánh than nhẹ một tiếng, nói: “Trước đó vài ngày, ta Tây Môn gia một cái Hoàng cấp điền phong lão tổ tông ở đánh sâu vào Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới thời điểm thất bại, bất hạnh ngã xuống.

Họa vô đơn chí chính là, cái kia Bất Hủ Thần Hoàng lão tổ tông thọ nguyên chấm dứt, không sai biệt lắm cùng lúc tọa hóa đang bế quan đất.

Tây Môn gia ra khỏi nội gian, đem chuyện này cho truyền ra ngoài, bị Huyền Vũ huyết mạch Vương gia biết được, nhưng ngay sau đó đưa ra một cái cốc phiền toái.”
Theo Tây Môn Khánh nói với, Đằng Phi dần dần hiểu chuyện nguyên nhân.

Vương gia mấy năm trước ở Vị Ương gia đã đánh mất thật to một cái mặt mũi, con vợ cả Thất thiếu gia Vương Thanh cũng không còn mặt gặp người, trở lại Vương gia chủ thành Lộc Thành sau, tị bế quan tu luyện đi.

Vương Thanh rất bị Vương gia một cái lớp người già nhân vật yêu thích, cảm thấy bởi vì Vị Ương Minh Nguyệt chuyện tình để hắn chịu ủy khuất, tị vẫn muốn vì Vương Thanh xem xét một cái càng tốt cô gái.

Tây Môn Khánh muội muội Tây Môn Linh Lung, tính tình không màng danh lợi, dung nhan tuyệt sắc, thiên phú trắc tuyệt, một thân thực lực.

Hôm nay đã đạt tới Đại Đế diên phong, mắt thấy sẽ phải đột phá đến Hoàng cấp, là Tây Môn gia trẻ tuổi trung thiên chi kiều nữ.

Tây Môn Linh Lung một lòng nghiên cứu võ đạo, thề cả đời không lấy chồng.

Muốn gia tộc người thủ hộ.

Cho nên bình thường lời nói, Tây Môn gia là không thể nào đáp ứng Vương gia đám hỏi yêu cầu.

Chẳng qua là không ai nghĩ Tây Môn gia đột nhiên gặp gỡ đả kích, một cái Bất Hủ Thần Hoàng lão tổ tông thọ nguyên đến

cùng tọa hóa, cái kia Hoàng cấp diên phong đại năng đánh sâu vào Bất Hủ Thần Hoàng vẫn thất bại ngã xuống, cho Tây Môn gia toàn thân thực lực tạo thành thảm đả kích nặng.

Vương gia nhân cơ hội uy hiếp, nên vì Vương Thanh cầu cưới Tây Môn gia thiên chi kiều nữ Tây Môn Linh Lung.

Dĩ nhiên, đưa ra khẩu hiệu.

Cũng là đám hỏi kết minh.

Tây Môn gia bên này cho rằng Tây Môn Linh Lung thiên tư trác tuyệt, tương lai tất thành đại khí.

Loại mầm mống này đệ, làm sao có thể dễ dàng đích mưu làm đám hỏi vật hy sinh? Cho nên cự tuyệt Vương gia cầu hôn.

Thật không nghĩ đến chính là, Vương gia vị kia thích Vương Thanh lớp người già nhân vật, tính những khác mấy người Vương gia Bất Hủ Thần Hoàng lão tổ tông, làm chuyện này, lại đặc biệt đến Tây Môn gia “Bái phỏng” một lần.

Vương gia nội tình rất hùng hậu, Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới lão tổ tông.

Thì bốn người!

Mà Tây Môn gia vốn là cũng chỉ có ba người Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới lão tổ tông, vẫn vừa mới hao hết thọ nguyên tọa hóa một cái, hiện tại tị còn dư lại hai người Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới lão tổ tông.

Vương gia ý đồ rất rõ ràng.

Đám hỏi là giả, muốn nhân cơ hội tóm thâu cả Tây Môn gia mới là thật!

Tây Môn gia phạm vi lãnh địa bên trong, có mấy cái đại hình Đâu Tinh quang mạch, vẫn sản xuất một số cao cấp dược liệu cùng khoáng sản, tài nguyên phi thường phong phú, tiếp giáp Vương gia ngay từ lúc rất nhiều năm trước, tị đối với Tây Môn gia tư chất nguyên thềm thường ba thước.

Chỉ bất quá vẫn ần ần đến rồi hôm nay, thông qua nội gian, nhận được Tây Môn gia một cái Bất Hủ Thần Hoàng lão tổ tông tọa hóa tin tức, cho nên rốt cục nhìn không được.

Lộ ra dữ tợn nanh.

Vương gia cường thế áp bách, Tây Môn gia bên này tự nhiên không chịu dễ dàng đi vào khuôn khổ, tuy nói Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới lão tổ tông số lượng không như Vương gia hơn, nhưng thật sự khai chiến lời nói, cho dù Vương gia có thể đem Tây Môn gia tiêu diệt hết, chính bọn hắn cũng sẽ tổn thất thảm trọng.

Cho nên.

Chuyện cứ như vậy giằng co xuống tới, nhưng ở Vương gia cường thế áp bách dưới, Tây Môn gia bên này đã bắt đầu có chút chống đỡ không nổi.

“Đám hỏi chỉ là một lời dẫn, nhưng đám hỏi sau, Vương gia nhất định sẽ từng bước bắt đầu từng bước xâm chiếm ta Tây Môn gia thế lực.

Đến lúc đó, tựu thật sự hồi thiên vô lực.” Tây Môn Khánh thở dài một tiếng, vẻ mặt buồn bực nói.

Bởi vì nguyên nhân, Tây Môn gia nhất định phải tìm tìm một người mạnh có lực ngoại viện, mà ngoại viện, vẫn không thể là ngũ vực những thứ kia nội tình hùng hậu nhà giàu có đại tộc.

Nguyên nhân rất đơn giản, liên hiệp những khác nội tình hùng hậu nhà giàu có đại tộc đối phó Vương gia, nhìn như khu hồ nuốt lang chi kế, nhưng vô cùng có khả năng mới ra bày sới lại vào miệng cọp, đây đối với Tây Môn gia mà nói, không thể nghi ngờ là uống rượu độc giải khát.

Âu Dương gia nhiều lần khiêu khích Đằng Phi, thậm chí dung

túng gia tộc đệ tử chém giết Đằng Phi nữ nhân bên cạnh, rốt cục chọc giận Đằng Phi này tôn sát thần, kết quả nội tình hùng hậu Âu Dương gia, bị Đằng Phi bằng thế lôi đình vạn quân cho tiêu diệt hết.

Mọi người cảm thấy rung động đồng thời, trong thân thể chảy xuôi cao ngạo Chu Tước huyết mạch Tây Môn gia, cũng rốt cục thấy được hy vọng.

Đằng Phi thực lực rất mạnh, đến tột cùng mạnh bao nhiêu, nhìn gần đây truyền đến tin tức sẽ biết.

Đông Hải Phan gia bá đạo không bá đạo? Năm giữ thuần phục thú thượng cổ bí pháp, trong gia tộc cường giả như vùn.

Nhưng ở Đằng Phi trước mặt, bị giết nhiều người như vậy, ngay cả Phan gia Thiếu chủ cũng bị một quyền đánh phế, một cái Hoàng cấp đại năng bị trực tiếp đánh chết, Đông Hải Phan gia nhưng ngay cả cái rắm cũng không dám đề!
Là tối trọng yếu, Đằng Phi cũng không có đặc biệt cường đại nội tình, cho dù Tây Môn gia nói đem địa bàn phân một nửa ra đưa cho hắn, hắn cũng không nhân thủ nhiều như vậy đi quản lý.

Nhìn Đằng Phi cùng Bắc Cương Điền gia chia cắt Âu Dương gia sẽ biết.

Cho nên, Đằng Phi thành cả Tây Môn gia thích hợp nhất, cũng là bọn hắn nhất định phải mượn hơi đến một cái đồng minh!
“Giúp các người đối phó Vương gia...!Ha ha, giải các người Tây Môn gia dưới mắt nguy cơ, ta có thể được cái gì đi?”
Đằng Phi nhìn Tây Môn Khánh, rất trực tiếp nói: “Vương gia cừu hận? Hay là...!Người nghĩ nói cho ta biết, tiêu diệt hết Vương gia sau, cùng Điền gia cùng ta ở giữa giao dịch giống nhau, đem Vương gia tư chất nguyên phân cho ta bao nhiêu?”
Tây Môn Khánh nhìn Đằng Phi tràn đầy hài hước ánh mắt, không khỏi khổ cười lên.

Hắn trước khi đến, gia tộc thương lượng, quả thật cùng Đằng Phi nói không sai biệt lắm.

Lúc ấy Tây Môn Khánh tự từng đưa ra quá ý kiến, nói Đàng Phi lại không ngốc, thế nào có không biết chính hắn không có nuốt vào Vương gia năng lực.

Gia tộc như vậy, khó tránh khỏi làm cho người ta cảm thấy có chút lừa gạt cảm giác.

Tuy nhiên gia tộc theo sau lại phụ gia một cái điều kiện, nói dựa theo Đàng Phi tính cách, nên có đáp ứng.

“Cái này...! Cũng không đòi gạt Đàng huynh, ta Tây Môn gia có thể cho Đàng huynh, đích thật là không nhiều lắm.

Nếu như Đàng huynh chịu ra tay hỗ trợ, Tây Môn gia ngày sau, chắc chắn duy Đàng huynh như Thiên Lô sai đâu đánh đó!” Cái điều kiện này cũng không phải là Tây Môn gia tộc bên này định ra tốt, có thể ở Tây Môn Khánh xem ra, nếu như lần này Đàng Phi không chịu ra tay hỗ trợ, cả Tây Môn gia sợ rằng cũng phải bị gồm thâu.

Thay vì như vậy, còn không bằng dứt khoát một điểm, đem trọn Chu Tước huyết mạch Tây Môn gia tộc, cột vào Đàng Phi trên chiến xa.

Bằng vào Tây Môn Khánh trong ngày thường thu thập đến về Đàng Phi đủ loại tình báo, Tây Môn Khánh cơ hồ có thể kết luận, một khi Đàng Phi đáp ứng, chỗ ích lợi nhất định là muốn lớn hơn tề đoan!

“Đây là người người ý tứ , hay là cả Tây Môn gia tộc ý tứ ?” Đàng Phi nhìn Tây Môn Khánh, nhàn nhạt hỏi.

“Cái này...! Trước mắt là ta một người ý tứ .” Tây Môn Khánh khẽ do dự một chút, hay là quyết định đối với Đàng Phi nói thật: “Tuy nhiên thân phận của ta, là Tây Môn gia tộc Thiếu chủ, lời của ta, gia tộc có thận trọng suy nghĩ.

Hơn nữa trong gia tộc cũng có một phần ủng hộ người của ta, cho dù những người đó không đáp ứng, cùng lắm thì, ta mang

theo đám người kia, đến đây tìm nơi nương tựa Đàng huynh, đến lúc đó, Đàng huynh chỉ cần khác ghét bỏ là tốt rồi!”
Làm Chu Tước huyết mạch nhất tộc Thiếu chủ, Tây Môn Khánh trên người tự nhiên không thiếu huyệt sát phạt quyết đoán khí chất, cơ hồ không có chút gì do dự, đã ra lời nói này.

Dựa theo trước mắt hình thức, Đàng Phi đã là Tây Môn gia cuối cùng một cây cây cỏ cứu mạng, nếu như không thể nói dùng Đàng Phi, như vậy Tây Môn gia chỉ sợ cũng tận xong.

Thay vì như vậy, còn không bằng dẫn theo mình kia bộ phận tâm phúc dòng chính, tìm nơi nương tựa Đàng Phi!
Vốn là Tây Môn gia tộc cấp xuất khác một cái điều kiện, nhưng thật ra là đem Tây Môn Linh Lung, gả cho Đàng Phi!
Ở Tây Môn gia tộc rất nhiều người xem ra, Đàng Phi chịu vì Vị Ương gia minh châu Vị Ương Minh Minh làm ra nhiều như vậy chuyện tình, bên cạnh lại có rất nhiều hồng nhan tri kỷ, rất hiển nhiên là một người tuổi còn trẻ đẹp quá sắc người.

Điều này cũng rất bình thường, cái nào đại tộc đệ tử không là như thế đi? Cho nên chỉ cần đưa ra đem Tây Môn gia thiên chi kiều nữ Tây Môn Linh Lung gả cho hắn, tin tưởng bằng Tây Môn gia nội tình, bằng Chu Tước huyết mạch cao quý, Đàng Phi không có có bất kỳ lý do cự tuyệt!
Có thể Tây Môn Khánh lại tới đây sau, mềm mại thoáng nhìn nhìn thoáng qua Lục Tử Lăng cùng Đinh Tuyết Ninh cùng với Vị Ương Minh Minh cùng Đồng nhóm người, vốn là lòng tin, nhất thời biến mất được không còn một mảnh.

Cùng những thứ này nghiêng nước nghiêng thành cô gái so sánh với, Tây Môn Linh Lung mặc dù sẽ không kém bao nhiêu, nhưng tuyệt đối không có có bất kỳ ưu thế đáng nói!
Tây Môn Khánh trẻ tuổi anh tuấn, phong lưu phóng khoáng, duyệt nữ vô số, nhìn trên tay hắn kia đem cây quạt tận đủ để rõ ràng hắn là cái gì tính cách người.

Cho nên ánh mắt của hắn rất độc, mặc dù chỉ có mềm mại thoáng nhìn, có thể Tây Môn Khánh hay là đại khái nhìn ra Lục Tử Lăng chúng nữ nên cũng còn là tấm thân xử nữ!
Bên cạnh quay chung quanh nhiều như vậy ưu tú hồng nhan,

cũng không đi đựng hạ xuống, đưa tới một người Tây Môn Linh Lung, người ta sẽ đem nàng trở thành bảo sao? Tây Môn Khánh rất thông minh, hắn thông minh so sánh với thực lực của hắn còn cao hơn nữa, ở xác định một ít chuyện sau, hắn ở Đằng Phi trước mặt căn bản là không có nói Tây Môn Linh Lung tên.

Ngược lại đưa ra một cái Tây Môn gia tộc bên này, có thể đại đa số người không thể tiếp thu điều kiện.

Tây Môn Khánh ánh mắt sáng quắc nhìn Đằng Phi, trầm giọng nói: “Đằng huynh, tiểu đệ đã đem hết khả năng, biểu hiện ra lớn nhất thành ý tới, không biết Đằng huynh...! Ý nghĩ như thế nào?”

Đằng Phi híp mắt, ngồi ở chỗ đó trầm ngâm, nhìn Tây Môn Khánh, một lúc lâu, mới chậm rãi nói: “Nếu như Tây Môn gia tộc, cũng có thể làm ra cho giống nhau hứa hẹn, như vậy ta nghĩ...! Cái này vội vàng, ta sẽ giúp.”

Rốt cục nhận được Đằng Phi chính diện trả lời chắc chắn, Tây Môn Khánh trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, lập tức đứng dậy, hướng về phía Đằng Phi ôm quyền cáo biệt, hắn muốn lập tức trở về cùng gia tộc người thương lượng.

Cũng đã ở trong lòng quyết định, nếu là gia tộc phản đối, như vậy hắn tuyệt đối sẽ mang theo tâm phúc của mình thế lực, thoát khỏi Tây Môn gia, tìm nơi nương tựa Đằng Phi!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 545: Quyết Định

>

Dĩ nhiên, đây là một bước cuối cùng, không phải vạn bất đắc dĩ, Tây Môn Khánh sẽ không nguyện ý bước ra một bước này.

Ăn nhờ ở đậu tư vị cũng không hơn gì, nhất là hãn loại này trong thân thể chảy xuôi cao ngạo Chu Tước huyết mạch đại tộc đệ tử.

Nhưng thực tế tàn khốc, Tây Môn gia nếu như không có cường lực ngoại viện trợ giúp, sớm muộn gì sẽ bị Vương gia cho nuốt trọn.

Hơn nữa nói không chính xác đến lúc đó những gia tộc khác cũng sẽ xông lên phân một chén canh đi!

Đại tộc trong lúc, từ trước đến giờ chỉ có Vĩnh Hằng lợi ích, nào có quá vĩnh cửu hữu tình?

Đằng Phi thật sâu nhìn thoáng qua Tây Môn Khánh, cười gât đầu, nói: “Ta đây tự yên lặng hậu Tây Môn huynh đệ hồi âm.”

Tây Môn Khánh chấp tay thi lễ, nhưng ngay sau đó xoay người rời đi.

Vị Ương Minh Minh đi tới, cười mà như không cười nhìn Đằng Phi nói: “Như thế nào? Kia Tây Môn gia Thiếu chủ, có cũng không đến nói, muốn đem Tây Môn Linh Lung cho phép cho người làm thiếp?”

Đinh Tuyết Ninh cùng Lục Tử Lăng nhóm người cũng nói đuôi nhau mà vào, ánh mắt tất cả đều rơi vào Đằng Phi trên người.

Đằng Phi liếc mắt, mang ngón tay chỉ Vị Ương Minh Minh, cười khò nói: “Các ngươi những người này, thế nào cũng sẽ

hướng này đi tới nghỉ? Người ta căn bản không có nói chuyện này!”

“Ừm, không trách được người nhìn qua như vậy thất vọng.”
Vị Ương Minh Minh cười hì hì vừa nói, sau đó ngồi ở Đằng Phi đối diện.

Lục Tử Lăng xem ra trong trẻo lạnh lùng trên mặt, lộ ra vẻ nụ cười thản nhiên, ngồi vào Đằng Phi bên cạnh, nhẹ nói nói:

“Chuyện có hay không hướng rõ ràng nói như vậy, Tây Môn gia gặp được phiền toái?”

Đằng Phi gật đầu, nói: “Tây Môn gia một cái Bất Hủ Thần Hoàng lão tổ tông tọa hóa, cái kia Hoàng cấp điên phong đại năng đánh sâu vào Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới thất bại mà ngã xuống, Vương gia lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, muốn kết hôn Tây Môn Linh Lung, sau lưng rắp tâm hại người, muốn tóm thâu cả Tây Môn gia.”

Vị Ương Minh Minh cười nhạt, lộ làm ra một bộ quả thể thần sắc, Vị Ương gia đích tình báo lực lượng, mặc dù không dám nói đệ nhất thiên hạ, nhưng ít ra không thể so với những khác nhà giàu có đại tộc kém.

Làm Vị Ương gia này một đời nhân tài kiệt xuất nhân vật, Vị Ương Minh Minh trong tay, cũng nắm giữ một chi rất mạnh đích tình báo đội ngũ.

Lúc trước cũng đã nhận được về Tây Môn gia gần đây một thời gian ngắn gặp phải nguy cơ đích tình báo.

Theo sau Tây Môn gia Thiếu chủ Tây Môn Khánh tìm tới cửa, lại càng ngồi thực phần nhân tình này báo chân thực tính.

“Vương gia.

.

.

Ha hả, lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn chuyện tình cũng là làm được lô hỏa thuần thanh.” Vị Ương Minh Minh cười lạnh

mấy tiếng, năm đó Vương gia cùng Vị Ương gia đàm hỏi không được, hai nhà quan hệ trong đó cũng xuống đến bằng điểm, Vị Ương Minh Minh đối với Vương gia không có bất kỳ ấn tượng tốt.

Lục Tử Lăng ở một bên nhẹ nói nói: “Tây Môn gia nói điều kiện gì?”

Đằng Phi cười nói: “Đơn giản chính là tiêu diệt hết Vương gia, chia cắt Vương gia tài nguyên một ít bộ, bọn họ quá coi thường ta, những thứ kia tài nguyên, ở người khác trong mắt, có lẽ cảm thấy rất có dụng hoặc lực, đại biểu cho kinh người tài phú.

Có thể trong mắt ta, cũng không gì hơn cái này.

Cũng là Tây Môn gia vị này Thiếu chủ, hơi không đơn giản, lại tạm thời đưa ra một cái như ta hỗ trợ, Tây Môn gia ngày sau cho như Thiên Lôi sai đâu đánh đó điều kiện như vậy.

Cái này, cũng là để cho ta có chút động tâm.”

“Cái này không dựa vào a!” Vị Ương Minh Minh người thứ nhất đưa ra chất vấn.

Tiếp theo, Lục Tử Lăng cùng Đinh Tuyết Ninh cũng cùng nhau lắc đầu, Lục Tử Lăng cùng Đinh Tuyết Ninh mặc dù xuất thân gia tộc không có Vị Ương gia tộc lớn như vậy, nhưng thấy biết lại cũng không ít, lại thêm người bản thân cũng cũng đủ bằng tuyệt thông minh.

Loại chuyện này, thoáng cái tựu cũng có thể nghĩ ra được mấu chốt nơi.

Mão đề Chu Tước huyết mạch Tây Môn gia như vậy có được hùng dày nội tình gia tộc thành làm tay của một người, đừng nói là Tây Môn gia tộc những thứ kia cao ngạo cao tăng cửa, mà ngay cả Đinh Tuyết Ninh các nàng mình cũng có chút khó có thể tin.

Cho dù Vương gia có tóm thâu Tây Môn gia tâm tư, cũng không thể nào là một ngày hai ngày là có thể hoàn thành, này

phải một cái dài dòng quá trình.

Mà ở này trong quá trình, khó bảo toàn Tây Môn gia bên này sẽ không tái xuất hiện một hai tuyệt thế cường giả, đến lúc đó tự nhiên có thể đem sở hữu tồn thất tìm trở về.

Có thể nếu là Tây Môn gia công khai tuyên bố, ngày sau duy Đẳng Phi như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

.

.

Kia chẳng phải tương đương với trở thành Đẳng Phi chính là thủ hạ? Lại càng gián tiếp thành Đẳng gia nước phụ thuộc gia tộc? Này thật là làm cho người ta cảm giác được không thể tin được.

Đẳng gia mặc dù ra khỏi một cái Đẳng Phi, những năm gần đây nhất thiên địa thay đổi, gia tộc người thực lực đều được đến lớn đại tăng lên.

Có thể bản chất thượng hay là cái kia tiểu gia tộc, ngay cả Hàn Nguyệt Thánh Địa cùng hoàng kim đầu khí gia tộc loại này thế lực cũng không so được! Dù sao người tăng lên đồng thời, người khác đã ở tăng lên!

Cho nên hôm nay Đẳng gia mặc dù không kém, nhưng vô luận là nội tình hay là thực lực, cùng Tây Môn gia loại này có được hùng dày nội tình cùng lịch sử nhà giàu có đại tộc, đều là không có cách nào đánh đồng.

Đẳng Phi cười gật đầu: “Ta dĩ nhiên biết không dựa vào, ta còn không tự đại đến cho rằng bọn họ sẽ trực tiếp đầu nhập vào tới đây.

Tuy nhiên Tây Môn gia Thiếu chủ Tây Môn Khánh, nói với ta nếu như Tây Môn gia không đáp ứng lời nói, hẳn có mang theo tâm phúc dòng chính, đến đây tìm nơi nương tựa.”

“Um? Còn nữa chuyện như vậy? Vị này Tây Môn gia Thiếu

chủ, cũng là có chút ý tứ a.” Vị Ương Minh Minh mâu quang lóe ra, nói: “Quá khứ ta từng nghe nói qua Tây Môn gia vị này Thiếu chủ, thiếu niên thiên tài, ngoài mặt thanh sắc khuyển mã, mười phần ăn chơi trác táng, nhưng trên thực tế cũng là cả Tây Môn gia trẻ tuổi trung ưu tú nhất đệ tử.

Một thân thực lực cũng là sâu không lường được! Bây giờ nhìn lại, quả thật có chút không giống với.”

Đinh Tuyết Ninh ở một bên nói: “Là a, có thể có loại này quyết đoán, người này cũng coi như có thể.”

Lời này nếu để cho người khác nghe thấy, nhất định sẽ đại mắt trợn trắng, đường đường Tây Môn gia tộc Thiếu chủ, trong thân thể chảy xuôi Chu Tước huyết mạch tuổi trẻ tuần ngạn, ở Đinh Tuyết Ninh trong miệng, lại chỉ là “Cũng coi như có thể” một câu như vậy đánh giá.

Tiền gian phòng sau khi an vị ở trong góc, vẫn không nói gì Long Nhất bỗng nhiên cười chen lời nói: “Chủ nhân thân phận, có lẽ đã không phải là bí mật.”

Tử Y Nương Tử gật đầu, nói: “Không sai, Vĩnh Hằng Chi Địa tồn tại, ở rất nhiều Cổ lão trong gia tộc, cũng không phải là cái gì bí mật, Âu Dương gia kia hai người đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa cường giả, theo Âu Dương gia diệt vong, nên cũng để lộ một số tin tức đi ra ngoài.

Về Đẳng Phi thân phận suy đoán, sợ là rất nhiều đại tộc cao tầng nhân vật, cũng đã chiếm được một số tin tức.”

Vị Ương Minh Minh đôi mi thanh tú cau lại, nhẹ giọng nói: “Ý của các ngươi, là Tây Môn gia vị này Thiếu chủ, cũng đã biết được Đẳng Phi thân phận, cho nên mới phải.

.

.

?”

Long Nhất nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Ta là nghĩ như vậy.”

Tử Y Nương Tử cùng Lý Dật Phong tất cả cũng gật đầu, cho biết đồng ý Long Nhất suy đoán, Tử Y Nương Tử nói: “Vĩnh Hằng Chi Chủ.

Chỉ dựa vào bốn chữ này, không chút nào khoa trương nói, cho dù ở Vĩnh Hằng Chi Địa, cũng có thể để vô số người trực tiếp quỳ gối.

Tuy nhiên ở Hỗn Thác Tinh thượng, lại cũng có người có thể có loại này kiến thức, như vậy là rất dễ cho ta ngoài ý muốn.” Lý Dật Phong khẽ lắc đầu, nói: “Hắn cũng là chưa chắc sẽ có loại này kiến thức, chỉ bất quá biết mình gia tộc đến rồi sinh tử tồn vong hết sức, không có cách nào, mới có thể làm ra loại này lựa chọn thôi.”

Tử Y Nương Tử quay đầu lại nhìn thoáng qua mình trượng phu, hỏi: “Tây Môn gia vấn đề, thật sự sẽ nghiêm trọng như thế?”

Lý Dật Phong khẽ mỉm cười, nói: “So sánh với người nghĩ hơn nghiêm trọng, một khi Tây Môn gia chỉ còn lại có hai vị Bất Hủ Thần Hoàng lão tổ tông tin tức để lộ đi ra ngoài, người làm còn lại mấy cái bên kia gia tộc, sẽ không động tâm? Bọn họ sở nắm giữ tư chất nguyên, chúng ta mặc dù sẽ không động tâm, nhưng đối với tại còn lại mấy cái bên kia đại tộc mà nói, cũng là tương đối khả quan không hề tài phú.”

Lý Dật Phong vừa nói, nhìn thoáng qua Đằng Phi, cười nói: “Nếu là Đằng gia đệ tử cũng giống như là những thứ kia nhà giàu có đại tộc như vậy đông đảo, tin tưởng người cũng giống nhau có động tâm.”

Đằng Phi cười gật đầu, nói: “Một cái Âu Dương gia, tựa đủ Đằng gia tiêu hóa mấy trăm năm, Vương gia cũng tốt, Tây Môn gia cũng tốt, thật sự ta không có gì hứng thú.”

“Nếu là Tây Môn gia Thiếu chủ thực có can đảm dẫn người tới tìm nơi nương tựa người, làm sao người làm?” Tử Y Nương Tử nhìn Đằng Phi hỏi: “Đây cũng không phải là giống như chuyện nhỏ, chuẩn bị không tốt, Tây Môn gia cũng sẽ được mà oán hận người, Vương gia bên kia, cũng sẽ được cho nhắc lên ân oán.”

Đằng Phi suy nghĩ một chút, chuyện này cũng không coi là

nhỏ chuyện, một khi Tây Môn Khánh thật sự làm ra cái loại này lựa chọn, đem trực tiếp ảnh hưởng đến cả ngũ vực cách cục.

Đừng xem hiện tại ngũ vực trung vô cùng nhiều nhà giàu có thế lực lớn không đem Đằng Phi trở thành là một loại uy hiếp, đó là bởi vì Đằng Phi phía sau nội tình rất cạn! Một khi Tây Môn Khánh mang theo đại lượng Tây Môn gia tư chất nguyên cùng tinh anh gia nhập vào Đằng Phi mào trận doanh trong, như vậy Đằng Phi lập tức sẽ trở thành cả ngũ vực sở hữu thế lực khẩn trương cao độ chú ý rất đúng giống!

Lục Tử Lăng lúc này bỗng nhiên ở một bên nói: “Không phải là còn nữa Bắc Cương Mộ Dung gia đi sao.”

Đằng Phi xem ra anh tuấn trên mặt, khẽ lộ ra một tia ngạc nhiên, nhưng ngay sau đó khòe miệng co quắp quắt, nhìn thoáng qua Lục Tử Lăng.

Lục Tử Lăng trên mặt không có gì nét mặt, rất nhận thức nói: “Mộ Dung gia Mộ Dung Phương Phi, cũng không phải nữ nhân của ngươi?”

Lời này vừa ra, Đinh Tuyết Ninh cùng Vị Ương Minh Minh lúc này vượt qua Đằng Phi một cái, Đồng bắt đắc dĩ nhún nhún vai.

Đằng Phi cười cười xấu hổ, nói: “Nàng hiện tại cũng không thể hoàn toàn nắm trong tay Mộ Dung gia.

.

”

“Chúng ta đây trước giúp đỡ nàng nắm trong tay hơn nữa.”

Lục Tử Lăng thản nhiên nói: “Dù sao nàng là của ngươi người, đến lúc đó, muốn thế nào, còn không phải là ngươi nói coi là?”

Đằng Phi có chút im lặng nhìn thoáng qua Lục Tử Lăng, trong lòng tự nhủ một đại gia tộc, người nói nắm trong tay tự nắm trong tay sao? Đây cũng không phải là người giết rụng mấy người Bất Hủ Thần Hoàng lão tổ tông có thể chuyện tình, Mộ Dung Phương Phi muốn nắm trong tay Mộ Dung gia, đầu tiên ít nhất phải có cực cao danh vọng, còn nữa có mạnh mẽ vũ

lực.

Là tối trọng yếu, là nàng nếu có thể cho Mộ Dung gia mang đến tiếp tục tiến bộ hy vọng, hơn nữa này hy vọng, vẫn nhất định phải làm cho người ta có thể nhìn thấy mới được!

Tuy nhiên Lục Tử Lăng lời nói, coi như là nhắc nhở Đằng Phi, lúc này, Vị Ương Minh Minh ở một bên đỏ mặt nói: ” như người nguyện ý, Vị Ương gia đến lúc đó, cũng có thể cung cấp giúp một tay!”

Tử Y Nương Tử cười nói: “Còn nữa Tuyết Ninh nha đầu gia tộc, cũng có thể thừa dịp cơ hội này quật khởi, có chuyện tốt, nhất định phải trước thỏa mãn người trong nhà!”

“Tốt, nếu là kia Tây Môn Khánh thật sự dám dẫn người tới quảng, kia định, sẽ đem này ngũ vực làm long trời lở đất!”

Đằng Phi ngưng mắt, chậm rãi nói.

“Ha ha ha ha, lúc này mới sáng khoái, tốt nhất có thể có một phen kinh thiên động địa đại chiến, mới kêu lên nguyền!” Long Nhất ở một bên cuồng tiếu nói.

Chúng nữ nhất tề liếc mắt, trong lòng thầm mắng Long Nhất là một phần tử hiếu chiến.

—

Cuối tháng nữa, có nguyệt phiêu cho tiểu đao không có?
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 546: Chu Tước Gia Tộc!

>

Thần Long Thành bên trong, một nhà cấp bậc cực cao tửu lâu tầng chót trong nghị sự đại sảnh, đầu người quán động, không khí ngưng trọng, trong không khí tràn ngập khăn trương hơi thở.

Tây Môn Khánh ngồi ở vị trí của mình, vì khẽ cau mày, kiên nhẫn nói: “Vương gia đã tâm sáng tỏ, ai nấy đều thấy được tới bọn họ muốn làm cái gì khẩu lần này nếu là khuất phục ở Vương gia dưới dâm uy, sợ rằng tiếp theo, Vương gia có càng thêm làm tầm trọng thêm, cho nên, cùng Vương gia đàm hỏi, là tuyệt đối không thể làm.

Xem xét lại Đằng Phi, đệ nhất người này rất trẻ tuổi, thực lực rất mạnh, trước có tứ đại liên minh cùng Thần Vực Đảo nhiều năm đuổi giết thất bại ví dụ, sau có Vị Ương gia Âu Dương gia ví dụ.

Thứ hai, Đằng Phi phía sau không có đặc biệt mạnh mẽ thế lực ủng hộ, gia chi bọn họ đã nhận được hơn phân nửa Âu Dương gia sản nghiệp, không sẽ được đánh thượng ta Tây Môn gia chủ ý.

Thứ ba, Đằng Phi cùng Vương gia trong lúc, có chút thù cũ, vô luận là năm đó Vương gia thất thiếu Vương Thanh hôn sự, hay là sau lại Vương gia ở đối với Đằng Phi phát ra Tất Sát Lệnh thượng tán thành phiếu.

Mặc dù những thứ này ân oán không tính rất nặng, nhưng so sánh với dưới, chúng ta Tây Môn gia nhưng không có bất kỳ

đắc tội Đằng Phi nơi.”

“Thiếu chủ, người nói những thứ này, chúng ta tất cả cũng suy nghĩ quá, có thể Thiếu chủ đưa ra điều kiện, chúng ta cũng tuyệt đối không cách nào tiếp thu.” Một cái lão giả tóc hoa râm, ngồi ở chỗ đó, trên người mang theo một cổ không giận từ uy khí chất, nhìn Tây Môn Khánh, chậm rãi nói.

“Là a Thiếu chủ, muốn chúng ta Tây Môn gia sau này bằng Đằng Phi như Thiên Lô sai đâu đánh đó, này quá trò đùa, hử Đằng Phi cường thịnh trở lại, chúng ta cũng không có thể đáp ứng loại này điều kiện, chuyện này, Thiếu chủ ngài vọng động.” Một người khác ở một bên nói.

“Ta Tây Môn gia tộc người trong, thân thể chảy xuôi cao ngạo Chu Tước huyết mạch, chỉ sợ diệt vong, cũng sẽ không trước bất kỳ ai cúi đầu.” Lại có người lạnh lùng lên tiếng nói.

“Nói không thể nói như vậy, Thiếu chủ cũng là vì cả Tây Môn gia đi thi lo, huyết mạch cao quý? Trung Châu những thứ này Cổ lão đại tộc, nhà ai huyết mạch không cao quý? Âu Dương gia Bạch Hổ huyết mạch không cao quý sao? Bây giờ nhìn lại, Vương gia dã tâm, đã là rõ ràng rành, có hay không dám hỏi bản thân cũng không trọng yếu, quan trọng là ..., Vương gia tựa hồ đã có những cấp khó khăn, bọn họ không kịp đợi.” Một cái nhìn qua chỉ có hơn bốn mươi tuổi trung niên nhân sắc mặt bình tĩnh, giọng nói ôn hòa nói: “Về phần nói Thiếu chủ đáp ứng Đằng Phi cái điều kiện kia, nghe đi tới tựa hồ rất khó tiếp thu, có thể các người là cố ý quên, hoặc giả không biết nói, kia Đằng Phi là thân phận gì?”

“Cái gì thân phận? Cái kia hư vô mờ mịt Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả?” Lão giả tóc trắng lạnh lùng cười một tiếng, nói: “Chớ nói chuyện này bản thân tự không thể nào có thể tin, coi như là thật sự, vậy thì như thế nào? Đằng Phi thực lực có mạnh hơn nữa, có thể mạnh đến cái gì cảnh giới? Âu Dương gia bị diệt, đó là chuyện ra có nguyên nhân, nếu như Âu Dương gia mấy người lão tổ tông vừa bắt đầu không giữ quy tắc lực vây công Đằng Phi, Đằng Phi cũng sớm đã đã chết!”

“Không sai, chúng ta cũng thừa nhận Đằng Phi rất mạnh,

nhưng nói thật, hẳn nếu là chịu dựa vào ta Tây Môn gia, vẫn không sai biệt lắm, muốn chúng ta Tây Môn gia cả gia tộc phụ thuộc vào hẳn,.

Ha hả, ta là sẽ không đồng ý, đây cũng không phải là xem trọng vấn đề của hẳn.”

Vẫn ngồi ở chủ vị thượng trầm mặc không nói trung niên nhân lúc này mở miệng nói: “Tốt lắm, mọi người - ý kiến, ta không sai biệt lắm cũng biết, kế tiếp, giờ tay biểu quyết đi, đồng ý Khánh nhi đề nghị, mời giờ tay.”

Trong nghị sự đại sảnh, tổng cộng hơn năm mươi người, không sai biệt lắm cả Tây Môn gia gia tộc cao tầng đều ở nơi này, còn có một chút lớp người già nhân vật, cùng với mấy người vài ngàn năm không xuất quan lão tổ tông.

Vừa mới tranh luận, này mấy vị lão tổ cũng không có tỏ thái độ, từng đoàn híp mắt thoát nhìn giống như là ở ngủ gà ngủ gật, không có ai biết bọn họ trong lòng nghĩ như thế nào.

“đợi một chút.” Lúc này, có người lên tiếng cắt đứt Tây Môn gia Chủ lời nói, nhàn nhạt nói: “Gia chủ đại nhân, chuyện này, có phải hay không nghe một chút mấy vị lão tổ tông - ý kiến?” Tây Môn Sơn Nhạc mỉm cười nói nhịu mảy, trong con người hiện lên vẻ đen tối vẻ, nói chuyện người này, là ở Tây Môn gia tộc trung đồng dạng quyền cao chức trọng Nhị trưởng lão, luôn luôn cùng Tây Môn Sơn Nhạc người gia chủ này có chút không đúng lắm giao.

Tuy nhiên yêu cầu này, thân là gia chủ Tây Môn Sơn Nhạc tự nhiên không tốt cự tuyệt, nếu không lộ ra vẻ đối với trong gia tộc lão tổ tông có nhiều bất kính, cho nên liền đưa ánh mắt quảng hướng mấy người nhìn qua đang ở ngủ gà ngủ gật đích thanh niên trên người.

Trong đó một cái nhìn qua chỉ có hai mươi mấy tuổi người trung vi mở mắt, trong con người lộ ra tang thương phong

cách cổ, cùng năm nào nhẹ khuôn mặt nhìn qua rất không phối hợp.

Hắn trung trung khoát tay áo, thản nhiên nói: “Hay là trước nhìn một chút mọi người - ý kiến sao, ta không tốt tùy tiện tỏ thái độ, miễn ảnh hưởng tới phán đoán của các người.” Khác mấy người nhìn qua cũng rất trẻ tuổi mọi người là trung vì quai hàm thủ, không có có người nói chuyện.

Đã có lão tổ tông lên tiếng, lúc trước đưa ra chất vấn Nhị trưởng lão cũng không nên nói thêm cái gì, cười nhạt: “Nếu lão tổ tông nói tất cả, vậy bây giờ, chúng ta tạm giờ tay biểu quyết đi!”

Tây Môn Sơn Nhạc trên mặt bất động thanh sắc, con ngươi chỗ sâu nhưng hiện lên vẻ sắc mặt giận dữ, Nhị trưởng lão cử động, quả thực chính là không đem hắn để vào trong mắt.

Tuy nhiên hiện tại, hiển nhiên không phải là so đo những vấn đề này thời điểm, hắn ho nhẹ một tiếng, nói: “Đồng ý Khánh nhi điều kiện, mời giờ tay ý bảo sao.”

Vừa nói, vị này Tây Môn gia gia chủ, mình, chậm rãi giờ tay lên.

Không ít người chính là sững sốt, nhìn phía Tây Môn Sơn Nhạc trong ánh mắt, mang theo vài phần kinh ngạc cùng không thể tin được.

Đây chính là làm trò gia tộc lão tổ tông a! Làm gia tộc gia chủ, cùng gia chủ tương lai, này phụ tử hai người, lại muốn dẫn dắt cả Tây Môn gia tộc trở thành Đẳng gia nước phụ thuộc? Này thật sự làm cho người ta khó có thể tưởng tượng!

Là tối trọng yếu, Tây Môn Sơn Nhạc cũng tốt, Tây Môn Khánh cũng tốt, phụ tử hai người cũng không phải là cái loại này lỗ mãng vọng động mãng phu, cho dù đôi mắt cả ngũ vực thế giới, bọn họ tất cả đều là lông phượng và sừng lân giống như tồn tại!

Vốn là an tĩnh đại trong phòng nghị sự, nhất thời trở nên có chút âm ỹ.

Tây Môn Sơn Nhạc phải trầm giọng nói: “An tĩnh, mời mọi người biểu quyết.”

Rất nhiều người trên mặt, cũng lộ ra chân chờ ánh mắt, có nhìn về phía mấy vị mặt không chút thay đổi phảng phất ngủ gà ngủ gật lão tổ tông, có nhìn về phía một số quyền cao chức trọng trưởng lão, cũng có nhìn về phía Tây Môn Sơn Nhạc Tây Môn Khánh phụ tử.

Rốt cục, có bảy tám người, chậm rãi giơ tay lên, bọn họ đều là Tây Môn Sơn Nhạc cùng Tây Môn Khánh tâm phúc dòng chính, vô luận trong lòng có nguyện ý hay không, bọn họ cũng phải theo sát ở nơi này đối gia chủ phụ tử phía sau.

Nếu không, cho dù Tây Môn Sơn Nhạc cùng Tây Môn Khánh quyết ý bị bác bỏ, Tây Môn Sơn Nhạc tự nhận lỗi từ đi vị trí gia chủ, bọn họ những thứ này Tây Môn Sơn Nhạc cùng Tây Môn Khánh trung thần tâm phúc dòng chính, cũng cũng sẽ không có cái gì kết quả tốt.

Gặp này bảy tám người giơ tay, trong nghị sự đại sảnh, lại có mười mấy người, do do dự dự giơ tay lên, những người này trên căn bản cho dù không phải là Tây Môn Sơn Nhạc phụ tử tâm phúc dòng chính, cũng là tương đối thân cận người của bọn họ.

Mặc dù những người này đại đa số trong lòng đối với này đề nghị cũng tràn đầy không giải thích được hoặc là không quá đồng ý, nhưng bọn hắn hay là lựa chọn ủng hộ Tây Môn Sơn Nhạc phụ tử.

Cuối cùng, coi là thượng Tây Môn Sơn Nhạc cùng Tây Môn Khánh phụ tử hai người, giơ tay lên đồng ý Tây Môn Khánh đề nghị người, có hai mươi ba.

Mà trong đại sảnh, tổng cộng có năm mươi lăm người! Ủng hộ Tây Môn gia đầu nhập vào Đảng Phi, vẫn chưa tới một nửa.

Tây Môn Khánh trên mặt, lộ ra mấy phần ảm nhiên cười khổ, là hắn biết phải tình huống như thế.

Cao ngạo Chu Tước huyết mạch gia tộc người , đã qua quá lâu Thái Bình tường hòa cuộc sống, lại thêm Tây Môn gia luôn luôn rất bề bộn, thái độ trung lập.

Cho nên đã thật lâu thật lâu, cũng không có cùng những gia tộc khác phát sinh vụ kịch liệt xung đột.

Này để cho bọn họ quên cái thế giới này tàn khốc, chỉ nhớ rõ Chu Tước huyết mạch cao quý, đối với quăng dựa vào người khác, nhất là một cái chưa dứt sữa đích thanh niên chuyện như vậy, ôm thật lớn ghét.

Có lẽ, chỉ có làm tai nạn chân chính phủ xuống đến bọn họ trên đầu thời điểm, những người này, mới có thể chân chính hối hận.

Tây Môn Sơn Nhạc nhìn thoáng qua con của mình, hẳn biết rõ nhi tử lo lắng, cũng rõ ràng chuyện này tiếp tục phát triển đi xuống, có là một loại như thế nào kết quả.

Có thể hẳn vô năng ra sức, chỉ sợ hẳn là Tây Môn gia gia chủ, chỉ sợ trong thân thể của hắn Chu Tước huyết mạch tinh khiết nhất, nhưng như cũ không cách nào thay đổi đại đa số người cách nhìn.

“Nếu đại đa số mọi người không đồng ý, như vậy chuyện này.

.

.

, ” Tây Môn Sơn Nhạc xin lỗi nhìn thoáng qua nhi tử sau khi, chậm rãi nói.

“đợi một chút.” Lúc trước mở miệng cái kia tướng mạo trẻ tuổi Tây Môn gia lão tổ tông có đột nhiên mở ra hai mắt, cắt đứt Tây Môn Sơn Nhạc lời nói.

“Lão tổ tông có cái gì phân phó?” Tây Môn Sơn Nhạc cười khổ một cái, thầm nghĩ trong lòng: cái này quy hoạch quan trọng nghèo chủ gặp bắt đầu bức vua thoái vị sao? Trong nghị sự đại sảnh mấy vị trưởng lão khác trên mặt, tất cả đều nhưng lại lộ ra như không cười lạnh, nhìn về phía Tây Môn Sơn Nhạc trong ánh mắt tràn đầy trào phúng.

Tây Môn Khánh không hiểu chuyện cũng thì thôi, chỉ sợ hấn là Thiếu chủ, nhưng cuối cùng là đứa bé, là người trẻ tuổi, có chút sai lầm là có thể bị tha thứ.

Có thể người Tây Môn Sơn Nhạc là cả Tây Môn gia gia chủ, người cũng đi theo con của người cùng nhau hồ nháo, đây không phải là chủ động làm cho người ta buộc cơ hội của người sao?

Tướng mạo trẻ tuổi anh tuấn Tây Môn gia lão tổ tông nhàn nhạt nói: “Tại này sự kiện thượng, ta là ủng hộ Thiếu chủ Tây Môn Khánh đề nghị, Chu Tước huyết mạch mặc dù cao quý, nhưng đừng nói là Chu Tước, coi như là Chân Long, coi như là Phượng Hoàng, nhìn thấy chủ nhân, cũng muốn thấp xuống bọn họ cao ngạo đỉnh đầu! Cái kia Đằng Phi, hấn là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả, các người không cần biết cụ thể nguyên nhân, các người chỉ cần rõ ràng một điểm là được rồi.”

Vừa nói, hấn nhìn chung quanh trong nghị sự đại sảnh vẻ mặt kinh ngạc những người đó một cái, nhàn nhạt nói: “Theo sát Đằng Phi, ta Tây Môn gia ngày sau tiên đồ vô lượng, thậm chí có thể rời đi này ngũ vực thế giới, vào trú Vĩnh Hằng Chi Địa!”

cái kia tướng mạo trẻ tuổi Tây Môn gia Bất Hủ Thần Hoàng lão tổ cũng gật đầu, nhàn nhạt nói: “Các người đã là chúng ta mấy trăm thay mặt sau tử tôn, đại đa số cho đã không có gì huyết thống quan hệ, cho nên chuyện này, không miễn cưỡng , các người, nguyện ý phụng Đằng Phi làm chủ người, lưu lại.

Không muốn, có thể rời đi.

Chu Tước huyết mạch gia tộc, từ hôm nay trở đi, có thể ở riêng!”

Lớn như thế nghị sự đại sảnh, theo hai vị lão tổ tông tỏ thái độ, thoáng chốc lâm vào một mảnh tĩnh mịch.

Tây Môn Sơn Nhạc cùng Tây Môn Khánh phụ tử hai người trong kinh ngạc mang theo vui mừng, không nghĩ tới phong hồi lộ chuyển, hai vị Bất Hủ Thần Hoàng lão tổ tông thậm chí mở đầu tỏ thái độ ủng hộ bọn họ.

Mà những thứ kia vốn cho là lão tổ tông chắc chắn sẽ không ủng hộ mọi người, liền từng đoàn tất cả đều sắc mặt tái nhợt, ngây người như phỗng.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 547: Vương Gia Đồng Minh!

>

“Lão tổ tông, này không được a! Chúng ta huyết thống cao quý Chu Tước gia tộc, thế nào có thể làm ra loại này lựa chọn? Kính xin lão tổ tông ba dạ a!” Phục hồi tinh thần lại Nhị trưởng lão nước mắt tung hoành, từ chỗ ngồi, quỳ rạp xuống đất, vừa dập đầu vừa dùng tràn đầy bi thống thanh âm vừa nói.

“Là a lão tổ tông, không thể như vậy a, ta Chu Tước gia tộc có được rất xưa lịch sử sâu dày nội tình, chúng ta chảy xuôi cao quý Chu Tước huyết mạch, có thể nào hướng người khác cúi đầu?”

“Mời lão tổ tông thu hồi quyết định!”

“Mời lão tổ tông thu hồi quyết định đi!”

Trong nghị sự đại sảnh, chừng mười mấy người, đều là bộ mặt bi thương quỳ rạp xuống đất, yêu cầu lão tổ tông thu hồi mệnh lệnh đã ban ra.

“Các ngươi đây là đang làm cái gì vậy?” Vị kia trẻ tuổi anh tuấn Tây Môn gia lão tổ tông trung châu lên động Hạ Mi sao, nhàn nhạt nói: “Ta vừa mới đều nói quá, Chu Tước gia tộc có thể ở riêng khải dù sao chuyện này khó có thể thống nhất, các ngươi rất nhiều người có không cách nào hiểu.

Cho nên ta không có bắt buộc các ngươi, các ngươi có thể lựa chọn cự tuyệt.

Hơn nữa, ta ở chỗ này nói một điểm, kính xin gia chủ đồng ý.” Tây Môn Sơn Nhạc hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó thái độ kính cẩn nói: “Lão tổ tông xin nói.”

“Là như vậy, nếu chúng ta những người này, muốn thoát khỏi

gia tộc, đi tìm nơi nương tựa Đảng Phi, như vậy tốt nhất, cũng đừng có mang đi gia tộc quá nhiều tư chất nguyên, ta cùng nhị tổ hai người, còn nữa bọn họ ba bốn người, lại thêm các người lúc trước đồng ý, cũng chỉ có một nửa chừng.

Chúng ta những người này, chỉ đem đi cả Tây Môn gia tộc một phần năm tư chất sản tốt lắm, về phần những thứ kia bất động sản nghiệp, hay là lưu cho bọn hắc sao.”

“Cái này...!, ” Tây Môn Sơn Nhạc do dự một chút, Chu Tước gia tộc này vô số năm tích lũy xuống tới, tài phú tích lũy đã đạt tới một cái tương đối kinh người mấy chữ.

Bình tĩnh mà xem xét, coi như là một phần năm tư chất sản, cũng đã tương đối kinh người.

Tuy nhiên tương đương với Chu Tước gia tộc toàn thân tư sản, những thứ này hoàn toàn không nhiều lắm.

“Người không cần phải lo lắng, trước đó Đảng Phi có thể đáp ứng Khánh nhi đưa ra điều kiện này, coi trọng tuyệt không phải chúng ta Tây Môn gia sản nghiệp, hơn nữa chúng ta những người này, đầu phục Đảng Phi sau, nên rất nhanh tựu phải nhận được tảng lớn lãnh địa cùng sản nghiệp, quên người Bạch Hồ gia tộc?” Tây Môn gia lão tổ tông khẽ mỉm cười, nói: “Thay vì để Bắc Cương Điền gia thay xử lý những thứ kia sản nghiệp, không như trực tiếp giao cho chúng ta đi xử lý tốt lắm, dù sao chúng ta đầu phục Đảng Phi, tựu là người của hắc sao.”

Tây Môn Sơn Nhạc trước là có chút ngoài ý muốn, nhưng ngay sau đó mắt lộ ra vẻ vẻ hiểu rõ, nhìn lão tổ tông ánh mắt tràn đầy sùng bái, cười nói: “Lão tổ tông cao chiêm viễn chúc, Sơn Nhạc bội phục!”

Còn lại mấy cái bên kia vốn là không đồng ý mọi người từng đoàn tất cả cũng phục hồi tinh thần lại, nói đầu khí thực lực bọn họ có thể không phải là ưu tú nhất, nhưng nói đến thông minh, những thứ này Chu Tước gia tộc cao tầng cửa nhưng một chút cũng không sai.

Bọn họ rất nhanh nghĩ lão tổ tông quyết định, mặc dù sẽ làm

Tây Môn gia lâm vào phân liệt, thậm chí sẽ bị rất nhiều người tiến hành cười nhạo.

Nhưng có đạt được thật thật tại tại chỗ tốt!

Đầu tiên, Vương gia tất nhiên sẽ có cố kỵ, mặc dù Tây Môn gia phân liệt, nhưng cuối cùng chảy xuôi đồng dạng Chu Tước huyết mạch, một khi chọc giận Đằng Phi, kia Vương gia cũng chưa chắc có thể chịu nổi.

Tiếp theo, Tây Môn gia thoảng cái sẽ thêm ra vô số sản nghiệp, phải biết rằng Âu Dương gia ở tiêu diệt lúc trước, vô số năm ngầm chiếm cướp đoạt, các loại sản nghiệp nhưng là so sánh với Tây Môn gia nhiều ra không ít!

Lúc này mao hậu, Tây Môn gia lão tổ tông cười nhạt: “Các ngươi cũng đừng nghĩ quá nhiều, như là cái gì làm bộ đầu nhập vào Đằng Phi, chân chính đạt được chỗ tốt...! Ý nghĩ, nghĩ cũng không muốn nghĩ, nói ở riêng, nói đầu nhập vào, tự cũng thật sự.

Tự coi như các ngươi những thứ này lưu lại người gặp phải khó khăn, chúng ta muốn hỗ trợ, cũng trước hết trải qua Đằng Phi đồng ý, hơn nữa muốn chủ động làm Đằng Phi lợi ích đi thì lo.

Một câu nói, một khi ở riêng, chính là hoàn toàn ở riêng, trừ huyết mạch giống nhau, những khác tái vô quan hệ!”

Lão tổ tông lời nói, giống như một chậu nước lạnh, đem không ít tâm tư tồn tại ảo tưởng người rút thấu tâm lạnh, rất nhiều người khoe miệng cũng co quắp, ở trong lòng không khỏi ác ý oán thâm: lão tổ tông nhất định là điên rồi!

Lúc này, phía ngoài đột nhiên truyền tới một trận tiếng gõ cửa, đem trong nghị sự đại sảnh mọi người bừng tỉnh.

Bởi vì ở chỗ này nghị sự, hai vị Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới lão tổ tông đem trọn nghị sự đại sảnh cho phong ấn ở, bằng bảo đảm bọn họ nghị luận chuyện tình sẽ không bị tiết lộ ra ngoài.

Lúc trước vừa mới xử lý mấy người Vương gia xếp vào ở Tây Môn gia gian tế, thậm chí có một người đã làm được cao cấp

chấp sự địa vị, chỉ thiếu chút nữa, có thể bằng cung phụng thân phận trở thành ngoại môn trưởng lão!
Cũng chính là bởi vì chuyện này, mới đưa đến Tây Môn gia trên dưới rung mạnh, hiện tại hai phái, ở một chuyện thượng ngã là có thêm cùng chung quan điểm, đó chính là..

Tuyệt không cùng Vương gia thỏa hiệp!

“Đi vào.” Một cái trưởng lão nhìn thoáng qua gia chủ cùng lão tổ tông sau, trầm giọng nói.

Trời trong sảnh phong ấn, đã ở cùng lúc bị triệt tiêu.

Tiến vào người là Tây Môn gia một vị chấp sự, cẩn thận từng li từng tí nhìn thoáng qua trong đại sảnh chư vị phu lão, sau đó nói: “Vương gia người vừa tới, nếu nói đàm hỏi chuyện tình, hiện tại mấy vị Vương gia lão tổ tông, tựa ở dưới mặt tử lâu trong hành lang chờ đi.”

Buổi nói chuyện, làm cho cả trong nghị sự đại sảnh mọi người sắc mặt tất cả đều trở nên khó nhìn lên, bao gồm kia hai vị nhìn qua rất trẻ tuổi Tây Môn gia tộc lão tổ tông, tất cả đều nhú mày.

Tây Môn Sơn Nhạc lạnh lùng nói: “Khinh người quá đáng! Còn có cái gì có thể nói? Không cũng đã cự tuyệt bọn họ sao? Muốn thế nào, phóng ngựa tới đây chính là! Khánh nhi...”
Vừa nói, nhìn thoáng qua Tây Môn Khánh, không nói thêm gì nữa.

Tây Môn Khánh ngẫm hiểu, theo nghị sự đại sảnh cửa sổ bay ra ngoài, trực tiếp hướng Đằng Phi bọn họ ở khách sạn bay đi.

Những thứ kia vốn là phản đối đầu nhập vào Đằng Phi Tây Môn gia trưởng lão, phần lớn chẳng qua là kéo ra khóe miệng, nhưng không nói thêm gì.

Vương gia từng bước ép sát, để cho bọn họ tất cả cũng tràn đầy cảm tức, nhưng thực lực không bằng người nhà, quang cảm tức có ích lợi gì?

Tây Môn gia lão tổ tông hừ lạnh một tiếng, nói: “Đi xuống

trước có có bọn họ, nhìn mấy cái lão bất tử, đến tột cùng muốn làm cái gì!”

Tây Môn Khánh một đường bay nhanh, nghĩ đem tin tức kia trước tiên nói cho Đăng Phi, đồng thời cũng ít nhiều có chút hướng Đăng Phi cầu viện ý tứ, hy vọng Đăng Phi có thể đem Vương gia người kinh sợ đi, khi đó, đoán chừng còn có thể có một chút người thay đổi tâm ý.

Nếu có đại đa số người ủng hộ đầu nhập vào Đăng Phi, như vậy còn dư lại một số nhỏ người, cũng chỉ có lật thông minh bao nhiêu sóng gió.

Tây Môn Khánh biết, từ lão tổ tông nói ra Tây Môn gia đầu nhập vào Đăng Phi sau, có thể tiếp quản phần lớn vốn là Âu Dương gia sản nghiệp khi đó lên, không ít vốn là không đồng ý mình đề nghị người, nhưng thật ra cũng đã động tâm.

Nói cho cùng, tôn nghiêm a, cao ngạo a, những thứ này hư vô mờ mịt đồ, ở cũng đủ động tâm lợi ích trước mặt, cũng là có thể tạm thời để xuống!

Nhà này tửu lâu cấp bậc ở cả Thần Long Thành cũng có thể bài thượng hiệu, Tây Môn gia chiếm địa lợi tiện nghi, cho nên rất sớm đã cả tửu lâu bao xuống tới, nhà này sa hoa tửu lâu, ở hơn ngàn người cũng không có vấn đề gì, phía sau vẫn có rất nhiều một mình viện, đình đài nhà thủy tạ, mùi hoa bốn phía, hoàn cảnh tương đối hợp lòng người.

Tây Môn gia lão tổ tông Tây Môn Thương Lãng trong thân thể chảy xuôi cao quý Chu Tước huyết mạch, trẻ tuổi thời điểm tính tình cũng là cực kỳ cao ngạo, tính tình bốc lửa, hiện tại già rồi, nhìn qua bình thản rất nhiều, nhưng trong xương một vài thứ, cũng là vĩnh viễn cũng thay đổi không được.

“Lục thúc, đợi ngài thu một chút tính tình.” Tây Môn Thương Lãng bên cạnh cái kia nhìn ba mươi tuổi chừng thanh niên truyền âm nói, vị này chính là Chu Tước gia tộc nhị tử, Tây Môn Hải Phong.

Tây Môn Thương Lãng cười nhạt, không nói gì, theo thang lầu đi xuống, một thanh đây ra thông hướng tửu lâu đại đường

cửa, trang sức được xanh vàng rực rỡ tũ lâu đại đường trong khu nghỉ ngơi ngồi bảy tám người, nghe thấy động tĩnh, cũng đem ánh mắt rồi rít thay đổi tới đây.

Tây Môn Thương Lãng lãnh cười nói: “Chẳng bao lâu sau, bằng đề điều ần nhẫn nổi tiếng Vương gia, cũng trở nên như thế không bị cản trở dừng cảm? Thế nào, ta Tây Môn gia cô nương không lấy chồng người Huyền Vũ Vương gia, các người còn muốn mạnh đoạt?”

Phía sau cùng đi Tây Môn Hải Phong cùng Tây Môn Sơn Nhạc nhóm người trên trán cũng hiện đầy hắc tuyến, trong lòng tự nhủ này tính tình bốc lửa lão tổ tông, vài ngàn năm không xuất quan, nguyên tưởng rằng tu tâm dưỡng tính có thể trở nên bình thản, lại không nghĩ rằng, như cũ là như vậy bốc lửa.

Vừa lên tiếng, ngay khi trong lời nói thâm phúng Vương gia Huyền Vũ huyết mạch nên làm tốt lui đầu điều con rùa...! Tuy nhiên cũng là, mao trong thân thể chảy xuôi thuận khiết Chu Tước huyết mạch Tây Môn Thương Lãng nếu là trở nên bình thản xuống, đó mới là kỳ quái chuyện tình.

“Ha ha, Thương Lãng huynh nhiều năm không thấy, vẫn là như thế bốc lửa.

Tuy nhiên Thương Lãng huynh lời nói, ta nhưng cũng không dám tuân cùng.” Một cái hơi có vẻ âm nhu thanh âm vang lên, ngồi ở khu nghỉ ngơi ở giữa một cái nhìn qua chừng ba mươi tuổi anh tuấn thanh niên, cười mà như không cười nhìn Tây Môn Thương Lãng, chậm rãi nói: “Rõ ràng là Vương Thanh với các người nhà Tây Môn Linh Lung hai người trẻ tuổi lưỡng tình tương duyệt, tại sao có thể nói Vương gia ta mạnh đoạt đi?”

“Vương Cửu, đừng nói những thứ kia vô dụng nói nhảm, ca ca bế quan nhiều năm, tỉnh ngộ một môn đại thuật, tuy nói mới vừa mới nhập môn, nhưng cảm giác có chút ngứa nghề, có hứng thú hay không đi ra ngoài luyện luyện?” Tây Môn Thương Lãng về mặt tà mị nụ cười, trong con người tang thương phong cách cổ biến mất không thấy gì nữa, nhìn qua

tựa như một cái tuổi còn trẻ công tử phóng đảng ca.

Bất quá hăn lời nói, cũng là để đối diện âm nhu thanh niên con người trung hơi lui, đậm cười nhạt nói: “Chúng ta lão gia hỏa này, đều nhanh tọa hóa, còn đánh cái gì đánh? Có khi đó, ngồi xuống hảo hảo nói chuyện một chút chẳng phải là càng tốt?” Vừa mới bị Tây Môn Thương Lãng châm chọc một câu lui đầu điều con rùa, Vương gia lão tổ tông Vương Cửu rất mau trả lại trở lại, châm chọc Tây Môn gia suy yếu, ngay cả Bất Hủ Thần Hoàng lão tổ tông cũng tọa hóa.

“Hắc, chỉ có ở trong lửa hóa thành tro bụi Chu Tước, có lẽ không có nghe nói đấu tranh anh dũng chết ở trên chiến trường Huyền Vũ.” Tây Môn Thương Lãng lạnh lùng cười một tiếng, đứng ở Vương Cửu nhóm người trước mặt trước, ôm bàng, mắt liếc thấy bọn họ, nhàn nhạt nói: “Nhà ta Linh Lung mà không lấy chồng.”

Đến bọn hăn loại năm này linh cùng cảnh giới, rất nhiều vô căn cứ giao phong đã trở nên ý nghĩa không lớn, giữa hai người ở thật lâu thật lâu trước kia tựa lẫn nhìn không vừa mắt, cho nên run lên vài câu miệng, nhưng rất nhanh, Tây Môn Thương Lãng tựa đi thẳng vào vấn đề, nói cho Vương Cửu: chuyện này không có được nói.

“Thật sự?” Vương Cửu cười mà như không cười nhìn Tây Môn Thương Lãng, sau đó nói: “Vương gia ta vừa mới, lại tiếp đãi mấy vị khách quý, ha ha, mời đi theo nhất tịnh cho các người giới thiệu một chút.”

Đang khi nói chuyện, từ lâu đại môn bị mở ra, đoàn người nối đuôi nhau mà quảng,

Tây Môn Thương Lãng ngẩng đầu nhìn thoáng qua, trên mặt không có gì nét mặt, nhưng nhưng trong lòng là nhắc lên một trận gợn sóng, thầm nghĩ trong lòng: xem ra không chỉ có ta Tây Môn gia ở cố gắng tìm kiếm đồng minh, vương gia này, cũng không còn nhàn rồi a.

“Tại hạ Mộ Dung Kinh Hồng, nghe tiếng đã lâu Tây Môn Thương Lãng kiếm thuật Thiên Hạ Vô Song, hôm nay đến đây, rất muốn lãnh giáo một phen!” Một cái một thân bạch y,

nhìn qua hơn hai mươi tuổi, phong thần như ngọc đích thanh
niên bị chúng tinh phủng nguyệt - sao quanh trăng sáng Bàn
ủng đám ở chính giữa, hướng về bên này đi tới.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 548: Giăng Co

>

Thương Lãng ánh mắt rơi đang nói chuyện này trên thân người, đuôi lông mày mím cười nói chơn, thân nhiên nói: “Bắc Cương Mộ Dung gia?”

Mộ Dung Kinh Hồng khẽ gật đầu, sau đó cười nhạt, hướng về phía đi theo phía sau hắn một nữ tử nói: “Phương Phỉ, tới đây gặp qua Chu Tước gia tộc Tây Môn tiên bối.”

Mộ Dung Kinh Hồng chuyển đi này người trong, có một thanh lệ thoát tục cô gái đặc biệt làm người khác chú ý. Nó mặc màu lam nhạt trăm điệp ống quần, mái tóc như bộp, mi mục như vẽ, gương mặt tinh xảo xinh đẹp, vóc người linh lung có hứng thú, da thịt khi sương trắng tuyết.

Nghe thấy Mộ Dung Kinh Hồng lời nói, cô gái chậm rãi đi ra, dẫn váy áo, hướng về phía Tây Môn Thương Lãng thi lễ nói: “Gặp qua Tây Môn tiên bối.”

Tây Môn Thương Lãng khẽ gật đầu, sau đó nhìn Mộ Dung Kinh Hồng hỏi: “Người đây là ý gì?”

Gặp mặt tựu muốn khiêu chiến, theo sau nhưng không giải thích được giới thiệu một gia tộc hậu bối đi ra, cũng khó trách Tây Môn Thương Lãng không giải thích được.

“Ha ha, không có gì, người Chu Tước gia tộc dung nhập vào ta Mộ Dung gia sau, Phương Phỉ muốn tới đây quản sự, trước giới thiệu cho các người biết, tránh cho các người ngày sau sanh sự.” Mộ Dung Kinh Hồng mặt mang nụ cười, sắc mặt bình tĩnh, tựa như đang nói một kiện bé nhỏ không đáng kể chuyện tình.

Bên kia Vương gia lão tổ Vương Cửu cười ha ha: “Kinh Hồng huynh quá hóm hỉnh, tuy nhiên nói cũng là thật tình, ha ha ha ha.”

Tây Môn Thương Lãng sắc mặt hơi đỏ, phía sau hẳn Tây Môn gia tộc cao tầng tất cả đều giận tím mặt, hướng về phía Vương gia cùng Mộ Dung gia những người này trợn mắt nhìn.

Mộ Dung Phương Phi khẽ về phía sau vừa lui, trong lòng thở dài một tiếng, sau đó nhìn thoáng qua đi theo bên người nàng một cái lão giả râu tóc bạc trắng.

Lão giả khõe miệng khẽ kéo ra.

Truyền âm cho Mộ Dung Phương Phi nói: “Không cần.

Bọn họ muốn làm cái gì tùy tiện bọn họ, ai dám động đến người, ta sinh xé hẳn!”

Lão giả này chính là bạch sắc lão viên, cùng Mộ Dung Phương Phi từ Thần Hồn Vực sau khi đi ra, hóa thành một cái lão giả đi theo Mộ Dung Phương Phi bên cạnh.

Mộ Dung gia bên này người cũng không rõ ràng lắm lão giả này lai lịch, còn tưởng rằng là Mộ Dung Phương Phi ở đâu chiêu mộ đến người theo đuổi.

“Meo meo, ai ở quấy rầy Tiểu Bạch đại nhân ngủ?” Theo một tiếng hơi lạnh lạnh mèo kêu, một con cực đẹp Tiểu Bạch con mèo từ bạch sắc lão viên trên người trong túi áo nhảy ra, sau đó nhảy đến bạch sắc lão viên trên vai, nhìn thoáng qua bốn phía.

Một đôi màu xanh ngọc con người đi lòng vòng, lắm bầm nói: “Thật là nhàm chán, các người thanh âm nói chuyện tiểu một điểm, không nên quấy rầy Tiểu Bạch đại nhân ngủ!” Vừa nói.

Mang trảo một ngón tay vừa mới cười đến rất hoan Vương gia lão tổ Vương Cửu: “Nhất là ngươi, ngu cười cái gì?” Xi!

Mặc dù rất tức giận, nhưng Tây Môn gia bên này đại đa số người hay là nhịn không được cười ra tiếng.

Đường đường Huyền Vũ huyết mạch Vương gia lão tổ tông, lại bị một con con mèo cho khinh bỉ nhìn!

“Tiểu súc sinh, ngươi nói ai?” Vương Cửu hơi khẽ cau mày đầu, một đôi mắt bắn ra hai đạo sáng giọng quang mang, nhìn về phía Tiểu Bạch con mèo, âm trầm nói: “Ngươi nếu không phải Mộ Dung gia sủng vật, ta một cái tát chụp chết ngươi!”
“Khụ khụ.

.

.

Vương huynh cần gì cùng một con con mèo không chấp nhận.”
Tây Môn Thương Lăng vẻ mặt hài hước nụ cười, mặc dù không rõ ràng lắm tại sao.

Nhưng hẳn rõ ràng cảm giác được, Mộ Dung gia cái kia lam váy cô gái, cùng bên người nàng nhìn không ra sâu cạn lão giả tóc trắng cùng kia chỉ Tiểu Bạch con mèo, tựa hồ cùng Mộ Dung gia những người khác có dũng khí không hợp nhau cảm giác.

Thực lực càng mạnh, đối với khí cơ nhạy cảm cũng chỉ có càng cao, mặc dù nhìn đứng lên không có bất cứ vấn đề gì, nhưng trực giác nhưng nói cho Tây Môn Thương Lăng, Mộ Dung gia lam váy cô gái, tựa hồ địa vị rất không giống như.

Hắn mừng rỡ thấy đối phương quan hệ tan vỡ, nội chiến cho phải.

Dù sao hôm nay lại tới đây, đều là bức bách bọn họ Chu Tước gia tộc, cũng là địch nhân.

Vương Cửu lạnh lùng nhìn thoáng qua Tây Môn Thương Lăng, sau đó nhìn Mộ Dung Kinh Hồng nói: “Này tiểu súc sinh là ở đâu ra?”

“Lão khốn kiếp, ngươi đang ở đây nói ngươi vợ con Bạch đại gia sao?” Tiểu Bạch con mèo vẻ mặt rậm rĩ.

Đứng ở bạch sắc lão viên trên vai, cười lạnh nói: “Ngươi cho

là người rất rất giỏi sao? Các người đều là một đám âm hiểm xấu xa tiểu nhân!”

“Người.

.

.

Người muốn chết sao?” Vương Cửu là thật nổi giận ♀ quả thực chính là tai bay vạ gió, hắn căn bản không biết mình đến lúc nào đắc tội này chỉ ma thú con mèo, đối phương căn bản là ở cố ý nhắm vào hắn.

Mộ Dung Kinh Hồng trên mặt mũi cũng có một số không nhìn được, hắn biết này con mèo là Mộ Dung Phương Phi từ Thần Hồn Vực mang ra tới.

Vì thực hiện hắn không thể cho ai biết mục đích, Mộ Dung Kinh Hồng đối với Mộ Dung Phương Phi có thể nói là muốn gì được đó, làm cho nàng tiếp xúc gia tộc chuyên trọng yếu vụ, làm cho nàng tâm tình khoái trá tăng thực lực lên.

Mộ Dung Phương Phi hôm nay đã đột phá Hoàng cấp cái kia tầng công cùm xiềng xiếc, thành làm một người tuổi còn trẻ hoàng giả!

Đối với Mộ Dung Kinh Hồng mà nói, thu hoạch mùa, rất nhanh sẽ đến, chỉ cần Mộ Dung Phương Phi có thể làm từng bước bước vào đến Hoàng cấp điên phong kia cấp độ, hắn tự có cơ hội có thể thực hiện trong lòng chờ đợi một chút cũng không có mấy năm nguyện vọng.

.

.

Từ Bát Hủ Thần Hoàng tầng này cảnh giới đột phá đi ra ngoài! Sở hữu tiêu, tất cả đều ở Mộ Dung Phương Phi trên người, cũng không phải xuất hiện bất cứ vấn đề gì.

“Vương huynh không cần tức giận, này vật nhỏ, là Phương Phi từ Thần Hồn Vực mang ra tới, trời sanh tính bất hảo.

Một con Hoàng cấp ma thú mà thôi, Vương huynh cần gì cùng nó không chấp nhận? Chúng ta hay là nói chuyện chánh sự sao.” Mộ Dung Kinh Hồng thản nhiên nói.

Vương gia tìm tới Mộ Dung gia, yêu cầu hợp tác, muốn cùng nhau chia cắt Tây Môn gia tộc sản nghiệp.

Vẫn thứ nhất đều là đã tâm bưng bưng Mộ Dung gia, lúc này đáp ứng.

Đang nói tốt ích lợi phân phối sau, song phương đạt thành liên minh hiệp nghị.

Song phương định ra tốt, ở ngang hàng trụ cột thượng, lẫn trợ giúp, lấy được chung thắng.

Ai cũng không phải là ai phụ thuộc, cho nên Mộ Dung Kinh Hồng cũng không phải là đặc biệt để ý Vương Cửu lửa giận.

Nói thực lực, người nơi này, không có một người nào, không có một cái nào có thể bị hấn không coi vào đâu.

Hấn Mộ Dung Kinh Hồng, nhưng là điên phong cảnh giới Bất Hủ Thần Hoàng!

Vương Cửu mâu quang lóe ra, trong lòng rất là tức giận, nhưng đối với Mộ Dung Kinh Hồng vừa mới nói câu nói kia cảm thấy kinh hãi, nhìn về phía Tiểu Bạch ánh mắt, cũng trở nên có chút ngưng trọng lên.

Hoàng cấp ma thú!

Hơn nữa là xuất từ Thần Hồn Vực Hoàng cấp ma thú, chuyện này bên trong ẩn chứa tin tức lượng quá phong phú! Phong phú đến mà ngay cả Vương gia lão tổ tông Vương Cửu loại này tuyệt thế đại năng, cũng không khỏi không một lần nữa xem kỹ đứng lên từ Bắc Cương Mộ Dung gia tộc.

Chẳng qua là bây giờ không phải là tra cứu việc này thời điểm,

Vương Cửu lạnh lùng nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó âm trầm cười: “Kinh Hồng huynh đôi với cái này vẫn bồi cũng là để ý, tiểu cô nương lớn lên rất đẹp đi, quả nhiên là ta thấy yêu tiếc a!”

Mộ Dung Kinh Hồng khước miệng hơi động một chút, tròng mắt chỗ sâu hiện lên vẻ không dễ dàng phát giác sắc mặt giận dữ, ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Vương huynh hay là trước quan tâm tốt dưới mắt chuyện tình sao, xem ra người ta Chu Tước gia tộc, không thể nào thích hợp tác sao.” “Hắc hắc, thích, thế nào không thích? Mộ Dung Kinh Hồng đúng không? Người theo chúng ta Tây Môn gia hợp tác, diệt Vương gia, sở hữu sản nghiệp cũng là các người Mộ Dung gia, ta Tây Môn gia không lấy một xu!” Tây Môn Thương Lăng cười hắc hắc, vẻ mặt chân thành nhìn Mộ Dung Kinh Hồng: “Như thế nào?”

“Sách sách.

.

.” Mộ Dung Kinh Hồng tạt ba hai cái miệng, sau đó nhìn Tây Môn Thương Lăng, khẽ lắc đầu nói: “Người người này, thật sự chính là rất có ý tứ, nếu là sớm một chút biết người, nói không chính xác, ta còn thật đáp ứng.”

Vương Cửu cùng một chúng Vương gia nhân sắc mặt khó coi ngồi ở chỗ đó, nhìn Mộ Dung Kinh Hồng ánh mắt cũng trở nên có chút băng lạnh lên.

“Tuy nhiên sao.

.

.” Mộ Dung Kinh Hồng lời nói xoay chuyển, thở dài nói: “Ta Bắc Cương Mộ Dung gia tuy nói không coi vào đâu cao nhất nhà giàu có, ta Mộ Dung Kinh Hồng cũng không coi vào đâu đương thời người mạnh nhất, có thể nói ra lời nói, tự như kia giới đi ra ngoài Thủy, là thu không đi trở về, người Chu Tước gia tộc chỉ có thể tự nhận xui xẻo.”

“Tự nhận xui xẻo sao?” Tây Môn Thương Lăng trên mặt lộ ra vẻ có chút tươi cười quái dị, nhưng không nói thêm gì nữa.

Vương Cửu lúc này nhìn Tây Môn Thương Lăng lạnh lùng nói: “Thương Lăng huynh, ngươi đã suy nghĩ kỹ không có?” “Suy nghĩ? Suy nghĩ cái gì?” Tây Môn Thương Lăng ngẩng đầu, trên mặt lộ ra vẻ trào phúng nụ cười: “Ngươi cho là ngươi tìm đồng minh tới đây, ta Chu Tước gia tộc, tự nhất định sẽ thỏa hiệp? Không thể không nói, ngươi có chút suy nghĩ nhiều.”

“Ha ha, tốt, rất tốt!” Vương Cửu cười lạnh đứng lên: “Cơ hội đã cho ngươi, Tây Môn Thương Lăng, ngày sau ngàn vạn đừng nói Vương gia ta lòng dạ độc ác!”

“Không biết Huyền Vũ Vương gia cái gọi là lòng dạ độc ác, là thế nào lòng dạ độc ác pháp đi?” Một cái âm thanh trong trẻo, bỗng nhiên từ bên ngoài truyền đến, ngay sau đó, đoàn người đẩy cửa ra đi vào.

Mộ Dung Phương Phi khi nghe thấy thanh âm này trong nháy mắt, thân thể mềm mại khẽ run lên, trong con ngươi mạnh mẽ hiện lên vẻ vui mừng quang mang.

Bạch sắc lão viên cùng nó trên vai Tiểu Bạch con mèo, trong mắt tất cả cũng lộ ra vẻ hưng phấn.

“Huyền Vũ Vương gia lòng dạ độc ác rất đáng sợ, nên so sánh với Đằng huynh tiêu diệt hết Âu Dương gia đích thủ đoạn đáng sợ hơn sao?” Tây Môn Khánh thanh âm, ngay sau đó vang lên, mang theo vài phần trào phúng mùi vị, đi theo Đằng Phi, cùng đi đi vào.

Lục Tử Lăng, Vị Ương Minh Minh, Đinh Tuyết Ninh, Đồng, Long Nhất, Tử Y Nương Tử, Lý Dật Phong nhóm người toàn bộ trình diện!

Vương gia cả đám cùng Mộ Dung gia bên này người nhất thời tất cả đều ngẩn người, Vương gia lão tổ tông Vương Cửu híp mắt đánh giá Đằng Phi hồi lâu, mới giọng nói âm nhu hỏi:

“Ngươi, chính là Đằng Phi?”

Mộ Dung gia lão tổ tông Mộ Dung Kinh Hồng còn lại là vẻ mặt lạnh như băng, vừa mới Đằng Phi nói chuyện trong nháy mắt, Mộ Dung Phương Phi phản ứng hẩn nhìn ở trong mắt, giận ở trong lòng, trong lòng thầm mắng: tiểu **, lại đeo ta

thích nam nhân khác, nhìn một hồi không đem hấn bầm thây vụn đoạn!

Đăng Phi nhìn thoáng qua Vương Cửu, gật đầu nói: “Huyền Vũ Vương gia, trở về đi thôi.” Giọng nói bình thản, không mang theo một tia lửa khói khí.

Nhưng đem một chúng Vương gia nhân khí được giận sôi lên, Vương Cửu đứng ở nơi đó, hắc hắc lãnh cười lên: “Mấy năm trước, Vương gia ta cùng Vị Ương gia đàm hỏi, chính là bị người cùng bằng hữu của người cho chính là phá hư, bốn tọa năm đó đang đang bế quan, cho các người may mắn tránh được một kiếp, không nghĩ tới hôm nay còn dám đưa tới cửa, nói lần này mạnh miệng, quả nhiên là không biết sống chết a!” cái kia Vương gia lão tổ ở một bên lạnh lùng nói: “Khá lắm nói phét không biết ngược tiểu món lòng, người có tư cách gì để lần này quyết tử?”

Vương gia bên này, bốn người Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới lão tổ tông, hôm nay tất cả đều tới chỗ này, lúc này tất cả đều lãnh mắt thấy Đăng Phi, ánh mắt kia, tựa giống như một đầu trăn thượng con môi hung thú.

“Nếu tới, người cũng đừng đi.” lại một cái Vương gia Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới lão tổ tông nhàn nhạt nói.

“Ngày này sang năm, sẽ là của người ngày giỗ, chết ở chúng ta trong tay, cũng coi như phần số của người, đủ để cho người cảm thấy tự!” Cuối cùng một cái Vương gia lão tổ vẻ mặt lãnh khốc nói.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 549: Vô Sĩ Cực Kỳ!

>

“Không đi?” Đằng Phi không nhìn mấy người Vương gia lão tổ tông tình cảm quần chúng xúc động, cười mà như không cười nhìn Vương Cửu, thản nhiên nói: “Hiện tại không đi, đợi sẽ hối hận sẽ trễ.”

“Tiểu món lòng, ta cũng không biết ngươi rầm rĩ tiền vốn là cái gì? Một cái Hoàng cấp diên phong người, ở bọn ta Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới trước mặt nói lần này mạnh miệng, không sợ bị gió lớn loáng đầu lưỡi?” Mộ Dung Kinh Hồng ánh mắt lạnh lùng âm hiểm nhìn Đằng Phi, lạnh lùng nói.

“Lão súc sinh, chúng ta trưởng, đợi nữa coi là.” Đằng Phi nhìn thoáng qua Mộ Dung Kinh Hồng, trong mắt sát ý không che dấu chút nào: “Ta thà rằng bỏ qua cho Vương gia này mấy người lão gia này, nhưng ngươi, nhất định phải chết!”

“Tiểu.

.

.” Vương gia một cái Bất Hủ Thần Hoàng lão tổ giận đến giận sôi lên, vừa muốn tức giận mắng Đằng Phi, lại bị Vương Cửu bằng ánh mắt ngăn lại.

Vị này Vương gia Bất Hủ Thần Hoàng lão tổ tông nhưng ngay sau đó kịp phản ứng, sắc mặt có chút quái dị nhìn Đằng Phi.

Không biết là nguyên nhân gì, để cái này tiểu khốn kiếp như thế thống hận vị này Mộ Dung gia lão tổ tông.

Mộ Dung Kinh Hồng sắc mặt mạnh mẽ trầm xuống, đã có bao nhiêu năm không người nào dám như vậy cùng hắn nói chuyện? Chính hắn cũng không nhớ rõ, trước mắt cái vật nhỏ

này, lại dám cùng hắn nói như vậy! Mộ Dung Kinh Hồng quyết định, hôm nay vô luận như thế nào, cũng phải đem Đằng Phi chém giết ở chỗ này, vừa lúc, cho Vương gia những thứ này không an phận người nhìn.

Muốn để cho bọn họ hiểu, mặc dù đều là Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, nhưng cũng không phải là nhiều người tự nhất định cường đại!

Trong lòng nhớ, Mộ Dung Kinh Hồng âm trầm cười lạnh nói: “Tiểu món lòng, ngươi thật là to gan lớn mật.

.

”

“Thượng!”

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên nghe thấy Đằng Phi lạnh lùng từ trong miệng nhả ra một chữ, một cỗ dự cảm bất tường trong giây lát từ đáy lòng dâng lên, Mộ Dung Kinh Hồng cái bóng trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ.

Song, hay là chậm!

Xuất thủ tập kích hắn, là cảnh giới thượng một chút cũng không thể so với hắn kém bạch sắc lão viên!

Nếu không phải Đằng Phi vì để cho Mộ Dung Phương Phi đầy đủ nắm trong tay Mộ Dung gia, muốn trước thu hoạch thật lớn gia tộc danh vọng, vẫn chịu đựng không động tới Mộ Dung Kinh Hồng, vị này Mộ Dung gia lão tổ tông, chỉ sợ sớm đã bị bạch sắc lão viên cho sinh xé!

Bạch sắc lão viên vốn là tính tình cực kỳ ác liệt người.

Cũng chỉ có chống lại Đằng Phi không tỳ khí, lúc khác, cũng là một tương đối táo bạo và kinh khủng người.

Thình thịch!

Trong không khí truyền tới một tiếng âm phát có tiếng, chọn trống không tửu lâu đại đường giữa không trung.

Một Đạo thân ảnh màu trắng cực kỳ chặt vật cái chấn trào ra, khoe miệng vẫn chảy xuôi máu tươi, trong ánh mắt tràn đầy

không thể tin được.

“Ngươi ngươi ngươi.

.

.

Ngươi dám đánh lên ta?” Mộ Dung Kinh Hồng vừa sợ vừa giận, chỉ vào bạch sắc lão viên, ngón tay đều có chút run run.

“Phi! Ngươi này không biết xấu hổ đồ bỏ đi, nhà của ngươi Viên tướng quân hiem lạ đánh lên ngươi? Ta đây là quang minh chánh đại từ sau lưng ngươi xuất thủ!” Bạch sắc lão viên vẻ mặt lạnh nhạt, một chút cũng không đỏ mặt.

Trong hành lang vẻ mặt kinh ngạc mọi người.

Bao gồm Vương gia một chúng Bất Hủ Thần Hoàng lão tổ tông ở bên trong mọi người, cũng kìm lòng không đậu co quắp khóe miệng.

Hàng này quá không biết xấu hổ!

Từ người ta sau lưng xuất thủ còn có thể quang minh chánh đại?

“Ngươi muốn chết!” Mộ Dung Kinh Hồng một tởm anh tuấn mặt trướng được đỏ bừng, nhìn bạch sắc lão viên ánh mắt đều nhanh phun ra lửa, nhưng ngay sau đó nghiêng răng nghiêng lợi rất đúng Mộ Dung Phương Phi nói: “Ngươi cấp cho ta một cái giải thích, tại sao ngươi mang về tới hộ vệ, có đối với ta xuất thủ?”

“Ngươi thật sự muốn giải thích?” Lúc này, Đằng Phi bỗng nhiên bước tới một bước, cười híp mắt nhìn Mộ Dung Kinh Hồng.

Nhưng ngay sau đó mi tâm trào ra vô cùng kinh khủng tinh thần lực, như sao sông đôi chiều giống như, không có chút gì do dự.

Trực tiếp oanh hướng Mộ Dung Kinh Hồng.

“A!” Mộ Dung Kinh Hồng tinh thần thức hải mạnh mẽ bị một cổ hấn hoàn toàn không cách nào dung nạp tinh thần lực rót vào, cả người trong nháy mắt trở nên ngậy đại ra.

Tửu điểm trong hành lang Vương gia bốn người Bất Hủ Thần Hoàng lão tổ tông tất cả đều ở Đẳng Phi tinh thần lực phóng ra ngoài một sát na cảm giác được một cổ không thể địch nổi áp lực đánh tới, nhưng ngay sau đó, phía sau lưng của bọn hấn ước cả!

Tây Môn gia bên này, Tây Môn Thương Lăng cùng nhị tổ Tây Môn Hải Phong hai người cũng cảm thụ đạt được minh, nhưng này trong lòng hai người cũng là một mảnh mừng như điên.

Bọn họ gần như điên cuồng cử động, đem bảo đặt ở Đẳng Phi trên người, nhận được kỳ hiệu!

Này Đẳng Phi, là một khó lường tuổi trẻ đại năng!

“Người rốt cuộc muốn Phương Phi làm thật sao, còn không từ thực khai ra!” Đẳng Phi dùng tinh thần lực ở Mộ Dung Kinh Hồng tinh thần thức hải trong trào ra một đạo đại đạo chi âm.

Người bên ngoài căn bản không cách nào nghe thấy, nhưng đối với Mộ Dung Kinh Hồng mà nói, nhưng giống như tình thiên phích lịch giống như.

“Hắc, lão tổ ánh mắt của ta đương thời không ai bằng, Mộ Dung Phương Phi tiểu nha đầu này từ nhỏ tựu có được viễn cổ xá nữ thể chất, điều bí mật này không người biết được.

Ta muốn đem nàng từng bước bồi dưỡng thành Hoàng cấp diên phong, dĩ nhiên, tốt nhất là Bất Hủ Thần Hoàng.

Đến lúc đó đem nàng làm đỉnh lô, hút nàng nguyên âm, ta có thể giải khai Bất Hủ Thần Hoàng diên phong công cùm xiềng xích, trở thành chân chính Chí Tôn tồn tại.

.

.” Mộ Dung Kinh Hồng xem ra vốn là đờ đẫn trên mặt, nói này đoạn nói thời điểm lộ ra vẻ quỷ dị nụ cười dữ tợn, nụ cười kia

trung tràn đầy tự đắc.

Trừ Đăng Phi, không có ai biết Mộ Dung Kinh Hồng rốt cuộc tại sao vậy, trong lúc bất chợt nói ra như vậy một đoạn kinh thể hời hợt lời nói.

Mộ Dung Phương Phi một tờ tuyệt sắc mặt máck đỏ bừng, nhìn lướt qua Đăng Phi, một đôi trong đôi mắt đẹp mang theo một tia giận trách.

Nhưng đồng thời, nhìn về phía Mộ Dung Kinh Hồng trong ánh mắt, tràn đầy kinh thiên hận ý!

Đăng Phi đó cũng là hành động bất đắc dĩ, nguyên vốn định chờ Mộ Dung Phương Phi danh vọng đạt tới nhất định độ cao sau, sẽ đem Mộ Dung Kinh Hồng lên xử lý, làm cho nàng thuận lý thành chương tiếp nhận Mộ Dung gia chính là.

Thật không nghĩ đến Mộ Dung Kinh Hồng này lão già kia lại sảm cùng đến Tây Môn gia cùng Vương gia ở giữa đấu tranh trung, hơn nữa còn đem Mộ Dung Phương Phi mang đến nơi đây.

Hôm nay nếu như làm trò mọi người trước mặt giết chết Mộ Dung Kinh Hồng, kia Mộ Dung Phương Phi ở Mộ Dung gia thật dễ dàng tích lũy lên danh vọng, sợ là muốn xuống dốc không phanh.

Cho nên, Đăng Phi không kịp ản núp chuyện này, dùng Chí Tôn cảnh giới tinh thần lực, trực tiếp ảnh hưởng tới Mộ Dung Kinh Hồng, để chính hắn nói ra trong lòng đắc ý nhất một chuyện.

Quả nhiên, Mộ Dung Kinh Hồng trực tiếp trúng chiêu, miệng đến bây giờ còn không có dừng đi.

Về mặt đắc ý nói tổ hần thể nào ở Mộ Dung Phương Phi lúc còn rất nhỏ, đã nàng mang đi, hóa thành một cái tiên phong đạo cốt lão nhân, truyền thụ Mộ Dung Phương Phi đủ loại đấu kỹ.

Mộ Dung Phương Phi đối với hắn vô cùng cảm kích, sợ rằng đến chết cũng không biết hắn lại có là tổ tông của hắn Vân Vân.

Còn nói Mộ Dung Phương Phi thực lực tiến triển rất nhanh, đoán chừng rất nhanh là có thể đạt tới Hoàng cấp điền phong tầng thứ, hắn hiện tại một mực do dự, là Hoàng cấp điền phong thời điểm ngắt lấy năng tốt đi, hay là nữa giúp nàng giúp một tay, đem năng đầy thượng Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới kia.

Nhưng lại sợ Mộ Dung Phương Phi tiến vào Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới sau này không tốt điều khiển, cho nên hay là chờ nàng đến Hoàng cấp điền phong thời điểm tự ăn hết! Lần này, đừng nói là Đẳng Phi nhóm người, mà ngay cả bên kia vốn là cùng Mộ Dung gia kết minh mấy người Vương gia lão tổ tông tất cả cũng trợn mắt hốc mồm đứng lên, không thể tin được nhìn giữa không trung trên khóe miệng còn treo mớ máu tươi.

Vẻ mặt đắc ý Mộ Dung Kinh Hồng.

“Hắn điên rồi sao?” Vương gia một cái Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới lão tổ tông khóe miệng kịch liệt co quắp, lầm bầm nói: “Tuy nói vô số thay mặt sau, bàng chi huyết mạch đã sớm mỏng manh, hơn không cái gì thân tình đáng nói.

Có thể cuối cùng là lão tổ tông a, tại sao có thể làm ra chuyện như vậy tới?”

Vương Cửu cũng là vẻ mặt không thể tin được, nhìn Mộ Dung Kinh Hồng, nhìn nhìn lại bên kia vẻ mặt bình tĩnh Đẳng Phi, hắn dĩ nhiên biết Mộ Dung Kinh Hồng lời nói không là nói dối, nhưng Đẳng Phi sở bày ra đích thủ đoạn, càng làm cho hắn cảm nhận được chân chính sợ hãi.

Hắn rốt cục hiểu Âu Dương gia là như thế nào diệt vong.

Dưới loại tình huống này yêu nghiệt trước mặt, Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế đại năng, tựa hồ.

.
.
Thật sự có điểm không đủ nhìn!

“Súc sinh!” Lục Tử Lăng khuôn mặt lãnh đến mức tận cùng, lạnh lùng nói.

“Đáng chết một vạn lần!” Đinh Tuyết Ninh tàn bạo nói.

“Vô sỉ cực kỳ!” Vị Ương Minh Minh hướng phía trên mặt đất hứ một ngụm, cắn răng nói.

“Quả thật đáng chết.” Đồng nhúu lại đôi mi thanh tú nói.

Về phần Tử Y Nương Tử.

.
.

Nếu như không phải là Lý Dật Phong liều mạng lôi kéo nàng, cái này vạm vỡ nữ người đã xông lên đi phải Mộ Dung Kinh Hồng đại tháo tám miếng.

Cùng Mộ Dung Kinh Hồng cùng chỗ này cái kia những Mộ Dung gia đại năng cửa, cả đám đều mặt đỏ tới mang tai, hận không thể tìm con kẻ đất chui vào.

Nếu như nói bọn họ là lần đầu tiên nghe nói loại chuyện này.

Đại có thể trách cứ Đằng Phi sử dụng tà thuật, điều khiển lão tổ tông tâm linh.

Nhưng vấn đề là, một ít lần gia tộc hội nghị thượng.

Mộ Dung Kinh Hồng chính miệng nói ra hẳn phải Mộ Dung Phương Phi làm như tu luyện đỉnh lô lời nói, đây là lần thứ hai

nói, nhưng lúc này đây, nhưng đủ để cho Mộ Dung Kinh Hồng lâm vào chỗ vạ kiếp bất phục a!

Những thứ này Mộ Dung gia Hoàng cấp đại năng cửa, nhìn về phía Mộ Dung Phương Phi ánh mắt trở nên vô cùng phức tạp, khóe mắt dư quang quét đến kia người trẻ tuổi cao ngất thân ảnh, những người này thân thể cũng là khẽ run lên.

Xem ra, sau này này Bắc Cương Mộ Dung gia, thật sự nếu bị một nữ nhân đương gia.

“Mộ Dung Kinh Hồng, ngươi không cảm thấy cảm thấy thẹn sao?” Đằng Phi hai mắt bắn ra kỳ dị ánh sáng.

Trực tiếp bắn vào Mộ Dung Kinh Hồng tinh thần thức hải trong, đây là Đằng Phi mình diễn biến ra một môn tinh thần lực phương diện đại thuật, vẫn không được quen thuộc, nhưng uy lực rất mạnh!

Loại này tinh thần lực đại thuật, trực tiếp hóa thành đại đạo chi âm, đánh vào Mộ Dung Kinh Hồng tinh thần thức hải trong.

Mộ Dung Kinh Hồng đặc ý cười lớn lên: “Cảm thấy thẹn? Ta tại sao phải cảm thấy cảm thấy thẹn? Ở thực lực tuyệt đối trước mặt.

Hết thủy cũng như mây trôi giống như!”

“Ai!” Cùng đi một chúng Mộ Dung gia Hoàng cấp đại năng nhất tề thở dài một tiếng, bọn họ cũng rõ ràng, Mộ Dung Kinh Hồng cái tên này, ở sau ngày hôm nay, đem hoàn toàn trở nên hội không nói nổi.

Thù không biết bây giờ này có, nhất hoảng sợ nhất bất đắc dĩ người cũng không phải là bọn họ, mà là Mộ Dung Kinh Hồng bản thân!

Từ Đằng Phi tinh thần lực đánh vào tinh thần của hắn thức hải trong nháy mắt đó, Mộ Dung Kinh Hồng tự mất đi suy nghĩ quyền tự chủ, nội tâm của hắn chỗ sâu căn bản là không muốn đem loại này nhất ** chuyện tình nói ra.

Có thể hắn điều khiển không được mình!

Kinh khủng kia đại đạo chi âm, trực tiếp trấn áp hắn cái này

Bất Hủ Thần Hoàng diện phong đại năng nội tâm ý nguyện!
Đại đạo chi âm trực tiếp hóa thành một đạo chấp niệm, khóa lại thần hồn của hắn, trấn áp của hắn, để hắn phải đem việc này toàn bộ nói ra, một khi hắn dừng lại không nói, đạo kia chấp Niệm Lực sẽ để hắn có dũng khí muốn hồn phi phách tán cảm giác.

Cho nên, từ trước đến sau khi, Mộ Dung Kinh Hồng thần trí, đều là vô cùng thanh tĩnh!

Trên thế giới nhất chuyện kinh khủng, liền chớ quá tại dưới mắt loại này, rõ ràng thần chí thanh tĩnh, nhưng nhưng không cách nào điều khiển suy nghĩ của mình, đem sâu trong nội tâm xấu xa ** toàn bộ nói ra.

“Người thật là một không bằng cảm thú lão cái mỗ!” Nghe Mộ Dung Kinh Hồng càng nói càng nhiều, càng ngày càng khó nghe những lời kia, Đặng Phi phải thở dài nói nói: “Cho nên, người hay là đi chết đi!”

—

Xin lỗi, tạm thời bị kéo ra ngoài uống rượu, một điểm cũng không có chuẩn bị cái kia loại, trực tiếp uống nhiều quá.

.

.

Về đến nhà ngã đầu đi nằm ngủ.

Nửa đêm rốt cục bò dậy, đầu rất đau , hay là kiên trì viết chương một, ta tranh thủ đầu lại chương một đem ngày hôm qua bỏ trở lại.

Cuối cùng, lúc này thật sự cuối tháng, cầu một tờ phiếu đề cử , cầu một tờ nguyệt phiếu!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 550: Nổ Tung Mộ Dung Kinh Hồng!

>

“Người đây là yêu thuật!” Rốt cục, có một người Mộ Dung gia Hoàng cấp đại năng không thể chịu đựng được tro mắt nhìn lão tổ tông thân bại danh liệt mà chết, cố nén trong lòng sợ hãi, hướng phía Đằng Phi lớn tiếng rống giận.

“Người câm miệng sao! Vẫn chê người Bắc Cương Mộ Dung gia mất mặt cột không đủ sao?” Tử Y Nương Tử hai đạo ánh mắt lạnh như băng bắn xuyên qua, lạnh lùng nói: “Cái này gọi là tinh thần trấn áp, không hiểu tự câm miệng, ngu ngốc!” Vị này Mộ Dung gia Hoàng cấp đại năng còn muốn cãi cọi cái gì, lại bị bên cạnh người vẽ mặt khó xử kéo, hướng hắn không tiếng động lắc đầu.

Vị này Hoàng cấp đại năng khoe miệng kịch liệt co quắp, hắn cảm giác ra sao không biết đây là tinh thần trấn áp? Chẳng qua là hắn không cam lòng a!

Mắt thấy Đằng Phi trong thân thể tràn ngập ra tinh thần uy áp càng ngày càng mạnh, đã có người chịu không được, bắt đầu hướng về bốn phía thoái lui, hơn có một chút người hai cổ chiến chiến, cơ hồ đứng không vững.

Cái loại này không lồ áp lực, phảng phất đặt ở linh hồn của bọn hắn phía, cơ hồ ép tới bọn họ quỳ rạp xuống đất, quỳ bái! Mộ Dung Kinh Hồng trong con người, rốt cục đẩy lên không thể ngăn chặn về kinh hoàng, hắn liều mạng giãy dụa lấy, muốn từ Đằng Phi tinh thần trong không chế tránh thoát đi ra ngoài.

Nhưng kết quả, lại làm cho Mộ Dung Kinh Hồng cảm giác

được không có sợ hãi, tử vong mây đen, thủy chung bao phủ
hắn, vô luận hắn thế nào cố gắng, cũng hoàn toàn không cách
nào tránh thoát.

Tựa như trong nước cá, vô luận bơi được thật là nhanh, đâu có
bao nhiêu, nhưng nó nhưng thủy chung không cách nào thoát
khỏi Thủy mà sinh tồn!

Càng lợi hại cá, cũng cần trong nước sinh tồn!

Này, chính là đại đạo pháp tắc!

Mạnh như Mộ Dung Kinh Hồng như vậy diên phong cảnh giới
Bất Hủ Thần Hoàng tuyệt thế đại năng.

Cũng không được!

Mộ Dung Kinh Hồng mặc trên người bạch y đột nhiên bị tảng
lớn huyết sắc nhuộm đỏ, kia là thân thể của hắn, không chịu
nổi Chí Tôn cảnh giới tinh thần lực áp bách, đã bắt đầu da nẻ.

Máu tươi, theo da nẻ địa phương thâm thấu đi ra, nhuộm đỏ
bạch y.

Hóa thành những đóa huyết sắc bó hoa tươi!

Mộ Dung Kinh Hồng xem ra anh tuấn và trẻ tuổi mặt, giờ phút
này vô cùng dữ tợn.

Vặn vẹo , giống như là ở chịu được thật lớn thống khổ giống
như, trong con người tất cả đều là vẻ hoảng sợ, vẫn mang theo
vài phần cầu xin tha thứ mùi vị.

Cũng đã đến loại khi này, Đằng Phi tự nhiên không thể nào bỏ
qua cho hắn, không từ mà biệt, tựa nhìn làm Mộ Dung gia lão
tổ tông, nhưng làm ra bức này làm cho người ta bất xử cử
động.

Đằng Phi thì giết lý do của hắn!

Muốn dùng lực lượng tinh thần trấn áp mặt sát một gã Bất Hủ
Thần Hoàng diên phong cảnh giới tuyệt thế đại năng, thật
không phải là dễ dàng như vậy một chuyện.

Chỉ sợ Đằng Phi lực lượng tinh thần, đã đạt tới Chí Tôn trung

kỳ cảnh giới, chỉ sợ Đằng Phi đã diễn biến ra một môn tinh thần lực phương diện đại thuật, nhưng muốn trong khoảng thời gian ngắn mà diệt rụng Mộ Dung Kinh Hồng tinh thần lực, cũng không phải là chuyện đơn giản như vậy chuyện.

Đằng Phi vừa không chế được tinh thần lực đối với Mộ Dung Kinh Hồng tinh thần thức hải cường thế trấn áp, vừa ở trong lòng nghĩ: nếu như Chiến Tranh Ma Ngẫu không có bởi vì căn cước kia ba người Âu Dương gia Bất Hủ Thần Hoàng đại năng linh hồn lực mà bế quan lời nói, tin tưởng cái này Bất Hủ Thần Hoàng điền phong cảnh giới đại năng.

Nó nhất định sẽ rất thích.

“Đằng Phi, vô luận như thế nào, ta không thể nhìn gia tộc lão tổ tông bị người này tặc tử hại chết!” Một cái Mộ Dung gia Hoàng cấp đại năng rống giận, một quyền hướng Đằng Phi oanh tới đây.

“Muốn chết!” Bạch sắc lão viên bước về phía trước một bước, huy động lên cánh tay.

Cùng Mộ Dung gia bỏ nhào tới đây này Hoàng cấp đại năng quả đấm hung hăng đối với chung một chỗ.

Phanh!

Răng rắc!

Nhất thanh muộn hưởng, tiếp theo đó là một trận xương vỡ vụn thanh âm, Mộ Dung gia vị này Hoàng cấp đại năng chính con cánh tay cũng bị đánh ngã xương vỡ vụn, phát ra một tiếng thê lương kêu thảm thiết.

Thân thể lúc này bay rớt ra ngoài!

Đem tử diêm đại đường vách tường ném ra một cái động lớn, trực tiếp té xuất ngoại mặt, khiến cho một trận tiếng kinh hô âm.

“Còn có ai không phục, muốn ném thử nhà của người Viên tướng quân thiết quyền?” Bạch sắc lão viên vẻ mặt Lãnh Ngạo, nhìn khắp bốn phía, lạnh lùng nhìn Mộ Dung gia một

chúng cường người, khinh thường nói: “Mộ Dung Kinh Hồng này lão già kia đã sớm nói với các người hẳn bồi dưỡng Phương Phi tiểu thư mục đích, các người những người này toàn bộ cũng biết là chuyện gì xảy ra, nhưng cũng có thể giả bộ được chuyện gì cũng không có giống nhau.

Không thể không nói, các người những người này loài người, quả thực dối trá đến rồi cực hạn, cũng không sợ đến rồi cực hạn, nếu không phải tiểu thư không để cho ta động thủ, các người những thứ này món lòng, nhà của người Viên tướng quân đã sớm một quyền một cái, cũng cho đánh chết!”
Mộ Dung gia bên này một đám Hoàng cấp đại năng từng đoàn sắc mặt đỏ lên, mâu quang lóe ra, mang trên mặt vẻ xấu hổ.

Vốn là còn có chút không lớn tin tưởng Mộ Dung Kinh Hồng thật sự có làm ra chuyện như vậy người, giờ phút này tất cả đều hoàn toàn tin, bởi vì ngay cả Mộ Dung gia nhà mình mọi người cảm giác được khó xử cùng không mặt mũi gặp người, như vậy chuyện này, trên căn bản không phải là giả.

Mộ Dung Phương Phi ho nhẹ một tiếng, nhìn thoáng qua khó xử gia tộc mọi người, chậm rãi nói: “Ta tin tưởng, các người cũng là bị bắt đắc dĩ, là nhượng bộ tại Mộ Dung Kinh Hồng dâm uy, mới phải giả câm vờ điếc, Phương Phi biết, các người đều là tâm hệ Mộ Dung gia, sẽ không cũng không thể nào làm ra giết hại gia tộc đệ tử cử động.”

“Phương Phi nói đúng, chúng ta quả thật bị Mộ Dung Kinh Hồng dâm uy sở áp chế, bọn ta hồ đồ, mong rằng Phương Phi không lấy làm phiền lòng mới là.”

Rốt cục, có Mộ Dung gia Hoàng cấp đại năng, chịu không được lương tâm khiển trách, lại càng cảm nhận được khổng lồ chết đi mất uy hiếp, phải kiên trì, người thứ nhất đứng ra, lập trường tiên minh ủng hộ Mộ Dung Phương Phi!
Có người thứ nhất đứng ra, rất nhanh thì người thứ hai.

“Không sai, Phương Phi là ta Mộ Dung gia vạn năm khó khăn ra một cái tuyệt thế thiên tài, phải làm dẫn dắt ta Mộ Dung gia đi hướng càng cao xa hơn tầng thứ, Mộ Dung Kinh Hồng bằng bản thân chi tư, lại có làm ra ngày như vậy để ý khó chứa cử

động, không giết không đủ để bình dân căm phẫn!”

“Mộ Dung Kinh Hồng thân là gia tộc lão tổ tông, là thật tổ tông, nhưng làm ra như thế không bằng cầm thú lựa chọn, chỉ là vì bản thân chi tư, thật không làm cho người ta cười chê, người như thế, không xứng với họ Mộ Dung cái này cao quý dòng họ, ta đề nghị trưởng lão hội, đem Mộ Dung Kinh Hồng, trục xuất Bắc Cương Mộ Dung gia.”

Một chúng đi theo Mộ Dung Kinh Hồng cùng đi đến Bắc Cương Mộ Dung gia cao tầng, hoặc bách tại áp lực, hoặc xuất vu khác mục đích, tóm lại, ở Mộ Dung Kinh Hồng đau khổ chống đỡ thời điểm, lại rồi rít phản chiến, đại kể khổ, nói đến Mộ Dung Kinh Hồng là không là tới.

Điều này làm cho nguyên vốn là có những lực bất tòng tâm Mộ Dung Kinh Hồng giận tím mặt, tinh thần lực không có khổng chế dao động một chút, trong nháy mắt bị Đằng Phi cường đại tinh thần lực tìm được sơ hở, hung hăng oanh vào tinh thần của hắn thức hải.

Wow!

Mộ Dung Kinh Hồng một ngụm máu tươi mạnh mẽ phun ra, đã nhuộm đỏ bạch y hoặc mắt phát mở, lộ ra huyết nhục mơ hồ nhưng kiên như Tinh Cương cường tráng thân thể, trong miệng phát ra một tiếng dã thú Bàn gào thét: “Các người.

.

.

Cũng đáng chết! A a a a a a!”

Oanh!

Kinh khủng lực lượng tinh thần ở Mộ Dung Kinh Hồng tinh thần thức hải trong phát mở, đem Mộ Dung Kinh Hồng tinh thần thức hải tính linh hồn của hắn tác được nát bấy, Mộ Dung Kinh Hồng kia vô cùng cứng rắn đỉnh đầu âm âm phát mở!

Thần hồn câu diệt!

Phốc!

Một ngụm máu tươi theo Đằng Phi trong miệng phun ra, Đằng Phi thân thể mạnh mẽ về phía sau ngã quỵ, Mộ Dung Phương Phi trước tiên đem Đằng Phi đỡ lấy.

Ngay sau đó, Lục Tử Lăng nhóm người rồi rít xông lên, đem Đằng Phi che ở trong.

Lý Dật Phong cùng Tử Y Nương Tử cùng với Long Nhất ba người liền hiện lên hình tam giác, đứng ở ba người đốt, lạnh lùng nhìn chăm chú vào Mộ Dung gia một chúng Hoàng cấp đại năng cùng với Vương gia kia bốn người Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới lão tổ tông.

Mộ Dung Kinh Hồng tinh thần thức hải phát mở, kia vô số tinh thần lực mảnh nhỏ, vừa muốn tứ tán đánh sâu vào, lại bị một cỗ hơn kinh khủng lực lượng tinh thần cho trong nháy mắt bao trùm, suu hạ xuống, hút vào đến Đằng Phi tinh thần thức hải trong.

Bốn phía mọi người, bao gồm Vương gia bốn gã Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới lão tổ tông, tất cả đều ra khỏi một thân mồ hôi lạnh!

Vừa mới trong nháy mắt đó, bọn họ nửa chỉ chân, đã là bước vào quỷ môn quan!

Nếu không phải thời khắc tối hậu Đằng Phi tinh thần trong thức hải xuất hiện cái kia cỗ kinh khủng lực lượng tinh thần, trấn áp Mộ Dung Kinh Hồng chột nổ tung tinh thần thức hải, chớ nói ngôi tửu lâu này người ở bên trong, cả Ngạo gia Thần Long Thành, sợ rằng đều muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Tửu lâu đại sảnh, xuất hiện giống như chết yên lặng, mọi người nhìn phía hôn mê ở Mộ Dung Phương Phi trong ngực Đằng Phi, ánh mắt cũng tràn đầy không thể tin được cùng thật sâu kiêng kỵ.

Phần này tinh thần lực, quá kinh khủng!

Đã hoàn toàn vượt ra khỏi nơi này mọi người nhận tri, Vương gia lão tổ tông Vương Cửu mâu khôi phục tạp nhìn Đằng Phi, trong miệng lâm lâm thâm nói: “Đây rốt cuộc là người, vẫn là một yêu nghiệt?”

Đừng nói bọn họ, mà ngay cả Tây Môn Thương Lăng chờ Tây Môn gia bên này người, tất cả đều là vẻ mặt đại ra nhìn Đằng Phi, không ai nghĩ Mộ Dung gia một cái Bất Hủ Thần Hoàng điển phong cảnh giới lão tổ tông, dĩ nhiên cũng làm như vậy

vô thanh vô tức bị giết chết.

Nếu như lúc trước có người theo chân bọn họ nói lời như thế, bọn họ nhất định cảm thấy nói lời này người là điên rồi.

Nhưng bây giờ.

.

.

“Cái rắm ngũ vực thanh niên một đời đệ nhất nhân, này rõ ràng chính là ngũ vực đệ nhất nhân! Đương kim ngũ vực, còn có ai là đối thủ của hắn?” Vương Cửu thất thần lắm bả một câu, sau đó nhìn Tây Môn Thương Lãng, trong ánh mắt tràn đầy không cam lòng.

Nhưng đến rồi hắn loại cảnh giới này, tuyệt đối là cầm được thì cũng buông được, nhìn thật sâu một cái Đằng Phi, sau đó nói: “Tây Môn Thương Lãng, ngươi Tây Môn gia tìm một cái Thần giống như đồng minh, các ngươi thắng!”

Vừa nói, xoay người rời đi.

Những khác Vương gia ba người Bất Hủ Thần Hoàng lão tổ tông, tính những khác Hoàng cấp đại năng, tất cả cũng không nói một lời, trực tiếp rời đi.

Tây Môn gia bên này mọi người thở dài ra một hơi, Tây Môn Khánh lại càng đặt móng ngòi vào trên mặt đất, đưa tay sờ một thanh trên trán lạnh như băng trơn ướt mồ hôi, lắm bả nói:

“Nguy cơ giải trừ?”

Tây Môn Thương Lãng thở dài một tiếng, nhìn thoáng qua Tây Môn Khánh, chậm rãi nói: “Ngươi làm gia tộc, dựng lên một cái kinh thiên công lao, từ giờ trở đi, ngươi, chính là Chu Tước huyết mạch Tây Môn gia gia chủ!”

Vừa nói, Tây Môn Thương Lãng mang theo Tây Môn Hải Phong cùng một chúng Chu Tước gia tộc cao tầng, cho trong hôn mê Đằng Phi sâu thi lễ, theo sau rời đi.

“Thế nào, hắn không có sao chứ?” Đinh Tuyết Ninh trong con ngươi nổi lên một mảnh mê lương hơi nước, vẻ mặt đau lòng

nhìn đã hôn mê Đăng Phi.

Mộ Dung Phương Phi sắc mặt bao nhiêu có chút khó xử, ngẩng đầu, nhìn Lục Tử Lăng cùng Đinh Tuyết Ninh nhóm người, nhẹ nói nói: “Thật xin lỗi, đều tại ta.”

Lục Tử Lăng thở dài một tiếng, khẽ lắc đầu, không nói thêm gì, từ Mộ Dung Phương Phi trong ngực tiếp lấy Đăng Phi.

Lý Dật Phong tiến lên dò xét một phen, nhẹ giọng nói: “Hắn nên không có chuyện gì, chính là tinh thần lực tiêu hao sử dụng, dẫn đến tinh thần thức hải thiếu hụt.

Tu dưỡng một thời gian ngắn, nên cũng là tốt.”

Long Nhất ở một bên kéo ra khóe miệng, lẩm bẩm nói: “Đi thiên ngoại oanh oanh liệt liệt đánh một cuộc thật tốt, càng muốn dùng cái gì tinh thần lực chiến đấu, vô thanh vô tức, thật là nhàm chán!”

Chúng nữ trợn mắt nhìn, Vị Ương Minh Minh nói: “Người có thể đánh thắng Mộ Dung Kinh Hồng?”

Long Nhất yếu ớt nói: “Đánh không lại, nhưng là.

.

.”

“Vậy thì câm miệng!” Chúng nữ cùng kêu lên quát lên.

! ~!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 551: Khắp Nơi Phản Ứng!

>

Trận chiến này ảnh hưởng, ý nghĩa sâu xa, chấn động ngũ vực ngang ngược.

Lúc trước sở hữu đối với Đằng Phi hiểu làm thanh âm, ở trận chiến này sau khi, toàn bộ mai danh ẩn tích!
Không còn có người dám chất vấn Đằng Phi người chiến lực.

“Đương kim ngũ vực thế giới, đã không người nào có thể ngăn cản hấn.” Đến từ Tây Vực Tiểu gia một gã lão tổ tông ở gia tộc hội nghị thượng, thần sắc có chút cô đơn nói: “Tương lai ngũ vực, chỉ nhìn hấn một người!”

“Chúng ta chẳng lẽ thật sự đã già đi đã nếu bị cuốn cuộn nước lũ hướng đi rồi chưa?” cái kia Tiểu gia lão tổ tông nhàn nhạt vừa nói, nhưng trong giọng nói nhưng lộ ra một cổ không cam lòng.

“Mộ Dung Kinh Hồng thực lực rất mạnh, ta mặc dù không có cùng hấn đã giao thủ, nhưng ở tám vạn năm trước, từng cùng hấn gặp qua một lần, khi đó, hấn khí tức trên thân ba động, tựa đủ để cho lúc ấy Cương vừa bước vào Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới ta cảm thấy sợ hãi.” lại một cái Tiểu gia lão tổ cảm khái nói: “Như vậy một cái tuyệt thế đại năng, tám vạn năm sau, cho dù khí huyết suy kiệt, nhưng như cũ là không thể địch nổi đích mưu thế đứng đầu cường giả, như cũ bị người tuổi trẻ kia giết chết, chỉ có thể nói minh, Đằng Phi thực lực, đã hoàn toàn vượt ra khỏi chúng ta nhận tri.”

“Nghe nói Mộ Dung gia lão tổ tông, là bị Đằng Phi dùng tinh thần lực oanh giết, có lẽ, Đằng Phi trên người, có được nhất tông đại khí, hấn người thực lực, nên không có mạnh như vậy

sao?” Tiểu Côn có chút không phục sao chen miệng nói.

Làm Tiểu gia trẻ tuổi trung xuất sắc nhất đệ tử, Tiểu Côn chẳng những có tư cách tham gia loại này hội nghị, cũng có được lên tiếng quyền lợi, đây là những khác Tiểu gia đệ tử sở không thể có được.

“Tiểu Côn, ngươi từng cùng hắn đã giao thủ, ngươi nói một chút, hắn ngay lúc đó thực lực rốt cuộc như thế nào?” Sớm nhất nói chuyện Tiểu gia lão tổ tông nhìn Tiểu Côn hỏi.

Tiểu Côn nhớ lại ở Thần Hồn Vực trung cùng Đằng Phi trận chiến ấy, con người chỗ sâu vẻ nhàn nhạt vẻ sợ hãi chợt lóe rồi biến mất, hai đám nắm lên, lại chậm rãi buông ra.

Có chút chán nản nói: “Ta không phải là đối thủ của hắn.

Khi đó, ta đã là Hoàng cấp sơ cấp cảnh giới, hắn tựa hồ vừa mới đột phá.

Trên người ba động, phải là Đại Đế điên phong tầng thứ, nhưng hắn đấu kỹ thật lợi hại.

Tuy nhiên khi đó.

Ta mặc dù không phải là đối thủ của hắn, nhưng đối với thượng Bất Hủ Thần Hoàng, Đằng Phi nên không có có thắng cơ hội mới là.”

Tiểu gia nhị tổ nói: “Có thể sự thật nhưng còn tại đó, vô luận là Âu Dương gia cái kia đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa thần bí trung niên nam nhân, hay là cái kia bạch y nữ tử, đều là hữu khứ vô hồi, Âu Dương gia ba vị Bất Hủ Thần Hoàng lão tổ, tất cả cũng vẫn lạc tại theo chân bọn họ chiến đấu trong.

Hôm nay đến nơi này Thần Long Thành, Trung Châu Vương gia ý đồ cùng Bắc Cương Mộ Dung gia liên thủ nuốt trọn Trung Châu Tây Môn gia.

Đằng Phi xuất hiện, dùng tinh thần lực mật sát Mộ Dung gia

mạnh nhất lão tổ Mộ Dung Kinh Hồng, những thứ này.

Đều là không tranh địch sự thật.”

Tiểu gia Tam Tổ thở dài nói: “May là ta Tiểu gia cùng Đằng Phi trong lúc.

Không có gì thù hận.” Vừa nói, ngẩng đầu nhìn phía trong con người chớp động không cam lòng tia sáng Tiểu Côn: “Tiểu Huyền chuyện tình.

Chúng ta cũng đều nghe nói, đó là hấn gieo gió gặt bão, Tiểu Côn, người không nên lại đi cùng kia Đằng Phi là địch.”

Tiểu gia lão tổ gật đầu: “Không sai, người này thật sự lai lịch thật lớn, quá khứ ta cũng không thờ phụng Luân Hồi nói đến, nhưng bây giờ, ta đây tín niệm nhưng là có chút dao động, cái này Đằng Phi, thật sự có có thể là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả.

Cùng người như thế, cho dù không thể giữ vững hữu hảo quan hệ, cũng tuyệt đối không nên đi đắc tội hấn.”

Tiểu Côn trên mặt lộ ra vẻ vẻ giãy dụa, nhưng cũng biết, hôm nay mình, đã thật xa không phải là Đằng Phi đối thủ, muốn đi khiêu chiến Đằng Phi, bất quá là tự rước lấy nhục thôi.

Gật đầu, cung kính nói: “Hài nhi nhớ lấy.”

.

.

Cơ hồ ở cùng thời khắc đó, Trung Châu, Đông Hải, Bắc Cương, bao gồm Thần Vực Đảo ở bên trong cơ hồ sở hữu thế lực cường đại, đều ở thảo luận kịch liệt cuộc chiến đấu này mang đến sâu xa ảnh hưởng.

Cơ gia.

Cơ Tử Tiêu hướng về phía một chúng Cơ gia nhân vật trọng yếu khẽ cười nói: “Không cần phải lo lắng, hấn cuối cùng là cháu ngoại của ta, trong thân thể của hấn, có Cơ gia Phượng Hoàng huyết mạch, cho nên Đằng Phi càng mạnh, đối với

chúng ta Cơ gia mà nói, chỗ tốt cũng thì càng nhiều.

Quá khứ đủ loại ân oán, ta hy vọng các người cũng có thể đem lặn ở trong bụng.

Ta xem Đằng Phi không phải là cái loại này lòng dạ hẹp hòi người, Cơ Trường Không phụ tử đã vì bọn họ làm ra chuyện tình tổn hạ thật nhiều.”

Cơ Tử Tiêu vừa nói, ánh mắt nhìn phía ngòi ở ghế chót Cơ Thiên Cương, Cơ Thiên Bình, Cơ Thiên Vũ, Cơ Thiên Văn cùng Cơ Tú Tú mấy người Cơ gia ưu tú nhất đích thanh niên, nói: “Từ nay về sau, ta hy vọng các người, cũng có thể cùng Đằng Phi tận lực nhiều thân cận một số.

Thiên Văn, Long Nhất chuyện tình, người cũng không cần tự trách, Đằng Phi nếu là Long Nhất người muốn tìm, như vậy trở lại bên cạnh hắn, cũng đúng là bình thường, chỉ tiếc, như vậy một cái Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuổi trẻ tuyệt thế đại năng, lại không thể cho Cơ gia sử dụng.”

Cơ Thiên Văn trong con người hiện lên nhân nhật vẻ mặt mát, theo sau mỉm cười nói: “Cũng không có gì, bất kể nói như thế nào, chúng ta Cơ gia cùng Long Nhất trong lúc, cũng coi như kết hạ một phần thiện duyên.”

“Người có thể nghĩ như vậy, tự nhiên là không còn gì tốt hơn , chúng ta Cơ gia nội tình, nói về cũng không so sánh với những gia tộc khác sai đi nơi nào, chẳng qua là mấy người lão tổ tông đến bây giờ cũng còn ở hắn phải chết quan, không biết đến lúc nào có thể xuất quan.” Cơ Tử Tiêu có chút không cam lòng thở dài một tiếng, dưới loại tình huống này thời khắc mấu chốt, trong gia tộc có Bất Hủ Thần Hoàng lão tổ đi ra trấn giữ, cùng không có, tính chất là hoàn toàn bất đồng.

Lúc này, chỗ ngòi một cái nhìn qua chỉ có ba mươi ra mặt thanh niên mâu quang lạnh như băng nói: “Ta nghe nói, Đồng xuất hiện?”

Cơ Tử Tiêu khóe miệng khẽ co quắp một chút, chuyện này, hắn bản không muốn ở chỗ này công khai nói, nói chuyện thanh niên này, tên là Cơ Phong Vân, coi như là Cơ gia trung sinh thay mặt trong mạnh nhất một cái, hôm nay đã đạt đến Hoàng cấp cảnh giới đỉnh cao, chỉ kém nửa bước, tự có thể

trở thành chân chính Bất Hủ Thần Hoàng.

Coi như là Cơ Tử Tiêu, đối mặt Cơ Phong Vân thời điểm, thái độ cũng phi thường khách khí.

Dù sao, đây là một vô cùng có hi vọng đánh sâu vào đến Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, trở thành gia tộc “Nội tình” cường đại tồn tại.

Có thể có một người vấn đề lớn nhất là, Phượng Hoàng huyết mạch có một gốc cây truyền thuyết từ hỗn độn sơ khai tự sinh trưởng ở trong thiên địa ngô đồng tổ cây, ngô đồng tổ cây có được Thụ Linh, Thụ Linh thường cách một đoạn thời gian có lâm vào ngủ say, giống như Phượng Hoàng niết bàn bản giống như.

Mỗi lần sau khi giác tỉnh, có dẫn sinh ra một cái mới linh, có ngô đồng tổ cây sở hữu trí nhớ truyền thừa, nhưng là một cái hoàn toàn mới linh thể!

Mà mỗi một thay mặt Ngô Đồng Thụ linh, phần lớn chọn một cái Phượng Hoàng huyết mạch đệ tử theo đuổi, trở thành người kia Ngô Đồng Thụ, có được Phượng Hoàng huyết mạch đệ tử, cùng Ngô Đồng Thụ linh chung một chỗ thời điểm, có thể thi triển ra vượt qua tự thân gấp đôi lực lượng cường đại! Vì vậy, mỗi một thay mặt Ngô Đồng Thụ linh sau khi thức tỉnh, cũng sẽ trở thành cái kia thời kỳ sở hữu Phượng Hoàng huyết mạch đệ tử điên cuồng truy đuổi rất đúng giống.

Điểm này, chẳng phân biệt được lão ấu, mỗi người cũng dự đoán được Thụ Linh theo đuổi.

Đồng năm đó cảm giác lúc tỉnh, lúc ấy hay là Vương cấp thực lực Cơ Phong Vân, làm thời đại kia Cơ gia trẻ tuổi nhất một đời, đối với Đồng triển khai điên cuồng truy đuổi.

Đáng tiếc chính là, không biết tại sao, Đồng nhưng vẫn không có đáp ứng Cơ Phong Vân theo đuổi, cuối cùng vẫn biến mất ở Trung Châu cổ địa, không biết đi nơi nào.

Ai cũng không nghĩ tới, làm Đồng lại một lần nữa xuất hiện ở

Phượng Hoàng huyết mạch đệ tử trong tầm mắt, cũng là đã đi theo một cái thân thể trung đồng dạng chảy xuôi Phượng Hoàng huyết mạch, nhưng không họ Cơ nhân thân bên.

Đồng xuất hiện ở Trung Châu Âu Dương gia chủ thành thời điểm, Cơ Tử Tiêu cũng đã nhận được tin tức, theo sau vẫn đi theo Đằng Phi bên cạnh, Cơ Tử Tiêu lại càng xác nhận Đồng thân phận.

Nhưng vẫn không có đem tin tức này truyền đi.

Chính là sợ Cơ Phong Vân, cái này Cơ gia trung sinh thay mặt ưu tú nhất đệ tử, trong lòng vì vậy sinh ra cái gì không tốt ý nghĩ.

Nhưng bây giờ, vẫn bị hắn đã biết rồi.

“Là, Đồng xuất hiện, nàng lựa chọn trở thành Đằng Phi Ngô Đồng Thụ.” Cơ Tử Tiêu than nhẹ một tiếng, nhàn nhạt nói.

“Tại sao? Nàng tại sao phải lựa chọn Đằng Phi? Tại sao phải lựa chọn một cái không phải là Cơ thị đệ tử người đi theo?” Cơ Phong Vân có chút thất thố quát: “Hắn Đằng Phi, có tư cách gì, nhận được Đồng ưu ái? Nhất định là dùng phương pháp gì, che mắt Đồng!”

“Đủ rồi!” Cơ Tử Tiêu khẽ quát một tiếng, đối với Cơ Phong Vân thất thố cử động có chút bất mãn, bất kể nói như thế nào, Cơ Phong Vân cũng là một nửa bước Bất Hủ Thần Hoàng, làm trò gia tộc đông đảo vẫn bối trước mặt, nói ra như thế thất thố lời nói, là tuyệt không nên.

“Cơ Phong Vân, chú ý thân phận của ngươi, ngươi là Cơ gia trưởng bối.” Cơ Tử Tiêu trong con ngươi bắn ra hai đạo lạnh như băng tia sáng, lại mang theo một cỗ hoàn toàn không kém gì Cơ Phong Vân hơi thở!

Vị này trong ngày thường không thể hiện ra ngoài cơ gia gia chủ, ở hiện tại này có chút tức giận một khắc, trong thân thể khẽ lộ ra một chút điểm hơi thở, nhưng đủ để cho mọi người cảm thấy rung động.

Cơ Phong Vân cũng là mạnh ngấn ra, nhìn về phía Cơ Tử Tiêu ánh mắt cũng tràn đầy vẻ khiếp sợ, theo sau hít sâu một hơi, chậm rãi cúi đầu.

Cơ Tử Tiêu gặp Cơ Phong Vân cúi đầu, cũng là thở dài ra một hơi, trầm giọng nói: “Chúng ta Phượng Hoàng huyết mạch Cơ gia có thể từ viễn cổ truyền lưu đến nay, dựa vào là, cũng không phải là cở nào thực lực cường đại, mà là đoàn kết, là gia tộc sở hữu thành viên ở giữa lực ngưng tụ! Ta không hy vọng lần nữa xuất hiện Cơ Trường Không phụ tử chuyện như vậy.” Vừa nói, Cơ Tử Tiêu nhìn Cơ Phong Vân nói: “Đệ nhất, Thụ Linh lựa chọn Đằng Phi, là nàng lựa chọn của mình, Ngô Đồng Thụ linh có được ngô đồng tổ cây toàn bộ trí nhớ truyền thừa, mới tại hỗn độn, sao có thể có thể bị người che giấu? Thứ hai, Đằng Phi trong thân thể, chảy xuôi Phượng Hoàng huyết mạch, hấn mặc dù không họ Cơ, nhưng hấn cũng là Phượng Hoàng huyết mạch đệ tử! Thứ ba, Đằng Phi thực lực hôm nay, đã đăng phong tạo cực, ngay cả Bắc Cương Mộ Dung gia lão tổ tông Mộ Dung Kinh Hồng cái loại này kinh tài tuyệt diễm tuyệt thế đại năng, cũng chết ở trên tay hấn, Cơ Phong Vân, ngươi cho rằng, ngươi có cùng Đằng Phi tranh đoạt Thụ Linh năng lực?”

Cơ Phong Vân mãnh liệt ngẩng đầu, hai mắt bắn ra hai đạo tức giận quang mang, quả đấm nắm được gắt gao, nhưng ngay sau đó chán nản buông ra, chậm rãi nói: “Không có.”

Cơ Thiên Cương chờ Cơ Gia Tứ Thiếu cùng Cơ gia đương đại Tiểu công chúa Cơ Tú Tú tất cả đều ở ghế chót đằng hoàng nhìn một màn này, trong đầu không khỏi cũng hiện ra năm đó Đằng Phi tới Cơ gia muốn đón đi cô cô một màn kia.

Khi đó Đằng Phi, vẫn suy nhược vô cùng, lại có ai có thể nghĩ, mấy năm sau, hấn lại tựu thành trường làm ngũ vực một đời cự phách?

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 552: Người Khiêu Chiến!

>

Thần Vực Đảo bao ở dưới trong tửu lâu, không khí khẩn trương, tràn đầy xơ xác tiêu điều khí, từ trên xuống dưới, cơ hồ mọi người trên mặt, cũng mang theo vẻ ngưng trọng.

Mộ Dung Kinh Hồng chết đi, thật lớn kích thích ngũ vực sở hữu cường giả, đồng thời, cũng cho vốn là những thứ kia chất vấn Đẳng Phi thực lực chân chính người, một cái vang dội thanh thúy bạt tai!

Làm năm đó trước hết muốn từ Đẳng Phi trên người cướp lấy “Thánh Thần truyền thừa” Thần Vực Đảo phương diện, tự nhiên là bị quét được vô cùng tàn nhẫn.

Tuy nói Thất công chúa từ Đẳng Phi nơi đó nhận được hứa hẹn, chỉ truy cứu Thiên Khung đại sư cùng Liệt Dương Húc hai người này, có thể Thần Long Thành trận chiến này sau khi, một cô áp lực vô hình, như cũ bao phủ ở Thần Vực Đảo mọi người trong lòng.

Đẳng Phi hứa hẹn, có thể tin được không?

Hội nghị trong đại sảnh, một cái mặc vải thô áo lão giả, trong miệng ngậm một cây thuốc phiện túi, nỗ điều bốc lên khói, thấp kém mùi thuốc lá mùi vị không ngừng hướng bốn phía khuếch tán đi ra ngoài, lão giả nếp nhăn trên mặt giống như khe rãnh tung hoành giống như, cúi suy nghĩ da, thở dài một tiếng, chậm rãi nói: “Không nghĩ tới thật sự để tiểu tử này thành khí hậu, tứ đại liên minh đều là những vô dụng củi mục, hắc, chỉ sợ bọn họ tất cả cũng không nghĩ tới, Đẳng Phi có trưởng thành nhanh như vậy sao? Sách sách.

Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả, ngũ vực thế giới nói huyết mạch truyền thừa, hình như người ta lại trực tiếp tự là linh hồn truyền thừa! Cho tới bây giờ đã nữa không ai có thể áp chế hắn, cho nên, hắn muốn làm cái gì, các người tự nhận mệnh sao.”

Nói chuyện lão giả, chính là Thần Vực Đảo Hoàng cấp đại năng, Nhân Đồ Lữ Trường Dạ!

Chỗ ngồi Thiên Khung đại sư ngẩng đầu, trong con ngươi mang theo vài phần vẻ oán độc, chợt lóe rồi biến mất, nhìn Lữ Trường Dạ nói: “Lữ lão tổ chẳng lẽ là muốn vẫn bồi chủ động đi đến Đẳng Phi trước mặt chịu chết?”

Lữ Trường Dạ không có nhìn bầu trời khung.

Mà là đem ánh mắt quăng hướng ngôi ở thượng trên thủ vị một cái nhìn qua chỉ có hơn ba mươi tuổi thanh niên.

Thái độ mang theo vài phần kính cẩn nói: “Thiên Thông Lão Tổ, Thiên Khung là ngài trực hệ vẫn bồi, chuyện này, người xem đi?”

Thanh niên kia mặt mũi cương nghị, góc cạnh rõ ràng, tràn đầy dương cương khí, nghe thấy Lữ Trường Dạ lời nói, hai đạo mày kiếm mím cười nói chọn, cười mà như không cười nói: “Tốt người một cái Lữ Trường Dạ, loại này đặc tội với người lời nói.

Người muốn gọi ta mà nói?”

Bên kia Thiên Khung đại sư cả người khẽ run lên, thấy lạnh cả người theo phía sau lưng không ngừng hướng về phía trước leo, để hắn có dũng khí da đầu tê dại cảm giác, hắn vẻ mặt đáng thương nhìn thanh niên kia.

Phịch một tiếng quỳ xuống đất, tiếng buồn bã nói: “Lão tổ tông, cứu ta một mạng a!”

“Ai, ở Thần Vực Đảo này nhất mạch cùng thế hệ người trong, người coi như là ưu tú nhất người một trong, Thiên Khung,

ngươi cũng đã biết, vốn là ta rất coi trọng ngươi, tư chất của ngươi rất tốt, người cũng đủ thông minh.

Thủ đoạn, cũng ngoan độc lạt.

Song, cũng chính là điểm này, hai ngươi đồng thời, thiếu chút nữa đem trọn cái Thần Vực đảo kéo vào vạn kiếp bất phục chi tình cảnh!” Thông Thiên Tử thở dài một tiếng, làm Thần Vực Đảo bồi phận cao nhất, thực lực mạnh nhất lão tổ tông, hắn giờ phút này tâm tình, cực kỳ phức tạp, bởi vì hắn quả thật rất yêu thích Thiên Khung.

Nhưng hắn vẫn không cách nào giữ được cái này tử tôn, ngược lại còn muốn.

.

.

“Lão tổ tông, vẫn bồi là lão tổ tông trực hệ tử tôn a, ngài không thể trơ mắt nhìn.

.

.” Thiên Khung lời còn chưa nói hết, nước mắt tung hoành cái kia khuôn mặt.

Đột nhiên đọng lại ở, một trong ánh mắt bắn ra không thể tin được thần sắc.

Nhưng ngay sau đó, trong ánh mắt thần thái, dần dần biến mất, thất khiếu trung chậm rãi chảy xuôi ra máu tươi.

Phác thông một tiếng, té ngã trên đất.

“A? Tại sao vậy đây là?”

“Thiên Khung? Thiên Khung!”

“Hảo đoạn đoạn, thế nào đột nhiên như vậy?”

Trong đại sảnh rất nhiều người vô cùng bồi rồi đứng dậy, có người vọt tới Thiên Khung bên cạnh, thả ra tinh thần lực, phát

hiện Thiên Khung đã bị mất mạng!

Thần Vực Đảo Đại Đảo Chủ ngồi ở chủ vị thượng, mặt nạ sau lưng truyền tới một tiếng thở dài.

“Thay vì bị Đằng Phi giết thân hồn câu diệt, không như để cho ta tới động thủ.” Thông Thiên Tử thở dài một tiếng, chậm rãi nói: “Nếu Vĩnh Hằng Chi Chủ có thể linh hồn chuyển thế, hy vọng người cũng có thể.”

Trong đại sảnh thoáng chốc lâm vào một mảnh tĩnh mịch, tất cả mọi người hoảng sợ nhìn lão tổ tông Thông Thiên Tử, không nghĩ tới lại là thân thủ của hắn giết Thiên Khung.

Thông Thiên Tử xem ra góc cạnh rõ ràng trên mặt, lộ ra vẻ cô đơn, hướng về phía Đại Đảo chủ đạo: “Lập tức phát biểu công khai thanh minh, phản bội đồ Thiên Khung, tội ác tày trời, đã bị xử tử, thi thể.

.

.

Treo tại ngoài cửa, đã cảnh kỳ sở hữu Thần Vực Đảo đệ tử.”
“Này.

.

.” Đại Đảo Chủ do dự mà nói: “Lão tổ tông, đối với chúng ta như vậy.

.

.”

.

“Ha hã, Vĩnh Hằng Chi Chủ Vương giả trở về, ở trước mặt hắn, chúng ta vẫn phải như thế nào thể diện?” Thông Thiên Tử cắt đứt Đại Đảo Chủ lời nói, vô lực khoát khoát tay: “Cứ như vậy đi.”

Thần Vực Đảo Thiên Khung đại sư đã chết, chết ở mình lão tổ tông trên tay, thi thể bị treo ở lầu phía ngoài, tất cả mọi người có thể nhìn thấy.

Sở hữu Thần Vực Đảo người, tất cả đều đóng cửa không ra.

Tin tức này, lại một lần nữa oanh động cả tòa Thần Long Thành!

Về Thiên Khung đại sư cùng Đằng Phi ở giữa ân oán, cũng bị hữu tâm nhân truyền bá đi ra ngoài, tất cả mọi người đã biết rồi Thiên Khung đại sư tại sao phải chết.

Đằng Phi cái tên này, giống như là một tòa núi lớn, đặt ở sở hữu ngũ vực cường giả trong lòng, để cho bọn họ không thở nổi.

Ngay sau đó, Đông Hải Phan gia, phát biểu công khai thanh minh, hướng Đằng Phi nói xin lỗi, cũng đưa lên đại lượng cực phẩm vật liệu, nghe nói chỉ là Thiên Đế Thạch thì hơn trăm miếng!

Tây Vực, Bắc Cương.

.

.

Sở hữu năm đó từng đối với Đằng Phi phát ra Tất Sát Lệnh cho biết đồng ý gia tộc, cơ hồ đều ở cùng lúc, nói xin lỗi, nhận!

Thiên hạ đại hội chưa bắt đầu, thiên hạ ánh mắt, đã hoàn toàn tập trung ở một trên thân người!

Mà lúc này, người này, nhưng cầm lên trong hôn mê tỉnh lại.

“Xảy ra chuyện gì?” Đằng Phi vì khẽ cau mày, nhìn trong phòng chồng chất như núi các loại vật liệu, phát ra cái kia một cỗ năng lượng ba động, để Đằng Phi đều có loại sợ hết hồn hết vía cảm giác.

“Bọn họ nhận thức kinh sợ!” Bạch sắc lão viên cười ha ha nói:

“Đây là bọn hắc đưa tới nhận!”

Đằng Phi khẽ chọn lấy Hạ Mi tiêm, ánh mắt quăng hướng ngòi ở bên cạnh hắc Lục Tử Lăng.

Lục Tử Lăng trong con người tràn đầy ân cần, trong trẻo lạnh lùng thanh âm trung mang theo vẻ ôn nhu: “Người không có chuyện gì đi?”

Đằng Phi khẽ lắc đầu: “Tinh thần lực tiêu hao mà thôi, không có chuyện gì.”

“Vậy thì tốt.” Lục Tử Lăng khẽ mỉm cười, sau đó bình tĩnh đưa sau khi hôn mê, phát sinh sự tình các loại đơn giản nói một lần.

“Thần Vực Đảo lão tổ tông Thông Thiên Tử đích thân giết hẳn rồi trục hệ tử tôn Thiên Khung, phải là muốn hướng người cho thấy thái độ.” Vị Ương Minh Minh đi tới, khẽ cười nói:

“Người bây giờ, đã bị công nhận làm ngũ vực đệ nhất cường giả!”

“Đệ nhất cường giả?” Đằng Phi nhẹ giọng lắm bả một câu, nhưng ngay sau đó xem ra có chút mỏi mệt trên mặt, lộ ra vẻ nhàn nhạt nụ cười, nhìn Long Nhất nói: “Vĩnh Hằng Chi Địa có bao nhiêu Chí Tôn?”

Long Nhất khước miệng khẽ co quắp mấy cái, mới lên tiếng: “Rất nhiều.”

“Là a, Vĩnh Hằng Chi Địa Chí Tôn cảnh giới cường giả có rất nhiều, ta liền coi là thành ngũ vực đệ nhất cường giả, có thể như thế nào?” Đằng Phi khẽ lắc đầu, khẽ thở dài một tiếng.

“Người sớm muộn gì có trở thành Vĩnh Hằng Chi Địa đệ nhất cường giả!” Đinh Tuyết Ninh ở một bên cho Đằng Phi cố gắng lên chọc tức.

Tử Y Nương Tử ở một bên nói: “Yên tâm đi, thực lực của người tăng lên tốc độ, đã hoàn toàn vượt ra khỏi ta sở biết đến bất luận kẻ nào, một ngày nào đó, người nhất định sẽ bằng một loại Vô Địch tư thái, một lần nữa trở thành Vĩnh Hằng Chi Địa người mạnh nhất!”

Đồng ôn nhu nói: “Tương lai chuyện, trước không nên suy nghĩ, trước đem thân thể nuôi dưỡng tốt, sau đó đem chuyện trước mắt cũng xử lý xong hơn nữa.”

Mộ Dung Phương Phi lúc này cũng đi tới, nhìn Đằng Phi nhẹ nói: “Đằng Phi, cảm ơn người!”

Đằng Phi cười lắc đầu, sự quan hệ giữa hai người, đã không cần nói cảm ơn nhiều.

Nhưng Đằng Phi biết Mộ Dung Phương Phi này một câu cảm ơn, chỉ không phải mình giúp nàng trừ đi Mộ Dung Kinh Hồng, mà là bằng vào mình chém giết Mộ Dung Kinh Hồng cùng gần đây một thời gian ngắn tích lũy xuống tới uy danh, làm cho nàng ở Mộ Dung gia thành công đứng vững gót chân, hơn nữa danh vọng cực cao.

“Nếu như không có ngoài ý muốn lời nói, gần đây một thời gian ngắn, ngươi đã trở thành Mộ Dung gia tương lai Thiếu chủ đi?” Đằng Phi cười nhìn Mộ Dung Phương Phi hỏi.

Mộ Dung Phương Phi nhẹ nhàng gật đầu, nếu như có thể mà nói, nàng cũng là càng muốn ẩn thân Đằng Phi sau lưng, làm một cái chỉ thuộc về hắc tiểu nữ nhân.

Chỉ tiếc, bên cạnh hắc, đã có Lục Tử Lăng.

.

.

Mộ Dung Phương Phi mâu chỉ từ Lục Tử Lăng xem ra trong treo lạnh lùng tuyệt sắc trên mặt quét qua, trong lòng khe khẽ thở dài, nhưng ngay sau đó liền cũng chỉ có muốn lái, bởi vì Đằng Phi bên cạnh hồng nhan tri kỷ quá nhiều, mình có thể ở trong lòng hắc có được một chỗ ngồi, đã đủ rồi.

.

.

“Nhưng thật ra Đằng Phi cũng không có theo như đồn đãi lợi hại như vậy sao? Nghe nói hắc ở chém giết Mộ Dung Kinh Hồng đồng thời, mình cũng người bị thương nặng, nếu không phải bên cạnh hắc có vẫn mấy người Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế đại năng che chở hắc, hắc chỉ sợ sớm đã bị những thứ kia cừu thị gia tộc của hắc xé thành mảnh nhỏ!”

“Thúi lắm, người nói cũng là nhẹ, mỗi một tờ hợp lại, tự nhả ra Mộ Dung Kinh Hồng kia bốn chữ, người biết cái tên này đại biểu cái gì? Đó là Bất Hủ Thần Hoàng điên phong cảnh giới tuyệt thế đại năng! Mà ngay cả Tây Môn gia cùng Vương gia lão tổ tông cũng công khai đã nói, bọn họ tuyệt không phải Mộ Dung Kinh Hồng đối thủ, này nói rõ cái gì?”

Thần Long Thành đầu đường cuối ngõ, loại này tiếng nghị luận không dứt bên tai, đều là một số tiếp xúc không tới tầng cao nhất lần cơ mật các nhà Võ Giả, có nói Đằng Phi không có lời đồn đãi mạnh như vậy, cũng có ủng hộ Đằng Phi.

Có đôi khi thậm chí có bởi vì tranh chấp không dưới mà phát sinh xung đột.

Mà ở ngũ vực các thế lực lớn hạch tâm trong vòng luân quản, Đằng Phi cái tên này, cơ hồ trở thành một cái cấm kỵ!

Không người nào nguyện ý đề khởi cái tên này, nhưng lại phải thường xuyên nhắc tới, mỗi lần nhắc tới Đằng Phi hai chữ này, cơ hồ tất cả mọi người là vẻ mặt khổ sở.

Ngũ vực ra khỏi Đằng Phi như vậy một cái yêu nghiệt, cao cao tại thượng, bao trùm chúng sanh, này là tất cả mọi người không cam lòng nhưng không có chút nào biện pháp chuyển tình.

.

.

Thiên hạ đại hội, hay là đúng hạn bắt đầu.

Chỉ bất quá các thế lực lớn cũng đã không có lúc ban đầu đủ loại hùng tâm, có Đằng Phi vất ngang phía trước, ai còn có thể tranh đến đệ nhất thiên hạ danh tiếng? Ai còn có thể trở thành đệ nhất thiên hạ gia tộc?

Song, để tất cả mọi người không nghĩ tới chính là, thiên hạ đại hội ngày thứ nhất, trận chiến đầu tiên, đã có người há mồm muốn khiêu chiến.

Không, là muốn chém giết Đằng Phi!

Thiên hạ đại hội thiết lập tại Thần Long Thành ngoài một vạn hai ngàn dặm hơn một chỗ hoang mạc thượng, này tám hoang mạc Phương Viên hơn năm ngàn trong , nơi đều là đầy trời cát vàng, linh tinh ốc đảo làm đẹp trong đó, nơi này hoang tàn vắng vẻ, chính là dùng để chiến đấu nơi tốt.

Dĩ nhiên, một khi đạt tới Hoàng cấp kia cấp độ chiến đấu, tốt nhất hay là đi thiên ngoại, bởi vì thế giới, không cách nào thừa nhận cái loại này áp lực cực lớn.

“Đằng Phi, đi lên nhận lấy cái chết!” Một người tướng mạo anh tuấn đến gần như hoàn mỹ thanh niên nam tử, nhảy lên đài cao, bề ngẫ tứ phương, lãnh quát lạnh nói.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 553: Hoang Vu Tịch Diệt Trảm!

>

“Liệt Dương Húc?” Thanh niên kia vừa mới nhảy lên lôi đài, bốn phương tám hướng có rất nhiều người tự nhận ra thân phận của hắn.

Nhất là Thần Vực Đảo bên này người, đại đa số người trẻ tuổi đều biết Liệt Dương Húc.

Đoạn thời gian trước Liệt Dương Húc đột nhiên mất tích, Thần Vực Đảo bên này vẫn cố gắng tìm kiếm tới.

Cũng không phải có quan tâm nhiều hơn như vậy một người bình thường đệ tử, mà là sợ bị Đằng Phi giận chó đánh mèo.

Nhưng tìm thật lâu cũng không có thể tìm tới, không nghĩ tới hôm nay dưới trời đại hội trận đầu lôi đài khiêu chiến thượng, Liệt Dương Húc lại tự nhảy ra, muốn giết Đằng Phi.

“Hắn điên rồi sao?” Một cái Thần Vực đảo đệ tử tròn mắt hốc mồm nhìn trên lôi đài Liệt Dương Húc, lẩm bẩm tự nói.

“Ta xem hắn cũng là điên rồi, chẳng lẽ hắn mất tích trong khoảng thời gian này là một người núp đi tu luyện đi?”

“Phải là, nếu không, hắn làm sao dám ngay tại lúc này nhảy ra? Chẳng lẽ hắn sẽ không nghe nói Đằng Phi trong khoảng thời gian này các loại sự tích?”

Một đám Thần Vực Đảo đệ tử tụ chung một chỗ bàn luận xôn xao.

Mà Thần Vực Đảo một chúng cao tăng, bao gồm lão tổ tông

Thông Thiên Tử ở bên trong mọi người, nhưng là không còn nhẹ nhàng như vậy, sắc mặt của bọn hắn cũng trở nên cực vi khó coi, nhìn về phía Liệt Dương Húc ánh mắt giống như muốn ăn thịt người giống như.

Một chỗ vị cực cao trưởng lão hướng phía trên lôi đài lớn tiếng quát lên: “Liệt Dương Húc, ngươi đang làm gì đó? Còn không nhanh lên rút cho ta xuống tới! Ngươi thân là Thần Vực Đảo đệ tử, nhưng...”

Trên lôi đài Liệt Dương Húc chuyển hướng Thần Vực Đảo bên này, trong con ngươi lộ ra không có vẻ trào phúng, không đợi đối phương đem nói cho hết lời, Liệt Dương Húc liền lạnh lùng cắt đứt lời của đối phương: “Om sòm!”

Vừa nói, đưa tay chỉ hướng tên kia Thần Vực Đảo cao cấp trưởng lão, một đạo màu xám quang mang, tràn đầy hoang vu mất đi hơi thở, trong nháy mắt bắn về phía tên kia Thần Vực Đảo cao cấp trưởng lão.

“Ngươi dám...”

“Lớn mật!”

“Ngươi muốn làm phản sao?”

Thần Vực Đảo bên này mấy tên lão tổ cấp bậc cường giả trước tiên các tự động thủ, oanh hướng đạo kia tràn đầy hoang vu mất đi hơi thở hôi sắc quang mang.

Bởi vì bọn họ đều ở Liệt Dương Húc đưa tay trong nháy mắt đó, cảm nhận được một cỗ không lồ chết đi mất hơi thở từ Liệt Dương Húc trong thân thể bộc phát ra, mặc dù không biết Liệt Dương Húc trên người rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, nhưng tuyệt đối nếu so với trước khi mất tích cường đại vô số lần! Phốc!

Đạo kia tràn đầy hoang vu mất đi hơi thở hôi sắc quang mang trong nháy mắt không có vào nói còn chưa nói hết Thần Vực Đảo cao cấp trưởng lão mi tâm.

Phanh!

Tên này có Đại Đế cảnh giới Thần Vực Đảo cao cấp trưởng lão đỉnh đầu trực tiếp phát mở, máu tươi cùng óc băng được chung quanh đều là.

Không đầu thi thể té ngã trên đất, máu tươi đầy đất.

Bốn phương tám hướng, vắng lặng không tiếng động!
Đứng ở trên lôi đài Liệt Dương Húc, nhưng giống như là
nghiền chết một con không ra gì con rệp Bàn, xem ra anh tuấn
và lãnh khốc trên mặt, không có bất kỳ nét mặt.

“Đằng Phi, đi lên nhận lấy cái chết!” Hay là một câu như vậy,
có thể giờ này khắc này.

Nhưng không ai dám nữa lên tiếng trào phúng người này.

Này thủ đoạn cũng quá tàn nhẫn điểm , bất kể nói như thế nào,
vừa mới quát lớn người của hắn, cũng là Thần Vực Đảo cao
tàng, mà hắn Liệt Dương Húc, hiện tại thân phận, như cũ là
Thần Vực Đảo đệ tử.

Trở xuống phạm thượng đến rồi hắn loại trình độ này, quả thực
chính là khi sư diệt tổ.

Thông Thiên Tử ngẩng đầu, một đôi mắt bắn ra ánh mắt lạnh
như băng, gắt gao nhìn thẳng trên lôi đài Liệt Dương Húc.

Lạnh giọng hỏi: “Người là ai?”
Hắn này vừa hỏi, không ít người đều có chút hồ đồ.

Nhất là Thần Vực Đảo bên này người.

“Lão tổ tông, hắn là chúng ta Thần Vực Đảo đệ tử a, đoạn thời
gian trước đột nhiên mất tích...” Có người cố gắng cho Thông
Thiên Tử giải thích hạ Liệt Dương Húc lai lịch.

Thông Thiên Tử nhưng căn bản không nghe người bên cạnh
giải thích, một đôi mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn trên lôi đài
Liệt Dương Húc.

Song Liệt Dương Húc nhưng căn bản không để ý tới có Thông
Thiên Tử, mà là lại một lần nữa lãnh quát lạnh nói: “Đằng Phi,
ngươi một cái giấu đầu lòi đuôi nhất gan bọn chuột nhắt,

không dám ra đây đánh với ta sao? Nếu như ngươi không ra.

Ta liền đi Nam Vực Tây Thùy kia tầm hoang mạc, đem người nhà của ngươi bằng hữu còn nữa nữ nhân của ngươi tất cả đều tìm ra giết sạch sê!”

Ông!

Bốn phương tám hướng, vô số đến từ ngũ vực các nơi cường giả một mảnh xôn xao.

Vị này Thần Vực Đảo đệ tử.

Lá gan cũng quá lớn điểm sao? Lời như thế đừng nói là hấn một cái Thần Vực đảo bình thường đệ tử, coi như là Thần Vực Đảo lão tổ tông Thông Thiên Tử, cũng tuyệt không dám nhận chúng thả ra những lời như vậy.

Hôm nay ngũ vực, vẫn có mấy người dám đối với Đằng Phi nói lời như thế?

Nhưng hôm nay làm trò thiên hạ ngũ vực anh hùng trước mặt, vị này Thần Vực Đảo bình thường đệ tử cứ như vậy nói ra.

Này lá gan...!Hoàn chân rất lớn a!

Thần Vực Đảo bên này người gặp Liệt Dương Húc ngay cả Thông Thiên Tử cũng không để ý tới, lúc này giận dữ, rồi rít lên tiếng trách cứ, rất nhiều người chửi ầm lên Liệt Dương Húc khi sư diệt tổ.

Thông Thiên Tử mỉm cười nói khoát tay, ngừng Thần Vực Đảo bên này mọi người, nhưng ngay sau đó lãnh quát lạnh nói: “Liệt Dương Húc, ta bất kể ngươi là ai, nhưng từ vừa mới ngươi đánh chết Thần Vực Đảo cao cấp trưởng lão một khắc kia lên, ngươi, đã không còn là Thần Vực Đảo đệ tử, hơn nữa, ngươi xuất thủ đánh chết ta Thần Vực Đảo cao cấp trưởng lão, chuyện này, ta nhất định phải đòi công đạo trở lại!”

Trên lôi đài Liệt Dương Húc xem ra anh tuấn trên mặt lộ ra vẻ tà mị nụ cười, rốt cục nhìn thoáng qua Thông Thiên Tử, thản nhiên nói: “Ngươi muốn công đạo, ta một hồi liền cho ngươi công đạo, chỉ hy vọng đến lúc đó, ngươi đừng nhận thức kinh sợ, bởi vì ngươi đã có những chọc giận ta, đợi cho dù ngươi

quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, ta cũng sẽ không bỏ qua các ngươi!”

“Ngươi!” Thông Thiên Tử giận tím mặt, có thể nhưng ngay sau đó, vẻ này hùng hực bốc cháy lên lửa giận liền bị hấn áp chế đi xuống.

Hắn là Thần Vực Đảo lão tổ tông, sống vô số năm lão yêu quái, đã sớm nhìn ra Liệt Dương Húc trên người dị thường, mặc dù Liệt Dương Húc một mực cất dấu cái gì, nhưng Thông Thiên Tử nhưng cảm giác đối phương trên người mang theo một cỗ ngay cả hắn cũng cảm thấy run rẩy kinh khủng hơi thở! Tự như vừa mới đánh chết Thần Vực Đảo tên kia cao cấp trưởng lão sở dụng lực lượng, cũng không phải Thông Thiên Tử sở quen thuộc cùng nhận tri lực lượng!

Bốn phương tám hướng ngũ vực các cường giả lúc này cũng cũng dần dần an tĩnh lại, bởi vì bọn họ phát hiện mình lão tổ tông cùng trong gia tộc những thực lực kia đạt tới Hoàng cấp cảnh giới đại năng cửa, đang nhìn hướng trên lôi đài đạo thân ảnh kia thời điểm, sắc mặt đều là vô cùng ngưng trọng.

“Chủ nhân, ngươi không nên đi, người này có vấn đề, có vấn đề lớn, thiên đại vấn đề!” Chiến Tranh Ma Ngẫu thanh âm giữa nua trung lại mang theo một tia rất nhỏ run rẩy, giống như là ở sợ hãi cái gì, từ Liệt Dương Húc vừa lên thai, lần thứ nhất muốn khiêu chiến Đằng Phi bắt đầu, Chiến Tranh Ma Ngẫu tự đang cực lực ngăn cản Đằng Phi lộ diện.

Hơn nữa để Đằng Phi mở ra Ngô Đồng Chi Tâm, che đây ở khí tức của mình, để tránh bị Liệt Dương Húc cho phát hiện.

Khắp hoang nguyên phía, chừng mấy vạn người nhiều, nghĩ muốn tìm tìm một người, cũng cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Cho nên Đằng Phi đoàn người ẩn thân ở chỗ này, người khác rất khó tìm đến hắn.

“Có vấn đề gì, ngay cả ngươi cũng cảm thấy khó giải quyết sao?” Đằng Phi có chút giật mình, vừa mới Liệt Dương Húc ở đánh chết kia cái Thần Vực đảo cao cấp trưởng lão trong nháy

mắt, Đằng Phi từ đạo kia tràn đầy hoang vu mất đi hơi thở hơi sắc quang mang trung cảm nhận được cực kì khủng bố hơi thở.

Loại lực lượng này hắn chưa từng thấy qua, càng không có nghe nói qua.

Mà Chiến Tranh Ma Ngẫu vốn là còn đang bế quan, đạo kia hơi thở mới vừa mới vừa một xuất hiện trong nháy mắt, nó tự tĩnh lại.

Sau đó liều mạng khuyên can Đằng Phi, không để cho hắn đi ra ngoài đối mặt Liệt Dương Húc.

“Khí này tức...!Ta quá quen thuộc, nó đến từ...!Đại Thiên Vương!” Chiến Tranh Ma Ngẫu giọng nói cực kỳ nhất định, nói ra lời nói, cũng là kinh thế hãi tục.

“Đại Thiên Vương? Vĩnh Hằng Chi Địa Tam Đại Thiên Vương một trong?” Đằng Phi hết sức kinh ngạc hỏi: “Chỉ Tôn cảnh giới đi tới cái thế giới này, cũng phải đã bị áp chế, chẳng lẽ Thiên Vương cảnh giới người đi tới ngũ vực thế giới, ngược lại không bị áp chế sao?” Hơn nữa để Đằng Phi cảm thấy nghi ngờ không giải thích được chính là, quý làm Tam Đại Thiên Vương một trong Đại Thiên Vương, thật sự có làm ra loại này cử động tới ?

“Không.

Không phải như vậy.” Chiến Tranh Ma Ngẫu trầm giọng nói: “Liệt Dương Húc trong thân thể, nên chẳng qua là Đại Thiên Vương một đạo tinh thần phân thân mà thôi.

Nếu không phải ta đối với Đại Thiên Vương khí tức trên thân hiểu rất rõ, coi như là ta, cũng không cách nào phân biệt không ra lai lịch của hắn.

Cho nên chủ nhân, người bây giờ, tuyệt không thể đi trực tiếp đối mặt cổ lực lượng này.”

Chiến Tranh Ma Ngẫu lời nói, để Đằng Phi một trận trầm mặc, nhưng ngay sau đó Đằng Phi hỏi: “Vậy thì coi là ta không đi.

Hắn chẳng lẽ cũng sẽ không tìm tới cửa sao?”

“Đừng nghe hắn hù dọa người, nếu như hắn thật sự có cái loại này bản lãnh, tự không cần phải đem lực lượng tạm mượn cho ngũ vực trung tuổi trẻ Vô Giả!” Chiến Tranh Ma Ngẫu tinh táo nói: “Dùng không được bao lâu.

Người tuổi trẻ kia thân thể sẽ bởi vì không chịu nổi cỗ lực lượng này mà hoàn toàn hỏng mất, mà chỉ còn lại có một tia lực lượng tinh thần Hồn Phách, sẽ không đáng sợ như vậy!”

“Đăng Phi! Người không dám ra đây, người cái này con rùa đen rút đầu, người cái này không có loại người, ha ha ha, người không dám theo Liệt Dương Húc đánh, người cũng xứng có được Lục Tử Lăng nữ nhân như vậy? Đăng Phi...!Người lặn ra đây cho ta!” Trên lôi đài Liệt Dương Húc ngửa mặt lên trời cười to, không chút kiêng kỵ dùng ngôn ngữ công kích Đăng Phi.

Sưu!

Một đạo mực sắc kiếm khí, phẳng phát tựa như trời cao rũ xuống, mở ra Hư Không, mang theo một cỗ vô cùng vô tận kinh khủng sát ý.

Mực sắc kiếm khí xuất hiện trong nháy mắt, trong thiên địa ảm nhiên thất sắc, chỉ còn lại có này một đạo mực sắc, chạy chồm rít gào giống như chém về phía trên lôi đài Liệt Dương Húc! “Không tốt, là Long Nhất!” Đăng Phi hai mắt ngưng tụ, nhìn về phía Hư Không.

Không nghĩ tới trước hết không thể chịu đựng được Liệt Dương Húc vũ nhục Đăng Phi người, phải Long Nhất cái này đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa người.

Liệt Dương Húc mạnh mẽ ngừng đầu, đầu đầy tóc đen không gió mà bay, phát phối, một đôi tròng mắt bắn ra hai đạo nóng bỏng vô cùng bạch sắc quang mang.

Oanh!

Cùng đạo kia mực sắc kiếm khí trực tiếp đối với oanh chung một chỗ, trong thiên địa trong nháy mắt mất sở hữu màu sắc,

chỉ còn hắc bạch!

Phanh!

Trong hư không một đạo thân ảnh bị hung hăng đánh sâu vào đi ra ngoài, giống như bị Thu Phong Vô Tình cuốn cuộn nổi lên lá rụng giống như, quảng hướng mấy vạn gạo ở ngoài cao thiên.

Một ngum mang theo vô cùng uy áp thuộc về Bất Hủ Thần Hoàng tuyệt thế đại năng máu tươi, từ Long Nhất trong miệng phun ra, chiếu vào Trường Không, thê lương và lãnh diễm! “Hỏa Ngục Chi Lao Lung!” Đang lúc này, một cái lạnh như băng chí cực thanh âm chợt vang dội trong thiên địa, vẻ đỏ tươi vẻ, trong nháy mắt bộc phát, tạo thành một đạo lao lung, đem kia hai đạo nóng bỏng bạch sắc quang mang cho vòng, nhưng ngay sau đó cho luyện hóa rụng.

Lúc này, như cũ đứng ở trên lôi đài Liệt Dương Húc đuôi lông mày nhảy lên, trên mặt lộ ra vẻ lạnh như băng khinh thường nụ cười, lạnh lùng hỏi: “Hỏa Ngục Đại Thuật? Ngươi là Quảng Việt liên hệ thế nào với?” “Hỏa Ngục Chi Phần Tẫn Bất Hoang!” Kia âm thanh lạnh như băng cũng không trả lời hắn, mà là thừa thắng xông lên giống như thi triển ra chiêu thứ hai.

Một đạo tinh tế đỏ tươi hỏa tuyến, muốn đem Thương Khung cũng cho đốt thành hoang vu, tốc độ nhanh đến không thể tin được, nhớ Liệt Dương Húc bắn xuyên qua.

“Muốn chết!” Trên lôi đài Liệt Dương Húc lạnh lùng vừa quát: “Hoang Vu Tịch Diệt Trảm!”

Một đạo tràn đầy hoang vu mất đi hơi thở kiếm khí, dường như muốn đem này vùng trời địa cũng cho chém ra, mang theo tuyệt thế sắc bén, từ trời cao phủ xuống.

Kia ba động, xông lên trời cao, hạ lay động Cửu U! Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 554: Đại Thiên Vương!

>

Chinh cái thế giới, một mảnh tinh mạch.

Trong hư không một đạo nổi bật thân hình lão đảo rút lui ra mấy vạn gạo xa, trên lôi đài Liệt Dương Húc, còn lại là sắc mặt khế có chút đỏ lên, từ khóe miệng tràn ra một tia máu tươi.

Liệt Dương Húc trong con ngươi, có thể nhìn thấy vẻ ảo não vẻ, hiển nhiên là bởi vì ...! này cụ thân thể quá yếu, nếu là Đại Thiên Vương bốn tôn phủ xuống, sợ là động động thủ chỉ, cả Hỗn Thác Tinh trụ hồi phi yên diệt.

“Thế nào phải nàng?” Đằng Phi bao nhiêu có chút giật mình, lúc trước hướng Liệt Dương Húc xuất thủ người là Long Nhất, bị Liệt Dương Húc một kích đánh bay.

Người thứ hai còn lại là trước đó không lâu vừa mới cùng Đằng Phi đại chiến một cuộc Quảng Hàn Tuyết!
Hơn nữa vừa mới Liệt Dương Húc gặp đối phương sử dụng đại thuật, trực tiếp hỏi ra câu kia: ngươi là Quảng Việt liên hệ thế nào với, lại càng xác định Quảng Hàn Tuyết thân phận.

Nàng tại sao phải từ Vĩnh Hằng Chi Địa trở lại? Nàng tại sao phải giúp mình?
Đằng Phi trong lòng tràn đầy nghi ngờ, lẽ ra Quảng Hàn Tuyết phải là cùng Đại Thiên Vương bọn họ một người mới là a!
Liệt Dương Húc vừa mới đánh lui Quảng Hàn Tuyết một kích kia, trực tiếp làm cho cả Trung Châu kịch liệt rung động, bằng này tám hoang nguyên làm trung tâm, hướng về bốn phương

tám hướng khuếch tán đi ra ngoài, rất nhiều địa phương cũng xảy ra mãnh liệt động đất.

Núi lớn sụp đổ, giang hà đảo lộn, cả vùng đất rạn nứt...!Không biết có bao nhiêu người táng thân tại trận này nhìn như thiên tai kì thực ** động đất trong.

Bốn phương tám hướng ngũ vực cường giả, trừ số ít một số Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế đại năng, những thứ khác tất cả đều bị Liệt Dương Húc trong thân thể tản mát ra kinh khủng uy áp đè khiến cho quỳ rạp xuống đất, giống như là triều bá Vương vĩ đại giống như.

Đằng Phi, Lý Dật Phong cùng Tử Y Nương Tử lẳng lặng đứng ở đó, liên hợp lại tạo thành một đạo vòng bảo hộ, đem Lục Tử Lăng nhóm người che ở trong.

Tuy nhiên cứ như vậy, bọn họ cũng chỉ có hoàn toàn bộc lộ ra.

Trên thực tế, mặc dù Chiến Tranh Ma Ngẫu liều mạng ngăn Đằng Phi, không để cho hắn cùng bị Đại Thiên Vương nhập vào thân Liệt Dương Húc đánh.

Có thể sâu trong linh hồn chạm khắc thuộc về Vĩnh Hằng Chi Chủ kiêu ngạo Đằng Phi.

Như thế nào lại thật sự trở thành con rùa đen rút đầu? Chớ đừng nói chi là Long Nhất xuất thủ, Quảng Hàn Tuyết cũng xuất thủ, mặc dù này rất làm cho người ta không giải thích được.

Nhưng bọn hắn biết rõ không địch lại cũng có thể xuất thủ, Đằng Phi lại có lý do gì đi lùi bước?
“Ha ha, Đằng Phi.

Rất tốt, bọn họ cũng quỳ xuống, sẽ đem người lộ ra.” Liệt Dương Húc cũng không để ý tới có mình trên khóe miệng một ít bôi máu tươi, bộ mặt đùa cợt nhìn Đằng Phi: “Cảm giác như thế nào, người nằm mộng cũng muốn không tới, mình cũng sẽ

hôm nay sao?”

“Liệt Dương Húc, ngươi xác định ngươi bây giờ, vẫn thuộc về mình?” Đổng Phi không để ý đến Liệt Dương Húc đùa cợt, chậm rãi hướng về lối đi tới.

Vẻ mặt đồng tình nhìn đứng ở trên lối đi kia cả người tản ra kinh thiên uy áp anh tuấn nam tử: “Linh hồn của ngươi, đã biến thành một cái tạp chủng...”

“Câm miệng!” Liệt Dương Húc đột nhiên phát ra một tiếng rít gào, cặp kia trong trẻo lạnh lùng bình tĩnh trong tròng mắt.

Hiện lên vẻ vẻ giãy dụa.

Xem ra anh tuấn mặt cũng trở nên dữ tợn cùng vặn vẹo.

Ngay sau đó, Liệt Dương Húc thanh âm biến hóa một cái cường điệu.

Từ mẫn Tuyên Cổ tang thương mùi vị, cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu thanh âm ngã là có chút đến gần, nhưng xa so sánh với Chiến Tranh Ma Ngẫu thanh âm muốn uy nghiêm nhiều lắm, làm cho người ta vừa nghe thì loại muốn quỳ rạp xuống đất quỳ bái vọng động.

“Đại ca không hồ là đại ca, chỉ sợ linh hồn của ngươi kinh nghiệm chín lần Luân Hồi, nhưng sâu trong linh hồn đồ, nhưng như cũ không có thay đổi.” Liệt Dương Húc một đôi mắt hiện ra vẻ phức tạp, nhìn chằm chằm Đổng Phi, sau đó thờ dãi nói: “Ngươi chết cũng không thể cho chúng ta bình tĩnh trở lại, chúng ta một mực đề phòng ngươi, giết ngươi tám lần linh hồn Luân Hồi, bây giờ là thứ chín lần nữa, không nghĩ tới ngươi có trốn ở cái địa phương này, làm phiền Quảng Việt.

Hắc, nói về, Quảng Việt thôi diễn đại thuật, năm đó vậy thì ngươi giúp đỡ hoàn thiện, ngươi không nghĩ tới một ngày kia, hán có dùng ở ngươi trên người mình sao?”

“Ta không phải là Vĩnh Hằng Chi Chủ, ngươi nói đồ, cùng ta không quan hệ, cho nên, nếu như ngươi muốn chọc giận ta, nghĩ chế giễu, đại không cần phải như vậy.” Đổng Phi nhàn nhạt vừa nói.

Nhưng trên thực tế, Đằng Phi tinh thần trong thức hải Chiến Tranh Ma Ngẫu, đã là giận không kèm được, cơ hồ phát điên, nếu không phải Đằng Phi thì ngược lại khuyên nó, sợ rằng Chiến Tranh Ma Ngẫu đã lao ra cùng nó liều mạng.

Cừu nhân gặp nhau, hết sức ngắm nghía, này thật không cần cái gì lý do, hơn nữa Đại Thiên Vương vẫn như vậy cố gắng kích thích Đằng Phi.

“Người phủ nhận cũng vô ích.” Đại Thiên Vương ánh mắt lạnh lùng âm hiểm nhìn Đằng Phi, đùa cợt nói: “Lần này giết người, người tự hoàn toàn tiêu vong ở này thiên địa, chúng ta này không mấy năm qua sở thừa nhận thống khổ, cũng cuối cùng đem giải thoát.

Nhìn ở ngày xưa tình cảm thượng, ta cho người một quả tự sát cơ hội, nhớ kỹ, chỉ là một lần, Đại Thiên Vương hứa hẹn, có thể không phải là cái gì mọi người có tư cách lấy được nha.” “Liệt Dương Húc, người chính là phế vật, người cái này đồ bỏ đi, người trừ hấp tấp đem thân thể của mình cống hiến cho này lão quái vật, còn có thể làm cái gì? Người cảm thấy như vậy coi như là báo thù đến sao? Không, người sai lầm rồi, loại người như người phế vật, vĩnh viễn cũng không có cơ hội tìm ta báo thù! Cho dù ta hiện tại đã chết, cũng không phải là chết ở trên tay của người.” Đằng Phi đồng dạng vẻ mặt đùa cợt tiêu sái thượng lôi đài, nhìn Liệt Dương Húc ánh mắt cười lạnh vừa nói.

Liệt Dương Húc trong con người, lại một lần nữa hiện lên vẻ vẻ giãy dụa, Đại Thiên Vương lực lượng tinh thần, chỉ sợ chỉ là một lũ Hồn Phách, cũng không so sánh với kinh khủng, lẽ ra Liệt Dương Húc căn bản cũng không có bất kỳ giãy dụa cơ hội.

Có thể Đại Thiên Vương hay là đánh giá thấp Liệt Dương Húc trong lòng đối với Đằng Phi hận ý, loại này hận ý, có thể thiêu đốt Cửu Thiên, có thể san bằng Cửu U.

Liệt Dương Húc cái này từ nhỏ xuất thân giàu sang, thiên tư trác tuyệt nhà giàu có đệ tử, có thể nói là hàm chứa chìa khóa vàng lớn lên, mỗi một bước đều có bởi vì hần cửa hàng tốt đường, hần phải làm, chính là hưởng thụ người khác kính ngưỡng, hưởng thụ không có vinh quang.

Nhưng này hết thấy, khi hần cùng Đằng Phi gặp nhau sau, hoàn toàn thay đổi.

Đứng ở Liệt Dương Húc góc độ, cái này chưa từng có ăn xong thiếu nhà giàu có đệ tử, nói là bị Đằng Phi phá một đời cũng không quá đáng.

Đoạn cả người cả của đường như giết người cha mẹ, hủy thứ nhất sinh đi? Loại này hận ý, ở đã sớm ở Liệt Dương Húc sâu trong linh hồn trước mắt không thể xóa nhòa ẩn ký, chỉ cần Liệt Dương Húc linh hồn bất diệt, chỉ sợ chuyển thể làm, gặp lại đến Đằng Phi lời nói, kia khắc cốt minh tâm hận ý, chỉ sợ cũng phải trực tiếp nảy lên trong lòng!

Hôm nay ở Đằng Phi dưới sự kích thích, Liệt Dương Húc linh hồn lại bắt đầu cùng Đại Thiên Vương tranh đoạt lên này là thân thể quyền không chế!

Liệt Dương Húc mình biết mình không phải là Đại Thiên Vương đối thủ, tuy nhiên muốn tranh, tranh mục đích không vì cái gì khác, chỉ vì có thể đích thân chém giết Đằng Phi!

“Người từ nhỏ dựa vào gia tộc, cao cao tại thượng, không đem bất luận kẻ nào để vào trong mắt, nhưng trên thực tế, loại người như người phế vật rời nhà đi tộc, còn có thể có cái gì tiền đồ? Tiểu gia một cước có thể giết chết một mảng lớn loại người như người đồ bỏ đi.

Cho dù người dựa vào gia tộc, nhưng người như cũ không là đối thủ của ta, người cóc mà đòi ăn thịt thiên nga, Tử Lăng là loại người như người phế vật có thể nhớ thương? Muốn giết ta, bị ta chiếm Vương khí, người có cảm giác hay không đến rất thoải mái? Trốn vào Thần Vực Đảo nghĩ trả thù ta, nhưng kết quả như thế nào? Tiểu gia thanh động ngũ vực, người sao? Người như cũ là cái kia phế vật!”

Đằng Phi cười híp mắt tiếp tục kích thích nói: “Phế vật vĩnh viễn chỉ có thể là phế vật, người nhìn nhìn, người hiện tại

thành cái gì quý bộ dáng, người không ra người quý không ra quý, ngay cả thân thể cũng chấp tay đưa cho người khác, người vẫn giãy dựa cái gì đi? Dứt khoát đem linh hồn cũng hiến tặng cho người ta tốt lắm, nhóm người gia dụng hoàn sau, bứt ra mà đi, người này là thân thể, dùng không được bao lâu, sẽ hư thối, có có vô số chuyên ăn hư thối thì thể động vật tới đây gặm thực, linh hồn của người đi? Khi đó, linh hồn của người đã sớm hồn phi phách tán, ha ha ha!”

“Người...!Câm mồm !” Đứng ở trên lôi đài Liệt Dương Húc thân thể đột nhiên kịch liệt lay động, xem ra anh tuần trên mặt tràn đầy vụn vụn về dữ tợn.

“Chủ nhân, làm rất khá!” Tinh thần trong thức hải truyền đến Chiến Tranh Ma Ngẫu tiếng khen ngợi âm.

Đằng Phi lạnh lùng nhìn trước mắt Thần một trận độc ác lệ một trận mê mang Liệt Dương Húc, trong lòng vẻ này dự cảm bất tường nhưng một chút cũng không có giảm bớt.

Nếu như Đại Thiên Vương ngay cả Liệt Dương Húc cũng không đối phó được, vậy hắn cũng không thể nào trở thành Vĩnh Hằng Chi Địa tam đại chúa tể một trong.

Quả nhiên, chỉ chốc lát sau, Đằng Phi cảm giác được Liệt Dương Húc trên người đột nhiên tuôn ra một cỗ thật lớn oán niệm, ngay sau đó, một ngụm máu tươi, từ Liệt Dương Húc trong miệng phun ra, sau đó truyền đến mấy tiếng Cổ lão lạnh như băng cười, tiếng cười kia tràn đầy khinh thường.

“Đại ca lợi hại, tiểu đệ bội phục!” Liệt Dương Húc trong con ngươi dần dần bình tĩnh trở lại, nhìn Đằng Phi chậm rãi nói: “Vốn là ta cũng không muốn quên đi linh hồn của hắn, bởi vì mượn hắn đối với người hận ý, cùng của ta một tia linh hồn lực, dung hợp được lời nói, có thể đem thực lực phát huy được càng thêm hoàn mỹ, đối phó người, cũng càng có nắm chắc một số, dù sao, trên người của người còn nữa Chiến Tranh Ma Ngẫu cái kia không đòi hi đầu gối.

Có thể người thật sự rất lợi hại, nói ba xạo, lại sẽ đem phế vật

trong lòng sở hữu không cam lòng toàn bộ rãnh động, nắm giữ lòng người...! So sánh với nắm giữ đại đạo pháp tắc còn khó hơn, hắc hắc, đại ca, nắm đó người, nếu là có loại này tâm tư, ai có thể ở trong tay người nhảy ra bọt sóng tới ? Đáng tiếc nha đáng tiếc, hôm nay người, linh hồn mặc dù vẫn còn , nhưng sớm đã không phải là năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ!”
“Hãy bớt sàm ngôn đi, thiên ngoại tử chiến!” Đằng Phi cắn răng, lạnh lùng nói.

Đến rồi loại khi này, trận chiến này, đã không thể tránh khỏi, nhưng mà đối với Đại Thiên Vương mà nói, cả Hỗn Thác Tinh ở trong mắt của hắn, cũng không có nửa điểm giá trị, căn bản là không sẽ để ý này viên có mấy trăm ức nhân khẩu tinh cầu là sinh tồn hay là hủy diệt.

Đối với Đằng Phi mà nói, nơi này là nhà của hắn công viên, có thân nhân của hắn bằng hữu cùng hồng nhan tri kỷ.

Cho nên, vô luận như thế nào, hắn cũng muốn giữ được này viên tinh cầu, không bị hủy diệt.

“Tùy tiện người.” Đại Thiên Vương vừa nói, bay lên không bay lên, trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ, Đằng Phi nhìn thật sâu một cái Lục Tử Lăng nhóm người, giống như là muốn vĩnh viễn nhớ kỹ bộ dáng của các nàng.

Giờ khắc này, vô luận là Lục Tử Lăng, hay là Đinh Tuyệt Ninh, Vị Ương Minh Minh, Đồng, Mộ Dung Phương Phi, những thứ này tuyệt sắc cô gái trong mắt cũng tràn đầy nhu tình cùng kiên quyết, không có có người nói chuyện, nhưng này phân chuyện, lại làm cho như nhau cũng hiểu.

Đằng Phi như chết đi, các nàng chỉ sợ cũng cũng sẽ không sống một mình hậu thế.

Đằng Phi than nhẹ một tiếng, truyền âm cho Tử Y Nương Tử:
“Tỷ tỷ giúp ta nhìn các nàng.”
“Ta cùng dật gió cùng nhau giúp người!” Tử Y Nương Tử thái độ kiên quyết phản đối, nàng càng muốn giúp Đằng Phi giúp một tay.

Đặng Phi kiên quyết lắc đầu: “Ta cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu nếu là không địch lại, tới bao nhiêu người cũng không dùng, coi là ta cầu người, giúp ta chiêu cố tốt Tử Lăng các nàng.”
Đặng Phi vào giờ khắc này, nhìn phía Tử Y Nương Tử trong thần sắc, xuất hiện vẻ hiềm có vẻ cầu khẩn.

Tử Y Nương Tử ngửa mặt lên trời thở dài, không để cho nước mắt chảy xuống, rốt cục nhẹ nhẹ gật gật đầu.

Đặng Phi cười một tiếng, thân hình chợt biến mất.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 555: Thảm Thiết!

>

Theo Đằng Phi thân ảnh biến mất ở trên hư không trong, dùng sức ngậm miệng Lục Tử Lăng rốt cục nhìn không được, một giọt nước mắt theo khuôn mặt chảy xuống.

Đinh Tuyệt Ninh tựa đầu tựa vào Lục Tử Lăng trong ngực, khẽ nghẹn ngào an ủi: “Hắn không có việc gì, phải tin tưởng hắn!”

Đồng nhẹ giọng thở dài một tiếng, thân ảnh vô thanh vô tức biến mất ở trong không khí.

Mộ Dung Phương Phi đỏ vành mắt la một tiếng: “Đồng!”

Tử Y Nương Tử khe khẽ thở dài: “Làm cho nàng đi thôi, nàng là Đằng Phi Ngô Đồng Thụ, bọn họ chung một chỗ, Đằng Phi phần thắng có càng nhiều một số.”

Này tâm hoang vu trên sa mạc, đến từ ngũ vực các thế lực lớn các cường giả giờ phút này tập thể thất thanh, một số người trẻ tuổi không rõ lắm vừa mới xảy ra chuyện gì, còn tại đằng kia chầm chọc Đằng Phi, tuy nhiên cũng trực tiếp bị riêng của mình trường bối quát bảo ngưng lại.

“Cũng ngậm miệng lại! Các ngươi biết cái gì? Vừa mới nếu không phải Đằng Phi chủ động đưa ra đi thiên ngoại chiến đấu, cái thế giới này cũng phải bị hủy diệt, các ngươi đều phải chết!” Đến từ Đông Hải Phan gia một cái lão tổ tông gầm lên lên tiếng, sau đó trầm trầm nói: “Vô luận lúc trước cùng Đằng Phi có cái gì thù hận, này có cũng phải Phóng Hạ, đều là ngũ vực nội bộ chuyện tình, hiện tại, nên nhất trí đối ngoại!”

“Không sai, mọi người tất cả cũng nhìn thấy, đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa những người đó, căn bản là không cần sinh tử của chúng ta.” Chu Tước gia tộc lão tổ tông Tây Môn Thương Lăng lên tiếng ủng hộ Đằng Phi.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều người cũng lâm vào trầm mặc trong, bao gồm cùng Đẳng Phi ân oán rất sâu Thần Vực Đảo, Trung Châu Huyền Vũ huyết mạch Vương gia, cũng trở nên trầm mặc.

“Đây là một hoàng kim đại thế, anh hùng xuất hiện lớp lớp đích niên đại, chúng ta thật sự già rồi, muốn thoái lui khỏi lịch sử võ đài.” Đến từ Bắc Cương Điền gia một vị lão tổ thở dài nói nói.

“Hy vọng hắn có thể còn sống trở lại!” Bắc Cương đệ nhất gia tộc Cố gia một vị lão tổ nhìn Hư Không, nhàn nhạt nói.

.

.

Không có trong hư không, Liệt Dương Húc cùng Đẳng Phi cách xa nhau mấy vạn gao, xa xa cùng ngắm.

Nói chuẩn xác, phải là Đại Thiên Vương, Liệt Dương Húc thần hồn đã bị Đại Thiên Vương mạnh mẽ xóa đi, Đại Thiên Vương cũng vì vậy tổn hạ nhất định thật nhiều.

Đại Thiên Vương mắt nhìn Hư Không, chậm rãi nói: “Không nghĩ tới.

Quảng Việt nữ nhi, lại phản bội hắn, chuyện này, ngã thật sự rất có ý tứ.” Vừa nói, mâu quang chuyển hướng Đẳng Phi, thần nhiên nói: “Không thể không nói, đại ca chính là đại ca, người thật sự có bản lĩnh.

Lại có thể xúi giục Quảng Việt nữ nhi, ha ha, thật là phong lưu không giảm năm đó.”

Đẳng Phi lạnh lùng nói: “Ta căn bản không hiểu người đang nói cái gì!”

“Không hiểu sao? Có lẽ, nàng cũng là năm đó bên cạnh người

phi tử một trong sao.” Đại Thiên Vương cười nhạt, sau đó hai mắt bắn ra hai đạo Thần Quang, thân thể trong giây lát trở nên to lớn vô số lần, hóa thành một cù đỉnh thiên lập địa Pháp Tướng, cùng đại đạo tương hợp, kinh khủng uy áp, tràn ngập khắp vũ trụ Hư Không!

Đưa tay liền hướng Đằng Phi vỗ tới đây.

“Để hết thấy kết thúc sao!” Theo Đại Thiên Vương kia Cổ lão thể lương gầm lên.

Khắp vũ trụ cũng trở nên rung chuyển, chung quanh vô số đại tinh rồi rít chấn động.

Trạch hướng quỹ đạo, tinh cầu mặt ngoài cũng phát sinh kinh khủng thiên tai!

Đại Thiên Vương loại cảnh giới này tuyệt thế cường giả, không ra tay thì thôi, một khi xuất thủ, chính là lôi đình vạn quân, căn bản sẽ không cho đối thủ vẫn giữ lại làm gì đường sống!

Thương!

Trong vũ trụ đột nhiên xuất hiện một đạo đỏ ngầu như máu kiếm quang, từ nam chí bắc phía chân trời.

Hóa thành một đạo tinh tế huyết sắc cầu vòng, hướng phía Đại Thiên Vương bàn tay trực tiếp chém xuống!

Bá!

Huyết sắc cầu vòng trực tiếp chém ở Đại Thiên Vương kia không hề vô cùng Pháp Tướng trên bàn tay, lại đem kia bàn tay trực tiếp chém Lạc.

Hóa thành không có năng lượng, ầm ầm tiêu tán ở vũ trụ trong hư không, trực tiếp cắn nát không biết bao nhiêu tất cả lớn nhỏ vẫn thạch.

Không có vũ trụ trong hư không trong giây lát truyền đến Đại Thiên Vương một tiếng vừa sợ vừa giận rít gào: “Hình Thiên! Là người có đúng hay không? Người không phải là đã sớm chết sao? Đối với , Hình Thiên, người này cầu vật, người đã sớm chết, nhưng đem Xích Huyết Ma Kiếm truyền thừa xuống, a a a a, đáng chết!”

Máu tươi giống như Tinh Hà ngã xuống giống như theo Đại Thiên Vương Pháp Tướng đích cổ tay nơi trút xuống xuống, mỗi một lấy máu dịch cũng có thể nói thế gian chí bảo, có thể giết chết một gã Hoàng cấp đại năng!

Đằng Phi thân thể, cũng trong nháy mắt này, động!

Mặc dù hẳn không rõ ràng lắm Quảng Hàn Tuyết tại sao trong lúc bất chợt phản chiến cùng hướng, đem vũ khí nhắm ngay Vĩnh Hằng Chi Địa bên này người, nhưng hiện tại hiển nhiên không phải là truy cứu cái vấn đề này thời điểm.

Đằng Phi yên lặng vận hành Bát Bộ Thiên Long Quyết, chân đạp Già Lâu La Tâm Kinh, thân thể trong nháy mắt vọt tới Đại Thiên Vương Pháp Tướng trước người, tương đối Đại Thiên Vương khổng lồ kia Pháp Tướng mà nói, Đằng Phi thân thể còn không bằng một con kiến đại!

Đại Thiên Vương Pháp Tướng tản ra không có uy áp, vền vền là loại này uy áp, sẽ làm cho Đằng Phi có dũng khí thân thể muốn vỡ vụn cảm giác.

Ông!

Kia can từ Âu Dương gia đoạt tới Đế Binh trường thương, xuất hiện ở Đằng Phi trong tay, chiến phủ Luyện Ngục còn lại là bị Đằng Phi té lên đỉnh đầu, nhiều lần Đế Binh uy áp giống như vạn con tơ lụa giống như rũ xuống, bảo vệ Đằng Phi thân thể.

“Uống!”

Đằng Phi hét lớn một tiếng, trong tay Đế Binh trường thương trong nháy mắt lớn hơn nghìn lần, tản ra không có bén nhọn hơi thở, hung hăng đâm về Đại Thiên Vương Pháp Tướng bụng!

Đương đương đương!

Liên tiếp tia lửa từ Đại Thiên Vương bụng dữ dội lên, không có vũ trụ trong hư không giống như là trán phóng lên rực rỡ vô cùng pháo hoa giống như, xen lẫn đại tinh rơi xuống kinh khủng lực lượng một thương này, lại không có thể phá vỡ Đại Thiên Vương Pháp Tướng phòng ngự!

Bên kia Quảng Hàn Tuyết cầm trong tay Xích Huyết Ma Kiếm, lại một lần nữa họa xuất tất cả xỏ xuyên qua vũ trụ huyết sắc cầu vòng, chém về phía Đại Thiên Vương toàn thân

các nơi.

Đại Thiên Vương Pháp Tướng mặc dù vô cùng khổng lồ, nhưng cực kỳ linh hoạt, chỉ dựa vào trên người hơi thở, là được đưa tay cầm Xích Huyết Ma Kiếm Quảng Hàn Tuyết làm cho liên tiếp lui về phía sau.

Vừa mới bị chém tới kia chích thủ chương lại sinh ra mới, Đại Thiên Vương thanh âm lạnh lùng vang dội vũ trụ Hư Không: “Nếu như thanh kiếm này ở Hình Thiên trong tay, chém ta đây nhất luật thần thức hóa thành phân thân dễ dàng, nhưng ở trong tay của ngươi, ngay cả một phân vạn lực lượng cũng phát huy không ra, ngươi dám đả thương ta Pháp Tướng, tự đi chết đi !”

Rầm rầm rầm!

Đại Thiên Vương Pháp Tướng đỉnh thiên lập địa, mỗi nhất kích cũng mang theo hủy diệt tinh cầu lực lượng cường đại, này tuyệt không ai có thể chống cự!

Bởi vì nơi này đã là vũ trụ chỗ sâu, không cần lo lắng ảnh hưởng đến ngũ vực thế giới, Quảng Hàn Tuyết cũng thả toàn bộ thực lực, này người trẻ tuổi Chí Tôn cường giả, như cũ bị Đại Thiên Vương một luồng thần thức hóa thành phân thân Pháp Tướng làm cho vô cùng chật vật!

Đằng Phi đây lấy kinh khủng áp lực, điên cuồng công kích tới Đại Thiên Vương Pháp Tướng, trong chớp mắt đã đâm ra hơn vạn thương, mỗi một thương cũng đâm vào cùng đốt mắt!

Này cuối cùng không phải là Đại Thiên Vương bản tôn Pháp Tướng, chỉ là một lũ thần hồn hóa thành, cho nên ở Đằng Phi kiên nhẫn công kích đến, phòng ngự rốt cục bị phá vỡ! Phốc!

Đâm ra một cái động lớn, máu tươi ồ ồ chảy xuôi ra.

“Ngươi muốn chết!” Vẫn không để ý đến Đằng Phi Đại Thiên Vương không nghĩ tới đối phương thật có thể phá vỡ mình phòng ngự, hơn nữa làm cho mình bị thương.

Nổi giận gầm lên một tiếng.

Hung hăng một cái tát phách về phía Đằng Phi.

Ông!

Đây là một cỗ không thể địch nổi cái thể lực lượng, một chương này nếu là vỡ vào một cái tinh cầu phía, đủ để đem này viên tinh cầu lấy được chia năm xẻ bảy!

Ông!

Đế Binh Luyện Ngục phát ra một tiếng gào thét, bộc phát ra vô lượng hào quang, ở võ vụn trước trong nháy mắt, vô lượng hào quang tạo thành một vệt sáng, đem Đằng Phi thân thể vững vàng che ở trong.

Wow!

Đằng Phi mạnh mẽ phun ra một ngụm máu, cùng Luyện Ngục cái loại này tâm linh tương thông cảm giác trong nháy mắt bị cắt đứt!

Đế Binh hủy!

Cuối cùng một khắc.

Luyện Ngục dùng vô cùng thâm thiết phương thức, bảo vệ Đằng Phi, Đằng Phi thân thể bị này cỗ vô cùng kinh khủng lực lượng trực tiếp đánh bay ra đêm ở ngoài ngàn dặm.

Một Đạo tử sắc quang mang mạnh mẽ từ Đằng Phi mi tâm lao ra, trong nháy mắt hóa thành một cụ đỉnh thiên lập địa màu tím Pháp Tướng, đưa tay chính là một quyền, hướng phía Đại Thiên Vương Pháp Tướng bộ mặt hung hăng oanh kích quá khứ.

Oanh!

Đằng Phi trong tay Đế Binh trường thương lần nữa phát mở, tạo thành một mảnh màu bạc màn sáng, lần nữa làm Đằng Phi ngăn trở Đại Thiên Vương nặng nề một kích.

Đằng Phi thân thể hoàn toàn không bị không chế cái chấn đánh vào vũ trụ chỗ sâu.

Thình thịch!

Lúc này, Chiến Tranh Ma Ngẫu một quyền, cũng hung hăng oanh ở Đại Thiên Vương Pháp Tướng trên mặt.

Một quyền đánh xuyên qua!
Đại Thiên Vương đỉnh đầu phía.

Xuất hiện một cái cự đại vô cùng lồ thủng, Đại Thiên Vương Pháp Tướng hai cái trọng quyền.

Đồng thời hung hăng oanh ở Chiến Tranh Ma Ngẫu thân thể cao lớn thượng, đánh xuyên qua tử sắc quang màn, ở Chiến Tranh Ma Ngẫu Pháp Tướng thượng đánh ra hai cái cự đại lồ thủng.

“Chiến Tranh Ma Ngẫu.

.

.

Ta muốn giết ngươi!” Đại Thiên Vương rút gào vang dội cả vũ trụ, giận không kiềm được.

Chiến Tranh Ma Ngẫu không nói một lời, vung lên cánh tay phải, Hư Không một trảo, một thanh mấy vạn trượng dài màu tím đại kiếm xuất hiện ở trong tay.

Hướng phía Đại Thiên Vương hung hăng đóa xuống.

“Thiên Đạo Ngũ Thập Trảm!”
Phốc phốc phốc phốc.

.

.

!

Năm mươi kiếm chỉ là một trong chớp mắt, toàn bộ chém ở Đại Thiên Vương Pháp Tướng trên cổ, đem nơi đó chém vào huyết nhục bay ngang.

Nhưng là chỉ chém đi vào một phần ba!

Bá!

Bên kia Quảng Hàn Tuyết cầm trong tay Xích Huyết Ma Kiếm hung hăng hướng Đại Thiên Vương cổ một ...!khắc trắc chém tới!

Phanh!

Đại Thiên Vương trên người lại một lần nữa bộc phát ra một đoàn so sánh với ánh mặt trời mũi nhọn cũng chói mắt vạn gấp quang mang, đem Chiến Tranh Ma Ngẫu cùng Quảng Hàn Tuyết thân thể mạnh mẽ trào ra đi.

Quảng Hàn Tuyết tại trong hư không phun ra một ngụm máu, nhưng một đôi tuyệt mỹ trong con ngươi nhưng bắn ra sáng giọng kiên quyết quang mang, lần nữa vạn người mà lên! Chiến Tranh Ma Ngẫu thê lương Cổ lão thanh âm lại một lần nữa vang lên: “Thiên Đạo Ngũ Thập Trảm!”

Đại Thiên Vương Pháp Tướng thượng sinh ra đủ loại dị tượng, triển khai phản kích, tuy nói chỉ là một lũ thần thức hóa thành Pháp Tướng, nhưng ở cảnh giới thượng, đối với Chiến Tranh Ma Ngẫu cùng Quảng Hàn Tuyết nhưng tạo thành tuyệt đối áp chế, sai một cái cảnh giới, giống như có thiên địa chi sai! Điều này cũng may mắn là một luồng thần thức, nếu là Đại Thiên Vương bản tôn Pháp Tướng, sợ rằng chiến đấu đã sớm kết thúc.

“Phát!”

Trong lúc bất chợt, Chiến Tranh Ma Ngẫu trong miệng, phát ra một tiếng lạnh như băng thê lương rống giận, một đạo huyền lệ đảo không cách nào hình dung tử sắc quang mang, theo Chiến Tranh Ma Ngẫu khổng lồ Pháp Tướng lao ra, trực tiếp nhằm phía Đại Thiên Vương Pháp Tướng trái tim vị trí! “Ngươi dám!” Đại Thiên Vương phát ra một tiếng tràn đầy tức giận rít gào.

Nhưng nhưng căn bản không ngăn cản được Chiến Tranh Ma Ngẫu điên cuồng cử động, Pháp Tướng trái tim trực tiếp bị đạo này tử quang xuyên thấu, Đại Thiên Vương khổng lồ kia vô cùng Pháp Tướng thân thể ầm ầm phát mở!

Này trong nháy mắt không biết có bao nhiêu đại tinh tao ương, theo Đại Thiên Vương Pháp Tướng thân thể vỡ vụn mà đồng thời nổ tung!

Chỗ xa xa người bị thương nặng Đằng Phi tròn mắt muốn nứt, phát ra một tiếng rung trời rít gào: “Không!”

“Chủ nhân, này một luồng thần thức, có được Đại Thiên Vương một phần năm lực lượng, hôm nay bị ta ma diệt, Đại Thiên Vương người bị thương nặng, mười vạn năm đều không thể khôi phục.

Chủ nhân, ta không thể cùng người cùng nhau xông xáo Vĩnh Hằng Chi Địa, thật xin lỗi, chủ nhân.”

Đây là Chiến Tranh Ma Ngẫu xuất thủ trước truyền cho Đằng Phi cuối cùng một đoạn tin tức.

Nhìn không có vũ trụ chỗ sâu kia tấm sáng lạn vô cùng pháo hoa, Đằng Phi khóc đάc tượng đứa bé, nước mắt giàn giụa, ngưỡng thiên nộ hồng: “Đại Thiên Vương, ta chắc chắn ngươi bầm thây vạn đoạn!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, năo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 556: Ngũ Vực Đệ Nhất Nhân!

>

Nơi xa Quảng Hàn Tuyết kéo trọng thương thân thể về mặt mỗi một đi tới Đẳng Phi phụ cận, vừa lúc nghe thấy Đẳng Phi giống như tiếng than thở quyên giống như gào thét, thân thể khẽ run lên, nhìn về phía Đẳng Phi trong ánh mắt, cũng mang theo vài phần vẻ phức tạp.

Nữ quay đầu lại đi, nhìn như cũ sáng lạn trán phóng ở vũ trụ chỗ sâu cái kia đoàn thể mỹ Yên tồn, không khỏi thở dài một tiếng.

“Đẳng Phi, đây đã là kết cục tốt nhất, đã thấy ra điểm sao.”
Quảng Hàn Tuyết nhẹ nói nói.

Đẳng Phi hoảng như không nghe thấy, bộ mặt nước mắt, trong lòng vô cùng đau thương.

Chiến Tranh Ma Ngẫu cứ như vậy, bằng một loại chuyện lúc trước hoàn toàn không cách nào dự liệu phương thức rời đi hắn, cuối cùng truyền tới hắn trong đầu lời nói, giống như xa nhau chỉ ngửi, để Đẳng Phi không cách nào tiếp thu.

“Đại Thiên Vương lần này tổn thất thảm trọng, hắn hạ huyết bản, kia tuyệt đối không phải là một tia bình thường thần thức, rất có thể là hắn thần thức một phần mười, thậm chí càng nhiều.” Quảng Hàn Tuyết không có để ý Đẳng Phi thất thố, đổi lại năng, sợ là cũng không khá hơn bao nhiêu: “Cho nên lần này thật nhiều mặc dù có chút vô cùng thảm trọng, nhưng kết quả, cũng là làm cho người ta phấn chấn.

Đoán chừng không có mấy vạn năm, hẳn là khôi phục không đến.”

Quảng Hàn Tuyết cùng Long Nhất cũng là đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa, nhưng Quảng Hàn Tuyết hiểu rõ thân phận nếu so với Long Nhất cao quá nhiều, ở kiến thức phương diện, tự nhiên không phải là Long Nhất có thể sánh bằng.

Đằng Phi ngẩng đầu, một đôi đỏ bừng trong con ngươi thần thái lơ mờ, thanh âm khàn giọng nói nói: “Đại Thiên Vương cái kia một luồng thần thức, là hẳn toàn bộ thần thức một phần năm, bị Chiến Tranh Ma Ngẫu bị thương nặng, mười vạn năm cũng đừng nghĩ khôi phục như cũ.”

Quảng Hàn Tuyết mở to mắt, giật mình nhìn Đằng Phi, nhin không được hít vào một hơi, lâm bầm nói: “Khó trách hẳn có mạnh như vậy, thì ra là thậm chí phân ra một phần năm thần thức, xem ra hẳn quả thật nghĩ tới người vào chỗ chết, đáng tiếc hẳn vẫn không thể nào thành công.”

“Bản thân ta là thà rằng hẳn chỉ phân ra một phần mười thậm chí hơn ít thần thức để đổi phó ta, nói như vậy, Chiến Tranh Ma Ngẫu sẽ không phải chết.” Đằng Phi lúc này đã bình tĩnh rất nhiều, đến rồi loại cảnh giới này, giống như chuyện tình rất khó để hẳn tâm tình sinh ra ba động.

Nhất là như thế kịch liệt.

Đằng Phi trước ngực tia sáng chột lóe, Đồng sắc mặt Trường Bạch hiện ra thân hình, cả người nhìn qua cực kỳ suy yếu.

“Ân? Đồng? Người, sao người lại tới đây?” Đằng Phi nhìn Đồng.

Vẻ mặt giật mình hỏi.

Hơn nữa cảm nhận được Đồng trên người vẻ này suy yếu hơi thở, càng làm cho Đằng Phi giật mình không dứt.

“Thì ra là vừa mới là người ở che chở hẳn.” Quảng Hàn Tuyết nhìn thật sâu một cái sắc mặt tái nhợt Đồng, chột nói: “Ta liền nói, kia hai kiện Đế Binh, cho dù tự bạo, cũng rất khó khăn

ngăn cản Đại Thiên Vương công kích, người là Ngô Đồng Thụ linh?”

Đồng gật đầu.

Nhìn thoáng qua Quảng Hàn Tuyết, sau đó đối với Đằng Phi nói: “Nàng đối với người không có ác ý gì.”

Đằng Phi ngấm nhìn Đồng, nói: “Lần sau làm tiếp loại chuyện này lúc trước, nhất định phải nói cho ta biết, khỏe? Ta không muốn ở không chỉ chưa phát giác ra trung, tự mất đi người.”

Nhìn Đằng Phi ảm nhiên lại tràn đầy tự trách con người, Đồng nhẹ nhẹ gật gật đầu, nói: “Ta phải bế quan nghỉ ngơi.

Có thể thời gian rất lâu sẽ không xuất hiện, một mình người phải cẩn thận.”

Vừa nói, Đồng hóa thành một đạo quang mang.

lại bay vào giắt Đằng Phi trước ngực Ngô Đồng Chi Tâm trung đi.

Lúc này, Đằng Phi mới nhìn Quảng Hàn Tuyết nói: “Tại sao?” “Có thể không nói sao?” Quảng Hàn Tuyết ngẩng đầu, tinh mâu đưa mắt nhìn Đằng Phi, mệt mỏi trên mặt hiện lên vẻ mắt tự nhiên đỏ ửng, lý do kia, nàng thật sự không có cách nào nói ra miệng.

“Được rồi.” Đằng Phi cũng không còn quá đa tâm chuyện đuổi theo nghiên cứu Quảng Hàn Tuyết tại sao đột nhiên xuất hiện ở nơi này, hơn nữa cùng mình đứng ở cùng con chiến tuyến thượng, ánh mắt của hắn, nhìn phía vũ trụ chỗ sâu.

Tia sáng tan hết, bụi bặm tan mất.

Một mảnh trống vắng trong vũ trụ như cũ lưu lại vẻ này mất đi hoang vu hơi thở cùng.

.

.

Một pho tượng lòng bài tay lớn nhỏ màu tím tượng gỗ, lẳng

lặng trôi lơ lửng ở vũ trụ chỗ sâu trong hư không.

Đằng Phi vận khởi Già Lâu La Tâm Kinh, cơ hồ trong nháy mắt, đi ra Chiến Tranh Ma Ngẫu bên người, ôm đồm lên cái này từ nhỏ hãy theo bạn ở bên cạnh hắc màu tím tượng gỗ, kinh hỉ nói: “Người còn sống? Thật sự là quá tốt!”
“Nó đã không có tánh mạng ba động.” Quảng Hàn Tuyết đứng ở Đằng Phi bên người.

Vẻ mặt không đành lòng nhẹ nói nói.

“Người câm miệng!” Đằng Phi hét lớn một tiếng, đem Chiến Tranh Ma Ngẫu chộp trong tay, nước mắt rơi như mưa: “Nó không có chết, nó còn sống!”

“.

.

.” Quảng Hàn Tuyết trầm mặc không nói, nàng có thể hiểu được Đằng Phi lúc này tâm tình, biết nói thật là làm không đến dùng, chỉ có thể chờ chính hắc từ nơi này về lo lắng trung đi ra.

“Tánh mạng của người, là ở Huyền Linh Tiên Dịch trung dụng dục ra tới, kiếp trước của ta, là Vĩnh Hằng Chi Chủ, nếu từng ta, có thể giao cho người tánh mạng, như vậy hôm nay ta, như cũ có thể làm cho người sống lại!” Đằng Phi một một trận, vô cùng kiên định vừa nói, sau đó đem Chiến Tranh Ma Ngẫu, trực tiếp thu vào Không Gian Hồ Lô trung đi, Chiến Tranh Ma Ngẫu một chút chìm vào đến Huyền Linh Tiên Dịch chỗ sâu nhất.

Đằng Phi đau thương trong thần sắc, mang theo vô cùng kiên định, trong lòng thề: chờ xem, ta sẽ nhường người tỉnh lại! Ta còn sẽ đích thân báo thù cho người!

Đối với mình là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn thứ chín thể chuyển thể chuyện này, Đằng Phi đã nhận mệnh, bởi vì chính mình cùng Vĩnh Hằng Chi Chủ ở giữa nhân quả nhiều lắm, này thật không phải là hắc nghĩ phủ nhận có thể phủ nhận

rụng.

Có thể Đằng Phi sâu trong nội tâm, như cũ cho rằng người hay sống ở lập tức.

Có kiếp trước, ai nhớ kỹ kiếp trước chuyện? Có kiếp sau, ai có thể biết kiếp sau chuyện?

Có thể rõ ràng căn cứ chính xác mình mình đã tới, sống quá, có yêu, hận trôi qua, chỉ có kiếp này, cũng chỉ có kiếp này! Kiếp này hấn thiếu Chiến Tranh Ma Ngẫu rất nhiều, từ nhỏ hấn không thể tu luyện, chính là chỗ này màu tím tượng gỗ yên lặng phụng bồi hấn, mỗi khi nhớ tới cha mẹ thời điểm, tổng hội lấy ra nữa nhìn, khi đó màu tím tượng gỗ, là hấn toàn bộ tinh thần dựa vào.

Sau lại gặp phải Lục Tử Lăng, nghịch thiên cải mệnh, hấn rốt cục có thể tu luyện, tu môn thứ nhất công pháp, chính là Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp!
Nữa sau lại.

.

.

Ở Trung Châu gặp gỡ Đại Đế cản đường, Chiến Tranh Ma Ngẫu thức tỉnh, từ kia sau khi, nó tự vẫn giống như là một thầy tốt bạn hiền giống như làm bạn mình.

Những mưa gió, cùng nhau đi tới, nếu như không có Chiến Tranh Ma Ngẫu, hấn đã sớm hóa thành một đống Hoàng Thổ, chôn cốt ở ngũ vực trong thế giới.

Hấn từng bước đi tới, bên cạnh địch nhân cũng trở nên dữ phát cường đại, nhưng hấn vẫn chưa bao giờ mất đi lòng tin quá.

Bởi vì hấn biết, bên cạnh có Chiến Tranh Ma Ngẫu phù hộ của hấn.

Hôm nay, không có.

“Đại Thiên Vương!” Đằng Phi chậm rãi mặc niệm ba chữ kia,

một đôi tay, gắt gao siết thành quyền, tu bổ vô cùng san bằng móng tay như cũ thật sâu khảm vào đến lòng bàn tay, một cổ đau nhói, nhưng giống như chưa tỉnh.

Đại Thiên Vương thần thức phân thân bị Chiến Tranh Ma Ngẫu cho diệt được sạch sẽ, song ở Đằng Phi nghiêng răng nghiêng lợi nói ra Đại Thiên Vương ba chữ kia trong chớp mắt, vũ trụ trong hư không kia mất đi hoang vu hơi thở nhất thời sinh ra một chút gợn sóng.

Quảng Hàn Tuyết thấy vậy sợ hết hồn hết vía.

Lôi kéo Đằng Phi nói: “Chúng ta mau rời đi nơi này sao, chỗ này đã thành một mảnh đìem xấu đất!”
Đằng Phi lần này không có cự tuyệt, yên lặng cùng Quảng Hàn Tuyết cùng nhau, xé mở Hư Không.

Hướng phía Hỗn Thác Tinh phương hướng bay đi.

Đằng Phi có thể bình an trở về, Lục Tử Lăng nhóm người tất cả đều mừng rỡ, chẳng qua là các nàng cũng trước tiên nhận thấy được Đằng Phi trên người dị thường, cũng chỉ có cũng không có biểu hiện ra đặc biệt hưng phấn.

Cũng là Quảng Hàn Tuyết đi theo Đằng Phi bên người, để mọi người giật nảy mình, nhất là Lý Dật Phong cùng Tử Y Nương Tử còn nữa Long Nhất mấy người, cũng biết cô gái này là ai.

Thấy nàng an tĩnh đi theo Đằng Phi bên cạnh, cũng lộ ra không thể tin được thần sắc.

Đem nghi ánh mắt mê hoặc quăng hướng Đằng Phi, người sau khẽ nhún nhún vai, thanh âm khàn giọng nói: “Vừa mới trong chiến đấu, nàng giúp ta, về phần tại sao, ta không có hỏi, nàng cũng không muốn nói.

Nàng muốn như thế nào tự như thế nào sao.”

Long Nhất bọn người là đầu đầy hắc tuyến, trong lòng tự nhủ lúc này đáp cũng quá không chịu trách nhiệm đi?

Đây cũng không phải là một người bình thường cô gái, đây là

một cường đại đến không có bên Chí Tôn a! Người như thế nếu là sinh lòng ác ý.

Nơi này ai có thể ngăn được nàng?

“Yên tâm, ta sẽ không giống như nửa lúc trước như vậy, hôm nay ta, đã là người theo đuổi của hắn.” Quảng Hàn Tuyết một ngón tay Đẳng Phi, nhàn nhạt giải thích một câu.

Đổi lại dĩ vãng tính cách, nàng là chắc chắn sẽ không giải thích một câu như vậy, có lẽ là phát sinh ở nàng trên người mình chuyện tình, để tâm tình của nàng phát sinh biến hóa; có lẽ là Đẳng Phi cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu trong lúc cái loại này Sinh Tử tình cảm động nàng.

Tóm lại, hôm nay Quảng Hàn Tuyết, tựa hồ đã không hề nữa như vậy trong trời lạnh lùng.

Hoang mạc bốn phía.

Những thứ này đến từ ngũ vực các cường giả, nhìn về phía Đẳng Phi ánh mắt, trở nên vô cùng phức tạp.

Bọn họ một mặt không hy vọng có ngoại lai cường giả đánh vỡ ngũ vực thế giới thăng bằng, về mặt khác, cũng không hy vọng ngũ vực thế giới bản thân xuất hiện quá biến thái quá yêu nghiệt cường giả!

Liệt Dương Húc trên người dị thường, rất nhiều người cũng phát giác.

Hơn nữa Liệt Dương Húc sở thể hiện ra cái kia loại bề ngoài thiên hạ uy áp cùng khiếp sợ ngũ vực thực lực, càng làm cho tất cả mọi người cảm thấy bất an.

Đẳng Phi cùng Liệt Dương Húc đi thiên ngoại chiến đấu, phía dưới lôi đài bên này không có ai trở tới tỷ thí, tất cả đều đợi chờ lên giữa hai người kết quả.

Hôm nay, lại là Đẳng Phi trở về!

Vô số người không khỏi thần thức không dứt, xem ra, hôm

nay này ngũ vực thế giới, đã thật sự không ai có thể nữa ngăn cản Đằng Phi.

“Lão hủ có một đề nghị, nói ra, cung thiên hạ những anh hùng tham khảo xuống.” Đột nhiên, Bắc Cương Cổ gia một vị lão tổ tông, nhìn qua bảy tám chục tuổi bộ dạng, không có giống những khác lớp người già nhân vật như vậy giữ vững một tờ trẻ tuổi mặt, một thân khí huyết cũng trở nên có chút khô kiệt, nói chuyện rất thông thả, giống như là có chút lao lực giống như.

Song khi hắn mở miệng trong nháy mắt, tất cả mọi người ngậm miệng lại, hơn nữa ngũ vực các thế lực lớn trung cái kia những lớp người già nhân vật, đều là vẻ mặt tôn kính nhìn người này.

Vị này Cổ gia lão tổ tông, tên là Cổ Bách Thành, là thật lớp người già nhân vật, một thân thực lực ở hai mươi vạn năm trước, cũng đã đạt tới Bất Hủ Thần Hoàng điền phong cảnh giới, hôm nay đã bắt đầu đi đường xuống dốc, khí huyết bắt đầu suy bại.

Không có ai là thời gian đối thủ!

Nhưng không có người dám xem thường Cổ Bách Thành, cũng biết, nhân vật như thế thật sự động thủ, cho dù đối mặt Quảng Hàn Tuyệt loại này Chí Tôn, cũng chưa chắc sẽ rơi vào hạ phong!

Cổ Bách Thành chậm rãi đi ra, đến trên lôi đài, nói: “Ngũ vực thế giới, có Đằng Phi còn trẻ như vậy người, là chúng ta ngũ vực thế giới kiêu ngạo, thực lực của hắn, ta nghĩ các người mọi người, tất cả cũng nhận rồi, dù sao ta lão bất tử kia, là nhận rồi.”

Vừa nói, hắn nhìn an tĩnh lại đám người, chậm rãi nói: “Cho nên ta đề nghị, Đằng Phi, chính là ngũ vực đệ nhất nhân! Đằng Phi phía sau gia tộc, làm ngũ vực đệ nhất gia tộc! Còn dư lại xếp hạng, thông qua chiến đấu chọn lựa.

Các người ai có dị nghị, có thể đưa ra.”

Hí!

Bốn phương tám hướng, truyền đến traten traten không chế không

được quất lãnh khí thanh âm.

Ngũ vực đệ nhất nhân?

Vô số đạo ánh mắt, quăng hướng cái kia thần sắc đau thương
đích thanh niên.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 557: Cảnh Tỉnh!

>

Âu Dương gia đã diệt, Mộ Dung gia lão tổ tông Mộ Dung kinh hồng cũng đã chết, hư hư thực thực bị vĩnh hằng chi địa siêu cấp cường giả nhập vào thân Liệt Dương húc cũng đã chết!

Còn có ai dám có dị nghị?

Bốn phương tám hướng, những... này đến từ ngũ vực tất cả đại cường hoành thế lực các cường giả, không có một cái nào phát ra âm thanh.

.

Ngẫu nhiên có một hai cái không biết sống chết lỗ mãng người trẻ tuổi, cũng đều bị người bên cạnh gắt gao che miệng lại ba.

Người không muốn sống cũng thì thôi, chớ liên lụy gia tộc của mình!

Lục Tử Lăng bọn người cũng không rõ ràng lắm đẳng phi đau thương nguồn gốc từ phương nào, nhưng cũng có thể cảm giác được trên người hấn tản mát ra cái kia cổ nồng đậm bi thương chi ý.

“Ngũ vực đệ nhất sao?” Đẳng phi thì thảo lắm bầm một câu, tự giễu cười, vẻ mặt cô đơn, quay người rời đi.

Lục Tử Lăng bọn người liếc mắt nhìn nhau, cũng đều yên lặng đi theo đẳng phi thân về sau, cùng một chỗ quay người rời đi.

Vị Ương minh Minh cùng Mộ Dung phương phi hai người vốn là hướng gia tộc bên kia nhìn thoáng qua, lại xem vào trong gia tộc mọi người ý bảo các nàng trực tiếp theo sau.

Vị Ương gia bên này rất nhiều tuổi trẻ nữ tử nhìn xem Vị

Ương rõ ràng ánh mắt đều là tràn ngập hâm mộ, hận không thể dùng thân đời (thay) chi.

Mà Mộ Dung gia bên này, rất nhiều ánh mắt của người tự phức tạp nhiều rồi.

Mộ Dung gia từ khi lão tổ Mộ Dung kinh hồng chết về sau, đại bộ phận người tuy nhiên trong nội tâm thống hận đẳng phi, nhưng thực sự đều minh bạch bọn hắn căn bản không làm gì được được đẳng phi.

Chớ nói chi là Mộ Dung kinh hồng cái chết cũng ám muội, loại chuyện này nếu là không có lan truyền đi ra ngoài, Mộ Dung gia bên này còn có thể có một ít lí do thoái thác, có thể chuyện này đã sớm truyền được xôn xao đấy.

Mộ Dung gia cũng bởi vậy hồ thẹn, trong gia tộc rất nhiều người đều không ngẩng đầu được lên.

Vốn là Mộ Dung gia một ít người khả năng còn tồn lấy báo thù tâm tư, nhưng hôm nay qua đi, kể cả một danh khác lão tổ ở bên trong Mộ Dung gia sở hữu tất cả cường giả, cũng đã mất đi loại này ý niệm trong đầu.

Mộ Dung phương phi là đẳng phi người, điểm ấy đã không thể nghi ngờ, cho dù rất nhiều Mộ Dung gia trong lòng người đầu cũng không thoải mái, nhưng nhưng cũng biết bọn hắn không cách nào cũng vô lực cải biến loại này hiện trạng.

.

Hôm nay đẳng phi như mặt trời ban trưa, nguyên một đám ví dụ bày ở phía trước, toàn bộ ngũ vực đã là không người dám anh hấn mũi nhọn.

Trêu chọc đẳng phi, chẳng khác nào cho mình tìm phiền toái.

Không thấy mà ngay cả Bắc Cương công Nhận thức đệ nhất gia tộc lo chuyện nhà trong bối phận cao nhất lão tổ tông đều

đứng ra dâng tặng đẳng phi vì ngũ vực đệ nhất sao?
Cho nên vô luận là Mộ Dung gia, còn là trước kia tự cùng
đẳng phi có chút ân oán Vương gia, đều không thể không tạm
thời buông đây hết thấy.

Lo chuyện nhà lão tổ tông nhìn xem cái kia người trẻ tuổi có
chút gây gò bóng lưng dần dần đi xa.

Hơi than thở nhẹ một tiếng, cũng không có bởi vì đẳng phi thất
lễ mà cảm thấy có cái gì không khoái.

Hôm nay đẳng phi, đã hoàn toàn có được loại này tư cách!
Ngũ vực đệ nhất nhân, được công nhận, cũng không phải là ai
phong đây!

“Thiên hạ đại hội, hiện tại bắt đầu!”

Đến từ Trung Châu Thần Long huyết mạch ngạo gia một gã kẻ
chủ trì tại lo chuyện nhà lão tổ tông xuống dưới về sau, lên đài
tuyên bố thiên hạ đại hội chính thức bắt đầu.

Nhưng mà.

Bị ngũ vực sở hữu tất cả thế lực cùng cường giả cộng đồng
chờ đợi thật lâu đích thiên hạ đại hội, hôm nay nhưng có chút
như là trò đùa giống như: bình thường.

Bọn hấn tâm tâm khổ khổ muốn tranh giành đồ vật, bị một cái
không tranh giành người, hời hợt cho lấy đi.

Bọn hấn vô cùng để ý thanh danh cùng Địa Vị, tại người ta
trong mắt, hoàn toàn không đáng một văn.

“Động viên cũng không cần phiên muộn, đẳng phi hấn đã
không phải là người rồi, hấn là thần.

Là yêu nghiệt, hấn theo chúng ta khoảng cách quá lớn, căn bản
không cần phải đem hấn trở thành tượng tượng siêu việt đối
tượng.” Đây là một cái đến từ Đông Hải thế lực lớn lão tổ
dùng để động viên phiên muộn gia tộc văn bối mà nói.

Không đề cập tới bên này thay đổi hương vị đích thiên hạ đại

hội.

Đơn nói đăng phi, đã đi ra cái kia phiến hoang mạc, mờ mịt hướng phía phía nam đi tới.

Tất cả mọi người yên lặng theo sau hắn, mà ngay cả gần đây khiêu thoát : nhanh nhẹn tiểu bạch mèo cùng tánh khí táo bạo màu trắng lão vượn, cũng đều không có phát ra một điểm thanh âm.

Không biết đi có bao lâu, đăng phi bộ pháp nhìn như chậm chạp, nhưng mỗi một bước đều phóng ra thật xa, thân hợp Thiên Đạo, đi tại đây phiến dưới trời đất, qua tự nhiên.

“Đăng phi.

Chúng ta đây là muốn ở đâu?” Lục Tử Lăng đuổi tới đăng phi thân bên cạnh, hiện tại cũng chỉ có thể là nàng tới hỏi so sánh phù hợp, những người khác trưng không mở miệng.

.

Đăng phi chậm rãi dừng lại thân hình, quay đầu nhìn thoáng qua mọi người, sau đó chậm rãi nói ra: “Ta chuẩn bị trở về gia, an bài một sự tình.

Sau đó, ta muốn một người đi ra ngoài đi một chút, tán giải sầu, thuận tiện lịch lãm rèn luyện một phen.”

Tất cả mọi người là đầu đầy hắc tuyến, tâm tình không tốt, đi ra ngoài tán giải sầu, cái này không có vấn đề, có thể lịch lãm rèn luyện...! Ông trời, ngươi đã là ngũ vực đệ nhất nhân rồi, toàn bộ ngũ vực thế giới, còn có cái gì có thể ngăn cản ngươi hay sao?

Thực lực của ngươi còn cần lịch lãm rèn luyện lời mà nói..., chúng ta đây làm như thế nào sống?

Những người này chính giữa, chỉ sợ cũng chỉ có Quảng Hàn tuyệt cùng đã bắt đầu ngủ say đồng có thể chính thức lý giải đăng phi tâm tình.

Tại người khác trong mắt đã là ngũ vực đệ nhất nhân đẳng phi, nhưng ở đại Thiên Vương trước mặt, lại yếu ớt đến nỗi ngay cả tay đều duỗi không xuất ra, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem hai kiện đồ binh vì bảo vệ hãn mà nghiền nát, trơ mắt nhìn xem chiến tranh [ma ngẫu-con rối] vì cứu hãn mà hi sinh.

Loại này sâu tận xương tủy vô lực cùng bất đắc dĩ, cũng chỉ có tự mình trải qua trận chiến ấy người, mới có thể minh bạch.

Đại Thiên Vương quá cường đại, tại đây phiến dưới trời sao, sợ là đã vô người là hãn địch thủ, cái loại này làm cho không người nào có thể thở dốc thậm chí liên phản kháng ý niệm trong đầu đều không sinh ra khứng bố uy áp, trực tiếp có thể đem bất luận cái gì muốn nhằm vào người của hãn tin tưởng, nghiền được nát bấy.

Không phải không tự tin, thật sự là lực không hề bắt bớ ah! Bởi vậy, đương Bắc Cương lo chuyện nhà lão tổ tông đưa ra tôn hãn vì ngũ vực đệ nhất nhân lúc, người khác cảm nhận được đấy, là thật sâu thâm mộ, mà đẳng phi, chỉ cảm thấy nồng đậm châm chọc!
Đẳng phi tinh tường mục đích của đối phương cũng không phải châm chọc hãn, cho nên hãn mới có thể quay người ly khai.

“Đẳng phi, có thể nói nói, cùng Liệt Dương húc trận chiến ấy, đến cùng xảy ra chuyện gì? Tất cả mọi người rất lo lắng người.” Lục Tử Lăng thanh âm thập phần nhu hòa, thay đổi quá khứ đích trong treo nhưng lạnh lùng.

Đỉnh tuyết ninh, Vị Ương rõ ràng, Mộ Dung phương phi, Long nhất, áo tím nương tử, thậm chí là Lý Dật Phong, những người này đều tại về mặt ân cần nhìn xem đẳng phi.

Đẳng phi bờ môi khẽ nhúc nhích, thì thảo nói ra: “Chiếm cứ Liệt Dương húc thân thể đấy, là vĩnh hằng chi địa Tam Đại Thiên Vương một trong đại Thiên Vương, hãn chỉ (cái) vận dụng một phần năm thần hồn lực lượng, ta ở trước mặt của hãn, tựa hoàn toàn không có sức phản kháng.

Long nhất không phải là đối thủ của hắn, Quảng Hàn tuyệt cái này Chí Tôn cũng không phải là đối thủ của hắn, cuối cùng, là chiến tranh [ma ngẫu-con rôi], hy sinh chính nó, cùng đại Thiên Vương cái kia một phần năm thân hồn lực lượng đồng quy vu tận rồi.”

“Cái gì? Chiến tranh [ma ngẫu-con rôi] nó...!Chết rồi hả?”
Lục Tử Lăng bọn người chấn động, nhất là Lý Dật Phong cùng áo tím nương tử cùng với Long nhất những...này so sánh tình huống chiến tranh [ma ngẫu-con rôi] lai lịch người, càng là không thể tin được đây là thật đấy.

Đằng phi âm đạm

Gật đầu, tự giễu cười nói: “Ta tính toán cái gì ngũ vực đệ nhất nhân đâu này? Tại tuyệt đối cường giả trước mặt, ta ngay cả cơ hội xuất thủ đều không có, chỉ có thể trơ mắt nhìn mình người thân cận nhất như là thiêu thân lao đầu vào lửa giống như: bình thường xông đi lên toi mạng.

Còn đối với phương, lại chỉ vận dụng một phần năm thân hồn lực lượng.

Chỉ là...!Một phần năm, mà thôi!”

Đằng liếc mắt đưa tình trong tràn đầy bi thương cùng thất lạc, thanh âm của hắn khàn giọng, chảy ra huyết lệ.

Nhỏ trên mặt đất, đem đại địa xuyên thủng.

Đây là Hoàng cấp đỉnh phong đại năng tràn ngập khuất nhục huyết lệ!

“Ai, đằng phi, tuy nhiên ta biết rõ của ta lời nói người có thể sẽ có chút không thích nghe, nhưng ta vẫn còn muốn nói ra.”
Quảng Hàn tuyệt thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng, ngưng mắt nhìn xem đằng phi: “Người năm nay, tính toán đâu ra đấy.

Cũng không đến 30 tuổi, nhưng người cũng đã biết, đại Thiên Vương có bao nhiêu tuổi sao?”

Đằng phi chậm rãi ngẩng đầu, nhìn xem Quảng Hàn tuyệt, lục Tử Lăng bọn người cũng đều tò mò nhìn cái này theo địch nhân đến...!Không là địch nhân bạch y nữ tử, đối (với) vĩnh

hằng chi địa Tam Đại Thiên Vương một trong đại Thiên Vương, nói không hiểu kỳ là không thể nào đấy.

Quảng Hàn tuyệt thân nhiên nói: “Đại Thiên Vương năm nay đã sống hơn 100 vạn năm!” Không đợi mọi người phát ra kinh hô, Quảng Hàn tuyệt nói tiếp: “Hắn là cùng từng đã là vĩnh hằng chi chủ cùng một cái thời đại tuyệt thể cường giả! Tại trăm vạn năm trước.

Cũng đã thâm bất khả trắc! Vĩnh hằng chi chủ sau khi chết, Tam Đại Thiên Vương riêng phần mình đã bị bắt đồng nguyên rửa, bản tôn đều không pháp ly khai chỗ ở.

Thực lực cũng đều đã bị bắt đồng trình độ ảnh hưởng.

Có thể hắn trăm vạn năm tích lũy, thật không phải là một truyện cười, đẳng phi, người suy nghĩ thật kỹ, người mới 30 tuổi!”

“Đúng vậy, ta 30 tuổi thời điểm, cũng không thể đạt tới chủ nhân ngài cảnh giới bây giờ.” Long nhất đi vào đẳng phi trước người, lớn tiếng nói: “Cho dù Tam Đại Thiên Vương, tại 30 tuổi thời điểm, có lẽ cũng không có loại thực lực này đây.” “Đúng vậy.

Ít nhất, cha ta 30 tuổi thời điểm, vừa mới đột phá thành đế.” Quảng Hàn tuyệt nhàn nhạt nói xong, sau đó một đôi tinh mâu dừng ở đẳng phi: “Người cảm thấy rất thất lạc, người cảm thấy không có thể giúp đỡ chiến tranh [ma ngẫu-con rối], trơ mắt nhìn xem nó chết đi đều là của người sai sao? Nếu như người thật sự nghĩ như vậy.

Ta đây chỉ có thể nói, ta không nên tới hỗn [lăn lộn] thác tinh, lại càng không nên đi theo bên cạnh người, bởi vì người căn bản là không có thể nhận rõ chính người!”

“Cho dù người là từng đã là vĩnh hằng chi chủ, nhưng không người biết được kiếp trước, không người biết được kiếp sau, mọi người là sống ở đương thời, cho nên, người là người, vĩnh hằng chi chủ là vĩnh hằng chi chủ.

Người có thể ở hôm nay tuổi thọ đạt đến trước mắt thành tựu,

ta chỉ có thể nói, đằng phi, ngươi đã rất rất giỏi rồi!”

“Ngươi muốn đi ra ngoài giải sầu, muốn đi lịch lãm rèn luyện, cái này đều không có vấn đề, ta Quảng Hàn tuyệt, có thể mang ngươi đi một cái tuyệt đối địa phương nguy hiểm, có thể tại đâu đó còn sống đi ra, ta cam đoan ngươi đột phá đến Chí Tôn cảnh giới không có vấn đề.

Nhưng ngươi bây giờ, cần làm đây, là thả lỏng trong lòng trong cái kia không nên có chấp niệm, chiến tranh [ma ngẫu-con rối] chết, không là của ngươi sai!”

“Nếu như ngươi không bỏ xuống được chấp niệm, chẳng những những... này quan tâm ngươi yêu lấy ngươi người hội (sẽ) thất vọng, ta muốn, chiến tranh [ma ngẫu-con rối] tiên sinh, cũng sẽ (biết) rất thất vọng, nó giao ra tánh mạng của mình, cũng không phải muốn nhìn đến một cái tinh thần sa sút thất lạc đã mất đi lòng cầu tiến người trẻ tuổi.

Cũng sẽ không biết hi vọng chứng kiến một cái thực lực không đủ tự muốn trùng kích vĩnh hằng chi địa đi lỗ mạng báo thù kẻ lỗ mạng!”

Quảng Hàn tuyệt vẻ mặt kích động, tựa hồ tại uống tinh đằng phi đồng thời, cũng đem chính mình đầy ngập phần uất đều thổ lộ hết đi ra.

Mọi người tất cả đều nghe được trợn mắt há hốc mồm, nhất là lục Tử Lăng, nhìn về phía Quảng Hàn tuyệt ánh mắt thập phần quái dị, khéo miệng nhẹ nhàng kéo ra, thầm nghĩ trong lòng: của ta hảo phu quân, ngươi rốt cuộc muốn tai họa bao nhiêu cô gái tốt tử, mới bằng lòng từ bỏ ý đồ?

Cuối cùng, Quảng Hàn tuyệt thanh âm dần dần bình tĩnh trở lại, thật sâu dừng ở đằng phi nói ra: “Chiến tranh [ma ngẫu-con rối] dùng tánh mạng, tàn phá đại Thiên Vương một phần năm thần hồn chi lực, có thể nói đã là vì ngươi sáng tạo ra không thể tư

Nghị tuyệt hảo cơ hội, ngươi chỉ cần dốc lòng xuống, không ngừng tu luyện, một ngày nào đó, ta tin tưởng, ngươi sẽ có được đứng tại đại Thiên Vương trước mặt, cùng hắn chính diện quyết đấu thực lực!”

“Nàng nói rất đúng, đằng phi, ta tin tưởng ngươi.” Lục Tử Lăng kéo đằng phi tay, đem chính mình bàn tay nhỏ bé đặt ở

đăng phi trong lòng bàn tay, đối với đăng phi, lộ ra một cái
điên đảo chúng sinh tuyệt mỹ đáng tươi cười.

!!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 558: Vô Tận Thâm Hải!

>

Oanh!

Ngũ vực thế giới Nam Hải chỗ sâu, màu đen đại dương vừa nhìn không có, cuồng phong gào thét, sóng dữ quay, đỉnh đầu bầu trời trời u ám, tia chớp không ngừng xen kẽ trong đó.

Thỉnh thoảng truyền tới một trận cuộn cuộn tiếng sấm.

Một đạo thân ảnh, dán mặt biển đập trên sóng dữ cuộn cuộn nổi lên ba đào, tốc độ nhanh đến không thể tin được, đang một quyền oanh hướng một đầu to lớn vô cùng hải dương quái thú.

Ngao!

Hải dương quái thú đầu rắn thân bò, dài chừng ngàn trượng, cả người kim lóng lánh, giống như một ngọn Kim Sơn, tản ra cực kì khủng bố uy áp, rống giận liên tục.

Thình thịch!

Một cái tràn đầy hỗn độn lực quả đấm hung hăng đánh vào này đầu quái vật lớn trên cổ, bởi vì hai người ở giữa hình thể xê xích khổng lồ, tương đối này khổng lồ hải dương cự thú mà nói, người này hình thể giống như một bụi bặm giống như.

Song một quyền này nhưng cho này đầu hải dương quái thú mang đến thương tổn cực lớn, người sau phát ra một tiếng kinh khủng rít gào, trong thiên địa mây đen cuộn cuộn mà động, vô số đạo tia chớp bổ về phía đạo thân ảnh kia.

Thương!

Một đạo huyết sắc kiếm quang, vô cùng tươi đẹp ở này tối tăm

trong thiên địa sáng lên, xẹt qua đầu kia khổng lồ hải dương quái thú cổ, kia hải dương quái thú nhất thời thân thủ chỗ khác biệt.

Khổng lồ đỉnh đầu từ không trung hung hăng rơi đập đi xuống, giống như một tòa núi lớn nện ở trên mặt biển, nhất thời đập lên vạn trượng cao sóng lớn.

Đồng thời nương theo lấy, còn có một nữ tử cười khẽ thanh.

“Đáng chết, ta không phải là nói qua cho người, không để cho người xuất thủ sao?” Dán mặt biển đạo thân ảnh kia phát ra một trận cảm tức thanh âm.

“Hi hi, người ta xem người đánh khổ cực như vậy, đã nghĩ giúp người nha, người không lĩnh tình không nói, vẫn thì ngược lại mắng ta, thật là quá đáng sao?” Một Đạo thân ảnh màu trắng, giống như Tinh Linh giống như chợt xuất hiện tại trong hư không, tiếp theo giây, liền xuất hiện ở mặt biển đạo thân ảnh kia phụ cận.

Hai người kia, chính là Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết, mà nay, khoảng cách thiên hạ đại hội.

Đã qua năm năm thời gian.

Này năm năm trung, Đằng Phi cũng không có rời đi quá ngũ vực, lúc trước ba năm, Đằng Phi đem ngũ vực mỗi một miếng đại lục cũng đập biến.

Tiến vào những thứ kia kinh khủng cấm địa, tiến hành lịch lãm.

Thế giới này quả nhiên thần bí và cường đại, loài người mặc dù là cái thế giới này Chúa Tể Giả, nhưng tuyệt không phải là cõi đời này duy nhất người mạnh nhất.

Chỉ sợ Đằng Phi hôm nay ở ngũ vực trong thế giới đã đứng ở một cái tuyệt đối điên phong thượng, nhưng ở xông những thứ

này cảm địa thời điểm, đã từng gặp phải quá vô số lần nguy hiểm, có mấy lần thậm chí thiếu chút nữa trực tiếp ngã xuống! Nhưng chỗ tốt cũng là cực kỳ rõ ràng.

Thực lực của hắn, chiếm được rõ rệt tăng lên, cũng tìm được rất nhiều loại thiên địa chí bảo, so sánh với Thiên Đế Thạch tốt nhiều lắm, thậm chí so với Đăng Phi ngưng luyện ra được Huyền Linh Tiên Đan còn tốt hơn!

Đăng Phi đem những thứ này bảo vật, tất cả đều mang về Đấu Tinh Cổ Điện, phân cho mọi người, từ phía trên hạ đại hội trở lại ngày đó lên.

Đấu Tinh Cổ Điện bên này phần lớn người lại bắt đầu bế quan tu luyện.

Chiến Tranh Ma Ngẫu chết đi, cho mọi người xao hưởng liễu cảnh tỉnh, ngũ vực đệ nhất.

Ở Vĩnh Hằng Chi Địa cái kia những cường giả trong mắt, căn bản không chịu nổi một kích, bọn họ không muốn tha Đăng Phi chân sau.

Lục Tử Lăng thậm chí cự tuyệt Cơ Tử Vân bởi vì vội vả muốn ôm cháu trai mà muốn cho Đăng Phi bọn họ thành thân đệ nghị.

Không phải là không muốn, thật sự là không muốn làm cho Đăng Phi phân thân.

Cứ như vậy, này năm năm trung, Đăng Phi tiền tam năm thỉnh thoảng còn có thể trở về Đấu Tinh Cổ Điện một lần, khi hắn rời đi ngũ vực đại lục, bắt đầu hướng Vô Tận Thâm Hải lịch lãm sau, tựu vẫn chưa có trở về đi qua.

Thủy chung ở Đăng Phi bên cạnh, chỉ có Quảng Hàn Tuyết một người.

Bởi vì chỉ có Quảng Hàn Tuyết.

Không cần ở Đấu Tinh Cổ Điện bế quan tu luyện, những

người khác, bao gồm Lý Dật Phong, Tử Y Nương Tử cùng Long Nhất những thứ này Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới người, tất cả đều tiến vào bế quan tu luyện trong.

Cũng làm phiền Quảng Hàn Tuyết, Đằng Phi mấy lần gặp nạn, đều là Quảng Hàn Tuyết ở thời khắc mấu chốt xuất thủ tương trợ.

Cái này ngày xưa lãnh nhược bằng sương cô gái.

Ở chỗ này cuộc sống năm năm sau, tính tình cũng trở nên sáng sủa rất nhiều.

Một lần kia thiên hạ đại hội, khiến cho Đằng Phi trở thành một cái Truyền Kỳ, cả ngũ vực không người nào không biết không người nào không hiểu.

Vô số đích thanh niên đều muốn Đằng Phi trở thành thần tượng, khắc khổ tu luyện, hy vọng một ngày kia, có thể cùng Đằng Phi giống nhau, thành làm cái thế giới này cường giả.

Vốn là cùng Đằng Phi không hòa thuận những gia tộc kia thế lực, tất cả cũng đem những tâm tư đó thu liễm, cùng tôn vinh Đằng Phi làm ngũ vực đệ nhất nhân.

Năm năm trước thiên hạ đại hội, cũng quyết không thể ra ít trẻ tuổi cường giả.

Hôm nay trừ đi Đằng Phi, ngũ vực trung trẻ tuổi cường giả đệ nhất nhân, là Trung Châu Thần Long huyết mạch Ngạo gia Thiếu chủ Ngạo Tích Quân, Tây Vực Tiểu gia Thiếu chủ Tiểu Côn đành phải thứ hai, tên thứ ba là Đông Hải Bình gia Thiếu chủ Bình Trung Sinh.

Bình Trung Sinh ở thua ở Ngạo Tích Quân cùng Tiểu Côn sau, biết sỉ rồi sau đó cũng thành ngũ vực trẻ tuổi nhân tài kiệt xuất nhân vật.

Trừ lần đó ra, Bắc Cương Điền gia Thiếu chủ Điền Hành Kiện,

Cố gia Thiếu chủ Cố Thiếu Đồng, Trung Châu Tây Môn gia Thiếu chủ Tây Môn Khánh nhóm người, cũng tất cả đều trên bảng nổi danh.

Nhưng những thứ này cường giả trong, vẫn có mấy người công nhận trẻ tuổi cường giả, cũng không có tham gia thiên hạ đại hội lôi đài.

Trong chuyện này có Bắc Cương Mộ Dung gia tân nhậm gia chủ Mộ Dung Phương Phi, Trung Châu Ngạo gia thiên chi kiều nữ Ngạo Tích Trúc, Trung Châu Vị Ương gia minh châu Vị Ương Minh Minh, bao gồm Vị Ương gia con rể Điền Quang cùng Tiểu công chúa Vị Ương Minh Nguyệt.

Những người này cũng được công nhận có được tiến vào trước mười thực lực, nhưng cũng không có tham gia xếp hạng chiến đấu.

Có lẽ, khi hãn cử xem ra, loại này chiến đấu, đã không có gì ý nghĩa, bởi vì vô luận bọn họ nữa thế nào cố gắng, cũng có một người tuổi còn trẻ gây gò bóng lưng, giống như Thần giống như, đặt ở đỉnh đầu của bọn hãn.

Thậm chí Ngạo Tích Quân ở chiến bại sở hữu đối thủ, trở thành trẻ tuổi đệ nhất nhân, rất là cảm khái nói một câu nói, để tất cả mọi người lòng có đồng cảm.

“Ta là trẻ tuổi đệ nhất nhân? Có lẽ sao, Đằng Phi căn bản là không phải là người, hãn là Thần, vốn là ta cùng hãn còn có một tranh cao thấp ý niệm trong đầu, nhưng hiện tại.

.

.

Ta sẽ không đi ghen tỵ với hãn cái này phi nhân loại, bởi vì hãn là biến thái, là yêu nghiệt, là Thần!”

Thiên hạ trên đại hội, ngũ vực thế hệ trước cửa liên cũng không có xuất thủ, bởi vì bọn họ một khi xuất thủ, chính là kinh thiên động địa, trừ đi thiên ngoại chiến đấu, nếu không

nghe lời, ngũ vực thế giới căn bản không cách nào thừa nhận cái loại này kịch liệt ba động.

Đi thiên ngoại chiến đấu, cho dù đánh thắng, có thể chứng minh cái gì đi? Lẫn đang lúc cũng không có cái gì thâm cừ đại hận, cho dù đánh thắng, cũng là đành phải Đẳng Phi dưới.

Đối với cái này những sống mấy vạn năm thậm chí mấy mươi vạn năm lão gia này của mà nói, bọn họ cũng đâu bắt khởi người này.

Tuy nhiên thiên hạ đại hội cũng có một người chỗ tốt, đó chính là nó làm cho cả ngũ vực, chân chính tan ra làm một thể, lẫn đang lúc cũng triển khai các loại trao đổi.

Tin tưởng ở không lâu tương lai, thiên địa đại biến ngũ vực nhất định có thể đủ nghênh tới một người mới phồn vinh thịnh thế.

Dĩ nhiên, này hết thấy điều kiện tiên quyết, là Vĩnh Hằng Chi Địa người bên kia, không hề nữa cố gắng tiến vào ngũ vực thế giới.

Từ tạm thời đến xem, Vĩnh Hằng Chi Địa bên kia ở liên tục thất bại sau, tựa hồ là hấp thụ dạy dỗ, này năm năm ngã là không có gặp lại được từ Vĩnh Hằng Chi Địa tới được người, ngũ vực thế giới, rất là bình tĩnh.

Vô Tận Thâm Hải trung nguy cơ tứ phía, tựa như vừa mới cùng Đẳng Phi chiến đấu này đầu biển sâu quái thú, tựa có Bất Hủ Thần Hoàng trung kỳ cảnh giới.

Hơn nữa ở Vô Tận Thâm Hải nơi này, thiên địa quy tắc đi theo ngũ vực trên đại lục vẫn có khác nhau rất lớn, đầu kia Bất Hủ Thần Hoàng trung kỳ biển sâu quái thú toàn lực thi triển, nhắc lên Kinh Đào Hải Lãng, nhưng cũng không có đối với cả ngũ vực thế giới tạo thành ảnh hưởng quá lớn.

Điều này làm cho Đẳng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết đều có chút hoài nghi, ở Vô Tận Thâm Hải bên trong, có thể có nào

đó bảo vật, ở trần áp nơi này Thiên Đạo pháp tắc!
Chẳng qua là hai người muốn xông vào, cũng rất khó khăn,
bởi vì ...! này đầu Bất Hủ Thần Hoàng trung kỳ cảnh giới biên
sâu quái thú, cũng không phải là này Vô Tận Thâm Hải trung
cường đại nhất tồn tại.

Chẳng qua là ở hai người lặn xuống đến một ngàn trượng thời
điểm gặp phải đối thủ, Quảng Hàn Tuyết cùng Đằng Phi cũng
từ càng sâu địa phương, cảm nhận được một cổ cực kì khủng
bố ba động, giống như là ở đâu ngủ đông một cái đại Long
Nhất Bàn.

Đề này hai người có thể tung hoành thiên hạ cường giả cảm
thấy có chút sợ hãi.

“Uy, người nói, vẫn có muốn hay không đi xuống?” Quảng
Hàn Tuyết đứng ở Đằng Phi bên cạnh, một đôi mê người ánh
sao mâu dừng ở Đằng Phi: “Phía dưới cái kia, ta nhưng là có
chút không có đáy đi.”

Đằng Phi suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Nếu không ta đi
xuống, người ở chỗ này chờ? Vạn nhất ta bị đuổi giết, người
còn có thể này giúp ta ngăn chặn thượng vừa chờ.”

“Không!” Quảng Hàn Tuyết không hề nghĩ ngợi cự tuyệt
Đằng Phi đề nghị, liếc Đằng Phi một cái, sau đó nói: “Người
hiện tại khoảng cách Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, chỉ kém
như vậy một tầng cửa sổ giấy, người đã áp chế hai ...! nhiều
năm, vẫn không buông ra, nếu như người nếu là hiện tại buông
ra áp chế độ kiếp lời nói, tin tưởng ta cửa nắm chắc có hơn lớn
hơn một chút.”

Đằng Phi lắc đầu, cự tuyệt Quảng Hàn Tuyết đề nghị, hấn áp
chế cảnh giới, cũng không phải là không muốn đột phá, mà là
vẫn cảm thấy kém một cái tốt đẹp chính là cơ hội.

Này cơ hội nếu là không xuất hiện, trừ phi đến rồi sống chết
trước mắt, nếu không Đằng Phi chắc là không biết buông ra áp
chế tiến hành đột phá.

“Được rồi, dù sao đây là của người mà chuyện, tùy tiện người
kéo.” Quảng Hàn Tuyết vừa nói, sau đó nhìn dưới chân Vô

Tận Thâm Hải, nói: “Chỗ này thật đúng là kỳ quái đi, thậm chí để cho ta có dũng khí tiến vào đến Vĩnh Hằng Chi Địa một số cảm địa cảm giác, này trên mặt biển Phong Bạo, tựa đủ để cho Đại Đế cảnh giới cường giả ngã xuống, chớ nói chi là còn nữa Bất Hủ Thần Hoàng trung kỳ biến sâu quái thú.

Phía dưới rốt cuộc có bảo vật gì đi?”

“Người xác định nhất định là bảo vật?” Đẳng Phi cười mà như không cười nhìn Quảng Hàn Tuyết.

“Dĩ nhiên.” Quảng Hàn Tuyết mi mao nhất thiêu, hừ một tiếng nói: “Không có bảo vật, này Bất Hủ Thần Hoàng trung kỳ cảnh giới biến sâu quái thú là thế nào tu luyện ra tới?”

“Nói cũng là, xem ra, chúng ta hoàn chân phải đi xuống một lần.” Đẳng Phi trầm ngâm, lẩm bầm lẩm bầm.

Theo ngũ vực quy nhất, thiên địa quy tắc từ từ phát sinh thay đổi, ngũ vực thế giới tựa hồ trở nên càng ngày càng mạnh, mặc dù không ai biết căn nguyên ở nơi đâu, nhưng này thoát nhìn cuối cùng là một chuyện tốt.

Thần Hồn Vực ở một năm trước, quy tắc đột nhiên phát sanh biến hóa, quá khứ ngũ vực Vô Giả tiến vào Thần Hồn Vực, thân thể là ở lại ngũ vực thế giới bên này.

Nhưng ở một năm trước, mọi người đột nhiên phát hiện, lần nữa tiến vào Thần Hồn Vực thời điểm, thân thể của bọn họ, cũng sẽ biến mất ở ngũ vực thế giới.

Nếu như chết ở Thần Hồn Vực bên trong, cũng sẽ không giống như nữa quá khứ giống nhau, sẽ ở ngũ vực trung sống lại, chẳng qua là cảnh giới có rơi xuống đơn giản như vậy.

Làm chuyện này, Đẳng Phi đặc biệt tiến vào đến Thần Hồn Vực Thần Miếu trong, tìm được khí linh lão nhân đặc biệt đã hỏi một lần.

Khí linh lão nhân đáp án, để Đẳng Phi đối với Vô Tận Thâm Hải sinh ra hứng thú thật lớn, cho nên nói cho dù không có Quảng Hàn Tuyết giựt giây, Đẳng Phi cũng nhất định sẽ xâm

nhập đến Vô Tận Thâm Hải, tìm kiếm một hai.

Cả vùng đất đồ chuyển đổi, phải suy nghĩ đích tình lễ tương
đối nhiều, tốc độ có thể sẽ điểm chậm, ta tận lực bảo đảm mỗi
ngày đổi mới.

Đầu tháng cầu một tờ giữ gốc nguyệt phiếu, cầu một tờ phiếu
đề cử !

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 559: Thái Cổ Di Tích!

>

“Đại kiếp buông xuống, thiên địa pháp tắc phát sinh thay đổi, lúc trước chỉ có thể để linh hồn tiến vào đến Thần Hồn Vực, là vì bảo đảm ở đại kiếp sắp phát sinh thời điểm, Thần Hồn Vực ủng hộ có đầy đủ năng lượng, tới dung nạp những thứ kia Thần Giới hậu duệ.” Lão giả một đôi mắt có thể nhìn thấu cổ kim, lộ ra vô tận tang thương phong cách cổ.

“Thần Giới hậu duệ?” Đằng Phi từ lão giả trong giọng nói nghe ra một những thứ gì, nhìn lão giả hỏi: “Chẳng lẽ trừ chúng ta loài người, còn nữa chủng tộc khác?”

Lão giả gật đầu: “Ở trên cao lần kia tròng đại kiếp phát sinh thời điểm, Thần Giới con dân tiến vào Thần Hồn Vực tị nạn, trong đó có nhân tộc, Yêu Tộc, Ma Tộc, Thú Tộc này tứ đại chủng tộc.

Trong đó Nhân Tộc cùng một phần Thú Tộc, chia ra lựa chọn Hỗn Thác Tinh cùng Vĩnh Hằng Chi Địa, làm sống ở đất, Yêu Tộc cùng Ma Tộc, khác lựa chọn bất đồng sống ở, trải qua nhiều năm như vậy sinh sôi nảy nở sinh lợi, bọn họ chủng tộc, cũng có thể có trở nên thập phần lớn đại.”

Đằng Phi ánh mắt mỉm cười nói híp mắt, lẩm bầm nói: “Yêu Tộc cùng Ma Tộc.

.

.

Thập phần lớn đại? Ý của ngài, có phải hay không muốn nói, ở không phải tương lai, rất có thể có bởi vì tranh đoạt Thần Hồn

Vực bên trong địa bàn, mà phát sinh chiến đấu?”

Lão giả mâu quang thâm thúy nhìn Đằng Phi, nhưng không có nhiều lời, chẳng qua là khoát tay áo, nói: “Làm Thần Hồn Vực khí linh, ta phải tuân thủ Thần Hồn Vực pháp tắc.

Có một số việc, ta không thể nói cho người biết quá nhiều, phải một mình người đi từ từ lục lọi.

Tuy nhiên, ở các người Hỗn Thác Tinh Vô Tận Thâm Hải bên trong, nên tồn tại một số cực kỳ rất xưa Thái Cổ di tích, những thứ kia di tích, có thể có là một kỷ nguyên trước, trong thần giới người mới vừa tiến vào đến Hỗn Thác Tinh thời điểm lưu lại, còn có một loại có thể.

Đó chính là.

Những thứ này Thái Cổ di tích, so sánh với trong thần giới những thứ kia tị nạn con dân còn muốn Cổ lão! Hỗn Thác Tinh trải qua nhiều lần biến thiên, Thương Hải đã lần ruộng dâu, ruộng dâu cũng thành Thương Hải, người nếu như có thể tìm được những thứ kia Thái Cổ di tích, có lẽ có thể ở bên trong đạt được một số chỗ tốt.

Như vậy người đang ở đây đối mặt tương lai hiểu rõ các loại thể cực, có lẽ có còn có lo lắng một số.”

Lão giả vừa nói, nhìn thật sâu một cái Đằng Phi: “Ta có thể giúp người, cũng chỉ có nhiều như vậy.”

Đằng Phi chấp tay tạ ơn khí linh lão nhân, rời đi Thần Hồn Vực.

Rồi sau đó cùng Quảng Hàn Tuyết cùng nhau, tiến vào thế giới phía nam Vô Tận Thâm Hải.

Nếu như phía dưới này, thật sự tồn tại có Thái Cổ di tích lời nói, kia Đằng Phi vô luận như thế nào.

Đều là muốn đi xuống xem một chút.

Vô Tận Thâm Hải chỗ sâu một mảnh bóng tối, không có có

một ti Quang Minh, tựa như một cái vực sâu không đáy giống nhau, hai người đã lặn xuống ba nghìn trượng, nhưng như cũ không có rốt cuộc.

“Di? Đằng Phi, phía dưới hình như là có ánh sáng?” Quảng Hàn Tuyết híp mắt, cố gắng hướng chỗ càng sâu nhìn lại, cho Đằng Phi truyền âm.

“Ta cũng cảm thấy, chúng ta tiếp tục!” Đằng Phi truyền âm trở về Quảng Hàn Tuyết một câu, tinh thần chấn động.

Tiếp tục hướng chỗ sâu lên vào.

Đến nơi này độ sâu, trong nước áp lực đã lớn đến khó có thể tưởng tượng, coi như là Đại Đế, cũng không thể nào tiến vào đến sâu như vậy ở giữa hải dương.

Hoàng cấp có lẽ miễn cưỡng có thể, nhưng muốn rốt cuộc bộ, sợ là còn có chút khó khăn.

Quảng Hàn Tuyết một thân thực lực đã đạt Chí Tôn trung kỳ cảnh giới, Đằng Phi thực lực, cũng đã đạt tới nửa bước Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới.

Trong đó Đằng Phi lực lượng tinh thần, đã đạt tới Chí Tôn trung kỳ thiên thượng, so sánh với Quảng Hàn Tuyết còn mạnh hơn thượng nửa trù.

Đằng Phi thân thể.

Cũng gần như kim cương bất hoại, có thể so với Chí Tôn.

Cho nên hai người mới có thể xâm nhập đến loại địa phương này.

lại xuống phía dưới lặn hơn một ngàn trượng, Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết, rốt cục phát hiện phía dưới tầng lớn ánh sáng.

Đến rồi chỗ gần vừa nhìn, hai người cũng nhận không được hít

vào một hơi.

Trong mắt cũng bắn ra không thể tin được quang mang.

Hai người vừa mới cơ hồ bằng vào Chí Tôn tu vi, nhìn thấy cái kia một đoàn yếu ớt ánh sáng.

Đến rồi giờ phút này, ở khoảng cách hai người vẫn ít cũng trăm gạo dưới chân, cũng là nổi thành một mảnh, tạo thành một vết sáng, trùng điệp ra hơn mười dặm xa!

Một ngọn tàn phá cũ kỹ Đại Thành, cứ như vậy, xuất hiện ở màn sáng dưới!

“Này.

.

.

Đây là?” Quảng Hàn Tuyết xuyên thấu qua màn sáng, nhìn phía dưới cổ thành, cơ hồ không dám tin vào hai mắt của mình, từ kia cổ trên thành tản mát ra ý nhị đi tới phán đoán, thậm chí so sánh với Vĩnh Hằng Chi Địa còn muốn Cổ lão! Đẳng Phi cũng bị dưới chân đích tình cảnh kinh ngạc đến ngây người, trong đầu nghĩ Thần Hồn Vực trung khí linh lão nhân lời nói, truyền âm cho Quảng Hàn Tuyết nói: “Này rất có thể là cực kỳ cổ lão nhân loại lưu lại di tích!”

Quảng Hàn Tuyết cũng không biết về Thần Hồn Vực khí linh lão nhân chuyện tình, chuyện này, cũng bị Đẳng Phi trở thành một kiện cực kỳ bí mật, thật sâu giấu dưới đáy lòng.

Năm đó hắn ở lần đầu tiên nhìn thấy khí linh lão nhân thời điểm, khí linh lão nhân từng Quản hắn gọi quá “Chiến Thần”, mà không phải là cái gì Vĩnh Hằng Chi Chủ.

Đẳng Phi lúc ấy cũng không có đi suy nghĩ nhiều, nhưng những năm này mỗi lần nhớ tới, cũng sẽ cảm thấy khí linh lão nhân lời nói hàm chứa vô tận đặc ý vị.

Phải biết rằng, dựa theo khí linh lão nhân thuyết pháp, Thần

Giới, nhưng là so sánh với Vĩnh Hằng Chi Địa Cổ lão rất nhiều.

“Chúng ta đi xuống xem một chút.” Quảng Hàn Tuyết vừa nói, bỗng nhiên vươn ra tinh xảo ngọc thủ, kéo qua Đằng Phi tay.

Đằng Phi hơi ngẩn ra, mượn màn sáng phát ra ánh sáng, nhìn thấy Quảng Hàn Tuyết xem ra tuyệt mỹ khuôn mặt thượng một mảnh vẻ khấn trương, trong lòng cười thầm: thì ra là vị này không sợ trời không sợ đất Đại tiểu thư, cũng sẽ có khấn trương thời điểm a.

“Không cho chê cười ta!” Quảng Hàn Tuyết phảng phất xem thấu Đằng Phi trong lòng suy nghĩ, vì giận liếc Đằng Phi một cái.

Đằng Phi mỉm cười gật đầu, hai người gần tới màn sáng, một cổ bì thương phong cách cổ xuyên thấu qua màn sáng trực tiếp đem hai người bao phủ.

Không có tưởng tượng trung kinh thiên uy áp, cũng không có tưởng tượng trung khó có thể tiến vào, thậm chí không có có bất kỳ cường đại sinh vật xông lại công kích hai người.

Xuyên màn sáng, sâu dưới biển khổng lồ kia vô cùng áp lực chột giảm bớt, cũng may hai người lúc trước cũng đã có điều chuẩn bị, cũng không có cảm thấy khó chịu.

Màn sáng giống như là một tầng phòng ngự tráo, đem nước biển cách trở, cổ thành trên mặt đất khô ráo cứng rắn, hơn nữa cực kỳ sạch sẽ, không có có một tí tro bụi.

Quảng Hàn Tuyết hơi có chút tinh nghịch dùng chân chà chà này cổ thành mặt đất, dùng là phải.

.

Chí Tôn lực lượng!

Chờ Đằng Phi cảm giác được thời điểm, đã không còn kịp nữa ngăn cản, chỉ có thể nhìn Quảng Hàn Tuyết kia bé nhỏ chân

ngọc ba một cái dẫm lên cổ thành trên mặt đất.

Ba !

Một tiếng vang nhỏ, Quảng Hàn Tuyết động tác, tựa như một cái tinh nghịch thiếu nữ ở cùng bạn trai làm nũng giống nhau.

Sau đó.

.

.

Cũng chưa có sau đó!

Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết hai người, tất cả đều sững sờ ở kia, một hồi lâu không có phục hồi tinh thần lại.

“Ngươi nha ngươi, quá lỗ mẫn, ngươi sẽ không sợ một cước đem này tòa cổ thành cho chấn sụp?” Đằng Phi có chút oán giận nhìn thoáng qua Quảng Hàn Tuyết.

“Cứng quá a!” Quảng Hàn Tuyết không có để ý tới Đằng Phi chỉ trích, than thở lắm bầm một câu, nhưng ngay sau đó nhe răng nhếch miệng nét mặt lộ ra, hút không khí nói: “Chân đau quá!”

Đằng Phi đầu tiên là không giải thích được nhìn thoáng qua Quảng Hàn Tuyết, nhưng ngay sau đó thử thăm dò dùng sức thả một chút cổ thành ngã tư đường, hùng hồn lực lượng, theo Đằng Phi chân, xuyên thấu qua đáy giày, đánh vào cổ thành ở ngã tư đường cửa hàng khổng lồ bàn đá xanh thượng.

Kia khổng lồ và trơn bóng, cơ hồ quang chứng giám người bàn đá xanh cũng đúng như một cái gương Bàn, đem Đằng Phi phát ra đi lực lượng toàn số phản trở lại!

May mắn Đằng Phi gặp Quảng Hàn Tuyết bộ dạng, trong lòng có chuẩn bị, nếu không, nhất định là muốn ăn một cái không lớn không nhỏ thiệt thòi.

Theo sau, Đằng Phi chỉ vào Quảng Hàn Tuyết, vẻ mặt vui nét mặt, rốt cục nhìn không được, cười lên ha ha.

“Người vẫn cười!” Quảng Hàn Tuyết vẽ mặt oán hận, đôi mi thanh tú cau lại, xấu hổ trung mang theo một tia điểm đậm đáng yêu, tả oán nói: “Ai có thể nghĩ tới đây cổ thành ngã tư đường cư nhiên như thử cứng rắn?”

“Vậy người sẽ phải dùng hết toàn lực đi thái đập một cước? Người không biết người một cước này, đủ để cho một viên đại tinh vỡ vụn sao?” Đằng Phi bĩu môi, không nhìn Quảng Hàn Tuyết đáng thương dạng.

Quảng Hàn Tuyết biết muốn ở người này trước mặt nhận được đồng tình khả năng cực kỳ bé nhỏ, cũng chỉ có không hề nữa giả bộ đáng thương, vẽ mặt thành thật nói: “Này tòa cổ thành, lai lịch tất nhiên rất lớn, Chí Tôn lực lượng, ở chỗ này lại ngay cả đám miếng trái đường Thạch cũng thái không vỡ, có thể thấy được nơi này pháp tắc lực lượng kinh khủng bậc nào.” “Cho nên người tự thành thật điểm sao.” Đằng Phi nói.

Quảng Hàn Tuyết liếc mắt, vừa muốn nói chuyện, bỗng nhiên phát ra một tiếng thét kinh hãi, bên cạnh Đằng Phi phản ứng nhanh hơn, kéo Quảng Hàn Tuyết vận khởi Già Lâu La Tâm Kinh, thân hình chợt biến mất tại nguyên chỗ.

Phanh!

Một đạo chất chứa kinh khủng pháp tắc lực lượng ánh sáng trực tiếp oanh ở Quảng Hàn Tuyết vừa mới đứng yên địa phương, ở đây cứng rắn vô cùng trái đường trên đá, kích khởi tảng lớn quang mang, đá vụn hướng về bốn phương tám hướng bắn nhanh đi ra ngoài.

“Ta dựa vào!” Đằng Phi hung hăng nuốt một chút nước miếng, sau đó nhìn bị trào ra một cái quyền đầu lớn hổ nhỏ mặt đường, ánh mắt thiếu chút nữa cũng thẳng.

Về phần Quảng Hàn Tuyết, còn lại là tay chân lạnh như băng, bị làm cho sợ đến không nhẹ.

Đây chính là Chí Tôn lực lượng cũng không có thể gây tổn thương cho đến chút nào đá xanh mặt đường, lại bị này một đạo quang mang bắn cho ra một cái quyền đầu lớn nhỏ hăm

hại!

Hai người nhất thời thả ra hộ thể cương khí, thà Thần đề phòng.

Đợi hồi lâu, cổ thành một mảnh tĩnh mịch, nữa không có bất cứ động tĩnh gì.

Quảng Hàn Tuyết nhìn không được nhả ra cái lưỡi thom tho, lộ ra một cái cực kỳ vẻ mặt đáng yêu, nhẹ giọng thầm nói:

“Thật là đáng sợ, cũng không dám nữa!”

Đằng Phi đảo cặp mắt trắng dã, một câu nói cũng không còn nói ra, vừa mới một màn này, thật sự có chút dọa người, bằng vào hai người tu vi, thậm chí không có thể phát hiện kia đạo quang mang là từ chỗ nào bắn ra.

Rất có thể cùng Thần Hồn Vực Thần Thành giống nhau, đã bị pháp tắc lực lượng bảo vệ.

Chỉ cần không làm trái với nơi này quy tắc, cũng sẽ không đã bị công kích.

Theo sau hai người đi ở giá tọa tàn phá Thái Cổ di tích trong, nơi này phần lớn kiến trúc đều là tường đổ, tổn hại lợi hại, cũng không biết là năm tháng lực lượng, hay là những khác nguyên nhân tạo thành.

Hai người rất nhanh tựu vòng quanh giá tọa núp Vô Tận Thâm Hải chỗ sâu nhất Thái Cổ di tích dạo qua một vòng, nhưng không có bất kỳ phát hiện.

Không có bảo vật, cũng không có bất kỳ tánh mạng hơi thở, nơi này, giống như là một mảnh bị quên lãng góc.

“Từ đầu kia biển sâu cự thú thực lực đến xem, có lẽ thật không phải là xuất từ nơi này, nhưng cái chỗ này, nên không đến nỗi không có cái gì lưu lại mới là.” Đằng Phi nhẹ nói, ánh mắt bỗng nhiên rơi vào chỗ này Thái Cổ di tích trung tâm vị trí, chân mày khẽ chau lên, theo sau hướng phía nơi đó chậm rãi đã đi qua.

Đây là một đồng hai tầng kiến trúc, đã tàn phá được không được bộ dáng, nhưng y hi có thể thấy được năm đó bộ dáng.

Này, tựa hồ là một ngọn cỏ miếu.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 560: Tượng Thần!

>

Thần Miếu cửa, đã tổn hại rớt, hai người lững thững đi vào, ánh mắt quăng hướng trong thần miếu cung phụng tượng thần vị trí.

Nơi đó, đứng sừng sững một pho tượng chỉ còn lại có nửa người dưới tượng thần.

Còn dư lại nửa người tượng thần ước chừng còn nữa một cái cao hơn người, thất lung cùng chân bị kỳ quái chiến giáp bọc, tối đen như mực.

Phía tản ra một cổ rất nhát cũng rất rõ ràng uy nghiêm, mặc dù cũng không cao lớn, nhưng làm cho người ta một loại đỉnh thiên lập địa không thể xâm phạm cảm giác!

Càng là nhìn chăm chăm thấy vậy cẩn thận, cảm giác như vậy tựa hồ phát rõ ràng, làm cho người ta thậm chí có dũng khí muốn quỳ gối trước mặt quỳ bái vọng động.

Đến gần sau, hai người nhìn thấy trên mặt đất, chạy đến tượng thần nửa người trên, không khỏi cảm thán cho dù là Thần, cũng có khom lưng một ngày.

Vị anh hùng mặt lộ, không ngoài như vậy.

Cho đến khi nhìn thấy tượng thần cái kia khuôn mặt.

.

.

Quảng Hàn Tuyết trước là hơi ngần ra, nhưng ngay sau đó

đem tràn đầy nghi ánh mắt mê hoặc, rơi vào Đằng Phi trên người.

“Tại sao có thể là người?” Quảng Hàn Tuyết trong mắt tràn đầy kinh ngạc, chỉ tiết lấy té trên mặt đất kia người mặc chiến giáp, khuôn mặt như đao gọt Bàn góc cạnh rõ ràng, nhìn qua cực kỳ uy vũ tượng thần nửa người trên, sau đó lại nhìn Đằng Phi, vẻ mặt giật mình hỏi.

Đằng Phi cũng là trợn mắt hốc mồm, nhìn Quảng Hàn Tuyết tràn đầy quỷ dị ánh mắt, dờ khóc dờ cười mở ra hai tay nói: “Ta làm sao biết?”

“Đừng nói, cho quả thực tựu là một khuôn mẫu ra tới, quá giống!” Quảng Hàn Tuyết vòng quanh Đằng Phi vòng vo vài vòng, vươn ra tinh xảo ngọc thủ ở Đằng Phi bộ ngực vỗ vỗ, trên mặt lộ ra sắc sắc nét mặt, giống như tiểu sắc nữ giống nhau cười duyên nói: “Hắn nơi này tựa hồ so sánh với người nhìn qua cường tráng hơn một số!”

“Người.

.” Đằng Phi trợn mắt nhìn Quảng Hàn Tuyết một cái, mặc kệ có cái này dù phát một cách tinh quái nha đầu, đi tới té trên mặt đất thượng nửa đoạn tượng thần trước mặt, ngồi chồm hồm ở nơi đó, cẩn thận chu đáo.

Chẳng biết tại sao, nhìn dưới mặt đất thượng thần giống như nửa người trên, một cỗ nhàn nhạt đau thương tâm tình, đột nhiên ở Đằng Phi sâu trong nội tâm nổi lên, hoàn toàn chưa có tới từ, để Đằng Phi có dũng khí muốn rơi lệ vọng động.

Ân?

Đằng Phi nhướng mày.

Tinh thần trong thức hải khẽ nổi lên một trận gợn sóng, theo sau tỉnh táo lại, nhìn cùng mình tương mạo cơ hồ giống nhau như đúc này tôn tượng thần.

Đằng Phi tâm tình trở nên hết sức phức tạp.

Bởi vì hắn phát hiện mình vừa mới sâu trong nội tâm dâng lên cái kia loại bi thương, cũng không phải là bị này tượng thần sở mê mê hoặc, này tôn đã không biết có bao nhiêu niên lịch sử tượng thần, hôm nay trừ như cũ còn nữa rất nhạt một tia uy nghiêm ở ngoài.

Cơ hồ tự thành một kiện bình thường điêu khắc, không có có bất kỳ năng lượng ba động, tự nhiên cũng lại không thể có thể ảnh hưởng đến tinh thần lực đã đạt tới Chí Tôn trung kỳ thiên thượng cảnh giới Đằng Phi.

Quảng Hàn Tuyết nhìn qua ngã là không có gì cảm giác, chẳng qua là tò mò ở trong thần miếu nơi loạn chuyển, cố gắng phát hiện một số bảo vật...!Đồ.

Đằng Phi ngồi chồm hồm ở nơi đó không động tới.

Bỗng nhiên phẳng phát có một loại linh hồn chỗ sâu nhất truyền đến rung động, để Đằng Phi nhìn không được vươn tay, đi nhẹ nhàng chạm đến một chút này tượng thần cánh tay, một đạo yếu ớt quang mang, ở nơi này tượng thần nửa người trên thượng, chậm rãi sáng lên.

“Di? Xảy ra chuyện gì?” Đang ở chung quanh đi bộ Quảng Hàn Tuyết trong lúc bất chợt một bước trở lại Đằng Phi bên người, cùng Đằng Phi song song đứng ở kia, về mặt tò mò nhìn.

Sau đó quay đầu đi hỏi Đằng Phi nói: “Này tượng thần thật là người?”

“Ta.

Ta không biết, ta chỉ là đưa tay sờ hạ xuống, tự biến thành như vậy.” Hôm nay Đằng Phi cũng có một số chân tay luống cuống, nhìn tản ra yếu ớt tia sáng tượng thần, về mặt mờ mịt nói.

“Cho dù không phải là người, nhất định cho cũng tồn tại nào

đó liên lạc.” Quảng Hàn Tuyết thu hồi vui đùa nét mặt.

Sau đó nói: “Có lẽ là Cổ lão Luân Hồi đi.”

“Cổ lão Luân Hồi?” Đẳng Phi lẩm bẩm tự nói, lần nữa nhớ tới Thần Hồn Vực khí linh lão nhân đối với mình xưng hô.

Theo sau, hần cúi người xuống.

Muốn đem này tượng thần nửa người trên ôm.

Hí!

Vừa chạm vào dưới, lại ôn ti không động!

Đẳng Phi trong lòng lật lên cơn sóng gió động trời, kia kinh ngạc không thể so với phát hiện này tượng thần cùng mình giống nhau tới ít.

Không phải là Đẳng Phi khoe khoang, đừng xem Quảng Hàn Tuyết cảnh giới đã đạt tới Chí Tôn trung kỳ, mà mình vẫn chưa tới Bất Hủ Thần Hoàng, kém suốt hai người đại cảnh giới.

Nói đến lực chiến đấu, Đẳng Phi cũng quả thật so sánh với Quảng Hàn Tuyết kém không ít, có thể nếu là nói đến lực lượng, kia hai người Quảng Hàn Tuyết cũng không phải là Đẳng Phi đối thủ!

Đẳng Phi tu luyện Bát Bộ Thiên Long Quyết trong Long Chúng Thiên Tâm Kinh, đã bị Đẳng Phi tu luyện tới chí cao cảnh giới, một ít thân cây mạnh, giống như một cái dử tợn đại long, coi như là Thiên Vương, đơn thuần ở trên lực lượng, cũng chưa chắc có thể so sánh Đẳng Phi lớn hơn nhiều!

Có thể lực lượng lớn như vậy, lại không có thể để này không tới một người cao nửa đoạn tượng thần nhúc nhích chút nào! Này thật bất khả tư nghị sao?

Đừng nói Đẳng Phi, mà ngay cả Quảng Hàn Tuyết cũng cho sợ ngây người, năm năm sớm chiều chung đụng, Quảng Hàn Tuyết đối với Đẳng Phi hiểu rõ không thể bảo là không sâu, tự nhiên rất rõ ràng Đẳng Phi lực lượng có bao nhiêu, vì thế Quảng Hàn Tuyết vẫn cười nhạo quá Đẳng Phi một thân cây mạnh chính là măng phu.

Có thể dưới mắt nếu như không phải là Đẳng Phi ở diễn trò, kia này nửa đoạn tượng thần.

.

.

Chẳng phải là, so sánh với trên dưới một trăm tòa khổng lồ Sơn Nhạc còn muốn trăm trọng ?

Đừng nói là Đẳng Phi, coi như là Quảng Hàn Tuyết, lúc này cảnh giới cũng có thể đem trên dưới một trăm tòa núi lớn bắt lại, luyện hóa thành pháp bảo tiến hành công phạt.

“Ngươi giả sao?” Quảng Hàn Tuyết vừa nói, đi tới kia khoác mực sắc chiến giáp tượng thần nửa người trên trước mặt, cả người dữ dội lên cường đại Chí Tôn hơi thở, hướng phía tượng thần mạnh mẽ đẩy.

“Uống!” Quảng Hàn Tuyết phát ra một tiếng khẽ kêu, xem ra tinh xảo tuyệt mỹ khuôn mặt cơ hồ vo thành một nắm, trưởng được đỏ bừng, kia nửa đoạn tượng thần, nhưng giống như là trường trên mặt đất, ti vẫn không động tới!

“Ta.

.

.” Quảng Hàn Tuyết đứng lên, đôi mi thanh tú nhíu chặt, trong mắt bắn ra không dám tin quang mang, lâm lâm nói: “Đây là cái gì điều ra tới, thế nào có nặng như vậy?”

Vừa nói, tinh thần lực mênh mông trút xuống xuống, hướng phía trên mặt đất này nửa đoạn tượng thần bao trùm quá khứ, muốn dò xét này tượng thần nội bộ cấu tạo.

Oanh!

Kia tinh thần lực vừa mới tiếp xúc đến nửa đoạn tượng thần, tượng thần nửa người trên kia vốn là yếu ớt quang mang trong lúc bất chợt quang hoa đại tác phẩm, một cỗ không thể địch nổi cái thế uy áp từ kia tượng thần trên người bộc phát ra, giống như một pho tượng bị chọc giận thần linh, vô cùng chói

mắt quang mang trung, phảng phất mang theo một tiếng gầm lên.

Quảng Hàn Tuyết thân thể trong giây lát bị trào ra đi, nổ lớn đùng vào Thần Miếu trên vách tường, wow một tiếng phun ra một ngum tiên huyết, cả người nhất thời đã hôn mê.

Này hết thấy tự phát sinh ở liên tục một sát na, Đằng Phi thậm chí ngay cả phản ứng cũng không kịp, hết thấy cũng đã kết thúc.

Đằng Phi vội vàng vọt tới Quảng Hàn Tuyết bên cạnh, móc ra mấy lạp Huyền Linh Tiên Đan uy đến Quảng Hàn Tuyết trong miệng, sau đó dò xét một cái Quảng Hàn Tuyết tình huống, phát hiện nàng bị thương không nhẹ.

Nếu không phải nàng có được Chí Tôn trung kỳ thực lực, lần này, có thể sẽ phải mạng của nàng!

Đằng Phi vẻ mặt im lặng, trong lòng tự nhủ này vẫn thật không phải là Quảng Hàn Tuyết có nhiều lỗ mãng, chỗ này Thái Cổ di tích nhìn như một mảnh tĩnh mịch, nhưng lại tựa hồ như khắp nơi lộ ra quỷ dị.

Từ Chí Tôn lực lượng đập không phá đá xanh mặt đường, đến đạo kia không biết nguyên từ phương nào pháp tắc tia sáng, rồi đến này cùng mình tương mạo giống nhau tượng thần.

.

.

Thể tích không lớn tượng thần nhưng nặng so sánh với một viên đại tinh, rõ ràng không có gì năng lượng ba động nhưng đem một cái Chí Tôn trung kỳ cường giả thiếu chút nữa một kích oanh giết.

Qua hồi lâu, Quảng Hàn Tuyết dằng dặc chuyển hướng, phát ra một tiếng um rên rĩ, mở ra hai tròng mắt, thấy mình nằm ở Đằng Phi trong ngực, nụ cười ửng đỏ, theo sau vẻ mặt buồn rầu nói: “Ta lại cho ngươi rước lấy phiền phức sao?”

Đằng Phi lộ ra một cái ầm áp nụ cười, khẽ lắc đầu, nói: “Nào có, những năm này muốn là không có người, ta sớm không biết đã chết bao nhiêu lần.”

Quảng Hàn Tuyết trông mắt chỗ sâu hiện lên vẻ giống nhau đích tình tổ, nhưng ngay sau đó bị nàng biến mất, hừ một tiếng, nói: “Người biết là tốt rồi!”

Nói về, sự quan hệ giữa hai người vẫn thật sự có những chỗ quái.

Năm đó Quảng Hàn Tuyết bị Quảng Việt Thiên Vương ra lệnh, từ Vĩnh Hằng Chi Địa đi tới ngũ vực đuổi giết Đằng Phi, không có kết quả sau khi trở về Vĩnh Hằng Chi Địa.

Dựa theo bình thường phát triển, hai người này cho dù không được vì sinh tử đại địch, cũng tuyệt không thể nào trở thành bằng hữu.

Có thể thế sự vô thường, tự thể hiện ở chỗ này, Quảng Hàn Tuyết lại là Quảng Việt Thiên Vương chế tạo ra tới một cái công cụ, năm đó tứ đại thần tướng một trong Hình Thiên lại ở sau khi vẫn di lưu một tia thần hồn lực, Quảng Việt Thiên Vương bị nguyên rửa, không cách nào rời đi hấn cung điện.

.

.

Chứa nhiều dưới sự trùng hợp, Quảng Hàn Tuyết phản bội Vĩnh Hằng Chi Địa, mang theo năm đó Hình Thiên vũ khí Xích Huyết Ma Kiếm, lần nữa trở lại Hỗn Thác Tinh.

Cùng Đằng Phi lần nữa gặp nhau, cũng là đang vượt qua Đại Thiên Vương thần thức phân thân ghé vào Liệt Dương Húc trên người, muốn giết Đằng Phi.

Quảng Hàn Tuyết ngang nhiên xuất thủ, không có giải thích một câu, tự đứng ở Đằng Phi bên này.

Chiến hậu Đằng Phi chỉ hỏi quá một lần, Quảng Hàn Tuyết

tránh mà không đáp, từ kia sau, Đằng Phi sẽ thấy không có hỏi quá.

Theo sau mấy năm này, Quảng Hàn Tuyết tự vẫn đi theo Đằng Phi bên cạnh, từ lúc ban đầu không xa không gần đi theo, chỉ ở Đằng Phi gặp phải hoàn toàn không cách nào giải quyết tình thế nguy hiểm lúc ra tay giúp vội vàng.

Càng về sau giữa hai người dần dần trở nên ăn ý.

Mặc dù trao đổi như cũ không coi là nhiều, nhưng quả thật có thể được xưng tụng là bằng hữu.

Quảng Hàn Tuyết mấy năm này tính tình xảy ra biến hóa không nhỏ, từ lúc ban đầu lãnh nhược băng sương, giống như hàn băng giống như, cho tới bây giờ một cách tinh quái, không có chuyện gì đùa giỡn một chút Đằng Phi.

Có thể ngay cả chính nàng cũng không có phát giác, nàng trở nên càng ngày càng giống như là một bình thường thiếu nữ.

Quảng Hàn Tuyết cùng Lục Tử Lăng chỗ bắt đồng ở chỗ, Lục Tử Lăng lãnh, là thiên; mà Quảng Hàn Tuyết lãnh, cũng là sinh trưởng hoàn cảnh tạo thành.

Quảng Hàn Tuyết vừa nói, ôn nhu nhìn thoáng qua Đằng Phi, bỗng nhiên nói: “Biết người thật tốt !”

Đằng Phi hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó cười lên, hần hiểu được, Quảng Hàn Tuyết những lời này, không quan hệ tình yêu, thuần túy là hữu cảm nhi phát.

Giả như nàng hay là cái kia Vĩnh Hằng Chi Địa Thiên Vương chi nữ, giả như nàng như cũ không có phát hiện Quảng Việt Thiên Vương âm mưu, như vậy hôm nay Quảng Hàn Tuyết, cho dù không có bị Quảng Việt Thiên Vương hủy diệt, cũng như cũ là cái kia không hiểu tình cảm là vật gì lạnh như băng cô gái.

“Kia tượng thần quá cường đại, vừa mới trong nháy mắt đó, ta thậm chí có dũng khí muốn chết cảm giác.

Nếu như là quá khứ, ta có lẽ không có cái gì cảm giác, có thể vừa mới trong nháy mắt đó, ta cảm thấy được, ta tốt không nữa chết.” Sau khi trọng thương Quảng Hàn Tuyết lộ ra vẻ có chút nhu nhược, ánh sáng ngọc Tinh Mâu dừng ở Đằng Phi, nhẹ nói, tinh sảo trên hai gò má, dâng lên hai mảnh đỏ ửng.

Phảng phất không muốn cho Đằng Phi quá nhiều thời gian hiểu mình vừa mới lời nói, Quảng Hàn Tuyết lại nói tiếp: “Người thử dùng máu tươi của người, giọt ở đây tượng thần trên người thử một chút, có lẽ, sẽ không tưởng được thu hoạch đi.”

-

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 561: Một Đóa Hoa Khác!

>

“Người xác định?” Đằng Phi khoe miệng co quắp quắt, có chút không quá tin tưởng nhìn nằm ở trọng lòng ngực của mình vẻ mặt mềm mại bộ dáng Quảng Hàn Tuyết, cảm thấy nha đầu này trọng thương sau tị trở nên có chút không dựa vào.

.

.

Quảng Hàn Tuyết cũng không có như cùng dĩ vãng giống nhau cùng Đằng Phi đối nghịch, mà là ngưng mắt nhìn Đằng Phi, bởi vì bị thương, nàng nói chuyện tốc độ có chút chậm, cũng có một số cố hết sức, vẻ mặt thành thật nói: “Ta không quá xác định, chẳng qua là có dũng khí dự cảm, người cùng này tượng thần trong lúc, phải là có nào đó liên lạc.

Nếu nó còn có thể sinh ra cường đại như thế phản kháng lực lượng đem ta đánh cho bị thương, kia đã nói lên này tôn tượng thần bên trong cơ thể, vẫn có rất lực lượng cường đại, nếu như người có thể có được những lực lượng này lời nói.

.

.

?

Quảng Hàn Tuyết nói đến đây, lấp lánh tinh mâu trung hiện lên tia sáng kỳ dị, không có xuống chút nữa nói, nhưng nàng

tin tưởng, Đằng Phi đã hiểu nàng toan tính ân.

“Máu huyết a xuyên” Đằng Phi lông mi chen chúc làm một đoàn, vẻ mặt thịt đau nét mặt, đến bọn hắc loại cảnh giới này, mỗi một giọt máu huyết cũng không có so sánh với trân quý, không phải vạn bất đắc dĩ, tuyệt không có người nhớ đi động máu tươi của mình.

“Nếu là này tượng thần là hình dạng của ta, ta mới sẽ không tiện nghi người!” Quảng Hàn Tuyết gặp Đằng Phi do dự, giận một câu.

Đằng Phi ngẫm lại cũng đích thật là đạo lý này, có một số việc không mạo hiểm hiểm, là không chiếm được chỗ tốt.

Nhớ, từ trong trữ vật giới chỉ tay lấy ra thư thích giường lớn, đem Quảng Hàn Tuyết cẩn thận từng li từng tí để ở trên giường, cho nàng đắp kín mền, sau đó nói: “Người trước nằm một hồi, hảo hảo nghỉ ngơi xuống.”

Hàn Hàn Tuyết đỏ mặt nhẹ nhàng gật đầu, tuy nhiên lại bị Đằng Phi kế tiếp lời nói giận đến không nhẹ.

“Vạn nhất đợi lát nữa ta cũng cho giống nhau, người cũng tốt có khí lực đem ta ôm đến trên giường, sau đó chúng ta cùng nhau ngủ!”

“Cút!”

Nếu đã quyết định, Đằng Phi cũng chưa có nữa do dự, đi tới nửa đoạn tượng thần trước mặt, nhẹ nhàng bắt tay phải ngón trỏ, vận công bức ra một giọt máu huyết, sau đó trực tiếp đặt tại này nửa đoạn tượng thần chỗ mi tâm.

Oanh!

Trong phút chốc tượng thần lần nữa quang hoa đại tác phẩm hơn nữa lần này so sánh với vừa mới lần đó hơn muốn chói mắt vô số lần, cả trong thần miếu hoàn toàn bị tia sáng tràn ngập, phát sáng đến cái gì cũng nhìn không thấy trình độ, đập vào mắt nơi, chỉ có trắng xóa một mảnh!

Ngay sau đó, Đằng Phi cảm giác có một cổ khổng lồ vô cùng hấp lực truyền đến, đưa trực tiếp cho hút vào đến một cái

không khỏi không gian trong.

Trong thần miếu, tia sáng thu lại, khôi phục lại bình tĩnh. Quảng Hàn Tuyết thích ứng hồi lâu, mới mở ra hai mắt lại phát hiện Đẳng Phi thân ảnh, đã biến mất không thấy gì nữa.

“Đẳng Phi? Đẳng Phi!”

Quảng Hàn Tuyết kêu mấy tiếng, thanh âm ở trống trải trong thần miếu bộ quanh quẩn, không chiếm được chút nào đáp lại.

Quảng Hàn Tuyết lúc này mới hồi hận, vành mắt đỏ lên, nước mắt thiếu chút nữa chảy ra lắm bầm nói: “Thật xin lỗi, Đẳng Phi là ta hại ngươi, ô ô...”

Đang lúc này, Quảng Hàn Tuyết bỗng nhiên nghe thấy mặt đất kia nửa đoạn tượng thần phía đột nhiên truyền ra một điểm động tĩnh.

“Đẳng Phi là ngươi sao?” Quảng Hàn Tuyết không để ý thương thế nghiêm trọng, từ trên giường ngồi dậy, nhìn về phía bên kia.

Kinh người một màn xuất hiện, trên mặt đất kia nửa đoạn tượng thần, lại chậm rãi bay lên hướng phía đứng sừng ở chính vị thượng khác nửa đoạn tượng thần bay đi.

Ca!

Một tiếng vang nhỏ, hai khúc tượng thần, lại nổi chung một chỗ một pho tượng thân hình cao lớn, uy vũ hùng tráng tượng thần cứ như vậy xuất hiện ở Quảng Hàn Tuyết trước mặt trước.

Theo sau, tượng thần trên người xuất hiện từng đạo lưu quang, không ngừng hướng phía chỗ tiếp hợp dừng mãnh lao tới, chỉ chớp lát thời gian, kia nguyên vốn có thể nhìn thấy vết rách, lại hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa.

Quảng Hàn Tuyết trợn mắt hốc mồm nhìn một màn này, trước mắt tượng thần, đã hoàn toàn khôi phục như lúc ban đầu, nếu như không phải là biết lúc trước này tượng thần gãy lìa quá, thậm chí sẽ không sinh ra bất kỳ hoài nghi, phảng phất nó từ

xưa đến nay, tựu vẫn như vậy yên lặng đứng sừng sững.

Tượng thần tay phải giơ lên, "" từ kia ra dấu tay thượng nhìn, phải là nắm một kiện vũ khí, nhưng giờ phút này cái tay kia cũng là trống không.

Tay trái khuất khừ tay nắm tay, có một loại Vô Dịch Quyền Ý, ở đây quyền thượng hiển hiện ra.

“Xảy ra chuyện gì?” Quảng Hàn Tuyết từ nhỏ sinh trưởng ở Vĩnh Hằng Chi Địa Thiên Vương trong gia tộc, mặc dù một lòng tu luyện, nhưng các loại kiến thức cũng cũng không ít, nếu không vừa mới cũng không có thể đề nghị Đẳng Phi dùng máu huyết đi jī sống kia tôn tượng thần.

Có thể giờ phút này Quảng Hàn Tuyết nhưng thật sự có chút mê mang, nàng hoàn toàn không rõ ràng lắm trước mắt này hết thấy rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, đến tột cùng xảy ra chuyện gì, Đẳng Phi nói đi đâu, nàng cũng không biết.

Lúc này, tượng thần hai mắt đột nhiên bắn ra hai đạo ánh chứa vô thượng pháp tắc đạo nghĩa quang mang, Quảng Hàn Tuyết cơ hồ trước tiên cũng cảm giác được, trong lòng đại chấn.

Tiếp theo, này hai đạo quang mang xuất tại Quảng Hàn Tuyết trên người, một cỗ cảm giác ám áp nhất thời đánh tới, thoải mái được cơ hồ làm cho người ta muốn rên rỉ lên tiếng.

Theo sau Quảng Hàn Tuyết cũng cảm giác được mình thân bên trong cơ thể thương thế thậm chí bằng một loại không thể tin được tốc độ trong nháy mắt chuyển biến tốt đẹp!
“Trời ạ!” Quảng Hàn Tuyết nhin không được lên tiếng kinh hô.

Kia hai đạo quang mang chậm rãi biến mất đồng thời, tượng thần trên người lần nữa bộc phát ra một mảnh sáng lạn thất thải quang mang, trực tiếp đem Quảng Hàn Tuyết thân thể bao phủ, tia sáng lưu chuyển, sau một khắc, Quảng Hàn Tuyết thân ảnh, cũng biến mất ở nơi này tòa Thần Miếu trong.

Trống vắng trong thần miếu, chỉ còn lại một tờ thư thích mềm mại giường lớn.

Đằng Phi cảm giác mình tiến vào đến một cái thập phần kỳ dị không gian, không có Thái Dương, nhưng thập phần sáng ngời, dưới chân đất cần ngàn dặm, một cái nhìn không thấy tới cuối, trong không gian một mảnh hoang vu, trống trơn, không có cái gì.

Đằng Phi mờ mịt đi về phía trước, phảng phất có một cái thanh âm, không ngừng khi hấn đáy lòng kêu gọi, chỉ dẫn hấn hướng phía phía trước đi tới.

Bên trong cơ thể Thiên Đạo 50 Đẩu Mạch Đại Pháp chậm rãi vận chuyển lại, phảng phất cùng mảnh không gian này có một loại kỳ diệu liên lạc.

Cũng không biết đi bao lâu rồi, Đằng Phi đột nhiên nhìn thấy phía trước cực xa nơi, có một người nhỏ nhất điểm.

Đáy lòng kia kêu gọi thanh âm trở nên hơn mãnh liệt một số, Đằng Phi bước nhanh hơn, vận khởi Già Lâu La Tâm Kinh, một bước ngàn dặm, hướng phía kia điểm đen nhỏ bước đi.

Điểm đen nhỏ trong tầm mắt chậm rãi trở nên to lớn, Đằng Phi híp mắt, trong mắt có không che dấu được vẻ khiếp sợ.

Đó là một thanh tối đen như mực cự kiếm!

Cắm ở dưới chân cả vùng đất không biết sâu đậm, lộ ra thân kiếm cùng chuôi kiếm xuyên thẳng phía chân trời, cao không biết có mấy vạn trong !

Nếu như không phải là mảnh không gian này thập phần sáng ngời, thấy vậy phi thường rõ ràng, Đằng Phi cơ hồ không thể tin được này quái vật lớn phải một thanh kiếm.

“Người, tới?”

Một cái Cổ lão và có chút cơ giới thanh âm, đột nhiên ở Đằng Phi trong đầu vang lên.

“Người là ai?” Đẳng Phi bắt buộc mình tỉnh táo lại, ánh mắt, cũng là rơi vào ngày đó trụ giống như đứng sừng sững trong thiên địa màu đen cự kiếm thượng.

“Ta chính là người nhìn gặp thanh kiếm này.” Cổ lão cơ giới thanh âm chậm rãi vang dội Đẳng Phi tinh thần thức hải: “Ta là vũ khí của người, người là chủ nhân của ta, là số mệnh, chỉ dẫn người tìm được ta, một vạn ức năm, chủ nhân của ta, người có khỏe?”
Hô!

Đẳng Phi thở dài một cái, khẽ lắc đầu, chậm rãi nói: “Mặc dù ta rất muốn làm chủ nhân của người, đối với người không thể lần lừa gạt mình, có lẽ, ta là người nói cái kia người, nhưng ta hiện tại, cái gì cũng nhớ không đứng lên, ta chỉ là kiếp này ta.”
“Chủ nhân của ta, người đã tồn tại không biết bao nhiêu kỷ nguyên, nhưng một cái kỷ nguyên lúc trước, Thần Giới đại kiếp, chủ nhân người vì cứu vớt Thần Giới, nát bấy âm mưu của địch nhân, nhưng bị bán đứng, tự thân ngã xuống, từ đó bước lên Luân Hồi đường.

Cùng chủ nhân cùng nhau ngã xuống, còn nữa Tiểu Tử, linh hồn của nó chạm khắc chủ nhân đích danh tự, vô luận phát sinh như thế nào biến hóa, nó cũng sẽ ở chủ nhân bên người, tựa giống như hiện tại, mặc dù nó lại một lần nữa lâm vào ngủ say, nhưng sẽ có một ngày, nó hồi tỉnh!”

“Tiểu Tử? Ngủ say? Người nói rất đúng Chiến Tranh Ma Ngẫu?” Đẳng Phi vô cùng giật mình từ Không Gian Hồ Lô trung lấy ra ngăm mình ở Huyền Linh Tiên Dịch trung năm năm lại không có một tí xúc động yên lặng Chiến Tranh Ma Ngẫu, thanh âm kích động nói.

“Chiến Tranh Ma Ngẫu? Nó cả đời này tên sao? Không sai, chính là người trong tay cái kia, ta nhận được linh hồn của nó, vô luận nó biến thành hình dáng ra sao, ta cũng nhận được nó.”

Cổ lão cơ giới thanh âm không mang theo một tia tình cảm, nhưng nghe ở Đẳng Phi tai phong, nhưng giống như tiếng trời.

“Thật sự? Nó không có chết? Chẳng qua là lâm vào vô tận ngủ

say?” Đẳng Phi vẻ mặt kích động, hưng phấn nói: “Thật tốt quá, thật sự là quá tốt!”

“Ta bị chủ nhân trung thành bộ hạ mang ra, dẫn tới này viên đại tinh thượng.

Chủ nhân những thứ kia trung thành bộ hạ hao hết toàn bộ tâm huyết, đem một viên Hắc Văn Kim tinh tạo thành đại tinh luyện hóa, cuối cùng luyện thành một cụ chủ nhân tượng thần, đem ta an trí ở Chủ trong tay người.

Chỉ chờ đợi tương lai có một ngày, chủ nhân có thể trở về, mang theo ta, lần nữa chinh chiến vũ trụ!” Cổ lão cơ giới thanh âm, cho tới giờ khắc này, mới xuất hiện một tia nhàn nhạt ba động, phảng phất rất mong đợi giống như.

Đẳng Phi trong đầu, bỗng nhiên nhớ lại Chiến Tranh Ma Ngẫu vừa mới cảm giác lúc tỉnh, đã nói kia đoạn cùng sau lại có chút mâu thuẫn lời nói, hôm nay rốt cuộc tìm được đáp án.

Chiến Tranh Ma Ngẫu lúc ấy nói như thế: Vĩnh Hằng Chi Chủ, sáng tạo Thiên Đạo 50 Đầu Mạch Đại Pháp”” cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu bản thân, pháp lực của hắn Thông Thiên triệt địa, tồn tại không biết bao nhiêu kỷ nguyên...!, chính là chỗ này đoạn nói, lúc ấy Đẳng Phi căn bản không có đem Chiến Tranh Ma Ngẫu trong miệng “Tồn tại không biết bao nhiêu kỷ nguyên” làm chuyện, cho rằng Chiến Tranh Ma Ngẫu là đang khen trương.

Bởi vì sau lại Đẳng Phi ở Thần Hồn Vực trung, gặp phải Thần Hồn Vực khí linh lão giả, lão giả nói một cái kỷ nguyên lúc trước, Thần Giới gặp đại kiếp, làm Thần Hồn Vực khí linh, lão giả có lẽ cũng không rõ ràng lắm kia tràng đại kiếp là bởi vì gì dựng lên, nhưng hắn đối với Thần Giới gặp nạn chuyện sau đó, lại biết vô cùng nhiều.

Nói ra lời nói, cũng rất có sức thuyết phục, cho nên Đẳng Phi thỉnh thoảng nghĩ Chiến Tranh Ma Ngẫu nói Vĩnh Hằng Chi Chủ tồn tại không biết bao nhiêu kỷ nguyên này hướng nói, chưa từng thật không quá.

Đột nhiên mà hôm nay ở chỗ này, ở màu đen cự kiếm Kiếm Linh trong miệng, Đằng Phi lần nữa nghe được đồng dạng thuyết pháp, hơn nữa đối phương lại biết Chiến Tranh Ma Ngẫu tồn tại, này, tự không khỏi hấn không tin.

“Kia người nói cho ta biết, ta đến tốt cùng là ai? Là Thần Giới Chiến Thần sao?” Đằng Phi hỏi.

“Chiến Thần? Đây là người ở tại thần giới lúc xưng hào, mà chủ nhân người chân chính Vĩnh Hằng xưng hào, là Đế!” Cổ lão và cơ giới thanh âm, mang theo một tia nhàn nhạt cuồng nhiệt: “Chỉ có chủ nhân người chân chính thức tỉnh thành Vĩnh Hằng Đế! Mới là ta chủ nhân chân chính! Nếu không, người chẳng qua là có được chủ nhân linh hồn...! Một ...! khác đóa tồn!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 562: Hắc Kiếm!

>

Converter: CongTruongXP

“Vậy sao? Có lẽ, ta vĩnh viễn chỉ có thể là một cái khác đóa hoa, ta cũng chưa từng nghĩ tới, muốn làm miệng người bên trong đích...!, cái kia một đóa!” Đằng phi nhìn thật sâu liếc màu đen Cự Kiếm, chậm rãi nâng người lên đến, nhìn xem màu đen Cự Kiếm, nhàn nhạt đẩy, một chữ dừng lại: một châu nói: “Như vậy, hiện tại, người, màu đen Cự Kiếm tiên sinh, ngay ở chỗ này, hảo hảo đấy, chờ đợi người trong suy nghĩ cái kia đóa hoa a.

Đằng phi nói xong, dứt khoát kiên quyết xoay người, hướng phía đèn phương hướng, chậm rãi đi đến.

“Không, không muốn như thế nào, chủ nhân, ngài cần ta, ngài không thể tu hạ ta mặc kệ, ta ở chỗ này đã tịch mịch một ngàn tỷ năm dài như vậy, ta nằm mộng cũng muốn ly khai, ta không muốn tiếp tục lưu lại tại đây, chủ nhân, cầu ngài dẫn ta ly khai, ta còn muốn đi theo chủ nhân cùng một chỗ chinh chiến chém giết, còn muốn vì chủ nhân kiến công lập nghiệp...!” Thanh âm như trước cổ xưa, nhưng cũng đã hoàn toàn đã không có máy móc hương vị, trái lại thanh âm này mà biểu hiện ra quá nhiều người tính đến, nghe ở đâu như là một vũ khí khí linh, rõ ràng là một cái sinh động cảm xúc phức tạp người!

“Hay (vẫn) là câu nói kia, tuy nhiên, ta không biết người là ai, nhưng ta có lòng ta, ta có mắt của ta, ta sẽ xem, ta cũng sẽ (biết) suy nghĩ.” Đằng phi bình tĩnh thanh âm, tại mảnh không gian này chậm rãi vang lên: “Trước người nói chỗ có quan hệ với chuyện của ta, đều thật sự, duy chỉ có về chính người đây, người lại lừa ta, ta đã có thể sử dụng máu huyết mở ra cái vị này tượng thần, tiến vào đến mảnh không gian này, tự nhiên cũng có thể biết được một sự tình.”

Nói xong Đẳng Phi bước chân có chút dừng lại, sau đó quay đầu lại, mang trên mặt một vòng nhàn nhạt mỉa mai: “Dù là với tư cách từng đã là cái kia đóa hoa ta đây, là một cái chỉ biết là chiến đấu cùng thì sát khát máu tên điên, vũ khí của ta, cũng sẽ không biết tại ta trước khi chết, ly khai bên cạnh của ta!”

Màu đen Cự Kiếm cái kia tràn ngập nhân tính thanh âm đột nhiên trở nên trầm mặc xuống, thật lâu, mới than nhẹ một tiếng: “Vì cái gì, Chiến Thần, vì cái gì linh hồn của người rõ ràng đã mất phương hướng tại vô tận Luân Hồi chính giữa, có thể ta thấy đến người, như trước cảm thấy chán ghét, cái này thật là làm cho người khó chịu cảm giác, chán ghét một người, có thể chán ghét đến trong linh hồn hắc, đời đời kiếp kiếp đều chán ghét, cái này thật không phải là một kiện chuyện dễ dàng.

Người là như thế nào đoán ra ta không phải? Tốt rồi, đừng nói cho ta người dùng máu huyết mở ra mảnh không gian này thời điểm biết đến, ta không tin, người những bộ hạ kia cùng năm đó người đồng dạng, trong đầu chỉ có nhiệt huyết, bọn hắc sẽ không như vậy cẩn thận đấy.

Chớ nói chi là, năm đó là người đem ta phong ấn tiến hoa văn kim tinh tinh cầu trung đi đấy, chuyện này, người khác cũng không biết.”

“Rất đơn giản, với tư cách của ta khí, {tiểu Tím} nó vô luận đời đời kiếp kiếp, biến thành bộ dáng gì nữa, đều đi vào bên cạnh của ta, dùng đem hết toàn lực trợ giúp ta, cho ta tảo thanh trước mặt sở hữu tất cả chướng ngại.

Có thể người, một ngàn tỷ năm, lại chỉ có thể lẻ loi trợ trợ đợi ở chỗ này, dù là người thật sự đã từng với tư cách vũ khí của ta, nhưng loại vũ khí này.

.

.

Không muốn cũng thế!” Đẳng Phi nhàn nhạt nói xong, sau đó khẽ quát một tiếng: “Lui!”

Trước mắt tràng cảnh bỗng nhiên phát sinh biến hóa, không

gian cũng không còn là vừa mới cái loại này vô biên vô xuôi theo, mà là phạm vi vài trăm mét một cái ánh sáng ảm đạm không gian, một bả dài ba xích hắc kiếm, chọc vào ở bên trong trên mặt đất, tản ra tia sáng yếu dị, nguy hiểm khí tức tại trên thân kiếm qua lại lượn lờ.

“Được rồi, lại để cho ngươi cho thắng, chết tiết Chiến Thần!” Âm mưu bị nhìn thấu, hắc kiếm rút cục nhịn không được bộc lộ ra bản tính, chửi bới khởi đăng bay tới.

“Tùy ngươi tốt rồi, dù sao ta cũng không phải phong ấn ngươi Chiến Thần.” Đăng phi vẻ mặt cười nhạo nhìn xem hắc kiếm, nói ra: “Ít nhất bây giờ không phải là.” Đăng phi nói xong, chuẩn bị ly khai mảnh không gian này.

Lúc này thời điểm.

Hắc kiếm chậm rãi mở miệng, thanh âm trầm thấp, trở nên thành khản bắt đầu: “Đợi một chút, chúng ta, là không phải có thể đàm nói chuyện?”

“Nói chuyện? Với ngươi sao? Ngươi cảm thấy có tất yếu?”

Đăng phi trong con ngươi chớp động lên cơ trí hào quang, thanh âm lại tràn ngập trào phúng: “Cùng một cái vừa thấy mặt đã muốn hấp dẫn ta, muốn chiếm cứ thân thể của ta thể gia hỏa nói chuyện? Ngươi cảm thấy ta điên rồi sao?”

“Cái kia là lỗi của ta, hắc hắc, vĩ đại Chiến Thần nếu có thể trực tiếp bị ta chiếm cứ thân thể, như trước tính tình của ngài, thật đúng là không bằng trực tiếp từ đánh tới rồi.” Hắc kiếm thanh âm mang theo vài phần nịnh nọt, lập tức lại rất chắc chắn nói: “Ta tin tưởng, ngài sẽ nguyện ý cùng ta đàm nói chuyện đây.”

Đăng phi con mắt có chút híp mắt mà bắt đầu..., bắn ra hai đạo lạnh như băng nguy hiểm hào quang: “Có ý tứ gì? Ngươi làm cái gì?”

“Ah ah, ngàn vạn đừng nóng giận, vĩ đại Chiến Thần, ta biết rõ, ta đương nhiên rất rõ ràng biết rõ, bên ngoài cô bé kia đối với ngươi mà nói rất trọng yếu, cho nên...!, ta đem nàng, cho an trí đã đến một cái rất kỳ diệu không gian chính giữa.

vân vân...!Ngươi đừng vội lấy nổi giận, tại đâu đó, nàng đem

đạt được rất nhiều chỗ tốt, chỉ có điều...!, không có ta mà nói..., nàng cũng không có ly khai Đặng cái địa phương.” Hắc kiếm nói ra: “Ân, chính là như vậy.”

“Người muốn chết.” Đặng phi cả giận nói.

“Đúng vậy a, người nếu có thể giết ta, liền trực tiếp giết ta tốt rồi, ta tại đây gặp quỷ rồi địa phương, bị người phong ấn một ngàn tỷ năm, suốt một cái kỷ nguyên ah! Hiện tại ta vừa mới đem tiểu cô nương kia giam lại một canh giờ, người tự Trùng ta phát lớn như vậy tính tình?”

Hắc kiếm trong thanh âm mang theo vài phần đau thương, nói tiếp: “Ta làm sai cái gì? Đơn giản là năm đó đại kiếp nạn tiền đến chi tế, ta nhắc nhở người không muốn đi để ý tới những cái...kia cái gọi là Thần giới con dân, chính mình chạy nhanh chạy trốn.

Người cứu được nhiều người như vậy, có làm được cái gì? Bọn hắn thật sự hội (sẽ) cảm (giác) gì người sao? Kết quả người bị người bán đứng, bán đứng người người, hay (vẫn) là người liều mạng mới cứu ra đây.

Người không biết là cái này rất châm chọc sao? Ta chỉ phải.

.

, giúp người giết một ít đáng chết người mà thôi, kết quả người tự giận tím mặt, đem ta phong ấn tại hoa văn kim tinh Tử Phủ chính giữa, đây là sao mà ngoan độc ah!”

“Ta nói rồi, người bây giờ nói bất cứ chuyện gì, lương ta đều không có quan hệ gì.” Đặng phi lạnh lùng nhìn xem hắc kiếm, sau đó nói: “Thả bằng hữu của ta, chờ ta có năng lực ngày đó, ta sẽ xem xét đem người thả ra.”

“Ah, thôi đi, ta mới không tin người loại lời này, người rõ ràng là đang gạt ta!” Hắc kiếm hoàn toàn không tin Đặng phi lời mà nói..., cười lạnh nói: “Đợi người có năng lực? Người đến lúc đó nhất định sẽ nói người không có năng lực, loại này ba tuổi tiểu hài tử đều lừa gạt không qua lời mà nói..., người lấy ra gạt ta cái này sống rất nhiều cái kỷ nguyên linh hồn, người không biết là hồ thẹn?”

Thằng này.

.

.

Quả nhiên là cái trở thành tinh đấy!

Đằng phi đối (với) hắc kiếm cái kia cực lớn oán niệm, cảm xúc cũng không sâu.

Bởi vì cho dù hẳn thật là Chiến Thần linh hồn chuyển thế, thật là vĩnh hằng chi chủ linh hồn chuyển thế, có thể hẳn cuối cùng không có trí nhớ của bọn hắn.

Không có trí nhớ, tự ý nghĩa hẳn tự là đằng phi, mà không phải bất luận kẻ nào!

Đã như vậy, như vậy đối (với) thanh kiếm này, cũng chưa nói tới cái gì ác cảm.

Mặc kệ năm đó nó đã làm cái gì, nhưng bị chôn sống đã trấn áp một ngàn tỷ năm lâu, có bao nhiêu tội ác, cũng đủ để làm ra đền bù tổn thất rồi.

Cho nên nếu quả thật có năng lực có cơ hội, đằng phi cũng không ngại bắt nó thả ra khẩu có thể đây hết thủy, có một cái điều kiện tiên quyết, cái kia chính là, nó không thể uy hiếp chính mình!

Hắc kiếm phạm nhất sai lầm lớn, tự là không có lẽ dùng Quảng Hàn tuyệt đến uy hiếp chính mình, đằng phi cuộc đời hận nhất sự tình, tự là người khác đối (với) uy hiếp của hắn.

“Vậy ngươi muốn thế nào?” Đằng phi một trong đôi mắt, bắn ra trong trẻo nhưng lạnh lùng hào quang, nhìn xem hắc kiếm, không mang theo một tia cảm tình nói.

“Hiện tại, thả ta đi ra ngoài, ta muốn ngươi mang theo ta cùng một chỗ chinh phạt thế giới, ta khát vọng máu tươi hương vị, ah, thật là khiến người hoài niệm!” Hắc kiếm nói xong, sau đó lại nói: “Về phần tiểu cô nương kia, ta sẽ không tổn thương nàng đấy, thật sự hội (sẽ) tiễn đưa nàng một hồi thiên đại tạo

hóa.”

“Không được.” Đẳng phi quả quyết cự tuyệt: “Ta cũng không tin ngươi, ta thực lực bây giờ, còn rất yếu, đem ngươi thả ra, ta căn bản vô lực khống chế ngươi, ngươi nhất định phải cho ta một cái cam đoan mới được.”

“Ngươi nói, đã có chút ít đạo lý.

” Hắc kiếm cũng không có phủ nhận thực lực của nó so đẳng phi lớn hơn nhiều, mà là so sánh sắc khoái đã đồng ý cái này thuyết pháp, trầm ngâm một phen về sau, mới lên tiếng: “Đã như vậy, ngươi tạm thời cũng không cần cởi bỏ của ta phong ấn, ngươi đi tiến lên đây, đem ta rút, thực lực của ta sẽ đi theo thực lực của ngươi cùng một chỗ.

Ân, tựa như {tiểu Tím} đồng dạng, đáng tiếc, {tiểu Tím} cũng là một mực không có cởi bỏ trên người mình chính thức phong ấn, nói cách khác, chính là một cái Thiên Vương...!”

Hắc kiếm ngữ khí khinh thường lắm bầm một câu, không có lại nói thêm cái gì.

Đẳng phi suy nghĩ một chút, tựa hồ cũng hiểu được hắc kiếm đưa ra đề nghị có thể thực hiện, vì vậy hướng phía hắc kiếm chậm rãi đi qua.

Càng ngày càng gần, đẳng phi ở sâu trong nội tâm, đột nhiên sinh ra một tia cảnh giác, phản phát có nguy hiểm gì tự tại bên cạnh mình.

Tại khoảng cách hắc kiếm còn có mười bước thời điểm, đẳng phi khó khăn lắm đứng lại ở thân hình, đánh giá cái này chuỗi tản ra khổng lồ nguy hiểm khí tức hắc kiếm, con mắt quang trung lộ ra dao động bất định hào quang đến “Ngươi vẫn còn chờ cái gì? Ngươi chỉ cần đem ta rút mà thôi!” Hắc kiếm thanh âm tràn ngập oán giận, mang theo vài phần không kiên nhẫn: “Chẳng lẽ ngươi liên loại sự tình này cũng không dám làm sao? Nếu nói ngươi đi vào cái không gian này, ta không nói một lời, chẳng lẽ ngươi tự cũng không thử đem ta rút sao?” Hắc kiếm nói nghe được lời này, thật sự chính là như vậy, đổi lại bất cứ người nào, khả năng đều hiếu kỳ đi nhỏ cái thanh này xem xét tự không phải là phàm vật kiếm đây.

Bất quá đằng phi như trước bất vi sở động, nhúc nhích đầu lông mày suy tư về cái gì, đột nhiên, dáng tươi cười tại đằng phi trên mặt lộ ra, hần nhìn xem hắc kiếm, sau đó chậm rãi hướng lui về phía sau đi, đồng thời nói ra: “Cái này hoa văn kim tinh cấu trúc không gian, vốn là một khóa không lồ hoa văn kim tinh tinh cầu, bị luyện hóa về sau, điều thành tượng thần, nó pháp tắc chi lực, vô cùng cường đại, chính dễ dàng dùng để trấn áp người.

Mà ta, với tư cách duy nhất có thể dùng dùng máu huyết mở ra người của nó, dĩ nhiên là đã có được nó hết thủy quyền hạn, vừa mới là ta không hiểu, nhưng cái này cũng không ảnh hưởng ta tại trong thời gian ngắn phải biết.

Toàn bộ hắc tặc kim tinh bên trong đích vô số đạo không gian, chỉ cần ta muốn, sẽ không có ta tìm không thấy đây.”

Đằng phi nói xong, trên mặt lộ ra một vòng đùa cợt tươi cười: “Người có phải hay không cho rằng, người đem nàng nhốt vào một không gian khác chính giữa, ta tự tìm không thấy?”

“Người không thể làm như vậy! Người đây là không coi trọng chữ tín, người vừa mới đã đáp ứng ta đấy!” Hắc kiếm thanh âm tràn đầy phẫn nộ, gào thét gầm thét, kiếm trên tuôn ra đại lượng nguy hiểm khí tức, khí này tức vô cùng trầm trọng, cho dù Chí Tôn thấy đều có nhượng bộ lui binh.

Nhưng mảnh không gian này chủ nhân, là đằng phi, khí này tức cho dù lại khủng bố, cũng không cách nào suy giảm tới đến đằng phi mảy may!

“Ta không coi trọng chữ tín? Ta vừa mới nếu là ra tay rút...ra người, chỉ sợ người hiện tại đã chiếm cứ thân thể của ta!”

Đằng phi thanh âm đột nhiên trở nên sắc giọng mà bắt đầu..., phẫn nộ quát: “Loại người như người căn bản không biết rõ tình hình ý là sao vật đồ vật, có tư cách gì đến chỉ trích ta? Xem ta dễ bắt nạt? Đã cho ta dễ dàng bị giấu kín? Cảm thấy ta cái gì cũng không hiểu?”

Đằng phi cuối cùng miệt thị nhìn thoáng qua hắc kiếm:

“Người sai rồi, người chỉ số thông minh, người vĩnh viễn sẽ không hiểu!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 563: Tượng Thần Chi Uy!

>

Converter: CongTruongXP

Đăng phi tại hắc kiếm gào rú tiếng gầm gừ trung thối lui ra khỏi hoa văn kim tinh Tử Phủ chính giữa, cái kia tràn ngập oán hận cùng không cam lòng thanh âm còn quanh quẩn tại đăng phi bên tai.

Tuy nhiên tại tượng thần Tử Phủ trung đăng phi tin tưởng tràn đầy, nhưng đương hấn chính thức đi ra về sau, cũng không khỏi là một đầu mồ hôi lạnh, nhin không được tại thâm nghĩ trong lòng: cái này hắc kiếm...! Thật sự là một cái tuyệt thế yêu nghiệt!

Thực lực không có đạt tới đầy đủ bắt hàng phục cảnh giới của nó, tuyệt không có khả năng nó thân cận quá rồi.

Vừa mới đăng phi thiếu một ít đã bị cái này yêu nghiệt hắc kiếm cho thành công lừa dối ở, tuy nhiên đến bây giờ đăng phi hay (vẫn) là không biết thò tay rút...ra hắc kiếm có thể hay không làm cho chính mình bị đoạt xá, nhưng cái thanh này tràn đầy oán niệm hắc kiếm là chắc chắn sẽ không cam tâm tình nguyện thành vi vũ khí của mình, đây là nhất định được! Đăng phi nhìn qua cái vị này cùng chính mình giống như đúc pho tượng, nhin không được cười khổ nói: “Chiến Thần ah Chiến Thần, như ngươi thực là kiếp trước của ta, nên cho ta chỉ vào dẫn mới được là, tốt xấu tất cả mọi người là một cái linh hồn nha, ta chết đi ngươi cũng không sống được.

Được rồi, ngươi kỳ thật đã bị chết, nhưng ít ra ý chí của ngươi vẫn còn, đúng không? Làm gì nặng như vậy lặng yên đầu này?”

Người mặc màu đen chiến giáp, uy vũ hùng tráng Chiến Thần tượng thần im miệng không nói không nói, trong không khí phảng phất bay một cỗ nhàn nhạt đau thương khí tức.

“Ai, thiệt là.” Đẳng phi lâm bẫm một câu, lập tức nhắm mắt lại, thần thức tiến vào đến tượng thần bên trong không gian chính giữa, bắt đầu tìm kiếm khởi Quảng Hàn tuyết đến.

Tuy nhiên tượng thần đã bị đẳng phi dùng máu huyết mở ra kích hoạt, nhưng cái này nhìn như không lớn tượng thần, nhưng lại từ một cả khóa hoa văn kim tinh cấu thành tinh cầu luyện chế ra đến đây, tựa như cùng một cái ngũ vực thế giới, cực lớn đến không thể tưởng tượng nổi tình trạng.

Cho nên tại đẳng phi không có đối với cái này tượng thần bên trong không gian như lòng bàn tay trước khi, mặc dù hẳn là tượng thần chủ nhân, nhưng muốn tìm được tàng ở trong đó một cái nhỏ hẹp trong không gian Quảng Hàn tuyết, cũng không phải dễ dàng như vậy một sự kiện.

“Hoa văn kim tinh...” Đẳng phi trong miệng thì thảo tự nói, nhớ tới Long nhất như vậy đeo cả ngày không ly thân đại hắc kiếm, tựa là hoa văn kim rèn đi ra, tuy không phải đế binh, nhưng lại một chút cũng không thể so với đế việc binh sai.

Hoa văn kim đã là đương thời khó tìm dị bảo, cái này hoa văn kim tinh hiển nhiên lại so hoa văn kim cấp bậc cao hơn rất nhiều.

Loại này bảo vật.

Người bình thường lấy tới lớn cỡ bàn tay một khối, chỉ sợ đều cảm thán Thượng Thiên rủ xuống thương, vận thế như cầu vòng, mà trước mắt này là bị phong ấn sau luyện hóa tượng thần.

Nhưng lại một khóa khổng lồ hoa văn kim tinh cấu thành tinh cầu...!

Ngẫm lại loại này lớn đến khó có thể tin thủ bút, thật sự sẽ để

cho người khiếp sợ đến im lặng cùng chết lặng.

Bởi vậy có thể suy đoán cái kia từng đã là Thần giới, là một cái hạng gì huy hoàng cường đại thế giới!

Loại này nghịch thiên đích thủ đoạn, tại đẳng phi xem ra, quả thực như là thần tích giống như: bình thường.

Buồn cười nhưng lại, đủ loại dấu hiệu đều đang nói minh, cái này thần tích cùng hắc tâm đó.

Có không thể xóa nhòa nhân quả quan hệ.

Theo đẳng phi lực lượng tinh thần tại tượng thần bên trong không gian lan tràn, hắc giết mình phát hiện cái này tượng thần bên trong không gian, rõ ràng như là nhân thể giống như: bình thường, có được ngũ tạng lục phủ, có được có một đạo đạo kinh mạch!

Cái kia từng đạo kinh mạch đương giữa dòng chảy “Huyết dịch”, giống như là một mảnh dài hẹp khí thể hùng hồn cuộn cuộn Đại Giang giống như: bình thường!

Đẳng phi thần thức đảo qua cái kia một mảnh dài hẹp Giang Hà sau phát hiện, chỗ đó linh khí, rõ ràng so với chính mình không gian trong hồ lô Huyền Linh tiên dịch còn muốn nồng đậm!

Phát hiện này.

Lại để cho đẳng phi vô cùng rung động đồng thời, trong lòng dâng lên một cỗ cuồng hỉ chi tình, nguyên lai tưởng rằng tại đây không không đẳng đẳng Thái Cổ di tích chính giữa không có phát hiện gì rồi.

Lại không nghĩ, phong hồi lộ chuyển, lại có thể biết giống như này thu hoạch!

Cái kia một mảnh dài hẹp Đại Giang sông lớn giống như trong kinh mạch chảy xuôi theo cực phẩm tiên dịch, ngũ tạng lục phủ lại hóa thành linh khí vô cùng đầy đủ từng khối đại lục.

Những... này Đại Giang sông lớn, cuối cùng nhất chảy về phía địa phương, là một mảnh vừa nhìn vô tận mênh mông biển lớn, mà biên cả vị trí, đúng lúc là ở đan điền vị trí!

Đằng phi thần thức xẹt qua những địa phương này, trong nội tâm không khỏi vì năm đó luyện hóa ra này là tượng thân những người kia cảm thấy kính nể.

Dù là tại hắc kiếm trong miệng, những người kia đều là mình trung thành và tận tâm thuộc hạ.

Lúc này đằng phi, như trước hội (sẽ) cảm thấy bội phục.

Loại thủ đoạn này, thật là quá nghịch thiên, xác thực tự là thần đích thủ đoạn, không thuộc mình đủ khả năng.

Đằng phi thần thức cẩn thận sưu tầm, tìm kiếm Quảng Hàn tuyệt hạ lạc : hạ xuống.

Cuối cùng, tại tượng thân trái tim vị trí, cái kia khối tâm hình trên đại lục, phát hiện Quảng Hàn tuyệt thân ảnh.

Cái kia là một khối bốn phía tràn ngập bạo ngược hỏa nguyên tố khí tức đại lục, vô biên vô xuôi theo, theo bên ngoài hướng nội, càng sâu chỗ hỏa nguyên tố liền càng là tảo bạo, dù là may mắn, cũng có thể đơn giản đem một gã đại đế cảnh giới đấu khí vỡ giả hóa thành tro tàn!

Quảng Hàn tuyệt ăn mặc màu trắng váy dài, chính không ngừng hướng cái này khối tâm hình đại lục chỗ sâu nhất, thì ra là hỏa nguyên tố tảo bạo nhất địa phương đi tới.

Đằng phi vừa định gọi lại Quảng Hàn tuyệt, lại đột nhiên nhớ tới Quảng Hàn tuyệt tu luyện công pháp, đúng là Hỏa Ngục đại thuật!

Cảm thấy lập tức hiểu rõ rồi, xem ra hắc kiếm cũng không có lừa gạt hẳn, đích thật là đưa Quảng Hàn tuyệt một hồi thiên đại tạo hóa!

Đằng phi trong nội tâm cảm thán, xem ra cái này tượng thân bên trong thế giới, thật sự chính là một chỗ tu luyện bế quan tuyệt hảo thế giới ah!

Ở loại địa phương này tu luyện một ngày, sợ là so ở bên ngoài tu luyện một năm hiệu quả còn muốn lý tưởng!

Nếu là đem chính mình cái kia chút ít thân nhân, tất cả đều dời

nhập thần như trong thế giới tu luyện lời mà nói..., cho dù là thiên tư giống như bình thường những người kia, bởi vì đứng khởi điểm bất đồng, có khả năng có được thành tựu, cũng nhất định sẽ là tương đương kinh người!

Đạt được cái này kết luận, đằng phi mừng rỡ, cũng không có vội vã đánh thức Quảng Hàn tuyết, mà là đem thần thức lui đi ra, nhìn từ trên xuống dưới cái vị này tượng thần, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, trên mặt không khỏi lộ ra một vòng nụ cười cổ quái đến.

Thần thức khẽ động, cái này tượng thần bắt đầu chậm rãi nhỏ đi, rất nhanh biến đến lòng bàn tay lớn nhỏ, cuối cùng lại biến thành đậu tằm lớn nhỏ, bị đằng phi hút vào đến mi tâm chính giữa, bắt đầu âm thầm sắp xếp bắt đầu.

Theo thời gian trôi qua, đằng phi cùng này là hoa văn kim tinh tượng thần ở giữa liên hệ, cũng đem càng ngày càng mật thiết, đợi một thời gian, tất nhiên sẽ đạt tới dễ sai khiến cảnh giới.

Thu này là tượng thần về sau, đằng phi đột nhiên cảm giác được dưới chân bắt đầu chấn động lên, cả tòa Thái Cổ di tích, phảng phất sắp sụp đổ giống như bình thường.

Đằng phi bay lên trời, xuyên thấu màn sáng, tiến vào đến lạnh như băng trong nước biển, sau đó trông thấy dưới chân cái này phiến Thái Cổ di tích, dùng một loại rất tốc độ nhanh, bắt đầu sụp đổ mà bắt đầu..., nguyên vốn là tường đổ cái kia chút ít cổ xưa kiến trúc, đẩy về phía trước tiến lấy sụp đổ...!

Tầng kia màn sáng, một chút trở nên ảm đạm xuống, đến cuối cùng, hoàn toàn biến mất.

Rầm Ào Ào!

Đại lượng lạnh như băng nước biển mang theo khủng bố áp lực, hướng phía chỗ này Thái Cổ di tích áp bách đi qua, lập tức đem vốn cũng đã sụp đổ Thái Cổ di tích, trùng kích được phá thành mảnh nhỏ, cơ hồ trong nháy mắt, tựu đã mất đi bóng dáng.

Đằng phi nhẹ nhàng thở dài, trong lòng có chút buồn vô cớ như mất.

Trở lại trên mặt biển.

Kỳ quái chính là, vô tận biển sâu trên mặt biển cái kia quanh năm không tiêu tan khùng bố Phong Bạo, rõ ràng bắt đầu nhỏ đi, không biết tích lũy hơn mười vạn năm thậm chí mấy trăm vạn năm cuộn cuộn mây đen.

Cũng có dần dần trở thành nhạt xu thế.

Đăng phi thì thảo tự nói: “Chẳng lẽ đây hết thủy, đều là nó mang đến hay sao?” Nói xong, bộ dáng kia cùng hắc tượng thần theo chỗ mi tâm bay ra, treo ở đăng phi trước mắt.

Quả nhiên, tượng thần vừa ra, kinh thiên động địa, so với trước khùng bố đầu chỉ hàng trăm lần Phong Bạo dùng đăng phi làm trung tâm.

Chuẩn xác mà nói, này đây tượng thần làm trung tâm, lập tức sinh ra.

Đỉnh đầu cái kia mực sắc mây đen bốc lên nhấp nhô, điện xà như mạng nhện, cuộn cuộn tiếng sấm hợp thành phiến, đỉnh tai nhưc óc.

Vô tận biển sâu trên mặt biển, dâng lên vạn trượng cao sóng lớn, cái này cảnh tượng.

Đừng nói là đại đế, coi như là một cái Hoàng cấp đại năng thấy, đều trước tiên rút đi!
Hoa văn tinh kim.

Quả nhiên bất phàm!

Đăng phi trong lòng nghĩ lấy, đem tượng thần thu hồi chỗ mi tâm, trong nội tâm may mắn: may mắn chính mình cùng cái này tượng thần tâm đó nhân quả rất sâu, khiến nó trở thành đồ đặc của mình, nói cách khác, đừng nói sử dụng, chỉ sợ mà ngay cả dụng thoáng một phát đều làm không được!

Bởi vì mà ngay cả Quảng Hàn tuyệt loại này Chí Tôn trung kỳ

cảnh giới cái thế cường giả đều bị cái này tượng thần một kích oanh thành trọng thương, đừng nói là chính mình cái liền Bất Hủ Thần Hoàng đều không tới “Kẻ yếu” rồi.

Trên mặt biển, mãnh liệt khủng bố sóng lớn dần dần dẹp loạn, đỉnh đầu mây đen cũng bắt đầu chậm rãi tán đi.

Phong Bạo ngừng.

Đằng phi nhìn tại chỗ rất xa đỉnh đầu hư không, tâm thần bỗng nhiên hơi động một chút, lập tức một trong đôi mắt bắn ra trong trẻo nhưng lạnh lùng hào quang, dần dần híp mắt mà bắt đầu..., nhìn xem đỉnh đầu trong hư không một vị trí.

Bỗng nhiên!

Một đạo lăng lệ ác liệt vô cùng kiếm khí, bỗng nhiên vạch phá đỉnh đầu hư không.

Một cổ kinh khủng khí thế, đem chưa hoàn toàn tan hết mây đen trùng kích được lập tức biến mất tại trên bầu trời.

Bầu trời bỗng nhiên trở nên xanh lam như giặt rửa, chói mắt mặt trời hào quang, rốt cục bắn vào cái này phiến hàng trăm ức năm đều không thể chiếu xạ tiến vô tận biển sâu!

Một đạo thân ảnh, phảng phất từ mặt trời trung đi tới, toàn thân tản ra vô cùng chói mắt hào quang, theo đạo kiếm khí kia mở ra hư không, một bước tự đi tới đằng phi trước mặt.

“Ngươi là vĩnh hằng chi chủ?” Người này thân thể bị hào quang bao trùm, hoàn toàn thấy không rõ hắc tướng mạo, nghe thanh âm, như là một cái hơn ba mươi tuổi thanh niên, chỉ là thanh âm của hắn rất lạnh, không phải cái loại này giả vờ lạnh, mà là chân chính cái loại này chỉ dựa vào thanh âm, thì có thể làm cho người linh hồn cảm thấy đau đớn tuyệt thế cường giả! “Ngươi là ai?” Đằng phi híp mắt, nhìn xem cái này vô cùng bực, đem thân thể giấu ở hào quang bên trong đích gia hỏa, nhàn nhạt mà hỏi.

“Chương án Thiên Vương thứ tử, tên của ta gọi thực.” Thanh niên âm thanh lạnh như băng, tại hào quang trung lộ ra:

“Chuyên ăn sạch mang!”

“Chương ần Thiên Vương? Tam Đại Thiên Vương một trong?” Đẳng phi mỉm cười: “Mấy năm trước, quảng càn Thiên Vương phái người tới giết qua ta, không có kết quả; đồng dạng là mấy năm trước, đại thiên Vương vận dụng một phần năm thần thức, hóa thành một đạo phân thân, phụ thân vào hỗn [lăn lộn] thác tinh thượng một người tuổi còn trẻ trên người, ý đồ giết ta, cũng không quả.

Hiện tại, ta rốt cục gặp được Tam đại thiên Vương Trung thần bí nhất chương ần Thiên Vương phái tới người.”

“Vâng, người có thể rất kiêu ngạo đi chết rồi.” Thực lạnh lùng nói xong, khoát tay, một cỗ kinh khủng ăn mòn lực lượng, lập tức hướng phía đẳng phi bao phủ tới.

Lại không có may may do dự, ra tay tựu là đại sát chiêu, muốn trong nháy mắt, đưa đẳng phi vào chỗ chết!

Cái này là chính thức đứng ở nơi này thế giới đỉnh phong cường giả tâm tính, sự tử mạnh mẽ bác bỏ cũng dùng toàn lực, tuyệt sẽ không cho đối phương lưu lại bất luận cái gì phản kháng cơ hội cùng chỗ trống!

Xảo chính là, đẳng phi cũng là đồng dạng nghĩ cách!

“Trấn áp!” Đẳng phi trong miệng nhẹ nhàng nhỏ ra hai chữ đến, chỗ mi tâm cái kia tượng thần tế ra, hướng phía thanh niên trực tiếp tựu đã trấn áp đi qua.

Thanh niên khóe miệng, vốn là lộ ra một vòng đùa cợt đáng tươi cười, dùng tu vi của hắn, cho dù là một khóa đại tinh, cũng không cách nào trấn áp hắn!

Có thể lập tức, cái kia một vòng đùa cợt đáng tươi cười, liền cứng tại trên mặt của hắn, thay thế đấy, là ẩn thân ở hào quang bên trong đích thanh niên trong mắt vô cùng rung động hòa...!Sợ hãi!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 564: Lăn Nhau Vui Mừng

>

Converter: CongTruongXP

“Báo! Khởi bẩm bệ hạ, phía ngoài hoàng cung có một tự hành đằng phi người trẻ tuổi cầu kiến!” Bên ngoài trong lúc đó truyền đến một tiếng thông báo, trong thanh âm mang theo cực độ rung động, tựa hồ người nói chuyện rung động đến tột đỉnh Hoàng cung yển hội sảnh ở bên trong thoáng chốc trở nên một mảnh tĩnh mịch!

Lăng Tiêu Dao khóe miệng có chút run rẩy lấy, nhìn xem đồng dạng vẻ mặt khiếp sợ những người khác, nói ra: “Ta trầm nghe lắm?”

“Ta có nghe nhầm...!” Minh Huy gian nan chuyển bỗng nhúc nhích thân thể, ánh mắt có chút ngốc trệ nói.

Minh U Vũ cùng Lăng Thi Thi hai người cái này lúc sau đã trực tiếp liền xông ra ngoài.

Lăng Thi Thi một thân thực lực, đã sớm đột phá đến Hoàng cấp, Minh U Vũ đã ở ba năm trước đây cũng đã đạt tới Hoàng cấp, hai người một trước một sau, cơ hồ lập tức sẽ mặc qua hoàng cung, đi vào cửa cung bên ngoài.

Lăng Thi Thi chỉ nhìn lướt qua đạo thân ảnh kia, liền phát ra một tiếng thét lên, trực tiếp đánh về phía người nọ trong ngực.

Minh U Vũ cũng muốn bỏ nhào qua, bất quá so Lăng Thi Thi chậm nửa nhịp, đã bước ra chân, rồi lại thu trở về.

Sau đó đứng ở nơi đó, mang trên mặt dáng tươi cười, hốc mắt ửng đỏ nhìn xem vậy đối với ôm cùng một chỗ nam nữ.

Sau đó đuổi ra đến hoàng đế Lăng Tiêu Dao cùng hoàng hậu Đông Phương Ngọc Lan cùng với Chân Vũ học viện viện trưởng Minh Huy ba người tới Minh U Vũ bên cạnh, tất cả đều trợn mắt há hốc mồm nhìn xem nhào vào đăng phi trong ngực Lăng Thi Thi.

Đông Phương Ngọc Lan những năm này tuy nhiên cũng đã sớm đã đồng ý đăng phi, vẫn như trước thảnh thơi muốn oán trách vài câu, nàng cũng không rõ ràng lắm đăng phi cái kia phức tạp thân thể cùng đến từ vĩnh hằng chi địa uy hiếp, chỉ biết là đăng phi công khai đã từng nói qua con gái là nữ nhân của hắn, nhưng nhưng vẫn không từng có nhắc tới thân.

Cho dù đăng phi hôm nay đã trở thành toàn bộ ngũ vực nhân vật truyền kỳ, vi chuẩn nhạc mẫu, Đông Phương Ngọc Lan như trước đối với hắn có chút bất mãn.

Giờ phút này trông thấy con gái phốc sột đăng phi trong ngực, có chút gầy gò thân thể bất trụ run run, hiển nhiên là đang khóc, Đông Phương Ngọc Lan đối (với) Đăng Phi có muôn vàn bất mãn, cuối cùng cũng chỉ có thể hóa thành thở dài một tiếng.

Lăng Tiêu Dao làm vi một người nam nhân, như hắn nửa đời trước của hắn tư thế hào hùng, trên sa trường vượt qua, đối (với) loại này nữ tình trường cảm thấy không thú vị, nhưng Lăng Thi Thi cuối cùng là nữ nhi của hắn, làm cha đây, lại có cái nào không hi vọng con gái có thể hạnh phúc đây này? Ngược lại là Minh Huy ở một bên, có chút phức tạp nhìn thoáng qua bên cạnh Minh U Vũ, nhẹ nhàng thở dài.

Tâm tư của con gái, hắn rất rõ ràng, chỉ là đăng phi tiểu gia hỏa này quá mức hoa tâm, con gái cực kì thông minh, tính tình cao ngạo, tuy nói cũng không phải là cái loại này xuất thân hào phú đại tộc con cái, nhưng nhưng vẫn có chính mình kiên trì.

Tuy nhiên nhiều năm như vậy một mực ưa thích đăng phi,

nhưng Minh U Vũ lại chưa từng thổ lộ hơn phân nửa câu, muốn muốn gả cho đảng phi mà nói.

.

Có lẽ, đối (với) Minh U Vũ mà nói, có thể trở thành đảng phi một người hồng nhan tri kỉ, liền đã đầy đủ.

Lăng Thi Thi i động đến không cách nào ngôn ngữ, liễu mạng ôm đảng phi eo, nhin không được anh anh khóc ồ lên.

Đảng phi hướng về phía sắc mặt phức tạp Minh U Vũ mỉm cười, khoát tay áo, sau đó vỗ nhẹ nhẹ lấy Lăng Thi Thi lưng , nhẹ nói nói: “Ta đã trở về, đừng khóc, tất cả mọi người đang nhìn đây này.”

“Ta mặc kệ ta mặc kệ ta mặc kệ!” Lăng Thi Thi tại đảng phi trong ngực buồn bực thanh âm nói xong, sau đó nức nở nói: “Người vừa đi tự là nhiều năm như vậy, không thấy bóng dáng không nghe thấy tin tức, người ta lo lắng người đến đêm không thể say giấc, người cái không có lương tâm đây, khó khăn nhìn thấy người, không phát tiết phát tiết như thế nào có thể? Ai nguyện ý chê cười tự chê cười tốt rồi, ta...!Ta không muốn chỉ thấy người một mặt cũng rất nhanh lại mất đi tin tức của người!”

Đảng phi lúc trước nghe được buồn cười, đến cuối cùng trên mặt lộ ra một vòng vẻ áy náy, nói khẽ:

“Yên tâm đi, lần này ta đáp ứng người, không bao giờ ...!nữa hội (sẽ) tách ra đã lâu như vậy.

Chúng ta hồi trở lại Đẩu Tinh cổ điện, sau đó làm lễ cưới, được không?”

“À?” Có lẽ những lời này lực rung động quá mạnh mẽ, Lăng Thi Thi không hề chuẩn bị, tựa đầu theo đảng phi trong ngực giờ lên mà bắt đầu..., một trương tuyệt sắc khuôn mặt khóc cùng tiểu mèo hoa giống như: bình thường, cặp kia như trước tồn lấy hơi nước lóe ra mê ly hào quang tinh mâu dừng ở đảng phi: “Người nói thật?”

Đảng phi dùng sức gật đầu, nói ra: “Thật sự!”

“Oa, thật tốt quá!” Lăng Thi Thi như đứa bé đồng dạng nhảy dựng lên, tại đảng phi trên mặt hung hăng hôn một cái, sau đó

mới vẽ mặt then thùng quay lại thân, nhìn xem cha mẹ của mình.

“Đứa nhỏ này, ai!” Đông Phương Ngọc Lan cũng chỉ có thể cảm thán con gái đôi (với) đẳng phi chung tình quá sâu, đường đường Lăng thị hoàng triều công chúa, tuổi trẻ Hoàng cấp đại năng, tại đẳng phi trước mặt rõ ràng hoàn toàn đã không có nữ hài tử rụt rè cùng kiêu ngạo.

Đạt được một câu hứa hẹn, thật hưng phấn được đặc ý quên hình bắt đầu.

Lăng Tiêu Dao cũng chỉ có thể ho nhẹ hai tiếng, muốn cố gắng bày làm ra một bộ gia trưởng uy nghiêm đến, nhìn về phía trên thập phần buồn cười.

Mặc cho ai trên quán đẳng phi như vậy một cái yêu nghiệt giống như: bình thường con rể, chỉ sợ đều sẽ như thế, có lẽ còn không bằng Lăng Tiêu Dao bình tĩnh đây này.

Lăng Thi Thi con mắt quang đảo qua Minh U Vũ thời điểm, con ngươi ở chỗ sâu trong vốn là hiện lên một vòng nhàn nhạt không tình nguyện, bất quá lập tức, nàng thân hình lóe lên, đi vào Minh U Vũ phụ cận, kéo lại Minh U Vũ tay, nhẹ nói nói: “Ta nói tỷ tỷ, ngươi làm sao? Không thấy được hắc thời điểm Nhật ân dạ muộn, nhắc tới tên hắc so với ta còn cần, bây giờ nhìn thấy, rồi lại ở chỗ này không tiến lên, ngươi tại chờ cái gì? Các loại: đợi Đâu Tinh cổ điện đám kia Tiểu yêu tinh đem hắc được chia da lông đều không thừa mới hỏi hận sao?” Cũng không để cho Minh U Vũ phản kháng cơ hội, Lăng Thi Thi lôi kéo Minh U Vũ một đường đi đến đẳng phi thân bên cạnh, sau đó dụng lực đẩy Minh U Vũ một bả, đem Minh U Vũ đẩy mạnh đẳng phi trong ngực, mắt liếc đẳng phi nói: “Tiện nghi ngươi rồi!”

Đông Phương Ngọc Lan cùng Lăng Tiêu Dao hai mặt nhìn nhau, khóe miệng co giật lấy đều không biết nói cái gì cho phải.

“Cái này,.

Cái này!” Lãng Tiêu Dao tựa hồ muốn nói cái này còn thể thống gì, bất quá nhìn lướt qua đồng dạng ngốc trệ ở một bên Minh Huy, vẫn là đem thoại nuốt trở vào.

Đông Phương Ngọc Lan truyền âm cho trượng phu nói:
“Người biết cái gì, đăng phi thân bên cạnh nữ nhân rất nhiều, con gái chúng ta nếu không thể kéo mấy cái minh hữu, chẳng phải là muốn thụ khi dễ hay sao?”

Sách!

Lãng Tiêu Dao hai mắt nhìn lên trời, vẻ mặt tịch mịch cùng thẫn thức, trong nội tâm thầm nghĩ: như vậy biết rõ thay con gái cân nhắc, người như thế nào làm sao lại chưa bao giờ muốn kéo mấy cái minh hữu?

Minh Huy ở một bên cũng là vẻ mặt im lặng, đem mặt đừng đi qua, làm bộ ngấm phong cảnh.

Về phần phía ngoài hoàng cung những cái...kia thị vệ, nguyên một đám đã sớm đem đầu chuyển đi ra bên ngoài, trong tai nghe những cái...kia kinh thế hãi tục đối thoại, đã lại để cho hai người bọn họ cổ run run rồi, cái loại này hình ảnh, bọn họ là nghĩ cũng không dám nghĩ đấy!

Lãng Thi Thi là ai? Lãng thị hoàng triều trưởng công chúa! Tuổi trẻ Hoàng cấp đại năng! Cho dù ngũ vực trung những cái...kia áp đảo thế tục phía trên hào phú đại tộc, cũng không dám đối (với) Lãng Thi Thi bất kính khẩu tại Lãng thị hoàng triều dân chúng trong nội tâm, Lãng Thi Thi quả thực tựa như là Thánh nữ giống như: bình thường!

Minh U Vũ là ai? Lãng thị hoàng triều lớn nhất đầu khí học viện Chân Vũ học viện viện trưởng con gái, đế quốc hoàng thất cung phụng, cùng trưởng công chúa Lãng Thi Thi quan hệ trong đó thân như tỷ muội giống như: bình thường, đồng dạng cũng là tuổi trẻ Hoàng cấp đại năng!

Hai vị này, tại Lãng thị hoàng triều, đúng như cùng hai cái nữ thần

Giống như: bình thường, nói tới các nàng, không người nào

dám sinh ra cái gì bất kính chi, tâm.

Về phần đăng phi...!Cái tên này, tại Lăng thị hoàng triều, thật sự đã trở thành một cái truyền thuyết rồi.

Nhất là tại đăng phi quê quán Đăng gia trấn, chỗ đó tuy nhiên đã không có Đăng gia dòng chính, nhưng cái trấn nhỏ kia, lại trở thành toàn bộ đông phương nổi tiếng nhất du lịch thắng địa, quanh năm đều có vô số du khách đến cái chỗ kia, muốn muốn tận mắt nhìn một cái truyền thuyết kia bên trong đích người, lúc nhỏ sinh hoạt qua địa phương.

Bởi vậy trước khi đăng phi tại ngoài hoàng cung báo danh cầu kiến thời điểm, người thị vệ kia cơ hồ té xông đi vào thông báo, thậm chí liền hoàng thất một ít quy củ đều cho ném ra... (đến) sau đầu, trên đường đi phàm là có dám ngăn đón hấn đây, chỉ cần một câu “Đăng bay tới rồi.” Tựa đây đủ đem đối phương chấn nhiếp được không dám lại ngăn đón hấn.

Vị này về sau lên tới thị vệ trưởng may mắn thị vệ nhớ lại ngay lúc đó tràng cảnh, cảm khái không thôi: “Cái gì? Người chê cười ta té đi vào thông báo? Sách, người biết không? Lúc ấy vị kia vừa mới trên báo tên của mình, bên ngoài cửa cung mười hai hộ vệ lập tức ngắt đi tám cái, còn lại cái kia ba cái cũng đều toàn thân phát run, đi không dám nói.

.

.

, “Cơ hội, luôn lưu cho vừa chuẩn bị người!”

Minh U Vũ nhìn như bị Lăng Thi Thi cưỡng ép hiếp nhét vào đăng phi trong ngực, nhưng trên thực tế, coi hấn Hoàng cấp tu vị, nàng nếu không nguyện, cùng cảnh giới Lăng Thi Thi muốn kéo nàng, cũng chuyện không phải dễ dàng như vậy tình.

Đăng phi cảm nhận được Minh U Vũ thân thể hơi có chút cứng nhắc, nhìn không được tại nàng bên tai nói khẽ: “U Vũ tử

tỷ, người như thì nguyện ý, tựa cùng ta cùng đi, được không nào?”

Cảm nhận được đăng phi trong miệng nhiệt khí thổi vào chính mình lỗ tai, Minh U Vũ mặt như anh nhuộm, toàn thân như nhũn ra, cơ hồ đứng thẳng bất trụ.

“Người không nói lời nào, ta coi như người đã đáp ứng?”
Đăng phi vừa cười vừa nói.

Minh U Vũ trong nội tâm kỳ thật rất muốn cự tuyệt hẳn, rất muốn ngẩng đầu, lời lẽ chính nghĩa đối với hắn nói: “Người đã có nhiều như vậy hồng nhan tri kỷ, chắc hẳn cũng không nhiều ta cái này một cái, làm gì đến trêu chọc ta đâu này?”

Chỉ tiếc, lời này giờ phút này trong lòng muốn “Ta cũng Cuồng Ngưu cung cấp” muốn đều có chút đề không nổi khí lực, chớ nói chi là nói ra.

Cứng ngắt thân thể giờ phút này cũng trở nên mềm đẫy, tựa ở đăng phi trong ngực, mắc cỡ không ngẩng đầu được lên.

Lăng Thi Thi biết rõ Minh U Vũ mặt mũi thấp, sợ nàng không chịu nổi, đi tới lôi kéo tay của nàng, khẽ cười nói: “Được rồi tỷ tỷ, ôm một hồi là được rồi, muốn ôm lời mà nói..., về sau có rất nhiều cơ hội đây này.”

Nói xong, hướng về phía đăng phi trừng mắt nhìn, cái kia tinh nghịch bộ dáng, giống nhau năm đó mới gặp gỡ.

Minh U Vũ tựa ở Lăng Thi Thi trên người, thẹn thùng đến không dám ngẩng đầu nhìn bất luận kẻ nào, tâm lý lại là điềm mật, ngọt ngào lại là thẹn thùng, oán trách đăng phi lại để cho chính mình xảy ra lớn như vậy xấu.

Cho đến lúc này, đăng phi mới cởi ra thân, hướng về phía Lăng Tiêu Dao cùng Đông Phương Ngọc Lan cùng với Minh Huy chấp tay chào: “Vãn bối đăng phi, bái kiến bá phụ, bá mẫu, bái kiến minh viện...! Ách, Minh Bá bá.”

Đăng phi vốn định nói rõ viện trưởng kia mà, có thể tượng tượng chính mình liền người ta con gái đều cho bắt cóc rồi, lại gọi viện trưởng, tựa hồ có chút quá phận, liền kịp thời đổi giọng.

“Ha ha, tốt, tốt, hiền chất nhiều năm không thấy, phong thái càng hơn năm đó ah!” Lăng Tiêu Dao đại hỉ, đi tới kéo đằng phi, sau đó giống như cười mà không phải cười nhìn xem đằng phi nói: “Tiểu tử, vừa mới ngươi nói muốn kết hôn nữ nhi của ta, có thể đã từng hỏi qua chúng ta cái này làm cha mẹ đó a?” Một bên Minh Huy này sẽ rốt cục trì hoãn qua thần đến, đằng phi uy danh quá đáng, đừng nhìn hán năm đó hay (vẫn) là đằng phi lão viện trưởng, có thể nhiều năm không thấy về sau, lần nữa tương kiến, giữa hai người địa vị chênh lệch, lại để cho vị này
Nhìn quen đại các mặt của xã hội viện trưởng đại nhân, cũng có chút khó có thể thích ứng.

Nếu không là Lăng Tiêu Dao biểu hiện coi như bình tĩnh, Minh Huy thậm chí không biết như thế nào cùng đằng phi mở miệng.

Mượn Lăng Tiêu Dao lời mà nói..., Minh Huy cũng là giận tái mặt, vẻ mặt nghiêm túc gật đầu: “Đúng vậy a, ngươi tiểu tử này, đang tại nhà của chúng ta lớn lên mặt, muốn bắt cóc nữ nhi của chúng ta, thức sự quá phân ra!” (chưa xong còn tiếp)
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 565: Quá Được Hoan Nghênh!

>

Converter: CongTruongXP

Bốn phía những cái...kia đưa lưng về phía tại đây hoàng cung
bọn thị vệ nguyên một đám không dám khinh bỉ hoàng đế
Lăng Tiêu Dao, tuy nhiên cũng trong lòng khinh bỉ khởi Minh
Huy viện trưởng đến, đều tại trong lòng oán thầm: quá phận?
Người lão gia hỏa này trong nội tâm trong bụng nở hoa mới là
thật a!

Cũng không trách những...này bọn thị vệ nghĩ như vậy, những
năm này Minh Huy thế nhưng mà không ít vì con gái hôn sự
đau đầu qua.

.

Minh U Vũ không giống Lăng Thi Thi như vậy sáng sủa, hơn
nữa rất nhiều năm trước phải đến qua đăng phi thừa nhận,
nàng cùng đăng phi tầm đó, một mực đều cách một tầng cửa
sổ, không có hoàn toàn bị chọc mở.

Tuy nhiên giữa lẫn nhau đều lòng dạ biết rõ, nhưng đăng phi
những năm này công khai thừa nhận qua nữ nhân, cũng chỉ có
lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi.

Trừ lẫn đó ra, đều là các loại nguyên nhân, đi theo đăng phi
bên cạnh.

Về sau còn có một Vị Ương rõ ràng là đăng phi thừa nhận qua
đây, bất quá đó cũng là có đặc thù nguyên nhân ở bên trong
đây.

Vị Ương gia nếu không có muốn đem Vị Ương rõ ràng gả cho Âu Dương gia đệ tử, đằng phi cũng sẽ không nói ra cái kia lời nói.

Cho nên mượn lần này đằng phi trở về cơ cái, tại Lăng Thi Thi dưới sự trợ giúp, tầng này cửa sổ rốt cục bị xuyên phá, Minh U Vũ coi như là thủ được mây mờ trắng tỏ sáng tỏ.

Đằng phi mặt mũi tràn đầy cười làm lành, cho Minh Huy cùng Lăng Tiêu Dao lần nữa chào, cái này hai cái đừng đừng uốn éo uốn éo lão nam nhân, lòng dạ cuối cùng bình này sao một ít.

Đông Phương Ngọc Lan tắc thì là hoàn toàn bất đồng rồi, mẹ vợ xem con rể, càng xem càng ưa thích, đây là rất có đạo lý đấy.

Chớ nói chi là đằng phi ưu tú trên đời đều biết, được công nhận ngũ vực đệ nhất nhân, nghe nói mà ngay cả Vực Ngoại cường giả cũng không phải đằng phi đối thủ.

Như vậy con rể, xác thực nếu so với phượng mao lân giác còn muốn hi hữu, tin tưởng trên đời này, rất ít có thể có nữ hài có thể kháng cự được gả cho đằng phi hấp dẫn.

Vốn là cảm thấy đằng phi hoa tâm, bên người nữ hài quá nhiều Đông Phương Ngọc Lan này sẽ ngược lại cảm thấy dùng đằng phi ưu tú trình độ, bên người nhiều như vậy nữ hài tử, cũng cũng không tính nhiều.

Cây lòng mứt nhưng là trên đời này thứ phức tạp nhất, cho dù là thần, cũng không cách nào hoàn toàn nhìn thấu nhân tâm.

Đằng bay ra hiện tại Lăng thị hoàng triều tin tức, như là đã mọc cánh giống như: bình thường, nhanh chóng lan tràn đi ra ngoài, Lăng thị hoàng triều vô số hiển hách huân quý, tất cả đều điên rồi giống như: bình thường tuôn hướng đế đô hơn nữa thuần một sắc ! mang theo tướng mạo xuất chúng nữ hài, cơ hồ tất cả đều là một cái mục đích, cho dù hoàng đế muốn ngăn trở, bọn hắn cũng sẽ không thỏa hiệp!

Đồng thời, đang ở Nam Vực mặt khác ngũ vực các cường giả, đạt được tin tức này, cũng đều nghe tin lập tức hành động.

.

Năm năm trước đích thiên hạ đại hội đẳng phi không chiến mà thu hoạch thứ nhất, trở thành ngũ vực một cái còn sống truyền kỳ không biết có bao nhiêu người muốn gặp cái này người trẻ tuổi truyền kỳ liếc.

Dương nhiên, cũng có số rất ít đầu óc không lớn kiện toàn người muốn thông qua đả bại đẳng phi mà trở thành mới đích “Ngũ vực đệ nhất nhân”.

Khoảng chừng Lăng gia khu nhà cũ (tổ tiên để lại) ở một ngày, đẳng phi đã bị toàn bộ Lăng thị hoàng triều bốn phương tám hướng vọt tới đám quyền quý bọn họ cho hù đến rồi.

Những người này quả thực điên rồi giống như: bình thường, độc sức liều mạng muốn đem con gái kén rể đưa cho đẳng phi, đừng nói là làm thiếp, cho dù làm một cái nha hoàn đều cam tâm tình nguyện!

Ngay từ đầu Lăng Thi Thi cùng Minh U Vũ còn trêu chọc đẳng phi, càng về sau hai vị này cũng đều bị sợ đã đến.

Cho đến lúc này, các nàng phương mới biết được bên cạnh mình vị này được xưng là còn sống truyền kỳ người trẻ tuổi, ở cái thế giới này có như thế nào danh vọng.

Cũng đều đã minh bạch chính mình là có nhiều may mắn, có thể đi theo bên cạnh của hắn.

“Ông trời...ơ...i, ta chịu không được rồi, hảo ca ca, chúng ta tranh thủ thời gian hồi trở lại Đấu Tinh cổ điện đi thôi!” Lăng Thi Thi cầm lấy đẳng phi một đầu cánh tay, làm nũng sảng giọng: “Lại tiếp tục như vậy, ta xem chúng ta tựu không có biện pháp còn sống nhìn thấy những người kia rồi, không phải bị đám kia

Trần ngập hâm mộ ghen ghét quý tộc các tiểu thư cho sống sờ sờ nuốt không thể!”

Lăng Thi Thi cùng Minh U Vũ tại Lăng thị hoàng triều bên trong đích xác thực có được lấy cực cao danh vọng, bị coi là đế quốc kiêu ngạo, bị cho rằng Thánh nữ.

Có thể giờ này khắc này tại đây bây bị hãm mộ ghen ghét điên đầy trong đầu quý tộc tiểu thư trong mắt hai vị này rõ ràng là cướp đi vốn nên thuộc tại nam nhân của bọn hắn xấu nữ nhân! Ở đâu còn không cần biết người là cái gì Thánh nữ thần nữ đế quốc kiêu ngạo, rất nhiều người đem Lăng thị khu nhà cũ (tổ tiên để lại) cho vây quanh ở các loại khăn tay ah, hoa tươi ah, thư tình cái gì như mưa giống như bình thường quảng hướng Lăng thị khu nhà cũ (tổ tiên để lại) sân nhỏ.

Càng có gan lớn thậm chí muốn xông vào đến, may mắn mà có Lăng Tiêu Dao cùng Minh Huy riêng phần mình phái ra đại lượng tinh anh, thủ hộ tại Lăng thị khu nhà cũ (tổ tiên để lại) bốn phía.

.

Những cái...kia có thân phận có Địa Vị đấy, thì là trực tiếp tại trên triều đình, yêu cầu hoàng đế bệ hạ không muốn quá ích kỷ, có thứ tốt muốn mọi người cùng nhau chia sẻ, tả hữu đẳng phi còn trẻ, lấy mấy trăm lão bà cũng không nói chơi...!, dù sao hai ngày này Lăng thị hoàng triều đế đô, là chưa từng có náo nhiệt.

Vô số người trong miệng nói chuyện say sưa chỉ còn lại có một kiện sự này.

“Người biết không? Hôm qua trời xế chiều, tôn thừa tướng cùng Vũ Tướng quân đã đánh nhau! Vì cái gì? Ha ha, xem xét người cũng không phải là người địa phương, quá cô lậu quả văn khẩu tôn thừa tướng cùng Vũ Tướng quân vốn là quan hệ vô cùng tốt bằng hữu, lại bởi vì hai người thậm chí nghĩ đem con gái gả cho đẳng phi, riêng phần mình nói nữ nhi của mình so với đối phương ưu tú, kết quả đều giận, đánh làm một đoàn, cái kia náo nhiệt ah!”

“Thừa tướng là quan văn, có thể đánh thắng được tướng

quân?”

“Ha ha, người thật sự chính là một cái tiêu bạch ah, cái gì cũng đều không hiểu.

Tôn thừa tướng nguyên vốn là đấu khí võ giả, sáu năm trước đạt được một khối thiên thánh thạch, đã thành công tấn cấp Đấu Thánh.

Mà Vũ Tướng quân cũng giống như vậy, đạt được thiên thánh thạch, tấn cấp trở thành Đấu Thánh, hai người này chiến đấu, đó là tương đương nóng nảy!”

“Ta nghe nói ngày hôm qua có đến từ Bắc Cương cao thủ đứng tại Lăng thị khu nhà cũ (tổ tiên để lại) trước cửa yêu cầu khiêu chiến đẳng phi, hơn nữa nói năng lỗ mãng!”

“Còn có loại này loại ngu vk nờ~?”

“Cũng không phải là, bị công chúa điện hạ lao tới một cái tát rút được bay ra mấy ngàn mét xa, bên đầu thiếu chút nữa cho rút không có!”

“Oa, công chúa thật sự là bạo lực nha!”

“Bạo lực? Hắc, công chúa điện hạ là cô ý đây, đem những cái...kia kêu gào lấy lại để cho công chúa điện hạ chia xẻ nam nhân quý tộc tiểu thư sợ tới mức hoa dung thất sắc, nghe nói có không ít tại chỗ tiểu trong quần!”

“Ha ha ha!”

Toàn bộ đế đô, khắp nơi tràn ngập các loại tiếng nghị luận, những người này nguyên một đám đàm được nước bọt bay tứ tung, vô cùng hưng phấn.

Kỳ thật thực chất bên trong, tất cả mọi người tại vi quốc gia của mình cảm thấy kiêu ngạo.

Vì vậy còn sống tuổi trẻ truyền kỳ, tựu là xuất từ quốc gia này! Vô luận hấn phát triển đến một bước kia, dù là hấn cuối cùng nhất thành thần rồi, hấn cũng là quốc gia này đi ra thiếu niên, cũng là quốc gia này sở hữu tất cả dân chúng kiêu ngạo!

Đẳng phi vốn là muốn mượn lấy cái này cơ hội khó được, gặp một lần chính mình năm đó ở đế đô kết bạn một ít người quen, thậm chí hấn thậm chí nghĩ hồi trở lại Chân Vũ học viện đi liếc mắt nhìn, nếu có cơ hội thoai, thuận tiện cho những cái...kia niên đệ học muội nhóm: Đám bọn họ tốt nhất khóa, cũng

coi như không phụ lòng Minh Huy viện trưởng rồi.

Có thể hiện tại xem ra, hẳn nghiêm trọng đánh giá thấp chính mình trên thế giới này danh vọng, trước khi đủ loại nghĩ cách, chỉ có thể hết hiệu lực.

“Ai, cũng thế, chúng ta hay (vẫn) là đi thôi.

” đặng phi nhin không được thở dài một tiếng, rũ cụp lấy đầu, tinh thần không phấn chấn nói

“Ồ? Ca ca, người như thế nào như là có chút không tình nguyện bộ dạng? Người chớ không phải là cảm thấy ta cùng u Vũ tỷ tỷ hư mất chuyện tốt của người?” Lăng Thi Thi đầu lông mày nhảy lên, nhìn xem đặng phi cười lạnh nói: “Có muốn hay không ta đi ra ngoài cùng bên ngoài những người kia nói nói, lại để cho bọn hắn có con gái cho dù tiền đưa đến cấp người sung hạnh?”

Đặng phi ngẩng đầu, nhìn xem Lăng Thi Thi cười khở nói:

“Nói bậy bạ gì đó, ta vốn là muốn gặp gặp Chân Vũ học viện những năm kia nhẹ học sinh đấy.

U Vũ Tỷ những năm này vẫn muốn muốn đem Chân Vũ học viện phát triển trở thành toàn bộ đại lục xuất sắc nhất học viện, muốn lại để cho những cái...kia hào phú đại tộc đệ tử, cũng dùng tiền vào Chân Vũ học viện về vang, những...này, ta đều tinh tường, ta bất quá là tại muốn những chuyện này, nào có người nói xấu xa như vậy!”

“Ách.

.

.

, đó là, ta trách oan người rồi?” Lăng Thi Thi tao lông mày đập mắt, lui sang một bên, sau đó đẩy ngòì ở đó có chút ngây người Minh U Vũ: “Hảo tỷ tỷ, người trông xem sao? Cái này oan gia trong nội tâm nhớ thương lấy chuyện của người đâu rồi, người không cảm động?”

Minh U Vũ một đôi đôi đẹp trong con người ẩn chứa đại

lượng hơi nước, nàng có chút khó tin nhìn xem đăng phi: “Vấn đề này, ngươi làm sao có thể biết rõ?”

Từ khi ly tỉnh Chân Vũ học viện, đăng phi những năm này cùng nữ nhân bên cạnh nhóm: Đám bọn họ cơ hồ cũng rất ít từng có câu thông, kể cả lục Tử Lăng ở bên trong, tuy nói tâm đều tại đăng phi thân lên, nhưng lại tránh không được ngẫu nhiên hội (sẽ) sinh ra một ít khổ sở buồn bực tâm tư.

Không biết mình tình cảm có thể hay không có rơi.

Thực tế như Minh U Vũ loại này, cùng đăng phi tầm đó, cơ hồ không có bất kỳ hứa hẹn đấy, không thấy được đăng phi thời gian, qua đều rất là buồn khổ.

Lại không nghĩ rằng, đăng phi rõ ràng một câu nói toạc ra nàng che dấu nhiều năm tâm tư, phải biết rằng, cái này tâm tư đừng nói Lăng Thi Thi các nàng những người bạn này, mà ngay cả phụ thân nàng Minh Huy cũng không biết! Đăng phi vừa mới nói ra, Minh U Vũ liền trực tiếp bị sợ ngây người, nhìn xem đăng phi, đáy lòng cái kia nồng đậm ý nghĩ - yêu thương cũng nhịn không được nữa, ưm một tiếng, bỏ nhào đăng phi trong ngực, vui đến phát khóc.

Lăng Thi Thi mấp máy miệng, liếc mắt, sau đó lặng yên chạy ra ngoài.

“Ha ha, những năm này tuy nhiên một mực không có ở tại đây ngừng chân, nhưng đối với Chân Vũ học viện một sự tình, ta hay là nghe nói, thực tế đương ta nghe nói người không cho phép các học sinh sử dụng thiên thánh Thạch Thiên Vương thạch cùng Thiên Đế thạch đột phá sự tình về sau, tự cơ hồ xác định tâm tư của ngươi.” Đăng phi nắm cả dựa vào tại trong lòng ngực của mình Minh U Vũ hết sức nhỏ mềm mại eo, nhẹ vừa cười vừa nói.

“Ai, những năm này, có thể đoán đúng tâm tư ta người, không thể nói không có, nhưng rất ít rất ít, có thể như thế xác định tâm tư ta đấy, chỉ có ngươi một cái.” Minh U Vũ con mắt quang mê ly, nhìn xem đăng phi: “Ngươi thật sự, là ta trúng mục tiêu khắc tinh, gặp được ngươi, cũng không biết là vận

may của ta, còn là cái bất hạnh của ta.”

Đặng phi cười cười, tại Minh U Vũ trên trán khẽ hôn thoáng một phát: “Đương nhiên là vận may của ngươi, bởi vì tâm nguyện của ngươi, ta có thể giúp ngươi hoàn thành! Lại để cho Chân Vũ học viện trở thành toàn bộ đại lục ở bên trên lớn nhất học viện, làm cho cả ngũ vực thượng sở hữu tất cả hào phú đại tộc, những cái...kia cao cao tại thượng quan sát chúng sinh cường giả, đều cam tâm tình nguyện đem tuổi của bọn hắn nhẹ dẽ từ, tiễn đưa đến nơi đây đến trường!”

“Thật sự? Ngươi thật có thể làm được?” Minh U Vũ trong mắt sáng bắn ra sáng chói hào quang, chuyện này nếu là trở thành, như vậy vô luận là Chân Vũ học viện, còn là cả Lăng thị hoàng triều, đều muốn thành vi trên cái thế giới này, nhất chú mục chính là địa phương!

Đến lúc đó, đem lại không người nào dám đối (với) cái này thế tục học viện cùng quốc gia sinh ra cái gì lòng khinh thị, dù là đã không có đăng phi phù hộ, cũng đồng dạng hội (sẽ) ổn như núi sừng sững tại ngũ vực đại lục ở bên trên!

Đặng phi dùng sức gật đầu, cười nói: “Đương nhiên thật sự!” Ngắm lại không lồ kia tượng thần thế giới, đăng phi trên mặt Không khỏi lộ ra một vòng nụ cười cổ quái, trải qua như vậy một phen bồi dưỡng, vài thập niên về sau, không biết còn có bao nhiêu người nhớ rõ gia tộc của bọn hắn?

Chính mình, cũng đem chính thức đẩy, có được một chi đủ để rung chuyển trời đất đấy...!, cường đại quân đoàn!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 566: Trấn Áp

>

Convert by:

Apologize

Ca!

Một tiếng rất nhỏ giòn giã, giống như tử thần thổi lên kèn lệnh, huy khởi trong tay hắn liêm đao, Thực thân thể, như trước bị chói mắt quang mang bao phủ, nhưng cũng đã bắt đầu sản sinh da nẻ!

Này cụ bàn tay đại thần tượng mặt trên, phát ra vô tận áp lực, còn không có trấn áp đến thân thể hắn, thì thực đã làm cho thân thể hắn xuất hiện tảng lớn vết rách, thì dường như một cái thiêu tạc đồ sứ, đầy da nẻ vết tích thân thể, lung lay sắp đổ!

“Người, —.

.

.

, người đây là cái gì vũ khí?” Thực vận khởi toàn thân tất cả lực lượng chống cự lại hướng phía hắn chậm rãi trấn áp xuống tới thần tượng, vẻ mặt hoảng sợ nhìn Đằng Phi hỏi.

“Người không có thấy rõ đây là cái gì?” Đằng Phi trên mặt đùa cợt càng lộ ra rõ ràng, hắc hắc cười nói: “Lại nhìn kỹ nhìn.”

Nói, thôi động thần tượng không lưu tình chút nào hướng phía Thực tiếp tục trấn áp hạ đi.

Thực toàn thân đầu khớp xương không ngừng phát sinh kéo kẹt kéo âm hưởng, mạnh mẽ đỉnh cấp Chí Tôn thực lực, tại hoa văn kim tinh tinh cầu luyện hóa ra thần tượng trước mặt, dĩ nhiên không có chút hoàn thủ lực!

Miễn cưỡng ngẩng đầu, nhìn này tôn bàn tay lớn nhỏ, so với một viên đại tinh còn trọng thần tượng không ngừng áp xuống tới, dần thấy rõ này thần tượng hình dạng, Thực trong lòng chấn động càng thêm cường liệt, thất thanh đạo: “Thế nào.

.

.

, có thể là ngươi?”

“Thế nào lại không thể có thể là ta?” Đằng Phi một bên cùng Thực lời vô ích để phân tán hấn lực chú ý, một bên làm cho thần tượng tiếp tục xuống phía dưới trấn áp.

“Lấy ngươi loại này thực lực, căn bản là tế luyện không ra loại này bảo vật!” Thực phát sinh không cam lòng rống giận, hấn đỉnh cấp Chí Tôn thực lực, kẹp lôi đình vạn quân thế, muốn nhất cử đem Đằng Phi trấn áp trăm hết, làm cho bản thân ~ phụ thân Chương Ân Thiên Vương có thể nhất cử siêu việt Đại Thiên Vương cùng Quảng Việt Thiên Vương.

Lại không nghĩ rằng, đối thủ thực lực rõ ràng so với hấn kém vài cái nhai cũng không chỉ, lại hết lần này tới lần khác tế ra nhất kiện pháp bảo, chính đang không ngừng ma diệt hấn lực lượng thậm chí song song đã ở ma diệt hấn linh hồn! Điều này làm cho Thực tại không cam lòng song song, cũng bị dọa đến không nhẹ.

Hấn biết rõ, này vẫn là bởi vì thực lực của đối phương quá yếu, nếu như đối phương cũng là cùng bản thân một cái dạng Chí Tôn lời nói, này hiện tại hấn phỏng chừng đã bị trấn ép tới hồn phi phách tán!

“Ta có thể cho rằng ngươi đây là tại đồ kị sao?” Đằng Phi cười ha hả nhìn Thực, sau đó hai hàng lông mày khẽ nhướn, lãnh quát một tiếng: “Trấn!”

Huyền phù Thực trên đỉnh đầu thần tượng đột nhiên phóng đại đến trên vạn trượng cao, đỉnh thiên lập địa, âm âm hướng về Thực trấn áp đi tới.

Thực phát sinh một tiếng kinh thiên động địa rống to hơn, này tiếng hô trong trần ngập nồng đậm không cam lòng, này cụ thân thể, trực tiếp bị trấn áp thành một mảnh thịt nát! Thực này gần như ngưng thực nguyên thần thoát thể ra, trong sát na thoát ly thần tượng phạm vi.

Này cũng không phải Thực vận khí tốt, may mắn chạy thoát.

Cùng lúc xem như Chương Ân Thiên Vương thứ tử, Thực cũng có bản thân bảo mệnh thủ đoạn, tại trong lúc nguy cấp sử dụng đến, cho dù Đăng Phi thực lực đạt được Chí Tôn cảnh giới, dùng thần tượng cũng rất khó trực tiếp đem hắn cho trấn chết; về phương diện khác, Đăng Phi thực lực xác thực so với Thực kém nhiều lắm, nếu như không phải có này tôn thần tượng, Thực trở tay là có thể đem Đăng Phi cho trấn đè ép! Cho nên Thực trong lòng trần ngập không cam lòng, này đạo gần như ngưng thực nguyên thần thân thể nhanh chóng sinh ra huyết nhục, một lần nữa hóa thành Thực đáng dấp, chỉ bất quá bao vây lấy hắn những... này quang mang, nhưng là điều tiêu thất không gặp.

Thực tướng mạo rất anh tuấn, mặt như quan ngọc, mũi treo cao, lưỡng đạo mày kiếm bay xéo nhập tán, một đôi mắt đen kịt như mực, quang mang lóe ra như ánh sáng ngọc tinh thần.

Chỉ bất quá lúc này con người trong lóe ra đều là lửa giận, anh tuấn trên mặt cũng trần ngập dữ tợn, phần nộ tiếng gầm gừ áp hôm khác khoảng không sấm rền: “Đăng Phi, không nên nghĩ người người mang pháp bảo thì nhất định trên đời vô địch, lần sau gặp mặt, ta phải giết người!” Đăng Phi không nói hai lời, tế khởi thần tượng hướng phía Thực thì hung hăng đập đi tới.

Nhất chiêu tiên cật biến thiên, dựa vào lần này, nhưng người chính là đánh không lại ta! Đăng Phi trên mặt này đáng trách biểu tình, hầu như làm cho Thực thiếu chút nữa nhìn không được cùng hắn liêu mạng, bất quá nhìn lần thứ hai trấn áp tới được thần tượng.

Thực sắc mặt cực vi khó coi, quay người lại, hóa thành một

đạo lưu quang, tiêu thất tại trong không khí.

Đăng Phi ngưng lập hư không, thật lâu bất động.

Không phải giả bộ bày ra hình cho người tham quan, mà là hấn thực đã nhúc nhích không được!

Vừa rồi sử dụng thần tượng trấn áp đối phương, nếu như không phải thần tượng uy lực quá cường đại, đem Thực cái này đỉnh cấp Chí Tôn nhục thân hủy diệt, thành công hách ở đối phương lời nói, một khi Thực lần thứ hai liều mạng vô đến, này Đăng Phi cũng chỉ có chạy trốn chết phần.

Có thể hay không đào tẩu, đều tại hai nói ở giữa.

Mặc dù Đăng Phi dùng tự thân máu huyết, thành công jĩ sống thần tượng, đồng thời có thể tế xuất thần giống đập người, nhưng hấn cảnh giới lại tịnh không đủ để làm cho hấn dễ sai khiến tùy tâm sở dục khổng chế này thần tượng.

Thì vừa rồi như thế một hồi công phu, liền hầu như hao hết Đăng Phi toàn bộ lực lượng cùng tinh thần lực, làm cho hấn thì còn lại một cụ khoảng không xác, hiện tại đừng nói là Thực, cho dù tới một người Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế vô cùng ..., liền có thể đơn giản đem Đăng Phi đánh bại.

Dem thần tượng huyền phù đỉnh đầu, bảo vệ mình thân, Đăng Phi vận khởi Bát Bộ Thiên Long Quyết trong Ma Hào La Già Thiên Tâm Kinh, vô tận biến sâu trên khổng lồ hùng hồn lực lượng thiên nhiên lượng, hướng phía Đăng Phi phúng dũng tới.

Tại Đăng Phi đỉnh đầu bầu trời hình thành một đạo không gì sánh được thật lớn năng lượng vòng xoáy, tối hậu hóa thành một đạo dây nhỏ, theo Đăng Phi đỉnh đầu, hiện ra vào Đăng Phi thân thể ở giữa, theo Đăng Phi toàn thân trên dưới năm mươi cái kinh mạch, tối hậu tập hợp đến đan điền ở giữa, hình thành khổng lồ hỗn độn lực.

Hai cái canh giờ lúc, Đằng Phi thở dài một hơi, hai tròng mắt tinh quang lóe ra, lập tức lại vận hành khởi Khẩn Na La Thiên Tâm Kinh, bổ sung cực độ thiếu hụt lực lượng tinh thần.

Lại qua hai cái canh giờ, Đằng Phi lực lượng cùng tinh thần lực một lần nữa khôi phục đến trước trạng thái.

Đằng Phi cuối cùng cũng thở phào một cái, kiểm tra một chút thân thể của chính mình, năm mươi cái chất chứa thiên đạo quy tắc lực đấu mạch, dâng trào lại bình ổn, đan điền trong hỗn độn lực đường như một cái tiểu thế giới, từ thành hệ thống.

Còn lại này thất cái thiên đạo năm mươi đấu mạch đại pháp trong không có bị đả thông đấu mạch, như trước một điểm động tĩnh cũng không có.

Đằng Phi mấy năm nay thử qua vô số loại biện pháp, nỗ lực đả thông này thất cái đấu mạch, nhưng một điểm hiệu quả cũng không có, Đằng Phi thậm chí một lần hoài nghi này thất cái đấu mạch căn bản là vô pháp đả thông.

Cũng có lẽ này thất cái đấu mạch cần không phải thuần túy lực lượng, mà là cái khác Đằng Phi không có chú ý qua cơ hội.

Đằng Phi cảnh giới, như trước dừng lại tại nửa bước Bất Hủ Thần Hoàng nơi đó, không phải vô pháp đột phá, mà là Đằng Phi như trước tại áp chế cảnh giới đề thăng.

Hôm nay hấn chiến lực cho dù không để dùng thần tượng, cũng có thể cùng Chí Tôn sơ cấp cảnh giới cái thể cường giả hợp lại trên liêu mạng, đủ để chứng minh chiến lực mạnh yếu, cũng không phải là hoàn toàn do cảnh giới quyết định.

Đằng Phi muốn bản thân các loại đại thuật tất cả đều tu luyện đến không thể đề thăng nông nổi, sau đó lại thông qua mỗi cái cơ hội, nhất cử bước vào Bất Hủ Thần Hoàng cái kia cảnh giới.

Muốn triệt để đắm bản thân tất cả cơ sở.

Dùng tinh thần lực quan sát một chút Quảng Hàn Tuyết hiện tại trạng huống, phát hiện cái này quật cường nha đầu như trước tại hướng tâm hình đại lục rất trung tâm phương hướng đi tới, xem ra là không đạt đến mục đích thì không bỏ qua.

Song song Đằng Phi cũng yên lòng, nguyên bản hắn còn có chút lo lắng, dùng thần tượng đập người có thể hay không đối thần tượng nội bộ thể giới sản sinh ảnh hưởng, hiện tại xem ra hắn lo lắng là dư thừa, chỉ ít đối mặt Thực như vậy đỉnh cấp Chí Tôn, là sẽ không ảnh hưởng đến thần tượng nội bộ thể giới.

Đằng Phi đang chuẩn bị đem thần tượng thu hồi đến mi tâm tinh thần thức trong biển sản sóc ân cần, hắc kiếm thanh âm xuyên thấu qua thần tượng truyền ra tới.

“Chủ nhân người thật là quá lợi hại, đỉnh cấp Chí Tôn bị chủ nhân trở tay trấn áp, trên đời này ngoại trừ thiên vương cảnh giới ở ngoài, lại không người là chủ nhân đối thủ!”
Đằng Phi giờ giọng cái xem thường, tâm nói này vô mộng ngựa thực sự không được tốt lắm, hắn không tin hắc kiếm không biết hắn vừa rồi trạng thái.

Quả nhiên, hắc kiếm chuyện vừa chuyển, còn nói thêm: “Bất quá chủ nhân hôm nay cảnh giới còn có chút sảo thấp điểm, nếu như chủ nhân đem ta phóng xuất lời nói, vừa rồi tên kia nguyên thần đều đừng muốn chạy trốn!”

“Không tha.” Đằng Phi lãnh nghiêm mặt, thì hai chữ, đối với cái chuỗi này không khá phổ hắc kiếm, hắn là một đỉnh điểm tín nhiệm cũng không có.

“Ai, ta thật là hảo kiếm a chủ nhân, ta thật là hảo kiếm!” Hắc kiếm thanh âm mang theo chiếu mị vị đạo, nói ra lời nói nhưng là làm cho người ta buồn cười.

“Không sai, người thật sự rất tiện.” Đằng Phi rút trừu khố miệng, lẩm bầm một câu, không hề để ý tới hắc kiếm, trực tiếp đem thần tượng thu hồi đi.

Lập tức vô tận biển sâu bắt đầu dần dần khôi phục bình tĩnh, bốn phương tám hướng cực xa xa những... này kinh khủng bất an biển sâu quái thú thấy Đằng Phi đạp lãng mà đến, tất cả đều vội vàng bắt diệt đều chìm vào đến vô tận biển sâu ở giữa, rất sợ không nghĩ qua là trêu chọc đến cái này kinh khủng ma đầu.

Thẳng đến Đằng Phi đi về sau, những ...! này vô tận biển sâu bá chủ dám mới dám thò đầu ra đi ra, tụ cùng một chỗ đàm luận vừa rồi này tràng kinh khủng chiến đấu.

Lăng Thị hoàng triều, đế đô, Chân Vũ Học Viện bên trong.

Này lịch sử đã lâu học viện, cũng không có bởi vì hoàng quyền thay đổi cải biến tên, như trước gọi Chân Vũ Học Viện.

Ngũ vực về một, thiên địa quy tắc phát sinh cải biến, hôm nay đấu khí võ giả, so với trước đây muốn cường đại hơn nhiều bội.

Đi tới đấu thánh cũng đã không sai biệt lắm là một cái thế tục quốc gia đỉnh phong nhân vật, hôm nay đấu thánh số lượng nhưng là hơn vô số, không biết có bao nhiêu may mắn vận đấu khí võ giả, đạt được một khối Thiên Thánh Thạch, nhảy thành thánh.

Còn có càng may mắn vận, đạt được Thiên Vương Thạch hoặc là Thiên Đế Thạch, nhất cử xưng vương hoặc là xưng đế.

Bởi vậy, trên đời tục quốc gia, đấu thánh đã từ đi tới đỉnh cấp cường giả, lưu lạc làm trung cấp cường giả, các quốc gia hoàng thất cung phụng, đều biến thành Vương Cấp cùng Đại Đế.

Đương nhiên, Hoàng cấp vô cùng ..., như trước không phải thế tục võ giả có thể đơn giản nhớ thương cảnh giới, nếu như na quốc gia có một Hoàng cấp vô cùng ...! Tọa trấn, kia quốc gia đem không người dám phạm.

Lăng Thi hoàng triều hoàng đế lăng Tiêu Dao, từ lúc nữ nhi Lăng Thi trở thành Đẳng Phi bên người hồng nhan một trong, vị này tích nhật đại soái, kim triều đế vương, cũng nước lên thì thuyền lên, thu được vô số tài nguyên bảo vật.

Tại thiên hạ đại hội năm năm lúc, dựa vào đại lượng tài nguyên đan dược, rốt cục đột phá đến Đại Đế đỉnh phong cảnh giới, chỉ kém nửa bước, liền có thể thành Hoàng.

Cái này thế tục vương triều, thì ngay cả ngũ vực trong những... này cường đại không gì sánh được gia tộc, cũng không dám lấy tầm thường đãi, ai đều biết đạo, Lăng Thi vương triều công chúa Lăng Thi Thi, là Đẳng Phi nữ nhân.

Bởi vậy những năm gần đây Lăng Thi vương triều cũng không có bởi vì hoàng quyền thay đổi trở nên rung chuyển bất kham, quốc gia muốn so qua đi Chân Vũ Hoàng Triều càng thêm phát đạt cùng phồn vinh.

Hoàng cung yến hội đại sảnh mặt, hoàng đế lăng Tiêu Dao đang ở cử hành một hồi nhà yến.

Chân Vũ Học Viện viện trưởng Minh Huy, cùng nữ nhi Minh U Vũ, thỉnh linh tại liệt.

Lăng Tiêu Dao nhìn Minh Huy cảm khái đạo: “Minh viện trưởng, nhoáng lên vài chục năm thời gian trôi qua, này ngắn vài chục năm phát sinh các loại biến hóa, làm cho trầm thương xuyên có loại năm mơ cảm giác.

Đi tới chưa từng nghĩ tới, sẽ có ngày hôm nay các loại.”
“Đúng vậy, này tất cả, đều là cái kia thần kỳ tiểu tử kia mang đến.” Đồng dạng đạt được Đại Đế đỉnh phong cảnh giới Minh Huy trên mặt lộ ra nhất mật dáng tươi cười, nhìn thoáng qua bên cạnh nữ nhi, khẽ thở dài: “Lại nói tiếp, chúng ta cũng đã có rất nhiều năm, không có nhìn thấy cái kia tiểu tử kia.

Không biết hôm nay hân, lại sẽ đạt được thế nào cảnh giới?”.

.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 567: Thật Lớn Tổng Thể!

>

Converter: CongTruongXP

Đặng Phi muốn tới Chân Vũ học viện giảng bài!

Tin tức này, thậm chí nếu so với trước khi những cái...kia

Lăng thị hoàng triều huân quý nhóm: Đám bọn họ muốn đem riêng phần mình con gái gả cho Đặng Phi càng thêm lại để cho người cảm thấy rung động!

Đặng Phi xuất tự Chân Vũ học viện, chuyện này hôm nay đã quảng làm người biết, nhưng hôm nay Đặng Phi vô luận thân phận hay (vẫn) là Địa Vị, cũng đã viễn siêu ra cái này thế tục thế giới rất nhiều, đừng nói là một cái học viện.

.

Nếu như không là vì Lăng Thi Thi nguyên nhân, cho dù Lăng Tiêu Dao cái này vua của một nước, muốn gặp Đặng Phi một mặt, cũng cơ hồ là không thể nào đấy!

Từ nơi này thượng cũng có thể nhìn ra những cái...kia ngày bình thường tại Lăng thị hoàng triều cao cao tại thượng, thậm chí không ai bì nổi hiển hách huân quý nhóm: Đám bọn họ, điên rồi giống như: bình thường muốn đem con gái hướng Đặng Phi trong ngực tắc nguyên nhân thực sự rồi.

Đây là một cái đã chú định hội (sẽ) đứng tại bầu trời đám mây, bị người quý bá đại nhân vật, dù là cùng Đặng Phi tâm đó sinh ra ! Như vậy một đỉnh điểm quan hệ, cũng đầy đủ những...này thế tục bên trong đích gia tộc hưởng thụ vô cùng đấy!

Đặng Phi Thần Long thấy đầu không thấy đuôi, những cái...kia huân quý gia các tiểu thư nhìn xuyên mắt nát tâm hồn thiếu

nữ cũng không thể nhìn thấy Đằng Phi một mặt, ngày nay nghe nói hẳn lại để cho đi Chân Vũ học viện giảng bài, vì vậy bọn này huân quý các tiểu thư như ong vỡ tổ tuôn hướng Chân Vũ học viện.

Cái này, nên đến phiên mấy ngày nay một mực trốn tránh xem nào nhiệt Minh Huy viện trưởng đau đầu rồi.

Bất quá Chân Vũ học viện cuối cùng là tại đây mảnh thổ địa thượng sừng sững mấy ngàn năm không ngã quái vật khổng lồ, lực ảnh hưởng thậm chí so hoàng quyền còn muốn lớn hơn, những cái...kia đương triều huân quý nhóm: Đám bọn họ trong nội tâm cũng đều tinh tường ai nhắm trúng ai chọc không được.

Không có việc gì trêu chọc thoáng một phát hoàng đế không có vấn đề, dù sao đây là nhi nữ hôn sự, hoàng đế cũng không nên mặt đen trách cứ.

Có thể nếu là không có việc gì đi trêu chọc học viện, cái kia thật đúng là là tìm cái chết.

Đừng nhìn những...này huân quý các tiểu thư địa vị một cái so một cái đại.

Nhưng học viện bên này nếu thật tức giận, đem mặt tối sầm, ngày sau cự tuyệt tuyển nhận những...này huân quý tiểu thư gia tộc đệ tử vậy cũng tự hù mất.

Cho nên tại Minh Huy bắn tiếng, yêu cầu đóng cửa Chân Vũ học viện đại môn về sau, đương triều một đám huân quý nhóm: Đám bọn họ cũng đều gấp róng róng bắt đầu riêng phần mình phái người xuất gia, đem những...này các tiểu thư tiếp trở về.

Cũng có ít như vậy mấy cái ngang ngược không nói đạo lý, muốn cho Chân Vũ học viện một điểm nhan sắc nhìn xem không ! Biết trời cao đất rộng nhỏ nhắn xinh xắn tỷ, tại Chân Vũ trong học viện dâng lên một cỗ kinh khủng uy áp, ép tới cơ

hồ tất cả mọi người không thở nổi, tất cả đều quỳ rạp xuống đất về sau, tất cả đều sắc mặt đại biến xám xịt đi nha.

.

Vốn là ồn ào vô cùng Chân Vũ học viện ngoài cửa lớn, trong khoảnh khắc trở nên lãnh lãnh thanh thanh.

Hoàng giả chi uy, quả nhiên cường đại!

“Sớm làm như vậy đã sớm thanh tịnh.” Lăng Thi Thi nhìn thoáng qua thu lại khí thế Minh U Vũ, cười hì hì nói: “Chỉ là người nào đó khả năng trong nội tâm không mấy vui vẻ mà thôi.”

Một bên Đẳng Phi nhện không được liếc mắt trong lòng tự nhủ loại này thời điểm, có thể làm chỉ có một việc, cái kia chính là trầm mặc.

Bởi vì người vô luận như thế nào giải thích, các nàng đều tìm ra vô số đầu lý do để phản bác người, thật sự không được còn có làm nũng chơi xấu cái này một cái sát chiêu đây này.

Nữ nhân ah!

Đẳng Phi nhện không được tại trong lòng cảm thán một câu.

Như vậy một cái nhân vật truyền kỳ, muốn tại Chân Vũ học viện giảng bài chuyện này ảnh hưởng, thật là quá lớn.

Đừng nói những... này thế tục huân mặc mà ngay cả những cái...kia ngũ vực bên trong đích hào phú trong đại tộc người nghe xong, đều sẽ phi thường động tâm.

Vì vậy tại kế tiếp nửa tháng trong thời gian, tọa lạc tại đế đô tất cả đại Truyền Tống Trận, trở nên dị thường bận rộn, còn có vô số kẻ cường giả trực tiếp xé mở hư không, theo đế đô bên ngoài hàng lâm.

Tuy nhiên những... này tuyệt đỉnh các cường giả tất cả đều thu liễm bản thân khí tức, nhưng ở xé mở hư không một bước bước ra trong nháy mắt đó, hay (vẫn) là bao nhiêu sẽ có một ít chấn động khuếch tán đi ra.

Cái này khổ để đồ cái kia chút ít bọn thị vệ trực tiếp đem đồ đồ cảnh giới tăng lên tới đỉnh cấp trong mỗi ngày đều là nơm nớp lo sợ, chỉ sợ có người đui mù, chọc giận cái nào đại nhân vật, một

Nội phía dưới sẽ đem cái này để đồ bán cho cái nhạo nhọet.

Cũng đừng nói lo lắng của bọn hắn thật đúng là rất có đạo lý đây, đối với những cái...kia cao cao tại thượng đã quen đại nhân vật mà nói thế tục người trong mắt bọn hắn không thể nghi ngờ tự là con sâu cái kiến, giết sẽ giết, căn bản không có bất luận cái gì trên tâm lý không khỏe.

Loại cảm giác này, tựa như vĩnh hằng chi địa người xem hỗn [lăn lộn] thác tinh đồng dạng.

Ngay từ đầu, cũng xác thực có hai cái đến từ Đông Hải hào phú đệ tử, tại đồ đồ bởi vì một chút chuyện nhỏ, đã diệt đối phương cả nhà hơn mười khẩu, theo chu đảo thiếu, một cái cũng không có buông tha.

Khi bọn hắn xem ra, giết một chút người bình thường, căn bản không có vấn đề gì.

Lại không nghĩ rằng, giữa trưa phát sinh thảm án, buổi chiều ngày còn có lão Cao đầu rồi, hai cái cô gái tuyệt sắc liền giết đến tận cửa, trực tiếp đem cái kia hai cái hào phú đệ tử cùng bọn họ sở hữu tất cả tùy tùng toàn bộ chém giết, hiện trường máu chảy thành sông!

Cứ nghe chuyện này sau cái kia vốn là kêu gào lấy muốn nợ máu trả bằng máu Đông Hải hào phú, tại biết được động thủ hai nữ nhân kia là Đằng Phi vị hôn thê về sau, lập tức hành quân lặng lẽ, nếu không để một câu báo thù sự tình!

Kể từ đó, Đằng Phi ngay cả mặt mũi đều không có lộ, nhưng thanh danh của hắn, trong cái thế giới này, cũng đã là đạt đến một cái khó có thể tưởng tượng độ cao.

.

Một tháng sau, Đăng Phi tại Chân Vũ học viện công khai khai mở đàn **.

Bắt đầu bài giảng ngày hôm nay, Chân Vũ học viện một cái có thể chứa nạp trăm vạn người cực lớn diễn võ trường lên, cơ hồ không có khe hở, bị đến từ ngũ vực cùng với Lăng thị hoàng triều cái kia chút ít lòng cầu tiến mạnh người trẻ tuổi chiếm cái đầy đầy ắp!

Không chỉ là người trẻ tuổi, thậm chí tại đây giữa đám người, những cái...kia tại ngũ vực tất cả đại hào phú trong gia tộc thân phận Địa Vị cực cao lớp người già nhân vật, cũng tùy ý có thể thấy được!

Theo Đăng Phi bắt đầu bài giảng, vốn chỉ là đập vào đến chiêm ngưỡng ngũ vực đệ nhất nhân ý niệm trong đầu những người kia, sắc mặt dần dần đều trở nên ngưng trọng lên.

Mà vốn là tỵ đối (với) Đăng Phi sùng bái được tốt đỉnh người trẻ tuổi, càng là nghe được như si mê như say sưa.

Vị này tuổi trẻ ngũ vực đệ nhất nhân, do thiên nhập sâu, nói ra đồ vật sao hơi có điểm trụ cột mọi người có thể nghe hiểu, nhưng là bọn hắn cho tới bây giờ đều chưa từng nghe qua lý luận!

Đại đạo đến phồn, đại đạo đến giản!

Võ đạo trên con đường này, vĩnh viễn không có cuối cùng, chỉ xem ai có thể đi xa hơn.

Càng về phía trước, khả năng lại càng là tịch mịch, trước kia làm bạn bên cạnh người những người kia, khả năng đều bởi vì các loại bất đồng nguyên nhân mà tụt lại phía sau.

Đến cuối cùng, ngươi sẽ phát hiện, bên cạnh của ngươi, chỉ còn lại có bóng dáng tại yên lặng cùng ngươi!

Cho nên, võ đạo một đường cô tịch, là người bình thường khó có thể tưởng tượng đấy.

Nó không phải bằng vào một lời nhiệt huyết, một cái tín niệm tỵ có thể kiên trì đến cùng đồ vật.

Ngắm lại các ngươi trong đáy lòng, rất muốn nhất đồ vật là cái

gì? Thân tình tình bạn tình yêu cùng truy tìm võ giả đỉnh phong chỉ lộ cái nào quan trọng hơn?
Những vấn đề này không nghĩ tình tường, cũng đừng có đập vào võ đạo một đường.

Đằng Phi khoanh chân tĩnh tọa trên đài cao, bầu trời xanh thẳm như gọi đầu đỉnh trời nắng chang chang, nhưng đã có như vậy một mảng lớn mây đen, thủy chung che tại đây phiến diễn võ trường phía trên.

Lúc đầu vẫn chưa có người nào lưu ý, thẳng đến lưỡng ba ngày sau đó, tất cả mọi người ý thức được không được bình thường.

Mà những cái...kia chính thức tại Đằng Phi diễn giải ở bên trong lấy được thiên đại chỗ tốt hào phú đại tộc đệ tử, nhìn về phía trên đài cao người trẻ tuổi kia ánh mắt, đã là vô cùng nóng bỏng.

Cái lúc này, cho dù những...này hào phú đại tộc nhân vật cao tầng phát hiện sự tình bất thường, muốn hỏi cái cũng đã không còn kịp rồi!

Nghe Đằng Phi giảng kinh ba ngày, còn hơn gia tộc bồi dưỡng ba mươi năm!

Đây là Đằng Phi giảng kinh qua đi, toàn bộ ngũ vực thế giới công nhận một sự kiện!

Đây không phải tẩy não, đây là cường hoành đến mức tận cùng dưới thực lực thẳng được chính thức tán thành!

Đằng Phi viện trưởng!

Đây là ngày đó nghe qua Đằng Phi giảng kinh trăm vạn người tại ngày sau vô số giữa năm, đối (với) Đằng Phi duy nhất xưng hô!

Bọn hấn kiêu ngạo, bởi vì bọn họ là Đằng Phi đệ tử!

Vô luận đi đến nơi nào, nghe qua Đằng Phi giảng kinh cái này thân phận ra bên ngoài vừa nói, đạt được đấy, đều là tuyệt đối tôn trọng!

Đằng Phi tại cuối cùng nói xong thượng diện một phen, hỏi mọi người vì cái gì đi đến võ đạo một đường về sau lại đón lấy thả ra một cái đại sát khí.

“Người các loại:đội đã nghe ta giảng kinh, đối với ta cái này tiên sinh cũng coi như tán thành, ta đây tự nhiên sẽ không thua lỗ các người.” Đẳng Phi chậm rãi đứng người lên, nhìn xem phía dưới đông nghịt một mảng lớn, nam nữ già trẻ đều có người nhóm: “Theo nay lên, phạm là Chân Vũ học viện đệ tử, thực lực đạt tới Vương cấp, trải qua khảo hạch tán thành về sau mỗi ba năm có thể vào một lần tiểu Thần giới.”

Phía dưới một hồi hô hấp đình trệ thanh âm tuy nhiên không có người biết rõ tiểu Thần giới là cái gì, có lẽ Đẳng Phi trong miệng trình trọng chuyện lạ nói ra được địa phương, sẽ là chỗ bình thường sao?

Lúc này thời điểm, Minh Huy viện trưởng ở dưới mặt cao giọng hỏi: “Không biết cái này tiểu Thần giới là một cái như thế nào chỗ? Người đã nói ra, tự cho mọi người giới thiệu một chút đi.”

Trăm vạn người cơ hồ đồng thời gật đầu hình thành từng đạo người Lãng, tất cả mọi người trong nội tâm đối (với) cái này tiểu Thần giới, đều cảm thấy vô cùng rất hiếu kỳ.

“Cái này tiểu Thần giới, tựa như cái kia thần hồn vực một bên, là một cái thế giới khác, chỉ có điều cùng thần hồn vực bất đồng chính là, trong lúc này linh khí, nếu so với thần hồn vực cường vạn lần! Ở bên trong tu luyện ba năm, Vương cấp võ giả, có thể đơn giản thành đế!” Đẳng Phi nói xong, cười nhạt một tiếng, nhìn qua trợn mắt há hốc mồm Minh Huy, tuy nhiên vị này chuẩn nhạc phụ vừa đúng phối hợp hấn thoáng một phát, nhưng Minh Huy hoàn toàn chính xác không rõ ràng lắm cái gọi là tiểu Thần giới là cái gì.

Không thể tưởng được rõ ràng cường đại đến loại trình độ này, ba năm, có thể cho một cái Vương cấp cường giả, trở thành đại đế?

Ông trời, đây không phải đang nằm mơ sao?

Kế tiếp, Đẳng Phi lời mà nói..., lại để cho vốn là tự cho là mình đang nằm mơ mọi người, trực tiếp hóa đá tại đâu đó, có rất nhiều thậm chí không chế không nổi i động cảm xúc, trực tiếp ngất đi.

“Nếu như thiên tư tốt một ít người, Ân, nói thí dụ như Trung

Châu ngạo tích đầy, ngạo tích trúc huỳnh muội như vậy thiên chi kiêu tử, bọn hăn cái loại này, có thể trực tiếp theo Vương cấp đột phá đến Hoàng cấp đỉnh phong!”

“Ông trời...ơ...i, cái này...!Cái này có thật không vậy?”

“Ngay cả là ngũ vực đệ nhất nhân, cũng không thể dùng loại chuyện này hay nói giỡn ah!”

“Cái này nếu là thật đấy, cái kia đem chính thức sửa toàn bộ ngũ vực thế giới cách cục ah!”

“Cái này tiểu Thần giới là cái địa phương nào, chẳng lẽ thật là thần chỗ ở sao?”

Phía dưới âm âm nổ bung, trở nên vô cùng âm ỉ, cơ hồ tất cả mọi người, đều không thể tin được đây hết thảy thật sự, thực tế, cái này hạnh phúc đến đây, cũng quá đột nhiên điem.

Nếu không có nói ra lời nói này người được công nhận ngũ vực đệ nhất nhân, cái này mấy ngày qua giảng kinh truyền đạo đã nhận được tất cả mọi người tán thành, như vậy nhất định sẽ bị cho rằng là điên rồi, mới có thể nói ra loại này nói chuyện không đâu khoác lác.

Đúng lúc này, trong đám người một cái âm thanh trong trẻo chậm rãi truyền đến, lập tức ngăn chặn sở hữu tất cả âm ỉ tiếng nghị luận, tựa như một chỉ vô hình bàn tay lớn, đem tất cả mọi người miệng đều cho che lên, trăm vạn người 〔 quảng 〕

tràng, chỉ có thể nghe thấy cái này một giọng nói!

Phúc Vũ Phiên Vân truyền ra bên ngoài nhanh lập tức sách ; “Đằng huynh đã nâng lên tiểu đệ, vậy tiểu đệ tự cả gan vừa hỏi, hôm nay tiểu đệ đã là Hoàng cấp đỉnh phong cảnh giới, nếu là tiến vào đến cái kia tiểu Thần giới chính giữa, bao lâu có thể đột phá đến Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới đâu này?”

Thanh âm này vừa ra, trăm vạn người 〔 quảng 〕 tràng, thoáng chốc một mảnh tĩnh mịch!

Trung Châu ngạo tích đầy! ! !

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 568: Ta Cam Nguyễn Vi Quân Cờ!

>

Converter: CongTruongXP

Nếu như nói Đăng Phi là ngũ vực đệ nhất nhân, như vậy Trung Châu Thần Long huyết mạch gia tộc Ngạo Tích Quân, tựu là hoàn toàn xứng đáng ngũ vực trẻ tuổi một đời đệ nhất nhân.

Về phần Đăng Phi cũng rất tuổi trẻ...!Cái này, đã bị tất cả mọi người cho bỏ qua mất.

Hoàng cấp đỉnh phong cảnh giới, Ngạo Tích Quân thực lực tăng lên tốc độ, cũng đủ làm cho vô số lớp người già nhân vật cảm thấy hổ thẹn.

Nhân vật như vậy, tại bất kỳ một cái nào thời đại, đều có thể nói một đời nhân kiệt.

Nếu không là theo Đăng Phi sinh trưởng tại đồng nhất thời đại, đại bộ phận hào quang bị Đăng Phi chỗ che dấu, tin tưởng Ngạo Tích Quân danh vọng có thể so với hiện tại rất cao.

Đăng Phi nhìn xem Ngạo Tích Quân cười nói: “Ba năm đầy đủ.”

Hí!

Phía dưới đám người truyền đến một hồi không thể ngăn chặn tiếng kinh hô, cơ hồ tất cả mọi người trong mắt đều bắn ra không thể tưởng tượng nổi hào quang.

Ba năm?

“Ta không có nghe lầm chứ? Ba năm lại để cho một cái Hoàng cấp đỉnh phong tấn cấp đến Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới?”

Đây là hay nói giỡn a?” Một cái ngạo gia lớp người già nhân vật khó có thể tin nói.

“Nếu như nói ba năm lại để cho một cái vương giả tấn chức đại đế cảnh giới, còn có chút có độ tin cậy, có lẽ Hoàng cấp tấn thăng đến Bất Hủ Thần Hoàng...!Cái này, tự thật sự lại để cho người cảm thấy khó có thể tin!”

“Cho dù hấn là ngũ vực đệ nhất nhân, cũng không có loại này bốn sự a?”

“Nếu như Đằng Phi có thể làm được điểm này, như vậy hấn tự không chỉ là ngũ vực đệ nhất nhân rồi, hấn sẽ bị sở hữu tất cả ngũ vực võ giả, trở thành như thần đi cung phụng!” Có người vạch chuyện này sau lưng trọng đại ý nghĩa.

Ngạo Tích Quân một đôi mắt cực kỳ sáng ngời, nhìn xem trên đài Đằng Phi, chậm rãi bay lên trời, ngưng lập giữa không trung, hướng về phía Đằng Phi chấp tay, sâu thi lễ: “Nếu là như vậy, vậy tiểu đệ nguyện trở thành Chân Vũ học viện một gã học sinh.” Nói xong, Ngạo Tích Quân ánh mắt chuyển hướng Chân Vũ học viện lão viện trưởng Minh Huy, mỉm cười nói: “Không biết rõ viện trưởng, có bằng lòng hay không tiếp thu ta đâu này?”

Minh Huy đứng ở đó đều nghe choáng váng, hấn thậm chí hoài nghi mình có phải hay không xuất hiện nghe nhầm rồi! Đường đường ngũ vực trẻ tuổi đệ nhất nhân, thân phận cực kỳ cao quý Thần Long huyết mạch Thiếu chủ lại để cho tiến vào Chân Vũ học viện, thành làm một cái Chân Vũ học viện bình thường đệ tử?

Khục khục...

Minh U Vũ ho nhẹ hai tiếng, đánh thức có chút ngốc trẻ Minh Huy.

Minh Huy vẻ mặt kích động nói: “Nguyện ý.

Đương nhiên nguyện ý! Chỉ là Chân Vũ học viện...”

Ngạo Tích Quân mỉm cười đánh gãy Minh Huy mà nói: “Ta đã tự nguyện tiến vào Chân Vũ học viện, như vậy tự nhiên nguyện ý tuân thủ Chân Vũ học viện hết thảy nội quy trường học, từ giờ trở đi, ngài tự là viện trưởng của ta đại nhân rồi.”

Trên đài Đăng Phi thật sâu nhìn thoáng qua Ngạo Tích Quân.

Trong nội tâm không khỏi âm thầm gật đầu: chính mình hôm nay tại ngũ vực danh vọng tuy nhiên như mặt trời ban trưa, nhưng vừa vặn nói ra cái kia lời nói quá mức kinh thế hãi tục, rất nhiều người cho dù tin tưởng chính mình, sợ là trong nội tâm cũng có nhất định nghi kỵ.

Có thể như Ngạo Tích Quân như vậy quyết định thật nhanh, trước tiên làm ra quyết định người, quả thực quá ít.

“Tại hạ Tây Vực Tiểu gia Tiểu Côn, nguyện tiến vào Chân Vũ học viện.

Trở thành Chân Vũ học viện một gã bình thường đệ tử.”

“Tại hạ Đông Hải bình gia Bình Trung Sinh, tự nguyện trở thành Chân Vũ học viện một gã bình thường đệ tử.”

“Tại hạ Bắc Cương Điền gia Điền Hành Kiện...”

“Bắc Cương Mộ Dung gia Mộ Dung Uyển...! Theo Ngạo Tích Quân làm ra quyết định này, lại để cho người ghen hờn nhìn trần trời một màn đã xảy ra, cơ hồ sở hữu tất cả ngũ vực trung có thể xếp mà vượt danh hào một đời tuổi trẻ cường giả, nhao nhao ra khỏi hàng, yêu cầu gia nhập vào Chân Vũ học viện, trở thành Chân Vũ học viện một phần tử.

Đây cũng không phải là đùa giỡn sự tình, một khi tiến vào học viện.

Như vậy bọn hắn đem cả đời đánh lên học viện nhãn hiệu.

Một khi làm ra cái gì có vi Chân Vũ học viện sự tình, cũng là muốn đã bị người trong thiên hạ chế nhạo đấy!

Thiên Địa quân thân sư!

Tại chú trọng hiếu đạo ngũ vực thế giới, là phi thường nghiêm túc mà lại chuyện trọng yếu.

Cho dù là những... này cao cao tại thượng không gì kiêng kỵ cường giả, cũng đồng dạng cũng bị quy tắc này trói buộc.

Nếu như tất cả mọi người không tôn sư trọng đạo, cái kia cái

thế giới này tự thật sự muốn lộn xộn rồi.

Cho nên những... này ngũ vực trẻ tuổi các cường giả nhao nhao nô nức tấp nập muốn đi vào Chân Vũ học viện, trở thành học viện một phần tử, chẳng những xem choáng váng dưới đài những cái...kia vốn là Chân Vũ học viện đệ tử, mà ngay cả cái này tuổi trẻ đồng lứa cường giả đồng tộc người, cũng đều cảm thấy từng đợt khủng hoảng.

Đăng Phi là ngũ vực đệ nhất nhân cũng tốt, Đăng gia cũng là đệ nhất thiên hạ gia tộc cũng tốt, cái này đều không có gì.

Muốn chính thức phát triển lớn mạnh, Đăng gia tương lai còn có rất lớn lên lộ phải đi.

Có thể dưới mắt loại tình huống này.

Chẳng khác gì là những... này đến từ ngũ vực tất cả đại hào phú gia tộc tuổi trẻ đệ tử, tranh nhau muốn quăng hướng Đăng Phi trận doanh.

Các loại:đợi cho nên bọn họ tâm tâm khổ khổ bồi dưỡng được đến tinh anh trong tinh anh, nhưng lại cho Đăng Phi bồi dưỡng!

Chỉ là dám công khai đứng ra nói muốn gia nhập Chân Vũ học viện đây, như thế nào người bình thường có thể ngăn trở hay sao?

Cho nên, trong lúc nhất thời dưới đài trăm vạn người quảng trường tiếng người huyên náo, mọi người phản ứng khác nhau.

Những cái...kia ngũ vực các tộc lớp người già các nhân vật.

Phần lớn tại tận tình khuyên bảo khích lệ nói gia tộc của chính mình tuổi trẻ vẫn bối, không nên vọng động.

Mà cao hứng nhất đây, phải kể là nguyên vốn là Chân Vũ học viện đệ tử những người tuổi trẻ kia rồi!

Bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới, một ngày kia, chính mình thậm chí có cơ hội cùng toàn bộ ngũ vực ưu tú nhất một thể hệ trở

thành đồng học, trở thành đồng học.

Đây quả thực là bầu trời trong lúc đó đến rơi xuống cực lớn rơi xuống...!Không, đây quả thực là vàng thỏi ah!

Những học sinh này phần lớn nghĩ cách tương đối là đơn thuần, một khi cùng những... này ngũ vực tất cả đại hào phú một đời tuổi trẻ nhắc lên điểm quan hệ, như vậy tại ngày sau, đem hưởng thụ cả đời!

Bọn hấn phấn đấu trên sự nỗ lực tiến, vì cái gì, còn không phải là có thể bác một cái tốt tương lai sao?

Đằng Phi lúc này thời điểm, cười nhìn xem Minh Huy nói ra:

“Viện trưởng đại nhân, chúc mừng người, xem ra, cái này Chân Vũ học viện, muốn tại ngũ vực các nơi, cũng bắt đầu thiết lập phân viện nữa à!”

Đằng Phi một câu bưng tỉnh người trong mộng, vừa mới Minh Huy vẫn còn hạnh phúc buồn rầu lấy, thoáng cái nhiều ra nhiều như vậy ưu tú hư không tưởng nổi đệ tử, muốn như thế nào an trí bọn hấn.

Minh Huy trong nội tâm vô cùng tinh tường những ngừng người này hướng về phía ai đến đây, lẽ ra hấn không có gì có thể đảm nhận tâm đây.

Nhưng này đồng dạng là lại để cho Chân Vũ học viện nhảy lên thành vì cái thế giới này đệ thế lực lớn nhất cơ hội, không khỏi hấn không động tâm!

Đúng vậy, một khi chuyện này hết thấy đều kết thúc, như vậy đem vô người có thể ngăn cản Chân Vũ học viện theo một nhà thế tục thế giới học viện, trở thành toàn bộ ngũ vực chói mắt nhất một khóa Minh Châu!

Hấn Minh Huy sống nhiều năm như vậy, lớn nhất tâm nguyện, không phải là lại để cho Chân Vũ học viện phát dương quang đại, lại để cho học viện đệ tử, có thể khắp toàn bộ thế giới sao?

Nghe xong Đằng Phi lời mà nói..., Minh Huy thậm chí có chút ít lệ nóng doanh tròn, hấn thật sự là quá kích động rồi, tuy nhiên cũng ần ần cảm giác được, Đằng Phi giống như có mưu đồ, bất quá, hấn là con rể của mình, cho dù có chỗ tố cầu, thì tính sao đâu này?

“Tốt, cứ dựa theo người nói xử lý, chúng ta tại ngũ vực địa phương khác, thiết lập phân viện!” Minh Huy tuy nhiên tại vũ

lực giá trị thượng cùng rất nhiều người đều không cách nào so sánh được, nhưng cuối cùng là bá kiến đại các mặt của xã hội đẩy, vung tay lên, liền định ra Chân Vũ học viện phát triển phương châm.

Oanh!

Dưới đài vô số kẻ Chân Vũ học viện đệ tử, phát ra đình tai nhức óc tiếng hoan hô.

Những cái...kia như trước tại khổ khích lệ riêng phần mình đệ tử ngũ vực hào phú trong đại tộc lớp người già nhân vật thấy thế, chỉ có thể ngửa mặt lên trời thở dài.

Theo sau này, ngũ vực...!Đem chỉ còn lại có một thanh âm!

...

Chân Vũ học viện Trung Châu phân viện, Ngạo Tích Quân cùng Ngạo Tích Trúc huynh muội hai người đi tại mới xây trong sân trường, cười nhẹ nói chuyện.

“Ca, Đằng Phi ở dưới thật lớn tổng thể, ngươi cái thứ nhất dẫn đầu hướng ứng, chẳng phải là trở thành hắc một con cò?”

Ngạo Tích Trúc nhẹ nhàng đá văng ra dưới chân một cục đá, khoe miệng nổi lên một vòng cười nhạt: “Ngươi sẽ không sợ quay đầu lại tựa như cái này hòn đá nhỏ đồng dạng, bị hắc một cước đá văng ra?”

“Đá văng ra ta? Vì cái gì?” Ngạo Tích Quân trêu mền nhìn thoáng qua muội muội, sau đó nói khẽ: “Tích Trúc, ngươi tuy nhiên rất thông minh, nhưng có một số việc, ngươi xem hay (vẫn) là không đủ thấu triệt.”

“Ah?” Ngạo Tích Trúc cũng không giận, quay đầu cười Doanh Doanh nhìn xem ca ca của mình.

“Hôm nay ngũ vực thế giới, đã không phải là quá khứ đích ngũ vực thế giới.

Thiên Địa quy tắc phát sinh thật lớn cải biến, ta một mực có dự cảm, có đại sự sắp sửa tiến đến.” Ngạo Tích Quân nói khẽ: “Trở thành quân cò, tổng so trở thành bỏ con muốn xịn nhiều lắm.”

“Người nói là...!Vĩnh Hằng Chi Địa?” Ngạo Tích Trúc một đôi sáng chói tinh mâu trung hào quang lập loè, mỉm cười nói: “Đó cũng là Đăng Phi chuyện riêng tình a?”

“Đúng vậy, Đăng Phi là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi người, chuyện này, trên cơ bản đã được đến xác nhận, Vĩnh Hằng Chi Địa bên kia không ngừng đuổi giết hấn, cũng xác minh chuyện này.

Có thể người chẳng lẽ không có nhìn ra, chúng ta những người này, tại Vĩnh Hằng Chi Địa những người kia trong mắt, căn bản chính là một đám chưa khai hóa man di! Cùng con sâu cái kiến giống như: bình thường! Sống chết của chúng ta, tại trong mắt những người kia, căn bản chính là râu ria đấy.” Ngạo Tích Quân thở ra một hơi, có chút buồn bực mà nói: “Có thể chúng ta thật sự so Vĩnh Hằng Chi Địa kém nhiều sao như vậy? Cái này như ngũ vực trong thế giới những cái...kia bình thường gia tộc xuất thân đệ tử đồng dạng, thiên phú của bọn hấn, thật sự tự so với chúng ta chênh lệch?”

Ngạo Tích Trúc gật gật đầu, nói ra: “Hoàn toàn chính xác, người nhìn cái cùng Đăng Phi đối nghịch nhiều năm Liệt Dương Húc, tuy nói cuối cùng rơi cái thân tử đạo tiêu (*) kết cục, nhưng thiên phú của hấn, hoàn toàn chính xác tốt tới cực điểm, nói cách khác, cũng không có khả năng bị Vĩnh Hằng Chi Địa người bên kia vừa ý.”

“Đúng vậy a, cho nên có thể trở nên càng mạnh hơn nữa cơ hội, chúng ta chủ động cúi đầu, lại có gì phương đầu này?”

Ngạo Tích Quân trong mắt hiện lên một vòng cơ trí hào quang, sau đó nói: “Cái này như một hồi đánh bạc, chúng ta là một đám không có lựa chọn chỗ trống dân cờ bạc, người đương ngũ vực tất cả đại hào phú những cái...kia lớp người già nhân vật sẽ không nhìn ra sao?”

“Bọn hấn nhìn ra vì sao còn muốn ngăn trở?” Ngạo Tích Trúc hỏi.

“Ha ha.” Ngạo Tích Quân khẽ cười một tiếng, vuốt vuốt muội muội đầu, sau đó cùng hai cái đối diện đi tới vẻ mặt cung kính cùng hấn chào hỏi học viện đệ tử gật gật đầu đánh cho cái bất chuyện, mới nói tiếp: “Nếu như bọn hấn thật sự muốn ngăn trở, mười phần ** đều là có thể thành công đấy, ngăn trở, bất quá là cho thấy thoáng một phát lập trường của mình cùng thái

độ mà thôi.”

“Vậy người nói chúng ta không có lựa chọn, ta muốn không đến mức a? Ít nhất, chúng ta có thể lựa chọn bảo trì trung lập ah.” Ngạo Tích Trúc hỏi.

“Trung lập? Ta vừa mới đã từng nói qua, chúng ta những người này, dù là thiên phú dù cho, Vĩnh Hằng Chi Địa người bên kia cũng sẽ không để ý đấy, bởi vì Vĩnh Hằng Chi Địa trung so với chúng ta ưu tú, so với chúng ta cường đại người thật sự là nhiều lắm.

Chúng ta chỉ có thể lựa chọn theo sát tại Đằng Phi sau lưng, nhất vinh câu vinh, nhất tôn câu tôn! Nếu như Đằng Phi ngã xuống, như vậy chúng ta cái này ngũ vực thế giới, sợ là cũng đem không tồn tại nữa!”

“Có nghiêm trọng như vậy?” Ngạo Tích Trúc bao nhiêu có chút không dám tin mà hỏi.

“Đương nhiên hội (sẽ) nghiêm trọng như vậy.” Ngạo Tích Quân than nhẹ một tiếng, lập tức nói ra: “Cho nên, tại Đằng Phi ở dưới cái này một bàn bố cục thiên hạ cuộc chính giữa, ta cam nguyện, làm một con cò!” (chưa xong còn tiếp)
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 569: Chiến Thần Người Phải Cần Thận!

>

“Mặc dù ta vẫn còn có chút không thể hoàn toàn hiểu, tuy nhiên nếu là ca ca lựa chọn, như vậy, cũng là sự lựa chọn của ta!” Ngạo Tích Trúc thản nhiên cười, trong chớp mắt khuynh thành.

Tương tự rất đúng nói, ở ngũ vực những khác các nơi nhà giàu có đại tộc trong, cơ hồ cũng đang tiến hành.

“Người điên rồi sao? Khôn nhì, người đại biểu cho cả ngũ vực thanh niên một đời, người là cả Tiểu gia tương lai, hôm nay người nhưng bởi vì kia Đằng Phi một phen, muốn gia nhập một gian thể tục học viện? Thật là gặp quỷ!” Tiểu gia một cái Thái thượng trưởng lão chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn mặt không chút thay đổi Tiểu Côn, cố gắng thay đổi Thiều chủ quyết định: “Người đừng quên, Đằng Phi theo Tiểu gia trong lúc, cũng là có những ân oán.

.

.”

“Trưởng lão, ta dĩ nhiên chưa, nhưng ngài cũng đừng quên, kia ân oán, không trách được người ta, thuần túy là chúng ta tự tìm.

Lúc ấy nhưng là từ ta chủ đạo.” Tiểu Côn cúi suy nghĩ da, thản nhiên nói.

“Người, người biết là người chủ đạo, vẫn làm ra loại này lựa chọn, người để gia tộc cùng thể hệ nhân hòa người thể hệ

trước như thế nào đối đãi người?” Thái thượng trưởng lão lời nói thâm thúy nói: “Người đã không phải là tiêu hài tử, kia Đằng Phi rất cường đại, trong bụng cũng rất có cái gì, những thứ này, chúng ta cũng thừa nhận, tất cả cũng tán thành hãn ngũ vực đệ nhất nhân thân phận.

Có thể người mạnh khỏe nhớ quá nghĩ, thật sự có như vậy đồ tốt, hãn không trước cho gia tộc của chính mình, lớn mạnh bản thân, làm sao có thể lấy ra nữa chia xẻ cho các người?”

“Ha ha, trưởng lão, lời nói của ta khó nghe, ngài đừng để ý, ngài cách cục, vẫn còn có chút quá nhỏ.” Tiểu Côn mỉm cười nhìn sắc mặt có chút khó coi Thái thượng trưởng lão, nhàn nhạt nói: “Đằng Phi này bàn cờ, bố cục thiên hạ, hãn vì cái gì, là làm cho cả ngũ vực thế giới lớn mạnh, mà đối kháng tùy thời có thể xâm lấn Vĩnh Hằng Chi Địa! Tim của hãn, ở chính cái thế giới, lại sao lại chỉ cục hạn tại gia tộc của mình?”

“Tốt, cho dù người nói có đạo lý, có thể người phải hiểu được, cùng Vĩnh Hằng Chi Địa có cừ oán, chẳng qua là Đằng Phi một cái! Người như vậy chủ động dán lên đi.

Đem mình cùng cả gia tộc bắt cóc ở Đằng Phi trên chiến xa, không phải là chịu chết là cái gì?” Thái thượng trưởng lão thở phì phì nhìn Tiểu Côn nói.

“Chịu chết?” Tiểu Côn khẽ lắc đầu, chậm rãi nói: “Nếu như nói lúc trước, ngài nói lời nói này.

Ta nhưng có thể vẫn sẽ tin tưởng, có thể ở kinh nghiệm cùng kiến thức đến rồi Vĩnh Hằng Chi Địa một số người cùng chuyện sau, ngài vẫn cho rằng, chúng ta lựa chọn thờ ơ, giữ vững trung lập, tựu phải nhận được hòa bình phát triển cơ hội sao?”

“Thế nào cũng sẽ không?” Thái thượng trưởng lão lạnh lùng trả lời một câu.

“Một con kiến cắn người một ngụm, sau đó nhảy trở lại con kiến trong hang ổ.

Người là cố gắng đem cắn người kia con kiến lấy ra tới lộng

tử, hay là phá cả con kiến hang ổ, đem sở hữu con kiến cũng giết chết cho hả giận?” Tiểu Côn cười mà như không cười nhìn Thái thượng trưởng lão, giờ một cái ví dụ.

Thái thượng trưởng lão nhất thời cứng họng, một tờ nét mặt già nua trướng được đỏ bừng, một lúc lâu, mới lẩm bẩm nói: “Đối với chúng ta không phải là con kiến.

.

.”

“Ồ Vĩnh Hằng Chi Địa những người đó trong mắt, chúng ta có thể ngay cả con kiến cũng không bằng.

Sợ là phá cả ngũ vực thế giới.

Bọn họ cũng sẽ không một chút nhú mày!” Tiểu Côn than nhẹ một tiếng, đứng dậy, đi tới phía trước cửa sổ.

Đưa tay đẩy ra cửa sổ, phía ngoài không khí mới mẻ tràn vào.

Hắn hít sâu một hơi, sau đó nói: “Hôm nay thiên hạ, đại thế đã thành, đã chịu không được chúng ta giống như xưa quá khứ giống nhau, chú trọng một thành trên đất lợi ích, nếu như không thể đổi mất thiên hạ, bảo thủ lời nói, như vậy chúng ta, đã trở thành nhóm đầu tiên bị loại bỏ nhà giàu có đại tộc!” Thái thượng trưởng lão được nghe sau.

Thật sâu thở dài một tiếng, xem ra trên mặt dày tràn đầy vẻ cô đơn, nhẹ giọng nói: “Cũng được, này tương lai, cuối cùng là các ngươi người trẻ tuổi, chúng ta lão gia hỏa này.

.

.

Hắc.

Thật là già rồi!”

Tiểu Côn trong lòng âm áp, hắn biết Thái thượng trưởng lão

cũng không phải là nhìn mình không vừa mắt, mà là quá để ý gia tộc này tương lai, cũng quá để ý hấn, cũng không có gì tư tâm.

“Ngài vậy có lão, bằng vào ngài tu vi, muốn đem mình trở nên trẻ tuổi còn không phải là dễ dàng?” Thái thượng trưởng lão đã thỏa hiệp, Tiểu Côn sẽ không để ý kể một ít dễ nghe an ủi hấn: “Thậm chí.

.

.

Ngài muốn tiếp tục khai chi tán diệt, cũng không có bất cứ vấn đề gì a, ha ha ha!”

Tiểu Côn vừa nói, ở Thái thượng trưởng lão kịp phản ứng lúc trước nhanh chóng chạy ra.

Thái thượng trưởng lão nháy hai cái ánh mắt, nhưng ngay sau đó kịp phản ứng, trên mặt nhin không được lộ ra một nụ cười khổ, cười mắng: “Này vật nhỏ, ai, cũng trưởng thành, chúng ta cũng thật là già rồi.

Tuy nhiên.

.

.

Khai chi tán diệt? Đề nghị này, tựa hồ.

.

.

Rất không sai a!”

Chân Vũ học viện Trung Châu phân viện, Tây Vực phân viện, Đông Hải phân viện, Bắc Cương phân viện, cơ hồ ở cùng lúc kiến thành, đại lượng nhà giàu có trong đại tộc nhận được tin

tức đích thanh niên, tất cả đều chen chúc tới, đứng được ghi danh.

Tựa hồ hôm nay trở thành một gã Chân Vũ học viện địa đệ tử, đã thành một loại lưu hành khuynh hướng, người nếu không thể tiến vào học viện, trở thành học viện đệ tử, ra cửa cũng thật xin lỗi cùng bằng hữu chào hỏi.

Vốn là mọi người gặp mặt thường dùng chào hỏi lời nói, cũng từ lúc trước “Thực lực gần đây lại tăng lên?” “Nghe nói người cùng chỗ nhà mình châu đám hỏi?” “Gần đây lại phải đến một khối Thiên Đế Thạch.” Chờ một chút mọi việc như thế hàn huyên, biến thành “Người tiến vào học viện sao?” “Người trở thành học viện đệ tử?”

Những người này không biết, gia tộc của bọn hắn cũng không biết, thậm chí người khởi xướng Đằng Phi cũng không còn có thể nghĩ, ở rất nhiều năm sau, này đang lúc học viện, trở thành cả đại thế giới nổi tiếng nhất học viện.

Nó xuất thân từ thể tục thân phận bồi cảnh, chẳng những không có bất luận kẻ nào dám cười nhạo, ngược lại trở thành sở hữu học viện đệ tử kiêu ngạo!

Chân Vũ học viện ở các nơi thành lập phân viện mang đến gọn sóng dần dần lắng xuống lúc, Thần Hồn Vực quy tắc thay đổi, đang không ngừng ảnh hưởng ngũ vực thế giới các vũ giả.

“Mà ngay cả ngài cũng nói không rõ ràng một cái kỷ nguyên lúc trước, Thần Giới kia tràng đại kiếp là bởi vì gì dựng lên sao?” Thần Hồn Vực trong thần miếu, Đằng Phi nhìn thần hồn khí linh lão nhân hỏi.

“Ta nói không rõ ràng, ta chỉ là Thần Hồn Vực khí linh, năm đó đột nhiên đại lượng Thần Giới hậu duệ tiến vào đến Thần Hồn Vực trung tị nạn, từ trong miệng của bọn hắn, cũng không còn có thể được đến rất kể lại thuyết pháp.” Khí linh lão nhân thở dài nói: “Có nói là Thần Giới gặp phải vô cùng cường đại dị tộc công kích ; cũng có nói là gặp được kinh khủng ánh sao thú, chính là loại một ngục có thể nuốt trọn một cái tinh hệ kinh khủng cự thú; còn có một loại thuyết pháp, ở lúc ấy nhận được rất nhiều người tán thành, đó chính là, trong vũ trụ chỗ

nào cũng có, lại chẳng biết lúc nào sẽ phát sinh nguyên tố đại kiếp!”

“Nguyên tố đại kiếp?” Đẳng Phi khẽ chọn giạt mình đầu lông mày, đối với cái từ này, hẳn tương đối nhạy cảm.

“Là, trong vũ trụ tồn tại các loại nguyên tố, tỷ như phong, hỏa, thủy, mộc, thổ, kim, lôi điện vân vân, những thứ này nguyên tố, đều là đã bị vũ trụ pháp tắc trói buộc, tạo thành từng đoàn thể giới trụ cột.

Nhưng trong vũ trụ đồng dạng tồn tại một số không muốn người biết thần bí nguyên tố, những thứ này nguyên tố, không bị vũ trụ pháp tắc nắm trong tay, bọn họ hành tung bất định rồi lại phảng phất chỗ nào cũng có, nhưng tựa hồ cũng có quy luật mà theo, mỗi khi một cái kỷ nguyên sắp lúc kết thúc, những thứ này thần bí nguyên tố, thì có thể sẽ xuất hiện, sự xuất hiện của bọn nó, có hủy diệt trải qua nơi thiên địa vạn vật, vô luận là cái gì, cũng sẽ bị hủy diệt, hóa thành một mảnh hư vô!” Khí linh lão nhân mâu quang thâm thúy, giống như là nghĩ tới điều gì đáng sợ chuyện tình.

Nói tiếp: “Năm đó Thần Giới đại kiếp tới rất đột nhiên, Thần Vương vì bảo toàn Thần Giới cuối cùng một điểm huyết mạch, hy sinh mình, đưa Thần Hồn Vực ra khỏi Thần Giới chỗ ở cái kia tám vũ trụ.

Tuy nhiên ở đây đồng thời, tựa hồ cũng có dị tộc xâm lấn, lúc ấy làm trong thần giới lực chiến đấu mạnh nhất Chiến Thần, mang theo hẳn một đám tâm phúc thuộc cấp, đi trước ngăn cản.”

Khí linh lão nhân vừa nói, nhìn thật sâu một cái Đẳng Phi, sau đó nói: “Sau lại, Thần Vương vẫn lạc, Chiến Thần cũng chưa có trở về, thì ngược lại Chiến Thần một số thuộc cấp còn sống trở lại, bọn họ tựa hồ, là bị Chiến Thần dùng cuối cùng lực lượng, cho trực tiếp truyền tống vào đã rời đi kia tám vũ trụ Thần Hồn Vực trung, những người đó vừa vào Thần Hồn Vực, tựa muốn đi tìm Yêu Tộc cùng Ma Tộc đi tính sổ, nói bọn họ bán đứng Chiến Thần, dẫn đến Chiến Thần bị đánh lén trọng thương, do đó ngã xuống.”

“Yêu Tộc cùng Ma Tộc?” Đây là Đằng Phi lần thứ hai ở khí linh lão trong dân cư nghe thể hai người xa lạ chủng tộc.

“Là, Yêu Tộc cùng Ma Tộc cũng rất cường đại, bọn họ chủng quần mặc dù không có loài người nhiều như vậy, nhưng thân thể thực lực cũng rất mạnh, ở ngay lúc đó Thần Giới, thể lực cũng không so sánh với Nhân Tộc kém bao nhiêu.

Yếu nhất, là Thú Tộc, bởi vì phần lớn thú tu, cũng lựa chọn bản thể tu luyện, cho nên từ thông minh đi lên nói, bọn họ so sánh với những khác tam tộc kém không ít.

Đó cũng là tại sao sau lại thú tu, đến cảnh giới nhất định sau, cũng chọn hình người nguyên nhân căn bản.

Tổ tiên của bọn nó, cũng ăn quá nhiều thiệt thòi, mới cuối cùng ngộ ra đạo lý này.”

“Nói như vậy, là năm đó Yêu Tộc cùng Ma Tộc trong, ra khỏi phản đồ, bán đứng Chiến Thần, mới đưa đến chiến thần vẫn lạc.

Mà Thần Giới gặp đại kiếp, mặc dù có thể có nguyên tố đại kiếp nhân tố, nhưng trung lớn hơn nữa có thể, là người làm nhân tố?” Đằng Phi nhìn khí linh lão nhân hỏi.

“Căn cứ ta lúc ấy lấy được các loại tin tức, tổng hợp lại nhìn, phải là nguyên tố đại kiếp đã tới, đồng thời khác thường tộc cháy nhà hôi của, muốn từ Thần Giới nhận được một kiện bảo vật.” Khí linh lão nhân vừa nói, sau đó nhìn Đằng Phi nói: “Theo ta được biết, Chiến Thần năm đó trong tay có một chuyện vũ khí, chính là từ trong vũ trụ cường đại nhất một loại kim khí, Hắc Văn Kim tinh luyện chế thành.

Cái loại này kim khí, lớn cỡ bàn tay một khối, giá trị cũng đã không cách nào lường được, mà Chiến Thần trong tay, cũng là một viên khổng lồ Hắc Văn Kim tinh tinh cầu! Có lẽ, những thứ kia dị tộc, cháy nhà hôi của mục đích, chính là viên Hắc Văn Kim tinh tinh cầu đi.”

Đằng Phi nghe, nhất thời trầm mặc xuống, hẳn biết rõ, trước mắt này sống vô số năm, tràn đầy cơ trí khí linh lão người đã

muốn biết hắn cùng Chiến Thần ở giữa đủ loại nhân quả, lại chỉ điểm hắn tiến vào Vô Tận Thâm Hải, nếu không hắn không thể nào nhận được kia cụ tượng thần.

“Những người đó cũng không biết, vậy cũng Hắc Văn Kim tinh tinh cầu, chỉ có Chiến Thần, hoặc là Chiến Thần huyết mạch, mới có thể mở ra, những người khác căn bản không cách nào khổng chế.

Chỉ bất quá, cõi đời này, lòng tham người, đến lúc nào cũng sẽ không ít.” Khí linh lão nhân vừa nói, ánh mắt sáng quắc nhìn Đằng Phi: “Cho nên Chiến Thần, ngươi thật sự phải cẩn thận!” Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 570: Lạc Thần Uyên!

>

Đằng Phi nháy mắt mấy cái, cười nói: “Ta cũng không biết người đang nói cái gì.”

Khí linh lão nhân cười ha ha, thâm thúy trong con ngươi tràn đầy nhớ lại mùi vị, khẽ thở dài: “Thời gian quá mức rất xưa, một ít chuyện sớm bị phủ đầy bụi, cảnh còn người mất, cảnh còn người mất a!”

Lúc này, một cái thanh âm từ Đằng Phi mi tâm truyền ra:

“Cảnh còn người mất cái gì? Tiểu tử, ngươi có cái gì có thể cảm thán, ở Hắc gia trước mặt xưng đại sao?”

Khí linh lão nhân trước là hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó trong giây lát đứng lên, kinh nghi bất định nhìn Đằng Phi, nhin không được giật mình nói: “Hắc Kiếm gia gia? Là ngài sao?”

“Hắc, tiểu tử, khó được ngươi còn nhớ rõ nhà của ngươi Hắc gia, thế nào, nhìn thấy Hắc gia, không trước quỳ xuống dập đầu hai người đầu sao?”

Đằng Phi khẽ nhíu mày sao, đối với cái này âm hiểm xảo trá vô sỉ lại rất tiện Hắc Kiếm có chút bất đắc dĩ, Hắc Kiếm bị phong ấn ở tượng thần trong, mặc dù không thể động đậy, cũng không cách nào suy giảm tới đến hắn, có thể muốn nói điểm gì, hắn cũng rất khó khăn ngăn cản.

Tuy nhiên cho tới nay, Hắc Kiếm trừ thỉnh thoảng sẽ ở không ai thời điểm nhảy ra chán ghét hạ Đằng Phi ở ngoài, thủy chung vẫn duy trì trầm mặc, có lẽ, trừ Đằng Phi, cõi đời này cũng không có người nào đáng giá nó há mồm nói chuyện.

Để Đằng Phi có chút ngoài ý muốn chính là, khí linh lão nhân được nghe lời ấy, thậm chí thật sự run rẩy hai tay, quỳ rạp xuống đất, nước mắt tung hoành kêu lên: “Hắc Kiếm gia gia,

vẫn bồi cuối cùng lần nữa nghe thấy ngài thanh âm!”

“.

.

.” Đẳng Phi vẻ mặt im lặng nhìn khí linh lão nhân, không biết đối phương này đang làm cái gì quỷ.

“Tốt lắm tốt lắm , sống lâu như vậy , vẫn giống như tiểu tử giống nhau, ném không mất mặt?” Hắc Kiếm thanh âm nghe đi tới, cũng hơi không bình tĩnh.

Khí linh lão nhân cung kính nói: “Ồ Hắc Kiếm gia gia trước mặt, ta vĩnh viễn là hậu sinh văn bồi, năm đó như không Hắc Kiếm gia gia nói điểm , văn bồi cũng không cách nào chân chính thức tỉnh!”

“Ai.

.

.

Cũng đi qua, tựa như như lời người nói, cảnh còn người mất, cảnh còn người mất.

Mà nay ta bị phong ấn ở Hắc Văn Kim tinh thần giống như trong, chủ nhân lại không tha ta đi ra ngoài, ta tuy nhiên tựa là một phế vật, người đứng lên đi.” Hắc Kiếm thanh âm.

Nghe đi tới tràn đầy cô đơn.

Khí linh lão nhân có chút kinh ngạc đứng lên, nhìn Đẳng Phi nói: “Chiến Thần, chẳng lẽ ngài thật sự quên rồi sao? Hắc Kiếm gia gia, là ngài trung thành nhất đồng bọn a!”

“Trung thành nhất đồng bọn?” Đẳng Phi nhìn khí linh lão nhân, có chút im lặng nói: “Người này thủy chung muốn hại ta, người lại còn nói nó là ta trung thành nhất đồng bọn?”

“Hại người? Điều này sao có thể?” Khí linh lão nhân trên mặt kinh ngạc hoàn toàn không giống như là giả vờ, nhin không

được nói: “Cõi đời này bất luận kẻ nào nghĩ muốn hại người.

Hắc Kiếm gia gia cũng sẽ không hại người!”

“Tính , tiểu tử, người đừng bảo là, chuyện này cũng trách ta, trên người của ta, đích thật là ra khỏi một vài vấn đề, bị hấn hiểu lầm, cũng coi như bình thường.”

“Chuyện gì xảy ra?” Khí linh lão nhân nhìn Đằng Phi hỏi.

Đằng Phi nhún nhún vai.

Cho biết mình không biết.

Hắc Kiếm thanh âm lần nữa truyền đến: “Chủ nhân thực lực quá yếu, ta nghĩ để hấn nhanh chóng tăng lên trở về năm đó cảnh giới, có thể chủ nhân trí nhớ đã bị lạc ở vô tận Luân Hồi trong.

Điều này làm cho ta cảm thấy rất không nhìn được, ta chán chủ nhân cái loại này bằng thiên hạ thương sinh làm nhiệm vụ của mình đích tình nhọc, thật sự rất chán! Cho nên.

.

.

Ta nghĩ tạm thời chủ đạo chủ nhân thân thể, đi tìm năm đó những thứ kia chết tiệt đồ báo thù!”

“Người, làm sao người có thể làm loại chuyện này? Hắc Kiếm gia gia, hấn là Chiến Thần, là ngài chủ nhân a!” Khí linh lão nhân không thể tin được nói.

“Không, hấn không phải là Chiến Thần, hấn là Chiến Thần linh hồn chuyển thể, chân chính Chiến Thần.

Ở trong trận chiến ấy, cũng đã chết đi.” Hắc Kiếm thanh âm trong lúc bất chợt trở nên cuồng nhiệt đứng lên: “Chân chính Chiến Thần, là Bát Hủ, Vĩnh Hằng Đế! lại tại sao sẽ là như vậy một cái suy nhược đích thanh niên loại? Thay vì như vậy, không như từ ta chủ đạo, để cho ta tái hiện từng Chiến Thần oai! Đem những thứ kia mắt không mở đồ, toàn bộ giết sạch

sẽ!”

Khí linh lão nhân lúc này trong mắt rớt cục hiện lên vẻ vẻ chột hiều.

Khẽ thở dài: “Hắc Kiếm gia gia, là ngài trong cơ thể Sát, còn không rửa sạch sạch sẽ, lại lần nữa bộc phát sao?”

Đang ở đông đặc nói chuyện Hắc Kiếm chột trầm mặc xuống, một lúc lâu, kia Cổ lão thanh âm mới xuyên thấu qua Đằng Phi mi tâm truyền tới.

“Một cái kỷ nguyên, làm khí, lại không thể vì chủ nhân chết trận, cũng không có thể đòi đòi kiếp kiếp theo ở chủ nhân bên cạnh, trong cơ thể còn bị nhân chủng lên Sát.

.

.

Hắc hắc, hắc hắc, thật là, làm cho người ta muốn điên cuồng a!”

Hắc Kiếm thanh âm, Cổ lão và bi thương.

Đằng Phi không ít mỉm cười nói chọn, tựa hồ có nhiều thứ, ở mình trong đầu chột lóe rồi biến mất, rất khó bị nắm đến.

Lúc này, Hắc Kiếm thanh âm lần nữa truyền đến, tràn đầy cuồng táo: “Ta chán Chiến Thần! Loại này chủ nhân muốn tới có ích lợi gì? Dứt khoát giết chính là, cõi đời này mọi người đều có thể giết! Yêu Tộc có thể giết, Ma Tộc có thể giết, Nhân Tộc có thể giết, Thú Tộc có thể giết.

.

.

Có thể giết có thể giết có thể giết!”

Khí linh lão nhân nhin không được thở dài, nhìn Đằng Phi nói: “Chiến Thần, trí nhớ của ngươi bị lạc, nhớ không nổi từng chuyện cũ.

Nhưng ta nhưng bằng nói cho ngài, ngài ngàn vạn không nên trách tội Hắc Kiếm gia gia, nó là năm đó ngài trung thành nhất đồng bọn, nhưng bởi vì ngài cuối cùng đánh một trận trong, bị địch nhân đánh lén, nó vì giữ được ngài, bị địch nhân loại lên Sát, từ đó tính tình đại biến.

Làm ngài ngã xuống sau, Hắc Kiếm gia gia bị ngài những bộ hạ kia mang về, bởi vì bọn họ không cách nào giải quyết xong Hắc Kiếm gia gia trong cơ thể Sát, chỉ có thể đem nó phong ấn tại Hắc Văn Kim tinh trong thế giới.

Cõi đời này, có thể giải khai đạo này Sát người, cũng chỉ có ngài.”

“Sát? Kia là vật gì?” Đằng Phi nhưng thật ra có thể cảm giác được, Hắc Kiếm cảm xúc cũng không ổn định, rất giống là một sinh động người, nó thỉnh thoảng thống hận mình, thỉnh thoảng lại có đối với mình nịnh nọt, hoàn toàn giống như tính cách phân liệt người điên.

“Sát, chính là chỗ này mệnh mông trong vũ trụ, không bị pháp tắc ước thúc một loại nguyên tố, chúng ta gọi nó ám nguyên tố.

Không có ai biết nó rốt cuộc là cái gì, cũng không rõ ràng lắm người nào có thể lợi dụng nó, chỉ biết là một khi bị người đem Sát loại nhập vào cơ thể bên trong, như vậy chỉ cần là có linh tính đồ, tựu cũng sẽ bị nó ảnh hưởng, làm ra một số, không thuộc về mình bản ý lựa chọn.” Khí linh lão nhân thở dài nói: “Năm đó Chiến Thần bộ hạ của ngài, mang theo Hắc Kiếm gia gia lúc trở lại, đã quá chuyện này, đem nó cho phong ấn, không nghĩ tới, một cái kỷ nguyên quá khứ, Hắc Kiếm gia gia trong cơ thể Sát vẫn vẫn tồn tại.

“Tốt lắm , tiểu tử, ngươi cũng không cần nhiều lời, Tiểu Tiêu Sát, đâu có là người nhà Hắc Kiếm gia gia đối thủ? Sớm muộn gì có một ngày, ta sẽ đem nó trấn áp!”

“Ừm, chết tiệt Chiến Thần, loại người như ngươi lạn người tốt sống ở cõi đời này có ý gì? Dứt khoát đem thân thể giao cho ta, đem ta thả ra!”

Đằng Phi cùng khí linh lão nhân hai mặt nhìn nhau, khóe

miệng cũng nhin không được kịch liệt co quắp, giờ này khắc này, Đằng Phi cũng rút cục hiểu cái thanh này bị phong ấn ở tượng thần trung Hắc Kiếm rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Bao gồm lúc trước hắn lấy được cảnh kỳ, không để cho hắn tới gần Hắc Kiếm, lại càng không để hắn rút lên nó, sợ rằng đều là bình thường Hắc Kiếm cho hắn nêu lên, làm Hắc Kiếm trở nên âm hiểm xảo trá máu lạnh táo bạo thời điểm, hắn chính là Sát tác dụng.

Đằng Phi nhin không được thở dài một tiếng, lẩm bẩm nói: “Năm đó rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Tại sao không có có bất kỳ ghi lại, có thể biết được năm đó chuyện đã xảy ra đi?”
Lúc này, Đằng Phi chỗ mi tâm, Hắc Kiếm thanh âm lần nữa truyền đến, nghe đi tới thập phần mệt mỏi: “Cũng không phải là không có ghi lại, Thần Hồn Vực bên trong, tựu có một chỗ, bảo tồn năm đó tư chất lòng trước sao, hừ, nếu như ta đoán được không sai, chỗ kia ngay cả người tên tiểu tử này, sợ rằng đều không thể hoàn toàn nắm trong tay sao?”

Khí linh lão nhân thở dài gật đầu: “Không sai, Hắc Kiếm gia nói đúng Lạc Thần Uyên sao, Ma Tộc cùng Yêu Tộc người, quả thật cũng một mực tìm kiếm cái chỗ kia, ta mặc dù là Thần Hồn Vực khí linh, nhưng này trong năm đó bị một chúng thần giới cường giả ** mọi người lực lượng cho phong ấn ở, ta cũng không có biện pháp tới gần.”

Hắc Kiếm lúc này còn gọi là rầm rĩ đứng lên: “Chủ nhân, đem thân thể của người giao cho ta, ta đi bỏ ra kia Lạc Thần Uyên, tìm được năm đó Thần Giới đại kiếp nguyên nhân, bắt được năm đó những thứ kia hãm hại bán đứng người của người, báo thù cho người!”

Đằng Phi mặc kệ có Hắc Kiếm, nhìn khí linh lão nhân nói: “Lạc Thần Uyên bên trong, có vạch trần Thần Giới đại kiếp cùng chiến thần vẫn lạc nguyên nhân ghi lại?”

Khí linh lão nhân khẽ lắc đầu: “Ta cũng không rõ ràng lắm có hay không, nhưng năm đó trong thần giới Nhân Tộc tiến vào Thần Hồn Vực sau, trước tiên tìm được cái chỗ kia, sau đó đem nơi đó phong ấn, không ai có thể đánh mở nơi đó phong ấn.

Lạc Thần Uyên bị phong ấn sau, cũng không còn người có thể

đem nó mở ra, lúc ấy vẫn có vô số Nhân Tộc Thần Giới cường giả bảo vệ ở đây, Yêu Tộc cùng Ma Tộc thử dò xét mấy lần, cũng bị đánh lui, bởi vì khi đó sở hữu chủng tộc đều ở cố gắng tìm kiếm mới sống ở, làm Yêu Tộc cùng Ma Tộc cùng với Nhân Tộc Thú Tộc cũng trước sau rời đi Thần Hồn Vực sau, Lạc Thần Uyên, cũng chỉ có trở nên hoang vu.

Một cái kỷ nguyên quá khứ, trừ ta, cơ hồ đã không ai biết nó cụ thể vị trí.”

“Nói cách khác, cái chỗ kia cho dù tìm không được Thần Giới đại kiếp cùng chiến thần vẫn lạc nguyên nhân, ít nhất cũng phong ấn cực kỳ trọng yếu đồ, đúng không?” Đằng Phi nhìn khí linh lão nhân, mâu quang lóe ra, không biết đang suy nghĩ gì.

“Không sai, chẳng qua là.

.

.

Người hiện tại căn bản là mở không ra chỗ kia, ta cũng không được!” Khí linh lão nhân thở dài nói.

“Có ta, có ta tự đủ để bỏ ra Lạc Thần Uyên!” Hắc Kiếm kêu gào thanh âm từ Đằng Phi mi tâm truyền ra.

“Hắc Kiếm gia gia, ngài trong cơ thể Sát một ngày chưa trừ diệt, ngài tự một ngày không thể hiện thế, nếu không thật sự sẽ khiến kinh khủng kiếp nạn a!” Khí linh lão nhân lời khuyên.

“Người nói có đạo lý.

.

.

Phi, thái lắm, người nói hưu nói vượn, nhà của người Hắc Kiếm gia gia phong mang cái thế, Tiểu Tiểu Sát có thể làm

khó dễ được ta?” Hắc Kiếm lại bắt đầu thác loạn.

Đằng Phi cùng khí linh lão nhân cũng rất xóc xếch.

“Ta nghĩ đi Lạc Thần Uyên nơi đó nhìn.” Đằng Phi suy nghĩ một lúc sau, đối với khí linh lão nhân nói.

“Đó là một mảnh bị nguyên rửa địa phương , ta thật sự không đề nghị người quá khứ.

Chớ nói chi là, người ở nơi đó, rất có thể gặp được Yêu Tộc cùng Ma Tộc cường giả, bằng thực lực người bây giờ, rất khó là đối thủ của bọn họ.” Khí linh lão nhân khuyên nhủ.

“Có nó cũng không được?” Đằng Phi vừa nói, đem tượng thần từ mi tâm tế ra, tuyền ở mình trước người, tượng thần phía sở hữu hơi thở cũng bị Đằng Phi thu liễm trở về.

Ngay cả là như vậy, khí linh lão nhân như cũ thối lui về phía sau rất xa, vẻ mặt hoảng sợ nhìn này tôn tượng thần, kinh hô: “Mau thu lại, vật này không thể ra hiện tại Thần Hồn Vực trung, thế giới này không cách nào thừa nhận trọng lượng của nó, hơn nữa một khi bị Yêu Tộc cùng Ma Tộc biết nó ở tay của ngài thượng, ngài sẽ đại nạn!”

Khí linh lão nhân nói xong vô cùng trịnh trọng, đồng thời Hắc Kiếm thanh âm cũng truyền tới: “Tiểu tử nói không sai, người không thể ở chỗ này sử dụng nó, ít nhất, hiện tại không được!” Đằng Phi đem tượng thần thu hồi, sau đó nói: “Như vậy, đưa ta đi Lạc Thần Uyên!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 571: Đại Yêu!

>

Khí linh lão nhân bắt đầu lắc đầu, biết Đằng Phi không đạt mục đích sẽ không bỏ qua, chỉ có thể chờ đợi một tiếng nói: “Đưa người đi có thể, nhưng người ngàn vạn phải cẩn thận, một khi gặp phải nguy hiểm, nhất định phải trước tiên thoát đi!”

Đằng Phi gật đầu, mâu quang lóe ra, không có ai biết nội tâm của hắn, giờ phút này đang suy nghĩ gì.

Vĩnh Hằng Chi Địa Tam Đại Thiên Vương, thời khắc ở uy hiếp của hắn cùng người nhà của hắn, hôm nay lại cùng Cổ lão Thần Giới nhắc lên quan hệ, nếu như không thể đem này hết thảy chuẩn bị hiểu, Đằng Phi lại có thể nào an tâm tu luyện? Chỉ sợ chuyện này tràn đầy nguy hiểm, Đằng Phi cũng sẽ không tiếc!

“Lạc Thần Uyên nơi tràn đầy nguy cơ, năm đó Thần Giới những thứ kia cường giả ** mọi người lực, phong ấn nơi đó, cho nên người nhất định phải cẩn thận a!” Khí linh lão nhân chờ đợi một tiếng, vung tay lên, một đạo nhu hòa năng lượng, đem Đằng Phi cuốn lại, trong nháy mắt biến mất tại trong hư không.

Hưu!

Đằng Phi thân hình, xuất hiện ở một chỗ huyền nhai biên thượng, đỉnh đầu bầu trời thập phần âm trầm, một mảnh hờn độn.

Chung quanh nhìn lại, mặt tràn đầy hoang vu cảnh sắc.

Nơi tràn ngập màu xám cùng màu nâu cự thạch, có chút cự thạch cao vút trong mây, xuyên thẳng phía chân trời.

Hướng dưới chân nhìn lại, một đạo vực sâu, một cái nhìn không thấy đáy, các loại cuồng tảo năng lượng, tràn ngập dưới chân vực sâu, thỉnh thoảng cuộn đi lên một cổ năng lượng, kia cổ kinh khủng ba động, ngay cả Hoàng cấp đại năng cũng có thể trong nháy mắt xé nát, làm cho lòng người đầu run rẩy.

“Đây chính là Lạc Thần Uyên sao?” Đằng Phi nhìn dưới chân, lẩm bẩm tự nói, loại này đại uyên, người bình thường khác nói tiếp, ngay cả ở bên vách núi dừng khí sợ là cũng không có.

Đằng Phi trong lòng nghĩ: loại địa phương này, rốt cuộc có thể phong ấn bí mật gì đi? Nếu quả thật phong ấn Thần Giới chí bảo, kia năm đó phong ấn người nơi này, không thể nào không ở lại bất kỳ đầu mối, ít nhất, bọn họ có lưu cho hậu nhân một số chỉ dẫn.

Có thể đã nhiều năm như vậy, một cái kỷ nguyên lâu như vậy, vô luận là Yêu Tộc hay là Ma Tộc, hay là Vĩnh Hằng Chi Địa, lại cũng không có người tới nơi này tìm tìm cái gì.

Khí linh lão nhân mặc dù không có biện pháp hoàn toàn nắm trong tay Lạc Thần Uyên.

Nhưng đối với tiến vào đến Thần Hồn Vực trung người, nên hay là rất rõ ràng.

Đằng Phi thở dài ra một hơi, hắn cũng không rõ ràng lắm tại sao mình đối với Lạc Thần Uyên tốt như vậy kỳ, khi hắn nghe được ba chữ kia thời điểm.

Trong lòng liền nhẹ nhàng run lên, đó cũng là tại sao Đằng Phi kiên trì tới nơi này nguyên nhân.

Đằng Phi trong lòng nhớ: nếu như kiếp trước của mình, thật là Vĩnh Hằng Chi Chủ, như vậy Vĩnh Hằng Chi Chủ cuối cùng cả đời, cũng đang tìm kiếm Thần Hồn Vực, có thể hay không cùng nơi này có những quan hệ đi?
Chuyện này còn có một loại có thể, đó chính là.

Năm đó biết nơi này đến tột cùng phong ấn và vân vân Thần Giới Nhân Tộc, cũng không có đem chuyện này ghi chép lại, có lẽ, nơi này phong ấn là cái gì điềm xấu vật!

Sau đó theo năm tháng trôi qua, một vạn ức năm lâu như vậy xa, có bao nhiêu chuyện, tất cả cũng cũng đủ thu lại sở hữu đích thực cùng, chôn dấu ở trong năm tháng.

Theo sau Đằng Phi lại muốn đến khác một loại khả năng: năm đó những thứ kia Thần Giới Nhân Tộc cường giả phong ấn nơi này.

Làm sở hữu chủng tộc tìm khắp đến sống ở địa sau, rồi đi Thần Hồn Vực, nhưng ngay sau đó.

Thần Hồn Vực liền mất đi bóng dáng, không ai có thể nữa tiến vào tới đây.

Làm Thần Hồn Vực lần nữa mở ra thời điềm, cũng đã là một vạn ức năm sau hiện tại!

Nghĩ này khả năng, Đằng Phi trong lòng hơi động một chút, bởi vì đây là nhất đến gần sự thật chân tướng có thể!

Thần Hồn Vực biến mất một cái kỷ nguyên, là quả thật phát sinh quá chuyện tình, điềm này, hẳn đã từ khí linh lão nhân trong miệng biết được.

Như vậy, có thể cho ra một cái kết luận, cũng không phải là không có người nghĩ phải tìm nơi này.

Mà là trước kia theo Thần Hồn Vực biến mất, tất cả mọi người tìm không được.

Sau đó trải qua một vạn ức năm lắng đọng, chuyện này, cũng chỉ có bị phủ đầy bụi đứng lên!

Nghĩ tới đây kết luận, Đằng Phi nhin không được có chút hưng phấn lên, trong lòng nhớ: mình vô luận như thế nào.

Cũng muốn đi xuống liếc mắt nhìn.

Đang lúc này, Đằng Phi tinh thần thức hải trong, bỗng nhiên truyền đến một tia báo động, Đằng Phi tâm niệm vừa động,

thân hình nhanh chóng biến mất ở trong không khí, ẩn núp.

Tiếp theo, mấy đạo thân ảnh, từ cực xa nơi phía chân trời, xé mở Hư Không, xuất hiện ở nơi này!

Ẩn thân tại trong không khí Đẳng Phi kinh ngạc phát hiện, tới này mấy người, trên người yêu khí ngất trời, khí huyết cực kỳ tràn đầy, tựa giống như một mảnh dài hẹp còn sống đại long!

Này mấy người, đều là hình người, nhưng trên người bọn họ yêu khí, nhưng giống như trong đêm tối đèn sáng giống như, nhắc nhở lấy Đẳng Phi thân phận của những người này!

Yêu Tộc!

Không nghĩ tới, bọn họ tới lại nhanh như vậy!

Đẳng Phi trong lòng khẽ rung động, quan sát đến tới này mấy người.

Cầm đầu một cái, là một nhìn qua hai mươi ** tuổi thanh niên, mặc một thân hoa lệ lửa đỏ áo, ngày thường cực kỳ tuấn mỹ, một đôi mắt làm băng lam sắc, khóe mắt khẽ có chút hướng về phía trước chọn, làm cho người ta một loại yêu dị cảm giác.

Thanh niên này tóc cũng là băng lam sắc, tán nhóm trên vai, đi lại vững vàng, đi hướng Lạc Thần Uyên bên bờ.

Phía sau bốn người, nhìn qua tất cả cũng năm mươi tuổi không tới, đồng dạng là tóc xanh lam nhãn, tất cả đều mặc màu xanh trường sam, các cũng anh tuấn nho nhã, mơ hồ đem thanh niên này hộ vệ ở trong.

“Thiếu chủ, chỗ này quá mức nguy hiểm, chúng ta hay là trở về đi thôi.” Thanh niên bên trái một trung niên nhân bỗng nhiên mở miệng nói.

Khác một trung niên nhân cũng gật đầu nói: “Không sai, Lạc Thần Uyên nơi này rất tà môn, một cái kỷ nguyên lúc trước, chúng ta tổ tiên cũng không từng ở chỗ này chiếm được hơn phân nửa điểm tiện nghi, bằng vào chúng ta những người này, căn bản không có biện pháp ở chỗ này nhận được chỗ tốt gì.” Thanh niên kia sắc mặt bình tĩnh, cũng không có bởi vì hai người thủ hạ lời nói mà tức giận, khẽ gật đầu: “Ta chỉ là tò mò,

nghĩ tới nơi này nhìn mà thôi, năm đó hèn hạ Nhân Tộc thừa dịp Thần Giới gặp đại kiếp, đánh cắp Thần Giới số mệnh, trấn áp ở chỗ này, dùng để phù hộ Nhân Tộc thiên thu muôn đời.

Hôm nay một cái kỷ nguyên quá khứ, Nhân Tộc số mệnh, cũng nên lúc đó chung kết.”

“Không sai, Nhân Tộc quá mức ti tiện vô sỉ, lại đem thuộc về nơi có Thần Tộc chí bảo đánh cắp, phong ấn tại nơi này, năm đó nếu không phải chúng ta tổ tiên không phải là những người đó tộc đối thủ, vừa vội tìm kiếm sống ở đất, như thế nào lại để những người này tộc như nguyện?” Một cái không nói gì trung niên nhân mở miệng nói.

Thanh niên gật đầu, khẽ cười nói: “Nói về, Nhân Tộc cũng rất đau xót, một cái kỷ nguyên sau, bọn họ cũng không có phát triển đặc biệt cường đại, ngược lại bởi vì bọn họ của mình nội chiến, càng ngày càng yếu, thậm chí mà ngay cả Lạc Thần Uyên, hôm nay sợ là cũng không có mấy người tộc biết được.”

“Thần Hồn Vực khí linh thiên vị loài người, tuy nhiên nó cũng không rõ ràng lắm nơi này phong ấn đồ rốt cuộc là cái gì, ha ha, cho nên, chúng ta nếu đã tìm được Lạc Thần Uyên, như vậy kế tiếp, nên là trở về Yêu Tộc, đem cùng tộc cao thủ **, cùng chung mở ra nơi này phong ấn.”

“Không sai, Thiếu chủ, chúng ta nếu tìm được này Lạc Thần Uyên, nên mau đi trở về.”

Thanh niên khẽ mỉm cười: “Không vội vàng, ta nghĩ đi xuống xem một chút.”

“Thiếu chủ, vạn không được! Tổ tiên di huấn nói xong hiểu, chỉ sợ một cái kỷ nguyên sau, phong ấn buông lỏng, vậy cũng ít nhất phải một ngàn Chí Tôn mới có thể mở ra!” Một trung niên nhân khuyên nhủ.

Ân thân tại âm thầm Đằng Phi nghe được sợ hết hồn hết vía, thầm nghĩ trong lòng: một cái kỷ nguyên sau, phong ấn buông lỏng, như cũ phải một ngàn Chí Tôn mới có thể mở ra? Nơi này phong ấn rốt cuộc là vật gì? Nghe bọn hắn ý tứ trong lời nói, tựa hồ có thể trấn áp một chủng tộc số mệnh! Nếu như là thật sự, vậy cũng đúng là có thể nói chí bảo.

Thanh niên trên người yêu khí bốn phía, bay thẳng đến chân

trời, có chút căm tức nói: “Ta nói rồi, ta chỉ nghĩ đi xuống xem một chút, ta chính là tò mò mà thôi!”

“Thiếu chủ!” Phía sau bốn người đồng thời lên tiếng, sau đó tất cả đều quỳ rạp xuống đất: “Mời Thiếu chủ nghĩ lại a!”

“Các ngươi những thứ này.

.

.

Đáng chết, đáng chết!” Thanh niên bỗng nhiên táo bạo, thân hình trở nên bắt đầu mơ hồ, một đoàn u lam yêu khí từ trong thân thể của hắn phát ra, rất nhanh đem thanh niên thân thể gói lại, từ xa nhìn lại, giống như là một đoàn màu lam vụ, căn bản thấy người ở bên trong hình dạng.

“Thiếu chủ, ngài thật sự không thể đi xuống!” Bốn người không nhìn thanh niên tức giận, quỳ trên mặt đất lực khuyển.

Oanh!

Thanh niên hướng phía dưới đại uyên hung hăng một chưởng đánh ra, giống như phát tiết giống như, một cỗ bài sơn đảo hải lực lượng, oanh hướng bóng tối vực sâu.

Ngay sau đó, một cỗ càng thêm kinh khủng lực lượng âm âm đang lúc ngã cuốn mà quay về, hung hăng oanh hướng này Yêu Tộc thanh niên cùng kia bốn gã quỳ trên mặt đất trung niên nhân.

“Không tốt!”

“Bảo vệ Thiếu chủ!”

Bốn người này ở trong nháy mắt, khởi động một đạo lam sắc kết giới, này đạo kết giới chừng hơn vạn trượng cao, trực tiếp che ở ngã cuốn mà quay về này cỗ kinh khủng trên lực lượng mặt.

Phanh!

Cỗ lực lượng này vừa mới tiếp xúc đến kết giới, kia chắc chắn vô cùng kết giới liền bị âm âm nghiền nát.

Bốn người Yêu Tộc trung niên thấy chết không sòn che ở thanh niên trước người, nghênh hướng vạn trượng sóng lớn giống như phách tới được này cổ sóng lớn.

Bốn người trung niên Yêu Tộc trong phút chốc trở nên vô cùng khổng lồ, thân thể đỉnh thiên lập địa, ngạnh kháng này cổ ngã cuốn mà quay về kinh khủng lực lượng.

Ân thân tại trong không khí Đằng Phi thấy vậy giật mình, bởi vì ...! này bốn người Yêu Tộc hiển hiện ra, cũng phi pháp tương, mà là thật bản thể!

“Đây chính là chân chính Yêu Tộc sao? Thật mạnh vượt qua thân thể!” Đằng Phi trong lòng lâm bảm tự nói.

Oanh!

Này cổ bay lên kinh khủng lực lượng, trực tiếp vỗ vào này bốn người Yêu Tộc trung niên trên người, để thân thể của bọn họ trong nháy mắt xuất hiện vô số đạo da nẻ, đại lượng máu tươi, từ trên bầu trời bay xuống, giống như Thiên chảy xuôi hạ một mảnh dài hẹp Huyết Hà, trong nháy mắt nhuộm đỏ này tám vách đá mỗi một tác đất địa!

“Không!” Yêu Tộc thanh niên phát ra một tiếng rít gào, cả người cũng trực tiếp hóa thành hơn vạn trượng cao một cái Đại Yêu, từ sau lưng của hắn, sinh ra cửu đôi khổng lồ vô cùng cánh, toàn bộ triển khai, che khuất bầu trời.

Cửu đôi cánh hung hăng một cái, hùng hồn kinh khủng lực lượng, hướng phía về này phải bốn người trung niên Yêu Tộc thân thể đập vụn lực lượng hung hăng oanh tới!

“Thiếu chủ không nên!” Trong đó một trung niên nhân tròn mắt muốn nứt rống to, này vừa phân thân, lực lượng kinh khủng kia nhất thời thừa cơ mà vào, trực tiếp đem trong lúc này năm Yêu Tộc thân thể ép tới nát bấy!

Những khác kia ba người trung niên Yêu Tộc tất cả đều nhất tề phát ra một tiếng bi thiết, thân thể các nổ lớn phát mở, hóa thành đầy trời huyết vụ, sau đó tạo thành một mảnh dài hẹp Huyết Hà, từ trên trời giáng xuống!

Bốn người trung niên Đại Yêu chết đi, lại thêm Yêu Tộc thanh niên một kích toàn lực, rốt cục để này cổ kinh khủng lực lượng

lãng xuống xuống tới.

Thê lương Lạc Thần Uyên bờ, tất cả Huyết Hà theo vách đá,
tạo thành máu thác nước, hướng về Lạc Thần Uyên chỗ sâu
trút xuống xuống.

Kia Yêu Tộc thanh niên, ánh mắt đại ra, lãng không treo tại
Lạc Thần Uyên phía trên, giống như u mê giống như.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 572: Hắc Kiếm Lai Lịch!

>
“Ta.

.

.

Ta đến tột cùng làm những thứ gì?” Yêu Tộc thanh niên trong mắt chảy xuống huyết lệ, lâm bầm tự nói, thân thể đều ở run nhè nhẹ.

Ở vừa mới trong vực sâu cuồng bạo năng lượng xao động lên một sát na, Đằng Phi cũng đã vận khởi Già Lô La Tâm Kinh rất xa né ra, nếu như không phải là Yêu Tộc thanh niên mấy người này tinh lực hoàn toàn tập trung ở đôi phó này cổ đến từ Lạc Thần Uyên cuồng tảo năng lượng thượng, nhất định có thể phát hiện âm thầm cất giấu Đằng Phi.

Nhưng cho tới bây giờ, này Yêu Tộc thanh niên tâm thần rung động dưới, lại hoàn toàn không có nhận thấy được âm thầm còn có người ở nhìn trộm nơi này.

“Ta hại chết mình bốn gã tâm phúc thủ hạ, ta thế nào có làm ra chuyện ngu xuẩn như vậy chuyện? Ta tại sao phải hướng trong vực sâu đánh ra một chương kia? Trong đầu của ta, lúc ấy đến tột cùng đang suy nghĩ gì?” Yêu Tộc thanh niên băng lam trong con ngươi lóe ra tia sáng yêu dị, sắc mặt dữ tợn vô cùng.

Đột nhiên cao giọng rít gào đứng lên: “Nhân Tộc! Người đáng chết tộc, các ngươi dám hoắc loạn bốn tôn tâm thần, a a a a a!

Đáng chết! Thật là đáng chết!”

Bốn gã Đại Yêu máu tươi, chảy xuôi vách đá phía nơi đều là, cơ hồ tạo thành một mảnh khổng lồ hồ, máu tanh ngất trời máu thác nước âm âm rơi vào vực sâu, bốn phương tám hướng quanh quần Yêu Tộc thanh niên rít gào.

Không biết qua bao lâu, Yêu Tộc thanh niên mới ổn định hạ tâm thần, vô cùng cừu thị nhìn Lạc Thần Uyên chỗ sâu, cắn răng nói: “Phá hư ta bốn gã tâm phúc thủ hạ tánh mạng, khoản này trưởng.

.

.

Sớm muộn có thể coi là ở các người Nhân Tộc trên đầu!”
Đang khi nói chuyện, Yêu Tộc thanh niên lại khóc lớn ba tiếng, thanh âm bi thương, chung quanh quanh quần.

Theo sau xoay người sang chỗ khác, cửu đôi cánh hung hăng chấn động, nhằm phía phía chân trời, trực tiếp xé mở hư không, không biết tung tích.

Lại qua thật lâu, kia máu hồ tạo thành thác nước bắt đầu dần dần tiêu đi, Đằng Phi thân hình, mới chậm rãi xuất hiện ở vách đá bầu trời, nhìn tối như mực Lạc Thần Uyên xuất thần.

Nếu như không phải là vô tình gặp gỡ Yêu Tộc thanh niên mang theo tâm phúc lại tới đây, Đằng Phi sợ rằng thật sự có sinh ra đi xuống dò tìm tòi ý niệm trong đầu.

Chẳng qua là hiện tại, này ý niệm trong đầu mặc dù vẫn còn , nhưng cũng đã xa không có lúc trước mãnh liệt như vậy.

Yêu Tộc thanh niên chỉ có hướng phía vực sâu hơi ra một chương mà thôi.

Dĩ nhiên cũng làm gặp gỡ đến kinh khủng như thế bắn ngược, nếu như mình người cứ như vậy đi xuống, trời mới biết sẽ phát

sinh cái gì?

Hơn nữa ở đối phương trong miệng, Đằng Phi cũng nhận được một cái tới quan tin tức trọng yếu.

Muốn phá vỡ nơi này phong ấn, ít nhất phải một ngàn Chí Tôn cảnh giới cường giả cùng chung thi triển.

.

.

Một ngàn.

.

.

Chí Tôn? ! Có làm hay không, cái dạng gì phong ấn, phải một ngàn Chí Tôn cùng chung thi triển mới có thể mở ra?

Đằng Phi không biết Vĩnh Hằng Chi Địa đến tột cùng có bao nhiêu Chí Tôn cường giả, nhưng Hỗn Thác Tinh thượng, có thể đạt tới Chí Tôn cảnh giới, trước mắt đã biết.

Sợ là chỉ có vẫn còn tượng thần bên trong tâm hình dạng trên đại lục tu luyện Quảng Hàn Tuyệt một cái.

Coi như là Vĩnh Hằng Chi Địa, chỉ sợ cũng chưa chắc có một ngàn Chí Tôn.

Từ nơi này thượng, cũng có thể nhìn ra, đồng dạng làm Thần Giới hậu duệ Yêu Tộc, thực lực đến cỡ nào hùng hậu.

Nhìn Lạc Thần Uyên, Đằng Phi nhìn không được nuốt một ngụm nước bọt, vừa mới kia bốn gã trung niên Đại Yêu, rõ ràng cũng đã đạt tới Chí Tôn trung kỳ cảnh giới.

Kia Yêu Tộc thanh niên, cũng đạt tới Chí Tôn lúc đầu thực lực.

Như vậy năm cái thực lực kinh khủng Chí Tôn, lại hoàn toàn

không cách nào ngăn cản Lạc Thần Uyên trung kinh khủng năng lượng.

Chính hẳn một Hoàng cấp điên phong đi xuống, tựa hồ.

.

.

Cùng muốn chết không có gì khác nhau.

“Chủ nhân, người thật sự rất muốn đi xuống?” Lúc này, Đằng Phi chỗ mi tâm, đột nhiên truyền đến Hắc Kiếm thanh âm, nghe đi tới Cổ lão và bình tĩnh.

“Người có biện pháp?” Đằng Phi phản hỏi một câu.

“Phía dưới này, có thể có giải trừ rưng trong cơ thể ta Sát đồ.” Hắc Kiếm thanh âm vẫn bình tĩnh, thoát nhìn không giống như là bị Sát ảnh hưởng thời điểm.

“Người biết phía dưới phong ấn là cái gì?” Đằng Phi hỏi.

“Biết một điểm, nhưng ta cảm giác được ở chỗ này, trong cơ thể ta Sát tựa hồ bị chế trụ.

Không dám ngẩng đầu.” Hắc Kiếm thanh âm trung, mang theo vẻ thoải mái: “Một cái kỷ nguyên, chúng ta ngày đêm liều mạng, ta cơ hồ sắp bị nó cho đồng hóa, rất lâu chính mình cũng không rõ ràng lắm, ngay lúc đó trạng thái có phải hay không ở bị Sát ảnh hưởng.

Cho đến khi vừa mới.

Đi tới Lạc Thần Uyên, nó đột nhiên bị chế trụ, loại này thanh minh cảm giác, đã quá lâu quá lâu chưa từng có.

Sớm biết như thế như vậy, năm đó nên để cho bọn họ đem ta ném vào Lạc Thần Uyên.

”

“Trong cơ thể người Sát, là ai loại đi vào?” Đẳng Phi đột nhiên hỏi một câu, đối với cái vấn đề này, hắn đang nghe khí linh lão nhân sau khi nói qua, tựa vẫn muốn hỏi.

“Năm đó Thần Giới gặp đại kiếp, Thần Vương xuất thủ, đem hết toàn lực, phù hộ Thần Giới con dân tiến vào Thần Hồn Vực trung, sau đó lại đem Thần Hồn Vực đưa ra kia tám vũ trụ hư không Vị Diện.

Chiến Thần cùng Thần Vương là thân huynh đệ, cho nên Thần Vương lúc ấy trước mắt một đạo truyền tông trận, lưu cho đi trước đánh lén xâm phạm dị tộc Chiến Thần, nói cho hắn biết chuyện không thể làm thời điểm, mở ra truyền tông trận, sẽ trực tiếp truyền tông vào Thần Hồn Vực trung.”

Hắc Kiếm Cổ lão và bình tĩnh thanh âm, nói đến một cái kỷ nguyên trước chuyện cũ, mặc dù thanh âm bình tĩnh, nhưng Đẳng Phi như cũ từ đó cảm thụ kia kim qua thiết mã gió tanh mưa máu mùi vị.

“Thần Vương hy sinh mình, bảo toàn Thần Giới huyết mạch không ngừng, năm đó trốn ở nguyên tố đại kiếp một bên thần bí chủng tộc, cấu kết trong thần giới một phần Ma Tộc cùng Yêu Tộc cao tầng, muốn từ Thần Giới cướp đi mấy thứ đồ.”

Hắc Kiếm nhớ lại nói: “Trong đó một kiện, chính là chủ nhân ngài trong tay từ Hắc Văn Kim tinh tinh cầu tế luyện ra đại khí, lúc ấy này tông đại khí, cũng không phải là tượng thần bộ dáng, mà là một đường kính một trượng Hắc Văn Kim Tinh Cầu.

Một kiện khác, còn lại là đại khí Thần Hồn Vực, cuối cùng một kiện, là Chí Tôn Đỉnh, vật này, làm Thần Vương làm bằng, dùng để trấn áp Thần Giới số mệnh.

Ta đoán được không sai lời nói, này Lạc Thần Uyên bên trong phong ấn đồ, hẳn chính là Chí Tôn Đỉnh!”

“Hắc Văn Kim Tinh Cầu, Thần Hồn Vực, Chí Tôn Đỉnh.

.” Đẳng Phi trong miệng lẩm bẩm tự nói, khẽ thở dài một tiếng: “Việc này, người bốn cũng biết, tại sao không còn sớm nói với ta?”

“Người đang ở đây Vô Tận Thâm Hải gặp phải ta thời điểm, ta đang bị Sát ảnh hưởng, Sát loại này ám nguyên tố, bản thân không có tánh mạng, nó chỉ biết không ngừng ăn mòn cùng ảnh hưởng sinh linh, cho nên, ngay lúc đó những thứ kia cử động, đúng là chính là ta làm được, những lời đó, cũng đích thật là ta nói, nhưng cũng không phải là bốn ý của ta.

Ám nguyên tố loại vật này, chỉ biết kích thích sinh linh bóng tối một mặt, cũng không hạn lớn hơn.” Hắc Kiếm sâu kín nói: “Cũng chính là bởi vì trong lòng ta cũng không có gì âm u một mặt, cho nên ta bị Sát ảnh hưởng có hạn, nếu là đổi lại làm một cái tội ác tà trời người, bị Sát ảnh hưởng, kia nhất định sẽ thành làm một người thiên đại mối họa!”

“Ý của ngươi là, Sát chủ yếu tác dụng, là hoắc loạn tâm thần?” Đẳng Phi hỏi.

“Không sai, năm đó là mấy tôn tuyệt thế Đại Yêu, cùng mấy tôn tuyệt thế Đại Ma, cùng chung xuất thủ, mặt ngoài đánh lên Chiến Thần, nhưng trên thực tế còn lại là đem Sát đánh vào đến trong thân thể của ta, Chiến Thần nhưng ngay sau đó xuất thủ, chém kia mấy tôn tuyệt thế Đại Yêu cùng tuyệt thế Đại Ma.

Chỉ đào tẩu một cái tuyệt thế Đại Ma, có thể ta đã bắt đầu bị ảnh hưởng, trở nên có chút không bị khống chế.”

Hắc Kiếm kể, thanh âm trở nên thấp trầm xuống: “Mà khi lúc trốn ở nguyên tố đại kiếp bên cạnh dị tộc, nhân cơ hội xông lên, đem Chiến Thần vòng vây, những người đó thực lực, tất cả đều vô cùng mạnh mẽ, cho dù Chiến Thần, cũng không thể nào đưa bọn họ toàn bộ đánh bại.

Cho nên, Chiến Thần thừa dịp vòng vây của đối phương còn không hợp chết, mở ra truyền tống trận, đưa một chúng tâm dưới phần bụng, cùng với ta.

.

.

Cho đuổi Thần Hồn Vực trong.”

“Kia Chiến Thần đi?”

“Chiến Thần.

.

.

Ta một lần cuối cùng nhìn thấy hắn, là hắn mang theo Tiểu Tử, nghĩa vô phản cố nhằm phía kia nhóm Khủng Bố dị tộc, sau đó.

.

.

Ta tự cái gì cũng không biết.” Hắc Kiếm thanh âm trở nên run rẩy lên: “Chờ ta lần nữa tỉnh lại, ta cũng đã bị phong ấn đến rồi tượng thần tử phủ trong, bọn họ nói cho ta biết, nếu như không phong ấn lời của ta, một khi Sát phát tác, cả Thần Hồn Vực nơi có Thần Tộc, sợ rằng cũng sẽ tao ương.

Cho nên, mặc dù ta khi đó rất muốn đi tìm Yêu Tộc cùng Ma Tộc báo thù, nhưng cũng rất rõ ràng, bọn họ làm không sai.” “Người cùng Thần Hồn Vực khí linh là quan hệ như thế nào? Tại sao hắn có gọi Hắc Kiếm gia gia?” Đằng Phi lại hỏi.

“Hắc, cái vấn đề này.

.

.

Người có biết ta từ đâu mà đến?” Hắc Kiếm bỗng nhiên phản

hỏi một câu.

“Cái này, ta tự nhiên không biết, hơn nữa ta cũng đúng là không phải là người từng chủ nhân Chiến Thần, có lẽ ta cùng Chiến Thần trong lúc có chút nhân quả, nhưng ta không phải là hắn.” Đằng Phi nói.

“Ai, đúng vậy, Luân Hồi ảo nghĩa, không người nào có thể hiểu, Chiến Thần linh hồn ẩn ký vẫn còn , huyết mạch vẫn còn , nếu không người không cách nào nhận được tượng thần thừa nhận, nhưng hôm nay người, quả thật không phải là năm đó Chiến Thần.”

Hắc Kiếm lẩm bẩm một câu, sau đó nói: “Từ ta có trí nhớ cái kia trời lên, ta chính là một khối lạnh như băng kim khí, trôi lơ lửng ở mệnh mông trong vũ trụ, không biết trôi bao nhiêu kỷ nguyên, không biết du đãng quá nhiều ít vũ trụ.

Ta đã thấy vô số chủng tộc hưng suy; gặp qua từ man di đến văn minh tiến hóa; gặp qua vô số cường giả lẫn chém giết, đâm máu Tinh Không; hơn gặp qua cả vũ trụ hủy diệt tại đại nổ tung trong, đầy đủ mọi thứ tất cả đều hóa thành phần vụn.

Nhưng không biết tại sao, vô luận như thế nào, ta cũng không có việc gì, chỉ sợ cái vũ trụ kia hủy diệt, ta cũng sẽ ở vũ trụ bị hủy diệt trước, bị một cỗ thần kỳ lực lượng không chế được, truyền tống đến cái kia trong vũ trụ đi.

Cho đến khi có một ngày, ta gặp được Chiến Thần.”

Đằng Phi nghe được tâm tình chập chờn, không nghĩ tới Hắc Kiếm lai lịch đã vậy còn quá đại, khó trách hắn mặc dù gọi Chiến Thần chủ nhân, nhưng càng nhiều là nhưng giống như là một loại ngang hàng gặp gỡ , mà không giống như Chiến Tranh Ma Ngẫu như vậy, từ trong đáy lòng chân chính đưa trở thành là chủ nhân.

“Khi đó Chiến Thần vẫn rất trẻ tuổi, thực lực rất mạnh, thông minh trác tuyệt, đánh lần Thần Giới vô địch thủ, chính là nhất hăng hái hết sức.

Gặp phải ta sau, phát hiện ta có linh trí, liền cùng ta thương

lượng, muốn ta làm vũ khí của hắc, đi theo hắc tung hoành vũ trụ.”

Hắc Kiêm khẽ cười một tiếng: “Ha ha, nói thật, khi đó ta đối với tung hoành vũ trụ loại chuyện này một điểm hứng thú cũng không có, bởi vì ta gặp qua quá nhiều loại chuyện này.

Nhưng ta rất cô độc, ta không biết cái gì là bằng hữu, ta mặc dù kiến thức không gì sánh kịp, nhưng ta không có có bất kỳ cùng sinh linh gặp gỡ kinh nghiệm.

Cho nên, ta nhận thức hắc làm chủ, hóa thành một thanh Hắc Kiêm, ở đi theo hắc vô tận trong năm tháng, ta quả thật học được rất nhiều đồ, ta cũng dần dần trở nên.

.

.

Có nhân tính.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 573: Tấn Chức Chí Tôn!

>

Converter:

CongTruongXP

“Nhân tính?” Đằng Phi có chút ngoài ý muốn nói thềm một câu, nhớ tới trước khi chính mình đối với hắc kiếm trào phúng, không khỏi nhin không được cười lên.

.

Trong lòng tự nhủ vũ trụ to lớn, quả nhiên không thiếu cái lạ, lạnh như băng kim loại, không biết phiêu phù ở vũ trụ bao nhiêu cái kỷ nguyên, có thể sinh ra linh trí không nói đến, rõ ràng còn năng có được cảm xúc, sinh ra tính cách?

Hắc kiếm thở dài: “Đúng vậy, tự là nhân tính, bắt đầu đã có yêu cùng hận, Chiến Thần nói cho ta biết, đây là chuyện tốt, ta cũng hiểu được hữu tình tự thật sự rất không tồi, ít nhất sẽ không như vậy tịch mịch, hơn nữa sinh hoạt trở nên nhiều màu nhiều sắc.

Những trong năm kia, chúng ta đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi, chúng ta không có đối thủ, cho nên, chúng ta cũng bởi vậy trở nên...! Có chút tự đại, cùng khinh địch.”

Hắc kiếm nói xong, thanh âm trở nên sa sút bắt đầu: “Nếu như là đã từng cái kia đối với ngoại giới sung đầy mãnh cảm, lại không có gì cảm xúc ta đây, chắc chắn sẽ không cho những cái...kia chết tiệt Yêu tộc cùng Ma tộc thừa dịp chi cơ, Khả khi đó chính là bởi vì tâm tình của ta ở vào kích động chính giữa, ta muốn giúp lấy Chiến Thần giết hết địch nhân của hắn.

Vũ trụ to lớn, thần kỳ cường giả sao mà nhiều...! Từng đã là tự

cho là đúng, đòi lấy thăm trọng một cái giá lớn, Chiến Thần vẫn lạc, mà ta, cũng đành chịu bị phong ấn ở tượng thần trong thế giới, suốt một cái kỷ nguyên.”

“Vậy người cùng thần hồn vực tâm đó?”

“Hắc, thần hồn vực, là trên người của ta một khối cạnh góc dư liệu hóa thành.” Hắc kiếm ngữ không sợ hãi người tử không ngớt, lặng lẽ nói ra.

“Cái gì? Thần hồn vực...!Cái này tông đưa tới dị tộc nhìn xem Thần giới châu báu, rõ ràng chỉ là trên người của người một khối cạnh góc dư liệu?” Đẳng Phi khó có thể tin mà hỏi.

“Nói cách khác, cái kia khí linh tiêu gia hỏa, dựa vào cái gì bảo ta hắc kiếm gia gia? Theo các người nhân loại thân duyên quan hệ đi lên giảng, ta đương nó tổ tông đều đã đủ rồi!” Hắc kiếm cổ xưa trong thanh âm, mang theo một cổ nhàn nhạt kiêu ngạo.

Cho dù Đẳng Phi trong nội tâm rất rõ ràng, hắc kiếm không có lừa gạt mình tất yếu, nhưng như trước hay là cảm thấy vô cùng khiếp sợ, không cách nào tưởng tượng, thần hồn vực như vậy một cái khổng lồ thế giới, rõ ràng còn chỉ là hắc kiếm một khối cạnh góc dư liệu, như vậy chính thức hắc kiếm...!Nó nhiều đến bao nhiêu?

Như là cảm nhận được Đẳng Phi trong lòng nghi hoặc.

Hắc kiếm thân nhiên nói: “Mệnh mệnh vũ trụ, người không cách nào lý giải sự tình còn có rất nhiều, nói thí dụ như trên người của người hoa văn kim tinh tượng thần, thoát nhìn tự một chút như vậy đại.

Nhưng trên thực tế nó nhưng lại một khóa khổng lồ vô cùng tinh cầu tế luyện ra đây, nó lớn nhỏ, chỉ là bị phong ấn mà thôi, nếu như thực lực của người đầy đủ, đem nó phong ấn cởi bỏ, như vậy nó trong khoảnh khắc có thể biến thành một khóa khổng lồ tinh cầu, đúng rồi.

Là khổng lồ tượng thần!”

“Vậy người bản thể...! Chẳng phải là càng lớn?” Đằng Phi hỏi.

Hắc kiếm than nhẹ một tiếng, lại không có trả lời Đằng Phi, sau một lúc lâu, hắc kiếm mới lên tiếng; “Chính là bởi vì thần hồn vực thể giới nguồn gốc từ tại thân thể của ta, cho nên ta đối với cái thể giới này, bao nhiêu coi như hiểu rõ, cho dù nó đã bị cải tạo được hoàn toàn thay đổi rồi, bất quá cái này không có quan hệ gì.”

“Người muốn ta tiếp tục như vậy?” Đằng Phi lẳng không giảm chận tại chỗ.

Chậm rãi đi đến rơi thần uyên phía trên, nhúu mày nhìn xem cái kia như là ngủ đông, ở ẩn lấy vô số đầu đại Long giống như: bình thường vô tận Thâm Uyên.

“Đúng vậy, nhảy đi xuống.

Người khác nhảy đi xuống sẽ chết, nhưng người không biết.”
Hắc kiếm thập phần khẳng định nói: “Bởi vì trong thân thể của người, chảy xuôi theo Thần Tộc cao cấp nhất huyết mạch, bởi vì linh hồn của người ở bên trong, tuyên khắc lấy Chiến Thần ấn ký, bởi vì từng đã là người, là Thần Vương huynh đệ!”
“Được rồi, ta sẽ tin người một lần!” Đằng Phi cắn răng một cái, thân chậm rãi đẩy, hướng cái này trong vực sâu rơi đi.

Rơi thần uyên sâu không thấy đáy.

Trừ nhớ năm đó những cái...kia phong ấn tại đây Thần giới cường giả, không có ai biết tại đây tình huống cụ thể.

Theo thân hình không ngừng hướng phía dưới, Đằng Phi có thể tinh tường cảm giác được bốn phương tám hướng trong không khí ẩn chứa khủng bố lực lượng, tựa như là đầm nát một cái cự đại thùng thuốc súng thượng diện, không nghĩ qua là tựa sẽ khiến đủ để khiến người phân thân toái cốt bạo tạc nổ tung, cái này lại để cho Đằng Phi cực độ coi chừng.

Lại để cho hắn hơi chút thở dài một hơi đấy.

Là những... này cuồng tảo lực lượng, cũng không có bởi vì tung tích của hắn, mà sinh ra bất luận cái gì chấn động, nhạc tri uyên đình ngừng ở lại nơi đó, cái này lại để cho Đằng Phi tại buồng lòng vài phần tinh thần đồng thời, trong nội tâm sinh ra cực lớn hoài nghi.

Chẳng lẽ thật sự là bởi vì chính mình cùng Chiến Thần tâm đó có kinh người nhân quả, mới khiến cho những... này khủng bố lực lượng thờ ơ sao? Nếu như không phải, như vậy vừa mới nhưng hắn là tận mắt nhìn thấy cái kia Yêu tộc thanh niên một cái tát xếp hạng trong vực sâu, đưa tới kinh khủng bức nào hậu quả.

Vấn đề này, ít nhất tạm thời là không chiếm được trả lời, bởi vì cho dù Đằng Phi không sợ chết, cũng tuyệt đối không có can đảm ở chỗ này đánh ra một chương thử một chút.

Theo Đằng Phi thân thể càng ngày càng hướng phía dưới rơi đi, bốn phương tám hướng năng lượng liên tục phát ra nồng đậm, đến cuối cùng, cơ hồ có loại muốn ngưng thực khuynh hướng!

Cũng không biết cái này một ngàn tỷ năm trong thời gian, cái chỗ này đến cùng tích lũy bao nhiêu năng lượng, cái này như đi tại sên sệt nước bùn ở bên trong, mỗi một bước, đều trở nên thập phần gian nan.

.

“Ngươi có thể thử hấp thu thoáng một phát tại đây năng lượng.” Đương Đằng Phi hạ thấp một bước, cần dùng hơn 10 sau thời gian lúc, trong đầu hắc kiếm chậm rãi lên tiếng.

“Ngươi xác định?” Đằng Phi trong đầu hỏi ngược lại.

“Kỳ thật từ vừa mới bắt đầu ngươi tựu không cần phải để ý như vậy, ta nói rồi, linh hồn của ngươi lên, tuyên khắc lấy Chiến Thần lưu lại ấn ký, huyết mạch của ngươi, là Thần giới xưa nhất cao quý nhất huyết mạch.

Tại đây phong ấn lấy lực lượng, đối với người khác mà nói, che kín khủng bố sát cơ, nhưng đối với người mà nói, lại như cùng là thế gian này vị ngon nhất thuốc bổ!”

Hắc kiếm bỗng nhiên cười nhẹ nói: “Ta muốn, nơi này có khả năng, là Thần Vương vì chủ nhân lưu lại đây, cuối cùng một số tài phú! Bằng hấn cơ trí cùng suy diễn năng lực, một cái kỷ nguyên chuyện sau đó, hấn có lẽ xem tới được mới được là.”

“...” Đẳng Phi lập tức vẻ mặt im lặng, dứt khoát ngừng ở lại nơi đó, dù sao hiện tại mỗi hướng bước tiếp theo đều cực kỳ khó khăn, dứt khoát không đi: “Người sớm tại sao không nói? Dưới đường đi đến, ta mỗi một bước đều là cẩn thận từng li từng tí, cẩn thận giống như: bình thường, chẳng lẽ người sẽ không nhìn ra?”

“Hắc, tự nhiên là đã nhìn ra, chỉ có điều, thượng diện năng lượng mỏng manh, hấp thu lại cũng không lớn lạnh lẽ, nói sau, cũng nên cho những cái...kia Yêu tộc cùng Ma tộc lưu lại một điểm chân nhiếp đồ vật mới được.” Hắc kiếm ngữ khí nhẹ nhõm nói.

“Ý của người, là ta từ bên trong lấy hết những... này năng lượng, sau đó giữ lại thượng diện dọa người?” Đẳng Phi cũng không ngu ngốc, lập tức đã minh bạch hắc kiếm ý định.

Bất quá lúc này hắc kiếm tuy nhiên không bị sát ảnh hưởng, nhưng cực kỳ đặc thù lai lịch, tăng thêm Đẳng Phi cũng không phải là năm đó Chiến Thần, khiến cho người này miệng như trước không thể nào hương vị ngọt ngào.

“Lấy hết? Chỉ bằng người? Ha ha ha, nếu người năng đơn giản lấy hết tại đây năng lượng, cái kia rơi thần uyên tại đây dựa vào cái gì làm cho cả Yêu tộc cùng Ma tộc đều nghe tin đã sợ mất mật? Dựa vào cái gì đơn giản chôn giết tứ cái Chí Tôn cảnh giới Tiểu Yêu? Ta cho người hấp thu tại đây năng lượng, là vì nơi này năng lượng phi thường nồng đậm, có làm chơi ăn thật hiệu quả.

Trên thực tế, người nếu là có thể đem tại đây năng lượng, hấp thu một phần ngàn, ta cam đoan người đột phá đến Chí Tôn không có vấn đề!”

“Một phần ngàn, Chí Tôn...! Thật đúng là hấn * đả kích người

ah!” Đẳng Phi nói thầm một câu, cũng không hề để ý tới hắc kiếm.

Mặt đen lên, lúc này khoanh chân ngồi xuống, chậm rãi vận hành khởi Thiên Đạo 50 đầu mạch **.

Nói cũng kỳ quái, bốn phía cực kỳ sền sệt năng lượng, theo Đẳng Phi công pháp vận hành, rõ ràng như là nước chảy giống như: bình thường, thập phần tự nhiên hơn nữa trôi chảy theo Đẳng Phi quanh thân 50 đường kinh mạch, chậm rãi rót vào! Kết quả này, lại để cho Đẳng Phi tinh thần, lập tức chịu chấn động!

Hắc kiếm không có lừa gạt hắc, tại đây năng lượng, quả nhiên có thể bị hắc sở hấp thu!

Hơn nữa tại đây năng lượng, hắc mệnh môn trình độ, so với tượng thần bên trong cái kia năng lượng Giang Hà từng có chi mà đều bị và!

Đẳng Phi trước khi vốn định đến thần hồn vực bên này tra ra bạch một sự tình về sau, liền đem mọi người trong nhà toàn bộ thu vào tượng thần trong thế giới bộ, dựa theo bọn hắc riêng phần mình tu luyện công pháp cùng thuộc tính, đưa bọn chúng phóng tới bất đồng đại lục ở bên trên lịch lãm rèn luyện.

Yếu nhất đấy, cũng có thể trông coi cái kia một mảnh dài hẹp năng lượng Giang Hà tu luyện, tượng thần bên trong thế giới tu luyện một ngày, hơn xa qua ngũ vực thế giới tu luyện một năm!

Nhất là đối với Ngạo Tích Quân như vậy chỉ kém nửa bước có thể đột phá Hoàng cấp đại năng, tượng thần trong thế giới bộ dồi dào vô cùng năng lượng, càng là có thể lại để cho hắc tại trong thời gian ngắn, tích lũy đến đầy đủ đột phá năng lượng! Nói cách khác, Đẳng Phi ngày đó, cũng sẽ không khoa trương hạ cái loại này hải khẩu.

Lại không nghĩ rằng, không đợi Đẳng Phi chính mình tiến vào tượng thần thế giới tu luyện, một cái tuyệt hơn tốt tu luyện tràng chỗ, liền như vậy đưa đến trước mắt.

Loại cơ hội này nếu bỏ qua, Đẳng Phi mình cũng sẽ không tha

thứ chính mình.

Thiên Đạo 50 đầu mạch ** vận hành tốc độ càng lúc càng nhanh, trong thân thể cái kia từng đạo kinh mạch cũng càng ngày càng rộng, Đẳng Phi thân thể chính giữa, tự thành một bộ pháp tắc chi lực, lại để cho kinh mạch của hắn, trở nên như cùng một cái đầu chính thức Đại Giang sông lớn; đan điền của hắn, hóa thành mênh mông biển cả; thân thể của hắn, tự thành một cái tiểu thể giới!

Các loại pháp tắc chi lực, tại Đẳng Phi trong cơ thể tạo ra, Lôi Minh cuộn cuộn, đại đạo nổ vang, như là khai thiên tích địa giống như: bình thường!

Một cỗ không thể ngăn cản lực lượng, theo Đẳng Phi kinh mạch toàn thân, hung hăng hướng về trong đan điền cảnh giới công cùm xiềng xích trùng kích mà đi.

Ầm ầm!

Hoàng cấp đỉnh phong công cùm xiềng xích, bị dễ như trở bàn tay giống như: bình thường trùng kích ra, Đẳng Phi cảnh giới, lập tức trùng kích đến Bất Hủ Thần Hoàng sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, một đường xông lên đỉnh phong.

Sau đó...! Càng lớn lượng năng lượng, theo Thiên Đạo 50 đầu mạch ** vận hành, theo Đẳng Phi trở nên càng rộng thùng thình kinh mạch ầm ầm dũng mãnh vào, lại một lần nữa đem Đẳng Phi kinh mạch nhồi vào, cuộn cuộn năng lượng, lại một lần nữa, oanh hướng cảnh giới công cùm xiềng xích.

Như vạn lưu quy tông giống như: bình thường, cái kia một mảnh dài hẹp hóa thành Đại Giang sông lớn năng lượng lưu, tất cả đều tuôn hướng đan điền cái kia một điểm, chỗ sinh ra lực lượng, đủ để lĩnh Thiên Địa biến sắc!

Oanh!

Cảnh giới công cùm xiềng xích, lại một lần nữa bị xung kích ra, về này hùng hồn vô cùng năng lượng, trực tiếp mang theo Đẳng Phi, xông lên Chí Tôn Bảo tọa!

Lần này, mà ngay cả hắc kiếm, cũng bắt đầu kinh ngạc, hắn tinh tường cảm ứng được Đẳng Phi hôm nay biến hóa, không khỏi tại thâm nghĩ trong lòng: linh hồn ẩn ký, quả nhiên là thần kỳ huyền ảo, không nghĩ tới đã trải qua nhiều lần như vậy

Luân Hồi về sau, hắn lại vẫn năng có được như thế xuất sắc thiên phú.

Như vậy tăng lên tốc độ, thật đúng là làm cho người kinh ngạc ah!

Bất quá kế tiếp, lại để cho hắc kiếm đều cảm thấy có chút khó tin sự tình, đã xảy ra.

Theo Đẳng Phi trong thân thể 50 đường kinh mạch bị lực lượng này cô đọng được càng ngày càng kiên cố, kinh mạch càng ngày càng rộng lớn, Thiên Đạo 50 đầu mạch ** vận hành tốc độ càng lúc càng nhanh, bốn phương tám hướng cái kia tích lũy một ngàn tỷ năm khủng bố năng lượng, rõ ràng tại nội bộ hóa thành 50 đầu dòng nước xiết, tiếp tại Đẳng Phi 50 đường kinh mạch phía trên, lại một lần nữa hướng phía Đẳng Phi trong cơ thể...!Điên cuồng dũng mãnh vào!

“Hắn đây là...!Điên rồi sao?” Hắc kiếm trợn mắt há hốc mồm, lẩm bẩm nói: “Chẳng lẽ hắn muốn mượn cơ hội này đột phá đến Thiên Vương cảnh giới? Điều đó không có khả năng, cái này quá điên cuồng!” (chưa xong còn tiếp.

.

)

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 574: Chí Tôn Đỉnh Phong!

>

Converter:

CongTruongXP

Roi thần uyên hạ cái kia như là ngôi sao biển cả giống như: bình thường năng lượng, nếu như có thể hấp thu, hoàn toàn chính xác có thể cho người thực lực tại trong thời gian ngắn tăng vọt.

Khả vấn đề ở chỗ, trong cơ thể con người, tồn trữ năng lượng không gian là có hạn đấy.

Cái này như một cái lớn vạc, có thể giả vờ rất nhiều Thủy, nhưng chỉ cần cái này chỉ vạc bị tràn đầy, như vậy nó tự không cách nào nữa tiếp tục giả vờ càng nhiều nữa Thủy.

Mà đầu khí võ giả đầu khí trong cơ thể, nếu so với vạc lớn đựng nước phức tạp nhiều lắm, cũng nguy hiểm nhiều lắm, dùng khí cầu để hình dung, sẽ càng thỏa đáng một ít.

Hướng khí cầu bên trong thổi hơi, có thể cho khí cầu bành trướng, khí cầu bên trong khí càng nhiều, cầu cũng lại càng lớn.

Nhưng khí cầu cuối cùng là có cực hạn đấy, đương đạt đến cực hạn về sau, dù là nhiều hơn nữa thổi một hơi đi vào, khí này cầu cũng sẽ có bạo tạc nổ tung nguy hiểm.

Điểm này, tự cùng đầu khí võ giả cực kỳ tương tự, cường đại đầu khí võ giả, thân thể khí toàn chính giữa, có thể tồn trữ đại lượng đầu khí, theo tu vị tăng lên, khí toàn sẽ càng lúc càng

lớn, bên trong đấu khí, cũng sẽ (biết) theo cảnh giới tăng lên, biến thành càng ngày càng ngưng thực năng lượng.

Nhưng vô luận là khí toàn, vẫn có thể lượng, đều sẽ phải chịu đấu khí võ giả bản thân cảnh giới ước thúc, không có khả năng không hạn chế tăng trưởng.

Một khi vượt qua thân thể có khả năng thừa nhận chính là cái kia cực hạn, tiếp tục cưỡng ép hiếp hấp thu, kết cục chỉ biết có một cái, cái kia chính là —— bạo thể mà vong!

Như Đăng Phi như vậy, trong thời gian ngắn theo Hoàng cấp đỉnh phong đột phá đến Bất Hủ Thân Hoàng sau đó lại đột phá đến Chí Tôn cảnh giới đấy, không nói tuyệt hậu, nhưng cũng hẳn là chưa từng có rồi.

Ít nhất tại hắc kiếm vô tận sinh mệnh, chưa từng thấy qua cái nào cường giả, có đảm lượng như vậy tăng lên chính mình tu vị đấy.

Hắc kiếm vốn tưởng rằng thực lực đột phá đến Chí Tôn cảnh giới về sau, Đăng Phi nên dừng lại, bắt đầu củng cố hẳn bản thân cảnh giới.

Lại không có nghĩ tới tên này cùng điên rồi đồng dạng, tựa như một cái đói bụng không biết bao lâu tên ăn mày.

Bỗng nhiên trông thấy cả bàn mỹ thực, không đem chính mình chống đỡ tử thê không bỏ qua.

Chỉ là loại này thời điểm hắc kiếm căn bản không cách nào nhắc nhở Đăng Phi, tại đây dạng khẩn yếu quan đầu (*tình trạng nguy cấp), bất luận cái gì quấy rầy đều là trí mạng đấy! Cho nên hắc kiếm cũng chỉ có thể trong lòng sốt ruột, lại hoàn toàn bất lực.

Đăng Phi sẽ ngu như vậy.

Nhìn thấy mỹ vị tựa như không được miệng, không đem mình chống đỡ tử thê không bỏ qua? Đáp án đương nhiên là phủ

đỉnh đây.

Đằng Phi rất rõ ràng chính mình đang làm cái gì, hẳn qua nhiều năm như vậy, một mực áp chế cảnh giới, không ngừng đâm bản thân trụ cột.

Vì cái gì, tựu là tại loại này có thể bỗng nhiên tăng lên cảnh giới thời điểm, thân thể của hắn năng thừa nhận được được! Đằng Phi sớm biết như vậy chính mình sẽ có một ngày như vậy, đây cũng không phải nói Đằng Phi năng tiên đoán được hôm nay một màn này.

Mà là Đằng Phi không gian trong hồ lô có đại lượng Huyền Linh tiên dịch, có thể cô đọng ra đại lượng Huyền Linh tiên đan!

Dựa vào những... này Huyền Linh tiên đan, Đấu Tinh cổ điện đám người kia đều Thành Hoàng rồi, hẳn Đằng Phi có lý do gì không thể tại trong thời gian ngắn đột phá đến Bất Hủ Thần Hoàng đỉnh phong cảnh giới? Tại đạt được tượng thần về sau.

Tượng thần bên trong trong không gian hoàn toàn do năng lượng cấu thành Đại Giang sông lớn, hội tụ ở đan điền vị trí năng lượng biến cả, hẳn độ tinh khiết càng hơn qua Huyền Linh tiên dịch một bậc!

Dưới loại tình huống này, Đằng Phi như trước không có lựa chọn tại trước tiên đột phá cảnh giới, mà là tiếp tục điên cuồng đâm bản thân...!

Cơ hội.

Luôn lưu cho có chuẩn bị người.

Đằng Phi đem thân thể của mình điều chỉnh đến tuyệt hảo trạng thái, rốt cục tại gặp được so Huyền Linh tiên dịch cùng tượng thần bên trong năng lượng càng thêm tinh thuần rơi thần uyên năng lượng lúc, có thể thả hoài điên cuồng hấp thu!

Theo Hoàng cấp đỉnh phong, đến Bất Hủ Thần Hoàng đỉnh phong, căn bản cũng không có bất luận cái gì cản trở, dễ dàng đạt đến cảnh giới kia.

Thậm chí bởi vì roi thần uyên tại đây đặc thù phong ấn, liên Thiên Kiếp đều không có thể hàng lâm đến Đẳng Phi trên đầu.

Cũng không hủ Thần Hoàng đến Chí Tôn cảnh giới, cũng là nước chảy thành sông.

Đẳng Phi tinh thần lực đang không ngừng cố gắng tu luyện tích lũy phía dưới, hôm nay đã đạt tới Chí Tôn hậu kỳ cảnh giới.

Cho nên, Đẳng Phi không ngừng vận hành Thiên Đạo 50 đầu mạch **, kinh hấp nuốt chừng giống như: bình thường cướp đoạt lấy thần uyên hạ cái này tinh thuần đến lại để cho người không thể tin được năng lượng.

Một mực đột phá đến, Chí Tôn đỉnh phong cảnh giới! Đẳng Phi mới chậm lại tốc độ, bởi vì lại tiếp tục nữa.

Thân thể của hắn, cũng đem không chịu nổi rồi.

“Ông trời...ơ...i.

Ngươi thực điên cuồng, so năm đó Chiến Thần còn sắp điên cuồng!” Hắc kiếm tại Đẳng Phi rốt cục dừng lại hấp thu về sau, nhìn không được thì thảo nói ra: “Quả nhiên là nhất mạch tương thừa, mà ngay cả cái này điên cuồng chơi liêu đều cơ hồ đồng dạng, chỉ bất quá là năm đó Chiến Thần không có người ác như vậy.”

“Ha ha.” Đẳng Phi cười khẽ hai tiếng, cảm thụ được liên tục đột phá hai cái đại cảnh giới về sau, chỗ mang đến bất đồng.

Bất quá Đẳng Phi sau đó nghĩ đến một sự kiện, cảm xúc lập tức trở nên có chút sa sút mà bắt đầu..., hắn nói khẽ: “Năm đó chiến tranh [ma ngẫu-con rồi] từng đã nói với ta, các loại: đợi thực lực của ta đạt tới Chí Tôn cảnh giới thời điểm, nó có thể cùng ta kề vai chiến đấu, hôm nay ta thực hiện năm đó nguyện vọng, nhưng nó lại...”

“Nó không chết.” Hắc kiếm nói ra: “Tiểu Tử không phải dễ dàng chết như vậy mất đấy, chẳng qua là mình phong ấn, coi

như là mình bảo hộ một loại a, đương nhiên, muốn tỉnh lại nó, cũng không phải dễ dàng như vậy một sự kiện, điều này cần một cái tương đối lớn cơ hội.”

“Chỉ cần nó có thể sống lại một ngày, ta sẽ các loại:đợi!”
Đằng Phi thanh âm rất nhẹ, nhưng ngữ khí lại cực kỳ kiên định.

“Tốt rồi, người đã được đến khó có thể tưởng tượng chỗ tốt, chứng minh ta không có nói sai lừa người, hiện tại, chúng ta tiếp tục hướng xuống a.” Hắc kiếm nói ra.

“Tốt.” Đằng Phi gật gật đầu, hôm nay có thể có loại này thu hoạch, hoàn toàn chính xác may mắn mà có hắc kiếm chỉ dẫn, nói cách khác, hắc kiếm cái này rơi thần uyên đoán chừng cũng sẽ không ở dưới.

Cái này cùng dũng khí không quan hệ, tứ cái Chí Tôn đại yêu chết thảm giáo huấn đang ở đó bày biện, trừ phi không muốn sống, bằng không thì ai sẽ xuống?

“Đúng rồi, cái này rơi thần uyên xuống, đến tốt cùng là như thế nào tích lũy nhiều như vậy tinh thuần năng lượng hay sao?” Tuy nhiên đã đột phá đến Chí Tôn cảnh giới đỉnh cao, nhưng Đằng Phi tinh tường cảm giác được, bốn phía năng lượng, cũng không có rõ ràng giảm bớt, bị hắc hấp thu mất năng lượng, chỉ sợ liên một phần vạn đều không có!

Đằng Phi mặc dù không có được chứng kiến Thiên Vương lực lượng, không biết một cái Thiên Vương trong thân thể đến cùng sẽ tồn trữ bao nhiêu năng lượng, nhưng nghĩ đến coi như là Thiên Vương, trong thân thể của hắn tồn trữ năng lượng, cùng rơi thần uyên hạ những... này năng lượng so sánh với, cũng sẽ (biết) hoàn toàn không bằng a?

“Phía dưới này phong ấn phía trên, có một tòa Tụ Linh đại trận, là tập hợp mấy trăm cái năm đó theo trong thần giới trốn tới Nhân tộc Thiên Vương cường giả, mới bày ở dưới đại trận, trải qua một ngàn tỷ năm tích lũy, lại cho tới bây giờ không có có người có thể đến nơi đây hấp thu, người hội sở tại đây sẽ có bao nhiêu năng lượng?

Hí!

Đằng Phi nhin không được ngược lại hít một hơi khí lạnh, hắc nguyên bản đã đầy đủ đánh giá cao rơi thần uyên hạ những...

này năng lượng rồi, thật không nghĩ đến, hấn hay là xem thường tại đây năng lượng dự trữ.

Trong lòng nghĩ lấy, Đằng Phi nhin không được hỏi: “Năm đó Thần giới thăng cấp, cũng là dùng Bất Hủ Thần Hoàng, Chí Tôn cùng Thiên Vương trôi qua phân sao?”

“Đúng vậy, Thần giới năm đó cường giả, cũng là phân chia như vậy đẳng cấp đấy, nhưng Thần giới cái kia chút ít cường giả, tu luyện cũng không phải hôm nay lưu hành đấu khí, mà là thuần túy năng lượng, cũng có người gọi hấn là thần năng, Thần giới công pháp, được xưng là Thần Thuật.” Hắc kiếm nhớ lại nói nói: “Người trong thân thể cái loại này Hỗn Độn năng lượng, kỳ thật tựa là thần năng!”

“Thần năng?” Đằng Phi mang theo vài phần tò mò hỏi: “Nói cho ta nghe một chút đi năm đó Thần giới cường giả, đều có nào đẳng cấp a? Thiên Vương...!Tựa hồ hấn không phải là người mạnh nhất a?”

“Thần giới mọi người rất cường, bọn hấn vừa ra đời, tựa có được cực kỳ xuất sắc thể chất, có thể tại trong thời gian rất ngắn, tu luyện tới vương giả cảnh giới, sau đó là đại đế cảnh giới, hoàng giả cảnh giới tại Thần giới hết sức bình thường, đã đến Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, mới miễn cưỡng cũng coi là tiểu có sở thành.”

Đằng Phi kéo ra khoe miệng, trong lòng tự nhủ không hồ là nếu kêu lên làm Thần giới, thực lực đạt tới Vương cấp, tuổi thọ cũng đã rất dài rồi, đã đến đại đế cùng Hoàng cấp cảnh giới, tại người bình thường trong mắt, cũng hoàn toàn chính xác cùng như thần rồi.

Bất Hủ Thần Hoàng mới miễn cưỡng xem như chút thành tựu, xem ra từng đã là Thần giới, nhất định là nhân tài đông đúc.

Hắc kiếm nói tiếp: “Chí Tôn cảnh giới, tại trong thần giới tính toán là cường giả, nhưng cũng sẽ không có ảnh hưởng quá lớn lực; chỉ có đã đến Thiên Vương cảnh giới, mới năng tính toán là cường giả chân chính, từng cái Thiên Vương, cũng có thể khống chế một phương; Thiên Vương phía trên, còn có đại Thiên Vương, chỉ có đại Thiên Vương, có thể chính thức tung hoành Thần giới, Thần Thuật tuyệt không thể tả, cơ hồ có thể

thịt bạch cốt sống sinh tử, thậm chí không chế một bộ phận pháp tắc chi lực!”

“Đại Thiên Vương?” Đẳng Phi lẩm bẩm một câu, trong nội tâm nghĩ đến mấy năm trước từng đánh qua một lần quan hệ đại Thiên Vương, cái kia một lần, đại Thiên Vương phân ra một phần năm thần thức hóa thành phân thân, tiến vào ngũ vực để đối phó chính mình, cũng chính là lần kia, chiến tranh [ma ngẫu-con rối] liệu chết đả thương nặng đại Thiên Vương cái kia một vòng thần thức phân thân, bảo toàn Đẳng Phi, hy sinh chính nó.

Chẳng lẽ nói, Vĩnh Hằng Chi Địa đại Thiên Vương, đã là đã vượt qua Thiên Vương cảnh giới pháp tắc Chương Không Giả? Hay là nói, cái này đại Thiên Vương, chỉ là hấn xưng hô? Chỉ mong chỉ là một cái xưng hô.

Đẳng Phi trong lòng nghĩ lấy, bởi vì Vĩnh Hằng Chi Địa đại Thiên Vương một khi không chỉ là cái xưng hô, mà là vị kia cảnh giới lời mà nói..., như vậy bằng vào Đẳng Phi thực lực bây giờ, 100 cái buộc cùng một chỗ, cũng đừng muốn là đối thủ của người ta!

Với tư cách pháp tắc Chương Không Giả, đối phương thậm chí không cần động thủ, có thể trực tiếp cách dùng tắc lai gạt bỏ hấn!

Nghĩ vậy, Đẳng Phi cũng không khỏi có chút tò mò, năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ, còn có Thần giới Chiến Thần, đều đạt đến cảnh giới nào đâu này?

Lúc này thời điểm, hắc kiếm còn nói thêm: “Đại Thiên Vương tuy nhiên là đứng tại Thần giới đỉnh đích nhân vật, nhưng người mạnh nhất, lại không phải bọn hấn, bọn hấn chỉ là pháp tắc Chương Không Giả, cường đại nhất đấy, nhưng lại pháp tắc chế định người! Bọn hấn, tại Thần giới, được gọi là đế!”

“Chiến Thần năm đó đạt tới đế cảnh giới?” Đẳng Phi nghĩ đến hắc kiếm trước khi từng nói qua lời mà nói..., nhin không được hỏi.

“Chiến Thần còn kém một đường, Thần Vương cũng kém một đường, năm đó Thần giới, như thật sự có đế, căn bản sẽ không gặp đại nạn!” Hắc kiếm than nhẹ một tiếng, sâu kín nói ra:

“Nguyên tố đại kiếp nạn, tuy nhiên không bị vũ trụ pháp tắc

không chế, Khả nếu là có đế địa phương, bọn hấn hoàn toàn có thể thông qua chế định quy tắc, đến tránh đi nguyên tố đại kiếp nạn tập kích, nếu như nguyên tố đại kiếp nạn muộn một cái kỷ nguyên lời mà nói..., có lẽ Thần giới tự cũng không hủy diệt.”

“Cái kia trốn ở nguyên tố đại kiếp nạn bên cạnh dị tộc, bọn hấn có đế? Nói cách khác, dựa vào cái gì bọn hấn tự dám trốn ở nguyên tố đại kiếp nạn bên cạnh nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của?” Đằng Phi hỏi.

“Không, bọn hấn không có đế, chỉ là bọn hấn cũng không úy kỵ những cái...kia tảo bạo nguyên tố, tự giống chúng ta sẽ không sợ hãi cấu thành chúng ta cái thế giới này nguyên tố đồng dạng.”

Hắc kiếm cười khỏ nói: “Chúng ta cảm thấy bình thường những...này thiên địa nguyên tố, đối với cái kia dị tộc mà nói, cũng là uy hiếp trí mạng! Đáng tiếc chính là, so sánh dưới, chúng ta nguyên tố đều là công chính bình đẳng.”

Cho nên, tổng quát mà nói, cái kia dị tộc, là khắc tinh của chúng ta.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 575: Chí Tôn Đỉnh!

>

“Ý của ngươi là nói, cái gọi là nguyên tố đại kiếp, rất có thể chính là dị tộc thao túng những thứ kia kinh khủng, không bị vũ trụ pháp tắc ước thúc nguyên tố, sau đó chung quanh vào nhà cướp của?” Đằng Phi hỏi.

“Vào nhà cướp của? Cái từ này dùng là rất thỏa đáng, tuy nhiên muốn những thứ kia nguyên tố là bị cái kia thần bí dị tộc thao túng, này là không thể nào, bọn họ nếu là có cái loại này bản lãnh, đâu có còn dùng được đi cầu kết Yêu Tộc cùng Ma Tộc?”

Hắc Kiếm than nhẹ một tiếng nói: “Ta nhưng thật ra vẫn cũng có một loại hoài nghi, những thứ kia không bị vũ trụ pháp tắc ước thúc nguyên tố, trên thực tế, là cái kia đại trong vũ trụ nguyên tố, ở chính nó chỗ ở không gian vũ trụ trung, bọn họ là vô hại.

Nhưng ở dưới cơ duyên xảo hợp, tiến vào đến năm đó Thần Giới cái kia tám không gian vũ trụ, bất đồng không gian vũ trụ nguyên tố trong lúc gặp nhau, xảy ra kịch liệt va chạm, nơi trải qua nơi, tràn đầy hủy diệt cùng tử vong khẩu này nhưng thật ra tựa như nước cùng hỏa, không có giao hòa thời điểm, tương an vô sự.

Song một khi gặp nhau, như vậy, hỏa mạnh liền nước làm, nước mạnh liền hỏa diệt.”

Đằng Phi điểm gật đầu nói: “Ta hiểu được, ngươi bên trong cơ thể Sát, cũng là những thứ kia nguyên tố một loại sao?”

Hắc Kiếm nói: “Không sai, chính là những nguyên tố trong một loại, cái kia dị tộc lúc ấy phát hiện được ta đặc thù tính, mà ngay cả bọn họ nguyên tố đều không thể hủy diệt ta, cho nên muốn đem ta cướp đi, cho nên thông qua Sát tới ảnh

hưởng ta.”

“Vậy người nói này Lạc Thần Uyên phía dưới, có có thể xóa đi người bên trong cơ thể Sát đồ? Đây chẳng phải là nói Thần Giới năm đó cũng có đối phó nguyên tố đại kiếp phương pháp?” Đằng Phi nghi ngờ hỏi.

“Ta bên trong cơ thể Sát, trải qua một vạn ức năm thời gian, lực lượng đã sớm không có năm đó cường đại như vậy, đồng dạng , lực lượng của ta cũng bị tiêu ma không sai biệt lắm cho nên ta không có biện pháp đối phó nó khẩu nhưng tựa như ta vừa mới nói, nước lửa gặp nhau, nước mạnh liền hỏa diệt, hỏa mạnh liền nước làm!”

Đằng Phi cái này rốt cục hiểu Hắc Kiếm ý tứ , nó là nghĩ thông qua Lạc Thần Uyên ở dưới nào đó mạnh đại năng lượng, tới lau đi nó bên trong cơ thể Sát.

Xem ra Lạc Thần Uyên nơi này năng lượng, trải qua trận pháp tụ lại, một vạn ức năm tích lũy, đã đạt tới để hết thủy sinh linh run rẩy trình độ mà ngay cả Hắc Kiếm bên trong cơ thể Sát, kể từ khi tiến vào Lạc Thần Uyên, cũng vẫn không có tái phát làm.

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, Đằng Phi tiếp tục xuống phía dưới đi bốn phía năng lượng như cũ sênh sệch đến làm cho người cơ hồ mại không ra bước, nhưng Đằng Phi lúc này cảnh giới trên diện rộng tăng lên, đã không giống tăng lên lúc trước đi vào tốc độ như vậy chậm chạp.

Nói cũng kỳ quái, Đằng Phi có thể từ bốn phía năng lượng trong, rõ ràng cảm giác được vẻ này táo bạo ý, nơi này tựa như một cái cự đại vô cùng thùng thuốc súng chỉ sợ một chút điểm Hỏa tinh, cũng có thể khiến cho kinh khủng nổ tung.

Lúc trước Yêu Tộc người thanh niên kia chính là rõ ràng nhất một cái ví dụ phát tiết dường như đánh ra một chương, kết quả hại mình bốn người tâm phúc thủ hạ.

Mà Đằng Phi đi lại ở trong này, lại cũng một chút chuyện cũng không có, chớ nói chi là còn nghĩ nơi này năng lượng hấp thu

mất không ít, ngạnh sanh sanh đột phá hai người đại cảnh giới.

Chẳng lẽ, đây mới thật là năm đó Thần Giới Nhân Tộc, lưu cho hậu nhân một phần lễ vật?

Đằng Phi cũng chỉ có thể nghĩ như vậy, nếu không thật sự rất khó giải thích thông này rõ ràng không có gì linh tính năng lượng tại sao đối với Yêu Tộc cùng Nhân Tộc sẽ lớn như thế khác nhau.

lại thông thả xuống phía dưới đi vào hơn một canh giờ, Đằng Phi cảm thấy một tầng cường đại vô cùng kết giới!

Hô!

Đằng Phi dài ra mào một cục tức, cuối cùng từ kia sênh sệch năng lượng trong giải thoát đi ra, hai chân của hắn tựa dẫm ở tầng kia cường đại kết giới phía, đỉnh đầu hơn một trượng cao địa phương chính là hùng hồn khổng lồ năng lượng tầng.

“Chí Tôn Đỉnh.

.

.

Quả nhiên là khí tức của nó, người chỉ cần có thể nhận được Chí Tôn Đỉnh, trên người của ta Sát thì có hy vọng bị diệt trừ!” Hắc Kiếm thanh âm mang theo vài phần hưng phấn, nhắc nhở lấy Đằng Phi.

“Nhưng là.

.

.

Tầng này kết giới?” Đằng Phi có chút gấp khó khăn nhìn dưới chân tầng này cường đại kết giới, đứng ở phía trên, mới có thể cảm nhận được của mình nhỏ bé, tầng này kết giới thượng động lại hơi thở, để đã đạt tới Chí Tôn điên phong cảnh giới Đằng Phi cũng cảm thấy có chút hít thở không thông!

“Không sao, người giọt một giọt máu huyết đi tới, dĩ nhiên là

có thể đi vào.” Hắc Kiếm thập phần nhất định nói.

“Lại muốn lấy máu?” Đẳng Phi cái trán hiện đầy hắc tuyến, lúc trước nhận được tượng thần thời điểm, dùng đúng là máu huyết, hiện tại vào kết giới này, lại còn muốn dùng máu huyết.

.

.

“Chỉ có Chiến Thần huyết mạch, lại vừa mở ra chỗ này kết giới, người khác máu còn không có xử dụng đây.” Hắc Kiếm nhàn nhạt vừa nói.

“Được rồi, người xác định, máu của ta dùng được?” Đẳng Phi vừa nói, cắt tay trái ngón trỏ, bức ra một giọt máu huyết, tích lạc ở trần ngập kinh khủng hơi thở kết giới phía, giống như một giọt nước rơi vào trong đầm nước, nổi lên một mảnh rung động.

Kia vốn là chắc chắn vô cùng kết giới, lại xuất hiện một cái đường kính hện hai thước, dao động rung động mềm mại mặt biên, cùng chung quanh kết giới hoàn toàn bất đồng.

“Mau vào đi!” Hắc Kiếm lớn tiếng nhắc nhở Đẳng Phi.

Không đợi Hắc Kiếm nhắc nhở, Đẳng Phi cũng đã đi tới, theo chỗ này mềm mại mặt biên, trực tiếp tiến vào đến trong kết giới bộ.

Dao động rung động mềm mại mặt biên theo Đẳng Phi tiến vào, rung động dần dần biến mất, lại trở nên cùng những địa phương khác giống nhau.

“Chiến Thần huyết mạch, quả nhiên dùng được.” Chờ Đẳng Phi tiến vào đến kết giới không gian sau, Hắc Kiếm mới thờ dài một hơi dường như lắm bầm một câu.

“Bị người này lừa bỡn.” Đàng Phi chán nản, nhưng cũng im lặng, bởi vì đúng là có hiệu lực.

Trong kết giới bộ không gian, cũng không có tượng tượng trung cái loại này một cái ngắm không tới cuối cảnh tượng, so với cả Lạc Thần Uyên, chỗ này thật sự không lớn.

Phương Viên mấy trăm trường mà thôi.

Trung gian nơi, đứng thẳng một pho tượng ba chân hai lỗ tai màu xanh đỉnh, đỉnh cao chừng ba thước, tràn đầy cổ sơ chất phác hơi thở, đỉnh trên người khắc một số Đàng Phi chưa từng thấy qua phi điều tẩu thú, còn nữa nhật nguyệt tinh thần.

Chợt nhìn, đây chính là một pho tượng bình thường được không thể nữa bình thường đỉnh, trừ nó trên người tản mát ra cái kia loại Cổ lão mùi vị, Đàng Phi không có thể từ nơi này tôn định thượng cảm nhận được bất kỳ chỗ bất đồng.

“Đây chính là Chí Tôn Đỉnh?” Đàng Phi có chút không dám tin, hướng phía kia đỉnh đi tới.

“Không sai, là Chí Tôn Đỉnh, đây chính là Thần Giới năm đó cường đại nhất khí, trấn áp Thần Giới số mệnh, ai có thể nhận được nó, tự ý nghĩa ai đem trở thành mới một đời Thần Vương!” Hắc Kiếm thanh âm hơi không bình tĩnh, nói tiếp: “Muốn chân chính nhận được nó, cũng chuyện không phải dễ dàng như vậy chuyện, người nhất định phải nhận được nó thừa nhận.”

“Muốn làm sao làm?” Đàng Phi có chút mờ mịt hỏi một câu Hắc Kiếm, trong lòng tự nhủ sẽ không hay là muốn máu tươi của ta sao?

“Người đã đi qua, thử cùng nó câu thông, ai, ta cùng Chí Tôn Đỉnh cũng không quen thuộc, đã qua một cái kỷ nguyên, không biết nó khí linh có hay không lâm vào ngủ say.” Hắc Kiếm than nhẹ nói nói.

“Được rồi.” Đàng Phi gật đầu, không có nữa do dự hướng đi Chí Tôn Đỉnh, cũng đã đến nơi này, tự nhiên không thể tay không mà quay về.

Làm Đẳng Phi đi tới khoảng cách Chí Tôn Đỉnh còn nữa hơn mười thước thời điểm, này tôn cổ sơ chất phác đỉnh, đột nhiên bộc phát lên một cỗ vô cùng kinh khủng uy áp, bởi vì tới quá đột ngột, thậm chí làm cho người ta ngay cả phòng bị cơ hội cũng không có!

Oanh!

Này cỗ kinh khủng uy áp như sao sông đổi chiều, trực tiếp áp hướng Đẳng Phi!

Đẳng Phi thân thể bốn phía mạnh mẽ Chí Tôn cảnh giới hộ thể cương khí trực tiếp bị ép tới nát bấy, này cỗ kinh khủng uy áp, hóa thành có thể nghiền nát hết thủy lực lượng, áp hướng Đẳng Phi thân thể.

Phốc!

Đẳng Phi một ngụm máu tươi trực tiếp phun ra, cường đại vô cùng Chí Tôn trên thân thể bắt đầu xuất hiện đại lượng tiếng vỡ ra.

May mắn Đẳng Phi từ Hoàng cấp diên phong tăng lên tới Chí Tôn cảnh giới đỉnh cao, nếu là không có lúc trước đột phá, bằng Hoàng cấp diên phong thân thể tiến vào tới đây, chỉ bằng này một cỗ khủng bố uy áp, tựu đủ để cho Đẳng Phi hồn phi phách tán!

“Thật là khủng khiếp!” Hắc Kiếm lớn tiếng kêu lên: “Chứa vào! Đây là Chí Tôn Đỉnh đối với khảo nghiệm của ngươi!”

Đẳng Phi liều mạng liếc mắt, trong lòng tự nhủ đều nhanh bị ngươi hại chết, vẫn chứa vào.

.

.

, dính cái rắm a!

Phốc!

Có một ngụm máu tươi từ Đẳng Phi trong miệng bị phun ra, có một giọt máu tươi tiên đến Chí Tôn Đỉnh thượng, nhất thời hóa thành một mảnh sương khói.

Vẻ này giống như là muốn đem Đẳng Phi nghiền nát kinh khủng uy áp, trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, tựa như chưa từng có xuất hiện quá giống nhau.

Đẳng Phi cúi người xuống, từng ngậm từng ngậm thở hào hển, lâm lâm nói: “Náo loạn hồi lâu, lại hay là muốn thông qua máu.

.

.

”

“Là a, sớm biết như thế tự trực tiếp đưa quá khứ một điểm.”
Hắc Kiếm sâu chấp nhận nói.

“Ngươi chết mở!” Đẳng Phi tức giận mắng một câu, mao sau đó một đôi mắt, nhìn chăm chăm thu hồi uy áp, nhưng nhưng không có bất cứ động tĩnh gì Chí Tôn Đỉnh, thậm nghĩ trong lòng: “Đây là có chuyện gì?”
Đang lúc này, một đạo thân ảnh, từ Chí Tôn Đỉnh trung chậm rãi bay ra, này đạo thân ảnh cực kỳ hư ảo, nhìn qua tùy thời cũng có thể tiêu tán rụng, mơ mơ hồ hồ, thấy mặt.

Y hi có thể nhìn ra thân ảnh ấy đầu đội cao quan, người mặc trường bào, mặc dù chỉ là một Đạo cái bóng hư ảo, nhưng mang theo vô tận uy nghiêm, giống như cao cao tại thượng đế vương giống như!

“Thần Vương!” Đẳng Phi trong đầu Hắc Kiếm thất thanh kêu lên.

“Đây chính là Thần Vương?” Đẳng Phi một đôi mắt, gắt gao nhìn chăm chăm đạo này hư ảnh, cảm thụ được từ sâu trong linh hồn truyền đến cái kia vẻ rung động.

“Vương đệ, chúng ta rốt cục, lại gặp mặt.” Hư ảnh trong miệng, chậm rãi phát âm, thanh âm nghe đi tới thập phần ôn dày, làm cho người ta một loại như tắm gió xuân cảm giác.

“Ngươi là Thần Vương?” Đẳng Phi nhìn đạo này hư ảnh, nhẹ

giọng hỏi.

“Một cái kỷ nguyên, thời gian trôi qua thực vui vẻ.

Huynh đệ chúng ta gặp nhau lần nữa, người đã không phải là người, ta cũng không còn là ta.” Hư ảnh không Đằng Phi, mà là nhẹ giọng thở dài một tiếng, sau đó nói: “Ta chỉ là một lũ sắp tiêu tán thần thức, thời giờ của ta không nhiều lắm, Vương đệ, kể tiếp ta nói mỗi một câu nói, người cũng phải vững vàng nhớ kỹ.”

Hư ảnh vừa nói, bỗng nhiên vươn tay ra, một đạo hắc quang từ Đằng Phi chỗ mi tâm bắn ra, nhưng ngay sau đó bị hư ảnh nắm trong tay: “Hắc Kiếm tiên sinh, ủy khuất ngài, hy vọng Chí Tôn Đỉnh, có thể tẩy đi ngài trên người Sát.”

Hư ảnh vừa nói, đem hắc quang quăng hướng phía dưới này tôn cổ sơ chất phác Chí Tôn Đỉnh.

Sau đó nhìn chăm chú vào Đằng Phi, chậm rãi nói: “Nơi này, là vì huynh vì người chuẩn bị cuối cùng một phần lễ vật, chờ Hắc Kiếm tiên sinh trên người Sát trừ đi, người có thể dùng Chí Tôn Đỉnh, thu này Lạc Thần Uyên trung sở hữu năng lượng, sau đó đi thành lập thuộc về thế giới của người sao! Nguyên tố đại kiếp phiêu hốt không chừng, tà ác dị tộc một ngày chưa trừ diệt, người tựu một ngày sẽ không chân chính an toàn.

Ta ở mai một lúc trước, nhìn thấy tương lai xa xôi, hiện tại, ta đem kia hình ảnh, truyền đưa, hy vọng người có thể dẫn dắt Thần Giới con dân, tiếp tục đi xuống đi, hảo hảo còn sống.” Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyệnCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 576: Chiến Thần Ta Thắng!

>

Đằng Phi nói không ra lời giờ phút này hẳn là một loại như thế nào tâm tình, khi hắn trong đầu xuất hiện kia một vài bức Cổ lão hình ảnh sau, hắn tựa đứng ở chỗ này, vẫn vẫn không nhúc nhích quá.

Đạo kia hư ảnh, đã sớm biến mất, không bi cũng không hỉ, tựa như hoả diễm thiêu đốt đến cuối, tự nhiên dập tắt giống nhau.

Có sinh ra vốn có chết, đây là Thiên Đạo pháp tắc, không ai có thể kháng cự.

Kia một vài bức hình ảnh, vô cùng rõ ràng, Đằng Phi giống như là đang nhìn người khác chuyện cũ giống nhau, đứng ở một cái những người đứng xem góc độ, cảm thụ được kia từng thể lương đại thế!

Trong thần giới vốn là tường hòa vô cùng, Nhân Tộc, Yêu Tộc, Thú Tộc, Ma Tộc, này tứ đại chủng tộc lẫn trong lúc, cũng không quá lớn xung đột.

Nhân tộc cùng thú tộc trong lúc thân thiết hơn gần một số, Yêu Tộc cùng Ma Tộc trong lúc thân thiết hơn gần một số, nhưng nói tóm lại, cả Thần Giới, cũng không có gì đại quy mô đổ máu xung đột.

Bởi vì ở tại thần giới, theo đuổi Trường Sinh, mới là tất cả người cùng chung mục tiêu.

Vì vậy ở tại thần giới trung phát sinh sở hữu đấu tranh, cơ hồ cũng là bởi vì tranh đoạt thiên tài địa bảo khiến cho.

Chủng tộc cùng chủng tộc trong lúc, cũng không có bao nhiêu cừu hận.

Nhưng theo thời gian đích दौरी, cho dù là linh khí đầy đủ Thần Giới, cũng chỉ có tài nguyên suy giảm thời điểm, theo nguyên tố đại kiếp gần tới, Thần Giới cũng bắt đầu trở nên không bình tĩnh.

Yêu Tộc cùng Ma Tộc cấu kết chung một chỗ, muốn cướp đoạt nhân tộc cùng thú tộc tư chất nguyên, sau đó rời đi kia tám không gian vũ trụ, tìm kiếm mới sống ở.

Nhưng loại chuyện này, cũng không dễ dàng, nghĩ phải rời khỏi kia tám không gian vũ trụ, làm như có được “Đế” cảnh giới, có thể dễ dàng từ một cái vũ trụ, thuận di đến cái kia vũ trụ.

Làm như, chính là có được cao nhất đại khí, thông qua đại khí đánh xuyên qua vũ trụ, thoát đi đi ra ngoài.

Mà cả Thần Giới, có thể đánh xuyên qua vũ trụ đại khí, chỉ có ba vật!
Chí Tôn Đỉnh.

Hắc Văn Kim Tinh Cầu cùng Thần Hồn Vực.

Ở bình thân niên đại.

Thần Vương quân lâm cứu thiên, uy chấn bát hoang, Chiến Thần chiến lực vô cùng.

Bể ngỗ thiên hạ, không ai dám khiêu khích bọn họ.

Chỉ sợ Yêu Tộc cùng Ma Tộc cường giả tăng lên, cũng không dám khiêu chiến hai vị này chân chính Nhân Tộc bá giả.

Nguyên tố đại kiếp đã tới.

Cho Yêu Tộc cùng Ma Tộc cơ hội, một phần Yêu Tộc cùng Ma Tộc cao tăng, cùng lên vào Thần Giới dị tộc sứ giả đạt thành hiệp nghị, chỉ cần Yêu Tộc cùng Ma Tộc trợ giúp bọn họ lấy được ba vật Thần Giới đại khí trung hai kiện, như vậy còn dư lại kia vật, tự thuộc về Yêu Tộc cùng Ma Tộc sở hữu.

Mà nhân tộc cùng thú tộc, tự nhiên là Yêu Tộc cùng Ma Tộc cùng với dị tộc cùng chung muốn diệt trừ rất đúng giống.

Ngay lúc đó Yêu Tộc cùng Ma Tộc một số nắm giữ lời nói quyền cường giả, cũng không biết bọn họ là ở bảo hồ lột da, cái kia dị tộc chẳng qua là có thể ở nguyên tố trong đại kiếp sinh tồn.

Bọn họ căn bản là không cách nào nắm trong tay nguyên tố đại kiếp hướng đi!

Cho nên, âm mưu cùng âm toán bắt đầu, cái kia dị tộc đuổi ở nguyên tố đại kiếp phía trước.

Tấn công hướng Thần Giới.

Yêu Tộc cùng Ma Tộc trung đại lượng đứng đầu cường giả.

Lâm trận phản chiến, phản công nhân tộc cùng thú tộc.

Một cuộc tràn đầy máu tanh chiến đấu.

Kéo dài trăm vạn năm!

Bốn tộc cao thủ đứng đầu tử thương vô số, cái kia dị tộc cũng nhận được không nhỏ bị thương, lúc này, nguyên tố đại kiếp đã tới gần này tám không gian vũ trụ, mắt thấy khắp vũ trụ sẽ phải hồng mạt.

Những thứ kia quân phản loạn Yêu Tộc cùng Ma Tộc lúc này mới phát hiện bọn họ bị dị tộc cho lừa gạt, có thể loại khi này, nói cái gì nữa cũng đã chậm.

Thần Vương mở ra Thần Hồn Vực, tính nhân tộc cùng thú tộc cùng nhau, bất kể hiềm khích lúc trước đem Yêu Tộc cùng Ma Tộc trung những thứ kia người vô tội thu vào Thần Hồn Vực

trung, đồng thời đem Chí Tôn Đỉnh phong ấn tại Thần Hồn Vực Lạc Thần Uyên trung, hao hết cuối cùng một tia thần lực, đưa bọn họ đưa ra kia tám không gian vũ trụ.

Mà Chiến Thần, vì cho Thần Hồn Vực rời đi này tám không gian vũ trụ tranh thủ thời gian, mang theo một chúng tử trung thuộc cấp, nghênh hướng hiệp nguyên tổ đại kiếp oai quyền thổ trọng lai dị tộc, muốn cùng đối phương tử chiến.

Lúc này, vô cùng xấu xí một màn xảy ra.

Những thứ kia lúc ban đầu gục hướng về phía dị tộc Yêu Tộc cùng Ma Tộc cường giả, cực độ vô sỉ đánh lên Chiến Thần, cũng sáng tạo cơ hội, để xen lẫn trong bọn họ trong dị tộc đem Sát loại vào đến Chiến Thần vũ khí trong cơ thể, thành công đả thương nặng Chiến Thần!

Chiến Thần ở vô cùng bị phần dưới, nổi giận chém cơ hồ toàn bộ Yêu Tộc cùng Ma Tộc kẻ phản loạn đỉnh đầu, chỉ còn lại có một cái đại ma đầu đào tẩu.

Nhưng ngay sau đó, đôi mắt mãnh liệt tới nguyên tổ đại kiếp cùng dị tộc, tự biết không địch lại Chiến Thần mở ra Truyện Tổng Trận, đưa đến một chúng tử trung thuộc cấp cùng Hắc Kiếm, mình còn lại là mang theo cái kia gọi Tiểu Tử tử phát thiếu niên, nghĩa vô phản cổ nghênh hướng nguyên tổ đại kiếp phía trước dị tộc.

Sáng lạn vũ trụ pháo hoa rất nhanh bị nguyên tổ đại kiếp cắn nuốt rụng, hình ảnh đến chỗ này, kết nhiên nhi chí.

Ai!

Một lúc lâu, Đằng Phi mới phát ra một tiếng thở dài, cho tới bây giờ, hắn cũng không có biện pháp đem trong tám hình cái kia xúc động chịu chết Chiến Thần cùng thân ảnh của mình nặng hợp lại.

Chiến Thần là Chiến Thần, ta là ta!

Đằng Phi trong lòng thủy chung kiên trì cái ý nghĩ này, ta không có Chiến Thần vĩ đại như vậy, ta nghĩ bảo vệ, không

cách nào là gia nhân của ta, bằng hữu của ta, cùng ta là địch người, ta tại sao phải bảo vệ bọn họ? Thiên hạ thương sinh, cùng ta có quan hệ gì đâu?

Ích kỷ sao? Có lẽ sao! Có thể kia có thể như thế nào đây? Thần Vương không ích kỷ, mai một ở nguyên tổ đại kiếp đã tới lúc trước, bảo tồn Thần Giới cuối cùng huyết mạch.

Chiến Thần không ích kỷ, suất lĩnh bộ hạ xúc động chịu chết, làm Thần Hồn Vực thoát đi tranh thủ mấu chốt thời gian.

Nhưng kết quả như thế nào?

Một cái kỷ nguyên đi qua, còn có ai có nhớ kỷ bọn họ năm đó chiến công?

Đằng Phi chỉ nhìn thấy cái kia Yêu Tộc thanh niên đứng ở Lạc Thần Uyên trước nghiêng răng nghiêng lợi nguyên rửa Nhân Tộc, lại không nghe được bọn họ trong miệng đối với năm đó làm ra hy sinh Chiến Thần cùng Thần Vương có một cú cảm tạ chính là lời nói!

Còn muốn nghĩ mình trong đầu kia mang theo lộ ra bi thương phong cách cổ pho tượng, Đằng Phi khóe miệng, lộ ra vẻ thể lương cười khổ.

Vô luận đến lúc nào, chân chính quan tâm người, chân chính có thể nhớ kỷ người, chỉ có thân nhân của người, bằng hữu của người!

Thế gian này vì ích lợi có thể bán đứng hết thầy người, thật sự rất nhiều rất nhiều, nhỏ đến Đằng Phi ấu niên Đằng gia đại gia, thanh bình phủ bát đại gia tộc; trung đến ẩn núp thế gia, ngũ vực nhà giàu có; lớn đến Vĩnh Hằng Chi Địa!

Hôm nay xem ra, cho dù là cường đại như thần giới, cũng như cũ không thể thay đổi cái này cục diện.

Đằng Phi nhớ tới một câu cách ngôn: chỉ cần có người địa phương, sẽ có giang hồ.

Thần Vương cuối cùng này một luồng thần thức, không mang theo bất kỳ tâm tình, nhưng Đằng Phi như cũ từ đó cảm nhận được một cỗ không cách nào dứt bỏ thân tình.

Chẳng qua là đối với Thần Vương thông báo chuyện tình,

Đằng Phi nhưng bao nhiêu có chút xem thường.

Thành lập thế giới của mình? Cái này có thể suy nghĩ.

Về phần dẫn dắt Thần Giới con dân tiếp tục đi xuống đi.

.

.

Hắc, một vạn ức năm sau hôm nay, còn có ai có cho là mình là Thần Giới con dân?

Nghiến răng nghiến lợi muốn lấy chồng tộc tính sở Yêu Tộc thanh niên sao? Hay là Vĩnh Hằng Chi Địa kia ba người Thiên Vương? Hay là cho tới bây giờ chưa từng thấy, nhưng ở năm đó ám toán Chiến Thần Ma Tộc đại ma đầu?

“Thần Vương.

.

.

Người nhân từ tia sáng, có thể chiếu khắp thiên hạ, nhưng luôn luôn người chiếu không tới bóng ma.”

Đằng Phi lẩm bẩm nói một câu, sau đó khoan chân ngồi xuống, bài trừ rưng hết thủy tạp niệm, bắt đầu tu luyện.

Thực lực tăng lên tới Chí Tôn điên phong, mặc dù Đằng Phi đã sớm đã làm xong các loại chuẩn bị, nhưng như cũ phải cần một khoảng thời gian tới thích ứng cùng củng cố.

Nửa năm thời gian, rất mau qua tới, một ngày qua, một đạo hắc quang, từ Chí Tôn Đỉnh trung bắn nhanh ra, nhưng ngay sau đó, này tấm kết giới trong không gian truyền tới một trận phát tiết Bàn tiếng cuồng tiêu âm.

“Ha ha ha ha Hmm, người Hắc Kiếm gia gia rốt cục giải thoát! Một vạn ức năm, rốt cục giải thoát a!”

Đằng Phi chậm rãi mở ra hai mắt, nhìn thoáng qua hóa thành một đạo hắc tuyến ở kết giới trong không gian bay loạn Hắc

Kiểm, sau đó thở dài một cái.

Nửa năm thời gian, để Đẳng Phi hoàn toàn đắm hôm nay cảnh giới, hơn nữa lại có tăng lên, đồng thời đối với Lôi Sát, Vô Địch Quyền Pháp cùng Ngưng Đan Thuật này ba loại đại thuật hiểu, lại so sánh với từ trước cao thâm rất nhiều.

Hôm nay này ba loại đại thuật, đã vô hạn tiếp cận thần thuật, so với trước đó uy lực, lại không biết lớn gấp bao nhiêu lần.

“Kế tiếp, ngươi có tính toán gì không?” Đẳng Phi nhìn phát tiết đủ rồi, lẳng lặng huyền phù ở Chí Tôn Đỉnh thượng Hắc Kiểm nhẹ giọng hỏi: “Là chuẩn bị tiếp tục ở trong vũ trụ lưu lạc, hay là.

.

.

?”

“Ngươi không có Chiến Thần thực lực cường đại như vậy!”

“Đạ.”

“Ngươi không có Chiến Thần như vậy khí phách!”

“Đạ.”

“Ngươi không có Chiến Thần như vậy chính trực, hấn cam nguyện làm cả Thần Giới chịu chết, nhưng ngươi làm không được.

So sánh với Chiến Thần, ngươi rất ích kỷ!”

“Không sai, ta chỉ quan tâm gia nhân của ta cùng bằng hữu.

Ta không phải là vạn năng chúa cứu thế, ta trông nom không được nhiều như vậy chuyện tình.”

“Ngươi không có Chiến Thần như vậy có dương cương khí! Ngươi không có hấn đẹp trai!”

“.

.

.” Lúc trước lý do, Đằng Phi cũng nhận biết, có thể cuối cùng điểm này, quả thực quá khôi hài, Đằng Phi vẻ mặt im lặng nhìn kia đem Hắc Kiếm, trong lòng không khỏi oán thầm: chẳng lẽ này Hắc Kiếm là cái?

“Tuy nhiên, ngươi có một chút ta rất thương thức.” Hắc Kiếm lời nói xoay chuyển, không hề nữa chọn Đằng Phi tặc xấu, “Ngươi cùng Chiến Thần giống nhau, các ngươi cũng rất chấp nhất, nhận thức đúng chuyện tình, tuyệt sẽ không dễ dàng quay đầu lại.

Mà Chiến Thần còn lại là quá kiên cường, nếu như năm đó hắn có thể giống như ngươi giống nhau, như vậy hắn sẽ không chết, Thần Vương nên cũng sẽ không mai một.”

“Không sai, bằng vào Chiến Thần cùng Thần Vương thực lực, bọn họ hoàn toàn có năng lực, đuổi ở nguyên tố đại kiếp đã tới lúc trước, phát động đại khí đánh xuyên qua vũ trụ, mang theo người nhà của mình cùng bằng hữu rời đi.” Đằng Phi nói.

“Nếu là ngươi, ngươi nhất định sẽ làm như vậy, đúng không?” Hắc Kiếm thanh âm có chút phiêu hốt hỏi.

“Ta chọn mang đi một phần không liên quan gì tới ta người bình thường, ta sẽ tận năng lực của ta, nhiều cứu ra một số người, nhưng ta tuyệt không có ở lại nơi đó chờ chết.

Hơn sẽ không đi trông nom người phản bội ta, ta đối với cái loại này chẳng phân biệt được thiện ác thiện lương, không có hứng thú.” Đằng Phi nhàn nhạt nói.

“Ha ha ha ha, Chiến Thần a Chiến Thần, một vạn ức năm, ngươi rốt cục thay đổi, ngươi không phải là nói, ngươi Luân Hồi trăm triệu năm cũng sẽ không thay đổi sao? Hiện tại lời này, chính là từ miệng ngươi trung nói ra, kia sợ không phải cùng một đóa hoa, chỉ sợ hắn không phải là ngươi, nhưng linh hồn nhưng như cũ là giống nhau linh hồn.” Hắc Kiếm đột nhiên cười như điên: “Cho nên, Chiến Thần, ta thắng!”

Sưu!

Hắc Kiếm trong nháy mắt đi tới Đằng Phi trước mặt, lẳng lặng treo ở giữa không trung, tràn đầy vui sướng thanh âm từ thân kiếm phát ra: “Từ hôm nay trở đi, ta, là của ngươi!”

“Đây là?” Đẳng Phi bị Hắc Kiếm khiến cho có chút ngất, lúc trước thanh kiếm này rõ ràng đem mình trở nên không đúng tý nào, thế nào đến cuối cùng nhưng thay đổi chủ ý?

Hắc Kiếm nhàn nhạt nói: “Năm đó Chiến Thần nói hắc vĩnh viễn sẽ không thay đổi, chỉ sợ trải qua Luân Hồi tẩy lễ, cũng sẽ không lần, ta nói chỉ cần là sinh linh, tựu nhất định sẽ thay đổi, ta có thể chưa từng đã có, có thể chưa bao giờ tâm tình đã có tâm tình, hắc Chiến Thần tại sao không thể lần? Hmm, một vạn ức năm sau, ta thắng!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 577: Ma Tộc!

>

Đằng Phi vẻ mặt im lặng nhìn trước mặt Hắc Kiếm, nói: “Vấn đề là, các người tiền đánh cuộc là cái gì?”

“Tiền đánh cuộc là ta thắng lời nói, ta liền hoàn toàn nhận người làm chủ nhân.

.

.

Ân?” Hắc Kiếm vừa nói, bỗng nhiên im miệng, sau đó một cổ không cách nào ngăn chặn như đưa đám cùng tức giận cảm xúc từ trên thân kiếm bộc phát ra, nhưng ngay sau đó rít gào nói nói: “Tên đáng chết, người lừa ta! A a a a a, người lừa ta! Chiến Thần.

.

.

Ta hận người!”

“.

.

”

“Năm đó hắc đi chịu chết thời điểm, bởi vì ta nói hắc ngu, hắc đánh với ta đánh cuộc, nói trọn đời sẽ không thay đổi, sau đó nói nếu như hắc thay đổi, ta liền muốn nhận thức hắc làm chủ, nếu như hắc kinh nghiệm Luân Hồi tẩy lễ cũng vẫn không có thay đổi, hắc tự nhận ta làm chủ nhân.

A a a a, ta cho nghe phản, ta cho trở thành hấn thay đổi tự nhận ta làm chủ nhân, ta thế nào đàn như vậy a!”

“Ha ha ha ha Hmm!” Đẳng Phi cũng nhin không được nữa, chủ địa cười lớn lên.

“Cười cái rắm! Này có cái gì buồn cười? Ta cũng không phải là các ngươi loài người, nhiều như vậy giao hoạt tâm tư!” Hắc Kiếm kia buồn nản thanh âm từ trong thân kiếm truyền tới.

“Ngươi không phải là đàn, ngươi là.

.

.

Quá ngu ngốc, ha ha ha.” Đẳng Phi vui nói: “Vấn đề là, một cái kỷ nguyên thời gian lâu như vậy, ngươi lại cũng không có thể kịp phản ứng, vẫn cấp rống rống yêu cầu nhận ta làm chủ nhân, ha ha!”

“Hừ, này một cái kỷ nguyên, ta cũng bị Sát ảnh hưởng, ai, bị hấn tính toán.” Hắc Kiếm bất mãn lắm bầm: “Năm đó ta chỉ nhớ ta có thể thắng hấn, lại không nghĩ rằng hấn đem tiền đánh cuộc trái ngược.

.

.”

Bị tính toán Hắc Kiếm vô cùng buồn bực, tuy nhiên coi như nhận thức đánh cuộc chịu thua, nhận biết Đẳng Phi làm chủ.

Nhưng tâm tình nhưng vẫn không thể nào mỹ lệ, cho nên lại trốn trở về tượng thần nội bộ thế giới.

Nhưng thật ra Đẳng Phi có thể cảm giác được Hắc Kiếm cùng Chiến Thần ở giữa tình cảm, điều này cũng cho phép chỉ là bọn hấn năm đó một cái vui đùa thôi.

Dù sao khi đó, Hắc Kiếm không cho là Chiến Thần sẽ chết, Chiến Thần mình sợ rằng cũng không nghĩ tới hấn sẽ chết.

Cho nên thay vì bảo hôm nay Hắc Kiếm là ở tức giận bị Chiến Thần tính toán, còn không bằng nói nó là ở phát tiết này một vạn ức năm tích lũy uất ức.

Nếu không, đã đem Sát hoàn toàn trừ đi Hắc Kiếm, đại có thể không cần để ý tới có Đằng Phi.

Phá không mà đi, lần nữa lưu lạc vũ trụ.

Cần gì phải cùng Đằng Phi nói đến năm đó cùng Chiến Thần đánh cuộc chuyện tình đi?

Đằng Phi thu hồi Chí Tôn Đỉnh, một đoạn pháp quyết xuất hiện ở trong đầu của hắn, chính là khổng chế Chí Tôn Đỉnh Thần Thuật.

Đằng Phi dùng này đoạn Thần Thuật.

Tế luyện Chí Tôn Đỉnh, dùng nửa năm thời gian, rốt cục đem Chí Tôn Đỉnh hoàn toàn chiếm dụng.

Ở nơi này trong quá trình, Chí Tôn Đỉnh khí linh vẫn không có xuất hiện quá, có lẽ như Hắc Kiếm theo như lời, là lâm vào ngủ say.

Đằng Phi tế ra Chí Tôn Đỉnh, bắt đầu thu hồi Lạc Thần Uyên hạ này vô tận năng lượng.

Khổng lồ như thế năng lượng, lại trong nháy mắt, đã bị thu hồi đến Chí Tôn Đỉnh trung.

Cùng Chí Tôn Đỉnh tâm thần tương liên Đằng Phi dò xét một chút, nhưng giật mình phát hiện, nhiều như vậy năng lượng, lại chỉ chiếm dụng Chí Tôn Đỉnh không đến mười phút một trong không gian!

“Này có cái gì kỳ quái, Chí Tôn Đỉnh như thì không cách nào thu nạp càng nhiều năng lượng, dựa vào cái gì có thể đánh mặc vũ trụ?” Hắc Kiếm có chút khinh thường nói.

“Kia Thần Hồn Vực cũng là như thế?” Đằng Phi hỏi.

“Đương nhiên.

Bao gồm ta khỏe hẳn thời kỳ, muốn phá vỡ vũ trụ, cũng là chuyện dễ dàng chuyện!” Hắc Kiếm ngạo nghễ nói.

Đằng Phi ngấm lại tượng thần nội bộ thế giới.

Kia hoàn toàn từ năng lượng tạo thành sông lớn sông lớn cùng với mệnh môg năng lượng hải, cũng chỉ có hiểu.

Đồng thời cũng cảm thấy vận mệnh thần kỳ, Thần Giới tam tông đại khí, lại có khác biệt rơi vào trên tay mình, Thần Hồn Vực cùng mình quan hệ trong đó cũng không mỏng.

Mà mơ hồ siêu thoát tại tam tông đại khí trên Hắc Kiếm, lại nhận biết mình làm chủ.

Chẳng lẽ nói, minh minh trung, thật sự có một con có thể chừng vận mệnh bàn tay to, ở nắm trong tay này hết thấy sao? Đằng Phi trong lòng nhớ, nhưng ngay sau đó bay lên không hướng về phía trước bay đi.

Vừa mới bay ra, đã nghe gặp Hắc Kiếm nhắc nhở: “Lạc Thần Uyên trên có người, cẩn thận!”

Đằng Phi thần sắc mỉm cười nói run sợ, hẳn hôm nay thần thức đã coi như là vô cùng cường đại, nhưng không có thể đủ cảm nhận được bất cứ dị thường nào.

Hắc Kiếm không có lý do gì lừa gạt hắn, cho nên Đằng Phi vừa hướng về phía trước phi.

Vừa đem thân thể của mình, ẩn nấp ở không khí trong, rất nhanh hãy cùng này thiên địa tan ra làm một thể.

Rầm!

Một cái lưới lớn, từ phía trên không hàng tới, hướng phía ẩn nấp ở trong không khí, cùng này thiên địa cơ hồ tan ra làm một thể Đằng Phi vào đầu bọc.

Đằng Phi lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới như vậy cũng có thể bị đối phương phát hiện.

Đồng thời cảm giác được này trương lưới, tựa hồ mang theo nào đó pháp tắc lực lượng!

“Là Ma Tộc!” Hắc Kiếm nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Đây là Suu Hồn Vong, giấu đi cũng có thể bị nó phát hiện, năm đó Yêu Tộc cùng Ma Tộc cùng nhau âm toán Chiến Thần thời điểm, tựa từng dùng qua vật này.

Tuy nhiên, cái này chẳng qua là đồ nhái mà thôi, ngươi một quyền có thể đánh nát nó!”

Đằng Phi thi triển ra Vô Địch Quyền Pháp, một quyền hướng phía này trương lưới oanh quá khứ.

Lạc Thần Uyên thượng, truyền tới một trận khinh thường tiếng cười lạnh.

“Thật là không biết sống chết, làm mình là Thần sao? Thậm chí muốn đánh nhau phá Suu Hồn Vong?”

“Giá nhân loại từ Lạc Thần Uyên hạ đi lên, có lẽ cùng Lạc Thần Uyên năng lượng đột nhiên biến mất có liên quan, nhất định phải đưa bắt lại, khảo vấn đi ra!”

“Lạc Thần Uyên hạ kia năng lượng ngay cả Đại Thiên Vương cũng có thể trấn tử, há lại hãn chính là một người có thể ảnh hưởng? Theo ta thấy, có lẽ là Yêu Tộc trong lão gia này xuất thủ.”

“Không sai, Yêu Tộc ở chỗ này hao tổn bốn người Đại Yêu, nhất định lòng dạ khó khăn đều, không có đúng cái nào lão gia này đi ra!”

“Cho dù Yêu Tộc lớp người già nhân vật, cũng không có để Lạc Thần Uyên ở dưới năng lượng biến mất năng lực, nếu không nghe lời, bọn họ đã sớm động thủ, cần gì chờ cho tới hôm nay?”

“Tuy nhiên cả nhân loại này xuất hiện cũng là có chút ý tứ, nhất định phải đưa bắt lại.”

“Hắc, không biết sống chết, chẳng lẽ không biết Suu Hồn Vong là không thể công kích sao?”

Một trận tiếng nghị luận, từ Lạc Thần Uyên thượng truyền

đến, Đằng Phi vẻ mặt tỉnh táo, không nhìn những người đó chính là lời nói, quyền thượng ngưng tụ đại lượng hỗn độn khí, nhẹ nhàng Thần Năng quán quanh trong đó, ngoại nhân căn bản nhìn không ra đoạn nghệ, chỉ có dựa vào gân mới có thể từ đó cảm nhận được kia cổ kinh khủng lực lượng!

Oanh!

Đằng Phi một quyền này hung hăng oanh ở Suru Hồn Vong phía, kinh khủng năng lượng hóa thành tảng lớn quang mang, tràn ngập ở nơi này trương khổng lồ vô cùng phẳng phát vô hình lưới lớn thượng.

Sao!

Này trương Suru Hồn Vong nhất thời chia năm xẻ bảy, bị hỗn hợp Thần Năng hỗn độn lực khuấy được nát bấy!

Wow!

Lạc Thần Uyên thượng, một cái lão giả mạnh mẽ phun ra một ngụm tiên huyết, này trương Suru Hồn Vong, chính là hắc tế ra tới, hôm nay Suru Hồn Vong bị hủy, lão giả này tâm thần chịu trọng thương!

“A, làm sao có thể?”

“Cõi đời này lại có người có thể đánh phá Suru Hồn Vong?”

“Đây chính là Suru Hồn Vong a, coi như là Thiên Vương, cũng không có thể đem nó đánh vỡ, người này rốt cuộc là ai?”

Lạc Thần Uyên thượng, một nhóm người cả kinh trợn mắt hốc mồm, không dám tin nhìn cái kia đánh vỡ Suru Hồn Vong, bay lên thân ảnh.

“Các ngươi là ai? Ta cùng các ngươi không thù không oán, làm tại sao không hỏi xanh đỏ đen trắng, sẽ phải trấn áp ta?” Đằng Phi hai tròng mắt bắn ra hai đạo sáng giọng quang mang, quét qua Lạc Thần Uyên thượng đám người kia, lạnh lùng hỏi.

“Ngươi là ai? Thế nào sẽ xuất hiện ở cái địa phương này? Lén lút, không trấn áp ngươi trấn áp ai?” Một người tướng mạo xinh đẹp diêm dúa cô gái, thập phần không nói đạo lý chỉ vào Đằng Phi mắng to.

“Không sai, ngươi lén lút xuất hiện ở nơi này, chúng ta tự nhiên đem ngươi là địch nhân.”

“Ngươi hủy chúng ta giá trị không cách nào lường được Suru

Hồn Vãng, hôm nay không thể lấy ra thuyết pháp, tựa mơ tưởng còn sống rồi đi nơi đây!”

Một nhóm người tình cảm quần chúng xúc động, chỉ trích Đằng Phi.

“Ma Tộc đều là như vậy không biết xấu hổ sao?” Đằng Phi nhìn đám người kia, vẻ mặt cười lạnh hời.

Lạc Thần Uyên thương đám người kia lúc này hơi chậm lại, sở hữu tiếng mắng chọt dừng lại, rất nhiều người mắt lộ ra vô tận sát cơ, lạnh lùng nhìn Đằng Phi.

“Làm sao người biết chúng ta là Ma Tộc?” Một cái khí độ uy nghiêm trung niên nhân nhìn huyền phù tại không trung Đằng Phi hỏi.

“Chẳng lẽ không đúng sao?” Đằng Phi phản hỏi một câu, sau đó nói: “Trón ở chỗ này đánh lén, vẫn có thể nói ra như vậy đường hoàng lý do, loài người tựa hồ không có các người như vậy không biết xấu hổ.”

Trên thực tế Đằng Phi trong lòng rất rõ ràng, loài người so sánh với này còn không biết xấu hổ còn nhiều, rất nhiều, nhưng loại khi này, tự nhiên không thể hủy đi của mình thai.

“Tiểu tử, ngươi không cần miệng lưỡi bén nhọn, ngươi nên vì ngươi hôm nay việc làm trả giá thật nhiều!” Cái kia diêm dúa cô gái tựa hồ có chút thân phận, lạnh lùng nhìn Đằng Phi nói.

Đằng Phi căn bản không để ý tới nàng, mà là nhìn phía cái kia khí độ uy nghiêm trung niên nhân, nhàn nhạt nói: “Người muốn như thế nào?”

Diêm dúa cô gái tức giận Đằng Phi không để ý tới nàng, vừa định nói chuyện, lại bị trung niên nhân ngăn lại, trung niên nhân khẽ nhíu lại chân mày, nhìn Đằng Phi nhàn nhạt hỏi:

“Đánh lén người, là của chúng ta không đúng, nhưng người cũng hủy chúng ta một tờ giá trị liên thành Suru Hồn Vãng, tổng yếu cho thuyết pháp mới được.”

“Đồ nhái mà thôi, ngươi về phần sao? Vẫn làm nó là bảo.

.
.” Đẳng Phi tùy ý nói.

Trung niên nhân hơi ngẩn ra, hần dũ phát thấy Đẳng Phi lai lịch, này nhân tộc thanh niên một ngum gọi phá bọn họ Ma Tộc thân phận, theo sau lại nói ra Suu Hồn Vồng là đồ nhái.

Người trước chỉ cần đối với Ma Tộc có điều hiểu rõ, cũng không coi là khó khăn, nhưng người sau.

.
.
Đừng nói là Nhân Tộc, coi như là bên cạnh hần những thứ này Ma Tộc, cũng không có mấy người biết vừa mới xem ra Suu Hồn Vồng là đồ nhái.

Hần là làm thế nào biết?
“Cái gì đồ nhái.

.
.” Diêm dứa cô gái lớn tiếng trách cứ.

Tuy nhiên nhưng ngay sau đó bị trung niên nhân cắt đứt lời của nàng, diêm dứa cô gái không cảm phần, oán hận nhìn chằm chằm Đẳng Phi.

Trung niên nhân tỉnh táo lại, nhìn Đẳng Phi nói: “Người là Vĩnh Hằng Chi Địa vị kia đại năng?”

Đẳng Phi híp mắt, nhìn thoáng qua trung niên nhân, nói: “Này cho không quan hệ, ngươi nếu là cảm thấy trong lòng khó chịu, tự phái người tới đánh với ta, nếu là không có cái này dũng khí, như vậy, ta liền cáo từ rời đi!”

“Cuồng vọng!” Một cái hơn ba mươi tuổi thanh niên giận quát một tiếng, nhưng ngay sau đó đứng ra, cả người tản mát ra đen nhánh ma khí, cầm trong tay một thanh tản ra vô tận sát cơ cán dài đại đao, chỉ hướng Đẳng Phi, phần nộ quát: “Ta tới chém

người!”

Vừa nói, bay lên trời, vung trong tay đại đao, hung hăng chém về phía Đằng Phi.

Một đao vô cùng bén nhọn đao mang, cắt Hư Không, tốc độ nhanh đến không thể tin được hướng về Đằng Phi chém tới.

Đằng Phi thân hình hơi động một chút, nhưng ngay sau đó ở mọi người không dám tin trong ánh mắt, xuất hiện ở thanh niên này bên cạnh, vươn tay ra, ba một cái chop vào cán dài đại đao chuôi đao trên, dùng sức kéo một cái, cười lạnh nói: “Buông tay!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 578: Bá Đạo!

>

Một cỗ không cách nào ngăn cản sức lực theo chuôi đao ầm ầm tới, kia cả người tản ra đen nhánh ma khí chính là thanh niên gắt gao nắm lấy chuôi đao, khuôn mặt đến mức đỏ bừng, nhưng hoàn toàn không cách nào ngăn cản này cỗ hùng hồn vô cùng lực lượng, wow một tiếng, phun ra một ngụm tiên huyết, thân thể trực tiếp bị chấn đắc bay rớt ra ngoài.

Đằng Phi một cái tay đã nắm cái thanh này cán dài đại đao, thuận thế chính là một đao, một đao chảy ra đao mang hướng phía bị đánh bay thanh niên trực tiếp chém tới!

“Đừng đa thương con ta!” Kia khí độ uy nghiêm trung niên nhân hét lớn một tiếng, một chương phách về phía Đằng Phi, một thân kinh khủng hơi thở trong nháy mắt bộc phát ra, thậm chí có Chí Tôn cảnh giới!

“Không biết tự lượng sức mình!” Đằng Phi lạnh lùng trả lời một câu, chém về phía thanh niên kia thế không thay đổi, trống không cái tay kia trào ra một quyền.

Quyền chương giao tiếp nơi, bộc phát ra một mảnh vô lượng quang mang, so sánh với ánh mặt trời mũi nhọn cũng phải mạnh mẽ mười mấy gấp, đâm vào người cơ hồ muốn mò mẫm rưng!

Theo sau, một tiếng kinh thiên động địa nổ mới truyền đến.

Phanh!

Còn lại mấy cái bên kia người rồi rít sắc mặt hoảng sợ hướng lui về phía sau đi, không muốn bị hai người đối với oanh một kích kia dư âm ba quét trúng.

Kia khí độ uy nghiêm trung niên nhân thân thể giống như là một con rách túi tiền giống như, hướng phía phía sau mạnh mẽ

vút bay ra ngoài, trên không trung phun ra đại lượng máu tươi.

Lúc này, Đằng Phi kia gặp phải đao mang, đã chém tới thanh niên này thân thể.

Bá!

Đao mang xẹt qua thanh niên này bả vai, một cái cánh tay trực tiếp bị cắt xuống.

Thanh niên phát ra một tiếng thảm thiết kêu to, từ giữa không trung xuống phía dưới rơi xuống.

Đằng Phi cũng không có thừa thắng xông lên, mà là đứng thẳng giữa không trung, một đôi mắt lạnh lùng nhìn kia trên mặt đất miễn cưỡng đứng lại thân thể thanh niên.

Này hết thấy phát sinh ở liên tục trong lúc.

Nhưng Đằng Phi nơi biểu hiện ra cường đại chiến lực cùng uy thế.

Cơ hồ áp bách được người không thể thở dốc!

Đằng Phi từ Lạc Thần Uyên dưới đáy hướng về phía trước phi, bên này sử dụng đồ nhái Suru Hồn Vong muốn lấy hắn.

Từ hắn phá vỡ lưới, cùng đám người kia phát sinh ngôn ngữ xung đột, đến Ma Tộc thanh niên cảm phần ra tay, Đằng Phi đoạt đao, phản chém, trung niên nhân muốn cứu con mình, một kích toàn lực, bị Đằng Phi đánh bay, theo sau thanh niên một cái cánh tay bị chém rụng xuống.

.

.

Này hết thấy cũng phát sinh quá đột nhiên.

Song phương vốn là cũng không bất kỳ ân oán.

Nếu như không phải là Hắc Kiếm, Đằng Phi thậm chí không rõ ràng lắm đám người kia là lai lịch gì.

Nhưng đôi phương đầu tiên là muốn dùng Sưu Hồn Vồng bắt hấn, nhưng ngay sau đó lại muốn đưa chém giết.

Như thế man không nói đạo lý cử động, đem Đằng Phi chọc giận.

Nếu không phải muốn biết đám người kia vì sao mà đến, Đằng Phi vừa mới cũng không phải là chém rơi Ma Tộc thanh niên một cái cánh tay.

“Ngươi, ngươi dám đả thương ta?” Ma Tộc thanh niên trên cánh tay đã dừng lại đổ máu, một cái mới cánh tay chậm rãi sinh dài ra, trong mắt tràn đầy cừu hận quang mang, chỉ vào Đằng Phi quát lên.

“Ngươi người này tốt không có đạo lý, lại xuất thủ như thế tàn nhẫn!” Một người khác chỉ vào Đằng Phi lớn tiếng trách cứ.

Lúc này, Ma Tộc thanh niên bị chém rơi cánh tay đã một lần nữa sinh dài ra, nhưng sắc mặt thập phần tái nhợt, vai nơi vết máu vẫn còn ở.

Nhìn Đằng Phi cắn răng nói: “Ngươi dám đả thương ta, ngươi nhất định phải chết!” “Đả thương ngươi? Không có giết ngươi, ngươi nên cảm tạ ta.

Ta và các ngươi tổ không quen biết, mà không thù không oán, các ngươi trước muốn ta, bắt không được liền muốn giết ta, thế nào, hôm nay giết không chết ta, đã nghĩ theo giảng đạo lý sau đó uy hiếp ta?” Đằng Phi vẻ mặt châm chọc nhìn đôi phương những người này.

Kia bị Đằng Phi đánh bay trung niên nhân lúc này đã đi trở về, nghe thấy Đằng Phi lời nói.

Xem ra mặt tái nhợt thượng không khỏi lộ ra một tia vẻ giận dữ, nhưng ngay sau đó biến mất, ho nhẹ một tiếng, chậm rãi

nói: “Lần này xung đột, đều do hiểu lầm tạo thành.

Người cũng không có bị cái gì thương tổn, chúng ta cũng nhận được trừng phạt.

Chuyện này, cứ định như vậy đi.”

“Phụ thân!” Bị chém rơi cánh tay thanh niên quát to một tiếng, trong mắt tràn đầy khuất nhục vẻ, hẳn chưa từng bị quá bức này ủy khuất, bị chém rơi một cánh tay, lại cứ như vậy tính ? Kia diêm dúa cô gái mặc dù không có nói chuyện, nhưng nhìn về phía Đằng Phi trong ánh mắt tràn đầy cừu hận vẻ, hận không thể đem Đằng Phi sanh thôn hoạt bác.

Những khác Ma Tộc người tất cả cũng cảm thấy bức mình, có mấy người ỷ vào thực lực cường đại, chậm rãi vây hướng Đằng Phi, mưu toan ở trong lúc bất chợt cho Đằng Phi một kích trí mạng.

“Cứ như vậy tính ?” Đằng Phi cười hắc hắc, sau đó nhìn mấy cái chậm rãi vây hướng người của mình nói: “Xem ra có người rất không tình nguyện đi!”

“Mấy người các người, lui ra!” Trung niên nhân lãnh quát một tiếng.

“Chủ thượng!” Mấy người kia không cam lòng.

“Lui ra!” Trung niên nhân tựa hồ có chút nổi giận, hai tròng mắt hiện lên sắc giông tia sáng.

Cái này, này mấy người toàn bộ cũng không dám tiếp tục kiên trì, lui xuống, thanh niên kia mặc dù trong con người tất cả đều là không cam lòng cùng lửa giận, nhưng cũng không dám nữa nói thêm cái gì.

“Nếu là một cuộc hiểu lầm, mọi người không đánh nhau thì không quen biết, xin hỏi vị bằng hữu kia, có thể thị nhân tộc võ giả?” Trung niên nhân trên mặt cứng rắn cố nặn ra vẻ tươi cười, nhìn Đằng Phi hỏi.

Đặng Phi chậm rãi gật đầu, nói: “Nhân Tộc như thế nào, không phải là thì như thế nào?”

“Không có gì, tùy tiện hỏi hỏi mà thôi.” Trung niên nhân trong con người sắc mặt giận dữ chợt lóe rồi biến mất, trong lòng đã là cực kỳ tức giận, trong lòng nghĩ: người trẻ tuổi kia quá cường đại, bằng ta Chí Tôn trung kỳ thực lực, lại bị hắn một kích đánh bay, hơn nữa bị thương không nhẹ, hắn ít nhất là cao cấp Chí Tôn.

Chẳng lẽ một cái kỷ nguyên sau khi Nhân Tộc, đã phát triển đến khủng bố như vậy địa bộ liễu sao?

“Nếu không có chuyện gì, ta đây đã đi.” Đặng Phi vừa nói, làm bộ muốn đi.

“đợi một chút.” Trung niên nhân vội vàng gọi lại Đặng Phi, sau đó về mặt ngưng ngưng hỏi: “Bằng hữu đến tột cùng là làm sao biết chúng ta là Ma Tộc, kính xin cho biết?”

“Thế nào, ta không nói, người có phải hay không định dùng mạnh a?” Đặng Phi cười mà như không cười nhìn trung niên nhân này, trong lòng suy đoán đối phương ở Ma Tộc thân phận địa vị, từ đối phương này không được tự nhiên cử chỉ nhìn lại, hắn ở Ma Tộc thân phận địa vị nên không thấp, bởi vì trung niên nhân này tựa hồ đã quên như thế nào cúi đầu.

“Người có chút khinh người quá đáng!” Kia diêm dúa cô gái đứng ra, chỉ vào Đặng Phi nổi giận nói: “Người thật cảm thấy chúng ta giết không được người sao? Chẳng qua là.

.

”

“Ồ.

!” Trung niên nhân tức giận quát bảo ngưng lại diêm dúa cô gái, hung hăng trợn mắt nhìn nàng một cái, sau đó mới hướng về phía Đặng Phi cười nói: “Thật xin lỗi, tiểu nữ đã tính quen, bị ta cứng chùi có chút vô pháp vô thiên.

.

.”

Đằng Phi khoát khoát tay, nhàn nhạt nói: “Đây là người chuyện nhà của mình, theo không có quan hệ gì, người cũng không cần dò thăm của ta nên tảng, các người là Ma Tộc cũng tốt, là Yêu Tộc cũng được, chỉ cần không trêu chọc đến trên đầu ta, ta đối với các người liền không nhiều lắm ít hứng thú.

Tuy nhiên, các người tốt nhất nhớ kỹ một điểm, này Thần Hồn Vực, không phải là các người Ma Tộc địa bàn, cũng không phải là Yêu Tộc địa bàn.

Tốt lắm , ta nói tần hơn thế, các người tự giải quyết cho tốt!”
Đằng Phi vừa nói, mang theo kia đem Trường Dao, bay lên không đi.

“Dao của ta!” Kia Ma Tộc thanh niên nhìn Đằng Phi đem vũ khí mình lấy đi, không khỏi phát ra rống to một tiếng.

Sưu!

Một đạo lưu quang, từ trên trời giáng xuống, dán Ma Tộc thanh niên chớp mũi mà qua.

Cái thanh này cán dài đại đao, cứ như vậy cắm ở Ma Tộc thanh niên trước mặt trước, bị làm cho sợ đến hấn ra khỏi một thân mồ hôi lạnh.

Nếu như vừa mới một đao kia là hướng về phía hấn đầu tới, vậy bây giờ hấn đã bị chém thành hai khúc!

“Ngay cả vũ khí của mình cũng giữ không được, vẫn không biết xấu hổ há mồm đòi hỏi, gặp phải ta coi như người may mắn, gặp phải người khác, người sớm bị chém!” Đằng Phi lạnh như băng vô tình thanh âm từ phía chân trời truyền đến, lúc này người của hấn đã biến mất ở không khí trong.

Ma Tộc thanh niên một tờ vốn là bởi vì bị thương mà trở nên không có gì huyết sắc mặt, bỗng nhiên đỏ lên, wow một tiếng, phun ra một ngụm tiên huyết, một thanh rút lên trên mặt đất cái thanh này cán dài đại đao, nổi giận gầm lên một tiếng, đem ném Lạc Thần Uyên trong.

“Nhân Tộc tiểu tử, lần sau gặp mặt, ta nhất định phải làm cho ngươi nợ máu trả bằng máu!”

Thê lương tiếng rống giận dữ, quanh quần ở bốn phương tám hướng, nhưng không có nhận được bất kỳ đáp lại.

“Đáng chết! Đây là từ đâu chui ra tới quái vật? Ta không tin người tộc có cường đại như vậy võ giả!” Diêm dúa cô gái về mặt hận ý, nghiến răng nghiến lợi nói.

“Không nên xem thường Nhân Tộc thực lực, đừng quên, Thần Giới tam tông đại khí, cũng nắm giữ ở Nhân Tộc trong tay.” Khí độ uy nghiêm trung niên nhân thanh âm trầm thấp, chậm rãi nói, vừa mới chuyện đã xảy ra, để hắn hơi bị đả kích, cả người giống như là già rồi mười mấy tuổi.

“Hừ, sớm muộn gì có một ngày, tam tông đại khí có là chúng ta Ma Tộc!” Diêm dúa cô gái lạnh lùng nói.

Trung niên nhân khẽ lắc đầu, nói: “Không cầu những khác, chỉ cần có thể đem này Thần Hồn Vực điều khiển ở ta Ma Tộc trong tay, như vậy đủ rồi!”

Vừa nói, khoát tay áo, nói: “Chúng ta trở về đi thôi, Lạc Thần Uyên trung năng lượng đã biến mất hầu như không còn, tính phong ấn tại Lạc Thần Uyên trung đồ, rất có thể chính là bị vừa mới nhân tộc kia đích thanh niên nhất tị lấy đi, tin tức kia, chúng ta muốn kịp thời truyền lại trở về.

Đề người của chúng ta sớm làm chuẩn bị, tấn công Thần Hồn Vực, sợ là muộn sớm!”

“Chủ thượng, người tuổi trẻ kia mặc dù cường đại, nhưng tôi đa cũng tuy nhiên chính là cao cấp Chí Tôn cảnh giới, chúng ta dùng được bởi vì hắn thay đổi kế hoạch sao?”

“Là a chủ thượng, vừa mới ngài tại sao ngăn cản chúng ta động thủ? Chúng ta mấy người cùng tiến lên, người nợ tuyệt đối không là đối thủ của chúng ta!” cái kia Ma Tộc tả oán nói.

Trung niên nhân cười lạnh nói: “Không là các ngươi đối thủ? Các ngươi thật là rất cao đánh giá thực lực của mình! Có phải hay không các ngươi cho là, thực lực của ta chưa ra hình dáng

gì, bị một kích đánh bay cũng không thể nói rằng đối phương có thật lợi hại đúng không?”

Mấy người mang loại này tâm tư Ma Tộc về mặt nguyệt ngừng nét mặt, tuy nhiên Ma Tộc lấy chồng tộc bất đồng, có lời gì, phần lớn tương đối trực tiếp, rất ít có che dấu.

“Ta Chí Tôn trung kỳ thực lực, ở đối phương trước mặt, một điểm phản kích đường sống cũng không có.

Hơn nữa hẳn ở mặt đối với các người thời điểm, không có có một chút điểm e ngại, đây không phải là làm bộ cường ngạnh, mà là đối phương còn người nữa của nơi không biết lá bài tẩy!” Trung niên nhân cười lạnh nhìn thoáng qua mấy cái không phục sao người, sau đó nhàn nhạt nói: “Mặc dù các người là Vương huynh người, nhưng các người cũng nhớ kỹ cho ta, Vương huynh có thể đề phòng ta, thậm chí có thể đối với ta hạ thủ, nhưng các người.

.

.

Chẳng qua là Vương huynh nuôi dưỡng một đám cầu mà thôi! Cầu sẽ phải có cầu giác ngộ, không nên cũng tự cho là đúng.” Mấy cái Ma Tộc khoe miệng kịch liệt co quắp, trong mắt hiện lên xấu hổ hận ý, nhưng cũng không có mở miệng phản bác.

Diêm dúa cô gái cùng kia Ma Tộc thanh niên đều là lạnh lùng nhìn thoáng qua những người đó, không nói thêm gì, đi theo trung niên nhân bên người.

Trung niên nhân nhìn trống rỗng sâu không thấy đáy Lạc Thần Uyên, thở dài một tiếng, đột nhiên sau đó xoay người rời đi.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 579: Quay Về Nam Vực!

>

Đằng Phi bay khỏi Lạc Thần Uyên, phá vỡ hư không sau mới phát hiện, bốn phía lại tất cả đều là một cái trông không đến kính đầu trời mênh mông biển rộng.

Tới lúc là bị khí linh lão nhân trực tiếp đưa tới, cho nên cũng không có cảm giác được cái gì, nhưng hiện tại Đằng Phi thì bao nhiêu có chút mờ mịt rồi.

Thần Hồn Vực đến tột cùng có bao nhiêu? Cái vấn đề này rất nhiều người lúc trước cũng thảo luận quá, bởi vì cùng khí linh lão nhân tương đối quen thuộc, Đằng Phi cũng đã hỏi cái vấn đề này.

Khí linh lão nhân lúc ấy đã nói, Thần Hồn Vực rất lớn, ước chừng có hai ba hỗn thác tinh lớn như vậy.

Bất quá khí linh lão nhân lúc ấy cũng đã nói, Thần Hồn Vực trong có mấy chỗ cấm địa, những thứ kia cấm địa ngay cả hắn cái này khí linh, đều không thể hoàn toàn nắm trong tay, mặc dù ở Thần Hồn Vực ở bên trong, nhưng giống như độc lập không gian.

Bây giờ nghĩ lại, Lạc Thần Uyên, hẳn là chính là một chỗ như vậy cấm địa.

“Hắc kiếm, ngươi không phải nói Thần Hồn Vực là nơi trên người cạnh góc hơn lương trước tế luyện thành châu báu, vậy ngươi hẳn là hiểu rõ chỗ này sao?” Đằng Phi hỏi.

“Coi như là hiểu rõ sao, Thần Hồn Vực bị Thần Vương tế luyện qua sau, bên trong có xung quanh độc lập không gian, này Lạc Thần Uyên coi như là một chỗ, không nghĩ tới đã nhiều năm như vậy, Yêu Tộc cùng Ma tộc lại còn có thể tìm đến nơi này, xem ra này hai tộc trong, rất có thể còn có lão bất tử người sống đây.” Lau đi rồi Sát hắc kiếm tựa hồ rất nhẹ nhàng.

“Còn có lão bất tử người sống?” Đằng Phi có chút chắc lưỡi hít hà, sống một vạn ức năm tồn tại? Đây chẳng phải là tương đương với Thần Vương cảnh giới kia rồi?

“Không phải là như ngươi nghĩ.” Hắc kiếm biết Đằng Phi đang hoài nghi cái gì, nhân nhật nói: “Năm đó ở Thần Giới, Yêu Tộc cùng Ma tộc bên trong, giống như trước có pháp lực vô biên cường giả tồn tại.

Bọn họ có lẽ ở trên thực lực so với Thần Vương kém một bậc.

Nhưng cũng riêng của mình có sở trường.

Yêu Tộc cùng Ma tộc nhất rõ rệt một chút, chính là tuổi thọ của bọn hắn cũng thật dài, so với nhân tộc tuổi thọ lâu.”

“Cái này xung quanh cấm địa, có phải hay không ngay cả Thần Hồn Vực khí linh cũng không cách nào nắm trong tay?” Đằng Phi nghĩ đến Yêu Tộc cùng Ma tộc ở Lạc Thần Uyên nơi này qua tự nhiên, trong lòng cũng có chút lo lắng.

“Không cách nào hoàn toàn nắm trong tay, nhưng vẫn là có thể cảm giác được Yêu Tộc cùng Ma tộc tiến vào.” Hắc kiếm nói.

“Được rồi, những chuyện này trước để xuống tốt lắm, chúng ta hiện tại muốn làm sao rồi đi chỗ này?” Đằng Phi hỏi, thần thức của hắn mới vừa thả ra, vô cùng cường đại thần thức lại không cách nào dò nơi này dọc theo.

“Đơn giản.” Hắc kiếm nói một câu.

Nhưng ngay sau đó từ Đằng Phi mi tâm bắn ra, hướng phía chân trời nhẹ nhàng vẽ một cái, một đạo hắc mang, đem phía

chân trời trực tiếp vẽ lên một đạo vết rách.

“Đi!” Hắc kiếm một tiếng quát nhẹ.

Đằng Phi vận khởi Già Lâu La Tâm Kinh.

Hướng đạo kia cái khe chột vọt tới, tiến vào đến trong cái khe sau, Đằng Phi rõ ràng cảm giác được không gian biến hóa, nhưng ngay sau đó hai mắt tỏa sáng, hắn đã trở lại Thần Hồn Vực trong.

“Những thứ kia Yêu Tộc cùng Ma tộc, có phải hay không cũng có thể như vậy tiến vào đến Thần Hồn Vực trong?” Đằng Phi hỏi một câu.

“Đúng vậy, đây là Thần Vương năm đó định ra quy tắc.” Hắc kiếm thở dài một tiếng, sau đó nói: “Năm đó nguyên tổ đại kiếp, Thần Vương mở ra Thần Hồn Vực, mặt ngó Thần Giới tất cả chủng tộc mở ra rồi Thần Hồn Vực.

Hơn nữa chế định pháp tắc.

Là mỗi cách một kỷ nguyên, Thần Hồn Vực sẽ mở ra một lần.”

“Ta hiểu được, tựa như ban đầu năm lãnh thổ võ giả trong lúc bất chợt phát giác có thể tiến vào đến Thần Hồn Vực giống nhau, Yêu Tộc cùng Ma tộc, cũng giống như trước có thể tiến vào đến Thần Hồn Vực.” Đằng Phi vừa nói, nhưng ngay sau đó vừa khẽ vén lên đầu lông mày, có chút nghi ngờ nói:

“Nhưng vì cái gì ở Thần Hồn Vực ở bên trong, vẫn không có gặp phải Yêu Tộc cùng Ma tộc người đâu? Chẳng lẽ bọn họ tiến vào địa phương, cùng nhân tộc địa bàn khoảng cách rất xa?”

“Cái vấn đề này, ta tới trả lời ngươi đi.” Khí linh lão nhân thanh âm.

Đột nhiên ra hiện tại Đằng Phi tinh thần Thức Hải trong:

“Thần Vương năm đó mặc dù đem Thần Hồn Vực mặt ngó Thần Giới tất cả chủng tộc, làm những chủng tộc kia bảo lưu lại huyết mạch mầm móng, nhưng Thần Vương cuối cùng là

nhân tộc, Thần Hồn Vực cũng là nhân tộc châu báu.

Cho nên, tất nhiên sẽ đối với nhân tộc có một chút ưu tiên cử động.

Bất quá cũng chỉ là đem có thể tiến vào Thần Hồn Vực thời gian nói trước một chút mà thôi.

Cũng không có làm quá rõ ràng.

Hôm nay, Yêu Tộc cùng Ma tộc.

Đã bắt đầu có thể tiến vào đến Thần Hồn Vực trúng.

Rất nhanh, Thần Hồn Vực ở bên trong, sẽ tràn đầy Yêu Tộc cùng Ma tộc thân ảnh.”

Hắc kiếm lúc này đột nhiên nói: “Tiểu tử, Yêu Tộc cùng Ma tộc đều ở đánh chủ ý của ngươi, ngươi cần phải coi chừng một chút.”

Khí linh lão nhân nói: “Ta đã ẩn nặc rồi thân miếu, bọn họ muốn tìm được ta, cũng chuyện không phải dễ dàng như vậy tình.”

“Năm đó Thần Giới Tam Gian Đại Khí, đã có hai kiện ở ta chủ nhân tay trên, tiểu tử, không bằng ngươi cũng dứt khoát nhận thức ta chủ nhân làm chủ tốt lắm.” Hắc kiếm đột nhiên nói.

Khí linh lão nhân đột nhiên trầm mặc hồi lâu, Đằng Phi cũng có chút kinh ngạc, Chí Tôn Đỉnh cùng tượng thân mặc dù đều ở trong tay của hắn, vốn dĩ hắn thực lực bây giờ, cũng không thể rất đầy đủ phát huy ra thực lực của bọn nó.

Tham thì thâm đạo lý, Đằng Phi là hiểu được, cho nên hắn mặc dù cũng nghĩ tới Thần Giới Tam Gian Đại Khí tụ tập đầy đủ một người thân sẽ là như thế nào, nhưng chẳng bao giờ chân chính đánh qua Thần Hồn Vực chú ý.

“Thần Vương năm đó định ra quy củ, Thần Hồn Vực làm Thần Giới vật, không phải là người nào...!Năm đó mặc dù Thần Vương tế luyện rồi Thần Hồn Vực, nhưng cũng không

có đem Thần Hồn Vực tế luyện thành chính hắc bảo vật...”
Khí linh lão nhân tựa hồ không muốn vì vậy chọc giận hắc kiếm, cẩn thận rón rén nói: “Từ ta ý nguyện của người đi lên nói, cũng không chán ghét chiến thần, nga, phải nói là Đằng Phi.”

“Như vậy tùy liền ngươi, một mình ngươi cẩn thận một chút sao, Yêu Tộc cùng Ma tộc nhất định là muốn đánh nhau chủ ý của ngươi, ngươi cũng có thể rất rõ ràng, ngươi không phải là đối thủ của bọn họ.” Hắc kiếm vừa nói, liền không nói thêm gì nữa.

Khí linh lão nhân khẽ thở dài một tiếng, sau đó đối với Đằng Phi nói: “Nếu quả thật có ngày đó, còn hi vọng ngươi có thể xuất thủ giúp ta.”

“Được rồi.” Đằng Phi đáp ứng.

Bất kể thế nào nói, khí linh lão nhân cho hắc rất nhiều trợ giúp, từ ban đầu truyền hắc kia vài loại đại thuật, càng về sau đủ loại, tuy nói hắc là chiến thần chuyển thế, những thứ kia đại thuật vốn là chính là của hắc kỹ năng.

Nhưng khí linh lão nhân dù sao không nợ hắc cái gì.

“Đa tạ rồi!” Khí linh lão nhân thở phào nhẹ nhõm.

“Đúng rồi, ngươi có thể tìm được Yêu Tộc cùng Ma tộc vị trí cụ thể sao?” Đằng Phi đột nhiên hỏi một câu.

“Thật xin lỗi, ta không có loại năng lực này.” Khí linh lão nhân thở dài một tiếng, sau đó nói: “Ta chỉ có thể nắm giữ Thần Hồn Vực nội bộ chuyện tình, xuất hiện Thần Hồn Vực, ta liền không cách nào dò thám biết rồi.”

Đằng Phi có chút thất vọng lắc đầu, trong lòng tự nhủ xem ra muốn tìm được Yêu Tộc cùng Ma tộc vị trí, cũng không phải là dễ dàng như vậy một chuyện.

Trừ phi có thể bắt được một Yêu Tộc hoặc là Ma tộc, uy hiếp bọn họ nói ra riêng của mình chủng tộc chỗ ở vị trí tọa tiêu.

Trong lòng suy nghĩ, Đằng Phi khóe miệng lộ ra một nụ cười

khổ, thầm nghĩ trong lòng: hay là trước đem Vĩnh Hằng Chi Địa bên kia chuyện tình làm xong rồi nói sau.

Đăng Phi lần này tiến vào Thần Hồn Vực thời gian rất dài, suốt biến mất một năm nhiều thời giờ, sau khi đi ra, trước tiên hướng Đâu Tinh Cổ Điện bên kia phương hướng chạy tới.

Lúc trước đã đáp ứng lãng Thi Thi các nàng muốn thành thân, nhưng bởi vì Chân Vũ học viện thành lập phân viện chuyển tình cho trì hoãn, nhưng ngay sau đó lại vào vào Thần Hồn Vực lâu như vậy.

Đăng Phi trong lòng cảm thấy mười phần áy náy.

Từ Trung Châu đến Nam Vực, khoảng cách xa xôi, cho dù là Hoàng cấp Đại Năng, cũng cần đuổi thời gian rất lâu đường.

Nhưng đối với Đăng Phi mà nói, cũng không có cái gì, hắn vừa sải bước ra, nhưng ngay sau đó từ Trung Châu tiến vào Nam Vực, nữa một bước, liền đến Nam Vực tây thù cái kia tám hoang mạc.

“Rốt cục về đến nhà.” Đăng Phi trong giọng nói, tràn đầy cảm khái, hắn xuống phía dưới nhìn lại, nhưng không có cảm nhận được Đâu Tinh Cổ Điện tồn tại, Đăng Phi khẽ nhăn đầu lông mày, nhưng ngay sau đó buông ra thần thức, tìm tòi Đâu Tinh Cổ Điện, rốt cục ở tây thù hoang mạc dọc theo giải đất, phát hiện Đâu Tinh Cổ Điện.

“Lại đổi lại địa phương?” Đăng Phi cũng không có cảm nhận được có cái gì dị thường nơi, bởi vì hôm nay này Ngũ Vực Thế Giới, thanh danh của hắn đã là như mặt trời giữa trưa, gia tộc của hắn cũng đã là hoàn toàn xứng đáng đệ nhất gia tộc!

Những thứ kia vốn là cho là Đăng gia muốn phát triển lớn mạnh, còn cần đi rất dài đường năm lãnh thổ nhà giàu có đại tộc, ở Chân Vũ học viện khắp năm lãnh thổ sau, mới đột nhiên phát hiện, Đăng Phi cảnh giới cùng năng lực, đã hoàn toàn không phải là bọn họ có thể tưởng tượng rồi.

Dưới tình huống như vậy, căn bản không có bất luận kẻ nào, dám tìm Đẳng Phi những thứ kia thân hữu phiền toái, vô số người cũng cầu nguyện, chỉ cần Đẳng Phi người bên cạnh không ngang ngược cản trở ý thể hiệp người, bọn họ cũng rất thỏa mãn.

Chẳng lẽ là Vĩnh Hằng Chi Địa người?

Nghĩ tới, Đẳng Phi đuôi lông mày khẽ gây xích mích hạ xuống, anh tuần trên mặt, hiện lên vẻ sát khí.

Mặc dù hần hôm nay cảnh giới như cũ không thể cùng tam đại Thiên vương đánh đồng, nhưng nói về, có nhiều bảo vệ tánh mạng thủ đoạn Đẳng Phi, cũng sẽ không giống như nữa qua đó như vậy kiêng kỵ Vĩnh Hằng Chi Địa cái kia những người này.

Thiên vương phải không có thể bỏ tôn phủ xuống đến Ngũ Vực Thế Giới, trừ tam đại Thiên vương, đổi lại ai tới nơi này, Đẳng Phi cũng không sợ!

Tâm niệm chuyển động, Đẳng Phi đi tới Đấu Tinh Cổ Điện phía trên, lộ ra thân hình, chậm rãi nói: “Ta đã trở về.”

Ừng ừng!

Hoang mạc trong truyền đến một trận kịch liệt run rẩy, khổng lồ Đấu Tinh Cổ Điện, một chút xúi chui từ dưới đất lên ra, tùy theo có rất nhiều đạo thân ảnh, từ đó bay ra.

Lần lượt từng cái một quen thuộc khuôn mặt, ra hiện tại Đẳng Phi trong mắt.

Người nhà của hần, hồng nhan tri kỷ của hần, một ít từng đạo ánh mắt nóng bỏng, tất cả đều tăng tại Đẳng Phi trên người.

“Hắc, đã lâu không gặp.” Bị nhiều người như vậy dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn chăm chú vào, Đẳng Phi cũng ít nhiều có chút không Tự Tại, mỉm cười nói một câu.

“Tiểu tử thú vị, ngươi còn biết trở lại? Một mình ngươi coi là coi là, đã rời đi mấy năm rồi?” Nói chuyện, là lão gia tử Đẳng Văn Hiên, một lòng muốn ôm trọng tôn tử Đẳng Văn Hiên hôm nay đã là Hoàng cấp Đại Năng, cả người Tinh Khí Thần tương đối tốt, khí huyết tràn đầy.

Lúc trước Đăng Phi trở lại, lão gia tử đại đa số thời gian đều ở bế quan, lần này rốt cục vượt qua, nhìn thấy cháu của mình, trong lòng cảm khái vô hạn, trong miệng cũng là không chút nào kiêng kỵ dạy dỗ.

Năm lãnh thổ đệ nhất nhân tại sao? Hấn là cháu của ta! Nếu nói là lão gia tử năm đó còn có chút không thích ứng chột phát sinh biến hóa cuộc sống, như vậy hôm nay hấn đã sớm đã thấy ra.

Đăng Văn Hiến biết Đăng Phi là một hiền thuận hài tử, phi thường chú trọng thân tình.

Những năm này lão gia tử thỉnh thoảng sẽ nhớ lên của mình con trai lớn Đăng Văn Tráng, thầm nghĩ trong lòng: nếu như hấn biết Đăng gia có thể thăng chức rất nhanh đến loại tình trạng này, năm đó hấn còn có thể làm những thứ kia cực nhỏ nhỏ lợi, phản bội xuất gia tộc sao?

Bộc phát câu phiếu! ())

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 580: Gả Hay Không Gả

>

Trước đây ít năm Đằng Phi trước khi đến vùng phía nam châu giúp đỡ đường huynh đăng Long đoạt lại chị dâu Bắc Cung ngũ đồng thời điểm, tại đâu đó từng gặp được qua hôn [lấn lộn] được không thể nào như ý đăng vân cường tráng phụ tử, lúc ấy không rõ ràng cho lắm đăng vân cường tráng phụ tử còn từng quát lớn đăng Long, về sau trông thấy Đằng Phi về sau, tựu lạng lẽ chuồn mất.

Màu xanh lá vô đạn tiểu thuyết [www.

163zg.

com][

Đăng Phi mặc dù không có lại đi khó xử bọn hắn, nhưng là tuyệt đối không thể nã tiếp nhận đăng vân cường tráng phụ tử.

Những năm này Đăng gia đi theo Đằng Phi cùng một chỗ chìm chìm nổi nổi, trải qua mưa gió, đăng vân cường tráng cũng như là biến mất giống như: bình thường.

Thẳng đến Đằng Phi tên táo ngũ vực, trở thành ngũ vực đệ nhất nhân, Đăng gia cũng thành đệ nhất thiên hạ gia tộc.

Không biết tại vùng phía nam châu đã ẩn tàng bao lâu đăng vân cường tráng phụ tử mới lại nhảy ra, đập vào Đăng gia cờ hiệu làm việc.

Không rõ chân tướng người hoàn toàn chính xác không dám

trêu chọc cái này đối với phụ tử, đều bị đảng vân cường tráng cái kia “Đảng Phi đại bá” thân phận cho hù dọa.

Bất quá giấy không gói được lửa, chân tướng lưu truyền sau khi ra ngoài, mặc dù không có người tìm đảng vân cường tráng phụ tử phiền toái, nhưng thực sự không có người lại đi để ý tới bọn hắn.

Thậm chí vốn là theo chân bọn họ hợp tác một ít người, đều trước tiên bỏ ngay quan hệ.

Cái này đối với phụ tử càng xử lý phách, một năm trước, thì ra là Chân Vũ học viện khắp ngũ vực lúc kia, đảng vân cường tráng từng mang theo nhi tử tiến về trước qua một lần Lăng thị hoàng triều đế đô, cầu kiến hoàng đế Lăng Tiêu Dao, muốn thông qua Lăng Thi Thi, trở lại Đảng thị gia tộc.

Chỉ là khi đó Lăng Thi Thi cùng Minh U Vũ bọn người đã hồi trở lại Đấu Tinh cổ điện đi, Lăng Tiêu Dao đối với Đảng Phi năm đó gia sự tuy nhiên không hoàn toàn tinh tường, lại cũng không phải một điểm nghe thấy đều không có, tự nhiên cự tuyệt đảng vân cường tráng thỉnh cầu, cho ít bạc, đưa bọn chúng phụ tử cho đuổi đi rồi.

Bất quá Lăng Tiêu Dao hay là đã viết một phong thư, lại để cho Đảng gia tại đế đô người mang hộ trở về.

Lão gia tử trông thấy phong thư này về sau, đã trầm mặc rất lâu, không ít gia tộc mọi người cho rằng lão gia tử hiểu ý yếu đuối lại để cho đảng vân cường tráng phụ tử trở về thời điểm, lão gia tử rốt cục khai mở thanh âm, nói: Đã sớm đã ân đoạn nghĩa tuyệt.

Cần gì phải trở về?
Một câu.

Triệt để đã đoạn đảng vân cường tráng phụ tử trở về Đảng gia khả năng.

Nói cách khác, nếu là lão gia tử thật sự cho phép đăng vân cường tráng phụ tử trở về, coi như là cơ Tử Vân.

Đều khó có khả năng phản đúng đích.

Dù sao lão gia tử là Đăng gia gia chủ, Đăng Phi cường thịnh trở lại, cũng là Đăng gia tử tôn.

Khá tốt.

Lão gia tử tuy nhiên già rồi, nhưng không có già mà hồ đồ, tăng thêm hôm nay đã đột phá đến Hoàng cấp cảnh giới, trở thành cường giả chân chính, tầm mắt cái gì đấy, tự nhiên trở nên thập phần khoáng đạt, nếu không là năm đó cái kia mất đi thương yêu nhất nhi tử thị trấn nhỏ lão đầu rồi.

Đăng Phi cười hì hì tiến đến gia gia trước mặt, tán thán nói: “Hoàng cấp đại năng, gia gia.

Ngài thật đúng là rất lợi hại ah!”

Cho dù Đăng Phi đã sớm nói có thể cho người thân một năm Thành Hoàng nói như vậy, nhưng muốn đột phá cái kia nhất trọng trọng công cùm xiềng xích, hiển nhiên cũng cần trả giá gian khổ cố gắng.

Huyền Linh tiên đan tuy nhiên là cực phẩm đan dược.

Nhưng nếu là chỉ phục dùng đan dược.

Mà không cố gắng tu luyện, vậy cũng không có khả năng đột phá nhanh như vậy đấy.

“Năm tiểu tử nguoi phúc.

Chúng ta Đăng gia, chính thức phát đạt!” Đăng văn hiên cảm khái không thôi, mười mấy năm trước, Đăng gia vẫn chỉ là một cái thể tục tiểu gia tộc, Thanh Bình phủ Bát đại gia tộc cũng đủ để lại để cho Đăng gia không thở nổi.

Ngày nay Đăng gia, cũng đã trở thành đệ nhất thiên hạ gia tộc,

ngày xưa bị Đẳng gia coi là địch nhân lớn nhất Bát đại gia tộc, hôm nay chỉ cần Đẳng gia một cái bâng chi bên trong hạ nhân, có thể đưa bọn chúng toàn bộ tiêu diệt!

“Hắc, gia gia, không biết đại bá cả nhà bọn họ, hôm nay sẽ có ý kiến gì không đâu này?” Đẳng Phi rất rõ ràng gia gia gút mắt trong lòng, cố ý ngay tại lúc này nhắc tới, kích thích gia gia thoáng một phát.

Đẳng văn hiên nhưng lại cười nhạt một tiếng: “Dưới chân phao (ngâm) đều là mình mài đưa ra đấy, đó là lựa chọn của bọn hắn, trách không được người khác.”

Đẳng Phi cười gật gật đầu, gặp gia gia không có một tia khúc mắc bộ dáng, cũng rất cực yên tâm, biết rõ gia gia đã triệt để buông xuống sự kiện kia.

Sau đó, Đẳng Phi tiến lên cùng mẫu thân cơ Tử Vân chào.

“Nương!” Đẳng Phi kêu một câu, trông thấy cơ Tử Vân vành mắt đỏ lên, lập tức đi đến trước, cầm chặt tay của mẫu thân.

Cơ Tử Vân lại một tay lấy Đẳng Phi ôm vào trong ngực, chảy xuống nước mắt, nức nở nói: “Người đứa nhỏ này, vừa đi tựu là nhiều năm như vậy, mẹ mẹ biết rõ ngươi bề bộn nhiều việc, cũng biết ngươi gánh vác sự tình rất nhiều, Khả nhiều hơn nữa, cũng muốn thường xuyên về thăm nhà một chút đấy, tại đây còn có rất nhiều người đang chờ ngươi đây này.”

“Ân, ta đã biết Nương, ta lần này trở về, tựu là xử lý chuyện này đây, theo sau này, chúng ta rốt cuộc không cần tách ra.”

Đẳng Phi vỗ vỗ mẫu thân lưng (vác), nhẹ nói nói.

Cơ Tử Vân buông ra Đẳng Phi, vẻ mặt sùng nịnh nhìn xem Đẳng Phi, sau đó nghi ngờ nói: “Rốt cuộc không cần tách ra? Vĩnh Hằng Chi Địa địch nhân đều đã giải quyết sao?”

Đẳng Phi lắc đầu, sau đó nói: “Còn không có có, bất quá, ta cho các ngươi lựa chọn một chỗ tuyệt hảo chỗ tu luyện, theo sau này, rốt cuộc không cần lo lắng bất cứ uy hiếp gì, không bao giờ ...! nữa cần giống như bây giờ, khắp nơi ần núp rồi.”

Đẳng Phi nói ra lời nói này thời điểm, thập phần lòng chua xót, người khác chỉ nhìn thấy hôm nay Đẳng gia phong quang,

được vinh dự đệ nhất thiên hạ gia tộc, toàn bộ ngũ vực không người dám trêu chọc.

Lại thiếu không ai biết, tại đây phiên hoang mạc ở bên trong, Đẳng gia những người này, đã trốn giấu bao nhiêu năm, dù là Đẳng gia đã trở thành đệ nhất thiên hạ gia tộc, loại tình huống này, cũng không có bởi vậy cải biến rất nhiều.

Vĩnh Hằng Chi Địa, giống như là một khóa tảng đá lớn, đặt ở Đẳng gia mọi người trong lòng, dù là đại đa số người thực lực cũng đã tăng lên tới Hoàng cấp, loại này áp lực, cũng cũng không có bởi vậy giảm bớt bao nhiêu.

Ngược lại theo thực lực tăng lên, tầm mắt khoáng đạt, cái loại này áp lực, trở nên càng lớn.

Nhưng lại chưa từng có bất luận kẻ nào bởi vậy lùi bước qua, bởi vì vi bọn họ cũng đều biết, Đẳng Phi thừa nhận áp lực, xa so với bọn hắn lớn.

Bọn hắn những người này duy nhất năng làm một chuyện, tựu là dốc sức liều mạng tu luyện, hy vọng có thể giúp đỡ Đẳng Phi, ít nhất, cũng không phải trở thành liên lụy, kéo Đẳng Phi chân sau.

Đẳng Phi nói xong, cùng cùng lục Tử Lăng các loại một đám hồng nhan từng cái đả khởi mời đến.

Lục Tử Lăng, Lăng Thi Thi, đỉnh tuyết ninh, Minh U Vũ, Âu Lôi Lôi, Âu kéo kéo, vũ lan Tử Huyền, vũ lan ngàn nguyệt, liễu thiên hà, cơ tĩnh Huyền, Vị Ương rõ ràng...!Nguyên một đám tuyệt sắc khuynh thành nữ tử, giờ phút này trong con ngươi đều tràn ngập tương niệm.

Vốn là cảm thấy có chút không được tự nhiên nữ tử, trải qua nhiều năm như vậy ở chung xuống, giữa lẫn nhau từ lâu thân như tỷ muội.

Nguyên nhân chủ yếu, đoán chừng hay là Đẳng Phi trên cơ bản quanh năm không thấy được bóng người, những cô gái

này lẫn nhau tầm đó, cũng tự căn bản không có tranh thủ tình cảm các loại sự tình phát sinh.

Ở trong đó đỉnh tuyết ninh tính cách so sánh **, cam nguyện làm Đẳng Phi một người lâu số một chủ, lại không nghĩ gả cho Đẳng Phi.

Minh U Vũ hôm nay với tư cách Chân Vũ học viện phó viện trưởng, càng nhiều thời gian đều tại ngũ vực các nơi bốn ba, vì Chân Vũ học viện phát dương quang đại cống hiến lực lượng của mình.

Tuy nhiên trước khi nghĩ tới gả cho Đẳng Phi.

Nhưng về sau đã từng lên đã từng nói qua.

Lấy hay không lấy chồng chỉ là một cái hình thức mà thôi, chỉ cần Đẳng Phi không chê, làm như vậy hồng nhan tri kỷ của hắn như vậy đủ rồi.

Âu Lôi Lôi cùng Âu kéo kéo một mực đem mình làm là Đẳng Phi thiếp thân thị nữ.

Tuy nhiên những năm này cái này thân phận rõ ràng hữu danh vô thực rồi, tất cả mọi người đem các nàng trở thành là Đẳng Phi nữ nhân, nào dám thực đương cái này hai cái sớm nhất đi theo Đẳng Phi nữ nhân là thị nữ.

Nhưng hai tỷ muội tại điểm này thượng.

Một mực rất cố chấp.

Vũ lan Tử Huyền cùng vũ lan ngàn nguyệt cái này hai cái vũ Nhân tộc nữ tử, cũng giống như vậy, không nghĩ muốn cái gì thân phận, chỉ nguyện năng ở lại Đẳng Phi bên người là tốt rồi.

Cái này cùng các nàng năm đó tao ngộ có quan hệ, hai tỷ muội đều không có bao nhiêu cảm giác an toàn, chỉ có tại Đẳng Phi bên người, mới sẽ cảm thấy an tâm.

Liều thiển hà vẫn đối với tuổi của mình canh cánh trong lòng, cho rằng nàng so Đẳng Phi lớn hơn quá nhiều, cho nên cho tới bây giờ đều là như một tỷ tỷ đồng dạng chiếu cố Đẳng Phi.

Thăm nghĩ một mực tiếp tục như vậy, không muốn qua muốn gả cho Đẳng Phi.

Cơ tĩnh Huyền cùng Đẳng Phi mặc dù không có chính thức diên loan đảo phượng, nhưng là cùng một chỗ song tu qua đây.

Nàng vốn là xác thực muốn muốn gả cho Đẳng Phi đây.

Nhưng về sau phát hiện Đẳng Phi bên người nữ nhân nhiều lắm, thực tế biết rõ lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi tồn tại sau.

Hoàn toàn không sinh ra cùng các nàng tranh đoạt tâm tư.

Cho nên những năm này đi qua, cơ tĩnh Huyền cũng dần dần phai nhạt gả cho Đẳng Phi tâm tư, cảm thấy như vậy cũng rất tốt, liền làm một người hồng nhan tri kỉ tốt rồi.

Vị Ương rõ ràng là Đẳng Phi “Cướp về” lão bà, cái này tuy rằng có khác nguyên nhân ở bên trong, nhưng khắp thiên hạ cũng biết chuyện này, cho nên cho dù Vị Ương rõ ràng vốn là không có ý định muốn gả cho Đẳng Phi, nhưng nhưng bây giờ cũng không có biện pháp rồi.

Về phần hôm nay còn đang Bắc Cương quản lý Mộ Dung gia tộc Mộ Dung phương phi, cái kia càng là không thể nào gả cho Đẳng Phi, cho dù khắp thiên hạ cũng biết nàng là Đẳng Phi nữ nhân, nhưng nàng đồng thời cũng là Mộ Dung gia chủ.

Mộ Dung phương phi cam nguyện làm Đẳng Phi nữ nhân, nhưng nàng lại không cam lòng làm Đẳng Phi sau lưng nữ nhân, nàng là cái có lý tưởng có khát vọng cường đại nữ tính, càng muốn vì Đẳng Phi mở mang bờ cõi, vì Đẳng Phi giải quyết nỗi lo về sau!

Cho nên đến cuối cùng tính đi tính lại, chính thức nguyện ý gả cho Đẳng Phi nữ tử, rõ ràng chỉ có lục Tử Lăng, Lăng Thi Thi

cùng Vị Ương rõ ràng.

Mà cho dù các nàng ba cái, đã đến hôm nay, cũng đã không thể nào quan tâm cái này hình thức rồi.

Đương nhiên, cũng không phải nói những nữ nhân khác tự không muốn, nhưng riêng phần mình đều có riêng phần mình nguyên nhân, điểm ấy cho dù cơ Tử Vân khổ khích lệ, các nàng cũng đều là kiên trì lựa chọn của mình.

Cuối cùng vẫn là lục Tử Lăng cái này Đẳng Phi nhà giữa lên tiếng, mới khiến cho bà bà cơ Tử Vân thoải mái.

“Nương, Đẳng Phi cũng không phải người bình thường, thể gian này còn có cái gì pháp tắc có thể trói buộc hắn hay sao? Kết hôn hay không, kỳ thật cũng không trọng yếu, chỉ cần có thể đi theo bên cạnh của hắn, ta nghĩ tới ta cũng tốt, hay là các nàng cũng tốt, tự đều thỏa mãn, căn bản không sẽ để ý phải chăng có như vậy một cái nghi thức đấy.” Lục Tử Lăng thanh thanh lãnh lãnh, nhưng ở cơ Tử Vân trước mặt, lại thập phần kính cẩn nghe theo.

Đối mặt loại tình huống này, cơ Tử Vân cũng chỉ có thể thở dài một tiếng, con mình bên người những... này hồng nhan tri kỷ nhóm: Đám bọn họ, một cái so một cái có tính cách, đừng nhìn tại trước mặt nàng đều ôn nhu nhàn thực, nhưng trên thực tế, tùy tiện cái nào, hành tẩu thế gian, đều là nói một không hai chủ nhân!

Một đám Hoàng cấp đại năng cảnh giới nữ tử, cho dù không có người biết rõ các nàng là Đẳng Phi nữ nhân, cũng tuyệt đối không ai dám đi trêu chọc!

“Thanh Long chúng đâu này?” Đẳng Phi trong đám người, cũng không có phát hiện Thanh Long, Thiên Lang, hoàng cùng a Tử thân ảnh, không khỏi có chút kỳ quái.

“Chuyện này, nói rất dài dòng.” Cơ Tử Vân than nhẹ một tiếng, sau đó nói: “Trước đó vài ngày, toàn bộ tây thù bị một đạo thần thức tập trung, không ngừng quét tới quét lui, tựa hồ muốn phải tìm tung tích của chúng ta.

Thanh Long chúng gặp tiếp tục như vậy không phải biện pháp, vì vậy bốn người ly khai Đấu Tinh cổ điện, hơn nữa thả ra cường đại khí tức, đem thả ra đạo kia thần thức người cho dẫn đi, chúng ta bên này lại di chuyển thoáng một phát Đấu Tinh cổ điện vị trí.

Lại nói tiếp, Thanh Long chúng đã ly khai hơn mười ngày rồi, cũng không biết là có hay không an toàn.”

“Vĩnh Hằng Chi Địa người tới?” Đẳng Phi đuôi lông mày nhảy lên, một đôi mắt lập tức có chút híp mắt mà bắt đầu..., lạnh giọng nói: “Xem ra, thật sự đã đến muốn giải quyết chuyện này lúc sau.”

Canh [3], cầu phiếu!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 581: Tứ Đại Ma Thú Chiến Vĩnh Hằng!

>

Cơ Tử Vân lông mày có chút nhàu lên, có chút lo lắng nói:
“Vĩnh Hằng Chi Địa thể lực quá mức cường đại, nhi tử, ngươi thật sự không có vấn đề sao?”

Lục Tử Lăng bọn người cũng có chút ít lo lắng nhìn xem Đẳng Phi, các nàng đối với Đẳng Phi tự nhiên là có tin tưởng đây, nhưng những năm này theo thực lực tăng lên, đối với Vĩnh Hằng Chi Địa bên kia rất hiểu rõ dần dần tăng nhiều, càng phát cảm giác được một loại cảm giác vô lực.

Nhất là Vĩnh Hằng Chi Địa Tam Đại Thiên Vương, Thập Đại Thiên Tôn, dưới trướng cường giả như mây, Đẳng gia hôm nay tại Ngũ Vực xưng Vương, nhưng đối với bên trên Vĩnh Hằng Chi Địa lời mà nói..., sợ thật sự chính là có chút không đủ xem.

Đẳng Phi mỉm cười, nói ra: “Mẹ, ngươi yên tâm đi, ta cũng không làm không có chuẩn bị sự tình.”

Cơ Tử Vân cảm thấy an tâm một chút, tuy nhiên không có thể tự mình đem Đẳng Phi nuôi lớn, nhưng những năm này Đẳng Phi tiến bộ nàng đều nhìn ở trong mắt, nhất là đối mặt cường địch thời điểm, Đẳng Phi luôn có thể biến nguy thành an, cái này cũng cho cơ Tử Vân những người này rất mạnh tin tưởng.

Đẳng Phi lúc này thời điểm, đem thần thức lan tràn đi ra ngoài, đã đạt tới nửa bước Thiên Vương cảnh giới thần thức như là gợn sóng giống như, hướng về toàn bộ Ngũ Vực Thế Giới khuếch tán đi ra ngoài.

Đẳng Phi còn là lần đầu tiên như vậy sử dụng thần trí của

mình, cái loại này cảm giác kỳ diệu, lại để cho nhân tâm say, phảng phất toàn bộ thế giới, đều ở trong lòng bàn tay.

Ước chừng nửa cái canh giờ, Đằng Phi thần thức triệt để bao phủ toàn bộ Ngũ Vực Thế Giới, vô số cường đại võ giả tất cả đều cảm ứng được một cỗ không thể địch nổi thần thức hàng lâm, nhao nhao bị kinh động đi ra, kinh hãi nhìn lên trời không, không biết lại có cái nào đại năng đến rồi.

Chỉ là lại để cho Đằng Phi ít nhiều có chút kỳ quái chính là, hắn cũng không có cảm nhận được Thanh Long bọn người thần thức, tuy nhiên cảm nhận được một ít cường đại tồn tại, nhưng cũng không có gặp được Chí Tôn cảnh giới tồn tại.

Chẳng lẽ không tại Ngũ Vực Thế Giới, mà là đang bên ngoài không gian?

Đằng Phi cau mày, cảm giác sự tình khả năng so với chính mình trong tưởng tượng càng nghiêm trọng.

Thật lâu, hắn mở hai mắt ra, nhìn về mặt chờ đợi nhìn mình mọi người, Đằng Phi miễn cưỡng một cười nói: “Ta hiện tại, trước mang bọn người đi một chỗ tới đó về sau, các người đừng (không được) cảm giác được kinh ngạc, dụng tâm tu luyện là tốt rồi, những chuyện khác không cần các người lo lắng quá mức.”

Đằng Phi nói xong, không có cho mọi người quá nhiều phản ứng thời gian, trực tiếp mở ra tượng thần thể giới, tính cả Đấu Tinh cổ điện cùng một chỗ, đem tất cả mọi người bộ thu hút đến tượng thần thể giới chính giữa đi.

“Ông trời...ơ...i, cái này là địa phương nào? Trong thiên địa như thế nào ẩn chứa nhiều như vậy năng lượng?”

“Ta...!Ta có thể cảm giác được ta thể mao nội năng lượng tại tăng vọt!”

“Ta thật giống như là muốn đột phá!”

“Ah, ta muốn đi bế quan, tại đây linh khí quá đủ!”

“Sông nước này...!Ông trời, cái này trong sông chảy xuôi đây...!, là thuần túy năng lượng ah!”

“Thật sự là thật bất khả tư nghị!”

Vừa mới đi vào đến tượng thần nội bộ thế giới cơ hồ tất cả mọi người bị hoàn cảnh nơi này cho sợ ngây người, nhao nhao phát ra không thể tưởng tượng nổi kinh hô.

Đằng Phi cũng không có đưa bọn chúng trực tiếp đặt ở tượng thần thế giới ngũ tạng đại lục ở bên trên, bởi vì chỗ đó trước mắt mà nói, còn không thích hợp bọn hắn tu luyện.

Mà ngay cả Quảng Hàn Tuyết cái này Chí Tôn trung kỳ cảnh giới cường giả, đã tại tượng thần nội bộ thế giới một năm nhiều thời giờ còn không có tiến vào đến cái kia khối màu đỏ tâm hình đại lục trong mào ương, chớ nói chi là cơ Tử Vân bọn hắn bọn này Tồi Cường Giả chỉ có Hoàng Cấp đỉnh phong người rồi.

Tượng thần nội bộ thế giới ngũ tạng đại lục ở bên trên nguyên tố lực lượng quá cường đại cũng quá thuần túy rồi, không đến Chí Tôn cảnh mào giới, căn bản là không cách nào thừa nhận cái loại này khủng bố tẩy lễ.

Cho nên, Đằng Phi tạm thời đem những người này an bài tại một khối Phương Viên chỉ có mấy ngàn dặm loại nhỏ đại lục ở bên trên cái này khối đại lục, ở vào tượng thần nội bộ thế giới hầu mào lung chỗ, đại lục bốn phía tất cả đều là Hỗn Độn năng lượng.

Đằng Phi chưa cùng lấy tiền đến thanh âm của hắn truyền lại đến mỗi người trong tai.

“Đây là một cái cùng ngoại giới hoàn toàn ngăn cách thế giới, không có gặp nguy hiểm.

Các người ở chỗ này dụng tâm tu luyện, cố gắng tăng thực lực lên là được, không phải ly khai trên phiến đại lục này đi nơi khác thăm dò, địa phương khác đều phi thường nguy hiểm, lúc nào thực lực của các người đã đủ rồi, ta hội (sẽ) căn cứ các người mỗi người thể chất, tiến đưa các người đi địa phương khác nhau tu luyện.”

“Nhi tử, cái này...!Cái này là địa phương nào? Trên đời rõ ràng có như thế chỗ thần kỳ?” Cơ Tử Vân ngữ khí tràn ngập

kinh ngạc, trương miệng hỏi.

“Mẹ, đây là một không gian khác, Ân, kỳ thật tựa như thần hồn vực đồng dạng, cho nên các người không cần phải lo lắng mặt khác, chuyên tâm tu luyện là được rồi.

Ta đi tìm Thanh Long bọn hắc.”

Đằng Phi thanh âm, giống như là tại đỉnh đầu của các nàng vang lên, mọi người ngẩng đầu hướng lên trời không nhìn lại, lại chỉ có thể nhìn thấy thành từng mảnh Hỗn Độn năng lượng, lên đỉnh đầu bầu trời hình thành từng đoàn từng đoàn năng lượng vân.

“Tiểu tử này, thực gọi người càng ngày càng khó dùng nhìn thấu rồi.” Cơ Tử Vân phàn nàn tựa như lắm bả một câu, nhưng trên mặt biểu lộ cùng cái kia tự hào ngưỡn khí, hay (vẫn) là bán rẻ nàng thực mảo thực nghĩ cách.

Hải tử có tiền đồ, người cao hứng nhất, không ai qua được hải tử cha mẹ song thân.

“Tử Lăng, thực xin lỗi, chúng ta hôn kỳ lại muốn hướng (về) sau kéo dài rồi.” Đằng Phi thanh âm, bỗng nhiên vang ở lực Tử Lăng trong lòng: “Bất quá từ giờ trở đi, người muốn cùng ta liên hệ, chỉ cho phép trong đầu muốn tên của ta, sau đó dùng tinh thần lực có thể cùng ta câu thông, trong cái thế giới này, ta chính là thần!”

“Chỉ cần có thể một mực tại bên cạnh người nhìn xem người, ta tựu thỏa mãn.” Lực Tử Lăng dùng tinh thần lực trở về Đằng Phi một câu, nhìn thoáng qua mặt khác chúng nữ, còn tất cả đều đắm chìm tại hưng mảo phấn chính giữa.

Lực Tử Lăng cái kia trương trong trẻo nhưng lạnh lùng trên mặt, lộ ra một vòng không dễ dàng phát giác đáng tươi cười, trong nội tâm nghĩ đến: hắc quả nhiên chỉ (cái) cùng ta một người nói chuyện này.

Đằng Phi an trí tốt mọi người về sau, ngẩng đầu, nhìn lên Hư Không, bắt đầu ở tâm phong yên lặng suy diễn mà bắt đầu...,

rất nhanh đấy, một vài bức hình ảnh, xuất hiện tại Đẳng Phi trước mắt.

Tây Thùy cái này phiến hoang mạc trên không, đột nhiên xuất hiện bốn đạo thân ảnh, đúng là Thanh Long, Thiên Lang, Hoàng cùng a Tử bốn người bọn họ.

Sau đó một đạo lăng lệ ác liệt hào quang, bỏ về phía Thanh Long.

Thanh Long gào thét một tiếng, cũng oanh ra một đạo năng lượng, cùng cái kia đạo quang mang đụng vào cùng một chỗ, trên bầu trời bộc phát ra một hồi không âm thanh âm cường đại chấn động, không gian đều có chút lung lay sắp đổ.

Mà Thiên Lang, Hoàng cùng a Tử ba người, tắc thì triển khai kết giới, dốc sức liều mạng đem dưới chân cái này phiến đại địa bảo vệ.

Đôi phương phảng phất nhìn ra bốn người bọn họ bận tâm, liền bắt đầu điên cuồng công kích.

Trên bầu trời hào quang bắn ra bốn phía, tựa như Thái Dương giống như, tản mát ra hào quang cơ hồ có thể chọi mù người hai mắt.

Sau đó Thanh Long bốn người bọn họ nhao nhao phá không mà đi, giống như là muốn đem cường địch dẫn dắt rời đi.

Hình ảnh bắt đầu thời gian dần trôi qua trở nên mờ đi, cuối cùng Tây Thùy trên không, lại khôi phục bình tĩnh.

Đẳng Phi nhìn thoáng qua bốn hắc phương hướng ly khai, thân hình lập tức biến mất tại nguyên chỗ.

“Bản tôn xem các ngươi bốn cái đến cùng còn có thể kiên trì bao lâu thời gian!” Khoảng cách Ngũ Vực Thế Giới cực xa vũ trụ Hư Không, một đạo lạnh lùng đến cực điểm thanh âm vang vọng toàn bộ không gian vũ trụ.

Vô tận trong hư không, bốn cái phương vị, phân biệt bị bốn đầu hình thể không lồ vô cùng Cự Thú chiếm cứ lấy.

Phương bắc là một đầu màu xanh Giao Long đủ có mấy vạn trượng dài, xoay quanh ở đằng kia như là một tòa cự đại ngọn núi, đầu lâu ngẩng lên thật cao, một đôi cực lớn con người gắt gao chăm chăm vào phía trước.

Phía nam là một cái thân dài mấy vạn trượng Hỏa Hoàng, toàn thân cao thấp chảy xuôi theo màu đỏ hỏa diễm tựa như một cái đốt mao đốt (nấu) màu đỏ Thái Dương!

Tây Phương là một đầu thân dài mấy vạn trượng, toàn thân tuyết trắng Cự Lang, lộ ra cực lớn dữ tợn răng nanh, ánh mắt hung ác làm cho người ta sợ hãi.

Đông Phương thì là một đầu màu tím Cự Mãng, cũng có mấy vạn trượng dài, bàn tuyên bố một tòa xà núi, thân thể bị mờ mịt màu tím sương mù chỗ bao phủ, cho người một loại yêu dị cảm giác.

Lúc này cái này bốn đầu mãnh thú trên người, đều mang theo một ít tổn thương nhất là Tây Phương tuyết trắng Cự Lang, chân sau chỗ chảy xuôi ra đại lượng máu tươi, đem tuyết trắng cộng lông nhuộm được đỏ bừng, máu tươi tại trong hư không hướng phía dưới bay xuống, hạ khởi mảng lớn huyết vũ.

Tại đây mệnh mỏng bao la bát ngát trong vũ trụ huyết hồng vũ, thê lãnh diễm lệ.

Trong không khí tràn ngập khủng bố uy áp cùng khắc nghiệt chí khí.

Đối mặt trăm mặt bốn đầu Cự Thú, cái kia lạnh lùng đến không có một tia cảm tình thanh âm lần nữa nói ra: “Thật không biết người nọ cho các người chỗ tốt gì, rõ ràng cho các người cái này bốn đầu sắp tiến vào Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới ma thú chịu bán mạng, các người suy nghĩ thật kỹ như vậy có đáng giá hay không được? Bản tôn là thứ ái tài chi nhân, nếu như các người bốn cái, có thể đầu nhập vào bản tôn

bản tôn chắc chắn cam đoan các ngươi tại một vạn năm ở trong, tiến vào đến Chí Tôn cảnh giới!”

“Hắc, Vĩnh Hằng Chi Địa đến tạp chủng, đừng vũ nhục nhà của ngươi thanh Long đại gia, ngươi thanh Long đại gia dùng không đến mao hai mươi năm thời gian, theo Vương cấp vượt qua Đế cấp tăng lên tới Hoàng Cấp đỉnh phong, hôm nay nửa chân đạp đến nhập Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, ngươi lại muốn chúng ta một vạn năm mới tăng lên tới Chí Tôn, phi, thiếu (thiệt thòi) ngươi cũng không biết xấu hổ nói!”

“Đúng đấy, Vĩnh Hằng Chi Địa tính toán cái eo gì...!, ách, là tính là cái đêch ấy! Cái kia...!, Hoàng, ta tuyệt đối không phải đang mắng ngươi...!” Hình thể Bàn Thiên như là một tòa tuyết sơn màu trắng Cự Lang gầm thét nói ra: “Muốn giết cứ giết, khi chúng ta thật sự chả lẽ lại sợ ngươi?”

“Hi hi, Vĩnh Hằng Chi Địa Tiểu chút chút, ngươi bắt quá là cái Chí Tôn mà thôi, xem ngươi “Lên đường góc đường mao văn tự” cơn tức này, không biết còn tưởng rằng ngươi là Tam Đại Thiên Vương đâu rồi, có lá gan ngươi sẽ tới tỷ tỷ cái này, ném thử tỷ tỷ vì ngươi chuẩn bị xa hoa thịnh yến!” Màu tím Cự Xà miệng phun tiếng người, thanh âm như đại châu Tiểu Châu rơi khay ngọc, thanh thúy êm tai, nhưng nói ra mà nói nhưng lại vô cùng làm giận.

Ở vào phía nam Hoàng, toàn thân đốt mao đốt (nấu) lấy hùng hực hỏa diễm, khí diễm ngập trời, đốt mao cháy sạch: nấu được nửa bầu trời đều biến đỏ lên, mệnh môn vũ trụ Hư Không trở nên vô cùng sáng ngời.

Nhưng Hoàng tính cách lại như là Hàn Băng giống như, không nói được lời nào, một trong đôi mắt, tràn ngập lạnh lẽ ác liệt chiến ý, đứng ở nơi đó, uyên đình nhạc trì!

“Cuồng vọng! Các ngươi cái này bốn đầu ma thú, thật sự cảm thấy bản tôn không dám giết các ngươi?” Đạo kia thanh âm lạnh lùng mang theo tức giận, sau đó cười lạnh nói: “Các ngươi đã cái này bốn đầu ngu trung đồ vật như thế không tán thưởng, vậy thì đừng trách ta đại khai sát giới, chém các ngươi, cũng coi như gãy đi Đằng Phi cái kia tiểu tạp chủng một đầu cánh tay!”

“Lão tạp chủng, hãy bớt sàm ngôn đi, đã nhiều ngày như vậy, loại này nói nhảm ngươi nói không ngớt trăm lượt, ngươi

không mệt mỏi sao?” Hình thể khổng lồ Sói toét ra miệng rộng, lộ ra bên trong dữ tợn răng nanh cùng màu đỏ tươi đầu lưỡi hung hăng cười nhạo.

“Người ta tại Vĩnh Hằng Chi Địa là tiểu nhân vật, đi vào chúng ta Hỗn Thác Tinh tự nhiên muốn giả bộ đại nhân vật qua đã ghiền, người không có nghe cái kia đối trá thanh âm sao? Giống như ngoại trừ lạnh lùng tự cũng không cái khác.” Màu tím Cự Xà cười hì hì châm chọc.

“Như thế nào không có bị chết cồng?” Chiến đấu mấy ngày, cơ hồ cũng không nói gì nói chuyện Hoàng bỗng nhiên thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng nói một câu.

“Các ngươi cái này bốn đầu súc sinh, tức chết ta rồi, đi chết đi!” Cái kia thanh âm lạnh lùng rốt cục trở nên bạo giận lên, một đạo minh quang, rất mãnh, lại thể không thể đỡ! Vạch phá bao la mờ mịt vũ trụ, hướng phía màu trắng Cự Lang như là tinh rơi Cửu Thiên bình thường trăm tới.

Che mặt xin lỗi, mấy ngày nay ra hơi có chút đột phát sự tình mao kiện, tâm lực tiêu tụy.

Nhưng đây không phải lý do, trước cho mọi người xin lỗi, sau đó bộc phát bồ canh.

Một chương này, bỏ số 15 Canh [1]! (chưa xong còn tiếp.

Nếu như ngài ưa thích cái này bộ tác phẩm, chào mừng ngài đến khởi điểm tặng phiếu đề cử, vé tháng, ngài ủng hộ, tự là ta lớn nhất động lực.

)(chưa xong còn tiếp) 【 bài này chữ do lên đường đổi mới tổ cung cấp 】 nếu như ngài ưa thích cái này bộ tác phẩm, chào mừng ngài đến khởi điểm tặng phiếu đề cử, vé tháng, ngài ủng hộ, tự là ta lớn nhất động lực.

)

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 582: Chí Tôn Chi Nộ!

>

Converter:

CongTruongXP

Đã muốn giết, tự muốn lựa chọn yếu nhất cái kia một cái Sát! Thiên Lang tự nhiên không phải yếu nhất đây, nhưng nó lại bị thương nặng nhất, trở thành địch nhân thống hạ sát thủ mục tiêu thứ nhất!

Rống!

Thiên Lang mở ra miệng lớn dính máu, phát ra một tiếng kinh thiên động địa gào thét, cơ hồ muốn đem cái này phiền hu không rống toái.

Hùng hồn năng lượng, cùng đạo kia phản phát Khả chặt đứt hết thấy minh quang dây nhỏ đối oanh cùng một chỗ, vũ trụ ở chỗ sâu trong, bộc phát ra một mảnh sáng lạn vô cùng hào quang, cơ hồ muốn đem mắt người Tình diệu mờ mịt! Hoàng, A Tử cùng Thanh Long trước tiên, hướng phía địch nhân mãnh liệt tiến lên, riêng phần mình thi triển ra mạnh nhất công kích.

Rầm rầm rầm!

Mênh mông bao la mờ mịt vũ trụ ở chỗ sâu trong, không ngừng bộc phát ra đại số tử vi đùng mới có thể ra hiện nổ mạnh cùng chấn động, đại đoàn đại đoàn hào quang, càng là so mặt trời còn muốn chói mắt!

Thiên Lang không hề kia vô cùng thân hình, mãnh liệt bị đánh bay, trong miệng phun ra đại lượng máu tươi, lưu thành một đạo huyết sắc Thiên Hà, phiêu phù ở trong vũ trụ, ngưng tụ thành một mảnh lãnh diễm huyết hồ.

“Thiên Lang!” A Tử phát ra một tiếng bi phẫn đến cực điểm gầm lên, thân thể cao lớn thượng toát ra đại đoàn đại đoàn tử khí, cái này tử khí thượng có chứa khủng bố kịch độc, dù là nhiễm móng tay lớn như vậy một khối, cũng có thể lập tức hạ độc chết một gã đại đế!

Tử khí tràn ngập, phô thiên cái địa hướng phía vũ trụ ở chỗ sâu trong một chỗ lan tràn đi qua.

Hoàng thì là hai cánh chân động, đại lượng chân hỏa đem hư không đều cháy sạch: nấu được một mảnh tái nhợt, theo một phương khác đốt (nấu) hướng vị trí kia.

Thanh Long thì là vận khởi Già Lâu La tâm kinh, tốc độ nhanh đến mức tận cùng, trực tiếp vọt tới địch nhân phương vị.

Oanh! Oanh! Oanh!

Ba tiếng nổ qua đi, A Tử, hoàng cùng Thanh Long ba cái tất cả đều bay rót ra ngoài, nguyên một đám trong miệng phun ra máu tươi, thân chịu trọng thương, tinh thần uể oải đến cực điểm.

Tứ đại siêu cấp ma thú tuy nhiên vô cùng cường hoành, nhưng cuối cùng vẫn không có thể tiến vào đến Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, mà bọn hắn đối mặt địch nhân, nhưng lại một cái...! Đỉnh phong cảnh giới Chí Tôn!
Cảnh giới thượng cách xa chênh lệch, khiến chúng nó dùng hết tất cả vốn liếng.

Cũng không có bất kỳ chiến thắng hi vọng.

Kỳ tích sở dĩ được xưng là kỳ tích, chính là bởi vì nó thái hi hữu, rất khó khăn đã xảy ra.

Hiển nhiên, ở chỗ này.

Không tồn tại bất luận cái gì kỳ tích.

“Hừ, bản tôn chỉ cần lại tới một lần công kích, các người tứ cái, sẽ tan thành mây khói, vô luận các người trước khi có thật

tốt thiên phú, có thực lực rất mạnh, đều hóa thành bụi vũ trụ cát bụi.

Theo sau này.

Sẽ không có ...!nữa tư duy, sẽ không có ...!nữa trí nhớ, cỡ nào khắc sâu nhớ lại, cũng cuối cùng đem hóa thành hư ảo.” Vũ trụ ở chỗ sâu trong, cái kia âm thanh lạnh như băng lại một lần nữa vang lên: “Các người...!Thật sự cam tâm như vậy đi tử?” Bao la bát ngát vũ trụ ở chỗ sâu trong, đứng vững một cái tiên phong đạo cốt lão giả, tết tóc búi tóc, người mặc Vũ Y.

Dưới chân ăn mặc một đôi bình thường giày vải, hai con ngươi thanh minh, một trương nho nhã trên mặt.

Nhìn không ra cái gì biểu lộ, khóe miệng hơi hơi cong lên trên lên, treo một vòng nhân nhật mĩ mai.

Lão giả cả người cơ hồ cùng cái này phiền vũ trụ dung làm một thể, Thanh Long, Thiên Lang, A Tử cùng hoàng cái kia Bất Phàm công kích, đánh hội đồng (hợp kích) phía dưới, cơ hồ có thể đánh bại một khóa đại tinh, nhưng ở lão giả này trước mặt, nhưng lại ngay cả cận thân tư cách đều không có.

Hắn trụ đứng ở chỗ này, không nhúc nhích, thỉnh thoảng dùng lạnh như băng ngôn ngữ kích thích thoáng một phát cái kia bốn đầu ma thú.

Sau đó chỉ là phát phát tay mà thôi, bốn đầu tại hỗn [lăn lộn] thác tinh thượng có thể hô phong hoán vũ siêu cấp ma thú, trụ tất cả đều thân chịu trọng thương, bị đánh ngã vết thương chồng chất.

“Lão tạp chủng, không cần phải nói nói nhảm, ngươi cho rằng ai cũng như vậy sợ chết?” Thiên Lang miệng lớn ho ra máu.

Tinh thần uể oải không phấn chấn, nhưng một thân khí thế cũng không có yếu bớt.

“Đúng đây, lão tạp chủng, nhà của ngươi thanh Long gia gia

đều chết qua một lần rồi, còn sợ chết lại một lần hay sao?” Thanh Long trong mắt lóe ra điên cuồng hào quang, khinh thường cười lạnh nói.

“Ai, lại nói tiếp, người ta là thực rất sợ cái chết...” A Tử thanh thúy thanh âm truyền đến.

Đạo cốt tiên phong lão giả trên mặt nụ cười chế nhạo càng đậm rồi, hắc nhàn nhợt nói ra: “Sớm biết như thế, làm gì lúc trước, bắt quá, bản tôn có thể cho ngươi thêm...”

“Cho lão nương nhắm lại chó của ngươi miệng!” A Tử trực tiếp đã cắt đứt lời của đối phương, lạnh quát một tiếng:

“Người ta tuy nhiên sợ chết, nhưng đối với coi trọng ngươi cái này đầu lão cẩu, lại bỗng nhiên không sợ!”

“Ha ha ha ha!” Thiên Lang cùng Thanh Long cười lên ha ha, cùng một chỗ nhiều năm như vậy, đối với A Tử tính tình tự nhiên thập phần hiểu rõ.

Dừng nhìn nàng bình thường xinh đẹp vũ mị, ánh mắt câu người, nhưng thực chất bên trong chảy xuôi đầy, nhưng lại cực kỳ kiêu ngạo huyết dịch.

Lại làm sao có thể ngay tại lúc này buông tha cho đồng bạn của mình?

Hoàng thì là ho ra một ngụm máu tươi, lập tức bốc cháy lên một bộ phận tánh mạng năng lực, một đạo chân hỏa trực tiếp oanh hướng lão giả kia.

Hoàng tác phong, tựu là —— năng động tay, tuyệt đối không cãi nhau!

Hô!

Một cái Hoàng cấp đỉnh phong đại năng, dùng thiêu đốt tánh mạng làm đại giá, thi triển đi ra công kích, tuyệt đối là khủng bố cấp bậc đấy.

Chớ nói chi là lão giả kia căn vốn không nghĩ tới, dưới loại tình huống này, chúng chính giữa rõ ràng còn có năng phát ra công kích đấy.

Muốn trốn tránh thời điểm, đã là không kịp, thiêu đốt lên
Phượng Hoàng máu huyết chân hỏa lập tức đưa hắc bao trùm,
cái kia một thân phong cách cổ xưa Vũ Y lập tức bộc phát ra
vô lượng hào quang, bảo vệ lão giả thân thể, không có người
nghĩ đến, cái này nhìn như cổ sơ mộc mạc Vũ Y, lại có thể biết
là một kiện bảo vật!
Nhưng cái này Vũ Y tuy nhiên năng bảo vệ lão giả thân thể,
lại không có biện pháp bảo vệ lão giả đầu.

Khủng bố chân hỏa, trực tiếp đem lão giả tóc râu ria cùng lông
mi tại trong nháy mắt toàn bộ đốt đi cái tinh quang.

Lão giả bộ mặt cũng bị trong mắt bóng, tuy nhiên không nguy
hiểm đến tánh mạng, nhưng đây cũng là triệt để chọc giận
người này Chí Tôn đỉnh phong cảnh giới cường đại tồn tại!
“Ah!” Lão giả phát ra một tiếng nổi giận gào thét: “Đáng chết,
ta muốn sinh xé ngươi!”
Tuy nhiên tóc lông mi cùng râu ria có thể lập tức tái sinh, bộ
mặt vết thương cũng có thể trong khoảnh khắc khôi phục.

Nhưng đây cũng là người này lão giả chưa bao giờ nếm qua
giảm nhiều (thiệt thòi lớn)!
Đánh cho rất nhiều thiên, một mực không có nhúc nhích qua
lão giả rốt cục động, tốc độ kia nhanh đến không thể tưởng
tượng nổi, so về Già Lâu La tâm kinh, cũng không thua kém
bao nhiêu!
Cơ hồ trong nháy mắt, lão giả tựa vọt tới hoàng trước người,
giơ tay lên, một chương chụp về phía hoàng cái kia cực lớn
bản thể phân bụng.

Mà vừa mới thiêu đốt sinh mệnh lực bộc phát ra cường thế
một kích hoàng, tại trong thời gian ngắn, căn bản không thể
nào tránh đi một cái Chí Tôn đỉnh phong cảnh giới cường giả
nén giận công kích.

Phanh!

Hoàng cái kia cực lớn vô cùng bản thể trực tiếp bị đánh bay ra
vài ngàn dặm xa, như là một khóa thiêu đốt lưu tinh rất nhanh
lướt qua Thiên Vũ, cái kia một thân gấu nhưng đích hỏa điểm,
cũng một chút yếu bớt...!

Phanh! Phanh! Phanh!

Ngay tại hoàng gặp công kích trong tích tắc, Thiên Lang, A Tử cùng Thanh Long cơ hồ là cùng một thời gian phát động, riêng phần mình thiêu đốt một bộ phận sinh mệnh lực, thi triển ra cường thế công kích, đồng thời rơi vào lão giả này trên người, phát ra ba tiếng kinh thiên động địa nổ mạnh.

Lão giả trên người Vũ Y vàng sáng đại tác, vậy mà đem cái này ba nhớt trọng kích toàn bộ cho ngăn lại, liền lão giả phòng ngự đều không có thể phá vỡ.

Nhưng lão giả này lại cũng không phải một chút sự tình đều không có, thân thể có chút rung rung hai cái, ba nhớt không muốn sống trọng kích, cách Vũ Y, cũng làm cho hắc ngũ tạng lục phủ đã bị rất nhỏ chấn động.

Bất quá cái này trình độ, liền vết thương nhẹ đều không tính là, nhưng là thành công chọc giận lão giả này.

Vốn là hắc ngũ tạng cái này bốn đầu siêu giai ma thú đùa, không nghĩ tới thiếu chút nữa đem mình cho chơi tiến vào.

Tóc của hắc ngũ tạng mi cùng râu ria, đều là lưu lại không biết bao nhiêu vạn năm đấy, thường xuyên dụng tâm tu bổ, tỉ mỉ bảo dưỡng, lại bị chết tiệt...nọ hỏa hoàng điều một mối lửa cho đốt đi cái sạch sẽ, cho dù năng lại sinh ra mới đích đến, nhưng tâm tình lại sẽ hoàn toàn bất đồng.

Lão giả trong nội tâm đối với hoàng đã là hận cực, đối với nó đã phát động ra một kích trí mạng, nhưng mặt khác ba cái gia hỏa, lại đồng dạng không muốn sống đối với chính mình công kích, rõ ràng còn lại để cho mình đã bị nho nhỏ chấn động.

Cái này như một chỉ tiêu côn trùng, đối với nhân loại mà nói, thò tay có thể bóp chết, nhưng ở bóp chết trong quá trình, lại bị đâm tay, loại này phần nộ, hoàn toàn là cái loại này cường giả đối với kẻ yếu phản kháng phần nộ.

Lão giả không rên một tiếng, huy động liên tục ba chương, Chí Tôn đỉnh phong thực lực, không chút do dự thi triển đi ra, đem

Thanh Long Thiên Lang cùng A Tử ba cái, trực tiếp đánh bay ra vài ngàn dặm xa.

Đón lấy, lão giả thân hình trong giây lát trở nên vô cùng khổng lồ, chừng mười vạn trượng cao, ngay cả là tại đây bao la mờ mịt vô tận trong vũ trụ, nhìn về phía trên cũng vô cùng làm cho người ta sợ hãi, có thể nói đỉnh trong trời đất, như là một khóa khổng lồ tinh thể!

Trên người của hắn, cũng bắt đầu bốc cháy lên từng đạo thất sắc hỏa diễm, muốn đem cái này tứ cái chán ghét tiểu côn trùng, trực tiếp đốt thành vũ trụ tro tàn.

Thất phu chi nộ, máu tươi năm bước; vương giả chi nộ, đất căn ngàn dặm; Chí Tôn chi nộ, hủy thiên diệt địa!

Oanh!

Thất sắc hỏa diễm phân thành bốn cổ, trực tiếp hướng hoàng, Thanh Long, Thiên Lang cùng A Tử vị trí đốt (nấu) đi qua.

Cách chỗ, mà ngay cả hư không đều bị cháy sạch: nấu được than sụp đổ xuống, lộ ra đại lượng lỗ đen, cái này một mảnh vũ trụ, sợ là mấy ngàn năm cũng khó khăn dùng khôi phục lại.

Bỗng nhiên, lão giả hai mắt chợt trợn, mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ, thân hình trong giây lát hướng (về) sau rút lui ra mấy ngàn dặm xa.

Một cổ Vô Dịch quyền ý, từ đuôi đến đầu, trực tiếp đem thiên xuyên phá, khí thể cuộn cuộn, sát ý chậm rãi, trực tiếp khóa chặt lại lão giả này.

Dù là hắn trong nháy mắt thôi lui ra khỏi mấy ngàn dặm xa, cũng không thể né ra đạo này ý niệm tập trung.

Lão giả sắc mặt trở nên vô cùng nghiêm trọng, trong con ngươi hiện lên không dám tin hào quang, đồng thời còn kèm theo một tia sợ hãi.

Lúc này thời điểm, hắn mới nhớ tới theo Vĩnh Hằng Chi Địa đến hỗn [lăn lộn] thác tinh đuổi giết Đằng Phi những người kia

đến.

Long nhất trực tiếp làm phản, căn bản không có đối với Đẳng Phi xuất tay, đến bây giờ thứ chín mươi chín thành thành chủ hiểu phong vẫn còn cùng mười Thiên Tôn phương diện bởi vì này sự kiện tại cãi cọ.

Quảng Hàn tuyệt cùng Hô Diên liệt hai người liên thủ, Hô Diên liệt tại Vị Ương gia gả nữ ngày đó, ân thân ở Âu Dương gia đón dâu trong đội ngũ, đối với Đẳng Phi xuất tay, cũng tại Thiên Ngoại bị trảm.

Chí Tôn cảnh giới Quảng Hàn tuyệt cũng không thể thành công, càng là tại phản hồi Vĩnh Hằng Chi Địa sau không biết nguyên nhân gì mưu phản Vĩnh Hằng Chi Địa, ruồng bỏ phụ thân của nàng quảng cang, hiện nay không biết tung tích.

Chương án Thiên Vương thứ tử thực thực lực vô cùng cường đại, tại toàn bộ Vĩnh Hằng Chi Địa trẻ tuổi một đời trung được hưởng hiển hách uy danh, vẫn như trước không có thể theo Đẳng Phi trong tay chiếm được nửa điểm chỗ tốt, không công mà lui.

Mà hắn, nhưng lại Cửu Thiên Tôn tọa hạ đắc lực nhất một thành viên chiến tướng, một thân thực lực đã đạt tới Chí Tôn đỉnh phong cảnh giới, bị Cửu Thiên Tôn phái tới tru sát Đẳng Phi.

Lão giả vốn tưởng rằng đây là một cái cọc nhẹ nhõm nhiệm vụ, có thể đơn giản hoàn thành, lại không nghĩ, tại đây hắn không có để ở trong mắt hỗn [lăn lộn] thác tình thượng.

Trước có bốn đầu siêu giai ma thú, cùng hắn kém hai cái đại cảnh giới, lại hung hãn không sợ chết ngạnh sanh sanh trì hoãn hắn hơn mười Nhật thời gian.

Cho dù hắn cũng tồn lấy trâu lừa đối phương sau đem hắn thu phục chiếm được tâm tư, nhưng không thừa nhận cũng không được, cái kia bốn đầu siêu giai ma thú, thật sự rất ương ngạnh.

Hiện tại rõ ràng lại xuất hiện cái này một đạo lại để cho hắn cảm thấy kiêng kị Vô Địch quyền ý, đem thiên xuyên phá, không chút nào thêm che dấu bay thẳng hắn mà đến.

Lão giả mặt sắc mặt ngưng trọng, chậm rãi mở miệng: “Đặng Phi?”

(chưa xong còn tiếp.

.

)

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 583: Bạo Chết Chí Tôn Đỉnh Phong!

>

Converter:

CongTruongXP

Trả lời hần đây, là một chỉ cực lớn vô cùng màu vàng nắm đấm!

Bành!

Một tiếng trầm đục, cực lớn màu vàng nắm đấm, hung hăng oanh tại lão giả mặt trên cửa, cực lớn vô cùng đầu lâu mắc lừa tức máu tươi bão táp, đem lão giả còn lại mà nói toàn bộ cho đánh cho trở về.

Một quyền qua đi, vốn là đã bị thiêu hủy tóc lông mi râu ria, thừa hạ một người đầu trọc lão giả, trên mặt như là mở xương nhuộm giống như: bình thường.

Hồng bạch hắc đây...!Đủ mọi màu sắc, nhìn về phía trên vô cùng chật vật, căn bản nhìn không ra vốn bộ dáng.

Màu vàng trên nắm tay cái kia Vô Địch quyền ý, cũng một tia ý thức tràn vào lão giả biến tinh thần thức chính giữa, đem lão giả biến tinh thần thức phòng ngự oanh được nhào nhoẹt.

Lão giả tại chỗ phát ra một tiếng kinh thiên động địa kêu thảm thiết, cái kia mười vạn trượng cao thân hình khổng lồ hướng (về) sau chậm rãi ngược lại đi.

Lúc này thời điểm, một đạo thân ảnh cao cao vọt lên, sau đó hướng về lão giả ngã xuống thân hình trực tiếp giẫm đạp xuống dưới.

Đạo này thân ảnh so sánh với lão giả cái kia mười vạn trọng cao thân hình khổng lồ mà nói, như là một hạt tro bụi, nhỏ đến không thể suy nhỏ.

Nhưng mà một cước này ẩn chứa lực lượng, lại lớn đến khiến người sợ hãi!

Bành!

Một cước này, đập tại lão giả xương ngực phía trên, một hồi xương cốt vỡ vụn thanh âm tùy theo vang lên.

PHỐC!

Lão giả trong miệng lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, huyết tương phóng lên trời, như là liếc cực lớn vô cùng huyết sắc suối phun.

BOANG...!

Một bả hắc kiếm, xuất hiện tại đạo thân ảnh kia trong tay, hướng phía lão giả đầu lâu phương hướng, trực tiếp trăm tới.

“Ah!” Cơ hồ bị đánh cho hồ đồ lão giả phát ra một tiếng vô cùng hoảng sợ kêu to, sau đó quát: “Bản tôn là Cửu Thiên Tôn tòa trước Kim Cương chiến tướng, ngươi dám giết ta, Cửu Thiên Tôn sẽ không bỏ qua...”

Xoát!

Hắc kiếm thoát ly đạo thân ảnh kia trong tay, lẳng không mà lên, chém ra một đạo mười vạn trọng dài màu đen kiếm khí, trực tiếp đem lão giả đầu lâu cho cắt xuống dưới.

Một cái âm thanh lạnh như băng theo hắc kiếm chính giữa truyền ra: “Nhược giống như con sâu cái kiến đồng dạng, còn như vậy om sòm!”

Một đạo nguyên thần, theo cái kia bị chém xuống đầu lâu chính giữa giã giụa đưa ra.

Hai tay xé mở hư không, trực tiếp tự muốn chạy trốn.

Hắc kiếm hừ lạnh một tiếng: “Tại hắc kiếm gia gia trước mặt, còn muốn bỏ trốn mất dạng?”

Nói xong, hắc kiếm trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang.

Hướng phía đạo kia nguyên thần đuổi theo, trực tiếp theo đạo kia nguyên thần chính giữa xuyên qua, đồng thời nát bấy này phiên bị xé rách mở đích hư không.

Một cái Chí Tôn đỉnh phong cảnh giới tuyệt thế cường giả, cứ như vậy bị người nhất quyền nhất cước cho đánh bại, nhất kiếm chém tới đầu lâu, lại nhất kiếm nát bấy nguyên thần.

Toàn bộ quá trình, nhanh đến không thể tưởng tượng nổi.

Lão giả cầu xin tha thứ uy hiếp ngoan thoại chỉ nói ra một câu, thậm chí không có cơ hội nói sau câu thứ hai, liền trực tiếp bị giết chết rồi.

Đằng Phi ngưng lập hư không, thở dài ra một hơi, nhìn thoáng qua Phiêu Linh tại vũ trụ ở chỗ sâu trong này là khổng lồ thi thể.

Đỉnh phong Chí Tôn thi thể, trăm triệu năm cũng sẽ không mục nát, lấy ra luyện khí cũng có thể luyện ra cường đại binh khí.

Bất quá Đằng Phi sẽ không động cái này cỗ thi thể, hắn muốn lưu cho Thanh Long bọn hắn.

Đằng Phi sau đó đem bị thương nặng nhất hoàng mang về đến.

Sau đó là Thanh Long, Thiên Lang cùng A Tử, tuy nhiên so hoàng tốt một chút, nhưng cũng đều là hấp hối.

Nếu như Đằng Phi đến chậm một chút nữa.

Sợ là muốn cho chúng nó nhất xác rồi.

“Người cuối cùng là đã đến, nếu không đến, tự đợi đến cho chúng ta nhất xác a...” Khôi phục thành hình người Thanh Long vẻ mặt suy yếu nhìn xem Đằng Phi lắm bầm một câu, sau đó tự ngắt xủ đi.

Thiên Lang miễn cưỡng đem con mắt mở ra một đường nhỏ, thấy là Đằng Phi, nói liên tục thoạt khí lực đều không có, liền trực tiếp nhắm mắt lại đã hôn mê.

A Tử khí tức yếu ớt, đã sớm đã hôn mê.

Về phần hoàng...! Lúc này hoàng, đã là khí tức đều không có! Hoàng cái thứ nhất thiêu đốt tánh mạng, phát ra một kích mạnh nhất.

Khủng bố hỏa diễm đốt rụi một cái đỉnh phong Chí Tôn tóc lông mi cùng râu ria, triệt để chọc giận đối phương.

Thế cho nên cái này đỉnh phong Chí Tôn cảnh giới lão giả nén giận công kích, cơ hồ dùng hết toàn lực, hoàng tình huống, có thể nghĩ.

Đằng Phi dùng tinh thần lực coi chừng đem hoàng thân thể bao trùm, sau đó một chút dò xét.

Tìm kiếm khí tức của nó, một lát sau, Đằng Phi trong mắt rốt cục lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Hoàng biến tinh thần thức bên trong một mảnh hỗn loạn, cho dù dùng Đằng Phi tới gần Thiên Vương cảnh giới tinh thần lực, như trước không cách nào đi vì hoàng sửa sang lại nó cái kia bạo loạn biến tinh thần thức.

Hoàng trái tim đình chỉ nhảy lên, thậm chí không có thể khôi phục đến hình người, mấy vạn trượng lớn nhỏ một đầu khổng lồ Chim Lửa, ngọn lửa trên người sớm đã dập tắt, sáng ngời lông vũ không hề ngăn nắp.

Về phần hoàng nguyên thân, Đằng Phi tìm lần từng cái nơi hẻo lánh, cũng đều không có thể phát hiện.

Dù là Đằng Phi không thể tin được đây là thật đấy, nhưng trước mắt tàn khốc sự thật đều đang không ngừng nhắc nhở lấy hắn —— hoàng tử rồi!

Âm Nguyệt cầm địa Tam đại Cự Đầu một trong, cái kia vĩnh viễn lạnh lùng như băng, lời nói rất ít hỏa hoàng điều, chết rồi.

“Đây không phải là thật, nó sẽ không cái chết!” Đằng Phi bỗng nhiên đem trong cơ thể hùng hồn năng lượng hướng hoàng cái kia thân thể không lồ trung bắt đầu quán thấu.

“Ngươi không thể làm như vậy!” Hắc kiếm bỗng nhiên treo ở Đằng Phi trước mắt, mở miệng ngăn cản Đằng Phi.

“Mở ra.” Đằng Phi hai con ngươi đỏ thẫm, chăm chăm vào hắc kiếm: “Ta không nói lần thứ hai!”

“Ngươi làm như vậy, vụ sự vô bổ, nó đã bị chết.” Hắc kiếm tự lo nói ra, cũng không để ý tới Đằng Phi gắt gao nhàu khời lông mày, nói tiếp: “Muốn cứu sống nó, chỉ có một cái biện pháp.”

“Nói.” Đằng Phi cắn răng, thanh âm như là theo trong kẽ răng nặn đi ra đây.

“Bắt nó đưa đến tượng thần bên trong thế giới tâm hình đại lục ở bên trên, đưa vào tâm hình trung tâm đại lục chỗ, dùng tinh thuần nhất nguyên tố hỏa điểm tế luyện nó.” Hắc kiếm nhàn nhạt nói.

“Ý của ngươi, là muốn đem nó luyện thành khí?” Đằng Phi thanh âm trở nên vô cùng rét lạnh, nhìn về phía hắc kiếm ánh mắt cũng trở nên tràn đầy phẫn nộ: “Trong cơ thể ngươi sát, có phải hay không còn không có có trừ sạch?”

“Ngươi đã hiểu lầm, hôm nay nó, đã theo hỏa hoàng điều tiến giai đến Phượng Hoàng nhất tộc, nó trong cơ thể Phượng Hoàng huyết mạch coi như tinh khiết, mà Phượng Hoàng nhất tộc sở dĩ được xưng là bất tử điều, đó là bởi vì chúng có thể Niết Bàn trọng sinh.” Hắc kiếm thanh âm rất thành khẩn, cũng không có bởi vì Đằng Phi hiểu lầm mà tức giận.

“Ngươi nói nó còn có thể sống?” Đằng Phi ngữ khí hơi trì hoãn, lập tức nói ra: “Khả nó hiện tại đã là khí tức đều không có, nguyên thần cũng không gặp tăm hơi, biến tinh thần thức một đoàn loạn, dưới tình huống như vậy, nó còn năng Niết Bàn trọng sinh?”

“Niết Bàn trọng sinh chỉ cho nên thần kỳ, không phải là bởi vì

khởi tử hồi sinh sao?” Hắc kiếm nói ra.

“Được rồi, ta tin tưởng lời của ngươi rồi, hắc kiếm.” Đằng Phi nhìn xem hắc kiếm, sau đó nói: “Thực xin lỗi.”

Hắc kiếm nhẹ nhàng lay động vài cái, không có lại nói thêm cái gì, chỉ là lại để cho Đằng Phi mau chóng đem hoàng đưa vào đến tâm hình trung tâm đại lục chỗ, tiếp nhận thể gian tinh thuần nhất hỏa thuộc tính nguyên tố tẩy lễ.

“Cái kia...!Chúng mấy cái?” Đằng Phi nhìn thoáng qua đồng dạng đã hôn mê Thanh Long, Thiên Lang cùng A Tử.

Chúng tồn thương cũng đều không nhẹ, nếu như không thể mau chóng trị liệu, chỉ sợ cũng phải có nguy hiểm tánh mạng.

“Cái này đầu Thanh Giao Vương, đưa đến lá lách đại lục trung đi, nó thuộc tính vi đất, tiễn đưa đi vào trong đó chữa thương phù hợp, nhưng ngàn vạn không muốn quá sâu nhập, đặt ở biên giới khu vực là tốt rồi, nó sau khi thương thể lạnh, tự nhiên sẽ chậm rãi vào bên trong thăm dò, có thể rất nhanh tăng lên.”

“Cái này đầu màu tím Cự Mãng, đưa vào đến mộc thuộc tính gan đại lục, tại đầu đó, độc tính của nó cũng tìm được giải quyết.”

“Cái này...!A Tử nó tự chỉ vào những...này kịch độc coi như thủ đoạn công kích, nếu như đem độc tố đều bài trừ mất, nó về sau thực lực chẳng phải là sẽ sâu sắc yếu bớt?” Đằng Phi nghi vấn nói.

“Gan bài độc, nhưng đồng dạng, gan đương trúng độc tố cũng là lợi hại nhất!” Hắc kiếm giải thích nói: “Nếu như nó có cơ hội tiến vào đến gan trung tâm đại lục, liền có so nó lúc trước lợi hại ngàn vạn lần độc tố năng lực, nếu như không thể, nó cũng có thể đạt được mộc thuộc tính năng lực, đối với nó mà nói, chỉ mới có lợi, không có bất luận cái gì chỗ hỏng!”

“Cái kia Thiên Lang đầu này?” Đằng Phi đã đồng ý hắc kiếm kiến thức, ở phương diện này, hẳn nhất định là không bằng hắc kiếm cái này sống vô số kỷ nguyên lão gia hỏa.

“Cái này đầu Lang...!Hàn Băng thuộc tính, đưa đi thận đại lục

a, nơi đó là thủy thuộc tính thể giới, tại đâu đó, nó tự nhiên có thể đạt được một phen gặp gỡ.” Hắc kiếm chậm rãi nói ra.

“Tốt, ta nghe lời người!” Đằng Phi nói xong, trực tiếp đem Thanh Long, Thiên Lang cùng A Tử đưa vào đến tượng thần trong thể giới từng cái đại lục ở bên trên đi.

Sau đó, Đằng Phi mang theo hoàng, tiến vào đến tâm hình đại lục trung.

Chợt vừa tiến vào, Đằng Phi cũng cảm giác được vẻ này nồng đậm đến mức tận cùng, cũng bạo ngược đến mức tận cùng hỏa thuộc tính nguyên tố, theo bốn phương tám hướng hướng về hấn dũng mãnh vào tới.

Thiên Đạo 50 đầu mạch ** tự động vận hành, trong đan điền Hỗn Độn thần lực trực tiếp thả ra một đạo vòng bảo hộ, đem Đằng Phi bảo hộ tại chính giữa.

Đằng Phi mang theo hoàng, hướng phía tâm hình đại lục trung ương bay đi.

Hoàng khổng lồ kia vô cùng bản thể, không có chút nào phản ứng, Đằng Phi bất chấp đau thương, thậm nghĩ trước tiên xông vào tâm hình đại lục hạch tâm khu vực.

Chỗ đó, là hỏa thuộc tính nguyên tố là tinh thuần nhất địa phương, cũng là cả tâm hình đại lục, khu vực nguy hiểm nhất!

...
Quảng Hàn tuyệt không biết mình tại cái này chỗ tu luyện bao lâu, dù sao nàng từ khi tiến vào đến cái thể giới này, mà bắt đầu điên cuồng tu luyện, sau đó kiên định tín niệm, không ngừng hướng phía hỏa nguyên tố là tinh thuần nhất phương hướng tiến lên.

Quá trình này, cũng không cho người sung sướng, mỗi một ngày đều giống như tận thế, từ khi tiến vào đến cái thể giới này ngày nào đó lên, nàng giống như là tiến vào đã đến Luyện Ngục chính giữa.

Trong lúc này độ ẩm, so địa tâm nham thạch nóng chảy cực nóng gấp mấy trăm lần, càng là hướng bên trong xâm nhập, độ ẩm cũng lại càng cao.

Thậm chí có mấy lần, dùng Quảng Hàn tuyết loại này kiên nghị tâm tính, đều có chủng (trồng) muốn kiên trì không được cảm giác.

Trên tinh thần cực độ mỗi một, ** thượng rèn luyện, cơ hồ khiến nàng tuyệt vọng.

Nhưng nàng vẫn là cắn răng kiên trì xuống, chèo chống nàng sống sót duy nhất lý do, tựu là một ngày kia, nàng có đủ thực lực, đứng tại quảng cang Thiên Vương trước mặt chính miêng hỏi hấn: tại sao phải làm như vậy!

Quảng Hàn tuyết thực lực hôm nay, đã đạt tới Chí Tôn hậu kỳ, đối với vốn là thủ đoạn công kích Hỏa Ngục đại thuật lý giải, cũng tăng lên mấy cấp độ, nàng tự tin hiện tại cho dù là đối mặt Đằng Phi, nàng cũng có thể đơn giản đem Đằng Phi đánh bại.

Tuy nhiên nàng không phải làm như vậy, nhưng nàng đồng dạng muốn chứng minh năng lực của mình.

Cho dù là quyết định vĩnh viễn đi theo: tùy tùng Đằng Phi, nàng cũng tình nguyện là nàng bảo hộ Đằng Phi, mà không phải đối phương bảo hộ nàng.

Đang tại chậm rãi đi về phía trước Quảng Hàn tuyết, đột nhiên cảm nhận được một cỗ rất tinh tường khí tức, tinh thần của nàng khẽ run, vô ý thức ngẩng đầu hướng về đỉnh đầu bầu trời nhìn lại.

Chỉ liếc, nàng liền kinh ngạc đến ngây người tại đầu đó, khẽ nhếch miêng, trong mắt bắn ra không thể tưởng tượng nổi hào quang.

Nàng thậm chí nhịn không được lên tiếng kinh hô: “Điều đó không có khả năng! Hấn...!Hấn làm sao có thể bỏ qua hỏa

diễm đại lục ở bên trên cái này khủng bố hỏa thuộc tính
nguyên tố? Đây không phải là thật, ta nhất định là hoa mắt!”
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nãi nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 584: Lần Đầu Tiên!

>

Đang ở Quảng Hàn Tuyết xoa hai mắt của mình, cố gắng chứng minh mình là bị hoa mắt đồng thời, trên bầu trời đạo kia mang theo một con lửa đỏ chim khổng lồ thân ảnh bỗng nhiên dừng lại, nhìn phía dưới Quảng Hàn Tuyết.

“Đã lâu không gặp.” Đạo thân ảnh kia hướng về phía Quảng Hàn Tuyết đánh cái bắt chuyện.

“Đã lâu không gặp...!Ách, ngươi, ngươi thật là Đăng Phi? Trời ạ, làm sao ngươi sẽ xuất hiện ở chỗ này? Đây...!Đây nhất định là ta đang nằm mơ, đối với , nhất định là nằm mơ, nếu không, làm sao ngươi còn có thể mang theo một đầu khổng lồ như thế màu đỏ chim khổng lồ? Đây quá không thành thật...” Quảng Hàn Tuyết lẩm bẩm nói thầm, sau đó nhìn đạo kia khiêng khổng lồ Hỏa Điều thân ảnh, từ trên bầu trời, chậm rãi hạ xuống tới.

“Ngươi sẽ không phải là ở trong này lần thấy ngu chưa?” Đăng Phi mặc dù tâm sự nặng nề, nhưng nhìn Quảng Hàn Tuyết loại này chẳng bao giờ ở trên người nàng xuất hiện trôi qua đáng yêu bộ dáng, hay là nhin không được cảm thấy buồn cười.

“Ngươi mới lần u mê!” Quảng Hàn Tuyết mày liễu dựng lên, lúc này phản bác, có thể tiếp theo, sắc mặt của nàng trở nên cực kỳ đặc sắc, nhìn rơi vào mình trước người Đăng Phi, Quảng Hàn Tuyết kia gương mặt xinh đẹp hung hăng co quắp mấy cái.

Sau đó đi lên trước, chăm chú nhìn Đăng Phi, nhìn hồi lâu, mới chậm rãi vươn tay, thân hướng Đăng Phi mặt.

Đặng Phi hơi ngẩn ra, nhưng không có nhúc nhích, tùy ý Quảng Hàn Tuyết tinh xảo ngọc thủ chạm đến đến khuôn mặt của mình.

Quảng Hàn Tuyết ngón tay vừa mới đụng phải Đặng Phi mặt, liền giống như chấn kinh con thỏ nhỏ giống như, chà một cái lùi về, khuôn mặt hồng đến bên tai, trắng noãn Như Ngọc cổ cũng giống như là nhiễm một tầng rặng mây đỏ.

“Này cảnh trong mơ...!Thật sự tốt chân thật.” Quảng Hàn Tuyết vẽ mặt ngượng ngùng ngẩng đầu, nhìn Đặng Phi nhẹ nói.

Đặng Phi vẽ mặt im lặng nhìn Quảng Hàn Tuyết: “Cô nương, tỉnh, đây không phải là đang nằm mơ.”
Quảng Hàn Tuyết lộ ra vẻ tinh nghịch nụ cười, khoái trá nói: “Hừ, mơ tưởng gạt ta.

Người này tên đáng chết.

Ở trong mộng cũng muốn khi dễ ta, ta nhớ kỹ kia tượng thần bộ dạng cho giống nhau như đúc, vốn dĩ thực lực của người.

Là căn bản không thể nào xuất hiện ở cái địa phương này! Chớ nói chi là vẫn mang theo như vậy một đầu hình thể khoa trương chim không lồ thì thể ở trên bầu trời phi, căn bản là không thể nào!”

Quảng Hàn Tuyết vừa nói, nhìn vẻ mặt bất đắc dĩ Đặng Phi.

đắc ý nói: “Thế nào? Bị ta đoán trúng sao? Hừ, ở trên thực tế, ta là người theo đuổi người, nghe theo mệnh lệnh của người, nhưng ở của ta trong mộng cảnh, ta chính là Chúa Tể Giả, hi hi, người ta mặc dù không là lần đầu tiên mộng mơ thấy người, nhưng như vậy rõ ràng cảnh trong mơ.

Nhưng là lần đầu tiên xuất hiện.”

Đặng Phi mặt không chút thay đổi nhìn Quảng Hàn Tuyết, hần hiện tại đã có những xóc xếch, không biết cô nương này đang

đùa cái gì.

Lấy nàng Chí Tôn hậu kỳ thực lực.

Chẳng lẽ thật sự phân không rõ cảnh trong mơ cùng thực tế sao?

Đằng Phi nghiêm trọng cho biết hoài nghi.

“Thật dễ dàng có thể bằng khi dễ cơ hội của người.

Ta tuyệt không có thể dễ dàng bỏ qua cho!” Quảng Hàn Tuyết cười hì hì, tiến tới Đằng Phi bên cạnh.

Vẫn cau cái mũi nhỏ, ở Đằng Phi trên người dùng sức nghe, sau đó đột nhiên, làm ra một cái Đằng Phi không tưởng được cử động.

Quảng Hàn Tuyết, cái này trong treo lạnh lùng đăm đăm nữ hài tử, lại kiểm chân, tiến tới Đằng Phi trước mặt, ở Đằng Phi trên môi nhẹ khẽ hôn một cái.

Mặc dù giống như chuồn chuồn lướt nước(hời hợt) giống như, nhưng trong phút chốc mềm mại cùng thiếu nữ độc hữu chính là thơm, cũng là để Đằng Phi tâm thần khẽ có chút bị lạc.

Quảng Hàn Tuyết then thùng vô hạn, một đôi cực đẹp con ngươi sáng mắt như nước, ôn nhu cười nói: “Hi, cảm giác như vậy thật sự rất tốt, tiện nghi người một cái đại phôi đản, đây chính là người ta nộ hôn đầu ưm! Mặc dù là ở trong mộng, chân thật người vĩnh viễn không biết người ta tâm ý, nhưng ta như cũ rất thỏa mãn nữa!”

Đằng Phi trên trán hiện đầy hắc tuyến, hần im lặng nhìn

Quảng Hàn Tuyết, sâu kín hỏi: “Người thật không là giả?”

“Giả bộ? Giả bộ cái gì giả bộ? Bỏn cô nương tại sao phải giả bộ? Ở trên thực tế giả bộ lạnh lùng còn chưa đủ, ở trong mộng cũng không có thể chơi đủ sao?” Quảng Hàn Tuyết vung lên tiểu cảm, vẻ mặt ngạo nghễ vừa nói.

“Vậy cũng tốt, ta liền để tỉnh táo lại.” Đằng Phi thở dài một tiếng, sau đó bỗng nhiên đem Hoàng thân thể thu vào hần lớn đến không có bên tinh thần trong thức hải đi, sau đó thừa dịp

Quảng Hàn Tuyết không có phục hồi tinh thần lại thời điểm, một tay lấy nạng kéo, hướng về phía Quảng Hàn Tuyết xem ra mê người miệng anh đào nhỏ, hung hăng hôn đi xuống.

Đằng Phi đầu lưỡi, rất dễ dàng công phá trong thất thân Quảng Hàn Tuyết răng cửa đại quan, bắt đến cái kia mềm mại cái lưỡi nhỏ thơm tho, triển khai điên cuồng công kích.

“Ngươi...!Ngô ngô...” Quảng Hàn Tuyết cặp kia mê ly tròn mắt đầu tiên là trong giây lát khôi phục thanh minh vẻ, tràn đầy khiếp sợ, nhưng ngay sau đó liền liều mạng giãy dụa, chẳng qua là nạng mặc dù đã đạt tới Chí Tôn hậu kỳ cảnh giới, nhưng lại làm sao có thể từ đã đạt tới Chí Tôn điên phong, thân thể so sánh với nạng mạnh mẽ không biết bao nhiêu cấp bậc Đằng Phi trong ngực tránh thoát.

Dần dần, Quảng Hàn Tuyết trong mắt thanh minh vẻ bắt đầu rút đi, lần nữa trở nên mê ly lên, mang theo vài phần ai oán nghĩ: ở trong mộng cũng đồng dạng là bị người này khi dễ, được rồi, khi dễ tự khi dễ sao, chẳng qua là cảm giác như vậy...!Thật kỳ quái.

Lời lẽ giao hòa, Quảng Hàn Tuyết càng ngày càng bị lạc ở nơi này kỳ dị khoái trá thể nghiệm trong, hai cái cánh tay ngọc, chẳng biết lúc nào, đã thật chắc ôm Đằng Phi thắt lưng, hai người thân thể, vững vàng dán chung một chỗ.

Cho đến khi thiếu nữ kia mềm mại thân thể, cảm nhận được một tên kỳ quái cứng rắn, Quảng Hàn Tuyết mới quán thông phục hồi tinh thần lại, mạnh mẽ đẩy ra Đằng Phi thân thể, sắc mặt ửng hồng, hai tròn mắt mê ly, oán hận nhìn Đằng Phi, lã chã - chực khóc nói: “Thật không phải là mộng, ngươi...!Ngươi khi dễ ta!”

Đằng Phi nhúc nhích đầu, chính hắn cũng không biết tại sao, trong lúc bất chợt sẽ làm ra loại này cử động, bắt đầu chỉ nghĩ trêu chọc trêu chọc cái này bề ngoài lạnh lùng, nhưng nội tâm nhưng đơn thuần vô cùng mơ hồ cô nương.

Kết quả, không biết tại sao, làm hai người hôn đến chuyện

nùng hết sức, một cổ thật sâu lại tập để ý đầu.

Nếu không phải Quảng Hàn Tuyết kịp thời đẩy hẳn ra, nói không chừng hẳn thật sự có...!

“Thật xin lỗi...” Đặng Phi khó xử nói.

Quảng Hàn Tuyết nhìn chăm chăm Đặng Phi, bỗng nhiên xông lên, nhào tới Đặng Phi trong ngực, ngẩng đầu lên, chủ động vắn hướng Đặng Phi, cái kia linh động cái lưỡi thơm tho, đưa vào đến Đặng Phi trong miệng.

“Ngô...” Đặng Phi bị Quảng Hàn Tuyết nghịch tập cho kinh ngạc đến ngây người ở đây, kinh ngạc mở to mắt, nhìn Quảng Hàn Tuyết.

Quảng Hàn Tuyết một đôi trông mắt thủy uông uông, xấu hổ nhìn Đặng Phi.

Được rồi...! Mặc dù không biết tại sao có cái dạng này, nhưng loại khi này lùi bước, tựu thật không phải là nam nhân.

Hai người rất nhanh dây dưa chung một chỗ, Đặng Phi thật nhanh bày một đạo kết giới, hai trên thân người áo, đang dây dưa trung nhanh chóng giảm bớt.

Tượng thân thể giới tâm hình dạng trên đại lục, đạo kia cường đại kết giới trong, chỉ có thể nhìn thấy hai đạo mộng lung thân ảnh, dây dưa chung một chỗ...!

...
Làm Quảng Hàn Tuyết mở ra hai mắt thời điểm, phát hiện mình nằm ở một tờ mềm mại rộng rãi trên giường, một cái cường tráng nam nhân, đem nàng ôm ở trong ngực, trên người của nàng, không tấm lũ, cánh tay ngọc của nàng, khoác lên nam nhân này bên hông, một cái thắt tấp thon dài mượt mà, rất không có hình tượng khoác lên nam nhân này trên đùi, trước ngực hai luồng to lớn mềm mại, liền cùng nam nhân này rộng rãi lồng ngực dính sát vào nhau chung một chỗ.

Vừa mới giật mình, một tia đau đón, từ phía dưới truyền đến, Quảng Hàn Tuyết xem ra hiện đầy rặng mây đỏ trên mặt, chân

mày khế chau lên, tiếp theo, vẻ ôn nhu nét mặt, xuất hiện ở trong mắt.

“Người này...!Hoàn chân là khắc tinh của mình a!” Quảng Hàn Tuyết trong lòng ôn nhu thở dài, nhưng là không có lại đi suy nghĩ nhiều cái gì, đem thân thể lại đi nam nhân trong ngực nhích lại gần, chậm rãi nhắm mắt lại.

Lúc này loại này cảm giác an toàn, là nàng chẳng bao giờ thể nghiệm trôi qua, mà kể từ khi tiến vào đến này tên kỳ quái thể giới sau khi, nàng cũng chẳng bao giờ giống như bây giờ, ngủ được như thế hương vị ngọt ngào cùng an ổn.

Nam nhân tay khoác lên nàng mềm mại nhỏ trên lưng, tựa hồ cảm nhận được nàng tỉnh lại, kia chỉ ảm áp bàn tay to, chậm rãi hướng về eo nhỏ nhắn hạ kia kiêu rất mong đời tới.

“Ngô...!Đừng động, hay là rất đau.” Quảng Hàn Tuyết nhắm mắt lại, giống như nói mê giống như, thanh như muỗi nột nói một câu.

Đằng Phi mở ra hai mắt, một đôi tròng mắt như lóng lánh tinh thần lấp lánh sáng ngời, ôn nhu nhìn thoáng qua Quảng Hàn Tuyết, bỗng nhiên cười nói: “Không nghĩ tới, của ta một nữ nhân đầu tiên, lại phải ngươi.”

Quảng Hàn Tuyết mở mắt ra, dừng ở Đằng Phi: “Thế nào, ngươi hối hận?” Thanh âm nghe đi tới coi như bình tĩnh, vốn dĩ Đằng Phi cảnh giới, làm sao có thể không có nghe ra kia rất nhỏ run rẩy phía sau bao hàm lo lắng cùng thương cảm.

“Thế nào có, ngươi là xinh đẹp như vậy, lại là như thế ưu tú, có thể có được ngươi, là Đằng Phi phúc đức ba đời, như thế nào lại hối hận?” Đằng Phi khẽ cười nói.

Quảng Hàn Tuyết biết Lục Tử Lăng, cho nên cũng hiểu Đằng Phi câu này cảm khái là có ý gì, gặp chịu chủ động dụ dỗ mình, một viên có chút treo lầy tâm dần dần bình tĩnh trở lại, sau đó lộ ra thần nhiên nụ cười.

“Làm nữ nhân của ngươi, ta cũng vĩnh viễn sẽ không hối hận, chẳng qua là...” Quảng Hàn Tuyết do dự mà, chậm rãi nói:
“Tại sao ta mới vừa nhìn thấy ngươi thời điểm, người có trở nên bị lạc, trực tiếp lộ ra bản tính của ta tới?”
“Ý của ngươi là, chỗ này có cổ quái?” Đặng Phi lấy tay nhẹ vỗ về Quảng Hàn Tuyết giống như găm vóc giống như mềm nhũn nhũn nhụi thân thể, nhẹ cười nói.

“Ngươi, ngươi đừng tác quái.” Quảng Hàn Tuyết đè lại Đặng Phi dời về phía mình giữa hai chân tay, then thùng sẵn giọng:
“Giăng co một đêm còn chưa đủ? Cũng không thương tiếc người ta lần đầu.”

Chỉ Tôn cảnh giới cường đại tồn tại, muốn chữa trị loại này Tiểu Tiểu “Bị thương” quả thực dễ dàng, tuy nhiên giữa nam nữ, phải cần, không phải là loại này khuê phòng niềm vui thú sao?

Đặng Phi suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Chỗ này tựa hồ thật có chút cổ quái nơi, lẽ ra bằng cảnh giới của chúng ta, không quá nên sẽ bị lạc đi.”

“Hừ, bị lạc chính là ta, không phải là ngươi mạnh khỏe sao?”
Quảng Hàn Tuyết mắt liếc Đặng Phi, chẳng qua là châm chọc độ mạnh yếu quá nhỏ, thế cho nên căn bản cũng không có bất kỳ lực sát thương.

Đặng Phi cười cười, sau đó triển khai tinh thần lực của mình, bắt đầu hướng về bốn phía lan tràn đi, đồng thời, vận hành lên Bát Bộ Thiên Long Quyết trung Kiên Đạt Bà Thiên Tâm Kinh, cùng tinh thần lực dung hợp chung một chỗ, cảm thụ được hoàn cảnh chung quanh.

Rất nhanh, Đặng Phi sắc mặt trở nên có chút cổ quái, nhìn trong ngực đưa mắt nhìn của mình Quảng Hàn Tuyết cười nói:

“Quả nhiên...!Thật đúng là nơi này hoàn cảnh vẫn đề, tuy nhiên, cũng là thành toàn chúng ta, có lẽ, là thiên ý sao!”

Đặng Phi nói lời này thời điểm, nghĩ kia tôn Cổ lão Thần Giới Chiến Thần, có chút cổ quái nghĩ: này hết thấy, chẳng lẽ thật là hán đã sớm an bài tốt?

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 585: Thiên Dục Hoa!

>

Đằng Phi nhớ, không khỏi thấy buồn cười, nếu như vị kia Chiến Thần thật có như thế cảnh giới, năm đó cũng sẽ không bị tính toán đến vẫn lạc.

Có lẽ, đây chính là minh minh trung tự có thiên ý sao.

Bốn phía không khí trong, tràn ngập vô cùng nồng nặc hỏa thuộc tính nguyên tố, đặt mình trong trong đó giống như dần thân vào đến dung nham Luyện Ngục trong, vô luận là Quảng Hàn Tuyết hay là Đằng Phi, cũng lâm vào tư duy theo quán tính trong.

Vô ý thức cho rằng này miếng trên đại lục, trừ tinh khiết hỏa thuộc tính nguyên tố ở ngoài, sẽ thấy không cái khác.

Trên thực tế, Quảng Hàn Tuyết là nhất có quyền lên tiếng, nàng từ tâm hình dạng đại lục bên bờ vẫn đi về phía trước đến tận đây, đã đến gần hạch tâm khu vực, trừ nồng nặc tinh khiết hỏa thuộc tính nguyên tố ở ngoài, cũng chưa có phát hiện quá bất kỳ đồ.

Đằng Phi cũng giống như vậy, căn bản không có suy nghĩ quá, ở nơi này miếng tâm hình dạng trên đại lục, trừ tảo bạo hỏa nguyên tố, lại còn có thể có những sinh vật khác tồn tại.

Này miếng càng đi chỗ sâu hỏa nguyên tố càng nồng đậm tâm hình dạng đại lục, tựa giống như thiêu đốt hằng tinh giống như, Đại Đế tới đây trực tiếp có hơi phi yên diệt, Hoàng cấp đại năng xâm nhập đến chỗ sâu cũng phải nuốt hận.

Mà ngay cả Quảng Hàn Tuyết loại này Chí Tôn cảnh giới cường giả, cũng muốn một chút chậm rãi đi về phía trước, bước tiến hơi chút lớn một chút, cũng có thể thương tổn được mình.

Dưới tình huống như vậy, ai có thể nghĩ loại địa phương này lại có tồn tại có những sinh vật khác?

Nhưng thực tế tựu là thần kỳ như thế huyền diệu, ngay khi khoảng cách hai người mấy trăm gạo địa phương, có một gốc cây thấp bé thực vật, còn không một cái tấc cao, thực vật toàn thân trong suốt, chạc cây đá lờ mờ, như Lão Long giác giống như, thực vật không có phiến lá, đỉnh đoan ngay trung ương sinh một đóa trong suốt hoa.

Hoa nở chín biện, mỗi một biện trên mặt cánh hoa, cũng ngưng kết một viên hạt gạo lớn nhỏ màu hồng giọt sương, hôm nay, màu hồng giọt sương chỉ còn lại có tám viên, có một biện trên mặt cánh hoa giọt sương, biến mất không thấy gì nữa.

“Thiên Dục Hoa, trong truyền thuyết thần kỳ thực vật, một trăm vạn năm nở hoa một lần.

Hoa nở một đóa, chín cái cánh hoa, từng cái trên mặt cánh hoa, có ngưng kết ra một Thiên Dục Đan.

Như có nam nữ tới gần đang ở nở rộ.

Hơn nữa là đã ngưng kết ra Thiên Dục Đan Thiên Dục Hoa lời nói, đây đối với nam nữ lần trong lúc nếu là có chuyện, như vậy sẽ có một Thiên Dục Đan tự nhiên hóa mở, tiêu tán ở trong không khí, chia ra tiến vào nam nữ trong cơ thể, hai người dĩ nhiên là sẽ ở vô cùng thanh tĩnh trạng thái, lớn nhất hóa kích phát ra đối với đối phương ý nghĩ - yêu thương.

.

”

.

Đặng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết chung đụng nhiều năm.

Cho dù chưa nói tới tình yêu, nhưng hảo cảm nhất định là có.

Mà Quảng Hàn Tuyết đối với Đặng Phi tình cảm, nhưng phải mạnh mẽ nhiều lắm.

Dù sao Quảng Hàn Tuyết ban đầu phản bội Vĩnh Hằng Chi Địa, mặc dù không có một thân thực lực, nhưng thế giới này to lớn, nhưng cơ hồ không có nàng dung thân đất.

Chớ nói chi là Đặng Phi thân phận bồi cảnh lại cường đại như thế, một ít tầng tầng hào quang đối với nữ hài tử hấp dẫn quả thực là trí mạng.

Mà ở cùng Đặng Phi chung đụng mấy năm sau, lúc trước hào quang dần dần phai màu.

Nhưng chân thật một mặt Đặng Phi, ngược lại nếu so với từ trước càng thêm hấp dẫn Quảng Hàn Tuyết.

Mà ngay cả Quảng Hàn Tuyết mình cũng không có phát hiện, ở không chỉ chưa phát giác ra trung.

Nàng đã sớm thích Đặng Phi.

Cứ như vậy, một đôi lần có hảo cảm thanh niên nam nữ, ở Thiên Dục Đan ảnh hưởng, xảy ra thân mật quan hệ, thật sự là nửa bình thường tuy nhiên.

Đặng Phi cũng không có đi động này gốc cây Thiên Dục Hoa cùng còn dư lại Thiên Dục Đan, bởi vì cả tượng thần thể giới cũng là của hắn, nếu là hắn hiện tại đào đi Thiên Dục Hoa dời trồng đến nơi khác, quả thực cùng ngu ngốc không thể nghi ngờ, nhất định sẽ bị cười nhạo đến chết.

“Ngươi có muốn hay không theo cùng đi?”

Một ngày sau khi, Đặng Phi nhìn một tờ giấy sắc mặt như hoa Bàn kiều diễm Quảng Hàn Tuyết.

Mỉm cười hỏi.

Quảng Hàn Tuyết đôi mắt sáng nháy mắt động, dừng ở Đằng Phi: “Người biết sự lựa chọn của ta.”

Đằng Phi gật đầu, nói: “Vây cũng tốt, ta đi trước một bước, Hoàng có thể hay không niết bàn sống lại, tựu nhìn lần này.”
Đã muốn biết sự tình trải qua Quảng Hàn Tuyết than nhẹ một tiếng.

Ngẩng đầu dừng ở Đằng Phi nhẹ nói nói: “Nếu có một ngày, người muốn đi tấn công Vĩnh Hằng Chi Địa, đừng quên gọi đi ra, chỉ sợ, khi đó, ta như cũ không có thể đi vào đến hỏa nguyên tố nồng nặc nhất địa phương.”

Đằng Phi gật đầu, hẳn biết Quảng Hàn Tuyết đối với Vĩnh Hằng Chi Địa mâu thuẫn tâm tình, nơi đó vừa là nàng sinh trưởng quê quán, cũng là nàng tan nát cõi lòng mộng vỡ địa phương.

Tạm thời cáo biệt Quảng Hàn Tuyết, Đằng Phi mang theo Hoàng tiếp tục lên đường, hôm nay Hoàng nhìn qua không có một tí sinh cơ, tựa như một cục thi thể lạnh băng.

Nhưng Đằng Phi như cũ lựa chọn tin tưởng Hắc Kiếm lời nói, chỉ sợ chỉ có một chút điểm cơ hội, hẳn cũng sẽ đi cố gắng, sẽ đi tranh thủ.

Tâm hình dạng đại lục hạch tâm khu vực, tinh khiết vô cùng hỏa thuộc tính nguyên tố ngược lại không có phía ngoài như vậy tảo bạo, nhưng này loại cực nóng, nhưng có thể trong nháy mắt đem một gã Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế đại năng hóa thành tro tẩn!

Loại này nhiệt độ địa phương, cũng căn bản không cần cuồng tảo, quả thực tựu là thật nhân gian Luyện Ngục!

Đứng ở cao cao trên bầu trời, toàn lực thi triển mới có thể bảo chứng mình không bị thương tổn Đằng Phi không khỏi da đầu có chút tê dại.

Điều này cũng thật là đáng sợ điểm sao? Đằng Phi trong lòng không khỏi có chút làm quật cường Quảng Hàn Tuyết lo lắng,

loại địa phương này, nàng thật sự không thành vấn đề?
Tuy nhiên Đẳng Phi rất rõ ràng, cho dù hấn khuyên can,
Quảng Hàn Tuyết cũng sẽ không buông tha cho, chỉ sợ hai
người hiện tại đã có vợ chồng chi thực.

Đẳng Phi đem Hoàng không lồ thi thể lấy ra, từ trên trời cao,
ném vào phẳng phát có thể đốt hết mọi tinh khiết hỏa nguyên
tố trong.

Lâm bầm nói: “Hoàng, ngươi có thể nhất định phải sống lại,
nếu không, ta nhất định sẽ đem trọn Vĩnh Hằng Chi Địa, lật
long trời lở đất, chỉ sợ đến lúc đó thiên hạ đều kẻ địch, ta cũng
không hối hận!”

Hoàng kia thân thể cao lớn, ngã vào đến tinh khiết tảo bạo hỏa
thuộc tính nguyên tố trong, cũng không có khiến cho hỏa
nguyên tố công kích, ngược lại ở đây nồng nặc đến mức tận
cùng hỏa nguyên tố trong trên dưới chìm nổi, hai cánh chậm
rãi mở ra, giống như sống lại giống như.

Đẳng Phi hai mắt đầu tiên là lộ ra sắc mặt vui mừng, dùng tinh
thần lực thử dò xét một phen, sau đó có chút thất vọng lắc đầu.

Hoàng hai cánh mở ra, cũng không phải là có điều phản ứng,
mà là ở tinh khiết nhất hỏa nguyên tố tế luyện, sinh ra một loại
tự nhiên phản ứng.

Đẳng Phi thở dài một hơi, thật sâu ngắm nhìn một cái chìm nổi
tại hỏa nguyên tố trung Hoàng, xoay người, cũng không quay
đầu lại rời đi.

Đẳng Phi cũng không có đi cùng Quảng Hàn Tuyết nói lời từ
biệt, gặp mặt chỉ biết dao động Quảng Hàn Tuyết đạo tâm, sẽ
không có chỗ tốt gì.

Dụng thần biết quét qua Thanh Long, Thiên Lang cùng A Tử
chỗ ở đại lục, phát hiện bọn họ cũng đều đã tỉnh lại, đang
không ngoài sở liệu điên cuồng tu luyện.

Đẳng Phi vốn định đi Lục Tử Lăng các nàng nơi đó nhìn, nghĩ
cùng Quảng Hàn Tuyết ở giữa chuyện, hay là buông tha cho,

đội được tâm tình hoàn toàn bình thản xuống thời điểm hơn nửa tốt lắm.

Kể tiếp mấy năm trong thời gian, Đằng Phi thường xuyên sẽ xuất hiện ở ngũ vực bất đồng địa phương , thỉnh thoảng có hiện thân tại Chân Vũ học viện một số phân viện trong, mang đi mấy tên thiên tư trác tuyệt nhân phẩm thượng thừa tuổi trẻ học sinh.

Những năm này nhẹ học sinh, tự nhiên tất cả đều tiến vào đến rồi tượng thần nội bộ thế giới trong.

Tượng thần toàn thân thế giới khổng lồ vô cùng, bên trong phân tán vô số miếng bất đồng đại lục, luôn luôn thích hợp những người này chỗ tu luyện.

Đằng Phi lúc ban đầu mơ ước, cũng rốt cục bán ra kiên cố một bước.

Về phần Ngạo Tích Quân, Điền Hành Kiện này nhóm ngũ vực ưu tú nhất đích thanh niên, liền đã sớm tiến vào đến tượng thần thế giới trong, bọn họ vị trí địa phương , linh khí so sánh với Lục Tử Lăng nhóm người chỗ ở kém một chút.

Nhưng đối với mấy cái này người đến nói, đã cũng đủ, bọn họ kích động không thôi, làm lựa chọn của mình cảm thấy may mắn.

Đồng thời đối với Đằng Phi cũng từ vốn là kính nể biến chuyển trở thành kính sợ!

Có thể dễ dàng đưa bọn họ đưa vào đến như vậy một cái thần kỳ thế giới người, đã hoàn toàn vượt ra khỏi bọn họ nhận tri cùng cảnh giới.

Vốn là cái loại này muốn cùng Đằng Phi một tranh cao thấp ý nghĩ, hôm nay nghĩ đến, quả thực là trẻ con đến làm cho người bật cười.

“Ta nghĩ muốn một đứa bé.” Mộ Dung Phương Phi ánh mắt

dừng ở Đẳng Phi, thập phần nhận thức nói: “Đứa bé này, nếu là người đáp ứng, liền để hẳn họ Mộ Dung, ngày sau có thể thay thế ta, trở thành Mộ Dung gia gia chủ.”

Bắc Cương Mộ Dung gia, bởi vì Mộ Dung Phương Phi nguyên nhân, gần đây một số năm bắt đầu dần dần quật khởi, đại sẽ vượt qua ngũ vực những gia tộc khác, trở thành gần với Đẳng gia Thiên hạ thứ hai gia tộc khuynh hướng.

Mộ Dung Phương Phi cũng đã dần dần ngồi vững vàng vị trí gia chủ, trong gia tộc mặc dù còn có một chút phản đối thanh âm, nhưng so với ủng hộ thanh âm của nàng, còn lại là muốn yếu ớt rất nhiều, không đáng để lo.

Đẳng Phi trước là hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó nhìn Mộ Dung Phương Phi cười nói: “Thế nào, gặp có người tăng lên tới Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, người gấp gấp?”

Một năm trước, Mộ Dung Phương Phi từng tiến vào quá một lần tượng thần nội bộ thế giới, nhìn thấy Lý Dật Phong cùng Tử Y Nương Tử cùng với Long Nhất ba người này cũng đã đạt tới Bất Hủ Thần Hoàng diên phong, có được nửa bước Chí Tôn thực lực, chỉ kém như vậy một đường, có thể chân chính tiến vào đến Chí Tôn hàng ngũ.

Mà Lục Tử Lăng chờ Đẳng Phi một chúng hồng nhan, còn lại là phần lớn cũng chạy ào Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới.

So sánh với, Mộ Dung Phương Phi hôm nay vẫn chỉ có Hoàng cấp trung kỳ cảnh giới, phải biết rằng, vốn là Mộ Dung Phương Phi ở Đẳng Phi bên cạnh hồng nhan trong, thực lực nhưng là đứng đầu.

Ngắn ngủn mấy năm thời gian, nhưng thành kế cuối, muốn không vội, chính nàng cũng không tin.

Mộ Dung Phương Phi có chút oán hận nhìn thoáng qua Đẳng Phi, nhẹ giọng nói: “Ta nói phải về Bắc Cương chủ trì Mộ Dung gia đại cục, người một câu cũng không giữ lại, vẫn khích lệ ta nói như vậy rất tốt.

Có phải hay không ở trong lòng người, ta chính là người có

cũng như không?”

Đặng Phi không khỏi hơi ngẩn ra, Mộ Dung Phương Phi chẳng bao giờ ở trước mặt hắn biểu hiện quá loại này tiểu nữ nhân một mặt.

“Nhìn cái gì vậy? Ta cũng vậy nữ nhân!” Mộ Dung Phương Phi gặp Đặng Phi ánh mắt đại ra nhìn mình, không khỏi tức giận hừ một tiếng.

Đặng Phi thấy buồn cười, sau đó nói: “Được rồi, chuyện này, là lỗi của ta, tuy nhiên, không xác định, ngươi vừa mới nói lời?”

Mộ Dung Phương Phi nụ cười ửng đỏ, hung hăng trừng mắt liếc Đặng Phi, chuyện như vậy, muốn nữ hài tử nói ra miệng đã rất khó, thế nào hoàn hảo làm cho nhân gia nói lần thứ hai? Đặng Phi cười hắc hắc: “Nhớ kỹ lần trước ta dẫn ngươi đi cái thế giới kia sao?”

Mộ Dung Phương Phi có chút nghi hoặc nhìn Đặng Phi.

“Nơi đó, có một loại hoa, rất đẹp, tản mát ra mùi thơm vô cùng, thế gian hẳn hữu có thể cùng chi so sánh với!” Đặng Phi vẽ mặt thành thật nói.

Mộ Dung Phương Phi bản năng cảm giác Đặng Phi trong tươi cười, mang theo một cổ âm mưu mùi vị, chẳng qua là nàng không biết vấn đề ra ở đâu, bị Đặng Phi kéo tay, mơ mơ màng màng tiến vào đến cái thế giới kia.

Mới vừa vào vào, nàng đã bị tràn ngập trong thiên địa cuồng táo hỏa nguyên tố cho sợ hết hồn, nhưng ngay sau đó nhớ tới cái gì, nhìn Đặng Phi cả giận nói: “Đây chính là ngươi nói cái loại này hoa sinh trưởng hoàn cảnh?”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 586: Mộ Dung Phương Phi Cùng Lục Tử Lãng!

>

Nhìn Mộ Dung Phương Phi kia có chút không khương nét mặt, Đằng Phi trong giây lát tỉnh ngộ lại, kia nữ hài tử không thích lãng mạn, nói về, đây là Đằng Phi cùng Mộ Dung Phương Phi trong lúc lần đầu tiên chân chính ước hẹn.

Mình nhưng mang nàng đi tới một cái tràn ngập cuồng tảo hỏa nguyên tố thế giới, mà Mộ Dung Phương Phi tu luyện công pháp, cũng là thủy thuộc tính
Đằng Phi vỗ một cái của mình ót, được rồi, chuyện này mình sơ sót, tuy nhiên mấy năm này, hẳn trước sau mang theo Lục Tử Lãng, Lãng Thi Thi, Vị Ương Minh Minh, Đinh Tuyết Ninh bốn nàng đi tới quá nơi này.

Vốn là còn dư lại tám viên Thiên Dục Đan Thiên Dục Hoa, hôm nay chỉ còn lại có bốn viên.

Cùng Mộ Dung Phương Phi ở giữa tình cảm, coi như là nước chảy thành sông, qua nhiều năm như vậy, vẫn chưa từng có thay đổi.

Đằng Phi vẫn cảm thấy mình cũng không hiểu lãng mạn, cho nên mới phải tương đối lệ thuộc vào Thiên Dục Đan, bởi vì tại cái loại này trong hoàn cảnh, song phương cũng có thể thể nghiệm đến đẹp nhất cảm giác.

Quảng Hàn Tuyết ở hai năm trước, đã tiến vào đến kia tám hạch tâm khu vực, không để cho Đằng Phi thất vọng, kia tám

cơ hồ có thể luyện hết thủy địa phương , mặc dù cho Quảng Hàn Tuyết mang đến áp lực cực lớn, nhưng nàng nhưng cần răng chống đỡ đã tới.

Hôm nay một mực nơi đó tu luyện, tin tưởng không dùng được quá lâu, Quảng Hàn Tuyết có thể chân chính xuất quan.

Hôm nay Đấu Tinh Cổ Điện đám người kia, đại đa số tất cả cũng tiến vào năm miếng đại lục tiến hành tu luyện, tăng lên tốc độ hết sức kinh người.

Đăng Phi bên cạnh hồng nhan tri kỷ trong, cũng chỉ có Mộ Dung Phương Phi, cho tới bây giờ, vẫn kiên trì chưa có tới đến Đăng Phi bên người.

Những thứ khác, vô luận là Đồng, hay là Minh U Vũ, Vũ Lan tỷ muội nhóm người, tất cả đều tiến vào đến tượng thần thế giới tiến hành tu luyện.

Dĩ nhiên, lựa chọn ở Thiên Dục Đan trước mặt triển miên cũng không chỉ có là bởi vì dục vọng, vô luận Đăng Phi hay là Quảng Hàn Tuyết cùng Lục Tử Lăng nhóm người, cũng phát hiện một điểm, ở Thiên Dục Đan dưới tác dụng kết hợp, không chỉ chưa phát giác ra trung thậm chí có thể nhận được trên diện rộng tăng lên!

Lần đầu tiên rõ ràng nhất, Lục Tử Lăng ở ba năm trước đây, chính là bằng vào lần này cơ duyên, thành công từ Hoàng cấp diên phong, đột phá đến Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới.

Để Đăng Phi bao nhiêu có chút buồn bực chính là, các nữ nhân những năm này tựa hồ đã thích ứng hẳn không bên người ngày , cho nên cho dù là cùng hẳn có quan hệ nữ nhân, cũng cũng sẽ không quán quýt si mê ở bên cạnh hẳn, thường thường là theo hẳn hoan hảo sau, lập tức dần thân vào tại bế quan tu luyện trong, điên cuồng tăng lên mình.

Đăng Phi nhưng thật ra cũng hiểu, các nàng không muốn thành vì mình trói buộc, nếu không, chỉ cần yên lặng làm sau lưng mình nữ nhân là được, cần gì như vậy gặp khó khăn

mình?

“Đằng Phi, ta thế nào đột nhiên cảm giác, trong lòng có chút...!, có chút?” Theo đến gần Thiên Dục Đan vị trí, Mộ Dung Phương Phi xem ra xinh đẹp trên mặt, hiện đầy rặng mây đỏ, sóng mắt như nước nhìn Đằng Phi, thanh âm Khinh Nhu, giống như nói mê giống như.

Mặc dù đã không phải là lần đầu tiên nhìn thấy nữ nhân của mình bị Thiên Dục Đan ảnh hưởng lúc lộ ra bản tâm một mặt, Đằng Phi vẫn còn có chút kích động.

Hắn cũng không phải là một cái đặc biệt có dụ dỗ nữ hài tử vui vẻ nam nhân, hơn nữa những năm gần đây, cuộc sống của hắn thủy chung không chiếm được đẹp yên.

Cũng chỉ có gần đây này mấy năm, coi như là Đằng Phi từ mới ra đời tới nay, trôi qua dễ dàng nhất một đoạn thời gian.

Có thể lúc không có chuyện gì làm phụng bồi của mình hồng nhan nơi đi một chút, có thể tung hoành ngũ vực, chọn lựa những thứ kia trung tại tuổi của mình nhẹ tuấn ngạn, đưa bọn họ đưa vào tượng thần nội bộ thế giới tu luyện.

Không có Vĩnh Hằng Chi Địa quấy rầy, Thần Hồn Vực nơi đó mao Yêu Tộc cùng Ma Tộc cũng không có động tĩnh gì.

Đằng Phi thường xuyên có nghĩ, nếu như có thể vẫn tiếp tục như vậy, nên có nhiều tốt?

Chỉ tiếc thế gian luôn luôn các loại không như ý, làm cho người ta phiền não, gần đây một thời gian ngắn, Đằng Phi ở tiến vào Thần Hồn Vực thời điểm, liền phát hiện Yêu Tộc cùng Ma Tộc tung tích, chỉ bất quá đối phương vẫn rất nhỏ tâm, cũng không có nhìn thấy bọn họ.

Khí linh lão nhân cũng nói cho Đằng Phi, nó cảm nhận được nguyên tố đại kiếp gần tới cái kia loại hơi thở, có lẽ còn nữa trăm năm, có lẽ chỉ cần mười mấy năm, từng hủy diệt Thần Giới nguyên tố đại kiếp, sẽ phủ xuống đến cái vũ trụ này không gian.

Nếu như khí linh lão nhân dự cảm không sai, như vậy, làm là tối trọng yếu một cái tị nạn nơi, Thần Hồn Vực tất nhiên sẽ khiến ngũ vực, Vĩnh Hằng Chi Địa, Yêu Tộc cùng Ma Tộc ở giữa tranh đoạt.

Một cuộc đại chiến, tất không thể thoát!
Mà làm ngũ vực công nhận đệ nhất nhân, cho dù Đằng Phi không có làm người trong thiên hạ tinh thần hy sinh, nhưng ít ra, nếu như có thể trợ giúp ngũ vực Võ Giả một thanh, hẳn hay là có đi trợ giúp.

Bất kể nói như thế nào, hẳn cùng ngũ vực thế giới Võ Giả, mới là một thế giới người.

“Chỗ này, có một đóa hoa, ta không có lừa gạt người.” Đằng Phi lôi kéo Mộ Dung Phương Phi tay, buông ra kết giới, bảo vệ Mộ Dung Phương Phi không bị nơi này cuồng tảo hỏa nguyên tố công kích, sau đó chỉ vào kia gốc cây vẫn còn dư lại bốn viên màu hồng Thiên Dục Đan Thiên Dục Hoa nói:

“Nhìn, nó đẹp không?”

Bốn viên Thiên Dục Đan trong, có một viên đang ở chậm rãi nhỏ đi, nhàn nhạt màu hồng sương mù, dung nhập vào đến trong không khí, chia làm hai cổ, hướng phía hai người từ từ bay tới.

Nếu như không phải là Đằng Phi đối với Thiên Dục Hoa thập phần hiểu rõ, nếu như không phải là hẳn Bát Bộ Thiên Long Quyết trung Kiên Đạt Bà Thiên Tâm Kinh đã tu luyện tới đẳng phong tạo cực cảnh giới, căn bản là không cảm giác được tiêu tán Thiên Dục Đan.

Đây là một loại trong thiên địa hiếm quý, cơ hồ ít có người nghe nói qua tên của nó, gặp qua người của nó, liền hơn là có thể ít đến không đáng kể.

Cũng chỉ có Đằng Phi như vậy số mệnh mạnh mẽ hạng người, mới có thể lập đi lập lại nhiều lần lôi kéo hồng nhan tri kỷ của mình, lại tới đây triền miên hoan hảo.

Mộ Dung Phương Phi một tiếng ngâm nga, ửng hồng trên mặt đẹp đôi mắt sáng đóng chặt, cao vút hai vú kịch liệt phập phồng, mái tóc xốc xếch, trên trán còn có thể nhìn xấu tính mịn mỗ hôi hột.

Một lúc lâu, mới mở mắt ra, mị nhãn như tơ nhìn Đằng Phi, nhẹ giọng nói: “Là đóa hoa này hoa công hiệu? Ta chẳng bao giờ cảm thấy nhân sinh giống như vậy tốt đẹp.” Vừa nói, thỏa mãn tựa vào Đằng Phi rộng rãi trên lồng ngực, khẽ nhắm lại hai tròng mắt, tựa hồ ở trở về chỗ cũ cái loại này làm cho nàng cơ hồ chết đi dư âm vận.

Đối với Mộ Dung Phương Phi có thể sáng tỏ Thiên Dục Đan công hiệu, Đằng Phi cũng không kỳ quái, lúc trước Lục Tử Lăng, Lăng Thi Thi, Vị Ương Minh Minh cùng Đinh Tuyết Ninh nhóm người, tất cả đều ở thanh tĩnh sau khi trước tiên, vạch Thiên Dục Hoa vấn đề.

Đằng Phi cười cười, ôm sát Mộ Dung Phương Phi, suy nghĩ nhưng phiêu bay ra ngoài, trở lại mấy năm trước, hẳn cùng Quảng Hàn Tuyết chuyện tình phát sinh nửa năm sau một ngày.

“Tử Lăng, có chuyện, ta vẫn không biết phải như thế nào đối với người nói, ừ, có chút khó có thể mở miệng.” Đằng Phi nhìn Lục Tử Lăng trong trẻo lạnh lùng trung lộ ra ôn nhu con người, vò đầu vừa nói.

“Lại có mới muội muội?” Lục Tử Lăng một đôi hắc bạch phân minh trong con người, mang theo vẻ nụ cười thản nhiên, mặc dù thần sắc trong trẻo lạnh lùng, nhưng cho dù ai cũng có thể từ trên người nàng cảm nhận được một cổ sung sướng hơi thở. Đây, là Lục Tử Lăng ở đối mặt người khác thời điểm, chưa bao giờ có chuyện tình.

Nàng chỉ có nhìn thấy Đằng Phi, mới có thể cảm thấy chân chính vui vẻ.

Xa nhớ năm đó, nàng đi mũi nhọn nãng trong núi lịch lãm, cũng không may mắn gặp phải cường đại ma thú, một phen

khổ, trọng thương đem chết, bị nước sông xông lên bờ cát, sau đó gặp được cái kia không thể tu luyện đầu khí, cũng không cách nào tu luyện chân khí tiểu nhà già.

.

.

Hai người giống như số mệnh Bàn gặp nhau, nàng lúc ấy chỉ nghĩ báo ân một cái cử động, nhưng đích thân tạo cho một cái khai sáng rộng lớn mạnh mẽ đại thời đại dạ dày người! Cái này đứng ở thế giới này điên phong nam nhân, là nàng đích thân mở ra hắc cường giả đường! Loại này kiêu ngạo, loại này tự hào, loại này thỏa mãn, tuyệt không phải ngoại nhân có thể hiểu, tính tình của nàng trong treo lạnh lùng, cũng không có nghĩa là nàng không có tâm tình.

Nàng đồng dạng là một nữ tử, đồng dạng cũng có phong phú tình cảm, chỉ bất quá Lục Tử Lăng bất thiện tại đem những thứ này tình cảm biểu đạt đi ra, càng ưa thích đem núp sâu trong nội tâm.

Nếu như nói cõi đời này còn có ai có thể gây xích mích Lục Tử Lăng thần kinh, làm cho nàng tan mất trong treo lạnh lùng bề ngoài phòng ngự, kia không phải là Đằng Phi mặc chúc.

Nhưng có ý tứ chính là, Lục Tử Lăng bất thiện ghen, thậm chí ngay cả một chút ghen tỵ với tâm tư cũng không có, điều này cũng cho phép cùng nàng cùng Đằng Phi trong lúc lúc ban đầu phức tạp quan hệ có liên quan.

Dù sao, Đằng Phi quỳ gối trước mặt nàng, cùng nàng kêu lên sư phụ, mặc dù nàng không có đáp ứng, nhưng ở trong lòng, nhưng vẫn đem Đằng Phi trở thành là văn bối của mình đối đãi.

Cho đến khi một ngày nào đó, Đằng Phi đứng ở trước mặt nàng, biểu thị công khai của hắc đối với nàng thích cùng chủ quyền, Lục Tử Lăng mới bỗng nhiên phát hiện, năm đó nàng

trong lúc lơ đãng đã nói một câu nói, đã bị cái kia cố chấp tiêu nam hài, cho vũng vàng chạm khắc ở sâu trong nội tâm.

Sau đó nhìn hần từng bước từ cái thế giới này tầng dưới chót nhất đi ra, mãi cho đến hôm nay, Lục Tử Lăng có thể mạo bằng nói là toàn bộ hành trình chứng kiến Đăng Phi trưởng thành kinh nghiệm.

Đối với tình cảm của hần, tự nhiên cùng những người khác lại có nơi bất đồng.

Cho nên khi Lục Tử Lăng hỏi Đăng Phi có phải hay không lại có mối muội muội, trên mặt cũng không có cái gì khổ sở thất vọng hoặc là ghen tỵ với nét mặt.

“Cái này...!Khụ khụ, là một cái hiểu lầm, tuy nhiên, nhưng cũng là trách ta...” Làm Đăng Phi nói quanh co, đem cùng Quảng Hàn Tuyết ở giữa chuyện nói ra sau khi, nửa ngày không có được Lục Tử Lăng trả lời chắc chắn.

Đăng Phi cho là Lục Tử Lăng sinh của mình tức giận, cho nên khi hần cẩn thận từng li từng tí ngắc đầu, muốn nhìn một chút Lục Tử Lăng nét mặt thời điểm, nhưng phát hiện mình vị này từng mỹ nữ sư phụ vẻ mặt cổ quái nét mặt, có hâm mộ, có u oán, có thoải mái, còn nữa mấy gia.

.

.

Ngượng ngùng.

“Tử...!Tử Lăng?” Đăng Phi thử kêu một câu.

“Ân, mang ta đi nơi đó.

” Lục Tử Lăng ngắc đầu, tinh thần Bàn lấp lánh con người rơi vào Đăng Phi trên mặt, mặt không chút thay đổi vừa nói, nhưng nhìn kỹ lại, hay là có một bôi ngượng ngùng từ nòng con người chỗ sâu hiện lên.

Mà ở nơi đó, Lục Tử Lăng biểu hiện, cũng làm cho Đằng Phi thập phần ngoài ý muốn, rất khó tưởng tượng, bề ngoài lạnh lùng như băng sơn Lục Tử Lăng, cùng hãn triền miên, lại nhiệt tình như lửa.

Hai người liêu chết triền miên, ở đây suốt ngày người bảy ngày!
Sau đó, điểm quang tứ xạ Lục Tử Lăng cùng Đằng Phi nói hai kiện chuyện.

Chuyện thứ nhất, muốn hãn mang theo Lăng Thi Thi, Đinh Tuyết Ninh nhóm người tới nơi này, nhiều năm như vậy, hãn muốn cho các nàng một cái công đạo.

Bởi vì làm Đằng Phi nói với nàng lần đầu tiên là theo Quảng Hàn Tuyết sau khi, Lục Tử Lăng trên mặt kia phức tạp nét mặt, có rất lớn một phần nguyên nhân, là ở cảm khái Quảng Hàn Tuyết vận khí thể nào cứ như vậy tốt.

Phải biết rằng, Đằng Phi bên người có thể nói hồng nhan đông đảo mỹ nữ Như Vân, nhưng hết lần này tới lần khác, sẽ làm cho một cái Vĩnh Hằng Chi Địa tới Quảng Hàn Tuyết rút thứ nhất, ngẫm lại cũng sẽ không quá cam tâm sao.

Chuyện thứ hai, cũng là về các nữ nhân cùng Đằng Phi hôn sự, Lục Tử Lăng nói cho Đằng Phi, đến lúc nào diệt Vĩnh Hằng Chi Địa, bình định Thần Hồn Vực, tránh ra nguyên tố đại kiếp, hoàn toàn thiên hạ thái bình, đến lúc nào, nàng sẽ làm sở hữu nữ nhân, cùng nhau gả cho Đằng Phi.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 587: Trước Khi Rời Đi!

>

“Người đang suy nghĩ gì? Nghĩ như thế nhập thần?” Mộ Dung Phương Phi vươn ngọc thủ, ở Đằng Phi trước mặt nhẹ nhàng lung lay hai cái, vì giận nói nói.

“Ha ha, không có chuyện gì.” Đằng Phi cười lấy lại tinh thần, ở Mộ Dung Phương Phi trên trán khẽ hôn xuống.

Nhắc tới cũng có chút kỳ quái, Đằng Phi hôm nay đã xem bên cạnh hơn hồng nhan ăn hết, nhưng không có một cái mang bầu.

Đối với lần này, làm bà bà Cơ Tử Vân cũng chỉ có thể lo lắng suông, không có gì hay biện pháp.

Cũng là Tử Y Nương Tử nhìn ra Cơ Tử Vân cùng Vị Ương Minh Minh nhóm người trong lòng đích nghi ngờ, lên nói cho các nàng biết, vấn đề cùng các nữ nhân quan hệ không lớn, mà là ra ở Đằng Phi trên người.

Chớ nói đến rồi Đằng Phi hôm nay loại này sâu không lường được cảnh giới, coi như là Đại Đế cảnh giới cường giả, muốn con nôi dòng lời nói, cũng không phải là dễ dàng như vậy.

Bọn họ nơi tu luyện công pháp, đủ để đem sở hữu tinh hoa luyện thành năng lượng, tồn trữ tại trong cơ thể, này đã trở thành một loại chân chính bản năng, cũng không bị người đặc ý chỉ mà thay đổi.

Chưa dứt, Tử Y Nương Tử có chút ngưng ngừng rất đúng Cơ

Tử Vân nói: “Ta cùng hấn này không mấy năm qua, đã nếm thử quá vô số loại phương pháp, muốn một đứa bé, tuy nhiên cũng không có thể thành công.

Tuy nhiên cái vấn đề này, có lẽ Đằng Phi có có biện pháp giải quyết, nếu như hấn thật sự giải quyết, muội muội có thể ngàn vạn đừng quên ta.”

Cơ Tử Vân tự nhiên gật đầu đáp ứng, gấp lại sau đến Đằng Phi lên hỏi, Đằng Phi nhưng không hiểu ra sao, nói mình tại sao sẽ minh bạch loại chuyện này, cũng không biết thiệt giả, mặc dù là con mình, Cơ Tử Vân cũng không có thể cái gì đều nói, không thể làm gì khác hơn là không giải quyết được gì.

Đối với cái này sự kiện, ở Đằng Phi bên cạnh hồng nhan trong vòng luân quần tiểu phạm vi truyền lưu, trong lòng mỗi người cũng có chút kỳ quái, bao gồm Mộ Dung Phương Phi ở bên trong, tuy nhiên nàng cũng không thể nào tin được Đằng Phi giải thích.

Nếu không, tại sao ở nhìn thấy Đằng Phi sau, gọn gàng dứt khoát đưa ra như vậy một cái yêu cầu, mà Đằng Phi nhưng không có cự tuyệt?

“Người sẽ không sợ, cho hài tử của ta , các nàng có mất hứng?” Mộ Dung Phương Phi dày tựa vào Đằng Phi trên người.

Ha ha cười nói: “Theo ta được biết, Tử Lăng tỷ là chính nàng không muốn hiện tại muốn, nhưng rõ ràng cùng Thi Thi các nàng, nhưng là vẫn cũng rất muốn muốn đứa bé đi.”
Đằng Phi bao nhiêu trầm mặc một hồi lâu.

Sau đó nói: “Các nàng hiện tại không thích hợp.”

“Cũng biết người có thể như vậy nói, ta đây tự thích hợp? Ta mới Hoàng cấp trung kỳ...” Mộ Dung Phương Phi mắt liếc Đằng Phi.

“Cũng bởi vì như vậy, người mới thích hợp, các nàng hôm nay phần lớn đều ở đột phá máu chốt thời kỳ, chịu không được bất kỳ quấy rầy, một khi mang thai, đó chính là phải sinh hạ tới.

Ta Đăng Phi hài tử.

Nhất định phải làm cõi đời này hạnh phúc nhất hài tử !” Đăng Phi đuôi lông mày mím cười nói chơn, dùng có rất ít hung hăng càn quấy giọng nói nói một câu.

“Được rồi, biết ngươi lợi hại!” Mộ Dung Phương Phi cười nói một câu, sau đó nói: “Vậy ngươi hiện tại, là thế nào an bài của ta đi? Vốn là rơi xuống các nàng nhiều như vậy, sau đó lại mang thai sống chết, tương lai sợ rằng sẽ bị các nàng bỏ rơi xa hơn.”

Đăng Phi cười nhạt: “Đơn giản chính là mấy năm mà thôi, không coi là đại sự gì.”

Mộ Dung Phương Phi ánh mắt có chút mê ly nhìn Đăng Phi.

Nàng thích Đăng Phi, không cũng chính là trên người hấn loại khí chất này sao? Đúng vậy, mấy năm mà thôi.

Đối với hấn mà nói, thật sự không coi vào đâu đại sự.

Hấn ngay cả như vậy một cái thân kỳ thể giới cũng có thể có được, cõi đời này, còn có chuyện gì là hấn không thể làm đi? Mộ Dung Phương Phi bỗng nhiên cảm giác thân thể của mình có chút không khỏi nhiệt, nàng ánh mắt hé mở, thổ khí như lan nói: “Chúng ta...! Lại tới một lần?”

...!

Ầm ầm!

Cổ lão Nam Vực Đông Phương, Huyền Vũ hoàng triều Chân Vũ học viện khổng lồ trên quảng trường, người ta tấp nập, hơn có vô số người tụ tập ở Huyền Vũ hoàng triều đế đô trong, cả đế đô sở hữu tửu lâu khách sạn toàn bộ chật ních.

Đầu tường nóc phòng những thứ này chỗ cao.

Lại càng nơi có thể thấy được bóng người.

Trên bầu trời, cũng là sạch sẽ, không có ai đứng thẳng ở giữa không trung xem náo nhiệt.

Mặc dù tới nay đến để đô những người này thực lực mà nói, đừng nói đứng ở giữa không trung, cho dù đi thiên ngoại cũng dễ dàng.

Nhưng nhưng không có một người vượt qua.

“Đăng Phi xuất thân không quan trọng, thiếu niên thời đại vận mệnh nhiều suyễn.

Con đường phía trước nhấp nhô, nhưng hấn vẫn chưa từng có buông tha cho quá trở nên mạnh mẽ tín niệm...” Quảng trường trên đài cao, hôm nay ở cả Chân Vũ học viện có gần với Đăng Phi danh vọng lão viện trưởng Minh Huy, đang đồng dục, lớn tiếng giảng thuật Đăng Phi từ nhỏ đến lớn các loại kinh nghiệm.

Những thứ kia thừa nhận quá khen ngợi chi từ, để ngôi ở trên đài Đăng Phi đều có chút đỏ mặt.

Không sai, hôm nay, là Đăng Phi phải tượng thần ở lại ngũ vực thế giới ngày , mấy năm thời gian lặng lẽ trôi qua, ban đầu tiến vào tượng thần thế giới nhóm đầu tiên Chân Vũ học viện học sinh, phần lớn hôm nay đã đi ra.

Hôm nay Ngạo Tích Quân, Điền Hành Kiện chờ kia nhóm người thứ nhất, toàn bộ cũng đã từ Hoàng cấp bước vào đến Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, từ tượng thần thế giới sau khi đi ra, rồi rít đối với Đăng Phi cho biết thần phục, nguyện tiến vào cái kia thần bí thế giới cao cấp hơn tầng thứ địa phương tu luyện.

Chuyện này lúc ấy ở cả ngũ vực khiến cho oanh động, xa so sánh với Chân Vũ học viện thành lập phân viện động tĩnh lớn hơn nữa.

Dù sao thân phận của những người này địa vị cũng không giống như, bọn họ đều là riêng của mình gia tộc tương lai lĩnh quân nhân vật, hôm nay tiến vào tượng thần thế giới tu luyện mấy năm, đi ra sau khi nhưng trực tiếp muốn thần phục Đăng

Phi...!Điều này làm cho khổ cực bồi dưỡng gia tộc của bọn hần có thể nào tình nguyện?
Lúc ấy còn có một một số nhỏ người nhảy ra chỉ trích Đằng Phi, nói hần dùng tà pháp tương những thứ này cao nhất nhà giàu có tương lai cho tây nã.

Kết quả không đợi Đằng Phi có điều phản ứng, kia nhóm từ tượng thần thể giới ra tới người tự giận tím mặt, thậm chí xảy ra mây trắng kịch liệt xung đột.

Tượng thần thể giới tu luyện trôi qua mọi người bằng dễ như trở bàn tay giống như tư thái giải quyết đối thủ, lập tức hoàn toàn rung động thể gian.

Hôm nay đã qua mấy năm, Đằng Phi năm đó kế hoạch, đã ở các loại tiếng nghị luận trung, dần dần xâm nhập lòng người, rất nhiều người từ không chấp nhận, đến ngấm nhìn, sau đó đến gia nhập, cho tới bây giờ còn lại là dũng được gia nhập! Tượng thần thể giới khổng lồ vô cùng, theo trong truyền thuyết thậm chí có 3000 tiểu thể giới, tám trăm đại thể giới, từng cái thể giới cũng có thể nhận được bất đồng gặp gỡ...! Trải qua nhiều năm như vậy tích lũy, cho tới hôm nay, Đằng Phi rốt cục có thể yên tâm rồi đi, dĩ nhiên, vẫn có một cái nguyên nhân, Quảng Hàn Tuyết đã hoàn toàn chiếm được tâm hình dạng đại lục thừa nhận, cũng ở đây giống như Luyện Ngục giống như địa phương tu luyện rất nhiều năm sau, một thân thực lực, tăng lên tới Chí Tôn cảnh giới đỉnh cao, chỉ kém nửa bước, có thể đột phá đến Thiên Vương!
Này, đã là tượng thần nội bộ thể giới có thể làm đến cực hạn, cũng chỉ có Quảng Hàn Tuyết, đổi lại một người, thật sự rất khó đạt tới loại trình độ này.

Không từ mà biệt, chỉ nói cái loại này phải người đốt thành tro tẩn nóng bỏng cả ngày tôi luyện, tự đủ để cho người điên mất rồi.

“Lý tiên bối, Tử Y tỷ tỷ, còn nữa Long Nhất, lần này, các người thật sự không thể ra hiện ở nơi đó.” Đằng Phi nhớ tới lúc trước khuyên can Lý Dật Phong, Tử Y Nương Tử cùng Long Nhất lúc cảnh tượng.

Lúc ấy ba người này cũng kiên trì muốn cùng hấn cùng nhau, tiến vào Vĩnh Hằng Chi Địa, trong đó Lý Dật Phong vợ chồng lại càng hết sức kích động phải đi về báo thù rửa hận.

Nhưng vẫn là bị Đằng Phi..

Khuyên ngăn.

“Cái này tượng thần thể giới, mặc dù trừ ta ở ngoài, không tiếp tục bất luận kẻ nào có thể thao túng, nhưng cuối cùng cần phải có người quản lý cùng trấn áp, mẹ ta các nàng thực lực mặc dù không kém, nhưng muốn trấn áp cả ngũ vực thể giới mọi người, vẫn còn có chút khó khăn.” Đằng Phi nhìn trước mặt ba người, cười nói: “Người thứ hai lý do, ta lần này tiến vào Vĩnh Hằng Chi Địa, cũng sẽ không giống trồng khua chiêm giết đi vào, những năm này cũng đủ ta đối với Vĩnh Hằng Chi Địa có không sai biệt lắm hiểu rõ, ta mặc dù không kém, nhưng muốn quang minh chánh đại giết đi vào, tiêu diệt hết Tam Đại Thiên Vương, đúng là còn kém không ít.

Ta lần này tiến vào Vĩnh Hằng Chi Địa, là muốn đem nơi đó Thủy quái đục, nếu có cơ hội, tự gặt bỏ rụng Tam Đại Thiên Vương một số cánh chim, ta muốn để cho bọn họ biết, bị đuổi giết cùng nhớ thương tư vị, cũng không hơn gì!” Lý Dật Phong ba người mặc dù vẫn còn có chút không lớn tình nguyện, nhưng cuối cùng là đáp ứng Đằng Phi.

Ở lại tượng thần thể giới tiếp tục tu luyện, đồng thời trấn áp ngũ vực trong thể giới có chút rắc rối bất lương cường giả.

Cáo biệt Đằng gia thân nhân cùng một đám hồng nhan tri kỷ sau khi, Đằng Phi mới mang theo Quảng Hàn Tuyết, đi tới Chân Vũ học viện cũng viện, cùng Minh Huy đưa ra, đem câu này pho tượng, để ở chỗ này.

Minh Huy tự nhiên giờ hai tay tán thành, trên thực tế hấn sớm có quá loại này ý niệm trong đầu, chỉ bất quá vẫn không cách nào cùng Đằng Phi há mồm.

Hiện tại gặp Đẳng Phi lại chủ động nói ra, hắn nữa không đáp ứng, đó chính là đầu óc có vấn đề.

Tượng thần bộ dáng, cùng Đẳng Phi giống nhau như đúc, nhưng không có người cảm giác được đột ngột.

Bằng vào Đẳng Phi ở ngũ vực thế giới danh vọng, chớ nói chỉ ở Chân Vũ học viện cũng viện đề thượng một cụ, cho dù đưa pho tượng mở mắt ngũ vực thế giới các hẻm lách, cũng sẽ không có người cảm thấy kỳ quái.

Trên thực tế sớm đã có người lên điều khắc Đẳng Phi bộ dáng pho tượng, mở ở nhà cung phụng, có tôn Đẳng Phi làm “Võ thần”, cũng có tôn hắn làm “Chiến Thần”.

“Xét thấy Đẳng Phi làm cái thế giới này làm ra vĩ đại chiến công, để tỏ lòng chúng ta đối với cảm tạ của hắn, đặc biệt đem một cụ hắn pho tượng, mời vào Chân Vũ học viện cũng viện, bằng cố gắng hàng vạn hàng nghìn học sinh, bằng Đẳng Phi làm tấm gương, hướng hắn học tập...”

Minh Huy sục sôi Trần từ, nói một tràng tán dương điểm tô cho đẹp Đẳng Phi lời nói, này là tượng thần lạc thành nghi thức, cuối cùng kết thúc.

Trừ vô cùng số ít người ở ngoài, cũng không có người rõ ràng này là tượng thần, nhưng thật ra chính là hấp dẫn của hắn cửa tiến vào Chân Vũ học viện thần bí thế giới!

Đẳng Phi lưu lại tượng thần ở ngũ vực thế giới, cũng có thể trấn áp ngũ vực thế giới số mệnh.

Về phần thủ đoạn công kích, trên người hắn hôm nay còn nữa Chí Tôn Đỉnh, đủ để ứng phó các loại tràng diện.

Nếu là Chí Tôn Đỉnh cũng ứng phó không được, như vậy cho dù lại thêm Hắc Văn Kim tinh tượng thần, chỉ sợ cũng khó có thể thành công.

“Nhạc phụ đại nhân, này mở ra phương pháp, ta nhưng tự giao cho ngài, từ sau này, ngài tự là thật tay cầm trọng quyền đại nhân vật, cho dù là những thứ kia cao nhất nhà giàu có gia

chủ, nhìn thấy ngài cũng phải khách khách khí khí đích
nghênh ra cửa làm lễ ra mắt!” Đẳng Phi cười trêu ghẹo vị này
một lòng phải Chân Vũ học viện phát dương quang đại lão
viện trưởng.

Minh Huy tự nhiên biết Đẳng Phi cùng nữ nhi quan hệ trong
đó, nhin không được thở dài một tiếng, nhưng không nói thêm
gì.

Trong ánh mắt vẻ hài lòng , hay là hết sức rõ ràng.

“Đẳng Phi, ngươi nói phát sinh ở Thần Hồn Vực trung chuyện
tình, thật sự sẽ phát sinh sao?” Lão viện trưởng cũng không để
ý gì tới có Đẳng Phi trêu ghẹo, mà là thần sắc đang lúc mang
theo vài phần sầu lo hỏi.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 588: Kỳ Quái 99 Thành!

>

Lúc trước Đằng Phi từng cùng Minh Huy đề cập tới về Thần Hồn Vực một ít chuyện, bởi vì hắn cảm thấy, có một số việc nên để vị này lão viện trưởng biết, mặc dù Minh Huy thực lực cũng không phải là mạnh nhất, nhưng hắn hôm nay thân phận địa vị, cũng là cả ngũ vực thế giới nhất đặc thù một cái!

Vị này Đằng Phi tiện nghi nhạc phụ, tới một mức độ nào đó mà nói, là Đằng Phi một gã người phát ngôn!

Vì ở tương lai gặp gỡ Yêu Tộc cùng Ma Tộc thời điểm sẽ không khiến cho đại quy mô khủng hoảng, Minh Huy đã khởi thảo một loạt phương pháp.

Từ mấy năm trước bắt đầu, cũng đã bắt đầu một chút, từ mỏng vào sâu dần dần thâm thấu đến mọi người sâu trong nội tâm.

Nhưng Minh Huy sâu trong nội tâm, nhưng vẫn dấu kín một tia lo lắng, hắn rõ ràng nhớ kỹ Đằng Phi nói với hắn lên Yêu Tộc cùng Ma Tộc, con người chỗ sâu hiện lên cái kia vẻ kiêu kỳ.

Phải biết rằng, lúc trước nhắc tới Vĩnh Hằng Chi Địa, Đằng Phi cũng không có quá cái loại này thần sắc.

Đằng Phi cười cười, hắn biết lão viện trưởng đang lo lắng cái gì, khẽ cười nói: “Yên tâm đi, Yêu Tộc cùng Ma Tộc có thể tiến vào đến Thần Hồn Vực trong đi, đó là bởi vì pháp tắc lực lượng, nhưng bọn hắn nhưng không cách nào xuyên thấu qua Thần Hồn Vực tiến vào đến chúng ta ngũ vực trong thế giới.

Lần trong lúc đều có pháp tắc ước thúc đi.”

Nhận được Đằng Phi bảo đảm, lão viện trưởng thở dài một hơi, chẳng qua là sâu trong nội tâm, như cũ lưu lại một tia mơ hồ là không yên tĩnh.

“Tốt lắm, thật sự không có việc gì, nếu là thật sự có nguy cơ phát sinh, người trước tiên mang theo bộ hạ bọn họ tiến vào đến tượng thần nội bộ thế giới, ta cũng sẽ thông qua Thần Hồn Vực thời khắc chú ý bên kia hướng đi.” Đằng Phi nói bộ hạ, tự nhiên là Lăng Thi Thi phụ thân của Lăng Tiêu Diêu, hôm nay Lăng Thị Đại Đế.

“Được rồi, ta hiểu được, người yên tâm đi.” Minh Huy than nhẹ một tiếng, nói: “Tiểu tử, đừng tưởng rằng lúc trước ở trước mặt mọi người lời nói của ta, là đúng người a dua nịnh hót, những thứ kia thừa nhận, đều là người nên được.

Ta coi là là thật chứng kiến một cái nhân vật truyện kỳ quái khỏi, đây là vô cùng chuyện may mắn chuyện.

Ta không thể giúp người quá nhiều.

Chỉ có thể cầu chúc người chuyển này hết thấy thuận lợi!”
“Cám ơn, nhạc phụ.” Đằng Phi sau khi nghe, đứng lên, nghiêm nghị cho lão viện trưởng khom lưng hành lễ.

.

.

Vĩnh Hằng Chi Địa.

Thứ chín mươi chín thành.

Hiện đầy loang lỗ tú tích cổ thành tường cao vạn trượng, đứng vững vàng tại trong hư không, mang theo một cổ vô tận áp bách hơi thở.

Đằng Phi hai mắt bắn ra hai đạo Thần Quang, dụng tâm nhìn

thoáng qua này Vĩnh Hằng Chi Địa thứ chín mươi chín thành thành tường sau, không khỏi tán thán nói: “Tốt một ngọn kinh thể đại trận!”

“Di, ngươi đã nhìn ra?” Quảng Hàn Tuyết hơi có vài phần ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Đằng Phi: “Nguyên tưởng rằng ngươi ở phương diện này không có gì thành tựu, cũng không nghĩ lại bị ngươi nhìn ra sơ hở.

Ngươi là làm sao thấy được?”
Ồ Quảng Hàn Tuyết trước mặt trước.

Đằng Phi cũng không che dấu, hơi có vài phần cười đắc ý nói: “Ta đối với trận pháp phương diện chưa nói tới tinh thông, nhưng ta ở tinh thần lực cảnh giới thượng, nhưng ít có người có thể kịp.

Này vạn trượng cao thành tường thoát nhìn đã là đỉnh thiên lập địa, nhưng trên thực tế, ở cường giả chân chính trước mặt, cũng là lên không tới tác dụng gì.

Vì vậy, nếu là không có một tòa trận pháp phụ trợ bảo vệ.

Giá tọa Cổ lão Đại Thành, chỉ sợ sớm đã bị công phá vô số lần!”

“Là a, ngươi rất lợi hại.

Lại một cái là có thể nhìn thấu che thành trận pháp nguy trang, thành này tường trên thực tế cao ngàn vạn trượng, người không biết muốn cao cao bay lên, một đầu xông tới, sợ rằng chỉ biết đụng phải bể đầu chảy máu.

Che thành trận pháp cường độ, coi như là Chí Tôn cũng khó khăn bằng công phá!” Quảng Hàn Tuyết nhẹ nói, trong mắt chảy ra vẻ nhàn nhạt vẻ ngạo nhiên.

Bởi vì hôm nay nàng, đã có được công phá này che thành trận pháp thực lực!

“Cho nên chúng ta hôm nay, chỉ có thể đành hoàng theo cửa thành, đi vào giá tọa thành vậy sao?” Đằng Phi cười nói.

Quảng Hàn Tuyết nhàn nhạt hừ một tiếng: “Nơi này là Long Nhất lão gia.

99 thành thành chủ Hiếu Phong đối với người tựa hồ là thiện ý, nếu không.

.

.”

Đằng Phi im lặng nhìn thoáng qua Quảng Hàn Tuyết, xem ra cô nương này ở trên diện rộng tăng thực lực lên sau, đã bắt đầu có chút khẩn cấp muốn thử xem uy lực, chỉ mong không nên có xui xẻo đụng vào trên tay của nàng đi.

Khổng lồ cửa thành chừng hơn mười trượng cao, nhưng đối với vạn trượng cao thành tường mà nói.

Thành này cửa hay là lộ ra vẻ có chút hẹp hòi.

Lúc này thành cửa mở ra, thỉnh thoảng có có một đạo Đạo lưu quang từ vũ trụ chỗ sâu xuất hiện, sau đó theo thành này cửa tiến vào.

Quảng Hàn Tuyết chỉ vào đạo kia Đạo lưu quang, nhìn Đằng Phi nói: “Những người đó, đại đa số đều là Mạo Hiểm Giả, bọn họ rời đi Đại Thành, đi trước vũ trụ chỗ sâu thám hiểm, một khi có ai có thể phát hiện có giá trị khoáng thạch hoặc là dược liệu hoặc là có thể bắt đến hi hữu đích ma thú, có thể phát một số tài.

Có ít người thậm chí bởi vì may mắn tìm được giá trị không cách nào lường được bảo vật do đó một bước lên trời!”

“Những thứ kia nhận được bảo vật người, cũng chưa có người nhớ thương bọn họ?” Đằng Phi hỏi.

Quảng Hàn Tuyết gật đầu: “Thế nào có không có? Tuy nhiên đại đa số Mạo Hiểm Giả, cũng chọn gia nhập Thiên Vương mạo hiểm công hội, người nghĩ không sai, chính là Tam Đại Thiên Vương danh nghĩa sản nghiệp.

Chỉ cần đi vào công hội người, theo như tháng chưa nộp một số không rẻ phí dụng, sau đó ở nhận được bảo vật, công hội lấy ra nhất định tỷ lệ, có thể đã bị công hội che chở.

Dù sao, ở nơi này Vĩnh Hằng Chi Địa, có thể vượt qua Tam Đại Thiên Vương thế lực, trước mắt vẫn không tồn tại.”
Quảng Hàn Tuyết phảng phất nhớ tới cái gì, than nhẹ một tiếng, sau đó nói: “Cho nên mặc dù thỉnh thoảng cũng có giết người cướp của chuyện tình phát sinh, nhưng nói tóm lại, chuyện như vậy cũng không phổ biến.

Ở Vĩnh Hằng Chi Địa, dám cùng Tam Đại Thiên Vương đối nghịch người, thật là lông phượng và sừng lân.

Cho nên, giống như vị này 99 thành thành chủ Hiểu Phong như vậy, dám cơ hồ đứng ra công khai ủng hộ người, hẳn thật là to gan lớn mật.

Thậm chí.

.

.”

Quảng Hàn Tuyết khoe miệng lộ ra vẻ bất đắc dĩ nụ cười: “Có chút không biết sống chết!”

Hai người vào thành thời điểm cũng không có bị ngăn trở, cửa vệ binh đối với hai người làm như không thấy, Đằng Phi lần đầu đặt chân Vĩnh Hằng Chi Địa, cũng không cảm thấy này có cái gì.

Nhưng Quảng Hàn Tuyết nhưng hơi hơi chau nổi lên đôi mi thanh tú.

“Tình huống có chút không đúng.” Nàng nhẹ nói, sau đó truyền âm cho Đằng Phi nói: “Vĩnh Hằng Chi Địa mỗi một tòa thành, nhưng thật ra cũng coi là là một ** thế giới, diện tích cũng không so sánh với một khối khổng lồ đại lục nhỏ, sông núi hồ thảo nguyên hải dương đầy đủ mọi thứ, ngũ vực trên thế giới có, Vĩnh Hằng Chi Địa mỗi một tòa thành cũng sẽ

không ít.”

Quảng Hàn Tuyết vừa nói, nhìn thoáng qua tựa hồ cùng vắng thường cái gì khác nhau 99 thành ngã tư đường, sau đó nói tiếp: “Vì vậy, trừ những thứ kia các mạo hiểm giả, cơ hồ rất ít sẽ có người bước ra thành này cửa, bởi vì cửa thành ở ngoài, nhưng thật ra cũng đã là một cái thế giới khác! Vì vậy, vô luận là kia tòa thành, cửa thành đều là tới quan trọng yếu địa phương, bình thời trọng binh gác không nói, từng cái vào thành người, cũng sẽ nghiêm khắc kiểm tra thực hư, ghi danh sau khi, mới có thể cho đi.

Nhưng hôm nay, nơi này vệ binh như thế rất ít ỏi không nói, đối với hai người chúng ta rõ ràng không giống như là Mạo Hiểm Giả trang phục người vẫn làm như không thấy.”

Đặng Phi nhìn thoáng qua Quảng Hàn Tuyết, truyền âm nói: “Ý của ngươi là, giá tọa thành đã xảy ra chuyện?”

Quảng Hàn Tuyết khẽ lắc đầu, sau đó nói: “Cái này thật khó mà nói, lẽ ra mỗi một tòa chủ thành che thành đại trận, cũng phi thường chắc chắn, trừ phi Thiên Vương cảnh giới người xuất thủ, nếu không, căn bản khó có thể bị công phá.

Hơn nữa nơi này che thành đại trận căn bản cũng không có bị công kích dấu hiệu, nếu như gặp chuyện không may lời nói, như vậy rất có thể, đến từ bọn họ nội bộ!”

Quảng Hàn Tuyết vừa nói, ngừng đầu, cùng Đặng Phi trao đổi một cái ánh mắt.

Hai người đều ở trong nháy mắt nghĩ tới cái kia có thể.

Những năm gần đây, về Long Nhất phản bội ra Vĩnh Hằng Chi Địa tin tức, một mực thứ chín mươi chín thành truyền lưu.

Nghe nói 99 thành thành chủ Hiều Phong, vẫn đối với Thập Thiên Tôn ra lệnh từ lúc ban đầu bằng mặt không bằng lòng, cho tới bây giờ là không nghe thấy không để ý tới.

Đem Thập Thiên Tôn mặt mũi cho hao tổn là không thành bộ dáng, thậm chí có lời đồn đãi nói Thập Thiên Tôn từng nghiêng rằng nghiêng lợi đã nói Chưa trừ diệt 99 thành thành chủ Hiều

Phong thể không làm người lời như thế.

Đủ để nhìn ra Thập Thiên Tôn đối với Hiều Phong thành chủ là cỡ nào thống hận, chẳng qua là Vĩnh Hằng Chi Địa 99 tòa thành, mỗi một tòa cũng giống như là một ** thế giới, hơn nữa kia che thành đại trận trừ phi Thiên Vương cảnh giới hoặc là rất cường đại Chí Tôn diện phong xuất thủ, mới có thể đánh vỡ.

Cái này thật to tăng thêm tấn công thành bốn.

Chớ nói chi là Hiều Phong mặc dù công nhiên phản kháng hấn Thập Thiên Tôn ra lệnh, nhưng cũng không có đã nói làm phản Tam Đại Thiên Vương lời như thế.

Các thành thành chủ vốn là có thật lớn quyền tự chủ, Thập Thiên Tôn nghĩ muốn thu thập Hiều Phong thành chủ, một chút cũng không có tưởng tượng trung dễ dàng như vậy.

Cũng chính bởi vì cái nguyên nhân này, Hiều Phong mới dám ở năm đó tự như vậy không chút kiêng kỵ, căn bản không để ý tới Thập Thiên Tôn những người đó phản ứng.

Chẳng qua là hôm nay tình huống như thế, nhìn qua, tựa hồ có chút không đúng lắm.

Đằng Phi chợt nhớ tới Long Nhất từng nói qua, 99 trong thành có mấy người phó thành chủ, nhìn chăm chăm vào thành chủ vị trí chảy nước miếng, đánh ngã Hiều Phong thủ nhi đại chi trở thành thành chủ ý niệm trong đầu, chẳng bao giờ ở mấy cái phó thành chủ trong đầu Đoạn quá.

Chẳng qua là này 99 thành mặc dù xưng là thành, nhưng là một cái ** thế giới, bát ngát khổng lồ, muốn tìm đến Hiều Phong thành chủ ở lại phủ thành chủ, cũng cũng không phải là dễ dàng như vậy một chuyện.

Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết hai người tự ở cửa thành nơi này thành nhỏ thượng, đựng không ít cái đình.

“Xin hỏi một chút, phủ thành chủ hướng phương hướng nào đi a?” Đẳng Phi vẻ mặt nụ cười hỏi một cái hòa thiện lão giả.

Kia nghĩ tới đây hòa thiện lão giả lúc này sắc mặt đại biến, đầu tiên là cảnh giác nhìn thoáng qua bốn phía, nhưng ngay sau đó tàn bạo nhìn chăm chăm Đẳng Phi, cả giận nói: “Không biết!” “Xin hỏi một chút, phủ thành chủ ở nơi đâu?” Lần này đổi thành Quảng Hàn Tuyết vị này ngọt cô nương.

Kết quả, vốn là gặp Quảng Hàn Tuyết ngày thường cực đẹp, vẫn thấy vậy có chút ngẩn người một trung niên nhân, được nghe lời ấy xoay người bỏ chạy, nhìn bộ dáng kia, chỉ hận cha mẹ ít sinh cặp chân, hoảng sợ đột nhiên chạy thoát rồi.

“Này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Đẳng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết hai người lẫn nhìn nhau, đều là vẻ mặt bất đắc dĩ.

Lẽ ra, cho dù Hiếu Phong thành này Chủ bị Thập Thiên Tôn hoặc là Tam Đại Thiên Vương trung một loại vị Thiên Vương tự mình xuất thủ trấn áp , cũng không trở thành đến nơi này loại nói “Hiếu Phong” biến sắc trình độ a?

Hai người theo sau lại hỏi rất nhiều người, đối phương làm như là hung hăng nhìn chăm chăm bọn họ, giống như là có bao nhiêu cừu hận giống như nói không biết, làm như chính là dùng ngu ngốc ánh mắt xem bọn hắn một cái, xoay người rồi đi.

Làm như dứt khoát tựa như Quảng Hàn Tuyết hỏi cái kia người, chiếm giữ hoảng sợ chạy trốn.

Cuối cùng, hai người hay là đang một cái mười mấy tuổi hài đồng trong miệng, dùng đại lượng Đấu Tinh cùng các loại bảo vật, mới đổi lấy một điểm hữu dụng tin tức.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 589: Lòng Dạ !

>

Converted by

:

Yukikun

Tiểu nam hài phi thường lạnh lợi, mang theo hai người bảy lần quật tám lần rẽ đi vào một cái không có người địa phương, sau đó lại cảnh giác mọi nơi đang trông xem thế nào một phen, lúc này mới đối với hai người nói ra.

“Thành chủ đại nhân cầu kết dị tộc, quy hoạch quan trọng mưu toàn bộ Vĩnh Hằng Chi Địa, Thập Thiên Tôn tự mình ra tay, đem hấn trấn áp.

Hiện tại ai dám nói chuyện nhiều luận vài câu chuyện này, ai thì có thể bị bắt đi.”

Tiểu nam hài vẻ mặt khẩn trương nói.

“Cùng dị tộc cầu kết?” Đẳng Phi cười nhạo một tiếng, nhìn thoáng qua bên người đích Quảng Hàn Tuyết.

Quảng Hàn Tuyết cũng là vẻ mặt quái lạ, cười lạnh nói:

“Muốn gán tội cho người khác mà thôi.”

Đẳng Phi gật gật đầu, nhìn xem tiểu nam hài hỏi: “Cái kia thành chủ hiện tại bị nhốt tại địa phương nào?”

Tiểu nam hài lắc đầu: “Cái này ta cũng không biết, có lẽ là tại chủ thành a, dù sao nghe nói Thập Thiên Tôn còn ở nơi này, cũng không có lý khai, qua ít ngày, có lẽ sẽ công khai phán quyết thành chủ đại nhân đích hành vi phạm tội đây này.”

Theo một đứa bé con trong miệng, Đẳng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết có khả năng biết đến sự tình tự nhiên sẽ không quá nhiều, nhưng tốt xấu đã có một cái phương hướng.

Hai người cuối cùng mua được một tấm bản đồ, dựa theo trên

bản đồ phương hướng, một đường hướng phía thứ chín mươi chín thành đích phủ thành chủ bước đi.

“Thập Thiên Tôn lần này đích động tĩnh huyền não có chút lớn rồi, có thể làm cho toàn bộ 99 thành cơ hồ tất cả mọi người không dám đàm luận về thành chủ sự tình, đủ để thấy thủ đoạn của bọn hắn đến cỡ nào tàn nhẫn.” Quảng Hàn Tuyết nhẹ nói.

“Có lẽ, trong lúc này còn có cái gì chúng ta chỗ không biết ẩn tình.” Đằng Phi nói ra: “Dựa theo cái kia tiểu hài tử lời mà nói..., có thể đạt được trở xuống mấy cái kết luận, cái thứ nhất, Thập Thiên Tôn tự mình xuất thủ, tại đây Vĩnh Hằng Chi Địa mà nói, ngoại trừ vây quét cái gọi là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn chuyển thế người bên ngoài, tựa hồ có rất ít lớn như vậy trận chiến thời điểm; thứ hai, có thể đem Vĩnh Hằng Chi Địa trấn áp được cơ hồ không ai dám nhắc tới thành chủ người, tuyệt đối không thể có thể là Thập Thiên Tôn!” “Ah? Vì cái gì?” Quảng Hàn Tuyết nhìn xem Đằng Phi hỏi.

“Nguyên nhân rất đơn giản, Thập Thiên Tôn cường đại trở lại, cũng chỉ có một người mà thôi, hắn cũng không khả năng đem trọn cái 99 thành mọi người giết.

Cũng không có khả năng tại người khác kinh doanh vô số năm nội thành có được cao như thế danh vọng.” Đằng Phi lạnh lùng cười cười: “Kết quả chỉ có thể là một loại, 99 thành phó thành chủ nhóm: Đám bọn họ phản rồi, bọn hắn cùng Thập Thiên Tôn, nội ứng ngoại hợp.

Đem thành chủ trấn áp.

Cũng chỉ có bọn hắn, mới có thể có năng lực, làm cho cả 99 thành đích người, nhắc tới thành chủ, đều câm như hến, không dám phát ra tiếng.”

“Hắn là như vậy, chúng ta hay (vẫn) là tới trước chủ thành đi xem tình huống rồi nói sau.” Quảng Hàn Tuyết nói ra.

Vĩnh Hằng Chi Địa.

Thứ chín mươi chín thành phủ thành chủ trong địa lao.

Thành chủ Hiểu Phong cùng lão Long hai người bị giam chung một chỗ, tuy nhiên nhìn về phía trên có chút tiều tụy, nhưng hai người tinh thần nhưng như cũ rất tốt.

Hiểu Phong vừa cười vừa nói: “Lão Long, thật không nghĩ tới, cái này nhiều năm không bắt đầu dùng địa lao, hôm nay nhưng mà làm hai người chúng ta mở rộng đại môn.”

Đối diện một cái toàn thân bị thiết tinh xiềng xích khóa lại đáng người cường tráng thất tuần lão giả, nghe vậy cười nhạt một tiếng, nói ra: “Nếu như không phải chuyện lần này.

Ta thậm chí còn một mực tin tưởng Tam Đại Thiên Vương là tại Vĩnh Hằng Chi Chủ Niết Bàn sau mới tạo phản đây này, Thập Thiên Tôn dương dương đắc ý đích như vậy một tuyên bố, ta mới hiểu được.

Nguyên lai Vĩnh Hằng Chi Chủ căn bản chính là bị Quảng Việt cái kia tiểu nhân cho tính kế đấy!”

Hiểu Phong cười nhạt một tiếng: “Chỉ cần là người, sống ở trên đời này, ai dám cam đoan chính mình vĩnh viễn không bị tính toán? Tự là ta và người, cũng không đồng dạng bị mấy cái vong ân phụ nghĩa đích phó thành chủ cho bán đứng.

Bằng không thì như thế nào sẽ ở loại thời giờ này loại địa phương này thôn thức cảm thán?”

“Ân, ta thà rằng về nhà uống một chén cháo, cũng không

muốn sống ở chỗ này.” Lão Long rũ cụp lấy mí mắt, bình thản nói.

“Lại nói tiếp, tên kia cũng có thể mau tới đi? Hắn nếu không đến, lão tử thật có thể muốn vượt ngục nữa à!” Hiểu Phong liếc mắt, tựa ở địa lao đích trên vách tường.

Nói tiếp: “Dựa theo của ta suy tính, hắn có lẽ tới sớm, chẳng lẽ tiểu tử này thật là đồ túng hóa? nhưng nhà của người lão Nhị không kinh sợ a.

.

.

.

.

.”

Lúc này thời điểm, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một hồi tiếng bước chân, Hiểu Phong cùng lão Long liếc mắt nhìn nhau, đình chỉ giữa lẫn nhau truyền âm.

Theo tiếng bước chân.

Đi tới ba người, hai người trung niên, một thanh niên.

Hai người trung niên trên mặt, rõ ràng mang theo đắc ý, khoe miệng nổi lên khinh thường cười lạnh.

Mà thanh niên kia, thì là có chút dăm chiêu ử dột, không quá cam nguyện bộ dạng, tựa hồ rất không nghĩ vậy loại địa phương đến.

“Hắc, Hiểu Phong huynh, ở chỗ này trôi qua như thế nào à?” Một cái trong đó trung niên nhân, trông thấy vừa mở trên tường nhắm mắt ngủ, ngáy đích Hiểu Phong, nhin không được mở miệng châm chọc liễu một câu.

Hiệu Phong chậm rãi mở hai mắt ra, giống như cười mà không phải cười nhìn xem trung niên nhân này, thẳng đến thấy đôi phương mặt mũi tràn đầy không được tự nhiên, mới cười nhạt một tiếng: “Muốn biết trôi qua như thế, người có thể tiến đến thử xem nha.”

“Hắc, cái này để suy nghĩ đã.” Trung niên nhân đánh cái ha ha, sau đó tận tình khuyên bảo khuyên nhủ: “Hiệu Phong huynh, ta và người tầm đó cũng quen biết nhiều năm, giao tình thâm hậu, hôm nay người tuy nhiên phạm vào sai lầm lớn, nhưng ta không đành lòng nhìn xem người như vậy trầm luân xuống dưới.

Nghe ca ca một câu khích lệ, thành thành thật thật đem người cùng dị tộc cầu kết đích sự tình, bàn giao đi ra, tin tưởng Thập Thiên Tôn cũng sẽ không quá mức làm khó dễ người đấy, bất kể thế nào nói, mọi người quen biết một hồi nha, Thập Thiên Tôn cũng không phải cái loại này không giảng đạo lý người.” “Phi! Chu Vũ Thành, người rõ ràng còn có mặt mà nói loại lời này? Quen biết một hồi? Giao tình thâm hậu? Ha ha ha, người là tại châm chọc chính người sao? Người cái này ghi chú cầu vinh âm hiểm tiểu nhân!” Lão Long đột nhiên đứng người lên, một thân xiềng xích rầm rầm vang lên, đối với nói chuyện đích trung niên nhân trợn mắt nhìn.

“Lão Long, người nói như vậy đã có thể không đúng, chuyện này từ đầu đến cuối, đều là Thập Thiên Tôn ra lệnh, cùng ta có quan hệ gì?” Trung niên nhân trong mắt hiện lên một vòng lạnh như băng đích sát ý.

“Thập Thiên Tôn? Cửa thành là người nào mở? Các loại lời đồn là ai tản bộ hay sao? Huyết tinh đích trấn mao áp vì lão đại minh bất bình người là ai làm?” Lão Long lạnh lùng nhìn xem trung niên nhân, “Chu Vũ Thành, người làm việc phải không then với lương tâm không then với Thiên Địa, người dám nói, người cũng là sao?”

Chu Vũ Thành bên người cái khác trung niên nhân tắc thì cười lạnh lạnh nói: “Lão Long, người cảm thấy bây giờ nói những... này, còn có cái gì ý nghĩa sao?”

“Không có ý nghĩa, nhưng là lão tử tự là chương mắt các

ngươi bọn này bán chủ cầu vinh tiểu nhân!” Lão Long chửi ầm lên

Đi theo hai người trung niên cùng một chỗ vào thanh niên bị chửi được khuôn mặt thanh một hồi bạch một hồi đỏ, thần sắc cực kỳ khó chịu nổi.

Mà cái này hai người trung niên đích da mặt lại rất có độ dày, căn bản bất vi sở động, đợi đến lúc lão Long mắng đã đủ rồi, cái kia gọi Chu Vũ Thành trung niên nhân mới nhìn lấy Hiểu Phong thần nhiên nói: “Hiểu Phong huynh, ngươi cũng minh bạch, chuyện này lỗi của ngươi cũng không lớn, nhưng Tam Đại Thiên Vương cùng Thập Đại Thiên Tôn muốn thu thập ngươi, còn có thể quản ngươi là đúng hay sai sao? Vô luận như thế nào, cái này thành chủ.

Ngươi là không thể nào lập tức đi, cho nên cũng đừng có có không nên có ảo tưởng rồi.

Giao ra thứ chín mươi chín thành phòng thủ thành phố cùng hộ thành đại trận trận đồ, bảo trụ chính mình một nhà già trẻ, mới là ngươi hôm nay nhất có lẽ cần nhắc vấn đề a!”
“Họa không kịp vợ con.

Chu Vũ Thành, không nghĩ tới ngươi rõ ràng đem chủ ý đánh tới người nhà của ta trên người đây?” Hiểu Phong một đôi lười biếng con ngươi trong giây lát bắn ra hai đạo ánh mắt lạnh như băng, như là hai đạo chói mắt Thần Quang.

Lăng lệ ác liệt đích ánh mắt, lại để cho Chu Vũ Thành rõ ràng không dám cùng hắn đối mặt, chỉ là cúi đầu nói: “Đây không phải ý của ta, đây là Thập Thiên Tôn ý tứ.”
“Thập Thiên Tôn, ha ha.

Lại là Thập Thiên Tôn.” Hiểu Phong mỉm cười, nhưng lại chuyển hướng chủ đề: “Vũ Thành, lại nói tiếp, chúng ta nhận thức, cũng có hơn ba vạn năm a?”
Chu Vũ Thành nao nao, không rõ Hiểu Phong vì cái gì trong lúc đó nói cái này, do dự một chút, vẫn gật đầu.

Bởi vì hắn không có cảm giác Hiểu Phong trong lời nói có dấu

cái gì cạm bẫy.

“Ba vạn ba ngàn hai trăm 56 năm trước một cái buổi chiều, người toàn thân là máu, bị người một đường đuổi giết đến 99 thành bên ngoài.

Ta trùng hợp đi ngang qua chỗ đó, thuận tay đem người giải cứu xuống.” Hiểu Phong con mắt quang thâm thúy, nhìn về phía trên như là lâm vào tại trong hồi ức, khẽ thở dài một tiếng: “Lại nói tiếp, cũng thật là tuế nguyệt như thoi đưa a!” Chu Vũ Thành đích thần sắc trở nên có chút mơ hồ, con người ở trong chỗ sâu, hiện lên một vòng vẻ xấu hổ.

Lúc này thời điểm, bên cạnh cái khác trung niên nhân cười lạnh nói ra: “Không thể tưởng được gần đây phóng đảng không bị trời buột Hiểu Phong thành chủ, rõ ràng cũng học được đánh cảm tình bài rồi hả? Bất quá, người cảm thấy bây giờ nói những... này.

Còn có ý nghĩa sao?”

Cái này người một tiếng cười lạnh, đánh thức bên cạnh đích Chu Vũ Thành, hắc toàn thân khẽ run lên, trong nội tâm nghĩ đến: Đúng vậy a, còn có ý nghĩa sao? Muốn thu thập Hiểu Phong đây, thế nhưng mà Thập Thiên Tôn a!

“Ha ha.

Người đã hiểu lầm, ta không phải tại đánh cảm tình bài, ta chỉ là cảm thán tại sao mình đàn như vậy.

Rõ ràng ba vạn ba ngàn hai trăm 56 năm trước có thể đem một cái cọc âm mưu đẩy ra đấy, vì cái gì chính mình lại hết lần này tới lần khác phải làm bộ cái gì cũng không biết, cảm thấy hết thấy đều ở trong lòng bàn tay mình! Sau đó tại ba vạn ba ngàn hai trăm 56 năm sau rốt cục có hại chịu thiệt tại đây nhân thủ ở trên người nói, ta có phải vụng về lắm hay không?” Hiểu Phong lâm lâm lấy, nói ra lần này lại để cho người cần suy tư một phen mới có thể lĩnh hội mà nói đến.

Chu Vũ Thành nhưng lại trong giây lát ngẩn người, hắc không

thể tưởng tượng nổi nhìn xem Hiểu Phong, toàn thân một hồi rét lạnh, hắn như thế nào đều không thể tưởng được, hắn tự cho là không chệ vào đâu được kế hoạch, kỳ thật tại vừa bắt đầu đã bị người nhìn ra sơ hở.

Đó cũng không phải đáng sợ nhất đây, đáng sợ nhất đây, là đối phương rõ ràng đã nhìn ra, nhưng lại giả vờ làm không thấy đi ra, hơn ba vạn năm đích thời gian, từng bước một đề bạt hắn, lao thẳng đến hắn đề bạt đến tại toàn bộ 99 thành dưới một người trên vạn người đích tình trạng.

.

.

.

.

.

Cái này, nhiều lắm sâu tâm cơ?

Cái khác trung niên nhân tựa hồ cũng nghĩ đến cái gì, trong giây lát hướng lui về phía sau hai bước, cùng Chu Vũ Thành kéo ra khoảng cách, sau đó trầm giọng hỏi: “Chuyện gì xảy ra?”

“Cái gì chuyện gì xảy ra? Người kẻ ngu này, bị người ta bán đi còn giúp người ta kiếm tiền hàng.” Hiểu Phong nhìn dáng vẻ của hắn, khí tự không đánh một chỗ ra, nhin không được mắng: “Người cho rằng người cùng hắn cùng một chỗ tạo phản, người có thể lên làm thành chủ rồi hả? Đã người không xác định mình có thể hay không lên làm thành chủ, người cùng theo một lúc giày vò cái gì kinh? Người có phải hay không cảm thấy người đối với ta bất mãn đã rất nhiều năm, nhưng người dùng người cái kia ngu ngốc đầu hảo hảo suy nghĩ một chút, ta đến cùng có chỗ nào thực xin lỗi người rồi?”

“Người!” Trung niên nhân này bị Hiểu Phong đồ ập xuống dừng lại: một châu huấn, vốn là khúm núm, nhưng lập tức nghĩ đến song phương tầm đó hôm nay thân phận chuyển đổi, lại cảm thấy khó chịu, chỉ nói một cái người chữ, sau đó tự mở

to hai mắt, không dám tin nhìn xem trước mặt đây hết thấy.

Toàn thân cao thấp kinh mạch bị Thập Thiên Tôn tự tay phong bế thành chủ Hiếu Phong, rõ ràng vỗ vỗ tay đứng dậy, cái kia trói buộc tại thân thể của hắn lên, Chí Tôn cũng khó khăn dùng giấy giũa thiết tinh xiềng xích, như là giấy giống như, từng khúc đứt gãy, rơi trên mặt đất.

“Ngươi cái gì ngươi? Sợ rồi sao?” Hiếu Phong bữu môi, cười lạnh nhìn thoáng qua trung niên nhân này, nói ra: “Không như vậy, làm sao có thể đem 99 trong thành sâu bọ đều nhảy ra đến? Không như vậy, lại có thể nào nhìn ra nhân tâm?”

Bỏ 19 hào Chương 1: .

Ngày hôm qua phát sốt đến 38.

2, buổi chiều về đến nhà nằm ở trên giường đầu đau muốn nứt giầy vò đến nửa đêm, sáng nay bắt đầu rất cực đã khá nhiều.

Tuy nhiên thủy chung thiếu nợ lấy hai chương, nhưng trong nội tâm của ta là vẫn nhớ đấy, chỉ cần thân thể tốt đi một chút, nhất định nhiều đôi mới bỏ trở về.

(chưa xong còn tiếp.

.

)

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 590: 591

>

“Ngươi, ngươi sẽ không sợ Thập Thiên Tôn, một.

.

.” Chu Vũ Thành nói chuyện cũng trở nên nói lắp, ở một bên chỉ vào Hiều Phong, trợn mắt hốc mồm nói.

Mà cái kia từ đi vào tịt vể mặt khó xử trầm mặc không nói thanh niên, nhìn thấy một màn này, trên mặt cũng là lộ ra tự đáy lòng sắc mặt vui mừng.

Hiều Phong không có nhìn nhiều Chu Vũ Thành một cái, mà là đối với mình trước mặt u mê giống nhau trung niên nhân thở dài, vươn tay, vỗ vỗ bờ vai của hắn: “Sau này khác ngu như vậy, biết không?”

Vừa nói, đi tới Lão Long bên cạnh, tay nhàn nhạt ở Lão Long trên người đảo qua, kia thiết tinh tỏa liên liền dễ như trở bàn tay giống như hoàn toàn gãy lìa mở.

“Triệu Lâm, theo cùng đi sao, ta biết, ngươi là bị buộc.” Hiều Phong hướng về phía cái kia trong mắt tràn đầy sắc mặt vui mừng, nhưng cử chỉ nhưng có chút bất an thanh niên cười nói một câu: “Chẳng qua là lần này, lựa chọn chính là lựa chọn, cũng không có để thay đổi cơ hội.”

“Yên tâm đi, thành chủ lão đại, Triệu Lâm sai một lần, tuyệt sẽ không sai lần thứ hai!” Thanh niên vẻ mặt thành thật bảo đảm.

Trên thực tế, lần này cũng không có thể coi như là Triệu Lâm lỗi, Thập Thiên Tôn đoán người tới quá mức đột nhiên, tại chỗ tuyên bố thành chủ Hiều Phong đắc tội hình đáng, sau đó đem Hiều Phong cùng Lão Long đuổi bắt hạ ngục.

Lại có Chu Vũ Thành cùng cái kia phó thành chủ Lâm Ngôn phối hợp Thập Thiên Tôn, Triệu Lâm cho dù có nghĩ thâm làm Hiếu Phong lật lại bản án, cũng căn bản là vô năng ra sức.

Ở Triệu Lâm trong suy nghĩ, cái gì Tam Đại Thiên Vương, cái gì Thập Đại Thiên Tôn, cùng hắn cũng không có quan hệ gì, tim của hắn trong mắt, chỉ có một người, đó chính là hắn lão đại, thành chủ Hiếu Phong!

“Ha hả, ta tự nhiên là tin tưởng ngươi.” Hiếu Phong ôm Triệu Lâm bả vai, đi ra ngoài.

Tòng thủy chí chung, vô luận là Hiếu Phong hay là Lão Long, thậm chí là mơ mơ màng màng Triệu Lâm, không có một người nào, không có một cái nào phản ứng phó thành chủ.

.

.

, um không, phải là thay mặt thành chủ Chu Vũ Thành.

“Đứng lại!” Chu Vũ Thành đột nhiên giận quát một tiếng, xanh mét trên mặt, hiện lên vẻ sát khí lạnh như băng, hướng phía Hiếu Phong bóng lưng giọng nói rét lạnh nói:

“Hiếu Phong, ngươi nếu là dám đi ra địa lao này, chẳng những đem ngươi chết không có chỗ chôn, mà ngay cả người nhà của ngươi, đều muốn đã bị ngươi liên lụy!”

“Ai.” Hiếu gió khe khẽ thở dài, quay lại thân, híp mắt nhìn về mặt tàn khốc Chu Vũ Thành, khẽ thở dài: “Ngươi đây là cần gì chứ? Năm đó Thập Thiên Tôn đem ngươi cho tới này 99 thành, để tùy thời đến gần ta, cũng tìm tìm cơ hội thủ nhi đại chi, mưu ta thành chủ vị.

Nhưng thật ra ngươi nếu như sớm cùng lời nói của ta, ta đã sớm tặng cho ngươi, không phải là một vị thành chủ vị sao? Ngươi cho ta rất hiếm lạ? Ngay cả hành động tự do cũng không có, giằng co, có ý gì đi?”

Lão Long ở một bên hắc hắc cười lạnh nói: “Lão đại, hắn ở uy

hiếp người sao, người còn muốn cho hắn cơ hội?”

Hiếu Phong nhíu mày sao, bỗng nhiên đưa ánh mắt quăng hướng Chu Vũ Thành: “Vũ Thành, chuyện này, làm sao người nhìn?”

Ta ta ta.

.

.

, con mẹ nó cái gì thấy thế nào a ta, ta đúng là ở uy hiếp người a lão đại, người chẳng lẽ tự không sợ sao? Người sẽ không sợ Thập Thiên Tôn dưới cơn nóng giận, để cả nhà bị chém sao?

Chu Vũ Thành lúc này có dũng khí trong gió xốc xếch cảm giác, hắn vẻ mặt bị phản nhìn Hiếu Phong, cả giận nói:

“Người, người vẫn chính là như vậy, người có biết hay không, ta hận nhất đúng là người loại vẻ mặt này! Phảng phất thế gian này chuyện gì, đều ở trong lòng bàn tay của người giống nhau, người như vậy rất chán rất chán! Người biết mao không biết?”

Hiếu Phong cùng Lão Long lẫn liếc nhau một cái, Hiếu Phong nhún nhún vai, mở ra hai tay nói: “Có sao? Ta thật không biết.”

Lão Long sâu chấp nhận gật đầu, nói: “Thật có một chút!”

Lúc này, khác một trung niên nhân, cũng chính là phó thành chủ Lâm Ngôn đi tới, sắc mặt phức tạp nhìn Hiếu Phong: “Lão đại, người thật sự nghĩ một cái nói đi tới đen? Cùng Thập Thiên Tôn đối nghịch, có thể có cái gì kết quả tốt?”

“Ai nha, Lâm Ngôn a, ta nói người ngu, một mình người nhất định là không muốn nghe, người nhìn xem người bây giờ nói này tên gì nói? Cái gì gọi là cùng Thập Thiên Tôn đối nghịch? Ta nào có cùng Thập Thiên Tôn đối nghịch?” Hiếu Phong vừa nói, sau đó ánh mắt rơi vào Chu Vũ Thành trên mặt, nhàn nhạt nói: “Đi, đừng đùa, các người không mệt, ta cũng làm liên lụy, ta đây phải đi gặp Thập Thiên Tôn, để hắn nên để làm chi đi, này 99 thành, không phải của hắn địa bàn!”

Cái gì gọi là khí phách? Đây chính là!

Mà ngay cả Lão Long đều là vẻ mặt rung động đi theo Hiếu Phong phía sau, nhắm mắt theo đuôi, nhìn qua ngã dữ phát còn giống người hầu.

Đó là Thập Thiên Tôn a! Chỉ sợ hấn ở Thập Đại Thiên Tôn trung xếp hạng cuối cùng, vậy cũng cũng không phải ai cũng có thể khinh thị rất đúng giống.

Mà ở Hiếu Phong trong miệng, phảng phất Thập Thiên Tôn chính là một con chó và mèo Bàn, hoàn toàn không đáng giá nhắc tới.

Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết hai người một đường hướng phía phủ thành chủ phương hướng đi lại, các loại mới nhất tin tức ừn ừn kéo đến, lại để hai người sinh ra một loại khó có thể tin cảm giác.

“Thành chủ Hiếu Phong, bình định, quét sạch bên cạnh tiểu nhân, đã một lần nữa ngồi trở lại đến thành chủ vị!”

“Thập Thiên Tôn ngày trước rời đi 99 thành, cụ thể nguyên nhân không biết, theo người biết chuyện sĩ tiết lộ, Thập Thiên Tôn lúc rời đi sắc mặt cực vi khó coi.

“Nguyên 99 thành phó thành chủ Chu Vũ Thành nhân thân thể khó chịu, tự động thỉnh cầu từ đi phó thành chủ vị, về nhà tĩnh dưỡng.”

“Nguyên 99 thành phó thành chủ Lâm Ngôn nhân số tuổi quá lớn, có chút hồ đồ, không thích ứng được với biến chuyển từng ngày 99 thành, đặc biệt từ đi phó thành chủ vị, về nhà tĩnh dưỡng.”

“Nguyên 99 thành thị vệ trưởng Triệu Lâm, trẻ tuổi đầy hứa hẹn, tấn chức làm phó thành chủ chức!”

Các loại mặt ngoài tin tức sau lưng, cát dấu như thế nào gió tanh mưa máu, chỉ có người trong cuộc mình mới trong lòng biết rõ ràng.

Hiếu Phong ngày đó rời đi kia ở giữa lao, trực tiếp tìm được rồi Thập Thiên Tôn, hai người dùng kết giới che lại bốn phía, sau đó ở bên trong đối với tấn công mười chiêu, Thập Thiên Tôn một chiêu bị thua, phải tiếp thu hiện thực tàn khốc, xám xịt rời đi 99 thành.

Chu Vũ Thành một nhà già trẻ, tất cả đều bị khu mài ra 99

thành, tin tưởng sẽ có người tiếp thu bọn họ.

Về phần Chu Vũ Thành bản thân, thì tại người nhà bị đuổi trước tự tự sát, đây là hấn cùng Hiều Phong trong lúc không nói gì ăn ý.

Hấn chết, người nhà của hấn sống.

Lâm Ngôn vẫn mưu đồ thành chủ vị, xuân xuân dục động, âm thầm đón mua đại lượng tâm phúc thân tín, chuyện lần này sau khi bại lộ, Lâm Ngôn hồi thiên thiếu phương pháp, những thứ kia tâm phúc hòa thân thư cơ hồ bị Sát Lục không còn.

Thứ chín mươi chín thành nhìn như bình tĩnh sau lưng, là vị kia Hiều Phong thành chủ kia làm cho người ta cảm thấy sợ hãi lòng dạ!

Lần này quét sạch, đoán chừng có thể an tĩnh mười mấy vạn năm, cơ hồ sở hữu thế lực đối địch, đều bị hể quét là sạch.

Điều này cũng không có thể trách địch nhân không cẩn thận, thật sự là Hiều Phong quá giáo hoạt.

Từ Long Nhất tiến vào Hỗn Thác Tinh khi đó lại bắt đầu bố cục, sau đó bắt đầu ở bất đồng trường hợp, tuyên dương đối với Vĩnh Hằng Chi Chủ sùng bái, những lời đó, tất cả đều là phát ra từ nội tâm, cũng không còn người có hoài nghi hấn.

Cho đến khi Long Nhất phản bội Vĩnh Hằng Chi Địa, theo Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả tin tức truyền về, Hiều Phong đẩy lầy áp lực cực lớn, hết thảy như cũ.

Cho nên lần này Thập Thiên Tôn xuất thủ, cố gắng bằng thế lôi đình vạn quân, đem Hiều Phong trấn áp, giết gà giật mình con khỉ, chiêu này sở hữu đại nhân vật cũng sẽ dùng.

Chỉ tiếc Thập Thiên Tôn đánh tốt bàn tính, nhưng không có tính toán rõ ràng sở một điểm, đó chính là, Vĩnh Hằng Chi Địa những khác thành chủ có lẽ phải những thứ kia hầu tử, nhưng Hiều Phong, cũng không phải là kia chỉ suy nhược kê!

“Ta thế nào cảm thấy, những tin tức này, giống như đi.

.
.” Đặc biệt cho chúng ta chuẩn bị đi?” Quảng Hàn Tuyết sắc mặt có chút cổ quái nhìn Đằng Phi: “Cảm giác có chút.

.
.
.
, quăng danh trạng mùi vị!”

“Thế nào có nghĩ như vậy?” Đằng Phi cười hỏi.

“Người nhìn nhìn, việc này, sớm không phát sinh, muộn không phát sinh, hết lần này tới lần khác ngay khi chúng ta bước lên 99 thành cái kia Thiên bắt đầu, một cái cọc cái cọc từng kiện từng kiện, cũng giống như là đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, làm cho người ta một loại không quá chân thực cảm giác.” Quảng Hàn Tuyết nói.

“Đây là vị kia Hiếu Phong thành chủ đích thủ đoạn thật cao minh.” Đằng Phi cười cười, sau đó nói: “Tuy nhiên, có lẽ trong đó cũng có làm cho chúng ta nhìn ý tứ , ta tin tưởng, dùng không được bao lâu, chúng ta có thể nhìn thấy vị này ta ở Vĩnh Hằng Chi Địa thượng, sớm nhất đồng minh!”

Quảng Hàn Tuyết mắt liếc Đằng Phi, nhưng không có phản bác cái gì, bởi vì Đằng Phi nói cũng đúng sự thật.

Hai người xác định một ít chuyện sau, người đi đường tốc độ tăng lên, Đằng Phi đồng thời cảm giác được, Vĩnh Hằng Chi Địa cùng ngũ vực thế giới là không cùng.

Nếu như là ngũ vực thế giới, hẳn có thể dễ dàng xé mở Hư Không, nào có thể một bước từ đó châu mại đến Nam Vực.

Mà ở Vĩnh Hằng Chi Địa, liền không cách nào làm được loại này, khó trách nói Vĩnh Hằng Chi Địa Vô Hồi Lộ” coi như là Chí Tôn, cũng phải một ngọn thành một ngọn thành truyền tống, bằng vào nhục thân, rất khó qua sông Vĩnh Hằng Chi

Địa nơi này Hư Không.

Cái chỗ này Thiên Đạo pháp tắc, tương đối cường hãn, coi như là hai người điên phong Chí Tôn ở chỗ này đối với oanh, cũng sẽ không đối với cái thế giới này tạo thành thương tổn quá lớn.

Đồng thời, cái thế giới này các loại linh khí, đối với Đẳng Phi loại cảnh giới này Võ Giả mà nói, cũng quả thật so sánh với ngũ vực thế giới muốn nồng nặc nhiều lắm.” ”

Dĩ nhiên, cùng tượng thần thế giới cùng Chí Tôn Đỉnh bên trong những thứ kia năng lượng so sánh với, vẫn là hoàn toàn không thể so sánh.

Đẳng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết hai người ở phủ thành chủ chỗ ở chủ thành ngoài hạ cánh thân hình, hai người cũng không che dấu chân thực diện mục, cùng mang theo mà đi, giống như là một đôi bình thường đích tình lữ.

Chỉ bất quá Đẳng Phi tướng mạo quá mức anh tuấn, Quảng Hàn Tuyết một ít thân khí chất cũng hoàn toàn không cách nào che dấu, loại này một đôi, bất kể ở nơi đâu, cũng sẽ phải chịu người khác chú ý.

Vì vậy, hai người không đợi vào thành đi, từ bên trong thành liền thật nhanh vọt ra một đoàn Long Mã kỵ sĩ.

Cả kinh vô số người hơi bị ghé mắt, nghị luận rồi rít.

“Di? Đây không phải là thành chủ đại nhân đội danh dự sao? Bọn họ thế nào đi ra?”

“Wow, thật là thành chủ đại nhân Hắc Kỵ đội danh dự a, ta đã nhiều năm không có thấy bọn họ xuất động!”

“Lần trước còn giống như là hơn một trăm năm trước sao?”

“Đây là đi ra đón người sao? Mà ngay cả Thập Thiên Tôn cũng không có lớn như vậy trước mặt tử sao? Lần này Thập Thiên Tôn tới đây, nhưng là không gặp Hắc Kỵ đội danh dự đi ra.”

“Thập Thiên Tôn không phải là không có cái này mặt mũi, mà là hãn chính là tới Lạc chúng ta lão đại mặt mũi, chúng ta lão đại dựa vào cái gì còn muốn cho hãn mặt mũi?”

Long Mã toàn thân dài khắp đen nhánh lân phiến, có thể đằng vân giá vũ, tốc độ cực nhanh, trưởng thành Long Mã ít nhất cũng có được Đại Đế cảnh giới tu vi, là Vĩnh Hằng Chi Địa cường giả thích nhất một loại cưỡi ngựa.

Những thứ kia kỵ sĩ người mặc màu đen áo giáp, cùng chỗ kín Long Mã cơ hồ tan ra làm một thể, năm mươi Long Mã kỵ sĩ, kỷ luật nghiêm minh, làm cho người ta một loại thiên quân vạn mã cảm giác.

Cầm đầu một gã kỵ sĩ nhìn Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết, ôm quyền thi lễ nói: “Hai vị mời, tại hạ khôi giáp trong người, không có phương tiện xuống ngựa hành lễ, xin hỏi vị này, nhưng là Đằng Phi Đằng công tử?”

Đằng Phi khẽ mỉm cười, gật gật đầu nói: “Là ta.”

Kỵ sĩ mất lộ ra vẻ sắc mặt vui mừng, sau đó nói: “Tại hạ là 99 thành thành chủ Hiếu Phong tòa trước Hắc Kỵ Kỵ sĩ đoàn đoàn trưởng, đặc biệt phụng thành chủ chỉ mệnh, đến đây nghênh đón công tử, thành chủ đại nhân, lập tức tới ngay!”

Vị này đoàn Trưởng đại nhân tiếng nói rất lớn, bốn phương tám hướng cũng có thể nghe thấy.

Những thứ kia người xem náo nhiệt, nhất thời tất cả đều tròn mắt hốc mồm đứng ở nơi đó, nhìn về phía Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết ánh mắt, cũng tràn đầy không thể tin được.

Này một đôi nam nữ, rốt cuộc là ai? Lại so sánh với Thập Thiên Tôn trước mặt tử còn lớn hơn!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 591: Trí Tuệ Thần Tướng!

>

Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết nhìn nhau cười một tiếng, cũng không có quá nhiều ngoài ý muốn, chỉ bằng đoạn đường này tới biết được, cũng đủ để nhìn ra, vị này 99 thành thành chủ, tuyệt không phải là mục thủ hộ lễ thói cũ người.

Trong thành chủ phủ, Hiểu Phong bùng chén rượu, ở hướng Đằng Phi mời rượu.

“Đằng công tử, mời!” Hiểu Phong xem ra anh tuấn trên mặt, tràn đầy hòa thiện nụ cười, nếu là không biết người của hắn, có thể nào nghĩ tới đây vị nhìn như nhanh nhẹn thành chủ đại nhân, trước đó vài ngày bằng Lôi Đình thủ đoạn hoành tảo cơ hồ sở hữu phản bội thuộc hạ của hắn.

“Hiểu Phong thành chủ, mời!” Đằng Phi bùng chén rượu lên, cười trả lời một câu.

Hiểu Phong một đôi mắt rơi vào Quảng Hàn Tuyết trên người, bỗng nhiên cười nói: “Quảng Việt Thiên Vương nữ nhi, quả nhiên là bất phàm!”

“Um? Người nhận được ta?” Quảng Hàn Tuyết hơi ngẩn ra, Hiểu Phong mặc dù quý làm Vĩnh Hằng Chi Địa 99 thành thành chủ, nhưng mỗi một tòa thành, cũng tương đương với một cái thế giới, vô số người cuối cùng cả đời, cũng sẽ không đi qua thứ hai tòa thành.

Trong chuyện này, đồng dạng bao gồm thân phận địa vị tôn quý vô cùng thành chủ đại nhân.

“Ha hả, Tuyết tiên tử phong tư trác tuyệt, không biết có bao nhiêu Vĩnh Hằng Chi Địa tuổi trẻ tuần ngạn muốn quý gồi ở Tuyết tiên tử dưới váy, Hiểu Phong may mắn, mấy năm trước, từng gặp qua một lần Tuyết tiên tử bức họa.” Hiểu Phong mỉm cười vừa nói, sau đó nói: “Sau lại, về Tuyết tiên tử phản bội Vĩnh Hằng Chi Địa chuyện tình, cũng hơi có nghe thấy.” “Là sao? Hiểu Phong thành chủ, chẳng lẽ người thật sự không sợ Tam Đại Thiên Vương tức giận sao?” Quảng Hàn Tuyết cười nhạt, thanh âm Khinh Nhu nói.

“Sợ hãi, dĩ nhiên sợ hãi!” Hiểu Phong không che dấu chút nào lớn tiếng nói: “Bất quá chúng ta không thể bởi vì sợ hãi ẽ sẽ không ăn cơm, cũng không có thể bởi vì sợ hãi ngã xuống sẽ học bước đi, chúng ta có rất nhiều e ngại chuyện tình, nhưng lại giống nhau muốn đi làm.

Hơn nữa, Tam Đại Thiên Vương cao cao tại thượng, thế nào sẽ đem ta đây nho nhỏ thành chủ không coi vào đâu?”

“Ha hả, vậy cũng chưa chắc a, đồng dạng cao cao tại thượng Thập Thiên Tôn ở Hiểu Phong thành chủ nơi này, cũng không phải một điểm chỗ tốt không có mò đến.

Xám xịt tiêu sái đến sao?” Quảng Hàn Tuyết cười nhạt:

“Ngược lại còn giúp Hiểu Phong thành chủ bắt được này những người trong lòng có quý.”

“Là a, nói về, ta thật sự nên hảo hảo cảm tạ một cái Thập Thiên Tôn!” Hiểu Phong da rất dày, căn bản không thềm để ý Quảng Hàn Tuyết nhẹ nhàng châm chọc.

Sau đó nhìn ngò ở bên cạnh không nói lão giả nói: “Lão Long, người nói đúng không?”

Lão giả cười cười, sau đó đối với Đằng Phi nói: “Khuyến tử những năm này ở Đằng công tử bên người, coi như nghe lời sao? Có hay không cho Đằng công tử mang đến phiền toái gì?”

Lão Long? Long Nhất?

Bởi vì lúc trước Hiểu Phong cái này không chịu trách nhiệm người chỉ giới thiệu lão đầu này là của hắc phụ tá đắc lực, gọi Lão Long, nhưng không có nói hắc là Long Nhất phụ thân

của, cho nên thẳng đến lúc này.

Đằng Phi mới bừng tỉnh đại ngộ.

“Ngài là Long Nhất phụ thân của sao? Hắn là rất ưu tú người, hôm nay đang đang bế quan tu luyện trong, tin tưởng, dùng không được bao nhiêu năm, sẽ có một người tuổi còn trẻ Chí Tôn xuất hiện ở thế gian.” Đằng Phi nhẹ cười nói.

Hí!

Lão Long cùng Hiếu Phong hai người lẫn liếc nhau một cái, đều từ đối phương trong đôi mắt thấy một ít bối khó có thể che dấu vẻ khiếp sợ.

Lão Long đối với con của mình, tự nhiên là rất hiểu rõ, mà làm thành chủ cùng trưởng bối.

Hiếu Phong đối với Long Nhất cái này ưu tú đích thanh niên, tự nhiên cũng là hiểu rõ.

Long Nhất rất ưu tú, điểm này không thể nghi ngờ.

Cũng rất tiến tới, rất cố gắng, cần phải nói hắn có thể nhanh như vậy tiến vào đến Chí Tôn cảnh giới, hai người kia là kiên quyết sẽ không tin tưởng!

Đây chính là Chí Tôn a!

Mặc dù không có thể đại biểu Vĩnh Hằng Chi Địa người mạnh nhất, nhưng là cũng không phải lạn đường cái hóa sắc, từng cái tu luyện tới Chí Tôn cảnh giới cường giả, cũng có được nắm trong tay một viên tinh cầu thực lực!

Cùng thiên địa câu thông, cùng đại đạo tương hợp!

Mỗi người đều có thuộc về mình, cùng người khác bất đồng nói.

Đạo này, là thiên địa đại đạo.

Người bình thường muốn bắt đến thiên địa đại đạo dấu vết, cũng khó hơn lên trời, chớ đừng nói chi là đi cảm ngộ, đi dung hợp.

Lão Long mặc dù là rất bình tĩnh người, kinh nghiệm của hắn, đủ để cho hắn gặp phải núi lớn băng mà mặt không đổi sắc.

Nhưng liên quan đến đến con hắn, hay là hắn nhất sủng ái nhi tử, Lão Long cũng nữa bình tĩnh không đứng lên.

“Đằng công tử, ngài nói thật?” Lão Long vẻ mặt chờ đợi nhìn Đằng Phi.

“Khụ khụ.” Hiểu Phong ở một bên ho nhẹ hai tiếng, khoe miệng nhẹ nhàng co quắp, trong lòng tự nhủ: tiết tháo, Lão Long, chú ý tiết tháo a!

Này có Lão Long đâu có vẫn lo lắng Hiểu Phong nhắc nhở, cho dù nhìn thấy cũng nhất định làm không nhìn thấy.

Đối mặt có thể làm cho mình nhi tử đạt được đại tạo hóa người, tiết tháo coi là thứ gì?

“Cái này không dám lừa gạt.” Đằng Phi ôn hòa cười một tiếng, cùng Lão Long đối ẩm một chén.

Lão Long uống xong chén rượu này, nhưng bỗng nhiên lên tiếng khóc lớn lên, cũng may là nơi này không có người khác, tha cho là như thế, Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết hai người, tất cả cũng không giải thích được nhìn Lão Long, không rõ hảo đoạn đoạn, tại sao hắn tự khóc lên.

Hiểu Phong than nhẹ một tiếng, nhìn phía Lão Long ánh mắt trở nên nhu hòa, nhẹ nói nói: “Hắn đây là đang cảm khái hắn báo thù có hi vọng rồi, Lão Long năm đó đắc tội Thập Đại Thiên Tôn trung Đệ Ngũ Thiên Tôn, làm liên lụy tới người nhà, cả nhà già trẻ bị tàn sát hầu như không còn.

Lúc ấy cũng không ở nhà Lão Long mang theo hai đứa con trai liều mạng chạy ra kia tòa Đại Thành, kinh nghiệm thiên tân vạn khổ chạy trốn tới 99 thành, ta chưa chấp bọn hắn.

Chẳng qua là, năng lực của ta dù sao có hạn, muốn tìm năm ngày tôn báo thù, chỉ có Chí Tôn thực lực là không đủ, chỉ có trở nên càng mạnh !” Hiểu Phong nhẹ nói.

“Thập Đại Thiên Tôn, đến tột cùng đều có như thế nào thực lực?” Đẳng Phi nghĩ Lý Dật Phong cùng Tử Y Nương Tử là đặc tội Tam Thiên Tôn thân thích, mà Lão Long là đặc tội Đệ Ngũ Thiên Tôn mà gặp phải trả thù, ở sâu trong nội tâm, không khỏi đối với truyền thuyết Thập Đại Thiên Tôn nhìn thấp vài phần.

Lòng dạ như thế hẹp hòi người, cảnh giới có thể cao đi nơi nào?

Hiệu Phong uống.

Rượu, chậm rãi nói: “Nói đến Thập Đại Thiên Tôn, tự phải nói Vĩnh Hằng Chi Địa nhất huy hoàng đích niên đại” vừa nói, Hiệu Phong nhìn về phía Đẳng Phi “Không sai, chính là Vĩnh Hằng Chi Chủ thời đại, khi đó Thập Đại Thiên Tôn, là thật Chí Tôn điên phong, các cũng có khó có thể tưởng tượng thực lực, Cổ lão Chí Tôn, cùng hôm nay còn nữa nơi bất đồng, thực lực của bọn họ, muốn vượt qua hôm nay cùng cảnh giới Vô Giả.

Thậm chí kia Thập Đại Thiên Tôn trong, đã có người sắp bước qua cánh cửa kia hạm, trở thành Thiên Vương cảnh giới cường giả.

Đáng tiếc...”

Hiệu Phong dừng một chút, nói: “Đáng tiếc Tam Đại Thiên Vương ám toán Vĩnh Hằng Chi Chủ, dẫn đến Vĩnh Hằng Chi Chủ niết bàn, khi đó, Vĩnh Hằng Chi Chủ bên cạnh có Tam Đại Thiên Vương, tứ đại thần tướng, Thập Đại Thiên Tôn, từ bản chất thượng mà nói, Tam Đại Thiên Vương thực lực muốn cao một chút, tứ đại thần tướng cùng Thập Đại Thiên Tôn, nên xê xích không nhiều.”

“Bọn họ đều ở Chí Tôn điên phong cảnh giới?” Đẳng Phi nhìn Hiệu Phong hỏi một câu.

Hiệu Phong gật đầu: “Đại đa số đều là, từ Chí Tôn điên phong muốn bước qua cánh cửa kia hạm.

Thật là quá khó khăn, một cái là vũ nội, một cái còn lại là ra ngoài pháp tắc.

Đến rồi Thiên Vương cảnh giới, thật sự có thể siêu thoát rất nhiều pháp tắc trói buộc.”

Đằng Phi gật đầu.

Chính hắn cũng đã đến Chí Tôn diên phong, chỉ kém nửa bước, có thể rảo bước tiến lên Thiên Vương cảnh cửa kia, có thật nhiều chỉ hiểu mà không diễn đạt được bằng lời đồ, hắn hôm nay cũng có thể đủ cảm thụ nhận được.

“Tam Đại Thiên Vương ở trong tôi coi là Vĩnh Hằng Chi Chủ đồng thời, cũng ám toán tứ đại thần tướng cùng Thập Đại Thiên Tôn, bất ngờ không đề phòng.

Tứ đại thần tướng cùng Thập Đại Thiên Tôn cơ hồ tồn thất hầu như không còn.

Nói đến đây, ta nghĩ lên một chuyện.” Hiều Phong nhìn Quảng Hàn Tuyết cười hỏi: “Nghe nói Hình Thiên vũ khí Xích Huyết Ma Kiếm ở trong tay ngươi?”

Quảng Hàn Tuyết gật đầu, lấy ra Xích Huyết Ma Kiếm, Hình Thiên cái kia một tia thần thức đã sớm tiêu tán, hôm nay Xích Huyết Ma Kiếm, chỉ thuộc về Quảng Hàn Tuyết một người.

“Thật là sông lớn sóng sau đè sóng trước.” Hiều Phong cảm khái một câu, đem trả lại cho Quảng Hàn Tuyết, sau đó nói: “Năm đó tứ đại thần tướng cùng Thập Đại Thiên Tôn cơ hồ toàn bộ ngã xuống.

Nhưng có một viên thần tướng, may mắn vẫn còn tồn tại, này không mấy năm qua.

Mặc cho Tam Đại Thiên Vương cố gắng như thế nào, cũng không còn có thể đem người nọ tìm ra, mà ta, lại biết người nọ tung tích!”

“Cái gì? Ngươi biết Trí Tuệ Thần Tướng tung tích?” Quảng Hàn Tuyết thất thanh hỏi.

Đằng Phi cũng là thất kinh, chuyện này, hắn nghe Quảng Hàn Tuyết nói về, năm đó tứ đại thần tướng hao tổn thứ ba, Thập

Đại Thiên Tôn toàn bộ gặp nạn, không nghĩ tới Hiểu Phong lại biết còn dư lại một ít tên thần tướng tung tích.

Hiểu Phong thần sắc trở nên kính cẩn, sau đó nhìn Đằng Phi nói: “Ta sở dĩ dám ở lúc ban đầu sẽ đem bảo đặt ở công tử trên người.

Không chỉ là bởi vì ta người này thích đánh bạc.

Dĩ nhiên, khi đó, ta cũng không có hoàn toàn thư Nhâm công tử, không sợ công tử trách tội, ta từng cùng Long Nhất đã nói, công tử nếu là không chịu nổi.

Sẽ làm cho thân thủ của hắn giết người.

Bởi vì ta không muốn thấy ta sùng bái người, bị Tam Đại Thiên Vương đâm kia tiểu nhân cho hại.”

Đằng Phi than nhẹ một tiếng, gật đầu, việc này, Long Nhất nhiều năm trước tự nói với hắn quá.

Hiểu Phong nói tiếp: “Để cho ta quyết định đứng ở công tử bên này, chính là năm đó Trí Tuệ Thần Tướng! Mà hắn, là sư phụ của ta.”

“Trời ạ!” Quảng Hàn Tuyết không dám tin nhìn Hiểu Phong, không nghĩ tới vị này 99 thành thành chủ, lại có cường đại như thế bối cảnh.

Đừng xem Quảng Hàn Tuyết ở phản bội Vĩnh Hằng Chi Địa trước là Quảng Việt Thiên Vương nữ nhi, thân phận địa vị nhìn qua vô cùng tôn sùng, nhưng trên thực tế nàng chẳng qua là ngày thường tốt thôi.

Mới ra đời tại chính thức cao nhất nhà giàu có, đây thật là một loại may mắn, dĩ nhiên, Quảng Hàn Tuyết gặp gỡ sẽ tất nói năng rườm rà.

Mà giống như Hiểu Phong như vậy, có thể trở thành một cái chân chính đại nhân vật đệ tử, đó cũng không phải là người có ngày phú nhân phẩm tốt là được, đồng dạng cũng phải có lớn

lao cơ duyên hòa khí vận!

Những năm gần đây, Quảng Hàn Tuyết chỉ ở Đẳng Phi trên người, cảm nhận được quá số mệnh loại này huyền ảo chí cực đồ.

Bởi vì có rất nhiều chuyện, cũng rất khó dùng đạo lý giải thích rõ ràng, tựa như Lạc Thần Uyên, kia Yêu Tộc thanh niên chẳng qua là hướng vào phía trong vũ một chương, kết quả gặp phải ngập trời đại họa, hao tổn bốn người Đại Yêu.

Đến rồi Đẳng Phi nơi này, chẳng những ở đây hấp thu đại lượng năng lượng, nhất cử đột phá đến Chí Tôn điền phong cảnh giới, vẫn thu Chí Tôn Đỉnh, lau đi Hắc Kiếm bị loại thượng Sát, cuối cùng còn dùng Chí Tôn Đỉnh, đem trọn Lạc Thần Uyên trung tích lũy một cái kỷ nguyên năng lượng toàn bộ lấy đi.

Loại này số mệnh...! Quả thực làm cho người ta không lời nào để nói.

“Trí Tuệ Thần Tướng...! Hẳn quả nhiên còn sống?” Đẳng Phi cũng cảm thấy có chút khó tin, quan trọng nhất là, đã nhiều năm như vậy, Tam Đại Thiên Vương người, thậm chí một chút cũng không có tìm được hắc tồn tại dấu vết.

Không hổ là bằng trí tuệ nổi tiếng cường giả!

“Lão sư còn sống, chỉ bất quá, không tính rất tốt, miễn cưỡng duy trì tánh mạng thôi, hơn nữa, lão sư hẳn cũng không có ở Vĩnh Hằng Chi Địa này 99 tòa thành trong, nếu không, thật sự rất khó che dấu.” Hiểu Phong thần sắc có chút ảm nhiên nói.

Đẳng Phi ánh mắt sáng quắc, nhìn Hiểu Phong, nói thẳng:

“Người nói đi, ta có thể giúp thượng sư phụ của người cái gì? Chỉ cần ta có thể giúp đến hắc, ta cũng sẽ hết sức đi làm!”

Hiểu Phong trong mắt hiện lên vẻ vẻ cảm động, sau đó đứng lên, đối với Đẳng Phi chấp tay, sâu thi lễ: “Hiểu Phong nguyện tập thứ chín mươi chín thành lực, giúp công tử đột phá đến Thiên Vương cảnh giới, không có yêu cầu, chỉ có một thỉnh cầu, đó chính là, công tử có thời gian, đi xem một chút thầy giáo của ta.

Mặc dù lão sư cũng nói quá, chuyển thể Luân Hồi sau, là hai đóa bất đồng hoa, nhưng ta có thể cảm giác được, lão sư hẳn rất muốn ngài, Vĩnh Hằng Chi Chủ!”

—

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 592: Long Ngũ!

>

Đằng Phi gật đầu, hít sâu một hơi, nhìn Hiểu Phong nói: “Như thế lời nói, ta đáp ứng ngươi.”

Hiểu Phong lần nữa chấp tay thi lễ: “Đa tạ công tử thành toàn!”

Theo sau, ăn uống linh đình, khách và chủ tăn hoan.

Này 99 bên trong thành, nghi ngờ có dị tâm thế lực lớn nhiều cũng bị Hiểu Phong mượn lần này cơ hội cho gạt bỏ rụng, hiện tại còn dư lại thế lực, cho dù nguyên vốn có chút bất lương tâm tư, giờ phút này cũng tất cả đều hành quân lặng lẽ, thu liễm, sợ đâu có làm không tốt, trên chọc thành chủ đại nhân.

Những thứ này thế lực cũng rốt cục một lần nữa nhận thức vị này luôn luôn không điều thành chủ đại nhân mặt khác, cho dù là ngủ say sư tử, cũng là sư tử, một khi hấn tỉnh lại, biết sử dụng cường đại vũ lực hướng trong lãnh địa con dân tuyên cáo ai mới là này tám địa phương Vương giả!

“Ở nơi này 99 thành, cho dù Thập Đại Thiên Tôn tới, cũng phải cho ta đằng hoàng ngốc!” Rượu đến hàm nơi, Hiểu Phong mượn cảm giác say, ngạo nghễ nói.

Đằng Phi bưng chén rượu lên, khẽ mỉm cười, nói: “Nếu như Vĩnh Hằng Chi Địa nhiều một số giống như Hiểu Phong thành chủ người như vậy, tin tưởng Tam Đại Thiên Vương thế lực, rất nhanh cũng sẽ bị tan rã rụng!”

Hiểu Phong được nghe, để chén rượu xuống, than nhẹ một tiếng: “Khó khăn a!” Sau đó ngẩng đầu, cười khổ nói: “Công tử nếu cùng Quảng Hàn Tuyết cô nương chung một chỗ, kia nên rất rõ ràng Vĩnh Hằng Chi Địa một ít chuyện, nói về, hoài niệm Vĩnh Hằng Chi Chủ, đem coi là từ lúc sanh ra thần tượng người, đúng là có rất nhiều, có thể kia dù sao quá xa xôi.

Mà Tam Đại Thiên Vương thống trị Vĩnh Hằng Chi Địa thời gian, cũng quá lâu quá lâu, ta dám nói, ở nơi này Vĩnh Hằng Chi Địa, tuyệt đại đa số người, cũng đã thành thói quen Tam Đại Thiên Vương thống trị.

Hôm nay Thập Đại Thiên Tôn, cũng sớm đã không phải là Vĩnh Hằng Chi Chủ tòa lúc trước mười vị công chính, chính trực, dũng cảm cường giả, mà là Tam Đại Thiên Vương tâm phúc tay chân.

Thập Đại Thiên Tôn, thống lĩnh 99 thành.

Dưới tình huống như vậy, người có thể trông cậy vào quá nhiều người đứng ở Tam Đại Thiên Vương phía đối lập sao?” Đẳng Phi cười cười, sau đó nói: “Không sao, người khác đối đãi ta như thế nào, ta liền như thế nào đối với bọn họ.”
“Hắc.

Lời này ta thích nghe nhất! Ta thuở nhỏ bị lão sư dạy bảo, lão sư cho tới hôm nay, như cũ đối với Vĩnh Hằng Chi Chủ trung thành cảnh cảnh.

Bị lão sư ảnh hưởng, ta từ nhỏ thần tượng, cũng là Vĩnh Hằng Chi Chủ.

Nhưng nói thành thật nói, lúc ban đầu biết sự tồn tại của người, ta cũng không có quá lớn lòng tin, dù sao.

.

.

Trước tám lần, người cũng biết, cho nên ta khi đó cũng không có làm được quá mức rõ ràng.”

Hiếu Phong uống một chén rượu, mùi rượu Huân Thiên.

Nhưng không có men say, cười lạnh nói: “Để cho ta không nghĩ tới chính là, Long Nhất chỉ là chưa hoàn thành nhiệm vụ

mà thôi, Thập Thiên Tôn nhưng nhân cơ hội muốn đem ta từ thành chủ vị trí cho vén xuống tới, thay hấn người của mình.

Hừ.

Những năm gần đây, bọn họ Thập Đại Thiên Tôn những chuyện tương tự, nhưng là không ít làm! Ta Hiểu Phong là không thích làm này đồ bỏ thành chủ, có thể đó là ta chuyện của mình! Nếu là có người muốn dùng ta không thích phương thức, tới đem ta chuẩn bị xuống đài lời nói, như vậy.

Ta sẽ nhường hấn hoàn toàn không cách nào xuống đài!”
Một đêm này, tất cả mọi người không có uống nhiều, nhưng nói tất cả rất nhiều.

Mà ngay cả xưa nay lạnh lùng, không muốn nhiều lời Quảng Hàn Tuyết, cuối cùng cũng nói một số nàng đồng niên lúc chuyện cũ.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, hơi chút nghỉ ngơi và hồi phục mọi người chuẩn bị lên đường.

Hiểu Phong vỗ vỗ Lão Long bả vai, cười híp mắt nói: “Lão Long, ta đi.

Này 99 thành, có thể giao cho ngươi.

như ta trở lại, phát hiện thành bị công phá, ta cũng không tha cho ngươi!”

Lão Long khẽ mỉm cười: “Trừ phi ta chết!”

“Sách, đừng nói được khoa trương như vậy có được hay không đi? Tánh mạng con người, chỉ có một lần, tựa như công tử, cho dù hấn là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả, thì phải làm thế nào đây đi? Hấn là hấn, Vĩnh Hằng Chi Chủ là Vĩnh Hằng Chi Chủ!”

Hiểu Phong bĩu môi, không ủng hộ Lão Long lời nói, nói tiếp: “Nếu là Thập Thiên Tôn con chó kia mao ngày đích thực dẫn người tới công thành, che thành trận pháp nếu là ngăn cản không nổi, ta nhưng nói cho ngươi, Lão Long, không cho ngươi chết! Chúng ta có khẩn cấp chạy trốn trận pháp, Thiên

Vương không ra, người có thể chạy đi.

Cho dù cái nào Thiên Vương thật sự như vậy không biết xấu hổ xuất hiện ở 99 thành, người nếu muốn, chỉ có một việc, sống sót!”

Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết ở một bên nghe được có chút động dung, đây mới là một cái chân chính ái hộ thuộc hạ thủ lĩnh!

Lão Long tựa hồ có chút bị cảm động, chẳng qua là tùy cơ cười nói: “Người là sợ ta chết đi, sau này không ai theo người uống rượu sao? Yên tâm đi, ta không có ngu như vậy, biết nói sao làm.”

“Vậy thì tốt, khác học Long Ngũ cái kia hai hàng!” Hiểu Phong tựa hồ không quá nguyên ý nhắc tới cái tên này, một câu mang quá, sau đó hướng về phía Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết nói: “Chúng ta lên đường đi!”

Cũng không đi tìm Lão Long bởi vì nghe thấy Long Ngũ cái tên này thời điểm kịch liệt co quắp khóe miệng, xoay người rời đi.

Ba người thực lực cũng rất mạnh, không cho nói thêm cái gì, trực tiếp qua sông hư không, hướng phía vũ trụ chỗ sâu, cực nhanh phi hành đi.

Rời đi 99 thành đã rất xa, Đằng Phi mới nhìn không được hỏi: “Người nói Long Ngũ, nhưng là Long Nhất ca ca?”

Hiểu Phong có chút kinh ngạc nhìn thoáng qua Đằng Phi, hỏi ngược lại: “Người không biết?”

“Ta thế nào sẽ biết cái này.” Đằng Phi cười cười, sau đó nói:

“Bọn họ huynh đệ tên rất có ý tứ, đại ca gọi Long Ngũ, đệ đệ lại gọi Long Nhất.”

Hiểu Phong sâu chấp nhận gật đầu: “Là a, Lão Long nói tên là phụ thân của hắn lên, ta đoán chừng hắn đây là đang nói lão, bởi vì Lão Long đối số chữ cực độ khờ cảm, một điểm nhỏ trướng cũng coi là không rõ, hắc, thiếu của hắn nhiều năm như vậy không có vợ, nếu không, nhất định sẽ bị lão bà tính toán rất thảm.”

Sau lưng cười cợt Lão Long một phen sau, Hiểu Phong mới lên tiếng: “Lão Long năm đó mang theo Long Ngũ cùng Long

Nhất chạy trốn tới 99 ngoài thành, ta đem bọn họ đón đi vào, sau đó đem sau lại đuổi giết đến 99 thành Đệ Ngũ Thiên Tôn người cho mắng trở về, từ kia sau, Lão Long hãy cùng ta.

Hắn hai đứa con trai, đã ở sắp xếp của ta, bắt đầu tu luyện, Long Nhất tiểu tử này thiên phú thật tốt, rất nhanh thể hiện ra năng lực hơn người.

Nhưng Long Ngũ, liền có chút nô độn, hắc, ngay cả có điểm đần.”

“Long Ngũ, ta nghe nói qua người này.” Quảng Hàn Tuyết ở một bên đột nhiên xen vào nói.

“Di? Người lại có thể nghe nói qua tên của hắn, này thật không dễ dàng.” Hiểu Phong trên mặt kinh ngạc không phải là giả vờ.

Quảng Hàn Tuyết sâu kín nói: “Hắn là ta ở Vĩnh Hằng Chi Địa, số rất ít bồi phục người một trong.”

“Chuyện gì xảy ra, không có đã nghe người nói.” Đằng Phi kỳ quái hỏi.

Quảng Hàn Tuyết nói: “Cho là Long Nhất có đối với người đã nói chuyện này, sẽ không nói cho người, hãy để cho Hiểu Phong thành chủ cho nói sao, ta biết đến không coi là nhiều.” Hiểu Phong gật đầu, thở dài một tiếng nói: “Long Ngũ người này, thực lực tăng lên mặc dù không nhanh, nhưng có một chút, hắn vẫn rất chăm chú, tu luyện vô cùng cố gắng, cho nên, hắn trụ cột rất trát thật.

Long Nhất ở tăng lên tới Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới thời điểm, Long Ngũ vừa mới đạt tới Đại Đế diên phong.”

Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết cũng than nhẹ một tiếng, trong lòng tự nhủ này chênh lệch hoàn toàn không coi là nhỏ, phải biết rằng, nơi này là Vĩnh Hằng Chi Địa, cũng không phải là ngũ vực thế giới.

Cho dù hôm nay ngũ vực thế giới thiên địa pháp tắc phát sinh thay đổi, kia so với Vĩnh Hằng Chi Địa, cũng là trăm triệu không như.

“Tuy nhiên, Long Ngũ cảnh giới mặc dù không có cao như vậy, nhưng hãn chiến lực, cũng là cùng cảnh giới Long Nhất thật xa không như!” Hiều Phong lời nói xoay chuyển, cười nói: “Đại Đế điên phong cảnh giới lúc Long Ngũ, có thể Sát Hoàng cấp điên phong đại năng!”

“Cái gì? Đây.

.

.

Đây là thật?” Quảng Hàn Tuyết có chút không dám tin kinh hô một tiếng, nhưng ngay sau đó đem ánh mắt quăng hướng Đằng Phi.

Đằng Phi cười khở một tiếng, hãn hiều được Quảng Hàn Tuyết cái nhìn này trung ẩn chứa ý tứ : nhìn, rốt cục có người có thể cho giống nhau, vượt cấp khiêu chiến, hơn nữa đồng dạng có thể vượt qua lớn như thế cảnh giới!

“Đây tự nhiên là thật, chỉ tiếc, nghiệm chứng chuyện này quá trình, cũng là vô cùng tàn khốc.” Hiều Phong thở dài nói:

“Một năm kia, Long Ngũ cùng bao gồm đệ đệ của hãn Long Nhất ở bên trong một đám người trẻ tuổi, đi trước rời xa 99 thành Thôn Thiên Đại Uyên đi thám hiểm, khi đó Long Nhất, vẫn chỉ là Hoàng cấp điên phong.

Ở Thôn Thiên Đại Uyên một chỗ, bọn họ phát hiện một loại cực phẩm khoáng thạch, có thể đề luyện ra độ tinh khiết cực cao Hắc Văn Kim, thậm chí có một miếng khoáng thạch bên trong, có thể đề luyện ra chút ít Hắc Văn Kim tinh.

Đây chính là chân chính phát đại tài, Hắc Văn Kim tinh a! Trong vũ trụ tốt nhất tài liệu luyện khí một trong, lớn cỡ bàn tay một khối, tế luyện đến bình khí trung, đó cũng là vô kiên bất tồi mà từ thành không gian.”

Quảng Hàn Tuyết có chút cổ quái nhìn thoáng qua Đằng Phi, khỏe miệng nhẹ nhàng kéo ra, thầm nghĩ trong lòng: nếu như Hiều Phong thành chủ biết Đằng Phi trong tay có một viên đại

trình tế luyện thành Hắc Văn Kim trình pho tượng, nhưng cho còn đang ngũ vực thế giới trở thành rèn luyện bồi dưỡng người trẻ tuổi công cụ, không biết có có nhiều nét mặt.

Đặng Phi mặt không đổi sắc, làm làm thật là làm không đến phát sinh.

Hiệu Phong không có chú ý giữa hai người mờ ám, nói tiếp: “Chẳng qua là khi hắn cử phát hiện đồng thời, lại có khác một ngọn thành mạo hiểm đoàn đội phát hiện những thứ này khoáng thạch, cho nên, song phương tranh chấp.

Loại này bảo vật, tự nhiên không có ai sẽ buông tha, cái gì có đức người ở chỉ nói như vậy, đều là không biết xấu hổ đến mức tận cùng nhân tài có thể nói ra khỏi miệng, đều là con mẹ nó thúi lắm, thiên ngôn vạn ngữ chỉ có một câu nói, nắm tay người nào lớn, người đó là bảo vật chủ nhân.”

Đặng Phi cười gật đầu, nhận đồng Hiệu Phong quan điểm, lý do nói nữa thế nào đường hoàng, cũng không cách nào che dấu một viên tham lam tâm, không như trực tiếp điểm.

“Lúc ấy chúng ta 99 thành, còn nữa một ...!khác chỉ đội ngũ, đồng dạng đi Thôn Thiên Đại Uyên, chỉ bất quá kịch liệt có chút xa hơn một chút, cho nên Long Ngũ tự ra lệnh Long Nhất dẫn người đi cầu viện, hắn ở nơi đó thủ vững.

Long Nhất tranh bất quá hắn ca, chỉ đành phải cùng một người khác cùng đi cầu viện, kết quả, đối phương thấy bọn họ nhân số giảm bớt, lập tức phát động công kích, lúc ấy cùng Long Ngũ cùng nhau mấy người, thấy gió đầu không đúng, tất cả đều bỏ trốn mất dạng, chỉ có Long Ngũ, thẳng góc này hàng, sợ hãi đệ đệ của hắn trở về gặp không tới hắn sẽ đi lấy chồng liều mạng, kết quả một mình một người, ngành kháng đối phương năm người, lại vẫn chém giết đối phương một cái Hoàng cấp đại năng, hắc, chính hắn, cũng bị người của đối phương cho đánh rớt đến Thôn Thiên Đại Uyên dưới.

.

”

.

“Ai!” Đẳng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết nhin không được song song thờ dài một tiếng, này Long Ngũ, đến thật là một chí tình chí nghĩa lực sĩ, có thể bị giống như Hiều Phong nói, đích thật là có chút ngu, cho cùng nhau mọi người chạy, ngươi vẫn lưu ở trong đó làm cái gì? Đệ đệ của ngươi cầu viện trở về gặp cũng không đến phiên ngươi, cũng không thể nào không phân tốt xấu tỵ đối với đối phương ra tay đi?

“Thôn Thiên Đại Uyên, nơi đó cả ngày ngày cũng không thấy được, nghe nói là này tám vũ trụ nhất chỗ thần bí một trong, bị đánh rơi vào Thôn Thiên Đại Uyên dưới, đoán chừng còn sống hy vọng nhỏ nhất.” Quảng Hàn Tuyết sâu kín thờ dài, nhẹ nói nói.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 593: Thánh Nhân!

>

Đằng Phi khẽ thở dài: “Sợ rằng Long Ngũ đuổi Long Nhất đi cầu viện thời điểm, cũng đã nghĩ đến những thứ này, cái gọi là cầu viện, bất quá là cho Long Nhất cơ hội chạy trốn thôi.

Nếu là hần lúc ấy cũng đi theo cùng nhau chạy, những người đó sợ là sẽ phải lập tức triển khai bồ nhào giết.”

Hiệu Phong gật đầu, nói: “Chính là như vậy, sau lại Long Nhất dẫn người trở lại, không thấy ca ca, cũng không thấy đám người kia, phát điên giống như tìm kiếm, cuối cùng sở hữu căn cứ chính xác theo, cũng chỉ hướng Thôn Thiên Đại Uyên dưới.

Long Nhất thậm chí nghĩ nhảy xuống đi tìm hần ca ca, bị những người đó cho ngăn cản, ai, thật là tình huynh đệ sâu, làm cho người ta hâm mộ.”

Đằng Phi nghĩ mình khi còn bé gặp gỡ, cũng không khỏi được cảm thấy mấy phần thốn thức, Long Nhất cùng hần ca ca tình cảm, quả thật rất làm cho người ta hâm mộ.

Về phần Quảng Hàn Tuyết, ở gặp phải Đằng Phi lúc trước, cũng chưa có bất kỳ tình cảm kinh nghiệm, đối với loại này lần có thể vì chi đi chịu chết huynh đệ thân tình, tự nhiên vô cùng hâm mộ.

Trong lòng nhớ: nếu có một ngày có người muốn giết ta, hần cũng có thể làm được như vậy phải không? Không, cho dù hần có thể, ta cũng không đáp ứng, thà rằng ta chết, cũng không có thể để hần có bất kỳ nguy hiểm nào!

Trong lòng nhớ, Quảng Hàn Tuyết mình cũng là hơi ngẩn ra, đến lúc nào, nàng đối với Đằng Phi, có sâu như vậy tình cảm? Ngay cả nàng chính mình cũng không biết.

“Chính là cái này ngoài ý muốn, mang cho Long Nhất thật lớn đả kích đồng thời, cũng mang cho hắn vô tận động lực, để hắn rất nhanh đột phá đến Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, trở thành bạn cùng lứa tuổi trong người nổi bật.

Ta khi đó mắt rất lớn sức lực, mới tra được ngày đó tập kích Long Ngũ đám người kia lai lịch, kết quả...! Cũng là làm cho người ta cảm thấy như đưa đám.”

Hiếu Phong cười khổ nói: “Đám người kia lại là con mẹ nó Đệ Ngũ Thiên Tôn thủ hạ chính là người, Long Ngũ tên kia một kiếm chém Hoàng cấp diên phong đại năng, lại là Đệ Ngũ Thiên Tôn một đứa con trai, mặc dù là con vợ kế, nhưng đầu gì cũng là Đệ Ngũ Thiên Tôn huyết mạch, hắc, chuyện này là thật biết điều.

Ta ở tra đồng thời, đối phương đã ở tra, cuối cùng cũng thu tay lại.

Đệ Ngũ Thiên Tôn theo, ngay từ lúc ta năm đó chứa chấp Lão Long thời điểm, cũng đã có chút kết thù kết oán, lần đó chuyện tình.

Chẳng qua là để này ân oán lễ kết được càng sâu một số mà thôi.

Dù sao Lão Tử ở 99 thành kia đều không đi, hắn Đệ Ngũ Thiên Tôn cũng sẽ không đầu óc hồng mắt chạy đến địa bàn của ta đi giương oai, giống như Thập Thiên Tôn cái loại này đứa ngốc, hoàn chân không nhiều lắm!”

“...” Đằng Phi nghe Hiếu Phong lời nói, cũng không khỏi được cảm thấy im lặng, song phương đánh bậy đánh bạ, lại là cừu nhân gặp nhau.

Long Ngũ một kiếm chém cái kia cao hơn hắn một cái đại cảnh giới người, lại có là cừu nhân nhi tử, mà chính hắn, nhưng cũng vì vậy bị buộc Lạc Thôn Thiên Đại Uyên...! Khoản này trưởng, hoàn chân khó mà nói rốt cuộc là ai buôn bán ai bồi.

Nhưng đối với Lão Long mà nói, còn sót lại hai đứa con trai cứ như vậy hao tổn một cái, cũng là sinh mệnh không thể thừa nhận nặng, Hiều Phong đã từng khuyên quá Lão Long.

Có thể sẽ tìm một đồng lão bà, sinh một đồng hài tử, kéo dài Long gia huyết mạch.

Chẳng qua là Lão Long cũng không có đáp ứng.

Hắn đem toàn bộ hy vọng, cũng ký thác vào Long Nhất trên người, hy vọng Long Nhất có thể sớm ngày đột phá đến Chí Tôn cảnh giới, sau đó lại đánh sâu vào Thiên Vương cảnh giới.

Nếu là có hy vọng đánh sâu vào đến Thiên Vương cảnh giới, như vậy, tương lai thì sẽ đi tìm Đệ Ngũ Thiên Tôn báo thù; nếu là không có hy vọng đánh sâu vào đến Thiên Vương cảnh giới, giả như vậy long tuyệt không có cho phép hắn đi báo thù, tương lai kéo dài gia tộc huyết mạch nhiệm vụ, tựu giao cho hắn.

“Xem ra Tam Đại Thiên Vương, ở Vĩnh Hằng Chi Địa.

Thật sự tạo không ít nghiệt, năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ, không có một thân thực lực, nhưng không có một đôi tuệ nhãn, lại không có nhìn ra bên cạnh hắn ngủ đông ba người lòng muông dạ thú đồ.” Đẳng Phi thở dài nói nói.

Hiều Phong nhìn một chút Quảng Hàn Tuyết, lại nhìn một chút Đẳng Phi.

Người trước trên mặt không có có bất kỳ nét mặt.

Phảng phất nàng cùng Tam Đại Thiên Vương trung Quảng Việt Thiên Vương không có bất cứ quan hệ nào; loại phía sau lại càng một chút cũng không có hắn nhưng thật ra chính là Vĩnh Hằng Chi Chủ giác ngộ, nói xong rất nhẹ nhàng, không có chút nào áp lực.

“Lòng người luôn là dễ dàng phát sinh biến hóa, năm đó Vĩnh

Hằng Chi Chủ lúc toàn thịnh, ai dám ở trước mặt hấn toát ra nửa điểm dị tâm?” Hiểu Phong hơi có chút không phục thay Vĩnh Hằng Chi Chủ giải thích: “Chớ nói chi là Tam Đại Thiên Vương phần lớn khi hấn không quật khởi lúc trước hầy cùng theo cùng hấn, cho dù hấn phát hiện Tam Đại Thiên Vương có lòng bất chính, sợ là cũng rất khó làm đến trực tiếp xuất thủ diệt trừ sao?”

Đằng Phi ngẫm lại, Hiểu Phong nói cũng có vài phần đạo lý, tựa như hấn đại bá, Đằng gia đại gia Đằng mây trắng cùng Đằng núi phụ tử, nơi phạm ở dưới tội, cũng đủ để đưa bọn họ giết mấy người qua lại, có thể đến bây giờ như cũ sống hảo hảo, mặc dù cũng không phải là như vậy Như Ý, nhưng cuối cùng có thể bảo đảm giàu có một đời.

Mà khi năm cùng Đằng gia đối nghịch những gia tộc kia, cũng chưa có vận khí tốt như vậy, diệt diệt vong mất.

Cho nên, cuối cùng, tình cảm vật này, rất lâu thật là có ảnh hưởng đến lý trí phán đoán!

“Nếu như sau này bên cạnh người xuất hiện người như thế, ta sẽ trước tiên xuất thủ đem diệt trừ, hy vọng đến lúc đó, người chớ có trách ta.” Quảng Hàn Tuyết nhìn thoáng qua Đằng Phi, sâu kín nói: “Ta nhất chịu không được phản bội!”

Đằng Phi cười khỏ khoát khoát tay: “Sự tình từ nay về sau, sau này hầy nói tốt lắm, hiện tại chúng ta, vẫn không nghĩ tới xa như vậy chuyện tình.”

“Phòng ngừa chu đáo, luôn là phải cần, mặc dù công tử người không muốn thừa nhận, nhưng người cùng Vĩnh Hằng Chi Chủ ở giữa số mệnh quan hệ, luôn là tồn tại.” Hiểu Phong nhẹ cười nói.

Trí Tuệ Thần Tướng ẩn thân địa phương cực kỳ bí ẩn, Đằng Phi bọn họ ở trong vũ trụ xuyên qua, dùng đi hơn nửa tháng thời gian.

Trong thời gian này xuyên không dưới mười mấy con từ ngàn vạn tiểu hành tinh tạo thành vẫn thạch khu, bên trong tràn ngập bạo ngược năng lượng loạn lưu, cho dù là Đằng Phi bọn họ loại cảnh giới này, cũng muốn cẩn thận từng li từng tí.

Vẫn toát ra rất nhiều không gian, cơ hồ đi tới này tấm vũ trụ bên bờ giải đất, lúc này mới đi tới một cái hoàn toàn mới ánh sao hệ, này tinh hệ bên trong đều biết vạn ức viên tinh cầu, chỉ chít, giống như Thiên Hà giống như!

Hiếu Phong mang theo Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết không ngừng xuyên qua, rốt cục ở một viên Uy Lam tinh cầu trước, ba người dừng lại thân hình.

“Này viên tinh cầu đẹp quá!” Quảng Hàn Tuyết mặc dù tính tình trong trẻo lạnh lùng, nhưng cuối cùng là nữ nhân, hơn nữa ở cùng Đằng Phi có quan hệ thân mật, hiểu được tình yêu sau, biểu hiện được càng ngày càng giống như bình thường nữ nhân.

Này viên tinh cầu ước chừng có chín mươi phần trăm trước mặt tích, cũng bị Uy Lam biển rộng nơi bao trùm, từ trên trời nhìn qua, tựa như một viên lấp lánh ngọc bích giống như, mỹ đến làm cho người ta khó có thể tin.

“Cõi đời này lại có xinh đẹp như vậy tinh cầu, thật ngoài dự đoán mọi người!” Đằng Phi cũng không khỏi than thở một tiếng.

“Là a, ta lần đầu tiên bị lão sư mang tới đây, phản ứng so sánh với các người còn muốn khoa trương rất nhiều, khi đó, ta thậm chí không thể tin được, trước mắt nhìn thấy thật sự, mặc dù này viên tinh cầu không tính lớn, nhưng thật là ta đã thấy đẹp nhất thế giới!” Hiếu Phong cười nói.

“Người lần đầu tiên...! Bị lão sư dẫn tới này? Người là nói, là Trí Tuệ Thần Tướng dẫn người lại tới đây?” Đằng Phi có chút nghi ngờ hỏi.

“Là a, này có cái gì không ổn sao?” Hiếu Phong đồng dạng nghi hoặc nhìn Đằng Phi.

“Có thể người không phải là nói, tình huống của hắn không tốt lắm, rất suy yếu sao?” Đằng Phi hỏi.

“Lão sư là rất suy yếu, có thể hấn nghĩ muốn đi vào Vĩnh Hằng Chi Địa tìm truyền nhân và vân vân, vẫn không có người nào có thể ngăn cản hấn.” Hiếu Phong cười nói: “Chỉ bất quá, những năm gần đây, lão sư càng phát ra hư nhược rồi, các người khác chỉ nhìn này viên tinh cầu xinh đẹp, nhưng các người có cảm giác hay không đến, này viên trên tinh cầu, cơ hồ không có chút nào linh khí!”

Đằng Phi khẽ cau mày, buông ra thần thức, sau đó hướng phía này viên tinh cầu bao trùm quá khứ, bằng hấn thực lực bây giờ, muốn thăm dò rõ ràng này viên tinh cầu tình huống, cũng bất quá là chỉ chốc lát ở giữa chuyện.

Rất nhanh, Đằng Phi liền thu hồi thần thức, không có mặt nhăn càng chắc hơn, lẩm bẩm nói: “Đúng là cơ hồ không có có một chút linh khí, nhưng lại không giống như là cái loại này Tiên Thiên linh khí khô kiệt tinh cầu, thật là kỳ quái, Trí Tuệ Thần Tướng, thế nào chọn một chỗ như vậy ẩn cư?”

“Ha hả, chỉ có loại này địa phương , mới sẽ không khiến cho khác người chú ý, nơi này, cơ hồ đã là này tám vũ trụ bên bờ giải đất, hơn nữa này viên tinh cầu hiện hôm nay cơ hồ không có có bất kỳ linh khí, căn bản không thích hợp tu luyện, cho dù có người chú ý tới nơi này, cũng nhất định là quét mắt một vòng đã, tuyệt không có hứng thú đi xuống liếc mắt nhìn.” Hiếu Phong nụ cười có chút khổ sở.

“Nói cũng đúng, linh khí khô kiệt địa phương , chẳng những sẽ không tăng trưởng tu vi, đã lâu, tu vi là có giảm xuống, cũng khó trách Trí Tuệ Thần Tướng thực lực càng ngày càng yếu, sống ở loại địa phương này, không kém mới là lạ...” Đằng Phi lắc đầu thở dài nói.

“Đối với lão sư mà nói, đã trải qua chuyện năm đó, rất nhiều đồ, cũng đã sớm đã thấy ra, vị Sinh Tử, bất quá là tánh mạng một loại hình thức mà thôi, lão sư hấn ở chỗ này, chiếm được hấn chẳng bao giờ nghĩ tới vui sướng, cái thế giới này người mặc dù cũng rất yếu, tánh mạng cũng rất ngắn ngủi, tuy nhiên, bọn họ thông minh nhưng một chút cũng không kém!” Hiếu Phong nhẹ cười nói: “Ở chỗ này, lão sư hấn, bị người coi là Thánh Nhân!”

“Thánh Nhân? Thánh Giả? Đâu Thánh sao?” Quảng Hàn

Tuyết hơi có vài phần ngây thơ hỏi một câu.

“Ha hả, không phải là, nơi này cũng không có cái loại này người tu hành, trong con mắt của bọn họ Thánh Nhân, là chí hiền Chí Thánh người, là Đại Hiền Giả, là Đại Thánh Giả! Ý nghĩa nghĩa thậm chí so sánh với Vĩnh Hằng Chi Địa Thiên Vương cao hơn thượng! Tựa như...” Hiểu Phong nhìn thoáng qua Đằng Phi: “Tựa như năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ, đối với Vĩnh Hằng Chi Địa ý nghĩa giống nhau!”

Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết cũng lấy làm kinh hãi, có thể làm được điểm này, đó cũng không phải là người có thực lực, vũ lực cường đại có thể, muốn đánh bại mọi người, này khó khăn, nhưng không là không thể nào, luôn luôn đệ nhất thiên hạ cường giả.

Có thể tưởng tượng muốn cho tất cả mọi người nhận đồng người, vậy thì thật sự quá khó khăn! Quả thực so sánh với một cái không thể tu luyện người một ngày kia trở thành Thiên Vương càng khó!

Cơ hồ tựa là không thể nào làm được chuyện tình!

Song Trí Tuệ Thần Tướng lại liền làm đến rồi, dựa vào là, cũng không phải là vũ lực!

Khó trách hắn có cam nguyện ẩn cư ở cái thế giới này, thà rằng thực lực từng năm giảm xuống, cũng không chịu đổi lại cái địa phương!

“Tốt lắm, hiện tại, ta mang bọn người, đi gặp thầy giáo của ta sao.” Hiểu Phong lộ ra vẻ cười ôn hòa cho, trong con người hiện lên một tia tưởng niệm về: “Nói về, ta cũng thật nhiều năm, chưa từng thấy qua lão sư hắn, còn không biết, hắn lại dạo chơi tới nơi nào, thật sự rất muốn hắn đi!”

“Chúng ta...! Cứ như vậy đi gặp hắn, có thể hay không có chút, không hợp thích lắm?” Đằng Phi rất ít gặp có chút co quắp, nhìn Hiểu Phong ánh mắt lộ vẻ kỳ quái, khó xử cười giải thích: “Ta có phải hay không chuẩn bị chút gì đó lễ vật cho hắn cho phải?”

Hiểu Phong bừng tỉnh đại ngộ, sau đó cười nói: “Công tử, tin tưởng ta, chỉ cần nhìn thấy người, lão sư so sánh với được cái gì lễ vật cũng sẽ vui vẻ!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 594: Kinh Ngạc!

>

Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết cũng thật tò mò, trong con mắt của bọn họ Trí Tuệ Thần Tướng, Hiểu Phong trong miệng bị trong thế giới này người coi là Thánh Nhân chính là nhân vật, rốt cuộc có là dạng gì?

“Giá!” Một tiếng trong trẻo quát to, nương theo lấy một tiếng roi quát ở trong không khí phát ra giòn vang, một chiếc Cổ lão ngư xe, ở một cái dài khắp cỏ hoang cỏ trên đường, xèo xèo khanh khách thông thả đi về phía trước.

“Mụ nội nó, này đầu chết tiệt lão Thanh Ngư, đại gia sớm muộn gì muốn đem ngươi chung! Gọi không nghe ông chỉ huy, hừ hừ!”

Đánh xe người, là một râu ria xồm xàm thanh niên, nhìn qua hơn ba mươi tuổi, nếu như không nhìn râu mép lời nói, đến phải là mi thanh mục tú anh tuấn nam nhân.

Chẳng qua là hiện tại hình tượng, gọi không dám khen tặng, mặc một thân màu xanh áo choàng, chỉ bất quá này thanh bào ở trên đều là vậy mờ, ẩn ký loang lổ, nếu như nếu không nhìn kỹ, còn tưởng rằng đây là một kiện hoa áo choàng.

Đầu đầy tóc rối bời, tóc không tính rất dài, nhưng cũng đã quá tai, phía sau tùy ý dùng một cây dây thừng ghim, phía trước cứ mặc cho từ nó như vậy xốc xếch.

.

.

Buông xuống ở trước mắt.

Bên hông ghim một cây dây thừng, trên sợi dây đỗi một cái hồ lô rượu, thanh niên tay phải cầm tiên, tay trái nắm một quyển thẻ tre, không yên lòng nhìn, trong tay roi thỉnh thoảng ở trong không khí đánh ra một cái thanh thúy tiếng động, trong miệng đồ lăm bằm thì thâm mắng, cũng không có thật sự ở đây người kéo xe lão thanh trên thân bò quất xuống.

Ngươi trên xe đình một cái đơn sơ thùng xe, nhìn bộ dáng kia, tựa hồ ngay cả che gió che mưa đều có chút khó khăn, hết lần này tới lần khác đánh xe thanh niên này tựa hồ rất hưởng thụ giống nhau.

Tựa vào này ngươi trên xe, không yên lòng quét mắt một vòng trong tay thẻ tre, quất hai cái roi, sau đó lại mắng hai tiếng xuất công không xuất lực lão Thanh Ngươi, tạo thành cực kỳ hài hòa một bức họa cuốn, phảng phất cùng này thiên địa đang lúc tan ra làm một thể, làm cho người ta cảm thụ không tới nửa điểm không khỏe cảm!

Trong xe truyền tới một người lão giả thanh âm: “Cho ngươi nói bao nhiêu lần, ngươi là người đọc sách, có thể hay không con mẹ nó không nên mỗi lần đều nói thô tục? Người đọc sách, tựu so sánh với trong phố xá nhiều người rất nhiều kiến thức, ngươi có rất nhiều từ ngữ có thể dùng.

Tỷ như —— bị kia mẹ chi? Ngươi có phải hay không cảm thấy như vậy tựu văn nhã rất nhiều?”

Đánh xe thanh niên đảo cặp mắt trắng dã, rất vô lực lăm bằm nói: “Lão sư, chúng ta đây là trên làm dưới theo, muốn trách.

Cũng chỉ có thể trách ngài này bất chánh thượng Lương, mang oai chúng ta những thứ này hạ Lương!”

“Hắc, ngươi còn nữa để ý đúng không? Phạt ngươi ba ngày không cho phép nhìn sách!” Trong xe thanh âm rất vượt qua, vấn đề mấu chốt ở chỗ, hắc một chút cũng không cảm giác mình vượt qua, rất là cây ngay không sợ chết đứng.

Đánh xe thanh niên trên mặt vội vàng thay một bộ nịnh nọt nụ cười, thanh âm ôn nhu đến làm cho người nghe thẳng lên nổi da gà.

“Lão sư.

Ta thân ái nhất thụ nghiệp ân sư, người xem, này trùng phạt có thể hay không đổi lại giống nhau? Ngài nhưng là vạn chúng kính ngưỡng thánh hiền, cần gì theo này tiểu nhân không chấp nhận?”

Phía trước yên lặng người kéo xe lão Thanh Ngưu mắt lộ ra vẻ bỉ di, tiếng bò rống tiếng bò rống kêu hai tiếng, tựa hồ ở chàm chọc thanh niên này không có tiết tháo.

“So sánh với câm miệng cho ta! Buổi tối vẫn có nhớ ăn thịt? Nữa gọi Lão Tử tự cho người cở ăn!” Thanh niên lập tức đổi một bộ sắc mặt, cười lạnh uy hiếp.

“Lấy ơn báo oán, tại sao trả ơn? Bằng thẳng báo oán.

Bằng đức trả ơn!” Trong xe thanh âm cười lạnh nói.

“Được rồi, ai bảo ngài là lão sư đi, ngài nói gì chính là cái gì.

Tuy nhiên, có thể hay không thương lượng một chút? Tự phạt ta.

.

.

Một ngày, không, mười canh giờ.

.

.

Không không, hay là năm canh giờ sao, ai nha, năm canh giờ cũng quá nhiều, dứt khoát tự hai canh giờ? Một canh giờ? Nửa? Một khắc? Ách, cái này tựa hồ có chút quá mức, vậy thì hai khắc sao.

Phạt hai ta khắc không thể nhìn sách, như thế nào? Lão sư,

ngài biết đến, này đối với ta mà nói, quả thực so sánh với mất đầu còn khó chịu hơn a!” Thanh niên khoa trương kêu oan.

Trong xe trầm mặc một hồi, mới chậm rãi nhả ra một cái thanh âm.

Nghe, có vui mừng, cũng có tiếc hận, tâm tình hết sức phức tạp: “Ta chỉ đệ tử, đã hết được ta chân truyền vậy!”

“Đi? Lão sư, ngài đây là cái gì giọng nói? Thế nào nghe, để cho ta có dũng khí.

.

.

Trong lòng sợ hãi cảm giác? Là lạ, giống như là chúng ta sẽ phải sanh ly tử biệt giống như, ta nói lão sư, ngài cũng làm ta sợ!” Thanh niên buông xuống hấn yêu chi như mạng thỏ tre, vẻ mặt khẩn trương, mà ngay cả người kéo xe lão Thanh Ngưu, tất cả cũng trước tiên dựng lên lỗ tai.

“Ha hả, người này nhanh nhẹn tính tình, cũng là cho kia Hiếu Phong sư huynh rất tương tự.” Trong xe thanh âm thờ dài một tiếng, sau đó chậm rãi nói: “Nào có sanh ly tử biệt nghiêm trọng như vậy, bất quá là cố nhân tới thăm, lần này, ta có loại dự cảm, chúng ta thầy trò chia ra ngày, tựu đã tới rồi.”

“Có nghiêm trọng như thế?” Thanh niên thanh âm có chút tối nghĩa, cặp kia trên thực tế rất tinh khiết hắc bạch phân minh trong con ngươi, cũng nổi lên một tầng hơi nước.

“Người cũng là nhi lập chi niên nam tử hán, Mạc làm thiếp nữ nhi thái!” Trong xe thanh âm cười mắng một câu: “Hơn nữa cho dù chia ra, cũng không phải là ở chỗ này, ta và người thầy trò một cuộc, ta phải vì người một loại con tốt đường đi, không uổng công người những năm này đi theo làm tùy tùng.

.

”

Người kéo xe lão Thanh Ngưu bất mãn kêu hai tiếng, trong xe

trầm mặc một cái: “Được rồi, an trước ngư sau khi hầu hạ ta, ta cuối cùng muốn đưa ngươi một cuộc tạo hóa.”

Thanh niên đầu tiên là bị lão Thanh Ngư làm vui vẻ, nhưng ngay sau đó lại đau thương nói: “Đệ tử không phải như thế nào tạo hóa, chỉ nguyện phụng dưỡng lão sư sống quãng đời còn lại!”

“Si nhi, ngươi có biết vì sư trận này tạo hóa, cõi đời này có bao nhiêu người muốn mà không được? Thế người đều nói thần tiên tốt, thần tiên Trường Sinh vĩnh không già, nói thật, những năm này, ngươi cũng không còn ít hoài nghi quá, vì sư là thần tiên người trong sao?”

“Tự nhiên là hoài nghi quá.” Thanh niên dựa vào thùng xe, neho mắt lại nhìn Lạc Nhật dư âm huy, nhìn Lạc hà cùng cô vự đủ phi, thu thủy chung Trường Thiên một màu hoang nguyên, lảm bảm nói: “Đệ tử thượng ở trong tã lót, liền bị lão sư thu dưỡng, hôm nay ba mươi năm trong nháy mắt vung lên, đệ tử đã lớn lên thành mỗ người, có thể lão sư nhưng dung nhan không đổi.”

“Ha ha, đối với các ngươi mà nói, vì sư.

.

.

Có lẽ tự là thật thần tiên người trong đi? Tuy nhiên, coi như là thần tiên, đó cũng là có tuổi thọ.

Hôm nay, vì sư tự cho ngươi nói một nói, ta chính là lai lịch sao.

.

.”

Thanh niên nhất thời lộ ra ngẩn người mê mẩn nét mặt, lão sư lai lịch, nhưng hẳn là dò thăm quá vô số lần, mỗi một lần đều là không công mà lui, hôm nay lại vì sao, lão sư chính hẳn chủ động đề khởi.

Người kéo xe Thanh Ngư trong mắt, hiện lên một tia cô đơn,

chậm rãi thả chậm cước bộ, để này phá xe, ở nơi này con hoang vu trên cổ lộ, đi có thể hơn vững vàng những.

.

.

“Đây chính là người nói Thánh Nhân?” Đằng Phi khóe miệng nhẹ nhàng co quắp, nhìn Hiểu Phong hỏi.

“Đầu kia Thanh Ngưu là ăn thịt mà không phải ăn cỏ?” Đây là Quảng Hàn Tuyết vấn đề.

Hiểu Phong nhúc đầu, lộ ra khó xử nụ cười: “Nhưng thật ra, lão sư hấn ở trên thế giới này, thật sự có công lớn đức trong người, chỉ bất quá, ở trong đáy lòng, lão sư tính cách cũng là thập phần.

.

.

Khụ khụ.

Thập phần không câu nệ tiểu tiết.”

“Ân, đích thật là rất không câu nệ tiểu tiết!” Đằng Phi hai mắt tỏa sáng tán thán nói: “Loại này tiên sinh, là ta nổi khổ mơ ước a! Ta ghét nhất bản khắc tiên sinh!”

Quảng Hàn Tuyết sâu chấp nhận gật đầu: “Ta cũng vậy!”

Hiểu Phong kéo ra khóe miệng, thầm nghĩ: người như thật sự đi theo lão sư một thời gian ngắn.

Sợ là cũng sẽ không nghĩ như vậy, khi đó, người sẽ thật sự hiểu, Trí Tuệ Thần Tướng, thật sự không chỉ là một cái xưng hào mà thôi!

Đằng Phi lúc này cho Quảng Hàn Tuyết giải thích: “Đầu kia Thanh Ngưu, đâu có là một đầu bình thường ngưu, rõ ràng là một đầu ngưu ma thú! Nếu như ta không nhìn lầm lời nói.

Đó là một đầu Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới siêu giai ma thú! Rõ ràng là một con Nguru Ma Vương!”

“A?” Quảng Hàn Tuyết lúc trước căn bản không có hướng kia đi tới nghĩ, trải qua Đằng Phi vừa nói như thế, lập tức nhận thức nhìn về phía phía dưới hoang nguyên thượng đầu kia yên lặng lôi kéo phá xe lão Thanh Nguru, lấy nàng Chí Tôn cảnh giới, tự nhiên không khó nhìn ra đầu kia Thanh Nguru sâu cạn.

Một lúc lâu, mới nhin không được than nhẹ một tiếng: “Quả nhiên là Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới siêu giai ma thú, người nói không sai, nó là một con Nguru Ma Vương.

Này trên đời này nguru, cũng chưa có một đầu là đôi thủ của nó!”

Đằng Phi cười khỏ nói: “Khởi dừng lại là nguru, giống như Chí Tôn cũng không nhất định có thể khiêng được nó cặp kia góc!”

Quảng Hàn Tuyết liếc nhìn đầu kia Thanh Nguru trên đầu một đôi góc.

Con người chỗ sâu hiện lên vẻ chiến ý.

Đại Hoang nguyên thượng lão Thanh Nguru bỗng nhiên cảm giác được thấy lạnh cả người từ trên người dâng lên, nhất thời trở nên nổi lên nghi ngờ, hôm nay đầu tiên là chủ nhân trở nên là lạ, sau đó mình lại cũng trở nên là lạ, đây rốt cuộc là tại sao vậy chứ? Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới lão Thanh Nguru tự nhiên không biết, tự lên đỉnh đầu trên tầng mây, có ba người Chí Tôn diện phong cảnh giới cao thủ, ở yên lặng nhìn chăm chú vào bọn họ.

Lão Thanh Nguru là cảm thụ không tới, nhưng trong xe vị tiên sinh kia cảm nhận được, hẩn giảng thuật mình lai lịch.

Vừa là cho đánh xe thanh niên nghe, cũng là tự cấp trên tầng mây kia hai vị xa lạ nam nữ nghe.

Bởi vì hẩn biết, vậy đối với xa lạ thanh niên nam nữ trung nam nhân, chính là mình số mệnh trung, vẫn đang đợi người kia! Đừng hỏi hẩn tại sao biết đến, bởi vì trí tuệ của hẩn thần

tướng!

“Rất sớm trước kia.

Ta nhắc nhở quá Vĩnh Hằng Chi Chủ, cũng tự là chủ nhân của ta, Tam Đại Thiên Vương, có thể rắp tâm hại người.

Vĩnh Hằng Chi Chủ nghe lọt được, cũng cùng tin lời của ta, có thể hẳn không hạ thủ, vô số năm đích tình phân, để hẳn độc ác không dưới cái kia tâm, hơn nữa, hẳn thủy chung cho rằng, bằng thực lực của hẳn, Tam Đại Thiên Vương ở trước mặt hẳn, không có có bất cứ cơ hội nào.

.

”

“Sau lại, Thập Đại Thiên Tôn chợt bị tập kích, bọn họ không có gì bất ngờ xảy ra cũng vẫn lạc, Lạc hồn phi phách tán kết quả.

Tứ đại thần tướng hao tổn thứ ba, chỉ có ta may mắn chạy thoát, được, hình phạt thần tướng tựa hồ đi một tia thần hồn.

Sự kiện kia để cho ta hiểu, chỉ sợ ta là này trên đời này cuối cùng trí tuệ người, cũng không có thể nhìn thấu mỗi người tâm, càng không thể có thể tính toán đến mỗi một chuyện.

.

”

Lái xe thanh niên đã sớm nghe được trợn mắt hốc mồm, lão sư nói những thứ này, đối với hẳn mà nói, quả thực như thiên thư giống như, nếu nói là ra những lời này người, không phải của hẳn lão sư, mà là một người khác những khác liên hệ thể nào với, cho dù là vua của một nước ở trước mặt hẳn nói lời như thế, hẳn chỉ sợ cũng chỉ có bốn chữ qua lại trả lời Phương: “Bí kia mẹ chi!”

Đúng vậy, làm Thánh Nhân thân truyền đệ tử, hẳn cho dù thật sự như vậy mắng, đối phương tối đa cũng chẳng qua là phần nô ghi hận trong lòng, mà không dám làm ra cái gì phản

kháng.

Đây cũng không phải là hấn có được như thế nào mạnh mẽ vũ lực, trên thực tế, hấn chính là bình thường người đọc sách, có hai cánh tay khí lực, cũng tuyệt đối đánh không lại bất kỳ một cái nào hoàng cung thị vệ.

Hấn có tư cách này, chỉ bởi vì hấn là Thánh Nhân thân truyền đệ tử, làm Thánh Nhân thân truyền đệ tử, hấn tự có được loại này tư cách!

Nhưng bây giờ nói ra lời nói này người, là hấn tôn thờ lão sư, là ba mươi năm chẳng bao giờ già yếu nửa phần thần tiên sống, là trên cái thế giới này hàng tỉ người Lập sinh từ cung phụng Thánh Nhân!

Thánh Nhân nói lời, sẽ giả sao? Có lừa gạt hấn sao? Lừa gạt hấn cố ý nghĩa sao?

Thanh niên đầu óc, trở nên một mảnh hỗn loạn, lão sư trong miệng kia kỳ quái một cái cộc cái cộc chuyện cũ, tạo thành một vài bức giương nanh múa vuốt bức họa, đánh sâu vào thanh niên tinh thần thức hải, để hấn cơ hồ có dũng khí muốn không chịu nổi, muốn hỏng mất cảm giác!

Thanh niên lại, hấn này phản ứng, nhìn ở tầng mây ba người kia trong mắt, tuy nhiên cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hiệu Phong kinh hô: “Ta đây sư đệ, tốt ưu tú thiên phú, ở thế giới này, lại có thể có nhân tài như vậy?”

Quảng Hàn Tuyết kinh ngạc nói: “Loại này linh khí thiếu thôn đến tình trạng như thế địa phương, tại sao có thể có loại này tốt mầm?”

Đằng Phi khẽ nhăn đầu lông mày, không nói gì, hấn mơ hồ cảm giác được, thiên này phú trác tuyệt thanh niên, đến cuối cùng, chuẩn bị không tốt sẽ rơi xuống trên tay của hấn.

Nhưng ngay sau đó, hấn chậm rãi thư trì hoãn mở chân mày, lầm bầm nói: “Không hổ là Trí Tuệ Thần Tướng, không thấy mặt, trước hết đem ta tính toán tiến vào.”

Lúc này, trong xe ngựa thanh âm kia mới hét lớn một tiếng: “Tĩnh lại!”

Một chương này rất dài, Ân, mọi người cũng đừng có kinh

ngạc, bởi vì ta cuối cùng đem thiếu chương và tiết cũng bổ sung, có dũng khí nông nô phiên thân đem ca xướng dũng cảm cảm giác! Cho nên tự nhiên viết bốn năm trăm chữ.

Ta ở thử viết một số ta nghĩ viết chuyện cũ, ta rất thích Lão Miêu dưới ngòi bút phụ tử, cho nên tự thử miêu tả một cái chán đẽm quá chính là nhân vật.

Không biết mọi người có sẽ không thích loại này phong cách.

Dù sao này đoạn cũng không dài, rất nhanh tự sẽ đi qua, chiến đấu sắp mở màn, Ân, ta hay là nhiệt huyết huyễn hoặc.

.

.

Sau đó lại len lén nói một câu, ta nữa cùng Lão Miêu đưa mắt bọn họ đánh vần, nhất định là hoàn phát bọn họ, ha ha!
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 595: Tiên Sinh Rượu Rất Quý!

>

Râu ria xồm xàm thanh niên trong giây lát phục hồi tinh thần lại, vỗ bộ ngực, thở dốc nói: “Má ơi, lão sư, ngài nói những thứ này, thật sự quá kinh thế hãi tục, thật làm cho người khó có thể tưởng tượng, thì ra là những thứ kia thượng cổ Thần Thoại, thậm chí cũng thật sự!”

Trong xe ngựa thanh âm cười cười, nói: “Có lẽ, tuy nhiên những người đó, nên đều là một loại khác Tu Luyện Giả, có lẽ có cơ hội, cũng có thể có thể hội ngộ gặp.”

“Thật sự? Ta thật sự có cơ gặp được Hoàng Đế Viêm Đế Thần Nông những thứ kia đại nhân vật?”

Thanh niên trong mắt, lộ ra hướng tới vẻ, tiếp thu năng lực mạnh, làm cho người ta than thở.

“Ha ha, trước đừng nói cái này, ta trước cho người dẫn kiến mấy người đại nhân vật hơn nữa.” Trong xe ngựa thanh âm ôn hòa cười lên, lộ ra vẻ rất vui mừng, theo sau hắng giọng nói: “Có bằng hữu từ phương xa tới, bắt diệt nhạc hồ, sao không xuống tới một chuyến?”

Thanh âm này như hồng chung đại lữ, vang dội thiên địa trong lúc, giống như thần tích giống như, đánh xe thanh niên mở to mắt há hốc mồm, vẻ mặt không thể tin được nét mặt, lẩm bầm nói: “Thì ra là lão sư thật là thần tiên nhân vật, sớm biết như thế lời nói, những năm này ta còn học cái gì sách đi, dứt khoát học tu tiên phương pháp!”

“Si nhi, người cho là người những năm này sách thánh hiền là học uống phí?” Xe ngựa thanh âm ôn hòa vô cùng.

Lúc này, để đánh xe thanh niên hơn kinh ngạc một màn xảy ra, chỉ thấy trên trời cao, một mảnh thật dày mây trắng, bắt đầu

chậm rãi giáng xuống, này vô cùng ly kỳ cảnh tượng, để hấn thiếu chút nữa từ ngư trên xe té xuống.

Người kéo xe này lão đầu Thanh Ngư cũng ngẩng đầu, híp mắt nhìn kia đoàn mây trắng.

Đằng Phi, Quảng Hàn Tuyết cùng Hiểu Phong ba người, từ trên tầng mây nhẹ nhàng nhảy xuống.

Hiểu Phong về phía trước đoạt mấy bước, phác thông một tiếng quỳ trên mặt đất, nước mắt nhịn không được chảy xuống, hét lớn: “Bất hiếu đệ tử Hiểu Phong, gặp qua lão sư!”
Xe ngựa cửa bị mở ra, ra tới một người từ mi thiện mục lão giả, mặc một thân màu xanh áo choàng, cầm giữ lại một luồng trắng bóng râu dài, hai đạo trường thọ lông mày.

Một đôi mắt thập phần hữu thần, nhìn quỳ trên mặt đất Hiểu Phong, trên mặt cũng lộ ra một tia kích động, nói: “Mau dậy đi.

Không uổng công vi sư dạy ngươi nhiều năm, ngươi cánh thật sự đem hấn mang đến!”

Đánh xe thanh niên ngơ ngác nhìn quỳ trên mặt đất cái kia một thân uy nghiêm khí độ so với hấn gặp qua quân vương không biết cao hơn bao nhiêu thanh niên, khóe miệng khẽ co quắp, trong lòng nghĩ đến: Đây chính là ta kia chưa từng gặp mặt sư huynh?

Lão giả nhảy xuống ngư xe, đi hướng Hiểu Phong, đem đệ tử của mình đích thân đỡ, sau đó nhìn về phía Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết.

Ánh mắt ở Quảng Hàn Tuyết trên người dừng lại một chút, chân mày mím cười nói chau , nhưng ngay sau đó triển khai, nhìn Đằng Phi vì cười lên.

Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết hai người đi lên trước, nhất tề thi lễ, Quảng Hàn Tuyết nói: “Gặp qua Trí Tuệ Thần Tướng tiền bối!”

Đằng Phi có chút vò đầu, không biết nên như thế nào xưng hô,

chỉ đành phải thi lễ nói: “Gặp qua tiền bối.”
Cũng không nghĩ lão giả sinh bị Quảng Hàn Tuyết thi lễ.

Lại làm cho mở ra Đẳng Phi hành lễ, sau đó ôn thanh nói:
“Tuy nói Luân Hồi chuyển thế, linh hồn đã lâu.

Nhưng có sinh ra hai đóa bất đồng hoa, nhưng người cuối cùng từng là ngô chủ, có thể nào để hành lễ? Tới là tốt rồi, nhìn thấy người có thể lần nữa trưởng thành đến loại cảnh giới này, ta rất vui mừng!”

Lão giả vừa nói, quay đầu lại hướng đầu kia lão Thanh Ngưu nói: “Ông bạn già, lại gặp được chủ tử, người không nói hai câu sao?”

“Ta đây lão ngưu chỉ là một chỉ ma thú mà thôi, có tư cách gì ở chủ nhân chủ nhân trước mặt nói chuyện, tuy nhiên có thể gặp lại được chủ nhân chủ nhân.

Ta đây lão ngưu rất vui vẻ!”

Phù phù!

Ngưu trên xe thanh niên rốt cục chịu không nổi loại kích thích này, từ trên xe cút xuống, dĩ vãng hấn mặc dù rất rõ ràng này lão đầu ngưu rất nhà thông thái tính, không ăn cỏ chỉ ăn thịt, hôm nay hấn mặc dù cũng nghe lão sư nói lên này lão đầu Thanh Ngưu lai lịch, nhưng lại thế nào cũng không nghĩ tới.

Này lão đầu ngưu, cư nhiên như thử yêu nghiệt, khẩu ra tiếng người!

Còn muốn nghĩ mình quá khứ ở nó trước mặt đã nói những thứ kia trẻ con lời nói, thanh niên không khỏi đỏ mặt vô cùng.

Lão giả quay đầu lại nhìn thanh niên, sau đó cười nói: “Tử Uyên, tới đây gặp qua Đại sư huynh của người Hiểu Phong!” Thanh niên mang theo vài phần khó xử đi tới, đang Chính kinh trải qua hướng về phía Hiểu Phong sâu thi lễ: “Gặp qua Hiểu Phong sư huynh!”

Hiểu Phong nhìn như trẻ tuổi, nhưng số tuổi không biết dài quá Tử Uyên bao nhiêu tuổi, cười trả thi lễ: “Tử Uyên sư đệ tốt, sư huynh lần đầu cùng gặp nhau, cũng không biết đưa người cái gì tốt, cái vật nhỏ này, người cầm đi tạm thời dùng để phòng thân sao.”

Hiếu Phong vừa nói, từ trong lòng ngực móc ra một quả tiền cổ, phía tú tích loang lỗ, giống như chôn ngàn vạn năm giống như.

Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết cũng không phải là mắt thường phạm thai, tự nhiên một cái nhìn ra này cái tiền cổ thượng ân chứa lực lượng cường đại, đừng nói cái gì yêu ma quỷ quái, coi như là Đại Đế, muốn công kích hắn, cũng có thể bị dễ dàng hóa giải trở về, ngăn cản mười mấy chiêu, vấn đề không lớn.

Đây là một mai có thể so với Đế khí tiền cổ!

Loại vật này, cho dù đối với Đằng Phi nhóm người mà nói, coi như là bảo vật, cho này ** phạm thai thanh niên, thật không coi như là xuất thủ hào phóng !

Lão giả tự nhiên cũng một cái nhìn ra này cái tiền cổ giá trị, nhìn có chút không biết làm sao thanh niên, cười nói: “Còn không mau mau tạ ơn sư huynh của ngươi, ngày sau bản thân mình biết đây là một kiện cớ nào khó được bảo vật!”

Thanh niên sắc mặt ửng đỏ, hắn cũng không phải là ghét bỏ này cái phẩm cùng không tốt tiền cổ, mà là không biết nên không nên đón, nghe sư phụ nói như vậy, mình nếu không đón tự lộ ra vẻ sẽ không làm người.

Vội vàng vươn ra hai tay tiếp lấy, cung thanh nói: “Tạ sư huynh!”

Hiếu Phong cười nói: “Sư đệ không thể so với như thế, ngươi sư huynh của ta đệ cùng lay một cái lão sư, tự nhiên chính là có duyên, ở trước mặt ta, thật chuyện là tốt rồi, tựa như ngươi vừa mới như vậy, ta cảm thấy được tự rất tốt!”

“Ha ha!” Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết còn nữa lão giả cũng nhin không được cười lên.

Thanh niên đỏ mặt, gật đầu đồng ý.

“Tốt lắm , Tử Uyên, tới đây gặp qua vị này.

.

.” Lão giả muốn giới thiệu với hắn Đằng Phi thời điểm, cũng

nhìn không được nữa có chút vò đầu, nói như thế nào? Nói đây chính là Vĩnh Hằng Chi Chủ.

.

.

chuyển thế Luân Hồi? Nói như vậy đến không sao, nhưng vấn đề là, nên như thế nào xưng hô?

“Ha ha, gọi một tiếng Đẳng công tử chính là, cũng có thể trực tiếp gọi công tử.” Đây cũng không phải là Đẳng Phi bày đại, hấn bồi phận trên thực tế so sánh với Trí Tuệ Thần Tướng trong tưởng tượng càng cao, chỉ sợ cũng chỉ là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả này một cái, trước mắt thanh niên này Tử Uyên không thể gọi hấn Đẳng huynh.

Người khác cũng có thể, duy chỉ có Tử Uyên cùng Hiểu Phong không được, bởi vì bọn họ là Trí Tuệ Thần Tướng đệ tử, là thật vẫn bồi!

Tử Uyên ôn lương chất phác, tự nhiên biết nghe lời phải, gặp lão sư không có phản đối, liền đối với Đẳng Phi sâu thi lễ: “Tử Uyên ra mắt công tử!”

Đẳng Phi nhìn lão giả kia trực tiếp ánh mắt, liền khở cười lên, trên người hấn có thể lấy cho ra tay đồ, nói về hoàn chân không nhiều lắm, trước mắt mà nói, chỉ có một chuyện Chí Tôn Định, cũng không thể đem cái này cho hấn, còn dư lại chính là Không Gian Hồ Lô trong Huyền Linh Tiên Dịch cùng Huyền Linh Tiên Đan.

Huyền Linh Tiên Đan tự nhiên là không thành vấn đề, hãy nhìn lão giả nét mặt, hiển nhiên là sẽ không thoả mãn với điểm này đồ, không hổ là Trí Tuệ Thần Tướng, cho dù không đảm đương nổi Thánh Nhân, làm cường đạo làm lừa gạt vơ vét tài sản, cũng nhất định rất có tiền đồ.

Đẳng Phi im lặng nghĩ.

Vừa định lúc nói chuyện, lại bị lão giả cười híp mắt cho cắt đứt rụng, lão giả vẻ mặt cười ôn hòa cho: “Cái kia, công tử, lễ ra mắt vật này, ngươi cùng vị tiểu thư này tự miễn, ngươi

nhìn, ta cũng không nên lừa gạt người, tuy nhiên, Tử Uyên là người diễn hình văn bối, ta có toan tính đưa mang vào tu hành giới, người này làm trưởng bối, có phải hay không.

.

.

Dẫn một cái?”

Đằng Phi than nhẹ một tiếng, trong lòng tự nhủ: ta cũng biết! Cười gật đầu, nói: “Được rồi, sau khi trở về, ta thì sẽ đưa hẳn một cuộc tạo hóa!”

Lần này không cần lão sư chỉ điểm, thanh niên Tử Uyên cũng biết nên làm như thế nào, hướng về phía Đằng Phi một khom rót cuộc, cảm ơn.

Nhưng ngay sau đó, năm người ở nơi này hoang nguyên thượng, hướng về phía rơi xuống đi trời chiều, dấy lên đồng lửa, Đằng Phi từ trong không gian giới chỉ lấy ra một đồng lớn cao cấp ma thú thịt, nhất lần cũng là Đại Đế cảnh giới ma thú, thậm chí còn có một đầu Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới.

Đem tháo rưng xe lão Thanh Ngưu thềm ăn thẳng chảy nước miếng, lẩm bẩm nói: “Thật nhiều năm không có ăn vào như vậy dạy thức ăn!”

“Người đây là trách ta?” Lão giả khiết một cái lão Thanh Ngưu, thản nhiên nói.

Lão Thanh Ngưu cười hắc hắc cười, đại điểm đầu của nó: “Là a, ngài đem ta dẫn tới loại địa phương này, đem ta làm như người kéo xe ngưu, quả thực chính là đại tài tiểu dụng a!”

“Hừ, ta đây nên đem người ở lại Vĩnh Hằng Chi Địa, để Tam Đại Thiên Vương giống như công tử giống nhau, đem người gác ở hỏa thượng sẩy!” Lão giả lãnh cười nói.

Lão Thanh Ngưu nhất thời thật chắc ngậm miệng, nhưng này một đôi mắt, nhưng gắt gao nhìn chăm chăm Đằng Phi lấy ra nửa đầu kia Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới ma thú thi thể.

Đó là một cái hình thể khổng lồ Đằng Xà, mặc dù bị Đằng Phi cho phong ấn, như cũ còn nữa vài chục trượng trường, nếu là thả ra bản thể, sợ là không dưới mấy vạn trượng, có thể đem cái thế giới này người cho tươi sống hù chết!

Đằng Phi ở thịt nướng thời điểm, cố ý đem một số Đằng Xà trong thịt ẩn chứa tinh khí cho xóa, cho Tử Uyên dùng ăn, nếu không, lỗ kim lớn một chút, tựa đủ để đem Tử Uyên giết chết một vạn lần!

lại lấy ra bát tô, gác ở hỏa thượng, thêm vào Huyền Linh Tiên Dịch, ngã vào các loại đồ gia vị, nấu lên Đằng Xà canh thang, rất nhanh liền mùi thơm bốn phía, mà ngay cả Quảng Hàn Tuyết cũng nhìn không được ngón trở đại động, có chút giận trách nhìn thoáng qua Đằng Phi, nhẹ giọng nói: “Quá khứ ngươi có lẽ không có như vậy dụng tâm đã làm đồ ăn, đều là ta làm cho ngươi!”

Đằng Phi mỉm cười nói: “Có thể tử bên người, là dụng ý gì mình động thủ? Hôm nay đây là cố nhân gặp lại, tâm tình cực kỳ vui mừng, ngày mai liền thuộc về ngươi làm!”

Lão giả cùng Hiều Phong cùng với Tử Uyên cũng nhìn không được nhẹ cười lên, Quảng Hàn Tuyết sắc mặt ứng đỏ, nhưng trong lòng là ngọt ngào, liếc Đằng Phi một cái, không nói thêm gì nữa.

“Như thế món ngon, có thể nào không rượu?” Lão giả ảo thuật giống như từ trên người lấy ra một cái hồ lô rượu.

Vừa mới lấy ra, đầu kia lão Thanh Ngưu cùng Hiều Phong ánh mắt nhất thời sáng lên, gắt gao nhìn thẳng cái kia hồ lô rượu.

Tử Uyên nhưng có chút mờ mịt nhìn lão sư, không biết hẳn là từ đâu biến ra rượu.

Lão giả ha hả cười một tiếng: “Công tử lớn như thế Phương, mà ngay cả trong truyền thuyết Huyền Linh Tiên Dịch cũng dùng để nấu súp, ta nếu không có điều cho biết, chẳng phải để công tử chê cười?”

Vừa nói, lại trống rỗng lấy ra năm chỉ thủy tinh chén, mở ra hồ lô nhét, một cỗ nồng nặc thơm mùi rượu liền tứ tán ra, chỉ sợ từ không uống rượu người, nghe thấy rượu này hương cũng sẽ nhìn không được có dũng khí muốn say ngã cảm giác.

Lão Thanh Ngưu kêu to: “Không thể bỏ ta đây lão ngưu a!”
Lão giả liếc mắt, thản nhiên nói: “Tiên sinh rượu rất quý!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 596: Trác Tuyệt Thông Minh!

>

Lão Thanh Ngưu một đôi không lồ ngưu nhãn trừng được rất tròn, nếu như nó có mắt trợn trắng lời nói, nhất định là vậy động tác.

Một bên Đằng Phi khoe miệng mơ hồ kéo ra, hần cũng cảm giác, lời này là hướng về phía mình tới, bất quá hần nhưng lý trí không có đi nói tiếp.

Đằng Phi không tiếp nói, thân là Trí Tuệ Thần Tướng đại đệ tử Hiếu Phong tự nhiên muốn hướng lão sư, nhịn không được gật đầu nói: “Lão sư nói rất đúng nha, rượu này, mà ngay cả lão sư ngài mình bình thường cũng không nỡ uống, ta cũng chỉ là ngửi qua loại này mùi vị, nói về, lão sư ngài tự cho ta nói một chút rượu này lai lịch sao?”

Thanh niên Tử Uyên cùng Quảng Hàn Tuyết tất cả cũng mang theo vài phần tò mò nhìn lão giả, Tử Uyên là thuần túy thật là tốt kỳ, Quảng Hàn Tuyết còn lại là từ trong rượu này cảm nhận được một cổ tinh túy lực lượng, hơn nữa này mùi thơm ngào ngạt thơm mùi rượu, coi như là bọn ta chưa từng có nghe thấy được quá.

Đối với Hiếu Phong nói chỉ nghe quá rượu này hương, nhưng lại chưa bao giờ uống qua, Quảng Hàn Tuyết cũng không nghi ngờ.

Đằng Phi cũng đem ánh mắt quăng hướng lão giả, khẽ nhún nhún vai, ý tứ rất rõ ràng: có ý đồ gì, cứ việc nói thẳng tốt lắm.

Lão giả lộ ra một tia nhớ lại vẻ, khẽ thở dài: “Rượu này, đã có

trăm vạn...!nhiều năm nữa.”

Thanh niên Tử Uyên vẻ mặt đại ra, mặc dù hần thần kinh cũng khá lớn con, mặc dù hần đã tiếp nhận rồi lão sư là thần tiên người trong đích sự thật, có thể giờ phút này nghe đến lão sư trong miệng nói ra lời nói, như cũ có dũng khí khó có thể tin cảm giác.

Con người khi còn sống ngắn ngủn trăm năm, nói về, tuyệt đại đa số người, hay sống không tới trăm năm, một trăm năm, cũng đủ một gia đình kéo dài truyền thừa thời Ngũ Đại nhiều, người bình thường có thể sống đến năm mươi, tựu được gọi là là biết thiên mệnh, sống đến bảy mươi, xưa nay rất ít ỏi.

Trăm vạn năm.

.

.

Kia là một như thế nào khái niệm? Tử Uyên bác học nhiều biết, cũng không cách nào ở trong thời gian ngắn tính toán ra.

“Ban đầu, ta gặp phải Vĩnh Hằng Chi Chủ, khi đó, bên cạnh hần, thì Tam Đại Thiên Vương đi theo, ta cùng Hình Thiên khi đó chung một chỗ, Hình Thiên mới vừa nhận được Xích Huyết Ma Kiếm, đang hăng hái.

Đó cũng là một cái quần hùng cũng lên huy hoàng đại thế!”
“Hình Thiên muốn khiêu chiến Vĩnh Hằng Chi Chủ, lại bị Tam Đại Thiên Vương lão đại Nguyên Linh trăm chiêu bên trong đánh bại, đây là Nguyên Linh lúc ấy giữ tay.

Sau lại, chúng ta những người này tựu đi cùng một chỗ.

Tất cả mọi người tán thành Vĩnh Hằng Chi Chủ tôn sùng địa vị, khi đó, là chúng ta chung một chỗ, vui sướng nhất một đoạn ngày.

Hình Thiên tính tình táo bạo, nhưng am hiểu ử rượu, hần ử ra

tới rượu, cũng có thể nói tiên nhược.

Lấy nước suối, mặc dù không như Huyền Linh Tiên Dịch, nhưng cũng không kém rất nhiều, lúc ấy ta cùng Hình Thiên quan hệ tốt nhất, hãy cùng hân muốn mấy vạn cân, giả bộ ở ta đây hồ lô rượu trong .”

“Mấy vạn cân!” Tử Uyên lại bị rung động đến rồi, cái này đáng thương người đọc sách, mặc dù tính cách nhanh nhẹn.

Nhưng trước mặt người khác cũng có thể nói học thuật tông sư, từ trước đến giờ bình tĩnh thông dong, hôm nay kinh ngạc mấy lần.

Chỉ sợ là lúc trước hân ba mươi năm nhân sinh tăng lên tổng mấy lần!

“Ngẫm lại đi qua bao nhiêu thời gian, mấy vạn cân rượu, thật sự như vậy nhìn uống sao?” Lão giả nhẹ giọng thở dài: “Lúc ấy Hình Thiên vẫn vui đùa nói, cần gì phải nhiều như vậy, nghĩ uống tùy thời đều có.

Nhưng bây giờ nghĩ lại, nhân sinh như giấc mộng, trăm vạn năm trong nháy mắt vung lên, uống cạn sạch những rượu này, ngày sau còn muốn uống, nhưng là uống không tới.”
Lão giả vừa nói.

Ngẩng đầu, nhìn Quảng Hàn Tuyết: “Trong cơ thể ngươi lưu có Quảng Việt máu, nhưng trên người của ngươi nhưng có Hình Thiên hơi thở, nên, là kia đem giết kiếm! Có thể cho ta nói một chút, xảy ra chuyện gì sao? Dĩ nhiên.

Đây chỉ là một lão đầu tử thỉnh cầu, nếu như không có phương tiện, cũng đừng có nói.”

Quảng Hàn Tuyết nhìn Đằng Phi một cái, đem Đằng Phi không có gì cho biết, liền khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói: “Cũng không có gì không có phương tiện, là như vậy.

.

”

Quảng Hàn Tuyết thanh âm trong trẻo lạnh lùng, nhưng thập

phần động thính, đơn giản vài câu, nói ra tiền căn hậu quả, lại làm cho lão giả thần thức không dứt.

Nhìn không được lão lệ chảy dài, ngửa mặt lên trời nói: “Cuối cùng một cái lão hữu, cũng theo đó mất đi, lẽ ra ta làm đã thấy ra, nhưng đại trượng phu trên đời, không thể khoái ý ân cừ, còn sống lại có là dụng ý gì? Lần này trở lại, làm vượt qua đao lập tức, chém Tam Đại Thiên Vương thủ cấp, làm ta hữu báo thù!”

Vừa nói, đem trong hồ lô rượu, sái hương mặt đất, nồng nặc mùi rượu bay lên, trên mặt đất hao cỏ toả sáng ra vô tận sinh cơ, khỏi cần nói, chỗ này dùng không được bao lâu, sẽ dài khắp cực phẩm linh dược.

Cũng là vì cái này linh khí thiếu thốn thế giới, cung cấp một số thiên tài địa bảo.

Lão Thanh Ngưu nhìn trông mà thèm, cũng không có động tác, bởi vì nó đồng dạng rất rõ ràng, nhìn như ôn hòa bình tĩnh, lại trí tuệ có một không hai thiên hạ lão nhân, trên thực tế có như thế nào tính tình nóng nảy.

Hắn nói Hình Thiên tính tình bốc lửa, nhưng không có đã nói, hắn cùng Hình Thiên gặp lần đầu tiên, hung hăng đánh một trận, cuối cùng ai cũng không có thể đánh bại ai, nhưng vì vậy trở thành bạn thân.

“Người trong thân thể chảy xuôi Quảng Việt máu, nhưng phản bội môn hạ của hắn, Hình Thiên là Quảng Việt tử địch, hắn truyền thừa lại lạc đến trong tay của ngươi, điều này cũng cho phép chính là thiên ý!” Lão giả thần thức cảm khái, đem năm chỉ thủy tinh chén rót đầy, sau đó lấy ra một cái bồn lớn, ngã một chậu, ném cho lão Thanh Ngưu.

Lão Thanh Ngưu hỉ hình vu sắc, nhiếp ở kia chỉ bồn lớn, sau đó nhẹ khế đặt ở trên mặt đất, giống như đôi mắt côi đời này nhất hiếm có trân bảo, kia không uống trước say say mê nét mặt, để có chút thương cảm mọi người thấy cũng nhìn không được mỉm cười.

“Được rồi, hôm nay không đề cập tới chuyện xưa, nhưng cầu một say!” Lão giả giơ lên thủy tinh chén, hướng về phía mọi người ý bảo.

Đằng Phi bung lên chén, nhìn lướt qua, sau đó có chút đồng tình nhìn thoáng qua Tử Uyên, không có nhiều lời, nhẹ nhàng uống một hớp.

Hiệu Phong cùng Quảng Hàn Tuyết tất cả cũng nhẹ nhàng uống một hớp, sau đó đồng dạng có chút buồn cười nhìn về phía Tử Uyên.

Tử Uyên hôm nay đã bị khổng lồ đánh sâu vào, cả cuộc đời xem cũng vì vậy thay đổi, lại bị khí này không khí lây, bị mùi rượu hun được vì say, nhìn không được lộ ra bản tính, hướng về phía mọi người nâng chén nói: “Chư vị cũng là trưởng bối của ta, ta liền làm lần này chén làm kính!”

Vừa nói, đem thủy tinh chén thả vào bên môi, hướng lên đầu, chuẩn bị đem rượu trong chén ngã vào cổ họng.

Tinh xảo đặc sắc thủy tinh chén tinh xảo khéo léo, ngay cả đám hai rượu cũng giả bộ không dưới, Tử Uyên mãi cho là có thể dễ dàng uống một chén rượu này, ai ngờ.

.

.

Uống một hớp lớn đi vào, trong chén còn nữa.

Nữa uống một miệng lớn, còn nữa!

Nữa uống, thế nào còn nữa?

Mà trong chốc lát, Tử Uyên đã uống hết túc túc nửa cân nhiều, kia thủy tinh trong chén rượu nước, không chút nào không thấy giảm bớt!

Hắn vội vàng dừng lại, nhưng lúc này một cổ không thể kháng cự lực lượng theo tứ chi của hắn bách hải khuếch tán ra, ầm một tiếng, say ngã xuống đất.

Trong miệng vẫn lẩm bẩm tự nói: “Rõ ràng chỉ có một ít chén, thế nào tự uống không xong? Ta không thể uống say, còn nữa kia món ngon không đến.

.

”

“Này kháng hàng.

.

.” Lão giả cười mắng một câu, sau đó khẽ thở dài: “Có Túy Tiên Dịch vì người Tây Tủy Trúc Cơ, người này một say, thế nhân vạn kim khó cầu a!”

Hiếu Phong có chút hâm mộ nhìn thoáng qua say ngã xuống đất Tử Uyên, nhẹ giọng lẩm bẩm nói: “Lão sư năm đó, nhưng là không có bỏ được lấy Túy Tiên Dịch cho ta Tây Tủy Trúc Cơ!”

Lão giả nhàn nhạt nhìn thoáng qua Hiếu Phong: “Trước khác nay khác cũng, ngày xưa vì sư trên người trân quý nhất đúng là này Túy Tiên Dịch, sau này nhưng có lấy lấy không hết, dùng không cạn Huyền Linh Tiên Dịch, thậm chí hơn đồ tốt, này Túy Tiên Dịch, có thể thành tựu một thiên tài tương lai, cũng coi như vật tẫn kia dùng.

Hình Thiên tên kia trên trời có linh thiêng có biết, cũng sẽ vui mừng!”

Đêm đó, mọi người ngồi vây quanh bên cạnh đồng lửa, thoải mái chè chén, mà ngay cả cơ hồ cũng không uống rượu Quảng Hàn Tuyết, cũng uống được tận hứng.

Chưa dứt, lão giả nhìn Đằng Phi nói: “Công tử có thể hay không như năm đó giống nhau, để cho ta tiếp tục làm công tử thân Biên quân sư?”

Đằng Phi khẽ mỉm cười: “Có gì không thể?”

Lão giả cảm thấy vui mừng, nói: “Mặc dù là hai đóa bất đồng hoa, nhưng tính tình rồi lại như thế đến gần, làm cho người ta cảm thán.

Công tử nếu đã trưởng thành đến như thế cảnh giới, nói vậy

năm xưa những thứ kia phi tử cùng thủ hạ chính là chuyển thể cũng phần lớn cũng tụ tập ở công tử bên người.”
Một bên Quảng Hàn Tuyết trong cái miệng nhỏ nhắn học thom mùi rượu, liếc mắt, nhưng không có nói gì.

Đằng Phi khó xử cười cười, sau đó nói: “Bên cạnh ta hồng nhan tri kỷ cũng không phải ít, chẳng qua là các nàng là hay không như tiên sinh theo như lời, là năm đó cái kia những phi tử chuyển thể, ta liền không được biết rồi.”
Lão giả thâm ý sâu sắc nhìn thoáng qua Quảng Hàn Tuyết, gật đầu nói: “Nhất định là, điểm này, ta kiên trì tin tưởng.” Vừa nói nhìn thoáng qua ở một bên vui thích uống rượu ăn thịt lão Thanh Ngưu: “Ông bạn già, ngươi cứ nói đi?”
Lão Thanh Ngưu dùng sức gật đầu: “Không sai, ta đây lão ngưu trừ chủ nhân ở ngoài, cũng chỉ bội phục chủ nhân chủ nhân!”
Đằng Phi không muốn nói thêm bên cạnh nữ nhân chuyện, cho nên chủ động nói đến mình ở ngũ vực thế giới, cũng chính là Vĩnh Hằng Chi Địa mọi người trong miệng Hỗn Thác Tinh thượng, có một tấm cơ nghiệp, nuôi dưỡng không ít tốt mầm.

Tuy nhiên lão giả hơn cảm thấy hứng thú, hiển nhiên là cái kia thần bí và cường đại tượng thần thế giới!
“Năm đó ta cũng cảm giác công tử trên người bao phủ một tầng thần bí hào quang, chẳng qua là không nghĩ tới cánh có cùng một cái kỷ nguyên trước Thần Giới nhắc lên quan hệ, ông bạn già, ngươi vẫn có nhớ hay không, khi đó, chủ nhân lớn nhất tâm nguyện là cái gì?” Lão giả hỏi một bên lão Thanh Ngưu.

Về phần Hiếu Phong cùng Quảng Hàn Tuyết hai người, còn lại là ở một bên chuyên tâm nghe, đây chính là Cổ lão chuyện bịa, cũng chỉ có Trí Tuệ Thần Tướng loại chuyện lật vạt này một chút cũng không có mấy năm chính là Cổ lão hoá thạch mới có thể biết tân bí.

“Ta đây tựa hồ nhớ kỹ, khi đó, chủ nhân chủ nhân lớn nhất tâm nguyện, tựa hồ là tìm tìm một người gọi Thần Hồn Vực địa phương, nói nơi đó có thể tìm đến không đồng dạng như vậy

thời gian quy tắc, chủ nhân chủ nhân nhất chuyện muốn làm chuyện, tựa hồ là đánh bại thời gian.

.

.” Lão Thanh Ngu ngum lớn uống rượu, lảm bảm nói nói.

“Không sai, chính là chỗ này!” Lão giả vẻ mặt hưng phấn nhìn Đằng Phi: “Không nghĩ tới công tử thậm chí phải Chiến Thần chuyển thể, này thân phận.

.

.

Hoàn chân cao đến không có nói!”

Đằng Phi chẳng qua là ở vừa mới nói tượng thần thể giới thời điểm, thỉnh thoảng nhắc lên một câu Chiến Thần, vô luận là Hiểu Phong hay là Quảng Hàn Tuyết, cũng gốc rễ bốn không có để trong lòng.

Cũng không nghĩ Trí Tuệ Thần Tướng thông minh giống như yêu nghiệt giống như, lại từ nơi này chút điểm tin tức, tự suy tính đến lớn như thế tin tức lượng.

Mà ngay cả Đằng Phi, cũng không khỏi không tâm phục khẩu phục.

Chiến Thần chuyển thể chuyện này, cho tới nay, trừ Hắc Kiếm cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu, mà ngay cả nữ nhân bên cạnh hắn, cũng biết được cực ít, Đằng Phi chỉ ở nói chuyện phiếm thời điểm, đề cập tới như vậy đôi câu vài lời.

Như vậy Cổ lão chuyện tình, hoàn chân không ai nguyện ý đi truy tầm.

Đừng nói Chiến Thần này thân phận, mà ngay cả Vĩnh Hằng Chi Chủ cái này vô cùng thân phận hiển hách, Đằng Phi người bên cạnh, cũng không có ở toan tính.

Dĩ nhiên, cũng không có thể bảo hoàn toàn không thêm đề ý, nhưng các nàng đề ý, cùng người khác hoàn toàn bất đồng.

Đặng Phi bên cạnh hồng nhan tri kỷ của, hoàn toàn không có suy nghĩ Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn chuyển thể người có cái gì vinh quang, các nàng phần lớn cũng thống hận này thân phận, làm Đặng Phi mang đến vô tận phiền toái!

Nếu không, mọi người cùng nhau ẩn cư giang hồ, mỗi ngày du sơn ngoạn thủy, kia nhiều sướng khoái?

Hôm nay đổi mới sớm sao?

Không nợ trái cảm giác thật con mẹ nó thoải mái a!

Cây ngay không sợ chết đứng cầu các loại phiêu!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 597: Trong Chớp Mắt Bạc Đầu!

>

Mọi người một đêm chề chén, tâm tình cả đêm, như nhau đang lúc quan hệ thân cận rất nhiều.

Trí Tuệ Thần Tướng không hổ bị cái thế giới này người coi là Thánh Nhân, ăn nói kiến thức rộng bác, làm cho người ta ghen hòng nhìn trần trời.

Tuy nhiên lão đầu cuối cùng vẫn là rất khiêm nhường cho biết, cho dù ai cũng sẽ có hấn loại này nội tình.

Cuối cùng Đằng Phi cùng Trí Tuệ Thần Tướng ước định tốt, chờ trở lại Vĩnh Hằng Chi Địa, tụt dẫn hấn đi trước ngũ vực thế giới, đem một chúng tâm phúc thủ hạ, nộp từ hấn thống nhất điều hành quản lý.

Trí Tuệ Thần Tướng mặc dù báo thù sốt ruột, nhưng nhắc nhở Đằng Phi không nên hành động thiếu suy nghĩ, Tam Đại Thiên Vương mặc dù năm đó ám toán Vĩnh Hằng Chi Chủ bị cản trả, đã bị nghiêm trọng nguyên rủa.

Nhưng hôm nay trăm vạn năm trôi qua, cũng không ai biết bọn họ là hay không khôi phục năm đó thực lực, thậm chí có điều đột phá cũng không nên nói.

Cho dù muốn tấn công Vĩnh Hằng Chi Địa, cũng muốn tính toán chu toàn, bất động liên đã, động như lôi đình vạn quân, nhất định phải trực tiếp cho Tam Đại Thiên Vương mang đến trí mạng bị thương nặng!

Đằng Phi cũng cảm thấy lúc trước ý nghĩ của mình có chút

đơn giản, mang theo Quảng Hàn Tuyệt hai người tới Vĩnh Hằng Chi Địa, nếu quả thật giống trống khua chiêng một đường giết đi tới, sợ rằng không đợi nhìn thấy Tam Đại Thiên Vương, hai người cũng sẽ bị chiến thuật biến người nơi bao phủ.

Dù sao Vĩnh Hằng Chi Địa không phải là ngũ vực thế giới, cường giả như sang sông chi tức, nhiều vô số kể a!
Sáng sớm ngày thứ hai, Tử Uyên tỉnh lại, cả người phát sinh cự biến hóa lớn, mặc dù không có bất kỳ tu luyện nền tảng, nhưng cả người lộ ra một cỗ khó tả linh khí, cho dù là người bình thường thấy, cũng sẽ một cái nhìn ra bất phàm của hắn.

Bất quá hắn mình nhưng không có loại này giác ngộ, kêu to tới hôm qua bị lão sư trêu chọc, ngay cả đẹp như thế vị món ngon cũng không ăn vào.

Đằng Phi cười lại làm một số, Tử Uyên lúc này mới cao hứng trở lại.

Theo sau, lão giả nhìn thoáng qua mịt mờ hoang nguyên, thở dài nói: “Thế gian khó khăn nhất chuyện, cũng không phải là tu luyện thành Tiên, mà là giáo hóa thế nhân a!”

Tử Uyên cùng Hiểu Phong ở một bên nói: “Lão sư đã làm được cú hảo.”

Lão giả khẽ lắc đầu, nhẹ giọng thở dài: “Người Thiên tính vốn thiện, nài sao rất dễ dàng đã bị thế gian đủ loại không sạch sẽ ô nhiễm, đến cuối cùng, chỉ biết càng ngày càng nghiêm trọng, mình diệt vong mình.

Cũng được, ta đã lưu lại đạo thống, hậu nhân có thể hiểu được bao nhiêu, lại là hay không có xuyên tạc bản ý của ta, cũng từ bọn họ đi thôi.”

“Hậu nhân tự có chính bọn hắn phúc trạch, lão sư cần gì quá mức để ý?” Hiểu Phong khuyên nhủ.

“Đi!” Lão giả không cần phải nhiều lời nữa, đã đánh mắt xe ngựa, cười ở Thanh Ngưu thượng, cùng mọi người cùng nhau, hướng tây đi tới.

Một đường được tới một ngọn hiềm yếu hùng vĩ đại quan, lên lớp giảng bài “Hàm Cốc quan” ba người hùng hồn phong cách cổ xưa chữ to.

Được tới quan trước, liền nhìn thấy cả đám chờ ở nơi đó, một người cầm đầu một thân uy nghiêm khí độ, giống như là người làm quan, thấy lão giả, thật xa hành lễ.

“Nghe nói tiên sinh đường xa mà đến, tại hạ đặc biệt cung kính bồi tiếp tiên sinh, nguyện theo tiên sinh một đạo, phụng dưỡng ở phía trước sinh chường.”

Lão giả nhìn thấy người này, trên mặt lộ ra vẻ ôn hòa nụ cười, nhẹ giọng nói: “Thái Thú nghiêm trọng, Thái Thú làm quan mặc cho, tạo phúc nhất phương, có thể nào cùng lão đầu ta giống nhau dạo chơi tứ hải? Lão đầu ta hôm nay sẽ phải đi xa, sợ là cuộc đời này nữa khó khăn trở về nơi này.”

Người nọ nhất thời lộ ra bi thương thần sắc, bi thương nói:

“Tiên sinh như thần Tiên người trong, văn bồi không dám yêu cầu xa vời, chỉ nguyện đuổi theo Tùy tiên sinh chường!”

“Cũng được, người cũng coi như ta ở cõi đời này cuối cùng một phần ràng buộc, nhưng người nhưng cũng không thích hợp theo đi xa, ta đưa người mao kinh thư một quyển, đan dược một lọ, người muốn chăm chỉ tu luyện, không nói Trường Sinh, nhưng trường thọ từ là có thể.” Lão giả cười, đem một bản điển tịch cùng một lọ đan dược giao cho người nọ trên tay, sau đó khoát khoát tay: “Không được làm nữ nhi thái, không được đưa tiền! Lần này đừng đi, sau khi có không hẹn!”

Lão giả ký ngu xuất quan, Tử Uyên cùng ở một bên, về phần Đằng Phi, Quảng Hàn Tuyết cùng Hiểu Phong ba người, liền ẩn thân tại trong không khí, không muốn cùng thế giới này người chạm mặt, để tránh quấy nhiễu đến bọn họ.

Ra khỏi này hùng vĩ đại quan, lão giả quay đầu lại nhìn một cái, đám người kia đứng ở đóng cửa khẩu, đang si ngốc cùng ngắm.

Lão giả khoát khoát tay, khẽ mỉm cười, đưa tay kéo qua Tử Uyên, Thanh Ngu chậm rãi dâng lên, hướng về bầu trời bay

đi!

Quan khẫu những người đó từng đoàn cả kinh trợn mắt hốc mồm, rồi rít quỳ rạp xuống đất, miệng nói thần tiên gia gia.

Cầm đầu người nọ, thật sâu nhìn ở trên bầu trời càng ngày càng xa hai người một ngư, lẩm bầm nói: “Hi nguyên ở chỗ này cả đời chờ Hậu tiên sinh trở về!”

Vừa nói, đập đầu lay ba cái, sau đó đứng lên, hướng về phía phía sau nôm nớp lo sợ mọi người lớn tiếng quát lên: “Bọn người hôm nay chứng kiến, muốn quên lãng tại sau đầu, cả đời không thể đối với bất luận kẻ nào đề cập, nếu không, họa kịp thê nhi vợ con, cũng không nên hồi hận!”

Đám người kia ngay cả liền nói: “Lão gia yên tâm, bọn ta cho dù chết, cũng sẽ không thổ lộ nửa chữ đi!”

Đám người kia rất đúng nói, lão nhân tự nhiên nghe được rõ ràng, không khỏi đối với Đằng Phi cảm thán nói: “Thế giới này vốn là thanh tú vô cùng, thượng cổ một cuộc Thần chiến, đánh tới thế giới hồng mất, này viên trên tinh cầu linh khí, tức thì bị đại năng hoàn toàn trừu không.

Có thể tạo chi tài có rất nhiều, thật là đáng tiếc.”

Đằng Phi cười nói: “Mỗi người đều có thuộc về mình duyên pháp, tiên sinh vừa mới đưa kia Thái Thú một cuộc tạo hóa, chỉ cần hẩn chăm chú tu luyện, sống mấy ngàn năm, thành làm một người lục địa thần tiên, hay là không khó.”

Thanh niên Tử Uyên ở một bên nghe được chắc lưỡi hít hà, mình quá khứ trong mắt thần tiên giống như tồn tại, thì ra là ở trong mắt của những người này, cánh là như thế đơn giản.

Kia Hàm Cốc quan Thái Thú hẩn tự nhiên nhận được, cho tới nay, đối với lão sư cũng tôn thờ, lễ ngộ có gia, lão sư hôm nay đưa hẩn một cuộc tạo hóa, lại là duyên thọ mấy ngàn năm! Kia khởi không phải là chân chính thần tiên?

Còn muốn nghĩ mình thuở nhỏ đã bị lão sư thu dưỡng, hôm nay tức thì bị mang cách cái thế giới này, già như vậy sư nói đưa của mình một ít tràng tạo hóa, chẳng phải là xa so với kia Thái Thú lớn hơn nữa?

Tử Uyên nhớ, một viên vốn là tự không tính là bình tĩnh tâm, lại càng kịch liệt nhảy lên.

Quay đầu lại nhìn càng ngày càng xa cái thế giới kia, hấn kinh ngạc phát hiện, quả thật là một viên Úy Lam địa cầu hình dáng thế giới.

“Thì ra là, đây chính là tinh cầu ý tứ a!” Tử Uyên lẩm bẩm tự nói, trong mắt cuối cùng một tia không thôi, dần dần tiêu tán, thủ nhi đại chi, còn lại là đối với tương lai vô tận hướng tới!

.

.

“Lại nhớ tới cái chỗ này, năm đó hơi thở vẫn còn ở, nhưng không thấy sáng khoái năm người.” Lão giả cảm thán, trong con ngươi hiện lên vẻ vể vể đau thương.

Nhưng ngay sau đó, lão giả trong mắt trong giây lát bộc phát ra một mảnh lấp lánh quang mang, hấn trong giây lát hô quát một tiếng: “Chương Ân, người này nhi đồng, cư nhiên như thử bỉ ổi!”

Đằng Phi cùng Hiều Phong cùng với Quảng Hàn Tuyết ba người cũng là hơi ngẩn ra, nơi đây khoảng cách thứ chín mươi chín thành, ít nhất còn nữa hồi lâu lộ trình, coi như là Đằng Phi, thần thức cũng rất khó khăn phát triển đến như thế xa.

Lão giả thanh âm, vang dội vũ trụ Hư Không, cùng đại đạo cùng kêu, hàm chứa một loại vô thượng pháp tắc.

Chỉ chốc lát sau, vũ trụ chỗ sâu truyền tới một tiếng hừ lạnh:

“Ta nói là ai, nguyên lai là trí tuệ a, ha ha ha ha, thì ra là còn sống, rất tốt a, là ta làm, người nếu là có can đảm, cũng đừng nữa ần núp, tới thứ ba thành tìm ta sao!”

“Có đảm lược người đừng đi!” Lão giả giận dữ, phát ra kim thạch chi âm, đem vũ trụ chỗ sâu truyền đến thanh âm kia đánh cho thành vô số mảnh nhỏ, không để cho nó lan đến gần bên cạnh mình những người này.

Mà lúc này Hiều Phong sắc mặt đã trở nên vô cùng khó coi, hấn cắn răng nói: “Chẳng lẽ Chương Ân Thiên Vương sẽ đích thân xuất thủ không được?”

Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết trầm mặc không nói, nhìn bộ dáng, tựa hồ đúng là xảy ra bọn họ nhất không muốn nhìn qua chuyện.

“Này hộ thành đại trận, là năm đó Vĩnh Hằng đích thân bày, muốn phá giải, quả thật không dễ, hao phí ta một phen tâm thần, cho nên, lần này sẽ cùng người chơi.

Trí tuệ, thực lực người bây giờ nên còn không khôi phục sao? Ta Chương Ấn không khi dễ người, cho người một quả công bình đánh một trận cơ hội, ha ha, chỉ cần, người có thể lướt qua chín mươi sáu.

.

.

Ừm, bây giờ là chín mươi lăm tòa thành, chỉ cần người có thể đánh đến trước mặt của ta, ta liền cho người một quả công bình đánh một trận cơ hội, ha ha ha ha!”

Vũ trụ chỗ sâu truyền đến thanh âm này nghe đi tới thập phần vui vẻ, nhưng chỉ có Đằng Phi, Hiểu Phong cùng Quảng Hàn Tuyết những người này, mới có thể cảm nhận được thanh âm kia trung ẩn chứa cường đại công kích.

Những công kích này bị lão giả hừ lạnh..

Hóa giải rụng, đến cuối cùng, mệnh mệnh vô tận vũ trụ quy về bình tĩnh.

Chẳng qua là bốn phương tám hướng không biết có bao nhiêu viên đại tinh bị hai người vừa mới này nhìn như đơn giản nói năng giao phong cho cắn nát, hóa thành nhỏ vụn vẫn thạch, phiêu lưu ở trong vũ trụ, thành làm một người thê lương người chứng kiến.

“Lão sư, 99 mao thành.

.

.” Hiểu Phong trên mặt nhanh nhẹn nét mặt biến mất không thấy gì nữa, vẻ mặt khản trương, trong con ngươi hàm chứa nước mắt.

Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết cũng vẻ mặt khản trương nhìn lão giả.

Lão giả nặng nề thở dài một tiếng: “Chưởng Ấn súc sinh này, đem 99 thành làm hồng!”

“99 thành.

.

.

Phá? Phá?” Hiểu Phong không dám tin nhìn lão sư của mình, thẳng đến lão sư lần nữa gật đầu xác nhận, hắn mới đột nhiên đang lúc phát ra gầm lên giận dữ: “Chưởng Ấn Thiên Vương, thù này không báo, thề không làm người!”

Giống như một con dã thú bị thương, vô luận là nổi điên rống giận hay là một mình bị thương liếm láp vết thương, đều là như vậy thê lương.

Đằng Phi thở dài một tiếng: “Thật xin lỗi, là ta làm liên lụy tới ngươi.”

Quảng Hàn Tuyết sắc mặt cũng rất khó coi, không nghĩ tới Chưởng Ấn Thiên Vương lại thật sự giải khai trăm vạn năm nguyên rửa, tự mình xuất thủ, bằng thể lôi đình vạn quân đem thứ chín mươi chín thành cho hủy diệt, hôm nay Vĩnh Hằng Chi Địa, nữa không có 99 thành cái tên này.

Cử động lần này tự nhiên dùng để kinh sợ những thứ kia tâm trí không kiên định người, vừa ngoan độc ác đả kích Đằng Phi thể lực, Chưởng Ấn xuất thủ, mặc dù đang ngoài ý liệu, nhưng cũng là ở hợp tình lý.

“Công tử, này cho không sao, cho dù công tử không đến, tin tưởng hắn cũng đồng dạng sẽ xuất thủ.

Hắn đây là đang cảnh cáo những thứ kia theo mang giống nhau tâm tư người, không nên cùng Tam Đại Thiên Vương đối nghịch a!” Hiểu Phong nghĩ mình kinh doanh một chút cũng không có mấy năm Vĩnh Hằng Chi Địa, thậm chí như vậy hủy hoại chỉ trong chốc lát, bị từ đó, lên tiếng khóc lớn, hơn nữa nổi giận không dứt, đầu đầy tóc đen, cánh ở trong khoảng thời gian ngắn bên trong, trở nên một mảnh trắng như tuyết! Bị vô cùng giận dữ, trong chớp mắt tóc trắng! Trí Tuệ Thần Tướng mặc dù đã thông minh trác tuyệt trứ danh hậu thế, nhưng đối với tình huống như thế, nhưng cũng không có quá tốt biện pháp, chỉ có thể thở dài một tiếng.

Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết cũng yên lặng nắm chặt hai đấm, trong mắt hiện lên sắc giọng tia sáng.

Một lúc lâu, Đằng Phi mới nhẹ giọng nói: “Không biết Lão Long, có hay không có đi theo cùng nhau.

.

.

Ai.” Vừa nói, mình cũng nhin không được thở dài một tiếng, có thể sinh ra như vậy hai đứa con trai Lão Long, mình lại sao có thể là ham sống sợ chết người?
“Chúng ta.

.

.

Nếu không trực tiếp trở về ngũ vực thế giới sao.” Quảng Hàn Tuyết có chút không đành lòng nhìn thấy 99 thành thê thảm bộ dáng, liền đề nghị nói.

“Không, ta muốn tận mắt nhìn, của ta thành, bị kia món lòng cho hủy thành cái gì dạng!” Hiểu Phong chảy ra huyết lệ, đầu đầy trắng như tuyết sợi tóc xóc xếch, hận muốn điên.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp

nhân, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 598: Trí Tuệ Thần Tướng Rung Động!

>

Ngày xưa vạn trượng hùng quan, nguy nga thành tường, hôm nay đã là tường đổ, một cái trần đầy tánh mạng thế giới, hôm nay nhưng mặt trần đầy thê lương, trở thành tánh mạng hoang mạc!

Cả 99 thành, từ đó đang lúc chia ra làm hai, giống như là bị lợi khí mở ra, sau đó từ đó bẻ gãy, hướng hai bên ngã quy.

Dõi mắt nhìn lại, trăm nghìn vạn dặm, một mảnh Tiêu Thỏ! Phía vẫn bốc lên thật thật khói dày đặc, trong không khí tràn ngập một loại sinh linh diệt hết sau còn sót lại là không cam tâm tình.

Hiệu Phong quát to một tiếng: “Đau chết ta cũng!” Cả người trực tiếp đã hôn mê, bị lão giả ôm vào trong ngực.

Lão giả trong mắt, cũng không khỏi được toát ra nồng đậm bi thương cùng tức giận, nói: “Không nghĩ tới Chương Ân hôm nay cánh trở nên như thế vô tình thị sát, một cái có trăm tỷ nhân khẩu độc lập thế giới, nói diệt tận tiêu diệt, hắn đã hoàn toàn diệt tuyệt nhân tính, thật làm mình là Bất Hủ Thần sao?” “Chương Ân không rõ ràng lắm, nhưng Quảng Việt Thiên Vương, vẫn chính là như vậy cho rằng, từ ta có trí nhớ cái kia trời lên, hắn coi như mình là Bất Hủ Thần, cho ta quán thâm lý niệm, cũng vẫn là những thứ này.” Quảng Hàn Tuyết sâu kín nói.

“Như thế thị sát tàn nhẫn diệt tuyệt nhân tính hạng người, cho dù thành Thần, cũng là ma đầu!” Bị mắt thấy cảnh tượng rung động đến tột đỉnh Tử Uyên rốt cục hoảng quá thần lai, nhìn một

bên bị thương đến trong chớp mắt bạc đầu chảy ra huyết lệ cuối cùng ngất đi sư huynh cũng là đau lòng không dứt.

“Thật giống như còn có người còn sống?” Lão giả bỗng nhiên có chút ngoài ý muốn nhẹ nói nói, sau đó thân hình chợt lóe, biến mất ở trong không khí, sau một khắc, liền trở lại mọi người trước mặt.

Đối với Tử Uyên mà nói, hẳn thậm chí không có có thể cảm giác được lão sư rời đi, đã nhìn thấy lão sư trong tay, lại thêm một người, hơn nữa là một cái nhìn qua, cực kì khủng bố người.

Người này tứ chi, toàn bộ bị sinh sôi chém tới, đổ máu không chỉ, cả người tựa còn dư lại nửa người trên thân thể cùng đầu, hai mắt nhắm nghiền.

Nhìn qua cùng đã chết cũng không nhiều lắm khác nhau.

“Lão Long!” Đẳng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết vừa nhìn thấy người này, lập tức thất thanh kêu lên.

Lúc này, vẫn bị Trí Tuệ Thần Tướng ôm Hiếu Phong dằng dặc tỉnh lại, mở mắt nhìn thấy Lão Long bộ dáng, lúc này phát ra một tiếng thảm thối hết sức bi thiết, đem Lão Long ôm vào trong ngực, cơ hồ cắn nát miệng đầy nha, cả người lại càng giận đến không cách nào nói chuyện.

Đẳng Phi than nhẹ một tiếng.

Đi lên trước, vỗ vào đã sớm không đề phòng Hiếu Phong phần gáy, đưa đánh ngất xỉu, sau đó đưa thu vào Chí Tôn Đỉnh không gian trong.

Theo sau Đẳng Phi lấy ra đại lượng Huyền Linh Tiên Dịch, trước đem Lão Long thân thể rửa, sau đó lấy ra Huyền Linh Tiên Đan, uy ở Lão Long trong miệng.

Trí Tuệ Thần Tướng liền vẫn cố gắng đem tánh mạng năng

lượng rót vào đến già long thân thể trong, để hẩn tỉnh lại.

Lẽ ra Lão Long loại cảnh giới này cường giả, cho dù Đoạn đi tứ chi, cũng có thể ở trước tiên sinh dài ra.

Nhưng dưới mắt tình huống như thế.

Liền nói rõ đối phương đã sớm nghĩ đến điểm này, dùng tàn nhẫn thủ đoạn ở Lão Long trên người.

Hơn nữa cố ý không có đưa hoàn toàn giết chết, chính là vì kích thích Hiều Phong nhóm người.

“Loại này thủ đoạn, súc sinh không như!” Tử Uyên tròn mắt muốn nứt, trước mắt cảnh tượng, cùng hẩn trong tưởng tượng thần tiên ở lại tiên cảnh hoàn toàn bất đồng, lần nữa cho hẩn mang đến khổng lồ đánh sâu vào.

Đằng Phi nhìn Trí Tuệ Thần Tướng dùng hồi lâu thời gian, cũng không còn có thể làm cho Lão Long tỉnh lại.

Không khỏi có chút nghi ngờ, lẽ ra Trí Tuệ Thần Tướng thực lực mặc dù không có thể hoàn toàn khôi phục, nhưng cảnh giới nhất định là Thiên Vương không thể nghi ngờ.

So với mình cao hơn quá nhiều, vô luận cỡ nào tươi đẹp Chí Tôn, ở chiến lực thượng, cũng cũng không phải Thiên Vương đối thủ.

Đó cũng là tại sao Trí Tuệ Thần Tướng để Đằng Phi bàn bạc kỹ hơn nguyên nhân, bởi vì bọn họ bên này chỉ có một không xong toàn bộ khôi phục Trí Tuệ Thần Tướng, mà đối phương, nhưng có ba người, thậm chí có thể là càng nhiều !

Đã nhiều năm như vậy, lại có ai biết Vĩnh Hằng Chi Địa bên này, có sẽ không xuất hiện mới Thiên Vương cường giả đi?

“Rất khó giải quyết sao?” Đằng Phi nhìn cau mày Trí Tuệ Thần Tướng hỏi.

Trí Tuệ Thần Tướng gật đầu: “Thần thức của hẩn, phá một nửa, lực lượng chi nguyên bị hủy, toàn thân kinh mạch bị đánh

lạn, xương bị nát bấy, này cũng không có gì, có thể dựa vào thủ đoạn cứu trị tới đây.

Nhất ác độc, là Chương Ân đem thần thức của hắn, hoàn toàn cho phong ấn tại này là thân thể trung.

Nói cách khác, cho dù có thể đem hắn cứu sống, người này một thân tu vi, cũng đem giao chi lưu Thủy, hoàn toàn biến thành một một phế nhân.

Trừ phi, có thể ứng sẽ vượt qua Chương Ân Thiên Vương cảnh giới cùng năng lực, mới có thể đem thần thức của hắn phong ấn giải khai, sau đó để hắn nguyên thần đi ra, một lần nữa tìm tìm một người mới thân thể, như vậy, từng có đi kinh nghiệm ở, một lần nữa tu luyện, tự nhiên làm ít công to.”

Quảng Hàn Tuyệt mặt như sương hàn, vốn là nàng cũng đã đối với Quảng Việt Thiên Vương hết hy vọng, lần này cảnh tượng, càng làm cho nàng kiến thức đến Tam Đại Thiên Vương tàn khốc máu lạnh.

Trong lòng đối với Tam Đại Thiên Vương sở tác sở vi, thống hận không dứt.

Đằng Phi chân mày cau lại, trong lòng nghĩ: vượt qua Chương Ân Thiên Vương cảnh giới cùng năng lực? Theo sau Đằng Phi ở tinh thần trong thức hải gọi dậy Hắc Kiếm.

“Người có biện pháp nào hay không cứu trị hắn?” Đằng Phi hỏi.

“Có, nhưng ta hiện tại không muốn xuất hiện ở trước mặt người ngoài.” Hắc Kiếm cự tuyệt nói.

“Cầu ngươi.” Đằng Phi vẫn không nhúc nhích giận, cũng không có uy hiếp cái gì, nhàn nhạt giọng nói, nhưng phi thường thành khẩn.

Hắc Kiếm trầm mặc một lúc lâu, chậm rãi nói: “Đáng giá sao?”

“Người cũng nói người sống một cái kỷ nguyên, đã hoàn toàn hiểu rõ loài người đích tình cảm, nhưng trên thực tế, Hắc Kiếm, người hay là không xong toàn bộ hiểu, nhưng ta tin tưởng, một ngày nào đó, người có hiểu.” Đằng Phi chậm rãi nói: “Cầu người cứu hẩn!”

“Hẩn đối với người mà nói, có cũng được mà không có cũng không sao, thật sự trọng yếu như vậy?” Hắc Kiếm như cũ rất chăm chú hỏi.

“Lão Long đối với ta mà nói, nhưng thật ra cũng rất trọng yếu, hẩn đối với ta, có ơn tri ngộ!” Đằng Phi cũng rất nhận thức hỏi đáp: “Năm đó ta còn không có hiện lộ ra bất kỳ cường giả tính chất đặc biệt, Lão Long sẽ làm cho con hẩn theo đuổi cùng ta, loại này ân tình, ta không thể không báo!”

“Hơn nữa, hẩn đối với con hẩn mà nói, trọng yếu phi thường! Phụ tử thân tình, người có thể hiểu được sao?”

Hắc Kiếm trầm mặc chỉ chốc lát, mới lên tiếng: “Ta rất khó lý giải cái loại này tình cảm, tuy nhiên, ta đối với Thần Hồn Vực khí linh tiểu tử cũng là rất thích, có thể chính là loại tình cảm sao?”

“Vẫn không giống với, phụ tử thân tình, huyết mạch tương truyền, là không thể phân cách, này trên đời này phụ thân của, phần lớn nguyện ý vì nhi tử mà hiện ra bản thân sở hữu.”

Đằng Phi nghĩ mình đã sớm chết đi phụ thân của, không khỏi vành mắt ửng đỏ, thanh âm cũng trở nên cô đơn.

“Ta còn là không hiểu, tuy nhiên, ta cảm thấy được có tất phải đáp ứng người, bởi vì ta đối với loài người tình cảm, đúng là thật tò mò, vô luận là bi hoan ly hợp, hay là hỉ nộ ai nhạc, ta cũng muốn thưởng thử một chút, ta hiện tại đã có rất nhiều tâm tình.

Đây là đại vũ trụ pháp tắc, kể từ khi ta có Ta cái này ý thức sau, tự dần dần bắt đầu sinh ra.” Hắc Kiếm vừa nói, từ Đằng Phi mi tâm bắn ra, hóa thành một cái mặt không chút thay đổi lạnh như băng Hắc y nhân, xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Trí Tuệ Thần Tướng lúc này chính là sửng sốt, kinh ngạc nhìn trước mắt Hắc y nhân kia, bằng cảnh giới của hẩn, thậm chí hoàn toàn không có thể phát hiện đối phương tồn tại!

Hơn nữa chỉ sợ Hắc y nhân kia từ Đằng Phi mi tâm nhảy ra đứng ở trước mặt của hắn, hắn như cũ không cách nào cảm ứng được đối phương!

“Này, vị này là?” Trí Tuệ Thần Tướng nhìn Đằng Phi, khoe miệng khê co quắp mấy cái, trong lòng sợ hãi than: cả đời này đại nhân, chẳng lẽ thật muốn giống như lời tiên đoán trung nói như vậy, đại phóng tia sáng kỳ dị sao? Không biết hắn còn có bao nhiêu mình không rõ ràng lắm lá bài tẩy.

Lúc trước tuy nói sớm đã biết Đằng Phi là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn chuyển thể người, nhưng hai đóa bất đồng hoa, rất khó để Trí Tuệ Thần Tướng đem Đằng Phi trở thành là năm đó đại nhân, mặc dù ngôn từ đang lúc không ít tôn kính, nhưng từ trong đáy lòng, cũng không có đem Đằng Phi trở thành là cái loại này cao hơn hắn cường giả.

Cảm giác như vậy, phi thường bình thường, không có nghĩa là Trí Tuệ Thần Tướng sẽ được sinh ra đem Đằng Phi dẫm ở dưới chân ý niệm trong đầu, có ít người trung thành, không chỉ một đời cả đời, mà là đời đời kiếp kiếp!

“Vị này là của ta một đồng bọn, người gọi hắn lão Hắc là tốt rồi.” Hắc Kiếm cũng không nghĩ bộc lộ thân phận của nó, như vậy Đằng Phi cũng không nguyện miễn cưỡng, “Hắn có lẽ có điểm biện pháp.”

“Tốt lắm, tốt lắm!” Lão giả nghe vậy, không chút do dự đem vật cầm trong tay Lão Long giao cho Hắc Kiếm trên tay.

Đằng Phi nói lão Hắc có lẽ có biện pháp, Trí Tuệ Thần Tướng quá tin, thậm chí ngay cả Có lẽ loại này giả thiết cũng cho bỏ qua.

Ngay cả hắn cũng nhìn không thấu người, có biện pháp quả thực ở bình thường tuy nhiên.

Hắc Kiếm tiếp lấy Lão Long, hai đạo Thần Quang theo hai tay trực tiếp tụt vào đến già long thân thể trong.

Lúc trước bị đánh lạn kinh mạch nát bảy xương cùng tổn hại lực lượng chi nguyên cũng đã bị Trí Tuệ Thần Tướng chữa trị.

Vẫn còn dư lại tồn hại thần thức cùng kia đạo phong ấn, Trí Tuệ Thần Tướng trong lúc nhất thời cũng bàn tay trắng nổi không thể.

Nhưng ở Hắc Kiếm trong tay, đạo kia bị hủy một nửa thần thức đột nhiên bộc phát ra cường đại tánh mạng năng lượng, theo sau, ở trí tuệ thần kinh kinh hãi than thở trong ánh mắt, Hắc Kiếm hướng phía 99 thành tường đổ hư không một trảo! Vô số con so sánh với tóc ti còn muốn mảnh ngàn vạn gấp thần thức lại từ bốn phương tám hướng, hướng phía Hắc Kiếm trong tay hội tụ mà đến!

“Này...! Đây là cái gì thủ đoạn? !” Trí Tuệ Thần Tướng hoàn toàn bị sợ ngây người.

Đối với rất nhiều người mà nói, Trí Tuệ Thần Tướng bản thân, cũng đã là Thần giống như tồn tại, có thể giờ phút này Trí Tuệ Thần Tướng nhưng giống như Tử Uyên nhìn thấy Đằng Phi bọn họ triển lộ thần tích lúc nét mặt giống như, tràn đầy kinh hãi rung động cùng không thể tin được.

Đằng Phi trên mặt rốt cục lộ ra yên tâm nụ cười, Hắc Kiếm chịu ra tay, đã nói lên nó có nắm chắc, đối với Trí Tuệ Thần Tướng rung động, Đằng Phi trong lòng cười thầm: người sống hơn một trăm vạn năm, có thể Hắc Kiếm nó...! Cũng là sống không biết bao nhiêu kỷ nguyên chính là lão quái! Người kiến thức uyên bác, nhưng so với Hắc Kiếm, cũng là kém không biết bao nhiêu vũ trụ a!

Vốn là cơ hồ đã bị hoàn toàn nát bấy thần thức, bị Hắc Kiếm bằng cao nhất pháp tắc lực lượng, ngành sanh sanh từ trong không khí cho giam cầm trở lại, sau đó đem rót vào đến già long tử phủ trong.

Này, vẫn chỉ là khôi phục thần thức bước đầu tiên!

Dĩ nhiên, cũng là mấu chốt nhất một bước, nếu là không thể từ trong không khí đem những thứ này bị đánh vỡ thần thức giam cầm trở lại, như vậy mặc cho người có Thông Thiên thủ đoạn, cũng không thể nào khởi tử hồi sanh.

Kế tiếp, Hắc Kiếm bắt đầu chữa trị lên những thứ này xóc

xéch thần thức, này, lại là hạng nhất ở Trí Tuệ Thần Tướng
xem ra, cũng nhiệm vụ không thể hoàn thành!
Mỗi người thần thức đều là độc lập, cũng là hoàn toàn bất
đồng, người kinh nghiệm bất đồng, thần thức dày độ tích lũy
cũng bất đồng.

Giống như Lão Long cường giả loại này, thần thức dày độ tích
lũy, cường đại đến khó có thể tưởng tượng trình độ, song một
khi những thứ này thần thức Phá Toái, còn muốn đem phục hồi
như cũ, cái loại này khó khăn, có thể nghĩ.

Trí Tuệ Thần Tướng không hồ là Trí Tuệ Thần Tướng, nhìn
Hắc Kiếm cử động, hắc trong đôi mắt rung động về càng ngày
càng đậm, cuối cùng nhin không được thấp giọng kinh hô:
“Hắn đây là đang vận dụng đại vũ trụ pháp tắc lực lượng, ở
chữa trị thần thức của hắn! Nếu không, căn bản là không thể
nào thành công!”

—

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nãi nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 599: Trọng Sinh Lão Long!

>

Đây không phải liều đồ trò chơi, lão Long thần thức độ dày phức tạp có thể so với một cái thế giới, nếu như một cái thế giới nghiền nát thành vô số phiến về sau, như muốn phục hồi như cũ, ngoại trừ cái loại này khủng bố đại vũ trụ pháp tắc lực lượng bên ngoài, căn bản không có bất kỳ biện pháp nào!

Dựa vào đàn biện pháp sinh liều cứng rắn gom góp? Nói đùa gì vậy, một ngàn vạn năm cũng không cách nào đem hắc phục hồi như cũ!

Trí tuệ thần tướng nói xong, một đôi lập tức hướng Đằng Phi, ánh mắt sáng quắc, thấy Đằng Phi đều có chút sợ hãi: “Công tử, người vừa mới nói, hắc là của người một đồng bọn?”

Đằng Phi gật gật đầu: “Đúng rồi, làm sao vậy?”

“Ta nghĩ tới ta biết đại khái lai lịch của hắc rồi.” Trí tuệ thần tướng cảm khái vạn phần, lẩm bẩm nói: “Năm đó đại nhân nếu là có thể đủ tìm được như vậy đồng bọn, há lại sẽ bị Tam Đại Thiên Vương cái loại này tiểu nhân cho ám toán? Một âm một mỗ, đều có thiên định! Khi chúng ta tự cho là nắm giữ thiên địa pháp tắc thời điểm, tự sẽ phát hiện, thiên so với chúng ta nguyên lai muốn còn muốn lớn hơn; khi chúng ta có thể tung hoành một cái vũ trụ thời điểm, cũng sẽ phát hiện, nguyên lai chúng ta thân ở vũ trụ, chỉ là hàng trăm ngàn tỷ trong vũ trụ một cái.

Chính thức thiên, ai có thể cân nhắc? Thiên Ý...! Yêu cầu cao hời ah!”

Cũng khó trách hắc sẽ phát ra như thế cảm khái, vốn là tại trí tuệ thần tướng nhận thức chính giữa, Thượng Cổ Thần giới, đó là xa không thể chạm truyền thuyết, dù sao một cái kỷ nguyên trước khi sự tình, một ngàn tỷ năm lâu như vậy, ai sẽ đi chính

thức đề ý?

Khả dưới mắt, tựa có một người đến từ Thượng Cổ Thần giới đại năng, đứng ở chỗ này, tại một cái cơ hồ bị triệt để phế bỏ mặt người trước, thi triển ra cái loại này hắc chỉ từng nghe nói lại chưa từng nhìn thấy qua đại vũ trụ pháp tắc.

Gio tay nhắc chân gian : ở giữa, chính thức làm được nắm giữ một người vận mệnh, loại này đại năng, coi như là hắc, cũng là muốn bá phục đây.

Khả trí tuệ thần tượng hay là không nghĩ tới, cái này lão Hắc, xa so với hắc trong tưởng tượng.

Càng cường đại hơn không biết gấp bao nhiêu lần!
Theo lão Long thần thức chữa trị tiến độ.

Hắc kiểm trên trán, rõ ràng bắt đầu chảy ra màu đen mờ mờ, từng đạo.

Như là mực đậm giống như bình thường, đem mặt của hắc làm cho hoa, nhìn về phía trên thập phần chật vật.

Nhưng người ở chỗ này.

Lại không ai cười nhạo.

Đằng Phi trong nội tâm càng là cảm thấy bất khoan, bởi vì hắc bỗng nhiên đã minh bạch hắc kiểm cự tuyệt nguyên nhân, thi triển loại này đại vũ trụ pháp tắc, coi như là hắc kiểm, cũng đồng dạng không thoải mái!

Nhưng mà hắc kiểm lại thủy chung thờ ơ, trên mặt không có bất kỳ biểu lộ, đối với nó mà nói, chỉ cần là chuyện đã đáp ứng, như vậy vô luận đến cỡ nào khó khăn.

Nó đều đi hoàn thành.

Đã đáp ứng, tựa cũng không ôm lấy oán.

Thời gian nhoáng một cái đi qua tám ngày!

Cái này tám ngày trong thời gian, hắc kiếm thủy chung tại chữa trị lấy lão Long thần thức.

Đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích.

Trên trán mực sắc mờ hôi càng chảy càng nhiều, sớm đã đem hắc kiếm khuôn mặt biến thành than đen.

Đứng được xa một chút.

Không nhìn kỹ, nhất định sẽ cho rằng đây là một cái màu đen cộc gỗ.

Trí tuệ thần tướng lúc này khoan chân ngồi dưới đất, hắc đã qua lúc ban đầu kinh ngạc, bắt đầu lợi dụng cái này cực kỳ hiếm có cơ hội, cảm ngộ khởi lão Hắc thỉnh thoảng tiết ra ngoài ra một đỉnh điểm đại vũ trụ pháp tắc đến.

Hiếu phong cũng bị Đằng Phi theo Chí Tôn trong đỉnh phóng ra, đang ngồi ở thanh trên thân bò, ngơ ngác nhìn xem lão Hắc thi pháp, đầu đầy tuyết trắng tóc dài, lộ ra thập phần chột mắt.

Mặc dù đã biết hiểu tiên căn hậu quả, nhưng hắc như trước không có thể từ nơi này cực lớn đả kích trung khôi phục lại.

Trăm vạn ức con dân, tan thành mây khói, loại này cực lớn đả kích, thật không phải là năng đơn giản khôi phục lại đây.

Chở đi hiếu phong lão Thanh Ngu
Hạn Bạt nhà trẻ xuất ra đầu tiên
Tắc thì sớm đã tiến vào bế quan trạng thái tu luyện.

Tử uyên khoan chân ngồi ở trên hư không, tại đây sớm bị bố trí xuống vô hình kết giới, căn bản không cần lo lắng theo trong hư không bay đi, này sẽ tử uyên chính cầm một quyền sách rất nghiêm túc đang nhìn.

Đây là một bản thập phần trụ cột tu luyện công pháp, là trí tuệ thần tướng tại nhập định trước khi giao cho hắc đấy, tử uyên

cuối cùng phải đi thượng con đường tu hành, lại để cho hắc hiện tại này sẽ bắt đầu tu luyện, nói không chính xác năng cảm nhận được một tia đại vũ trụ pháp tắc, đây mới thực sự là phát tài.

Quảng Hàn tuyệt cũng khoanh chân ngồi ở chỗ kia, cảm ngộ đại vũ trụ pháp tắc, loại này hấp dẫn thật sự quá lớn, năng cũng không cách nào cự tuyệt.

Đằng Phi một mực không nhúc nhích, một mực chú ý hắc kiếm biến hóa, hắc muốn cảm ngộ đại vũ trụ pháp tắc, về sau có rất nhiều cơ hội, không đáng ngại tại lúc này tham gia náo nhiệt, lại để cho đang tại cố gắng muốn có được toàn bộ nhân loại cảm xúc hắc kiếm rét lạnh tâm.

Tùng có đi năm ngày, cách cách bọn họ cứu ra lão Long, đã đã mười ba ngày, hắc kiếm cả người thân thể, đã bị cái loại này mực sắc mồ hôi hoàn toàn bao trùm ở, cơ hồ không thành hình người.

Mà lão Long, lại đột nhiên phát ra một tiếng cực kỳ rất nhỏ rên rỉ thanh âm: “Đau chết ta rồi...! Chết như thế nào cũng khó thụ như vậy?”

Một tiếng này, lại như là âm thanh thiên nhiên, đem Thanh Ngưu thượng hiệu phong, Thanh Ngưu, trí tuệ thần tượng, đang xem sách tử uyên, bé Quan Trung Quảng Hàn tuyệt đồng loạt chân đắc tỉnh táo lại.

Đằng Phi thì là trước tiên tiến lên, nhìn xem hắc kiếm hỏi: “Người như thế nào?” Đằng Phi ngữ khí, mang theo vài phần tự trách, còn có nhàn nhạt đau lòng.

Hắc tuy nhiên không rõ ràng lắm hắc kiếm vì cứu lão Long bỏ ra bao nhiêu, nhưng tuyệt đối so với hắc trong tưởng tượng muốn nhiều rất nhiều, Đằng Phi cũng rất cuộc hiểu rõ hắc kiếm câu kia “Đáng giá sao?”, không phải nó lạnh lùng từ chối, mà là muốn nói, vì cứu một người như vậy, mà để cho ta tổn thất thảm trọng có đáng giá hay không được!

Đằng Phi trong nội tâm cười khổ, gặp hắc kiếm bộ dáng này, nếu như lúc ấy đã biết rõ lời mà nói..., hắc còn thật không

dám nói sẽ làm ra như thế nào lựa chọn, bất quá đoán chừng hay là chọn cứu người.

Dù sao, cái kia không chỉ là một đầu tánh mạng, càng là Long nhất phụ thân.

Hắn đã không có phụ thân, hắn không muốn lại trở mắt nhìn bên người đồng bọn, cũng thừa nhận tang phụ chi thống.

Hắc kiếm thân thể hơi động một chút, lập tức khôi phục đến trước khi bộ dáng, chỉ là cái kia một đôi im lặng lạnh như băng trong mắt, nhưng lại mang theo vài phần mệt mỏi, hắn nhàn nhạt nói ra: “Không có việc gì.” Lập tức lại có vài phần hiếu kỳ ngẩng đầu, nhìn xem Đằng Phi: “Người đây là...! Tại quan tâm ta?”

“Nói nhảm!” Đằng Phi tức giận nói: “Người không có việc gì là tốt rồi, hắn như thế nào đây?”

Hiếu phong bọn người, kể cả trí tuệ thần tượng, cho dù trong nội tâm lo lắng vạn phần, nhưng đã rất thức thời không nói gì.

Lão Long tắc thì là nói hết câu nói kia về sau, bởi vì cực lớn mệt mỏi, mà ở này chóng mặt mê đi qua.

“Hắn, không có việc gì rồi, rất nhanh sẽ tốt, ta rất mệt a, tại ta gọi trước người, không muốn quấy rầy ta.” Hắc kiếm lạnh như băng nói xong, hóa thành một đạo hắc mang, chui vào đến Đằng Phi mi tâm.

Đằng Phi lại tinh tường trông thấy, hắc kiếm tại xác định chính mình là quan tâm hắn về sau, trong mắt lóe lên rồi biến mất cái kia một vòng cảm động.

Trong nội tâm cười cười: người này, thật sự càng ngày càng tiếp cận nhân loại rồi.

Lại để cho như vậy một cái tuyệt thế đại sát khí đã có được nhân loại cảm xúc, thực không biết là đúng hay sai.

Bất quá bây giờ nhìn lại, chắc có lẽ không sai.

“Lão Long thần trí của hắc phục hồi như cũ? Cái kia đạo phong ấn cũng không có?” Hiều phong vẻ mặt kích động Nhất nẩy sinh (manh) nhất sứt chỉ hoa gả luyện vật mà nói: Long bông hoa gả 16k tiểu thuyết tìm tòi Xong lại, lại phát hiện cái kia lạnh lùng lão Hắc đã không thấy rồi, không khỏi dụi dụi mắt Tình, ở đây đây, ngoại trừ Đằng Phi, cũng chỉ có trí tuệ thần tướng trông thấy lão Hắc tiến vào đến Đằng Phi mi tâm rồi.

“Ách, lão Hắc tiên sinh hắc...! Như thế nào không thấy rồi hả?” Hiều phong khòe miệng kịch liệt kéo ra, dùng tay sờ lên cái kia một đầu chói mắt tóc trắng.

Đằng Phi gật đầu nói: “Hắc rất mệt mỏi, đi nghỉ ngơi, yên tâm đi, lão Long không có việc gì rồi, hắc rất nhanh sẽ tốt, hiều phong, ngươi muốn tỉnh lại đi, 99 thành bị diệt đại thù, vẫn chờ ngươi đi báo đây này!”

Trí tuệ thần tướng ở một bên cũng nói: “Đúng vậy, ngươi muốn tỉnh lại đi, vì sư biết rõ ngươi khổ sở, nhưng người không thể một mực sống ở bị thống chính giữa, ngươi muốn cố gắng tu luyện, lão sư đáp ứng ngươi, đem đi tới ngày nào đó, chương ấn Thiên Vương đầu lâu, là của ngươi!”

Tử uyên ở một bên nhẹ nói nói: “Sư huynh, ngươi còn có chúng ta!”

Quảng Hàn tuyệt mặc dù không có nói chuyện, nhưng này con ngươi băng lãnh ở bên trong, lại lộ ra một vòng nhu hòa chi sắc.

Lão Thanh Ngưu trầm giọng nói: “Tương lai chúng ta cùng một chỗ, đem Tam Đại Thiên Vương chọn lật ra, ta còn cho tới bây giờ không ăn hôm khác Vương thịt đây này!”

Mọi người ngay ngắn hướng liếc mắt.

Hiều phong dùng sức ngậm miệng, nhẹ gật đầu, thanh âm khàn khàn nói: “Yên tâm đi, ta sẽ tỉnh lại đi!”

Lão Long cái lúc này lần nữa tỉnh táo lại, đã thấy rõ những người trước mắt này, không khỏi nước mắt tuôn đầy mặt, muốn vung vẩy cánh tay thời điểm, mới phát hiện mình tứ chi toàn bộ cũng không trông thấy, nhìn xem hiều phong lên tiếng khóc lớn nói: “Lão đại, chết rồi, bọn hắc toàn bộ đều chết hết,

vô luận là con dân của chúng ta, hoặc là những cái...kia trung tại chúng ta cùng bất trung tại người của chúng ta, toàn bộ đều chết hết, bị chương ấn Thiên Vương nhất kiếm cho bốc hơi mất, thái thảm rồi, thái thảm rồi ah!”

Một mực kéo căng lấy hiệu phong cũng nhịn không được nữa, xông đi lên cùng lão Long ôm đầu khóc rống lên, trí tuệ thần tướng thở dài một tiếng, quay mặt qua chỗ khác.

Tử uyên nhìn qua xa xa trong hư không cái kia cực lớn vô cùng tường đồ, cảm thụ được cái kia thê lương vô cùng cùng không cam lòng cảm xúc đan vào cùng một chỗ tràn ngập khí tức, cũng không khỏi được rơi lệ đầy mặt.

Đằng Phi mắt đỏ vòng, một bên Quảng Hàn tuyết yên lặng rơi lệ, dùng sức cầm lấy Đằng Phi tay.

Lão Thanh Ngưu Ùm...ùm bò....ò...tiếng bò rống Ùm...ùm bò....ò...tiếng bò rống kêu hai tiếng, ngưu nhân trung chảy xuống nước mắt, sau đó lẩm bầm nói: “Khó chịu tử lão Ngưu rồi!”

Thật lâu, đem trong nội tâm tích ức phát tiết đi ra ngoài lão Long cùng hiệu phong mới dừng lại khóc rống, hiệu phong nhìn xem lão Long nói: “Yên tâm, chỉ cần chúng ta vẫn còn, chỉ cần chúng ta còn sống, tựu một ngày nào đó, sẽ giết đến tận Tam Đại Thiên Vương môn đi, giết bọn hắc cái sạch sẽ!” Lão Long ngừng nước mắt, khổ sở mà nói: “Đáng tiếc ta lại không thể chính tay đâm cừ nhân, chương ấn Thiên Vương cái kia vương bát đản đem ta triệt để phế bỏ, ta nhớ được ta đã bị chết, hồn phi phách tán, không biết như thế nào rõ ràng lại sống lại, cũng tốt, ta còn có một đôi mắt, ta sẽ trơ mắt nhìn bọn họ là như thế nào theo cực hạn hung hăng càn quấy trung bại vong đấy!”

“Lão Long, ngươi vận công thử xem, ngươi bây giờ, có lẽ sẽ có năng lực sinh ra tứ chi đến đấy.” Đằng Phi nói xen vào, cổ vũ một câu, hẳn biết rõ lão Long trước khi sở hữu tất cả tin tưởng đều bị đánh, tại Thiên Vương cảnh giới chúa tể trước mặt, Chí Tôn tựa như hài nhi giống như: bình thường, hoàn toàn không có năng lực chống cự.

Cho nên lão Long căn bản là không nghĩ tới, hẳn bị hoàn toàn

hồi phục xong.

&nbs

Hủy diệt nữ thần 16k tiểu thuyết đọc lưới [NET]

“Cái gì? Ta...” Lão Long thất thanh nói: “Ta lại vẫn hữu lực lượng, ta, ta rõ ràng có thể!”

Đến từ cái kia khóa xinh đẹp màu xanh da trời tinh cầu thư sinh tử uyên lần nữa thấy tận mắt chứng nhận thần tích, không có tứ chi lão Long, rõ ràng cứ như vậy, lẳng không lại dài ra hai cái cánh tay, hai cái đùi, một lần nữa đứng thẳng lên, nhìn về phía trên, tựa cùng người bình thường, không có bất kỳ bất đồng!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 600: Đằng Phi Thế Giới!

>

Lão Long hoàn toàn không thể tin được đây hết thấy, hấn đuổi đuổi tay, đá đá chân, cử chỉ tựa như mới sinh hài nhi giống như bình thường, cuối cùng vui đến phát khóc, quỳ rạp xuống đất, rơi lệ đầy mặt.

Hỉ lấy được trọng sinh không nói, mà ngay cả một thân thực lực đã không sai biệt lắm toàn bộ trở về rồi.

Cái này đối với một lòng sớm đã tuyệt vọng lão Long mà nói, quả thực là không thể tưởng tượng được.

Hấn nhìn qua hiều phong: “Lão đại, ai đã cứu ta? Là trí tuệ thần tướng tiên bối sao?”

Một bên trí tuệ thần tướng có chút lộ ra một cái dáng tươi cười, khoát tay nói: “Không phải ta, cứu ngươi người rất mệt mỏi, vì ngươi trả giá quá nhiều, ngày sau ngươi sẽ có cơ hội cảm tạ hấn đây.”

Người nơi này, ngoại trừ Đằng Phi, cũng cũng chỉ có trí tuệ thần tướng, có thể lý giải lão Hắc vì cứu lão Long, đến tột cùng bỏ ra như thế nào một cái giá lớn.

Hiều phong dùng ngắn gọn đích thoại ngữ, cho lão Long giải thích chuyện này, lão Long xóa đi nước mắt, đứng dậy, hướng về phía Đằng Phi sâu thi lễ: “Công tử, ta lão Long cái khác không cần nói nhảm nhiều lời, theo sau này, lão Long cái này mệnh, chính là vị lão Hắc tiên sinh đây, cũng là công tử đây!” Hiều phong ở một bên, không có bất kỳ bất mãn chi sắc, ngược lại tán dương gật đầu, đây mới là có tình có nghĩa chân hán tử!

Đặng Phi gặp lão Long hoàn toàn chính xác đã khôi phục lại, cũng rất vui vẻ, nói ra: “Lão Long, mạng của người ai cũng không phải, chính là người chính mình đây! Người muốn quý trọng, càng muốn hảo hảo sống sót mới được là, đừng quên, người còn có Long nhất, thậm chí, khả năng còn có Long Ngũ!”

“Long Ngũ...” Lão Long biểu hiện trên mặt cứng đờ, lập tức, hắt thở dài ra một hơi, gật đầu nói: “Công tử nói rất đúng, liền lão Long cái này chết tiệt không thể lại người chết đã có thể sống lại, như vậy Long Ngũ tự nhiên cũng có khả năng còn sống.”

“Mặt khác, là trí tuệ thần tướng đem người toàn thân cốt cách kinh mạch còn có lực lượng của người chỉ nguyên phục hồi như cũ đây, lại nói tiếp, hắt cũng là ân nhân của người.” Đặng Phi nói ra.

Lão Long vội vàng hướng về phía trí tuệ thần tướng quỳ rạp xuống đất, vẻ mặt hổ thẹn mà nói: “Lão Long hổ thẹn, vừa mới lại quên cảm giác Tạ tiên bối, còn hi vọng tiên bối không nên trách tội!”

Trí tuệ thần tướng thò tay, một cỗ nhu hòa lực lượng nâng lên lão Long.

Ôn hòa mà nói: “Không việc gì đâu, cho dù ta không ra tay, vị kia lão Hắc tiên bối, cũng có thể đơn giản hoàn thành những cái...kia.

Cùng lão Hắc tiên bối so với, ta làm những...này, thật là không có ý nghĩa!”

Lão Hắc tiên bối...

Người ở chỗ này đã miễn cưỡng chú ý tới trí tuệ thần tướng xưng hô thể này, không khỏi đã kinh hãi nhìn xem Đặng Phi, có thể làm cho sống quá trăm vạn năm trí tuệ thần tướng xưng hô tiên bối người, cái kia được là lai lịch gì?

Đặng Phi cười khở buông tay: “Cái này không tốt lắm giải thích, bất quá một ngày nào đó.

Các người sẽ biết đây.”

Mọi người như có điều suy nghĩ, lại cũng không có nhiều hơn

nữa qua truy vấn.

Trí tuệ thần tướng lúc này thời điểm nói ra: “Chúng ta không nên ở chỗ này ở lâu rồi, hay là về trước hôn [lăn lộn] thác tinh, tại đâu đó, bắt đầu cơ nghiệp của chúng ta.

Tin tưởng không cần quá lâu, chúng ta có thể lần nữa trở về!”

...

Lại đến hôn [lăn lộn] thác tinh, nhìn qua bao la mờ mịt ngũ vực thế giới, Đằng Phi cảm xúc phập phồng.

Vô luận Vĩnh Hằng Chi Địa người như thế nào xem thường hôn [lăn lộn] thác tinh, tại đây, đều là hấn sinh trưởng cố hương.

Hấn cũng ở nơi đây để lại vô số sự tích, thậm chí là cái thế giới này truyền kỳ.

Mặc kệ bao nhiêu đích nhân vật, trở lại nhà mình hương thời điểm, tổng sẽ lộ ra khác ôm ấp tình cảm.

Tuy nhiên lần này ly khai thời gian cũng không dài, nhưng lại đã trải qua rất nhiều chuyện.

Đối với Vĩnh Hằng Chi Địa, cũng coi như đã có một cái sơ bộ rất hiểu rõ.

Đằng Phi mang theo mọi người, trực tiếp tiến nhập Nam Vực đông phương Lăng thị hoàng triều.

&nb

Y đạo mà đi 16k miễn phí tiểu thuyết Internet sp; có thể nghĩ, bọn hấn một chuyến này người bỗng nhiên xuất hiện, đối với toàn bộ ngũ vực thế giới trùng kích sẽ lớn đến bao nhiêu.

Hoàng đế Lăng Tiêu Dao tự mình đem đám người kia tiếp tiến vào hoàng cung, hấn tuy nhiên chỉ nhận được Đằng Phi cùng Quảng Hàn tuyệt.

Nhưng vô luận là hiểu phong hay là lão Long, xem xét cũng không phải phạm nhân, trí tuệ thần tướng tự càng không cần phải nói, cái kia một thân phong cách cổ xưa khí chất, xem hẳn tựa như cùng xem lịch sử bức họa cuộn tròn.

Toàn thân tản ra đại đạo hàm súc thú vị trí tuệ thần tướng vô luận đi đến cái đó, đã tuyệt sẽ không bị khinh thường.

Đầu kia nhìn như bình thường lão Thanh Ngưu.

Cùng ngưu trên lưng cái kia khí chất nho nhã thanh niên, cũng đều cho người một loại rất cao thâm cảm giác.

Lão Long trải qua sinh tử, đối với rất nhiều chuyện đã đã thấy ra, duy chỉ có xem không khai mở thân tình, hẳn đi vào ngũ vực thể giới chuyện thứ nhất, tự là muốn gặp được nhi Tử Long nhất.

Đằng Phi đối với lão Long yêu cầu tự nhiên đáp ứng, vì vậy, tại hoàng cung ăn hết Lăng Tiêu Dao dừng lại: một châu quốc yến về sau, một đoàn người lập tức cáo từ, tiến về trước Chân Vũ học viện.

Lăng Tiêu Dao mặc dù có ý dám đông ngủ lại ở chỗ này, nhưng cũng biết chính mình vị con rể không là phạm nhân, vì vậy đem đám người kia cung đưa ra ngoài.

Đằng Phi những người này không muốn khiến cho quá lớn oanh động, vì vậy tất cả đều biến mất thân hình, trực tiếp tiến nhập tượng thần bên trong thể giới.

Xuất hiện tại Đấu Tinh cổ điện Đằng Phi tự nhiên lại đưa tới một phen oanh động, bất quá Đấu Tinh cổ trong điện đại đa số người đều không tại gia.

Như lục Tử Lăng bọn người tất cả đều tiến nhập thích hợp riêng phần mình thuộc tính đại lục, tự như năm đó Quảng Hàn tuyệt như vậy, đã bắt đầu các nàng chính mình lịch lãm rèn luyện.

Đặng vũ ngược lại là ở nhà, hôm nay đã trưởng thành là Hoàng cấp đại năng đẳng vũ nhìn thấy Đặng Phi, trong nội tâm tự nhiên là vô cùng vui vẻ, năm đó thiếu nữ thời đại, trong nội tâm cái kia một điểm tình cảm, sớm bị nàng che dấu.

Theo Đặng Phi thực lực không ngừng kéo lên, bên người hồng nhan không ngừng tăng nhiều, đẳng vũ đã chặt đứt cái kia phần không hợp thực tế tưởng tượng, dù sao, bọn họ là huyết chị em ruột, tuy nói thế giới này cũng có đường huynh muội tầm đó quan hệ thông gia đây, nhưng cuối cùng là số ít, hơn nữa dễ dàng khiến cho chỉ trích.

Thực tế Đặng Phi hôm nay nhất cử nhất động, đã thụ thể nhân chú ý, bất luận theo phương diện nào, đẳng vũ cũng sẽ không cho Đặng Phi đi thêm loại này phiền toái.

“Tỷ tỷ thực lực càng phát cường đại rồi, chắc hẳn tiếp qua một ít năm, tựu thật sự có thể trở thành Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế đại năng rồi!” Nhìn thấy tỷ tỷ, Đặng Phi cảm thấy rất thân thiết, đẳng vũ là Đặng Phi khi còn nhỏ đại, một người duy nhất đối với hắn tốt cùng thể hệ.

Khi đó, mà ngay cả đẳng lôi, đều là xem thường hắn đấy, chỉ có đẳng vũ âm thầm quan tâm hắn chiếu cố hắn bảo hộ lấy hắn.

Những chuyện này, tuy nhiên đã qua nhiều năm, nhưng Đặng Phi cũng không có quên.

“Lại đây giễu cợt tỷ tỷ là? Hiện ở chỗ này so tỷ tỷ mạnh người tùy ý có thể thấy được, mà ngay cả Bạo Long tên kia đã đạt tới Hoàng cấp đỉnh phong rồi.” Nâng lên Bạo Long, đẳng vũ ngữ khí bao nhiêu mang theo vài phần không phục.

Năm đó Bạo Long, hoàn toàn chính xác không thể so với đẳng vũ mạnh bao nhiêu, nhưng Bạo Long thiên phú lại hiếu thắng qua đẳng vũ, những năm này theo Đặng Phi bên này dần dần ổn định, đem toàn bộ tâm tư dùng tại trên việc tu luyện Bạo Long, thực lực tăng lên tốc độ hết sức kinh người.

“Đúng rồi, diên quang cùng Vị Ương trắng sáng đoạn thời gian trước cũng vào được, đồng dạng đến đây, còn người nữa tại Bắc Cương vị kia tiểu kiều thê, mang theo hơn ba trăm thiên tư trác tuyệt hài đồng trực tiếp tiến vào đến nơi đây tu luyện.

Những hài tử kia, tựu tại hậu viện, một hồi người có thể đi nhìn xem.” Đẳng vũ cười đối với Đẳng Phi nói ra: “Về phần phương phi nàng...!Nàng mang thai con của người, Đẳng Phi, chúc mừng người, người muốn làm cha!”

“Thật sự? Phương phi thật sự mang thai? Nàng ở đâu?” Đẳng Phi lập tức

Một bộ dùng tội ác ghi thành đại thiện sách: vùi (toàn văn)16k tiểu thuyết tìm tòi

Có loại không dám tin cảm giác, tuy nhiên hẳn có thể không chế một sự tình, nói thí dụ như ngăn cản trong cơ thể tinh hoa bị tự động luyện hóa mất.

Khả có thể hay không lại để cho Mộ Dung phương phi mang thai mang thai, vậy thì thật sự không dám cam đoan rồi.

“Nhìn xem, vừa nghe nói thê tử của mình, tựu đã quên tử tử.” Đẳng vũ trêu chọc, nàng hôm nay cũng thật sự giải khai cái kia khúc mắc, mặc kệ như thế nào, mọi người cũng đều cùng một chỗ, không phải sao?

“Phương phi ngay tại Đấu Tinh cổ điện, bế quan tĩnh dưỡng đâu rồi, thăm thăm lần này đi ra ngoài, muốn cho phương phi tìm vài ngày mới địa bảo, nói là cho nàng cháu trai tại trong bụng mẹ bắt đầu bồi dưỡng, nhất định phải bồi dưỡng cái thần oa đưa ra!”

Đẳng Phi nghe rồi cười cười, sau đó nói sang chuyện khác:

“Gần nhất có nhìn thấy hay không Long nhất?”

“Long nhất, rất lâu không thấy được hắn rồi, hắn giống như tiến nhập một cái rất thần bí đại lục, đoạn thời gian trước ta nghe áo tím nương tử đã từng nói qua một lần, bọn hắn giống như tại thế giới này phát hiện một khối mới đích đại lục, nghe nói đại lục kia thượng tràn ngập lăng lệ ác liệt sát khí.

Chỗ đó tùy tiện một tia sát khí, đều có thể cắn nát một cái đại

đế, rất nguy hiểm, Long nhất giống như cùng Lý Dật Phong tiên bối qua bên kia rồi.” Đẳng vũ nói ra.

“Tốt, tốt! Không hồ là con của ta, nên đi cái kia chỗ tu luyện!” Một bên một mực yên lặng nghe lão Long lớn tiếng trầm trồ khen ngợi.

Hiếu phong trên mặt cũng lộ ra vui mừng biểu lộ, Long nhất là 99 thành trước mắt ngoại trừ lão Long cùng hiếu phong bên ngoài, duy nhất người sống sót, tới một mức độ nào đó, cũng đại biểu 99 thành tinh thần.

Trí tuệ thần tượng sau khi đi vào, một mực trầm mặc, yên lặng cảm thụ được cái thế giới này, không nói gì.

Tử uyên tắc thì là có chút tò mò mọi nơi đánh giá, hắc cả đời này chính giữa, tại nhìn thấy Đẳng Phi bọn hắc trước khi, vẫn luôn là một cái say mê học vấn người đọc sách, nhân nghĩa lễ trí tín, chính là của hắc nhân sinh tín điều.

Chưa bao giờ nghĩ tới, một ngày kia, cuộc sống của hắc sẽ phát sinh như thế trọng đại cải biến, thậm chí triệt để phá vỡ quan niệm cuộc sống của hắc cùng thế giới quan.

Lão Thanh Ngưu thì là cảm thấy nơi này dùng để tu luyện quả thực thái hoàn mỹ, đã đến tận không muốn đi địa phương.

“Lão Long, nếu không ta mang ngươi đi cái chỗ kia nhìn xem?” Đẳng Phi đề nghị nói.

Trên thực tế, đối với người khác mà nói, tượng thần bên trong thế giới là một cái cực kỳ thần bí và phức tạp khổng lồ thế giới, có rất nhiều khối tất cả lớn nhỏ bất đồng đại lục, từng cái đại lục ở bên trên thuộc tính đã không giống với.

Nhưng trong đó tuyệt đại đa số đại lục ở bên trên, đã chảy xuôi theo hoàn toàn do tinh thuần nhất Thiên Địa năng lượng hội tụ mà thành Giang Hà hồ hải!

Nơi này là tu luyện giả trong lý tưởng Tịnh thổ, là thiên

đường, như Thiên Đường giống như: bình thường mỹ hảo.

Đối với Đằng Phi mà nói, trong cái thế giới này, hắn tự là duy nhất Chúa Tể Giả! Hắn có thể hiểu rõ cái thế giới này mỗi một khối đại lục ở bên trên từng cái nơi hẻo lánh chuyện đã xảy ra, đương nhiên, dùng hắn tu vi hiện tại, muốn làm được loại trình độ này, còn cần tìm chút thời giờ.

Nhưng đó cũng không phải không cách nào làm được sự tình.

Lão Long trên mặt lộ ra ý động biểu lộ, dù sao hắn cũng có rất nhiều năm không có xem gặp con của mình rồi.

Từ khi Long Ngũ sau khi mất tích, Long nhất là được lão Long tánh mạng chính giữa người trọng yếu nhất, không có bất kỳ người có thể lấy đại Long nhất tại lão Long trong suy nghĩ vị trí, cho dù là cho lão Long lần thứ hai tánh mạng lão Hắc đều không được.

Lão Long có thể vì lão Hắc, vì Đằng Phi cùng hiểu phong hòa trí tuệ thân tướng những người này đi tử.

Nhưng hắn vẫn có thể vì Long nhất trả giá hết thảy!
Cái này, tự là tình thương của cha, trong thiên địa chí cao yêu!

“Đi, vừa vặn ta cũng không có đi qua cái kia
Chưởng môn sự nghiệp thống nhất đất nước chương mới nhất
Cái đại lục, chúng ta một khởi qua đi xem một chút cũng tốt,
đương nhiên, tự vụng trộm nhìn xem, không muốn quấy rầy
bọn hắn tu luyện.”

Đằng Phi nói ra.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 601: Tu Luyện Nguyên Động Lực!

>

Lão Long rút cục gật đầu, một bên Trí Tuệ Thần Tướng bỗng nhiên nói ra: “Ta cũng cùng đi.”

Hiệu Phong cũng gật đầu nói: “Ân , coi như ta một cái.”

“Ta cũng muốn đi.

.

.” Tử Uyên ở một bên yếu ớt nói.

“Không được!”

Mấy người trăm miệng một lời cự tuyệt Tử Uyên.

Trí Tuệ Thần Tướng mỉm cười nói: “Ngươi tự ở tại chỗ này, lại để cho vị cô nương này mang ngươi đi tu luyện a, Ân, đúng rồi, tự cùng những cái...kia hài đồng cùng một chỗ!”

“À?” Tử Uyên lập tức vẻ mặt đau khổ, năn nỉ nhìn xem Trí Tuệ Thần Tướng: “Lão sư, cái này.

.

.

Cái này không tốt lắm đâu?”

Trí Tuệ Thần Tướng cười cười: “Có cái gì không tốt? Chớ xem thường những cái...kia hài đồng, ngươi còn không nhất định có bọn hắn tu luyện nhanh đây này!”

Đằng Vũ ở một bên che miệng cười khẽ, dùng tu vi của nàng, tự nhiên nhìn ra Tử Uyên trên người cơ hồ không có bất kỳ chân động, bất quá nhìn về phía trên gân cốt ngược lại là

không sai.

Nếu đổi lại lúc trước, như Tử Uyên lớn như vậy mấy tuổi còn muốn tu luyện, không thể nghi ngờ là nói chuyện hoang đường viễn vông, bất quá đặt ở hiện tại, cái này đều không là vấn đề.

Có Huyền Linh Tiên Đan tại, cho dù là già bảy tám mươi tuổi người, cũng làm theo có thể bắt đầu tu luyện.

Chỉ là có thể tu luyện đến cái nào cảnh giới, vậy khó mà nói rồi.

Đằng Phi mặc dù không có cho Đằng Vũ giới thiệu lai lịch của những người này, nhưng Đằng Vũ cực kì thông minh, tự nhiên biết rõ lai lịch của những người này không đơn giản.

Tăng thêm Đằng Phi lại là theo Vĩnh Hằng Chi Địa trở về, rất nhiều chuyện cũng tự rõ ràng được rồi.

“Đi theo ta a, ngươi cơ hồ không có gì trụ cột, tự nhiên muốn bắt đầu lại từ đầu tu luyện, bất quá, tin tưởng ngươi rất nhanh sẽ vượt qua đấy.” Đằng Vũ thanh âm dịu dàng hướng về phía Tử Uyên nói ra.

Tử Uyên sắc mặt đỏ hồng, trước đó hắn cơ hồ không có cùng khác phái đã từng quen biết, Đằng Vũ ngày thường cực đẹp, lại để cho Tử Uyên liên con mắt liếc nhìn nàng một cái dừng khí đều không có.

Đối với cái này, Đằng Phi mấy người đều là vẻ mặt không có tim không có phổi đáng tươi cười.

Cho dù tại Đấu Tinh Cổ Điện bên này, đại đa số người cũng đều bề bộn nhiều việc tu luyện.

Đổi lại dĩ vãng.

Đằng Phi trở về lời mà nói..., tại đây đã sớm là oanh oanh yến yến, lại để cho người không kịp nhìn rồi.

Cái này cũng có thể nhìn ra Đằng Phi bên người những người này.

Hôm nay đều sớm đã đem tâm tư dùng tại phương diện tu luyện.

Loại chuyển biến này, cũng là Đằng Phi vui với chứng kiến đây.

Lão Thanh Ngu yêu cầu ở tại chỗ này tu luyện, nó là Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới siêu giai Ma thú.

Có loại cơ hội này, tự nhiên muốn trùng kích rất cao chính là cái kia cấp độ.

Bất quá Đằng Phi lại cười đối với nó nói ra: “Ta có mấy cái bằng hữu, tất cả đều là Bất Hủ Thần Hoàng đỉnh phong cảnh giới Ma thú, hôm nay chúng đều tại thích hợp hơn chỗ tu luyện, chẳng lẽ ngươi không muốn đi sao?”

Lão Thanh Ngu quả nhiên ý động, lập tức cải biến chủ ý, cùng Đằng Phi bọn người cùng tiến lên đường.

Bất quá khi thổ thuộc tính lão Thanh Ngu bị đưa đến lá lách đại lục thời điểm, cái này đầu lão Ngu rốt cục phát hiện đại lục này khủng bố chỗ.

Nguyên bản trăm ôn trăm trọng thổ thuộc tính nguyên tố, trên đại lục này.

Bạo ngược giống như là nổi cơn điên giống như, điên cuồng rèn luyện lấy nhục thể của nó.

Rèn luyện.

.

.

Thật là tốt nghe thuyết pháp, sự thật điểm nói.

Tại loại này thuộc tính đại lục ở bên trên tu luyện.

Tự như là đem một người bình thường ném tới trên đồng lửa sấy [nướng], ném tới nước sâu ở bên trong chìm.

Đào cái vũng hồ dùng Thổ trên chôn.

.

.

Đại khái tự là loại cảm giác này rồi, nếu có thể dễ chịu chỉ thấy quý rồi.

Cho nên khi Đằng Phi một đoàn người sau khi rời đi, lão Thanh Ngưu đứng tại lá lách đại lục khu vực biên giới vẻ mặt không may, khóc không ra nước mắt.

Bất quá, cuối cùng cái này đầu Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới lão Ngưu đầu óc không có hư mất, biết rõ đại lục này, hoàn toàn chính xác so Đấu Tinh Cổ Điện chỗ đó thích hợp hơn nó tu luyện.

Sau đó, lão Ngưu nghe thấy tại đại lục này càng thêm địa phương xa xôi, truyền đến cái kia từng cơn tiếng mắng, nghe nghe, lão Ngưu trong nội tâm bỗng nhiên cân đối rất nhiều, sau đó sâu chấp nhận gặt đầu, cho rằng đối phương mắng đối với.

“Đằng Phi, ngươi cái này chết tiệt Tiểu chút chút, đem ngươi Thanh Long đại gia ném tới cái này chết tiệt địa phương, tiên sư bà ngoại nhà nó chứ lúc nào mới là cái đầu à? Đáng chết.

.

.

Thanh Long đại gia nếu không phải vì đột phá đến Chí Tôn

cảnh giới giáo huấn người, tự không đành lòng rồi! Nhất định không đành lòng! Không thể nhịn được nữa! Ah ah ah ah!”
“Cái kia đại xà đang mắng người.” Lá lách đại lục trên không, Hiều Phong hảo tâm nhắc nhở Đằng Phi, Quảng Hàn Tuyết ở một bên cười trộm.

Đằng Phi đầu đầy hắc tuyến: “Ta nghe thấy được.”
“Vậy người không muốn giáo huấn một chút nó?” Hiều Phong nhìn xem không ngừng hướng lá lách đại lục trung tâm khu vực đi về phía trước cái kia đầu mấy vạn trượng dài màu xanh Giao Long, vừa cười vừa nói.

“Nó hiện tại thụ thống khổ, so bất luận cái gì giáo huấn đều đáng sợ.” Đằng Phi nói xong, có chút không có hảo ý nhìn xem Hiều Phong nói: “Nếu không, người xuống dưới thử xem? Tiểu Tuyết năm đó thế nhưng mà bằng vào bản thân nghị lực, cứ thế mà tại hỏa thuộc tính đại lục ở bên trên đi đến trung tâm khu vực, đạt được chỗ tốt vô cùng đây này.

Đằng Phi gặp Hiều Phong rốt cục có tâm tư hay nói giỡn rồi, cũng yên tâm không ít, nhìn xem Quảng Hàn Tuyết: “Ta nói rất đúng không đúng?”
Quảng Hàn Tuyết thập phần rất nghiêm túc gật đầu: “Đúng vậy, xác thực đạt được khó có thể tưởng tượng thu hoạch, bất quá quá trình.

.

.

Có chút tra tấn, nhưng người có thể đi thử xem.”
Hiều Phong có chút sợ hãi nhìn thoáng qua Quảng Hàn Tuyết, vừa mới tiến đưa lão Thanh Ngưu xuống dưới thời điểm, cái kia tảo bạo thổ thuộc tính nguyên tố, cơ hồ muốn đem người cho tươi sống buồn chết, cái kia vẫn chỉ là khu vực biên giới ah! Mà Quảng Hàn Tuyết rõ ràng theo biên giới đi thẳng đến trung ương.

.

Hiếu Phong khóe miệng co quắp rút, trong nội tâm nghĩ đến: cô nương này thật đáng sợ, về sau được cách xa nàng đi.

Đằng Phi lúc này thời điểm vừa cười vừa nói: “Cái thế giới này, có năm khối siêu đại đại lục, thuộc tính phân biệt đối ứng kim, mộc, thủy, hỏa, thổ tại năm loại nguyên tố, hiện tại cái này năm khối trên đại lục, đều có người đang tiến hành lịch lãm rèn luyện.

Người thật sự không muốn thử xem?”

Hiếu Phong dùng sức lắc đầu: “Không muốn thử!”

Trí Tuệ Thần Tướng lúc này thời điểm ở một bên nói ra: “Ta ngược lại là cảm thấy, người có lẽ đi lịch lãm rèn luyện thoáng một phát, nếu như, người thật sự muốn tự tay vì 99 thành báo thù mà nói.”

Nâng lên 99 thành, Hiếu Phong nụ cười trên mặt thu lại, chăm chú nhìn Trí Tuệ Thần Tướng nói ra: “Lão sư, người cũng cho rằng ta có lẽ lựa chọn một khối đại lục tiến hành lịch lãm rèn luyện sao?”

“Đúng vậy, khả năng người không quá thói quen loại này lịch lãm rèn luyện phương thức, đã bình ổn cùng thủ đoạn tăng lên đã quen, đối với loại phương thức này có chút kháng cự cùng sợ hãi, nhưng nếu như người có thể kiên trì ở mà nói.

.” Trí Tuệ Thần Tướng nhìn xem Hiếu Phong: “Tựa như công tử cùng Tiểu Tuyết cô nương nói như vậy, người cũng tìm được không tưởng được thu hoạch!”

Hiếu Phong trầm mặc một hồi, sau đó gật gật đầu, nói ra: “Ta hiểu được, Đằng Phi, công pháp của ta thuộc tính vì Thủy.”

Cuối cùng, trong đội ngũ chỉ còn lại Đằng Phi, Quảng Hàn Tuyết cùng Trí Tuệ Thần Tướng cùng Lão Long bốn người

này.

Nghe phía dưới truyền đến Hiếu Phong hô to gọi nhỏ, Đằng Phi khẽ cười nói: “Xem ra, hắn đã từ lúc đánh trúng khôi phục lại rồi.”

Lão Long lại lắc đầu nói ra: “Hắn chỉ là không muốn để cho chúng ta vì hắn lo lắng mà thôi.”

Trí Tuệ Thần Tướng tán dương nhìn thoáng qua Lão Long, gật đầu nói nói: “Đúng vậy, ta người đệ tử này, nhìn như phóng đảng không bị trời buộc, nhưng trên thực tế tâm tư cực kỳ tinh tế tỉ mỉ, chính hắn cũng ý thức được hắn không thể tiếp tục như vậy, đồng thời, cũng vì trấn an chúng ta.”

Đằng Phi than nhẹ một tiếng: “Vận mệnh luôn không thể dùng ý nguyện của chúng ta về phía trước phát triển, đại vũ trụ pháp tắc lực lượng, hoàn toàn chính xác lại để cho nhân tâm sinh kính sợ.”

Trí Tuệ Thần Tướng nhẹ nhàng cười cười: “Hiếu được kính sợ người, mới có thể đi xa hơn.”

Một đoàn người nói xong, tại trần ngập Hỗn Độn năng lượng hư vô trong không ngừng hướng phía dưới, rốt cục đi vào một cái so sánh với ra, lớn đến không tính được đại lục, nhưng khoảng cách còn có mấy vạn dặm xa, có thể cảm thụ vẻ này bay thẳng đi lên sát khí.

Mà ngay cả Trí Tuệ Thần Tướng đều có chút động dung: “Tại đây sát khí tốt thuần túy, quả thật là một chỗ kỳ diệu chi địa!”
Đằng Phi lúc trước mới xuất đạo thời điểm, trụ từng tại Thần Vực trong lịch lãm rèn luyện qua, đối với sát khí thứ này cũng không úy kỵ, mặt không đổi sắc hướng phía dưới bay đi.

Quảng Hàn Tuyết cùng Lão Long tắc thì lập tức mở ra hộ thể cương khí, tại đây sát khí cũng không phải đùa giỡn đấy, nếu không phải phòng ngự, rất có thể bị cái này sát khí làm bị thương.

Trí Tuệ Thần Tướng cảnh giới thực lực đều vượt qua cái thế giới này, cho nên đồng dạng không có bất kỳ động tác, đi theo Đằng Phi cùng một chỗ hướng phía dưới bay đi.

Sát khí đại lục ở bên trên, hai đạo thân ảnh, một trước một sau,

cách xa nhau ước chừng mấy ngàn dặm, chính hướng phía sát khí nồng nhất đích trung tâm khu vực chậm rãi đi về phía trước lấy.

Phía trước cái kia, vốn nên là là thứ đạo cốt tiên phong lão nhân, nhưng giờ phút này lại thập phần chật vật, một thân thanh sam thượng diện che kín vô số lỗ thủng, nhìn về phía trên rách tung toé.

Trong không khí khắp nơi đều là đan xen pháp tắc sát khí, không ngừng hướng hấn thất cổ: xoắn giết mà đến, mà vị lão nhân này, có khả năng làm, tựu là không ngừng bị bách ứng chiến!

Loại này chiến đấu, rất dễ dàng đem người bức điên, bởi vì đối thủ là không có bất kỳ cảm xúc thuần túy sát khí, nó sẽ không mệt mỏi, sẽ không tử vong, càng sẽ không lùi bước, chỉ cần người đứng ở chỗ này, nó tựu vĩnh viễn không gián đoạn đối với người tiến hành điên cuồng công kích, thẳng đến đem người quấy thành mảnh vỡ!

Đối lại một cái tâm tính bình thường võ giả, căn bản là không cách nào kiên trì.

Long Nhất là thứ vũ si, cái này đối với chiến đấu cuồng nhiệt đến người bên ngoài không cách nào tưởng tượng gia hỏa có thể kiên trì, báo đáp ân tình có thể nguyên.

Nhưng đã tại năm vực thế giới ẩn cư vài vạn năm, tâm tính đã sớm đậm bạc yên lặng Lý Dật Phong, rõ ràng cũng có thể tại loại này sát khí tàn sát bừa bãi, không nghĩ qua là sẽ chết địa phương khắc khổ tu luyện, thật sự có chút ít ngoài dự đoán mọi người.

Quảng Hàn Tuyết ở một bên nhẹ nói nói: “Lý Dật Phong trong nội tâm, đồng dạng có hận, bọn hắn năm đó đắc tội đệ Tam Thiên Tôn thân thích, bị buộc ra Vĩnh Hằng Chi Địa, tuy nói ẩn cư năm vực thế giới nhiều năm, nhưng đồng dạng nghĩ đến phải đi về báo thù.”

Lão Long ở một bên vui mừng nhìn xem đằng sau đạo kia bắt khuất thân ảnh, thông thả nói ra: “Cừu hận, mới là thôi động tiến lên lớn nhất động lực!”

Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đằng Phi đều là nao nao, sau đó im lặng.

Lão Long nói không phải không có lý, những thứ khác như là tìm kiếm võ đạo đỉnh phong, muốn Trường Sinh Bất Tử đợi nguyên nhân, tuy nói cũng có thể lại để cho con người làm ra chỉ không ngừng tiến lên, nhưng không có loại nào lý do, như cừu hận như vậy đơn giản trực tiếp, thì có thể làm cho người điên cuồng cố gắng tăng lên chính mình.

“Muốn hay không đi theo hần nói vài lời nói?” Đằng Phi nhìn xem Lão Long nói ra, bởi vì hần nhìn ra Lão Long trong mắt cái loại này liêm độc tình thâm ánh mắt.

Lão Long lắc đầu, nói ra: “Vẫn là dừng (không được) rồi, hiện tại xuống dưới, chỉ biết nhiều loạn hần yên lặng tâm, ta tin tưởng con của ta, nhất định là ưu tú nhất chính là cái kia!” Nói xong, có chút không có ý tứ nhìn một chút Đằng Phi, lại bổ sung nói: “Tại từng phụ thân trong mắt, con của mình đều là ưu tú nhất đấy.”

Đằng Phi cười cười: “Con của người đích thật là ưu tú nhất đấy, cái này, không cần hoài nghi!” Đằng Phi nói xong, trong nội tâm vẫn đang suy nghĩ: bất quá, đợi con của ta sinh ra về sau, con của người phải nhờ vào bên cạnh đứng cả!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyệnCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 602: Tín Nhiệm!

>

Sau đó, Đằng Phi lại dẫn Quảng Hàn Tuyết, Lão Long cùng Trí Tuệ Thần Tướng, đem tượng thần trong thế giới bộ đại bộ phận đại lục du lãm một vòng.

Cuối cùng, Trí Tuệ Thần Tướng không thể không lộ ra sắc mặt kính nể, nói ra: “Có thể đem như vậy một cái thế giới diễn biến đi ra người, chẳng những có khó có thể tưởng tượng Thông Thiên thủ đoạn, còn muốn tinh thông đại vũ trụ pháp tắc, quan trọng nhất là, còn phải có người bên ngoài không cách nào phỏng đoán đại trí tuệ ah! Hơn nữa.

.

.

Sông, cái này tượng thần tựa hồ bị phong ấn qua, nó chất liệu, là Hắc Văn Kim Tinh?”

Đằng Phi gật gật đầu, nói ra: “Là một khối Hắc Văn Kim Tinh tinh cầu!”

Trí Tuệ Thần Tướng nhin không được hít sâu một hơi, nhìn xem Đằng Phi ánh mắt trở nên vô cùng quái dị, như là đang nhìn một con quái vật, cuối cùng bật cười nói: “Công tử linh hồn, nhất định theo Sơ Thủy tự cao quý vô cùng, dù là rơi vào Luân Hồi, nhưng vô luận là Vĩnh Hằng Chi Chủ, vẫn là công tử ngài, đều có thể có được lớn như thế cơ duyên cùng số mệnh, cường đến lại để cho người không lời nào để nói ah!”

Lão Long ở một bên dùng sức gật đầu, mà ngay cả Quảng Hàn Tuyết, đều lộ ra sâu chấp nhận thần sắc, hiển nhiên, nàng cũng là thập phần nhận đồng Trí Tuệ Thần Tướng cái này thuyết pháp đây.

Đằng Phi buông buông tay, biểu thị chính mình kỳ thật cái gì cũng không biết, sau đó nói sang chuyện khác: “Tiên sinh đối với cái thế giới này, còn thoả mãn?”

Trí Tuệ Thần Tướng biết rõ Đằng Phi hỏi chính là cái gì, dùng tay vuốt cằm râu dài, vừa cười vừa nói: “Thoả mãn, tự nhiên thoả mãn, như vậy một cái thế giới, chỉ cần ngăn ngừa vài thập niên thời gian, có thể bồi dưỡng được đủ để cho Vĩnh Hằng Chi Địa chịu biến sắc lực lượng đến!”

Lão Long ở một bên có chút ý động nói: “Công tử, tiên sinh, ta Lão Long cũng muốn xuống dưới lịch lãm rèn luyện!”

Trí Tuệ Thần Tướng có chút lắc đầu, nói ra: “Người tuy nhiên đã phục hồi như cũ, nhưng hiện tại cũng không thích hợp tiến vào cái kia đợi kích Liệt chỗ tu luyện, người vẫn là đi trước công tử lúc ban đầu mang bọn ta tiến vào địa phương tĩnh tu vài năm, sau đó lại cân nhắc vấn đề này.”

Lão Long cũng chỉ là báo thù sốt ruột, nghe xong Trí Tuệ Thần Tướng mà nói về sau, cũng không hề cưỡng cầu.

Một đoàn người cuối cùng trở lại Đâu Tinh Cổ Điện, Đằng Phi trực tiếp sử dụng tượng thần thế giới Chúa Tể Giả năng lực, đem thanh âm của hắn truyền lại đến tượng thần thế giới mỗi trong khắp ngõ ngách đi, đem Trí Tuệ Thần Tướng, Hiểu Phong, lão Thanh Ngưu, Lão Long cùng Tử Uyên giới thiệu cho tất cả mọi người.

Đồng thời cường điệu Trí Tuệ Thần Tướng quân sư địa vị, theo sau này, tất cả điều khiển, đều muốn nghe mệnh tại Trí Tuệ Thần Tướng.

Đằng Phi thanh âm truyền khắp tượng thần nội bộ thế giới lập tức, vô số người đều dừng lại chuyện đang làm, trong đó Lục Tử Lăng bọn người trên mặt, đều lộ ra vui vẻ đáng tươi cười, bởi vì nghe thấy Đằng Phi thanh âm, đã nói lên hắn trở về rồi, hơn nữa rất an toàn, tựa hồ, còn mang về cường viện.

Đối với các nàng mà nói, chỉ cần Đằng Phi tốt, các nàng sẽ vui vẻ.

Sát khí đại lục ở bên trên, lạc hậu Long Nhất nhưng lại lông

mày có chút nhần lại, hấn có chút kỳ quái, vì cái gì Hiều Phong thành chủ cùng phụ thân của mình đều đến rồi tại đây, cái kia 99 thành giao cho ai đi quản? Bất quá cái này ý niệm cũng chỉ là tại Long Nhất trong đầu lóe lên rồi biến mất.

Cái này vũ si hôm nay đem chinh phục sát khí đại lục, trở thành mục tiêu duy nhất!

Theo tượng thần trong thế giới đi ra, Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết không có làm bất luận cái gì dừng lại, liền biến mất ở Chân Vũ học viện trong.

Nói cách khác, rất nhanh cũng sẽ bị nghe hỏi tới là biến người che hết, sau đó theo năm vực các nơi chạy đến cái kia chút ít người cũng có thể đem bọn họ cho phiền chết.

Hai người thuận di đến một mảnh không người nguyên thủy đại trong rừng rậm, dừng bước lại, mảo ngồi ở một cây cực lớn như núi lĩnh cổ thụ thượng diện, lưng tựa thân cây, nhẹ giọng đàm luận.

“Người cứ như vậy đem người căn cơ giao cho Trí Tuệ Thần Tướng, người thật sự như vậy tin tưởng hấn sao?”

“Người cảm thấy hấn sẽ có dị tâm?”

“Ta chỉ là cảm giác, hấn tại đây hơn 100 vạn giữa năm, có lẽ có rất nhiều lần có thể cơ hội báo thù khẩu ít nhất, cũng có thể cho Tam Đại Thiên Vương điểm ném mùi đau khổ, không cho Vĩnh Hằng Chi Địa phát triển cho tới bây giờ trình độ.

Ta muốn, bằng trí tuệ của hấn, làm được những... này, cũng không phải rất khó.”

Quảng Hàn Tuyết Tinh Mâu nháy động, tựa ở Đằng Phi đầu vai, nhẹ nói nói: “Người còn nhớ rõ Hiều Phong lúc ấy đã từng nói qua cái gì a?”

Đằng Phi gật gật đầu, nói ra: “Hiều Phong nói thầy của hấn hôm nay rất suy yếu, nhưng ta cũng hoàn toàn chính xác không có thể theo Trí Tuệ Thần Tướng trên người phát hiện quá nhiều suy yếu địa phương, cảnh giới của hấn đã đạt tới Thiên Vương, muốn sự khôi phục sức khỏe lượng cũng không khó.”

“Đúng vậy a, nếu là như vậy, vậy hấn tại sao phải tại Hiều

Phong trước mặt làm ra suy yếu bộ dáng đây này ? Có phải nói, năm đó hắc căn bản chính là sớm biết như vậy muốn xảy ra chuyện gì, mới xa xa bỏ chạy.”

Quảng Hàn Tuyết sâu kín nói ra: “Đằng Phi, người hôm nay tượng thần thể giới, không cho có mất, đây là người lớn nhất dựa vào, những người kia, cũng là người duy nhất thành viên tổ chức, một khi hắc có cái gì hắc tâm tư của hắc, vậy người đem lâm vào vạn kiếp bất phục hoàn cảnh.

Đừng quên, người nhà của chúng ta, đều tại đó.”

Quảng Hàn Tuyết một câu chúng ta, lại để cho Đằng Phi lộ ra hiểu ý mỉm cười, hắc lắc đầu, nói ra: “Sẽ không, thấy hắc lần đầu tiên thời điểm, Hắc Kiếm tự đã nói với ta, cái này người, là thứ chính thức trí giả, tuyệt sẽ không làm bất luận cái gì không khôn ngoan cử động.”

“Có ý tứ gì?”

“Hắc năm đó ở Vĩnh Hằng Chi Chủ ngộ hại, thế cục đã không thể vãn hồi thời điểm, không có đi làm khí phách chi tranh, không có giống Hình Thiên như vậy lựa chọn cá chết lưới rách.

Mà là dứt khoát kiên quyết viễn độn mà đi, trước bảo toàn đường như mình.”

Đằng Phi nhẹ nói nói: “Đây cũng không phải là là hắc rất sợ chết, mà là một loại chính thức đại trí tuệ.

Những năm này, thật sự là hắc có rất nhiều cơ hội, cho Tam Đại Thiên Vương ngọt ngào, lại để cho bọn hắc không cách nào đem Vĩnh Hằng Chi Địa phát triển như vậy hoàn mỹ.

Có thể hắc một khi làm như vậy rồi, như vậy, Tam Đại Thiên Vương tuyệt sẽ không bỏ qua hắc, người ngấm lại xem, Nhược người là Tam đại đại Vương lời mà nói..., người sẽ bỏ qua như vậy một cái kinh địch không ngừng phá hư lãnh địa của mình sao?”

Quảng Hàn Tuyết khẽ lắc đầu: “Đích thật là sẽ không, thế nhưng mà sông tâm

“Vậy kết được, kỳ thật vô luận trong lòng hắc, vẫn là trong mắt ta, Vĩnh Hằng Chi Địa, chính thức đáng sợ đấy, chỉ có

Tam Đại Thiên Vương!”

Đằng Phi nhẹ nói nói: “Người hôm nay ở vào Chí Tôn đỉnh phong, ta cũng ở vào Chí Tôn đỉnh phong, của ta chiến lược, nói là nửa bước Thiên Vương cũng không đủ, có thể người phát hiện không có, chúng ta muốn đột phá đến Thiên Vương cảnh giới kia, hy vọng tương đương xa vời, dùng tình huống trước mắt đến xem, đây cơ hồ tựa là một kiện không thể nào làm được sự tình!”

Quảng Hàn Tuyết gật gật đầu, nói ra: “Hoàn toàn chính xác, theo Chí Tôn đỉnh phong đến Thiên Vương, phải phát cách xa nhau vô số vũ trụ giống như, lại để cho người căn bản bắt không được một điểm dấu vết, có lẽ, chỉ có linh ngộ nhất định được đại vũ trụ pháp tắc, mới có thể tấn thăng đến Thiên Vương cảnh giới.”

Đằng Phi vỗ vỗ dưới thân cái này gốc cổ thụ, nói ra: “Tựa như cái này gốc cổ thụ, khả năng đã còn sống mấy vạn năm thậm chí hơn mười vạn năm, nó cho tới bây giờ như trước cành lá rậm rạp, không lồ như núi lĩnh giống như, có thể nói cây trong đế vương, nhưng nó nhưng như cũ chịu lấy đến cái này phiền đại địa pháp tắc ước thúc.

Nếu như cái này phiền đại địa sụp đổ, như vậy nó, mặc kệ đi qua như thế nào cường đại, đều sẽ phải chịu liên lụy, đã mất đi đại địa che chở, nó rất nhanh sẽ khô héo mà chết.

Chí Tôn, đồng dạng là như thế, vô luận lại như thế nào cường đại, cũng cần tinh cầu với tư cách che chở, đã mất đi tinh cầu Chí Tôn, phiêu phù ở lạnh như băng cô tịch trong vũ trụ, có lẽ sẽ còn sống thật lâu, nhưng tử vong nhưng lại không thể tránh khỏi sự tình, bởi vì bọn hắn tại lạnh như băng trong vũ trụ, tìm kiếm không đến lực lượng chi nguyên khẩu nhưng Thiên Vương bất đồng, Thiên Vương đã vượt ra cái này đỉnh, cấp độ.

“Người nói là, sông, Thiên Vương có thể đem bản thân dung tại trong vũ trụ còn sống?” Quảng Hàn Tuyết lộ ra khó có thể tin thần sắc.

Đằng Phi khẽ cười nói: “Thiên Vương cũng không thể, chính thức có thể Encarnación Thiên Đạo pháp tắc đấy, chỉ có Đại

Thiên Vương cảnh giới, cũng không phải Vĩnh Hằng Chi Địa cái kia Đại Thiên Vương Nguyên Linh, mà là chính thức Đại Thiên Vương! Nhưng Thiên Vương cảnh giới, nhưng lại có thể theo lạnh như băng trong vũ trụ, trực tiếp hấp thu pháp tắc lực lượng, vì chính mình sử dụng, khôi phục lực lượng của hắn.

Cho nên, muốn giết chết Thiên Vương, vô cùng khó khăn!”
“Trí Tuệ Thần Tướng lẻ loi một mình, muốn tại loại tình thế này hạ công phá Tam Đại Thiên Vương liên minh, vô cùng khó khăn, nhưng hiện tại, hắn thấy được hy vọng, cho nên, hắn mới có thể cùng ta trở về.” Đằng Phi nói ra.

“Cái kia hy vọng là người?” Quảng Hàn Tuyết nhẹ giọng hỏi, cũng không có là nghi vấn, mà là hỏi ý.

“Là Hắc Kiếm!” Đằng Phi nói ra: “Hắn chịu theo chúng ta trở về, lúc ban đầu mục đích nhưng thật ra là Tử Uyên.”
“Cái kia người đọc sách?” Quảng Hàn Tuyết có chút ngoài ý muốn.

Đằng Phi cười nói: “Người chẳng lẽ không có phát hiện, cái kia người đọc sách trong thân thể, tồn tại một cỗ Hạo Nhiên Chính Khí, mà loại này khí, mãi tại chúng ta trong thế giới này, ngàn vạn ức người trong không một! Đây là một loại cực kỳ khó được đặc thù thể chất!”

“Vậy thì sao? Hắn thiên phú dù cho, chẳng lẽ còn có thể đột phá đến Thiên Vương cảnh giới hay sao?” Quảng Hàn Tuyết không phục nói.

“Cái này, rất khó nói.” Đằng Phi có chút nheo lại hai mắt, nói khẽ: “Ta có thể tại ngắn ngủn vài thập niên thì đến được cái này dọa) cảnh giới, người khác chưa hẳn lại không thể, không nên coi thường người trong thiên hạ.

Nhưng lại để cho Trí Tuệ Thần Tướng chính thức hạ quyết tâm cùng Vĩnh Hằng Chi Địa khiêu chiến đấy, nhưng lại Hắc Kiếm.”

“Lão Hắc?” Quảng Hàn Tuyết nhíu lại đôi mi thanh tú có chút

triển khai.

“Đúng vậy, tặc tử là lão Hắc, thủ đoạn của nó, người cũng thấy được, đơn giản độc đáo, chống lại một gã Thiên Vương, lão Hắc tuyệt sẽ không rơi xuống hạ phong.” Đằng Phi nói ra.

“Nhưng Tam Đại Thiên Vương có ba cái, hơn nữa chúng ta không biết Vĩnh Hằng Chi Địa còn có ...!hay không mới đích Thiên Vương xuất hiện.” Quảng Hàn Tuyết sâu kín nói ra.

“Cho nên, tượng thần thể giới mới có thể như thế bị hấn coi trọng.” Đằng Phi thở dài ra một hơi, nhẹ nói nói: “Tượng thần thể giới, với tư cách một cái Thần Giới nhất tông châu báu, đủ để đem đại lượng thiên phú người tốt, bồi dưỡng trở thành Chí Tôn, cái này chính là một cỗ khổng bố lực lượng.

Dùng để đối phó Vĩnh Hằng Chi Địa rất có nắm chắc, trừ phi Tam Đại Thiên Vương tự mình ra tay, nói cách khác, cỗ lực lượng này, đem không người có thể địch , có thể đem Vĩnh Hằng Chi Địa lật tung! Đến lúc đó, Tam Đại Thiên Vương nhất định sẽ ngồi không yên, bọn hấn sẽ có người ra tay, nhưng Tam Đại Thiên Vương có thể hay không đồng thời ra tay, cái này, tặc tử là chúng ta muốn đánh bạc đấy!”

Quảng Hàn Tuyết nghĩ đến cái gì, nhẹ giọng hoảng sợ nói: “Ý của người, nói là Trí Tuệ Thần Tướng tại đánh bạc Tam Đại Thiên Vương sẽ không đồng thời ra tay, dù là hai cái liên thủ, đều bị hấn và Trí Tuệ Thần Tướng ngăn lại, còn lại cái kia chút ít người, là tốt rồi đối phó rồi?”

Đằng Phi gật gật đầu, nói ra: “Trí Tuệ Thần Tướng đồng dạng ẩn nhẫn nhiều năm như vậy, hấn sẽ không buông tha cho lần này báo thù cơ hội, hấn theo chúng ta, có đồng dạng mục tiêu, hơn nữa, hấn là có đại trí tuệ người, sẽ không làm cái loại này không khôn ngoan lựa chọn.

Bất luận cái gì tín nhiệm, kỳ thật đều là có điều kiện tiên quyết đấy, đem sở hữu tất cả điều kiện tổng hợp mà bắt đầu..., ta lựa chọn tín nhiệm hấn!”

Nói xong, Đằng Phi nhìn về phía phương xa núi non trùng điệp núi non trùng điệp kéo dài sơn lĩnh: “Về phần hấn vì cái gì một lần rất suy yếu, cái này, ta muốn hấn là có hấn lý do của

mình, có lẽ có một ngày, chúng ta sẽ biết vậy thì vì cái gì.”
Quảng Hàn Tuyết gật gật đầu, tự nhiên cười nói: “Ta bị người thuyết phục rồi, hy vọng chúng ta có thể sớm ngày đem Vĩnh Hằng Chi Địa đánh xuống, ta rất muốn nhìn một chút, Quảng Việt Thiên Vương khi đó, sẽ là một loại như thế nào biểu lộ?”
“Nhất định rất đặc sắc!” Đằng Phi nói ra.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 603: Yêu Ma Đột Kịch!

>

Thần Hồn Vực ở trong, lúc này chính một mảnh hỗn loạn.

Nguyên bản năm vực đám võ giả vẫn còn cẩn thận từng li từng tí thăm dò lấy Thần Hồn Vực cái này rộng lớn khổng lồ thần bí thế giới đâu rồi, cái kia tầng tầng lớp lớp Đại Đế, Hoàng cấp thậm chí Bất Hủ Thần Hoàng cấp bậc mãnh thú lại để cho tuyệt đại đa số con người làm ra chỉ sợ.

Mà ngay cả năm vực bên trong đích những cái...kia hào phú đại tộc, cũng đều không dám coi như không quan trọng.

Nội tình là có, nhưng sở dĩ gọi là nội tình, cũng là bởi vì những lực lượng này không thể đơn giản lấy ra sử dụng.

Bằng không thì một khi có cái tốt xấu, cái loại này tồn thất là bất kỳ một cái nào hào phú đại tộc đều không thể thừa nhận đấy.

Cho nên tuy nhiên đã nhiều năm như vậy, nhưng đối với năm vực đám võ giả mà nói, Thần Hồn Vực như trước là thứ có mảng lớn Địa Khu không có bị khai thác đi ra thần bí bảo địa.

Bọn hắn cũng không gấp, lại không có người theo chân bọn họ tranh giành cái gì, chậm rãi khai thác là được.

Năm vực bên trong đích hào phú đại tộc số lượng tuy nhiên phân đông, nhưng tuyệt đối không có nhà ai có thể đem trọn cái Thần Hồn Vực đều hoàn toàn ăn đến.

Muốn thả tại trước kia, cho dù nhất thời ăn không vô, các loại tranh đấu gay gắt vẫn là không phải ít, nhưng ở hiện tại, có thiên hạ kia đệ nhất gia tộc ở phía trên đè nặng, cơ hồ sở hữu tất cả năm vực hào phú đại tộc, nguyên bản những cái...kia tranh đoạt tâm tư, đều phai nhạt rất nhiều.

Bởi vì nếu như Đẳng Phi nguyện ý lời mà nói..., Đẳng gia thật sự có thể thống nhất năm vực, thậm chí một mình ăn Thần Hồn Vực đây, Đẳng gia người tuy nhiên không nhiều lắm, nhưng lại không người hoài nghi Đẳng gia không có loại thực lực này!

Có thể Đẳng gia chẳng những không có làm như vậy, ngược lại ít xuất hiện đến làm cho người có chút khó tin.

Chân Vũ học viện thu nạp thiên hạ anh tài, cũng không có trước khi rất nhiều người trong tưởng tượng tẩy não.

Cái này lại để cho lo lắng thật lâu năm vực hào phú đại tộc tất cả đều yên lòng, không hề như quá khứ như vậy cự tuyệt từng người đệ tử tiến vào Chân Vũ học viện.

Về phần nói ngày sau đệ tử sẽ làm phản hay không mưu phản đây? Nếu liên điểm ấy tự tin đều không có, những...này hào phú đại tộc cũng thật sự sớm nên bị tiêu diệt.

Hơn nữa nếu như năm vực hào phú đại tộc thật có thể hoàn toàn buông ra phương diện này quản chế, đem Chân Vũ học viện trở thành bồi dưỡng gia tộc người trẻ tuổi địa phương, như vậy dùng không có bao nhiêu năm chính bọn hắn sẽ phát hiện, lực lượng của gia tộc lại lên một cái giai đoạn mới.

Đẳng gia không có tham dự đến Thần Hồn Vực khai thác, cao như thế tư thái, lại để cho năm vực tất cả đại hào phú đại tộc bội phục đến không lời nào để nói, thế cho nên chính bọn hắn giữa lẫn nhau cái kia chút ít đấu tranh, cũng giảm bớt rất nhiều, cơ hồ có thể không cần tính.

Cái này tại đi qua năm vực, cơ hồ là không thể tưởng tượng đây.

Đây hết thấy, nhìn về phía trên đều rất tốt đẹp, không phải sao?

Nhưng lại tại hai ngày trước, phần này khó được yên lặng tốt đẹp tốt, rốt cục bị hiện thực tàn khốc chỗ đánh nát, cho cơ hồ sở hữu tất cả năm vực Võ Giả vào đầu một kích.

Một kích này, dị thường tàn nhẫn, đưa bọn chúng đánh chính là đầu rơi máu chảy!

Mọc lên cùng nhân loại giống nhau dung mạo, nhưng toàn thân mạo hiểm đại lượng đen kịt ma khí kỳ dị chủng tộc, trong lúc đó xuất hiện đám kia đang tại thăm dò Thần Hồn Vực năm vực Võ Giả trước mặt, đem cái này chỉ không có bất kỳ chuẩn bị đội thám hiểm chém dưa thái rau bình thường cho toàn bộ tiêu diệt.

Thân ở Thần Hồn Vực trong những cái...kia năm vực Võ Giả ác mộng, cũng tùy theo đã bắt đầu.

Những cái...kia mọc lên cùng nhân loại đồng dạng diện mạo dị tộc chẳng những tâm ngoan thủ lạt thực lực kinh người, hơn nữa âm hiểm xảo trá, ngoại trừ lúc ban đầu gặp nhau Nhân Tộc thời điểm, bọn hắn không có che dấu trên người đen kịt ma khí bên ngoài, tại sau đó trong quá trình, bọn hắn đem trên người đen kịt ma khí toàn bộ thu lại.

Tại phát sinh chiến đấu mao trước khi, năm vực đám võ giả khó hơn nữa từ đối phương trên người chứng kiến một tia màu đen ma khí.

Mà khi chiến đấu bắt đầu về sau, Ma Tộc trên người ma khí hội (sẽ) bạo phát đi ra, nhưng lúc đó, cũng đã cái gì đều đã chậm.

Ngắn ngủn ba ngày thời gian, năm vực Nhân Tộc, tổn thất thảm trọng!

Đồng thời, bọn hắn cũng biết cái kia kỳ dị chủng tộc danh tự, bọn hắn xưng hô chính mình vì “Ma”.

Ma Tộc, rốt cục tại yên lặng một cái Kỷ Nguyên về sau, quy

mô sát nhập vào Thần Hồn Vực.

Hơn nữa đem nhân loại trở thành bọn hắc thống hận nhất tử địch, gặp mặt tựu là không chết không ngớt!

Một phương chuẩn bị một cái Kỷ Nguyên, sở hữu tất cả Ma Tộc đều rất rõ ràng một việc: nhân loại là bọn hắc thiên địch, là cừu nhân.

Một phương khác, nhân loại bên này lại có vẻ tái nhợt vô tri, thẳng đến hiện tại, cũng không có ai biết, cái kia cùng nhân loại có giống nhau tương mạo “Ma Tộc.” Tại sao phải như thế thống hận nhân loại, vì cái gì gặp mặt về sau, một câu đều không nói, tựu triển khai cắn xé nhau chém giết.

Nhưng hiện tại nguyên nhân tựa hồ đã không trọng yếu, ngăn ngừa ba ngày thời gian, năm vực bên này tổn thất thảm trọng, đã đến không thể dễ dàng tha thứ tình trạng.

Vô luận Ma Tộc tiến công nhân loại nguyên nhân là cái gì, song phương đều muốn trở thành không chết không ngớt địch nhân.

Nhưng mà, cái này cũng chưa tính xong, ngay tại hôm nay, đã có chỗ chuẩn bị Nhân Tộc lại gặp một cái càng thêm lạ lẫm chủng tộc.

Yêu!

Chúng phân lớn ngày thường hình thù kỳ quái, không thành hình người, có Cầu Đầu Nhân thân, có rất nhiều đầu người hỗ thân, còn có một chút mọc lên hình người, nhưng lại đầu tư cổ phiêu nhiều cánh tay nhiều chân, có chút thì tại trên người mọc ra thiết nhiều đôi cánh, nhìn về phía trên thập phần làm cho người ta sợ hãi.

Những... này ngoại hình khác nhau sinh vật, như là Thượng Thiên vì nghiệm chứng chính mình sáng ý mà tạo ra đến đây, lại để cho người cảm thấy khủng bố thậm chí có chút tuyệt vọng chính là, những... này quái vật, tất cả đều có được lấy lại để cho người run rẩy thực lực.

Hơn nữa chúng tựa hồ so Ma Tộc càng thêm thống hận nhân loại, Ma Tộc tối đa đem nhân loại chém giết, mà Yêu Tộc...! Tại giết chết nhân loại về sau, còn có thể đem thi thể của con người phá hư được không thành bộ dáng, thậm chí có chút yêu còn có thể đem nhân loại tươi sống nuốt mất! Diên rồi, thật là diên rồi!

Năm vực bên trong đích nhân loại rốt cục hỏng mất, đã bắt đầu toàn bộ tuyến tán loạn, trước khi đã khai thác đi ra, hơn nữa thành lập tốt những cái...kia cứ điểm, tại rất trong thời gian ngắn, đã bị đột nhiên xuất hiện Ma Tộc cùng Yêu Tộc dễ như trở bàn tay (*) giống như, đánh cho nhào nhoẹt.

Cái này hai cái khủng bố chủng tộc hung tàn, tựa như hai ngọn núi lớn, ép tới tất cả mọi người loại đều không thở nổi.

Hôm nay Thần Hồn Vực cũng không phải đi qua cái kia chết chỉ biết ngã xuống cảnh giới Thần Hồn Vực, hôm nay chết ở chỗ này mất, vậy cũng tựa là chính thức chết rồi! Sẽ không có ...! nữa bất luận cái gì phục sinh hy vọng.

Toàn bộ năm vực, thể lương một mảnh, những cái...kia cường đại hào phú đại tộc, lúc này đây đều bị chính thức đánh đau, cho tới nay, bọn họ đều là khai phát Thần Hồn Vực chủ lực.

Nếu mà so sánh, những cái...kia tán tu tắc thì không có tồn thất quá lớn, bởi vì tán tu rất khó hình thành có quy mô đội ngũ, tự nhiên sẽ không quá xâm nhập đến Thần Hồn Vực ở trong chỗ sâu, cũng tựa không cách nào cùng hào phú đại tộc đi tranh giành thực, không nghĩ tới nhưng lại nhân họa đắc phúc.

Cho nên khi Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết theo cái kia phiến nguyên thủy không người đại Sâm Lâm trở lại để độ thời điểm, lập tức bị ùn ùn kéo đến các loại tin tức cho kinh đến rồi.

“Tại sao có thể như vậy? Yêu Tộc? Ma Tộc?” Quảng Hàn Tuyết nhìn xem Đằng Phi, mang trên mặt vài phần hiếu kỳ, nhẹ nói nói: “Tựa là trước ngươi đã từng nói qua cái kia hai

cái cường đại chủng tộc? Cũng là theo đã từng sụp đổ Thần Giới thoát đi đi ra hay sao?”

Đặng Phi sắc mặt lạnh lùng gật đầu, trong lòng tự nhủ: ngày hôm nay, rốt cuộc đã tới, xem ra không có bất kỳ chuẩn bị năm vực Nhân Tộc, hẳn là ăn hết một cái không nhỏ thiệt thòi.

Cái này đối với Đặng Phi mà nói, kỳ thật cũng không phải nhiều xấu một sự kiện.

Trước khi một mực không nói, là vì cho dù dùng thanh danh của hắn, nói ra những... này, người khác cũng chưa chắc sẽ tin.

Những chuyện này, đối với năm vực mọi người mà nói, quá mức đã lâu, cũng quá mức không thể tưởng tượng rồi.

Một nguyên nhân khác, là Đặng Phi cho tới nay đều không thể nào ưa thích những... này năm vực các nơi hào phú đại tộc! Đừng nhìn hiện tại toàn bộ năm vực tất cả mọi người công nhận hắn là năm vực đệ nhất nhân, đó là bởi vì thực lực của hắn hoàn toàn chính xác đã toàn bộ năm vực thế giới đỉnh phong, tiếp tục cùng hắn đối đầu, tuyệt sẽ không có bất kỳ kết cục tốt! Những cái... kia hào phú đại tộc không thể không Phóng Hạ mặt mũi thỏa hiệp.

Nếu như Đặng Phi thực lực không có mạnh như vậy, nếu như hắn không có tầng tầng lớp lớp át chủ bài, cái kia Đặng Phi sớm bị năm vực những... này hào phú đại tộc cho nuốt được xương cốt bột phần đều không thừa rồi.

Cùng những... này hào phú đại tộc giảng ôn nhu, quả thực là cực độ Bạch mã si một sự kiện.

Cho nên Đặng Phi cũng không ngại lợi dụng Yêu Tộc cùng Ma Tộc xâm lấn, lại để cho năm vực hào phú đại tộc ăn một điểm đau khổ, cũng chỉ có như vậy, mới có thể khiến cái này bản tính ích kỷ gia tộc thế lực, ý thức được đoàn kết trân quý chỗ!

Đặng Phi cho tới nay làm, không phải là bố cục toàn bộ năm vực thiên hạ, thôi động các tộc đoàn kết sao?

Rất nhiều người đã sớm nhìn ra Đặng Phi bố cục thiên hạ tâm

tư, nhưng tuy nhiên cũng không có thể đoán đối với Đẳng Phi làm như vậy nguyên nhân.

Tuyệt đại đa số người, thậm chí kể cả Chân Vũ học viện viện trưởng, Đẳng Phi nhạc phụ Minh Huy, đều cho rằng đẳng mao phi như thế bố cục là muốn nhất thống thiên hạ, vì cái gì, tự nhiên là chí cao vô thượng quyền lợi.

Thẳng đến thật lâu về sau, những người tài giỏi này dần dần minh bạch, Đẳng Phi cảnh giới cùng cấp độ, đã sớm đã vượt qua năm vực thế giới phạm trù.

Hắn đối với năm vực thế giới, căn bản không có bất cứ hứng thú gì cùng dục mao nhìn qua.

Trước khi sở tác sở vi, đích thật là vi toàn bộ năm vực thế giới, vi toàn bộ Nhân Tộc cân nhắc.

“Thỉnh Đẳng Phi ra mặt, cho chúng ta nhân loại tranh giành một hơi!”

“Thỉnh Đẳng Phi chủ trì công đạo!”

“Thỉnh Đẳng gia tiến vào Thần Hồn Vực, giết sạch những cái...kia Yêu Tộc cùng Ma Tộc!”

“Thỉnh Đẳng Phi ra tay!”

Tại Ma Tộc tiến vào Thần Hồn Vực ngày thứ sáu, Yêu Tộc tiến vào Thần Hồn Vực ngày thứ tư, toàn bộ tuyến tán loạn cơ hồ sụp đổ năm vực Nhân Tộc đám võ giả, rốt cục phát ra như vậy hò hét.

Dem làm loại này thanh âm theo năm vực từng cái nơi hẻo lánh, hội tụ đến cùng một chỗ lúc, tạo thành một cỗ đáng sợ nước lũ.

Dem nguyên bản tựa như mặt trời ban trưa Đẳng Phi, lần nữa đổ lên một cái lại để cho người khó có thể thấy được bóng lưng hạng cấp độ.

Giờ khắc này, Đẳng Phi trở thành toàn bộ năm vực tất cả mọi người trong suy nghĩ chúa cứu thế người chọn lựa.

Nếu như ngay cả năm vực đệ nhất nhân đều thúc thủ vô sách, đều bị Yêu Tộc cùng Ma Tộc đánh bại, cái kia năm vực mọi người, cũng chỉ có thể lựa chọn nhịn đau bụng tha cho Thần Hồn Vực cái này có vô số bảo vật thần bí thế giới.

Thẳng đến hiện tại, cơ hồ tất cả mọi người, cũng đều không rõ ràng lắm Thần Hồn Vực đối với Nhân Tộc mà nói, đến cùng ý vị như thế nào, cũng đều đem làm nó là một cái có được đại lượng bảo bối thế giới.

Nếu như bọn hắn biết rõ Thần Hồn Vực có thể tránh đi có thể hủy diệt hết thấy nguyên tố đại kiếp nạn; nếu như bọn hắn biết rõ hôm nay tiến vào Thần Hồn Vực Ma Tộc cùng Yêu Tộc bất quá là cái kia hai cái trong chủng tộc cấp thấp nhất, thậm chí là bị trở thành pháo hôi tồn tại; nếu như bọn hắn biết rõ Yêu Tộc cùng Ma Tộc tại Thần Hồn Vực trong đánh nhân loại, căn vốn cũng không phải là vì những bảo bối kia, mà là đơn thuần vì tiêu diệt Nhân Tộc...!Nếu như năm vực Võ Giả biết rõ những điều này lời nói, chỉ sợ đều bị trực tiếp dọa được hồn không Phụ Thể.

“Chúng ta muốn đi Quản loại chuyện này sao?” Quảng Hàn Tuyết tuy nhiên đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa, nhưng nàng không phải đối với năm vực thế giới một điểm hiểu rõ đều không có.

Đừng quên, nàng tiến vào đến năm vực thế giới thời điểm, tựu là ở tại Trung Châu Âu Dương gia, đối với năm vực thế giới cái kia chút ít hào phú đại tộc thực chất bên trong đều là cái gì tánh tình, nàng rất rõ ràng.

—

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 604: Quét Ngang!

>

“Nếu như đây chỉ là những cái...kia hào phú đại tộc sự tình, ta chắc chắn sẽ không đi quản, nhưng nguyên tố đại kiếp nạn nếu là thật sự xuất hiện, quan hệ đến chính là cả nhân loại chủng tộc Sinh Tử tồn vong.

Mà Thần Hồn Vực, cũng sắp thành vì một chỗ tuyệt hảo tị nạn nơi.”

Đằng Phi có chút chọn lấy đuôi lông mày, “Tuy nhiên chúng ta còn có tượng thần thể giới, nhưng người rất rõ ràng, tượng thần thể giới nội chân chính thích hợp người tị nạn khu vực cực nhỏ, ngũ tạng đại lục tuy nhiên khổng lồ, nhưng coi như là Bất Hủ Thần Hoàng đỉnh phong ở đằng kia đều dễ dàng nuốt hận, căn bản không thích hợp nhân sinh tồn cùng ở lại.

Chí Tôn Đỉnh với tư cách trấn mỗ nguôi giận vận chi vật, cũng không có mở ra quá nhiều thích hợp nhân loại chỗ ở, cũng không thích hợp nhân loại tị nạn.

Cho nên, ba kiện Thần Giới lưu truyền tới nay châu báu, chính thức thích hợp tị nạn địa phương, chỉ có Thần Hồn Vực.”

Đằng Phi nói xong, than nhẹ một tiếng: “Cho nên, chúng ta không có lựa chọn.”

Đích thật là không có lựa chọn, trừ phi hắn có thể làm được coi thường toàn bộ năm vực tất cả mọi người Sinh Tử tồn vong.

Nhưng hắn làm không được, hắn không phải nát người tốt, thực sự không phải cái loại này có thể trơ mắt nhìn xem hàng trăm ngàn tỷ nhân loại tử vong mà thờ ơ lãnh huyết sinh vật.

Ma Tộc đánh vào Thần Hồn Vực ngày thứ bảy, năm vực thể

giới đối với Đấng Phi chờ đợi cùng tiếng hô đạt đến một cái đỉnh phong thời điểm, Đấng Phi bình tĩnh thanh âm, truyền khắp năm vực thế giới.

“Yên tâm, ta sẽ cho các người lấy một cái công đạo trở về.”
Trong chốc lát, không biết có bao nhiêu người quỳ rạp xuống đất, rơi lệ đầy mặt.

Nhân loại rốt cục được cứu rồi!
Trong lúc nhất thời, lại có không biết bao nhiêu năm nhẹ tuấn ngạn, mãnh liệt yêu cầu gia nhập Chân Vũ học viện, ở trong đó, tuyệt đại đa số, đều đến từ những cái...kia hào phú đại tộc trẻ tuổi bên trong đích ưu tú đệ tử.

Bởi vì trước đây, tiến vào Chân Vũ học viện đấy, thêm nữa...!Là những cái...kia tiểu gia tộc thậm chí bình dân trong gia tộc đệ tử.

Hào phú đại tộc ở phương diện này, vẫn có rất lớn giữ lại đấy.

Nhưng lúc này, tại Đấng Phi danh vọng như mặt trời ban trưa sắp, coi như là những cái...kia hào phú đại tộc, cũng đều tập thể lựa chọn trầm mặc.

Bọn hắn không muốn chứng kiến loại này cục diện, nhưng bọn hắn càng không thể chịu đựng được nhân loại bị dị tộc hủy diệt đi.

Nếu mà so sánh, bọn hắn chỉ có thể lựa chọn Đấng Phi.

Dù sao tại hiện nay, Thần Hồn Vực đã trở thành năm vực thế giới thu hoạch cực phẩm bảo vật một cái không thể thiếu địa phương.

Bọn hắn tổn thất không nổi, cũng không thể chịu đựng được Thần Hồn Vực bị dị tộc chiếm cứ.

“Ha ha, cái này những cái...kia hào phú đại tộc, muốn trơ mắt ếch ra nhìn bọn hắn đệ tử chảy vào đến ngực của chúng ta

rồi.” Quảng Hàn Tuyết đối với loại tình huống này, vui cười gặp hân thành.

“Là chuyện tốt, nhưng đồng thời cũng là một phân trách nhiệm.” Đằng Phi nói ra.

Ngày thứ tám, Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết hai người, ra hiện tại Thần Hồn Vực Thần Thành chính giữa.

Có vô số nghe hỏi đuổi tới năm vực Võ Giả, cùng một chỗ ra hiện tại Thần Thành.

Hiện tại Yêu Tộc cùng Ma Tộc vẫn không có thể đánh đến nơi đây, nhưng chắc hẳn đây chỉ là vấn đề thời gian, bởi vì hiện tại Thần Thành bên ngoài, đã xuất hiện Yêu Tộc cùng Ma Tộc tung tích.

“Chết tiệt, vì cái gì Yêu Tộc cùng Ma Tộc tầm đó không tàn sát lẫn nhau đâu này?”

“Có lẽ bọn hắn tầm đó sớm có ước định, nói cách khác, làm sao có thể trùng hợp như vậy, trước sau còn kém vài ngày, cộng đồng ra hiện tại Thần Hồn Vực chính giữa?”

“Nếu bọn hắn có thể tàn sát lẫn nhau thật là có thật tốt.

.

.”

“Đừng có nằm mộng, hiện tại chỉ có thể trông cậy vào Đằng Phi rồi!”

“Cũng không biết Đằng Phi có thể hay không ngăn cơn sóng dữ, chuyện này liên quan đến đến chúng ta năm vực thế giới hưng suy thành bại ah! Mảo ”

“Chỉ là hưng suy thành bại sao? Ta xem là liên quan đến đến cả nhân loại Sinh Tử tồn vong mới đúng!”

“Không nghiêm trọng như vậy a, đáng lo chúng ta không tiến vào Thần Hồn Vực là được.”

“Vậy người dám cam đoan Yêu Tộc cùng Ma Tộc vĩnh viễn tìm khắp không đến tiến vào năm vực thế giới phương pháp sao?”

Thần Thành mặt trong, đầu đường cuối ngõ, quán rượu khách

sạn, khắp nơi tràn ngập loại này bất an nghị luận.

Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết hai người, không có tiếp nhận bất kỳ một cái nào hào phú đại tộc mời, mà là lựa chọn trực tiếp ra khỏi thành, chủ động tìm kiếm Yêu Tộc cùng Ma Tộc tung tích.

Hai người cử động lại để cho vô số nhiệt huyết Võ Giả đã tìm được dũng khí, nhao nhao đi theo Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết sau lưng, cùng một chỗ ra Thần Thành.

Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết đều không có đi quản sau lưng đám người này, bọn hắn chính giữa đại đa số đều là nhiệt huyết người trẻ tuổi, nhưng đồng dạng cũng có mang các loại tâm Tư Hoà mục đích là người.

Hiện tại năm vực mọi người bị cường đại và ngang ngược Ma Tộc cùng Yêu Tộc có chút đánh cho hồ đồ, tiếp qua một thời gian ngắn, rất khó bảo toàn chứng nhận sẽ không xuất hiện cái loại này bán đứng người một nhà đôi lấy lợi ích người.

Cho nên, muốn bọn hắn đi theo cũng tốt, cho một ít không có hảo ý người một cái ấn tượng khắc sâu, miễn cho ngày sau xuất hiện quá nhiều phản đồ.

Trí Tuệ Thần Tướng cũng đồng ý Đằng Phi cách làm, hơn nữa biểu thị chỉ cần Đằng Phi cần, hắn hội (sẽ) tận lực chinh hợp ra một chi cường đại đội ngũ.

Đằng Phi cũng không có vội vã vận dụng tượng thần thể giới lực lượng, đó là chân chính át chủ bài, là cho Vĩnh Hằng Chi Địa chuẩn bị đại lễ, không phải vận bất đắc dĩ, tuyệt sẽ không ở thời điểm này tự bạo lộ tại trước mắt người đời.

Đừng nhìn hôm nay Thần Hồn Vực bên trong đích Ma Tộc cùng Yêu Tộc khí điểm ngập trời không ai bì nổi, nhưng Đằng Phi lại biết, đây bất quá là hai tộc phái tới đi tiền trạm mà thôi.

Chính thức yêu ma đại quân, hiện tại cũng đều không có xuất

hiện đây này.

Át chủ bài không thể trước tại địch nhân lộ ra ra, ít nhất cũng phải biết rõ ràng, Ma Tộc cùng Yêu Tộc lúc này đây mục đích cuối cùng nhất là cái gì nói sau.

Về phần những... này đi tiền trạm yêu ma hai tộc sĩ binh, Đằng Phi căn bản là không có để ở trong lòng, diệt đi là được!

“Trái phía trước ba trăm dặm, xuất hiện Ma Tộc quân đội thân ảnh!” Có trinh sát từ tiền phương trở về, trong thanh âm mang theo cực lớn sợ hãi.

“Phải phía trước 350 dặm hơn, xuất hiện đại lượng Yêu Tộc tung tích!” Lại có trinh sát đến đây bẩm báo.

Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết hai người liếc mắt nhìn nhau, Đằng Phi nói ra: “Tới tốt lắm nhanh!”

Quảng Hàn Tuyết gật gật đầu, nói ra: “Xem ra Ma Tộc cùng Yêu Tộc, hẳn là muốn dùng sét đánh không kịp bưng tai xu thế, đem trộn cái Thần Hồn Vực cho công chiếm xuống, chỉ cần bọn hắn chiếm cứ mấy đại chủ thành, như vậy Thần Hồn Vực liền đem sẽ không còn có nhân loại nơi sống yên ổn.”

Đằng Phi cười lạnh nói: “Đánh chính là tính toán!”

“Báo! Ma Tộc tiền phong quân, cách chúng ta còn có một trăm năm mươi dặm!”

“Báo! Yêu Tộc tiền phong quân, cách chúng ta còn có 180 ở bên trong! Nhưng lại tại cao tốc tiến lên chính giữa!”

Xung phong nhận việc hành động trinh sát mọi người thanh âm tức sợ hãi lại hưng mao phấn, nhất là đang cảm thấy Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết thờ ơ biểu lộ về sau, loại này phức tạp cảm xúc, cũng đạt tới một cái đỉnh phong.

Quảng Hàn Tuyết nhìn Đằng Phi liếc, sau đó hướng về không trung chậm rãi bay lên, tất cả mọi người dừng bước lại, nhìn lên lấy giữa không trung cái kia như là tiên nữ bình thường cô gái xinh đẹp.

BOANG...!

Một tiếng rỗng ngâm y hệt to rõ tiếng vang, một bả màu đỏ trường kiếm, kiếm dài ba thước, rộng bốn chỉ, chuôi kiếm

trường một xích(0,33m), uốn lượn vắn vẹo, nhưng lại một đầu điều Long.

Xích Huyết Ma Kiếm vừa ra, vô tận sát ý lập tức như là thoát cương con ngựa hoang giống như, hướng về bốn phương tám hướng tràn ngập đi ra ngoài, cả kinh phía dưới không ít năm vực Võ Giả hai cổ run run, cơ hồ không cách nào đứng vững! Thực lực cường một ít người cũng đều kinh hãi nhìn qua giữa không trung Quảng Hàn Tuyết, có biết rõ nàng lai lịch người, đều ở dưới mặt xỉ xào bàn tán, cảm thán nữ nhân này trở nên đáng sợ hơn rồi.

Ma Tộc cùng Yêu Tộc đại quân tốc độ thật nhanh, mấy trăm dặm khoảng cách, đối với cái này hai tộc mà nói, hoàn toàn không để mắt trong.

Kẹp lấy ngập trời khí thế, cuộn cuộn tới!
Ma Tộc cùng Yêu Tộc đại quân chỗ kinh (trải qua) chỗ, đầy đủ mọi thứ, đều bị đập được nát bấy, vô số cổ thụ âm âm sụp đổ, ngọn núi bị oanh bình.

Đại địa đều đang run rẩy, phát ra âm âm thanh âm, đầy trời bụi mù xông thẳng lên trời!
Ma Tộc đại quân chỗ phương hướng, sơn màu đen ma khí bốc lên nhấp nhô, như là mây đen áp đỉnh.

Quảng Hàn Tuyết cặp kia sáng chói Tinh Mâu trong bản mào ra lạnh như băng hào quang, trên khóe miệng nổi lên một vòng đùa cợt đáng tươi cười, cầm trong tay Xích Huyết Ma Kiếm, hướng phía cái kia mảng lớn đen kịt ma khí phương hướng một kiếm chém qua đi.

“Hỏa ngục!”

Thanh thúy êm tai thanh âm, nhưng lại tử thần triệu hoán, theo hai chữ này, một đạo hỏa hồng kiếm khí, từ nam chí bắc Trường Không, trực tiếp cắt nhập cái kia đen kịt ma khí chính giữa.

Như là phá sóng giống như, cái kia lẫn mình:quay cuồng ma khí trong giây lát hướng hai bên phân đi.

.

.

Sau đó, đạo này hỏa hồng kiếm khí, thẳng tắp cắt trên mặt đất giống như thủy triều Ma Tộc đại quân chính giữa.

Lại sau đó.

.

.

Hỏa hồng kiếm khí có tự lòng đất bắn mả ra, có tự Hư Không sinh ra, có tự Cao Thiên xuyên vào, hóa thành vô số đạo huyết hồng hào quang, đem trọn cái Ma Tộc đại quân, hoàn toàn cho bao phủ tại đây phiên huyết mả sắc chính giữa!

“NGAO!”

“Ah!”

“Đau chết mắt!”

Khí diễm ngập trời Ma Tộc đại quân, lập tức phát ra một hồi quỷ khóc Lang Hào tiếng kêu thảm thiết âm, vô số trên người tản ra đen kịt ma khí Ma Tộc đầu thân chỗ khác biệt, chân cụt tay đứt tùy ý có thể thấy được.

Cái kia từng đạo huyết sắc kiếm khí, tựa như cùng một cái cái lạnh như băng tử thân, không lưu tình chút nào thu gặt lấy Ma Tộc tánh mạng, cùng máu tươi!

Năm vực đám võ giả tất cả đều ngây ra như phỗng giống như, triệt để xem choáng váng.

Đây không phải chiến đấu, đây là tàn sát, là hành hạ đến chết, là quét ngang!

Quét ngang hết thấy!

Đỉnh phong Chí Tôn thi triển ra đại thuật phía dưới, không có một cái nào Ma Tộc có thể may mắn thoát khỏi!

Cái gì ngập trời khí diễm, cái gì không ai bì nổi cường hoành, tại Quảng Hàn Tuyết trước mặt, căn bản như là cặn bã giống

như, không chịu nổi một kích!

Chừng mấy ngàn Ma Tộc đại quân, cho năm vực Võ Giả mang đến tổn thất thảm trọng Ma Tộc đại quân, chỉ là một cái đối mặt, đã bị Quảng Hàn Tuyết một kiếm tiêu diệt!

Một phương hướng khác, đồng dạng yêu khí trùng thiên Yêu Tộc cái kia không ai bì nổi tư thái giống như là một cái nguyên bản muốn bắt Lão Thử lại đột nhiên gian đặng vào lão hổ mèo, hoặc như là một cái hùng hồn kích ngang lấy người giảng đạo lý lại bị một cái tát đánh cho câm miệng Tiểu Sứ.

Đồng loạt dừng lại thân hình, hoảng sợ vô cùng nhìn qua không trung cả nhân loại kia nữ nhân.

Tuy nhiên những... này Yêu Tộc có đủ loại bên ngoài, có thể chúng đều có được giống nhau đồ vật, cái kia chính là chỉ số thông minh!

Chúng không ngốc.

Tại nhân loại hoàn toàn không cách nào chống cự chúng thời điểm, chúng có thể nhất cổ tác khí (*) giết qua ra, nhưng bây giờ bọn này gà đồng dạng nhân loại trong đó, lại trong giây lát xuất hiện một đầu bộc lộ bộ mặt hung ác răng móng nhọn lợi điều hâu.

.

.

Rầm Áo Áo!

Chừng mấy ngàn Yêu Tộc, cơ hồ không có chút gì do dự, như là thương lượng tốt rồi giống như, quay đầu bỏ chạy!

Ta x, cái này cũng quá không có tiết tháo sao?

Trên mặt đất vô số nhân loại Võ Giả tại trong lòng mắng to, có thể bọn hấn lại không nghĩ rằng, hoặc là nói cho dù nghĩ đến cũng sẽ không thừa nhận, tình cảnh trước mắt, đổi lại là bọn hấn, chỉ sợ chạy nhanh hơn!

“Muốn đi?” Quảng Hàn Tuyết lạnh lùng cười cười, trong tay Xích Huyết Ma Kiếm lại một lần nữa chém ra một đạo kiếm khí, ánh sáng màu đỏ lóe lên, hướng xuống đất bên trên chạy tán loạn Yêu Tộc trực tiếp oanh tới!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 605: Tam Đại Thiên Tôn Hàng Lâm!

>

“Đều đi chết đi!” Quảng Hàn Tuyết âm thanh lạnh như băng ở bên trong, mang theo vài phần đùa cợt.

Huyết sắc kiếm khí, như là kinh đào vỡ bờ giống như, phô thiên cái địa đầy, trực tiếp oanh tiến chạy tán loạn Yêu Tộc quần thể trong đó, tại chỗ đem vô số Yêu Tộc cho chém rụng.

Máu chảy thành sông, huyết tinh trùng thiên!
Dù là sự tình đi qua rất nhiều năm, mắt thấy một màn này mọi người đều không thể quên kinh khủng kia một màn.

Thần Hồn Vực cái kia không có Thái Dương bầu trời đều bị máu tươi ánh hồng, yêu huyết cùng Ma huyết nhuộm hồng cả Thần Thành bên ngoài đại địa, cái kia mảnh thổ địa tại về sau mấy ngàn năm đều là đỏ thẫm như máu, không có một ngọn cỏ, thậm chí không có sinh vật dám tiếp cận cái chỗ kia.

Cho năm vực Nhân Tộc mang đến tổn thất thảm trọng Yêu Tộc cùng Ma Tộc đại quân, bị Quảng Hàn Tuyết lưỡng kiếm giết được thê thảm vô cùng, cơ hồ toàn quân bị diệt.

Quảng Hàn Tuyết cường hãn chiến lực, một trận chiến khiếp sợ thiên hạ!

Tiến vào Thần Hồn Vực sau liền khí diễm hung hăng càn quấy không ai bì nổi Ma Tộc cùng Yêu Tộc, cũng bị Quảng Hàn Tuyết cái này lưỡng kiếm giết được sợ, bọn hắn đến đột nhiên, biến mất cũng đột nhiên.

Cơ hồ trong một đêm, Thần Hồn Vực trong đã không thấy tăm

hơi Ma Tộc cùng Yêu Tộc tung tích.

Tượng thần trong thế giới, Đằng Phi cùng Trí Tuệ Thần Tướng hai người ngồi cùng một chỗ uống trà, ở một bên hành động thị nữ, vì hai người pha trà đầy, nhưng lại Quảng Hàn Tuyết.

Đừng nhìn Quảng Hàn Tuyết tính tình trong trẻo nhưng lạnh lùng đậm mạc, nhưng ở trà đạo bên trên tạo nghệ lại thập phần sâu hâu, bất quá khi thế có thể có hạnh uống đến Quảng Hàn Tuyết ngâm vào nước trà người, cũng là cực nhỏ.

“Ha ha, Hàn Tuyết tiểu thư thần uy cái thế, chỉ dùng lưỡng kiếm, liền tan rã Ma Tộc cùng Yêu Tộc lần này tiến công, thật đúng lại để cho người bội phục.” Trí Tuệ Thần Tướng trên mặt đáng tươi cười tán thưởng Quảng Hàn Tuyết.

Quảng Hàn Tuyết cười nhạt một tiếng, cũng không nói lời nào.

Đằng Phi ở một bên nói ra: “Đây chỉ là Ma Tộc cùng Yêu Tộc một lần dò xét tính công kích mà thôi, nếu như cái này hai tộc thật sự cũng chỉ có chút thực lực ấy thì tốt rồi.”

Trí Tuệ Thần Tướng gật gật đầu, sau đó nói: “Ma Tộc cùng Yêu Tộc, ít nhất tại trước mắt, còn không tính trong lòng của chúng ta họa lớn, Vĩnh Hằng Chi Địa mới là.”

Nói xong, Trí Tuệ Thần Tướng ngẩng đầu, nhìn xem Đằng Phi hỏi: “Lão Hắc tiên sinh khôi phục được ra thế nào rồi?”

“Một mực vẫn còn tĩnh dưỡng trong đó, bất quá tin tưởng dùng không được bao lâu, sẽ hoàn toàn khôi phục.” Đằng Phi nói xong, hỏi: “Tiên sinh bên này, tiến triển như thế nào?”

Trí Tuệ Thần Tướng mỉm cười, nói ra: “Công tử những năm này tích lũy xuống nội tình, hoàn toàn chính xác rất hùng hậu, bọn hắn đều rất không tồi, hôm nay đều tại khắc khổ tu luyện chính giữa.

Chỉ cần tự cấp ta mười năm thời gian, có thể vì công tử bồi dưỡng được một chi cường đại đội ngũ.

Đến lúc đó, cho dù chính diện chống lại Vĩnh Hằng Chi Địa, chúng ta, cũng có sức đánh một trận!”

“Chỉ là sức đánh một trận mà thôi?” Đổng Phi ngẩng đầu, nhìn xem Trí Tuệ Thần Tướng.

Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đổng Phi đối mặt lấy: “Như vậy đã rất tốt, người phải biết, Vĩnh Hằng Chi Địa đã phát triển trăm vạn năm, mà chúng ta, chỉ có ngắn ngủn hơn mười năm.

Nếu Vĩnh Hằng Chi Địa dễ dàng như vậy bị hủy diệt, ta cũng sẽ không đợi đến lúc hôm nay.”

Đổng Phi im lặng, trước mắt gian khổ hoàn cảnh, kỳ thật hấn sớm có sở liệu.

Đây mới thực là chiến tranh, không phải lẫn nhau luận bàn, Tam Đại Thiên Vương cũng sẽ không ngồi đợi thế lực của mình bị tan rã không còn thời điểm mới ra tay.

Trí Tuệ Thần Tướng duy nhất bằng vào, liền là chính bản thân hấn cùng vị kia thần bí và cường đại lão Hắc, dụng kế hấp dẫn hai vị hoặc hai vị trở xuống đích Thiên Vương xuất chiến, tiến hành đơn giản nhất cũng là trực tiếp nhất “Trảm Thủ hành động”.

Dù là chỉ có thể thành công tiêu diệt một cái Thiên Vương, như vậy cũng đủ để đem song phương thế cục san bằng, đến lúc đó, tượng thần trong thế giới dốc lòng bồi dưỡng chiến lực, liền đem hình thành một đạo đáng sợ nước lũ, chính thức cho Vĩnh Hằng Chi Địa mang đến đả kích trí mệnh.

Chỉ là.

.

.

Mười năm ah!

Tam Đại Thiên Vương, thật sự sẽ cho Đổng Phi bọn hấn lúc này sao?

Đáp án dĩ nhiên là.

.

Sẽ không!

Vĩnh Hằng Chi Địa đại quân, tại Thần Hồn Vực yêu ma hai tộc sự kiện về sau tháng thứ ba, rốt cục ra hiện tại năm vực thể giới trên không.

Vừa mới theo Thần Hồn Vực yêu ma sự kiện trong giải thoát đi ra năm vực Nhân Tộc, tỉnh, bỗng nhiên phát hiện, bọn hắn hiện đang ở thể giới, mặt ngoài xem bắt đầu không có bất kỳ biến hóa nào, nhưng cái loại này tràn ngập trong không khí khẩn trương khí tức, tiểu hài tử đều có thể rõ ràng cảm giác được.

Nhất là các loại động vật biểu hiện càng thêm rõ ràng, xao động và khác thường, liền bình thường nhất chó đất đều cụp đuôi trốn dấu đi.

Nam Vực trên không, rậm rạp chằng chịt, đứng ở trên vạn cái áo giáp màu đen chiến sĩ, những... này chiến sĩ tất cả đều thân hình cao lớn, trên người khôi giáp lóe ra u lãnh sáng bóng, trên đầu đeo liền cái cổ che đầu, chỉ lộ ra ánh mắt lạnh như băng cùng miệng.

Cái này trên vạn người kỷ luật nghiêm minh, trong mắt không có chút nào cảm tình sắc thái, nguyên một đám bộc phát lấy cường đại vô cùng khí tức.

Đem làm cái này hơn vạn tên áo giáp màu đen chiến sĩ không nói một lời đứng ở nơi đó lúc, chỗ mang đến áp lực, cho dù là Chí Tôn thấy, đều không tự chủ được sinh ra sợ hãi.

Cái này vạn người áo giáp màu đen chiến sĩ phía trước, đứng đầy ba cái thân hình cao lớn người, tất cả đều là kim nón trụ kim giáp, tướng mạo tất cả đều anh tuấn được rồi tinh rồi mù.

Một người trong đó dưới xương sườn mang theo một bả phong cách cổ xưa trường kiếm, kiếm tait trong vỏ, nhưng lại cho

người một loại tuyệt thể mũi nhọn cảm giác.

Cái khác sau lưng lưng công một bả đại đao, lưỡi đao chừng bàn tay rộng, ba thước dài hơn, cao thấp rộng hẹp nhất trí, mũi đao chỗ là bình đáy, tựa như một bả bị kéo dài đao phay.

Trong đó lưỡi đao cùng chuôi đao liền cùng một chỗ, phẳng phát là cùng một chỗ chế tạo đi ra.

Cuối cùng một cái, trong tay nắm một cây trường thương màu bạc, thương trường trượng hai, cực đại đầu thương vô cùng sắc bén, lóe ra lạnh như băng hàn quang, tản ra cường đại uy áp.

Bộ kiếm cái này người, tại Vĩnh Hằng Chi Địa, uy danh hiển hách, nói ra tên của hắn ra, có thể sẽ có rất nhiều người chưa từng nghe qua, nhưng hắn danh hiệu, nhưng lại không người không biết.

Đệ Tam Thiên Tôn!

Vĩnh Hằng Chi Địa Thập Đại Thiên Tôn bên trong đích đệ Tam Thiên Tôn Nam Cung, không phải họ Nam Cung, mà là họ nam, tên cung.

Nam Cung thực lực đến tột cùng mạnh bao nhiêu, cơ hồ không có người biết rõ, bởi vì người biết, đều đã bị chết!

Lưng công đại đao đấy, đồng dạng tiếng tăm lừng lẫy, đúng là Vĩnh Hằng Chi Địa Đệ Tứ Thiên Tôn Lý Ân, không có người biết rõ Lý Ân cụ thể tuổi tác.

Năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ lần thứ tám linh hồn Luân Hồi Giả đem ngay lúc đó Thập Đại Thiên Tôn cơ hồ đánh cho tàn phế, vị này Lý Ân, đúng là tại lúc kia gia nhập gần đây đấy.

Làm người một mực ngân đề điều (*rất ít xuất hiện), cho dù tại Vĩnh Hằng Chi Địa nội bộ, cũng có rất ít người biết rõ lai lịch của hắn.

Nhưng thực lực của hắn nhưng lại một chút cũng không kém, lúc trước không phục Lý Ân ngồi Đệ Tứ Thiên Tôn bảo tọa người trong đó, thậm chí có mấy cái Chí Tôn đỉnh phong cảnh

giới cường giả, có thể cũng không lâu lắm, những người này tự nhao nhao chết bất đắc kỳ tử!

Cho dù tất cả mọi người biết là Lý Ân làm đây, nhưng lại không có thể tìm được nửa điểm chứng cứ!

Đến tận đây, Vĩnh Hằng Chi Địa cái kia chút ít người đã biết một sự kiện: Lý Ân tuy nhiên trên người một mực lưng còng một bả rộng lưng (vác) đại đao, nhưng hắn vẫn rất có thể là thứ xuất quỷ nhập thần Thích Khách!

Cầm trong tay trường thương màu bạc vị này, nếu là Lão Long cùng Long Nhất lần nữa, tất nhiên hội (sẽ) liếc nhận ra hắn, cho dù vị này hóa thành tro, Lão Long cùng Long Nhất đều có thể nhận ra hắn.

Có thể làm cho Lão Long phụ tử thống hận đến trình độ như vậy đây, tự nhiên là Vĩnh Hằng Chi Địa Thập Đại Thiên Tôn chính giữa Đệ Ngũ Thiên Tôn Trương Bác!

So sánh với trước hai vị, Đệ Ngũ Thiên Tôn tuy nhiên bài danh dựa vào sau đi một tí, nhưng ở Vĩnh Hằng Chi Địa uy danh, nhưng lại nếu so với thứ ba, thứ tư hai vị này Thiên Tôn càng lớn một ít.

Trong tay hắn một cây thương, được xưng chọn liền Vĩnh Hằng Chi Địa vô địch thủ!

Cái này thuyết pháp bao nhiêu có chút khoa trương.

Nói thí dụ như Thập Đại Thiên Tôn tâm đó tự cơ hồ chưa từng có bất luận cái gì độ sức, Tam Đại Thiên Vương càng sẽ không xuất thủ.

Nhưng Đệ Ngũ Thiên Tôn Trương Bác thực lực rất cường đại, nhưng cũng là Thập Đại Thiên Tôn trong những thứ khác chín vị Thiên Tôn công nhận một sự kiện.

Thập Đại Thiên Tôn bài danh, cũng là Tam Đại Thiên Vương tự mình bài xuất đến đây.

Không có ai biết Tam Đại Thiên Vương là căn cứ cái gì bài danh Thập Đại Thiên Tôn đây, nhưng không có người hội (sẽ) không phục.

Thập Đại Thiên Tôn, thoảng cái đi ra ba cái, hơn nữa dẫn theo hơn vạn cường đại áo giáp màu đen chiến sĩ.

Cái này thế, không chỉ là muốn tiêu diệt Đẳng Phi, thoát nhìn căn bản chính là muốn quét ngang toàn bộ năm vực thế giới! “Hắc hắc, lúc này Đẳng Phi rốt cục có phiền toái!” Một cái xem sớm Đẳng Phi không vừa mắt người nhìn có chút hả hê.

“Đám người này khí thế hung hung, lai giả bất thiện (*) ah!”
“Tự vì đối phó Đẳng Phi một cái, dùng được lấy đến nhiều người như vậy sao? Bọn hấn sẽ không phải là muốn đem toàn bộ năm vực một muôi quái a?”
“Ta nghĩ tới chúng ta có lẽ đoàn kết lại, cộng đồng chống cự từ bên ngoài đến người xâm nhập! Đẳng Phi là chúng ta năm vực thế giới biểu tượng, không thể để cho hấn ngã xuống!”
“Nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, những ngừng người kia đến tìm Đẳng Phi đấy, mục đích minh xác, theo chúng ta có quan hệ gì?”
“Hôm nay ngươi không giúp Đẳng Phi, ngày mai có người khi dễ ngươi thời điểm, cũng sẽ không có người đứng ra giúp ngươi!”

Các loại nghị luận thanh âm, tại năm vực trong vang lên, mọi người đều kiên trì quan điểm của mình, rất Đẳng Phi cùng ngược lại Đẳng Phi cơ hồ đồng dạng nhiều.

“Không thể tưởng được nhân duyên của ta còn rất không sai đây.” Đẳng Phi cười đối với bên cạnh Mộ Dung Phương Phi nói ra.

Mộ Dung Phương Phi nâng cao rất lớn bụng, mắt thấy cũng sắp muốn sinh ra, Cơ Tử Vân cơ hồ đình chỉ tu luyện, cả ngày chờ đợi tại Mộ Dung Phương Phi bên người, muốn tại trước tiên chứng kiến cháu của mình hoặc là cháu gái.

Lục Tử Lăng bọn người tắc thì tất cả đều không có ở chỗ này, các nàng từng người đều tại lịch lãm rèn luyện lĩnh vực trong đó, hấn gian khổ trình độ, hơn xa quá năm Quảng Hàn Tuyết.

Bởi vì Quảng Hàn Tuyết tiến vào ngũ tạng đại lục lịch lúc

luyện, một thân thực lực, đã đạt tới Chí Tôn cảnh giới.

Mà Lục Tử Lăng bọn người, thì là dùng Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tiến vào đây.

Trong lúc này chênh lệch, không phải tự mình trải qua ngũ tạng đại lục tẩy lễ người, là vĩnh viễn không sẽ rõ.

“Người được công nhận thiên hạ đệ nhất nhân đây này.” Không biết có phải hay không bởi vì muốn làm mẫu thân nguyên nhân, Mộ Dung Phương Phi trên người thiếu đi một tia trong trẻo nhưng lạnh lùng, nhiều hơn vài phần mẫu tính (*bản năng của người mẹ) ánh sáng chói lọi.

Nhẹ nhàng tựa ở Đằng Phi đầu vai, thản nhiên cười nói lấy.

“Thiên hạ đệ nhất nhân? Hắc, người đem làm bọn hắc tử như vậy cam tâm tình nguyện?” Đằng Phi nhếch miệng cười cười, con mắt quang trở nên thâm thúy lên.

Hắn biết rõ, trước mắt với hắn mà nói, lại là một cái cực lớn khảo nghiệm.

Nếu như thuận lợi thông qua, như vậy, tương lai mười năm, có lẽ thật sự sẽ ở trong bình tĩnh vượt qua.

Nếu như không thuận lợi, như vậy chính mình đem triệt để lâm vào vạn kiếp bất phục hoàn cảnh.

Một trận chiến này, hắn không thể vận dụng Hắc Kiếm, cũng không thể vận dụng tượng thần trong thế giới cổ lực lượng này.

Có thể cùng hắn cùng một chỗ nghênh địch đây, chỉ có Quảng Hàn Tuyết!

“Bất kể như thế nào, muốn cam đoan hoàn hảo không tổn hao gì trở về, ta hy vọng con của chúng ta vừa ra đời, là có thể chứng kiến phụ thân của hắn!” Mộ Dung Phương Phi vẻ mặt hạnh phúc nói.

“Đăng Phi, ngươi có nắm chắc không?” Cơ Tử Vân có chút lo lắng nhìn xem nhi tử.

Đăng Phi có chút lắc đầu, cười nói: “Đây chính là Tam đại Thiên Tôn, đối mặt này loại nhân vật, ta làm sao dám nói mình có nắm chắc?”

Cơ Tử Vân khuôn mặt lập tức trở nên càng thêm khó coi mà bắt đầu..., vừa muốn nói chuyện, lại bị Đăng Phi khoát tay ngừng.

Đăng Phi cười nói: “Bất quá, muốn đánh bại những người này, thực sự không phải là không được một sự kiện.

Luận cảnh giới, ta khả năng không bằng bọn hắn, nhưng luận chiến đấu lực, ta không sợ bất luận kẻ nào!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 606: Chiến Thiên Tôn!

>

“Lại nói tiếp, Thiên Vương đám bọn họ cũng thiệt là, giết gà sao lại dùng dao mổ trâu? Vì giết một cái Đằng Phi, lại có thể biết đem chúng ta ba vị Thiên Tôn đồng thời phái ra.

Nhìn xem Hồn Thác Tinh bên trên cái này mỏng manh linh khí, thật là làm cho người chán ghét.” Đệ Ngũ Thiên Tôn Trương Bác có chút khoa trương nói, chán ghét khoát khoát tay.

“Đằng Phi là Vĩnh Hằng Chi Chủ đệ cửu thế linh hồn Luân Hồi Giả, Thiên Vương đám bọn họ cẩn thận một điểm, cũng đúng là bình thường.” Đệ Tam Thiên Tôn Nam Cung nhẹ nói lấy, hấn con mắt quang thâm thúy, nhìn qua phía dưới Hồn Thác Tinh, nhìn xem còn muốn nói điều gì Trương Bác, khẽ thở dài: “Người không có trải qua cái kia điên cuồng niên đại, tự cũng không minh bạch Vĩnh Hằng Chi Chủ uy lực đến tột cùng lớn đến bao nhiêu.

Hắn lần thứ tám linh hồn Luân Hồi Giả sát nhập Vĩnh Hằng Chi Địa lúc, ta còn không phải Thập Đại Thiên Tôn bên trong đích một thành viên, nhưng ta được chứng kiến người nọ cường đại vô cùng chiến lực.”

Nam Cung nhìn xem biểu lộ bao nhiêu có chút không cho là đúng Trương Bác, nhàn nhạt nói ra: “Nhiều khi, cảnh giới cao, cũng không có nghĩa là sức chiến đấu tự nhất định cường đại.

Vĩnh Hằng Chi Chủ khủng bố, phạm là được chứng kiến đấy, đều tuyệt không muốn kiến thức lần thứ hai.”

Trương Bác không cho là đúng cười cười, nói ra: “Có lẽ a, bất

quá, lần này chúng ta Tam đại Thiên Tôn đồng loạt ra tay, về sau, trên đời này liền đem không tiếp tục Vĩnh Hằng Chi Chủ truyền thuyết!”

Nói xong, nhìn thoáng qua đứng ở một bên trầm mặc không nói Đệ Tứ Thiên Tôn Lý Ẩn: “Lý huynh, ngươi cứ nói đi?”

Lý Ẩn khẽ gật đầu, sau đó nói: “Chỉ hy vọng như thế!”

“Các ngươi...(nội-nói chậm!!!), thật đúng là cẩn thận đã qua đầu rồi, ta biết rõ các ngươi đang lo lắng cái gì, không phải là Trí Tuệ Thần Tướng sao?” Trương Bác cười lạnh nói: “Trí Tuệ Thần Tướng năm đó bị tính kế, đã bị trọng thương, một mực tưng không có thể hoàn toàn khôi phục lại.

Bất quá là cái không có Thiên Vương cảnh giới, nhưng không có Thiên Vương thực lực người mà thôi, lần này hắn không đi ra còn thì thôi rồi.

Nếu là hắn dám hiện thân, mà ngay cả hắn cùng một chỗ chém!”

Đang khi nói chuyện, Trương Bác chán ghét nhìn thoáng qua dưới chân cái này phiến đại địa, thanh âm lạnh lùng, lập tức truyền khắp toàn bộ Nam Vực.

“Đăng Phi.

Cho ngươi một cái canh giờ, đi ra nhận lấy cái chết.

Nói cách khác, ta hội (sẽ) giết sạch trên thế giới này tất cả mọi người! Đừng mũi chịu sào đấy, tưng là chúng ta dưới chân cái này mảnh thổ địa, bị các ngươi xưng là Nam Vực địa phương.”

Nam Cung cùng Lý Ẩn tuy nhiên không quá đồng ý Trương Bác loại này bức Đăng Phi hiện thân trở nên phương pháp.

Bất quá cũng đều từ nào đó hắn đi.

Trương Bác những năm này tại Vĩnh Hằng Chi Địa thanh danh càng ngày càng tiếng nổ, nhưng chính thức quyết định Thập Đại Thiên Tôn bài danh đấy, chỉ có Tam Đại Thiên Vương.

Cho nên Nam Cung cùng Lý Ân cũng không thêm đề ý Trương Bác một ít cách làm, hưởng chi, có như vậy một tính cách Trương Dương Bá Đạo người ngăn tại phía trước, đối với bọn họ mà nói, cũng là một chuyện tốt.

Ít nhất có thể giúp bọn hắn hấp thu rất nhiều cừu hận đi qua.

Thời gian tại từng phút từng giây đi qua.

Toàn bộ năm vực thế giới bị bao phủ tại một mảnh không khí khẩn trương trong đó, Trương Bác cái kia câu nói, truyền khắp toàn bộ năm vực thế giới, không biết khiến cho bao nhiêu người phẫn nộ, nhưng cơ hồ tất cả mọi người.

Đều là giận mà không dám nói gì.

Không nói cái kia ba cái cầm đầu kim giáp chiến tướng, tự nói cái kia hơn vạn tên áo giáp màu đen chiến sĩ, tản mát ra khí tức, cũng đủ để lại để cho người sợ rồi.

Một cái canh giờ, rất nhanh muốn đến rồi, Trương Bác sắc mặt bình tĩnh.

Cũng không có cái loại này nông cạn nổi giận, trên thực tế, hẳn Trương Dương cùng Bá Đạo.

Tại nhiều khi, cảm giác không phải là chính hắn một loại nguy trang?

Có thể trở thành Thập Đại Thiên Tôn bên trong đích một thành viên, như thế nào lại là thứ lỗ mãng xúc động người?

Một cái canh giờ, nhanh chóng đi qua, Trương Bác nhìn xem Nam Cung cùng Lý Ân ha ha cười cười: “Quả nhiên là thứ co lại đầu con rùa đen, loại này đầu đầu lộ đuôi thế hệ.

Thật đúng không đáng coi trọng.”

Nói xong, quát lạnh một tiếng: “Hắc Giáp Quân.

Đem cái này Nam Vực, giết cái không có một ngọn cỏ!”

Oanh!

Hơn vạn tên áo giáp màu đen chiến sĩ động tác chỉnh tề nhất

trí, theo trên bầu trời thẳng hướng Nam Vực đại địa, trùng thiên sát khí, làm vỡ nát Phương Viên mấy ngàn dặm Vân Đóa, cho dù tại Thiên Ngoại, đều có thể cảm nhận được cỗ này đáng sợ sát khí.

BOANG...!

Một tiếng to rõ tiếng long ngâm, một đạo huyết hồng kiếm khí từ nam chí bắc toàn bộ Trường Không, hướng phía cái này hơn vạn tên áo giáp màu đen chiến sĩ hoành đầy đi tới.

“Phòng!”

Trên vạn người cùng kêu lên hô quát, thanh âm rung trời, như sấm mùa xuân bình thường!

Mỗi người trong thân thể đều bộc phát ra một cỗ hùng vĩ khí tức, trên vạn người khí tức ngưng kết cùng một chỗ, hình thành một đạo không thể phá vỡ vòng phòng hộ.

Từ nam chí bắc bầu trời đích huyết sắc kiếm khí đụng phải đạo này không thể phá vỡ vòng phòng ngự, như là sóng lớn vỗ vào đê phòng hộ bên trên giống như, lập tức lại để cho cái này vòng phòng ngự sinh ra kịch liệt chấn động.

Nhưng kinh người là, Quảng Hàn Tuyệt cơ hồ cứng rắn vô đối Hỏa Ngục Đại Thuật, lại thật sự bị cái này trên vạn người tụ cùng một chỗ hình thành vòng phòng hộ cho ngăn cản!

Cái này hơn vạn tên áo giáp màu đen chiến sĩ, không có đã bị bất cứ thương tổn gì!

“Đây là cái gì phòng ngự? Thật là lợi hại!” Quảng Hàn Tuyệt kinh hô, lập tức, nòng xem thấy bọn này áo giáp màu đen chiến sĩ, nhãn đầu lông mày, nhớ tới lai lịch của bọn hắn, cắn răng nói: “Lại là nổi tiếng Hắc Giáp Quân, Tam Đại Thiên Vương hoàn chân cam lòng (cho), vì giết người, bỏ hết cả tiền vốn!”

Đặng Phi ở một bên hí mắt nhìn xem cái này hơn vạn tên giết xuống Hắc Giáp Quân, nói ra: “Bỏ hết cả tiền vốn? Ta đây tự lại để cho bọn hắn thịt đau!”

Quảng Hàn Tuyệt động thủ trong nháy mắt, Đệ Ngũ Thiên Tôn Trương Bác liền cười lạnh bắt đầu: “Châu châu đá xe, không biết tự lượng sức mình!”

“Đó là Quảng Việt Thiên Vương con gái Quảng Hàn Tuyệt.”
Đệ Tứ Thiên Tôn Lý Ân nhìn lướt qua đạo kia huyết hồng
kiếm khí, nhàn nhạt nói ra.

“Hiện tại.

.

.

Đã không phải là rồi.” Trương Bác cười lạnh: “Nàng mưu
phản Vĩnh Hằng Chi Địa, Quảng Việt Thiên Vương sớm đã
từng nói qua, làm phản người, mỗi người được mà chém
chết!”

Nam Cung khẽ chau mày, bỗng nhiên nói ra: “Đăng Phi xuất
hiện rồi!”

“Haha, hắc hoàn chân dám xuất hiện, coi như cũng được, có
chút cốt khí, ta thực cho rằng hắc muốn làm cái co lại đầu con
rùa đen, mặc kệ chúng ta đào sâu ba thước cũng không dám
hiện thân đây này.” Trương Bác cười hì hì nói, cả người đột
nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Trong thiên địa, đột nhiên xuất hiện một cây cự đại vô cùng
trường thương màu bạc, chừng hơn một ngàn trượng dài, cái
kia tuyệt thế sắc bén đầu thương, như là một tòa núi lớn,
hướng phía Đăng Phi chỗ ẩn thân, hung hăng đâm xuống.

Một kích này, phảng phất muốn đem trọn cái hành tinh đâm
thủng!

“Đi chết đi!” Trương Bác nổi giận gầm lên một tiếng, tại thời
khắc này, không chút nào giữ lại thi triển ra tất cả của hắc bộ
thực lực.

Sư tử mạnh mẽ bác thủ cũng dùng toàn lực, Trương Bác ngoài
miệng dùng sức coi rě Đăng Phi, nhưng hành động lúc lại vô
cùng cẩn thận.

Trong không khí một hồi nhàn nhạt chấn động, một đạo thân
ảnh nhanh đến không gì sánh kịp, quay quay một bả cao thấp
rộng hẹp nhất trí đại đạo hung hăng bắh hướng Đăng Phi chỗ

ẩn thân.

Tốc độ kia, vậy mà so Trương Bác thương nhanh hơn vài phần!

Tam đại Thiên Tôn, thậm chí có hai vị đồng thời phát động, hơn nữa vừa ra tay, tựa là trực tiếp nhất nhất dứt khoát nhất triệt để sát chiêu, không có lưu chút nào chỗ trống!

Duy nhất không có động thủ đệ Tam Thiên Tôn Nam Cung, thì là hai tay nhanh chóng kết ấn, đem cái này một mảnh khu vực trực tiếp cho phong ấn.

Hắn không có hảo tâm như vậy quan tâm Hỗn Thác Tinh người chết sống, hắn làm như vậy, này đây phòng ngừa vạn nhất, Đằng Phi nếu không thể bị hai đại Thiên Tôn một kích bị mất mạng lời mà nói..., cũng không cách nào đào thoát đệ Tam Thiên Tôn Nam Cung bố trí xuống tuyệt thế lao lung! Cái kia hơn vạn tên Hắc Giáp Quân, tại ngăn trở Quảng Hàn Tuyệt công kích trong nháy mắt, cũng bỗng nhiên phân thành tám gậy, kết thành một cái khung bố trận pháp, phân biệt trấn thủ đông, tây, nam, bắc, đông nam, Tây Nam, đông bắc, Tây Bắc cái này bát phương!

Cái này hơn vạn tên Hắc Giáp Quân cùng Nam Cung tầm đó phối hợp được không chê vào đâu được, tựa như một bộ khổng lồ trong cơ khí nhất cái linh kiện, vận hành được thập phần tự nhiên cùng trôi chảy.

Rất hiển nhiên, bọn hắn bộ này trận pháp, tuyệt không là lần đầu tiên sử dụng, ít nhất, cũng là đã diễn luyện vô số lần.

Vì đối phó một cái Đằng Phi, Vĩnh Hằng Chi Địa xuất động Tam đại Thiên Tôn không nói, vậy mà còn vận dụng trong truyền thuyết Hắc Giáp Quân, vì để ngừa vạn nhất, liền “Cửu Thiên Thập Địa Khốn Thần Trận” cái này có thể nói tuyệt thế lao lung trận pháp đều cho thi triển đi ra.

Theo bọn hắn nghĩ, Đằng Phi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Hắn không có bất kỳ lý do, có thể ở loại công kích này hạ kiên trì, cũng không có bất kỳ lý do, có thể theo lòng bàn tay của bọn hắn đào thoát.

Thoạt nhìn Tam đại Thiên Tôn trong nhất cuồng vọng hung hăng can quấy chính là Đệ Ngũ Thiên Tôn Trương Bác, nhưng trên thực tế, thân là Thập Đại Thiên Tôn một trong, vô luận là đệ Tam Thiên Tôn Nam Cung, vẫn là Đệ Tứ Thiên Tôn Lý Ân, cái đó một cái thực chất bên trong đều kiêu ngạo đến khó có thể tưởng tượng.

Trong mắt bọn hắn, Đẳng Phi coi như là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả, cũng không quá đáng là một đầu trong sông cường tráng một điểm cá mà thôi, Hỗn Thác Tinh, chính là đầu sông!

Vô luận Đẳng Phi dù thế nào cường, cũng đều không cách nào nhảy ra Hỗn Thác Tinh cái kia sông, càng không cách nào theo chân bọn họ đánh đồng!

“Đẳng Phi, ngươi có thể kiêu ngạo đi chết rồi!” Trương Bác rống to.

Lý Ân đao, đem Hư Không đều cho chém ra, lộ ra bên trong Hỗn Độn lỗ đen.

Giống như trong gió vật dễ cháy sáng tắt lóe lên, trong chớp lát đao thương đều tới!

BOANG...!

Vốn là Đệ Tứ Thiên Tôn Lý Ân cái kia thanh đao, bị một thứ gì cho ngăn lại, phát ra một thanh âm vang lên sáng vô cùng kim thiết nảy ra âm thanh.

Đ-A-N-G...G!

Ngay sau đó, cái kia to như một cái ngọn núi đầu thương, cũng bị cái kia kiện đồ vật cho ngăn trở, đồng dạng phát ra một tiếng kinh thiên động địa nổ mạnh.

Ông!

Theo một tiếng vù vù, trong thiên địa bỗng nhiên trở nên sền sệt vô cùng, khắp nơi đều là tinh thuần đến khó có thể tưởng tượng năng lượng.

Nếu là bình thường, Tam đại Thiên Tôn nhìn thấy như thế

nồng đậm tinh thuần năng lượng, nhất định là vui mừng quá đỗi, cho dù tại Vĩnh Hằng Chi Địa, cũng khó có thể nhìn thấy như thế bằng Đại Hòa tinh thuần Thiên Địa năng lượng.

Nhưng ở giờ này khắc này, loại này dị thường, nhưng lại làm cho bọn họ trong lòng báo động, trở nên có chút bất an lên.

Bịch! Bịch! Bịch!

Đệ Tứ Thiên Tôn Lý Ân cùng Đệ Ngũ Thiên Tôn Trương Bác đột nhiên phát hiện mình phản phát bị nhốt vào một cái kỳ dị không gian trong đó, không khỏi kinh hãi vô cùng, từng người dùng vũ khí trong tay dốc sức liều mạng công kích.

Bởi vì trước đó căn bản không có bất luận cái gì dấu hiệu! Ngoại trừ đại lượng lại để cho bọn hắn cảm giác kinh ngạc tinh thuần năng lượng bên ngoài, bọn hắn không có cảm giác được bất luận cái gì dị thường, không cách nào lý giải đối phương dùng thủ đoạn gì, rõ ràng có thể vô thanh vô tức đưa bọn chúng cho thu vào đến.

Đằng Phi sắc mặt có chút trắng bệch nhìn xem rung mạnh không thôi Chí Tôn Đỉnh, khóe miệng co quắp vài cái, lập tức trong lòng mặc niệm một đoạn khẩu quyết, Chí Tôn Đỉnh chấn động càng phát mãnh liệt lên.

Đệ Tam Thiên Tôn Nam Cung đem cái này một mảnh khu vực cho hoàn toàn bắt đầu phong tỏa về sau, lập tức phát hiện đã mất đi Lý Ân cùng Trương Bác tung tích, không khỏi hoảng hốt, thất thanh nói: “Đằng Phi, ngươi đem hai người bọn họ làm cho đi nơi nào?”

Trong miệng hỏi Đằng Phi, nhưng Nam Cung một đôi mắt, lại lạc tại treo ở Đằng Phi đỉnh đầu cái kia tôn đỉnh lên, đồng tử bỗng nhiên rút vào, thất thanh nói: “Đại Khí?”

-

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 607: Luyện Hóa Người!

>

Đằng Phi sắc mặt tái nhợt, nhưng lại cười lạnh nói: “Coi như người có vài phần kiến thức!”

Nam Cung trong mắt trong giây lát bắn ra nóng bỏng hào quang, chẳng những không sợ, ngược lại cười to nói ra: “Tốt! Tốt! Tốt!”

Xoảng!

Nam Cung dưới xương sườn cái thanh kia phong cách cổ xưa trường kiếm bỗng nhiên ra khỏi vỏ, trong thiên địa trong giây lát bộc phát ra một mảnh rừng rực đến cực điểm bạch quang, so Thái Dương đều muốn sáng vô số lần, đủ để diệu mờ mắt bất luận kẻ nào hai mắt!

Thanh kiếm kia để ngang bầu trời, bộc phát ra vô lượng kiếm quang, hướng phía Đằng Phi hung hăng chém rụng xuống.

“Giết người, cái này tông Đại Khí, tựu là ta đây!” Nam Cung quát lên một tiếng lớn, chân võ mông lớn Hư Không, lộ ra minh mông vũ trụ lỗ đen.

Đan xen thiên địa pháp tắc lực lượng kiếm khí phô thiên cái địa hướng phía Đằng Phi đánh tới!

Ầm ầm!

Một cái biển lửa, mãnh liệt theo Đằng Phi bên người bốc cháy lên, lập tức cũng đem Hư Không cháy sạch: nấu được sụp xuống xuống, bát phương áo giáp màu đen chiến sĩ liền cô hống đều không có thốt một tiếng, trực tiếp bị đốt thành tro tàn!

Quảng Hàn Tuyết oa một tiếng phun ra một ngụm máu tươi, nhưng trong mắt biểu lộ nhưng lại kiên nghị vô cùng, khế kêu nói: “Muốn giết hãn, trước qua ta cái này quan!”

Trong biển lửa hoả diễm, không giống với bất luận kẻ nào gian phạm hỏa, dù là cường hoành vô cùng áo giáp màu đen chiến sĩ cũng không cách nào ngăn cản, cho dù Chí Tôn đều muốn nhượng bộ lui binh!

Cái này, tựa là Quảng Hàn Tuyết tại tượng thân thể giới tâm hình đại lục ở bên trên khổ tu nhiều năm tích lũy xuống tài phú!

Thuộc về chính cô ta hỏa!

“Tốt, ngươi động thủ, liền tỉnh ta tự mình động thủ!” Đệ Tam Thiên Tôn Nam Cung cường hoành vô cùng, đối mặt khủng bố như thế hoả diễm, như trước mặt không đổi sắc, tiếp tục thúc dục cái thanh kia phong cách cổ xưa trường kiếm.

Trường kiếm bên trên cái kia rừng rực hào quang càng ngày càng thịnh, toàn bộ năm vực thế giới tất cả mọi người cơ hồ đều có thể cảm nhận được một cỗ không thể địch nổi uy năng, áp bách e rằng mấy người sắc mặt lo sợ không yên, quỳ rạp xuống đất.

Mà lúc này bị Đẳng Phi tuyển lên đỉnh đầu Chí Tôn Đỉnh tắc thì không ngừng kịch liệt rung động, bên trong truyền đến Đệ Tứ Thiên Tôn Lý Ân cùng Đệ Ngũ Thiên Tôn Trương Bác sinh sinh gào thét cùng với không ngừng mãnh liệt công kích.

Đẳng Phi khước miệng bắt đầu hướng ra phía ngoài tràn ra máu tươi, lúc này, hấn không rảnh hấn chú ý.

Quảng Hàn Tuyết thì tại dốc sức liều mạng chống cự lại đệ Tam Thiên Tôn.

“Đẳng Phi, thả ta đợi đi ra ngoài! Sử dụng âm mưu quỷ kế ám toán không tính bổn sự!” Đệ Ngũ Thiên Tôn Trương Bác rống giận gào thét, thanh âm kia xuyên thấu qua Chí Tôn Đỉnh.

Chấn động bát phương.

“Tha các ngươi đi ra ngoài? Nằm mơ đi thôi!” Đẳng Phi lạnh lùng nói ra: “Hôm nay, ta muốn luyện hóa các ngươi!”

“Ngươi mơ tưởng!” Trương Bác rống giận, trong tay ngân sắc

đại thương không ngừng đâm vào Chí Tôn Đỉnh nội bộ.

Chí Tôn Đỉnh bên trên đồng dạng bộc phát ra Vô Lượng Quang mang, như là một cái Đại Thế Giới sống lại.

Diễn biến ra các loại thiên địa pháp tắc, muốn sinh sinh luyện hóa hai vị Thiên Tôn.

Lúc này thời điểm, Hắc Kiếm thanh âm tại Đằng Phi trong đầu vang lên: “Có muốn hay không ta đi ra ngoài chém tên kia?”
“Đừng (không được)! Sự hiện hữu của ngươi, tại Vĩnh Hằng Chi Địa vẫn là một bí mật, không đến mấu chốt nhất thời khắc, ngươi đừng (không được) đi ra!” Đằng Phi cắn răng nói ra.

“Ta sợ ngươi chịu không được trên bầu trời vị kia, vị kia thực lực.

Đã đến gần vô hạn Thiên Vương cảnh giới, hơn nữa, trong tay hấn cái kia thanh kiếm, không đơn giản.” Hắc Kiếm nói ra.

“Đem cũng đừng (không được)!” Đằng Phi hét lớn một tiếng: “Chí Tôn Đỉnh, tỉnh lại cho ta!”

Oanh!

Chí Tôn Đỉnh lên, trong giây lát bộc phát ra rùng rục vô cùng Vô Lượng Quang mang, đem đệ Tam Thiên Tôn Nam Cung kiếm khí oanh được bốn phía sụp đổ.

Một cái Cổ lão Đạo âm, tại Chí Tôn Đỉnh trong vang lên:

“Pháp!”

Chỉ có một chữ!

Nhưng toàn bộ Chí Tôn Đỉnh trong cái kia nguyên bản sền sệt vô cùng tinh thuần năng lượng.

Lại theo cái này một chữ mà trong giây lát sôi trào lên, như là đốt lên đầu Thủy, cuộn cuộn sôi trào!

Thân ở trong đó Đệ Tứ Thiên Tôn Lý Ẩn cùng Đệ Ngũ Thiên Tôn Trương Bác sắc mặt đại biến.

Song song phát ra vừa sợ vừa giận gào thét, bọn hấn tất cả đều cảm giác được trong thân thể lực lượng vậy mà bắt đầu phi tốc

trôi qua bắt đầu!

Liền giống bị một loại khó có thể nói hết pháp tắc lực lượng đề chế trụ, đối mặt loại tình huống này, bọn hắn vậy mà hoàn toàn bất lực!

“Đây là cái gì pháp?” Gần đây trăm ôn Độ Tứ Thiên Tôn Lý Ân nhin không được kinh hãi hỏi.

“Rất có thể.

.

.

Là đại vũ trụ pháp tắc, đáng chết!” Độ Ngũ Thiên Tôn Trương Bác cắn răng, gắt gao chống cự lại trong thân thể lực lượng không ngừng xói mòn.

Chỉ tiếc, loại này chống cự, căn bản chính là phí công đấy.

Tại Chí Tôn Đỉnh khí linh thức tỉnh giờ khắc này, Vĩnh Hằng Chi Địa hai đại Thiên Tôn, hoàn toàn không cách nào ngăn cản cái vị này hoàn toàn thức tỉnh Thần Giới Đại Khí! Sở dĩ được xưng là Đại Khí.

Chí Tôn Đỉnh tự nhiên có nó chỗ độc đáo, không chỉ là trấn áp số mệnh, dùng để trấn áp cường giả, cũng đồng dạng vô cùng sắc bén.

Nếu là ở Thần Vương trong tay, mà ngay cả Thiên Vương cảnh giới chúa tể, đều làm theo trấn áp không làm! Đẳng Phi cảnh giới mặc dù không có cường đại như vậy.

Nhưng trấn áp hai cái Chí Tôn, cũng không phải làm không được.

Độ Tứ Thiên Tôn Lý Ân cùng Độ Ngũ Thiên Tôn Trương Bác hai người mặt như màu đất, bọn hắn hoàn toàn không nghĩ tới Đẳng Phi trong tay lại sẽ có như thế chí bảo, càng muốn không đến cái này tông Đại Khí, tại Đẳng Phi trong tay rõ ràng có thể

phát huy ra hoàn toàn thực lực.

Nhất tông đã thức tỉnh khí linh Đại Khí!

Đằng Phi tâm thần liên hệ lấy Chí Tôn Đỉnh, cực lớn đến khủng bố thần thức không ngừng hướng vào phía trong rót vào, muốn đem bên trong cái kia hai vị Thiên Tôn tưới sống luyện hóa!

Trên bầu trời đệ Tam Thiên Tôn rất rõ ràng cảm ứng được Đằng Phi đỉnh đầu cái này tông Đại Khí thượng truyền (*upload) đến biến hóa, anh tuần trên mặt một mảnh tái nhợt, giận dữ hét: “Đằng Phi, ngươi dám luyện hóa thứ tư Đệ Ngũ Thiên Tôn, chẳng lẽ sẽ không sợ Vĩnh Hằng Chi Địa trả thù sao? Hiện tại buông tay còn kịp, dâng lên trong tay ngươi Đại Khí, bản tôn tại Thiên Vương trước mặt chắc chắn vì ngươi nói ngọt, cầu Thiên Vương tha cho ngươi một mạng!”

“Con mẹ nó cho ta cút ngay!” Đằng Phi tâm thần cơ hồ toàn bộ dừng tại luyện hóa thứ tư Đệ Ngũ Thiên Tôn thượng diện, nào có tâm tư phản ứng đệ Tam Thiên Tôn?

Hắn thậm chí liên châm chọc đối phương tâm tư đều không có, hắn cùng Vĩnh Hằng Chi Địa tâm đó, căn bản chính là không chết không ngớt cừ hận, ai nói ngọt đều vô dụng.

“Ngươi thật sự muốn khư khư cố chấp?” Nam Cung lạnh lùng nhìn xem Đằng Phi, cái thanh kia phong cách cổ xưa trường kiếm bị Chí Tôn Đỉnh bộc phát ra cường đại khí tức cho ngăn trở, lại để cho trong lòng của hắn vô cùng hoảng sợ, trong lòng tự nhủ: quả nhiên là Đại Khí, rõ ràng tại luyện hóa hai vị Thiên Tôn đồng thời, còn có thể đồng thời chống cự công kích của mình!

Cái này tông Đại Khí, ta nhất định phải đạt được!

Nếu như Nam Cung lúc này thời điểm bứt ra tụt đi, như vậy, không ai có thể ngăn được hắn.

Sự phát triển của loài người, nguyên ở tham lam bản tính, đồng dạng, nhân loại diệt vong, cũng là nguyên ở tham lam bản tính!

Tại đây tông tuyệt thế bảo vật trước mặt, mặc kệ người phương nào đều không thể bình tĩnh, tại Nam Cung trong mắt, nếu như cái này tông Đại Khí có thể trong tay hắn, tất nhiên có thể phát huy ra càng uy lực cường đại, thậm chí có thể đối với

kháng Thiên Vương!

Chỉ cần đạt được cái này tông Đại Khí, như vậy, hẳn tựu không còn là Vĩnh Hằng Chi Địa đệ Tam Thiên Tôn, mà là.

.

.

Đệ Tứ Thiên Vương!

Đằng Phi liếc mắt, căn bản là không để ý tới Nam Cung uy hiếp, tại Đằng Phi xem ra, vị này Vĩnh Hằng Chi Địa đệ Tam Thiên Tôn, so ngu ngốc cũng không mạnh hơn bao nhiêu.

Hôm nay song phương đã không chỉ có là vạch mặt vấn đề, căn bản chính là không chết không ngớt, có tài giỏi nằm đối phương cơ hội, ai cũng sẽ không bỏ qua.

Đã như vậy, còn nói những cái...kia không có dinh dưỡng nói nhảm làm cái gì?

Nam Cung đột nhiên một tay lấy bầu trời cái thanh kia phong cách cổ xưa trường kiếm trao hồi trở lại trong tay, cái kia rừng rực được có thể đơn giản diêu múa mắt người con mắt hào quang tùy theo biến mất.

Nam Cung kiếm chỉ Đằng Phi, thân hình bỗng nhiên biến mất tại nguyên chỗ, trong chớp lát ra hiện tại Đằng Phi trước mặt, trường kiếm trong tay, đâm về Đằng Phi!

BOANG...!

Quảng Hàn Tuyết cầm trong tay Xích Huyết Ma Kiếm ngăn trở Nam Cung một kích này, hai thanh kiếm tương giao, phát ra một tiếng chói tai kim thiết nảy ra âm thanh.

“Xích Huyết Ma Kiếm? Rõ ràng rơi xuống trong tay ngươi?”

Nam Cung lúc này mới nhìn rõ ràng Quảng Hàn Tuyết trong tay thanh kiếm này, trong mắt tham lam càng lớn, nhìn không được nhe răng cười nói: “Cái này một chuyến Hỗn Thác Tinh hành trình, ngược lại là không lỗ, không thể tưởng được nhiều như vậy bảo vật, đều rơi vào các ngươi những...này kẻ yếu trong tay, thật sự là Minh Châu quăng ám!”

Với tư cách từng đã là bốn đại thần tướng một trong Hình Thiên vũ khí, Xích Huyết Ma Kiếm tại Vĩnh Hằng Chi Địa tên tuổi tương đối lớn, cơ hồ không người không biết.

Chỉ có điều thời đại kia đi qua quá nhiều năm, rất nhiều người đều nhanh muốn quên cái thanh kia năm đó ở Vĩnh Hằng Chi Địa quấy Phong Vân Danh Kiếm.

Đệ Tam Thiên Tôn Nam Cung kiến thức rộng rãi, cũng là hiện tại mới nhìn ra tới đây thanh kiếm lai lịch.

Xích Huyết Ma Kiếm cũng không thể so với Nam Cung trong tay thanh kiếm này chênh lệch, nhưng Nam Cung cảnh giới cùng thực lực so với Quảng Hàn Tuyết cao không ít, bởi vậy hai thanh kiếm ở giữa độ sức, Xích Huyết Ma Kiếm bị áp chế ở, kiếm trong cái kia Long Linh phát ra không cam lòng mình ngâm.

Như thế thần vật, càng phát ra lại để cho Nam Cung trong nội tâm tham lam rừng rực lên.

Hắn vẻ mặt tươi cười, thậm chí liền Chí Tôn Đỉnh trong mặt khác hai vị Thiên Tôn chết sống đều đành phải vậy, một lòng muốn trước đoạt Xích Huyết Ma Kiếm, lại đoạt Chí Tôn Đỉnh! Tại Nam Cung xem ra, Quảng Hàn Tuyết cùng Đẳng Phi căn bản tự không khả năng là đối thủ của hắn!

Cái kia hơn vạn tên áo giáp màu đen sĩ binh tuy nhiên bị Quảng Hàn Tuyết biến lửa cho chết cháy, nhưng Nam Cung trước khi bố trí xuống trận pháp lại vẫn còn, trận pháp này mà ngay cả Thiên Vương đều có thể vây khốn rất lâu, chớ nói chi là hai cái Chí Tôn rồi.

Nam Cung trong nội tâm càng phát đặc ý, hắn đã không nhớ rõ chính mình có bao nhiêu năm không có như vậy hỉ nộ hiện ra sắc đã qua.

Hôm nay lão phu trò chuyện phát thiếu niên cuồng, lại để cho hắn có loại thoải mái đầm đìa cảm giác.

“Nam Cung, cứu chúng ta đi ra ngoài, tất có thâm tạ!” Chí Tôn

Đỉnh ở bên trong, Đệ Tứ Thiên Tôn Lý Ân rốt cục nhìn không được trong nội tâm sợ hãi, lên tiếng cầu viện.

Đệ Ngũ Thiên Tôn Trương Bác lại cười lạnh nói: “Hắn liên Hắc Giáp Quân chết sống đều không để ý, như thế nào lại bận tâm ta và người hai người Sinh Tử? Người cầu hắn, không bằng chúng ta dốc sức liều mạng đánh cược một lần! Có lẽ còn có cơ hội còn sống đi ra ngoài, nói cách khác, cái này Đại Khí rơi xuống Nam Cung trong tay, người đem làm hắn sẽ buông tha hai người chúng ta?”

“Làm sao lại như vậy?” Lý Ân hiển nhiên không thể tiếp nhận Trương Bác loại này thuyết pháp.

Trương Bác cười thâm nói: “Như thế nào sẽ không? Vô luận cái này tông Đại Khí, vẫn là Xích Huyết Ma Kiếm, đó là liên Thiên Vương đều thêm nhỏ nước dãi bảo vật, người đem làm Nam Cung sẽ đưa trước đây? Hắn tự nhiên không hy vọng còn có người khác biết rõ tin tức này.

Hừ, không chuẩn trong lòng của hắn, còn muốn làm Vĩnh Hằng Chi Địa đệ Tứ Thiên Vương đây này!”

Lý Ân như trước không tin, một bên quay quay trong tay đại đao điên cuồng bổ chém Chí Tôn Đỉnh, một bên lớn tiếng quát hỏi: “Nam Cung, là thế này phải không?”

Chờ đợi bọn hắn đấy, nhưng lại bên ngoài Nam Cung thật lâu trầm mặc.

“Các ngươi biết quá nhiều, an tâm đi chết đi!” Đằng Phi lúc này thời điểm bỗng nhiên giống như cười mà không phải cười nói một câu, trong giây lát tăng lớn luyện hóa độ mạnh yếu, trong lúc nhất thời, toàn bộ Chí Tôn Đỉnh ở trong, trực tiếp hóa thành một mảnh đan xen đại vũ trụ pháp tắc hải dương, đem Đệ Tứ Thiên Tôn Lý Ân cùng Đệ Ngũ Thiên Tôn Trương Bác, trực tiếp cho bao phủ.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 608: Giết Nam Cung!

>

Chí Tôn Đỉnh khí linh, từ khi thức tỉnh, cũng chỉ học ra một chữ, tiếc lời nói như vàng, nhưng lại làm cho Chí Tôn Đỉnh uy lực tăng lên vô số cấp độ.

Hôm nay trong đỉnh tràn ngập đan xen Đạo cùng pháp đại vũ trụ pháp tắc, sống sờ sờ đem Thập Đại Thiên Tôn bên trong đích Đệ Tứ Thiên Tôn cùng Đệ Ngũ Thiên Tôn cho luyện hóa, đối phương rõ ràng liền ra dáng phản kháng đều làm không ra! Đây chính là Vĩnh Hằng Chi Địa Thập Đại Thiên Tôn ah! Tiếp cận nhất Thiên Vương tồn tại! Đối mặt cái này tông Thần Giới Đại Khí, như trước không có nửa điểm năng lực phản kháng.

Cùng hẳn nói hai vị này Thiên Tôn là bị Đẳng Phi cho chôn giết, còn không bằng nói là bị Chí Tôn Đỉnh cho chôn giết rồi! Âm âm! Âm âm!

Chí Tôn Đỉnh ở trong, không ngừng bộc phát ra kinh thiên động địa nổ mạnh, đó là hai vị Chí Tôn không cam lòng bị sống sờ sờ luyện hóa, tiến hành điên cuồng phản công không có hiệu quả về sau, tuyệt vọng tự bạo sinh ra uy lực.

Nhưng đều không ngoại lệ đây, tất cả đều bị Chí Tôn Đỉnh đè chế xuống!

Mà trong lúc này, Nam Cung công kích ngầm hiểu lẫn nhau chậm lại rất nhiều, xem ra Đệ Ngũ Thiên Tôn Trương Bác nói một điểm sai đều không có, Nam Cung căn bản là không muốn qua lại để cho bọn hắn còn sống trở về.

Thẳng đến Chí Tôn Đỉnh bắt đầu chậm rãi bình tĩnh trở lại,

Nam Cung trên mặt, rớt cục lộ ra vẻ tươi cười đắc ý, một chưởng đem Quảng Hàn Tuyết lấy được thổ huyết bay rớt ra ngoài, mới ngạo nghễ nói ra: “Đăng Phi, giao ra Chí Tôn Đỉnh, dâng lên linh hồn của ngươi, ta thu ngươi là bộc, lưu ngươi một đầu tánh mạng!”

Đăng Phi nhàn nhạt nhìn xem Nam Cung nói ra: “Ngươi cho ta ngốc? Ngươi làm như vậy, Tam Đại Thiên Vương sẽ bỏ qua ngươi sao?”

“Ha ha ha, cái này tông Đại Khí trong tay ngươi, thuộc Minh Châu quảng ám, nhưng ở bản tôn trong tay, sẽ bộc phát ra khó có thể tưởng tượng uy lực, đến lúc đó, cho dù Tam Đại Thiên Vương không muốn, lại có thể thế nào? Ta đem bằng vào cái này tông Đại Khí, tấn chức trở thành đệ bốn Đại Thiên Vương!” Có lẽ là cho rằng đã không sợ hở tý nào, Nam Cung trở nên kiêu ngạo mà bắt đầu..., hắn vẻ mặt ngạo nghễ nhìn xem Đăng Phi, sau đó nhìn lướt qua giấy dựa lấy đứng lên, đi đến Đăng Phi bên người Quảng Hàn Tuyết, cười lạnh lạnh nói: “Không thể tưởng được, các ngươi thật đúng là phu thê tình thâm đâu rồi, đem trong tay ngươi Xích Huyết Ma Kiếm giao cho ta, linh hồn hiến tế cho ta, ta cũng cho ngươi cùng Đăng Phi đồng dạng đãi ngộ, hai người các ngươi tánh mạng, ta cam đoan không ai dám động! Ta dùng tương lai đệ Tứ Thiên Vương danh nghĩa thế, đem bảo vệ các ngươi vĩnh viễn phú quý!”

Đăng Phi liếc mắt, không có để ý tới Nam Cung, thò tay kéo qua Quảng Hàn Tuyết, có chút oán trách mà nói: “Đánh không lại tự đánh không lại, như vậy dốc sức liều mạng làm cái gì? Vạn nhất ngươi có cái tốt xấu, ta nhiều lắm đau lòng?”

“Chỉ cần ta sống lấy, chỉ cần ta còn có một hơi, tự tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào mạo phạm ngươi!” Quảng Hàn Tuyết nhìn xem Đăng Phi, nhẹ nói nói.

Nam Cung trên mặt rớt cục nổi lên sát khí, nhe răng cười nói: “Tốt, Đăng Phi, ngươi không có Vĩnh Hằng Chi Chủ bản sự, nhưng lại đem Vĩnh Hằng Chi Chủ không coi ai ra gì bản lĩnh học được cái mười phần.

Tại bản tôn trước mặt biểu diễn phu thê tình thâm đúng không? Quảng Hàn Tuyết, để cho:đợi chút nữa.

.
.
Bản tôn muốn ném thử cái này Thiên Vương con gái, là thứ cái gì tư vị!”

Đằng Phi trong mắt trong giây lát hiện lên một vòng sát khí lạnh như băng, nhìn xem Nam Cung lạnh lạnh nói ra: “Người nói cái gì?”

“Như thế nào? Tức giận? Ha ha, ta nói, ta muốn ném thử Thiên Vương con gái, là cái gì tư vị!” Nam Cung cuồng vừa cười vừa nói: “Bản tôn tuy nhiên không háo nữ sắc, nhưng có thể làm cho người cảm thấy thống khổ sự tình, bản tôn vẫn là rất thích tại đi làm đấy.”

Nói xong, vẻ mặt khiêu khích nhìn xem Đằng Phi: “Như thế nào? Người cái này tông Đại Khí, vừa mới đã luyện hóa được hai cái Chí Tôn tuyệt đỉnh cường giả, người còn có dư lực dùng nó để đối phó ta sao?”

Đằng Phi thành thành thật thật lắc đầu: “Đã không có.”
Nam Cung vui nhìn xem Đằng Phi, nói ra: “Đã như vậy.

.
.”
“Đã cái rắc! Đã không có cái này, ta còn có cái khác, người cái đồ ngọc thiếu tâm nhãn biểu diễn, ta vừa mới tại khôi phục thể lực, với người nói chuyện tào lao vài câu, người hoàn chân cho rằng nắm chắc thắng lợi trong tay rồi hả?” Đằng Phi quát lên một tiếng lớn, một bả sơn màu đen trường kiếm, bỗng nhiên theo Đằng Phi mi tâm bắn ra.

Thân kiếm bên trên không có bất kỳ vàng sáng thả ra, nhưng cái kia ngăm đen thân kiếm, lại phẳng phất có thể đem người linh hồn đều hút vào đi vào!

Nam Cung đồng tử bỗng nhiên co rút nhanh, thanh kiếm kia trong mắt hắn vô hạn phóng đại, trong chốc lát, tươi cười đắc ý cứng tại Nam Cung khóe miệng, một đôi mắt tràn ngập vẻ khiếp sợ, thất thanh nói: “Lại nhất tông.

Đại Khí? ! Điều đó không có khả năng!”

Phốc!

Hắc Kiếm lập tức xuyên thủng Nam Cung mi tâm, đem nguyên thần của hắn trực tiếp cắn nát, sau đó, lại dùng sét đánh không kịp bưng tai tốc độ bay về tới Đằng Phi mi tâm chính giữa.

Đây hết thảy, phát sinh tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, thậm chí liền Đằng Phi mình cũng không thấy rõ ràng, trước mắt vị này hung hăng càn quấy không ai bì nổi Vĩnh Hằng Chi Địa đệ Tam Thiên Tôn Nam Cung liền chết oan chết uổng!

Cái chết thậm chí so Đệ Tứ Thiên Tôn Lý Ân cùng Đệ Ngũ Thiên Tôn Trương Bác còn muốn đơn giản mau lẹ, căn bản chưa kịp làm bất luận cái gì chống cự!

Đằng Phi cảm giác được thân thể trong giây lát trở nên suy yếu mà bất đầu..., thậm chí ngay cả đứng khí lực đều không có, thân thể mềm nhũn, muốn té ngã trên đất.

Quảng Hàn Tuyết một bả đỡ lấy Đằng Phi, đồng thời cũng là không thể tưởng tượng nổi nhìn xem chậm rãi té trên mặt đất Nam Cung, hoảng sợ nói: “Hắn.

Tự như vậy chết?”

Với tư cách từng đã là Vĩnh Hằng Chi Địa một thành viên, Quảng Hàn Tuyết cho dù dù thế nào không quan tâm thế sự, cũng sẽ không chưa nghe nói qua đệ Tam Thiên Tôn uy danh.

Mà ngay cả Quảng Việt Thiên Vương, đều từng tán dương qua Nam Cung thực lực trác tuyệt, là nhân tài hiếm có.

Có thể tại Đằng Phi trước mặt, Nam Cung tại làm đủ hung hăng càn quấy Bá Đạo tư thái về sau, bị một kiếm chém, đây quả thực quá châm chọc rồi!

Bị người vẽ mặt vậy thì thôi, hiện tại rõ ràng ngay cả tính mệnh đều ném đi, thế gian nhất buồn cười lại nhất thật đáng buồn sự tình, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Đằng Phi có chút vô lực cười cười, thúc dục Chí Tôn Đỉnh luyện hóa cái kia hai vị Thiên Tôn, sau đó lại khống chế Hắc Kiếm chém Nam Cung, tuy nói đại bộ phận khí lực đều nguồn gốc từ tại Chí Tôn Đỉnh khí linh cùng Hắc Kiếm bản thân, nhưng với tư cách Đại Khí kẻ có được, Đằng Phi lực lượng cũng hoàn toàn bị rút không còn, một chút cũng không có còn lại.

Đằng Phi bị Quảng Hàn Tuyết dắt díu lấy, nhìn xem té trên mặt đất đã chết không thể chết lại Nam Cung, trong nội tâm cảm thán: may mắn Chí Tôn Đỉnh khí linh tại thời khắc mấu chốt thức tỉnh, nói cách khác, chỉ sợ thật sự chỉ có thể bạo lộ Hắc Kiếm rồi.

Nếu như Chí Tôn Đỉnh khí linh không có thức tỉnh lời mà nói..., Đằng Phi tối đa có thể giết chết ba vị Thiên Tôn chính giữa hai cái, Nam Cung nhất định có thể đủ đào tẩu, nói như vậy, Hắc Kiếm tồn tại, cũng tự không cách nào dấu diếm được người khác.

Đằng Phi thở dài ra một hơi, trong nội tâm chỉ có hai chữ: vô cùng may mắn!

Quảng Hàn Tuyết đem Nam Cung thanh kiếm kia nhặt lên, phong cách cổ xưa trường kiếm phát ra không cam lòng minh ngâm, Xích Huyết Ma Kiếm đột nhiên từ động bay ra ra, hướng phía phong cách cổ xưa trường kiếm hung hăng chém xuống ra, dọa Quảng Hàn Tuyết nhảy dựng.

BOANG...! BOANG...!

Vô chủ phong cách cổ xưa trường kiếm tự nhiên không phải Xích Huyết Ma Kiếm đối thủ, bị hung hăng chém hai cái về sau, phát ra trện trện gào thét, như là xin khoan dung.

Quảng Hàn Tuyết thấy tắc tắc kêu kỳ lạ, sau đó nói: “Tốt rồi, Xích Huyết Ma Kiếm, đừng có lại khi dễ nó, nó đã biết rõ sai rồi.”

Xích Huyết Ma Kiếm phát ra một tiếng to rõ cao vút rỗng ngâm, như là đắc thắng tướng quân, quanh quần trên không trung hai vòng, mới trở lại vỏ kiếm chính giữa.

Nguyên bản thuộc về Nam Cung phong cách cổ xưa trường kiếm giờ phút này cũng trung thực rất nhiều, mặc kệ do Quảng Hàn Tuyết đề trong tay.

Chí Tôn Đỉnh lúc này cũng trở lại Đẳng Phi tử phủ trong đó, Quảng Hàn Tuyết muốn mang theo Đẳng Phi đi ra ngoài, mới chợt phát hiện bốn phương tám hướng hoàn toàn bị phong ấn ở, không khỏi cảm thấy đại kỳ.

Lẽ ra Nam Cung đã bị chết, hấn bố trí xuống trận pháp cho dù không lập tức mất đi hiệu lực, cũng không có lẽ tiếp tục bảo trì như thế uy lực cường đại.

Coi hấn Chí Tôn cảnh giới, rõ ràng không cách nào đi ra ngoài!

Đẳng Phi lúc này thời điểm khôi phục từng chút một thể lực, vừa cười vừa nói: “Trận pháp này rất lợi hại, đoán chừng Nam Cung trên người, có lẽ có không gian bảo vật.”

“Ta mới không đi lấy.” Quảng Hàn Tuyết chán ghét nhìn thoáng qua Nam Cung thi thể, lúc giết người mặt không biểu tình, không hề áp lực, nhưng đối phương chết về sau, liền bắt đầu chán ghét.

Nữ hài tử nói chung như thế, Quảng Hàn Tuyết cũng khó có thể ngoại lệ.

Đẳng Phi đi qua, theo Nam Cung trên người tìm được một khối ngọc bội, tinh thần lực xuyên thấu qua, phát hiện quả nhiên là một kiện trữ vật bảo bối, bên trong đại lượng bảo vật thiếu chút nữa đem Đẳng Phi con mắt choáng váng, không khỏi cảm thán nói: “Quả nhiên là Thập Đại Thiên Tôn một trong, thân gia hoàn chân phong hòu.”

Nói xong, lại nhìn thoáng qua Nam Cung thi thể, có chút do dự mà nói: “Đây chính là nửa bước Thiên Vương thân thể, đoán chừng Thanh Long cùng Thiên Lang chúng sẽ rất ưa thích.”

“Thật buồn nôn, người đừng bảo là!” Quảng Hàn Tuyết mắt liếc Đằng Phi nói ra.

“Hắc, không nói, ta cùng hắn cũng không có gì thâm cừ đại hận, tựu lưu hắn một cái toàn thân tốt rồi.” Đằng Phi cười cười nói xong, trên mặt đất oanh ra một cái hố to, đem Nam Cung thi thể ném vào trong hầm, lại cho trên chôn.

Quảng Hàn Tuyết lúc này mới thoả mãn mà nói: “Kỳ thật người đây đã là hung hăng nhục nhã hắn rồi, người không biết, tại Vĩnh Hằng Chi Địa, càng là người có thân phận, càng là kiêu ngạo, trong mắt bọn hắn, Hỗn Thác Tinh tựu là man di chi địa, hàng lâm đến nơi đây, đối với bọn họ đều là một loại vũ nhục, hôm nay lại trở thành hắn chôn xương chi địa, nếu như hắn trên trời có linh, nhất định sẽ vô cùng không cam lòng đấy.”

“Trên trời có linh?” Đằng Phi cười cười, có chút lắc đầu, nguyên Thần đều bị cắn nát rồi, còn ở đâu ra linh?

Sau đó, Đằng Phi theo Nam Cung trên người tìm ra một bản Cổ lão điển tịch, thượng diện quả nhiên ghi lại lấy vậy khốn bọn hắn loại này trận pháp.

Hai người ở chỗ này dùng hơn mười ngày thời gian, khắc khổ nghiên cứu, rốt cục đem trận pháp này phá vỡ, sau đó, dặt tay ly khai.

Một hồi đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa nguy cơ, bị triệt để hóa giải.

Đằng Phi tin tưởng, tương lai một đoạn thời gian rất dài, Vĩnh Hằng Chi Địa bên kia đều sẽ không còn có cái gì động tác.

Tam Đại Thiên Vương dù thế nào muốn giết hắn, trừ phi tự mình hàng lâm, nói cách khác, còn lại mấy cái bên kia Thiên Tôn đều không phải người ngu, như thế nào còn có thể có thể lại đến chịu chết?

Nhưng mà chuyện trên đời này tình, luôn như vậy vô thường, chính là bởi vì đã có các loại không xác định tính, mới trở nên đặc sắc.

Ở này tràng kinh thế cuộc chiến sau khi kết thúc tháng thứ năm, Vĩnh Hằng Chi Địa bên kia, lại một lần nữa có người tới, còn lần này, đến chỉ có một người.

Một cái Thiên Vương!

Hắn đến thời điểm, Đằng Phi chính vô cùng vui vẻ ôm người một nhà sinh trong cái thứ nhất hài tử tại tượng thần trong thế giới đi tới đi lui dụ dỗ đây này.

Mộ Dung Phương Phi tháng mười hoài thai, rốt cục vì Đằng Phi sinh hạ một cái nam hài.

Bởi vì trong ngực chứa thời điểm, liền khiến cho dùng đại lượng thiên tài địa bảo tại đây hài tử trên người, cho nên vừa ra sinh, đứa nhỏ này tựu tràn ngập linh tính, thân thể cũng tốt đến lại để cho người khó có thể tin!

Đứa bé này, vừa ra đời tựu là Thánh cấp!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 609: Đại Thiên Tôn!

>

Sinh mà làm thánh!

Cái này xác thực rất lại để cho người khó có thể tin, nhưng nghĩ đến cái này hài tử cha mẹ, cũng tự không khó lý giải rồi.

Hài tử tuy nhiên phi thường nhỏ, nhưng lại cực kỳ thông minh, cùng bình thường hài tử hoàn toàn bất đồng, sinh hạ đến tự không khóc không náo, vừa mới trắng rằm, là có thể chính mình xoay người, thường xuyên leo đến trên mặt đất, cũng không sợ hãi, khắp nơi bò qua bò lại.

Ngay tại hai ngày trước Mộ Dung Phương Phi thậm chí phát hiện tên tiểu tử này muốn vịn lan can tự mình đứng lên ra, cố gắng nhiều lần, tuy nhiên dùng thất bại chấm dứt, nhưng vẫn là làm cho người ta cảm thấy ngạc nhiên.

Quảng Hàn Tuyết cũng rất ưa thích đứa bé này, thường xuyên cùng Đẳng Phi cướp ôm, tiểu gia hỏa cũng không nhận sinh, chỉ là ngẫu nhiên đói bụng thời điểm đi Quảng Hàn Tuyết trước ngực tìm kiếm thời điểm, sẽ để cho Quảng Hàn Tuyết cảm thấy có chút xấu hổ.

Nhưng càng nhiều nữa, là phát ra từ nội tâm ưa thích, thế cho nên hai người một chỗ thời điểm, Quảng Hàn Tuyết thậm chí biểu thị nàng cũng muốn một đứa bé.

Đẳng Phi đối với cái này tự nhiên sẽ không cự tuyệt, tiểu hài tử còn không có có đặt tên chữ, bởi vì lão gia tử Đẳng Văn Hiên tại trước khi bế quan cũng đã lưu lại lời nói ra, muốn làm trọng cháu trai tự mình gọi là.

Đối với Vu lão gia tử điều tâm nguyện này, Đẳng Phi tự nhiên

sẽ không cự tuyệt.

Tượng thần trong thế giới ưu tú nhân tài càng phát nhiều lên, hết thầy cũng đều làm từng bước ở phát triển lấy.

Đúng vào lúc này, Trí Tuệ Thần Tướng vốn là phát giác được có cường giả hàng lâm, sau đó Đằng Phi cũng phát giác được, đối phương tuy nhiên khoảng cách Hỗn Thác Tinh còn có cực kỳ xa khoảng cách xa, nhưng lại không chút nào che dấu bản thân cường đại khí tức.

“Sẽ là ai?” Đằng Phi hơi khẽ cau mày, hắn không quá tin tưởng Tam Đại Thiên Vương sẽ ngay tại lúc này hàng lâm đến Hỗn Thác Tinh đi lên.

Tuy nhiên hao tổn ba vị Thiên Tôn cùng hơn một vạn Hắc Giáp Quân, vốn lấy Tam Đại Thiên Vương thân phận, dù là hắn Đằng Phi là Vĩnh Hằng Chi Chủ đệ cửu thế linh hồn chuyển thế, Tam Đại Thiên Vương cũng rất không có khả năng ly khai Vĩnh Hằng Chi Địa đến nơi đây giết hắn.

Như vậy chẳng khác gì là sợ hắn Đằng Phi, sợ hắn phát triển mà bắt đầu..., tuy nhiên bọn hắn có thể phái người tới giết hắn, nhưng chính bọn hắn, cũng sẽ không dễ dàng nhúc nhích đây.

Dù là Đằng Phi có ý hướng một rì giết đến tận Vĩnh Hằng Chi Địa, Tam Đại Thiên Vương cũng sẽ không dễ dàng ra tay.

Trừ phi Đằng Phi như năm đó cái kia Vĩnh Hằng Chi Chủ lần thứ tám linh hồn Luân Hồi Giả đồng dạng, đem Vĩnh Hằng Chi Địa quấy đến long trời lở đất.

Cho nên vô luận là Đằng Phi, vẫn là Quảng Hàn Tuyệt, vẫn là Trí Tuệ Thần Tướng, đều có chút đoán không ra thân phận của đối phương đến.

“Khả năng không lớn là Tam Đại Thiên Vương một trong, chẳng lẽ nói những năm này, Vĩnh Hằng Chi Địa lại có tân tấn

Thiên Vương xuất hiện?” Trí Tuệ Thần Tướng nhẹ nói lấy, sau đó nói: “Mặc kệ đến chính là ai, lúc này đây, ta đều phải xuất thủ, lão Hắc tồn tại, tựu là tuyệt đối cấm kị, vô luận như thế nào cũng không thể lại để cho Vĩnh Hằng Chi Địa biết rõ lão Hắc tồn tại!”

Đằng Phi gật gật đầu, Hắc Kiếm là hấn lớn nhất một lá bài tẩy, Chí Tôn Đỉnh cùng tượng thần cái này hai kiện Đại Khí tuy nhiên cũng rất mạnh đại, nhưng so với Hắc Kiếm ra, bao nhiêu còn kém một bậc.

Tại đôi mắt Tam Đại Thiên Vương trước khi, nhất định phải đem Hắc Kiếm hảo hảo che dấu tốt.

“Được rồi, tựu để cho chúng ta đi biết một chút về, trong truyền thuyết Thiên Vương cảnh giới!” Đằng Phi nói xong, đứng dậy, hướng về phía Mộ Dung Phương Phỉ bọn người mỉm cười, sau đó nói: “Hảo hảo ở tại gia chiếu cố con của chúng ta, chờ ta trở lại!”

Mộ Dung Phương Phỉ từ khi làm mẫu thân, trở nên càng phát dịu dàng mà bắt đầu..., hướng về phía Đằng Phi dịu dàng cười: “Chính ngươi coi chừng!”

Vạn ngữ ngàn nói, đều tại một ánh mắt tầm đó, không cần nói quá nhiều.

Đằng Phi cùng Trí Tuệ Thần Tướng cùng với Quảng Hàn Tuyết ba người, theo tượng thần thể quả trọng đi ra, bay lên không trung, đi vào Thiên Ngoại, hướng về sâu trong vũ trụ bay đi.

Đã qua hơn nửa ngày, song phương gặp nhau.

Trí Tuệ Thần Tướng đang cảm thấy người tới trong chốc lát, biểu lộ trở nên thập phần kinh ngạc, nhìn không được lên tiếng hỏi: “Tại sao là ngươi?”

“Ha ha, Trí Tuệ Thần Tướng, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ ah!” Người tới cười ha ha đánh cái bắt chuyện, vẻ mặt nhẹ nhõm, nhìn về phía trên không có bất kỳ áp lực, nhìn về phía Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết trong ánh mắt, cũng không có bất kỳ sát cơ.

“Người vì cái gì còn sống? Năm đó.

.

.

Người rõ ràng đã.

.

.”, đã chết đâu!” Trí Tuệ Thần Tướng cái kia trương giả nua trên mặt, rõ ràng lộ ra vài phần vẻ kích động, bỗng nhiên âm thanh lạnh lùng nói: “Nguyên lai người đã sớm đầu phục Quảng Việt bọn hần!”

Người tới cười khở nhìn xem Trí Tuệ Thần Tướng, nói ra: “Ta đoán người sẽ nói như vậy ta, người chịu nghe ta giải thích sao? Lời nói của ta, người có tin hay không?”

Trí Tuệ Thần Tướng tỉnh táo lại, ánh mắt có chút lập loè, lập tức nhẹ nhàng gật gật đầu: “Tin hay không đợi tí nữa nói sau, ta muốn nghe xem giải thích của người.”

Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết liếc mắt nhìn nhau, Quảng Hàn Tuyết buông buông tay, biểu thị mình cũng không biết cái này người.

Người tới cười cười, sau đó nói: “Nghe xong giải thích của ta, người sẽ tin tưởng đấy.”

“Hừ, cái kia không có thể.” Trí Tuệ Thần Tướng hừ lạnh một tiếng, khóe miệng có chút kéo ra, bổ sung nói: “Tuy nhiên năm đó người tự năng ngôn thiện biện (*ăn nói khéo léo), nhưng người đừng hy vọng đơn giản lừa gạt ta!”

“Đúng vậy a, người là đường đường Trí Tuệ Thần Tướng nha, ta sao có thể lừa gạt được người?” Người tới trên mặt lộ ra một vòng nhàn nhạt đáng tươi cười, trong tiếng cười mang theo vài phần nhớ lại hương vị.

“Đừng nói nhảm rồi, người nói đi, ta đang nghe.” Trí Tuệ Thần Tướng nhàn nhạt nói ra.

“Chuẩn xác mà nói, năm đó ta, hoàn toàn chính xác đã chết

rồi.” Người tới cũng rất trực tiếp, đi thẳng vào vấn đề nói: “Khi đó Nguyên Linh đột nhiên ra tay đánh lén, cảnh giới của ta vốn là không bằng hắn, tăng thêm đối với hắn lại không có bất kỳ phòng bị, tự nhiên bị hắn một kích đắc thủ.

Nhưng ngươi có từng còn nhớ rõ, ta có một môn độc nhất vô nhị bản lĩnh xuất chúng?”

Trí Tuệ Thần Tướng có chút nhíu mày tỉnh, nói ra: “Chính là vóc dáng Hư hư ảo Luân Hồi Phong Ấn Thuật?”

Người tới cười nhạt một tiếng: “Đó cũng không phải là giả dối hư ảo, hôm nay chủ thượng linh hồn chuyển thể người tự đứng ở chỗ này, ngươi lại nghi vấn của ta Luân Hồi Phong Ấn Thuật, cũng có chút quá mức a?”

Trí Tuệ Thần Tướng hừ lạnh một tiếng, sau đó lạnh lùng nói ra: “Cho dù ngươi Luân Hồi Phong Ấn Thuật tạo nên tác dụng, có thể ngươi vì cái gì lại sẽ hiệu lực tại Nguyên Linh bọn hắn?”

“Ta là Vĩnh Hằng Chi Địa Đại Thiên Tôn, vẫn luôn là, ta lúc nào cho Nguyên Linh bọn hắn hiệu lực rồi hả?” Người tới cười nhạt một tiếng, nhìn xem muốn nói cái gì Trí Tuệ Thần Tướng khoát tay áo: “Ta biết rõ ngươi muốn nói cái gì, ngươi muốn nói Nguyên Linh bọn hắn sẽ không bỏ qua ta đúng không? Chuyện này, nói rất dài dòng.”

Theo người tới giảng thuật, một cái cốc trăm vạn năm trước chuyện cũ, chậm rãi hiện ra mặt nước, ra hiện tại Đẳng Phi trước mặt bọn họ.

“Năm đó ta bị đánh lén, trong lúc nguy cấp, ta phát động Luân Hồi Phong Ấn Thuật, đem nguyên thần của mình bảo trụ, hơn nữa thành công viễn độn ra Vĩnh Hằng Chi Địa, đem chính mình lưu vong tại vô tận vũ trụ Hư Không chính giữa.

Ước chừng đã qua hơn mười vạn năm, ta thành công miêu tả thân thể, hơn nữa khôi phục đến Chí Tôn cảnh giới đỉnh cao.

Người tới trong giọng nói tràn ngập cảm khái: “Vũ trụ to lớn, không thiếu cái lạ, khi chúng ta tự cho là rất hiểu rõ cái này phiến vũ trụ Tinh Không lúc, tổng hội toát ra rất nhiều chúng ta chưa bao giờ được chứng kiến đích sự vật.

Ta tại vũ trụ trong hư không lang thang thời điểm, đạt được kỳ ngộ, trực tiếp đột phá đến Thiên Vương cảnh giới, mà lúc kia, đã 50 vạn năm về sau rồi.”

Trí Tuệ Thần Tướng nhìn xem cái này người, không nói gì, nhưng ánh mắt kia cũng hiểu được không sai nói cho đối phương biết, hẳn không tin.

Người tới cũng không có vội vã giải thích, mà là tiếp tục êm tai nói tới: “Ta muốn tìm Nguyên Linh bọn hắn báo thù, nhưng ta rất rõ ràng, của ta một thân thực lực, rất khó đồng thời đối kháng ba cái Thiên Vương cảnh giới cường giả, vì vậy, ta cải biến dung mạo của mình, cũng cải biến thân phận, một lần nữa trở lại Vĩnh Hằng Chi Địa.

Khi đó, tựa hồ là chủ thượng lần thứ năm linh hồn Luân Hồi Giả vừa mới bị phát hiện, vì vậy ta dốc sức liều mạng tìm kiếm tung tích của hắn, hy vọng có thể đem cái này linh hồn Luân Hồi Giả che chở xuống.

Kết quả, ta cùng ngay lúc đó Đại Thiên Tôn cơ hồ đồng thời phát hiện chủ thượng lần thứ năm linh hồn Luân Hồi Giả.

.

.”

“Ngay lúc đó Đại Thiên Tôn, so với ta phát hiện hơi chút sớm một chút như vậy, hẳn ra tay giết chủ thượng lần thứ năm Luân Hồi Giả, ta lúc ấy giận dữ rồi, liều lĩnh ra tay, trực tiếp tàn phá vị kia Đại Thiên Tôn, nguyên bản muốn như vậy phiêu nhiên đi xa.

Nhưng nghĩ tới nghĩ lui, ta lại sinh lòng nhất kế, không bằng ta thay thế vị này Đại Thiên Tôn, hóa thành bộ dáng của hắn, bằng vào ta tại vô tận trong vũ trụ lang thang lấy được kỳ ngộ, hẳn là có thể đã lừa gạt Tam Đại Thiên Vương đấy.” Người tới khẽ cười nói: “Chớ nói chi là, ta vốn là Vĩnh Hằng Chi Địa Đại Thiên Tôn, đối với Đại Thiên Tôn phụ trách những chuyện kia, quả thực lại tinh tường bất quá.”

Trí Tuệ Thần Tướng nhìn xem người tới, thản nhiên nói: “Thật sự?”

“Tự nhiên là thật đấy, ta lừa gạt ai cũng sẽ không lừa ngươi, ngươi minh bạch đấy.” Người tới nói xong, khuôn mặt cùng thân thể trực tiếp đã xảy ra biến hóa cực lớn, theo một cái tướng mạo bình thường không có gì lạ trung niên nhân hình tượng, biến hóa thành một người tướng mạo anh tuấn nho nhã hơn ba mươi tuổi thanh niên.

Chẳng những là tướng mạo, mà ngay cả trên người đầu khí chân động, khí huyết chân động cùng thanh âm nói chuyện ánh mắt động tác thói quen toàn bộ cùng vừa mới đã xảy ra long trời lở đất biến hóa!

Loại này cải biến, cực kỳ triệt để, mà ngay cả Trí Tuệ Thần Tướng cũng nhìn không được sừng sờ một chút, nói ra: “Thế gian này lại có như thế tình diệu biến hóa chi thuật?”

“Nếu không ta nói như thế nào, cái này vô tận vũ trụ Hư Không, tồn tại đại lượng không thể tưởng tượng nổi đích sự vật, nguyên bản ta cũng không muốn qua, chính mình cũng tìm được như vậy kỳ ngộ.” Người tới khẽ cười nói, sau đó bỗng nhiên thở dài một tiếng: “Ta tại Vĩnh Hằng Chi Địa ngủ đông, ở ẩn 50 vạn năm, trong lúc đã trải qua vô số sự tình, thậm chí tại chủ thượng lần thứ tám linh hồn Luân Hồi Giả xuất hiện thời điểm, còn từng giả chết qua một lần, rồi sau đó lại dùng một cái mới diện mục ra hiện tại Vĩnh Hằng Chi Địa, lần nữa ngồi trên Đại Thiên Tôn vị trí.

Nhiều năm như vậy ngủ đông, ở ẩn, lại để cho ta rốt cục hiểu rõ một việc.”

Đại Thiên Tôn nói xong, nhìn về phía Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đẳng Phi ánh mắt trở nên nghiêm túc lên: “Ta tuy nhiên không biết trong tay các ngươi có như thế nào át chủ bài, nhưng chắc là muốn đem Tam Đại Thiên Vương tách ra, tiêu diệt từng bộ phận, cái này không khó đoán được.

Nhưng các ngươi cũng biết, hôm nay Đại Thiên Vương Nguyên Linh, đã lần nữa đột phá, tiến vào đến rất cao một cấp độ rồi!”

“Cái gì? Điều đó không có khả năng!” Trí Tuệ Thần Tướng lớn tiếng nói: “Thiên Vương cảnh giới phân cử trọng, mỗi lần

một cái bậc thang nhỏ đều cực kỳ khó khăn, cho dù năm đó chủ nhân, cũng không quá đáng tại Thiên Vương cảnh giới cái thứ tám bậc thang nhỏ đỉnh phong phía trên, Đại Thiên Vương hẳn năm đó ám toán chủ nhân còn bị thụ nguyên rửa, làm sao có thể đột phá Thiên Vương cảnh giới?”

“Đã biết rõ ngươi sẽ không tin tưởng, các ngươi xem trước một chút cái này đoạn hình ảnh a.” Đại Thiên Tôn thở dài một tiếng, vung tay lên, một đoạn nhớ lại hình ảnh ra hiện tại mấy người trước mắt.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 610: Lạnh Như Băng Hình Ảnh!

>

Trong tám hình biểu hiện địa phương, là một mảnh lạ lẫm vũ trụ, lạnh như băng và cô tịch, vô số kẻ đại tinh huyền vào trong đó, hào quang lập loè, nhìn về phía trên càng thêm tịch mịch trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Đằng Phi bọn người hai mặt nhìn nhau, không rõ Đại Thiên Tôn cái này là dụng ý gì.

Đại Thiên Tôn bày ra mấy người ý an tâm một chút chớ vội, tiếp tục xem tiếp.

Lúc này, cái kia phiến lạnh như băng thâm thúy trong vũ trụ, bỗng nhiên xuất hiện một đạo mơ hồ thân ảnh, tản ra mê mông bàng bạc khủng bố khí tức, dù là đây chỉ là một đoạn nhớ lại hình ảnh, cũng cho ở đây mọi người mang đến cực lớn vô cùng áp lực.

Đại Thiên Tôn con ngươi ở trong chỗ sâu, hiện lên một vòng dày đặc cùng sợ hãi, hắn như trước nhớ rõ chính mình năm đó trong lúc vô tình đụng vào một màn này lúc, ở sâu trong nội tâm cái chủng loại kia rung động.

Bóng người kia, quả thực quá mức khủng bố, cho dù lúc ấy hắn cự ly này phiến tinh vực cực kỳ xa xôi, nhưng đối phương trên người tản mát ra cái chủng loại kia đáng sợ áp lực, hãy để cho linh hồn của hắn ở trong chỗ sâu cảm nhận được một loại cực lớn run rẩy.

Trong tám hình, bóng người kia ở đằng kia phiến lạnh như

bằng cô tịch vũ trụ trong tinh không vốn là qua lại bay nhanh, tốc độ nhanh đến không cách nào tưởng tượng, hoạch xuất từng đạo thiên địa pháp tắc dấu vết, phảng phất tại bố trí cái gì, căn bản là không thể bắt.

Trí Tuệ Thần Tướng gắt gao chăm chăm vào trong tám hình bóng người kia, một trương bình tĩnh trên mặt, dần dần lộ ra không thể tưởng tượng nổi thần sắc, lẩm bẩm nói: “Là hắc, đích thật là hắc, thế nhưng mà, hắc làm sao có thể tăng lên tới loại cảnh giới này? Hắc đến tột cùng đã nhận được như thế nào kỳ ngộ?”

Vấn đề này, Đại Thiên Tôn không cách nào trả lời, hắc năm đó chỉ là trùng hợp gặp được cái này làm cho người rung động một màn, căn bản không rõ ràng lắm Đại Thiên Vương Nguyên Linh là như thế nào đạt tới cảnh giới này đây.

Đăng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết thì càng không cách nào trả lời vấn đề này rồi, trên mặt biểu lộ đều thập phần nghiêm trọng.

Lúc này thời điểm, hình ảnh biến đổi, đạo kia mơ hồ thân ảnh, rốt cục dừng lại tại vũ trụ Hư Không ở trong chỗ sâu, mở ra hai tay.

Tựa hồ tại vận hành lấy nào đó công pháp.

Rung động một màn đã xảy ra.

Cái kia phiến vũ trụ trong hư không vô số kể đại tinh cơ hồ tại cùng một thời gian, bộc phát ra so nguyên bản sáng hơn mười hơn trăm lần hào quang, bắn ra từng đạo vừa thô vừa to vô cùng chùm tia sáng.

Xổ xuyên qua vũ trụ Hư Không, hướng phía đứng bất động ở vũ trụ Hư Không ở trong chỗ sâu bóng người kia vọt tới.

Trong lúc nhất thời, bóng người kia bị vô số viên đại tinh bắn ra hào quang cho bao phủ.

Sáng lạn vô cùng hào quang chỉ (cái) giăng co rất ngắn thời gian.

Những cái...kia đại tinh tụ trở nên ảm đạm xuống, rất nhanh liền ảm đạm không ánh sáng, đón lấy, một khóa tiếp một khóa đại tinh, tại trong chốc lát nát bấy mất.

Nát bấy tốc độ, nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, cơ hồ là trong nháy mắt, liền trực tiếp hóa thành bụi vũ trụ cát bụi, tiêu tán tại mệnh môn lạnh như băng trong vũ trụ.

Nếu như không phải biết rõ trước khi những cái...kia đại tinh tụ treo ở chỗ đó.

Như vậy nhất định sẽ cho rằng cái kia phiến vũ trụ Hư Không nguyên bản chính là dạng lạnh như băng cô tịch, cái gì đều không tồn tại!

Bóng người kia nhanh chóng đem sở hữu tất cả hào quang toàn bộ đều hấp thu đến thân thể trong đó, cả người khí thế lại một lần nữa nhảy lên tới một cái cảnh giới mới.

Tản mát ra cái chủng loại kia khủng bố áp lực.

Cho dù là xuyên thấu qua Đại Thiên Tôn nhớ lại hình ảnh.

Bị mọi người thấy đến, nhưng như trước lại để cho người linh hồn cảm thấy run rẩy.

Có thể tưởng tượng.

Lúc trước Đại Thiên Tôn tại từng thấy như vậy một màn lúc, đã nhận lấy bao nhiêu áp lực!

Đằng Phi nhìn thoáng qua mặt không biểu tình Đại Thiên Tôn, thầm nghĩ trong lòng: may mắn mà có Đại Thiên Tôn có Thiên Vương cảnh giới, nếu là đổi lại chính mình cùng Quảng Hàn Tuyết, chỉ sợ liền cái loại này đối phương thân thể tự nhiên tản mát ra áp lực đều không thể thừa nhận.

Nghĩ đến, Đằng Phi trong lòng trở nên trầm trọng lên.

Vĩnh Hằng Chi Địa tình thế, so với chính mình trong tưởng tượng còn muốn nghiêm trọng.

Nguyên lai tưởng rằng Vĩnh Hằng Chi Địa khả năng không ngót ba cái Thiên Vương cảnh giới cường giả, sự thật cũng đúng là như thế, trước mắt vị này Đại Thiên Tôn tự có được lấy Thiên Vương thực lực.

Nhưng Đẳng Phi không nghĩ tới sự tình so với chính mình muốn còn muốn không xong, Nguyên Linh cái này “Đại Thiên Vương” danh xưng, cũng không phải một cái đơn thuần danh xưng, mà là chính thức tiến vào đến truyền thuyết kia cảnh giới.

Đại Thiên Tôn nhớ lại hình ảnh lần nữa phát sinh biến hóa.

Dem làm cái kia phiến vũ trụ không biết bao nhiêu khóa đại tinh biến mất về sau, đạo kia thân hình tựa hồ như trước chưa đủ tại chỉ từ những cái...kia đại tinh thượng diện hấp thu đến lực lượng, đón lấy mà bắt đầu hấp thu khởi cái kia phiến vũ trụ hư không các loại pháp tắc đến!

Vô số kẻ pháp tắc đan vào ở đẳng kia phiến vũ trụ Hư Không trong đó, những...này pháp tắc nguyên bản tự tồn tại ở cái kia phiến vũ trụ trong hư không, hôm nay lại bị bóng người kia cứ thế mà cho “Trảo” đi ra!

Đúng vậy, ít nhất cho mọi người cảm giác, những cái...kia Đạo cùng pháp đan vào pháp tắc, tự là bị bóng người kia cho cầm ra đến đây.

Dem làm hấp thu cái kia phiến trong hư không vô số kẻ đạo pháp mảnh vỡ về sau, bóng người kia rốt cục như là ăn no rồi giống như, thân hình lóe lên, đã đi ra chỗ đó.

Nhưng ở ly khai trong nháy mắt, Trí Tuệ Thần Tướng, Đẳng Phi cùng Quảng Hàn Tuyệt ba người rõ ràng cảm nhận được đạo kia thân hình phóng tới hai đạo ánh mắt lạnh như băng.

Giống như là nhìn thấy bọn họ giống như, ánh mắt lạnh như băng ở bên trong, mang theo vài phần trào phúng cùng trêu

tức.

“Hắn, có thể phát hiện chúng ta?” Quảng Hàn Tuyết có chút khó tin trừng lớn hai mắt kinh hô.

“Không phải phát hiện chúng ta, mà là phát hiện Đại Thiên Tôn.” Đẳng Phi nhẹ nói: “Thực lực của người này thâm bất khả trắc, có lẽ, thật sự như Đại Thiên Tôn nói như vậy, đã đã vượt qua Thiên Vương cấp độ.”

“Cái này thật làm cho người khó có thể tin, thoát nhìn, thật sự là hắn là tại hấp thu cái kia phiến vũ trụ hư không lực lượng, chẳng những lập tức hút sạch những cái...kia đại tinh trong sở hữu tất cả tinh lực, lại để cho những cái...kia đại tinh trong chốc lát hóa thành bụi vũ trụ cát bụi.

Nhưng lại đem cái kia phiến trong vũ trụ các loại pháp tắc toàn bộ hấp thụ không còn, lại để cho cái kia phiến nguyên bản coi như phong phú vũ trụ Hư Không trực tiếp biến thành mênh mông lỗ đen...” Trí Tuệ Thần Tướng trong thanh âm, tràn ngập đáng chất, một loại thật sâu cảm giác bị thất bại tập (kích) chạy lên não.

Trí Tuệ Thần Tướng nói xong, cười khổ ngẩng đầu, nhìn xem Đẳng Phi đám người nói: “Không nghĩ tới Đại Thiên Vương che dấu thật không ngờ chi sâu, cơ hồ giấu diếm được tất cả mọi người, đã nhiều năm như vậy, ta vậy mà một chút cũng không có phát giác...!Uổng ta bị thế nhân xưng là Trí Tuệ Thần Tướng, đại trí tuệ người, thánh hiền chi nhân...”

Đại Thiên Tôn mỉm cười đã cắt đứt Trí Tuệ Thần Tướng lời mà nói..., nói ra: “Người không cần cảm thấy khổ sở, đừng nói người cái này không cách nào tiếp cận Tam Đại Thiên Vương người, coi như là Quảng Việt cùng Chương Ân, đối với chuyện này, cũng đồng dạng là hoàn toàn không biết gì cả.

Các người sợ là còn không biết a, Đại Thiên Vương qua nhiều năm như vậy, cho người ấn tượng chính là một cái đã bị nguyên rửa về sau sắp tử vong lão nhân, ru rú trong nhà, ít xuất hiện đến không thể lại ít xuất hiện.

Hắn đã lừa gạt tất cả mọi người!”

“Mặc kệ như thế nào, đây đều là của ta sai lầm.” Trí Tuệ Thần Tướng có chút thất lạc nói.

“Tiên sinh không cần tự trách, chúng ta hiện tại biết rõ chuyện này cũng không muộn, ít nhất chúng ta còn không có có tạo thành không thể vãn hồi hậu quả.” Đằng Phi cười an ủi.

Quảng Hàn Tuyết nhẹ nói nói: “Đại Thiên Tôn nói rất đúng, ta khi còn bé chột nghe rất nhiều người đã từng nói qua, Đại Thiên Vương tình huống cũng không thể nào tốt.

Nghe nói hắn đã bị nguyên rửa.

So Quảng Việt cùng Chương Ân đều muốn trọng rất nhiều.” Trí Tuệ Thần Tướng lúc này thời điểm ngẩng đầu, sắc mặt dần dần bình tĩnh trở lại, nhìn xem Đại Thiên Tôn nói ra: “Vậy người lúc này đây đến...! Là vì?” “Ta là một mình đi ra đây.” Đại Thiên Tôn vẻ mặt thản nhiên nói: “Đã biết Đại Thiên Vương thực lực.

Các người nên biết rõ, Đại Thiên Vương kỳ thật căn bản cũng không có đem bọn người để ở trong mắt qua, trước khi mấy lần nhằm vào công kích của các người.

Đều là Chương Ân cùng Quảng Việt làm đây.

Nhưng nếu là các người tiến vào Vĩnh Hằng Chi Địa, tiếp cận Đại Thiên Vương lời mà nói..., như vậy, hắn nhất định sẽ không bỏ qua các người đây!”

“Chủ nhân lần thứ tám linh hồn Luân Hồi Giả đem Vĩnh Hằng Chi Địa huyền não long trời lở đất, cơ hồ không người có thể địch, đến cuối cùng, tự là Nguyên Linh ra tay.” Trí Tuệ Thần Tướng nói ra.

“Lúc kia Nguyên Linh, còn không có có đột phá đến ta nhớ lại trong tâm hình cấp độ, đúng là lần kia hắn ra tay giết chủ thượng lần thứ tám linh hồn Luân Hồi Giả sau không bao lâu.

Tự đã lấy được đột phá.” Đại Thiên Tôn thở dài nói: “Có lẽ, Nguyên Linh bởi vì lần kia ra tay, mà thu hoạch được nào đó

cảm ngộ.

Có lẽ.

Là mở ra trong nội tâm kết.”

“Trong nội tâm kết?” Đẳng Phi bọn người có chút nghi hoặc nhìn Đại Thiên Tôn.

“Nguyên Linh năm đó cùng Quảng Việt cùng Chương Ân hợp mưu, hại chết Vĩnh Hằng Chi Chủ.

Chẳng những đã bị rất nghiêm trọng nguyên rửa, hơn nữa từng người trong nội tâm cũng đều lưu lại một đạo không thể khép lại vết thương.” Đại Thiên Tôn nhàn nhạt nói ra: “Phản bội, cuối cùng không phải như vậy sáng rọi sự tình, đối với tâm tình không có khả năng không có bất kỳ ảnh hưởng đấy.”

Trí Tuệ Thần Tướng gật gật đầu: “Ta cho tới nay, cũng thì cho là như vậy đấy, không nghĩ tới, hẳn rõ ràng có thể đột phá tầng này gông cùm xiềng xích, xem ra, ta một mực đều xem thường hắn.”

“Tam Đại Thiên Vương trong đó, Quảng Việt đi theo chủ thượng sớm nhất, nhưng ở chủ thượng cái kia học được đồ đặc tối đa đấy, nhưng lại Nguyên Linh.” Đại Thiên Tôn nói ra.

“Đúng vậy, Nguyên Linh thiên tư, xác thực so Quảng Việt cùng Chương Ân muốn xịn.” Trí Tuệ Thần Tướng gật gật đầu, thần sắc có chút ảm đạm.

Vốn cho là Vĩnh Hằng Chi Địa tối đa cũng tự là nhiều một hai cái Thiên Vương cảnh giới cường giả, bên này vẫn có rất lớn cơ hội.

Nhưng hiện tại xem ra, Đại Thiên Vương Nguyên Linh đã đột phá Thiên Vương cảnh giới kia, thậm chí có khả năng đã vượt qua từng đã là Thần Giới Thần Vương, trở thành chính thức cửu thiên thập địa Duy Ngã Độc Tôn muôn đời đệ nhất nhân!

Người như vậy, còn có biện pháp đả bại sao?

Đại Thiên Tôn gặp mấy người đều lâm vào trầm mặc, đã nói

nói: “Loại cảnh giới này Đại Thiên Vương, căn bản không phải bất luận kẻ nào có thể đả bại đây, bất quá ta lúc này đây tới, còn có một tin tức muốn nói cho các người biết.”

Nói xong, Đại Thiên Tôn mỉm cười nói: “Đại Thiên Vương tại mấy tháng trước, đột nhiên đã đi ra Vĩnh Hằng Chi Địa, không có người biết rõ nguyên nhân, ta trăm phương ngàn kế dò thăm một điểm tin tức.

Theo Đại Thiên Vương bên người trung thành nhất tâm phúc thủ hạ nói, Đại Thiên Vương ngày gần đây thường xuyên cảm giác được có một loại không hiểu nguy hiểm, đang tại tới gần tại đây, cái loại cảm giác này, mà ngay cả Đại Thiên Vương đều có chút bất an.

Cho nên, hắn đã đi ra Vĩnh Hằng Chi Địa, muốn đi dò xét lại để cho hắn cảm thấy bất an đích căn nguyên.”

Trí Tuệ Thần Tướng hí hai mắt trong giây lát bắn ra hai đạo tinh mang, nhìn xem Đại Thiên Tôn nói: “Ý của ngươi, là Nguyên Linh hắn rất có thể nhất thời bán hội, hồi trở lại không đến Vĩnh Hằng Chi Địa đến?”

Đại Thiên Tôn gật gật đầu, nói ra: “Đúng vậy, muốn báo thù, đây là cơ hội tốt nhất rồi, ít nhất , có thể đem Quảng Việt cùng Chương Ấn cái này hai cái phản nghịch chém!”

Trí Tuệ Thần Tướng hô hấp trở nên có chút dồn dập lên, vì ngày hôm nay, hắn đã chờ đợi quá nhiều năm.

Đại Thiên Tôn cũng cũng giống như thế, chịu nhục, tiềm phục tại Vĩnh Hằng Chi Địa, vì cái gì, không phải là một ngày như vậy sao?

Quảng Hàn Tuyết trong nội tâm đối với Quảng Việt hận ý rất sâu, người kia tuy nhiên đem nàng đưa đến trên đời này, nhưng mục đích cuối cùng nhất nhưng lại muốn giết nàng.

Vậy thì như là thế tục người bình thường chăn heo đồng dạng, nuôi cho mập rồi, là muốn đánh tới ăn, người tự nhiên là vui vẻ rồi, còn có người nghĩ tới heo cảm thụ sao?

Đối với Quảng Hàn Tuyết mà nói, tình hình của nàng, còn không bằng heo đây này!

Heo bất kể thế nào nói, cùng nhân loại thuộc về hai cái hoàn toàn bất đồng chủng tộc, có thể nàng, tại trên danh nghĩa, là

người kia con gái ruột ah!

Hồ dữ không ăn thịt con, nhưng Quảng Việt, so với súc sinh
độc hơn!

Tối chung, ba người đều đem ánh mắt, quăng hướng về phía
Đằng Phi.

Ngày hôm qua có việc thiếu càn một chương, hôm nay bổ
sung!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 611: Sa Nhĩ Ma Tộc!

>

Cao thấp tứ phương vi vũ, hướng xưa nay nay vi trụ.

Đơn giản mà nói, vũ vi không gian, trụ gắn liền với thời gian gian.

Thời gian cùng không gian kết hợp cùng một chỗ, chính là vũ trụ.

Vũ trụ vô cùng mênh mông, có vô hạn không gian cùng vô hạn thời gian, là vô thủy vô tung đấy.

Chính mặt phía bắc là phản, đồng dạng, phản mặt phía bắc thì là chính.

Vũ trụ cũng giống như thế, đem làm trong vũ trụ một loại chỗ, thừa nhận lực lượng vượt qua cái vũ trụ này pháp tắc lúc, sẽ gặp xuất hiện kỳ dị phản ứng.

Ví dụ như, chính thức lỗ đen!

Cái này lỗ đen cũng không phải hai cường giả đánh nhau xé mở Hư Không lộ ra hư vô lỗ đen, cái này lỗ đen là chân chính trên ý nghĩa lỗ đen, là cái loại này có thể đơn giản thôn phệ hết thủy địa phương, kể cả pháp tắc!

Sở dĩ sẽ sinh ra lỗ đen, đúng là bởi vì ở chỗ này, pháp tắc lực lượng đã mất đi hiệu dụng, vũ trụ sụp xuống, xuất hiện lỗ thủng, cho nên mới phải lộ ra “Phản” một mặt.

Đương nhiên, nói lỗ đen cái kia một bên là “Chính” một mặt, cũng chưa hẳn không thể.

Tóm lại chính thức vũ trụ lỗ đen, kết nối lấy đấy, là hoàn toàn

bất đồng chính phản vũ trụ.

Cho dù là đại vũ trụ pháp tắc, cũng không cách nào ước thúc mặt khác vũ trụ.

Năm đó Thần Giới tạo ngộ nguyên tố đại kiếp nạn, đúng là bởi vì theo một loại chỗ vũ trụ trong hắc động bay ra phản diện trong vũ trụ nguyên tố, cùng với, đi theo những... này nguyên tố cùng đi đến cái vũ trụ này Vị Diện kỳ dị chủng tộc.

Không có ai biết cái này kỳ dị chủng tộc tại sao phải buông tha cho gia viên đi vào cái vũ trụ này, nhưng bọn hắn thành công thông qua được cái kia chính thức lỗ đen, đi vào cái vũ trụ này Vị Diện, hơn nữa cho cái vũ trụ này đã mang đến vô tận bị thương!

Hủy diệt Thần Giới cái kia tiểu vũ trụ Vị Diện, đối với bọn họ mà nói, chẳng qua là một bàn khai vị ăn sáng, lúc kia kỳ dị chủng tộc, lực lượng còn không có có được hôm nay cường đại như vậy, nói cách khác.

Năm đó Thần Giới.

Đừng muốn có một cái người sống sót chạy đi.

.

.

Nguyên Linh đứng bất động ở Hư Không, nhìn xem như một mấy cái tinh hệ xa cái kia chỗ đủ để thôn phệ hết thủy hư vô lỗ đen ngàn người.

“Tại đây, tựa là ta sinh ra địa phương?” Nguyên Linh thì thào tự nói.

Nhìn về phía cái kia thôn phệ hết thủy hư vô lỗ đen ánh mắt trở nên nhu hòa lên.

Tại người khác trong mắt, loại này trong vũ trụ không thấy nhiều, nhưng là tuyệt đối không ít lỗ đen là chân chính chết vong chi địa.

Vô luận cái gì, cho dù là ánh sáng, đều bị nó thôn phệ, tất cả mọi người sẽ xem loại địa phương này vì không rõ, vì đại hung chi địa!

Nhưng ở Nguyên Linh trong mắt, tại đây hết thảy, đều là thân thiết như vậy, bởi vì hắn tự sinh ra ở tại đây.

Cái kia, đã là không biết bao nhiêu cái Kỷ Nguyên trước sự tình.

Đi qua quá nhiều năm, nhưng Nguyên Linh như trước còn nhớ rõ chính mình sinh ra thời điểm tràng cảnh.

.

.

Chuẩn xác mà nói, hắn là hắn (cảm) giác mao tinh về sau.

Nhớ tới siêu cấp Cổ lão chuyện cũ.

“Vương.

Chúng ta bị Sa Nhĩ Ma Tộc đuổi đến không có đường sống!”

“Vương, chúng ta phải làm gì?”

“Liều mạng với tụi nó.

Vương, ta hữu bất quá một chết, đáng lo theo chân bọn họ đồng quy vu tận!”

Một người tuổi còn trẻ bốn phía, vây quanh một đám người, nam nữ lão ấu đều có, kêu loạn đấy, mọi người nói cái gì đều có.

Đây là một đám bị cừu gia đuổi giết đến cơ hồ không có bất kỳ lao động chân tay người, bọn hắn đến từ cùng một chủng tộc, cùng Sa Nhĩ Ma Tộc, là nhiều thế hệ chết thù, song phương không có bất kỳ hoà giải khả năng.

Tuổi trẻ Vương nhìn về phía trên thập phần cơ trí, ánh mắt thanh tịnh, cũng không có lộ ra đến bước đường cùng tuyệt vọng biểu lộ, cái này lại để cho vây quanh các tộc nhân của hắn trong nội tâm đã nhận được không nhỏ an ủi.

Nếu như vương đô tuyệt vọng, như vậy bọn hắn sẽ không còn bất luận cái gì sinh lộ.

Tuổi trẻ Vương kiên định nói: “Ta tin tưởng, chúng ta tất cả mọi người, đều có thể còn sống chạy đi, các ngươi cũng muốn tin tưởng ta!”

“Chúng ta tin tưởng ngươi, vĩ đại không gì làm không được Vương!” Trong đám người truyền đến âm âm chính tề thanh âm.

“Vậy thì tốt, đợi tí nữa ta sẽ rút sạch - bớt thời giờ cái này phiên thiên không ở dưới sở hữu tất cả nguyên tố lực lượng, đánh xuyên qua cái này phiên vũ trụ, tiễn đưa các ngươi đi một cái hoàn toàn mới nghỉ lại địa! Tại đó, đem sẽ không có ...! nữa chiến tranh, các ngươi rốt cuộc không cần cả ngày chờ đợi lo lắng sinh hoạt.

Chỗ đó, sẽ là các ngươi gia viên mới!” Tuổi trẻ Vương Nhất mặt kích động nói.

Tâm tình của hắn, lây nhiễm bên người bọn này thấp thỏm lo âu mọi người, mọi người trở nên bình tĩnh trở lại, trong nội tâm tràn đầy hy vọng.

Lúc này thời điểm, một cái cực đẹp nữ tử, nâng cao rất lớn bụng, lông mi ở trong chỗ sâu mang theo một vòng nhàn nhạt ưu sầu, nhìn xem bị mọi người ủng đám ở bên trong Vương, đó là trượng phu của nàng, nàng mang thai muốn sinh ra.

Truyện thuyết loại này thời điểm nữ nhân, đều có một loại gần như thần tích trực giác, nàng cũng có một loại trực giác, thật không tốt trực giác.

“Phu quân, nói cho ta biết, đánh xuyên qua cái này phiền vũ trụ về sau, người sẽ mang theo chúng ta cùng một chỗ ly khai.” Tuổi trẻ cực đẹp nữ nhân, rất cực nhìn không được trong nội tâm lo lắng, nhìn xem tuổi trẻ Vương nói ra.

Mọi người cũng đều đưa ánh mắt quăng hướng tuổi trẻ Vương.

Tuổi trẻ Vương thập phần nhẹ nhõm cười: “Yên tâm đi, ta sẽ một mực mang theo các người đi xuống đi!” Hắn nói xong, vươn tay, sờ lên mỹ nữ trơn bóng như ngọc đôi má, sau đó nhìn bụng của nàng nói ra: “Con của chúng ta, gọi Nguyên Linh.”

Nữ tử dịu dàng ngoan ngoãn nhu thuận nhẹ gật đầu, trong nội tâm cái loại này bất an, lại càng phát mãnh liệt mà bắt đầu..., nghĩ đến: con của chúng ta còn không có có sinh ra, hắn vì cái gì tự như vậy vội vã cho thủ danh tự, đặt tên?

Sự thật lại không cho nàng đa tưởng, nên chết Sa Nhĩ Ma Tộc đuổi sát lấy bọn hắn không phóng, ý đồ thừa dịp bọn hắn suy yếu nhất thời điểm, đưa bọn chúng một lần hành động tiêu diệt.

Bọn hắn tuy nhiên cả tộc trốn tới, bỏ mạng vũ trụ, nhưng Sa Nhĩ Ma Tộc hiển nhiên không muốn như vậy buông tha bọn hắn, không đem bọn hắn cái này chủng tộc toàn bộ tiêu diệt, Sa Nhĩ Ma Tộc vĩnh viễn sẽ không dừng tay.

“Vương, Sa Nhĩ Ma Tộc tiên phong quân, cách chúng ta còn có bảy cái tinh hệ xa như vậy, đại khái hai ngày công phu, bọn hắn có thể đuổi theo!”

Tuổi trẻ Vương khẽ gật đầu, thâm thúy trong con người tràn đầy bình Tĩnh Chi sắc, hắn nói ra: “Hiện thời gian vậy là đủ rồi.”

Kế tiếp, tuổi trẻ Vương liền bắt đầu rút ra cái này phiền vũ trụ các loại pháp tắc lực lượng, khắp tinh hệ đại tinh một người tiếp một người hóa thành bụi vũ trụ cát bụi, biến mất tại mê mông trong vũ trụ.

Rất cực, tuổi trẻ Vương tích lũy đủ đánh xuyên qua vũ trụ lực lượng, hắn không có chút gì do dự, trực tiếp ra tay, các loại khủng bố pháp tắc lực lượng như đập lớn bại đề, đổ xuống mà

ra, lập tức đem phía trước một mảnh vũ trụ đánh cho lung lay sắp đổ, bắt đầu sụp xuống xuống!

Pháp tắc lực lượng, cản nát cái này phiến vũ trụ Hư Không, thẳng đến.

.

.

Lộ ra một mảnh đen kịt đến liền ánh sáng cũng có thể thôn phệ cực lớn lỗ đen.

“Chúng ta.

.

.

Muốn xuyên qua nó sao?” Tộc đàn bên trong có nhát gan người, nhìn xem cái kia cực lớn vô cùng lỗ đen, cảm giác rất khẩn trương.

“Yên tâm, bằng vào chúng ta chủng tộc thể chất, cái này lỗ đen sẽ không đối với thân thể tạo thành bất luận cái gì tổn thương.” Tuổi trẻ Vương Tiểu lấy an ủi.

Oanh!

Một nhóm đen kịt hào quang, chuẩn xác tập trung tuổi trẻ Vương, đem thân thể của hắn trực tiếp làm bể hơn phân nửa! Tuổi trẻ Vương không có bất kỳ phòng bị, hắn cũng không có trước tiên hoàn thủ, mà là giật mình nhìn kích thương người của hắn hỏi: “Vì cái gì?”

Kích thương tuổi trẻ Vương đấy, đồng dạng cũng là một người tuổi còn trẻ, cùng tuổi trẻ Vương tại tương mạo lên, có bảy tám phần chỗ tương tự.

Đây là Vương đệ đệ, đồng dạng cái này chủng tộc Hoàng Tộc, huyết thống thuần khiết, thân mao phần cao quý.

Bất luận kẻ nào cũng có thể bị phán, nhưng tuyệt sẽ không có

người tin tưởng hẳn sẽ bị phán.

Tuổi trẻ Vương trong mắt không có phần nô, có, chỉ là vô tận bị thương cùng nghi hoặc.

Mang mang thai cực đẹp nữ tử khóc nhào lên, trong nội tâm nàng bất an rốt cục ứng nghiệm rồi, nhưng đối với nàng mà nói, nàng là cỡ nào hy vọng chuyện này không có phát sinh qua ah.

“Người chết rồi, ta chính là cái này chủng tộc Vương.” Cùng tuổi trẻ Vương tương mạo rất tương tự người trẻ tuổi vẻ mặt thành thật nói: “Mới đích Vương!”

“Người thật sự.

.

.

Là nghĩ như vậy?” Tuổi trẻ Vương trên mặt lộ ra kỳ quái thần sắc, nhìn xem đem chính mình đánh thành trọng thương người: “Đệ đệ của ta, nói cho ta biết, người thật sự, là nghĩ như vậy?”

Người đối diện, khóe miệng có chút run rẩy vài cái, sau đó dụng lực gạt đầu: “Đúng vậy, ta là nghĩ như vậy.”

“Ta nhớ được năm đó phụ vương.

.

.” Tuổi trẻ Vương Cương nói một nửa, đã bị người đối diện cắt đứt.

“Năm đó là năm đó, bây giờ là hiện tại.” Kích thương Vương người tựa hồ rất khinh thường vấn đề này: “Vô luận là người vẫn là Thần, đều biến thành.”

Tộc nhân khác ngây ngốc nhìn xem một màn này, bọn hắn không Pháp Tướng tín, trong mắt bọn hắn gần đây huynh hữu đệ cung hai người huynh đệ, lại có thể biết gây ra chuyện như vậy.

Thực tế, là tại loại này sinh chết du quan chi tế.

Tuổi trẻ Vương trong ánh mắt mang theo vài phần thương cảm, rất chân thành gật đầu: “Đúng vậy a, đích thật là sẽ thay đổi, thực tế, tại người nhận thức Sa Nhĩ Ma Tộc công chúa về sau, đúng không? Ta thân yêu đệ đệ?”

Người trẻ tuổi như là một cái bị dẫm vào đuôi mèo, lúc này nhảy dựng lên, phần nộ mà nói: “Không, không phải như thế, người đây là vu oan!”

“Ai.” Tuổi trẻ Vương thở dài một tiếng, nhìn thoáng qua đệ đệ của mình, rất nhiều người đều tại Vương trong ánh mắt, nhìn ra hấn bất đắc dĩ cùng với.

.

.

Đối kích tổn thương người của hấn cái loại này sủng nịch ánh mắt.

“Người vẫn là quá nhỏ rồi.

.

.” Tuổi trẻ Vương lẩm bầm một câu, lại không có lại nói thêm cái gì, phẩy tay, toàn bộ tộc đàn người lập tức cảm giác được có một cỗ không thể địch nổi lực lượng đem thân thể của bọn hấn xoáy lên, hướng phía cái vũ trụ kia lỗ đen đưa đi qua.

“Phu quân!” Xinh đẹp nữ tử muốn giãy giụa loại lực lượng này, trở lại bên cạnh của hấn, cho dù là chết, nàng cũng muốn cùng hấn cùng một chỗ.

Tuổi trẻ Vương khẽ cười nói: “Nhớ kỹ, con của chúng ta, gọi Nguyên Linh!”

Dừng lại tại hấn đối diện người trẻ tuổi mặc dù không có ngăn trở Vương cử động, nhưng sắc mặt của hấn lại cực kỳ vặn vẹo cùng dữ tợn, hấn giận dữ hét: “Người biết rõ người đang làm cái gì? Người tại phản bội tổ tiên! Người làm sao dám đem

chúng ta chủng tộc, đẩy vào đến vạn kiếp bất phục hoàn cảnh trong đây? Chớ nói chi là Moore công chúa.

.

”

Người trẻ tuổi nói đến đây thời điểm, ngữ khí trở nên nhu hòa mà bắt đầu..., anh tuần trên mặt, cũng lộ ra một vòng khó được dịu dàng: “Moore công chúa đã từng nói qua, nàng sẽ thả chúng ta một con đường sống đấy.”

Tuổi trẻ Vương nhìn xem đệ đệ của mình, sau đó nói: “Của ta ngốc đệ đệ, ngươi bị gạt!”

“Không có khả năng!” Người trẻ tuổi vẻ mặt quật cường.

Wang lần nữa phát tay, dùng một loại không thể địch nổi lực lượng, đem người trẻ tuổi thân thể cuốn lại, đồng dạng mang đến cái hắc động kia, hắc cười cáo biệt: “Ta thân yêu đệ đệ, nhớ kỹ dẫn đầu bọn hắc sống sót!”

“Không!” Người trẻ tuổi không tình nguyện, nhưng hắc không cách nào chống cự ca ca lực lượng.

Đúng vậy, nếu như ca ca của hắc trước khi có phòng bị, mười cái hắc cũng không có khả năng phá vỡ ca ca phòng ngự, cho dù, hắc biết rõ ca ca sở hữu tất cả nhược điểm.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 612: Nguyên Linh!

>

“Đánh gãy cái hắc động kia, đừng làm cho bọn hắc ròi khỏi một không □! Loại này vô số Kỷ Nguyên cũng khó khăn gặp một lần cơ hội tốt, ngàn vạn đừng (không được) bỏ qua!”
Ngay tại người trẻ tuổi thân thể tiến vào đến lỗ đen trước trong tích tắc, hắc nghe thấy toàn bộ vũ trụ đều vang vọng lấy đạo này âm thanh lạnh như băng.

Sau đó, hắc trông thấy cái kia lại để cho hắc mong nhớ ngày đêm Ma Nhĩ công chúa, mang theo vô số Sa Nhĩ Ma Tộc đại quân, giống như thủy triều đầy.

.

.

, bao phủ ca ca của hắc, đồng thời, cũng có vô số đạo đáng sợ pháp tắc công kích, oanh hướng hắc đang muốn tiến vào lỗ đen.

“Tại sao có thể như vậy?” Ngay tại người trẻ tuổi lộ ra không dám tin biểu lộ thời điểm, hắc nhìn thấy thân thể bị chính mình oanh nát một nửa ca ca, anh cũng không sợ ngênh hướng đám kia Sa Nhĩ Ma Tộc người.

“Bỏn vương đã sớm sống không kiên nhẫn được nữa, rốt cục đợi đến lúc ngày hôm nay, của ta sở hữu tất cả lo lắng đều đi cái khác vũ trụ, ở chỗ này, ta không lo lắng, các người theo giúp ta cùng chết a!”

Đây là Vương đệ đệ, nghe được hắc ca ca nói câu nói sau cùng.

“Không!” Vương đệ đệ phát ra bi phẫn đến cực điểm gào thét, đến hiện tại, hắn rốt cuộc hiểu rõ Ma Nhĩ công chúa một mực tại lừa gạt hắn, mà bị hắn hung hăng tổn thương ca ca, lại như dĩ vãng đồng dạng, yêu lấy hắn, sủng nịch lấy hắn.

Vương đệ đệ chảy ra huyết lệ, trong đầu của hắn, xuất hiện vô số đã qua không biết bao nhiêu cái Kỷ Nguyên hình ảnh.

Khi đó hắn còn nhỏ, sự tình gì cũng đều không hiểu, là ca ca, đã dạy cho hắn hết thảy tất cả, cũng là ca ca, đem cái này rời ra Phá Toái chủng tộc đưa đến hôm nay trình độ này, nếu như không có ca ca, cái này chủng tộc đã sớm tại Sa Nhĩ Ma Tộc trong đuôi giết diệt vong rồi.

Hắn rốt cuộc hiểu rõ hắn đến cỡ nào ngu xuẩn, hắn bị người lợi dụng, tổn thương chính mình người thân cận nhất.

“Ta đau quá ah!” Người trẻ tuổi phát ra một tiếng hối hận đến cực điểm gào rú, lập tức, thân hình bị lỗ đen cho cắn nuốt sạch.

XÍU...UU!!

Đạo kia vũ trụ lỗ đen, rốt cuộc tại người trẻ tuổi thân hình cũng biến mất về sau, bỗng nhiên biến mất tại đó, lộ ra mênh mông một mảnh vũ trụ, như là cái gì cũng không có xảy ra.

Tuổi trẻ Vương tuy nhiên bản thân bị trọng thương, nhưng hắn tự bạo, như trước uy lực cường đại đến làm cho cả vũ trụ đều bị run rẩy.

Sa Nhĩ Ma Tộc công chúa Ma Nhĩ cùng đại lượng Sa Nhĩ Ma Tộc tinh nhuệ chiến sĩ, toàn bộ đã chết tại tuổi trẻ Vương tự bạo ở bên trong, không một hạnh đoái

Khắp vũ trụ Hư Không, cũng hoàn toàn hóa thành hư vô, ở chỗ này hình thành một cái không lồ vô cùng lỗ đen, thôn phệ đi qua nơi này vạn vật, liên ánh sáng đều sẽ không bỏ qua.

Vũ trụ bên kia, cái này tộc đàn còn thừa lại hơn ngàn người, không có bất kỳ tổn thất nào, toàn bộ còn sống đi tới nơi này

cái thế giới mới.

Kiếp sau hợp sinh, hắn là tràn ngập vui sướng đây, mà giờ khắc này bọn hắn lại tất cả đều tràn đầy mờ mịt.

Vương băng hà rồi!

Nguyên nhân cái chết chí ít có một nửa, muốn quy tội Vương đệ đệ trên người.

Mà nhìn về phía trên, Vương căn bản cũng không có muốn so đo ý tứ, bằng không thì hắn vì cái gì đem đệ đệ của hắn cũng đưa tới, hơn nữa Vương cũng nói, muốn đệ đệ của hắn, dẫn theo bọn hắn tiếp tục sống sót.

Có thể hiện tại, bọn hắn phải như thế nào tiếp nhận cái này giết Vương đao phủ? Vương hậu có thể tha thứ hắn sao?

Vương hậu hài tử có thể tha thứ hắn sao?

Người trẻ tuổi từ khi trong hắc động đi ra, cả người nhìn về phía trên tựa ngơ ngác ngây ngốc đây, không có một điểm linh khí.

“Vì cái gì, người tại sao phải làm như vậy?” Xinh đẹp nữ tử, trong ánh mắt tràn ngập bi thương, nhìn xem tuổi trẻ ánh mắt của người ở bên trong, tất cả đều là hận ý mào: “Hắn là của người thân ca ca!”

Người trẻ tuổi trầm mặc không nói, cả người đàn độn u mê, không biết hắn suy nghĩ cái gì.

“Trả lời ta!” Xinh đẹp nữ tử cực độ bi thương cùng phẫn nộ, phẫn nộ chỉ trích thanh âm vang vọng lạnh như băng vũ trụ.

Hí!

Ngay sau đó, nàng lông mày nhàu mà bắt đầu..., dù là nàng dù thế nào cường đại, cũng trốn không thoát một nhân loại nữ nhân ở sinh sản: sản xuất lúc gặp phải đau từng cơn.

Nàng muốn sinh ra!

“Vương hậu muốn sinh tiểu vương tử rồi!” Trong đám người có người kinh hô, lập tức có rất nhiều nữ tử xông lên hỗ trợ.

Tinh thần sa sút cô đơn trong đám người cuối cùng đã có vài phần sinh khí.

Người trẻ tuổi lúc này ngẩng đầu lên, trong mắt chứa đầy nước mắt, nội tâm của hắn bị hồi hận cảm xúc giày vò đến gần như sụp đổ, hắn thậm chí không muốn sống xuống dưới.

Lúc trước làm sai sự tình, luôn luôn ca ca thay hắn ngăn tại phía trước, vô luận phạm vào nhiều sai lầm lớn, hắn cũng sẽ không đã bị bất luận cái gì chỉ trích, ca ca tổng hội nghĩ biện pháp cho hắn giải vây.

Nhưng hiện tại ca ca chết rồi, thân thủ của hắn giết chết đấy.

Cho dù ca ca chính thức nguyên nhân cái chết là theo Sa Nhĩ Ma Tộc người đồng quy vu tận, nhưng người trẻ tuổi như trước cố chấp cho rằng ca ca là bị hắn giết cái chết.

Không có người lại ngăn tại hắn phía trước, cho hắn che gió che mưa, cũng không có ai lại đi vì hắn phạm phải sai lầm giải vây, càng không có người tại bên cạnh hắn cười nhìn xem hắn, nói cho hắn biết hết thấy đều đi qua, hết thấy đều tốt lên.

“Ta.

.

.

Đến tốt cùng ta đã làm gì? Ta còn có cái gì mặt mũi còn sống ở trên đời này?” Người trẻ tuổi thì thảo tự nói.

“Oa!” Lúc này thời điểm, một tiếng to rõ hài nhi tiếng khóc, vang vọng cái này phiến vũ trụ trong thiên địa, cơ hồ trên mặt mọi người, đều mang theo kích động sắc thái.

Mà ngay cả người trẻ tuổi, cũng không ngoại lệ, cái này vừa mới sinh ra hài tử, là Vương nhi tử, là hắn cháu ruột! Hắn nghĩ tới nhìn liếc đứa bé kia, lại bị rất nhiều người cảnh

giác ánh mắt cho đâm bị thương, rớt cục, hấn chán nản đứng bên ngoài vây, thất hồn lạc phách nhìn xem tộc nhân của hấn vây quanh vương hậu hoan hô.

“Vương tuy nhiên mất, nhưng con của hấn hàng lâm đến cái thế giới này, Vương huyết mạch không ngừng, Vương tinh thần không uyển sáng ”

“Vương huyết mạch không ngừng, Vương tinh thần Bất Tử!”
Trong đám người phát ra thanh âm điếc tai nhức óc, vang vọng vũ trụ.

Vương hậu cũng đồng dạng là tuyệt thế cường giả, cũng không có hậu sản suy yếu, nàng lạnh lùng nhìn thoáng qua đám người bên ngoài thất hồn lạc phách người trẻ tuổi, nàng tiểu thúc, nàng trong ngực hài nhi chú ruột.

Không nói gì, cũng không có động thủ đi giết hấn, bởi vì nàng yêu lấy vua của nàng, thanh Sở Vương đối với đệ đệ cảm tình, cho nên nàng không muốn làm cho Vương cảm thấy thất vọng.

Nhìn thật sâu liếc cái kia lại để cho nàng thông hận đến sâu trong linh hồn, rồi lại không thể giết người trẻ tuổi, nàng một câu cũng không nói, dẫn đầu tộc nhân, đã đi ra cái chỗ này.

Không ai quay đầu lại liếc mắt nhìn cái kia thất hồn lạc phách người trẻ tuổi, tất cả mọi người từ bỏ hấn, từ bỏ hướng chính mình thân ca ca ra tay người trẻ tuổi.

Người trẻ tuổi nhìn xem đi xa tộc nhân bóng lưng từng chút một biến mất tại sâu trong vũ trụ, quay lại thân nhìn xem cái kia cục lớn lạnh như băng lỗ đen, hấn bỗng nhiên lớn tiếng nói: “Ca, ta sai rồi, ta nguyện trọn đời chờ đợi ở chỗ này chuộc tội!”

Nguyên Linh ngờ ngác nhìn xem cái hắc động này, nhẹ nói nói: “Ta, trở về rồi, thế nhưng mà, mẹ của ta, tộc nhân của ta, còn có.

.

.

, của ta thúc thúc, các người, đều đi nơi nào? Người không phải nói trọn đời đều muốn thủ hộ ở chỗ này sao? Chẳng lẽ người kia, thật là người?”

Thâm thúy lỗ đen, tản ra cực lớn hấp lực, nhưng loại trình độ này hấp lực, cũng không thể đem Nguyên Linh như thế nào.

Nguyên Linh nhớ lại tỉnh lại, đột phá cái kia một đạo khó có thể vượt qua công cùm xiềng xích, nhưng hắn vẫn hoàn toàn không có bất kỳ mẫu thân cùng tộc nhân nhớ lại, hắn theo có nhớ lại bắt đầu, chính là tại Vĩnh Hằng Chi Địa.

Trong thân thể của hắn, trời sinh chảy xuôi theo cao quý huyết mạch, hắn không cam lòng tại người xuống, cho nên hắn năm đó cùng Quảng Việt cùng Chương Ấn, hại Vĩnh Hằng Chi Chủ, thực lực của hắn tăng lên tốc độ cực kỳ kinh người, không ai có thể cùng hắn so sánh.

Năm đó ba Đại Thiên Vương hại Vĩnh Hằng Chi Chủ lúc, Nguyên Linh cũng không có đối với Vĩnh Hằng Chi Chủ ra tay, người xuất thủ là Quảng Việt, hắn và Chương Ấn, đối phó chính là Thập Đại Thiên Tôn cùng bốn đại thần tướng.

Vĩnh Hằng Chi Chủ chết rồi, khủng bố nguyên rửa hàng lâm, nhưng lại để cho Nguyên Linh ngoài ý muốn chính là, đối với Chương Ấn cùng Quảng Việt là lại để cho bọn hắn thống khổ nguyên rửa, nhưng đối với hắn lại không có chút nào hiệu quả, ngược lại.

.

.

, cái này nguyên rửa, rõ ràng lại để cho thực lực của hắn lại có chỗ tăng lên!

Lúc kia Nguyên Linh căn bản là không rõ đây rốt cuộc là vì cái gì, nhưng hắn không dám nói ra, bởi vì lúc kia hắn, còn không phải Chương Ấn cùng Quảng Việt liên hợp lại đối thủ.

Thẳng đến.

.
.
, thân thủ của hắn chém giết Vĩnh Hằng Chi Chủ lần thứ tám linh hồn Luân Hồi Giả, đem làm bị hắn giết chết người nọ thời điểm, một loại khó có thể hình dung hiểu ra đột nhiên ra hiện tại trái tim của hắn, vì vậy, hắn đột phá, theo Thiên Vương đệ cửu trọng chính thức đột phá đến rất cao một tầng cảnh giới.

Đã trở thành chính thức Đại Thiên Vương!
Lúc kia, hắn liền bắt đầu hoài nghi, hoài nghi vì cái gì Quảng Việt cùng Chương Ân hại Vĩnh Hằng Chi Chủ lấy được là chân chính nguyên rửa, hắn lại không hữu thụ đến bất cứ thương tổn gì.

Vì cái gì người khác giết chết Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi mao người cũng sẽ ở về sau không lâu tự chịu khổ tai họa bất ngờ, mặc kệ rất mạnh mọi người sẽ đột tử.

Mà hắn xuất phát từ nghiệm chứng tâm tư, giết Vĩnh Hằng Chi Chủ lần thứ tám linh hồn Luân Hồi Giả, chẳng những không có tạo ngộ bất luận cái gì bất trắc, ngược lại theo Thiên Vương cảnh giới đột phá đến Đại Thiên Vương cảnh giới, hơn nữa thành công tỉnh lại tới Cổ lão nhớ lại.

Đây hết thảy, rốt cuộc là vì cái gì?
Vĩnh Hằng Chi Chủ cùng chính mình tầm đó, đến cùng có như thế nào quan hệ, mới có thể sinh ra lớn như thế nhân quả?
Nguyên Linh cũng không phải một cái tàn nhẫn thị sát khát máu người, hắn thậm chí không phải một cái tiểu nhân, nhưng lúc năm Quảng Việt cùng Chương Ân tìm tới hắn, nói muốn đây, đưa trở mình Vĩnh Hằng Chi Chủ thời điểm, hắn lại không có một chút do dự đáp ứng.

Phảng phất tại sâu trong linh hồn, tồn tại một thanh âm, lại để cho hắn đối với Vĩnh Hằng Chi Chủ theo tôn kính đến thống hận, dùng gần kề trong tích tắc!

Đối với đại vũ trụ pháp tắc đều có nhất định nắm giữ Nguyên Linh, tại đột phá cảnh giới khôi phục nhớ lại về sau vô cùng nhiều năm ở bên trong, rốt cục suy nghĩ cẩn thận một sự kiện, cái kia chính là: Vĩnh Hằng Chi Chủ thiếu nợ ta đây!

Nói cách khác, hắn căn bản không có khả năng theo Vĩnh Hằng Chi Chủ trên người đạt được nhiều như vậy chỗ tốt, không có khả năng người khác thừa nhận nguyên rửa chi thống thời điểm, hắn cũng tại tăng lên, càng không khả năng người khác tru sát Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả gặp nạn, hắn lại đột phá.

Cũng chỉ có như vậy một lời giải thích, mới nói được thông, vì vậy, hắn đã đi ra Vĩnh Hằng Chi Địa, dựa vào nhớ lại, đến nơi này.

Ở chỗ này, hắn cũng không có nhìn thấy trong trí nhớ muốn vĩnh viễn chờ đợi ở cái địa phương này thúc thúc, cho nên, hắn thoáng một phát Tử Minh trắng rồi rất nhiều chuyện.

“Thần Giới Chiến Thân, là người sao? Của ta thúc lên.

.

.” Nguyên Linh con mắt quang mang theo vài phần mê ly chi sắc, nhẹ giọng tự nói: “Vĩnh Hằng Chi Chủ cũng là người phải không? Của ta thúc thúc, như nhập.

.

.

Linh hồn của người trải qua vô tận Luân Hồi, đã trở thành Hỗn Thác Tinh tiểu tử kia, đến nay chưa tỉnh lại, là cái gì, cho người cái này gần với phụ vương Đại Năng Giả rơi vào Luân Hồi? Là Sa Nhĩ Ma Tộc sao? Nguyên tổ đại kiếp nạn.

.

.

, chính là bọn họ làm ra đến a, căn cứ trí nhớ của ta, hẳn là như vậy đâu rồi, cũng chỉ có cái loại này hoàn toàn diệt tuyệt nhân tính chủng tộc, mới có thể làm ra loại chuyện này đến.”

Canh [3], bổ hời trở lại ngày hôm qua thiếu nợ chương và tiết rồi, mọi người tặng 1 phiếu a!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 613: Lại Mưu Vĩnh Hằng!

>

Nguyên linh nhìn qua lỗ đen, nhẹ giọng thở dài lấy: “Người năm đó chờ đợi ở chỗ này, mãi cho đến cát người Ma tộc người xâm nhập xuyên qua lỗ đen, xuất hiện ở bên cạnh, người theo chân bọn họ bạo phát chiến đấu kịch liệt, người đã thương nặng cái kia chủng tộc, cho nên về sau đi theo nguyên tố đại kiếp nạn vào nhà cướp của cái kia bầy bọn cướp, mới có thể yếu như vậy, quân Hỏa Chi Vương.

Nhưng các loại nhân quả dây dưa cùng một chỗ, người trọng thương cái kia chủng tộc đồng thời, bản thân cũng vẫn lạc, chuyển thế đã đến Thần giới, đã trở thành Thần giới tiếng tăm lừng lẫy Chiến Thần, hơn nữa tại một cái kỷ nguyên trước, lần nữa tao ngộ cái kia đi theo nguyên tố đại kiếp nạn bên cạnh ăn cướp chủng tộc.

Người vốn có cơ hội đào tẩu đây, nhưng sâu trong linh hồn lạc ấn, cho người đối với cái kia chủng tộc thống hận đã đến cực hạn, cho nên, người buông tha cho chạy trốn, lại một lần nữa lấy cái chết đến trọng thương cái kia chủng tộc...”

Nguyên linh nói xong, trong mắt không khỏi chảy xuống nước mắt đến, lâm lâm nói: “Ta là có lẽ yêu người, cần phải hận người, của ta thúc thúc?”

Trong trí nhớ cái kia hết thấy, tuy nhiên vô cùng rõ ràng, nhưng lại phẳng phát khoảng cách hán cực kỳ xa xôi, giống như là một người khác câu chuyện, bị sinh sinh nhét vào trong đầu của hán, sách khác hữu đang xem

Cho nên đối với vị kia đã bị giấu kín đã thương nặng cha mình, rồi sau đó tại dài dòng buồn chán trong năm tháng phục vụ quên mình đến chuộc tội thúc thúc, hán thật sự rất khó hận

được lên.

Đương nhiên, hắn vô cùng rõ ràng, trong trí nhớ cái vị kia cô gái tuyệt sắc, mẹ của hắn, đối với chính mình thúc thúc, thế nhưng mà hận thấu xương đây.

Nhưng vấn đề là, mẹ của hắn đi đâu rồi? Hắn cái kia chút ít tộc nhân, đi đâu rồi?

Nguyên linh không tin mẫu thân cùng những cái...kia tộc nhân sẽ bị tuế nguyệt cho giết chết, tựa như chính hắn đồng dạng, hắn trí nhớ không có thức tỉnh trước khi trong trí nhớ, hắn là một đứa cô nhi, ngoại trừ tên của mình bên ngoài, cái gì cũng không biết, bị một đôi không có nhi nữ lão phu phụ cho thu dưỡng.

Vậy đối với lão phu phụ rất hiền lành, lão đầu có đại để cảnh giới không tầm thường thực lực, cho nên nguyên linh theo bị bắt dưỡng vào cái ngày đó lên, mà bắt đầu tu luyện của hắn kiếp sống.

Vô dụng bao nhiêu năm, nguyên linh thực lực, tựa đã vượt qua dưỡng phụ, sau đó một người rời nhà lưu lạc thế giới.

Vĩnh Hằng Chi Địa 99 tòa thành.

Không sai biệt lắm đã lưu lại qua nguyên linh dấu chân.

Đương hắn trưởng thành là Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới cường giả lúc, quyết định về nhà.

Cấp dưỡng phụ dưỡng mẫu một kinh hi.

Chẳng qua là khi hắn lòng tràn đầy vui mừng về đến cố hương về sau, nhìn thấy đây, nhưng lại tường đồ, toàn bộ thôn mọi người bị giết.

Một cái người sống đã không có lưu lại.

Hắn cha mẹ nuôi cái chết thảm nhất.

Dưỡng phụ bị người chặt đứt tứ chi, lại mở ngực bẻ bụng, ngũ tạng lục phủ chảy đầy đất, chết không nhắm mắt.

Dưỡng mẫu bị người lột sạch chọn thiên đèn.

Nguyên linh thiếu chút nữa trực tiếp điên mất, vô cùng thống hận chính mình, nếu như mình ở nhà lời mà nói..., lại làm sao có thể lại để cho cha mẹ nuôi tao ngộ như thế tai họa bất ngờ? Rất hiển nhiên, đây là cha mẹ nuôi cừu gia làm, nói cách khác, giết tịt là, Nam Minh mưa gió toàn bộ phương độc.

Làm gì như thế tra tấn?

Chỉ là nguyên linh cho tới bây giờ sẽ không nghe cha mẹ nuôi đã từng nói qua bọn hắn có cừu oán gia sự tình, trong lúc nhất thời căn bản không biết phải như thế nào tìm kiếm cừu gia.

Tại an táng cha mẹ nuôi cùng cái thôn kia thượng người về sau.

Nguyên linh đã bắt đầu đường báo thù, hắn dùng hơn ba mươi năm thời gian, một chút, ngạnh sanh sanh truy xét đến tung tích của đối phương, hơn nữa thăm dò đối phương chi tiết.

Đó là một cái có Chí Tôn tọa trấn Cổ lão gia tộc, tại Vĩnh Hằng Chi Địa đệ nhất trong thành cũng coi là hào phú đại tộc rồi.

Cũng chính là tại lúc kia, nguyên linh kết bạn quảng cang chương án cùng với...!Vĩnh Hằng Chi Chủ!

Lúc kia Vĩnh Hằng Chi Chủ còn không phải Vĩnh Hằng Chi Chủ, đồng dạng là một cái nhiệt huyết người trẻ tuổi, cùng nguyên linh mới quen đã thân.

Phi thường hợp ý, tại nghe nói nguyên linh sự tình về sau.

Chủ động đưa ra phải giúp nguyên linh báo thù.

Khi đó Vĩnh Hằng Chi Chủ, một thân thực lực, đã đạt tới Chí Tôn đỉnh phong!

Mấy cái nhiệt huyết người trẻ tuổi, vọt tới cái kia Chí Tôn gia tộc, đem gia tộc kia sở hữu tất cả có chiến lực người toàn bộ giết, đến cuối cùng, cái kia Chí Tôn cảnh giới lão tổ tông đưa ra, bị Vĩnh Hằng Chi Chủ một chiêu đánh bại về sau, giao cho nguyên linh giết chết.

Vị kia đáng thương Chí Tôn cảnh giới cường giả, đến chết cũng không biết, chuyện này nguyên nhân gây ra, chỉ là bởi vì trong gia tộc một tên bại hoại cận bã, năm đó ưa thích nguyên linh dưỡng mẫu, không có truy cầu thành công liền vì ái sinh hận, tại một lần ngẫu nhiên cơ hội, gặp phải nguyên linh cha mẹ nuôi, liền tàn sát cái thôn kia.

Loại chuyện này, đừng nói gia tộc kia Chí Tôn lão tổ tông không biết, cho dù biết rõ, cũng sẽ không để ở trong lòng.

Đây là một cái thực lực vi tôn thế giới, nắm đầm của ai càng lớn, ai tựu đại biểu cho đạo lý cùng pháp.

Hiển nhiên, khi bọn hắn chỗ tòa thành kia, cái này Chí Tôn gia tộc, cho dù không có thể đại biểu toàn bộ đạo lý cùng pháp, nhưng ít ra có thể đại biểu một bộ phận lớn.

Tại hắn xem ra, bất quá là tàn sát một cái thôn mà thôi, dùng được lấy lớn như vậy phản ứng sao?

Nhưng ở nguyên linh tâm ở bên trong, nhưng lại thương yêu nhất hắn cha mẹ nuôi chết rồi, trên thế giới không... nữa người như vậy sủng ái hắn rồi,

Cũng là theo cái kia về sau, nguyên linh mới bắt đầu đi theo Vĩnh Hằng Chi Chủ lưu lạc thiên hạ.

Hơn nữa vì Vĩnh Hằng Chi Chủ trở thành toàn bộ Vĩnh Hằng Chi Địa Chúa Tể Giả, lập được công lao hãn mã.

Hôm nay nhớ lại, tựa như hôm qua, từng màn vẫn còn tại trước mắt, nhưng lại đã sớm người và vật không còn.

Thực tế nguyên linh tại nghĩ thông suốt Vĩnh Hằng Chi Chủ rất có thể là mình trong trí nhớ vị kia thân thúc thúc chuyển

thể về sau, càng là có loại tránh khỏi số mệnh cảm giác.

“Cát người Ma tộc cuối cùng nhất hay là đuổi đi theo, có lẽ mẫu thân cùng những cái...kia các tộc nhân, là đi tìm những người kia đi.” Nguyên linh nhẹ nói lấy, sau đó lại lẩm bẩm: “Đằng Phi, vô luận người có phải là của ta hay không thúc thúc, nhưng người là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn đệ cửu thể Luân Hồi tổng thật sự.

Ta sẽ không lại đối với người ra tay, dù là...!Có thiên người chính thức lớn lên, đạt tới ta loại này độ cao, muốn tìm ta báo thù, ta cũng sẽ không đối với người ra tay.

Bất quá ta cũng sẽ không biết giúp người, chương án cùng quảng cang cái kia một cửa người có thể hay không đi qua, tự xem chính người rồi.”

Nói xong, nguyên linh thâm thúy con mắt quang nhìn về phía phương xa: “Có lẽ, ta hiện tại phải làm nhất đấy, là đi tìm mẹ của ta cùng các tộc nhân, ta tin tưởng, nhất định sẽ tìm được các người đấy!”

...
Đối mặt ba đạo nhìn về phía chính mình chờ mong ánh mắt, Đằng Phi chẳng biết tại sao trong nội tâm khẽ động, cắn răng nói: “Tốt, làm đi!”

Trí tuệ thần tướng trầm ổn trong con người, hiện lên một vòng vẻ kích động, sắc mặt thậm chí có một chút đỏ lên, hắn nói ra: “Đơn giản cần xé nhau mà thôi!”

Đại Thiên Tôn cười cười, nói ra: “Trí tuệ, có ta và người hai người liên thủ, cho dù không phải quảng cang cùng chương án đối thủ, nhưng cũng không phải dễ dàng như vậy cũng sẽ bị tiêu diệt đấy!”

Đằng Phi lúc này thời điểm thở dài ra một hơi, đã quyết định, tự cũng không lại đi nghĩ nhiều như vậy.

Sinh hoạt sẽ không luôn thuận buồm xuôi gió, chỗ có chuyện cũng sẽ không chờ người đã có sách lược vẹn toàn phát sinh lần nữa.

Bất cứ chuyện gì, cũng sẽ không có 100% xác xuất thành công.

Có thể có sáu bảy thành xác xuất thành công, cũng đã xem như rất cao, đáng giá liều mạng, Bởi vì Đẳng Phi còn có hắc kiếm cái này tám át chủ bài, Chí Tôn đỉnh cùng tượng thần cái này hai kiện châu báu cũng đủ để khiến sở hữu tất cả Chí Tôn sợ.

Nếu như như vậy còn không có dũng khí liều thoáng một phát, vậy sau này chỉ sợ cũng sẽ không có ...!nữa dốc sức liều mạng dũng khí.

“Đại Thiên Tôn, Vĩnh Hằng Chi Địa còn có bao nhiêu ngày Vương cảnh giới cường giả? Ngoại trừ quảng cang cùng chương ấn, cũng chỉ có ngài một cái sao?” Quảng Hàn tuyệt đột nhiên ở một bên hỏi.

Đại Thiên Tôn nói ra: “Theo Chí Tôn đến Thiên Vương, tầng này gông cùm xiềng xích không phải dễ dàng như vậy tự đánh vỡ đấy, không có đại cơ duyên người, vĩnh viễn cũng đừng muốn đột phá đến Thiên Vương cảnh giới, hôm nay Vĩnh Hằng Chi Địa, bỏ quảng cang cùng chương ấn bên ngoài, năng đạt tới Thiên Vương cảnh giới đấy, tối đa sẽ không vượt qua một cái tát!”

“Nhiều như vậy?” Quảng Hàn tuyệt vẫn cảm thấy có chút đau đầu.

“Nhiều?” Đại Thiên Tôn có chút khó tin nhìn xem Quảng Hàn tuyệt: “Hàn Tuyệt tiểu thư ngươi cũng là theo Vĩnh Hằng Chi Địa đưa ra đấy, chẳng lẽ ngươi không rõ ràng lắm Vĩnh Hằng Chi Địa 99 tòa thành tổng cộng có bao nhiêu người khẩu sao?” Quảng Hàn tuyệt trước khi thăm nghĩ đến Vĩnh Hằng Chi Địa Thiên Vương quá nhiều, lại không suy nghĩ qua Vĩnh Hằng Chi Địa có bao nhiêu người, gặp Đại Thiên Tôn nói như vậy, lập tức có chút không có ý tứ, nói ra: “Ta tự nhiên biết rõ, một tòa thành tự chỉ ít có trên trăm ức miệng người, 99 tòa thành, miệng người số lượng vô số kể.

Khả chúng ta bên này, Thiên Vương số lượng nhưng lại quá ít điểm!”

Trí tuệ thần tướng lúc này thời điểm nhìn không được nhẹ vừa cười vừa nói: “Nha đầu ngọc, thực lực của chúng ta đã đủ mạnh, chúng ta tổng cộng mới bao nhiêu người, thì có hai cái Thiên Vương, rất nhiều Chí Tôn, còn muốn muốn Vĩnh Hằng Chi Địa, nhiều người như vậy, mới ra như vậy mấy cái Thiên Vương...”

Đại Thiên Tôn tiếp nhận thoại đến, nói ra: “Huống chi Vĩnh Hằng Chi Địa bên kia Thiên Vương cảnh giới cường giả, cũng chưa chắc đều đứng tại quảng cang cùng chương ấn bọn hắn cái kia một bên.”

Đằng Phi lúc này thời điểm vừa cười vừa nói: “Nghiêm khắc lại nói tiếp, vô luận là tiên sinh, hay là Đại Thiên Tôn, kỳ thật đã xem như Vĩnh Hằng Chi Địa người, cho nên tiểu tuyệt, người cũng không cần lo lắng, tựa như Đại Thiên Tôn nói như vậy, Vĩnh Hằng Chi Địa cho dù còn có khác Thiên Vương cảnh giới cường giả, cũng chưa chắc đã đứng tại chương ấn cùng quảng cang bọn hắn cái kia một bên.”

“Vạn nhất đại Thiên Vương nếu đột nhiên trở về rồi, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?” Quảng Hàn tuyệt coi chừng nhìn thoáng qua mấy nam nhân, nhẹ nói nói,

Tràng diện thoáng cái lạnh xuống đến, đây là mọi người trong nội tâm đã tinh tường, nhưng lại ai cũng không muốn đi nói một sự kiện.

Vô luận như thế nào mưu tính, vô luận như thế nào kế hoạch, tại thực lực tuyệt đối trước mặt, đã không có bất kỳ ý nghĩa.

Đại Thiên Vương nếu là trở về, bọn hắn những người này không có bất kỳ chống cự chi lực!

Cái này là trên thực lực chênh lệch!

“Phi!”

Đằng Phi hướng phía vũ trụ hư không hung hăng phun một bãi nước miếng, cười lạnh nói: “Trở về sẽ chết, hắn muốn giết chúng ta, như là nghiền chết một con kiến, cho dù lần này chúng ta không đi, hắn nếu là có cái kia tâm, nghĩ đến hỗn [lăn lộn] thác tinh giết người, một cái tát là có thể đem hỗn [lăn lộn] thác tinh đập toái, chúng ta lại có thể tàng đi nơi nào?”

“Nói không sai, sợ đầu sợ đuôi, chỉ có thể để cho chúng ta thoát nhìn như tên hề.” Trí tuệ thần tướng ngửa mặt lên trời thở dài: “Những năm này chúng ta đã bỏ qua nhiều lần lần cơ

hội, đây một lần, tuyệt không nằng lại bỏ lỡ!”

Đại Thiên Tôn cười nói: “Tại Vĩnh Hằng Chi Địa bên kia, cái này vô mấy năm qua, ta coi như có một đám tâm phúc thủ hạ, chỉ cần ta ra lệnh một tiếng, không dám nói ứng người như mây, ít nhất sẽ không cũng chỉ có chúng ta cái này mấy người chống.”

“Không có gì có thể nói được rồi, tiên sinh, Đại Thiên Tôn, tiểu tuyệt, đây một lần, chúng ta lại đi Vĩnh Hằng Chi Địa, giết hấn cái long trời lở đất!” Đằng Phi cắn răng, nghĩ đến 99 thành thảm trạng, trong nội tâm như là có một đoàn hỏa, hùng hực bốc cháy lên.

Hồi trở lại nông thôn ăn tết (quá tiết), khó khăn đuổi ra đến một chương, thiếu nợ sau khi trở về bỏ!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 614: Báo Thù Bắt Đầu!

>

Hai năm sau.

“Nếu hồi trở lại Vĩnh Hằng Chi Địa sao? Ha ha, thật tốt, rất cục phải đi về nơi đó.”

Hiếu Phong nghe được tin tức này về sau, bình tĩnh trên mặt, lộ ra một vòng nhàn nhạt đáng tươi cười.

Nếu như là không biết xảy ra chuyện gì người, nhất định sẽ cho rằng đây là một cái xa cách từ lâu quê quán kẻ lãng tử.

Không có người có thể theo trên người hắn cảm nhận được nửa điểm cừu hận cảm xúc.

Nhưng cái kia theo gió nhẹ nhàng tung bay đầu đầy tóc trắng, cũng tại im ắng kể ra lấy cái kia đoạn không thể xóa nhòa cừu hận.

Vĩnh Hằng Chi Địa đã từng huy hoàng sáng lạn thứ chín mươi chín thành, ngày nay chỉ còn lại có tàn gạch ngói đá sỏi, vô số đầu sinh mệnh hóa thành hạt bụi.

Loại này cừu hận, có thể nào quên? Sao lại dám quên?

Long Nhất lịch lãm rèn luyện trở về, nghe nói về sau, cái này thiết bình thường đàn ông lên tiếng khóc rống, thề cùng Tam Đại Thiên Vương không chết không ngớt.

“Chúng ta muốn đi!”

Đăng Phi bên người một đám hồng nhan tri kỷ đám bọn họ, tại biết rõ chuyện đã trải qua về sau, thập phần kiên quyết biểu đạt thái độ của mình.

“Chúng ta cũng muốn đi!”

Năm vực tuổi trẻ tuần ngạn sau khi biết, nhao nhao trở về, muốn chiến Vĩnh Hằng Chi Địa!

“Một trận chiến này, chúng ta thắng tỷ lệ cũng không lớn, có thể sẽ chết rất nhiều người, các người còn trẻ, còn có rất tốt đẹp tương lai.” Đẳng Phi thái độ chân thành, hấn tại rất nghiêm túc khuyên bảo những...năm vực tuổi trẻ tuần ngạn đám bọn họ.

“Vĩnh Hằng Chi Địa có Thiên Vương cảnh giới Chúa Tể Giả, Chí Tôn cảnh giới vô số cao thủ, các người rất có thể tại trước tiên chết trận.” Trí Tuệ Thần Tướng nhìn trước mắt bọn này người trẻ tuổi, thản nhiên nói.

“Chúng ta không sợ chết!”

“Nhưng cầu một trận chiến!”

“Vĩnh Hằng Chi Địa không phải xem thường chúng ta năm vực thế giới sao? Chúng ta tựu lại để cho bọn hấn kiến thức kiến thức, chúng ta năm vực thế giới lợi hại!”

“Chết không đáng sợ, chỉ cầu một trận chiến!”

Người trẻ tuổi là nhiệt huyết đấy, là xúc động đấy, bọn hấn cũng không ngốc, biết rõ lần đi nhất định sẽ có thương vong, nhưng bọn hấn đồng dạng càng thêm tin tưởng vững chắc một điểm, không thông qua ma luyện Võ Giả, vĩnh viễn không thành được cường giả chân chính!

Chinh chiến vực bên ngoài!

Chỉ bốn chữ này, có thể hấp dẫn vô số người trẻ tuổi chịu ném đầu lâu rơi vãi nhiệt huyết rồi.

Chớ nói chi là hôm nay đã có rất nhiều người biết rõ Vĩnh Hằng Chi Địa đối với năm vực thế giới uy hiếp, cùng cái loại này xem năm vực thế giới chúng sinh vì con sâu cái kiến thái độ.

Đẳng Phi nhìn thoáng qua Trí Tuệ Thần Tướng, trong nội tâm cảm thấy bội phục, có thể trong thời gian ngắn như vậy, đem năm vực thế giới tuổi trẻ tuần ngạn đám bọn họ đầy ngập nhiệt huyết điều động được sôi trào lên, cũng không phải ai cũng có

thể làm đến đây.

“Các ngươi chiến ý, ta đã cảm nhận được, nhưng trận chiến này không phải chuyện đùa, thắng, tắc thì có thể bảo vệ ta năm vực thế giới trăm vạn năm Thái Bình, bại, tắc thì từ nay về sau về sau, năm vực thế giới không tiếp tục ngày yên tĩnh.” Trí Tuệ Thần Tướng ánh mắt sáng quắc, nhìn xem mọi người, sau đó nói: “Cho nên, Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới phía dưới người, tiếp tục lưu lại tại đây tu luyện, Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới đã ngoài đây, ra khỏi hàng!”

Phía dưới mọi người ầm ầm đáp ứng, phạm là Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới đã ngoài người, nhao nhao trên mặt sắc mặt vui mừng, những cái...kia Đại Đế cùng Hoàng cấp cảnh giới người, tắc thì đều là vẻ mặt thất vọng, rất chính mình tu vị quá thấp, không thể tham dự lần này chinh chiến vực bên ngoài.

“Tu vị không đến người, không cần thất vọng, chỉ phải ở chỗ này dụng tâm tu luyện, tin tưởng rất nhanh, các ngươi có thể chính thức đạp vào cái kia phiên chiến trường!” Trí Tuệ Thần Tướng nói xong, trên mặt lộ ra một vòng nụ cười thần nhiên: “Hơn nữa, công tử sẽ mang theo các ngươi cùng một chỗ, nếu như hết thấy thuận lợi, nói không chừng, các ngươi cũng sẽ có cơ hội đi ra tham dự thoáng một phát!”

Phía dưới rất nhiều người trên mặt đều lộ ra vẻ mờ mịt, hiển nhiên không rõ Bạch tiên sinh lời này là có ý gì, chỉ có Điền Hành Kiện, Ngạo Tích Quân, Ngạo Tích Trúc, Tiểu Côn đợi cực số ít người, mới có thể minh bạch Trí Tuệ Thần Tướng lời này ý tứ.

Trí Tuệ Thần Tướng cũng không nhiều giải thích, đem Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới đã ngoài người mang ra tượng thần thế giới bên ngoài.

Mấy năm tu luyện, sáng nay gặp hiệu quả, năm vực thế giới tuổi trẻ tuần ngàn trong đó, đạt tới Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới Võ Giả, có một ngàn hơn bảy trăm người, Chí Tôn cảnh giới đây, có 32 người.

Đăng Phi bên người một đám hồng nhan, cũng đã đạt tới Chí Tôn cảnh giới.

Trong đó Lục Tử Lăng, Vị Ương Minh Nguyệt, Lăng Thi Thi, Liễu Thiên Hà cùng Mộ Dung Phương Phi cùng với Đinh Tuyết Ninh càng là đạt đến Chí Tôn đẳng cấp cao cảnh giới.

Thanh Long, Thiên Lang, A Tử, màu trắng lão vượn càng là đạt đến Chí Tôn đỉnh phong cảnh giới.

Tiểu Bạch Miêu cũng đã đạt tới Chí Tôn trung kỳ cảnh giới.

Những... này, đều là thuộc về Đẳng Phi lực lượng của gia tộc, đã hoàn toàn đã vượt qua năm vực thế giới cấp độ, cho dù tại Vĩnh Hằng Chi Địa, cổ này thế lực cũng tuyệt đối lại để cho con người làm ra chỉ ghé mắt!

“Phụ thân, ta cũng muốn tham gia!” Đẳng Phi đã ba tuổi nhi tử Đẳng An bỗng nhiên chạy đến, nắm chặt nắm tay nhỏ, ngẩng lên phần trang ngọc thể khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn qua Đẳng Phi nói ra.

Mọi người một hồi cười vang, tiểu gia hỏa còn có chút không muốn, lớn tiếng nói: “Ta hôm nay cũng đã là Vương cấp đỉnh phong cường giả rồi, các người không nên xem thường ta!”

“Ha ha.” Đẳng Phi cười cười, cúi người đem Đẳng An ôm lấy ra, nhi tử tên là lão gia tử tự mình cho lấy đấy, tên là an, bình an ý tứ, đây cũng là lão gia tử đối với cháu trai một loại kỳ vọng.

“Đẳng An nghe lời, hảo hảo ở tại gia đình có tiếng là học giỏi tập, chờ người trưởng thành, sẽ giúp phụ thân đi đánh giặc được không?” Sớm đã qua 30 tuổi Đẳng Phi trên mặt cũng không có súc tu, nhưng nhìn về phía trên so với năm đó thành thực quá nhiều, đối mặt con của mình, Đẳng Phi trên mặt lộ vẻ sung nịch đáng tươi cười.

“Không tốt, ta cũng phải giúp phụ thân đi giết này chút ít ác nhân! Ta đã rất cường đại rồi!” Tiểu gia hỏa vung vẩy bắt tay vào làm cánh tay, lớn tiếng kêu la lấy.

“Tốt rồi, đừng quẩn quít lấy phụ thân người rồi.” Mộ Dung

Phương Phi đi tới, theo Đằng Phi trong ngực tiếp nhận tiểu gia hỏa, không nhẹ không trọng ở hấn trên mông đít nhỏ vỗ hai cái: “Nếu không nghe lời, mẹ tụt tức giận!”
“Ta kháng nghị!” Bị Chí Tôn cảnh giới lão nương kẹp ở dưới cánh tay tiểu gia hỏa lớn tiếng ồn ào lấy.

“Kháng nghị không có hiệu quả.” Mộ Dung Phương Phi mặt không biểu tình đem nhi tử mang về, giao cho bà bà Cơ Tử Vân.

Trong hai năm qua, Đằng Phi cùng tất cả mọi người đồng dạng, đều đang không ngừng tu luyện, chúng nữ cũng đều tinh tường sắp đập vào Vĩnh Hằng Chi Địa hành trình, cũng không có nhắc lại hải tử sự tình.

Bởi vậy, thẳng đến hiện tại, Đằng Phi còn chỉ có Đằng An cái này một đứa bé.

Hai năm gian, Vĩnh Hằng Chi Địa bên kia cũng không có lại phái người tới, nhưng đối phương Lôi Đình Nhất Kích, tùy thời cũng có thể đã đến, Đằng Phi cùng Trí Tuệ Thần Tướng cũng không muốn qua phải chờ đợi đối phương lại đến, sở dĩ chờ đợi hai năm, tựa là muốn nhìn Đại Thiên Vương đến cùng sẽ sẽ không trở về.

Hai năm đi qua, Đại Thiên Vương Nguyên Linh thủy chung không có động tĩnh, tựa như biến mất tại Vĩnh Hằng Chi Địa.

Quảng Việt Thiên Vương cùng Chương Ấn Thiên Vương, cũng cũng không có động tĩnh, tại trả giá mấy cái tâm phúc thủ hạ sinh mệnh làm đại giá về sau, Đại Thiên Tôn tìm hiểu ra hai vị này Thiên Vương đều tại liều mạng bài trừ cuối cùng nguyên rủa, hôm nay đã thành công sắp tới.

Nếu như bây giờ còn chưa được động, như vậy đợi Quảng Việt cùng Chương Ấn tất cả đều đột phá phong ấn về sau, còn muốn công phạt Vĩnh Hằng Chi Địa, đem càng thêm khó khăn!

Đằng Phi lúc này đây, cơ hồ mang đi sở hữu tất cả có quan hệ thân nhân cùng bằng hữu.

Mà ngay cả lăng thị hoàng triều hoàng đế Lăng Tiêu Diêu cùng hoàng hậu Đông Phương Magnolia, đều tiến nhập tượng thần thể giới, hôm nay đăng cơ xưng đế đây, là Lăng Thi Thi ca ca Lăng Thiên vũ.

Lăng Thiên vũ đã ở tượng thần trong thể giới bộ tu luyện mấy năm, hôm nay đã có được Bất Hủ Thần Hoàng thực lực, Chân Vũ học viện lão viện Trường Minh huy cũng lưu tại năm vực thể giới, với hắn mà nói, Chân Vũ học viện càng cần nữa hắn.

Những người khác kể cả Béo Cách Lâm, Thượng Quan Nam cùng Lưu Vân Tiêu đợi sáng sớm tụ cùng Đằng Phi người, tất cả đều tiến nhập tượng thần thể giới, lần đi Vĩnh Hằng Chi Địa, cho dù không thể một trận chiến mà lại toàn bộ công, cũng muốn ở bên kia đánh rớt xuống một mảng lớn lãnh thổ đến!

Vĩnh Hằng Chi Địa, 99 thành địa chỉ cũ.

Đằng Phi, Đại Thiên Tôn, Trí Tuệ Thần Tướng, Hiếu Phong, Lão Long, Long Nhất, cùng với Đằng Phi bên người một đám hồng nhan tri kỷ đám bọn họ, còn có năm vực trong ưu tú nhất trẻ tuổi Điện Hành Kiện, Ngạo Tích Quân bọn người, đứng sừng ở 99 thành bên ngoài Hư Không, dừng ở 99 thành tường đổ.

“Cái này là Vĩnh Hằng Chi Địa 99 thành? Rơi vào như thế bộ dáng, nhưng như cũ có thể nhìn ra năm đó huy hoàng, thật sự là đáng tiếc!” Ngạo Tích Trúc đứng tại ca ca bên người, nhìn không được nhẹ giọng thở dài.

Mộ Dung Uyển dùng sức kéo Điện Hành Kiện cánh tay, vành mắt có chút ửng đỏ: “Khổng lồ như thế một cái thể giới, rõ ràng bị hủy hoại chỉ trong chốc lát, những người kia thật sự không nhân tính!”

Tiểu Côn ở một bên khuôn mặt lãnh khốc nói: “Tại Thiên Vương trong mắt, chúng sinh đều là con sâu cái kiến, bọn hắn chưa từng từng có nhân tính loại này mỹ đồ tốt?”

Long Nhất si ngốc nhìn xem tàn phá 99 thành, lẩm bẩm nói:

“Năm đó ta ly khai tại đây lúc, còn vô cùng phồn hoa, như vậy một cái không lồ thế giới, cùng thuộc Vĩnh Hằng Chi Địa một phần tử, lại gọi bọn hân như vậy tự làm hồng.

”

Hiếu Phong khe khẽ vỗ vỗ Long Nhất bả vai, không nói gì, trong mắt tràn ngập tang thương chi sắc.

Lão Long lần nữa trở lại thương tâm đây, nhin không được nước mắt tuôn đầy mặt, ngửa mặt lên trời Trường Khiếu:

“Chưởng Ấn, ta với ngươi không chết không ngớt!”

Gào thét gào thét quanh quần vũ trụ Hư Không, 99 thành tàn bại di chỉ lên, vẻ này bị thương khí tức quá nặng, như là có vô số không cam lòng oán linh tại đó kêu khóc.

Lúc này thời điểm, Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng trong giây lát theo hai mắt bắn ra làm cho người ta sợ hãi tinh quang, xuyên thủng Hư Không, bắn về phía sâu trong vũ trụ, chỗ đó, có mấy đạo nhân ảnh như ẩn như hiện.

“Lăn ra đây!” Đại Thiên Tôn phát ra một tiếng trầm thấp gào thét, người bên cạnh không có quá lớn cảm giác, nhưng cái kia ẩn tàng người vũ trụ Hư Không lại bỗng nhiên sụp xuống xuống, cái kia mấy đạo nhân ảnh vô cùng chặt vật chạy trốn tứ phía đi ra, trong đó mấy cái trực tiếp bị Đại Thiên Tôn cái này găm lên giận dữ cho rống nát thân thể, huyết rơi vãi Trường Không!

Còn lại mấy cái, cũng đều chặt vật vụn phần, bản thân bị trọng thương.

Mọi người tại đây tuyệt đại đa số chưa bao giờ thấy qua Thiên Vương cảnh giới người ra tay, tại chỗ đều thấy trợn mắt há hốc mồm, trong nơi này vẫn là nhân loại cường giả, rõ ràng tự là chúa tể toàn bộ vũ trụ siêu cấp đại năng ah!

“Đại Thiên Tôn!” Bị rống đi ra cái kia vài đạo thân ảnh trong đó, có người nhận ra Đại Thiên Tôn ra, kinh hãi đến tột đỉnh, thất thanh nói: “Ngươi.

Ngươi rõ ràng mưu phản Vĩnh Hằng Chi Địa?”

XIU....XIU...!

Long Nhất cùng Hiểu Phong hai người cơ hồ tại Đại Thiên Tôn rống hết cái kia một tiếng về sau, tựu lập tức liền xông ra ngoài.

“Nạp mạng đi!” Long Nhất vung trong tay Hắc Kiếm, tại vũ trụ trong hư không nổi lên một mảnh màu đen Thiên Mạc, chém về phía một cái trong đó.

Hiểu Phong toàn thân bộc phát ra khủng bố đến cực điểm khí tức, phóng tới một người khác.

Nợ máu đem làm tu trả bằng máu, không có gặp được chính chủ trước khi, trước thu chút ít tiền lãi!

“Các ngươi dám giết ta? Ta là Chương Ấn Thiên Vương tọa hạ.

.” Đối mặt Hiểu Phong cái này người bị Đại Thiên Tôn một rống chân được trọng thương, giờ phút này gặp một cái tóc trắng nam tử tản ra vô tận uy thế xông lên, lúc này phát ra một tiếng hoảng sợ gào thét.

Chỉ là lời còn chưa dứt, liền bị Hiểu Phong một quyền đem đầu đánh cho nhão nhoẹt, thân vẫn Đạo tiêu!

“99 thành các con dân, mời các ngươi trên trời có linh thiêng mở mắt ra, xem ta cho các ngươi báo thù rửa hận!” Hiểu Phong xoay tay lại lại là một quyền, một đạo quyền cương, phần Toái Hư không, oanh tại khoảng cách hán ngoài trăm dặm một người khác trên người, đem người nợ trực tiếp đánh nát.

Tràn ngập oán hận tiếng rống giận dữ, kinh thiên động địa,

rung động được Thiên Khung đều đang run rẩy.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 615: Tuyên Thệ Trước Khi Xuất Quân!

>

Bị Đại Thiên Tôn rống đi ra may mắn không chết cái này mấy người kết cục một chút cũng không có so vừa mới bị rống toái cái kia chút ít người cường, bị nổi giận Hiếu Phong cùng Long Nhất hai người tại trong chớp mắt tựu tiêu diệt cái sạch sẽ.

Đăng Phi muốn bọn hắn lưu cái người sống, cũng không kịp mở miệng, hết thảy cũng đã đã xong.

Đăng Phi khoe miệng co quắp rút, khẽ lắc đầu, thở dài một tiếng, cuối cùng cái gì cũng chưa nói.

Hiếu Phong đã bị đè nén quá lâu, nếu như không cho hắn phát tiết đi ra, thật sự sẽ nghẹn ra bị bệnh.

Lúc trước nhìn thấy 99 thành bộ dáng, nháy mắt đầu bạc, đã nói lên đó là một cực kỳ trọng tình nam nhân, cho nên trước mắt làm ra loại này điên cuồng cử động, đã ở hợp tình lý.

Trí Tuệ Thần Tướng ở một bên nói ra: “Không cần cảm thấy tiếc nuối, những người này, bất quá là Chương Ấn cùng Quảng Việt phái ra thám tử mà thôi, chết thì chết rồi, tả hữu đều muốn giết đến tận đi.”

Đăng Phi ngẫm lại cũng thế, lập tức nhìn xem Đại Thiên Tôn nói ra: “Chúng ta muốn thông qua truyền tông trận, tiến về trước thứ chín mươi tám thành sao?”

Đại Thiên Tôn gật gật đầu: “Cái này là biện pháp tốt nhất, nếu là thân thể vượt qua Hư Không, chẳng những tốn thời gian, nhưng lại tiêu hao thể lực.”

“Có thể hay không có mai phục?” Đăng Phi hỏi.

Quảng Hàn Tuyết ở một bên lắc đầu: “Truyền tống trận vị trí, cũng không phải là thiết trí tại nội thành, nói cách khác, nếu là tao ngộ cường đại công kích của đối thủ, chẳng phải là trực tiếp tụt nếm đi thành?”

Lão Long nói ra: “Đúng vậy, truyền tống trận vị trí, đều tại khoảng cách Đại Thành mấy vạn dặm địa phương, ở loại địa phương này bố trí mai phục không thể không khả năng, nhưng không có quá đại ý nghĩa, bởi vì truyền tống trận bản thân tự có thập phần cường đại phòng ngự năng lực, cho dù là Thiên Vương đều không thể một chương đem hấn hủy diệt.

Mà đối với cường giả mà nói, trong chốc lát có thể hoàn toàn kịp phản ứng, cho nên loại này giang hồ thủ đoạn, bình thường sẽ không sử dụng.”

Đằng Phi có chút xấu hổ, ngẫm lại cũng thế, đều đến loại cảnh giới này, vô luận là muốn phục kích người khác, vẫn là người khác muốn phục kích chính mình, đều là một kiện chuyện rất khó, mọi người thần thức đều vô cùng cường đại, muốn giấu diếm được đối phương, trừ phi thần thức so với đối phương mạnh hơn rất nhiều.

Nhưng nếu là như vậy, cái kia còn phục kích làm cái gì? Trực tiếp giết đi qua là được.

“Thứ chín mươi tám thành thành chủ, là Chương Ấn Thiên Vương người, vừa mới những người kia, có lẽ chính là hấn phái tới, cho nên chúng ta đến cái kia, có thể sẽ có một phen chiến đấu.” Đại Thiên Tôn nói ra: “Đương nhiên, chúng ta có thể lựa chọn thông qua truyền tống trận, không để ý tới thứ chín mươi tám thành, trực tiếp tiến về trước thứ chín mươi bảy thành.”

Đằng Phi nói ra: “Nếu là như vậy, đằng sau đi ra đại lượng truy binh, há không đúng đối với ta đám bọn họ rất bất lợi?”

Đại Thiên Tôn nhìn xem Đằng Phi mỉm cười: “Công tử đối với cái này Vĩnh Hằng Chi Địa, có bao nhiêu dã tâm?”

Đằng Phi nao nao, nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Bực này linh khí đầy đủ chi địa, tự nhiên ai cũng nghĩ đến đến, bất quá nói đến dã tâm, nguyên bản cũng không tính nhiều.

Của ta phản kích, lại nói tiếp rất bất đắc dĩ, là bị buộc đẩy.

Nếu như bọn hấn không tìm ta gây phiền phức, tin tưởng ta chắc chắn sẽ không lại tới đây, dù là nơi này là tiên cảnh, ta cũng sẽ không động tâm.”

Đại Thiên Tôn cười rộ lên: “Công tử cái này tính tình, cùng năm đó, thật đúng là không có bao nhiêu biến hóa, ai, loại tính cách này, thành tựu năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ, cũng thành tựu hôm nay công tử.

Bất quá, công tử cũng biết, đúng là công tử loại này không tranh giành tính cách, mới đưa đến Tam Đại Thiên Vương từ từ quyền trọng, thế cho nên đến cuối cùng như hồng thủy bại đê, một phát không thể vãn hồi.”

Trí Tuệ Thần Tướng đã ở một bên gật gật đầu, cái kia trương tràn ngập cơ trí trên mặt, mang theo sâu chấp nhận thần sắc: “Công tử, Đại Thiên Tôn nói không sai, tựu như công tử hiện tại bên người những người này, trước mắt bị công tử thực lực áp chế, tăng thêm một ít nguyên nhân khác, bọn hấn cam tâm tình nguyện đi theo công tử bên người, có thể một ngày kia, đem làm thực lực của bọn hấn trở nên cường đại hơn thời điểm “Ta cũng cuồng ngu cung cấp”, hay không còn sẽ thỏa mãn với bị người quản chế, làm người khác cấp dưới, cái này.

.

.

Ai cũng nói không chính xác.”

Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đằng Phi ba người ở giữa nói chuyện, cũng không có lưng còng người khác, ở đây những người này đều nghe được rành mạch.

Diên Hành Kiện cùng Đằng Phi một mực tựu là huynh đệ, nghe xong lời này cũng không có có phản ứng gì, nhưng Ngạo Tích Quân cùng Tiểu Côn đợi một đám năm vực đạt trình độ cao nhất tuổi trẻ tuấn ngạn nghe xong, trên mặt cũng có ít nhiều không nhịn được.

Bất quá những người này tại vừa mới đều thấy được Đại Thiên Tôn uy lực, đều không nói thêm gì.

Đại Thiên Tôn gầm lên giận dữ liền đem nhiều như vậy thực lực hoàn toàn không kém gì người của bọn hắn cho sinh sinh rống toái, nếu là thật sự ra tay, cái kia được kinh khủng bức nào?

Đăng Phi cười cười, nhìn xem mọi người bỗng nhiên nói ra: “Ta khi còn bé, lớn nhất tâm nguyện là cải biến vận mệnh của mình, sau đó báo thù cho cha mẹ, về sau, đem làm ta biết được mẫu thân còn sống thời điểm, tâm nguyện của ta, biến thành vì phụ thân báo thù, lại để cho mẫu thân có thể vượt qua hạnh phúc sinh hoạt.

Tâm nguyện của ta rất nhanh thực hiện, năm đó những cái... kia tham dự truy sát ta phụ thân gia tộc, bị ta từng cái tiêu diệt, mẹ của ta, cũng bị ta theo Cơ gia tiếp trở về.”

Đăng Phi nói xong, trên mặt lộ ra một vòng tự giễu dáng tươi cười: “Cũng chính là tại lúc kia, ta mới tới chung xác định, nguyên lai tạo thành cha ta chết thảm chính thức thủ phạm, nhưng lại mẫu thân của ta gia tộc người, ta không có lưu tình, giết bọn chúng đi.

Lẽ ra ta từ nhỏ đến lớn tâm nguyện đã xem như hoàn thành, kế tiếp, ta có lẽ có thể mang theo mẫu thân, cùng âu yếm nữ nhân ẩn cư mà bắt đầu..., qua hạnh phúc thời gian.”

Rất nhiều người còn là lần đầu tiên nghe Đăng Phi nói lên về chuyện của hắn, trước khi tuy nhiên cũng đều biết chút ít, nhưng cũng không hoàn thiện.

Bởi vậy, tất cả mọi người rất nghiêm túc nghe.

Dem làm nghe Đăng Phi nói đến đây thời điểm, không ít người trên mặt, đều lộ ra nụ cười thản nhiên, loại ý nghĩ này, đoán chừng đại đa số mọi người từng có a? Cùng người nhà cùng một chỗ, mang theo âu yếm nữ nhân ẩn cư.

Chỉ có điều, người trong giang hồ, thân bất do kỷ (*), loại ý

nghĩ này, cũng chỉ có thể là ngẫm lại mà thôi.

Đặng Phi cười khỏ nói: “Lúc này thời điểm, Thần Vực Đảo đem ta là Thánh Thần truyền nhân, thân mang Ma Thần trọng bảo tin tức thả ra, trong lúc nhất thời, khiến cho vô số người đuổi giết, cơ hồ toàn bộ người trong thiên hạ đều muốn giết ta, theo trên người của ta đạt được cái kia chó má Bất Thông Thánh Thần truyền thừa.

Của ta điều tâm nguyện kia, chỉ có thể chôn dấu dưới đáy lòng, thậm chí không dám nói ra, sợ liên lụy người nhà, sợ cô phụ hồng nhan.”

Lục Tử Lăng bọn người nhìn xem Đặng Phi ánh mắt, đều trở nên nhu hòa mà bắt đầu..., những năm kia, đích thật là Đặng Phi khó khăn nhất một đoạn thời gian, đã nói nghe đấy, là không có người có thể tìm được hắn, nhưng trên thực tế những năm kia Đặng Phi tự là đang khắp nơi tránh né đuổi giết! Chuyện này, ở đây năm vực tuổi trẻ tuần ngạn đám bọn họ, không người không biết.

Cho nên khi Đặng Phi nói lên chuyện này thời điểm, rất nhiều người đều cúi đầu, bọn hắn chính giữa đại bộ phận người tuy nói đều không có tham dự đến năm đó đuổi giết Đặng Phi trong sự tình đi, có thể gia tộc của bọn hắn, lại không có mấy người không có tham dự đấy.

“Năm vực quy nhất, Thiên Thánh Thạch Thiên Vương Thạch cùng Thiên Đế Thạch khai quật, Thần Hồn Vực hiện thế, của ta vận khí coi như không tệ, đã nhận được một ít chỗ tốt.

.

.”

Diễn Hành Kiện bọn người nghe thế, toàn bộ cũng nhin không được ngay ngẩn hướng liếc mắt, đều tại trong lòng oán thầm: người là cả năm vực số mệnh cường đại nhất người, người lấy được, há lại chỉ có từng đó là một ít?

Đặng Phi nhàn nhạt cười rộ lên: “Lúc kia, ta tự đã hiểu được, muốn trên đời này chính thức dừng chân (*có chỗ đứng để sinh sống), chính thức vượt qua mình muốn sinh hoạt, nhất

định phải có được khiến người sợ hãi thực lực, cho nên, ta mỗi Thiên Đô tại liêu mạng, lại để cho chính mình tăng lên tới rất cao cảnh giới, cũng chỉ có như vậy, mới có thể bảo vệ tốt người nhà của mình, nếu như cái này xem như đã tâm lời nói, như vậy, ta thừa nhận.”

Mọi người tất cả đều trầm mặc, cũng biết Đằng Phi nói rất đúng trong nội tâm lời nói.

“Đây là một cái huy hoàng đại thời đại, ta Đằng Phi, cũng chỉ là cái này đại thời đại bên trong đích một đóa bọt nước, thần kỳ vận mệnh, đem ta cùng thời đại này, chặt chẽ liên hệ tới, cho dù ta muốn tránh lui, cũng không thể nào tránh lui.”

Đằng Phi con mắt quang thâm thúy, theo mọi người trên mặt đảo qua: “Đã bình định năm vực, lại có Vĩnh Hằng Chi Địa ngọn núi lớn này, mà phía sau, còn có Thần Hồn Vực bên trong đích Yêu Tộc cùng Ma Tộc, ta không có biện pháp lui về phía sau, cũng không có khả năng sẽ lui về phía sau.

Hướng Tiên, có thể sẽ là vực sâu, nhưng lui về phía sau, tắc thì ý nghĩa tử vong.”

“Cho nên, ta sẽ không lui!” Đằng Phi nói xong, nhìn xem Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tượng: “Vô luận thân phận của ta là cái gì, nhưng ta thề, tuyệt sẽ không lui về phía sau nửa bước! Ta không muốn nói ta là một cái bao nhiêu cao thượng người, cũng không muốn nói cái gì thiên hạ Thương Sinh, nhưng năm vực thế giới, là ta sinh trưởng địa phương, ta tuyệt sẽ không cho phép bất luận kẻ nào cùng bất luận cái gì thế lực đi phá hư nó, mặc kệ người phương nào đều không được! Ngày nay, như là đã đi đến cái này đầu nhất định không thể quay đầu lại đường, như vậy, tự để cho chúng ta, cùng một chỗ đập vào rất cao đỉnh phong tốt rồi, đem hết thảy ngăn cản tại trước mặt chúng ta đẩy, hết thảy đập nát! Ta muốn năm vực tất cả mọi người, trong tương lai, đều có thể sinh hoạt tại Vĩnh Hằng Chi Địa cái này phiến linh khí sung túc thổ địa lên!”

Mọi người tại đây, trầm mặc như trước, nhưng cơ hồ tất cả mọi người trên mặt biểu lộ, đều trở nên ngưng trọng cùng chăm chú mà bắt đầu..., những cái...kia năm vực bên trong đích tuổi trẻ tuấn ngạn đám bọn họ, tại từng người gia tộc đều có được cực cao Địa Vị, mưu trí cùng thực lực đều xem trọng,

không có một cái nào đầu đất “Ta cũng cuồng ngu cung cấp”.

Nhưng ở giờ phút này, toàn bộ cũng nhin không được nhiệt huyết sôi trào lên.

Điền Hành Kiện lớn tiếng nói: “Huynh đệ, người khác thấy thế nào ta mặc kệ, ta Điền Hành Kiện, cùng sau lưng Điền gia, sẽ vĩnh viễn ủng hộ ngươi!”

Ngạo Tích Quân vừa cười vừa nói: “Ngạo gia trước khi cùng Đẳng huynh có rất nhiều hiểu lầm, bất quá, ta tin tưởng, những... này hiểu lầm cũng đã tiêu trừ sạch, chỉ cần ta chương quản Ngạo gia một ngày, Ngạo gia, tợu tuyệt sẽ không kéo Đẳng huynh chân sau!”

“Ta Tiểu gia cũng sẽ không!”

“Cố gia cũng sẽ không!”

“.

.

.”

Một đám năm vực thế giới tất cả đại hào phú bọn nhao nhao rất nghiêm túc mở miệng phụ họa.

Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng ần ần trao đổi một ánh mắt, Đại Thiên Tôn truyền âm cho Trí Tuệ Thần Tướng nói: “Nhìn thấy sao? Hắn đã không phải là năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ rồi!”

“Đúng vậy a, năm đó chủ nhân, tợu là quá thiện lương, thậm chí liên tôn thương hắn Tam Đại Thiên Vương đều buông tha, đổi lại công tử, ha ha.” Trí Tuệ Thần Tướng cười cười, không có nói thêm nữa, nhưng Đại Thiên Tôn đã minh bạch ý của hắn.

Đại Thiên Tôn lúc này thời điểm nhìn xem Đẳng Phi nói ra: “Công tử ý tứ, ta đã hiểu, thỉnh công tử yên tâm, chúng ta nhất định sẽ phụ tá công tử, đập vào rất cao đỉnh phong!”

Trí Tuệ Thần Tướng cũng khom người, chăm chú nói ra: “Ta sẽ phụ tá công tử, đập vào rất cao đỉnh phong!”

Ở đây cả đám, tất cả đều khom người thi lễ, cùng kêu lên hô quát: “Chúng ta nguyện phụ tá công tử, đập vào rất cao đỉnh

phong!”

Một cổ dạt dào chiến ý, trong giây lát ở chỗ này nổ bung,
hướng về thâm thúy vũ trụ Hư Không, bay thẳng mà đi!

-

Tìm về hơi có chút trạng thái, ta cũng không rõ ràng lắm có
thể đổi mới bao nhiêu chương, ta cố gắng ghi.

Cầu một tấm phiếu đề cử!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 616: Đầu Hàng Đi!

>

Vĩnh Hằng Chi Địa, thứ chín mươi tám thành, phủ thành chủ nội.

Một cái thân hình cao lớn tướng mạo đường đường trung niên nhân đi tới đi lui, cau mày, nhìn về phía trên tâm sự nặng nề.

“Thành chủ, không thể kéo dài được nữa, chúng ta vẫn là tranh thủ thời gian hướng Thập Thiên Tôn cầu viện a?” Một người trung niên văn sĩ bộ dáng nam tử đứng ở một bên, nhìn xem đi tới đi lui trung niên nhân nói ra.

“Cầu viện? Lý do là cái gì?” Trung niên nhân mãnh liệt đồn dừng lại thân hình, có chút căm tức nói: “Nói Hồn Thác Tinh cái kia Man Hoang lạc hậu địa phương, đến rồi một đám không biết sống chết quân viễn chinh, muốn đánh Vĩnh Hằng Chi Địa?”

“Thành chủ, thuộc hạ cảm giác, cảm thấy, chúng ta cái kia chút ít người cái chết quá dễ dàng.”

Trung niên văn sĩ như là không có trông thấy thành chủ trên mặt căm tức biểu lộ, nhẹ nói nói: “Tuy nhiên bọn hãn cảnh giới cao nhất bất quá là Chí Tôn sơ kỳ, đại bộ phận đều là Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, đã có thể bằng Hồn Thác Tinh bên trên cái kia chút ít người, căn bản không có khả năng lại để cho bọn hãn liên cơ hội cầu cứu đều không có, liền đem bọn hãn toàn bộ đánh chết tại chỗ.

Trước khi Chương Ấn Thiên Vương tự đã cảnh cáo chúng ta, nói năm đó Trí Tuệ Thần Tướng còn sống, đã là Thiên Vương cảnh giới.

Nếu như Trí Tuệ Thần Tướng thật sự ở đằng kia đoàn người

trong đó, như vậy chúng ta hướng Thập Thiên Tôn cầu viện, cũng coi như có lý có cứ ah!”

“Có lý có cứ?” Trung niên nhân nghiêng răng nghiêng lợi mà nói: “Toàn bộ Vĩnh Hằng Chi Địa, người nào không biết Thập Thiên Tôn là nổi danh khó nói lời nói? Trước khi Thập Thiên Tôn tại 99 thành mặt mũi bị hao tổn, quay đầu trở lại tại Chương Ấn Thiên Vương chỗ đó góp lời, Chương Ấn Thiên Vương tự mình ra tay, đem 99 thành trực tiếp theo Vĩnh Hằng Chi Địa bên trên cho xóa đi.

Người thực đem làm ta cái này 98 thành thành chủ, tựu so Hiều Phong mặt mũi càng lớn?”

“Thế nhưng mà.

.

.

Cái này tính chất không giống với ah!” Trung niên văn sĩ theo lý cổ gắng, nói ra: “Cái kia 99 thành thành chủ Hiều Phong, là công khai phản đối Tam Đại Thiên Vương, phản đối Thập Đại Thiên Tôn, muốn cùng Vĩnh Hằng Chi Chủ lần thứ chín linh hồn Luân Hồi Giả đứng tại đồng nhất trận doanh, cho nên thứ chín mươi chín thành bị đánh nát, đã ở hợp tình lý rồi.

Có thể chúng ta là Thập Thiên Tôn người, cũng là Chương Ấn Thiên Vương người ah! Bọn hắn cũng không thể thấy chết mà không cứu sao?”

98 thành thành chủ lộ ra một nụ cười khổ: “Vĩnh Hằng Chi Địa, 99 tòa Đại Thành, mỗi một tòa thành, tự thành một cái thế giới, tuy nhiên trên danh nghĩa thụ Tam Đại Thiên Vương cùng Thập Đại Thiên Tôn quản lý, nhưng bí mật cái nào thành chủ không có chủ kiến của mình? Chúng ta thứ chín mươi tám thành trên danh nghĩa quy Thập Thiên Tôn quản lý, nhưng kỳ thật tại Thập Thiên Tôn trong nội tâm, thật sự có đem chúng ta trở thành người một nhà qua?”

Trung niên văn sĩ trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Cái kia theo thành chủ ý của ngài, chứ không phải là muốn học cái kia Hiều Phong, trực tiếp mưu phản Vĩnh Hằng Chi Địa?”

“Ta ngược lại là muốn, có thể ta dám sao?” 98 thành thành chủ cười khở nói: “Người nói Chưởng Ân Thiên Vương cùng Thập Thiên Tôn chính là chủng (trồng) tàn nhẫn người hiếu sát? Như không phải là vì cảnh cáo chúng ta, bọn hấn hủy 99 thành làm cái gì?”

“Giết gà dọa khỉ sao?” Trung niên văn sĩ cũng có chút ít căm tức bắt đầu: “Êm đẹp một cái thế giới, bị bọn hấn vì bản thân tư dục, nói hủy tự làm hỏng, thật sự là vô liêm sỉ!”

98 thành thành chủ bắt đắc dĩ cười cười, nói ra: “Trước mắt loại tình huống này, chúng ta chỉ có thể chờ đợi, đối phương đến ta 98 thành, chỉ là đi ngang qua mà thôi, nếu như bọn hấn thật sự muốn đánh 98 thành, ta cái này đầu mạng già, chết không có gì đáng tiếc, nhưng cái này 98 thành, cũng không thể lại đi 99 thành đường xưa rồi.”

Trung niên văn sĩ vành mắt ửng đỏ, nói khế: “Thành chủ, Văn mỗ bảy trăm năm trước đầu nhập vào thành chủ, thành chủ một mực không hỏi Văn mỗ lai lịch xuất thân, giúp cho trọng dụng, hôm nay ta 98 thành đến Sinh Tử tồn vong sắp, Văn mỗ dám không quên mình phục vụ? Lại há có thể lại để cho thành chủ ra mặt?”

“Văn tiên sinh, người không hiểu, lại nói tiếp, cái này 98 thành, cao thủ như mây, so với ta thành chủ này cường đại nhiều người chính là, nhưng những người kia, tuyệt sẽ không dễ dàng ra tay, chớ nói chi là, đối phương địa vị, hôm nay tại Vĩnh Hằng Chi Địa, đã không phải là bí mật.” 98 thành thành chủ trên mặt, mang theo bắt đắc dĩ cười khở: “Đây chính là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả, có bao nhiêu người, dám hướng hấn ra tay đâu này?”

Trung niên văn sĩ cười lạnh vài tiếng: “Năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ cường đại vô cùng, không làm theo chết ở Tam Đại Thiên Vương trên tay? Cái kia lời tiên đoán, Vĩnh Hằng Chi Địa không người không biết, nhưng thì tính sao? Trước tám thế linh hồn Luân Hồi Giả, không đều tối chung chết thảm? Muốn ta nói, nếu như không phải bọn hấn trong đội ngũ có khả năng có Trí Tuệ Thần Tướng lời mà nói..., ta một người ra tay, có thể diệt bọn hấn!”

98 thành thành chủ nhìn thoáng qua trung niên văn sĩ, trong mắt hiện lên một vòng như có điều suy nghĩ thần sắc, vừa cười vừa nói: “Chuyện này, cũng không cần phải cân nhắc quá nhiều, binh tới tướng đỡ là được.”

Trung niên văn sĩ gật đầu nói nói: “Đúng vậy, chúng ta một lòng đi theo Thập Thiên Tôn cùng Chương Ấn Thiên Vương, cũng không tin bọn hán sẽ trơ mắt ếch ra nhìn chúng ta có hại chiu thiệt!”

98 thành thành chủ gật gật đầu, sau đó nói: “Người đi trước mau lên, ta nghĩ kỹ, tìm một ít giúp đỡ tới, cũng không thể thật sự lại để cho một đám Hỗn Thác Tinh đến người, đem chúng ta cho ức hiếp rồi.”

Trung niên văn sĩ gật gật đầu, sau đó lui xuống.

98 thành thành chủ ngồi ở trên mặt ghế, đã trầm mặc hồi lâu, sau đó bỗng nhiên mở miệng nói ra: “Người thấy thế nào?” Phủ thành chủ trong đại sảnh trong góc, không khí một hồi vắn vẹo, đi ra một người tướng mạo không ngờ tiêu lão đầu, dáng người nhỏ gầy, vóc dáng cũng không cao, mặt mũi tràn đầy nếp nhăn, trên người cũng cảm thụ không đến bất luận cái gì cường chấn động lớn, thuộc về cái loại này ném tới trong đám người không có người sẽ thêm liếc mắt nhìn loại hình.

“Văn tiên sinh hán không phải là Thập Thiên Tôn cùng Chương Ấn Thiên Vương người.” Lão giả tiếng nói thập phần già nua, chậm rãi đi đến đại sảnh trong đó, ngồi ở trên mặt ghế.

“Vậy hán đến tốt cùng là ai người? Bảy trăm năm trước đột nhiên ra hiện tại 98 thành, bốn phía khiêu chiến, đả bại ta 98 thành vô số cường giả, thành công khiến cho chú ý của ta, sau đó đến đây đầu nhập vào.

Những năm này giúp ta quản lý 98 thành, bày mưu tính kế, cũng xác thực đã làm nhiều lần sự tình, chưa bao giờ có bất cứ dị thường nào cử động.” 98 thành thành chủ trầm ngâm nói: “Ta trước khi đã từng hoài nghi tới, hán là Thập Thiên Tôn phái tới người, có thể hiện tại xem ra, tựa hồ cũng không phải là như vậy, hán đối với Vĩnh Hằng Chi Chủ, giống như.

.

.

Có rất sâu hận ý?”

Lão giả nhẹ gật đầu: “Đúng vậy, hẳn tựa hồ rất đau hận Vĩnh Hằng Chi Chủ, cái này rất kỳ quái, Vĩnh Hằng Chi Chủ huy hoàng niên đại, muốn ngược dòng tìm hiểu đến trăm vạn năm trước kia, khi đó căn bản không có khả năng có hẳn.

Có lẽ.

.

.

Là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả, giết qua thân nhân của hẳn.”

98 thành thành chủ khẽ gật đầu một cái, nói ra: “Trước mắt đến xem, cũng chỉ có loại khả năng này, dù sao chỉ cần hẳn không làm nguy hại chuyện của chúng ta, chúng ta cũng không cần phải đi vạch trần hẳn.

Trước mắt vấn đề là, những người kia rất nhanh sẽ đi vào 98 thành, như năm đó Trí Tuệ Thần Tướng đại nhân thật sự ở đằng kia đoàn người trong đội ngũ, chúng ta đến tột cùng nên làm như thế nào, mới có thể cũng không đắc tội bọn hẳn, lại không làm tức giận Thập Thiên Tôn cùng Chương Ấn Thiên Vương đầu này?”

Lão giả lắc đầu nói: “Không có cách nào.”

“Liền người cũng cho rằng không có cách nào? Nói như vậy, chúng ta cũng chỉ có thể cùng những người kia khai chiến?”

98 thành thành chủ không khỏi có chút nhụt chí, đây không phải hẳn muốn nhìn đến cục diện.

Hẳn cùng Vĩnh Hằng Chi Chủ không oán không cừ, cũng coi như không bên trên Thập Thiên Tôn cùng Chương Ấn Thiên Vương tâm phúc thủ hạ, tự nhiên không đáng lẫn vào đến bọn hẳn song phương phân tranh chính giữa đi, nhưng nhưng bây giờ là thân bất do kỷ (*).

Đối với Phương Tướng muốn đi trước chín mươi bảy thành, nhất định phải muốn đi qua nơi này.

Vì không gặp hai mặt thụ địch, nhất định phải cầm xuống cái này 98 thành.

Cái này, cơ hồ trở thành một cái bế tắc.

Vô luận 98 thành thành chủ đến cỡ nào không tình nguyện, chỉ cần hắn không muốn mưu phản Vĩnh Hằng Chi Địa, như vậy, cùng Đẳng Phi đám người kia tầm đó, nhất định phải có một trận chiến!

Lão giả con mắt quang thiểm nhấp nháy, thật lâu, nhẹ nhàng thở dài một tiếng: “Đúng vậy, nhất định phải có một trận chiến, bất quá, một trận chiến này, ngươi vẫn là đừng xuất thủ, do ta ra tay là được, nếu ta đều thất bại, cái này 98 thành người khác lại ra tay cũng không có ý nghĩa rồi.

Tin tưởng Thập Thiên Tôn cùng Chương Ấn Thiên Vương, cũng sẽ lý giải đây.”

“Như vậy sao được?” 98 thành thành chủ lập tức không nhận, chôi bỏ nói: “Ai ra tay ngươi cũng không thể ra tay, ngươi hôm nay đúng là thời khắc máu chốt, một khi thành công, ta 98 thành theo sau này không tiếp tục cần xem bất luận kẻ nào sắc mặt! Cho nên, ngươi tuyệt đối không thể ra tay!”

Lão giả cười cười, trên mặt lộ ra yêu thương chi sắc, khoát tay áo, nói ra: “Ngươi thực cho rằng Thập Thiên Tôn cùng Chương Ấn Thiên Vương hy vọng trông thấy ta trở thành Thiên Vương? Chỉ có điều bọn hắn không có lấy cớ ra tay mà thôi.

Ta dám cam đoan, lúc này đây ta nếu không ra tay, 98 thành một khi chiến bại, bọn hắn lập tức sẽ phái người cầm ta, vô luận ta phản kháng hay không, đều là chỉ còn đường chết.

Cùng hắn như vậy, không bằng buông tay đánh cược một lần, cái kia Trí Tuệ Thần Tướng tuy nhiên là Thiên Vương cảnh giới, nhưng hắn năm đó từng bản thân bị trọng thương, cho tới bây giờ cũng chưa chắc có thể khôi phục, cho nên, chúng ta cũng không phải là một điểm cơ hội đều không có.”

98 thành thành chủ trên mặt lộ ra một vòng vẻ do dự, thật lâu,

mới quyết định, nhẹ nói nói: “Chúng ta xác thực không có cơ hội gì đây, có chuyện, ta nghĩ tới ta vẫn có tất yếu nói cho người biết.”

Lão giả có chút ngoài ý muốn nhìn thoáng qua trung niên nhân, cười nói: “Người tiểu tử này, khi nào trả bắt đầu cùng ta chơi tâm nhãn rồi hả? Có lời cứ nói.”

“Bởi vì chuyện này, ta cũng chỉ là ả ả nghe nói, nhưng không biết thiệt giả, bởi vì liên quan quá lớn, một khi truyền đi, chắc chắn khiến cho hiên nhưng đại *, người tự tụt tiện nghe một chút, ngàn vạn đừng coi là thật.

”

“Được rồi được rồi, đừng nói nhảm rồi, người nói là được.”

98 thành thành chủ cười khở nói: “Ta nghe nói, hai năm trước, Chương Ân Thiên Vương cùng Quảng Việt Thiên Vương hai người, phái ra thứ ba, thứ tư cùng Đệ Ngũ Thiên Tôn, suất lĩnh một vạn Hắc Giáp Quân, viễn chinh Hỗn Thác Tinh, nhưng hiện tại lại khác, một người đều không có trở về.”

“Người nói cái gì?” Lão giả trong giây lát đứng dậy, vẻ mặt giật mình nhìn xem trung niên nhân: “Người lập lại lần nữa?”

98 thành thành chủ cười khở nói: “Nói tất cả, giáo ngài ngàn vạn đừng coi là thật đấy, người lớn như vậy phản ứng, sợ người khác không biết sao?”

Lão giả trên mặt vẻ kinh ngạc cũng không thối lui, vẻ mặt chăm chú nhìn 98 thành thành chủ nói ra: “Chuyện này đang mang trọng đại, nếu là thật sự đấy, chúng ta trước khi thương lượng sự tình muốn hoàn toàn đã đảo! Người đến cùng từ chỗ nào nghe tới hay sao?”

98 thành thành chủ nhẹ nói nói: “Em vợ của ta, ngay tại Chương Ân Thiên Vương quý phủ, chuyện này, ai cũng không biết.”

Lão giả nghe xong, nhin không được hít sâu một hơi, ngã ngồi tại trên mặt ghế, thật lâu, mới híp mắt, nhẹ nói nói: “Ta tự nói, bằng vào Chương Ân cùng Quảng Việt hai vị Thiên Vương tính tình, làm sao có thể làm cho đối phương theo Hỗn Thác Tinh đánh tới Vĩnh Hằng Chi Địa đến? Người nói sự tình, tám chín phần mười, thật sự!”

98 thành thành chủ gật gật đầu, thở dài nói: “Đối phương đã

dám đánh bên trên Vĩnh Hằng Chi Địa, đã nói lên bọn hắn có nhất định được thực lực, bằng không thì, chịu chết sự tình ai sẽ đi làm? Cũng đang vì vậy, ta mới đau đầu.”

Lão giả khóe miệng có chút kéo ra, nói ra: “Đầu hàng đi.”

-

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 617: Người Càng Hận Ai

>

98 thành thành chủ chính nâng chung trà lên uống một hớp, trong giây lát nghe thế câu, một ngum Thủy toàn bộ phun ra ra, phun ra chính mình một thân, lại hồn nhiên chưa phát giác ra, một đôi mắt tròn thật lớn, nhìn xem lão giả nói: “Người xác định không phải đang nói đùa?”

Lão giả bĩu môi, liếc mắt, nói ra: “Người xem bộ dáng của ta rất giống là đang nói đùa?”

98 thành thành chủ dùng sức gật đầu, trong lòng tự nhủ: chuyện lớn như vậy, người như thế tùy ý nói ra, không phải hay nói giỡn là làm gì?

Lão giả thông thả nói ra: “Trước mắt bày ở trước mặt chúng ta đây, chỉ có hai lựa chọn, cái thứ nhất, tựu là theo sát tại Thập Thiên Tôn cùng Chương Ấn Thiên Vương sau lưng, không thèm nghĩ nữa bất cứ chuyện gì, cùng Đằng Phi những người kia cùng chết đến cùng!”

98 thành thành chủ khước miệng nhẹ nhàng kéo ra, từ chối cho ý kiến.

Lão giả nói tiếp: “Thứ hai lựa chọn, tựu là mưu phản Vĩnh Hằng Chi Địa, cùng Đằng Phi bọn hắn đứng tại một phe cánh, sau đó chuẩn bị đối mặt Thập Đại Thiên Tôn cùng Tam Đại Thiên Vương điên cuồng trả thù.”

“Không có loại thứ ba lựa chọn rồi hả? Ví dụ như, trung lập?”

98 thành thành chủ vẻ mặt đau khổ nói.

Lão giả trên mặt lộ ra một vòng giễu cợt, nhìn xem 98 thành thành chủ nói ra: “Hòn đá nhỏ, người ưa thích cỏ đầu tường (*gió thổi chiều nào theo chiều nấy) sao?”

Trong lúc bất chợt bị lão giả kêu lên nhũ danh của mình, uy

nghiêm thành chủ đại nhân bao nhiêu có chút không thích ứng, bất quá cũng không có sinh khí, bởi vì trước mắt lão nhân, tuyệt đối có tư cách như vậy gọi hắn.

Khê lắc đầu, nói ra: “Ta cũng không thích cỏ đầu tường (*gió thổi chiều nào theo chiều ấy).”

“Cái kia chẳng phải kết được?” Lão giả hừ một tiếng, nói ra:

“Minh chỗ không muốn, chớ thi tại người, như vậy dễ hiểu đạo lý, người không hiểu được?”

Thạch Lỗi, thì ra là 98 thành thành chủ, nghe vậy cười khổ:

“Ta chỉ là quan tâm sẽ bị loạn, ta không sợ chết, nhưng ta thật sự rất sợ 98 thành rơi vào cùng 99 thành đồng dạng kết cục, ức vạn con dân, trong thời gian ngắn tan thành mây khói, ta thậm chí có thể nghĩ đến Hiểu Phong nhìn thấy kia trường cảnh thời điểm phản ứng...”

Lão giả thở dài một tiếng, sau đó cười lạnh bắt đầu: “Xem ra Chương Ân Thiên Vương giết gà dọa khỉ thủ đoạn, vẫn là rất thành công đấy, ít nhất, liên người cái này cường ngạnh hòn đá nhỏ đều sợ hãi rồi, người khác tự nhiên sẽ càng thêm sợ hãi.”

Thạch Lỗi do dự mà, nhìn xem lão giả, nói ra: “Chúng ta muốn hay không đợi đến lúc đám người kia đến rồi về sau, mới quyết định?”

Lão giả nói ra: “Trân quý nhất tình nghĩa, là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, cũng không phải là dẹt hoa trên gấm, người muốn hay không chờ Tam Đại Thiên Vương đều bị diệt đi, sau đó mới đầu nhập vào đối phương?”

Thạch Lỗi biểu lộ trở nên nghiêm trọng mà bắt đầu..., nhìn xem lão giả hỏi: “Người thật sự như vậy coi được bọn hắn? Phải biết, Tam Đại Thiên Vương thực lực, ngoại trừ năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ, không tiếp tục người có thể ngăn được ah!”

“Người cũng nói, chỉ có Vĩnh Hằng Chi Chủ có thể ngăn được bọn hắn.” Lão giả nhàn nhạt nói ra.

“Có thể ta nói rất đúng từng đã là Vĩnh Hằng Chi Chủ!

Chuyển thế Luân Hồi về sau Vĩnh Hằng Chi Chủ...” Thạch

Lỗi kéo ra khóe miệng, nói ra: “Thẳng thắn nói, thật sự rất khó lại để cho người coi trọng.”

“Không bị coi trọng đấy, là trước tám thế Luân Hồi Giả, hôm

nay là đệ cửu thế.” Lão giả nói xong, sau đó nhìn Thạch Lỗi nói ra: “Người vừa mới cũng nói, thứ ba, thứ tư cùng Đệ Ngũ Thiên Tôn, suất (*tỉ lệ) một vạn Hắc Giáp Quân, viễn chinh Hỗn Thác Tinh, kết quả, lưỡng năm qua đi, đến nay xa ngút ngàn dặm không tin tức, nếu như mục tiêu của bọn hắn là thứ chín mươi tám thành, người cảm thấy người có thể đỡ nổi sao?”

Thạch Lỗi rất nghiêm túc suy tư một lát, chán nản lắc đầu: “Nếu như toàn bộ 98 thành sở hữu tất cả cường giả ra hết, như vậy, có lẽ còn có thể, nhưng loại khả năng này tính...! Hoàn toàn là không...nhất khả năng đấy! Tựa như thứ chín mươi chín thành, ta không tin toàn bộ 99 thành sở hữu tất cả cường giả tất cả đều chết rồi, khẳng định có người có thể còn sống lý khai.”

“Đúng vậy a, nếu như người cũng không nói gì chuyện này, như vậy, ta sẽ không đưa ra cái này đề nghị, nhưng người nói về sau, ta tự rõ ràng, hôm nay cái kia Đằng Phi bên người, khẳng định không chỉ một cái Trí Tuệ Thần Tướng đang giúp bọn họ, còn có càng mạnh hơn nữa đấy!”

“Càng mạnh hơn nữa hay sao? Cái này...!Khả năng sao?”
Thạch Lỗi có chút không dám tin nhủ mày.

“Tuy nhiên trong lúc nhất thời ta không thể tưởng được sẽ là ai, nhưng có thể ngăn ở một vạn Hắc Giáp Quân, còn có thể đem ba Đại Thiên Tôn cho trấn áp, loại thủ đoạn này, chỉ dựa vào một cái Trí Tuệ Thần Tướng, là không đủ đấy...” Lão giả nói ra.

Nếu là lão giả biết rõ lúc trước Đằng Phi trấn áp ba Đại Thiên Tôn căn bản cũng không có dùng Trí Tuệ Thần Tướng hỗ trợ, chỉ sợ sẽ cả kinh trợn mắt há hốc mồm, sau đó lại để cho Thạch Lỗi cái này 98 thành thành chủ lập tức cờ tung bay đầu hàng.

Lão giả gặp Thạch Lỗi tại do dự, bỗng nhiên mỉm cười nói:

“Người có thể thăm dò bên dưới tiên sinh phản ứng.”

Thạch Lỗi một trong đôi mắt hiện lên một vòng tinh mang, nhìn xem lão giả nói: “Ý của người là?”

Lão giả gật gật đầu.

Thạch Lỗi thoáng do dự xuống, khẽ thở dài: “Bảy trăm năm

giao tình, ai, cũng thế!”

Lão giả thân hình, dần dần biến mất trong không khí, trong đại sảnh kết giới cũng tùy theo biến mất.

Thạch Lỗi hướng về phía bên ngoài phân phó nói: “Đi mời văn tiên sinh tới.”

Trung niên văn sĩ vội vàng tới, nhìn xem Thạch Lỗi cười nói: “Thành chủ nhanh như vậy lại hô ta tới, thế nhưng mà có cái gì chuyện quan trọng?”

Thạch Lỗi mỉm cười, nói ra: “Tiên sinh cùng ta, đã hơn bảy trăm năm a?”

Trung niên văn sĩ nao nao, nhưng vẫn gật đầu.

“Ta mang tiên sinh, còn có cái gì chỗ không ổn?”

“Không có, thành chủ vì cái gì đột nhiên hỏi như vậy? Thế nhưng mà Văn mẫu làm cái gì lại để cho thành chủ không Hi Chi sự tình?” Trung niên văn sĩ hỏi.

“Không có, chỉ có điều trong lúc đó nghe nói một sự tình, trong nội tâm hơi có chút cảm bất định chủ ý, muốn nghe xem tiên sinh ý kiến.” Thạch Lỗi nói ra.

“Thành chủ tận nói không sao.” Trung niên văn sĩ nói ra.

“Tiên sinh có từng nghe nói, hai năm trước, Thập Đại Thiên Tôn bên trong đích đệ tam thứ tư thứ năm ba vị Thiên Tôn, suất (*tỉ lệ) một vạn Hắc Giáp Quân, viễn chinh Hỗn Thác Tinh?”

“Không có, hoàn toàn không có nghe đã từng nói qua, thành chủ là từ đâu nghe được loại tin tức này hay sao?” Trung niên văn sĩ biểu lộ ngạc nhiên, không giống như là giả vờ, sau đó nghi ngờ nói: “Cái này có chút khả năng không lớn a? Hắc Giáp Quân, được vinh dự Vĩnh Hằng Chi Địa tinh nhuệ nhất đội ngũ, dùng để công phạt Hỗn Thác Tinh? Đây quả thực...! Tựa là giết gà dùng dao mổ trâu ah, không, là giết con kiến dùng dao mổ trâu ah!”

“Nhưng theo ta được biết, bọn hắc, đều không có thể trở về, sau đó, hai năm sau hôm nay, Hỗn Thác Tinh quân viễn chinh, viễn chinh vực bên ngoài, đánh tới chúng ta Vĩnh Hằng Chi

Địa đến.” Thạch Lỗi nói ra.

Hí!

Trung niên văn sĩ hút một hơi hơi lạnh, kinh nghi bất định nhìn xem Thạch Lỗi: “Thành chủ tin tức này, tính là chân thật như thế nào? Có thể là thật?”

Thường Lỗi gật đầu nói: “Tám chín phần mười.”

“Oh my thượng đế, chẳng lẽ nói Hỗn Thác Tinh bên trên đám người kia, đã có được như thế thực lực? Cái này, cái này quá khó có thể tin.” Trung niên văn sĩ thất hồn lạc phách nói.

Thạch Lỗi nhìn xem trung niên văn sĩ, do dự một chút, vẫn là mở miệng hỏi: “Tiên sinh nghe xong tin tức này, tựa hồ...! Rất không bình tĩnh?”

Trung niên văn sĩ lộ ra một nụ cười khổ, nhìn xem Thạch Lỗi nói ra: “Thành chủ dùng quốc sĩ đối đãi ta, ta trước khi không nói, là cảm thấy không cần phải, bởi vì Văn mỗ đến nhận chức khi nào hậu, đều tuyệt sẽ không thực xin lỗi thành chủ ngài.

Hôm nay thành chủ muốn biết, cái kia Văn mỗ cũng sẽ không dấu diếm nữa.”

Thạch Lỗi có chút cười cười xấu hổ, nếu không có hôm nay trung niên văn sĩ biểu hiện có chút dị thường, hẳn cũng xác thực chẳng muốn hỏi thân phận đối phương lai lịch những chuyện này.

Ở trong mắt hắn xem ra, dùng người thì không nghi ngờ người nghi người thì không dùng người, hôm nay hắn như vậy, đã có chút xin lỗi vị này theo chính mình hơn bảy trăm năm phụ tá rồi.

“Thành chủ không thể so với cảm thấy áy náy, thật sự là hôm nay bỗng nhiên nghe được một sự tình, Văn mỗ cảm xúc cũng có chút ít không khống chế được.” Trung niên văn sĩ thở dài lấy, kể rõ khởi chuyện cũ đến.

“Ta thuở nhỏ sanh ra ở một đại gia tộc ở bên trong, phụ thân của ta, đã từng là Thập Đại Thiên Tôn bên trong đích đệ Lục Thiên Tôn...”

Thạch Lỗi mặt mũi tràn đầy kinh ngạc nhìn trung niên văn sĩ, không thể tưởng được hơn bảy trăm năm trước, cái kia tại 98 thành khiêu chiến vô số cường giả chưa từng một hồi thua trận chán nản trung niên văn sĩ, lại có thể biết giống như này hiển hách gia thế.

“Ta không nhớ rõ đó là Vĩnh Hằng Chi Chủ lần thứ mấy linh hồn chuyển thể người, ta chỉ nhớ rõ, ta một ngày trước, vẫn còn phụ thân dưới gối hầu hạ, nhưng ngày hôm sau, ta thấy đến đây, chỉ là một cỗ thi thể lạnh băng.” Trung niên văn sĩ nói xong, trong mắt bắn ra nồng đậm cừ hận hào quang.

“Ai, ta đã biết, phụ thân ngươi vượt qua đây, đúng là Vĩnh Hằng Chi Chủ trước tám lần chuyển thể trong mạnh nhất một lần, ngay lúc đó Thập Đại Thiên Tôn, bị hấn giết cái thất thất bát bát, thiếu chút nữa cho sát quang, đem trọn cái Vĩnh Hằng Chi Địa 99 tòa thành giết được lòng người bàng hoàng, cuối cùng, nếu không là Nguyên Linh Thiên Vương ra tay, chỉ sợ hấn còn có thể tiếp tục giết xuống dưới.” Thạch Lỗi thở dài nói: “Cái kia cả đời Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả, quả thực tựu là cái Sát Thân chuyển thể!”

“Vâng, người kia, là thằng điên, cho dù hấn cùng Tam Đại Thiên Vương có cừ oán, có thể cha ta cùng hấn không oán không cừ ah...” Trung niên văn sĩ mặt mũi tràn đầy oán hận, cắn răng nói ra: “Vâng, cha ta thụ Tam Đại Thiên Vương chỉ lệnh, không thể không đi đối mặt hấn, nhưng song phương không oán không cừ, người nọ tựu thực xuống tay!”

“Khục khục.” Thạch Lỗi nhẹ ho hai tiếng, muốn nói cái gì, trong đầu đột nhiên nghe thấy lão giả truyền âm, vì vậy ngậm miệng lại.

Trung niên văn sĩ nhìn xem Thạch Lỗi: “Ta biết rõ, ngươi sẽ cảm thấy ta có chút...!Không nói đạo lý, có thể tại loại chuyện này lên, lại có ai có thể làm được bang (giúp) lý không giúp thân? Cho nên, ta rất Vĩnh Hằng Chi Chủ, hận linh hồn của hấn Luân Hồi Giả, bất kể thế nào nói, đây đều là thù giết cha.” Thạch Lỗi gật gật đầu, xác thực, thù giết cha, vô luận cái gì lý do, đều là không đội trời chung đấy.

“Về sau, Chương Ân Thiên Vương tìm được ta, phái ta đến 98

thành, lại không có nhấn nhủ cho ta bất luận cái gì nhiệm vụ, hắc, kỳ thật ta đối với tâm tư của bọn hắn rất rõ ràng, nhưng phụ thân của ta, đã từng quý vì Thập Đại Thiên Tôn một trong, ta sẽ quan tâm Thập Thiên Tôn? Chớ nói chi là ta tuy nhiên hận Vĩnh Hằng Chi Chủ, nhưng ta đối với Tam Đại Thiên Vương đồng dạng không có hảo cảm!” Trung niên văn sĩ về mặt oán độc nói: “Rõ ràng bọn hắn tùy tiện cái nào ra tay, cũng có thể đơn giản đem Vĩnh Hằng Chi Chủ chuyển thể người đánh chết, có thể hết lần này tới lần khác y vào thân phận mình, ai cũng không chịu ra tay, lại làm cho thủ hạ không công chịu chết, loại người này, so Vĩnh Hằng Chi Chủ càng đáng hận!”

Thạch Lỗi nhìn xem như là tại phát tiết trung niên văn sĩ, khe khẽ thở dài, hắn có thể hiểu được đối phương oán hận trong lòng, nhưng lý giải cũng không có nghĩa là hắn sẽ cùng trung niên văn sĩ đồng dạng.

Trong lòng nghĩ lấy, Thạch Lỗi ngẩng đầu, nhìn xem trung niên văn sĩ hỏi: “Nếu mà so sánh, người càng hận ai?”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 618: Sẵn Sàng Góp Sức!

>

Trung niên văn sĩ híp mắt, nhìn xem Thạch Lỗi: “Thành chủ, người muốn mưu phản Vĩnh Hằng Chi Địa?”

“Văn tiên sinh cảm thấy như thế nào?” Thạch Lỗi cũng không có phủ nhận, một đôi lập tức hướng trung niên văn sĩ, sắc mặt thập phần thản nhiên, thở dài nói ra: “Tiên sinh đối với Vĩnh Hằng Chi Chủ cừu hận, ta có thể lý giải, nhưng tiên sinh càng muốn suy nghĩ một chút, tạo thành cừu hận này nguyên nhân là cái gì? Hơn nữa, không đối gạt tiên sinh nói, Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn chuyển thể người, mỗi cả đời, kỳ thật đều là một cái một mình thân thể, đều là một cái nguyên vẹn linh hồn, cùng tiền thế ngoại trừ là cùng một cái linh hồn bên ngoài, cũng không mặt khác liên quan.

.

.”

Trung niên văn sĩ gật gật đầu, nói ra: “Văn mỗ cũng không cái loại này không rõ lí lẽ chi nhân, thành chủ nói những... này, Văn mỗ trong nội tâm đều rất rõ ràng, chỉ là.

.

.” Trung niên văn sĩ nói xong, thở dài một tiếng, nhìn xem Thạch Lỗi: “Thành chủ tâm ý, Văn mỗ đã tinh tường, chỉ là chuyện này, cũng không dễ dàng tại chỗ làm ra quyết định, thành chủ có thể không cho Văn mỗ một chút thời gian, lại để cho Văn mỗ cân nhắc thoáng một phát?”

Thạch Lỗi đuôi lông mày có chút nháy lên, nhìn xem trung niên văn sĩ: “Đám người kia, thế nhưng mà rất nhanh muốn

đến rồi, tiên sinh muốn cân nhắc bao lâu?”

Trung niên văn sĩ ngẩng đầu, nhìn xem Thạch Lỗi: “Xem ra thành chủ trong nội tâm đã có quyết đoán, nếu như Văn mỗ không đáp ứng cùng thành chủ cùng một chỗ, thành chủ sẽ hay không đổi với Văn mỗ ra tay?”

Thạch Lỗi thở dài một tiếng: “Tiên sinh cùng ta, hơn bảy trăm năm tình cảm, ta làm sao có thể đủ đối với tiên sinh ra tay?”

Nếu như tiên sinh không muốn cùng ta cùng một chỗ, như vậy, xin mời tiên sinh rời đi thôi.”

Trung niên văn sĩ đứng người lên, hướng về phía Thạch Lỗi sâu thi lễ, trầm giọng nói: “Văn mỗ năm đó chán nản đến 98 thành, bốn phía khiêu chiến cường giả, một là vì tăng lên chính mình, hai là muốn khiến cho thành chủ chú ý.

Thành chủ không chê Văn mỗ cái này chán nản chi nhân, chứa chấp Văn mỗ, bảy trăm năm gian, Văn mỗ một lòng báo đáp thành chủ, phần nhân tình này, Văn mỗ đem làm ghi ở trong lòng, trọn đời không quên.

Dù là có Thiên, Văn mỗ cùng thành chủ đứng tại mặt đối lập lên, Văn mỗ thề, tuyệt sẽ không đổi với thành chủ ra tay!”

Lời nói đã đến nước này, Thạch Lỗi trong nội tâm dĩ nhiên sáng tỏ, chính mình cái đặc lực phụ tá, sẽ không theo chính mình đứng tại cùng một cái chiến tuyến lên, không khỏi thở dài một tiếng, trong nội tâm rất có vài phần thất lạc.

Bất quá hắn cũng minh bạch, nếu như đổi lại là mình, chỉ sợ cũng khó có thể đáp ứng loại này điều kiện.

Trung niên văn sĩ thực lực rất cường, đã đạt tới Chí Tôn đỉnh phong cảnh giới, nhưng hắn chỉ số thông minh càng là trác tuyệt, những năm gần đây này, với tư cách Thạch Lỗi đặc lực nhất trợ thủ đặc lực, trung niên văn sĩ vì thống trị 98 thành, lập được công lao hãn mã.

Nếu có hấn tại bên người trợ giúp lời mà nói..., Thạch Lỗi sẽ giảm bớt rất nhiều phiền não.

Nhưng hiện tại xem ra, nguyện vọng này, đã là không thể nào.

“Đã như vậy, cái kia thỉnh tiên sinh một đường đi được rồi.”
Thạch Lỗi thở dài một tiếng, làm một cái khẽ lắc đầu động tác.

Trung niên văn sĩ lần nữa sâu thi lễ, chậm rãi lui ra ngoài.

Trong đại sảnh, lần nữa lâm vào một mảnh yên tĩnh.

Thạch Lỗi trên mặt mờ mịt cùng cô đơn biến mất không thấy gì nữa, mà chuyển biến thành đầy, tắc thì một phần kiên nghị cùng ngưng trọng, với tư cách Vĩnh Hằng Chi Địa 98 thành thành chủ, Thạch Lỗi tính tình tuy nhiên bao nhiêu có chút ôn nhu, nhưng lại quyết không do dự, một khi quyết định sự tình, tựu tuyệt sẽ không dễ dàng đổi ý.

Thật lâu, trong đại sảnh lão giả hiện ra thân hình, nhìn xem Thạch Lỗi nói: “Vì cái gì không giết hắn? Người đã nhìn ra hắn đang nói láo, không phải sao?”

Thạch Lỗi gật gật đầu, nói ra: “Hơn bảy trăm năm tình cảm, ta không muốn đem sự tình làm được quá tuyệt, nói sau lần này chuyên đổi trận doanh, cũng không có đường rút lui, giết hay không giết, kỳ thật đều không quan hệ đại cục.”

Lão giả than nhẹ một tiếng, nhìn xem Thạch Lỗi nói: “Người vẫn là như vậy trọng tình trọng nghĩa, đối với một người mà nói, đây là chuyện tốt, nhưng đối với một vị thành chủ mà nói, như vậy cũng không tốt!”

“Ta biết rõ, nhưng ta đầu tiên là một người, không phải sao?”

Thạch Lỗi nhìn xem khô gầy thấp bé lão giả, sau đó nói ra:

“Về phần cái này 98 trong thành, những năm gần đây này bị xếp vào vào những người kia.

.

.

Ngài lão nhìn xem xử lý a.”

Lão đầu chép miệng chặc lưỡi, liếc mắt, nói ra: “Ta chính là thiếu nợ tiểu tử người đấy, như thế nào cũng đều còn không hết.”

“Hắc, người tài giỏi đúng là luôn có nhiều việc phải làm mà!”

Thạch Lỗi làm mặt lơ, cười hắc hắc nói.

Lão giả khoát khoát tay, thân hình rất nhanh biến mất tại phủ thành chủ đại sảnh chính giữa.

Sau đó mấy ngày, Vĩnh Hằng Chi Địa 98 thành, bị một cổ đột nhiên xuất hiện khổng lồ phong trào mang tất cả, vô số cường đại môn phiệt thế gia, vô số địa vị hiển hách cường giả, cơ hồ trong một đêm, chịu khổ sát hại.

Động thủ người thực lực cường đến lại để cho người run rẩy, địa vực khoảng cách chừng trăm vạn dặm, động thủ hiển nhiên không phải một người, mà là một đám người!
Toàn bộ 98 thành, đều tràn ngập tại một mảnh khăn trương khí tức chính giữa.

Mọi người cũng không biết xảy ra chuyện gì, vô số người bắt đầu hướng phủ thành chủ phương hướng bay đi, muốn biết đến cùng xảy ra chuyện gì.

Mà những cái...kia minh bạch xảy ra chuyện gì người, tắc thì mỗi người cảm thấy bất an, đã bắt đầu có người muốn thoát đi 98 thành rồi, nhưng bọn hắn tất cả đều hoảng sợ phát hiện, 98 thành đã toàn diện phong bế, chỉ được phép vào không cho phép ra.

Hộ thành đại trận đã mở ra, trừ phi có được Thiên Vương cảnh giới, nói cách khác, căn bản là không cách nào phá đi hộ thành đại trận!

Rất nhiều người trong lòng có quỷ ẩn núp mà bắt đầu..., nhưng bọn hắn cho đến lúc này mới đột nhiên phát hiện, bọn hắn kỳ thật sớm đã bị người theo dõi, vô luận ẩn núp ở đâu, đều khó thoát khỏi cái chết.

Ngắn ngủn mấy ngày, 98 thành tử thương vô số, huyết sắc tràn ngập Vĩnh Hằng Chi Địa 98 thành!

Đem làm Đẳng Phi một đoàn người ra hiện tại 98 thành bên ngoài thời điểm, kinh ngạc phát hiện, cái này tòa Cổ lão tang thương Đại Thành, cái này độc lập thế giới, đã mở ra hộ thành

đại trận, cửa thành đóng chặt, không có bất kỳ người xuất nhập!

“Chuyện gì xảy ra? Bọn hăn đã biết chúng ta muốn tới?” Đã đạt tới Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới Bạo Long, đứng tại Đăng Phi bên người, híp mắt nhìn xem cái này tòa Cổ lão Đại Thành.

“Tựa hồ.

.

.

Là cái này 98 trong thành, ra một điểm, thú vị sự tình.” Đại Thiên Tôn nhẹ nói lấy, sau đó có chút nhắm mắt lại, thả ra Thiên Vương cảnh giới thần niệm, hướng phía 98 thành bao trùm đi qua.

Lý Dật Phong cùng Tử Y Nương Tử, đứng tại Đăng Phi bên cạnh thân, nhìn về phía trước khí tức hùng vĩ 98 thành, Tử Y Nương Tử có chút cảm khái lắm bầm nói: “Từ biệt nhiều năm, chúng ta rốt cục lại nhớ tới Vĩnh Hằng Chi Địa rồi, nhìn về phía trên cùng đi qua, cũng không có cái gì bất đồng.”

Lý Dật Phong nhẹ gật đầu, nói ra: “Bọn hăn không có biến, chúng ta nhưng lại thay đổi, năm đó chúng ta, cho tới bây giờ không muốn qua, một ngày kia, sẽ tấn chức Chí Tôn.”

Tử Y Nương Tử nói khẽ: “Ngày nay Đệ Tam Thiên Tôn đã chết, chúng ta cừu gia lớn nhất chỗ dựa không có, ta chỉ muốn tìm đến những người kia, báo thù rửa hận!”

Long Nhất đứng tại Lão Long bên người, nói khẽ: “Công tử nói ca ca có khả năng còn sống, ta rất muốn hăn.”

Lão Long trong mắt cũng có lệ quang lập loè, nói ra: “Lần này nếu như có thể còn sống trở về, chúng ta tự đi Thôn Thiên Đại Uyên, sống phải thấy người, chết phải thấy thi thể, nhất định phải mang ca ca ngươi về nhà!”

Long Nhất trùng trùng điệp điệp gật đầu: “Đúng vậy, chúng ta lớn nhất cừu nhân đã không có, hiện tại tự là báo đáp công tử thời điểm, đợi báo đáp hết công tử, chúng ta tự đi tìm ca ca!”

Hiếu Phong híp mắt, nhìn xem 98 thành, đột nhiên ho nhẹ một tiếng, đi đến Đăng Phi bên người, nói ra: “Công tử, ta muốn, ta

khả năng đã biết bên trong chuyện đó xảy ra.”

Lúc này thời điểm, Đại Thiên Tôn thu hồi thần niệm, nhìn thoáng qua Hiều Phong, khẽ cười nói: “Người nói xem?”

Hiều Phong nói ra: “98 thành thành chủ Thạch Lỗi, cùng ta tâm đó, bao nhiêu có chút giao tình, hắn cái này nhân tính cách có chút ôn nhu, bất quá nhưng lại không do dự, hôm nay Tam Đại Thiên Vương cao cao tại thượng, Thập Đại Thiên Tôn đi ngược lại, nếu như không có cường lực người phản kháng, Vĩnh Hằng Chi Địa những... này thành chủ đám bọn họ có lẽ cũng không sinh ra cái gì tâm tư.

Nhưng nếu như xuất hiện đủ để rung chuyển Tam Đại Thiên Vương cường giả, ta tin tưởng, toàn bộ Vĩnh Hằng Chi Địa, ít nhất sẽ có một phần ba thành chủ, sẽ đào ngũ tương hướng!”

Lão Long hỏi: “Thành chủ ý tứ, là 98 thành thành chủ Thạch Lỗi, muốn phản bội Tam Đại Thiên Vương rồi hả?”

Hiều Phong gật gật đầu: “Đúng vậy, nếu như ta là hắn, ta nhất định sẽ làm ra quyết định này.

Chương Ấn Thiên Vương hủy diệt 99 thành, muốn giết một người răn trăm người, nhưng phát ra tác dụng, lại rất có thể là trái lại đấy.”

Đại Thiên Tôn cười cười, sau đó nói: “98 trong thành rất nhiều địa phương, đều tràn ngập nồng đậm mùi máu tanh, không ít hào phú đại tộc, lọt vào huyết tẩy, ta đoán được đúng vậy lời mà nói..., thành chủ Thạch Lỗi, đã là phản rồi!”

Đang khi nói chuyện, chỉ thấy 98 thành cái kia cực lớn vô cùng cửa thành, trong lúc đó mở ra, mấy trăm đạo thân ảnh, từ đó nổi đuôi nhau mà ra.

Một người cầm đầu, mặc áo măng bào, đầu đội kim quan, thân hình cao lớn, tướng mạo đường đường, long hành hổ bộ hướng đi Đằng Phi bọn người.

Đi theo phía sau cái kia chút ít người, nguyên một đám khí huyết đều cực kỳ tràn đầy, như là hình người man Long Nhất Bàn, trong con ngươi tinh quang lập lòe, nhìn xem Đằng Phi bên này.

“98 thành thành chủ Thạch Lỗi, bá kiến chư vị!” Thạch Lỗi đi đến phụ cận, vốn là khom người thi cái lễ, cao giọng nói ra.

“Thạch Lỗi, nhiều năm không thấy, tu vi của ngươi lại có tinh tiến, không sai.” Đại Thiên Tôn đứng ở một bên, nhàn nhạt mở miệng.

Thạch Lỗi nao nao, lập tức ngẩng đầu, đánh giá Đại Thiên Tôn, có chút nghi ngờ nói: “Các hạ nhận thức ta?”
Đại Thiên Tôn cười nhạt một tiếng: “Một vạn hai ngàn năm trước, Vĩnh Hằng Chi Địa thứ tư thành, Lạc Nhật ven hồ.

.

.”

“À? Ngươi.

.

.

Ngươi là.

.

.” 98 thành thành chủ Thạch Lỗi vốn là ngẩn người, lập tức nói lấp bắp: “Là ngài lão nhân gia!”

Nói xong, trêu chọc y quỳ xuống, đồng dạng cũng là thở phào một cái: “Thạch Lỗi rốt cục lại gặp được tiên bối rồi, năm đó tiên bối chỉ điểm chi ân, Thạch Lỗi một mực ghi ở trong lòng!”

Thạch Lỗi sau lưng đám người kia tất cả đều thấy trợn mắt há hốc mồm, không biết đối diện lão giả kia là người phương nào, thành chủ vậy mà sẽ quỳ xuống bá kiến? Trên đời này, có thể làm cho Vĩnh Hằng Chi Địa thành chủ môn quỳ lạy đây, sợ là cũng chỉ có Tam Đại Thiên Vương đi à nha? Cho dù Thập Đại Thiên Tôn, chỉ sợ đều không có tư cách này!

“Đứng lên đi, ngươi có thể làm ra quyết định này, ta rất vui mừng, tin tưởng, ngươi ngày sau sẽ vì ngươi quyết định này, mà cảm thấy vui mừng đây.” Đại Thiên Tôn cười cười, gấp

Thạch Lỗi thức thời không có gọi phá thân phận của mình, cũng không có nói thêm cái gì.

Thạch Lỗi đứng người lên, nguyên bản trong con người mờ mịt cùng không liệu, giờ phút này tất cả đều biến mất không thấy gì nữa, nếu như hắn sớm biết như vậy liền vị tiền bối này đều làm phản rồi Tam Đại Thiên Vương lời mà nói..., hắn đã sớm hạ quyết định, làm gì đợi đến lúc hiện tại?

“Thạch Lỗi suất (*tỉ lệ) 98 thành tất cả tộc trưởng của đại gia tộc, đến đây sẵn sàng góp sức, mong rằng Đằng Phi công tử, có thể tiếp nhận chúng ta!” Thạch Lỗi hướng về phía Đằng Phi chấp tay nói ra.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 619: Công Phạt!

>

Đằng Phi sau lưng một đám năm vực cường giả, tất cả đều ngẩn người, vẻ mặt ngoài ý muốn nhìn xem đám người này, trong nội tâm đều lật lên ngập trời cự *.

Bọn hắn nguyên bản đều cho rằng Đằng Phi tại năm vực thế giới xưng hùng, nhưng ở Vĩnh Hằng Chi Địa vực này bá chủ trước mặt, khẳng định tự yếu đi rất nhiều.

Nếu không là Vĩnh Hằng Chi Địa nhân tướng năm vực thế giới người xem cùng con sâu cái kiến, cái này tuổi trẻ tuần ngàn đám bọn họ, cũng chưa chắc sẽ đập vào cái này đầu viễn chinh chi lộ!

Vĩnh Hằng Chi Địa hàng lâm năm vực cường giả, một đám so một đám cường hoành, cũng một lần so một lần không chỗ nào cố kỵ.

Lại tiếp tục như vậy, nói không chính xác ngày nào đó, toàn bộ năm vực thế giới đều hủy ở Vĩnh Hằng Chi Địa cường giả trong tay.

Cùng hắn bị động chờ chết, còn không bằng dùng tánh mạng liều một phát!

Thắng, toàn bộ năm vực thế giới muôn đời Thái Bình.

Thất bại, bất quá vừa chết!

Người trẻ tuổi, đều có nhiệt huyết, ở nhà viên đã bị uy hiếp thời điểm, cái nào sẽ đem làm co lại đầu con rùa đen?

Những người này đều là ôm hắn phải chết chi tâm, đi theo Đằng Phi đập vào viễn chinh chi lộ đấy.

Lại không nghĩ rằng, tại 99 thành thời điểm, Đại Thiên Tôn

gầm lên giận dữ, đem rất nhiều Chí Tôn giai vị cường giả sinh sinh rống toái.

Đến 98 thành, chẳng những không có gặp được bất luận cái gì chống cự, ngược lại gặp được như vậy rung động nhân tâm một màn: thành chủ mang theo một đám hào phú đại tộc tộc trưởng, đi ra đầu hàng!

Quả thực lại để cho người không thể tin được đây là thật đấy! Cái này thật sự quá thần kỳ điểm!

Mọi người ánh mắt, tất cả đều tập trung đến cái kia tuổi trẻ bóng lưng lên, giờ này khắc này, tại năm vực cái này tuổi trẻ tuần ngạn trong nội tâm, đạo kia bóng lưng, như là một tòa không thể vượt qua núi lớn!

Cao không thể chạm!

Đằng Phi mỉm cười: “Thạch thành chủ nói quá lời, Đằng Phi hà đức hà năng, đạt được Thạch thành chủ trợ giúp, như hổ thêm cánh, chắc chắn thành tựu một phen đại sự!”

Thạch Lỗi cung kính đem đám người này nghênh tiễn 98 thành, mọi người tại trong thành cực tốc phi hành, dùng hai ngày thời gian, mới đi đến được 98 thành phủ thành chủ.

Thạch Lỗi nhìn xem Đằng Phi một nhóm người này, trong nội tâm âm thầm kinh ngạc, trong lòng tự nhủ: không nghĩ tới ở kiếp này Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả cường đại đến loại tình trạng này, người bên cạnh cơ hồ tất cả đều đạt đến Chí Tôn cảnh giới, kém cỏi nhất đều là Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới cường giả.

Hơn nữa mặc dù không có trông thấy Trí Tuệ Thần Tướng, nhưng lại rõ ràng nhìn thấy Đại Thiên Tôn!

Đối với Thạch Lỗi mà nói, Đại Thiên Tôn tại lòng hấn trong mắt địa vị, thậm chí so Trí Tuệ Thần Tướng còn muốn cao!

Một vạn hai ngàn năm trước, Thạch Lỗi tiến về trước Vĩnh Hằng Chi Địa thứ tư thành, tại Lạc Nhật ven hồ, gặp được một cái lão giả, lão giả lúc ấy thấy hấn lần đầu tiên, tự chỉ điểm hấn vài câu, lại để cho Thạch Lỗi lấy được chỗ ích không nhỏ.

Về sau Thạch Lỗi mới biết được, lão nhân kia dĩ nhiên là Vĩnh Hằng Chi Địa Đại Thiên Tôn, địa vị tôn sùng vô cùng, chỉ

điểm mình, cũng hoàn toàn không có nghĩ qua hồi báo các loại.

Chuyện này, một mực ghi tạc Thạch Lỗi trong nội tâm, không có người thứ 3 biết rõ chuyện này, cho nên hôm nay Đại Thiên Tôn mới mở miệng, Thạch Lỗi tự hoàn toàn đã tin tưởng hẳn.

Tuy nhiên cái này khuôn mặt, cùng chính mình năm đó chứng kiến cái kia khuôn mặt, đã thay đổi hoàn toàn bộ dáng.

Đại Thiên Tôn hôm nay đã đạt đến cái gì cảnh giới, Thạch Lỗi hoàn toàn nhìn không ra, dùng hẳn Chí Tôn tu vi đỉnh cao, thậm chí không cách nào cảm nhận được Đại Thiên Tôn tồn tại, điều này nói rõ cái gì?

Hơn nữa Trí Tuệ Thần Tượng cái này nhất định là Thiên Vương cảnh giới cường giả, Đằng Phi bọn hắn chi đội ngũ này, đã có đủ cùng Tam Đại Thiên Vương một tranh giành cao thấp thực lực.

Ngày đó chính là cái kia nghe đồn, đệ tam thứ tư Đệ Ngũ Thiên Tôn cùng cái kia một vạn Hắc Giáp Quân toàn quân bị diệt, chỉ sợ cũng là thật sự.

Như vậy, chính mình hôm nay làm ra loại này lựa chọn, xem ra cũng là lựa chọn chính xác.

Thạch Lỗi trong nội tâm, lập tức thật sâu thở dài một hơi, hẳn cũng rất cuộc hiểu rõ Tam Đại Thiên Vương cao cao tại thượng, thực lực thâm bất khả trắc, vì cái gì còn có thể đối với Vĩnh Hằng Chi Chủ chuyển thế người kiêng kỵ như vậy nguyên nhân rồi.

Không thể cho Vĩnh Hằng Chi Chủ bất cứ cơ hội nào, một khi cho hắn cơ hội, sẽ khôn long thăng thiên ah!

Thạch Lỗi nhớ tới năm đó cùng cái nào đó Thiên Tôn uống rượu thời điểm, cái kia Thiên Tôn đối với Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả đánh giá.

Đến phủ thành chủ , Thạch Lỗi đại sắp xếp tiệc lễ yến, mở tiệc chiêu đãi Đằng Phi bọn người, nguyên bản trong nội tâm còn

có chút không cam lòng cái kia chút ít hào phú đại tộc các tộc trường, tại kiến thức đến Đại Thiên Tôn trong lúc vô tình thả ra một điểm khí tức về sau, tất cả đều bỏ đi trong nội tâm ý niệm.

Tam Đại Thiên Vương bọn hắn không thể trêu vào, những người trước mắt này, bọn hắn đồng dạng không thể trêu vào! “Cái này 98 nội thành, Tam Đại Thiên Vương cùng Thập Đại Thiên Tôn những năm gần đây này xếp vào người tiến vào, trên cơ bản đều đã bị chúng ta quét sạch, còn lại những... này, đều là ta tâm phúc chi nhân.” Thạch Lỗi không có giấu diếm, đang tại 98 thành cường giả mặt, đối với Đằng Phi nói ra.

Đằng Phi bọn người một đường bay tới, đã cảm nhận được 98 trong thành khẩn trương khí tức, biết rõ Thạch Lỗi chưa nói lời nói dối.

Đại Thiên Tôn vừa cười vừa nói: “Như thế rất tốt, ngươi làm ra lựa chọn chính xác, chúng ta cũng sẽ không làm khó ngươi cùng 98 thành mọi người, ngày mai chúng ta sẽ đập vào hành trình, như ngươi có giao hảo thành chủ, không ngại theo chân bọn họ chào hỏi, chúng ta đã dám đối mặt Tam Đại Thiên Vương, tất nhiên là nắm chắc khí đây.” Thạch Lỗi gật đầu đồng ý, trong nội tâm âm thầm may mắn.

Sau đó, Thạch Lỗi phái ra một chi do 500 tên Chí Tôn cường giả tạo thành đội ngũ, gia nhập vào Đằng Phi bọn hắn trận doanh trong đó, xem như biểu đạt chính mình một phen tâm ý.

Đằng Phi cũng không có khách khí, trực tiếp thu nhận, sau đó đem bên người Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới cái kia chút ít người, toàn bộ thu hồi đến tượng thần thể giới chính giữa đi, những... này đến từ năm vực tuổi trẻ tuần ngàn, tổn thất một cái, hắn đều đau lòng.

Nhưng đến Chí Tôn cảnh giới đây, cho dù là hồng nhan tri kỷ của hắn, cũng đều cùng ở bên cạnh hắn, cũng coi như Đằng Phi một loại tỏ thái độ.

Sau đó ba năm trong thời gian, Đằng Phi mang theo mọi người, theo chín mươi bảy thành, một hơi đánh tới 50 thành! Trong lúc có hơn phân nửa thành chủ, lựa chọn đầu hàng, cũng cùng Thạch Lỗi đồng dạng, phái ra đại lượng Chí Tôn tạo thành chiến đội, gia nhập vào Đằng Phi bọn hắn trận doanh trong đi.

Ở trong đó có nguyên bản tự đối với Tam Đại Thiên Vương cùng Thập Đại Thiên Tôn sinh lòng bất mãn đấy, cũng có đầu hàng Đằng Phi cái kia chút ít thành chủ đích hảo hữu, còn có một chút, thì là Đại Thiên Tôn cái này vô số năm qua, lưu lại nhân mạch.

Những cái...kia dựa vào nơi hiểm yếu chống lại đấy, đều bị tiêu diệt hầu như không còn.

Đã xảy ra không ít tràng huyết chiến, vẫn lạc rất nhiều cường giả, Đằng Phi bên người hồng nhan tri kỷ đám bọn họ cũng tất cả đều trải qua sinh tử khảo nghiệm, trong lúc có mấy lần thậm chí phát sinh qua nguy hiểm, nhưng cũng may, cũng không có người bởi vậy vẫn lạc.

Một mực đánh tới 50 thành, cũng không có gặp được Thiên Vương cảnh giới cường giả, Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng đều không có ra tay.

Có chút kỳ quái chính là, Tam Đại Thiên Vương cùng bọn họ ngồi xuống Thập Đại Thiên Tôn còn lại cái kia sáu vị, cũng đều không có lộ diện qua.

Đại Thiên Tôn cho Đằng Phi giải thích, là Vĩnh Hằng Chi Địa bài danh càng đến gần trước thành, thực lực càng cường, Tam Đại Thiên Vương cùng cái kia sáu vị Thiên Tôn, nhất định đều không có nhàn rỗi, nhất định là tại làm lấy nào đó chuẩn bị, một khi những người kia ra tay, liền đem là một kích trí mạng! Trong ba năm, rất nhiều nguyên bản Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới năm vực các cường giả, nhao nhao đột phá, bước chân vào Chí Tôn cấp độ, kể cả Bạo Long, Điện Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt những người này, cũng tất cả đều chịu đựng chiến đấu tầy lể, đã trải qua sinh tử khảo nghiệm.

Hôm nay Đẳng gia, đã là chân chính lớn lên, có được rất nhiều Chí Tôn cảnh giới cường giả, coi như là tại Vĩnh Hằng Chi Địa, cũng tuyệt đối được xưng tụng là hào phú đại tộc! Một ngày này, hơn ba vạn Chí Tôn cường giả tạo thành đại quân, thông qua Truyện Tổng Trận, đánh tiến vào Vĩnh Hằng Chi Địa thứ bốn mươi chín thành.

Vừa ra Truyện Tổng Trận, liền đã tạo ngộ công kích mãnh liệt! Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đại Thiên Tôn hai người, đã cùng hai cái đối thủ đánh nhau, trước đi ra những người này, đều là Đẳng Phi trận doanh chính giữa thực lực mạnh nhất đấy, tuy nhiên đã tạo ngộ vây công, nhưng cũng không bối rối.

Một hồi kịch chiến, tại Vĩnh Hằng Chi Địa thứ bốn mươi chín thành bên ngoài trực tiếp triển khai!

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Đỉnh tai nhức óc nổ mạnh, không ngừng truyền đến, phương xa vũ trụ Hư Không mông lớn sụp xuống, Thiên Đạo pháp tắc rất nhanh tu bổ, nhưng lại theo không kịp sụp xuống tốc độ.

Thiên Vương cảnh giới cường giả chiến đấu, hoàn toàn bắt đồng tại Chí Tôn cảnh giới đánh nhau, có thể đơn giản hủy diệt một cái tinh vực!

Đẳng Phi sắc mặt lạnh lùng nhìn xem Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng phương hướng, trong nội tâm rất là ngoài ý muốn.

Bởi vì Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng đối thủ, cũng không phải là Tam Đại Thiên Vương bên trong đích bất kỳ một cái nào, mà là hai cái liền Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng cũng gọi không nổi danh chữ cường giả!

Hai cái Thiên Vương cảnh giới ẩn sĩ cao nhân!

Phát động đánh lên vậy mà trực tiếp đánh tiến Truyện Tổng Trận trong đó, nếu không là Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đại Thiên Tôn sớm làm phòng bị, cơ hồ bị đối phương đánh lên thành công!

Sau đó đi ra Đẳng Phi thì là lao thẳng đến Chí Tôn Đỉnh tuyển

trên đầu, lúc này mới bảo hộ ở sau đó đi ra cái kia chút ít người.

Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng đều rất cảm tức, bọn hắn không nghĩ tới hai cái Thiên Vương, vậy mà sẽ trốn ở Truyện Tổng Trận bên ngoài đánh lén, đây quả thực quá thấp kém rồi.

Thứ bốn mươi chín thành bên này cũng tổ chức đại lượng cường giả, bày thành trận pháp, đem trọn cái Truyện Tổng Trận vây quanh ở trong đó, các loại thủ đoạn ra hết, thoạt nhìn dĩ nhiên là muốn đem tất cả mọi người đè chết tại Truyện Tổng Trận tại đây!

Bạo Long, Điền Quang, Vị Ương Minh Nguyệt, Long Nhất, Lão Long, Hiểu Phong, Lục Tử Lăng, Đinh Tuyết Ninh, Lăng Thi Thi, Vị Ương Minh Minh, Mộ Dung Phương Phi, Liễu Thiển Hà, Cơ Tĩnh Huyền đợi một đám Đẳng gia người, mấy người tụ cùng một chỗ, đánh về phía địch nhân, trên người tất cả đều bạo khởi cường đại khí tức, Chí Tôn chi uy, rung trời Hám Địa.

Thanh Long, A Tử, Thiên Lang, màu trắng lão vượn, Tiểu Bạch Miêu năm chỉ siêu giai Chí Tôn Ma thú, nhao nhao triển khai bản thể, đánh về phía địch nhân, Pháp Tướng Thiên Địa, muốn đánh vỡ địch nhân trận pháp phong tỏa.

Ngạo Tích Quân, Điền Hành Kiện, Tiểu Côn, Cố Thiệu Phong đợi một đám năm vực bên trong đích tuổi trẻ tuấn ngạn đám bọn họ, hôm nay cũng đã tăng lên tới Chí Tôn cảnh giới, tụ cùng một chỗ, phóng tới một phương!
Trong truyền tổng trận liên tục không ngừng xuất hiện Vĩnh Hằng Chi Địa những cái...kia đã đều nhập vào Đẳng Phi Chí Tôn cường giả, từng đều là thân kinh bách chiến, kinh diễm vô cùng phong phú.

Xuất hiện về sau, nhìn thấy chiến đấu tràng diện, cũng không hoảng loạn, nhao nhao tập kết cùng một chỗ, phản công địch nhân!

Đẳng Phi trung tâm đứng thẳng, cũng không ra tay, đỉnh đầu Chí Tôn Đỉnh thả ra vô tận uy áp, cùng đối phương trận pháp

chống lại lấy, tuy nhiên không thể lập tức phá vỡ trận pháp, nhưng là đem cái kia trận pháp uy lực đều ngăn trở, vì chính mình một phương người thắng được quý giá cơ hội!

“Sát!”

Thanh Long Lão Tổ một tiếng hét to, bỗng nhiên theo bản thể hóa thành hình người, một chưởng chụp về phía một cái đối thủ, đem đối thủ đầu lâu lấy được nát bấy.

Thiên Lang tắc thì một ngụm cắn đứt một cái thi triển Pháp Tướng Thiên Địa Chí Tôn cường giả Pháp Tướng, máu tươi văng khắp nơi, cái kia Chí Tôn cường giả bản thể đã bị trọng thương, bị sau đó chạy đến Tiểu Bạch Miêu một móng vuốt đem đầu trao mất!

A Tử thi triển ra mảng lớn khói độc, mà ngay cả Chí Tôn cũng không dám dính vào, nhao nhao hướng lui về phía sau lại.

A Tử cắn răng quát: “Đều cho cô nãi nãi đi chết!”

Một phen giữa tiếng kêu gào thê thảm, vô số người theo trên bầu trời hướng phía dưới sa đọa, bị sinh sinh hạ độc chết.

“Nếu là có Hoàng tại, một môi lửa đốt (nấu) cái sạch sẽ, làm gì phiền toái như vậy?” A Tử thì thảo tự nói, đã nhiều năm như vậy, Hoàng như trước không có bất kỳ sinh mệnh dấu hiệu, nàng tuy nhiên trong nội tâm tin tưởng vững chắc, Hoàng có thiên hội tỉnh lại, nhưng này một ngày còn phải đợi bao lâu?

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 620: Thiên Vương Chiến Thiên Vương!

>

Thứ bốn mươi chín trên thành không, thâm thúy vũ trụ Hư Không, Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đại Thiên Tôn hai người, từng người đối mặt địch nhân, chính triển khai kịch chiến.

Trí Tuệ Thần Tướng đối thủ, là một cái nhìn về phía trên hơn ba mươi tuổi thanh niên, đối phương tuổi thật khẳng định vượt xa quá cái số này, bất quá là giữ vững một trương tuổi trẻ mặt mà thôi.

Cái này người ra tay tàn nhẫn, kinh nghiệm chiến đấu phong phú, xem xét chính là loại thực đứng đắn trải qua rất nhiều chiến tranh cường giả, không phải cái loại này đóng cửa lại đến tu luyện đến chí cao cảnh giới người.

Các loại pháp tắc lực lượng, tại đây người trong tay hóa thành thủ đoạn công kích, cực kỳ lăng lệ ác liệt, coi như là Trí Tuệ Thần Tướng, cũng không khỏi không coi chừng ứng phó.

“Người đến cùng là người nào? Vì sao ta đối với ngươi không hề ấn tượng?” Trí Tuệ Thần Tướng đánh ra từng đạo pháp tắc lực lượng công kích, trầm ổn hỏi.

“Ha ha, ngài là đường đường Trí Tuệ Thần Tướng đại nhân, thành danh tại trăm vạn năm trước, như thế nào lại đối với ta loại lũ tiểu nhân này sản vật sinh hứng thú?” Thanh niên này thanh âm lạnh như băng, trong giọng nói tràn ngập khinh thường, tựa hồ hoàn toàn không đem Trí Tuệ Thần Tướng để ở trong mắt.

“Tiểu nhân vật? Ha ha.” Trí Tuệ Thần Tướng cũng không tức giận, đến loại cảnh giới này, trong lời nói khiêu khích, đã rất khó lại để cho hắn tức giận, Trí Tuệ Thần Tướng tiện tay quét ra mang tất cả tới một đạo pháp tắc lực lượng, lạnh nhạt nói ra: “Thực lực của ngươi, đã đạt tới Thiên Vương cảnh giới đệ tứ bậc thang nhỏ, có thể tại trăm vạn năm ở trong, tăng lên tới cảnh giới này, cũng không dễ dàng, hủy chẳng phải đáng tiếc?”

“Hủy đáng tiếc?” Thanh niên bỗng nhiên âm ỉ cười ha hả, con mắt quang trong tràn ngập khinh thường: “Trí Tuệ Thần Tướng, nếu là trăm vạn năm trước, ngươi ở trước mặt ta nói loại lời này, ta khẳng định không nói hai lời xoay người rời đi, bởi vì lúc kia ta, xa xa không phải Trí Tuệ Thần Tướng đối thủ của ngươi.”

Thanh niên ngẩng đầu, vẻ mặt Lãnh Ngạo nhìn xem Trí Tuệ Thần Tướng nói ra: “Nhưng là hôm nay, ngươi năm đó bị thương đến hiện tại cũng không có thể khởi hắn, của ta thật là đứng tại Thiên Vương cảnh giới đệ tứ bậc thang nhỏ lên, có thể thì tính sao? Ngươi căn bản không phải đối thủ của ta!”

Trí Tuệ Thần Tướng nhẹ giọng thở dài một tiếng, nhìn xem thanh niên trong ánh mắt, mang theo vài phần thương cảm, chậm rãi hỏi: “Tam Đại Thiên Vương, cho ngươi chỗ tốt gì, đáng giá ngươi vì hắn bán mạng?”

“Như thế nào? Cường bức không thành, trình thám muốn lợi dụ sao? Không thể không nói, Trí Tuệ Thần Tướng, tuy nhiên ngươi dùng trí tuệ trác tuyệt trừ danh, nhưng hôm nay ngươi thật là già rồi!” Thanh niên lạnh lùng nói ra: “Nói thiệt cho ngươi biết, Tam Đại Thiên Vương, chưa cho ta chỗ tốt gì, nhưng như các ngươi loại này loạn thần tặc tử mỗi người được mà chém chết! Hảo hảo Vĩnh Hằng Chi Địa, bị các ngươi quấy đến chướng khí mù mịt, bao nhiêu người bởi vì các ngươi chết thảm? Bao nhiêu gia đình bởi vì các ngươi thê ly tử tán?

Giống như các ngươi loại này phản bên trên làm loạn thế hệ, không cần Tam Đại Thiên Vương phân phó, Vĩnh Hằng Chi Địa chính nghĩa chi sĩ, tất nhiên hợp nhau tấn công!”

Trí Tuệ Thần Tướng than nhẹ một tiếng: “Chiến tranh xác thực vì tất cả tội ác đầu nguồn, đem làm mâu thuẫn lớn đến không cách nào hóa giải sắp, sẽ gặp bộc phát chiến tranh, chiến tranh, sẽ người chết.

Bất quá cái này trương chiến tranh, sớm muộn đều bộc phát, năm đó Tam Đại Thiên Vương đi ngược lại thời điểm hủy diệt gia đình thêm nữa...!”

“Nhiều lời vô ích, Trí Tuệ Thần Tướng, người già rồi, tuy nhiên người từng uy phong qua, nhưng người hôm nay, đã sớm không phải đối thủ của ta, người giai vị tuy nhiên nhìn về phía trên so với ta cao, nhưng trên người của người tổn thương, người thực là có thể lừa qua ta sao?” Thanh niên nhìn xem Trí Tuệ Thần Tướng ánh mắt, tràn ngập đùa cợt, tiện tay một chưởng chụp về phía Trí Tuệ Thần Tướng: “Ta vậy thì tiến đưa người đi gặp Vĩnh Hằng Chi Chủ!”

Một cổ hùng vĩ đến liên đại tinh đều có thể trực tiếp nát bấy pháp tắc lực lượng âm âm tới!

Trí Tuệ Thần Tướng than nhẹ một tiếng, trên người đột nhiên bộc phát ra Vô Lượng Quang mang, từng đạo thánh hiền khí tức, đang ở đó Vô Lượng Quang mang trong đó, tản mát ra che trời uy thế!

“Cái này.

.

.” Thanh niên hai cái đồng tử bỗng nhiên chặt lại, gắt gao nhìn xem Trí Tuệ Thần Tướng, hoảng sợ nói: “Đây là cái gì lực lượng?”

“Đây là Hạo Nhiên Chính Khí!” Trí Tuệ Thần Tướng biết rõ khuyên bảo thanh niên này vô dụng, lập tức làm ra quyết đoán, không hề hạ thủ lưu tình, rộng lớn Hạo Nhiên Chính Khí, tràn ngập khắp vũ trụ Hư Không, đem cái này phiến vũ trụ hư không pháp tắc lực lượng, toàn bộ khổng chế tại trong tay mình!

Hào quang thu liễm, cuối cùng, ngưng tụ thành một điểm, huyền tại Trí Tuệ Thần Tướng tay phải ngón trỏ đầu ngón tay, chỉ có hạt đậu lớn nhỏ, nhưng trong đó ẩn chứa lực lượng, lại làm cho vị này đứng tại Thiên Vương đệ tứ bậc thang nhỏ bên trên thanh niên sắc mặt đại biến.

Thanh niên lúc này đã kịp phản ứng, đối phương thương thế, đã hoàn toàn tốt rồi, cái kia nhìn như khô cạn lực lượng nguyên, lại tràn đầy một loại khác chính mình hoàn toàn chưa

quen thuộc pháp tắc chi lực!

“Đi!”

Trí Tuệ Thần Tướng hét lớn một tiếng, đem điểm ấy lực lượng, điểm hướng thanh niên!

Oanh!

Mảng lớn vũ trụ Hư Không không chịu nổi cỗ lực lượng này, bắt đầu sụp xuống xuống, như là khổng lồ tinh cầu sụp đổ sa đọa, theo điểm ấy lực lượng quỹ tích, xuất hiện mảng lớn lỗ đen!

Thanh niên hướng (về) sau nhanh chóng thối lui, muốn tránh đi Trí Tuệ Thần Tướng đáng sợ công kích.

Nhưng lại lui không thể lui, khắp vũ trụ Hư Không, đều đã tại đối phương trong không chế, hẳn không thể nào trốn tránh!

Thanh niên phát ra một tiếng không cam lòng tiếng rống giận dữ, đáng sợ sóng âm trực tiếp rống nát quanh mình rất nhiều khổng lồ tinh cầu, nhưng như trước không cách nào ngăn cản Trí Tuệ Thần Tướng một kích này.

Trí Tuệ Thần Tướng ngưng Lập Hư Không, uyên ninh nhạc trì, hai con người bắn ra hai đạo có thể xuyên thủng hết thủy vô căn cứ hào quang, thần niệm gắt gao đỉnh ở đối thủ.

Ầm ầm!

Cỗ này tràn ngập thánh hiền khí tức Hạo Nhiên lực lượng, trực tiếp đem thanh niên kia thân thể cho đánh nát, không có bất kỳ sự vật có thể ngăn cản đây hết thủy phát sinh!

Theo thanh niên kia bị nát bấy thân thể trong đó, bay ra một đạo Kim Hoàng Sắc nguyên thần, đã ngưng kết thành thật thể, bộ dáng cùng thanh niên này giống như đúc, bay ra đến về sau, không có chút gì do dự, liền hướng về vũ trụ hư không ở trong chỗ sâu vọt tới.

“Còn muốn đi sao?” Trí Tuệ Thần Tướng giơ tay lên chuông, lòng bàn tay hướng lên, sau đó.

.

.

BA~ khẽ đảo!

Chỉ thấy mênh mông vũ trụ Hư Không, xuất hiện một cái trảm vạn trượng dài che trời bàn tay lớn, trực tiếp vỗ vào đạo kia Kim Hoàng Sắc nguyên thần bên trên.

“Trí Tuệ Thần Tướng tha mạng!” Đạo kia Kim Hoàng Sắc, đã ngưng kết thành thật thể nguyên thần rốt cục xin khoan dung.

Nhưng mà hết thấy đều đã đã chậm, Trí Tuệ Thần Tướng đã cho hấn cơ hội, hấn lại không có đi quý trọng.

Kim Hoàng Sắc nguyên thần, bị trảm vạn trượng cự chưởng sinh sinh đập toái, hóa thành màu vàng quang điểm, như mưa giống như, tán lạc tại vũ trụ các nơi.

Trí Tuệ Thần Tướng than nhẹ một tiếng: “Tội gì?”
Bên kia đang tại cùng Đại Thiên Tôn đối chiến một vị lão giả, bị một màn này rung động được hai mắt đăm đăm, hoảng sợ nói: “Trí Tuệ Thần Tướng hấn.

.

.

Làm sao có thể hoàn toàn khôi phục?”

Đại Thiên Tôn đuôi lông mày nhảy lên: “Quảng Việt cùng Chương Ấn đều có thể khôi phục như lúc ban đầu, trảm vạn năm rồi, Trí Tuệ Thần Tướng lại không thể?”

“Quảng Việt Thiên Vương cùng Chương Ấn Thiên Vương bất quá là bị nguyên rửa lực lượng cản trở, Trí Tuệ Thần Tướng năm đó lại hồn phi phách tán, có thể còn sống sót đã là kỳ tích, làm sao có thể có được loại lực lượng này?” Lão giả này hiển nhiên là năm đó lão nhân, biết rõ rất nhiều bí mật.

“Ngươi đã cũng là năm đó người, như vậy thì nên biết, Tam Đại Thiên Vương làm sự tình gì, hôm nay rõ ràng còn theo chân bọn họ đứng chung một chỗ, ngươi, không biết là trong nội tâm có xấu hổ sao?” Đại Thiên Tôn sinh như chuông lớn, vang vọng khắp vũ trụ Hư Không.

Lão giả kia nao nao, lập tức híp mắt nhìn xem Đại Thiên Tôn, hỏi: “Người đến tốt cùng là ai?”

Đại Thiên Tôn mỉm cười: “Người là ai?”

Lão giả cắn răng nói: “Ta năm đó chính là một vô danh tiểu tốt, nhưng người khẳng định không phải! Ta theo trên người của người, cảm nhận được một cỗ quen thuộc khí tức, người nhất định là ta người quen biết!”

Đại Thiên Tôn cười cười, tiện tay đánh ra một đạo pháp tắc lực lượng, nát bấy một mảng lớn vũ trụ Hư Không, vừa cười vừa nói: “Người không muốn dùng chân diện mục bày ra người, nhưng ta cái này, nhưng là chân chính bản tướng.”

“Bồ đéo cần biết mày là ai, nhưng các ngươi muốn đả bại Tam Đại Thiên Vương cùng Thập Đại Thiên Tôn, là căn bản chuyện không thể nào! Cho dù hôm nay chúng ta bại vong trong tay người, nhưng các ngươi, cũng không có khả năng thành công!” Lão giả biểu lộ bình tĩnh trở lại, lạnh lùng nói xong.

“Vậy trước tiên giết người nói sau!” Đại Thiên Tôn lại không giống Trí Tuệ Thần Tướng tính tình, muốn chiêu hàng đối phương, mà là thi triển Lôi Đình Vạn Quân thủ đoạn, muốn trực tiếp trấn áp đối phương!

Loại này cấp bậc chiến đấu, người bên ngoài căn bản không cách nào đang xem cuộc chiến, trong chiến đấu sinh ra chấn động, đủ để đơn giản hủy diệt một tòa mở ra hộ thành trận pháp Đại Thành.

Khắp vũ trụ Hư Không đều nhanh bị hai người chiến đấu cho hoàn toàn đánh nát, đứng tại Thiên Vương cái thứ năm bậc thang nhỏ bên trên lão giả cùng đứng tại Thiên Vương cảnh giới thứ sáu cái bậc thang nhỏ bên trên Đại Thiên Tôn đánh chính là vũ trụ Phá Toái, đại sao băng Lạc.

“Mấy năm trước đệ tam thứ tư Đệ Ngũ Thiên Tôn, suất (*tỉ lệ) một vạn Hắc Giáp Quân viễn chinh Hỗn Thác Tinh, lại lạc được toàn quân bị diệt kết quả, có lẽ tự là người ra tay kết quả a?” Lão giả đột nhiên nhắc tới một cái cộc bí mật, biết rõ chuyện này người cực nhỏ, hần lại thuận miệng nói ra.

Đại Thiên Tôn lắc đầu, nói ra: “Chuyện này, cùng ta không quan hệ, ta khi đó, còn không có có nhìn thấy chủ thượng.”
“Không phải ngươi?” Lão giả hồ nghi nhìn xem Đại Thiên Tôn, nói ra: “Không phải ngươi, tự nhất định là Trí Tuệ Thần Tướng lão gia hỏa kia!”
Đại Thiên Tôn cười lắc đầu: “Cũng không phải hử, là chủ thượng tự mình ra tay, trấn giết những người kia!”
“Ngươi đang nói láo!” Lão giả gào thét, căn bản không tin tưởng chuyện này.

“Ngươi đã biết rõ chuyện này, rõ ràng còn dám cùng Tam Đại Thiên Vương đứng tại đồng nhất trận doanh?” Đại Thiên Tôn nhìn xem lão giả nói ra: “Chủ thượng là Vĩnh Hằng Chí Chủ lần thứ chín linh hồn chuyển thể người, cũng là Tam Đại Thiên Vương Terminator, ngươi hoặc là chết, hoặc là hàng, hôm nay muốn rời khỏi tại đây, đã là không thể nào!”
“Ta muốn đi, cái này trên trời dưới đất, người phương nào có thể ngăn đón?” Lão giả vẻ mặt ngạo nghễ, nhìn xem Đại Thiên Tôn: “Coi như là ngươi, cũng không được!”
“Cái kia nếu như tăng thêm ta đâu này?” Trí Tuệ Thần Tướng một bước phóng ra, lập tức liền tới đến Đại Thiên Tôn cùng lão giả này trước mắt.

“Hai người các ngươi Thiên Vương cảnh giới người, muốn giúp công ta?” Lão giả trên mặt lộ ra cười lạnh: “Không sợ truyền đi mất mặt?”
“Chúng ta chỉ nhìn kết quả.” Trí Tuệ Thần Tướng nói xong, trên người lại một lần nữa tản mát ra cái loại này Chí Thần Chí Thánh thánh hiền khí tức, khí tức xông lên trời trên xuống, tràn ngập khắp vũ trụ.

Lão giả con mắt quang thiểm nhấp nháy, đột nhiên hét lớn một tiếng: “Vây đều đi chết đi!” Lão giả nói xong, theo hửn tử phủ trong trong giây lát tể ra một bả dài hơn thước, toàn thân trong suốt bảo kiếm, bảo kiếm vừa ra, lập tức tản mát ra một cỗ tuyệt thế sắc bén lạnh lùng khí tức!
Tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, tại vũ trụ trong hư không hóa thành một đạo cầu vòng, chém về phía Trí Tuệ Thần Tướng!

“Băng Ngọc Thần Kiếm? Như thế nào sẽ ở trên tay ngươi?”
Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng không sai biệt lắm
đồng thời lên tiếng kinh hô.

“Đã đều nhận ra, vậy đều đi chết!” Lão giả cuồng tiếu một
tiếng, óng ánh trong suốt Băng Ngọc Thần Kiếm phá vỡ Trí
Tuệ Thần Tướng phòng ngự, hung hăng đâm về mi tâm của
hắn.

Một kiếm này, muốn đem Trí Tuệ Thần Tướng nguyên thần,
cùng nhau hủy diệt!
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 621: Liệt Thần Âu Dương Đức!

>

Nhìn thấy cái thanh này dài hơn thước đoản, toàn thân trong suốt bảo kiếm, Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đại Thiên Tôn hai người trong con người tất cả đều lộ ra cực kỳ vẻ mặt ngưng trọng.

Thanh kiếm này tốc độ quá là nhanh, cho dù là nắm giữ đạo cùng pháp Thiên Vương cường giả, cũng khó có thể tránh đi.

Cho dù là Trí Tuệ Thần Tướng, cũng chỉ tới kịp hơi chút lách thoát một phát đầu.

Phốc!

Cái thanh này óng ánh sáng long lanh bảo kiếm trực tiếp xuyên thủng Trí Tuệ Thần Tướng sọ, cơ hồ đưa hãn toàn bộ đầu cho xóc lên, trong đó đan xen các loại Đạo cùng pháp mảnh vỡ đánh chính là đây Thiên Đô là!

Đại Thiên Tôn trong con người trong giây lát bộc phát ra hai đạo có thể xuyên thủng hết thấy hào quang, bắn về phía lão giả kia, sau đó đem Trí Tuệ Thần Tướng hộ tại sau lưng, hai tay nhanh chóng kết ấn, trong không khí kết xuất một đạo vô cùng chắc chắn phòng ngự đến.

Lão giả kia thân hình so tia chớp nhanh vô số lần, tránh đi Đại Thiên Tôn hai con người bắn ra hai đạo Thần Quang, cười lạnh nói: “Vô dụng đấy, đừng làm không sợ chống cự rồi, các ngươi đã biết rõ thanh kiếm này, chẳng lẽ còn muốn từ dưới thanh kiếm này đào tẩu sao?”

Trí Tuệ Thần Tướng tránh được nguyên thần chỗ hiểm, nhưng lần này, như trước lại để cho hãn bị trọng thương.

Đây là trước khi ai cũng không nghĩ tới sự tình, không có người sẽ cho rằng Băng Ngọc Thần Kiếm xảy ra hiện tại tại đây, sẽ ở một cái không có danh tiếng gì trong tay người.

Dù là người này là Thiên Vương cảnh giới, thanh kiếm này, cũng tuyệt không nên nên ra hiện tại trong tay của hắn!
“Người không sao chứ?” Đại Thiên Tôn vẻ mặt khẩn trương chăm chăm vào cái thanh kia tại vũ trụ trong hư không hóa cầu vòng Băng Ngọc Thần Kiếm, cũng không quay đầu lại hỏi Trí Tuệ Thần Tướng.

“Còn chưa chết.” Trí Tuệ Thần Tướng rầu rĩ trả lời một câu, tâm tình có chút buồn bực.

Trước khi bị thương nhiều năm như vậy, gặp được Đằng Phi về sau, mới tính toán khổ tấn cam lai (*thời kỳ cực khổ đã qua), thông qua tượng thần thể giới cùng Chí Tôn Đỉnh, triệt để khôi phục tích lũy trăm vạn năm vết thương cũ.

Không nghĩ tới vết thương cũ vừa vãn, lại thêm mới tổn thương, hơn nữa lần này tổn thương ác hơn, kém một ít mà ngay cả hắn nguyên thần cùng một chỗ làm bị thương rồi.

Vừa mới tránh né cái kia thoáng một phát mà ngay cả hắn trong lòng mình đều không chắc, trong bất hạnh vô cùng may mắn là hắn cuối cùng tránh khỏi chỗ hiểm.

“Vậy là tốt rồi, ngươi cẩn thận một chút, hừ, cái này người muốn đối với Băng Ngọc Thần Kiếm dễ sai khiến cũng không dễ dàng như vậy, hắn còn chưa tới cảnh giới kia!”
Đại Thiên Tôn trong nội tâm cũng phiền muộn vô cùng, cảnh giới của hắn muốn cao hơn đối thủ một cái bậc thang nhỏ.

Chớ xem thường cái này một cái bậc thang nhỏ, đến Thiên Vương cảnh giới này, mỗi lần một cái bậc thang nhỏ, đều khó hơn lên trời.

Có như vậy một cái bậc thang nhỏ chênh lệch, cao có thể trấn

áp thấp đây!

Đây là khoẻ mạnh lực so đấu, làm không được nửa điểm giả.

Nhưng đôi phương rõ ràng lấy ra Băng Ngọc Thần Kiếm.

.

.

, đây quả thực lại để cho Đại Thiên Tôn cái này tâm tính bình tĩnh tuyệt thế cường giả trong lúc đó có loại muốn thổ huyết muốn xúc động mà chửi thề.

“Người nói không sai, Băng Ngọc Thần Kiếm tại trên tay của ta hoàn toàn chính xác làm không được dễ sai khiến, bất quá, giết hai người các người, nhưng lại đầy đủ, hắc tuy nhiên ta không biết người đến tốt cùng là ai, bất quá, người cho rằng người có thể so với Trí Tuệ Thần Tướng cường đại hơn sao? Trí Tuệ Thần Tướng đã đứng tại thứ sáu thậm chí thứ bảy cái bậc thang nhỏ lên a? Còn không phải bị bản tôn một kiếm xóc sọ? Người tới đa cũng tự đứng tại thứ sáu cái bậc thang nhỏ lên, người lấy cái gì cùng ta đấu?” Lão giả ngôn từ cùng ánh mắt của hắn đồng dạng sắc bén.

Lúc này thời điểm, xa xa bỗng nhiên truyền đến một cái nhàn nhạt thanh âm: “Bọn hắn không có đồ đặc đấu với người nhưng ta có.”

“Công tử, người đừng tới đây!” Trí Tuệ Thần Tướng vẻ mặt vội vàng, bị Đẳng Phi cử chỉ làm cho sợ hãi.

Đại Thiên Tôn cũng là lại càng hoảng sợ nói ra: “Công tử, có hai người chúng ta như vậy đủ rồi, ngài qua tới làm cái gì?” Lão giả từ đầu đến cuối, căn bản là vô dụng con mắt nhìn liếc Đẳng Phi, nhìn xem Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng vội vàng bộ dạng, lão giả nhin không được cười ha ha, nước mắt đều nhanh bật cười.

Toàn thân trong suốt Băng Ngọc Thần Kiếm vây quanh thân thể của hắn hóa ” ” cầu vòng phi hành.

“Ngươi tựa là Vĩnh Hằng Chi Chủ lần thứ chín linh hồn chuyển thể người? Ha ha ha, thật là đồ ngu ngốc, chết cười bản tôn rồi, tựa ngươi điếm ấy, không quan trọng thực lực, cũng dám đến hỗ trợ? Theo bản tôn xem, ngươi căn này vốn cũng không phải là đến hỗ trợ, mà là đi tìm cái chết! Ha ha ha ha ha ha ha!” Lão giả này cười đến toàn thân run lên.

“Có như vậy buồn cười?” Đằng Phi vận hành Bát Bộ Thiên Long Quyết, thời gian không gian cùng tốc độ kết hợp lại, một bước đi vào Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đại Thiên Tôn bên người, nhìn xem cuồng tiếu lão giả, khóe miệng lộ ra một vòng mỉa mai vui vẻ.

“Đương nhiên là có, ngươi chẳng lẽ không cảm thấy được từ mình rất buồn cười? Sách, thân pháp không tệ, sơ bộ nắm giữ thời gian không gian cùng tốc độ huyền bí, bất quá, thực lực của ngươi, chỉ có Chí Tôn đỉnh phong cảnh giới, tuy nhiên so với bình thường đỉnh phong Chí Tôn mạnh như vậy một bậc, nhưng ngươi liên một cái Thiên Vương cái thứ nhất bậc thang nhỏ mọi người không so được, ngươi đến tột cùng có cái gì tin tưởng, đứng ở trước mặt của ta?” Lão giả cười ha ha, nhưng trên mặt vui vẻ nhưng lại càng ngày càng ít, đến cuối cùng, cơ hồ là nghiêm nghị gào to rồi.

Lão giả này tựa hồ còn nói ngiên rồi, có lẽ trước mặt đứng đây vị này, là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn chuyển thể người nguyên nhân, có lẽ hẳn cảm giác mình có thể hỏi hỏi đoán chừng những người này rồi, ngày bình thường cũng không thể nào ưa thích nói chuyện hần, cũng trở nên hưng phấn lên.

Băng Ngọc Thần Kiếm tại thân, lại để cho hần tin tưởng gấp trăm lần, hần biết rõ, giết Trí Tuệ Thần Tướng cùng cái này không biết tên Thiên Vương cường giả, mặc dù sẽ lại để cho Chương Ấn Thiên Vương cùng Quảng Việt Thiên Vương phi thường vui vẻ, nhưng là tối trọng yếu nhất, nhưng lại trước mắt cái này ánh mắt bình tĩnh anh tuấn thanh niên! Chỉ cần đưa hần chém giết, như vậy từ nay về sau, tại đây Vĩnh Hằng Chi Địa, còn có ai dám trêu chọc chính mình? Cho dù Quảng Việt cùng Chương Ấn hai vị này Thiên Vương.

.
.
, cũng muốn đối với chính mình khách khí a? Về phần vị kia Thần Long thấy đầu không thấy đuôi Đại Thiên Vương, hẳn căn bản là không có để ở trong lòng.

Nghe nói vị kia Đại Thiên Vương đã bị trăm vạn năm trước nguyên rửa căn trả được sắp dầu hết đèn tắt rồi!
“Trước khi Quảng Việt cùng Chương Ân hai vị này Thiên Vương cũng là thiếu nợ cân nhắc, phái đệ tam thứ tư thứ năm cái này ba cái Chí Tôn tuyệt đỉnh Chí Tôn cùng một vạn Hắc Giáp Quân đi xa chinh Hồn Thác Tinh, lúc ấy hai vị Thiên Vương khẳng định không nghĩ tới, người cái này Vĩnh Hằng Chi Chủ bên người, lại có thể biết có hai cái đại Thần tại.” Lão giả vẻ mặt đặc ý nhìn xem Đằng Phi, cười lạnh nói: “Vừa mới còn có người tại vì người tô son trát phấn, đem tru sát đệ tam thứ tư Đệ Ngũ Thiên Tôn công lao, ghi tạc trên đầu của người, tiêu tử, cho dù người là từng đã là Vĩnh Hằng Chi Chủ, hôm nay cái này phiên Tinh Không, cũng sắp thành vì người chôn xương chi địa!”

Cùng Đằng Phi nhẹ nhõm bất đồng, Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng giờ phút này tất cả đều vẻ mặt kiên quyết, trước mắt lão giả tuy nhiên cuồng vọng vô cùng, nhưng chỉ bằng cái thanh kia vòng quanh thân thể của hắn hóa cầu vòng phi hành Băng Ngọc Thần Kiếm, cũng đủ để lại để cho hắn có cuồng vọng vốn liếng rồi.

Đằng Phi không biết Băng Ngọc Thần Kiếm lai lịch, nhưng Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng hai người, như thế nào lại không rõ ràng lắm cái thanh này trong truyền thuyết thần kiếm?

“Công tử, một hồi chúng ta ngăn trở thẳng này, người xé mở Hư Không đào tẩu a! Không đến Thiên Vương thứ chín bậc thang nhỏ, ngàn vạn đừng trở về!” Trí Tuệ Thần Tướng trầm giọng nói xong: “Ngay tại lúc trước người tìm được của ta thế giới kia!”

“Lưu được Thanh Sơn tại, không sợ không có củi đốt, công tử,

đã từ biệt!” Đại Thiên Tôn vẻ mặt thẫn thức, trong con ngươi còn lóe ra óng ánh nước mắt.

Đối diện lão giả thấy, cười ha ha: “Tốt một bức chủ tứ tình thâm hình ảnh ah, thật đúng là lại để cho người cảm động, bất quá, các ngươi hôm nay, ai cũng đi không được!”

“Người nói đi không được, ta tự đi không được sao?” Đằng Phi ngẩng đầu, nhìn xem vị lão giả kia, chậm rãi nói: “Bất quá đã người cái này đông lạnh có lòng tin, như vậy, có dám nói rằng lai lịch của ngươi cùng với.

.

.

Bên cạnh ngươi thanh kiếm kia lai lịch?”

“Lai lịch của ta?” Lão giả lạnh lùng cười cười, nhìn thoáng qua Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng, sau đó nói: “Ta bản trong núi một thợ săn, hướng săn Phượng Hoàng tịch Trảm Long.”

“Nguyên lai là người!” Đại Thiên Tôn trong giây lát ngược lại hít một hơi khí lạnh, nhìn xem lão giả này hoảng sợ nói: “Liệp Thần Âu Dương Đức?”

Lão giả vẻ mặt rụt rè gật đầu, nói ra: “Không thể tưởng được hoàn chân có người nhớ rõ lão hủ danh tự.”

Trí Tuệ Thần Tướng hí mắt, nhìn xem lão giả này, bỗng nhiên cắn răng mắng: “Ta nói ngươi như thế nào sẽ chuyên chạy đến hạ Hắc Thủy, nguyên lai là người người này cặn bã! Nguyên bản ta còn đang suy nghĩ đâu rồi, ngươi đầu gì cũng là Thiên Vương cảnh giới cái thứ năm bậc thang nhỏ bên trên cường giả, cho dù tại đây Vĩnh Hằng Chi Địa, ngươi coi như là đạt trình độ cao nhất nhân vật, lại có Băng Ngọc Thần Kiếm cái này tông Đại Khí, như thế nào sẽ đơn giản đi làm Tam Đại Thiên Vương chó săn? Hiện tại mới biết được, nguyên lai ngươi còn sống ở trên đời này, năm đó thực nên đem ngươi tháo thành tám khối về sau, vứt nữa đến trong nhà xí đi!”

“Đã đủ rồi!” Trên mặt một mực treo dáng tươi cười lão giả đột nhiên nổi giận mà bắt đầu..., chỉ vào Trí Tuệ Thần Tướng cái mũi chửi ầm lên: “Người thẳng cháu con rùa, ngươi cho dù hóa thành tro, bản tôn đều sẽ không quên ngươi, năm đó ngươi

cùng Vĩnh Hằng, còn có Hình Thiên, ba người các người giết ngàn đao tạp chủng, bắt chớ đi cày xen vào việc của người khác, đem bản tôn.

.

.

, đem bản tôn trấn áp tại hầm cầu trong một vạn năm, một vạn năm ah! Bản tôn ngày đêm chịu được Nhân Thế Gian dơ bản nhất đồ vật.

.

.

, ngay tại trong nội tâm thề, một ngày kia, nhất định phải đem bọn người những... này tạp chủng, phanh thây xé xác!”
“Nhân Thế Gian dơ bản nhất?” Trí Tuệ Thần Tướng ” ” khinh miệt cười: “Người nói sai rồi, Âu Dương Đức, Nhân Thế Gian dơ bản nhất đây, cũng không phải hầm cầu bên trong đích phân và nước tiểu, mà là người! Thế gian này, lại không có gì, là so lòng của người càng dơ bản đồ vật rồi!”

Đại Thiên Tôn bao nhiêu có chút kinh ngạc nhìn hai người này, thậm nghĩ trong lòng: nguyên lai bọn hắn sớm có thù cũ, khó trách Âu Dương Đức công kích không phải một mực cùng hắn đối chiến chính mình, mà là trấn giết một gã Thiên Vương sau chạy tới hỗ trợ Trí Tuệ Thần Tướng.

Chỉ là một màn này thoát nhìn, hơi có chút buồn cười, cái này cầm trong tay Băng Ngọc Thần Kiếm, tại trăm vạn năm trước tự đại danh đỉnh đỉnh Âu Dương Đức, rõ ràng đã từng bị chủ thượng cùng Trí Tuệ Thần Tướng cùng Hình Thiên ba người cho trấn áp đến hầm cầu trong một vạn qua tuổi?

Chuyện này nếu là lan truyền đi ra ngoài, sợ là biết rõ Âu Dương Đức cái này người người, đều được chấn động, thậm chí hoàn toàn không thể tin được đây là thật a?

Âu Dương Đức bỗng nhiên cười quái dị một tiếng, khinh thường mà nói: “Ta dơ bản? Hắc, cái này Vĩnh Hằng Chi Địa,

có ai dám nói ta Âu Dương Đức dơ bẩn? Ta đã làm sự tình gì? Có ai có thể chứng minh? Hiện tại Vĩnh Hằng Chi Địa cái này 99 tòa thành ở bên trong, truyền tụng đầy, vĩnh viễn là ta Âu Dương Đức mỹ danh! Mỹ danh! Trí Tuệ Thần Tướng, người cái này tạp chủng rất rõ ràng sao?”

Âu Dương Đức vẻ mặt dữ tợn nhìn xem Trí Tuệ Thần Tướng.

Nghiến răng nghiến lợi nói: “Là mỹ danh!”

Trí Tuệ Thần Tướng cười lạnh nói: “Người cải biến da mặt, thậm chí liên khí tức đều thay đổi, lại phải đến Băng Ngọc Thần Kiếm, xem ra những năm này người lại tai họa không ít người, bất quá không có sao, người tiện đều có Thiên thu, người sống không quá hôm nay đây!”

“Ha ha ha ha! Trí Tuệ Thần Tướng, người là bị ta đâm kích được hồ đồ rồi sao? Ta sống bất quá hôm nay? Rất tốt, cho người biết rõ bản tôn là người nào, bản tôn trong nội tâm cũng trở nên thống khoái mà bắt đầu..., hiện tại, bản tôn liền đem thực hiện năm đó ưng thuận lời hứa, cho người phanh thây xé xác mà chết!” Âu Dương Đức khuôn mặt, bởi vì cực độ phần nộ cùng hưng phấn, đã hoàn toàn vặn vẹo được không có người dạng.

Oán độc thanh âm, cũng như theo U Minh trong truyền tới.

Hôm nay canh bốn chương, ta xem ta về sau cũng đừng hứa hẹn tốt rồi, có thể thêm nữa...!Thiếu, thì càng bao nhiêu, ta tận lực nhiều đòi mới!

Cầu một trương phiếu vé với tư cách cổ vũ!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 622: Băng Ngọc Thần Kiếm!

>

XÍU...UU!!

Óng ánh sáng long lanh Băng Ngọc Thần Kiếm lập tức bắn về phía Đằng Phi!

Đừng nhìn Âu Dương Đức nhìn như bị Trí Tuệ Thần Tướng tức giận đến giận sôi lên, nhưng trên thực tế, đến hãn loại cảnh giới này, há lại sẽ dễ dàng như vậy bị ảnh hưởng?

Âu Dương Đức trong nội tâm rất rõ ràng đầu tiên có lẽ giết người là ai, đừng nhìn Trí Tuệ Thần Tướng cùng cái khác Thiên Vương rất cường đại, nhưng bọn hãn sở dĩ hội tụ cùng một chỗ, hoàn toàn là bởi vì người trẻ tuổi này!

Vĩnh Hằng Chi Chủ lần thứ chín linh hồn Luân Hồi Giả, hắc hắc, ngươi là của ta!

Âu Dương Đức tràn ngập hưng phấn hai mắt phảng phất nhìn thấy Đằng Phi đầu người bay lên tròng cảnh, trong nội tâm cực kỳ vui mừng, tru sát Vĩnh Hằng Chi Chủ một lần cuối cùng linh hồn Luân Hồi Giả, tên của hãn nhìn qua tại đây Vĩnh Hằng Chi Địa, đem lập tức tăng lên vô số bậc thang.

Tăng thêm hãn vô số năm qua cho mình tận lực miêu tả ra chính diện hình tượng, Âu Dương Đức có lý do tin tưởng, hãn sắp thành vi Vĩnh Hằng Chi Địa đệ tứ Chúa Tể Giả.

Cho dù Tam Đại Thiên Vương, cũng không cách nào ngăn cản hãn thượng vị!

Âu Dương Đức trong nội tâm cái loại này thoải mái đầm đìa cảm giác, giống như là khốc nhiệt thời điểm uống một ly nước lạnh đồng dạng, từ trong thoải mái ra ngoài!

Thực tế nghĩ đến chính mình năm đó bị trước mắt cái này chết tiệt tiểu tử kiếp trước, còn có Trí Tuệ Thần Tướng cùng Hình

Thiên thần tướng ba người cho trấn áp đến hầm cầu bên trong
đích tràng cảnh, Âu Dương Đức liền có loại nói không nên lời
khoái cảm.

Âu Dương Đức trong đầu, tại trong một sát na hiện lên vô số ý
niệm, hẳn vui thích cùng đợi Đằng Phi đầu người trùng thiên
bay lên, máu tươi phun dũng mà ra tràng cảnh, nhưng lại
không xuất hiện.

Một tản ra vô tận uy áp đỉnh, trong giây lát ra hiện tại Đằng
Phi trước mặt.

BOANG...!

Một bả sơn màu đen, không có bất kỳ khí tức tiết ra ngoài
kiếm, theo Đằng Phi mi tâm, hóa thành một đạo hắc cầu vòng,
trực tiếp bắn về phía Âu Dương Đức!
Đ-A-N-G...G!

Óng ánh sáng long lanh Băng Ngọc Thần Kiếm, hung hăng
đụng vào Chí Tôn Đỉnh thượng diện.

Tản mát ra cái kia cổ cường đại đến cực điểm chấn động, đem
không gian trực tiếp nứt vỡ, truyền ra nổ mạnh, so tiếng sấm
không biết lớn rồi mấy vạn lần.

Sóng âm hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán đi ra
ngoài.

Trực tiếp nát bấy bốn phía không biết bao nhiêu khóa ngôi
sao.

Về phần những cái...kia thiên thạch tạo thành loại nhỏ vành
đai tinh thạch, càng là trực tiếp hóa thành bột mịn!

Âu Dương Đức trên mặt nụ cười đắc ý trực tiếp cứng tại chỗ
đó, với tư cách một cái Thiên Vương cảnh giới cái thể cường
giả, phản ứng của hẳn.

Tuyệt đối nếu so với người bình thường mau ra không biết gấp
bao nhiêu lần.

Tại Chí Tôn Đỉnh xuất hiện trong tích tắc, Âu Dương Đức cũng đã ý thức được sự tình có chút không đúng, rốt cục nghĩ vậy Đằng Phi thoát nhìn không ngốc, hắn đã dám đến, tự nhất định là có thủ đoạn của mình.

Nghĩ kỹ Trí Tuệ Thần Tướng cùng cái khác Thiên Vương biểu hiện.

Âu Dương Đức trong lúc đó có loại bị gạt cảm giác.

“Đáng chết!” Âu Dương Đức trông thấy Băng Ngọc Thần Kiếm rõ ràng thật sự bị Đằng Phi tế ra cái kia tôn đỉnh cho ngăn trở, rốt cục nhịn không được tức giận mắng một tiếng.

Nhưng kế tiếp, đạo kia hắc cầu vòng.

Tắc thì lại để cho hắn toàn thân mãnh liệt đánh một cái run rẩy, ức vạn cái lỗ chân lông tựa hồ tại trong chốc lát toàn bộ mở ra, cái loại này lạnh như băng đấy, bị bóng ma tử vong bao phủ cảm giác, đã không biết bao nhiêu năm chưa từng có rồi.

Lại để cho Âu Dương Đức trực tiếp từ trong lạnh ra ngoài!
“Người...” Âu Dương Đức thân hình hướng (về) sau bạo lui, tốc độ kia rõ ràng so sơ bộ nắm giữ không gian thời gian cùng tốc độ pháp tắc sau đó vận khởi Già Lâu La Tâm Kinh Đằng Phi nhanh hơn!

Nhưng Hắc Kiếm tốc độ, so với hắn nhanh hơn!

Như như giòi trong xương, Âu Dương Đức trong nháy mắt tại đây phiến vũ trụ trong hư không rời khỏi mấy ngàn dặm xa, lại chẳng những không có thể bỏ qua đạo này hắc cầu vòng.

Ngược lại liền quay người cơ hội đều không có!

Về phần nói triệu hồi Băng Ngọc Thần Kiếm đối kháng đạo này hắc cầu vòng tinh lực, càng là không có!

Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đại Thiên Tôn đều thở dài ra một hơi, sau đó.

Hai người đồng thời đem ánh mắt rơi xuống như trước không ngừng công phạt Chí Tôn Đỉnh Băng Ngọc Thần Kiếm lên, cơ hồ ngay ngắn hướng đấy, làm một cái nuốt động tác.

“Băng Ngọc Thần Kiếm ah!” Đại Thiên Tôn nói ra.

“Đúng vậy a, Băng Ngọc Thần Kiếm ah!” Trí Tuệ Thần Tướng thẳng ngoắc ngoắc nhìn xem.

“Ta nói hai người các người không giúp đỡ, ở đằng kia nói thầm cái gì?” Đằng Phi cũng không hơn gì, Hắc Kiếm có được cường đại tự chủ năng lực, không cần hao phí hần quá nhiều thần niệm, có thể Chí Tôn Đỉnh không được, tuy nhiên Chí Tôn Đỉnh khí linh đã thức tỉnh.

Nhưng cái này tông Đại Khí, nhưng vẫn là cần Đằng Phi dùng cường đại thần niệm mới có thể đem ra sử dụng đấy.

Cho nên đôi mặt Băng Ngọc Thần Kiếm loại này Đại Khí cấp bậc bảo vật.

Đằng Phi cũng không thoải mái.

Đương đương đương!

Băng Ngọc Thần Kiếm thoáng một phát thoáng một phát, hung hăng công kích tới Chí Tôn Đỉnh, nhưng Chí Tôn Đỉnh tản mát ra cái chủng loại kia phong cách cổ xưa trầm trọng khí tức, đem Băng Ngọc Thần Kiếm cái loại này tuyệt thế hơi thở sắc bén hoàn toàn ngăn chặn, không cho nó tiết lộ ra một tí tẹo đi ra ngoài.

Bởi vì thanh kiếm này lên, cho dù là một tí tẹo sát khí.

Cũng đủ để cho Đằng Phi mang đến trọng thương!

“Trước đã trấn áp thanh kiếm này!” Trí Tuệ Thần Tướng nuốt một ngụm nước bọt, lớn tiếng nói.

“Sau đó lại đàm thuộc sở hữu!” Đại Thiên Tôn trùng trùng điệp điệp nhẹ gật đầu.

Hai cái Thiên Vương cảnh giới cái thế cường giả, liên khởi tay ra, hướng phía toàn thân trong suốt, óng ánh sáng long lanh,

mỹ đến lại để cho người hít thở không thông Băng Ngọc Thần Kiếm trấn áp đi qua.

BOANG...!

Băng Ngọc Thần Kiếm BOANG...! một tiếng, hướng phía vô tận Thương Khung bay đi, vậy mà muốn chạy trốn!

Đằng Phi thấy hai mắt có chút đăm đăm, rốt cục mình bạch Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng hai người đối mặt thanh kiếm này lúc không bình tĩnh là vì cái gì rồi.

Thanh kiếm này, vậy mà có được linh trí!

Đằng Phi chỉ ở Hắc Kiếm trên người cảm nhận được qua cái loại này không thua ở người chỉ số thông minh, trừ đó ra, cho dù là Chí Tôn Đỉnh, cũng không có thông minh như vậy.

Về phần tượng thần thể giới, hình thức bên trên cùng Chí Tôn Đỉnh cùng Hắc Kiếm càng là bất đồng, tuy nhiên chỉ có Đằng Phi huyết dịch mới có thể mở ra, nhưng là cái không có khí linh Đại Khí.

Nói cách khác, cái thanh này óng ánh sáng long lanh Băng Ngọc Thần Kiếm, vô cùng có khả năng, là một kiện không thể so với Hắc Kiếm kém bao nhiêu Đại Khí!

Cho dù không bằng Hắc Kiếm, cũng tuyệt đối có thể khiến cho Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng cái này cấp độ cường giả thật lớn hứng thú!

“Tại mắt của chúng ta da dưới đây, vậy mà còn muốn chạy?” Đại Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng, một đạo rất mạnh thần niệm đánh đi ra ngoài, toàn bộ vũ trụ Hư Không đều bị run rẩy, lập tức đem Băng Ngọc Thần Kiếm định tại trên bầu trời.

Bên kia Trí Tuệ Thần Tướng đồng dạng đánh ra một đạo thần niệm, đem Băng Ngọc Thần Kiếm cho trấn áp ở.

“Ha ha ha ha, Băng Ngọc Thần Kiếm, là của chúng ta á!” Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng trên mặt hưng phấn, như là một cái đạt được lý tưởng món đồ chơi hài đồng, hoàn toàn là phát ra từ nội tâm đấy.

Mà ở tại chỗ rất xa trong hư không như trước hướng lui về

phía sau tránh, muốn theo hắc cầu vòng phía dưới chạy trốn Âu Dương Đức tại Băng Ngọc Thần Kiếm bị trấn áp trong nháy mắt, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, hắc ở lại Băng Ngọc Thần Kiếm bên trên thân thức, trực tiếp bị hai cái Thiên Vương cho liên thủ xóa đi, lại để cho hắc liền phản ứng chỗ trống đều không có, liền trực tiếp ăn hết một cái im im thiệt thòi.

Nếu là ở bình thường, cho dù có hại chịu thiệt, cũng không có gì lớn, nhưng ở loại này sống chết trước mắt, rồi lại trở nên bất đồng.

Tuy nhiên Âu Dương Đức tại thổ huyết thời điểm thân hình chỉ là hơi chút đình trệ này sao trong nháy mắt, nhưng đối với Hắc Kiếm mà nói, gần như vậy đoạn một cái chớp mắt...!Liền đã đầy đủ!

Oanh!

Màu đen cầu vòng, lập tức tăng vọt mấy vạn trượng, tản mát ra vẻ này kinh Thiên chi uy, vô cùng trầm trọng, mà ngay cả Thiên Khung đều dè ngoặt (khom).

Hoành lấy chém về phía Âu Dương Đức đầu lâu!

“Muốn giết ta, không dễ dàng như vậy!” Âu Dương Đức phát ra rống to một tiếng, trong tiếng hô tràn ngập Đạo cùng pháp lực lượng, cũng tràn đầy một cái Thiên Vương tuyệt vọng!

Phốc!

Hắc cầu vòng trầm tại Âu Dương Đức trên cổ, đem Âu Dương Đức một cái đầu lâu trực tiếp cho chém xuống, Thiên Vương máu tươi, phun dũng mà ra, tại đây phiến cô tịch lạnh như băng trong vũ trụ, nhìn về phía trên là như vậy rực rỡ tươi đẹp cùng thê lãnh.

Âu Dương Đức nguyên thân từ đầu sọ trong giãy dụa đi ra, vô cùng oán độc nhìn thoáng qua đạo này hắc cầu vòng cùng phương xa Đằng Phi bọn người, lập tức hào quang lóe lên, biến mất tại đây phiến trong vũ trụ, chỉ để lại một cỗ chính thức Thiên Vương thi thể!

Hắc Kiếm treo ở này là thi thể phía trên, tản ra ánh sáng mãnh liệt mang, chỉ thấy từng đạo pháp tắc dây xích ánh sáng, theo

Âu Dương Đức thi thể trong bay ra, trực tiếp phiêu hướng treo ở phía trên Hắc Kiếm!

Hắc Kiếm giờ phút này biểu hiện, rất giống một cái đã tham lam lại đói khát tên ăn mày, trong lúc đó thấy được dừng lại: một châu không cần tiền tiệc, hận không thể trực tiếp nhào tới.

Những cái...kia pháp tắc dây xích ánh sáng toàn bộ bị Hắc Kiếm cho hấp thu mất, chỉ trong khoảnh khắc, Âu Dương Đức cái kia chắc chắn vô cùng Thiên Vương thi thể, vậy mà hóa thành bột mịn, biến mất tại vũ trụ Hư Không chính giữa! Hắc Kiếm tắc thì lung la lung lay, tựa như một cái ăn nhiều đầu người đồng dạng, chậm rì rì bay trở về.

Mà lúc này, Đằng Phi tại đây hào khí có chút cổ quái, Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng hai người, chính nhìn xem cái thanh kia bị trấn áp ở Băng Ngọc Thần Kiếm phát sầu.

Không phải là vì thanh kiếm này thuộc sở hữu, mà là hai người liên thủ trấn áp ở thanh kiếm này về sau, mới đột nhiên phát hiện, bọn hắn chỉ có thể trấn áp ở nó, nhưng không cách nào thu!

Thực tế tại Âu Dương Đức thân thể nổ bung trong nháy mắt đó, thanh kiếm này điên cuồng xao động mà bắt đầu..., muốn phá không đào tẩu, lại bị gắt gao trấn áp tại đó.

Về sau có lẽ là cảm giác được Âu Dương Đức linh hồn vẫn còn, Băng Ngọc Thần Kiếm xao động ít đi một chút.

Nhưng đồng dạng, hai người đều không thể thu! Đằng Phi thử dùng Chí Tôn Đỉnh thu, thực sự không có thể thành công.

Một mặt là Đằng Phi bản thân thực lực hơi kém, một phương diện khác, nhưng lại cái thanh này Băng Ngọc Thần Kiếm giai vị, cũng không thể so với Chí Tôn Đỉnh thấp!

Dưới loại tình huống này, Chí Tôn Đỉnh lại sao có thể có thể thu được rồi nó?

“Thanh kiếm này, rốt cuộc là cái gì địa vị?” Đằng Phi nhìn xem Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đại Thiên Tôn, nhin không

được trong nội tâm hiếu kỳ, bởi vì hai vị này dù là trông thấy chính mình Chí Tôn Đỉnh cùng Hắc Kiếm cùng với Hắc Văn Kim Tinh tinh cầu tế luyện thành tượng thần, tựa hồ cũng không có hiện tại kích động như vậy ah.

“Thanh kiếm này địa vị...!Quá lớn quá lớn, thậm chí có thể ngược dòng tìm hiểu đến Thiên Địa sơ khai, Hồng Mông Sơ Thủy giai đoạn.” Đại Thiên Tôn một bên trấn áp lấy Băng Ngọc Thần Kiếm, một bên cảm thán nói: “Đây là khai thiên tích địa thời điểm xuất hiện thần vật, một mực chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết, tại cực kỳ Cổ lão niên đại ở bên trong, từng đã xuất hiện mấy lần, mỗi một lần đều nương theo lấy một cái cọc kinh Thiên thăm án, cái chết, đều là Thiên Vương cảnh giới cái thể đại năng! Tại Vĩnh Hằng Chi Chủ thời đại, thanh kiếm này, từng tại một cái người thần bí trong tay đã xuất hiện một lần, như kinh hồng vừa hiện, lập tức liền biến mất vô tung.

Không có ai biết tung tích của nó, nhưng nó xuất hiện cái kia một lần, nhưng lại lần nữa chém giết một cái Thiên Vương cảnh giới cái thể đại năng! Bởi vì nó toàn thân trong suốt, tản ra vô cùng lạnh như băng khí tức, vì vậy được xưng là Băng Ngọc Thần Kiếm.

Không nghĩ tới, thanh kiếm này, vậy mà xảy ra hiện tại Âu Dương Đức trong tay, thật là làm cho người giật mình, nếu như năm đó Âu Dương Đức trong tay có thanh kiếm này, coi như là chủ thượng, muốn trấn áp hắn, chỉ sợ cũng khó khăn!” Trí Tuệ Thần Tướng gật đầu nói nói: “Đúng vậy, thanh kiếm này cùng nó trên người câu chuyện, quá mức huyết tinh cũng quá mức không rõ, nhưng tin tưởng trên đời này, không có người không muốn đạt được nó!” Đang khi nói chuyện, Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đại Thiên Vương trong mắt, tất cả đều lộ ra khát vọng chi sắc.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 623: Năm Đó Thù!

>

“Các người rất muốn thanh kiếm này?” Đẳng Phi vẻ mặt tò mò nhìn hai người.

“Nói nhảm!” Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng ngay ngắn hướng liếc mắt, Trí Tuệ Thần Tướng rút lấy khoe miệng phản hồi: “Người chẳng lẽ không muốn?”

Đẳng Phi rất chân thành nhẹ gật đầu: “Trên người của ta bảo vật đã đủ nhiều rồi, đối với thanh kiếm này, xác thực không có gì hứng thú.”

Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng hai người nhìn nhau im lặng, phát hiện Đẳng Phi nói đích thật là rất có đạo lý đấy.

“Chí Tôn Đỉnh” “Hắc Văn Kim Tinh tượng thân” “Hắc Kiếm” cái này tam tông Đại Khí, vô luận là cái đó một kiện, đều không thể so với Băng Ngọc Thần Kiếm chênh lệch, những thứ không nói khác, tựu cái thanh kia Hắc Kiếm, tuyệt đối tựu là yêu nghiệt cấp bậc bảo vật!

Đại Khí chính mình sinh ra khí linh, cái này chẳng có gì lạ, nhưng cái này khí linh lại cơ hồ cùng nhân loại đồng dạng, có được các loại chỉ có nhân loại mới có thể có được cảm xúc, vậy thì thật là làm cho người ta không thể tưởng tượng nổi rồi.

Cho dù là Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng, cũng có chút ít không tiếp thụ được loại sự thật này.

Trí Tuệ Thần Tướng trước khi còn một lần cho rằng cái thanh này Hắc Kiếm là một cái tuyệt thể cường giả đầu rồi, Hắc Kiếm lúc trước Encarnación lão Hắc thi triển nghịch thiên thủ đoạn, dùng đại vũ trụ pháp tắc cứu trị Lão Long thời điểm, Trí Tuệ Thần Tướng hoàn toàn không có nhìn ra lão Hắc rõ ràng không phải người, mà là nhất tông Đại Khí khí linh!

Đúng lúc này, một đạo nhanh vô cùng hào quang bỗng nhiên tự sâu trong vũ trụ thoáng hiện, trong chớp lát liền tới đến Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng bên người, trực tiếp cuốn hướng bị trấn áp ngăn chặn Băng Ngọc Thần Kiếm.

Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng đồng thời phát ra một tiếng gầm lên, cộng đồng ra tay, tràn ngập Đạo cùng pháp lực lượng oanh hướng đạo kia hào quang.

Nếu có thể dưới loại tình huống này lại để cho người cướp đi Băng Ngọc Thần Kiếm, cái kia Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng hai người cũng không cần sống rồi, còn đánh cái gì Vĩnh Hằng Chi Địa, đánh cái gì Tam Đại Thiên Vương, trực tiếp từ giết tốt rồi.

Rống!

Một tiếng tràn ngập phần nộ gào thét, tự đạo tia sáng này trong vang lên, là Liệp Thần Âu Dương Đức thanh âm, hẳn không cam lòng thịt ác thân bị hủy thần kiếm bị đoạt, vậy mà không chế nguyên thần muốn đem Băng Ngọc Thần Kiếm cướp đi.

“BA~!”

Đại Thiên Tôn một chương chụp về phía đạo kia hào quang, cười lạnh nói: “Chạy bỏ chạy rồi, rõ ràng còn dám trở về chịu chết?”

“Bản tôn với các ngươi không dễ yên!” Nguyên thần trạng thái Âu Dương Đức không biết thi triển cái gì bí pháp, thời khắc này trạng thái rõ ràng so với trước còn mạnh hơn thịnh vài phần, nhưng song phương đều rất rõ ràng, loại trạng thái này, căn bản tự không khả năng duy trì thời gian rất lâu, cho nên gặp không có biện pháp đoạt lại Băng Ngọc Thần Kiếm, Âu Dương Đức chỉ có thể phát ra một tiếng không cam lòng gào thét, tránh đi Đại Thiên Tôn cái kia tràn ngập pháp tắc lực lượng một chương, hào quang lập lòe, biến mất tại sâu trong vũ trụ.

“Một cái Thiên Vương cảnh giới cường giả, nếu như một lòng muốn chạy trốn, hoàn toàn vô cùng khó ngăn trở.” Đại Thiên Tôn thở dài lấy, nhìn xem Trí Tuệ Thần Tướng nói: “Cho nên

ta không bằng người, thanh kiếm này trấn ác ngăn chặn về sau, liền do người không chế a.”

Đại Thiên Tôn hướng lui về phía sau nhường một bước, Trí Tuệ Thần Tướng ngược lại có chút thật xin lỗi, lúc này thời điểm, Đằng Phi ở một bên vừa cười vừa nói: “Thanh kiếm này tại trong tay ai có thể phát huy ra càng lực lượng cường đại, tự do ai đến không chế tốt rồi.”

Đại Thiên Tôn nhẹ gật đầu: “Lẽ ra như thế!”

Trí Tuệ Thần Tướng nói ra: “Đã như vậy, ta cũng tự không hề từ chối, tự do ta tạm thời đến không chế thanh kiếm này tốt rồi.”

Đằng Phi hỏi: “Thương thế của người có nặng lắm không?”

Vừa mới Trí Tuệ Thần Tướng bị thanh kiếm này trực tiếp lật tung sọ, thiếu chút nữa liền nguyên thân đều đã bị trọng thương, tuy nhiên bây giờ nhìn đi lên chuyện gì mao tình đều không có, nhưng loại này tổn thương không phải dễ dàng như vậy có thể tốt?

Trí Tuệ Thần Tướng khẽ cười cười, nói ra: “Không sao, tĩnh dưỡng một đoạn thời gian, là được phục hồi như cũ, chỉ là thịt ác trên người bị thương, vấn đề không lớn.”

Xa xa Hắc Kiếm hoàn toàn hấp thu Âu Dương Đức thịt ác thân năng lượng về sau, hóa thành một đạo hắc cầu vòng, cũng không cùng mọi người chào hỏi, trực tiếp bắn vào đến Đằng Phi lông mày “Ta cũng cuồng ngu cung cấp” tâm chính giữa.

Nó làm như vậy, thêm nữa...! Là vì Đằng Phi đang suy nghĩ, vô luận Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đại Thiên Tôn đến cỡ nào trung thành, nhưng đối với tại trải qua quá nhiều sự tình Hắc Kiếm mà nói, ngoại trừ Đằng Phi bên ngoài, trên đời này là bất luận cái gì sinh Linh Đô không thể tin.

Cũng may Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng đều không nghĩ tới tầng này, bằng không thì nhất định sẽ cảm thấy phiền muộn, rõ ràng bị một thanh kiếm khí linh cho như thế phòng bị.

“Phía dưới chiến đấu như thế nào?” Đại Thiên Tôn mở miệng hỏi.

Đằng Phi nói ra: “Ta trước khi đến, chúng ta bên này đã lấy

được ưu thế áp đảo, chúng ta bên này cường giả Như Vân, thứ bốn mươi chín thành bên kia tuy nhiên cũng làm rất nhiều chuẩn bị, nhưng bọn hắc lớn nhất dựa vào, vẫn là Liệt Thần Âu Dương Đức, hôm nay Âu Dương Đức chết rồi, thứ bốn mươi chín thành phản kháng, cũng đã thành không có ý nghĩa sự tình.”

Lúc này thời điểm, Băng Ngọc Thần Kiếm lại một lần nữa phát ra kích Liệt giãỵ dựa, Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng hai người liên thủ rõ ràng đều có chút cố hết sức.

Đăng Phi nhĩn không được hoảng sợ nói: “Cái này Tiên Thiên chỉ bảo rõ ràng uy lực kinh người như thế, đây là chính nó không cam lòng vẫn là cái kia Âu Dương Đức nguyên thần tại phản kháng?”

Đại Thiên Tôn ha ha cười cười: “Như thế nào, hiện tại đã biết rõ thứ này có nhiều trân quý đi à nha? Thiên Vương cảnh giới tuy nhiên rất khó đến, nhưng muôn đời đến Thiên Vương cảnh giới cái thế đại năng cũng không ít gặp, cái đó cả đời đều có Thiên Vương cảnh giới cường giả xuất hiện.

Nhưng loại này hình thành tại khai thiên tích địa Hồng Mông Sơ Thủy thời điểm Tiên Thiên chỉ bảo, nhưng lại cực kỳ hiếm thấy, không nói là muôn đời khó tìm, cũng kém không nhiều lắm.

Một khi hiện thế, chắc chắn khiến cho huyết tinh tranh đoạt! Người đừng nhìn Tam Đại Thiên Vương cao cao tại thượng, phảng phất giống như không ăn nhân gian khói lửa, nhưng thấy thứ này, bọn hắc đồng dạng sẽ động tâm, thậm chí sẽ nhĩn không được ra tay tranh đoạt!”

“Ta đây trên người nhĩng... này bảo vật, chẳng phải là sẽ để cho người đỏ mắt?” Đăng Phi cười nói một câu.

Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng vẻ mặt khĩn bỉ nhĩn xem Đăng Phi, Trí Tuệ Thần Tướng cười khĩn nói: “Lại để cho người đỏ mắt? Người cũng đã biết, người nếu không là chủ thượng chuyển thế người, ta đã sớm đối với người hạ thủ! Loại này trọng bảo, có thể có được một kiện, đều muốn cảm tạ trời xanh hòu yêu, người chẳng nhĩng có Hắc Văn Kim Tinh tinh

cầu luyện hóa tượng thần, còn có Chí Tôn Đỉnh, còn có cứng rắn vô đối Hắc Kiếm...!Người biết rõ người có nhiều nhận người hận sao?”

Đằng Phi kéo ra khoe miệng, lắc đầu.

Đại Thiên Tôn thở dài nói: “Lại nói tiếp, người khả năng cũng không thích Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn Luân Hồi Giả cái này danh xưng, người cảm thấy người tự là người, nhưng trên thực tế, nếu không là cái này thân ác phần lời mà nói..., chúng ta khả năng thật sự sẽ nhìn không được đối với người ra tay!

Tiền tài động nhân tâm ah!”

Đằng Phi yên lặng nhẹ gạt đầu, hẩn tinh tường Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng sở dĩ sẽ tôn kính hẩn, sở dĩ gọi hẩn công tử, nếu như này tận tâm tận lực giúp hẩn, thật không phải là xem hẩn Đằng Phi mặt mũi, mặt mũi của hẩn còn không có có như vậy đáng giá! Người ta xem đây, thuần túy là năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ mặt mũi, mới có thể như thế đối với hẩn.

Đằng Phi trong lòng nghĩ đến: xem ra năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ cũng không tính đặc biệt thất bại, cho dù thủ hạ ra Tam Đại Thiên Vương cái loại này bại hoại, nhưng ít ra, hẩn còn có bốn đại thần tướng cùng Thập Đại Thiên Tôn những... này tâm phúc, dù là đã qua nhiều năm như vậy, cũng trung tâm cùng hẩn.

Nghĩ đến, Đằng Phi hỏi: “Âu Dương Đức là chuyện gì xảy ra?”

Trí Tuệ Thần Tướng nói ra: “Liệp Thần Âu Dương Đức lừa đời lấy tiếng, năm đó chủ thượng vẫn còn thời điểm, có một lần Hình Thiên thần tướng ba người chúng ta, vừa vặn gặp được Âu Dương Đức Encarnación một cái hái hoa âm tắc ở thế tục làm ác, thủ đoạn tàn nhẫn đến lại để cho người điên cuồng.

Lúc ấy chúng ta cũng không biết hẩn tự là Liệp Thần Âu Dương Đức, trên người hẩn mang theo che dấu khí tức bảo vật, chúng ta theo hẩn chừng một năm thời gian, cái này người cực kỳ giáo hoạt, mỗi lần chúng ta đều là bị vô ích chụp hụt, nhìn thấy chỉ có hẩn lưu lại thảm thiết hiện trường.

Về sau chủ thượng nổi giận, trực tiếp vận dụng pháp tắc lực

lượng, rốt cuộc tìm được cái này người, đánh nhau về sau, mới hiểu được chúng ta vì cái gì bắt không được hắn, hắn lại là cái tuyệt đỉnh cường giả, thậm chí nếu so với ngay lúc đó ta cùng Hình Thiên mạnh hơn không ít.

Nếu như không phải chủ thượng cường hoành, chúng ta thậm chí trần ác ép không được hắn!”

Đại Thiên Tôn ở một bên bổ sung nói: “Đúng vậy, Liệp Thần Âu Dương Đức thành danh rất sớm, hơn nữa tại toàn bộ Vĩnh Hằng Chi Địa 99 tòa thành ở bên trong, lưu lại không sai biệt lắm đều là mỹ danh, mọi người nhắc tới Liệp Thần Âu Dương Đức, phần lớn sẽ giơ ngón tay cái lên.

Ít sẽ có người nghĩ đến, như vậy một cái đại thiện nhân, lại có thể biết là thứ lừa đời lấy tiếng thế hệ!”

Trí Tuệ Thần Tướng cười lạnh nói: “Đáng hận nhất đây, là hắn thường xuyên sẽ Encarnación tiến vào thế tục, đi ức hiếp những cái...kia cơ hồ không có bất kỳ tu vị người bình thường, thật không biết hắn lúc nhỏ phải hay là không đã bị qua cái gì đâm ác kích, lại có thể biết giống như này biến thái yêu thích.”

Đăng Phi cũng không khỏi có chút im lặng, trong lòng tự nhủ mao đích thật là như vậy, đấu khí võ giả, một khi tu luyện đến Thánh cấp, trên cơ bản cũng đã vượt ra thế tục người bình thường phạm trù, cao cao tại thượng, quan sát chúng sinh.

Chúng sinh tại cường giả trong mắt, như chỉ như con sâu cái kiến nhỏ yếu, không cần phải lý do, không có cường giả châm đối với người bình thường ra tay.

Điểm này, cho dù là cái loại này tội ác tà trời lãnh huyết thẳng khốn, cũng sẽ không dễ dàng đi đụng vào.

Bất kỳ một cái nào thế giới, đều có quy củ cùng pháp tắc, tùy tiện hướng người bình thường ra tay, thật sự sẽ khiến nhiều người tức giận đấy.

Trí Tuệ Thần Tướng nói tiếp: “Vốn là ta cùng Hình Thiên ra tay, hai người chúng ta liên thủ “Ta cũng cuồng ngu cung

cấp”, cũng chỉ có thể đánh ngang tay với hắn, về sau chủ thượng xem không xem qua, cũng ra tay, đưa hắn trấn ác áp, vốn là muốn giết hắn đây, nhưng cái thằng này không có tiết tháo chút nào, rõ ràng khóc rống lưu nước mắt cầu xin tha thứ.

Cũng là lúc ấy miệng ta tiện, tự nói một câu, loại này bại hoại, không bằng trấn ác áp đến hầm cầu chính giữa đi, lại để cho hắn vĩnh viễn sống ở nhất đơ bản nhất thối địa phương.”
“...” Đẳng Phi cùng Đại Thiên Tôn hai người đều im lặng nhìn xem Trí Tuệ Thần Tướng, rất khó tưởng tượng, cái này cơ trí, toàn thân tràn ngập thánh hiền khí tức lão nhân, năm đó rõ ràng cũng sẽ có như vậy một mặt.

“Chủ thượng cũng hiểu được cái chủ ý này không sai.” Trí Tuệ Thần Tướng khẽ cười nói: “Trùng trị ác nhân, vô luận sử dụng thủ đoạn gì, đều không tính quá phạm, hướng chi, dựa theo hắn đã làm những chuyện kia, hắn chết một vạn lần đều không đủ tiếc!”

“Đúng vậy, loại người này căn bản, hoàn toàn chính xác chết một vạn lần đều không đủ tiếc.” Đẳng Phi nói ra.

Trí Tuệ Thần Tướng than nhẹ một tiếng: “Chủ thượng lúc ấy trực tiếp phế bỏ đan điền của hắn, bị phá huỷ kinh mạch của hắn, sau đó đưa hắn phong ấn, trực tiếp trấn ác đặt ở một đại gia tộc hầm cầu phía dưới, cái kia đại tộc cũng là muôn đời trường tồn cái chủng loại kia gia tộc, sẽ không dễ dàng bị phá huỷ, ai có thể nghĩ đến, cái thằng này rõ ràng có thể ở vạn năm sau chạy trốn ra ngoài, chẳng những khôi phục một thân thực lực, ngược lại lần nữa thành công tấn chức Thiên Vương cảnh giới.

Liên Băng Ngọc Thần Kiếm loại này bảo vật đều có thể gọi hắn đạt được, cái này kết quả, thật là làm cho không người nào nói ah.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 624: Đoạt Xá!

>

Đại Thiên Tôn mỉm cười nói: “Mặc kệ như thế nào, hắn hôm nay cũng coi như nhận lấy trừng phạt, Thiên Đạo tuần hoàn, nhiều biết không nghĩa, tổng sẽ gặp báo ứng đấy.”

Đăng Phi cũng vừa cười vừa nói: “Lần này với hắn mà nói, đã kích chỉ sợ so năm đó đã kích càng lớn, Thiên Vương cảnh giới thân thể không có, bảo vật cũng không có, nguyên thần của hắn vừa mới biểu hiện được cực kỳ cường đại, nhưng sau đó có lẽ sẽ trở nên cực độ suy yếu, chỉ tiếc không có thể một lần hành động đưa hắn chém giết, loại người này giữ lại, tới khi nào cũng sẽ là cái tai họa!”

Trí Tuệ Thần Tướng nói ra: “Lần này, hắn trốn không thoát đâu! Ta đã tạc trên người của hắn để lại thần thức ẩn ký, hơn nữa hắn cũng không có phát hiện, chờ chúng ta giải quyết những chuyện này về sau, chắc chắn sẽ không lại buông tha hắn!”

Âu Dương Đức không dám gần chút nữa, xa xa bỏ chạy, thần trí của hắn đối với Băng Ngọc Thần Kiếm không chế tự nhiên không có trước khi mạnh như vậy, Băng Ngọc Thần Kiếm giãy dụa dần dần trở nên suy yếu lên.

Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng hai người bắt lấy cơ hội này, đồng thời hướng Băng Ngọc Thần Kiếm phát lực, mệnh môn hùng hồn pháp tắc chi lực, triệt để đem Băng Ngọc Thần Kiếm cho trấn áp ở.

“Nhanh, ta có thể kiên trì thời gian không nhiều lắm, chạy nhanh đem Âu Dương Đức thần thức xóa đi, nói cách khác, một khi nó kịp phản ứng, còn muốn trấn áp tụt khó khăn!”
Đại Thiên Tôn lớn tiếng nói.

Trí Tuệ Thần Tướng không cần hấn nhắc nhở, đã ở trước tiên,

dùng cường đại vô cùng thần thức, công hướng Băng Ngọc Thần Kiếm trong Âu Dương Đức lưu lại thần thức, Trí Tuệ Thần Tướng giai vị nguyên bản tựu so Âu Dương Đức cao hơn hai cái bậc thang nhỏ, chính diện chống lại đều nắm vững thắng lợi, chớ nói chi là giờ phút này Âu Dương Đức thần thức đã cơ hồ không cách nào không chế Băng Ngọc Thần Kiếm dưới tình huống.

Oanh!

Băng Ngọc Thần Kiếm nội bộ phát sinh kịch liệt rung chuyển, Âu Dương Đức ở lại Băng Ngọc Thần Kiếm bên trong đích cường đại thần niệm bị trực tiếp sinh sinh xóa đi.

“Trí Tuệ Thần Tướng, ta tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi!” Băng Ngọc Thần Kiếm trong Âu Dương Đức thần niệm phát ra thê lương bi thảm, nhưng đó căn bản tựu vụ sự vô bổ, Trí Tuệ Thần Tướng căn bản không có bất luận cái gì dao động, bắt đầu dùng chính mình thần niệm tế luyện khởi Băng Ngọc Thần Kiếm đến.

“Chúng ta vi hãn hộ pháp a.” Đại Thiên Tôn lúc này thời điểm cuối cùng thở dài một hơi, Băng Ngọc Thần Kiếm trong thuộc về Âu Dương Đức thần thức đã bị xóa đi, hôm nay chuyện còn lại tựu là lại để cho Trí Tuệ Thần Tướng đem thần trí của hãn khắc ở Băng Ngọc Thần Kiếm trúng.

Xa xôi vũ trụ biên giới, theo Băng Ngọc Thần Kiếm trong thuộc về Âu Dương Đức thần thức bị xóa đi truyền đến một tiếng thê lương chi hành tiếng gào thét: “Trí Tuệ Thần Tướng.

.

.” Đẳng Phi, còn có cái kia không biết tên tạp chủng, các ngươi như thế hại ta, ta lương các ngươi không chết không ngớt! Không chết không ngớt!”

Âu Dương Đức thần thức trở nên hết sức yếu ớt hãn giờ phút này rơi vào một khóa không biết tên sinh mệnh trên tinh cầu, khuôn mặt tràn ngập vẻ dữ tợn, hận muốn điên.

Đằng Phi cùng Trí Tuệ Thần Tướng bọn hắn phỏng đoán đúng vậy, Âu Dương Đức lợi dụng bí pháp, cường hành tăng lên nguyên thần năng lực, hậu quả tự là sẽ làm cho nguyên thần tại một đoạn thời gian rất dài ở trong, trở nên phi thường suy yếu, thậm chí chênh lệch hẳn rất nhiều cấp độ võ giả, cũng có thể đơn giản đưa hắn đả bại.

Âu Dương Đức hoảng hốt chạy bừa một đường phá vỡ Hư Không đào tẩu, rốt cuộc tìm được một khóa sinh mệnh cổ tinh, liền dừng lại xuống, chuẩn bị ẩn giấu ở này, chờ mong Đông Sơn tái khởi.

“Năm đó các ngươi đem ta trấn áp ở nhân gian dơ bẩn nhất chi địa trên vạn năm ta đều có thể gắng gượng qua ra, chạy đi, hơn nữa tu luyện đến chí cao cảnh giới, hôm nay ta đồng dạng có thể!” Âu Dương Đức nguyên thần nghiêng răng nghiêng lợi, thì thào nói ra: “Chỉ cần ta hút khô cái này khóa sinh mệnh cổ tinh bên trên sở hữu tất cả sinh mệnh chi lực ta có thể lần nữa ngưng kết ra Thiên Vương thân thể! Ta tu luyện Bát Tử Thần Công, chính là cái này trong thiên địa cường đại nhất công pháp! Các ngươi đều chờ đó cho ta!”

Thiên Vương cảnh giới cường giả, dù là chỉ còn lại có một giọt huyết cũng có thể trọng sinh, chớ nói chi là Âu Dương Đức còn có nguyên vẹn nguyên thần, hắn có thể thông qua hút khô cái này khóa sinh mệnh cổ tinh sinh mệnh lực, đến lại để cho chính mình một lần nữa trở nên cường đại lên.

Vừa mới vận hành khởi Bát Tử Thần Công, Âu Dương Đức nguyên thần bốn phương tám hướng rùng rậm liền bắt đầu trở nên héo rũ mà bắt đầu..., trong không khí sở hữu tất cả sinh mệnh khí tức cơ hồ tại trong khoảnh khắc biến mất hầu như không còn, rộng lớn Vô Ngân đại rừng rậm trong chốc lát hóa thành hư vô, khắp mặt đất sinh mệnh tinh khí một tia từng sợi bị rút ra, như mọc thành phiến đại địa rất nhanh trở nên khô ráo, sau đó xuất hiện mảng lớn rạn nứt, đến cuối cùng, đánh mất sở hữu tất cả sinh mệnh dấu hiệu, biến thành một mảnh tử địa!

“Hắc hắc, ta có Bát Tử Thần Công, ta chính là trên đời này mạnh nhất Thiên Vương! Vĩnh Hằng Chi Chủ, ngươi số mệnh cũng đầy đủ cường đại, trên người rõ ràng có nhiều như vậy

Đại Khí! Trí Tuệ Thần Tướng cùng một người khác đều là ngu ngốc, bọn hăn rõ ràng không giết người đoạt bảo, nhưng ta sẽ không bỏ qua người!” Âu Dương Đức một bên không hề tiết chế hấp thụ lấy cái thể giới này sinh mệnh lực, một bên cười lạnh nói: “Người cái kia Chí Tôn tuyệt đỉnh cảnh giới, ở trước mặt ta, tựa như là chỉ như con sâu cái kiến! Người chờ đó cho ta, dùng không được bao lâu, chờ người gia Âu Dương đại gia khôi phục thực lực rồi, nhất định sẽ tại trước tiên tìm được người, cho người cũng nếm thử Đại Khí bị đoạt đi, sau đó bị phanh thây xé xác tư vị!”

BOANG...!

Một tiếng như là rỗng ngâm bình thường thanh âm, một đạo lạnh như băng kiếm khí tự trăm vạn dặm bên ngoài, trực tiếp chém về phía đang tại điên cuồng hấp thu sinh mệnh tinh khí Âu Dương Đức.

“Người nào?” Âu Dương Đức kinh hãi, hăn tại tiến vào cái này khóa sinh mệnh cổ tinh trước khi, liền dùng thần thức đại khái dò xét qua, cái này ở bên trong căn bản cũng không có bất luận cái gì cường giả tồn tại, tuy nhiên bởi vì thần thức bị hao tổn, không thể dò xét cái kia sao triệt để, nhưng như vậy một khóa man di chưa khai hóa trên tinh cầu, sẽ có như thế nào cường giả? Đừng nói Âu Dương Đức, đối lại bất cứ người nào, đều sẽ không tin tưởng.

Lại không nghĩ rằng có người có thể theo trăm vạn dặm bên ngoài phát động công kích, thực lực của người này, ít nhất cũng phải tại Chí Tôn cảnh giới đã ngoài!

Nếu như đối lại dĩ vãng, Âu Dương Đức cũng căn bản sẽ không quá để ý, trăm vạn dặm khoảng cách, với hăn mà nói, bất quá là một bước ngắn, phát tay có thể đem đối phương tìm ra giết chết.

Nhưng hiện tại, nhưng lại không thể!

Hăn bởi vì cường hành phát động bí pháp, lớn mạnh nguyên thần, muốn theo Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng trong tay đoạt lại Băng Ngọc Thần Kiếm, vô luận thành công thất bại, nguyên thần của hăn đều muốn trở nên hết sức yếu ớt, vừa mới tuy nhiên hấp thu không ít sinh mệnh tinh khí, nhưng

muốn như trước khi đồng dạng cường đại, nhưng lại tuyệt chuyện không thể nào.

“Lại dám như thế cướp đoạt bản tôn trên địa bàn sinh mệnh tinh khí, lá gan của ngươi không nhỏ ah!”

Trăm vạn dặm bên ngoài, một đạo âm thanh lạnh như băng, theo đạo kiếm khí kia, cơ hồ đồng thời vang lên.

Phốc!

Đạo này kiếm khí, hung hăng trăm tại Âu Dương Đức trên bờ vai, đem Âu Dương Đức nguyên thần đánh ra một đạo không thể xóa nhòa miệng vết thương.

Âu Dương Đức phát ra hét thảm một tiếng, lập tức bay lên trời, lớn tiếng nói: “Thực xin lỗi, tại hạ bản thân bị trọng thương, dọc đường nơi đây, còn tưởng rằng nơi này là nơi vô chủ, kính xin tiên bối đại năng đừng cùng vãn bối bình thường so đo!”

Biết rõ trăm vạn dặm bên ngoài người nọ căn bản không có hấn nguyên bản cảnh giới cao, nhưng ở sống chết trước mắt, Âu Dương Đức chỗ đó sẽ để ý mặt mũi? Có thể bảo trụ mạng này, so cái gì đều trọng yếu! Về phần bị mất mặt mũi, đợi về sau lúc nào chính mình trở nên cường đại rồi, rồi trở về tại đây, một cước giết chết đối phương là được!

“Tiên bối? Ha ha, tiểu tạp chủng, ngươi hoàn toàn cho rằng bản tôn là người ngu hay sao? Ngươi rõ ràng là cái Thiên Vương cảnh giới cái thể đại năng, không biết người nào có thể đem thương thế của ngươi thành như vậy, nhưng theo ngươi cái này không từ thủ đoạn cướp đoạt một khóa sinh mệnh tinh cầu sinh mệnh tinh khí đến xem, ngươi cũng không phải người tốt lành gì, cho bản tôn đi chết đi!” Thanh âm kia lãnh khốc vô tình, nương theo lấy thanh âm đấy, là lại một đạo cường đại đến cực điểm kiếm khí!

Âu Dương Đức tròn mắt muốn nứt, hấn hiện tại nguyên thần rất tránh khỏi thoát loại này cấp bậc công kích, muốn lần nữa phát động bí pháp, cường tráng Thiên Nguyên Thần cùng đối phương dốc sức liều mạng, nhưng phát động loại bí pháp này, một cái giá lớn là vô cùng thê thảm đau đớn đấy, cho dù là Âu Dương Đức, cũng không thể thừa nhận liên tục hai lần bí pháp phát động.

Phốc!

Âu Dương Đức nguyên thân trên người, thêm...nữa một đạo mới tổn thương.

“Ah, tiền bối tha mạng, ta nguyện ý dâng ra linh hồn của mình, làm tiền bối người hầu, kính xin tiền bối đừng giết ta à!”
Âu Dương Đức phát ra bèn nhọn tiếng cầu xin tha thứ.

“Ah?” Cái kia âm thanh lạnh như băng nghe đi lên có chút ngoài ý muốn, đại khái là không nghĩ tới một buổi trưa Thiên Vương cảnh giới cường giả cư nhiên như thế không có tiết tháo, bị loại này vô sỉ cho sợ ngây người.

“Người nói.

.

.” Người nguyện ý dâng ra linh hồn của người, trở thành người hầu của ta?” Thanh âm kia do dự một chút, sau đó cười rộ lên: “Người không hối hận sao?”

“Vãn bối tuyệt không hối hận!” Âu Dương Đức lớn tiếng kêu lên, loại này thời điểm, tiết tháo ah, mặt mũi ah, đều là chó má, hắn tại hãm cầu trong đều có thể chịu được trên vạn năm, còn có cái gì không thể vứt bỏ hay sao?

“Ha ha ha ha, cái này rất tốt.” Theo thanh âm này, trăm vạn dặm bên ngoài, chậm rãi bay lên một đầu vô cùng khổng lồ con rết, chừng mười vạn trượng dài, che khuất bầu trời, hướng phía Âu Dương Đức bay tới.

Âu Dương Đức lúc này thấy trợn mắt há hốc mồm, hắn căn bản là không muốn qua, đối phương lại là một đầu đại trùng tử, như vậy một đầu hình thể khổng lồ con rết, coi như là hắn, cũng chưa bao giờ thấy qua.

“Người, người là thú tu?” Âu Dương Đức nguyên thân khoe miệng kịch liệt run rẩy lấy, nhìn xem cái này đầu bay đến tự ” mình phụ cận, dùng lạnh như băng con mắt nhìn mình khổng lồ con rết.

“Bản tôn là yêu!” Cái này đầu không lồ con rết nhìn xem Âu Dương Đức, có chút hăng hái mà nói: “Nhân Tộc cường giả, đạt tới Thiên Vương cảnh giới, giống như người vậy không có tiết tháo chí cường giả, bản tôn cuộc đời ít thấy!”

“Hắc hắc.” Âu Dương Đức giả ngu mà cười cười, sau đó vẽ mặt nịnh nọt nói: “Nguyên lai là Yêu Tộc tiền bối, văn bối nguyện dâng ra linh hồn của mình, trở thành tiền bối người hầu trung thành nhất!”

Không lồ con rết thân thể nhoáng một cái, lập tức khắp Thiên Khung đều đi theo run rẩy vài phần, lập tức hóa thành một cái khuôn mặt khô khan con mắt quang lạnh như băng trung niên nhân, lạnh lùng nhìn xem Âu Dương Đức: “Được rồi, ta đáp ứng ngươi rồi, giao ra linh hồn của ngươi a!”

Âu Dương Đức nguyên thần cúi đầu khom lưng, thái độ cung kính vô cùng, một tia linh hồn chi lực, chậm rãi theo mi tâm của hắn chỗ nhẹ nhàng đi ra, trên mặt lập tức cũng lộ ra một tia thống khổ.

Con rết hóa thành trung niên nhân thoả mãn gật đầu, Yêu Tộc trong loại chuyện này cực kỳ thông thường, chỉ là nó chưa từng có nghĩ tới, một ngày kia, rõ ràng có thể thu một nhân loại Thiên Vương cảnh giới cường giả là bực khẩu tuy nhiên cái này người một điểm tiết tháo đều không có, nhưng cuối cùng là cái cái thể cường giả ah!

Theo sau này, ta tại Yêu Tộc, coi như là nhân vật số má rồi! Cái này đầu con rết hóa thành trung niên nhân, thoả thuê mãn nguyện nghĩ đến.

Đúng lúc này, dị biến nổi lên!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 625: Vĩnh Hằng Đệ Nhất Thành!

>

Âu Dương Đức giao ra cái kia một tia thần hồn chi lực, trong giây lát chui vào đến không lồ con rết hóa thành trung niên nhân mi tâm trong đó, trung niên nhân vốn là phát ra một tiếng phần nộ cực kỳ gào thét, lập tức thân thể tại trên bầu trời lẫn mình: quay cuồng...mà bắt đầu.

Hóa thành hình người nhân thể tại trên bầu trời bốc lên nhấp nhô, quấy được trên bầu trời bốn phương tám hướng vân nhao nhao nứt vỡ, mà ngay cả không gian đều trở nên có chút bất ổn lên.

“Người cái này nhân loại ti bỉ, cứ nhiên như thế không coi trọng chữ tín, ah ah ah ah, ta muốn giết ngươi!” Trung niên nhân gầm thét rống giận, thân thể bắt đầu trở nên không ổn định mà bắt đầu..., một chút thời gian, liền lần nữa hóa thành cái kia không lồ vô cùng con rết.

“Tín dụng? Người cái này ngu ngốc, tại bản tôn trước mặt, cũng dám tự xưng là tôn? Một đầu tiểu yêu mà thôi, xem đem ngươi cho hung hăng càn quấy hay sao? Người tính toán cái thứ gì? Tại bản tôn trước mặt trang đại?” Âu Dương Đức tràn ngập oán độc thanh âm tại không lồ con rết trong thân thể vang lên: “Bản tôn có thể làm người hầu của ngươi? Loại người như ngươi ngu ngốc, bản tôn một ngón tay có thể nghiền chết một khuyến phiến!”

“Ta sẽ không để cho ngươi thực hiện được đấy!” Không lồ con rết biết rõ chính mình bị tính kế rồi, rống giận, muốn tự bạo, cũng không muốn thành toàn cái này đáng chết nhân loại.

Tiếc rằng Âu Dương Đức nguyên thần tuy nhiên bị hao tổn nghiêm trọng, suy yếu không chịu nổi, nhưng như trước không phải một đầu Chí Tôn đỉnh phong cảnh giới yêu có khả năng thừa nhận đấy, trong chớp mắt, Âu Dương Đức liền đoạt xá thành công, năm đó hắn theo hãm cầu trong đi ra, dựa vào là cũng là đoạt xá.

Chỉ có điều, lần kia hắn ngàn chọn vạn tuyển, đoạt xá chính là giết mình) thiên tư tốt đến lại để cho Thiên Vương đều kinh ngạc thiếu niên, mà lần này, chỉ có thể đoạt hợp nhất đầu Chí Tôn đỉnh phong cảnh giới Yêu Tộc.

Bất quá đối với Âu Dương Đức mà nói, những... này đều không có quan hệ gì, dù sao bất kể như thế nào, hắn đã thành công rồi, thành công sống sót, tự là bản sự! Cái này Yêu Tộc chỉ sợ như thế nào đều không thể tưởng được, cái này nhân loại rõ ràng giao hoạt như vậy, hơn nữa thủ đoạn cao minh như thế, dâng ra linh hồn chỉ lực thời điểm rõ ràng còn có thể công kích.

Theo Âu Dương Đức đoạt xá thành công, cái này đầu hình thể khổng lồ con rết lần nữa hóa thành một nhân loại bộ dáng, như trước là cái kia trương khô khan mặt, nhưng cặp kia mắt, lại tràn đầy nhân loại mới có linh động.

Âu Dương Đức dừng lại tại nguyên chỗ nguyên thần về phía trước bước một bước, trực tiếp đi vào đến trung niên nhân này mi tâm chính giữa.

Ngồi ở tử phủ bên trong, khách chiếm nhà chủ , triệt để trở thành này là thân hình chủ nhân.

Trung niên nhân bộ dáng Âu Dương Đức dùng sức bẻ bẻ cổ, khoe miệng kịch liệt run rẩy lấy, sau đó nhìn về phía xa xôi sâu trong vũ trụ, cắn răng nói: “Các ngươi đều cho bản tôn chờ xem!”

Hô!

Âu Dương Đức mở ra hai tay, bắt đầu điên cuồng hấp thu khởi cái này dọa) thế giới sinh mệnh tinh khí đến.

Cái này khóa sinh mệnh cổ tinh, nguyên bản tự là cái này đầu Yêu Tộc con rết địa bàn, chiếm cứ tại đây đã không biết bao nhiêu vạn năm, hành tinh này bên trên sinh vật, tất cả đều là cái loại này linh trí không khai mở đầy, nhưng càng là loại sinh vật này, ẩn chứa sinh mệnh tinh khí cũng lại càng cường đại, hôm nay tất cả đều thành toàn Âu Dương Đức cái này bại hoại.

Không đến một ngày công phu, cái này khóa không lộ sinh mệnh cổ tinh thượng diện sở hữu tất cả sinh mệnh tinh khí bị hấp hoàn toàn rút sạch - bớt thời giờ, không có cái gì còn lại, hành tinh này, cũng triệt để trở thành một khóa tử vong tinh cầu.

Mà Âu Dương Đức, cũng rốt cục thành công đột phá Chí Tôn đỉnh phong công cùm xiềng xích, lại một lần nữa bước vào đến Thiên Vương cảnh giới!

Cái này đối với người khác mà nói, quả thực là cái kỳ tích, cho dù số mệnh cường đại Đằng Phi, cũng không cách nào tới so sánh với, cho dù loại thủ đoạn này hoàn toàn diệt tuyệt nhân tính, cùng đi theo nguyên tố đại kiếp nạn một bên vào nhà cướp của chính là cái kia chủng tộc có liều mạng.

Nhưng loại này thăng cấp tốc độ, một khi truyền đi, tin tưởng sẽ có vô số người chịu động tâm.

Cho dù biết rõ cử động này diệt tuyệt nhân tính, cũng sẽ đi nếm thử đây.

Tấn cấp Thiên Vương cảnh giới về sau, Âu Dương Đức trong đầu trong lúc đó xuất hiện một giọng nói: “Chúc mừng ngươi, Yêu Tộc Ngô Công Thánh Giả, ngươi thành công tấn cấp Thiên Vương cảnh giới, hiện tại, ngươi đã có tư cách , có thể tiến vào Yêu Tộc đỉnh cấp cường giả mới có tư cách ở lại Yêu Vực rồi! Cụ thể vị trí, tại.

.

.

.”

“Yêu Vực?” Âu Dương Đức trên mặt, hiện ra một vòng cổ quái vui vẻ, lắm bảm nói: “Nguyên lai những... này trong truyền thuyết Yêu Tộc, thật sự có cái cường đại như thế tổ chức, hắc, Yêu Vực, thú vị, bản tôn thần niệm, nhập Chủ này là Yêu Thân, không người có thể phát hiện, ngược lại là muốn đi chỗ đó Yêu Tộc nhìn xem, đến cùng cái gì bộ dáng, có lẽ, còn có thể mượn cơ hội này báo thù rửa hận!”

Đằng Phi bọn hắn cũng không biết, Âu Dương Đức vận khí thật không ngờ cường đại, thủ đoạn cũng đầy đủ hung tàn, rõ ràng tại loại tình huống đó xuống, còn có thể cứ thế mà đoạt xá một cái Chí Tôn đỉnh phong cảnh giới Yêu Tộc thân hình.

Vĩnh Hằng Chi Địa thứ bốn mươi chín thành đại chiến, rốt cục rơi xuống màn che, 49 thành bên ngoài Huyết Quang trùng thiên, máu chảy thành sông, vô số cường giả chân cụt tay đứt tùy ý có thể thấy được, nơi này, trở thành một chỗ thảm thiết vô cùng nhân gian Luyện ngục.

Toàn bộ 49 thành lực lượng phòng ngự, cơ hồ tại đây một trận chiến bị hoàn toàn làm mất, còn lại chính là cái kia hộ thành đại trận, tại mấy vạn Chí Tôn trước mặt, lộ ra như vậy yếu ớt không chịu nổi.

Trí Tuệ Thần Tướng thu Băng Ngọc Thần Kiếm, sau đó tiến nhập Chí Tôn Đỉnh bắt đầu dưỡng thương.

49 thành một trận chiến này, triệt để rung động toàn bộ Vĩnh Hằng Chi Địa, còn lại cái kia có chút lớn nội thành, tràn đầy không khí khẩn trương, cơ hồ tất cả mọi người, đều đang bàn luận chuyện này, nguyên bản không có người để ở trong mắt Hỗn Thác Tinh quân viễn chinh, lại cho Vĩnh Hằng Chi Địa mang đến thật lớn như thế uy hiếp.

Đây là trước khi tất cả mọi người, đều không có thể nghĩ đến sự tình.

Vĩnh Hằng Chi Địa đệ nhất thành, một tòa xuyên thẳng sâu trong vũ trụ đỉnh núi cao lên, tọa lạc lấy mảng lớn cung điện.

Tại đây, là Vĩnh Hằng Chi Địa Tam Đại Thiên Vương trong Đại Thiên Vương Nguyên Linh chỗ ở.

Giờ phút này, Quảng Việt Thiên Vương, Chương Ấn Thiên Vương, Đệ Nhị Thiên Tôn, Đệ Lục Thiên Tôn, Đệ Thất Thiên Tôn, Đệ Bát Thiên Tôn, Đệ Cửu Thiên Tôn, thứ mười khuyến tôn tề tụ xúc này.

Quảng Việt Thiên Vương đứng tại một tòa cửa đại điện trước, vẻ mặt cung kính nói: “Đại ca, Quảng Việt cùng Chương Ấn, mang theo chúng Thiên Tôn tới gặp đại ca, mong rằng đại ca có thể đi ra vừa thấy!”

Cung điện im ắng, không có một điểm thanh âm, cũng không ai nghênh đi ra.

Quảng Việt nói ra: “Đại ca chẳng lẽ không nguyện gặp chúng ta những... này lão huynh đệ sao?”

Đệ Cửu Thiên Tôn quỳ trên mặt đất, thút thít nỉ non nói: “Đại Thiên Vương, cầu ngài đi ra vừa thấy, ta tọa trước đấng lực nhất cánh tay chết ở Đẳng Phi thủ hạ, cầu Đại Thiên Vương làm chủ ah!”

Chương Ấn Thiên Vương cũng là vẻ mặt bi thương mà nói: “Đại ca, ngài tự đi ra gặp một lần chúng ta a, Đại Thiên Tôn biến mất không thấy gì nữa, Đệ Tam Đệ Tứ Đệ Ngũ Thiên Tôn suất lĩnh một vạn Hắc Giáp Quân viễn chinh Hỗn Thác Tinh đến nay xa ngút ngàn dặm không tin tức, rất có thể toàn quân bị diệt, hôm nay đối phương cảm không ai bì nổi uy phong, đánh vào ta Vĩnh Hằng Chi Địa, còn cầu đại ca đi ra, làm chúng ta người tâm phúc.”

Quảng Việt Thiên Vương ở một bên nói ra: “Nữ nhi của ta, phản bội ta, Chương Ấn thứ tử thực cũng bị trọng thương, Vĩnh Hằng lần thứ chín Luân Hồi Giả, rốt cục ra hồn rồi, cầu đại ca ra tay!”

“Cầu Đại Thiên Vương ra tay!” Còn lại sáu cái Thiên Tôn ngay ngắn hướng quỳ rạp xuống đất, lớn tiếng nói.

“Ai.

.
.
.” Thật lâu, cái kia cung điện bên trong, mới truyền đến thở dài một tiếng, nói tiếp: “Các người, đều đi thôi, Nguyên Linh đã chém ba thi, được đại đạo, hấn một lần cuối cùng cho các người làm việc, chỉ dùng hấn ác thi, hàng lâm Hồn Thác Tinh, muốn trợ giúp các người triệt để chém giết Vĩnh Hằng Chi Chủ lần thứ chín linh hồn Luân Hồi Giả, nhưng đã thất bại.”
“Cái gì? Đại ca hấn.

.
.
Chém ba thi? Cái này.

.
.
, điều này sao có thể?” Quảng Việt cùng Chương Ân hai người hai mặt nhìn nhau, căn bản không thể tin được đây là thật đấy.

Lập tức, Chương Ân Thiên Vương nhin không được lớn tiếng nói: “Điều đó không có khả năng! Cho dù đại ca thật sự chém ba thi, hấn ác thi cường đại như vậy, làm sao có thể giết không được lúc ấy còn chưa không cường đại Vĩnh Hằng Chi Chủ? Ta không tin!”

Cung điện trong kia thanh âm thở dài nói: “Hồn Thác Tinh, đồng dạng là bị năm đó Vĩnh Hằng bố trí xuống phong ấn cùng nguyên rửa địa phương, chúng ta ba cái nếu là hàng lâm tới đó, thực lực đều đã bị thật lớn suy yếu, chuyện này, chẳng lẽ các người không rõ ràng lắm sao?”

Quảng Việt Thiên Vương hí mắt, lẩm bẩm nói: “Chúng ta ba cái.

.

.
 , ngươi, ngươi là đại ca?”

Chương Ân Thiên Vương một đôi mắt cũng là âm tình bất định, nói ra: “Đại ca làm gì tiêu khiển chúng ta? Đã ngươi tại, vậy đi ra cùng chúng ta vừa thấy!”

Xoẹt zoẹt~!

Một tiếng vang nhỏ, cung điện cửa bị nhẹ nhàng mở ra, một cái già nua thân ảnh, ra hiện ở trước mặt mọi người.

Nhìn về phía trên mặt mũi hiền lành, lão đã cơ hồ muốn chết đi.

“Đại ca?” Chương Ân Thiên Vương con mắt trừng lớn, không thể tưởng tượng nổi nhìn xem lão giả này.

Quảng Việt Thiên Vương cũng lên tiếng kinh hô: “Ngươi như thế nào sẽ biến thành như vậy? Chẳng lẽ năm đó cái kia nguyên rửa, đại ca thật không có phá vỡ sao?” Nói xong, Quảng Việt Thiên Vương con mắt quang lóe lên, nói ra: “Không đúng!” Dùng ngón tay lấy lão giả này cả giận nói: “Ngươi.

.
.

, ngươi là đại ca chém tới thiện thi!”

Lão giả cười cười, im ắng xoay người sang chỗ khác, hướng về cung điện ở bên trong chậm rãi đi đến.

Quảng Việt cùng Chương Ân hai người lẫn nhau liếc nhau một cái, đều từ đối phương trong mắt nhìn thấy cái kia một vòng vẻ kinh hãi, đều không nói gì, đi theo lão giả, tiến vào cái này đại điện chính giữa.

Lão giả tùy ý ngồi ở chỗ kia, sau đó đối với hai người nói ra: “Các ngươi tùy tiện ngồi đi.

” nhìn thoáng qua ngoài cửa quỳ sáu vị Thiên Tôn, thản nhiên nói: “Còn quỳ ở trong đó làm cái gì? Các người tất cả đứng lên a, muốn biết cái gì lời mà nói..., cũng không ngại tiến đến nghe một chút.”

Quảng Việt cùng Chương Ấn nhìn thoáng qua ngoài cửa còn lại sáu vị Thiên Tôn, nhẹ gật đầu.

Đệ Nhị Thiên Tôn, Đệ Lục Thiên Tôn, thứ bảy thứ tám đệ chín đệ Thập Thiên Tôn cùng một chỗ đi đến, quỳ củ đứng ở một bên.

Tại Tam Đại Thiên Vương trước mặt, không có bọn hăn số ghê.

Tuy nhiên trên danh nghĩa là Thập Đại Thiên Tôn, nhưng trên thực tế, bọn hăn cùng năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ tòa trước Thập Đại Thiên Tôn, kém quá nhiều!

Vĩnh Hằng Chi Chủ tòa trước Thập Đại Thiên Tôn, là Vĩnh Hằng Chi Chủ huynh đệ, là đồng bọn!

Mà trước mắt những... này Thiên Tôn, nhưng lại Tam Đại Thiên Vương cầu!

“Người thật sự, là đại ca chém tới thiện thi?” Chương Ấn Thiên Vương con mắt quang thiểm nhấp nháy, âm tình bất định nhìn xem lão giả.

Lão giả cười nhạt một tiếng: “Năm đó Vĩnh Hằng nguyên rửa, đối với Nguyên Linh mà nói, chẳng những không phải nguyên rửa, ngược lại lại để cho Nguyên Linh lấy được ích vô cùng!”

“Điều đó không có khả năng!” Quảng Việt Thiên Vương cùng Chương Ấn Thiên Vương cùng kêu lên nói ra, ánh mắt lộ ra khó có thể tin hào quang.

Quảng Việt Thiên Vương nói ra: “Thế gian này, không ai có thể chạy ra Vĩnh Hằng nguyên rửa, Nguyên Linh dựa vào cái gì có thể ngoại lệ?”

Lão giả cũng không giận, cười ha hả nói: “Tự nhiên là không có ngoại lệ đấy, bất quá, trong lúc này, lại có ân tình khác, các người nếu là muốn biết, một hồi ta có thể thỏa mãn các người.

Nhưng hiện tại, hãy nghe ta nói.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 626: Vĩnh Hằng Chi Địa Phản Kích!

>

Đệ Nhị Thiên Tôn chờ sáu tên Thiên Tôn, tất cả đều nghe được trợn mắt hốc mồm, đứng ở nơi đó đại khí cũng không dám nhiều thở gấp xuống.

Chương Ẩn Thiên Vương cùng Quảng Việt Thiên Vương tất cả cũng ngồi ở nơi đây.

Lão giả cũng không nhiều xem bọn hắn, vẻ mặt mỉm cười nói: “Kia nguyên rửa nếu để cho Nguyên Linh được chỗ ích không nhỏ, như vậy Nguyên Linh thực lực tiến triển, tự nhiên cũng là đột nhiên tăng mạnh, mãi cho đến những năm trước đây, Nguyên Linh rốt cục đột phá Thiên Vương cảnh giới thứ chín tiểu bậc thang, tiến vào đến một toàn bộ cảnh giới mới, cảnh giới kia, là có thể nắm giữ đại vũ trụ cách cảnh giới, là thật Đại Thiên Vương!”

Hí!

Trong đại điện mọi người, toàn bộ cũng nhìn không được hít vào một hơi, hai mặt nhìn nhau, kinh ngạc đến cơ hồ không chế không được tâm tình của mình.

Lão giả thở dài nói: “Nguyên Linh sau khi đột phá, trí nhớ thức tỉnh, nhớ lại rất nhiều bị phong ấn ở sâu trong linh hồn chuyện tình, cho nên, hắn chém tới hắn trong linh hồn ác một mặt, vừa chém tới trong linh hồn thiện một mặt, những thứ này, đối với chân chính Đại Thiên Vương mà nói, cũng là gánh nặng, cũng là không có ý nghĩa cảm xúc.

Cho nên, bị chém tới thiện thì cùng ác thì, ở thực lực cùng cảnh giới thượng, thật ra thì vốn là không mạnh, bất quá là

miễn cưỡng đạt tới Thiên Vương cảnh giới mà thôi.

Sau đó, hắn rời đi nơi này, đi tìm hắn trí nhớ chỗ sâu đồ.

Ác thi vì trả thù, cần nuốt lực lượng của ta, sau đó phủ xuống Hỗn Thác Tinh, muốn giết Vĩnh Hằng lần thứ chín linh hồn Luân Hồi Giả.

Bất quá, hắn thất bại, ha ha, hồn phi phách tán! Hôm nay nơi này, chỉ còn lại có ta, ta là Nguyên Linh thiện cái kia một mặt, cho nên các người yên tâm, ta sẽ không làm bất kỳ nguy hại chuyện của các người.

Kia sợ các người muốn động thủ giết ta, ta cũng sẽ không phản kháng.”

“Chúng ta.

.

.

Giết người làm cái gì.” Quảng Việt Thiên Vương miệng đầy khổ sở, lẩm bẩm nói: “Ta chỉ là không nghĩ tới, đại ca cánh có vứt bỏ chúng ta đi, hoàn toàn ngay cả chào hỏi cũng không có đánh một tiếng, ai!”

Chương Ấn Thiên Vương nhìn lão giả, cũng là vẻ mặt thống khổ, thật sự của hắn rất muốn một cái tát chụp chết lão giả này, nhưng vậy thì có cái gì dùng? Chân chính Nguyên Linh, chém tới thiện thi ác thi chỉ còn lại có bản ngã.

Đã sớm rời đi Vĩnh Hằng Chi Địa không biết đi nơi nào.

Còn dư lại cái này mạng không lâu vậy thiện thi, cũng bất quá là Nguyên Linh một tia thần hồn lực thôi, giết hắn rồi, đối với Nguyên Linh căn bản không có bất cứ thương tổn gì.

Ngược lại còn để cho Nguyên Linh càng thêm không có bất kỳ nhớ thương cùng ràng buộc.

“Đại ca trước khi đi, chẳng lẽ cũng không có lưu hạ nhiệm gì lời của sao?” Quảng Việt Thiên Vương nhìn lão giả, vẻ mặt khổ sở hỏi.

Chưởng Ấn Thiên Vương cũng ngẩng đầu, nhìn lão giả.

Lão giả cười khế lắc đầu, nói: “Không có, Nguyên Linh chém tới thiện ác, còn dư lại chẳng qua là bản ngã.

Hắn đối với cái thế giới này, đã không có bất kỳ nhớ thương, như thế nào lại lưu lại lời nói cho nên sinh ra nhân quả?”
Chưởng Ấn hai tay gắt gao cầm ở chung một chỗ, nắm chặt nắm tay, mạnh mẽ khắc chế lửa giận trong lòng, hắn mặc dù đã đạt tới Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới, nhưng cuối cùng không có thể bước ra một bước kia, không có thể chém tới tự thân thiện ác.

Tự nhiên sẽ có tâm tình, một loại chuyện tình căn bản không cách nào chọc giận hắn, nhưng Nguyên Linh hiển nhiên là ngoại lệ.

Quảng Việt Thiên Vương cũng là vẻ mặt mất mát.

Nhẹ giọng nói: “Đại ca không hổ là đại ca, năm đó Vĩnh Hằng tự khen ngợi quá đáng người, nói nếu có người có thể bán ra một bước kia, nhất định là Nguyên Linh.

Không nghĩ tới, hắn nói hoàn toàn đúng.

Nguyên Linh, người ngay cả thiện ác cũng chém tới, chỉ còn bản ngã, là muốn cùng đi qua hoàn toàn cáo biệt sao? Hay là đối với năm đó người đã làm chuyện tình tỏ vẻ sám hối?”
Lão giả vẻ mặt hòa thiện đích nụ cười, cũng không giải thích, phảng phất hắn cùng Nguyên Linh không có quan hệ một loại.

Chưởng Ấn cười lạnh nói: “Nguyên Linh đã thành thần.

Ngay cả tâm tình cũng bị mất, Quảng Việt, chúng ta đi thôi, người huynh đệ của ta hai người, cũng đã có nhiều năm không có liên thủ tác chiến qua, lần này.

Tự cho chúng ta cùng nhau, biết một chút về Vĩnh Hằng thứ chín thế, mạnh như thế nào!”

Quảng Việt gật đầu, nói: “Cũng được, nếu đại ca đã thành thần, không quan tâm những chuyện này, vậy hãy để cho người huynh đệ của ta hai người, giải quyết xong chung kết cái này hành hạ chúng ta trăm vạn năm chuyện tình sao!”

Thứ hai, thứ sáu Đệ Thất thứ tám thứ chín thứ mười chờ sáu vị Thiên Tôn, cùng kêu lên nói: “Nguyện vì nhị vị Thiên Vương quên mình phục vụ!”

Quảng Việt nhìn bọn họ, gật đầu, lạnh lùng phân phó một tiếng: “Tập hợp đủ tất cả Hắc giáp quân, đi gặp lại Vĩnh Hằng thứ chín thế!”

Những người này không nhìn trong đại điện lão nhân, lão nhân trên mặt, nhưng vẫn treo mỉm cười, nhìn bóng lưng của bọn hắn, đi ra này đang lúc đèn, nhưng ngay sau đó, lão nhân thân thể, chậm rãi ngã xuống đất, thân thể bắt đầu hóa thành điểm một cái quang mưa, tiêu tán ở nơi này đang lúc đại điện trong.

Đã đi ra Quảng Việt cùng Chương Ân nhất tề dừng ở lại nơi đó, không quay đầu lại, riêng của mình phát ra một tiếng thở dài, sau đó bước đi hạ chỗ ngồi này cao không thể chạm núi lớn đỉnh.

.

.

Vĩnh Hằng Chi Địa thứ bốn mươi chín thành trận chiến này, là Đẳng Phi những người này kể từ khi tiến vào đến Vĩnh Hằng Chi Địa, gặp gỡ trận đầu huyết chiến.

Mặc dù toàn diệt địch nhân, nhưng tự thân cũng tổn thất không nhỏ, những thứ kia quảng hướng Đẳng Phi Vĩnh Hằng Chi Địa Chí Tôn, đã chết mấy ngàn.

Năm lãnh thổ bên này tuổi trẻ tuần ngàn, cũng là cũng còn sống.

Thời điểm chiến đấu, những người này cũng là ở nhất bên trong vòng, không thể trách Đằng Phi có tư tâm, như vậy chiến tranh, đối lại những người khác, tất cả cũng có an bài như thế.

Thứ bốn mươi chín thành người bình thường cũng bị làm cho sợ đến không được, còn tưởng rằng lần này cần gặp gỡ tàn sát hàng loạt dân trong thành, nhưng thành bị công phá sau, sẽ không có hạ vãn, có chút gan lớn người còn ra tới dò thăm một phen, cuối cùng phát hiện này chỉ trọng yếu đến từ Hỗn Thác Tinh quân viễn chinh, cùng theo như đồn đãi nói hoàn toàn không giống với, đừng nói tàn sát hàng loạt dân trong thành, thậm chí cả cái gì quấy rầy cũng không có!

“Mẹ kiếp, chúng ta lúc trước cũng bị che mắt, lúc trước là ai nói, chỉ kia đến từ Hỗn Thác Tinh quân viễn chinh công phá một ngọn thành đầu tiên sẽ tàn sát hàng loạt dân trong thành?”

“Khẳng định cũng là Thập Đại Thiên Tôn người tung ra tới lời đồn, nếu ai tin tưởng, người đó chính là kẻ ngu!”

“Hắc, ta xem trước người coi như thời gian rất lâu kẻ ngu sao?”

“Hiện tại ta không tin!”

Thứ bốn mươi chín trong thành, dần dần khôi phục tức giận, mọi người nghị luận rồi rít, tò mò thảo luận, cùng lúc trước bị đánh xuống tới thành không có gì khác biệt.

Mặc dù đang bốn mươi chín thành ngoài thành đã trải qua một cuộc vô cùng thảm thiết chiến đấu, nhưng đối với cho tuyệt đại đa số người mà nói, những chuyện này, theo chân bọn họ cũng không có bất cứ quan hệ nào.

Cuộc sống nên như thế nào, như cũ là như thế nào.

Thứ bốn mươi tám thành, thứ bốn mươi bảy thành.

.

.

Thứ ba mươi thành!

Từ thứ bốn mươi chín thành bắt đầu, mãi cho đến thứ ba mươi

thành, Đằng Phi đội ngũ của bọn họ, lại không có gặp phải bất kỳ chống cự!

Này kết quả quả thực làm cho người ta khó có thể tin, một chút điểm chống cự cũng không có, Đằng Phi bọn họ cơ hồ là bình không Huyết Nhận bắt lại những thứ này Đại Thành.

Phải biết rằng, đây cũng không phải là thế tục giới thành thị, mặc dù trên danh nghĩa xưng là thành, nhưng trên thực tế, mỗi một tòa thành, cũng tương đương với một độc lập đầy đủ thế giới, lớn hơn một chút bên trong thành sinh tồn người trên trăm ức nhân khẩu! Nhỏ nhất thành đô có vài ức người! Độc lập thế giới, tự ý nghĩa bế tắc, đối với tuyệt đại đa số người bình thường mà nói, bọn họ thậm chí không có nghe đã nói những khác thành tồn tại, thành chủ chính là bọn họ trong suy nghĩ Thần!

Vì vậy, Đằng Phi bọn họ một đường đánh tới thứ ba mươi thành, cũng không có gặp phải bất kỳ chống cự, tất cả mọi người cảm thấy rất kỳ quái, cao hứng rất nhiều, cũng đều cho rằng có chút không đúng.

Phải biết rằng, Đằng Phi bọn họ đoạn đường này đánh tới, những thứ kia không chống cự thành, tất cả đều giao ra đại lượng tài phú, mỗi một tòa thành tài phú, cũng là một thế giới vô số năm tích lũy ra tới, đây tuyệt đối không là một số lượng nhỏ.

Cho dù là Đằng Phi, cũng bị những thứ này tài phú cho kinh ngạc đến ngây người, tùy tiện một ngọn thành giao ra đây tài phú, cũng đủ để cho cả năm lãnh thổ thế giới dùng tới mấy vạn năm, này cùng nhau đi tới, nếu không phải Đằng Phi có tượng thần thế giới, Chí Tôn Đỉnh những thứ này khổng lồ thế giới, thậm chí không cách nào trang bị những thứ này bảo vật.

Đằng Phi không tin Tam Đại Thiên Vương có thể như vậy bỏ qua Vĩnh Hằng Chi Địa những thứ này Đại Thành, nhưng sự thật nhưng vừa bày ở nơi này.

Đằng Phi phía sau này chỉ Chí Tôn đại quân càng thêm khổng lồ, nhân số, đã vượt qua sáu vạn!

Từ mỗi cái thành lấy được bảo vật, cũng sẽ đại lượng phân cho

những thứ này Chí Tôn cửa, bởi vì tài tử điều là thức ăn mất, lời này một chút cũng không giả, chỉ sợ quý vì Chí Tôn cảnh giới cường giả, cũng không cách nào tránh thoát cái này cách.

Đôi mắt chân chính bảo vật, cho dù Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng loại cảnh giới này cái thể cường giả, cũng sẽ động tâm, chớ nói chi là những thứ kia Chí Tôn cửa.

Đánh đến hiện tại, Đẳng Phi bên cạnh hồng nhan tri kỷ cùng năm lãnh thổ thế giới những năm kia nhẹ tuấn ngạn cửa, cơ hồ đều không cần lại ra tay, thậm chí bọn họ không lộ diện, những thứ kia Vĩnh Hằng Chi Địa sẵn sàng góp sức Chí Tôn cửa càng cao hứng, bởi vì ...! này dạng sẽ ít những người này theo chân bọn họ phân bảo vật.

Đẳng Phi cũng vui vẻ được như thế, hẳn từ năm lãnh thổ thế giới mang đến những người đó, ở trong mắt của hắn, từng cái cũng so sánh với Vĩnh Hằng Chi Địa Chí Tôn cửa quý giá, chết một người hắn cũng sẽ rất đau lòng, chớ nói chi là bên cạnh hắn hồng nhan tri kỷ cửa.

Cho nên Đẳng Phi dứt khoát đem những này người tất cả đều chạy về tượng thần thế giới, để cho bọn họ tiếp tục tu luyện.

Tượng thần thế giới mặc dù không thể để cho bọn họ tấn thăng đến Thiên Vương cảnh giới, nhưng có từ Vĩnh Hằng Chi Địa các thành thu hết tới những thứ kia bảo vật, khiến cái này người tất cả đều đạt tới Chí Tôn tuyệt đỉnh, còn là không có bất cứ vấn đề gì.

Đẳng Phi thường cách một đoạn thời gian, sẽ tiến vào đến tượng thần thế giới tâm hình dạng đại lục trung ương, đi xem một cái ở nơi đâu Hoàng, ở trong thiên địa là tinh thuần nhất hỏa nguyên tố trung không ngừng chìm nổi Hoàng như cũ không có nửa điểm sinh mệnh khí tức lộ ra.

Mặc dù thân thể không hủ, nhưng tất cả biểu hiện, tựa hồ cũng ở nói cho Đẳng Phi: Hoàng đã chết! Vĩnh viễn cũng sẽ không nữa sống lại.

Đằng Phi không cách nào tiếp nhận loại sự thật này, đứng ở Hoàng trước mặt trước thề: “Chỉ sợ kinh nghiệm ngàn vạn năm, trăm triệu năm, kinh nghiệm vô số kỷ nguyên.

.
.

Chỉ cần ta còn sống một ngày, tự sẽ không buông tha cho sống lại ngươi!”

Xinh đẹp vô cùng lửa đỏ vũ mao ở tình thuần hỏa nguyên tố trung thiêu đốt lên, giống như là nghe được Đằng Phi lời thề, nhưng không có không có bất kỳ đáp lại.

Vĩnh Hằng Chi Địa phản kích, rốt cuộc đã tới, mấy chục vạn Hắc giáp quân, mười vạn trước hai mươi chín thành ngưng tụ lên Chí Tôn cường giả, phô thiên cái địa, từ trên trời giáng xuống, chạy thẳng tới Vĩnh Hằng Chi Địa thứ ba mươi thành mà đến, sở mang đến cỗ khí thế kia cùng uy áp, chấn động được Thiên Khung đều có chút không yên.

Đệ Nhị Thiên Tôn, Đệ Lục Thiên Tôn, Đệ Thất Thiên Tôn, Đệ Bát Thiên Tôn, Đệ Cửu Thiên Tôn, thứ Thập Thiên Tôn này sáu vị Thiên Tôn cầm đầu, bề ngưỡn thiên hạ, quan sát chúng sanh, phủ xuống ở chỗ này.

“Vĩnh Hằng thứ chín thế, ở chỗ này, quyết nhất tử chiến!” Đệ Nhị Thiên Tôn thanh âm lạnh như băng, không có bất kỳ tâm tình, phảng phất ở trình bày một cái cốc nữa chuyện quá đơn giản thực.

.
.

Canh tư bộc phát, câu : van xin các loại phiếu vé ủng hộ hạ! ! !
(
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 627: Quảng Việt Cùng Chưởng Ấn!

>

“Xem ra cuối cùng đem bọn họ đánh đau.” Trí Tuệ Thần Tướng thương thế đã hoàn toàn khôi phục, lạnh lùng nhìn thứ ba mươi trên thành Phương trên bầu trời đại quân.

Đại Thiên Tôn thản nhiên nói: “Đệ Nhị Thiên Tôn vì Thiên Vương người thứ ba tiểu bậc thang, Đệ Bát Thiên Tôn vì Thiên Vương người thứ hai tiểu bậc thang, thứ Thập Thiên Tôn vì Thiên Vương thứ nhất tiểu bậc thang, còn dư lại thứ sáu Đệ Thất Đệ Cửu Thiên Tôn, cũng là Chí Tôn tuyệt đỉnh cảnh giới, trí khôn, ta và người hai người liên thủ, trong phút chốc chém giết thứ hai thứ tám cùng thứ mười ba Thiên Vương cảnh giới Thiên Tôn, người xem coi thế nào?”

Trí Tuệ Thần Tướng gật đầu: “Như thế, rất tốt.”

Quảng Hàn Tuyết ở một bên nhẹ nói nói: “Thấy thế nào thấy Nana hai vị Thiên Vương?”

Trí Tuệ Thần Tướng biết Quảng Hàn Tuyết nghĩ cái gì, không khỏi cười nhạt: “Bọn họ thủy chung cho là mình là đại nhân vật, không tới thời khắc tối hậu, sao có thể dễ dàng hiện thân đi ra ngoài?”

Quảng Hàn Tuyết con người chỗ sâu, hiện lên vẻ nồng đậm hận ý, lạnh lùng cười một tiếng, không nói thêm gì.

Dưới mắt tình thế, ngoài mặt nhìn lại, Vĩnh Hằng Chi Địa bên này muốn chiếm cứ tuyệt đối ưu thế, bởi vì Đẳng Phi bọn họ bên này, Chí Tôn cảnh giới cường giả, mặc dù rất nhiều, nhưng cũng chỉ có sáu vạn.

Còn đối với Phương, nhưng có mười vạn, còn có hơn ba mươi vạn Hắc giáp quân, những thứ này Hắc giáp quân, tất cả đều

có Chí Tôn thực lực.

Hợp lại, là một cỗ làm cho người ta linh hồn cũng bị run rẩy lực lượng.

Cho nên, khi hần cửa xem ra, lực lượng như vậy, Đằng Phi bên này căn bản cũng không có bất kỳ phản kháng.

Ngay cả Đằng Phi bên này trận doanh trong là không ít Chí Tôn cường giả, đối mặt mấy lần cho mình địch nhân, cũng bắt đầu sinh ra sợ hãi cùng lui bước trong lòng.

Đằng Phi nhìn ở trong mắt, thân nhiên nói: “Người nào muốn rời đi, hiện tại tự lặng lẽ tiêu sái sao, ta tuyệt sẽ không làm khó các ngươi, bất quá, chính các ngươi cũng muốn tốt một chuyện.

.

.” Nhìn trong đội ngũ, rất nhiều trương do dự khuôn mặt, Đằng Phi khẽ mỉm cười: “Các ngươi sau khi rời đi, cuộc chiến tranh này đánh xong.

Nếu là ta thắng, ta sẽ không truy cứu các ngươi, nếu là ta thua, những người đó.

.

.

Có sẽ không bỏ qua cho đám các ngươi.

Ta nhưng tự không xen vào .”

Lời này vừa ra, vốn là rất nhiều do dự, muốn rời khỏi Chí Tôn cường giả, toàn bộ cũng nhin không được hít sâu một hơi.

Đây là một rất dễ dàng nghĩ đến kết quả, bọn họ sở dĩ muốn đi, cũng là bởi vì cảm thấy Đằng Phi phản kháng không lớn, như vậy đối phương nếu là thắng.

Có dễ dàng bỏ qua cho bọn họ những thứ này từng phản đồ sao?

Đổi lại là bọn họ là Thập Đại Thiên Tôn, sợ rằng cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua cho những thứ kia phản đồ.

Lúc này, đỉnh đầu trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến một đạo thanh âm lạnh như băng: “Phía dưới mọi người nghe, trong các ngươi, tuyệt đại đa số, cũng là ta Vĩnh Hằng Chi Địa con dân, các ngươi hôm nay cùng Hỗn Thác Tinh những thứ kia thấp kém chủng tộc người xen lẫn ở chung một chỗ, không cảm thấy mất mặt sao? Lúc trước các ngươi có lẽ bị buộc bất đắc dĩ.

Nhưng hôm nay bốn tôn cùng một đám Thiên Tôn, dẫn dắt mấy chục vạn đại quân, đến đây tiêu diệt Hỗn Thác Tinh bọn này nghịch tặc.

Bọn ngươi.

.

.

Còn muốn theo chân bọn họ xen lẫn ở một chỗ sao? Bây giờ rời đi, bốn tôn.

.

.

Chuyện cũ sẽ bỏ qua!”

Nói chuyện, là Vĩnh Hằng Chi Địa Đệ Nhị Thiên Tôn, mặc dù bình thời Đệ Nhị Thiên Tôn rất ít có ra hiện tại trước mặt công chúng, cơ hồ cùng Đại Thiên Tôn giống nhau, ru rú trong nhà, nhưng thân phận của hắn Địa Vị, cũng quyết định hắn nói ra được nói, có cực cao có độ tin cậy.

Nếu không đường đường Thiên Tôn cũng nói không giữ lời, như vậy còn có ai dám tin tưởng Vĩnh Hằng Chi Địa thống trị

giai tăng?
Đằng Phi bên này đội ngũ trong.

Có biết Đệ Nhị Thiên Tôn người, không nhận được lớn tiếng hỏi: “Đệ Nhị Thiên Tôn nói nhưng thật sự? Ngài không truy cứu, những người khác đâu? Có phải hay không cũng không truy cứu?”

Đỉnh đầu trong hư không Đệ Nhị Thiên Tôn cười nhạt: “Bồn Thiên Tôn nói, tự nhiên là thật, các người hiện tại rời đi, không có ai có truy cứu các người! Nhưng các người tốt nhất cũng đem mình giấu tốt lắm.

Bồn Thiên Tôn không truy cứu các người, nhưng bị các người cướp bóc trôi qua những địa phương kia người, chưa hẳn sẽ bỏ qua cho các người!”

“Đây cũng không cần Đệ Nhị Thiên Tôn ngài quan tâm, chỉ cần các người không truy cứu, chúng ta cũng không sao phải sợ!” Người này vừa nói, sau đó lớn tiếng nói: “Đằng công tử, xin lỗi rồi, trước người cũng đã nói, không chúng ta, chỉ cần chúng ta muốn rời đi, tùy thời cũng có thể.

Hiện tại, chúng ta rõ ràng không là đối thủ, sẽ ở chịu chết!”
Đằng Phi trên mặt, mang theo vẻ ngoạn vị nụ cười, đột nhiên vươn tay, trên bầu trời xuất hiện một cái cự đại cái tát, Pháp Tướng thiên địa, trực tiếp phách về phía trong đội ngũ một chỗ.

Chỗ kia có một đạo thân ảnh lẳng không dựng lên, lạnh lùng nói: “Người làm gì? Người nói không giữ lời, các huynh đệ, còn đứng ngây đó làm gì, còn không đi nhanh lên, Đằng Phi thẹn quá thành giận, muốn giết.

.

.

A!”

Nói còn chưa dứt lời, người này liền phát ra hét thảm một tiếng, cả thân thể, bị Đằng Phi một cái tát lấy được nát bấy!

Vốn là những thứ kia đã xuẩn xuẩn dục động người tất cả đều cảm nhận được một cỗ hàn khí, theo phía sau lưng dâng lên, vô cùng hoảng sợ nhìn Đằng Phi, không nghĩ tới trong ngày thường nhìn vô cùng ôn hòa Đằng công tử, thậm chí có như thể ngoan lệ một mặt.

“Ta mới vừa nói, là các người ai ngờ đi, tự lạng lẽ rời đi, ta sẽ không ngăn trở.” Đằng Phi lạnh lùng nói: “Nhưng giờ phút này quân địch tiếp cận, ai dám nhiều loạn lòng quân, đừng trách ta không khách khí!”

“Đằng Phi, người nói không giữ lời!”

“Chính là, cho chúng ta chịu chết, người người của mình cũng giầu đi!”

“Các huynh đệ, phản kháng sao, không phản kháng cũng phải bị bóp chết!”

“Chúng ta bản thân cũng không phải là cam tâm tình nguyện!”

Hơn sáu vạn Chí Tôn đại quân, bắt đầu xao động, nơi này không có ai là người yếu, có thể tu luyện tới Chí Tôn cảnh giới, không khỏi là tinh anh trong tinh anh, thực lực thông minh cũng không thiếu, ở ích lợi trước mặt người người thoải mái, nhưng muốn để cho bọn họ sung làm pháo hôi, kia cũng là tuyệt đối không có bất kỳ người có cam tâm tình nguyện.

“Phân bảo vật thời điểm, các người một so sánh với một tích cực, bây giờ nhìn thấy nguy hiểm, đã nghĩ lùi bước? Các người cũng còn có phải là nam nhân hay không?” Quảng Hàn Tuyết lớn tiếng giận dữ mắng mỏ, tay cũng không còn nhàn rồi, nàng hôm nay cảnh giới, cách Ly Thiên Vương chỉ kém nửa bước, tại chỗ đánh chết mười mấy ở trong đám người kích động Chí Tôn cường giả.

Trên bầu trời, Đệ Nhị Thiên Tôn chờ cả đám thấy vậy cười ha ha, trên mặt cũng tràn đầy vẻ đắc ý, phảng phất nắm chắc phần thắng một loại.

Khi hần cửa xem ra, địch nhân không chiến liền trước nội loạn, số lượng thượng vừa bị vây tuyệt đối hoàn cảnh xấu, bọn họ bên này lòng quân chinh tề, thực lực cường đại, còn có Quảng Việt cùng Chương Ấn hai vị Thiên Vương ở sau lưng chỗ dựa, làm sao có thể thất bại?

Lục Tử Lăng chờ chúng nữ mâu quang kiên định đứng ở Đẳng Phi bên cạnh, không tiếng động ủng hộ Đẳng Phi, cùng hắn cùng tiến thoái, cùng Sinh Tử!

Đứng ở Đẳng Phi bên cạnh, không chút nào thu hút Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đại Thiên Tôn hai người lẫn liếc nhau một cái, bỗng nhiên phát động.

“Giết!”

Theo Đại Thiên Tôn một tiếng gầm lên, hai cao cấp Thiên Vương trong phút chốc đến địch quân đại quân trận tiền.

Đại Thiên Tôn trực tiếp xông về Đệ Nhị Thiên Tôn, Trí Tuệ Thần Tướng thì xông về Đệ Bát Thiên Tôn, bị Trí Tuệ Thần Tướng tế luyện thành mình bảo vật Băng Ngọc Thần Kiếm, thì trực tiếp bắn về phía thứ Thập Thiên Tôn!

“Muốn chết!”

Hơn xa xôi vũ trụ Hư Không, trong giây lát truyền đến một tiếng lạnh như băng gầm lên, một đạo quang ảnh, trực tiếp đánh hướng Trí Tuệ Thần Tướng.

Nhưng Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đại Thiên Tôn hai người động tác quá đột ngột, cũng quá nhanh, hoàn toàn không có thăng mình trận doanh trong đích tảo loạn, ở địch nhân phòng bị kém cỏi nhất thời điểm, chợt xuất thủ!

Đệ Nhị Thiên Tôn con người chợt co rút nhanh, nhìn Đại Thiên Tôn, bất khả tư nghị kêu lên: “Ngươi.

.

.

Ngươi là.

.

.”

Nói còn chưa dứt lời, liền bị Đại Thiên Tôn một cái tát vỗ vào trên ót: “Ta là gia gia ngươi!”

Ba !

Đệ Nhị Thiên Tôn bị Đại Thiên Tôn một tát này lấy được óc

vỡ toang, ngay cả nguyên thần cùng nhau cho đánh nát, kia không có gọi ra “Đại Thiên Tôn” ba chữ, vĩnh viễn nén trở về.

Không người nào có thể nghĩ đến loại kết quả này, đường đường Thiên Vương cảnh giới Đệ Nhị Thiên Tôn, cư nhiên bị một cái tát cho chụp chết!

Bên kia Trí Tuệ Thần Tướng động tác cũng không thể chậm, một quyền oanh ở Đệ Bát Thiên Tôn trên đầu, đem Đệ Bát Thiên Tôn sinh sôi đánh phát, nguyên thần tùy theo tiêu tán.

Băng Ngọc Thần Kiếm thì xuyên thủng thứ Thập Thiên Tôn mi tâm, đem thứ Thập Thiên Tôn nguyên thần đồng thời cắn nát!

Cho đến giờ phút này, xa xôi vũ trụ Hư Không kia đạo quang mang, mới đánh tới Trí Tuệ Thần Tướng trước người.

Trí Tuệ Thần Tướng thân thể mím cười nói trắc, một pho tượng phong cách cổ xưa đỉnh ra hiện tại nguyên chỗ, ngăn trở kia bó buộc tia sáng.

Thương!

Một đạo kiếm khí, cùng kia đạo quang mang cơ hồ đồng thời khởi xướng, chém về phía Đại Thiên Tôn.

Làm!

Một cụ tượng thần, ra hiện tại Đại Thiên Tôn trước người, chặn lại đạo kiếm khí kia.

Trí Tuệ Thần Tướng cười lạnh nói: “Chương Ân, người cùng Quảng Việt hay là một chút tiến bộ cũng không có, cao bao nhiêu cảnh giới, cũng còn là thói quen trốn đang âm thầm đánh lén, không cảm thấy mất mặt sao?”

Lúc trước một ít Đạo Quang bó buộc, chính là Chương Ân Thiên Vương đánh tới.

Đây hết thảy nói rất dài dòng, nhưng trên thực tế, cũng là phát sinh ở điện quang Thạch hỏa một sát na, ngay cả nháy mắt công phu : thời gian cũng chưa tới, thứ hai thứ tám cùng thứ mười ba vị Thiên Tôn, cũng đã thân vẫn Đạo tiêu, chết tại đây

Vĩnh Hằng Chi Địa địa ba mươi thành là bầu trời bao la trung.

“Trí khôn, quả nhiên là người, người không cần đặc ý, lần này, ta chắc chắn người tan xương nát thịt!” Xa xôi vũ trụ Hư Không, truyện tới một cực độ thanh âm lạnh như băng:

“Người lại đứng ở Thiên Vương cái thứ bảy tiểu trên bậc thang, đáng tiếc, bốn tôn đã đứng ở Thiên Vương thứ chín tiểu bậc thang đỉnh thượng! Người lấy cái gì theo đầu?”

Đại Thiên Tôn vẻ mặt bình tĩnh xen vào nói: “Lấy cái gì đầu với người? Chương Ấn, người thấy ngu chưa? Người không nhìn thấy trí khôn trước người cái kia pho tượng đỉnh sao? Đó là Đại Khí.

.

.

Loại người như người không có kiến thức hàng, sẽ không phải không nhận ra sao? Ha ha ha!”

Đại Thiên Tôn vừa nói, lại nói: “Quảng Việt, người này đạo kiếm khí không có thương tổn được ta, có hay không cảm thấy bất ngờ? Nhìn thấy này tượng thần bộ dáng nhìn quen mắt không? Tại sao không nói chuyện? Sẽ không phải là bị sợ ngây người sao? Lại gặp được Vĩnh Hằng , người có muốn hay không hấn? Hôm nay, ta liền muốn dùng Vĩnh Hằng tượng thần, đè chết người vong ân phụ nghĩa súc sinh!”

“Người.

.

.” Vũ trụ Hư Không chỗ sâu, Quảng Việt Thiên Vương vừa sợ vừa giận nhìn Đại Thiên Tôn, càng xem càng là nhìn quen mắt, phỏng phất đã gặp nhau ở nơi nào người này một loại, nhưng hoàn toàn nghĩ không ra, này đối với hắn mà nói, là một việc chuyện bất khả tư nghị tình.

“Làm sao, có phải hay không nhìn nhìn rất quen mắt?” Đại Thiên Tôn khẽ mỉm cười, sau đó trong giây lát té lên chọn ở trước người tượng thần, hướng mấy chục vạn Hắc giáp quân cùng Chí Tôn đội ngũ hung hăng đập tới.

Tượng thần trong nháy mắt lớn hơn vô số lần, tản mát ra cái kia loại trầm trọng áp lực, để cho tất cả Hắc giáp quân cùng những thứ kia Chí Tôn cửa sắc mặt đại biến, vô số người trong nháy mắt nghĩ tới bốn chữ.

Tai hoạ ngập đầu!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 628: Thức Tỉnh!

>

Ẩn thân ở vũ trụ trong hư không Quảng Việt Thiên Vương cùng Chương Ẩn Thiên Vương bị Đại Thiên Tôn cho chen nhau đổi tiền mặt được cơ hồ nói không ra lời, hai vị Thiên Vương trong lòng cũng không có so sánh với nghi ngờ, bọn họ hiện tại đã có thể xác nhận một chuyện, vị này ra khỏi miệng châm chọc bọn họ Thiên Vương thứ sáu tiểu trên bậc thang cường giả, tuyệt đối là biết bọn họ.

Quảng Việt Thiên Vương thanh âm lạnh như băng truyền đến: “Người đến tốt cùng là ai? Giấu đầu lòi đuôi hạng người, cũng dám khẩu xuất cuồng ngôn?”

Đại Thiên Tôn cười ha ha: “Giấu đầu lòi đuôi? Quảng Việt, lời này ngươi cũng không biết xấu hổ nói ra khỏi miệng, ta tại sao phải muốn ngươi ta là người như thế nào? Muốn biết lời của, một hồi ngươi chết sau hỏi ngươi những thứ kia chó săn tốt lắm! Nga, đúng rồi, một hồi ngươi sẽ hồn phi phách tán, muốn chuyển thế sống lại, cũng không thể! Cho nên, ta nhin chết ngươi! Ta liền không nói cho ngươi ta là ai!”

Không có bị chém giết Đệ Lục Đệ Thất Đệ Cửu ba vị Thiên Tôn, thì đều có chút bị sợ cháng váng, không nghĩ tới địch nhân thật không ngờ cường thế, vừa ra tay liền như Lôi Đình Vạn Quân một loại, đưa bọn họ sáu vị Thiên Tôn trong ba mạnh nhất đích mưu tròng chém giết, nguyên thần cũng không có thể chạy trốn!

Đây cũng là triệt triệt để để thân vẫn đạo tiêu!

Khác xem bọn hắn mới vừa còn đang ngang ngược can rở cuồng tiếu, đó là bởi vì bọn họ cảm thấy phía sau có Quảng Việt cùng Chương Ẩn hai vị này Thiên Vương, mà nay hai vị Thiên Vương riêng của mình một kích, thế nhưng tất cả đều bị đỡ, cho dù đây không phải là toàn lực của bọn hắn một kích, nhưng Trí Tuệ Thần Tướng cùng người Thiên Vương thực lực,

cũng đủ để khiến bọn họ sợ kinh hãi.

Chớ nói chi là kia hai kiện treo ở bọn họ trước người Đại Khí!
Đây chính là Đại Khí a!

Vĩnh Hằng Chi Địa này vô mấy năm qua, cũng chưa từng thấy qua loại này cường đại bảo vật, bọn họ thật sự là Hồn Thác Tinh kia man di rơi ở phía sau thế giới ra tới?

Hay là nói, càng hoang vu địa phương càng có thể khai quật bảo vật? Khả năng này, chính bọn hắn đều không tin, Vĩnh Hằng Chi Địa chín mươi chín ngôi Đại Thành, mỗi một tòa thành đô tương đương với một độc lập thế giới, này vô mấy năm qua, cũng không còn thấy nơi này khai quật quá một Tiên Thiên bảo vật, Hồn Thác Tinh cái loại này rơi ở phía sau thế giới, vừa làm sao có thể sẽ có?

Đệ Lục Đệ Thất Đệ Cửu ba vị Thiên Tôn giờ phút này ngay cả đại khí cũng không dám nhiều thở gấp một ngụm, trong lòng vừa biệt khuất vừa may mắn, biệt khuất chính là uy phong lẫm lẫm, nhưng gặp gỡ đánh đòn cảnh cáo, may mắn cũng là thiếu thực lực của bọn họ không tới Thiên Vương cảnh giới, nếu không, sợ rằng giờ phút này cũng nguy rồi độc thủ.

Chỉ bất quá cảm giác như vậy, thật sự chính là.

.

.

Làm cho người ta phát điên a!

So sánh với ba người bọn hắn càng thêm phát điên, là Chương Ấn Thiên Vương cùng Quảng Việt Thiên Vương hai vị này.

Bọn họ tự chưa từng thấy như vậy không có phẩm Thiên Vương cường giả, giấu đầu lòi đuôi không nói, lại còn như thế lớn lối, nào có một chút điểm Chúa Tể Giả phong phạm?

“Tốt, ngươi đã không muốn nói, ta đây cũng lười nhiều lắm hỏi, đừng tưởng rằng ngươi có một tông Đại Khí hộ thân, ta liền nài sao ngươi không được.” Quảng Việt Thiên Vương giờ phút này ngược lại bình tĩnh trở lại, hắn mâu quang lóe lên, quăng xuống phía dưới Phương, rơi vào Quảng Hàn Tuyết trên người, nhàn nhạt hỏi: “Hàn Tuyết, ngươi có khỏe?”

Quảng Hàn Tuyết thân thể khẽ run lên, một bên Đẳng Phi vươn tay, kéo qua Quảng Hàn Tuyết tinh tế mềm mại eo, đem nàng ôm ở trong ngực.

Quảng Hàn Tuyết tựa vào Đẳng Phi trên người, cảm nhận được Đẳng Phi trên người truyền đến ấm áp, chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn về phía thâm thúy vũ trụ Hư Không, mặc dù không nhìn thấy người nọ, nhưng nàng lại biết, người nọ nhất định đang nhìn nàng.

Quảng Hàn Tuyết vẻ mặt hồ hững, nhàn nhạt nói: “Người là ai?”

Nếu như Quảng Hàn Tuyết đại âm ỉ mắng to, hoặc là giận dữ mắng mỏ chỉ trích, hoặc là yên lặng rơi lệ, Quảng Việt Thiên Vương tâm tình sợ rằng cũng sẽ tốt hơn một chút, hắn nghĩ đến quá gấp lại được Quảng Hàn Tuyết, nàng vô số loại phản ứng, duy chỉ có không có nghĩ qua loại này.

Nàng lại.

.

.

Không nhìn hắn!

Không nhìn hắn cái này đem nàng dẫn tới trên thế giới này người!

Thật là quá đáng!

Cái kia giấu đầu lòi đuôi Thiên Vương cường giả, cũng không có Quảng Hàn Tuyết như vậy để cho hắn tức giận.

“Người.

.

.

Nói.

Cái gì?” Quảng Việt cơ hồ là một một bữa, nghiền răng nghiền lợi thanh âm, từ thâm thúy vũ trụ chỗ sâu truyền đến, trong thanh âm hàm chứa trong thiên địa chí cao cách, hiệp Lôi Đình tức giận.

Khấp vòm trời, cũng bởi vì Quảng Việt Thiên Vương tức giận mà trở nên rung chuyển không chịu nổi, gần như muốn sụp xuống.

“Người cái này, không biết xấu hổ đồ, nhìn thấy ta, lại dám nói lời như thế? Hơn nữa, người còn đi theo Vĩnh Hằng thứ chín thế cái này chết tiệt món lòng, ta muốn giết người!” Quảng Việt Thiên Vương càng nói càng giận, Quảng Hàn Tuyết, từng một lần là hấn đột phá Thiên Vương cảnh giới hy vọng, mà nay, cái này hy vọng không có.

Trăm vạn năm sau, hấn lại một lần nữa bại ở người nam nhân kia trên tay, cảm giác như vậy, để cho đã tấn chức Thiên Vương cao cảnh giới, đạo tâm chắc chắn vô cùng Quảng Việt sinh ra một loại không cách nào không chế tức giận tâm tình.

Hấn muốn trước hết giết Quảng Hàn Tuyết, đang ở Vĩnh Hằng thứ chín quen mặt trước, đem nàng chém giết, sau đó, hôn lại tay đem Vĩnh Hằng thứ chín thế, đánh tới hồn phi phách tán! Hưu!

Hàn quang hiện ra, từ thâm thúy mênh mông vũ trụ chỗ sâu, ít dung người suy tư, sau một khắc, Quảng Việt Thiên Vương dĩ nhiên cũng làm đã đến Đẳng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết trước mặt trước.

Thiên Vương chí cao cảnh giới cuộn cuộn áp lực, giống như lũ bất ngờ, giống như tuyết lở, muốn đem che ở trước mặt hết thầy đầy đều!

Loại này kinh khủng áp lực, chẳng phân biệt được địch ta, trên bầu trời mấy chục vạn Hắc giáp quân cùng Chí Tôn đại quân, bị áp bách được trực tiếp quỳ xuống, cả người run rẩy.

Đằng Phi cái này trận doanh trong tất cả Chí Tôn cảnh giới cường giả, cảm thụ hơn rõ ràng nhất, thân thể đều có loại phát nứt vỡ cảm giác.

Quảng Việt cảnh giới quá cao, tốc độ của hắn quá là nhanh, căn bản không nhìn khoảng cách, không nhìn không gian, ngay cả Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng, cũng căn bản không còn kịp nữa cản hắn.

Đây chính là Quảng Việt Thiên Vương cùng Chương Ấn Thiên Vương đối mặt Đại Khí cũng không hoảng hốt căn nguyên chỗ ở.

Người cầm lấy cường đại trở lại vũ khí, nhưng người tốc độ không có ta mau!

Người đánh không đến ta!

Cái này như cùng một cái hài tử cầm trong tay lưỡi dao sắc bén, chỉ sợ này lưỡi dao sắc bén chém sắt như chém bùn, nhưng bởi vì lực lượng cùng tốc độ nguyên nhân, căn bản tự không khả năng là người trưởng thành đối thủ.

Có Đại Khí Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng, ở Quảng Việt cùng Chương Ấn hai vị Thiên Vương trong mắt, hãy cùng cầm trong tay lưỡi dao sắc bén hài tử không có quá lớn khác nhau!

Có lẽ, so với cái kia hài đồng có thể mạnh một chút, có thể lợi dụng Đại Khí tự vệ, nhưng muốn sử dụng Đại Khí giết bọn hắn, kia căn bản là chê cười!

“Tiểu, ngươi cho ta chịu chết đi!” Quảng Việt Thiên Vương nổi giận, giơ tay lên, trong suốt trong sáng, tản ra tuyệt thế uy áp đích tay chương, trực tiếp phách về phía Quảng Hàn Tuyết đỉnh đầu, muốn đem Quảng Hàn Tuyết trực tiếp toi ở dưới chương!

Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết hai người khác nói động thủ, ngay cả Quảng Việt Thiên Vương trên người này cổ áp lực cũng căn bản không trụ được, Chí Tôn tuyệt đỉnh, cùng Thiên Vương tuyệt đỉnh chênh lệch, thật sự là lớn đến không thể đền bù, giống như lạch trời một loại, căn bản cũng không có biện

pháp gì vượt qua!

Thời gian ở nơi này một sát na, phẳng phát động lại ở một loại.

Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đại Thiên Tôn hai người mặt lộ vẻ hoảng sợ, tể ra Đại Khí, nghĩ phải trợ giúp Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết, bọn họ cũng không ngờ rằng, Quảng Việt Thiên Vương đồng dạng là không có bất kỳ giới hạn thấp nhất cường giả, đối mặt kém hấn vô số lần Đằng Phi cùng Quảng Hàn Tuyết, xuất thủ không có một chút điểm trong lòng gánh nặng.

Vũ trụ chỗ sâu Chưởng Ấn Thiên Vương, liếc Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng hai trong tay người Đại Khí, thêm thường nhỏ dãi, hơn nữa Trí Tuệ Thần Tướng mới vừa còn tể ra quá một thanh thần kiếm, nếu như không nhìn lầm lời của, đó là trong truyền thuyết Băng Ngọc Thần Kiếm!

Tam tông Đại Khí, ta ít nhất được thứ hai!

Cho nên, ở Quảng Việt Thiên Vương động thủ một sát na, Chưởng Ấn Thiên Vương, cũng xuất thủ!

Cái tát như thiên, lòng bàn tay hiện đầy ký hiệu, giống như nhất phương đứng ngay đích đại ấn, từ trên bầu trời đứng áp xuống tới, phách về phía Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng.

Quảng Hàn Tuyết rúc vào Đằng Phi trên người, trong hai tròng mắt không hề sợ hãi, nhìn Quảng Việt Thiên Vương, khoe miệng thậm chí chứa đựng vẻ lạnh như băng khinh thường nụ cười!

Đằng Phi ánh mắt vô cùng tinh khiết, nhìn xông về của mình Quảng Việt Thiên Vương, trong đầu trong lúc bất chợt giống như là nổ tung một loại, này tương mới gặp gỡ khuôn mặt, nhưng giống như là ở ngàn trăm vạn năm trước chỉ thấy quá vô số lần một loại, quen thuộc đến không thể nữa quen thuộc.

Đằng Phi thậm chí bật thốt lên kêu lên: “Quảng tiểu nhị!”

Ở thời gian, không gian cách hoàn toàn bị Quảng Việt Thiên Vương nắm trong tay dưới tình huống, Đằng Phi một tiếng này “Quảng tiểu nhị” rõ ràng vô cùng truyền lại đi ra ngoài, tất cả mọi người giống như là bị thời gian động lại ở một loại, nhưng

thanh âm này, nhưng không có chút nào cản trở truyền vào trong tai của bọn hắn.

Vô luận là người nào, địch ta song phương, nghe thấy cái thanh âm này phản ứng đầu tiên, tất cả đều có loại muốn hỏng mất cảm giác.

Đường đường Tam Đại Thiên Vương một trong, Vĩnh Hằng Chi Địa Chúa Tể Giả, lại gọi quảng tiểu nhị?

“A!”

Đằng Phi phát ra một tiếng thống khổ vạn phần kêu to, trong đầu trong nháy mắt xuất hiện vô số hình ảnh, để cho hắn cái này Chí Tôn đỉnh cảnh giới cường giả cũng không cách nào nhìn được, viễn cổ.

.

.

So sánh với viễn cổ còn Cổ lão.

.

.

Đếm không hết hình ảnh, ở ức một phần vạn giây một sát na, toàn bộ tràn vào đến Đằng Phi trong đầu đi.

Cả biên tinh thần thức, giống như cuộn cuộn nổi lên Phong Bạo một loại, một mảnh hỗn loạn.

Quảng Việt Thiên Vương con người chợt mở rộng, ánh vào trong mắt của hắn, là Đằng Phi xem ra lạnh như băng chí cực mặt.

Phảng phất thời không thác loạn một loại, ra hiện tại Quảng Việt Thiên Vương trong mắt, cũng là đếm trăm vạn năm trước, hắn lần đầu tiên nhìn thấy cái kia khuôn mặt!

“Đại ca.

.

.” Quảng Việt Thiên Vương minh biết mình lúc này, hắn là một cái tát chụp chết Quảng Hàn Tuyết, sau đó lại đứng chết Đằng Phi, trong lòng của hắn rất rõ ràng.

Nhưng hắn vẫn chẳng biết tại sao, hoàn toàn không cách nào không chế suy nghĩ của mình.

Mà Đằng Phi cũng đồng dạng là đau đến không muốn sống, cả người cơ hồ có loại muốn nổ tung muốn hỏng mất cảm giác, cái loại này thống khổ, làm cho người ta thậm chí nghĩ nhanh chóng muốn chết!

Quảng Hàn Tuyết còn lại là thật chắc rúc vào Đằng Phi trong ngực, trên mặt vẻ mặt thậm chí cũng không có chút nào biến hóa, khóe miệng kia bôi giễu cợt nụ cười còn đang.

Thời gian cùng không gian cách, vào giờ khắc này, xảy ra kịch liệt thác loạn, Quảng Hàn Tuyết cùng Đằng Phi chắc kẻ cùng một chỗ, nhưng hai người kinh nghiệm thời gian không gian pháp tắc nhưng hoàn toàn bất đồng!

Quảng Việt Thiên Vương giống như trước cũng là!

Đây hết thấy, trên thực tế tới là hàng tỉ một phần vạn giây một sát na, nhưng bởi vì vì thời gian cùng không gian pháp tắc tác dụng, nhưng làm cho người ta một loại Vĩnh Hằng cảm giác!

“Vĩnh Hằng.

.

.

Vĩnh Hằng.

.

.” Đằng Phi trong miệng lâm bảm tự nói, đột nhiên, hắn một đôi mắt, bắn ra hai đạo có thể xuyên thủng hết thấy cách quang mang, bắn về phía gần trong gang tấc Quảng Việt Thiên Vương, kìm lòng không đậu phát ra rống to một tiếng: “Quảng

tiểu nhị, người dám giết ta sao?”

“Đại ca.

.

.

Ta, ta không dám, ta.

.

.

Ta không dám, đại ca.

.

.

Ta sai lầm rồi! Tiểu nhị sai lầm rồi!” Quảng Việt Thiên Vương trong lòng, rõ ràng đến không thể nữa rõ ràng, hắn hiện tại nhất cần việc cần phải làm, chính là một cái tát vồ xuống, đem hai người này cũng chụp chết, cái thế giới này, cũng là thanh tịnh!

Nhưng hắn vẫn làm không được!

Hắn thậm chí hoàn toàn không cách nào khống chế chính hắn!

Hiện tại Quảng Việt Thiên Vương, cả người tựa giống như tinh thần thác loạn một loại, bị ngành sanh sanh đích.

.

.

Phân liệt thành hai người!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 629: Duy Ngã Độc Tôn!

>

Ở thời gian cùng không gian cách dưới tác dụng, mọi người thân thể cơ hồ cũng đọng lại ở vũ trụ trong hư không, thân không thể động, nhưng suy nghĩ tuy nhiên cũng ở, Quảng Việt Thiên Vương lời của, vang dội cả không gian vũ trụ, rõ ràng vô cùng truyền vào mỗi người trong tai!

Phốc!

Đăng Phi hai mắt bắn ra hai đạo quang mang, bắn vào đến Quảng Việt Thiên Vương trong mắt.

Huyết quang tóe lên!

Đó là thuộc về Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới cường giả máu, một giọt máu, đủ để giết chết Chí Tôn!

Huyết quang chậm rãi nổ tung!

Nhìn qua quỷ dị, huyền lệ, và vô cùng lãnh diễm!

Sưu!

Hai đạo quang mang xuyên qua Quảng Việt Thiên Vương hai mắt, từ hắc cái ót trung bắn ra, ở nơi này tám không gian vũ trụ trung, hóa thành hai đạo rừng rực cầu vòng, bắn về phía Chương Ấn Thiên Vương chụp được tới che trời cái tát.

Phốc! Phốc!

Kia cái tát thượng ký hiệu, bị đánh trúng nát bấy!

Che khuất bầu trời khổng lồ bàn tay, trực tiếp bị tia sáng xuyên thủng!

Kia tia sáng như cũ không có ngừng nghỉ, bắn về phía mênh mông vô tận vũ trụ Hư Không, vừa nổ nát không biết bao nhiêu viên tinh thần!

Cả vũ trụ cũng rung chuyển không chịu nổi, run rẩy lên, lấy ức diễm nhớ đích tinh thần trung, bắn ra tinh thuần năng lượng,

nhất tề bắn về phía Đằng Phi!

Oanh!

Đằng Phi trên người, bộc phát ra Vô Lượng Quang, cùng ức
điềm tinh thần bắn tới tinh thuần năng lượng dung hợp ở
chung một chỗ.

Quảng Việt Thiên Vương trong lòng trong lúc bất chợt trở nên
vô cùng thanh minh, hấn thoáng cái giống như là thông suốt
một loại, rốt cục hiểu năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ, tại sao phải
lựa chọn bị hấn ám toán.

Này, là một lớn đến khó có thể tưởng tượng hãm hại!

Là co lại bao quát cả vũ trụ cuộc!

Đem mọi người, cũng tính toán ở bên trong.

Khi hấn tự cho là nắm giữ cả vũ trụ cách thời điểm, cho hấn
một kích trí mạng!

Năm xưa Vĩnh Hằng, trở lại!

Mang cho hấn, là như cũ không thể ngăn cản bá chủ khí thế!

Chương Ấn Thiên Vương hoảng sợ vô cùng phát hiện, của
mình một cái cánh tay.

Thế nhưng bắt đầu hóa thành vô số quang mưa.

Tiêu tán ở nơi này tấm vũ trụ trong hư không, hấn một thân
Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới lực lượng, cũng tùy theo
tiêu tán.

Tùy theo trừ khử, căn bản là không cách nào không chế!

Hấn cách, hấn nói.

Tại này cô lực lượng thần bí trước mặt, yếu ớt được rồi tinh rồi
mù, căn bản cũng không có bất kỳ năng lực chống cự!

Phát hiện này, để cho hấn sợ hãi đến mức tận cùng, cường đại
vô cùng Thiên Vương tuyệt đỉnh trái tim, giống như là muốn
nhảy ra một loại!

Hấn há mồm ra, giống như là rời đi nước cá, muốn kêu to, rồi
lại phát không ra một chút thanh âm.

Cả vũ trụ Hư Không.

Nơi cũng là loại này mạnh mẽ vô cùng đại đạo cách, cùng này tâm vũ trụ bản thân cách phát sinh jī Liệt va chạm.

Theo ánh mắt hần lỗ thủng, có thể trực tiếp nhìn thấu đi ra ngoài.

Hần hoảng sợ kêu.

Cầu Vĩnh Hằng Chi Chủ vòng qua hần, nhưng trên thực tế.

Hần sâu trong nội tâm, nhưng căn bản không phải như vậy ý nghĩ, hần muốn vận dụng vô thượng cách, thi triển kinh thiên đại thuật, đem Đẳng Phi cùng Quảng Hàn Tuyệt đánh chết.

Ý nghĩ này, như cũ không có tản đi.

Nhưng miệng hần kêu đi ra, cũng là ngay cả đầu đường cuộn cuộn cũng không sợ cầu xin tha thứ lời nói.

“Quảng tiểu nhị, người đang ở đây cầu ta bỏ qua người sao?” Đẳng Phi cả người khí thế thay đổi hoàn toàn, thân thể của hần, hần tướng mạo, mặc dù không có phát sinh một chút điểm thay đổi, nhưng trên người cũng là nhiều hơn một cổ Duy Ngã Độc Tôn khí thế, loại khí thế này, tràn ngập cả vũ trụ! Cùng đại đạo cách dung hợp ở chung một chỗ, làm cho người ta tuyệt vọng!

“Đại ca, đại ca, cầu người nhìn ở năm đó chúng ta ở chung một chỗ nhiều năm đích tình chia lìa, tha cho ta đi, tiểu nhị sai lầm rồi, tiểu nhị thật sai lầm rồi!” Quảng Việt Thiên Vương Quân không được miệng của mình, giống như một con chó vẫy đuôi mừng chủ chó, nhưng hần trong con người, cũng là lóe ra điên cuồng giãy dụa tia sáng, sâu trong nội tâm ở reo hò: Đây không phải là ta nghĩ muốn nói! Đây không phải là ta muốn biểu đạt! Ngay cả không phải là người Vĩnh Hằng Chi Chủ đối thủ, ta Quảng Việt chỉ sợ chết, cũng sẽ không hướng người cầu xin tha thứ!

Đáng tiếc chính là, ở cao nhất cách trấn áp, Quảng Việt thân bất do kỷ!

“Ha ha ha ha!” Đẳng Phi cất tiếng cười to, nhưng trên mặt cũng là không nhìn thấy một chút điểm nụ cười, nhưng tiếng cười kia, cũng đủ làm cho người nan kham đến chết.

“Quảng tiểu nhị, ngươi cho rằng năm đó ta liền không có nhìn ra ngươi là hạng người gì sao? Ngươi tinh thông thời diễn thuật, hay là ta nộp đưa cho ngươi! Ngươi cho ta tựu cái gì cũng không biết sao?” Đẳng Phi thanh âm lạnh như băng, truyền khắp cả vũ trụ Hư Không: “Ta chỉ là muốn xem một chút, giả bộ ngu cộng thêm không biết xấu hổ loại thủ đoạn này, ngươi đến tốt cùng có thể xử dụng tới khi nào? Ngươi không để cho ta thất vọng, trăm vạn năm sau, gặp lại sau ngươi, hay là cái bộ dáng này, ngươi, mặc dù đã đạt đến Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới, nhưng ngươi như cũ, không được!”

Đẳng Phi vươn ra một ngón tay, ở Quảng Việt Thiên Vương trước mặt trước quơ quơ, sau đó hung hăng một bạt tai rút ra tới!

Ba !

Quảng Việt Thiên Vương mặt, nhanh chóng sưng lên, trong con ngươi lóe lên điên cuồng hận ý cơ hồ muốn bốc cháy lên.

“A a a a a!” Quảng Việt Thiên Vương đột nhiên phát ra một trận rung trời rống giận: “Vĩnh Hằng, ngươi trước tám lần chuyển thế, linh hồn cũng bị ta đánh cho hồn phi phách tán, ngươi là làm sao làm đến đúng là âm hồn bất tán!”
Cái vấn đề này, ở Quảng Việt Thiên Vương sâu trong nội tâm, đã tồn tại vô số năm.

Từ Vĩnh Hằng Chi Chủ lần đầu tiên linh hồn Luân Hồi Giả xuất hiện, bị hắn đánh tới hồn phi phách tán bắt đầu, mãi cho đến hôm nay, Quảng Việt cũng không có chuẩn bị hiểu, đây hết thấy rốt cuộc là tại sao.

Tại sao người nguyên thân bị hủy, linh hồn bị đánh nát, còn có thể xuất hiện thứ hai thế, thứ ba thế, một cho tới hôm nay thứ chín thế?

Đẳng Phi cười lạnh nói: “Ngươi thật tò mò cái vấn đề này? Ha ha, ta mạn phép không nói cho ngươi!”

Phốc!

Quảng Việt Thiên Vương rút cục không nhìn được, một ngụm máu tươi phun ra, nhưng ngay sau đó, thân thể của hắn dấy lên hừng hực hoả diễm, này hoả diễm ngay cả Hư Không cũng có thể cháy sạch than sập xuống, là Quảng Việt Thiên Vương bốn mạng chi hỏa!

“Hỏa ngục!”

Quảng Việt Thiên Vương cảm giác mình rút cục tránh thoát này loại kinh khủng cách, khẩn cấp muốn chém giết trước mắt cái này để cho hắn linh hồn cũng bị run rẩy người, về phần trong lòng những thứ kia nghi vấn, cũng khiến chúng nó gặp quỷ đi đi!

Chỉ cần giết Vĩnh Hằng thứ chín thế, hết thấy, cũng là cũng kết thúc!

Này hoả diễm từ Quảng Việt trong thân thể bay ra, tạo thành một mười trượng Phương Viên củi, vô số ký hiệu ở trong hỏa diễm toát ra, từng cái ký hiệu phía trên, cũng ẩn chứa vô tận đại đạo cách lực, từng cái ký hiệu, cũng đại biểu bất đồng Đạo cùng pháp.

“Kết thúc sao!” Quảng Việt Thiên Vương rống giận.

Thật ra thì Đằng Phi tông thủy chí chung, kinh nghiệm trạng huống cùng Quảng Việt Thiên Vương cơ hồ giống nhau!

Hắn cũng đồng dạng là thống khổ vạn phần, cái loại này linh hồn cơ hồ bị đập vỡ vụn tư vị, thật làm cho người ta nghĩ mau muốn chết, trong đầu trong lúc bất chợt nhiều ra tới những thứ kia trí nhớ, ở cùng hắn vốn là trí nhớ dung hợp trong quá trình, cho hắn mang đến vô cùng thảm thiết thống khổ.

Cái loại này cửu thiên thập địa Duy Ngã Độc Tôn khí thế, căn bản là không thuộc về hắn, há mồm kêu lên quảng tiểu nhị, nói ra những lời đó đồng thời, Đằng Phi sâu trong nội tâm, cũng không phải là đặc biệt nhận đồng, bởi vì ...! này chút ít trí nhớ, phảng phất cùng hắn không có bất cứ quan hệ nào, hắn bản tâm, cũng không ủng hộ những thứ này trí nhớ!

Nhưng những thứ này trí nhớ cũng đang liều mạng giống nhau cùng hắn dung hợp, Đằng Phi muốn cự tuyệt, nhưng căn bản cự tuyệt không được!

Bất quá có một chút, hắn so sánh với Quảng Việt Thiên Vương

muốn khá hơn một chút chính là, hắn cũng không có bị thương!

Quảng Việt Thiên Vương đại đạo công kích, đối với hắn mà nói, căn bản cũng không có bất cứ tác dụng gì!

Theo trong đầu trí nhớ là không Đoạn dung hợp, Đằng Phi cảm giác mình đối với Đạo cùng pháp hiểu, cũng đến một cao hơn tầng thứ, kia cấp độ, là quá khứ vĩnh viễn cũng không nghĩ tới!

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh! Phanh! Phanh! Phanh!

Liên tiếp bảy tiếng nổ, ở Đằng Phi trong thân thể phát ra, kia bảy con mạch cho Đằng Phi hao tổn tâm cơ, cũng căn bản không cách nào mở ra kinh mạch gân cốt cùng xiềng xiếc, thuộc về Thiên Đạo năm mươi đầu mạch trung còn dư lại cái kia bảy con đầu mạch, theo trí nhớ mảnh nhỏ là không Đoạn dung hợp, theo trong vũ trụ ức diễm tinh thần tinh thuần lực lượng rót vào, thế nhưng ở cùng một thời gian, âm âm mở ra!

Giống như là bại đề nước lũ một loại, Đằng Phi thân thể trong năm mươi bảy nơi đầu mạch bỗng nhiên thông hiểu đạo lý!

Thực lực của hắn ở bỗng nhiên tăng vọt!

Đột phá!

Thiên Vương cảnh giới thứ nhất tiểu bậc thang.

Đột phá!

Thiên Vương cảnh giới người thứ hai tiểu bậc thang!

Đột phá!

Đột phá!

Đột phá!

.

.

Mãi cho đến Thiên Vương cảnh giới thứ chín tiểu bậc thang đỉnh, Đằng Phi thậm chí đụng chạm đến một tầng khác Đạo cùng pháp, trong thân thể cuồng bạo mệnh mông lực lượng, cuối cùng dừng lại.

Nhìn vậy khôn của mình hỏa ngục lao lung, Đằng Phi khoe miệng, nổi lên vẻ nụ cười lạnh như băng, giờ tay lên chính là một quyền!

“Hư Vô Sinh Hồn Độn!”

Vô Địch Quyền Pháp quyền thứ nhất, đánh ra tới, cũng là thuộc về Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới Đạo cùng pháp, đại thuật tiền giai làm Thần Thuật, trực tiếp đem vây khốn hấn hỏa ngục lao lung cho đánh vỡ.

Một bước bán ra, Đằng Phi theo tay vung lên, Hắc Văn Kim Tinh tượng thần cùng Chí Tôn Đỉnh toàn bộ thu hồi, đồng thời, cũng đem cạnh mình người, toàn bộ thu vào tượng thần thể giới trong đi.

“Hồn Độn Sử Sinh Nhất!”

Vô Địch Quyền Pháp thứ hai quyền, hung hăng oanh ở Quảng Việt Thiên Vương trên thân thể, loại lực lượng này, để cho tảng lớn là bầu trời bao la cũng trực tiếp mở tung , xuất hiện đêm không hết hắc động.

Vô Địch lực lượng sinh ra đáng sợ ba động, để cho vô số Hắc giáp quân cùng những thứ kia Chí Tôn cường giả, thân thể rồi rít nổ bung, hóa thành tảng lớn huyết vụ, huyết vụ vừa trong nháy mắt bị bốc hơi lên.

Khấp vũ trụ Hư Không, không có lưu lại một chút điểm dấu vết!

Quảng Việt Thiên Vương thân thể bị đánh bay, Đằng Phi một bước đuổi theo, Thiên Nhai Chỉ Xích, không nhìn thời gian, không gian cùng khoảng cách, đi thẳng tới Quảng Việt Thiên Vương phụ cận, lần nữa đánh ra Vô Địch Quyền Pháp.

“Nhất Sinh Nhị!”

Bang bang!

Quảng Việt Thiên Vương hai cái cánh tay, bị sinh sôi đánh nát, hóa thành điểm một cái quang mưa, tiêu tán ở vũ trụ trong hư không.

Loại này đả thương, cho dù hấn có thể sống sót, cũng là vĩnh viễn cũng không nhưng chữa trị không thể nghịch chuyển, tựa như Quảng Việt Thiên Vương mò mẫm rụng hai mắt cùng trên đầu kia hai động!

Đây mới thực là đại đạo vết thương, trừ phi Quảng Việt Thiên

Vương một ngày kia có thể vượt xa Đằng Phi tầng thứ cùng cảnh giới, nếu không, hắn sẽ vĩnh viễn mất đi hai mắt, vĩnh viễn ở trên đầu mở hai động, vĩnh viễn không có cánh tay!

Thương!

Một tiếng to rõ vô cùng kêu ngâm, một thanh Hắc Kiếm, ra hiện tại Đằng Phi trong tay.

Chà!

Một đạo hắc mang thoáng hiện.

Quảng Việt Thiên Vương cặp chân bị chém xuống.

“Ha ha ha, Chiến Thần! Chiến Thần! Người rốt cục trở lại! Ô ô ô, Chiến Thần, lão Hắc rất nhớ người!” Để cho tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm chính là, thanh kiếm này ở chém xuống Quảng Việt Thiên Vương cặp chân sau, thế nhưng phát ra cuồng tiếu, tiếng cười kia quanh quẩn khắp vũ trụ Hư Không.

Cuộc chiến tranh này trung may mắn còn sống sót xuống tới mọi người, ở sau vô số năm dậm , mỗi khi nhớ tới ngày đó một màn, sẽ gặp sợ hãi vạn phần, đêm không thể ngủ, tu vi cơ hồ toàn bộ trên diện rộng rút lui.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 630: Giết Thiên Vương!

>

“Quảng tiểu nhị, năm đó hại ta lúc, có từng nghĩ tới hôm nay?” Đẳng Phi trên người tản ra cửu thiên thập địa Duy Ngã Độc Tôn khí thế, cầm trong tay Hắc Kiếm, Chí Tôn Đỉnh cùng Hắc Văn Kim Tinh tượng thần treo cách đỉnh đầu, nhìn không có tứ chi, mù hai mắt Quảng Việt.

Hết lần này tới lần khác, Quảng Việt nguyên thân đang ở tử phủ trong, bị Đẳng Phi khí thế trên người vững vàng chế trụ, muốn đi ra ngoài cũng căn bản không cách nào làm được!
“Vĩnh Hằng! Được làm vua thua làm giặc, cần gì như thế hành hạ ta?” Quảng Việt Thiên Vương thanh âm gào thét, xỏ xuyên qua cả vũ trụ, giống như là ống thổi gió một loại, thanh âm tàn phá không chịu nổi: “Nhưng cầu vừa chết!”
“Nhưng cầu vừa chết?” Đẳng Phi cười lạnh vô cùng rét lạnh.

“Ta niết bàn sau, linh hồn chuyển thế, đệ nhất thế, ở Vĩnh Hằng Chi Địa ba mươi ba thành, mới vừa tám tuổi, liền bị người thôi diễn đi ra ngoài, phái người tìm được, khi đó, ta sinh làm thánh, tám tuổi lúc, đã đạt tới Vương giả cảnh giới, nhưng bị người của người, rút gân nhổ ra cốt, lại dùng linh dược ngâm, hành hạ suốt ba mươi năm, đến ba mươi tám tuổi, mới bị ta tìm được cơ hội, tự sát mà chết.”
“Thứ hai thế, ở Vĩnh Hằng Chi Địa thứ bảy mươi sáu thành, một ít thế, ta trưởng thành là Hoàng cấp cảnh giới, bị người của người tìm được, hành hạ ta một trăm năm, đem ta sinh sôi hành hạ chết!”
“Thứ ba thế.

.”
“Thứ tư thế!”

“Thứ tám thế.

.

.”

“Quảng Việt, tự ngươi nói, ngươi cùng Chương Ân hai người, rốt cuộc được đến cỡ nào hận ta? Mới có thể sinh sôi hành hạ ta tám lần Luân Hồi? Để cho ta Sinh Tử không thể?” Đằng Phi trong con ngươi lóe ra trong trẻo lạnh lùng quang mang, nói:

“Ta là ân nhân của các ngươi, ta là đại ca của các ngươi, các ngươi này hai hèn hạ đồ, có phải hay không chỉ có như vậy hành hạ ta, mới có thể làm cho các ngươi trong lòng áy náy trở nên thiếu một ít? Nếu nói ân tương cừ báo, chính là vốn là hảo huynh đệ trở mặt thành thù, xa so sánh với báo thù càng thêm hung tàn, đang là bởi vì các ngươi thẹn trong lòng!”

Đằng Phi vừa nói, ngẩng đầu, nhìn về phía bị cách lực lượng trấn áp ở vũ trụ hư không Chương Ân Thiên Vương, hét lớn:

“Chương Ân, ta nói có đúng hay không?”

Chương Ân Thiên Vương giống như là một con cá chết, không cách nào phát ra âm thanh, một đôi mắt hướng ra phía ngoài lồi, sâu trong linh hồn đã sợ hãi đến mức tận cùng, hẳn không rõ, tại sao trạng huống của mình, nếu so với Quảng Việt còn hồng bét?

“Ha ha, ngươi nói rất đúng, Vĩnh Hằng, ta thừa nhận, ta không bằng ngươi, vĩnh viễn cũng không bằng ngươi! Ngươi lại có thể chịu được tám lần Luân Hồi bị ta hành hạ thống khổ, ả nhần cho tới hôm nay mới phát tác, ngươi năm đó chỉ sợ sớm đã biết cái kết quả này, ta nói không sai sao?” Quảng Việt Thiên Vương lớn tiếng gầm hét lên: “Ta cùng Chương Ân, giống như là hai đáng thương thằng hề giống nhau, bị ngươi trêu đùa.

Ngươi nói không sai, đích xác là bởi vì chúng ta thẹn trong lòng, cho nên mới phải làm tâm trọng thêm hành hạ ngươi, lúc ban đầu thời điểm, trong lòng ta vẫn rất áy náy, nhưng càng về sau, ta đã cảm thấy đối với ngươi nữa không cái gì áy náy, ta

làm sao hành hạ ngươi, cũng theo lý thường phải làm! Ta hành hạ ngươi càng rất, sẽ càng vui vẻ!”

Vũ trụ trong hư không Chưởng Ấn trong lúc bất chợt phát hiện mình có thể phát ra âm thanh, hẳn không khỏi phát tiết đường như giận dữ hét: “Nguyên Linh, mày thằng khốn kiếp này, ngươi năm đó khẳng định cũng đã cái gì cũng biết! Là ngươi bán đứng ta cùng Quảng Việt!”

“Ngươi cũng có mặt trách người khác?” Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng hai người lúc này cũng tất cả đều khôi phục như cũ, Đại Thiên Tôn lạnh lùng nhìn Chưởng Ấn Thiên Vương: “Năm đó chủ thượng đối với ngươi có nhiều tốt, ngươi trong lòng mình rõ ràng nhất!”

Trí Tuệ Thần Tướng lạnh lùng nói: “Nếu như không phải là chủ thượng dạy ngươi các loại đại thuật, ngươi Chưởng Ấn có thể trưởng thành là Thiên Vương? Ngươi có thể đạt cho tới hôm nay tu vi? Hai người các ngươi còn có mặt mũi đi mắng Nguyên Linh, ít nhất Nguyên Linh sẽ không giống các ngươi vô sỉ như vậy!”

Chưởng Ấn Thiên Vương nhìn Đại Thiên Tôn, đột nhiên bùng tỉnh đại ngộ nói: “Ta nói là ai, nguyên lai là ngươi, Đại Thiên Tôn, ngươi lại vẫn sống!”

“Ha ha, bản tôn vẫn sống hảo hảo, còn đang ngươi Tam Đại Thiên Vương ngồi trước đảm nhiệm quá vài giới Thập Đại Thiên Tôn đứng đầu đây!”

“A!” Không có tứ chi vừa mất bị mù Quảng Việt Thiên Vương phát ra kinh thiên động địa tiếng gầm gừ: “Nguyên lai là ngươi, ta mất bị mù, mất bị mù, cánh không có nhìn ra ngươi này dư nghiệt!”

Đằng Phi lúc này, đem Quảng Hàn Tuyết từ tượng thần trong thế giới thả ra, thân nhiên nói: “Hàn Tuyết, ngươi muốn cảm thú báo thù sao?”

Quảng Việt Thiên Vương nghe, không khỏi hô lớn: “Hàn Tuyết,, đích thân giết ta, kết thúc ta tội ác tánh mạng sao! Mau, mau giết ta đi!”

Quảng Hàn Tuyết nhìn Quảng Việt Thiên Vương thâm trầm vô cùng bộ dáng, nhất thời cũng ngăn người, thật sự của nàng là vô cùng thống hận Quảng Việt Thiên Vương, hận thấu xương, từng vô số lần nghĩ tới, một ngày kia, mình thật có cơ hội đích thân giết lờn của hắn, sâu trong nội tâm, đem là bức nào khoái ý?

Nhưng không nghĩ tới chính là, làm ngày này rốt cục đến thời điểm, nàng phát hiện mình thế nhưng đối với người này, một chút sát ý cũng không có, ngược lại cảm thấy hân như bây giờ tử, cũng đủ bi vừa đáng thương còn rất buồn cười.

“Này, chính là người vẫn theo đuổi, muốn lấy được sao?”
Quảng Hàn Tuyết trầm mặc một hồi, sâu kín nói: “Ta lúc còn rất nhỏ, người tự cho ta quán thâu, Vĩnh Hằng Chi Chủ như thế nào tà ác, như thế nào hèn hạ, như thế nào vô sỉ, người đem tự người nói, giống như Thánh Nhân một loại.

Những thứ này, ta không có tự mình trải qua, ta sẽ không đi hoài nghi.

Nhưng người đem ta dẫn tới cái này trong cuộc sống, chính là vì.

.

.

Vì đối với ta như vậy sao? Người có từng có như vậy trong nháy mắt, đem ta làm thành là nữ nhi của người quá?”
Quảng Việt cười lạnh nói: ” ta cho tới bây giờ sẽ không đem người là con gái của ta quá, ta chế tạo ra người tới, chính là muốn lợi dụng người, đối với ta mà nói, người chỉ là của ta trên người một giọt máu huyết, ta ăn hết người, đối với ta mà nói, sẽ không có bất kỳ trong lòng gánh nặng cùng áp lực.

Có người có bởi vì mút thỏa thích tay mình chỉ thượng ra một giọt máu mà cảm thấy tà ác cùng áy náy sao?”

“Người đang ở đây trộm đổi lại khái niệm, quảng tiểu nhị, nàng không phải là một giọt máu, nàng là một sống sờ sờ người, là một sinh động có linh hồn là tự nhiên mình độc lập suy nghĩ người!” Đằng Phi ở một bên lạnh lùng nói.

“Vậy thì như thế nào? Nàng là ta tạo nên, ta nghĩ đối với nàng như thế nào, kia là quyền lợi của ta!” Quảng Việt Thiên Vương cười lạnh nói: “Về phần người, Vĩnh Hằng, người

không có có tư cách gì tới chỉ trích ta, đừng cho là ta không biết người đang làm cái gì vậy.

Người năm đó đào hạ như vậy một cái thiên đại hãm hại, bố trí người lừa gạt cả vũ trụ cuộc, vì cái gì không phải là hôm nay sao? Thực lực của người, nhất cử đột phá đến Thiên Vương tuyệt đỉnh, chỉ kém nửa bước, có thể bước vào đến cao hơn trong lĩnh vực đi.

Đây không phải là người vẫn muốn muốn sao?”

“Thiên hạ này, có người sẽ như thế ngu xuẩn, bày loại này cục sao?” Đằng Phi buông xuống mí mắt, nhàn nhạt nói: “Trăm vạn năm thời gian, Quảng Việt, ta năm đó cũng đã đột phá Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới, chuyện này người khác không biết, người còn không rõ ràng lắm sao? Ta thật sự có kế hoạch của mình, bất quá, ta cho tới bây giờ không có tính toán quá các người, các người nghĩ muốn giết ta, chẳng lẽ ta ngay cả phản kháng cũng không thể sao?”

Quảng Việt hắc hắc cười lạnh, nhưng ngay sau đó giọng nói giễu cợt nói: “Bất quá ta hiện tại, cũng nhìn thấy một rất việc hay, Vĩnh Hằng, người đại khái là không nghĩ tới, linh hồn của người Luân Hồi cứu thế sau, tất cả đều sinh ra mình ý thức, hôm nay người, linh hồn đã không hề nữa đầy đủ, cho dù trước tám thế linh hồn đấu không lại người, nhưng cả đời này linh hồn, cái này gọi Đằng Phi tiểu tử, cũng không phải là người có thể dễ dàng đối phó, ha ha ha!”

“Đối phó? Ta tại sao muốn đối phó? Đây linh hồn vô luận biểu hiện như thế nào là không cùng, nhưng cuối cùng cũng là ta một người linh hồn, ý chí của bọn họ, cũng đại biểu ta từng có quá ý nghĩ!” Đằng Phi thản nhiên nói: “Mà ta muốn làm, chính là đem những thứ này linh hồn, hoàn mỹ dung hợp ở chung một chỗ.”

Quảng Hàn Tuyết ở Đằng Phi bên cạnh, bỗng nhiên than nhẹ một tiếng, nói: “Đằng Phi, giết hẳn rồi sao, ta.

.

.

Hạ thủ không được.”

Đằng Phi gật đầu, hấn để cho Quảng Hàn Tuyết đi ra ngoài, bất quá là muốn cho nàng mở ra cái này khúc mắc, bất quá bây giờ nhìn lại, tựa hồ không lớn dễ dàng.

Bất quá muốn thả quá Quảng Việt, chớ nói chính hấn, cho dù Quảng Hàn Tuyết, cũng sẽ không đáp ứng.

Giơ tay lên trung Hắc Kiếm, Đằng Phi ở vô số người nhìn soi mói, hướng Quảng Việt chỉ còn lại có đầu cùng nửa người trên thân thể, trực tiếp chém xuống!

Một đạo tiên diễm như lửa nguyên thần, theo Quảng Việt tử phủ, ở một kiếm này chém xuống trong phút chốc, rốt cục vọt ra, không có bất kỳ dừng lại ý tứ, tia sáng bùng lên, hướng vũ trụ chỗ sâu liền bay đi.

Phốc!

Hắc Kiếm thượng, bắn ra một đạo cầu vòng, hướng Quảng Việt nguyên thần đuổi theo.

“A!” Quảng Việt nguyên tưởng rằng Đằng Phi cho dù thức tỉnh rồi thuộc về Vĩnh Hằng Chi Chủ trí nhớ, tăng lên tới Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới, cũng không thể có thể đem một lòng chạy trốn nguyên thần của hấn bắt được.

Nhưng là không nghĩ tới, Đằng Phi thức tỉnh, không chỉ là cả đời này trí nhớ!

Trong tay của hấn cái thanh này Hắc Kiếm, cũng không phải là một thanh phổ thông kiếm!

Mà là nhất tông vượt xa Thần Hồn Vực, Chí Tôn Đỉnh cùng Hắc Văn Kim Tinh tượng thần này tam tông Đại Khí chính là Thần Khí!

Hắc Kiếm bản thân cũng đã nắm giữ đại vũ trụ cách, nó tầng thứ cao, căn bản không phải Quảng Việt có thể tưởng tượng.

Kia chạy trốn linh hồn, trực tiếp bị Hắc Kiếm chém thành hai nửa, thể lương tiếng kêu thảm thiết, vang dội cả không gian vũ trụ!

Làm vỡ nát vô số viên đại tinh, đánh chết đếm không hết Chí Tôn.

Hắc Kiếm thượng cầu vòng không ngừng, nhưng ngay sau đó đem Quảng Việt nguyên thân quấy đến nát nhè, đánh cho thành hàng tỉ mảnh nhỏ, hòa tan vũ trụ trong thiên địa.

Quảng Hàn Tuyết thân thể có chút dừng lại, trong giây lát phun ra một ngụm tiên huyết, nhưng cả người tinh thần, nhưng trở nên đã khá nhiều, một trong đôi mắt bắn ra lóe sáng quang mang, nhìn Đằng Phi thần nhiên cười: “Hắc cho đồ đặc của ta, ta đã cắt đứt, từ sau này, ta cùng hắc, nữa không chút nào liên quan!”

Biến tinh thần thức trung, đang gặp hành hạ Đằng Phi thở dài ra một hơi, hắc vốn là ý nguyện, cũng không nghĩ như vậy, bởi vì Quảng Hàn Tuyết là Quảng Việt máu huyết tạo nên, hắc rất sợ hoàn toàn chém Quảng Việt, đối với Quảng Hàn Tuyết có tạo thành nguy hại.

Nhưng cảm giác tỉnh Vĩnh Hằng Chi Chủ trí nhớ, nhưng là căn bản bất kể những thứ này, tựa hồ biết không sẽ cho Quảng Hàn Tuyết mang đến nguy hiểm giống nhau, không chút do dự xuất thủ.

Cái loại này mâu thuẫn suy nghĩ, thật giống như là linh hồn bị phân cách một loại, một lòng bên trong, thế nhưng có thể có hai loại ý nghĩ, hơn nữa còn lẫn nhau không liên hệ nhau.

Đằng Phi lạnh như băng mâu quang, bắn về phía Chương Ân Thiên Vương, trên người vẻ này cửu thiên thập địa Duy Ngã Độc Tôn hơi thở không thể yếu, nhàn nhạt nói: “Chương Ân, nên đến phiên ngươi!”

Đường đường Vĩnh Hằng Chi Địa Tam Đại Thiên Vương một trong, trăm vạn năm ở đời khí nuôi đời thể, nguyên vốn đã để cho Chương Ân cùng Quảng Việt khí độ vô cùng ung dung, cõi đời này có thể để cho bọn họ thất thổ người, tuyệt không cao hơn một cái tát.

Mà trước mắt Đằng Phi, nhưng muốn xếp hạng ở vị thứ nhất! Chương Ân Thiên Vương có chút thất hồn lạc phách nhìn Đằng Phi, lẩm bẩm nói: “Đại ca, này thật cũng là ngươi năm đó định ra kế sao?”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 631: Đại Chiến Kết Thúc!

>

“Ta nhưng đảm đương không nổi đại ca của người gọi, đại ca của người hơn phân nửa cũng chết vô cùng thảm, hơn nữa, người có thấy người lập kế hoạch hành hạ mình tám thế Luân Hồi? Hôm nay phát sinh hết thảy, đều là do năm các người gieo xuống bởi vì, cho tới hôm nay kết liễu quả.”

Đăng Phi một đôi mắt thấy Chương Ấn Thiên Vương, nhàn nhạt nói: “Đệ nhất thành, Nguyên Linh thiện thi, là người giết sao?”

Chương Ấn Thiên Vương mạnh mẽ ngẩng đầu, bất khả tư nghị nhìn Đăng Phi: “Người, người làm sao có thể biết bên kia mới vừa phát sinh không lâu chuyện tình?”

“Đừng quên, Quảng Việt thôi diễn thuật, là ta dạy cho hắn.”

Đăng Phi nhìn Chương Ấn Thiên Vương, nhẹ nói nói: “Người đại thuật, cũng là ta dạy đích.”

“Đại ca, ta sai lầm rồi, muốn chém giết muốn róc thịt, cũng theo đại ca xử trí!” Chương Ấn trong lúc bất chợt ngoài dự đoán mọi người quỳ gối Đăng Phi trước mặt, không nhúc nhích.

Những thứ kia may mắn còn sống sót xuống tới Hắc giáp quân cùng đi theo Đệ Nhị Thiên Tôn tới Chí Tôn cửa, mặc dù cách vô cùng xa khoảng cách xa, nhưng bằng mượn bọn họ thực lực bản thân, đối với nơi này chuyện đã xảy ra, toàn bộ cũng thấy vậy rõ ràng, mọi người tất cả đều giống như tượng gỗ một loại, ngu ở nơi đâu.

Đệ Lục Đệ Thất Đệ Cửu ba vị Thiên Tôn, còn lại là hai chân như nhũn ra, cơ hồ đứng không vững.

Hai dẫn đầu lão Đại, một bị chém, người, thì quỳ gối nhân diện tiền nhậm bằng xử trí.

Bọn họ những người này, còn có đường sống sao? Nhưng thực tế vấn đề cũng là, bọn họ hiện tại cho dù muốn chạy trốn, cũng trời cao không đường chạy, địa ngục không cửa vào!

Cả vũ trụ cách, đều ở người ta nắm trong bàn tay, trốn có thể chạy trốn tới chỗ nào?

Thử nghĩ xem mới vừa ra về lớn lối bộ dáng, mọi người trong lòng cũng là sợ hãi cùng xấu hổ đan vào, hận không thể tìm con khe hở chui vào.

Đằng Phi cái bốn trụ không có chút gì do dự, phát tay chính là một kiếm, Chương Ấn Thiên Vương đỉnh đầu, cao cao bay lên vài chục trượng cao.

Ở cách lực lượng áp chế, hẳn không có thể làm ra cái gì phản kháng động tác, có lẽ hoàn toàn không nghĩ tới Đằng Phi thật sẽ xuất thủ, hơn nữa xuất thủ ra còn như vậy đột nhiên, Chương Ấn Thiên Vương một đôi mắt, trợn thật lớn, khuếch tán trong con mắt, tràn đầy vẻ khó tin.

Một đạo nguyên thần, suu hạ xuống, từ hắc tử phủ trung chui ra, hướng về phía Đằng Phi thở dài cầu xin tha thứ.

Thương!

Hắc Kiếm dữ dội lên một đạo hắc sắc cầu vòng, trực tiếp đem Chương Ấn nguyên thần chém giết.

Đây hết thấy, phát sinh ở gần gũi trong một sát na, thậm chí Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng cũng không có thể tới kịp phản ứng.

Sau đó, hai người nhìn về phía Đằng Phi ánh mắt, tất cả đều trở nên vô cùng kính trọng, từ nơi này sát phạt thủ đoạn, cùng một ít thân cửu thiên thập địa Duy Ngã Độc Tôn hơi thở nhìn lại, bọn họ từng chủ thượng, trở lại!

Người hay là người kia, mặt cũng hay là xem ra mặt, nhưng

trong xương cái kia linh hồn, cũng là đã thay đổi dạng!
Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đại Thiên Tôn hai người không có
nữa trận đánh lúc trước Đằng Phi lúc dễ dàng, lại càng không
dám tùy ý miệng nói một câu công tử, rồi rít quỳ rạp xuống
Đằng Phi trước mặt trước, không nhịn được nước mắt giàn
giụa kêu lên: “Chủ thượng, ngài rốt cục trở về !”

“Trí Tuệ Thần Tướng!”

“Đại Thiên Tôn “

“Cung nghênh chủ thượng trở về!”

Hai người trăm miệng một lời, sau đó quỳ sát đầy đất, thái độ
tất cả đều kính cẩn vô cùng.

“Những năm này, cực khổ hai người các người .” Nhẹ nhàng
tiếng thở dài, từ Đằng Phi trong miệng phát ra, sau đó đem hai
người dìu dắt đứng lên.

Đại Thiên Tôn nhìn thoáng qua bên kia mọi người, nhẹ giọng
hỏi: “Chủ thượng, những người đó.

.

.

Nên xử lý như thế nào?”

Kia mao bên những thứ kia người may mắn còn sống sót nhất
thời vĩnh tai, vô cùng khẩn trương nhìn bên này, quyết định
vận mệnh bọn họ thời khắc, rốt cục đã tới !

Đằng Phi cười nhạt, đột nhiên vung tay lên, đem tượng thần
trong thế giới những thứ kia lúc trước thu lại Chí Tôn toàn bộ
thả ra, bao gồm Lục Tử Lăng chờ mình người.

“Đằng Phi, ngươi không sao chứ?” Lục Tử Lăng trước tiên đi
tới Đằng Phi phụ cận, đánh “Ta cũng cuồng ngu cung cấp”
cái bắt chuyện, nhưng nhưng ngay sau đó, Lục Tử Lăng đôi mi
thanh tú cau lại, nhìn Đằng Phi, nói: “Ngươi không phải là
Đằng Phi, ngươi là ai?”

Đinh Tuyết Ninh, Lăng Thi Thi, Mộ Dung Phương Phi, Minh
U Vũ, Liễu Thiển Hà, Cơ Tĩnh Huyền, Vị Ương Minh Minh,
Âu Lôi Lôi, Âu Lạp Lạp, Vũ Lan Tử Huyền, Vũ Lan Thiên
Nguyệt chúng nữ rớt rít vây tới đây, nghe Lục Tử Lăng lời

của, trước là hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó tất cả đều lộ ra hồ nghi ánh mắt, nhìn về Đằng Phi.

Đằng Phi trong ánh mắt, mang theo vài phần cảm khái, cũng có mấy phần nhớ lại, tràn đầy ôn tình, cười nói: “Các người đều ở, thật tốt.”

“Người rót cuộc là người nào?” Lục Tử Lăng hỏi.

“Hắn là Vĩnh Hằng.” Vẫn rất ở Đằng Phi bên người Quảng Hàn Tuyết há mồm nói: “Cũng là Đằng Phi!”

“Không, hắn không phải là Đằng Phi, cũng không phải!” Lục Tử Lăng thái độ kiên quyết nói: “Người đem Đằng Phi chuẩn bị đi nơi nào rồi?”

Lúc này, Đằng Phi biểu hiện trên mặt biến đổi, cười nói: “Yên tâm, ta còn ở.”

Một bên Bạo Long nói: “Cái này mới là huynh đệ của ta!”

Điền Quang cũng gật đầu: “Không sai, cái này mới là!”

Đằng Phi nhìn Bạo Long cùng Điền Quang đám người, vừa nhìn Lục Tử Lăng, cười khổ nói: “Ta hiện tại tương đối thác loạn, hay là chờ có thời gian nữa giải thích với các người sao.”

Vừa nói, Đằng Phi biểu hiện trên mặt biến đổi, nhìn về phía những thứ kia bị hắn thả ra Chí Tôn cửa.

Những người đó trong có rất nhiều mâu quang lóe lên, căn bản không dám cùng Đằng Phi nhìn nhau, những thứ này, cũng là trước kia muốn lâm trận bỏ chạy, thậm chí muốn lâm trận phản chiến người.

“Cũng kết thúc.” Đằng Phi nhàn nhạt nói.

Một đám Chí Tôn nhất thời tặc mở nôi, vô số người mắt lộ ra hoảng sợ chỉ cực ánh mắt, mới vừa Đằng Phi đại phát thần uy một màn, bọn họ nhưng khi nhìn thấy không ít, mặc dù không nhìn thấy Đằng Phi chém giết Quảng Việt cùng Chưởng Ấn một màn kia, nhưng là cũng rất rõ ràng, Đằng Phi nghĩ giết bọn hắn, giống như bóp chết một con con kiến hôi!

“Người không thể như vậy, ta cũng không có phản bội quá người!”

“Đúng vậy a, công tử, ngươi không thể giết chúng ta a! Chúng ta một đường đi theo ngươi!”

“Ta chưa từng có quá phản bội ngài tâm tư!”

Vô số người cũng há mồm, vì mình giải thích, những thứ kia lúc trước từng có các loại tâm tư người, thì sắc mặt tái nhợt, hai cổ run run, cơ hồ không cách nào đứng yên.

Đằng Phi cười cười: “Các ngươi không phải sợ, ta nói cũng kết thúc, là Vĩnh Hằng Chi Địa chiến tranh kết thúc, các ngươi, cũng an toàn, cũng đi thôi, sau này chớ để gây chuyện thị phi, liền sẽ không có người làm khó dễ các ngươi.”

“A?”

Trong đám người phát ra một trận kinh hô, đối diện những thứ kia may mắn còn sống sót Hắc giáp quân cùng Chí Tôn về mặt hâm mộ nhìn đi theo Đằng Phi đám người kia.

Đằng Phi ánh mắt nhìn hướng đối diện, nói: “Các ngươi cũng là.”

“Vĩnh Hằng Chi Chủ, ngài thật chịu bỏ qua cho chúng ta?” Đệ Lục Thiên Tôn hí mắt, nhìn Đằng Phi nói.

Đệ Thất Thiên Tôn cùng Đệ Cửu Thiên Tôn cũng toàn bộ đều nhìn về Đằng Phi, ở bên cạnh của bọn hắn, có một tướng mạo cực kỳ anh tuấn thanh niên, trong mắt tràn đầy vẻ oán độc, thanh niên này không phải là người bên cạnh, chính là ban đầu tiến vào quá Hỗn Thác Tinh, cùng Đằng Phi đại chiến một cuộc Chương Ấn Thiên Vương con thứ —— thực.

Bên cạnh hắn, còn có một vị tướng mạo cùng hắn có mấy phần tương tự chính là thanh niên, này là ca ca của hắn, Chương Ấn Thiên Vương con trai lớn —— đèn cây.

Hai người có thể nói là trợ mắt nhìn phụ thân quý gồi Đằng Phi trước mặt, bị một kiếm chém tới đỉnh đầu, sau đó bị phần Toái Nguyên Thần mà chết, trong lòng đối với Đằng Phi hận ý, đã sớm ngập trời.

Đằng Phi nhìn thoáng qua những người này, nhưng không có lên tiếng.

Trí Tuệ Thần Tướng cười lạnh nói: “Ba người các ngươi tự vận sao, những năm này, các ngươi đến tột cùng làm quá nhiều ít ác chuyện, chính các ngươi trong lòng rõ ràng nhất! Chủ thượng nhân từ, bỏ qua cho những người khác, nhưng các ngươi thân là Chương Ấn cùng Quảng Việt trung thực chó săn, chẳng lẽ cũng muốn sống rời đi?”

“Còn nói gì, theo chân bọn họ liều mạng!” Chương Ấn Thiên Vương con thứ thực rống lớn nói.

Bên cạnh hắc đèn cây một thanh kéo đệ đệ, thở dài một tiếng nói: “Phụ thân đã mất, chúng ta đi theo phụ thân cùng đi chứ.”

“Ca ca, ngươi tại sao có thể như vậy nhỉ? Cho dù chết, ta cũng vậy muốn chiến chết!” Thực một đôi mắt bắn ác ra nồng đậm lửa giận, không cam lòng găm thét.

“Chủ thượng, đối với địch nhân nhân từ, chính là đối với mình tàn nhẫn, sẽ làm cho ta, thay chủ thượng giết bọn họ sao!” Trí Tuệ Thần Tướng lạnh lùng nói.

“Nào có nhiều như vậy nói nhảm, ta và ngươi trong lúc cùng mỗi thù của bọn hắc hận, chẳng lẽ là một ngày hai ngày?” Đại Thiên Tôn lạnh lùng nói: “Bỏ qua cho những thứ kia tiểu lâu la, cũng không phải là trong lòng ta ý nguyện!”

Vừa nói, Đại Thiên Tôn hướng thứ sáu Đệ Thất cùng Đệ Cửu Thiên Tôn bỏ nhào giết đi qua.

Trí Tuệ Thần Tướng khe khẽ thở dài, trong lòng hắc nghĩ, thật ra thì cùng Đại Thiên Tôn không sai biệt lắm, nhận chịu trăm vạn năm khổ nạn, nào có dễ dàng như vậy tự đã thấy ra?

Chiến đấu không có chút nào mao huyền niệm, Đệ Lục Đệ Thất Đệ Cửu ba vị Thiên Tôn cơ hồ không có làm ra cái gì giống như chính là hình thức chống cự, liền bị chém giết tại chỗ.

Thực cùng đèn cây hai người đồng thời bị Trí Tuệ Thần Tướng giơ tay lên tiêu diệt hết, Thiên Vương đối với Chí Tôn, chút nào không một chút huyền niệm.

Chém giết nguyên thần của bọn hắc, nhưng không có phá vỡ linh hồn của bọn hắc, đây đã là Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ

Thần Tướng hạ thủ lưu tình, cho bọn hắn một chuyển thế Luân Hồi cơ hội.

Song phương Chí Tôn cường giả, tất cả đều nơm nớp lo sợ, nhìn Đẳng Phi, không dám rời đi.

Mà lúc này Đẳng Phi, thì đứng bất động ở nơi đó, nhìn qua không nhúc nhích.

Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng “Ta cũng cuồng ngu cung cấp” nhìn ra một chút đoan nghê, hướng về phía những người đó khoát khoát tay, để cho bọn họ rời đi.

Song phương tất cả Chí Tôn, tất cả đều hung hăng thở phào nhẹ nhõm, biết cái này mệnh, lúc này là hoàn toàn bảo vệ.

Đẳng Phi biến tinh thần thức trung, đang triển khai một phen jī Liệt giao phong.

Vĩnh Hằng Chi Chủ cảm giác ác tính trí nhớ, còn có hơn Cổ lão Chiến Thần trí nhớ, thậm chí còn có một chút.

.

.

So sánh với Chiến Thần còn muốn Cổ lão đồ, đúng vậy, những đồ này, đã không thể xưng là trí nhớ, dùng Luân Hồi văn ấn để hình dung bọn họ tựa hồ hơn thỏa đáng một chút, bởi vì những thứ đó, không có bất kỳ tâm tình, không có thất tình lục dục, không có hỉ nộ ai nhục, tựa như một quyển sách, người dùng cái dạng gì tâm tình đi học, tựa có được cái gì dạng cảm xúc.

Này vài cổ trí nhớ lần dây dưa, lần dung hợp, người trong có ta, ta trong có người.

Cũng không tồn tại ai ngờ cắn nuốt người nào, cũng không phải là một ít cổ nghĩ chiếm thượng phong vấn đề, này cùng đoạt nhà có thuộc về khác nhau.

Căn bản mà nói, vô luận là Đẳng Phi, hay là Vĩnh Hằng Chi Chủ, hay là Chiến Thần, thậm chí là hơn Cổ lão Luân Hồi văn ần, những thứ này tất cả đều là chịu tải ở một trên linh hồn trí nhớ, chỉ bất quá linh hồn bị phân cách thành rất nhiều phân.

Mỗi một phân linh hồn trong, đều có thuộc về mình nhớ lại.

Trong chuyện này cũng bao gồm Vĩnh Hằng Chi Chủ sau khi chết trước tám lần Luân Hồi, nhiều như vậy trí nhớ, nhiều như vậy tư tưởng, muốn hoàn toàn dung hợp ở chung một chỗ, cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Ít nhất, đối với Đẳng Phi mà nói, hắn cũng không thích những thứ này bản không thuộc về trí nhớ của hắn, nhưng những thứ này trí nhớ, lại cứ thiên lại từ hắn sâu trong linh hồn cảm giác ác tính đi ra ngoài, cho nên, cho dù hắn muốn đem những đồ này vứt bỏ rụng, cũng không thể!

Tựa như mới vừa Lục Tử Lăng nói người nọ không phải là Đẳng Phi thời điểm, thật ra thì chẳng qua là Vĩnh Hằng Chi Chủ trí nhớ bị nhảy ra, năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ, chính là loại cứu thiên thập địa Duy Ngã Độc Tôn khí phách, chính là loại phong cách hành sự.

Mà ở đối mặt Lục Tử Lăng thời điểm, Đẳng Phi trí nhớ liền vừa chiếm thượng phong, phong cách hành sự trong nháy mắt thay đổi, cho nên nhìn qua, giống như là hai người giống nhau.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 632: Chương Trí Nhớ Dung Hợp!

>

Loại chuyện này, kỳ thật không khó lý giải, cái này như con người khi còn sống, theo hấn lớn lên thành thực, suy nghĩ của hấn phương thức, phong cách hành sự, nhất định sẽ hoặc nhiều hoặc ít (*) phát sinh một ít cải biến.

thiếu niên thời đại đã từng nói qua lời mà nói..., sau khi thành niên hồi tưởng lại, có thể sẽ cảm thấy là cái chê cười.

Thiếu niên thời đại nhiệt huyết xúc động, thành thực về sau, có lẽ sẽ nhớ năm đó ngây thơ.

Tới già rồi về sau, nhân sinh quan khả năng lại sẽ trở nên bất đồng, đã mất đi kiên quyết tiến thủ một mặt, nhưng lại có thể sẽ trở nên thâm trầm ôn trọng.

Đằng Phi hiện tại trí nhớ, nhưng lại vô số lần Luân Hồi về sau sinh ra bất đồng tư duy, lẫn nhau va chạm cùng đan vào cùng một chỗ, đổi lại là một người bình thường, chỉ sợ sớm đã sụp đổ.

Cái này như người lại để cho một cái ôn trọng trung niên nhân, trong lúc đó làm ra hấn hài tử thời đại cử động, trong mắt người ngoài, tựa như cùng tên điền giống như bình thường.

Cho nên, một cái bình thường trung niên nhân, tuyệt sẽ không làm hài tử thời đại cử động đến.

Nhưng Đằng Phi lại là căn bản không có thể khống chế những vật kia, đương hấn Vĩnh Hằng Chi Chủ thời đại trí nhớ thức

tỉnh, như vậy, cái loại này bề nghệ thiên hạ Duy Ngã Độc Tôn khí thể tự sẽ tự nhiên phát ra, đương hấn Chiến Thần thời đại trí nhớ thức tỉnh, cái loại này hoành giết vũ trụ, gột rửa bát hoang khí phách, cũng sẽ (biết) triển lộ.

Muốn đem những... này trí nhớ triệt để dung hợp được, lại để cho chính mình thoát nhìn phi thường bình thường, tự cần đã rất lâu gian : ở giữa đi chải vuốt.

Phương pháp đơn giản nhất, đương nhiên là không đi đụng vào những cái...kia nhớ lại, như vậy, tự không có vấn đề rồi.

Nhưng cái này rồi lại là nhất không có khả năng một loại kết quả, tựa như người đồng dạng, tổng hội trong lúc lơ đãng nhớ lại từng đã là qua lại, nhìn thấy một ít quen thuộc tràng cảnh, một ít thật lâu không thấy bằng hữu cũ, hoặc là khi còn bé chơi đùa đồ vật, sâu trong linh hồn, tổng hội truyền đến một loại không cách nào không chế rung động.

Trí nhớ cũng sẽ bị đưa đến thời đại kia, từng đã là những cái... kia hình ảnh, liền sẽ xuất hiện tại trong óc chính giữa.

Đằng Phi cường đại lực lượng tinh thần tại vận hành, đang không ngừng dung hợp, biến tinh thần thức đã làm lớn ra không biết có bao nhiêu lần, vô số lần Luân Hồi, trải qua những khổ kia khó tra tấn.

Tất cả đều muốn một lần nữa kinh nghiệm một lần.

Đã từng có yêu nữ nhân, đã từng bằng hữu bên cạnh, từng có quá địch nhân, một vừa xuất hiện tại Đằng Phi trong đầu.

Cho nên khi Vĩnh Hằng Chi Chủ trí nhớ chiếm chủ đạo thời điểm.

Đằng Phi nhìn xem lục Tử Lãng bọn người, sẽ có cái loại này phức tạp cảm xúc, bởi vì tại “Vĩnh Hằng Chi Chủ” trong mắt, lục Tử Lãng bọn người, rõ ràng chính là hấn năm đó âu yếm nữ nhân một trong!

Một người bên ngoài có thể cải biến, phong cách hành sự có thể cải biến, thậm chí mà ngay cả tính cách đều có thể cải biến.

Nhưng duy nhất không sẽ cải biến đây, lại là sâu trong linh hồn bốn nguyên, vô luận Luân Hồi bao nhiêu lần, những vật này, cũng sẽ không biến!

Đằng Phi lẳng lẳng đứng bất động ở cái này phiến vũ trụ trong hư không, suốt ba năm thời gian, lục Tử Lăng bọn người lo lắng hẩn, một mực đã chờ đợi ở chỗ này.

Hiệu phong mang theo lão Long cùng Long nhất.

Cáo biệt lục Tử Lăng bọn người, hiệu phong muốn trùng kiến 99 thành, lão Long cùng Long nhất tắc thì muốn đi Thôn Thiên đại uyên tìm kiếm Long Ngũ.

Trí tuệ thần tướng cùng Đại Thiên Tôn hai người trở về Vĩnh Hằng Chi Địa đệ nhất thành, đã một lần nữa về tới Vĩnh Hằng Chi Địa, đã trở thành tại đây chúa tể, như vậy kế tiếp, thì có rất nhiều chuyện cần bọn hẩn đi xử lý.

Hai người mang đi sở hữu tất cả theo ngũ vực tới quân viễn chinh, dưới mắt là lúc dùng người, những người này, tất cả đều cũng coi là Đằng Phi lúc ban đầu thành viên tổ chức rồi.

Một phen chinh chiến, vô luận là thực lực hay là kiên thức, đã tăng trưởng rất nhiều.

Đã đến hôm nay thu hoạch thời điểm.

Những người này tự nhiên muốn luận công đi phần thưởng.

Bọn hẩn đi theo Đằng Phi Viễn Chinh Vĩnh Hằng Chi Địa, cầu đây, cũng chính là những... này.

Cho nên hôm nay chờ đợi tại Đằng Phi bên người đây, chỉ có Đằng gia những người này, hoa văn kim tinh tượng thần, cùng Chí Tôn đỉnh hai kiện châu báu.

Tự trấn áp ở chỗ này, hắc kiếm ngẫu nhiên sẽ ra ngoài dò xét một phen, cái này phiền vũ trụ, không người nào dám tới nơi này tìm việc.

Ba năm thời gian cũng không dài, nhưng đối với Đăng Phi mà nói, lại như là đã trải qua vô số kỷ nguyên giống như bình thường, cái loại này muôn đời tang thương, theo đôi mắt của hắn trung tán phát lúc đi ra, lục Tử Lăng bọn người một lần nhin không được bối rối lên, sợ Đăng Phi biến thành một người khác.

Hắn nếu không là hắn, như vậy các nàng tồn tại ý nghĩa lại biến thành cái gì?

Vĩnh Hằng Chi Chủ dù thế nào cường hoành, dù thế nào bị người tôn sùng, đối với lục Tử Lăng bọn người mà nói, cũng là không có bất kỳ ý nghĩa đây, các nàng yêu chính là Đăng Phi, nam nhân của các nàng, cũng là Đăng Phi.

Hô!

Ba năm thời gian, Đăng Phi lần thứ nhất chính thức tỉnh lại, thở phào một cái, nhìn xem mọi người ánh mắt ân cần, Đăng Phi trên mặt, lộ ra dáng tươi cười: “Ta đã trở về!”

Nhẹ nhàng một câu, lại làm cho tất cả mọi người rơi lệ đầy mắt.

Kể cả điện riêng này cái đã kết hôn đầu tính cách không tại khiêu thoát : nhanh nhẹn nam nhân, kể cả Bạo Long cái này đầu thiết boong boong đàn ông, cũng nhin không được rơi lệ.

“Lúc này mới là huynh đệ của chúng ta!” Điện quang đi tới, hướng phía Đăng Phi bả vai hung hăng đã đến thoáng một phát, cười ha ha nói.

Bạo Long có chút câu nệ, không phải giờ này ngày này Đăng Phi thân phận Địa Vị bất đồng, mà là hắn theo đi theo Đăng Phi ngày đó bắt đầu, vẫn như vậy.

Đăng Phi cười cùng điện quang ôm thoáng một phát, lại cho Bạo Long một cái gấu ôm, dùng sức vỗ vỗ Bạo Long lưng

(vác), vừa cười vừa nói: “Đúng vậy, Chí Tôn rồi!”
“Đều là năm công tử phúc, không có công tử, sẽ không có Bạo Long hôm nay!” Bạo Long động tình nói.

Hắn nói rất đúng trong nội tâm thoải, hay là một gã Nam Vực tây thủy tiểu quý tộc thời điểm, hắn xa nhất đại chí hướng cùng lý tưởng, cũng không quá đáng là đem năm đó Vực Ngoại trên chiến trường những huynh đệ kia (tự) tập hợp lại, lại để cho bọn hắn đều có thể vượt qua ngày tốt lành.

Lại nơi nào sẽ nghĩ đến, hắn sẽ đi thượng như vậy một đầu tràn ngập truyền kỳ con đường? Ngẫu nhiên hồi tưởng lại lúc ban đầu lý tưởng, mà ngay cả Bạo Long mình cũng cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi.

Bàn Tử Cách Lâm, Thượng Quan nam, Lưu Vân tiêu các loại sớm nhất đi theo Đằng Phi người, cũng tất cả đều mang theo ba phần câu nệ bảy phần kinh hỉ tới chúc mừng.

Đi theo Đằng Phi, trở thành bọn hắn cả đời này nhất lựa chọn chính xác, ít nhất Cách Lâm cái này lúc trước bị người xem thường Bàn Tử, liền từ đến không muốn qua, một ngày kia, hắn sẽ trở thành vi Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới tuyệt thế đại năng.

Lúc kia, hắn thậm chí một lần cho rằng Đấu Thánh tự là trên cái thế giới này cường đại nhất võ giả.

Hắn hôm nay, thôi khẩu khí có thể miêu sát một cái Đấu Thánh!

Tánh mạng phần khích, chính là bởi vì nó tràn đầy các loại không xác định nhân tố, vô số trùng hợp đan vào cùng một chỗ, cấu thành người một tiếng.

Lão gia tử đằng văn hiên, Nhị bá, đằng Long, đằng lôi, ngũ đồng, đằng vũ...!

Tất cả mọi người nghe hỏi đưa ra, vây quanh ở Đằng Phi bên người, cuối cùng, đã trưởng thành một cái nho nhỏ thiếu niên đằng an, cũng nhút nhát e lệ đi vào Đằng Phi bên người, tiểu gia hỏa trưởng thành, nhưng không có khi còn bé cái chủng

loại kia bay lên khiêu thoát : nhanh nhẹn, một thân thực lực đã đạt tới đại đế cảnh giới đẳng an, hôm nay lại trở nên thập phần yên tĩnh, nhất là nhìn thấy cha mình thời điểm, cái loại này phát ra từ nội tâm kính sợ, lại để cho Đằng Phi bao nhiêu có chút lòng chua xót.

“Nhi tử, ngươi không phải tổng hỏi Nương phụ thân ngươi lúc nào sẽ tỉnh lại sao? Hiện tại phụ thân ngươi đã tỉnh, ngươi còn không qua cho ngươi cha ôm ngươi một cái?” Mộ Dung phương phi vẻ mặt yêu thương nhìn xem con của mình, vừa cười vừa nói.

Mặt khác chúng nữ, kể cả lục Tử Lăng ở bên trong, cũng có ít nhiều hâm mộ nhìn xem Mộ Dung phương phi.

Kỳ thật tạo thành đẳng an tính cách trở nên điềm đạm nho nhã nguyên nhân, bao nhiêu cùng những nữ nhân này có quan hệ, ngẫm lại xem a, nhiều như vậy nữ nhân, là một cái như vậy tiểu hài tử, chưa cho sủng đến bầu trời đi, cũng đã không tệ rồi.

“Đẳng an nhìn thấy qua phụ thân, cho phụ thân thỉnh an.”
Đẳng an có chút ngại ngùng đi đến Đằng Phi trước mặt, thập phần tiểu đại nhân cho Đằng Phi thi lễ thỉnh an.

Đằng Phi lại không quản nhiều như vậy, xoay người đem đẳng an ôm mà bắt đầu..., vừa cười vừa nói: “Ha ha, tiểu gia hỏa, nhớ rõ mấy năm trước ngươi còn nhao nhao lấy muốn cùng ta cùng đi tham chiến đâu rồi, như thế nào hiện tại trở nên như vậy điềm đạm nho nhã? Không tệ, đã là đại đế cảnh giới, cha ngươi ta lúc lớn cỡ như ngươi vậy, hay là một cái tiểu phế vật đây này!”

“Ta biết rõ, là Tử Lăng a di cải biến phụ thân vận mệnh, Tử Lăng a di là cha sinh mệnh người trọng yếu nhất!” Tiểu đẳng an vẻ mặt nhu thuận nói.

Mọi người tất cả đều cười rộ lên, nhưng không ai không phục, năm đó Đằng Phi nếu không phải gặp phải lục Tử Lăng, vận mệnh thật đúng là khó mà nói sẽ diễn biến thành cái dạng gì,

cho dù bằng vào Vĩnh Hằng Chi Chủ đệ cửu thể Luân Hồi số mệnh, cũng có thể quật khởi, nhưng có phải hay không là hôm nay lần này phong cảnh, vậy thì ai cũng nói không chính xác rồi.

Cơ Tử Vân lúc này thời điểm theo tượng thần trong thể giới đưa ra, không kịp cùng mọi người hàn huyên, nhìn xem Đằng Phi cấp cấp nói ra: “Nhi tử bảo bối, người đã tỉnh, thật tốt quá, người tranh thủ thời gian đi xem hoàng, nó tựa hồ...! Có động tĩnh rồi!”

“Cái gì?” Đằng Phi lúc này đem đằng sắp đặt xuống, khuôn mặt lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, nhiều năm như vậy, hấn lớn nhất nhớ thương, một cái là chiến tranh [ma ngẫu-con rối], một cái tựa là hoàng, chiến tranh [ma ngẫu-con rối] một mực tại không gian hồ lô chính giữa, không có tỉnh lại, cũng không có tánh mạng dấu hiệu.

Mà hoàng, đồng dạng tại tượng thần thể giới tâm hình đại lục trung tâm, cả ngày chìm nổi tại tinh thuần hỏa nguyên tố ở bên trong, đồng dạng không có bất kỳ tánh mạng dấu hiệu.

“Chỗ đó có ý động, là Thanh Long nói cho ta biết đấy, chúng hiện tại cũng ở đằng kia, người mau đi xem một chút a!” Cơ Tử Vân nói ra.

“Tốt, ta cái này đi!” Đằng Phi không kịp hướng mọi người chào hỏi, thân hình bỗng nhiên biến mất tại nguyên chỗ.

Tượng thần thể giới, tâm hình đại lục trung ương, là tinh thuần nhất hỏa nguyên tố chính giữa, hình thể khổng lồ long vũ sáng rõ hoàng tại chậm rãi cao thấp chìm nổi lấy, từ bên ngoài nhìn vào đi, cùng trước kia không có bất kỳ bất đồng.

Trên bầu trời, Thanh Long, A Tử cùng Thiên Lang ba người vẽ mặt khẩn trương nhìn xem.

Thiên Lang lâm bảm nói: “A Tử, người xác định, người thật sự cảm nhận được một tia tánh mạng chấn động? Vì cái gì ta tựa cảm giác không thấy đâu này?”

“Ta cũng đã theo như người nói bao nhiêu lần rồi, ta xác thực

xác thực xác thực xác thực cảm thấy hoảng trên người, có một cỗ tánh mạng chấn động, tuy nhiên rất ngắn tạm, nhưng cái kia không phải lỗi của ta cảm giác!” A Tử liếc mắt, cũng nhận không được nữa có chút vội vàng xao động nói: “Thật sự là kỳ quái, vì cái gì cái kia một tia tánh mạng chấn động như thế ngắn ngủi? Hoàng ah hoàng, chúng ta đã nhanh trưởng thành là Thiên Vương nữa à, người nếu nếu không tỉnh lại, sẽ phải bị chúng ta rơi xuống quá nhiều á!”

Oanh!

Một cỗ hùng hồn vô cùng sinh mệnh khí tức, theo không lồ Chim Lửa thân hình xông lên trời mà khởi!

Ông!

Toàn bộ tượng thần bên trong thế giới cũng bắt đầu chấn động lên, sở hữu tất cả đại lực ở bên trên, vô số tánh mạng tinh khí, hóa thành tí ti từng sợi, nhao nhao hướng tâm hình đại lực trung ương thổi đi.

Ở lại tượng thần bên trong thế giới tu luyện Đăng gia đệ tử, nguyên một đám tất cả đều lộ ra rung động chi sắc, không rõ ràng lắm xảy ra chuyện gì.

Đăng Phi mới vừa vào đến, cũng cảm giác được tượng thần bên trong thế giới tánh mạng tinh khí xói mòn lợi hại, bất quá khi hắn trông thấy những cái...kia tánh mạng tinh khí phiêu hướng phương hướng về sau, cũng không có áp dụng bất luận cái gì động tác, một cái lắc mình, đi vào tâm hình đại lực trung ương.

Mà ở vào khản trương trong sự kích động Thanh Long Thiên Lang cùng A Tử, thậm chí không có thể phát hiện bên cạnh của bọn hắn, thêm một người!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 633: Niết Bàn Trọng Sinh!

>

Chuẩn xác mà nói, là nhiều hơn hai người, Đằng Phi bên người, còn đứng lấy con của hắn Đằng An.

Vốn là Đằng Phi tại buồng Đằng An về sau, hoặc như là nghĩ tới điều gì, lôi kéo Đằng An cánh tay, đem vị thiếu niên này đại để trực tiếp dẫn tới tượng thần trong thế giới bộ tâm hình đại lục trung ương.

“Nhi tử, có sợ không tại đây?” Đằng Phi vẻ mặt yêu thương nhìn bên cạnh đã lớn lên rất cao nhi tử Đằng An, trong nội tâm bao nhiêu có chút áy náy, bởi vì những năm gần đây này, hắn cái này đương phụ thân đấy, một mực hồi hải ngược xuôi, cùng tại hải tử bên người thời điểm ít càng thêm ít, cơ hồ không có chính thức kết thúc qua một cái phụ thân trách nhiệm.

Đằng An thanh âm còn rất non nớt, nhưng ánh mắt nhưng lại rất kiên định, lớn tiếng nói: “Không sợ! Hoàng a di ở chỗ này chịu đựng cực khổ còn không sợ, cho nên Đằng An cũng không sợ! Mụ mụ nói, về sau Đằng An thực lực đã đủ rồi, cũng muốn tới nơi này lịch lãm rèn luyện đấy!” Hai người đối thoại, đánh thức Thanh Long Thiên Lang cùng A Tử ba người.

Ba người vội vàng quay đầu trở lại, vẻ mặt kinh hãi nhìn xem Đằng Phi.

Thanh Long lên tiếng, vui vẻ cười rộ lên, nhiều năm như vậy cảm tình, căn bản không cần nói cái gì, lẫn nhau liền đều có thể minh bạch đối phương tâm ý.

Thanh Long nhìn xem Đằng Phi bên người Đằng An, vừa cười vừa nói: “Đến, đến Thanh Long gia gia tại đây đến.”

Đằng An khoe miệng co quắp rút, có chút sợ hãi hướng Đằng Phi sau lưng rút rút, Thanh Long cái này khiêu thoát : nhanh nhẹn gia hỏa, những năm này không ít thao luyện Đằng An, thế cho nên tiểu gia hỏa nhìn thấy hắn, bao nhiêu có chút tâm lý oán hận.

Thanh Long cười hắc hắc nói: “Cái kia đi xem người Thiên Lang bá bá cũng có thể.”

Đằng An lần này dứt khoát trực tiếp lùi về đến Đằng Phi sau lưng đi, đầu đã không lộ ra đến.

Thiên Lang người này, tuy nhiên không giống Thanh Long như vậy bụng hắc, nhưng này trương sáng giọng mặt, toàn bộ Đằng gia trận doanh bên trong đích hài tử không có mấy người không sợ hắn đấy, coi như là Đằng Long Đằng Lôi bọn người, nhìn thấy Thiên Lang.

Cũng hơn nửa đã đi vòng qua đấy, thẳng này trên người sát khí quá nặng.

Thiên Lang liếc mắt, nói ra: “Dựa vào cái gì bảo người tự là Thanh Long gia gia, đến ta cái này trở thành Thiên Lang bá bá?”

Thanh Long vẻ mặt cao thâm: “Bối phận, là cái vấn đề lớn!”
A Tử bĩu bĩu tử, sau đó thốt tha đi đến Đằng Phi bên cạnh, một tay lấy Đằng An lôi ra đến, ôm lấy đến dán dán mặt.

Ôn nhu nói: “Đừng để ý tới sẽ cái kia hai cái bại hoại.

A di mang người đi chơi.”

Nhắc tới cũng kỳ, một thân là độc A Tử tại toàn bộ Đằng gia trận doanh chính giữa, cơ hồ không ai dám tiếp cận, cũng tự Đằng Phi bên người một đám hồng nhan, ngày bình thường cùng nàng coi như thân cận, trừ lần đó ra.

Còn lại những người kia, tất cả đều trốn nàng rất xa.

Chỉ có Đằng An, từ nhỏ tự cùng A Tử rất thân cận.

Cũng căn bản không quan tâm trên người nàng những thứ kịch độc kia.

Mà A Tử cái này đầu bụng hắc xà, đối với Đằng An cũng là tương đương tốt, cho nên Thanh Long Thiên Lang cùng A Tử ba con siêu giai ma thú chính giữa.

Đằng An chỉ thích A Tử một cái.

Lúc này thời điểm, hoàng trên người sinh mệnh khí tức, càng phát mãnh liệt mà bắt đầu..., toàn bộ tượng thần bên trong thế giới đại lượng tánh mạng tinh khí tất cả đều chảy về phía tại đây, tiến vào đến hoàng cái kia thân thể cao lớn trung đi.

Hoàng thân hình phảng phát một cái động không đáy giống như: bình thường.

Diên cuồng hấp thu lấy tượng thần trong thế giới tánh mạng tinh khí, trong lúc nhất thời, lại có chút ít cung không đủ cầu cảm giác.

Lúc này thời điểm, cơ Tử Vân các loại cả đám, cũng đều sau đó chạy đến, có thể, thì tới cái chỗ này người, thực lực tới thiếu đã đến Chí Tôn cảnh giới, nói cách khác, căn bản chịu đựng không được nơi này nồng đậm hỏa nguyên tố thiêu đốt.

Chỉ có Đằng An, tại Đằng Phi dưới sự bảo vệ, không cần kiêng kị tại đây hỏa nguyên tố.

“Hoàng tử tử như thế nào đây? Có thể hay không tỉnh?” Lăng Thi Thi đứng tại Đằng Phi bên người, nhẹ giọng hỏi.

Đằng Phi bên người chúng nữ chính giữa, cùng hoàng quan hệ tốt nhất, là Lăng Thi Thi, bởi vì nàng cùng hoàng đánh qua quan hệ là tối đa đấy.

“Có lẽ không có vấn đề gì.” Đằng Phi nhìn xem hoàng không

lò kia vô cùng thân hình trung càng ngày càng nhiều sinh mệnh khí tức, hẳn cũng không dám hoàn toàn xác định hoàng đến tốt cùng có thể hay không vào lúc đó tỉnh lại, nhưng ít ra, hoàng hiện tại bộ dạng, đã lại để cho người nhìn thấy hi vọng, so với quá khứ những năm kia một mực không có bất cứ động tĩnh gì tình huống, tốt rồi rất nhiều.

Bốn phương tám hướng tánh mạng tinh khí, như là vạn lưu quy tông giống như bình thường, tất cả mọi người cũng có thể cảm giác được, tượng thần trong thế giới cái kia chút ít đầu hoàn toàn do tinh thuần năng lượng cấu thành Đại Giang sông lớn, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ đang không ngừng hạ thấp lấy mực nước.

Đây hết thảy, Đằng Phi cảm ứng được rành mạch, hẳn thậm chí rất rõ ràng biết rõ, cứ theo đà này, khả năng dùng không được bao lâu, toàn bộ tượng thần trong thế giới sở hữu tất cả linh khí, chỗ có sinh mạng tinh khí, tất cả đều sẽ bị hoàng cho rút đi!

Nhưng Đằng Phi một chút cũng không đau lòng, tượng thần trong thế giới bộ linh khí cùng tánh mạng tinh khí, cũng là người quán chú đi vào, không có, về sau có thể lại tìm kiếm, nhưng hoàng tánh mạng, so với những... này giá trị quá nhiều tiền, tại Đằng Phi trong suy nghĩ, cả hai thậm chí không có bất kỳ có thể so sánh tính, cho dù hủy toàn bộ tượng thần cái này tông châu báu, năng đổi về hoàng tánh mạng, Đằng Phi đã sẽ không tiếc!

Những người khác biết rõ hoàng tại Đằng Phi trong suy nghĩ Địa Vị, cho nên cho dù đã phát giác được tượng thần bên trong thế giới linh khí cùng tánh mạng tinh khí xói mòn, nhưng lại không ai lỗi ra hỏi thăm, hoặc là nhắc nhở Đằng Phi.

Oanh!

Ngay tại tượng thần trong thế giới linh khí cùng tánh mạng tinh khí trôi mất hai phần ba, mắt thấy những cái...kia năng lượng cấu thành Đại Giang sông lớn muốn thấy đáy, vô số khối đại lục ở bên trên tánh mạng tinh khí sẽ bị hao hết chỉ tế, hoàng trên người, đột nhiên bộc phát ra một cổ hùng hồn khí thế.

Cổ khí thể này, ẩn chứa đại lượng pháp tắc chi lực, đan vào tại trên bầu trời, tản mát ra vô cùng vô tận sinh mệnh khí tức! Đón lấy, ngủ say tại Đẳng Phi trên cổ mang theo ngô đồng trong lòng đồng đột nhiên bay ra đến, tổ tay nhẹ vẫy, cái kia một cổ sinh mệnh khí tức, tại đồng phân phối xuống, tất cả đều rót vào tượng thần bên trong thế giới từng cái đại lục trung đi.

Vừa mới tồn thất mất cái kia chút ít linh khí cùng tánh mạng tinh khí, tại rất trong thời gian ngắn trực tiếp bổ trở về, không chỉ như thế, nhưng lại có chỗ lợi nhuận!

Linh khí so với trước càng đậm úc, tánh mạng tinh khí cũng trở nên càng thuần túy!

Tất cả mọi người thấy trợn mắt há hốc mồm, hoàng đến cùng đạt đến cảnh giới nào? Chẳng những có thể đủ dùng dùng tượng thần thế giới lực lượng, hơn nữa lại vẫn có thể phản công trở về!

Thiên Lang Thanh Long cùng A Tử ba cái lẫn nhau liếc nhau một cái, đều từ đối phương trong mắt chứng kiến sợ hãi lẫn vui mừng, đồng thời, cũng đều lộ ra một cổ ẩn ẩn bất đắc dĩ.

Hoàng huyết mạch, rất cao quý, thiên phú, cũng quá xuất chúng rồi!

Thân là một chỉ ma thú, hoàng có lẽ tự thuộc về là cái loại này ma thú trung huyết mạch thuần chánh nhất, thiên phú xuất sắc nhất tuyệt thế thiên tài!

Tìm lượt toàn bộ đại vũ trụ, có thể tại thiên phú cùng huyết mạch thượng còn hơn hoàng ma thú, khả năng một chỉ bàn tay đều có thể đếm được tới.

Năm đó ở Thiên Địa quy tắc không sửa ngũ vực thế giới, hoàng tăng lên tốc độ bị áp chế, nhưng ở Thiên Địa quy tắc một khi phát sinh cải biến về sau, hoàng cũng là chúng chính giữa.

Cái thứ nhất đột phá thành đế đây, sau đó càng là một đường đột nhiên tăng mạnh, tại cuối cùng một trận chiến thời điểm, đã chỉ nửa bước rao bước tiến lên Chí Tôn cái này cấp độ ở bên trong.

Hôm nay Niết Bàn nhiều năm như vậy, một khi tỉnh lại, rất có thể, đã lần nữa đạt đến một cái độ cao mới, cũng là một cái khác người khó có thể mong ngóng độ cao!
Tại hôm nay Đằng Phi trận doanh chính giữa.

Đại Thiên Tôn.

Vì Thiên Vương cảnh giới thứ sáu cái tiểu bậc thang, trí tuệ thần tướng, vì Thiên Vương cảnh giới thứ bảy cái tiểu bậc thang, Đằng Phi tại đã thức tỉnh Luân Hồi trí nhớ về sau, hấp thu ngôi sao chi lực, một thân thực lực.

Đã đạt đến Thiên Vương thứ chín tiểu bậc thang, trở thành đứng tại Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới thượng chính thức Chúa Tể Giả!
Nhưng trừ bọn họ ra ba cái, coi như là gần nhất tiếp Thiên Vương Quảng Hàn tuyệt.

Hôm nay cũng chỉ có thể xem như nửa bước Thiên Vương, cánh cửa kia (đạo môn) hạm, đối với nàng mà nói gần trong gang tấc.

Nhưng cũng rất khó chính thức vượt qua.

Mỗi người đều có thuộc về mình đấy, hoàn toàn bất đồng tại những người khác nói, cho nên, đối mặt loại tình huống này, Đằng Phi cũng không có biện pháp giúp trợ đến Quảng Hàn tuyệt.

Chỉ có thể là dựa vào chính cô ta.

Mới có thể ở một ngày kia có thể chính thức bước qua cánh cửa kia (đạo môn) hạm, trở thành chính thức Thiên Vương!
Mà hoàng...! Tại Niết Bàn nhiều năm như vậy về sau, cảm giác tỉnh lại trước khi, vậy mà...! Dĩ nhiên cũng làm đã đã có được không kém hơn Thiên Vương cảnh giới khí tức đến!
“Anh!”

Một tiếng to rõ cao vút Phượng Minh thanh âm, bỗng nhiên tại hoàng trong miệng vang lên, cái kia một thân sáng rõ trắng hỏa long vũ, đột nhiên bắt đầu hùng hực bốc cháy lên!

Giống như là bị lập tức dẫn đốt dầu hỏa, hoàng trên người, đẩy lên hừng hực đại hỏa, lập tức, vậy đối với cực lớn đến che khuất bầu trời Phượng cánh chậm rãi triển khai, nhẹ nhàng phiến bông nhúc nhích.

Oanh!

Hỏa diễm càng thêm tràn đầy, Hỏa Phượng phóng lên trời!

Như là một khóa thiêu đốt lưu tinh!

Tại nơi này khổng lồ tượng thần trong thế giới bộ, không ngừng lên cao, toàn bộ tượng thần trong thế giới bộ khí tức, đã theo hoàng mà trở nên khi thì khẩn trương, khi thì nhẹ nhõm.

Đây hết thấy, Đằng Phi đều không có đi làm nhiều, hắn chỉ cần phát tay, có thể đem hoàng khí tức áp chế xuống, làm cho cả tượng thần trong thế giới bộ trở nên bình tĩnh trở lại, nhưng hắn vẫn không có làm như vậy.

Ngược lại ngẩng đầu, có chút hăng hái nhìn xem cơ hồ có chút không chế không nổi trên người mình khí thể hoàng.

Cái kia trương anh tuấn trên mặt, lộ ra vui vẻ đáng tươi cười đến.

Hoàng rút cục Niết Bàn trọng sinh, rút cục trở về rồi, đây quả thật là, thật tốt quá!

Đằng Phi bao nhiêu khá tốt chút ít, Lăng Thi Thi các loại một đám nữ quyến, đại đa số đã kích động chảy xuống nước mắt, trong đó Lăng Thi Thi càng là rơi lệ đầy mặt, kích động được cơ hồ không cách nào khống chế tâm tình của mình, cái này đối với nàng loại cảnh giới này cường giả mà nói, quả thực là một cái kỳ văn.

Theo hoàng thân thể càng bay càng cao, như Phượng Vũ Cửu Thiên giống như: bình thường, hoàng trên người cái kia cỗ hơi thở, cũng bắt đầu trở nên bình tĩnh trở lại, hiển nhiên, Niết Bàn trọng sinh hoàng, tại trong thời gian ngắn, đã có thể hoàn toàn khống chế bản thân sức mạnh!

“YAA.A.A..!”

Hoàng trong miệng, đột nhiên phát ra một tiếng hét kinh hãi,

lập tức khổng lồ kia vô cùng thân hình tại trên bầu trời nhẹ nhàng một chuyển, bỗng nhiên hóa thành một người mặc hỏa hồng váy dài cô gái xinh đẹp, cái kia trương trong trẻo nhưng lạnh lùng trên mặt, biểu lộ giống nhau năm đó.

A Tử cùng Thiên Lang thấy, lập tức rơi lệ đầy mặt, Thanh Long vẻ mặt thẫn thức, cố ý đem mặt đùng qua một bên đi, sát phong cảnh lâm bầm nói: “Khóc cái gì? Đã không có tiền đồ, sanh ly tử biệt, Thanh Long gia gia thấy nhiều hơn, có cái gì đâu này?”

Thoại nói như thế, nhưng mọi người tại đây, cũng không phải kẻ yếu, mà ngay cả trở lại Đằng Phi bên người Đằng An, đã lặng lẽ tại Đằng Phi bên tai nói: “Phụ thân, ta xem Thanh Long gia gia trong ánh mắt rõ ràng chớp động lên nước mắt, nó vì cái gì hết lần này tới lần khác không được tự nhiên không chịu thừa nhận đâu này?”

“Oa nha nha, tiểu thí hài, cái mộng của ngươi, có phải hay không không đau?” Thanh Long bị vạch trần, mặt đại mất, nhìn vẻ mặt cổ quái vui vẻ mọi người, nhìn không được rút lấy khước miệng, thầm nói: “Hừ, bản tôn chẳng muốn cùng ngươi một cái tiểu thí hài không chấp nhận! Bản tôn con mắt, là vì gió lớn tiến vào hạt cát, hiểu hay không?”

Tất cả mọi người cười, nhưng trong mắt hiện lên đầy, nhưng đều là thật sâu kính ý.

Hôm nay tại Đằng gia trận doanh chính giữa, những... này siêu cấp ma thú tầm đó, Thanh Long Thiên Lang A Tử cùng hoàng chúng tứ cái, nhiều năm giao tình, mọi người đều thấy rõ.

Điểm này, mà ngay cả màu trắng lão vượn cùng tiểu bạch mèo, đã không ngừng hâm mộ đấy.

-

Cầu một tấm phiếu đề cử! (chưa xong còn tiếp.

Nếu như ngài ưa thích cái này bộ tác phẩm, chào mừng ngài thư đến hải các tặng phiếu đề cử, vé tháng, ngài cài đặt, chính là ta lớn nhất động lực.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp

nhân, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 634: Đẳng Gia Sự Tình!

>

XÍU...UU!!

Lúc này thời điểm, một đạo hỏa hồng thân ảnh, như thiên nữ hạ phàm, đáp xuống đến đến mọi người trước mắt.

“Công tử, Thiên Lang, A Tử muội muội, Thanh Long đại ca, Thi Thi, Tử Lăng, mọi người đã lâu!” Hoàng thanh âm, thanh thúy êm tai, giống nhau năm đó, nhưng so với năm đó càng nhiều một ít “Nhân tính” ở bên trong.

A Tử tắc thì trực tiếp không quan tâm bỏ nhào qua, cùng Hoàng ôm cùng một chỗ, chảy nước mắt nói ra: “Tỷ tỷ, người rốt cục đã tỉnh, thật sự là quá tốt!”

Thiên Lang cũng ở một bên lộ ra thần sắc kích động, tràn đầy chòm râu dài trên mặt, tràn đầy vui vẻ đáng tươi cười.

Đẳng An vẻ mặt ngạc nhiên nhìn xem Thiên Lang, nhỏ giọng nói ra: “Phụ thân, Thiên Lang bá bá lại có thể biết cười a!” Khai mở trong lòng mọi người biểu lộ đều là trì trệ, lập tức nhin không được cất tiếng cười to bắt đầu.

Thiên Lang thì là vẻ mặt im lặng nhìn thoáng qua Đẳng An, mặt không biểu tình nói: “Bắt đầu từ ngày mai, người đi theo ta tu luyện!”

“Ah! Không muốn!” Đẳng An lập tức sợ tới mức trốn đến Đẳng Phi sau lưng.

Thiên Lang bá bá cùng Thanh Long gia gia dạy dỗ, đối với tiểu Đẳng An mà nói, quả thực tựu là ác mộng giống như: bình thường, cho dù muốn tìm mẫu thân cùng những cái...kia đi

nương nhóm: Đám bọn họ cáo trạng, đã không có bất kỳ tác dụng!

Ngày bình thường đau hấn đau đến thực chất bên trong mẫu thân cùng một đám di nương, tại chuyện này thái độ lên, đã thập phần kiên định, các nàng có thể sủng nịch Đằng An, nhưng lại tuyệt đối sẽ không bỏ mặc hấn trưởng thành là một cái nhát gan sợ phiền phức không có đảm đương người.

Điểm này lên, mà ngay cả nãi nãi cơ Tử Vân, đã là giống nhau thái độ.

Cho nên Thanh Long cùng Thiên Lang dạy dỗ Đằng An thời điểm, Đằng An căn bản không có bất luận cái gì phản kháng chỗ trống, không có người đứng tại hấn bên này đây.

Đằng Phi cười vuốt vuốt Đằng An đầu, nhẹ nói nói: “Người Thanh Long gia gia cùng Thiên Lang bá bá đã là người rất tốt, người muốn nghe bọn hấn mà nói, dụng tâm tu luyện, mới năng trưởng thành là cường giả chân chính! Chúng ta những người này, không thể vĩnh viễn cùng ở bên cạnh người, càng không thể vì người xử lý tốt mọi chuyện cần thiết, người lớn lên về sau, chỗ có chuyện phải nhờ vào chính người.

Hiểu chưa?”

Đằng An nhu thuận gật đầu: “Phụ thân, hài nhi minh bạch, hài nhi cũng là tại theo chân bọn họ chơi đùa mà thôi.”

Hoàng cùng mọi người hàn huyên qua đi, thanh tú động lòng người đứng tại Đằng Phi trước mặt.

Vốn là nhìn thoáng qua Đằng An, vươn tay, sờ lên Đằng An đầu, nhẹ vừa cười vừa nói: “Đã đã lớn như vậy rồi, tiểu gia hỏa thật đáng yêu!”

“Hoàng a di, đáng yêu là hình dung nữ hài tử đấy!” Đằng An kháng nghị.

Bất quá kháng nghị không có hiệu quả, Hoàng ngược lại có chút hăng hái dùng tay đem Đằng An vốn là chỉnh tề tóc khiến cho lộn xộn đấy.

Lại đang hấn phấn nện trên khuôn mặt nhỏ nhắn nhẹ véo nhẹ hai cái, lúc này mới buông tha sần mi khổ kiểm Đằng An.

“Công tử, cảm ơn người!” Hoàng một đôi xinh đẹp trong con người, hào quang lập loè, nàng những năm này ở vào Niết Bàn chính giữa, đối với ngoại giới chỗ có chuyện đều là đàn độn, không hiểu rõ lắm rồi, nhưng mắt nhìn hạ cái này trợn thế.

Liên cũng biết, Đằng Phi cũng tốt, còn là cả Đằng gia trợn doanh cũng tốt.

Tại nàng mất đi tánh mạng, tiến vào Niết Bàn trạng thái những năm gần đây này, cho tới bây giờ sẽ không có buông tha cho qua nàng.

Đằng Phi vẻ mặt vui vẻ đáng tươi cười: “Người có thể Niết Bàn trọng sinh, tựu là lớn nhất việc vui, không muốn cảm ơn ta, trên thực tế, những năm gần đây này tại đây số lần tối đa đấy, hay là Thiên Lang, A Tử cùng Thanh Long chúng!” Hoàng lộ ra một cái nhàn nhạt đáng tươi cười, lại có thể điên đảo chúng sinh, nói ra: “Yên tâm.

Ta sẽ hảo hảo cảm tạ chúng đấy, vì biểu đạt của ta lòng biết ơn, ta quyết định cùng chúng hảo hảo dưới việc tu luyện, tranh thủ khiến chúng nó đều có thể tại trong thời gian ngắn, phá vỡ Chí Tôn cái kia tầng công cùm xiềng xích, bước vào Thiên Vương cảnh giới!”
Hôm nay Hoàng.

Đã thành công đứng tại Thiên Vương một tầng bầu trời, đã có được bề ngỗ thiên hạ, quan sát chúng sinh tư cách!
Thanh Long, Thiên Lang cùng A Tử nụ cười trên mặt, đang nghe Hoàng những lời này về sau, trong giây lát toàn bộ cứng tại trên mặt.

“Cùng chúng ta hảo hảo dưới việc tu luyện?” Thanh Long lăm lăm nắm lấy, tựu như Đằng An thấy nét mặt của nó, ngữ nhanh chóng cực nhanh nói: “Bản tôn đột nhiên nhớ tới, còn có một số việc không có xử lý xong, cái này đi xử lý thoáng một phát, cái kia...!Cáo từ trước!”

XÍU...UU!!

Thanh Long thân hình biến mất tại nguyên chỗ.

“Khục khục, Thanh Long sự tình, là theo ta cùng một chỗ đấy, cái kia...!Ta cũng đi xem, cáo từ trước!”

XÍU...UU!!

Thiên Lang cũng chạy.

“Hai cái rất không có nghĩa khí gia hỏa!” A Tử khinh bỉ nói, sau đó về mặt áy náy nhìn xem Hoàng: “Ai nha tử tử, ta trong lúc đó nghĩ đến, ta còn có một loại tuyệt thế đại độc kém lưỡng vị thuốc, ta cái này đi đem chúng tìm đến, trước hết không cùng tử tử!”

XÍU...UU!!

A Tử cũng không thấy rồi.

Mọi người tất cả đều tròn mắt há hốc mồm, im lặng nhìn xem một màn này, đã tại trong lòng oán thầm: Đây quả thật là ma thú? Không phải xảo trá nhân loại?

Nếu Thanh Long chúng nghe gặp chúng tiếng nói, nhất định dùng xem thường ngữ khí nói cho những người này: các người biết cái địch gì, Hoàng bồi luyện là như vậy việc hay sao? Nó chưa đi đến giai thời điểm, cái kia một thân thực lực cũng đã đăng phong tạo cực (*đạt tới đỉnh cao), không liên thủ cũng không phải đối thủ của nó, chớ nói chi là hôm nay nó đã tấn thăng đến Thiên Vương cảnh giới, muốn đánh bại nó? Nằm mơ đi thôi! Cái gọi là bồi luyện, bất quá là Hoàng những năm này Niết Bàn ngủ say sau khi tỉnh lại ngứa tay rồi, muốn cầm chúng luyện tập mà thôi!

Mọi người cười cười nhốn nháo, đã đi ra cái chỗ này, trở lại Đấu Tinh cổ điện bên kia, càng nhiều nữa Đẳng gia trận doanh người, cũng chờ hậu ở chỗ này, nhìn thấy Hoàng, tự nhiên lại là một phen chúc mừng.

Những người này cùng Hoàng tuy nhiên cũng không quen, rất nhiều người nhìn thấy Hoàng đều là tràn ngập kính sợ, nhưng cái này cũng không ảnh hưởng bọn hắn đối với Hoàng yêu thích chi tình, năm đó Tứ đại ma thú chiến vĩnh hằng Chí Tôn trảm cảnh, bọn hắn tuy nhiên không có thể tận mắt nhìn thấy, nhưng lại cũng biết Hoàng vì bọn hắn, liền tánh mạng cơ hồ đã đáp lên, nếu như không phải có được Cổ lão Phượng Hoàng

huyết mạch, Niết Bàn trọng sinh, Hoàng tặc thật sự triệt để chết đi rồi.

Tăng thêm Đẳng Phi rốt cục thành công tỉnh lại, cũng không có như mọi người lo lắng trung như vậy, biến thành một người khác, toàn bộ Đẳng gia trận doanh, hoan thanh tiểu ngữ, hào khí náo nhiệt.

Thanh Long cùng Thiên Lang A Tử vui đùa đã đủ rồi, tự nhiên tất cả đều trở về, cả đám ngồi cùng một chỗ, uống vào quỳnh tương ngọc dịch, ăn lấy các loại hiếm quý dị thú, nói chuyện trời đất.

Lão gia tử Đẳng Văn Hiên không khỏi trong nội tâm cảm khái, những năm này Đẳng gia Địa Vị một mực theo Đẳng Phi tăng lên mà nước lên thì thuyền lên, nhưng cao xử bất thắng hàn (ở chỗ cao không khỏi rét vì lạnh, ở càng cao thì đá càng xa) cái chủng loại kia tư vị, lại có bao nhiêu người năng sáng tỏ?

Ngoại nhân trong mắt Đẳng gia, đã cao cao tại thượng, không chỉ là ngũ vực đệ nhất gia tộc, hôm nay càng là trở thành toàn bộ Vĩnh Hằng Chi Địa đệ nhất gia tộc!

Đẳng gia người ra, thiên hạ khuất phục!

Đây là hôm nay hiện trạng, nhưng lại có ai biết, trước đây,

Đẳng gia đến tốt cùng là như thế nào ngao tới?

Thực tế đây một lần Viễn Chinh vĩnh hằng, trước đó kể cả Đẳng Phi, Đại Thiên Tôn cùng trí tuệ thần tượng ở bên trong tất cả mọi người, đã đồng dạng không dám đối với tương lai ôm lấy quá nhiều lạc quan tâm tính.

Nếu như không phải Chương Ấn Thiên Vương cùng Quảng Việt Thiên Vương khinh địch, nếu như bọn hắn có thể đem Vĩnh Hằng Chi Địa 99 tòa thành chính giữa Thiên Vương cường giả toàn bộ lung lạc đến bên người.

Nếu như Đẳng Phi bên người không có hắc kiếm, không có Chí Tôn đỉnh, không có hoa văn kim tinh tượng thần, như vậy một trận chiến này.

Đẳng Phi bọn hắn không có bất kỳ hi vọng!

Đương nhiên, trên đời này, không có “Nếu như”, cho nên

Đằng Phi cuối cùng nhất hay là thắng.

Nhưng thắng cho tới hôm nay, cũng không người nào biết, Vĩnh Hằng Chi Địa đại Thiên Vương nguyên linh, đến tột cùng đi địa phương nào.

Hắn tựa như treo ở sở hữu tất cả Đằng Phi trận doanh người trong đỉnh đầu một bả tuyệt thế sắc bén lợi kiếm, khiến cái này người thời khắc cảnh giác.

Bất quá Đằng Phi từ khi dung hợp trí nhớ về sau, đối với đại Thiên Vương nguyên linh uy hiếp, ngược lại xem phai nhạt rất nhiều, bởi vì trong trí nhớ những cái...kia Luân Hồi vân ẩn, rất là mơ hồ nói cho hắn biết, hắn cùng đại Thiên Vương nguyên linh tâm đó, tựa hồ tồn tại nào đó nói không rõ đạo không rõ quan hệ.

Hơn nữa.

Đại Thiên Vương nguyên linh biến mất, có lẽ tựa là không muốn lại cùng hắn là địch.

Đương nhiên, những lời này.

Đằng Phi cũng không có làm chúng nói ra, khiến cái này người tồn tại một ít kính sợ chi tâm cũng tốt, nói cách khác, thời gian lâu rồi, bọn hắn nhất định sẽ sinh sôi ra cái loại này: trên trời dưới đất Duy Ngã Độc Tôn tâm tính.

Loại tâm tính này, là được bệnh dịch tả hết thầy đích căn nguyên chỗ!

Chính là bởi vì cảm giác mình cao cao tại thượng, mới có thể bỏ qua những người khác nghĩ cách, bỏ qua những người khác bất mãn, đương những...này mâu thuẫn tích lũy tới trình độ nhất định thời điểm, sẽ gặp bạo phát đi ra.

Khi đó, năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ tao ngộ, chỉ sợ sẽ lần nữa tái diễn.

Ngày hôm nay chúc mừng qua đi, Đằng gia khôi phục bình

tĩnh, Đẳng Phi đám đông triệu tập đến cùng một chỗ, muốn trung cầu thoáng một phát mọi người ý kiến.

Xem là ở lại Vĩnh Hằng Chi Địa, hay là trở lại ngũ vực thế giới.

Đầu tiên mở miệng đây, là hôm nay toàn bộ Đẳng gia đại quản gia Đẳng Vũ, vị này đã trưởng thành là một cái tuyệt thế giai nhân đại mỹ nữ, đang nhìn hướng chính mình đường đệ thời điểm, con người ở chỗ sâu trong, y nguyên còn có một tia nhu tình, nàng nhẹ nói nói: “Từ khi Vĩnh Hằng Chi Địa hai đại Thiên Vương thân vẫn, bọn hắn trận doanh tan tác về sau, người của chúng ta, tiếp quản Vĩnh Hằng Chi Địa, Đại Thiên Tôn cùng trí tuệ thần tướng, tạm thời quản lý lấy Vĩnh Hằng Chi Địa 99 tòa thành.

Lão Long thúc thúc cùng Long nhất, đi Thôn Thiên đại uyên, muốn đi tìm tìm Long Ngũ.

Hiệu Phong về tới 99 thành, hắn muốn trùng kiến 99 thành, muốn khôi phục chỗ đó phồn vinh.

Còn lại những cái...kia theo chúng ta cùng một chỗ Viễn Chinh Vĩnh Hằng Chi Địa ngũ vực tuổi trẻ các cường giả, có một ít đi theo Hiệu Phong đi 99 thành, còn có một chút, thì là đi Vĩnh Hằng Chi Địa mặt khác trong thành.

Bọn hắn hôm nay thân là Địa Vị đã rất cao, tại riêng phần mình chỗ Đại Thành ở bên trong, đã rất lời nói có trọng lượng, bởi vì vì tất cả người, cũng biết bọn họ là đệ đệ người người.” Đẳng Phi gật gật đầu, không nói thêm gì, những...này, đều là những người kia nên được chỗ tốt.

Năm đó đại đa số người tuy nhiên là bằng vào một lời nhiệt huyết cùng hắn Viễn Chinh vĩnh hằng, có thể cũng coi là cộng đồng phó chết rồi.

Nhưng đánh rớt xuống Vĩnh Hằng Chi Địa về sau, cũng muốn phân cho bọn hắn tương ứng chỗ tốt, nói cách khác, sẽ rét lạnh

những người kia tâm.

Đặng Vũ nhìn một chút mọi người, nói tiếp: “Trong ba năm này, những... này tiến vào đến Vĩnh Hằng Chi Địa 99 tòa thành bên trong đích ngũ vực tuổi trẻ các cường giả, chính giữa tuyệt đại đa số, đều muốn gia tộc của mình, cho chính thể dời đến Vĩnh Hằng Chi Địa.

Chỉ để lại những thể lực kia không thể ghé qua tinh vực tộc nhân, lưu thủ tại ngũ vực thể giới.

Nói cách khác, hôm nay ngũ vực thể giới, thực lực đã không lớn bằng lúc trước, hơi chút có một ít năng lực gia tộc, toàn bộ cũng đã tiến vào đến Vĩnh Hằng Chi Địa rồi.”

Đặng Phi lần nữa gật đầu, một người đắc đạo, gà chó lên trời, cái này đã ở dự liệu của hắn bên trong.

Hơn nữa lúc trước hắn dẫn theo những người này giết đến tận Vĩnh Hằng Chi Địa thời điểm, tự từng nói qua lời tương tự.

Nghĩ nghĩ, Đặng Phi hỏi: “Cái kia, Nam Vực hoàng Kim gia tộc, Hàn Nguyệt thánh địa, vũ Nhân tộc, Trung Châu Cơ gia, Vị Ương gia, còn có Bắc Cương Mộ Dung gia...! Những... này theo chúng ta có quan hệ gia tộc, bọn hắn hôm nay như thế nào?”

Đặng Vũ cười cười, nói ra: “Những... này, hãy để cho bọn muội muội trả lời người đi.”

Hôm nay Đặng Vũ, cũng thói quen xưng hô Đặng Phi nữ nhân vì muội muội, đây cũng là thích ứng thật lâu, sau đó lại đang những nữ nhân kia mãnh liệt yêu cầu xuống, Đặng Vũ mới sửa tới, nói cách khác, Liễu Thiển Hà cũng tốt, Quảng Hàn tuyệt cũng tốt, đã so Đặng Vũ lớn hơn không biết bao nhiêu tuổi.

Bất quá trong khi tu luyện không người nào già trẻ, hoặc là dùng thực lực luận bồi phận, hoặc là, tự lấy thân tình luận bồi phận.

Tựa như hiện tại Đặng gia, cực kỳ có quyền uy đấy, tự nhiên là Đặng Phi, nhưng thân phận địa vị tối cao, nhất được người tôn kính đấy, nhưng lại lão gia tử Đặng Văn Hiên!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 635: Thân Tộc An Bài!

>

Đinh Tuyết Ninh nhẹ nói nói: “Năm trước thời điểm, ta trở về quá một lần, bởi vì người nguyên nhân, Hoàng Kim gia tộc hoàn hảo, nhưng ca ca của ta.

.

.

Hắn mất tích, ta vận dụng rất lớn nhân lực vật lực, cũng không có thể tìm tới hắn, ta thậm chí vận dụng Chí Tôn tu vi, truyền âm cả ngũ vực thế giới, nhưng như cũ không có thể nhìn thấy hắn.”

Nhìn thần sắc có chút ảm nhiên Đinh Tuyết Ninh, Đằng Phi an ủi: “Đinh Lãnh huynh không có việc gì, có lẽ, hắn là trốn ở địa phương nào bế quan tu luyện.”

Đinh Tuyết Ninh có chút khổ sở lắc đầu, nàng biết ca ca lòng tự ái rất mạnh, cũng rất cố chấp, chỉ cần hắn còn sống, tự không khả năng chưa nghe nói qua Đằng Phi hôm nay uy danh, những thứ kia ngũ vực các đại nhà giàu có tuổi trẻ tuổi ngạo, lựa chọn đi theo Đằng Phi, hôm nay cũng vật lộn độ sức ra khỏi một tựa như găm tiền trình, những người đó, người so với hắn Hoàng Kim Sư Tử Đinh Lãnh kém? Nhưng lời này Đinh Tuyết Ninh không có biện pháp nói ra, dù sao đó là ca ca của nàng.

“Có lẽ sao, hắn muốn thế nào, sẽ theo hắn tốt lắm.” Đinh Tuyết Ninh thở dài, sâu kín nói: “Về phần nói gia tộc, bọn họ đến là tỏ vẻ muốn đi vào Vĩnh Hằng Chi Địa đắc ý nguyện, nhưng ta rất rõ ràng nói cho bọn họ, ở viễn chinh Vĩnh Hằng

thời điểm, Hoàng Kim gia tộc không có xảy ra bất kỳ lực, ta cũng vậy không có xảy ra cái gì lực, về phần nói có thể hay không để cho bọn họ tới đến Vĩnh Hằng Chi Địa, hay là muốn phu quân ngươi nói coi là.”

Đằng Phi trước là có chút lơ đãng, cảm thấy đây bất quá là Đinh Tuyết Ninh một câu nói vấn đề, hôm nay Vĩnh Hằng Chi Địa, còn có ai dám ngỗ nghịch mình nữ nhân bên cạnh? Bất quá nghe phía sau, Đằng Phi hiểu Đinh Tuyết Ninh tâm tư.

Nàng đây là đang cho thấy, nàng một lòng, tất cả đều ở trên người mình a!

Hơn nữa Hoàng Kim gia tộc quá yếu, đúng là không có ở viễn chinh Vĩnh Hằng thượng xảy ra lực, nếu là Đằng Phi không lên tiếng, bọn họ trực tiếp tiến vào Vĩnh Hằng Chi Địa, sợ rằng sẽ phải chịu ngũ vực trung những gia tộc khác chèn ép, cho dù nhìn ở Đằng Phi trên mặt mũi không có ở đây mặt ngoài làm cái gì, nhưng sau lưng, thật khó mà nói.

“Muốn bọn họ tiến vào chín mươi chín thành, ngươi xem coi thế nào?” Đằng Phi không có hỏi nhiều cái gì, mà là trực tiếp nhìn Đinh Tuyết Ninh nói: “Chín mươi chín thành mặc dù bị hủy, nhưng ta tin tưởng, Hiếu Phong nhất định có thể một lần nữa khôi phục chín mươi chín thành vinh quang, nơi đó linh khí cũng không có giảm bớt, hơn nữa phía trên gia tộc cũng không nhiều, ta tin tưởng, Hiếu Phong nhất định sẽ rất hoan nghênh Hoàng Kim gia tộc đến.”

Đinh Tuyết Ninh ánh mắt sáng lên, khẽ mỉm cười, nói: “Hết thảy toàn bộ nghe phu quân an bài.”

Đằng Phi ánh mắt, vừa rơi vào Lục Tử Lăng trên người, xuất trần thoát tục Lục Tử Lăng lời nói như cũ không nhiều lắm, nhưng nàng một thân tu vi, cũng là để cho Đằng Phi sợ hết hồn.

Bất tri bất giác, Lục Tử Lăng một thân thực lực, đã đạt đến Chí Tôn đỉnh điểm giới hạn!

Đây không phải là tuyệt đỉnh Chí Tôn, mà là thật chỉ kém chút nào, liền có thể vào đến Thiên Vương cảnh giới!

“Này.

Tử Lăng, người được cái gì kỳ ngộ rồi?” Đẳng Phi kinh ngạc hỏi.

“Cái gì kỳ ngộ, tiểu tử ngươi không biết quan tâm thể tử của mình, ba năm này, ngươi đang bế quan, nàng giống như trước theo ngươi ba năm, vẫn tĩnh tọa ở bên cạnh ngươi, có điều đột phá, cũng là bình thường chuyện tình!” Nói chuyện là không là Đẳng Phi lão nương Cơ Tử Vân, mà là lão gia tử Đẳng Văn Hiên.

Ở Đẳng Văn Hiên xem ra, cái này năm đó thay đổi Đẳng Phi vận mệnh nữ nhân, mới là Đẳng Phi hoàn toàn xứng đáng chính phòng thể tử!

Đẳng Phi có chút áy náy cười cười, cùng Lục Tử Lăng tinh khiết mâu quang chống lại, nhưng ngay sau đó thoải mái.

Giữa hai người, thật đã đến cái loại này không cần dùng ngôn ngữ biểu đạt trình độ.

“Ta không có tim không có phổi đây, thực lực tăng lên tự nhiên có thể tự nhanh một chút.” Lục Tử Lăng hơi tự giễu nói một câu.

Mộ Dung Phương Phi ở một bên khẽ cười nói: “Tỷ tỷ đích thiên phú, tốt làm cho người ta ngắm nghía, muội muội cũng muốn không có tim không có phổi, chỉ tiếc kém rất nhiều, không biết lúc nào, mới có thể đạt tới tỷ tỷ cảnh giới.”

Lục Tử Lăng khẽ mỉm cười, nói: “Rất nhanh sẽ.” Nàng mặc dù không thích nói chuyện, nhưng cũng không ý tứ hàm xúc nàng không hiểu nhân tình thế sự, ngược lại, giống như trước xuất thân ở đại tộc Lục Tử Lăng, là một cực kỳ nữ nhân thông minh, cùng Đẳng Phi bên cạnh mỗi một nữ nhân, bọn ta chung đụng rất tốt.

Rồi hãy nói đến các nàng hôm nay loại cảnh giới này, tranh giành tình nhân cũng sẽ không làm ở mặt ngoài, như vậy chỉ

có thể để cho người chê cười.

“Hàn Nguyệt Thánh Địa, nếu như nguyện ý di chuyển, như vậy tự để cho bọn họ tiến vào chín mươi chín thành tốt lắm.”
Lục Tử Lăng khẽ hé đôi môi đỏ mọng, sóng mắt lưu chuyển, mặc dù không nói thêm gì nữa, nhưng Đằng Phi đã hiểu Lục Tử Lăng lời muốn nói.

Cả Hàn Nguyệt Thánh Địa, sợ là có thể làm cho Lục Tử Lăng nhớ thương, chỉ có cha của nàng một người!
Còn lại mấy cái bên kia người, năm đó cũng hận không thể đem nàng thật sớm gả đi ra ngoài, tránh cho ảnh hưởng tới bọn họ “Đại kế”, dĩ nhiên, những người đó năm đó cái gọi là đại kế, vào hôm nay trong mắt của những người này, không thể nghi ngờ cười giỡn một loại.

Nhưng cho Lục Tử Lăng mang đến thương tổn, cũng là thật thật tại tại.

Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt ôn nhu nhìn Đằng Phi, tỷ tỷ Vũ Lan Tử Huyền nhẹ nói nói: “Công tử, Vũ Nhân Tộc thực lực yếu ớt, bọn họ không có bất kỳ tư cách vào vào Vĩnh Hằng Chi Địa, ta xem, tự.”

.

.”

Nói còn chưa dứt lời, bị Đằng Phi cười cắt đứt: “Các ngươi lúc nào cũng trở nên như vậy? Tộc nhân của các ngươi, cũng là người của ta, ta mặc dù không phải là cả Vĩnh Hằng Chi Địa chủ nhân, nhưng ta tin tưởng, hướng Hiểu Phong thành chủ nơi đó nhét một vài gia tộc đi qua, hẳn sẽ rất vui vẻ tiếp nhận.

Thật ra thì các ngươi căn bản không cần chờ ta tỉnh lại, bất quá như vậy cũng tốt, ít nhất có để cho bọn họ hiểu, tiến vào Vĩnh Hằng Chi Địa, dựa vào là các ngươi, mà không phải công lao của bọn hắn!”

Trung Châu Vị Ương gia, Cơ gia, Bắc Cương Mộ Dung gia, không sai biệt lắm tất cả đều là tình huống như thế, này Tam

gia thật ra thì ở viễn chinh Vĩnh Hằng quân viễn chinh trong, cũng có không ít trẻ tuổi tuấn ngạn ở bên trong, lẽ ra sớm có tư cách dời đi Vĩnh Hằng Chi Địa.

Nhưng bị Vị Ương Minh Minh, Cơ Tử Vân cùng Mộ Dung Phương Phi đám người đề ở, Mộ Dung gia còn dễ nói, Mộ Dung Phương Phi thân là gia chủ, hơn nữa năm đó nàng mang đến những hài tử kia sớm cũng trung thành với Đằng Phi, Vị Ương gia cùng Cơ gia bên kia, cũng có chút bất mãn.

Vị Ương gia chẳng những có Vị Ương Minh Minh, còn có Điền Quang cùng Vị Ương Minh Nguyệt, một người là Đằng Phi huynh đệ, một người là Đằng Phi sư tỷ, hơn nữa Vị Ương Minh Minh cái này Đằng Phi nữ nhân, Vị Ương gia rất nhiều người cũng cho rằng bọn họ hẳn là có tư cách nhất nhóm đầu tiên tiến vào Vĩnh Hằng Chi Địa.

Nhưng bị sinh sôi áp chế ở phía sau, nếu là một chút thanh âm bất mãn cũng không có, kia mới không bình thường.

Cơ gia cũng giống như vậy, thuộc về là Đằng Phi thân tộc, Cơ gia trên dưới ở Vĩnh Hằng Chi Địa bị đánh xuống tới sau, một mảnh vui mừng, trước tiên ăn mừng, sau đó đã làm xong toàn thân di chuyển chuẩn bị.

Kết quả lại bị Cơ Tử Vân báo cho, trong khoảng thời gian ngắn, không nên muốn vào vào Vĩnh Hằng Chi Địa chuyển tình.

Này muốn là năm đó, cả Cơ gia sợ là sẽ phải tình cảm quần chúng xúc động yêu cầu xử tử Cơ Tử Vân cái này “Ăn cây táo, rào cây sung” đồ, bất quá hiện tại, bọn họ cũng chỉ dám ở sau lưng oán trách hai câu, ngay mặt nhưng nói gì cũng không dám phản kháng.

“Được, những gia tộc này, tựu cùng nhau dời đi Vĩnh Hằng Chi Địa thứ chín mươi chín thành tốt lắm.” Đằng Phi vừa nói, nhìn mọi người: “Các người cảm thấy như thế nào?” Cơ Tử Vân gật đầu: “Cũng được, ta cảm thấy được như vậy sẽ sai, Vĩnh Hằng Chi Địa tuy nói xếp hạng càng cao thành tài

nguyên càng phong phú, linh khí cũng càng chân, nhưng là chúng ta không cần thiết trực tiếp tiến vào những địa phương kia, có thể còn sẽ khiến một số người bất mãn.

Chúng ta chưa đi đến vào Vĩnh Hằng Chi Địa thời điểm, cũng không giống nhau không có làm trẻ nữ trưởng thành?”

Cơ Tử Vân lời của, ý hữu sở chỉ, bao gồm Đằng Phi sau khi giác tỉnh thái độ, đem tất cả cùng mình có liên quan gia tộc an bài ở chín mươi chín thành, cử động lần này tuyệt đối là thâm ý sâu sắc, khẳng định không phải là đơn giản vì ủng hộ Hiểu Phong gây dựng lại gia viên mục đích.

Bởi vì từ Đằng Phi thức tỉnh đến hiện tại, vô luận Đại Thiên Tôn, hay là Trí Tuệ Thần Tướng, cũng không có ra hiện ở cái địa phương này.

Đằng Phi cũng không cảm thấy thất vọng, bởi vì ...! này hai người, cùng hắn ở giữa giao tình, cũng không có thâm hậu đến cái loại này trình độ, hắn thức tỉnh kiếp trước Vĩnh Hằng Chi Chủ trí nhớ, trên người tràn Duy Ngã Độc Tôn khí phách, hai người kia biểu hiện ra, cũng chỉ là phục tòng!

Từ nơi này thượng, Đằng Phi cũng đã nhìn ra rất nhiều chuyện.

Đằng Vũ lúc này nói: “Lý Dật Phong cùng Tử Y Nương Tử tiên bối, cũng trở lại cố hương của bọn hắn, bọn họ muốn trở về tìm kiếm có còn hay không tộc nhân còn sống, trước khi đi đã thông báo, nói bất kể có thể hay không tìm được, tương lai cũng sẽ di chuyển đến chín mươi chín thành đi.

Trí Tuệ Thần Tướng tiên bối đệ tử Tử Uyên, một năm trước tấn chức Chí Tôn cảnh giới, cũng đã rời đi nơi này, đi tìm sư phụ hắn đi.”

Nói tới người này, Đằng Phi không nhịn được cảm khái: “Đó là một chân chính đích thiên tài a!”

Tất cả mọi người gật đầu, đúng là, những người khác, coi như là Bạo Long, có thể tăng lên tới Chí Tôn này cấp độ, dựa vào là cái gì, tất cả mọi người lòng dạ biết rõ, chỉ có Tử Uyên, những năm gần đây, không có dựa vào bất kỳ ngoại vật ngoại

lực, chỉ ở Đẩu Tinh Cổ Điện nơi này bế quan tu luyện, lại trong thời gian ngắn như vậy, liền từ một tay trời gà không chắc người đọc sách, tăng lên tới Chí Tôn cảnh giới, nói ra chỉ sợ cũng không có người sẽ tin tưởng đây là thật.

“Thần Hồn Vực mấy năm này như thế nào?” Đẳng Phi bỗng nhiên hỏi.

Đẳng Vũ nói: “Đại khái là người cùng Hàn Tuyết một ít trảng máu tanh tàn sát, giết được Yêu Tộc cùng Ma Tộc sợ, hôm nay Thần Hồn Vực bên trong, mặc dù còn có Yêu Tộc cùng Ma Tộc tung tích, nhưng trừ phi là ngay mặt gặp gỡ tranh đoạt tài nguyên, nếu không đã sẽ không nữa như quá khứ như vậy, gặp mặt sẽ giết.”

“Nga? Yêu Tộc cùng Ma Tộc ba năm này vẫn không có gì lớn động tĩnh?” Đẳng Phi khẽ nhíu mày sao, cảm thấy này có chút khó tin, dựa theo hắc năm đó phán đoán, Yêu Tộc cùng Ma Tộc những thứ kia tiên phong lâu la của mặc dù bị mình giết máu chảy thành sông, nhưng cũng không có suy giảm tới đến này hai tộc căn bản, thậm chí ngay cả bị thương ngoài da cũng không tính là!

Đẳng Phi ở Lạc Thần Uyên ngoài, được chứng kiến Yêu Tộc cường thế, cũng cùng Ma Tộc người chiến quá, hắc không tin kia hai tộc phải cái loại này giỏi về ẩn nhẫn chủng tộc, lâu như vậy cũng không có nhúc nhích làm, có lẽ, bọn họ là đang chờ cái gì.

Bất quá như vậy cũng tốt, theo Vĩnh Hằng Chi Địa tiến vào đến ngũ vực thể giới trong sinh hoạt, Thần Hồn Vực cũng đã không hề nữa như vậy không thể thiếu.

Thần Hồn Vực trong đích linh dược, mặc dù so sánh với Vĩnh Hằng Chi Địa muốn khá hơn một chút, nhưng bên trong linh khí, nhưng thì không bằng Vĩnh Hằng Chi Địa bên này đầy đủ.

Cho nên ở Vĩnh Hằng Chi Địa bên này, mặc dù cũng sớm có người phát hiện Thần Hồn Vực tồn tại, nhưng đại đa số đều muốn nó trở thành một cái cự đại Huyền Giới, cũng không có bao nhiêu người đối với chỗ kia sinh ra hứng thú.

Cũng hay là mấy năm này, theo đại lượng ngũ vực người tiến vào đến Vĩnh Hằng Chi Địa, Thần Hồn Vực một chút chỗ tốt không thể tránh khỏi lưu truyền ra, mới có nhiều hơn Vĩnh Hằng Chi Địa Vô Giả, bắt đầu tiến vào Thần Hồn Vực thám hiểm.

--

Kêu gọi phiếu đề cử ! ! ! !

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 636: Sớm Có Dự Liệu!

>

“Tốt lắm, về Yêu Tộc cùng Ma Tộc chuyện tình, trước hết để vừa để xuống, dưới mắt trước tiên đem ta Đăng gia tất cả thân tộc, toàn bộ từ ngũ vực thế giới đón đi, di chuyển đến thứ chín mươi chín thành sao.” Đăng Phi vừa nói, nhìn thoáng qua Lăng Thi Thi phụ thân của Lăng Tiêu Diêu cùng mẫu thân Đông Phương Ngọc Lan: “Thiên Vũ huynh hoàng đế, hay là không nên làm sao? Thế tục quyền lợi, thật sự có như vậy hấp dẫn người sao? Còn có, Đông Phương gia tộc, cũng theo cùng nhau dời đi chín mươi chín thành tốt lắm.”

Đối với Đăng Phi loại này hảo ý, Lăng Tiêu Diêu cùng Đông Phương Ngọc Lan làm sao có thể cự tuyệt, tự nhiên gật đầu đáp ứng, bọn họ cũng rất rõ ràng, chỉ cần Đăng phi trở về một chuyến, những gia tộc này người, toàn bộ đều có thể dễ dàng mang về.

Không lẽ như vậy tượng thần thế giới, bao nhiêu người chứa không được?

Đăng Phi bỗng nhiên nói: “Đem Chân Vũ học viện, cũng dời đến chín mươi chín thành tốt lắm, viện trưởng những năm này cũng quá cực khổ.”

Minh U Vũ cười nói: “Vậy tại sao không có ở đây cả ngũ vực thế giới, lựa chọn trẻ tuổi nam trẻ nhỏ nữ đồng, cùng thanh niên nam nữ, đại lượng chọn lựa, phạm là tư chất tốt, tất cả đều cùng nhau dời vào đến chín mươi chín thành? Dù sao chín mươi chín thành hôm nay việc cần làm ngay, chính là cần nhân khẩu thời điểm.”

“Cái này, không phải là không được, nhưng nhất định phải nghiêm khắc đối đãi.” Vị Ương Minh Minh nói: “Nếu không, rất dễ dàng cho tự chúng ta mang đến vô cùng phiền toái.”

Minh U Vũ gật đầu: “Cái này cũng là, người vừa lên trăm hình hình sắc sắc, lòng của mỗi người tư cũng không giống với.”

Đặng Phi nói: “U Vũ đề nghị, cũng là có thể được, không bằng dứt khoát phạm vi lớn dòi vào một nhóm người, tiến vào chín mươi chín thành tốt lắm, như vậy, Thiên Vũ huynh cho dù còn muốn làm hoàng đế của hắn, ta cũng có thể thỏa mãn hắn!”

Đặng Phi rất rõ ràng, Hiểu Phong một lòng chỉ nghĩ tái hiện chín mươi chín thành huy hoàng, căn bản không sẽ để ý trong thành có thể hay không nhiều ra một thế tục đế vương.

Chớ nói chi là chín mươi chín thành rất khổng lồ, so sánh với ngũ vực thế giới còn muốn lớn hơn rất nhiều, lăng thị hoàng triều đối với khắp cả ngũ vực thế giới mà nói, cũng bất quá là chiếm cứ góc mà thôi.

Lăng Tiêu Diêu vị này từng Thiết Huyết đại soái lúc này không nhìn được phát ra cảm khái: “Làm hoàng đế? Nào có hôm nay sung sướng!”

Đông Phương Ngọc Lan liếc mắt một cái trượng phu, trong lòng tự nhủ năm đó muốn lúc rời đi, người cũng không phải là nói như vậy, ngôi vị hoàng đế truyền cho con của mình, cũng nhìn không được nữa thở dài thở ngắn một đêm, sau đó nói:

“Đại trượng phu không thể một ngày không có quyền!”

Lăng Thi Thi ôn nhu nhìn thoáng qua Đặng Phi, biết Đặng Phi chịu làm như vậy, nhiều hơn là bởi vì mình nguyên nhân, trong lòng ngọt ngào vô cùng.

“Tự để cho thế lực của chúng ta, cắm rễ ở chín mươi chín thành tốt lắm.” Đặng Phi nhìn thoáng qua mọi người, cuối cùng làm quyết định, sau đó đứng lên, nói: “Long Nhất cùng Lão Long đã đi thật lâu, nhưng vẫn không có tin tức truyền về đúng không? Ta năm đó đã đáp ứng bọn họ, muốn giúp bọn hắn tìm kiếm Long Ngũ, cho nên, chúng ta tới trước chín mươi chín thành.

Đặng gia cư ngụ ở tượng thần thế giới quá lâu, cần đi ra ngoài thấy mặt trời! Sau đó Tử Lăng, người cùng Hàn Tuyết các người cực khổ hạ xuống, mang theo tượng thần, trở về một

chuyển ngũ vực thế giới, chuyện này, tỵ nộ cho các người đi xử lý.

Ta đi Thôn Thiên Đại Uyên, tìm kiếm Lão Long phụ tử.”
Đang lúc này, phía ngoài bỗng nhiên có người thông báo, nói Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đại Thiên Tôn dắt tay nhau tới chơi.

“Ha hả, ba năm thời gian, bọn họ chưa từng tới một lần, hiện tại người đã tỉnh, bọn họ cũng là tới.” Đinh Tuyết Ninh tính tình tương đối trực tiếp, căn bản không thềm để ý đối phương có thể nghe được hay không lời của mình, trực tiếp nói ra.

Đằng Phi cười cười, không nói gì, khoát tay làm cho người ta mời Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng đi vào.

Hiếm thấy, Đằng Phi nghênh đi ra ngoài, mà là lựa chọn đang ở Đấu Tinh Cổ Điện dậm chờ.

Chốc lát công phu : thời gian, Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng hai người bị dẫn nhập thân giống như thế giới, tiến vào đến Đấu Tinh Cổ Điện.

Đằng Phi lúc này mới đứng lên, cười nói: “Chỗ này của ta vừa lúc ở thượng nghị một ít chuyện, không thể xa nghênh, mong rằng nhị vị không lấy làm phiền lòng.”

Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng vội vàng liên tục khom người thi lễ, Đại Thiên Tôn nói: “Chủ thượng gây giết chúng ta , chúng ta trước tới nơi này, chính là vì chúc mừng chủ thượng khôi phục năm đó trí nhớ!”

Trí Tuệ Thần Tướng nhìn thoáng qua mọi người, lúc này đoán ra bọn họ ở thảo luận cái gì, há mồm nói: “Nghe nói những năm này chủ thượng thân tộc vẫn đều ở ngũ vực thế giới, không có tiến vào đến Vĩnh Hằng Chi Địa, ta cùng Đại Thiên Tôn ở Vĩnh Hằng Chi Địa đệ nhất thành, họa xuất đại khu vực, đặc biệt lưu cho bọn hần.”

Đằng Phi cười cười, nói: “Ta đời bọn họ tạ ơn hai vị , bất quá, ta không có ý định để cho bọn họ tiến vào đệ nhất thành.”

Nhìn muốn nói điều gì Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng, Đằng Phi cười khoát khoát tay: “Các người cũng không nên hiểu lầm, ta không có ý tứ khác, các người cũng

biết, nhờ ra Miêu cũng không thể trợ giúp thực vật sinh trưởng, bọn họ sống ngũ vực thế giới cái loại này linh khí thiếu thốn địa phương, trong giây lát tiến vào đến linh khí nồng nặc đến mức tận cùng thế giới, có lẽ trong ngắn hạn, sẽ có trên diện rộng tăng lên, nhưng lâu dài xem ra, đối với bọn họ trưởng thành cũng không lợi.

Cho nên, ta tính toán an bài bọn họ tiến vào chín mươi chín thành, cũng coi như trợ giúp Hiếu Phong thành chủ.”

Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đại Thiên Tôn nghe, trên mặt đều có chút lộ ra vẻ xấu hổ, Trí Tuệ Thần Tướng nói: “Trong hai năm qua, chúng ta một mực bận rộn cắt tĩa Quảng Việt cùng Chưởng Ấn lưu lại cục diện rối rắm, nhưng quên mất trợ giúp Hiếu Phong hạ xuống, chờ quay đầu lại ta nhất định phải người mang tài nguyên đi ủng hộ hắn.”

Đại Thiên Tôn cũng ở một bên thật tình gật đầu: “Đây đều là hắn là!”

Đằng Phi không có thay Hiếu Phong cự tuyệt, mà là cười tiếp nhận xuống tới: “Vậy thì đa tạ nhị vị.”

Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng cũng có thể từ Đằng Phi lời của trung, nghe ra vẻ này xa cách, nhất thời đứng dậy, trịnh trọng cho Đằng Phi thi lễ, cùng kêu lên nói: “Chúng ta lần này tới đây, còn có một vật chuyện trọng yếu, đó chính là, cung nghênh chủ thượng, trở lại Vĩnh Hằng đệ nhất thành, chủ trì Vĩnh Hằng đại cục!”

Đằng Phi không hề nghĩ ngợi, lắc đầu cự tuyệt nói: “Hảo ý của các ngươi, Đằng Phi tâm lĩnh, thật ra thì các ngươi rất rõ ràng, vô luận là thức tỉnh rồi trí nhớ cũng tốt, hay là thực lực bỗng nhiên đạt tới Thiên Vương thứ chín tiểu bậc thang cũng tốt, ta cũng đã không thể nào nữa là quá khứ cái kia Vĩnh Hằng Chi Chủ.

Cho nên các ngươi cũng không cần xưng hô ta là chủ thượng, mọi người ngang hàng tương giao cũng đủ, tâm ý của các ngươi, ta có thể hiểu, còn xin yên tâm, các ngươi không chịu Đằng Phi, Đằng Phi vĩnh viễn không chịu các ngươi!”

“Kính xin chủ thượng nghĩ lại a!” Hai người khuyên nỡ.

Đằng Phi cười khoát tay: “Ta không sẽ cải biến chú ý, các

ngươi trở về sao, quyết định của ta, sẽ không sửa đổi.”

“Ai!” Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đại Thiên Tôn hai người, không nhìn được nhất tề thở dài một tiếng, riêng của mình trông mắt chỗ sâu, hiện lên vẻ thất vọng đồng thời, cũng có một tí giấu điếm được sâu đậm như trút được gánh nặng!

“Kia, chúng ta sẽ không quấy rầy chủ thượng nghị sự, chúng ta lập tức trở về, đối với chín mươi chín thành trợ giúp, chắc chắn để cho chủ thượng hài lòng!” Đại Thiên Tôn nhận chân vừa nói, giống như là ở hứa hẹn.

Trí Tuệ Thần Tướng cũng nói: “Ngày sau chủ thượng nếu là có yêu cầu gì, chỉ cho phép phái người tới tìm chúng ta, ngày nào đó chủ thượng nghĩ trở lại, một lần nữa trông coi Vĩnh Hằng Chi Địa, chỉ cần một câu nói!”

Đằng Phi cười ôn hòa: “Tốt, cứ quyết định như vậy đi.

Nhị vị đi thông thả, không tiễn.”

Đợi đến Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đại Thiên Tôn rời đi sau, Đinh Tuyết Ninh mới nặng nề hừ một tiếng, cười lạnh nói: “Dối trá!”

Lần này, rất nhiều người cũng nhìn không được Ứng Hoà lên nàg, ngay cả luôn luôn trong treo lạnh lùng không muốn xen vào việc của người khác Lục Tử Lăng, cũng không khỏi được đôi mi thanh tú cau lại, đối với Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng ấn tượng trở nên càng kém.

Lăng Tiêu Diêu ở một bên thở dài nói: “Xem ra vô luận thế tục, hay là này Tiên Giới một loại địa phương, quyền lợi, cũng vĩnh viễn là lòng người sở hướng a!”

Đông Phương Ngọc Lan ở một bên liếc trượng phu một cái, trách hấn nói nhiều, nhưng nhưng cũng biết, trượng phu nói rất đúng thật tình.

Nếu như Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng, thật như vậy tôn trọng Đằng Phi, tự sẽ không bỏ mặc Đằng gia ở chỗ này dừng lại ba năm mà chẳng quan tâm!

Thật đem Đằng Phi làm thành chủ thượng, sớm như vậy nên mời Đằng Phi người bên cạnh, đi trước Vĩnh Hằng Chi Địa để nhất thành chủ cầm đại cục mới là.

Như thế nào lại đợi đến Đẳng Phi thức tỉnh mới đến làm ra những thứ này tư thái?

Rất nhiều người cũng hoài nghi, bọn họ sờ dĩ hiện tại chạy tới làm lần này tư thái, cũng là bị buộc bất đắc dĩ!

Đẳng Phi cảnh giới, vượt xa bọn họ, Thiên Vương Cửu Trọng Thiên! Đứng ở thứ chín tiểu trên bậc thang Thiên Vương tuyệt đỉnh cường giả, trong tay vừa nắm Chí Tôn Đỉnh, tượng thần cùng Hắc Kiếm này tam tông tuyệt thế Đại Khí, có thể nói, bằng lực lượng một người, bóp áp hai người bọn họ, một Thiên Vương thứ sáu tiểu bậc thang, một Thiên Vương cái thứ bảy tiểu bậc thang, quả thực chính là dễ dàng!

“Kia Trí Tuệ Thần Tướng, cũng là lạnh lùng vô tình hạng người, Hiểu Phong còn là đệ tử của hắn, nhiều năm như vậy, hắn lại chẳng quan tâm!” Giống như trước rất dám nói nói Âu Lạp Lạp không nhin được ở một bên nhỏ giọng nói thầm.

Tỷ tỷ Âu Lôi Lôi đỏ mặt nhẹ nhàng đá muối muối một cước, mặc dù người khác cũng đem các nàng làm như Đẳng Phi nữ nhân, nhưng các nàng mình, nhưng vẫn cũng lấy thị nữ tự cho mình là, đến nay không lần.

“Ha ha, Âu Lạp Lạp, không phải là Trí Tuệ Thần Tướng lạnh lùng vô tình, mà là hắn tự đợi đến hôm nay đây, Trí Tuệ Thần Tướng tính toán - không bỏ sót, sớm biết công tử tâm tư, sau đó chờ hôm nay, cho...nữa một cái nhân tình cho công tử.” Giống như trước dám nói nói Vũ Lan Thiên Nguyệt cuối cùng đã làm một thủ lĩnh của bộ tộc, đối với những chuyện này, tự nhiên rất rõ ràng.

Lúc này, Cơ Tử Vân không nhin được hỏi con nói: “Thoạt nhìn, người đối với Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đại Thiên Tôn hai người biết làm ra những chuyện này, tựa hồ sớm có dự liệu một loại, là người thức tỉnh trí nhớ nói cho người cái gì sao?” Tất cả mọi người tò mò nhìn Đẳng Phi, bởi vì bọn họ lúc trước cũng không có thể nhìn ra hôm nay một màn này, nhất là đối với Trí Tuệ Thần Tướng, rất nhiều người cũng kính nể không dứt, cũng không nghĩ tới Chương Ân cùng Quảng Việt sau khi chết, hắn thế nhưng trước tiên cùng Đại Thiên Tôn cùng nhau rời đi, sau đó vào hôm nay lúc trước, sẽ thấy cũng không còn

đã trở lại.

Điều này làm cho rất nhiều người ở bất mãn đồng thời, cũng rất nghi ngờ, chẳng lẽ quyền lợi hấp dẫn, cứ như vậy đại? Ngay cả Thiên Vương cảnh giới cái thế vô cùng ...! Cũng xem không mở?

“Điều này cùng ta thức tỉnh trí nhớ không có quan hệ gì.”

Đằng Phi cười cười, thở dài ra một hơi, có chút bất đắc dĩ nói:

“Các ngươi thật ra thì bị trên người bọn họ hào quang cho che mắt ánh mắt, thật ra thì chỉ cần hảo hảo suy nghĩ một chút, các ngươi là có thể hiểu đây là tại sao.”

Mộ Dung Phương Phi ở một bên nói: “Này không có gì không có thể hiểu được, nghĩ nhớ năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ bị ám toán lúc, hai vị này biểu hiện tự có thể lý giải .” Vừa nói, Mộ Dung Phương Phi cười lạnh nói: “Đại Thiên Tôn còn dễ nói chút, hắn bị trực tiếp đánh phát, may mắn sống lại, sau đó ẩn núp vào Tam Đại Thiên Vương trận doanh trong, ừ, tạm thời cho dù hắn là ở ẩn núp sao, mặc dù này thời gian hơi dài.

Về phần nói Trí Tuệ Thần Tướng.

.

.

Cái này lấy trác tuyệt trí khôn trứ danh người, hắn sao.

.

.

Tự phức tạp vô cùng !”

Lớn tiếng kêu gọi phiêu đề cử ! ! !

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 637: Thôn Thiên Đại Uyên!

>

Mộ Dung Phương Phi lời này nói ra, rất nhiều người cũng nhưng lại lộ ra đắm chiêu thần sắc, nhưng còn có một chút người, cũng nghi hoặc nhìn nàng, dù sao lúc trước Trí Tuệ Thần Tướng cho cả Đăng gia ấn tượng, cũng là vô cùng tốt.

Bao gồm Trí Tuệ Thần Tướng đệ tử Tử Uyên, cùng Đăng gia trên dưới quan hệ, cũng chung đụng vô cùng tốt.

Hiện tại thấy Mộ Dung Phương Phi trong giọng nói, tựa hồ đối với Trí Tuệ Thần Tướng rất có cái nhìn, điều này làm cho rất nhiều người trong lòng không giải thích được.

Mộ Dung Phương Phi nhận nhận giải thích: “Năm đó Vĩnh Hằng Chi Chủ bị tín nhiệm nhất tâm phúc thủ hạ tính toán, ngồi trước bốn đại thần tướng thân vẫn thứ ba, Thập Đại Thiên Tôn toàn bộ rơi xuống, chỉ có Trí Tuệ Thần Tướng một người thành công chạy ra thăng thiên, ở chỗ này sau đích vô số giữa năm, hẳn nếu là thật sự muốn vì Vĩnh Hằng Chi Chủ báo thù, có có rất nhiều lần đích cơ hội, cho dù không phải là Tam Đại Thiên Vương đối thủ, nhưng ít ra, bồi dưỡng được một nhóm cường đại Võ Giả, đối với hắn mà nói, cũng không phải là một nhiều sao chuyện khó khăn.

Nhưng hắn.

.

.

Cũng là đi xa tha hương, đều nhanh muốn chạy đến vũ trụ dọc theo , ần núp, mãi cho đến phu quân cùng Hiều Phong cùng đi tìm hần.”

Đằng gia người hôm nay đã cũng biết Đằng Phi chính là Vĩnh Hằng Chi Chủ linh hồn lần thứ chín chuyển thể người, được nghe lời ấy, đều có chút tức giận.

Mộ Dung Phương Phi nói tiếp: “Chúng ta không thể cưỡng cầu Trí Tuệ Thần Tướng đi làm cái gì, nhưng trên thực tế, hần cũng không có chính hần nói cái kia sao trung thành! Năm đó thấy chuyện không tốt, hần lập tức viển độn mà đi, một chút cũng không do dự, rồi hướng đệ tử của hần Hiều Phong nói hần rất suy yếu, sợ là mạng không lâu vậy, nhưng trên thực tế, hần nói dối.

Hần chẳng qua là không muốn tham dự đến đối mặt Tam Đại Thiên Vương trong chiến đấu đi, từ ở phương diện khác đến xem, hần cũng đúng là không hổ là Trí Tuệ Thần Tướng cái này danh hiệu, quả thật rất có trí khôn.”

“Đúng vậy a, Mộ Dung nói không sai, phu quân hôm nay thực lực có một không hai thiên hạ, một đường đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi, hần tự nhiên kiên định đứng ở phu quân bên này, nếu là phu quân lúc ấy bên cạnh không có thần giống như không có Chí Tôn Đỉnh không có Hắc Kiếm lời của, ta tin tưởng, Trí Tuệ Thần Tướng nhất định sẽ tiếp tục suy yếu đi xuống, tuyệt sẽ không ra mặt.” Vị Ương Minh Minh khéo miệng chứa đựng vẻ cười lạnh, thản nhiên nói.

“Ai.” Đến đây, một đám Đằng gia người, tất cả đều hiểu chuyện gì xảy ra, rất nhiều người cũng phát ra một tiếng thở dài.

Cái thế giới này, xa xa không có bọn họ nghĩ tốt đẹp như vậy, nếu không phải là có Đằng Phi ở phía trên che gió che mưa, Đằng gia đừng nói cho tới hôm nay loại trình độ này, chỉ sợ sớm đã bấp bênh thậm chí cửa nát nhà tan.

Tới khi nào, đều được người một nhà, những người khác, chung quy là tư tâm, loại này tư tâm, có lẽ đứng ở đối phương

trên lập trường nhìn, là rất bình thường, xu lợi tránh hại, là người gốc rễ tính, cõi đời này cuối cùng không có chân chính Thánh Nhân.

Đặng Phi cười cười, nói: “Tính , ta cũng vậy cho tới bây giờ không có nghĩ tới đi làm cái gì Vĩnh Hằng Chi Chủ, càng không muốn trở thành chín mươi chín tòa thành Chúa Tể Giả, chỉ cần các ngươi cũng có thể cuộc sống vô cùng hạnh phúc, ta liền hài lòng.”

Lão gia tử Đặng Văn Hiên ở một bên gật đầu: “Không sai, tiểu phi nói có đạo lý, cường đại trở lại gia tộc, cũng có hồng mất một ngày, càng là hướng tới quyền lợi, hồng mất cũng là càng nhanh, càng là truy đuổi Địa Vị, thân tình cũng lại càng nhạt mỏng, chúng ta Đặng gia, không cầu trở thành trọn đời trường tồn nhà giàu có đại tộc, chỉ cần mỗi một thời đại người, cũng có thể khỏe mạnh trưởng thành, như vậy đủ rồi.”

.

.

Sau đó, Đặng Phi mang theo tượng thần, trực tiếp rời đi nơi này, bay trở về Vĩnh Hằng Chi Địa chín mươi chín thành, thành chủ Hiểu Phong, cùng với một chút năm đó ngũ vực trẻ tuổi tuần ngạn, nghe hỏi đến đây nghênh đón.

Hiểu Phong một ít đầu tóc trắng, nhìn qua hết sức thấy được, nhưng cả người Tinh Khí Thần muốn so với quá khứ tốt hơn nhiều.

Đặng Phi nhìn đã bắt đầu dần dần khôi phục sinh khí chín mươi chín thành, cười đối với Hiểu Phong nói: “Muốn không được bao nhiêu năm, nơi này, sẽ lần nữa thành vì tất cả mọi người hướng tới địa phương !”

Hiểu Phong nhàn nhạt cười, nói: “Ta không cầu người ở đây người hướng tới, chỉ cần khôi phục ngày xưa phồn hoa, ta liền hài lòng !”

Đặng Phi vỗ vỗ Hiểu Phong bả vai, nói: “Ngươi cũng không lão, không nên quá sa sút, chuyện gì cũng sẽ đi qua.”

Hiểu Phong nghe vậy, nhìn thoáng qua Đặng Phi, sau đó ho nhẹ một tiếng, nhẹ nói nói: “Lão sư ta nơi đó.

.”

Đặng Phi khẽ lắc đầu, nhìn Hiểu Phong cười nói: “Ngươi hẳn là hiểu rõ của ta, ta không thêm đề ý.”

“Lão sư ngày trước tự mình đưa tới một đồng lớn cực phẩm tài nguyên, hơn nữa nói đây chỉ là nhóm đầu tiên, các loại tài nguyên sau đó cũng sẽ đưa đến.” Hiểu Phong nói những lời này thời điểm, trên mặt cũng không có bất kỳ vui vẻ, trong con ngươi ngược lại mang theo vài phần mất mát: “Từ vậy sẽ, ta mới chánh thức xác định một ít chuyện, nhưng ta, nhưng không thể ra sức.”

Đặng Phi cười nói: “Không trách ngươi!”

Hiểu Phong dùng sức gật đầu, sau đó nói: “Nghe lão sư nói, Đặng gia muốn ở chín mươi chín thành cấm rỗi?”

Đặng Phi gật đầu.

Hiểu Phong trên mặt, nổi lên vẻ đỏ ửng, hướng về phía Đặng Phi sâu thi lễ: “Công tử ân tình, Hiểu Phong khắc trong tâm khảm, vô cho là báo, ngày sau vì công tử như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!”

Đặng Phi nói: “Nói quá lời, chúng ta là bằng hữu.”

Hiểu Phong dùng sức gật đầu: “Không sai, chúng ta là bằng hữu!”

Đấu Tinh Cổ Điện, trực tiếp tọa lạc tại chín mươi chín thành một mảnh Phương Viên trăm vạn dặm dãy núi trong một ngọn nhất trên đỉnh núi cao, các loại cung điện lâu chữ, như măng mọc sau mưa một loại đột ngột từ mặt đất mọc lên, xây ở nơi này ngôi trên đỉnh núi cao.

Nơi này linh khí đầy đủ, hoàn cảnh ưu mỹ, các loại hiếm quý dị thú thường lui tới, dài quá không biết bao nhiêu năm cổ thụ, một viên trụ giống như một ngọn khổng lồ sơn lĩnh, ở ngũ vực thế giới thượng, căn bản nhìn không thấy tới loại này cảnh trí.

Mọi người đối với nơi này, cũng rất hài lòng.

Nhất là Thanh Long, Thiên Lang, A Tử, Hoàng, màu trắng lão vượn cùng Tiểu Bạch chờ một đám ma thú, bọn họ vốn là thân

cận tự nhiên, hôm nay định cư ở loại địa phương này, tự nhiên mừng rỡ.

Lục Tử Lăng cùng Quảng Hàn Tuyết chờ cả đám, mang theo tượng thần trở lại ngũ vực thể giới, muốn ở ngũ vực thể giới chọn lựa thích hợp người, tiến vào Vĩnh Hằng Chi Địa cuộc sống.

Đây không phải là trong ngắn hạn có thể hoàn thành chuyện tình, ít nhất cần mấy năm thời gian.

Đặng Phi thì một mình một người, đi trước khoảng cách Vĩnh Hằng Chi Địa rất xa Thôn Thiên Đại Uyên, chuẩn bị đi tìm Lão Long phụ tử, xem một chút có thể hay không giúp bọn hắn tìm được Long Ngũ hạ lạc : tung tích.

.

.

Xa xôi vũ trụ chỗ sâu, vắt ngang một đạo sâu không thấy đáy đại uyên, nơi này, phẳng phất là vũ trụ cuối một loại, đại uyên đối diện, đen nhánh không thể nhận ra, không có bất kỳ vật gì, nhật nguyệt tinh thần ở chỗ này cũng không tồn tại.

Đại uyên sâu không thấy đáy, phiếm nồng nặc chết đi khí , giống như mây đen một loại, sôi trào cồn động, cho dù là Thiên Vương cảnh giới cường giả đến nơi này, cũng sẽ có loại cảm giác không thoải mái.

Lui tới nhật nguyệt, không biết có bao nhiêu người từng tiến vào quá Thôn Thiên Đại Uyên trung mạo hiểm, nhưng không có một có thể sống đi ra ngoài, nơi này, là một chỗ chân chính vũ trụ cấm địa!

Thôn Thiên Đại Uyên này một mặt, là một mảnh diện tích Vũ Trụ Hắc Sâm Lâm, nơi này sinh trưởng cây cối, không biết có bao nhiêu kỷ nguyên, thô to nhất, giống như một viên đại tinh, hơn nữa cứng rắn vô cùng, cho dù là Chí Tôn, cũng khó mà từ nơi này chút ít cây cối thương bẻ một cây nhánh cây.

Này tám diện tích Vũ Trụ Hắc Sâm Lâm, khổng lồ giống như một cái tinh hệ, huyền phù ở nơi này lạnh như băng vũ trụ trong hư không, nơi cuối cùng, chính là Thôn Thiên Đại Uyên.

Đen trong rừng rậm, hai đạo thân ảnh, đang khó khăn đi về phía trước.

Một người là Lão Long, người, dĩ nhiên là là Long Nhất.

Ba năm trôi qua, phụ tử hai người vừa tu luyện, vừa ở đen trong rừng rậm tìm kiếm.

Thực lực cũng chiếm được rất trên phạm vi lớn tăng lên, trong đó Lão Long, đã đạt tới Chí Tôn cao cấp cảnh giới, mà Long Nhất, thì đã đạt tới đỉnh tôn sư tầng thứ.

Dựa theo hai người hôm nay tu vi, ở nơi này tám Vũ Trụ Hắc Sâm Lâm trung, cũng bất quá là miễn cưỡng tự vệ.

Thần kỳ trong vũ trụ, vốn có vô số thần kỳ sinh vật, những sinh vật này có chút cường đại đến làm cho người ta khó có thể tưởng tượng, ba năm này, hai người tự từng mấy lần gặp gỡ hiểm cảnh, thiếu chút nữa tự vẫn lạc tại nơi này, nếu như không phải là Long Nhất trên người có không ít năm đó Đằng Phi cho hắn cực phẩm linh dược, sợ là rất khó chống đỡ cho tới hôm nay.

“Năm đó đều nói ca ca nhảy vào Thôn Thiên Đại Uyên, ta xem, chúng ta hay là bất cứ giá nào, trực tiếp tiến vào Thôn Thiên Đại Uyên tìm tìm xem rồi.” Long Nhất khiêng Hắc Kiếm, buồn bực thanh âm vừa nói.

“Này tám khổng lồ khôn cùng Vũ Trụ Hắc Sâm Lâm, cũng giống như trước phải tìm, nếu không, vạn nhất ca ca người không có nhảy vào Thôn Thiên Đại Uyên, mà là đang này tám đen trong rừng rậm, chúng ta tùy tiện đi vào, chẳng phải là tự tìm đường chết rồi?” Lão Long trầm giọng vừa nói: “Tử vong cũng không đáng sợ, đáng sợ, là nhìn không thấy tới hy vọng.”

Long Nhất cũng thở dài một hơi, trầm nghĩ: Đúng vậy a, ba năm , hai người cơ hồ đem trọn tấm Vũ Trụ Hắc Sâm Lâm cho đi dạo lần, hung mãnh dị thường vũ trụ dã thú cũng là gặp quá không ít, nhưng chưa từng thấy qua bất luận kẻ nào, tự nhiên cũng không có Long Ngũ hạ lạc : tung tích.

“Cũng được, chúng ta trực tiếp đi trước Thôn Thiên Đại Uyên tốt lắm, vô luận như thế nào, cho dù chết, người nhà của chúng ta cũng muốn chết cùng một chỗ!” Lão Long trầm giọng vừa nói: “Mỗi thù của chúng ta hận, công tử đã vì chúng ta báo, ta sống ở cõi đời này, đã không có cái gì khiên quai.

Chỉ có người, Long Nhất.”

“Ta? Cha, ta muốn cho cùng nhau đi xuống!” Long Nhất giọng nói bình thường, tựa như ăn cơm uống nước giống nhau bình thường.

“Không được.” Lão Long lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt, nghiêm túc nhìn Long Nhất: “Người chẳng lẽ thật muốn Long gia tuyệt hậu sao? Còn có, công tử ân tình, chúng ta cũng không có còn xong, ta cái này mệnh, vốn là nhật về tới, chết không có gì đáng tiếc, nhưng người không giống với, người còn trẻ vô cùng, Long gia tương lai huy hoàng, còn dựa vào người đi thực hiện.”

“Cha, ta không thể lấy mắt nhìn người đi chịu chết a!” Long Nhất nước mắt không nhìn được chảy ra: “Hoặc là, chúng ta sẽ tìm, cùng nhau trở về, Hiểu Phong thành chủ còn đang gây dựng lại chín mươi chín thành, chúng ta trở về, cũng có thể hỗ trợ.

Hoặc là, tự ta với người, cùng đi Hoa ca ca, muốn sinh cùng nhau sinh, muốn chết, cũng cùng chết!”

“Người này chết đầu óc hài tử, ta Lão Long làm sao lại sinh như người vậy một ngu dân?” Lão Long nhìn Long Nhất, vừa vui mừng vừa tức giận nói.

Đang khi nói chuyện, hai người đã đến Thôn Thiên Đại Uyên trước, đổi mắt nhìn lại, đại uyên trung chìm nổi chết đi khí bay lên giảm xuống, không có bất kỳ sinh mệnh khí tức, ở chỗ này, ngay cả thiên, cũng bị cắn nuốt, toàn bộ hóa thành hư vô.

“Năm đó ca ca ngươi, chính là ở cái địa phương này, bị bức rơi đi xuống, ta vẫn cho là hắn có thể may mắn sống sót, nhưng hôm nay xem ra, nhưng thật sự là hy vọng xa vời.” Lão Long thở dài một tiếng, nhưng ngay sau đó nhìn Long Nhất nói: “Ngươi muốn theo cùng nhau đi xuống, ta không ngăn cản được ngươi, cho nên ta đáp ứng ngươi.

Nhưng là, phải là ta đi xuống trước, ngươi xem rồi ta đi xuống, một khi ta ở giữa không trung sẽ chết, ngươi đáp ứng ta, nhất định không nên xuống lần nữa đi tìm cái chết, lập tức trở về đi theo công tử, báo đáp công tử ân tình.” Lão Long vừa nói, ánh mắt gắt gao ngó chừng con của mình.

Long Nhất rất không tình nguyện nhú mày, nội tâm tràn đầy oán giận.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 638: Tiến Vào Ma Tộc!

>

Lão Long nhìn Long Nhất, nhàn nhạt nói: “Nếu như người không đáp ứng, ta hiện tại sẽ chết ở trước mặt người!”

Long Nhất cười khở nói: “Được rồi, ta đáp ứng là được.”

Lão Long vui mừng cười cười: “Ta cả đời này, lớn nhất kiêu ngạo, ngay cả có người cùng Long Ngũ này hai đứa bé, các người cũng là của ta kiêu ngạo, ta hiện tại đi tìm ca ca người, người trước chờ ở chỗ này.”

Vừa nói, Lão Long căn bản không để cho Long Nhất nói cái gì nữa cơ hội, tung người nhảy, một thân Chí Tôn cảnh giới cường đại hơi thở bộc phát ra, hướng Thôn Thiên Đại Uyên, trực tiếp nhảy xuống.

Oanh!

Thôn Thiên Đại Uyên trung kia hùng hồn mệnh mông tử vong chi khí giống như là bị jī giận một loại, trong nháy mắt sôi trào cồn động, nhưng cũng bị Lão Long Chí Tôn hơi thở đẩy ra.

Lão Long thân hình, cũng trong nháy mắt biến mất ở Long Nhất trước mắt.

“Phụ thân!” Long Nhất la lớn.

“Yên tâm, ta không sao!” Lão Long thanh âm rất vững vàng, từ sâu không thấy đáy Thôn Thiên Đại Uyên trung truyền đi lên.

“Gặp nguy hiểm lời của, liền lập tức trở lại!” Long Nhất đứng ở Thôn Thiên Đại Uyên dọc theo, vẻ mặt khẩn trương nhìn.

“Ta biết, người yên tâm đi!” Lão Long thanh âm nghe đi tới

không có bất kỳ dị thường, điều này làm cho Long Nhất cũng thờ phào nhẹ nhõm.

Đang lúc này, Thôn Thiên Đại Uyên trung giống như là xảy ra biến故而 một loại, đột nhiên bộc phát ra vô cùng mãnh liệt tử vong chi khí, thậm chí lao ra Thôn Thiên Đại Uyên, trực tiếp đánh về phía Long Nhất!

Long Nhất cả kinh, trực tiếp tuôn ra mạnh mẽ Chí Tôn hơi thở, bảo vệ mình, đồng thời hô lớn: “Phụ thân, làm sao người dạng?”

Phía dưới yên tĩnh như vậy, không có có một tí thanh âm truyền đến.

Long Nhất tâm trong giây lát treo, lần nữa hô lớn: “Phụ thân, người còn có ở đây không?”

Thanh âm vang dội lạnh như băng vũ trụ Hư Không, nhưng Thôn Thiên Đại Uyên trong, nhưng là không có bất kỳ thanh âm truyền đến.

“Phụ thân?”

“Phụ thân!”

Long Nhất phát ra một tiếng bi thiết, không có chút gì do dự, hướng Thôn Thiên Đại Uyên trung, tung người nhảy xuống.

Đang ở Long Nhất thân hình nếu bị khổng lồ chết đi mất hơi thở nuốt hết trong nháy mắt, Đằng Phi rốt cục chạy tới, ở xa xôi đích thiên tế, giận dữ hét: “Long Nhất, người đừng làm chuyện điên rồ!”

Sẽ bị tử vong khí cắn nuốt sạch Long Nhất thân hình hơi chậm lại, hắn nghe ra thanh âm này là ai, trong lòng ám áp: công tử cuối cùng là tìm đã tới.

Bất quá Long Nhất cũng không nguyện liên lụy đến Đằng Phi, cắn chặt hàm răng, không nói một lời, tiếp tục hướng xuống rơi đi.

Trong lòng nghĩ đến: thiếu công tử người tình, Long Nhất kiếp sau nữa báo!

Đằng Phi mắt thấy Long Nhất thân thể bị Thôn Thiên Đại

Uyên trung mệnh môn tử khí cho bao phủ, trong lòng không khỏi giận đến mắng một câu: ngu xuẩn! Vì một không biết sinh người chết, ngay cả mạng cũng không muốn sao? Trên thực tế đây là nếu là đổi lại ở trên người hần, sợ rằng lựa chọn của hần, cùng Lão Long phụ tử cũng sẽ không xê xích quá nhiều.

Thân tình, vĩnh viễn là cõi đời này khó khăn nhất dứt bỏ tình cảm.

Đằng Phi thân hình, phủ xuống đến Thôn Thiên Đại Uyên chỉ bờ, chọn đuôi lông mày, ngưng mắt nhìn phía dưới sôi trào cồn động tử khí, đột nhiên cảm giác có loại rất cảm giác quen thuộc, không khỏi trầm ngâm.

“Này tử khí.

.

.

Làm sao quen như vậy tất? Tựa hồ đã gặp nhau ở nơi nào?”
Đằng Phi nhẹ giọng nói thầm, khẽ nhăn đầu lông mày, đột nhiên, Đằng Phi con ngươi sáng ngời, nói: “Ma Tộc!”
Không sai, Thôn Thiên Đại Uyên trung đại lượng tử vong chi khí, cùng hần ở Thần Hồn Vực Lạc Thần Uyên trung gặp gỡ Ma Tộc trên người tử khí cơ hồ giống nhau!
Duy nhất khác nhau, chính là trong chỗ này tử khí, càng thêm nồng nặc, càng thêm tinh thuần!
“Chẳng lẽ nói, cái chỗ này, cùng Ma Tộc có điều liên hệ không được?” Đằng Phi cau mày, nhẹ giọng lẩm bẩm, sau đó nhìn này không thấy đáy đại uyên, khẽ suy tư chốc lát, nhưng ngay sau đó tung người nhảy, cũng hướng Thôn Thiên Đại Uyên nhảy xuống.

Thiên Vương cảnh giới thứ chín bậc thang tuyết đỉnh hơi thở trong giây lát bộc phát ra, kia mãnh liệt mệnh môn tử vong chi khí giống như là bị bốc hơi lên một loại, chẳng những không cách nào nhích tới gần Đằng Phi, ngược lại bị Đằng Phi trên người bộc phát ra hơi thở trong nháy mắt bốc hơi lên

rụng, Đẳng Phi thân thể bên cạnh, trực tiếp tạo thành một mảng lớn không có chết tức Chân Không!
Còn dư lại cái kia chút ít tử khí, cũng giống như bị sợ đến một loại, có linh tính dường như cách Đẳng Phi rất xa, căn bản không dám gần chút nữa tới đây.

Đẳng Phi tựa nhanh chóng như vậy xuống phía dưới bay đi, đồng thời ở trong lòng sợ hãi than này Thôn Thiên Đại Uyên độ sâu, trong khoảng thời gian ngắn, Đẳng Phi đã xâm nhập mau có một cái tinh hệ độ sâu, tuy nói vũ trụ mênh mông Vô Ngân, vô biên vô hạn, nhưng này độ sâu, cũng thật là đáng sợ chút.

Phía dưới này một mảnh đen nhánh, không có có một tia ánh sáng, bốn phương tám hướng, tất cả đều đầy đầy số lượng kinh người tử vong chi khí, nếu là người bình thường, ngã vào nơi này, bị này tử vong khí xâm nhập, tuyệt không một tia may mắn còn sống sót có thể.

Đẳng Phi vừa xuống phía dưới bay hồi lâu, rốt cục nhìn thấy một đạo dài chừng mấy vạn dặm cái khe lớn, cái khe tương đối mà nói cũng không chiều rộng, thậm chí rất hẹp, chỉ có thể miễn cưỡng làm cho người ta chui qua đi.

Nồng nặc tử khí, từ nơi này cái khe trong không ngừng nhô ra, phảng phất cái khe cái kia bên, là một mảnh chân chính Tử Vong Chi Địa!

Ở nơi này trong quá trình, Đẳng Phi cũng không có nhìn thấy Lão Long cùng Long Nhất phụ tử, tại rơi xuống trong quá trình, Đẳng Phi cố ý triển khai cường đại vô cùng thần niệm, lại không thấy cảm nhận được không gian lực lượng, cũng không có cảm giác được Lão Long phụ tử tồn tại.

Cho nên, vậy đối với phụ tử, rất có thể, cũng đều đã tiến vào cái khe này trong.

Những thứ này tử khí mặc dù rất kinh khủng, nhưng muốn rất nhanh giết chết một người Chí Tôn, hay là không thể nào.

Đằng Phi theo đạo này cái khe, trực tiếp chui đi vào, cái khe mặc dù rất hẹp, nhưng sâu đậm, chân có mấy vạn dặm sâu, càng hướng xuống, tử vong hơi thở cũng là càng dày đặc nặng.

Thật lâu thời gian, rốt cục sắp ra khỏi đạo này cái khe, lúc này, Đằng Phi không lộ kia vô cùng thần thức, trong lúc bất chợt nghe thấy một trận cực kỳ rất nhỏ thanh âm, thân hình hơi bị hơi chậm lại.

“Tiểu thư, người nhìn, phía trên này vừa xuống tới người, còn rất trẻ tuổi nha, wow, lại đẹp trai như vậy!” Một tựa hồ mê gái một loại cô gái thanh âm, đứt quãng truyền vào đến Đằng Phi trong tai.

Người trong treo lạnh lùng thanh âm, lúc này nhàn nhạt vang lên: “Tốt lắm, đừng phát hoa si rồi, những người này cũng là Nhân Tộc, hẳn là từ phía trên trong cái khe té, cùng những năm trước đây xuống tới người kia giống nhau, chỉ là chúng ta không có năng lực phá vỡ này đạo phong ấn, tiến vào đạo kia cái khe trong, nơi đó tử khí, đối với tu luyện của chúng ta có khó có thể lường được chỗ tốt.”

“Tiểu thư, người cũng đừng ảo tưởng, đừng nói là ngài, coi như là Đại hoàng tử, muốn phá vỡ này đạo phong ấn, cũng không có thể thành công.” Kia mềm mại giọng nữ vừa nói, sau đó lại nói: “Tiểu thư tiểu thư, người nhìn người này, mày rậm mắt to, lớn lên thật là rất anh tuấn a, Đào Nhi thật thích hẳn!”

“Phi!” Kia trong treo lạnh lùng thanh âm xì một tiếng khinh miệt, sau đó nói: “Không biết xấu hổ cô gái nhỏ, có phải hay không phát xuân rồi? Người muốn thật thích, quay đầu lại ta đem hẳn thưởng cho người, làm đầy tứ của người, người nghĩ chơi như thế nào cũng có thể!”

“Có thật không? Kia, kia Đào Nhi thật cảm ơn tiểu thư nữa, tiểu thư thật là khảng khái hào phóng ! Tốt như vậy người, tiểu thư cũng nhìn không khá, chẳng lẽ tiểu thư đối với mới vừa cái kia lão.

.

.” Mê gái nữ Đào Nhi vẻ mặt vui mừng vừa nói.

Bất quá nói còn chưa dứt lời, đã bị kia trong trẻo lạnh lùng thanh âm cắt đứt rưng: “Cô gái nhỏ, ngươi muốn chết phải không? Thực lực như vậy suy nhược đích nhân loại, cũng là loại người như ngươi mê gái thích, ngươi hãy cùng những năm trước đây Trúc nhi giống nhau, cũng thích hoa mắt si, loài người là đề tiện chủng tộc, các ngươi hết lần này tới lần khác đối với người loại có hứng thú, ngươi chẳng lẽ cũng muốn trở nên giống như Trúc nhi giống nhau, bị mọi người phỉ nhổ sao?”

Đào Nhi cùng tiểu thư này tựa hồ tình cảm rất tốt, cho nên cãi lại nói: “Nhưng là ta xem Trúc nhi tỷ tỷ cuộc sống vô cùng hạnh phúc! Nam nhân của nàng hiện tại cũng đã trở nên rất cường tráng, nghe nói lần trước chín hôn Vương gia Tam vương tử ở Lạc Thần Uyên cất liễu đại khuy sau, cố ý đi tìm Trúc nhi tỷ tỷ trưng phu xui, nhưng bị người ta đánh cho sưng mặt sưng mũi, hì hì!”

“Tốt lắm, đừng bảo là, chuyện này liên quan đến đến Ma Tộc hoàng thất mặt mũi, ngươi cảm thấy ta Ma Tộc hào kiệt bị Nhân Tộc đánh bại rất vinh quang sao?” Trong trẻo lạnh lùng thanh âm dạy dỗ Đào Nhi.

Ẩn thân ở khe hở dọc theo Đăng Phi cũng là nghe được trọn mắt hóc mồm.

Nơi này.

.

.

Thật sự là Ma Tộc!

Không chỉ như thế, Đăng Phi thậm chí đoán được phía dưới thân phận của hai người này!

Hắn là cũng là Ma Tộc người của hoàng thất, cái thanh âm kia trong trẻo lạnh lùng, hắn là Ma Tộc một công chúa, hơn nữa, lần trước mình ở Lạc Thần Uyên, gặp phải cái kia bày Ma Tộc, bị hắn một đao chém rụng một cái cánh tay, hắn là tự là vừa mới cái kia mê gái nữ Đào Nhi trong miệng chín hôn Vương gia Tam vương tử!

Long Ngũ có thể có còn sống!

Bởi vì phía dưới vậy đối với chủ tớ, nhắc tới những năm trước đây một Nhân Tộc, cũng là từ nơi này rút xuống.

Hơn nữa nhìn đi tới, Lão Long cũng Long Nhất cũng đều ở đây dậm , không có phát ra một chút thanh âm, hoặc là bị người chế trụ, hoặc là chính là không chịu nổi Thôn Thiên Đại Uyên trung kinh khủng tử vong chi khí, đã hôn mê.

Sự thật rất nhanh xác minh Đằng Phi suy đoán.

Đã nghe phía dưới cái kia mê gái nữ Đào Nhi nói: “Tiểu thư, chúng ta hay là trước giúp hai người kia đem trên người bọn họ tử vong chi khí rút đi sao? Ta cũng đã có chút khăn cấp nữa, đây cũng là khó được thuốc bổ!”

“Được rồi, người cẩn thận một chút, khác đả thương tánh mạng của bọn họ, ta cảm giác hai người kia, cùng những năm trước đây kia vóc người có chút giống, không chuẩn, chính là đến tìm kiếm người nọ đây.”

Đằng Phi trong lòng âm thầm gật đầu, xem ra này thân phận tôn quý Ma Tộc tiểu thư, tâm địa tựa hồ cũng không tính hừ, mặc dù nàng xem thường loài người, thậm chí đem người loại làm thành đây tớ đối đãi giống nhau, nhưng bản chất còn có thể.

Trong lòng nghĩ, Đằng Phi thần thức cảm ứng được cái khe phía dưới, có một đạo vô hình kết giới, tương đối chắc chắn, bằng vào mình Thiên Vương tuyệt đỉnh thực lực, muốn phá vỡ, cũng là căn bản không thể nào!

Trong lòng nghĩ, Đằng Phi đột nhiên sinh ra muốn tìm một chút Ma giới hừ thật ý niệm trong đầu, nhưng ngay sau đó đem tự thân thực lực, áp chế ở Chí Tôn tuyệt đỉnh thượng, hai mắt vừa nhắm, hướng phía dưới khe hở, trực tiếp rơi xuống đi.

Trong tai nghe thấy một đạo ngọt như nhót tiếng kinh hô:

“Wow, tiểu thư, người mau nhìn, hôm nay đây là tại sao? Vừa té một, nha nha nha, không được không được không được, cái này.

.

Cái này quá đẹp trai , người ta trái tim nhỏ không chịu nổi.

.

.

Muốn ngất đi thôi, thật muốn ngất đi thôi!”

Một người tướng mạo ngọt, mặc bại lộ, nhìn qua cũng là mười sáu mười bảy tiểu cô nương lấy tay che đầy đặn to lớn bộ ngực, vẻ mặt khoa trương nhìn từ trên trời giáng xuống Đàng Phi.

“Người chịu bó tay !” Một mặc một thân áo xanh, tướng mạo cực đẹp, nhưng vẻ mặt trong trẻo lạnh lùng cô gái bắt đầu dĩ lắc đầu, sau đó ánh mắt quăng hướng từ bên trên đạo kia cái khe té người, này vừa nhìn, liền nữa cũng không cách nào dịch chuyển khỏi ánh mắt của nàng.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 639: Thanh Y Nữ Tử!

>

“Như thế nào? Tiểu thư, cái này.

.

.

Cái nhân loại này, có phải hay không quá đẹp trai rồi? Nha nha nha, Đại hoàng tử cũng không có hán đẹp trai a, thật sự là rất có mùi vị, Đào nhi thật thích a!”

“Tiểu thư?”

“Tiểu thư!”

Cô bé liên tiếp kêu vài thanh âm, cuối cùng đem Thanh y nữ tử hồn cho gọi về, Đào nhi nghi hoặc nhìn tiểu thư nhà mình, đôi môi nhẹ nhàng giật giật, tựa hồ muốn nói điều gì, nhưng cuối cùng không có nói ra.

Nàng mặc dù cùng tiểu thư tên là chủ tử, nhưng tình cùng tỷ muội, nếu không làm sao dám như vậy tôn ti chẳng phân biệt được?

Ma Tộc bản thân chính là tôn ti cấp bậc cực kỳ nghiêm minh chủng tộc, nếu như không phải là dưới loại tình huống này không người nào khu vực, cho dù hai người tình cảm khá hơn nữa, Đào nhi cũng không dám nói chuyện như vậy.

Dĩ nhiên, còn có một loại lúc, Đào nhi cũng không dám trêu chọc tiểu thư nhà mình.

Đó chính là tiểu thư thật tình lúc thức dậy.

Hiện tại, tiểu thư tựa hồ.

.

.

Tựa rất chân thành.

Nhưng Đào nhi nhưng có chút buồn bực, thầm nghĩ: tiểu thư không phải là luôn luôn xem thường loài người sao? Người này mặc dù đẹp trai chút.

.

.

Không đúng, là rất đẹp trai.

.

.

Hay là không đúng, là đặc biệt đẹp trai! Nhưng hẳn như cũ là loài người a? Tiểu thư nha, ngài là Ma Tộc công chúa a, thân phận ngài Địa Vị vô cùng tôn sùng, cần gì cùng Đào nhi đoạt thối hoặc đích nhân loại đây?

Thanh y nữ tử sắc mặt hơi có chút hiện hồng, xấu hổ trừng mắt liếc khuôn mặt hồ nghi nhìn mình tiểu thị nữ, nói: “Nhìn cái gì vậy? Chẳng lẽ bản tiểu thư thì không thể thích dễ nhìn sao?”

A a a a a, xong xong xong, cái này hoàn toàn xong, tiểu thư thật coi trọng cái nhân loại này nam nhân, Đào nhi cũng nữa không có cơ hội, ô ô ô!

Mê gái nữ Đào nhi vẻ mặt suy chính là hình thức nhìn tiểu thư nhà mình, tâm tình hết sức không mỹ lệ.

Thanh y nữ tử cũng rất buồn bực, nhìn tiểu thị nữ kia ánh mắt tuyệt vọng, trong lòng tự nhủ: người kia tên gì ánh mắt?

Người kia là có ý gì? Ta chỉ nói ta thích dễ nhìn, ta có nói muốn cho đoạt nam nhân sao? Gả cho một người? Làm một

người nữ nhân? Cho dù người không so đo, bốn tiểu thư còn đâu bắt khởi người nọ đây!

Bất quá Thanh y nữ tử cũng không có nói ra, nàng tính toán để cho Đào nhi trước gấp gấp đi đi, bất quá nói trở lại, cái nhân loại này nam tử, thật sự chính là rất tuần tú a!

Đằng Phi vì chân thật, cố ý để cho thân thể hấp thu đại lượng tử vong khí, giờ phút này hắc sắc mặt xanh mét, đôi môi đen nhánh, toàn thân cơ hồ không có có một chút sinh mệnh dấu hiệu, nhìn qua sẽ chết.

Trên thực tế, nhưng nếu có cùng Đằng Phi ngang hàng cảnh giới Ma Tộc vô cùng ...! Ở chỗ này, tựa nhất định sẽ phát hiện, Đằng Phi trong thân thể tử khí, chết bị mạnh mẽ câu nệ ở nơi đâu! Những thứ kia tử khí nào dám đi thương tổn Đằng Phi? Từng đạo đen nhánh tử khí, điên cuồng tránh trát trứ, rõ ràng chính là muốn chạy trốn! Nghĩ cách đây kinh khủng tồn tại càng xa càng tốt!

Chỉ tiếc nơi này không có cảnh giới kia vô cùng ..., này Thanh y nữ tử cùng mê gái nữ Đào nhi, cũng không có bất kỳ hoài nghi.

Điều này cũng không có thể trách các nàng không biết, trên thực tế, này Thôn Thiên Đại Uyên ở dưới cái khe, liên tiếp Vĩnh Hằng Chi Địa, Ma Tộc trên dưới sớm cũng biết, nếu không Đằng Phi lúc ấy ở Thần Hồn Vực Lạc Thần Uyên gặp phải những Ma Tộc thời điểm, đối phương không thể nào hỏi hẳn là Vĩnh Hằng Chi Địa vị kia vô cùng ....!

Vô mấy năm qua, mặc dù từ nơi này nói cái khe rơi xuống đích nhân loại cũng không tính rất nhiều, nhưng tăng lên, mấy ngàn người luôn là có, cho nên, Ma Tộc đối với Vĩnh Hằng Chi Địa, vẫn đều có chỗ hiểu rõ, không dám nói rất đủ mặt, nhưng ít ra, so với Ma Tộc hai mắt vẻ đen Nhân Tộc mà nói, muốn mạnh hơn nhiều.

“Thực lực của người này, tựa hồ nếu so với mới vừa hai người kia mạnh hơn một chút, bất quá hắc trong cơ thể tử vong chi khí làm sao có nhiều như vậy?” Thanh y nữ tử thực lực cũng tịnh không yếu, nàng nhú lại hai cái xinh đẹp lông mày, nhìn trong hôn mê Đằng Phi, có chút không giải thích được vừa nói, cũng vì che dấu của mình lúng túng.

Tiểu thị nữ Đào nhi ngậy thơ rục rờ, đối với tiểu thư có thể có thích một người dễ nhìn chuyện tình củm kết liễu một hồi tự buông xuống, nghe thấy tiểu thư lời của, nàng cười híp mắt nói: “Có lẽ người nọ là nghĩ không ra, chạy đến Thôn Thiên Đại Uyên đi tới tự vận đây!”

Vừa nói, Đào nhi mình cũng có chút không tin, hai con mắt cười đến cùng trắng rằm một loại.

“Nói hươu nói vượn.” Thanh y nữ tử cười mắg một câu, sau đó nói: “Người biết kia Thôn Thiên Đại Uyên là địa phương nào? Cho dù ở cả Vĩnh Hằng Chi Địa, đó cũng là chân chính cấm địa, Thiên Vương cảnh giới cường giả cũng sẽ không dễ dàng giao thiệp với, như thế nào lại có người đặc biệt chạy đi nơi nào tự sát?”

Vừa nói, Thanh y nữ tử cúi người xuống, vươn ra trắng nõn thon dài ngọc thủ, đặt ở Đẳng Phi trên trán, vận chuyển ma công, bắt đầu thay Đẳng Phi hấp thu lên tử vong khí.

Đào nhi nhìn thấy, vừa có chút buồn bực, tiểu thư quả nhiên đối với cái nhân loại này có đặc thù cảm giác, nếu không, ở tiểu thư trong mắt đề tiện đích nhân loại, làm sao có thể lấy tay đi đụng?

Đào nhi vừa dùng ai cũng nghe không hiểu lời của nhỏ giọng nói thầm, vừa cho Lão Long cùng Long Nhất hấp thu lên trên người bọn họ tử vong chi khí, xem một chút Long Nhất, nhìn nhìn lại bên kia Đẳng Phi, Đào nhi có chút buồn rầu nhíu mày, trong lòng thầm nghĩ: hai người này đều có các chỗ tốt, ta cũng thích, bất quá xem ra cái kia lớn lên rất tuần tú rất tuần tú, phải không muốn trông cậy vào nữa!

Lão Long cùng Long Nhất hai người, là thật bị tử vong khí xâm lấn thân thể, cho dù là bọn họ là Chí Tôn cảnh giới, cũng khó mà ngăn cản, cho nên mặc dù bị Đào nhi đem bọn họ trong thân thể tử vong chi khí hút đi, nhưng trong lúc nhất thời vẫn không thể nào tỉnh táo lại.

Đẳng Phi thì bất động, Thanh y nữ tử cũng nhìn ra thực lực của hắn so sánh với Lão Long cùng Long Nhất mạnh, nếu là cùng Lão Long cùng Long Nhất hai người cùng nhau tỉnh lại,

sợ rằng sẽ bị hoài nghi.

Cho nên Đằng Phi trong thân thể tử vong chi khí bị hút sau khi đi không lâu, tịu dăng đặc tỉnh lại, mở hai mắt ra, đánh giá hết thấy trước mắt.

Đây là một rất sạch sẽ thế giới, cũng không có hấn vốn là trong tưởng tượng khắp Thiên Ma Khí cảnh tượng, hết thấy cùng bên kia Vĩnh Hằng Chi Địa, không có quá lớn khác nhau.

Trước mặt đứng đầy một vóc người thon thả tướng mạo tuyệt mỹ Thanh y nữ tử, đang nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn của hấn.

Cách đó không xa, còn đứng một mặc bại lộ màu hồng quần lụa mỏng, da trắng nõn xinh đẹp thiếu nữ, cũng nhìn chăm chăm một đôi nhìn qua có chút mơ hồ ánh mắt, giữ lại nước miếng nhìn của hấn.

Tí tách!

Tiếng nước miếng âm rơi xuống đất thanh âm.

Thanh y thiếu nữ trắng nõn Như Ngọc trên khuôn mặt nhất thời dăng lên vẻ đỏ ửng, không quay đầu lại, nhưng thanh âm trong trẻo lạnh lùng nói: “Đào nhi!”

“Ách, a, người đang bảo ta sao tiểu thư?” Đào nhi cũng ý thức được của mình không ổn, đưa tay lau một đem khóe miệng của mình, mắc cỡ đỏ mặt, khẽ cúi đầu, cũng là như cũ nhỏ giọng thàn nói: “Ai bảo hấn lớn lên tốt như vậy nhìn, người ta tịu thì thích nhìn sao!”

“Đây là cái gì địa phương ?” Đằng Phi cũng không có lộ ra Thanh y nữ tử theo dự đoán bối rối thần sắc, một đôi mắt giống như một hoẵng thu thủy, trong suốt tinh khiết , nhìn Thanh y nữ tử, nhẹ giọng hỏi.

Thanh y nữ tử nhưng không có trực tiếp trả lời Đằng Phi, một đôi mắt phảng phất tựa như có thể xuyên thấu lòng người, nhìn Đằng Phi thản nhiên nói: “Người chẳng lẽ không biết nơi này là địa phương nào sao?”

Đằng Phi khẽ lắc đầu, lấy tay nâng trán, ngồi dậy, nhìn về phía

bốn phía, nhẹ nói nói: “Ta chỉ nhớ rõ mình nhảy xuống Thôn Thiên Đại Uyên, sau đó tự cái gì cũng không biết.”

“Người không có chuyện gì nhảy Thôn Thiên Đại Uyên làm cái gì?” Thanh y nữ tử mâu quang trong trẻo lạnh lùng nhìn Đằng Phi.

“Ta sống đủ rồi, nghĩ tự sát.” Đằng Phi thuận miệng nói, sau đó ngẩng đầu, nhìn Thanh y nữ tử: “Người có ý kiến?”

“Người.

.

.” Thanh y nữ tử nhất thời ngẩn người, tựa hồ cho tới bây giờ chưa từng thấy như vậy không có lễ phép người, cũng hoàn toàn không nghĩ tới lúc trước Đào nhi một câu nói đùa, lại một câu thành sấm? Đây.

.

.

Điều này sao có thể đây?

“Người nói hưu nói vượn!” Sinh hồi lâu hờn dỗi, nhìn này anh tuấn được rồi tinh rồi mù thanh niên trên mặt hài hước nụ cười, Thanh y nữ tử mới đột nhiên đang lúc phát hiện bị hấn cấp cho, khí hô hô nói: “Người mới vừa cũng đã tỉnh, nghe thấy chúng ta nói đúng không?”

Đằng Phi cười cười, không, nói sang chuyện khác: “Đa tạ tiểu thư xuất thủ cứu giúp, ta thay ta cùng bằng hữu của ta tạ ơn các người.”

“Bằng hữu của người?” Thanh y nữ tử nhìn thoáng qua Lão Long cùng Long Nhất: “Bọn họ?”

Đằng Phi gật đầu, thở dài một tiếng: “Không sai, hai người bọn họ là phụ tử quan hệ, nhiều năm trước, vị lão giả này con trai lớn, bị bức rơi này Thôn Thiên Đại Uyên, Sinh Tử không biết, hấn vẫn nhớ con của mình, người trẻ tuổi này, cũng một lòng muốn tìm đến ca ca của hấn, cho nên, bọn họ đã tới rồi.” Thanh y nữ tử con người chỗ sâu, hiện lên vẻ nhàn nhạt cảm động, bất quá rất nhanh biến mất, nhìn Đằng Phi nói: “Người

ta là tìm kiếm thân nhân, người nhảy xuống tới làm cái gì?”
“Thôn Thiên Đại Uyên bên trong tử khí như hải, từ xưa đến nay, tiến vào Thôn Thiên Đại Uyên người không có một người nào, không có một cái nào có thể còn sống trở về, ta tự nhiên không muốn nhìn bằng hữu của mình chịu chết, nghĩ xuống tới đem bọn họ kéo về đi, lại không nghĩ rằng.

.” Đẳng Phi sâu mi khô kiểm vừa nói.

“Không biết tự lượng sức mình!” Thanh y nữ tử bữu môi, vẻ mặt khinh thường nói.

Đẳng Phi liếc mắt, sau đó chậm rãi đứng dậy, nhìn Thanh y nữ tử nói: “Người còn không có nói cho ta biết, đây rốt cùng là địa phương nào đây?”

“Ma giới.” Thanh y nữ tử tự tiểu phi tiểu nhìn Đẳng Phi, tựa hồ rất muốn từ Đẳng Phi trên mặt nhìn thấy cái loại này khiếp sợ tuyệt vọng vẻ mặt, đáng tiếc chính là, nàng xem thấy, hay là xem ra anh tuấn, bình tĩnh mặt.

Nhưng giờ phút này, Thanh y nữ tử lại đột nhiên đang lúc có loại muốn hung hăng đánh Đẳng Phi một bữa cảm giác.

Người đã tiến vào Ma giới !

Nơi này sinh tồn, cũng là Ma Tộc!

Cũng là thị loài người vì tử địch Ma Tộc!

Là giết người loại không nháy mắt Ma Tộc!

Người ở đây dậm chỉ có thể là đây tới!

Người cũng nữa không thể quay về quê hương của người !

Khủng bố như vậy, chẳng lẽ người một chút cũng không sợ sao?

Thanh y nữ tử chẳng biết tại sao, bỗng nhiên rất tức giận, tựa như một lòng tràn đầy mong đợi món đồ chơi mới hài tử, nhận được sau lại phát hiện đây không phải là hân nghĩ đồ người muốn.

“Người không sợ sao?” Thanh y nữ tử nghiêng răng nghiêng lợi, nghĩ cố gắng làm làm ra một bộ “Ta rất đáng sợ” bộ dạng,

nhưng trên thực tế, cái này vốn là tướng mạo cực đẹp về mặt trong trẻo lạnh lùng cô bé, trong lúc bất chợt xuất hiện loại vẻ mặt này, chỉ biết hơn làm cho người ta một loại khác thường khả ái, nơi đó có nửa điểm đáng sợ?

Đào Nhi ở một bên thấy vậy trợn mắt hốc mồm, trong lòng tự nhủ: xong, tiểu thư nhanh như vậy tự luân hãm, loài người nam tử, quả nhiên cũng rất đáng sợ! Năm đó Trúc Nhi tử, cũng là như vậy luân hãm a?

Lúc này, nằm trên mặt đất Long Nhất, dằng dặc tỉnh lại.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 640: Long Ngũ Tin Tức!

>

“Wow, người đã tỉnh?” Đào nhi một đôi cười híp mắt, giống như trăng rằm ánh mắt, nhất thời biến thành tâm hình dạng, vẻ mặt ôn nhu nhìn Long Nhất.

Long Nhất mở mắt, đã nhìn thấy một tờ rất đẹp mặt, rất non, sau đó...!Sau đó cũng chưa có sau đó , bởi vì Long Nhất nhìn thấy thiếu nữ này khom người, trước ngực miêu tả sinh động hai luồng sau, tựa vội vàng nhắm hai mắt lại, một lòng nhảy dòn dập, đây là hắn chưa bao giờ có cảm giác.

Trong lòng nghĩ đến: Đây là nơi nào cô gái? Làm sao như thế chẳng biết xấu hổ ? Đem thân thể cũng lộ ra làm cho người ta nhìn, quả thực quả không biết xấu hổ ! Bất quá, quả thật rất tốt nhìn a!

“Di? Tại sao lại nhắm mắt lại rồi?” Đào nhi rất kỳ quái, nàng không rõ đến tột cùng xảy ra chuyện gì, vẻ mặt nghi hoặc nhìn Long Nhất.

“Người đem người ta hù đến !” Đằng Phi lười biếng nhìn Đào nhi, cười nói: “Người muốn thật thích hắn, trước hết đổi lại một bộ quần áo rồi nói sau.”

“Thay quần áo?” Đào nhi nghi hoặc nhìn Đằng Phi: “Tại sao muốn thay quần áo? Ta cảm thấy được như vậy cũng rất đẹp mắt a!”

Thanh y nữ tử lấy tay vỗ vỗ trán của mình, vẻ mặt bất đắc dĩ nói: “Người quên người Trúc nhi tỷ tỷ nam nhân, là nói như thế nào của người sao?”

“Hắn nói...!Hắn nói nhân loại cô gái, mặc cũng là tương đối bảo thủ, giống như ta vậy, nếu như đến thế giới loài người ,

nhất định là không ai thêm lấy...” Đào nhi nhẹ giọng lắm bầm, nhưng ngay sau đó có chút xấu hổ nói: “Nhưng là Ma Tộc cũng là như vậy mặc! Chúng ta là Ma Tộc, chúng ta là Ma! Ta tại sao phải muốn cùng nhân loại giống nhau trang phục đây? Ta liền thích dạng này mặc!”

Vừa nói, Đào nhi ngồi xổm người xuống, đưa tay vỗ Long Nhất ót, lớn tiếng nói: “Uy, người không nên giả bộ bất tỉnh nga, ta biết ngươi đã tỉnh, ngươi nếu là nếu không tỉnh lại, ta liền đem y phục trên người cũng rời khỏi! Để vĩnh viễn không dám mở mắt ra!”

“...”

“...”

Đằng Phi cùng Thanh y nữ tử hai người trợn mắt hốc mồm nhìn Đào nhi, khóe miệng cũng kịch liệt co quắp, đối với Đào nhi cũng bội phục sát đất.

Đằng Phi trong lòng nghĩ: Đây chính là Ma Tộc cô bé sao? Thật đúng là gan lớn a.

Lời như thế cũng dám nói ra.

Bên cạnh mình nữ hài tử đó, cho dù lá gan lớn nhất Đinh Tuyết Ninh cũng không thể có thể nói ra nói như vậy.

Thanh y nữ tử nhiều hơn còn lại là cảm giác được mất thể diện, chính hắn một tiểu thị nữ tử nhỏ cùng nàng cùng nhau lớn lên, giữa hai người tình cùng tử muội.

Cho dù nàng phụ vương, đối với Đào nhi cũng vài phần kính trọng, không có khi nàng là cái hạ nhân, vì vậy dưỡng thành Đào nhi ngây thơ rục rỡ, nói cái gì cũng dám nói tính tình.

Đối với Ma Tộc mà nói, lời như thế nhìn quen lắm rồi, cũng không tính là lời gì quá đáng.

Nhưng đối với loài người mà nói, sợ rằng cũng đã là cách trải qua phản bội nói.

Đằng Phi cũng không nói chuyện, cười dài nhìn mê gái nữ

Đào nhi, hắn rất muốn biết, Long Nhất cái này nhiệt huyết hán tử, gặp gỡ một Ma Tộc hoa nhỏ si, giữa hai người, có xúc ra như thế nào tia lửa.

Long Nhất gắt gao nhắm mắt lại.

Giờ phút này hắn thậm chí còn có chút không có biết rõ ràng mình thân ở phương nào, cũng là biết Đằng Phi ở chỗ này, hơn nữa nhìn.

Tựa hồ cũng không có nguy hiểm gì bộ dạng.

Trong lòng thở phào nhẹ nhõm, đồng thời hắn nghe thấy kia Thanh y nữ tử nói “Trúc nhi tử tử nam nhân”, Long Nhất tâm, mạnh mẽ nhảy một chút, chẳng biết tại sao, hắn có loại trực giác, tựa hồ cái này “Trúc nhi tử tử nam nhân”, cùng mình trong lúc, có nào đó quan hệ một loại.

Bởi vì Long Nhất rất rõ ràng nhớ được, ca ca của mình Long Ngũ.

Chính là một rất truyền thống người, năm đó ghét nhất, chính là mặc bại lộ nữ nhân!

Cho nên, Long Nhất cũng không kịp khác, nhất thời mở mắt ra, đứng dậy.

Nhìn Đào nhi hỏi: “Người Trúc nhi tử tử nam nhân, hắn, hắn tên gì?”

“Người, người lại đối với nam nhân cảm thấy hứng thú?” Đào nhi mở to mắt, cái miệng anh đào nhỏ nhắn khẽ nhếch, vẻ mặt ủy khuất nhìn Long Nhất, lộ ra khó có thể tin ánh mắt.

“...” Long Nhất rốt cục không nhịn được, liếc mắt, trong lòng tự nhủ ta gặp phải tiểu cô nương này, rốt cuộc là ai a!

Đằng Phi cùng Thanh y nữ tử ở một bên, cũng nhịn không được, Đằng Phi cười đối với Đào nhi nói: “Người hiểu lầm, hắn cũng không phải là thích nam nhân người, người kia Trúc nhi tử tử nam nhân, rất có thể chính là hắn người muốn tìm đây, người nếu là nói cho hắn, hắn nhất định sẽ đối với người

vô cùng cảm kích!”

Đào nhi trong mắt hồ nghi vẻ thiếu một chút, nhìn Long Nhất:

“Là thế này phải không?”

“Không sai...” Lúc này, nằm trên mặt đất Lão Long rốt cục tỉnh lại, khàn khàn tiếng nói chen vào một câu nói.

Long Nhất dùng sức gật đầu, nhìn Đào nhi, sâu thi lễ: “Kính xin cô nương chỉ giáo!”

Đào nhi tiểu đỏ mặt hồng, rất thực nữ trả thi lễ, sau đó nói: “Ta Trúc nhi tỷ tỷ nam nhân, họ Long, gọi Long Ngũ...”

Long Nhất cùng Lão Long lúc này như bị sét đánh một loại, thân thể mạnh mẽ run rẩy hạ xuống, bất khả tư nghị nhìn Đào nhi, Long Nhất thanh âm đều có chút run rẩy: “Cô nương không có gạt ta?”

Đào nhi có chút tức giận hừ một tiếng: “Ta lừa ngươi làm chi?”

“Thật tốt quá! Thật sự là quá tốt, ca ca của ta hần, hần còn sống, hần còn sống!” Long Nhất nước mắt, theo khóe mắt chảy xuôi xuống tới, cái này Thiết boong boong hần tử, ở thân tình trước mặt, yếu ớt được rồi tình rồi mù.

Lão Long trên mặt, đều là thần sắc vui mừng, lần nữa lúc trước, chính hần căn bản cũng không có ôm hy vọng quá lớn, thậm chí tung người nhảy xuống Thôn Thiên Đại Uyên sau, Lão Long còn từng hối hận quá, hần không tiếc mạng, nhưng cảm thấy loại này chết kiểu này, thật sự có chút vô cùng châm chọc.

Nhưng hôm nay xem ra, đây hết thấy giao ra, cũng là đáng giá.

“đợi một chút, chờ một chút.” Thanh y nữ tử vì khế cau mày, mắt lé liếc Đằng Phi, vẻ mặt không cao hứng nói: “Ta mới vừa hỏi lời của ngươi, ngươi vẫn không trả lời ta, ngươi có biết hay không đây là cái gì địa phương? Nơi này, là Ma Tộc thời đại chỗ ở, là ma giới a! Các ngươi lại tới đây, sẽ thấy cũng trở về không được! Các ngươi có nghĩ tới hay không, tự coi như các ngươi tìm tới chính mình thân nhân, vừa phải như thế nào rời đi? Chẳng lẽ các ngươi muốn ở chỗ này cuộc sống cả đời sao? Các ngươi đừng tưởng rằng Ma Tộc tất cả Ma, cũng giống như hai người chúng ta giống nhau, có đối với các ngươi như vậy

thân mật, nếu như bị những khác tánh khí tảo bạo Ma nhìn thấy các người, các người hẳn phải chết không thể nghi ngờ!” Lão Long cùng Long Nhất hai mặt nhìn nhau, mừng như điên trong tích bọn họ, nơi đó có thời gian suy nghĩ loại chuyện này? Hiện tại Thanh y nữ tử vừa nói như thế, hai người nhất thời cảm giác được sự thái tĩnh nghiêm trọng, nhìn về phía Đằng Phi ánh mắt, cũng tràn đầy xin lỗi.

Đằng Phi khoát khoát tay, nói: “Hai người các người, không cần cảm giác được đau lòng, ta là mình nhảy xuống, cũng không phải là các người kéo xuống tới.

Ta đối với Ma Tộc, vẫn rất tốt kỳ, vừa lúc mượn lần này cơ hội, hảo hảo cảm thụ hạ Ma Tộc phong thổ dân tình.” “Người...” Thanh y nữ tử chán nản, vẻ mặt im lặng nhìn Đằng Phi, cười lạnh nói: “Các người đã mình cũng không sợ chết, vậy chúng ta cũng không cần thiết xen vào việc của người khác.

Đào nhi, chúng ta đi!” Vừa nói, Thanh y nữ tử xoay người rời đi.

Đào nhi không nghĩ tới tiểu thư nhà mình nói trở mặt liền trở mặt, chân tay luống cuống đứng ở nơi đó, khẽ cắn hàm răng, nhìn Lão Long Long Nhất cùng Đằng Phi ba người, nhỏ giọng nói: “Tiểu thư không có lừa các người, Ma Tộc Ma, đối với người loại đều có được khác tầm thường hận ý, nếu như biết rồi thân phận của các người, tất nhiên sẽ không bỏ qua cho đám các người, các người hay là trước tìm địa phương giấu đi sao, ta nhưng lấy giúp các người lặng lẽ báo cho Long Ngũ tỷ phu, để cho hắn tới tìm các người.”

“Đào nhi, còn nói nhảm cái gì đây? Còn không mau đi!” Thanh y nữ tử thanh âm lạnh như băng truyền đến.

“Cái kia...! Các người tự cắt sao, nơi này tương đối an toàn, ta, ta đi trước a.” Đào nhi có chút không thôi nhìn thoáng qua Long Nhất, ở trong lòng suy nghĩ miên man: nếu là người nam nhân này có thể trở thành nam nhân của ta, ta đây cùng Trúc nhi tỷ tỷ chính là thân càng thêm thân hảo tỷ muội a...! Phi

phi, tiểu Đào nhi, người đang ở đây loạn nghĩ gì thế?
“Cái này...” Long Nhất cùng Lão Long hai người trên thực tế cũng vô cùng muốn trước tiên nhìn thấy Long Ngũ, nhưng nhìn đối phương thái độ, tựa hồ...!Không muốn theo chân bọn họ có quá sâu giao tập, cũng không biết tiểu nha đầu này nói có làm hay không đáp số, lập tức cũng rất lo lắng.

Đằng Phi nhưng cũng không giận, cười híp mắt nhìn Thanh y nữ tử bóng lưng, an ủi Lão Long cùng Long Nhất nói: “Yên tâm đi, cũng đã đi tới chỗ này, vừa chiếm được Long Ngũ đại ca tin tức, sớm muộn gì cũng sẽ nhìn thấy hắn.”
Hôm nay Đằng Phi đúng là có bình tĩnh tư chất bốn, lấy thực lực của hắn, ở nơi này Ma Tộc, không nói đi ngang, sợ là cũng không có bao nhiêu người có thể uy hiếp được hắn.

Về phần nói Đại Thiên Vương cái loại này cảnh giới, Đằng Phi cũng không tin sẽ có bao nhiêu người có thể đạt tới kia cấp độ, nếu như Ma Tộc có rất nhiều Đại Thiên Vương cảnh giới, như vậy đỉnh đầu này đạo phong ấn, chỉ sợ sớm đã được mở ra, tuyệt sẽ không lưu đến hiện tại!
Mới vừa Đằng Phi thả ra thần niệm, thử một chút đỉnh đầu đạo này cường hãn phong ấn, phát hiện coi như là hắn, muốn phá vỡ này phong ấn, cũng chỉ do là làm mộng, này phong ấn thượng hiện đầy đại vũ trụ pháp tắc, phía trên lực lượng cường đại đến Đằng Phi đều không thể dò thám biết sâu cạn.

Thanh y nữ tử gắt gao cau mày, nàng không rõ tại sao mình trong lúc bất chợt đã nghĩ nổi giận, vốn là nàng là không có ý định phát giận, nhưng chẳng biết tại sao, nhìn người nam nhân này, lòng của nàng khí mà chính là thông thuận không đứng lên, nhất là xem ra anh tuấn mặt, phối hợp kia thông dong cử chỉ, ở thiếu nữ khác trong mắt, tuyệt đối là trong nam nhân nam nhân.

Nhưng ở nàng xem, đối phương căn bản là ở gượng chống!
Không tới Thiên Vương cảnh giới, còn dám đại ngôn bất tàm, muốn xem Ma Tộc phong thổ dân tình, hừ, người chờ bị những thứ kia cuồng bạo Đại Ma xé thành mảnh nhỏ sao!
Đi tới đi tới, Thanh y nữ tử lửa giận trong lòng dần dần thờ bình thường xuống tới, hướng về phía bên cạnh mặt băng bó

thị nữ Đào nhi nói: “Người trở về đem bọn họ dẫn tới cây anh đào ven hồ hành cung trung đi, nếu có người hỏi, đã những điều này là do người hầu của ta!”

“Nha, tiểu thư, người thật sự là quá tốt!” Đào nhi băng bó mắt trong nháy mắt băng tiêu tuyết tan, hai con xinh đẹp con người, vừa cười thành hai loan Tân Nguyệt.

“Người nha đầu này, ai, thật sự là tư xuân a.” Thanh y nữ tử có chút bất đắc dĩ lắc đầu, vừa dặn dò: “Nhớ kỹ, nói cho hành cung người bên kia, nếu như ai dám đem chuyện này cho ta tiết lộ ra ngoài, ta muốn bọn họ toàn bộ diệt tộc!”

Đào nhi biến sắc, nói: “Yên tâm đi tiểu thư, ta hiểu!” Vừa nói, sôi nổi trở về chạy tới.

Thanh y nữ tử không quay đầu lại, nghỉ chân ở nơi đâu chốc lát, khẽ thở dài một tiếng, tức giận nói: “Đáng chết, ta đây sao quan tâm chết sống của người làm cái gì? Đáng chết nhân loại, cũng là tên lười gặt, còn thích nhiều loạn người ta tâm!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 641: Anh Hoa Hồ Bờ!

>

Nhìn vẻ mặt vui vẻ gấp trở về Đào nhi, Đằng Phi mấy người bao nhiêu có chút ngoài ý muốn.

Đào nhi vẻ mặt đặc ý nhìn ba người nói: “Tiểu thư nhà ta thật ra thì rất thiện lương, các người nhưng không nên hiểu lầm nàng nga, nàng nói không sai, các người tùy tiện ra hiện tại cái khác Ma Tộc trước mặt trước, thật sự có khả năng bị giết.” “Cám ơn Đào nhi cô nương nhắc nhở, không biết Đào nhi cô nương trở lại, là muốn?” Đằng Phi nhìn có chút lúng túng Long Nhất cùng cúi đầu không biết đang suy nghĩ gì Lão Long, cười đối với Đào nhi nói.

“Tiểu thư muốn mang bọn người đi Anh Hoa Hồ bờ hành cung, nơi đó là tiểu thư địa bàn, những khác Ma Tộc dễ dàng sẽ không đi nơi nào, các người trước ở đây Ryan ngừng lại, sau đó mới quyết định.” “Như thế, vậy thì đa tạ Đào nhi cô nương .” Đằng Phi cười nói.

Đào nhi khoát khoát tay, ý bảo không cần, nhưng một đôi mắt, cũng là nhìn Long Nhất.

Long Nhất bất đắc dĩ, cũng chỉ được nói: “Cám ơn Đào nhi cô nương.” “Hi hi, không cần khách khí.” Đào nhi nhất thời khuôn mặt vui vẻ, cười đến cùng một đóa hoa dường như.

Đằng Phi trong lòng cảm thán: quả thật là ngây thơ rực rỡ cô nương, tiếp nhận thực tế tốc độ cũng rất nhanh...!

Đào nhi mang theo Đằng Phi ba người, lúc này rời đi thôi, sau đó bắt đầu ngự không phi hành, trên đường cho ba người nói không ít về Ma Tộc chuyện tình, một chút cấm kỵ các loại, để cho ba người đối với Ma Tộc có một trên đại thể hiểu rõ.

Đến Anh Hoa Hồ bờ, Đào nhi mang theo ba người từ trên trời giáng xuống.

Dối mắt nhìn lại, Phương Viên mấy trăm dặm, tất cả đều là hoa nở rực rỡ cây anh đào Lâm, nơi xa thì là một đại hồ, hồ nước trong suốt, ba quang liễm diễm, trong không khí bay mùi hoa, làm cho người ta có loại tâm thần sáng khoái cảm giác.

“Như thế nào? Nơi này rất đẹp sao?” Đào nhi cười híp mắt vừa nói, sau đó mang theo ba người hướng cây anh đào Lâm chỗ sâu một mảnh lâu các đi tới.

Kia tám lâu các nhìn qua hết sức tinh mỹ, ẩn thân ở cây anh đào trong rừng, cùng cây anh đào Lâm cơ hồ tan ra làm một thể, không có chút nào không hài hòa cảm giác.

“Đúng là rất đẹp!” Đằng Phi khen một tiếng.

Đào nhi trên mặt nụ cười càng đậm, nghiêng qua một cái Long Nhất.

Bởi vì có việc cầu người, Long Nhất cũng chỉ được nắm lỗ mũi chịu đưng, nhẹ nói nói: “Là rất đẹp.”

“Hi hi.” Đào nhi trên mặt nụ cười càng đậm.

Đến gần này tám lâu các thời điểm.

Bỗng nhiên từ bên trong đi ra mấy thân hình cao lớn cô gái, tướng mạo cũng không xấu, nhưng các trên người cũng tản ra kinh người chết đi mất hơi thở, nước sơn đen như mực.

Ma khí bốn phía.

Long Nhất cùng Lão Long không nhận được nhú mào, Đằng

Phi cũng là có chút hăng hái nhìn, trong lòng bao nhiêu có chút kinh ngạc, này mấy Ma Nữ, lại cũng có Chí Tôn sơ cấp thực lực.

Nhìn trang phục, đây chỉ là một chút ít cấp bậc không cao thị vệ, xem ra này Ma Tộc toàn thân thực lực.

Thật sự chính là không kém!

“Ra mắt Đào nhi tiểu thư!” Mấy Ma Nữ thị vệ trừ ban đầu nhìn mấy lần Đẳng Phi đám người, sau đó liền cúi đầu, nhận chân cho Đào nhi hành lễ.

“Miễn.” Đào nhi nhàn nhạt nói một câu, đi theo Long Nhất Đẳng Phi trước mặt hình tượng hoàn toàn bất đồng, giờ phút này Đào nhi, giống như là cao cao tại thượng công chúa một loại, cái loại này kiêu ngạo, không phải là giả vờ.

Hoàn toàn là từ trong xương phát ra!

“Tiểu thư khẩu dụ, này mấy người tạm thời ở tại hành cung, các người không cho nói hưu nói vượn.

Nghe thấy được sao? Nếu ai để lộ tiếng gió, người nào gia tộc, cũng đừng nghĩ tiếp tục tồn tại ở Ma giới!” Đào nhi thanh âm lạnh như băng, cũng là cùng Thanh y nữ tử, có vài phần tương tự.

“Đào nhi tiểu thư, bọn họ là nam nhân...” Từ đằng xa chạy tới một dung mạo xinh đẹp cô gái, vừa đi vừa nói: “Tiểu thư hành cung, còn chưa từng có nam...”

“Câm miệng!” Đào nhi lãnh quát lạnh nói: “Tiểu thư quyết định, người chỉ cần thi hành là được rồi, trước kia không có có nam nhân vào ở nơi này.” “Trăm độ dân sao khởi hành Minh nhi” không mang theo bề ngoài hiện tại không có, đâu tới nhiều như vậy vấn đề?”

“Dạ!” Dung mạo xinh đẹp cô gái biết vâng lời cúi đầu, không dám nhiều lời nữa.

“Tốt lắm, các người trước hết ở chỗ sao, có yêu cầu gì, xin cứ việc phân phó nàng là được.” Đào nhi một ngón tay kia dung

mạo xinh đẹp cô gái: “Nàng gọi Lan nhi.

Là nơi này quán sự.”

Đằng Phi cười nói: “Cám ơn Đào nhi cô nương .”

Đào nhi cười híp mắt nhìn Long Nhất.

Long Nhất thở dài một tiếng, nói: “Cám ơn Đào nhi cô nương!”

“Không cần khách khí.” Đào nhi vẻ mặt thẹn thùng nhưng lại, để cho một bên mấy Ma Nữ thị vệ cùng Lan nhi quán sự thấy vậy đều có chút há hốc mồm.

Lan nhi nhìn mấy rõ ràng cùng Ma Tộc có chút bất đồng người, thầm nghĩ trong lòng: chẳng lẽ bọn họ đều là loài người? Cùng Trúc nhi tỷ tỷ nam nhân một người như vậy loại? Không trách được Đào nhi này tiểu tiện nhân hoa mắt si, cái này mày rậm mắt to, giữ lại khêu gợi râu mép, cả người tràn đầy dương cương khí nam nhân, quả thật rất anh tuấn a! Nếu như Long Nhất biết có người ta nói râu mép của hắn rất gợi cảm, không biết hắn có thể hay không lập tức đem râu mép cạo sạch sẽ?

Đào nhi vừa khai báo một phen, sau đó cáo từ rời đi.

Đằng Phi cùng Lão Long Long Nhất ba người, ở chỗ này ở đây.

Ma Tộc thức ăn, cùng nhân loại có điều bất đồng, lấy các loại thịt để ăn làm chủ, nấu nướng đích thủ đoạn, cũng ít nhiều có chút khác nhau, nhưng mùi vị cũng không sai, ba người cũng ăn một chút.

Sau đó, ở Long Nhất trong phòng, Lão Long có chút buồn rầu hỏi Đằng Phi nói: “Công tử, nơi này thật sự là cái gì Ma giới? Chúng ta thật trở về không được?”

Đằng Phi khẽ mỉm cười: “Nơi này là Ma giới không giả, nhưng chúng ta chưa hẳn tự không về được .”

“Ai, Ma giới, chính là đánh vào Thần Hồn Vực trong đích cái kia Ma giới sao? Nói vậy cõi đời này, còn có yêu giới, nếu không, những thứ kia Yêu Tộc là làm sao ra tới? Bọn họ đều là địch nhân chúng ta a, hiện tại chúng ta nhưng đến địch nhân trên địa bàn.” Lão Long trong giọng nói rất nhiều cảm khái.

Long Nhất râu rĩ nói: “Người chủng tộc, cũng có tốt có xấu sao, loài người cũng không phải là cũng là người tốt, nếu không, chín mươi chín thành cũng sẽ không bị hủy, năm đó chúng ta Long gia cũng sẽ không như vậy thê thảm.”

Lão Long khỏe miệng khê kéo ra, nhìn Long Nhất nói: “Tiểu tử, ca ca ngươi tựa hồ tìm một Ma Nữ làm vợ, nhưng đó là bị buộc bắt đắc dĩ, có nhà không thể trở về, luân lạc tới nơi này, hắn chỉ có thể cưới Ma Nữ làm vợ, nhưng ngươi tuyệt đối không được! Ta nhìn ra được, cái kia Đào nhi cô nương tựa hồ đối với ngươi rất có hảo cảm, nhưng ngươi nhớ kỹ cho ta, chúng ta Long gia, nhất định phải giữ vững huyết mạch tinh khiết!”

Long Nhất vẻ mặt im lặng nhìn cha của mình, không nghĩ tới luôn luôn lão cử kỳ phụ thân của, lại sẽ chủ động cùng mình nhắc tới lời như thế đề, xem ra thật sự là bị cái kia nhiệt tình tiểu Ma Nữ cho hù đến a!

“Ngài yên tâm đi, ta sẽ không thích thượng nàng.” Nói ra lời này đồng thời, Long Nhất nhưng trong lòng bao nhiêu có chút không kiên định, này đối với hắn mà nói, quả thực là đặc biệt cần một chuyện, cho tới nay, Long Nhất một viên võ đạo lòng kiên định trình độ, ít người có thể kịp.

Nhưng lúc này nói những lời này, ngay cả Long Nhất mình, đều có chút không tin.

Lão Long nhìn con nghĩ một đằng nói một nẻo bộ dáng, rất là buồn khổ, theo như nói nhân gia Đào nhi cô nương ngây thơ rục rịch, còn rất thiện lương, nhiệt tâm trợ giúp mình, mình ở sau lưng nói lời như thế, đã có chút ít quá mức.

Nhưng vấn đề là, nàng là Ma Nữ a!

Nàng là Ma Tộc a!

Là loài người chết đi kẻ địch!

Trong lòng nghĩ, Lão Long không khỏi đem cầu trợ ánh mắt, quăng hướng Đẳng Phi, Đẳng Phi chém giết quá rất nhiều Ma Tộc, mong rằng đối với Ma Tộc ấn tượng không tốt.

Không nghĩ tới, Đẳng Phi nhưng cười nói: “Lão Long, quan điểm của ngươi, hắn là thay đổi một chút, thật ra thì Ma Tộc

cũng tốt, Nhân Tộc cũng tốt, trong mắt của ta, chẳng qua là tu luyện công pháp bất đồng, thuộc về, cũng không có quá lớn khác nhau.

Ma Tộc không giống với Yêu Tộc, Yêu Tộc là các loại động vật thậm chí thực vật tu luyện thành công, Encarnación hình người, mà Ma Tộc...!Bọn họ bản thân chính là hình người, chẳng qua là tu luyện đích thủ đoạn, cùng làm việc phong cách, cùng nhân loại có điều bất đồng mà thôi.”

“Nhưng là, Ma Tộc là loài người chết đi kẻ địch a!” Lão Long nói: “Năm đó Thần Giới hồng mắt, không phải là Yêu Tộc cùng Ma Tộc người, bán đứng công tử ngài...”

Này đoạn bí mật, hôm nay Đằng Phi bên cạnh đại đa số người cũng biết, thật ra thì ngay cả Đằng Phi mình, đều là do chuyện xưa nghe, dù sao một kỷ nguyên lúc trước chuyện tình, quá cổ xưa, cho dù ai cũng sẽ không đặc biệt để ý.

“Kia đều nhiều hơn Cổ lão chuyện tình .” Đằng Phi cười nói: “Rồi hãy nói cho dù Long Nhất tìm cái nhân loại cô gái làm thê tử, chẳng lẽ tự nhất định sẽ hạnh phúc sao?”

Lão Long thở dài một tiếng, nói: “Người nói có đạo lý, nhưng ta đây trong lòng, vẫn còn có chút quái bất quá cái này loạn.”

Khởi dừng lại là quái bất quá loạn, nếu như lời này là người khác nói ra được, Lão Long chỉ sợ sớm đã phun hắt về mặt.

Nhưng Đằng Phi là Long gia ân nhân, vì Long gia đã báo đại thù, hôm nay vừa nghĩa bố Vân Thiên đi theo đám bọn hắc đi tới Ma giới, giúp bọn hắc tìm kiếm Long Ngũ, có Đằng Phi ở bên người, Lão Long quả thật có rất lớn lo lắng.

Cho nên từ trong đáy lòng cảm jĩ Đằng Phi.

Lúc này, Long Nhất ở một bên rất buồn bực nói: “Ta nói...!Hai người các ngươi, là ở thảo luận của ta chung thân đại sự sao? Tại sao ta đây chủ giác ném tới “Trăm độ dân sao khởi hành Minh nhi” một bên?”

“Ha ha ha.” Đằng Phi cười to, nhìn Long Nhất nói: “Thoạt nhìn, ngươi tựa hồ có chút động tâm a Long Nhất, này cũng không quá giống như ngươi, ta nhớ được ngươi đã nói, cả đời

này, chỉ có võ đạo a!”

Long Nhất khòe miệng co quắp rút ra, trong mắt lại hiện lên vẻ ngượng ngùng, nói: “Ta cũng không biết tại sao, trong đầu tổng hội nhớ tới bộ dáng của nàng.”

“Ai, thật là oan nghiệt!” Lão Long nặng nề thở dài một tiếng, trong lòng tức giận nghĩ đến: cái loại này yêu nữ, mặc bại lộ, người cho tới bây giờ chưa từng thấy, thành linh nhìn thấy, trong lòng không muốn mới là lạ!

Đằng Phi đứng lên, cười vỗ vỗ Long Nhất bả vai: “Không sao, thích tự thích, này vừa không phải là cái gì tội ác chuyện, chớ nói nàng là một Ma Tộc quý tộc thị nữ bên người, cho dù nàng là Ma Tộc công chúa, chỉ cần người thích, ta cũng vậy sẽ giúp người đem nàng đoạt lấy, làm lão bà của người!”

Lão Long dùng sức liếc mắt, trong lòng tự nhủ: cái này tốt lắm, ta làm sao lại không nghĩ tới công tử bên cạnh sắc đẹp Như Vân, như thế nào lại đứng ở ta đây bên? Chẳng lẽ ta Long gia, thật muốn kết hôn trở về hai Ma Nữ làm vợ?

Đang lúc này, rất xa, trong lúc bất chợt truyền đến một trận tiếng động lớn rầm rĩ âm ỹ thanh âm, một tiếng “Cha, đệ đệ” mơ hồ từ Chỗ rất xa địa phương truyền đến.

Lão Long cùng Long Nhất hai người lúc này ngơ ngẩn, trên mặt vẻ mặt toàn bộ cứng đờ.

“Ca!”

“Con!”

Hoắc mắt, Long Nhất cùng Lão Long hét lớn một tiếng, trong nháy mắt hướng ra khỏi phòng, thân hình biến mất ở trong không khí.

Đằng Phi đứng lên, híp mắt, nhìn về phía nơi xa phương hướng, mâu quang thâm thúy, không biết ở đang suy nghĩ cái gì.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 642: Long Ngũ!

>

Đằng Phi ra ngoài thời điểm, chỉ thấy một vóc người cao chót vót mạo anh tuấn thanh niên, cùng Long Nhất cùng Lão Long ba người ủng ở chung một chỗ, ôm đầu khóc rống.

Nhiều năm Sinh Tử hai mặt mờ, chợt gặp nhau, tâm tình cũng jì động đến khó lấy không chế.

“Ca, thật tốt , ta lại gặp được ngươi!” Long Nhất khóc lớn, nữa không có chi lúc trước cái loại này lạnh lùng.

Lão Long cũng không còn lúc trước trầm ổn, dùng sức vuốt con bả vai, nước nở nói nói không ra lời.

Nơi xa, một xinh đẹp cô gái, có chút sợ hãi nhìn ủng ở chung một chỗ ba người, một đôi xinh đẹp trong con ngươi, có vui mừng, cũng có lo lắng.

Đào nhi đứng ở xinh đẹp cô gái bên cạnh, lôi kéo tay nàng, nhẹ giọng đang nói gì đó, giống như là đang an ủi.

Đằng Phi không có nhìn thấy cái kia Thanh y nữ tử, đoán chừng đối phương có chỗ cô kỵ, cũng không có ra hiện ở chỗ này.

“Cha, đệ đệ, ta thật không nghĩ tới, đã nhiều năm như vậy, các ngươi lại có tới nơi này tìm ta, ta, ta thật sự là thật cao hứng!” Tâm tình hơi chút bằng phẳng một chút, Long Ngũ dùng sức mút lấy lỗ mũi, đỏ hồng mắt nói.

“Ta cùng cha những năm này, cho tới bây giờ cũng chưa có

buông tha cho quá tìm kiếm người, hôm nay chúng ta đại thù được báo, ta cùng cha trừ thiểu công tử ân tình ở ngoài, không tiếp tục nhớ thương, nghĩ tới cho dù người mất, cũng muốn mang theo người hài cốt về nhà, liền từ Thôn Thiên Đại Uyên thượng nhảy xuống, không nghĩ tới, thật tìm được người.” Long Nhất giống như đứa bé giống nhau, khẩn cấp vừa nói.

“Công tử?” Thân hình cao lớn thanh niên ngấm hương về phía sau Đằng Phi.

Đằng Phi khẽ mỉm cười, khẽ gật đầu một cái.

“Tới ” bói năm, cha giới thiệu cho người hạ xuống, vị này là Đằng công tử, giúp chúng ta Long gia báo thù đại ân nhân, sau này người cũng muốn duy Đằng công tử như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, biết không?” Lão Long lôi kéo Long Ngũ đích tay, giới thiệu với hắn Đằng Phi.

Long Ngũ mắt lộ ra cảm jī vẻ, không chút do dự hướng về phía Đằng Phi quỳ rạp xuống đất, đập đầu lạy ba cái, lớn tiếng nói: “Đằng công tử ở trên cao, xin nhận Long Ngũ một xá!” Đằng Phi đi nhanh lên tới đây, đem Long Ngũ dìu dắt đứng lên, cười nói: “Long Ngũ đại ca không nên khách khí như vậy, ta cùng Long Nhất là bằng hữu, làm những điều này là do hắn là.”

Long Ngũ cảm jī nói: “Ta Long gia năm đó gặp đại nạn, nhưng cảm đối thủ không thể làm gì, Đằng công tử có thể giúp ta Long gia báo thù rửa hận, dĩ nhiên là là Long gia đại ân nhân!” Lúc này, Long Nhất ở một bên nhẹ nói nói: “Đại ca, nàng kia, nhưng là chị dâu?”

Long Ngũ trên mặt nhất thời trở nên có chút lúng túng, có chút lo lắng nhìn thoáng qua cha của mình.

Lão Long khòe miệng co quắp rút ra, tựa hồ muốn nói cái gì, cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài, nói: “Người trưởng thành, nhưng cho là mình làm chủ, nói vậy người năm đó lưu nơi này, cũng ăn không ít khổ, người Gia cô nương nhà nếu không chê người, hoàn nguyện ý đi theo người, người không nên phụ người ta cho phải.”

Long Ngũ nhất thời mở to hai mắt nhìn, lộ ra vẻ có chút không

dám tin, trong trí nhớ, phụ thân của hắn Lão Long cũng không phải là người dễ nói chuyện như vậy a.

Long Nhất lúc này vội vàng cho đại ca của mình đưa cho 『mộng đã khởi hành ★ thanh dật Nhĩ Nhã』 ánh mắt, Long Ngũ trong giây lát kịp phản ứng, nhất thời vẻ mặt mừng như điên, hướng về phía cái kia xinh đẹp cô gái ngoắc nói: “Trúc nhi, mau tới đây ra mắt công tử, ra mắt cha ta cùng đệ đệ của ta!”

Đằng Phi ở một bên khẽ mỉm cười, thầm nghĩ trong lòng: cái này Long Ngũ, nhưng là so sánh với Long Nhất thông minh a! Trước sau được chia rõ ràng, nghĩ đến cũng đúng, nếu như hắn là ngu ngốc lời của, làm vì một người, cũng căn bản tự không cách nào ở Ma Tộc trên địa bàn sinh tồn nhiều năm như vậy, hơn nữa nhìn đi tới, xen lẫn còn rất tốt.

Cái kia đoan trang xinh đẹp cô gái nhẹ nhàng bước liên tục, vẻ mặt thẹn thùng đi tới, đầu tiên là hướng về phía Đằng Phi thì cái lễ: “Trúc nhi ra mắt công tử.” Sau đó quy củ cho Lão Long quỳ xuống, ôn nhu nói: “Trúc nhi ra mắt.

.

.”

Nói tới đây thời điểm, nàng bao nhiêu có chút chần chờ, không biết nên tên gì.

Long Ngũ ở một bên nhẹ nói nói: “Cha cũng nhận khả người, gọi cha!”

Cô gái vẻ mặt thẹn thùng, nhẹ nhàng kêu một tiếng: “Trúc nhi ra mắt phụ thân!”

“Hảo hài tử, mau dậy đi, mau dậy đi.” Một tiếng này phụ thân, đem Lão Long lúc trước trong lòng tất cả bất mãn, tất cả đều đánh trúng tan thành mây khói, cùng con thất lạc nhiều năm như vậy, còn có thể nữa gặp nhau, mình còn có cái gì bất mãn đây?

Ma Tộc tự Ma Tộc sao! Ma Tộc lại có thể thế nào đây?

Trong nhân tộc cũng chưa có bại hoại sao? Không đúng sự thật, nhà mình năm đó làm sao có rơi vào cửa nát nhà tan kết quả?

Trúc nhi sắc mặt ửng đỏ, nhìn qua cũng cực kỳ vui vẻ, lúc trước đủ loại lo lắng, đến chỗ này khắc toàn bộ cũng không có, đối với có thể có được công công nhận khả, Trúc nhi tương đối vui vẻ.

So sánh với, Ma Tộc nữ nhân đối với danh phận nhìn nặng, thậm chí mạnh hơn quá Nhân Tộc!

Trúc nhi sau đó vừa cho Long Nhất làm lễ ra mắt, làm tiểu thúc, Long Nhất cũng vội vàng hoàn lễ, bao nhiêu có chút câu nệ bộ dạng cười đã, nhưng trên mặt vui vẻ, cũng là thật thật tại tại.

Long gia nhà mình phá ngày đó lên, cũng chỉ còn lại có ba nam nhân, ở chín mươi chín thành trong nhà, cơ hồ cũng không có bao nhiêu tức giận.

Một bên Đào nhi che miệng cười khẽ, thay Long gia phụ tử vui vẻ, nhìn về phía Long Nhất trong ánh mắt, cũng nhiều vài phần khác thường đích tình tứ.

Ma Nữ gan lớn, có can đảm biểu đạt, bất quá khi thanh tĩnh Lão Long, Đào nhi bỗng nhiên có chút xấu hổ, không dám giống như nữa lúc trước giống nhau, trêu chọc Long Nhất.

Hành cung quản sự Lan nhi lúc này mới biết rõ ràng những người này là người nào, trong lòng vô cùng kinh ngạc, không nghĩ tới này mấy người như vậy dũng cảm, lại dám mặc càn kinh khủng kia tử vong chi khí, từ Thôn Thiên Đại Uyên thượng nhảy xuống.

Có thể bị Thanh y nữ tử để ở chỗ này, phẩm tính phương diện tự nhiên cũng sẽ không sai, lập tức an bài tiệc rượu, để cho Long gia phụ tử cùng Đằng Phi đám người có thể hảo hảo gặp nhau.

“Đào 『 trăm độ dán sao ★ thanh dật Nhĩ Nhã 』 mà, người cũng tới sao.” Đằng Phi thấy Đào nhi còn muốn đi theo, còn có chút ý không tốt bộ dáng, không khỏi cười mở miệng: “Hôm nay nếu không phải người, sợ rằng còn muốn phí đi

không ít trắc trở, chúng ta còn không có hảo hảo cảm tạ hạ còn người.

“Cũng là phải làm.” Đào nhi cúi đầu, vẻ mặt thẹn thùng vừa nói.

Lão Long nhìn thoáng qua chân chất Long Nhất, không nhìn được ở trong lòng than nhẹ một tiếng: thôi, Ma Nữ tự Ma Nữ sao, cũng đã có một Ma Nữ con dâu, cũng không kém nhiều này một.

Thật dễ dàng có một chủ động cô gái, nếu là mình không đáp ứng, chờ Long Nhất chủ động tìm, không biết phải chờ tới năm nào tháng nào.

“Đào nhi cô nương, chuyện ngày hôm nay, quả thật đa tạ người, chúng ta phụ tử có thể gặp lại, làm phiền người.” Lão Long trong lòng nghĩ, nhìn lại Đào nhi cũng cảm thấy thuận mắt rất nhiều, lúc này hắn mới đột nhiên phát hiện, lúc trước mặc cực kỳ bại lộ Đào nhi, lại đổi một thân hết sức bảo thủ y phục.

Cái này thay đổi, để cho Lão Long càng thêm hài lòng, có thể chủ động vì người yêu đi thay đổi, chứng minh nàng đối với Long Nhất đích xác là rất chân thành.

Đào nhi cũng không ngu, nàng chi cũng tự nhiên có thể nhìn ra Lão Long không quá đợi thấy mình, nhưng hiện tại Lão Long lại chủ động há mồm cảm tạ nàng, nhất thời để cho Đào nhi cảm thấy vui mừng, vội vàng quý gói thi lễ: “Long bá bá nói quá lời, Đào nhi làm việc này, là tiện tay mà thôi, cũng là tiểu thư phân phó.”

Lão Long cười ôn hòa cười, nghĩ thầm: rất tốt, biết tiến thoái, hiểu được khiêm nhường.

Cô gái như thế, coi như là ở Nhân Tộc, cũng là rất đoạt tay.

Có lẽ là cùng con lớn nhất có thể gặp lại, tâm tình cực độ vui vẻ, có lẽ là kinh nghiệm Sinh Tử, đối với rất nhiều chuyện cũng thấy vậy mở ra.

Lão Long tư tưởng biến chuyển vô cùng mau, thậm chí không đợi Đẳng Phi lần nữa khuyên hấn, tự đã hoàn toàn biến chuyển tới đây.

Bữa tiệc này com, sợ là Long gia phụ tử ba người, nhà mình tộc gặp đại nạn sau cất vui vẻ nhất một bữa com.

Trong bữa tiệc Long Nhất cho ca ca đại khái nói một chút những năm này trải qua, Long Ngũ thần thức không dứt, không nghĩ tới Vĩnh Hằng Chi Địa lại hôm nào đổi lại ngày, càng không có nghĩ tới, trước mắt này thoát nhìn vô cùng anh tuấn thanh niên, hấn là Vĩnh Hằng Chi Địa phát sinh kịch biến chủ đạo người.

Đào nhi ít nhiều có chút kỳ quái, không nhận được hỏi: “Đẳng công tử, ta không có xem thường ý của ngươi là, nhưng ta nghe nói Vĩnh Hằng Chi Địa cường đại nhất, nhưng là Thiên Vương cảnh giới cường giả, mà ngươi thoát nhìn, cũng không tới Thiên Vương cảnh giới, ngươi làm sao có thể đánh bại bọn họ đây?”

Long Ngũ ở một bên cười vì Đào nhi giải thích: “Công tử chớ trách, Ma Tộc người khác nhiều tính cách thẳng gấp, nhanh mồm nhanh miệng, có cái gì thì nói cái đó.”

Đẳng Phi cười lắc đầu, nói: “Vô phương, Đào nhi cô nương ngây thơ rục rịch, rất tốt, cũng rất thích hợp Long Nhất.”

Một câu nói, để cho một bên yên lặng uống rượu Long Nhất mặt như tấm vải đỏ, may nhờ da điểm, phần lớn lại bị râu mép ngăn trở, nếu không còn thật không biết làm sao tiếp tục ngồi ở chỗ này.

Đào nhi cũng bị Đẳng Phi một câu điều khiển cho khiến cho ngất ngất nức ních, thiếu chút nữa tự quên mất chánh đề, thẹn thùng sau khi, mới không nhận được liếc Đẳng Phi một cái, nói: “Công tử không thành thật, cũng biết trêu Đào nhi, ngươi vẫn không trả lời Đào nhi, ngươi thực lực không bằng đối phương, làm sao đánh bại những người đó đây?”

Đẳng Phi cười nói: “Thực lực của ta không được, nhưng ta có trợ thủ a!”

“Nga!” Đào nhi bao nhiêu có chút thất vọng đáp một tiếng, trong lòng nghĩ đến: hắn không có cường đại chiến lực, làm sao có thể hợp với tiểu thư đây? Cho dù tiểu thư không ngần ngại, nhưng này một ít tỷ người theo đuổi, nếu là biết sự hiện hữu của hắn, sợ rằng cũng sẽ tới khiêu chiến hắn, nhất là kia bá, nếu là hắn biết rồi, nhất định sẽ không bỏ qua cái này Đẳng công tử, xem ra, hay là phải nghĩ biện pháp, để cho chính hắn hết hy vọng tốt lắm.

Đằng Phi cái vốn không nghĩ tới, cái này gây thơ rục rờ tiểu cô nương trong đầu có đang suy tư loại vấn đề này, phải biết rằng lời của, nhất định sẽ một ngụm rượu phun ra, sau đó hỏi nàng: ta lúc nào thích tiểu thư nhà ngươi rồi? Rượu quá ba tuần, Lão Long rốt cục không nhịn được hỏi Long Ngũ trong lòng hắn muốn biết nhất chuyện tình: “Lão Đại, những năm này thời gian, các ngươi.

.

.

, “Ừ, các ngươi cũng chưa có đứa bé sao?” Trúc nhi nhất thời đại xấu hổ, cúi đầu, không dám nhìn người khác, Long Nhất cũng có chút ngoài ý muốn, hắn cái này mãi đầu tu luyện người, cho tới bây giờ cũng không biết, phụ thân của hắn cư nhiên như thử khát vọng cháu.

Long Ngũ nhưc đầu, có chút ý không tốt cười nói: “Cái này, ở không có được phụ thân cho phép lúc trước, ta không dám đem Long gia huyết mạch lưu truyền ra đi.”

Lão Long lại là vui mừng lại là tiếc hận, nói: “Ta Long gia vừa không phải là cái gì viễn cổ Di Tộc, huyết mạch cao quý đến không thể cùng khác tộc lấy nhau, ngươi đứa nhỏ này, làm sao lại không biết biến thông?”

“Hắc, nếu cha cũng nói như vậy, kia quay đầu lại ta cố gắng là được.” Long Ngũ mặc dù rất thông minh, nhưng trong xương, như cũ vâng chịu Long gia người tính tình, tương đối nhiều thực.

Ngồi ở bên cạnh hắn Trúc nhi không nhịn được nhẹ nhàng

bấm Long Ngũ hạ xuống, Long Ngũ cũng không thèm để ý, ngược lại cầm thê tử đích tay, Trúc nhi kiếm hai cái không có tránh thoát, định cũng là từ nào đó hấn.

Nhìn vẻ mặt hạnh phúc vợ chồng son, Lão Long trong lòng tất cả ngăn cách toàn bộ tan thành mây khói, cõi đời này, còn có chuyện gì, có thể so sánh nhìn tận mắt con gái hạnh phúc sự hòa thuận càng làm cho người vui vẻ đây?

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 643: Bị Phong Ấn Ma Tộc!

>

Long Nhất lúc này ở một bên hỏi: ” đại ca, từ nơi này, thật không có biện pháp trở lại Vĩnh Hằng Chi Địa sao?”

Lão Long cùng Đằng Phi cũng đều nhìn về Long Ngũ, đối với vấn đề này cũng tương đối quan tâm.

Long Ngũ cười khò một cái nói: “Những năm gần đây, ta một mực dò thăm , Ma giới, là bị phong ấn ở một cái thế giới, có lẽ từ bên ngoài có không chỉ một con có thể đường đi tới, nhưng là nghĩ từ bên trong này rời đi, trừ phá phong ấn, nhưng là không có bất kỳ biện pháp.”

“Bị phong ấn?” Đằng Phi căn cứ trong đầu trí nhớ, nhớ được Ma Tộc năm đó rời đi Thần Giới thời điểm, thực lực tịnh không yếu, như thế nào lại tùy ý người khác phong ấn thế giới của mình? Hay là nói, này phong ấn chính là bọn họ mình bố trí?

Long Ngũ gật đầu, nói: “Không sai, Ma giới truyền thuyết, có thể truy tố đến một kỷ nguyên trước kia, từng có một tên là Thần Giới địa phương , ở nơi đâu, có Nhân Tộc, Ma Tộc, Yêu Tộc cùng Thú Tộc này tứ đại chủng tộc.

Thần Giới thực lực rất cường đại, mạnh nhất Thần Vương, có Thông Thiên triệt địa pháp thuật, nhưng ở một kỷ nguyên trước, Thần Giới bị một thần bí chủng tộc công phá, nương theo tới nguyên tố đại kiếp, hoàn toàn phá hủy Thần Giới.

Ngay lúc đó Thần Vương dùng đại pháp lực, mở ra một cái thời gian lối đi, đem Thần Giới một phần con dân tặng đi ra ngoài.

Khi đó Thần Giới, còn có một tên là Chiến Thần cường giả, là Thần Vương đệ đệ.”

Lão Long cùng Long Nhất ánh mắt có chút quái dị nhìn thoáng qua Đằng Phi.

Long Ngũ nhưng không có chú ý tới cái này, nói tiếp: “Chiến Thần một thân chiến lực vô cùng mạnh mẽ, vì Thần Vương đưa đi Thần Giới con dân tranh thủ thời gian, chủ động nghênh chiến địch nhân, nhưng ở lúc ấy, nhưng có một phần Ma Tộc cùng Yêu Tộc, phản bội Thần Giới, làm ra nhân thần cộng phần chuyện tình, Chiến Thần chết trận, Thần Giới diệt vong.

Nhưng ở Yêu Tộc cùng Ma Tộc nội bộ, cũng là xảy ra thật lớn khác nhau.

Cũng không phải là tất cả Ma Tộc cùng Yêu Tộc cũng tán thành bốn tộc cường giả làm như vậy.”

Long Ngũ uống một hớp rượu, thở dài nói: “Nhưng năm đó phản bội Thần Giới Yêu Tộc cùng Ma Tộc cường giả, thực lực cũng cực kỳ cường đại, mạnh mẽ áp chế loại này tiếng phản đối âm, sau lại, ở riêng của mình phân tán sau, những thứ kia phản bội Thần Giới Yêu Tộc cùng Ma Tộc vô cùng ..., liền liên lên tay, đem Yêu Tộc cùng Ma Tộc người phản đối của, riêng của mình phong ấn tại một mảnh trong vũ trụ, kia phong ấn, cũng là tùy mấy trăm cao nhất Thiên Vương cường giả cùng chung bố trí, căn bản là không cách nào mở ra.”

“Những người đó tại sao phải làm như vậy? Bọn họ nắm giữ lấy tuyệt đối lời của quyền, không cần thiết còn như vậy đối với tộc nhân của mình sao?” Lão Long ở một bên hỏi.

“Những người đó không được không làm như vậy, bởi vì những thứ kia cầm phản đối ý kiến Ma Tộc cùng Yêu Tộc, cũng không muốn cùng Nhân Tộc tách ra, thậm chí muốn cùng Nhân Tộc cường giả liên hợp lại, cùng chung đối phó người phản bội!” Long Ngũ thở dài nói nói: “Nhân Tộc, Ma Tộc, Yêu Tộc cùng Thú Tộc, vốn là cùng chung cuộc sống ở một cái thế giới, tuyệt đại đa số người mặc dù chủng tộc bất đồng, nhưng giữa lẫn nhau cũng không có gì cừ hận, bọn họ

đối với người phản bội, tự nhiên hết sức thông hận, nếu như những thứ kia người phản bội, không đem Yêu Tộc cùng Ma Tộc lựa chọn sống ở địa phong ấn, chỉ sợ rất có thể một ngày kia, yêu nhân Ma tam tộc cường giả, có liên hợp lại, tảo thanh những thứ kia người phản loạn.”

Lão Long lúc này nói: “Nhưng mấy năm trước, tựa hồ có Ma Tộc cùng Yêu Tộc quân đội, tiến vào quá Thần Hồn Vực, bọn họ đối với người loại thái độ, nhưng cũng bất hữu thiện.”

Lời này cũng là Đằng Phi muốn hỏi, bởi vì căn cứ Đào nhi lúc trước cùng Thanh y nữ tử rất đúng nói, tựa hồ bị mình chém rụng quá một cái cánh tay Ma Tộc thanh niên, ở Ma Tộc địa vị còn rất cao, là cái gì Cửu Thân vương gia Tam vương tử?

Long Ngũ gật đầu, nói: “Chuyện dù sao đã qua một kỷ nguyên, rất nhiều Ma Tộc tâm thái đã ở phát sinh biến hóa, hôm nay có một phần Ma Tộc, kiên trì cho rằng là Nhân Tộc nguyên nhân, bọn họ mới bị phong ấn ở nơi này, cho nên đối với Nhân Tộc hết sức thông hận.

Mấy năm trước quả thật có một nhóm Ma Tộc quân đội, đánh vào quá Thần Hồn Vực trung, nhưng này kẻ chủ mưu, đã bị trừng phạt.”

Long Ngũ vừa nói, nhìn Lão Long cùng Long Nhất nói: “Các người cũng tiến vào quá Thần Hồn Vực?”

Lão Long cùng Long Nhất gật đầu, Lão Long nói: “Chẳng lẽ không có thể từ Thần Hồn Vực bên trong, trở lại Vĩnh Hằng Chi Địa hoặc là rời đi Ma giới sao?”

Long Ngũ lắc đầu, nói: “Thần Hồn Vực là năm đó Thần Vương Đại Khí, năm đó Thần Vương có lẽ là lo lắng cho mình chết đi, Nhân Tộc không ai che chở, cho nên ở Thần Hồn Vực trung bố trí cường đại pháp tắc, ở địa phương nào tiến vào đến Thần Hồn Vực, chỉ có thể trở lại địa phương nào, mà không thể đem Thần Hồn Vực làm thành là một Truyện Tống Trận, đi trước tự mình nghĩ đi địa phương .”

“Nguyên lai là như vậy.” Đằng Phi nhíu mày sao, trong lòng tự nhủ khó trách những năm gần đây, vẫn không có Yêu Tộc hoặc là Ma Tộc ra hiện tại ngũ vực thế giới hoặc là Vĩnh Hằng Chi Địa.

“Hơn nữa, làm vì Nhân Tộc, ta ở Ma Tộc trong lãnh địa, không có cách nào tiến vào đến Thần Hồn Vực trung.” Long

Ngũ cười khỏ nói: “Nếu như có thể mà nói, ta đã sớm tiến vào, cho dù không thấy được các ngươi, có ít nhất cơ hội đem ta sống tin tức truyền đưa tới.”

Long Nhất cùng Lão Long gật đầu, mặc dù có chút thất vọng, nhưng cũng hiểu, loại này pháp tắc, không phải ai cũng có thể đi thay đổi.

Sợ là cũng chỉ có năm đó bố trí quy tắc Thần Vương, mới có năng lực thay đổi đây hết thảy, trừ lần đó ra, đoán chừng cũng chỉ có trước mắt Đằng Phi.

Long Ngũ nói tiếp: “Hôm nay Ma giới, cường giả như vân, đại khái chia làm hai phái, trong đó nhất phái, chủ trương tấn công Thần Hồn Vực, muốn chiếm lĩnh nơi đó; mà đối thành nhất phái, còn lại là cho là không cần thiết như vậy jĩ Liệt, muốn cùng Yêu Tộc cùng Nhân Tộc sự hòa thuận sống chung.

Hiện tại chủ hòa nhất phái, tạm thời chiếm cứ thượng phong, nếu không, ta ở Ma Tộc, cũng không có thể sống như vậy dễ chịu, chỉ bất quá gần đây một thời gian ngắn, chủ chiến phái tựa hồ có ngẩng đầu dấu hiệu.”

Trúc nhi ở một bên sâu kín nói: “Chủ chiến trong phái một lão tổ tông Đại Ma xuất quan, tựa hồ đột phá Thiên Vương công cùm xiềng xiề, tiến vào đến một cao hơn Lĩnh Vực, cho nên những thứ kia chủ chiến phái hôm nay cũng rất lớn lối.”

Đào nhi cũng gật đầu nói: “Đúng vậy a, chiến tranh và vân vân, ghét nhất, mọi người ở chung hòa thuận thật tốt.

Tại sao không nên đả đả sát sát đây?”

Long Ngũ thở dài một tiếng: “Cái kia Đại Ma tiền bối không biết có phải hay không là thật đột phá Thiên Vương công cùm xiềng xiề, muốn thật để cho hắn thành công, sợ là Nhân Tộc tự gặp nạn, hắn là tương đối cường ngạnh chủ chiến phái, đối với Nhân Tộc cũng tốt, Yêu Tộc cũng tốt, cũng không có gì hay ấn tượng, so sánh với, hơn chán Nhân Tộc nhiều một ít.” “Ma Hoàng cũng đang bế quan, nếu như Ma Hoàng có thể thành công đột phá, như vậy có lẽ chủ chiến phái bên này, có yên tĩnh một thời gian ngắn.” Trúc nhi ở một bên nói.

“Ma Hoàng? Là Ma Tộc thủ lĩnh sao?” Đằng Phi hỏi.

“Chính là tiểu thư phụ thân của nữa!” Đào nhi ở một bên nói tiếp, sau đó nhìn Đằng Phi nói: “Hiện tại ngươi biết tiểu thư nhà ta thân phận địa vị cao bao nhiêu đi?”

Đằng Phi cười cười, thầm nghĩ: ta vừa không theo đuổi tiểu thư nhà ngươi, thân phận nàng địa vị cao thấp, theo có quan hệ gì? So sánh với thân phận sao? Ta còn là từng Chiến Thần cùng Vĩnh Hằng Chi Chủ đây!

Dĩ nhiên, lời như thế Đằng Phi không thể nào nói ra được, sẽ không theo Đào nhi như vậy một tiểu nha đầu không chấp nhất.

“Như vậy xem ra, này Ma giới cũng không phải là toàn bộ cũng là thống hận loài người.” Lão Long thở phào nhẹ nhõm.

“Dĩ nhiên không thể nào cũng là cừu hận loài người.” Long Ngũ cười nói: “Muốn thật là như vậy, ta làm sao có thể ở chỗ này sinh tồn? Thật ra thì Ma Tộc trung, phần lớn mọi người là rất thiện lương, cùng Nhân Tộc không có gì bất đồng.”

“Bất quá, các ngươi cũng không có thể quá phớt lờ, gần đây một thời gian ngắn, Ma Tộc chủ chiến phái có ngáng đầu đầu hiệu, hơn nữa có mấy người rất cường đại tuổi trẻ Đại Ma, thực lực cũng tương đối cường hãn, nếu là chọc tới bọn họ, sẽ rất nguy hiểm.” Long Ngũ cảnh cáo mọi người, sau đó nói:

“Hôm nay Ma Tộc trẻ tuổi trong đích người mạnh nhất, tên là Na Phách, một thân thực lực, đã đứng ở Thiên Vương cái thứ bảy tiểu trên bậc thang, có thể nói Ma Tộc trẻ tuổi người thứ nhất! Trừ lần đó ra, một chút Hoàng Tộc đệ tử, thực lực cũng không tệ, ít nhất cũng là cao cấp Chí Tôn cảnh giới.”

“Đại ca, vậy ngươi hôm nay, lại đến cảnh giới nào đây?” Long Nhất ở một bên hỏi.

Long Ngũ cười cười: “Thực lực của ta cũng không mạnh, Ma giới trong đích linh khí không nhiều lắm, bởi vì Ma Tộc tu luyện, phải cần nhiều hơn là tử vong khí, cho nên cho tới bây giờ, thực lực của ta, cũng chỉ có Chí Tôn tuyệt đỉnh cảnh giới, muốn đột phá đến Thiên Vương cảnh giới, thật sự là quá khó khăn!”

Long Ngũ vừa nói, nhìn về đệ đệ của mình, mừng rỡ nói: “Bất

quá người có thể tăng lên nhanh như vậy, bao nhiêu có chút ngoài dự liệu của ta, ta nhớ được năm đó ta lúc rời đi, người còn ngay cả Hoàng cấp cảnh giới cũng không đến sao?”

Long Nhất nói: “Đã đến!”

“Ha hã, bất kể thế nào nói, người huynh đệ của ta hôm nay có thể gặp lại, thật là đại khoái nhân tâm,, sỉ nhục!” Long Ngũ bụng chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

“Người kia, họ Đằng, gọi Đằng Phi?” Tản ra nhàn nhạt mùi hương trong khuê phòng, Thanh y nữ tử dựa vào ở trên giường, nhìn ngời ở bên giường Đào nhi: “Người nói thực lực của hắn chỉ có Chí Tôn tuyệt đỉnh sao?”

“Đúng vậy a, hơn nữa nhìn, còn rất bộ dáng đặc ý, Long Ngũ tỷ phu thật ra thì đã nhắc nhở hắn, muốn hắn chú ý Na Phách những người đó, đối với người cảm giác tên kia cũng không có làm chuyện, hừ, Na Phách so với hắn cường đại quá nhiều, một đầu ngón tay, là có thể trấn áp hắn, hắn còn có cái gì tốt đặc ý đây?” Đào nhi có chút khí hô hô vừa nói.

“Ha hã, nói hươu nói vượn cái gì đây, Na Phách cả ngày tu luyện, nào có thời gian đi tìm một nhược giả phiền toái? Rồi hãy nói, bất kể như thế nào, hắn là khách nhân của ta, Na Phách nghĩ động đến hắn, cũng phải hỏi một chút Bồn cung đáp ứng không!” Thanh y nữ tử con người chỗ sâu hiện lên vẻ lạnh như băng quang mang, gần đây một thời gian ngắn, Na Phách đúng là biểu hiện được càng thêm khoa trương.

Thanh y nữ tử thầm nghĩ: có gì đặc biệt hơn người? Không phải là người lão tổ tông sắp đột phá tầng kia công cùm xiềng xích, bước vào Đại Thiên Vương cảnh giới sao? Chẳng lẽ người cho rằng như vậy, Bồn cung sẽ đáp ứng gả cho người? Bồn cung phụ hoàng giống như trước đang bế quan, một khi đột phá, như vậy người lão tổ tông, còn phải làm theo thần phục ở phụ hoàng ta dưới chân!

Đào nhi trong mắt có chút lo lắng, nàng rất rõ ràng, tiểu thư đoạn thời gian này nhận chịu bao nhiêu áp lực, những thứ này áp lực, làm cho nàng đều có chút không thở nổi, chớ nói chi là muốn đẩy lấy những thứ này áp lực tiểu thư.

Cho nên liền khuyên nhủ: “Tiểu thư, ta cảm thấy được, không rất thích hợp để cho Đẳng công tử bọn họ tiếp tục ở tại Anh Hoa Hồ bờ hành cung dậm , người cũng biết, nơi đó nhất định là có Na Phách người, một khi bị hắn biết được, hậu quả.

.”

“Hậu quả? Cái gì hậu quả? Hắn dám!” Thanh y nữ tử mày liễu đứng đấy, từ trên giường ngồi dậy, cười lạnh nói: “Hắn nếu thật dám động khách nhân của ta một đầu ngón tay, ta liền để cho hắn hối hận cả đời!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 644: Na Phách!

>

Ba !

Một có vài ngàn năm lịch sử lỗi thời bình hoa, bị hung hăng ngã trên mặt đất, đánh cho nát bấy.

“Người nói gì? Anh Hoa Hồ bờ hành cung, tiến vào nam nhân? Hơn nữa.

.

.

Hay là thấp kém Nhân Tộc?”

Kèm theo bình hoa bị ném toái, là một tiếng trầm thấp rống giận.

Trong phòng, một vóc người cực kỳ khôi ngô nam nhân, toàn bộ màu đỏ trên người, trên cánh tay da thịt như rồng có sừng một loại, một mảnh dài hẹp ngủ đông ở nơi đâu, khí huyết trên người đã tận lực nội liễm, nhưng vẫn là làm cho người ta một loại áp lực cường đại.

Bởi vì tức giận, trong thân thể toát ra nồng đậm ma khí, tràn đầy tử vong hơi thở.

Ở trước mặt hắn, quỳ sát một thiếu nữ, bị nam nhân này hơi thở áp chế được lạnh run, ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên.

“Là chủ nhân, này mấy người, cùng những năm trước đây từ Thôn Thiên Đại Uyên ngã vào Ma giới Long Ngũ là thân thuộc, bọn họ chính là tìm hắn tới.” Thanh âm của thiếu nữ rất

thấp, hơi có chút run rẩy, giống như là rất sợ người nam nhân này.

“Ngươi, ngẩng đầu.” Nam nhân lạnh lùng vừa nói, lần nữa thu liễm trên người kinh khủng hơi thở.

Thiếu nữ nơm nớp lo sợ ngẩng đầu lên, nhìn nam nhân này, nếu như Đổng Phi bọn họ ở chỗ này, nhất định sẽ lập tức nhận ra thiếu nữ này, chính là Anh Hoa Hồ bờ hành cung cái kia quản sự, Lan nhi.

“Y phục rời khỏi.” Nam nhân thanh âm rất lạnh lùng, nhìn Lan nhi vẻ mặt dăm , không có bất kỳ tình cảm cũng không có một tia tình dục.

“Chủ.

.

.

Chủ nhân.

.

.” Thiếu nữ hiển nhiên không nghĩ tới đối phương lại ngay tại lúc này loại địa phương này nói lên yêu cầu như thế, lập tức ngăn người.

“Ừ?” Nam nhân khẽ nhíu mày, trong giọng nói mang theo một tia nhàn nhạt là không vui mừng.

Thiếu nữ khẽ cắn hàm răng, vành mắt ửng đỏ, nhưng động tác trên tay cũng là không chậm, giải khai y phục của mình, cỡi xuống, một cụ duyên dáng thân thể, ra hiện tại nam nhân trước mắt.

Nam nhân lạnh như băng mâu quang trung, như cũ không có bất kỳ tình cảm, lạnh lùng nói, xoay qua chỗ khác, gục ở trên

bàn.

Thiếu nữ Lan nhi con người chỗ sâu hiện lên vẻ khuất nhục, nhưng nhưng căn bản không dám phản kháng cũng vô lực phản kháng, hàng phục xoay người, gục ở trên bàn.

Khôi ngô nam nhân không có có một tí thương hương tiếc ngọc ý nghĩ, thô bạo đi vào, sau đó bắt đầu động tác.

Thiếu nữ gương mặt xinh đẹp thượng, lưu lại hai hàng nước mắt, gắt gao cắn răng, cố nén cái loại này như tê liệt đau đớn, theo nam nhân tốc độ là không gây tăng nhanh, thiếu nữ trên người da dần dần nổi lên một mảnh ửng hồng, hô hấp cũng trở nên dồn dập lên, đến cuối cùng, rốt cục không nhịn được rên rỉ lên tiếng.

Theo nam nhân một tiếng gầm nhẹ, trong phòng rốt cục bình tĩnh trở lại.

Thiếu nữ chịu đựng trên thân thể là không thích, xoay người, tử mị vì nam nhân thu thập, sau đó trong mắt rung rung, không nhịn được nhẹ giọng hỏi: “Tại sao? Chủ nhân đã nói ta không muốn, sẽ đựng đến ta.”

“Các người cũng là **!” Nam nhân tùy ý thiếu nữ cho mình lau chùi, lạnh lùng nói: “Ta đã không có kiên nhẫn, ta cũng vậy không có cái kia tâm tư đi nhận được lòng của các người, nếu không chiếm được, như vậy, trước hết nhận được người của các người tốt lắm.”

Thiếu nữ Lan nhi nước mắt rốt cục không nhịn được tuôn rơi chảy xuôi xuống tới, nàng thật ra thì rất muốn lớn tiếng nói cho trước mắt nam nhân này: ta là rất thích người, ta nguyện ý vì người dâng ra của ta hết thảy, bao gồm lòng, thân thể của ta, của ta tất cả!

Nhưng nàng đúng là vẫn còn chưa nói, thu thập xong tàn cuộc sau, lẳng lặng đứng ở một bên.

Nam nhân lúc này tựa hồ cũng ra khỏi trong lòng kia miệng ác khí, nhìn thiếu nữ nói: “Người cùng nàng hay là bất đồng, ta đối với người, là thích, nếu không người biết ta, đưa tới cửa tới nữ nhân, ta cũng sẽ không muốn.”

Lan nhi không tiếng động gật đầu, cũng không nói lời nào.

Nam nhân lúc này nói tiếp: “Tốt lắm, nơi này không có chuyện của ngươi, ngươi sớm một chút trở về đi thôi, đừng làm cho cái kia nhìn ra cái gì dị thường, mấy người kia, ta sẽ phái người đi thu thập bọn họ!”

Lan nhi nhẹ nhàng ừ, chậm rãi đi ra cửa đi.

Theo cửa phòng bị đóng kín, khuôn mặt nam nhân thượng, lộ ra vẻ dữ tợn, lầm bầm nói: “Vì không gả cho ta, ngươi tựa như lần này lãng phí mình, lại đem đề tiện đích nhân loại dẫn tới ngay cả ta cũng chưa tiến vào trôi qua hành cung ở lại, rất tốt, rất tốt, ngươi đã thành công jī nổi giận ta, kế tiếp, ngươi tự chuẩn bị xong, nghênh đón ta Na Phách tức giận sao!”

Vừa nói, Na Phách ánh mắt, rơi xuống mặt đất, bể tan tành đồ sứ, đã bị thu thập đi, trong không khí, còn tràn ngập một cỗ nhàn nhạt ham muốn mùi vị, trên mặt đất, vài giọt máu, đỏ lòm chói mắt.

Na Phách ánh mắt Lạc ở nơi đâu, lạnh lùng lầm bầm: “Theo chơi điểm này tiêu tâm tư, có ý tứ sao? Ngươi là xử nữ thì như thế nào? Ta liền nhất định phải quý trọng ngươi? Ta Na Phách sớm muộn gì có một ngày, là muốn lên làm Ma Hoàng người, loại người như ngươi thân phận đề tiện Ma Nữ, vừa có thể nào vào mắt của ta?”

Vừa nói, Na Phách vươn ra một ngón tay , trên mặt đất vài giọt máu trong nháy mắt bốc hơi lên, biến mất mất tích, trong không khí mùi vị, cũng toàn bộ biến mất.

.

.

Lan nhi trở lại Anh Hoa Hồ bờ thời điểm, đúng lúc là lúc xế chiều, Sí Liệt Thái Dương treo cao lên đỉnh đầu, cây anh đào Lâm mùi thơm cách rất có thể nghe thấy, trên thân thể đau đớn, đã không có, Lan nhi thực lực mặc dù không tính là đặc biệt mạnh, nhưng cũng có Bất Hủ Thần Hoàng cảnh giới, lúc

trước bộ dạng, bất quá là muốn cho Na Phách nhiều thương tiếc nàng một chút, nhưng hiệu quả, nhưng cực kỳ bé nhỏ.

Lan nhi cũng không có đặc biệt đừng lo lắng sẽ bị tiểu thư phát hiện, bởi vì nơi này mặc dù là tiểu thư hành cung, nhưng nàng cũng rất ít có tới nơi này, nhất là thời gian này, tiểu thư chưa bao giờ sẽ ra ngoài, bởi vì ...! này lúc, nàng khẳng định ở ngũ trư.

Tiểu thư thân phận tôn quý, huyết mạch cao quý, là cả Ma Tộc tất cả thanh niên tình nhân trong mộng, cho dù Ma Tộc trẻ tuổi đệ nhất cường giả Na Phách, cũng không có thể ngoại lệ, có Na Phách ở, những thứ khác Ma Tộc thanh niên cũng chỉ dám nghĩ ở trong lòng vừa nghĩ, tuyệt đối không dám biểu hiện ra đối với tiểu thư thích.

Những năm này, bởi vì trong biểu đạt muốn theo đuổi tiểu thư, mà chịu khổ vượt qua người chết không biết có bao nhiêu, những người đó chết cũng không minh bạch, trên thực tế tất cả mọi người biết là chuyện gì xảy ra, nhưng này thì thế nào đây? Ai bảo hấn là Na Phách, là Ma Tộc trẻ tuổi đệ nhất cao thủ! Ai bảo hấn lão tổ tông, là cả Ma giới trong, một người duy nhất có thể cùng Ma Hoàng chống đỡ được cường giả! Cho nên, cho dù Ma giới Hoàng Tộc đệ tử, cũng không dám dễ dàng trêu chọc Na Phách, chớ nói chi là những người khác.

Lan nhi đã không nhớ rõ nàng là từ khi nào thì bắt đầu sùng bái Na Phách, tựa hồ rất nhỏ lúc còn rất nhỏ, nàng tự đặc biệt sùng bái vị kia Ma Tộc thứ một cao thủ trẻ tuổi.

Đã từng một lòng ảo tưởng, Na Phách có chung tình cho hấn, cưới nàng làm vợ, sau đó nàng cho sinh rất nhiều hài tử, hạnh phúc sinh hoạt chung một chỗ.

Cái này ảo tưởng, kể từ khi Lan nhi hơi chút có hiểu biết lúc, cũng đã tan biến, bởi vì khi đó, nàng tự hiểu được, cái gì gọi là cấp bậc, cái gì là thân phận địa vị chênh lệch.

Tựa như tiểu thư, chỉ sợ nàng là tay trái gà không chắc cô gái, ở thực lực này vì tôn Ma giới, cũng không ai dám đối với nàng

có nửa điểm bất kính : không mời, bởi vì phụ thân của nàng, là Ma Hoàng!

Là cả Ma Tộc Vương!

Áo tưởng không có, nhưng thích như cũ là thích, nếu không, nàng không thể nào cam tâm tình nguyện cho Na Phách hành động nằm vùng, đem tiểu thư một ít chuyện len lén nói cho Na Phách.

Nhưng chuyện ngày hôm nay phát sinh sau, Lan nhi mình cũng có chút mê mang , thích Na Phách, đến tột cùng là đúng hay sai.

Hắn đối với mình, thật sự có nửa điểm thích không? Nghĩ đến kia cụ hùng tráng vô cùng thân thể mãnh liệt đụng nhau, Lan nhi trong lòng vừa ngọt ngào vừa tức giận, trong lòng nghĩ đến: hắn đến tột cùng là đem mình làm nữ nhân của hắn, hay là chỉ có cung nàng phát tiết.

.

.

Công cụ?

“Lan nhi, người đi nơi nào , làm sao hồn vía lên mây?”

Đang ở Lan nhi nội tâm một mảnh mê mang, suy nghĩ lung tung thời điểm, trong lúc bất chợt một trong trẻo lạnh lùng thanh âm đem nàng thức tỉnh, nhất là thanh âm này, nàng vô cùng quen thuộc, lập tức đem nàng bị làm cho sợ đến hoa dung thất sắc, sắc mặt một mảnh trắng bệch.

“Nhỏ.

.

.

Tiểu thư, ngài làm sao sẽ ở này?” Lan nhi ánh mắt bối rối vừa nói, không dám nhìn hướng đối diện Thanh y nữ tử, tựa như đang làm chuyện xấu thời điểm, bị bắt gặp giống nhau.

“Ta ở nơi này thật kỳ quái sao?” Thanh y nữ tử khẽ nhú lại đôi mi thanh tú, nhìn về mặt bối rối Lan nhi, không nhịn được nói: “Làm sao ngươi nhìn qua hồn vía lên mây bộ dạng, là có chuyện gì xảy ra sao?”

“A, không có, không có, không có chuyện gì.” Lan nhi vội vàng phủ nhận, sau đó nói: “Ta chỉ dạ, có chút không thoải mái.”

“Nga, như vậy a, vậy ngươi đi nghỉ ngơi tốt, ta không cần ngươi đi theo.” Thanh y nữ tử lơ đãng phát tay một cái, tựa như hướng cây anh đào Lâm chỗ sâu đi tới.

Lan nhi dùng sức mím môi, bỗng nhiên kêu lên: “Tiểu thư, chờ một chút.

.

.” Gọi xong sau, trong lòng vừa rất hối hận, bởi vì nàng không biết phải như thế nào cùng tiểu thư nói, đề phòng Na Phách phái người tới gây chuyện chuyện tình.

“Ừ? Tại sao?” Thanh y nữ tử quay đầu lại, nhìn Lan nhi, về mặt nghi ngờ.

“Ừ, không có, không có chuyện gì, chính là ta nghe nói, nghe nói.

.

.” Lan nhi chần chờ, không biết nên nói như thế nào.

“Nghe nói gì, ngươi cũng là nói a.” Thanh y nữ tử có chút không nhịn được, nhìn Lan nhi nói: “Ngươi hay là Ma Nữ sao? Thấy thế nào đi tới cùng nhân loại nữ nhân giống nhau, có lời cứ nói nha!”

“Tiểu thư, ta là nghĩ nhắc nhở ngài, ngài bằng hữu ở chỗ, yêu địa Phương người khác biết, tới nơi này gây chuyện a!” Lan nhi cuối cùng lạnh nhạt không có thể nói ra Na Phách tên, nội tâm của nàng chỗ sâu, còn tồn tại giữ lại một tia ảo tưởng.

Không thể gả cho Na Phách, trở thành hắc chánh thê, nhưng có thể trở thành hắc một phi tử cũng tốt a! Lan nhi cũng không phải là rất để ý danh phận, nàng chỉ thì thích Na Phách, đơn thuần muốn ở lại Na Phách bên cạnh mà thôi.

“Chuyện này a, ta biết rồi, chỉ cần các ngươi không hướng ngoài nói, trong khoảng thời gian ngắn, sẽ không người sẽ biết.” Thanh y nữ tử tựa hồ cảm thấy Lan nhi có chút chuyện bé xé ra to, khoát khoát tay, tự lo rời đi.

Nhìn tiểu thư nhà mình bóng lưng rời đi, thiếu nữ Lan nhi trong lòng dâng lên thật sâu áy náy, tiểu thư đối với nàng thật ra thì coi như là tương đối khá, nàng địa vị mặc dù không có Đào nhi cao, nhưng cũng không thấp, quản lý như vậy một ngọn hành cung, thủ hạ cũng ít cũng trăm người.

Lẽ ra tuyệt không nên nên làm loại này bán đứng chủ tử ích lợi chuyện tình, ai có thể làm cho nàng thích người, là Na Phách đây?

“Thật xin lỗi tiểu thư, ngài ưu tú như thế, cao quý như vậy, cũng chỉ có thể gả cho Na Phách.

Kia mấy sống chết của nhân loại, lại cùng ta có quan hệ gì đâu?” Lan nhi lẩm bẩm tự nói, trong con ngươi ánh mắt, dần dần trở nên kiên định.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 645: Thanh Y!

>

Lan nhi nhưng là không có nhìn thấy, Thanh y nữ tử xoay người thời điểm, xem ra tuyệt mỹ trên mặt, tràn ngập thất vọng.

Thanh y nữ tử thân là Ma Hoàng nữ nhi, từ nhỏ ở Ma Tộc trong hoàng thất lớn lên, mặc dù thiên thiện lương, có chút tùy hứng cùng bướng bỉnh, nhưng không có nghĩa là nàng là ngu đần, Lan nhi như thế rõ ràng sợ hãi, nàng nếu là nữa nhìn không ra, kia tự đã không phải là ngu đần, mà là mắt mù! Chớ nói chi là Đào nhi cái kia quỷ Tinh Linh, đã sớm đã nói với nàng, nói Lan nhi thích Na Phách, hơn nữa nói lý ra thường xuyên len lén chạy đi gặp Na Phách.

Thanh y nữ tử thậm chí thử qua mấy lần, nàng làm trò Lan nhi nói nàng kế tiếp muốn đi làm cái gì, sau đó còn nói rất nhiều người cũng biết chuyện này, trên thực tế, cũng là chỉ có Lan nhi một người biết, ngay cả Đào nhi cũng không biết, sau đó sẽ “Vô tình gặp gỡ” đến Na Phách.

Cho nên Thanh y nữ tử sớm cũng biết Lan nhi âm thầm cho Na Phách đưa tin chuyện tình, nàng không có vạch trần, một là nhìn ở vắng tích đích tình chia lìa, hai là những chuyện này cũng không có đối với nàng tạo thành quá lớn khôn nhiều.

Nhưng là lần này, Lan nhi làm cho nàng hoàn toàn thất vọng.

Thanh y nữ tử trong lòng thở dài: chẳng lẽ người không biết, người cho Na Phách đưa tin, rất có thể để cho này vài cái nhân loại trực tiếp bị giết sao? Chúng ta mặc dù tên là Ma Tộc, nhưng lại không phải cái loại này đầy tay máu tanh đồ tể! Loài người đề tiện cũng tốt, loại kém cũng được, nhưng cuối cùng

là sinh mệnh, làm sao người có thể không nhìn khác tánh mạng con người, làm ra loại chuyện này?

Thanh y nữ tử rất đau đớn tâm, nàng cảm giác mình chưa bao giờ thật xin lỗi Lan nhi quá, nàng mặc dù đối với Đào nhi tốt hơn, nhưng đối với Lan nhi cũng không kém.

Chẳng lẽ nói tình yêu thật có thể làm cho người văng đầu não sao?

Thanh y nữ tử vừa nghĩ, vừa hướng Đằng Phi bọn họ chỗ ở đi tới.

Rất xa, chỉ nghe thấy một trận hoan thanh tiêu ngữ.

Long Ngũ cũng không có ở chỗ, hẳn hiểu được công chúa điện hạ quy củ, cho nên kia hôm sau, liền mang theo Trúc nhi đi trở về, cùng phụ thân cùng đệ đệ thương lượng tốt, chờ bọn hắn lúc này rồi đi thôi sau, phải đi hẳn an bài địa phương, đến lúc đó mọi người nữa hảo hảo gặp nhau.

Ở chỗ này, là Đào nhi cái kia không có tim không có phổi tiêu nha đầu.

Mất thấy Lão Long cũng không phản đối nàng cùng Long Nhất chuyện giữa, Đào nhi thập phần vui vẻ, cơ hồ ngày ngày trường ở chỗ này.

Bất quá Đào nhi nhìn qua không có tim không có phổi, nhưng người rất thông minh, Lan nhi mới vừa đi, Đào nhi tựu truyền tin cho nàng.

Cho nên hắn mới sẽ buông tha mỗi ngày kiên trì giấc ngủ trưa, đi tới Anh Hoa Hồ bờ, kết quả vừa lúc bắt gặp hồn vía lên mây gấp trở về Lan nhi.

“Di, là tiêu thư tới!” Trong viện, Đào nhi nhìn thấy nơi xa đi tới Thanh y nữ tử, cười híp mắt nói: “Ta đi nghênh xuống.”

“Đào nhi.” Thanh y nữ tử có chút mỏi mệt cùng Đào nhi đánh cái bắt chuyện, sau đó liền đi hướng Đằng Phi mấy người, không có làm nhiều hàn huyên, nói thẳng: “Nơi này không thể

ở, các người theo rồi đi sao.”

Lão Long cùng Long Nhất gật đầu, thật ra thì ở chỗ, bọn họ cũng rất không có thói quen, nhất là biết rồi Thanh Y thân phận của cô gái sau, lại càng cảm thấy ở chỗ cả người không thoải mái.

Đằng Phi cũng là cười nhạt, nhìn như bình tĩnh bề ngoài, trong lòng cái gì cũng rõ ràng.

Làm làm một người đứng ở Thiên Vương thứ chín tiểu bạch thang diên phong cường giả mà nói, đừng nói này Anh Hoa Hồ bờ, cho dù này cả Ma giới, chỉ cần hấn nghĩ, cũng có thể dụng thần độc bao phủ ở.

Chỉ bất quá hấn sẽ không như vậy đi làm thôi, dù sao làm như vậy, sẽ khiến cùng hấn cùng cảnh giới cường giả chú ý.

Nhưng Anh Hoa Hồ bờ nơi này, nhưng không có bất kỳ chuyện có thể tránh được Đằng Phi thần niệm, hấn thậm chí ở Lan nhi trên người lưu lại một đạo thần thức, Lan nhi ở Na Phách nơi đó hết thấy gặp gỡ, hấn cũng rõ ràng! Thanh y nữ tử nhìn Đằng Phi, đột nhiên nói: “Đúng rồi, ta tên là Thanh Y.”

Đằng Phi ừ, nói: “Tên rất êm tai.”

“Cám ơn.” Thanh Y cười cười, sau đó mang theo mấy người trực tiếp từ nơi này tẩm cây anh đào Lâm rời đi, chỉ là vừa ra khỏi cây anh đào Lâm, phía trước trong lúc bất chợt xuất hiện mấy cả người tản ra hướng Thiên Ma Khí người, ngăn cản đường đi.

Đằng Phi nhìn thấy một người trong đó, nhất thời sinh lòng cảm khái: thế giới này hoàn toàn nhỏ, lại ở chỗ này cũng có thể gặp người này.

Kia là một tướng mạo rất anh tuấn thanh niên, trên người ma khí bốn phía, cầm trong tay một thanh dài chuôi đại đao, nhìn thấy Đằng Phi trong nháy mắt, cũng có chút u mê, đứng ở nơi đó, trợn mắt hốc mồm nhìn Đằng Phi, con ngươi chỗ sâu, còn hiện lên vẻ sợ hãi.

“Tại sao là ngươi?” Thanh niên này không nhận được hỏi.

“Di? Tam vương tử hôm nay là tại sao? Có chút là lạ?” Bên cạnh một người thanh niên nghi ngờ nói.

“Ngươi biết đối diện người nọ?” Một người khác cũng hỏi.

Thanh Y sắc mặt rất lạnh, nhìn đám người kia lạnh lùng hỏi:
“Các ngươi cản trở đường làm gì? Đuổi mau tránh ra!”
“Hắc, công chúa điện hạ, ngài lời này tựa có ý tứ, đường này như vậy chiều rộng, chúng ta tại sao có thể ngăn trở ngài đường đây? Rồi hãy nói, chúng ta nào dám cản công chúa điện hạ đường a!” Một vóc người cao to, tướng mạo anh tuấn Ma Tộc thanh niên thản nhiên nói.

Khác một người thanh niên nhưng trực tiếp nhiều lắm, nhìn Thanh Y, thản nhiên nói: “Ngươi đi, bọn họ lưu lại!”
Thanh Y lúc này nổi giận, chỉ vào thanh niên này nói: “Ngươi là Hoàng Tộc đệ tử, hay là Na Phách chó?”
Thanh niên này sắc mặt lúc này đại biến, Ma Tộc mặc dù nói nói trực tiếp, nhưng cũng không phải là không có phân tặc, Thanh Y lời này, đã đợi cho nên trước mặt mọi người vẽ mặt, hắc lạnh lùng cười một tiếng, nhìn Thanh Y nói: “Ta không rõ ngươi đang nói cái gì, ta chỉ biết là, đường đường Ma Tộc công chúa, lại cùng mấy đệ tiện đích nhân loại xen lẫn ở chung một chỗ, cử chỉ của ngươi, cho cả Ma Tộc hoàng thất bôi đen, ta đã trình diện trưởng lão hội nơi nào đây, ngươi có tâm tư theo nổi giận, còn không bằng hảo hảo thử nghĩ xem, làm sao đi đối mặt trưởng lão hội sao!”
“Na Lỗ, ngươi đừng ép ta đối với ngươi không khách khí!”
Thanh Y nghiêng răng nghiêng lợi nhìn đối diện thanh niên này nói: “Ngươi cái này tiểu nhân hèn hạ!”
“Ta không phải là người, đừng đem ta cùng cái kia đệ tiện chủng tộc liên lạc ở chung một chỗ, ta là Ma, cao quý Ma!” Na Lỗ cười lạnh: “Cũng là công chúa ngươi, tựa hồ đối với loài người rất có hảo cảm bộ dạng, nhưng là cử chỉ của ngươi, đã cho cả Ma Tộc bôi đen, ta không cho này Ma Nữ không chấp nhận, thức thời, tựa vội vàng tránh ra, này vài cái nhân loại, phải chết!”

“Không sai, Na Phách đã tức giận , công chúa, ngươi hay là thử nghĩ xem, muốn làm sao đối mặt Na Phách lửa giận sao!” Bên cạnh lại có người nói nói.

“Công chúa ngươi nhất định là Na Phách nữ nhân, Na Phách làm ta Ma Tộc thứ một cao thủ trẻ tuổi, chỉ có hãn mới xứng đôi công chúa!”

“Này mấy đê tiện đích nhân loại, cũng đáng được công chúa cho tức giận sao?”

Đoàn người, thất chủ bát thiết, nói ra lời của để cho Thanh Y càng ngày càng tức giận.

Nhưng khiến cái này ngăn Đẳng Phi đám người Ma Tộc kỳ quái chính là, trong ngày thường đấu tranh anh dũng đều ở tuyến đầu tiên Tam vương tử, giờ phút này nhưng giống như là mất hồn một loại, đứng ở nơi đó, nhìn về phía Đẳng Phi ánh mắt tràn đầy bất khả tư nghị.

Bất quá Đẳng Phi cho những thứ này Ma Tộc cảm giác chính là: trừ tướng mạo anh tuấn ở ngoài, những phương diện khác cũng không xuất chúng, cũng không thể cho bọn hãn mang đến bất kỳ áp lực.

Ma Tộc mặc dù không là hoàn toàn không nhìn nặng dáng ngoài, nhưng hơn coi trọng thực lực, cho nên, này mấy Ma Tộc tứ không kiêng sợ, căn bản là không có đem Đẳng Phi mấy người để vào trong mắt, khi hãn cửa xem ra, chỉ cần mất đi Thanh Y công chúa che chở, này vài cái nhân loại hoàn toàn không có bất kỳ phản kháng dư âm, bọn họ có thể dễ dàng đem trấn áp.

Đẳng Phi có chút hăng hái nhìn một màn này, cũng không nóng nảy, hơn nữa đối diện cái kia Tam vương tử phản ứng, để cho hãn cảm thấy có chút buồn cười, xem ra ngày đó chém hãn một cánh tay, để lại cho hãn ấn tượng khắc sâu, ách, nói là khắc sâu bóng ma trong lòng cũng có thể, dù sao lần nữa mặt đối với mình, phản ứng của hãn cũng không có hãn ngày đó lưu lại ngoan thoại có khí thế.

Hoàn toàn chính là một bộ bị sợ ngây người bộ dạng, để cho

Đằng Phi cảm giác hết sức buồn cười.

Thanh Y lúc này cũng chẳng quan tâm đi tức giận Đằng Phi cho tới bây giờ cũng không biết gấp gáp vì vật gì, nàng một đôi mắt lạnh lùng nhìn những người này, trong lòng suy tư giải quyết đối sách, đồng thời đối với Lan nhi, từ mới vừa thất vọng, đã chuyển biến làm tức giận.

Không nghĩ tới nàng tốc độ nhanh như vậy, cũng không kịp mang theo Đằng Phi đám người rời đi.

Bởi vì Na Phách tốc độ nhanh hơn!
Thoạt nhìn, lần này Na Phách cũng là động chân hỏa, nếu không sẽ không phản ứng như vậy nhanh chóng, ngay cả nàng cùng nhau cho ngăn ở chỗ này, làm cho nàng nan kham.

Thanh Y cũng không phải là đặc biệt thống hận Na Phách, nàng không thích Na Phách, nhưng nhận khả Na Phách Địa Vị, ở Ma Tộc, cường đại Ma Địa Vị cao, điểm này ai cũng thay đổi cùng phủ nhận không được.

Thanh Y hận chính là Lan nhi, cái loại này phản bội cảm giác, lúc trước còn không rõ ràng, nhưng giờ phút này, lại làm cho Thanh Y có loại thực cốt Bản thống hận!
“Các ngươi, đều không cho mở đúng không?” Thanh Y lạnh lùng nhìn đối diện những người này, trên người rất cực bắt đầu chậm rãi tản mát ra nước sơn đen như mực ma khí, khí thế trên người, bay lên, một thân thực lực cường đại, rất cực toàn bộ bày ra.

Cái loại này đáng sợ uy áp, bao phủ ở trong thiên địa, thời gian phảng phất cũng tùy theo động lại, đây là pháp tắc bị Thanh Y nắm trong tay nguyên nhân.

Đối diện mấy Ma Tộc thanh niên, sắc mặt rất cực thay đổi, trở nên ngưng trọng cùng khó nhìn lên.

Bọn họ không nghĩ tới, luôn luôn không thích tu luyện Thanh Y công chúa, lại sẽ có thực lực mạnh mẽ như thế, càng không

có nghĩ tới chính là, chẳng bao giờ bại lộ quá thực lực chân thật Thanh Y công chúa, thế nhưng vì vài cái nhân loại, đem thực lực của nàng hoàn toàn giương hiện ở trước mặt mọi người!

Nếu là Na Phách biết rồi.

.

.

Trong lòng mọi người nghĩ tới, không khỏi nhất tề rung mình một cái.

Thiên Vương!

Ngay cả Đào Nhi cũng không nghĩ tới, mình sớm chiều chung đụng tiểu thư, lại có Thiên Vương thực lực!

Này thật là làm cho người ta kinh ngạc cùng khó có thể tin!

Tiểu thư nàng, tại sao có thể có Thiên Vương thực lực? Đào Nhi vẻ mặt giật mình nhìn Thanh Y bóng lưng nghĩ tới.

Thiên Vương thứ nhất tiểu bạch thang!

Thiên Vương người thứ hai tiểu bạch thang!

Thiên Vương người thứ ba tiểu bạch thang!

Vẫn tăng lên tới Thiên Vương cái thứ năm tiểu bạch thang thời điểm, Thanh Y khí thế trên người, rốt cục dừng lại bất động.

Nàng lạnh lùng nhìn đối diện mấy đã đứng không vững Ma Tộc thanh niên, nói: “Hiện tại, các người có thể đem đường tránh ra sao?”

Không có cười nhạo, không có châm chọc, nhưng cho đối diện mấy Ma Tộc thanh niên cảm giác, Thanh Y công chúa hơi hợm một câu nói, so với hung hăng rút ra bọn họ mười tám bực tai cũng để cho bọn họ nan kham.

Thử nghĩ xem mới vừa bọn họ đã nói lời của, da mặt nữa nhiều đều sẽ cảm giác được tao được sợ, một người cho tới bây giờ không có bị bọn họ để vào trong mắt công chúa, thế nhưng có bọn họ xa xa không cách nào với tới thực lực, cõi đời này còn có so sánh với đây càng châm chọc chuyện tình sao?

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 646: Đằng Phi Xuất Thủ! !

>

Không để cho đường? Bọn họ hiện tại ngay cả động cũng không nhúc nhích được, còn có tư cách gì không để cho đường?

Thanh Y hít sâu một hơi, nàng hôm nay sở dĩ đem một thân thực lực bày ra, mục đích đúng là mượn cơ hội này cảnh cáo một số người: Đừng cho là ta là dễ trêu, Na Phách tuy mạnh, nhưng ta cũng không yếu! Ta tuyệt sẽ không trở thành hắc Phụ Chúc phẩm! Đồng thời cũng gõ một chút những thứ này ở trước mặt nàng, một chút tôn kính cũng không có Ma Tộc thanh niên tuấn ngạn cửa, bằng hữu của ta, không là các người có thể động.

Thiên Vương ngũ trọng thiên cảnh giới vừa ra, cái thế giới này quả thật trực tiếp thanh tịnh, vô luận là lúc trước nhìn thấy Đằng Phi bị làm cho sợ đến nói không ra lời Tam vương tử, hay là những khác mấy vốn là vênh váo tự đắc cao cao tại thượng Ma Tộc thanh niên, vào giờ khắc này, tập thể thất thanh.

Bất quá đang lúc này, một cỗ càng cường đại hơn hơi thở, trong giây lát tịch quyền thiên địa, giống như biển gầm một loại, hướng Thanh Y khí thế mãnh liệt đánh tới!

Tựa như công thành chuy giống nhau, không có bất kỳ sức tưởng tượng, vô cùng trầm trọng, hoàn toàn là cứng đối cứng, hung hăng oanh tới đây!

Phanh!

Trong không khí trong giây lát truyền đến một tiếng kịch liệt tiếng vang.

Thanh Y thân thể kì lạ lòng không đau lui về phía sau vài chục bước, khoe miệng chậm rãi tràn ra một tia máu tươi, con ngươi chỗ sâu, hiện lên vẻ kinh sợ: “Na Phách, ngươi dám đả thương ta?”

Phanh!

Một đạo vốc người thân ảnh cao lớn, từ trên trời giáng xuống, ầm ầm rơi xuống đất, cuồng dã tóc tán nhóm trên vai, lạnh lùng nhìn Thanh Y: “Đây chỉ là cho ngươi một quả dạy dỗ, nữ Ma, nên đừng hoảng núp ở nam Ma sau lưng! Mà không phải giống như bây giờ, có mấy thấp kém và hèn yếu đích nhân loại ra mặt!”

Na Phách tới!

Mấy bị áp chế được cơ hồ thở không nổi Ma Tộc thanh niên, trên mặt nhất thời lộ ra sắc mặt vui mừng.

Na Phách không để ý đến bọn họ, mà là lạnh lùng nhìn Thanh Y, phun ra hai chữ tới: “Tránh ra!”

“Ta muốn phải không để cho đây?” Thanh Y một đôi mắt bắn ra nồng đậm lửa giận, gắt gao ngó chừng Na Phách một đôi mắt, lạnh lùng nói: “Ngươi có tư cách gì đối với bằng hữu của ta xuất thủ?”

“Bằng hữu của ngươi?” Na Phách trên mặt lộ ra không che dấu chút nào giễu cợt, cười lạnh nói: “Ngươi thật đúng là càng sống càng đi trở về, Thanh Y, biết không, ngươi để cho ta rất thất vọng! Ngươi chẳng lẽ ngay cả Ma Tộc quy củ cũng đã sao? Tư cách? Cái gì gọi là tư cách? Ta so với ngươi còn mạnh hơn, này.

.

.

Chính là tư cách!”

Vừa nói, Na Phách lạnh lùng nhìn Thanh Y: “Không để cho, ngay cả ngươi cùng nhau giết!”

Nguyên Bản Nhất mặt xem kịch vui bộ dáng mấy Ma Tộc thanh niên tuần ngạn, nghe thấy Na Phách lại còn nói ra loại này đại nghịch bất đạo lời của, nhất thời cũng là sửng sốt, nhưng ngay sau đó sắc mặt đại biến.

Vô luận Na Phách mạnh bao nhiêu, vô luận sau lưng của hắn lão tổ tông uy tín cao bao nhiêu, nhưng ở này Ma Tộc, huyết thống cao nhất, địa vị tối cao, cũng chỉ có Ma Hoàng một! Thanh Y là Ma Hoàng nữ nhi, là Ma Tộc công chúa, ở nơi này Ma Tộc trung, có cao nhất địa vị!

Tuy nói rất nhiều người đều ở sau lưng dám cười nhạo Thanh Y, hoặc là trong lời nói đối với nàng xem thường, nhưng ở ngay mặt, nhưng chưa từng có người nào, dám đối với Thanh Y bất kính : không mời.

Bọn họ không sợ Thanh Y, nhưng sợ Thanh Y trên người huyết thống, cùng Ma Tộc công chúa kia cao quý thân phận! Mà nay, quy tắc này, nhưng là bị cường thế Na Phách cho hời hợt phá vỡ.

Thanh Y ánh mắt chợt híp mắt, nhìn Na Phách, nàng có thể cảm giác được, Na Phách không có ở nói đùa, nếu như mình vẫn ngăn hắn, hắn thật sự dám hướng tự mình ra tay.

Nhưng chính là bởi vì như vậy, Thanh Y mới lại càng ra cách tức giận.

“Cần rõ! Na Phách, còn không nhanh lên quỳ xuống nói xin lỗi?” Thanh Y bên cạnh Đào nhi mày liễu đứng đấy, xem ra khả ái khuôn mặt nhỏ nhắn giờ phút này tràn ngập sát khí:

“Ngươi là thân phận gì? Công chúa là thân phận gì? Đừng tưởng rằng Ma Tộc trẻ tuổi đệ nhất cao thủ thân phận thì có thể làm cho ngươi muốn làm gì thì làm, Ma Tộc trung còn có rất nhiều mạnh hơn ngươi lớp người già nhân vật! Hơn nữa, ngươi đừng quên , này Ma Tộc, hôm nay hay là Ma Hoàng Ma Tộc, không phải là ngươi Na Phách Ma Tộc! Ngươi đối với công chúa đại bất kính, chính là tử tội, Na Phách, ngươi muốn tạo phản sao?”

Đào nhi những lời này leng keng có lực, nói năng có khí phách, nói xong mọi người á khẩu không trả lời được, đều là trong lòng nghiêm nghị.

Nghe hỏi chạy tới Lan nhi, lại càng hai chân như nhũn ra, cơ hồ không cách nào đứng yên, nàng không nghĩ tới, bởi vì

chính mình cho Na Phách đưa tin, thế nhưng có gặp phải lớn như vậy loạn tử, hôm nay đã không chỉ là mấy người kia loại sinh tử vấn đề, ngay cả Thanh Y công chúa cũng bị liên lụy vào, vạn nhất Na Phách nổi điên, xuất thủ bị công chúa, nàng kia có thể bị muôn lần chết khó khăn từ kia tội !

“Khá lắm miệng lưỡi bén nhọn tiện nhân, ngươi dám cùng ta nói như vậy, muốn chết!” Na Phách hét lớn một tiếng, một cái tát phách về phía Thanh Y bên cạnh Đào nhi.

“Ngươi dám!” Thanh Y cũng là mang chưởng nghênh đón.

Lúc này, nhưng có một đạo thân ảnh, ở Na Phách động thủ trước trong nháy mắt, trực tiếp xông lại, tốc độ cực nhanh, thậm chí đoạt ở Thanh Y đằng trước, đón nhận Na Phách một chưởng này.

Trong phút chốc, Thanh Y chỉ nhìn thấy người nọ buồn bã uyển chuyển nhìn mình một cái, thậm chí ngay cả một câu nói cũng không kịp nói ra.

Phanh!

Đạo thân ảnh kia, bị Na Phách này cái thế một chưởng, cho đánh cho nát bấy!

“Không!” Thanh Y phát ra một tiếng thê lương thét chói tai: “Lan nhi!”

Na Phách cũng trong giây lát ngẩn người, hẳn là hoàn toàn không có ngờ tới, loại khi này, Lan nhi cái này đối với hắn muốn gì được đó nhu nhược cô bé, lại có dũng khí xông lên chịu chết.

Cái này mới vừa bị hắn phá thân Ma Nữ, lại cứ như vậy chết thảm ở dưới chưởng của hắn.

Chỉ sợ Na Phách cho tới bây giờ cũng chưa có thích quá Lan nhi, nhưng tình huống như thế, cũng sẽ không là hắn muốn gặp được.

Vẫn không nói gì Đằng Phi, ở trong lòng vì than thở nhẹ một tiếng, Lan nhi chết đi bởi vì, hắn thậm chí so sánh với Thanh Y rõ ràng hơn, đối với Lan nhi, Đằng Phi chỉ có thể buồn bã

kia bất hạnh, giận kia không tranh giành.

Đây là một vừa sống ở tình yêu ước mơ dăm , bên kia thừa nhận khổng lồ đích lưng phản bội chủ nhân ấy náy cảm trong đích nữ nhân.

Cho dù Na Phách hôm nay không có lại tới đây, cho dù chuyện ngày hôm nay cũng không phát sinh, Lan nhi sợ rằng sớm muộn gì cũng muốn đi lên một bước này.

Hôm nay chẳng qua là trên thời gian nói trước một chút, chết thảm thiết một chút, nhưng đối với Lan nhi mà nói, loại kết cục này, có lẽ là tốt nhất.

“Người giết Lan nhi, Na Phách, người giết Lan nhi!” Thanh Y một đôi mắt, gắt gao nhìn chăm chăm Na Phách, cắn răng nói: “Lan nhi là của người người! Người lại có hạ thủ giết nàng?” “Không, ta, ta không phải cố ý.” Na Phách hết sức hiềm có, lại lui về phía sau hai bước, lẩm bẩm nói: “Nàng là nữ nhân của ta, ta làm sao có hạ thủ giết nàng?”

Còn lại mấy cái bên kia Ma Tộc thanh niên tuần ngạn tất cả đều ngẩn người, có chút khó tin nhìn Na Phách, không nghĩ tới, hắn ngay cả loại này bí mật cũng dám tùy tiện nói đi ra ngoài, hoặc là là hắn đầu óc bị đâm jī hồng mất , hoặc là, chính là Na Phách sâu trong nội tâm, căn bản là là yên tâm có chỗ dựa chắc!

Làm Ma Tộc thanh niên một đời đệ nhất cao thủ, Na Phách chẳng những cường đại, cường thế, hơn nữa đã tâm bùng bùng, ngay cả rất nhiều Ma Tộc lớp người già cường giả, cũng không phải là Na Phách đối thủ, hơn nữa Na Phách lão tổ tông, là cả Ma Tộc, hiện có, cường đại nhất hai cường giả một trong!

Người còn lại, là Ma Hoàng!

Như vậy một Ma, nói hắn đầu óc hồng mất, không có ai sẽ tin tưởng, như vậy, chỉ có thể là người sau.

Những thứ khác Ma Tộc thanh niên tuần ngạn tất cả đều theo bản năng, cùng Na Phách kéo ra một chút khoảng cách.

Bọn họ sùng bái Na Phách, đi theo Na Phách, này không sai,

bọn họ hy vọng Na Phách trở thành kế tiếp nhiệm Ma Hoàng, điều này cũng không sai.

Nhưng bọn hắn nhưng không có hy vọng Na Phách tạo phản! Ở Ma Tộc, phản bội, là một việc rất sỉ nhục chuyện tình! Na Phách lúc này tựa hồ có chút phục hồi tinh thần lại, vẻ này hùng hồn vô cùng khí thế, lại một lần nữa bộc phát ra, hắn lạnh lùng nhìn Thanh Y: “Người sớm cũng biết Lan nhi là người của ta, sau đó cố ý làm cho nàng chịu chết, có đúng hay không?”

Thanh Y trợn mắt hốc mồm nhìn Na Phách: “Người, làm sao người như thế chẳng muốn mặt? Người còn có phải hay không nam Ma?”

Na Phách cười lạnh nói: “Ta có phải hay không, người rất nhanh tự sẽ biết, Thanh Y, người đã thành công đem ta hoàn toàn jī giận, nếu như hôm nay người không để cho mở, như vậy, liễu mạng bị Ma Hoàng trách phạt, ta cũng vậy muốn giết người! Ta Na Phách.

.

.

Tuyệt không cho phép của ta Ma Nữ, phản bội ta!”

Na Phách vừa nói, lần nữa giơ tay lên, hướng Thanh Y bên cạnh Đào nhi vỗ tới đây.

So sánh với Thanh Y, hắn càng thêm thông hận, là cái này mồm miệng lạnh lợi tiểu Ma Nữ, nếu không phải nàng, Lan nhi làm sao sẽ chết?

“Đi chết đi!” Na Phách hét lớn một tiếng, Thiên Vương cao cấp cảnh giới lực lượng giống như tinh thần rơi xuống, có thể nát bấy hết thầy che ở nó phía trước chướng ngại!

Đến nơi này loại thời khắc, Thanh Y cũng giống như trước hoàn toàn ra cách tức giận, giơ lên bàn tay trắng nõn, muốn cùng Na Phách thù đánh một trận tử chiến!

Thình thịch!

Một tiếng trầm muộn tiếng vang, bốn phương tám hướng bụi mù nổi lên bốn phía, tạo thành một cổ khổng lồ ma cô hình dáng nồng đậm tro bụi, Na Phách thân thể, giống như là một

con đồ nát bao cát, hướng phía sau, trong giây lát vút bay ra ngoài.

Bụi mù thật lâu cũng không có thể tản đi, Thanh Y ngây ngốc đứng ở trong bụi mù, trong ánh mắt tràn đầy bất khả tư nghị, Đào nhi hoàn hảo không tổn hao gì đứng ở Thanh Y bên cạnh, cũng đã ngu ở nơi đây.

Còn lại mấy cái bên kia Ma Tộc thanh niên tuần ngạn cửa, mọi người thì cũng như cùng hóa đá một loại đứng tại nguyên chỗ, hoàn toàn đánh mất suy tư năng lực.

Đây là làm sao tình huống?
Na Phách.

.

.

Làm sao có thể bị đánh bay?

Lúc này, một tràn đầy than thở thanh âm ở trong bụi mù truyền đến: “Ma Tộc thế giới, thật sự là chắc chắn vô cùng, loại này cấp bậc chính là chiến đấu, lại không có thể tổn thương chút nào, thêm kiến thức!”

Wow!

Na Phách mạnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi, đứng ở khoảng cách mới vừa rồi mấy ngoài ngàn mét, trong mắt trừ nồng đậm kiên kỵ ở ngoài, càng nhiều là, là khiếp sợ cùng khó có thể tin.

“Người.

.

.

Rốt cuộc là người nào?” Na Phách gắt gao ngó chừng trong bụi mù đạo kia cao to thân ảnh.

“Ma Tộc trẻ tuổi đệ nhất cao thủ sao?” Trong bụi mù thanh âm kia trung không có bất kỳ ý trào phúng, nghe đi tới hết sức bình thản, giống như là nói một bình thường nhất bất quá chuyện tình: “Cũng là không gì hơn cái này.”

“Người.

.” Na Phách giận tím mặt, nhưng ngay sau đó nhìn Thanh Y cười lạnh nói: “Thanh Y, người sĩ nhục - hảo sự, người dám cùng nhân loại cầu kết!”

Thanh Y trong lòng, thậm chí nếu so với Na Phách càng thêm kinh ngạc, nàng làm sao cũng không nghĩ tới, ở nàng xem tới rất yếu cái nhân loại này, thế nhưng có thực lực mạnh mẽ như thế, cầm lên thanh niên này trên người bộc phát ra cái kia cổ hơi thở, tuy nói chỉ có ngăn ngừa một sát na, nhưng cho Thanh Y để lại ấn tượng không thể xóa nhòa.

Như thế cường thế hơi thở, nàng chỉ ở phụ thân của nàng Ma Hoàng trên người cảm nhận được quá.

Hôm nay, khí này tức nhưng ra hiện tại một người thanh niên trên người, hơn nữa, người này giấu diếm, cư nhiên như thử sâu!

Thanh Y cũng không có đi cùng Na Phách tranh luận cái gì, mà là hướng hư không quỳ gối thi lễ: “Thanh Y ra mắt phụ thân, ra mắt Thái thượng trưởng lão!”

Na Phách lúc ấy chính là cả kinh.

—

Chương 647: Ma Hoàng!

“Tiểu Thanh Y, rất tốt, mấy năm không thấy, đã đột phá đến Thiên Vương cái thứ năm tiểu bậc thang, trở thành Ma Tộc trung vừa một tuyệt đỉnh cao thủ trẻ tuổi, không tệ không tệ!” Trong hư không, truyền tới một già nua, nhưng rất bình tĩnh thanh âm.

Theo thanh âm này, hai đạo thân ảnh, theo hư không chậm rãi hiện ra.

Kia một người trong, mặc một thân trường bào màu đen, tóc dài xõa vai, nhìn qua cũng là hơn ba mươi tuổi, một đôi mắt nhưng vô cùng thâm thúy, giống như là có thể chứa đựng cả vũ trụ một loại, hai tay bồi ở phía sau, có chút hăng hái đánh giá mới vừa xuất thủ Đằng Phi.

Người còn lại, thì mặc một thân trường bào màu trắng, nhưng cao đầu trọc, đầu mặt một bả tranh phát sáng, hai đạo mày kiếm rất dài, một đôi mắt giống như trước thâm thúy vô cùng, bên trong giống như là lưu động ánh sáng ngọc Tinh Hà, giống như trước đánh giá mới vừa xuất thủ Đằng Phi.

Na Phách lúc này mới đột nhiên phục hồi tinh thần lại, đồng thời ý thức được mình mới vừa bị một chiêu đánh bay, đã bị hai vị này nhìn ở trong mắt, cũng không biết lúc trước hắn đã nói những thứ kia đại nghịch bất đạo lời của, hai vị này có không có nghe thấy, Na Phách trong lòng đối với Thanh Y cùng xuất thủ kia Nhân Tộc thanh niên thống hận, đã đến cực hạn.

Nhưng ở của mình lão tổ tông cùng cả Ma Tộc có quyền thế nhất Ma Hoàng, Na Phách giống như trước không dám lỗ mãng.

“Na Phách ra mắt Ma Hoàng bệ hạ, ra mắt lão tổ tông!”
Na Phách khom lưng thi lễ, nhưng một hồi lâu, không có nghe thấy một điểm động tĩnh.

Lập tức trong lòng trầm xuống, biết lúc trước hắn biểu hiện, rất có thể, đã rơi vào đến lão tổ tông cùng Ma Hoàng trong mắt.

Đang suy nghĩ, Na Phách lại đột nhiên đang lúc cảm giác được trên mặt mình truyền đến một cỗ rất cảm giác đau đớn.

Ba !

Một tiếng giòn vang, kia Đạo thân ảnh màu đen chợt lóe, hung hăng cho Na Phách một bạt tai, nhưng ngay sau đó trở về đến tại chỗ.

Na Phách thậm chí không dám đưa tay che mặt của mình, hắn biết rõ, lão tổ tông động thủ đánh hắn, chẳng khác gì là ở cứu hắn, nếu là lão tổ tông không đánh hắn, như vậy mới vừa hắn nói cái kia chút ít đại nghịch bất đạo lời của, làm những thứ kia đại nghịch bất đạo chuyện tình, nhất định sẽ bị Ma Hoàng truy cứu, cho dù không giết hắn, cũng tuyệt đối sẽ làm cho hắn bị lột một lớp da xuống tới.

Vừa nghĩ tới Ma Tộc đối đãi phạm vào đánh sai Ma các loại thủ đoạn, cho dù là cường thế như Na Phách, cũng không khỏi được cả người sợ run cả người.

“Nghiệt súc, còn không mau cho Ma Hoàng bệ hạ dập đầu nhận làm?” Trên bầu trời, kia thân ảnh màu đen miệng phun thanh âm già nua, trong mắt trách cứ Na Phách.

“Tính , bất quá là bọn nhỏ nhất thời lỡ lời, người nào không có trẻ tuổi quá đây.” Cái kia đầu trục áo bào trắng Ma Tộc lúc này rốt cục há mồm, thanh âm ôn hòa, nghe đi tới như cùng một cái hiện lành trường bối.

Nhưng Na Phách nhưng hoàn toàn không dám nghĩ như vậy, hắn không hề nghĩ ngợi, hai đầu gối quỳ xuống đất, hết sức thành khẩn dập đầu nói: “Ma Hoàng bệ hạ, mời tha thứ Na Phách nhất thời không biết nói như vậy, Na Phách sai lầm rồi!”

“Ha ha, mau dậy đi, ngươi là Ma Tộc hảo hài tử, là cả Ma Tộc tương lai hy vọng, ta làm sao sẽ cùng ngươi không chấp nhất?” Đầu trục áo bào trắng Ma Tộc thanh âm ôn hòa như cũ.

Na Phách nhưng trong lòng nổi lên nhẹ nhẹ lạnh lẽo, hắn đối với Ma Hoàng mặc dù không dám nói đặc biệt hiểu rõ, nhưng không đến nỗi ngay cả Ma Hoàng tức giận lúc là phản ứng gì cũng không biết, một lòng cực kỳ khấn trương, quỳ trên mặt đất cuống quýt dập đầu.

Dập đầu chừng trên trăm đầu, Na Phách ót cũng đã hoàn toàn dập đầu phá, chảy xuôi ra máu tươi, dập đầu nhận làm thời điểm, Na Phách căn bản không dám vận công hộ thể, ngược lại cố ý đem của mình ót dập đầu phá, lấy tranh thủ đồng tình.

“Ai, người đưa nhỏ này.” Đầu trục áo bào trắng Ma Tộc bỗng nhiên thở dài một tiếng, chậm rãi nói: “Đứng lên đi.”

Lúc này, một bên áo đen Ma Tộc lạnh lùng nói: “Na Phách, nếu như ngươi còn dám có lần sau, không cần ta nói, một mình ngươi tự tự vận sao!” Thanh âm này hết sức lạnh lùng, nhưng rất quen thuộc lão tổ tông tính cách Na Phách, một lòng chìm gay gắt, hấn cơ hồ trong nháy mắt đoán được chân tướng sự tình, nhưng này chân tướng, lại làm cho hấn khó có thể tiếp nhận.

Na Phách đành hoảng đáp ứng một tiếng, đứng dậy, cúi đầu xuôi tay đứng ở nơi đó, nhưng trong lòng ở cười lạnh: Thanh Y, Lão Tử của ải này, đã qua, ngươi đừng tưởng rằng ngươi có thể dễ dàng tránh thoát!

Quả nhiên, trên bầu trời hai đạo thân ảnh kia, không hề nữa để ý tới Na Phách, mà là đưa mắt nhìn sang Thanh Y.

Áo bào trắng Ma Tộc nhìn Thanh Y, thanh âm lạnh như băng nói: “Thanh Y, này vài cái nhân loại, là chuyện gì xảy ra?”

“Phụ hoàng, bọn họ là nữ nhi bằng hữu, mặc dù là Nhân Tộc, nhưng không có đã làm bất kỳ nguy hại ta Ma Tộc chuyện tình.” Thanh Y tiến lên một bước, khẽ khom người, bất ti bất kháng nói.

“Là sao? Nhưng như ngươi vậy làm, cũng không thích hợp sao? Vì mấy Nhân Tộc, sẽ phải cùng đồng tộc chém giết, là ai, cho loại người như ngươi lá gan?” Áo bào trắng Ma Tộc thanh âm, đột nhiên trở nên nghiêm nghị, một cỗ hùng hồn hơi thở, chợt phát ra.

Thanh Y nhưng hồn nhiên chưa tỉnh, vẻ mặt quật cường ngẩng đầu, nhìn trên bầu trời áo bào trắng Ma Tộc nói: “Phụ hoàng biết rõ nữ nhi không sai, cần gì làm ra các đánh năm mươi đại bản tư thái, chẳng lẽ đây chính là cái gọi là công chính sao?” “Ngươi.

.

.” Áo bào trắng Ma Tộc không nghĩ tới luôn luôn biết điều nữ

nhi, lại còn giống như lần này một mặt, lập tức không khỏi cứng họng, nhưng trên mặt vẻ mặt, lại tựa hồ như cũng không có tức giận.

Lúc này, một mực một bên nghe không nói gì áo đen Ma Tộc cười lên: “Tiểu Thanh Y trưởng thành, bệ hạ không nên tức giận, nàng nói không phải là không có đạo lý, chuyện này bản thân, Thanh Y không có bất kỳ làm sai địa phương.

Thì ngược lại Na Phách này nghiệt súc, tội đáng chết vạn lần, ta còn muốn cảm tạ bệ hạ ân không giết.”

Áo bào trắng Ma Tộc cười khẽ hai tiếng, sau đó nói: “Nói cũng không có thể nói như vậy, tiểu nữ hoàn thị hữu trách nhiệm.”

Áo đen Ma Tộc khoe miệng khẽ kéo ra, trong lòng đã sớm đem Ma Hoàng mắng được thương tích đầy mình : người cái này dối trá tiểu bối, sớm biết người có thể trưởng thành cho tới hôm nay loại cảnh giới này, năm đó nên lên lên một chương đập chết người!

“Na Phách, còn không cút trở về cho ta bế quan tu luyện? Phạt người một trăm năm không cho phép xuất thế! Còn có mấy người các người nhãi con, một ngày không học giỏi, còn dám đối với công chúa bất kính , bọn tôn địch thân giết các người!”

Áo đen Ma Tộc lãnh quát một tiếng, nhưng ngay sau đó cùng bên cạnh Ma Hoàng nói: “Bệ hạ, có rãnh rồi, lão phu tự cáo lui trước.”

Ma Hoàng đưa thay sờ sờ của mình đầu trọc, hết sức ôn hòa cười: “Thái thượng trưởng lão khách khí, tự tiện là được.”

Áo đen Ma Tộc gật đầu, chột lóe thân, biến mất ở không khí trong, tông thủy chí chung, hẳn thậm chí liền nhìn cũng không có nhìn Đằng Phi một cái.

Nhưng Đằng Phi trong lòng nhưng rất rõ ràng, sợ rằng vị này Ma Tộc Thái thượng trưởng lão, đã xem mình hoàn toàn nhỡ lầy, không có ngay mặt tìm hấn phiền toái, càng nhiều là, phải không muốn cùng Ma Hoàng lên xung đột trực tiếp thôi.

Đến bọn hắn loại cảnh giới này, nghĩ phải nhớ kỹ một người, cần gì phải ánh mắt?

Na Phách không nghĩ tới Thanh Y công chúa như thế dễ dàng đã trôi qua rồi, mà hắn, nhưng nếu bị phạt bế quan một trăm năm, loại này trừng phạt, cho dù là đối với tu luyện cuồng một loại Na Phách mà nói, cũng là quá mức trầm trọng.

Na Phách trong lòng cực kỳ không cam lòng, nhưng nhưng không dám phản kháng, chỉ có thể ở trong lòng thề, phải nhanh một chút đột phá, trở thành cả Ma Tộc người mạnh nhất ngày đó, cho dù là lão tổ tông dám ngăn chặn ở trước mặt hắn, hắn cũng phải đem lão tổ tông trực tiếp ném đi!

Theo những người đó rời đi, hiện trường chỉ còn lại Thanh Y, Đào nhi chủ tớ, Đằng Phi, Long Nhất cùng Lão Long phụ tử, cùng với thân mặc áo bào trắng, cạo đầu trọc Ma Hoàng.

Ma Hoàng chậm rãi, từ trên trời giáng xuống, nhìn Đằng Phi, khẽ mỉm cười: “Bằng hữu nhưng là đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa?”

Đằng Phi gật đầu, đối với Ma Hoàng loại này ngang hàng rất đúng đợi, cũng không có bất kỳ ngoài ý muốn.

Hắn có cái này tư cách, mới vừa hắn xuất thủ trong nháy mắt, Ma Hoàng cùng Ma Tộc Thái thượng trưởng lão cũng đồng thời cảm thấy, cường đại Võ Giả, đối với thiên địa khí cơ nhạy cảm, là người bình thường khó có thể tưởng tượng.

Đằng Phi nếu là chậm thêm trong nháy mắt xuất thủ lời của, như vậy Ma Hoàng cùng Ma Tộc Thái thượng trưởng lão, cũng nhất định sẽ xuất thủ đem Na Phách cho ngăn cản.

Cũng chính bởi vì đối phương xuất hiện, Đằng Phi mới nganh sanh sanh đích áp chế trong lòng sát cơ, đem vốn là muốn đem Na Phách trực tiếp đứng giết lực lượng, thu liễm thành đem Na Phách đánh bay lực lượng.

Bởi vì nếu như hắn ra tay giết Na Phách lời của, vô luận Ma Hoàng hay là Ma Tộc Thái thượng trưởng lão, cũng sẽ không bỏ qua hắn.

Đằng Phi mặc dù không sợ bọn họ hai, có tự tin có thể từ hai Ma Tộc đỉnh cấp cường giả trong vây công chạy trốn, nhưng

Long Nhất phụ tử, nhất định sẽ được mình liên lụy.

“Không tệ, tại hạ Đằng Phi, đến từ Vĩnh Hằng Chi Địa, lại tới đây chỉ do ngoài ý muốn.” Đằng Phi mỉm cười, trả lời Ma Hoàng.

“Ừ, bản hoàng đã biết, các ngươi là tìm đến người, hơn nữa cũng thành công tìm được.” Ma Hoàng vừa nói, nhìn về phía Đằng Phi: “Lại bằng hữu kế tiếp, có tính toán gì không đây?” Đằng Phi nói: “Kế tiếp, tự nhiên là nghĩ biện pháp lúc này rồi đi thôi, dù sao, này không là quê hương của chúng ta.”

Ma Hoàng gật đầu, sau đó than nhẹ một tiếng: “Đúng vậy a, nơi này dù sao không phải là quê quán, tâm tình của ngươi, ta có thể lý giải, nhưng nói vậy ngươi cũng sớm nhìn ra, cả Ma giới, cũng đã bị phong ấn ở, này phong ấn vô cùng chắc chắn, không có ai có thể đem mở ra, cho dù đến ta loại cảnh giới này, giống như trước cũng là không có hy vọng.” Ma Hoàng vừa nói, nhìn Đằng Phi hỏi: “Nhưng nếu như là ba cao nhất Thiên Vương cùng chung xuất thủ, cộng thêm mấy trăm Thiên Vương cảnh giới cường giả phụ trợ, có lẽ.

.

.

Có cơ hội mở ra này đạo phong ấn.”

Đằng Phi hí mắt, hẳn biết dựa theo Ma Hoàng nói, có thể có thực hiện.

Nhưng loại chuyện này, tựa như một thanh kiếm 2 lưỡi.

Phá phong ấn, mình cố nhiên có thể rời đi, nhưng không có công cùm xiềng xiếc Ma Tộc, cũng giống như trước có thể theo mình tiến vào đến Vĩnh Hằng Chi Địa!

Đến lúc đó, chỉ có mấy người Thiên Vương Nhân Tộc, tại sao có thể là cường đại như thế Ma Tộc đối thủ?

Giống như là nhìn ra Đằng Phi trong lòng đích nghi ngờ một loại, Ma Hoàng vẻ mặt chăm chú nhìn Đằng Phi nói: “Còn xin ngươi yên tâm, bản hoàng tuyệt sẽ không chủ động công kích Nhân Tộc, bản hoàng thậm chí có thể dùng bản mạng nguyên

thần thề!”

Đằng Phi nhìn Ma Hoàng: “Bệ hạ danh dự, Đằng Phi còn là tin qua được, nhưng những người khác.

.

.”

Ma Hoàng không khỏi có chút trầm mặc, hẳn biết Đằng Phi nói tới ai, mới vừa Thái thượng trưởng lão, sở dĩ sẽ chọn thỏa hiệp, cũng không phải là giống như Na Phách nghĩ như vậy, Ma Hoàng đột phá, Thái thượng trưởng lão không có đột phá thành công, căn bản nguyên nhân, là Thái thượng trưởng lão sợ Đằng Phi cùng Ma Hoàng liên lên tay!

Như vậy, coi như là hẳn, cũng căn bản không ngăn được hai đỉnh Thiên Vương công kích!

“Ma Tộc trong, quả thật tồn tại không thiếu chủ chiến phái, bất quá, hôm nay chủ hòa phái, cũng là chiếm cứ lấy thượng phong, hơn nữa người nếu là có thể trợ giúp Ma Tộc mở ra này đạo phong ấn, như vậy, bản hoàng từ có biện pháp, để nhận được cả Ma Tộc cảm kích!” Ma Hoàng trầm ngâm vừa nói: “Nhận được Ma Tộc cảm kích sau, tin tưởng sẽ không còn có bao nhiêu Ma Tộc, sẽ nhớ muốn tiến công loài người địa bàn.”

“Kia.

.

.

Thần Hồn Vực đây?” Đằng Phi đột nhiên hỏi.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 647: Ma Tộc Thái Thượng Trưởng Lão!

>

“Thần Hồn Vực?” Ma Hoàng nhất thời sửng sốt, khẽ nhíu mày, chậm rãi nói: “Xem ra ngươi cũng rõ ràng một kỷ nguyên trước cái kia vật bí mật, nếu không, sẽ không nói lên như vậy một cái vấn đề.

.

Nguyên tố đại kiếp có thể hay không lần nữa ra hiện, cái này ai cũng nói không chính xác, nhưng là hôm nay một kỷ nguyên đi qua, tất cả biết năm đó sự kiện kia người, cũng sẽ không nhìn được muốn chiếm lĩnh Thần Hồn Vực, cũng là sợ vạn nhất xuất hiện nguyên tố đại kiếp, có ít nhất chỗ ẩn thân.”
Đằng Phi có chút thương cảm cười: “Thật ra thì, Thần Hồn Vực tác dụng, bị nghiêm trọng xuyên tạc.”
“Xuyên tạc?” Ma Hoàng vẻ mặt không giải thích được nhìn Đằng Phi.

“Đúng vậy a, cho dù Thần Hồn Vực không sợ hãi nguyên tố đại kiếp ăn mòn, nhưng hôm nay nhưng còn có có thể xả thân đem Thần Hồn Vực đánh vào đến người còn lại vũ trụ Vị Diện cường giả đây?” Đằng Phi nhìn Ma Hoàng, có chút bi thương nói: “Năm đó vĩ đại vô tư Thần Vương, đã không tồn tại.”
Ma Hoàng lúc này sửng sốt, cau mày.
Một bên Thanh Y Lão Long đám người, cũng biết năm đó truyền thuyết, giờ phút này tất cả cũng rơi vào trầm tư.

“Ngươi nói không sai.” Một lúc lâu, Ma Hoàng mới thở dài một tiếng, thâm thúy trong con ngươi, hiện lên vẻ đau thương: “Chúng ta sai lầm rồi, Yêu Tộc cũng sai lầm rồi, còn muốn chỉ

cần chiếm lĩnh Thần Hồn Vực, có thể vạn vô nhất thất, nhưng trên thực tế, nếu là không thể hoàn toàn tìm được chống cự nguyên tố đại kiếp phương pháp, như thế nào cũng khó thoát khỏi cái chết.”

Đằng Phi gật đầu: “Không sai, cho nên loại khi này, phải cần là chúng ta tam tộc, không, là bốn tộc, lần nữa đoàn kết lại, mới có thể có cơ hội hủy diệt nguyên tố đại kiếp.”

Ma Hoàng nhìn Đằng Phi, nhận chân nói: “Còn nhiều hơn tạ ơn nhắc nhở của ngươi, đường xa mà đến Nhân Tộc bằng hữu, ta hiện tại mời xin, đến Ma Tộc hoàng cung làm khách, cùng chung thương nghị chuyện này, như thế nào?”

Đằng Phi suy nghĩ một chút, đáp ứng.

Cười nói: “Cảm tạ Ma Hoàng bệ hạ muốn mời, Đằng Phi tự nhiên nguyện ý.”

Ma Tộc Hoàng Thành, nhìn qua cũng không cao lớn, nhưng lộ ra một cỗ dày cộm nặng nề Cổ lão hơi thở, trên tường thành mỗi một đồng tường gạch phía trên, cũng tràn đầy lịch sử cổ vận.

Hoàng thành trên đường, hết sức náo nhiệt, các loại làm ăn cái gì cần có đều có.

Nếu như không phải là một chút Ma Tộc trên người toát ra màu đen tử vong khí.

.

Thậm chí làm cho người ta một loại đi tới thế giới loài người cảm giác.

“Như thế nào? Cùng thế giới loài người so với, có cái gì bất đồng?” Ma Hoàng nhìn Đằng Phi hỏi.

Đằng Phi cười nói: “Nhìn qua rất phồn hoa, cùng thế giới loài người, cũng không có quá lớn là không cùng.”

Ma Hoàng có chút cảm khái, nói: “Ở từng Thần Giới, Ma Tộc cùng Nhân Tộc.

Chẳng qua là tu luyện phương thức bất đồng, cũng không có quá nhiều là không cùng, cho nên Ma Tộc cùng Nhân Tộc trong lúc.

Muôn thân thiết hơn gần một chút ít, mà Yêu Tộc cùng Thú Tộc trong lúc, cũng càng gần một chút ít.

Chỉ tiếc sau lại Thần Giới gặp đại nạn.

Một chút Ma Tộc cùng Yêu Tộc bại hoại, nhân cơ hội đầu phục cái kia thần bí chủng tộc, mới khiến cho Nhân Tộc cùng Ma Tộc quan hệ trong đó, xuống đến băng điểm.”
Đối với cái kia đoạn lịch sử, thức tỉnh rồi Chiến Thần trí nhớ Đẳng Phi coi như là rõ ràng nhất người.

Nghe vậy cười cười: “Đúng rồi, năm đó những thứ kia kẻ phản loạn, phong ấn Yêu Tộc cùng Ma Tộc sống ở địa sau, vừa cũng đi nơi nào? Là theo nguyên tố đại kiếp xen cái kia dị tộc ở cùng một chỗ sao?”

Ma Hoàng lắc đầu: “Cái kia dị tộc căn bản là muốn đem chúng ta cái vũ trụ này Vị Diện hết thảy tất cả đều hủy diệt đi, nơi nào sẽ chân chính chứa chấp những thứ kia kẻ phản loạn? Bọn họ phong ấn Yêu Tộc cùng Ma Tộc thế giới sau, tự trực tiếp rời đi, không có ai biết bọn họ đến tận cùng đi nơi nào.”
Đẳng Phi như có điều suy nghĩ gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Đoàn người trực tiếp từ trên bầu trời, bay vào Ma Tộc hoàng cung.

Ma Tộc hoàng cung cũng không đặc biệt xa hoa, nhưng làm cho người ta một loại hết sức dây cộm nặng nề đại khí cảm giác.

Dọc theo đường đi, Thanh Y cùng Đào nhi cũng không nói lời nào, Thanh Y thỉnh thoảng quét qua Đẳng Phi ánh mắt, cũng lộ ra một loại phức tạp khó tả cảm xúc.

Đây hết thảy, Ma Hoàng tự nhiên cũng nhìn ở trong mắt, chỉ có thể ở trong lòng thở dài một tiếng: Nhân Ma khác đường,

cuối cùng đi không tới cùng đi, nữ nhi của mình đối với người này loại cường giả sinh ra tình cảm, cũng không là một chuyện tốt.

Ma Tộc trong hoàng thành, một cái nhà hết sức Cổ lão kiến trúc mặt chính, áo đen Ma Tộc Thái thượng trưởng lão ngồi ở trên ghế, mâu quang trong trẻo lạnh lùng, đang cau mày trầm tư.

Trong phòng, còn có khác mấy Ma Tộc, giờ phút này tất cả cũng vẻ mặt nghiêm túc ngồi ở chỗ đó.

Kia một người trong nhìn qua hơn 40 tuổi trung niên Ma Tộc bỗng nhiên mở miệng nói: “Lão tổ tông, đối với Na Phách trừng phạt, có phải hay không có chút vô cùng nghiêm khắc?” Những người khác tất cả cũng đi theo gật đầu, người còn lại Ma Tộc cũng mở miệng nói: “Là a lão tổ tông, Na Phách mặc dù phạm vào sai lầm, nhưng tất cả đều là Vô Tâm chi quá, như vậy trừng phạt, có chút qua sao?”

“Các ngươi biết cái gì?” Thái thượng trưởng lão chậm rãi mở mắt ra, lạnh lùng nhìn thoáng qua trong phòng một đám Ma Tộc: “Na Phách trẻ tuổi khí thịnh, lại còn nói ra muốn giết Thanh Y công chúa những lời như vậy, Ma Hoàng không giết hắn, đó là cho bốn tôn mặt mũi, các ngươi thật làm Ma Hoàng không dám giết hắn sao?”

“Ma Hoàng cùng lão tổ tông thực lực tương đương, Na Phách thực lực cũng không yếu, chẳng lẽ Ma Hoàng thật dám đối với Na Phách động thủ không được?”

“Có cái gì không dám? Thanh Y kia tiểu bên cạnh một người, một thân thực lực thể nhưng không kém gì bốn tôn, hừ, lúc ấy nếu không phải bốn tôn cùng Ma Hoàng cảm ứng được chuyện có chút không đúng, đồng thời xuất quan đi trước nơi đó, Na

Phách hôm nay đã chết!”

“A?”

“Làm sao có?”

“Kia nhân loại thật sự có cường đại như vậy?”

“Đáng chết, một người, dám ở Ma Tộc trên địa bàn như thế
cần rồi!”

Trong phòng mọi người rất kinh ngạc thật bất ngờ cũng rất tức
giận.

Thái thượng trưởng lão nhân nhật nói: “Nắm giữ cái loại này
lực lượng cường giả, còn có cái gì không dám làm?”

Một câu nói, chúng Ma Tộc tất cả đều cứng họng.

Đúng vậy a, nắm giữ cái loại này cao nhất lực lượng cường
giả, còn có cái gì là bọn hèn không dám làm đây?

“Cho nên, ta mới có thể đoạt ở Ma Hoàng phía trước, hung
hăng trách phạt Na Phách, chính là để cho bọn họ không có cơ
hội nữa nhằm vào Na Phách.” Thái thượng trưởng lão vừa nói,
lãnh cười lên: “Bất quá, Ma Hoàng thật là váng đầu, thế nhưng
muốn mời mấy người kia loại tiến vào hoàng cung đi làm
khách, lần này, bốn tôn nếu là không để cho hèn thân bại danh
liệt, quả thực thật xin lỗi trời cao ban cho bốn tôn lần này cơ
hội!”

“Lão tổ tông muốn làm sao làm?” Bọn này Ma Tộc vừa nghe
nói muốn nhằm vào Ma Hoàng , nhất thời cũng trở nên hung
phấn lên.

Bọn họ này một hệ, ở Ma Tộc trung cũng có cao nhất địa vị,
gần so với Ma Hoàng Hoàng Tộc, kém một chút như vậy chút,
cho nên vẫn tự đã tâm bừng bừng, muốn thủ nhi đại chi, trở
thành Ma Tộc trung quyền thế cùng địa vị tối cao gia tộc.

“Các ngươi đừng cao hứng quá sớm, muốn vắn ngã Ma
Hoàng, không phải là một ngày hai ngày là có thể thành công
chuyện tình, hủy diệt thanh danh của hèn, chẳng qua là bước
đầu tiên, cho chúng ta có có thể quang minh chánh đại đối phó
hèn đại nghĩa!” Thái thượng trưởng lão thần nhiên nói: “Muốn
chân chính đem Ma Hoàng một hệ hủy diệt, dựa vào là hay là
khoẻ mạnh lực! Ma Hoàng không chết, Ma Hoàng một hệ tự
vĩnh viễn sẽ không ngã xuống.”

“Không bằng chúng ta làm cho người ta tạo thành tử sĩ đoàn đội, lấy tự sát phương thức, đi công kích Ma Hoàng!” Trong phòng, một Ma Tộc đề nghị nói.

“Ngu xuẩn!” Thái thượng trưởng lão lúc này hủy bỏ cái này đề nghị: “Không nói trước như vậy có hủy diệt bao nhiêu tộc nhân của chúng ta, cho dù có thể thành công, chúng ta cũng tất nhiên có mất danh tiếng, không có Ma Tộc sẽ thích thông qua phương thức này lên đài Ma Hoàng!”

Kia nói lên đề nghị Ma Tộc nhất thời lúng túng ngậm miệng lại.

Lúc này, người còn lại Ma Tộc nói: “Ta xem, nếu là có thể mượn hơi đến cái kia nhân loại cường giả, có lẽ là một rất cơ hội tốt.

Hiện tại Ma Hoàng đem cái kia nhân loại làm thành là thượng khách, chúng ta nếu là có thể thành công mượn hơi cái kia nhân loại, như vậy, bọn họ song phương đấu, đối với chúng ta không có bất kỳ tổn thất nào, kia nhân loại cường giả nếu là có thể chiến thắng, cũng tất nhiên là thắng thảm, đến lúc đó còn không phải là tùy ý chúng ta xâm lược? Nếu là thua, cũng nhất định sẽ cho Ma Hoàng tạo thành nhất định đả kích, đến lúc đó, chúng ta lại ra tay, giết chết Ma Hoàng, đại sự cũng đã thành.

Về phần nói đại nghĩa cùng danh tiếng...!Chuyện.

.

”

Cái này Ma Tộc lạnh lùng cười một tiếng: “Lịch sử, vĩnh viễn cũng là tùy người thắng viết!”

Trong phòng một đám Ma Tộc hô hấp hơi chậm lại, nhìn về phía nói chuyện cái này Ma Tộc, đây là Thái thượng trưởng lão một hệ trung thông minh cao nhất Ma Tộc, từ trước đến giờ đảm nhiệm quân sự nhân vật.

Thái thượng trưởng lão bao nhiêu có chút ý động, suy nghĩ một chút nói: “Người nói cũng có đạo lý, nhưng cái kia Nhân

Tộc cùng Thanh Y quan hệ thoát nhìn rất tốt, hơn nữa thực lực trác tuyệt, hẳn không có đạo lý có cho hợp tác mới là?”

Mới vừa nói chuyện Ma Tộc cười nói: “Lão tổ tông không cần lo ngại, cái kia nhân loại là rất cường đại, muốn ở trên người hắn chiếm được tiện nghi, quả thật rất khó, thậm chí là một việc khả năng không nhiều chuyện tình, bất quá, bên cạnh hắn mấy người kia loại, nhưng là không còn có cường đại như vậy đi?”

Thái thượng trưởng lão ánh mắt mỉm cười nói híp mắt: “Nói tiếp!”

“Dạ.” Này Ma Tộc cũng có chút hưng phấn lên, nói tiếp: “Lão tổ tông, chuyện này thật ra thì một chút cũng không khó, chúng ta chỉ cần hy sinh rụng những năm này năm vùng ở Ma Hoàng bên cạnh cái kia chút ít nhân tuyến, đem mấy cái thực lực hơi yếu đích nhân loại tất cả đều giết , sau đó lại cố gắng tập kích cái kia nhân loại cường giả.

.

.

Dĩ nhiên, tập kích cái kia mạnh nhất đích nhân loại cường giả, nhất định là không thể thành công, nhưng không đợi kia nhân loại cường giả có phản ứng, tự rồi rít tự sát, tự sát trước, chỉ cần hướng Ma Hoàng trên người giới thượng một chút nước bắn, hắc hắc, cho dù kia nhân loại không hoàn toàn tin tưởng, nhưng ít ra, Ma Hoàng cũng sẽ trăm miệng cũng không thể bào chữa! Bởi vì những thứ kia Ma Tộc, chính là hắn bên cạnh!”

Hí!

Trong phòng một đám Ma Tộc, toàn bộ cũng nhin không được hít vào một hơi, sau đó nhìn về phía này Ma Tộc ánh mắt, cũng trở nên có chút kính sợ.

Chiêu này quả thật rất ác độc, dùng là người, vô luận ở người nào xem ra, cũng là Ma Hoàng người, ít nhất giết mấy cái thực lực hơi yếu đích nhân loại, như vậy, cái kia cường đại nhất đích nhân loại cường giả, nhất định sẽ tức giận, nhất định sẽ chất vấn Ma Hoàng, cho dù hắn nghĩ đến, đây là có người giải tang vật giá họa, nhưng bởi vì động thủ mọi người là Ma

Hoàng bên cạnh tâm phúc, ngay cả Ma Hoàng mình, đều muốn không cách nào cãi lại!

Như vậy, cái kia nhân loại cường giả, cùng Ma Hoàng trong lúc, tất nhiên hiểu ý thanh gian khích, cho dù không thể trực tiếp trở mặt thành thù, nhưng ít ra, cũng sẽ không nữa đứng ở Ma Hoàng bên kia đi!

Lúc này, tự cho bọn hắn mượn hơi cơ hội, vô luận thành công hay không, chuyện này, đối với Thái thượng trưởng lão này một hệ mà nói, tổn thất đều ở cố ý thừa nhận trong phạm vi, đơn giản là hy sinh nằm vùng ở hoàng cung nhân tuyển mà thôi.

Những thứ kia nhân tuyển, từng có rất lớn tác dụng, nhưng theo Na Phách quật khởi, Thái thượng trưởng lão này một hệ dần dần cường thế, đã mất đi vốn là tầm quan trọng.

Dùng ở hiện ở chỗ này, vừa lúc thích hợp!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nãi nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 648: Đánh Lén Ban Đêm!

>

“Kế sách này, rất tốt!” Suy tư chốc lát, Thái thượng trưởng lão cũng đã làm ra quyết định, bởi vì ...! này kế sách, đối với bọn họ mà nói, là lợi nhiều hơn hại.

Thông qua hy sinh một chút nhân tuyến, tới ly gián Đằng Phi cùng Ma Hoàng quan hệ trong đó, quả thực không thể tốt hơn! Theo Thái thượng trưởng lão quyết định, chuyện này, liền bị trực tiếp định xuống, cả một không lồ gia tộc, cũng bắt đầu quay chung quanh chuyện này vận hành, hết thầy, đều muốn không thể nghịch chuyển.

.

“, Đằng công tử, ném thử ta Ma Tộc rượu ngon, rượu này, đã có hơn mười vạn năm!” Ma Hoàng bùng chén rượu, cùng Đằng Phi trò chuyện với nhau thật vui.

Cái này Nhân Tộc đích thanh niên loại, chẳng những có cái thể thực lực, hơn nữa ở kiến thức phương diện, để cho từ trước đến giờ tự xưng là bác học Ma Hoàng cũng thua chị kém em, lập tức sinh ra một cỗ nồng đậm kính nể tình, đối với Đằng Phi thái độ, trở nên càng thêm thân mật.

Lão Long cùng Long Nhất, tất cả cũng có chuyên gia chiêu đãi, nếu không là lần đầu tiên gặp mặt còn có chút mới lạ, không biết Lão Long mấy người yêu thích, cộng thêm còn có

nữ nhi tại chỗ, Ma Hoàng thậm chí có kêu lên đại lượng Ma Tộc mỹ nữ đến rượu.

Ma Tộc quỳnh tương ngọc dịch, một chút cũng không thể so với loài người sai, cho nên Lão Long dám người, cũng là uống đến thập phần vui vẻ.

Long Ngũ cũng đặc biệt bị kêu đến, cùng nhau phụng bồi uống rượu.

Làm vì nhân loại, có thể ở Ma Tộc nhận được đãi ngộ như vậy, cũng thật đủ để cho người kiêu ngạo.

Ma Hoàng cũng không có vận công ép rượu, nhìn qua say chúi choáng không say, cười đối với Đằng Phi nói: “Thật ra thì người cũng không cần thiết không nên trở lại Nhân Tộc, tụt ở lại ta đây Ma Tộc không tốt sao? Người nhìn ta đây Ma Tộc con dân, giống như trước an cư lạc nghiệp, ta Ma Tộc trong, mỹ nữ giai lệ vô số, người nhìn thượng người nào, bốn hoàng cũng có thể đáp ứng, ừ.

.

.

Bao gồm.

.

.

Bốn hoàng nữ nhi.

.

”

Thanh Y nghe Ma Hoàng nửa câu đầu thời điểm, mâu quang lạnh như băng, tàn bạo nhìn chằm chằm phụ thân của nàng, đại khái là cảm nhận được Thanh Y muốn ăn ánh mắt của

người.

Ma Hoàng bất đắc dĩ nói ra phía sau câu kia, Thanh Y lúc này sắc mặt ửng đỏ, cúi đầu, vẻ mặt thẹn thùng nhưng lại.

Đằng Phi cười khỏ nói: “Tại hạ thân nhân bằng hữu cùng hồng nhan.

Đều ở Nhân Tộc bên kia, tại sao có thể đủ ở vui mừng không tư thuộc về?”

Thanh Y sắc mặt chợt biến đổi, sâu kín thở dài một tiếng, bưng chén rượu lên, cười nói thản nhiên nói: “Đằng công tử, Thanh Y mời người một chén, ban ngày chuyện.

Còn nhiều hơn tạ ơn Đằng công tử .”

Đằng Phi cũng bưng chén rượu lên: “Công chúa khách khí, lúc trước còn thừa mông công chúa chưa chấp cùng trợ giúp, nếu không, có thể nào dễ dàng như vậy tìm được long Ngũ huynh đệ?”

Thanh Y cười cười, nói: “Công tử thâm tàng bất lộ, tin tưởng cho dù không có hỗ trợ của ta, công tử cũng có thể dễ dàng tìm được người muốn tìm.” Thanh Y thanh âm trung, bao nhiêu mang theo vài phần u oán.

Một bên Ma Hoàng nhẹ ho hai tiếng.

Sau đó cười nói: “Chuyện đã qua, cũng đừng có nhắc lại, hôm nay ta có may mắn biết Đằng công tử.

Chúng ta uống rượu, không say không về!”

“Tốt, biết Ma Hoàng bệ hạ, phi cũng giống như trước rất vinh hạnh.” Đằng Phi bưng chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

Lúc này, Đằng Phi trong tai, lại đột nhiên truyền đến Ma Hoàng truyền âm: “Đằng công tử tối nay lúc ngủ, phải cẩn thận.”

Đằng Phi sắc mặt không thay đổi chút nào, nhưng trong lòng khẽ nổi lên gợn sóng, trong lòng tự nhủ Na Phách lão tổ tông.

Muốn đối với tự mình ra tay sao? Nhanh như vậy.

Như vậy tứ không kiêng sợ? Ngay cả Ma Hoàng, cũng muốn âm thầm truyền âm cho mình?

Lúc này, trong tai lần nữa truyền đến Ma Hoàng truyền âm: “Ma Tộc hoàng cung trong, có rất nhiều mắt của bọn hắn tuyên, nếu như ta đoán không lầm, bọn họ đại khái có hy sinh những thứ này nhân tuyên.

Tới công kích người bên cạnh người, cuối cùng nữa tự sát, đem nước bản giới đến bốn hoàng trên người đi.”

Đằng Phi khloe miệng khẽ kéo ra, không nhịn được có chút đồng tình nhìn thoáng qua Ma Hoàng, nhìn ra được, vị này Ma Tộc quyền thế cao nhất Đại Ma Vương, trôi qua không hề giống người bên cạnh trong tưởng tượng như vậy như ý cùng dễ dàng a!

Biết rõ địch nhân ở bên cạnh mình nằm vùng người, vẫn như cũ giả bộ làm cái gì cũng không biết, vị này Ma Hoàng bệ hạ lòng dạ, cũng thật không phải là một loại sâu!

Trong lòng nghĩ, Đằng Phi truyền âm cho Ma Hoàng: “Bệ hạ chẳng lẽ tính toán cứ như vậy bỏ qua cho đối phương?”

Ma Hoàng thanh âm trung, hơi có mấy phần bất đắc dĩ: “Hôm nay Ma Tộc, đã chịu đựng không dậy nổi nghiêm trọng nội loạn .”

Lúc này, phía ngoài đột nhiên có người đi vào, đứng ở Ma Hoàng bên người, truyền âm hồi báo cái gì.

Ma Hoàng sắc mặt thủy chung bình tĩnh, nhìn không ra có bất cứ dị thường nào địa phương , cặp kia thâm thúy như ánh sáng ngọc Tinh Hà tròn mắt, quang mang chớp thốc sáng tắt, không người nào có thể biết hẳn ý nghĩ trong lòng.

Cuối cùng, người nọ hồi báo xong sau, khom người rời đi.

Ma Hoàng cười đối với Đằng Phi nói: “, chúng ta tiếp theo uống rượu.”

Ăn uống linh đình, lại lần nữa truyền âm cho Đằng Phi:
“Những người đó động thủ rất nhanh, hôm nay phía ngoài trong hoàng thành, nơi truyền lưu bốn hoàng thân cận loài người, đem nhân loại muốn mời đến hoàng cung làm khách tin tức, hắc, không dám quang minh chánh đại tới chiến, nhưng đều là chút ít nhận không ra người thủ đoạn nhỏ, cũng không sợ mất mặt!”

Đằng phi từ Ma Hoàng thanh âm trung cảm nhận được đối phương tức giận, rất hiển nhiên, Ma Hoàng cũng rất rõ ràng, loại này lời đồn đãi, đối với hắn mà nói ý vị như thế nào.

Bất kể Ma Tộc dân chúng đối với Nhân Tộc là cái gì cái nhìn, nhưng phong bế nhiều năm như vậy, bọn họ khẳng định không hy vọng cuộc sống được quá lớn thay đổi, nhất là bọn họ Đại Ma Vương, lại thân cận loài người, đây đối với rất nhiều Ma Tộc mà nói, là một vừa đột nhiên, lại có chút ít khó có thể tiếp nhận chuyện tình.

Là trọng yếu hơn, kia theo như đồn đãi, nhất định là có Ma Tộc đột nhiên xuất hiện loài người cường giả, cùng Ma Hoàng cùng nhau áp chế Na Phách thuyết pháp!

Này, mới hắn là Ma Hoàng tức giận căn nguyên!

Bởi vì Na Phách những năm gần đây, ở cả Ma Tộc trong đích danh vọng càng ngày càng cao, thậm chí có rất nhiều Ma Tộc, cũng hy vọng Na Phách có thể trở thành tương lai mới mặc cho Ma Hoàng, càng hy vọng Na Phách có thể cưới Thanh Y công chúa làm vợ!

Hôm nay đột nhiên xuất hiện một người cường giả, cùng Thanh Y công chúa đi cùng một chỗ, sau đó vừa được Ma Hoàng thịnh tình khoản đãi, không rõ chân tướng Ma Tộc của, nhất định sẽ vì tin tức kia cảm thấy tức giận.

Đằng Phi rất nhanh tự suy nghĩ cẩn thận chuyện này tiền căn hậu quả, cho là khẽ cười cười, cho Ma Hoàng truyền âm nói:

“Bệ hạ tính toán xử lý như thế nào chuyện này?”

Ma Hoàng cười lạnh truyền âm nói: “Lúc trước ta còn không dám xác định đối phương nhãn tuyến có thể hay không hôm nay đối với các người động thủ, nhưng bây giờ nhìn lại, có nên không cố ý ngoài.

Những người đó nhất định sẽ động thủ, sau đó lại cho ta nằm vùng một mỹ danh, nói bốn hoàng khoản đãi người cửa, chỉ là vì tê đại các người, đem bốn người một lưới bắt hết.

.

.

Hắc, thật đúng là giỏi tính toán, mưu kế hay a!”

Ma Hoàng thông minh một chút cũng không kém, rất nhanh đã nghĩ đến thủ đoạn của đối phương, hơn nữa thông qua phương thức này, cảnh báo Đằng Phi, chẳng những có thể lấy đâm xuyên quỹ kế của đối phương, đem đối phương nằm vùng ở hoàng cung nhiều năm nhãn tuyến một lưới bắt hết, còn có thể lấy lòng Đằng Phi, thủ đoạn không thể bảo là không cao minh.

Trong hoàng cung dạ tiệc, vẫn kéo dài đến đêm khuya, sau đó Đằng Phi đám người, tất cả đều say khướt cùng nhau rời đi.

Long Ngũ thậm chí cũng bị đặc biệt cho phép ở lại hoàng cung, cùng Long Nhất cùng Lão Long đám người ở ở cùng một chỗ.

Đêm khuya, Ma Tộc hoàng cung im ắng, không có có một chút thanh âm, phần lớn thủ vệ tất cả cũng buông lỏng cảnh giác, bởi vì bọn họ năm phục một năm ngày qua ngày thủ vệ ở chỗ này, có cường đại Ma Hoàng ở, nào có dám đến hoàng cung muốn chết Ma Tộc? Cho nên những thứ này thủ vệ tính cảnh giác mặc dù còn đang, nhưng cũng không có cao như vậy.

Ở nơi này bên trong hoàng cung bộ, đột nhiên toát ra mấy chục đạo thân ảnh, bọn họ đối với này hoàng cung phảng phất rất tinh tường, mấy lắc mình trong lúc, thậm chí không làm kinh động những thứ kia thị vệ, liền đón vào một cái sân.

Này trong sân ở lại, chính là Lão Long Long Ngũ cùng Long Nhất phụ tử ba người.

Long Ngũ thê tử Trúc nhi cũng không có ở ở chỗ, mà là bị

Thanh Y công chúa gọi đi ôn chuyện.

Sưu sưu sưu!

Hơn mười đạo thân ảnh cơ hồ muốn tan ra vào trong bóng đêm, thân không biết quỷ không hay vào này viện, rơi trên mặt đất động tĩnh, so sánh với một mảnh cây Diệp Lạc địa thanh âm cũng nhẹ.

Mấy bảo vệ ở nơi này viện thị vệ phía ngoài, không một chút nhận thấy được dị thường nơi.

Này hơn mười đạo thân ảnh, vây quanh trong đó một gian phòng phòng, nơi này, chính là Long thị phụ tử ba người chỗ ở, người của bọn họ nhìn chăm chăm vào nơi này, tuyệt sẽ không có bất kỳ không may!

“Giết!”

Trong bóng tối, theo một tiếng trầm trầm thanh âm, này hơn mười đạo thân ảnh, cơ hồ đồng thời thi triển ra toàn bộ lực lượng, hướng căn phòng này phòng oanh tới.

Mười mấy Chí Tôn cảnh giới cường giả một kích toàn lực, đừng nói là một gian phòng, coi như là một viên tinh cầu, cũng đủ để bị đánh được hé ra!

Ừng ừng!

Một tiếng vang thật lớn, bỗng nhiên ở Ma Tộc bên trong hoàng cung bộ vang lên, căn phòng này phòng chỗ ở địa phương, nhất thời hóa thành một mảnh hư vô!

Đây đủ mọi thứ, cũng bị đánh cho thành phấn vụn, gập liên tục dấu vết cũng không có thể lưu lại!

Cho dù nơi này ở chính là Đại Ma Vương, ở không đề phòng dưới tình huống, bị mười mấy đỉnh Chí Tôn cường giả như vậy một kích toàn lực, cũng giống như trước muốn thân chịu trọng thương!

“Địch tập kích!”

Một tiếng bén nhọn tiếng kêu, kèm theo này một tiếng vang thật lớn trong giây lát vang dội cả Ma Tộc Hoàng Thành.

Này hơn mười đạo thân ảnh cơ hồ không có bất kỳ dừng lại, liền hướng này viện bên cạnh một ...!khác bộ lớn hơn nữa

viện chạy đi, nơi đó, đã có khác hơn mười đạo thân ảnh đồng thời động thủ!

Chỉ bất quá ở đánh lén Long thị phụ tử những thứ này Ma Tộc trong lòng, cũng xuất hiện mấy phần nghi ngờ, khác một ít gây Ma Tộc cho dù không thể đắc thủ, ít nhất cũng sẽ làm ra chút động tĩnh gì mới là, nhưng theo bọn họ nhào đầu về phía trước, nhưng không có nhìn thấy bất cứ dị thường nào!

Từ binh chia làm hai đường, một đường công kích Long thị phụ tử ba người viện, một đường công kích Đằng Phi viện, đến thành công lau đi Long thị phụ tử ba người ở lại phòng ốc, nửa đánh về phía Đằng Phi bên này, hết thảy chuyện tình phát sinh ở điện quang Thạch hỏa một sát na, cho nên căn bản không còn kịp nữa cho bọn hắn bất kỳ suy tư thời gian, khi bọn hắn rơi vào Đằng Phi trong sân, mới phục hồi tinh thần lại: những thứ kia ứng với nên ra hiện ở chỗ này Ma Tộc, đi đâu rồi?

Lúc này, những thứ này Ma Tộc tử sĩ tất cả đều ý thức được chuyện có thể có theo chân bọn họ nghĩ không giống lắm, ít nhất ở chỗ này, xảy ra ngoài ý muốn!

Làm sao bây giờ?

Trong bóng tối, những thứ này Ma Tộc trong lúc lẫn lộn nhau một cái, ở quá ngắn trong nháy mắt, liền làm ra quyết định.

Tự sát!

Dù sao làm sao đều phải chết, bọn họ đã chết, người nhà của bọn họ có thể sống tốt hơn, năm đó bọn họ bị nằm vùng đến hoàng cung thời điểm, tự đã biết mình vận mệnh.

Cho nên vào giờ khắc này, những thứ này Ma Tộc cũng không có bất kỳ do dự.

Ông!

Một tiếng vang nhỏ, những thứ này quyết định chuẩn bị tự sát Ma Tộc tất cả đều cảm nhận được một cỗ hoàn toàn không thể ngăn cản lực lượng, hướng bọn họ hút tới đây.

Mười mấy Ma Tộc thân ảnh, trực tiếp biến mất ở màu đen trong.

Cả Ma Tộc hoàng cung, một mảnh đại loạn, vô số Ma Tộc thị

vệ, xông về Long thị phụ tử cái kia viện, còn có nhiều hơn Ma Tộc, thì xông về Đằng Phi sơn.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 649: Diễn Trò!

>

Đằng Phi màu quang lạnh như băng, khóe miệng nổi lên vẻ cười lạnh, xoay người, trở lại trong phòng ngã xuống giường, hai mắt nhắm lại, bắt đầu ngủ.

Chốc lát thời gian, đã có người đông đông gõ vang cửa phòng: “Mở cửa, mở cửa nhanh!”

“Có thể hay không bị hại rồi?” Gõ cửa một hồi lâu không có động tĩnh, có Ma Tộc nghi ngờ nói.

“Làm sao có thể? Đây dặm căn bản không có nửa điểm đánh nhau dấu vết!”

“Trừ phi hẳn cùng khác mấy người kia loại ở chung một chỗ!”

“Thiên, muốn thật là như vậy, chúng ta cũng khó thoát khỏi cái chết a!”

Mấy Ma Tộc thị vệ ở bên ngoài bàn luận xôn xao nghị luận, nơi xa lại càng ồn ào náo động thanh rung trời.

Không biết bao nhiêu năm không có xảy ra ngoài ý liệu Ma Tộc hoàng cung bỗng nhiên phát sinh loại chuyện này, hơn nữa nhằm vào hay là Ma Hoàng khách nhân, đây quả thực là đâm ngày, tất cả Ma Tộc thị vệ cũng tâm như chết hồi, không biết người nào sẽ vì chuyện này chịu tiếng xấu thay cho người khác, nhưng bọn hắn những thứ này thị vệ kết quả, sợ rằng cũng sẽ không quá tốt.

Lúc này, cửa phòng đột nhiên được mở ra, Đằng Phi vừa ngáp, vừa còn buồn ngủ nhìn phía ngoài Ma Tộc thị vệ: “Xảy ra chuyện gì? Các người đang làm cái gì vậy?”

Đằng Phi trên người mùi rượu còn không có tan hết, không ít Ma Tộc thị vệ tham lam hít hà, nhưng ngay sau đó trong lòng cũng tức giận lên: chúng ta những thứ này Ma Tộc thị vệ bị

làm cho sợ đến muốn chết, chạy tới nơi này bảo vệ người, một mình người loại nhưng ngủ được nặng như vậy? Ngay cả trên người mùi rượu, cũng là chúng ta chưa từng có uống qua rượu ngon rượu ngon, thật là thật là quá đáng!

Trong chuyện này hoàn thị hữu Ma Tộc cảm giác được chuyện có cái gì không đúng, trước mắt cái nhân loại này, nghe nói là Thanh Y công chúa bằng hữu, một thân thực lực cường đại đến có thể cùng Đại Ma Vương cùng Thái thượng trưởng lão cùng so sánh, nghe nói hẳn huông chi đem Ma Tộc năm Thanh Nhất đời đệ nhất cao thủ Na Phách cho đánh cho thành trọng thương.

Làm sao có thể trong hoàng cung phát sinh động tĩnh lớn như vậy, hẳn nhưng còn đang ngủ?

Đừng nói là như vậy một cường giả, coi như là người bình thường, cũng không trở thành ngủ chết như vậy sao? Đây quả thực là không thể tưởng tượng nổi!

“Loại người, trong hoàng cung phát sinh động tĩnh lớn như vậy, người thế nhưng không biết gì cả?” Một tính tình không thể nào tốt Ma Tộc thấy Đằng Phi bộ dạng, rất là tức giận, không nhìn được tại chỗ chất vấn lên.

Những khác Ma Tộc thị vệ tuy nói cảm thấy này có chút không ổn, nhưng cũng cũng không có ngăn cản, bởi vì bọn họ tất cả cũng rất tức giận, nhất là ra khỏi chuyện lớn như vậy, bọn họ khó khăn từ kia tội.

“Chê cười, các người là này trong hoàng cung thị vệ, ta là các người Ma Hoàng bề hạ khách nhân, bảo vệ hoàng cung, bảo vệ Ma Hoàng khách nhân, là các người ứng với tấn trách nhiệm! Các người không đi tìm nguyên nhân, nhưng chạy tới chỗ của ta chất vấn?” Đằng Phi cười lạnh nhìn hướng mình đặt câu hỏi người này, nếu như đoán không sai, người này cũng hẳn là Thái thượng trưởng lão một ít hệ.

Trên thực tế Đằng Phi đối với Ma Hoàng cũng tốt, Thái thượng trưởng lão cũng tốt, cũng không có gì quá lớn cảm giác, hơn chưa nói tới có cái gì giao tình, tuy nói Thanh Y giúp hẳn một chút bận rộn, Long Ngũ có thể ở Ma Tộc đặt

chân, cũng ít nhiều có Thanh Y nguyên nhân ở bên trong.

Nhưng này tình không đủ để để cho Đằng Phi đi theo lẫn vào vào Ma Hoàng cùng Thái thượng trưởng lão ở giữa đấu tranh trung đi.

Duy nhất để cho Đằng Phi phải tham dự tiến vào nguyên nhân, chỉ có một!

Thái thượng trưởng lão một ít hệ, là kiên định chủ chiến phái, đối với người loại hết sức căm thù, một khi để cho Thái thượng trưởng lão được thế, phá vỡ Ma Tộc phong ấn, như vậy cả nhân loại thế giới, tất nhiên sẽ gặp gặp mao đại nạn! Đằng Phi tự nhiên sẽ không cho phép tình huống như thế phát sinh, cho nên phải cam tâm tình nguyện, bị Ma Hoàng tính toán này một đạo, cùng Ma Hoàng cùng nhau hợp tác.

Nhưng Đằng Phi lại không nghĩ dễ dàng tiện nghi Ma Hoàng, bởi vì hắn biết rõ, vô luận Ma Hoàng, hay là Thái thượng trưởng lão, thật ra thì cũng hy vọng nhìn thấy mình cùng phương kia đấu.

Tốt nhất đấu bể đầu chảy máu lưỡng bại câu thương cho phải.

Vì vậy Đằng Phi nói ra lời nói này sau, những thứ này thị vệ cũng đều có chút há hốc mồm, nhất là vừa vắn ra khỏi miệng chất vấn Đằng Phi vị này, lại càng không có nói năng, oán hận nhìn thoáng qua Đằng Phi, nói: “Ý của ngươi là không phải nói, mới vừa phát sinh sở có chuyện, ngươi tất cả đều không biết chuyện?”

Đằng Phi gật đầu: “Dĩ nhiên, ta uống nhiều quá, một mực ngủ, ai có thể nghĩ đến các ngươi Ma Tộc trong hoàng cung, còn sẽ phát sinh loại chuyện này? Một chút tính an toàn cũng không có!”

“.

.

.” Một đám Ma Tộc thị vệ tất cả đều im lặng, sau đó yên lặng thối lui khỏi Đằng Phi viện.

Cái kia chất vấn Đằng Phi thị vệ trong lòng không cam lòng, bởi vì hẳn rõ ràng nhìn thấy hai nhóm người trước sau nhào vào cái nhà này, nhưng tất cả đều giống như biến mất một loại, vô ảnh vô tung.

Đáng tiếc hẳn dù thế nào không cam lòng, cũng không dám tiếp tục dừng ở, nếu không bị nhìn xảy ra vấn đề, chết hẳn không sợ, nhưng sợ liên lụy ra Thái thượng trưởng lão một ít hệ, làm liên lụy tới người nhà mình.

Trong hoàng cung ồn ào náo động ồn ào, hội này dần dần bắt đầu thờ bình thường xuống tới.

Thanh Y công chúa mang theo Đào nhi cùng Trúc nhi, cũng vội vàng chạy tới, đầu tiên là nhìn thấy Long thị phụ tử ba người ở lại phòng ốc bị oanh được nát bấy, gật liên tục căn cũng không có thể lưu lại, Đào nhi cùng Trúc nhi nhất thời lên tiếng khóc rống, các nàng căn bản không biết chuyện gì xảy ra, càng không biết Đằng Phi cùng Ma Hoàng ở giữa thương định, cũng cho là Long thị phụ tử ba người mất mạng ở nơi này tràng tập kích trong.

“Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?” Thanh Y vào Đằng Phi gian phòng, vẻ mặt tức giận hỏi: “Tại sao bằng hữu của ngươi toàn bộ đều chết hết, ngươi nhưng thờ ơ?”

Đằng Phi nhìn Thanh Y, trong lòng bỗng nhiên không nhịn được bội phục lên Ma Hoàng, lại đem nữ nhi của mình phản ứng cũng tính toán đi vào, cả Ma Tộc trung, vị này Ma Hoàng bệ hạ, mới thật sự là tính toán - không bỏ sót a!

“Ta thờ ơ?” Đằng Phi cười lạnh nhìn Thanh Y: “Bản thân ta là nghĩ muốn hỏi ngươi, vĩ đại Thanh Y công chúa, ta hiện tại ở lại cái chỗ này, là địa phương nào?”

Không đợi Thanh Y công chúa trả lời, Đằng Phi liền cười lạnh nói tiếp: “Là hoàng cung! Là các ngươi Ma Tộc hoàng cung! Ngươi muốn nói cái gì? Muốn nói chúng ta không nên buông lỏng cảnh giác sao? Chúng ta tại sao muốn cảnh giác? Nơi này, vốn nên là cả Ma Tộc chỗ an toàn nhất, chúng ta ở ở chỗ, căn bản không cần làm bất kỳ phòng ngự!”

Nhìn Thanh Y có chút thương trắng lên sắc mặt, Đằng Phi cắn răng nói: “Thực lực của ta tuy mạnh, nhưng cha ngươi Hoàng

hôm nay cố ý theo ước định, không cho vận công chống cự cảm giác say, nếu không uống lên rượu tới tận một chút ý tứ cũng không có, cho nên, ta đây sỏ hồ hồ đích nhân loại, ở giữa hấn bấy rập, căn bản không có chống cự cảm giác say, cho nên, ta uống rượu say , sau đó, hắc hắc.

.

.

Các bằng hữu của ta, tận tào ngộ tập kích, Thanh Y công chúa, ngươi có thể hay không cho ta giải thích hạ xuống, chuyện này, tại sao phải khéo như vậy?”

Thanh Y sắc mặt lúc này trở nên rất khó coi, không dám tin nhìn Đằng Phi: “Ngươi.

.

.

Ý của ngươi là, có phải hay không đang nói..., phụ hoàng ta thiết bấy rập hại ngươi? Đằng Phi, ngươi có phải như vậy hay không cho là?”

Thanh Y công chúa nói đến phần sau, thanh âm cũng trở nên có chút run rẩy, cổ nén nước mắt không té.

Đằng Phi thấy vậy có chút mềm lòng, nhưng lại biết, Thanh Y công chúa phản ứng như thế, mới là tốt nhất phản ứng, thâm nghĩ trong lòng: muốn trách, ngươi thì trách cha ngươi Hoàng đi đi, đừng trách ta, ta chỉ là phối hợp hấn mà thôi.

Đằng Phi cười nói: “Ta cũng không có đã nói như vậy, là công Chủ một mình ngươi cho là như vậy, hơn nữa, ngươi không cảm thấy, chuyện phát sinh như vậy hồi lâu, ngươi kia Thiên Vương đỉnh cảnh giới phụ hoàng lại còn không có xuất hiện, có chút không bình thường sao?”

“Ngươi.

.

.

Người.

.

.” Thanh Y giơ tay lên, chỉ vào Đằng Phi, tức giận tới mức run run, cơ hồ nói không ra lời: “Đằng Phi, ta hảo ý, đem người trở thành thành bằng hữu, giúp người tìm tìm các người người muốn tìm.

Phụ thân ta cũng đem người trở thành thành bằng hữu, muốn mời người tiến vào hoàng cung, thịnh tình khoản đãi.

Hiện tại ra khỏi loại chuyện này, người thế nhưng không hỏi xanh đỏ đen trắng, sẽ đem trách nhiệm tất cả đều đẩy tới ta trên thân phụ thân đi, chẳng lẽ người sẽ không nghĩ tới, sẽ có người gài tang vật giá họa sao?”

Đằng Phi cười lạnh: “Ta chỉ biết là, nơi này, là Ma Tộc hoàng cung, ta biết chắc nói, Ma Hoàng, là Ma Tộc người mạnh nhất!”

“Tốt, tốt!” Thanh Y công chúa sắc mặt tái nhợt, vô lực nhìn Đằng Phi: “Ta nói gì, người đều sẽ không tin đích đúng không, như vậy tùy liền người sao, ta Thanh Y.

.

.

Coi như chưa từng có biết quá người!”

Thanh Y công chúa vừa nói, xoay người che mặt đi.

Khóc không thành tiếng Trúc nhi cùng Đào nhi cũng không khỏi không đi theo Thanh Y công chúa phía sau, khóc rời đi.

Sáng sớm ngày thứ hai, Đằng Phi rời đi Ma Tộc hoàng cung, đi một mình ở Ma Tộc Hoàng Thành trên đường cái, cả người trên người lộ ra một cổ lạnh như băng sát khí, khiến cho tất cả

nhìn thấy người của hắn, cũng bị làm cho sợ đến xa xa tránh ra.

Bởi vì Ma Tộc cùng Nhân Tộc trong lúc cũng không có quá lớn khác nhau, rất nhiều Ma Tộc ở không sử dụng lực lượng thời điểm, trong thân thể cũng không có màu đen tử vong chi khí lộ ra, cho nên trong hoàng thành những thứ này Ma Tộc, cũng không biết, cái này một thân sát khí cao ngạo thanh niên, chính là ngày hôm qua bọn họ còn dùng ngòi bút làm vũ khí cái kia nhân loại cường giả.

Đăng Phi mờ mịt tiêu sái, cũng không biết mình đi là địa phương nào, ở một cái náo nhiệt phồn hoa trên đường cái, hắn sờ trải qua nơi, tạo thành một cái trống không lối đi, những thứ kia Ma Tộc hơi chút khoảnh khắc đến gần hắn, tựa cũng bị hắn sát khí trên người cho hù đến, sau đó rất xa tránh ra.

Đột nhiên, một đạo thân ảnh, ngăn cản Đăng Phi đi đến đường.

Đăng Phi dừng lại bước chân, ngẩng đầu, nhìn ngăn trở chính hắn một thân hình cao lớn Ma Tộc, lạnh lùng nói: “Cút ngay!” “Tiểu tử, ngươi chán sống sao?” Cái này to con nhìn qua hết sức cường tráng, xích luo bên ngoài trên cánh tay, một mảnh dài hẹp da thịt giống như Cầu Long một loại, tràn đầy lực lượng!

Phanh!

Không có ai nhìn thấy Đăng Phi là làm sao xuất thủ, cái này thân hình khổng lồ Ma Tộc trực tiếp bay đi ra ngoài, bay thẳng đến ra mấy con phố xa như vậy, sau đó hung hăng ngã trên mặt đất, toàn thân cao thấp tất cả xương, cùng nhau ném vụn, ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng không có thể phát ra tới, liền trực tiếp đã hôn mê.

Oanh!

Ma Tộc trong hoàng thành, cả con đường đầu tiên là yên tĩnh, nhưng ngay sau đó oanh động lên, tất cả mọi người giống như nhìn quái vật một loại nhìn Đăng Phi.

Ma Tộc hiếu chiến, trong hoàng thành đánh nhau ầu ẩu thậm

chỉ giết người chuyện tình lúc có phát sinh, nhưng như vậy một người thanh niên, nhưng đem một hình thể khổng lồ rõ ràng không phải là thiện tra Ma Tộc cho một cuộc đá bay ra mấy con phố đi, cũng đủ để khiến cho oanh động.

Đằng Phi cũng là mặt không chút thay đổi, tiếp tục đi thẳng về phía trước, cái này, nữa không ai dám ngăn cản hắn.

Cứ như vậy, Đằng Phi vẫn mờ mịt đi ra thành đi, bao gồm trong hoàng thành đích sĩ binh ở bên trong, thủy chung không ai còn dám tới đây ngăn trở hắn, mãi cho đến ngoài thành, Đằng Phi sát khí trên người, đã là hoàn toàn tràn ngập ra, hướng bốn phương tám hướng đánh sâu vào đi, đồng thời phát ra gầm lên giận dữ: “Ma Hoàng tặc, tại hạ suốt đời khó quên!”

Thanh âm chấn động phía chân trời, chớ nói Hoàng Thành, ngay cả cả Ma giới, cũng quanh quần cái thanh âm này.

Sau đó, hừ lạnh một tiếng, từ trong hoàng thành truyền đến, trong nháy mắt đem Đằng Phi tiếng rống giận dữ đè xuống.

Trong hoàng thành tất cả mọi người giống như hóa đá, nhưng ngay sau đó, bộc phát ra một tiếng rung trời hoan hô!

“Bệ hạ uy vũ!”

“Đại Ma Vương uy vũ!”

“Ma Hoàng uy vũ!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 650: Cũng Là Diễn Viên!

>

Ma Tộc trong hoàng thành dân chúng, phát ra kinh thiên động địa tiếng hoan hô âm.

Ngoài hoàng thành, một người mặc một thân màu đen áo choàng, nhìn qua hơn ba mươi tuổi, mặt mũi âm lãnh Ma Tộc thanh niên, khinh thường nhìn bọc phát ra tiếng hoan hô âm Hoàng Thành, khóe miệng nổi lên vẻ nụ cười lạnh như băng, thâm nghĩ trong lòng: hoan hô sao! Cúng bái sao! Ma Hoàng, ta sẽ nhường người đang ở đây nhất huy hoàng rực rỡ thời điểm chết đi!

Sau đó, này Hắc y nhân nhìn Đằng Phi, nhàn nhạt nói: “Bằng hữu cần gì tức giận, Đại Ma Vương thiên lương bạc, làm sao có thể cùng nhân loại làm bằng hữu? Cũng là tại hạ, rất nguyện ý kết giao một đên từ Nhân Tộc bạn tốt.”

“Ta không muốn cùng bất kỳ Ma Tộc nhắc lên quan hệ.” Đằng Phi nhìn áo đen Ma Tộc, lạnh lùng nói: “Hơn nữa, người là Ma Tộc Thái thượng trưởng lão sao, ngày hôm qua, ta đã thấy người, người tựa hồ, cũng không thích loài người.”

“Đây chẳng qua là ngày hôm qua, ngày hôm qua ta, là Ma Hoàng bệ hạ thần tử, hôm nay ta, thì chỉ đại biểu chính mình.” Thái thượng trưởng lão khẽ mỉm cười: “Hơn nữa, Ma Hoàng giết người bằng hữu, ta nghĩ, giữa chúng ta, có có rất nhiều tiếng nói chung.”

Đằng Phi trên mặt, lộ ra vẻ nụ cười chế nhạo, nhìn Thái thượng trưởng lão cười lạnh nói: “Ta cũng không nhận ra Ma Hoàng có cái gì thật xin lỗi chỗ của người, chẳng lẽ người muốn tạo phản sao?”

“Tạo phản?” Thanh niên trên mặt lộ ra vẻ nụ cười cổ quái, ngừng đầu, nhìn Đằng Phi: “Tại sao lại không chứ?”

Không đợi Đằng Phi trả lời, vị này thoát nhìn rất anh tuấn Ma Tộc Thái thượng trưởng lão có chút tức giận nói: “Năm đó nếu là không có gia tộc chúng ta, Ma Hoàng gia tộc làm sao có thể trở thành Đại Ma Vương? Đừng nói giữ được bọn họ hiện tại cao nhất địa vị, coi như là mạng sống, đối với bọn họ mà nói, cũng là không thể nào! Nhưng đợi đến bọn họ vững chắc quyền thế địa vị sau, mặc dù không có trở mặt, nhưng đem quyền sở hữu thế tất cả đều thu hồi đến trong tay mình.

Là trọng yếu hơn dạ, Ma Hoàng này nhất mạch, mất đi tiên thủ tâm!”

“Tiên thủ tâm?” Đằng Phi nhìn Ma Tộc Thái thượng trưởng lão.

“Là, làm vì cái vũ trụ này trung ưu tú nhất chủng tộc, ta Ma Tộc làm sao có thể vẫn bị phong ấn ở loại địa phương này? Ta muốn đánh vỡ này đạo phong ấn, ta muốn để cho Ma Tộc đi chinh phục, phàm là Ma Tộc sở trải qua nơi, tất nhiên là Ma Tộc lãnh thổ!” Thái thượng trưởng lão trong mắt, lộ ra vẻ cuồng nhiệt.

“Người cảm thấy người làm trò một người trước mặt, nói lời như thế thích hợp sao?” Đằng Phi có chút dở khóc dở cười nhìn Ma Tộc Thái thượng trưởng lão, tuy nói hắn biết rõ, trước mắt này Ma Tộc trung quyền thế địa vị đứng hàng thứ thứ hai Thái thượng trưởng lão là kiên định chủ chiến phái, nhưng Đằng Phi vẫn còn có chút không nghĩ tới, hắn lại dám đem đương của mình mặt, không chút do dự nói ra dã tâm của mình.

“Thích hợp không thích hợp, không phải là ngoài miệng nói, mà là xem ai còn có thực lực một chút!” Thái thượng trưởng lão đối với Đằng Phi vấn đề cũng không có bất kỳ ngoài ý muốn, thân nhiên nói: “Người cho là hôm nay thế giới loài người, còn là năm đó Thần Giới Thần Vương cùng Chiến Thần ở thời đại sao? Không sợ người không thích nghe, hôm nay cả Nhân Tộc, ngay cả ta Ma Tộc một cường thịnh gia tộc, cũng có thể dễ dàng đem chế trụ!”

“Đầu tiên, lời này của người, chờ lúc nào phá vỡ Ma Tộc

phong ấn sau rồi hãy nói.” Đẳng Phi châm biếm mấy tiếng, nhìn Ma Tộc Thái thượng trưởng lão nói: “Ta hiện tại cũng là cảm thấy, này đạo phong ấn cả Ma Tộc phong ấn, thật là một đồ tốt!”

“Tiếp theo, người nói Ma Tộc một gia tộc, cũng có thể dễ dàng đem cả Nhân Tộc trấn áp, lời này ta không tin, người có thể thử một chút!” Đẳng Phi vừa nói, hai mắt bắn mào ra hai đạo sắc bén quang mang, rơi vào Ma Tộc Thái thượng trưởng lão trên mặt.

“Ha ha ha, quả nhiên không hổ là nhân trung chi kiệt, quả thật rất có cá tính!” Ma Tộc Thái thượng trưởng lão đầu tiên là tán dương Đẳng Phi một câu, sau đó ánh mắt sáng quắc nhìn Đẳng Phi, cuồng nhiệt nói: “Nếu như ta và người liên lên tay, toàn bộ thế giới, đều muốn là của chúng ta!”

“Này chỉ có thể nói, người quá cô lậu quả văn .” Đẳng Phi vẻ mặt bình tĩnh nhìn Ma Tộc Thái thượng trưởng lão: “Loại người như người người, giống như là cả đời cuộc sống ở đáy giếng con ếch, cho tới bây giờ chỉ có thể nhìn thấy lớn cỡ bàn tay đích thiên.”

“Người.

.

.” Ma Tộc Thái thượng trưởng lão xem ra trẻ tuổi anh tuấn trên mặt, nhất thời hiện ra vẻ ngoan lệ khí, chợt lóe rồi biến mất, ở Ma Tộc, coi như là Ma Hoàng bề hạ, cũng cho tới bây giờ không có như vậy nói với hắn nói chuyện, hắn vốn cho là hắn âm thầm đùa như vậy một tay, Đẳng Phi nhất định sẽ hận chết Ma Hoàng, cho dù không tin Ma Hoàng là giết bạn hắn đích thực hung, nhưng hắn cùng Ma Hoàng quan hệ trong đó, tất nhiên sẽ được mà hồng mất, bọn họ trong lúc, tuyệt đối không thể có thể trở thành bằng hữu!

Có như vậy một điều kiện tiên quyết, sau đó mình nữa bày lấy lợi dụ, hai bút cùng vẽ, cũng không tin Đẳng Phi có không động tâm! Những năm gần đây, Thái thượng trưởng lão chính là dùng loại phương pháp này, không biết mượn hơi bao nhiêu Ma Tộc.

Nhưng hôm nay, hắn loại thủ đoạn này, cũng là mất đi tác

dụng.

Ma Tộc Thái thượng trưởng lão hoàn toàn không nghĩ tới, cái này mới nhìn qua rất trẻ tuổi, nhìn đã dậy chưa cái gì kinh nghiệm người, lại là cứng mềm không ăn cái loại người này.

Này nhất thời để cho hắn vừa tức giận vừa ảo não, nếu như sớm biết Đằng Phi là như vậy người, như vậy còn không bằng trước đặt ra một lâu đài kế sách, một chút xiu mượn hơi hắn, cần gì hiện tại một đầu đụng vào, quả thực chính là tự mình chuốc lấy cực khổ.

“Bất quá, hợp tác với người, cũng không là không thể nào.”
Phảng phất phong hồi lộ chuyển một loại, Đằng Phi nhìn Ma Tộc Thái thượng trưởng lão, đột nhiên nói.

“Ừ?” Đã đối với Đằng Phi sắp mất đi hy vọng Thái thượng trưởng lão chăm chú nhìn Đằng Phi, phảng phất là muốn nhìn Đằng Phi có phải hay không đang nói láo.

“Người hôm nay ngăn ở chỗ này, chính là đặc biệt tới chờ ta chính là sao?” Đằng Phi nhìn Ma Tộc Thái thượng trưởng lão, cười lạnh nói: “Ta đây bên mới vừa trong hoàng cung ra khỏi một ít chuyện, người bên kia lập tức sẽ biết, hơn nữa còn có thể chờ ở chỗ này chờ ta, nếu như không phải là ám sát bằng hữu ta những người đó, cũng là Ma Hoàng tâm phúc tử trung, ta thậm chí có hoài nghi những ngừng người kia người phái tới!”

Đằng Phi cười lạnh, nói tiếp: “Bởi vì Ma Hoàng căn bản cũng không có nghĩ muốn giết lý do của ta!”

Thái thượng trưởng lão ngoài mặt nhìn đã dậy chưa bất kỳ biến hóa, nhưng sâu trong nội tâm đã là lật lên ngập trời gợn sóng, vốn đang có chút đáng tiếc những thứ kia nằm vùng ở hoàng cung rất nhiều năm nhãn tuyến, hôm nay xem ra, loại này hy sinh, quả thực chính là quá đáng giá !

Nếu không, Đằng Phi tất nhiên có đem ánh mắt hoài nghi thả vào trên người mình, nói như vậy, nhưng chỉ là thật được không bù nổi mất.

Thái thượng trưởng lão ngoài mặt bất động thanh sắc, trong lòng nhanh chóng nghĩ tới muốn trả lời thế nào Đằng Phi.

Đằng Phi nói tiếp: “Sau lại ta cần thận thử nghĩ xem, Ma Hoàng nữ nhi Thanh Y công chúa, tựa hồ đối với ta có toan tính, có lẽ chính là cái nguyên nhân này, Ma Hoàng mới đối với ta ghi hận trong lòng, cho là ta một Nhân Tộc không xứng với nữ nhi của hắn, hừ, trên thực tế, ta đối với nữ nhi của hắn, căn bản cũng không có bất kỳ ý nghĩ! Nếu như hắn nói với ta, ta nhất định sẽ nói cho hắn biết chân tướng của sự tình, nhưng không nghĩ tới hắn thế nhưng sẽ phái người tới ám sát ta, còn nghĩ bằng hữu của ta toàn bộ cho sát hại, ngay cả một chút tro cốt cũng không có thể lưu lại.

Cho nên, Thái thượng trưởng lão các hạ, ta Đằng Phi có thể hợp tác với ngươi, nhưng ngươi nhất định phải bảo đảm một chuyện!”

Lúc trước đang cố gắng tìm giải thích, nghĩ muốn thuyết phục Đằng Phi Thái thượng trưởng lão không nghĩ tới, hắn rất khó cho ra lý do, Đằng Phi lại mình “Tìm được” ! Đây quả thực quá dễ cho hắn ngoài dự tính của.

Hắn thậm chí có chút nghi hoặc nhìn Đằng Phi, muốn biết Đằng Phi có phải hay không đang lấy hắn làm trò cười.

Nhưng hắn ở Đằng Phi trong mắt, nhìn thấy chỉ có vẻ chột lóe rồi biến mất tức giận bất bình, trong lòng nhất thời mừng rỡ, hắn phát hiện hắn hiểu được Đằng Phi tâm tư!

Này người trẻ tuổi đích nhân loại cường giả, thế nhưng đối với Ma Tộc công chúa, nổi lên mơ ước lòng!

“Thanh Y a, đây chính là Ma Hoàng tâm can, ha ha, Ma Hoàng tuyệt sẽ không cho phép hắn sủng ái nhất nữ nhi, gả cho một người.” Thái thượng trưởng lão trong lòng cực kỳ vui mừng, hắn không nghĩ tới, nguyên vốn có chút sơ hở kế hoạch, thế nhưng bởi vì Đằng Phi tự cho là đúng ý nghĩ, mà trở nên viên mãn !

“Ta cũng vậy cho tới bây giờ cũng chưa có đối với Ma Tộc công chúa sinh ra quá bất kỳ tâm tư!” Đằng Phi tức giận bất bình vừa nói, nhưng làm cho người ta cảm giác, nhưng giống như là một không bị nhạc phụ chào đón đích thanh niên giống

nhau.

Thái thượng trưởng lão xem ra trẻ tuổi anh tuấn trên mặt, lộ ra hoan khoái nụ cười, cười nói: “Ha ha ha ha, người trẻ tuổi nha, chuyện như vậy, không có cái gì quá không được, Ma Hoàng đã như vậy xem thường ngươi, như vậy chờ chúng ta đưa lật đổ sau, ngươi có thể hung hăng nhục nhã hắn!”

Đằng Phi nặng nề gật đầu, cắn răng nói: “Không sai, ta muốn vì bằng hữu của ta báo thù!”

“Là, vì bằng hữu của ngươi báo thù!” Thái thượng trưởng lão đi theo tái diễn nói, sau đó nhìn Đằng Phi: “Khi đó, Thanh Y công chúa cũng là của ngươi, ngươi yên tâm, mặc dù Na Phách là của ta hậu nhân, nhưng ta tuyệt sẽ không đem Thanh Y cho hắn, Thanh Y công chúa.

.

.

Chỉ có thể là ngươi!”

Đằng Phi này mới có hơi thoải mái dường như cười lên, vẻ mặt có chút xấu hổ, nói: “Ta đối với Thanh Y công chúa, thật không có gì ý nghĩ.”

“Ha ha, ta hiểu, ta hiểu!” Thái thượng trưởng lão cười lớn lên: “Đừng quên, ta cũng vậy trẻ tuổi trôi qua!”

Hai người liếc mắt nhìn nhau, sau đó cũng cười lên, cười đến cũng rất vui vẻ bộ dạng.

Thái thượng trưởng lão thầm nghĩ trong lòng: loài người thông minh quả nhiên không được, Thanh Y là Na Phách thích nữ nhân, Na Phách là ta thích nhất hậu nhân, ta làm sao có thể đem nàng tặng cho ngươi? Đợi đến đem Ma Hoàng trấn áp sau, thứ nhất muốn đối phó ngươi, chính là ngươi !

Đằng Phi trong lòng cười lạnh: nếu như nói Ma Hoàng không coi vào đâu người tốt lời của, như vậy trước mắt vị này Ma Tộc Thái thượng trưởng lão, thì càng không phải là một món đồ , nói năng bậy bạ, dối trá vô cùng.

Thật cùng người như thế hợp tác lời của, chết cũng lại không

biết là chết như thế nào.

Hai người cũng mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được, đều có quyết định của chính mình, nhưng ít ra dưới mắt, bọn họ tạo thành một chung nhận thức, muốn cùng nhau đối phó Đại Ma Vương Ma Hoàng bề hạ.

Cả Ma giới, gió nổi mây phun, vô số cường đại gia tộc rồi rít hướng bọn họ thần phục rất đúng giống khát long, đồng thời, về mấy Nhân Tộc tiến vào Ma giới tin tức, đã ở trong khoảng thời gian ngắn, truyền khắp cả Ma Tộc.

Ma Tộc trong hoàng cung, Thanh Y ngồi chồm hồm ở Ma Hoàng trước mặt, nhìn Ma Hoàng, có chút bất mãn nói: “Phụ hoàng, người tại sao phải làm như vậy?”

Ma Hoàng nhìn Thanh Y, lạnh lùng nói: “Chỉ là một loài người mà thôi, người vì sao như thế để ở trong lòng?”

“Cho dù hắn là một con người, nhưng hắn là bằng hữu của ta!”

Thanh Y thoát nhìn rất jī động, lớn tiếng nói: “Người tại sao muốn phái người giết bằng hữu của hắn?”

“Người này hồ đồ nha đầu, ta phái người giết bạn hắn làm cái gì?” Ma Hoàng cũng giận, bật thốt lên nói: “Muốn giết cũng là giết.

.

.

Khụ khụ.”

Thanh Y nhất thời giống như là nổ lông mèo giống nhau đứng lên, vẻ mặt bất khả tư nghị nhìn Ma Hoàng, nói: “Giết ai?

Người muốn giết ai?”

—

Xin lỗi, người một mực phía ngoài, chuyện rất nhiều, chỉ có thể rút thì gian mã tự, tận lực bảo đảm sẽ không Đoạn hơn, 29 hiệu mới có thể về nhà, sau khi về nhà, nửa bộc phát bồi bỏ lại sao!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 651: Quảng Danh Trạng!

>

“Không có giết người nào!”

“Rốt cuộc là muốn giết ai?”

“Thật không có người nào!”

“Phụ hoàng, nữ nhi không nghĩ tới, lại.

.

.

Lại thật sự là ngài làm!” Thanh Y đột nhiên đứng lên, bùm mặt chạy ra ngoài, kèm theo, còn có trong không khí truyền đến mấy tiếng nước nổ.

Trong phòng, truyền đến Ma Hoàng một tiếng thở dài.

Một canh giờ sau, Ma Tộc Thái thượng trưởng lão nhận được tin tức kia, ở chính hần trong mật thất, cất tiếng cười to, một Thiên Vương đỉnh cảnh giới cường giả, thiếu chút nữa tựa cười đến muốn ngất đi, Thái thượng trưởng lão hoàn toàn xác định Đằng Phi nói những lời đó, cũng thật sự, tất cả đều là Đằng Phi trong lòng nói.

Thì ra là Ma Hoàng đối với Đằng Phi, thật sự có sát cơ, hơn nữa thật sự chính là bởi vì Thanh Y nguyên nhân! Nếu nói chó ngáp phải ruồi, tựa là như thế.

Thái thượng trưởng lão không nghĩ tới, mình trăm ngàn chỗ hở giải thích, lại bị đối phương mình cho viên mãn lên.

“Ma Hoàng a Ma Hoàng, ta thật sự là không biết nên như thế nào cảm tạ người, người thật sự là sinh một tốt nữ nhi, ha ha ha ha ha!”

Lúc này, có người đột nhiên báo lại: “Lão tổ tông, không xong, xảy ra chuyện lớn, Na Phách không biết bởi vì sao, từ bệ quan địa phương trốn ra được, trực tiếp xông về Đằng công tử ở lại biệt viện.

.

.”

“Cái gì?” Thái thượng trưởng lão nhíu mày, trong mắt hiện lên sát khí lạnh như băng, lạnh lùng nói: “là ai đem tin tức truyền cho hắn? Đáng chết!”

.

.

Phanh!

Một ngọn rất đẹp viện đại môn ở một tiếng vang thật lớn sau khi, ầm ầm sụp đổ, nổi lên tảng lớn bụi mù, một đạo to con thân ảnh, giống như kim cương một loại vọt đi vào, giờ tay lên chính là một chuông, một cổ to mệnh môn năng lượng, trực tiếp oanh hướng che ở trước mắt thành tám phòng bỏ.

Này một cổ năng lượng, cường đại đến có thể dễ dàng nát bấy một tòa núi lớn, các loại pháp tắc lực ẩn chứa trong đó, rãnh động thiên địa, thế không thể đỡ!

Ầm!

Tất cả tinh xảo phòng bỏ, hoa cỏ cây cối, hồ nước núi giả, đều ở đây nổi giận một dưới lòng bàn tay, hóa thành bụi bay, còn ở bên trong những người đó, cũng tất cả đều trực tiếp hóa thành phân vụn!

“Đằng Phi, lăn ra đây nhận lấy cái chết!” Quát to một tiếng, dường như muốn chấn vỡ bầu trời, kinh khủng âm ba trực tiếp tịch quyền đi qua, đem chỗ ngồi này Thái thượng trưởng lão quý phủ nhất tinh xảo đẹp nhất sân, trực tiếp cho biến thành tìm tòi phế tích.

Theo bụi mù dần dần biến mất, một đạo thân ảnh, lẳng lặng đứng ở phế tích trên, sắc mặt an tĩnh, cử chỉ thông dong, trên người không có nửa điểm tro bụi, một đầu đen nhánh nồng đậm tóc dài, phi trên vai, mâu quang thâm thúy, bên trong giống như ẩn chứa một vũ trụ, nhìn đem nơi này biến thành phế tích người, phảng phất là trống rỗng sinh ra tới một loại.

Xông vào Na Phách, nhìn thấy này đạo thân ảnh, hai mắt nhất thời đều đỏ, rống giận, sẽ phải xông đi lên.

“Súc sinh, ngươi muốn tìm cái chết sao?” Một tiếng chột quát, trong lúc bất chợt ở trong thiên địa vang lên, một cỗ nước lũ một loại lực lượng, tùy theo mà đến, trực tiếp đem Na Phách thân thể đánh bay, ở trên bầu trời, Na Phách trên người xương cốt liền toái vô số đồng, trong miệng cũng phun ra đại lượng máu tươi, hung hăng té ở mấy trăm thước ngoài trên mặt đất.

Ma Tộc Thái thượng trưởng lão đứng lại thân hình, vẻ mặt lạnh như băng nhìn ngã trên mặt đất bò không dậy nổi Na Phách, lạnh lạnh nói: “Đằng công tử là khách quý của ta, ngươi dám tới nơi này gây chuyện, người nào cho ngươi loại này to gan? Làm như ta không nỡ giết ngươi phải không?”
“Lão tổ tông.

.” Mỗ Na Phách trong mắt, tràn đầy không cam lòng, đồng thời phảng phất không tin lão tổ tông sẽ đối với hắn xuất thủ ác như vậy một loại, đang khi nói chuyện, vừa phun ra một ngụm máu tươi, cũng là cố nén không có bất tỉnh đi qua.

“Ngươi còn có mặt mũi gọi ta lão tổ tông?” Thái thượng trưởng lão chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn Na Phách, nhưng trong lòng nghĩ đến: Đằng Phi, ta làm như vậy, đã cho đủ mặt mũi của ngươi, ngươi có nên không nữa truy cứu Na Phách xuất thủ chuyện tình đi?

Đằng Phi đối với Thái thượng trưởng lão diễn xuất, tự nhiên lòng dạ biết rõ, đừng xem Na Phách thoát nhìn đã thương vô cùng nghiêm trọng, nhưng trên thực tế, lấy Na Phách Thiên

Vương cao cấp cảnh giới, muốn khôi phục những thương thế này, bất quá là giây lát chuyện giữa, bề ngoài thâm Na Phách, đầu khí căn nguyên cái bổn không có bất kỳ tổn thất nào.

Na Phách cũng không phải là không rõ ràng lắm lão tổ tông làm như vậy vì bảo vệ mình, nhưng trong lòng hắn đối với Đằng Phi hận ý, đã là đến một cực hạn.

Làm vì một người đàn ông, việc, hắn cũng có thể chịu được, duy chỉ có loại chuyện này, hắn không cách nào nhìn được, nếu không hờ a, cũng sẽ không mất đi lý trí, làm loại chuyện này.

“Tính , hắn còn chỉ là một hài tử, người trẻ tuổi nha, vọng động là bình thường.” Đằng Phi nhàn nhạt cười cười, sau đó nói: “Có nhiệt huyết, có trùng kính, mới có thể ở võ Đạo Nhất đồ đi xa hơn!”

Thái thượng trưởng lão lộ ra nụ cười: “Đúng là như thế.” Nhưng trong lòng thì ở trong tối mắng: Đáng chết nhân loại, thế nhưng đem thân phận của mình nâng lên đến theo ngang bằng, người cho rằng người thật có loại này tư cách sao? Na Phách nhưng là bị Đằng Phi loại này ra vẻ người lớn lời của, cho giận đến không nhìn được phun ra một ngụm tiên huyết, mình ngất đi qua.

“Còn không đem điều này mắt mặt xấu hổ đồ cho ta khiêng xuống đi?” Thái thượng trưởng lão hướng về phía nghe hỏi chạy tới những người đó lạnh lùng phân phó nói.

Lúc này có người vội vàng đi lên, đem Na Phách tiểu tâm dục dục cho mang lên trên băng ca mặt, đại khí cũng không dám ra một ngụm, trực tiếp đi xuống.

“Tiểu hài tử không hiểu chuyện, ta đòi hắn cho Đằng huynh đệ bồi tội .” Thái thượng trưởng lão giả giả nói.

Đằng Phi cười khoát tay: “Thái thượng trưởng lão quá khách khí, ta làm sao sẽ cùng một đứa bé so đo quá nhiều? Chẳng

qua là lão ca này quý phủ, sợ là có không ít thích nói nhàn thoai người a, ta tin tưởng Na Phách chỉ là một lúc vọng động, nhưng những người khác sao.

”

Đằng Phi không nói tiếp nữa, nhưng trong giọng nói cái loại này không tín nhiệm, biểu đạt đã rất rõ ràng.

Thái thượng trưởng lão vốn là trong lòng rất giận, cảm thấy Đằng Phi có chút không tán thưởng, mình đã cho đủ hấn mặt mũi, hấn nhưng vẫn là đối với chuyện của mình quơ tay múa chân, điều này làm cho người có chút khó có thể tiếp nhận.

Nhưng càng về sau, tĩnh táo suy nghĩ một chút, trong lòng cũng là dâng lên một cổ mãnh liệt lửa giận.

Đằng Phi nói không sai, mình quý phủ, có ít người thật sự là không biết sống chết, có lẽ, nơi này sẽ có Ma Hoàng người! Tựa như hấn nhiều năm như vậy không ngừng hưởng bên trong hoàng cung nằm vùng tâm phúc giống nhau, của mình quý phủ, mặc dù vẫn cẩn thận ngó chừng, nhưng chưa hấn sẽ như vậy thuần khiết, chuyện ngày hôm nay, nếu như mình tới hơi chút chậm một chút như vậy lời của, rất có thể, Na Phách sẽ phải tao ương.

Đừng xem Đằng Phi hiện tại nói rất đẹp, nhưng ở lúc ấy, Na Phách vô lý ở phía trước, Đằng Phi một chương chụp chết Na Phách, cũng là rất bình thường cử động!

Nghĩ tới, Thái thượng trưởng lão ra khỏi một thân mồ hôi lạnh, hướng về phía Đằng Phi khẽ gật đầu: “Cảm tạ Đằng huynh đệ nhắc nhở, ta ta sẽ đi ngay bây giờ xử lý chuyện này, Đằng huynh đệ chờ sao chốc lát, từ mao tùy người mang Đằng huynh đệ đi trụ sở mới, lần này nếu như nữa không người nào dám tới gây chuyện, ta nhất định đích thân giết hấn rồi!” Đằng Phi khẽ quai hàm thủ, không có nói cái gì nữa.

Ma Tộc Thái thượng trưởng lão không là một người dễ đối phó, tuyệt không phải cái loại này mình và Ma Hoàng trực tiếp

liên thủ, có thể đem trấn áp nhân vật, cho dù miễn cưỡng có thể trấn áp hẳn, nhưng là muốn giao ra thật lớn thật nhiều.

Chớ nói chi là Ma Hoàng muốn, là một đầy đủ Ma Tộc, mà không phải một con dân chết hầu như không còn, thiên sang bách không Ma Tộc.

Bởi vì Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới cường giả ở giữa chiến đấu, ngay cả đám tám vũ trụ cũng có thể làm hỏng, cái gì cũng không biết còn dư lại, chớ nói chi là một Tiểu Tiểu Ma giới, cho dù là có cường đại phong ấn trấn áp trừ ma giới nơi này, cũng giống như trước chịu không được bọn họ hành hạ.

Vì vậy, muốn đem Ma Tộc Thái thượng trưởng lão cho trấn áp ở, còn cần dùng một chút tâm tư cùng thủ đoạn, cũng bởi vì nguyên nhân, Đằng Phi cùng Ma Hoàng mới tương kế tựu kế, làm bộ bởi vì Lão Long Long Nhất cùng Long Ngũ phụ tử ba người bị giết mà vạch mặt mặt.

Sau đó đoán chừng Thái thượng trưởng lão nhất định sẽ đi ra ngoài mượn hơi Đằng Phi, Đằng Phi cũng có thể thuận thế, đầu nhập vào đến Thái thượng trưởng lão này nhất phương, nghĩ biện pháp lấy được Thái thượng trưởng lão tín nhiệm sau, ở thời khắc mấu chốt, quay giáo một kích, như vậy, sẽ cho Thái thượng trưởng lão một đả kích trí mệnh.

Bất quá muốn lấy được Thái thượng trưởng lão tín nhiệm, cũng cũng không phải là chuyện dễ dàng, đừng xem Đằng Phi hôm nay ở Thái thượng trưởng lão quý phủ, bị phụng như thượng tôn, nhưng đầu tiên một mình hắn loại thân phận, tự cũng không dễ dàng lấy được Thái thượng trưởng lão trận doanh trong thế lực này nhận khả, tiếp theo, hắn xuất hiện thời gian quá ngắn, lại cùng Ma Hoàng nữ nhi Thanh Y công chúa trong lúc có chút không sâu không cạn giao tình, cho dù hắn ba người bằng hữu, thật cũng là chết ở Ma Hoàng đích tay thượng, nếu là Ma Hoàng dụng tâm mượn hơi, Đằng Phi cũng chưa chắc cũng sẽ không phản chiến.

Cho nên, Đằng Phi muốn ở Thái thượng trưởng lão trận doanh

đặt chân, nhận được tất cả Ma nhận khả, nhất định phải muốn xuất ra đầy đủ đánh động đồ đặc của bọn hắn.

Hai ngày sau, cơ hội này liền tới , một đáng tin Ma Hoàng tâm phúc, một thân thực lực, đã đạt tới Thiên Vương cảnh giới cái thứ tám tiểu bậc thang.

Ở cả Ma Tộc, cũng được hưởng hiển hách uy danh, là Thái thượng trưởng lão một tâm phúc đại họa, vừa vẫn cầm hắc không có biện pháp, đối phương dù sao cũng là Ma Tộc một thành viên, mặc dù phe phái bất đồng, nhưng hắc thân là Thái thượng trưởng lão, vừa làm sao có thể không có chút nào lý do động thủ với hắn? Nếu là muốn âm thầm hạ thủ lời của, cả Ma Tộc, có thể giết chết hắn, cũng không có mấy người.

Này pho tượng Đại Ma, gần đây vừa lúc muốn đi trước Âm Ma Hải, đi vì cháu gái của hắn, tìm kiếm một vị thuốc tài.

Này pho tượng Đại Ma tên, tên là Thanh Ma, cháu gái của hắn tên là Thanh Liên, cùng Thanh Y công chúa quan hệ vô cùng tốt, tình cùng tử muội một loại, nhưng thuở nhỏ thể kém nhiều bệnh, không giống những thứ khác Ma Tộc như vậy, sinh ra chính là thân mạnh thể cường tráng, cơ hồ cả đời cũng sẽ không ngã bệnh.

Cho tới nay, Thanh Liên bệnh, cũng là Thanh Ma trong lòng đích một cây gai, Thanh Ma rất thương yêu cái này cháu gái nhỏ, vô mấy năm qua, vẫn tìm kiếm các loại linh dược vì cháu gái kéo dài tánh mạng.

Thanh Liên bệnh cũng cực kỳ quái dị, căn bản tra không ra cái gì bệnh nhân, vô luận là Thiên Vương cái thứ tám tiểu bậc thang cảnh giới Thanh Ma, hay là Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới Ma Hoàng, thậm chí ngay cả Thái thượng trưởng lão, đã từng giả giả đi đến thăm hỏi quá, nhưng cũng tra không ra để cho Thanh Liên thể kém nhiều bệnh nguyên nhân ở nơi đâu.

Phảng phất Tiên Thiên chính là như vậy một Ma Nữ.

Thanh Ma mỗi năm trăm năm, muốn đi ra ngoài tìm kiếm một lần linh dược, làm cho đều sau, có thể kéo dài Thanh Liên năm trăm năm tuổi thọ, chuyện này, không sai biệt lắm cả Ma Tộc cũng rõ ràng.

Thái thượng trưởng lão này một hệ nhân mã, không thể không đánh quá ở Thanh Ma đi ra ngoài thời điểm phục kích chủ ý của hắn, trong đó có hai lần thậm chí phái ra hai Thiên Vương cái thứ bảy tiểu bậc thang cảnh giới cùng hơn hai mươi Thiên Vương người thứ hai tiểu bậc thang đến cái thứ năm tiểu bậc thang Đại Ma cùng chung phục kích.

Nhưng bị Thanh Ma chạy trốn rụng, Thái thượng trưởng lão này một hệ nhân mã, cũng tử thương thảm trọng, từ kia sau, Thái thượng trưởng lão này một hệ, mới hoàn toàn đoạn tuyệt phục kích Thanh Ma tâm tư.

“Chỉ cần ngươi có thể giết Thanh Ma, như vậy, từ nay về sau, ngươi chính là ta đây bên nhân vật số hai!” Thái thượng trưởng lão nhìn Đằng Phi, không che dấu chút nào tâm tư của hắn: “Ta như là trở thành Ma Hoàng, ngươi chính là ta Ma Tộc thân phận địa vị tôn quý nhất dị tộc cung phụng! Tương lai chúng ta cùng nhau phá vỡ Ma giới phong ấn, công phạt vũ trụ, địa bàn của ngươi, ta bảo đảm bất động, đến lúc đó chúng ta cùng hưởng cả vũ trụ tất cả tài nguyên!”

Thái thượng trưởng lão nhìn Đằng Phi, cười nhạt, nói tiếp:

“Này, coi là là của ngươi quặng danh trạng!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 652: Buồn Bực Thái Thượng Trưởng Lão!

>

“Như vậy một đối thủ cường đại, ta tại sao phải muốn vô duyên vô cớ giúp các người giết chết?” Đằng Phi trên mặt lộ ra vẻ hài hước nụ cười: “Quảng danh trạng? Các người tựa hồ.

.

.

Thứ nhất không có có thể đả động đồ đạc của ta, thứ hai.

.

.

Các người cũng không còn tư cách này a!”

Đằng Phi lời của nói vô cùng lớn lối, vô luận là người nào, nghe cũng sẽ không vui vẻ, nhất là Thái thượng trưởng lão dưới loại tình huống này ở cả Ma Tộc cũng có thể nói dưới một người ức trên vạn người đại nhân vật.

Nhưng hắn vừa không phải không thừa nhận, Đằng Phi nói rất đúng thật tình.

Cho dù hôm nay Ma giới là bị phong ấn, Đằng Phi không cách nào rời đi Ma giới; cho dù Thái thượng trưởng lão một thân thực lực không kém gì Đằng Phi, dưới trạng thế lực lại càng so sánh với một thân một mình Đằng Phi mạnh ra rất nhiều lần, nhưng Thái thượng trưởng lão nhưng rõ ràng hiểu: như vậy Đằng Phi, càng thêm khó đối phó!

Hai người cảnh giới tương đối, nếu là Đằng Phi một lòng muốn ẩn núp mình, như vậy cho dù hắn có Thông Thiên triệt địa năng lực, cũng không thể có thể ở Ma giới trung tìm ra Đằng Phi tung tích.

Mà Đằng Phi chỉ cần thỉnh thoảng xuất hiện, sau đó giết mấy tâm phúc của hắn thủ hạ, đối với Thái thượng trưởng lão mà nói, cũng đã giống như tai hoạ ngập đầu một loại.

Thái thượng trưởng lão tâm tư nhanh quay ngược trở lại, nhìn Đằng Phi ha hả cười nói: “Đằng huynh đệ nói đùa, ta không tin Đằng huynh đệ đối với trở thành cả vũ trụ bá chủ, tựu một chút hứng thú cũng không có!”

Đằng Phi ở thâm nghĩ trong lòng: ta đối với cái gì xưng bá vũ trụ chuyện như vậy, hoàn toàn đúng là một chút hứng thú cũng không có!

Cười cười, Đằng Phi nói: “Ta và người song phương, bất quá là bởi vì riêng của mình nguyên nhân, tạm thời hợp tác mà thôi, Thái thượng trưởng lão, ta hy vọng người có thể nhớ kỹ một điểm, ta với người là hợp tác, không phải là đầu nhập vào!” Vừa nói, Đằng Phi nụ cười trên mặt lạnh xuống tới : “Cho nên, người không nên cố gắng đem ta làm thành là thủ hạ người giống nhau tùy ý nắm chuẩn bị cùng khống chế! Quãng danh trạng? Quãng danh trạng là vật gì!” “Người.

.

.” Thái thượng trưởng lão tuyệt đối không tính là là một tốt tỷ khí người lương thiện, có thể như thế đối đãi Đằng Phi, hoàn toàn là bởi vì nhìn trúng Đằng Phi thực lực.

Những năm gần đây, Thái thượng trưởng lão cùng Ma Hoàng trong lúc thế lực ngang nhau, ai cũng không làm gì được người nào, vẫn giằng co không dưới.

Dưới tình huống như vậy, Đằng Phi như vậy một tuyệt thế cường giả, đột nhiên ra hiện tại Ma giới, đối với Ma Hoàng cùng Thái thượng trưởng lão song phương mà nói ý vị như thế

nào, đã là không cần nói cũng biết.

Cho nên Thái thượng trưởng lão mới có thể lần nữa dễ dàng tha thứ khắc chế tính tình của hắn, đối với Đằng Phi một nhãn nhin nữa, thậm chí vì mượn hơi Đằng Phi, ngay cả mình thích nhất tử tôn một trong Na Phách cũng có thể lấy ra hy sinh.

Loại này quyết đoán, nhưng không phải là người nào cũng có thể làm đến.

“Hắc hắc, Đằng huynh đệ nói đùa, chúng ta là hữu hảo hợp tác quan hệ, ta làm sao có đem người trở thành thành là thủ hạ đây?” Thái thượng trưởng lão cười khan vài tiếng, trong lòng vô cùng tức giận, đối với Đằng Phi hận ý cùng sát cơ, đã là rất nồng rất nặng.

Đằng Phi ngẩng đầu, thản nhiên nhìn một cái Thái thượng trưởng lão, đối với Thái thượng trưởng lão ý nghĩ, Đằng Phi lòng dạ biết rõ, cũng không chọn phá, đột nhiên nói: “Muốn để cho ta giúp các người giết cái kia Thanh Ma, cũng không phải là không có khả năng, chẳng qua là.

.

.

Các người cũng muốn giao ra tương ứng thật nhiều, muốn thông qua mấy câu nói lừa dối ta, để cho ta giúp các người giết một người ở Ma giới đứng hàng thứ rất cao cường giả, ta còn không có ngu như vậy.”

Thái thượng trưởng lão đối với Đằng Phi trong giọng nói châm chọc mùi vị coi như không nghe thấy, cười khan hai tiếng, gật đầu nói: “Đằng huynh đệ nói rất đúng, chúng ta thật ra thì đã vì Đằng huynh đệ chuẩn bị rất nhiều cực phẩm bảo vật, tin tưởng coi như là Đằng huynh, nhìn thấy những thứ này bảo vật, cũng nhất định sẽ động tâm.”

“Nga?” Đằng Phi bất trí khả phủ đáp một tiếng, bình tĩnh nhìn Thái thượng trưởng lão, cũng không nói chuyện, chờ hắn hạ vấn.

Thái thượng trưởng lão trong lòng thầm mắng Đằng Phi là một tiểu hồ ly, không thấy đến chỗ tốt hoàn toàn không mắc bẫy.

Chỉ đành phải từ trên người lấy ra vài món bảo vật, nhìn thấy những thứ này, Đằng Phi đích xác là động tâm.

Không động tâm cũng không được, những thứ này bảo vật, đối với hắn mà nói xông ra đã không lớn, nhưng đối với người nhà của hắn bằng hữu mà nói, nhưng vẫn là có tác dụng cực lớn.

Chẳng những có thể lấy để cho bọn họ ít đi rất nhiều đường quanh co, còn có thể để cho người nhà các bằng hữu tu vi càng tiến một bước!

Trừ lần đó ra, còn có hai kiện vũ khí.

Chỉ sợ Đằng Phi nhìn quen cực phẩm vũ khí, trong tay còn có Chí Tôn Đỉnh cùng Hắc Văn Kim Tinh Thần như loại này Đại Khí, ở đây thấy hai kiện vũ khí sau, cũng không khỏi được hít vào một hơi, không nhịn được than thở lên tiếng: “Thứ tốt!” Đây là hai kiện đúng Đại Khí!

Trong đó một, là một thanh bàn long trượng, cánh tay lớn bằng, hai thước dài ngắn, toàn thân màu đỏ, trong suốt hiện quang, giống như dùng cả đồng hồng ngọc tạo hình mà thành, một cổ nhàn nhạt, chỉ có đến Thiên Vương loại cảnh giới này mới có thể trực tiếp cảm ứng được uy áp, ở nơi này cái bàn long trượng phía trên, chậm rãi phát ra.

Nếu như là Đại Khí lời của, cho dù là Thiên Vương, cũng cơ hồ không cảm giác được có bất kỳ uy áp truyền tới, bởi vì bọn họ đã xem tự thân sinh ra tất cả uy áp hòa khí tức, toàn bộ cũng thu liễm.

Đại Khí khí linh, thực lực của bản thân cũng đã vượt xa một loại Thiên Vương, muốn đem hơi thở hoàn toàn thu liễm, cũng không phải là nhiều khó khăn một chuyện.

Một kiện khác, là một thanh bộ dáng hết sức kỳ quái kiếm, quanh co khúc khuỷu, phảng phất một con rắn, toàn thân màu vàng, nhìn như quanh co khúc khuỷu thân kiếm, trên thực tế

sắc bén vô cùng, Đằng Phi một cái quét qua đi, trong lòng tự đã có định luận: Đây là một đem tuyệt thể sắc bén kiếm! Mặc dù nó phẩm chất, giống như trước không có đạt tới Đại Khí tầng thứ, nhưng nó sắc bén, có thể nói là đương thời ít có! Như vậy hai kiện đúng Đại Khí, đừng nói Ma Tộc một Thái thượng trưởng lão, coi như là Ma Hoàng, cũng sẽ không dễ dàng lấy ra.

Đừng nói đưa người, cho dù làm cho người ta liếc mắt nhìn, cũng sẽ không nở.

Cho nên, Thái thượng trưởng lão như thế hào phóng, làm cho người ta rất khó không đi hoài nghi động cơ của hắn.

“Ta đối với ngươi không có ác ý gì, bởi vì ta không có làm như vậy lý do.” Thái thượng trưởng lão vẻ mặt thành khẩn nhìn Đằng Phi, phảng phất nói cũng là lời tâm huyết: “Ta ngay cả của cải cũng lấy ra, chỉ cần ngươi chịu đáp ứng đi giết Thanh Ma, những đồ này, ngươi có thể trực tiếp mang đi!” “Ngươi sẽ không sợ ta mang theo những đồ này, không là ngươi làm việc, trực tiếp tìm địa phương đi núp?” Đằng Phi tự tiểu phi tiểu nhìn trong lúc bất chợt như thế hào phóng Thái thượng trưởng lão hỏi.

“Ta là sợ, bất quá, ta hơn tin tưởng, ngươi Đằng công tử, không phải là người như thế!” Thái thượng trưởng lão lớn tiếng vừa nói, đem những đồ này, hướng Đằng Phi trước mặt đẩy!

Tiền tài động nhân tâm, Thái thượng trưởng lão không tin cõi đời này có người có thể đủ cự tuyệt loại này hấp dẫn, cho dù là chính bản thân hắn, nếu có người chịu ra nhiều như vậy bảo vật, để van cầu hắn giết một người, hắn nhất định sẽ không cần suy nghĩ đáp ứng.

Đằng Phi theo tay vung lên, trên bàn một đồng bảo vật mất đi bóng dáng, Thái thượng trưởng lão trên mặt, hiện lên vẻ đau lòng vẻ, nhưng ngay sau đó vui vẻ cười lên, thầm nghĩ trong lòng: sẽ làm cho ngươi sung sướng mấy ngày, hai kiện tuyệt thể binh khí, so sánh với làm chính là như vậy tốt cảm sao? Đằng Phi giống như trước cũng là mặt mỉm cười: vào Lão Tử

miệng túi đồ, ngươi còn muốn muốn cầm trở về? Nằm mơ!
“Trừ những thứ này, ta còn có một yêu cầu.” Đằng Phi không chút hoang mang ngồi xuống, nhẹ nói.

Thái thượng trưởng lão sắc mặt dờ dẩn, khóe miệng nhẹ nhàng kéo ra, mặt không chút thay đổi nói: “Nói đi, còn có cái gì yêu cầu?” Không để cho hắn nói thì phải làm thế nào đây? Tuyệt thế binh khí cũng cho hắn cầm đi, còn kém một hư vô mờ mịt yêu cầu sao?

Thái thượng trưởng lão giờ phút này thậm chí có loại cảm giác mình gạt người không được, ngược lại thượng chụp vào cảm giác.

“Ta yêu cầu này rất đơn giản.” Đằng Phi nhìn Thái thượng trưởng lão: “Ta đối với kia Thanh Ma, chỉ sẽ xuất thủ một lần.

Có thể vì mình hậu nhân, mỗi cách năm trăm năm liền không ngại cực khổ, không sợ hãi nguy hiểm, đi ra ngoài tìm kiếm linh dược người, không phải là đại ác nhân, giết hắn, chỉ là bởi vì lập trường là không cùng, lại không phải có cừu hận gì.

Cho nên, ta chỉ biết đối với hắn xuất thủ một lần, ngươi có thể yên tâm, ta nói xuất thủ, tất nhiên chính là một kích toàn lực, hắn nếu là có thể từ ta một kích toàn lực dưới chạy trốn, như vậy, ta liền sẽ bỏ qua cho hắn.

Thái thượng trưởng lão, ngươi toan tính như thế nào?”

Đôi mắt Đằng Phi nói như vậy từ, Thái thượng trưởng lão còn có thể nói cái gì nữa? Đáp ứng sao, quyền chủ động tất cả đều bị một người nắm ở trong tay, để cho Thái thượng trưởng lão cảm thấy uất ức, đối với hắn mà nói, đây là chưa bao giờ có thất bại; không đáp ứng? Đây chẳng phải là nói hắn Thái thượng trưởng lão nhân phẩm.

.

.

Nga, là ma phẩm, quá mức thấp kém.

Ngay cả như vậy một đáng giá tôn kính Ma Tộc cường giả, cũng muốn trăm phương ngàn kế đi đến muốn giết chết, không phải là phẩm tính thấp kém là cái gì?

“Người không nói lời nào, ta nhưng coi như người đáp ứng.”

Đằng Phi lười biếng vừa nói, sau đó đứng lên, xoay người đi ra ngoài: “Hồi đầu, đem Thanh Ma lần này hành động lộ tuyến, cũng tiêu đi ra ngoài giao cho ta, không nên ra về, không nên đang suy nghĩ cái gì lưỡng bại câu thương...! Kết quả, nếu không, có hậu quả gì không, ta khái không phụ trách!”

Cho đến Đằng Phi thân hình hoàn toàn biến mất ở Thái thượng trưởng lão phòng tiếp khách sau, Thái thượng trưởng lão mới một cái tát vỗ vào trước mặt trên bàn, đem này trương trăm vạn năm Thiết Mộc tạo hình mà thành danh quý cái bàn lấy được nát bầy, phẳng phát đem nó trở thành Đằng Phi một loại.

“Tốt một con người tiểu tử, tốt một con người tiểu tử, người chờ đó cho ta, người luôn luôn rơi vào trong tay của ta ngày đó, đến lúc đó, ta tất nhiên có gọi người Sinh Tử không thể! Sinh Tử không thể! A a a a a!”

Đã đi ra thật xa Đằng Phi, trong tai nghe Thái thượng trưởng lão kia tràn đầy bi phẫn rống giận, khóe miệng không khỏi nổi lên vẻ lạnh như băng cười nhẹ: lúc này mới chỉ là bắt đầu, mà thôi!

.

.

“Liên Nhi, người yên tâm, lão tổ tông ta trải qua những năm này khổ tâm nghiên cứu, vừa nghiên cứu chế tạo ra một loại cực phẩm linh dược, tin tưởng loại này thuốc, đối với trên người của người bệnh tình, chẳng những có thể đủ giảm bớt, thậm chí có thể trị tận gốc!”

Ở một màu hồng chủ đề, tràn đầy âm áp trong phòng, một râu tóc đều dựng, mặt mũi đáng ghê tởm lão giả, đang dùng vô cùng thanh âm ôn nhu, đối với tựa vào đầu giường một thiếu nữ nói chuyện.

“Lão tổ tông, Liên Nhi có tài đức gì, để cho lão tổ tông ngài vì

Liên Nhi như thế giao ra, mỗi cách năm trăm năm, liền muốn đi đâu chút ít địa phương nguy hiểm vì Liên Nhi hái thuốc, Liên Nhi bệnh này, là trị không hết.

.

.” Sắc mặt của cô gái, mang theo bệnh hoạn tái nhợt, tiếng nói ôn nhu yếu ớt, làm cho người ta kim lòng không đau sinh lòng thương tiếc.

“Đừng bảo là loại này ử rữ nói, thiên hạ này, có ai có thể nài sao người lão tổ tông? Có nhiều chỗ mặc dù nguy hiểm chút, nhưng đối với người lão tổ tông ta tới nói, nhưng không có gì lớn, lần này, người tự nhìn được rồi!” Râu tóc đều dựng tướng mạo xấu xí lão giả cố gắng làm làm ra một bộ bộ dáng ôn nhu, ngược lại nhìn qua rất tức cười, nhưng một màn này, cho dù bị nhìn thấy, cũng chỉ có cảm giác được ầm áp.

“Trong thiên hạ không ai làm gì được người?” Ngoài cửa sổ trong lúc bất chợt truyền đến một tiếng chê cười, một tràn đầy châm chọc thanh âm tùy theo vang lên: “Lần này đi ra ngoài tìm thuốc, sẽ là của người tử kỳ, một mình người ngay cả này cũng phát hiện không tới, còn có mặt mũi da ở một cô bé trước mặt đồ mặt dày?”

-

Người ở phi trường, ngủ vừa nhắm mắt lại con người là có thể ngủ, một chương này, viết mau ba giờ, cũng coi như phá tiểu đao từ mã tự tới chậm nhất ghi chép.

Vô luận như thế nào, hôm nay đổi mới con ngựa đi ra, có thể không Đoạn hơn, tiểu đao tận lực sẽ không Đoạn hơn.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 653: Thanh Ma!

>

Phanh!

Thanh Ma không hề nghĩ ngợi, hướng cửa sổ một quyền trào ra, nhất thời đem gian phòng cửa sổ cho đánh cho bét nhè, vỡ thành một mảnh phần vụn, phản ứng mau đến mức tận cùng.

Phía ngoài gió lạnh tùy theo xuy vào, đầu giường dựa vào hèn yếu thiếu nữ Thanh Liên nhất thời đánh chiến tranh nóng, vốn là tị trắng bệch trên mặt, huyết sắc trở nên hơn ít, đồng thời kinh hoảng ngấm hướng phía ngoài.

Thanh Ma vỗ bản thân ót, vô cùng hối hận nói: “Liên Nhi, thật xin lỗi, lão tổ tông đã đây là của ngươi mà khuê phòng, ta đây sẽ làm cho người tới cho người chữa trị thượng, không, người không nên ở nơi này, ta lập tức phái người an bài người vào ở chỗ khác!”

Thanh Ma nói xong, một đôi mắt bắn ra nồng nặc lửa giận, trở nên lạnh như băng, nhìn về ngoài cửa sổ, lạnh lùng nói: “Giấu đầu lòi đuôi đồ, dám can đảm quấy nhiễu đến ta đau lòng nhất tổ tiên, lập tức lăn ra đây lãnh cái chết!”

“Sách sách, quả thật không hổ là cả Ma Tộc xương cứng nhất đích Đại Ma, chết đã đến nơi, khí thế vẫn là như vậy chân.”

Ngoài cửa sổ lạnh như băng Dạ Không, truyện tới một hải hức tiếng vang.

Thanh Ma cắn răng, nổi giận mắng: “Các người quả thực quá mức phát hỏa! Chẳng lẽ cho là như vậy tị có thể giết ta Thanh Ma sao? Xem ra đi qua ta thật đúng là xem trọng người cửa, không nghĩ tới Thái thượng trưởng lão trở nên như thế không có bình tĩnh, ở nhà của ta đã nghĩ muốn đem ta giết chết.

Nói ta chết đã đến nơi, rất tốt, vậy ngươi tự lặn ra đây cho ta biểu diễn hạ xuống, ta muốn như thế nào chết?”

“Ngươi sẽ không sợ quấy nhiễu bảo bối của ngươi đích thân tôn nữ sao?” Kia hài hước tiếng vang lần nữa ở trong bầu trời đêm vang lên, hư vô mờ mịt, làm cho người ta nắm lấy không chừng.

Thanh Ma trên mặt sắc mặt vui mừng hơi trì hoãn, một trong ánh mắt nhưng hiện lên một tia kinh ngạc, Thanh Ma nội tâm xa không giống hấn mặt ngoài biểu hiện ra cái kia dạng cuồng táo ngốc nghếch, nếu không, hấn thì thế nào có thể cùng Thái thượng trưởng lão đám người chu toàn nhiều năm như vậy.

Lý tưởng thượng, Thanh Ma là một tâm tư tương đối nhân nhụ, cũng tương đối thông minh Đại Ma.

Từ ngoài cửa sổ kia thanh âm chọc hấn tiếng vang vang lên, hấn thật ra thì tự từng biết.

Sáng sớm ngày mai, tới một khó lường cường giả, ngay cả hấn muốn khóa chặt lại đối phương, cũng không thể đủ.

Cho nên Thanh Ma ở đệ nhất thời gian tự xuất thủ, căn bản không có hỏi đối phương chính là người nào loại này lời của.

Chỉ tiếc hận, đối phương đối với lần này sớm có phòng bị, cũng không có bị hấn đánh trúng, thậm chí từ đối phương tiếng vang trung.

Thanh Ma còn phải ra khỏi một đề cho bản thân của hấn cũng cảm thấy sợ hãi kết luận —— ngoài cửa sổ người nọ.

Có không kém hơn Ma Hoàng cùng Thái thượng trưởng lão trác tuyệt thực lực!

Cả Ma Tộc, có thể có hấn như vậy thực lực Đại Ma, có thể đếm được trên đầu ngón tay, có thể đạt tới Ma Hoàng cùng Thái thượng trưởng lão cái loại này cảnh giới Đại Ma, thì căn bản không có!

Thanh Ma quả thực là trong nháy mắt, tự nghĩ tới một vị gần

đây tên tảo Ma Tộc cường giả.

Kia là một, đến từ thế giới loài người cái thế cường giả!
Thanh Ma không giống với bình thường Ma Tộc, thân phận của hắn địa vị.

Đủ để cho hắn biết rất Donay tình, nhưng hắn vẫn cũng không biết, Đằng Phi cùng Ma Hoàng trong lúc.

Vô thanh vô tức đạt thành cái hiệp nghị kia, cũng đang bởi vì như thế, mới ngay cả Thái thượng trưởng lão cùng nhau cho đã lừa gạt.

Đối với cái này vốn là Thanh Liên công chúa oan gia, sau lại nhưng bởi vì hiểu lầm mà cùng Ma Hoàng phản mục đích nhân loại, Thanh Ma cũng không có quá nhiều thật là tốt cảm.

Hắn thống hận cái nhân loại này quá u mê, lại bị Thái thượng trưởng lão kia gian trá lão già kia cho lừa gạt ở.

Thậm chí nghĩ tới đi tìm Đằng Phi giải thích, vì Ma Hoàng chính danh.

Nhưng Thanh Liên bệnh tình giảm bớt, đánh loạn hắn vốn là phương án.

Lại không nghĩ rằng, cái nhân loại này cường giả, lại nhanh như vậy, tụt tìm tới tận cửa rồi.

“Tốt, chúng ta đi ra ngoài nói!” Thanh Ma trong lòng tràn đầy phiền não hừ một tiếng, sau đó lắc mình ra cửa, dẫn thân vào cho đen nhánh không thấy năm ngón tay trong bóng đêm.

Thanh Ma quý phủ, từng bị quấy nhiễu, nhưng không có lão tổ tông lên tiếng, cũng không có người đến gần nơi này, càng không có người khác hô gọi nhỏ thất kinh, từ điểm này, cũng có thể nhìn ra Thanh Ma gia tộc toàn thể tổ chất.

“Lão tổ tông, ngài nhất định phải an toàn trở về, cho dù không

là Liên Nhi bệnh, vì toàn cả gia tộc, ngài cũng muốn an toàn trở về!” Thanh Liên xuyên thấu qua bị đánh nát cửa sổ, nhìn ô đen như mực Dạ Không, lẩm bẩm nói.

Thanh Ma mới vừa ra tới, nhưng ngay sau đó cảm giác được có cái gì không đúng, hấn ngẩng đầu, nhìn về đỉnh đầu Hư Không, vừa thả ra thần thức, hướng ngũ hồ tứ hải thử dò xét một chút, nhưng ngay sau đó thần sắc trở nên âm tình bất định, thậm chí có chút ít dữ tợn.

Tùy khắp cả Thanh Ma gia tộc, tất cả đều bị một tầng hữu hình kết giới, cho phong ấn chặt !

Nói cách khác, nơi này phát sinh hết thảy chuyện, ngoại giới căn bản không thể nào biết được!

Thanh Ma gia tộc chỗ ở, bản thân tự tương đối trời xa, thường ngày dặm cũng sẽ không có người nào rời đi chung quanh đây, chớ nói chi là này sâu hơn nửa đêm.

Như vậy, đối phương đem nơi này hoàn toàn phong ấn, là muốn làm gì? Cũng là không cần nói cũng biết.

“Trái có đầu oan có chủ, các hạ đem ta cả Thanh gia dùng kết giới che lại , là có ý gì?” Thanh Ma lúc này phân bất buộc bản thân tĩnh táo đi tới, một đôi con ngươi băng lãnh bắn ra hai đạo tử sắc tia sáng, tia sáng phát sáng như mặt trời chói chan, bắn về phía ngũ hồ tứ hải, cố gắng tìm ra cái kia phong ấn người nơi này.

“Người không cần sẽ tìm, người là đang lo lắng gia tộc của người, cho là ta có đối với bọn họ bất lợi đúng không?” Trong không khí, kia tiếng vang trở nên thành khản đứng lên: “Lời nói của ta, chỉ cần bản thân người có thể nghe thấy, nói vậy người cũng rất rõ ràng thân phận của ta, như vậy, chúng ta hôm nay, tự thành thật với nhau nói nói chuyện tốt lắm.”

Thanh Ma cũng không có lên tiếng châm chọc, mà là đang trầm mặc một lúc sau, lập tức ngẩng đầu lên, trầm giọng nói:

“Giữa chúng ta, có cái gì tốt nói?”

“Đương nhiên là có, chúng ta bản thân có rất nhiều thứ có thể nói.” Trong không khí tiếng vang cười khẽ một tiếng, sau đó nói: “Nói thí dụ như, ta ngày mai đem nơi này phong ấn, cũng

không có ác ý gì, ta chỉ là không muốn làm cho ta tới nơi này tin tức tiết lộ đi ra ngoài.”

“Thật?” Thanh Ma híp mắt, phát ra trong mắt hai đạo tử sắc tia sáng, hiển lộ trong con ngươi vốn là vẻ nghi hoặc.

“Dĩ nhiên, điểm này người đại khả không cần lòng nghi ngờ, nghĩ muốn đối phó người nhà của người, hoàn toàn có thể thừa dịp người tách ra, sau đó đau hạ sát thủ, người có nên không lòng nghi ngờ thực lực của ta sao?”

Thanh Ma khóe miệng lặng lẽ kéo ra, cũng không có mở miệng phản bác, mà là trầm mặc đi tới.

“Có người ra khỏi đại giới tiền, muốn ta ở người đi vào con đường thượng mai phục, đem người phục giết!” Trong không khí tiếng vang rất an tĩnh, giống như là ở giảng thuật một vô cùng chuyện bình thường.

“Người không cần phải nói có người, người nói thẳng là Thái thượng trưởng lão một ít hệ người tốt.” Thanh Ma quả thật rất mạnh cứng rắn, sắc mặt lạnh như băng trực tiếp đem Thái thượng trưởng lão tên cho điểm ra tới: “Những người đó muốn giết ta, từng không phải là một ngày hai ngày, cũng không phải là một hai người biết, không dám nói cả Ma Tộc cũng rõ ràng chuyện này, nhưng ít ra, sẽ có hơn phân nửa Ma Tộc biết.”

“Tốt, quả thật không hổ là Thanh Ma, người nếu biết chuyện này, như vậy, ta cũng không cùng người dài dòng.” Trong không khí tiếng vang lặng lẽ cười một tiếng, nói: “Ta cùng Ma Hoàng trong lúc, có không tiếng động hiệp nghị, hơn nói chuẩn xác, là một loại ăn ý.

Ma Hoàng là chủ hòa phái, Thái thượng trưởng lão là chủ chiến phái, nhưng này đơn thuốc dân gian, cùng chung hy vọng, cũng là muốn đánh mở phong ấn Ma giới kết giới.

Ta làm vì một người, dưới loại tình huống này lúc, tự nhiên là muốn đứng ở Ma Hoàng bên này, nếu không, kết giới mở ra, đầu tiên tao ương, chỉ sợ sẽ là cùng Ma giới giáp giới vĩnh cửu đất.”

“Thái thượng trưởng lão nếu dám kết hợp người, tự nhất định

là ra khỏi để không cách nào cự tuyệt điều kiện, phản bội bản thân chủng tộc chuyện tình, ta không thể không ra mắt, vô luận là các người loài người, còn là chúng ta Ma Tộc, đều có loại này bại hoại, người lấy cái gì để chứng minh, người không phải là cái loại này bại hoại?” Thanh Ma cũng không có tin Đằng Phi nói, mà là thái độ cường ngạnh đưa ra bản thân chất vấn.

Loại này không thể cho đối phương lưu mặt mũi cách làm, đổi lại người khác, chỉ sợ cũng tự giận, nhưng Đằng Phi chẳng những không có tức giận, ngược lại trên mặt hiện lộ vui vẻ khuôn mặt u sầu, trong lúc bất chợt hiện thân ở Thanh Ma trước người, cười nói: “Ta trong nháy mắt đang lúc có thể giết người một vạn lần, ta cần gì phải cho người chứng minh?” “A!” Thanh Ma một tiếng thét kinh hãi, thân hình về phía sau vội vàng thối lui, mới vừa lui lại mấy bước, nhưng ngay sau đó khiến cho phản ứng đi qua, một tờ nét mặt già nua trưởng đến đỏ bừng, xấu hổ nói: “Cần gì dùng cảnh giới tới ức hiếp? Thực lực mạnh tự rất giỏi sao?” “Dĩ nhiên, này đủ để tỏ rõ, ta không có lừa người, bởi vì lấy cảnh giới của ta, căn bản không có lừa gạt người cần thiết!” Đằng Phi cười nhìn Thanh Ma: “Người cảm thấy thế nào?” Thanh Ma trên mặt âm tình bất định, một hồi lâu, mới không cam lòng gật đầu, không có nói gì.

“Vậy người ngày mai tới tìm ta, rốt cuộc là muốn làm cái gì? Chẳng lẽ chỉ muốn tới nói cho ta biết hạ xuống, Thái thượng trưởng lão thu mua người tới giết ta sao?” Qua một hồi lâu, Thanh Ma mới ngẩng đầu, nhìn bản thân trước mặt Đằng Phi hỏi.

Đằng Phi lắc đầu, cười nói: “Dĩ nhiên không phải như vậy, ta ngày mai, chỉ muốn nói với người hai kiện chuyện, thứ nhất, người đích hôn bệnh của tôn nữ, ta nhưng lấy trị; thứ hai, ta hy vọng người có thể ở đi tìm thuốc dọc đường, phối hợp ta diễn một tuồng kịch.

Ta tin người có đáp ứng, bởi vì trận này hí sau, cả Ma giới, đem chỉ biết còn dư lại người tiếp theo tiếng vang, kia, chính

là Ma Hoàng.”

“Người nói gì?” Thanh Ma đột nhiên trở nên có chút vọng động, nhìn Đổng Phi, vẻ mặt không dám tin hỏi: “Người nói người có thể cứu trị của ta Tiểu Thanh liên? Người, người sẽ không phải là đang gạt ta sao?”

Đổng Phi nhìn Thanh Ma, có chút không biết nên khóc hay cười gạt đầu, trong lòng tự nhủ lão này cố nhiên thông minh, nhưng đã rất lâu phân, thật đúng là toàn cơ bắp a, tình cảm trong lòng của hắn, Ma Hoàng địa vị, xa không bằng bảo bối của hắn cháu gái Thanh Liên.

Nhưng lý tưởng thường cũng không phải như vậy, vì Ma Hoàng, Thanh Ma khác thường có thể xúc động chịu chết, chẳng qua là Thanh Liên bệnh, từng hành hạ hắn quá nhiều năm, thậm chí thành Thanh Ma một khúc mắc, nếu không lấy Thanh Ma đích thiên tư, sợ là đã sớm đánh vỡ đến Thiên Vương thứ chín tiểu bạch thang.

“Ta có lừa gạt người cần thiết sao?” Đổng Phi cười nói: “Bất quá, chuyện này, còn nhu cầu người theo ta cùng nhau diễn hoàn tuồng vui này, ta mới có thể giúp nàng trị lành thân thể của nàng, bằng không, rất dễ dàng bị Thái thượng trưởng lão người bên kia nhìn ra sơ hở, đến lúc đó phân còn muốn tính toán Thái thượng trưởng lão, có thể bị khó khăn.”

“Tốt, chuyện này theo ý người, người nói như thế nào thì là như vậy đi!” Thanh Ma quyết định thật nhanh, trực tiếp quyết nghị tin Đổng Phi.

Loại này ăn ý, là chỉ thuộc về cường giả ở giữa khế ước, giả thiết Đổng Phi thực lực không bằng Thanh Ma, như vậy cho dù hắn nói là sự thật, Thanh Ma cũng sẽ không như thế tùy tiện làm ra quyết nghị.

Đổng Phi thực lực cao hơn Thanh Ma quá nhiều, vô luận là giết Thanh Ma, hay là tiêu diệt hết cả Thanh Ma gia tộc, cũng dễ dàng, vì vậy, Đổng Phi căn bản không có lừa dối Thanh Ma cần thiết!

Đổng Phi lặng lẽ cười một tiếng: “Thanh Ma quả thật ngay thẳng, kia, chuyện này, quyết định như vậy...! Ngát, chương trước ở phi trường viết, ngay cả chương tiết tên cũng làm, thật

đúng là...!Mồ hôi a, mọi người không nhìn số học ra khỏi thành tích tiểu đao sao, ngày hôm qua ở nhà suốt ngủ một ngày, sau đó vừa bị cảm, nam bắc độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày thật hãm hại cha a!

Được rồi, một hồi còn có một chương, hai ngày nữa tranh thủ bắn ra!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 654: Màu Trắng Cự Hổ!

>

Ma giới rất lớn, cũng rất bền chắc.
Bền chắc trình độ, làm cho người ta kinh ngạc, thậm chí là sợ hãi than.

Hơn nữa đối với Đăng Phi loại này từ ngũ vực thế giới chỗ ở cái kia viên Hỗn Thác Tinh một đường kinh nghiệm vĩnh cửu đất chín mươi chín tòa thành người mà nói, Ma giới vững chắc trình độ, để cho hắn nhiều đẹp thịnh vượng.

Thiên Vương cảnh giới đánh nhau, đối với cái thế giới này, quả thực không có quá lớn tổn thương, nhất là cái này thần kỳ thế giới, tự lành mới có thể mạnh đến nỗi làm cho người ta ngây người như phỗng!

Hai Thiên Vương cảnh giới cái thế cường giả một cuộc ác chiến sau lưu lại tảng lớn phế tích, không cần mấy năm, sẽ khôi phục như thường, thậm chí rất đẹp xem ra đánh nhau trôi qua dấu vết.

Nếu không phải lưu lại ở trong không khí Thiên Vương pháp tắc mảnh nhỏ còn không có biến mất rụng, thật sẽ cho người cho là những chỗ này từ xưa đến nay tự là như thế đây.

Đăng Phi có thể cảm giác được rất xa, mấy trăm vạn dặm ở ngoài, có hai Thiên Vương sáu bảy trọng thiên người không ngừng ở tiểu tâm dực dực đi theo hắn.

Đó là Thái thượng trường lão nhân.

Đối với kia hai cái đuôi, Đăng Phi lại không thấy hứng thú đưa

bọn họ bỏ rơi, cũng không có hứng thú đi Phát hiện bọn họ.

Thanh Ma thân hình, giống như là một đạo lưu quang, nhanh đến bất khả tư nghị.

Mới vừa còn đang một cái ngọn núi, trong chớp mắt sẽ ra hôm nay mấy vạn dặm ở ngoài một tòa khác trên núi.

Đăng Phi không nhanh không chậm đi theo Thanh Ma, cũng không có vội vã động thủ, bởi vì tuồng vui này, còn thiếu giảm rất nhiều người tham dự, chỉ là kia hai Thiên Vương sáu bảy trọng thiên Đại Ma, còn chưa đủ!

Ừng ừng!

Đang lúc này, mấy mươi vạn dặm ở ngoài một mảnh núi lớn trong, trong giây lát truyền ra một trận đình tai nhức óc tiếng oanh minh.

Thương Khung phảng phất tựa như cũng bị chấn đắc muốn sụp xuống đi tới, dưới chân cả vùng đất mãnh liệt run rẩy, kinh ra các loại loài chim bay loài chim bay đều biết, tất cả đều thất kinh chung quanh chạy tứ tán.

Một đầu mấy vạn trượng dài màu trắng Cự Hổ, lưng mọc hai cánh, giương cánh ngất trời, giống như một mảnh khổng lồ mây trắng, che khuất bầu trời, phát ra tức giận chí cực tiếng gầm gừ.

Miệng phun tiếng người: “Thanh Ma, năm trăm năm trước, ngươi tới cầu lấy hổ cốt, ta niệm tình ngươi vì cứu thân nhân.

Không có đền bù dâng lên, ngươi lúc ấy đã nói, sẽ không đi tới tìm ta khó khăn, là một gì năm trăm năm sau, vừa ra hôm nay nơi này?”

“Thật xin lỗi, ta muốn cứu thân nhân của ta, bọn họ đối với ta mà nói.

Cao hơn hết thảy!” Thanh Ma trên mặt, mang theo vài phần áy náy, nhìn màu trắng Cự Hổ nói: “Lần nữa tìm được ngươi, mặc dù để cho ta rất ý không tốt, hơn nữa chiếm được danh

dự, nhưng ta không hối hận, nếu là người không phục, chúng ta đại khả đánh quá một cuộc.

Giả thiết có thể bị người chém giết, ta khác thường không hối hận!”

“Người.

.

.” Màu trắng Cự Hồ phát ra một tiếng tức giận gầm thét, gầm thét tiếng vang như hồng chung đại lũ.

Vang dội thiên địa trong lúc: “Thanh Ma, người không biết xấu hổ lão già kia, ta nếu là có thể giết người, còn có thể lưu người đến ngày mai sao?”

“Hắc, vậy thì xin lỗi rồi, người không tự động dâng lên người hồ cốt, như vậy, lão phu tự mình tới lấy tốt lắm!” Vừa nói, Thanh Ma giơ tay lên chính là một chưởng.

Một chưởng này, bao hàm hùng tráng đại đạo pháp tắc khí lực.

Đánh cho trong thiên địa phong vân biến sắc, giang hà đảo lưu, sơn băng địa liệt!

Màu trắng Cự Hồ kia thân thể cao lớn, nhất thời giống như là một con bị đánh bay bao cát bình thường, ở trên bầu trời vượt qua bay ra ngoài, đồng thời phun ra đại lượng máu tươi.

Trên người xương không biết bị một chưởng này đánh nát bao nhiêu cái!

“Rống!”

Màu trắng Cự Hồ gầm thét: “Thanh Ma, nếu không thời cơ, ta nhất định phải đem người nuốt! Biến thành của ta phân và nước tiểu kéo ra!”

“Người không có cái kia thời cơ!” Từng vạch mặt, Thanh Ma vẻ mặt lạnh lùng vừa nói.

Màu trắng Cự Hồ không cam lòng dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, phát ra đáng sợ cơn lốc hướng Thanh Ma tịch quyển đi, những thứ này cơn lốc xa so sánh với thiên nhiên tạo thành cái kia chút ít cơn lốc mạnh không biết gấp bao nhiêu lần,

trong đó bao hàm đại lượng phong thuộc tính pháp tắc lực, muốn từ căn bản thượng, đem Thanh Ma thân thể cho thổi tan rụn.

Cho dù là Thanh Ma, đôi bạch sắc Cự Hồ này liều mạng cử động, cũng muốn tạm lánh phong mang, không dám trực diện loại này con lóc.

Phía dưới núi lớn bị cả tòa cả tòa cuộn cuộn nổi lên, nhẹ như không có gì bình thường bay lên không trung, trong thiên địa một mảnh hỗn loạn, cát bay đá chạy, Thương Khung khom lưng, cả vùng đất run rẩy, giang hà đảo lư, hồ khô khóc.

Xung quanh trăm vạn dặm thiên nhiên, bị phá hư được không được bộ dáng!

“Hồ cốt lấy ra!” Thanh Ma thân hình điện thiểm, tránh ra màu trắng Cự Hồ con lóc tập kích, lại một lần nữa xông về màu trắng Cự Hồ khổng lồ thân thể, đưa tay ra, phải bắt hướng màu trắng Cự Hồ vai.

Hắn là muốn trực tiếp phế bỏ màu trắng Cự Hồ là không Đoạn căng tay!

Ông!

Một tiếng lạng lẽ vù vù tiếng vang, chột vang lên, hỗn loạn ở màu trắng Cự Hồ tiếng gầm gừ cùng Thanh Ma tiếng gầm gừ cùng với các loại công kích tiếng vang trong, nhỏ đến có thể làm cho người trực tiếp sơ hốt rụn.

Nhưng tùy theo mà đến một đạo sát khí, nhưng trực tiếp đem Thương Khung cũng chém làm hai nửa, phong ấn cả Ma giới, đều biết Đại Ma muốn phá vỡ cái kia đạo phong ấn thượng, cũng xuất hiện một đạo sâu không lường được khổng lồ vết rách!

Sát khí vừa nhanh vừa vội vừa ngoan!

Hơn nữa làm cho người ta căn bản không có bất kỳ phòng bị có thể nói, cho dù là Thanh Ma như vậy cái thể đại năng, tất cả cũng không có thể phòng bị đi qua.

Bá!

Sát khí nhập vào cơ thể mà qua, Thanh Ma kia chụp vào màu trắng Cự Hồ đích tay chưởng, mạnh mẽ dừng lại ở nơi đâu, đầu ngón tay khoảng cách màu trắng Cự Hồ vai, còn kém không tới một trượng.

Loại này khoảng cách, đối với Thiên Vương cảnh giới đại năng mà nói, cái vốn cũng không phải là khoảng cách! Thanh Ma thân thể, trong lúc bất chợt bắn tán loạn ra đều biết nói chói mắt bạch sắc quang mang, những thứ này tia sáng trong, tràn đầy một loại tiêu diệt tính sát ý, bạo ngược đến chỉ còn lại có đơn thuần sát cơ, trừ lần đó ra, không có bất kỳ ý niệm!

Đây là một loại thuần túy về đến nhà, chỉ thuộc về tàn sát pháp tắc khí lực!

Nhìn thấy Đằng Phi xuất thủ cái kia hai Thiên Vương năm sáu trọng cảnh giới Đại Ma quả thực ngốc rùng ở nơi đâu, kia một đạo sát khí mặc dù chém về phía chính là Thanh Ma, nhưng bọn hắn nhưng có loại chém về phía bản thân bọn họ cảm giác!

Toàn thân lạnh như băng, trái tim trong khoảnh khắc đó, cũng bỏ dờ nhảy lên.

Thậm chí hoàn toàn đánh mất suy tư mới có thể!

“Này.

.

.

Đây chính là cái nhân loại này thực lực chân chính sao?” Hai Thiên Vương năm sáu trọng cảnh giới Đại Ma lẫn liếc nhau một cái, từ đối phương trong mắt, bọn họ chỉ nhìn thấy sợ hãi, trừ lần đó ra, không có vật khác.

“Người nào.

.

.

Giết ta?” Thanh Ma khó khăn quay đầu trở lại, một đôi nhận được thần thái ánh mắt, nhìn phương xa vũ trụ Hư Không, an tĩnh tiếng vang trung, mang theo vài phần không cam lòng.

Sau đó, Thanh Ma thân thể, cuối cùng tan rã, giống như là một cái nhà chiếm được căn cơ đại lâu, bất kể cao bao nhiêu, nhưng cũng khó khăn trốn lật úp vận mệnh.

Thanh Ma thân thể, hóa thành điểm một cái quang mưa, không ngừng lưu thất ở trong thiên địa, nơi này tràn ngập đại lượng cậ mạnh đại đạo pháp tắc mảnh nhỏ.

Vốn là chờ tử vong màu trắng Cự Hồ, còn lại là phảng phất nằm mơ bình thường, cho tới bây giờ cũng chưa có lấy lại tinh thần.

Nó mặc dù nhỏ yếu, mặc dù hung hãn, nhưng nó nhưng căn bản không phải Thanh Ma đối thủ, chỉ bất quá từ ma thú bản tính, khiến nó không cam lòng tùy ý đối phương vô độ đòi hỏi, mới ra tay phản kích.

Nhưng phản kích kết quả, màu trắng Cự Hồ lòng dạ biết rõ: lần này, chẳng những muốn cho người lấy đi hồ cốt, ngay cả da hồ, máu huyết thậm chí.

.

.

Thậm chí roi cộp.

.

.

Cũng sẽ trở thành địch nhân chiến lợi phẩm.

Nhưng ma thú trong đích Vương giả tôn nghiêm, lại làm cho nó phải kiên trì cũng muốn chiến dịch.

Người nào từng dự đoán, mới vừa còn không ai bì nổi một pho tượng Đại Ma, trong chớp mắt, đã bị người một đao sát khí cho trực tiếp bỏ, sau đó hôm nay lại trực tiếp hóa nói!

Các loại nói cùng pháp mảnh nhỏ, ở trong thiên địa bay múa, sau đó nhanh chóng biến mất, như vậy thời cơ, đừng nói thiên tái, coi như là vạn năm, trăm vạn năm cũng khó gặp a!

Màu trắng Cự Hồ phảng phất điên rồi bình thường, cuối cùng điên cuồng hấp thu lên trong thiên địa pháp tắc mảnh nhỏ, phía trước mấy mươi vạn dặm ở ngoài cái kia hai năm sáu trọng cảnh giới Thiên Vương, còn lại là vừa khiếp sợ vừa trông mà thèm nhìn một màn này.

Giả thiết không phải là kiêng kỵ đạo kia lẳng lẳng đứng ở hư không thân ảnh, bọn họ giờ phút này sớm từng không nhận được chỗ xung yếu đi xuống phân một chén canh, hai người tàn bạo nhìn đầu kia màu trắng Cự Hồ, cũng ở trong lòng tính toán, chờ Đẳng bay đi trước mặt, bọn họ nhất định phải rồi trở về nơi này, đem này đầu màu trắng Cự Hồ làm thịt, sau đó đem những thứ kia pháp tắc mảnh nhỏ làm của riêng.

Hai người lẫn liếc nhau một cái, trên mặt đồng thời hiện lộ vẻ cười gian, ngầm hiểu lẫn nhau.

Màu trắng Cự Hồ điên cuồng đem trên bầu trời tràn ngập hơn phân nửa pháp tắc mảnh nhỏ nuốt chửng sau, mới đột nhiên nhớ tới cứu nó một mạng ân nhân, không khỏi vô cùng xấu hổ dùng đại móng vuốt nhúc nhủ đầu, thân hình nhanh chóng gia tăng, bởi vì đôi mắt này ân nhân, dùng thân thể cao lớn là một loại không lễ phép cách làm.

Màu trắng Cự Hồ cũng không có hóa thành hình người, mà là gia tăng thành dài hai thước ngắn đích một đầu màu trắng con cạp, rồi đi Đẳng Phi trước mặt, thấp xuống nó cao ngạo đỉnh đầu, nói: “Đa tạ ân cứu mạng!”

Đẳng Phi cười cười, chỉ vào trên bầu trời tràn ngập pháp tắc mảnh nhỏ: “Người hay là trước đem những này cũng thu dấu lại cảm ơn ta sao.”

Màu trắng con cạp nghe thân thể lặng lẽ run lên, nó cho là ân nhân sinh khí, vội vàng lắc đầu: “Không được, những thứ này

ân nhân đem đi đi, ta từng hấp thụ đủ nhiều pháp tắc mảnh nhỏ, từng rất xấu hổ, nếu không phải ân nhân ngài, ta hôm nay từng thành một đầu chết hổ.”

Đăng Phi cười nói: “Để thu người cứ yên tâm thu, ta sẽ cho bình thường kiến thức sao?”

Màu trắng con cạp lúc này mới hân hoan, nó rất rõ ràng, ân nhân không cần thiết trên bản thân, cho nên lần nữa đánh về phía sắp lưu thất ở trong thiên địa pháp tắc mảnh nhỏ.

Trên bầu trời, chỉ thấy một đạo bạch sắc cái bóng không ngừng họa xuất từng đạo màu trắng cầu vòng, đồng thời kèm theo khoái trá Hồ Khiếu.

Làm cuối cùng một mảnh pháp tắc mảnh nhỏ bị màu trắng con cạp nuốt chửng sau, một đôi mắt hổ trung, đã là trở nên rạng rỡ sinh huy, cùng lúc trước xảy ra bàng biến hóa lớn, giờ phút này màu trắng Cự Hổ, từng ở vào đánh vỡ dọc theo!

Đăng Phi nhìn màu trắng con cạp nói: “Chuyện xấu làm đến cùng, ta vì người hộ pháp, người tự nơi này đánh vỡ tốt lắm.”

Màu trắng con cạp vẻ mặt cảm kích nhìn Đăng Phi, đột nhiên đi tới Đăng Phi trước mặt, cúi đầu, ở Đăng Phi trên đùi lặng lẽ cạp xát hai cái, sau đó nói: “Giả thiết ngài không chán vứt bỏ, chờ ta đánh vỡ sau, liền làm ngài tọa kỵ sao!”

Đăng Phi gật đầu, không có cự tuyệt, lý tưởng thượng, hẳn cũng đang có ý đó, này đầu màu trắng Cự Hổ, một thân thực lực từng đạt tới Thiên Vương đệ ngũ trọng đỉnh cảnh giới, một khi đánh vỡ, tự sẽ thành công đứng ở Thiên Vương thứ sáu tiêu trên bậc thang, như vậy một nhược tiêu giúp đỡ, vô luận bất luận kẻ nào cũng sẽ không bỏ qua.

Chớ nói chi là, nó còn tự nguyện trở thành bản thân tọa kỵ.

Giả thiết không là do ở bản thân cứu nó một mạng, có khiến nó hấp thụ nhiều như vậy pháp tắc mảnh nhỏ, chỉ sợ cũng coi như là Đại Ma Vương, cũng đừng nghĩ bắt buộc như vậy một cái thể đại năng cấp bậc chính là ma thú hạ mình trở thành tọa kỵ của hắn!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 655: Tính Toán!

>

Sau đó, màu trắng con cộp bay thấp mặt đất, cuối cùng trực tiếp bế quan tu luyện.

Đằng Phi cũng từ trên bầu trời giảm xuống, khóe mắt dư quang nhìn lướt qua mấy mươi vạn dặm ở ngoài đích thiên tế, trong lòng cười lạnh: các người còn tại đằng kia chờ cái gì? Chẳng lẽ cũng muốn tới phân một chén canh, hấp thực một chút pháp tắc mảnh nhỏ sao?

Không biết kia trong lòng hai người đánh chú ý, cũng là chờ hấn đi, chém giết màu trắng Cự Hổ, sau đó lại phân mà thực chi!

Hôm nay Đằng Phi căn bản không có đi, tựu ở, hai người kia tự nhiên hiểu bọn họ hôm nay từng không có thời cơ, cho nên, cũng không lâu lắm, bọn họ tựu lặng lẽ biến mất ở trong không khí.

Đằng Phi hai mắt như điện, nhìn về phía hai người kia vốn là ản thân đích thiên tế, khóe miệng nổi lên vẻ cười lạnh.

Hai người kia tự cho là giấu rất khá, trên người thậm chí riêng của mình cũng mang theo che đậy hơi thở bảo vật, tự nhiên cho là vạn vô nhất thất, chỉ sợ Đằng Phi một thân thực lực, đạt tới Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới, cũng không có thể đủ sẽ phát hiện hành tích của bọn hấn.

Nhưng lại Đằng Phi trên người, có một càng thêm biến thái Hắc Kiếm, người này năm đó tung hoành lạnh như băng vũ trụ đều biết năm, sớm từng nắm giữ các loại đại vũ trụ pháp tắc, bọn họ loại này ản núp thuật đối với người bình thường có lẽ có hiệu, nhưng ở Hắc Kiếm trước mặt trước, cũng là giới giang được vô cùng buồn cười.

Đằng Phi mới vừa lên đường không bao lâu, Hắc Kiếm liền ở Đằng Phi trong đầu cười lạnh: “Có hai đồ không biết sống chết cùng ở phía trước, có muốn hay không giết bọn họ?”

Hắc Kiếm sát ý mười phần, kể từ khi trên người Sát giải trừ rụng sau, tiến cảnh lại càng tiến triển cực nhanh, hôm nay nó từ thực lực mặt thượng, cũng không so sánh với Đằng Phi mạnh ra quá nhiều, cũng không có tiến vào đến Đại Thiên Vương phạm vi, nhưng ở cảnh giới thượng, nhưng muốn xa xa ra ngoài Đằng Phi, đang bởi vì nó đối với đại vũ trụ pháp tắc nắm trong tay, là Đằng Phi không cách nào bằng được.

“Giết bọn hắn? Không, tựu để cho bọn họ đi theo sao.” Đằng Phi trong lòng cũng không có vì thế cảm thấy kinh ngạc, Ma Tộc Thái thượng trưởng lão không thể đối với hắn quá mức yên tâm, phái người theo dõi, căn bản là như đã đoán trước chuyện tình.

Hai người kia đi xa sau, Đằng Phi vung tay lên.

Một đạo thân ảnh, trong lúc bất chợt ra hôm nay Đằng Phi trước mắt, giả thiết kia hai theo dõi Đằng Phi Thiên Vương còn đang, nhất định sẽ kinh ngạc nói con người cũng rụng đi tới.

Bởi vì vị này không phải là người khác.

Đang là bọn hắn tận mắt nhìn thấy bị Đằng Phi một đạo sát khí cho chém rụng, pháp tắc mảnh nhỏ khắp hư không Thanh Ma! Trừ lần đó ra, Lão Long, Long Nhất cùng Long Ngũ đám người, tất cả cũng bị Đằng Phi phóng ra.

Thanh Ma sau khi đi ra, thần sắc biến ảo không chừng, tựa như kinh ngạc tựa như cảm thán, đến cuối cùng.

Tất cả đều hóa thành đối với Đằng Phi thật sâu bội phục.

Hướng về phía Đằng Phi sâu thi lễ, sau đó thở dài nói: “Lão phu làm một pho tượng Đại Ma, thường ngày dăm bị Ma giới

vạn chúng kính ngưỡng, mặc dù không ngừng không dám dơ dáng dấp hình, nhưng trong lòng bao nhiêu có chút đắc ý, cảm thấy bản thân ở Ma giới cũng coi như nhân vật số một.

Ngày mai nhìn thấy Đẳng công tử đích cổ tay, mới biết thiên ngoại hữu thiên, Thanh Ma đi qua.

Thật giống như ngồi giếng Quan Thiên, kiến thức nông cạn a!” Lão Long cùng Long Nhất Long Ngũ phụ tử ba người, từng từ Thanh Ma trong miệng biết rồi chuyện chân tướng.

Nhưng giờ phút này như cũ không hiểu ra sao.

Bởi vì bọn họ cũng không biết, Đẳng Phi cuối cùng dùng phương pháp gì, có thể đem cả hiện trường làm được như thế chân thật, nếu không phải Thanh Ma sống sờ sờ đứng ở chỗ này, bọn họ cũng sẽ cho là Thanh Ma đã chết.

Đẳng Phi lặng lẽ cười cười, nói: “Đây cũng không phải là cổ tay của ta, cho nên Thanh Ma ngươi cũng không cần bội phục ta, về phần phát huy ra này cổ tay là ai, tin trước mặt, ngươi sẽ biết.”

Thanh Ma chỉ làm Đẳng Phi khiêm tốn.

Cũng không tin.

Nhưng lý tưởng thượng Đẳng Phi nói đích xác là lời thật, loại này cổ tay, trừ Hắc Kiếm cái này nắm giữ đại vũ trụ pháp tắc người ở ngoài, còn có ai có thể phát huy ra tới ?

Một đạo sát khí, xúc quá Thanh Ma bên người, thuận thế đem Thanh Ma hút vào Hắc Kiếm ngoại bộ thể giới trong.

Sau đó mẫu ra đại lượng Thanh Ma độc hữu chính là pháp tắc mảnh nhỏ, tràn ngập trên không trung, nhìn qua, tựa như một cái thể đại năng bị trong nháy mắt đánh phát giống nhau.

Căn bản sẽ không có người nghĩ đến, kết quả cánh có là như thể ngoài người ta dự liệu.

Cho nên nói, tận mắt nhìn thấy chuyện tình, thường thường cũng chưa chắc tợ là chân thật.

“Cái gì? Các người nói là sự thật? Các người thật tận mắt nhìn thấy, Thanh Ma bị trong nháy mắt đánh phát, sau đó các loại thuộc về hấn pháp tắc mảnh nhỏ, tuôn ra bên ngoài cơ thể, đầy trời khắp nơi cũng là?” Ma Tộc Thái thượng trưởng lão nhìn đứng ở bản thân trước mặt hai pho tượng Đại Ma, trên mặt kinh ngạc cùng vọng động quả thực không thể từ ức, ở trong phòng đi tới đi lui, không ngừng hướng hai pho tượng Đại Ma xác định.

Ở bên ngoài cũng là một Ma dưới, hàng tỉ Ma trên hai pho tượng Đại Ma, ở Thái thượng trưởng lão trước mặt, nhưng linh xảo được phẳng phát hai tiểu Ma bình thường, gạt đầu lia lịa.

Kia một người trong thờ dài nói nói: “Chỉ tiếc hận kia Đằng Phi nhìn đáng đáp tựa hồ đem đầu kia màu trắng Cự Hổ thu làm sủng vật, cũng không có đệ nhất thời gian tách ra, nếu không, chúng ta còn muốn có thể kiểm điểm tiện nghi, hút lấy một chút pháp tắc mảnh nhỏ đây.”

“Ha ha, các người chính mắt nghiệm chứng chuyện này, tự từng là một cái công lớn, không có hấp thu đến những thứ kia pháp tắc mảnh nhỏ không sao, chờ bốn tôn chém giết Đại Ma Vương, trở thành Ma Hoàng sau, Đại Ma Vương một ít hệ cường giả trên người pháp tắc khí lực, các người muốn như thế nào hấp thu tự như thế nào hấp thu!” Thái thượng trưởng lão vẻ mặt vọng động nói.

Đổi lại thường ngày, hấn sẽ không nói ra nói như vậy, nhưng nhiều năm trong lòng chi hoạn trong giây lát bị trừ đi, cái loại này vui sướng, thật sự là khó có thể nói hết.

Thái thượng trưởng lão khoát khoát tay, dừng lại hai yếu đạo tạ ơn thuộc hạ, căn răng nói: “Kia Đằng Phi, là lớn hơn nữa

mỗi họa, người này dùng tốt lắm, là chúng ta trong tay một thanh lưỡi dao sắc bén, nhưng nếu là dùng không tốt, thì rất có thể tổn thương đến chúng ta bản thân! Cho nên, thiết yếu phải nhanh một chút đưa cho dùng phế bỏ, tuyệt không có thể đem điều này mỗi họa, di lưu đến cuối cùng.

Được nghĩ chút biện pháp gì, để cho hắn cùng Đại Ma Vương trực tiếp nổi lên xung đột cho phải!”

Hai pho tượng nhìn tận mắt Đằng Phi “Giết chết” ; Thanh Ma Đại Ma liếc mắt nhìn nhau, đồng thời gật đầu, kia một đạo sát khí chân thật là quá sắc bén, ở hai người bọn họ xem ra, coi như là Thái thượng trưởng lão, cũng chưa chắc có thể phát huy ra như vậy bén nhọn công kích, chẳng qua là lời như thế bọn họ đánh chết cũng sẽ không cùng Thái thượng trưởng lão nói chính là.

Nhưng đối với Thái thượng trưởng lão đối với Đằng Phi đánh giá, hai pho tượng Đại Ma cũng là phi thường nhận đồng.

Trong đó một pho tượng Đại Ma trầm ngâm một chút, nói: “Đều nói Thanh Y công chúa rất có thể là coi trọng hắn, mà hắn mặc dù hết sức phủ nhận thích Thanh Y công chúa, nhưng từ hắn đối với Na Phách điện hạ xuất thủ đến xem, hắn có lẽ.

.

.

Cũng thì thích Thanh Y công chúa.”

Người còn lại Đại Ma gật đầu: “Không sai, ngày đó sáng sớm, giả thiết chủ thượng không có kịp thời xuất thủ, đem Na Phách điện hạ đánh cho thành trọng thương, sợ rằng Na Phách điện hạ từng chết ở trong tay của hắn , hắn người bị lừa gạt lúc tràn ngập ra tới cái loại này sát ý, cũng không phải giả.”

Thái thượng trưởng lão gật đầu, nói: “Các người nói, cũng là trong lòng ta nghĩ, cái nhân loại này, đối với Thanh Y công chúa, tuyệt không phải vô tình, hơn nữa Thanh Y vì hắn, quả thực cùng Đại Ma Vương trở mặt, gần đây một đoạn thời gian, lại càng tránh khỏi cùng Đại Ma Vương gặp mặt, một người ngụ cư ở Anh Hoa Hồ bờ hành cung dậm.

Như thế xem ra, hai người bọn họ trong lúc, tất nhiên tồn tại một chút tình cảm, giả thiết cái này lúc, có một pho tượng cường lực niên kỉ thanh Đại Ma, trong lúc bất chợt cầu hôn Thanh Y công chúa, sau đó, Đại Ma Vương còn hết lần này tới lần khác đáp ứng, các người nói, cái kia Đằng Phi, sẽ có như thế nào phản ứng?”

“Giả thiết là như vậy, trừ phi cái kia Đằng Phi không là một giống đực, nếu không, vô luận là loài người, hay là Ma Tộc, đều không thể dễ dàng tha thứ loại chuyện này, cho dù không cùng Đại Ma Vương trực tiếp chống lại, ít nhất cũng phải đem Thanh Y công chúa cướp đi!” Một pho tượng Đại Ma vô cùng nhất định nói.

“Không sai, từ kia Đằng Phi phong cách hành sự đi xuống nhìn, chống lại Đại Ma Vương có thể tính hơn lớn hơn một chút, nhưng có lẽ suy tư đến Thanh Y công chúa cảm thụ, cũng có thể trực tiếp mang đi Thanh Y công chúa, vô luận là cái loại này kết quả, đối với chúng ta mà nói, cũng không có bất kỳ chỗ xấu.” Người còn lại Đại Ma nói.

Thái thượng trưởng lão lắc đầu, nói: “Không được, còn chưa đủ, này còn chưa đủ! Không thể để cho hắc an toàn mang đi Thanh Y công chúa, tất cần để cho hắc cùng Đại Ma Vương chống lại, trận chiến này, cũng không phải hắc, cũng cũng không phải Đại Ma Vương, thiết yếu muốn chiến! Đến lúc đó phân, vô luận đơn thuốc dân gian ai thua ai thắng, cuối cùng người thắng, chỉ có thể đủ là chúng ta, cũng phải là chúng ta!” Thái thượng trưởng lão xem ra anh tuấn trẻ tuổi trên mặt, hiển lộ vẻ vẻ dữ tợn, tiếng vang đều có chút biến hình.

Hai pho tượng Đại Ma liếc mắt nhìn nhau, đều từ đối phương trong mắt thấy một ít bồi thần sắc lo lắng, bọn họ đợi chờ muôn đời kỳ ngộ, rốt cục muốn tới phút cuối cùng sao? Một khi lật đổ Đại Ma Vương, cả Ma giới, đã thành vì thiên hạ của bọn hắc!

Đến lúc đó phân, hai người bọn họ pho tượng Đại Ma, đã trở thành Ma giới tân hoàng hướng khai quốc người có công lớn! Cái loại này vinh quang, cái loại này chiến công, chỉ cần nghĩ

tới, sẽ cả người nhiệt huyết sôi trào!

Đằng Phi ở trở lại trên đường, chợt nghe được một tin tức, Đại Ma Vương đau lòng nhất nữ nhi Thanh Y công chúa, đem gả cho Ma Tộc thứ hai cao thủ trẻ tuổi Bát Đà, mà Bát Đà chỗ ở gia tộc, chính là Đại Ma Vương Tọa trước quyền lợi mạnh nhất, cũng là trung thành nhất một gia tộc!

Không ngừng tới nay, gần so với Na Phách kém một đường Bát Đà, cũng rất thích Thanh Y công chúa, nhưng bị Na Phách hào quang che dấu, không cách nào tách ra thuộc về bản thân của hắn phong mang, mà nay Na Phách bị đánh thành trọng thương, Bát Đà tự nhiên cũng là dần dần đứng ở vốn là thuộc về Na Phách hào quang, trở thành Ma giới trẻ tuổi trong đích người mạnh nhất!

Tràng hôn sự này, thoát nhìn rất đột nhiên, nhưng kì thực nếu không.

Làm Ma Hoàng Đại Ma Vương sớm đã có toan tính trải qua đám hỏi, tới lung lạc Bát Đà chỗ ở gia tộc, đem hai gia tộc vận mệnh, vững vàng cột vào cùng nhau, chẳng qua là Thái thượng trưởng lão từ đó cản trở, cộng thêm Na Phách hào quang quá mức kịch liệt, mới không ngừng không có thể như nguyện, hôm nay Na Phách trọng thương, Thái thượng trưởng lão cũng không ngăn trở, Bát Đà gia tộc vừa tức thời nói lên muốn đám hỏi năn nỉ, thân là Ma Hoàng Đại Ma Vương tự nhiên không thể rét lạnh trung thành nhất thuộc hạ tâm, tại chỗ liền đáp ứng đi tới.

Thật ra thì là tối trọng yếu, hay là Đằng Phi, này người trẻ tuổi đích nhân loại, để cho Đại Ma Vương vô cùng kiêng kỵ, không biết nội tình Thanh Y, bởi vì Đằng Phi nguyên nhân, cùng hắn cái này phụ thân quả thực náo bài, sau lại mặc dù biết chân tướng, nhưng như cũ ngụ cư ở Anh Hoa Hồ bờ không chịu trở lại.

Loại này cử động, từng tỏ rõ một ít thành tích, để cho Đại Ma Vương không thể không phòng.

Định ra đám hỏi chuyện tình sau, Đại Ma Vương đệ nhất thời gian, đem điều này tin tức phân bộ đi ra ngoài, làm Đổng Phi nghe cái này tin tức sau, đầu tiên là sửng sốt, nhưng ngay sau đó tựa hồ hiểu một điểm gì đó, cười khò, đối được thông khí Thanh Ma nói: “Ma Hoàng đối với ta, hay là đề phòng, hẳn sợ nữ nhi của hắn gả cho một người, lý tưởng thượng, ta đối với Thanh Y căn bản không có bất kỳ ý nghĩ.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 656: Ngộ!

>

Thanh Ma bất trí khả phủ uống một hớp rượu, sau đó nhàn nhạt nói: “Ta tin lời của ngươi, ta nghĩ coi như là Đại Ma Vương, cũng là tin lời của ngươi, nhưng Thanh Y công chúa, nhưng chưa chắc cho giống nhau ý nghĩ.”

“Ngươi nói Thanh Y yêu thích ta? Như thế nào có thể?” Đằng Phi lặng lẽ cười một tiếng, sau đó nói: “Nàng là cao cao tại thượng Ma Tộc công chúa, ta là loài người, chúng ta gặp mặt mấy lần, tổng cộng không cao hơn mười lần, chung đụng thời gian ít đến có thể sơ hốt, giữa chúng ta, không thể.”

Thanh Ma thở dài một tiếng, không có phản bác Đằng Phi, chỉ nói là nói: “Đây là ngươi của người trẻ tuổi chuyện giữa, ta từng rất già, không có quá nhiều ý nghĩ, chỉ hy vọng có thể đem Thái thượng trưởng lão cái này mới họa diệt trừ.”

“Thái thượng trưởng lão? Lần này hắc hắc phải chết không thể nghi ngờ.” Đằng Phi thần nhiên nói: “Lần này dám hỏi, tất nhiên là hắc chuẩn bị ra tới âm mưu, đã nghĩ muốn ta cùng Đại Ma Vương liều cái ngươi chết ta sống, Thanh Ma, ngươi có tin hay không, hắc nhất định từng chuẩn bị trên nước, đến lúc đó phân, ta liền coi là không muốn cùng Đại Ma Vương liều mạng cũng không được.

Hắc nhất định sẽ đem chuyện này, bay lên đến cả Ma giới trên thể diện đi, khiến cho Đại Ma Vương đối với ta xuất thủ.

Cho nên, đang bởi vì Đại Ma Vương đối với ta có đề phòng, này nhìn như hướng dẫn theo đà phát triển một bước, kì thực là một bước nước cờ dở!”

Thanh Ma cười khổ một cái, nói: “Như ta là Đại Ma Vương, lường được cũng có thể như vậy lựa chọn, dù sao Bát Đà làm Ma giới trẻ tuổi trong đích ưu tú trẻ tuổi Đại Ma, cùng Thanh Y dám hỏi chỉ cần chỗ ích lợi mà không có bất kỳ chỗ xấu,

Đại Ma Vương vừa có thể lung lạc ở một trung thực thuộc hạ toàn cả gia tộc, lại có thể để cho bản thân nữ nhi gả cho một Ma Tộc, giữ vững huyết thống tinh khiết.

Cho nên, cho dù đó là một bẫy rập, Đại Ma Vương cũng thiết yếu muốn chui đi ra.”

Đăng Phi than nhẹ một tiếng, sau đó nói: “Như thế nào lựa chọn, là Đại Ma Vương hấn quyền lợi, bất quá, sau khi sự tình lần này, ta có thể sẽ phải tách ra nơi này.

Trở lại thế giới của ta trung đi.”

“Cái gì? Người muốn đi?” Thanh Ma đầu tiên là sửng sốt, nhưng ngay sau đó nhìn Đăng Phi, vẻ mặt giật mình: “Người có thể tách ra Ma giới?”

Đăng Phi lặng lẽ gật đầu, hấn không có lừa dối Thanh Ma tính toán.

Cái này Đại Ma có thể vì đời sau mỗi cái năm trăm năm đi ra ngoài hái thuốc, không hãi sợ gian khổ, không chối từ vất vả cực nhọc, đáng giá hấn kính ngưỡng.

“Phá vỡ kết giới này, ta không thể ra sức, nhưng muốn từ nơi này đi ra ngoài, ta còn là làm được.” Đăng Phi vô cùng an tĩnh nói.

Lúc trước hấn vận dụng Hắc Kiếm.

Chém ra kia đạo sát khí lúc, tự từng biết, Ma giới này đạo phong ấn mặc dù vô cùng nhỏ yếu, nhưng Hắc Kiếm tương đối có thể đem mở ra.

Đối với Đăng Phi loại cảnh giới này cường giả mà nói, chỉ sợ chỉ cần đầu tóc ti một phần ngàn lớn như vậy một đạo khe hở, cũng đầy đủ hấn thông dong tách ra.

Đối với hôm nay thế giới loài người mà nói, Ma giới cứ như vậy phong ấn, nhưng thật ra là một chuyện xấu.

Bởi vì cho dù Thái thượng trưởng lão này một hệ bị đánh ngã,

nhưng chủ chiến tiếng vang, nhưng vĩnh viễn cũng sẽ không bỏ dở.

Có đã tâm Ma Tộc, sớm muộn gì còn sẽ xuất hiện, đến lúc đó, không có phong ấn Ma giới, tự phảng phát lấy ra khỏi lồng hấp Mạnh Hổ, hiện nay thế giới loài người, căn bản không cách nào ngăn cản Ma giới phòng ngự.

“Thực lực của ngươi, quả thật là ta đã thấy người mạnh nhất, cho dù là Đại Ma Vương, cũng không có loại người như ngươi mới có thể.” Ma Tộc đối với cường giả cũng có tự nhiên kính sợ.

Cho dù là Thanh Ma, cũng không có thể ngoại lệ.

“Bát Đà muốn kết hôn Ma Hoàng đệ hạ nữ nhi nữa!”

“Thanh Y công chúa nên gả cho ta Ma Tộc anh hùng!”

“Chỉ tiếc hận Na Phách, vốn là vô thời cơ hái đi Ma Tộc sáng nhất minh châu, hẳn là Na Phách a!”

“Na Phách mạnh tuy mạnh, nhưng phong mang quá mức bại lộ, quá mới vừa dễ dàng gãy.

Đây là không thể bàn cãi đạo lý!”

“Nghe nói cái kia nhân loại cường giả, cùng Thanh Y công chúa trong lúc, còn có chút dính dấp không rõ.”

“Hừ, loài người nào có tư lịch giới nhập ta Ma Tộc công chúa?”

Đằng Phi đi một mình ở Ma giới cả vùng đất, dọc đường hẳn trải qua thành trấn trung, chung quanh đầy đầy về Thanh Y công chúa tiếng nghị luận, thỉnh thoảng, còn muốn đem hẳn lấy ra bằng chứng một phen, lấy tỏ rõ Bát Đà ưu tú.

Đằng Phi tựa như một người ngoài cuộc, thờ ơ, thậm chí có chút lạnh mặc quan sát đây hết thấy, giờ khắc này, hẳn đứng ở một vô cùng siêu nhiên góc độ thượng, mà đối đãi cái thành tích này.

Về phần Thanh Y công lần muốn gả cho người nào, Đằng Phi cũng không quan tâm.

Từ hắc năm đó ở ngũ vực thế giới Nam Vực lúc cuối cùng, tựa từng rất rõ ràng, đại thế gia đại gia tộc trong đích con gái, hôn nhân cũng không có gì tự tại có thể nói.

Thanh Y mặc dù quý vì công chúa, nhưng nói vậy cũng sớm có cái này tình ngộ, căn bản không nên cầu bản thân đi đồng tình đi thương tiếc.

Đằng Phi ở tu luyện, hắc chí tồn tại Cao Viễn, lòng dạ rộng lớn, đến nỗi cho hắc ở chạy về Ma Tộc đô thành con đường thượng, càng chạy càng chậm, đến cuối cùng, lại tiến vào một loại vật ngã lương vong hình dáng.

Đây là một loại chân chính Không Linh cảnh giới, dưới loại tình huống này hình dáng, Đằng Phi thậm chí ngay cả bản thân là ai cũng cấp quên rụng.

Cả người tựa như một hèn hạ tên khất cái, quần áo lam lũ, đầu tóc hỗn loạn, chậm rãi đi ở Ma giới thổ địa thượng, dùng nên bước đo đạc dưới chân vạn vật, cho dù ai thấy, cũng sẽ rất xa né tránh, sau đó ở sau lưng chỉ chỗ, hoặc là dứt khoát mắng hai câu: “Thối xin cơm!”

Ma Tộc lòng tự ái rất mạnh, bình thường mà nói, cho dù bình thường nhất Ma Tộc, nghèo túng đến chết, cũng sẽ không trở thành tên khất cái, hơn nữa cũng rất chú trọng dáng vẻ, ít nhất có mặc sạch sẽ, giống như Đằng Phi như vậy, bao nhiêu năm cũng khó gặp.

Đằng Phi duy chỉ có còn dư lại một đôi mắt, vô cùng tinh khiết, tựa phảng phất sống lại mà bình thường, sáng ngời, trơn bóng, rồi rãnh, phàm là tiếp xúc đến hắc hai mắt cái kia chút ít Ma Tộc, vốn là đang ở cổ họng tiếng mắng, toàn bộ không tự chủ được nuốt trở về, sau đó ngây người như phỗng nhìn này người xin cơm từ bản thân bên người đi qua.

Cho đến tám lưng kia biến mất thật lâu thật lâu trước mặt, bọn họ mới sáng ngời cái đầu, tựa hồ mới phục hồi tinh thần lại, không rõ bản thân là ra sao, trong trí nhớ chỉ cần một đôi tinh khiết đến mức tận cùng con người, có thể tùy tiện nhìn thấu

tâm linh của bọn hắn.

Tiến vào đến loại cảnh giới này, là trong lúc lơ đãng mang đến, tuyệt không phải cố ý, Đằng Phi cũng là theo tính người, Lão Long, Long Nhất cùng Long Ngũ cũng bình yên vô sự, Thanh Ma cũng còn sống hảo hảo, Thanh Liên làm công nhật phu cũng sẽ không có sinh mạng nguy hiểm, như vậy hắn tiến vào đến loại này Không Linh cảnh giới, là hoàn toàn không có bất kỳ buồn phiền ở nhà.

Về phần nói Thanh Y công chúa hôn sự? Đây cùng hắn Đằng Phi, có quan hệ gì?

Trên đài trưởng lão quý phủ, dung nhan trẻ tuổi anh tuấn Thái thượng trưởng lão, đang nghe lấy thủ hạ hồi báo, như cũ là kia hai năm sáu trọng thiên Thiên Vương Đại Ma.

“Đằng Phi kể từ khi nghe được cái kia tin tức, cả người trà phạn bất tư, nghèo túng chí cực, hoàn toàn chiếm được một cường giả ứng hữu phong phạm, nhìn qua, thậm chí ngay cả tên khất cái cũng không bằng!”

“Không sai, chúng ta lúc trước cũng không dám tin, như vậy bèn nhọn mạnh như vậy thể yếu như vậy nhỏ một Võ Giả.

Lại có trong lúc bất chợt biến thành như vậy, thật là làm cho người thôn thức.”

Hai Thiên Vương năm sáu trọng cảnh giới Đại Ma cùng chung làm chứng, chuyện này sẽ không có giả, hơn nữa.

Loại chuyện này cũng căn bản không thể nói dối, Đằng Phi dọc đường trải qua cái kia chút ít thành trì thôn trấn, ra mắt người của hắn đếm không hết, hai Thiên Vương ăn no rồi việc nói loại này nói dối.

Bất quá Thái thượng trưởng lão hay là cảm giác có chút là lạ, dựa theo hắn đối với Đằng Phi hiểu rõ, cái kia nhân loại cường giả, tựa hồ cũng không phải là người như thế.

Thái thượng trưởng lão trầm ngâm, thầm nghĩ trong lòng: chẳng lẽ cái tên kia ở chột hiểu? Sinh ra cái ý nghĩ này sau, Thái thượng trưởng lão nhất thời trong lòng lạng lẽ rung mình.

Đến một mới mẻ độc đáo hoàn cảnh, trong lúc bất chợt có điều chợt hiểu, loại chuyện này Thái Thường cách nhìn, tuy nói Đẳng Phi từng là Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới cường giả, nhưng cũng không phải là không thể đột nhiên chợt hiểu.

“Nếu là hắc nữa chợt hiểu...! Nhưng chỉ là vượt qua Thiên Vương cảnh giới a!” Thái thượng trưởng lão lầm bầm lầu bầu, ánh mắt lạng lẽ híp.

Bắn ra hai đạo lạnh như băng hàn mang: “Không thể để cho hắc như vậy tùy tiện mở ngộ, phải cắt đứt hắc, chỉ sợ giao ra nữa lớn thật nhiều! Nếu không.

Chuyện sẽ thú vị.”

“Chủ thượng...! Ngài đang nói cái gì?” Cái kia Thiên Vương ngũ trọng thiên cảnh giới Đại Ma vẻ mặt không giải thích được nhìn Thái thượng trưởng lão.

Người còn lại Thiên Vương lục trọng ngày đích Đại Ma còn lại là như có điều suy nghĩ, trong mắt hiện lộ vẻ kinh hãi, lầm bầm nói: “Không thể sao? Hắc đến cái loại này cảnh giới, còn có thể tùy tiện đi vào chợt hiểu hình dáng? Bất quá là giết một Thiên Vương bát trọng ngày đích Đại Ma, có muốn hay không như vậy yêu nghiệt a!”

“Hai người các ngươi, lập tức truyền lệnh xuống, dọc đường...! Không tiếc bất cứ giá nào, cũng muốn để cho cái kia thoát nhìn thành một tên khất cái người, từ trong ngưng ngừng thanh tĩnh đi qua!” Thái thượng trưởng lão quyết định thật nhanh, làm ra quyết nghị.

“Nhưng là.

Muốn như thế nào để cho hắc thanh tĩnh đây?” Thiên Vương ngũ trọng thiên Đại Ma như cũ có chút không giải thích được.

“Như thế nào làm cũng có thể! Cho dù là người đến trước mặt hắc khiêu vũ, có lẽ ở trước mặt hắc cắt cổ!” Thái thượng trưởng lão hung hăng trợn mắt nhìn Thiên Vương ngũ trọng

thiên thuộc hạ một cái, phẩy tay áo bỏ đi: “Ngu ngốc!”
“Ta...!Ta thật rất ngu ngốc sao?” Thiên Vương ngũ trọng thiên Đại Ma về mặt khóc tang nhìn bên cạnh đồng bạn.

“Người ngày thường không tính là thái bạch si, bất quá lần này người hỏi thành tích, quả thực quá ngu ngốc rồi!” Một bên Thiên Vương lục trọng Thiên không chút lưu tình đả kích hấn nói.

...
Đằng Phi y phục trên người, từng rất nhiều Thiên cũng không có rửa quá.

Hắn xuyên qua bụi gai, xuyên qua rừng rậm, xuyên qua sơn cốc, xuyên qua con sông, một bộ quần áo sớm từng lam lũ không chịu nổi, quả thực không thể che thể, nhưng hắn vẫn hồn nhiên chưa tỉnh, nghĩ trứ ma giới đô thành phương hướng, từng bước dần dần đi lại.

Sưu!
Một đạo to con vô cùng thân ảnh, phá vỡ Hư Không, Một tiếng trống vang lên đứng ở Đằng Phi trước mặt trước.

Đây là một thân cao quá hai thước năm Ma Tộc đại hán, toàn bộ màu đỏ hạ thân, hai cái trên cánh tay ao hãm một mảnh dài hẹp da thịt, phẳng phất rỗng có sừng bình thường, chi chít ở dưới mặt, làm cho người ta một loại lực lớn vô lượng cảm giác.

“Tại hạ Huyền Phách, vì Ma Tộc cao thủ trẻ tuổi trên bảng thứ 146 tên, đặc biệt tới lãnh giáo đến từ loài người cường giả!”
Ma Tộc đại hán dung nhan tàn nhẫn, nhưng tựa hồ rất có lễ phép, hướng về phía Đằng Phi ôm quyền nói.

Đằng Phi trong mắt căn bản cũng không có hắn, lặng lẽ vòng qua Huyền Phách, kéo dài đi thẳng về phía trước, không phải là không nhìn, cũng không phải là không nhìn, là trong lòng căn bản cũng không có!
Tâm là trống không, dĩ nhiên là cái gì cũng không biết ảnh hưởng đến hắn.

“Cuồng vọng!” Huyền Phách phát ra một tiếng gầm thét, trong lòng bàn tay đột nhiên nhiều hơn một can thiết chùy, chuy đầu lại là tinh kim đúc thành, phân lượng không dưới nghìn cân, này một búa đi xuống, cho dù một tòa núi lớn, cũng muốn cho nện đến nát nhè.

Ông!

Huyền Phách vung tinh kim đại chùy, hướng Đằng Phi cái ót hung hăng đập tới.

Đằng Phi không trốn không tránh không né.

Phanh!

-

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 657: Ma Giới Chi Giết!

>

Nghìn cân tinh kim đại chùy hung hăng đánh ở Đằng Phi cái ót thượng, phát ra nhất thanh muộn hưởng, Huyền Phách trên mặt nhe răng cười toàn diện triển khai, trong con người tất cả đều là lạnh như băng sát ý, hắn phảng phất đã nhìn thấy Đằng Phi đầu giống như là một lạn tây qua như vậy nổ bung, sau đó, hắn có thể trở về dẫn công.

Cái gì chó má đích nhân loại cường giả, bị ta đây một búa tử đập nát đầu!

Nhưng kế tiếp một màn, cũng là để cho Huyền Phách nụ cười hoàn toàn cứng tại trên mặt, trong mắt đặc ý, đổi thành bất khả tư nghị!

Nện ở Đằng Phi cái ót này một búa, tựa như nện ở lấp kín không thể phá vỡ trên vách tường, trước là một dừng lại, Huyền Phách trong giây lát cảm giác được chuyện không tốt, muốn buông ra nắm chùy chuôi đích tay, nhưng đây hết thảy phát sinh quá nhanh, nhanh đến chưa cho hắn bất kỳ phản ứng nào thời gian!

Oanh!

Một cổ hùng hồn mênh mông lực lượng, theo chùy đầu truyền đến, này, chính là Huyền Phách mới vừa dùng hết toàn lực trào ra đi cái kia một cổ lực lượng, hiện tại toàn số cũng cuốn trở về!

“Không!”

Huyền Phách phát ra một tiếng hoảng sợ chí cực sợ hãi kêu, cả con nắm chùy chuôi cánh tay phải, trong lúc bắt chợt nổ bung, hóa thành đầy trời huyết nhục, nhuộm đỏ bầu trời, nhìn qua lộ ra vẻ hết sức thê lương cùng lãnh diễm.

Sau đó, Huyền Phách thân thể cũng giống như là bị lực mạnh đánh bay bao cát một loại, trong giây lát hướng trời cao bay lên, sau đó lại hướng phương xa bay đi, một hồi lâu mới hung hăng té rơi trên mặt đất, phát ra âm âm nổ vang, đập lên tảng lớn bụi mù.

Mà Đằng Phi, vẫn như cũ hồn nhiên chưa tỉnh, tiếp tục đi thẳng về phía trước.

Bát Bộ Thiên Long Quyết chi Long Chúng Thiên, đến đây, đã đạt đến đến đại thành cảnh giới, đạt tới một trước nay chưa có mới tinh cảnh giới.

Vừa không biết đi về phía trước vào bao lâu, phía trước trên bầu trời truyền đến một tiếng như sét đánh chột quất: “Nhân Tộc tiểu tử, dám ở ta Ma Tộc lớn lối, cho ta nạp mạng đi!” Theo một tiếng này kinh thiên nộ hồng, một đạo đao mang, từ Cửu Thiên đánh xuống, đem Hư Không chém thành hai khúc, sở trải qua nơi.

Ma giới cả vùng đất trực tiếp xuất hiện một đạo sâu không thấy đáy khổng lồ vết rách, đạo này đao mang, hướng Đằng Phi mi tâm, nhanh như tia chớp chém tới.

Đằng Phi cũng không ngẩng đầu lên.

Tiện tay từ trên người giật xuống một khối rách nát vải, hướng đạo kia tuyệt thế sắc bén đao mang hết sức tùy ý ném tới.

Ừng ừng!

Trong thiên địa bộc phát ra một tiếng âm âm nổ vang, năng lượng cường đại chung quanh tản ra , không biết bao nhiêu tòa cự đại ngọn núi bị san thành bình địa, ở nơi này cường đại vô cùng năng lượng ba động trung hóa thành phần vụn.

Loại này uy thế thật sự là quá cường đại, tựa giống như miếng băng mỏng thượng bò qua một con kiến đại quân hoàn toàn không thành vấn đề nhưng lại không thể thừa nhận voi một cái chân giống nhau, Ma giới cả vùng đất mặc dù vô cùng chắc

chấn.

Nhưng dưới loại tình huống này năng lượng ba động, như cũ lộ ra nó yếu ớt một mặt.

Đạo kia đao mang, bị Đằng Phi ném xuống vải rách con trực tiếp cho đánh tan, sau đó tản mất, kia cái dài hơn thước vải, bị đoàn thành một đoàn, nhìn qua không có chỉ sợ một chút điểm tuyệt thế vũ khí Phong Tư, nhưng giờ phút này.

Nó nhưng hóa thành trấn áp cả Ma giới đại hung chi khí! Hung hăng đánh ở trên bầu trời đôi phiến đại đao đập xuống tới đạo thân ảnh kia phía trên, cái kia Ma Tộc tuổi trẻ cường giả, thậm chí ngay cả tên cũng không kịp báo ra.

Liên bị Đằng Phi trên y phục một khối vải rách cho xuyên thủng trái tim, tại chỗ chết thảm!

“Nha! Loài người, người dám giết huynh đệ của ta, ta muốn đem ngươi băm thây vạn đoạn!” Trên bầu trời lại một lần nữa truyền đến một tiếng gầm thét, một đạo thân ảnh nhanh vô cùng, cơ hồ cùng đại đao tương hợp, trong tay giống như trước một cây đại đao, chém ra một đạo tràn đầy pháp tắc lực lượng đao mang.

Đạo này đao mang phía trên pháp tắc lực lượng Chủ giết, ẩn chứa vô tận sát cơ, người bình thường liếc mắt nhìn.

Cũng sẽ bị đao này mũi nhọn thượng sát ý cắn nát, hôm nay đạo này tràn đầy pháp tắc lực lượng đao mang chém về phía nhìn như cũ mờ mịt Đằng Phi, kết quả vừa sẽ như thế nào?

Sưu!

Đao mang phá vỡ Hư Không, chém ra cả vùng đất, phảng phất cõi đời này, không có bất kỳ vật gì.

Có thể ngăn trở nó.

Hoặc mắt, đao mang liền đến Đằng Phi trước mắt, mắt thấy sẽ phải chém ở Đằng Phi trên trán.

Cho dù là Thiên Vương tuyệt đỉnh cường giả, người cũng có lòng tin đem một đao chém thành hai khúc!

Ba !

Đằng Phi lấy một loại đối phương tuyệt đối không thể tin được tốc độ, vươn tay, hung hăng vỗ vào đao này đao mang phía trên, sau đó, hướng vào phía trong nắm chặt!

“Người người người.

.

.” Người không thể tin được, cơ hồ bị kinh đến im bất.

Bởi vì Đằng Phi động tác, dĩ nhiên là thân tay nắm chặt đao này tuyệt thế sắc bén đao mang!

Như vậy một đao tràn đầy pháp tắc lực lượng, Chủ giết tuyệt thế sắc bén đao mang, ở Đằng Phi trong tay, đọng lại mà không tán, làm cho người ta không thể tin được.

“Đây là ta pháp tắc, đây là ta nói, này là lực lượng của ta!”

Người cuồng hô: “Người làm sao có thể nắm giữ? Ta không tin, ta không phục, ta không cam lòng a!”

“Đến trong tay của ta, liền là của ta.” Đã không biết có nhiều lâu không có mở miệng nói chuyện Đằng Phi, trong lúc bất chợt ngừng đầu, cặp kia tinh khiết như mới Sinh nhi một loại trong con người, trong lúc bất chợt lộ ra vẻ nụ cười, sau đó đột nhiên buông tay, trong tay đao kia đao mang, lợi dụng gần đây lúc nhanh hơn mười mấy lần tốc độ, bá hạ xuống, hướng người chém tới!

Bá!

Đao mang thật giống như một cái từ nam chí bắc bầu trời đích tuyến, nhanh đến bất khả tư nghị, tương lai người một cái đầu lâu trực tiếp cắt xuống, một lời nhiệt huyết, giống như giềng phun một loại, phun hướng trời cao, máu đỏ chói mắt, dưới ánh mặt trời, đỏ lòm kiêu diễm, lấp lánh huyền lệ, nhưng làm cho người ta một loại lạnh như băng chí cực cảm giác.

Trong nháy mắt, chém giết Ma Tộc tuổi trẻ đại năng, phần này cảnh giới, coi như là đương kim Ma Hoàng cùng Thái thượng trưởng lão, tất cả cũng không đạt tới.

Thái thượng trưởng lão đại khái vĩnh viễn sẽ không nghĩ tới, Đằng Phi vốn là chẳng qua là tiến vào chột hiểu cảnh giới, nhưng khoảng cách đột phá, còn có vô cùng xa đường xa muốn đi, hắn trong lúc vô tình muốn đánh vỡ Đằng Phi chột hiểu một cử động, nhưng vừa vặn thành toàn Đằng Phi, để cho hắn lực lợi ra một cái hoàn toàn thuộc về mình nói.

Sát đạo!

Dọc theo con đường này, đã không biết có bao nhiêu Ma giới tuổi trẻ tuần ngạn xuất thủ chặn lại, càng về sau, dứt khoát là mấy, thậm chí mười mấy, mười mấy cường giả cùng nhau xuất thủ, mục đích, cũng đã không chỉ là muốn muốn đánh phá Đằng Phi chột hiểu trạng thái, mà là hoàn toàn nghĩ muốn giết cái nhân loại này.

Bởi vì Đằng Phi loại trạng thái này, đã hoàn toàn đưa tới rất nhiều Ma giới đại lão khủng hoảng, giết nhiều người như vậy, có thể nói Đằng Phi sở trải qua nơi dọc theo đường đi, rải đầy người khác máu tươi, những thứ kia máu tươi, cũng là Ma giới tuổi trẻ tuần ngạn a!

Mà Đằng Phi mình, còn lại là một thẳng đến hiện tại, cũng như cũ bị vây cái loại này chột hiểu trạng thái, không có tỉnh lại.

Nói cách khác, bị giết tất cả Ma Tộc trẻ tuổi tuần ngạn, cũng là ở vô ý thức trung chém giết sạch, những thứ này vốn là muốn đánh vỡ hắn chột hiểu Ma giới cường giả, ngược lại thành hắn đá mài dao? Đây hoàn toàn không thể nhẫn nhịn!

Ngày thứ mười ba, Đằng Phi khoảng cách Ma giới đô thành, đã rất gần, hắn hung danh, cũng hoàn toàn truyền khắp cả Ma giới, đến lúc này, trừ phi là cái loại này không muốn sống ngu lớn mật, đã cơ hồ không có người nào còn dám hướng bên cạnh hắn dựa vào, muốn đến đây tàn sát hắn.

Ngay cả Thái thượng trưởng lão, ở ngày thứ tám thời điểm, cũng đã hạ lệnh, làm cho mình nhất phương người, không nên lại đi trên chọc Đằng Phi, cái nhân loại này, đã sắp tu thành một pho tượng sát thần, tầm thường Ma Tộc cường giả đi qua, chỉ có thể là chịu chết.

Vì vậy, Thái thượng trưởng lão ở thứ Cửu Thiên thời điểm, vào một chuyến Ma Tộc hoàng cung.

“Người thiết kế hãm hại ta, để cho kia Đằng Phi hiểu lầm ta, sau đó đem người hãm cho kéo đến người bên kia, giết ta trung thành nhất tâm phúc ái tướng Thanh Ma, dưới tình huống như vậy, người lại tìm được ta, muốn theo liên thủ, diệt trừ Đằng Phi?” Ma Hoàng giống như nhìn ngu ngốc một loại nhìn Thái thượng trưởng lão: “Người rốt cuộc đem ta Ma Hoàng làm thành cái gì?”

Thái thượng trưởng lão sắc mặt bao nhiêu cũng có chút khó coi, không tới bị bắt đắc dĩ, hãm căn bản là không muốn tìm đến Ma Hoàng, dưới mắt thấy Ma Hoàng chủ động đem chuyện làm rõ, hãm cũng là lười nữa che giấu: “Giữa chúng ta cũng vậy, ta ở lợi dụng kia Đằng Phi, người cảm giác không phải là? Cho nên chúng ta ai cũng đừng nói người nào, hôm nay tình huống, là cái kia đáng chết nhân loại, thế nhưng ở trên địa bàn của chúng ta đại khai sát giới, chuyện như vậy, tại sao có thể nhẫn? Lâu dài dĩ vãng, còn có ai dám ủng hộ ta và người?”

“Hừ, lúc ban đầu đi giết người của hãm, người đừng nói cho ta đây không phải là thủ hạ của người.” Ma Hoàng căn bản không mua sỗ sách, cười lạnh nói: “Hiện tại xảy ra chuyện, một mình người không cách nào gánh chịu, chạy đến tìm ta cùng nhau chia sẻ, Thái thượng trưởng lão, cõi đời này, nào có tốt như vậy chuyện tình?”

Thái thượng trưởng lão lạnh lùng nói: “Người nói những thứ này, ta cũng thừa nhận, ta thậm chí thừa nhận ta đối với Ma Hoàng bảo tọa cũng thêm thường rất nhiều năm, bởi vì ta vẫn cảm thấy bệ hạ người rất hèn yếu, căn bản không xứng với làm cái này Đại Ma Vương! Nếu là để ta làm, Ma giới nhất định phải so sánh với hiện tại phồn vinh gấp trăm lần! Bất quá, chúng ta hiện tại thảo luận những thứ này, cũng không có bất kỳ ý nghĩa, hôm nay bày ở trước mặt chúng ta vấn đề lớn, là cái kia đáng chết nhân loại! Hãm muốn ở trên địa bàn của chúng ta, chột hiểu đến Đại Thiên Vương cảnh giới! Một khi để cho hãm thành công, như vậy cả Ma giới, còn có ai có thể ngăn được hãm?”

“Ta không cảm thấy hãm trở thành Đại Thiên Vương, đối với ta

có cái gì chỗ xấu, cùng lắm thì, ta liền đem nữ nhi gả cho hần tốt lắm.” Ma Hoàng vẻ mặt không sao cả nói: “Ma Tộc bản thân tự xưng bá cường giả, chỉ cần hần có thể lấy ra đầy đủ mạnh biểu hiện, ta đây đã hần tôn xưng là thượng tôn, này có gì không thể?”

Thái thượng trưởng lão rốt cục có chút nổi giận, hần lạnh lùng nhìn Đại Ma Vương: “Bệ hạ, người thật như vậy nghĩ?”

Ma Hoàng nhúc nhích đầu, nói: “Giả, có thể coi là là giả, vậy thì như thế nào? Thực lực của hần, từ ta thấy đến hần đầu tiên nhìn lên, cũng đã cảm giác được, hần không kém gì ta, sự xuất hiện của hần, vừa lúc phá vỡ ta và người trong lúc giữ vững nhiều năm thăng bằng, chúng ta cũng muốn mượn hơi hần, nhưng hần vừa không ngốc, người hoàn toàn khi hần không biết người về điểm này tâm tư sao?”

Thái thượng trưởng lão anh tuấn mặt hơi đỏ lên, nhưng ngay sau đó nói: “Cho dù biết thì thế nào? Ta chỉ là đúng thực lực của hần có chút đánh giá thấp, không nghĩ tới hần thế nhưng có cường đại như thế.”

Ma Hoàng trầm ngâm: “Bất quá cái nhân loại này, ở ta Ma giới, cũng đích xác là vấn đề nghiêm trọng, ta và người liên thủ, rốt cuộc có mấy phần cơ hội, có thể đem hần đánh chết đây?”

“Xuất kỳ bất ý lời của, cơ hội như thế, hần là sẽ có bảy phần, nếu như.

.

.” Thái thượng trưởng lão nhìn Ma Hoàng, chậm rãi nói: “Hơn nữa Thanh Y, ta tin tưởng, cơ hội sẽ đạt tới chín phần!”

“Kia không thể nào!” Ma Hoàng giận tím mặt: “Nàng là ta thương yêu nhất nữ nhi!”

“Nhưng cũng duy nhất.” Thái thượng trưởng lão thản nhiên nói: “Không phải sao? Đừng quên, ta ngay cả Na Phách cũng có thể hy sinh, người hy sinh một nữ nhi, lại có ngại gì?”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 658: Trốn Đi!

>

Ma Hoàng hai mắt nhắm lại, hít thật sâu một hơi vẫn, một lúc lâu không có lên tiếng.

Thái thượng trưởng lão cũng không có đi thúc dục hắn, chẳng qua là lẳng lặng ngồi ở chỗ đó, không nói một câu.

Lấy hắn đối với Ma Hoàng hiểu rõ, hắn từng rõ ràng Ma Hoàng biết làm ra như thế nào lựa chọn.

“Được rồi, ta đáp ứng ngươi.” Thật lâu thật lâu, Ma Hoàng mới rốt cục dài ra một ngụm vẫn, trong đôi mắt vẻ mờ mịt cùng đau lòng vẻ chột lóe rồi biến mất, trở nên chân thật, giống như là hoàn toàn đặt lễ đính hôn quyết định.

“Bệ hạ, ngài trước mặt sớm muộn gì sẽ minh bạch, ngài cái này quyết nghị, đến cỡ nào anh minh.” Thái thượng trưởng lão cũng khác thường dài ra một ngụm vẫn, nhìn Ma Hoàng nói: “Người này nếu là ở lại Ma giới, sớm muộn gì sẽ trở thành vì cả Ma giới trong lòng họa lớn, giả thiết thật để cho hắn đánh vỡ đến cảnh giới kia, như vậy, cả Ma giới, đều muốn từ đó bao trùm ở chỗ này người ám ảnh dưới.”

“Thôi.” Ma Hoàng khoát khoát tay, cắt đứt Thái thượng trưởng lão phía dưới lời của: “Trẫm, cũng không muốn biết nhiều như vậy chuyện tình, trẫm chỉ đề kỳ ngươi một chút...”

Ma Hoàng từ trước đến giờ bình thản, cùng người khác nói chuyện lúc, rất ít có dùng đến “Trẫm” cái chữ này mắt đến từ xưng, mỗi khi hắn dùng cái chữ này mắt tới gọi bản thân, vậy nhất định là cực kỳ cẩn thận chuyện tình.

Cho nên, Thái thượng trưởng lão cũng khác thường cẩn thận nhìn Ma Hoàng: “Bệ hạ thỉnh giảng.”

“Ta nhưng lấy âm thầm cho Thanh Y thời cơ, làm cho nàng chạy trốn, đi gặp Đằng Phi, ta và người âm thầm tùy tướng, nhưng ở chiến dịch trung, người tương đối không cho nương tay!” Ma Hoàng ánh mắt sáng quắc nhìn Thái thượng trưởng lão: “Hơn nữa không cho tổn thương đến Thanh Y, một khi bị ta phát hiện người âm thầm nương tay, hoặc là có tổn thương đến Thanh Y cử động, ta tùy thời có thể hướng người phát động công kích!”

“Bệ hạ, ngài này không công bình, đao thương không có mắt, Thanh Y công chúa nếu là cùng kia nhân loại ở cùng nhau, chúng ta nếu là động thủ, tự khó bảo toàn sẽ làm bị thương đến nàng...” Thái thượng trưởng lão cười khổ, vẻ mặt làm khó nói.

“Ta bất kể, ta chỉ cần người bảo đảm ta hai điểm này, làm không được.

Kia giữa chúng ta mua bán, tự động trở thành phế thải.” Ma Hoàng vô cùng cường ngạnh nói.

Thái thượng trưởng lão trầm mặc một hồi, sau đó gật đầu: “Tốt, tự theo bệ hạ.”

...

Thanh Y ngồi ở trong phòng.

Ánh mắt có chút đại ra, không nói một lời, ban ngày lúc, nàng còn không ngừng cũng rất vui vẻ.

Nàng rốt cuộc không cần thành làm một người dám hỏi vật hy sinh, gả cho nàng không thích nam Ma , người của nàng loại oan gia Đằng Phi, cùng phụ thân của nàng cùng nhau diễn trò.

Muốn diệt trừ Thái thượng trưởng lão.

Chỉ cần đem Thái thượng trưởng lão trừ đi, từ nay trước mặt, cả Ma giới đã hoàn toàn quá an toàn định.

Nàng cũng có thể trải qua khiên tràng quả đấm cuộc sống hạnh phúc!

Nhưng ai biết đến sáng sớm, chuyện liền bắt phân thắng bại, đầu tiên là Ma Hoàng phái người tới nói cho nàng biết, nói cho nàng định rồi một mối hôn sự, là Ma Hoàng trận doanh trung thực lực nhược tiểu đích nhất gia tộc kia trung ưu tú nhất tuổi trẻ đệ tử, so sánh với Na Phách chỉ kém một đường.

Ở hôm nay Na Phách phế bỏ dưới tình huống, cái kia tên là Bát Đà đệ tử, từng thành Ma Tộc trẻ tuổi đệ nhất cao thủ! Bát Đà? Đó là cái thứ gì? Thanh Y công chúa cảm giác bản thân đầu óc quả thực sẽ phải không đủ dùng.

Nàng không rõ loại này đột nhiên xuất hiện biến hóa là do ở cái gì.

Trong lòng vô cùng nghi ngờ: không phải nói tốt lắm, Na Phách chuyện tình sau, sẽ nữa bức bách ta giả cho không thích nam Ma sao? Không phải nói tốt lắm, hiện giai đoạn là tối trọng yếu nghĩa vụ, là diệt trừ Thái thượng trưởng lão sao? Như thế nào trong lúc bất chợt, tự thành hôn sự của ta? Ta lúc nào phân trần bản thân thích quá Bát Đà rồi? Ta lúc nào phân trần quá ta muốn giả cho hắn? Nay...! Đây quả thực là dính vào a! Thanh Y công thứ yếu cầu kiến Ma Hoàng, lại bị ngăn cản, nói Ma Hoàng có chuyện quan trọng, không thấy bất luận kẻ nào! Đến lúc đó, Thanh Y công chúa mới hiểu được.

Thì ra là đây hết thấy không phải là mộng, không phải là mộng nghĩ, mà thật sự.

Hai người thị nữ Đào nhi cùng Trúc nhi ở bên người khuyên một trận, nhưng hoàn toàn không thấy hiệu quả, gan lớn Đào nhi cuối cùng đột nhiên nói: “Công chúa, không được lời của.

Ngươi bỏ chạy cưới sao! Đi tìm Đẳng công tử, hắn nhất định có thể giúp đến ngươi!” Đào nhi cùng Trúc nhi đi xuống sau, Thanh Y công chúa một người rơi vào trong trầm tư.

Đặng Phi, cái tên này mới xông vào cuộc sống của nàng trong không bao lâu, nhưng phảng phất chiếm cứ chủ đạo quyền bình thường, chung quanh cũng sẽ xuất hiện cái tên này.

Mà nay cả Ma Tộc, đối với cái tên này cũng không sống lại sợ.

Cũng biết có một Thanh Y công chúa đích nhân loại oan gia, tuyệt thế nhỏ yếu, Ma Tộc cao thủ trẻ tuổi, không có một người nào, không có một cái nào có thể đánh thắng hắn, thậm chí rất nhiều sống rất nhiều năm lớp người già Đại Ma, cũng không phải là đối thủ của hắn.

Nhưng là, hắn cường thịnh trở lại, cũng chỉ là một loài người, tìm hắn tới hiệp trợ bản thân, thật được không? Có thể hay không cho hắn mang đến rất lớn khó khăn?

Bởi vì đoạn này thời gian, Đặng Phi khó khăn từng là đủ nhiều, Thái thượng trưởng lão một ít đồng, tụt đủ hắn bị.

Hơn nữa Thanh Y căn bản không biết bản thân phụ hoàng, đối với Đặng Phi là một loại như thế nào thái độ, lẽ ra cho dù muốn đem bản thân gả cho Bát Đà, vậy cũng phải đợi thu thập Thái thượng trưởng lão sau, tại sao vội vã như vậy?

Thanh Y mặc dù rất đơn thuần, nhưng nàng cũng không đàn, khi nàng từ một cái hạ nhân trong miệng biết được phụ hoàng lúc trước từng cùng Thái thượng trưởng lão cùng nhau ở trong mật thất gây người hơn nửa canh giờ sau, Thanh Y tựa hồ mơ hồ, tựa bắt được chút gì.

“Không được, ta muốn đi nói cho hắn biết, không thể để cho hắn về tới đây, nếu không, hắn sẽ có nguy hiểm!” Thanh Y công chúa làm bầm lều bầu, dứt khoát đứng dậy, mâu quang lóe lên nhìn phía ngoài.

Lúc trước nàng từng cảm giác được, phía ngoài phòng vệ khí lực, so với trước muốn nhiều ba bốn lần, thậm chí có mấy đạo rõ ràng là cường giả hơi thở, cũng không có như thế nào tô son trát phấn canh giữ ở tứ phương.

Phảng phất là ở nói cho nàng biết: Thanh Y công chúa, ngài cũng đừng chạy, chúng ta đều ở đây dăm nhìn đây!

“Ta phải nghĩ biện pháp chạy đi!” Thanh Y ra ngoài đang lúc đem Đào nhi cùng Trúc nhi hai câu gọi vào trước gót chân, vẻ mặt nghiêm túc cùng hai người nói.

“Tiểu thư, ngài thật muốn chạy trốn à? Ta liền vừa nói như vậy, ngài nhưng ngàn vạn đừng coi là thật!” Đào nhi nhỏ giọng vừa nói, sợ hãi nhìn Thanh Y công chúa: “Ngài chạy, chúng ta như thế nào làm?”

Không ngừng nhìn qua nhu hèn yếu yếu đích Trúc nhi, hội này ngược lại rất có chú ý, nhìn thoáng qua khăn trương Đào nhi, Trúc nhi nhàn nhạt cười cười: “Chúng ta cũng là tiểu thư thị nữ, cho dù vì tiểu thư đã chết lại có thể thế nào? Huống chi, tiểu thư nếu là chạy đi, ở tiểu thư chuyện tình hết thấy đều kết thúc lúc trước, chúng ta không có việc gì.

Dù sao, chúng ta chỉ là tiểu thư thị nữ, không phải là nhìn tiểu thư!”

“Nhưng là...!Phía ngoài thủ vệ khí lực mạnh như vậy...” Đào nhi có chút nao núng, cái này không thể trách nàng, bởi vì đây không phải là nói giỡn chuyện tình, Ma Hoàng rõ ràng là động thật, bởi vì ngay cả lúc trước Na Phách chuyện tình, truyền được như vậy hung mãnh, Ma Hoàng cũng không có hạ chỉ gả, vạn nhất loại này lúc chộc giận tới Ma Hoàng, các nàng mỗi người, cũng không có gì hay trái cây ăn.

“Chúng ta nghĩ biện pháp đem bọn họ dẫn dắt rời đi!” Trúc nhi vừa nói, kéo Đào nhi đích tay, đi ra ngoài.

Đào nhi khẽ cắn môi dưới, không có cự tuyệt, đi theo Đào nhi đi ra ngoài.

Chốc lát thời gian, chỉ nghe thấy phía ngoài người âm ỉ lên.

“Tại sao phải không cho chúng ta đi ra ngoài? Chúng ta phạm cái gì sai?” Đây là Trúc nhi tiếng vang, không giống với lúc trước dịu ngoan, nghe đi tới bén nhọn vô cùng.

“Lớn mật, ta xem các ngươi là chán sống! Có biết hay không ngăn cản chúng ta là cái gì kết quả?” Đào nhi đang nhan tàn khốc trách.

“Thật xin lỗi, hai vị cô nương, chúng ta phụng mệnh thủ tại chỗ này, trừ phi bệ hạ lên tiếng, nếu không các người người nào cũng không thể tách ra căn phòng này!” Một Ma Tộc cường giả vẻ mặt làm khó nhìn hùng hổ Trúc nhi cùng Đào nhi, hai vị này mặc dù là thị nữ thân phận, nhưng đúng là không dễ chọc, ít nhất bọn họ, là trêu chọc không nổi.

“Thật xin lỗi cái gì, tiểu thư của chúng ta muốn chúng ta đi ra ngoài làm ít chuyện, các người cản ở chỗ này, nếu là trì hoãn tiểu thư chuyện tình, tất cả đều chịu không nổi!” Trúc nhi tỉnh táo uy hiếp.

Đào nhi hung hăng nói: “Các người đừng quên, tiểu thư nhà ta, là này Ma Tộc công chúa! Nàng một không có phạm pháp, hai không có phạm sai lầm, các người dám đem nàng giam cầm ở chỗ này, khác cầm Ma Hoàng bệ đi tới có lẽ, bệ hạ ý chỉ ở nơi đâu?”

“Này...” Cái này Ma Tộc cường giả lúc này có chút chân chờ, bởi vì Ma Hoàng đúng là không có đã cho bọn họ văn bản ý chỉ, chẳng qua là hành động phân phó, coi trọng Thanh Y, không cho phép nàng đi ra ngoài.

“Không có ý chỉ, các người chính là giả truyền thánh chỉ rồi? Người nào cho các người lá gan, cũng chán sống sao?” Đào nhi thừa dịp không đương, lúc này không thuận theo không buông tha hét lớn.

“Đủ rồi!” Một đạo trong trẻo lạnh lùng tiếng vang truyền đến, một Ma Hoàng bên cạnh thiếp thân thị vệ từ trong bóng tối đứng ra, lạnh lùng nói: “Là bệ hạ khẩu dụ, Đào nhi cô nương, chớ để nữa hồ nháo, nếu không đối với người không có chỗ ích lợi.”

“Hừ, một mình người nói, ta như thế nào tin? Ai biết có phải hay không các người cùng quá...! Có phải hay không lấy chồng thông đồng tốt?” Đào nhi không hãi sợ, lãnh cười nói.

Lúc này phân, lại có ba đạo thân ảnh, từ âm thầm bay đến Đào nhi trước mặt trước, muôn miệng một lời nói: “Chúng ta bốn

người, là bệ hạ cận vệ, cũng không thể đủ cũng làm phản đi? Hôm nay người hẳn là tin chúng ta, đúng không?”
Đào nhi một đôi đôi khô cần mắt to vòng vo hai cái, bủ môi nói: “Hừ, coi như các người nói có đạo lý, bắt quá bệ hạ tại sao phải làm như vậy a?”
“Bệ hạ tâm tư, chúng ta làm xuống người, nơi nào thấu hiểu được? Đào nhi cô nương, người cũng cũng đừng có lại vì khó khăn chúng ta, chúng ta cũng không nên làm.” Một người thị vệ vẻ mặt ôn hoà vừa nói, mâu quang còn lơ đãng quăng về phía trước mặt nhà cửa, một luồng không dễ dàng phát giác cười yếu ớt, ở khóe miệng hẳn nổi lên.

Đào nhi cũng cảm thấy dài như vậy thời gian, hẳn là đủ tiểu thư đào tẩu, cho nên trong miệng lẩm bầm, lời kéo Trúc nhi, hàm hừ trở về.

Trong phòng, quả thật chiếm được Thanh Y bóng dáng.

Phía ngoài mấy cái Ma Hoàng bên cạnh thiếp thân thị vệ, liếc mắt nhìn nhau, cũng lặng lẽ lắc đầu, bọn họ cũng không rõ ràng lắm bệ hạ rốt cuộc nghĩ như thế nào, để cho bọn họ nhìn thủ tại chỗ này, còn muốn nguy trang không có phát hiện Thanh Y chạy trốn.

Thanh Y khác thường có Thiên Vương đệ ngũ trọng ngày đích thực lực, cho dù muốn xông vào đi ra ngoài, cũng không phải là không có thể đủ, chẳng qua là như vậy khiêu khích động tĩnh tự quá lớn.

Cho nên ở Đào nhi cùng Trúc nhi dây dưa ở kia mấy cường giả lúc, Thanh Y tự từng lặng lẽ chạy ra ngoài.

Đổi một bộ màu đen y phục dạ hành Thanh Y, đem đầu tóc gói lại, thân hình giống như là một đạo khói xanh, nhanh chóng biến mất ở Ma Tộc Hoàng Thành trong.

Ở nàng trốn sau khi đi một lúc lâu, mới có hai đạo ảnh tử, hướng Thanh Y phương hướng, đuổi theo.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp

nhân, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 659: Thanh Y Biến!

>

“Loài người, người là không thể sống đi ra này sơn cốc!”
Trong không khí, một lạnh lẽo tiếng vang cười lạnh vang lên, kèm theo, là cả con trong sơn cốc đếm không hết Ma Tộc cường giả tự sát kiểu công kích!
Ngập trời ma khí đem trọn vùng trời địa cũng cho che kín, phẳng phát ngay cuối cùng trong đích vĩnh đêm, đen nhánh đến không thấy được một tia ánh sáng, những thứ này Ma Tộc tử sĩ, cũng không đến Thiên Vương thực lực, nhưng bọn hắn tuy nhiên cũng từng có Chí Tôn cảnh giới đỉnh cao!
Sau đó đục không sợ chết xông về Đằng Phi, chừng mấy ngàn! Mục đích của bọn họ chỉ cần một, đó chính là —— tiêu hao!
Đến Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới, cũng không e ngại này mấy ngàn Chí Tôn đỉnh Ma Tộc cường giả, cho dù là bọn họ mọi người lao xuống đi đệ nhất thời gian tự bạo, cũng mơ tưởng thương tổn được Đằng Phi chút nào, nhưng mục đích của bọn họ phức tạp đến làm người ta giận sôi, chính là muốn tận lực tiêu hao Đằng Phi thể lực.

Thiên Vương tuyệt đỉnh, cũng không phải là Vô Địch, chiến đã lâu, cũng khác thường sẽ có tiêu hao.

Đằng Phi phát tay, tự mang đi đại lượng Ma Tộc Chí Tôn sinh mệnh, sát khí ngát trời, thân ngang khắp đồng, ngập trời ma diễm cuộn cuộn, này không biết tên trong sơn cốc, tiếng kêu than dậy khắp trời đất.

Mấy ngàn Ma Tộc, chỉ chặn lại Đằng Phi chưa tới một canh giờ, toàn bộ chết sạch!
Đằng Phi hai mắt, như cũ thanh minh tinh khiết, phẳng phát trẻ nít bình thường, trên người lại nửa diễm sát khí cũng không.

Phần này thực lực, đủ để khiến người sợ hãi đến tuyệt vọng.

Nhưng là, theo một tiếng gào thét, sơn cốc chung quanh, lần nữa xuất hiện mấy ngàn Ma Tộc cường giả, khác thường là Chí Tôn tuyệt đỉnh cảnh giới, khác thường là không muốn sống tự sát công kích.

“Loài người, người rất mạnh, nhưng người tương đối có chết ở chỗ này!” Trong không khí, kia âm lãnh tiếng vang lần nữa vang lên, chẳng qua là tiếng vang trung không hề nữa giống như lúc trước như vậy tự tin, lặng lẽ đeo một tia run rẩy.

Đăng Phi mặt không chút thay đổi, hướng trong không khí một cái phương hướng một quyền đánh ra đi.

Bao hàm vô thượng công kích pháp tắc quả đấm, ở đen nhánh đến hoàn toàn không thấy được một tia ánh sáng trong màn đêm, nhanh chóng lớn hơn đến mấy ngàn trọng.

Thình thịch!

Một tiếng vang thật lớn, trong không khí truyền đến một tiếng thê lương kêu thảm thiết, một Thiên Vương thất trọng Thiên cảnh giới Đại Ma kêu thảm.

Hiện ra thân hình, thân thể của hắn, bị Đăng Phi một quyền đánh xuyên qua, trên người kia ngập trời ma diễm.

Trong nháy mắt biến mất.

“A!” Cái này Đại Ma thân thể bị đánh nát, tức giận cùng sợ hãi tâm tình đan vào, chỉ còn lại có một cái đầu sọ, lại thẳng tắp xông về Đăng Phi, muốn tự bạo nguyên thần tới tổn thương Đăng Phi!

Thiên Vương thất trọng Thiên cảnh giới Đại Ma tự bạo, tương đối có thể làm cho Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới Đăng Phi gặp phải một chút tổn thương.

Đăng Phi lần nữa vung quyền.

Ông!

Trong thiên địa vang lên một tiếng rất nặng vù vù thanh âm, vền vền là này sóng âm.

Sẽ làm cho đều biết xông về Đẳng Phi Ma Tộc Chí Tôn thân thể nổ tung, hóa thành một mảnh huyết vụ.

Cái kia Thiên Vương thất trọng Thiên cảnh giới đại ma đầu sợ cũng bị Đẳng Phi một quyền cho đánh phát, hóa thành đều biết tám toái cốt, đồng thời, có đều biết đại đạo pháp tắc mảnh nhỏ nhảy ra!

Đẳng Phi chỗ kín màu trắng Cự Hồ gầm thét, xông về những thứ kia đại đạo pháp tắc mảnh nhỏ, mở ra miệng to như chậu máu, điên cuồng nuốt ăn.

Một màn này.

Cho dù là những thứ này nhất định phải chết ở chỗ này Ma Tộc tử sĩ cửa, cũng thấy vậy sợ.

Địch nhân quá nhỏ bé!

Đẳng Phi cước bộ không ngừng, đi thẳng về phía trước.

Sở trải qua chỗ ở, phảng phát tử thần đường, những thứ kia Ma Tộc Chí Tôn căn bản không cách nào đến gần đến bên cạnh hắn, thân thể liên rớt rít băng mở.

“Đẳng Phi, ta cũng không tin, hao tổn không chết được ngươi!” Trong không khí, truyền tới một tràn đầy hận ý tiếng vang.

Đẳng Phi hai mắt trong giây lát bắn ra hai đạo đỏ ngầu như máu quang mang, bắn về phía cái kia tiếng vang nơi phát ra, phốc địa một tiếng, đem nơi đó cắt đứt một Thiên Vương ngũ trọng thiên cảnh giới Đại Ma hai mắt xuyên thủng.

Cái kia Đại Ma kêu thảm, từ trên bầu trời xuống phía dưới rơi xuống.

“Này.

.

.

Đây là đại vũ trụ pháp tắc!” Còn chưa chết Thiên Vương ngũ trọng thiên cảnh giới Đại Ma tại rơi xuống trung, tràn đầy kinh hoảng phát ra như vậy cảnh cáo thanh.

Thình thịch!

Sau đó, cái này Thiên Vương ngũ trọng thiên cảnh giới Đại Ma thân thể nổ tung, đều biết pháp tắc mảnh nhỏ bay ra, lần nữa tiện nghi đi theo Đằng Phi màu trắng Cự Hồ.

Bạch Hồ ăn được dễ sợ.

Thậm chí quên lãng chung quanh nguy hiểm, bởi vì nó rất rõ ràng, chỉ cần chủ nhân sống, nó cũng sẽ không có nguy hiểm.

Điểm này, ở nó quyết nghị đi theo Đằng Phi sau, tự từng rất rõ ràng.

Không tới hai canh giờ, hơn vạn tên Ma Tộc Chí Tôn cường giả, hai Thiên Vương cảnh giới Đại Ma, cứ như vậy chết tại đây con không biết tên trong sơn cốc, vốn là sơn cốc, cũng tạo thành một đạo máu hồ, vài trăm dặm ngoài cũng có thể nghe thấy vẻ này ngát trời mùi máu tươi.

Đáng sợ hơn chính là, giết nhiều như vậy Ma Tộc, Đằng Phi trên người, như cũ không cảm giác được bất kỳ sát khí cùng huyết tinh khí, một đôi mắt, cũng thanh minh tinh khiết, chỉ cần chỗ kín đầu kia Bạch Hồ, một đôi mắt làm cho người ta một loại yêu tà cảm giác, kia là do ở nó nuốt ăn quá nhiều cường giả pháp tắc mảnh nhỏ, có chút tiêu hóa bất lương.

“Đằng Phi, đi mau!” Phía trước xuất hiện một cái bóng, thật xa tự ra thanh đề kỳ.

Đặng Phi đứng lại thân hình, ngẩng đầu, nhìn chạy nhanh mà đến Thanh Y công chúa, chân mày đột nhiên lặng lẽ cau, liền nhìn về Thanh Y công chúa phía sau xa xưa.

“Đặng Phi, ngươi có không có nghe thấy lời nói của ta? Nhanh lên tách ra nơi này, không nên nữa về phía trước.” Thanh Y công chúa trực tiếp vọt tới Đặng Phi bên cạnh, một chút cũng không có phòng bị kéo Đặng Phi cánh tay: “Phụ hoàng ta có thể từng theo Thái thượng trưởng lão hiệp tác, bọn họ muốn giết ngươi, ngươi mau đi núp sao!”

Đặng Phi vốn là không lộ vẻ gì trên mặt, đột nhiên hiển lộ một tia nhàn nhạt khuôn mặt u sầu: “Thanh Y, cảm ơn ngươi.”

“Di? Bọn họ đều nói ngươi đang ở đây chột hiệu, chẳng lẽ ta.

.

.

Ta cắt đứt ngươi chột hiệu sao?” Thanh Y tiếng vang trung tràn đầy tự trách: “Thật xin lỗi, ta, ta không phải là cố ý!”

Đặng Phi bình thản cười cười, lắc đầu: “Cho không sao, phụ thân ngươi, cùng Thái thượng trưởng lão, từng tới.”

“Cái gì? Đây không thể!” Thanh Y căn bản không tin, bởi vì nàng là len lén chạy đến, nàng phụ hoàng còn đang Ma Tộc trong hoàng cung, Thái thượng trưởng lão cũng không có thể đủ cái này lúc tự ra.

Đặng Phi không có trả lời chắc chắn Thanh Y, mà là vỗ vỗ chỗ kín Bạch Hổ đầu, nói: “Theo mấy ngày này, cũng coi như hữu duyên, hôm nay ta và ngươi duyên phận đã hết, ngươi rời đi thôi, ta tin Ma Hoàng cùng Thái thượng trưởng lão, cũng sẽ không cùng ngươi làm khó, cũng không phải nhớ báo thù cho, hảo hảo tu luyện đi đi.”

Bạch Hổ ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng gầm thét, giống như là ở kháng nghị, giống như là bất mãn Đặng Phi, căn bản không có tách ra tính toán.

Đặng Phi lặng lẽ thở dài: “Ngươi đây cũng là cần gì? Bọn họ muốn giết người là ta, ngươi đi theo chịu chết làm cái gì?”

Bất quá, hấn nhưng không có nữa đuổi Bạch Hổ, mà là đưa

ánh mắt chuyển hướng Thanh Y, cười hỏi: “Công chúa tình ý, Đẳng Phi tâm lĩnh, công chúa hay là trở về đi thôi, trận chiến này sau, vô luận thắng bại, Đẳng Phi cùng công chúa trong lúc, sợ rằng cũng sẽ trở thành người đi đường.”

“Không, ta không nhớ người cửa đánh, các người không nên trở thành địch nhân, đây là không có đạo lý chuyện tình.”

Thanh Y lúc này phân, cũng hiểu bản thân bị phụ thân cùng Thái thượng trưởng lão cho tính toán, chảy ra thương tâm nước mắt, nàng nghĩ Bất Thông, rõ ràng lẫn nhau trong lúc không có cừu hận gì, nhưng vì sao phải như vậy sinh tử cùng hướng?

“Này nhân thế rất nhiều chuyện, cũng là không có đạo lý, công chúa không cần để ý.”

“Không, ta rất để ý, Đẳng Phi, người là của ta oan gia, vô luận người là loài người, hay là Yêu Tộc, cũng là ta Thanh Y oan gia.” Thanh Y cắn răng vừa nói, quay lại thân, nhìn xa xưa đích thiên tế, lớn tiếng nói: “Phụ hoàng, người làm Ma Tộc thủ lĩnh, vì sao phải xuất nhĩ phản nhĩ? Người làm cha của ta, vì sao phải gạt ta?”

Phía chân trời trầm mặc, người đều không ngữ.

Thanh Y không có được trả lời chắc chắn, nhưng đồng đẳng với chiếm được trả lời chắc chắn, nàng buồn bã cười một tiếng, sau đó lẩm bẩm nói: “Ta từ nhỏ sùng bái nhất, chính là phụ hoàng, hắn là Đại Ma Vương, là cả Ma Tộc cao nhất Vương giả, hắn không ngừng là ta được đường lui thượng tâm gương, ta không ngừng lấy hắn vì tự hào, chúng ta mặc dù là Ma, nhưng lại có người thân thể, chỉ là chúng ta đi đường Bất Thông, tu luyện công pháp bất đồng, nhưng Ma Tộc cùng Nhân Tộc, nhưng là đồng nguyên! Ta không rõ, tại sao thế giới này nếu đấu tranh, tại sao mọi người thì không thể cùng không hòa thuận ở cùng nhau chung đụng? Có lẽ là ta khờ, nhưng ta thật chính là như vậy nghĩ! Vũ trụ rất lớn, luôn luôn mấy viên thích hợp ngụ cư ánh sao cầu, luôn luôn tài nguyên phong phú địa phương, vì sao phải đem hết thấy nhìn thấy bảo vật cũng đoạt lấy? Vì sao đồng tộc trong lúc muốn nội đấu, dị tộc trong lúc muốn ngoài đấu? Đây hết thấy, rốt cuộc là tại sao?”

“Người nếu là Ma Hoàng, người sẽ hiểu.” Xa xưa phía chân trời, truyền đến một tiếng thở dài.

“Ta nếu là Ma Hoàng, ta tuyệt sẽ không làm như vậy!” Thanh Y đột nhiên lớn tiếng nói: “Ta Thanh Y ở chỗ này, lấy sinh mệnh bốn nguyên linh hồn bốn nguyên thể, Thanh Y như là trở thành Ma Tộc Chúa Tể Giả, nhất định phải đem trọn Ma Tộc, mang theo một cái con đường mới, con đường kia thượng, sẽ không còn có chiến tranh, sẽ không còn có tử vong, hết thấy Ma Tộc con dân, cũng sẽ hạnh phúc an khang, hết thấy dị tộc, chỉ cần bắt xâm phạm ta Ma Tộc, ta Ma Tộc tự tuyệt sẽ không tự động xâm phạm bọn họ!”

“Hừ, chê cười!” Xa xưa đích thiên tể, Thái thượng trưởng lão đối với Thanh Y lời thề xuy chi dĩ tị, cười lạnh nói: “Chỉ bằng người ngày này thật tính tình, người cũng căn bản không có thể trở thành Ma Tộc chúa tể! Chớ nói chi là, người chỉ là một giới nữ lưu.

.

.”

Răng rắc!

Thái thượng trưởng lão nói còn chưa dứt lời, đỉnh đầu Thương Thiên ở ngoài, một đạo khổng lồ tia chớp, trong giây lát theo trời cao phách lên đi, trực tiếp bổ về phía đứng ở nơi đó Thanh Y.

“Không!” Xa xưa phía chân trời, Ma Hoàng tròn mắt muốn nứt, muốn cứu viện, nhưng từng đến từ không kịp.

Đừng nói Ma Hoàng, cho dù gần ở Thiên Nhai Đẳng Phi, tất cả cũng không có thể phản ứng đi qua, này đạo thiểm điện, xuất hiện quá mức đột ngột, cũng quá nhanh ! Nhanh đến làm cho người ta không còn kịp nữa làm ra bất kỳ phản ứng nào.

Bao quanh Thanh Y đầu tóc bố trí trong nháy mắt hóa thành bụi bay, Thanh Y đầu đầy Thanh Ti, không gió mà bay, phát phối.

Này một đạo thiểm điện trong nháy mắt đánh vào đến Thanh Y trong cơ thể, tiếp theo.

Tự hành quân lặng lẽ, hành quân lặng lẽ, mà Thanh Y, nhìn qua cùng đi qua, không có bất kỳ biến hóa!
Một màn này, để cho hết thầy mọi người kinh sống ở chỗ này.

Đằng Phi khoảng cách Thanh Y rất gần, hấn đệ nhất thời gian từ Thanh Y trong thân thể, cảm gặp phải một cổ xưa nay chưa từng có bành bái sinh mệnh ba động, xa xa mạnh hơn Thanh Y ở giữa hình dáng!

“Đây là như thế nào chuyện?” Xa xưa phía chân trời Ma Hoàng, hiển nhiên cũng phát hiện cái thành tích này, không khỏi thất thanh nói.

Mà ở Ma Hoàng bên cạnh Thái thượng trưởng lão, thần sắc còn lại là trong lúc bất chợt trở nên cực kỳ mỹ quan, hấn quả thực không có bất kỳ do dự, giơ tay lên một chưởng, liền hướng Ma Hoàng oanh tới, đồng thời phát ra một tiếng chấn động trời cao gầm thét: “Vây giết Thanh Y, tuyệt không làm cho nàng sống sót!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 660: Ác Chiến!

>

Ma Hoàng khác thường cảnh giới cao thâm, ở Thái thượng trưởng lão động thủ trong nháy mắt đó, tự từng phản ứng đi qua, găm thét cùng Thái thượng trưởng lão chiến ở cùng nhau: “Người dám phản bội ta?”

Thái thượng trưởng lão quát lạnh nói: “Ta phản bội người cũng không phải là một ngày hai ngày, người ngày mai phú biết?” Vừa nói, hướng về phía phương xa Đằng Phi hét lớn: “Đằng Phi, nhớ được ta cùng lời hứa của người sao? Đi qua giúp ta cùng nhau vây giết Ma Hoàng, giết chết Ma Hoàng, người chính là tương lai Nhân Tộc vua!”

Thanh Y ngây người tại nguyên chỗ, căn bản không nhúc nhích được, nhưng một trong đôi mắt, nhưng bắn ra vẻ cầu khẩn, nàng không muốn thấy Đằng Phi đối với cha của nàng xuất thủ, nhưng nàng hôm nay nhưng thân không thể động miệng không thể nói, chỉ có thể bất hạnh nhìn Đằng Phi.

Đằng Phi truyền âm cho Thanh Y nói: “Yên tâm.”

Chỉ cần hai chữ, nhưng tương đương nói ra Đằng Phi hứa hẹn, đồng thời, Đằng Phi vỗ vỗ ngồi xuống Bạch Hổ: “Coi chừng dùm nàng!”

Bạch Hổ gật đầu, canh giữ ở Thanh Y bên cạnh, đang khi nói chuyện, từng có đại lượng Ma Tộc cường giả, từ ngũ hồ tứ hải xông về Thanh Y công chúa.

Những thứ này Ma Tộc cường giả, cũng không phải là lúc trước những thứ kia Chí Tôn cảnh giới Ma Tộc, mà là toàn bộ cũng là Thiên Vương cảnh giới Đại Ma!

Phảng phất thủy triều bình thường, đầy khắp núi đồi, cũng là thân ảnh của bọn họ!

Nhiều đến làm cho người ta da đầu tê dại!

Đằng Phi lạng lẽ chau mày đầu, nhìn thoáng qua Thái thượng

trưởng lão cùng Ma Hoàng ở giữa chiến cuộc, do vì thương xúc ứng chiến, Ma Hoàng bao nhiêu có chút rơi vào hạ phong, lại có mười mấy Thiên Vương bảy tám trọng thiên cảnh giới Đại Ma từ ngũ hồ tứ hải xông về Ma Hoàng.

Hiển nhiên, vì giờ khắc này, Thái thượng trưởng lão từng làm vạn toàn chuẩn bị.

Này lao xuống đi hết thấy Ma Tộc, tất cả đều là Thái thượng trưởng lão chính là thủ hạ!

Ma Hoàng vừa sợ vừa giận, hét lớn: “Bộ hạ của ta cũng đi nơi nào?”

“Hắc hắc, bộ hạ, đợi ngài là có thể nhìn thấy bọn họ!” Thái thượng trưởng lão kia anh tuấn trên mặt, hiển lộ tà mị khuôn mặt u sầu, trên mặt tràn đầy giễu cợt cùng cười nhạo.

Đăng Phi vỗ ót, đem Thanh Ma trực tiếp phóng ra, Thanh Ma chọt vừa xuất hiện.

Thái thượng trưởng lão tự từng biết Đăng Phi tông thủy chỉ chung, cũng chưa có cùng hắn một lòng quá, không khỏi cả giận nói: “Đăng Phi, bỏn tóa cho ngươi nhiều như vậy bảo vật.

Ngươi nhưng ăn cây táo, rào cây sung, ngươi đáng chết!”

Đăng Phi không để ý tới Thái thượng trưởng lão chỉ trích, mà là đối với còn có chút không hiểu ra sao Thanh Ma nói: “Che chở Thanh Y công chúa!”

Thanh Ma mờ mịt gật đầu, Đăng Phi từng hướng Thái thượng trưởng lão xông đi lên.

Hắn này vừa động, bên kia mười mấy Thiên Vương bảy tám trọng thiên cảnh giới Đại Ma tất cả đều xông về hắn, mọi người ma diễm ngập trời, tuyệt thế cật mạnh.

Cầm trong tay bất đồng binh khí, tấn công hướng Đăng Phi.

Đăng Phi tiện tay đem Thái thượng trưởng lão đưa hắn cái kia đem quanh co khúc khuỷu, thật giống như một cái Kim Xà lợi kiếm lấy ra, tiện tay chém ra một đạo kim sắc kiếm quang,

chém về phía một Thiên Vương thất trọng Thiên cảnh giới Đại Ma.

Thái thượng trưởng lão một chương pháp về phía Ma Hoàng, đồng thời trong miệng phát ra một kỳ dị thang âm, vốn là chém về phía cái kia Thiên Vương thất trọng Thiên cảnh giới Đại Ma màu vàng kiếm quang, lại đi trước.

Hương Đăng Phi chém tới.

Đăng Phi chân mây lạng lẽ vừa nhú, vận khởi Già Lô La Tâm Kinh, mau tránh ra này một đạo kiếm quang.

Thái thượng trưởng lão cuồng tiếu nói: “Loài người.

Ta cũng biết ngươi theo ta không phải là một lòng, ngươi cho ta có tốt như vậy toan tính đem loại này tuyệt thế bảo vật đưa sao? Ha ha ha ha ha Hmm!”

Đăng Phi khòe miệng co quắp rút ra, tha sự trước đúng là không có nghĩ đến điểm này, bất quá.

.

.

Này một ít chuyện, đối với hắn mà nói, thật không coi vào đâu, đối mặt mãnh liệt giãy dụa, muốn thoát khỏi bản thân nắm trong tay Kim Xà Kiếm, Đăng Phi mi tâm chợt bắn ra một nói hắc sắc quang mang, trực tiếp không có vào đến Kim Xà Kiếm trung.

Bỗng nhiên.

Kim Xà Kiếm thượng bắn ra đều biết nói kim sắc quang mang, bắn về phía những thứ kia oanh hướng Đăng Phi Ma giới Đại Ma cửa.

Những thứ kia Đại Ma toàn bộ cũng không có phòng bị, đại đa số cũng bị kim sắc quang mang đánh vừa vận, mọi người tất cả đều thất kinh tiến về phía trước đi, nhưng nhưng ngay sau

đó, lại phát hiện bản thân một chút chuyện cũng không có.

Không khỏi cuồng tiếu, lần nữa hướng Đằng Phi vây công đi qua.

Hoắc mắt, Kim Xà Kiếm lần nữa bắn ra ra kim sắc quang mang.

Những thứ kia Đại Ma mọi người nhưng coi như không thấy, riêng của mình phát huy ra nhược tiểu thuật pháp, hướng Đằng Phi công kích.

Phốc phốc phốc phốc phốc!

Kim Xà Kiếm bắn ra quang mang, trực tiếp xuyên thủng năm Đại Ma mi tâm, năm ma khí ngập trời Thiên Vương Đại Ma rồi rít kêu thảm, từ phía trên vô ích ngã Lạc Trần ai.

Còn dư lại những thứ kia không có bị đánh trúng, tất cả đều kinh hãi đến mức tận cùng, đồng thời nhìn về Thái thượng trưởng lão.

Mà lúc này, Thái thượng trưởng lão từng bị Ma Hoàng một phen cường công bức cho được quả thực không có tinh thần phân thần nói chuyện.

Đằng Phi cười lạnh nói: “Các ngươi chính là một đám chịu chết pháo hôi, ngươi làm Thái thượng trưởng lão hội tốt như vậy toan tính, đưa giàu sang cho các ngươi? Giết Ma Hoàng, là đại nghịch bất đạo, này tội danh tổng yếu có người tới gánh chịu, người khác gánh chịu này tội danh thân phận còn ngại không đủ, cũng là các ngươi, nhóm người này Đại Ma, thân phận đang tương đối, ha ha ha ha!”
“Ngươi hồ.

.

.” Thái thượng trưởng lão gằm thét, chỉ tới kịp nói ra hai chữ, đã bị Ma Hoàng công kích cắt đứt.

Đằng Phi nhưng là căn bản không cần , hắn cũng không có đệ nhất thời gian tham dự đến Thái thượng trưởng lão cùng Ma Hoàng ở giữa chiến dịch trung đi, hắn mặc dù quyết định trừ đi Thái thượng trưởng lão cái này chủ chiến phái, nhưng đối với Ma Hoàng xuất nhĩ phản nhĩ, khác thường bất mãn, cho nên, hắn chỉ cần cầu kéo những thứ này Đại Ma, không để cho bọn họ đi tới đi theo cùng nhau vây công Ma Hoàng, tự từng coi như là rất đạt đến một trình độ nào đó.

Lúc này phân, Thanh Y bên kia, cũng xảy ra kịch liệt chiến dịch.

Mới vừa cần nuốt đều biết pháp tắc mảnh nhỏ Bạch Hồ, đang lo không biết như thế nào tiêu hao về này quá thừa khí lực, tính Thanh Ma cùng nhau, canh giữ ở Thanh Y bên người, cùng những thứ kia điên cuồng lao xuống đi Đại Ma cửa đánh không thể tách rời ra.

Thái thượng trưởng lão điên cuồng hét lên nói: “Đằng Phi, ngươi có hơi hận, ngươi cho ta chuẩn bị đều biết năm, cũng chỉ muốn điểm này khí lực sao? Lão Hỏa Kế, ngươi cũng nhìn hồi lâu, nên xuất thủ sao?”

“Như ngươi mong muốn.” Trời cao trên, kết giới đỉnh, trong lúc bất chợt truyền đến một tiếng như tiếng sấm liên tục nổ, một đạo không lồ vô cùng ám ảnh, nhất thời che đầy đi tới, để cho này vốn là đen nhánh đêm, trở nên càng thêm bóng tối, thâm như mực đậm!

“Không tốt!” Đằng Phi trong lòng vừa động, trên đỉnh đầu truyền đến về này sợ hãi uy áp, hoàn toàn không thua kém gì bản thân, cũng không kém hơn Thái thượng trưởng lão cùng Ma Hoàng!

Thì ra là này Ma giới, lại còn có người thứ ba Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới Đại Ma!

Ma Hoàng khác thường trong lòng rung mạnh, thất thanh nói: “Như thế nào có thể? Ma giới như thế nào có thể còn có người thứ ba Thiên Vương tuyệt đỉnh Đại Ma? Này không thể!”

Thái thượng trưởng lão cười lạnh nói: “Ma giới đích xác là không có, nhưng là Ma giới ở ngoài.

Tự nói không chính xác !”

Ma Hoàng trong nháy mắt nghĩ đến cái gì, gầm hét lên: “Thì ra là người sớm cùng năm đó phong ấn Ma giới cái kia chút ít Ma có liên lạc, người đáng chết!”

Thương!

Thái thượng trưởng tay mới trung nhiều ra một thanh lợi kiếm, đâm về Ma Hoàng, đồng thời gầm hét lên: “Chết tiệt Ma là người mới đúng! Thân là Ma Hoàng, nhưng không muốn phát triển, đem một người tôn sùng là thượng tôn, rồi lại bị ta mấy câu nói nói động.

Xuất nhĩ phản nhĩ, loại người như người Ma, như thế nào xứng làm Ma Hoàng? Đại Ma Vương? Ta phi!”

Thái thượng trưởng lão vừa nói, lần nữa quát: “Lão Hỏa Ké.

Thanh Y kia tiểu đồ đệ tiện được rồi Ma Thần truyền thừa, trước chém nàng, nếu không, người nào cũng không có kết quả tốt!”

“Như Ý mong muốn!” Trời cao đỉnh, kia tiếng sấm liên tục bình thường nổ đáp lại nói.

“Người dám!” Ma Hoàng cũng gấp, lấy ra một cây trường thương, ngược hóa thành hơn ngàn trượng.

Bỏ qua Thái thượng trưởng lão, đâm về trời cao đỉnh đạo kia âm ảnh.

Thái thượng trưởng lão nhưng cười lạnh quần đi tới, một thời gian, Ma Hoàng không cách nào thoát thân, không khỏi vội vàng kêu to: “Đăng Phi, cứu con gái của ta!”

Giả thiết là nhìn Ma Hoàng, Đăng Phi căn bản sẽ không xuất thủ, nhưng Thanh Y khi hấn là oan gia.

Đăng Phi không thể nữa thờ ơ, rồi hãy nói Ma Hoàng một hệ ngày mai nếu là té xuống, vậy hấn ở nơi này Ma giới.

Cũng đem nữa không chỗ dung thân.

Đằng Phi thân hình biến mất ở Hư Không trong, cùng này vùng trời địa tan ra làm một thể, mấy ngày này, hắc chột hiểu cũng sớm từng vượt qua Thiên Vương tầng thứ, từng tiếp xúc đến Đại Thiên Vương cánh cửa, chỉ thiếu chút nữa, là được bước vào đến Đại Thiên Vương cảnh giới.

Cũng không phải là bị người nào cắt đứt, mà là hắc ở Ma giới chột hiểu, cũng là chỉ cần nhiều như vậy.

Nhưng này, từng đầy đủ dùng!
Đằng Phi một bước liền rời đi Thanh Y bên người.

Thân hình bất động, nhưng này chút ít xông về Thanh Y Thiên Vương Đại Ma cửa thân thể nhưng toàn bộ nổ tung, phát thành tảng lớn huyết vụ, đủ loại pháp tắc mảnh nhỏ, rơi là tả Hư Không, rơi là tả đầy đất.

Từng cái Thiên Vương cảnh giới cường giả.

Đều có hoàn toàn thuộc về bản nhân đích đạo, từng cái Thiên Vương cường giả nói cũng là bất đồng, nhiều như vậy pháp tắc mảnh nhỏ, đủ để khiến bất kỳ một cái nào cường giả ngấm nghĩa, nhưng là giờ phút này, nhưng không có bất kỳ người đi sưu tập những thứ này pháp tắc mảnh nhỏ.

Cũng giết đỏ cả mắt rồi, không có gì có thể nói, ngày mai tràng diện này, không phải là người chết chính là ta sống, muốn kiếm tiện nghi, vậy cũng muốn trước giữ được mạng rồi hãy nói!
“Giết!”

Tiếng kêu rung trời, từ xa xưa Hư Không, từ ngũ hồ tứ hải lần nữa truyền đến, Ma Hoàng chính là thủ hạ, rốt cục chạy đến.

Trên bầu trời, đạo kia khổng lồ vô cùng ám ảnh, trong lúc bất chột đề xuống một bàn tay, không có bất kỳ sức tưởng tượng, không có bất kỳ kỳ xảo, chỉ cần nhỏ yếu đến không thể rung chuyển khí lực!

Cứ như vậy, hướng Thanh Y chỗ ở phương hướng, nhân đi tới.

“Đại vũ trụ pháp tắc!” Đẳng Phi con người chột co rút nhanh, người thực lực, hoàn toàn không có ở đây hấn dưới, thậm chí, so với hấn mạnh hơn một bậc.

Thương!

Hắc Kiếm phát ra một tiếng cao vút vang dội, không ai bì nổi kêu ngăm, bắn ra một đạo hắc sắc kiếm khí, hướng này chỉ Cự chưởng trực tiếp vọt tới!

Phốc!

Cự chưởng bị xuyên thủng, đại lượng máu tươi phảng phất mưa tầm tã mưa to bình thường rơi lên trên đi, máu tươi trung tràn đầy một cỗ mục tư vị.

“Cẩn thận, máu có độc!” Thanh Ma hét lớn một tiếng.

Đẳng Phi mi tâm lần nữa tể ra một cái lớn đỉnh, chính là Chí Tôn Đỉnh, Chí Tôn Đỉnh ngược trở nên to lớn, trong nháy mắt hóa thành hơn vạn trượng, đem phía dưới mọi người toàn bộ che ở trong.

Kia đại lượng máu tươi, rơi vào Chí Tôn Đỉnh trung, phát ra không lồ tiếng nổ mạnh vang.

Trời cao trung, kia tiếng sấm liên tục bình thường tiếng vang rớt cục mang theo vài phần kinh ngạc: “Ừ? Hai kiện Đại Khi? Chuyện này gieo giống thậm phong!”

Vừa nói, kia chỉ Cự chưởng, căn bản không cần thương thế bình thường, hướng bảo vệ Đẳng Phi mọi người Chí Tôn Đỉnh trực tiếp bắt tới!

“Muốn chết!” Đẳng Phi lãnh quát một tiếng, phóng lên cao, một quyền oanh hướng kia chỉ Cự chưởng.

“Hư Vô Sinh Hỗn Độn!”

Thình thịch!

Hùng tráng mệnh môn hỗn độn khí lực, đem này chỉ Cự chưởng hung hăng đẩy ra, nhưng này chỉ Cự chưởng cũng không có bị đánh nát, Đẳng Phi trong lòng căng thẳng, hiểu đối phương cho dù không có tiến vào đến Đại Thiên Vương cảnh giới kia, cũng tương đối là so sánh với bản thân đi xa

hơn!

Hắc Kiếm cũng họa xuất tuyệt thế sắc bén kiếm khí, không ngừng cắt kia chỉ Cự chưởng.

Hắc Kiếm rất sắc bén, cho dù là như thế nhược tiểu địch nhân, khác thường chịu không được Hắc Kiếm cùng Đằng Phi đồng thời công kích.

Phải biết rằng, Hắc Kiếm là một việc hoàn toàn có mình linh tính mình cái nhìn Đại Khí, cũng không phải là bình thường bình khí, cho nên đạt tới nhất định tầng thứ cường giả, cũng sẽ đem Hắc Kiếm coi là một mình cường địch, mà sẽ không đem nó làm thành là ai chi nhánh.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 661: Chiến Tranh Ma Ngẫu Trở Về!

>

“Có chút ý tứ.” Trời cao trung, tiếng sấm liên tục một loại thanh âm, tràn đầy ngoạn vị.

“Có ý tứ cái rắm!” Đằng Phi gầm lên, hỗn độn quyền pháp không ngừng đánh ra, đáng sợ hỗn độn lực lượng, đối phương giống như trước không dám khinh thị, rút cục vận dụng một cái tay khác, hai con Cự chướng, như cũ không có kỹ xảo, không tổn trảm canh gác, chỉ có đơn thuần lực lượng, cỗ lực lượng này, thậm chí vượt qua Ma giới pháp tắc, cho nên mỗi một cái cũng đủ để cho cả Ma giới rung động không ngừng.

Phanh!

Đang cùng Thái thượng trưởng lão đánh khó phân thắng bại Ma Hoàng, bị trong hư không trong lúc bất chợt xuất hiện một cái chân cho hung hăng đá bay, Ma Hoàng lúc này phun ra máu tươi, hẳn biết này chỉ chân là thuộc về vòm trời thượng cái kia cường giả, nhưng hẳn vẫn không có biện pháp né tránh.

Ma Hoàng gầm thét, trên người nổi lên ngạt trời ma khí, đem một mảnh bầu trời địa cũng cho nhuộm đen, giận dữ hét:

“Đằng Phi, cứu con gái của ta rời đi, cầu ngươi!”

Đằng Phi không nói một lời, cùng Hắc Kiếm cùng nhau, liều mạng công kích vòm trời thượng này cường thế địch nhân, trong lòng cũng đã là tràn đầy tức giận, đối phương rõ ràng không có đưa để vào trong mắt, cùng hẳn chiến đấu đồng thời, lại còn có thể phân thân, một cước đem Ma Hoàng đá bay.

Loại này nói rõ cường thế bá đạo tác phong, để cho Đằng Phi lửa giận hùng đột nhiên, nhưng cũng giống như trước ở trong

lòng tỉnh ngủ, đối phương quả thực quá cường đại, cường đại đến làm cho người ta cơ hồ không có dũng khí cùng hắn chiến đi xuống.

“Tuyệt không có khả năng này!” Đằng Phi cắn răng, thầm nghĩ trong lòng: như nếu như đối phương thật cường đại như vậy, nếu như Thái thượng trưởng lão thật sự là sớm có chuẩn bị, như vậy tại sao nhất định phải chờ cho tới hôm nay mới có thể động thủ? Tin tưởng ở quá khứ đích vô số giữa năm, so sánh với hôm nay cơ hội tốt còn nhiều mà.

Ma Hoàng không thể nào từ nơi này cường giả cùng Thái thượng trưởng lão cùng đánh trung chạy trốn.

Thậm chí cũng không cần Thái thượng trưởng lão, chỉ cần này một là đủ rồi!

Cho nên Đằng Phi cái bồn bất tương tin trên bầu trời cái này thật sự là Ma Tộc người thứ ba Thiên Vương tuyệt đỉnh Đại Ma! Cũng không tin nó là phong ấn Ma giới cái kia chút ít Đại Ma, muốn thật là phong ấn Ma giới cái kia chút ít Đại Ma trở lại, Ma Hoàng sớm đã bị đuổi xuống đài !

Đằng Phi trong cơ thể nhiệt huyết cuộn cuộn sôi trào, một thân đấu khí toàn bộ bộc phát ra, Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới, làm sao có thể phải người yếu?

Ừng ừng!

Một con Cự chướng, rốt cục bị Đằng Phi cùng Hắc Kiếm cùng nhau cho đánh nát, đại lượng máu tươi.

Từ trên bầu trời rơi, nơi xa có chút Thái thượng trưởng lão chính là thủ hạ, bị những thứ này máu tươi dính vào, nhất thời phát ra quỷ khóc Lang Hào tiếng kêu thảm thiết.

Sau đó rất nhanh chết đi, ngay cả pháp tắc mảnh nhỏ cũng không có thể lưu lại.

Lúc này, Ma Hoàng trong lúc bất chợt giận dữ hét: “Đây là Ma Thần Chi Ngẫu, Thái thượng trưởng lão, ngươi lại đem thả ra, ngươi điên rồi!”

“Ha ha ha ha, Ma Hoàng.

Người mới nghĩ đến sao? Thật gọi ta thất vọng a! Ta còn tưởng rằng vừa bắt đầu người tự muốn lấy được, kết quả người dùng lâu như vậy mới suy nghĩ cẩn thận nó xuất thân lai lịch.” Thái thượng trưởng lão cuồng tiếu: “Chẳng qua là, người hiện tại cho dù biết lai lịch của nó, vừa có ích lợi gì đây? Trước có Đằng Phi một phen Sát Lục, huyết tể Ma Thần Chi Ngẫu, sau đó vừa có nhiều như vậy Đại Ma máu tươi, tới Tể Tự nó, nó đã hoàn toàn phục sống lại.

Ha ha ha, người nào cũng không có thể ngăn cản nó, nó.

Mới là cả Ma Tộc chân chính Đại Ma Vương!”

“Người điên rồi!” Ma Hoàng thanh âm trung, tràn đầy tuyệt vọng.

Đằng Phi mặc dù không biết Ma Thần Chi Ngẫu là cái gì, có lẽ song phương trong lúc nói chuyện với nhau, cũng có thể cảm giác được, này nhất định là cực độ nguy hiểm đồ, có thể làm cho Ma Hoàng cảm thấy tuyệt vọng, làm sao phải vật bình thường?

Lúc này, Hắc Kiếm thanh âm, trong lúc bắt chợt truyền tới Đằng Phi trong tai: “Đem Chiến Tranh Ma Ngẫu ném ra, ném tới trên đi.

Chiến Tranh Ma Ngẫu, là Vạn Ngẫu Chi Vương! Nó có thể khắc chế vật này!”

“Cái gì?” Đằng Phi trong lúc nhất thời lại có chút ít không có kịp phản ứng, Chiến Tranh Ma Ngẫu qua nhiều năm như vậy, thủy chung ở Không Gian Hồ Lô Huyền Linh Tiên Dịch dặm của, vẫn không có ”” có bất kỳ biến hóa, Đằng Phi đã từng thử đem nó dẫn vào đến tượng thần trong thế giới đi.

Nhưng như cũ không có bất kỳ hiệu quả.

Cuối cùng chỉ có thể đem nó ở lại Không Gian Hồ Lô Huyền Linh Tiên Dịch trung, hy vọng một ngày kia, nó có thể tỉnh lại.

Nhưng Đằng Phi mình cũng biết, cái này hy vọng, rất là mong manh.

Không nghĩ tới ngay tại lúc này, Hắc Kiếm lại nói lên như vậy một cổ quái yêu cầu.

Thấy Đằng Phi ngây người, Hắc Kiếm lần nữa truyền âm nói: “Còn do dự cái gì? Chiến Tranh Ma Ngẫu xa so sánh với người nghĩ càng cường đại hơn! Người mặc dù khôi phục rất nhiều lần Luân Hồi trí nhớ, nhưng này trong, hoàn thị hữu rất nhiều trí nhớ thiếu mất hết, không nên do dự, đem ném xuống!”

Đằng Phi cắn răng một cái, từ Không Gian Hồ Lô trong lấy ra Chiến Tranh Ma Ngẫu, hướng bầu trời hung hăng vứt đi tới.

Thiên Vương tuyệt đỉnh lực lượng, lớn đến có thể phách toái một viên tinh cầu, tất cả của hắn bộ lực lượng, quán chú ở Chiến Tranh Ma Ngẫu trên người, nhất thời đem Chiến Tranh Ma Ngẫu xuyên thủng hư không, cơ hồ một sát na, tựa lớn đến cao thiên trời cao trên.

Chiến Tranh Ma Ngẫu không có phát sinh bất kỳ biến hóa, không có đổi lớn, cũng không có tĩnh lại, nhưng trời cao đỉnh, kết giới trên, nhưng mạnh mẽ truyền tới một kinh hãi cực kỳ thanh âm.

“A! Không nên!”

Thanh âm như cũ giống như tiếng sấm liên tục, nhưng biểu đạt ra tới ý tứ, nhưng cùng lúc trước một trời một vực, hoàn toàn không có cái loại này dễ dàng cùng hài hước, thì ngược lại tràn đầy tuyệt vọng cùng sợ hãi.

Vòm trời trên, trong giây lát bộc phát ra một đoàn huyền lệ vô cùng tử sắc quang mang, trực tiếp đem trong thiên địa cuộn cuộn ma khí bị xua tan, kia tia sáng huyền lệ chói mắt, có thể đem mắt người diêu mò mẫm!

Ngay sau đó, một Đằng Phi rất quen thuộc, nhưng cũng rất nhiều năm không có nghe thấy thanh âm vang lên, Đằng Phi lúc này nước mắt rơi như mưa.

“Thiên Đạo Ngũ Thập Trảm, giết giết giết giết giết giết giết!”

Ừng ừng!

Một con Cự chưởng từ trên trời giáng xuống, trực tiếp ngã vào đến Chí Tôn Đỉnh trung, kia Cự chưởng tránh trát trứ, tựa hồ muốn nhảy ra ngoài, lại bị Chí Tôn Đỉnh vững vàng mút ở, bắt đầu thật nhanh luyện hóa.

Ừng ừng!

Bầu trời lần nữa truyền đến nổ, một cái mười mấy vạn trượng lớn lên chân, từ trên trời giáng xuống, trực tiếp nện ở Ma giới cả vùng đất, khiến cho một trận đất rung núi chuyển, cả Ma giới cũng kịch liệt lung lay mấy cái.

Kia khổng lồ chân trực tiếp cắm ở Ma giới cả vùng đất mặt, giống như một ngọn thẳng cao chọc trời tể cự ngọn núi!

Rầm rầm rầm!

Lúc này, vô số thân thể khối vụn, mỗi một đồng cũng khổng lồ vô cùng, không ngừng từ trên trời giáng xuống, có xui xẻo Ma Tộc Thiên Vương Đại Ma không có thể kịp thời né tránh, bị này Ma Thần Chi Ngẫu thân thể khối vụn sòng sòng trực tiếp cho đè chết!

Bởi vì ...! này chút ít khối vụn ở hạ xuống trong quá trình, cũng hàm chứa vô tận pháp tắc uy áp, gắt gao khắc chế những thứ này Đại Ma cửa nói!

Nơi xa bị thương Ma Hoàng cùng Thái thượng trưởng lão đã ngưng chiến đấu, tất cả đều trợn mắt hốc mồm nhìn trên bầu trời này tráng quan, và thăm thiết một màn, một màn này, bình sinh mới thấy!

“Cái này không thể nào, Ma Thần Chi Ngẫu, không người nào có thể giết được chết, cho dù Đại Thiên Vương cũng không thể giết chết nó, tuyệt không có khả năng này!” Thái thượng trưởng lão hai mắt thất thần, trong miệng lẩm bẩm tự nói.

Ma Hoàng cũng không thể so sánh với Thái thượng trưởng lão tốt hơn bao nhiêu, tuy nói Ma Thần Chi Ngẫu là Thái thượng trưởng lão mời đi ra đối phó hắn, nhưng Ma Hoàng trên mặt, giờ phút này giống như trước tràn ngập không dám tin: “Ma Thần Chi Ngẫu làm sao có thể chết đây? Đây.

Này nói không thông a! Đại Thiên Vương đều không thể xúc phạm tới Ma Thần Chi Ngẫu, làm sao sẽ chết rồi?”
Trên bầu trời, tràn đầy hủ thực lực lượng máu tươi mưa tầm tã mà rơi xuống, rơi xuống mặt đất, đem trên mặt đất hết thảy toàn bộ hủ thực rụng, rất nhanh tạo thành một mảnh khổng lồ huyết sắc hồ, trong hồ nước tràn đầy hủ thực cùng tử vong lực lượng, làm cho lòng người sinh ra sợ.

Đạp đạp đạp!

Một trận tiếng bước chân, từ cao thiên chậm rãi mà rơi xuống, một pho tượng chân nhân lớn nhỏ, cả người tử quang lấp lánh tượng gỗ, chậm rãi hướng Đằng Phi đi tới, phát ra già nua và phong cách cổ xưa thanh âm: “Chủ nhân, chúng ta lại gặp mặt.

Di? Ngài đã khôi phục đến năm đó cơ trí đại nhân trạng thái? Không đúng? So sánh với sao còn muốn Cổ lão? Chiến Thần? Ủ?”

Chiến Tranh Ma Ngẫu thanh âm đầu tiên là bằng phẳng, rồi sau đó trở nên có chút dồn dập, đến cuối cùng, lại lần nữa quy về bình thản, đi tới Đằng Phi trước mặt, mỉm cười nói khom người: “Ta nhất chủ nhân vĩ đại, chúc mừng ngươi, tìm về tới bốn nguyên.”

Vừa nói, Chiến Tranh Ma Ngẫu mâu quang lóe lên, nhìn trên bầu trời cao cao treo lấy cái kia đem Hắc Kiếm, chậm rãi nói: “Lão Hắc, chúng ta lại gặp mặt, ngươi hay là trước sau như một kiêu ngạo, chẳng lẽ đứng được so với ta lớp mười chút, sẽ làm ngươi còn có cảm giác về sự ưu việt sao?”

“Ngươi này không thú vị đầu gối, cũng là nhiều vài phần người vị, không sai, ta chính là nếu so với ngươi cao một chút xíu!”
Hắc Kiếm không che dấu chút nào nói.

“Được rồi, ngươi so với ta lợi hại.” Chiến Tranh Ma Ngẫu thật nhanh nhận thua.

Hắc Kiếm cảm thấy không thú vị, hóa thành một nói hắc sắc quang mang, bay vào Đằng Phi mi tâm: “Ngươi hay là cùng năm đó giống nhau không thú vị!”

“Cám ơn tán dương.” Chiến Tranh Ma Ngẫu vừa nói, cũng giống như trước hóa thành một đạo tử quang bay vào Đằng Phi mi tâm, nhưng đồng thời, truyền âm cho Đằng Phi: “Chủ nhân, ta rất vui mừng!”

“Ta cũng vậy rất vui mừng.” Đằng Phi lẩm bẩm nói, hẳn không nghĩ tới, ở Ma Tộc, thế nhưng có sinh ra như vậy một cơ hội, để cho Chiến Tranh Ma Ngẫu trực tiếp sống lại, hơn nữa, tựa hồ thức tỉnh rồi mạnh đến ly phổ lực lượng.

Chiến Tranh Ma Ngẫu nói không sai, Đằng Phi mặc dù thức tỉnh rồi rất nhiều Cổ lão trí nhớ, nhưng những thứ này trí nhớ, nhưng cũng không phải là như vậy hoàn mỹ vô khuyết, trong đó có rất nhiều trí nhớ thiếu thốn, mất ở Luân Hồi trong, cũng nữa tìm không trở lại.

Nói thí dụ như Thái thượng trưởng lão mời đi ra này pho tượng Ma Thần Chi Ngẫu, nếu là Đằng Phi trí nhớ không có bất kỳ thiếu thốn, như vậy thuộc về Chiến Thần thời đại kia trí nhớ tự sẽ nói cho hắn biết, Ma Thần Chi Ngẫu là chuyện gì xảy ra.

Mà hiện tại, Đằng Phi nhưng hoàn toàn không biết.

Bất quá, đây chỉ là một điểm một cái tiếc nuối, nhưng cũng không có có quan hệ gì, ít nhất, Ma Thần Chi Ngẫu chết, Thái thượng trưởng lão này một hệ, thoát nhìn từ vốn là thượng phong, vừa lưu lạc vì hạ phong, ưu thế mất hết.

“Thái thượng trưởng lão, ngươi còn có lời gì có thể nói?” Ma Hoàng một đôi mắt, bình tĩnh nhìn Thái thượng trưởng lão: “Nữ nhi của ta, chiếm được Ma Thần truyền thừa, sau này, nàng không chỉ có sẽ trở thành vì Ma Hoàng, Ma Tộc Đại Ma Vương, còn có thể trở thành mới mặc cho Ma Thần! Từ Ma Tộc khai sáng đến nay, chỉ có một Ma Thần, mà Thanh Y, sẽ trở thành người thứ hai Ma Thần! Ngươi mời ra Ma Thần Chi Ngẫu, kết quả thì như thế nào? Ma Thần Chi Ngẫu.

.

.

Cũng chết! Người còn có cái gì lá bài tẩy, mặc dù duy nhất lấy ra đi, qua hôm nay, người sẽ không còn bất cứ cơ hội nào!”

“Người thú vị lắm!” Thái thượng trưởng lão giận dữ hét: “Đại Ma Vương, người thú vị lắm! Người cho ta có sợ người sao? Không tệ, Thanh Y này tiểu tiện nhân, nhìn qua đúng là giống như là trong truyền thuyết chiếm được Ma Thần truyền thừa, nhưng đến cùng là đúng hay không, còn không hoàn toàn xác định! Ma Thần Chi Ngẫu, cũng không phải là người giết, là Đằng Phi cái kia nhân loại giết! Không có hấn, chỉ bằng người, ta sớm đã bị người đánh cạn đều không thừa! Nếu như ta hiện tại muốn đi, người có thể ngăn cản ta sao? Gọi ta lá bài tẩy ra hết? Tại sao phải? Ta cho dù bại, cũng sẽ lưu cho người một quả rung chuyển không chịu nổi, tràn đầy hỗn loạn Ma Tộc, ha ha ha ha!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 662: Ma Thần Truyền Thừa!

>

“Người...!Người đáng chết! Người làm như vậy, không phụ lòng ngàn tỷ Ma tộc con dân sao?” Ma Hoàng nhìn hằm hằm lấy thái thượng trưởng lão: “Nhớ năm đó, người thái thượng trưởng lão cái này một hệ, đã từng là Ma tộc công huân, người tổ tiên, cũng là tâm hệ Ma tộc ngàn tỷ con dân đại đức tiền bối!”

“Ha ha ha, thực con mẹ nó châm chọc, Ma Hoàng, người là ở đối với ta tiến hành thuyết giáo sao?” Thái thượng trưởng lão cười đến nước mắt đã mau ra đây, chỉ vào Ma Hoàng nói ra: “Đừng quên, người hay là ta từ nhỏ nhìn xem lớn lên đấy! Đừng quên, người vô cùng bao nhiêu thuật, hay là ta truyền cho người đấy! Ma Hoàng ah Ma Hoàng, nói cho cùng, dùng nhân loại mà nói nói, người chính là một cái thay đổi thất thường tiểu nhân mà thôi, lão phu cho dù cài đặt Thanh Y thượng vị, cũng sẽ không biết cài đặt người!”

“Thanh Y là nữ nhi của ta, nàng thượng vị ta đồng dạng cài đặt!” Ma Hoàng cường chế trong lòng phần nộ, bởi vì hắn hiện tại trạng thái, căn bản lưu không được thái thượng trưởng lão, Khả trông cậy vào Đẳng Phi xuất tay, đã có không mặt mũi đi nói, chỉ có thể nghĩ biện pháp hướng Thanh Y trên người Kháo.

(vô popup tiểu thuyết Internet, nhớ kỹ địa chỉ Internet WWW.

GuanShu.

Com)

“Người đồng dạng cài đặt?” Thái thượng trưởng lão trên mặt tràn ngập trêu tức, trào phúng nói: “Chỉ sợ người trong nội

tâm, không phải nghĩ như vậy a? Người dám dùng linh hồn bốn nguyên thể sao? Người dám như con gái của người Thanh Y vừa mới như vậy thể sao? Liền nói người vô điều kiện cài đặt Thanh Y trở thành mới một lần Ma Hoàng, sau đó, đem người thoái vị, đem thời gian dần trôi qua bị ngàn tỷ Ma giới con dân dĩ vãng, đến cuối cùng, đem không có Ma tộc sẽ nhớ rõ người, người cũng cam tâm tình nguyện, người dám thể sao?”

“Người...” Ma Hoàng chỉ vào thái thượng trưởng lão: “Người đừng vội châm ngòi chúng ta phụ nữ tầm đó cảm tình, chuyện giữa chúng ta tình, dùng được lấy thể sao?”

“Người không dám, Ma Hoàng, đây chính là ta xem thường chỗ của người, người không có cái này phách lực ()” Thái thượng trưởng lão vẻ mặt trào phúng nhìn xem Ma Hoàng, nói ra: “Lúc trước cái kia bá cao chót vót lộ ra, trong lòng người lại sợ lại sợ, muốn giết cái kia bá, nhưng không có bất luận cái gì động thủ lý do cùng cơ hội, người không dám trực tiếp ra tay đem hấn trấn giết, người sợ ta, sợ sở hữu tất cả Ma tộc chỉ trích người.

Cho nên người chỉ có thể nhịn lấy.

Cái kia bá muốn kết hôn Thanh Y.

Người cũng không cự tuyệt, thực sự theo không đáp ứng, chỉ là một mực nói quanh co lấy từ chối, Ma Hoàng, nếu như người là một cái có phách lực () Đại Ma Vương, người nếu không muốn con gái của người gả cho cái kia bá, người nên một cái tát đem cái kia bá đánh bay ra ngoài, sau đó nói cho hấn biết, đừng có nằm mộng! Nhưng người thì sao? Người không dám!”

“Người nói vậy!” Ma Hoàng sắc mặt tức giận đến trắng bệch.

Cơ hồ nói không ra lời, sau lưng ma khí ngập trời, rãnh mương động bầu trời mây đen cuộn cuộn, điện thiểm Lôi Minh, đã là giận dữ.

“Nói vậy? Ha ha, chính nói trúng người trong lòng chỗ đau mới được là.” Thái thượng trưởng lão tựa hồ phát tiết giống

như: bình thường, cái kia trương anh tuần trên mặt, cũng trở nên có chút vắn vẹo.

Cười lạnh nói: “Đằng Phi đã đến về sau.

Người lợi dụng Thanh Y cùng Đằng Phi ở giữa bằng hữu quan hệ, lôi kéo Đằng Phi, ta bắt đầu dùng trong nội cung những cái...kia ánh mắt, ám sát Đằng Phi bằng hữu, người nhất định là sớm đã biết rõ, lại biết thời biết thế, cùng Đằng Phi làm rõ việc này, sau đó đem nước bản giới trở về.

Không thể không nói.

Tại âm mưu quỷ kế phương diện này, Ma Hoàng, ta không bằng người.

Khả cái kia thì sao? Ta dám quang minh chính đại ở ngoài thành ngăn lại Đằng Phi, mời hắn nhập bọn.

Ta có đầy đủ thành ý, ta nói là làm, Đằng Phi hắn theo ta đi không đến một đường, cũng chỉ là bởi vì ta là chủ chiến phái.

Ta chủ trương Ma giới có lẽ vì vũ trụ chung chủ! Cùng hắn lý niệm có chỗ xung đột, trừ lần đó ra, hắn còn có lý do gì, không cùng ta hợp tác?”

Thái thượng trưởng lão tự tin có chút quá mức, nhưng không thể không nói, hắn nói rất đúng tình hình thực tế, nếu như thái thượng trưởng lão là chủ cùng phái, như vậy Đằng Phi thật sự có khả năng cùng hắn đứng tại đồng nhất trận doanh.

Ma Hoàng sắc mặt lúc trắng lúc xanh, hung dữ nhìn xem thái thượng trưởng lão nói ra: ” thì tính sao, người thất bại!”

Thái thượng trưởng lão thần sắc tối sầm lại, nói ra: “Đúng vậy, ta là thất bại, đây là sự thật, ta không muốn đi phủ nhận, Khả người tự nhất định thắng sao? Ta xem chưa hẳn, người cũng đã biết, gần nhất một ít năm, Ma giới phong ấn sớm đã bắt đầu buông lỏng, tại có địa phương, thậm chí bạc nhược yếu kém đến ta có thể tùy ý ghé qua tình trạng, những...này, người cũng không biết a? Vực Ngoại cái kia chút ít Ma tộc, năm đó đã từng phong ấn tại đây đại ma, bọn hắn sớm muộn sẽ trở về.

Ma Hoàng, ta sẽ đem con gái của người đạt được Ma Thần truyền thừa tin tức, nói cho cho những cái...kia đại ma, ta tin tưởng, bọn hắc nhất định sẽ không bỏ qua cái này hay cơ hội.”
“Thái thượng trưởng lão, làm như vậy, đối với người có chỗ tốt gì? Người chẳng lẽ không bận tâm gia tộc của người sao?”
Ma Hoàng sắc mặt rốt cục thay đổi, vô luận hắc có nguyện ý hay không thoái vị cho con gái, cái kia đều là bọn hắc phụ nữ chuyện giữa, Khả Thanh Y đạt được Ma Thần truyền thừa chuyện này một khi bị Vực Ngoại những cái...kia đã từng phong ấn Ma giới đại ma biết được, cái kia Thanh Y kết cục nhất định sẽ rất thâm!

Từ xưa đến nay, theo có Ma giới vào cái ngày đó lên, toàn bộ Ma tộc, tựu chỉ có một Ma Thần, cái kia chính là Ma Tổ!
Ngày nay trong lúc đó xuất hiện một cái đạt được Ma Thần truyền thừa Ma tộc, nhưng lại có được lấy Ma tộc hoàng thất huyết mạch, tin tức này một khi truyền đi, cái kia nhất định sẽ oanh động bát phương, tuyệt đối sẽ không có bất kỳ một cái nào cường thế đại ma, nguyện ý chứng kiến đỉnh đầu của bọn hắc lên, đột nhiên nhiều ra một cái Ma Thần đấy.

Cái này cùng {Tín Ngưỡng} không quan hệ, Ma Thần có một cái lại để cho bọn hắc thờ phụng cùng tế bái là đủ rồi, cảm giác không cần một cái mới lạ : tươi tốt đấy, còn sống Ma Thần, kỳ khi bọn hắc đỉnh đầu làm mưa làm gió.

“Gia tộc của ta...” Thái Thượng trưởng nhìn xem Ma Hoàng, trên mặt lộ ra dáng tươi cười, cười đến rất là vui vẻ, hắc nói ra:
“Người biết vì cái gì ta muốn đứng ở chỗ này, với người nói nhảm như vậy cả buổi sao?”
Ma Hoàng cau mày, nhìn xem thái thượng trưởng lão.

“Bởi vì hiện tại, gia tộc của ta bên trong đích sở hữu tất cả tộc nhân, có lẽ...!Đã mang theo Ma tộc trong hoàng cung cái kia chút ít bảo vật, toàn bộ ly khai Ma giới rồi!” Thái thượng trưởng lão anh tuấn trên mặt, lộ ra tà mị dáng tươi cười, lập tức cười lên ha hả: “Ma Hoàng, người là ta nhìn lớn lên đấy, ta hiểu rất rõ người rồi, người trong mắt của ta, vẫn là cái chỉ so với ngu ngốc cường một điểm đồ dân, không hơn!”

Đang khi nói chuyện, thái thượng trưởng lão hướng về phía xa xa Đằng Phi gật gật đầu: “Nhân loại, ngươi rất cường, ta nhớ kỹ ngươi rồi, sớm muộn gì có một ngày, chúng ta sẽ lần nữa chạm mặt, ta tin tưởng, ngày nào đó, sẽ không quá lâu!” “Ngăn lại hử!” Ma Hoàng bỗng nhiên ra tay, cường đại vô cùng pháp tắc lực lượng, hung hăng oanh hướng thái thượng trưởng lão.

Đằng Phi lại đứng ở nơi đó, tư vân không nhúc nhích, tùy ý lấy thái thượng trưởng lão thân hình, biến mất ở trên hư không chính giữa, Đằng Phi trong con ngươi, lóe ra một vòng kỳ dị hào quang, không có người biết rõ hắn đang suy nghĩ gì.

“Đằng Phi, ngươi như thế nào không ra tay? Ngươi có biết hay không, ngươi như vậy mặc hắn rời đi, sẽ cho toàn bộ Ma tộc mang đến như thế nào tai nạn tính hậu quả?” Ma Hoàng một kích đánh hụt, liền thái thượng trưởng lão cộng lông đều không có dính vào, không khỏi giận dữ rồi, hướng về phía Đằng Phi gào thét.

“Cái kia cùng ta có quan hệ gì?” Đằng Phi liếc mắt, nhìn xem Ma Hoàng, lắc đầu nói ra: “Ngươi là Thanh Y phụ thân, ta thật sự khó mà nói ngươi quá nhiều, nhưng vẫn là nhìn không được, thái thượng trưởng lão nói không sai, ngươi thật là cái đồ dân!”

“Ngươi...” Ma Hoàng tức giận đến cơ hồ muốn thổ huyết, dùng ngón tay lấy Đằng Phi.

“Thái thượng trưởng lão chết sống, đã râu ria, Thanh Y đạt được Ma Thần truyền thừa tin tức, hắn khẳng định đã sớm truyền trở về, vừa mới cái kia rống to một tiếng, chỉ cần không điếc đấy, đều có thể nghe thấy a? Hắn đã nói gia tộc của hắn cũng đã ly khai Ma giới, vậy ngươi cảm thấy, tin tức này còn có thể thủ được sao?”

“Vậy cũng không nên để cho hắn chạy thoát!” Ma Hoàng vô cùng phiền muộn, có loại muốn dùng đầu đập vào tường ý niệm trong đầu.

“Nhiều hắn một cái không nhiều lắm, thiếu hắn không thiếu một cái, nếu là Ma tộc Vực Ngoại, thật sự tồn tại năm đó

phong ấn Ma giới cái kia có chút lớn ma, như vậy vô luận như thế nào, Ma tộc đều là ngăn không được đấy.” Đẳng Phi nhàn nhạt nói xong, nhìn về mặt chán nản Ma Hoàng: “Ngược lại là người lật lọng, nếu không là sự tình sinh biến, Thanh Y đạt được Ma Thần truyền thừa đánh thức thái thượng trưởng lão, người còn muốn cùng hắn cùng một chỗ giết ta đây này.” “Ta đó là diễn trò, chúng ta trước khi không phải đã sớm thương định tốt sao!” Ma Hoàng về mặt ngượng ngùng nói, cho dù hắn biết rõ đối phương sẽ không tin tưởng hắn mà nói, nhưng hắn hay là muốn như vậy đi giảng.

“Sợ là người nhập đũa giống quá sâu, chuẩn bị giả đũa giống thực làm.” Đẳng Phi hừ lạnh một tiếng, cũng lười được lại cùng Ma Hoàng nói thêm cái gì, thu hồi như trước tại luyện hóa cái con kia cự chưởng Chí Tôn đỉnh, sau đó hướng về phía thanh ma vừa chấp tay: “Thanh ma lão huynh, thỉnh mang ta đi chỗ ở của người, Đẳng Phi đáp ứng người, vì Thanh Liên trị liệu bệnh tình, chữa cho tốt Thanh Liên, ta cũng nên ly khai cái này Ma tộc rồi, miễn cho có người lo lắng ta.”

Thanh ma sắc mặt đồng dạng hết sức khó xử, cả kiện sự tình, tiền căn hậu quả, hắn đều thấy rõ, nhìn về phía Ma Hoàng trong ánh mắt, không khỏi nhiều ra vài phần thất vọng đến, nhưng tuyên khắc tại thực chất bên trong trung thành, hãy để cho thanh ma làm không xuất ra phản bội Ma Hoàng sự tình đến, nghe vậy chỉ có thể gật gật đầu, nói ra: “Cái kia đa tạ đẳng công tử rồi.”

Đẳng Phi nhìn xem Ma Hoàng, nói ra: “Lại hướng người lấy hai người, ah, là hai cái Ma Nữ, Thanh Y bên người hai người thị nữ, hắn một người trong, là huynh đệ của ta thê tử, cái khác, đối với huynh đệ của ta dùng tình rất sâu, Ma Hoàng bệ hạ, sẽ không cái này chút mặt mũi đã không để cho a?”

Thái thượng trưởng lão dĩ nhiên rời đi, Ma Thần chỉ ngẫu đã chết, lẽ ra tại đây Ma giới, Ma Hoàng đã cánh tay Già Thiên, bất quá đối mặt cái này cứng mềm không ăn nhân loại, Ma Hoàng đã có một loại thật sâu kiêng kỵ, hắn đến bây giờ đã không rõ ràng lắm, giết chết Ma Thần về sau chính là cái kia màu tím đũa đầu đất rớt cuộc là ai, tự giao muốn muốn đối phó Đẳng Phi lời mà nói..., có lẽ không dễ dàng như vậy, đối phương như là đã đáp ứng ly khai Ma tộc, như vậy tùy hắn tốt

rồi.

Mặt đen lên gật gật đầu: “Bất quá là hai cái tỳ nữ, các nàng nguyện ý đi, ta sao lại, há có thể ngăn đón?”
Đằng Phi cười cười, vậy là tốt rồi, nói xong, quay người rời đi.

Lại để cho tất cả mọi người không nghĩ tới chính là, bị đạo thiểm điện kia đánh trúng về sau, một mực đã dần dần Thanh Y, vậy mà nhắm mắt theo đuôi đi theo Đằng Phi sau lưng, không để ý đến ở đây là bất luận cái gì người.

“Con gái!” Ma Hoàng lớn tiếng kêu lên: “Thanh Y?”
Thanh Y bỏ mặc, hai mắt mờ mờ, theo sát tại Đằng Phi sau lưng.

Ma Hoàng vẻ mặt ngạc nhiên nhìn xem thanh ma, thanh ma cũng đồng dạng khẽ nhếch miệng, khóe miệng co giật vài cái về sau, mới an ủi nói: “Bệ hạ, công chúa có lẽ vừa được Ma Thần truyền thừa, thần trí còn không thanh tỉnh, đem đẳng công tử trở thành nàng người thân cận nhất, nếu không trước hết làm cho nàng đi theo, các loại trở lại Hoàng thành, lại an trí nàng nghỉ ngơi bề quan là được.”

Ma Hoàng trên mặt cơ bắp hung hăng co rúm vài cái, hôm nay người thắng là hắn, nhưng hắn vẫn không có cảm thấy chút nào vui sướng, ngược lại như một sự thất bại ấy, có loại sắp chúng bạn xa lánh cảm giác, loại cảm giác này lại để cho hắn uể oải cũng làm cho hắn phần nộ, nhưng càng nhiều nữa, nhưng lại một loại thật sâu bất đắc dĩ.

“Đi thôi!” Cuối cùng, Ma Hoàng chỉ có thể nhìn Đằng Phi bóng lưng, nói ra như vậy hai chữ đến.

—

Thành khẩn cầu một tấm phiếu đề cử, các huynh đệ tỷ muội tiện tay một quãng sự tình!

Còn có một mực tại đặt mua Chiến Thần biến thành các huynh đệ tỷ muội, trong tay có lẽ đều có quyển sách đánh giá phiếu vé rồi, quãng cho Tiểu Dao a, cảm ơn!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 663: Lột Xác!

>

Gió mát đìu hiu, cái này phiên huyết chiến qua đi Ma giới cả vùng đất, lưu lại lấy tất cả lớn nhỏ huyết sắc hồ nước, đỏ tươi chói mắt, tại dưới ánh mặt trời như là hồng bảo thạch giống như: bình thường sáng chói rực rỡ tươi đẹp, nhưng mà, lại không người dám tới gần tại đây, cho dù là nhất gan lớn Ma tộc chiến sĩ, đàm đến nơi đây, đều biến sắc Võng Du chi mạnh nhất thành chủ chương mới nhất.

Ma giới cường hãn mình khôi phục năng lực, tại đây phiên địa phương, đã mất đi hiệu dụng, chiến đấu mang đến bị thương, vĩnh viễn ở tại chỗ này.

Về phần cái chỗ này, tại cái đó khủng bố ban đêm, đến tột cùng xảy ra chuyện gì, cũng lưu truyền ra vô số phiên bản, nhưng từng cái phiên bản ở bên trong, đều có một cái vô cùng cao lớn vô cùng cường hãn nhân loại hình tượng, sở hữu tất cả phiên bản chính giữa đều là muôn miệng một lời đây, đối với cái này cường đại nhân loại biểu đạt lấy một loại tự đáy lòng kính sợ, hấn tựa như một cây gai, đâm vào từng cái Ma tộc trong lòng, một mực lại để cho bọn hấn cảm giác được đau đớn.

Thanh ma quý phủ, Thanh Liên như là thoát thai hoán cốt giống như: bình thường, cả người toả sáng ra vô tận sinh cơ, trong cơ thể nàng độc tố, bị hắc kiếm toàn bộ rút đi, đối với Thanh Liên mà nói, đó là làm cho nàng thống khổ độc tố, nhưng đối với hắc kiếm mà nói, nhưng lại thật tốt thuốc bổ.

Tại chữa cho tốt Thanh Liên trong nháy mắt đó, toàn bộ thanh phủ đô oanh động, thanh ma càng là nước mắt tuôn đầy mặt, cái này khối bảo tồn tại hấn ở sâu trong nội tâm nhiều năm tâm

bệnh, thậm chí đã ảnh hưởng đến hắc võ đạo đột phá, hôm nay rốt cục hoàn toàn loại trừ, từ nay về sau sau hắc rốt cuộc không cần lo lắng Thanh Liên thân thể, rốt cuộc không cần mỗi cách năm trăm năm tự mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng, đi những..kia khủng bố địa phương vì Thanh Liên hái thuốc.

Duy nhất lại để cho thanh ma có chút khó chịu chính là, từ khi bị Đằng Phi chữa cho tốt về sau, Thanh Liên cái này đơn thuần Tiểu Ma Nữ, tựa hồ thích cả nhân loại này, mà ngay cả thanh ma lão gia hỏa này cũng có thể cảm giác được Thanh Liên xem Đằng Phi thời điểm khác thường, chớ đừng nói chi là người khác.

Đối với chuyện này, Thanh Liên cha mẹ cùng với rất nhiều thanh trong phủ tuổi trẻ Ma tộc, đã biểu thị ra cái đặt.

Thế hệ trước Ma tộc, có lẽ đem huyết thống thấy rất nặng, cùng dị tộc quan hệ thông gia, càng là không thể dễ dàng tha thứ sự tình, nhưng ở trẻ tuổi Ma tộc trong nội tâm.

Tắc thì cũng không thể nào để ý những chuyện này.

Thực tế Đằng Phi hay là một cái như thế ưu tú nhân loại cường giả, Ma tộc trời sinh sùng bái cường giả, cảm thấy Thanh Liên nếu có thể đi theo Đằng Phi bên người, ngược lại là Thanh Liên phúc phận.

Thanh ma đối với cái này rất bất mãn.

Hắc cho rằng Thanh Liên nên giả cho Ma tộc tuổi trẻ Tuấn Ngạn mới được là chính đạo, cùng một nhân loại, có cái gì tiền đồ? Kỳ thật tại ở sâu trong nội tâm, thanh ma có cái khác lo lắng, không nói đến Đằng Phi không phải vật trong ao, sớm muộn gì phải ly khai Ma tộc, cho dù Đằng Phi chịu lưu lại.

Thanh Liên phía trước, còn hoành lấy một cái Thanh Y đây này!

Đây chính là thân phận Địa Vị vô cùng tôn quý Ma tộc công chúa!

Hôm nay lại bằng thêm một cái càng thêm lại để cho người sợ hãi thân phận —— Ma Thần người thừa kế đô thị hoa đồng [tử] thiếu niên đọc đầy đủ!

Đạt được Ma Thần truyền thừa, tự nhiên sẽ tại tương lai trở thành toàn bộ Ma tộc Vương, như vậy, Vương lời mà nói..., tự là ý chỉ, Vương ý nguyện, tự là Ma tộc ý nguyện.

Thanh Y đối với Đằng Phi có phải hay không có cảm tình.

Cái này khó mà nói, nhưng giờ này khắc này, Thanh Y đối với Đằng Phi ỷ lại.

Nhưng lại rất nhiều Ma tộc cũng biết sự tình.

Đương nhiên, chuyện này lại để cho Ma Hoàng cũng là vô cùng cảm tức, đạt được Ma Thần truyền thừa Thanh Y, theo trở về ngày đó lên, tự đi theo Đằng Phi bên người, cái đó đều không đi, ai cũng gọi không đi!

Hơn nữa so với trước Đằng Phi đồn ngộ thời điểm trạng thái còn muốn không xong chính là, Thanh Y hôm nay căn bản không cùng bất luận kẻ nào câu thông.

Nàng mỗi ngày duy nhất một sự kiện, tự là đi theo Đằng Phi bên người, Đằng Phi đi đến cái đó.

Thanh Y sẽ theo tới cái đó.

Nếu không phải Thanh Y khí thế trên người càng ngày càng đủ, năng lượng chấn động càng ngày càng mạnh, Ma Hoàng căn bản không cách nào dễ dàng tha thứ nàng như vậy đi theo Đằng Phi bên người.

Lại nói tiếp, hiện tại xui xẻo nhất buồn bực nhất thống khổ nhất Ma tộc tuổi trẻ Tuấn Ngạn, muốn thuộc bát đà rồi.

Bát đà thuở nhỏ ái mộ Thanh Y, đáng tiếc phía trước có cái kia bá hoành tại đâu đó.

Tuy nhiên được xưng Ma tộc trẻ tuổi đệ nhị cường giả, nhưng ở cái kia bá cái kia mãnh liệt đến chói mắt ánh sáng chói lọi

xuống, bát đà trên người là bất luận cái gì điểm sáng đã hoàn toàn không cách nào hiển hiện ra.

Khó khăn cái kia bá xui xẻo, bát đà cảm thấy hắc mùa xuân rất cục đĩ tới, cả nhân loại kia cường giả Đằng Phi tuy nhiên cường đại, nhưng biết rõ Ma tộc thói quen bát đà căn bản không tin tưởng Thanh Y sẽ cùng một nhân loại cường giả thông hôn.

Cho nên, hắc đau khổ cầu khẩn phụ thân của mình, vì hắc cầu hôn.

Bát đà phụ thân bị nhi tử quán chịu không được, vì vậy tìm được lão tổ tông bát hoang, bát hoang đồng dạng cũng là Ma tộc một cái trưởng lão, mặc dù không có thái thượng trưởng lão Địa Vị như vậy hiển hách, nhưng cũng không phải hạng người vô danh, thực tế rất được Ma Hoàng tín nhiệm, trong tay nắm quyền, gia tộc cường đại, tại Ma giới coi như là thâm căn cố đế đại gia tộc.

Bát hoang lúc này đáp ứng, bởi vì hắc biết rõ Ma Hoàng tại rất nhiều năm trước, kỳ thật thì có theo chân bọn họ Bát gia quan hệ thông gia ý đồ, chỉ là bởi vì có thái thượng trưởng lão ở đằng kia chống đỡ, mới một mực không có thành.

Quả nhiên, bát hoang tại Ma Hoàng trước mặt nhắc tới, Ma Hoàng lúc này tựu đáp ứng, đem Thanh Y gả cho bát đà giang hồ hiệp nữ nước mắt đầy đủ.

Bát đà đạt được tin tức này về sau, hưng phấn được không được, tìm được một đám hảo huynh đệ, liên tiếp chúc mừng thật nhiều ngày.

Tuy nhiên nghe nói Thanh Y công chúa đối với việc hôn sự này có chút kháng cự, nhưng bát đà tin tưởng, chỉ cần lập gia đình về sau, chính mình hảo hảo đối với nàng, nàng tổng hội bị cảm động đấy.

Sau đó, Thanh Y trốn đi, thái thượng trưởng lão mưu phản,

một hồi huyết chiến qua đi, truyền thuyết Thanh Y công chúa đã nhận được Ma Thần truyền thừa, lại sau đó...!Sẽ không có sau đó rồi.

Bởi vì Thanh Y công chúa cả ngày đi theo Đằng Phi bên người, loại sự tình này ai dám không có việc gì loạn nói huyền thuyên?

Nhưng không có người nói, không có nghĩa là bát đà không biết, tốt xấu coi như là chính tông hào phú đệ tử, loại tin tức này làm sao có thể dấu diếm ở hẩn?

Vì vậy bát đà đã bắt đầu sống mơ mơ màng màng thời gian, không phải hẩn muốn làm như vậy, mà là hẩn chịu không được đám kia các bằng hữu nhìn về phía hẩn khác thường ánh mắt.

Vị hôn thê cả ngày đi theo người khác bên người, hơn nữa người này còn không phải Ma tộc, mà là một cái điển hình nhân loại!

Loại sự tình này, sao có thể nhẫn? Nhưng ở toàn bộ Bát gia, từ lão tổ tông bát hoang, cho tới người trong cuộc bát đà, đều chỉ năng yên lặng nhẫn nại!

Bởi vì vì bọn họ cũng không phải cả nhân loại kia đối thủ!

Bởi vì Ma tộc cường đại không thể chiến thắng thái thượng trưởng lão, tụt bại tại người kia trên tay!

Loại cảm giác này, giày vò lấy bát đà, lại để cho hẩn quả thực có loại muốn thổ huyết, muốn gặp trở ngại mà chết xúc động.

“Sỉ nhục ah!” Bát gia lão tổ tông bát hoang trong phòng, ngã một cái ly về sau, một tấm mặt mo này trướng đến đỏ bừng, sắc mặt dữ tợn gân xanh lộ ra, nghiêng răng nghiêng lợi nói ra những lời này.

Đúng vậy a, thật sự là sỉ nhục, bởi vì mà ngay cả Ma Hoàng đối với cái này đã thúc thủ vô sách, hiện tại bọn hẩn lớn nhất tâm nguyện, tựu là Đằng Phi tốt nhất có thể chạy nhanh ly khai Ma giới, nên trở về cái đó trở về cái đó tốt rồi, tin tưởng Đằng Phi đi vào cái ngày đó, toàn bộ Ma giới, sẽ có vô số ma chịu hoan hô chúc mừng đấy.

Loại này thời điểm, Đằng Phi đang làm cái gì?

Ma tộc Hoàng thành nội thành ở bên trong, một chỗ tương

đương thẩm mỹ trong biệt viện, Đằng Phi lười biếng nằm ở một trương nằm trên mặt ghế, híp mắt, nghe đỉnh đầu trên đại thụ tiếng ve kêu ta gia phu lang hơi nhiều chương mới nhất.

Trong tay là mỹ vị ngon miệng hoa quả cùng rượu, Thanh Y đứng tại bên cạnh hẳn, mờ mịt hai mắt cũng híp, tựa hồ rất hưởng thụ tại Đằng Phi bên người cảm giác.

Xa xa Đào nhi chính quần quít lấy Long nhất đang nói cái gì, Long nhất vẻ mặt bất đắc dĩ, nhưng nhìn kỹ lại, hai đầu lông mày lại mang theo vài phần sắc mặt vui mừng, cái này nhất tâm võ đạo gia hỏa, tựa là một khối bách luyện thép, nhưng cuối cùng không có thể né ra Đào nhi quần chỉ nhu.

Long Ngũ cùng Trúc nhi tại cùng lão Long nói đến đây chút ít năm tại Ma tộc kinh nghiệm một ít chuyện lý thú, lão Long có chút hăng hái nghe, ngẫu nhiên còn muốn chen vào mấy câu.

Đây là Đằng Phi những năm gần đây này, có rất ít bình tĩnh sinh hoạt, vốn là Đằng Phi là ý định lập tức ly khai Ma giới đây, nhưng Thanh Y loại trạng thái này, lại để cho hẳn không thể không tạm thời ở tại chỗ này.

“Thanh Y, đã nửa tháng rồi, ngươi còn muốn tiếp tục tiếp tục như vậy trạng thái sao?” Đằng Phi nhìn thoáng qua xa xa mọi người, tiện tay bỏ hạ một đạo kết giới, thờ dài, rất tùy ý nói.

Bên cạnh Thanh Y thần sắc dờ dẩn, như là không có nghe thấy Đằng Phi lời mà nói..., đứng ở nơi đó, híp mắt.

Nhìn về phía trên thánh khiết và xinh đẹp, rất khó tưởng tượng, đây là một cái tại chiến đấu lúc ma khí ngập trời đại Ma Nữ.

“Kỳ thật ta mấy ngày hôm trước cũng đã phát hiện, ngươi thiên tư thông minh, cái kia một đạo thiểm điện bỏ vào ngươi trong thức hải, lúc ấy quả thật làm cho ngươi tiến vào mê mang đón ngộ trạng thái, Khả vài ngày sau, ngươi tựa không sai biệt lắm lĩnh ngộ những vật kia, nhưng ngươi lại không

muốn đổi mặt một sự tình, cho nên...” Đẳng Phi nói còn chưa dứt lời, Thanh Y một chỉ bàn tay trắng nõn, đặt tại hấn đặt ở trên lan can cái tay kia.

“Đừng nói nữa, tốt?” Thanh Y hơi u oán thanh âm chậm rãi vang lên: “Đây là ta trong cả đời vui sướng nhất một đoạn thời gian, vì cái gì người không nên tàn nhẫn bắt nó đánh vỡ đầu này?”

“Bởi vì giả dối vĩnh viễn là giả dối, trốn tránh không phải biện pháp, chỉ có đổi mặt, mới được là chỗ có chuyện giải quyết chi đạo.” Đẳng Phi nói ra.

“Ta biết rõ, người nói những... này đạo lý, ta đã rất rõ ràng, Khả ta cần một chút thời gian, đến chải vuốt toàn bộ Ma tộc tương lai, đến chải vuốt ta chuyện của mình, với tư cách bằng hữu, người có lẽ giúp ta, mà không nên như vậy vạch trần ta Phượng xuyên đeo Mẫu Đan thay máu tân nương độc đầy đủ.”

Thanh Y trong con người ngưng tụ lấy một loại khác thường cảm xúc, nhìn về phía phương xa, sâu kín nói ra: “Người như vậy, sẽ để cho ta cảm giác mình rất không có tôn nghiêm.”

“Người là thân phận tôn quý Ma tộc công chúa, lại đã nhận được Ma Thần truyền thừa, người là cả Ma tộc tương lai Vương.” Đẳng Phi khẽ cười nói: “Mà ta, là cả nhân loại.”

“Đúng vậy a, người vì cái gì hết lần này tới lần khác là cả nhân loại đầu này?” Thanh Y thì thào nói ra: “Nếu như người là Ma tộc, ta sẽ liều lĩnh gả cho người, làm người Ma Nữ, cái gì Ma tộc tương lai, cái gì Ma Thần truyền thừa, ta cũng có thể không muốn.”

Khả người, hết lần này tới lần khác là một nhân loại...”

“Tính tình của người bình thản, không thích tranh đấu, nhưng ta hi vọng người có thể nhớ kỹ, hòa bình vĩnh viễn đều là dùng máu tươi đổi lấy đấy, thái thượng trưởng lão sẽ không dễ dàng từ bỏ ý đồ, những cái...kia Vực Ngoại đại ma, cũng nhất định sẽ không dễ dàng buông tha người cái này đạt được Ma Thần truyền thừa công chúa, tương lai của người, còn có rất lớn lên lộ phải đi, tràn ngập gian khổ.” Đẳng Phi nói ra.

“Ta biết rõ, ta những ngày này, cũng đã nghĩ thông suốt rất nhiều chuyện, người yên tâm đi, chờ người sau khi rời khỏi, ta

sẽ chinh đốn Ma tộc, của ta mềm mại một mặt, về sau sẽ chỉ ở một mình người trước mặt biểu hiện ra, cho dù là phụ thân của ta, cũng đem rớt cuộc nhìn không tới cái kia dịu dàng ngoan ngoãn thiện lương Thanh Y!”

Thanh Y nói lời nói này thời điểm, trên người uy áp khí thế bay lên, như là sóng xung kích giống như bình thường ở trên bầu trời hướng về bốn phương tám hướng trùng kích mà đi! Trước là cả Ma tộc Hoàng thành, sở hữu tất cả Ma tộc đã cảm giác được về này lại để cho bọn hắn theo ở sâu trong nội tâm phát ra kính sợ uy áp, không khỏi quỳ rạp trên đất, khấu tụng Đại Ma Vương Vô Địch.

Sau đó, cái này cỗ đáng sợ uy áp, hướng toàn bộ Ma giới, lan tràn mở đi ra.

Trong hoàng cung, toàn bộ Ma giới cực kỳ có quyền uy Ma Hoàng, ngưng mắt nhìn về phía hư không, thật lâu, mới phát ra một tiếng trùng trùng điệp điệp thở dài.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 664: Trở Về!

>

Ma giới, một chỗ phong ấn thập phần bạc nhược yếu kém địa phương, Đằng Phi mang theo lão Long, Long nhất, Long Ngũ, Trúc nhi cùng Đào nhi đứng ở chỗ này pháo hoa cười, Sau lưng, là một đám Ma tộc cao tầng, Ma Hoàng tại phía trước nhất, cùng ở bên cạnh hắn đấy, thì là Thanh Y công chúa.

Bát đà đồng dạng tại tổng biệt trong đội ngũ, quét qua mấy ngày này vẻ lo lắng, cả người nhìn về phía trên khí vũ hiên ngang, mặt mày hớn hở.

Cái này đáng chết nhân loại, rốt cục muốn cắt ra Ma giới rồi! Đây quả thực là cái thiên đại tin tức tốt, Ma Hoàng cũng không có hủy bỏ cái này cái cọc quan hệ thông gia, như vậy nói đúng là, dùng không được bao lâu, cái này Ma tộc xinh đẹp nhất Ma Nữ, cái này đạt được Ma Thần truyền thừa, nhất định trở thành Ma tộc tương lai vương giả Ma Nữ, cái này tại đặc đạo ngày, tản mát ra kinh thiên uy áp, rung động toàn bộ Ma giới ngàn tỷ chúng sinh Ma Nữ, sẽ trở thành hắc bát đà nữ nhân!

Cho dù Thanh Y trên người ánh sáng chói lọi, sẽ che dấu bát đà sở hữu tất cả ưu tú, cho dù về sau sở hữu tất cả Ma tộc nhìn thấy hắn, đều nói: xem, cái này là nữ áo xanh Vương trượng phu...!Hắc bát đà, cũng cam tâm tình nguyện!

Chỉ tiếc ta không có cái loại này cường đại đến cực hạn thực lực, bằng không thì ta tuyệt sẽ không tùy ý cả nhân loại này còn sống ly khai Ma giới sự phụ có bệnh, được trị!! Bát đà trong nội tâm nghĩ đến, nhìn về phía Đằng Phi trong ánh mắt, mang theo vài phần oán hận.

Tin tưởng bất luận kẻ nào đã không muốn xem đến vị hôn thê

của mình, cả ngày cùng nam nhân khác hỗn [lăn lộn] cùng một chỗ a?

Thanh Y khẽ cắn môi dưới, nhìn xem Đằng Phi trong ánh mắt, mang theo vài phần người khác xem không hiểu ngượng ngùng.

Nàng không cách nào quên, tại nàng đắc đạo về sau, Đằng Phi tỏ vẻ đem phải ly khai, vào lúc ban đêm, nàng cố lấy dũng khí, tiến vào Đằng Phi gian phòng.

Đương nàng cỡi hết y phục của mình, đem chính mình hoàn mỹ không tỳ vết thanh xuân thân thể triển lộ tại Đằng Phi trước mặt lúc, trong lòng của nàng, là đã điềm mật, ngọt ngào vừa ngượng ngùng, nàng muốn nguyên vẹn chính mình, giao cho cái này cường đại nhân loại.

Nhưng không nghĩ tới chính là, nàng bị cự tuyệt, ngay tại nàng xấu hổ muốn rời khỏi lúc, Đằng Phi nhặt lên nàng áo bào, đem nàng cái kia không rảnh thân thể bao vây lại.

Sau đó nói cho nàng biết, đương Ma tộc gặp nạn lúc, hấn sẽ lại tới nơi này, nếu như.

Lúc kia nàng, còn muốn trở thành hấn Ma Nữ, như vậy, hấn sẽ không lại cự tuyệt.

Hấn đây là đang vì chính mình suy nghĩ!

Thanh Y lúc ấy tựa một điểm khí cũng không có, bởi vì nàng cùng bát đà tầm đó, còn có hôn ước, nàng có thể cả ngày đi theo Đằng Phi bên người.

Nhưng nàng nếu là thật sự lướt qua đạo kia giới hạn, cái kia mặc dù nàng là Ma tộc công chúa, mặc dù nàng là tương lai Ma tộc Vương, nhân sinh của nàng chính giữa, cũng sẽ (biết) bảo tồn kế tiếp cực lớn chỗ bản.

Thanh Y không bỏ nhìn xem Đằng Phi, một đôi mắt đẹp trung tràn ngập đại lượng hơi nước, tùy thời cũng có thể chảy xuôi xuống.

Bát đà dùng sức mím môi, miễn cưỡng tiếu.

Hắn không muốn làm cho người khác nhìn ra trong lòng của hắn nhu nhược cùng phần nộ.

“Ta đi nha.” Đằng Phi nhìn thoáng qua Ma Hoàng các loại một đám Ma tộc, chấp tay thi lễ: “Cảm tạ chư vị những ngày này đến đối với Đằng Phi chiếu cố, nguyện Ma tộc cùng nhân loại tầm đó.

Quyển sách chương mới nhất xuất ra đầu tiên đến từ sách sông tiểu thuyết Internet Wwww.

Shuhe.

Cc hữu nghị trường tồn!”

Ma Hoàng mỉm cười nói: “Ma tộc cùng nhân loại, nhất định sẽ hữu nghị trường tồn đấy!”

Đằng Phi dùng sức gật đầu, sau đó đối với Thanh Y truyền âm nói: “Ta để lại cho người cái kia mấy miếng ngọc giản, người nhớ rõ cất kỹ, một khi Ma tộc gặp được nguy hiểm, người tự bóp nát một quả ngọc giản, mặc kệ ta ở nơi nào, đều cảm ứng được, hơn nữa tại trước tiên đi tại đây tới giúp người [cán bộ nòng cốt] ăn mềm không ăn cứng vô popup.”

Thanh Y trong con người nước mắt, rốt cục nhìn không được.

Lặng yên chảy xuôi xuống.

Một màn này, bị rất nhiều Ma tộc trông thấy, trong nội tâm đã dâng lên một loại khác thường cảm xúc đến.

Bên kia Đào nhi cùng Trúc nhi đã khóc đến cùng nước mắt người giống như: bình thường, các nàng tinh tường, ly khai Ma giới, đã đi ra các nàng sinh trưởng thổ địa.

Chỉ sợ tự cũng đã không thể trở về rồi, từ nay về sau sau tự là thiên nhân cách xa nhau, không tiếp tục gặp mặt chi kỳ.

“Đi rồi!” Đằng Phi vung tay lên, đem lão Long bọn người trực

tiếp thu vào Chí Tôn đỉnh chính giữa, cả người bay lên trời, phóng tới đạo kia bạc nhược yếu kém kết giới, một đạo kiếm khí, tự Thiên Ngoại bay tới, chém về phía cái kia đạo kết giới, cường đại vô cùng kết giới lập tức xuất hiện một đầu hơn 10m trường, vài mét rộng đích khe hở.

Vèo!

Đăng Phi thân hình, biến mất ở đằng kia đạo khe hở chính giữa, mà cái kia khe hở, cũng nhanh chóng khép lại, thậm chí tại rất nhiều Ma tộc trong mắt, chỗ đó căn bản cũng không có qua khe hở, Đăng Phi cũng như là hư không tiêu thất giống như: bình thường.

Thanh Y nước mắt rơi như mưa, uốn éo thân, biến mất tại nguyên chỗ.

Ma Hoàng hướng về phía bát hoang lộ ra một cái áy náy đáng tươi cười, nói ra: “Yên tâm, ta nhất định sẽ khích lệ nàng.” Bát hoang khoe miệng co quắp rút, lại chỉ năng gật gật đầu, chấp tay nói: “Bệ hạ phí tâm!” Bát đà bên người một đám Ma tộc tuổi trẻ Tuấn Ngạn vây quanh, đã rất hâm mộ nhìn xem bát đà, nhao nhao đối với hắn chúc mừng, chúc mừng hắn sắp trở thành Thanh Y công chúa bên gối người.

Đừng nhìn bát đà gần nhất một thời gian ngắn tựa hồ sống rất khuất nhục, nhưng nếu như muốn hắn cùng cái khác Ma tộc tuổi trẻ Tuấn Ngạn trao đổi, nhất định sẽ có vô số Ma tộc hưởng ứng lệnh triệu tập.

Đây chính là Thanh Y công chúa ah! Ma tộc tương lai chí cao Vô Thượng Vương!

Ai có thể cưới nàng, tuyệt đối là phần mộ tổ tiên bốc lên khói xanh, tám đời đã tu luyện phúc phận ah!

Về phần cả nhân loại kia cường giả, hắn không phải đã đi ra sao? Thanh Y công chúa ưa thích qua hắn, thì tính sao? Hắn cuối cùng là nhân loại, cuối cùng không thể vĩnh viễn ở lại Ma giới tận thế chi con đường cuối cùng hoa nở độc đầy đủ!

Thôn Thiên đại uyên, tử khí nồng đậm, bốc lên nhấp nhô, nơi

này là nhân loại cấm địa, không có người sẽ nguyện ý tới chỗ như thế.

Đằng Phi lần nữa đứng tại Thôn Thiên đại uyên bên bờ vực lúc, cảm khái không thôi, phen này Ma giới chỉ làm được kinh nghiệm, thật sự như là Cánh Tay Vận Mệnh tại không chế đồng dạng, tuy nhiên thời gian cũng không tính thật lâu, nhưng những kinh nghiệm này, cả đời đã quên không được.

“Hi vọng Ma giới có thể một mực bình an, hi vọng chúng ta không hề tương kiến.” Đằng Phi nhìn qua Thôn Thiên đại uyên bên trong đích cuộn cuộn tử khí, thì thảo tự nói.

Sau đó, hắn đem lão Long bọn người phóng xuất, Đào nhi cùng Trúc nhi này sẽ cũng đều đã không có thương tâm như vậy, về mặt tò mò nhìn thế giới nhân loại, tại Long nhất cùng Long Ngũ bên người hỏi cái này hỏi cái kia.

“Đi thôi.” Đằng Phi nói một câu, sau đó Phá Không mà đi.

...
Vĩnh Hằng Chi Địa, thứ chín mươi chín thành.

Theo bề ngoài đã nhìn không ra năm đó kinh nghiệm cái kia trường kiếp nạn, cả tòa Đại Thành chữa trị đổi mới hoàn toàn, hộ thành trận pháp, cũng so với quá khứ tăng lên mấy cấp bậc, cho dù có Thiên Vương cảnh giới cường giả tới, cũng có thể chèo chống thật lâu.

Chín mươi trong chín thành, cũng khôi phục quá khứ đích phồn vinh, những cái...kia theo ngũ vực thế giới di dân người tới chỗ này, rất nhanh tựu thích ứng 99 thành hết thảy, bắt đầu ở tại đây cắm rễ xuống.

Đằng Phi trở về, đưa tới một phen oanh động, rất nhiều người đến đây tương kiến.

Thành chủ Hiểu Phong, đang cảm thấy Long Ngũ thời điểm, quả thực kinh ngạc đến không thể tin được, tại biết được Long Ngũ những năm này kinh nghiệm về sau, Hiểu Phong chỉ có

thể cảm thán vận mệnh thần kỳ.

Đặng Phi không có ở phủ thành chủ tại đây tỵ lưu, cáo từ rồi đi, hần vội vã đi gặp người nhà của mình.

Trở lại Đặng gia nơi đóng quân lúc, Đặng Phi đã nhận được nhiệt liệt hoan nghênh, chỉ là hần phát hiện trong đám người thiếu đi rất nhiều người.

Nữ nhân chính giữa, chỉ có lục Tử Lăng cùng Mộ Dung phương phi tại, mà ngay cả con của hần Đặng An, cũng không thấy bóng dáng Hồng lâu chi cổ vũ thôn độc đầy đủ.

“Tử Lăng, các nàng đâu này? Đã đi nơi nào rồi hả?” Hàn huyền qua đi, Đặng Phi nhin không được hỏi lục Tử Lăng nói.

“Các nàng đại đa số đã đi đặng Vũ phủ, còn có một chút tử muội, kinh doanh khởi đi một tí sinh ý, chúng ta Đặng gia càng lúc càng lớn, người lại từ đến đã mặc kệ những chuyện này, chỉ có thể chúng ta đi làm.” Lục Tử Lăng lộ ra một cái không màng danh lợi đáng tươi cười: “Mà ta là bởi vì muốn cùng bà bà, phương phi cũng là gần nhất vừa trở về đấy.” Đặng Phi hơi khẽ cau mày, nhìn xem lục Tử Lăng nói: “Đặng Vũ phủ? Đó là cái gì?”

“Khanh khách, đặng Vũ phủ, là Chân Vũ học viện đem đến 99 thành về sau, một lần nữa khởi danh tự!” Mộ Dung phương phi cười đối với Đặng Phi nói ra: “Người hôm nay đã là toàn bộ Vĩnh Hằng Chi Địa người mạnh nhất, Minh Huy viện trưởng quyết định dùng người dòng họ, vội tới tân học viện mệnh danh, hơn nữa tại Minh U Vũ kích động xuống, người đại bộ phận nữ nhân, đã chạy tới đặng Vũ phủ làm giáo sư đi.” Lục Tử Lăng cũng ở một bên vừa cười vừa nói: “Đúng vậy a, khả năng người còn không biết, đặng Vũ phủ vừa mới thành lập, chẳng những là 99 thành, toàn bộ Vĩnh Hằng Chi Địa tuổi trẻ Tuấn Ngạn, đã tới rồi vô số, hơn nữa mãnh liệt yêu cầu tại Vĩnh Hằng Chi Địa mặt khác Đại Thành thành lập phân viện.

Bất quá chúng ta cần nhắc đến trí tuệ thần tướng cùng Đại Thiên Tôn...!Tạm thời không có đáp ứng tại cái khác xây

thành đã phân viện, nhưng ở 99 thành, chúng ta đã có hơn một ngàn ba trăm gia đẳng Vũ phủ rồi!”

Hí!

Đằng Phi nhin không được ngược lại hít một hơi khí lạnh, chúng nữ nhân của mình giầy vò mà bắt đầu..., quả thực lại để cho người khiếp sợ ah, gần kề 99 thành tựu thành lập khởi nhiều như vậy phân viện đến, một khi tương lai tại Vĩnh Hằng Chi Địa mặt khác Đại Thành cũng thành lập khởi đẳng Vũ phủ, chỉ sợ trí tuệ thần tướng cùng Đại Thiên Tôn thật sự sẽ bị hù đến ah.

Bất quá, như vậy cũng tốt, ta có thể không khống chế Vĩnh Hằng Chi Địa bên ngoài thể lực, nhưng ta khống chế lấy Vĩnh Hằng Chi Địa tương lai!

Đến lúc đó, đẳng Vũ phủ môn sinh trải rộng thiên hạ, coi như là sau này mình không hề tại đây, Đại Thiên Tôn cùng trí tuệ thần tướng, cũng không dám đối với Đẳng gia như thế nào.

Đằng Phi ở sâu trong nội tâm, một mực có một loại dự cảm, thái bình thời gian, sẽ không quá lâu, một khi cát ngươi Ma tộc mang theo hủy diệt tính nguyên tố đại kiếp nạn giết qua đến, vô luận Ma tộc, Yêu tộc còn là nhân tộc Thú Tộc, đều muốn không thể tránh khỏi bị cuốn vào trong đó HP chi đã tính khó thuần chương mới nhất.

Chớ nói chi là Nhân tộc cùng Yêu tộc Ma tộc tầm đó, bản thân vẫn tồn tại đủ loại mâu thuẫn.

Trong lòng nghĩ lấy, Đằng Phi hỏi lục Tử Lăng nói: “Thần hồn vực gần nhất như thế nào? Có cái gì không đặc biệt động tĩnh?”

Lục Tử Lăng có chút lắc đầu: “Thần hồn vực gần nhất coi như bình tĩnh, tiến vào thần hồn vực Ma tộc cùng Yêu tộc số lượng rõ ràng giảm bớt, đoạn thời gian trước, thần hồn vực bên trong đích Ma tộc cơ hồ không thấy bóng dáng, Yêu tộc muốn hơi sinh động một ít, nhưng cũng không có trước khi cái chủng loại kia liều lĩnh.

Hiện nay thần hồn vực, mấy có lẽ đã trở thành nhân yêu ma tam tộc cộng đồng khu vực săn bắn.

Người đã nói nguyên tố đại kiếp nạn, tựa hồ sẽ không xuất hiện đi à nha?”

Đặng Phi có chút lắc đầu, nói ra: “Ta cũng không biết, bất quá chỉ mong nó vĩnh viễn đã sẽ không xuất hiện.”

“Đúng rồi, Đặng An đâu này? Tiểu tử kia đã chạy đi đâu?”

Đặng Phi nhìn xem Mộ Dung phương phi hỏi.

“Hắn? Mang theo một ít hộ vệ, nói là muốn đi thám hiểm, hải tử lớn hơn, ta cũng ngăn không được hắn, dù sao tại đây 99 thành, có lẽ cũng không có nguy hiểm gì đâu.” Mộ Dung phương phi trong giọng nói mang theo vài phần làm người mẫu kiêu ngạo, lại có vài phần hải tử không nghe lời bất đắc dĩ.

Lục Tử Lăng có chút hâm mộ nhìn thoáng qua Mộ Dung phương phi, những năm gần đây này, Đặng Phi nữ nhân chính giữa, chỉ có Mộ Dung phương phi cái này một đứa bé.

Đi qua lục Tử Lăng tính tình trong trẻo nhưng lạnh lùng, không sao cả đem hải tử sự tình để trong lòng đầu, nhưng mà những năm này theo Đặng An lớn lên, nàng càng ngày càng khát vọng mình cũng có thể có đứa bé.

Nghĩ đến, lục Tử Lăng có chút u oán ánh mắt, nhìn về phía Đặng Phi

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 665: Sáu Mười Ba Thành

>

“Tử Lăng, thật xin lỗi.” Trong phòng, Đằng Phi nhẹ giọng đối với trọng lòng ngực của mình Lục Tử Lăng nói.

“Tại sao muốn nói xin lỗi?” Lục Tử Lăng nhẹ giọng nói mở, song mắt nhắm chặt, hô hấp hơi có chút dồn dập, trên mặt phỉm chia hoa hồng sáng bóng.

“Thật ra thì bên cạnh ta, hẳn là chỉ có người một nữ nhân.” Đằng Phi vẻ mặt xấu hổ nói.

“Ừ?” Lục Tử Lăng đôi mắt hé mở, có chút nghi ngờ từ Đằng Phi trên mặt quét vu, hỏi: “Ta còn không có hỏi vu người lần này đến tột cùng đi đâu đây, sẽ không phải.

.

.

Chúng ta lại thêm một tỷ muội sao?”

“Không có có hay không, tuyệt đối không có!” Đằng Phi nắm cả Lục Tử Lăng mãnh khảnh eo, ở nàng tron bóng như ngọc, không có có một ti sẹo lỗi trên bụng vuốt ve, vẻ mặt thành thật nói: “Người thấy ta giống là cái loại người này sao?”

“Giống như!” Lục Tử Lăng rất khẳng định vừa nói, Sát sau xoa sạch kia chỉ từ nàng bụng hướng về phía trước dờn bàn tay to, sáng giọng: “Khác tác quái, nói cho ta một chút, người lần này đến tột cùng đi địa phương nào? Long Ngũ tìm đã tới chưa?”

“Ma giới.” Giòn phi nhẹ nói nói: “Long Ngũ tìm được rồi, ta

đi theo Lão Long cùng Long Nhất bọn họ, theo Thôn Thiên Đại Uyên, trực tiếp tiến vào đến Ma giới!”

“Cái gì? Này.

.

.

Điều này sao có thể? Thôn Thiên Đại Uyên phía dưới, liền và thông nhau trừ ma giới?” Lục Tử Lăng vẻ mặt kinh ngạc, nói: “Ở các người cũng sau khi mất tích, ta cùng phương đề chúng ta một nhóm người, hoàn chân đi qua Thôn Thiên Đại Uyên cái chỗ kia, nhưng là, ở nơi đâu, chúng ta chỉ cảm thấy đến nồng nặc tử khí, căn bản không dám tiến vào tới đó mặt đi miệng lại chưa từng nghĩ tới, cái chỗ kia lại còn liền và thông nhau trừ ma giới!”

Đằng Phi gật đầu: “Ban đầu ta cũng vậy không có nghĩ vu, Lão Long cùng Long Nhất nhảy xuống Thôn Thiên Đại Uyên, ta sợ bọn họ gặp nguy hiểm, tự cùng theo một lúc nhảy đi xuống, phía dưới tử khí rất kinh khủng, Thiên Vương cảnh giới còn khá hơn một chút, nếu là Chí Tôn, cho dù là Chí Tôn đỉnh cảnh giới, rơi xuống đến Ma giới, nếu là không người nào cứu trợ, nhất định sẽ chết.

Lục Tử Lăng có chút kinh ngạc nháy mắt mấy cái: “Những thứ kia tử khí, chẳng phải là Ma giới người trong thích nhất?”

Đằng Phi cười nói: “Không sai, chỉ là bọn hắn muốn nhận được những thứ này ma khí, lại chỉ có thể không biết làm gì, bởi vì Ma giới có một đạo cường đại kết giới, người ở phía ngoài có thể đi vào, nhưng người ở bên trong, nhưng phạm ư không cách nào đi ra ngoài.

Ta lần này có thể bình an trở về, còn là bởi vì kết giới kia có địa phương đã bắt đầu xuất hiện buông lỏng, có nhiều chỗ trở nên yếu kém, nếu không, muốn rời khỏi, cũng chuyện không phải dễ dàng như vậy xinh đẹp.”

Đằng Phi vừa nói, cho Lục Tử Lăng nói một chút ở Ma giới trong đích đủ loại kinh nghiệm.

Lục Tử Lăng nghe xong, cũng có chút thổn thức, nếu là đổi lại những nữ nhân khác, sợ rằng đối với Thanh Y công chúa và Đằng Phi quan hệ trong đó có dây dưa một phen, nhưng Lục Tử Lăng thiên lạnh nhạt, nếu không Đằng Phi bên cạnh cũng không thể có thể có nhiều như vậy hồng nhan tri kỷ.

“Nói như vậy, Ma giới trong đích những thứ kia Ma Tộc cửa cũng không an toàn, vực ngoài cường đại Đại Ma cửa tùy thời có thể có đánh vào đến Ma giới trung đi.” Lục Tử Lăng nhẹ nói, sau đó một trong đôi mắt quang mang chớp thước, nói: “Không biết Yêu Tộc là cái dạng gì, nếu là có cơ hội lời của, nhất định phải đi xem một chút.”
Đằng Phi cười nói: “Yêu Tộc có cái gì đẹp mắt, đoán chừng cùng Ma Tộc không có gì khác nhau.

.

.

, ta cảm thấy được, chúng ta hay là hảo hảo nghiên cứu hạ xuống, làm sao để cho con của chúng ta hơn thông minh cái đề tài này sao!”

“.

.

.

, 11.” Lục Tử Lăng im lặng liếc mắt một cái Đằng Phi, cái này trong ngày thường như băng sơn tuyết liên loại thanh u lạnh lùng tuyệt sắc giai nhân, giờ phút này hơn lộ vẻ mềm mại quyến rũ, gió xinh đẹp vạn chủng.

Theo Đằng Phi trở về, Vị Ương Minh Minh, Lăng Thi Thi, cơ yên lặng đồng chờ chúng nữ trước sau trở về, Đằng gia cũng trở nên náo nhiệt nghiêng.

Hôm nay Đằng gia, mới xem như hoàn toàn an định lại, không có cường địch, không có cừu gia, nếu không phải còn có nguyên tố đại kiếp cái này uy hiếp treo lửng thừng đỉnh đầu,

hôm đó tử thì càng tốt đẹp.

Thời gian trôi qua thật nhanh, thoáng một cái, hai mươi năm thời gian lặng lẽ trôi qua.

Hai mươi năm dậm , Vĩnh Hằng Chi Địa bên này hết sức thái bình, ở Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng quản lý, Vĩnh Hằng Chi Địa muốn so với quá khứ càng thêm phần vinh miêng Đẳng Vũ Phủ rốt cục chạy ra khỏi chín mươi chín thành, ở Vĩnh Hằng Chi Địa những khác Đại Thành thành lập phân viện, mỗi một tòa Đẳng Vũ Phủ, rõ ràng nhất dấu hiệu tính kiến trúc, không phải là những thứ kia đền lầu các, mà là một pho tượng cao lớn Đẳng Phi pho tượng!

Tất cả Đẳng Vũ Phủ học sinh cửa, sùng bái nhất người, chính là Đẳng Phi cái này sống truyền kỳ!

Đẳng Phi đủ loại sự tích, đã bị sắp xếp Đẳng Vũ Phủ nhập học giáo tài trung, phạm là tiến vào Đẳng Vũ Phủ tựu học học sinh, trước hết tiếp xúc đến, không phải là những thứ kia ảo diệu võ học, mà là Đẳng Phi bình sinh!

Đối với lần này, Đẳng Phi cảm thấy có chút quá, hắn cũng không có cảm giác mình làm bao nhiêu không dậy nổi chuyện xinh đẹp, nhưng đối với Đẳng Phi người bên cạnh mà nói, còn lại là một chút cũng bất quá, thậm chí bọn họ cảm thấy như vậy cũng đã là đủ đề điều !

Đẳng Phi các nữ nhân, tất cả cũng có con của mình, hai mươi năm đi qua, những hài tử này cũng đã trưởng thành nghiêng, các cũng rất ưu tú, con tính cách, phần lớn di truyền riêng của mình mẫu thân, chúng nữ nhi tính cách, thì cùng Đẳng Phi rất giống nhau.

Điều này cũng tạo thành Đẳng Phi con gái trong, chúng nữ nhi cũng rất mạnh thế, nam hài phần lớn cũng là bị khi phụ sĩ nhục.

Dĩ nhiên, cái gọi là khi dễ, cũng là bọn hắn huynh đệ tử muội ở giữa chuyện xinh đẹp, để đi ra bên ngoài, tùy tiện một, cũng kinh tài tuyệt diệu, có thể nói mới một đời tuổi trẻ thiên tài! Ở Đẳng Phi đông đảo con gái trong, nhất cực kỳ uy nghiêm, từ rất là số tuổi lớn nhất Đẳng An, thân là Đẳng Phi con trai lớn,

hắn một thân thực lực, cũng tương đối xuất chúng, không tới ba mươi tuổi cũng đã đột phá đến Thiên Vương thứ nhất tiểu bậc thang cảnh giới, ở một đám đệ đệ muội muội trong, là hoàn toàn xứng đáng người mạnh nhất miệng, Đẳng Phi kia con gái của hắn cửa tất cả cũng đem Đẳng An trở thành thần tượng của bọn hắn cùng phấn đấu mục tiêu, hơn nữa những năm này Thanh Nhất đời trưởng thành là Thiên Vương cảnh giới chẳng qua là sớm muộn gì chuyện xinh đẹp.

Đẳng gia càng ngày càng lớn mạnh, đối với lần này, Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng đều chỉ có thể cười khổ tiếp nhận, bởi vì ...! này căn bản không phải bọn họ có thể ngăn cản chuyện xinh đẹp, mặt ngoài nhìn qua, Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng là Vĩnh Hằng Chi Địa Chúa Tể Giả, nhưng bí mật ai cũng biết, Đẳng gia, mới là Vĩnh Hằng Chi Địa chân chính Vương tộc!

Đẳng Phi ở mười năm trước bế quan, hôm nay đã suốt mười năm vu đi, như cũ không có xuất quan, ba năm trước đây từng có kinh khủng đại thiên kiếp phủ xuống Đẳng Phi bế quan đất, trận kia đại thiên kiếp, cả Vĩnh Hằng Chi Địa tất cả mọi người cảm nhận được, tương đối kinh khủng, sở dĩ có quan tâm Đẳng Phi mọi người gây sợ hãi cho, sợ Đẳng Phi có chút nguy hiểm gì.

Kéo dài 99 ngày đích thiên cướp đi qua sau, Đẳng Phi truyền âm đi ra ngoài, nói mình bình an, nhưng nhưng không có nói gì lúc xuất quan, mọi người ở thờ phào nhẹ nhõm đồng thời, rồi lại cũng cảm thấy nghi ngờ, kinh nghiệm đại thiên kiếp tẩy lễ Đẳng Phi, hắn là đã tiến vào đến truyền thuyết kia trong đích cảnh giới, nhưng hắn tại sao, còn đang bế quan đây? Vĩnh Hằng Chi Địa, thứ sáu mươi ba thành.

Tùng Nguyên Trấn thượng, ba năm trước đây tới một nghèo túng đích thanh niên, người trẻ tuổi kia lớn lên hết sức anh tuấn, cử chỉ đặc thể, vừa nhìn giống như là đại tộc đệ tử, nhưng hắn vẫn hết sức nghèo túng, áo đơn bạc, đi lại tập tễnh, giống như là bị thương rất nặng.

Tùng Nguyên Trấn dân phong thuần phác, ở đã trải qua Tam Đại Thiên Vương Thập Đại Thiên Tôn thời đại bóng tối sau,

lại càng lòng người hướng thiện, tất cả mọi người nhớ tới Đàng Phi Thiên Vương, Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đại Thiên Tôn thật là tốt, cho nên, cái này không tính là quá lớn trong trần nhỏ cư dân, rất nhanh tựu đón nhận cái này đột nhiên ra hiện ở chỗ này đích thanh niên.

Vĩnh Hằng Chi Địa võ phong càng hơn, phạm ư tất cả mọi người có tu luyện võ kỹ, tùy tiện một người bình thường, cũng có ít nhất Đấu Thánh trở lên tu vi.

Song để cho tất cả mọi người cảm thấy kỳ quái chính là, người trẻ tuổi này, toàn thân, cũng là một chút đấu khí ba động cũng không có!

Hắn là người phế nhân!

Phạm ư mọi người, ở biết chuyện này sau, cũng rất cùng xinh đẹp cái này không có có tên đích thanh niên.

Dần dần, mọi người phát hiện, người trẻ tuổi này không chỉ có bị quá thương rất nặng, tựa hồ còn mất ký ức, bởi vì mỗi khi có người hỏi quá khứ của hắn, hắn luôn là mờ mịt lắc đầu, sau đó ngồi ở bên đường phố trên ghé dài, mê mang phơi Thái Dương.

Cửu nhi cửu chi, mọi người cũng là không hỏi nữa quá khứ của hắn, tổng hội có người hảo tâm, đưa một một ít thức ăn cho hắn, người trẻ tuổi cũng cũng không từ tuyệt, có người cho tựu ăn, không ai cho sẽ không ăn.

Tùng Nguyên Trấn trên có một nhà rất lớn tửu lâu, này đang lúc tửu lâu nghe nói đã có phạm vạn năm lịch sử, tửu lâu có phạm nói chiêu bài món ăn, ở cả Vĩnh Hằng Chi Địa cũng tương đối nổi danh, ngay cả Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng cũng đặc biệt tới nơi này thưởng thức quá, ăn vu sau khen không dứt miệng, đối với nhà này tửu lâu cực kỳ sùng bái.

Nhưng nhà này tửu lâu lão bản rất kỳ quái, cũng không có mượn cơ hội này mở rộng việc buôn bán của hắn, vẫn cố thủ ở Tùng Nguyên Trấn nơi này, không một chút mở rộng kinh doanh ý niệm trong đầu.

Rất nhiều thế lực cường đại, cũng muốn nhập cổ phần đến nhà này tửu lâu, Sát sau đem tửu lâu này mỹ vị mở rộng đến cả Vĩnh Hằng Chi Địa đi, nhưng gặp phải tửu lâu lão bản tửu tuyệt, vì vậy, nhà này tửu lâu lão bản, ở vô hình trung, đặc tội rất nhiều người có quyền thế.

Cũng thường xuyên có có một chút cường giả, muốn thông qua các loại phương thức, cùng nhà này tửu lâu lão bản tác thủ bí phương, hoặc là giá cao mua, hoặc là uy hiếp đe dọa, song những người này dùng hết các loại biện pháp, nhưng cũng không có một người nào, không có một cái nào thành công.

Nhất là những thứ kia muốn thông qua võ lực uy hiếp người, đều không ngoại lệ, cũng biến mất ở trên thế giới này.

Người trẻ tuổi ở Tùng Nguyên Trấn ba năm này, ăn đồ phần lớn cũng là nhà này tửu lâu cung cấp, vì vậy không ít người đều ở nói lý ra nói: “Nếu không phải nhà này tửu lâu, người trẻ tuổi kia có thể đã sớm chết đói.”

Tửu lâu lão bản tựa hồ rất thích người trẻ tuổi kia, thường xuyên sẽ đích thân dẫn hộp đựng thức ăn, đi cho người trẻ tuổi kia đưa cất, cũng không cùng người trẻ tuổi kia trao đổi, mỗi lần cũng là yên lặng nhìn người trẻ tuổi kia ăn xong, sau đó lão bản tự mình thu thập bộ đồ ăn, mang theo hộp đựng thức ăn rời đi.

Ngày này, tửu lâu lão bản lần nữa dẫn hộp đựng thức ăn, tìm được ngôi ở trên ghế dài phơi Thái Dương đích thanh niên.

Nhìn qua hơn năm mươi tuổi, có chút phúc hậu tửu lâu lão bản mở ra hộp đựng thức ăn, nhất thời mùi thơm bốn phía, làm cho người ta không nhịn được ngón trở đại động.

Hắn mỗi lần đưa tới, cũng là trong tửu điểm nổi danh nhất phạm nói chiêu bài món ăn, đối với lần này, lão bản người nhà từng biểu đạt quá bất mãn, cho là không cần thiết đi đối với một tên phế nhân tốt như vậy.

Cho dù dân phong thuần phác, làm việc giống như trước cũng muốn có một độ, qua lời của, như cũ có mất hứng.

Sát mà nắm giữ lấy những thứ kia chiêu bài món ăn bí phương lão bản, nhưng vẫn làm theo ý mình, căn bản không có thay đổi ý tứ.

“Này có thể là ta một lần cuối cùng đưa cất cho ngươi .” Lão bản hai đầu lông mày mang theo một cổ nhàn nhạt vẻ u sầu, nhìn người trẻ tuổi nói.

Hôm nay canh thứ tư!

Đã thật lâu không có như vậy bộc phát qua, các huynh đệ tỷ muội nếu là nhìn sáng liễu, tựu nhiều quăng phàm phiếu vé cho tiểu đạo sao.

Chuẩn bị đi ăn cơm , buổi tối nếu như trạng thái tốt, có tiếp tục bộc phát! ! !

Cho nên, cầu phiếu vé nữa! ! ! !

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 666: Ta Chính Là Đằng Phi!

>

Người trẻ tuổi từ từ ngẩng đầu, có chút kỳ quái nhìn rượu rồi lâu lâu bản một cái, đây là tửu lâu lâu bản lần đầu tiên chủ động cùng hắn nói chuyện.

“Ta biết ngươi không phải bình thường người, mặc dù ta đoán không ra lai lịch của ngươi, nhưng ngươi nhất định là có quá huy hoàng trải qua, cho nên ngươi mặc dù nhìn như nghèo túng, nhưng có thể dùng không được bao lâu, sẽ Nhất Phi Trùng Thiên.” Tửu lâu lâu bản một quyền đứng đắn rất đúng người trẻ tuổi vừa nói.

Người trẻ tuổi có chút ngượng ngùng cười, nụ cười của hắn rất sạch sẽ, ánh mắt cũng rất tinh khiết: “Lời của ngươi, ta nghe không biết rõ, nhưng ta có thể cảm giác được, ngươi có phiền toái, phải không?”

Tửu lâu lâu bản miễn cưỡng cười một tiếng: “Phiền phức của ta, ngươi hẳn là rõ ràng nhất!”

Tửu lâu lâu bản cười cười, nhìn thật sâu một cái người trẻ tuổi: “Ba năm trước đây, những thứ kia tìm ta phiền toái người, cũng là bị của ta lão tổ tông xuất thủ đuổi rụng, lão tổ tông thực lực rất mạnh, cho dù ở nơi này Vĩnh Hằng Chi Địa, hẳn là cũng coi như nhân vật số một.

Nhưng ba năm trước đây lão tổ tông ở một cuộc đại thiên kiếp trung ứng kiếp mà chết, không có có thể gắng gượng qua đi, khi đó, ta một lần cho là tửu lâu của ta xong, gia tộc chúng ta cũng xong rồi, mất đi lão tổ tông che chở, những thứ kia mơ ước rất nhiều năm mọi người, tuyệt sẽ không bỏ qua ta cùng tửu lâu của ta.

Nhưng lão tổ tông mới vừa đi không bao lâu, người liền tới.” Người trẻ tuổi cười cười ôn hòa: “Điều này cùng ta có thể có quan hệ gì, trùng hợp thôi.”

“Ha hả, là trùng hợp sao.” Tử lâu lão bản cũng cười cười, nói: “Nhưng đang ở người tới sau, những thứ kia biết được ta lão tổ tông ứng kiếp, mà tới tìm ta cùng gia tộc của ta phiền toái mọi người, tất cả đều mai danh ẩn tích, bọn họ thậm chí ngay cả căn cũng không có thể lưu lại!”

Tử lâu lão bản vừa nói, ngẩng đầu, nhìn Đằng Phi: “Người nói này có kỳ quái hay không?”

Người trẻ tuổi nhàn nhạt cười cười: “Có lẽ, là có người âm thầm xuất thủ, giúp người giải quyết những thứ này phiền toái sao?”

“Đúng vậy a, người kia thật là lớn người tốt, làm tốt chuyện còn không lưu danh, nếu là biết hắn là ai vậy, ta nhất định ngày ngày cho hắn đưa ta tự mình làm món ăn!” Tử lâu lão bản cười lên, sau đó thở dài một tiếng, nói: “Chỉ bất quá lần này, muốn tìm ta phiền toái người đến đầu quá lớn, ta thật trêu chọc không nổi, ta tin tưởng, cho dù giúp ta cái kia ân nhân, cũng giống như trước chọc không nổi bọn họ, cho nên, đây chính là ta một lần cuối cùng đưa cật cho người, ngày mai, ta muốn sao tắt tử lâu đi xa tha hương, hoặc là...! Có thể sẽ chết yêu đầu đường.”

Người trẻ tuổi trên mặt lộ ra rầu rĩ vẻ, nói: “Tại sao có thể như vậy? Vậy người bây giờ còn không vội vàng chạy, còn đang chờ cừu gia tới cửa sao?”

“Chạy?” Tử lâu lão bản cười khỏ nói: “Cả Vĩnh Hằng Chi Địa, sợ là cũng không có của ta chỗ dung thân nữa!”

Người trẻ tuổi kỳ quái hỏi: “Làm sao có đây? Vĩnh Hằng Chi Địa chín mươi chín tòa thành, mỗi một tòa thành đô tương đương với một cái thế giới, khổng lồ vô cùng, muốn tìm một cái góc nhỏ trốn giấu đi, người nào có thể tìm tới người?”

“Người nói mặc dù không sai, nhưng người cũng phải nhìn tìm người của ta là ai!” Tử lâu lão bản thở dài nói: “Nếu là Đằng Phi Thiên Vương muốn tìm ta, ta liền coi là giấu đến dưới đất đi, kia cũng vô dụng a!”

“Đằng Phi không có chuyện gì tìm người làm cái gì?” Người trẻ tuổi khẽ nhăn đầu lông mày, lộ ra vẻ rất không minh bạch.

“Ta chính là vừa nói như thế, tìm người của ta, cũng không phải Đằng Phi, bất quá, hẳn so sánh với Đằng Phi, hẳn là cũng không kém đi đâu rồi.” Tửu lâu lão bản vừa nói, nhìn Đằng Phi nói: “Người kia, thật sự là chộc không nổi, ngàn vạn không nên cố gắng đi trêu chọc hắn!”

Người trẻ tuổi cười lên, mỉm cười nói nhún vai, mở ra hai tay nói: “Được rồi, ta thừa nhận, ba năm này, thường xuyên ăn người uống người, ta rất ý không tốt, cho nên, giúp người giải quyết một chút phiền toái, cũng là tình lý trong.”

“Người rốt cục chịu thừa nhận?” Tửu lâu lão bản cười lên, nhưng ngay sau đó nói: “Ta hôm nay tìm người, thật không phải là muốn mời đi hỗ trợ, ta là mời ngàn vạn khác hỗ trợ, bởi vì đối phương lai lịch quá lớn, người xuất thủ cũng sẽ không thay đổi bất kỳ kết quả, tăng thêm thương vong mà thôi.

Nếu như có thể mà nói, ta nghĩ cầu người mang ta đi tiểu tôn tử, tính ta Phương gia tất cả chiêu bài món ăn bí phương cùng nhau, cao bay xa chạy sao! Người có thể dùng những thứ này bí phương mở một nhà tửu lâu, chỉ hy vọng người có thể đối xử tử tế của ta tiểu tôn tử, cho Phương gia lưu một tia huyết mạch là tốt rồi!”

Người trẻ tuổi híp mắt, ngẩng đầu lên, nhìn tửu lâu lão bản, đánh giá hắn hồi lâu, sau đó mới khẽ lắc đầu: “Có một số việc không có suy nghĩ cẩn thận lúc trước, ta không có lúc này rồi đi thôi, bản thân ta là có chút ngạc nhiên, hiện tại đã không phải là Tam Đại Thiên Vương cùng Thập Đại Thiên Tôn thời đại, còn có người nào, dám như vậy trắng trợn tới bức bách người? Là Đại Thiên Tôn? Hay là Trí Tuệ Thần Tướng? Vậy thì người mới vừa nói...! Đằng Phi?”

“Ai nha, tiểu huynh đệ, lời này cũng không dám nói lung tung, Đằng Phi Thiên Vương, đó là cả Vĩnh Hằng Chi Địa mọi người trong suy nghĩ Thần, lời này của người, ngàn vạn không nên ở trước mặt người ngoài đi nói, nếu không bị đánh cho tàn phế cũng là nhẹ đích, đánh chết cũng sẽ không có người đồng tình người!” Tửu lâu lão bản cẩn thận nhìn thoáng qua bốn phía, đối với Đằng Phi nói.

Người trẻ tuổi xem thường cười cười, sau đó nói: “Vậy người

nói một chút nhìn, trừ những người này, còn có ai có thể đem người bức đến cái trình độ này?”

“Ai, tính , dù sao người sớm muộn gì cũng sẽ biết.” Tử lâu lão bản do dự một hồi, cười khỏ nói: “Người này, là Đằng Phi ca ca!”

“Cái gì?” Người trẻ tuổi đuôi lông mày nhảy lên, lộ ra vẻ thật bất ngờ bộ dạng: “Đằng Phi ca ca? Đằng Phi hấn...! Có ca ca sao?”

“Vừa nhìn người chính là không biết Đằng Phi Thiên Vương gia tộc, Đằng Phi Thiên Vương, là ca ca, kia người có tên chữ, tên là Đằng Sơn!” Tử lâu lão bản thở dài nói: “Đằng Sơn thực lực cũng không tính đặc biệt mạnh, chỉ có Đại Đế cảnh giới, nói về, ở nơi này Vĩnh Hằng Chi Địa, thật không coi vào đâu, ngay cả ta, cũng có thể dễ dàng đưa đánh bại, nhưng thân phận của hấn...! Thật sự là làm cho người ta tuyệt vọng, ta không hiểu nổi, tại sao Đằng Phi Thiên Vương thiện lương như vậy đại khí, lòng ôm ấp rộng như vậy quảng, hấn đường huynh, nhưng là một âm hiểm tiêu nhân?”

Người trẻ tuổi khoe miệng khê kéo ra, chỉ chỉ bên cạnh ghé dài: “Người ngồi xuống, theo nói rõ chi tiết nói, một Đại Đế, sẽ đem người bức cho thành như vậy? Cho dù hấn là Đằng Phi ca ca, vậy thì như thế nào? Có thể mạnh mẽ cướp đoạt người khác sản nghiệp? Có thể làm xằng làm bậy, có thể làm xằng làm bậy rồi?”

“Người còn trẻ, mặc dù ta có thể nhìn ra, người xuất thân không tầm thường, cũng có huy hoàng trải qua , nhưng có một số việc, người hiểu cũng không sâu.” Tử lâu lão bản kháo ở trên ghé dài, thở dài thở ngắn nói: “Thực lực của hấn đúng là chưa ra hình dáng gì, nhưng thân phận của hấn quá cao mắc, vì vậy, có vô số muốn thông qua hấn làm quen Đằng Phi Thiên Vương Vĩnh Hằng Chi Địa cường giả, cũng sẽ đi lưu tu hấn, lấy lòng hấn.

Bên cạnh hấn, Thiên Vương cảnh giới cường giả, tựu không chỉ một! Chớ nói chi là còn có thật nhiều Chí Tôn đỉnh tuyệt thế đại năng, những người này, căn bản không phải chúng ta có thể đối phó, ta không được, người, cũng không được!”

“Người nói bên cạnh hấn, còn có một bày chó săn đứng không?” Người trẻ tuổi hết sức không khách khí lắm bả một câu: “là ai đem hấn thu được tới?”

“Ai nha Tiểu gia của ta, cũng không dám còn như vậy nói lung tung, nếu để cho người của hắn nghe qua, nhưng khó lường!”
Tửu lâu lão bản hoảng hốt, thậm chí muốn tới đây ngăn ngừa người trẻ tuổi miệng.

“Chó má khó lường.” Người trẻ tuổi đứng dậy, nói: “Ta ăn người tự mình làm món ăn lâu như vậy, vốn phải có điều hồi báo, ta hiện tại hãy cùng người trở về, hôm nay sẽ ngụ ở rượu của người trong lâu, bản thân ta là muốn nhìn, kia cái gì chó má Đằng Sơn, dám đem làm sao người dạng?”

“Ta liền không nên tới nói cho người chuyện này.” Tửu lâu lão bản nặng nề thở dài một tiếng, dùng sức lắc đầu: “Hội này hại người!”

Người trẻ tuổi cười lên: “Chẳng lẽ người tự chưa từng có hoài nghi quá thân phận của ta?”

Tửu lâu lão bản hơi ngần ra, nhưng ngay sau đó nhìn người trẻ tuổi nói: “Dĩ nhiên hoài nghi quá, nhưng thân phận của người, tựa như mê giống nhau, trống rỗng ra hiện ở chỗ này, trên người một chút dấu khí ba động cũng không có, cũng không có một chút điểm năng lượng ba động, ta thậm chí hoài nghi quá người là Đằng Phi Thiên Vương đây, bất quá thử nghĩ xem vừa không thể nào, làm sao người phải Đằng Phi Thiên Vương đây? Đằng Phi Thiên Vương cao cao tại thượng, như thế nào lại chạy đến cái trấn nhỏ này đi lên? Hơn nữa một ở chính là ba năm, cho nên, ta hiện tại hoàn toàn không biết người đến tốt cùng là ai, ta chỉ biết là, người không đơn giản.”

Người trẻ tuổi cười nói: “Thật ra thì ta chính là Đằng Phi.”

Tửu lâu lão bản đầu tiên là ngần ra, nhưng ngay sau đó cười lớn lên, dùng sức vỗ người trẻ tuổi bả vai, nói: “Ta nói huynh đệ, người nhưng đừng làm rộn, ha ha, người là Đằng Phi...! Ta còn là Đại Thiên Tôn đây, ta biết người muốn an ủi ta, nghĩ trêu chọc ta cười, nhưng cái này chê cười, cũng không tốt cười.”

Người trẻ tuổi khẽ lắc đầu, cười nói: “Tại sao nói thật, vốn là không người nào nguyện ý tin tưởng đây?”

Tửu lâu lão bản nói: “Bởi vì người nói cái vốn cũng không phải là lời nói thật!”

Lúc này, trên đường dài đột nhiên nổi lên một trận gió lạnh, băng hàn thấu xương, cơ hồ tất cả mọi người không nhìn được đánh một run run, tửu lâu lão bản mặt liền biến sắc, lâm lâm

nói: “Bọn họ thật sự là không có kiên nhẫn , ngay cả khuya hôm nay cũng không nghĩ gắng gượng qua đi.”

Vừa nói, nhìn về phía người trẻ tuổi, truyền âm nói: “Nhà ta truyền cái kia chút ít bí phương, đều ở bên ngoài trần ba mươi dặm một đầm sâu chỗ sâu, của ta tiểu tôn tử, tự nhờ cậy người!”

Hô!

Mấy đạo nhân ảnh, trông rỗng ra hiện tại tửu lâu lão bản cùng người trẻ tuổi trước mặt trước.

Một người cầm đầu, nhìn tửu lâu lão bản cười lạnh nói: “Bên ngoài trần ba mươi dặm đầm sâu? Người tiểu tôn tử? Ta nói Phương lão bản, người thà rằng đem những đồ này, giao cho một phế vật, cũng không muốn cho hợp tác, người cái này tâm ý dâm , rốt cuộc là hấn nghĩ như thế nào?”

“Đăng Sơn, người sẽ chết này tâm sao.” Tửu lâu lão bản lãnh lên mặt, cắn răng nói: “Cho dù người là Đăng Phi Thiên Vương ca ca, người cũng mơ tưởng dựa dẫm vào ta chiếm được bất kỳ tiện nghi!”

“Sách, xem ra, người là một rất có khí tiết người, ta Đăng Sơn bội phục!” Cầm đầu thanh niên này cười lạnh nhìn tửu lâu lão bản: “Bất quá Phương lão bản một mình người xương cứng rắn, không sợ chết, chẳng lẽ gia tộc của người, vợ của người mà già trẻ, nhất là người tiểu tôn tử, bọn họ tất cả cũng cho giống nhau, không sợ chết sao?”

“Họa không kịp thê nhi, Đăng Sơn, như người vậy làm, có gặp báo ứng!” Tửu lâu lão bản gương mặt trướng đến đỏ bừng, giận không kềm được.

Người tuổi trẻ kia vẫn ngồi ở trên ghế dài, kể từ khi Đăng Sơn những người này xuất hiện, hấn tự an tĩnh ngồi ở chỗ đó, nhìn từ trên xuống dưới Đăng Sơn.

Mãi cho đến tự xưng Đăng Sơn người này cảm giác được trẻ tuổi ánh mắt của người, tàn bạo nói một câu: “Phế vật, nhìn lại tự giết chết người!”

Người trẻ tuổi bỗng nhiên cười: “Vốn là ta còn có chút do dự, nghĩ tới vạn nhất tới thật là ta kia bất thành khí đường huynh, ta nên làm cái gì bây giờ, có nên hay không trực tiếp giết hấn

rồi, không giết hấn, hấn vừa chung quanh làm ác, bại hoại ta danh tiếng.

Nhưng hiện tại ta đột nhiên không có cái này bấn khoản, nói đi, người là ai, tại sao muốn giả mạo Đằng Sơn?”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 667: Sa Nhĩ Ma Tộc Tung Tích!

>

Thanh niên cầm đầu nhìn Đằng Phi, sắc mặt không thay đổi chút nào, nhưng con ngươi nhưng chợt co rúc nhanh hạ xuống, nhưng ngay sau đó cười lạnh nói: “Ngươi là cái thứ gì? Cũng dám tới nơi này chỗ mồm vào? Ta xem ngươi là chán sống sao?”

Tửu lâu lão bản cũng là vẻ mặt khản trương nhìn Đằng Phi, trong lòng ai thán: là ta hại hắn, nếu như ta không đến tìm hắn, hắn có nên không bị liên lụy vào, ai!

Người trẻ tuổi một đôi tinh khiết tròng mắt, đột nhiên trở nên vô cùng thâm thúy, giống như Dạ Không lấp lánh Tinh Hà một loại, huyền lệ chói mắt, vô tận pháp tắc lực lượng, ở nơi này trong đôi mắt chậm rãi lưu động, này một đôi mắt, phảng phất cho quát cả vũ trụ một loại.

Làm người ta kim lòng không đậu sẽ sinh ra một cỗ kính sợ lòng.

“Ừ?” Đối diện cầm đầu thanh niên hết sức ngoài ý muốn nhíu lông mày, nghi ngờ hỏi: “Ngươi đến tốt cùng là người nào? Kỳ quái, loại địa phương này lại cũng sẽ có cao như vậy cảnh giới người? Bất quá, ngươi cho rằng như vậy, ta liền có sợ ngươi sao?”

Thanh niên vừa nói, trên người trong giây lát có một cỗ sát khí bay lên, giống như là trong lúc bất chợt xông lên một cỗ không lồ ngọn lửa một loại, uyển nhược thực chất một loại sát ý cực kỳ bức người, phảng phất có vô số đạo sắc bén đao mang, ở cắt nơi này không khí, keng keng rung động.

“Ta là Đằng Phi.” Người trẻ tuổi cau mày, tựa hồ có chút chán

ghét đối diện thanh niên trên người phát ra loại này sát ý, nói tiếp: “Người không phải là loài người?”

Đặng Phi mâu quang thâm thúy, nhìn đối diện thanh niên này, lại nói: “Người cũng không phải là Ma Tộc, cũng không phải là Yêu Tộc, cũng không thuộc về Thú Tộc, người...! Là dị tộc!”

Cuối cùng một câu, Đặng Phi dùng là là khẳng định giọng nói, sau khi nói xong, Đặng Phi ngẩng đầu, nhìn thanh niên này, lạnh giọng nói: “Người là Sa Nhĩ Ma Tộc! Không nghĩ tới, các người thể nhưng có lấy phương thức này, lẫn vào đến loài người quần thể trong, hơn nữa nếu như lần này bị ổi, bại hoại thanh danh của ta.

Các người rốt cuộc muốn làm cái gì?”

Đối diện thanh niên này lúc mới bắt đầu hoàn toàn không có đem Đặng Phi để vào trong mắt, chỉ sợ Đặng Phi đã nói mình là Đặng Phi, nhưng thanh niên này như cũ không có gì động dung.

Cho đến Đặng Phi cặp kia thâm thúy con người theo dõi hẳn, nói ra thân phận của hắn thời điểm, thanh niên này mới lộ ra hết sức ngoài ý muốn vẻ mặt, đồng thời nhìn về phía Đặng Phi trong ánh mắt, nhiều vài phần vẻ ngưng trọng.

“Không nghĩ tới, thể nhưng lại ở chỗ này gặp cả nhân loại ưu tú nhất cũng là cường đại nhất Đặng Phi Thiên Vương.

Thật làm cho người ta có chút ngoài ý muốn đây.” Thanh niên thân phận bị đoán được.

Định không hề nửa ngụy trang mình, thân hình không động, nhưng trong nháy mắt đối gương mặt, giống như trước ánh mặt trời anh tuấn, nhưng nhưng đã không phải là Đặng Sơn tướng mạo.

“Ta cũng vậy rất ngoài ý muốn, có thể ở loại địa phương này gặp trong truyền thuyết cường đại vô cùng Sa Nhĩ Ma Tộc người.” Đặng Phi nhàn nhạt vừa nói.

“Thật sự là rất đúng dịp.” Thanh niên vừa nói.

Nhìn Đằng Phi trong ánh mắt, nhiều vài phần dễ dàng: “Hơn đúng dịp chính là, người hiện tại trạng thái.

Tựa hồ cũng chưa ra hình dáng gì a, Đằng Phi, xuất thân từ Hỗn Thác Tinh thượng một tiểu gia tộc.

Tương truyền là Vĩnh Hằng Chi Địa từng Chúa Tể Giả Vĩnh Hằng linh hồn lần thứ chín chuyển thế Luân Hồi Giả, ngăn ngừa mấy thập niên trong thời gian, một thân thực lực đột phá đến Thiên Vương cảnh giới.

Ở Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng đám người dưới sự giúp đỡ của, thành công thu phục Vĩnh Hằng Chi Địa, nhưng công thành lui thân.

Không có lựa chọn đi nằm trong tay cả Vĩnh Hằng Chi Địa.

ở giữa biển mất một thời gian ngắn, lần nữa xuất hiện, thực lực không có bao nhiêu tăng lên, nhưng cảnh giới nhưng cao thâm không ít, lĩnh ngộ rất nhiều đại vũ trụ pháp tắc.

Sau đó bế quan, ba năm trước đây Vĩnh Hằng Chi Địa xuất hiện một cuộc đáng sợ đại thiên kiếp, nghe nói là Đằng Phi từ Thiên Vương tuyệt đỉnh đột phá Đại Thiên Vương công cùm xiềng xiếc khiến cho đáng sợ đại thiên kiếp.

Thiên kiếp sau khi, Đằng Phi phát ra âm thanh, tuyên bố mình không có chuyện gì, nhưng nhưng vẫn không có xuất quan...” Thanh niên nói một hơi một đồng lớn về Đằng Phi chuyện tình, chưa dứt, cười ngâm ”” ngâm nhìn Đằng Phi: “Không nghĩ tới, người không phải là không có xuất quan, mà là độ kiếp thất bại, len lén chạy tới sáu mươi ba thành một cái trấn nhỏ thượng, ha ha ha ha ha, Đằng Phi nha Đằng Phi, cử động của người, hoàn chân làm cho người ta rất có chút ít ngoài ý muốn đây.

Có thể vào hôm nay bắt gặp người, thật sự là vận khí của ta.

Bởi vì kế tiếp, ta sẽ nhường tất cả Vĩnh Hằng Chi Địa người biết, bọn họ trong suy nghĩ Thần, bị ta Lâu Vạn Thành cho tàn sát rụng nữa!”

Tên là Lâu Vạn Thành thanh niên không nhìn được âm ỉ cười to, bằng thực lực của hắn, một cái nhìn ra trước mắt Đằng Phi thân thể rất suy yếu, giống như là bị cực kỳ nghiêm đả thương nặng một loại.

Lại liên tưởng đến ba năm trước đây, trận kia chấn động cả Vĩnh Hằng Chi Địa khổng lồ thiên kiếp, chỉ cần không ngu ngốc người, trên căn bản cũng có thể cho ra một cái kết luận tới : Đằng Phi ở độ kiếp trung thất bại, bị vô cùng đả thương nặng!

Loại chuyện này, căn bản không thể gạt được người khác ánh mắt, hơn nữa Lâu Vạn Thành loại này Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới cường giả, càng là đối với hai mắt của mình có lòng tin tuyệt đối!

“Lâu Vạn Thành, người đang ở đây Sa Nhĩ Ma Tộc trung, đại khái có thể xếp đến bao nhiêu tên?” Đằng Phi giống như là không có nghe thấy Lâu Vạn Thành khiêu khích, tự lo hỏi.

“Ta chính là một chính là vô danh tiểu tốt, cũng không muốn người, ở loài người trong mò một lớn như thế danh tiếng.” Lâu Vạn Thành cười lạnh nói: “Bất quá, này cũng không sao cả, người chết sau, bụi thuộc về bụi đất về với đất, cái gì danh tiếng..., cũng như cùng mây trôi một loại!”

Vừa nói, Lâu Vạn Thành về phía trước bước một bước.

Nhìn như đơn giản vô cùng một bước, nhưng làm cho người ta cảm giác, nhưng giống như là Lâu Vạn Thành một bước từ mặt đất đạp đến trên!

Cả người khí thế trên người, như Húc Nhật mới lên, Quang Mang Vạn Trọng, đem hết thủy bóng tối toàn bộ thấp sáng, làm cho người ta một loại cao cao tại thượng, chỉ có thể ngưỡng mộ cảm giác.

Lâu Vạn Thành giơ lên một bàn tay, chương Như Ngọc, trong bóng bóng loáng, hướng Đằng Phi, một chương phách tới đây, cười lạnh nói: “Nguyên tưởng rằng có thể tìm tới có thể cùng

ta đánh một trận đôi thủ, bất quá người để cho ta thất vọng, như vậy, tự đi chết đi!”

Lâu Vạn Thành động tác một chút cũng không nhanh, ngay cả người bình thường, cũng có thể thấy rõ ràng hấn động thủ tốc độ.

Nhưng tất cả mọi người là ánh mắt có thể thấy rõ ràng Lâu Vạn Thành động tác, thân thể cùng suy nghĩ, lại bị thả chậm vô số lần, toàn bộ thế giới, phẳng phát đều ở Lâu Vạn Thành nắm trong bàn tay.

Một chương này nhìn không ra bao nhiêu pháp tắc lực lượng, chỉ có cường giả chân chính, mới có thể cảm giác được, Lâu Vạn Thành cũng không phải là ở vận dụng pháp tắc lực lượng, mà là đang nắm trong tay pháp tắc!

Tựa như trong cuộc sống người bình thường, tuân thủ quy củ, cường giả đùa bỡn quy củ, đế vương chế định quy củ giống nhau.

Lâu Vạn Thành, chính là chế định quy củ đế vương!

Giờ này khắc này, này vùng trời địa tất cả pháp tắc, hoàn toàn ở Lâu Vạn Thành nắm trong bàn tay, hấn động thủ tốc độ nhanh cùng chậm, cũng không trọng yếu, đối với hấn mà nói, chỉ cần đối phương không cách nào né tránh hấn một chương này, như vậy đủ rồi!

“Người chẳng qua là chính là một vô danh tiểu tốt sao?” Đằng Phi nhẹ giọng lầm bầm một câu, sau đó cười lên: “Vậy người cũng không sao giá trị.”

Vừa nói, Đằng Phi ngẩng đầu, nhìn Lâu Vạn Thành, cặp kia thâm thúy vô cùng trong con ngươi, hiện lên vẻ Lâu Vạn Thành xem không hiểu nụ cười, sau đó, thân hình vừa động, vọt lên, giờ tay lên, hướng Lâu Vạn Thành cái kia trương anh tuấn mặt, hung hăng rút ra tới.

“Bản thân ta là muốn nhìn một chút, Sa Nhĩ Ma Tộc, đến tột cùng là cái gì chính là hình thức đồ vật!”

Ba !

Một tiếng giòn vang, một tát này, hung hăng quất vào Lâu Vạn Thành trên mặt.

Xem ra anh tuấn mặt, nhanh chóng hồng sung phồng lên!
Đồng thời, Đằng Phi một cái tay khác, một thanh nắm lấy Lâu Vạn Thành vung hướng mình cái tay kia đích cổ tay, dùng sức sờ, sau đó xuống phía dưới một bài...!

Rắc!

Một trận thanh thúy xương tiếng vỡ vụn, Lâu Vạn Thành tay phải, bị Đằng Phi sinh sôi bài gãy!

“A!” Lâu Vạn Thành xem ra anh tuấn mặt, trong nháy mắt vụn vẹo thành một đoàn, phát ra một tiếng thê thảm tru lên.

Mà người chung quanh, trong mắt cũng bắn ra kinh hãi không khỏi quang mang, nhất là Lâu Vạn Thành phía sau những người đó, lại càng biến thành tượng gỗ, ngu ở nơi đâu, đầu óc trống rỗng, hoàn toàn không biết trước mắt đây hết thấy rõ cuộc là chuyện gì xảy ra.

“Này vùng trời, không là các ngươi Sa Nhĩ Ma Tộc đích thiên!” Đằng Phi vẻ mặt bình tĩnh nhìn sắc mặt dữ tợn vụn vẹo Lâu Vạn Thành, thản nhiên nói: “Cho nên, này vùng trời địa pháp tắc, ngươi nắm trong tay không được!”

“Này...!Không thể nào!” Lâu Vạn Thành thanh âm kia giống như đêm kêu một loại thê lương, trong mắt tràn đầy sợ hãi cùng bất khả tư nghị.

Ba !

Lâu Vạn Thành bên kia mặt, vừa bị đánh một cái tát.

“Làm sao tự không khả năng?” Đằng Phi cười lạnh nói: “Một đám chết tiệt dị tộc, đến trên địa bàn của ta, còn dám như thế lớn lối, Lão Tử không quát chết ngươi!”

Ba ba ba!

Đang khi nói chuyện, Đằng Phi làm nhiều việc cùng lúc, hung hăng rút Lâu Vạn Thành chừng mười mấy bạt tai, sau đó lẳng không nhảy lên, hung hăng một cước đá vào Lâu Vạn Thành sung đỏ như heo đầu trên mặt, đưa đập bay, sau đó dẫm ở dưới chân.

“Hiện tại ngươi tin rồi?” Đằng Phi dùng chân giẫm phải Lâu Vạn Thành mặt, nhàn nhạt hỏi.

Ông!

Cho đến lúc này, mọi người mới cảm giác được trong tai phát ra một tiếng vù vù thanh âm, cái thế giới này, trong lúc bất chợt khôi phục bình thường.

Nhìn lại Lâu Vạn Thành, đã hoàn toàn hôn mê rồi.

Cho dù không có bị đánh bất tỉnh, chỉ sợ cũng không mặt mũi tiếp tục thanh tĩnh, lúc trước cao cao tại thượng, giờ phút này xem ra, quả thực chính là một thấp kém, hơn nữa thật không tốt cười chê cười.

Tử lâu Phương lão bản dùng sức vuốt vuốt hai mắt của mình, nhìn Đằng Phi ngây ngốc hỏi: “Người...!A, ngài...!Ngài thật sự là Đằng Phi Thiên Vương?”

Đằng Phi cười cười: “Phương lão bản, ta cảm thấy cho ngươi vẫn là đem ta làm thành cái kia nghèo túng đích thanh niên hơn khá hơn một chút.”

“Không không không, ta, ta làm sao dám, đây đối với ngài là đại bất kính a!” Tử lâu Phương lão bản rốt cục phục hồi tinh thần lại, biết trước mắt người này chính là trong truyền thuyết Thiên Vương Đằng Phi, jĩ động được không biết nói cái gì cho phải.

Mà Lâu Vạn Thành cùng nhau những người đó, thì mọi người như cha mẹ chết một loại, nhìn về phía Đằng Phi ánh mắt, tràn đầy sợ hãi.

Rốt cục có người khua lên dũng khí, nhìn Đằng Phi nói:

“Người dưới chân thải là chúng ta thiếu gia, thương thế của ngươi hẳn, chúng ta lão gia sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

“Là sao?” Đằng Phi lơ đãng cười cười: “Ta đây phải nên làm như thế nào?”

“Lập tức đem chúng ta thiếu gia buông ra, ngươi chớ để gây thành sai lầm lớn!” Đối phương thấy Đằng Phi thái độ hòa hoãn, lá gan lại lớn mấy phần, tàn khốc nói.

Đằng Phi đem chân mang, đối phương những người này thật dài thở phào nhẹ nhõm, muốn là thiếu gia chết ở chỗ này, kia

thật có thể chính là náo nhiệt, Lâu Vạn Thành nói chính hắn là vô danh tiểu tốt, trên thực tế căn bản không phải kia chuyện, hắn ở cả Sa Nhĩ Ma Tộc trong đích thân phận, cũng không có so sánh với tôn quý, hắn phải ra khỏi chuyện, kia cả Sa Nhĩ Ma Tộc cũng sẽ kịch liệt chấn động.

Lâu Vạn Thành các tùy tùng mới vừa thở phào nhẹ nhõm, hãy nhìn thấy Đăng Phi kế tiếp động tác, nhưng đưa bọn họ mọi người cho bị làm cho sợ đến tâm đều nhanh nhảy ra ngoài, nhiều cái phản ứng nhanh đến, rồi rít rống giận, liều mạng hướng Đăng Phi công tới.

—

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 668: Thần Thức Chiếu Hình!

>

Từng đạo lưu quang, ẩn chứa các loại thiên địa pháp tắc, vặn vẹo không gian, áp bách Thương Khung, trong lúc nhất thời, Đẳng Phi chung quanh hư không cũng bị đánh địch nát bấy.

Nhưng khiến cái này người tròn mắt muốn nứt, hận muốn nổi điên chính là, bọn họ nhằm vào Đẳng Phi đánh ra tất cả công kích, một chút cũng không có lãng phí rùng, toàn bộ đánh vào Lâu Vạn Thành trên người, đem Lâu Vạn Thành đánh cho oa oa thẳng gọi, nếu không phải bị Đẳng Phi hóa giải đi một chút công kích, Lâu Vạn Thành cũng không phải là oa oa gọi vắn đề, mà là sẽ bị trực tiếp đánh cho thành cặn!

Loại khi này, Lâu Vạn Thành đã không cách nào nữa tiếp tục giả vờ hôn mê, thân thể của hắn rất nhiều địa phương cũng bị người mình công kích đánh tới gãy xương, máu tươi không ngừng hướng ra phía ngoài chảy xuôi theo.

“Tha mạng a, ta muốn chết, mau cứu cứu ta!” Lâu Vạn Thành lúc này tinh thần đã hoàn toàn hồng mất rùng, nơi nào còn có lúc trước hăng hái, cả người héo bồng nhiên trên mặt đất kêu thảm cầu xin tha thứ.

Lâu Vạn Thành một đám thủ hạ hai mặt nhìn nhau, bọn họ rất cục hiểu mình trâu chọc đến vị này, là một điển hình Nhân Vương, căn bản không phải bọn họ lúc trước gặp những thứ kia ngoài mạnh trong yếu người, lần này, là thật đá trúng thiết bản lên.

Đẳng Phi nhìn chung quanh một vòng, sau đó hỏi: “Tốt lắm, các ngươi hiện tại có thể nói sao? Các ngươi bọn này Sa Nhĩ

Ma Tộc, lẫn vào đến Vĩnh Hằng Chi Địa mục đích là cái gì?
Còn có, này cái bao cỏ.

.

.

Hắn tại sao muốn hóa thành ta đường huynh bộ dáng, chỉ là vì bại hoại ta danh tiếng sao?”

Ngắn ngủi chiến đấu, nghiêng về - một bên tình thế, chẳng những phá vỡ này Cổ lão trấn nhỏ sự yên lặng, giống như trước cũng làm cho Lâu Vạn Thành những thứ này thủ hạ cảm thấy tuyệt vọng, bọn họ trêu chọc đến tuyệt đối chọc không nổi đại năng, thành trên thớt thịt cá, mặc người chém giết.

“Không có ai nghĩ muốn cỡi bỏ trong lòng ta nghi ngờ sao?”
Đằng Phi dưới chân mỉm cười nói dùng sức, Lâu Vạn Thành lập tức phát ra vô cùng thâm trầm tiếng kêu, thanh âm kia thật là nghe thương tâm thấy người rơi lệ.

“Ta nói, ta nói, đừng giết ta, ta đều nói!” Lâu Vạn Thành kêu thảm, tránh trát trứ, cầu khẩn.

Đằng Phi đem chân từ Lâu Vạn Thành trên mặt dịch chuyển khỏi.

Thản nhiên nói: “Nói đi.”

“Tốt, tốt, ta nói.” Lâu Vạn Thành thở dốc hồi lâu, không dám vận công chữa thương, chỉ có thể cố nén cái loại này chẳng bao giờ chịu được trôi qua khắc cốt đau đớn, nhe răng nhếch miệng nói: “Ta là Sa Nhĩ Ma Tộc một đại quý tộc, bị phái đến Vĩnh Hằng Chi Địa bên này, mục đích chủ yếu.

Chính là vì hiểu rõ loài người tập tục, dò hỏi loài người toàn thân thực lực, sau đó, nữa tùy thời làm một chút phá hư.”
Lâu Vạn Thành vừa nói.

Ngẩng đầu lên, đáng thương nhìn Đằng Phi, sừng đặc tượng đầu heo giống nhau mặt khóc tang: “Còn gì nữa không, ta

muốn là sớm biết có thể như vậy, đánh chết ta cũng sẽ không tới Nhân Tộc địa bàn, đánh chết ta cũng sẽ không tới Vĩnh Hằng Chi Địa, ô ô.

.

”

Nói cuối cùng, vị này Sa Nhĩ Ma Tộc quý tộc thiếu gia, lại lên tiếng khóc lớn lên.

Này bức đức hạnh.

Ngay cả tửu lâu Phương lão bản cũng hơi bị bất xử, lãnh mất thấy Lâu Vạn Thành, trong mắt tràn đầy khinh thường.

“Tùy thời làm một chút phá hư?” Đằng Phi nhìn Lâu Vạn Thành: “Tự giống như bây giờ?”

Lâu Vạn Thành gà con mổ thóc một loại gật đầu: “Không sai, chính là như vậy, bọn họ để cho ta hóa thành người đường huynh bộ dạng, sau đó.

.

.

Sau đó chung quanh giả danh lừa bịp, này là lần đầu tiên.

Tự gặp được người.

.

”

“Lần đầu tiên?” Đằng Phi lãnh mất thấy Lâu Vạn Thành, bỗng nhiên hỏi: “Đằng Sơn đây? Các người đem bọn họ thế nào?”

“Vọt.

.

.

Đặng Sơn?” Lâu Vạn Thành theo sung đỏ ánh mắt khe hở, cẩn thận đánh giá một cái Đặng Phi, mới lắc đầu nói: “Ta không rõ ràng lắm hần sống hay chết.”

“Người đã không rõ ràng lắm, vậy thì đi chết đi!” Đặng Phi từ Lâu Vạn Thành do dự về mặt tự đã hiểu Đặng Sơn vận mệnh, trong lòng không khỏi cảm thán, mặc dù năm đó Đặng Sơn phụ tử cùng Đặng gia đoạn tuyệt quan hệ, hơn nữa làm ra cái loại này đại nghịch bất đạo chuyện.

Nhưng trong thân thể chảy xuôi theo giống nhau huyết mạch, Đặng Phi hay là để bọn hần phụ tử một con ngựa.

Nhiều năm sau, chợt nghe nói Đặng Sơn tin tức, cũng là bất hạnh tin tức.

Chuyện như vậy cơ hồ không cần suy nghĩ nhiều, vì không đi hờ thanh âm, Đặng Sơn phụ tử kết quả cũng sẽ không quá tốt.

Cái này Lâu Vạn Thành.

Đặng Phi vốn định lưu hần một mạng, sau này thật cùng Sa Nhĩ Ma Tộc chống lại, cũng có thể làm một tờ bài.

Nhưng nhìn này uất ức bộ dáng, đoán chừng ở Sa Nhĩ Ma Tộc trong cũng sẽ không là cỡ nào trọng yếu một người, hơn nữa Đặng Sơn phụ tử rất có thể đã ngộ hại, bất kể từ phương diện nào, Đặng Phi cũng không nghĩ bỏ qua cho Lâu Vạn Thành những người này.

“Không, đừng có giết ta.

.

.” Lâu Vạn Thành phát ra một tiếng thét chói tai, nhưng ngay sau đó, trên người bộc phát ra một đoàn đẹp mắt bạch sắc quang mang, kia tia sáng chói mắt đến có thể dễ dàng đem người trông mắt cho điều mờ mẫm, nhưng ngay sau đó, Lâu Vạn Thành thân thể chợt biến mất ở không khí trong, nơi đó bộc phát ra một cỗ rộng lớn khổng lồ cường giả hơi thở, đồng thời, còn có một cỗ cường đại chí cực trận pháp hơi thở.

Đặng Phi ở Lâu Vạn Thành trên người bộc phát ra tia sáng một sát na, lập tức kịp phản ứng, một chưởng phách về phía kia đoàn đẹp mắt quang mang.

Đại vũ trụ pháp tắc đan vào thành một con Cự chưởng, trong nháy mắt cùng kia đoàn chói mắt tia sáng đụng vào cùng nhau, phát ra một tiếng kinh thiên động địa nổ, đánh sâu vào ra các loại năng lượng cường đại, cũng bị Lâu Vạn Thành trên người kia cường đại trận pháp cho ngăn trở, hơn nữa triệt tiêu rụng.

Đặng Phi ẩn chứa đại vũ trụ pháp tắc một chưởng, lại không có thể phách toái này đoàn đẹp mắt bạch quang, bị cản lại, mà Lâu Vạn Thành thân hình, cũng biến mất ở nơi này đoàn tia sáng trong.

Nhưng ngay sau đó, tia sáng trung phát ra một tràn đầy uy nghiêm thanh âm trầm thấp: “Người nào dám thương tổn ta cháu?”

“Người là ai?” Đặng Phi nhìn này cao lớn cái bóng, chậm rãi hỏi.

Từ nơi này đạo ảnh tử trong, Đặng Phi có thể rõ ràng cảm nhận được vẻ này áp lực cực lớn, để cho hắn có chút động dung.

“Ta là Sa Nhĩ Ma Tộc Kim Cương đại trưởng lão!” Cao lớn cái bóng vừa nói, sau đó nói: “Này là thần trí của ta chiếu hình, loài người, người đối với ta cháu sinh ra sát tâm, ta muốn giết người!”

Vừa nói, này đạo cự đại thân ảnh giờ lên chân, một cước đạp hướng Đặng Phi trước mặt cửa.

Tự giống như Đặng Phi một cước dẫm ở Lâu Vạn Thành trên mặt giống nhau, lão giả một cước này, cũng là tràn đầy vũ nhục mùi vị.

Đặng Phi lãnh quát một tiếng: “Nếu là người bốn tôn tới đây, còn có thể cùng ta đánh một trận, một đạo thần thức chiếu

hình, đã nghĩ ở trước mặt ta lớn lối, thật là muốn chết!”
Vừa nói, Đằng Phi vận khởi Già Lô La Tâm Kinh, thân thể
đằng không bay lên, một cái hỗn độn quyền pháp đánh ra đi,
đánh hướng lão giả này mặt, ầm ầm một tiếng sau khi, lão giả
đạo này thần thức chiếu hình, bị đánh được bét nhè.

Hóa thành vô số pháp tắc mảnh nhỏ, tiêu tán ở trong thiên địa.

Lâu Vạn Thành cái kia chút ít tùy tùng, thì cũng theo lão giả
này thần thức chiếu hình tiêu vong, mọi người thất khiếu chảy
máu, mềm đến trên mặt đất, rất nhanh hóa thành một vũng
máu, tất cả đều chết đi.

Tửu lâu Phương lão bản cùng một chút nghe hỏi chạy tới trấn
nhỏ cư dân, cũng bị một màn này cho sợ ngây người.

Trong mắt toát ra thật lớn sợ hãi, nhìn Đằng Phi ánh mắt, cũng
trở nên cùng đi qua hoàn toàn không giống với lúc trước, tràn
đầy kính sợ.

Bọn họ lúc này cũng đã biết.

Ở trong trấn nhỏ đàn độn qua ba năm đích thanh niên, lại
chính là bọn họ sùng bái nhất cùng tôn kính Đằng Phi Thiên
Vương, đây quả thực để cho bọn họ có loại không dám tin cảm
giác, ai có thể nghĩ đến, tên tào Vĩnh Hằng Chi Địa Đằng Phi
Thiên Vương, cánh sẽ như thế nghèo túng ở nơi này không
biết tên trong trấn nhỏ một ở chính là ba năm.

Hơn nữa nhìn đi tới, cùng người phé nhân không khác.

Đằng Phi biết những thứ này trấn nhỏ cư dân trong lòng suy
nghĩ, hướng bọn họ vừa chấp tay, khẽ cười nói: “Ba năm trước
đây.

Ta thật sự là ở đối kháng đại thiên kiếp trung người bị thương
nặng, một thân thực lực cơ hồ toàn bộ bị phá hủy, các loại thần
thông pháp thuật cũng không cách nào sử dụng, toàn bộ bị
phong ấn, đồng thời, đại thiên kiếp bỏ ra khe không gian, đem
ta mang tới đây.

Làm phiên chú vị phụ lão.

Đem ta Đẳng Phi làm như người nhà một loại chiếu cố, mới khiến cho ta có thể còn sống sót.

Ta thương thế trên người, cho đến trước một thời gian ngắn, mới khá không sai biệt lắm, lúc này mới có thể vào hôm nay, cùng mọi người cùng nhau vượt qua lần này hiểm quan, cho nên, mọi người không cần suy nghĩ nhiều.

Đem ta làm thành ba năm trước đây cái kia nghèo túng đích thanh niên là tốt rồi.”

“Cái này sao dám?” Tử lâu Phương lão bản thứ nhất phục hồi tinh thần lại, đi tới Đẳng Phi trước mặt, sâu thi lễ: “Còn muốn đa tạ công tử cho làm chủ, giúp ta đánh bại những người này.” Đẳng Phi cười khỏ: “Nói về, đây hết thầy, hay là ta mang đến.

Cho nên, ngươi cũng không cần cảm ơn ta.”

Phương lão bản lắc đầu: “Nói không thể nói như vậy, nếu như cõi đời này mọi người, cũng như Đẳng công tử một loại, ta đây nghĩ tuyệt sẽ không có bất kỳ dị tộc có thể khi dễ đến chúng ta loài người trên đầu, đáng tiếc chính là, công tử người như vậy quá ít, tuyệt đại đa số người, cũng là các quét trước cửa tuyết, tuyết sẽ không đi quản hấn khí gió người thị phi.

Mọi người cũng nghĩ như vậy, làm nguy nan phủ xuống đến những người này trên đầu của mình, cũng tự không có người có thể trợ giúp bọn họ.”

Phương lão bản một phen, nói xong không ít trần nhỏ cư dân cũng đỏ mặt không dứt, bởi vì ba năm trước đây, Đẳng Phi đột nhiên ra hiện ở cái trần nhỏ này, bọn họ những người này, tự cũng chọn lựa không để ý tới thái độ, tùy ý Đẳng Phi tự sanh tự diệt.

Dân phong nửa thuần phác địa phương , cái loại này nguyện ý nhiệt tâm trợ giúp người khác người cũng sẽ không đặc biệt nhiều.

“Bọn họ ăn thiệt thòi, có thể có có trở lại trả thù, nơi này đã không thích hợp cư ngụ, không biết Phương lão bản, có tính toán gì không?” Đằng Phi nhìn tửu lâu Phương lão bản, nhẹ giọng hỏi.

“Đúng vậy a, những người đó một khi trở lại trả thù, tin tưởng nơi này không người nào có thể ngăn được, bất quá nơi này cuối cùng là chúng ta đời đời chỗ ở, muốn cứ như vậy trực tiếp rời đi, sợ là sẽ phải có rất nhiều người có không nữa.”
Rất nhiều người cũng dùng sức gật đầu, đồng ý Phương lão bản lời của.

Cổ thô khó khăn cách, đây không phải là đơn giản một câu nói, mà là đại biểu rất nhiều người đời đời tích lũy, cùng cái loại này khó có thể quên được cổ hương tình kết.

Lá rụng về cội, đi xa du tử, vô luận tới khi nào, muốn nhất đọc, nhất định là quê quán của hắn.

Tựa như từ ngũ vực thế giới dời vào Vĩnh Hằng Chi Địa những người đó giống nhau, mặc dù Vĩnh Hằng Chi Địa nơi này hết thảy cũng muốn so sánh với ngũ vực thế giới tốt quá nhiều, nhưng bọn hắn hay là sẽ nhớ đọc cổ hương.

Đằng Phi nhẹ nhàng lắc đầu, thở dài một tiếng, đối với Phương lão bản nói: “Nếu có nguyện ý rời đi, phải đi chín mươi chín thành tốt lắm, không muốn rời đi, cũng không có biện pháp, ta sẽ tấn ta có thể, bảo vệ cái thế giới này, không bị ngoại địch xâm nhập.”

“Đằng công tử cao thượng!” Phương lão bản kiến thức rộng rãi, tự nhiên hiểu Đằng Phi trong lời nói hàm nghĩa, hướng về phía Đằng Phi sâu thi lễ.

Đằng Phi khoát khoát tay, đuôi lông mày nhẹ nhàng gây xích mích, hắn biết rõ, dùng không được bao lâu, sẽ có một cuộc thảm thiết chiến tranh, sắp sửa bộc phát.

Sa Nhĩ Ma Tộc, muốn tới.

Mấy ngày qua a.

.

.

Hợp với uống, uống nhiều quá nhiều lần, ta máy vi tính mở ra, ngạnh sanh sanh đích không có thời gian viết.

Thật dễ dàng nặn ra một chút thời gian, trong nhà lại đột nhiên nhiều nhiều cái bốn năm tuổi thằng bé trai, ông trời của ta, thật sự là đào khí đến không có bên, làm cho người ta hồng mắt, bệnh tim cũng có thể phạm vào.

.

.

Không phải là tìm lý do, không phải là kiểm soát, mấy ngày qua ta sẽ tận lực đổi mới.

Nhưng nếu là thật sự không có tinh lực viết, kính xin mọi người có thể tha lỗi.

Ngày tết trong lúc, một trên có già dưới có trẻ ở giữa có đồng học bằng hữu nam nhân, thật sự là bề bộn nhiều việc, rất bị thúc dục.

.

.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 669: Tiếng Lòng!

>

“Công tử hiện tại đến đây thế nào đây? Đại thiên kiếp rõ ràng đã qua, chúng ta cũng nghe thấy hắc truyền âm, nhưng hiện tại đã ba năm trôi qua, tại sao đến hiện tại, hắc còn không có xuất hiện?” Âu Lạp Lạp bàn tay trắng nõn nâng cái má , đôi mi thanh tú cau lại, nhẹ nói.

Âu Lạp Lạp, cái này dung nhan tuyệt sắc cực phẩm thị nữ, hôm nay, đã là đứng ở Thiên Vương thứ nhất tiêu trên bậc thang cái thế cường giả, song, ở trên người của nàng, người cảm thụ không tới nửa điểm cường giả uy áp, ngược lại lộ ra một cỗ nhàn nhạt vẻ u sầu.

Ở đối diện nàng, vẻ mặt ôn nhu Âu Lôi Lôi nhẹ nói nói: “Có lẽ, công tử là vừa có cái gì mới đích thu hoạch, công tử cảnh giới, chúng ta khó có thể đo lường được.”

“Đúng vậy a, bốn cho là chúng ta như vậy thời gian ngắn ngủi, đột phá đến Thiên Vương cảnh giới, hắc là khoảng cách công tử có thể gần hơn một chút, lại không nghĩ rằng, công tử lại một lần nữa lấy một loại chúng ta đều không thể tưởng tượng tốc độ, đi tới phía trước đi.” Âu Lạp Lạp có chút phiền não vừa nói.

“Mẹ!” Phía ngoài đột nhiên truyền tới một ngọt như nhót thanh âm, sau đó, một người tướng mạo cực đẹp, nhưng nhìn qua một cách tinh quái tiểu nha đầu sôi nổi chạy vào, trực tiếp nhào tới Âu Lôi Lôi trong ngực, cười hì hì nói: “Nhớ người muốn chết!”

“Tiểu không có lương tâm, chỉ biết là cho mẹ chào hỏi, nhưng đối với dì nhỏ làm như không thấy đúng không?” Âu Lạp Lạp ở một bên bắt mắt lắm lắm bằm một câu.

Thiếu nữ hì hì cười một tiếng, từ Âu Lôi Lôi trong ngực tránh thoát đi ra ngoài, sau đó vừa một đầu nhào vào Âu Lạp Lạp trong ngực: “Ai nha dì nhỏ, người ta cũng rất nhớ ngươi!” “Cũng biết dùng miệng lừa dối ngươi tiểu di.” Âu Lạp Lạp ngoài miệng vừa nói, nhưng trên mặt nhưng tràn đầy sủng nịch về mặt, nàng vẫn tự đặc biệt thích tỷ tỷ này nữ nhi.

Âu Lạp Lạp cũng có hài tử, là một nam hài, cùng đông đảo huynh đệ giống nhau, cả ngày đi theo Đằng An cái mông sau, ở cả Vĩnh Hằng Chi Địa nơi xông xáo, thỉnh thoảng còn có thể chạy đến rời xa Vĩnh Hằng Chi Địa vũ trụ hư không đi lịch lãm.

Đối với những chuyện này, những hài tử này mẫu thân của cùng Đằng Phi là giống nhau thái độ, đó chính là: không kinh nghiệm mưa gió.

Có thể nào thấy thái hồng? Nếu những hài tử này cũng lấy phụ thân của bọn hắn Đằng Phi vì thân tượng, nguyện ý chung quanh lịch lãm tới cường đại mình, kia các trưởng bối tự nhiên cũng là vui mừng thấy kia thành.

Đằng Phi con gái trong, tổng thể mà nói.

Bé trai của càng muốn chung quanh xông xáo, cô bé nhưng cũng rất ít có cái loại này ôn nhu im lặng, cả ngày đại môn không ra cổng trong không mại loại, trên căn bản cũng sẽ thừa kế một chút Đằng Phi trên người mạo hiểm tính cách.

Cho nên ở Vĩnh Hằng Chi Địa ngoài mịt mờ vũ trụ hư không, thường xuyên có nhìn thấy một đoàn tuổi còn trẻ nam nữ, nam ngọc thụ lâm phong, anh tuấn tuyệt luân.

Nữ tuyệt sắc khuynh thành, xinh đẹp như hoa.

Phàm là biết đám người kia thân phận, cũng không dám trêu chọc bọn hắn.

Đối với Vĩnh Hằng Chi Địa người mà nói, đây chính là một

đám chân chính tiểu tổ tông, thà rằng đắc tội Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng bọn họ, cũng không tốt tội bọn này người trẻ tuổi.

Bởi vì bọn họ cũng xuất từ Vĩnh Hằng Chi Địa cường đại nhất gia tộc kia —— Đẳng gia!

Thiếu nữ gọi Đẳng Tịnh, mới vừa cùng huynh trưởng Đẳng An từ ngoài vũ trụ lịch lãm trở về, cùng Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp ngán một lúc sau.

Ngẩng đầu hỏi: “Đúng rồi, cha ta đây? Chẳng lẽ còn đang bế quan? Thiệt là, đã rất nhiều năm không có nhìn thấy hấn.

Người ta hài tử cũng có thể thường xuyên cùng phụ thân làm nũng, chúng ta nhưng không có cơ hội như vậy.

.

.”

“Tốt lắm Tịnh nhi, phụ thân ngươi là tình huống nào, ngươi không phải là không rõ ràng, cũng đừng có oán trách.” Âu Lôi Lôi thấy nữ nhi oán trách phụ thân, không khỏi sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, rất nghiêm túc nhận chân nói một câu.

Cũng chỉ có ở nói tới Đẳng Phi thời điểm, luôn luôn ôn nhu Âu Lôi Lôi có nghiêm túc thật tình, những lúc khác, vẫn luôn là ôn nhu như nước.

“Được rồi được rồi.

Ta biết rồi, thiệt là, vừa nhắc tới cha các ngươi sẽ liều mạng che chở hấn.” Đẳng Tịnh trong miệng lẩm bẩm, nhưng cũng không có tức giận, bọn họ những huynh đệ này tỷ muội tính cách khác nhau, yêu thích cũng các không có cùng.

Nhưng có một chút, cũng là giống nhau, đó chính là đối với bọn họ phụ thân Đẳng Phi sùng bái.

“Đúng rồi, mẹ, chúng ta lần này đi ra ngoài lịch lãm, gặp được

một số người, những người đó thực lực rất mạnh, hơn nữa rất hung, chúng ta theo chân bọn họ đánh một trận, nếu không có đại ca ở, chúng ta có thể tự lố lả.” Đẳng Tịnh có chút khó chịu vừa nói.

Âu Lạp Lạp cũng là đuôi lông mày nhảy lên, lạnh lùng nói: “Vĩnh Hằng Chi Địa còn có loại này đồ không biết sống chết đây? Những người đó ở nơi đâu, có muốn hay không đi nhỏ đi giúp các người giáo huấn một chút bọn họ?”

“Tĩnh, những người đó lúc ấy thấy không phải là đại ca đối thủ, tự thức thời đào tẩu.” Đẳng Tịnh cười nói, sau đó lại nói: “Bất quá đại ca nói những người đó, có thể có là cái gì Sa Nhĩ Ma Tộc người, nói muốn đi tìm phụ thân nói chuyện này đây.” “Cái gì? Sa Nhĩ Ma Tộc?” Âu Lô Lô cùng Âu Lạp Lạp hai người liếc mắt nhìn nhau, đều từ đối phương trong mắt nhìn thấy vẻ khiếp sợ, hai người đồng thời đứng dậy, lập tức đi ra ngoài.

“Chuyện này, thật muốn lập tức nói cho công tử biết.” Âu Lô Lô đôi mi thanh tú nhú chặt, hai đầu lông mày nổi lên vẻ vẻ lo lắng.

Đẳng Phi hôm nay mặc dù đã là cái thế giới này cường đại nhất đích nhân loại, nhưng nữ nhân bên cạnh hẳn cửa cùng một chút lớp người già nhân vật cũng biết Đẳng Phi trí nhớ thức tỉnh lúc, từng đề cập tới Sa Nhĩ Ma Tộc, mặc dù không có tiết lộ quá nhiều đồ, nhưng mọi người nhưng cũng biết Sa Nhĩ Ma Tộc cùng nguyên tố đại kiếp, là có thêm mật không thể phân đích quan hệ.

“Mẹ, đi nhỏ, các người chờ ta một chút, có thể hay không nói cho ta biết trước, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra đây?” Đẳng Tịnh ở phía sau lớn tiếng hô, đuổi theo.

Sưu sưu.

.

.

!

Trên bầu trời, rất nhiều đạo thân ảnh đồng thời hướng nơi xa một tòa núi lớn bay đi.

Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp cùng với Đằng Tịnh đám người ngẩng đầu lên, nhìn thấy rất nhiều thân ảnh quen thuộc, có rất nhiều người thậm thậm chí đã có mấy năm không có nhìn thấy, giờ phút này, cánh tất cả đều cùng nhau hướng Đằng Phi bế quan đất bay đi.

Làm một đạo nổi bật thân ảnh, giống như tiên tử một loại, từ đằng xa bay tới, hướng kia tòa núi lớn bay đi thời điểm, Âu Lạp Lạp lẳng không dừng lên, ngăn cản này đạo thân ảnh: “Tỷ tỷ, các người vội vã như vậy vội vã, là muốn làm cái gì?” Bị Âu Lạp Lạp ngăn cản cô gái, tướng mạo cực đẹp, một đầu như bộc tóc phi trên vai, mặc một thân màu thủy lam quần, nhìn qua cũng là mười tám mười chín tuổi bộ dạng, nhìn thấy Âu Lạp Lạp, đầu tiên là híp mắt, cười híp mắt hỏi thanh tốt, sau đó mới lên tiếng: “Nghe nói Sa Nhĩ Ma Tộc xuất hiện, đây cũng không phải là một tin tức tốt, cho nên chúng ta muốn vội vàng đem chuyện này, nói cho cho phu quân, bắt quá bây giờ nhìn lại, ta liền coi là không đi, tựa hồ cũng không thành vấn đề, những khác tỷ muội cũng có thể cũng chiếm được tin tức kia.”

Cô gái này, chính là chúng nữ trong tương đối có uy vọng Liễu Thiên Hà, ở trở thành Đằng Phi nữ nhân sau, tính tình dù phát không màng danh lợi, cũng không nói nhiều, cũng không xen vào việc của người khác, nhưng mỗi lần lên tiếng, cũng là nói chi có vật, cộng thêm nàng trong ngày thường đối với chúng nữ tất cả cũng hết sức chiều cố, vì vậy mọi người tất cả cũng rất tin dùng nàng.

“Thoạt nhìn là như vậy, chẳng qua là không biết công tử hấn.

.

.” Âu Lôi Lôi trên mặt lộ ra vẻ lo lắng, kể từ khi ba năm trước đây đại thiên kiếp đi qua sau, Đằng Phi tuy nói truyền âm đi ra ngoài, nhưng sau nhưng một điểm động tĩnh cũng không có,

chúng nữ ngoài miệng không nói, nhưng trong lòng cũng hết sức lo lắng.

“Ta tin tưởng, hẳn nhất định sẽ không có chuyện gì.” Liễu Thiển Hà hai đầu lông mày tuy nói cũng mang theo vẻ nhàn nhạt vẻ u sầu, nhưng giọng nói nhưng hết sức kiên định, đối với Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp cười nói: “Phải tin tưởng hẳn, các người nói sao?”

“Đúng vậy a, phải tin tưởng công tử, vô số lần chuyện tình có thể chứng minh, công tử vô luận tại cái gì dưới tình huống, cũng sẽ chuyển nguy thành an.” Âu Lôi Lôi thanh âm rất nhẹ, nhưng giọng nói cũng là kiên định lên.

“Ai nha, các người những người này, xem các người mọi người sầu mi khổ kiểm bộ dạng, cha hẳn vốn là tự không khả năng có bất kỳ nguy hiểm nào sao.” Đằng Tịnh có chút bất mãn ở một bên nhẹ giọng lầm bầm một câu.

“Khanh khách, Tĩnh nhi nói đúng, chúng ta những người này a, cũng đừng ở nói lý ra suy nghĩ lung tung , đi, chúng ta cùng đi gặp thấy những khác tử muội, những năm này mọi người tất cả đều bận rộn riêng của mình chuyện nghiệp, thời gian gặp mặt cũng dần dần giảm bớt, rất tưởng niệm các nàng đây.” Liễu Thiển Hà cười nói.

Đến Đằng Phi bế quan dưới chân núi, Âu Lôi Lôi cùng Âu Lạp Lạp cùng với Liễu Thiển Hà đám người một cái nhìn thấy rất nhiều trương quen thuộc khuôn mặt.

Lục Tử Lăng, xuất trần thoát tục, giống như tiên tử một loại, lẳng lặng đứng ở nơi đó.

Ở nàng bên cạnh, là Vị Ương Minh Minh cùng Mộ Dung Phương Phi này hai hôm nay chương quản lấy cả Đằng gia buôn bán nữ nhân, Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt đang hướng các nàng đi tới.

Lăng Thi Thi cùng Đinh Tuyết Ninh Minh U Vũ ba người tụ cùng một chỗ, bàn luận xôn xao, không biết đang nói chuyện cái gì.

Cơ Tĩnh Huyền thì là có chút u buồn một người đứng ở một bên, nhìn chỗ ngồi này Thần Tú núi lớn ngẩn người.

Nhìn thấy Liễu Thiên Hà cùng Âu Lôi Lôi Âu Lạp Lạp tỷ muội tới đây, tất cả mọi người đi tới chào hỏi.

Sưu!

Quảng Hàn Tuyết tính tình cao ngạo, từ nhỏ bị Quảng Việt Thiên Vương làm thức ăn bồi dưỡng, tự nhiên không thể nào có quá nhiều lực tương tác, có thể giống như bây giờ, cùng Đằng Phi các nữ nhân hòa hợp chung đụng, đối với Quảng Hàn Tuyết mà nói, đã là thật lớn đột phá.

Cho nên hẳn bất kể khác người làm sao nghĩ, nàng cảm thấy Đằng Phi khép lại quan chính là hai mươi năm, ba năm trước đây đại thiên kiếp rõ ràng đã thành công vượt qua, nhưng vẫn như cũ không hiện thân, chỉ sợ có một chút lý do, Quảng Hàn Tuyết vẫn còn có chút tức giận.

Tuy nói các nàng những người này cũng không phải là người bình thường, không thể lấy người bình thường tuổi thọ tới tính toán thanh xuân, nhưng cho dù dù thế nào trường thọ, hai mươi năm, cũng không phải là một đoạn ngắn đến có thể tùy ý bỏ qua thời gian.

Cho nên, nàng ra hiện ở chỗ này, trực tiếp lên tiếng chất vấn.

Chúng nữ ánh mắt đầu tiên là tập trung ở Quảng Hàn Tuyết trên người, nhưng ngay sau đó, tựu tất cả đều dời đi, nhìn về phía chỗ ngồi này Thần Tú thương nhưng đích núi lớn.

Hiển nhiên, Quảng Hàn Tuyết hỏi, cũng là trong lòng các nàng muốn hỏi.

Núi lớn vắng lặng không tiếng động, không có một chút điểm thanh âm truyền tới, trong núi này phi cầm tẩu thú tựa hồ cũng không có bị kinh động, tiếng chim hót liên tiếp, thanh âm thanh thúy dễ nghe, như vô ích cốc Bách Linh một loại.

Quảng Hàn Tuyết đôi mi thanh tú cau lại, nhưng ngay sau đó thả ra thần thức, hương ngọn núi lớn này như thủy ngân chảy một loại lan tràn đi.

Này ở đi qua, chưa từng có bất luận kẻ nào làm như vậy quá, bởi vì làm như vậy, là đúng nơi đây chủ nhân thật lớn không tôn kính!

Nhưng hôm nay Quảng Hàn Tuyết không kịp nhiều như vậy , nàng cần xác định một việc, Đằng Phi đến tốt cùng còn ở đó hay không nơi này, đến tốt cùng có thể hay không nghe thấy tim của các nàng thanh.

—

Năm mới trong lúc, mọi người ẩm thực : ăn uống nghỉ ngơi nhất định phải chú ý, tiểu đao mấy ngày qua tự khổ không thể tả.

.

.

Sách, nói nhiều cũng là nước mắt a! Cầu phiếu đề cử an ủi!
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 670: Lục Tử Lăng Quyết Định!

>

Một lúc lâu, Quảng Hàn Tuyết mới sắc mặt khó coi nói: “Hắn không ở chỗ này.”

“Cái gì?” Chúng nữ sắc mặt cũng là biến đổi, cùng kêu lên kinh hô: “Tại sao có thể như vậy?”

Mười bảy năm bế quan, mười bảy năm đợi chờ, ba năm trước đây một ít tròng đại thiên kiếp, làm cho các nàng ở lo lắng đồng thời, cũng nhìn thấy hy vọng, song đại thiên kiếp sau, lại là ba năm yên lặng.

Từ Đẳng Phi bắt đầu bế quan đến hiện tại, hai mươi năm trôi qua, các nàng những người này chờ tới, cũng là Đẳng Phi rất có thể đã không ở cái địa phương này, này làm cho các nàng tại sao có thể thừa nhận được? Đây là sinh mệnh không thể thừa nhận nặng!

Liên tưởng đến gần đây một thời gian ngắn xuất hiện Sa Nhĩ Ma Tộc, chúng nữ trong lòng lại càng bội cảm áp lực.

Lục Tử Lăng lúc này nhẹ nhàng bước liên tục, từng bước phi thăng, làn váy tung bay, hư không giẫm chân tại chỗ hướng núi lớn thượng đi tới.

Chúng nữ liếc mắt nhìn nhau, cũng yên lặng đi theo Lục Tử Lăng phía sau.

Đừng xem Quảng Hàn Tuyết tính tình cao ngạo, không thích cùng người giao thiệp với, nhưng đối với Lục Tử Lăng, nàng cũng là rất tôn kính.

Đẳng Phi bên cạnh những thứ này hồng nhan, giữa lẫn nhau

cũng có một chút tiểu đoàn thể, tỷ như Vị Ương Minh Minh cùng Mộ Dung Phương Phi, tỷ như Đinh Tuyết Ninh cùng Lăng Thi Thi Minh U Vũ, Liễu Thiển Hà cùng Cơ Tĩnh Huyền, nhưng các nàng mọi người, đối với Lục Tử Lăng, cũng là tương đối tôn kính.

Bởi vì không có Lục Tử Lăng, cũng chưa có Đằng Phi hôm nay!

Những lời này, không người nào dám không phục.

Chỉ bằng điểm này, Lục Tử Lăng chính là chúng nữ trung hoàn toàn xứng đáng đại phụ.

Mặc dù lời của nàng rất ít, hơn nữa tính tình trong trẻo lạnh lùng, nhưng nàng uy vọng, của mọi người nữ trung, cũng là cao nhất.

Không người nào có thể thay thế!

Oanh!

Đi tới đỉnh núi, Lục Tử Lăng không có làm bất kỳ dừng lại, giơ tay lên chính là một chương, trực tiếp oanh hướng đỉnh núi một sơn động.

Cử động này dám động cho sợ hết hồn, nhưng không có người phát ra âm thanh.

Đá vụn bay tán loạn, đan xen nói cùng pháp lực lượng thiếu chút nữa đem núi này đầu trong nháy mắt san thành bình địa, nhưng trong này mặt, cũng là như cũ im ắng, một chút thanh âm cũng không có.

“Hắn là thật không ở chỗ này.” Lục Tử Lăng nhẹ nói, sau đó tung người nhảy, hướng bị mình một chương bỏ ra sâu thẳm trong huyết động nhảy xuống.

Mới vừa nàng một chương này, phá hư hết động bố trí cấm chế, vô luận là nàng, hay là những người khác, trong lòng cũng đã có dự cảm bất tường, nếu là Đằng Phi vẫn còn ở nơi này, cửa động bố trí cấm chế, tuyệt đối không thể có thể tùy ý

Lục Tử Lăng nhẹ như vậy bỗng bênh một chưởng tự cho phá đi.

Mặc dù hôm nay Lục Tử Lăng một thân thực lực, đã sớm đạt tới Thiên Vương trung cao cấp, nhưng so sánh với Đẳng Phi mà nói, nhưng vẫn là có không nhỏ chênh lệch.

Mọi người không nói một lời, cũng trong triều đi tới.

Một số người vành mắt đã bắt đầu hồng, mấy nghe hỏi chạy tới tiêu bồi, ví dụ như Đẳng Tịnh, cũng ý thức được chuyện gì xảy ra, cố nén không để cho nước mắt rơi xuống.

Ở trong mắt người ngoài, Đẳng Phi là Vĩnh Hằng Chi Địa tinh thần tượng trưng, là tất cả người trẻ tuổi trong suy nghĩ thần tượng.

Nhưng ở Đẳng gia người trong lòng, Đẳng Phi không chỉ là tinh thần của bọn hắn cây trụ cùng thần tượng, lại càng cả Đẳng gia trụ cột! Là Đẳng gia Thần Thoại sáng lập người! Hắn nếu là ngã xuống, như vậy cả Đẳng gia, cũng tất làm mất đi truyền thừa cái kia loại tinh thần, khoảng cách sụp đổ, cũng không xa.

“Ta tin tưởng, hắn cho dù không ở chỗ này, cũng nhất định là sống.” Lục Tử Lăng thanh âm rất bình tĩnh, cũng không có tiếp tục hướng xuống đi tới, mà là xoay người lại, hướng về phía chúng nữ, vẻ mặt kiên định nói: “Chúng ta hiện tại trở về đi, lập tức đưa tin cho tất cả ở bên ngoài Đẳng gia đệ tử, dừng lại trong tay sở có chuyện, trước tiên đuổi về đến gia tộc chỗ ở.”

Lục Tử Lăng trong treo lạnh lùng thanh âm, quanh quần trong sơn động, chúng nữ cũng An An lẳng lẳng nhìn nàng.

“Đây là chuyện thứ nhất, đệ nhị kiện, lập tức đưa tin cho ngành tình báo, một khi phát hiện dị thường người, hoặc là dị thường chuyện tình, nhất định phải lập tức cho độ cao chú ý, nếu là phát hiện đối phương không phải là Vĩnh Hằng Chi Địa người, không nên hành động thiếu suy nghĩ, mà là muốn lập tức báo lên cho cho tổng bộ.”

“Thứ ba, để cho ngành tình báo, lập tức âm thầm tìm tìm phu quân của chúng ta.” Lục Tử Lăng hít sâu một hơi, nhìn chúng nữ: “Ta rất tin hắc là sống, như vậy, hắc nhất định sẽ ở cái thế giới này chỗ nơi hẻo lánh, ba năm trước đây trận kia đại thiên kiếp, hắc là thương tổn được hắc, hắc lúc ấy truyền ra cái kia nói thanh âm, là tàn lưu lại nơi này trong sơn động một đạo thần niệm.”

“Cái gì? Là thần niệm?” Chúng nữ tất cả đều rói rít lên tiếng kinh hô: “Làm sao có thể?”

Chúng nữ trung cảnh giới cao nhất Quảng Hàn Tuyết hí mắt, cảm thụ một hồi, mới về mặt bội phục nhìn Lục Tử Lăng nói: “Tỷ tỷ thật là lợi hại, nơi này chỉ có một luồng nhân nhật thần thức tàn niệm, nếu không phải tâm tế như phát, hơn nữa đối với phu quân hiểu rõ tỉ mỉ, căn bản tự không khả năng phát hiện.”

Lục Tử Lăng trên mặt cũng không có lộ ra cái gì kiêu ngạo vẻ, nhẹ nói nói: “Ta chỗ hắc, các người chẳng qua là quan tâm sẽ bị loạn, thật ra thì chỉ cần đơn giản thử nghĩ xem, các người tự sẽ nghĩ tới, hắc không phải là cái loại này bó buộc người, hơn không phải là vì theo đuổi cái gọi là vô đạo, mà bất cố thân bên thân nhân người.

Con gái của hắc đông đảo, nhưng trong đó tuyệt đại đa số, hắc thậm chí có thể hiện tại nhìn thấy, cũng sẽ không nhận được.

Hai mươi năm thời gian, tiểu hài tử đã hoàn toàn trưởng thành cũng thành thực.

Lấy tính cách của hắc, nếu là xuất quan, tất nhiên sẽ ở trước tiên, tìm được chúng ta, sau đó yêu cầu gặp một lần những hài tử kia.”

“Đúng vậy a, ba năm trước đây, thanh âm của hắc truyền khắp cả Đẳng gia chỗ ở, nói hắc thành công vượt qua đại thiên kiếp, nhưng có một vài vấn đề không có suy tư rõ ràng, chờ suy nghĩ tốt những vấn đề này sau, hắc tự có ra hiện tại trước mặt chúng ta.” Liễu Thiên Hà lâm bẩm tự nói, nhẹ nói nói: “Thành công vượt qua đại thiên kiếp, tự ý nghĩa hắc đã từ Thiên Vương bước vào đến Đại Thiên Vương cảnh giới, đến loại cảnh giới này, nếu là còn có nghĩ không thông vấn đề, kia cũng căn bản không phải trong thời gian ngắn có thể suy nghĩ

cẩn thận, như thế nào lại trốn ở bên trong không ra?”
“Chúng ta thật là khờ.” Đinh Tuyết Ninh lẩm bẩm một câu.

“Là rất ngu, mấu chốt là hắn chưa bao giờ có gạt chúng ta.”
Lăng Thi Thi trong mắt rung rung, dùng sức mím môi, không muốn làm cho nước mắt chảy xuống, không muốn đem mềm yếu một mặt biểu diễn cho người khác.

“Tốt lắm, hiện ngay tại lúc này, cũng đừng có nói những lời này.” Lục Tử Lăng lên tiếng, kịp thời bỏ dờ có thể có xuất hiện thê lương một mảnh tràng diện, nhưng ngay sau đó, dẫn đầu đi ra khỏi cái sơn động này.

Rất nhanh, rất nhiều chú ý Đẳng gia mọi người phát hiện, Đẳng gia tựa hồ xảy ra một chút biến hóa, vốn là được chia rất tán Đẳng gia đệ tử, bắt đầu đại lượng trở về chín mươi chín thành, Đẳng gia ngành tình báo, cũng bắt đầu tích cực hoạt động.

Này thậm chí đưa tới Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng nhất phương chú ý, đặc biệt phái người đi tới hỏi thăm.

Dĩ nhiên, Đẳng gia bên này tự nhiên sẽ không nói ra thật tình, trên thực tế, trừ một một số nhỏ người, tuyệt đại đa số Đẳng gia đệ tử, tất cả cũng căn bản không rõ ràng lắm đến tột cùng chuyện gì xảy ra.

Sau đó, về Sa Nhĩ Ma Tộc các loại tin tức, như măng mọc sau mưa một loại, ra hiện tại Lục Tử Lăng đám người trên bàn thượng.

Cho đến lúc này, Lục Tử Lăng các nàng mới đột nhiên phát hiện, ngay cả Đẳng Phi cũng có chút sợ hãi Sa Nhĩ Ma Tộc, đã tại vài ngàn năm trước, liền phát hiện cái chỗ này, hơn nữa phái ra một số người, thành công lên vào đến Vĩnh Hằng Chi Địa này chín mươi chín tòa thành trung.

Trải qua nhiều đời tích lũy, rất nhiều Sa Nhĩ Ma Tộc người đã cùng Nhân Tộc đồng hóa, trừ trong xương chảy xuôi máu

không giống với ở ngoài, những phương diện khác, cũng đã tuy hai mà một.

“Bọn họ rốt cuộc nghĩ muốn làm cái gì?” Đây là chúng nữ trong lòng đích nghi ngờ.

Giống như trước, đây cũng là Đằng Phi trong lòng đích nghi ngờ.

Sa Nhĩ Ma Tộc, xen ở nguyên tố đại kiếp phụ cận, giống như cường đạo một loại, chấy nhà hôi của là bọn hắc sở trường trò hay, lúc nào lại cũng học xong loại này thâm thấu rồi?

Ở Đằng Phi thức tỉnh trong trí nhớ, còn có một đoạn về Sa Nhĩ Ma Tộc công chúa trí nhớ, kia là một cùng Sa Nhĩ Ma Tộc đối lập chủng tộc, kia đoạn trí nhớ, hay là tại cái kia trong chủng tộc, khi đó thân phận của hắc, là Sa Nhĩ Ma Tộc cái kia đối lập trong chủng tộc Vương đệ đệ.

Vương đệ đệ đã yêu Sa Nhĩ Ma Tộc công chúa, cái kia si tình vừa đơn thuần đích thanh niên, bởi vì tình yêu, đức thành sai lầm lớn.

Bị thương nặng của hắc huynh sau, mới phát hiện hắc vốn là tin tưởng tình yêu, bất quá là đối phương một cái âm mưu quỷ kế.

Làm Sa Nhĩ Ma Tộc công chúa mang theo một đám Sa Nhĩ Ma Tộc cường giả ra hiện ở trước mặt của hắc, hắc chỉ nhìn thấy vua của hắc huynh quên cả sống chết, cũng đưa từ hắc phải chết tình thế nguy hiểm trung cấp cứu đi ra ngoài.

Cái kia Cổ lão trí nhớ nói cho Đằng Phi không ít chuyện, bao gồm, vua của hắc tẩu còn dư lại cái kia tên là Nguyên Linh hải tử!

Cho nên Đằng Phi mới có thể ở Đại Thiên Vương không có ở đây Vĩnh Hằng Chi Địa dưới tình huống, không hề do dự đánh vào nơi này.

Bởi vì khi đó, Đằng Phi cũng đã rõ ràng rất nhiều chuyện, mặc dù những thứ kia Cổ lão trí nhớ, đối với hắc mà nói, tựa giống

như ở quan sát khác con người khi còn sống, nhưng Đẳng Phi như cũ có loại cảm động lây cảm giác.

Ở phía sau tới một chút năm trong, kia Cổ lão trong trí nhớ, Vương đệ đệ tỵ canh giữ ở kia tám không gian vũ trụ, cho đến Sa Nhĩ Ma Tộc người, kẹp lấy nguyên tố đại kiếp, trực tiếp đem kia tám vũ trụ hư không đánh xuyên qua, lao đến.

Vương đệ đệ cùng Sa Nhĩ Ma Tộc cái kia chút ít các cường giả xảy ra một cuộc thảm thiết jī chiến, Sa Nhĩ Ma Tộc cường giả tử thương vô số, Vương đệ đệ, cũng rút cục bởi vì quả bất địch chúng, mà bỏ mình nói tiêu.

Sau lại, Thần Giới xuất hiện một Chiến Thần.

Nữa sau lại, Vĩnh Hằng Chi Địa xuất hiện một kinh thế đại năng!

Nữa nữa sau lại, có thể là cả vũ trụ Vị Diện kém cõi nhất địa phương —— Hỗn Thác Tinh, cũng chính là ngũ vực thế giới, đi ra một Đẳng Phi.

Kiếp trước kiếp này, Đẳng Phi linh hồn, cũng vĩnh viễn sẽ không đành phải cho Nhân hạ, cũng là nhất thời chi anh kiệt.

Hơn nữa đến nơi này cả đời, đây là một chân chính đại thế, một trước nay chưa có đại thời đại.

Hỗn Thác Tinh quân viễn chinh, có thể chúa tể cả Vĩnh Hằng Chi Địa.

Này nếu là đặt ở đi qua, đừng nói làm như vậy, cho dù người nào có ý nghĩ như vậy, bị biết, cũng sẽ bị chê cười đến muốn tự vận!

Nhưng Đẳng Phi nhưng làm được, này chưa từng có người dám nghĩ, hơn không người nào dám việc làm.

Lâu Vạn Thành không có chết, như vậy một không có gì cốt khí con nhà giàu, am hiểu nhất chuyện tình chính là bắt nạt kẻ yếu, lẽ ra đặt ở người nào đại gia tộc cũng sẽ không đặc biệt

được coi trọng.

Nhưng trên người của hắn, lại chẳng những có cái loại này ngay cả Đằng Phi cũng cảm thấy kiêng kỵ trận pháp, hơn có một đạo cường đại chí cực cường giả thần niệm chiếu hình, ở nguy cơ trước mắt, sẽ hiển hóa đi ra ngoài, trợ giúp Lâu Vạn Thành vượt qua nguy nan.

“Sa Nhĩ Ma Tộc.

.

.

Bọn họ rút cuộc nghĩ muốn làm cái gì?” Đằng Phi nương mày, nhẹ giọng tự nói.

Quyết đoán cầu phiếu vé!

Bởi vì có thể ở loại trạng thái này, còn có thể tiếp tục tiêu hao ồ ồ mã tự ta, là đáng giá khích lệ.

.

.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 671: Ngọc Tử Của Ma Thần!

>

Lúc này Đằng Phi, đang đi lại ở Vĩnh Hằng Chi Địa ngoài không gian vũ trụ, từ Phương lão bản nơi đó sau khi rời đi, Đằng Phi cũng không có trực tiếp trở về chín mươi chín thành, hẳn ý thức được có một chỗ hẳn không có ý thức được nguy hiểm lực lượng, tựa hồ đã sớm tiến vào Vĩnh Hằng Chi Địa, ở không có đem chuyện này điều tra rõ ràng lúc trước, Đằng Phi không muốn trực tiếp trở lại chín mươi chín thành đi.

Phương lão bản đã quyết định dời cách cái trấn nhỏ kia, hẳn cũng không phải là thông thái rởm người, lúc trước sở dĩ không muốn đem tử lâu làm ăn mở rộng, là bởi vì hẳn rất rõ ràng, tử lâu của hẳn một khi mở rộng, không được bao lâu, tử lâu này đã hoàn toàn không thuộc về Phương gia! Về phần trong gia tộc những người đó cho là vạn vô nhất thất bí phương, đối với dám đem chú ý đánh tới bọn họ đầu người trên mà nói, cũng cái vốn cũng không phải là bất cứ vấn đề gì! Những chuyện này, Phương gia cái kia chút ít tộc lão nhìn không ra, nhưng Phương lão bản cũng là thấy vậy rất rõ ràng.

Hôm nay có Đằng Phi một câu nói, ở cả Vĩnh Hằng Chi Địa, hẳn Phương gia nữa vô bất kỳ nguy hiểm nào, lúc trước tất cả đánh hẳn tử lâu chú ý những người đó, một khi nghe nói Phương gia chiếm được Đằng Phi Thiên Vương chú ý, đừng nói tiếp tục đem chú ý đánh tới Phương gia trên đầu, sợ rằng phản ứng đầu tiên, chính là lập tức dẫn quý trọng lễ vật tới nói xin lỗi sao?

Đằng Phi ở Vĩnh Hằng Chi Địa ngoài không gian vũ trụ đi lại mấy ngày, trong lúc đúng là gặp được một chút Sa Nhĩ Ma Tộc người, nhưng cũng là một chút thực lực một loại tiểu giác

sắc, cũng không có quá mạnh mẽ võ giả, vì vậy Đằng Phi cũng là tiện tay đem những người này thu thập hết, tiếp theo sau đó dò xét này tầm không gian vũ trụ.

Tự giống như Bách Thú Chi Vương, ở dò xét địa bàn của mình giống nhau, Vĩnh Hằng Chi Địa trên danh nghĩa Chúa Tể Giả mặc dù là Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng bọn họ, nhưng trên thực tế Vương giả, nhưng không phải là Đằng Phi mặc chúc.

Đằng Phi đi lại ở nơi này tầm vũ trụ hư không, một bước bán ra, chính là vài ngàn dặm, hai mắt bắn ra thần quang có thể từ nam chí bắc vũ trụ hư không đếm mười vạn dặm, tất cả khi hấn trong phạm vi tầm mắt sinh vật, cũng đừng nghĩ chạy trốn hấn quản chế.

Để cho Đằng Phi có chút thất vọng chính là, hấn thủy chung không có thể phát hiện quá cường đại Sa Nhĩ Ma Tộc người, cuối cùng phải rời đi này tầm ngoài không gian vũ trụ, tính toán đi trở về phủ, đi về nhà cùng thân nhân của mình của đoàn tụ.

Bất kể là những thứ kia hồng nhan tri kỷ, hay là hấn những mầm mống kia nữ cửu, hấn đều có suốt hai mươi năm chưa từng thấy qua , Đằng Phi đặc biệt tưởng nhớ đọc bọn họ.

Trong lúc bất chợt, Đằng Phi trong lòng hơi động một chút, nhưng ngay sau đó, Đằng Phi chân mày hơi nhíu lại, lẩm bẩm: “Ma Tộc đã xảy ra chuyện?”

Năm đó Đằng Phi rời đi Ma Tộc, từng để lại cho Thanh Y tín vật, nói rõ nếu là gặp phải nguy hiểm, có thể bóp nát này đồng có lưu hấn thần thức tín vật, hấn lập tức là có thể cảm ứng được, vô luận thân ở phương nào, cũng sẽ trước tiên đuổi đi qua.

Hơn hai mươi năm đi qua, Đằng Phi thậm chí đều nhanh quên mất chuyện này , mà nay nhớ tới, hai mươi năm trước từng màn, phảng phất tự phát sinh ở ngày hôm qua, năm đó cái kia tuyệt sắc mỹ nữ, Ma Tộc công chúa Thanh Y, mà nay sợ rằng

đã sớm trở thành cả Ma Tộc nữ vương, hơn nữa, cũng có thể sớm đã lập gia đình sao?
Nhớ tới năm đó Thanh Y đối với mình đủ loại tình cảm, Đằng Phi trong lòng, cũng có mấy phần cảm khái.

Tu luyện không ngày nào tháng, hơn hai mươi năm thời gian, đối với một thể tục trong đích cô bé mà nói, đủ để cho nàng cảnh xuân tươi đẹp biến lão, thanh xuân không hề nữa, nhưng đối với Đằng Phi những người này mà nói, bất quá là trong nháy mắt vung lên, hai mươi năm trước đủ loại, tựa như hôm qua.

Đằng Phi không có quá nhiều do dự, tiện tay bấm ra một pháp quyết, thân hình chợt biến mất tại nguyên chỗ, nhưng ngay sau đó ra hiện tại Vĩnh Hằng Chi Địa chín mươi chín thành, Đằng gia chỗ ở trong khu vực.

Đằng Phi hai tròng mắt bắn ra hai đạo tinh mang, trong không khí, cánh xuất hiện một pho tượng cùng hắc giống nhau như đúc người, hướng bản thể xá ba lạy, sau đó cũng không quay đầu lại hướng Đằng gia trọng yếu khu vực bay đi.

Đằng Phi đôi môi khẽ nhẹ động, tựa như nói nói, nhưng không ai biết hắn nói gì, càng không biết hắn là nói cho ai nghe.

Sau đó, Đằng Phi thân hình biến mất tại nguyên chỗ, lần nữa xuất hiện thời điểm, đã là ở Vĩnh Hằng Chi Địa không người nào không hiểu Thôn Thiên Đại Uyên trên.

.

.

Ma Tộc, Hoàng Thành.

Thanh Y về mặt bất khả tư nghị nhìn cha của mình, ngày xưa Ma Hoàng, hôm nay nhìn qua muốn so với quá khứ trẻ tuổi rất nhiều, chỉ nhìn bề ngoài, tựa như ba mươi ra mặt thanh niên, ngọc thụ lâm phong, anh tuấn tiêu sái, chẳng qua là hai đầu

lông mày, nhiều hơn một bôi tà mị mùi vị.

“Phụ thân, ngài.

.

.

Ngài tại sao phải làm như vậy? Ta là ngài nữ nhi a? Ngài là Ma Tộc từng Vương giả, ngài như bây giờ làm, là muốn đem trọn Ma Tộc vận mệnh chôn vùi rùng a!” Thanh Y không dám tin kinh hô, trong ánh mắt tràn đầy bị thương.

“Hừ, tiểu tiện nhân, ngươi đừng cho là ta không biết ngươi đang làm cái gì vậy.” Thanh Y phụ thân, ngày xưa Ma Hoàng, há miệng, nói ra được lời nói, nhưng cực kỳ ác độc: “Ngươi bất quá là ở trì hoãn thời gian mà thôi, ngươi bóp nát năm đó Đằng Phi cái kia đáng chết nhân loại để lại cho ngươi tín vật, ngươi đang ở đây chờ cái kia người đáng chết, ngươi cảm thấy hắn sẽ đi qua cứu ngươi đúng không? Hắc hắc, khác si tâm vọng tưởng ! Ta cho ngươi cơ hội, cho ngươi thời gian, ngươi từ từ các loại..., cho dù bọn ngươi đến vĩnh viễn sánh cùng thiên địa biển cạn đá mòn, cái kia nhân loại cũng không có ra hiện tại trước mặt ngươi.

Ngươi sẽ chết này tâm sao! Thức thời lời của, tự vội vàng giao ra ngọc tử của Ma Thần! Đợi ở phụ nữ một cuộc phân thượng, ta sẽ tha cho ngươi vừa chết, chỉ biết đem ngươi lưu vong đến sinh mệnh cấm khu.”

“Phụ thân, rốt cuộc là cái gì, để cho ngài trở nên như thế điên cuồng?” Thanh Y trong mắt mang nước mắt, bất khả tư nghị nhìn cha của mình, nàng căn bản không thể tin được, trước mặt người nọ là nàng cha ruột, là cái kia hai mươi năm trước bình tĩnh thối vị, đem Đại Ma Vương vị truyền cho nàng vĩ Đại Ma Hoàng.

“Cái gì gọi là trở nên điên cuồng? Đây Ma Hoàng vị này, vốn là của ta, ta nếu có thể đem nó truyền cho ngươi, dĩ nhiên là có quyền lợi đem nó thu hồi đi!” Ngày xưa Ma Hoàng có chút kích động quơ cánh tay, lớn tiếng nói: “Chớ đừng nói chi là,

năm đó người, vốn là chiếm đoạt vị trí của ta, ỷ có Đằng Phi kia đáng chết nhân loại hỗ trợ, ngạnh sanh sanh đem ta từ Ma Hoàng vị đuổi đi xuống, còn muốn cam tâm tình nguyện để trở thành mối mặc cho Đại Ma Vương.

.

.

Thanh Y nha Thanh Y, người hảo hảo thử nghĩ xem, điều này sao có thể? Cho dù người là nữ nhi của ta, ta cũng sẽ không cam tâm tình nguyện đem vật cầm trong tay quyền lợi giao cho người! Tự giống như hiện tại, như bây giờ, ta muốn cầm lại nguyên vốn thuộc về quyền lợi của ta, người cũng không giống như trước không muốn sao?”

“Ta.

.

.

Ta không có!” Thanh Y sắc mặt tức trắng bệch, lớn tiếng giải thích: “Ta cho tới bây giờ cũng chưa có đối với vị trí này từng có bất kỳ ngựa nhớ chuồng!”

“Người nói láo!” Ngày xưa Ma Hoàng lớn tiếng quát lên: “Người nếu không phải ngựa nhớ chuồng trong tay quyền lợi, không muốn đem Ma Hoàng vị giao cho ta, tại sao không để cho ta ngọc tử của Ma Thần? Tại sao báo cho Đằng Phi? Ha ha ha, thật ra thì những thứ này, đối với ta mà nói, cũng đã không sao, ta ước gì người báo cho cái kia đáng chết nhân loại, hắc không đến hoàn hảo, nếu là hắc, ta tất nhiên để cho hắc không cách nào sống rồi đi Ma Tộc!”

“Ngọc tử của Ma Thần.

.

.

Đó là ở trong cơ thể ta tự nhiên sinh ra bảo vật, đem nó giao

cho người, tánh mạng của ta, cũng liền đi tới cuối.” Thanh Y nước mắt, rốt cục không nhịn được rót xuống, nức nở nói: “Chẳng lẽ ở trong lòng của ngài, nữ nhi sinh mệnh, còn so ra kém một lạnh như băng pháp bảo sao?”
Tùng Ma Hoàng lớn tiếng cười lạnh: “Nữ nhi có thể sống xuất thiên vạn, nhưng pháp bảo, cũng chỉ có một!”
“Ta.

.

.

Hiếu.” Thanh Y nước mắt, giọt Lạc Trần ai, trong suốt trong sáng, giống như trên đời lộng lẫy nhất bảo thạch một loại.

Nàng chậm rãi nói: “Nếu phụ thân ngài, nghĩ như vậy tốt đến ngọc tử của Ma Thần, như vậy, nữ nhi sẽ thành toàn cho ngài, lại có ngại gì đây? Chỉ cần phụ thân ngài có thể dẫn dắt chúng ta Ma Tộc, đi ra hôm nay này chủng chủng khôn cảnh, Thanh Y bất kỳ hy sinh, cũng là đáng giá!”
Vừa nói, Thanh Y một con như ngọc bàn tay trắng nõn, chậm rãi đưa về phía trán của mình, sau đó.

.

.

Cái tay này, cứ như vậy, cắm vào vào nàng đầu của mình đập cốt trong.

Dùng sức một trái, một một chương doanh cầm vật nhỏ, ngành sanh sanh bị Thanh Y bắt lại đi ra ngoài.

Phía trên, còn máu tươi lâm ly, mệnh mệnh cường đại sinh mệnh năng lượng.

Thanh Y thân thể nặng nề lung lay hai cái, ngẩng đầu, nhìn thấy cha của mình, vị này ngày xưa Ma Hoàng trên mặt, thế nhưng xuất hiện cấp khó dần nổi nụ cười cùng vẻ mặt, ánh mắt

gắt gao tránh ở trên tay mình, hẳn là một cái cũng không có nhìn về phía Thanh Y bản thân.

Thanh Y lộ vẻ sầu thảm cười một tiếng, nhưng ngay sau đó hết sức yếu ớt nói: “Phụ thân, hiện tại, nó —— ngọc tử của Ma Thần, là ngài !”

“Ha ha, tốt! Tốt! Tốt! Thật không hổ là của ta tốt nữ nhi, nữ nhi ngoan!, đem giao cho phụ thân, từ nay về sau, ngươi vẫn là Ma Tộc công chúa, vẫn địa vị tôn sùng, cả Ma Tộc, tuyệt sẽ không có bất kỳ người, dám tìm phiền toái của ngươi!” Ngày xưa Ma Hoàng xem ra hơi tà mị trên mặt, lộ ra vui vẻ nụ cười, đi về phía Thanh Y, sẽ phải từ Thanh Y trong tay lấy đi này cái ngọc tử của Ma Thần.

“đợi một chút.”

Trong lúc bất chợt, một thanh âm trầm thấp vang lên, sau đó, một vóc người thân ảnh cao lớn, xông vào, này trên thân người, còn lây dính không ít vết máu, áo có nhiều chỗ cũng đã phá, hiển nhiên, khi hẳn mới vừa đi vào nơi này lúc trước, là đã trải qua một cuộc chiến đấu.

“Bệ hạ, ngài tại sao có thể làm như vậy? Ngài thật sự là bệ hạ sao?” Này thân hình cao lớn thanh âm trầm thấp Ma Tộc, một xông tới, liền chút nào không sợ hãi chết đi chết ngó chừng ngày xưa Ma Hoàng, trong mắt tràn đầy vẻ thương tiếc.

“Thanh Ma? Làm sao ngươi có xông tới? Hơn nữa, ngươi lại.

.

.

Ở chắt vẫn trầm?” Ngày xưa Ma Hoàng trên mặt lộ ra bất khả tư nghị vẻ mặt, nhưng ngay sau đó lạnh lùng nói: “Ngươi nếu là còn tưởng là ta là bệ hạ của ngươi, như vậy, ta cho ngươi một quả thời gian hô hấp, vội vàng lúc này rời đi thôi! Ta nhưng lấy làm chuyện ngày hôm nay, không có phát sinh quá.” Có thể là bởi vì Thanh Y cam tâm tình nguyện giao ra ngọc tử của Ma Thần nguyên nhân, ngày xưa Ma Hoàng cũng không có quá nhiều đi trách móc nặng nề hẳn trung thành nhất bộ hạ

Thanh Ma, mà là quyết định muốn tha hấn một lần.

Chỉ tiếc hấn lần này tâm tư, Thanh Ma hoàn toàn không lĩnh tình.

Vị này cho tới nay, cũng đối với hấn trung thành cảnh cảnh Đại Ma, lần này là thật tức giận.

Hấn ánh mắt kiên định, nhìn thẳng Ma Hoàng, lớn tiếng nói: “Ma Thần truyền thừa, mình lựa chọn, ngọc tử của Ma Thần, chỉ có ở Ma Thần tuyển định người thừa kế trong thân thể, mới có thể tạo thành, mà nay bệ hạ ngài nhưng đi ngược lại, muốn cướp lấy ngọc tử của Ma Thần, chẳng lẽ bệ hạ ngài sẽ không sợ nhận được báo ứng, gặp trời phạt sao?”

“Ha ha ha ha, lạch trời? Hôm nay, ở cái thế giới này, ta chính là ngày!” Ngày xưa Ma Hoàng cười ha ha: “Tất cả đích thiên hồ, cũng là ta an bài, ta còn sợ cái gì lạch trời? Thật là một thiên đại chê cười!”

-

Viết lách mộc nhân quyền, mộc ngày nghỉ, một khi gãy hơn sẽ bị mắng, cầu mấy tờ phiếu đề cử an ủi an ủi.

Ta đây thật rất cố gắng, cũng thật tận lực!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 672: Nhìn Thấu!

>

Thanh Ma vẽ mặt đau thương nhìn của hắn vẫn thần phục Ma Hoàng bề hạ, trong con người lóe ra khổ sở quang mang, hắn thậm chí có chút ít tuyệt vọng.

Bởi vì Thanh Ma đối với Ma Hoàng hiểu rõ, thậm chí muốn vượt qua Thanh Y cái này làm nữ nhi!

Thanh Ma cùng Ma Hoàng thuở nhỏ chính là cùng nhau lớn lên, cả ngày ở chung một chỗ pha trộn, khi đó Ma Hoàng cũng cũng không có bị xác lập vì Ma Tộc tương lai lãnh tụ, cho nên Thanh Ma cùng Ma Hoàng ở khi đó, căn bản không có gì tôn ti trường ầu, đánh nhau lại càng chuyện thường như cơm bữa.

Có này đoạn tình nghĩa làm làm trụ cột, bọn họ ở giữa tình cảm có thể nghĩ.

Ma Hoàng đã tâm lớn, chú trọng quyền thế, càng về sau trở nên càng ngày càng ích kỷ, những thứ này Thanh Ma cũng rất rõ ràng.

Chỉ sợ Ma Hoàng muốn từ Thanh Y nơi đó nhận được ngọc tử của Ma Thần, Thanh Ma đều cho rằng là bình thường.

Lấy Ma Hoàng tính tình, làm ra những chuyện này, cũng chẳng có gì lạ.

Nhưng duy độc Ma Hoàng đối với thái độ của hắn, để cho Thanh Ma đã nhận ra dị thường.

Ma Hoàng có thể đối với không dậy nổi Ma Tộc bất luận kẻ nào, nhưng duy độc không thể thật xin lỗi hắn!
Không nói hai người bọn họ từ nhỏ cùng nhau lớn lên, cũng

không nói Thanh Ma những năm gần đây trung thành cảnh cảnh, chỉ nói Ma Hoàng tách mạng, Thanh Ma liền đã cứu bốn năm lần!

Ở Ma Hoàng bị xác lập vì Ma Tộc tương lai lãnh tụ cái kia đoạn cuộc sống, ma công còn không có đại thành Ma Hoàng gặp gỡ quá không dưới mười lần nghiêm trọng ám sát, trong đó có mấy lần nếu không phải Thanh Ma liều mình cứu giúp, Ma Hoàng sợ rằng sớm đã chết.

Năm xưa Ma Hoàng lên ngôi, trở thành cả Ma Tộc Đại Ma Vương ngày đó, tự từng đối với Thanh Ma đã nói: “Trẫm cả đời này, có thể phụ bất kì ma nào, nhưng tuyệt không phụ người!”

Ma Hoàng lời của, Thanh Ma vẫn nhớ ở trong lòng, những năm gần đây, Ma Hoàng bất kể thế nào biến, nhưng đối với Thanh Ma quả thật vẫn cũng rất tốt, cho đến chuyện lần này phát sinh.

Ma Hoàng lại bức bách Thanh Y đem ngôi vị hoàng đế trả lại cho hắn, không chỉ như thế, hắn còn đánh lên ngọc tử của Ma Thần chú ý.

Thanh Ma xông tới, đã từng nghĩ đến quá Ma Hoàng phản ứng.

Nhưng lại không nghĩ rằng.

Ma Hoàng thật đối với hắn động sát cơ.

Loại này vi diệu cảm giác, cũng chỉ có Thanh Ma mình mới có thể phát giác.

“Bệ hạ, ngài hay là ngài sao?” Thanh Ma không dùng được lực trách cứ.

Chẳng qua là nhẹ nhàng như vậy hỏi một câu.

Ma Hoàng đột nhiên trầm mặc xuống, một lúc lâu, hắn mới ngẩng đầu.

Nhìn Thanh Ma nói: “Quả nhiên không hồ là trên đời này hiểu rõ ta nhất Ma, ngay cả chính mình cũng không cảm giác được bất kỳ sơ hở, nhưng bị người cho tìm có vấn đề.

Người cái vấn đề này, ta chỉ có thể trả lời như vậy người.

Ta vẫn là ta, nhưng ta, cũng không phải là ta.”

Một bên Thanh Y bất khả tư nghị nhìn cha của mình, làm nhiều năm như vậy Ma Hoàng, Thanh Y trên người nữ vương phong phạm, cũng đủ làm cho những khác Ma Tộc kính sợ.

Nhưng giờ phút này nàng nhưng bàng hoàng luống cuống nhìn chăm chăm một đôi cực đẹp con người, không giải thích được nhìn phụ thân của nàng, hoàn toàn không rõ cha của nàng đang nói cái gì.

Thanh Ma cũng là hai tròng mắt khép hờ.

Thở dài một cái.

Nhưng ngay sau đó, mở ra hai mắt.

Bắn ra hai đạo lạnh như băng quang mang: “Đã như vậy, vậy người ta ở giữa tất cả tình cảm, liền đến đây là kết thúc sao, sau một khắc, người liền là của ta sinh tử đại địch!”

Ngày xưa Ma Hoàng hội này cũng là bật cười, khoe miệng của hân nổi lên vẻ giễu cợt, nói: “Thanh Ma, người không là đối thủ của ta, theo là địch, người sẽ chết vô cùng thảm.”

“Người đã không phải là người, ta sống cũng không có ý gì.” Thanh Ma giống như là không nhìn thấy Ma Hoàng trên mặt giễu cợt, nhàn nhạt vừa nói, sau đó, xoay người ra cửa: “Ta ở bên ngoài chờ người.”

Ngày xưa Ma Hoàng trong mắt ánh sáng lạnh lóe lên, cuối cùng, cười lạnh một tiếng, nhìn thoáng qua Thanh Y, nói: “Đem ngọc tử của Ma Thần cho ta bảo đảm tốt lắm, chờ ta giải quyết Thanh Ma này tên phản đồ, tự tự mình tìm người tới bắt.”

Vừa nói, Ma Hoàng xoay người ra cửa, biến mất ở trong không khí.

Thanh Y thân thể khẽ lung lay hai cái, nàng đem thân thể tựa vào một cây thô to trên cây cột, lấy tay nâng trán, lẩm bầm nói: “Đây hết thấy rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Cha của ta, tại sao phải biến thành cái bộ dáng này? Ai có thể nói cho ta biết?”

Thanh Y trên mặt, lộ ra những khác Ma Tộc vĩnh viễn cũng nhìn không thấy tới mỗi một cùng yếu ớt vẻ, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì đó, lấy ra năm đó Đăng Phi để lại cho thư của nàng vật, Thanh Y lấy tay nhẹ nhàng vuốt ve khối ngọc này, tựa hồ trở lại năm đó cùng Đăng Phi quen biết cuộc sống.

Này đoạn kinh nghiệm, đã bị nàng chôn dấu dưới đáy lòng rất nhiều năm, bình thời cũng không dám dễ dàng nhớ tới, bởi vì nàng sợ, sợ suy nghĩ nhiều, có không nhận được nghĩ muốn đi tìm hắn.

“Cái này không có lương tâm người, vừa đi không trở về, hai mươi năm, người có khỏe?” Thanh Y trong con người lóe ra trong suốt lệ quang, dùng sức bóp nát khối ngọc này.

Ầm!

Ma Tộc hoàng cung bầu trời, trong lúc bất chợt bộc phát ra một tiếng điếc tai nhức óc tiếng vang, một đoàn so sánh với Thái Dương chói mắt vô số lần quang mang, chợt sáng lên.

Một đạo thân ảnh, trong miệng hộc máu tươi, bay rớt ra ngoài.

Một đạo khác thân ảnh, thì uyên đình nhạc trì một loại đứng bất động ở hư không, nhàn nhạt nhìn bị một kích đánh bay đạo thân ảnh kia, mâu quang lóe lên, không biết ở đang suy nghĩ cái gì.

“Tổ gia gia!” Một tiếng duyên dáng gọi to, ở Ma Tộc ngoài hoàng thành vang lên, một đạo nổi bật thân ảnh, lẳng không dựng lên, sẽ phải xông về bị đánh bay đạo thân ảnh kia.

Sau đó, có bảy tám đạo thân ảnh bay lên, đem đạo thân ảnh kia ngăn lại.

“Các người buông, ta muốn đi cứu tổ gia gia!” Một cục đẹp cô bé vành mắt đỏ bừng, lớn tiếng quát lớn bên cạnh đem nằng ngăn cản những người đó.

“Tiểu thư, đó là Ma Hoàng cùng lão tổ tông ở giữa chiến đấu, ai cũng chưa hề nhúng tay vào!” Một đại hán trong mắt phấp phất ai quang mang, trầm giọng nói.

“Ta bất kể, có bản lĩnh đã ta cùng nhau giết!” Cục đẹp cô bé đang là năm đó cái thể kém nhiều bệnh Thanh Liên, bị Đẳng Phi cứu sau chẳng những thân thể nhanh chóng khôi phục, một thân thực lực tiến triển cũng mau đến kinh người, giờ phút này, Thanh Liên nổi giận đùng đùng, lạnh lùng nói: “Ta liền không rõ, tổ gia gia rốt cuộc phạm cái gì sai, đáng giá Lão Ma Hoàng đại nhân hôn tự động thủ, các người đều không cho cản ta, ta muốn đi hỏi hiểu!”

“Liên Nhi không nên hồ nháo, đàn ông đợi ở nơi đâu.” Thanh Liên bên này tranh chấp không dưới hết sức, Thanh Ma kia già nua và suy yếu thanh âm vang lên.

“Tổ gia gia, đây rốt cuộc là bởi vì sao a!” Thanh Liên nước mắt không nhịn được chảy xuống, lớn tiếng hỏi.

“Ai, người đừng quản, nhớ được lời của ta, hôm nay cho dù ta chết ở chỗ này, các người cũng không cho báo thù cho ta, cũng sẽ không có người nào làm khó dễ các người!” Thanh Ma vừa nói, trên người ma khí toàn bộ bộc phát ra, ma khí cuộn cuộn, ma diễm ngập trời.

Hướng về phía động lại đứng thẳng ở trong hư không Lão Ma Hoàng hét lớn: “Nếu như trong lòng của người, còn có một chút chút năm đó tình nghĩa, như vậy.

.

.

Giết ta! Ta không muốn sống thấy một ít chuyện, phát sinh không coi ta ra gì, đó mới là đối với ta lớn nhất hành hạ!”

Ma Hoàng khoe miệng một ít bôi tà mị nụ cười thu hồi, nhận chân gặt đầu, nói: “Ta thật sự là có chút xem thường các ngươi, cũng được, Thanh Ma, ta thành toàn ngươi!”

Ma Hoàng vừa nói, một cánh tay, chậm rãi giơ lên, một cỗ mệnh môn vô cùng lực lượng, bắt đầu tụ tập ở Ma Hoàng giờ lên cái cánh tay này thượng, khí thể bay lên, xông thẳng trời cao.

Uống!

Ma Hoàng trong miệng, phát ra một tiếng chọt quát, cánh tay trong giây lát hướng Thanh Ma phát qua, một cỗ như tinh thần rơi xuống lúc sinh ra mạnh mẽ lực lượng, âm âm ra!

Khắp không gian trực tiếp bị nghiền nát, hồng mắt xuống, Ma giới cả vùng đất đều ở rung động, tất cả Ma Tộc cũng sợ hãi ngẩng đầu, đang nhìn bầu trời, trong đó tuyệt đại đa số Ma Tộc căn bản cũng không biết chuyện gì xảy ra.

Thanh Ma sắc mặt cực kỳ bình tĩnh, một chút cũng không giống như là ở đối mặt tử vong, lạnh nhạt trong con ngươi, lóe lên chính là giải thoát quang mang.

Đi qua đủ loại, hôm nay từ biệt!

Thanh Ma thậm chí đứng đưa thân hình, hướng Ma Hoàng một kích kia tiến lên đón.

“Tổ gia gia!” Thanh Liên phát ra một tiếng thê lương tiếng kêu, cả người trực tiếp đã bất tỉnh.

Bá!

Một đạo đem trọn vùng trời địa chiếu lên chỉ còn lại có một mảnh Bạch Sí Liệt tia sáng, trong lúc bất chợt từ trên xuống dưới soi tới đây, trực tiếp xuất tại Ma Hoàng đánh ra một kích kia không thể địch nổi công kích phía trên.

Mảnh không gian này thời gian giống như là bị đọng lại một loại, tất cả đang chuyện đã xảy ra, toàn bộ dừng lại ở nơi đâu.

Ma Hoàng đánh ra này một đạo công kích, tựa giống như mãnh liệt xuống lũ bất ngờ, bị trong nháy mắt đóng băng ở

giống nhau.

Phá Toái hư không, có thể bóp áp hết thủy đều rụng hết thủy khí thể, thậm chí bao gồm Ma Hoàng trên mặt vẽ mặt, toàn bộ cũng đọng lại ở nơi đây.

Trong thiên địa, chỉ có quang.
Thế gian này nói mau cũng mau, tự hồ chỉ có trong nháy mắt; nói chậm cũng chậm, giống như là qua mấy kỷ nguyên.

Làm đạo bạch quang kia tản đi, Ma Tộc hoàng cung bầu trời khôi phục bình tĩnh, Ma Hoàng như cũ lẳng lẳng đứng ở đó, chẳng qua là trên người không có cái loại này uyên đình nhạc trì khí thể, Thanh Ma đứng ở Ma Hoàng đối diện, trên mặt còn mang theo xúc động chịu chết bình tĩnh.

Trên mặt đất Thanh Liên còn đang trong hôn mê, một đám trung thành cảnh cảnh chính là thủ hạ trông chừng nàng.

Ở Ma Hoàng cùng Thanh Ma trong lúc, nhiều ra một đạo thân ảnh.

Này đạo thân ảnh, lẳng lẳng nhìn Ma Hoàng, để lại cho Thanh Ma, chỉ có một đạo bóng lưng.

Nhưng Thanh Ma hay là một cái nhận ra đạo này bóng lưng là ai, hần dùng lực xoa bóp mắt, vẽ mặt bất khả tư nghị vẽ mặt.

Ma Hoàng lạnh lùng nhìn cắt đứt mình công kích này đạo thân ảnh, thanh âm rét lạnh giống như trên thế giới cứng rắn nhất băng, từ trong kẽ răng nặn ra một cái tên tới : “Đằng Phi!”
“Cái kia tiểu, quả nhiên hay là báo cho ngươi.” Ma Hoàng thanh âm dữ phát lạnh như băng, nhưng ngay sau đó, cái kia trương trẻ tuổi anh tuấn trên mặt, lộ ra vẻ tà mị nụ cười: “Bất quá, ngươi đã đến rồi cũng tốt, tránh cho ngày sau còn muốn tìm ngươi khắp nơi.”
“Ngươi không phải là Ma Hoàng, ngươi là ai?” Đằng Phi mâu quang lạnh như băng, nhìn trước mắt Ma Hoàng, ngữ khí kiên định.

“Ừ?” Lúc này đến phiên Ma Hoàng giật mình , Thanh Ma có thể nhìn thấu hấn, đây là bởi vì Thanh Ma cùng hấn từ nhỏ quen biết, thuộc về chân chính hiểu rõ lẫn nhau cái kia loại bằng hữu.

Nhưng Đằng Phi, lại là bằng vào cái gì, nhìn ra hấn không phải là Ma Hoàng?

“Người rất kỳ quái?” Đằng Phi khòe miệng, lộ ra vẻ nụ cười chế nhạo, nhàn nhạt nói: “Ta vẫn không có đoán ra Sa Nhĩ Ma Tộc dụng ý thực sự, thẳng cho tới hôm nay nhìn thấy người, ta mới hiểu được, thì ra là bọn họ đánh là loại này chú ý.”

“Người đang nói cái gì, ta nghe không hiểu.” Ma Hoàng mâu quang lạnh như băng, nhàn nhạt vừa nói.

“Ta cũng vậy không có trông cậy vào người nghe hiểu, nếu hôm nay ta tới , như vậy, người tự đi chết đi.” Đằng Phi tựa hồ cũng lười giống như đối phương nói nhảm, thân hình chợt lóe, trực tiếp xông về Ma Hoàng.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 673: Kịch Chiến Ma Hoàng!

>

Ma Hoàng thân hình — động, trong nháy mắt giảm nhiệt tại nguyên chỗ, nhưng ngay sau đó trên người trong giây lát toát ra đại lượng ma khí, những thứ này ma khí trực tiếp hóa thành vô số đạo nước sơn đen như mực bén nhọn kiếm khí, phô thiên cái địa, trực tiếp hướng Đằng Phi vọt tới!

Tất cả kiếm khí, đến Đằng Phi phụ cận, giống như là gặp được bình chương vô hình, trực tiếp trừ khử không còn.

Ma Hoàng sắc mặt không thay đổi, trực tiếp tấn công hướng Đằng Phi.

Hai người qua trong giây lát đối oanh trên trăm chiêu, hẳn là bất phân thắng phụ cục diện.

Ma Giới hoàng thành bầu trời, bị đánh đích rời ra bề tan tành, cường đại pháp tắc lực lượng, đang không ngừng khôi phục này vùng trời, nhưng phá hư tốc độ, nếu so với khôi phục tốc độ nhanh hơn, cho nên rất nhiều Ma giới người, cũng hoảng sợ phát hiện, ông trời của bọn hắn, bị đánh vỡ!

Thanh Ma ách cường điệu đả thương thân thể, rơi xuống đất, nhìn lên đỉnh đầu kịch chiến tràng diện, phát ra một trận thổ dài.

“Tổ gia gia.

.

.”, Thanh Liên dằng dặc tỉnh lại, nhìn thấy Thanh Ma, rơi lệ không dứt, cho là mình là đang nằm mơ.

“Liên Nhi, gia gia không có chuyện gì.” Thanh Ma đi tới, vuốt ve Thanh Liên đầu, nhẹ nói nói.

“Là hắc tới rồi sao?” Thanh Liên thậm chí không có ngẩng đầu nhìn về bầu trời, chỉ dựa vào trực giác hỏi.

Thanh Ma gật đầu” trong lòng cũng cảm thấy kinh ngạc, giờ phút này bầu trời giao chiến song phương, coi như là hắc, cũng căn bản thấy không rõ thân hình, nhưng Thanh Liên ngay cả đầu cũng không mang, sẽ biết một người khác là ai, không thể không nói, trực giác của nàng cường đại đến đáng sợ.

“Ta đan mới vừa đang ở nghỉ, Thanh Y tỷ tỷ gặp nạn, hắc nhất định sẽ xuất hiện.” Thanh Liên trên mặt, lộ ra một tia nụ cười thản nhiên.

“Chỉ sợ hắc cũng không thể ra sức.” Thanh Ma nhẹ giọng lầm bầm một câu, sau đó liền không nói thêm gì nữa.

Thương!

Ma Hoàng rút cục lấy ra vũ khí của hắc, một thanh kim quang lóe lên đại kiếm, bộc phát ra vạn trượng tia sáng, chém về phía Đằng Phi!

Đằng Phi trước người, cũng xuất hiện một thanh Hắc Kiếm, bộc phát ra vô tận sát ý, phản chém Ma Hoàng!

Ông!

Hắc Kiếm thượng khí thế quá cường đại khắp thiên địa, đều chỉ có thể nghe thấy nó phát ra vù vù thanh âm Ma Hoàng kia thanh màu vàng đại kiếm, cánh giống như là sợ hãi một loại, không dám chém về phía Hắc Kiếm.

“Đại Khí?” Ma Hoàng chân mày hơi nhíu lại, nhưng ngay sau đó trong mắt của hắc bắn ☆ ra nóng bỏng quang mang, gắt gao ngó chừng kia thanh Hắc Kiếm, lớn tiếng nói: “Nó là của ta !”

“Cũng không sợ gió lớn nhanh đầu lưỡi của ngươi!” Hắc Kiếm thượng phát ra một tiếng khinh thường hừ lạnh, nhưng ngay sau đó lớn hơn thành mấy ngàn trượng một thanh màu đen cự

kiếm, như cùng một cái khổng lồ màu đen sơn lĩnh, áp hướng Ma Hoàng.

Ma Hoàng thân thể cũng trong nháy mắt trở nên to lớn, hóa thành một hơn vạn trọng cao Cự Nhân, đỉnh thiên lập địa, đưa tay chụp vào Hắc Kiếm.

Phanh!

Khổng lồ đích tay chưởng trực tiếp giữ tại đen trên thân kiếm, một cổ kinh khủng sát khí, trực tiếp hướng Hắc Kiếm nội bộ đưa vào đi.

Hắc Kiếm ngao phát ra một tiếng quái khiếu: “Nguyên lai là các ngươi!”

Ừng ừng!

Hắc Kiếm thượng trong giây lát bộc phát ra vô tận sát ý, này cổ sát ý, xa so sánh với mới vừa bộc phát ra sát ý bén nhọn nhiều lắm giống như thấy Sinh Tử đại địch một loại.

Đằng Phi cũng đồng thời tấn công hướng Ma Hoàng, hấn từ vừa mới bắt đầu tựu hoài nghi Ma Hoàng là bị Sa Nhĩ Ma Tộc người cho chiếm cứ thân thể đồng hóa linh hồn, đan mới vừa ở thấy được Ma Hoàng đối với Hắc Kiếm cử động sau, lại càng chứng thật trong lòng phỏng đoán , xuất thủ nữa vô lưu tình chút nào nơi.

Nhưng ở Ma giới nơi này chiến đấu khó tránh khỏi sẽ có bó tay bó chân cảm giác, nơi này không gian pháp tắc lực lượng mặc dù rất cường đại, có thể mao nhanh chóng chữa trị chiến đấu lưu lại vết thương nhưng nếu như hai Đại Thiên Vương cảnh giới cường giả thi triển ra toàn bộ thực lực, cả Ma giới khó tránh khỏi sẽ phải chịu hủy diệt tính đả kích.

Nhìn ra được, bị đồng hóa linh hồn Ma Hoàng, cũng cũng không hy vọng Ma giới hủy diệt, vì vậy cùng Đằng Phi ở giữa chiến đấu, vẫn cũng coi như khắc chế.

Chẳng qua là loại này khắc chế có thể kiên trì bao lâu, sẽ rất khó nói.

Một khi đánh ra chân hỏa, ai còn có bận tâm nhiều như vậy?
“Có dám đi hay không thiên ngoại chiến?” Đằng Phi dẫn đầu phát ra khiêu chiến.

Ma Hoàng cười một tiếng dài: “Ở chỗ này chiến đấu đến không thoải mái, sớm có ý đó!”
Vừa nói, Ma Hoàng cùng Đằng Phi hai đạo thân ảnh, cộng thêm một đạo hắc mang, phóng lên cao, trong nháy mắt biến mất ở trong không khí.

Năm xưa từng chắc chắn vô cùng Ma giới phong ấn, đến hôm nay, ở Đại Thiên Vương cảnh giới cường giả trong mắt, cơ hồ giống như không có gì.

Ma giới trong hoàng thành, Thanh Y đứng ở hoàng cung cao nhất cung điện thượng, sâu kín thở dài một tiếng, Đằng Phi quả nhiên thủ tín, đúng hẹn tới, nhưng trong lòng của nàng, cũng không có cảm giác được hoan khoái, là bởi vì phụ thân của nàng sao? Thanh Y mình cũng không biết tại sao.

Thiên ngoại, Đằng Phi cùng Ma Hoàng tương đối mà đứng, Hắc Kiếm treo cho một bên, bộc phát đáng sợ sát ý, xuẩn xuẩn dục động.

“Các người Sa Nhĩ Ma Tộc, rốt cuộc muốn làm gì?” Đằng Phi nhìn Ma Hoàng, thân nhiên nói: “Năm đó phản bội Ma Tộc cái kia một đám Đại Ma, sợ rằng ở năm đó, cũng đã cũng là Sa Nhĩ Ma Tộc một thành viên đi?”

“Đây là viễn cổ bí mật, không nghĩ tới người lại cũng biết.”
Ma Hoàng trên mặt, mang theo vẻ nhàn nhạt nụ cười, sau đó nói: “Sa Nhĩ Ma Tộc, là này vô tận trong tinh hà ưu tú nhất cũng là cường đại nhất chủng tộc, từ nhỏ tự ứng cai thị vạn vật vua, song này vô tận trong tinh hà giống phồn đa, không phục giáo hóa cũng có vô số, cho nên, chúng ta chỉ có thể một chút xúi đi đến chinh phục, hiện tại, đến phiên này tám vũ trụ vị diện .”

“Chinh phục cái rắm! Các người Sa Nhĩ Ma Tộc cũng bắt quá là một đám bị đánh đích không nhà để về kẻ lang thang thôi.

Còn dám ở nơi này nói hưu nói vượn, thật cho là hiện tại không có bất kỳ người có thể đoán được lai lịch của các người sao?” Hắc Kiếm phát ra khinh thường thanh âm, lạnh lùng ở một bên giễu cợt: “Chỉ bằng các người, còn một chút xú chính phục.

.

.

Ta phi!”

Ma Hoàng sắc mặt chợt biến đổi, nhìn về phía Hắc Kiếm trong ánh mắt, trở nên ngưng trọng, trầm giọng nói: “Người là kia nhất tộc sinh linh? Vì sao đối với ta Sa Nhĩ Ma Tộc hận ý sâu như vậy nhiều? Vì sao ta mới vừa đích thủ đoạn đối với người không có bất kỳ hiệu quả?”

“Ta là người Hắc Kiếm gia gia!” Hắc Kiếm phát ra gầm lên giận dữ, hướng Ma Hoàng liền chém tới.

Bởi vì Ma Hoàng trong lúc vô tình vừa nhắc tới Hắc Kiếm chuyện thương tâm của, kia Sát đối với Hắc Kiếm nơi nào là không có tác dụng? Rõ ràng là hành hạ Hắc Kiếm một kỷ nguyên! Nếu không phải Đằng Phi, đến hiện tại Hắc Kiếm còn thụ lấy kia Sát hành hạ, thậm chí cũng có thể bị đồng hóa mất.

“Một khí linh, cũng dám như thế lớn lối?” Ma Hoàng hừ lạnh một tiếng, khoát tay, một đạo quang mang chợt bắn ☆ ra, đó là một thanh chỉ có lớn cỡ bàn tay phi đao, nhưng mang theo tuyệt thế phong duệ hơi thở, trực tiếp đem trời cao hoa phá, chỉ sợ che ở nó phía trước chính là một viên đại tinh, cũng muốn bị này phong duệ vô cùng đao mang chém làm hai nửa! Thương!

Phi đao xuất tại Hắc Kiếm thượng, phát ra một tiếng khổng lồ vô cùng kim thiết nảy ra thanh âm, đáng sợ sóng âm hướng bốn phương tám hướng chấn động đi ra ngoài, đem mảnh không gian này cho chấn đặc than sập xuống, rồi ra bể tan tành!

“Thật cho là nắm giữ một chút đại vũ trụ pháp tắc, có thể Vô Địch khắp thiên hạ sao?” Ma Hoàng lạnh lùng vừa nói, giễu cợt Hắc Kiếm, đồng thời nhìn về Đằng Phi, kia mâu quang

phảng phất có thể nhìn thấu hết thảy vô căn cứ, phảng phất có thể đem cả vũ trụ toàn bộ dung nạp đến hai mắt của hắn trong: “Ta nói là ai, như thế mỗ Sa Nhĩ Ma Tộc cùng một chút năm xưa bí mật, nguyên lai là cố nhân.”

Ma Hoàng trong mắt quang mang chớp thức, ý vị thâm trường nói: “Linh hồn của ngươi ba động nói cho ta biết, ngươi giống như trước đến từ chính cái kia Cổ lão vũ trụ, hơn nữa, linh hồn của ngươi kinh nghiệm Luân Hồi, chẳng những không có suy yếu, ngược lại càng ngày càng mạnh, cái này thật rất có chút ý tứ, nếu như chuyện này truyền đi, ta tin tưởng, có có vô số vũ trụ cường giả, đối với ngươi sinh ra nùng nhiều hứng thú.”

“Ta đối với bọn họ không có hứng thú.

” Đẳng Phi vừa nói, thì triển ra hỗn độn quyền pháp, tấn công hướng Ma Hoàng.

Ma Hoàng ném ra cái kia ngọn phi đao, cũng không biết có cái gì lai lịch, phía trên hàm chứa sát khí tương đối kinh người, ngay cả Hắc Kiếm đều có chút kiêng kỵ, trong lúc nhất thời, hai kiện vũ khí trong lúc, cũng là liều mạng lực lượng ngang nhau.

Bên ngoài không gian, rời xa Ma giới, Đẳng Phi cùng Ma Hoàng ở giữa chiến đấu, có thể buông tay buông chân.

Ma Hoàng một thân thực lực, cũng sớm đã không phải là hai mươi năm trước Thiên Vương tuyệt đỉnh, mà là thật tiến vào đến Đại Thiên Vương cái này Lĩnh Vực, vì vậy cùng Đẳng Phi ở giữa chiến đấu, đánh tới gay cấn, cũng không thể phân ra thắng bại.

Không biết có bao nhiêu viên tinh thần ở hai người trong chiến đấu hóa thành tro bụi, xung quanh mấy mươi vạn dặm vũ trụ Hư Không bị đánh đến rời ra bể tan tành, một mảnh tàn phá cảnh tượng.

Loại này cấp bậc chính là chiến đấu, người bên cạnh căn bản không cách nào đi thăm, không có đạt tới bọn họ cảnh giới này, cho dù là mỗ Thiên Vương tuyệt đỉnh, cũng không dám

nhích tới gần, nếu không, một chút đại vũ trụ pháp tắc, cũng đủ để để cho bọn họ tan xương nát thịt.

Hai người cũng đánh ra chân hỏa, riêng của mình thì triển ra tuyệt kỹ, nhưng người nào cũng không thể chân chính nài sao đối phương.

Cuộc chiến đấu này, vẫn kéo dài ba ngày ba đêm, này tâm vũ trụ Hư Không cơ hồ bị hoàn toàn hủy diệt, song phương vẫn không thể nào phân ra thắng bại tới đây cũng là Đằng Phi bình sinh gặp phải nhất đối thủ cường đại, lúc trước căn bản không có nghĩ tới Ma Hoàng bị đồng hóa sau, thế nhưng sẽ có công lực như vậy.

Xem ra Sa Nhĩ Ma Tộc có thể hoành hành vô tận Tinh Hà nhiều năm như vậy, đúng là không phải là hư danh nói chơi.

“Ngươi là ta gặp phải nhất đối thủ cường đại, không bằng chúng ta dừng tay giảng hòa như thế nào?” Ma Hoàng nhìn Đằng Phi, vẻ mặt thành thật đề nghị nói.

“Dừng tay giảng hòa?” Đằng Phi nhìn Ma Hoàng, nhẹ nói nói: “Ngươi sẽ bỏ qua cho Ma Tộc sao? Sa Nhĩ Ma Tộc, sẽ buông tha đối với này tâm vũ trụ xâm nhập sao?” “Ta không phải là Sa Nhĩ Ma Tộc Vương, ngươi nói cái này, ta không cách nào làm chủ.” Ma Hoàng than nhẹ một tiếng, trầm mặc.

Oanh!

Đang khi nói chuyện, một tiếng kinh thiên động địa nổ, đồng thời kèm theo, còn có Hắc Kiếm một tiếng phát tiết dường như rống giận: “Vật nhỏ, xem ngươi lúc này hướng kia chạy!”

Đen trên thân kiếm bộc phát ra một cỗ thể lương Cổ lão kinh khủng hơi thở, hướng kia ngọn phi đao tịch quyền đi, như tinh thần rơi xuống, như Thiên Hà đổi chiều, bộc phát ra lực lượng đủ để ma diệt hết thủy!

Ông!

Kia thanh chỉ có lòng bài tay lớn nhỏ phi đao phát ra một tiếng không cam lòng gào thét, nhưng ở đồng thời bộc phát ra một

đoàn so sánh với Thái Dương sáng ngời gấp mấy chục quang mang, nghĩa vô phản cố đánh về phía khí thể cường đại vô cùng Hắc Kiếm.

Tựa như lao vào chỗ chết trong nháy mắt đó, phi đao ở cuối cùng này một sát na, sở bộc phát ra năng lượng, đủ để khiến thiên địa động dung, để cho nhật nguyệt vô quang! Cái thanh này không rõ lai lịch nhưng sát khí kinh thiên phi đao lựa chọn có tôn nghiêm chết đi đi, tự bạo , cuối cùng một ít đoàn hoa mỹ tia sáng, chiếu sáng cả vũ trụ Hư Không.

Hắc Kiếm ở phi đao tự bạo trong nháy mắt, ngưng kết ra cường đại vô cùng phòng ngự, tha cho là như thế, như cũ bị oanh bay ra mấy vạn dặm xa.

Nhưng nhưng cũng không có bị đả kích trí mệnh.

.
. .
.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 674: Thiên Ma Bạo Thể!

>

Ma Hoàng vũ khí bị hủy, trên mặt vẻ mặt trở nên rất kỳ quái, cũng không có cái loại này thẹn quá thành giận vẻ mặt, mà là vì khế cau mày, nhìn khôi phục bình thường lớn nhỏ, treo ở Đẳng Phi bên người Hắc Kiếm, như có điều suy nghĩ.

“Thực lực của ngươi, cũng không cần chiếm cứ người khác thân thể, nếu như ngươi thật muốn cùng ta dừng tay giảng hòa, như vậy, tự rời đi sao.” Đẳng Phi nhìn Ma Hoàng nói.

“Ngươi sai lầm rồi, ta cũng không có chiếm cứ thân thể của hắc, loại này lựa chọn, là chúng ta song phương cùng chung đắc ý nguyện, nói chuẩn xác...! Đây là chúng ta trong lúc, ký kết một loại khế ước, ta cho hắc hắc muốn lực lượng, giữ lại hắc thần trí, hắc thì cần cho ta thân thể, cùng này là thân thể chủ đạo quyền.” Ma Hoàng nhìn Đẳng Phi: “Cho nên nói, đồng hóa sau, hắc chính là ta, ta cũng vậy hắc, chúng ta dung hợp, là linh hồn, cũng không phải là trong tượng tượng của ngươi cái loại này, ta đem Ma Hoàng linh hồn cho bôi diệt, sau đó vào Chủ thân thể của hắc.”

Đẳng Phi cười khổ, hắc cũng không có hoài nghi lời của đối phương, chẳng qua là nhưng trong lòng có chứa nhiều không giải thích được, ngẩng đầu nhìn Ma Hoàng hỏi: “Sa Nhĩ Ma Tộc, không cũng là có thân thể của mình, các ngươi như vậy, còn có thể giữ vững mình sao?”

Hắc Kiếm ở một bên lạnh lùng nói: “Đừng nghe hắc chuyện phiếm, bắt đầu đích xác là hắc nói như vậy, nhưng thể gian đã lâu, ngươi cho rằng yếu thế nhất phương linh hồn, còn có thể vẫn tồn tại sống sót sao? Sa Nhĩ Ma Tộc bản thân chính là một cường đạo thuộc tính chủng tộc, thích nhất việc làm, chính là

cướp lấy những khác trí khôn chủng tộc thân thể, cắn nuốt linh hồn của bọn hăn.

Còn khế ước đây, ta phi!”

Đường Hoàng sắc mặt hơi đỏ, nhưng ngay sau đó lạnh lùng cười một tiếng: “Cho dù là như vậy, đó cũng là hăn cam tâm tình nguyện lựa chọn, bởi vì hăn không có năng lực mình cầm lại hăn mất đi hết thấy, chỉ có ta, mới có thể làm cho dã tâm của hăn toàn bộ thực hiện.

Mà ta cũng vậy sẽ làm linh hồn của hăn, vẫn giữ lại cho đến lúc này, ta sẽ nhường hăn tận mắt nhìn thấy, nguyện vọng của hăn toàn bộ thực hiện!”

“Thì ra là nói cho cùng, các ngươi cũng còn là một tà ác chủng tộc...” Đằng Phi thở dài một tiếng, vẻ mặt có chút cô đơn, kia là đến từ sâu trong linh hồn một loại rung động, không cách nào khống chế, lai nguyên ở bốn nguyên vẻ đau thương.

“Tà ác?” Đường Hoàng cười cười: “Nhược nhục cường thực, là này vô tận trong tinh hà lớn nhất pháp tắc, ngươi dám nói không phải sao?”

“Đã như vậy, kia đã không còn gì để nói, tái chiến!” Đằng Phi ôm đồm quá Hắc Kiếm, tay phải cầm kiếm, tay trái nắm tay, lần nữa tấn công hướng Ma Hoàng.

Ma Hoàng nhìn cả người cũng xảy ra vô cùng biến hóa lớn Đằng Phi, trong lòng nghi ngờ không giải thích được, nhưng chỉ có thể ứng chiến, nếu như hăn muốn rời đi, tin tưởng sẽ không có bất cứ vấn đề gì, nhưng như là như vậy rời đi, như vậy tương lai của hăn, cũng đem dừng bước tại này.

Tránh chiến, sẽ đối với một võ giả sinh ra thật lớn Tâm Ma.

“Đại Sát Hóa Thiên Chưởng!” Ma Hoàng phía sau, một cái cự đại vô cùng hư ảnh bay lên, Pháp Tướng thiên địa, hóa thành một pho tượng thần chi, giơ lên khổng lồ vô cùng đích tay chưởng, giống như một viên tinh thần, áp hướng Đằng Phi.

Kia trên bàn tay, hàm chứa kinh khủng sát khí, sát khí vừa ra,

khắp vũ trụ nhất thời âm phong trập trập, kèm theo các loại kinh khủng tiếng khóc, tiếng kêu, đem này tấm không gian vũ trụ, này vùng trời, hóa thành một kinh khủng viễn cổ sa trường.

Đằng Phi trong tay Hắc Kiếm quét ngang, bài trừ hết thủy vô căn cứ, hết thủy yêu ma quỷ quái, thuần túy đến mức tận cùng sát khí, chém ra một mảnh lang lạnh Càn Khôn!
“Tam Sinh Vạn Vật!” Đằng Phi hét lớn, tay trái đánh ra hỗn độn quyền pháp trung mạnh nhất một kích.

Này tấm vũ trụ hư không nhất thời như cùng một cái đại thể giới một loại, diễn biến ra từng đạo khổng lồ Sơn Mạch, vô số chọc trời cổ mộc, các loại phi cầm tàu thú du tàu cùng trong thiên địa, nhật nguyệt tinh thần chìm chìm nổi nổi, treo cho trên trời cao.

Đem Ma Hoàng Đại Sát Hóa Thiên Chương sinh ra các loại mặt trái năng lượng, hóa không còn một mống, sau đó, tuyệt thể sắc bén sát khí, chém về phía Ma Hoàng đỉnh đầu.

Ma Hoàng hai mắt bắn ra hai đạo thần quang, tránh ra này kinh khủng một kích, thân thể lui về phía sau đi.

Vừa lui ba vạn dặm !

Trong miệng nhưng không nhịn được phun ra một ngụm máu đỏ tươi, nhìn về Đằng Phi trong ánh mắt, rốt cục có vài phần sợ hãi.

“Người thế nhưng có thể sử dụng hỗn độn lực lượng? Người là cái kia chủng tộc Vương tộc?” Ma Hoàng nói ra cái kia chủng tộc thời điểm, vẻ sợ hãi thật sâu, từ trong mắt của hắn hiện lên.

“Ít nói nhảm!” Đằng Phi lại một lần nữa vọt lên.

Ông!

Hắc Kiếm chém ra sát khí, gột rửa trời cao, sát cơ vô hạn, này tấm hư không nơi cũng đầy đầy Hắc Kiếm phát ra sát ý, tất cả hữu hình vật thể, cũng khó khăn để tránh mở loại này sát khí thất cổ.

“Nhìn Dương Cương Thất Sát Quyền!” Ma Hoàng gầm thét một tiếng, không hề Pháp Tướng nắm tay, mãnh liệt mệnh môn sát khí trung, mang theo một cỗ chí dương chí cương lực lượng, thuần túy lực lượng, thậm chí đem về này đáng sợ sát khí đè ở, giống như thiêu đốt trong ngọn lửa phong ấn một khối không thể tan chảy băng, hung hăng đánh tới hướng Đằng Phi!

Rầm rầm rầm được...!!

Liên tiếp bảy quyền, một quyền so sánh với một quyền bén nhọn, đem này tám vốn là tàn phá không chịu nổi không gian vũ trụ, ngành sanh sanh cho nên vào đến gần hủy diệt!

Đối mặt loại này bí mật mang theo kinh khủng sát khí, rồi lại chí dương chí cương công kích, cơ hồ không ai dám nhẹ anh kia mũi nhọn, cho dù trên lực lượng có thể địch nổi Ma Hoàng, nhưng nếu là bị kia sát khí xâm nhập thân thể, sẽ gặp như năm đó Hắc Kiếm giống nhau, bất kể người đến cỡ nào thực lực cường đại, giống như trước muốn gặp khó có thể tưởng tượng kinh khủng hành hạ.

Bất quá Hắc Kiếm sở trong đích sát khí, chính là bị Đằng Phi cho trị tốt, đối mặt loại này sát khí, Đằng Phi căn bản không hãi sợ.

Đồng thời Đằng Phi đã sớm đem Bát Bộ Thiên Long Quyết tu luyện tới chí cao cảnh giới, một thân lực lượng cơ hồ không người nào có thể kẻ địch, vì vậy, ở Ma Hoàng đánh ra Dương Cương Thất Sát Quyền đồng thời, Đằng Phi không hề sợ hãi nghênh đón.

Thi triển ra hỗn độn quyền pháp, ngành sanh sanh đích cùng Ma Hoàng đối oanh bảy xuống.

Mỗi một cái công kích, cũng có thể so với hai khóa không lồ tinh cầu đụng nhau, tổng cộng bảy, này tám vũ trụ tựa giống như xảy ra bảy lần kịch liệt vô cùng nổ lớn một loại, sinh ra một cỗ khó có thể tưởng tượng đáng sợ lực lượng, hướng bốn phương tám hướng đánh sâu vào đi.

“Người thậm chí ngay cả của ta Dương Cương Thất Sát Quyền cũng có thể ngăn trở?” Ma Hoàng trên mặt lộ ra khó có thể tin về mặt, gương mặt dần dần trở nên dữ tợn, tựa hồ ở do dự mà cái gì, sau đó, hấn chết chết ngó chừng Đằng Phi, sau đó nói: “Đây là người ép của ta!”

Vừa nói, Ma Hoàng thân thể trong giây lát nổ tung, một cỗ nồng nặc chí cực khói đen bay lên, giống như rót vào Thanh Thủy trong đích mực nước, nhanh chóng hướng bốn phương tám hướng lan tràn đi ra ngoài, nhanh chóng ngưng tụ thành một Đạo Nhân hình dạng, nhưng khí tức trên thân, nếu so với lúc trước tức tức nguy hiểm gấp mười lần!

Tốc độ cùng chiến lực, cũng tăng vọt gấp mười lần!

Chỉ một chớp mắt, đã Đằng Phi cho đánh bay ra ngoài.

Đằng Phi ngũ tạng sáu bản phảng phất cũng lệch vị trí, một ngụm máu tươi phun ra, thân thể bay ngang ra mấy vạn dặm xa, đối phương biến hóa thật sự rất ngoài dự đoán mọi người miệng đến bọn hấn loại cảnh giới này, muốn trước tiến thêm một bước, cũng là ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn, chớ nói chi là trong nháy mắt tăng lên gấp mười lần chiến lực cùng tốc độ gấp 10 lần, kia hơn là chuyện không thể nào.

Ma Hoàng kể từ khi thân thể chột nổ tung, tạo thành một đạo nước sơn đen như mực bóng người sau, lực chiến đấu trong nháy mắt tăng vọt đến khó có thể tưởng tượng cảnh giới, dường như bầu trời sinh ra vốn là một pho tượng Chiến Thần, đánh tới Đằng Phi cơ hồ không có sức hoàn thủ.

Chủ yếu là tốc độ, kia tốc độ quá là nhanh, hoàn toàn vượt qua các loại pháp tắc, mỗi lần cũng có ra hiện tại không cách nào dự liệu phương vị, sau đó cho Đằng Phi nặng nề một kích.

Chỉ trong chớp lát, Đằng Phi trên người liền xuất hiện tám chín Đạo kinh khủng vết thương, có mấy người địa phương, xương tất cả đều lộ ra, nhìn qua cực kỳ đáng sợ!

“Hấn loại trạng thái này, căn bản là kéo dài không được quá lâu, dùng Chí Tôn Đỉnh trấn áp ở mình!” Hắc Kiếm giống như trước cũng không nên quá, bị thực lực tăng vọt Ma Hoàng áp chế được cơ hồ nói không ra lời, thật dễ dàng thở hào hển, cho Đằng Phi nhắc nhở.

Thương!

Chí Tôn Đỉnh ra hiện tại Đẳng Phi trên đầu, rũ xuống vạn ức đạo năng lượng tơ lụa, đem Đẳng Phi thân thể che ở trong, đồng thời có mệnh môn năng lượng, ở bên trong đỉnh chìm nổi.

“Chí Tôn Đỉnh?” Nước sơn đen như mực cái bóng phát ra một tiếng thét kinh hãi, nhưng ngay sau đó mừng như điên nói:

“Nó thế nhưng ở trên người của ngươi, ha ha, để cho mọi người tìm kiếm vô số năm này tông Đại Khí, dĩ nhiên cũng làm giấu ở trên người của ngươi, ngươi hoàn toàn có thể kiên trì, nếu như ta không thi triển ra Thiên Ma Bạo Thệ đại pháp, ngươi vẫn còn không đưa cho lấy ra, rất tốt, nó lập tức chính là ta nữa!”

Hắc Ảnh cuồng tiếu, mạnh mẽ xông về Đẳng Phi, cái loại này tốc độ, nếu so với thi triển Già Lâu La Tâm Kinh Đẳng Phi còn nhanh, căn bản là tránh không khỏi.

Oanh!

Từ Chí Tôn Đỉnh bên trong, ầm ầm ra một cỗ hùng hồn năng lượng, đem đạo này mực sắc cái bóng bắn cho được bay rót ra ngoài.

Đẳng Phi vận chuyển đầu khí, chữa trị thân thể các nơi thương thế, Đại Thiên Vương cảnh giới, nắm giữ một phần đại vũ trụ pháp tắc, cơ hồ đã thành Bất Tử Chi Thân, chỉ cần còn dư lại một giọt máu huyết, là được sống lại.

Cho nên, cảnh giới này cường giả, cũng là cực kỳ khó khăn giết chết.

Bởi vì cơ hồ tất cả Đại Thiên Vương cảnh giới cường giả, cũng sẽ ở không người nào có thể tìm được địa phương, lưu lại mình một giọt máu huyết, để ngừa dừng lại gặp gỡ đại địch bị triệt để bôi diệt.

Tạo thành Hắc Ảnh mực biến sắc được phai nhạt một chút, nhưng trong bóng đen lớn lối thanh âm nhưng không thay đổi

chút nào: “Không tệ, quả nhiên là năm đó Thần Giới cái kia pho tượng đỉnh, tiểu tử, biết điều một chút đem hiến đi lên, lưu người một mạng, bảo vật có thể người ở chi, rơi vào loại người như người người trong tay, quả thực chính là minh châu quảng thắm, mai một tốt như vậy bảo bối.

Đừng vọng tưởng bằng vào nhất tông Đại Khí là có thể bảo vệ mình, nói cho người biết, ta biến thành cái bộ dáng này, giao ra khó có thể tưởng tượng thật nhiều, đồng thời, cũng nhận được khó có thể tưởng tượng lực lượng! Muốn cùng loại trạng thái này ta chiến đấu, mười người còn không sai biệt lắm!” “Vậy thì thử một chút!” Đằng Phi cắn răng, thừa nhận đối phương mang cho hắn áp lực thật lớn, trong lòng ở do dự mà, muốn không nên dùng tượng thần.

Năm đó Thần Giới tam tông Đại Khí, trừ Thần Hồn Vực chờ đầy lấy khổng lồ nhiệm vụ, giữ vững độc lập tự chủ ở ngoài, còn dư lại lưỡng tông Đại Khí, tất cả Đằng Phi trong tay.

Nhưng đối phương Thiên Ma Bạo Thể đại pháp thật sự là quá cường đại, mặc dù không biết đối phương đến tột cùng giao ra như thế nào thật nhiều, mới có như vậy thực lực đáng sợ, nhưng nói vậy sẽ không quá đơn giản.

Hắc Kiếm nói đối phương kiên trì không được bao lâu, nhưng Đằng Phi mình giống như trước kiên trì không được bao lâu.

Hơn nữa bây giờ còn bị đối phương theo dõi của mình Chí Tôn Đỉnh, càng không khả năng dễ dàng bỏ qua cho mình.

Do dự, Hắc Ảnh lần nữa hướng Đằng Phi nhào đầu về phía trước, nhưng lần này, nếu so với lần trước thông minh nhiều, Hắc Ảnh trên người, cơ hồ không có bất kỳ địch ý, tựa như một đạo khói đen, lấy một loại nhanh đến khó có thể tưởng tượng tốc độ, xông về Đằng Phi, đồng thời, một con mực sặc bần tay to, trực tiếp chụp vào Đằng Phi mi tâm.

Cũng không phải là muốn cướp đoạt Chí Tôn Đỉnh, mà là muốn trực tiếp hủy diệt Đằng Phi tử phủ! Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp

nhân, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 675: Bi Kịch Hắc Ảnh!

>

Hắc Ảnh nghĩ rất đơn giản, cũng rất trực tiếp.

Chí Tôn Đỉnh không là của người sao? Ta đây trực tiếp tiêu diệt người!

Mất đi chủ nhân Đại Khí, cho dù có độc lập khí linh, cũng sẽ trở thành không có căn cơ lực bình, chưa đầy mỉm cười một cái.

Ầm!

A!

Một tiếng kim thiết nảy ra nổ, Hắc Ảnh trong giây lát phát ra một tiếng thê thảm vô cùng tru lên, lấy gần đây lúc mau gấp mấy lần tốc độ cũng lui về, Hắc Ảnh một cánh tay, đã hoàn toàn biến mất.

Đằng Phi thân thể thì về phía sau bay rớt ra ngoài, thối lui khỏi mấy vạn dặm mới dừng lại, chỗ mi tâm, lơ lửng một lòng bài tay lớn nhỏ màu đen tượng thần, kia tượng thần cùng Đằng Phi bộ dạng, giống nhau như đúc.

Hắc Ảnh phát ra kinh hô: “Lại là nhất tông Đại Khí? Người.

.

.

Người làm sao có thể ửng có nhiều như vậy năm đó Thần Giới Đại Khí?”

“Người sợ?” Đằng Phi lấy tay xoa mi tâm, nhìn thiếu một cánh

tay Hắc Ảnh, tâm tình rất cục trở nên khoái trá rất nhiều, nếu không phải tượng thần rất cục để cho Hắc Ảnh hủy diệt một cánh tay, hẳn thậm chí cho là người này ở tầng vọt chiến lực cùng tốc độ sau, thành Vô Địch.

Bây giờ nhìn lại, đôi phương lấy được, cùng hẳn sở giao ra, là giống nhau nhiều đích!

Thậm chí có có thể giao ra thật nhiều, muốn vượt qua hẳn lấy được.

Hắc Ảnh trên người hắc khí trở nên càng thêm nồng nặc, kỳ quái chính là, cái kia biến mất đích tay cánh tay, nhưng thủy chung không có dài ra.

“Sợ? Tiểu tử, xem ra ngươi hay là không có có thể nhận rõ tình thế bây giờ a! Ngươi cho rằng, ngươi lấy ra đệ nhị kiện Đại Khí, có thể đánh thắng ta sao?” Hắc Ảnh lớn lối cười như điên: “Ha ha ha, không sợ nói cho ngươi biết lời nói thật, ta hiện ở loại trạng thái này, có thể duy trì suốt một tháng! Thật nhiều chính là, một tháng sau, linh hồn của ta, sẽ tổn thất một nửa lực lượng, thậm chí có có thể, bị Ma Hoàng linh hồn đoạt lại chủ đạo quyền, đem linh hồn của ta bôi diệt.

Ngươi nói, giao ra này cỡ nào, nếu là một chút thu hoạch cũng không chiếm được, ta sẽ đáp ứng không?”

“Ngươi có đáp ứng hay không liên quan gì ta?” Đằng Phi chưa từng có ăn xong lớn như vậy thiệt thòi, vốn là một bụng tức giận, tức giận mắng Hắc Ảnh một câu, bất quá nhưng ngay sau đó, hẳn bắt được Hắc Ảnh trong giọng nói lộ ra một cái tin tức, trong lòng hơi động một chút.

Ở Ma Giới hoàng thành cùng Ma Hoàng thời điểm chiến đấu, Thanh Y cũng chưa có xuất hiện, nàng nhất định là biết Đằng Phi đến.

Nhưng nàng nhưng không có xuất hiện, là bởi vì không cách nào đối mặt đây hết thảy, ngay cả Ma Hoàng đã thay đổi, nhưng lại như cũ là Thanh Y phụ thân.

Nếu như có thể để cho Ma Hoàng linh hồn, đem này Sa Nhĩ Ma Tộc linh hồn giết chết, như vậy Thanh Y cũng sẽ rất vui vẻ sao?

Mặc dù cùng Thanh Y trong lúc không có gì, năm đó một ít đoạn tình cảm cũng bị song phương cũng chôn dấu ở đáy lòng, nhưng loại chuyện này, Đằng Phi hay là nguyện ý giúp bạn rớt, bất kể thế nào nói, Thanh Y cũng coi như là bằng hữu của hắn.

Ma Hoàng mặc dù chưa ra hình dáng gì, nhất định là Thanh Y phụ thân.

Hắc Ảnh nghe Đằng Phi lời của, nghe rằng cười, trên người đột nhiên dấy lên một cỗ đáng sợ hỏa diễm, hắn chung quanh rời ra bể tan tành hư không trong nháy mắt bị này cỗ hỏa diễm cho thiêu đốt thành hắc động thật lớn, đến từ dị Vị Diện lực lượng, điên cuồng xé rách nơi này!

“Không tốt, là nguyên tố đại kiếp!” Đằng Phi trong đầu, bỗng nhiên xuất hiện như vậy một khái niệm, kia là tới từ ở hắn sâu trong linh hồn rung động, nhất Cổ lão trí nhớ, vào giờ khắc này thức tỉnh.

Hắc Kiếm đã ở trước tiên kịp phản ứng, bộc phát ra Vô Lượng Quang, liều mạng chém về phía Hắc Ảnh, đối với sắc này Hắc Ảnh đã là hận vô cùng.

Vô luận song phương làm sao đánh, đánh chết đánh sinh, chỉ sợ đem này tám vũ trụ cho đánh tới nổ tung, đánh tới sụp xuống, đánh tới nát bấy, ở đại vũ trụ pháp tắc tham dự, này tám vũ trụ sớm muộn cũng sẽ khôi phục bình thường.

Nhưng nếu là gặp gỡ đến cái vũ trụ kia Vị Diện kinh khủng nguyên tố, cũng chính là mọi người trong miệng nguyên tố đại kiếp, như vậy, đại vũ trụ pháp tắc cũng làm mất đi hiệu dụng, này tám vũ trụ sớm muộn sẽ bị nguyên tố đại kiếp hoàn toàn hủy diệt, trở thành một mảnh đáng sợ vũ trụ bãi tha ma.

Bất cứ sinh vật nào, bất kỳ vật thể đến gần nơi này, cũng sẽ bị khủng bố vũ trụ lực lượng xé rách thành mảnh nhỏ, ngay cả cận cũng không thừa nổi.

Này cũng chính là nguyên tố đại kiếp kinh khủng nơi, thuộc về hai bất đồng vũ trụ trong lúc lực lượng đụng nhau, căn bản không phải người đủ khả năng.

Năm đó Thần Giới, cường đại cỡ nào, cơ hồ tất cả trong thần giới chủng tộc tất cả đều có tương đối số lượng cường giả, nhưng vậy thì như thế nào? Ở nguyên tố đại kiếp trước mặt, vô luận là cường đại Thần Vương, hay là chiến lực có một không hai vũ trụ Chiến Thần, tất cả đều khó thoát rơi xuống kết quả.

Không có người có thể ngăn cản hai bất đồng vũ trụ trong lúc lực lượng lẫn cán nuốt, ít nhất bây giờ còn không có.

Cho nên Hắc Ảnh ở lấy ra một chút xiu người còn lại vũ trụ nguyên tố sau, thân thể của hắn chung quanh, nhất thời tạo thành một vĩnh cửu không cách nào khép lại hắc động.

“Tiêu tử, tin tưởng ngươi nhất định biết đây là cái gì.

Không sai, đây chính là miệng ngươi trong đích nguyên tố đại kiếp.” Hắc Ảnh kiệt kiệt cười quái dị, vô cùng đặc ý: “Đây hết thảy, cũng là ngươi tạo thành, đem trong tay ngươi Đại Khí giao cho ta, ta sẽ đem nguyên tố thu hồi đi, nếu không, hắc hắc.

.

.

Vô luận là cái thế giới này, cũng là các ngươi nhân giới thế giới, đều muốn bị hủy bởi nguyên tố đại kiếp, mà זוי khôi đầu sở, chính là ngươi.

.

.

Loài người!”

“Cút!”

Đằng Phi trong cổ họng trong giây lát phát ra một tiếng gầm thét, cả người giống như nô sư một loại, hướng Hắc Ảnh trực tiếp nhào tới, căn bản không nhìn trên người hắn đáng sợ kia nguyên tố lực lượng.

“Người.

.

.

Người không sợ nguyên tố đại kiếp để nhân miề sao?” Hắc Ảnh bị Đằng Phi cử động cho kinh hãi, hoàn toàn không nghĩ tới trước mắt cái nhân loại này thật sự là ngay cả mạng cũng không để ý, nếu quả thật giống như hắn nói như vậy, cũng cũng không sao thật lo lắng cho.

Nhưng vấn đề là, Hắc Ảnh ở đe dọa Đằng Phi!
Nguyên tố đại kiếp uy lực, đúng là cường đại vô cùng, đến từ người còn lại bất đồng vũ trụ lực lượng, vốn có chính là người còn lại vũ trụ đại vũ trụ phương thì, loại lực lượng này đụng nhau, thuộc về hai bất đồng vũ trụ ở giữa đấu.

Đều viết đậm tình huống như thế căn bản tự không khả năng phát sinh, bởi vì cho dù là khổng lồ khôn cùng vũ trụ, cũng giống như trước có vô số, lần trong lúc căn bản sẽ không có bất kỳ giao hòa cơ hội.

Cho nên, có thể tạo thành nguyên tố đại kiếp tình huống, trừ nhân họa ở ngoài, cơ hồ không có thiên tai.

Dị vũ trụ Vị Diện nguyên tố mặc dù mạnh mẽ, nhưng tựa như Xà tũn không xong voi giống nhau, không đạt tới nhất định số lượng dị vũ trụ nguyên tố, giống như trước vô phương cho cái vũ trụ này mang đến hoàn toàn trí mạng đả kích.

Năm đó Thần Giới trận chiến ấy, đã coi như là tương đối thảm thiết, hủy diệt, cũng bất quá chính là một tiểu vũ trụ Vị Diện bà.

Hôm nay một Hắc Ảnh, cho dù trên người mang theo cái vũ trụ kia nguyên tố, nhưng lại có thể đeo bao nhiêu? Đằng Phi căn bản không tin tưởng hắn có năng lực hủy diệt này một mảnh không gian vũ trụ.

Chớ nói chi là loại này thời khắc, nhất định phải đánh cuộc hạ xuống, tụt đánh cuộc Hắc Ảnh ở nói mạnh miệng!

Nếu là bị Hắc Ảnh hù sợ, đem Chí Tôn Đỉnh cùng tượng thần chấp tay nhường cho, khó khăn Đạo Hắc Ảnh tự sẽ bỏ qua cho Đằng Phi sao?

Chắc chắn sẽ không!

Cho nên, loại khi này, chính là muốn liều mạng!

Hắc Ảnh nếu đem dị vũ trụ nguyên tố cũng lấy ra, đã nói lên hắn đã bắt đầu suy yếu, trong miệng hắn nói loại trạng thái này có thể kéo dài một tháng các loại, Đằng Phi hoàn toàn, từ đầu, luôn luôn sẽ không làm chuyện, cũng là muốn đem linh hồn của hắn hoàn toàn đánh sị, làm Ma Hoàng linh hồn có thể chiếm được thượng phong!

Àm!

Chí Tôn Đỉnh trấn áp vũ trụ, bên trong đỉnh kia cường đại khôn cùng năng lượng, trực tiếp đem Hắc Ảnh trên người nguyên tố tạo thành nguy hại cho trấn áp ở, đến từ dị Vị Diện năng lượng xé rách mặc dù như cũ rất nghiêm trọng, nhưng tương đối mà nói, nguy hiểm đã giảm bớt rất nhiều.

Hắc Kiếm chém ngang Hắc Ảnh, muốn đem Hắc Ảnh chặn ngang chặt đứt.

Tượng thần vây quanh phía sau zá hướng Hắc Ảnh, khổng lồ lực lượng, giống như mấy trăm viên khổng lồ tinh cầu cùng nhau áp xuống tới.

Hắc Ảnh phát ra gầm lên giận dữ, kinh khủng sóng âm đủ để rống sị một Thiên Vương, nhưng thanh âm này, đều bị Chí Tôn Đỉnh cho ngăn chặn xuống, Chí Tôn Đỉnh tựa như một khổng lồ dung khí, gần như có thể xī dâng hết thủy năng lượng, này vô số năm tích lũy, để cho Chí Tôn Đỉnh bên trong có số lượng vô cùng kinh người năng lượng, giờ phút này thi triển, cơ hồ vô cùng vô tận!

Hắc Ảnh chiến lực như cũ còn đang, tốc độ giống như trước đã ở, tránh ra tượng thần trấn áp, né tránh Hắc Kiếm chém ngang, trên người nguyên tố lực lượng đã biến mất hơn phân nửa, Đằng Phi đoán không lầm, loại này nguyên tố đại kiếp mặc dù cường đại vô cùng, nhưng cũng không phải là vạn năng! Ở cái vũ trụ này đại vũ trụ phương thì bơi miề dưới, tựa như cứng rắn tảng đá cũng có thể bị mài thành bụi phấn giống nhau, cường đại trở lại cũng muốn khom lưng!

“Ta giết ngươi!” Hắc Ảnh sắc rống giận, dùng còn dư lại cánh tay kia, hung hăng chụp vào Đằng Phi mi tâm tử phủ! Đằng Phi một kích toàn lực, Hắc Ảnh giống như trước cũng đang đợi cơ hội, hôm nay, Hắc Ảnh cho là hấn rốt cục chờ đến cơ hội này!

Đằng Phi ở dùng hết tất cả thủ đoạn sau, tự thân rốt cục ở vào một cực độ tình cảnh nguy hiểm trong, vô luận là Chí Tôn Đỉnh, hay là tượng thần, hay là Hắc Kiếm, cũng không kịp cứu hấn!

“Ha ha ha ha, ba vật Đại Khí, cũng là của ta!” Hắc Ảnh rốt cục không nhịn được phát ra cuồng tiếu, thanh âm kia ở nơi này tám không gian vũ trụ bốn phương tám hướng qua lại nhộn nhạo.

Ừng ừng!

Một đạo Tử sắc cái bóng, bỗng nhiên ra hiện tại Đằng Phi chỗ mi tâm, kèm theo là một trận đình tai nhức óc tiếng sấm, vô số con điện xà ở nơi này đạo tử sắc thân ảnh trên người qua lại du tẩu, Tử sắc thân ảnh trong tay nắm một thanh Tử sắc đại kiếm, trong miệng phát ra thê lương Cổ lão thanh âm: “Thiên Đạo Ngũ Thập Trảm, giết giết giết giết!”

“Hấn !” Hắc Ảnh rốt cục không nhịn được, bào một câu Nhân Tộc quản dụng cũ miệng, đối mặt đạo này Tử sắc thân ảnh tấn công giết, hấn căn bản cũng không có bất kỳ phòng bị, cũng căn bản tự trốn tránh không khỏi, cử động của hấn, tựa giống như chủ động đưa tới cửa tới làm cho nhân gia chém giống nhau!

Thiên Đạo Ngũ Thập Trảm, cơ hồ không có một kích thất bại, toàn bộ chém ở Hắc Ảnh trên người.

Mà Hắc Ảnh cũng chỉ tới kịp mắng một câu như vậy, sau đó

tự triệt đầu triệt đuôi bị kịch.

Bị Tử sắc tượng gỗ này năm mươi kiếm cho chém rời ra bể tan tành, giống như trong gió cây đèn cây sắp tắt một loại, tùy thời cũng có thể tắt miè rụng.

“Người.

.

.

Người rút cuộc là hấn quái vật gì?” Hắc Ảnh những lời này, cũng không phải là đối với Tử sắc tượng gỗ nói, mà là nhìn Đằng Phi nói.

Tiếp theo, Hắc Ảnh dần dần trở thành nhạt, trở thành nhạt, tựa như một giọt mực nước tan ra vào một trong hồ lớn, lúc ban đầu mực sắc nồng nặc, đến cuối cùng hoàn toàn bị đại hồ đồng hóa, hoàn toàn không nhìn thấy nửa điểm mực sắc.

Ma Hoàng thân hình, lại một lần nữa ra hiện tại Đằng Phi trước mắt, chẳng qua là một ít thân khí thế, đã hoàn toàn thay đổi, ở không có lúc trước bề ngỗ thiên hạ Duy Ngã Độc Tôn cái kia loại hơi thở.

Ma Hoàng hai tròng mắt chậm rãi mở ra, nhìn về phía Đằng Phi ánh mắt vô cùng phức tạp, làm cho này cụ thân thể chính là chủ nhân, mới vừa đã phát sanh hết thảy, hấn đều thấy rõ, thậm chí là có thêm thiết thân nhận thức, bởi vì linh hồn dung hợp, đối phương nhất cử nhất động, phảng phất tự là nhất cử nhất động của hấn, cũng không có bất kỳ duy cùng cảm giác.

Song khi Hắc Ảnh linh hồn thật bị Tử sắc tượng gỗ vừa thông suốt chém giết cho đánh tới gần như hồng mất hết sức, Ma Hoàng rồi lại sinh ra một chút cũng không có tấn hy vọng, hấn thật hy vọng Hắc Ảnh linh hồn có thể bị triệt để bôi giết rụng.

Cũng chỉ có trải qua hấn loại kinh nghiệm này, mới sẽ minh bạch sinh mệnh thứ trọng yếu nhất là cái gì.

“Đăng Phi, ngươi giết ta sao.” Ma Hoàng mở miệng câu nói đầu tiên, chính là qiú Đăng Phi giết hắn.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 676: Trong Vũ Trụ Dị Tộc!

>

Đằng Phi cũng không có quá nhiều ngoài ý muốn, bởi vì hắn cũng rất rõ ràng, Hắc Ảnh không có chết, chỉ là linh hồn chịu trọng thương, tạm thời ngủ đông đã dậy.

Mà làm dung hợp phương kia, Ma Hoàng linh hồn cũng không có sống khá giả, Hắc Ảnh thừa nhận hết thảy, hắn đã ở thừa nhận, cho nên, Ma Hoàng linh hồn, cũng giống như trước chịu trọng thương, chỉ bất quá so sánh với Hắc Ảnh mà nói, Ma Hoàng tốt hơn thượng một chút.

Nhưng Ma Hoàng vốn cũng không phải là Hắc Ảnh đối thủ, hôm nay loại tình thế này, cũng bất quá là thế lực ngang nhau, một khi hắn sinh ra muốn bồi diệt Hắc Ảnh linh hồn ý niệm trong đầu, Hắc Ảnh tất nhiên có trước tiên cảm ứng được, song phương chết đập đầu lờ của, rất khó nói ai thắng ai thua.

Vì vậy, Ma Hoàng đang suy nghĩ thông những chuyện này sau, chuyện thứ nhất, chính là cầu Đằng Phi giết hắn rồi.

“Để cho ta hồn phi phách tán sao, ta làm đây hết thảy chuyện, muôn lần chết khó khăn từ kia tội, ta thật xin lỗi nữ nhi của ta, thật xin lỗi cả Ma Tộc, ta không mặt mũi tiếp tục sống trên cõi đời này.” Ma Hoàng nhìn Đằng Phi, vẻ mặt thành khẩn nói: “Chỉ có vừa chết, mới có thể rửa sạch trên người của ta tất cả sỉ nhục.”

Đằng Phi lắc đầu: “Xin lỗi, ta không thể đáp ứng ngươi, ta tin tưởng, Thanh Y cũng sẽ không hy vọng gặp lại ngươi là loại này giải quyết.”

Đằng Phi vừa nói, thu hồi Chí Tôn Đỉnh, Hắc Kiếm cùng

tượng thần, đồng thời Chiến Tranh Ma Ngẫu cũng giống như trước bay vào Đằng Phi mi tâm.

Ma Hoàng hăm mộ nhìn Đằng Phi, nói: “Nếu như ta có người nhiều như vậy bảo vật, ta cũng vậy có thể dẫn dắt cả Ma Tộc đi về phía tốt hơn đường.

Đáng tiếc, ta nhưng không có người cái loại này nội tình.”
“Bọn họ đối với sự trợ giúp của ta đúng là rất lớn.” Đằng Phi gật đầu thừa nhận, sau đó nhìn Ma Hoàng: “Bất quá là tối trọng yếu vậy thì người mình, ta tin tưởng, người nhất định sẽ có biện pháp chiến thắng Hắc Ảnh.”

“Người không rõ, Sa Nhĩ Ma Tộc chân chính chỗ cường đại, vượt qua xa ngoại nhân có thể tưởng tượng.” Ma Hoàng trên mặt lộ ra vẻ thống khổ, hắn nhìn Đằng Phi nói: “Trừ phi có thể trong nháy mắt đem Hắc Ảnh linh hồn bôi tiêu diệt hết, nếu không, hắn đã chết, ta cũng vậy không sống được, mà trong nháy mắt bôi diệt một Đại Thiên Vương cảnh giới linh hồn, cho dù là bị thương nặng Đại Thiên Vương, cũng cơ hồ là chuyện không thể nào.

Đừng xem hắn hiện tại rất an tĩnh, tựa hồ ngủ say , nhưng giữa chúng ta nói mỗi một câu nói, hắn cũng rất rõ ràng, tựa như.

.

.

Lúc trước hắn chủ đạo thân thể của ta, ta cũng rất rõ ràng phát sinh mỗi một chuyện giống nhau, giữa chúng ta, đã là tâm ý tương thông, bất kể ta có nguyện ý hay không, đây đều là một không thể thay đổi chuyện thực.”

Ma Hoàng trên mặt lộ ra vẻ thống khổ, nhìn Đằng Phi, khẩn cầu: “Cho nên, không nên bận tâm những khác, trực tiếp đem linh hồn của ta bôi diệt sao, ta sẽ nhấn lại cho Thanh Y, nàng sẽ không hận người.

Bởi vì hiện tại có năng lực như thế người, cũng chỉ có người.”
“Không nên!” Chỗ rất xa đường chân trời duyên, truyền đến

một tiếng thê lương la lên: “Đừng có giết ta phụ thân, Đằng Phi, cầu ngươi, không muốn giết hử!”
Một đạo thanh sắc thân ảnh, giống như một đạo thanh sắc tia chớp, trong nháy mắt tới.

Ma Hoàng nhìn đạo thân ảnh kia, khóe miệng co quắp rút ra, không nhìn được thở dài một tiếng.

Đằng Phi sớm biết Thanh Y tới, mới vừa bên này chiến đấu dừng lại dừng lại, bên kia Thanh Y lập tức tụt tiếp cận nơi này, cho đến nghe thấy phụ thân khẩn cầu Đằng Phi giết hử, lúc này mới không nhìn được ra hiện tại trước mặt bọn họ.

Hai mươi năm đi qua, Thanh Y dung mạo cơ hồ không có bất kỳ biến hóa, hay là như vậy xinh đẹp, nhưng khí chất nhưng hoàn toàn bất đồng năm đó.

Năm đó Thanh Y chỉ là một đơn thuần thiện lương, thỉnh thoảng có chút nhanh nhẹn thiếu nữ, trên người mặc dù có giàu sang bức người khí chất, nhưng không có cỡ nào bén nhọn.

Mà nay đã trở thành Ma Tộc nữ hoàng Thanh Y, một ít thân nữ vương khí chất, ở trong lúc lơ đãng liền triển lộ hoàn toàn, làm cho người ta cảm thán năm tháng vô tình, ngày xưa ngây ngô thiếu nữ, hôm nay cũng thành uy nghiêm nữ vương.

Chẳng qua là ở Đằng Phi trước mặt, Thanh Y như cũ bảo lưu lấy năm đó đích thực tính tình, nàng rơi lệ đầy mặt, khẩn cầu Đằng Phi không nên giết phụ thân của nàng.

Đằng Phi vốn là cũng không còn nghĩ như vậy chém giết Ma Hoàng, Hắc Ảnh mặc dù không có chết, nhưng bị trọng thương tuyệt không phải trong thời gian ngắn có thể khôi phục, đối với Đằng Phi đã không hình thành nên quá lớn uy hiếp, hơn nữa Đằng Phi còn muốn từ Hắc Ảnh miệng trung được đến nhiều hơn về Sa Nhĩ Ma Tộc tin tức.

Tuy nói Đằng Phi trong đầu, có vô số lần Luân Hồi trí nhớ, trong đó nhất Cổ lão, chính là cùng Sa Nhĩ Ma Tộc ở giữa một

chút chuyện cũ.

Nhưng tựa như người có quên lãng đi qua giống nhau, trí nhớ giống như trước có mất, cho dù là nắm giữ đại vũ trụ pháp tắc cường giả, cũng không thể có thể thức tỉnh tất cả trí nhớ.

Chớ nói chi là kia đoạn cùng Sa Nhĩ Ma Tộc ở giữa trí nhớ, vốn là Đẳng Phi linh hồn bốn nguyên không muốn nhất nhớ tới một đoạn kinh nghiệm, ở cố ý lau đi cùng quên lãng dưới, có thể nhớ tới, chỉ có một chút mơ hồ đoạn ngắn.

“Chuyện này, hay là bàn bạc kỹ hơn sao, ta tin tưởng, nhất định sẽ tìm được một loại phương pháp, có thể cho các người ở giữa linh hồn hoàn mỹ chia lìa mở đích.” Đẳng Phi an ủi Ma Hoàng.

Thanh Y cũng kéo cha mình cánh tay, vẻ mặt ôn nhu nói: “Phụ thân, nữ nhi có thể đem Ma Hoàng vị một lần nữa trả lại cho ngài, chỉ sợ phụ thân muốn ngọc tử của Ma Thần, chỉ cần phụ thân đáp ứng nữ nhi có thể dẫn dắt Ma Tộc đi xa hơn, nữ nhi tuyện.

.

.”

Ma Hoàng thở dài một tiếng, khoát tay cắt đứt Thanh Y lời của: “Nữ nhi, lúc trước lời của, mặc dù là từ cha trong miệng nói ra, cũng đại biểu một phần cha ý tứ , nhưng đại biểu không được toàn bộ, hôm nay dưới tình huống như vậy, ta làm sao có thể đi theo người tranh giành Ma Hoàng vị trí? Về phần nói ngọc tử của Ma Thần.

.

.

Kia vốn là thuộc về vật của người, ta làm sao có thể đoạt nữ nhi của mình đồ?”

“Nhưng là phụ thân.

”

“Tốt lắm, Thanh Y, không nên hơn nữa, Đằng Phi nói rất đúng, ta hiện tại cũng không đáng chết, kia Hắc Ảnh nắm giữ lấy quá nhiều Sa Nhĩ Ma Tộc bí mật, nếu như có thể đem những thứ này bí mật nhận được, như vậy ta tin tưởng, nguyên tố đại kiếp, cũng là không có đáng sợ như vậy .” Ma Hoàng vẻ mặt mỗi một vừa nói.

Thanh Y nhìn thoáng qua Đằng Phi, sau đó yên lặng gật đầu, sau đó dắt díu lấy Ma Hoàng, cùng Đằng Phi cùng nhau rời đi.

Đằng Phi trước khi đi, nhìn thoáng qua lúc trước Hắc Ảnh trên người dị vũ trụ nguyên tố tạo thành cái kia tấm hắc động, chỉ sợ khoảng cách mấy vạn dặm xa, Đằng Phi như cũ có thể từ đó cảm nhận được một cỗ không thể địch nổi xé rách lực lượng, trong lòng mỉm cười nói lạnh: nếu như loại này nguyên tố, thật sự có đại lượng lời của, như vậy, thật sự là cái vũ trụ này tất cả chủng tộc bị ai.

Lúc này, Đằng Phi trong đầu, đột nhiên truyền đến Chiến Tranh Ma Ngẫu thanh âm: “Linh hồn cũng không phải là không thể phân cách, có một bí pháp, là được đem dung hợp đến cùng nhau linh hồn hoàn mỹ tách ra, chỉ bất quá, loại bí pháp này, hiện tại không biết có phải hay không là đã thất truyền.”

“Cái gì? Dung hợp đến cùng nhau linh hồn, cũng có biện pháp cho tách ra?” Đằng Phi có chút giật mình hỏi.

“Không sai, theo ta được biết, này tấm trong vũ trụ, có một chủng tộc, trời sinh không có có thân thể, này đây linh thể tồn tại một chủng tộc, nếu là có thể đủ tìm được cái này chủng tộc, trong bọn họ Đại Tế Ti, có thể đem Hắc Ảnh linh hồn cùng Ma Hoàng linh hồn tách ra.

Chỉ là của ta không biết cái kia Đại Tế Ti có phải hay không còn sống, cũng chỉ có hắc, mới có loại năng lực này, bởi vì Hắc Ảnh linh hồn quá cường đại.” Chiến Tranh Ma Ngẫu

không nhanh không chậm vừa nói, thanh âm thê lương mà Cổ lão.

“Còn có như vậy chủng tộc?” Đẳng Phi giật mình không dứt, khi hắn nhận tri trong, cõi đời này vốn là chỉ có Nhân Tộc Thú Tộc Ma Tộc cùng Yêu Tộc, sau lại lại có đến từ dị vũ trụ Sa Nhĩ Ma Tộc cùng hắn linh hồn bốn nguyên chỗ ở không biết tên chủng tộc.

Không nghĩ tới ở nơi này tám không gian vũ trụ trong, lại vẫn tồn tại một hoàn toàn lấy linh thể tồn tại chủng tộc, này không thể không làm cho người ta sách sách xưng kỳ.

“Ha ha, cái vũ trụ này trong, kỳ dị chủng tộc còn nhiều mà, không tin người hỏi một chút Hắc Kiếm, hắn biết đến hắn là nhiều hơn, ta chỉ là trùng hợp biết rồi như vậy một chủng tộc.” Chiến Tranh Ma Ngẫu rất khiêm nhường vừa nói.

Hắc Kiếm ở Đẳng Phi trong đầu nói: “Tử nói không sai, ta đã từng thấy qua hoàn toàn do kim khí tạo thành sinh mạng thể, mọi người hình thể cũng không có so sánh với khổng lồ, bọn họ ở lại ánh sao cầu cũng là vô cùng khổng lồ kim khí tinh cầu, bản thân chính là một khổng lồ vô cùng phi hành khí, vũ khí của bọn hắn cũng là nhiệt năng lượng vũ khí, cho bên này hoàn toàn bất đồng.

Còn có cuộc sống ở Thủy trong thế giới một chút chủng tộc, còn có Phi Long tộc.

.

.”

“Phi Long tộc? Không phải là Thú Tộc một thành viên sao?” Đẳng Phi hỏi.

“Cái gì Thú Tộc, Phi Long tộc là Phi Long tộc! Thú Tộc mặc dù cũng có không thua ở người trí khôn, nhưng cùng Phi Long tộc so với, Thú Tộc ngay cả xé rách giầy cũng không xứng!” Hắc Kiếm khinh thường nói: “Phi Long tộc số lượng thừa thớt, mỗi một chỉ Phi Long cũng có hai ba viên Hồn Thác Tinh lớn như

vậy hình thể, có mười mấy kỷ nguyên tuổi thọ, bọn họ quanh năm du đãng ở vũ trụ chỗ sâu, tâm thường căn bản không được vừa thấy.

Ta từng có may mắn, ra mắt một con Phi Long, cũng cùng hẳn cùng nhau lưu lạc vũ trụ mấy ngàn năm thời gian, ở đây mấy ngàn năm trung, ta học được rất nhiều kiến thức.

.

.”

Nghe Hắc Kiếm dương dương tự đắc lời của, Đằng Phi cảm giác mình lúc trước kiến thức thật sự là quá cạn bó , không khỏi có chút hướng tới nói: “Một ngày kia, ta cũng vậy muốn quá cuộc sống như thế!”

“Ha hả, làm có vô tận tuổi thọ sau, ngươi sẽ phát hiện, này có lẽ là một loại bi ai.” Hắc Kiếm đột nhiên thở dài nói nói: “Khi đó, tựa hồ cũng chỉ còn lại có lưu lạc vũ trụ một kiện sự này có thể làm.”

“Đúng vậy a, giống như Sa Nhĩ Ma Tộc như vậy chung quanh cướp bóc cùng tiến công, quả thực chính là ngu ngốc giống nhau cử động.” Chiến Tranh Ma Ngẫu số rất ít lên tiếng giễu cợt.

Trở lại Ma Tộc Hoàng Thành sau, Đằng Phi tránh được Ma Hoàng, tìm được Thanh Y, ở một gian trong mật thất, Thanh Y sắc mặt ửng đỏ, hàm tình mạch mạch nhìn Đằng Phi, nàng còn tưởng rằng Đằng Phi muốn tục năm đó đích tình tở, nếu không, vì sao mang theo nàng đến nơi này dạng một yên lặng địa phương , thậm chí còn bố trí hạ một đạo cường đại vô cùng kết giới?

“Phụ thân ngươi chuyện tình, có biện pháp.”

Đằng Phi vừa mở miệng, Thanh Y tự biết mình có sai toan tính , không khỏi có chút oán hận liếc Đằng Phi một cái, nhưng ngay sau đó liền kích động, không nhịn được lôi kéo Đằng Phi đích tay hỏi: “Thật?”

Đằng Phi gật đầu: “Có một thần kỳ chủng tộc, có thể làm được loại này, nhưng cái này chủng tộc rất khó tìm kiếm, hơn nữa, người ta không có lý do nhúng tay trông nom loại chuyện này,

cho nên, người nếu chuẩn bị tư tưởng.”

Thanh Y trên người, đột nhiên bộc phát ra một cỗ khí thế cường đại, đây mới là nàng hôm nay chân diện mục, cái kia uy phong bát diện Ma Tộc nữ vương!

“Chỉ cần Ma Tộc có, chỉ cần đôi phương muốn.

Ta cũng sẽ tận lực đi thỏa mãn bọn họ, chỉ cần có thể cứu cha của ta!” Thanh Y nhìn Đằng Phi, vẻ mặt thành thật nói.

Sau đó, nàng nhẹ khẽ tựa vào Đằng Phi trong ngực, ôn nhu nói: “Về phần người.

.

.

Người có giúp ta, phải không?”

Đằng Phi vỗ vỗ Thanh Y đích lưng, cười nói: “Hai mươi năm không thấy, người cũng học xong dụng tâm kế.”

“Cái gì nha.” Thanh Y giống như là một con tặc lông mèo, tránh trát trứ từ Đằng Phi trong ngực đi ra ngoài, sau đó nổi giận dùm dùm nói: “Ta chỉ có ở đối mặt người thời điểm, mới không biết dùng bất kỳ tâm kế, người nói như vậy, là đang vũ nhục ta!”

Nhìn Thanh Y vẻ mặt, Đằng Phi không nhịn được cười lên: “Tốt lắm, ta tin tưởng người chính là, bất quá Thanh Y, ta rời đi trong khoảng thời gian này, người muốn cẩn thận một chút, năm xưa phản bội Ma Tộc, đầu nhập vào Sa Nhĩ Ma Tộc cái kia chút ít Đại Ma, rất có thể cùng phụ thân người trạng huống giống nhau, cũng là bị dụng hợp linh hồn.

Bọn họ năm đó phong ấn Ma giới, chưa chắc sẽ không mục đích gì khác.”

Thanh Y gật đầu, nhẹ nói nói: “Yên tâm đi, ta sẽ triệu tập tất cả Ma giới lực lượng, cùng lắm thì, tự theo chân bọn họ liều mạng, chúng ta Ma Tộc, không có e sợ chiến chết nhất!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 677: Hoàn Toàn Mới Cảnh Giới!

>

Đằng Phi không nói gì, đi tới nhẹ nhàng ôm lấy Thanh Y, đột nhiên sau đó xoay người rời đi.

Thanh Y đứng tại nguyên chỗ, ngưng mắt nhìn Đằng Phi bóng lưng, biến mất ở phía chân trời, trong con ngươi toát ra một tia không thôi.

Hai mươi năm thời gian, vội vã vừa thấy, vừa vội vã rời đi, nhưng trong lòng của nàng cũng không có quá nhiều bi thương, bởi vì nàng biết, Đằng Phi còn sẽ trở lại, nhất định sẽ mang theo nàng hy vọng trở lại.

Vũ trụ mệnh môn không giới hạn, vô biên vô hạn, cho dù là Đại Thiên Vương cảnh giới loại này nắm giữ một phần đại vũ trụ pháp tắc cường giả, cũng không dám nói hẳn có thể đi dạo lần vũ trụ mỗi một cái góc nhỏ.

Đằng Phi bên ở trong vũ trụ ghé qua, hiểu được Thiên Đạo, đồng thời không ngừng tu luyện các loại đại thuật, ở thấy được Hắc Ảnh bỗng nhiên tăng lên gấp mười lần chiến lực cùng tốc độ gấp 10 lần sau, Đằng Phi hơi bị xúc động, giống như là cho mở ra một cái mới tinh cửa.

Mặc dù Hắc Ảnh giao ra thật nhiều hết sức trọng, nhưng ở sống chết trước mắt, loại phương pháp này nhưng là có thể giữ được tánh mạng!

Hắc Ảnh sợ dĩ không có thể từ Ma Hoàng trong thân thể tránh thoát, hoàn toàn là bởi vì hắn mình thật sự là quá tự tin, cho là ở tăng lên gấp mười lần chiến lực sau, có thể dễ dàng chém

giết Đằng Phi.

Vừa ngắm nghía Đằng Phi trên người các loại bảo vật miệng cái vốn không nghĩ tới nửa nói có giết ra một Chiến Tranh Ma Ngẫu, trực tiếp dùng Thiên Đạo Ngũ Thập Trảm, đưa cho đánh về nguyên hình, thiếu chút nữa sẽ làm cho hắc thần hồn câu diệt.

Nếu là sớm biết Chiến Tranh Ma Ngẫu tồn tại, Hắc Ảnh chỉ sợ sớm đã đào tẩu, căn bản là sẽ không theo Đằng Phi tiếp tục đây đưa đi xuống.

Trận chiến này đối với Đằng Phi ảnh hưởng rất lớn, không biết tên Sa Nhĩ Ma Tộc Hắc Ảnh, là Đằng Phi cả đời này gặp phải mạnh nhất đối thủ miệng lúc trước Lâu Vạn Thành trên người đạo kia cường đại thần niệm, mặc dù rất mạnh, nhưng cuối cùng chỉ là một đạo thần đạo mà thôi, Đằng Phi cũng không e ngại.

Mà này Hắc Ảnh, nhưng là một điển hình cường giả, nếu như Đằng Phi trên người không có chứa nhiều bảo vật, sợ rằng thật không phải là đối thủ của hắn.

Hắc Ảnh trong nháy mắt tăng lên gấp mười lần chiến lực gấp mười lần tốc độ, cho Đằng Phi không hề dẫn dắt.

Đằng Phi đã xem Bát Bộ Thiên Long Quyết tu luyện tới chí cao cảnh giới, mặc dù cường đại vô cùng nhưng đồng dạng, cũng đến một chỗ khó có thể đột phá công cùm xiềng xiếc muốn càng tiến một bước, ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn.

Vì vậy, ở đây được Hắc Ảnh sử dụng phương thức sau, Đằng Phi liền muốn nếu như có thể đem Bát Bộ Thiên Long Quyết trong đích Già Lâu La Tâm Kinh lần tiếp theo tăng lên một tầng, như vậy, thì có thể đạt tới Hắc Ảnh tăng lên gấp mười lần tốc độ lúc vốn có cảnh giới.

Thê lương cô tịch trong vũ trụ, vô số viên đại tinh lẳng lặng treo ở nơi đó, không hề hành tinh quay chung quanh không hề

hằng tinh không tiếng động chuyển động, hằng tinh phát ra quang mang Sí Liệt vô cùng.

Cao nhất đại vũ trụ pháp tắc chứa tể đây hết thấy quy định vạn vật quy luật vận hành.

Đằng Phi lẳng lặng đi xuyên qua vô cùng yên tĩnh trong vũ trụ, nhìn xa hơn nơi vũ trụ dọc theo, có tinh thần rơi xuống, một viên khổng lồ vô cùng hằng tinh đến rốt cục đi tới sinh mệnh cuối, mất đi tất cả quang cùng nhiệt, bắt đầu đáng sợ sụp xuống.

Cường đại vô cùng hấp lực để cho bốn phương tám hướng vô cùng nhiều viên hành tinh trệch hướng vốn là quỹ đạo, hằng tinh không ngừng sụp xuống co rút lại, đến cuối cùng, nơi đó tạo thành tử một đáng sợ hắc động cắn nuốt vạn vật! Đằng Phi hí mắt, lẳng lặng nhìn đây hết thấy phát sinh, ở nơi này tầm cô tịch và mệnh mông vũ trụ, không có gì có thể chạy trốn đại vũ trụ pháp tắc nắm trong tay.

Người thân thể, tự thành vũ trụ, nhưng người đồng thời có thiên nhân ngũ suy giống như trước sẽ chết đi cường đại trở lại cường giả, cũng có đi tới sinh mệnh cuối một ngày, như nhau viên này từng tiền đồ xán lạn không ai bì nổi khổng lồ hằng tinh.

Tu luyện đường, đều mơ tưởng siêu thoát ra loại cảnh giới này muốn nghịch thiên, muốn đánh vỡ đại vũ trụ pháp tắc.

Tựa như tránh thoát một không thể phá vỡ lao lung giống nhau đây là một thống khổ và làm cho người ta ngấm quá trình, cho dù là Đại Thiên Vương, cũng cuối cùng có rơi xuống một ngày.

Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp ở Đằng Phi hiểu được thời điểm tự động vận hành, ở Đằng Phi trong thân thể tự thành một vũ trụ, mà kia không có đánh thông bảy chỗ đấu mạch, ở Đằng Phi hôm nay như thế thực lực cường đại dưới, như cũ không có bất cứ động tĩnh gì.

Viên này cuối cùng tạo thành hắc động chết đi mất hằng tinh nơi, đột nhiên sinh ra từng đoàn từng đoàn khổng lồ vô cùng hỗn độn khí thể, mỗi một đoàn hỗn độn khí, cũng chân có một cái tinh hệ lớn như vậy, dần dần, đem cái chỗ kia hoàn toàn cho bao phủ ở.

Đằng Phi thấy vậy kinh hãi, trong lòng nghĩ đến: Đây chính là trong tuyệt vọng hy vọng sao? Trong truyền thuyết khai thiên tích địa lúc, tất cả vũ trụ tất cả đều là một đoàn hỗn độn khí, vạn vật cũng sống ở hỗn độn trong, mà lúc ban đầu xuất hiện cái kia chút ít, thì tất cả đều thành Tiên Thiên bảo vật.

Hôm nay một viên hằng tinh chết đi, nhưng sinh ra hỗn độn khí, sinh mệnh vòng đi vòng lại, vô thủy vô chung, cứ như vậy tuần hoàn vô cùng thay, vĩnh viễn không có cuối.

Đằng Phi có điều ngộ ra, giơ cánh tay lên, mạnh mẽ một quyền đánh ra, đánh hướng một viên không có có sinh mạng dấu vết đại tinh, một cỗ đáng sợ hỗn độn lực lượng, âm âm ra! Phan!

Viên này đại tinh phát ra kinh thiên động địa tiếng nổ mạnh, lại bị Đằng Phi một quyền này cho đánh phát, hóa thành vô số mảnh vụn, hướng vũ trụ bốn phương tám hướng kích Bắn tới.

Hô!

Đằng Phi thở dài một cái, hai mắt sáng ngời vô cùng, hắc rớt cục lĩnh ngộ đến hỗn độn quyền pháp tinh túy chỗ ở.

Đó chính là: vô thủy vô chung!

Đằng Phi cảm giác được, mình tựa hồ bước chân vào một toàn bộ cảnh giới mới, cảnh giới này để cho mắt của hắn giới, trực tiếp từ quá khứ cái loại này trạng thái tránh thoát đi ra ngoài, đứng ở cao hơn nơi!

Oanh!

Đằng Phi trong thân thể một chỗ không có đánh thông đầu mạch, giống như vỡ đê sông lớn, âm âm mở ra!

Không có thống khổ, có, chẳng qua là vô cùng vô tận lực lượng!

Đằng Phi ngửa mặt lên trời thét dài, đứng ở trời mênh mông

cô tịch trong vũ trụ, không tìm được vui mừng, thân thể của hần, rốt cục vượt qua Thiên Đạo, mở ra thứ năm mươi một con đầu mạch!

Các loại hoàn toàn mới đại vũ trụ pháp tắc, bị Đằng Phi trong nháy mắt lĩnh ngộ.

“Này...! Chính là lực lượng cảm giác sao?” Đằng Phi nhẹ giọng tự nói, nếu như giờ phút này nữa để cho hần cùng tăng lên gấp mười lần chiến lực Hắc Ảnh đánh một trận, Đằng Phi tự tin, có thể lật tay đang lúc đem trấn áp!

Đằng Phi dọc theo một cái Cổ lỗ lộ tuyến, cô dọc đi về phía trước, thân ảnh của hần, thoáng qua rồi biến mất, mỗi một bước cũng vượt qua mấy cái tinh hệ, dọc theo con đường này, đi thẳng nửa năm, Đằng Phi cuối cùng đã tới cái kia lấy linh thể tồn tại vũ trụ dị tộc chỗ ở cái kia tám tinh hệ.

Đây là một tám hết sức vắng vẻ ánh sao hệ, nó cơ hồ ở vào vũ trụ dọc theo, nếu như không phải là có Chiến Tranh Ma Ngẫu chỉ điểm, Đằng Phi mình là hoàn toàn tìm không được loại địa phương này.

Nơi này giống như là vũ trụ thể ngoại đào nguyên, vắng vẻ đến cơ hồ không cách nào tìm kiếm.

Đằng Phi vừa ra hiện ở chỗ này, liền gặp được chặn lại, hần không nhìn thấy đối phương, nhưng có thể cảm giác được đối phương tồn tại.

Đây là một cực kỳ cường đại linh thể, một thân thực lực, thể nhưng hoàn toàn không thua kém gì Đằng Phi.

“Ngươi là ai? Vì sao xông vào nhà của chúng ta công viên?” Một cổ cường đại thần niệm, hướng Đằng Phi gửi đi tới đây.

Đằng Phi có thể cảm giác được, đối phương cũng không có ác ý, nhưng là không có nhiều thiện ý, này một mảnh tinh hệ, cũng là đối phương nhà, mà Đằng Phi hiện tại, còn lại là xông đến đối phương cửa nhà.

“Ta không có ác ý, ta là tới cầu các ngươi Đại Tể Ti hỗ trợ.”

Đằng Phi đem của mình thần niệm phát đưa qua.

“Đại Tế Ti đã mất, nhanh lên rời đi sao, nơi này không hoan nghênh xa lạ chủng tộc.” Đối phương thần niệm không hề do dự gửi đi tới đây.

Đằng Phi hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó trong đầu ty Chiến Tranh Ma Ngẫu nói: “Đây là chuyện gì xảy ra? Bọn họ tựa hồ phòng bị rất nặng?”

Chiến Tranh Ma Ngẫu nói: “Để cho ta tới sao.”

Vừa nói, một đạo tử quang, từ Đằng Phi mi tâm bắn ra, Chiến Tranh Ma Ngẫu đứng ở Đằng Phi phía trước, phát ra một đạo cực kỳ Cổ lão thần niệm: “Lão bằng hữu, ngươi còn có ở đây không? Ta tới thăm ngươi .”

Chốc lát, từ trước mắt xa xôi ánh sao hệ trung, trong giây lát bộc phát ra một cỗ cường đại chí cực thần niệm, phóng lên cao: “Lão bằng hữu của ta, ngươi còn sống? Đây thật là một tin tức tốt!”

Song phương thần niệm, cũng không có bất kỳ che dấu, Đằng Phi cảm thụ được rất rõ ràng, không khỏi có chút giật mình nhìn thoáng qua Chiến Tranh Ma Ngẫu, thầm nghĩ trong lòng: xem ra người này trên người bí mật, so với mình nghĩ còn nhiều hơn.

“Chúng ta cũng còn sống, đây là một việc đáng giá vui vẻ chuyện tình, lão bằng hữu, chủ nhân của ta có khó khăn , đề van cầu ngươi hỗ trợ.” Chiến Tranh Ma Ngẫu đi thẳng vào vấn đề đem thần niệm phát đưa qua.

Đằng Phi trong lòng còn có chút lo lắng, ở đây được đối phương cường đại sau, nhất thời cảm giác mình tới có chút đường đột , đối phương có thể dễ dàng đáp ứng hỗ trợ sao?

“Lão bằng hữu của ta, ta nghĩ ngươi nên biết quy củ của ta, ta đã quyết định không hề nữa trợ giúp bất kỳ chủng tộc , trên thực tế, ta đã ngủ say một kỷ nguyên lâu như vậy, nếu như không là của ngươi đến, tin tưởng ta vẫn còn tiếp tục trong lúc ngủ say.” Đạo kia mạnh mẽ chí cực thần niệm không ngoài sở liệu cự tuyệt.

“Ta nghĩ chuyện này, ngươi nhất định sẽ rất cảm thấy hứng thú.” Chiến Tranh Ma Ngẫu cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, mà là hết sức bình tĩnh gửi đi thần niệm nói: “Đối phương là Sa Nhĩ Ma Tộc, cái kia chủng tộc lần nữa xuất hiện.”

“Sa Nhĩ Ma Tộc?” Đạo kia cường đại thần niệm trong nháy mắt xuất hiện kịch liệt ba động, một cỗ rõ ràng tức giận từ đó truyền ra: “Có thật không? Cái kia ghê tởm chủng tộc, lại vẫn không có ở này vô tận trong tinh hà diệt sạch rồi chứ?”

“Không có, dĩ nhiên không có, bọn họ chẳng những không có diệt sạch rụi, ngược lại còn trở nên rất cường đại, lão bằng hữu của ta, chẳng lẽ ngươi không muốn báo thù sao?” Chiến Tranh Ma Ngẫu lời của rất kích động, nhưng thần niệm nhưng hết sức bình thản, nhìn qua giống như là ở tự thuật một hết sức bình thường chuyện bình thường.

“Được rồi, lão bằng hữu, ta tin tưởng ngươi sẽ không lừa gạt ta, ta bị ngươi thuyết phục.

” đạo kia thần niệm gửi đi tới đây sau, Đằng Phi đã nhìn thấy ở đây tám xa xôi ánh sao hệ trung, chậm rãi dâng lên một trăm vạn trọng cao trong suốt thân thể, một ngày thường hình thù kỳ quái sinh vật, chậm rãi hướng bên này bay tới.

Nói là chậm rãi, nhưng trên thực tế, như thế xa khoảng cách xa, cũng là trong chớp mắt đã đến.

Sau đó, cái này không lồ vô cùng trong suốt sinh vật, bắt đầu một chút xiu thu nhỏ lại, nữa thu nhỏ lại, đến cuối cùng, biến thành cùng Đằng Phi không xê xích bao nhiêu.

Sau đó chính là một trận vạn vạo, dần dần, một người lão giả, ra hiện tại Đằng Phi trước mặt trước.

Để cho Đằng Phi cảm thấy giật mình chính là, bằng vào hần hôm nay cảnh giới, chẳng những hoàn toàn nhìn không ra đối phương sâu cạn, thậm chí nếu như không phải là thấy được đối phương biến hóa quá trình, hần căn bản là không nghĩ tới, người trước mặt loại lão giả, có là một kỳ dị vũ trụ chủng tộc! “Ha ha, loài người hài tử, ngươi mạnh khỏe.” Đối phương

cười híp mắt hướng về phía Đằng Phi đánh một cái bắt chuyện, bộ dáng kia, mười phần chính là một hiền lành đích nhân loại trưởng giả.

“Tiền bối người khỏe.” Đằng Phi tới làm lễ ra mắt.

Chiến Tranh Ma Ngẫu ở một bên nói: “Lão bằng hữu, các người chủng tộc tựa hồ cũng gặp phải vấn đề?”
Hóa thành loài người lão giả hình tượng Đại Tế Ti gật đầu, nói: “Không sai, gần đây một thời gian ngắn, có Phi Long tộc ở phụ cận thường lui tới, người cũng biết, bọn họ thích ăn nhất, chính là chúng ta loại này linh thể.

Cho nên chúng ta mới sẽ như thế đề phòng.”
“Phi Long tộc? Không nghĩ tới ở hiện ở thời đại này, còn có thể nghe được tên của bọn nó, thật là có chút ngoài ý muốn a.”
Chiến Tranh Ma Ngẫu thở dài nói.

Lúc này, Hắc Kiếm từ Đằng Phi mi tâm nhảy ra, có chút kích động nói: “Phi Long tộc? Ở nơi đâu? Ta nghĩ ta nhưng lấy trợ giúp các người!”
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 678: Phi Long!

>

Đằng Phi nhìn thoáng qua Hắc Kiếm, nhớ được lão Hắc ở Ma Tộc thời điểm từng nói qua, hắn từng cùng một con Phi Long cùng nhau lưu lạc vũ trụ rất nhiều năm, học được rất nhiều thứ.

Đại Tế Ti nhìn thoáng qua Hắc Kiếm, không nhịn được kinh hô: “Người là Tiên Thiên chi linh? Lại có thể thức tỉnh, thật là thần kỳ!”

Vừa nói, Đại Tế Ti thở dài nói: “Kia chỉ Phi Long cũng không có phát hiện sự hiện hữu của chúng ta, nhưng nó nhất định là cảm ứng được cái gì, gần đây một thời gian gần thường xuyên ở phụ cận tinh hệ sư tâm.”

Hắc Kiếm chút gật đầu nói: “Phi Long tộc đúng là thích nuốt ăn linh thể, càng là cường đại linh thể bọn họ càng thì thích, năm đó ta gặp phải kia chỉ, lúc ban đầu đã từng muốn ta nuốt trọn, ta cùng nó hung hăng đánh một trận, giữa chúng ta đánh ngang tay, nó mới bỏ đi ăn ý nghĩ của ta, các người linh thể nhất tộc tịnh không yếu, chẳng lẽ còn sợ Phi Long tộc tìm phiền phức của các người?”

Đại Tế Ti thở dài một tiếng, sau đó nói: “Kia chỉ Phi Long là một con biến dị Phi Long, thực lực rất mạnh, chúng ta linh thể nhất tộc mặc dù cũng không e ngại nó, nhưng nếu là khiến nó đem chúng ta ở ở chỗ tin tức truyền đi, vậy chúng ta sau này đem đối mặt vô cùng vô tận phiền toái.”

Hắc Kiếm hóa thành lão Hắc gật đầu, quả thật như thế, linh thể nhất tộc cũng không sợ một con Phi Long, nhưng bọn hắn nhưng sợ đem nơi này bộc lộ ra đi, này trời mệnh mông trong vũ trụ, lấy linh thể là thức ăn chủng tộc cũng không chỉ có Phi Long tộc, còn có một chút cường đại và tà ác chủng tộc, cũng thích nuốt ăn linh thể.

Một khi nơi này bộc lộ ra đi, như vậy linh thể nhất tộc chỉ còn lại có chạy trốn này một con đường có thể đi.

Mà chạy mất, vừa vặn là cái vũ trụ này trong đích tất cả chủng tộc, cũng không nguyện đổi mất một chuyện.

Đừng xem này vũ trụ mệnh mông vô cùng, nhưng các loại thần kỳ chủng tộc nhiều như hằng hà sa số, đếm không xuể, an cư trên đất hoàn hảo, một khi đi lên lưu lạc vũ trụ con đường này, như vậy rất khó bảo đảm không gặp được hơn địch nhân cường đại.

Vì vậy, có thể an cư trên đất, không có ai sẽ nguyện ý chạy trốn.

Trừ phi giống như Phi Long tộc loại này vốn cũng không có cố định sống ở, trời sanh tựu lưu lạc vũ trụ cường đại chủng tộc.

Hắc Kiếm suy nghĩ một chút sau đó nói: “Tốt như vậy , ta năm đó ở cùng kia chỉ Phi Long cùng nhau lưu lạc vũ trụ thời điểm từng học được một chút lần Thiên trận pháp, có thể đem cái chỗ này hoàn toàn phong bế, bất quá cứ như vậy, trừ phi trận pháp giải khai nếu không, các người này tám tinh hệ tất cả linh thể nhất tộc, đều muốn vĩnh viễn không cách nào nữa lúc này rời đi thôi.”

Đại tể tìm mâu quang thâm thúy, suy nghĩ một chút, sau đó gạt đầu: “Chúng ta linh thể nhất tộc vốn cũng không phải là gây chuyện thị phi chủng tộc, này tám tinh hệ rất lớn đầy đủ linh thể nhất tộc sinh tồn , người đã có biện pháp, như vậy sẽ đem tám tinh hệ vĩnh cửu tính phong ấn chặt tốt lắm.”

Lúc này, lúc ban đầu ngăn cản Đằng Phi cái kia linh thể nhất tộc thành viên bỗng nhiên phát ra một đạo cường đại thần niệm tới : “Đại Tế Ti, ngài không thể làm như vậy a, ngài nếu nghĩ theo chân bọn họ rời đi, như vậy phong ấn nơi này, ngài sau này muốn như thế nào mới có thể trở lại đây?”

Đại Tế Ti nhàn nhạt cười, nói: “Ta sau khi đi người chính là linh thể nhất tộc mới đích Đại Tế Ti.”

“Không, chúng ta không thể rời đi ngài, Đại Tế Ti!” Đồng thời có vài chục đạo thần đạo, theo xa xôi ánh sao hệ truyền tới,

muốn để cho bọn họ Đại Tế Ti thay đổi chú ý.

“Sa Nhĩ Ma Tộc là chúng ta linh thể nhất tộc địch nhân lớn nhất, giống như trước vì linh thể chúng tộc Sa Nhĩ Ma Tộc sát hại quá nhiều chúng ta linh thể nhất tộc thành viên cho nên chúng ta linh thể nhất tộc, cùng Sa Nhĩ Ma Tộc trong lúc, là không chết không thôi cừu địch quan hệ, ta lần này đã bước lên đường báo thù miệng các ngươi ở, cường thịnh trở lại ngày đích phong ấn cũng chỉ có buông lỏng một ngày, cường đại trở lại trận pháp, cũng có dừng lại vận hành cuộc sống, cho nên các ngươi muốn cố gắng tu luyện, đợi đến trận pháp dừng “Khởi hành tiêu S phòng văn tự” dừng lại “Khởi hành tiêu S phòng văn tự” vận hành ngày, hy vọng các ngươi hoàn toàn có năng lực tự vệ!”

Đại Tế Ti không hề nỡ cho bọn hắn cơ hội cự tuyệt, lấy vô cùng cường đại thần niệm, thông báo cả linh thể chúng tộc quyết định của hắn, sau đó, Đại Tế Ti liền mời Hắc Kiếm bày trận pháp, muốn đem này vũ trụ một góc cho phong ấn chặt.

Đằng Phi có thể rõ ràng từ xa xôi cái kia chút ít tinh hệ trong, cảm nhận được bi thương thần niệm, những thứ kia linh thể nhất tộc thành viên, cũng đã biết bọn họ Đại Tế Ti một khi rời đi, đã vĩnh viễn sẽ không trở về, bởi vì hắn mặt đúng đích, là vô cùng địch nhân cường đại, thậm chí có thể gặp mặt đối với tử vong.

“Không nên bi thương, không nên khổ sở, ta đã sống quá nhiều năm, được chứng kiến trong vũ trụ vô số chủng tộc hưng suy.” Đại Tế Ti thần niệm rất bình thản, giống như là ở trấn an khóc hài tử: “Hôm nay ta sắp bước lên đường báo thù, đây là chúng ta linh thể nhất tộc vẫn mong mỗi một ngày.”

Hắc Kiếm vận dụng đại lượng tài liệu, những tài liệu này cũng là Đại Tế Ti cung cấp, nơi này thậm chí có hỗn độn sơ khai lúc một chút Tiên Thiên chí bảo, bọn họ chất liệu gỗ, có chút thậm chí so sánh với Hắc Kiếm bản thân mạnh hơn, chẳng qua là không có thể tạo thành linh thức, càng không có thể thức tỉnh.

Hắc Kiếm nhìn thấy những tài liệu này, đều có chút chảy nước miếng, không nghĩ tới cái này không có thật thể chủng tộc, thể nhưng cũng sẽ có như thế số lượng bảo vật, bày trận không

dùng được những tài liệu kia, thì tất cả đều bị Hắc Kiếm không khách khí đích mưu làm trả thù lao, dùng để luyện hóa tự thân.

Đây chính là thức tỉnh rồi Tiên Thiên Linh Bảo cường đại chỗ ở, bọn họ có tìm, làm cho mình trở nên càng cường đại hơn.

Làm này tấm địa vực bị trận pháp hoàn toàn phong ấn chặt trong nháy mắt, Đằng Phi kinh ngạc phát hiện, lúc trước nhìn thấy vô số tinh vực, trong nháy mắt biến mất ở trước mắt, nơi này.

.

.

.

Hóa thành một mảnh bình thường vũ trụ Hư Không.

Không ánh sáng, cũng không có bất kỳ vật thể, có, chỉ là một tấm đưa tay không thấy được năm ngón, đồng thời ngay cả thần thức đều không thể xuyên qua đen nhánh.

“Này...! Là thủ đoạn gì?” Đằng Phi chưa từng có ra mắt Hắc Kiếm thì triển loại thủ đoạn này, lập tức cũng cảm thấy hết sức kinh ngạc.

“Hắc hắc, một điểm nhỏ thủ đoạn thôi.” Đen tà lơ đãng vừa nói, nhưng trong thanh âm lại có không cách nào che dấu đắc ý.

“Được rồi, ngươi lợi hại.” Đằng Phi lắc đầu, trong lòng tự nhủ: xem ra Chiến Tranh Ma Ngẫu là Tiên Thiên Linh Bảo, Hắc Kiếm giống như trước cũng là, chẳng qua là không biết Chí Tôn Đỉnh cùng Hắc Văn Kim Tinh tượng thần những thứ này, có phải hay không cũng là hỗn độn sơ khai lúc tạo thành? Bước lên đường về, Hắc Kiếm cùng chiến tranh mài thỉnh thoảng tiến vào đến Đằng Phi trong đầu, Đằng Phi thì cùng

hóa thành loài người lão giả linh thể nhất tộc Đại Tế Ti kết bạn mà đi.

Thiên Tế ty cho Đăng Phi giảng thuật rất nhiều trong vũ trụ đủ loại chuyện lý thú, cái này sống vô số kỷ nguyên, hơn nữa có vượt qua IQ cao lão giả, biết đến sự tình các loại nhiều đến làm cho người ta sợ hãi than, Đại Tế Ti bản thân giống như là một quyền sống vũ trụ phát triển sử.

Cùng hắn nói chuyện với nhau, Đăng Phi học được rất nhiều kiến thức, rốt cục hiểu tại sao Hắc Kiếm nói năm đó hắn cùng Phi Long ở chung một chỗ thời điểm, có học được rất nhiều việc.

Thiên Tế ty mặc dù là vũ trụ dị tộc, nhưng suy nghĩ của hắn phương thức cùng phong cách hành sự, lại cũng không để cho Đăng Phi cảm thấy không được tự nhiên, ngược lại, cái này vô cùng cơ trí lão giả, đối với người loại coi như là tương đối quen thuộc, dọc theo đường đi cùng Đăng Phi trao đổi vô cùng khoái trá.

Hai người được tới nửa đường, Đại Tế Ti bỗng nhiên dừng bước lại, nhìn về phương xa vũ trụ chỗ sâu, trầm giọng nói: “Ta cảm giác được có cường đại tồn tại, đang đang âm thầm nhìn trộm chúng ta.” Đăng Phi triển khai thần niệm, cũng là không thu hoạch được gì, không khỏi đối với Đại Tế Ti cường đại thần thức cảm thấy kinh ngạc.

“Chúng ta linh thể nhất tộc, cường đại nhất, chính là thần thức, chính là ở nơi này vô tận trong tinh hà, chúng ta linh thể nhất tộc thần thức cũng là có thể đứng hàng ở phía trước.” Giống như là nhìn ra Đăng Phi trong lòng “Khởi hành tiểu S phòng văn tự” nghi ngờ, Đại Tế Ti chủ động giải thích “Khởi hành tiểu S phòng văn tự” nói: “Nhưng nếu là nói đến chiến lược, chúng ta linh thể nhất tộc liền kém quá nhiều, các người Nhân Tộc khắp mọi mặt mặc dù cũng không phải là xuất chúng nhất, nhưng các người cũng là cái vũ trụ này cường đại nhất chủng tộc, bởi vì tổng hợp đến xem, Nhân Tộc sở có năng lực, cũng là nhất chia đều, hơn nữa, Nhân Tộc thân thể, tự thành vũ trụ,

cùng này vô tận trong tinh hà đại vũ trụ giống nhau, ẩn chứa vô tận bí mật.

Nhưng nếu Nhân Tộc có thể đem tự thân bảo tàng toàn bộ mở phát ra tới, này tương là một việc cực kỳ chuyện kinh khủng.” Đẳng Phi gật đầu, này cùng chính hần nhận tri là giống nhau, loài người quả thật có cả vũ trụ thần kỳ nhất thân thể, cho dù đến Đại Thiên Vương loại cảnh giới này, tương đối cả người trong thân thể tích chứa bảo tàng mà nói, cũng bất quá là muối bỏ biển.

Đại Tế Ti nói: “Cũng đang bởi vì nguyên nhân, trong vũ trụ tất cả chủng tộc, ở đạt tới cảnh giới nhất định sau, cơ hồ cũng sẽ chọn lấy loài người hình thái tồn tại, bởi vì chỉ có nắm giữ loài người thân thể tất cả bảo tàng, mới có thể cuối cùng tránh thoát đại vũ trụ pháp tắc nắm trong tay, trở thành cả vũ trụ người mạnh nhất.” Ông!

Đang lúc này, xa xôi vũ trụ chỗ sâu, đột nhiên truyền đến một trận kỳ dị vu vu thanh âm, hướng bên này chấn động tới.

Đại Tế Ti sắc mặt hơi đổi, sau đó nói: “Là Phi Long tộc!” Đẳng Phi tâm thần mỉm cười nói chắc, nói: “Là kia chỉ tìm các người Phi Long sao?”

Đại Tế Ti nghiêm túc gật đầu: “Hắn là chính là nó, nó giấu diếm thật tốt quá, một mực âm thầm quan sát chúng ta, may là chúng ta bày trận thời điểm, nó không có ở nơi đâu, nhưng đúng là vẫn còn khiến nó tìm được rồi ta.”

Đại Tế Ti vừa nói, thân thể bắt đầu phát sinh biến hóa, tựa như Đẳng Phi lúc trước nhìn qua như vậy, hóa thành một khổng lồ vô cùng, có vài viên tinh cầu lớn như vậy trong suốt vật thể, mặt ngó phát ra ba động vũ trụ chỗ sâu, truyền lại ra một đạo cường đại thần niệm: “Ta ở chỗ này, muốn cắn nuốt ta, người cứ tới đây sao!”

Càng là cường đại tồn tại, biểu đạt tâm tình phương thức cũng là càng đơn giản, không có chữ rửa, không có tức giận, có, chẳng qua là đơn giản nhất biểu đạt phóng ngựa tới đây, cùng ta đánh một trận!

“Thỏa mãn người!” Xa xôi vũ trụ chỗ sâu, truyền đến như vậy

một đạo thần niệm, sau đó, một cổ kinh khủng ba động, giống như thủy triều một loại, từ cái hướng kia mãnh liệt tới.

Vẻ này đáng sợ uy áp, để cho Đằng Phi thậm chí có loại muốn cảm giác hít thở không thông, Đằng Phi trong lòng kinh ngạc, hẳn thực lực hôm nay, đã không phải là bình thường Đại Thiên Vương, nhưng như cũ bị đối phương áp chế được khổ sở như vậy.

Xem ra này mật mờ vũ trụ, thật sự là cát dầu vô số cường giả.

Đại Tế Ti hình thể trở nên vô cùng khổng lồ, cùng hẳn so sánh với, Đằng Phi thân thể quả thực nhỏ bé có thể không đáng kể.

Àm!

Đại Tế Ti tỷ số xuất thủ trước, trào ra một đạo đủ để chấn vỡ hằng tinh mạnh thiên thần đạo, đạo này thần niệm hóa thành một đạo nước lũ, hướng vũ trụ chỗ sâu mãnh liệt tới.

Vũ trụ chỗ sâu cái kia chỉ Phi Long, trực tiếp bay ra, Đằng Phi thấy vậy tròn mắt hốc mồm, lúc trước mặc dù nghe nói Phi Long hình thể, nhưng tận mắt nhìn thấy cùng nghe bảo hoàn toàn là hai loại khái niệm.

Nhìn kia chỉ phi ra tới Phi Long, Đằng Phi chỉ còn lại có một cái ý niệm trong đầu: quá lớn!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 679: Trảm Long!

>

Ở nơi này tám mệnh môn bát ngát, vô biên vô hạn trong vũ trụ, một viên hành tinh, bất quá là trong biển rộng một giọt nước.

Dưới loại tình huống này trời mệnh môn bát ngát địa phương, lại sẽ cho người cảm giác được rất lớn, kia được là như thế nào một đầu cự thú?

Giống như một ngọn Thông Thiên cự đại Sơn Mạch, hướng bên này áp bách tới đây, dữ tợn đầu rồng, một ngụm có thể nuốt trọn một viên tinh cầu!

Mang cho người cái kia loại cảm giác bị áp bách, hoàn toàn hóa thành thực chất, làm cho lòng người rất sợ sợ.

Phi Long mở cái miệng rộng, hướng Đại Tế Ti hung hăng cắn xé tới đây.

.

.

Đại Tế Ti trào ra cái kia nói cường đại thần đạo, đánh vào Phi Long trên thân thể, bộc phát ra một đoàn vô cùng chói mắt quang mang, so sánh với hằng tinh phát ra quang mang phát sáng gấp mấy chục!

Song này cũng không có thể ngăn cản Phi Long, chỉ sợ để cho tốc độ của nó chậm lại một chút cũng không có có thể làm được.

Đại Tế Ti liên tiếp phát ra thần niệm công kích, nhưng đều không thể đối với Phi Long tạo thành thực chất tính thương

tồn.

Đằng Phi không khỏi ở trong lòng cảm khái: Phi Long tộc, thật sự là quá cường đại! Đại Tế Ti mặc dù khiêm nhường, nói linh thể nhất tộc chiến lực rất yếu, nhưng như vậy thần niệm công kích, một kích oanh chết một người Thiên Vương cảnh giới cường giả hoàn toàn không thành vấn đề, coi như là Đại Thiên Vương, cũng tuyệt không dám nhẹ anh kia mũi nhọn.

Nhưng này Phi Long nhưng căn bản tự liều mạng, y vào mạnh mẽ vô cùng thân thể, một đường gắng gượng qua, chỉ chịu một chút xiu vết thương nhẹ.

Thậm chí ngay cả hành động cũng không có thể thu đến ảnh hưởng!

“Lão Hắc, nói các ngươi xuất thủ!” Đằng Phi trong đầu cùng Hắc Kiếm cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu câu thông.

Sưu!

Một nói hắc sắc quang mang, từ Đằng Phi chỗ mi tâm bắn ra, Hắc Kiếm xuất hiện sau, trong phút chốc liền hóa thành chừng một viên tinh cầu lớn nhỏ, tạo thành một đạo hắc sắc cự lĩnh, để ngang này tám ở trời mệnh mông trong vũ trụ, kén đột nhiên cùng Phi Long hình thể so với như cũ rất nhỏ.

Nhưng đen trên thân kiếm bộc phát ra khí thế, nhưng hoàn toàn không so sánh với đối phương chỗ thua kém!

“Các ngươi Phi Long tộc Liệt ngươi là lão bằng hữu của ta, có thể hay không nhìn ở mặt mũi của ta thượng, bỏ qua cho vị này linh thể nhất tộc bằng hữu? Chúng ta cầu hắc đi cứu người.” Hắc Kiếm để ngang kia chỉ mở ra miệng khổng lồ muốn cắn nuốt Đại Tế Ti Phi Long trước mặt, truyền lại xuất thần đọc.

“Không được!” Này chỉ hình thể vô cùng khổng lồ Phi Long không có chút gì do dự, cường đại thần niệm truyền lại ra hai lạnh như băng chữ, thậm chí không hỏi một chút Liệt ngươi chuyện tình.

Hắc Kiếm đồng dạng là hoành hành vũ trụ vô số kỷ nguyên

cường giả, lại là hỗn độn sơ khai tạo thành Tiên Thiên Linh Bảo, tự nhiên có thuộc về mình kiêu ngạo, nghe vậy cười lạnh một tiếng: “Phi Long nhất tộc người khác sợ, ta lão Hắc cũng không sợ, tiểu tử, đừng tưởng rằng người đến cỡ nào cường đại, trên thực tế, người còn rất non!”

Vừa nói, Hắc Kiếm trực tiếp hóa thành một nói hắc sắc quang mang, hướng này chỉ Phi Long trực tiếp chém tới.

Vừa bắt đầu, này chỉ không lẽ Phi Long tựa hồ cũng không có đem Hắc Kiếm không coi vào đâu, chẳng qua là dụng thần độc gắt gao tập trung vào Đại Tế Ti, sợ Đại Tế Ti chạy thoát một loại.

Cho đến nó ý thức được Hắc Kiếm tấn công hướng vị trí của mình, mới đột nhiên đang lúc phát ra một tiếng không lẽ rống giận.

Kinh khủng sóng âm đem vô số viên không lẽ ánh sao cầu chân cách vốn là quỹ đạo, mấy viên cách gần đó đại tinh thậm chí trực tiếp bị rống toái.

Hắc Kiếm chém về phía Phi Long vị trí, là Phi Long bụng một mau nhìn qua cùng những địa phương khác chút nào không cái gì bất đồng lân phiên.

Mà chỉ có Phi Long nhất tộc, mới rõ ràng biết, vị trí kia, là bọn họ toàn thân cao thấp, yếu ớt nhất địa phương !

“Đi tìm chết!” Hắc Kiếm thật sự nổi giận, hắn mới vừa nhắc tới Liệt người, ở cả Phi Long nhất tộc có cực cao địa vị, đối phương nhưng giống như là không nghe thấy tên một loại, để cho Hắc Kiếm giận dữ, không hề nửa bận tâm cái gì, muốn một kiếm chém này chỉ Phi Long.

Phi Long hình thể mặc dù vô cùng không lẽ, nhưng động tác lại cũng không chậm chạp, ở ý thức được không lẽ nguy cơ sau, nó động tác vô cùng rất mạnh lui về phía sau đi, trong phút chốc liền thôi lui ra khỏi mấy vạn dặm xa.

Nhưng Hắc Kiếm là cái gì? Là Chủ giết Tiên Thiên Linh Bảo!

Như thế nào lại tùy ý Phi Long chạy trốn?
Phi Long tốc độ rất nhanh, nhưng Hắc Kiếm tốc độ nhanh hơn!

Nhanh đến ngay cả Đằng Phi cũng cảm thấy có chút kinh ngạc, đang ở nháy mắt mười mấy một phần vạn trong thời gian, Hắc Kiếm đã đâm xuyên qua Phi Long bụng mảnh không hề vô cùng lân phiến, trực tiếp không có vào đến Phi Long thân thể trong đi.

Này chỉ hình thể không hề thực lực mạnh vượt qua Phi Long trong giây lát phát ra một tiếng kinh thiên động địa tru lên, đầu thanh đem bên này lạnh như băng vũ trụ chấn động được một trận run rẩy, giống như muốn hồng mạt hủy diệt một loại.

Đồng thời, này đầu không hề Phi Long thân thể bắt đầu điên cuồng quay cuồng, không biết bao nhiêu viên tinh cầu gặp ương, khắp tinh hệ cũng bị này chỉ Phi Long phát ra tiếng gào thét sở bao phủ, vô số viên không hề ánh sao cầu hoặc là bị Phi Long phát ra thanh âm chấn cách quỹ đạo, hướng không biết phương xa bay đi, hoặc là chính là bị Phi Long thân thể trực tiếp đụng vào, hóa thành phần vụn.

Hắc Kiếm một kích bị mất mạng, căn bản không để cho này chỉ Phi Long vẫn giữ lại làm gì đường sống, xuyên thủng Phi Long tộc yếu ớt nhất bộ vị, hơn nữa ở bên trong điên cuồng cổ động phá hư.

“Liệt nguoi là bằng hữu của ta, đừng có giết ta, mới vừa hết thấy cũng chỉ là một hiểu lầm!” Này chỉ điên cuồng Phi Long rốt cục phát ra cầu xin tha thứ thần niệm.

Song, đây hết thấy đã chậm, biết rõ Phi Long nhất tộc tập tính Hắc Kiếm căn bản cũng không tin lời của đối phương, không chút lưu tình tiếp tục thu gặt lấy tính mạng đối phương, hơn nữa đại lượng hấp thu này chỉ Phi Long trong thân thể dư thừa sinh mệnh năng lượng.

Năm đó nguoi Hắc Kiếm gia gia cùng Liệt nguoi kích chiến mấy ngàn năm, vật nhỏ, ta nói rồi, loại người như nguoi còn non vô cùng!” Hắc Kiếm lạnh như băng thần niệm từ Phi Long

trong cơ thể truyền ra, đồng thời không ngừng phá hư này chỉ Phi Long thân thể.

Này chỉ Phi Long thân thể đã gọi Hắc Kiếm cho phá hư đến không được bộ dáng, bề ngoài nhìn qua hoàn hảo không tổn hao gì, nhưng bên trong nhưng đã hoàn toàn lạn rớt! Trận này không đối xứng chiến đấu, kéo dài không tới thời gian một ngày, hình thể khổng lồ vô cùng Phi Long rốt cục biến thành một cục thi thể lạnh băng, bốn phương tám hướng vũ trụ hư không, bị phá hư rồi tinh rồi mù, nhưng đối với cho mật mờ vũ trụ mà nói, nơi này cũng bất quá là một nho nhỏ góc, không có ai biết ở chỗ này, mạnh mẽ vô cùng Phi Long tộc thành viên thể nhưng sẽ ở gần gần một ngày thời gian dăm , đã bị người hoàn toàn giết chết.

Trên thực tế, chỉ bằng vào thực lực mà nói, Hắc Kiếm mặc dù không kém, nhưng muốn giết chết này chỉ Phi Long, nhưng cũng không dễ dàng.

Cho dù cộng thêm Đẳng Phi cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu, Chí Tôn Đỉnh cùng Hắc Văn Kim Tinh tượng thần đều xuất hiện, muốn giết chết một con trưởng thành Phi Long, không có mấy thập niên liên chiến, là căn bản không thể nào thành công.

Song ở hiểu rõ Phi Long nhất tộc nhược điểm lớn nhất sau, Hắc Kiếm chỉ dùng một kích, từa đả thương nặng Phi Long, sau đó lại dùng không tới thời gian một ngày, sẽ đem đầu đáng sợ vũ trụ cự thú hoàn toàn kết quả rụng.

Có thể nói, loại kết quả này, hoàn toàn ngoài Đại Tế Ti dự liệu, đồng thời, cái này cơ trí trưởng giả cũng phát hiện Hắc Kiếm nhất định nắm giữ Phi Long nhất tộc nhược điểm trí mạng, hẳn nghĩ còn muốn hỏi, nhưng cũng hiểu, loại chuyện này, như quả đôi phương không muốn nói, hẳn tùy tiện há mồm đi hỏi, sẽ khiến đôi phương là không mau.

Nhưng đây đối với linh thể nhất tộc hiện tại quả là quá trọng yếu, bởi vì chỉ cần hiểu rõ Phi Long nhất tộc nhược điểm, sau này linh thể nhất tộc không bao giờ ...!nữa cần lo lắng bị Phi Long tộc uy hiếp.

Hắc Kiếm cũng giống như trước có dài dòng sinh mệnh, tự nhiên rất rõ ràng Đại Tế Ti trong lòng đang suy nghĩ thật sao, nói thẳng: “Điều bí mật này, ta không thể nói cho người biết, nếu không, ở các người chủng tộc sống ở địa thời điểm, ta đã nói, căn bản không cần phải bày một ngọn lửa thiên đại trận ở nơi đâu.

Ta năm đó từng đã đáp ứng của ta vị kia Phi Long tộc bằng hữu Liệt người, tuyệt sẽ không đem điều bí mật này nói cho cho người thứ ba.

Hôm nay nếu không phải này đầu Phi Long chọc giận ta, ta sẽ không giết hắn.”

Đại Tế Ti bao nhiêu có chút bất đắc dĩ thở dài một tiếng, nhưng cũng hiểu Hắc Kiếm nói rất đúng lời nói thật, trong vũ trụ càng là Cổ lão chủng tộc, cũng là có càng tuân thủ Cổ lão quy củ, chuyện đã đáp ứng, sẽ không dễ dàng đổi ý miệng hơn nữa giống như là loại quan hệ này đến cả chủng tộc sinh tử bí mật, tự nhiên càng không khả năng dễ dàng nói ra.

Hắc Kiếm suy nghĩ đến Đẳng Phi, cho nên đối với Đại Tế Ti nói: “Phi Long nhất tộc số lượng hết sức thưa thớt, có thể một kỷ nguyên cũng sẽ không gặp phải một con, cho nên người cũng không cần quá mức lo lắng Phi Long quấy nhiễu, bọn họ sẽ không đối với các người chủng tộc tạo thành uy hiếp trí mạng.”

Vừa nói, Hắc Kiếm lại nói: “Thật ra thì bản thân ta là cảm thấy, một chủng tộc, chân chính nguy cơ, thường thường trước đến từ chính cái này chủng tộc nội bộ...!”

Đại Tế Ti thở dài một tiếng, nói: “Ta hiểu ý của người là, đem kia tâm tình vực phong ấn, thật ra thì cũng không phải là một ý kiến hay, nhưng trong vũ trụ không biết nguy hiểm quá nhiều, có thể bảo tồn nhất thời, tự nhiên bảo tồn nhất thời sao.

Những thứ kia khinh thường, hoặc là từng mạnh mẽ không ai bì nổi chủng tộc, đã hủy diệt quá nhiều.

Ta liền từng thấy tận mắt chứng nhận quá rất nhiều chủng tộc

từ hưng thịnh đến diệt vong.”

Hắc Kiếm nói: “Xem ra các ngươi linh thể nhất tộc, cũng đồng chút tình cảm sinh vật, đối với Tiên Thiên Linh Bảo mà nói, thì là không có phiền não như vậy, sinh tử bất quá là một loại hình thức.”

“Tử vong cũng không phải là chung kết.” Đại Tế Ti nhận lấy Hắc Kiếm lời của, cười cười nói: “Nhưng tuyệt đại đa số trí khôn sinh mệnh, ở có thể có dưới tình huống, cũng sẽ không nguyện ý đổi mất tử vong.”

Hắc Kiếm đánh cái ha ha: “Ta cũng vậy không muốn, kể từ khi sinh ra Ta, cái này thân thể - ý thức sau, ta cũng đã vượt ra khỏi Tiên Thiên Linh Bảo phạm vi, coi như là một loại mới đích trí khôn sinh mệnh sao.”

Đại Tế Ti thấy Hắc Kiếm cuối cùng lạnh nhạt chuyển hướng hẳn cảm thấy hứng thú nhất chủ đề, cũng liền không lại đề lên, làm làm một người sống thật lâu thật lâu, chứng kiến quá vô số chủng tộc hưng thịnh suy bại trí khôn sinh mệnh mà nói, mặc dù không muốn đổi mất tử vong, nhưng lại cũng không sợ hãi.

Về phần nói linh thể nhất tộc tương lai, Đại Tế Ti đang quyết định sau khi rời đi, cũng chưa có đi lo lắng quá nhiều.

Hắn tin tưởng, chỉ cần hắn rời đi, linh thể nhất tộc không có hắn áp chế, nhất định sẽ xuất hiện mới đích người mạnh nhất miệng có lẽ, thậm chí sẽ xuất hiện một siêu thoát đại vũ trụ pháp tắc nắm trong tay cường đại tồn tại.

Nếu là như vậy, cho dù Phi Long tộc phát hiện linh thể nhất tộc sống ở, cũng không sao.

Đằng Phi vậy bắt đã không có bất kỳ sinh mệnh dấu hiệu Phi Long thi thể vòng vo rất nhiều vòng, vật này mặc dù sinh mệnh năng lượng hoàn toàn bị Hắc Kiếm tên kia cho hút đi, nhưng này thi thể khổng lồ, tuyệt đối là nhất đẳng tuyệt hảo tài liệu, thậm chí có thể dùng nó luyện chế một vũ trụ tất yếu đi ra ngoài!

Kia duy nhất một nhược điểm, chỉ cần bố trí hạ một đạo trận pháp, có thể trở nên hoàn mỹ.

Nhưng hiện tại vấn đề là, khổng lồ như vậy đồ, muốn làm sao

bắt đi?

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 680: Vô Sĩ Dã Nhân!

>

Đằng Phi trên người bảo vật cũng ửng có rất lớn tồn trữ không gian, giống như Hắc Văn Kim Tinh tượng thần, chính là một viên khổng lồ Hắc Văn Kim Tinh tinh cầu luyện hóa mà thành, là một đầy đủ đại thể giới!

Chí Tôn Đỉnh giống như trước có khổng lồ nội bộ không gian, cũng đủ để dung nạp một cái thể giới.

Trừ lần đó ra, Hắc Kiếm, Không Gian Hồ Lô cũng có rất lớn không gian.

Nhưng vấn đề là, coi như là không gian lớn nhất Hắc Văn Kim Tinh tượng thần, cũng chứa không nổi đây chỉ có mấy cái khổng lồ hằng tinh lớn như vậy thể tích Phi Long.

Trừ phi tựa như Hắc Văn Kim Tinh tượng thần giống nhau, đem này chỉ Phi Long luyện hóa, sau đó phong ấn, khiến nó thể tích nhỏ đi.

Nếu không, Đằng Phi cũng không thể kéo như vậy một quái vật lớn ở trong vũ trụ ghé qua a.

“Một khi bị những người khác phát hiện, tất nhiên sẽ đến tranh đoạt, Phi Long thì thể trọn đời Bất Hủ, dùng để luyện khí là tuyệt hảo tài liệu.” Đại Tế Ti mặc dù là linh thể nhất tộc, không cần những thứ này thật thể bảo vật, nhưng như cũ thấy vậy có chút quen mắt.

Đang khi nói chuyện, Đại Tế Ti chân mày bỗng nhiên mím cười nói mặt nhăn, nhìn Đằng Phi cười khỏ nói: “Hư chuyện tình luôn là dễ dàng như vậy ứng nghiệm, ta cảm giác được có một cường đại tồn tại, đang theo chúng ta cái phương hướng

này tốc độ cao bay tới.”

Đại Tế Ti trong miệng tốc độ cao là nhiều mau? Đằng Phi sau một khắc sẽ biết.

Bởi vì hắn cũng đã cảm giác được, ở xa xôi vũ trụ chỗ sâu, một cỗ cường đại hơi thở, bài sơn đảo hải một loại hướng bọn họ cái phương hướng này áp bách tới đây, ở phía sau kia, này tám không gian vũ trụ cư nhiên bị ngạnh sanh sanh xuyên ra một cái hư vô lối đi!

Đó cũng không phải xé rách không gian, hoàn toàn là bởi vì tốc độ quá nhanh, vượt qua này tám hư không pháp tắc, tạo thành như vậy một cái tương tự hắc động lối đi.

Muốn quá thật lâu, này hư vô lối đi mới có thể bị đại vũ trụ pháp tắc cho khôi phục.

Đối phương là lấy loài người hình tượng, ra hiện tại Đằng Phi trước mắt.

Thân cao trượng hai, thân thể cực kỳ to lớn, trên người, bên hông vây bắt da thú, thô to trên cánh tay giống như bàn một mảnh dài hẹp Cầu Long, tóc tai bù xù.

Nhìn qua giống như là dã nhân, mỗi một sợi tóc phía trên cũng dày một loại thần kỳ đạo vận, sợi tóc vô số, đạo vận vô cùng! Một đôi mắt thật giống như chuông đồng lớn nhỏ.

Gắt gao ngó chừng này đầu Phi Long thi thể, phát ra một tiếng giống như tiếng sấm liên tục loại gầm thét: “là ai, giết ta nuôi con rắn, lăn ra đây cho ta!”

Đằng Phi cùng Đại Tế Ti hai mặt nhìn nhau, nguyên tưởng rằng tới một cướp bóc, lại không nghĩ rằng đối phương vừa mở miệng, lại sẽ nói ra nói như vậy.

Lúc nào dã nhân cũng trở nên vô sỉ như vậy rồi? Đằng Phi vẻ mặt im lặng nhìn cái này giống như là dã nhân người.

Trong lòng tự nhủ: còn nhỏ long? Cái này gọi là con rắn sao? Nó trên người một mảnh lân phiến cũng so sánh với người lớn

hơn nhiều lần có được hay không?

Càng làm cho Đằng Phi im lặng chính là, cái này tóc tai bù xù đã nhân, phát ra gầm lên giận dữ sau, lại trực tiếp nhào vào này đầu Phi Long trên người, gào khóc đứng lên: “Bảo bối của ta con rắn, đáng thương ta nuôi người nhiều năm như vậy, đem người nuôi đến lớn như vậy, các loại vũ trụ cực phẩm tài liệu dùng ở trên người của người đếm không hết.

Làm sao người sẽ chết đây? Nói cho ta biết, là ai.

.

.

Là cái tên hỗn đản đem người giết? Ta muốn báo thù cho người!”

Đằng Phi cùng Đại Tế Ti tụt đứng ở một bên, nhìn người này ở nơi đầu biểu diễn.

Đến cuối cùng Đằng Phi trực tiếp bị có chút tức giận, nhìn một đầu nhào vào Phi Long trên người gào khóc chết sống không chịu lên đã nhân nói: “Người nói vật này, là người nuôi?”

Đã nhân vẻ mặt thương tâm ngẩng đầu, nhìn Đằng Phi dùng sức gật đầu nói: “Không sai, người có từng nhìn thấy là ai giết nó? Ta muốn vì nó báo thù, dám giết ta nuôi con rắn, ta giết hẳn cả nhà!”

“Là ta giết.” Đằng Phi vẻ mặt bình tĩnh nhìn cái này đã nhân, sau đó cười nói: “Người tới giết ta sao?”

“Không! Không thể nào! Tuyệt sẽ không là người giết con rắn!” Đã nhân giống như là không có nghe ra Đằng Phi trong giọng nói khiêu khích, lớn tiếng nói: “Hung thủ cũng là chột dạ, bọn họ làm ác sau.

Sao dám ở lại hung án hiện trường? Đã sớm lòng bàn chân mặt du bỏ trốn mất dạng ! Người nhất định là đi ngang qua nơi đây, nhìn thấy của ta con rắn, sau đó lên chủ ý của nó!”

“.

.

.” Đẳng Phi nhìn cái này đã nhân, bị hấn khiến cho không biết nói cái gì cho phải.

Lúc này, đã nhân mở miệng lần nữa: “Sát hại của ta con rắn hung thủ, ta sớm muộn có đưa bầm thây vạn đoạn.

Mà ngươi cũng chỉ là nhất thời nổi lên tham niệm, ta liền không so đo ngươi phạm phải sai lầm, các ngươi đi thôi, ta muốn đem của ta con rắn, chôn cất ở vũ trụ loạn lưu trong, khiến nó được yên nghỉ, ô ô.

.

.”

Đến cuối cùng, người này lại còn cứng rắn nặn ra vài giọt nước mắt, thấy vậy Đẳng Phi là trợn mắt hốc mồm.

Này đã nhân nói xong, bay lên trời, trong nháy mắt ra hiện tại Phi Long trên đầu, kia đá lởm chởm Long Giác, thẳng đến vũ trụ Thương Khung trên, nhìn qua dữ tợn đáng sợ.

Đã nhân đứng ở Long Giác đỉnh cao nhất, đưa tay đã nắm Long Giác tiêm đoạn, hét lớn một tiếng: ” lên!”
Không lồ vô cùng Phi Long chậm rãi động, đã nhân thân thể cùng Phi Long so với, quả thực ngay cả đám viên bụi bậm cũng không tính là, cho nên nhìn qua, giống như là này chỉ Phi Long lại sống đến giờ một loại, ở vũ trụ trong hư không chậm rãi di động.

Đẳng Phi trợn to hai mắt, nhìn đứng ở Phi Long Long Giác trên ngọn đã nhân, trong lòng tự nhủ người này quả thực tập các loại vô sỉ to lớn thành a! Như vậy đã nghĩ từ mắt của hấn da dưới sinh sôi đem một đầu giá trị không cách nào lường được Phi Long thi thể cho cướp đi?
Nếu là Đẳng Phi tùy ý đã nhân cướp đi Phi Long, vậy hấn sau này cũng không cần ở lẫn lộn.

Lập tức chột lóc thân, vận hành Già Lâu La Tâm Kinh, thân thể biến mất tại nguyên chỗ, sau một khắc, chấn đã nhân trước

mặt trước, trầm giọng nói: “Bằng hữu như vậy có phải hay không có chút quá mức? Phi Long nhất tộc, là trong vũ trụ dị tộc, thọ nguyên thật dài, mà tính tình tàn bạo, thông minh vừa cực cao, không nói trước Phi Long có không có khả năng bị nuôi, cho dù có, cũng sẽ không là người.”

“Tiểu tử, người dám chất vấn ta?” Dĩ nhiên một tay nắm Long Giác, một tay từ phía sau lưng rút ra một cây không lồ Lang Nha bổng, chỉ hướng Đằng Phi, quát: “Ta nói đây là ta nuôi đúng là ta nuôi! Người lại dám hoài nghi ta? Mụ nội nó, người có phải hay không tìm đánh a?”

Đằng Phi cười lạnh một tiếng, cũng không nhiều lời, trong thân thể Thiên Đạo 50 Đẩu Mạch Đại Pháp tự động vận hành, toàn thân năm mươi một con đẩu mạch trung trung nháy mắt mệnh mệnh ra cường đại vô cùng lực lượng, một quyền đánh hướng đứng ở Long Giác trên nóc dĩ nhân.

Tràn đầy hỗn độn lực lượng một quyền, các loại trật tự cùng pháp tắc quang mang ở Đằng Phi trên cánh tay quần quanh.

Một quyền này ẩn chứa lực lượng, tương đối kinh người, có thể dễ dàng đánh phát một viên không lồ ánh sao cầu!

Long Giác thượng dĩ nhân nhất thời thật tình, quát: “Tiểu tử, người mặc dù đánh lên, nhưng ta cũng không sợ người!” Vừa nói, giơ lên thô to đích tay cánh tay, giống như trước trào ra tràn đầy hỗn độn lực lượng quả đấm.

Oanh!

Hai người quả đấm tương giao, vũ trụ trong hư không nhất thời bộc phát ra một đoàn so sánh với hằng tinh còn sáng vô số lần quang mang, kia cổ mãnh liệt hỗn độn lực lượng, nhất thời đem này tám vũ trụ thiên không cho xé rách được rồi ra bể tan tàn.

“Tiểu tử, rất có khí lực, đấu lại!” Dĩ nhiên giống như là nổi cơn điên, gầm lên, sau đó huy động quả đấm đánh về phía Đằng Phi.

Rầm rầm rầm!

Hai người cứng đối cứng, không tổn trảm canh gác cùng kỹ xảo, thuần túy là lực lượng rất đúng đụng.

Xung quanh mấy vạn dặm trong phạm vi vũ trụ hư không cũng đang run rẩy, mấy mươi vạn dặm ở ngoài đại tinh toàn bộ lệch khỏi quỹ đạo vốn là vận hành quỹ tích, về phần những thứ kia phiêu linh ở trong vũ trụ không biết bao nhiêu năm vẫn thạch, thì tại trong phút chốc hóa thành phần vụn.

Đằng Phi thân thể quá cường đại, đã nhân lúc trước hoàn toàn xem thường cái này ở trong mắt của hắn gây yếu không chịu nổi địch nhân loại, không nghĩ tới hắn thể nhưng có thể bộc phát ra không kém chút nào cùng hắn, thậm chí so với hắn lực lượng càng mạnh.

“Ha ha, sảng khoái, ta đây cho tới bây giờ sẽ không lấy chồng đánh nhau đánh tới như vậy thoải mái quá!” Đã nhân đánh tới cao hứng, lại lên tiếng cười như điên.

Đằng Phi mặt không chút thay đổi, đã nhân thực lực mặc dù rất mạnh, nhưng Đằng Phi cũng không có vận dụng toàn bộ thực lực, chớ nói chi là còn có Hắc Kiếm bọn họ những thứ này Tiên Thiên chí bảo.

Lúc trước gặp phải bóng đen mặc dù là Đằng Phi gặp phải nhất đối thủ cường đại, nhưng không có cùng trước mắt này đã nhân chiến đấu đứng lên như vậy nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly.

Hai cũng có Đại Thiên Vương cảnh giới vũ trụ cường giả, không cần đại vũ trụ pháp tắc, không cần các loại đại thuật, chỉ dùng đơn thuần lực lượng cứng đối cứng, cơ hội như thế, nhưng là không thấy nhiều.

Lấy hai người làm trung tâm, mười mấy vạn dặm vũ trụ trong hư không, cát bay đá chạy, vũ trụ gió lốc tàn sát bừa bãi, hoàn toàn là bị hai người này cường đại vô cùng lực lượng cho kéo.

Đại Tế Ti chiến đấu đến rất xa, hắn mặc dù là linh thể, nhưng song phương trong sức mạnh cũng hàm chứa đại lượng đại vũ trụ pháp tắc cùng các loại trật tự cùng Thiên Đạo, dính vào một chút tự sẽ phải chịu khổng lồ bị thương.

Dã nhân đánh tới cao hứng, cũng không nữa bận tâm cái gì Phi Long, đem toàn bộ thực lực triển khai, trong tay Lang Nha bỗng đại khai đại hợp, cái loại này thuần túy lực lượng, đã tạo thành một loại hoàn toàn thuộc về dã nhân đạo của mình! Đẳng Phi còn lại là lợi dụng cuộc chiến đấu này, bắt đầu kiểm nghiệm mình lúc trước trong khoảng thời gian này các loại hiểu được, nhất nhất xác minh, hai người từ vừa mới bắt đầu chiến đứng lên tựa không có bao nhiêu lửa khói khí, đánh tới cuối cùng, mà càng giống như là hai rất tốt bằng hữu ở lẫn tỷ thí một loại.

“Đừng đánh đừng đánh! Mụ nội nó, mệt chết ta, dừng lại, ta mời ăn thịt người!” Dã nhân trước la ngừng, bởi vì hắn phát hiện, thật sự của mình không phải là trước mắt cái này gây yếu loài người đối thủ, chính hắn mặc dù cũng có lá bài tẩy không có lấy đi ra ngoài, nhưng hắn cảm giác đối phương lá bài tẩy tựa hồ hơn nhiều một ít.

Đẳng Phi cũng không còn muốn cùng này dã nhân đánh chết đánh sinh, thấy hơi tiền nổi máu tham này rất bình thường, thủ đoạn của đối phương cùng phương pháp mặc dù vô sỉ, nhưng lại cũng không là như vậy thảo nhân chán ghét.

“Mời ta ăn Phi Long thịt sao?” Đẳng Phi dừng tay, hướng dã nhân giễu cợt nói một câu.

Dã nhân miệng liệt liệt, có chút ý không tốt nhưc đầu, nói: “Ta mời ăn trong vũ trụ nhất khó gặp chim quý hiếm, Ly Hoang Thú!”

Đẳng Phi cũng không có nghe nói qua Ly Hoang Thú, nhưng bên cạnh Đại Tế Ti cũng là lấy làm kinh hãi, nhìn về phía dã nhân ánh mắt cũng trở nên có chút sợ hãi.

Đẳng Phi chú ý tới Đại Tế Ti biến hóa, không nhận được hỏi: “Ly Hoang Thú rất đáng sợ?”

Đại Tế Ti gật đầu, nói: “Ly Hoang Thú trên người, có một loại hoang vu mất đi hơi thở, loại này hơi thở tầm thường Võ Giả lây dính thượng một chút, tựa sẽ trực tiếp mất đi, hóa thành hư vô, cho dù là Thiên Vương cảnh giới cường giả, nhìn thấy Ly

Hoang Thú bình thường phản ứng cũng là có rất trớn rất.”
“Khủng bố như vậy?” Đăng Phi có chút hoài nghi nhìn thoáng qua đối diện dã nhân, gặp cũng không biết từ cái gì không gian trong thùng, lấy ra một đầu cự thú, chừng hơn ngàn trượng dài, ngày thường xấu vô cùng, hình dáng cực kỳ quái dị, trên người có nhiều chỗ dài khắp Long Nhất loại lân giáp, có nhiều chỗ thì trường màu sắc không đồng nhất lông , trên cổ lại trường thất thái lông chim.

“Đây chính là Ly Hoang Thú?” Đăng Phi khòe miệng khẽ kéo ra, nhìn dã nhân hỏi: “Có thể ăn?”
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nãi nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 681: Vũ Trụ Chiến Trường!

>

Dã nhân toét ra miệng rộng cười một tiếng: “Dĩ nhiên có thể ăn, người bình thường muốn ăn ta Dã Cuồng Sinh đồ, đó là nằm mơ, ngươi là một cái hảo hán, có tư cách theo chia xẻ con mồi!”

Dã Cuồng Sinh vừa nói, bắt đầu vận chuyển đại vũ trụ pháp tắc, đem này đầu Ly Hoang Thú cho phong ấn thành một trượng lớn nhỏ, sau đó bắt đầu động thủ xóa Ly Hoang Thú trên người lân phiến cùng trên cổ thất thái vũ mao, nhìn tê đại đích thủ pháp, cũng không biết người này tai họa bao nhiêu trong vũ trụ các loại chim quý thú lạ.

Dã Cuồng Sinh động tác thật nhanh, miệng cũng không nhàn rồi: “Ly Hoang Thú vật này, thật ra thì vừa mới chết thời điểm là ăn ngon nhất, thịt chất ngon, quả thực có thể làm cho người đem đầu lưỡi cũng nuốt vào, chỉ tiếc sắp bắt đến vật này thời điểm, ta vừa lúc mới vừa ăn no, cho nên đã nó phong ấn đến của ta trữ vật trong không gian, hiện tại mùi vị mặc dù kém một chút, nhưng cũng là này trong vũ trụ khó gặp mỹ vị a!”
Đằng Phi rõ ràng nhìn thấy Dã Cuồng Sinh nói lời nói này thời điểm, khoe miệng nhỏ tới vài giọt chảy nước miếng, Đằng Phi trên mặt da thịt trù động mấy cái, thầm nghĩ trong lòng: người này, rõ ràng chính là một ăn hàng a!

Đại Tế Ti lúc này ở một bên hỏi: “Ly Hoang Thú cho dù chết, trong thân thể hoang vu mất đi hơi thở cũng sẽ không tiêu tán, ăn vật này, chẳng lẽ sẽ không sợ chết sao?”

Dã Cuồng Sinh ngẩng đầu nhìn thoáng qua Đại Tế Ti, quyết miệng, vẻ mặt khinh thường nói: “Ngươi này linh thể biết cái gì? Trong vũ trụ có thể đem Đại Thiên Vương độc chết kịch độc còn nhiều mà, nhưng thường thường càng là loại này

người mang kịch độc đồ, mùi vị cũng là càng là ngon, ta làm cho này trong vũ trụ cường đại nhất thức ăn ngon nhà, nếu là ngay cả đi trừ hoang vu mất đi hơi thở đích thủ đoạn cũng không có, còn làm cái gì thức ăn ngon nhà? Dứt khoát về nhà đảng hoàng cùng lão bà sanh con đi tốt lắm!”

Đại Tế Ti một phen hảo tâm, bị Dã Cuồng Sinh vẻ mặt khinh thường cho đánh trở lại, đồng thời cũng ở trong lòng kinh ngạc, không có nghĩ đến cái này nhìn như lỗ mãng người lại có thể ở trong nháy mắt nhìn thấu thân phận chân thật của mình, phần này nhãn lực, tất nhiên không phải là người nào cũng có thể có.

Đạt tới Đại Thiên Vương cảnh giới cường giả, một đạo thần niệm cũng có thể hóa thành một cụ chân thật thân thể.

Chỉ có ở thân thể bị đánh nát sau, mới có thể hóa thành điểm một cái quang mưa, biến thành tán lạc tại trong thiên địa thần niệm, nhưng ở thân thể hoàn hảo thời điểm, cho dù là cùng cảnh giới cường giả, cũng chưa chắc có thể nhìn thấu.

Dã Cuồng Sinh cũng không đi trông nom Đại Tế Ti trong lòng như thế nào kinh ngạc, tự lo ở nơi đâu đem này đầu Ly Hoang Thú mở ngực bẻ bụng, pháp tắc cô đọng ra nước tinh khiết đem này đầu Ly Hoang Thú rửa.

Nếu là làm người khác nhìn thấy lại có người cách dùng thì lực lượng cô đọng ra tinh khiết nhất Thủy đi rửa thức ăn.

Nhất định sẽ có loại nghĩ muốn điên cảm giác.

Bởi vì ...!này loại tinh khiết Thủy.

Là tu luyện thủy thuộc tính công pháp Võ Giả khát vọng nhất lấy được bảo vật, một giọt như vậy nước tinh khiết, đủ để cho một Đại Đế cảnh giới Võ Giả được chỗ ích không nhỏ, song không cảm quyền người nơi này, chỉ có thể lưu lạc vì thanh tẩy thức ăn đồ.

Đằng Phi đứng ở một bên, có chút hăng hái nhìn cái này thú vị

dã nhân.

Đến bọn họ loại cảnh giới này, đối phương là thiện ý hay là ác ý, thật ra thì rất dễ dàng là có thể phân biệt ra được.

Thực lực cường đại, đã để cho bọn họ không cần đi nguy trang, cũng không mảnh cho nguy trang mình.

Hỉ nô ai nhạc.

Cũng đã trở về đến nguyên thủy nhất giai đoạn kia.

Đăng Phi từ Dã Cuồng Sinh trên người, cảm nhận được, chính là loại: thật dễ dàng gặp phải một có thể hảo hảo đánh một đoàn đối thủ, ta thật cao hứng cảm giác.

Người này.

.

.

Có chút ý tứ.

Đăng Phi cười cười, sau đó nhìn Dã Cuồng Sinh bắt đầu vận chuyển đại vũ trụ pháp tắc.

Thanh trừ Ly Hoang Thú trong thân thể hoang vu mất đi hơi thở.

Lúc trước bước(đi) có thể nói ai cũng có thể làm được, nhưng hiện tại thì tiến vào mấu chốt giai đoạn, Ly Hoang Thú trong thân thể hoang vu mất đi hơi thở tương đối kinh khủng, cho dù Đăng Phi cũng không biết Ly Hoang Thú tính chất đặc biệt, nhưng làm Dã Cuồng Sinh sử dụng đại vũ trụ pháp tắc hóa giải những thứ kia hơi thở thời điểm, Đăng Phi cũng cảm nhận được cái loại này quỷ dị và lực lượng đáng sợ.

Thế gian này, cũng không phải là chỉ có lực lượng mới là cường đại nhất đồ.

Không gặp Hắc Kiếm cường đại như vậy Tiên Thiên Linh Bảo, bị dị vũ trụ nguyên tố bám vào ở trên người, giống như trước ngạnh sanh sanh đích cho hành hạ một kỷ nguyên sao? Giống nhau đạo lý, cho dù là Đại Thiên Vương cảnh giới cái thể đại năng, giống như trước cũng có thể có bị trong vũ trụ một loại không biết tên kịch độc cho độc chết! Mịt mờ vũ trụ, vô cùng thần kỳ, có quá nhiều làm cho không người nào có thể hiểu cùng bất khả tư nghị tồn tại.

Tựa như trước mắt này đầu Ly Hoang Thú, Đằng Phi trước kia tựa chưa từng nghe đã nói, nhìn qua cũng cũng không phải là đặc biệt cường đại, nhưng thân thể hắn trong đích hoang vu mất đi hơi thở, nhưng đủ để cho một Đại Thiên Vương rơi xuống!

Cuối cùng, Dã Cuồng Sinh đem Ly Hoang Thú thịt từng cục kéo xuống, vận chuyển đại vũ trụ pháp tắc trong đích vũ trụ tinh hỏa, bắt đầu quay những thứ này Ly Hoang Thú thịt, nướng trên thịt quang hoa lưu chuyển, các loại cường đại pháp tắc lực lượng bám vào ở phía trên, tất cả đều bị kinh nghiệm phong phú Dã Cuồng Sinh vững vàng phong ấn, một chút cũng không có lưu thất rụng.

Cuối cùng, những thứ này thịt tản mát ra mùi thơm, bay ra thật xa, trong vũ trụ xung quanh mấy mươi vạn dặm cũng có thể nghe thấy, nếu không phải Dã Cuồng Sinh tứ không kiêng sợ tản ra trên người cường đại hơi thở, thậm chí có thể sẽ đưa tới mạnh mẽ vũ trụ sinh vật tới đây theo chân bọn họ cướp đoạt Ly Hoang Thú thịt.

Cũng Cuồng Sinh không có gạt người, Ly Hoang Thú thịt đúng là mùi vị ngon, có thể nói nhất tuyệt, ngay cả cơ hồ cũng không dùng ăn thức ăn Đại Tế Ti, cũng nhịn không được nữa ném một khối, sau đó khen ngợi không dứt.

Đằng Phi lấy ra rượu ngon, rượu này đối với Dã Cuồng Sinh lực hấp dẫn giống như trước không lồ, ăn vào cao hứng, rượu đến lúc này, Dã Cuồng Sinh nói đến lai lịch của hắn.

“Ta là trong vũ trụ Man Nhân nhất tộc, tộc nhân của ta trời

sanh thần lực, từ sinh hạ tới tợu có có thể nứt vỡ núi lớn lực lượng, hậu thiên nếu như nữa chăm chỉ tu luyện lời của, hơn phân nửa đều sẽ có được tương đối thực lực không tệ.

Man Tộc cũng thuộc về Cổ lão vũ trụ chủng tộc, cùng Phi Long tộc hoặc là Long Tộc chờ những thứ này Cổ lão chủng tộc giống nhau, gây giống đời sau rất khó khăn.” Dã Cuồng Sinh nhìn Đăng Phi cười nói: “Nếu như Man Tộc có thể có Nhân Tộc một phần mười gây giống năng lực, như vậy Man Tộc đã sớm xưng bá vũ trụ .”

“Cuồng Sinh huynh thực lực hôm nay, ở cả Man Tộc, đại khái là cái gì tầng thứ?” Đăng Phi hỏi.

Dã Cuồng Sinh bao nhiêu có chút tự đắc cười nói: “Ta là Man Tộc trẻ tuổi một đời đệ nhất dũng sĩ!”

“Cái gì?” Đăng Phi bao nhiêu có chút ngoài ý muốn nhìn Dã Cuồng Sinh: “Chẳng qua là trẻ tuổi một đời?”

“Đúng vậy a, Man Tộc có một chút đại trưởng lão, cũng có mạnh mẽ chí cực thực lực, bọn họ hình thể khổng lồ, tựa như ta hiện tại, nếu như không phải là chính mình phong ấn chặt thân thể của ta, ta đã đại khái có một viên trung đẳng tinh cầu lớn như vậy .” Dã Cuồng Sinh có chút tự hào nói: “Có chút trong lúc ngủ say đại trưởng lão, hiển lộ ra bản thể, ở trong vũ trụ tựa giống như một viên khổng lồ ánh sao cầu, nếu như hấn ngủ say mấy vạn năm thậm chí mấy mươi vạn năm lời của, như vậy ở trên thân thể của hấn, thậm chí có phát triển ra một chút bất đồng trình độ văn minh! Những thứ kia văn minh.

Cũng sẽ làm những thứ kia đại trưởng lão thân thể là một viên bình thường ánh sao cầu.

Nếu như những thứ kia văn minh phát triển phương hướng không đúng, ảnh hưởng đến trong lúc ngủ say đại trưởng lão, đại các trưởng lão chỉ cần một ý niệm, thật ra thì chính là một mộng, là có thể đem những thứ kia văn minh hủy diệt đi!”

Đăng Phi không nhịn được hít vào một hơi, mới vừa còn đang cảm thán vũ trụ to lớn, vô kỳ bất hữu, hiện tại lại lại bị khiếp sợ đến.

Thân thể khổng lồ.

Tạo thành một viên đại tinh.

Sau đó có văn minh ở trên thân thể mình phát triển đầy đàn, nhất niệm có thể đem Kỳ Diệt chi.

.

.

Đối với những thứ kia văn minh mà nói, loại này tồn tại, không thể nghi ngờ chính là cao nhất Thần a!
“Thật ra thì những thứ này tất cả cũng không có gì, nếu như Man Tộc lão tộc trưởng ở lời của, như vậy hẳn một cái ý niệm trong đầu.

Thậm chí có thể ảnh hưởng cả vũ trụ thăng bằng!” Dã Cuồng Sinh trên mặt lộ ra tiếc nuối thần sắc, thở dài nói nói.

“Man Tộc lão tộc trưởng? Đây cũng là chuyện gì xảy ra?” Đại Tể Ti khẽ nhíu mày, như có điều suy nghĩ hỏi.

“Truyền thuyết chúng ta thân ở vũ trụ.

Vì thứ nguyên vũ trụ, cũng không phải là chân chính Chủ vũ trụ, thứ nguyên vũ trụ số lượng như mọt mọt Tinh Hà.

Không thể tính toán, nhưng Chủ vũ trụ nhưng chỉ có một.” Dã Cuồng Sinh có chút ngẩn người mê mẩn vừa nói: “Tương truyền Chủ vũ trụ chúa tể tất cả thứ nguyên vũ trụ, cuộc sống ở Chủ trong vũ trụ, phần lớn cũng là vĩnh không mục vũ trụ Đại Đế, bọn họ là chân chính Chúa Tể Giả.

Từng cái vũ trụ Đại Đế chương quản lấy số dĩ vạn ức thứ nguyên vũ trụ.

Mà có tư cách biết vũ trụ Đại Đế tồn tại cường giả, nhất định phải vượt xa Đại Thiên Vương, đạt tới cao hơn cảnh giới, mới có thể lắng nghe đến chương quản lấy chỗ ở mình thứ nguyên vũ trụ vũ trụ Đại Đế pháp chỉ.

Chúng ta Man Tộc lão tổ tông, thì đến được này loại cảnh giới, bước lên vũ trụ chiến trường, chỗ kia, là thật sát tràng, Đại Thiên Vương tiến vào, có thể sẽ bị người nhà trực tiếp chết ngay lập tức!”

“Vũ trụ chiến trường?” Đằng Phi cau mày không giải thích được.

“Không sai, chỉ có lắng nghe đến vũ trụ Đại Đế pháp chỉ, phải không đủ, muốn đi vào Chủ vũ trụ, ở tương lai xa xôi trường thành là vũ trụ Đại Đế, như vậy, nhất định phải muốn trước bước vào vũ trụ chiến trường, hơn nữa ở bên trong thành công thắng được.” Dã Cuồng Sinh vẽ mặt hưng phấn nói: “Ở trong đó, tất cả đều là đến từ các thứ nguyên vũ trụ người mạnh nhất, nghe nói mấy ngàn thứ nguyên vũ trụ, có tạo thành một khối vũ trụ chiến trường, mà loại vũ trụ chiến trường, được gọi là trận chiến đầu tiên phân biệt, phía sau còn có thứ Đế nhị thể chiến phân biệt cuộc chiến thứ ba phân biệt, mãi cho đến thứ chín chiến khu! Tựa như võ đài giống nhau, muốn đi vào Chủ vũ trụ, trừ đọ trên đôi thủ thì thể đi tới, không có bất kỳ đường tắt!”

“Những thứ này, là các ngươi Man Tộc lão tộc trưởng nói?” Đằng Phi nhìn Dã Cuồng Sinh hỏi.

Dã Cuồng Sinh gật đầu: “Lão tộc trưởng ở lắng nghe đến vũ trụ Đại Đế pháp chỉ sau, sẽ đem sự kiện truyền xuống, sau đó, chính hắn bước lên vũ trụ chiến trường, hôm nay, đã mấy kỷ nguyên đã qua, cũng không biết lão nhân gia ông ta hiện tại như thế nào.”

Dã Cuồng Sinh nói chuyện đồng thời, hai đầu lông mày lại có lái đi không được về lo lắng, vũ trụ chiến trường vô người yếu, một chiến trong vùng ít nhất đều có ngàn cái đến từ các thứ nguyên vũ trụ người mạnh nhất, mỗi người cũng hùng tâm vạn trượng, mỗi người cũng có cho là mình mới là mạnh nhất cái kia, nhưng cuối cùng kết quả, nhưng không người dám dự liệu.

“Kia đồng trên chiến trường, chỉ có Sinh Tử hai loại kết quả sao?” Đại Tế Ti ở một bên đột nhiên xen mồm hỏi.

Dã Cuồng Sinh lắc đầu: “Cũng không phải là, lão tộc trưởng ở mới vừa bước lên vũ trụ chiến trường không bao lâu, từng truyền về quá một chút tin tức, cũng là một lần duy nhất.

Tin tức đã nói, có chút cường giả bước lên kia tầm không lồ vô cùng chiến khu sau, phát hiện thực lực của mình so sánh với người khác sai rất nhiều, có chút sẽ buông tha tiến vào Chủ vũ trụ cơ hội, nhưng bởi vì vì thực lực của bọn họ quá mạnh mẽ, đủ để ảnh hưởng đến một thứ nguyên vũ trụ thăng bằng, cho nên, bọn họ cũng không có biện pháp trở về mình vốn là vũ trụ, chỉ có thể ở lại chiến khu, cửu nhi cửu chi, mỗi cái vũ trụ chiến trường chiến khu thượng, cũng sẽ có rất nhiều thành trì, những thứ kia không về được cường giả, cũng sẽ cuộc sống ở nơi đó.

.

.

Ngày hôm qua không có hơn, xin lỗi, bởi vì tham gia khởi điểm họp hằng năm, một ngày cũng ở trên đường, chuyến bay các loại tối nay, đến Hàng Châu đã là Rạng sáng hai giờ, mơ hồ, ngủ, đói, luy.

.

.

Các loại bi thức dục.

Sau đó đến tử điểm liều mạng đuổi ra chương một, hôm nay là tháng này ngày cuối cùng, phải cất xong đuôi!
Cuối cùng, cầu một tờ phiếu đề cử sao.

Mọi người khích lệ hạ các loại bi thức dục tiểu đao
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 682: Kết Giới Bể Tan Tàn!

>

Vũ trụ chiến trường tàn khốc vô cùng, nhưng giống như trước có một đường sinh cơ, những thứ kia ở vũ trụ chiến trường chiến bại nhưng may mắn sống sót, cùng tiến vào vũ trụ chiến trường sau mất đi lòng cầu tiến các cường giả sống sót sau, tự cuộc sống ở vũ trụ chiến trường chiến khu trung, dần dần, chiến khu trung bắt đầu xuất hiện từng ngọn thành trì.

Bọn họ những người này đời sau, thực lực bình thường có phi thường cường đại, cũng có cái loại này muốn thay bậc cha chú tiếp tục chinh chiến vũ trụ chiến trường, sau đó tiến vào Chủ vũ trụ.

Về phần có hay không có thành công người, Man Tộc lão tộc trưởng truyền về trong tin tức cũng không có nói tới.

Căn cứ Dã Cuồng Sinh suy đoán, Man Tộc lão tộc trưởng, cũng rất có thể ở lại vũ trụ trên chiến trường, bởi vì từ lão tộc trưởng truyền lại trở lại trong tin tức, bao nhiêu có thể cảm giác được một chút lão tộc trưởng ngay lúc đó tâm tình.

Man Tộc vốn bên trong thân thể tự chảy xuôi theo háo chiến máu, hơn nữa cũng không có sợ hãi chiến đấu, nhưng Man Tộc người cũng không ngốc, bọn họ không phải là nhiệt huyết thiếu niên, tính tình đi lên liều mạng.

Từ Dã Cuồng Sinh trên người là có thể nhìn ra Man Tộc một chút tập tính, bọn họ giống như trước có không thua cho thông minh của loài người thông minh.

Dã Cuồng Sinh muốn chung quanh lịch lãm, nói lên muốn cùng Đằng Phi kết bạn đồng hành, Đằng Phi đối với Vĩnh Hằng Chi Địa cùng Ma Tộc trước mắt gặp phải khó khăn thân nhiên cho biết, Dã Cuồng Sinh nhưng cũng không thêm để ý, đối với hắn mà nói, cho dù một ngày kia có mất đi tiến tới tâm tư, đó cũng là ở vũ trụ chiến trường chiến khu trung, tuyệt sẽ không là ở này tám thứ nguyên vũ trụ trong.

Đằng Phi cùng Dã Cuồng Sinh cùng Đại Tế Ti cùng nhau, lần nữa lên đường, cô tịch trong vũ trụ, bởi vì có bằng hữu làm bạn, trở nên tươi sống.

“Người không nên nữa báo ảo tưởng, hắn sẽ không trở về.”
“Nói nhảm, hắn nhất định sẽ trở lại!”

“Ha hả, làm nhiều năm như vậy Ma Hoàng, vẫn là như vậy tiểu hài tử tính tình, Thanh Y, người hay là biết điều một chút giao ra trong tay người quyền lợi sao, đem ngọc tử của Ma Thần giao cho ta, ta bảo đảm, nhất định sẽ dẫn dắt cả Ma Tộc đi về phía huy hoàng con đường, ta sẽ nhường cả Ma Tộc xưng bá vũ trụ!”

“Phụ thân, ta biết ngài chờ lo lắng, nhưng xin ngài tin tưởng nữ nhi, cũng tin tưởng Đằng Phi nhất định sẽ trở lại, giải quyết ngài trên người vấn đề.

.

”

“Người nào dùng hắn giải quyết!” Ma Hoàng đột nhiên táo bạo rống giận đứng lên: “Hắn coi là cái thứ gì? Có tư cách gì nhúng tay chúng ta Ma Tộc nội bộ vấn đề?”

Thanh Y bất đắc dĩ nhìn trước mặt phụ thân, trong lòng nàng rõ ràng, hôm nay đứng ở trước mặt nàng mặc dù là Ma Hoàng thân thể, nhưng tuyệt sẽ không là Ma Hoàng linh hồn, chẳng qua là rõ ràng thuộc về rõ ràng nhưng này loại huyết mạch tương liên thân tình, lại làm cho Thanh Y căn bản làm không được không nhìn trước mặt phụ thân.

Đây đã là tháng này lần thứ chín !

Bóng đen thức tỉnh thời gian, so sánh với mọi người theo dự

liệu cũng muốn sớm rất nhiều, này đã nói lên bóng đen cũng không có ở Chiến Tranh Ma Ngẫu Thiên Đạo Ngũ Thập Trăm trung được quá nặng đả kích, ngay lúc đó phản ứng, ở bây giờ nhìn lại, nhiều hơn hẳn là một loại tự vệ đích thủ đoạn.

Bởi vì bóng đen đúng là không phải là Chiến Tranh Ma Ngẫu cộng thêm Hắc Kiếm cộng thêm Đằng Phi này cường đại tổ hợp đối thủ, chỉ có tạm thời bày ra kẻ địch lấy yếu, sau đó chờ vọt bay đi sau này nữa tìm tìm cơ hội đạt tới mình muốn mục đích.

Bóng đen đích xác là bị thương, nếu không, hẳn có xé bỏ khế ước, trước đem Ma Hoàng linh hồn xóa đi, sau đó lại giết Thanh Y, từ trong tay nàng cướp đi ngọc tử của Ma Thần.

Nhưng hiện tại bóng đen đem loại này tâm tư vững vàng phong ấn tại linh hồn chỗ sâu nhất, sợ bị Ma Hoàng nhận thấy được.

“Ta hy vọng ngươi có thể mình từ ta thân thể của phụ thân trung rời đi, nếu không, chờ Đằng Phi trở về ngươi sẽ không có bất kỳ kết quả tốt.”

“Đằng Phi vốn chính là ở lừa ngươi!” Bị chiếm cứ thân thể Ma Hoàng vẻ mặt oán độc nói: “Nếu là hẳn dám nữa ra hiện tại trước mặt của ta, ta nhất định sẽ đưa bầm thây vạn đoạn!”

Thanh Y lãnh nhìn trước mắt Ma Hoàng trong lòng nàng rất rõ ràng, người này tuyệt không phải là của nàng phụ thân, vẻ đau thương, từ nàng con ngươi chỗ sâu hiện lên, sâu trong nội tâm lại càng hy vọng Đằng Phi có thể sớm một chút ra hiện ở trước mặt của mình.

Lúc này, dưới chân cả vùng đất, trong lúc bất chợt bắt đầu khẽ run lên, có cường đại thần thức Thanh Y lúc trước nhưng không có cảm nhận được bất kỳ không ổn dấu hiệu, lúc này chính là sững sốt.

Đối diện Ma Hoàng cũng là hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó, hẳn phảng phát hiểu sinh sao, đột nhiên lên tiếng cười như điên: “Ha ha ha ha, phong ấn trừ ma giới kết giới bẻ nát! Năm đó đám kia Đại Ma cửa.

.

.

Nga không, phải nói là của ta những thứ kia vĩ đại đời trước các tộc nhân, sắp phủ xuống Ma Tộc, ở đem nơi này bình định sau, chính là Vĩnh Hằng Chi Địa! Đằng Phi, người không phải là lo lắng người nhà của người gặp được nguy hiểm sao? Người yên tâm đi, ta nhất định sẽ thay người hảo hảo chiêu cố bọn họ!”

Nói chiêu cố kia hai chữ thời điểm, Ma Hoàng trên mặt dữ tợn cùng oán độc nồng nặc đến hóa không ra.

“Không thể nào!” Thanh Y thân hình chợt biến mất tại nguyên chỗ, sau một khắc, nàng ra hiện ở trên không trung.

Cùng nàng giống nhau, có vô số Ma Tộc các cường giả rồi rít bay lên trời cao, vẻ mặt kinh ngạc cùng mờ mịt nhìn trên trời cao, tầng kia vây khốn Ma giới vô số năm chắc chắn kết giới, thật”.

.

.

Biến mất!

“Tại sao có thể như vậy? Kết giới không có!”

“Đây là vui chuyện mới đúng, nhưng là tại sao trong lòng của ta, nhưng không có nửa điểm vui vẻ?”

“Ta cũng vậy, ta cảm giác có một cổ khổng lồ nguy hiểm, phảng phất tự ở bên người!”

“Chẳng lẽ là năm đó phong ấn chúng ta Ma giới cái kia chút ít Đại Ma.

.

.

Bọn họ trở lại?”

Vô số Ma Tộc cường giả đều ở nói lý ra nghị luận rồi rít, bọn họ sắc mặt phức tạp nhìn đỉnh đầu bầu trời.

Mà lúc này, dưới chân cả vùng đất run rẩy dữ dội phát rõ ràng.

Thực lực cường đại Võ Giả cũng có thể nửa Đoạn đi ra ngoài, này chấn động, cũng không phải là đến từ Ma giới bản thân, mà là đến từ ngoại giới áp lực cường đại! Tựa giống với một người thủy tinh cầu, lẳng lẳng đặt ở trên bàn không có ai phanh, chính nó chắc là không biết động, nhưng lúc này nếu có người hung hăng vỗ một cái cái bàn, thủy tinh cầu sẽ run rẩy, thậm chí có cao cao bắn ra.

Đây chính là đến từ ngoại giới áp lực tạo thành ảnh hưởng.

“Không tốt!” Thanh Y cúi đầu kinh hô một tiếng, nhưng ngay sau đó, một trong đôi mắt hiện lên đề nghị quang mang, há mồm nói: “Ta Ma giới Ma Tộc các con dân, các người hẳn là cũng cảm nhận được, chúng ta Ma giới, chính diện gặp không hề nguy cơ, có địch nhân cường đại, muốn đến tập kích Ma giới, thật sự của bọn hắn rất mạnh, có lẽ, chúng ta đều muốn không nhìn thấy ngày mai Thái Dương.

Nhưng ta nghĩ nói rất đúng, chỉ có chết trận Ma, không có bị hù chết Ma! Các người nguyện ý theo cùng nhau, cùng chung ngăn chặn những thứ kia địch nhân cường đại sao?”

Không hề Ma giới thượng, đêm không hết Ma Tộc cường giả, tất cả đều nghe thấy bọn họ nữ vương bệ hạ tuyên ngôn, Ma Tộc bản thân chính là nhiệt huyết hảo chiến chủng tộc, hơn nữa những năm này Thanh Y đã thắng được Ma giới trung tuyệt đại đa số con dân ủng hộ và kính yêu, lời của nàng, để cho cơ hồ sở hữu Ma Tộc các chiến sĩ, cũng nhiệt huyết sôi trào lên.

Tiếng rống giận dữ, ở Ma giới cả vùng đất mỗi một chỗ vang lên: “Chỉ có chết trận Ma không có bị hù chết Ma!”

“Chỉ có chết trận Ma, không có bị hù chết Ma!”

Đến từ cả Ma giới tiếng rống giận dữ hội tụ đến cùng nhau, tạo thành một đạo đáng sợ nước lũ, tiếng gầm áp đảo thiên, kia

ảnh hưởng nguyên giới cường đại áp lực chợt hơi bị chợt nhẹ! Ma giới cũng không phải là cái loại này sinh tồn ở Ma Tộc đại các trưởng lão trên thân thể những cái này vẫn minh chứng tộc, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu là có thể bị lau đi.

Ma Tộc là thật cường đại chủng tộc, có vô số thực lực mạnh vượt qua chiến sĩ, lại càng từ không thiếu huyệt nhiệt huyết Ma! “Ngắn ngủi hai mươi năm, có thể làm được loại trình độ này, Thanh Y người rất tốt.” Một người bình tĩnh thanh âm, trong lúc bất chợt áp quá sở hữu tiếng gầm, truyền vào mỗi người trong tai.

Khiến cho nhiệt huyết sôi trào Ma Tộc các chiến sĩ, khí thế nhất thời hơi chậm lại.

Một đám thân ảnh, từ xa xối vũ trụ hư không, nhìn như chậm chạp, nhưng thực tế nhanh đến không cách nào hình dung, đi tới Thanh Y đám người trước mặt trước.

Có một đạo thân ảnh đi tuốt ở đằng trước, nhìn qua giống như là ở dẫn đường giống nhau, mới vừa lời của, cũng chính là người này theo như lời.

Thanh Y ánh mắt, rơi vào này đạo thân ảnh thượng, trong mắt hiện lên vẻ vẻ phức tạp, nàng hít sâu một hơi sau đó thản nhiên nói: “Đã lâu không gặp.”

Đối diện cái này thoát nhìn trẻ tuổi anh tuấn nam tử trên mặt lộ ra vẻ nụ cười thản nhiên há mồm nói: “Không gọi ta một tiếng Thái Thượng Trưởng Lão sao?”

Tới người này, chính là Ma Tộc Thái Thượng Trưởng Lão, ở phía sau hắn, còn đi theo một nhóm người nhìn qua cũng rất trẻ tuổi anh tuấn, kia một người trong chính là cùng Thái Thượng Trưởng Lão cùng nhau biến mất hai mươi năm Na Phách.

Na Phách không chớp mắt ngó chừng Thanh Y, mê say nhìn xem ra điên đảo chúng sanh tuyệt mỹ khuôn mặt, trong mắt tràn đầy không che dấu chút nào nóng bỏng tia sáng.

“Thái Thượng Trưởng Lão?” Thanh Y lạnh lùng lắc đầu, nhìn đối diện: “Ma Tộc Thái Thượng Trưởng Lão đã chết.”

“Ha ha.” Đối diện này đạo thân ảnh lơ đãng cười cười, nhưng ngay sau đó nhìn về phía Thanh Y phía sau, có chút bất mãn nói: “Chẳng qua là này một chút chuyện, ngươi nhưng làm nhiều năm như vậy cũng không có thể thành công, thật là ngu xuẩn!”

Ma Hoàng từ Thanh Y phía sau chậm rãi đi ra, nhìn về phía Thái Thượng Trưởng Lão ánh mắt mang theo vài phần khinh thường, thản nhiên nói: “Ngươi bắt quá là vãn bối, lại dám như vậy nói chuyện với ta? Chẳng lẽ trong tộc các tiền bối, chính là như vậy dạy các ngươi?”

Thanh Y nhìn bọn này trên người tản ra ma khí chính là đồng tộc, nhưng trong lòng vô hạn bi thương, này đã không còn là Ma Tộc tộc nhân, bọn họ đều là bị Sa Nhĩ Ma Tộc đoạt đi thân thể Ma Tộc, cho nên, trước mắt đám người kia, chẳng qua là khoác Ma Tộc áo ngoài Sa Nhĩ Ma Tộc.

Thái Thượng Trưởng Lão cười lạnh mấy tiếng, cũng không có nữa cùng Ma Hoàng phát sinh cái gì xung đột.

Hai người không đối phó, nhiều hơn nguyên từ cho song phương riêng của mình kia thuộc về Ma Tộc linh hồn.

“Các ngươi cũng là một đám người phản bội, cam nguyện cùng Sa Nhĩ Ma Tộc thông đồng làm bại.” Thanh Y gầm lên.

“Tiểu cô nương, thực lực của ngươi thật không sai, không bằng ngươi cũng gia nhập chúng ta Sa Nhĩ Ma Tộc sao, đến lúc đó, đem ngươi trở thành trọn đời Bất Hủ Thần, ở nơi này tám trọng vũ trụ, nữa không có gì là đối thủ của ngươi.” Người của đối phương bày trung, truyền tới một cô gái thanh âm, nhưng nhưng không nhìn thấy hình thể, thanh âm kia trung, tràn đầy đối với Thanh Y thân thể khát vọng.

“Ngươi nằm mơ!” Thanh Y thanh âm tràn đầy tức giận.

“Nằm mơ? Tiểu cô nương, ngươi nhìn nhìn bên cạnh của ngươi, ngươi cho rằng, bằng một mình ngươi, là có thể ngăn cản chúng ta như thế đông đảo cường giả sao?” Nàng kia

thanh âm rất bình tĩnh, cũng không tức giận.

Thanh Y lạnh lùng nhìn thoáng qua đối phương đám người kia, sau đó nói: “Chỉ có chết trận Ma, không có bị hù chết Ma, muốn đoạt thân thể của ta, có thể, tới chiến!”

Thanh Y vừa nói, chỗ mi tâm trong lúc bất chợt bắn ra một khối lòng bài tay lớn nhỏ đều, ngăm đen vô cùng, tản ra một cỗ kinh người hơi thở, hướng đối diện Thái Thượng Trưởng Lão liền gọi cho.

“Ngọc tử của Ma Thần!” Thái Thượng Trưởng Lão trong miệng kinh hô một tiếng, một đôi mắt bắn ra nóng bỏng quang mang, trong thân thể kia thuộc về Ma Tộc linh hồn cùng trí nhớ nói cho hắn biết, vật này, là cả Ma Tộc cao nhất bảo vật, chỉ cần có thể nhận được nó, như vậy, có thể khống chế cả Ma Tộc!

Thái Thượng Trưởng Lão giơ lên hai tay, đánh ra một đạo tràn đầy pháp tắc lực lượng công kích, oanh hướng áp bách tới được ngọc tử của Ma Thần.

Ầm!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 683: Cái Chết Của Thanh Ma!

>

Một tiếng Lôi Đình nổ.

Thái Thượng Trưởng Lão kinh hô một tiếng, thân hình về phía sau vội vàng thối lui, tốc độ nhanh đến bất khả tư nghị, nhưng này đồng chỉ có lòng bài tay lớn nhỏ ngọc tử của Ma Thần, cũng là bộc phát ra nhanh hơn tốc độ, đuổi theo Thái Thượng Trưởng Lão, chợt bắn ra một đạo nước sơn đen như mực quang mang.

Phanh!

Đạo tia sáng này trực tiếp đánh ở Thái Thượng Trưởng Lão trên ngực, lúc này đem Thái Thượng Trưởng Lão bộ ngực đánh xuyên qua, kinh khủng lực phá hoại lượng, theo Thái Thượng Trưởng Lão vết thương, lấy một loại tốc độ kinh người, hướng bốn phía khuếch tán đi ra ngoài.

Thái Thượng Trưởng Lão phát ra một tiếng thét kinh hãi: “Lực lượng của ta ở lưu thất.

.

.

, a, tại sao không cách nào không chế? Cứu ta!”

Ngọc tử của Ma Thần, cái này cả Ma Tộc nhất cao nhất bảo vật, tương truyền tùy Ma Thần đích thân luyện chế, rốt cục vào giờ khắc này, lần nữa cho thấy nó cường đại vô cùng uy lực.

Loại này uy lực, không gì sánh kịp, cho dù cùng Đại Khí so

sánh với, cũng không thể sai!

Nghiêm khắc nói, tịch thần chi tỳ bản thân, chính là nhất tông Đại Khí!

“Thanh Y, ngươi dám đả thương ta lão tổ tông, nạp mạng đi!”

Na Phách tiếng rống giận dữ, chột vang lên, trong thân thể của hắn, bộc phát ra một cỗ so sánh với mực còn nùng khói đen, trực tiếp đánh về phía khói xanh.

“Phi, các ngươi cũng là một đám Sa Nhĩ Ma Tộc đồ bỏ đi, ngươi còn biết hắn là ngươi tổ tông?” Thanh Y cười lạnh giễu cợt Na Phách.

Không nghĩ tới Na Phách nhưng phát ra một tiếng tức giận gầm thét: “Ta không phải là Sa Nhĩ Ma Tộc, ta là Ma Tộc!”

Nhìn Na Phách xem ra mặt đỏ lên bâng, Thanh Y hơi ngần ra, nhưng ngay sau đó như có điều suy nghĩ, sau đó bỗng nhiên cười lên, chỉ vào Na Phách nói: “Nhất định là người ta Sa Nhĩ Ma Tộc chê ngươi hiện tại quá yếu, không chịu chứa chấp ngươi, khanh khách lạc.

.

.

—, ”

“Ngươi”.

.

.

Tiểu, ngươi muốn chết!” Na Phách hướng Thanh Y trực tiếp đánh tới: “Ta liền coi là nữa nhỏ yếu, ngươi Thanh Y cũng không phải là đối thủ của ta!”

Phanh!

Na Phách thân thể giống như như điều đứt dây, ở trong hư không rất xa quảng đi ra ngoài, trong miệng máu tươi cuồn cuộn, phát ra bất khả tư nghị thanh âm: “Cái này không thể nào! Ngươi.

.
.
, —, người làm sao có thể trở nên so với ta còn mạnh hơn đại?
Ta hiện tại thực đã là Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới cường
giả □ khụ khụ.

.
.” Nói còn chưa dứt lời, liền bị một ngụm máu tươi sặc ở,
đường đường Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới cường giả,
thiếu chút nữa bị máu của mình cho sặc chết, này muốn truyền
đi, nhất định sẽ tươi sống chết cười vô số người.

Cùng Thái Thượng Trưởng Lão cùng đi đến những người đó
trơ mắt nhìn Thái Thượng Trưởng Lão cùng Na Phách tổ tôn
hai người bị đánh chết đánh cho tàn phế, tuy nhiên cũng thờ ơ,
phảng phất kia cái vốn cũng không phải là đồng bạn của bọn
hắn, mà là hai người dung một loại.

Na Phách miễn cưỡng trên không trung ổn định lại thân hình,
bị Thanh Y một kích kia đánh cho thành trọng thương, một đôi
mắt nhìn hướng cùng Thái Thượng Trưởng Lão cùng nhau tới
được những người đó, quát um lên: “Cầu các người cứu cứu ta
lão tổ tôn, cầu các người!”

“Tài nghệ không bằng người, chết thì chết , cứu được không
giá trị.” Vẫn trầm mặc trong đám người, một người nhìn qua
chỉ có hơn hai mươi tuổi đích thanh niên lạnh lùng nói ra một
câu như vậy nói, sau đó cũng không thèm nhìn tới Thái
Thượng Trưởng Lão một cái, mà là đưa ánh mắt chuyển
hướng đối diện Thanh Y.

Thanh Y thu hồi ngọc tử của Ma Thần, mâu quang trong trẻo
lạnh lùng, khoảng cách Ma Hoàng cũng có khoảng cách nhất
định, song có chút kỳ quái chính là, bị bóng đen không chế
được Ma Hoàng cũng không có trước tiên trở lại đối diện trận
doanh trong đi, mà là như cũ đọng lại Lập Hư Không, nhìn
không ngừng giãy dụa trung đẳng đợi tử vong Thái Thượng

Trưởng Lão, trong con người mao còn có một bờ nhân nhậ
đau thương.

Thanh Y tâm hơi động một chút, nàng biết, bóng đen bị Đẳng
Phi đánh cho thành trọng thương, hiện tại mặc dù miễn cưỡng
đoạt lại thân thể quyền khống chế, nhưng không thể nào nữa
như quá khứ như vậy đem Ma Hoàng áp chế đến hoàn toàn
không có nửa điểm năng lực phản kháng, hôm nay Ma Hoàng
trên người ra vẻ loại này mâu thuẫn, hẳn là chính là song
phương đang không ngừng tranh đấu!
Ma Hoàng trên mặt đau thương, vừa vặn là bọn hắn ở tranh
đấu trực tiếp chứng minh.

Sa Nhĩ Ma Tộc bóng đen, nhưng tuyệt sẽ không bởi vì Thái
Thượng Trưởng Lão rơi xuống mà sinh ra nửa điểm đau
thương cảm xúc.

Đang ở Thanh Y có chút ngây người trong nháy mắt, Ma
Hoàng thân hình đột nhiên động, tốc độ nhanh đến không gì
sánh kịp, trực tiếp đánh về phía Thanh Y trước người treo lấy
cái kia mai ngọc tử của Ma Thần!
“Người dám!” Thanh Y kêu quát một tiếng, biết không có thể
cho đối phương cơ hội, chỉ huy ngọc tử của Ma Thần, trực tiếp
hướng Ma Hoàng trấn áp đi qua.

Ngọc tử của Ma Thần phía trên bộc phát ra kinh khủng ma khí,
mỗi một ti cũng có kinh khủng lực phá hoại, nhẹ nhẹ từng sợi,
giống như từng đạo Tinh Hà, phía trên hàm chứa pháp tắc lực
lượng táo bạo vô cùng!
“Nữ nhi” thời khắc máu chốt, Ma Hoàng há mồm thở nhẹ.

Thanh Y tinh thần thoáng cái trở nên có chút hoảng hốt, nàng
không khỏi đang nhớ lại khi còn bé, phụ thân đối với nàng
sủng ái, khi đó, phụ thân vốn có thể như vậy nhẹ giọng kêu gọi
nàng.

“Phụ thân.

.

.” Thanh Y mâu quang mê ly, nước mắt thoáng hiện, thanh âm rù rì.

“Cẩn thận!” Nơi xa truyền đến Thanh Ma một tiếng chột quất.

Thanh Y một đôi trông mắt chột trở nên thanh minh lạnh lùng, nhưng gắn liền với thời gian ba muện, vẻ mặt cười gian Ma Hoàng tị trái qua vọt lên, một chương vỡ vào Thanh Y bộ ngực.

Wow!

Một ngụm máu tươi trực tiếp phun ra, Thanh Y thân thể hướng phía sau mạnh mẽ vút bay ra ngoài.

Trên bầu trời ngọc tử của Ma Thần ở mới vừa đan sắp phát ra công kích một sát na, ngạnh sanh sanh thu hồi công kích, che ở Thanh Y bộ ngực, Ma Hoàng một chương kia, trên thực tế là vỡ vào ngọc tử của Ma Thần thượng, nhưng như cũ để cho Thanh Y người bị thương nặng.

Răng rắc răng rắc!

Thanh Y bay rớt ra ngoài đồng thời, bộ ngực không ngừng truyền đến xương vỡ vụn thanh âm.

“Ngươi thật nhẫn tâm, ngay cả nữ nhi của mình cũng hạ thủ được!” Thanh Ma xông lại, tiếp được Thanh Y, hướng về phía Ma Hoàng rống giận.

Đang muốn đuổi theo chạy tới Ma Hoàng mâu quang một trận lóe lên, sắc mặt dữ tợn mà vặn vẹo, giống như là ở thừa nhận thật lớn thống khổ một loại, kịch liệt co quắp nghiêm mặt thượng da thịt cùng khóe miệng, từ trong kẽ răng nặn ra một câu nói tới : “Thanh độ.

.

.

Ngươi làm.

Ta nguyện ý sao?”

Sau đó vừa giận dữ hét: “Cái này tiểu dám không đem ngọc tì của Ma Thần giao ra đây, chết chưa hết tội!”

Vừa nói, một chưởng lần nữa phách về phía ba chịu đựng đả thương Thanh Y.

Thanh Ma ở một bên phát ra một tiếng tức giận gầm thét, cả người ma khí bay lên, hóa thành một pho tượng tuyệt thế Đại Ma, gào thét, che ở Thanh Y phía trước, không lồ ma chưởng, cùng Ma Hoàng đích tay chưởng hung hăng đụng vào cùng nhau.

Giống như hai tòa cự đại núi chạm vào nhau, trên bầu trời bộc phát ra một tiếng kinh thiên động địa nổ, Thanh Ma thân thể trong giây lát lui về phía sau đi, một vòi máu tươi, theo khoe miệng chậm rãi chảy xuôi đi ra ngoài, nhưng này một đôi thuộc về Đại Ma màu đỏ tươi con người, nhưng bắn ra dử tợn cùng khinh thường quang mang, lạnh lùng nói: “Sa Nhĩ Ma Tộc món lòng, người bị trọng thương, cảnh giới mặc dù ở, nhưng ba trải qua giết không được ta!”

“Phế vật!” Lúc trước nói Thái Thượng Trưởng Lão tài nghệ không bằng người đã chết không có giá trị người tuổi trẻ kia lần nữa há mồm, lạnh lùng nói một câu, sau đó đột nhiên từ chỗ mi tâm, bắn ra một đạo hoa mỹ thất thải ánh sáng, ánh sáng mảnh như phát, từ nam chí bắc Trường Không, mặc dù mảnh, nhưng bộc phát ra vô cùng lấp lánh sáng lạng thất thải quang mang, tốc độ nhanh đến bất khả tư nghị, bắn về phía Thanh Ma.

Thanh Ma trơ mắt nhìn đạo này hoa mỹ thất thải quang mang bắn về phía mình, suy nghĩ của hắn làm ra muốn tránh né phản ứng, nhưng thân thể của hắn, nhưng hoàn toàn theo không kịp đạo này mảnh như phát ánh sáng, mi tâm trực tiếp bị xuyên thủng, hoa mỹ thất thải quang mang nhưng hàm chứa kinh thiên sát ý.

Thanh Ma chỗ mi tâm biến tinh thần thức trong phút chốc liền bị hoàn toàn phá đi.

Này pho tượng hình thể khổng lồ cái thể Đại Ma, trực tiếp bị đánh chết tại chỗ, thậm chí ngay cả đám câu di ngôn, cũng không kịp lưu lại.

“Thanh Ma!” Thanh Y phát ra một tiếng bi phần chí cực rống giận: “Không!”

Thanh Y nước mắt rơi như mưa, trơ mắt nhìn Thanh Ma thân thể từ trên không trung hướng bụi bặm rơi xuống đi xuống.

“Lão tổ tông!” Một tiếng thê lương cô gái thanh âm, tại phía dưới vang lên, đó là Thanh Ma sủng ái nhất hậu bối Thanh Y.

“Người giết Thanh Ma, ta muốn cho hấn báo thù!” Đã người bị thương nặng Thanh Y trong con người hiện lên vẻ tuyệt vọng quang mang, đôi phương giết người không chớp mắt, căn bản không tồn tại hạ thủ lưu tình có thể.

Sa Nhĩ Ma Tộc chỉ muốn khống chế cả Ma Tộc, bọn họ muốn từ Thanh Y trên người lấy được, cũng chỉ là ngọc tử của Ma Thần.

“Đăng Phi, thật xin lỗi, ta đúng là vẫn còn không có thể đợi đến người trở lại, có lẽ, người gặp lại được ta thời điểm, sẽ phát hiện, ta đã không còn là ta, cảm giác như vậy, thật đau lòng.” Thanh Y nhắm lại hai tròng mắt, hai giọt nước mắt, theo khóe mắt chảy xuôi xuống tới.

Sau đó, con người mở ra, trong con người quang mang, dần dần trở nên kiên định, trở nên không sợ, tiếp theo, mãi Thanh Y trên người trong giây lát bộc phát ra cường đại vô cùng ma khí, một pho tượng khổng lồ vô cùng Ma Ảnh, ở Thanh Y phía sau chậm rãi tạo thành.

Đánh chết Thanh Ma người tuổi trẻ kia bản thể chính là Thần Giới thời đại một pho tượng Đại Ma, có siêu cấp Cổ lão trí

nhớ, làm nhìn thấy Thanh Y trên người bay lên cái kia pho tượng Ma Ảnh, người trẻ tuổi kia vẫn bình tĩnh lạnh nhạt mặt, rốt cục có một chút biến sắc, nhẹ giọng kinh hô: “Ma Thần?” Thanh Y lúc trước bị thương cơ hồ ở trong nháy mắt tự khôi phục như lúc ban đầu, cả người trên người bộc phát ra cái kia cổ mạnh mẽ chí cực thuần khiết ma khí, để ở tràng tất cả mọi người cũng động dung.

Phảng phất khắp vòm trời, đều không thể dung nạp xuống Thanh Y thân thể một loại.

“Không thể cho nàng cơ hội.” Người của đối phương bây giờ trung, có một thoát nhìn rất tầm thường trung niên nhân, đột nhiên mở miệng, thanh âm như kim thạch một loại, hết sức quái dị, trực tiếp phân phó nói: “Đánh chết nàng!” Trung niên nhân vừa mở miệng, bao gồm lúc trước đánh chết Thanh Ma ở bên trong đích thanh niên, bảy tám đạo thân ảnh, hoắc mắt biến mất tại nguyên chỗ, sau một khắc, tất cả đều ra hiện tại Thanh Y bốn phương tám hướng, cuồng bạo cường đại công kích, bẻ nát Hư Không, đánh hướng Thanh Y.

Này tám vũ trụ Hư Không cũng đang kịch liệt run rẩy, Ma giới cả vùng đất bởi vì không chịu nổi loại này cường đại chí cực lực lượng, bắt đầu hé ra khổng lồ vô cùng khe hở, sâu không thấy đáy, tựa hồ muốn này viên tinh cầu vỡ thành hai mảnh! Nhưng này tám Ma giới cả vùng đất, sở hữu Ma giới con dân, không có ai sợ hãi, không có ai lùi bước, một chút cảm thấy sợ hãi muốn khóc tiểu hài tử, cũng bị đại nhân liều mạng che miệng lại, trong ngày thường hiền lành vô cùng cha mẹ, giờ khắc này, tất cả đều hóa thành Đại Ma Vương, hướng về phía con của mình rống giận: “Chỉ có chết trận Ma Tộc, không có bị hù chết Ma Tộc!”

Tiếng gầm ngất trời, hóa thành vô hình nước lũ, hóa thành ngàn vạn trăm triệu đạo nhẹ nhẹ từng sợi tín niệm lực lượng, hướng Thanh Y thân ảnh hội tụ đi.

Những thứ kia oanh hướng Thanh Y công kích, gặp phải những thứ này vốn là ở trong mắt bọn hắn thắng kém vô cùng tín niệm lực lượng, lại giống như là giang hà gặp được đê đập, lại bị ngăn chặn ở nơi đâu!

“Tại sao có thể như vậy?”

“Cái này không thể nào!”

“Chỉ bằng Ma Tộc những thứ kia thắng yếu địch tộc nhân, một chút xiu yếu ột tín niệm lực lượng, cũng muốn ngăn cản công kích của chúng ta?”

Những thứ này chiếm cứ Đại Ma thân thể Sa Nhĩ Ma Tộc trên mặt cũng lộ ra bất khả tư nghị quang mang, ngay cả cái kia phát hiệu lệnh trung niên thủ lĩnh, trong trí nhớ cũng hoàn toàn tìm không được trước mắt như vậy để cho hắn không giải thích được một màn.

Ông!

Ngàn vạn ức Ma giới con dân là không khuất tín niệm, hóa thành tín niệm lực lượng, phát huy ra làm cho người ta khó có thể tưởng tượng hiệu quả.

Ngay một khắc này, Thanh Y thân hình, đột nhiên động!.

.

.

.

.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 684: Đắm Máu Chiến Đấu Hăng Hái!

>

“Giết!” Một người lạnh như băng đến phảng phất không phải là thế gian này sinh vật thanh âm, từ Thanh Y trong miệng vang lên, Thanh Y bộ dáng thân thể to lớn không có biến hóa, nhưng ở chỗ mi tâm, cũng là nhiều hơn một đạo Cổ lão và thần bí ẩn ký.

Phía sau kia pho tượng cao lớn Ma Ảnh, đột nhiên sinh ra hơn ngàn con cánh tay, từ bốn phương tám hướng, phách về phía vây công tới được những thứ kia Sa Nhĩ Ma Tộc người.

Rầm rầm rầm phanh!

Những thứ kia thân ảnh, mọi người tất cả đều giống như đoạn tuyến phong tranh một loại bay rớt ra ngoài, ở trên bầu trời liên máu tươi cuồng phun.

“Xâm chiếm ta con dân thân thể, tru diệt ta Ma Tộc đệ tử, các người.

.

.

Đáng chết!” Thanh Y trong miệng, lại một lần nữa truyền đến kia chút nào vô bất cứ tia cảm tình nào sắc thái thanh âm lạnh như băng.

Oanh!

Kia pho tượng Ma Ảnh trên người, bộc phát ra vạn trượng tia sáng, giống như là một đoàn sáng lạng và chói mắt ô kim.

Ma giới là bầu trời bao la, giống như xuất hiện vòng thứ hai Thái Dương, sở hữu Ma giới con dân đều giống như ở trong nháy mắt đột nhiên thức tỉnh rồi một loại, quỳ trên mặt đất, nội tâm vô cùng đáng vốc tiêu tụy đọc tụng Ma Thần tên, kia nhiều tia nhìn như suy yếu tín ngưỡng lực lượng, so với mới vừa rồi càng thêm tinh thuần, càng thêm kiên định, toàn bộ rót vào Thanh Y sau lưng kia pho tượng cao lớn Ma Ảnh trên người.

Kia pho tượng cao lớn vô cùng Ma Ảnh, trở nên càng thêm lấp lánh chói mắt, bộc phát ra hơi thở, cũng càng cường đại hơn, tựa giống như một pho tượng Thần chỉ, đỉnh thiên lập địa, kia uy nghiêm làm cho người ta không dám nhìn thẳng!

Tê nữa!

Một người nhập vào thân ở Ma Tộc trên người Sa Nhĩ Ma Tộc, bị Ma Ảnh bắt lại, trong nháy mắt có vài chục chích tay chụp vào cái này Sa Nhĩ Ma Tộc thân thể các bộ vị, dùng sức một kiếm, trực tiếp đem điều này Sa Nhĩ Ma Tộc thân thể cho sinh sôi xé nát!

Ngũ tạng lục phủ cùng máu tươi vậy khắp trường không, nhìn qua cực kì khủng bố kinh người.

Ông!

Một đạo mắt thường không thể nhận ra hư ảnh, theo bị xé nát phương hướng thượng bay đi, này, mới là Sa Nhĩ Ma Tộc chân chính bản thể.

Song không đợi hấn móc ra rất, chỉ thấy Thanh Y phía sau này pho tượng Ma Ảnh tay giơ lên, một tay lấy đạo kia mắt thường không thể nhận ra hư ảnh bắt ở trên tay, đồng thời miệng to như chậu máu một tờ, trực tiếp đem này hư ảnh nuốt ăn đi.

“Ở trước mặt ta, các ngươi cũng muốn chạy trốn?” Ma Ảnh trong miệng phát ra lãnh khốc thanh âm, như trăm vạn năm chưa từng tuyết tan băng, lãnh đến mức tận cùng.

Cái kia phát hiệu lệnh trung niên nhân thủy chung đứng tại nguyên chỗ không động tới, bao gồm hấn mang đến người

trong có bị Ma Ảnh xé nát thậm chí trực tiếp nuốt ăn một màn này phát sinh thời điểm, trung niên nhân này sắc mặt cũng không có bất kỳ biến hóa, giống như một pho tượng, ngật đứng ở đó dậm , không lộ vẻ gì, cũng không có bất kỳ cử động.

Lúc trước đánh chết Thanh Ma người tuổi trẻ kia thì có cực mạnh thực lực, tốc độ nhanh đến mức tận cùng, không ngừng thi triển ra cường đại thuật pháp, công kích Thanh Y sau lưng Ma Ảnh, những khác Sa Nhĩ Ma Tộc còn lại là đem mục tiêu đặt ở Thanh Y trên người.

Khi hấn cửa xem ra, nếu này Ma Thần là Thanh Y triệu hoán đi ra, như vậy chỉ cần đem Thanh Y chém giết, Ma Thần dĩ nhiên là có biến mất.

Bất quá Ma Thần Phụ Thể sau Thanh Y, như thế nào dễ dàng như vậy giết? Ở phía sau kia pho tượng Ma Ảnh bảo hộ, Thanh Y cũng bộc phát ra hoàn toàn không thuộc về nàng tự thân thực lực cường đại.

Phanh!

Vừa một người Sa Nhĩ Ma Tộc bị đánh bay, ở bay ra ngoài trong quá trình, thân thể kia liền không chịu nổi này cổ lực lượng cường đại mà chia năm xẻ bảy, tránh thoát ra tới hư ảnh muốn chạy trốn, lại bị xông lên Ma Ảnh há mồm ra một ngụm nuốt trọn.

“Chẳng lẽ Ma Thần thật cường đại như vậy sao? Ta không tin!” Đánh chết Thanh Ma người tuổi trẻ kia giận không kềm được, hấn cũng không có từ nơi này pho tượng Ma Ảnh trên người cảm nhận được tử vong áp lực, nhưng hết lần này tới lần khác, đồng bạn của hấn tuy nhiên cũng dễ dàng như thế sẽ chết ở Ma Ảnh đích tay thượng, để cho hấn cảm thấy vô cùng biệt khuất cùng uất ức.

Răng rắc!

Vừa là một Sa Nhĩ Ma Tộc, bị dễ dàng một kiếm chém rụng đỉnh đầu, tuyệt thế sắc bén lợi nhận, giống như chém dưa thái rau một loại đem đồng bạn đỉnh đầu chém rụng, điều này làm

cho người tuổi trẻ kia càng thêm dữ dội giận lên, mạnh mẽ hét lớn một tiếng, một đạo cường đại vô cùng tinh thần lực công kích, như mệnh môn Thiên Hà một loại, trực tiếp oanh hướng Thanh Y.

Ma Ảnh phát ra một tiếng gầm thét, chấn động ra tới âm ba cùng người tuổi trẻ kia phát ra công kích đối oanh ở chung một chỗ, này tám trong hư không bộc phát ra một tiếng kinh thiên động địa tiếng nổ lớn âm, nhưng ngay sau đó, tầng lớn không gian rồi rít than sập xuống.

Thanh Y cường hãn, đã hoàn toàn vượt ra khỏi đám người kia dự liệu, cả Ma giới sở hữu sinh linh tín ngưỡng lực, hóa thành vô cùng vô tận là không bại tín niệm, tiến vào đến Thanh Y cùng Ma Ảnh bên trong thân thể, vì bọn họ cung cấp dùng không kiệt lực lượng!

Lúc này, vẫn không có bất kỳ động tác cái kia tầm thường trung niên nhân, bỗng nhiên nhíu mày, há mồm nói: “Các ngươi đã Ma giới trên dưới một lòng, kia trong mắt ta, cũng không sao tiếp tục tồn tại đi xuống giá trị, các ngươi, cũng đi chết đi.”

Trung niên nhân vừa nói, nhẹ nhàng vung tay lên, một cổ tràn đầy tử vong lực lượng hơi thở, theo phương hướng của hắn, hướng cả Ma giới lan tràn đi ra ngoài.

“Ngươi dám!” Thanh Y trong miệng phát ra lạnh như băng và thanh âm tức giận, sẽ phải hướng trung niên nhân này phương hướng xông lại.

Nhưng bị người tuổi trẻ kia ở bên trong mấy Sa Nhĩ Ma Tộc cho gắt gao kéo, Thanh Y phía sau kia pho tượng khổng lồ vô cùng Ma Ảnh bộc phát ra lấp lánh chói mắt quang mang, trong miệng cũng phát ra tức giận chí cực tiếng gầm gừ.

Nhưng mà lại căn bản không cách nào ngăn cản đây hết thảy phát sinh, về này tử vong hơi thở, lấy tốc độ cực nhanh, hướng cả Ma giới lan tràn đi ra ngoài, chỉ cần lay dính đến một chút điểm loại này hơi thở, vô luận rất cường đại Ma Tộc, cũng sẽ ở trong phút chốc hóa thành hư vô.

“Người này ti tiện đao phủ thủ, có bản lĩnh theo chiến!”
Thanh Y tròn mắt muốn nứt, phát ra thanh âm tức giận.

Giờ khắc này, Thanh Y thần trí trở nên vô cùng thanh tĩnh, ở bị Ma Thần Phụ Thể sau, này còn là lần đầu tiên, Thanh Y chiếm cứ chủ đạo quyền.

Nguyên nhân căn bản ngay tại ở Thanh Y đến nhận chức khi nào hậu, đều không thể Phóng Hạ Ma giới những mầm mống này dân cửa, nếu không phải như vậy, nàng năm đó có thể lựa chọn cùng Đẳng Phi cùng nhau rời đi.

Dĩ nhiên, nói như vậy, tự nhiên cũng không thể có thể được đến cả Ma giới cơ hồ mọi người ủng hộ.

Ngọc tử của Ma Thần, trong lúc bất chợt trở nên to lớn, biến thành nhất phương chùng hơn vạn trượng lớn che trời đại ấn, hướng trung niên nhân kia hung hăng trấn áp đi qua.

Đồng thời, Thanh Y phía sau cái kia pho tượng Ma Ảnh, ngàn vạn hai tay kết xuất ngàn vạn bất đồng Thủ Ấn, đại vũ trụ pháp tắc lực lượng, nắm trong tay ngọc tử của Ma Thần, muốn đem trung niên nhân kia trực tiếp đứng chết tại chỗ!

Vẫn biểu hiện được vân đạm phong khinh trung niên nhân rốt cục có động tác, hấn ngẩng đầu, nhìn thoáng qua đứng áp xuống tới ngọc tử của Ma Thần, bỗng nhiên lạnh lùng cười một tiếng, đỉnh đầu trong lúc bất chợt nhiều ra một pho tượng phong cách cổ xưa địa phương đỉnh, kia Phương đỉnh rũ xuống hàng tỉ đạo năng lượng tơ lụa, đưa vững vàng che ở trong.

Thanh âm lạnh như băng, từ trung niên nhân trong miệng truyền tới: “Chớ cho rằng chỉ có người mới có tín ngưỡng lực lượng, ta, giống như trước cũng có!”

Oanh!

Hai cổ kinh thể lực lượng đụng vào nhau, này tám thiên cũng bị đánh nát, ngọc tử của Ma Thần bộc phát ra Vô Lượng Quang mũi nhọn, trung niên nhân đỉnh đầu kia pho tượng Phương đỉnh cũng bộc phát ra Vô Lượng Quang mũi nhọn,

không người nào có thể nhìn thấy tia sáng trong đích cảnh tượng.

Thanh Y khước miệng trong lúc bất chợt tràn ra một tia máu tươi, sau lưng kia pho tượng Ma Ảnh, cũng bỗng nhiên trở nên mờ đi rất nhiều.

Mà kia bị Phương đình che ở dưới mặt trung niên nhân, cũng rốt cục không nhìn được lui về phía sau mấy vạn dặm, một đôi mắt trở nên ngưng trọng, nói: “Lực lượng của ma thần, quả nhiên danh bất hư truyền, bất quá, người chẳng qua là Ma Thần một đạo ý niệm, cũng không phải là chân chính Ma Thần bốn tôn, cho nên, người không là đối thủ của ta!”
“Nào có nhiều như vậy nói nhảm, tái chiến!” Thanh Y lạnh lùng vừa nói, trực tiếp từ vòng vây lao ra, giống như một ngọn khổng lồ vô cùng núi lớn ngọc tử của Ma Thần, lại một lần nữa hướng trung niên nhân kia trấn áp đi qua.

Ừng ừng!

Kinh thiên động địa nổ, chấn đặc người cơ hồ muốn mất thông.

Trên mặt đất Ma giới, đã bị này cỗ tử vong hơi thở bao trùm một phần mười địa vực, tử vong hơi thở trải qua nơi, không có bất kỳ sinh cơ, chỉ để lại một mảnh tràn đầy tử vong Tiêu Thổ.

Đánh chết Thanh Ma đích thanh niên cùng những khác Sa Nhĩ Ma Tộc cùng nhau, rống giận thẳng hướng Thanh Y.

Đối với bọn họ mà nói, nhiều như vậy cường giả vây công một nữ tử, nhưng để cho đối phương ngạnh sinh sinh chạy đi, đây là một khổng lồ sỉ nhục, không thể nhẫn nhịn bị.

Thanh Liên quỳ trên mặt đất, ôm lão tổ tông Thanh Ma thi thể, khóc đến cơ hồ bất tỉnh đi qua, không nhìn được ngửa mặt lên trời kêu gọi: “Đăng Phi ca ca, người ở đâu a, tại sao còn không xuất hiện?”

Mấy ngàn vạn dặm ở ngoài, Đằng Phi đang theo Dã Cuồng Sinh cùng Đại Tế Ti cùng nhau, cực nhanh lên đường, trong lúc bất chợt Đằng Phi đuôi lông mày hơi động một chút, nói câu: “Ma Tộc đã xảy ra chuyện!”

Dã Cuồng Sinh lớn tiếng nói: “Người nào to gan như vậy? Chúng ta cùng đi làm lật bọn họ!”

Đại Tế Ti trong con ngươi hiện lên vẻ quyết tuyệt, nhẹ giọng nói: “Rất có thể, chính là cái thế giới này túc trong đời đại địch, Sa Nhĩ Ma Tộc!”

“Sa Nhĩ Ma Tộc là vật gì? Ăn không ngon?” Dã Cuồng Sinh cuồng tiếu mấy tiếng, hướng trừu ma giới phương hướng, tăng nhanh tốc độ.

Bọn họ này ba một khi đem tốc độ bão tố đến mức tận cùng, kia cả thế gian cơ hồ không có ai có thể nhanh hơn bọn họ.

Cách mấy trăm vạn dặm, cũng có thể cảm nhận được Ma giới phía trên vũ trụ hư không Trung Quốc kia không ngừng hướng bốn phương tám hướng truyền lại lực lượng dư ba cùng kinh người sát ý.

Không ngừng sụp xuống vừa không ngừng được chữa trị không gian vặn vẹo và rời ra bể tan tành, sụp xuống tốc độ xa xa nhanh hơn chữa trị tốc độ, cho nên nhìn qua kia phiến không gian cũng là vặn vẹo.

Mà đang cùng Thanh Y kích chiến trung niên nhân kia đột nhiên hướng Đằng Phi bên này phương hướng nhìn một cái, nhưng ngay sau đó động tác trở nên nhanh hơn, thì triển ra chiêu thức, cơ hồ vượt ra khỏi đại vũ trụ pháp tắc hạn chế, cường đại đến tột đỉnh tình cảnh.

Bộc phát ra hơi thở, thậm chí ngay cả chính bọn hắn người đều không thể đến gần hắn.

Phanh!

Trung niên nhân trên đầu treo lấy kia pho tượng Phương đình,

một chưởng phách về phía Thanh Y trước mặt cửa, động tác kia, giống như là muốn cừu nhân bạt tai, tràn đầy vũ nhục mùi vị.

Thanh Y mặt không đổi sắc, trực tiếp đem ngọc tử của Ma Thần tế tới đây, nhưng lại không nghĩ rằng, trung niên nhân này một chưởng này phảng phất hàm chứa không thể địch nổi lực lượng, lại đem ngọc tử của Ma Thần một cái tát phách bay ra ngoài.

Sau đó, trung niên nhân đích tay chưởng, cùng Thanh Y vươn ra đích tay chưởng, đụng vào cùng nhau.

Ầm!

Giống như là hai tòa núi lớn đụng vào nhau, Thanh Y thân thể, cũng đang trong nháy mắt vút bay ra ngoài, ngum lớn ho ra máu.

Nhưng ngay sau đó, trung niên ánh mắt của người, liền chuyển hướng đã cách cách nơi này không tới năm mươi vạn dặm cái kia ba đạo thân ảnh, mâu quang lóe lên, lạnh lùng nói: “Loại người người mạnh nhất, Man Tộc, cái này là.

.

.

Linh Thể Nhất Tộc?”

Đằng Phi không nghĩ tới Ma Tộc cánh lại nhanh như vậy tưng luân hãm , nhìn thấy Thanh Y bị thương, Đằng Phi trong lòng giận dữ, bất quá không đợi hắn có điều động tác, bên cạnh Dã Cuồng Sinh đã luân không lồ vô cùng Lang Nha bỗng, trực tiếp hướng trung niên nhân này vọt tới.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 685: Thuật Nghiệp Có Chuyên Tấn Công!

>

“Ta cảm giác người vị đạo nhất định không tệ!” Dã Cuồng Sinh hét lớn một tiếng, chỉ kia Lang Nha bỗng mang theo một tiếng thê lương tiếng rít, đem này vốn là tàn phá không chịu nổi Hư Không đánh nát bấy, mạnh mẽ lực lượng, đem Chỗ rất xa đích tinh thần cũng cho chấn động được trệch hướng quỹ đạo.

Trung niên nhân mâu quang lạnh như băng, bề ngoài thiên hạ, không ai bì nổi.

Đối mặt Dã Cuồng Sinh như thế hung hãn cuồng bạo công kích, thế nhưng chẳng thêm ngó tới, cho đến Lang Nha bỗng gần tới đỉnh đầu, trung niên nhân trên đầu kia pho tượng bên đỉnh mới hoắc mắt bộc phát ra vạn trượng tia sáng, hùng hồn lực lượng từ đó mãnh liệt ra, phóng lên cao.

Như kích lưu chạy chồm, nếu như khôn long thẳng thiên, Dã Cuồng Sinh kia đủ để đánh nát một viên tinh thần cuồng bạo một kích, ở trung niên nhân bên đỉnh trào ra này một cỗ lực lượng trước mặt, trở nên rất yếu ớt.

Oanh!

Dã Cuồng Sinh Lang Nha bỗng bị cỗ lực lượng này trực tiếp oanh được nát bấy, hóa thành thiên thiên vạn vạn điểm sáng, tiêu tán ở trong không khí, một cường đại binh khí, lại bị cỗ lực lượng này cho nát bấy hoàn toàn, ngay cả khí Linh Đô không có thể còn sống sót!

Nhưng ngay sau đó, cỗ lực lượng này hung hăng oanh ở Dã Cuồng Sinh trên người, Dã Cuồng Sinh thân thể chấn động,

không nhìn được phun ra một ngụm tiên huyết, hai mắt máu đỏ, giận dữ hét: “Đáng chết, ngươi dám hủy ta binh khí, lực lượng này căn bản không thuộc về ngươi, ngươi này tiểu nhân!”

“Hừ, người của các ngươi cũng không giống như trước ở dùng loại này tín ngưỡng lực lượng?” Trung niên nhân cười lạnh một tiếng, không thèm để ý Dã Cuồng Sinh chỉ trích, nhưng ngay sau đó đem ánh mắt quăng hướng Đằng Phi cùng Đại Tế Ti.

Mâu quang lóe lên, khẽ nhíu mày, bỗng nhiên đối với Thanh Y nói: “Hôm nay ngươi vận khí rất tốt, tới mấy cường đại trợ thủ, lần sau...!Hừ hừ.”

Vừa nói, trung niên nhân thân hình vừa động, kia tốc độ hoàn toàn vượt qua quang tốc độ, nhanh đến bất khả tư nghị.

Đằng Phi hừ lạnh một tiếng: “Muốn đi?”

Một đạo hắc sắc quang mang chợt bắn ra, một cỗ kinh thiên sát ý trong nháy mắt tràn ngập cả trong thiên địa, thuần túy sát cơ, để cho tất cả mọi người hơi bị rung động.

Đồng thời, một cỗ mệnh môn như hải, khôn cùng vô dục theo, sâu không lường được hùng hồn chí cực lực lượng tinh thần, trực tiếp tạo thành một đạo phong ấn, đem này tám không gian vũ trụ cho che lại.

Dã Cuồng Sinh nổi giận gầm lên một tiếng, mặc dù không có vũ khí, nhưng hắn còn có một song thiết quyền! Huy động hai đấm xông về trung niên nhân kia.

Trung niên nhân trên mặt đầu tiên là lộ ra khinh thường vẻ mặt, nhưng ngay sau đó, ánh mắt của hắn rơi vào đạo kia bắn về phía hắn hắc sắc quang mang thượng, khinh thường vẻ mặt trong nháy mắt cứng tại trên mặt, nhưng ngay sau đó ở mắt lộ ra thần sắc sợ hãi.

“Tiên Thiên Linh Bảo? Cái vũ trụ này vị diện...!Tại sao có thể có loại này bảo vật?” Trung niên nhân vừa nói, hắn trên đỉnh đầu kia pho tượng bên đỉnh vừa trút xuống xuống đại lượng tín

ngưỡng lực lượng, đem thân thể của hắn bảo vệ, tạo thành một đạo chắc chắn vô cùng phòng ngự.

Phanh...! Âm!

Hắc Kiếm hung hăng đung vào tín ngưỡng lực lượng tạo thành lá chắn bảo vệ thượng, tầng kia chắc chắn vô cùng, cho dù Đại Thiên Vương cũng khó khăn lấy đánh bại lá chắn bảo vệ giờ phút này yếu ớt được giống như là một người phao mặt, ba một chút toái, nhưng ngay sau đó Hắc Kiếm không có chút nào cản trở hung hăng đung vào trung niên nhân trên thân thể, phát ra một trận sơn băng địa liệt âm nổ.

Dã Cuồng Sinh lúc này cũng đến phụ cận, bang bang hai quyền, hung hăng oanh ở trung niên nhân phía sau lưng, cùng Hắc Kiếm tạo thành tiền hậu giáp kích.

Đăng Phi còn lại là cao cao nhảy lên, ở trong hư không, hóa ra một con khổng lồ lòng bàn chân, hướng trung niên nhân này hung hăng giẫm đạp xuống tới!

Trung niên nhân bị Hắc Kiếm cùng Dã Cuồng Sinh thiếu chút nữa đánh phát, tinh Thần Năng lực lại bị Đại Tế Ti hạn mao chế, nhưng nhưng vẫn không lên tiếng, cho đến Đăng Phi cao cao nhảy lên, muốn dùng lòng bàn chân thải hắn, trung niên nhân trực tiếp nổi giận: “Tiểu tử, ngươi dám như thế nhục ta?” Trả lời hắn, cũng là kia chỉ khổng lồ lòng bàn chân, không chút lưu tình đạp xuống!

Khổng lồ lòng bàn chân mặc dù là Đăng Phi lấy năng lượng huyền hóa ra tới, nhưng trong chuyện này nhục nhã mùi vị quá nặng, chỉ sợ trung niên nhân biết đối với “Ta cũng cuồng ngu cung cấp” bên là ở cho kia Ma Tộc nữ vương bắt nạt, nhưng trong lòng như cũ không cách nào tiếp nhận.

Không cách nào tiếp nhận, nhưng cũng không khởi không tiếp nhận, ở Hắc Kiếm cùng Dã Cuồng Sinh cùng với Đại Tế Ti giáp công dưới, trung niên nhân nữa không có lực phản kháng, nhìn kia chỉ càng ngày càng gần chân to, nổi giận gầm lên một tiếng: “Tiểu tử, hôm nay mới hận, rất nhanh sẽ còn cho ngươi!”

Thình thịch!

Một tiếng âm âm nổ vang, trung niên nhân thân thể đột nhiên

nổ tung, đem Hắc Kiếm cùng Dã Cuồng Sinh đồng thời cho đánh bay ra ngoài, Đại Tế Ti khổng lồ lực lượng tinh thần ngưng kết thành phong ấn cũng bị chấn ra từng đạo thật sâu vết rách.

Kia chỉ khổng lồ lòng bàn chân, cũng bị ầm ầm nổ tung.

Trung niên nhân thân thể, hóa thành điểm một cái quang mưa, tiêu tán ở trong không khí.

Đại vũ trụ pháp tắc, không ngừng chữa trị nơi này hết thủy, tin tưởng không dùng được quá lâu, này tám vũ trụ, sẽ sự yên lặng như lúc ban đầu, chẳng qua là thiếu rất nhiều viên từng lóe sáng đích tinh thần.

“Đây là một đạo phân thân!” Đại Tế Ti thanh âm hơi có chút run rẩy, không dám tin tưởng nói: “Chỉ là một đạo phân thân mà thôi, dĩ nhiên cũng làm đã có như thế thực lực cường đại, người này bốn tôn, được cường đại đến cái gì cảnh giới?” Dã Cuồng Sinh phun ra một búng máu đàm, miệng đầy đỏ lòm, nhìn qua hết sức đáng sợ, nói: “Này không chỉ là một đạo phân thân đơn giản như vậy, kia tôn đỉnh, bên trong tín ngưỡng lực, bao gồm trung niên nhân này bản thân, cũng hết sức chân thật, hôm nay hấn lựa chọn tự bạo, như vậy hấn bốn tôn ít nhất phải được đáng sợ đả kích, nếu như bây giờ có thể đủ tìm được hấn bốn tôn, nói không chừng chúng ta có cơ hội trực tiếp đưa diệt trừ!”

Đằng Phi đi tới, nhìn Dã Cuồng Sinh hỏi: “Như thế nào?”

Dã Cuồng Sinh cười hắc hắc: “Yên tâm, không chết được, chúng ta Vạn Tộc mạng, không dễ dàng như vậy bị lấy đi, cũng ngạnh khí rất!” Vừa nói, hướng Đằng Phi nháy mắt ra hiệu nói: “Ta cảm thấy được, người hiện tại nhất hấn là đi an ủi là không là ta, mà là cô nương kia.”

Đằng Phi cười cười, trực tiếp đi về phía Thanh Y, Thanh Y nhàn nhạt nhìn Đằng Phi, Ma Hoàng đứng ở đằng xa, vẻ mặt phức tạp, mới vừa cái loại này kinh khủng rung chuyển, đem Hắc Ảnh trực tiếp đè chế được không dám ra, Ma Hoàng vừa tạm thời chiếm cứ thượng phong.

“Ngươi, chính là Đằng Phi?” Một đạo lạnh như băng đến không tình cảm chút nào thanh âm, hướng Đằng Phi bay tới.

Đằng Phi hơi ngẩn ra, gạt đầu, nhìn Thanh Y hỏi: “Ngươi là ai?”

“Quả nhiên không hổ là Nhân Tộc cường đại nhất chiến sĩ, nhãn giới kiến thức cũng không tệ lắm, bản tôn là Ma Thần!” Thanh âm lạnh như băng, từ Thanh Y trong miệng phát ra, nói giống như là đang khen thưởng Đằng Phi, nhưng không có một chút điểm tâm tình, giống như là ở ứng phó.

“Ma Thần?” Đằng Phi ở trong đầu tìm tòi từng Cổ lão trí nhớ, sau đó, hẩn ngẩng đầu, nhìn Thanh Y nói: “Ta không đến cần biết ngươi là ai, rời đi thân thể của nàng.”

“Hù dọa! Khẩu khí thật lớn!” Lần này, kia thanh âm lạnh như băng trung, rốt cục mang ra một tia tình cảm sắc thái, giống như là giễu cợt, nói tiếp: “Ngươi coi là cái gì? Mới vừa là nàng tự nguyện bị ta chiếm cứ thân thể, bản tôn cũng không có bắt buộc người khác thích thói quen, hơn nữa, bản tôn là Ma Thần, nàng là Ma Tộc Vương, bản tôn cho dù muốn tánh mạng của nàng, cũng là theo lý thường phải làm!”

“Một người viễn cổ sống sót tên lường gạt mà thôi, ngươi chẳng lẽ không vì mình mạnh miệng đỏ mặt sao?” Đằng Phi cười lạnh một tiếng, sau đó nói: “Ta muốn là ngươi, tự vội vàng lạng lẽ lúc này rời đi thôi, tránh cho gặp không lỗi thống khổ.”

“Cần rời!” Thanh Y nổi giận quát một tiếng, thanh âm lạnh như băng trung tràn đầy tức giận cảm xúc: “Ngươi dám như thế cùng bản tôn nói chuyện? Đừng tưởng rằng ngươi mới vừa giúp bản tôn một điểm nhỏ bận rộn có thể vì vậy uy hiếp bản tôn, ngươi còn chưa đủ tư cách này!”

“Ha ha, ngươi thật đúng là cười đã a, mở miệng một tiếng bản tôn, ngươi nếu là thật có mạnh như vậy, mới vừa tại sao bị đánh đến không có sức hoàn thủ?” Đằng Phi cười lạnh nhìn Thanh Y hai mắt, đột nhiên phát ra một tiếng lay lòng người Thần rồng giận: “Thanh Y, tỉnh lại!”

“A!” Một tiếng cô gái duyên dáng gọi to, ở Thanh Y trong miệng phát ra, nhưng ngay sau đó, thanh âm kia liền kết nhiên nhi chí, giống như là đột nhiên bị người nhéo ở cổ một loại.

“Ta nói rồi, từ trên người nàng rời đi, ta tha cho ngươi một mạng.” Đẳng Phi lạnh lùng vừa nói, sau đó bình tĩnh ngẩng đầu, nhìn Thanh Y: “Ngươi không phải là viễn cổ Ma Thần, cũng không phải là cái gì cường đại vũ trụ sinh vật, ngươi chẳng qua là ngọc tử của Ma Thần một người khí linh mà thôi, Ma Thần đã không tồn tại, có lẽ hắn cũng đi vũ trụ chiến trường, có lẽ đã sớm mai một ở nơi này cuộn cuộn lịch sử Trường Hà trung.

Mà ngươi, nếu là còn như vậy si mê không tỉnh đi xuống, vậy thì thật chớ có trách ta không khách khí, đối với ngươi động thủ!”

“Ngươi...!Ngươi...!Làm sao ngươi sẽ biết những chuyện này?” Thanh Y liên tiếp hướng lui về phía sau mấy bước, kinh nghi không mao định nhìn Đẳng Phi.

“Ai...” Đẳng Phi bỗng nhiên phát ra một tiếng thở dài, tràn đầy bi thương cảm xúc, sau đó nhẹ giọng lầm bầm: “Ta tại sao phải biết...!Ta thật ra thì một chút cũng không muốn biết những chuyện này, ta không tin Luân Hồi, ta chính là ta, ta chỉ sống ở đương thời...!Những thứ kia Cổ lão trí nhớ, chỉ là một chút ít cùng ta không liên quan linh hồn ẩn ký thôi.”

“Thì ra là ngươi là Luân Hồi đạo.” Thanh Y bỗng nhiên quẹo rũ cười, nhìn Đẳng Phi ôn nhu nói: “Thật ra thì ngươi không cần thiết theo là địch, Thanh Y có thể làm, ta đều có thể làm, hơn nữa, ta sẽ so sánh với nàng làm tốt hơn! Thanh Y không thể làm, ta cũng vậy có thể làm, ta có khá dài vô cùng sinh mệnh, hiểu được chuyện tình so sánh với Thanh Y tiểu nha đầu này nhiều ra quá nhiều.

Cho nên, chỉ cần ngươi nguyện ý, ta có thể trở thành nữ nhân của ngươi...”

“Ngươi câm miệng cho ta!” Đẳng Phi nghe được cả người cũng thẳng đờ mồ hôi lạnh, một người không có giới tính khí linh, thế nhưng đối với hắn cái này nói đích nhân loại sử dụng mị thuật, đây quả thực thật là quá đáng.

“Thật ra thì hết thấy biểu tượng cũng là vô căn cứ, ngươi cần gì phải như vậy chấp nhất?” Thanh Y vẻ mặt u oán nhìn Đẳng

Phi.

Đằng Phi lúc này đưa ánh mắt quăng hướng Đại Tế Ti, ý tứ rất rõ ràng: người nếu là nữa không ra tay, ta liền muốn qua đòi.

Đại Tế Ti khẽ mỉm cười, đánh nhau chuyện tình hấn không am hiểu, nhưng phân cách linh hồn loại chuyện này, nhưng là của hấn bản lĩnh xuất chúng!

Cũng không thấy Đại Tế Ti có cái gì động tác, bên này Thanh Y trong lúc bất chợt sắc mặt nhợt nhạt, phát ra thống khổ tiếng kêu.

Nơi xa Ma Hoàng thấy một màn này, đầu tiên là bất khả tư nghị mở to mắt, sau đó thân thể hơi chấn động, mâu quang trở nên lạnh như băng, đột nhiên sau xoay người rời đi!

Đại Tế Ti cười lạnh một tiếng: “Lúc này , còn muốn đi?” Vừa nói, hướng về phía Ma Hoàng nhẹ nhàng khoát tay chặn lại, bên kia Ma Hoàng thân thể chợt cứng đờ, sau đó, gương mặt cũng trở nên dữ tợn vặn vẹo , phát ra thống khổ hí hô.

“Này là được?” Đằng Phi thấy Đại Tế Ti không có bước kế tiếp động tác, không khỏi có chút kỳ quái hỏi.

Đại Tế Ti khẽ gật đầu: “Phân cách linh hồn, đối với không hiểu người mà nói, là căn bản chuyện không có khả năng, nhưng đối với chúng ta Linh Thể Nhất Tộc mà nói, nhưng giống như ăn cơm uống nước đơn giản như vậy.”

Đằng Phi cùng Dĩ Cuồng Sinh không khỏi tự đáy lòng bội phục, quả nhiên thuật nghiệp có chuyên tấn công a.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 686: Vĩnh Hằng Kinh Biến

>

Ma Hoàng sắc mặt dữ phát dữ tợn, tiếng hô nhưng chân Toái Tinh Thần, cả người trên người toát ra ngập trời ma diễm, đem Ma Hoàng thân thể hoàn toàn bao vây ở nơi này ma diễm trong.

Thanh Y trên người, giống như trước toát ra càng thêm nồng nặc ma diễm, màu vàng hoả diễm thiêu đốt ở ngập trời ma khí trong, làm cho người ta một loại cực kỳ cảm giác quỷ dị, rùng giợn liên tục, xa xôi vũ trụ trong tinh không đích tinh thần rồi rít rơi xuống, có chút trực tiếp nổ bung, hóa thành bụi bậm! “Bọn họ...!Không có việc gì sao?” Đằng Phi một đôi mắt rơi vào Thanh Y trên người, hai đầu lông mày mang theo vài phần vẻ lo lắng.

Đại Tề Ti khẽ cười nói: “Yên tâm đi, ta lấy tánh mạng đảm bảo, bọn họ tuyệt không có việc gì, ngược lại sẽ vì vậy, đạt được lớn lao cơ duyên! Những thứ này Sa Nhĩ Ma Tộc bại hoại của nếu nghĩ chiếm cứ người khác thân thể, như vậy, sẽ phải có thừa nhận hồn phi phách tán trong lòng chuẩn bị!” Dĩ Cuồng Sinh táp chép miệng, vẻ mặt đáng tiếc nói: “Đáng tiếc chạy con cá lớn, thật muốn ném thử tên kia tư vị a!” Đằng Phi cùng Đại Tề Ti khước miệng đồng thời kéo ra, cũng ở trong lòng thâm mắng: này chính là một ăn hàng.

“Linh thể, bốn tôn tuyệt sẽ không bỏ qua cho ngươi!” Bao trùm Thanh Y cái kia đoàn ma diễm trong, truyền đến đạo kia thanh âm lạnh như băng, tràn đầy tức giận.

“Nếu như ngươi biết điều một chút thúc thủ chịu trói, có lẽ còn

có thể ít gặp một chút hành hạ, người giãy dụa càng lợi hại, người được hành hạ sẽ càng lớn!” Đại Tể Ti vẻ mặt tự tin lạnh giọng nói, dọc theo con đường này, chỉ thấy Đằng Phi cùng Dã Cuồng Sinh hai người thi triển, chiến lực hơi lộ vẻ suy nhược Đại Tể Ti căn bản không có phát huy sở trường cơ hội, đến hiện tại, mới có loại hăng hái cảm giác.

“Hừ, thật khi người của Linh Thử Nhất Tộc là vô địch sao? Nhìn bốn tôn làm sao phá vỡ linh hồn của người phân cách...!A a a a a!” Vũ trụ trong hư không, bị một đoàn xen lẫn màu vàng hoả diễm bao trùm ngập trời ma diễm khuếch tán đến xung quanh mấy vạn dặm, cao mười mấy vạn dặm, gầm thét thanh âm đem xa hơn nơi đích tinh thần rồi rít rống toái!

Đằng Phi cùng Dã Cuồng Sinh cùng với Đại Tể Ti đám người rớt rít lui về phía sau đi, lãnh mắt thấy kia hai luồng đan vào ở chung một chỗ ma diễm.

So sánh dưới, Ma Hoàng bên kia động tĩnh sẽ phải nhỏ rất nhiều, bóng đen nguyên nay đã bị thương nặng, hôm nay hơn là không có bao nhiêu năng lực chống cự, hết thấy giãy dụa cũng là phí công, đơn giản khiến nó gặp thống khổ nhiều hơn chút ít thôi.

Phanh!

Một tiếng nổ vang nổ, ở lạnh như băng cô tịch vũ trụ chỗ sâu nổ bung.

Ma Hoàng thân thể bị xa xa quăng đi ra ngoài, Đằng Phi đưa tay vẽ một cái, một đạo nhu hòa pháp tắc lực, đem Ma Hoàng cho đã nắm.

Lúc này Ma Hoàng, đã sớm đã hôn mê, sắc mặt tái nhợt được dọa người, nhưng trong thân thể các hạng cơ năng hoàn hảo không tổn hao gì.

“Đại Tể Ti đích thủ đoạn quả nhiên cao minh!” Đằng Phi tự đáy lòng than thở một tiếng, bằng nhãn lực của hắn, tự nhiên có thể nhìn ra Ma Hoàng ở tỉnh táo lại sau, sẽ đạt được rất lớn

chỗ tốt, bóng đen kia mệnh mông linh hồn lực, đã toàn bộ bị đánh tan, bị phong ấn ở Ma Hoàng thân thể trong.

Ma Hoàng tỉnh lại sau này, chỉ cần đem những thứ này bị phong ấn ở linh hồn lực toàn bộ hấp thu, thậm chí có thể trực tiếp đánh sâu vào Đại Thiên Vương cảnh giới!
“Cái tiểu cô nương kia trạng huống tựa hồ có chút có thể lo.”
Dã Cuồng Sinh ở một bên không chớp mắt nhìn xa xôi vũ trụ chỗ sâu ngập trời ma diễm, lâm bầm một câu.

Đằng Phi khẽ lắc đầu, thở dài một tiếng, loại khi này, cũng chỉ có thể nhìn Thanh Y mình, nếu như nàng sống không qua đi, như vậy tất nhiên có rơi hồn phi phách tán kết quả, đây cũng không phải là Đại Tế Ti năng lực không đủ, thật sự là ngọc tử của Ma Thần khí linh quá mức cường đại.

“Thanh Y, ngươi muốn chịu đựng, muốn tin tưởng mình!”
Đằng Phi lâm bầm nói.

“Ha ha ha ha ha, tin tưởng mình có ích lợi gì? Bồn tôn thiên hạ vô địch! Cái gì Nhân Tộc Ma Tộc Linh Thể Nhất Tộc...! Cái gì Sa Nhĩ Ma Tộc, ở bồn tôn trước mặt, đều không đủ nhắc tới!” Gầm thét thanh âm, ở vũ trụ chỗ sâu chấn động, nghe mặc dù thống khổ vạn phần, nhưng vẫn như cũ mang theo một cỗ bề ngể thiên hạ uy thế.

Đại Tế Ti bỗng nhiên quay đầu lại nhìn thoáng qua Đằng Phi, nói: “Hy vọng ngươi có thể ở sau này đối với ta Linh Thể Nhất Tộc chiếu cố xuống.”

“Có ý gì?” Đằng Phi từ Đại Tế Ti lời của trung, nghe được một cỗ quyết tuyệt.

“Sa Nhĩ Ma Tộc là này tám vũ trụ đại địch, vô luận như thế nào, cũng muốn đem Sa Nhĩ Ma Tộc hoàn toàn tiêu diệt hết, nhớ kỹ, không nên mềm lòng, không nên trấn áp bọn họ, muốn hoàn toàn tiêu diệt hết!” Đại Tế Ti nói một hơi nhiều như vậy, trong mắt kiên quyết vẻ càng đậm: “Chào tạm biệt gặp lại sau, các bằng hữu của ta!”

Vừa nói, không đợi Đằng Phi cùng Dã Cuồng Sinh có phản ứng gì, trực tiếp hóa thành vô hình, xông về kia đoàn ngập trời

ma diễm.

Oanh!

Kia đoàn mười mấy vạn dặm cao ngập trời ma diễm giống như là bị tưới du liệt hỏa, trong giây lát xông lên đến trên trăm vạn trượng cao, bên trong truyền đến tức giận chí cực tiếng gầm gừ: “A, người này chết tiệt, người...!Người...!Người dám như thế đối đãi bản tôn, bản tôn liều mạng với người...!Liều mạng với người...!A a a a!”

Ừng ừng!

Giống như một viên không lồ tinh cầu ngập trời ma diễm, ầm ầm nổ tung, kích lay động khí lưu có hủy diệt uy thế, đem xung quanh mấy ngàn vạn dặm đích tinh thần toàn bộ chấn vỡ, khắp vũ trụ hư không, sát na trở nên tàn phá, và cô tịch, không có một chút thanh âm.

“Này...” Dã Cuồng Sinh này cá tính tử dã man ăn hàng lúc này ngăn người, một đôi mắt trợn thật lớn, bất khả tư nghị nhìn kia tấm lạnh như băng cô tịch vũ trụ chỗ sâu.

Đằng Phi trong lòng rung động, con người nhưng vi thấp, nhẹ giọng nói: “Đại Tể Ti, người yên tâm đi, chỉ cần ta ở một ngày, cả Linh Thể Nhất Tộc, tự không cho phép bất luận kẻ nào khi nhục!”

“Đằng...!Phi.” Kia tấm lạnh như băng trong vũ trụ, một người thân thể, chậm rãi hiện ra, linh lung trên thân thể, không đến tấm sợi, lại bị một mảnh dày bảy Thái Hà quang bao quanh, đầu đầy Thanh Ti mềm mại xuống phía dưới buông thông, xem ra tuyệt mỹ mặt, rõ ràng vô cùng.

“Thanh Y...” Đằng Phi nhìn xem ra tuyệt mỹ mặt, vẫn níu lấy tâm, rốt cục để xuống.

...

Ma Tộc trong hoàng cung, một nam một nữ ngồi đối diện nhau, chính là Đằng Phi cùng Thanh Y hai người.

Cự ly này tràng thảm thiết chiến đấu, đã qua hơn mười ngày, Ma Hoàng sau khi tỉnh lại, cũng không có cùng Đằng Phi đàm

người gặp mặt, trực tiếp bề quan đi.

Theo Thanh Y nói Ma Hoàng trở nên rất nặng lặng yên, cũng thương già hơn rất nhiều.

Thanh Y đích tay thượng, vuốt vuốt một quả tinh sảo tỳ ẩn, chính là ngọc tỳ của Ma Thần.

Ngày đó Đại Tế Tỳ liệu mình, trực tiếp dùng mình tinh thần lực mệnh môn lượng, trấn áp thôi ngọc tỳ của Ma Thần khí linh, đem khí linh linh trí xóa đi, phong ấn trở về ngọc tỳ của Ma Thần trong, đồng thời, Đại Tế Tỳ kia sâu không lường được lực lượng tinh thần, toàn bộ cho Thanh Y.

“Nếu như không là bởi vì có người, hẳn sẽ không hy sinh mình tới thành toàn ta.” Thanh Y thanh âm nhu hòa, ôn nhu một đôi trông mắt ngưng mắt nhìn Đằng Phi: “Ta muốn làm sao cảm tạ người?”

“Lấy thân báo đáp tốt lắm.” Đằng Phi thuận miệng mỉm cười nói.

“Thật sao?” Thanh Y cười híp mắt nhìn Đằng Phi.

Đằng Phi cười cười, nhưng không.

Thanh Y khẽ thở dài một tiếng, sau đó nói: “Người lần này ra đến như vậy lâu, người nhà của người, nhất định cũng rất tưởng niệm người sao?”

“Không biết.” Đằng Phi cười cười, không nói thêm gì, chẳng qua là con người chỗ sâu, nhưng có vẻ giống nhau về mặt, chợt lóe lên.

“Hôm nay cả Ma Tộc trên dưới cũng là ma tâm hoảng sợ, Sa Nhĩ Ma Tộc bóng ma thủy chung bao phủ ở sở hữu Ma trong lòng, cái này chủng tộc, chẳng lẽ thật sự là không thể địch sao?” Thanh Y dời đi đề tài.

“Căn cứ ta trong đầu những thứ kia không giải thích được nhiều ra tới Cổ lão trí nhớ, Sa Nhĩ Ma Tộc đích xác là rất cường đại, nhưng chỉ bằng bọn họ, nhưng còn không có thao túng nguyên tố đại kiếp năng lực.” Đằng Phi suy tư, sau đó

nói: “Ta cảm giác, cảm thấy Sa Nhĩ Ma Tộc dùng này vô số năm thời gian, dung nhập vào đến Ma Tộc cùng Nhân Tộc trong, tựa hồ có mục đích khác, bọn họ tại sao làm như vậy, ta nhưng tìm không được nguyên nhân.”

Thanh Y cười nói: “Có lẽ bọn họ cũng là bởi vì không có thân thể, muốn thông qua chiếm cứ Nhân Tộc cùng Ma Tộc thân thể phương thức, hoàn thành một loại biến chuyển đây.”

Đằng Phi nói: “Có lẽ sao, nhưng ta cảm giác, cảm thấy nơi này cất dấu một chút chúng ta xem không hiểu đồ.”

Lúc này, phía ngoài đột nhiên truyền đến thị vệ thanh âm:

“Bẩm báo nữ hoàng, Thần Hồn Vực trong lúc bất chợt xuất hiện đại lượng Nhân Tộc, hoài nghi Nhân Tộc bên kia có vấn đề.”

“Cái gì?” Thanh Y nhất thời sửng sốt, nhìn thoáng qua Đằng Phi, sau đó hỏi: “Chuyện gì xảy ra?”

“Thật giống như Nhân Tộc bên kia dụng phải hủy diệt tính đả kích, vô số nhân loại bắt đắ dĩ, chỉ có thể trốn vào đến Thần Hồn Vực trung tị nạn.”

“Đằng Phi, ngươi nhanh đi về sao, Ma Tộc bên này trong khoảng thời gian ngắn, có nên không gặp nguy hiểm.” Mặc dù rất muốn Đằng Phi có thể vĩnh viễn ở, nhưng Thanh Y cũng không phải là cái loại này thị phi không rõ ân oán bộ phận người, Tinh Mâu ngưng mắt nhìn Đằng Phi: “Nhất định phải cẩn thận!”

Đằng Phi gật đầu, nói: “Vậy ngươi nhiều hơn bảo trọng.”

Thanh Y trọng trọng gật đầu: “Ta sẽ!”

Xua tan lưu luyến không rời Thanh Y, Đằng Phi cùng Dã Cuồng Sinh cùng tiến lên đường, đi qua Thôn Thiên Đại Uyên, đi Vĩnh Hằng Chi Địa.

Đằng Phi trong lòng nghi ngờ cũng rất nặng, Vĩnh Hằng Chi Địa bên kia làm sao có thể trong lúc bất chợt gặp gỡ hủy diệt tính đả kích? Mà mình nhưng một chút tin tức cũng không có nhận được?

Đằng Phi tiến vào Ma giới lúc trước, từng lưu lại một cụ phân thân, để cho kia cụ phân thân trở lại chín mươi chín thành, báo cho Lục Tử Lăng đám người của mình đi về phía.

Lẽ ra nếu như bên kia thật xảy ra vấn đề gì lời của, phân thân

của mình tịnh không yếu, vừa làm sao có thể để cho Vĩnh Hằng Chi Địa gặp đại nạn?

Lui một bước nói, cho dù Vĩnh Hằng Chi Địa tao ngộ không thể chống cự nguy cơ, mình lưu lại phân thân cũng có thể có xông đi lên, nếu là chết trận, như vậy đã biết bản thể cũng sẽ cùng theo bị thương.

Nhưng hiện tại vấn đề là, Đằng Phi cũng không có bị bất kỳ ảnh hưởng.

Nói cách khác, hắn lưu lại cái kia phân thân, hoàn hảo không tổn hao gì!

Đằng Phi đem suy đoán của mình cùng Dĩ Cuồng Sinh nói một chút, cái này nhìn như không có đầu óc ăn hàng trong lúc bất chợt toát ra một câu: “Sẽ không phải là có Sa Nhĩ Ma Tộc đại năng, chiếm cứ người cái kia phân thân sao?”

“Đáng chết!” Đằng Phi nhất thời cả kinh, cả người thẳng đổ mồ hôi lạnh, mắng câu đáng chết, nhất thời vận khởi Già Lô La Tâm Kinh, thân hình chợt biến mất tại nguyên chỗ.

“Ách, hắn làm sao như vậy kích động? Ta chính là tùy tiện nói nói, sẽ không phải bị ta nói trúng sao?” Dĩ Cuồng Sinh nhúc nhích đầu, lẩm bẩm một câu, sau đó đuổi theo Đằng Phi thân ảnh, cũng mau nhanh chóng đi xa.

Đằng Phi lúc trước nghĩ tới vô số loại khả năng, lại cứ thiên không nghĩ tới phân thân của mình, cũng có thể có bị Sa Nhĩ Ma Tộc đại năng cho chiếm cứ cái này.

Bị Dĩ Cuồng Sinh trong lúc vô tình một câu nói nhắc nhở, Đằng Phi lòng như lửa đốt.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 687: Người Không Phải Là Đảng Phi

>

Vĩnh Hằng Chi Địa, thứ chín mươi chín thành.

Đảng thị gia tộc cảnh nội, vô số người thần sắc ngưng trọng nhưng lại cũng không khẩn trương.

Diên Quang, Bao Long bọn người ở tại đầu vào đây chỉ huy một nhóm người thu thập thu xếp đồ đạc, các nữ quyền tất cả cũng cùng theo một lúc, cả Đảng gia trận doanh bên trong tất cả mọi người đang bận rộn.

Bên trong gian phòng, Lục Tử Lăng, Lăng Thi Thi hai người ngồi cùng một chỗ, đối diện, ngồi một cái anh tuấn nam tử, cùng Đảng Phi giống nhau như đúc.

“Nói đi, ngươi đến tột cùng là người nào?” Lục Tử Lăng mâu quang trong trẻo lạnh lùng nhìn đối diện này trương quen thuộc và xa lạ mặt, lạnh lùng hỏi.

“Tử Lăng, ngươi làm sao vậy? Dưới mắt chính là hỗn loạn hết sức, ngươi không đi phía ngoài chỉ huy, nhưng chạy tới hỏi ta loại này không giải thích được lời của?” Anh tuấn nam tử vẻ mặt kinh ngạc nhìn Lục Tử Lăng, kia kinh ngạc hoàn toàn không giống như là giả vờ.

Lăng Thi Thi ở một bên hừ lạnh một tiếng, nói: “Ngươi nếu thật là phu quân của chúng ta, hiện tại tất nhiên sẽ không nói ra những lời như vậy, ngươi này âm hiểm đồ, còn muốn giấu diếm tới khi nào?”

“Thi Thi, làm sao ngay cả người cũng đang hoài nghi ta? Ai, ta thật không biết nên nói cái gì cho phải.” Đổng Phi cười khò một tiếng, nhẹ nói nói: “Xa nhớ năm đó chúng ta mới quen vậy sẽ, ở Nam Vực Chân Vũ hoàng triều đế đô, đảo mắt đã qua nhiều năm như vậy, khi đó người, ngây thơ và thuần túy, thanh thuần và ngọt...”

“Người cầm miệng cho ta!” Lăng Thi Thi mâu chỉ có chút ít mê ly, nhưng lạnh lùng quát bảo ngưng lại nói: “Đây là ta cùng phu quân ta ở giữa tình cảm, không cần người tới thuật lại!”

“Thi Thi, ta sẽ là của người phu quân a, phiền toái người mở to hai mắt xem một chút, ta không là phu quân của người, vậy là cái gì người?” Đổng Phi vẻ mặt oan uổng vẻ mặt, sau đó đối với Lục Tử Lăng nói: “Tử Lăng, ta thừa nhận, lạng lẽ rời đi là lỗi của ta, sau khi trở về vừa bế quan tu luyện vắng vẻ các người, nhưng các người không thể vì vậy hoài nghi ta a, ta ở sáu mươi ba thành kinh nghiệm chuyện này, các người cũng đều đã nghe nói.

Ta kinh nghiệm Đại Thiên Vương thiên kiếp thời điểm, thiếu chút nữa chết, bây giờ còn có một chút di hoạn lưu lại, cho nên ta mới nhất định phải bế quan khổ tu.

Mới có thể làm cho mình trở lại đỉnh trạng thái!”

Lục Tử Lăng xem ra lạnh như băng mặt, cũng không có chút nào động dung, nàng thanh âm trong trẻo lạnh lùng nói: “Phu quân của ta đã trải qua cái gì, trong nội tâm của ta rất rõ ràng, nhưng này, cho cái này bại hoại một chút quan hệ cũng không có, người cũng không phải Đổng Phi.

Vĩnh Hằng Chi Địa hôm nay biến đổi lớn cũng là người một tay tạo thành, ta thậm chí không cần đi hoài nghi người cái gì, người này Sa Nhĩ Ma Tộc bại hoại, nhanh lên rút ra khỏi phu quân ta thân thể!”

Lục Tử Lăng xưa nay lời nói rất ít, cũng là cùng Lăng Thi Thi các nàng ở chung một chỗ thời điểm, mới sẽ nhiều hơn một chút, mà nay nhưng bởi vì trước mắt người này, nói một hơi nhiều như vậy.

Có thể thấy được nàng phần nộ trong lòng đã đến khó có thể không chế trình độ.

Là trọng yếu hơn, nàng cùng Lăng Thi Thi cũng đang lo lắng Đẳng Phi!

Các nàng nhưng để xác định, trước mắt người này cũng không phải Đẳng Phi.

Nhiều năm như vậy tình cảm, các nàng đối với Đẳng Phi hiểu rõ cũng không phải ngoại nhân có thể tưởng tượng.

Như vậy, chân chính Đẳng Phi, hiện tại vừa đi địa phương nào? Vừa ở nơi đâu?

“Các người loại này biểu hiện, thật rất dễ cho ta thương tâm, ta không biết các người nhận lấy cái gì kích thích, thế nhưng sẽ như thế đối với ta.” Đẳng Phi vẽ mặt thành khăn nhìn Lục Tử Lăng, sau đó nói: “Nhưng ta sẽ không sinh Tử Lăng người khí, bởi vì nếu là không có người, sẽ không có ngày nay ta.

Năm đó ở cái kia thế tục trong trấn nhỏ, là người đem một cái không thể tu luyện củi mục đưa trẻ, dẫn vào tu luyện đường.” Vừa nói, Đẳng Phi vừa chuyển hướng Lăng Thi Thi: “Ta cũng sẽ không sinh Thi Thi người khí, năm đó ở chân vũ thành, là người đối với ta mọi cách che chở.

Đối với ta khuynh tình, ở trong đầu của ta, người vĩnh viễn là cái kia đơn thuần thiện lương thiếu nữ.”

“Người...! Nói đủ chưa?” Lục Tử Lăng sắc mặt trở nên vô cùng lạnh như băng, thanh âm cũng tràn đầy sát cơ, chỉ một ngón tay chút hướng “Đẳng Phi” mi tâm!

Đẳng Phi một đôi mắt bình tĩnh nhìn Lục Tử Lăng, không nói một lời, cũng không có bất kỳ động tác, không nhúc nhích ngồi ở chỗ đó, tùy ý Lục Tử Lăng kia cái tràn đầy sát cơ nhỏ và dài ngón tay ngọc, chút hướng của mình mi tâm.

Ba !

Lục Tử Lăng đích ngón tay, khắc ở Đẳng Phi chỗ mi tâm, nhưng sở hữu sát cơ sở hữu lực lượng, nhưng trên ngón tay chạm đến đến Đẳng Phi cái trán trong phút chốc thu trở về.

“Đẳng Phi” khẽ mỉm cười, biết mình thành công, cho dù các

nàng xác nhận mình không phải là Đằng Phi, cũng không có dũng khí giết mình này duy nhất người biết chuyện, là trọng yếu hơn, đã biết khuôn mặt, này là thân thể, tựa là thật Đằng Phi!

“Người...! Còn chưa rút ra này là thân thể?” Lục Tử Lăng ngân nga cơ hồ cắn nát, nhìn về ánh mắt của đối phương trung, tràn đầy tức giận.

Lăng Thi Thi ở một bên cũng là hận đến hàm răng trắng dương, nhưng không có biện pháp gì.

Vô luận là Lục Tử Lăng, hay là nàng, cho dù biết rõ trước mắt người này không phải là Đằng Phi, nhưng cũng không có giết dũng khí của hấn cùng quyết tâm.

Thứ nhất này là thân thể, này khuôn mặt, làm cho các nàng không hạ thủ, thứ hai trước mắt người này, hấn là biết Đằng Phi tung tích, giết hấn rồi, đi đâu tìm kiếm Đằng Phi? Hôm nay cả Vĩnh Hằng Chi Địa hồng bát, chín mươi chín ngôi Đại Thành, có hơn phân nửa đã bị Sa Nhĩ Ma Tộc chiếm lĩnh, Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng những người đó biến mất mất tích, cũng không biết là bị Sa Nhĩ Ma Tộc chiếm cứ thân thể, hay là đã bị giết, hay là chạy trốn, dù sao đã thật lâu không có tin tức của bọn hấn.

Hôm nay còn đang mang binh kiên trì chống cự, cũng là Trí Tuệ Thần Tướng ở đây viên Úy Lam tinh cầu mang tới được duy nhất đệ tử —— Tử Uyên!

Cuộc chiến tranh này bắt đầu thời gian cũng không dài, tựa hồ trong một đêm, cả Vĩnh Hằng Chi Địa tựa thay đổi gió hướng, bởi vậy có thể thấy được, Sa Nhĩ Ma Tộc tiến vào Vĩnh Hằng Chi Địa, mưu kế nơi này, cũng không phải một ngày hai ngày chuyện tình, thế cho nên bọn họ trong lúc bất chợt phát động, làm cho cả Vĩnh Hằng Chi Địa căn bản không có bất kỳ phòng bị, tựa luân hãm một nửa.

Hôm nay đám kia Sa Nhĩ Ma Tộc các cường giả, vừa đem ánh mắt quăng hướng Đằng Phi đại bản doanh, Vĩnh Hằng Chi Địa chín mươi chín thành, thành chủ Hiếu Phong cùng Lão Long Long Ngũ Long Nhất đám người, đang tích cực triển khai

chuẩn bị chiến tranh.

Chín mươi chín thành đã bị hủy một lần, Hiều Phong không cho phép ở trên tay hắn bị hủy lần thứ hai.

Cho nên, thề thành ở người đang, thành hủy người mất!
Đồng thời, Hiều Phong phái người báo cho Đẳng gia bên này người, muốn bọn họ làm tốt thoát đi chuẩn bị.

Hiều Phong không sợ chết, nhưng lại không nghĩ lôi kéo ân nhân của mình chôn cùng, thậm chí Lão Long một nhà vài hộp, cũng bị Hiều Phong kiểm soát chạy mấy lần.

Nhưng không có thể đem Lão Long một nhà vài hộp đuổi đi, dùng Lão Long lời của nói chính là: người không thể vong ân phụ nghĩa, năm đó không có người Hiều Phong thành chủ chứa chấp chúng ta, ta Lão Long một nhà sớm đã bị người diệt sạch sê, kia còn có cơ hội sống tới ngày nay? Cho nên, người muốn dùng tánh mạng bảo vệ thứ chín mươi chín thành, như vậy ta Lão Long hãy theo người cùng nhau!

Long Ngũ cùng Long Nhất cũng không còn đi, bọn họ cũng không phải là hạng người ham sống sợ chết, vừa làm sao có thể ngay tại lúc này bỏ lại phụ thân một mình chạy trốn?
Đẳng gia trận doanh bên này, Lục Tử Lăng chuẩn bị để cho tuyệt đại đa số người, tiến vào Thần Hồn Vực trung đi tị nạn, nhưng trước đây, phải giải quyết xong “Đẳng Phi” cái này phiền toái.

Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi cũng nhất trí nhận định, hôm nay ở cái này Đẳng Phi, ở cả Sa Nhĩ Ma Tộc hẳn là cũng có rất cao địa vị, bởi vì hắn trở lại, không bao lâu, Vĩnh Hằng Chi Địa tựu bộc phát biến đổi lớn.

“Tử Lăng, ta thật sự là Đẳng Phi, ta biết, ta hiện tại vô cùng nhiều biểu hiện, cho các người trong lòng có sở hoài nghi, này rất bình thường, muốn trách, cũng chỉ có thể trách ta năm đó ở đột phá Đại Thiên Vương lúc đại thiên kiếp quá mức hung ác, cơ hồ đem của ta thất tình lục dục toàn bộ đánh tan, ta lưu lạc sáu mươi ba thành ba năm, thật dễ dàng mới đưa này mà tình

cảm tìm trở về một chút, cho nên hiện tại ta, nhìn qua có chút không lớn bình thường, ta cũng vậy ở vẫn muốn tu bổ đích phương pháp xử lý, nhưng rất đáng tiếc, đây không phải là một sớm một chiều có thể hoàn thành chuyện tình...”

“Không nghĩ tới Sa Nhĩ Ma Tộc trung lại vẫn có thể xuất hiện loại người như người hoa tuyệt thế, tài ăn nói của người thật rất tốt, ha ha, sẽ không phải năm đó xui khiến công chúa đi đón gả Vương đệ đệ người họ chính là người sao?” Lăng Thi Thi bỗng nhiên cắt đứt Đằng Phi lời của, nói như vậy điên cuồng một câu nói.

Nhưng Lục Tử Lăng nhưng trong nháy mắt nghe hiểu, Đằng Phi trên người bí mật, hai người bọn họ là biết được nhiều nhất, hôm nay Lăng Thi Thi nói ra, Lục Tử Lăng thoáng cái tựa đã hiểu Lăng Thi Thi ý tứ, ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chú vào đối diện này trương quen thuộc vừa xa lạ mặt.

“Đằng Phi” rõ ràng ngăn ra, trong lòng thầm mắng: Đáng chết, Đằng Phi bỗng tôn ở phân ra này là phân thân thời điểm, cũng không có đem quá đi đâu Cổ lão trí nhớ để lại cho này là phân thân, mình muốn nói như thế nào, mới có thể lấy được này hai nàng tín nhiệm? Các nàng rốt cuộc biết bao nhiêu thứ? Là toàn bộ cũng biết đây? Hay là đang gạt mình?

“Làm sao? Không phản đối rồi? Trong đầu không có phương diện này trí nhớ đúng không? Thật thật đáng tiếc đây...” Lăng Thi Thi vừa nói, trong lúc bất chợt xuất thủ, một chương pháp kích về phía đối diện Đằng Phi ột.

Cùng lúc đó, Lục Tử Lăng cũng đột nhiên phát lực, một ít chỉ thượng hàm chứa một cỗ kinh khủng chí cực lực lượng, toàn bộ oanh hướng Đằng Phi ột!

“Ai...” Đằng Phi thở dài một tiếng, thân thể chợt biến mất tại nguyên chỗ, đồng thời vung tay lên, đem Lăng Thi Thi cùng Lục Tử Lăng đánh ra này hai đạo công kích phong ấn ở trước mặt mình, nhẹ giọng thở dài nói: “Các người đây cũng là cần gì chứ?”

“Người rốt cuộc chịu thừa nhận sao?” Lăng Thi Thi lạnh lùng quát hỏi.

“Ta chịu thừa nhận cái gì? Hai người các người, cũng là thê tử

của ta, bao gồm Phương Phi, Tử huyên các nàng, cũng là thể tử của ta, ha ha.” Đẳng Phi khẽ mỉm cười, nhìn hai người bọn họ, nhẹ nói nói: “Đẳng Phi hẳn tự gây nghiệt, đem của mình một phần lực lượng, phong ấn tại này là thân thể trung, tặng một phần đại lễ, ta như thế nào lại không biết xấu hổ không cười nhận đây? Các người nếu như không vạch trần ta, hẳn là còn có thể sống càng lâu xa một chút, thậm chí, ta có đem mình làm chân chính Đẳng Phi, mang theo các người đi về phía càng thêm tương lai huy hoàng.

Nhưng hiện tại, ta nhưng lại không thể không làm ra một chút thay đổi.”

Vừa nói, “Đẳng Phi” mâu quang dần dần trở nên lạnh như băng, hẳn nói: “Các người đã cố ý muốn đem của ta đá vạch trần, như vậy ta cũng chỉ có thể thật xin lỗi các người, ra đi, của ta hai cơ thiếp!”

Đang khi nói chuyện, trong không khí một trận rất nhỏ vụn vụn, hai cả người trong suốt xinh đẹp cô gái, ra hiện tại hẳn chừng, kia một người trong cô gái vẻ mặt quyền rũ đánh giá đối diện Lăng Thi Thi cùng Lục Tử Lăng, sau đó một ngón tay Lăng Thi Thi, nũng nịu nói: “Đế Tôn, ta muốn cô bé này thân thể!”

Người còn lại thần sắc trong trẻo lạnh lùng trong suốt cô gái, vẻ mặt lạnh lùng nói ra: “Ta phải cái này.” Ngón tay chỉ hướng Lục Tử Lăng.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 688: Đế Tôn

>

“Khanh khách, nữ nhân này đúng là rất thích hợp tỷ tỷ đây.”
Cái kia xinh đẹp trong suốt cô gái nũng nịu cười, thanh âm thanh thúy dễ nghe, uyển nhược chim hoàng oanh.

“Đăng Phi” đầu ngón tay nhẹ nhàng gầy xích mích Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi phát ra cái kia hai đạo công kích, cười nhạt, nói: “Tốt, tựu theo hai người các ngươi, nhớ kỹ, chiếm cứ thân thể của các nàng sau, các ngươi chính là các nàng, cắt không thể lộ ra sơ hở.”

Hai trong suốt cô gái cùng nhau gật đầu, cùng kêu lên nói: “Cẩn tuân Đế Tôn pháp chỉ!”

“Đế Tôn?” Lăng Thi Thi cùng Lục Tử Lăng liếc mắt nhìn nhau, lòng có Linh Tê đồng thời về phía sau bay ngược đi, âm âm một tiếng, đem vách tường đụng phải nát bấy, mắt thấy sẽ phải lui đi ra bên ngoài.

Lúc này, lại thấy Đế Tôn khẽ mỉm cười, ngón tay giữa tiêm phong ấn mới vừa Lăng Thi Thi cùng Lục Tử Lăng đánh ra tới này hai đạo công kích nghĩ tới hai người cong ngón búng ra...!

Ba!

Đã nát bấy vách tường, trong nháy mắt đọng lại tại nguyên chỗ, ngàn vạn nghiền nát mảnh vụn, tất cả đều quỷ dị dừng ở lại nơi đó, bao gồm Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi thân thể, trên mặt vẻ mặt, tất cả đều cứng đờ, thời gian, giống như là vào giờ khắc này đọng lại ở.

“Thu.” Đế Tôn nhàn nhạt phun ra một chữ.

Chỉ thấy bị đánh vỡ vách tường trong phút chốc khôi phục nguyên dạng, Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi hai người cũng

từ giữa không trung rơi xuống, hai người tụ ở chung một chỗ, dựa lưng vào nhau, nhìn về phía xem ra khuôn mặt quen thuộc ánh mắt, trở nên vô cùng ngưng trọng.

“Tỷ, người sống đủ chưa?” Lăng Thi Thi bỗng nhiên như vậy hỏi một câu.

“Không có.” Lục Tử Lăng lời ít mà ý nhiều.

“Đúng vậy a, không có đợi đến hần trở lại, làm sao có thể cam tâm tình nguyện chết đi đi đây?” Lăng Thi Thi nhẹ giọng thở dài, trong con ngươi có nước vụ hiện lên.

“Khanh khách, ta nói tiểu cô nương, người tự thống khoái từ sao, ta sẽ thay thế người, đi hoàn thành người những thứ kia vẫn chưa xong tâm nguyện, người yên tâm, người sở hữu trí nhớ, đều muốn bảo lưu lại.

Ta thay người sống tương lai cuộc sống.” Cái kia quyền rũ trong suốt cô gái cười duyên, nhìn Lăng Thi Thi, trong ánh mắt hiện lên hài hước thần sắc.

Lăng Thi Thi cùng Lục Tử Lăng hai người không nói nữa nói, mà là cơ hồ cùng lúc.

Điên cuồng vận xoay người trong đích năng lượng, một cỗ không lồ nguy hiểm, trong nháy mắt bao phủ ở trong phòng mọi người trong lòng.

“Không tốt, các nàng muốn tự sát!” Xinh đẹp cô gái kinh hô.

Đế Tôn cười nhạt, vươn ra một cái tay, Hư Không hướng Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi phương hướng nhẹ nhàng nhấn một cái, nhất thời.

Hai nàng không thể động đậy, bị trấn áp ở nơi đâu.

Lăng Thi Thi trong con ngươi hiện lên vẻ điên cuồng vẻ, lớn tiếng quát lên: “Người này ác ma, ta chính là đã chết cũng sẽ

không bỏ qua người!”

“Hi hi, người sống cũng không là đối thủ, đã chết lại có thể thế nào?” Quyển rũ cô gái thờ phào nhẹ nhõm, sau đó tựa đầu quay tới, nhìn anh tuấn nam tử.

Ôn nhu nói: “Đế Tôn thực lực càng ngày càng mạnh, xem ra xưng tôn cả vũ trụ cuộc sống đã không xa.”

Người còn lại trong treo lạnh lùng trong suốt cô gái trong con người, cũng hiện lên vẻ vẻ kích động.

Các nàng đợi chờ ngày này, đã đợi quá lâu quá lâu, từ Thái Cổ đến viễn cổ đến cận cổ nữa đến hiện tại, rốt cục nhìn thấy hy vọng ánh rạng đông.

Anh tuấn nam tử khẽ mỉm cười, sau đó thanh âm ôn hòa nói:

“Cho các người đợi lâu.”

“Vì Đế Tôn đợi chờ, bao lâu cũng không coi là lâu.” Hai nàng cùng kêu lên vừa nói.

“Tốt lắm, các người hiện tại tự đi qua đi, chú ý một chút, khác đem trí nhớ của các nàng phá đi, này đem là các người trong tương lai đến gần chân chính Đằng Phi lúc máu chột.” Đế Tôn nhàn nhạt vừa nói.

Hai trong suốt cô gái hơi ngần ra.

Kia quyển rũ cô gái có chút kinh ngạc nhìn Đế Tôn, không nhìn được lên tiếng hỏi: “Đế Tôn, ngài...!Ngài đây là ý gì?”

“Ha ha, không có ý gì, các người nếu trở thành Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi, như vậy.

Các người nhất định phải là Đằng Phi thê tử, dụng tâm hầu hạ tốt hắn, để cho hắn hài lòng, để cho hắn vui vẻ, tóm lại, các người muốn toàn tâm toàn ý đi theo Đằng Phi bên người, hiểu chưa?” Đế Tôn nói.

“Nhưng là Đế Tôn...!Chúng ta, chúng ta là Đế Tôn nữ nhân a, tại sao có thể để cho người khác...” Quyển rũ cô gái vẻ mặt hoảng hốt, diêm dâm đáng yêu nhìn lên trước mặt Đế Tôn.

“Từ các người trở thành Lăng Thi Thi cùng Lục Tử Lăng một khắc kia lên, cũng không phải là .” Đế Tôn mặt không đổi sắc, phảng phất đang nói một thừa thốt chuyện bình thường.

Nhưng nghe ở hai trong suốt cô gái trong tai, nhưng không thể nghi ngờ trời nắng Phích Lịch một loại, quả thực làm cho các nàng không cách nào tiếp nhận.

Thần tình lạnh lùng cô gái không nhin được mở miệng: “Đế Tôn chẳng lẽ là ghét bỏ tử muội chúng ta? Hay là?”

Đế Tôn nhàn nhạt nói: “Vì Sa Nhĩ Ma Tộc nghiệp lớn, vì Chí Cao Thần có thể trở thành vũ trụ chiến trường bá chủ, chúng ta...!Nhất định phải làm ra một chút hy sinh, không chỉ là các người, bao gồm ta ở bên trong, chỉ cần Chí Cao Thần cần, như vậy, vô luận là cái gì, chúng ta đều phải muốn kính dâng đi ra ngoài.”

“Cũng bao gồm...!Đế Tôn ngài nữ nhân?” Quyển rũ cô gái thanh âm có chút run rẩy, trong suốt tuyết mỹ trên mặt, không nhin được chảy xuôi hạ nước mắt, buồn bã nói: “Không nghĩ tới, vô tận đợi chờ, kết quả là, cũng là chỉ chờ đến như vậy một cái kết quả, thay vì như vậy, thật ra thì còn không bằng lấy hiện ở phương thức này còn sống, phiêu linh ở cô tịch lạnh như băng trong vũ trụ, cũng so với bị người yêu vứt bỏ tốt hơn.”

“Người đang ở đây nói những gì đó, ta lúc nào đã nói muốn vứt bỏ các người? Đợi đến nghiệp lớn đã định, ta vẫn có đem bọn người gọi trở về bên cạnh, các người như cũ là của ta cơ thiếp.

Đến ta loại cảnh giới này, còn sẽ để ý các người trong tương tượng chuyện này sao?” Đế Tôn có chút không vui nói.

“Nhưng là...!Đế Tôn, chúng ta để ý a!” Quyển rũ trong suốt cô gái buồn bã cười một tiếng, sau đó nói: “Không cần Đế Tôn sau này đem tử muội ta triệu tập trở lại bên cạnh, chỉ nguyện có thể giúp Thượng Đế pho tượng một điểm nhỏ bận rộn, tử muội chúng ta, liền đã là cam tâm tình nguyện!”

Vừa nói, cũng không quay đầu lại hướng Lăng Thi Thi bên cạnh đi tới, đi tới Lăng Thi Thi trước mặt, nhẹ nói nói: “Muội

muội người không cần hận ta, chúng ta cũng là giống nhau người cơ khổ, người yên tâm, ta sẽ thay thế người, trở thành Đẳng Phi thể tử, người có thể làm, tỷ tỷ tất cả cũng có thể đi được làm!”

“Phi!” Lao thẳng đến trước mắt những chuyện này thu vào đáy mắt Lăng Thi Thi nhưng không nhận được cười lạnh mắng:

“Người nào cho giống nhau? Người là người cơ khổ, người bị người yêu nam nhân vứt bỏ, ta cũng không phải là! Phu quân của ta tới khi nào, cũng tuyệt sẽ không vứt bỏ ta, cũng tuyệt sẽ không tuyệt tình như thế! Đem nữ nhân của mình chấp tay nhường cho, lại vẫn nói như thế đại nghĩa lắm nhien, ha ha ha, các người Sa Nhĩ Ma Tộc đúng là ra khỏi một cái khó lường nhân tài, bội phục a!”

Đế Tôn sắc mặt rất bình tĩnh, đứng ở nơi đó, nghe Lăng Thi Thi tràn đầy giễu cợt lời của, con người chỗ sâu nhưng hiện lên vẻ lạnh như băng sát cơ.

Quyên rũ trong suốt cô gái mất tự nhiên cười cười, nói: “Có lẽ sao...”

Đế Tôn ở phía sau lạnh lùng nói: “Người nói nhảm nhiều lắm, nhanh lên một chút làm việc sao!”

Quyên rũ trong suốt cô gái cùng trong trẻo lạnh lùng trong suốt cô gái thân thể khẽ run lên, nhưng ngay sau đó cũng lặng yên không lên tiếng, hướng Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi hai người đi tới.

Hoắc mắt.

Đế Tôn hai tròng mắt bắn ra hai đạo chói mắt tia sáng, ngáng đầu, xuyên thấu qua gian phòng, nhìn về vũ trụ Hư Không.

Thần sắc nghiêm trọng đến mức tận cùng, hai tay thật nhanh kết ấn, bắt đầu bố trí cường đại phong ấn, đồng thời trong miệng thúc giục: “Hai người các người nhanh một chút, vội vàng chiếm cứ thân thể của các nàng, không nên mè nheo!”

Hai trong suốt cô gái bước về phía Lăng Thi Thi cùng Lục Tử Lăng hai người, hư ảo trong suốt thân thể.

Nhanh chóng cùng Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi thân thể tan ra làm một thể, Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi trong con

người hiện lên vẻ kỳ dị quang mang, nhưng ngay sau đó, hai tờ tuyết mỹ mắt bắt đầu vụn vẹo.

Đây là hai bất đồng linh hồn, ở tranh đoạt đối với thân thể quyền không chế.

Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi mặc dù rất cường đại, nhưng lại có thể nào địch nổi sống không biết bao nhiêu kỷ nguyên Sa Nhĩ Ma Tộc đây?

Đây là quyền rũ trong suốt cô gái cùng trong treo lạnh lùng trong suốt cô gái cảm khái vận mệnh của mình, không có nhanh chóng đối với Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi hạ sát thủ nguyên nhân, nếu không.

Ở nhập vào thân trong nháy mắt, Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi có thể bị miểu sát rụng!
Bên này Đế Tôn vẻ mặt ngưng trọng ngưng mắt nhìn đỉnh đầu Tinh Không, mâu quang xuyên qua gian phòng.

Giống như là ở cùng người kia nhìn nhau một loại, nhân nhật nói: “Không nghĩ tới người trở lại tốc độ rất nhanh, bất quá...! Có một số việc, đã không còn kịp rồi.”
Oanh!

Một cỗ cuồng bạo chí cực lực lượng, hung hăng oanh ở Đế Tôn trên người, đem này là cùng Đẳng Phi phân thân trực tiếp oanh bay ra ngoài, đồng thời, hai đạo quang mang bắn vào đến trên mặt đất Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi trong thân thể, hai tiếng kinh hoàng thất thố tiếng thét chói tai ở Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi trong miệng phát ra, nhưng thanh âm kia.

Nhưng thuộc về kia hai trong suốt cô gái.

Cả tòa xa hoa khổng lồ phòng ốc trong nháy mắt hóa thành phân vụn, khổng lồ động tịnh, trực tiếp đem phía ngoài tất cả mọi người bộ kinh đến, lúc này những người khác mới ý thức tới nơi này xảy ra ngoài ý muốn, rồi rút hướng bên này khao long tới đây.

“Di nương!” Hai đầu lông mày có tám phần rất giống Đẳng

Phi Đằng An một tiếng gầm lên, vận khởi Già Lâu La Tâm Kinh.

Hướng bên này chạy tới.

“Phụ thân!” Những khác một đám người trẻ tuổi thì chạy về phía bị oanh bay đích Đằng Phi phân thân, bọn họ còn không biết xảy ra chuyện gì, chỉ nhìn thấy mẫu thân của mình té trên mặt đất, mà phụ thân thì bị một cỗ kinh khủng cuồng táo pháp tắc lực lượng oanh bay ra ngoài, tất cả đều nóng nảy.

Lúc này, hai đạo trong suốt thân ảnh, theo Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi thân thể tung bay đi ra ngoài, lưỡng chương tuyệt mỹ trên mặt cũng mang theo không thể ngăn chặn thân sắc sợ hãi, các nàng không có biện pháp tưởng tượng, đối phương mạnh như thế nào, từ vũ trụ chỗ sâu đánh tới hai đạo quang mang, dĩ nhiên cũng làm đem các nàng ngạnh sanh sanh đích từ Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi trong thân thể bị buộc đi ra ngoài.

Mà Đế Tôn còn lại là ngum lớn ho ra máu, không dám tin nhìn đỉnh đầu vũ trụ Hư Không, không nhìn được lắm bầm nói: “Không thể nào, người tuyệt đối không có mạnh như vậy, này...! Đây là chuyện không thể nào!”

Ông!

Một tiếng run rẩy, một pho tượng nước sơn đen như mực tượng thân, hướng Đế Tôn trực tiếp trấn áp tới đây.

Ông!

Vừa một tiếng vù vù vang lên, một đạo nước sơn đen như mực quang mang, bắn về phía Đế Tôn mi tâm.

Ông!

Lại một lần nữa vù vù vang lên, trước gót chân hai thanh âm cùng kêu ở chung một chỗ, một pho tượng tản ra vô tận uy thế đỉnh, hướng Đế Tôn vào đầu đê!

Tam tông Đại Khí đều xuất hiện, muốn nhất cử đem Đế Tôn đê chết!

Đằng An xông lại đỡ lấy Lục Tử Lăng thân thể, bên kia Lăng Thi Thi nữ nhi cũng tới đây đỡ lấy mẹ ruột của mình, sở hữu

Đặng Phi con gái tất cả đều về mặt kinh ngạc nhìn vũ trụ chỗ sâu bay nhanh mà đến tam tông Đại Khí, sau đó lại nhìn về phía bên kia về mặt về kinh hãi cái kia người, trong lòng tất cả đều kinh nghi bất định.

“Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Mộ Dung Phương Phi hai mắt nhìn đỉnh đầu vũ trụ Hư Không, tâm thần chấn động rung động, nàng mặc dù hỏi một câu, nhưng đã không cần người khác trả lời, nàng cũng biết xảy ra chuyện gì, không khỏi lớn tiếng quát lên: “Trên mặt đất người nọ là giả, hẳn không phải là Đặng Phi!”

“Ta là Đế Tôn!” Trên mặt đất này tướng mạo cùng Đặng Phi giống nhau như đúc nam tử sắc mặt nghiêm trọng, lạnh lùng nói một câu, đồng thời hai tay thật nhanh kết ấn, một ngọn thần kỳ đại trận, ra hiện ở dưới chân của hắn, hắn lạnh lùng nói: “Đặng Phi, người thật sự rất mạnh, chúng ta sau này còn gặp lại!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 689: Phệ Tâm Hỏa

>

“Người cho ta lưu lại nơi này sao!” Xa xôi vô tận vũ trụ trong hư không, truyền đến một tiếng lạnh như băng gào to, nhưng ngay sau đó, một đạo thân ảnh, giống như thiên thần hạ phàm một loại, cùng ba vật Đại Khí cùng nhau, xông về Đế Tôn!

“Phụ thân!”

“Cha!”

“Đăng Phi huynh đệ!”

“Phi nhi!”

Trong lúc nhất thời, cả Đăng gia trận doanh giống như nổ một loại, tất cả mọi người cũng lên tiếng kinh hô, nhìn vũ trụ chỗ sâu bay tới đạo thân ảnh kia, vui mừng không khỏi.

Cơ Tử Vân lẩm bẩm nói: “Khó trách ta nhìn cái này cảm giác, cảm thấy không đúng chỗ nào, nguyên lai là đồ giả mạo, chết tiệt, cánh dám giả mạo con trai của ta.

.

.”

Đế Tôn cái trán nổi gân xanh, cả giận nói: “Bồn tôn cần làm con của ngươi sao?”

“Lão nương cũng không có như ngươi vậy loại!” Cơ Tử Vân gầm lên đánh trả, để cho Đế Tôn tại chỗ ngậm miệng lại.

Rầm rầm rầm!

Đế Tôn bên cạnh đại trận không có bất kỳ dấu hiệu đột nhiên nổ tung, đem Đế Tôn thân thể ngạnh sanh sanh cho tạc bay ra ngoài, đồng thời, tam tông Đại Khí vượt qua bay tới.

Hắc Kiếm chọt xuyên qua Đế Tôn mi tâm, đem Đế Tôn đỉnh đầu xuyên thủng, lưu lại một lỗ máu.

Tượng thân theo sát phía sau, trấn áp ở Đế Tôn trên vai trái, nhất thời đem Đế Tôn một cái cánh tay trái cho trấn áp thành bụi phấn, tiêu tán ở trong không khí.

Cuối cùng, Chí Tôn Đỉnh hung hăng nện ở Đế Tôn đỉnh đầu trên, sau đó trấn đè xuống, đem này là thân thể trực tiếp cho trấn áp thành phấn vụn!

Một đạo cự đại vô cùng trong suốt thân ảnh ra hiện ở trong không khí, phát ra tức giận chí cực gào thét: “Đáng chết, Đằng Phi, ngươi sớm đoán được hôm nay có đúng hay không? Ngươi thể nhưng ở nơi này cự trên thân thể gian lận, ngươi.

.

.

Ngươi đáng chết! Bồn tôn muốn giết ngươi!”

“Phân thân của ta, tự dễ dàng như vậy bị chiếm cứ sao?”

Đằng Phi từ vũ trụ Hư Không bay theo tới, đồng thời một chưởng đè xuống, muốn đem Đế Tôn hoàn toàn trấn áp ở chỗ này, trong miệng lạnh lùng nói: “Các ngươi Sa Nhĩ Ma Tộc đại năng, đã bị ta giết không ít, hôm nay đến ngươi!”

“Bồn tôn là Sa Nhĩ Ma Tộc vua, là Đế Tôn! Ngươi giết không được ta!” Đế Tôn rống giận.

Kia trong suốt thân thể bỗng nhiên dung nhập vào đèn này tấm trong hư không, nhìn qua, Đằng Phi một chưởng này vỗ vào không khí trong.

Đằng Phi nhưng không có bất kỳ vẻ mặt, ngón tay ở trong hư không Hư tìm mấy đạo.

Một cái khổng lồ vô cùng thiên địa pháp tắc cấu trúc lao lung nhất thời đem này vùng trời cho giam cầm ở, nhưng ngay sau đó, này tấm vũ trụ trong hư không vang lên Đế Tôn tiếng gầm gừ: “Ngươi dám giam cầm bồn tôn? Bồn tôn tự diệt ngươi toàn bộ người nhà!”

“Nói xong , cái này nhất định phải cho ta ăn!” Một tiếng

cuồng dã gầm thét, chợt đang lúc mọi người bên tai vang lên, đem tất cả mọi người cho sợ hết hồn.

Sau đó đã nhìn thấy một cái giống như dã nhân người từ trong hư không nhảy ra, luân một cái cự đại Lang Nha bông.

Hướng trong không khí một cái phương hướng hung hăng rút ra tới.

Thình thịch!

Một tiếng phát vang, Lang Nha bông vỡ vụn ở trong không khí.

Này vóc người khổng lồ dã nhân không nhìn được lắm lắm một câu: “Tài liệu xấu, dùng chính là khó chịu a!”

Phốc!

Đang ở Lang Nha bông vỡ vụn địa phương, có một vốn cổ phần sắc giống như máu thứ đồ tầm thường phun tung toé đi ra ngoài, tản ra kinh khủng uy thế, đây là Đế Tôn ỏi máu, một giọt có thể muốn một cái Đại Đế mạng!

Nhưng ngay sau đó, một đạo hư ảo trong suốt thân ảnh.

Ở nơi đâu chậm rãi tạo thành, một người tướng mạo rất anh tuấn, nhưng cùng Đẳng Phi một chút quan hệ cũng không có người ra hiện ra tại đó.

Một đôi mắt gắt gao ngó chừng Dã Cuồng Sinh cùng Đẳng Phi hai người, cắn răng nói: “Ta muốn giết các ngươi, muốn đem bọn ngươi tất cả mọi người cũng giết!”

“Không xuy ngươi có thể chết sao?” Dã Cuồng Sinh hướng Đế Tôn nhổ ngụm nước bọt, lạnh lẽo cười nói: “Ta cho tới bây giờ không quá Sa Nhĩ Ma Tộc người đâu, từ máu của ngươi tự có thể cảm giác được ngươi nhất định ăn thật ngon, nhớ kỹ nga, ngươi nhất định phải kịch liệt phản kháng, chỉ có như vậy mới có thể đem ngươi toàn bộ khí huyết kích thích ra, như vậy có càng thêm mỹ vị, nếu là ngươi thúc thủ chịu chết.”

Kia sẽ ảnh hưởng mùi vị ngon, vậy cũng không tốt.”

“Đáng chết! Chết dã nhân, đi chết đi!” Khôi phục bản thể Đế Tôn giống như là một đầu tóc cuồng sư tử, hướng Dã Cuồng

Sinh mãnh liệt phác qua, Dã Cuồng Sinh vươn tay, Hư Không một trào.

Vừa là một cây to lớn Lang Nha bỗng ra hiện tại trong tay của hắn, luân tròn, hướng nhào đầu về phía trước Đế Tôn hung hăng đập tới.

Lang Nha bỗng thượng tia sáng bắn ra, từ bất kỳ góc độ đi xem, đây đều là một chân thật vũ khí, nhưng đây cũng là Dã Cuồng Sinh từ trong hư không sinh sôi dùng năng lượng ngưng kết mà thành binh khí, đây là một loại đại thuật, một loại đại vũ trụ pháp tắc!

Đế Tôn cũng không phải là như vậy không chịu nổi, lúc trước hắn là trúng Đẳng Phi ám toán, không nghĩ tới có người thậm chí ngay cả phân thân của mình cũng gian lận, từ Đẳng Phi không có được bất cứ thương tổn gì cũng có thể thấy được, này là phân thân hắn ở làm lúc đi ra, cũng đã lường trước cho tới hôm nay kết quả.

Đôi mắt Dã Cuồng Sinh cuồng bạo công kích, Đế Tôn mâu quang lạnh như băng, chút nào không một chút vẻ sợ hãi, nghênh đón, một quyền đánh tới hướng kia cái to lớn Lang Nha bỗng.

Phanh!

Một cổ giống như trước cao nhất pháp tắc lực, cùng Lang Nha bỗng đụng vào cùng nhau, sau đó Đế Tôn quả đấm trung ẩn chứa đại vũ trụ pháp tắc, bắt đầu phân giải Dã Cuồng Sinh Lang Nha bỗng.

Đồng dạng là đại vũ trụ pháp tắc, tựu xem ai vận dụng được càng thêm thuần thực một chút.

Lang Nha bỗng hóa thành từng vết vết lốm đốm, tiêu tán ở vũ trụ trong thiên địa.

Đế Tôn kia trong suốt trên nắm tay, cũng xuất hiện vài vết rách, mặc dù hắn phá vỡ Dã Cuồng Sinh Lang Nha bỗng, nhưng mình cũng không phải là một chút thương tổn cũng

không được.

Dã Cuồng Sinh hét lớn một tiếng, lần nữa Hư Không một trảo, vừa một cây Lang Nha bỗng ra hiện tại trong tay của hắn, còn là đồng dạng động tác, luân tròn, hung hăng hướng Đế Tôn đập tới đây.

“Người còn không có chơi!” Đế Tôn gầm thét một tiếng, thân thể giống như long quyền phong một loại, tạo thành một cổ kinh khủng nước xoáy, đem bốn phương tám hướng sở hữu năng lượng, toàn bộ hút vào đến hắn loại này năng lượng nước xoáy trong, sau đó hướng Dã Cuồng Sinh cuốn quá đi.

“Cút!” Dã Cuồng Sinh một tiếng gầm lên, một gậy quất vào nước xoáy thượng, Lang Nha bỗng không có gì bất ngờ xảy ra mở tung, năng lượng nước xoáy cũng bị đánh cho hướng bên cạnh phiến diện.

Sau đó, cỗ năng lượng này nước xoáy thật nhanh lấy một loại quỷ dị tư thái, tích cuốn trở về, hướng Dã Cuồng Sinh bay tới, rất có không đem Dã Cuồng Sinh cuốn đi không bỏ qua giá thể.

Dã Cuồng Sinh hô to gọi nhỏ hô quát, trong tay lại một lần nữa xuất hiện một cây Lang Nha bỗng, chỉ bất quá, gốc cây Lang Nha bỗng cùng lúc trước kia mấy cây, tựa hồ có chút bất đồng, song nổi giận trong đích Đế Tôn, như thế nào lại có tâm tư chú ý loại này chi tiết, tự thân hóa thành năng lượng nước xoáy, trực tiếp cuốn hướng Dã Cuồng Sinh, đồng thời quát lạnh nói: “Dã man đồ, không phải là muốn ăn bổn tôn sao? Xem ai ăn người nào?”

Dã Cuồng Sinh toét ra miệng rộng, cười hắc hắc: “Đương nhiên là lão tử ăn ngươi!” Trong tay không hề vô cùng Lang Nha bỗng luân tròn, hung hăng rút ra ở cỗ năng lượng này nước xoáy phía trên.

Phanh!

Một tiếng làm lòng người quý muộn hưởng chột vang lên, đồng thời truyền đến, còn có Đế Tôn một tiếng kêu thảm.

Cái này xui xẻo Sa Nhĩ Ma Tộc Đế Tôn, vô luận như thế nào cũng sẽ không nghĩ tới, lúc trước cũng là lớn vũ trụ pháp tắc ngưng kết mà thành Lang Nha bổng, làm sao trong lúc bất chợt biến thành nhất tông kinh khủng Đại Khí rồi? Đây cỗ kinh khủng năng lượng nước xoáy, trực tiếp bị từ trung gian rút ra gãy, nói cách khác, Đế Tôn thân thể, bị rút ra thành hai đoạn!

Sau đó, chỉ thấy Dã Cuồng Sinh trong tay đột nhiên giữ ra một tờ, là bởi vì này tấm lưới chỉ có lòng bài tay lớn nhỏ, hướng năng lượng nước xoáy hạ nửa đoạn liền quét tới.

Lưới tuy nhỏ, nhưng phảng phất có thể dung nạp thiên địa, dung nạp Nhật Nguyệt Tinh Thần một loại, bị đánh gãy năng lượng nước xoáy hạ nửa đoạn giống như là một con cá, bị này trương tiểu lưới trực tiếp cho bao phủ, mặc dù liều mạng giãy dụa, nhưng nhưng không cách nào chạy trốn này tấm lưới.

Đây không phải là đơn giản năng lượng nước xoáy, đây là Đế Tôn tích lũy không biết bao nhiêu kỷ nguyên thuần túy năng lượng, cũng là thân thể của hắn, hôm nay cơ hồ có một nửa bị ngạnh sanh sanh cướp đi, Đế Tôn cả người cũng mộng , sau đó hắn giận tím mặt: “Còn ta!”

“Không trả!” Dã Cuồng Sinh tiếng rống giận dữ so sánh với Đế Tôn còn lớn hơn, càng thêm lễ thẳng khí hùng, thẳng đem trên bầu trời mấy viên khoảng cách gần một chút ít đích tinh thần cho rống toái: “Đây là chiến lợi phẩm của ta, tại sao phải còn cho ngươi? Không biết xấu hổ!”

“A a a a!” Đế Tôn trên thân thể, bỗng nhiên dấy lên một cỗ hư vô hoả diễm, không có người có thể nhìn thấy này hoả diễm hình dáng, nhưng tất cả mọi người cảm nhận được vẻ này nóng bỏng, không ngừng bay lên nhiệt độ.

Đằng Phi vẫn đứng ở một bên, thờ ơ lạnh nhạt, lúc này, lần nữa xuất thủ, đem này vùng trời địa cho phong ấn chặt, nếu không, chỉ dựa vào này nhiệt độ, đừng nói là người, coi như là cả chín mươi chín thành, cũng muốn trực tiếp mất đi hết.

“Ngươi này thức ăn muốn làm gì? Vùng vẫy giãy chết sao? Cũng là phí công, Hmm, bất quá ta rất thích ngươi vùng vẫy giãy chết bộ dạng, như vậy chẳng những mùi vị ngon, hơn nữa

tâm tình của ta cũng sẽ rất vui vẻ!” Dĩ Cuồng Sinh vừa giễu cợt, vừa cho thân thể của mình làm điều chỉnh, đừng xem hấn trên miệng nói thật nhẹ nhàng, nhưng trong lòng so với ai khác cũng rõ ràng dưới mắt cục diện.

Đằng Phi thật một chút tổn thương cũng không bị sao? Dĩ nhiên không phải là! Nếu không, hấn đã sớm cùng nhau xông lên giúp đỡ Dĩ Cuồng Sinh cùng nhau vây đánh Đế Tôn cái này trang bức hàng , cái gì một mình công bình đánh một trận, cũng là chó má, đối mặt người xâm lược, còn cần gì công bình? Cùng tiến lên đi đánh chết chính là.

Hiện tại Đằng Phi, là ở mạnh chống, điểm này, Dĩ Cuồng Sinh trong lòng rõ ràng nhất bất quá, cho nên, đối mặt nổi điên Đế Tôn, Dĩ Cuồng Sinh cũng phải cẩn thận nhiều hơn nữa, Sa Nhĩ Ma Tộc là cái rất kỳ lạ chủng tộc, bọn họ có chút đến gần Linh Thể Nhất Tộc, nhưng chiến lực so với Linh Thể Nhất Tộc mạnh quá nhiều, nhất là vị này tự xưng Đế Tôn, nhìn qua cũng không phải là mềm yếu vô năng tiểu giác sắc, trời mới biết hấn còn có cái gì hậu thủ.

“Chết tiết dã nhân, bốn tôn hiện tại sẽ làm cho người ném thử Phệ Tâm Hỏa tư vị!” Đế Tôn gầm lên, lần nữa ngưng kết thành nhân tính trong suốt thân thể mãnh liệt bốc cháy lên, cuối cùng, hóa thành một đoàn một cái cao hơn người vô hình hỏa diễm, hướng Dĩ Cuồng Sinh trực tiếp đánh tới.

“Ông!”

Hắc Kiếm phát ra một tiếng vù vù, hướng này đoàn hỏa diễm liền bắn tới.

Đồng thời Chí Tôn Đỉnh cùng Hắc Văn Kim Tinh tượng thần cũng không cam chịu rơi ở phía sau, cùng nhau hướng này đoàn vô hình chi hỏa đánh tới.

Tam tông Đại Khí, cơ hồ trong nháy mắt, đã bị này đoàn vô hình chi hỏa cho cắn nuốt, Dĩ Cuồng Sinh lợi dụng cơ hội này, thân thể chợt lui hướng Hư Không, thối lui khỏi mấy vạn dặm xa.

Kia đoàn vô hình trong hỏa diễm, truyền đến Đế Tôn tiếng gầm gừ: “Các ngươi.

.

.

Thật là quá đáng, dám dùng bốn tôn này Phệ Tâm Hỏa rèn luyện bản thân, các ngươi.

.

.

Các ngươi làm bốn tôn là luyện khí hỏa diễm sao?”

Hắc Kiếm thanh âm từ vô hình trong hỏa diễm truyền ra: “Xét thấy ta và ngươi là địch ta song phương lập trường, cảm tạ, ta liền không thềm nghe ngươi nói nữa, này Phệ Tâm Hỏa, vẫn là rèn luyện ta bản thể trong hỏa diễm thiếu hụt một loại, hôm nay ngươi chủ động đưa tới cửa, ta có thể nào bỏ qua?”

Hắc Văn Kim Tinh tượng thần cùng Chí Tôn Đỉnh vô thanh vô tức, nhưng liều mạng hấp thu Phệ Tâm Hỏa trung tinh hoa.

“Các ngươi này dám người điên, cũng là người điên, bốn tôn.

.

.

Bốn tôn không với các ngươi đông dài , sau này nữa coi là khoản này trước!” Đối diện với mấy cái này không thể nói lý nhân hòa bình khí, Sa Nhĩ Ma Tộc Đế Tôn rốt cục sinh ra sợ hãi, hấn sợ.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 690: Chém Giết

>

Hắc Kiếm cùng Hắc Văn Kim Tinh tượng thần cùng với Chí Tôn Đỉnh ba vật Đại Khí ở Phệ Tâm Hỏa trung rèn luyện được hết sức khoái trá, sao có thể dễ dàng để cho Đế Tôn rời đi? Ba vật Đại Khí cùng nhau phát lực, tạo thành một đạo không thể phá vỡ lao lung, đem Phệ Tâm Hỏa gắt gao phong ấn tại lao lung trong, không cách nào thoát đi.

Đế Tôn lúc này mới chánh thức nóng nảy, Phệ Tâm Hỏa là bản thể hấn hóa thành, đây là thuộc về Sa Nhĩ Ma Tộc vô thượng cực kỳ bí mật, là thật đại vũ trụ pháp tắc dưới đại thuật, đối phó lên sở hữu sinh linh tới cũng là Công Vô Bất Khắc, mặc dù không bằng nguyên tố đại kiếp khủng bố như vậy, nhưng tuyệt đối được xưng tụng là đáng sợ sát chiêu.

Song đôi mắt vài món chân chính Đại Khí, Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng mất đi hiệu dụng.

Luyện hóa, hấp thu, thời gian ở trôi qua, Đế Tôn cảm giác được mình càng ngày càng suy yếu, không khỏi phát ra hoảng sợ rống giận: “Hai người các ngươi, còn ở dưới mặt lo lắng làm gì? Giải cứu ta đi ra ngoài!”

Bị Đằng Phi hai đạo quang mang cho trục xuất khỏi Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi thân thể cái kia hai trong suốt cô gái sau khi nghe, tất cả đều hoảng sợ lui về phía sau đi, ngay cả Đế Tôn cũng không là đối thủ, các nàng vẫn thế nào dám đi phía trước thấu?

“Các ngươi dám không nghe lời của ta, quay đầu lại ta sẽ đem bọn ngươi ném tới nguyên tố đại kiếp trọng yếu nơi, cho các ngươi xưng là Chí Cao Thần khẩu phần lương thực!” Đế Tôn gầm thét uy hiếp.

“Tôn quý Đế Tôn, ngài trước tránh thoát một kiếp này rồi nói sau...” Quyển rũ trong suốt cô gái run rẩy nói ra một câu đề cho Đế Tôn cơ hồ khí đến hộc máu lời của.

“Đáng chết, ngay cả người cũng dám phản bội bốn tôn, người nhớ kỹ cho ta, một khi bốn tôn thoát khỏi, chuyện thứ nhất chính là thu thập hai người các người!” Phệ Tâm Hỏa trung, Đế Tôn thanh âm nghe đi tới như cũ trung khí mười phần, nhưng trên thực tế, ai cũng biết hắn hôm nay suy yếu, bị ba vật Đại Khí hoàn toàn tiêu hóa rụng, tự hồ chỉ là vấn đề thời gian.

Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi hai người cũng không có bị thương tổn quá lớn, lúc này cũng đã khôi phục như cũ, cùng Mộ Dung Phương Phi Vị Ương Minh Minh chúng nữ cùng nhau bay đến Đằng Phi bên cạnh, khẩn trương nhìn Đằng Phi, làm nữ nhân của hắn.

Các nàng cũng cảm giác được Đằng Phi hôm nay trạng thái tựa hồ bất đại đối kính.

Không đợi các nàng lên tiếng hỏi thăm, nơi xa trong hư không một trận vận vạo, đại lượng cường giả ra hiện tại chín mươi chín trên thành rồng, những người này tất cả đều mâu quang lạnh như băng.

Trên người lưu động kinh khủng hơi thở, ngưng kết ở chung một chỗ, tạo thành một cỗ kinh thiên động địa đại thế.

Người cầm đầu, nhưng chính là hồi lâu không thấy Trí Tuệ Thần Tướng, bên cạnh hắn, đứng Vĩnh Hằng Chi Địa người còn lại Chúa Tể, Đại Thiên Tôn.

“Đằng Phi.

Hồi lâu không thấy, nhưng vẫn mạnh khỏe?” Trí Tuệ Thần Tướng vẻ mặt nụ cười hiền lành, đầu tiên là cùng Đằng Phi đánh cái bắt chuyện, sau đó đưa mắt nhìn sang những người khác, khi hắn nhìn thấy kia đoàn vô hình hỏa diễm cùng với ở đây điên cuồng hấp thu ba vật Đại Khí, con người hơi hơi lui,

nhưng ngay sau đó nói: “Nghe nói các người nơi này ra khỏi ngoài ý muốn, chúng ta lập tức tổ chức nhân mã chạy tới cứu viện.

Bất quá thoát nhìn, các người đã bình yên vượt qua nguy cơ, chúng ta đi chậm.”

Đại Thiên Tôn ân cần nhìn Đằng Phi hỏi: “Đằng Phi.

Người làm sao vậy? Có phải hay không bị thương?”

Lúc này, Mộ Dung Phương Phi ngẩng đầu, lạnh lùng nhìn Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng, khóe miệng nổi lên vẻ giễu cợt nụ cười: “Làm sao? Đến hiện tại, các người còn cần tiếp tục nguy trang sao? Trí Tuệ Thần Tướng, ngay cả đệ tử của người cũng đã rời đi người, người cảm thấy chúng ta nhiều người như vậy cũng rất ngu, tin tức cũng rất bết tắc, cũng chưa nghe nói qua các người đã bị Sa Nhĩ Ma Tộc chiếm cứ thân thể?”

“Mộ Dung cô nương đây là nói cái gì nói? Tử Uyên hẳn mang binh chống lại Sa Nhĩ Ma Tộc, đó là ta chính miệng phân phó đi xuống.” Trí Tuệ Thần Tướng có chút không vui nhìn Mộ Dung Phương Phi.

Nói tiếp: “Bất quá người nói không sai, hôm nay chúng ta Vĩnh Hằng Chi Địa không biết có bao nhiêu cường giả, bị Sa Nhĩ Ma Tộc chiếm cứ thân thể, Mộ Dung cô nương đối với lão phu có điều hoài nghi, cũng không thể tránh được, nhưng lão phu có thể rất phụ trách nhiệm nói cho mọi người.

Lão phu còn là năm đó Trí Tuệ Thần Tướng, chưa từng có, cũng tuyệt đối sẽ không, bị Sa Nhĩ Ma Tộc cận cửa chiếm cứ thân thể!”

Đại Thiên Tôn cũng ở một bên nói: “Không sai, chúng ta cũng còn ở, Sa Nhĩ Ma Tộc chột xuất thủ, tập kích Vĩnh Hằng Chi Địa thời điểm, chúng ta trước tiên đem Tử Uyên phái đi ra, để cho hắn bên ngoài, chúng ta ở bên trong phối hợp tác chiến, hôm nay đã đem mất đi năm mươi ba tòa thành thu hồi ba mươi tám ngôi...”

“Như vậy xin hỏi Trí Tuệ Thần Tướng đại nhân, các người hôm nay lại tới đây, lại là tại sao vậy chứ? Không phải là còn

có vài chục tòa thành không có thu hồi lại sao? Các người không đi thu phục mất đất, tới chúng ta chín mươi chín thành làm cái gì? Thật sự là hỗ trợ tới? Như vậy, các người những thứ này người bận rộn, lại là nghe ai nói, chúng ta nơi này xuất hiện nguy cơ rồi sao?” Vị Ương Minh Minh về mặt châm chọc nhìn Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng, cười lạnh nói: “Tin tức của các người, thật sự chính là rất linh thông đây, thật là làm cho người bội phục vô cùng đây.”

Đằng Phi lúc này cười nhạt, bỗng nhiên vừa lên tiếng, phù một tiếng, phun ra một ngụm tiên huyết, sau đó trừng mắt liếc Vị Ương Minh Minh cùng Mộ Dung Phương Phi, nói: “Các người không nên nói lung tung, hôm nay ta người bị thương nặng, Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng hảo tâm tới đây hỗ trợ, chúng ta hẳn là cảm kích mới là, ta tin tưởng bọn họ tuyệt sẽ không là Sa Nhĩ Ma Tộc người, nào có mình chửi mình là cặn đạo lý? Mặc dù Sa Nhĩ Ma Tộc đúng là chính là một đám cặn bại hoại đồ bỏ đi.”

Đằng Phi mừng được vui vẻ, Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng cũng là mỉm cười, trên mặt không phản ứng chút nào, phía sau bọn họ những thứ kia chiến sĩ tất cả cũng mâu quang lạnh như băng, không có có một chút biến hóa.

“Phu quân, người thật bị thương?” Cơ Tĩnh Huyền ở một bên mắt nước mắt lưng tròng nhìn Đằng Phi, nói: “Người bế quan nhiều năm như vậy, thương thế vẫn chưa hoàn toàn khỏe?”

Đằng Phi cười khổ lắc đầu, sau đó về mặt thành khẩn nhìn Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng nói: “Không có biện pháp, ta người này, trời sinh chính là một nhọc mạng, bị nặng như vậy đã thương, cũng không khỏi không đứng ra chủ trì công đạo, hôm nay các người nhệ vị tới, ta có thể yên tâm, kia còn có hai Sa Nhĩ Ma Tộc dư âm nghiệt, các người nhìn xử lý tốt.” Đằng Phi vừa nói, một ngón tay bên kia hai trong suốt cô gái.

“Không nên...! Không nên đem chúng ta giao cho bọn họ xử lý, Đằng Phi, người, người xin thương xót, trực tiếp ra tay giết chúng ta tốt lắm!” Mặt mũi quấy rầy trong suốt cô gái về mặt hoảng sợ nhìn Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng, run rẩy nói.

Người còn lại lạnh lùng trong suốt cô gái trong con ngươi cũng hiện lên vẻ sợ hãi, cắn môi dưới, không nói một câu.

Làm Sa Nhĩ Ma Tộc tộc nhân, các nàng hai trong suốt cô gái có thể rõ ràng vô cùng từ Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng cùng với phía sau bọn họ đám kia chiến sĩ trên người cảm nhận được đồng tộc hơi thở, loại này hơi thở, cũng chỉ có chính bọn hắn mới có thể như thế rõ ràng cảm nhận được, người bên cạnh thì không cách nào cảm ứng được.

“Di? Các ngươi thà rằng chết, cũng không nguyện bị bọn họ xử lý? Đây là cái gì đạo lý? Có lẽ đem các ngươi giao cho trên tay của bọn họ, các ngươi còn không dùng chết đây.” Lăng Thi Thi vẻ mặt giễu cợt nói, nàng hận thấu này hai trong suốt cô gái, nếu là Đằng Phi nữa đến chậm một bước, nàng cùng Lục Tử Lăng tự thật bị này hai trong suốt cô gái cho cướp lấy thân thể chiếm cứ linh hồn, vô luận này hai trong suốt cô gái đến cỡ nào đáng giá đồng tình, nàng cũng sẽ không đồng tình các nàng.

“Ai...” Bên kia Đại Thiên Tôn không nhịn được thở dài một tiếng, hướng về phía Trí Tuệ Thần Tướng nói: “Xem ra bọn họ nhận định chúng ta những người này là Sa Nhĩ Ma Tộc, làm sao bây giờ?”

“Chống lại ngoại địch, tất trước quét sạch nội bộ.” Trí Tuệ Thần Tướng vẻ mặt sâu khổ nhìn Đằng Phi, thở dài nói nói: “Đằng Phi, chúng ta từng như vậy khoái trá hợp tác quá, người đây cũng là tội gì?”

“Dừng lại, ta nhưng không có hợp tác với ngươi quá, vô luận là lúc trước Trí Tuệ Thần Tướng, hay là hôm nay ngươi này Sa Nhĩ Ma Tộc cặn bại hoại, ta cũng không với các ngươi hợp tác quá.” Đằng Phi cười nhạt, nhìn Trí Tuệ Thần Tướng nói: “Lúc trước Trí Tuệ Thần Tướng, hẳn là xưng hô ta là chủ thượng, nhưng hẳn vẫn ở ta thực lực không bằng hẳn thời điểm, kiên quyết đi, chiếm cứ Vĩnh Hằng Chi Địa, cho bên cạnh vị này được xưng ta ngày xưa thủ hạ chính là người, cùng nhau trở thành Vĩnh Hằng Chi Địa mới đích Chúa Tể Giả.

Tới cho ngươi bây giờ...!Chỉ là một Sa Nhĩ Ma Tộc cặn mà thôi, các ngươi nữa không động thủ, các ngươi Đế Tôn tự

thật đã chết rồi, ha ha, còn cần nữa tha sao?”

Trí Tuệ Thần Tướng cùng Đại Thiên Tôn sắc mặt một trận co quắp, đồng thời quát lên: “Giết!”

Đằng gia trận doanh bên này, Bạo Long Điện Quang cùng với một đám nữ quyến, cũng đồng thời cao cao nhảy lên, cùng Đằng Phi một đám con gái cùng nhau, thẳng hướng đối diện bọn này chiếm cứ loài người thân thể Sa Nhĩ Ma Tộc chiến sĩ.

Nơi xa truyền đến mấy tiếng cười dài: “Đằng Phi huynh đệ, loại khi này, có thể nào ít chúng ta?”

Cũng là Hiếu Phong mang theo Lão Long Long Ngũ cùng Long Nhất chờ cả đám lao đến.

“Cũng tốt, hôm nay tựu cho chúng ta cùng nhau giết thống khoái!” Đằng Phi cười lớn một tiếng, trực tiếp xông vào đến người của đối phương bày trong, đại khai sát giới!

Trong nháy mắt, cả chín mươi chín trên thành rồng tràn đầy tiếng kêu, chiến tranh bộc phát rất mau, lại cũng không đột ngột, cả Vĩnh Hằng Chi Địa đã không sai biệt lắm bị Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng hai người này cho hoàn toàn đánh rớt xuống, chỉ còn lại chín mươi chín thành này một khối khó khăn nhất gặm xương, được nghe Đế Tôn gặp nạn, hai vị này làm sao có thể không xuất hiện?

“Giết sạch bọn họ! Một cái cũng không muốn lưu!” Hóa thành Phệ Tâm Hỏa, đang cùng ba vật Đại Khí liễu mạng Đế Tôn rồng giện.

“Người trước chú ý tốt một mình người đang nói sao!” Hắc Kiếm lạnh lùng giễu cợt một câu, nó rõ ràng có thể cảm giác được tự thân phẩm chất tăng lên, cho dù là Tiên Thiên Linh Bảo, giống như trước cũng có tấn chức phẩm chất cơ hội, tựu giống như Đằng Phi luyện thể, để cho tự thân thân thể trở nên vô cùng cường đại giống nhau, Đại Khí giống như trước cũng có thể thông qua một chút phương thức, rèn luyện bản thân, làm cho mình trở nên càng cường đại hơn.

Muốn hoàn toàn đem Đế Tôn hóa thành Phệ Tâm Hỏa luyện hóa rụng, không có mấy thập niên thời gian là không thể nào hoàn thành, đột nhiên mà địch nhân căn bản sẽ không cho bọn

hắn thời gian lâu như vậy để làm chuyện này, Hắc Kiếm chờ ba vật Đại Khí trong lòng cũng rõ ràng chuyện này, cho nên cũng làm hết sức ở trong thời gian ngắn, điên cuồng hấp thu Phệ Tâm Hỏa tinh hoa, một mặt lớn mạnh bản thân, về mặt khác cũng có thể tước nhược địch nhân, đây là rất có lợi một chuyện.

Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng một thân thực lực tất cả đều đạt tới Thiên Vương tuyệt đỉnh, chỉ kém nửa bước, có thể tiến vào đến Đại Thiên Vương lĩnh vực, bọn họ thấy Đăng Phi người bị thương nặng, ba vật Đại Khí bị Phệ Tâm Hỏa cuốn lấy, cho là cơ hội tới, nhưng là hoàn toàn không nghĩ tới, Đăng Phi bên người, lại lại thêm một cái kinh khủng ăn hàng.

Cái này thoát nhìn cùng dã nhân không có gì phân biệt tên khác, dĩ nhiên là một pho tượng Đại Thiên Vương!

“Ta nói hai người các ngươi, hay là dứt khoát một chút, từ trong thân thể mình đi ra ngoài, để cho ta ăn tính, ta không thích ăn thịt người loại, nhưng ta thích ăn các ngươi Sa Nhĩ Ma Tộc, ta cảm thấy được các ngươi vị Đạo Nhất định vô cùng ngon!” Dĩ Cuồng Sinh vừa cuồng tiếu gào to, vừa luân động lên trong tay Lang Nha bổng, đem Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng đánh cơ hồ tìm không được bắc.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 691: Dã Cuồng Sinh Bữa Ăn Tối!

>

Cảnh giới thượng áp chế, điểm này cho dù có cường đại trở lại chiến lược, có nữa hoàn mỹ đại thuật, đều không thể đánh vỡ cái này gông cùm xiềng xích.

Dã Cuồng Sinh một thân thực lực đã đạt đến Đại Thiên Vương trung giai cảnh giới, mà Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng hai người vốn là thực lực đều ở Thiên Vương trung cao cấp cảnh giới, bị Sa Nhĩ Ma Tộc cường giả vào Chủ sau, cũng bất quá là Thiên Vương cao cấp đến Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới, khoảng cách Đại Thiên Vương cảnh giới, còn có một khoảng cách, khoảng cách Đại Thiên Vương trung giai cảnh giới, hơn là có thêm rất dài một đoạn đường muốn đi.

Loại này ưu thế áp đảo, để cho hai người đối mặt Dã Cuồng Sinh điên cuồng tấn công chỉ có thể vừa lui lui nữa, căn bản không có nửa điểm phản kháng dư âm, chỉ chỉ trong chớp lát, hai trên thân người tất cả đều vết thương chồng chất, máu tươi lâm ly.

Đại Thiên Tôn một cái cánh tay bị cắt đứt, lộ ra bên trong um tùm Bạch Cốt, nhưng đối mặt với Dã Cuồng Sinh gió táp mưa rào một loại công kích, cũng là ngay cả trị liệu thời gian cũng không có.

Trí Tuệ Thần Tướng cũng không khá hơn bao nhiêu, bộ ngực bị Lang Nha bỗng sinh sôi xuyên thủng, lộ ra một cái trong suốt đại động, phát ra thê lương kêu thảm thiết tiếng rống giận dữ, nhưng vu sự vô bổ.

Kia hai lúc trước muốn chiếm cứ Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi thân thể trong suốt cô gái, cũng là thừa dịp bên này hỗn chiến cơ hội, không được hưởng chiến trường dọc theo chuyển đi, muốn lợi dụng không ai chú ý cơ hội của các nàng chạy trốn.

Lại không nghĩ sớm có người vẫn đang ngó chừng các nàng, Đằng An lúc trước không rõ ràng lắm xảy ra chuyện gì, nhưng nhưng bây giờ rõ ràng sự kiện trải qua, đối với này hai trong suốt cô gái hận thấu xương, vừa có thể nào cho phép các nàng bỏ trốn mất dạng?

“Chạy đi đâu?” Đằng An giận quát một tiếng, một kiếm chém tới một địch nhân đỉnh đầu, lực lượng cường đại trực tiếp đem nguyên thần của đối phương nát bấy, nhưng ngay sau đó liền hướng kia hai trong suốt cô gái đánh tới.

“Công tử đừng có giết chúng ta, chúng ta cũng là bị buộc bắt đắc dĩ, như công tử hạ thủ lưu tình, chúng ta nguyện làm nô tỳ, cả đời hầu hạ công tử!” Này mặt cho quyền rũ xinh đẹp trong suốt cô gái diễm đam đáng yêu nhìn Đằng An, hai đầu lông mày toát ra vẻ kiều my.

“Tiện nhân, Bồn công tử có cần người hầu hạ?” Từ nhỏ đang ở tuyệt sắc mỹ nữ trong đồng lớn lên Đằng An căn bản không để ý tới quyền rũ trong suốt cô gái hấp dẫn, giờ tay lên chính là một kiếm.

Một cổ hùng hồn lực lượng, hàm chứa vô tận đại đạo pháp tắc, chém về phía quyền rũ trong suốt cô gái.

Quyền rũ trong suốt cô gái cùng kia lạnh lùng trong suốt cô gái bắt đắc dĩ, phản khởi phản kích.

Nhưng thực lực của các nàng cùng cảnh giới, cùng Đằng An so sánh với, cũng là kém rất nhiều, nếu là có thể để cho này hai nữ tử nhập vào thân đến cường đại địch nhân loại võ giả trên người, có lẽ còn có cơ hội cùng Đằng An đánh một trận, nhưng hiện tại...! Nhưng là không có bất kỳ cơ hội!

“A!” Quyền rũ trong suốt cô gái phát ra một tiếng thê lương

kêu thảm thiết, cả trong suốt thân thể bị Đằng An một kiếm quấy toái.

Hóa thành từng vết năng lượng vết lôm đôm, nguyên thần bị đánh thành hư vô, tiêu tán ở thiên địa trong lúc.

Đằng An xoay tay lại lại là một kiếm, đem cái kia lạnh lùng trong suốt cô gái đỉnh đầu chém xuống, cổ tay run lên, lạnh lùng trong suốt cô gái nguyên thần bị chấn nát, bất quá cô gái này đến chết cũng không có phát ra một chút thanh âm, đỉnh đầu bị chém xuống trong nháy mắt đó.

Con người chỗ sâu ngược lại hiện lên vẻ giải thoát vẻ.

Ngay cả là Sa Nhĩ Ma Tộc, cũng chưa chắc cũng là cái loại này hư thấu người, nhưng song phương lập trường bất đồng.

Đằng An giết các nàng chút nào không cái gì trong lòng gánh nặng.

Đằng An trong lòng hận nhất còn không phải là này hai trong suốt cô gái, mà là hóa thành một đoàn không nhìn thấy Phệ Tâm Hỏa Đế Tôn!

Đằng An từ lúc mới ra đời, cùng phụ thân Đằng Phi liên chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, nhưng cái này cũng không làm trở ngại hẳn đối với phụ thân sùng bái cùng tôn kính, ở Đằng An sâu trong nội tâm, cõi đời này không có bất kỳ người có thể vượt xa phụ thân của hắn, hắn từ nhỏ cho tới nay mơ ước, chính là có thể trở thành cùng phụ thân giống nhau cường giả!

Mà hôm nay hắn nhưng đem Đế Tôn nhận thức làm là Đằng Phi, còn nói một tiếng phụ thân, điều này làm cho Đằng An lửa giận trong lòng hùng đột nhiên.

Nếu không phải bên kia tam tông Đại Khí bá bá ở điên cuồng hấp thu Phệ Tâm Hỏa tinh hoa, Đằng An chỉ sợ sớm đã không nhìn được muốn xông đi lên cùng Đế Tôn quyết nhất tử chiến.

Hôm nay Đằng An đem này cỗ hỏa hoàn toàn rơi tại Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng mang đến bọn này chiến sĩ trên

người, quơ trường kiếm, trực tiếp giết đi vào, như vào chỗ không người!

Những năm gần đây, Đảng gia trận doanh trong đích mọi người thực lực đều có bay vọt về chất.

Ngay cả những thứ kia vốn là không có tính toán ở võ đạo thượng đi quá xa mọi người, hôm nay cũng có quá khứ nghĩ cũng không dám nghĩ thực lực.

Dùng đám kia chủ mẫu cửa lời của nói chính là: chúng ta may mắn sanh ở như vậy một cái đại thời đại, may mắn có Đảng Phi như vậy một cái kiên cường hậu thuẫn, như vậy, chúng ta có lý do gì không trở thành cường giả đây?

Đảng Phi mặc dù bởi vì phân thân tử vong mà bị thương, nhưng đối phó với những người trước mắt này hay là không có nửa điểm áp lực, cho dù không có những người khác, chính hắn cũng có thể đem những người này tiêu diệt.

Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng làm sao cũng không nghĩ tới, Đảng gia trận doanh thế nhưng đã mạnh tới bậc này, chẳng những Đảng Phi thực lực mạnh được không hợp thói thường, ngay cả một ít bầy Đảng Phi nữ nhân cùng bọn nhỏ, tất cả cũng mạnh đến nỗi biến thái, trong đó tuyệt đại đa số, cũng đã đạt tới Thiên Vương thực lực.

Nếu là sớm biết như vậy, cho dù bọn họ là cường đại Sa Nhĩ Ma Tộc, cũng căn bản sẽ không tới nơi này khiêu khích Đảng Phi, lần này đâu chỉ là đá trúng thiết bản thượng? Quả thực chính là đụng vào đồng trên tường, đụng phải bể đầu chảy máu óc vỡ toang a!

Bên kia Hiểu Phong mang theo Lão Long, Long Nhất, Long Ngũ cùng với hai người thê tử, còn có một nhóm lớn chín mươi chín thành cường giả, tất cả cũng đại khai sát giới, đem Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng mang đến những thứ này chiến sĩ giết được sợ.

Dã Cuồng Sinh đánh cao hứng, trong tay chỉ kia Lang Nha bổng múa đến gió thổi không lọt, một loại thần kỳ đạo vận, đem Dã Cuồng Sinh thân thể bao trùm, làm cho người ta một

loại không thể địch nổi cảm giác.

Phanh!

Lang Nha bỗng hung hăng nện ở Đại Thiên Tôn trên đầu, đem Đại Thiên Tôn đầu trực tiếp đánh phát, Đại Thiên Tôn nguyên thần...!Nói chuẩn xác, hẳn là cái kia Sa Nhĩ Ma Tộc cường giả nguyên thần tránh thoát đi ra ngoài, tạo thành một cái trong suốt hình người, cơ hồ không có chút gì do dự, xoay người bỏ chạy!

“Muốn đi?” Dã Cuồng Sinh ha ha cười một tiếng, thân hình chợt lóe, nhanh đến bất khả tư nghị, trực tiếp vọt tới cái kia muốn chạy trốn Sa Nhĩ Ma Tộc cường giả sau lưng, mở cái miệng rộng, dùng sức khẽ hấp, một cỗ không thể chống cự cường đại hấp lực trực tiếp đem này trong suốt Sa Nhĩ Ma Tộc cường giả cho nuốt đến trong bụng.

Dã Cuồng Sinh tap ba tap ba miệng, toét ra miệng rộng cười nói: “Ăn sống mùi vị cũng rất tốt đây!”

Mọi người đều kinh, coi như là Đẳng gia trận doanh những người này, tất cả cũng mang theo vài phần sợ hãi nhìn vị này sinh mạnh mẽ ăn hàng.

Cũng ở thâm nghĩ trong lòng: người này làm sao cái gì cũng dám ăn a? Hẳn sẽ không phải cũng thích ăn người sao?

Dã Cuồng Sinh lại không không đi cho mọi người giải thích cái gì, đưa mắt nhìn sang vết thương chồng chất Trí Tuệ Thần Tướng, trên mặt lộ ra vẻ lạnh lạnh nụ cười: “Người là mình đi ra ngoài để cho ta nuốt trọn đây? Còn là muốn cho ta đánh phát nhục thể của người, sau đó đem linh hồn của người câu nệ đi ra ngoài, dùng thái âm chân hỏa nướng ăn đây?”

Phốc!

Một đám Đẳng gia trận doanh cường giả có rất nhiều lập tức không nhịn được cười ra tiếng, trong lòng tự nhủ này ăn hàng quả thực quá ác liệt , đây quả thực là trắng trợn đùa giỡn a!

“Man Tộc sao? Năm đó chúng ta Sa Nhĩ Ma Tộc vừa tới này tám vũ trụ thời điểm, Chí Cao Thần trụ từng giết chết quá một cái Man Tộc đại cường giả, chúng ta thật sự không phải là đối thủ của người, nhưng người cũng đừng cao hứng quá sớm, không được bao lâu, Chí Cao Thần sẽ gặp không chế nguyên tố đại kiếp lại tới đây, đến lúc đó, các người mọi người...” Trí

Tuệ Thần Tướng mâu quang lạnh như băng nhìn thoáng qua bên này mọi người, sau đó lạnh lùng cười một tiếng: “Đều phải chết!”

“Người trước đi tìm chết!” Dã Cuồng Sinh cầm trong tay Lang Nha bổng luân tròn, một gậy đem Trí Tuệ Thần Tướng thân thể đánh bét nhè, nhưng ngay sau đó, cái kia Sa Nhĩ Ma Tộc cường giả linh hồn bay ra, trên người cũng là phát ra vô cùng chói mắt quang mang, một cỗ cảm giác nguy hiểm, nhất thời tập thượng mọi người trong lòng.

“Cẩn thận, hấn muốn tự bạo!”

“Dã nhân bá bá cẩn thận!”

“Mau lui lại!”

Trong lúc nhất thời, sở hữu Đẳng gia trận doanh bên này người rối rít lên tiếng nhắc nhở Dã Cuồng Sinh.

Dã Cuồng Sinh nhưng cười ha ha nói: “Ta liền nói, giãy dụa là không kích liệt thức ăn, một chút cũng không dễ ăn, người như bây giờ, đã hoàn toàn kích phát ra người trong thân thể sở hữu tiềm năng, đã coi như là tuyệt thế mỹ vị đừng nghĩ chạy, quá đến cho ta ăn!”

Vừa nói, Dã Cuồng Sinh một cái tát phách về phía chuẩn bị tự bạo Sa Nhĩ Ma Tộc cường giả, vũ trụ trong hư không, xuất hiện một cái cự đại đích tay chưởng, đây là Dã Cuồng Sinh đại thuật.

Ba !

Bộc phát nguy hiểm hơi thở linh hồn bị Cự chưởng một cái tát rút ra bay, kia chói mắt quang mang tùy theo biến mất, về này nguy hiểm hơi thở cũng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Tiếp theo, này Sa Nhĩ Ma Tộc cường giả trong suốt thân thể bị Dã Cuồng Sinh dùng kia chỉ bàn tay to ôm đồm trở lại, Hư Không vẽ một cái, tạo thành một cái Đạo cùng Pháp đan vào lao lung, đem này trong suốt Sa Nhĩ Ma Tộc cường giả ngủ ở bên trong.

“Ha ha, cái này bữa ăn tối cũng có!” Dã Cuồng Sinh mừng rỡ

nói nói.

Mọi người tất cả đều im lặng.

Sau đó, những người này rất nhanh đem còn lại địch nhân toàn bộ giết chết, trải qua này nhất địch, Đại Thiên Tôn cùng Trí Tuệ Thần Tướng nhóm người này, hoàn toàn từ Vĩnh Hằng Chi Địa trên võ đài rơi xuống, vô luận là bọn họ bản thể, hay là đưa bọn họ cướp lấy Sa Nhĩ Ma Tộc, toàn bộ đều chết hết.

Cho đến lúc này, Đằng Phi cũng rốt cục áp chế không nổi thương thể trên người, cả người lực lượng trong nháy mắt bị trừu không ba tầng, một thân thực lực từ Đại Thiên Vương trung cao cấp cảnh giới, trực tiếp rụng trở lại Đại Thiên Vương sơ giai cảnh giới, không chỉ như thế, nguyên thần của hắn, cũng chịu trọng thương.

Phân thân tử vong, sở thừa nhận giá cao, thật không phải là người bên cạnh có thể tưởng tượng.

“Người không sao chứ?” Dã Cuồng Sinh đi tới Đằng Phi bên cạnh, một đường tùy tướng, hai người đã sớm trở thành không nói chuyện không nói rất hay hữu, Dã Cuồng Sinh tự nhiên rõ ràng Đằng Phi bị thương có nhiều nặng, cặp kia cuồng dã trong con người, giờ phút này cũng là tràn đầy vẻ lo lắng.

“Không có chuyện gì, nuôi một thời gian ngắn sẽ tốt.” Đằng Phi cười cười, cho mọi người một cái trấn an nụ cười, nhưng ngay sau đó, thân thể nhưng nhẹ nhàng lắc lư hai cái.

“Phu quân!”

“Cha!”

“Phụ thân!”

“Huynh đệ!”

Mọi người một trận bối rối, Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi đi tới đỡ lấy Đằng Phi thân thể, hai nàng trong con người cũng ngẩn lệ chớp động.

“Yên tâm, ta thật không có quá lớn vấn đề, chuyện này, là chính mình khinh thường, ta không nghĩ tới Sa Nhĩ Ma Tộc đã sớm thâm thấu đến ta Vĩnh Hằng Chi Địa, hơn nữa còn sẽ

đối với phân thân của ta lên chú ý.” Đằng Phi cười khổ nói.

“Chuyện này, chúng ta bắt đầu cũng không có bất kỳ phát hiện, ngày đó hắn trở lại, tự tuyên bố mình độ kiếp nhận lấy ám thương, vừa kinh nghiệm một cuộc chiến đấu, sau đó đối với chúng ta nói đơn giản một chút ở sáu mươi ba thành chuyện tình, bỏ chạy đi bế quan tu luyện, mãi cho đến hôm nay mới vừa xuất quan.”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nãi nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 692: Ba Mươi Năm

>

Lăng Thi Thi sâu kín nói: “Ta cùng tỷ tỷ cảm giác người này rất không được tự nhiên, tựa hồ giống như người, tựa hồ vừa không đúng, cho nên đem hắn ngăn trong phòng, hỏi hắn một vài vấn đề, kết quả chúng ta đồng nghiệp phát hiện, người này căn bản không phải người, mặc dù hắn có cho giống nhau như đúc bề ngoài, vừa biết người rất nhiều bí mật, nhưng hắn hoàn thị hữu rất nhiều sơ hở địa phương.”

Mộ Dung Phương Phi lúc này ở một bên nói: “Có lẽ, hắn cũng không ngại vào hôm nay bị vạch trần, bởi vì nếu như hôm nay phu quân chưa có trở về lời của, như vậy chúng ta Đằng gia trận doanh, lại đem là khác một phen cảnh tượng, đừng nói có thể hay không dễ dàng như thế đánh một cuộc thắng trận lớn, chỉ sợ mọi người chúng ta, cũng đã.

.

.”

Nói đến đây, Mộ Dung Phương Phi không có lại tiếp tục nói tiếp, nhưng tất cả mọi người hiểu nàng ý tứ trong lời nói.

Đằng Phi có chút áy náy nói: “Thật xin lỗi, này cũng là lỗi của ta, sau này ta sẽ không sẽ rời đi các người.”

Lúc này, Liễu Thiển Hà bỗng nhiên nhìn Đằng Phi bật cười, nói: “Nói về, người không bằng dứt khoát đem người ở Ma giới cái kia tiểu tình nhân kế đó tốt lắm, cần gì như vậy hai bên lo lắng đây? Tỷ muội chúng ta nhiều người như vậy, vừa không kém nhiều nàng một cái.”

Liễu Thiển Hà lời này vừa ra, không ít người cũng ở một bên cười trộm, Cơ Tử Vân vừa cười vừa nói: “Đúng vậy a, ta hôm nay con cháu cả sảnh đường, nhưng còn không có một người nào, không có một cái nào Ma Tộc con dâu, ta không thể bị

Lão Long so sánh với đi xuống a!”

Lão Long khòe miệng co giật, đã nghĩ ra bên ngoài lưu.

Đằng Phi giả vờ cả giận nói: “Tốt, ta tưởng là ai bán đứng ta, Lão Long, người trở lại cho ta, người đem nói nói rõ ràng, ta ở Ma Tộc nào có cái gì tiểu tình nhân rồi?”

“Đằng công tử, Đằng gia.

.

.

Đây cũng không phải là ta đây Lão Long bán đứng người, ta đây Lão Long cho tới bây giờ chưa nói quá những lời này, muốn trách, người phải đi trách ta đây kia hai con dâu tốt lắm, các nàng cùng phu nhân của người môn quan hệ rất thân mật, nói cái gì ta đây Lão Long làm sao sẽ biết?” Lão Long phiến trứ bạch nhãn.

Vì mình giải thích, chưa dứt, vừa tăng thêm một câu: “Bất quá nói về, Ma Tộc cái kia công chúa.

.

.

Nga, hiện tại hẳn là Ma Tộc nữ hoàng, đúng là rất không tệ đây!”

“.

.

.” Đằng Phi khòe miệng co quắp rút ra, nhưng không có biện pháp giống như cùng Long Nhất Long Ngũ bọn họ giống nhau đi theo Lão Long nói giỡn, dù sao hẳn là cùng Long Nhất Long Ngũ ngang hàng luận giao.

“Thật ra thì Thiển Hà tỷ nói không sai.

Người đã lo lắng Ma Tộc bên kia vị kia an nguy.

Tại sao không dứt khoát đem nàng nhận lấy?” Vị Ương Minh Minh vẻ mặt thiện giải nhân ý khuyên Đằng Phi.

“Phụ thân, phụ thân, ta có phải hay không lại muốn nhiều di nương rồi?” Một người tướng mạo tuyệt mỹ hoạt bát thiếu nữ tiến tới Đằng Phi trước gót chân, một đôi tinh khiết con người ngó chừng Đằng Phi, lúu rúu hỏi.

Thiếu nữ này chính là Đinh Tuyết Ninh sở sinh, tính tình một cách tinh quái.

Ở một đám huynh đệ tỷ muội coi là là phi thường nghịch ngợm cái kia loại, nhưng rất được cưng chiều.

“Ách.

.

.

Ta bỗng nhiên cảm giác thương thế của ta nghiêm trọng, ta cần tĩnh dưỡng!” Đằng Phi khóe miệng dùng sức co quắp mấy cái.

Hướng về phía mọi người lăm bằm một câu.

“Được rồi được rồi, chuyện này sau này hãy nói, thương thế của hân quả thật có chút nghiêm trọng.

Trước hết để cho hân dưỡng thương, chờ tốt lắm rồi hãy nói!” Cuối cùng vẫn là Cơ Tử Vân đau lòng con, khoát tay để cho mọi người rời đi.

Đằng Phi thương thế, nếu so với mọi người trong tưởng tượng còn nặng rất nhiều, lúc trước cùng mọi người mở một chút cười giỡn.

Cũng bất quá là vì trấn an những người này, tránh cho để cho bọn họ vì mình lo lắng, đợi đến tất cả mọi người sau khi rời đi,

Đằng Phi rất cục không chế không được không lồ thương thế, mạnh mẽ làm cho mình tiến vào chín mươi chín thành địa tâm giải đất, ở đây tấm nóng bỏng vô cùng nham tương trong biển, bắt đầu bế tử quan khôi phục chữa thương.

Thời gian thấm thoát, đảo mắt ba mươi năm thời gian trôi qua.

Này ba mươi năm trong thời gian, Sa Nhĩ Ma Tộc dư âm nghiệt vừa tổ chức quá mấy lần ám sát, nhưng có Dã Cuồng Sinh trấn giữ chín mươi chín thành, những thứ này Sa Nhĩ Ma Tộc giống như là tới đưa thức ăn giống nhau, chỉ có tới chớ không có lui, đại đa số tất cả đều vào Dã Cuồng Sinh bụng.

Đỉnh đầu trong hư không, ba vật Đại Khí còn đang không ngừng luyện hóa này Phệ Tâm Hỏa, này ba mươi năm, Đế Tôn đã cơ hồ bị hoàn toàn luyện hóa rụng, đã bỏ đi chống cự, ở nơi đâu kéo dài hơi tàn, hy vọng duy nhất, chính là Sa Nhĩ Ma Tộc Chí Cao Thần, cái kia cư ngụ ở nguyên tố trong đại kiếp vũ trụ đại năng, có thể phủ xuống nơi này, chỉ có như vậy, hắn mới có một đường sinh cơ.

Mà cho đến Đằng Phi bế quan một năm sau, Đằng gia trận doanh những người tài giỏi này từ Dã Cuồng Sinh trong miệng biết rồi Đằng Phi thương thế đến tột cùng có nhiều nặng, từng cái từng cái không khỏi vì Đằng Phi lo lắng.

Bất quá lần này Đằng Phi ở vào xuống địa tâm lúc trước, để lại một khối có chứa mình hơi thở ngọc bội, chỉ cần khối ngọc này không toái, vậy thì chứng minh hắn không có bất kỳ nguy hiểm.

Hôm nay ba mươi năm quá khứ, Đằng gia trẻ tuổi một đời cũng đã quật khởi, nhưng Đằng Phi vẫn như cũ không có có tin tức.

Ngày này, ở Vĩnh Hằng Chi Địa, Thôn Thiên Đại Uyên phụ cận, trong lúc bất chợt nổi lên một trận ngập trời ma diễm, này cổ mãnh liệt ba động, đưa tới Dã Cuồng Sinh chờ rất nhiều cường giả chú ý, mà khi một nhóm người ra hiện tại Thôn

Thiên Đại Uyên thượng thời điểm, nhìn thấy đám người kia Vĩnh Hằng Chi Địa các võ giả, cơ hồ tất cả đều bị sợ ngây người.

Những người này tùy tiện người nào trên người cũng là ma khí ngất trời, nhất là cầm đầu cô gái kia, lại càng kinh khủng, một thân Thanh Y, vóc người thoát nhìn Linh Lung xinh đẹp chí cực, lộ ra ống tay áo một đoạn cổ tay trắng uyển nhược tuyết ngọc, gương mặt bị một tầng dày khí bao phủ, mông mông lông lông, làm cho người ta thấy không rõ lắm.

Nhưng này trên người cô gái thiêu đốt lên ma diễm, cũng là màu vàng!

“Đây chính là hắc cổ hương sao?” Thanh y nữ tử bên cạnh một cái mặc màu vàng nhật quần xinh đẹp cô gái phỉ hoài bản thân mình nói.

Mặc Thanh Y cô gái nhợt nhạt cười một tiếng: “Nhiều năm như vậy, người không phải là vẫn đã nghĩ tới nơi này sao? Hiện tại rốt cục như nguyện lấy thường .”

Mặc màu vàng nhật quần xinh đẹp cô gái ôn nhu cười, nói: “Tỷ tỷ cũng không theo giống nhau?”

“Ài, ba mươi năm đảo mắt quá khứ, cũng không biết hắc thế nào.” Thanh y nữ tử cũng không có phản bác, hai đầu lông mày hiện lên vẻ nhu tình.

Thanh y nữ tử chính là Ma Tộc nữ hoàng Thanh Y, mà mặc màu vàng nhật quần cô gái, đang là năm đó cái kia nhu nhược thiếu nữ Thanh Liên, hôm nay cũng đã trưởng thành là Ma Tộc một cường giả, nhưng tính cách nhưng cơ hồ không có bất kỳ biến hóa.

Rất nhanh, từ đằng xa tới một đám người, trong đó tuyệt đại đa số, cũng là tuyệt sắc khuynh thành xinh đẹp cô gái, nhìn thấy nơi xa tới đám người kia, Thanh Y cùng Thanh Liên bọn người là hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó giống như là nghĩ đến cái gì, Thanh Y trên mặt lộ ra vẻ nụ cười thản nhiên, nhìn kỹ lại, nụ cười này trung, cũng là mang theo như vậy mấy phần mất tự nhiên về mặt.

Tới đám người kia trong, lấy một cái một thân màu trắng quần cô gái cầm đầu, cô gái này mỹ đến làm cho người ta có loại cảm giác hít thở không thông, cho dù là Thanh Y loại này tuyệt sắc thấy, cũng có loại cảm giác kinh diễm, tâm tư vừa động, không nhịn được mở miệng hỏi: “Vị này.

.

.

Nhưng là Lục Tử Lăng, Lục tử tử?”

Đúng dịp chính là, đối diện này tuyệt mỹ nữ tử quần trắng, cùng Thanh Y cơ hồ đồng thời mở miệng, thanh âm trong trẻo lạnh lùng, nhưng nhưng không mất nhu hòa: “Vị này chính là Thanh Y muội muội sao?”

Hai người đồng thời há mồm, đồng thời nói xong, sau đó không nhịn được lẫn liếc nhau một cái, nhưng ngay sau đó cũng lộ ra một cái nụ cười.

Lục Tử Lăng hướng về phía Thanh Y gật đầu, nói: “Đi thôi, theo về nhà.”

“Ách.

.

.” Thanh Y khóe miệng khẽ kéo ra, muốn nói cái gì, rồi lại nhịn được, nàng thật ra thì trong lòng rất muốn nói cho Lục Tử Lăng, vị này nàng thích hơn nữa yêu rất nhiều năm nam nhân chính phòng thê tử, nàng cùng Đổng Phi chẳng qua là bằng hữu, nhưng những lời này đến khóe miệng, rồi lại bị nàng nuốt trở vào.

Một bên Thanh Liên có chút ngạc nhiên đánh giá Lục Tử Lăng cùng bên người nàng bọn này cô gái tuyệt sắc, trong lòng kỳ quái, các nàng làm sao có biết Thanh Y tử tử.

Lục Tử Lăng nhìn thoáng qua Thanh Liên, nói: “Vị này là Thanh Liên muội muội?”

Thanh Liên theo bản năng gật đầu, trên mặt không nhịn được

dâng lên vẻ ửng đỏ, ngay cả vôi vàng cúi đầu, giống như là làm việc trái với lương tâm một loại.

“Ha hả, đi thôi, về nhà rồi hãy nói.” Nữ tử quần trắng bên cạnh Lăng Thi Thi khẽ mỉm cười, sau đó hướng về phía Thanh Y đám người nói.

Thanh Y cùng Thanh Liên mang đến bọn này Ma Tộc cường giả, từng cái từng cái toàn bộ đều có chút vò đầu, bọn họ cũng đều biết nữ hoàng thích Đăng Phi, nhưng nhưng không biết bọn này tuyệt sắc mỹ nữ cũng là ai, cũng ở trong lòng suy đoán: chẳng lẽ những cô gái này, cũng là kia Đăng Phi nữ nhân không được ? Muốn là như vậy nói, nữ hoàng bệ hạ đi theo Đăng Phi, chẳng phải là bồi nhọ thân phận? Bất quá lời này không ai dám nói, hôm nay Thanh Y, ở cả Ma Tộc, danh vọng cao đến bên cạnh người không thể với tới, coi như là Thanh Y phụ thân, từng Ma Hoàng, hôm nay ở Ma Tộc danh vọng cũng không kịp nữ nhi một phần mười.

Ma Hoàng năm đó bế quan hai mươi năm, ở mười năm trước xuất quan, một thân thực lực tấn thăng đến Đại Thiên Vương cảnh giới, cả người cũng cùng quá khứ có khác nhau rất lớn, không hề nữa như quá khứ như vậy tham luyện quyền thế, ngược lại một lòng một dạ địa tinh nghiên võ đạo, muốn làm cho mình đột phá đến cao hơn cảnh giới.

Hơn nữa đối với nữ nhi quan tâm, cũng so với quá khứ muốn hơn rất nhiều, ba mươi năm quá khứ, thân là nữ hoàng Thanh Y mặc dù hay là như vậy mỹ lệ, nhưng Lão Ma Hoàng cũng là trong lòng lo lắng, không đành lòng nữ nhi thanh xuân cứ như vậy lãng phí rụng, cho nên mấy phen thúc giục nữ nhi tới Vĩnh Hằng Chi Địa tìm kiếm Đăng Phi.

Này mới có lần này Thanh Y Nhân Tộc hành trình.

Một nhóm người trở lại chín mươi chín thành, cũng không có khiến cho quá lớn động tĩnh, ba mươi năm, Nhân Tộc cùng Ma Tộc ở Thần Hồn Vực trung đã sớm lần có trao đổi, hơn nữa bởi vì Đăng Phi cùng Thanh Y quan hệ trong đó, hai tộc mặc dù thỉnh thoảng có chút tiểu ma sát, nhưng cũng không có

như quá khứ như vậy lẫn căm thù.

Chỉ có Yêu Tộc, cái này từng Ma Tộc thiên nhiên đồng minh, ở Thần Hồn Vực trung không ít tìm Nhân Tộc phiên toái, nhất là một cái có Thiên Vương thực lực mẫn yêu, chẳng những đối với người loại hết sức hiểu rõ, hơn nữa tựa hồ cực kỳ cừu thị loài người, lại nhiều lần ở Thần Hồn Vực trung giết chóc Nhân Tộc võ giả.

Đằng An đám người dẫn người đi tiểu trừ quá mấy lần, đáng tiếc cũng bị kia mẫn yêu chạy trốn rụng.

Yêu Tộc sống ở địa cũng hết sức bí ẩn, mãi cho đến hôm nay, cũng không có ai biết Yêu Tộc ở đến tột cùng ở địa phương nào.

Đi tới chín mươi chín thành Đằng gia trên địa bàn, Thanh Y cùng Thanh Liên chờ một đám Ma Tộc nhận lấy thịnh tình khoản đãi, Thanh Y cũng lần nữa nhìn thấy năm đó cùng Đằng Phi ở chung một chỗ cái kia dã nhân Dã Cuồng Sinh.

Nhưng mãi cho đến bữa tiệc bắt đầu, cũng không có nhìn thấy nàng muốn đi gặp nhất người, Thanh Y rốt cục không nhịn được hỏi Lục Tử Lăng: “Tỷ tỷ, Đằng Phi hửn.

.

.

Làm sao không gặp?”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, náo nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 693: Tinh Hạch

>

“Ta còn tưởng rằng ngươi có thể ghen vẫn không hỏi đây.”
Lục Tử Lăng cười cười, trêu ghẹo Thanh Y một câu, những năm này đại gia đình cuộc sống, Lục Tử Lăng tính tình mặc dù như cũ trong trẻo lạnh lùng, nhưng so với quá khứ có quá nhiều thay đổi.

Thanh Y sắc mặt hơi đỏ lên, sau đó nói: “Thật ra thì ta vẫn đối với hắn có lòng ái mộ, nhưng hắn vẫn chẳng bao giờ đối với ta động tâm quá.”

Lục Tử Lăng khẽ cười lắc đầu, nói: “Hắn nếu là không thích ngươi, như thế nào lại lại nhiều lần đi đến Ma Tộc cứu ngươi? Những năm trước đây là bởi vì Sa Nhĩ Ma Tộc uy hiếp, tâm tư của hắn nhiều hơn cũng đặt ở như thế nào ứng đối Sa Nhĩ Ma Tộc thượng.”

Ba mươi năm trước, hắn đuổi lúc trở lại, đang vượt qua chúng ta bên này gặp gỡ một cuộc trọng đại nguy cơ, hắn bị rất nghiêm trọng thương nặng, này ba mươi năm, một mực bế tử quan, nghĩ đến cũng có thể sắp khôi phục sao?”

Lục Tử Lăng trên mặt, cũng lộ ra vẻ lo lắng cùng đau lòng, hắn coi như là một đường nhìn Đẳng Phi trưởng thành cho tới hôm nay người chứng kiến, trong lúc Đẳng Phi sở kinh nghiệm các loại gian khổ, chỉ có nàng mới hầu hết có thể đủ hiểu.

“Cái gì? Hắn bị thương, như thế nào? Có nghiêm trọng hay không?” Thanh Y còn chưa kịp nói chuyện, một bên ôn nhu yếu ớt Thanh Liên lại đột nhiên kinh hô mở miệng, nhưng ngay sau đó mắt nước mắt lưng tròng, lã chã - chực khóc nói: “Hắn không có việc gì, đúng không?”

Liễu Thiên Hà chờ chúng nữ thấy vậy trong lòng cười thầm,

bất quá cũng đã nhìn ra, này hai Ma Tộc tới cô gái, đối với phu quân của các nàng tất cả đều là tình loại đâm sâu vào, kia phân tình, không thể so với các nàng những người này Thiếu “Yên tâm đi, hắc không có chuyện gì.” Mộ Dung Phương Phi nhìn Thanh Liên, hết sức ôn hòa trả lời một câu.

“Vậy thì tốt, vậy thì tốt.” Thanh Liên lúc này mới có hơi phục hồi tinh thần lại, nhận thấy được tất cả mọi người đang nhìn mình, không khỏi có chút thẹn thùng cúi đầu.

“Hắc là làm sao bị thương? Dựa theo thực lực của hắc, có thể gây tổn thương cho đến người của hắc, tựa hồ không nhiều lắm.” Thanh Y mặc dù trong lòng cũng cực kỳ lo lắng Đằng Phi, nhưng trên mặt của nàng cũng không có lộ ra bao nhiêu, này cùng nàng nhiều năm Ma Tộc nữ hoàng kinh nghiệm có rất lớn quan hệ, cái loại này cấp trên khí chất, cho dù nàng có ý che dấu.

Cũng tổng hội ở lơ đãng thời điểm toát ra.

“Năm đó hắc đi Ma giới thời điểm, từng lưu lại một cụ phân thân, dùng để bảo vệ nơi này, nhưng lại không nghĩ rằng.

Bị Sa Nhĩ Ma Tộc cường giả giữa đường đem phân thân ngăn lại, hơn nữa nhập vào thân ở trên con cặc...” Lăng Thi Thi ở một bên nói về xong việc vật trải qua.

Thanh Y không nghĩ tới chuyện này căn nguyên lại còn là ở trên người mình, trong lòng cảm thấy khổ sở, về mặt xin lỗi nói: “Thật xin lỗi, là ta làm liên lụy tới hắc.”

“Không ai có trách người.” Lục Tử Lăng nhẹ nói nói: “Muốn trách thì trách những thứ kia Sa Nhĩ Ma Tộc người sao.”

“Không sai, Sa Nhĩ Ma Tộc những thứ kia bại hoại cũng đáng chết!” Thanh Y nghiêng răng nghiêng lợi, này ba mươi năm.

Sa Nhĩ Ma Tộc cũng không còn ít đi quấy rối Ma Tộc, nhưng trong đó cũng không có đặc biệt cường đại võ giả, nếu không, Ma Tộc cũng rất khó khăn kiên trì cho tới hôm nay.

“Muội muội trước hết ở chỗ này ở tốt lắm, thật dễ dàng đến bên này một lần, tổng yếu chờ hấn đi ra ngoài trông thấy.” Lục Tử Lăng bung chén rượu lên, hướng về phía Thanh Y cùng Thanh Liên nói.

...!

Chín mươi chín thành địa tâm nơi.

Nơi này là một mảnh hỏa diễm, là cả chín mươi chín thành này viên khổng lồ tinh cầu chỗ hạch tâm.

Trong truyền thuyết ánh sao hạch, đang ở đó tâm có thể dễ dàng đem một cái Đại Đế đốt hóa trong nham thạch trung tâm.

Phía ngoài nhất nham tương, nhiệt độ muốn thấp một chút.

Nhưng này cũng không phải là người nào cũng có thể thừa nhận, coi như là Đại Đế cảnh giới cường giả, ở chỗ này, cũng rất khó khăn thời gian dài dừng lại.

Xa hơn dặm, những thứ kia nham tương coi như là Thiên Vương cảnh giới cường giả, cũng muốn cẩn thận từng li từng tí, miễn cưỡng ở bên trong dừng lại một thời gian ngắn, nhất định phải muốn thối lui khỏi.

Đừng xem một cái Thiên Vương một kích có thể nổ nát một viên tinh cầu, nhưng hấn một kích tuyệt đối oanh không Toái Tinh hạch!

Chỉ cần tinh hạch còn đang, như vậy.

Vô số năm sau, vừa sẽ có một viên mới tinh cầu, lấy tinh hạch làm trung tâm, ra hiện tại trong vũ trụ.

Giờ phút này, Đằng Phi đang toàn thân ngồi ở chín mươi chín thành này viên đại tinh ánh sao hạch bên cạnh, toàn thân.

Hoàn toàn bị nhất cực nóng nham tương cho bao quanh, tinh hạch trung tâm ra cường đại lực lượng của ngôi sao, không ngừng bị Đằng Phi hấp thu đến trong thân thể, tạo thành một cô đặc biệt năng lượng, chữa trị trong thân thể vết thương.

Đằng Phi trên người đã thương, đã tại hai mươi lăm năm trước liền khỏi hẳn, sau khi thương thể lành này năm năm nhiều thời giờ, Đằng Phi một mực lợi dụng nơi này nhiệt độ rèn luyện bản thân, muốn đem nhục thể của mình mài thành Vô Địch thân thể.

Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp trong đích đấu mạch, ở nơi này ba mươi năm trung, vừa mở ra một cái, hôm nay Đằng Phi thân thể trong, đã có năm mươi hai con mở ra đấu mạch, đấu mạch toàn bộ khai hỏa dưới tình huống, có thể ở trong phút chốc triệu tập kinh khủng lực lượng, trong nháy mắt đang lúc là được hủy diệt một viên đại tinh.

Đằng Phi bên cạnh, còn có một pho tượng màu tím tượng gỗ, Chiến Tranh Ma Ngẫu đã ở lợi dụng nơi này nhiệt độ rèn luyện mình.

Hỏa khắc mộc, đây là tùy tiện một người cũng biết đạo lý, nhưng mộc đến trình độ nhất định, cũng có thể phản khắc hỏa.

Chiến Tranh Ma Ngẫu hiện tại chính là loại trạng thái này, ba mươi năm trước Đằng Phi cùng Đế Tôn cái kia cuộc chiến đấu, Chiến Tranh Ma Ngẫu sở dĩ không có xuất hiện, chính là bởi vì nó lúc ấy đang lột xác máu chốt thời kỳ.

Tựa như Hắc Kiếm, Hắc Văn Kim Tinh tượng thần cùng Chí Tôn Đỉnh cũng cần thông qua Phệ Tâm Hỏa tới rèn luyện bản thân giống nhau, Chiến Tranh Ma Ngẫu, giống như trước cũng có thể thông qua một chút phương thức tăng lên tự thân cường độ cùng chiến lực.

“Phía ngoài hôm nay thế nào?” Ngày này, Đằng Phi bỗng nhiên mở mắt ra, cũng không phải hướng về phía Chiến Tranh Ma Ngẫu hỏi, mà là hướng lên trước mắt vài trăm thước ngoài, một cái quyền đầu lớn nhỏ màu tím tinh thể đặt câu hỏi.

Người không biết, nhất định sẽ cảm thấy kỳ quái, cơ hồ có rất ít người biết, cái này quyền đầu lớn màu tím tinh thể, chính là chín mươi chín thành chỗ ở này viên đại tinh ánh sao hạch!

Ở cường giả trong lúc phát sinh kịch chiến thời điểm, tổng hội có rất nhiều viên tinh thần rơi xuống, nhưng những thứ này đại tinh bị đánh bạo phát trong nháy mắt, tinh hạch tự sẽ trực tiếp phá không mà đi, cơ hồ không có ai gặp qua tinh hạch chính là bộ dáng, càng không có người nhận được quá tinh hạch.

Đằng Phi cũng là tiến vào đến địa tâm mười mấy năm sau, mới chánh thức nhìn thấy có linh trí ánh sao hạch.

Tinh hạch, chính là một viên tinh cầu chính là Chúa Tể Giả, nó Chúa Tể trên tinh cầu vạn vật sinh linh, không phải là trực tiếp Chúa Tể, mà là thông qua gián tiếp ảnh hưởng.

Nó có thể phát động các loại thiên tai, tới chọn chọn giống, cũng có thể thông qua một chút phương thức, tới thay đổi này viên tinh cầu bộ dáng.

Tinh hạch thông minh rất cao, bọn họ tồn tại đích niên đại càng thêm lâu dài, biết đến chuyện, tự nhiên cũng là có nhiều hơn.

Hơn nữa giống như hiện tại Đằng Phi hỏi loại vấn đề này, đối với tinh hạch mà nói, quả thực chính là nửa đơn giản bất quá.

“Phía ngoài rất tốt, có một bày đến từ Ma Tộc người, nói là tới tìm ngươi.” Tinh hạch cho Đằng Phi xuyên qua một đạo ý niệm tới đây.

“Ma Tộc?” Đằng Phi hơi ngẩn ra, trong đầu xuất hiện Thanh Y xem ra xinh đẹp khuôn mặt, nhưng ngay sau đó khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, lầm bầm: “Hẳn là Thanh Y các nàng tới.” “Ngươi còn phải ở chỗ này thật lâu sao? Ta nghĩ ngươi tiếp tục lưu lại nơi này, đã không có ý nghĩa gì.” Tinh hạch tiếp tục nói: “Ngươi sau này có thể tìm kiếm một kim nước thổ thuộc tính tinh cầu, sau đó từ những tinh cầu kia ánh sao hạch trung lấy ra lực lượng, đến lúc đó, ngươi Ngũ Hành thuộc tính, có trở nên mạnh hơn!”

Bất quá, cái này tinh hạch nhưng ngay sau đó vừa nhắc nhở Đằng Phi nói: “Cũng không phải là sở hữu ánh sao hạch cũng là thiện lương, cũng nguyện ý giống như ta vậy vì ngươi cung

cấp lực lượng, người phải cẩn thận, có một chút tinh hạch có thể có nhân cơ hội đem trên người của người lực lượng thảo nước, làm của riêng, những thứ kia tinh hạch chính là tà ác tinh hạch!”

Đặng Phi gật đầu, nói: “Cảm ơn người!”

“Không cần khách khí, bằng hữu của ta!” Chín mươi chín thành này viên đại tinh ánh sao hạch kinh nghiệm rất nhiều chuyện, đối với Đặng Phi có một viên cảm kích tâm, nếu không, cũng không thấy sẽ làm Đặng Phi dễ dàng nhận được lực lượng của nó.

“Chúng ta đi thôi.” Đặng Phi nhìn Chiến Tranh Ma Ngẫu, nhẹ giọng nói một câu.

Ba mươi năm rèn luyện, Chiến Tranh Ma Ngẫu cũng được ích rất nhiều, hôm nay Chiến Tranh Ma Ngẫu đã cùng quá khứ có rất biến hóa lớn, nó đã trở thành một cái màu tím đích thực người!

Nếu như không phải là toàn thân cao thấp cũng là màu tím, nhất định sẽ không có người cho là đây là một tượng gỗ, cũng sẽ đem hắn làm thành một cái bình thường đích nhân loại đi xem.

Loại này biến, là đại vũ trụ pháp tắc trong đích cao nhất quy tắc, đối với Chiến Tranh Ma Ngẫu mà nói, đây là chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu cơ duyên.

“Tốt.” Chiến Tranh Ma Ngẫu biến thành người sau, cũng cùng quá khứ có rất lớn là không cùng, đi theo Đặng Phi bên cạnh, giống như là một cái hộ vệ giống nhau.

Chỉ bất quá này hộ vệ bộ dạng có chút kinh người, chừng một trượng thân cao, toàn thân cao thấp, bao gồm y phục, da, sớ hữu cũng là màu tím, hơn nữa không có đầu tóc, quang cái đầu, một đôi màu tím con ngươi vô cùng thâm thúy, phẳng phất trong đó hàm chứa cả vũ trụ!

“Chào tạm biệt gặp lại sau, bằng hữu của ta.” Chiến Tranh Ma Ngẫu há mồm, thanh âm già nua như nhau năm đó, đi theo Đặng Phi cùng nhau, ở nơi này đoàn cực nóng vô cùng trong

nham thạch hướng về phía trước bay đi.

...

Chín mươi chín thành bầu trời, mọi người căn bản không cách nào nhìn thấy vũ trụ chỗ sâu, Hắc Kiếm, Hắc Văn Kim Tinh tượng thần cùng Chí Tôn Đỉnh phân loại ba cái phương vị, ở giữa thiêu đốt lên một đoàn vô hình hoả diễm, chính là Sa Nhĩ Ma Tộc Đế Tôn hóa thành Phệ Tâm Hỏa, như cũ tản ra kinh người nhiệt lượng.

Hắc Kiếm trong lúc bất chợt phát ra một cái một tiếng kinh ngạc thanh âm: “Thật giống như là chủ nhân của chúng ta xuất quan? Chúng ta cũng muốn thêm chút sức ! Tiểu Hắc, tốc độ của ngươi quá chậm, nhất định ngươi cũng là Hắc Văn Kim Tinh a, có thể hay không nhanh một chút?”

Hắc Văn Kim Tinh tượng thần phát ra hừ lạnh một tiếng, truyện tới một giống như thiếu nữ loại thanh thúy dễ nghe thanh âm: “Ta với ngươi vừa không giống nhau, của ta nội bộ ủng có một không lồ thể giới, ta cần hấp thu những thứ này năng lượng, đề cao toàn bộ thể giới phẩm cấp, mà ngươi chỉ cần rèn luyện bản thân là đủ rồi.”

“Chậm chính là chậm, cần gì tìm lý do?” Hắc Kiếm khinh thường hừ một tiếng, sau đó lại đem đầu mâu chuyển hướng Chí Tôn Đỉnh: “Ta nói tiểu đỉnh a, ngươi cũng là, ngươi chính là chuyên chở năng lượng dung khí, làm sao lại không thấy ngươi nhiều cố gắng một chút? Những năm gần đây, hay là ta hấp thu nhiều nhất, sau này hai người các ngươi, tựu là tiêu đề của ta, hiểu chưa?”

Chí Tôn Đỉnh phát ra một tiếng tràn đầy khinh thường vù vù, ngay cả nói đều lười giống như Hắc Kiếm nói.

“Ba người các ngươi khí linh, không cần lớn lối, sớm muộn gì có một ngày, các ngươi từ trên người của ta lấy được, cũng sẽ ngay cả vốn lẫn lời bị Chí Cao Thần lấy đi, hắc hắc hắc.” Phệ Tâm Hỏa trung truyền đến Đế Tôn suy yếu nhưng tràn đầy giễu cợt tiếng cười.

“Mau câm miệng sao, còn Chí Cao Thần, đã qua nhiều năm như vậy, người nào nhìn thấy ngươi kia gặp quỷ Chí Cao Thần rồi?” Hắc Kiếm cười lạnh châm chọc một câu, nhưng ngay sau

đó, Hắc Kiếm trong lúc bất chợt ngậm miệng lại, kiếm khí
tăng vọt ra đến mười vạn dặm, bắn về phía vũ trụ chỗ sâu một
cái phương hướng, quát lạnh nói: “Thứ gì, lăn ra đây cho ta!
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 694: Đế Hậu

>

Theo Hắc Kiếm một tiếng này gầm lên, lạnh như băng vũ trụ chỗ sâu, chợt bắn tới một đạo quang mang!
Một đạo u lam quang mang, mảnh như phát, từ nam chí bắc vũ trụ Hư Không, vô thanh vô tức, tốc độ nhanh đến mức tận cùng, Hắc Kiếm bên này vừa dứt lời, đạo này u lam quang mang cũng đã bắn tới đây.

Đạo tia sáng này phía trên, không có bất kỳ sát cơ, cũng không có sát khí, giống như là hằng tinh phát ra một đạo rất nhỏ quang mang loại, nhưng ai cũng biết, này là chuyện không thể nào, chỉ có thể nói phát ra đạo tia sáng này người thật sự quá cường đại, đem sở hữu sát ý toàn bộ phong ấn, nội liễm ở đạo tia sáng này trong.

Phốc!

Một đạo nước sơn đen như mực quang mang, từ Hắc Kiếm mũi kiếm nơi xuy ra, cùng đạo này u lam quang mang đối oanh ở chung một chỗ, vũ trụ chỗ sâu bộc phát ra một đoàn sáng lạng vô cùng quang mang, giống như là mỹ lệ pháo hoa, nhưng trực tiếp đề cho một mảng lớn Hư Không nứt vỡ.

Đây hết thảy cũng phát sinh ở cực nhanh, Hắc Kiếm phát ra một tiếng kêu đau đớn, này vội vàng không kịp chuẩn bị một kích, để cho Hắc Kiếm ăn một cái không lớn không nhỏ thiệt thòi.

“Đế Hậu, mau tới cứu ta!” Nguyên vốn đã không khí trầm lắng, cơ hồ đánh mất sinh tín niệm Đế Tôn trong lúc bất chợt phát ra hưng phấn la lên.

“Phê vật!” Một cái lạnh như băng giọng nữ, từ vũ trụ chỗ sâu

truyền đến, tiếp theo, lại là ba đạo u lam quang mang, giống như ba mũi tên một loại, chia ra bắn về phía Hắc Kiếm, Chí Tôn Đỉnh cùng Hắc Văn Kim Tinh tượng thần.

Lần này, ba vật Đại Khí cũng đã có phòng bị, riêng của mình tuôn ra kinh khủng hơi thở, nghênh hướng này ba đạo quang mang.

Sru!

Một thanh màu lam kiếm, từ kia ba đạo quang mang bay tới phương hướng, bay nhanh tới.

Lam kiếm sở trải qua nơi, sở hữu đích tinh thần toàn bộ bị băng phong, ngay cả Hư Không phản phát cũng bị đóng kết ở, trong thiên địa lâm vào một loại kỳ dị rét lạnh trong.

“Ta dựa vào!” Hắc Kiếm phát ra kiếm khí, cùng đạo kia u lam tia sáng đụng vào cùng nhau, sau đó liền nhìn thấy kia thanh màu lam kiếm bay tới, không khỏi trợn mắt hốc mồm.

Đây là một việc không kém chút nào cùng Hắc Kiếm Đại Khí! Làm đồng loại, Hắc Kiếm liếc thấy ra đối phương lai lịch, đồng dạng.

Kia thanh màu lam kiếm, cũng có thể nhìn thấu Hắc Kiếm lai lịch!

Hơn nữa cái thanh này màu lam kiếm am hiểu chính là đóng băng loại này kỹ năng, cho nên từ loại nào trình độ đi lên nói, là so sánh với Hắc Kiếm còn muốn nguy hiểm Đại Khí.

Màu lam Kiếm Linh tính mười phần.

Phá vỡ Hư Không, đầu tiên chính là xông về Hắc Kiếm.

Bởi vì nó nhìn ra Hắc Kiếm công kích, là này tam tông Đại Khí trong nhất bén nhọn, cho nên, muốn trước đối phó Hắc Kiếm.

“Hắc, cô nàng, ngươi là chuẩn bị vội tới Hắc gia làm áp trại

phu nhân sao?” Hắc Kiếm vừa miệng hoa hoa đùa giỡn Lam kiếm.

Vừa sưu một tiếng đâm rách Hư Không, bay vào đến cao hơn càng sâu vũ trụ trong.

Bởi vì bọn họ khoảng cách phía dưới chín mươi chín thành mặc dù đầy đủ xa, nhưng nếu như động tĩnh quá lớn, giống nhau sẽ đối với chín mươi chín thành sinh ra ảnh hưởng.

Lam kiếm cũng không có phát ra âm thanh, nhưng rõ ràng có thể cảm giác được nó tức giận, phát ra cái kia cổ rét lạnh hơi thở, đem sở trải qua nơi không gian cũng cho đóng băng ở, trong vũ trụ xuất hiện tầng lớn vừa nhìn vô tận màu lam băng cứng.

“Ai nha.

Bị ta nói trúng tâm sự, có chút then thùng đúng không?, tiểu Lam muội muội.

Hai chúng ta đi vũ trụ chỗ sâu hảo hảo hàn huyên một chút, ta nhưng là rất có kể chuyện xưa nga!” Hắc Kiếm người này phảng phất không có cảm giác đến truy binh tức giận một loại, như cũ không biết sống chết đùa giỡn.

Xuy!

Một đạo có thể đem linh hồn cũng cho đóng băng ở lam sắc quang điểm, theo Lam kiếm kiếm mao tiêm trực tiếp bắn ra, tốc độ nhanh đến bất khả tư nghị, bắn về phía Hắc Kiếm.

Hắc Kiếm trên chuôi kiếm nhanh chóng bị một tầng màu lam băng cho đóng băng ở, loại này băng cũng không phải bình thường băng, bị nó bao trùm địa phương , ngay cả năng lượng cũng sẽ trực tiếp bị đông lại!

“Vợ chồng son đầu giường đánh nhau cuối giường hòa, ta nói Lam muội muội.

Người có muốn hay không như vậy hung ác a?” Hắc Kiếm dùng sức run lên thân kiếm, đem tầng kia màu lam băng cho

hòa tan rụng, tiếp tục lên tiếng đùa giỡn.

“Người.

.

.

Muốn chết!” Rốt cục, từ Lam kiếm trung truyền đến một cái thanh âm lạnh lùng cô gái gầm lên, đồng thời, vô số đạo màu lam băng diễm bắn về phía Hắc Kiếm.

Hai kiện Đại Khí.

Riêng của mình có vượt qua cao linh tính, ở nơi này tám cô tịch vũ trụ chỗ sâu người đuổi theo ta đuổi, lưu lại tảng lớn màu lam băng hải, những thứ này băng hải, nếu như không có người đặc biệt đi phá hư, thậm chí có thể tồn tại trăm triệu năm.

Lam kiếm thành công dẫn đi Hắc Kiếm, còn dư lại Chí Tôn Đỉnh cùng Hắc Văn Kim Tinh tượng thần hai kiện Đại Khí trấn áp Phệ Tâm Hỏa, giống như là không biết ở xa xôi vũ trụ chỗ sâu còn có một cực kì khủng bố tồn tại một loại.

“Đế Hậu, Đế Hậu, nhìn ở vợ chồng một cuộc, cứu ta!” Phệ Tâm Hỏa trung truyền đến Đế Tôn tiếng cầu khẩn âm.

Vốn là Đế Tôn đã sắp hết hy vọng, Chí Cao Thần sinh tồn ở nguyên tổ trong đại kiếp, nhưng Chí Cao Thần nhưng bây giờ cũng không thể tùy tâm sở dục thao túng nguyên tổ đại kiếp, cho nên có thể có đợi đến nguyên tổ đại kiếp phủ xuống tới đây cái kia thiên, hẳn Đế Tôn đã sớm bị sinh sôi ma diệt.

Đế Hậu thực lực rất cường đại, hai Đế Tôn thêm ở chung một chỗ cũng không phải là Đế Hậu đối thủ.

Mà Đế Tôn ba hơn mười năm trước đi tới Vĩnh Hằng Chi Địa bên này thời điểm, Đế Hậu đi khác một địa phương chiến đấu,

mật mờ vũ trụ, mệnh mông không giới hạn, Đế Tôn căn bản không có biện pháp đem mình gặp nạn tin tức truyền đưa tới, cho nên cũng là không có quá mức trông cậy vào Đế Hậu có thể tới cứu hần.

Không nghĩ tới Đế Hậu ở Đế Tôn gặp nạn ba mươi năm sau, thật phủ xuống tới đây, như vậy, bản năng cầu sinh, để cho Đế Tôn phải Phóng Hạ sở hữu tôn nghiêm, cầu Đế Hậu cứu hần.

“Loại người như người phế vật, ngay cả Vĩnh Hằng Chi Địa cũng không giải quyết được, có cứu hay không người, có cái gì ý nghĩa sao?” Theo đạo này thanh âm lạnh như băng, một cái phương hoa tuyệt đại, đang mặc màu lam quần cô gái, bỗng nhiên ra hiện tại Chí Tôn Đỉnh cùng Hắc Văn Kim Tinh tượng thần trước mặt.

Chí Tôn Đỉnh cơ hồ không có chút gì do dự, hướng này Lam váy cô gái liền trấn áp quá khứ.

“Một Đại Khí mà thôi, cũng dám như thế lớn lối, cắt ngay cho ta!” Đế Hậu phát ra quát lạnh một tiếng, giơ tay lên chính là một chương.

Ừng ừng!

Trong vũ trụ vang lên ù ù tiếng nổ mạnh vang, Chí Tôn Đỉnh phát ra Vô Lượng Quang mũi nhọn, bị đánh bay ra đếm mười vạn dặm.

Hắc Văn Kim Tinh tượng thần theo sát phía sau, hướng Đế Hậu trấn áp quá khứ, kinh khủng sức nặng, trực tiếp để cho chung quanh Hư Không than sập xuống.

Đế Hậu hai đạo lông mày hơi nhíu lên, nói: “Cũng không phải sai tài liệu luyện khí, dung hợp đến của ta Tiểu Lan đi tới, mới có thể để cho Tiểu Lan lên cấp.”

Vừa nói, vung lên tay, chụp vào Hắc Văn Kim Tinh tượng thần.

Trong vũ trụ, trong lúc bất chợt xuất hiện mọi cái đại thủ, che khuất bầu trời, tạo thành một đạo màn trời, trực tiếp chụp vào

Hắc Văn Kim Tinh tượng thần.

Hắc Văn Kim Tinh tượng thần thượng hai con mắt trong lúc bất chợt mở ra, bắn ra hai đạo quang mang, bắn về phía Đế Hậu, đồng thời âm âm hướng về phía trước phóng đi, xông về phía trên kia chỉ bàn tay to.

Thình thịch!

Lại là một tiếng kinh thiên động địa nổ, vang dội bốn phía vòm trời, Hắc Văn Kim Tinh tượng thần cùng kia chỉ bàn tay to, hung hăng đụng vào cùng nhau, kia chỉ bàn tay to bị sinh sôi đụng ra một cái cự đại động, Hắc Văn Kim Tinh tượng thần trong nháy mắt lớn hơn vô số lần, có thể so với một viên đại tinh, trên người đồng thời xuất hiện năm mươi hai đạo năng lượng nước xoáy, ở điên cuồng hấp thu kia chỉ bàn tay to thượng pháp tắc cùng năng lượng.

Đế Hậu tránh ra Hắc Văn Kim Tinh tượng thần trong mắt bắn ra hai đạo quang mang, nhìn thoáng qua không lồ vô cùng cái kia pho tượng tượng thần, lạnh lùng nói: “Có chút ý tứ.” Vừa nói, Đế Hậu hóa thành một đạo lam sắc quang mang, trực tiếp xông về Hắc Văn Kim Tinh tượng thần.

Rầm rầm rầm!

Từ Hắc Văn Kim Tinh tượng thần trung trong lúc bất chợt bắn ra một đạo thân ảnh, ở trong nháy mắt, cùng Đế Hậu đối oanh ba cái.

Mỗi một thanh cũng kinh thiên động địa, đem này tám vũ trụ chân đắc đường như muốn sụp xuống một loại.

Đồng thời, một cái cả người màu tím gã đại hán đầu trọc, bỗng nhiên ra hiện tại Đế Hậu bên người, cầm trong tay một thanh màu tím đại kiếm, hướng Đế Hậu mạnh mẽ chém xuống đi.

“Thiên Đạo Ngũ Thập Trảm.

.

.

Giết!” Lạnh như băng và thanh âm già nua, phẳng phất tới từ viễn cổ.

Chí Tôn Đỉnh, Hắc Văn Kim Tinh tượng thần, màu tím đại hán cùng với một đạo mau được bất khả tư nghị thân ảnh, cùng nhau giáp công Đế Hậu.

Trong lúc nhất thời, này tám vũ trụ Hư Không nhất thời thành làm một người kinh khủng sát tràng, thực lực không bằng bọn họ cường giả bị cỗ ba động này lan đến gần, trực tiếp sẽ tan xương nát thịt, ngay cả linh hồn cũng sẽ không còn dư lại.

“Khó trách Đế Tôn có thua bởi trong tay của các ngươi, thật cũng không oan.” Đế Hậu trong trẻo lạnh lùng thanh âm, từ hỗn chiến trung hết sức rõ ràng vang lên.

Phải biết rằng, hiện tại vây sát Đế Hậu đội hình, coi như là cao cấp Đại Thiên Vương, cũng khó mà thừa nhận, mà Đế Hậu nhưng thành thạo, phần này thực lực khủng bố, thực tại làm cho người ta than thở.

Đế Hậu đánh đánh, trong lúc bất chợt trên người dữ dội lên một cỗ cực độ lạnh như băng hơi thở, cùng kia Lam kiếm một mao dạn, loại này lạnh như băng, có thể ngay cả người suy nghĩ cũng cho đông lại.

“Băng Diễm Chương.” Đế Hậu chỗ sâu thon thon tay ngọc, một chương phách về phía Đằng Phi.

Này đã không chỉ là đại vũ trụ pháp tắc đơn giản như vậy, một chương này sở ẩn chứa Đạo cùng Pháp, cơ hồ muốn ra ngoài Đằng Phi nhận tri.

Cũng may Đằng Phi những năm này ở chín mươi chín thành ở trung tâm, hấp thu kia hoá diễm tinh hạch năng lượng, nếu không, tựu một chương này, cũng đủ để đem Đằng Phi cho đông lại thành một cụ tượng đá.

“Hỏa Diễm Chương.” Đằng Phi mặt không đổi sắc, nhục thể của hắn hôm nay cực kỳ cường đại, cũng không sợ cùng Lam váy cô gái đối bình.

Phanh!

Hai người đích tay chương đụng phải cùng nhau, băng cùng hỏa va chạm, để cho nơi này xảy ra kịch liệt nổ tung, sở sinh ra cái kia cỗ đáng sợ năng lượng, đem Chí Tôn Đỉnh cùng Hắc Văn Kim Tinh tượng thần cũng cho đánh bay ra ngoài.

Chiến Tranh Ma Ngẫu mặc dù chưa cho đánh bay ra ngoài, nhưng cũng nhận được ảnh hưởng, công kích tần số bị cắt đứt.

Đằng Phi thân thể hơi chấn động, nhưng ngay sau đó hai mắt bắn ra lạnh như băng quang mang, lại một lần nữa hướng Lam váy cô gái xông đi lên.

Đế Hậu không có nghĩ đến cái này loại người thân thể thật không ngờ cường đại, mình dùng Băng Diễm Chương cũng không có thể đem hắn cho giải quyết xong, nhất thời thu hồi tiểu nhìn đối phương tâm tư, các loại đại thuật đều xuất hiện, các loại đại vũ trụ pháp tắc dung hợp ở đại thuật trong.

Trong lúc nhất thời, này tám vũ trụ nhìn qua sáng lạng vô cùng, ở xa xôi khác một cái tinh hệ cũng có thể nhìn thấy, giống như châm ngòi nổi lên long trọng pháo hoa.

“Người chính là cái kia nhân loại người mạnh nhất Đằng Phi?” Đế Hậu thanh âm lạnh như băng, lại một lần nữa vang lên.

“Người vậy là cái gì người? Sa Nhĩ Ma Tộc người mạnh nhất sao?” Đằng Phi nhìn cô gái này dung mạo, trong đầu cảm giác, cảm thấy có chút quen mắt.

“Ta là Đế Hậu, là bị các ngươi sắp hành hạ chết cái kia phế vật Đế Tôn thể tử.” Lam váy cô gái lạnh lùng vừa nói, một chút cũng không lưu tình mặt cho Đế Tôn.

“Người nói cũng là không sai, trọng phụ của ngươi đích xác là phế vật.” Đằng Phi cười hắc hắc, nhưng ngay sau đó công

kích tần số trở nên nhanh hơn, hắc dùng này ba mươi năm thời gian chữa thương bế quan, đã ngộ ra hoàn toàn thuộc về chính hắc đại thuật.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 695: Ăn Ý

>

Cũng không so sánh với Lam váy cô gái sai đại vũ trụ pháp tắc, dung hợp ở nơi này có chút lớn thuật trong, công phạt thủ đoạn ùn ùn, để cho Lam Quần Đế Hậu cũng theo đó nhúc nhai.

“Trượng phu của ta mặc dù là phế vật, nhưng cũng không phải các ngươi có thể tùy ý nhục nhã.” Đế Hậu hóa thân ngàn vạn, từ bốn bề A Phương vây công Đằng Phi, vừa lạnh lùng vừa nói.

“Nếu là phế vật, như vậy tự không có có tư cách gì lược thuật trọng điểm cầu, chúng ta chưa từng có chủ động tìm tới cửa đi chiêu chọc giận các ngươi, hết thấy, cũng là các ngươi tự tìm!” Đằng Phi thái độ cường ngạnh, giống như trước hóa thân hàng vạn hàng nghìn, cùng Đế Hậu sống mái với nhau.

“Đằng Phi, bốn tôn chỉ cần chạy ra tìm đường sống, nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!” Ở điên cuồng tránh tránh, muốn ở trong lồng giam tránh thoát Đế Tôn bị Đằng Phi cùng Đế Hậu hai người mở miệng một tiếng phế vật, giận đến giận sôi lên, không dám đem đầu mâu chỉ hướng Đế Hậu, chỉ có thể cầm Đằng Phi bỏ ra khí.

“Ta nói, chúng ta đánh thương lượng như thế nào?” Đằng Phi đột nhiên cùng Lam Quần Đế Hậu nói.

“Ừ?” Lam Quần Đế Hậu trên tay động tác không ngừng, không ngừng thi triển ra tấn công giết đại thuật, một đôi cực đẹp con ngươi cũng là rơi vào Đằng Phi trên mặt: “Ngươi muốn cùng ta thương lượng cái gì?”

“Lấy loại người như ngươi dung nhan tuyệt sắc nếu như này nữ nhân ưu tú, làm sao sẽ tìm như vậy một cái kẻ bất lực một

loại trượng phu? Hắn quá khứ ở Sa Nhĩ Ma Tộc thời điểm cũng là thế này phải không?” Đẳng Phi vẻ mặt chăm chú nhìn Lam Quân Đế Hậu, trong lòng cũng không có trông cậy vào nàng có thể trả lời, bởi vì bất kể thế nào nói, người ta cũng là vợ chồng, làm sao cũng không thể có thể làm trò chính hắn một địch nhân nói trượng phu không tốt sao?

Nhưng để cho Đẳng Phi giật mình chính là, Lam Quân Đế Hậu lại vẻ mặt bình tĩnh hồi đáp: “Chúng ta chỉ có vợ chồng tên, tên của chúng ta phân, là Chí Cao Thần định ra, nếu không loại này đồ bỏ đi, ta sẽ để ý hắn?”

“Đế Hậu! Ngươi đủ có hay không! Ngươi.

.

.

, ngươi ngươi ngươi thế nhưng, thế nhưng làm trò một người, nói như thế ta, ngươi.

.

.

, thật là quá đáng!” Còn đang cùng lao lung liều mạng phân cao thấp Đế Tôn được nghe Đế Hậu lời của, giận đến muốn hộc máu, trong lòng quyết định, chỉ cần mình có thể đi ra ngoài, sớm muộn gì có một ngày, muốn đem Đế Hậu chân chính biến thành nữ nhân của mình, đến lúc đó, nhu tròn theo như bẹ, tất cả đều theo tâm tư của mình!

“Cho nên, ta đề nghị, chúng ta trước dừng tay giảng hòa, đem ngươi cái phế vật này trượng phu cho giết chết, năng lượng của hắn, chúng ta một người một nửa, như thế nào?” Đẳng Phi thấy Đế Hậu đối với cái này cái gọi là Đế Tôn căn bản cũng không có nửa điểm hảo cảm, thế nhưng làm trò chính hắn một địch nhân trước mặt, nói như vậy đối với kia bất mãn, cho nên không nhịn được lại một lần nữa dùng lời nói chen nhau đôi tiền mặt Đế Hậu.

Để cho Đẳng Phi hoàn toàn im lặng chính là, đối diện cái này

Lam váy tuyệt sắc mỹ nữ, thậm chí ngay cả không hề nghĩ ngợi, liền gật đầu đáp ứng nói: “Tốt.” Vừa nói liền ngừng tay, không công kích nữa Đằng Phi.

“Thật?” Đằng Phi ngẩn người, trong lúc nhất thời thậm chí có chút ít không biết làm sao.

“Kiến nghị này không phải là người nói sao? Làm sao kết quả là một mình người nhưng rút lui?” Đế Hậu xem ra tinh xảo vô cùng trên mặt lộ ra vẻ hài hước nụ cười, lạnh lùng nói.

“Ha ha, các người nhất định vợ chồng một cuộc, chẳng lẽ người tự thật có thể hạ thủ được?” Đằng Phi đánh cái ha ha, cũng không tin Đế Hậu có thật cùng hắn liên thủ đem Đế Tôn giết chết.

“Người không cần thử dò xét ta, chúng ta Sa Nhĩ Ma Tộc, với các người Nhân Tộc bất đồng, người yếu là không có lời nói có trọng lượng.” Đế Hậu sắc mặt bình tĩnh, nhàn nhạt nói.

“Tiện nhân, người sớm vừa muốn đem ta xong rồi rụng có đúng hay không?” Đế Tôn rốt cục không thể nhịn được nữa, đem đầu mâu chỉ hướng Đế Hậu.

“Không sai, người còn có chút tự biết rõ, người coi là cái thứ gì?” Đế Hậu lạnh lùng hồi đáp: “Năm đó người, bắt quá là Sa Nhĩ Ma Tộc một cái tăng dưới chót, dựa vào đánh vào Thần Tộc, nhận được Chí Cao Thần thưởng thức khởi gia, Chí Cao Thần cho lực lượng người, phong người vì Đế Tôn, người nhưng dám đem chú ý đánh tới trên người của ta, muốn cười ta, người cũng không nhìn một chút một mình người, người xứng đôi ta sao?”

“Người.

.

.

, người tiện nhân kia, thật độc ác tâm địa, năm đó người tại sao không cự tuyệt tuyệt?” Đế Tôn giận dữ, thanh âm cũng trở nên

có chút run rẩy.

Lực lượng cường đại, đem vây khốn hắc lao lung cũng chân đắc lão đảo muốn ngã.

Chí Tôn Đỉnh cùng Hắc Văn Kim Tinh tượng thần vô thanh vô tức lần nữa chắc chắn đạo kia lao lung, gắt gao vây khốn Đế Tôn.

“Ta không phải là Chí Cao Thần đối thủ, năm đó nếu như ta kháng cự, Chí Cao Thần trực tiếp có thể đem ta diệt sát.” Đế Hậu vẻ mặt bình tĩnh vừa nói, giống như là ở tự thuật một cùng mình không liên quan chuyện tình.

“Vậy ngươi hiện tại sẽ không sợ Chí Cao Thần rồi?” Đế Tôn nghiêng răng nghiêng lợi hỏi.

“Hiện tại? Chí Cao Thần bị ngăn cản, tự lo không xong.

Rồi hãy nói, như ngươi vậy phế vật, cho dù bị ta giết, Chí Cao Thần cũng sẽ không trách tội của ta.” Lam Quân Đế Hậu trên mặt, đột nhiên tách ra rực rỡ vô cùng nụ cười, thanh âm cũng trở nên ôn nhu, nhẹ nói nói: “Ta là năm đó công chúa chuyển thế, Đằng Phi là năm đó Vương đệ đệ chuyển thế, giữa chúng ta vô luận tử sinh, cũng không phải là loại người như ngươi đồ bỏ đi có thể hiểu!”

Đằng Phi trong lòng chăm chú, nhìn về phía Lam Quân Đế Hậu ánh mắt có chút thay đổi, hắc rốt cục hiểu tại sao mình nhìn Lam Quân Đế Hậu có một loại cảm giác quen thuộc.

Kia bị phong ấn ở Cổ lão trí nhớ, rốt cục lại một lần nữa ra hiện tại trước mắt của hắc, cái kia tuyệt thế xinh đẹp Sa Nhĩ Ma Tộc công chúa, từng thân mật vô gian, trong nháy mắt đưa bán đứng.

.

.

Đây là thuộc về từng hai đối lập chủng tộc ở giữa bi thảm tình yêu chuyện xưa.

Là nàng!

Lam Quần Đế Hậu nhìn thoáng qua Đằng Phi, ôn nhu cười nói: “Quả nhiên, cõi đời này thật là có Luân Hồi, vô luận quá khứ bao nhiêu năm, chúng ta cuối cùng có gặp mặt lại, hiện tại, cho chúng ta trước liên thủ, đem hắc giết chết sao.”

“Đế Hậu, ngươi dám!” Đế Tôn ở trong lòng giam phát ra gầm thét.

Đằng Phi cũng là khẽ mỉm cười, gật đầu, cùng Lam váy cô gái đồng thời xuất thủ, cũng không phải tấn công hướng trong lòng giam Đế Tôn, mà là lần tấn công hướng đối phương!

“Ngươi này chết tiết nam nhân!”

“Ngươi này giáo hoạt nữ nhân!”

Hai người đồng thời lên tiếng, lại đồng thời cầm miệng, trong chớp mắt liên giao thủ mấy trăm chiêu, mỗi nhất kích cũng là sát chiêu, đánh vào đủ để trí mạng!

“Ngươi so sánh với từng đúng là thông minh rất nhiều, nghe nói ngươi hiện tại có rất nhiều nữ nhân, quả nhiên thay đổi đây, của ta Chiến Thần.” Lam Quần Đế Hậu cười nói tự nhiên, không còn nữa lúc trước lạnh như băng, nhưng làm cho người ta một loại đáng sợ hơn cảm giác.

“Ta chính là ta, ta chỉ sống ở đương thời, từng cái kia chút ít trí nhớ, không thuộc về ta.” Đằng Phi sắc mặt bình tĩnh, trong lòng về này rất nhỏ rung động, bị hắc áp chế xuống tới.

“Mạnh miệng.” Lam Quần Đế Hậu vừa cười Doanh Doanh vừa nói, vừa không chút lưu tình triển khai sát chiêu, sau đó nói: “Vô luận giữa chúng ta là thân nhân còn là cừu nhân, loại này số mệnh dây dưa, vĩnh viễn sẽ không kết thúc!”

“Ta không tin.” Đằng Phi lạnh lùng vừa nói, hung hăng tấn công hướng Đế Hậu.

Bên kia Đế Tôn rốt cục ngậm miệng lại, trong lòng mặc dù cực độ bất mãn, nhưng cũng hiểu, Đế Hậu cũng không phải là thật muốn giết hắc, mà là muốn xuất kỳ bất ý giết chết cái nhân loại này, chỉ tiếc, cái nhân loại này quá giáo hoạt, không

có rút lui.

Đế Tôn trong lòng bình tĩnh rất nhiều, bắt đầu đem tinh lực dùng ở đánh vỡ lao lung trên.

Người nào cũng không có phát hiện, Đằng Phi cùng Đế Hậu giữa hai người chiến đấu mặc dù có thể dùng gió táp mưa rào sát khí bốn phía để hình dung, nhưng càng đánh càng là dựa vào gần phong tỏa Đế Tôn một khu vực như vậy.

Hoắc mắt!

Hai người đồng thời xuất thủ, hung hăng oanh hướng phong tỏa Đế Tôn cái kia lao lung.

Trong thiên địa bộc phát ra một tiếng mãnh liệt chí cực tiếng vang.

Ừng ừng!

Đêm trăm vạn dặm ở ngoài đích tinh thần bị chấn đặc nát bấy, Chí Tôn Đỉnh cùng Hắc Văn Kim Tinh tượng thần cùng với Chiến Tranh Ma Ngẫu ba tất cả cũng bị cỗ lực lượng này chấn động được bay ra trăm vạn dặm!

“A!” Trong lòng giam Đế Tôn trong giây lát phát ra một tiếng kinh sợ nảy ra găm thét: “Các ngươi đây đối với.

.

.

, gian phụ dân phụ!”

“Giết!” Đằng Phi cùng Đế Hậu đồng thời lên tiếng, vô số đại thuật, đan xen đại vũ trụ pháp tắc, bén nhọn vô cùng, như mưa rơi một loại, tấn công hướng Đế Tôn!

Cơ hồ ở trong khoảnh khắc, đã phong ấn Đế Tôn lao lung cho đánh nát, đồng thời đem hóa thành Phệ Tâm Hỏa Đế Tôn cho đánh cho chia năm xẻ bảy.

Đế Hậu công kích, xuyên thủng Đế Tôn thần hồn.

Đằng Phi công kích, theo sát phía sau, đem những thứ kia thần hồn mảnh nhỏ bóp được nát bấy, trực tiếp bôi diệt!

Hai đại cường giả liên thủ, cơ hồ ở trong phút chốc, đã cường đại Đế Tôn cho trực tiếp mặt sát!

Đằng Phi cùng Đế Hậu liếc mắt nhìn nhau, vừa riêng của mình hừ lạnh một tiếng, liền bắt đầu khoanh chân ngồi ở đây tám tàn phá vũ trụ trong hư không, hấp thu lên Đế Tôn nghiền nát sau lưu lại năng lượng.

Vô luận song phương đến cỡ nào không muốn thừa nhận, đều không thể không cho phép một sự thật, chuyện này, Đằng Phi cùng Đế Hậu trước đó cũng không có thương lượng, hơn chưa nói tới câu thông cùng thỏa hiệp, hai người lúc trước thương lượng tốt muốn Sát Đế pho tượng, sau đó liền hướng đối phương xuất thủ, đây là thật.

Lúc ấy hai người cũng muốn xuất kỳ bất ý, cho đối phương một kích trí mạng, không nghĩ tới nghĩ một khối đi, đánh đánh, phát hiện Đế Tôn lực chú ý dời đi, hai người thậm chí ngay cả ánh mắt trao đổi cũng không có, tự không hẹn mà cùng tấn công hướng Đế Tôn.

Loại này ăn ý, hoàn toàn không phải là dễ dàng như vậy tự có thể nuôi dưỡng được tới.

Đây là một loại đến từ sâu trong linh hồn cộng minh, nói rõ đúng là giống như Đế Hậu nói như vậy, vô luận tử sinh, giữa hai người gút mắt, vĩnh viễn sẽ không ngừng nghỉ.

Hắc Văn Kim Tinh tượng thần, Chí Tôn Đỉnh cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu từ đằng xa bay trở về, cũng là không nói hai lời, chiếm cứ ba cái phương vị, bắt đầu hấp thu lên Đế Tôn lưu lại năng lượng.

Không biết cố ý hay là vô ý, Hắc Văn Kim Tinh tượng thần, Chí Tôn Đỉnh cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu ba phương vị, ồ ồ đem Đế Hậu vây lại, chỉ cần Đằng Phi ra lệnh một tiếng, bọn họ ba sẽ không chút do dự tấn công hướng Đế Hậu!

Đế Hậu giống như là không có cảm giác đến bốn phía uy hiếp một loại, không nói một lời, ngồi ở chỗ đó nuốt trôi Đế Tôn

lưu lại đại lượng năng lượng.

Thời gian một chút xiu trôi qua, trong nháy mắt, thời gian thời gian nhanh chóng mà qua.

Đế Tôn tàn lưu lại năng lượng, cơ hồ bị Đằng Phi cùng Đế Hậu cho toàn bộ hút sạch, Chí Tôn Đỉnh, Hắc Văn Kim Tinh tượng thần cùng với Chiến Tranh Ma Ngẫu ba hấp thu cũng không nhiều.

Đằng Phi cùng Đế Hậu hai người đồng thời mở ra hai mắt, lần này không có động thủ.

Đằng Phi nhìn Đế Hậu hỏi: “Người giết Đế Tôn, nuốt năng lượng của hắn, sẽ không sợ Chí Cao Thần tìm làm phiền người sao?”

“Người đây là đang quan tâm ta sao?” Đế Hậu Tinh Mâu lấp lánh, hấp thu Đế Tôn năng lượng sau, để cho thực lực của nàng cao hơn một tầng, xem ra vốn là phương hoa tuyệt đại, tinh xảo vô cùng mặt, giờ phút này nhìn qua, lại càng xinh đẹp làm cho người ta hít thở không thông.

“Đừng hiểu lầm, ta chỉ là đoàn kết hết thầy có thể lực lượng đoàn kết, không hơn.” Đằng Phi thản nhiên nói.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 696: Đoàn Tụ Một Đường

>

“Khanh khách.” Lam Quần Đế Hậu phát ra hai tiếng cười khẽ, sau đó ánh mắt rơi vào Đằng Phi trên người, nói: “Người bây giờ không phải là đối thủ của ta.”

Đằng Phi dứt khoát gạt đầu, nữ nhân này thực lực đúng là rất kinh khủng, so với nàng, thật sự của mình là muốn kém hơn một đường.

Nhưng nếu là cộng thêm Chí Tôn Đỉnh, Hắc Văn Kim Tinh tượng thần cùng Chiến Tranh Ma Ngẫu ba, cũng có sức đánh một trận.

Nhưng Lam Quần Đế Hậu trừ lúc ban đầu lấy ra một thanh Lam Kiếm ở ngoài, cũng không có nữa cầm ra bất kỳ vật gì, nói không tốt còn có lá bài tẩy nơi tay, chỉ là không có lấy ra thôi.

Cho nên hẳn nói Đằng Phi không phải là của nàng đối thủ, cũng không phải bản tên không đích.

“Ta hiện tại xa xa không phải là Chí Cao Thần đối thủ.” Lam Quần Đế Hậu than nhẹ một tiếng, vẻ mặt chân thành nhìn Đằng Phi, nói: “Người cũng đã nhìn ra, ta đối với Chí Cao Thần, không có bất kỳ hảo cảm, ở Chí Cao Thần trong mắt, ta cùng con kiến hôi không có gì khác nhau, ta không muốn Sa Nhĩ Ma Tộc vẫn bị cho rằng Chí Cao Thần trong tay lá cờ, ta nghĩ muốn phản kháng, cho nên, ta nghĩ tới người.”

“Không có ai muốn làm lá cờ, nhưng người nhảy cho ra bàn cờ sao?” Đằng Phi nhìn Lam Quần Đế Hậu, thản nhiên nói.

“Người cho rằng nguyên tố đại kiếp thật sự là chúng ta Sa Nhĩ Ma Tộc mang tới được sao? Người cho rằng từng kia cuộc chiến đấu, thật sự là Sa Nhĩ Ma Tộc tham lam không có chán ghét sao? Người cho rằng từng ta, thật sự là nghĩ phản bội người, lợi dụng tín nhiệm của người, phát động đột nhiên tập kích sao?” Lam Quần Đế Hậu sâu kín nói: “Người muốn nghĩ như vậy, tự sai lầm rồi, nếu không, ta năm đó hoàn toàn là có thể sống sót, ca ca của người, các người chủng tộc Vương mặc dù cường đại vô cùng, nhưng ta nếu như không muốn chết, lại có ai có thể đủ chân chính giết ta? Đừng quên, ta là Sa Nhĩ Ma Tộc công chúa, ta có cả Sa Nhĩ Ma Tộc Chí Cao Thần Khí!”

“Người nói, cũng là đã qua thật lâu chuyện cũ, ta không là năm đó ta, người cũng không phải là từng người.” Đằng Phi nhìn Lam Quần Đế Hậu: “Nếu như người muốn chống lại Chí Cao Thần, như vậy, hãy cùng ta kết minh sao.”

“Kết minh sao.

.” Lam Quần Đế Hậu mâu quang lóe lên, suy nghĩ tung bay đến không có mấy năm trước, trí nhớ của nàng, tương đối Đằng Phi mà nói, muốn càng thêm đầy đủ.

Cho nên hẳn không giống Đằng Phi như vậy, căn bản không nhận những thứ kia tồn tại ở trong đầu Cổ lão trí nhớ, đối với nàng mà nói, mọi chuyện cần thiết, mặc dù đã qua vô số năm, nhưng giống như là ở ngày hôm qua phát sinh giống nhau.

“Ta đáp ứng người!” Lam Quần Đế Hậu thản nhiên cười, thân ra bản thân một con ngọc thủ: “Lần này, ta thề, sẽ không tái sinh biến!”

Đằng Phi chân chờ một chút, cũng đưa tay ra đi, cầm Lam Quần Đế Hậu tay lạnh như băng, trong lòng một ít bồi đến từ sâu trong linh hồn rung động, khó có thể áp chế.

“Đúng rồi, của ta Tiểu Lan cho Tiểu Hắc cũng đánh nhiều năm như vậy, bắt bọn nó gọi về đến đây đi.” Lam Quần Đế Hậu sắc mặt bình tĩnh nhìn Đằng Phi, sau đó bỗng nhiên nói: “Trong trí

nhớ của người, hẳn là đã không có tên của ta, ta cũng biết, năm đó sự kiện kia phát sinh sau, người có phong ấn lau đi sở hữu quan với thư của ta tức, lần này không nên quên, ta tên là Lam Thâm!”

Để cho Đằng Phi cùng Lam Thâm đều có chút ngoài ý muốn chính là, bọn họ cùng riêng của mình vũ khí thế nhưng mất đi liên lạc, Đằng Phi không cách nào liên lạc với Hắc Kiếm, Lam Thâm cũng không cách nào liên lạc với Lam Kiếm.

Này trên căn bản chỉ có một khả năng, chính là chỗ này hai kiện tuyệt thế băng nhận đánh quá mức hưng phấn, cách bọn họ khoảng cách quá mức xa xôi.

Hai người cũng không lo lắng, cõi đời này có thể đem Hắc Kiếm cùng Lam Kiếm lưu lại tồn tại không nhiều lắm, gặp phải cái loại này tồn tại, coi như là hai người bọn họ, cũng khó mà chống cự, cho nên, cũng không có gì hay lo lắng, kia hai ngoạn cú liễu, khẳng định sẽ trở lại.

Đằng Phi trở về, Thanh Y cùng Thanh Liên cũng không có rời đi, phía trên vũ trụ chỗ sâu phát sinh kịch chiến, các nàng đã sớm biết được, vẫn quan tâm Đằng Phi an nguy, cho nên liền lưu tại nơi này, chỉ đem những thứ kia ma tướng cửa đuổi trở về Ma giới.

Ma giới phong ấn, đã không có ở đây, cho nên muốn muốn từ Ma giới tới đây, cũng cũng không khó, mười năm này, Vĩnh Hằng Chi Địa cùng Ma giới số 1 thắng lần thông lên tin tức.

Vĩnh Hằng Chi Địa hôm nay không có trên danh nghĩa Chúa Tể, kể từ khi Trí Tuệ Thần Tướng vẫn lạc sau, đệ tử của hắn Tử Uyên liền chẳng biết đi đâu, đã nhiều năm như vậy, cũng không còn người biết hắn đi phương nào.

Chín mươi chín thành thành Vĩnh Hằng Chi Địa cường đại nhất một ngọn thành, Đằng Phi, tự nhiên cũng đã thành Vĩnh Hằng Chi Địa thực chất trên ý nghĩa Chúa Tể Giả.

Lục Tử Lăng đám người nghênh đi ra ngoài, thấy Đằng Phi bên cạnh đi theo một cái lạnh như băng Lam váy mỹ nữ, từng

cái từng cái trên mặt cũng lộ ra bất đắc dĩ vẻ mặt.

Diên Quang cùng Bạo Long đám người thì trốn ở một bên cười trộm: quả nhiên lợi hại a, trong nhà còn có hai Ma Tộc tuyệt sắc mỹ nữ chờ đây, trận này chiến đấu sau, thế nhưng vừa mang về tới một người.

.

.

Từng ước gì đưa con của mình cháu cả sảnh đường Cơ Tử Vân hôm nay cũng có chút nhức đầu, tựa hồ con nữ nhân bên cạnh càng ngày càng nhiều, Cơ Tử Vân rất ý không tốt nghĩ đến một cái vấn đề: cho dù có khá dài vô cùng sinh mệnh, nhưng nhiều như vậy nữ nhân, Đằng Phi hẳn chịu nổi sao?

“Aha, Đằng Phi, người rốt cục trở lại, mau nói cho ta biết, người hiện tại đến cái gì cảnh giới? Nhưng ngàn vạn chớ bị ta vượt xa, như vậy người sẽ rất thảm!” Lúc này, một cái lớn lối thanh âm vang lên.

Đằng Phi trước là hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó trên mặt lộ ra vui vẻ nụ cười, hướng về phía trong đám người một cái Thanh Y lão giả cười nói: “Thanh Long, người muốn tìm khổ sao?”

“Hắc hắc, Thanh Long đại gia hôm nay đã có cực mạnh thực lực, Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới, tiểu tử, nghe nói người lên cấp Đại Thiên Vương cảnh giới? Ta không thể nào tin, nếu không, để cho ta cùng Thiên Lang A Tử cùng Hoàng cùng nhau thử một chút thực lực của người như thế nào?” Thanh Long nghe rằng nhếch miệng, vẻ mặt lớn lối hướng về phía Đằng Phi khiêu khích.

Đằng Phi trong lòng âm áp, thật sự là rất nhiều năm không có nhìn thấy Thanh Long bọn họ, này mấy siêu giai ma thú hoặc là đang bế quan, hoặc là chính là bước vào mịt mờ vũ trụ chỗ sâu lịch lãm, xem ra riêng của mình cũng có rất lớn thu hoạch, đối với Đằng Phi mà nói, không có chuyện gì so sánh với đây càng có thể làm cho hắn cảm thấy vui vẻ.

Hoàng nhìn thoáng qua Đằng Phi, trực tiếp lắc đầu nói: “Ta không tham dự, các người đánh đi.”

A Tử cũng lắc đầu: “Công tử thoát nhìn cường đại hơn, ta cũng vậy không cùng hắn đánh, nguyện ý tìm tai vạ, các người phải đi tìm đi.”

“Nha, hai người các người không có nghĩa khí người, vừa nhìn thấy công tử tự đi không dừng đường đúng không?” Một cái đầu đầy tóc trắng đại hán nhếch miệng cười to, cười nhạo A Tử cùng Hoàng.

A Tử cùng Hoàng đồng thời mày liễu đứng đây, A Tử cười lạnh nói: “Thế nào, Thiên Lang, người không phục đúng không? Có muốn hay không cùng tỷ tỷ đánh một cuộc?”

Thiên Lang cái đầu dài lay động giống như trống bỏi giống nhau, nói: “Ta mới không đánh với người, người nữ nhân này quá ác độc, lần trước thiếu chút nữa bị người cho độc chết.”

Cuối cùng, Thanh Long lôi kéo Thiên Lang cùng nhau, cùng Đằng Phi tỷ thí một phen, không có sử dụng đại thuật, càng không có vận dụng các loại pháp tắc, chẳng qua là thuận túy thân thể đã đấu.

Đây là Thanh Long cùng Thiên Lang có thể nghĩ ra duy nhất thắng được Đằng Phi địa phương, Thiên Vương cùng Đại Thiên Vương cảnh giới chênh lệch, một cái ở thiên, một cái trên mặt đất, chân chính đánh nhau, kết quả không cần nghĩ.

Nhưng hai người này hoàn toàn không nghĩ tới chính là, thân thể đã đấu, bọn họ giống như trước thua rất thảm, bị Đằng Phi quyền đâm cước đá, một bữa mập đánh, trong chớp mắt đã bị đánh sưng mặt sưng mũi chập vệt không chịu nổi.

Thiên Lang đầu tiên cầu xin tha thứ: “Đừng đánh đừng đánh, đây cũng quá biến thái, cảnh giới của người tăng lên là đủ rồi, thân thể tại sao còn muốn rèn luyện được như thế hoàn mỹ, này còn có để cho người sống hay không?”

“Ai, già rồi, già rồi a, không là các người bọn này người trẻ tuổi đối thủ.” Thanh Long sưng mặt sưng mũi, vẻ mặt thốn thức, khập khểnh đi theo Thiên Lang phía sau, trong miệng lẩm bầm, làm cho người ta nhìn không nhịn được buồn cười.

Một mực chín mươi chín thành trấn giữ Dã Cuồng Sinh cũng có chút ngửa ngề, chỉ bất quá nhìn thấy Thanh Long cùng Thiên Lang gặp gỡ sau, hết sức lý trí bỏ đi vẻ này hiểu chiến vọng động.

Ai nói Man Tộc không có đầu óc, bọn họ một chút cũng không ngốc!

Đằng thị gia tộc người một nhà rất cục đoàn tụ ở chung một chỗ, nhìn đã lớn lên trẻ tuổi một đời, Đằng Phi trong lòng cũng là cảm khái hàng vạn hàng nghìn, bất tri bất giác, đã qua nhiều năm như vậy, đây là một vô cùng huy hoàng rực rỡ đại thời đại, có thể vượt qua thời đại này, cũng là thật người may mắn, bị gọi là trời cao sủng nhi cũng không quá đáng.

Xa nhớ năm đó, hắc hắc là Nam Vực Đông Phương trong trấn nhỏ một cái u mê thiếu niên, bởi vì người bị huyết hải thâm cừ, một lòng muốn tăng lên mình, may mắn gặp được Lục Tử Lăng, thay đổi vận mạng của hắn, hôm nay hơn là trở thành thê tử của hắn.

Mưa gió cùng nhau đi tới, chưa bao giờ có câu oán hận nào, nhìn nhìn lại của mình một đám con gái cửa, hôm nay tất cả cũng khỏe mạnh lớn lên.

Lão gia tử Đằng Văn Hiên lại càng càng già càng dẻo dai, càng sống càng trẻ tuổi, hôm nay một thân thực lực, thế nhưng cũng mau muốn đến gần Thiên Vương.

Mẫu thân Cơ Tử Vân lại càng sớm thì đến được Thiên Vương cảnh giới đỉnh cao, cùng Lục Tử Lăng đám người đứng chung một chỗ, mà càng giống như là tỷ muội.

Chín mươi chín thành trấn chủ Hiều Phong, mang theo Lão Long, Long Ngũ cùng Long Nhất cùng với Trúc nhi Đào nhi đám người cũng chạy đến, mọi người đoàn tụ một đường, thoải mái chề chén.

Không có ai áp chế men say, Thanh Long rất nhanh uống

nhiều quá, hóa thành một cái khổng lồ Thanh Long, bay lên trời, hồ ngôn loạn ngữ nói mình muốn trở thành sử thượng điều thứ nhất Thần Long.

Đằng Phi cũng có chút uống nhiều quá, những năm này chưa bao giờ có dễ dàng, để cho hắn rất muốn thống khoái lâm ly say một lần.

Điền Quang Bạo Long chờ một đám huynh đệ, cũng theo ở bên người, không có ai đi nói tới Sa Nhĩ Ma Tộc, cũng không có ai suy nghĩ tương lai sẽ biến thành như thế nào, ít nhất, hiện tại tất cả mọi người rất vui vẻ, này như vậy đủ rồi.

Đằng Phi cũng không có chủ động đi giới thiệu Lam Thấm, mọi người cũng không có đi hỏi nhiều, dù sao là hắn mang về tới người, cũng không thể là địch nhân, trừ số ít mấy, tỷ như Lục Tử Lăng Lăng Thi Thi cùng Mộ Dung Phương Phi những thứ này nhạy cảm và thông tuệ cô gái, đại khái đoán được Lam Thấm một chút lai lịch ở ngoài, những người khác đều không nghĩ tới, cái này so sánh với Lục Tử Lăng còn lãnh cô gái tuyệt sắc, vừa bắt đầu đích xác là Đằng Phi sinh tử đại địch.

Đằng Phi uống nhiều quá, mắt say lơ dờ mê ly, ngồi ở chỗ đó cảm giác có chút thiên toàn địa chuyển, trên thực tế, chỉ cần hắn một cái ý niệm trong đầu, sở hữu men say sẽ hể quét là sạch, nhưng hắn vẫn không muốn để cho cảm giác như vậy biến mất.

“Lam Thấm, nói cho ta nghe một chút đi.

.

.

Chí Cao Thần chuyện tình sao.”

Rộng rãi thư thích trong phòng khách, Đằng Phi tựa vào trên giường êm, gối lên Lục Tử Lăng trắng nõn thon dài chân, nhìn ngồi đối diện uống trà Lam Thấm.

Trong phòng, còn có Lăng Thi Thi, Mộ Dung Phương Phi,

Quảng Hàn Tuyết cùng Liễu Thiến Hà, những người khác vẫn còn tiếp tục uống rượu mua vui, đây là cả Đẳng gia trận doanh ít có chúc mừng thời khắc, mọi người cũng đều không có chơi đủ.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 697: Chí Cao Thần

>

“Chí Cao Thần.

.

.” Lam Thâm Tinh Mâu nửa khép, nhẹ nói nói: “Kia là một ma quỷ, chân chính ma quỷ.”

Lam Thâm đang nói ra lời nói này thời điểm, trong con người lóe ra chính là sợ hãi, bình tức một chút tâm tình sau, mới nói tiếp: “Chí Cao Thần sống ở nguyên tố trong đại kiếp, không có ai biết nó đến tột cùng là khi nào thì bắt đầu có linh trí, ở người còn lại vũ trụ Vị Diện thời điểm, nó cũng đã rất cường đại, khi đó, Sa Nhĩ Ma Tộc cùng Nguyên Thủy Thần Tộc ở giữa ân oán, đã kéo dài vô số kỷ nguyên, càng về sau đã không có người nhớ được hai tộc lúc đầu ân oán rốt cuộc từ đâu mà đến, chỉ biết là đối phương là cừu nhân.”

Lục Tử Lăng đám người nhìn thoáng qua mắt say lơ dờ mê ly Đằng Phi, thầm nghĩ trong lòng: phu quân chính là từng Nguyên Thủy Thần Tộc trong đích Vương tộc sao?

Lam Thâm nhẹ nhẹ uống nhấp, nói tiếp: “Nguyên Thủy Thần Tộc càng ngày càng lớn mạnh, vẫn áp chế Sa Nhĩ Ma Tộc, ở mấy lần kịch liệt trong chiến đấu, Sa Nhĩ Ma Tộc chết thảm trọng, cơ hồ gặp phải diệt tộc nguy cơ.

Cho nên Sa Nhĩ Ma Tộc đời trước cửa, liền dẫn theo tộc nhân, bước lên lưu lạc vũ trụ đường, một lòng nghĩ phải tìm đến trở nên mạnh mẽ đích phương pháp xử lý, cùng Nguyên Thủy Thần Tộc nhất phân cao thấp.

Sau lại, bọn họ ở một cuộc nguyên tố gió lốc trong, phát hiện lúc ấy cũng không phải là đặc biệt cường đại Chí Cao Thần, khi đó, nó còn không gọi Chí Cao Thần, chẳng qua là nguyên

tổ trong gió lốc tạo thành một cái có linh trí tinh thần thể mà thôi.

Sa Nhĩ Ma Tộc đời trước của phát hiện cái này tinh thần thể thông qua một chút hiển tế phương thức, có thể thật nhanh trưởng thành.

Cho nên, bọn họ ở lúc ấy, liền làm ra một cái quyết định sai lầm, cái quyết định này, đưa đến sau lại Nguyên Thủy Thần Tộc gần như tiêu diệt, cũng đưa đến Sa Nhĩ Ma Tộc tự thân nguyên khí tổn thương nặng nề, mãi cho đến hôm nay, còn bị cái kia chết tiệt tinh thần thể, cũng chính là Chí Cao Thần không chế ở trong tay.”

“Hiển tế? Dùng cái gì hiển tế?” Lục Tử Lăng nhẹ giọng hỏi một câu.

“Ha hả, còn có thể là cái gì? Tự nhiên là Sa Nhĩ Ma Tộc trung xuất sắc ưu tú trẻ tuổi đệ tử.” Lam Thâm trên mặt, lộ ra vẻ thâm lương và bất đắc dĩ nụ cười, nói: “Khi đó Sa Nhĩ Ma Tộc rất thâm hiểm, gặp phải diệt tộc áp lực, làm ra như thế nào cử động, thật ra thì cũng là bình thường.

Những thứ kia đời trước của lợi dụng tẩy não phương thức, đem Nguyên Thủy Thần Tộc nói thành là tội ác tà trời ma quỷ chủng tộc, cổ động Sa Nhĩ Ma Tộc trẻ tuổi một đời dửng dưng hiến thân, nếu vì chủng tộc hy sinh từ tinh thần của ta.

.

”

“Này.

.

.

Thật có chút khó tin!” Từ nhỏ đang ở loài người quần thể trung lớn lên Lăng Thi Thi cảm thấy không cách nào hiểu, nàng không cách nào tưởng tượng, dưới tình huống như vậy

Sa Nhĩ Ma Tộc trẻ tuổi một đời, đến tột cùng là làm sao rất tới được?

“Vô luận là loài người, còn là phi nhân loại, chỉ cần là có trí khôn sinh vật, tựu cũng sẽ có tư tâm.” Đối với Lam Thâm lời của cảm động lây Quảng Hàn Tuyết ở một bên sâu kín nói một câu.

“Là a.” Lam Thâm thở dài một tiếng, sau đó nói: “Sa Nhĩ Ma Tộc bản thể, cũng là tinh thần thể một loại sinh vật, vừa lúc hợp Chí Cao Thần kia ma quỷ khải vị, nhất là trẻ tuổi Sa Nhĩ Ma Tộc, tâm tư tương đối tinh khiết, căn nuốt đứng lên hơn chắc là không biết có cái gì tác dụng phụ.

Cho nên, ở vài ngàn năm vũ trụ lưu lạc trung, không biết có bao nhiêu Sa Nhĩ Ma Tộc tộc nhân, biến thành sản xuất cơ khí, sinh hạ hài tử, nuôi lớn sau, sẽ hiến tế cho Chí Cao Thần.”

“Thiên nột, này.

.

.

Đây mới thật là một cái ma quỷ!” Liễu Thiển Hà không nhịn được thấp giọng kinh hô, sau đó nhìn Lam Thâm hỏi: “Các ngươi tựu không có nghĩ qua muốn phản kháng sao?”

“Phản kháng?” Lam Thâm cười khổ nói: “Lúc ban đầu thời điểm, là những thứ kia các tiên bối cam tâm tình nguyện làm như vậy, mà Chí Cao Thần cũng đúng là rất thủ tín dùng, trợ giúp chúng ta đánh tan vô số lần nhìn trộm sự cường đại của chúng ta chủng tộc, càng về sau, Chí Cao Thần chân chính lớn lên, đã có thể ảnh hưởng đến nguyên tố gió lốc hướng đi.

Nói cách khác, nó từ một cái không cách nào mình di động tinh thần thể, lớn lên, có thể khống chế nguyên tố gió lốc chung quanh du đăng.

Lúc này Sa Nhĩ Ma Tộc cái kia chút ít các tiên bối, còn không có có ý thức đến nguy cơ, còn ảo tưởng có thể dựa vào nó đánh về đi, đem Nguyên Thủy Thần Tộc cho tiêu diệt hết.”

“Đây quả thực là lưỡng bại câu thương kết quả, có cái gì ý nghĩa đây?” Mộ Dung Phương Phi lâm bẩm tự nói.

Lam Thâm gật đầu nói: “Chúng ta lúc ấy có không ít tộc nhân, cũng sinh ra cho giống nhau ý niệm trong đầu, cảm thấy như vậy đến kết quả cuối cùng, chẳng những phải lưỡng bại câu thương, hơn nữa rất có thể bị Chí Cao Thần hoàn toàn khống chế được, cho nên rất nhiều tộc nhân tự sinh ra một chút tâm tư khác.

Đáng tiếc chính là, những người này ý niệm trong đầu bị tinh thần lực vô cùng cường đại Chí Cao Thần phát giác, hẳn không chút lưu tình cắn nuốt những thứ này bại lộ người, sau đó liền tự phong Chí Cao Thần, muốn chúng ta Sa Nhĩ Ma Tộc thời đại thần phục nó, trở thành nó nước phụ thuộc.”
“Kết quả đây?” Lăng Thi Thi hỏi.

“Kết quả rõ ràng, tự nhiên là nó thắng, khi đó, cả Sa Nhĩ Ma Tộc đã không có người có thể phản kháng nó.” Lam Thâm cười khò, sau đó nói: “Cho nên nó ra lệnh cho ta cửa, trở về năm đó quê quán, muốn đi tiêu diệt hết Nguyên Thủy Thần Tộc.

Mà lúc này đây, Sa Nhĩ Ma Tộc trên dưới đối với Chí Cao Thần sợ hãi, đã xa xa vượt ra khỏi đối với Nguyên Thủy Thần Tộc hận ý, nhưng đã không có năng lực chống cự.

Cho nên, Sa Nhĩ Ma Tộc trở lại quê quán.

Về đến cố hương sau, ở một lần gặp gỡ trung, Sa Nhĩ Ma Tộc công chúa, gặp được Nguyên Thủy Thần Tộc Vương đệ đệ, hai người cũng không rõ ràng lẫn thân phận của đối phương, kết bạn ở chung một chỗ chung quanh lịch lãm, cuộc sống trôi qua cũng sung sướng.

Sau lại có một ngày, Vương đệ đệ trong lúc vô tình từ tình lữ trong miệng nghe nói thân phận của nàng, Vương đệ đệ trầm mặc hồi lâu, nói ra thân phận của mình, cho nên, hai yêu nhau đích thanh niên, cũng trọn tròn mắt.”

Lục Tử Lăng nhìn thoáng qua nằm ở ngực mình phảng phất

ngủ quá khứ đích Đằng Phi, có chút đau lòng nhẹ khẽ vuốt vuốt mặt của hắn, trong lòng nghĩ đến: Vương đệ đệ nếu thật cũng là phu quân lời của, khi đó, hắn muốn chịu được bao nhiêu thống khổ hành hạ?

“Hai người cũng tương đối không nói gì thật lâu, cuối cùng quyết định cùng nhau rời đi này tám vũ trụ, ngay vào lúc này, Chí Cao Thần đối với Nguyên Thủy Thần Tộc động thủ, hoàn toàn không có dự liệu được Chí Cao Thần tồn tại Nguyên Thủy Thần Tộc chút nào Vô Ý ngoài thăm bại, hoảng hốt chạy trốn.

Nguyên Thủy Thần Tộc Vương rất cường đại, phá vỡ vũ trụ Vị Diện, muốn dẫn tộc nhân tiến vào đến người còn lại vũ trụ Vị Diện, cao bay xa chạy.

Vương đệ đệ cùng Sa Nhĩ Ma Tộc công chúa cũng không ngờ rằng một chuyện, đó chính là Chí Cao Thần đối với giữa hai người gặp gỡ, đã sớm cảm kích, hơn nữa ở riêng của mình trên người, để lại một tia không thể nhận ra cảm giác, nhưng cường đại vô cùng lực lượng tinh thần.

Cỗ lực lượng này, có thể ở thời khắc máu chót, trực tiếp ảnh hưởng hai người thần trí.”

Lam Thâm vừa nói, nước mắt không nhịn được theo trơn bóng tinh xảo gương mặt chảy xuôi xuống tới, nức nở nói: “Vương đệ đệ bị ảnh hưởng, đích thân giết ca ca của mình, hết lần này tới lần khác chuyện này, là ở hắn vô cùng thanh tĩnh dưới tình huống, cho là chính là mình muốn làm như vậy.

Sa Nhĩ Ma Tộc công chúa, thì dẫn theo tộc nhân, đuổi giết lên Nguyên Thủy Thần Tộc người.

Mắt thấy một màn kia thảm kịch phát sinh, nàng nhưng không thể ra sức, nhìn mình đích tình lữ hận muốn điên, nàng cũng nản lòng thoái chí, ở Nguyên Thủy Thần Tộc Vương tự bạo thời điểm, liều mạng không chế được thân thể của mình, cùng theo một lúc hôi phi yên diệt.”

Nói đến đây, Lam Thâm nhìn giống như là ngủ thiếp đi một loại Đằng Phi, nhẹ nói nói: “Biết tại sao ta có thể còn sống sót, mà người kinh nghiệm vô số lần Luân Hồi, cũng có thể tìm về

trí nhớ của người sao? Đang là bởi vì Chí Cao Thần ở lại hai người chúng ta trên người cái kia đoạn thần thức, đó là Bất Hủ bất diệt hai đoạn thần thức, vô luận giữa chúng ta cách xa nhau rất, vô luận kinh nghiệm bao nhiêu Luân Hồi, chúng ta cuối cùng còn có thể gặp mặt.

Nhưng này, cũng không phải là Chí Cao Thần hảo tâm, mà là nó muốn thông qua phương thức này, không ngừng mở mới đích thực dân lãnh địa, phong phú mình trên bàn ăn nguyên liệu nấu ăn thôi.

.

”

“, cái này chó má Chí Cao Thần, so sánh với Dĩ Cuồng Sinh tên kia còn ngoan a!” Mắt say lờ mờ mê ly Đằng Phi không nhận được lắm bầm một câu.

Nước mắt ở Lam Thâm trên mặt cuộn cuộn mà rơi, nàng cũng không còn lúc trước lạnh như băng, một đôi mắt thấy tựa vào người khác trên đùi Đằng Phi, nói: “Chí Cao Thần một thân thực lực, đã sắp đến gần cả vũ trụ bá chủ cảnh giới, chỉ cần có trên người chúng ta cái kia hai đoạn thần thức ở, hẳn sớm muộn gì có một ngày có tìm tới tận cửa rồi.

Mặc dù ta biết hôm nay tất cả mọi người rất vui vẻ, ta nói những thứ này, có cho các người cảm thấy mất hứng, nhưng ta nhưng lại không thể không nói, chúng ta tương lai cuộc sống, cũng không lạc quan!”

“Ai.” Đằng Phi rốt cục phát ra một tiếng thở dài, từ Lục Tử Lăng trên đùi đứng dậy, sở hữu cảm giác say, ở trong phút chốc biến mất không còn, một đôi sáng ngời trong suốt ánh mắt, rơi vào Lam thân trên người, nhìn nàng nước mắt, nói: “Chí Cao Thần hiện tại ở nơi đâu?”

Lam Thâm nói: “Năm đó Nguyên Thủy Thần Tộc cái kia chút ít di dân cửa dùng vô số năm thời gian, ở một mảnh trong vũ trụ bày một ngọn tuyết sát đại trận, bọn họ đem Chí Cao Thần cùng nguyên tố đại kiếp cùng nhau, cho dẫn vào đến này tòa trong đại trận đi.

Nhưng trong mắt của ta, này tòa đại trận căn bản trời không được Chí Cao Thần, có thể dùng không được bao nhiêu năm, Chí Cao Thần là được thoát khỏi ra.”

“Hắn nghĩ tìm người, chỉ có hai người chúng ta?” Đằng Phi bỗng nhiên nhìn Lam Thâm hỏi.

Lục Tử Lăng cùng Lăng Thi Thi đám người nhất thời cảm thấy trong lòng căng thẳng, không khỏi khẩn trương nhìn Đằng Phi, đồng thời ánh mắt khẩn cầu nhìn Lam Thâm, hy vọng nàng đừng bảo là ra cái kia tàn nhẫn đáp án.

“Không sai.” Lam Thâm đáp án, để cho những khác chúng nữ trong lòng cũng là trầm xuống.

“Năm đó ngươi, là Nguyên Thủy Thần Tộc trời sanh thần thể, có tiền vào đại vũ trụ chiến trường tư chất chất.

Mà khi năm ta, đồng dạng là thần thể, cùng thể chất của ngươi giống nhau như đúc, loại này thể chất người, trời sanh cùng hút, cho nên chúng ta có thể gặp nhau, là mệnh trung chủ định.” Lam Thâm nhẹ nói nói: “Mà Chí Cao Thần, chính là phát hiện điều bí mật này, mới có thể không tiếc hao tổn tự thân năng lượng, ngưng kết ra hai đoạn không cách nào lau đi cũng không cách nào bị phát giác thần thức, cùng linh hồn của chúng ta dung hợp ở chung một chỗ, cho đến chúng ta chân chính lớn lên cái kia thiên, nó tự sẽ tìm được chúng ta, đem chúng ta cắn nuốt, luyện hóa, sau đó, nó có thể mang theo vô thượng uy áp, quét ngang vũ trụ chiến trường !”

“Lam cô nương, ta không là không tin ngươi nói, chẳng qua là những thứ này vô cùng chuyện bí ẩn tình, ngươi là làm sao biết hiểu?” Mộ Dung Phương Phi ánh mắt sáng quắc nhìn Lam Thâm hỏi.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 698: Hành Trình!

>

Lam Thấm lau đi nước mắt, thần sắc đau khổ, tràn đầy bất đắc dĩ nói: “Là Chí Cao Thần chính miệng nói cho ta biết.”

“Ừ?” Chúng nữ nghe vậy, tất cả đều ngẩng đầu lên nhìn Lam Thấm.

Ngay cả Đằng Phi, cũng nhìn không được nữa có chút ngoài ý muốn nhìn Lam Thấm.

“Cha mẹ của ta, từng Sa Nhĩ Ma Tộc vua, đang ở Chí Cao Thần đích tay thương, Chí Cao Thần nghĩ muốn giết bọn hần, bất quá là một cái ý niệm trong đầu chuyện tình.

Nó sở dĩ nói cho ta biết những chuyện này, tựa là muốn cho ta biết, vô luận ta làm sao phản kháng, cuối cùng kết cục cũng sẽ không có bất kỳ biến hóa.” Lam Thấm sâu kín nói.

“Người không tu luyện, thực lực rất yếu, như vậy không được sao sao?” Lăng Thi Thi ở một bên nghĩ kế nói.

“Các người hỏi hỏi phu quân của các người, hần không tu luyện, thực lực có phải hay không đã ở nhanh chóng tăng lên?” Lam Thấm cười khổ nói: “Chúng ta là thần thể, vô luận như thế nào Luân Hồi, thực lực đều biết bay nhanh chóng tăng trưởng, hơn nữa, hai thần thể trong lúc, tất nhiên sẽ có gặp nhau ngày.

Ta cũng vậy không nghĩ tới, cả đời này người, thực lực tăng lên đã vậy còn quá mau.”

Lam Thấm câu nói sau cùng, là đúng Đằng Phi nói, trên mặt tràn đầy bất đắc dĩ.

“Kia muốn làm sao bây giờ? Chẳng lẽ mọi người chúng ta thêm ở chung một chỗ, cũng đánh không lại cái kia tà ác Chí Cao Thần sao? Chúng ta còn có Dã Cuồng Sinh loại này Đại Thiên Vương cảnh giới cường giả, chúng ta những người này tất cả cũng đạt tới Thiên Vương cảnh giới, chẳng lẽ còn không có lực đánh một trận sao?” Liễu Thiển Hà ở một bên hỏi.

“Không được.” Lam Thâm lắc đầu, nói: “Năm đó Sa Nhĩ Ma Tộc, có vài chục Đại Thiên Vương cảnh giới cường giả.

Tùng Nguyên Thủy Thần Tộc, cũng có vài chục Đại Thiên Vương cảnh giới cường giả, Chí Cao Thần sở dĩ đáng sợ, là bởi vì nó là thật Tinh Thần Thể, nó không có thật thể, hơn nữa đối với các loại đại vũ trụ pháp tắc như lòng bàn tay.

Người dụng binh khí căn bản là không cách nào đả thương nó, người cách dùng thì nó so sánh với người hơn thuần thực, hơn nữa nó bản thân chính là nguyên tố trung tạo, cơ hồ chính là Bất Tử Bất Diệt một cái tồn tại.

Một cái căn bản đánh không chết quái vật, người có biện pháp gì?”

“Chẳng lẽ nói, chúng ta tựu một điểm chiến thắng hy vọng cũng không có sao?” Liễu Thiển Hà vẽ mặt khổ sở nhìn Lam Thâm.

Lam Thâm suy nghĩ một chút, nói: “Cũng không phải là không có biện pháp nào, nhưng nói về, biện pháp như thế, có cùng không có cơ hồ không có khác nhau.”

“Nói một chút nhìn, chỉ cần có hy vọng, tựu nhất định có cơ hội đi thực hiện!” Mộ Dung Phương Phi nói.

Những khác chúng nữ tất cả cũng đi theo gật đầu, nói thật, Lam Thâm vận mệnh như thế nào, các nàng cũng không phải là đặc biệt quan tâm, nhưng Đẳng Phi nếu là có cái gì tam trường lưỡng đoan, kia làm cho các nàng những nữ nhân này sống thế nào?

“Vũ trụ chiến trường.” Lam Thâm chỉ nói một câu như vậy nói, sau đó tựu ngậm miệng lại.

Đằng Phi khước miệng co quắp rút ra, liếc Lam Thâm một cái, trong lòng tự nhủ: cái này xác thực nói cùng chưa nói giống nhau.

Không nói trước bọn họ hiện tại có không có tư cách tiến vào cái chỗ kia, cho dù có thể đi vào, nhưng vũ trụ chiến trường ở đâu? Làm sao đi vào? Người nào cũng không biết, cho nên người ta Lam Thâm nói cũng không còn sai, Đằng Phi chỉ có thể mình lật mắt trắng dã.

Chúng nữ vừa nghe tất cả cũng hết chỗ nói rồi, không biết nên nói cái gì cho phải, vũ trụ chiến trường, các nàng tự nhiên cũng từ Đằng Phi trong miệng nghe qua, loại địa phương này, trừ phi người có thể có được làm cho cả vũ trụ đều không thể dung nạp thực lực, mới có tư cách vào đi, mà giống như Đằng Phi loại này, thực lực tuy nói rất mạnh, trong nháy mắt ở giữa nhưng diệt tinh thần, nhưng muốn làm cho cả vũ trụ đều không thể dung nạp xuống hẳn, kia là căn bản không thể nào có thể.

Cho nên, chớ nói chi là tiến vào vũ trụ chiến trường.

“Ta có một loại biện pháp, có thể tiến vào đến vũ trụ chiến trường trung đi, nhưng thực lực của chúng ta, đến loại này địa phương, chỉ có thể trước tiên tìm được thành trì, sau đó an toàn mới có sở bảo đảm.” Lam Thâm nhìn Đằng Phi nói: “Trời sanh thần thể, một cái vũ trụ có thể ra một cái cũng đã rất khó lường, nhưng chúng ta cái vũ trụ này, ra hai người chúng ta, cũng chỉ có hai người chúng ta mà thôi, cho nên trừ phi đem chúng ta toàn bộ cắn nuốt sạch, nếu không, Chí Cao Thần khác muốn lấy được cái loại này chất tăng lên.

Cho nên, chúng ta chỉ cần có thể tiến vào vũ trụ chiến trường, hơn nữa ở nơi đâu thành công đặt chân, như vậy, chúng ta thì có thể sống sót.

“Chúng ta cho cùng đi!” Lục Tử Lăng lúc này đột nhiên há mồm, thái độ vô cùng kiên quyết, nhìn Đằng Phi nói: “Chỉ sợ đi vào sẽ chết, cũng muốn cho chết cùng một chỗ!”

“Không sai, phu quân, lần này, người không nên nghĩ tới bỏ xuống chúng ta!” Lăng Thi Thi cũng nhìn Đằng Phi nói.

Đằng Phi nhìn thoáng qua Lam Thâm, Lam Thâm gật đầu, nói: “Người Hắc Văn Kim Tinh tượng thần, là nghiêm chỉnh viên Hắc Văn Kim Tinh tinh cầu luyện hóa mà thành a? Dem người nhà của người di chuyển tới đó mặt, có nên không có vấn đề, dù sao chỉ cần chúng ta có thể tiến vào đến vũ trụ chiến trường, hơn nữa ở nơi đâu đặt chân, như vậy, chúng ta tự có thời gian cùng đường sống, ta tin tưởng, nhất thời bán hội, Chỉ Cao Thần rất khó phát hiện chúng ta chạy trốn tới địa phương nào đi.

Hơn nữa không có được chúng ta, nó cho dù tiến vào vũ trụ chiến trường, cũng sẽ không là vô địch tồn tại!”
“Được rồi.” Đằng Phi do dự một lúc lâu, rốt cục làm ra quyết định.

Hắn cũng không sợ Lam Thâm là đang dối gạt hắn, bởi vì căn bản không có cái này cần thiết, nói thật, Lam Thâm muốn giết hắn có thể không lớn dễ dàng, nhưng muốn giết những người khác, quả thực chính là trong nháy mắt ở giữa chuyện tình, coi như là Dĩ Cuồng Sinh, cũng đừng nghĩ tại Lam Thâm trước mặt chiếm được nửa điểm chỗ tốt.

“Huynh đệ, thật muốn?” Hiểu Phong có chút không thôi nhìn Đằng Phi, Long Nhất cùng Long Ngũ hai người tất cả đều là khuôn mặt không thôi, Trúc nhi cùng Đào nhi thì cũng khóc đỏ tròng mắt, bởi vì Thanh Y cùng Thanh Liên biết được chuyện đã xảy ra sau, cũng làm ra quyết định, muốn cùng Đằng Phi cùng nhau rời đi.

Ma Hoàng sắc mặt có chút phức tạp đứng ở một bên, nhận được tin tức sau, Ma Hoàng vội vã chạy tới, nắm đó hắn đối với quyền lợi lưu luyến, thậm chí sinh ra cùng nữ nhi của mình tranh đoạt tâm tư, nhưng hiện tại hắn sớm không có phần này tâm tư, đối mặt với nữ nhi trả lại cho hắn Ma Hoàng vị, vị này như cũ anh tuấn tiêu sái Ma Hoàng thật ra thì rất muốn đối với con gái của mình nói lên một câu: ta không hề nữa cần phần

này quyền lợi, ta chỉ muốn lưu lại.

Nhưng hắn lại không thể làm như vậy, bởi vì Ma Hoàng quá rõ ràng nữ nhi đối với Đằng Phi tình cảm , chỉ có thể trầm mặc, đứng ở nơi đó, nghĩ tới tâm sự.

“Là, lần này rời đi, thật không biết lúc nào mới có thể rời trở về , có lẽ chính là vĩnh biệt.” Đằng Phi trầm giọng vừa nói.

Lam Thâm đã nói cho hắn biết tiến vào vũ trụ chiến trường bản thân thì khổng lồ nguy hiểm, chuẩn bị không tốt hai người sẽ ở tiến vào trong quá trình cũng sẽ bị chết.

Nhưng nếu là lưu ở cái vũ trụ này, sớm muộn gì sẽ bị Chí Cao Thần tìm được hơn nữa cắn nuốt, thay vì như vậy, còn không bằng bác thượng như vậy một lần.

“Hy vọng cuối cùng có một ngày, các người còn có thể trở lại, chúng ta còn có thể gặp lại miệng đến lúc đó, người huynh đệ của ta, nâng cốc nói vui mừng, không say không về!” Hiểu Phong không thể rời bỏ này mảnh thổ địa, hắn đối với chín mươi chín thành nơi này tình cảm quá sâu, nếu không, hắn thật ra thì cũng rất muốn cùng Đằng Phi cùng đi.

Long Nhất cùng Long Ngũ thật ra thì cũng muốn đi theo Đằng Phi cùng đi, nhưng bọn hắn không cách nào bỏ qua cha của mình.

“Nếu như ta còn có cơ hội trở lại, nhất định!” Đằng Phi cười nhìn Hiểu Phong nói.

Hiểu Phong lúc này đưa mắt nhìn sang Lam Thâm, hỏi: “Đúng rồi, Lam cô nương, Sa Nhĩ Ma Tộc sau này còn có thể hay không phái người tới tấn công Vĩnh Hằng Chi Địa?”

Lam Thâm lắc đầu, nói: “Một đoạn thời gian rất dài hắn là cũng sẽ không , Chí Cao Thần dùng không được bao lâu tựu sẽ phát hiện chúng ta biến mất chuyện tình, Sa Nhĩ Ma Tộc sở hữu tộc nhân, cũng sẽ trở thành hắn lương thực, hắn tuyệt đối sẽ không bỏ được nữa thả ra.

Mọi người nghe được một trận trái tim băng giá, trong lòng tự nhủ điều này cũng thật là đáng sợ.

Không có đưa tiền, không có rượu yễn, Đằng Phi đem Đằng gia trận doanh trong đích tất cả mọi người bộ chuyển dời đến Hắc Văn Kim Tinh tượng thần trung, tượng thần nội bộ thế giới cũng không thiếu hụt các loại cuộc sống vật liệu cùng kiến trúc, cũng là có sẵn.

Đến cuối cùng, chỉ còn lại có Đằng Phi cùng Lam Thấm hai người, những thứ khác mọi người, bao gồm Dã Cuồng Sinh ở bên trong, cũng tiến vào tượng thần nội bộ thế giới.

Hai người đi lại ở vô biên vô hạn trong vũ trụ, tùy ý một bước, có thể ra hiện tại mấy mươi vạn dặm ở ngoài, vạn chuyển công pháp, hơn là có thể một bước trăm vạn dặm!

Lam Thấm năm xưa từng ở Chí Cao Thần nơi đó, trong lúc vô tình biết được vũ trụ chiến trường cụ thể tọa tiêu, Chí Cao Thần sợ dĩ yễn tâm đề cho Lam Thấm biết vũ trụ chiến trường tọa tiêu, là bởi vì nó căn bản cũng không tin Lam Thấm có lá gan đi cái chỗ kia.

Cái vũ trụ kia nguyên tố gió lốc, đi tới cái vũ trụ này tự thành nguyên tố đại kiếp, có thể dễ dàng bồi diệt thế ở giữa vạn vật, song ở vũ trụ chiến trường cửa vào nơi đó, có so sánh với nguyên tố đại kiếp càng thêm đáng sợ vũ trụ mao gió lốc!

Trừ phi ủng có một vũ trụ không cách nào dung nạp mạnh mẽ thực lực, vũ trụ gió lốc nhìn người không được, nếu không, cái gì Thiên Vương Đại Thiên Vương, trực tiếp cũng sẽ bị này kinh khủng vũ trụ gió lốc xé rách thành mảnh nhỏ!

Chí Cao Thần không nghĩ tới, Lam Thấm cùng Đằng Phi này hai to gan lớn mật người, thế nhưng thật tự dám đi xông vũ trụ chiến trường!

“Đến cửa vào nơi đó, người.

.

.

, cũng tiến vào Hắc Văn Kim Tinh tượng thần sao, chính mình đi vào là tốt rồi.” Lam Thâm nhìn Đằng Phi, một đôi tinh khiết con người tản ra nhu hòa quang mang: “Thực lực của ta so với người còn mạnh hơn một chút, cho nên, chính mình đi vào, so sánh với hai người chúng ta người đi vào nắm chắc hẳn là hơn lớn hơn một chút!”

Đằng Phi cười cười, lắc đầu, nói: “Không, người tiến vào tượng thần, ta lưu lại.”

“Người.

.

.” Lam Thâm dở khóc dở cười, sau đó sâu kín nói: “Người vẫn còn cùng năm đó giống nhau, thật không thay đổi, đây không phải là biểu diễn người nam tử hán khí khái thời điểm, tin tưởng ta, ta nếu dám nói lên tiến vào vũ trụ chiến trường, tự nhất định là có nắm chắc.

.

.”

“Thôi đi, người Lam Kiếm đem nhà ta Hắc Kiếm cũng cho quái chạy, đến bây giờ còn không có tin tức gì, này sẽ là của người nắm chắc?” Đằng Phi cười trêu ghẹo Lam Thâm một câu, nhưng ngay sau đó nghiêm mặt nói: “Trong chuyện này, người phải tin tưởng ta, thực lực của người mặc dù so với ta mạnh hơn, nhưng thịt của người ác thân khẳng định không có của ta bền chắc, hơn nữa, ta ở chín mươi chín thành nơi đó ánh sao hạch trung được đến hỏa thuộc tính lực lượng, còn có những khác nước mộc kim Thổ bốn loại nguyên tố, cũng không phải là dễ dàng như vậy tìm kiếm, nhưng ở vũ trụ gió lốc trong, những thứ này nguyên tố nhất định là rất dư thừa.

Đối với người khác mà nói có thể là muốn chết gió lốc, nhưng đối với ta mà nói, có lẽ chính là cầu còn không được đây!”

“Ta không tin!” Lam Thâm một đôi tinh khiết con người phảng phất có thể nhìn thấu người nội tâm, nàng bỗng nhiên quãng đến Đằng Phi trong ngực, ôm Đằng Phi, nghẹn ngào nói: “Bọn ta đợi vô số kỷ nguyên, người kinh nghiệm vô số Luân Hồi, chúng ta rốt cục có thể ở chung một chỗ, vô luận

sinh tử, ta cũng muốn theo ở bên cạnh người, người đã không muốn ta một mình đối mặt, ta cũng vậy không muốn người một mình đối mặt, như vậy, chúng ta tựu cùng chung đối mặt tốt lắm!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 699: Chí Cao Thần Đuổi Giết!

>

Đằng Phi tâm khế run lên, nhưng ngay sau đó, hần vồ vồ Lam Thấm đích lưng, nhẹ nói nói: “Được rồi, vậy chúng ta tựu cùng nhau đối mặt!”

“Thật?” Lam Thấm ngẩng đầu, một đôi lấp lánh đôi mắt nháy mắt cũng không nháy mắt ngưng mắt nhìn Đằng Phi: “Muốn nói lời giữ lời!”

“Ha hã, nói không giữ lời người là người, ta lúc nào nói chuyện không tính là quá?” Đằng Phi cười, ý vị thâm trường nói một câu.

Lam Thấm hai má ửng đỏ, buông xuống mí mắt, ôn nhu nói: “Thật xin lỗi.”

“Ta nói giỡn, người không cần tất nhiên, chuyện năm đó, thật cùng ta không liên quan.” Đằng Phi nói.

Lam Thấm nhìn Đằng Phi, dùng sức gật đầu: “Không sai, hiện tại chúng ta, đã không phải là năm đó chúng ta, chúng ta cũng chỉ là sống ở cả đời này người.”

“Ừ?” Đằng Phi đột nhiên vi híp lại hai mắt, ngấm hương phía lúc đầu vũ trụ chỗ sâu, nói: “Ta thật giống như cảm ứng được Hắc Kiếm hơi thở rồi?”

“Nha, ta cũng vậy cảm ứng được Tiểu Lan hơi thở , thật tốt.

.

.” Lam Thấm lời còn chưa dứt, nhưng ngay sau đó, sắc mặt chợt trở nên khó nhìn lên, trong con ngươi cũng lộ ra kinh hãi ánh mắt, lên tiếng kinh hô: “Tại sao có thể như vậy?”

Đằng Phi sắc mặt cũng trở nên hết sức khó coi, cười khổ nói:

“Hắn quả nhiên vẫn còn đã đợi không kịp a.”

Suu!

Suu!

Tôi sầm một Lam, hai đạo quang mang, phá vỡ vũ trụ hư không, trong chớp mắt liền ra hiện tại mấy mươi vạn dặm ở ngoài, tốc độ nhanh đến không gì sánh kịp.

Hai đạo quang mang lần dây dưa ở chung một chỗ, trông rất đẹp mắt!

Mà giờ khắc này, nhưng có một cỗ thất kinh hơi thở, từ nơi này tới sầm một Lam hai đạo quang mang trung phát ra, cách gần đó, liền có thể nghe thấy từ kia đạo hắc sắc quang mang trung phát ra tức giận mắng thanh âm.

“Lão cái mỗ, có loại tự trực tiếp luyện hóa người nhà Hắc gia, nhà người Hắc gia nếu là có nửa chữ cầu xin tha thứ, hãy cùng người họ!”

“, có bản lãnh giết ta a, trực tiếp đem linh hồn của ta lau đi a! Dùng loại này hạ lưu phương thức lôi cuốn Hắc gia, Hắc gia xem thường người!”

“Thằng khốn kiếp, thiếu người còn tự xưng cái gì vũ trụ Chí Cao Thần, ở Hắc gia trong mắt, người ngay cả đám cục cút chó cũng không bằng!”

Vốn là mặt sắc mặt ngưng trọng Lam Thâm, ánh mắt cỗ quái nhìn mấy lần Đằng Phi, trong lòng tự nhủ: Đây chính là miệng người trong đích tuyệt thế Đại Khí Tiểu Hắc? Quả thực chính là một lưu manh a!

Kia đạo lam sắc quang mang, thủy chung không có phát ra âm thanh, nhưng có thể nhìn ra được, nàng vẫn bám vào hắc sắc quang mang bên cạnh, mà hắc sắc quang mang cũng giống như là ở hộ vệ lấy nàng một loại, dùng hắc sắc quang mang đem nàng quấn chặt lấy.

“Bất quá là hai kiện có linh tính vũ khí, tự coi như các người đến từ chính hồn độn sơ khai Tiên Thiên, vậy thì như thế nào? Ở Thần trước mặt trước, các người giống như con kiến hôi một loại nhỏ bé.” Cô tịch lạnh như băng vũ trụ chỗ sâu, truyền đến một đạo tràn đầy giễu cợt cùng hài hước thanh âm: “Nhìn, các người không phải là thành công mang ta tìm được rồi bọn

họ sao? Nhanh đi với các người riêng của mình chủ nhân tự ôn chuyện, lát nữa, các người tự không có cơ hội .”

“Lão khốn kiếp, đừng làm cho Hắc gia nhận được cơ hội, nếu không nhất định đem người thiên đao vạn quả!” Hắc sắc quang mang trung thanh âm tràn đầy tức giận hòa.

.

.

Tuyệt vọng!

Không sai, chính là tuyệt vọng, có thể từ Hắc Kiếm trên người cảm nhận được tuyệt vọng hơi thở, thật sự là chưa từng có quá chuyện tình, chỉ sợ nữa khó khăn, cũng không còn thấy Hắc Kiếm với ai thỏa hiệp quá.

“Loại người như người miệng bản khí linh, Bản thân cũng là lần đầu tiên cách nhìn, bất quá không sao, Bản thân nhìn ra được, người đối với kia Lam Kiếm khí linh rất là che chở, đợi Bản thân nuốt hai người các người chủ nhân sau, tự đem bọn người hai cây kiếm luyện hóa ở chung một chỗ, cho các người trọn đời cũng không xa rời nhau, ha ha ha ha ha!”

Hắc Kiếm cùng Lam Kiếm riêng của mình trở lại Đằng Phi cùng Lam Thâm trước mặt trước, Hắc Kiếm thanh âm vô cùng như đưa đám nói: “Thật xin lỗi, lần này sợ là cho người thêm phiền .”

Bên kia Lam Kiếm như cũ tản ra lạnh lùng hơi thở, không có lên tiếng, có lẽ là ở cùng Lam Thâm dùng tinh thần trao đổi, làm khí linh, giống như Hắc Kiếm như vậy đúng là không thấy nhiều.

Đằng Phi nhìn thoáng qua xa xôi vũ trụ hư không, hẳn biết, Chí Cao Thần cách bọn họ nơi này thật ra thì còn có rất xa, đừng xem thanh âm của hắn cùng đã tới, nhưng người của hắn, muốn lập tức ra hiện ở chỗ này, hoặc là tiêu hao đại lượng năng lượng, hoặc là, tự còn muốn một chút.

Nhưng là có một chút, Lam Thâm hai người bọn họ muốn trốn lời của, chỉ sợ cũng có chút không còn kịp rồi.

Vũ trụ chiến trường chi môn nơi đó đầy đầy các loại kinh khủng nguyên tố năng lượng lưu, những thứ này nguyên tố năng lượng lưu lẫn trong lúc va chạm, dây dưa, sở sinh ra uy lực, hoàn toàn tựu là có tính chất huỷ diệt, bọn họ cũng không phải là làm khảo nghiệm cái gì tồn tại ở loại này địa phương, cái gọi là vũ trụ chiến trường chi môn, thật ra thì chính là hai độc lập vũ trụ giao hội điểm.

Loại địa phương này, vừa làm sao có thể an toàn?

Lam Thâm nhìn thoáng qua Đằng Phi, nói: “Đi, tới trước vũ trụ chiến trường chi môn phụ cận rồi hãy nói!”

Đằng Phi gật đầu, đem Hắc Kiếm thu vào mi tâm, đồng thời truyền lại cho Hắc Kiếm một cái an tâm thần niệm, không nói thêm gì.

“Buông tha đi, các người đã bị Bồn thần tránh thượng, còn muốn đi, điều này có thể sao?” Từ xa xôi vũ trụ chỗ sâu, truyền tới một không nhanh không chậm thanh âm: “Càng là ôm tâm tư phản kháng, các người sẽ chết được càng thảm!”

“Thiếu gia thú vị lắm, chờ người bắt được lão tử rồi nói sau!”

Đằng Phi không chút khách khí mắng một câu, đối mặt muốn cắn nuốt hắn Chí Cao Thần, dù thế nào khách khí cũng vô dụng, không bằng trực tiếp đem mặt xé rách.

“Ha ha, không hổ là từng Chiến Thần, tính tình quả nhiên bốc lửa, không sao, ta sẽ không theo một cái thức ăn không chấp nhặt.” Chí Cao Thần thanh âm rất bình tĩnh, nghe tựa hồ một chút cũng không thêm để ý bị Đằng Phi mắng: “Hôm nay này tám trời đã thay đổi, cho dù người là từng Chiến Thần, cũng trốn không thoát lòng bàn tay của ta đi!”

Ông!

Theo Chí Cao Thần những lời này, trong vũ trụ đột nhiên truyền đến một trận run rẩy, phát ra một trận vù vù thanh âm, tiếp theo.

.

.

Bài sơn đảo hải một loại lực áp bách lượng, theo bốn phương tám hướng, bỗng nhiên hướng Đằng Phi cùng Lam Thấm hai người áp bách tới đây!

Loại lực lượng này, không gì sánh kịp, không thể kháng cự! Hai người giống như là trên thớt cá, trong gió lốc thuyền nhỏ, hoàn toàn thân bất do kỷ.

Phốc!

Đằng Phi lúc này chính là một ngụm máu tươi phun ra, trên mặt lộ ra thật sâu vẻ hoảng sợ, cho tới bây giờ, hẳn rất cục hiểu tại sao Lam Thấm sẽ nói lưu lại nơi này tám vũ trụ hẳn không có bất kỳ hy vọng chiến thắng Chí Cao Thần.

Chí Cao Thần cảnh giới, đã hoàn toàn vượt ra khỏi Đằng Phi nhận tri, cũng có thể nói, Chí Cao Thần cảnh giới, đạt đến một loại trở lại nguyên trạng tình cảnh.

Lần này, cho Đằng Phi cùng Lam Thấm cảm giác, hoàn toàn chính là cả vũ trụ đều ở hướng bọn họ áp bách tới đây, cho dù là bọn họ cũng là Đại Thiên Vương cảnh giới tuyệt thể cường giả, cũng căn bản không cách nào chống cự loại lực lượng này, bị cỗ lực lượng này áp bách đến hộc máu, vẫn còn Chí Cao Thần hạ thủ lưu tình kết quả.

Dĩ nhiên, đó cũng không phải Chí Cao Thần trong lòng còn có thiện độc, chẳng qua là Chí Cao Thần muốn bắt sống, hơn nữa không muốn làm cho hai người tổn thất quá nhiều lực lượng.

Kèm theo bốn phương tám hướng, giống như cả vũ trụ một loại áp bách tới được kinh khủng lực lượng, một cỗ đáng sợ hơi thở, cũng tùy theo mà đến.

Chí Cao Thần, không thấy hình thể, không biết người ở chỗ nào, giống như là cùng này tám vũ trụ hư không tan ra làm một thể, giống như sư tử rống một loại thanh âm, từ bốn phương tám hướng vang lên, tuyên truyền giác ngộ!

“Hai người các ngươi, còn muốn phản kháng sao?”

Còn muốn phản kháng sao?

Muốn phản kháng sao?

Phản kháng sao?

Uy nghiêm và áp bách mười phần thanh âm, không ngừng ở hai người trong tai vang lên, đem Đằng Phi cùng Lam Thấm chân đắc thậm chí có chút ít mê muội!

Đây quả thực thật bất khả tư nghị, hai đứng ở nơi này tám vũ trụ diên phong cường giả, ở nơi này Chí Cao Thần trước mặt, chẳng lẽ thật như thế vô lực?

“Hắn dùng chính là vượt qua vũ trụ pháp tắc!” Lam Thấm tựa vào Đằng Phi trên người, xa xa không ngừng hướng Đằng Phi trên người đưa vào gắng sức lượng, đồng thời có chút khó khăn vừa nói.

“Vượt qua vũ trụ pháp tắc?” Đằng Phi nhẹ giọng lập lại một lần, nhưng ngay sau đó gật đầu, đúng là, này tám vũ trụ, ở Chí Cao Thần trong tay, cơ hồ hoàn toàn bị hắn sở chương khống.

Nghĩ nhu tròn tự nhu tròn, nghĩ bóp nghiền tự bóp nghiền.

“Chí Cao Thần, ngươi không phải là, bị khốn trụ sao?” Lam Thấm ngẩng đầu, ánh mắt lạnh như băng, bắn về phía vũ trụ hư không, mặc dù không nhìn thấy Chí Cao Thần hình thể, nhưng Lam Thấm biết, Chí Cao Thần nhất định có thể cảm nhận được ánh mắt của mình nhìn chăm chú.

“Hừ, đám kia Nguyên Thủy Thần Tộc di dân, bất quá là một đám cường tráng điểm con kiến hôi thôi, trận pháp kia.

Quả thật không tệ, nhưng muốn vây khốn Bồn thần? Ha ha ha ha.

.” Chí Cao Thần phát ra một trận không cười ý tiếng cười, lạnh lùng nói: “Căn bản là không thể nào!”

“Chí Cao Thần, không nghĩ tới ngay cả ngươi cũng nói láo, hiện tại tới, là của ngươi một đạo thần niệm sao? Đừng tưởng rằng dùng hai thủ thuật che mắt, là có thể lừa quá ta.” Lam Thâm cười lạnh, giễu cợt Chí Cao Thần: “Muốn thông qua phương thức này, tựa hồ dọa ở chúng ta, đó là không có khả năng!”

“Cái gì? Ngươi nói Bồn thần nói dối? Ngươi nói Bồn thần hù dọa các ngươi? Rất tốt, Lam Thâm, từng Bồn thần đối với ngươi mong đợi rất cao, nhưng ngươi sở tác sở vi, lại làm cho Bồn thần hết sức.

.

.

Thất vọng, cho nên, hôm nay Bồn thần sẽ phải hảo hảo giáo huấn một chút ngươi, để cho ngươi biết, cái gì gọi là.

.

.

Trùng phạt!” Chí Cao Thần vừa nói, một cỗ mệnh môn lực lượng, bỗng nhiên oanh ở Lam Thâm bộ ngực, cỗ lực lượng này tựa như trống rỗng sinh ra tới, gọi căn bản làm không ra phản ứng chút nào, chớ nói chi là phòng bị.

Nhưng Lam Thâm, nhưng giống như là sớm có chuẩn bị một loại, phát ra một tiếng bén nhọn khẽ kêu: “Đăng Phi, đi!”

Bài sơn đảo hải một loại mãnh liệt lực lượng, theo Lam Thâm thân thể oanh hướng Đăng Phi, đem Đăng Phi hướng mấy trăm vạn dặm ở ngoài nguyên tố trong gió lốc đẩy đi!

“Ngươi nhất định phải sống sót!” Đăng Phi trong tai cuối cùng vang lên, là Lam Thâm giống như khắp huyết một loại thanh âm.

“Không!” Đăng Phi một lòng, không biết tại sao, bỗng nhiên trở nên rất đau, đau triệt nội tâm cảm giác, để cho hắn cơ hồ

im bật, trước mắt kìm lòng không đậu xuất hiện một vài bức đối với hắn mà nói xa lạ và Cổ lão hình ảnh, nhưng chẳng biết tại sao, lần này nhìn hình tượng này, Đằng Phi lại có loại bức tranh trung kia nam nhân tự là cảm giác của mình.

“Muốn chết!” Trong vũ trụ, truyền đến Chí Cao Thần thanh âm tức giận, một cỗ càng thêm lực lượng cường đại, trực tiếp chụp vào bị Lam Thâm oanh hướng nguyên tố gió lốc Đằng Phi.

Àm!

Được phép Chí Cao Thần năng lượng ba động quá lớn, rốt cục đưa tới nơi xa nguyên tố gió lốc phản ứng dây chuyền, một cỗ cơ hồ có thể hủy diệt vũ trụ lực lượng chợt đánh tới, Chí Cao Thần phát ra một tiếng không cam lòng hừ lạnh, chợt đi xa.

Mà đồng thời, Đằng Phi thân thể, cũng bị vẻ này nguyên tố gió lốc trong nháy mắt cắn nuốt.

Lam Thâm rơi lệ đầy mặt, nhìn Đằng Phi biến mất phương hướng, lâm bầm nói: “Nhất định phải sống sót!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 700: Ngàn Năm Một Cái Chớp Mắt!

>

“Lam Thấm!“Một tiếng giống như khắp huyết găm thét, trong nháy mắt bị nguyên tố gió lốc sở bao phủ, nơi đó, luôn miệng âm đều không thể nữa lộ ra tới

“Người rốt cục, nhớ tới ta sao?” Khuôn mặt nước mắt Lam Thấm trên mặt trong lúc bất chợt tách ra một đạo vô cùng nụ cười sáng lạn, sau đó, hít sâu một hơi, nhìn về đỉnh đầu trời cao: “Đến đây đi, Chí Cao Thần, ăn ta đi!”

Trong hư không, chậm rãi ngưng kết ra một đạo thân ảnh, mông mông lông lông, thấy không rõ tướng mạo, phảng phất cùng này tám vũ trụ hư không tan ra làm một thể, kinh người tức giận, từ nơi này đạo thân ảnh trung phát ra, hai đạo mục quang, gắt gao ngó chừng phía dưới cười đến rất rực rỡ Lam Thấm: “Người thành công chọc giận Bồn thần!”

“Đúng vậy a, chọc giận người, kia thì thế nào?” Lam Thấm cười đến rất vui vẻ, hướng về phía đạo thân ảnh kia nói: “Ăn ta đi, ta chết cũng không tiếc!”

“Người cho rằng chỉ bằng cái kia chút thực lực, tiến vào nguyên tố gió lốc tự có thể còn sống sót sao?” Chí Cao Thần thanh âm tràn đầy oán giận cùng không cam lòng.

“Sinh tử cho đã không liên quan.” Lam Thấm cười nói.

“Đáng chết!” Chí Cao Thần găm hét lên, bốn phương tám hướng vũ trụ hư không một trận rung động, nơi xa nguyên tố gió lốc trở nên táo bạo, Chí Cao Thần mạnh mẽ chế trụ phần nộ của mình, tràn một Đạo Thần lực, đem Lam Thấm trói buộc, lạnh lùng nói: “Nghĩ chết như vậy ư? Đó là không có khả năng! Chờ Bồn thần từ chết tiệt...nọ trong đại trận đi ra ngoài, nhất định sẽ tiến vào vũ trụ chiến trường tìm kiếm được

hắn, đến lúc đó, các ngươi vẫn nếu bị Bồn thần cắn nuốt!”
“Có loại hiện tại tự cắn nuốt ta a? Ngươi này mềm yếu đồ!”
Lam Thâm vẻ mặt nụ cười tiếp tục chọc giận Chí Cao Thần.

“Thì ra là người sớm cũng biết quy tắc kia , cho dù biết rồi, thì phải làm thế nào đây?” Chí Cao Thần rốt cục bình tĩnh trở lại, đem Lam Thâm thân thể kéo đến mình trước người, tàn bạo nhìn Lam Thâm cặp kia bắt khuất con ngươi, cười lạnh nói:
“Đúng vậy, thân thể áp chế để cho Bồn thần không cách nào tiến vào đại viên mãn trạng thái, nhưng ngươi cũng đừng nghĩ kỹ, tiểu tử kia chỉ có hai kết quả, thứ nhất, ở nguyên tố trong gió lốc bị xé nát, thứ hai tiến vào vũ trụ chiến trường sau bị mạnh hơn người xé nát, cuối cùng, hắn cũng đừng nghĩ có cái gì kết quả tốt.

Nếu là Bồn thần cảm ứng được thân thể áp chế biến mất, cho dù Bồn thần còn bị vây ở này tòa đại trận trong cũng giống nhau sẽ ở trước tiên cắn nuốt sạch ngươi.

Mất đi thân thể áp chế, Bồn thần.

.

.

Đã trở thành tám vũ trụ duy nhất bá chủ!”
“Hắn sẽ không chết ở nguyên tố trong gió lốc, cũng sẽ không chết ở vũ trụ trên chiến trường, cho nên, ngươi sẽ chết này tâm sao!” Lam Thâm cười lạnh, không sợ hãi chút nào đón Chí Cao Thần kia mờ lung trên mặt bắn ra hai đạo lạnh như băng ánh mắt.

“Vậy thì mỗi mắt mong chờ!” Chí Cao Thần tức giận nói, nhưng ngay sau đó đem Lam Thâm phong ấn, thân ảnh của hắn, cũng chậm chậm ở chỗ này trở thành nhạt, đến cuối cùng, hóa thành một mảnh hư vô.

Xa xôi cái kia tám nguyên tố gió lốc, chậm rãi khôi phục bình tĩnh.

“Tại sao có như vậy?” Đẳng Phi tâm như chết hoi, thân thể bị cuốn vào đến nguyên tố gió lốc trung tâm, cả người ở mất đi ý thức lúc trước, cái loại này đau thương cảm giác, để cho cả người hấn thiếu chút nữa tùy theo hồng mắt rụng.

Bang bang!

Bang bang!

Khẩn trương và có lực tim đập, ở không ngừng vang lên.

Đẳng Phi chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn về bốn phương tám hướng lẩm bẩm nói: “Đây là cái gì địa phương ? Ta chết sao?” Không có người trả lời hấn, bốn phương tám hướng, một mảnh hư vô, không có bất kỳ tức giận, cũng không có bất kỳ vật thể, nơi này tựa như một cái cự đại và cô tịch lao lung.

Đẳng Phi thử liên lạc một chút trong đầu Hắc Kiếm, một điểm động tĩnh cũng không có, hoàn toàn liên lạc không được.

Sau đó, Đẳng Phi vừa thử đem Hắc Văn Kim Tinh tượng thần lấy ra, giống như trước không có bất kỳ phản ứng.

Nữa liên lạc Chí Tôn Đỉnh, cũng giống như vậy.

Đẳng Phi cúi đầu nhìn thoáng qua thân thể của mình, y phục vẫn còn hoàn hảo mặc ở trên người mình, hai tay trống trơn, ở nơi này tám hư vô trong không gian, hấn như cùng một cái tựa là u linh, ý niệm trong đầu vừa động, có thể chung quanh phiêu đảng, nhưng hoàn toàn không thể từ nơi này rời đi.

Ta chỉ nhớ rõ, Lam Thâm ở cuối cùng thời điểm, trong lúc bất chợt bộc phát ra toàn bộ lực lượng, đem ta đẩy vào đến nguyên tố gió lốc trong, chính nàng đi đối mặt Chí Cao Thần, nàng hiện tại thế nào? Mà ta.

.

.

Đây cũng là ở nơi đâu? Vũ trụ chiến trường sao? Vẫn còn

nguyên tố gió lốc trung tâm?
Đằng Phi trăm mối vẫn không có cách giải.

Cứ như vậy, thời gian ngày từng ngày quá khứ, vừa bắt đầu, Đằng Phi còn dựa theo quá khứ đối với thời gian linh ngộ, tính toán cuộc sống, càng về sau, hắn cũng chẳng muốn đi tính toán.

Nơi này không có năng lượng, không có bất kỳ thật thể, ngoại trừ chính hắn ở ngoài, không có bất kỳ vật gì.

Đối với Đằng Phi mà nói, có thể việc làm, chỉ còn lại có một.

Tu luyện!

Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp, các loại đại vũ trụ pháp tắc, các loại đại thuật, bị Đằng Phi phản phản phục phục là không gãy tu luyện.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Đằng Phi đã thông Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp trong đích thứ bốn mươi bảy con đấu mạch, cộng thêm trong thân thể thiên nhiên mở ra cái kia bảy con đấu mạch, hắn hôm nay đã đã thông năm mươi bốn con đấu mạch!

So với quá khứ càng thêm lực lượng cường đại, ở Đằng Phi trong thân thể chảy xuôi, đồng thời, Đằng Phi cũng hiểu cuối cùng bảy con đấu mạch mở ra phương thức.

Là người thất tình!

Hỉ, giận, buồn bã, sợ, yêu, ác, muốn!

Ở tiến vào nguyên tố gió lốc một sát na, Đằng Phi cũng đã đã thông thất tình đấu mạch trong đích giận đấu mạch.

Lúc trước đã thông thất tình đấu mạch, là vui đấu mạch, yêu đấu mạch!

Ban đầu đã thông này hai cái đấu mạch thời điểm, Đằng Phi mình cũng không có nhận thấy được là nước vì những yếu tố này mới mở ra đấu mạch, nhưng khi hắn bị cuốn vào nguyên tố gió lốc, trơ mắt nhìn Lam Thâm một mình đối mặt Chí Cao Thần trong nháy mắt, cái loại này có thể đem trời cao thiêu đốt

được sụp xuống tức giận, trực tiếp mở lại thất tình đầu mạch trong đích giận đầu mạch, đạt được cường đại vô cùng lực lượng.

Ở sau đó trong cuộc sống, Đằng Phi vừa đã thông buồn bã đầu mạch.

Bởi vì khi đó, Đằng Phi trong lòng tràn đầy đau thương, trí nhớ của hắn, hoàn toàn cùng Cổ lão Nguyên Thủy Thần Tộc thời đại Vương đệ dung hợp ở chung một chỗ, cùng Lam Thấm quen biết gặp nhau hiểu nhau tốt đẹp trí nhớ, hóa thành vô tận đau thương tình, trong nháy mắt giải khai thất tình đầu mạch trong đích buồn bã đầu mạch.

Hôm nay, Đằng Phi chỉ còn lại có ba đường đầu mạch chưa mở, theo thứ tự là sợ đầu mạch, Ác Đầu Mạch cùng Dục Đầu Mạch!

Hôm nay sợ đầu mạch cũng có buông lỏng dấu hiệu, bởi vì ở nơi này hư vô địa phương cuộc sống đã lâu, Đằng Phi trong lòng, đã không thể ngăn chặn sinh ra một loại sợ hãi thật sâu.

Loại này sợ hãi, cũng không phải là sợ chết sợ hãi, mà là sợ sẽ không còn được gặp lại Lam Thấm, sẽ không còn được gặp lại thể tử của mình con gái cùng người thân bằng hữu sợ hãi!

Đằng Phi rất rõ ràng mình thực lực bây giờ, ở nơi này tầm hư vô trong không gian tu luyện không biết mấy trăm năm, hắn một thân thực lực, đã sớm đạt tới Đại Thiên Vương cao cấp cảnh giới, nhưng vẫn như cũ không có biện pháp thoát đi ra mảnh không gian này, không có biện pháp cùng Hắc Kiếm, Chiến Tranh Ma Ngẫu, Chí Tôn Đỉnh cùng hoa văn tinh kim tượng thần lấy được chỉ sợ nửa điểm liên lạc!

Hắn không biết mình thân ở phương nào, cũng không có thể cùng bất luận kẻ nào bắt được liên lạc, loại này cô tịch, đối lại thường nhân, chỉ sợ sớm đã không nhịn được tự sát, nhưng Đằng Phi cũng là bằng vào đại nghị lực, đem loại này cô tịch vượt qua, nhưng này loại từ sâu trong linh hồn sinh ra sợ hãi, cũng không phải hắn có thể lau đi.

Rốt cục có một ngày, làm loại này sợ cảm xúc, đạt tới một cái đỉnh thời điểm, Đằng Phi cảm giác được thân thể của mình

trung giống như có một con đại long sống lại, khí huyết tràn đầy đến mức tận cùng!

Àm!

Kia nơi đầu mạch gân cốt xiềng xiết, bị oanh đột nhiên đánh mở, cả người lực lượng, lần nữa tăng lên tới một cái mới tinh tâng thứ!

Chỉ còn lại có hai cái đầu mạch không có mở ra, Ác Đầu Mạch, Dục Đầu Mạch.

Đằng Phi trời sanh tính thiện lương, không biết ác vì vật gì, đối với dục vọng phương diện này, cũng không có cỡ nào mãnh liệt, nữ nhân bên cạnh hắn tuy nhiều, nhưng nhưng chưa bao giờ có tham vui mừng miệt mài thời điểm, cho nên, cho dù Đằng Phi biết rõ mở ra còn dư lại kia hai cái đầu mạch cần này hai loại tâm tình, nhưng có một số việc, cũng không phải là biết rồi tự có thể làm được.

Bất đắc dĩ, Đằng Phi cũng chỉ có thể tiếp tục không ngừng tu luyện, kỳ vọng mình có một ngày, có thể từ nơi này rời đi.

Ngàn năm thời gian, thoáng qua rồi biến mất, Đằng Phi cảm giác mình ở nơi này tầm hư vô trong không gian, đã có ngàn năm lâu như vậy.

Ngày này, Đằng Phi ở hiểu được quá đi những..kia Cổ lão trí nhớ mảnh nhỏ trong đích đại đạo pháp tắc, trong lúc bất chợt cảm giác được mình tiến vào một loại không minh cảnh giới, phẳng phát toàn bộ thế giới, cũng tại chính mình nắm giữ trong.

Ở nơi này một sát na, hắn “Nhìn” thấy này tầm hư vô ở ngoài không gian!

Từng đoàn từng đoàn kinh khủng nguyên tố năng lượng, lần lần vào ở chung một chỗ, bọn họ lần lần nuốt, lần lần vào ở chung một chỗ, đây đây, không ngừng lớn mạnh, thỉnh thoảng có một chút lệch khỏi quỹ đạo quỹ đạo đích tinh thần bị hút đến này tầm nguyên tố gió lốc trong, trong nháy mắt liền hóa thành bụi bặm!

“Ta còn là ở nơi này tầm nguyên tố gió lốc trong, có lẽ, chỗ

này của ta.

.

.

Chính là chỗ này tẩm nguyên tố gió lốc trung tâm khu vực!”
Đằng Phi nhẹ giọng tự nói, nhưng ngay sau đó, hắn về phía trước bước một bước.

Oanh!

Vô số nguyên tố năng lượng, giống như là tìm được rồi đột phá miệng một loại, chợt oanh hướng Đằng Phi thân thể!

Răng rắc!

Răng rắc!

Một trận xương vỡ vụn thanh âm, tùy theo vang lên, Đằng Phi kia so sánh với tinh thần còn chắc chắn vô số lần thân thể, lại bị những thứ này kinh khủng chí cực nguyên tố năng lượng, cho trong nháy mắt đè ép được từng khúc hé ra!

Đằng Phi ở trong chốc lát thu chân về bước, cả người, lại nhớ tới kia tẩm hư vô trong không gian, khóe miệng lộ ra bất đắc dĩ cười khổ, ở mới vừa một sát na kia, hắn tìm được rồi rời đi này tẩm hư vô không gian phương pháp, nhưng không nghĩ tới, phía ngoài nguyên tố trong gió lốc sở ẩn chứa năng lượng, cánh là kinh người như thế!

Lấy hắn Đại Thiên Vương cao cấp cảnh giới, so sánh với tinh thần cường hãn vô số lần thân thể, lại hoàn toàn không cách nào chống đỡ nguyên tố gió lốc áp bách, nếu không phải Đằng Phi phản ứng đầy đủ mau, trong nháy mắt trở lại này tẩm hư vô không gian, chậm một chút nữa, chỉ sợ cũng sẽ bị những thứ này nguyên tố trong gió lốc năng lượng cho sinh sôi ma diệt !

“Quả nhiên rất lợi hại!” Đằng Phi lầm bầm: “Không hổ là cần vũ trụ không cách nào dung nạp thực lực mới có thể đi tới địa phương !”

Nhưng nhận thua.

.

.

Không phải là Đẳng Phi tính tình!

Ở kế tiếp trong thời gian, Đẳng Phi phảng phất cùng này tâm nguyên tố gió lốc hao tổn lên một loại, làm không biết mặt triển khai hẳn tự làm khổ đường.

Không sai, Đẳng Phi ở lợi dụng nguyên tố gió lốc luyện thể!

Nếu như ngoài chần người biết hành vi của hẳn, nhất định sẽ cho là người này điên rồi!

Đừng nói là hẳn, coi như là đạt tới vũ trụ không cách nào dung nạp kia lực lượng cảnh giới cường giả, ở tiến vào vũ trụ chiến trường, cũng không dám ở nguyên tố trong gió lốc dừng lại quá lâu thời gian, nếu không, giống như trước có bị thương! Mà Đẳng Phi, thực lực này xa không có đạt tới cái loại này trình độ người, dĩ nhiên cũng làm thật dám, làm ra loại này nghịch thiên cử chỉ!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 701: Tiến Vào Vũ Trụ Chiến Trường

>

Trên thực tế Đẳng Phi cũng là bất đắc dĩ, hắn không thể ngủ chết ở kia tầm hư vô không gian trong, hắn vốn muốn lúc này rời đi thôi, muốn đi vào đến vũ trụ chiến trường, muốn tăng lên mình, còn muốn.

.

.

Cho Lam Thâm báo thù!

Này, mới là Đẳng Phi lớn nhất mục đích!

Hắn biết rõ, mình bây giờ, căn bản không phải Chí Cao Thần đối thủ, cho dù là tăng lên sau hiện tại, cho dù là toàn thân cao thấp đã thông năm mươi lăm con đầu mạch hiện tại, hắn như cũ không thể nào là Chí Cao Thần đối thủ!

Nghĩ muốn báo thù, như vậy, nhất định phải muốn làm cho mình trở nên càng cường đại hơn đứng lên!

Ở Đẳng Phi trong lòng, Lam Thâm không thể nào còn sống trên cõi đời này, Chí Cao Thần không có đạo lý làm cho nàng tiếp tục sống sót.

Cho nên, trong lòng tràn đầy cừu hận Đẳng Phi, đối với mình cũng là đầy đủ hận, này.

.

.

Cũng là một loại dục vọng! Một loại muốn trở nên mạnh hơn

dục vọng!

Rất cực, ở không biết bị qua bao nhiêu lần trọng thương, có qua bao nhiêu lần sắp chết thể nghiệm sau, Đằng Phi đã có thể ở nguyên tổ trong gió lốc, dừng lại một canh giờ lâu!

Mà thân thể của hắn, thể nhưng cũng giống như là thích ứng nguyên tổ trong gió lốc loại này kinh khủng lực lượng, xương cốt mật độ, đã lớn đến không cách nào tưởng tượng, hôm nay Đằng Phi, có thể một ngón tay, thì một viên tinh thần nặng như vậy!

Đây hết thủy, hoàn toàn được nhờ sự giúp đỡ nguyên tổ trong gió lốc lịch lãm.

Đó là vô số lần tìm đường sống trong cõi chết lịch lãm!

Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp trong đích thứ bốn mươi chín con đấu mạch, Thất Tình Đấu Mạch trong đích Dục Đấu Mạch, ở Đằng Phi lại một lần bước vào đến nguyên tổ trong gió lốc thời điểm, âm âm mở ra!

Trong thân thể năm mươi sáu con đấu mạch, giống như năm mươi sáu con tươi sống đại long, sở sinh ra cái kia loại lực lượng, để cho Đằng Phi cảm giác này tám vũ trụ hư không, phảng phất sắp không cách nào dung nạp mình một loại, hắn biết, mình đã đến gần truyền thuyết kia trong đích cảnh giới! Đằng Phi không đau khổ không vui, làm thân thể đạt đến cực hạn thời điểm, hắn sẽ trở lại kia tám hư vô không gian, tiếp tục khôi phục, tiếp tục tu luyện.

Một khi hoàn toàn khôi phục, như vậy, sẽ tiếp tục vọt vào nguyên tổ trong gió lốc.

Cứ như vậy, lại là mấy thập niên thời gian lặng lẽ trôi qua.

Đằng Phi du lịch ở nơi này tám nguyên tổ trong gió lốc, giống như là con cá bơi trong nước giống nhau, không có bất kỳ là không thích.

Thân thể cường hãn trình độ, cho dù Chí Cao Thần thấy, cũng sẽ run run!

Đằng Phi biết, là lúc lúc này rời đi thôi.

Tiếp tục lưu lại nơi này, đã không chiếm được quá lớn tăng lên.

Tiến vào vũ trụ chiến trường cái kia đạo tinh môn, Đằng Phi đã sớm xác định chính xác vị trí, đang chuẩn bị tiến vào lúc trước, Đằng Phi cách từng đoàn từng đoàn như cũ lần xé rách cần nuốt nguyên tố gió lốc, nhìn về kia tấm lạnh như băng xa xôi, và cô tịch vũ trụ hư không, trong con ngươi lóe ra chính là điên cuồng lửa giận: “Chí Cao Thần, hảo hảo sống, đừng chết, ta sẽ tìm ngươi báo thù!”

Một ...!khác tám xa lạ không gian vũ trụ, chu vi mấy ngàn vạn dặm, không có một viên tinh thần, nhìn qua không có vật gì, hết sức cô tịch cùng lạnh như băng.

Nhưng nếu là có cường giả ra hiện ở chỗ này, là có thể nhìn thấy, từng đạo mắt thường không cách nào nhìn thấy ánh sáng, đan vào ở nơi này tám vũ trụ trong hư không, ở chu vi nghìn vạn dặm ở ngoài, tạo thành một tờ kinh khủng lưới lớn, từ bốn phương tám hướng, đem nơi này vây lại.

Mắt thường không cách nào nhìn thấy quang trong lưới, có một đạo thân ảnh, ngồi ở chỗ đó, cũng không nhúc nhích.

Giống như là đã chết.

Hoặc mắt, này đạo thân ảnh trong giây lát ngẩng đầu lên, nhìn về một cái phương hướng, hai mắt bắn ra kinh người tia sáng, để cho chu vi nghìn vạn dặm vốn là không thể nhận ra ánh sáng bỗng nhiên sáng lên!

Một cổ mệnh môn lực áp bách lượng, hướng này đạo thân ảnh trong giây lát áp tới đây!

Phốc!

Này đạo thân ảnh thể nhưng không nhìn được phun ra một ngụm tiên huyết, nhưng ngay sau đó, hần thu hồi ánh mắt của mình, chu vi nghìn vạn dặm kia bỗng nhiên xuất hiện vô cùng sáng lạng ánh sáng lưới lớn, cũng đi theo lò mờ xuống tới, rất nhanh khôi phục bình tĩnh, tựa giống như chuyện gì cũng

không có phát sinh quá giống nhau.

“Ba trăm năm , không hổ là thần thể, lại chịu đựng qua nguyên tố gió lốc công kích, thật tiến vào đến vũ trụ chiến trường trung đi.” Này đạo thân ảnh giống như là ở lấy chồng nói chuyện, nhưng ngay sau đó cười lạnh nói: “Bất quá, vậy thì như thế nào? Cho dù ngươi nhìn đúng rồi một bước này, nhưng hắn không có có thể ở vũ trụ chiến trường đặt chân lực lượng, vào vũ trụ chiến trường, giống nhau cũng là một cái tử lộ! Bất quá.

.

.

Bồn thần cũng là hy vọng hắn có thể sống, chờ Bồn thần rời đi này chết tiết đại trận, sẽ đi vũ trụ chiến trường tìm hắn, đến lúc đó.

.

.

Hừ hừ!”

“Ngươi nghĩ mỹ, ngươi nguyên tố đại kiếp, cũng bị hoàn toàn luyện hóa rụng, thành người ta đối phó ngươi trận pháp năng lượng nguyên, Chí Cao Thần, ngươi còn cho là lực lượng tuyệt đối có thể có tuyệt đối áp chế sao?” Một cái lạnh như băng khinh thường thanh âm, ở Chí Cao Thần trước mặt vang lên, theo thanh âm này, một đạo lam sắc thân ảnh, chậm rãi ra hiện ở chỗ này.

“Hừ, nếu không phải ngươi này ăn cây táo, rào cây sung đồ, Nguyên Thủy Thần Tộc những thứ kia người yếu, làm sao có thể bố trí hạ loại này trận pháp?” Chí Cao Thần không cam lòng gầm nhẹ, nhưng ngay sau đó nói: “Bất quá không sao, đám người kia vì vậy khốn Bồn thần, cũng sinh sôi hao tổn đã chết mình, hiện tại cả Nguyên Thủy Thần Tộc, cũng chỉ còn lại có thần thể một ít.

.

.

Nga không, còn có một thân thể cháu, bất quá đối với Bồn thần mà nói, đã râu ria.

Hắn những năm này rất cực khổ duy trì trận pháp này, tìm kiếm khắp nơi các loại tài liệu, đáng tiếc chính là, Bồn thần đã căn bản nắm giữ phá vỡ trận pháp này áo nghĩa, dùng không được bao nhiêu năm, Bồn thần sẽ đánh vỡ trận pháp này lao lung.

Sau đó, Bồn thần có mang theo người cùng nhau, tiến vào vũ trụ chiến trường, sau đó, tìm được chết tiệt...nọ thân thể, đem bọn người toàn bộ cắn nuốt luyện hóa sau, Bồn thần.

.

.

Có thể ở đây tám vũ trụ chiến trường xưng tôn !”
“Nếu như mọi việc cũng có thể dựa theo người nói, như vậy người hôm nay cũng sẽ không bị vây ở chỗ này.” Màu lam thân ảnh nhàn nhạt nói.

“Nhưng người không phải không thừa nhận, Bồn thần nói cũng đúng sự thật!” Chí Cao Thần cười lạnh.

Lam Thấm rất muốn hủy bỏ Chí Cao Thần lời của, nhưng nàng biết, đấu võ mồm là không có ý nghĩa, Chí Cao Thần nếu như có thể phá vỡ đạo này tùy Nguyên Thủy Thần Tộc di dân máu tươi xây lao lung, như vậy tiến vào vũ trụ chiến trường, là chuyện tất nhiên tình, bởi vì Chí Cao Thần đã sớm có thể tiến vào vũ trụ chiến trường thực lực.

Một khi đem nàng cùng Đằng Phi cắn nuốt sạch, luyện hóa hai người, như vậy, Chí Cao Thần đúng là có thể quét ngang đệ nhất vũ trụ chiến trường.

“Thế gian này có rất nhiều người không cách nào dự tính biến số, nếu như sở có chuyện cũng có thể dựa theo trong tung tượng của người phát triển, như vậy người hiện tại đã không ở nơi này, người đã là trung tâm vũ trụ Bá Vương !” Lam Thâm cười lạnh chậm chọc một câu, liền không nói thêm gì nữa, thân hình chậm rãi biến mất, tiếp tục tu luyện đi.

Từ đối với tự tin của mình, cũng là từ ngày sau cắn nuốt đạt được năng lượng hơn lo lắng nhiều, Chí Cao Thần chẳng những không ngăn cản Lam Thâm tu luyện tăng lên, có chút lúc ngược lại còn có thể lên tiếng chỉ điểm mấy câu.

Nhưng loại này chỉ điểm, cùng thế tục nông phu chăn heo, đem heo uy mập lại giết, thuộc về cơ hồ là giống nhau.

Đằng Phi theo có thể dễ dàng chen chúc Toái Tinh Thần nguyên tố gió lốc, trực tiếp tiến vào đến người còn lại vũ trụ Vị Diện trung đi, đôi mắt nhìn lại, mệnh mệnh Vô Ngân vũ trụ trong tinh không, quang mang chớp thước, vô số viên đại tinh treo móc ở vòm trời thượng.

Một loại xa lạ và cô tịch cảm giác, tập đề ý đầu.

Phía sau kia đoàn dày năng lượng hắc động tản ra kinh khủng xé rách lực lượng, có thể đem nghìn vạn dặm ở ngoài đích tinh thần hấp thu đi vào, sau đó nghiền nát, hóa thành một điểm năng lượng.

Cho nên, Đằng Phi nhìn thấy cái kia có chút lớn tinh, cũng là ở nghìn vạn dặm ở ngoài.

Cỗ lực lượng này đã ở điên cuồng là không cam xé rách Đằng Phi, tựa hồ không rõ tại sao người này là có thể làm trái với quy tắc, tồn tại ở cái địa phương này.

Hơn làm giận chính là, hấn tự đứng ở nơi đó, cũng không có rời đi, phảng phất không có cảm nhận được phía sau kia khổng lồ và kinh khủng xé rách lực lượng một loại.

Này thật hấn thật là quá đáng!
Không biết có phải hay không ảo giác, Đằng Phi đột nhiên cảm giác mình phía sau xé rách lực lượng nhỏ rất nhiều, đồng thời còn có một cỗ mãnh liệt oán niệm, giống như là ở đuôi hấn, muốn hấn cắt nhanh lên mở nơi này.

Đằng Phi khề lắc đầu, nhếch miệng cười một tiếng, hấn biết, phía sau đạo này hắc động cùng bên trong cái kia chút ít nguyên tố gió lốc, cũng không phải là một điểm linh trí cũng không có, tự như Chí Cao Thần một loại, nếu như cơ duyên xảo hợp, để cho cái hắc động này cắn nuốt đến nhiều hơn hơn năng lượng cường đại sau, nơi này.

.

.

Có lẽ cũng có thể tạo thành người còn lại Chí Cao Thần.

Đằng Phi không có hứng thú cũng không có năng lực đi phá hư loại này quy luật, cất bước rời đi.

Một bước trăm vạn dặm, vài chục bước, liền hoàn toàn thoát khỏi đạo kia hắc động phạm vi khống chế.

“Thì ra là vũ trụ chiến trường là như vậy, cũng không phải là một cái thực chất đại lục, mà là một chỗ khác mệnh mông khổng lồ vũ trụ.” Đằng Phi nhẹ nói, nhưng ngay sau đó, trong đầu vang lên Hắc Kiếm thanh âm.

“Thiên nột, ngươi còn sống, thật sự là thật tốt quá!” Theo Hắc Kiếm một tiếng tràn đầy vui mừng thanh âm, một đạo hắc sắc quang mang, từ Đằng Phi chỗ mi tâm bắn ra, Hắc Kiếm lẳng lẳng lơ lơ ở Đằng Phi trước mặt trước.

Tiếp theo, Chí Tôn Đỉnh, Chiến Tranh Ma Ngẫu, Hắc Văn Kim Tinh tượng thần, toàn bộ ra hiện tại Đằng Phi trước mặt trước.

“Hơn ba trăm năm a, người rốt cuộc đi địa phương nào? Thế nhưng để cho ta ở tinh thần của người trong thức hải bị phong ấn hơn ba trăm năm, a a a a!” Hắc Kiếm vừa ra tới, tự phát ra liên tiếp vấn đề.

Đằng Phi hơi ngần ra, nhưng ngay sau đó hỏi: “Ba trăm năm sao? Chỉ có ba trăm năm?”

“Kia người cho rằng qua bao lâu? Một ngày sao? Chết tiệt, Hắc gia thiếu chút nữa nhảm chán chết!” Hắc Kiếm lẩm bẩm, sau đó lại nói: “Năm xưa Hắc gia tuy nói lưu lạc vũ trụ vô số kỷ nguyên, nhưng ít nhất có thể nhìn thấy ít đồ, nhưng này ba trăm năm, Hắc gia bị phong ấn ở tinh thần của người trong thức hải, lông cũng không có một cây, quả thực nhảm chán đã chết a, đúng rồi, người cái tiêu cô nương kia đây? Kia thanh Lam Kiếm đây?”

Trả lời Hắc Kiếm, là Đằng Phi thời gian dài trầm mặc.

Lúc này, Cơ Tử Vân mang theo một đám Đằng gia người, từ Hắc Văn Kim Tinh tượng thần trung đi ra, từng cái từng cái trên người khí huyết tràn đầy, cũng đã trở nên cực mạnh, mọi người đầu tiên là vây quanh ở Đằng Phi bên cạnh, nhưng ngay sau đó tò mò đánh giá này tầm xa lạ vũ trụ.

“Nơi này chính là vũ trụ chiến trường sao? Thoạt nhìn làm sao giống như là một chỗ xa lạ vũ trụ a?” Cơ Tử Vân vẻ mặt nghi ngờ, nhưng ngay sau đó, nhìn về phía Đằng Phi: “Con, chúng ta đây là tới đến vũ trụ chiến trường sao? Dùng như thế nào lâu như vậy? Lam Thấm đây?”

Lục Tử Lăng đám người, tất cả đều là vẻ mặt nghi hoặc nhìn trầm mặc Đằng Phi.

Hắc Kiếm giống như là hiểu cái gì, lẳng lặng lơ lửng ở Đằng Phi trước mặt, cũng không nói thêm gì nữa.

“Nói rất dài dòng.” Đằng Phi trầm mặc hồi lâu, sau đó ngẩng

đầu, nhìn mọi người, nói đơn giản một chút chuyện đã xảy ra.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 702: Ma Thần Thi Thể

>

“Cái gì? Lam Thấm nàng.

.

.

Đã chết?” Cơ Tử Vân vẽ mặt kinh ngạc nhìn con mình trên mặt vẻ đau thương, quả thực không thể tin được đây là thật.

“Nàng vì cứu người, hy sinh mình?” Lăng Thi Thi cũng không thể tin được.

Đằng Phi gật đầu, mặc dù đã qua nhiều năm như vậy, nhưng trong lòng đau, cũng không có vì vậy giảm bớt, ngược lại giống như rượu cũ một loại, thời gian càng lâu, càng thuần.

“Cái này hơn ba trăm năm, người vẫn ở nguyên tổ trong gió lốc bị vây, cho đến gần đây mới thoát khốn đi ra ngoài?” Cơ Tử Vân nhìn Đằng Phi hỏi.

Đằng Phi lần nữa gật đầu, cười khỏ nói: “Ở thời giờ của ta dậm, đã qua hơn một ngàn ba trăm năm, không nghĩ tới, mới quá khứ ba trăm năm mà thôi.”

Mọi người nghe, giống nhau trầm mặc, cũng có thể cảm nhận được Đằng Phi xuống thấp cảm xúc.

“Cũng đã qua, con, người phải kiên cường điem, người còn có chúng ta.” Cơ Tử Vân đau lòng đi tới giữ được Đằng Phi, nhẹ giọng an ủi.

“Mẹ, ta có phải là rất vô dụng hay không?” Đẳng Phi vào giờ khắc này, trong lòng đau thương hóa thành yếu ớt, không nhận được hai mắt nhắm lại, nước mắt chậm rãi chảy ra.

“Không, con ta là cỗi đời này cường đại nhất người, đối với chúng ta mà nói, người tụt là mọi người chúng ta đích thiên!” Cơ Tử Vân dùng sức vỗ vỗ Đẳng Phi đích lưng, lớn tiếng vừa nói.

Mộ Dung Phương Phi đi lên trước, ôn nhu nói: “Lam Thâm mặc dù mất, nhưng nói vậy nàng không muốn nhìn thấy người trở nên như thế yếu ớt, nàng nhất định hy vọng người có thể hảo hảo sống, cho nàng báo thù!”

“Không sai, hôm nay chúng ta đã tiến vào đến vũ trụ chiến trường trung, người chỉ cần hảo hảo sống sót, cố gắng tu luyện, tăng lên mình, sớm muộn gì có một ngày, người sẽ đích thân giết Chí Cao Thần, vì Lam Thâm báo thù!” Cơ Tử Vân nói.

“Phụ thân, ta đã trở thành Đại Thiên Vương !” Đẳng An đi lên trước, quỳ một gối xuống ở Đẳng Phi trước mặt, ngữ khí kiên định nói: “Mọi người chúng ta đều ở cố gắng, một ngày nào đó, chúng ta có giết bằng được, tìm Chí Cao Thần báo thù!” “Không sai, phụ thân, ta đã là Thiên Vương rồi sao!” Tiểu nữ nhi Đẳng Vân cũng tới đến Đẳng Phi trước mặt, Đẳng Vân là Vị Ương Minh Minh nữ nhi.

Điền Quang cùng Bạo Long đám người đi tới, Điền Quang an ủi: “Huynh đệ, người còn nhớ rõ năm đó chúng ta lần đầu tiên gặp mặt lúc cảnh tượng sao? Khi đó người, còn là một thực lực rất yếu người, đối mặt cường địch, người đều không sợ, người bây giờ, đã đứng ở cái vũ trụ này đỉnh, thành cường giả chân chính, ta tin tưởng người nhất định có thể!”

Đối mặt mọi người an ủi, Đẳng Phi mỉm cười, gật đầu, nói: “Không sai, các người nói rất đúng, chúng ta xa xứ, bị buộc đi đến nơi này Phương, nhưng sẽ có một ngày, chúng ta có giết bằng được!”

Lục Tử Lăng có chút đau lòng nhìn thoáng qua Đẳng Phi,

nàng có thể cảm nhận được Đằng Phi trong lòng cái loại này đau, cũng hiểu người nam nhân này trên vai gánh chịu bao nhiêu trọng trách, hướng về phía mọi người nói: “Nơi này là vũ trụ chiến trường, chúng ta vẫn còn trở lại tượng thần trong thế giới tiếp tục tu luyện đi, chờ lúc nào Đằng Phi hẳn tìm được thích hợp chúng ta sinh tồn địa phương, chúng ta trở ra.” “Ta xem nơi này tựa hồ cũng không có nguy hiểm gì, không có theo như đồn đãi đáng sợ như vậy a!” Âu Lạp Lạp nhìn bốn phương tám hướng, vẻ mặt nghi ngờ nói.

“Không có đáng sợ như vậy?” Lục Tử Lăng khẽ mỉm cười, dùng ngón tay xa xôi một cái phương hướng, nói: “Các người nhìn bên.

.
.”

Mọi người theo Lục Tử Lăng đích ngón tay phương hướng nhìn lại, cũng nhìn không được hít vào một hơi.

Lúc trước cơ hồ không ai chú ý tới kia tám đen nhánh lạnh như băng không gian vũ trụ, hiện tại kinh Lục Tử Lăng nhắc nhở, mọi người mới thấy, kia tám đen nhánh không gian vũ trụ trung, vượt qua một cụ khổng lồ vô cùng thi thể!

Kia thi thể là một tên nhân loại thi thể, nhưng khổng lồ vô cùng, cách cách bọn họ nơi này chừng một vạn dặm xa, nhưng mọi người như cũ có thể cảm giác được hẳn khổng lồ, một viên chói mắt hằng tinh, ở cổ thi thể kia phụ cận, nhìn qua giống như là một con đom đóm!

Thi thể lạnh như băng, không có bất kỳ tức giận, nếu như không chú ý, thậm chí sẽ không chú ý tới hẳn.

Vô số viên tinh thần, quay chung quanh cổ thi thể kia chậm rãi chuyển động.

“Thiên đột!” Thanh Y không nhịn được lên tiếng kinh hô, sau đó rút ra khoe miệng nói: “Đó là một cụ Ma Tộc tổ tiên thi thể!”

“Cái gì?” Tất cả mọi người là ngẩn ra, không nghĩ tới ở chỗ này cánh gặp được Ma Tộc tổ tiên thi thể.

Đằng Phi thật ra thì đã sớm phát hiện kia cụ không lồ thi thể, nhưng cũng không có điểm phá, dù sao những người này quá lâu không có đi ra, hơn nữa tạm thời, bọn họ nơi này vẫn còn an toàn.

Lại không nghĩ Lục Tử Lăng ánh mắt thật không ngờ nhạy cảm, trước tiên phát hiện kia cụ cực lớn đến kinh khủng thi thể.

Nhưng Đằng Phi không nghĩ tới, này là thi thể lại có là một Ma Tộc thân thể, nhìn thoáng qua Thanh Y, thấy nàng không giống nói giọng bộ dạng, Đằng Phi không nhịn được nói: “Làm sao người có thể xác định?”

Thanh Y không nhịn được thở dài một tiếng, có chút đau thương nói: “Ta mới vừa nhìn về phía nơi đó thời điểm, trong đầu trong lúc bất chợt nhiều hơn một phó hình ảnh, đồng thời còn nhiều hơn một phần truyền thừa, các người xem một chút sẽ hiểu.”

Thanh Y vừa nói, vươn tay ở hư không tìm mấy cái, một vài bức nàng trong đầu hình ảnh, ra hiện ở trước mặt mọi người.

Giống như ngày tận thế một loại kích chiến, song phương là hai pho tượng thân thể cực lớn đến làm cho người ta khó có thể tin cường giả.

Kia một người trong, chính là lẳng lẳng nằm ở nơi đầu thi thể.

Nhưng ở trong tám hình, hấn sinh long hoạt hổ, trên người tản ra ngập trời ma diễm, nước sơn đen như mực ma khí, bao phủ chu vi mấy năm ánh sáng, vô số viên tinh thần rồi rớt rơi xuống, sau đó nát bấy, ở nơi này hai pho tượng cường giả trước mặt, những thứ kia không lồ tinh cầu, tựa giống như hải tử trong tay nê hoàn một loại!

Kia pho tượng Ma Thần trong tay, cầm lấy một chi trường kích, tóc đen áo choàng, một thân khí huyết tràn đầy đến mức tận cùng, chỉ sợ Thanh Y truyền lại ra tới chỉ là một bức bức họa mặt, nhưng này loại đập vào mặt áp bách hơi thở, hãy để cho không ít Đằng gia trận doanh trong đích người cả người

phát run, cơ hồ đứng không vững.

Đặng Phi vung tay lên, một đạo hơi thở tràn ngập đang lúc mọi người ở giữa, này mới khiến những người này ổn định lại tâm thần.

Một ...!khác pho tượng cường giả, trong tay còn lại là giờ lên một thanh yển thánh đao, một thân khí huyết càng thêm tràn đầy, trên trán hoàn sinh một con dựng thẳng con mắt, mặt xanh nanh vàng, vừa nhìn tựa không phải là Nhân Tộc, chẳng qua là hóa thành loài người bộ dạng thôi.

Hai người nhìn dáng dấp đã đánh thật lâu, quanh mình trời cao cũng muốn bị đánh nát.

Cuối cùng, kia mạ non nanh cường giả tăng thêm một bậc, một đao xẹt qua kia pho tượng Ma Thần cổ hòng, yển thánh trên đao phẳng phát hàm chứa vô thượng pháp tắc, kia pho tượng Ma Thần lấy tay che cổ hòng của mình, chậm rãi té xuống.

Kia pho tượng mặt xanh nanh vàng cường giả ngửa mặt lên trời Trường Khiếu, cuối cùng, đứng ở đã té ở vũ trụ trong hư không cái kia pho tượng Ma Thần trước mặt lẳng lẳng đứng yên một hồi, khoát tay, lấy đi này chi trường kích, cũng không quay đầu lại xoay người rời đi.

Tới đây, kia đoạn hình ảnh chậm rãi biến mất.

Mọi người tất cả đều bị rung động được nói không ra lời, Âu Lạp Lạp lại càng khóe miệng co giật, lời kéo tỷ tỷ đích tay cánh tay, đã đột phá thành Thiên Vương nàng hoàn toàn không cách nào tưởng tượng, trong tám hình hai pho tượng cường giả trong lúc, là một loại gì cấp bậc chính là chiến đấu.

“Thật sự là.

.

.

Thật là đáng sợ!” Liễu Thiển Hà kìm lòng không đậu lên tiếng kinh hô.

Đinh Tuyết Ninh cũng lòng vẫn còn sợ hãi gật đầu, nàng luôn luôn lấy gan lớn trừ danh, nhưng dưới loại tình huống này cấp bậc chính là chiến đấu trước mặt, chỉ có thể sợ hãi than, trừ lần đó ra, không có bất kỳ tâm tình có thể biểu đạt.

Về phần Bạo Long những người đó, thì từng cái từng cái tất cả đều mở to mắt, tràn đầy sùng kính nhìn kia pho tượng vắt ngang ở vũ trụ hư không, cách cách bọn họ hàng tỉ dặm xa thì thể.

Không sai, chính là sùng kính!

Mặc dù người nọ chết trận , nhưng thực lực của hắn, nhưng rung động thật sâu mọi người.

“Hắn.

.

.

Chính là truyền cho ta ngọc tử của Ma Thần Ma Thần.” Thanh Y há mồm, lại nói ra khỏi một cái làm cho người ta rung động chuyện thực.

“Thật sự có Ma Thần?” Vũ Lan Thiên Nguyệt không nhịn được hỏi ra miệng, nhưng ngay sau đó lại có chút ít ý không tốt hướng về phía Thanh Y cười cười.

Hơn ba trăm năm, đầy đủ Thanh Y cùng các nàng những người này hoà mình , cho nên Thanh Y cũng không trách tội Vũ Lan Thiên Nguyệt, mà là gật đầu, nhận chân hồi đáp: “Ma Thần tồn tại, là không thể nghi ngờ, mặc dù được gọi là Thần, nhưng hắn vẫn là chúng ta Ma Tộc tổ tiên một trong, truyền thuyết Ma Thần phi thăng ngày, lưu lại ngọc tử của Ma Thần cùng một câu nói, nói ngày sau ngọc tử của Ma Thần, sẽ chọn nó tân chủ nhân.

Không nghĩ tới Ma Thần tới, dĩ nhiên là loại địa phương này.

Ta nghĩ, cho dù Ma Thần có thể cũng sẽ không nghĩ tới, khi hấn sau khi đi, ngọc tử của Ma Thần khí linh có làm trái với ý nguyện của hấn sao.”

Thanh Y trong tay, xuất hiện kia pho tượng nho nhỏ lớn cỡ bàn tay ngọc tử của Ma Thần.

Lúc này, dị biến phát sinh!

Thanh Y trong tay ngọc tử của Ma Thần, trong lúc bất chợt thả ra Vô Lượng Quang mũi nhọn, suu hạ xuống, bay khỏi ra Thanh Y đích tay thượng, này ở ngọc tử của Ma Thần bị dễ dàng hoàn toàn thu phục sau, còn là lần đầu tiên.

“Ngọc tử của Ma Thần, trở lại cho ta!” Thanh Y quát lên.

Nhưng ngọc tử của Ma Thần giống như là hoàn toàn thoát khỏi Thanh Y nắm trong tay một loại, hướng hàng tử dậm ở ngoài cái kia pho tượng khổng lồ thi thể bay qua.

Thanh Y vừa muốn đuổi theo, Đằng Phi một tay lấy Thanh Y kéo, nói: “Khiến nó đi.”

Thanh Y không nhin được một trận thất thần, lẩm bầm nói: “Tại sao có thể như vậy? Kia khí linh.

.

.

Năm đó đã bị chúng ta lau đi a! Ngọc tử của Ma Thần cũng bị trấn áp ở, nó làm sao còn có thể?”

Đằng Phi cũng là vẻ mặt không giải thích được, lẽ ra năm đó hấn thật sự là đem ngọc tử của Ma Thần khí linh cho lau đi rụng, chẳng lẽ nói năm đó ngọc tử của Ma Thần khí linh tại chính mình không biết địa phương, vẫn tồn tại một tia linh trí? Vẫn còn nói cái này bảo vật, bởi vì vì bản thân tự thuộc về Ma Thần đồ vật, ở nhìn thấy mình chủ nhân chân chính sau, tự động trở về?

Hàng tử dậm xa, đối với ngọc tử của Ma Thần mà nói, cũng

không tính xa xôi, mấy hơi thở trong lúc, ngọc tử của Ma Thần tụt đã hoàn toàn bay đến đến kia pho tượng thì thể phía trên, nhưng ngay sau đó, bộc phát ra so sánh với hằng tinh còn sáng vô số lần quang mang.

Đồng thời, ngọc tử của Ma Thần cũng đang không ngừng trở nên to lớn, trong thời gian rất ngắn, ngọc tử của Ma Thần lớn nhỏ tụt đã hoàn toàn vượt qua những thứ kia tinh thần, đến cuối cùng, những thứ kia tinh thần cùng ngọc tử của Ma Thần tương đối, cũng như con kiến hôi một loại!

Ngọc tử của Ma Thần, ở trở nên to lớn đến kia pho tượng không lồ thì thể đỉnh đầu lớn như vậy thời điểm, rốt cục ngừng lại, nó phát tán ra Vô Lượng Quang mũi nhọn, hoàn toàn chiếu sáng kia mảnh hắc ám lạnh như băng vũ trụ hư không.

Một cổ cực kỳ bi ai hơi thở, theo ngọc tử của Ma Thần tràn ngập ra, chỉ sợ ở hàng tỉ dặm ở ngoài mọi người, cũng có thể làm cảm ứng được đến.

“Nó ở bi thương.” Đằng Phi nhẹ nói nói.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 703: Chân Chính Truyền Thừa

>

“Thiên nột, nó tại sao có thể trở nên lớn như vậy?” Thanh Liên lên tiếng kinh hô, nàng cùng Thanh Y tình cùng tử muội, tự nhiên rất rõ ràng ngọc tử của Ma Thần uy lực có bao nhiêu, muốn ngọc tử của Ma Thần lớn hơn đến một viên tinh thần lớn như vậy, nàng cũng sẽ không như thế giết mình.

Nhưng hôm nay ngọc tử của Ma Thần, đã hoàn toàn vượt ra khỏi mọi người nhận tri.

“Đây mới thực sự là Đại Khí a!” Trầm mặc hồi lâu, Đằng Phi than thở nói nói.

Ngọc tử của Ma Thần phản phát muốn tỉnh lại chủ nhân của mình, bộc phát ra quang mang trung tràn đầy năng lượng cường đại, nhưng cổ thi thể kia như cũ lạnh như băng, không có bất kỳ tức giận tràn ra.

Trong lúc bất chợt, Thanh Y ngẩng đầu, mắt lộ ra bất khả tư nghị quang mang, tiếp theo, chỉ thấy kia cụ lạnh như băng vô cùng thì trên khuôn mặt, chậm rãi dâng lên một mảnh tràn đầy pháp tắc lực lượng sương khói, này tấm sương khói rất nhạt, ở ngọc tử của Ma Thần cường quang chiếu xuống, cơ hồ không cách nào dùng mắt thường thấy rõ ràng.

Nhưng Đằng Phi dám người, cũng thấy vậy chân thiết, biết mình không có nhìn lầm, ở đây cụ lạnh như băng khổng lồ thi thể thượng, quả thật xuất hiện này một đoàn tràn đầy pháp tắc lực lượng khí.

Tiếp theo, ngọc tử của Ma Thần trên người quang mang, bắt đầu trở nên mờ mờ xuống tới, rất nhanh, ngọc tử của Ma Thần tia sáng hoàn toàn không có, phanh hạ xuống, hóa thành phần vụn, biến mất ở đây cụ khổng lồ thi thể phía trên.

Theo sát phía sau, là kia cụ khổng lồ thi thể bắt đầu phân liệt, bắt đầu tiêu tán.

“Tại sao có thể như vậy?” Mọi người trong lòng cũng tràn đầy kinh hãi.

Ma Thần khổng lồ kia thi thể biến mất tốc độ thật nhanh, cơ hồ ở trong nháy mắt, tựa như cùng băng tuyết tan rã một loại, biến mất đang lúc mọi người trước mắt.

Mấy canh giờ sau khi, kia cụ khổng lồ vô cùng Ma Thần thi thể, đã hoàn toàn biến mất ở đây tầm quay về lạnh như băng bóng tối cô tịch trong vũ trụ, nơi đó, chỉ còn lại có một ít đoàn tràn đầy cường đại pháp tắc lực lượng sương mù.

Bốn phương tám hướng quay chung quanh Ma Thần thi thể chuyển động vô số tinh thần, tất cả cũng mất đi vốn là hấp lực, hướng nơi xa bay đi.

Thanh Y thân thể, chợt biến mất tại nguyên chỗ, giống như là có một chỉ thần kỳ đích tay, đem nàng trực tiếp cho bắt được kia đoàn sương mù phụ cận, đợi đến mọi người phục hồi tinh thần lại thời điểm, Thanh Y đã ra hiện tại hàng tỉ dặm ở ngoài.

“Tỷ tỷ!” Thanh Liên khẩn trương, muốn xông qua.

“Không nên đi.” Đẳng Phi cảm giác được muốn phát sinh chút gì, kéo lại Thanh Liên.

“Nhưng là tỷ tỷ nàng.

.

.” Thanh Liên trong mắt mang theo vẻ hoảng sợ, nàng rất sợ

Thanh Y như năm đó giống nhau, lần nữa bị những vật khác chiếm cứ thân thể, cho dù là Ma Thần, nàng cũng không muốn.

Bởi vì chỉ có Thanh Y, mới là nàng bạn mà.

Kia đoàn tràn đầy pháp tắc lực sương mù, trực tiếp đem Thanh Y thân thể bao trùm, một chút xiu, thẩm thấu vào Thanh Y trong thân thể.

Mà Thanh Y thì không có bất kỳ phản kháng động tác, tùy ý kia đoàn sương mù tiến vào đến thân thể của mình trong.

Đằng Phi đám người lúc này, tất cả đều hướng bên kia bay qua.

Kia đoàn sương mù hoàn toàn tiến vào Thanh Y thân thể sau, Thanh Y liền ngồi xếp bằng ở vũ trụ hư không, tựa hồ tiến vào bế quan trạng thái.

Đằng Phi triển khai thần thức, bao phủ Thanh Y, muốn xem nhìn Thanh Y có hay không nguy hiểm.

Lại không nghĩ thần thức của hắn hoàn toàn bị ngăn trở, căn bản vào không vào được Thanh Y biến tinh thần thức.

Để cho Đằng Phi thở phào nhẹ nhõm chính là, hắn có thể cảm giác được, ngăn trở mình thần thức dò xét cổ lực lượng kia, không có chút nào ác ý, cũng không có bất kỳ tâm tình.

Tựa như.

.

.

Đây chỉ là một đoàn thuần túy pháp tắc năng lượng.

“Thanh Y là Ma Thần huyết mạch, nàng lần này, là thật chiếm được Ma Thần truyền thừa, cùng cái kia khí linh bất đồng, các

ngươi yên tâm đi.” Hắc Kiếm lúc này đột nhiên mở miệng, cho mọi người ăn một viên thuốc an thần.

Dã Cuồng Sinh ở một bên tựa hồ tìm kiếm, sau đó vẻ mặt tiếc nuối nói: “Như vậy thân thể cao lớn, thế nhưng tiêu tán được sạch sẽ!”

Ở tượng thần trong thế giới chung đựng mấy trăm năm, Thanh Liên sao có không biết cái này dã nhân đang suy nghĩ gì, không nhìn được hung hăng trợn mắt nhìn Dã Cuồng Sinh một cái.

Dã Cuồng Sinh lúng túng cười cười, sau đó làm bộ như như không có chuyện gì xảy ra bộ dạng tránh ra, hắn thật sự là đúng Ma Thần thân thể thật tò mò, nhưng là chỉ là tò mò thôi, muốn hắn đi ăn Ma Thần thi thể, hắn còn làm không được như vậy ác tâm chuyện tình.

Thanh Y cũng không có bế quan quá lâu, chỉ có nửa tháng thời gian, đối với mọi người mà nói, điểm này cũng không dài.

Theo Thanh Y mở hai mắt ra, cười tươi như hoa rất đúng mọi người gật đầu, Thanh Liên đám người tâm lúc này mới hoàn toàn Phóng Hạ.

“Tỷ tỷ, ngươi thật sự là chiếm được Ma Thần đại nhân truyền thừa sao?” Thanh Liên trước tiên hỏi ra trong lòng nghi ngờ.

Thanh Y gật đầu, sau đó nói: “Ta trong thân thể chảy xuôi theo tinh khiết Ma Thần máu, cho nên ta có thể có được phần này truyền thừa, chỉ tiếc ngọc tử của Ma Thần đi theo Ma Thần đại nhân cùng nhau rời đi, ai.

.

.

Có lẽ chỉ có ở Ma Thần trong tay đại nhân, nó mới thật sự là ngọc tử của Ma Thần sao.”

Đang khi nói chuyện, Thanh Y triển khai thân hình, đối với

Đặng Phi nói: “, nghiệm chứng một chút thu hoạch của ta.”
“Người muốn đánh với ta?” Đặng Phi cười cười, nhìn về phía Thanh Y trong ánh mắt, mang theo vài phần trêu chọc.

“Hừ, đừng tưởng rằng người thật vô địch, hiện tại để người xem một chút bên cô nương rút cuộc thu hoạch bao nhiêu chỗ tốt sao!” Thanh Y vừa nói, một nhảy dựng lên, tiến vào đến càng sâu vũ trụ hư không, sau đó hướng về phía Đặng Phi nói: “Có dám tới hay không?”
“Nàng thật sự tăng lên rất nhiều.” Quảng Hàn Tuyết ở một bên đột nhiên lên tiếng nói.

Đặng gia trận doanh trong, Quảng Hàn Tuyết thực lực vẫn ở vào đệ nhất tập đoàn, hôm nay nàng, đã đạt đến Thiên Vương tuyệt đỉnh cảnh giới, nhãn lực tự nhiên không kém.

Đặng Phi cười cười, nhưng ngay sau đó bay qua, hướng về phía Thanh Y nói: “Một sẽ thua bởi ta nhưng không cho khóc.”

“Thiên tài có khóc nè!” Thanh Y hừ một tiếng, một chương pháp chĩa về phía Đặng Phi, một cổ kỳ dị pháp tắc lực lượng, âm âm tới.

Giống như là trống rỗng sinh ra một loại, tốc độ cực nhanh!
Ầm!

Đặng Phi giơ tay lên, tùy ý hóa giải rúng Thanh Y công kích, này tám trong vũ trụ vang lên một trận kinh thiên động địa nổ.

Tiếp theo, Đặng Phi trực tiếp hướng Thanh Y vọt tới.

Rầm rầm rầm!

Hai người trong chớp mắt, đã giao thủ qua trên trăm chiêu.

Lúc này, thấy Thanh Y trực tiếp nhảy ra, nổi giận dùm dùm nói: “Đừng đánh đừng đánh!”

Mọi người trong lòng nghi ngờ, lúc này mới vừa mới bắt đầu, cũng không còn thấy Thanh Y hiện ra dấu hiệu thất bại, làm sao lại đột nhiên dừng đánh đây?

Thanh Y hừ một tiếng, giải khai mọi người trong lòng nghi ngờ: “Người này thân thể cứng rắn đến làm cho người căn bản

đánh bất động! Coi như là Ma Thần, ở cường thịnh thời kỳ, thân thể cường độ cũng không gì hơn cái này, tên đáng chết, ngươi hiện tại nếu như không phong ấn nhục thể của mình, toàn bộ triển khai lời của, có phải hay không cùng Ma Thần không sai biệt lắm lớn?”

Tất cả mọi người cũng giật mình nhìn Đằng Phi, mắt lộ ra không thể tin được thần sắc.

Đằng Phi nhưng là khẽ mỉm cười, không, nhưng thân thể của hắn, nhưng đang không ngừng trở nên to lớn.

Ánh mắt của mọi người, cũng theo Đằng Phi biến hóa, mà trở nên càng ngày càng giật mình, đến cuối cùng, đã hoàn toàn từ giật mình biến thành kinh hãi!

Sở hữu Đằng gia trận doanh trong người, tất cả đều đứng ở Đằng Phi một ngón tay thượng, thoát nhìn so sánh với con kiến còn nhỏ.

Mới vừa bởi vì Ma Thần thi thể biến mất mà hướng nơi xa bay đi cái kia có chút lớn tinh, tất cả đều bị một cỗ cường đại hấp lực kéo, bắt đầu chậm rãi hướng bên này bay tới!

Mặc dù trong lòng cả kinh có suy đoán, nhưng tận mắt nhìn thấy, cái loại này rung động, còn thì không cách nào dùng ngôn ngữ để diễn tả.

Thanh Y đứng ở Đằng Phi trên đầu ngón tay, nhìn này chỉ vừa nhìn vô tận.

.

.

Ngón tay bụng, vẻ mặt im lặng, nói: “Tốt lắm, ngươi mau khôi phục như cũ sao, ta cảm giác nữa tiếp tục như vậy, ta cũng sẽ bị ngươi đả kích!”

Đằng Phi khẽ mỉm cười, khôi phục vốn là lớn nhỏ, mà lúc này, Đằng gia trận doanh trong đích mọi người nhìn về Đằng Phi ánh mắt, lại cùng quá khứ có rất lớn là không cùng.

Nhất là Đằng An chờ một đám bồi chữ tiểu, hiện tại cũng không thể coi như là bồi chữ tiểu, cũng đã có mấy trăm tuổi, nhưng ở dài dòng tu luyện trong năm tháng, nay số tuổi đúng là không tính lớn.

Một nhóm người kính sợ nhìn cha của mình, cảm giác phụ thân hình tượng ở trong lòng của bọn họ, trở nên càng thêm cao lớn.

Đằng Phi trên mặt, cũng không có bất kỳ kiêu ngạo vẻ mặt, ngược lại thở dài một tiếng, nói: “Bàn về thân thể cường độ, ta hẳn là không kém gì vũ trụ trên chiến trường bất kỳ một cái nào cường giả, nhưng nói đến cá nhân thực lực, sợ rằng ở nơi này tám vũ trụ trên chiến trường, ta hoàn toàn đứng hàng không hơn hiệu.”

“Người mới bao nhiêu tuổi thọ? Có thể bước vào này tám vũ trụ trên chiến trường cái kia chút ít cường giả, bọn họ vừa sống bao nhiêu năm?” Cơ Tử Vân an ủi con: “Người đã là ưu tú nhất người, chỉ cần tiếp tục cố gắng đi xuống, một ngày nào đó, mẹ tin tưởng người, sẽ trở thành vì cả vũ trụ người mạnh nhất!”

“Ha hả, chỉ hy vọng như thế sao.” Đằng Phi nhìn xa xôi vũ trụ chỗ sâu, nhẹ nói nói, hẳn thủy chung cảm giác, giống như là có một đôi mắt, đang ngó chừng hắn.

Cảm giác như vậy lúc trước còn không có, đang ở hắn mới vừa để cho thân thể của mình trở nên to lớn thời điểm, trong lúc bất chợt cảm giác được, mình giống như là bị một đạo mục quang nhìn chăm chú vào, mặc dù kia đạo mục quang không có ác ý gì, nhưng vẫn là để cho Đằng Phi thu hồi đối với vũ trụ chiến trường tùy ý tâm tư.

Nơi này là cường giả cõi yên vui, giống như trước, cũng là cường giả Phần Mộ!

Bình thường có thể tiến vào vũ trụ chiến trường, cũng là tại từ thân thứ nguyên vũ trụ hoàn toàn không cách nào dung nạp xuống thân thể sau, mới bước vào nơi này, loại này cấp bậc cường giả, tùy tiện người nào đi ra ngoài, cũng có thể dễ dàng miểu sát mình.

Cho nên, ở cái thế giới này, đề điều, mới là duy nhất sinh tồn giấy thông hành a!
Đằng Phi nghĩ tới, để cho tất cả mọi người cũng trở lại Hắc Văn Kim Tinh tượng thần thế giới, sau đó một người, bước lên lũ trình.

Nơi này, chẳng qua là vũ trụ chiến trường dọc theo giải đất, trong khoảng cách, còn có hàng trăm vạn năm ánh sáng xa như vậy, cho dù đến Đằng Phi loại cảnh giới này, nghĩ muốn tới những địa phương kia, cũng cần thật lâu.

Không biết đi bao lâu rồi, cũng không biết đi có xa lắm không, Đằng Phi cuối cùng Vu Phi gặp một viên không lồ vô cùng tinh cầu.

Này viên tinh cầu lớn nhỏ, đã hoàn toàn vượt quá lúc trước hẳn đối với sở hữu tinh cầu nhận tri.

Ma Thần thi thể cùng với hắn trở nên to lớn sau bản thể, đối với so với bình thường đích tinh thần mà nói, đã đầy đủ khổng lồ, những thứ kia tinh thần ở Ma Thần thi thể trước mặt, giống như con kiến hôi một loại.

Mà ở này viên đại tinh trước mặt, Ma Thần thi thể, nhưng giống như con kiến hôi!

Quá lớn!

Đằng Phi đối mặt với này viên tinh cầu thời điểm, trong đầu chỉ còn lại có này một cái ý niệm trong đầu, trừ sợ hãi than vẫn còn sợ hãi than!

Này, là vũ trụ chiến trong sân một ngọn Đại Thành!

Một viên tinh cầu một ngọn thành, như vậy một viên vô cùng khổng lồ tinh cầu, chính là vũ trụ chiến trường trung đếm không hết Đại Thành trong đích một ngọn.

Giống như là lấp kín che trời cự tường, vắt ngang ở Đằng Phi trước mắt.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 704: Trên Đồi Đầu Địch

>

Sau đó, Đằng Phi đã nhìn thấy, có đếm không hết, giống như lúc trước Ma Thần thi thể giống nhau lớn Cự Nhân, không ngừng từ bốn phương tám hướng, bay về phía này viên khổng lồ tinh cầu.

“Thật con mẹ nó đại!” Đứng ở mười mấy hàng tỉ dặm ở ngoài, Đằng Phi nhìn viên này đại tinh, khóe miệng co giật, không nhìn được lắm lắm một câu.

Lúc này, Đằng Phi trong lúc bất chợt cảm giác được mình mấy vạn dặm ở ngoài, truyền đến một cổ kinh khủng ba động, tim của hắn chợt căng thẳng, lúc trước dọc theo con đường này, cũng không có gặp phải bất kỳ cường giả, cũng không có ai dấu vết.

Bởi vì hắn đi con đường này, chính là hắn chỗ ở thứ nguyên vũ trụ thông hướng chỗ ngồi này thành đường, rất nhiều kỷ nguyên có thể cũng sẽ không có một cường giả đi ngang qua nơi này.

Chỉ có đến nơi này tòa thành phụ cận, mới phát hiện người nhiều hơn.

Nhưng giống như như bây giờ, bị đến gần đến khoảng cách hắn mấy vạn dặm gần như vậy, còn là lần đầu tiên.

Đằng Phi rất rõ ràng mấy vạn dặm khoảng cách, đối với vũ trụ chiến trong sân cường giả ý vị như thế nào, gần như vậy, thậm chí đã không dùng đến đánh lén, căn bản là tiện tay một

kích vấn đề!

So sánh với vũ trụ chiến trường trung những thứ kia cường giả khổng lồ vô cùng thân thể, đừng nói mấy vạn dặm, cho dù mấy trăm vạn dặm khoảng cách, giơ tay lên là có thể chạm đến đến.

Một đạo thân ảnh, ở Đằng Phi thân thể phía bên phải xuất hiện, đối phương cũng sớm phát hiện Đằng Phi, hơn nữa, chính là hướng về phía hắn tới!

“Di?” Một tiếng nhẹ kêu, ở đạo thân ảnh kia trong miệng vang lên, sau đó, người nọ phảng phất lâm bầm lều bầm lều bầm lều một câu: “Làm sao yếu như vậy? Chẳng lẽ là trong thành tiêu hải tử chạy đến rồi?”

Đằng Phi khoe miệng kịch liệt co quắp mấy cái, không có lên tiếng.

Bị khinh bỉ nhìn, hơn nữa còn khinh bỉ vô cùng hoàn toàn, thậm chí đều không coi là khinh bỉ, bởi vì thanh âm kia lâm bầm lều bầm lều một câu sau, xoay người rồi rời đi.

Từ đầu đến cuối, Đằng Phi thậm chí không có thấy rõ ràng người nọ lớn lên hình dáng ra sao, hoàn toàn bị người cho không nhìn ở đây, loại tư vị này, nhất thời để cho Đằng Phi trong lòng ngũ vị tạp trần.

Giống như là thoáng cái trở lại thiếu niên thời đại, trở lại kia đoạn hắn vẫn không thể đủ tu luyện cuộc sống, Đằng Gia Trần thượng những thứ kia có thể tu luyện đấu khí các thiếu niên, gặp phải Đằng Phi trên căn bản cũng là thái độ như thế, cười nhạo châm chọc mấy câu, cũng coi như là cho hắn lớn lao trước mặt tử, đại đa số thời gian, cũng là đem hắn làm như không khí đối đãi.

Đằng Phi tinh thần hơi có chút hoảng hốt, nhưng ngay sau đó cười khò một cái, tâm nói mình sớm nên nghĩ tới những thứ này, ở vũ trụ trên chiến trường, mình nhưng không chính là một bị bỏ qua tiêu trong suốt sao.

Lúc này, kia người đã đi xa, bay về phía viên này khổng lồ

tinh cầu.

Đặng Phi khẽ lắc đầu, đem trong đầu này cỗ tâm tình vút trừ đi ra ngoài, sau đó hướng này viên đại tinh bay đi.

Đến bên cạnh, có thể nhìn thấy, này viên khổng lồ đích tinh thần phía trên, thành trì san sát, cao lớn kiến trúc san sát nối tiếp nhau, cơ hồ đem này viên đại tinh cho hoàn toàn bao trùm.

Về phần trên tinh cầu kia một mảnh dài hẹp Sơn Mạch, một mảnh dài hẹp con sông, tựa như cùng trong thành thị làm đẹp, chỉ chít như sao trên trời khắp này viên đại tinh mỗi một cái góc nhỏ.

“Thật là một viên kinh khủng tinh cầu!” Đặng Phi không nhịn được âm thầm than, khổng lồ như thế tinh cầu, tại chính mình cái kia thứ nguyên vũ trụ, tuyệt đối là không cách nào nhìn qua.

Tùy ý tìm một tòa thành thị, Đặng Phi không có đem bản thể lớn hơn đến cái loại này trình độ, bởi vì thực lực của hắn, tinh không đủ để để cho hắn ở nơi này viên trên tinh cầu cao như thế điều.

Những thứ kia quái vật lớn Cự Nhân, tùy tiện người nào, cũng có có thể dễ dàng nát bấy một cái thứ nguyên vũ trụ thực lực.

Trong thành thị, giống như Đặng Phi như vậy hình thể bình thường người, còn là đã chiếm đa số, những người này ở lại phòng ốc, cùng những thứ kia Cự Nhân ở lại phòng ốc, tạo thành tiên minh rất đúng so sánh với, tựa giống như một con kiến cùng một ngọn cao vút trong mây ngọn núi đi đối lập giống nhau.

Có lẽ người nơi này sớm thành thói quen loại này cỗ quái cùng tồn tại phương thức, cũng không có bất kỳ người cảm thấy có cái gì kỳ quái.

Chỉ có Đằng Phi, cái vũ trụ này chiến trường tân đình, giống như lần đầu tiên vào thành nông dân, nhìn kia cũng cảm thấy rất mới mẻ.

Bất quá Đằng Phi cũng không có đem những này bày ở trên mặt, Đại Thiên Vương đến gần cảnh giới đỉnh cao, điểm này tu dưỡng vẫn phải có.

Đằng Phi ở trên đường phố thấy rất nhiều người bình thường, rất nhiều người thậm chí ngay cả Đấu Thánh tu vi cũng chưa tới, trong thành cũng rất náo nhiệt, nhìn qua cũng thế tục không có gì khác biệt.

Đằng Phi trong bụng cảm thán: cũng không biết muốn bao nhiêu kỷ nguyên, mới có thể làm cho vũ trụ chiến trường biến thành cái bộ dáng này, nơi này rất nhiều người, thậm chí đã hoàn toàn quên mất hoặc là dứt khoát không biết mình nguyên quán quê quán nguyên từ phương nào, mà là đem nơi này trở thành cố hương của bọn hắn.

Đằng Phi trải qua dò thăm , cũng được biết một chút vũ trụ trên chiến trường quy củ.

Vũ trụ chiến trường, đây là vũ trụ Đại Đế bố trí giống như sân đấu địa phương , nơi này là đệ nhất vũ trụ chiến trường, mỗi mười vạn năm, sẽ có một cuộc đại chiến, cũng không phải là lời dài...! Chiến đấu, mà là thật hỗn chiến, có thể ở trong trận chiến đấu này, trở thành cuối cùng sống sót cái kia vị, chính là đệ nhất vũ trụ chiến trường người mạnh nhất, cũng là có tiến vào thứ hai vũ trụ chiến trường tư chất cách.

Dùng cái này loại suy, từ thứ hai đến thứ chín vũ trụ chiến trường, tình hình tất cả đều không sai biệt lắm, nói cách khác, muốn trở thành vũ trụ Đại Đế, như vậy nhất định phải giẫm phải hài cốt, một đường giết đi tới!

Nhất tướng công thành vạn cốt khô!

Trừ lần đó ra, không có bất kỳ đường tắt có thể đi!

“Này thật là một cái không đường về!” Một cái tiểu trong tửu quán, tiểu tửu quán lão bản, một cái lưng còng rất nghiêm trọng lão giả tóc trắng, cùng Đằng Phi như vậy thở dài nói.

Này tiểu tử quán lão bản, cũng không phải là vũ trụ chiến trường trung mới ra đời đời sau, mà là thật tuyệt thế cường giả!

Một cái kỷ nguyên trước, liền khi hắn chỗ ở vũ trụ Vị Diện, thành cái kia thứ nguyên vũ trụ người mạnh nhất, làm cái vũ trụ kia hoàn toàn không cách nào dung nạp xuống hắn thời điểm, hắn đi tới vũ trụ chiến trường, năm đó đã từng hăng hái, thoả thuê mãn nguyện, muốn dọc theo vũ trụ chiến trường con đường này vẫn giết đi tới, trở thành chân chính vũ trụ Chúa Tể Giả.

Nhưng kết quả là, lại chỉ có thể hóa thành một cái tràn đầy bi thương mơ ước.

Lão đầu tựa hồ nhìn Đằng Phi rất thuận mắt, ở Đằng Phi tới nơi này uống hai lần rượu sau, liền chủ động đi lên cùng Đằng Phi bắt chuyện.

“Người trẻ tuổi, ngươi cho ta một loại rất cảm giác kỳ quái.

Thế chất của ngươi rất đặc thù, tựa hồ có rất thần kỳ huyết mạch, thực lực của ngươi cũng không yếu, hơn nữa...!Ngươi mạnh khỏe giống như không phải là vũ trụ trên chiến trường mới ra đời người.” Lão đầu nhìn qua giống như mạo diệt lão giả một loại, nhưng có phi phàm thực lực, ánh mắt của hắn nhìn như khàn khàn, nhưng phảng phất có thể nhìn thẳng người nội tâm.

Đằng Phi biết, đây là một một thân thực lực đạt đến nơi tuyệt hảo cường giả, sở dĩ biến thành hiện ở cái bộ dáng này, cũng không phải là nói hắn không thể hóa thành một cái ngọc thụ lâm phong anh tuấn người trẻ tuổi, mà là tâm tình của hắn, đã hoàn toàn thành một cái lão nhân tâm thái, không có một thân tuyệt thế thực lực, nhưng cũng đã bị thực tế áp loạn eo.

Lão đầu tự rót uống một mình, lộ ra vẻ cười ôn hòa cho, tựa như thế tục trung bình thường nhất lão giả giống nhau, không ai có thể tưởng tượng, đây là một có thể nát bấy thứ nguyên vũ trụ đại năng.

“Lão nhân gia, ta có một cái vấn đề không quá hiểu, các người năm đó bước vào vũ trụ chiến trường sau, kinh nghiệm mười vạn năm một lần sinh tử đại chiến, sống sót những người đó trong, có tu vi bị cắt giảm, chẳng lẽ tự không có nghĩ qua trở về của mình có thổ sao?” Đẳng Phi nhìn lão đầu kia đầu đầy tóc trắng, tiếp theo hỏi: “Có vũ trụ không cách nào dung nạp thực lực, nhưng nếu là cảnh giới rớt xuống, không phải không thành vấn đề sao?”

Lão giả cười cười, nhìn Đẳng Phi nói: “Quê quán a, ai không nghĩ trở về đây? Nhưng trên đời chỉ có giàu sang về quê, lại có người nào có nghèo túng trở về? Chớ nói chi là chỉ cần vào vũ trụ chiến trường, ở muốn trở về, chính là ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn, cho dù có mặt trở về, cũng muốn vừa nghĩ tinh môn nơi đó nguyên tố gió lốc, cảnh giới rớt xuống sau, có ai dám nói mình có thể thông qua tinh môn nguyên tố gió lốc mà không việc gì?”

“Nguyên lai là như vậy.” Đẳng Phi trầm ngâm một câu, trong lòng nghĩ đến: xem ra ta có thể thông qua kia nguyên tố gió lốc, lấy ta thực lực hôm nay, muốn đi, sợ là cũng không có bao nhiêu người sẽ tin tưởng.

“Nhìn dáng vẻ của người, ta rất hiếu kì, người là làm sao thông qua kia nguyên tố gió lốc.” Lão đầu có chút than thở nhìn Đẳng Phi: “Lẽ ra lấy cảnh giới của người, tiến vào nguyên tố gió lốc chỉ có một kết quả, đó chính là bị phá tan thành từng mảnh a!”

Đẳng Phi nhúc nhích đầu, cười khỏ nói: “Tiền bối cũng đừng có giễu cợt ta, ta cũng vậy bị buộc bắt đắc dĩ, bị người đuổi giết vào nguyên tố trong gió lốc, sau đó tự hôn mê bất tỉnh, lúc ấy cho là mình chết chắc, ai biết sau khi tỉnh lại, phát hiện mình đã ở vào một cái xa lạ trong vũ trụ, sau đó dọc theo một cái tinh đường, tự một đường tìm tới nơi này.”

Đẳng Phi không có nói thật, cũng không có biện pháp nói, chẳng lẽ cùng lưng còng lão đầu nói mình ở nguyên tố trong gió lốc luyện thể mấy trăm năm? Lão đầu này không bị hù chết cũng phải đem mình giam lại hảo hảo nghiên cứu một chút sao? Đối với lão đầu này ấn tượng mặc dù tốt, nhưng song phương trong lúc dù sao không có gì giao tình.

Thân thiết với người quen sơ chuyện như vậy, vẫn còn ít làm điểm tốt.

“Người số mệnh cùng nhục thể của người, cũng rất cường đại!” Lão giả cũng biết Đằng Phi có điều giấu diếm, bất quá cũng không thêm để ý.

Hắn như vậy một cái tuyệt thế cường giả, cũng có thể ở chỗ này vui vẻ chịu đựng ngàn vạn năm như một ngày mở một nhà không kiếm tiền tiêu tửu quán, còn có cái gì nghĩ không ra? “Dựa theo tiên bối thuyết pháp, này vũ trụ trên chiến trường, mùi máu tươi tạt hồ cũng không có như vậy nồng đậm?” Đằng Phi nhìn lão giả hỏi.

“Không có như vậy nồng đậm? Ha hả.” Lão đầu cười cười, sau đó nhìn Đằng Phi nói: “Người trẻ tuổi, ngươi là chưa từng thấy đáng sợ chém giết, mới sẽ nói như vậy, trên thực tế, cho dù này vạn Cổ Thành trung tuyệt đại đa số người, tất cả cũng chưa từng thấy cái loại này tràng diện.

Vũ trụ chiến trường tồn tại ý nghĩa là cái gì? Cũng không phải là tuyệt thế cường giả chỗ vui chơi, sở hữu thông qua tự thân thực lực, tiến vào đến vũ trụ chiến trong sân cường giả, có người nào không muốn càng tiến một bước? Đã như vậy, kia cần gì phải không nên chờ mười vạn năm? Trừ mình ra ở ngoài, sở hữu cường giả, cũng là địch nhân!”

Đằng Phi trong lòng rung mình, hiểu lão giả ý tứ, quả thật, mỗi người cũng muốn tiến vào đến thứ hai vũ trụ chiến trường, thứ ba vũ trụ chiến trường...! Cho đến thứ chín vũ trụ chiến trường, như vậy những thứ khác người cạnh tranh, thật có thể xưng là địch nhân, giết chết một cái đối thủ, mình sẽ thiếu một phân lực cản a!

Nghĩ tới, Đằng Phi nhẹ giọng thở dài nói: “Quả nhiên là ta nghĩ rất đơn giản.”

Lão giả thở dài lắc đầu, yên lặng giết chết một chén rượu, sau đó nói: “Trừ giống ta loại này không có bất kỳ hùng tâm tráng chí Lão Bất Tử, còn lại mấy cái bên kia các cường giả, một khi tiến vào vũ trụ chiến trường, sở gặp phải chỉ có một việc, đó chính là —— trên đời đều địch!”

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nãi nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 705: Người Là Người Thứ Nhất

>

Đằng Phi không nhịn được thở dài một tiếng, lắc đầu, cũng là yên lặng uống một chén rượu.

Lão đầu câu lũ eo, thê lương cười nói: “Này không có mấy năm qua, ta đã thấy không biết có bao nhiêu cường giả, hăng hái bước vào vũ trụ chiến trường, sau đó hoặc là vẫn lạc tại nơi này, hoặc là theo giống nhau, ở vũ trụ chiến trường trong thành kéo dài hơi tàn.

Chân chính có thể tiến vào thứ hai vũ trụ chiến trường người, mấy kỷ nguyên, đều chưa hẳn có thể có một.

Đây là một con chân chính không đường về.”

“Cái gì? Không phải là mỗi mười vạn năm, thì một cuộc huyết chiến sao?” Đằng Phi nghe lưng còng lão đầu lời của, cảm giác có chút ngoài ý muốn.

“Người nghĩ rất đơn giản, kia tầm sát tràng thượng, ai là người yếu? Máu tanh chém giết, đến cuối cùng có là một loại như thế nào kết quả? Cho dù thắng, cũng là thắng thảm!” Lão đầu cười khổ nói: “Năm xưa ta từng thấy tận mắt quá, một cái siêu quần bạt tụy tuyệt thế cường giả, hẳn vốn có thực lực, hoàn toàn vượt qua này tầm vũ trụ trên chiến trường cơ hồ mọi người, thuộc về chân chính tuyệt thế Thiên Kiêu, lúc ấy cơ hồ mọi người, cũng đoán chừng hẳn tất nhiên có tiến vào thứ hai vũ trụ chiến trường.”

“Kết quả đây?” Đằng Phi hỏi, trong lòng cũng đã là có không tốt ý nghĩ.

Bởi vì có một rất đơn giản đạo lý: cây có mọc thành rừng, gió vẫn thổi bạt rẽ.

“Kết quả, còn lại mấy cái bên kia các cường giả, rồi rít kết minh, tạo thành mười mấy liên minh, sau đó này mười mấy liên minh, bước lên sát tràng chuyện thứ nhất, chính là nhất tề xuất thủ, hướng người này công tới.” Lão đầu lộ ra thâm thúy cười: “Người nọ là rất cường đại, sinh mệnh lực cực kỳ ương ngạnh, một thân thực lực kinh thể hải tặc, nắm giữ pháp tắc thậm chí có thể khuấy này đệ nhất vũ trụ chiến trường! Nhưng này thì thế nào? Còn không phải là ở vô số người vây công dưới, Lạc thân chết đạo tiêu hậu quả?”

Hí.

Đằng Phi không nhịn được hít vào một hơi.

Nói: “Những người đó cũng thật là quá đáng sao? Mình không có cơ hội tiến vào hơn cao tầng thứ, chẳng lẽ tự nhất định phải đem người khác tha xuống nước sao?”

Lão đầu ý vị thâm trường nhìn Đằng Phi, nói: “Nơi này là vũ trụ chiến trường, không phải là tràn đầy ôn tình tỷ thí.

Ở chỗ này, chỗ an toàn chỉ có những thứ này người yếu ở lại thành, cường giả chân chính, thỉnh thoảng có vào thành, nhưng tuyệt sẽ không dừng lại quá lâu, bọn họ dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, mục đích của bọn họ cũng chỉ có một.

Đó chính là, đi tới!”

“Nhưng là khi ta tới, nhìn thấy rất nhiều hình thể khổng lồ cường giả tiến vào chỗ ngồi này thành a.” Đằng Phi nghi ngờ hỏi.

“Cường giả? Ha ha, những thứ kia cũng là cùng lão đầu tử ta giống nhau người thất bại! Chỉ bất quá...! Có lẽ bọn họ thất bại cuộc sống còn không phải là thật lâu, trong lúc nhất thời còn thay đổi không đến tâm tình của mình, còn nghĩ mình làm thành cường giả, mong đợi một ngày kia có thể đông sơn tái khởi!” Lão giả thâm lương cười, tràn đầy nếp uồn trên mặt, kia thâm lương trong tươi cười.

Có lẽ ẩn tàng vô số chuyện xưa.

Hắn mặc dù không có nói nhiều hơn, nhưng Đằng Phi đã hiểu.

Lão đầu này trong miệng cái kia chút ít thất bại cường giả trên người, nhất định có hấn bóng dáng của mình.

“Nếu như ta nghĩ đặt chân ở nơi này Vạn Cổ Thành, ta cần làm những thứ gì?” Đằng Phi tới nơi này, nhưng không phải là vì khiêu chiến những thứ kia tuyệt thế cường giả, hắn là vì tránh họa, cũng vì tăng lên mình, một ngày kia, hay là muốn giết bằng được, tìm Chí Cao Thần báo thù.

“Nếu như ngươi chỉ là muốn ở nơi này Vạn Cổ Thành đặt chân lời của.

Kia không khó, lão đầu ta nhưng lấy ra mặt, giúp ngươi mua một mảng lớn tòa nhà, thậm chí có thể giúp ngươi mua một cái trấn nhỏ, bất quá kia cần rất nhiều Thần tài mới có thể, lão đầu tay ta đầu tài lực, cũng không có như vậy hùng hậu.”
“Tiền bối chịu hỗ trợ.

Ta cũng đã vô cùng cảm kích , nơi nào còn có thể để cho tiền bối tiêu pha?” Đằng Phi vẻ mặt thành khẩn rất đúng lão giả nói.

“Không việc gì, ta lão đầu một thân một mình, kể từ khi ở vũ trụ trên chiến trường bại hạ trận.

Tự mất đi hùng tâm tráng chí, cũng không còn đầy đàn đời sau tính toán , một cái uất ức tổ tiên, có thể sinh ra cái gì ưu tú đời sau tới ?” Lão đầu tự giễu cười, sau đó nói: “Những năm này ta cũng vậy coi là có chút để dành, xem ngươi người trẻ tuổi kia vừa rất đúng khẩu vị của ta.

Cho nên ngươi không cần cảm thấy áy náy, coi như là một tiền bối, đối với văn bối một điểm tặng tốt lắm.”

Không tha Đằng Phi cự tuyệt, lão giả mặc dù không có toát ra cái gì cường giả hơi thở, nhưng này loại vô hình trung uy thế, lại làm cho Đằng Phi âm thầm kinh hãi, biết lão giả là nhận

chân, cũng cũng chưa có quá nhiều từ chối.

Tựa như lão đầu tự giống nhau, hắc hiện tại đã không muốn vô cầu, nhiều có thể theo hắc nói chuyện phiếm văn bối, là vật rất vui vẻ chuyện tình.

“Ở trong thành này, đầy đủ mọi thứ, cũng là an toàn sao?”
Đằng Phi hỏi một cái hắc muốn hỏi nhất vấn đề.

Mặc dù đang trên đường phố cũng nhìn được rất nhiều người bình thường, nhưng này dù sao cũng là vũ trụ chiến trường, vừa có ai dám bảo đảm những thứ kia tuyệt thế cường giả không đối với mấy cái này người xuất thủ đây? Mặc dù đang những thứ kia cường giả trong mắt, trong thành những người này có thể so sánh với con kiến hôi còn không bằng, nhưng nếu là con kiến hôi cản đường, hay hoặc là kia cường giả đột nhiên đối với thế nào chỉ con kiến hôi cảm thấy hứng thú, khó bảo toàn bọn họ sẽ không xuất thủ.

“Trên căn bản, những thứ kia một lòng đi tới các cường giả, sẽ không đối với trong thành người xuất thủ, bởi vì rất lâu, bọn họ cũng cần phải ở chỗ này nhận được tiếp liệu.” Lão đầu nói: “Nhưng nơi nào cũng sẽ có bại hoại, trải qua vô số kỷ nguyên tích lũy, mỗi một tòa trong thành, thật ra thì đều sẽ có được một chút thế lực cường đại.

Một chút tiến vào vũ trụ chiến trường sau, phát hiện không có gì hy vọng tiếp tục đi tới đích cường giả, thường thường có tạo thành một chút thế lực rất mạnh.

Những thế lực này trải qua vô số năm phát triển, rất nhiều đã thâm căn cố đế, thậm chí ngay cả những thứ kia muốn đi tới các cường giả, cũng cũng không dám dễ dàng trêu chọc bọn hắc.”

Đằng Phi gật đầu, trong lòng nghĩ đến: cũng không phải là từng cái tiến vào vũ trụ chiến trường cường giả cũng sẽ một lòng dọc theo này đường đi xuống, những thứ kia sau khi đi vào, phát hiện không có hy vọng tiếp tục nữa, tự nhiên có tiến vào đến trong thành, sau đó trở về tạo thành thế lực, này thế

lực thậm chí có thể càng lúc càng lớn...!

Trong lòng nghĩ, Đằng Phi không nhịn được hỏi: “Kia có thể hay không có những thế lực này bị bắt mua, dùng để đối phó người khác?”

Lão đầu tán dương nhìn thoáng qua Đằng Phi, sau đó gật đầu, nói: “Những chuyện này, đã sớm tồn tại, tại cái gì địa phương, cũng sẽ có loại này không công bình, nhưng Thiên Đạo tuần hoàn, loại này không công bình, trên thực tế cũng là một loại công bình.”

Lão đầu giống như nói thiên cơ một loại, sau đó cười nói: “Nói tóm lại, vũ trụ chiến trong sân mỗi một tòa trong thành, người bình thường trên căn bản không sẽ phải chịu những thứ kia đỉnh cấp cường giả quấy rầy.

Nhưng người muốn...nhất để ý, cũng là những thứ kia thế lực lớn trong đích đời sau của.

Những người đó tuyệt đại đa số mặc dù không cách nào vượt xa bậc cha chú, nhưng có thực lực cường đại cha mẹ huyết mạch, thành tựu cũng sẽ không quá thấp, hơn nữa những người này thế lực sau lưng, cũng rất khó đi trêu chọc.

Gặp phải người như thế, tựu trốn xa điểm sao.

Dù sao, đây là vũ trụ chiến trường, mà không phải bình thản thế tục trấn nhỏ.”

Đằng Phi thử nghĩ xem, tâm nói mình là quan tâm sẽ bị loạn, vô luận ở nơi đâu, chỉ cần là có người địa phương, sẽ có phân tranh, có ân oán, có các loại không công bình.

Sau đó, lão đầu vừa cho Đằng Phi giảng thuật rất nhiều về vũ trụ trên chiến trường chuyện bịa, cùng một chút cần phải chú ý chuyện tình.

Một già một trẻ, ở nơi này không có một bóng người tiêu trong tửu quán, vừa uống rượu, vừa nói chuyện phiếm, cũng sự yên lặng.

Lão đầu nói lời giữ lời, thứ hai Thiên Nhất sớm, liền dẫn Đằng Phi, đi tới một chỗ rất lớn trang viên, chu vi chân ít cũng trăm

dặm.

Trong trang viên trồng các loại hiếm quý thực vật, còn nuôi rất nhiều Đẳng Phi chưa từng thấy qua động vật.

“Nơi này, là lão đầu tử ta năm xưa đặt mua xuống tới một chỗ sản nghiệp, ta coi chừng dùm nhà kia tiểu tử quán, trên căn bản cũng không trở lại, người có thể an trí tộc nhân của người, ở chỗ này sinh tồn ở lại.” Lão đầu nhìn Đẳng Phi nói.

Đẳng Phi thật tình đối với lão đầu nói cảm ơn, nhưng ngay sau đó hỏi: “Tiền bối, những thứ kia tiến vào vũ trụ chiến trường cường giả, có hay không mang theo gia tộc mình cùng tiến lên tới?”

Lão giả bỗng nhiên cười lên, nói: “Ta còn tưởng rằng người sẽ không hỏi cái vấn đề này, có, nhưng cũng không nhiều! Bởi vì tuyệt đại đa số người, ở tiến vào vũ trụ chiến trường lúc trước, đối với nơi này cũng không có bất kỳ hiểu rõ, bọn họ lắng nghe đến vũ trụ Đại Đế pháp chỉ, liên hưng trùng trùng xuyên qua nguyên tố gió lốc, mở ra tinh môn, tiến vào tới đây, cũng muốn bước lên mới đích hành trình.

Cho nên rất ít sẽ có mang theo gia tộc cùng nhau, nhưng vẫn phải có.

Những thứ kia trên căn bản đi tới vũ trụ chiến trường sau, cũng sẽ không nữa tiếp tục nữa, lúc ban đầu tạo thành thế lực, chính là đám người kia.”

“Người có lẽ cũng có thể.” Lão đầu nhìn Đẳng Phi nhếch miệng cười cười.

Đẳng Phi cười khổ lắc đầu, trong lòng tự nhủ: gia tộc của mình có thể ở chỗ này đặt chân cũng đã rất không dễ dàng, tạo thành thế lực to lớn? Kia được cần rất mạnh nội tình a!

Đẳng Phi sau đó đem Hắc Văn Kim Tinh tượng thần lấy ra, sau đó đem gia tộc người cũng thả ra, cho lão đầu nhất nhất giới thiệu Đẳng gia trận doanh trong đích nhân vật chủ yếu.

Lão đầu có chút trợn mắt hốc mồm, nhìn Đẳng Phi nói: “Ta

nói tiểu tử, ngươi cho dù bị cừu gia đuổi giết, cũng không cần làm như vậy hoàn toàn sao...!Thiên, ngươi là đem gia tộc của ngươi sở hữu có liên quan người, tất cả đều mang tới chưa? Thế nhưng...!Lại vẫn có Đâu Tôn thực lực như vậy gia đình? Như vậy hoàn toàn người, ngươi là lão đầu ta kiến thức đến thứ nhất!”

Lão đầu vừa nói, hướng về phía Đằng Phi giơ ngón tay cái lên, sau đó ánh mắt rơi vào Hắc Văn Kim Tinh tượng thần thượng, ánh mắt sáng lên, không nhịn được bật cười nói: “Cũng không biết nên tiểu tử ngươi là vận khởi tốt, hay là nên nói ngươi to gan lớn mật, ngươi cũng đã biết, kia nguyên tố gió lốc chính là uy lực mạnh bao nhiêu?”

Không đợi Đằng Phi trả lời, lão đầu liền có chút ít kích động nói: “Tuyệt đại đa số không gian tồn trữ đồ vật, ở nguyên tố gió lốc trước mặt cũng không chịu nổi một kích! Trừ phi là cái loại này Hỗn Động thời đại tạo thành Tiên Thiên chí bảo, nếu không, bọn họ chỉ biết uống mạng ở nguyên tố trong gió lốc.

Từng thì cường giả mang theo gia tộc của mình, kết quả đến vũ trụ chiến trường sau, kia cường giả thiếu chút nữa trực tiếp điên mất, bởi vì hần toàn cả gia tộc mọi người, lúc ấy ở không gian tồn trữ đồ vật trong, tính không gian kia tồn trữ đồ vật cùng nhau, tất cả đều hủy diệt ở nguyên tố gió lốc trong!”

Lão đầu lời nói này, cũng không có kiêng kỵ một đám Đằng gia trận doanh người, tất cả mọi người nghe được một trận chắc lưỡi hít hà, sợ sau không dứt.

Đằng Phi cũng là một đầu mồ hôi lạnh, cười khan nói: “Hoàn hảo ta thành công, nếu không ta cũng vậy có điên mất.”

Lão giả lắc đầu thở dài, cảm thán Đằng Phi số mệnh thật sự quá cường đại.

Không biết nếu như hần biết Đằng Phi trên người Tiên Thiên bảo vật không ngừng này một sau, vừa sẽ bị kinh đến cái dạng gì.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 706: Thánh Nhân Đường

>

Lão đầu nói cho Đằng Phi, Hồn Độn thời đại Tiên Thiên bảo vật, cũng không phải là mỗi cái thứ nguyên vũ trụ cũng sẽ có, bởi vì Tiên Thiên bảo vật hơn phân nửa có rất cao linh tính, bọn họ có tự động lựa chọn chủ nhân, không phải là số mệnh cường đại người, căn bản không cách nào khống chế Tiên Thiên bảo vật!

Đằng Phi nhìn lão đầu rất kích động bộ dạng, không có không biết xấu hổ nói trong tay mình trừ này là pho tượng ở ngoài, còn có Chiến Tranh Ma Ngẫu, còn có Hắc Kiếm, còn có Chí Tôn Đỉnh...! Một khi nói ra, Đằng Phi sợ lão đầu không chịu nổi.

Đằng gia mọi người, đối với cái chỗ này, cũng cực kỳ hài lòng, lão gia tử Đằng Văn Hiên, cùng lưng còng lão đầu cũng là rất có tiếng nói chung, hai người ở tuổi thượng, mặc dù xê xích không biết bao nhiêu năm, nhưng ở tâm thái thượng, cũng là không sai biệt lắm.

Lão gia tử hôm nay mặc dù thực lực cũng không yếu, nhưng hẳn dù sao cũng là ở thế tục trung từ còn tám bé đến lâu năm sở có chuyện, tất cả đều trải qua.

Dùng lưng còng lão đầu lời của nói chính là, người sống cả đời, vô luận ưu khuyết điểm, chỉ cần đem nên trải qua chuyện tình cũng kinh nghiệm một lần, như vậy tâm thái dĩ nhiên là có biến lão.

Đem người nhà cũng an trí tốt sau, Đằng Phi cũng rất cực thở phào nhẹ nhõm, bất kể thế nào nói, tạm thời cũng đã là thoát đi

Chí Cao Thần năng lực phạm vi, kế tiếp thời gian, hay là tại này lý an tâm tu luyện, Đằng Phi chưa từng nghĩ tới đi tham dự đến vũ trụ chiến trường đấu tranh trong, cũng không muốn đi tìm phiền toái.

Bất quá Đằng Phi không tìm phiền toái, nhưng không có nghĩa là phiền toái không đến tìm hắn, đang ở Đằng gia mọi người an trí ở chỗ này ba tháng sau, bọn họ bọn này đột nhiên ra hiện ở trang viên này thượng người xa lạ, rốt cục vẫn phải đưa tới khác người chú ý.

Đó là mấy công tử trẻ tuổi, các phong thần Như Ngọc, khí vũ hiên ngang, một thân khí huyết ba động cũng rất cường đại, vừa nhìn cũng không phải là người yếu.

Này mấy người trẻ tuổi công tử phát hiện nơi này, cũng là rất tình cờ, bởi vì bọn họ một cái trang viên, tựu tiếp giáp nơi này, Vũ Lan Tử Huyền cùng Vũ Lan Thiên Nguyệt tỷ muội đang trong trang viên du ngoạn, bị mấy cái công tử phát hiện, nhất thời giật nảy mình.

Vũ trụ chiến trường mặc dù đã tồn tại vô số kỷ nguyên, mỗi một tòa trong thành nhân khẩu tất cả cũng đếm không hết, tựa như chỗ ngồi này Vạn Cổ Thành, nhân khẩu sẽ hạ ngàn ức.

Nhưng giống như Vũ Lan tỷ muội xinh đẹp như vậy sanh đôi chị em sinh đôi, nhưng vẫn là không thấy nhiều.

Mấy cái công tử lai lịch không nhỏ, vừa bắt đầu cũng không có như thế tục con nhà giàu như vậy, nhìn thấy mỹ nữ liền lộ ra Trư ca (bát giới) cùng, mà là rất nhiệt tình muốn mời hai tỷ muội đi bọn họ nơi đó làm khách, cử chỉ hào phóng, nói năng ưu nhã.

Chẳng qua là Vũ Lan tỷ muội đã sớm trở thành Đằng Phi thê tử nhiều năm, hơn nữa đều có con gái, tự nhiên sẽ không có hứng thú biết này mấy người trẻ tuổi công tử, cho nên lễ phép từ chối khéo.

Này mấy người trẻ tuổi công tử tất cả đều là y vào trong nhà thế lực lớn, cũng không đem đột nhiên ra hiện ở chỗ này đám người kia không coi vào đâu, vũ trụ chiến trường mặc dù cường giả vô số, nhưng người bình thường nhưng cũng không ít, ở trong mắt bọn hắn, lựa chọn định cư trong thành những người đó, cũng không có gì không dậy nổi.

Cho nên liền có chút ít sắc mặt khó coi, mơ hồ giễu cợt Vũ Lan tỷ muội mấy câu.

Không khéo chính là, vừa lúc bị ra hiện ở chỗ này Bạo Long cho gặp gỡ, Bạo Long tính tình nóng nảy, ở cả Đẳng gia trận doanh cũng là nổi danh.

Cộng thêm hắn một thân thực lực, từ lâu trải qua tiến vào Thiên Vương cảnh giới, tự nhiên sẽ không cho này mấy vẫn chưa tới Thiên Vương cảnh giới tuổi trẻ công tử sắc mặt tốt.

Triển khai Thiên Vương cảnh giới uy áp, đem này mấy công tử ca cho sợ quá chạy mất.

Buổi tối hôm đó, Bạo Long đem chuyện này báo cho Đẳng Phi, Đẳng Phi nghe xong, cũng không có oán giận Bạo Long, nếu là hắn gặp phải, cũng phải làm như vậy.

Ai ngờ mấy cái trẻ tuổi công tử đêm đó liền dẫn tới một người Đại Thiên Vương cảnh giới cường giả, nghĩ muốn mạnh mẽ mang đi Vũ Lan tỷ muội.

Đẳng gia một nhóm người nhất thời đều có chút nổi giận, tựa như lưng còng lão đầu nói như vậy, cũng là ở riêng của mình thứ nguyên trong vũ trụ xung tôn gia tộc, mới tới vũ trụ chiến trường, nếu là không phát sinh mấy trận thảm thiết chiến đấu, tâm thái cũng rất khó điều chỉnh tới đây.

Đẳng gia người đã đủ đề điều, không nghĩ tới vẫn bị người lần tới cửa.

Thanh Y đứng ra, khí tức trên thân trong giây lát bộc phát ra, nhất thời đem đối phương cái kia Đại Thiên Vương cho cả

kinh chạy trốn chết.

Mấy cái trẻ tuổi công tử cũng ý thức được, lần này tựa hồ chọc tới cường ngạnh đối thủ, không dám lại tiếp tục dây dưa, nhưng Đẳng gia trận doanh trong những thứ này tuyệt sắc Khuynh Thành mỹ nữ, cũng ở đây một đêm, lan truyền đi ra ngoài.

Vạn Cổ Thành vô cùng khổng lồ, nhân khẩu nhiều vô số kể, nhưng giống như Lục Tử Lăng các nàng bọn này dung mạo cùng thực lực đều xem trọng cô gái, cũng cũng ít khi thấy, trong lúc nhất thời, rất nhiều người cũng chú ý tới cái này đối với Vạn Cổ Thành mà nói nhỏ đến không thể có nhỏ đi nữa trang viên.

“Nghe nói không? Chu vi trấn trên một cái trong trang viên, có rất nhiều cực phẩm mỹ nữ, các dung mạo tuyệt sắc, hơn nữa thực lực bất phàm, chu vi trấn trên Lý gia mấy người trẻ tuổi đều ở những người đó trên tay kinh ngạc.”

“Lý gia coi là cái gì, trước đó vài ngày tứ phương thành mấy công tử, đi đến đó lập điểm, cũng bị người cho đánh ra.”

“Đúng vậy a, nghe nói những cô gái kia trước mặt mọi người, có một có Đại Thiên Vương cao cấp thực lực, Vạn Cổ Thành lúc nào xuất hiện như vậy một cái thế lực? Thật là làm cho người kỳ quái.”

“Có lẽ là khác thế lực lớn chi nhánh đây, Vạn Cổ Thành nhân khẩu ngàn ức, Đại Thiên Vương cảnh giới cường giả số lượng cũng không ít.”

“Hắc hắc, dù sao chuyện này cho không có quan hệ gì, chúng ta nhìn xem nào nhiệt là tốt rồi.”

Các loại nghị luận thanh âm cũng bắt đầu xuất hiện, lúc trước lung còng lão đầu cũng không có cùng Đẳng Phi nói một chuyện, đó chính là, Vạn Cổ Thành mặc dù nhân khẩu số lượng rất nhiều, có hơn ngàn ức, nhưng trên thực lực, nhưng lưỡng cực phân hoá được hết sức nghiêm trọng.

Hoặc là chính là giống như lung còng lão đầu như vậy tuyệt thế cường giả, mặc dù đã mất đi tiếp tục tại vũ trụ chiến trường tranh hùng hùng tâm cùng tư cách, nhưng thực lực của

bọn họ, cũng tuyệt đối có thể làm cho người cảm thấy sợ hãi.

Hoặc là chính là chút ít một đời không bằng một đời Võ Giả, bọn họ trong, có thể tu luyện tới Thiên Vương cảnh giới, đã coi như là kinh tài tuyệt diệu, Đại Thiên Vương cảnh giới lại càng lông phượng và sừng lân.

Trong đó tuyệt đại đa số người, cùng Đằng Phi lúc trước ở lại Vĩnh Hằng Chi Địa, cũng không có quá nhiều khác nhau.

Cũng chỉ có những thứ kia thể lực cường đại, mới có thể ứng có rất nhiều thực lực cường đại Võ Giả.

Cho nên Đằng gia trận doanh trong đích những người này, triển lộ ở Vạn Cổ Thành nhân diện trước thực lực, đã hoàn toàn có tư cách, khiến cho Vạn Cổ Thành trung một chút thể lực lớn chú ý.

Ngày này, lưng còng lão đầu ra hiện tại trong trang viên, nhìn Đằng Phi cười khỏ nói: “Tiểu tử, các ngươi đã khiến cho rất nhiều thể lực lớn chú ý.”

Đằng Phi bất đắc dĩ mở ra hai tay: “Đó cũng không phải ta nghĩ muốn, ta không nghĩ tới có thể như vậy.”

Lão đầu thở dài một tiếng, nói: “Chuyện này cũng trách ta, chưa cùng ngươi nói rõ ràng, lúc trước ta sợ ngươi không biết thiên cao địa nghĩa đi ra ngoài gây chuyện, liền cố ý đem này Vạn Cổ Thành trong đích cường giả nói mạnh một điểm, không nghĩ tới các ngươi không đi gây chuyện với bung, sự đoan nhưng sẽ đi qua chiêu chọc giận các ngươi.

Bất quá, cũng không cần sợ, thật sự có mắt không mở, nghĩ tới tìm các ngươi phiền toái lời của, lão đầu tử ta sẽ không tro mắt nhìn!”

Đằng Phi trong lòng cảm động, hẳn biết rõ, lưng còng lão đầu như vậy một cái hứa hẹn giá trị.

Tương đương với có một cái cực mạnh núi dựa!

Những thứ kia thể lực lớn chi sở dĩ như vậy cường đại, bất chánh là bởi vì hẳn cửa sau lưng có lưng còng lão đầu nhân vật như thế làm núi dựa sao? Nếu không, chỉ bằng mấy Đại

Thiên Vương cùng một đám Thiên Vương đã nghỉ ở Vạn Cổ Thành xưng tôn, quả thực chính là chê cười!
Nên tới vẫn còn sẽ đến, Vạn Cổ Thành trong đích tứ phương thành, coi như là Vạn Cổ Thành này viên đại tinh trung tương đối lớn một ngọn thành.

Tứ phương thành thế lực lớn nhất, tên là Thánh Nhân Đường.

Lúc trước ở Đăng gia trang trong viên kinh ngọc mấy công tử, chính là Thánh Nhân Đường trung mấy đại lão con nối dòng.

Thánh Nhân Đường ở cả Vạn Cổ Thành cũng có chút danh tiếng, cũng đang một cái nho nhỏ Đăng gia trang công viên ăn quất, loại này khí có thể nào nhận được, mấy cái công tử sau khi trở về, liền mời được Thánh Nhân Đường trung bảy Đại Thiên Vương cảnh giới cường giả, mang theo hơn ba mươi Thiên Vương cảnh giới cường giả, đến đây trả thù.

Nhìn đỉnh đầu bầu trời một đám khí huyết tràn đầy thế tới hung hung cường giả, Đăng Phi sắc mặt bình tĩnh, nhưng trong lòng thì đã rất giận, Lam Thâm chết đi, Chí Cao Thần đuổi giết, để cho Đăng Phi trong lòng vẻ này hỏa khí thủy chung không có thể phát tiết đi ra ngoài.

Đến vũ trụ chiến trường còn muốn vô cùng đề điều sống, không thể dễ dàng đi trêu chọc bất kỳ một cái nào thế lực, nhưng dưới mắt đã bị người đánh lên cửa, dựa theo Đăng Phi tính tình, chuyện như vậy căn bản là không cần nói nhiều.

“Hiện tại, các người có hai cái lựa chọn, thứ nhất, gia nhập chúng ta Thánh Nhân Đường, thành cho chúng ta Thánh Nhân Đường một cái chi nhánh; thứ hai, diệt tộc!” Một cái có Đại Thiên Vương cao cấp cảnh giới cường giả nhìn phía dưới Đăng gia mọi người, ánh mắt lưu luyến ở Lục Tử Lăng chờ một đám tuyệt sắc mỹ nữ trên người, lạnh lùng nói.

Đăng gia tất cả mọi người vô cùng tức giận, đây là trực tiếp và xích luo áp bách, hoặc là từ, hoặc là chết, đối phương bá đạo có thể thấy được đóm.

“Quả thực chính là khinh người quá đáng!” Vũ Lan Thiên Nguyệt tức giận trách cứ đối phương.

“Tiểu mỹ nữ, ngươi là mới tới?” Thánh Nhân Đường một người trong Đại Thiên Vương trung giai cảnh giới cường giả nhàn nhạt nhìn Vũ Lan Thiên Nguyệt, mỉm cười nói: “Tự coi như các ngươi là vũ trụ cường giả dẫn tới gia tộc, đến vũ trụ chiến trường, cũng giống nhau cần đề điều ẩn nhẫn, đây là một thực lực vi tôn thế giới, với các ngươi lúc trước thế giới, nhưng là có rất lớn khác nhau.”

“Đi đem gia tộc của các ngươi người mạnh nhất gọi tới, ta không muốn với các ngươi nói nhảm.” Người còn lại Thánh Nhân Đường Đại Thiên Vương ở thử dò xét.

Bọn họ mặc dù cuồng vọng, mặc dù bá đạo, nhưng lại cũng không là ngu ngốc, này trong lúc bất chợt ra hiện tại Vạn Cổ Thành trong đích thế lực sau lưng không cần thiết không có cường giả, nếu không, gia tộc này không thể nào các thực lực cũng không yếu.

Muốn thật đánh nhau, chỉ bằng hiện tại hai bên người, Thánh Nhân Đường bên này cũng chưa chắc sẽ chiếm đến bao nhiêu tiện nghi.

Cho nên, Thánh Nhân Đường những người này lại tới đây mục đích chủ yếu, là muốn muốn thu thâu dệt Đẳng gia những người này, không đủ nhất, cũng muốn dò thăm ra sau lưng của bọn họ kia tôn cường giả là ai.

“Ta là được.” Đẳng Phi đi ra, vẻ mặt bình tĩnh nhìn từ trên trời hạ xuống tới đám người kia, nhàn nhạt nói: “Có chuyện gì, nói với ta là được.”

“Ngươi?” Thánh Nhân Đường trung cái kia Đại Thiên Vương cao cấp cường giả hí mắt, nhìn từ trên xuống dưới Đẳng Phi, vẻ mặt nghi ngờ.

Lúc này Đẳng Phi một thân khí huyết ba động, cũng là ở Đại Thiên Vương cao cấp tầng thứ, này để cho đối phương có chút khó có thể tin, hoài nghi Đẳng Phi khiến cho gạt.

“Không sai, chính là ta, ta nhưng lấy làm chủ.” Đẳng Phi bình tĩnh nhìn Thánh Nhân Đường bọn này cường giả, nói: “Ta sẽ không gia nhập các người Thánh Nhân Đường, ta cũng không muốn trêu chọc bất luận kẻ nào cùng bất kỳ thế lực, nhưng các người nếu là muốn tới ức hiếp chúng ta, chúng ta tuyệt không úy kỵ.”

“Phải không? Vậy thì thử một chút tốt lắm!” Thánh Nhân Đường tên kia Đại Thiên Vương cao cấp cảnh giới cường giả đột nhiên xuất thủ, một chiêu theo như hướng Đẳng Phi.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 707: Xé Nát!

>

Vũ trụ trên chiến trường pháp tắc lực lượng cực mạnh, mỗi một tòa thành đô có đặc thù phong ấn, coi như là Đại Thiên Vương cảnh giới cường giả, cũng không cách nào hoàn toàn đem phá đi, cho nên cái này Đại Thiên Vương cao cấp cường giả, không chút do dự hướng Đằng Phi xuất thủ.

Phanh!

Đằng Phi giơ tay lên, cùng tên này Đại Thiên Vương cao cấp cường giả đối oanh một chương, hai bên đều ở thử dò xét, đều muốn lực lượng khổng lồ chế ở trong phạm vi nhất định, cho nên đối với những người khác ảnh hưởng cũng không lớn.

Nhưng Thánh Nhân Đường tên này Đại Thiên Vương cao cấp cảnh giới cường giả nhưng là hơi kinh hãi, có chút không dám tin tưởng nhìn Đằng Phi, sau đó, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi.

“Cái gì? Ứng Thần thế nhưng bị thương?”

“Tiểu tử này cái gì lai lịch?”

“Hắn cảnh giới thượng cùng Ứng Thần giống nhau, làm sao có thể đem Ứng Thần một kích đánh cho bị thương?”

Thánh Nhân Đường bên này người nhất thời có chút ngoài ý muốn, khi hắn cửa xem ra, Đằng gia trận doanh bên này nếu là sau lưng cường giả không xuất hiện, bọn họ muốn bình định nơi này quả thực dễ dàng, căn bản không có bất kỳ áp lực, nhưng lại không nghĩ rằng, một người trẻ tuổi, tự dưng cho bọn họ người mạnh nhất Ứng Thần bị thương.

Là trọng yếu hơn dạ, bọn họ căn bản là không có nhìn ra Ứng Thần rốt cuộc là làm sao bị thương!

Bất quá là hai bên thử dò xét tính phong ấn lực lượng, đối

oanh một chương mà thôi, Ưng Thần làm sao lại sẽ trực tiếp bị đánh ra nội thương tới ?

Ưng Thần vận chuyển huyền công, đem trên người đả thương trong nháy mắt trị liệu tốt, một đôi tròng mắt bắn ra sắc bén quang mang, gắt gao ngó chừng Đằng Phi, thanh âm cũng trở nên hết sức lạnh như băng cùng bén nhọn: “Người có dám theo tiến vào vũ trụ đánh một cuộc?”

Đằng Phi lắc đầu, nói: “Ta nói lại lần nữa xem, ta không muốn trêu chọc các người, cũng xin, không nên tới trêu chọc ta.”

“Kia không thể nào!” Ưng Thần quả quyết cự tuyệt, không che dấu chút nào nói: “Trừ phi các người chuyển ra tứ phương thành phạm vi thể lực, nếu không, các người ở tứ phương thành một ngày, cũng đừng nghĩ có một ngày an bình cuộc sống, ở nơi này tứ phương thành, chúng ta Thánh Nhân Đường, mới là mạnh nhất thể lực!”

“Không sai, chúng ta Thánh Nhân Đường uy nghiêm, không cho phép có bất kỳ khiêu chiến nào, vẫn còn câu nói kia, hoặc là gia nhập chúng ta Thánh Nhân Đường, hoặc là sẽ chết!” Người còn lại Đại Thiên Vương cảnh giới cường giả hết sức cường thế nói.

“Ai, kia còn có cái gì dễ nói? Đừng trách ta hạ thủ không lưu tình, là các người ép của ta.” Đằng Phi thở dài, nói.

“Ha ha ha ha, thật là buồn cười, người cho rằng thương thế của người Ưng Thần, tựu vô địch sao? Tiểu tử, chúng ta hôm nay sẽ làm cho người biết, người nào là người trêu chọc không nổi!” Người còn lại Thánh Nhân Đường Đại Thiên Vương cảnh giới cường giả cười lạnh nói.

“Tựu coi như các người sau lưng vị kia đại năng đứng ra, chúng ta cũng có nói có thể nói, hơn nữa, cho dù hấn đứng ra, cũng vô dụng!” Ưng Thần nhìn Đằng Phi, lạnh lùng nói.

“Các người thật là khinh người quá đáng, ngay cả khi dễ mọi người có thể nói được như vậy lẽ thẳng khí hùng, đánh tựu đánh, ai còn sợ các người không được !” Thanh Y sắc mặt lạnh như băng đứng ra.

Quảng Hàn Tuyết, Lục Tử Lăng, Mộ Dung Phương Phi, Vị Ương Minh Minh, Cơ Tĩnh Huyền, Liễu Thiển Hà, Vũ Lan tỷ muội, âu thị tỷ muội, Đinh Tuyết Ninh, Lăng Thi Thi chờ một đám Đẳng Phi nữ nhân tất cả đều đứng ra.

Đẳng Phi một đám con gái, ở Đẳng An dưới sự hướng dẫn của, tất cả đều đứng ra.

Thanh Long, Thiên Lang, Hoàng cùng A Tử tất cả cũng đứng ra.

Diền Quang, Báo Long, Vị Ương Minh Nguyệt những người này cũng tất cả đều đứng dậy.

Dã Cuồng Sinh cái này cuồng dã ăn hàng cũng đứng ra, ánh mắt bất thiện đánh giá đối phương những người này, nhất là tại cái đó Ứng Thần trên người lưu luyến, âm thầm nuốt nước miếng, bệnh cũ lại tái phát, muốn ăn Đại Thiên Vương cao cấp cảnh giới Ứng Thần.

Những người này thực lực, không có một người nào, không có một cái nào là người yếu!

Cho dù ở nơi này Vạn Cổ Thành, mặc dù cùng những thứ kia vũ trụ cường giả không cách nào so sánh được, nhưng đối mặt trong thành những thế lực này, cũng giống như trước nắm chắc khí , giống như trước có thuộc về mình gia tộc tôn nghiêm cùng kiêu ngạo!

Hí!

Thánh Nhân Đường trung một đám cường giả này mới phát hiện, cái này không chút nào thu hút tiểu trong trang viên, cái này không có danh tiếng gì trong gia tộc, thậm chí có như thế đông đảo Thiên Vương cảnh giới cường giả, thậm chí còn có mấy người Đại Thiên Vương!

Này muốn thật đánh nhau, bọn họ mặc dù có lòng tin chiến thắng, nhưng giao ra giá cao nhất định cũng là khó có thể thừa nhận.

Nhưng nếu là cứ như vậy rời đi, như vậy Thánh Nhân Đường ở tứ phương thành uy vọng, chắc chắn xuống dốc không phanh.

Người khác sẽ không nói Đẳng gia có bao nhiêu Thiên Vương cùng Đại Thiên Vương, chỉ biết nói Thánh Nhân Đường ở chỗ này lỗ lả !

“Ứng Thần, hạ lệnh sao, giáo huấn một chút bọn họ!”

“Không sai, để cho bọn họ biết Đạo Ngã cửa Thánh Nhân Đường lợi hại!”

“Bọn họ trong Thiên Vương cảnh giới cường giả mặc dù không ít, nhưng có thể đánh thắng được thân kinh bách chiến chúng ta sao?”

Một đám Thánh Nhân Đường cường giả om sòm, muốn Ứng Thần hạ lệnh.

Đẳng Phi sâu trong nội tâm, vẻ này bất khuất cùng đau thương càng ngày càng đậm, hắn nghĩ tới đã biết cả đời, trải qua nhấp nhô, trải qua gian khổ, đến cuối cùng vẫn là bị Chí Cao Thần bức cho đi, Lam Thâm vì bảo vệ mình, cũng hy sinh sinh mệnh.

Đến vũ trụ chiến trường, đối diện với mấy cái này người, nhưng vẫn là muốn gặp phải bị ức hiếp, bị bắt buộc, loại này ảm nẫn, tới khi nào mới là đầu?

Là trọng yếu hơn, bọn họ đều là nhiệt huyết Võ Giả, trong thân thể máu cũng là nóng!
như là hôm nay không dám mặt đối với bọn họ, như vậy không tới mình còn có dũng khí đi đối mặt Chí Cao Thần sao? Đẳng Phi trong đầu, trong giây lát bị một cỗ mãnh liệt ác niệm chiếm đoạt dẫn, giận quát một tiếng, Hắc Kiếm trực tiếp ra hiện tại trong tay của hắn, một thân sát khí chợt bộc phát! Ứng Thần lúc này chính là ngẩn ra, nhưng ngay sau đó lạnh lùng nhìn hướng Đẳng Phi: “Ta còn không có quyết định có muốn hay không tiêu diệt ngươi cửa, ngươi cũng đã không nhận được, giết cho ta!”

Có thể Đại Thiên Vương cảnh giới, cái nào là nhát gan sợ phiền phức hạng người? Ứng Thần dưới cơn nóng giận, hạ lệnh đánh chết Đẳng gia người trong.

Đẳng Phi còn lại là trực tiếp xông về Ứng Thần, Ứng Thần hóa thành bản thể, một đầu quái vật lớn con ung khổng lồ, hai

con móng vuốt giống như Kim Cương một loại, tuyệt thể sắc bén, không ngừng chụp vào Đẳng Phi thân thể các nơi yếu hại.

Thương!

Hắc Kiếm cùng Ứng Thần móng vuốt đụng vào cùng nhau, thế nhưng phát ra kim thiết nảy ra nổ.

Ứng Thần đã xem thân thể của mình rèn luyện được giống như kim thạch một loại!

Đẳng Phi trong lòng ác niệm càng ngày càng thịnh, đến cuối cùng, cánh là hoàn toàn không có khổng chế, cùng Ứng Thần từ mặt đất trực tiếp đánh hướng vũ trụ chỗ sâu.

Bốn phương tám hướng, nhất thời nhiều rất nhiều Vạn Cổ Thành cường giả vây xem.

Lưng còng lão đầu cũng ra hiện tại người vây xem bầy trung, hắn cũng không có trước tiên động thủ, bởi vì Thánh Nhân Đường Đường chủ, còn chưa có xuất hiện, hắn như xuất thủ, có ý lớn hiếp nhỏ hiềm nghi, sẽ gặp người lên án.

Là tối trọng yếu, là Đẳng gia trận doanh đối mặt Thánh Nhân Đường những thứ này cường giả, khí thế thượng một chút cũng không kém!

Làm Đẳng Phi trong lòng ác niệm bay lên đến một cái đỉnh, cầm trong tay Hắc Kiếm vút bay ra ngoài, bắn về phía Cơ Tử Vân cùng Lục Tử Lăng bên kia, bởi vì bên kia có chút hiềm tượng hoàn sinh, mà Đẳng Phi mình, thì đem bản thể lớn hơn vô số lần, hãy cùng lúc trước kia tôn Ma Thần thi thể một loại, Ứng Thần khổng lồ bản thể, đối mặt Đẳng Phi, cũng lộ ra vẻ nhỏ rất nhiều.

Thình thịch!

Đẳng Phi kia giống như hai cái đại Long Nhất loại hai cánh tay, một phát bắt được Ứng Thần hai con cự cánh, dùng sức một xé!

Xôn xao!

Đầy trời máu tươi, giống như Thiên Hà trút xuống xuống, đường đường Đại Thiên Vương cao cấp cảnh giới Ứng Thần, lại bị Đẳng Phi ngạnh sanh sanh cho xé thành hai nửa!

Một tiếng bén nhọn chói tai tiếng kêu, từ Ứng Thần trong miệng chọt vang lên, thanh âm kia tràn đầy thống khổ cùng sợ hãi.

Phanh!

Một cái cự đại thân ảnh, xông lên, vung một cây Lang Nha bổng hung hăng nện ở Ứng Thần trên đầu, đồng thời trong miệng phát ra hung phấn kêu to: “Hmm, rốt cục có thể ăn vào Đại Thiên Vương cảnh giới món ăn thôn quê nữa!”

“...” Bốn phương tám hướng núp ở trong âm u đang xem cuộc chiến những người đó tất cả đều im lặng, đồng thời cũng cảm thấy hoảng sợ, nhìn kia tôn giống như Thần chỉ một loại, đứng sừng ở vũ trụ chỗ sâu, đỉnh thiên lập địa cường giả, hai cái tay như cũ nắm Ứng Thần hai cánh cùng nửa người, những thứ này đang xem cuộc chiến các cường giả, trong lòng tất cả đều dâng lên một cổ nồng đậm sợ hãi tâm tình.

“Là người vũ trụ cường giả sao? Xem ra Thánh Nhân Đường lần này thật sự là đá trúng thiết bản lên.” Có người nhìn có chút hả hê.

“Nghe nói người này không phải là vũ trụ cường giả, mà là Đại Thiên Vương cao cấp cảnh giới, nhưng bây giờ nhìn lại, có lẽ tình báo có sai.”

“Thánh Nhân Đường Đường chủ, không biết là có hay không còn có thể ngồi được ở, hắc đặc lực nhất chính là thủ hạ, bị xé thành hai nửa, còn có người kêu la muốn ăn rụng Ứng Thần, ha ha, thật biết điều!”

“Đúng vậy a, ta đoán chừng Thánh Nhân Đường vị kia Đường chủ đại nhân, cũng nhanh xuất thủ.”

Bốn phía đang xem cuộc chiến mọi người nghị luận rối rít, đồng thời cũng đối với giống như Thần chỉ loại đứng sừng ở vũ trụ hư không Đẳng Phi cảm thấy tò mò, rối rít ở trong đáy lòng suy đoán Đẳng Phi lai lịch.

Ứng Thần cũng chưa chết, dưới sự khinh thường, thân thể bị trực tiếp xé nát, nhưng nguyên thần nhưng trốn thoát.

Chẳng qua là lúc này Ứng Thần, đã không có nữa cùng Đẳng

Phi gọi nhịp dừng khí cùng tư cách, giống như chó nhà có tang một loại hương Vạn Cổ Thành bỏ chạy.

Đăng Phi vi khẽ cau mày, do dự một chút, không có đau hạ sát thủ.

Dù sao nơi này là vũ trụ chiến trường, không phải là Vĩnh Hằng Chi Địa, thật làm quá mức, rất có thể sẽ gặp đến càng thêm cường lực công kích.

Bốn phương tám hướng những thứ kia đang xem cuộc chiến người trong, ai biết có thể hay không có chân chính đại vũ trụ cường giả tồn tại?

Ứng Thần này một bại, đối với cả Thánh Nhân Đường bên này đả kích, cơ hồ là trí mạng, vốn là lòng tin tràn đầy Thánh Nhân Đường cường giả toàn bộ cũng bắt đầu chân tay co cón.

Đến cuối cùng, mấy Đại Thiên Vương cảnh giới cường giả bức lui riêng của mình đối thủ, đem người tay triệu tập lại, ở Đăng Phi cảm thấy lúc trước, trực tiếp rút đi.

Tha cho là như thế, Thánh Nhân Đường bên này như cũ để lại ba Thiên Vương cảnh giới cường giả, là bị Thanh Long Thiên Lang A Tử cùng Hoàng cho vây giết rụng, này tứ tôn ma thú nhưng là bất kể những thứ kia, nhất là A Tử, nàng độc tố ngay cả Đại Thiên Vương cũng muốn nhượng bộ lui binh, lây dính sau, liền hậu hoạn vô cùng.

Trừ phi có dừng khí bỏ qua thân thể, nếu không, độc này tổ đem rất khó bị khu trừ đi ra ngoài.

Thánh Nhân Đường thế tới hung hung, nhưng đi hoảng hốt, một màn này, rơi vào vô số cường giả trong mắt, Thánh Nhân Đường danh vọng, cũng đã gặp phải trọng đại đả kích.

...

Tứ phương thành một cái nhà cao vút trong mây không lồ trong kiến trúc, đã một lần nữa hấp nặn xuất thân thể Ứng Thần đang quỳ gối một pho tượng Cự Nhân trước mặt khóc ròng lưu nước mắt.

“Đường chủ, ngài cấp cho ta làm chủ a, đám người kia chẳng những hung tàn vô cùng, hơn nữa trong mắt không có người, căn bản không đem chúng ta Thánh Nhân Đường không coi vào đâu, thậm chí tuyên bố, cho dù Đường chủ ngài tự mình đi, bọn họ cũng hoàn toàn không hãi sợ!” Ứng Thần loại này đại cao thủ, quỳ ở nơi đó, một thanh nước mũi một thanh nước mắt khóc lóc kể lể, nếu để cho ngoại nhân nhìn thấy, nhất định sẽ cả kinh trợn mắt hốc mồm.

Nhưng trên bảo tọa kia tôn Cự Nhân, nhưng thân nhiên đối mặt, sắc mặt âm trầm như nước, trầm giọng hỏi: “Đám người kia, thật sự có kiêu ngạo như vậy? Người xác định, các người là đi chiêu dụ, mà không phải đi vì mấy cái bất thành khí tiểu súc sinh tìm bãi?”

—

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 708: Vũ Trụ Cường Giả Bảo Thủ

>

Ứng Thần thân thể khỏe —— chiến, có loại bị nhìn xuyên cảm giác.

Làm trò này tôn đại thần, hắc căn bản không dám nói láo, áp dụng nói: “Bắt đầu chúng ta thật sự có chút cường ngạnh, nhưng đúng là nghĩ chiêu dụ bọn họ, cho mấy thiếu gia tìm bãi ý nghĩ, cũng không có thể nói không có, nhưng đây chẳng qua là nhân tiện, thuộc hạ không phải là cái loại này phân không rõ nặng nhẹ người.

Hơn nữa...!Lúc ấy tại chỗ rất nhiều người, cũng có thể chứng minh, đích xác là đám người kia quá mức khoa trương.”

“Là a Đường chủ, đám người kia ý vào thực lực cường đại, căn bản là không có đem chúng ta không coi vào đâu, bắt diệt rụng bọn họ, chúng ta Thánh Nhân Đường uy vọng ở đâu ?” Người còn lại cùng Ứng Thần cùng nhau Đại Thiên Vương cường giả cũng ở một bên nói.

Trên bảo tọa người nọ bất vi sở động, mà là nhìn từ ngoài cửa vội vã đi tới một người hỏi: “Đã điều tra xong sao?”

Đi vào người này hình thể cũng không so sánh với khổng lồ, giống như một viên đại tinh, hai tròng mắt tinh quang lóe lên, cả người khí huyết như rồng, nhưng cùng trên bảo tọa kia tôn Cự Nhân so với, nhưng giống như con kiến hôi một loại nhỏ, người này quỳ rạp xuống đất thượng, vẻ mặt cung kính nói: “Hồi bẩm Đường chủ, đã điều tra rõ, kia trang viên nguyên vốn thuộc về Bát Cự thành một nhà tửu quán lão bản, đoạn thời gian trước, trong lúc bất chợt vào ở đi một nhóm người, không có ai biết đám người kia lai lịch.

Trải qua chúng ta tuần tra, kia ở giữa tửu quán lão bản, đã tại Bát Cực thành kinh doanh một chút cũng không có mấy năm, hơn nữa cũng không có bất kỳ con nôi dòng đời sau, đám người kia rất có thể, là từ thứ nguyên trong vũ trụ tới.”

Trên bảo tọa kia tôn vô cùng khổng lồ người chậm rãi mở miệng hỏi: “Thứ nguyên trong vũ trụ tới ? Có thể mang theo toàn cả gia tộc tiến vào đến thứ nguyên vũ trụ, như vậy trong tay của hắn, nhất định là có Tiên Thiên chí bảo...”

Lúc này, Ứng Thần ở một bên nói: “Bẩm chủ thượng, thuộc hạ cùng nhà kia tự xưng thủ lĩnh người giao thủ thời điểm, trong tay của hắn một thanh màu đen kiếm, hắn là chính là Tiên Thiên chí bảo, tuyệt thế sắc bén, hơn nữa có tự chủ linh tính!” “Tiên Thiên chí bảo...” Trên bảo tọa Cự Nhân trầm ngâm.

Lúc này, hậu tiến tới người nọ lại nói: “Trải qua chúng ta điều tra rõ, Bát Cực trong thành cái kia tửu quán lão bản, hắn là ở vũ trụ trên chiến trường bại hạ trận tới vũ trụ cường giả.”

“Ừ?” Trên bảo tọa người trong giây lát mở hai mắt ra, tinh quang bắn ra bốn phía, giống như hai đợt mặt trời đỏ một loại, tản mát ra người khác không dám nhìn gần quang mang, vô số pháp tắc lực lượng, đan vào ở hai mắt của hắn trung, cười lạnh nói: “Vũ trụ cường giả? Không trách được bọn họ dám như thế lớn lối, nguyên lai là có như vậy một cái phía sau đài, xem ra, ta muốn đích thân đi một chuyến rồi sao!”

“Chủ thượng xuất thủ, chắc chắn dễ như trở bàn tay!” Ứng Thần đám người nhất tề nói.

Đảng gia trong trang viên, đang cử hành thiêu nướng tụ hội.

Dã Cuồng Sinh thiêu nướng thủ nghệ chinh phục cơ hồ mọi người, ngay cả lưng còng lão đầu cũng tới tham gia náo nhiệt.

Hôm nay cuộc chiến đấu này, Đảng gia bên này có thể nói đại hoạch toàn thắng, Đảng gia tiến vào vũ trụ chiến trường tới nay, lần đầu tiên lộ ra nanh vuốt, để cho người nơi này thấy được mình cũng không phải là quả hồng mềm, không phải là dễ dàng như vậy trêu chọc, cuộc chiến đấu này, mặc dù có thể có mang đến hậu họa, nhưng ít ra, cũng làm cho một chút

xuẩn xuẩn đục động các cường giả, thu hồi bọn họ vốn là tâm tư.

“Không hổ là Đại Thiên Vương cao cấp cảnh giới ma thú thịt, thật ăn thật ngon!” Dã Cuồng Sinh xé rách tiếp theo khối lớn thịt, phóng cũng trong miệng, dùng sức lập lại.

Ứng Thần thân thể thượng mạnh mẽ năng lượng, đã bị bày bị lão giả cho hóa đi, nếu không, cho dù Thiên Vương cảnh giới cường giả, cũng chưa chắc dám như vậy ăn Đại Thiên Vương thịt, ăn một khối thậm chí có thể trực tiếp trong chần hừng hồn năng lượng cho chống đỡ chết!

Thanh Long Thiên Lang cũng ăn được dễ sợ, nhất là Thiên Lang, bản thân chính là thịt để ăn động vật, Dã Cuồng Sinh muốn ăn sói thịt thời điểm, Thiên Lang nhe răng nhếch miệng, muốn cùng Dã Cuồng Sinh liêu mạng, nhưng dưới mắt ăn Ứng Thần thịt, Thiên Lang nhưng mừng rỡ sau răng cấm cũng lộ ra, nước miếng chảy đầy.

“Lần này các người mặc dù đại hoạch toàn thắng, ở cả Vạn Cổ Thành cũng đánh ra thuộc về mình danh vọng, nhưng Thánh Nhân Đường bên kia tuyệt sẽ không khinh địch như vậy bỏ qua người cửa, lão đầu ta xem ở các người bữa tiệc này Ứng Thần thịt trên mặt mũi, đến lúc đó nhất định sẽ ra tay giúp các người ngăn cản Thánh Nhân Đường cái kia vị lão đại, kỳ ngộ, các người hay là muốn tự mình giải quyết.” Lưng cùng lão đầu vừa nhạc a a ăn Ứng Thần thịt, vừa nhắc nhở Đằng Phi:

“Thánh Nhân Đường trong đích Đại Thiên Vương không chỉ có riêng là kia sáu bảy, cũng không có thiếu hôm nay không có tới được, một khi bọn họ quyết định đem hết toàn lực, các người vẫn sẽ có nguy hiểm.”

“Kia muốn làm sao bây giờ? Kính xin tiền bối chỉ giáo.” Đằng Phi nhìn ra lão đầu thoải lý hữu thoải, cho nên khiêm tốn thỉnh giáo.

Lưng cùng lão đầu khẽ mỉm cười: “Thánh Nhân Đường ở tứ phương thành mặc dù lợi hại, ở cả Vạn Cổ Thành cũng coi như có chút danh tiếng, nhưng bọn hắn nhưng cũng không phải là không có đối thủ, nếu như Thánh Nhân Đường Đường chủ thật mất đi lý trí, tính toán tự mình xuất thủ, như vậy, hắn

cái kia chút ít đổi đầu cửa, nói vậy cũng sẽ không đành lòng xem nào nhiệt.”

Mộ Dung Phương Phi ở một bên nhẹ nói nói: “Nếu như ta là Thánh Nhân Đường rất đúng đầu, ta nhất định sẽ lựa chọn xem nào nhiệt.”

Vị Ương Minh Minh nói: “Không sai, tốt nhất là liều cái lưỡng bại câu thương, thế lực này mới vui vẻ nhất, như vậy bọn họ không cần giao ra cái gì giá cao, có thể ngồi nhìn bọn họ uy hiếp lớn nhất ngã xuống.”

Tất cả mọi người tương đối đồng ý Mộ Dung Phương Phi cùng Vị Ương Minh Minh thuyết pháp.

Lung còng lão đầu ha hả cười một tiếng, khẽ lắc đầu nói: “Các người nói, cũng là thế tục trung những thứ kia tầm thường tiêu dao, không thể nói các người thuyết pháp có sai, nhưng đừng quên, nơi này, là vũ trụ chiến trường! Nơi này cường giả, cũng có tôn nghiêm có huyết tính, cho dù là từ vũ trụ trên chiến trường bại xuống tới, kia tôn nghiêm cũng không cho xâm phạm.

Cho nên, Thánh Nhân Đường trả thù rất nhanh sẽ.

Mà những thứ kia nhìn Thánh Nhân Đường không vừa mắt thế lực, cũng tuyệt đối sẽ không bằng quan tọa thị.

Chỉ là bọn hắn chịu tổn bao nhiêu lực khí hỗ trợ, cái này tự khó mà nói.

Quan bát...! Hay là muốn nhìn Đẳng Phi thái độ.”

“Thái độ của ta?” Đẳng Phi có chút ngoài ý muốn nhìn lung còng lão đầu: “Thái độ của ta có thể có tác dụng gì?”

“Thái độ của ngươi rất hữu dụng, ngươi là một có thể đồ thủ xé nát Đại Thiên Vương cao cấp cường giả người, hiện tại rất nhiều người, cũng đem ngươi trở thành thành là mới vừa tiến vào vũ trụ chiến trường vũ trụ cường giả, ha ha, nói về, ở rất nhiều người trong mắt, ngươi so sánh với lão đầu ta, muốn lợi hại nhiều lắm!” Lung còng lão đầu vừa nói, trong con ngươi hiện lên vẻ nhàn nhạt mát mẻ.

Từng thuộc về hắc thời đại, đã hoàn toàn đã qua, hiện tại đã là người trẻ tuổi đích thiên xuống.

“Điều này sao có thể?” Đằng Phi không tin.

“Bởi vì ngươi còn không có tiến vào quá sát tràng, bởi vì ngươi là mới vừa phi thăng đi lên, bởi vì ngươi trong tay có Tiên Thiên chí bảo!” Lung còng lai lịch liên tiếp nói mấy lý do, sau đó đối với Đằng Phi nói: “Ta để ngươi không nên kiêu ngạo, nhưng ngươi cũng không có thể vì vậy vọng tự phỉ bặc, ngươi hiện tại đã có đi theo thể lực này đàm phán tư chất cách.”

Đằng Phi trầm mặc một hồi, cười cười, không có đi đón lão đầu lời của, hắc không phủ nhận lão đầu nói có đạo lý, nhưng giống như trước, Đằng Phi cũng có thuộc về mình kiêu ngạo cùng tôn nghiêm.

Mặc dù hắc cũng không phải chân chánh vũ trụ cường giả, nhưng ở Đằng Phi trong xương chảy xuôi theo, cũng là bất khuất máu.

Hơn nữa, Đằng Phi vẫn cũng muốn cùng vũ trụ cường giả đánh một đoàn, nhìn nhìn đối phương mạnh như thế nào, xem một chút mình cùng đối phương rốt cuộc tồn tại bao nhiêu chênh lệch!

Vào hôm nay xé nát Ứng Thần thân thể thời điểm, Đằng Phi cũng cảm giác được, trên người mình còn dư lại duy nhất một ít con đấu mạch, có xuân xuân dục động cảm giác, phảng phất mình càng là cùng cường giả chiến đấu, cái kia đấu mạch lại càng có thể có ở trong khoảng thời gian ngắn mở ra.

Thất Tình Đấu Mạch chi Ác Đấu Mạch!

Cái này ác, chưa chắc là làm ác, còn có thể là hung thần ác sát ý tứ !

Đằng Phi hôm nay xé nát Ứng Thần thân thể một sát na, đúng là có một loại chính là mình Đại Ma Vương cảm giác, cái loại này hung thần ác sát cảm giác, để cho hắc toàn thân nhiệt huyết sôi trào, năm mươi sáu con đấu mạch, tựa giống như năm mươi sáu con Cự Long, mang cho hắc liên tục không ngừng lực lượng cường đại!

“Thoạt nhìn, người cũng không muốn đi cùng thế lực này đàm phán.” Lung còng lão đầu tự nhiên có thể nhìn ra Đằng Phi núp trong xương cái kia phân kiều ngạo, thở dài một tiếng, nói: “Có lẽ, ta thật sự là già rồi, ở mất đi năm đó hùng tâm tráng chí sau, một chút xiu, trở nên càng ngày càng nhát gan sợ phiền phức, thuộc về của ta thời đại, thật sự là đã qua a!” “Tiền bối ngài chẳng qua là nhìn thấu, không muốn đi tranh giành mà thôi, nơi nào nhát gan sợ phiền phức rồi? Thật nhát gan sợ phiền phức, ngài cũng sẽ không là ngồi ở chỗ này của ta uống rượu ăn Ứng Thần thịt.” Đằng Phi cười trả lời một câu, hắn đã hỏi mấy lần lung còng lão đầu tên, nhưng lung còng lão đầu hoặc là nói mình quên mất, hoặc là đã tên bắt quá là một cái danh hiệu, muốn Đằng Phi gọi hắn lão đầu là tốt rồi.

Đằng Phi phản đối không có kết quả sau, cũng tự buông ra, tu hành trên đường không có già trẻ, bối phận vật này, có đôi khi rất trọng yếu, có đôi khi cũng có thể không nên.

Trong bầu trời đêm cơ hồ nhìn không thấy tới bao nhiêu viên tinh thần, khoảng cách gần cái kia chút ít tinh thần, đã sớm đều ở vũ trụ cường giả trong chiến đấu nát bấy rụng, chỉ còn lại Vạn Cổ Thành như vậy một viên cô linh linh không lồ tinh cầu ở chỗ này.

Thậm chí có lời đồn đãi nói Vạn Cổ Thành này viên ra ngoài thường nhân nhận tri tinh cầu, là vũ trụ Đại Đế tự mình luyện hóa ra tới, chính là vì dàn xếp những thứ kia ở vũ trụ trên chiến trường mất đi tiến thủ tâm cường giả.

Này lời đồn đãi thiệt giả không biết, nhưng vũ trụ chiến trong sân vãi toà Đại Thành, đúng là có phi phạm pháp tắc lực lượng.

Nơi xa truyền đến một trận ù ù tiếng vang, giống như tiếng sấm liên tục một loại, hướng bên này dời.

Nhìn như rất chậm, ở xa xôi phía chân trời, nhưng trên thực tế tốc độ của đối phương thật nhanh, mục tiêu cũng rất rõ ràng, chính là Đằng Phi bọn họ chỗ ngồi này tiểu trang viên!

Một pho tượng giống như Đằng Phi bọn họ lúc trước gặp qua Ma Thần thì thể như vậy đánh không lồ Cự Nhân, đi theo phía sau mấy trăm danh khí máu ngất trời cường giả, trong đó bị Đằng Phi bị thương nặng Ứng Thần, hóa thành một con con ung không lồ, đứng ở đó tôn Cự Nhân đầu vai.

“Wow Móa, lại tới đưa đồ ăn rồi? Ta nói Đại lão ung, thịt của người chúng ta còn không có ăn xong đây, người vừa tới làm gì?” Dã Cuồng Sinh không hổ là Man Nhân loại, tính tình cuồng dã đến mức tận cùng, mặt đối với đối phương vũ trụ cường giả, mặt không đổi sắc, đùa giỡn lên Ứng Thần không có chút nào áp lực.

“Người muốn chết!” Ứng Thần phát ra một tiếng bén nhọn tiếng kêu, nhìn trong trang viên trù trên lửa từng chuỗi tảo ra ngay cả chính nó cũng bị hấp dẫn ở mùi hương thịt, Ứng Thần trực tiếp bị chọc giận, đến gần phát điên.

Đó là thịt của nó a!

Bọn này người đáng chết, ăn được miệng đầy chảy mỡ...! Là nó trên người thịt a!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nào nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 709: Không Chỉ Một Vật

>

“Đường chủ, ngài cấp cho nhỏ làm chủ a, bọn họ quả thực quá khi dễ người!” Ứng Thần khóc rống lưu nước mắt, tức giận đến mức tận cùng, cầu khẩn Thánh Nhân Đường Đường chủ cho hắn làm chủ.

Vốn là Thánh Nhân Đường Đường chủ đã nghĩ muốn thông qua Đằng Phi những người này tới lập uy, trong lòng cũng không có quá lớn lửa giận, nhưng dưới mắt mắt thấy Ứng Thần bản thể thịt, lại bị đám kia người đáng chết xuyên thành xâu thịt, gác ở trên lửa thiêu nướng, Thánh Nhân Đường Đường chủ thân là vũ trụ cường giả, nhưng lại không thể bảo toàn thuộc hạ của mình, hôm nay nếu là không thể đem này Đằng gia mọi người chém tận giết tuyệt, ngày sau cũng thật sự là không còn mặt mũi tiếp tục tại tứ phương thành tiếp tục ngóc đi xuống.

“Chết!” Thánh Nhân Đường Đường chủ không có nhiều lời nói nhảm, đỉnh thiên lập địa thân thể, mắt nhìn xuống giống như bụi bậm một loại Đằng gia trang công viên, lộ ra một ngón tay, hướng Đằng gia trang công viên trực tiếp theo như xuống.

Vũ trụ cường giả một ngón tay, nếu so với Đằng gia trang công viên đại xuất vô số lần.

Trên ngón tay hàm chứa một loại đáng sợ Thiên Đạo pháp tắc, dường như muốn đem này vùng trời địa cũng cho phong ấn chặt, cơ hồ mọi người, cũng cảm giác được thân thể của mình không nhúc nhích được.

Chỉ có thể tro mắt nhìn trên bầu trời một mảnh hắc ám, kia ngón tay che khuất bầu trời theo như xuống.

Này một ngón tay nếu là theo như thực, không chỉ có riêng là Đẳng gia trang công viên muốn xui xẻo, chung quanh chu vi mấy ngàn dặm, cũng muốn đi theo tao ương!
Đã có rất nhiều cư ngụ ở phụ cận Võ Giả, rồi rít hướng bốn phương tám hướng bay ra ngoài, vội vàng thoát thân.

Chỉ có Đẳng gia trang công viên nơi này, bị vẻ này thần kỳ pháp tắc lực lượng cho che lại.

Lưng còng lão đầu ho nhẹ một tiếng, nói: “Đã không nhớ rõ có bao nhiêu năm không có xuất thủ quá, sắp đem một thân sở học cấp quên cạn sạch!” Vừa nói, lưng còng lão đầu thở dài, khẽ lắc đầu, sau đó không thấy có bất kỳ động tác, nhưng người nhưng trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ.

Sau một khắc, lưng còng lão đầu liền ra hiện tại Thánh Nhân Đường Đường chủ đề xuống cái kia ngón tay trước gót chân, vùng quyền hướng kia ngón tay đánh.

Hai bên lớn nhỏ tỷ lệ cực kỳ cách xa, đối với Thánh Nhân Đường Đường chủ mà nói, lưng còng lão đầu ở trong mắt của hắn còn không có một viên tro bụi lớn.

Nhưng lưng còng lão đầu một quyền này sở ẩn chứa lực lượng, cũng là không gì sánh kịp!
Phanh!

Một tiếng ầm ầm nổ vang, lưng còng lão đầu quả đấm hung hăng đánh ở Thánh Nhân Đường Đường chủ cái kia ngón tay thương.

Rắc!

Một tiếng giòn rách tiếng vang, kia ngón tay lúc này bị đánh mặc, đồng thời, trên ngón tay xương, cũng đi theo vỡ vụn ra, thanh âm thanh thúy và vang dội.

Hí!

Thánh Nhân Đường Đường chủ hít vào một hơi, kia ngón tay suu một chút thu trở về, nhưng ngay sau đó phát ra một tiếng gầm lên: “Ta nói lá gan làm sao lớn như vậy, nguyên lai là có vũ trụ cường giả chỗ dựa, là ai? Cút cho ta đi lên!”

Thánh Nhân Đường Đường chủ lúc trước mặc dù biết chỗ này trang viên vốn là chủ nhân thuộc về một cái tửu quán lão bản, cũng biết cái kia lão bản thân phận có thể có là vũ trụ trên chiến trường bại hạ trận tới vũ trụ cường giả, nhưng không có nghĩ tới đây người thật cho Đẳng gia những người này chỗ dựa tới, hơn nữa đúng dịp chính là hấn ở chỗ này.

Thánh Nhân Đường Đường chủ ăn một cái buồn bực thiếu, hết sức tức giận, vận chuyển huyền công, trên ngón tay thương thế trong nháy mắt khôi phục, nhưng ngay sau đó một cái tát phách về phía phóng lên cao lưng còng lão đầu: “Đi chết đi!” “Vật nhỏ, cũng dám ở gia gia người trước mặt lớn lối?” Lưng còng lão đầu cười lạnh một tiếng, không sợ hãi chút nào ngênh đón.

Cho dù là ở vũ trụ trên chiến trường bại hạ trận tới, đó cũng là bất chiết bất khẩu vũ trụ cường giả, cũng có sâu không lường được thực lực, bọn họ bị năm tháng mài bình lãng giác, nhưng trong xương kiêu ngạo, không chút nào chưa từng thay đổi!

Ừm ừm!

Lưng còng lão đầu cùng Thánh Nhân Đường Đường chủ rất nhanh chiến ở một chỗ, hai bên tốc độ đều nhanh đến bất khả tư nghị, vận dụng pháp tắc cũng tất cả đều để cho mọi người mở rộng tầm mắt.

Đẳng Phi không chớp mắt nhìn hai cái vũ trụ cường giả ở giữa chiến đấu, xem ma trên bầu trời những thứ kia pháp tắc dấu vết cùng mảnh nhỏ, đồng thời ở trong lòng thôi diễn thuộc về mình pháp tắc.

Loại này cấp bậc chính là chiến đấu, người bình thường là căn bản không có cơ sẽ thấy, Vạn Cổ Thành trung cường giả mặc dù vô số, nhưng vũ trụ cường giả ở giữa va chạm cũng là không nhiều lắm.

Mỗi một lần vũ trụ cường giả ở giữa va chạm, cũng là kinh thiên động địa, tất cả cũng có đưa tới rất nhiều người đang âm thầm quan sát.

Mỗi cái vũ trụ cường giả, đều có mình am hiểu pháp tắc, nhưng thông qua quan sát những khác vũ trụ cường giả pháp tắc dấu vết, giống như trước cũng có thể xác minh của mình pháp tắc.

Ứng Thần cùng một đoàn Thánh Nhân Đường cường giả nhìn chăm chăm ngó chừng Đẳng gia trang viên, bởi vì lúc trước Ứng Thần gặp gỡ, khiến cho những người này đối với Đẳng gia trang công viên có chút kiêng kỵ, cũng không có trước tiên xuất thủ, bọn họ chẳng qua là vây ở nơi này, một khi Thánh Nhân Đường Đường chủ chiến thắng, như vậy, đợi chờ Đẳng gia trang công viên, sẽ là vô tình tàn sát.

“Động thủ!” Đẳng Phi thấp giọng nói một câu, dẫn theo Đẳng gia trận doanh trong đích sở hữu cường giả, chủ động đánh về phía Thánh Nhân Đường những thứ kia cường giả.

Thánh Nhân Đường bên này cường giả không chủ động, không có nghĩa là Đẳng Phi không chủ động, Đẳng Phi chính là muốn dùng của mình thái độ như thế, tới nói cho những người khác, chúng ta cũng không phải là hoàn toàn dựa vào vũ trụ cường giả, muốn tới cửa để khi phụ chúng ta, tốt nhất nghĩ kĩ.

“Giết!” Ứng Thần chờ một đám Thánh Nhân Đường cường giả, đối mặt chủ động xuất kích Đẳng gia mọi người, không có chút gì do dự, phân phó một tiếng, sở hữu Thánh Nhân Đường cường giả, tất cả đều vọt lên.

Hai bên trong nháy mắt thất cổ ở chung một chỗ!
Đây là một tràng huyết chiến!
Chỉ có Thiên Vương cảnh giới lấy người trên, mới có tư cách tham gia.

Đẳng gia trận doanh biểu hiện ra dũng cảm cùng không sợ, đề

cho rất nhiều âm thầm người vây xem động dung, không có nghĩ đến cái này lúc trước không có danh tiếng gì tiểu gia tộc, chẳng những có như thế đông đảo cường giả, ngay cả lá gan, cũng lớn như vậy!

Thánh Nhân Đường ở tứ phương thành vùng này, không dám nói tuyệt đối không người nào trêu chọc, cũng tuyệt không phải ai cũng dám trêu.

Thánh Nhân Đường đệ tử tùy tiện ra tới một người, ở tứ phương thành trong phạm vi thể lực, cũng ngẩng đầu ưỡn ngực, hết sức kiêu ngạo.

Cho nên, Thánh Nhân Đường những người này, cũng căn bản không nhìn được Đẳng gia như vậy một cái tiểu gia tộc khiêu khích.

Thanh Long hóa thân một cái màu xanh Cự Long, trăm vạn trượng dài, ở trên bầu trời bay lượn, thanh thế kinh người! Thiên Lang hóa thành một đầu khổng lồ vô cùng màu trắng Cự Lang, gầm thét ở giữa sắc bén hàm răng cùng màu đỏ tươi đầu lưỡi, tản ra lạnh thấu xương sát khí.

A Tử trên người màu tím sương khói lượn lờ, hóa thân trăm vạn trượng dài Cự Mãng, vượt qua ở hư không, giống như một đạo tử sắc cầu vòng.

Hoàng còn lại là hóa thân một đầu màu vàng Phượng Hoàng, trên người thiêu đốt lên nhưng đem hư không hoá tấu hoá diễm, cùng Thanh Long Thiên Lang cùng A Tử ba cùng nhau, ở vây công Thánh Nhân Đường một cái Đại Thiên Vương.

Kia một người trong Thiên Vương cảnh giới cường giả, muốn tới đây đánh lén, nhưng là bị Hoàng một mối lửa thiêu chút nữa đốt trôi, vừa trúng A Tử độc, cơ hồ không thể động đậy, bị Thiên Lang một ngụm chặn ngang cắn đứt, sau đó bị Thanh Long dùng cái đuôi hung hăng cho rút ra ngoài! Thiên Vương cảnh giới cường giả, ở nơi này tràng giống như Thần chiến một loại trong chiến đấu, yếu ớt được đáng thương.

“Giết giết giết!” Thanh Long vừa gầm thét, vừa thi triển ra các loại đại thuật, kể từ khi Thanh Long thực lực tăng lên sau, Bát Bộ Thiên Long Quyết nó giống như trước cũng toàn bộ muốn tu luyện đến cực cao cảnh giới.

Đối với thời gian, không gian cùng trên lực lượng nắm trong tay, cũng không so sánh với Đằng Phi yếu bao nhiêu.

Lục Tử Lăng chờ cả đám cũng riêng của mình thi triển ra toàn bộ tuyệt kỹ, cắn răng, muốn cùng Thánh Nhân Đường quyết nhất tử chiến!

Hai cái Đại Thiên Vương sơ cấp cảnh giới cường giả, lặng lẽ hướng Đằng Phi kháo long đi qua, bọn họ nhưng là chiếm được Thánh Nhân Đường Đường chủ ra lệnh, nếu không tiếc bất cứ giá nào, đem Đằng Phi trung kia vật Tiên Thiên chí bảo —— Hắc Kiếm, thưởng đến tay.

Quả nhiên, bên này vừa mới đánh nhau, Đằng Phi tiện lợi dùng Hắc Kiếm một kiếm chém một cái Đại Thiên Vương sơ cấp cường giả đỉnh đầu.

Đỉnh đầu bay lên mấy trăm trượng cao, đỏ ngầu máu tươi theo cổ phún dũng ra, rơi Trường Không, nhìn qua lãnh diễm chí cực.

“Quả nhiên là có Tiên Thiên chí bảo, chỉ cần thưởng đến tay, chúng ta Thánh Nhân Đường tự thật phát!” Hai cái Thánh Nhân Đường Đại Thiên Vương lần liếc nhau một cái, cũng từ đôi phương trong mắt nhìn thấy vẻ sắc mặt vui mừng.

Về phần nói đồng bạn hy sinh...! Dù sao chết đồng bạn không chết mình, có nhu cầu tự nhất định phải hy sinh sao! Chính bọn hắn có thể hảo hảo sống trên cõi đời này là được rồi.

Cái kia bị chém tới đỉnh đầu Đại Thiên Vương một đạo nguyên thần mới vừa bay ra, muốn bỏ chạy, lại thấy Đằng Phi trên người chợt bắn ra một cái nhỏ nhất đồ, nếu là không cẩn thận thậm chí không cách nào dùng mắt thường nhìn thấy.

Nhưng vật kia trên người phát ra kinh khủng hơi thở, cũng là để cho này Đại Thiên Vương cảnh giới cường giả nguyên thần sợ hãi được không được, xoay người bỏ chạy!

Hô!

Một cổ không gì sánh kịp hấp lực, theo kia mắt thường cơ hồ không cách nào thấy rõ đồ thượng truyền, lúc này, cái này Đại Thiên Vương cảnh giới cường giả nguyên thần mới nhìn rõ ràng, đó là một pho tượng Millie lớn nhỏ đỉnh!

Hình thức phong cách cổ xưa, tản ra Phương Chính to hơi thở, vừa nhìn tựa không phải là phàm vật.

“A...! Vừa một...” Hắn vừa định muốn lớn tiếng nhắc nhở đồng bạn của mình cẩn thận vật này, nhưng không đợi hắn nói ra khỏi miệng, kia tôn đỉnh trên người liền chợt bộc phát ra một cổ làm lòng người Thần run rẩy không cách nào kháng cự hấp lực.

Phốc!

Cái này Đại Thiên Vương cảnh giới cường giả nguyên thần, phẳng phát quang hỏa con bướm bướm một loại, một đầu đâm vào Chí Tôn Đỉnh trung!

“A, không tốt, tiểu tử này khiến cho gạt!” Kia hai cái muốn đánh lên Đại Thiên Vương trong đích một cái, mặc dù không có để ý đồng bạn chết sống, nhưng trơ mắt nhìn đồng bạn nguyên thần từ bị chém rụng đỉnh đầu trung sau khi đi ra, trong phút chốc liền mất đi bóng dáng, đồng thời cảm nhận được một cổ vô cùng to lực lượng, ở trong hư không bộc phát ra.

Người còn lại Đại Thiên Vương ánh mắt, cũng chăm chú vào trong hư không cơ hồ nhỏ đến không cách nào nhìn thấy Chí Tôn đỉnh thượng, ánh mắt kinh hãi, nhưng đồng thời, một trong ánh mắt cũng tràn đầy vui mừng, thanh âm đều có chút run rẩy nói: “Vừa một Tiên Thiên chí bảo! Ha ha, chúng ta phát!”

“Phát cái đầu của ngươi!” Một đạo lạnh như băng, tràn đầy giễu cợt thanh âm, chợt ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

Tên này Đại Thiên Vương cảnh giới cường giả theo bản năng cảm giác được một cổ không lồ nguy hiểm gần tới, vừa định

muốn tránh ra, liền cảm giác được cổ mình hơi hơi lạnh, trong lòng biết không tốt, vận dụng pháp tắc, muốn tại nguyên chỗ lưu lại một cụ giả thân, để cho chân thân chạy trốn.

Nhưng đây hết thấy, cũng đã quá muộn, một đạo hắc sắc cầu vòng, giống như là một trận gió, thổi qua đi sau, tên này Đại Thiên Vương trong mắt vẻ tham lam như cũ cương ở nơi đâu, nhưng đầu lâu của hắn, đã vọt lên tới cao bao nhiêu, trong miệng phát ra sợ hãi và không dám tin gầm thét.

“Cái này không thể nào!” Hắn không tin, kia thanh Hắc Kiếm, coi như là Tiên Thiên chí bảo, cũng không thể có thể nhanh đến loại trình độ này.

Hắn nhưng đã quên, Tiên Thiên chí bảo, cũng phải nhìn ở trong tay ai sử dụng.

—

Hai ngày trước ra cửa, bút ký bồn nguồn điện đã quên mang, muốn đi mua mới đích, lại muốn tám trăm đồng tiền...!Không có bỏ được, kết quả không có điện không có biện pháp đổi mới, xin lỗi mọi người.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 710: Vĩnh Viễn Không Lui Về Phía Sau

>

Hắn cảnh giới này Đại Thiên Vương sử dụng, tự nhiên không thể nào nhanh như vậy, ít nhất sẽ cho hắn một cái cơ hội phản ứng, nhưng nếu là vũ trụ cường giả sử dụng, đồng thời lại cùng vũ khí của mình tinh thần hợp nhất, như vậy, có thể ở trong phút chốc, bộc phát ra mấy lần lực công kích!

Tên này bị chém tới đỉnh đầu Đại Thiên Vương cảnh giới cường giả, hấp thụ lúc trước vị kia dạy dỗ, biết đối phương có đặc biệt đối phó nguyên thần Tiên Thiên chí bảo, không dám để cho nguyên thần của mình đi ra ngoài, không chế này viên đỉnh đầu, muốn thoát đi chiến trường.

Đến hắn loại cảnh giới này, chỉ sợ chỉ có một giọt máu, chỉ cần nguyên thần không chết, có thể bằng vào này Tích Huyết Trọng Sinh tới đây!

Quả nhiên, kia tôn ghê tởm đỉnh không có đuôi theo tới đây, điều này làm cho tên này Đại Thiên Vương trong lòng thở phào nhẹ nhõm, đồng thời lại cảm thấy đến xấu hổ cùng ủy khuất, mình đường đường Đại Thiên Vương cảnh giới cường giả, thậm chí cũng không có thể vọt tới đối phương trước mặt, dĩ nhiên cũng làm bị hai kiện Tiên Thiên chí bảo cho chém giết.

Đối với hắn loại cảnh giới này cường giả mà nói, đây quả thực là vô cùng nhục nhã!

Đồng thời tên này Đại Thiên Vương trong lòng cũng là một mảnh lửa nóng, nghĩ thầm: hai kiện Tiên Thiên chí bảo a! Hai kiện!

Nếu là có thể bị ta Thánh Nhân Đường cho chiếm được, đừng nói ở tứ phương thành, cho dù ở cả Vạn Cổ Thành, lại có kia

cái thể lực có thể ngăn ở chúng ta?

Một viên cô linh linh đỉnh đầu, phía dưới còn không ngừng chảy xuôi theo máu tươi, tốc độ cao ở trên bầu trời phi hành, trên mặt vẻ mặt thảnh thơi dửng dưng, thảnh thơi mỉm cười, để cho không ít đang âm thầm đang xem cuộc chiến người thấy vậy tròn mắt hộc mồm.

Này cũng bị người chém tới đầu, đầu thân chia lìa, lại vẫn có thể có như thể sinh động ý nghĩ, quả nhiên là cường đại a!

“Hừ, các ngươi dám người kia biết cái gì? Các ngươi bọn này người yếu, bọn này vô dụng hóa sắc, cũng chỉ dám trốn ở góc phòng len lén nhìn thôi! Chúng ta Thánh Nhân Đường uy lực, như thế nào các ngươi có thể hiểu?” Chỉ còn lại có một cái đầu Đại Thiên Vương cười lạnh nghĩ tới.

“A!” Lúc này, trốn đang âm thầm đang xem cuộc chiến người trong, trong lúc bất chợt phát ra một tiếng khổng chế không được kinh hô.

“Đây là cái gì?” Lại có người hô lên thanh.

Chỉ còn lại có đầu Đại Thiên Vương khinh thường nghĩ tới: một đám không có kiến thức đồ!

Oanh!

Một cỗ không lồ uy áp, phô thiên cái địa đánh tới, một pho tượng trăm vạn trượng cao màu tím Cự Nhân, giống như trông rồng sinh ra một loại, bỗng nhiên ra hiện tại chỉ còn lại có đỉnh đầu cái này Đại Thiên Vương trước mặt.

Chỉ còn lại có đầu Đại Thiên Vương cảm giác được trước mặt mình một mảnh sáng lạng màu tím, không đợi hắn chuẩn bị hiểu chuyện gì xảy ra, liền nghe một tiếng già nua và trầm thấp gào to.

“Thiên Đạo Ngũ Thập Trảm, giết giết giết giết giết!”

Rầm rầm rầm bang bang!

Này viên cứng rắn vô cùng Đại Thiên Vương đỉnh đầu, trong nháy mắt bị một thanh tuyệt thế sắc bén kiếm chém liên tục mấy vạn kiếm!

Một viên đầu lâu, ngạnh sanh sanh bị chém được bét nhè!
Tên này Đại Thiên Vương cường giả nguyên thần ngay cả
chạy đến cơ hội cũng không có, trực tiếp đã bị mặt sát mủ nổi
sợ trong!

“Ba...!Ba vật Tiên Thiên chí bảo...!Hắn , điên rồi, thật sự là
điên rồi!” Thánh Nhân Đường bên này, một cái áp trận Đại
Thiên Vương trợn mắt hốc mồm nhìn một màn này, cơ hồ sắp
mất đi suy tư dư âm, thiếu chút nữa bị sợ chết!

Ngay cả Đẳng Phi mình cũng không biết, hắn là bực nào may
mắn, trong tay của hắn bị thứ nguyên trong vũ trụ người xưng
là Đại Khí này vài món bảo vật, lai lịch có bao nhiêu.

Tựa như lúc trước lưng còng lão đầu nói như vậy, Hỗn Độn
thời kỳ, có có một chút bảo vật Tiên Thiên tạo thành, chẳng
những có linh tính, chất liệu gỗ cũng tốt đến mức tận cùng,
nếu so với hậu thiên tạo thành sở dĩ có đồ cũng mạnh vô số lần!
Mà Hỗn Độn thời kỳ, bị Đẳng Phi theo bản năng đích mưu
thành là chỗ ở mình thứ nguyên vũ trụ Hỗn Độn thời kỳ, lại
cái này Hỗn Độn, chỉ chính là cả đại vũ trụ Hỗn Độn kỳ!
Cũng chính là bởi vì như vậy, có một chút thứ nguyên vũ trụ,
có còn có một hai kiện Tiên Thiên chí bảo, 【 khởi hành tiểu S
phòng 】 có một chút thứ nguyên vũ trụ, thì là một việc Tiên
Thiên chí bảo cũng không có!

Đẳng Phi trên người, đầu tiên là Hắc Kiếm, sau đó chính là
Chí Tôn Đỉnh, hiện tại lại là một pho tượng giống như Chiến
Thần màu tím Cự Nhân, người sáng suốt một cái cũng có thể
nhìn ra, đây là ba vật Tiên Thiên chí bảo! Lần hai nguyên vũ
trụ bởi vì được quy tắc hạn chế, vẫn không thể hoàn toàn phát
huy ra uy lực của bọn nó.

Đến vũ trụ chiến trường, loại này quy tắc vô cùng cường hãn
địa phương , cộng thêm chủ nhân thực lực cũng tăng lên tới
cảnh giới nhất định, lúc này Tiên Thiên chí bảo, muốn so với
quá khứ đáng sợ quá nhiều!

Chém giết Đại Thiên Vương? Căn bản không nói chơi!

Lần này, ngay cả đang âm thầm đang xem cuộc chiến những
người đó trong, cũng có một chút mất lộ ra nồng đậm vẻ tham
lam.

Tiền tài động nhân tâm!

Thế tục trong đích người bình thường, cầu chính là tiền tài, chỉ cần có thể nhận được đại lượng tiền tài, không thiếu có bí quá hoá liều.

Mà ở này tu luyện giới trong, cường đại Võ Giả, cầu chính là các loại trường Sinh Chi Đạo, cầu chính là các loại có thể tăng cường tự thân thực lực vũ khí tốt!

Một Tiên Thiên chí bảo, ở vũ trụ cường giả trong tay, có thể phát huy ra càng cường đại hơn uy lực, loại này uy lực, thậm chí so sánh với hiện tại mọi người nhìn qua, còn muốn lớn hơn rất nhiều lần, có thể nói là kinh thiên động địa, thậm chí có thể phá vỡ vũ trụ chiến trường!

Thử hỏi loại này bảo vật, người nào không động tâm?

Đằng Phi một mặt không nghĩ tới Tiên Thiên chí bảo ở vũ trụ chiến trường thật không ngờ thừa thớt, như thế làm cho người ta chú ý, về mặt khác, nhưng cũng là hành động bất đắc dĩ, bởi vì chỉ có một lưng còng lão đầu hỗ trợ, là xa xa không đủ.

Thánh Nhân Đường sở dĩ có thể ở tứ phương thành xưng vương xưng bá, chính vì hắn dưới cờ Đại Thiên Vương cùng Thiên Vương cảnh giới cường giả đông đảo.

Những người này nếu quả thật thề muốn tiêu diệt rụng Đằng gia, cho dù Đằng gia trận doanh thực lực không kém, nhưng là không có biện pháp chống cự.

Chạy tới một bước này, Đằng Phi không muốn bất kỳ một cái nào Đằng gia trận doanh trong đích người chết đi.

Đây là một sáng lạng nhiều về đại thời đại, chỉ có sống, mới có thể chứng kiến đến nó phần khích!

Hơn nữa Đằng Phi trong xương, cũng là tương đối hung ác tính tình, bị bức đến góc tường, còn muốn tiếp tục nhẫn nại, đây không phải là Đằng Phi, trở tay một cái tát rút về đi, mới là tác phong của hắn!

“Lên cho ta, hôm nay vô luận như thế nào, cũng muốn đem này ba vật Tiên Thiên chí bảo nắm bắt tới tay! Ai có thể nhận được, đến lúc đó ta làm chủ, để cho Đường chủ lần trước các người một quả Tiên Thiên cửu chuyển đan!” Ứng Thần cùng

cái kia áp trận Đại Thiên Vương đứng chung một chỗ, lớn tiếng hô quát.

Đồng thời vừa hướng bốn phương tám hướng nhìn thoáng qua, lạnh lùng nói: “Thánh Nhân Đường người ở chỗ này, kính xin những bằng hữu khác nhường một chút, chúng ta Thánh Nhân Đường không chỉ có riêng chỉ có một Đường chủ là vũ trụ cường giả, chư vị bằng hữu nếu để cho mặt mũi, quay đầu lại ta Ứng Thần đem đại biểu Đường chủ đại nhân, mở tiệc chiêu đãi chư vị, các loại trân phẩm rượu ngon, mặc cho các người uống đến ăn no.

Nếu là chư vị bằng hữu trong, có tâm hoài bất quý người, xin hảo hảo nghĩ kỹ thực lực của mình, có thể hay không chân chính đắc tội được rất tốt ta Thánh Nhân Đường!”

Ứng Thần này một câu lạnh lùng nhắc nhở, đúng là để cho không ít người đầu óc hơi bị thanh tĩnh, vốn là bởi vì nhìn thấy ba vật Tiên Thiên chí bảo cái kia loại xao động, chậm rãi bình phục xuống.

Đúng vậy a, Thánh Nhân Đường đúng là không chỉ có Đường chủ một cái vũ trụ cường giả, khác còn có hai cái!

Chỉ bất quá kia hai cái, trước mắt hơi bị, còn đang trong vũ trụ chung quanh chinh chiến!

Nói cách khác, Thánh Nhân Đường hai gã khác chủ nhà vũ trụ cường giả, còn không có ở vũ trụ chiến trường trung bại hạ trận!

Bọn họ còn có hùng tâm!

Còn muốn cùng vũ trụ trên chiến trường những thứ khác vũ trụ cường giả một tranh giành cao thấp!

Đắc tội lưng còng lão đầu như vậy đã không có hùng tâm tráng chí người thất bại, có lẽ không có gì, nên tội nếu là cái loại này khí huyết đang vượng, một thân thực lực đã ở đỉnh trạng thái vũ trụ cường giả, quả thực tựu là muốn chết hành động.

Trừ cùng cấp bậc chính là vũ trụ cường giả, còn có ai là đối thủ của bọn họ?

Ứng Thần thấy mình thành công chấn nhiếp rồi bốn phía xuân xuân dục động mọi người, trong lòng âm thầm đắc ý, hẳn có

thể được Thánh Nhân Đường Đường chủ coi trọng, tự nhiên không thể không đạo lý.

“Phân phó đi xuống, vây bắt Đằng Phi giết!” Ứng Thần mâu quang lạnh như băng, vô cùng lãnh khốc phân phó một tiếng.

Oanh!

Mấy chục Thánh Nhân Đường Thiên Vương cao cấp đến Đại Thiên Vương sơ giai cường giả, người trước ngã xuống, người sau tiến lên, từ bốn phương tám hướng, hướng Đằng Phi trực tiếp phác qua.

“Muốn giết ta?” Đằng Phi hừ lạnh một tiếng, đến đây, hắn cũng đã hiểu trong tay mình này vài món bảo vật, đối với vũ trụ chiến trong sân cường giả mà nói có nhiều mê người, nhưng Đằng Phi cũng không hối hận.

Thực lực của hắn, cũng đã đạt đến một cái bình cảnh, Thiên Đạo 50 Đấu Mạch Đại Pháp trong đích một điều cuối cùng đấu mạch, Thất Tình Đấu Mạch chi Ác Đấu Mạch còn chưa mở, thực lực của hắn, cũng tập ở Đại Thiên Vương đỉnh cảnh giới nơi đó.

Đằng Phi có loại dự cảm, chỉ cần mình có thể mở ra cái kia Ác Đấu Mạch, như vậy hắn một thân thực lực, sẽ có thể có trực tiếp từ Đại Thiên Vương đỉnh cảnh giới, tăng lên tới vũ trụ cường giả cảnh giới!

Cũng chỉ có cái loại này cảnh giới, mới có thể ở nơi này tám vũ trụ chiến trường trung tâm chính đứng vững gót chân, mới xem như chân chính làm cho người ta kính ngưỡng cường giả! Đằng Phi không cần người khác kính ngưỡng, nhưng hắn vẫn cần muốn bảo vệ người nhà của mình!

Giờ này khắc này, Bạo Long Điện Quang Đằng Lôi đám người, toàn bộ cũng đã trên người quải tải, trong đó Đằng Lôi thương thế rất nặng, như cũ kiên trì, không chịu lui về phía sau nửa bước!

Lục Tử Lăng những người này, tất cả cũng trên người mang thương, máu tươi vẩy vào 【 khởi hành tiểu S phòng 】

Trường Không, không có một người lui về phía sau, không có

một người cau mày.

Thanh Long kia thân thể cao lớn thượng, có trên trăm đạo rõ ràng vết thương, trong đó có một đạo vết thương, dán chỗ yếu hại của nó bảy tắc bộ vị, hướng bụng họa xuất một đạo không sai biệt lắm có mười vạn trượng vết thương, máu tươi giống như Thiên Hà cũng tiết một loại, không ngừng chảy xuôi đi ra ngoài.

Nhưng Thanh Long nhưng làm như bất giác, siêu cấp ma thú tổ bốn người, như cũ tại liều mạng!

Đằng Phi một đám con gái cửa, lấy Đằng An cầm đầu, liều mạng tấn công giết, thi triển ra, tất cả đều là Đằng Phi các loại đại thuật, các loại pháp tắc...!

Những người này bởi vì ôm đoàn, trước mắt còn không có vẫn lạc, nhưng bọn hắn trong có mấy người, thương thế cũng rất nghiêm trọng!

Không có ai lui về phía sau!

Ánh mắt của mọi người trung, cũng bắn ra kiên nghị quang mang!

Quá nhiều năm, bọn họ chỉ có thể đứng ở Đằng Phi đích lưng sau, nhìn cái kia trăm mặc bóng lưng, giống như một tòa núi lớn, che khi hắn cửa phía trước, vì bọn họ che gió che mưa, chưa bao giờ một câu câu oán hận.

Sở hữu Đằng gia trận doanh trong đích người, không có một người nào, không có một cái nào nghĩ vẫn quá cuộc sống như vậy, không có một người nào, không có một cái nào nghĩ vĩnh viễn đứng ở Đằng Phi đích lưng sau!

Này, không là bọn hắn muốn cuộc sống!

Cho dù là chết, bọn họ cũng hy vọng có thể có một lần cơ hội, cùng Đằng Phi kề vai chiến đấu!

Bọn họ muốn cho thế nhân biết, Đằng gia trận doanh, không có người yếu, càng không có bọn hèn nhát!

Đằng gia trận doanh trong đích này cổ quyết không lui về phía sau nửa bước không khí, lây nhiễm mọi người, ngay cả âm thầm đang xem cuộc chiến những người đó, từng cái từng cái cũng cũng nhin không được ở trong lòng kinh hô: trận chiến này, nếu là bị này tiểu tiểu gia tộc cho kiên trì xuống tới, như vậy trong tương lai, cả Vạn Cổ Thành, đem không người nào

là đối thủ của bọn họ!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 711: Thanh Trúc Ra Thiên Địa Khóc

>

Cho nên, Đằng Phi cũng không hối hận, tuy nói có ba vật Tiên Thiên chí bảo, tất cả đều bại lộ ở trước mắt người đời, nhưng hắn không sợ hãi.

Hắn hiện tại rất rõ ràng, phía sau mình Đằng gia những người này tâm thái, bọn họ nguyện ý cùng mình đồng sinh cộng tử! Bọn họ không hối hận cùng mình đồng sinh cộng tử! Bọn họ...!Không sợ chết!

Này, như vậy đủ rồi!

Làm làm một người trong gia tộc linh hồn nhân vật, có thể thấy đến gia tộc như thế đoàn kết, còn có cái gì những thứ khác yêu cầu xa vời đây?

Đằng Phi trên người, còn có một vật Tiên Thiên chí bảo, Hắc Văn Kim Tinh tượng thần, thật ra thì Đằng Phi mình cũng không biết, trên người hắn gần với Hắc Kiếm Tiên Thiên chí bảo, không phải là Chí Tôn Đỉnh, cũng không phải là Chiến Tranh Ma Ngẫu, mà là này viên Hắc Văn Kim Tinh tinh cầu phong ấn luyện hóa mà thành tượng thần!

Hắc Văn Kim Tinh, nguyên vốn là tạo thành cho Hỗn Độn thời đại một loại Tiên Thiên linh vật, cho dù là ở cả đại trong vũ trụ, cũng cực ít có người gặp qua nghiêm chỉnh viên Hắc Văn Kim Tinh tạo thành tinh cầu, đây là một bút khó có thể tưởng tượng tài phú, nếu là bị những khác vũ trụ cường giả biết được, liệu lĩnh, cũng sẽ muốn nhận được loại vật này.

Thánh Nhân Đường vô số cường giả tại liệu mạng!

Hai bên cũng đã giết đỏ cả mắt rồi.

Xa xôi vũ trụ hư không, lưng còng lão đầu cùng Thánh Nhân Đường Đường chủ ở giữa chiến đấu, cũng đã đạt đến gay cấn!

Hai gã từng đến từ riêng của mình thứ nguyên vũ trụ người mạnh nhất, có thể gian này cường đại nhất chiến lực cường giả, mặc dù cũng trở thành vũ trụ trên chiến trường người thất bại, nhưng bọn hắn có thể sống tới ngày nay, vừa vặn chứng minh thực lực của bọn họ!

Còn có nhiều hơn người thất bại, bọn họ đã sớm bỏ mạng tại những khác vũ trụ cường giả trong tay, hóa thành vô tận lịch sử sông dài một giọt Thủy!

Năm đó chết ở lưng còng lão đầu cùng Thánh Nhân Đường Đường chủ trong tay vũ trụ cường giả, không biết có bao nhiêu, cho nên nói trực tiếp đem người thất bại làm thành là người yếu hành động, là rất ngu ngốc.

Nếu như bọn họ có thể một lần nữa tản ra nhiệt huyết, thậm chí có rất nhiều bây giờ đang là đỉnh vũ trụ cường giả, cũng không phải là đối thủ của bọn họ!

Nhưng bọn hắn mệt mỏi, cũng sợ hãi, bọn họ không muốn qua nữa cái loại này ăn bữa hôm lo bữa mai cuộc sống, chán ghét một chút cũng không có tần chém giết, ở trên con đường này ngừng lại.

Bọn họ không phải là cái loại này mới vừa gia nhập vũ trụ chiến trường, một đoàn cũng không đánh quá tự trực tiếp thành người thất bại người.

Bọn họ, rất cường đại!

Pặc!

Lưng còng lão đầu như cũ khom người, nhưng hắn mỗi nhất kích, cũng thạch phá thiên kinh, một ít thân yên lặng quá nhiều năm khí huyết, ở điên cuồng thiêu đốt lên, hắn chiến ý, đã ở điên cuồng thiêu đốt lên!

Thánh Nhân Đường Đường chủ, cũng đánh ra hỏa khí, hắn biết mình hôm nay gặp được đối thủ, hắn không sợ hãi!

Hắn thậm chí không có nghĩ tới hai ngoài hai gã Thánh Nhân Đường đích mưu nhà có thể trở lại trợ giúp mình, cho dù bọn họ trở lại, hắn cũng lại ở chỗ này một mình đối mặt lưng còng lão đầu.

Bởi vì đây là thuộc về hắn chiến đấu, hắn có hắn tôn nghiêm

cùng kiêu ngạo!

Oanh!

Thánh Nhân Đường Đường chủ há mồm vừa phun, một ngọn chuông lớn từ hân trong miệng thốt ra.

Làm!

Làm!

Chuông vang hai tiếng, tản mát ra một loại kỳ dị nói vận, đan xen kinh khủng pháp tắc, hướng lưng còng lão giả trấn áp đi qua!

“Diên rồi, vừa là một việc Tiên Thiên chí bảo!”

“Thiên nột, hôm nay là ngày mấy, bọn họ là muốn đem Vạn Cổ Thành chấn vỡ sao?”

“Thật là đáng sợ, không nghĩ tới Vạn Cổ Thành trung, thế nhưng cát đầu cường đại như thế người thất bại.”

“, bọn họ thật sự là người thất bại sao? Coi như là chánh trị đỉnh vũ trụ cường giả, cũng là không gì hơn cái này sao?”

“Ta đã từng thấy qua hai cái khí huyết chánh trị đỉnh trạng thái vũ trụ cường giả, bọn họ ở giữa chiến đấu, thoát nhìn cũng không gì hơn cái này, thậm chí...! Còn không có nơi này kịch liệt.”

Âm thầm đang xem cuộc chiến những người đó, nghị luận rồi rít, cả đám đều bị chấn hám được cơ hồ nói không ra lời.

Khoảng cách vô cùng xa xôi Vạn Cổ Thành, cũng đúng là được này vài món Tiên Thiên chí bảo ảnh hưởng, vô cùng không lộ tinh cầu, ở chậm rãi run rẩy, giống như là có linh tính một loại, một tầng tầng cường đại kết giới, ở Vạn Cổ Thành trung dâng lên, đem này viên không lộ tinh cầu bảo vệ.

Những thứ này kết giới chắc chắn vô cùng, ở quá khứ đích vô tận trong năm tháng, có rất ít người nhìn thấy qua loại này tràng diện.

Rất nhiều người thậm chí căn bản tự không biết, Vạn Cổ Thành lại vẫn có loại này cường đại kết giới.

Đây quả thực là muôn đời khó gặp tràng diện a!

Lưng còng lão đầu lạnh lùng nhìn thoáng qua kia miệng chuông lớn, thân thể bị chấn đắc khẽ run, thở dài một cái, thở

dài nói: “Ta còn tưởng rằng, đời này, không bao giờ ...!nữa có kinh nghiệm loại trình độ này chiến đấu, lão Hỏa Kế, người nhìn, người có phải hay không cũng nên đi ra ngoài để hóng gió?”

Vừa nói, lưng còng lão đầu eo...!Trong giây lát đỉnh trực, đầu đầy tóc trắng, đón gió phát phối, một đôi mắt bắn ra hai Đạo Thần quang, thân thể bỗng nhiên trở nên to lớn vô số lần, nếu như Đằng Phi chú ý đến bọn họ bên này, tựu sẽ phát hiện, lưng còng lão đầu thân thể, vào giờ khắc này, đã bị lúc trước hấn gặp phải Ma Thần thi thể còn muốn lớn hơn!

Sưu!

Một đạo lục sắc quang mang, theo lưng còng lão đầu chỗ mi tâm chọt bắn ra.

Đây là một lễ Thanh Trúc.

Rất nhỏ, chỉ có người bình thường đích ngón tay lớn nhỏ, nhưng nó bộc phát ra quang mang, nhưng thẳng được một viên đang thiêu đốt hằng tinh!

Nho nhỏ Thanh Trúc, sở bộc phát ra cái kia đoàn tia sáng, thiếu chút nữa sẽ làm cho rất nhiều đang âm thầm đang xem cuộc chiến người trông mắt bị chọc mù!

“Này này này...!Tiên Thiên Linh Bảo đại tràn lan sao?”

“Hai cái vũ trụ cường giả trong đích người thất bại, thế nhưng người mang hai kiện Tiên Thiên chí bảo...!Thiên nột, ta không phải là hoa mắt sao?”

“Này đoàn xanh đậm sắc quang mang, rốt cuộc là cái gì? Ta làm sao trong thoáng chốc, thật giống như nghe nói qua vị kia vũ trụ cường giả một pháp bảo, chính là chỗ này loại có thể tản mát ra cỗ ánh sáng màu xanh đậm đây?”

Niên đại quá mức rất xưa, về lưng còng lão đầu vô cùng nhiều truyền thuyết, đã sớm bao phủ ở lịch sử sông dài trung, tại chỗ những người này mặc dù cảm giác được kia đoàn lục sắc quang mang vô cùng nhìn quen mắt, nhưng không ai có thể nhớ tới lai lịch của nó.

Mà Thánh Nhân Đường Đường chủ, vừa thấy được này đoàn xanh đậm sắc chói mắt vô cùng quang mang, nhất thời mắt lộ ra vẻ kinh hãi, khổng chế chuông lớn, không ngừng lui về phía sau nhưng, đồng thời trong miệng phát ra mang theo vài phần

run rẩy thanh âm: “Người người người...!Người là, người là Thanh Trúc Lão Nhân?”

“Lão đầu mình cũng mau quên mất cái tên này, không nghĩ tới thế gian này còn có người nhớ được, ai...” Lưng còng lão đầu phát ra một tiếng thở dài, chậm rãi nói: “Năm đó biết lão đầu tử tên những người đó, hoặc là, đã sớm hóa thành Phong Trần, tiêu tán ở trong năm tháng, hoặc là, chính là đã tiến vào thứ hai vũ trụ chiến trường, hiện tại có lẽ ở thứ ba thứ tư, vẫn còn thứ tám thứ chín? Người đã già, rất nhiều chuyện, cũng nhớ lại không đứng lên.”

Thấy lưng còng lão đầu chấp nhận lời của hắn, Thánh Nhân Đường Đường chủ thiếu chút nữa bị làm cho sợ đến hồn phi phách tán, hắn quả thực không thể tin được, trước mắt này đầu đầy tóc trắng đón gió phát phối tao lão đầu tử, phải rất nhiều kỷ nguyên trước vũ trụ trên chiến trường cái kia kinh khủng nhất truyền thuyết!

Thanh Trúc ra, thiên địa khóc!

Đây là từng truyền lưu ở vũ trụ trên chiến trường một câu nói, có thể thấy được Thanh Trúc Lão Nhân uy lực có kinh khủng bậc nào.

Năm đó phạm là cùng Thanh Trúc Lão Nhân chống lại vũ trụ cường giả, không khỏi là nuốt hận thu tràng.

Thanh Trúc Lão Nhân, bước vào vũ trụ chiến trường, mười vạn năm, khó một bại!

Năm đó vô cùng nhiều vũ trụ cường giả, nghe được Thanh Trúc hai chữ này, quay đầu rời đi, bọn họ thậm chí ngay cả do dự cũng sẽ không do dự một chút!

Nhiều như vậy khí huyết bị vây đỉnh vũ trụ cường giả, người nào không phải là kiêu ngạo nhân? Nhưng Thanh Trúc tên, thì như vậy uy lực!

Thanh Trúc Lão Nhân bước vào vũ trụ chiến trường lần đầu tiên giết cuộc chiến đấu, hắn bại bởi một người, người kia, gọi năm tháng.

Rất tên kỳ cục, nhưng năm tháng một thân thực lực, ở lúc ấy tự đã đạt đến làm cho người ta khó có thể với tới độ cao, giống như trước lần đầu tiên tiến vào vũ trụ sát tràng, giống như trước chẳng bao giờ bị bại một lần.

Thanh Trúc cùng năm tháng, giống như túc trong đời gặp nhau, hai người giao thủ, đánh tới thiên hôn địa ám, đánh nát vô số viên Vạn Cổ Thành khổng lồ như vậy tinh cầu.

Trận chiến ấy, làm cho cả đệ nhất vũ trụ chiến trường run rẩy, vũ trụ Đại Đế bố trí pháp tắc phong ấn thiếu chút nữa đã bị đánh toái.

Hai người đánh hơn ba mươi năm, cuối cùng, Thanh Trúc một chiêu tiếc bại, từ đó không biết kết cuộc ra sao, năm tháng thì làm năm đó người mạnh nhất, tiến vào thứ hai vũ trụ chiến trường.

Rất nhiều người đều ở vì Thanh Trúc tiếc hận, cho là nếu không phải gặp được năm tháng, Thanh Trúc nhất định có thực lực tiến vào thứ hai vũ trụ chiến trường.

Cũng có rất nhiều người cho là tiếp theo vũ trụ sát tràng thượng, nhất định sẽ xuất hiện Thanh Trúc thân ảnh.

Song để cho mọi người nghi ngờ không giải thích được chính là, Thanh Trúc Lão Nhân, từ kia cuộc chiến đấu sau, tựa như một trận khói xanh, hoàn toàn biến mất ở vũ trụ chiến trường trung, cũng nữa không có xuất hiện quá.

“Thanh Trúc ra, thiên địa khóc” câu này năm đó sở hữu vũ trụ chiến trường người trong nghe nhiều nên thuộc lòng của, cũng bao phủ trong lịch sử.

Vũ trụ trên chiến trường thiếu một cái cường đại vô cùng Thanh Trúc Lão Nhân, Vạn Cổ Thành trong khắp ngõ ngách, nhiều hơn một lưng còng tửu quán lão bản.

“Ta ta ta ta...!Ta hấn đây là cái gì vận khí a! Ta chẳng qua là nghĩ để khi phụ khi để người, làm sao lại gặp được như vậy một cái quái vật a!” Thánh Nhân Đường Đường chủ sắp khóc , phía dưới có ba vật Tiên Thiên chí bảo hơi thở, hấn cảm thụ được rất rõ ràng, tâm Trung Nguyên vốn tràn đầy tham lam

cùng khát vọng, muốn nhận được kia ba vật Tiên Thiên chí bảo, như vậy Thánh Nhân Đường thật thì có thể trở thành cả Vạn Cổ Thành cường thế nhất lực!

Đến lúc đó, chính hắn cũng có thể dùng những thứ này Tiên Thiên chí bảo võ trang mình, hắn máu vẫn không lạnh, hắn như cũ đối với thứ hai vũ trụ chiến trường có ý nghĩ của mình.

Hắn, còn muốn tiến tới!

Nhưng dưới mắt vẫn đề là, đối phương là từng tại vũ trụ trên chiến trường uy danh hiển hách, bình sinh vền vẹn gặp một bại Thanh Trúc Lão Nhân!

Đối phương sẽ cho hắn cơ hội này sao?

Đáp án để cho Thánh Nhân Đường Đường chủ rất như đưa đám, hiển nhiên là sẽ không!

Hắn hùng hổ mang theo một đoàn Thánh Nhân Đường cường giả lại tới đây, mục đích rất rõ ràng, giết người lập uy đoạt bảo!

Thanh Trúc Lão Nhân nếu nhúng tay chuyện này, kia đã nói lên hắn cùng đám người kia có quan hệ, đã đánh tới loại trình độ này, vừa làm sao có thể thu tay lại? Thánh Nhân Đường Đường chủ rất tức giận, trong lòng tự nhủ người đường đường Thanh Trúc Lão Nhân, làm sao có chạy đến Vạn Cổ Thành loại này vắng vẻ địa phương, đành phải góc thành một cái tửu quán lão bản?

Tốt đêm, cho dù người thành tửu quán lão bản, cho cũng không có bất cứ quan hệ nào, người vì sao vừa hết lần này tới lần khác công khai che chở lên một đám lai lịch không giải thích được người?

Thật sự là hại chết người!

Thánh Nhân Đường Đường chủ có thể nghĩ đến, này đánh một trận xong, ở cả Vạn Cổ Thành, đem không còn có bất luận kẻ nào cùng bất kỳ thế lực, dám đi trêu chọc kia nơi nhỏ nhỏ trang viên.

Này...!Thật hắn làm cho người ta phát điên a!

Mọi người, ngày mùng một tháng năm ngày Quốc Tế Lao Động vui vẻ!

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 712: Thanh Trúc Lão Nhân!

>

“Thanh Trúc tiền bối, ta sai lầm rồi, mời Thanh Trúc tiền bối đại nhân bắt kẻ tiểu nhân quá, không nên cùng vãn bối không chấp nhặt, bỏ qua cho chúng ta sao!” Thánh Nhân Đường Đường chủ quyết định thật nhanh, không có nữa do dự, trực tiếp thu tay lại, vẽ mặt thành khẩn địa đối với Thanh Trúc Lão Nhân khom lưng nói xin lỗi: “Tiền bối đại danh, vãn bối từ bước vào vũ trụ chiến trường ngày đó lên, tựa như sấm bên tai, vãn bối cũng lao thẳng đến tiền bối làm thành là thần tượng, chẳng qua là không nghĩ tới trước gót chân bối lần đầu tiên gặp mặt, thế nhưng phải ở trường hợp này.”

“Đem ta làm thành thần tượng của người?” Thanh Trúc Lão Nhân ha hả cười một tiếng, lẩm bẩm nói: “Muốn đến thần tượng, nói đến tấm gương, hẳn là năm tháng sao, hẳn so với ta thích hợp hơn thành cho các người tấm gương, mà ta...! Một cái người thất bại...!Ha hả.”

Thanh Trúc Lão Nhân không có tiếp theo nói đi xuống, nhưng trong mắt hài hước, nhưng rất rõ ràng.

Hiển nhiên, Thanh Trúc Lão Nhân căn bản không tin tưởng Thánh Nhân Đường Đường chủ lời của.

“Tiền bối, vãn bối những câu thật lòng, cầm thân gia tánh mạng thề, nếu có nửa câu Hư nói, gọi vãn bối loạn tiễn xuyên tim mà chết!” Thánh Nhân Đường Đường chủ vẽ mặt trang trọng nghiêm túc, nhận chân nói, lớn tiếng thề.

Bốn phía âm thầm vây xem rất nhiều người cũng ở trong lòng bất xử Thánh Nhân Đường Đường chủ, này vũ trụ trên chiến trường, có vạn tiễn xuyên tâm chuyện này sao? Cho dù vạn

tiền xuyên tâm, người cũng sẽ không chết đi?
Thanh Trúc Lão Nhân khẽ lắc đầu, không nói gì, nhưng vươn ra tay trái ngón trỏ, hướng bầu trời một ngón tay.

“Tiền bối đây là?” Thánh Nhân Đường Đường chủ vẻ mặt không giải thích được nhìn Thanh Trúc Lão Nhân.

Những khác đang âm thầm đang xem cuộc chiến những người đó, cũng tất cả đều vẻ mặt không giải thích được nhìn Thanh Trúc Lão Nhân, không rõ hẳn động tác này là có ý gì.

Thanh Trúc Lão Nhân ha hả cười một tiếng, chậm rãi nói:
“Ngẩng đầu hỏi thanh thiên, ta từng bỏ qua cho người nào?”

Hồi hột một câu nói, cũng là để cho bốn phương tám hướng người nhất tề hít vào một hơi, một cổ không cách nào ngăn chặn lạnh lẽo, theo mỗi người cột sống nhanh chóng hướng về phía trước dâng lên, vẫn lạnh đến cái ót đi, sau đó từ sâu trong nội tâm, cảm giác được một cổ không lồ sợ hãi.

Thanh Trúc ra, thiên địa khóc!

Này ở năm đó, cũng không phải một câu đơn giản ngạn ngữ, mà là dùng không biết bao nhiêu cường giả hải cốt cùng máu tươi, sinh sôi đúc thành một cái thiết luật a!

Thánh Nhân Đường Đường chủ sắc mặt thoáng chốc trở nên xanh mét, hần cười khan nói: “Tiền bối, người xem, nơi này có rất nhiều hiểu lầm, nếu như sớm biết bọn họ là tiền bối người của ngài, ngài chính là cho ta mượn mấy lá gan, ta cũng không dám tới tìm phiền phức của bọn hần a? Ta môn Thánh Nhân Đường mặc dù không tính là cường đại, nhưng nhất định cộng thêm ta, có ba vũ trụ cường giả, nếu là tiền bối không chê, từ hiện tại bắt đầu, tiền bối chính là ta Thánh Nhân Đường Thái thượng Đường chủ! Bao gồm ta ở bên trong, mọi người, cũng tùy tiền bối khu sử!”

Vô sỉ!

Đây là chu vi xem mọi người trong lòng một cái cùng chung ý nghĩ, nhưng những... này người vừa lại không phải không thừa nhận một điểm, đó chính là: khổ là đổi lại bọn họ ở chỗ này, bọn họ...!, vừa biết làm ra như thế nào lựa chọn? Sợ rằng trừ Thánh Nhân Đường Đường chủ một chiêu này ở ngoài, không

có loại thứ hai biện pháp sao?

“Ai.” Thanh Trúc Lão Nhân than nhẹ một tiếng: “Ta người này, bình sinh nhất chịu không được, chính là người khác ở trước mặt ta ra vẻ yếu ớt một mặt, lòng rất mềm.”

Thánh Nhân Đường Đường chủ sắc mặt có chút cổ quái, nhưng là âm thầm thở phào nhẹ nhõm, cảm giác nếu Thanh Trúc Lão Nhân nhả ra , có lẽ chuyện này còn có thương lượng.

Có lẽ Thanh Trúc Lão Nhân ẩn cư nhiều năm như vậy, dài dòng năm tháng, ba trải qua đưa cái kia chút ít lắng giác toàn bộ mài bình rồi sao.

Trong lòng nghĩ, Thánh Nhân Đường Đường chủ trên không trung quỳ gối quỳ rạp xuống Thanh Trúc Lão Nhân trước mặt, cung kính gọi một tiếng: “Thái thượng.

.

.

” ”

Đường chủ kia hai chữ không đợi nói ra khỏi miệng, chỉ thấy đối diện một đạo quang vừng màu xanh đậm mũi nhọn chột lóe, kia tốc độ nhanh đến bất khả tư nghị, phù một tiếng, theo Thánh Nhân Đường Đường chủ mi tâm bắn vào, tính Thánh Nhân Đường Đường chủ nguyên thần, trực tiếp cho nát bấy rụn!

Chỉ có một sát na, Thánh Nhân Đường Đường chủ, cái này từng vũ trụ cường giả, hôm nay Vạn Cổ Thành có chút danh tiếng thế lực đương gia người, cứ như vậy, chết oan chết uổng! Hẳn thậm chí đến cuối cùng một sát na, cũng không có cho là mình sẽ chết, khê nhếch miệng, trên đầu lưỡi kiêu, Đường chủ kia hai chữ thiếu chút xiu nữa tụt bật thốt lên , nhưng chính là không có nói ra.

“Của ta nói còn chưa dứt lời đây, ta người này lòng tham mềm, cho nên không thể gặp người khác ở trước mặt ta ra vẻ yếu ớt một mặt, ta chỉ có thể lựa chọn giết bọn họ.

Như vậy, ta liền nhìn không thấy tới , cũng sẽ không cảm thấy

khổ sở.” Thanh Trúc Lão Nhân giống như là làm bầm lều bầu, cũng giống như là nói cho bốn phía những thứ kia đang xem cuộc chiến người nghe.

Tiến lên một bước, một phát bắt được này tòa vô chủ chuông lớn, đưa tay về, chuông lớn run rẩy, phát ra trện trện gào thét, giống như thần phục một loại, thấy vậy người xung quanh trong lòng vô cùng rét lạnh.

Thánh Nhân Đường Đường chủ chết chưa hết tội, hấn nếu có thể đánh trên thân người khác bảo vật chú ý, kia người khác cũng có thể đánh hấn bảo vật chú ý, hấn có thể ra lệnh tru diệt người khác, người khác tự nhiên cũng có thể giết hấn.

Song Thanh Trúc Lão Nhân thủ đoạn, cũng là để cho mọi người hơi bị sợ.

Quả thực quá kinh khủng, quả nhiên không hổ là “Thanh Trúc ra, thiên địa khóc” đại năng, giống như trước thân là vũ trụ cường giả Thánh Nhân Đường Đường chủ, ngay cả hoàn thủ dư âm địa cũng không có, bị xuyên thủng mi tâm đồng thời, nguyên thần trực tiếp manh diệt!

Một Tiên Thiên chí bảo, có cực cao linh trí, giống như trước ở nơi này tám vũ trụ chiến trường trung, cũng có phi phạm thực lực, nói về, cường đại Tiên Thiên chí bảo, thậm chí không thể so với vũ trụ cường giả bản thân kém bao nhiêu!

Song ở Thanh Trúc Lão Nhân trong tay, nhẹ nhàng một muội” một Tiên Thiên chí bảo, dĩ nhiên cũng làm phải khuất phục ! Đây là cái gì chính là hình thức thực lực?

Hấn thật sự là vũ trụ trên chiến trường người thất bại? Sợ rằng hiện tại sinh động ở đệ nhất vũ trụ trên chiến trường cái kia chút ít vũ trụ cường giả, cũng không còn mấy là lão đầu tử này đối thủ sao?

Mọi người đang lúc ở trong lòng suy đoán, trong lúc bất chợt, xa xôi vũ trụ chỗ sâu, truyền đến một cỗ rõ ràng năng lượng ba động, tất cả mọi người là cả kinh, cảm giác được có một đại cường giả, đang lấy một loại tốc độ cực nhanh, đến gần nơi này!

Đồng thời, từ một phương hướng khác, cũng truyền đến một

cổ năng lượng ba động, giống như rung động một loại, ba
“Trăm độ dân sao ★ Hương Hương ★ văn tự” vẫn không
ngừng, khoảng cách nhất định là vô cùng xa xôi, nhưng hơi có
chút thực lực người, đều có thể cảm ứng được đến, này hai cổ
năng lượng ba động, phảng phất cực kỳ tức giận, căn bản là
không muốn che dấu hành tung.

Cũng thông qua phương thức này, báo cho người nơi này,
không muốn, chúng ta lập tức tới ngay!
“Có lẽ...! Là Thánh Nhân Đường khác kia hai cái đương gia
người!” Trong đám người, có người làm ra như vậy suy đoán.

“Không sai, hẳn là chính là hai vị , đại ca của bọn hắn chết
thảm, hai người kia nhất định là có sở cảm ứng, gấp trở về báo
thù, cũng là không để cho người cảm thấy kỳ quái.”

“Chính là không biết, bọn họ phát hiện bọn họ địch nhân là
Thanh Trúc Lão Nhân, sẽ lộ ra như thế nào về mặt?”

“Ta cá là về nhất định sẽ rất đặc sắc! Ta tin tưởng Thanh Trúc
Lão Nhân nhất định sẽ thắng được!”

“Bắt đầu phiên giao dịch bắt đầu phiên giao dịch, ta dùng một
vạn cân thần liệu đánh cuộc Thanh Trúc Lão Nhân thắng được,
người nào theo đánh cuộc?”

“Người đi chết sao! Ta cá là mười vạn cân Thanh Trúc Lão
Nhân có thắng được, người dám cùng ta đánh cuộc sao?”

“Biến, Thanh Trúc ra thiên địa khốc, làm Lão Tử chưa từng
nghe qua sao?”

Núp bốn phương tám hướng trong vũ trụ cả đám nghị luận rồi
rít, cũng hưng phấn không thôi.

Trước đó bọn họ chỉ muốn nhìn một cuộc náo nhiệt mà thôi, ai
có thể đủ nghĩ đến biến mất vô số kỷ nguyên Thanh Trúc Lão
Nhân, thế nhưng có trong lúc bất chợt ra hiện tại mọi người
trước mặt trước.

Hơn nữa, vẫn còn lấy như vậy một đám tươi đẹp chí cực
phương thức!

“Người nào giết đại ca của ta, lăn ra đây cho ta!” Một tiếng
chợt quát, từ hàng tỉ dặm ở ngoài, giống như cuộn cuộn nước
lũ một loại truyền tới

“Giết ta huynh người, cửu tộc đáng giết!” Làm một tiếng chợt

quát, từ một phương hướng khác, cũng là ở hàng tỉ dặm chi ngoài truyền tới.

Hai đạo cự đại vô cùng thân ảnh, giống như Thần chỉ một loại, chia ra từ hai cái phương hướng bất đồng, hướng Thánh Nhân Đường Đường chủ phương hướng bay tới.

“Đại ca!”

“Huynh trưởng!”

Hai người này giống như giống như sao băng, tốc độ nhanh đến mức tận cùng, trong nháy mắt đi tới Thánh Nhân Đường Đường chủ thi thể trước gót chân, lên tiếng khóc rống.

Thi thể trôi lơ lửng ở trong vũ trụ, giống như một viên không lồ vô cùng dài mảnh tinh cầu, máu vẫn không lạnh, thi thể thượng còn có hơn ấm, nhưng người nhưng đã sớm hồn phi phách tán, chết là không có thể rồi hãy chết!

“Người nào giết đại ca của ta! Lăn ra đây!”

“Lăn ra đây!”

Này hai tôn Thần chỉ một loại vũ trụ cường giả trên người bộc phát ra kinh thiên sát khí, kia cường thịnh khí huyết, cùng hai mắt đỏ ngầu, không khỏi nữa hướng thể nhân tỏ rõ của hấn cửa mạnh mẽ cùng tức giận.

“Ta giết hấn rồi môn, các ngươi phải như thế nào?” Thanh Trúc Lão Nhân bình tĩnh đứng ở nơi này hai tôn vũ trụ cường giả trước mặt, thần nhiên nói.

Mới vừa hấn phân thân một chút, đem Thánh Nhân Đường dư âm nghiệt trực tiếp trấn chết tại chỗ, ngón này, trực tiếp đem Đẳng gia mọi người tất cả đều cả kinh trợn mắt hốc mồm.

Bao gồm Đẳng Phi ở bên trong, tất cả đều khóe miệng kịch liệt co quắp, làm sao cũng không nghĩ tới một cái lưng còng tao lão đầu tử, thế nhưng có như thế thực lực cường đại.

Bốn phía những thứ kia người xem náo nhiệt một chút nghị luận, trốn phi cũng thực đã nghe vào tai trung, không khỏi cười khổ, thầm nghĩ: vận khí của mình thật đúng là cường đại,

như vậy cũng có thể gặp phải một pho tượng kỳ nhân.

Đằng Phi không có thời gian đi làm quá nhiều cảm khái, vọt nhà trận doanh trong mặc dù không ai vẫn lạc, nhưng có mấy người thương thế nghiêm trọng, nếu như không thể lập tức cứu trị, sợ là muốn rơi xuống đại đạo vết thương, tương lai rất khó lại hướng lên đột phá.

Cho nên, Đằng Phi ở Thánh Nhân Đường những thứ này dư nghịet bị Thanh Trúc Lão Nhân trấn sau khi chết, cũng không có trước tiên đi tới đang xem cuộc chiến, cũng là lựa chọn cứu trị nhà mình người bị thương.

Ở Đằng Phi trong lòng, người nhà của mình, tới khi nào, cũng là là tối trọng yếu!

Người nhà, là hấn cả đời phấn đấu động lực căn nguyên!
Mà Đằng gia, cũng thông qua như vậy một cuộc chiến đấu, chân chính xác định bọn họ ở nơi này tầm trong vũ trụ địa vị, đồng thời cũng ngưng tụ Đằng gia tinh thần.

Giờ này khắc này, cho dù Đằng Phi không ở chỗ này, đầu gối nhà, cũng tuyệt không phải một viên quả hồng mềm.

Ai ngờ tới năm hạ xuống, cũng muốn giao ra thảm thống giá cao!

“Ngươi là ai?” Thánh Nhân Đường Đường chủ Nhị đệ nhìn Thanh Trúc Lão Nhân, cắn răng tức giận mắng.

“Ta không cần biết ngươi là ai, ngươi đã có năng lực giết huynh trưởng ta, sẽ phải làm tốt thừa nhận ta môn huynh đệ lửa giận chuẩn bị, nhị ca, giết!” Thánh Nhân Đường Đường chủ Tam đệ là một sát phạt quyết đoán người, căn bản không cần Thanh Trúc Lão Nhân thân phận.

Khi hấn xem ra, cho dù Thanh Trúc Lão Nhân là vũ trụ Đại Đế, hấn cũng giống nhau có động thủ! Đã như vậy, kia cần gì phải hỏi nhiều?.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 713: Cường Đại Nhất Vũ Khí

>

“Giết!” Thánh Nhân Đường Đường chủ Nhị đệ cũng đỏ mắt, hận muốn điên, xuất thủ chính là sát chiêu.

Trong phút chốc, này tám không gian vũ trụ phát sinh kịch liệt rung động, hai cái khí huyết đang vượng, chánh trị đỉnh trạng thái vũ trụ cường giả đồng thời xuất thủ, coi như là vũ trụ chiến trường loại này vũ trụ Đại Đế định ra pháp tắc địa phương, cũng giống như trước có chút khó có thể thừa nhận.

Vũ trụ Đại Đế pháp tắc lực lượng ở nhanh chóng tu bỏ mảnh không gian này, nhưng tràng diện nhưng vô cùng thảm thiết! Sưu!

Một đạo xanh đậm sắc quang mang, đột nhiên thoáng hiện, một ngọn Cổ lão chuông lớn, phía trên tuyên có khắc vô số thần bí minh văn, cũng từ Thanh Trúc Lão Nhân trong tay bay ra, chia ra hướng Thánh Nhân Đường Đường chủ Nhị đệ Tam đệ trấn áp đi qua.

“Đại ca Tiên Thiên chí bảo!” Thánh Nhân Đường Đường chủ Tam đệ nhìn hướng mình trấn áp tới được chuông lớn tròn mắt muốn nứt, cơ hồ nếu bị giận đến hộc máu, hẳn hoàn toàn không cách nào tiếp nhận, đại ca vừa mới chết, chuông lớn dĩ nhiên cũng làm làm phản rồi sự thật này.

Thánh Nhân Đường Đường chủ Nhị đệ cũng là thân thể khẽ run lên, trong mắt bắn ra không dám tin quang mang, lên tiếng kinh hô: “Thanh Trúc ra, thiên địa khóc, ngươi là Thanh Trúc Lão Nhân!”
Phốc!

Xanh đậm sắc quang mang, từ Thánh Nhân Đường Đường chủ Nhị đệ chỗ mi tâm trực tiếp động đi xuyên qua, đem nguyên thần của hắn quấy đến nát bấy, tại chỗ chết thảm!

Thánh Nhân Đường Đường chủ Tam đệ còn không có từ tức giận trung phục hồi tinh thần lại, nhưng nhìn thấy mình nhị ca bị đạo kia xanh đậm sắc quang mang đánh chết tại chỗ, trực tiếp một ngụm máu tươi phun tung toé đi ra ngoài, giận dữ hét: “Thanh Trúc Lão Nhân, ngươi khinh người quá đáng!”

Làm!

Chuông lớn phát ra một tiếng kinh thiên động địa tiếng vang, đem chung quanh tầng lớn không gian vũ trụ chấn đặc than sập xuống.

Xa xôi Vạn Cổ Thành lại một lần nữa bộc phát ra ánh sáng mãnh liệt mũi nhọn, tựa giống như một viên khổng lồ hằng tinh kịch liệt thiêu đốt một loại, kết giới một tầng tầng, không ngừng chồng, đến cuối cùng, rốt cục ngăn trở này hai cổ kinh khủng ba động.

Thánh Nhân Đường Đường chủ Tam đệ trực tiếp bị nguyên vốn thuộc về đại ca của hắn Tiên Thiên chí bảo chuông lớn trấn áp ở bên trong, kia chắc chắn vô cùng thân thể từng khúc vỡ vụn, vô cùng tràn đầy khí huyết nhanh chóng khô khốc, khổng lồ vô cùng năng lượng, trực tiếp bị chuông lớn hấp thu.

Này miệng Cổ lão chuông lớn, bộc phát ra cực mạnh tia sáng, không ít tới không kịp trốn tránh người xem náo nhiệt ánh mắt trực tiếp bị diệu mờ mịt!

“Kết thúc.” Thanh Trúc Lão Nhân thở dài một tiếng, vẫy tay một cái, thu hồi chuông lớn cùng Thanh Trúc, kia đỉnh trực eo, trong nháy mắt cúi xuống, tràn đầy ngất trời khí huyết, cũng tùy theo thu liễm.

Từng bước, hướng Đằng Phi phương hướng của bọn hắn đi tới.

Thanh Trúc ra, thiên địa khóc!

Cái kia từng danh chấn cả vũ trụ chiến trường tuyệt thế cường giả, lại một lần nữa biến thành Vạn Cổ Thành trong góc cái

kia tửu quán lão bản, đầu đầy tóc trắng, đón gió phát phối, tấm lưng kia thê lương và Tiêu Sắt.

Song đến loại khi này, còn có ai dám xem thường cái này tầm thường lão đầu?

Tin tưởng trận chiến này rất nhanh sẽ truyền khắp cả vũ trụ chiến trường, sở hữu cường đại vũ trụ cường giả, sợ là cũng sẽ trong lòng phát rét, từng cái kia Thanh Trúc Lão Nhân rốt cục lần nữa xuất hiện, một khi hấn muốn đi vào vũ trụ sát tràng, này tấm mệnh môn khổng lồ vũ trụ, người nào là địch thủ của hấn?

Thanh Trúc Lão Nhân đi tới Đằng Phi trước mặt trước, bình tĩnh nhìn người trẻ tuổi này, nhếch miệng cười một tiếng:

“Như thế nào?”

Đằng Phi một khom rót cuộc: “Cảm Tạ tiền bối trượng nghĩa cứu giúp, tiểu tử suốt đời khó quên!”

“Ồ ô, làm sao thoáng cái trở nên khách khí như vậy, điều này làm cho lão đầu cảm giác rất không có thói quen a.

Nói về, kia Ứng Thần thịt nướng...!Thật rất thơm a, dùng để nhắm rượu vừa lúc.

Đáng tiếc hiện tại có chút ngượng.” Thanh Trúc Lão Nhân vừa nói, ánh mắt quăng hướng cái kia cả người máu tươi, xương không biết vỡ vụn bao nhiêu cái vừa khôi phục như cũ, nhưng khí huyết suy bại đã trên thân người: “Dã Cuồng Sinh tiểu tử, lão đầu tử thích ăn ngươi thiêu nướng Ứng Thần, có thể hay không cho thêm ta nướng một điểm?”

Dã Cuồng Sinh mới vừa một ít tràng đại chiến thiếu chút nữa tửu vẫn lạc, nhưng nghe Thanh Trúc Lão Nhân lời của sau, lập tức tinh thần chấn hưng lớn tiếng nói: “Tiền bối muốn ăn bao nhiêu thì có bấy nhiêu!”

Thanh Trúc Lão Nhân ha hả cười một tiếng, ánh mắt từ Đằng gia mọi người trên mặt quét qua, ở rất nhiều người trong mắt nhìn thấy vẻ kính sợ, lúc trước những người này, cũng đều rất bình tĩnh nhìn hấn, nhưng hiện tại, nhưng tràn đầy kính sợ cùng cuồng nhiệt.

“Ai, đây chính là vì cái gì ta lựa chọn ẩn cư, ngươi nhìn, các ngươi biết rồi thân phận của ta, thoáng cái tửu trở nên câu nệ,

này thật không tốt đùa.” Thanh Trúc Lão Nhân làm bầm lều bầu thở dài, lắc đầu, sau đó cất bước hướng Vạn Cổ Thành đi tới.

Vạn Cổ Thành kết giới, chừng hơn ức tầng!
Một thẳng đến hiện tại, còn cũng không có tiêu tán, theo Thanh Trúc Lão Nhân gần tới, những thứ này kết giới thể nhưng bắt đầu khẽ run rẩy lên.

“Loại vật này, giữ lại có chỗ lợi gì đây?” Thanh Trúc Lão Nhân làm bầm một câu, đưa tay một điểm, bao phủ Vạn Cổ Thành hơn ức tầng kết giới, tựa như một cái bị đâm rách nát bọt xà phòng một loại, trực tiếp vỡ vụn!
“Đến đây đi, bọn nhỏ, thừa dịp còn có thời gian, lão đầu tử ta cuối cùng với các người ăn một bữa cơm!” Thanh Trúc Lão Nhân thanh âm trung mang theo nhẹ nhàng không thôi, hẳn biết rõ, khi hẳn hôm nay xuất thủ cái kia một sát, hẳn cũng đã không thể nào nữa trở lại cái kia Vạn Cổ Thành góc tửu quán lão bản trong sinh hoạt đi.

Nay hôm sau hẳn, đem lại một lần nữa trở thành “Thanh Trúc ra, thiên địa khóc” chủ nhân, này tám vũ trụ chiến trường, đã hoàn toàn không cách nào dung nạp hẳn.

Ngày mai muốn đi đâu đây? Thứ hai vũ trụ chiến trường sao? Vẫn còn...!Trực tiếp đi thứ chín vũ trụ chiến trường?
Thanh Trúc Lão Nhân khẽ lắc đầu, trong ánh mắt lộ ra một tia nhàn nhạt ngạo nghễ.

“Đi thôi, không cần nghĩ quá nhiều, Thanh Trúc tiên bối hẳn không hy vọng các người như vậy.” Đằng Phi hướng về phía gia tộc mọi người cười cười, sau đó xuống phía dưới đi tới.

...
Tiểu trong trang viên, Dã Cuồng Sinh lấy ra đại lượng trữ hàng, không sai biệt lắm đem hẳn có thể lấy ra tốt nhất các loại trân phẩm mỹ vị, cũng lấy ra.

Có rất nhiều thậm chí ngay cả Đằng Phi cũng chưa từng có ăn

xong.

“Ngươi người này, thì ra là ẩn dấu nhiều như vậy hàng lậu, thật là không nói!” Đẳng Phi cười mắng Dã Cuồng Sinh một câu.

“Hắc hắc, ta muốn là sớm lấy ra, hôm nay còn có thể để cho Thanh Trúc tiền bồi nếm thức ăn tươi sao?” Dã Cuồng Sinh là Man Nhân, nhìn như lỗ mắng, nhưng kì thực tuyệt đỉnh thông minh “Trăm độ dân sao ★ Hương Hương ★ văn tự”, vừa nơi nào sẽ không rõ, mình hôm nay chính diện gặp một cái như thế nào gặp gỡ?

Thanh Trúc Lão Nhân cười cười, nắm lên một khối lớn thịt, dùng sức xé rách tiếp theo đồng, ngậm lớn lập lại, sau đó lại đi trong cổ họng hung hăng tưới một ngụm rượu, thở dài một cái: “Thoải mái! Đây mới là người trôi qua cuộc sống!”

“Ha hả, chẳng lẽ lão đầu ngươi trước kia trôi qua cũng không phải là người cuộc sống?” Đẳng Phi ngồi ở Thanh Trúc Lão Nhân đối diện, cười hì hì nói một câu.

Lập tức tự có không ít người vẻ mặt lo lắng nhìn Thanh Trúc Lão Nhân, sợ hãi bởi vì Đẳng Phi những lời này mà tức giận.

Kết quả Thanh Trúc Lão Nhân nhưng hoàn toàn không có nửa điểm nào ý, nhìn thoáng qua Đẳng Phi, nói: “Vậy thì ngươi tiêu tử giải tâm tư của ta, chúng sanh ở thế gian này, cho tới bây giờ cũng chưa có ngang hàng, nhưng nhưng có thể làm cho mình sống được không câu chấp một điểm.”

“Lão đầu thực lực của ngươi, sợ rằng đã đạt tới vũ trụ Đại Đế tầng thứ đi?” Đẳng Phi uống một ngụm rượu, cũng không ngẩng đầu lên hỏi.

Đẳng gia cả đám tất cả cũng vẻ mặt cực nóng nhìn Thanh Trúc Lão Nhân, hôm nay mang cho bọn hắn đặc ý ngoài quả thực nhiều lắm, từ vừa mới bắt đầu tuyệt vọng, càng về sau kiên cường, rồi đến cuối cùng vui mừng, ngày này trôi qua, có thể nói là cực kỳ ngoạn mục.

“Ta đạt tới cái gì tầng thứ không trọng yếu, quan trọng là ..., các ngươi như vậy gia tộc, lão đầu ta bình sinh mới thấy!”

Thanh Trúc Lão Nhân trong miệng nhai lấy thịt, nói chuyện có chút mơ hồ không rõ, nhưng mọi người vẫn còn nghe rõ.

Đẳng gia những người này lần nhìn nhau, lần nhau cũng là hiểu ý cười một tiếng.

“Không phải là không có vũ trụ cường giả mang theo nhà mình tộc nhân tiến vào đến vũ trụ chiến trường, cũng không phải là không có cường đại gia tộc, ta thậm chí gặp qua một môn sáu vũ trụ cường giả!” Thanh Trúc Lão Nhân thở dài, sau đó nói: “Nhưng đến hậu kỳ, sáu người này lại không thể đoàn kết nhất trí, ngược lại từng người tự chiến, đến cuối cùng, vì tiến vào thứ hai vũ trụ chiến trường danh sách, thậm chí gà nhà bơi mặt đá nhau, thủ túc tương tàn, kết quả...! Tự nhiên không cần nhiều lời, các người cũng có thể nghĩ đến.”

Lục Tử Lăng khẽ cười nói: “Tình huống như thế, ở gia tộc chúng ta, vĩnh viễn cũng sẽ không xuất hiện.”

“Đúng vậy a, cho nên ta rất hâm mộ các người, năm đó ta nếu là cũng có Đẳng Phi tiêu tử phần này dũng khí, gia tộc của ta, hôm nay nói vậy cũng đi theo ta Nhất Phi Trùng Thiên.”

Thanh Trúc Lão Nhân ngẩng đầu nhìn trời, giống như là nhớ lại không tốt chuyện tình, trong con ngươi có nước quang lóe lên.

“Thật ra thì rất nhiều vũ trụ cường giả, cũng căn bản là không rõ một chuyện, vũ trụ chiến trường, mặc dù từ vừa đến chín, nhưng chân chính đại năng, chưa hẳn muốn từ một tá đến chín.” Thanh Trúc Lão Nhân bỗng nhiên nói sang chuyện khác, nói: “Tỷ như ta hiện tại, là có thể một bước bước vào đến thứ chín vũ trụ chiến trường, sau đó ở nơi đâu, ta cũng có thể một bước bước lên đại vũ trụ! Vũ trụ Đại Đế sao? Bất quá là chế định pháp tắc người, cũng không có gì không dậy nổi.” “Đối với tiền bối ngài mà nói, dĩ nhiên không có gì không dậy nổi, nhưng đối với ta của mà nói, tự không phải như vậy.

Sợ rằng tiền bối chân trước đi, chúng ta nơi này lập tức cũng sẽ bị người công phá.” Lục Tử Lăng thanh âm trong trẻo lạnh lùng, nhưng ngoài dự đoán mọi người nói rất nhiều nói.

Bình thời Lục Tử Lăng, nhưng là không có có nhiều như vậy nói, chỉ có đôi mắt Đằng Phi thời điểm, nàng mới có thể nhiều kể một ít.

Thanh Trúc Lão Nhân nhìn thoáng qua Lục Tử Lăng, bỗng nhiên mỉm cười nói: “Tiểu cô nương, ngươi cũng không cần ở lão đầu trước mặt của ta nói những thứ này, thật ra thì phu quân của ngươi, mới là này vô tận trong vũ trụ chính là kỳ nhân! Dưới mắt một chút tiểu ngăn trở, vừa làm sao có thể khó được ở các ngươi? Ai, thôi, quen biết một cuộc, ta liền đưa các ngươi một cuộc cơ duyên!”

Thanh Trúc Lão Nhân vừa nói, từ hắc chỗ mi tâm bay ra một đoạn ngón út lớn Thanh Trúc, xanh tươi ướt át, tản ra mãnh liệt đích sinh khí, nhưng không có chi lúc trước cái loại này có thể diệt mò mầm Thiên Vương ánh mắt quang mang.

“Tiểu Thanh trúc, của ta lão Hỏa Kế, ngươi đi theo ta quá nhiều năm, có muốn hay không đổi lại mỹ nữ chủ nhân?”

Thanh Trúc Lão Nhân vẻ mặt dễ dàng vừa nói.

“Tiền bối, này trăm triệu không được!” Đằng Phi lúc này cũng không có thể nữa cùng Thanh Trúc Lão Nhân ba hoa, này đoạn Thanh Trúc, là muốn so sánh với Tiên Thiên chí bảo càng thêm trân quý cũng càng cường đại hơn bảo vật, lại càng Thanh Trúc Lão Nhân danh hiệu vật.

Nếu có người muốn từ Đằng Phi trên tay muốn đi Hắc Kiếm, đó là tuyệt đối không thể nào.

“Tiểu tử, ngươi hãy nghe cho kỹ, bảo vật có linh, bọn họ không phải là đồ vật, bọn họ là linh vật, Thanh Trúc rất thích tiểu cô nương này, đây là đệ nhất.” Thanh Trúc Lão Nhân nghiêm nghị nhìn Đằng Phi, sau đó nói: “Này thứ hai sao...!Chờ có một ngày, ngươi đến ta đây cảnh giới thời điểm, ngươi tự sẽ minh bạch, thế gian này, cường đại nhất vũ khí, nhưng thật ra là một mình ngươi!”.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 714: Giết Người Như Ngóe

>

“Ta hiểu được, tiền bối hôm nay giết sát thánh nhân đường cái vũ trụ kia cường giả thời điểm, dùng là, chính là ngòi Thánh Nhân Đường Đường chủ cổ chuông, ở tiền bối trong tay, nó giống nhau bộc phát ra cường đại đến không thể địch nổi uy lực!” Quảng Hàn Tuyết như có điều suy nghĩ vừa nói.

“Không sai, người tiểu cô nương này, cũng linh tính mười phần.” Thanh Trúc Lão Nhân vừa nói, cười nhìn thoáng qua Đằng Phi: “Tiểu tử người vận khí thật tốt, như thế tập thiên địa linh tú cho một thân cô gái, gặp phải một cái, cũng là lớn lao cơ duyên, mà bên cạnh người tùy tiện người nào, cũng là loại này, cho nên lão đầu ta mới nói, người mới là này vô tận trong vũ trụ chính là kỳ nhân a!”

Thanh Trúc Lão Nhân vừa nói, đem Thanh Trúc hương Lục Tử Lăng đẩy: “Tiểu Thanh trúc, đi đi, ở lão đầu tử trong tay của ta, người mai một, lão đầu tử sau này cũng không dùng đến người đi chiến đấu, tới địa ngục đi tân chủ nhân nơi đó, triển khai thuộc về người một đoạn mới tình lịch trình sao, có lẽ, người sẽ được mà thu hoạch đến nhiều hơn!”

Thanh Trúc phát ra không thôi nức nở thanh âm, nhưng cuối cùng, vẫn còn vui đầu vào Lục Tử Lăng mi tâm trung.

Lục Tử Lăng thân thể khẽ run lên, nhưng ngay sau đó hai mắt khép hờ, cánh tay nguyên chỗ đóng giam lại.

Đằng Phi có chút ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Thanh Trúc, bởi vì ở mới vừa trong nháy mắt đó, hắn cảm giác được Thanh Trúc Lão Nhân tựa hồ truyền Lục Tử Lăng một bộ cổ kinh.

Thanh Trúc Lão Nhân sau đó lại đem này tòa cổ chuông , cho Dĩ Cuồng Sinh, nói là cảm tạ hấn hai bổng nhiên thiêu nường khoản đãi, đem Dĩ Cuồng Sinh hưng phần được không được, còn kém quỳ trên mặt đất trông nom Thanh Trúc Lão Nhân gọi ông nội.

Những người khác mặc dù rất hâm mộ, nhưng không có ghen tỵ với, biết Dĩ Cuồng Sinh là một kẻ dở hơi ăn hàng, cũng không còn người đi ghen tỵ với hấn.

Thanh Trúc Lão Nhân cuối cùng đem Đằng Phi một mình gọi đi, hàn huyên một đêm, thứ hai Thiên Nhất sớm, Thanh Trúc Lão Nhân biến mất ở chỗ này, mà ngồi tiểu trang viên, thì giống như trước biến mất ở Vạn Cổ Thành bản đồ trong! Chuyện này, chấn động cả đệ nhất vũ trụ chiến trường! Vô số người nghĩ phải tìm được chỗ ngồi này tiểu trang viên, lại tới đây, lại phát hiện nơi này đã sớm không có vật gì, Đằng gia trận doanh tựa như cùng phù dung sớm nở tối tàn, ở nơi này tám vũ trụ chiến trường trung vừa nhanh chóng biến mất.

Thanh Trúc Lão Nhân truyền thuyết, cũng là lại một lần nữa bốc lửa, truyền lưu rất nhiều năm.

Vô số vũ trụ cường giả, cũng trong lòng run sợ, sợ mình gặp phải vũ trụ cường giả, bất quá rất nhiều năm trôi qua, Thanh Trúc Lão Nhân, cũng cùng Đằng gia tiểu trang viên cùng nhau, lại một lần nữa biến mất ở nơi này tám vũ trụ chiến trường trong.

Ba trăm năm thời gian, vội vã đi qua. Đệ nhất vũ trụ chiến trường một cái lối đi nơi, nguyên tố gió lốc lại một lần nữa xao động, điên cuồng lẫn xé rách, giống như là muốn đem mảnh không gian này cũng cho nát bấy rụn.

Một đạo cường đại vô cùng thân ảnh, bao nhiêu có chút chật vật chui qua nguyên tố gió lốc, mọi nơi đánh giá này tám cô tịch lạnh như băng và mệnh mông Vô Ngân vũ trụ.

“Nơi này...! Chính là vũ trụ chiến trường rồi? Ha ha a, ta tựa như có lẽ đã nghe thấy được, chiến tranh mùi vị đây!” Người này tướng mạo hết sức anh tuấn, chẳng qua là hai đầu lông mày mang theo một cỗ tà mị khí.

Chỉ thấy hắn vung tay lên, một cái cô gái áo lam, chột ra hiện tại trước mắt của hắn: “Tiểu tiện nhân, ngươi có cảm giác hay không đến người kia phanh phu hơi thở đây? Hắc hắc, ta liền phải tìm được hắn nga, đến lúc đó, ta sẽ đem hai người các ngươi, cùng nhau cắn nuốt nga!”

“Ngươi này ác ma!” Lam Thâm vô cùng tức giận trừng mắt trước này anh tuấn và tà mị nam tử, người này chính là Chí Cao Thần!

Kinh nghiệm vô số năm, rốt cục để cho hắn tránh thoát này ngồi đại trận, sau đó một cái tát chụp chết một mình một người khổ chống trận pháp Nguyên Linh, khẩn cấp mang theo Lam Thâm, hướng vũ trụ chiến trường tiến phát.

Chí Cao Thần đã đợi không kịp, hắn cảm giác mình đã làm trễ nãi quá nhiều năm, hơn nữa hắn cho là mình thực lực hôm nay, đã hoàn toàn vượt qua đệ nhất vũ trụ chiến trường trình độ.

Đối với hắn mà nói, hiện 【 khởi hành tiểu S phòng 】 ở muốn chỉ có một việc, tìm được Đằng Phi, sau đó đưa cùng Lam Thâm cùng nhau cắn nuốt, luyện hóa.

Kế tiếp, hắn có thể dễ dàng tiến vào hơn cao tầng thứ vũ trụ chiến trường.

Cuối cùng, hắn Chí Cao Thần, nhất định sẽ trở thành Chúa Tể đại vũ trụ vũ trụ Đại Đế, không có người có thể ngăn trở hắn.

“Ác ma sao? Cái tên này ta ưa, rất êm tai đây, được rồi, bắt đầu từ hôm nay, ta Chí Cao Thần, đã bảo ác ma !” Chí Cao Thần tà mị cười, sau đó đối với Lam Thâm nói: “Ngươi nhìn, sau này, ta và người Đằng Phi, chúng ta ba, sẽ phải biến thành một người, cho nên đối với mối tình tên của ta, ngươi cũng có một phần ba quyền lợi! Đằng Phi người nọ ta không thích, hơn nữa, cho dù hắn phản đối, hai người chúng ta tán thành, như

vậy chính là hai so sánh với một, cho nên, ta sau này đã bảo ác ma !”

“Ngu ngốc, lời nói không có mạch lạc!” Lam Thấm hít sâu một hơi, tự nói với mình, không nên cùn trước mặt người này đâu khí, bởi vì căn bản không có cho dù cần gì phải, Chí Cao Thần sống ở nguyên tố trung, có so sánh với loài người mạnh hơn linh trí, nhưng hắn căn bản không có nhân tính, lại càng không phân thiện ác, hắn đây không phải là ích kỷ, mà là căn bản tự không thêm để ý người khác đối với cái nhìn của hắn.

Cho nên, duy nhất giải quyết chi đạo, chính là giết hắn rồi! Mình nhất định là không có có năng lực như thế cùng cơ hội, như vậy, chỉ có thể hy vọng hắn còn sống, hơn nữa, đã có có thể chém giết Chí Cao Thần thực lực!

Không phải là hy vọng, là nhất định!

Ta tin tưởng hắn!

Lam Thấm ánh mắt mê ly, nhìn về lạnh như băng vũ trụ chỗ sâu, nghĩ như vậy.

...!

Phanh!

Một pho tượng hình thể vô cùng khổng lồ vũ trụ cường giả miệng phun máu tươi, vượt qua bay ra ngoài, trong mắt bắn ra bất khả tư nghị quang mang, nhỏ ra máu tươi giống như một đeo Thiên Hà, rơi ở mệnh môn trong vũ trụ, từ xa nhìn lại, giống như là một mảnh huyết sắc hoa.

Không biết có bao nhiêu viên tinh thần bị vũ trụ cường giả thân thể đánh nát, hóa thành bụi bặm.

Vũ trụ cường giả người bị thương nặng, không dám tin nhìn đánh cho bị thương mình cái kia tà mị thanh niên, không nhìn được hỏi: “Người...!Người đến tột cùng là ai? Ta làm sao cho tới bây giờ chưa từng thấy người?”

“Ta là ác ma!” Chí Cao Thần mang trên mặt cười ôn hòa cho, sau đó hết sức nhận chân nói: “Người chưa từng thấy ta, là bởi vì ta mới vừa đi tới vũ trụ chiến trường.

Nếu như người có thể tiếp tục sống sót, sau này dĩ nhiên sẽ

nghe nói sự lợi hại của ta, chỉ tiếc, ta cũng không có ý định để người sống sót.

Người đi chết sao.”

Chí Cao Thần cười híp mắt vừa nói, giống như là đang nói một chuyện hết sức bình thường tình, hắn vươn tay, không có ngón tay thương, bỗng nhiên bắn ra năm đạo kinh khủng nguyên tố năng lượng.

Kim, mộc, Thủy, hỏa, Thổ!

Này năm loại nguyên tố, mỗi một chủng hóa thành một cái trăm vạn trọng nguyên tố đại long, lân giáp đủ tợn, khí huyết ngất trời, hướng tên này vũ trụ cường giả trực tiếp nhào tới.

“Không...!Ta nguyện ý thành làm một người người thất bại...” Tên này vũ trụ cường giả cảm nhận được tử vong uy hiếp, phát ra hoảng sợ tiếng kêu, sau đó bốc cháy lên một thân thần lực, trong nháy mắt chữa hết trên người thương thế nghiêm trọng, ngoài miệng mặc dù là ở cầu xin tha thứ, nhưng trong lòng hắn nhưng rất rõ ràng, đối diện đây là một vô cùng lãnh khốc cường giả, căn bản không sẽ để ý sống chết của hắn.

Cầu xin tha thứ, căn bản là theo bản năng, cũng là phí công.

Ông!

Tên này vũ trụ cường giả lấy thiêu đốt tự thân thần lực làm đại giá, điên cuồng vô đến, trận chiến này sau khi, cảnh giới của hắn trăm phần trăm muốn rụng.

Nhưng chỉ cần có thể sống rời đi, mới là trọng yếu nhất chuyện.

Đại Thiên Vương cảnh giới, cũng không có gì chịu không được.

Chỉ mong ngấm luôn là tốt đẹp chính là, mà thực tế nhưng luôn là tàn khốc.

Năm con nguyên tố hóa thành đại long, mang theo một cỗ không thể địch nổi uy thế, toàn bộ oanh ở nơi này tên vũ trụ

cường giả trên người.

Ừng ừng!

Chỗ này lạnh như băng cô tịch vũ trụ, vang lên một trận kinh thiên động địa âm âm nổ vang.

Năm con nguyên tố đại long, ở nơi này tên vũ trụ cường giả trên thân thể, xuyên thủng năm cái cự đại lỗ thủng, không gì sánh kịp lực phá hoại, để cho tên này vũ trụ cường giả thiếu chút nữa tại chỗ vẫn lạc.

Hí!

Một tiếng Xà ói tâm loại thanh âm, một đạo Kim Hoàng Sắc nguyên thần, theo tên này vũ trụ cường giả chỗ mi tâm tung bay đi ra ngoài, trực tiếp phá vỡ hư không, sẽ phải bỏ chạy.

Chí Cao Thần vươn tay, hư không một trảo, trên bầu trời chợt xuất hiện một con khổng lồ bàn tay to, một tay lấy tên này vũ trụ cường giả nguyên thần chộp trong tay.

“Tốt như vậy thuốc bổ, ta làm sao sẽ bỏ qua cho? như không phải là vì ép người nguyên thần xuất khiếu, ta cần gì phải đánh với người thượng như vậy hồi lâu?” Chí Cao Thần vẻ mặt lãnh khốc nhìn tại chính mình kia chỉ bàn tay to trung giãy dụa vũ trụ cường giả nguyên thần, vừa nhàn nhạt vừa nói: “Ta nói rồi, ở nơi này tám trong vũ trụ, không có ai, là đối thủ của ta!” “Lam Thâm, như thế nào? Người có muốn hay không muốn để cho lực lượng của mình trở nên cường đại hơn một điểm?” Chí Cao Thần trên mặt, đột nhiên lộ ra vẻ cười tà, đang khi nói chuyện, Lam Thâm thân ảnh, ra hiện ở trước mặt của hắn: “Để cho thực lực của người cường đại hơn một điểm, có lẽ...!Người cũng có cơ hội trở thành vũ trụ cường giả, thậm chí, có cơ hội từ trong tay của ta chạy trốn đây.

Có muốn hay không thử một chút?”

“Không có hứng thú.” Lam Thâm mặt không chút thay đổi vừa nói, trán chỗ sâu, cũng là hiện lên vẻ sầu lo.

Chí Cao Thần một thân thực lực, thật sự là ra ngoài tưởng

tượng mạnh, tiến vào đến vũ trụ chiến trường, cũng là mạnh mẽ như vậy vượt qua.

Không biết 【 khởi hành tiểu S phòng 】 Đằng Phi hôm nay có đạt tới một loại cảnh giới nào, nếu là cảnh giới không đủ, như vậy hy vọng hắn nhất định không nên ra hiện tại Chí Cao Thần trước mắt.

Nhưng là lấy Lam Thâm đối với Đằng Phi hiểu rõ, nhưng nếu Đằng Phi biết Chí Cao Thần ra hiện tại vũ trụ chiến trường trung, như vậy hắn nhất định sẽ tới! Bởi vì hắn nhất định cho là mình đã chết ở Chí Cao Thần trong tay, hắn nhất định phải vì mình báo thù.

Lam Thâm vừa lo lắng lại có chút ít hạnh phúc nghĩ tới.

Lúc này, Chí Cao Thần đã xem cái vũ trụ kia cường giả nguyên thần cho trực tiếp nuốt trọn, tên này vũ trụ cường giả nguyên thần trước khi chết phát ra ác độc nguyên rửa cùng kêu thảm thiết, bị Chí Cao Thần làm thành là một loại hương thụ cùng ca ngợi.

“Người thật sự là một điển hình ác ma, tin tưởng ta, người nhất định sẽ gặp báo ứng!” Lam Thâm rốt cục vẫn phải nhận không được, hướng về phía Chí Cao Thần nói.

“Vậy thì mọi mắt mong chờ tốt lắm.” Chí Cao Thần không thèm để ý chút nào Lam Thâm lời của.

Ở trong những ngày kế tiếp, Chí Cao Thần nói được là làm được, dọc theo đường đi giết người như ngóe, nhưng phạm là bị hắn gặp gỡ vũ trụ cường giả, toàn bộ đánh chết, trong đó tuyệt đại đa số, bị hắn bức ra nguyên thần, sau đó bắt được nuốt trọn.

Hôm nay cả đệ nhất vũ trụ chiến trường cường giả không sai biệt lắm cũng biết, tới một cái mãnh nhân, hung tàn vô cùng, vừa cực kỳ lãnh khốc, thích nhất cắn nuốt những khác cường giả nguyên thần.

Trong lúc nhất thời, cả đệ nhất vũ trụ chiến trường người
người cảm thấy bất an, đồng thời, cũng có không ít tâm cao
khí ngạo vũ trụ cường giả, nơi tìm kiếm cái này giết người như
ngóe ác ma, muốn đưa trừ đi
Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, nã nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng
TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 715: Vũ Trụ Độc Theo

>

Bất quá Chí Cao Thần nhưng căn bản không cần cái này, hắn ước gì tìm đến người của hắn nhiều hơn chút ít, tiến vào vũ trụ chiến trường không tới một năm trong thời gian, hắn đã cần nuốt hơn bảy mươi vũ trụ cường giả nguyên thần.

Cả người thực lực, cũng lại một lần nữa có đột phá, mặc dù không là rất lớn, nhưng muốn so với mình khổ tu mau hơn.

Chí Cao Thần vũ trụ chiến trường hành trình, coi như là thuận lợi, trên căn bản là từ vô địch trạng thái, nguy hiểm nhất một lần, đối mặt ba tôn vũ trụ cường giả giáp công, chẳng những thành công để cho hắn chạy thoát, còn bị hắn đánh chết trong đó hai cái.

Chẳng qua là không có thể có cơ hội lấy đi kia hai cái vũ trụ cường giả nguyên thần, để cho bọn họ may mắn nhặt được một mạng.

Cũng chính là trận chiến này, hoàn toàn xác định Chí Cao Thần hung danh, “Ác ma” đại danh, ở đệ nhất vũ trụ trên chiến trường hoàn toàn vang lên, cơ hồ không còn có người dám tới tìm phiền phức của hắn, cho dù có vũ trụ cường giả gặp phải hắn, tất cả đều là rất xa tránh ra.

Có thể nói, chỉ cần Chí Cao Thần nguyện ý, ở vũ trụ sát tràng mở ra thời điểm, hắn có thể dễ dàng tiến vào đến thứ hai vũ trụ chiến trường trung đi.

Duy nhất để cho Chí Cao Thần không vui thậm chí có chút ít

tức giận chính là, gần một năm , hấn như cũ không có Đằng Phi tung tích.

Hấn nhiều mặt dò thăm , thậm chí không có hữu quan với Đằng Phi nửa điểm tin tức!
Chí Cao Thần không tin Đằng Phi sẽ chết ở năm đó nguyên tổ trong gió lốc, cho là Đằng Phi nhất định là tiến vào vũ trụ chiến trường trung.

Cho nên, kiên nhẫn trên căn bản bị hao hết sau, Chí Cao Thần rốt cục phóng nói đi ra ngoài.

“Đằng Phi, Lam Thâm ở bốn tôn trong tay, ngươi nếu là muốn nòng mạng sống, vậy thì biết điều một chút lần ra đây thấy ta!”
Chí Cao Thần pháp chỉ, trong một đêm, truyền khắp cả đệ nhất vũ trụ chiến trường.

Đằng Phi cái tên này, đã ở ba trăm năm sau, lại một lần nữa, tiến vào đệ nhất vũ trụ chiến trường các cường giả trong tầm mắt.

“Đằng Phi? Ta làm sao nghe cái tên này như vậy quen tai?”
“Không phải là ba trăm năm trước, Vạn Cổ Thành đại chiến trong đích người tuổi trẻ kia sao?”
“Nga nga, đúng rồi, kia cuộc chiến đấu kinh thiên động địa a, cái kia gọi Đằng Phi nhân thân sau lại đứng Thanh Trúc Lão Nhân, đây quả thực thật là làm cho người ta kinh ngạc.”
“Không nghĩ tới ba trăm năm sau.

Lại có người tìm tới hấn, chẳng lẽ sẽ không sợ Thanh Trúc Lão Nhân sao?”

“Nghe nói Thanh Trúc Lão Nhân ba trăm năm trước cũng đã phá không rồi đi, tiến vào hơn cao tầng thứ vũ trụ chiến trường.”

“Bất quá kia Đằng gia người một nhà, đã ở ba trăm năm trước biến mất...”

Các loại tiếng nghị luận, ra hiện tại đệ nhất vũ trụ chiến trường trung, tự nhiên cũng truyền tới Chí Cao Thần trong lỗ tai.

“Quả nhiên là không có chết.

Ta liền nói sao.

Tiểu tử kia nhìn qua mạng quá lớn, tại sao có thể đủ dễ dàng như vậy tự chết?” Chí Cao Thần rất vui vẻ, cũng không thêm để ý Thanh Trúc Lão Nhân...!Cường giả, trong mắt hắn, cõi đời này chỉ có hai loại người, một loại là sống, một loại là đã chết.

Bất kể là rất cường đại cường giả, gặp phải hắn, chỉ có thể biến thành đã chết!
Đây không phải là cuồng vọng.

Mà là một loại cường đại tự tin.

“Đăng Phi, ta cho ngươi nửa năm thời gian, đi ra ngoài thấy ta, nếu không, ngươi ngày xưa tình nhân, tự muốn trở thành của ta thức ăn!” Chí Cao Thần lại một lần nữa phóng nói đi ra ngoài.

“Các ngươi loài người không cũng là trọng tình trọng nghĩa sao? Làm sao từ trên người của ngươi sẽ không nhìn ra cái này ưu điểm đây? Đăng Phi.

Còn có ba tháng!” Ba tháng thời gian trôi qua sau, Chí Cao Thần thanh âm, lại một lần nữa vang dội cả vũ trụ.

Đệ nhất vũ trụ chiến trong sân vô số cường giả, đều ở thờ ơ lạnh nhạt, cái này giết người như góc ác ma, cùng ba trăm năm trước phù dung sớm nở tối tàn Đăng Phi trong lúc, nhất định là có mâu thuẫn rất sâu.

Nếu không, không đến nỗi dùng loại này bỉ ổi thủ đoạn bức bách.

Thời gian lại qua hai tháng, Chí Cao Thần thanh âm tức giận, lần nữa vang dội cả đệ nhất vũ trụ chiến trường phần lớn địa phương.

Coi như là Chí Cao Thần.

Cũng rất khó làm đến để cho hắc pháp chỉ truyền khắp vũ trụ chiến trường mỗi một cái góc nhỏ.

Vũ trụ chiến trường thật sự là quá lớn, đối với vũ trụ cường giả mà nói, cũng đồng dạng là lớn đến khôn cùng không có đọc theo.

“Đăng Phi! Còn có một tháng cuối cùng thời gian, ngươi nếu là không xuất hiện nữa, ta bảo đảm, sẽ làm ngươi ngày xưa đích tình người thường tấn cỡi đời này thống khổ nhất thủ đoạn mà chết!” Chí Cao Thần lần này thật nổi giận, hắc không phải là đang đùa cười, hắc là nhận chân.

...
Đệ nhất vũ trụ chiến trường dọc theo giải đất, một chỗ đối với vũ trụ cường giả mà nói cũng là cấm địa năng lượng loạn lưu đất trung tâm.

Nơi này rất an tĩnh, cơ hồ không có bất kỳ vũ trụ cường giả, dám xông đến cái chỗ này, rất xa nhìn thấy, cũng sẽ trước tiên bỏ chạy.

Năng lượng loạn lưu cái này thật không phải là nói giỡn, coi như là vũ trụ cường giả, cũng rất khó khăn thừa nhận cái loại này không bị bất kỳ pháp tắc khống chế năng lượng.

Một ngọn bình tĩnh tiểu trang viên, rất thần kỳ tọa lạc tại này tám năng lượng loạn lưu ở trung tâm.

Nơi này gió êm sóng lặng, đỉnh đầu trên bầu trời, một viên khổng lồ hăng tinh, tản ra ấm áp quang mang.

Trang viên cảnh sắc cực đẹp, giống như nhân gian Tiên Cảnh một loại, thỉnh thoảng có nhìn thấy một số người xuất hiện, nhưng nhiều hơn người, còn lại là cũng ở trong hư không ngồi xếp bằng, lặng lẽ tu luyện.

Ở đây viên kịch liệt thiêu đốt hằng tinh bên cạnh, ngồi xếp bằng một cái cực kỳ anh tuấn thanh niên, mặc một thân màu vàng áo choàng, giống như đế vương một loại, toàn thân tràn đầy một loại thần bí uy nghiêm.

Thanh niên tóc dài xõa vai, mặt như quan ngọc, hai đạo mày kiếm bay xéo vào tóc mai.

Lẳng lẳng ngồi ở đây viên hằng tinh bên cạnh, cũng không nhúc nhích.

Trong lúc, Chí Cao Thần kia tiếng gầm gừ phần nộ, không ngừng quanh quẩn ở nơi này tắm ở vào năng lượng loạn lưu ở trung tâm bình tĩnh trong trang viên.

Trong trang viên không ít người trên mặt cũng lộ ra tức giận vẻ mặt, nhưng khi bọn hắn nhìn về phía viên này hằng tinh bên cạnh thanh niên, trên mặt tức giận vẻ mặt, tựa tất cả đều biến mất không thấy, cướp lấy, là một loại cường đại tự tin.

Rốt cục, ở Chí Cao Thần cho Đằng Phi ở dưới tối hậu thư, còn có ba ngày thời điểm, hằng tinh bên cạnh thanh niên kia rốt cục mở hai mắt ra, hai tròng mắt giếng nước yên tĩnh, nhìn qua cực kỳ bình tĩnh.

Hắn chậm rãi mở miệng, đối với mảnh không gian này trong đích trang viên mọi người nói: “Các người mà ở nơi này lý an tâm tu luyện, ta đi một chuyến, đi giết Chí Cao Thần, mang Lam Thâm trở lại.”

“Ta với người cùng đi.” Một cái trong trẻo lạnh lùng trung mang theo ngọt giọng nữ ngay sau đó vang lên, một đạo thanh sắc thân ảnh, chợt ra hiện ở trong hư không.

Lẳng lẳng đứng ở nơi đó, giống như trích tiên một loại, siêu phàm thoát tục, mỹ đến không gì sánh được.

“Ta cũng vậy đi.” Một đạo bạch sắc cái bóng, ra hiện ở trong hư không, người còn lại tuyệt sắc Khuynh Thành cô gái ra hiện ra tại đó, thanh âm trong trẻo lạnh lùng, một thân quần trắng, búi tóc cao vãn, da thịt tuyết trắng nhẵn nhụi giống như

cực phẩm mỹ ngọc.

“Tốt, vậy các ngươi hai người, hãy cùng ta cùng đi, vừa lúc kiểm nghiệm hạ thực lực của các ngươi, đến tốt cùng có bao nhiêu tiến bộ.” Thanh niên khẽ mỉm cười, đối với hai nàng nói.

Thanh niên này tự nhiên là biến mất ba trăm năm Đằng Phi, màu xanh thân ảnh là nhận được Ma Thần truyền thừa Thanh Y, thân ảnh màu trắng là nhận được Thanh Trúc Lão Nhân truyền thừa Lục Tử Lăng.

“Uy, ta nói huynh đệ, có chuyện tốt như thế, cũng không thể đem ta kéo xuống.

Ta cái gì cũng ăn xong, nhưng còn không có hưởng qua chân chính nguyên tố chi linh là vị đạo trưởng nào đó đây!” Một tiếng tục tăng thanh âm chợt vang lên, trừ Dĩ Cuồng Sinh cái này Man Nhân ăn hàng cũng chưa có người khác.

Đằng Phi một đám con gái lúc này tất cả cũng tới tham gia náo nhiệt, bọn họ ở chỗ này một ở chính là ba trăm năm, giống như ngồi tù một loại, mọi người đã sớm cũng nín hóng, cộng thêm mỗi người cũng cảm thấy thực lực của mình có rất lớn tăng lên, cũng muốn đi ra ngoài rất xác minh xuống.

Bao gồm Lăng Thi Thi, Đinh Tuyết Ninh, Mộ Dung Phương Phi, Vị Ương Minh Minh, Liễu Thiên Hà, Cơ Tĩnh Huyền, Vũ Lan tử muội, âu thị tử muội những người này toàn bộ cũng đã tiến vào một cái tiệm cảnh giới mới, các nàng mỗi người cũng có sở trường của mình, sở trường cầm pháp tắc, cũng là hoàn toàn vượt xa quá khứ đích đại vũ trụ pháp tắc.

Các nàng có tự tin, cho dù gặp phải vũ trụ cường giả, các nàng nếu như cùng lúc lên đích nói, cũng sẽ có lực đánh một trận! Cho nên, các nàng cũng không sợ hãi, hơn nữa xuân xuân dục động.

Đằng Phi nhìn chạy đến mời chiến mọi người, mỉm cười lắc

đầu: “Bây giờ còn chưa được.”

“Tại sao nha...” Đinh Tuyết Ninh liếc mắt một cái Đằng Phi, gắt giọng: “Thanh Y cùng Tử Lăng tỷ cũng có thể đi, chúng ta làm sao lại không thể đi rồi?”

“Thanh Y cùng Tử Lăng thực lực, cũng đã đạt tới vũ trụ cường giả cảnh giới, mà các ngươi tuy nhiên cũng còn dừng lại ở Đại Thiên Vương cao cấp tới đỉnh ngọn núi giai đoạn, các ngươi không nên xem thường Chí Cao Thần, hẳn không phải là dễ dàng đối phó như thế.” Đằng Phi mỉm cười giải thích, sau đó nói: “Ít nhất, ở nơi này tám vũ trụ chiến trường trung, có thể ngăn chặn Chí Cao Thần vũ trụ cường giả, hẳn là không cao hơn ba.”

“Chính là ngươi còn có hai vị đệ muội sao?” Điền Quang không biết từ đâu chui đi ra, cười nói.

Đằng Phi cũng cười lên, sau đó nói: “Không được, Thanh Y cùng Tử Lăng còn không phải là đối thủ của hẳn, ta lần này mang các nàng hai cái đi qua, cũng bất quá chính là làm cho các nàng biết một chút về, các ngươi hay là trước không nên đi, nga, Dĩ Cuồng Sinh ngươi có thể đi theo, mặc dù ngươi mới vừa tiến vào vũ trụ cường giả tầng thứ, nhưng rất xa đang xem cuộc chiến, hẳn là không thành vấn đề.”

“Kia phụ thân, chúng ta lúc nào mới có thể rời đi địa phương quỷ quái này a...! Nơi này quả thực là đang ngồi lao a! Hơn nữa một điểm mới mẻ cảm cũng không có.” Đằng An mặc dù đã trưởng thành là Đại Thiên Vương đỉnh cảnh giới cường giả, nhưng ở Đằng Phi trước mặt trước, vẫn như cũ như cùng một cái không có lớn lên hài tử.

“Không có mới mẻ cảm rồi? Cảm thấy không kích thích rồi?” Đằng Phi nhìn Đằng An một cái, nói: “Tây ngọn núi cốc bên kia còn có một bầy Hắc Ám Vũ Trụ Phong đây, mẹ ngươi rất thích ăn kia mật ong, ngươi đi hái ít.”

“Ách...” Đằng An vẻ mặt im lặng nhìn mình cái này không chịu trách nhiệm cha, sau đó nhìn lão nương Mộ Dung Phương Phi vẻ mặt mong đợi bộ dáng, phải kiên trì gật đầu, nếu không lược thuật trọng điểm cùng Đằng Phi tới kiên thức chuyện tình.

Mảnh không gian này mặc dù lớn đến không tính được, nhưng

này cũng chỉ là tương đối mà nói, năng lượng loạn lưu trung tâm vững vàng không gian, cũng có mấy trăm tinh hệ lớn như vậy.

Đằng Phi nói Hắc Âm Vũ Trụ Phong, là bọn hắn lại tới đây sau hơn một trăm năm mới phát hiện.

Đơn thể Hắc Âm Vũ Trụ Phong thực lực cũng không phải là rất cường đại, đại khái chỉ có Thiên Vương đỉnh đến Đại Thiên Vương sơ cấp như vậy.

Nhưng vấn đề là, Hắc Âm Vũ Trụ Phong là thành quần kết đội sinh vật, hơn nữa, mỗi một hang ổ Hắc Âm Vũ Trụ Phong, có ít nhất hơn ngàn vạn số lượng!

Đằng Phi một thân thực lực, ở hai trăm năm trước cũng đã độc bộ thiên hạ, trong lúc vô tình xông vào đến một hang ổ Hắc Âm Vũ Trụ Phong địa bàn, sau đó vừa “Vô ý” đoạt đi một điểm Hắc Âm Vũ Trụ Phong mật ong, kết quả chọc giận này nhóm Khủng Bố người.

Ngạnh sanh sanh đuổi theo Đằng Phi mười mấy năm, mới bị Đằng Phi cho bỏ rơi, hơn nữa Đằng Phi mặc dù đang chạy trốn trong quá trình đánh chết hơn vạn Hắc Âm Vũ Trụ Phong, nhưng mình cũng bị thương không nhẹ.

Từ đó về sau, Hắc Âm Vũ Trụ Phong tự thành cả Đằng gia trong lòng người con ác mộng, cơ hồ không người nào dám đi khiêu khích.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn

Chương 716: Thần Thể Vô Địch! - Đại Kết Cục

>

Đang ở Chí Cao Thần quy định thời gian còn còn dư lại Hạ Tam Thiên, hắt lại một lần nữa găm thét hương vũ trụ các hẻo lánh truyền lại pháp chỉ thời điểm, một đạo lạnh như băng chí cực thanh âm, bỗng nhiên vang dội cả đệ nhất vũ trụ chiến trường.

Thanh âm này trung ẩn chứa cường đại pháp tắc lực lượng, giống như sư tử hồng một loại, chấn đặc vô số vũ trụ cường giả trong lòng rung động.

“Thiên nột, kia Đẳng Phi quả nhiên còn đang, ba trăm năm trôi qua, hắt đã chân chính trưởng thành là một pho tượng vũ trụ cường giả!”

“Này đệ nhất vũ trụ chiến trường gió hướng, muốn hoàn toàn thay đổi a!”

“Thật rất khó tưởng tượng, bất quá nhìn qua, vũ trụ chiến trường cách cục cũng đem phát sinh biến hóa cực lớn.”

Theo Đẳng Phi này truyền khắp cả vũ trụ chiến trường thanh âm, bình tĩnh ba trăm năm vũ trụ chiến trường lại một lần nữa sôi trào lên, vô số người đang âm thầm nghị luận rồi rít, hơn nữa cũng chú ý trận này kinh thế đại chiến.

Vũ trụ chiến trường trung cường giả thật sự là nhiều vô số kể một loại, người vũ trụ cường giả không phải là kinh tài tuyệt đỉnh hạng người?

Song người mạnh còn có người mạnh hơn, đạo lý này Tuyên Cổ không thay đổi.

Vô luận ở địa phương nào, cũng sẽ có mạnh hơn cường giả tồn

tại.

Chí Cao Thần chính là chỗ này loại mạnh hơn cường giả.

Hắn tựa như năm đó Thanh Trúc Lão Nhân giống nhau, một ra hiện tại vũ trụ chiến trường trong, liền gặp thần Sát Thần, thế không thể đỡ miệng quả thực không người nào dám nữa ra hiện ở trước mặt của hắn.

So sánh dưới, Đằng Phi danh tiếng thì yếu nhược rất nhiều.

Đằng Phi sở dĩ nổi danh, còn là bởi vì Thanh Trúc Lão Nhân nguyên nhân.

Về phần Đằng Phi chiến lược, chỉ là bị Vạn Cổ Thành những người đó cho phép, những thứ khác vũ trụ cường giả, hơn cho phép cùng kiêng kỵ, là Đằng Phi sau lưng Thanh Trúc Lão Nhân!

“Lần này không biết Thanh Trúc Lão Nhân có thể hay không lần nữa xuất hiện hơn nữa trợ giúp Đằng Phi.”

“Ta nghĩ sẽ không, mỗi người đều có con đường của mình muốn đi, nếu như luôn là để cho người khác hỗ trợ, kia chính hắn cũng vĩnh viễn không cách nào trở thành cường giả chân chính.”

“Thanh Trúc Lão Nhân nếu như không xuất hiện lời của, ta tin tưởng Đằng Phi khẳng định không phải là ác ma kia đối thủ!”

“Đúng vậy a, hôm nay này vũ trụ trên chiến trường, có thể đánh bại ác ma mọi người không cao hơn một cái tát, cho dù có thể đánh bại hắn, sợ rằng mình cũng muốn trả giá thật nhiều, cho nên không người nào nguyện ý hiện vào lúc này tựa chống lại ác ma.”

“Vẫn còn nhìn Đằng Phi có thể hay không cho chúng ta mang đến vui mừng sao!”

Đằng Phi một đường phá không mà đi, đôi mắt đệ nhất vũ trụ chiến trường các nơi đủ loại tiếng nghị luận, mắt diếc tai ngơ, bình tĩnh đến làm cho người sợ.

Dưới loại tình huống này không khí, ngay cả Dã Cuồng Sinh cũng trở nên bàng hoàng rất nhiều.

Lục Tử Lăng cùng Thanh Y rõ ràng Đăng Phi như bây giờ từ nguyên nhân, đừng xem này ba trăm năm, hấn vẫn cũng dốc lòng tu luyện, nhìn không ra bất cứ dị thường nào, nhưng trên thực tế, các nàng rất rõ ràng, Đăng Phi trong lòng đối với Chí Cao Thần thông hận.

Lam Thâm, truyền thuyết kia trung từng Sa Nhĩ Ma Tộc công chúa, là Đăng Phi chuyển thế trước thích nhất!
Từng có quá rất nhiều hiểu lầm, càng về sau chân tướng rõ ràng hết sức, mới biết được, hết thấy tất cả đều là tử cao Thần giờ trò quỷ.

Chớ nói chi là Lam Thâm vì cứu Đăng Phi, thiếu chút nữa tự hy sinh mình, hôm nay hơn ba trăm năm trôi qua, Đăng Phi trong lòng đối với Chí Cao Thần hận ý chẳng những không có giảm bớt, ngược lại càng ngày càng sâu.

Có rất ít người biết, làm Chí Cao Thần thanh âm, lần đầu tiên truyền tới bọn họ tiểu trang viên, Đăng Phi vẻ mặt có nhiều đặc sắc.

Vốn là hấn vẫn cho là Lam Thâm đã sớm chết , lại không nghĩ rằng lại còn sống.

Đăng Phi lúc ấy thiếu chút nữa trực tiếp xông qua tìm Chí Cao Thần.

Bất quá khi lúc Đăng Phi đang tìm hiểu một loại hoàn toàn mới pháp tắc lực lượng, loại này pháp tắc, là hấn ở Thanh Trúc Lão Nhân trên người gặp qua.

Thanh Trúc Lão Nhân cái loại này hoàn toàn không bị đệ nhất vũ trụ chiến trường trói buộc thủ đoạn, để cho Đăng Phi hết sức hâm mộ, hơn nữa một lòng muốn nắm giữ.

Ba trăm năm thời gian, đầy đủ Đăng Phi nhận được rất lớn tăng lên.

Thiên Đạo 50 Đâu Mạch Đại Pháp trong đích một điều cuối

cùng đấu mạch, Thất Tinh Đấu Mạch chi Ác Đấu Mạch, đã ở một hơn trăm năm trước đã thông, Đằng Phi một thân thực lực, trực tiếp đạt đến một loại siêu phàm cảnh giới!

Trong thân thể năm mươi bảy con đấu mạch, tựa giống như năm mươi bảy con khí huyết tràn đầy Chân Long một loại, ở Đằng Phi pháp tắc lực lượng vận dụng, này năm mươi bảy con Chân Long thậm chí có thể cỡi thể ra, cho địch nhân một kích trí mạng!

Đằng Phi thậm chí ở thứ năm mươi bảy con đấu mạch mở ra trong nháy mắt đó, lắng nghe đến vũ trụ Đại Đế pháp chỉ! Chỉ bất quá, cái vũ trụ này Đại Đế thanh âm, để cho hắn rất quen thuộc, cũng là từ một khắc kia bắt đầu, Đằng Phi buông xuống sở hữu buồn phiền ở nhà, dẫn theo Đằng gia người, không ngừng nhắc đến thăng tu vi cùng cảnh giới, bởi vì một ngày nào đó, hắn cũng có thể đứng ở cao hơn cái chỗ kia, quan sát chúng sanh.

“Ta ở Thiên Tinh Thành bầu trời vũ trụ chỗ sâu, quay lại đây nhận lấy cái chết!” Đằng Phi kia lạnh như băng và lớn lối thanh âm, vang dội vũ trụ, để cho sở hữu đệ nhất vũ trụ chiến trong sân cường giả cảm thấy rung động.

“Hắn thật dám a!”

“Bất kể hắn có phải hay không ác ma kia đối thủ, tựa hướng phần này đảm khí, ta liền bội phục hắn!”

“Ai biết có phải hay không bạc dạng sáp đầu thương, trông thì ngon mà không dùng được đây?”

“Chính là, cuộc chiến đấu này thắng bại khó liệu, ta cũng nhìn không tốt Đằng Phi.”

Các loại thanh âm, lại một lần nữa ra hiện tại những thứ kia vũ trụ cường giả trong miệng.

Vũ trụ chiến trường trung vũ trụ cường giả đếm không hết, đồng thời những thứ này vũ trụ cường giả đại đa số cũng đều thuộc về bất đồng chủng tộc, đủ loại sinh vật có thể nói thiên kỳ bách quái.

Mặc dù lớn đa số cũng hóa thành hình người tồn tại, nhưng suy nghĩ của bọn nó phương thức, cùng phong cách hành sự, cùng nhân loại lại có rất lớn là không cùng.

Lẽ ra Chí Cao Thần loại này giết người như ngóe ác ma, ở vũ trụ chiến trường trung đấu đá lung tung, hơn nữa đại lượng cắn nuốt vũ trụ cường giả nguyên thần, đổi lại loài người, khẳng định đối với hắn thống hận chí cực, hận không thể bị thiên đạo vạn quả.

Nhưng ở vũ trụ chiến trường nơi này, đại đa số vũ trụ cường giả chẳng qua là thật sâu kiêng kỵ hắn, cũng sẽ không có cái loại này khắc cốt minh tâm hận ý.

Cho nên cuộc chiến đấu này đối với Đằng Phi cùng Chí Cao Thần hai bên mà nói, dư luận thượng coi trọng Chí Cao Thần ngược lại hơn nhiều một ít.

“Hừ, bọn này có mắt không trông đồ, Chí Cao Thần coi là cái gì? Chờ phu quân xuất thủ, một cái tát chụp chết ác ma kia, mọi người tự cũng đành hoảng !” Thanh Y nghe thấy rất nhiều nhìn không tốt Đằng Phi ngôn luận, giận đến nghiến răng nghiến lợi, hận không thể đi tới đánh những thứ kia bình luận người một bữa

“Chính là, đám kia người thật là thị phi chẳng phân biệt được, cho dù thành vũ trụ cường giả, tất cả đều là một đám man di chưa khai hóa đồ, Chí Cao Thần sở tác sở vi, chết một vạn lần cũng không chê nhiều!” Dĩ Cuồng Sinh cái này chân chính Man Tộc, cũng đang cười nhạo người khác là man di chưa khai hóa, chưa dứt, hắn liếm môi chảy nước miếng nói: “Cái kia, đem hắn giết sau, thân thể nhất định phải cho ta giữ lại, ta nhất định phải ném thử nguyên tố chi linh rốt cuộc là vị đạo trường nào đó!”

Đằng Phi cười nói: “Dễ nói.”

“Tiểu tử, ngươi quả nhiên còn sống hơn nữa có lá gan ra hiện ở chỗ này, ngươi rất tốt, ngươi để cho ta xem trọng ngươi một cái.” Chí Cao Thần cơ hồ lấy tốc độ nhanh nhất, chạy tới Thiên Tinh Thành phía trên vũ trụ chỗ sâu, nhìn thấy ở nơi đâu chờ Đằng Phi, trên mặt lộ ra vui vẻ nụ cười: “Đã đạt tới vũ trụ cường giả cảnh giới? Quả nhiên không có để cho ta thất vọng đây, nuốt hai người các ngươi thân thể ta tin tưởng, ta nhưng lấy có một bước trở thành vũ trụ Đại Đế thực lực!”

“Cái gì? Thì ra là này Đằng Phi dĩ nhiên là trong truyền thuyết

thần thể!”

“Thiên nột, không trách được ác hủ muốn cắn nuốt hần, thần thể a...! Trong truyền thuyết tất nhiên sẽ trở thành vì vũ trụ Đại Đế tồn tại!”

“Muốn sớm biết Đăng Phi là thân thể tại sao có thể để cho hần bình yên tu luyện ba trăm năm a!”

“Cái này tiện nghi ác ma kia, thật là hối hận thì đã muộn!”

Một đám ở xa xôi vũ trụ hư không vây xem vũ trụ cường giả trong giây lát nghe nói Đăng Phi là thân thể, cả đám đều kinh ngạc không dứt, đồng thời toát ra các loại hối hận ghen tỵ với.

Đem Thanh Y cùng Lục Tử Lăng cùng với Dĩ Cuồng Sinh khi đến sắc mặt xanh mét, nếu không phải Đăng Phi âm thầm ngăn cản, bọn họ thậm thậm chí đã xông đi lên cùng những thứ kia vũ trụ cường giả liều mạng.

“Cần gì nói nhằm đem Lam Thâm giao ra đây.

” Đăng Phi bình tĩnh nhìn Chí Cao Thần, sau đó nói: “Ta có thể làm cho ngươi chết thống khoái điem, nếu không ta nhất định sẽ đem ngươi phong ấn, để ngươi thường tấn các loại cực hạn thống khổ, thiêu đốt ngươi linh hồn một cái kỷ nguyên!”

“Chết đã đến nơi , ngươi cãi lại cứng rắn.” Chí Cao Thần xem ra anh tuấn trên mặt lộ ra tà mị nụ cười, vung tay lên, một đạo lam sắc thân ảnh ra hiện tại trên bầu trời: “Cũng được các ngươi lập tức tự cũng muốn bị ta cắn nuốt , ta liền cho các ngươi một cái gặp nhau cơ hội!”

“Đăng Phi!”

“Lam Thâm!”

Lam Thâm mới vừa ra tới, liền nhìn thấy cái kia làm cho nàng triêu tư mộ tượng mấy trăm năm người, đứng ở nơi đó, vẻ mặt tình thâm nhìn nàng.

Lam Thâm cũng nhin không được nữa, phi phác qua, nhào vào Đăng Phi trong ngực, không tiếng động khóc nước mắt rất nhanh làm ướt Đăng Phi áo.

“Những năm này, để ngươi chịu ủy khuất, thật xin lỗi.” Đăng Phi ôn hòa vỗ Lam Thâm đích lưng, ôn nhu an ủi.

“Không sao, vô số kỷ nguyên ta cũng chờ như thế nào lại để ý này mấy trăm năm đợi chờ? Chỉ cần người còn sống, chính là tốt nhất chuyện!” Lam Thấm ngẩng đầu, lê hoa đài vũ ngưng mắt nhìn Đằng Phi, trong mắt thâm tình một mảnh.

“Người trước đi Tử Lăng cùng Thanh Y các nàng kia, chờ ta giải quyết hẳn, chúng ta trở về nhà.” Đằng Phi cho Lam Thấm một cái an tâm nụ cười.

“Ừ!” Lam Thấm dùng sức gật đầu, nhìn về Đằng Phi trong ánh mắt, tràn đầy tín nhiệm.

“Được rồi, ôn chuyện thời gian xong, hiện tại đến dùng cơm thời gian!” Chí Cao Thần cười tà nói: “Người nói ta hẳn là ăn trước người địa phương nào đây?”

“Cút!” Đằng Phi trong giây lát quát lên một tiếng lớn, tiếng gầm cuộn cuộn, giống như hồng chung đại lữ một loại, hẳn hận cực kỳ Chí Cao Thần.

Kiếp trước kiếp này, hẳn này nhiều con trai vận mệnh, có thể vì nói là trước mắt vị này một tay tạo thành.

Không phải là Chí Cao Thần năm đó âm mưu, hẳn không thể nào xuất thủ bị thương nặng Vương huynh, càng không khả năng cùng Lam Thấm tách ra.

Không phải là Chí Cao Thần tính toán, hẳn hôm nay như cũ ở đây tám thứ nguyên trong vũ trụ, hảo hảo cuộc sống, cần gì giống như như bây giờ, giống như một con chó nhà có tang, trái trồn phải né nhiều năm như vậy.

Thù mới hận cũ, hôm nay cùng nhau thanh toán!

Đằng Phi chỗ mi tâm, bỗng nhiên bắn ra một đạo nước sơn đen như mực quang mang, tia sáng trung tràn đầy kinh khủng sát khí, này kinh thiên sát ý, một khi xuất hiện, nhất thời khiến cho chu vi xem người mãnh liệt bất an.

“Đây chính là năm đó kia vật Tiên Thiên chí bảo!”

“Quả nhiên là tuyệt thế sắc bén một sát khí!”

“Tiểu tử này nội tình, quả nhiên đủ sâu a!”

Bốn phía truyền đến tiếng nghị luận đồng thời, cũng có mấy đạo nóng bỏng ánh mắt, gắt gao ngó chừng kia đạo hắc sắc quang mang.

Sưu!

Một pho tượng đỉnh từ Đẳng Phi mi tâm bay ra, trong nháy mắt bộc phát ra một cỗ vô cùng to hơi thở, cỗ hơi thở này đường đường chánh chánh, Vương giả hơi thở, đầy đầy này tám vũ trụ hư không.

Lại một lần nữa để cho bốn phía người vây xem kinh hãi.

“Vừa một!”

“Mẹ kiếp, truyền thuyết tiểu tử này có ba vật Tiên Thiên chí bảo, quả nhiên là thật!”

“Tiên Thiên chí bảo a! Vật này hẳn là có đức người ở chi...”
Bốn phía người vây xem bày trung, xao động trung, tràn đầy các loại hâm mộ cùng ghen ghét.

Ông!

Một pho tượng khổng lồ vô cùng Hắc Văn Kim Tinh tượng thần, lại một lần nữa ra hiện đang lúc mọi người trước mắt, bốn phía một mảnh tĩnh mịch!

Những người này đã hoàn toàn nói không ra lời, này trên thân người Tiên Thiên chí bảo phảng phất vô cùng vô tận, cả đệ nhất vũ trụ chiến trường Tiên Thiên bảo vật, cũng bất quá mấy trăm, mà tám vũ trụ chiến trong sân vũ trụ cường giả, có ít nhất mấy vạn người, trong một thập tỷ lệ, Đẳng Phi một người trên người thể nhưng xuất hiện ba vật Tiên Thiên chí bảo, người khác nếu là không ngắm nghía, đó mới là quái sự.

Cho nên, làm Chiến Tranh Ma Ngẫu xuất hiện thời điểm, tất cả mọi người đã chết lặng, bọn họ vẻ mặt chết lặng nhìn kia tôn màu tím Cự Nhân, trên mặt thậm chí ngay cả vẻ mặt cũng không có chỉ có ồ ồ tiếng thở dốc.

Nếu như không phải là có Chí Cao Thần ở chỗ này, sợ rằng đã không biết có bao nhiêu người đã xông lên, giết người đoạt bảo.

“Đúng vậy, bốn vật Tiên Thiên chỉ bảo ta liền thu gập.” Chí Cao Thần vẻ mặt bình tĩnh nhìn Đằng Phi một hơi thả ra bốn vật Tiên Thiên chỉ bảo để đối phó mình, trên mặt không có chút nào vẻ sợ hãi, bình tĩnh nói một câu, sau đó về phía trước bước một bước, thân ảnh của hắn, chợt biến mất tại nguyên chỗ!

“Một bước hư không tấn!” Phía ngoài vây xem trong đám người truyền đến như vậy một tiếng thét kinh hãi.

Một bước hư không tấn, là một loại cao nhất pháp tắc, chỉ có cái loại này hiểu rõ sở hữu đại vũ trụ pháp tắc vũ trụ cường giả, mới có thể làm được cái trình độ này.

Một bước bán ra, giống như là đi tới hư không cuối một loại.

Phanh!

Bốn vật Tiên Thiên pháp bảo hướng trong hư không một cái phương vị tấn công mạnh đi qua!

Ầm!

Bốn vật Tiên Thiên chỉ bảo chia ra hướng bốn phương tám hướng bay rót ra ngoài, sau đó, một cái ưu nhã thân ảnh từ cái chỗ kia một bước bán ra.

“Thực lực cũng không tệ lắm, so với ta lúc trước giết qua cái kia chút ít người yếu mạnh hơn nhiều!” Chí Cao Thần tùy ý vừa nói.

Bốn phía âm thầm đang xem cuộc chiến những người đó rất nhiều sắc mặt đều khó coi, Chí Cao Thần lời của rõ ràng cho thấy đang nói lúc trước hắn giết những thứ kia vũ trụ cường giả cũng nhiều lắm, không có gì tính khiêu chiến.

Song những người này trong lòng mặc dù bất mãn, nhưng cũng biết, Chí Cao Thần nói không sai.

Người ta có tư cách này nói lời như thế!

Đằng Phi nhìn thoáng qua Chí Cao Thần, đột nhiên khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh, cũng là về phía trước bước một bước, biến mất ở trong vũ trụ.

Không phải là một bước hư không tẩn sao? Ai không có?
Sau một khắc, Đằng Phi chợt ra hiện tại Chí Cao Thần trước mặt, nhàn nhạt nói một câu: “Xem một chút người nào ăn người nào.”

Oanh!

Năm mươi bảy con Chân Long trong giây lát từ Đằng Phi trong thân thể bay ra, ngất trời khí huyết, trực tiếp đem một chút rời đi có chút gân vũ trụ cường giả đánh sâu vào được miệng phun máu tươi, thân thể vượt qua bay ra ngoài!
Tại chỗ trụ người bị thương nặng, thiếu chút nữa chết!
Năm mươi bảy con đầu mạch Chân Long mỗi một con cũng hàm chứa vô tận Thiên Đạo pháp tắc, đồng thời vừa tán ra một cỗ vương đạo oai, quang minh chánh đại, và bá đạo vô cùng!

Chí Cao Thần vẫn bình tĩnh mặt, rốt cục trở nên có chút khó coi, hấn tốc độ nhanh đến bất khả tư nghị, lui về phía sau đi, bởi vì hấn từ nơi này năm mươi bảy con Chân Long trên người, cảm nhận được một cỗ vô địch hơi thở!

Ngay cả là hấn, cũng không có thể phá!

“Đi chết đi.” Đằng Phi thanh âm, lại một lần nữa ra hiện tại Chí Cao Thần trước mặt trước, đem Chí Cao Thần sợ hết hồn.

Chỉ thấy Đằng Phi giơ tay lên, một cái tát hướng Chí Cao Thần rút ra tới.

Ba !

Một tiếng này, để cho bốn phía những thứ kia vây xem vũ trụ các cường giả tại trong lòng run rẩy đồng thời, cũng trọn đời khó quên.

Thanh thúy và vang dội bạt tai, thế nhưng ra hiện tại hai cái vũ trụ cường giả trong chiến đấu.

Đây cũng không phải là tại chiến đấu, đây là đang nhục nhã!
Dứt khoát và trực tiếp nhục nhã!

Đằng Phi căn bản cũng không có đem Chí Cao Thần để vào trong mắt, một tát này, trực tiếp đem Chí Cao Thần sở hữu tôn nghiêm sở hữu kiêu ngạo toàn bộ đánh hôi phi yên diệt!

“Nguoi!” Chí Cao Thần giận tím mặt, gằm thét, hóa thành một

mảnh nguyên tố đại kiếp đích thiên mãn, hướng Đằng Phi bao phủ tới đây.

Xuy lạp!

Xuy lạp!

Một trận kịch liệt hủ thực, chu vi trăm vạn dặm là bầu trời bao la bị nguyên tố đại kiếp màn trời trực tiếp hủ thực thành vô tận hắc động.

Bốn phía đang xem cuộc chiến người, không khỏi biến sắc.

Không nghĩ tới này tôn ác ma lại vẫn giống như này lá bài tẩy! Đằng Phi cười lạnh: “Người hoàn chân nghĩ đến người nguyên tố đại kiếp là trọn đời vô địch sao?”

Vừa nói, Đằng Phi khoát tay chặn lại, kia năm mươi bảy con Chân Long hóa thành đầu khí trở về đến thân thể của hắn trong, sau đó, Đằng Phi thân thể, bỗng nhiên trở nên to lớn vô số lần, không có có dư thừa động tác, tay phải nắm tay, hướng đỉnh đầu đã xem này tám vũ trụ chiến trường hư không hủ thực thành tảng lớn hắc động nguyên tố đại kiếp hung hăng oanh khứ.

Phanh!

Một tiếng vang thật lớn.

Lúc này đánh chết mấy trăm tâm hoại bất quĩ, khoảng cách trong chiến đấu rất gần vũ trụ cường giả.

Còn dư lại còn có rất nhiều vũ trụ cường giả bị chấn đặc ngưng lớn học máu.

Bốn vật Tiên Thiên chí bảo, bảo vệ ở Lục Tử Lăng đám người bên người, sớm đã được đến tin tức Lục Tử Lăng đám người thoái lui khỏi hàng tỉ dặm xa.

Khắp nguyên tố đại kiếp, bị Đằng Phi này vô địch một quyền, trực tiếp đánh cho nát bấy, Chí Cao Thần kia thể lương vô cùng tiếng kêu thảm thiết âm, đem vô số viên tinh thần chấn phát, hắn không thể tin được, ba hơn trăm năm trước còn bị hắn đuổi giết đến giống như chó nhà có tang một loại Đằng Phi, ngăn ngụt mấy trăm năm trong thời gian, dĩ nhiên cũng

làm đã có như thế thực lực.

Hắn không có đem đệ nhất vũ trụ trên chiến trường cường giả không coi vào đâu, giống như trước, Đằng Phi cũng căn bản không có đem hắn không coi vào đâu!

Chí Cao Thần đã chết.

Chết hết sức hoàn toàn, gập liên tục dấu vết cũng không có để lại.

Không biết bao nhiêu kỷ nguyên ân ân oán oán, coi như là hoàn toàn chấm dứt.

Lam Thâm cùng Lục Tử Lăng đám người đi tới, Trên mặt cũng mang theo vui vẻ nụ cười, Thanh Y nói: “Hiện tại, chúng ta có thể trở về nhà !”

Dã Cuồng Sinh xông lại, vẻ mặt tiếc hận tiếc nuối lẩm bẩm nói: “Cũng biết có là như vậy, ta cho tới bây giờ không quá nguyên tố chi linh a! Bị người đánh cho thành cặn bã, ô ô.

.

.

, ăn không tới !”

“Ăn hàng!” Thanh Y không nhịn được khinh bỉ nhìn Dã Cuồng Sinh một câu.

“Có thể trở thành một cái ăn hàng, mới là cõi đời này nhất chuyện hạnh phúc a!” Dã Cuồng Sinh không thêm để ý chút nào, ngược lại dương dương tự đắc.

Lục Tử Lăng một đôi đôi mắt đẹp nhìn lướt qua bốn phía, khẽ cười đối với Đằng Phi nói: “Xem ra còn có rất nhiều người chưa từ bỏ ý định đây.”

“Đúng vậy a, bọn họ có thể rất yêu thích ta của Tiên Thiên chí bảo.” Thanh Y nói.

Lam Thâm ánh mắt nháy mắt nha nháy mắt, sau đó nói: “Kia đem bọn họ cũng giết sao.”

Dã Cuồng Sinh khòe miệng co quắp rút ra, vẻ mặt im lặng

nhìn này mấy cô gái tuyệt sắc, trong lòng dũ phát chặt đứt tìm lão bà ý niệm trong đầu: nữ nhân thật là đáng sợ! Các nàng khỏi xướng hung ác, nếu so với nam nhân kinh khủng nhiều! “Mấy vị bằng hữu xin dừng bước.” Một cái hét sức ôn hòa thanh âm vang lên, tiếp theo, một người tướng mạo nho nhã trung niên nhân ra hiện tại Đằng Phi trước mặt bọn họ, cười đối với Đằng Phi nói: “Tiên Thiên chí bảo, có thể người ở chi, người có thể giết ác ma, thực lực đúng là đúng vậy, nhưng người nhưng không có thực lực bảo vệ ở người này bốn vật Tiên Thiên chí bảo, vẫn còn giao ra đây sao.

Nếu không, người ở đây tầm trong vũ trụ, đem không cách nào đặt chân.

Người cũng không cách nào bảo vệ người người nhà cùng.

.

.

, nhiều như vậy xinh đẹp mỹ nữ.”

Trung niên nhân uy hiếp, trực tiếp và dứt khoát.

Trên mặt của hắn thậm chí nhìn không thấy tới bất kỳ ý không tốt.

“Người là ai?” Đằng Phi nhìn trung niên nhân hỏi.

“Ta là Thiên Thần.” Trung niên nhân nhàn nhạt trả lời.

“A, vâng(là) Thiên Thần tổ chức thần bí đầu rồng!”

“Cái này thần bí và cường đại tổ chức rốt cục hiện thân sao?”

“Lão Thiên, người này lại chính là trong truyền thuyết Thiên Thần, nghe nói hắn năm đó nhưng là không kém chút nào cùng Thanh Trúc Lão Nhân a!”

“Cái này náo nhiệt, đệ nhất vũ trụ trên chiến trường thế lực lớn nhất, chống lại cái này mới khoa chí cường giả, thật là náo nhiệt a!”

Lúc trước đối với Đằng Phi trong tay Tiên Thiên chí bảo còn có chút khai du tâm tư người, giờ phút này tất cả đều tuyệt này

loại ý niệm trong đầu, một cái Thiên Thần tổ chức, tựa xa xa không là bọn hán có thể chống lại.

Thiên Thần tổ chức là ở vũ trụ trên chiến trường một cái tương đối kinh khủng tổ chức, nghe nói từ đệ nhất đến thứ chín vũ trụ trên chiến trường, đều có này cái tổ chức!

Mà trước mắt Thiên Thần, chính là đệ nhất chiến trường trung Thiên Thần tổ chức thần bí đầu rồng!

“Người mới vừa là ở uy hiếp ta?” Đằng Phi cười mà như không cười nhìn trước mắt nho nhã trung niên nhân: “Ta có thể hay không hiểu vì, nếu như ta không giao ra của ta Tiên Thiên chí bảo.

Các người Thiên Thần tổ chức, sẽ đối với gia nhân của ta, nữ nhân của ta bằng hữu của ta động thủ?”

“Không sai.” Trung niên nhân vẻ mặt thẳng thắn thừa nhận, sau đó nói: “Ta không cảm thấy bốn vật Tiên Thiên chí bảo, có người nhà của người trọng yếu miệng người cứ nói đi người trẻ tuổi? Người rất mạnh, tương lai của người còn có rất dài đường muốn đi, hoàn toàn không có tất phải ở chỗ này ngã quy.”

“Ai, năm đó Thanh Trúc tiên bối tựa đã nói với ta, phải cẩn thận các người Thiên Thần tổ chức, bởi vì các người Thiên Thần trong tổ chức mọi người, cũng rất không biết xấu hổ.” Đằng Phi thở dài một tiếng, ngoạn vị nói: “Nay Tiên Nhất cách nhìn, quả nhiên là danh bất hư truyền!”

“Nga? Thanh Trúc sao? Hắn còn sống sao?” Trung niên nhân Thiên Thần cũng không thêm để ý Đằng Phi châm chọc, nhìn Đằng Phi nói: “Người buông ra thần thức cảm ứng hạ xuống, này tám vũ trụ bốn phía, có bao nhiêu Thiên Thần tổ chức cường giả.

Còn có, các người này ba trăm năm tới ẩn cư cái kia tám năng lượng loạn lưu hải nơi đó, cũng hiện đầy người của ta, chỉ cần ta ra lệnh một tiếng, người sở hữu người nhà, đã hóa thành một luồng bụi bặm.”

Đằng Phi khẽ lắc đầu, sau đó nói: “Thiên Đạo 50 Đẩu Mạch Đại Pháp trong đích một điều cuối cùng đẩu mạch, ta mặc dù đã đã thông mở ra, hơn nữa tìm hiểu ba trăm năm, nhưng thủy

chung cảm thấy địa phương nào còn có chút thiếu sót miệng
Ác Đầu Mạch a...!.

.

.

Ta người này thiên thiện lương, căn bản là không biết cái gì là ác, Thiên Thần sao? Cảm ơn người, hôm nay người vô sỉ, để cho ta hiểu được, cái gì mới thật sự là ác.”

Đằng Phi vừa nói, cả người trên người đột nhiên có một cỗ hơi thở, phóng lên cao, ngưng tụ thành một cái ngàn ức dặm lớn lên Cự Long, sau đó, phát ra một tiếng to rõ tiếng long ngâm.

Đằng Phi thân thể trở nên trong suốt, tràn đầy Vương giả uy nghiêm miệng bên kia Lam Thâm, đồng dạng thân thể, giống như là ở cùng Đằng Phi sinh ra hô ứng một loại, thân thể cũng trở nên trong suốt, một con ngàn ức dặm màu đỏ Phượng Hoàng, phóng lên cao, lưng Đằng Phi trên người cái kia Thần Long quần quanh ở chung một chỗ.

Long phượng trình tường!

Một cỗ vô địch mệnh môn hơi thở, trong nháy mắt tịch quyền cả đệ nhất vũ trụ chiến trường sở hữu góc!

Phàm là trong lòng đối với Đằng Phi đám người có ác niệm vũ trụ cường giả, cơ hồ ở trong nháy mắt, trực tiếp hóa đạo!

Bao gồm Thiên Thần tổ chức cái này thần bí đầu rồng Thiên Thần ở bên trong, không có một người có thể sống sót!

“Thiên nộ...!, xảy ra chuyện gì?”

“Ngày tận thế sao?”

“Này,.

.

.

Đây là vũ trụ Đại Đế trừng phạt sao?”

“Thật là đáng sợ!”

Đệ nhất vũ trụ chiến trường giống như là một ao bị quấy đục Thủy, đáng sợ dị biến trong nháy mắt sợ ngây người mọi

người.

“Đăng Phi đem Nhất Phi Trùng Thiên, nữa không cái gì người có thể ngăn cản!”

“Đệ nhất vũ trụ chiến.

.

.” Đối với Đăng Phi mà nói, đã không có bất kỳ huyền niệm.”

“Thần thể vô địch!”

Rất nhiều năm đi qua, vũ trụ trên chiến trường như cũ truyền lưu nói như vậy ngữ, không có ai biết năm đó trận chiến ấy, ngay lúc đó Đăng Phi rốt cuộc có như thế nào thực lực.

Tất cả mọi người chỉ biết một sự kiện, chính là sau trận chiến ấy, Đăng Phi hoàn toàn biến mất bóng dáng.

Tựa như ba trăm năm trước Thanh Trúc Lão Nhân như vậy, cũng nữa không có ra hiện tại vũ trụ trên chiến trường quá.

Sau lại có từ đệ nhất vũ trụ chiến trường tiến vào đến thứ hai thứ ba thậm chí cao hơn vũ trụ chiến trường người, tất cả cũng chưa nghe nói qua về Đăng Phi truyền thuyết.

Nhưng bọn hắn đều nghe nói một chuyện, đó chính là, ở Đăng Phi mật sát đệ nhất vũ trụ chiến trường Thiên Thần tổ chức trong nháy mắt đó, từ thứ hai đến thứ chín vũ trụ chiến trường sở hữu Thiên Thần tổ chức thành viên, trong nháy mắt hóa thành bụi bay!

Chuyện này dẫn dắt lên oanh động, thậm chí kinh động đại trong vũ trụ vũ trụ Đại Đế.

Đến cuối cùng, chín vũ trụ chiến trường, mặc dù cũng không trông thấy Đăng Phi bóng dáng, nhưng nhưng vẫn truyền lưu về Đăng Phi truyền thuyết, vĩnh viễn không biến mất.

Ngũ vực thế giới, Nam Vực Đông Phương, Mang Năng Sơn dưới chân.

Đăng Gia Trần thượng.

Một đám hài tử ở hoan khoái chạy trốn, chơi đùa, như người không biết, nhất định sẽ đem bọn này hài tử làm thành là bình thường hài tử, nhưng trên thực tế, những hài tử này tùy tiện người nào, cũng ít nhất có Đại Đế tu vi!
Nơi này địa linh người tài, được khen là Thần Thổ.

Mấy ngàn năm đi qua, ngũ vực thế giới xảy ra quá biến hóa lớn, này tám vũ trụ quy tắc cũng xảy ra hoàn toàn sửa đổi, từ thứ nguyên vũ trụ, trực tiếp nhảy lên làm một người khổng lồ Chủ vũ trụ.

Ma Tộc, Yêu Tộc, Nhân Tộc cùng Thú Tộc, cuộc sống yên tĩnh ở nơi này tám vũ trụ trong.

Năm xưa từng đối với Nhân Tộc ôm lấy địch ý Yêu Tộc ở bị một đám Đẳng gia bối chữ tiểu hoành tảo một lần sau, hoàn toàn thần phục.

Mà cái kia được gọi là chiến thần nhân, thì thành cái thế giới này vĩnh cửu truyền thuyết.

“Phu quân, người đáp ứng của ta Băng Tâm Ngọc đây? Năm đó ở Nguyên Thủy Thần Tộc thời điểm, người nên đáp ứng ta đây!” Lam Thâm nháy mắt động lên một đôi quyền rũ con người, mang theo vài phần u oán giọng nói, đi tới Đẳng Phi bên cạnh.

“Ách, cái kia, ta đáp ứng Thanh Trúc tiên bối tìm hắc đi tới quân cờ, Tử Lăng, còn có Thi Thi Tuyết Ninh, các người phụng bồi Lam Thâm đi tìm Băng Tâm Ngọc sao.” Đẳng Phi vừa nói, chợt lóe thân, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

“Ai nha, thật là thật là quá đáng! Chúng ta cũng còn có rất nhiều yêu cầu hắc còn không có làm được đây, làm sao lại chạy, Lam Thâm tỷ, người cũng không nhìn ở hắc!” Đẳng khi nói chuyện, một đoàn xinh đẹp cô gái, oanh oanh Yển Yển, người nào cũng là dung nhan tuyệt sắc, đẩy cửa phòng ra, ra hiện tại Lam Thâm trước mắt.

Hoa thơm cỏ lạ quốc sắc, cười tươi như hoa!

Sau đó viết xong vốn cảm nghĩ.

Xuyên không dị giới, buff vừa phải, gái vừa đủ, não nhiều nếp
nhăn, mời các bạn vào thử Thánh Linh Huyết Hoàng

TruyenCV Idols: hãy cho chúng tôi thấy tài năng của bạn